

[Không Thể Dừng Lại](#)
[Thế Giới Đấu Khí](#)
[Sát Khí](#)
[Gia Chủ](#)
[Cơ Duyên](#)
[Thiên Ma Cữu Biến](#)
[Huyết Sát Chi Đạo](#)
[Phiền Phức Tới Cửa](#)
[Huyền Vũ Cao Cấp](#)
[Chợ](#)
[Mạnh Mẽ Tranh Đoạt](#)
[Đùa Giỡn](#)
[Xà Tôn Giả](#)
[Vũ Khí Phân Thành Chín Cấp](#)
[Vân Hoang Giới Chỉ](#)
[Na Na Muội Muội](#)
[Tinh Tạp](#)
[Phòng Đấu Giá](#)
[Chu Tước Trung Cấp](#)
[Âm Húc](#)
[Chặn Đường Cướp Đoạt](#)
[Theo Đuôi](#)
[Sát Tâm](#)
[Vu Oan](#)
[Huyết Ma Đại Trận](#)
[Đấu Thần Điện](#)
[Đột Phá](#)
[Hồi Phong Chương](#)
[Đại Hội Tông Tộc](#)
[Đối Trận](#)
[Lý Bằng](#)
[Lý Phách](#)
[Chấn Động](#)
[Cuộc Đấu Giành Chức Gia Chủ](#)

[Dung Nhan Kiều Diễm](#)

[Định Cục](#)

[Bạch Y Tế Ty](#)

[Tế Thần Diễm](#)

[Tập Kích Trong Đêm](#)

[Ăn Sắt](#)

[Phá Vỡ Cục Thế](#)

[Mầm Dấu Khí](#)

[Thăng Cấp Đấu Giả](#)

[Nhã Hứng](#)

[Hành Hạ Đến Chết](#)

[Làm Chó](#)

[Sao Có Thể Bỏ Được](#)

[Mẹ Người Gọi Người Về Ăn CƠM](#)

[Đại Sảnh Mạc Gia](#)

[Phá Cửa Vào](#)

[Bách Bộ Hoàn Hành](#)

[Nhất Trụ Kinh Thiên](#)

[Điên Cuồng Càn Rỡ](#)

[Cường Giả Vi Tôn](#)

[Biến Cố](#)

[Tập Kích](#)

[Động Thủ](#)

[Lời Hẹn Ba Năm](#)

[Hậu Chước](#)

[Phản Gian Loạn](#)

[Không Phải Người Tốt](#)

[Các Lão](#)

[Long Gia](#)

[Toái Cốt Chương](#)

[Thanh Các Lão](#)

[Tinh Vân Quả](#)

[Tu Luyện Thanh Vân Thủ](#)

[Long Ngạo Thiên Đến Cửa](#)

[Thiên Hương Lầu](#)

[Phong Nguyệt](#)

[Âm Thiên Kiệt](#)

[Họa Thủy Đông Lưu](#)

[Yêu Cầu](#)

[Thâm Tình](#)

[Nguyệt Hắc Phong Cao Dạ](#)

[Ngày Giết Người Phóng Hỏa](#)

[Hai Tấm Lòng](#)

[Đó Là Gì](#)

[Biến Số](#)

[Niềm Vui Của Huyết Lang Trấn](#)

[Phong Lâu](#)

[Yêu Tình Ngô Hình Dư](#)

[Mắc Câu](#)

[Vào Bẫy](#)

[Huyết Lang Bảo](#)

[Đấu Sư Đối Chiến Đấu Sư](#)

[Đấu Khí Thành Tơ](#)

[Áp Lực](#)

[Giao Dịch](#)

[Cạm Bẫy Trong Dung Giới](#)

[Khinh Nhờn](#)

[Tin Giật Gân](#)

[Ở Bên Hồ Trong Hậu Sơn](#)

[Bạch Hồ Hạ Cấp, Huyết Nguyệt Cuồng Cường](#)

[Lại Đột Phá](#)

[Diệp Khinh Vũ](#)

[Chấp Sự Trưởng Lão](#)

[Kinh Sợ Rút Lui](#)

[Xuất Hành](#)

[Nạp Gia Trấn](#)

[Ai Là Con Dê Béo?](#)

[Đấu Thần Tàn Ngọc](#)

[Sự Thay Đổi](#)

[Thương Đội](#)

[Tiến Vào Sơn Mạch Nạp Gia](#)

[Nạp Lan Bình](#)

[Ra Tay](#)

[Cung Vô Song](#)

[Chiêu Nào Cũng Vô Hiệu](#)

[Phát Diên](#)

[Cơ Duyên Đột Phá](#)

[Tinh Hoa Nguyên Khí](#)

[Đùa Giỡn](#)

[Đột Biến](#)

[Ai Lật Ngược Tình Thế](#)

[Quấn Quýt](#)

[Thiên Ma Hóa Thân Đan](#)

[Mục Tiêu Vân Thủy Thành](#)

[Đấu Hoàng Mộ Địa](#)

[Phong Hoàng Hải Kim](#)

[Đấu Hoàng Đấu Với Đấu Hoàng](#)

[Liệt Không](#)

[Tàn Ngọc Không Gian](#)

[Truy Sát](#)

[Đao Hoàng Ba Lâm](#)

[Ngũ Đại Đấu Vương](#)

[Đối Trận](#)

[Đại Chiến Tứ Phương](#)

[Bên Dưới Đồng Tàn Tích](#)

[Phá Vỡ Cấm Chế](#)

[Cửu Đầu Quái Xà](#)

[Mộ Thất](#)

[Lợi Ích](#)

[Tàn Hồn Đoạt Thể](#)

[Luyện Hóa Tàn Hồn](#)

[Chuẩn Bị Nuốt Gọn](#)

[Luyện Hóa Dầu Khí Chung Tử](#)

[Phá Vỡ Cục Diện](#)

[Phá Vỡ Cấm Chế Thoát Ra](#)

[Truy Sát](#)

[Tiền Mãi Lộ](#)

[Thương Đội Hàn Gia](#)

[Ma Khí Bảng](#)

[Thiên Khôn Địa Càn Châu](#)

[Hàn Trụ](#)

[Nạp Lan Gia Ở Vân Thủy Thành](#)

[Nhược Điểm](#)

[Giao Dịch](#)

[Cuộc Chiến Với Hàn Trụ](#)

[Tự Đâm Đầu Vào Chỗ Chết](#)

[Triêm Khuê Các](#)

[Nạp Lan Lâm](#)

[Ai Sưởi Ấm Giường](#)

[Nạp Lan Khánh](#)

[Thì Ra Là Người](#)

[Thoái Hôn](#)

[Ước Dấu](#)

[Ba Món Lễ Vật](#)

[Vân Bộ](#)

[Nạp Lan Bá](#)

[Lôi Đài Ở Quảng Trường](#)

[Cuộc Chiến Bắt Đầu](#)

[Con Bài Chưa Lật](#)

[Trận Đấu Dai Dẳng](#)

[Liệt Nhật Phần Thành](#)

[Tiến Người Lên Đường](#)

[Phân Định Thắng Thua](#)

[Mị Ảnh Ma Tông](#)

[Trận Chiến Dai Dẳng](#)

[Đại Bi Âm Ma Thú](#)

[Diệt Sát](#)

[Yến Thạ](#)

[Trùng Trùng Biển Cỗ](#)

[Thoái Vị Nhường Hiền](#)

[Giia Chủ Là Ai](#)

[Thiên Địa Hỗn Độn Biển](#)

[Quý U Phong Đô](#)

[Chuyện Năm Ấy Hôm Nay Biết](#)

[Loạn Cự](#)

[Tứ Hoàng Tự](#)

[Liên Thủ](#)

[Tu La Phá](#)

[Ngũ Hoàng Loạn](#)

[Ai Tiếp Nhận Truyền Thừa](#)

[Chết?](#)

[Huyền U Quyết](#)

[Tử Cự](#)

[Huyền U Thành](#)

[Tuyệt Mệnh](#)

[Huyền U Tu La Thủ](#)

[Tam Hoàng Đấu Huyền Thủ](#)

[Hồi Sinh](#)

[Kết Cự](#)

[Định Cuộc](#)

[Lôi Kéo](#)

[Tiểu Trấn Biên Giới](#)

[Xà Tôn Giả Tỉnh Lại](#)

[Thượng Cổ Hoàng Tộc](#)

[Hoa Hoàng](#)

[Trêu Đùa](#)

[Liên Minh Tiệt Giáo](#)

[Tư Đồ Thông Thiên](#)

[Ba Điều Kiện](#)

[Bi Kịch](#)

[Lý Minh](#)

[Cuộc Chiến Đầu Tiên](#)

[Mộ Dung Vô Địch](#)

[Ra Tay](#)

[Mị Ảnh Ma Tông Ảnh Khôi Lỗi Tái Hiện](#)

[Ảnh Thương Đột](#)

[Kết Cuộc](#)

[Đăng Cấp Tâm Pháp](#)

[Mị Ảnh Khôi Lỗi Pháp](#)

[Cha Con](#)

[Lai Lịch Gì?](#)

[Hai Con Đường](#)

[Đêm Nhập Khuê Phòng](#)

[Đêm Hôn Đỏ](#)

[Một Ngày.](#)

[Huyết Sắc Tường Vi](#)

[Hai Bên](#)

[Chuẩn Bị](#)

[Bên Dưới Núi Tam Thánh Sơn](#)

[Rắc Rối Không Thể Tránh Được](#)

[Một Chiêu](#)

[Tất Cả Đầu Kinh Hải](#)

[Hành Hạ Đến Chết](#)

[Lang Các](#)

[Nhập Các](#)

[Gây Sự](#)

[Ba Chiêu](#)

[Thế Diện](#)

[Ta Thích Cô Ta Rồi](#)

[Mỹ Nữ Thần Thần](#)

[Bắt Đầu Đấu Giá](#)

[Cướp](#)

[Thượng Cổ Quyển Trục](#)

[Nửa Bộ](#)

[Giao Dịch Thành Công](#)
[Ba Bên](#)
[Phản Ứng Của Các Bên](#)
[Giữa Vòng Vây.](#)
[Quảng Trường Tiểu Trấn](#)
[Xuất Hiện](#)
[Giao Chiến](#)
[Đối Kháng Đấu Kỹ.](#)
[Hạ Màn](#)
[Thử Thách Đầu Tiên](#)
[Thử Thách Thứ Hai](#)
[Thử Thách Thứ Ba](#)
[Đấu Kỹ Vô Song](#)
[Qua Khánh](#)
[Đấu Khí Dung Hợp](#)
[Điều Khiển Đấu Khí Tinh Xảo](#)
[Tạm Thời Kết Thúc](#)
[Phục Điện](#)
[Tàng Thư Điện](#)
[Tàng Thư Đại Điện](#)
[Thánh Khế Quyển Trục](#)
[Đắc Thủ](#)
[Di Chuyển Nghìn Dặm](#)
[Tu La Đảo](#)
[Huyết Ma Xuất Hiện](#)
[Hương Hương Quận Chúa](#)
[Tam Ma](#)
[Huyết Nhân Linh Trì](#)
[Quyết Chiến Với Phong Nhã](#)
[Huyết Ảnh Đại Pháp](#)
[Tiểu Bộ Lạc](#)
[Tu Luyện](#)
[Thế Giới Quyển Trục](#)
[Dung Hợp](#)

[Thánh Hồng Thiên](#)

[Biến Số](#)

[Tạm Thời Hợp Tác](#)

[Tiến Ngươi Lên Đường](#)

[Vào Thành](#)

[Ngu Huyền Đại Đế](#)

[Cùng Hồ Bàn Chuyện Lột Da](#)

[‘Trường Sinh Quyết’](#)

[Ai Là Kẻ Ngốc](#)

[Cô Cô](#)

[Vương Phủ](#)

[Hư Tuyền](#)

[Một Góc Thực Lực](#)

[Khố Phòng Hoàng Thành](#)

[Tự Hồi Lòng](#)

[Khách Đến](#)

[Loạn Chiến](#)

[Đã Chết?](#)

[Bắc Đẩu Tông Thần Bí](#)

[Thất Tinh Giới Chỉ](#)

[Dẫn Dụ](#)

[Màn Kịch](#)

[Động Thủ](#)

[Tẩy Tủy Binh Khí](#)

[Ngu Xuân](#)

[Dạ Hồ](#)

[Thánh Địa](#)

[Tìm Bảo Vật](#)

[Cửa Lớn](#)

[Trở Mặt](#)

[Thực Lực Chân Chính](#)

[Phá Chiêu](#)

[Thủy Xà Bí Thuật](#)

[Bi Kịch](#)

[Chọn Lựa](#)
[Mật Thất Khổ Phòng](#)
[Mở Hộp](#)
[Tu Luyện Chi Địa](#)
[Thiên Ma Quyết](#)
[Nhất Chiêu Chi Uy](#)
[Cửu Tinh Đấu Giả](#)
[Tinh Vân Đấu Khí](#)
[Náo Loạn](#)
[Lưỡng Hoàng](#)
[Huyết Nhân Linh Tuyền](#)
[Linh Hư Hồ](#)
[Hóa Huyết](#)
[Tuồng Xiếc](#)
[Kinh Biến](#)
[Mị Ảnh Khôi Lỗi Pháp](#)
[Phá Thiên Kiếm](#)
[Huyết Phủ](#)
[Huyết Ma Nguyên Sinh](#)
[Thử Chiêu](#)
[Tiểu Đảo Cổ Quái](#)
[Lưỡng Phương](#)
[Không Biết](#)
[Phá Thiên Thủ Hộ Giả](#)
[Đề Thăng Lục Tinh](#)
[Hai Người](#)
[Vân Hải Sinh Thú](#)
[Kéo Dài](#)
[Áp Chế Phong Ấn](#)
[Nhất Kiếm Kinh Thiên](#)
[Phân Ly](#)
[Lôi Thần Điện - Quy Thiên Lôi Pháp](#)
[Chuyển Hóa Đấu Khí](#)
[Người Đến Là Ai?](#)

[Rời Khỏi Tu La Quốc](#)
[Tu La Thánh Đường](#)
[Điều Kiện Rời Đi](#)
[Tông Kiệt Khánh Cầu Cứu](#)
[Vạn Phong](#)
[Thiên Quang Phong Hỏa Luân](#)
[Bốn Đánh Một](#)
[Thiên Địa Di Biến](#)
[Sụp Đổ](#)
[Kết Cục Đã Định](#)
[Tế Thần Hậu Diễn](#)
[Hồng Vũ, Long Ngạo Thiên](#)
[Không Đánh](#)
[Kinh Chập](#)
[Thành Thật](#)
[Điên Rồi?](#)
[Yến Tiệc](#)
[Lý Nhất Dương](#)
[Ngoan Thủ](#)
[Uy Hiếp](#)
[Đấu Vương Vs Đấu Vương](#)
[Giảng Hòa](#)
[Đối Thoại](#)
[Thiên Nhân Chi Cách](#)
[Lý Dật Ca Ca](#)
[Câu Chuyện Truyền Thuyết](#)
[Bắc Đấu Thất Kiếm Hạ Thiên Sơn](#)
[Đối Chất](#)
[Bắc Đấu Động](#)
[Bắc Đấu Thất Tinh Trận](#)
[Bắc Đấu Tinh Thần Liên](#)
[Thế Cục Thay Đổi](#)
[Bắc Đấu Hóa Thân](#)
[Thế Lực Ngang Nhau](#)

[Ngũ Hỏa Cầu Thần Giáo](#)
[Hoa Gian Cuồng Cốt Liệt](#)
[Bắc Đẩu Tru Tiên Trận](#)
[Thiên Ma Hàng Lâm](#)
[Một Chiêu Cuối Cùng](#)
[Ba Bên](#)
[Cái Giá Của Lực Lượng](#)
[Vận May Và Số Phận](#)
[Lấy Vật Đổi Vật](#)
[Vân Gia Vân Nhân](#)
[Đấu Giá Trường Vân Gia](#)
[Đấu Giá Hội](#)
[Tuyệt Tình Thủ Trạc](#)
[Tứ Giai Ma Hạch Xuất Hiện](#)
[Thiên Lô Dực](#)
[Người Tranh Ta Đoạt](#)
[Tranh Đoạt Công Pháp Chu Tước Cao Cấp](#)
[Thánh Phẩm Đan Dược: Phá Thiên Thăng Long Đan](#)
[Giá Trên Trời](#)
[Đấu Giá Kết Thúc](#)
[Nạp Gia Sơn Mạch Long Giác Sơn](#)
[Liệt Diễm Long Mãng](#)
[Hải Hoàng Đế Tề](#)
[Đế Tề Vs Tuyệt Lân](#)
[Hãm Phụ](#)
[Long Tu Thảo, Thiên Yêu Quả](#)
[Long Tu Thiên Yêu](#)
[Đại Tiệp Nghi](#)
[Mật Mưu](#)
[Điều Chế Dược Dịch](#)
[Thương Thần](#)
[Không Chịu Nổi Một Kịch](#)
[Tìm Người Dẫn Đường](#)
[Vân Gia](#)

[Thú Triều](#)

[Xà Phách](#)

[Xà Bàn](#)

[Linh Hồn Công Kích](#)

[Ngự Không Phi Hành](#)

[Thực Lực Đấu Tôn](#)

[Giao Chiến](#)

[Bắt Đi](#)

[Giải Trừ Phong Ấn](#)

[Linh Hồn Phan Liệt](#)

[Vân Lôi Báo](#)

[Lại Thêm Một Con](#)

[Kích Đấu](#)

[Tiên Thiên Lôi Khí](#)

[Cướp Đoạt](#)

[Thu Phục Đám Cướp](#)

[Minh Chủ Dụ Thần](#)

[Có Được Hắc Diệu Thạch](#)

[Nhân Tài](#)

[Băng Linh Thảo](#)

[Mời Chào](#)

[Thôn Phệ Tiên Thiên Lôi Khí](#)

[Đấu Vương](#)

[Toa Toa](#)

[Kiểm Hoàng](#)

[Kiểm Ý](#)

[Vạn Tượng Sâm La Kiểm](#)

[Đại Hoàng Tử](#)

[Nữ Nô](#)

[Ta Đồng Ý Với Người](#)

[Dư Gia Mắt Đỏ](#)

[Quyết Định](#)

[Sắp Xếp](#)

[Liệt Diễm Quyết](#)

[Xuất Phát](#)

[Phá Môn](#)

[Vô Thiên Song Sát](#)

[Cửu Châu Liên Bạo](#)

[Thôn Thiên Thú](#)

[Thôn Phệ Vô Tận](#)

[Ngoài Ý Muốn](#)

[Một Phần Trăm](#)

[Công Năng Thôn Phệ](#)

[Thiên Ứng Bang](#)

[Tam Bang Ngũ Hội](#)

[Hồng Mao Ứng](#)

[Bang Chủ Xuất Hiện](#)

[Trưởng Lão](#)

[Diệt Sát](#)

[Tiêu Tổng Quản](#)

[Truyền Tống Phù](#)

[Phân Phát](#)

[Sòng Bạc](#)

[Lập Lại Chiêu Cũ](#)

[Hành Động](#)

[Từ Trên Trời Giáng Xuống](#)

[Quy Thuận](#)

[Cuồng Hoan](#)

[Chu Nhan Quả](#)

[Yên La Thú](#)

[Thiết Kiếm Dong Binh Lệnh](#)

[Ban Ân](#)

[Lão Yên](#)

[Kế Hoạch Mới](#)

[Hoàng Đầu To](#)

[Thần Dũng Quân](#)

[Địa Hoàng](#)

[Đấu Tôn Ngọc Phù](#)

[Một Kịch Của Đấu Tôn](#)

[Đánh Lén](#)

[Hậu Thổ Tái Vật](#)

[Đại Địa Gợn Sóng](#)

[Bại Tẩu](#)

[Lấy Cứng Đối Cứng](#)

[Một Ngụm Thôn Phê](#)

[Kim Lan Dịch](#)

[Bí Mật](#)

[Gặp Trở Ngại](#)

[Kim Mang Châm](#)

[Gặp Lại Na Na](#)

[Gia Chủ Lý Gia](#)

[Học Viện La Lan](#)

[Động Tình](#)

[Trúng Kế](#)

[Thực Sự Đánh Không Chết](#)

[Phụ Tử Tình Thâm](#)

[Cương Thi Long Vàng](#)

[Vợ Vết Không Còn Gì](#)

[Huyết Hồn Ma Kiếm](#)

[Oán Linh](#)

[Phong Lưu Ngọc](#)

[Bị Thương](#)

[Lấy Một Địch Hai](#)

[Đánh Chết](#)

[Tiền Bối Thần Bí](#)

[Chạy Trốn](#)

[Triệu Tập Nhân Thủ](#)

[Cự Mộc Oanh](#)

[Duẩn Hành](#)

[Vây Công](#)

[Ngưng Kết Trận Thế](#)

[Lực Lượng Tương Đồng](#)

Sứ Giả Hoàng Thất
Đại Điện Hạ Tới Tìm Hiểu
Hợp Tác
Một Đánh Không Lầm
Vì Điều Cân Đối
Huyết Mạch Chi Lực
Hoàng Đế Thiên Phong
Vua Muốn Thần Chết
Thần Mộc
Minh Tranh Ám Đấu
Tương Ngộ
Huỳnh Đế
Tâm Ma
Phần Mộ Của Ai
Chuyện Lạ Phát Sinh
Ngàn Năm Tế Điển Đấu Thần
Đấu Thần Ước Định
Lý Dật, Người Lưu Lại
Tu Luyện Tại Bách Hoa Giới
Trí Đấu Với Đấu Thánh
Giới Tâm
Chiến Đấu Giới Linh
Đấu Thần Tính Là Cái Gì
Miệng Đầy Thiên Hoa
Đế Đô Khói Mù
Bể Quan
Đạo Hữu Đạo, Vô Gian Đạo
Khảo Nghiệm
Kể Câu Chuyện Này Cho Người Nghe
Uống Rượu Tán Gái
Mưu Đồ
Đấu Vương Đình Phong
Giải Thi Đấu Bắt Đầu
Cử Tọa Phải Sợ Hãi

[Đầu Tư Nhập Phần](#)
[Tám Trăm Tử Sĩ](#)
[Thỏa Hiệp](#)
[Tuyệt Cảnh](#)
[Vận Dụng Át Chủ Bài](#)
[Đối Thủ Cường Ngạnh](#)
[Trận Đấu Gian Khổ](#)
[Chuyển Bại Thành Thắng](#)
[Tấn Chức Đấu Hoàng](#)
[Chiến Thắng Dễ Dàng](#)
[Thình Cầu Của Vô Song](#)
[Bắc Đấu Tứ Hoàng](#)
[Thần Mộc Thất Bại](#)
[Thể Diện Của Hồng Vũ](#)
[Phiền Muộn Của Lý Kỳ](#)
[Kế Hoạch Kỳ Quái](#)
[Sự Phẫn Nộ Của Vô Song](#)
[Tình Thế Đột Biến](#)
[Một Mình Đấu Tam Hoàng](#)
[Thiên Ma Tam Biến](#)
[Ta Đang Gấp](#)
[Trận Chung Kết](#)
[Còn Có Thể Trở Mình Sao?](#)
[Phong Hào Đại Điển](#)
[Phong Hào Đại Điển 2](#)
[Phá Trận](#)
[Thây Chết Cửu Điện](#)
[Thiên Phong Điện Trận](#)
[Không Gian Sụp Đổ](#)
[Điên Cuồng Tấn Cấp](#)
[Dưỡng Thương](#)
[Chứng Minh Như Thế Nào](#)
[Hạ Hậu Thuần](#)
[Chia Tiền](#)

[Bắc Đẩu Mưu Đồ Bí Mật](#)
[Gặp Gỡ Bất Ngờ](#)
[Thân Thế Của Nhược Lâm](#)
[Bí Thất Bí Văn](#)
[Lợi Thế Giao Dịch](#)
[Xà Hoàng Hiện Thân](#)
[Đấu Thần Dị Giới](#)
[Cục Diện Bể Tắc](#)
[Liên Thủ](#)
[Đàm Phán Nhất Định Thất Bại](#)
[Bắc Đẩu Cấm Địa](#)
[Hiện Thân Hoa Lệ](#)
[Tam Hoàng Phản Bội](#)
[Khiêu Chiến Đấu Tôn](#)
[Hóa Ma Đại Pháp](#)
[Nguy Cơ Chưa Từng Có](#)
[Ma Thiên Tôn](#)
[Át Chủ Bài Cuối Cùng](#)
[Cứu Binh](#)
[Huyết Quyển Cuồng Sa](#)
[Dốc Sức Chiến Đấu Tam Tôn](#)
[Phì Phì](#)
[Cáo Biệt Thiên Phong](#)
[Tham Ăn Háo Sắc](#)
[Một Đám Công Tử Ăn Chơi](#)
[Đoàn Tham Quan Tạt Khắc Tư](#)
[Tứ Nguyệt Hoa](#)
[Bầy Bạo Lang](#)
[Ma Chi Lĩnh Vực](#)
[Dưới Đáy Hồ Hắc Thủy](#)
[Thăng Long Quyển Trục](#)
[Yêu Quái Hồ Hắc Thủy](#)
[Phòng Bán Đấu Giá Ở Đế Đô](#)
[Đấu Giá Âm Kim Luân](#)

[Hiện Trường Tây Luyện](#)
[Thử Cung](#)
[Truyền Tống Phong Ba](#)
[Dương Danh Lập Vạn](#)
[Học Viện La Lan](#)
[Đấu Trường](#)
[Lôi Bách](#)
[Ngọc Băng Nhận](#)
[Khảm Kì Hùng Khởi](#)
[Sự Trùng Phùng Đầy Xấu Hổ](#)
[Thế Giới Đóng Băng](#)
[Ám Toán](#)
[Tinh Linh Sâm Lâm](#)
[Một Chút Máu Tanh](#)
[Thật Là Tức Chết](#)
[Tổ Đoàn](#)
[Thế Giới Đóng Băng](#)
[Cổ Nhân Trùng Phùng](#)
[Phong Vân Tế Hội](#)
[Hãm Hại](#)
[Con Ếch Cánh Ve Sầu](#)
[Ngư Ông Đặc Lợi.](#)
[Ánh Vũ Tình](#)
[Liên Thủ](#)
[Lai Lịch](#)
[Lữ Thị Huynh Muội.](#)
[Ván Bài Đệ Nhất](#)
[Trúng Chiêu](#)
[Đế Na Phó Viện Trưởng](#)
[Ma Thú Quân Đoàn](#)
[La Tuyết Phong](#)
[Đấu Thần Xuất Hiện?](#)
[Đấu Thần Thạch Trận](#)
[Tập Tục Ma Thành](#)

[Qua Cửa.](#)
[Nhân Sinh Đặc Ý](#)
[Đệ Tứ Quan](#)
[Không Gian Giam Cầm](#)
[Vạn Thần Mộ](#)
[Đều Có Át Chủ Bài](#)
[Ta Là Đấu Tôn Ta Sợ Ai](#)
[Đường Sống Trong Cõi Chết](#)
[Thần Chi Linh Vực](#)
[Thánh Khí](#)
[Trận Đấu Gian Khổ](#)
[Đào Xuất Thăng Thiên](#)
[Người Có Câu Chuyện](#)
[Long Tửu](#)
[Con Bạc, Tửu Quý](#)
[Tàu Đấu Thần](#)
[Đôn Thổ Quyết](#)
[Thiên Ma Tăng Thứ Tư](#)
[Tàu Đấu Thần Xuất Phát](#)
[Trị Thương](#)
[Vô Song](#)
[Lại Gặp Thành Chủ](#)
[Giảng Co](#)
[Hành Trình Qua Băng Hải](#)
[Thanh Mĩ Thiếu Nữ](#)
[Rất Nhiều Ma Sa](#)
[Băng Đảo](#)
[Phân Bón Hoa Của Đảo Chủ](#)
[Sự Thịnh Cầm Của Băng Nữ](#)
[Quà Sinh Nhật](#)
[Hướng Đi Không Đúng](#)
[Hành Trình Gian Nan Trên Biển](#)
[Ngộ Nhập Long Đảo](#)
[Long Sứ Tiên Sinh](#)

[Cùng Long Sùng So Khí Lực](#)
[Dương Cao](#)
[Không Chết Không Ngừng](#)
[Cây Hoa Cúc Hoàng Đầy Đất Tàn](#)
[Tù Thiên Động](#)
[Ta Mới Là Người Tu Luyện Thiên Ma Đấu Khí](#)
[Mẫu Tử Tình Thâm](#)
[Long Chi Cấm Chú](#)
[Long Chú](#)
[Ấu Long Sùng](#)
[Thức Uống Long Huyết](#)
[Lời Mời Của Băng Nữ](#)
[Quả Nhiên](#)
[Đánh Lén](#)
[Giam Lông](#)
[Nghe Trộm Long Kinh Các](#)
[Oan Gia Ngõ Hẹp](#)
[Oan Gia Ngõ Hẹp \(2\)](#)
[Thông Đạo Quỷ Di](#)
[Nguồn Gốc Địa Đạo](#)
[Tù Thiên Thạch Hồn](#)
[Thái Ngoại Công](#)
[Đoạt Xá](#)
[Mỗi Người Một Ngả](#)
[Đục Nước Béo Cò](#)
[Băng Đảo Tuyển Tế](#)
[Kim Lan Chi Giao](#)
[Thiên Cơ Hé Lộ](#)
[Tư Đấu](#)
[Vũ Tình Động Tình](#)
[Tàng Hình Đấu Kĩ](#)
[Khiêu Chiến Long Tộc Tộc Trưởng](#)
[Đấu Sỏa Long](#)
[Nhân Long Đại Chiến](#)

[Thánh Nữ Rời Vị](#)
[Bên Ngoài Tù Thiên Động](#)
[Ánh Sáng Hòa Bình](#)
[Ác Ma Xuất Thế](#)
[Khuyên Can](#)
[Hàng Hành Đại Hải Dựa Vào Đà Thủ](#)
[Hiến Máu Quang Vinh](#)
[Sát Khí Thật Lớn](#)
[Chịu Thua Cũng Không Được](#)
[Hạ Sát Thủ](#)
[Đấu Tôn Tám Tinh](#)
[Ba Người Tổ Giết Chóc](#)
[Ca Đã Trở Lại](#)
[Đãi Ngộ Phó Tướng](#)
[Hôm Nay Nâng Ly Rượu Mừng Khánh Công](#)
[Tình Thế Nghiêm Trọng](#)
[Tác Hợp](#)
[Lạc Thủy](#)
[Huyết Long Châu](#)
[Không Giải Thích Được Quyết Đấu](#)
[Tướng Quân Mời Tiệc](#)
[Lạc Kỳ Đem Bí Mật Nói Ra](#)
[Tên Khất Cái Trung Châu](#)
[Đại Thần Đế Đô](#)
[Đánh Ta Cũng Không Hoàn Thủ](#)
[Cái Tát Vang Dội](#)
[Bốn Đại Phú Thương](#)
[Nhiệm Vụ Thứ Nhất](#)
[Hoàng Trừ Mê Cục](#)
[Ấn Hình Nghe Trộm](#)
[Gây Xích Mích](#)
[Công Tác Chuẩn Bị](#)
[Mục Tiêu Đã Đến](#)
[Thất Hoàng Tử](#)

Dùng Đấu Khí Nói Chuyện

Long Uy.

Dùng Hiệp Hoàng Tử Làm Vương Gia.

Có Chút Bí Mật Không Có Thể Biết

Gây Hấn Vương Gia Phủ

Đi Lấy Tiền.

Đoạt Của.

Kết Minh

Hành Tung Bạo Lộ.

Giết Chóc.

Vĩnh Viễn Là An Ca Ca.

Chạy Trốn

Thì Ra Là Tam Hùng

Liệp Hộ Nữ Nhi

Cường Địch Hiện Thân.

Duy Trì Giết Chóc Liên Tục.

Đại Khai Sát Giới

Hỏa Long Trảm.

Thiên Mạc Thành

Nữ Nhân Không Có Thể Làm Loạn

Kiểm Kê

Đấu Giá Huyết Long Châu

Tạm Dừng Đấu Giá

Yểm Tông Chủ.

Vơ Vét Tài Sản

Tàn Châu Giá Trên Trời

Vừa Ăn Cướp Vừa La Làng

Thiên Mạc Khách Điểm

Cường Giả Ngọc Phong Lâu.

Cứu Lý Na

Tổng Động Viên Toàn Thành

Ta Có Chút Lạnh.

Hắc Bạch Song Sát.

Hắc Viêm Bạo Hùng

Cường Giả Liên Hợp
Tấn Cấp Đấu Thánh
Nuôi Dưỡng Thiên Hồ Ngư
Băng Tuyết Liên Thiên Phá
Nguyệt Hình Cung
Liên Minh
Đánh Lén
Cuộc Chiến Đỉnh Phong.
Người Đeo Mặt Nạ
Tình Thế Phức Tạp
Huyết Nhuộm Đỉnh Núi.
Đấu Thần Rơi Rụng
Tru Sát An Đức
Thành Toàn
Hương Tiêu Ngọc Vắn
Được Cứu Vớt
Vạn Dặm Tìm Lang Quân
Quân Tử Báo Thù Mười Năm Là Quá Nhiều
Thủ Hộ Thiên Sư
Hiện Trạng Của Đấu Thần Đại Lục
Tu Luyện Tại Thế Giới Tinh Linh
Phách Tuyệt Trấn Thiên Cung
Tặng Cung
Tinh Linh Nữ Vương
Trận Đấu Ngày Thứ Nhất
Phát Hiện Mạnh Mối
Trận Đấu Ngày Thứ Ba
Bái Phòng Hai Trưởng Lão
Hung Mạnh Đánh Cung Thủ
Đánh Tráo
Trận Chung Kết Bắt Đầu
Kết Cục Đây Không Quan Hệ Thắng Bại.
Đánh Giá Trong Phòng Nghị Sự
Ai Là Thống Suất

Chuẩn Bị Trước Khi Chiến Đấu.
Đa Long Không Có Sừng
Thật Tình Nói Lời Mạo Hiểm
Chiến Đấu Bắt Đầu
Ẩn Thế Cường Giả
Ước Đấu
Thuyết Phục Nữ Vương
Trở Về La Lan Học Viện
Kế Hoạch Viện Trưởng Sống Lại
Xảo Trá.
Khảm Thị Gia Yến.
Che Tại Cổ Đồ Lạp
Lễ Thần Tế Điện
Giết Chết Tứ Thân Vương
Nhỏ Máu Nhận Thức Mạch.
Biến Cố.
Đại Khai Sát Giới
Vẫn Để Hãn Chạy Thoát
Gặp Phục Kích
Đảo Tiên Chính Thức
Phẩm Tửu.
Nhà Cũ Đảo Tiên
Hai Nữ Tranh Phụ
Đêm Tối Mập Mờ.
Ma Tông.
Thông Thiên Tông Chủ.
Trăm Tông Loạn
Hai Nữ Thống Quân Hùng.
Ân Mười Nương.
Nguy Cơ Chưa Từng Có
Thần Tôn Bồi Bàn
Nhân Tuyển Đánh Cuộc Đấu.
Sớm Đánh Cuộc Đấu
Long Sủng Tiến Hóa

[Đấu Thần Điện Các Lão.](#)
[Trận Đầu Đánh Cuộc Đấu](#)
[Tân Nhậm Ma Thành Thành Chủ.](#)
[Thành Chủ Đền Tội.](#)
[Chiến Tranh.](#)
[Thanh Long Đấu Kỹ](#)
[Nghỉ Ngơi Giữa Trận](#)
[Trận Pháp Mới Thành Lập](#)
[Cục Điện Bể Tắc](#)
[Đấu Thần Tổng Điện Biện Luận](#)
[Tổng Điện Chủ Bội Ước](#)
[Lý Na Còn Chưa Có Chết?](#)
[Nghiền Xương Thành Tro](#)
[Ma Thành Phó Ước.](#)
[Không Hiểu Phong Tình Của Long Sùng.](#)
[Thương Tâm](#)
[Long Xà Diễn Nghĩa](#)
[Thánh Vật Thôi Tịch](#)
[Truyện Tổng Trận Mở Ra](#)
[Xông Lầm Cấm Địa](#)
[Thực Lực Của Trưởng Lão](#)
[Giam Lông](#)
[Hồng Môn Yến](#)
[Chém Giết](#)
[Mỹ Nữ Tiểu La Ly](#)
[Cửu Long Sơn](#)
[Một Mảnh Xuân Quang Sáng Lạn.](#)
[Đứng Vững Gót Chân](#)
[Nhập Tông](#)
[Luận Bàn](#)
[Trải Qua Thiên Cơ Các](#)
[Một Hệ Cuối Cùng.](#)
[Lễ Vật Các Lão.](#)
[Trở Về Thiên Khu Tông](#)

Âu Dương Tĩnh Miễn.
Hết Thủy.
Tạp Tạp Hiện Thân
Tứ Đại Thần Y
Song Kiếm Môn Phế Vật
Giết Chết La Trường Lão.
Cực Tinh Đại Trận
Lưỡng Bại Câu Thương
Tu Vi Tiến Nhanh
Biên Giới Đột Phá
Mưu Quyền Soán Vị
Nhận Chức Tông Chủ
Phương Án Hợp Tông.
Âm Mưu Của Song Kiếm Môn
Năm Đánh Một
Đêm Trước Hợp Tông.
Hợp Tông Đại Hội.
Thực Hư Phong Hào Đấu Thần
Tâm Hồn Thiếu Nữ Nảy Mầm
Song Kiếm Môn
Âu Hộ Pháp
Tứ Đại Sát Thần
Âu Dương Môn Chủ.
Nhốt
Cấm Điện Tầng Thứ Hai
Tai Họa
Cuồng Bạo Địa Long.
Long Phong Vân.
Bên Ngoài Kiếm Thành.
Phá Kén Thành Thần.
Giả Gái.
Phệ Thiên Lô Kích.
Tị Nạn
Cảnh Tượng Kỳ La

[Tiểu Thiên Ác Ma](#)
[Lừa Dối Thành Công](#)
[Ngải Du Buồn Rầu.](#)
[Cấm Địa Đắc Ý Ngoại.](#)
[Trở Lại Truyện Tống Trân.](#)
[Bị Bọn Họ Lén Vào.](#)
[Đấu Thần Kết Giới](#)
[Bách Hoa Tông Yến Hội](#)
[Vô Hoa Cốc Hội Minh.](#)
[Đa Nghi Rồi?.](#)
[Nội Tâm.](#)
[Lý Dật Cũng Không Nghĩ Tới.](#)
[Bảy Sự Kiện Hoàn Thành](#)
[Đấu Thần Cốc](#)
[Du Đấu Long Môn Đệ Tử](#)
[Đấu Thần Thiếu Nữ.](#)
[Đấu Thần Cốc.](#)
[Đấu Thần Cốc Quỷ Di.](#)
[Người Đàn Bà Xinh Đẹp Danh Đá.](#)
[Nỗi Khổ Tâm Của Thần Y](#)
[Cuộc Đấu Nhìn Như Có Hại.](#)
[Còn Thiếu Tám Cái Đấu Thần](#)
[Cốc Chủ Phu Nhân.](#)
[Hấp Dẫn.](#)
[Âm Mưu](#)
[Lam Băng Kết Giới](#)
[Đơn Tông.](#)
[Long Môn Bí Sử](#)
[Phong Thiếu.](#)
[Thần Bí Nhân](#)
[Thực Lực Khủng Bố.](#)
[Thiên Cơ Thử Bảo Vệ Chủ Nhân](#)
[Trở Lại Đấu Thần Cốc](#)
[Đấu Thần Cốc Chủ.](#)

Đấu Thần Cốc

Kẻ Diên.

Thì Ra Cũng Vũ Mị.

Chuyện Cũ Của Linh Môn

Ích Khí Đan Làm Sao Tới

Chuyện Xấu

Càng Ngày Càng Loạn

Âm Mưu Của Long Tà

Tuyệt Đối Không Nghĩ Tới

Một Chiêu Đánh Khắp Thiên Hạ

Hủy Diệt Đấu Thần Cốc

Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn

Thay Đổi Chiến Cuộc

Có Điểm Phiền Toái

Đại Công Cáo Thành.

Một Ngày Vui Sống

Lai Khách.

Thiên Ưng Lĩnh Dương Oai

Đào Hoa Không Sai

Chảy Hoàng Cốc Khí Tán

Thu Phục Bát Đại Trưởng Lão

Phong Tông Chủ

Chiến Tranh Bộc Phát.

Thỏa Hiệp

Ba Huỳnh Đệ Ân Thị

Bầu Trời Bao La Nhiễm Thành

Đón Gió

Tiêu Dao Tửu Khách

Tu La Giới

Ước Đấu

Đấu Thần Đình Phong

Lợi Nhuận Đầy Bát Doanh

Bế Quan Chuẩn Bị Chiến Tranh.

Quyết Đấu Trước Giờ

[Quyết Đấu Bắt Đầu.](#)

[Bắt Được Rồi?](#)

[Chúng Ta Trúng Chiêu Rồi](#)

[Quyết Đấu Chính Thức.](#)

[Long Khiếu Cừu Thiên](#)

[Tu La Giới Tâm](#)

[Tu La Giới Linh](#)

[Tu La Môn Chủ](#)

[Kẻ Dở Hơi Hiện Thân](#)

[Chơi Lớn Một Chút](#)

[Hai Con Đế Cực Lớn](#)

[Tạo Sự Chú Ý Của Giới Linh](#)

[Vây Công Giới Linh](#)

[Niết Bàn Trọng Sinh](#)

[Cuộc Chiến Phong Hào Đấu Thần](#)

[Cuộc Chiến Phong Hào Đấu Thần 2](#)

[Cuộc Chiến Phong Hào Đấu Thần 3](#)

[Cuộc Chiến Phong Hào Đấu Thần 4](#)

[Đại Kết Cục](#)

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Không Thể Dừng Lại

Q.1 - Chương 1: Không Thể Dừng Lại

- Lý Dật! Người là tên hỗn đản... người... người... Mau buông ta ra! Bằng không...

Chữ “không” còn chưa thốt ra thì một tiếng “chat” thanh thủy vang dội, trên mặt Lý Dật nhất thời có một dấu bàn tay đỏ chói.

- Người kêu đi! Người kêu nữa đi! Người kêu rách yết hầu cũng không có ai đến cứu người đâu!

Dưới loại tình hình này, dường như đây chính là câu trả lời tốt nhất, Lý Dật nở nụ cười thâm đắng, chỉ có điều khi nói lời này, đầu hắn liền cảm

thấy có chút mơ hồ.

- Ta... ta... mẹ nó! Đây rốt cuộc là tình trạng gì?

Trong đầu Lý Dật vô cùng hỗn loạn, hắn không ngừng muốn bản thân tỉnh táo, thế nhưng trong cơ thể dường như có gì đó ngăn cản, không thể tỉnh lại được.

Tình trạng trước mắt này khiến trong đầu hắn lại rối loạn trở nên mơ hồ. Nếu như Lý Dật không nhầm, bản thân mình ở thế giới ngầm chính là một sát thủ nổi danh. Một giây đồng hồ trước, hắn còn thoải mái vì hoàn thành nhiệm vụ, đang ngồi trên máy bay, đang lúc tu luyện một môn Thần công thuần khiết nhất đó là “Sờ mó tiếp viên hàng không bí tịch”, loại võ công vô tiền khoáng hậu.

Ngay lúc hắn cho rằng bản thân sắp hoàn thành mục đích, đem cánh tay nhỏ bé của vị tỷ tỷ đang nắm chặt cái váy gạt ra, sau đó kéo nó xuống, trước mắt bỗng “Ầm” một tiếng, ngay lập tức liền biến thành cái tình huống như thế này. Truyện "Đấu Thần "

Đây là một nơi thoát nhìn không khác gì so với sơn cốc bình thường. Dưới sơn cốc, có một dòng suối nhỏ bàng bạc chảy, bốn phía cây cối xanh ngắt, hoa thơm cỏ lạ, chim hót ríu rít.

Mà bản thân... bản thân lúc này... lúc này đang trần truồng ghì sát vào trên một tảng đá trơn tuột.

Ách... bất quá nói như vậy lại có vài phần không thỏa đáng...

Bởi vì, nếu như con mắt của Lý Dật không có vấn đề gì quá lớn, khứu giác, xúc giác và hệ thống sinh lý cũng không có gì sai sót gì, lúc này hắn không phải là ghì trên lên tảng đá trơn tuột, mà là ghì lên trên người của một thiếu nữ...

Chuyện này càng nghĩ Lý Dật lại càng cảm thấy mơ hồ, hơn nữa loại mơ hồ này hắn cảm nhận được rõ ràng, cái bộ vị kia của mình, cái kia...

dường như có chút cương cứng...

Nếu như lý trí vẫn còn, như vậy dưới tình huống này, có phải bản thân đang phi lễ hay không?

Điều này khiến Lý Dật dở khóc dở cười. Lý Dật không phải loại háo sắc, thế nhưng vừa rồi nếu không phải sau khi hoàn thành nhiệm vụ gặp được cô gái cực phẩm đó, hẳn cũng không muốn dùng sức mạnh, dù sao có một số việc miễn cưỡng cũng không thể đem lại được hạnh phúc. Thế nhưng lúc này tại sao lại như vậy? Lễ nào mình nằm mơ?

Dường như muốn xác nhận một chút, Lý Dật chậm rãi đưa tay sờ đến trước ngực nữ nhân, tuy rằng chỉ nhẹ nhàng nắm chặt một chút, thế nhưng trong lòng hẳn đã có thể khẳng định... thứ mềm mại đầy xúc cảm thế này... như thế nào có thể được gọi là mơ?

Thiếu nữ trước mắt, khuôn mặt lộ vẻ thanh tú, không biết là vì xấu hổ hay giận dữ và tuyệt vọng mà sắc mặt của nàng tái nhợt, nàng mở trừng mắt nhìn chăm chăm vào Lý Dật, tựa như muốn đem hẳn nuốt chửng vậy. Truyện "Đấu Thần "

Tuy nhiên, toàn thân nàng lại không có chút khí lực, cái tát vừa rồi, dường như đã làm nàng tiêu hao hết tia khí lực cuối cùng.

Thân thể của nàng cố gắng cử động – điều này làm Lý Dật càng thêm cảm nhận rõ ràng vóc dáng của nàng tuyệt đối ngạo nhân. Thế nhưng cử động này của nàng, không những không đẩy được Lý Dật ra, phản phát như còn khiến cho lửa dục của hắn nổi lên.

Lý Dật gầm lên một tiếng như dã thú, hẳn phát hiện tình trạng của mình có chút không đúng, không hiểu tại sao nhìn nữ nhân xích lỏa trước mắt này, dưới tiểu phúc của hắn lại dâng lên một cỗ lửa nóng, bất luận dùng lý trí áp chế thế nào cũng không được.

Hơn nữa, dưới tình huống hương diễm trước mắt như thế này, liệu có bao nhiêu nam nhân có thể áp chế được ngọn lửa dục chứ?

Rốt cục, Lý Dật thở mạnh một tiếng, thứ che chở cuối cùng trên người thiếu nữ đã bị hất lật xuống, chỉ là đến giờ khắc này, Lý Dật đột nhiên có một suy nghĩ kỳ quái: chẳng lẽ mình bị hạ được sao?

Loại suy nghĩ này khiến Lý Dật rốt cuộc không còn tự chủ được trở nên cuồng loạn, có chút dở khóc dở cười.

Thiếu nữ phát ra một trận rên rỉ trầm thấp, lời nói tràn đầy sợ hãi và tuyệt vọng:

- Lý Dật... người dám... người dám...

Thế nhưng loại ngôn ngữ này lại càng khơi dậy dục hỏa tổng con người Lý Dật, một tia lý trí cuối cùng trong đầu hất rốt cục cũng biến mất, cả người hung hăng ép xuống...

Tất cả mọi thứ lúc này, rốt cuộc, cũng không thể dừng lại...

oOo

Sơn cốc u tĩnh, thỉnh thoảng lại phát ra tiếng thở gấp và thanh âm rên rỉ. Âm thanh hỗn hển vang lên, một lúc lâu sau mới trở lại yên tĩnh.

Lý Dật không biết từ lúc nào đã chậm rãi đứng lên, thiếu nữ thanh tú trên tảng đá lớn đã hôn mê rồi, thế nhưng trong lúc hôn mê, nàng phảng phất như nhìn thấy ác mộng, thỉnh thoảng lại kêu lên mấy tiếng:

-Dừng... cầu xin người... dừng lại...

Những lời nói này có chút khiến cho Lý Dật cảm thấy da đầu truyền đến những cơn nhức nhối. Lý Dật lúc này đã rõ ràng rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra.

Thế nhưng có một điều hắt hủi không minh bạch, đó là hắt từ trước đến nay hắt vẫn là một người rất lý trí, dưới bất cứ tình huống gì đều có thể khống chế được cảm xúc của mình, không đến mức làm việc theo cảm

tính. Cho dù là bản thân bị hạ được, hãn cũng không đến mức như vậy, dù sao cơ thể mình cũng kháng được tính, dưới vô số lần vào sinh ra tử đã luyện nên. Từ trước đến nay Lý Dật vẫn luôn lấy điều đó để kiêu ngạo... Thế nhưng tại sao cuối cùng lại làm ra loại chuyện như vậy? Đây là tình huống quý quái gì chứ?

Khổ sở suy nghĩ trong chốc lát, chỉ tìm thấy được vài phần ký ức hỗn loạn còn sót trong đầu, Lý Dật lúc này mới rõ ràng, bản thân rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Nếu như đoán không nhầm, lúc ấy máy bay phát ra tiếng “Rầm”, tám phần mười là máy bay gặp rủi ro rồi, chỉ là không biết tình huống bây giờ như thế nào, không ngờ bản thân mình vẫn chưa chết.

Mà cơ thể của mình lúc này lại không phải là của mình, mà thuộc về một người tên là “Lý Dật” nhưng xảo hợp thay, cơ thể của hãn đã bị mình “chiếm đoạt”.

Nơi này cũng không phải là địa cầu, mà là một nơi gọi là Đế quốc Thiên Phong.

Đế quốc Thiên Phong ở trên một mảnh đất gọi là Đại lục Đấu Thần, mà cụ thể ở đâu, bản thân Lý Dật kia hoàn toàn không rõ. “Hãn” chỉ biết, đây là thành thị phía Tây của đế quốc, là Vạn Triều Thành.

Về các loại tin tức khác, lúc này ký ức của Lý Dật vô cùng hỗn loạn, đến bây giờ hãn nghĩ rằng thân thể này đã bị bản thân chiếm dụng, có lẽ chính là nguyên nhân dẫn đến từng trận đau đầu, khiến Lý Dật không có cách nào tiếp tục nghĩ ngợi thêm được điều gì.

Có lẽ là liên quan đến việc linh hồn cường hoành dung hợp, có lẽ là liên quan đến việc ‘chiếm dụng’ hoặc có lẽ là bởi vì vừa rồi quá phóng túng...

Nói chung là bất kể vì cái gì, Lý Dật bằng chút tri thức y học cũng mơ hồ phát hiện, bản thân lúc này tuyệt đối không tốt.

Không nói đến việc đầu phát ra từng đợt đau nhức, chỉ thấy toàn thân hẫng truyền đến cảm giác đau đớn, khiến hẫng thiếu chút nữa không thể đứng vững. Mà vừa rồi sở dĩ không nhận ra mọi thứ, có lẽ là bởi vì dục hỏa che mờ lý trí. Truyện "Đấu Thần "

Mặc kệ như thế nào cũng được, tình huống lúc này nếu bị ngoại nhân nhìn thấy đều vô cùng bất lợi.

Lý Dật tuy rằng không biết phong tục ở Đại lục Đấu Thần này như thế nào, nhưng có thể tưởng tượng được, bất luận ở nơi nào mà cường hoành làm chuyện đó với một nữ hài, đều là chuyện không thỏa đáng.

Nhất thời, Lý Dật thậm chí còn nổi lên một tia sát cơ, muốn giết người diệt khẩu.

Loại chuyện như giết người, bản thân Lý Dật đã làm không ít.

Thế nhưng hẫng vẫn lắc đầu, tiện tay nhặt bộ y phục kỳ quái dưới đất lên phủ lên người mình, cũng tiện tay nhặt bộ y phục của thiếu nữ kia mặc vào cho nàng.

Đến lúc này, Lý Dật mới biết mình có vận khí tốt như thế nào.

Thiếu nữ kia mặc dù vẫn còn hôn mê, thế nhưng một thân băng cơ ngọc cốt, thanh thúy tao nhã, tuyệt đối không thể che dấu được.

Điều này khiến Lý Dật, trong lúc mặc quần áo cho nàng, có phần ngần ngại suy tưởng.

Lần này lý trí đã có tác dụng, nếu bây giờ mình lại làm chuyện xằng bậy nữa, nói không chừng thực sự sẽ bị cái gì mà tinh tấn nhân vong gì gì đó.

Lúc giúp thiếu nữ mặc lại y phục, Lý Dật không nhịn được nhìn đến đờ đẫn.

Tiếp theo nên làm thế nào, hắn vẫn chưa nghĩ ra cách gì khả thi. Không phải là hắn trong trường hợp này thiếu suy nghĩ, mà là tình huống lúc này có chút khó hiểu, căn bản là không biết nên làm như thế nào mới tốt.

Điều quan trọng nhất, Lý Dật trước kia rốt cuộc có thân phận như thế nào? Hắn tại sao lại đem thiếu nữ kia đến địa phương này? Nếu như bản thân đoán không sai, làm loại chuyện này nếu không phải là con nhà phú quý thì cũng là đạo tặc liều mạng.

Thế nhưng phân tích từ tình huống này, ‘bản thân’ có khả năng lớn nhất là con nhà phú quý. Dù sao trong lúc mặc quần áo, Lý Dật cũng mơ hồ nhận thấy, y phục này tuy thoát nhìn cổ quái, thế nhưng chất lượng cực phẩm, đường may tinh xảo. So sánh với trang phục cổ đại ở địa cầu cũng có thể mơ hồ đoán ra, hắn là ở Đại lục Đấu Thần cũng như vậy...

Lý Dật đang muốn từ đầu mối này suy đoán tiếp theo, thế nhưng lúc này ở phía sau đột nhiên nghe thấy một tiếng quát đỉnh tai nhức óc từ xa truyền đến:

- Dâm tặc! Xem kiếm!!!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thế Giới Đấu Khí

Q.1 - Chương 2: Thế Giới Đấu Khí

Một đạo kiếm quang giống như thiểm điện chém tới, trên thân kiếm mơ hồ còn có một cổ khí tức thanh sắc, cuồn cuộn mãnh liệt.

Người cầm kiếm thoát nhìn là một nam tử hai mươi tuổi, trên người hắn mặc một bộ trường bào trắng như tuyết, không nhiễm chút bụi, trên mặt xem như có vài phần tuần tú, nhưng lúc này khuôn mặt tuần mỹ lại tràn ngập sát cơ.

Thấy một màn như vậy, trong lòng Lý Dật bỗng nhiên xuất hiện mấy danh tự: đấu khí! Đối phương không ngờ lại sử dụng đấu khí!

Loại suy nghĩ này bỗng nhiên xuất hiện, hiển nhiên là đối với ‘Lý Dật’ trước kia vô cùng quen thuộc.

Chỉ có điều, trong nháy mắt, lúc đạo kiếm quang bổ đến trước mặt Lý Dật thì hắn đã nhanh chóng tránh ra, thế nhưng dưới chân lại không có lấy một điểm khí lực, kỳ lạ là trong lòng hắn ngay một chút sợ hãi cũng không có, trái lại vẫn nghĩ đến: Đây... rốt cuộc là thế giới gì a!.

Đình~~~

Đột nhiên, một đạo kiếm quang từ bên cạnh Lý Dật phóng tới, bên trên bao trùm một cổ khí tức hồng sắc, hai kiếm giữa không trung va chạm cùng nhau, phát ra từng trận hỏa quang mãnh liệt.

Không ngờ kiếm của gã áo trắng kia lại bị bức lui vài phần, thân hình của hắn nhanh chóng hạ xuống đất, khí tức thanh sắc trên trường kiếm lại càng đậm. Mặc dù lúc này sát khí trên mặt hắn đã phai nhạt vài phần, chỉ có điều vẫn chăm chú nhìn vào Lý Dật, quả thật khiến người khác khiếp sợ.

Vài hắc y nhân nhanh chóng đáp xuống bên cạnh Lý Dật, vô tình đem Lý Dật bảo vệ bên trong, người cầm đầu, vừa rồi một kiếm bức gã áo trắng thối lui, hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói:

- Mạc Thanh, đừng tưởng rằng ngươi là Tam Tinh Đấu Sư thì có thể muốn làm gì thì làm, muốn động đến Thiếu gia nhà ta, ngươi còn phải hỏi xem kiếm trong tay ta có nguyện ý không đã.

Gã áo trắng tên là Mạc Thanh vẻ mặt tức giận, nhìn chăm chăm mấy người bọn họ, khẽ quát:

- Lý Nguyên, người khác sợ Vạn Triều Lý Gia các người, nhưng Mạc Thanh chúng ta lại không sợ! Đừng tưởng rằng bằng vào Lý gia, các

người có thể một tay che trời! tên hồn đản Lý Dật dám hạ thủ tiểu thư nhà ta, như vậy hậu quả như thế nào, chính bản thân hẳn rõ ràng nhất!

Người gọi là Lý Nguyên kia vẫn bất động, thanh sắc quay đầu nhìn thoáng qua, ánh mắt rơi trên người thiếu nữ còn hôn mê, khoe miệng hiện lên một tia cười nhạt, thoáng lóe lên một tia lãnh ý, ngoài trừ Lý Dật ở phía sau, không còn ai nhìn thấy.

Lý Nguyên ngoảnh đầu lại khẽ gật, ý bảo hẳn lùi ra phía sau, lúc này mới quay đầu lại cười ha hả nói:

- Hay! Hay lắm! Mạc Thanh, Mạc tiểu thư nhà các người câu dẫn Thiếu gia nhà chúng ta, bây giờ thành công rồi. Trước hết mời tiểu thư nhà người trở về, ta sẽ báo cáo Gia chủ, đến lúc đó rốt cuộc phải xử lý như thế nào, Lý Gia chúng ta sẽ để Mạc Gia các người chịu trách nhiệm.

Mạc Thanh biến sắc, phản nộ quát:

- Vô sỉ!

Nói xong, ngón chân hắt điểm mạnh, cả người vọt tới, đồng thời thanh sắc đấu khí trên tay bạo tăng, mơ hồ tạo thành một con vật màu xanh...

- Xà Văn Kiếm!

Đấu khí nhất thời giống như một con rắn hướng đến Lý Nguyên chạy tới, chiếc lưỡi thụt ra thụt vào, miệng rắn mở lớn, dường như muốn đem tất cả mọi người nuốt chửng.

Thấy một kiếm này, Lý Nguyên chỉ cười lạnh, trầm giọng nói:

- Mạc Thanh, người chẳng lẽ cho rằng chỉ mình người là Đấu Sư thôi sao!

Dù vẫn đang nói chuyện, nhưng trường kiếm trong tay Lý Nguyên đã có chút rung động, từng đạo hồng sắc đấu khí giống như hỏa diễm phát ra...

- Hỏa Liên Trảm!

Hồng sắc đấu khí mãnh liệt bắn ra, hướng về phía thanh xà được hình thành từ thanh sắc đấu khí nghênh đón.

Ầm~~~

Một tiếng nổ vang dội, hai luồng đấu khí cùng lúc va chạm, gần như nổ tung cùng một lúc.

Những hắc y nhân đi theo Lý Nguyên thấy cuộc va chạm vừa rồi sắc mặt đều biến đổi, cấp tốc chặn trước mặt Lý Dật.

Một cỗ lực lượng trùng kích mãnh liệt xoắn tới, thế nhưng đến trước mặt mấy người hắc y nhân thì đã bị chặn đứng lại.

Truyện "Đấu Thần "

Mà hai người Mạc Thanh, Lý Nguyên tại đương trường đều bị chấn lui cách xa nhau, tuy là như vậy, nhưng sắc mặt hai người mơ hồ đều có chút chật vật, không còn thoải mái như trước nữa.

Mạc Thanh nhìn Lý Nguyên chăm chăm nói:

- Người đã thắng cấp lúc nào, vì sao ta lại không biết?

Lý Nguyên thản nhiên nói:

- Ta thắng cấp lúc nào không quan trọng, vấn đề là người đã thua, bây giờ phải làm sao đây?

Trên mặt Mạc Thanh hiện lên một tia âm độc, vẫn điềm nhiên nói:

- Dù ta thua, thế nhưng muốn đánh bại ta, người chắc chắn cũng sẽ phải trả giá đắt.

Nói đến đây, cỗ thanh sắc đấu khí lần thứ hai lại xuất hiện trên trường kiếm của Mạc Thanh, bất quá so với vừa rồi, rõ ràng đã âm u hơn vài

phần.

Lý Nguyên thở dài một hơi nói:

- Cần gì phải như vậy, không bằng trước tiên người đưa Mạc tiểu thư trở về, chỉ cần biết tiếp theo nên làm thế nào, ta nghĩ Gia chủ nhất định sẽ cho Mạc Gia các người một cái công đạo.

- Công đạo?

Sắc mặt Mạc Thanh thay đổi, ánh mắt âm lãnh lại rơi trên người Lý Dật, giọng đầy căm hận nói:

- Được! Ta muốn xem xem Lý Gia các người có thể xuất ra cái công đạo gì?

Dứt lời, hắn không thèm liếc mắt nhìn Lý Nguyên lấy một cái, mà nhanh chóng đến bên người thiếu nữ kia, một tay ôm nàng vào lòng, sau đó thân hình mới hướng về bên ngoài sơn cốc lao đi.

Lý Nguyên nhìn bóng dáng Mạc Thanh rời đi mới quay đầu lại nhìn Lý Dật, cười một tiếng nói:

- Thiếu gia, bọn ta đều biết người tham hoa háo sắc. chỉ vậy cũng không sao, nhưng tại sao người lại đánh chủ ý với Mạc tiểu thư? Gia chủ ngàn lần nhắc nhở, vạn lần không thể làm như vậy, tại sao Thiếu gia lại...

Lý Dật lúc này cũng không biết trả lời thế nào mới tốt, vừa định mở miệng, thế nhưng còn chưa kịp nói gì thì cả người đã ngã về phía sau...

- Thiếu gia! Thiếu gia!

oOo

Cũng không biết trải qua bao lâu, Lý Dật lần thứ hai tỉnh dậy, lúc này hắn không còn cảm thấy toàn thân đau đớn nữa. Hắn chỉ cảm thấy bản thân mình mất vô cùng, có thể nói là ký ức của Lý Dật kia đã cùng bản

thân hãn dung hợp lại cùng một chỗ. Lý Dật đối với Đại lục Đấu Thần đã có vài phần lý giải. Truyện "Đấu Thần "

Đại lục Đấu Thần, đây là một thế giới trong truyền thuyết.

Trên thế giới này, không có ma pháp huyền lệ vô song, mà chỉ có duy nhất một thứ làm chủ - đó là đấu khí!

Trên mảnh đại lục này, mấy nghìn năm qua, dưới sự nỗ lực của vô số người, đấu khí đã phát triển đến trạng thái đỉnh phong. Bất kể là cường giả của quốc gia nào, bất kể là chiến tranh hay quyết đấu, tất cả đều dùng đấu khí. Có thể nói tầm quan trọng của đấu khí trong thế giới này là không thể thay thế được.

Đương nhiên, bởi vì đấu khí phát triển mạnh mẽ, phương pháp tu luyện đấu khí trên Đại lục Đấu Thần cũng có nhiều vô số, mặc kệ là phương pháp tu hành nhiều hay ít, đều dựa vào Công pháp mạnh hay yếu, được chia làm bốn tầng Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ. Mà mỗi tầng của công pháp cũng được chia làm 3 cấp: thượng, trung, hạ.

Bởi vậy, pháp môn tu luyện đấu khí trên Đại lục Đấu Thần cũng bị chia thành 12 giai đoạn. Tất nhiên, dưới điều kiện thiên phú ngang nhau, Công pháp tu luyện càng cao thì thành tựu càng cao hơn.

Mà cùng tồn tại song song với Công pháp là Đấu kỹ.

Nếu như nói, tu hành Công pháp là cơ sở của Đấu khí, như vậy thì Đấu kỹ chính là đem đấu khí phát huy bằng kỹ năng đặc thù. Cũng giống như Công pháp, cấp bậc Đấu kỹ cũng chia làm 12 giai đoạn, hơn nữa, Đấu kỹ cấp bậc càng cao, uy lực lại càng cường đại.

Hiện nay, Công pháp và Đấu kỹ cao cấp trên Đại lục Đấu Thần là vô cùng hiếm hoi.

Công pháp và Đấu kỹ Huyền Vũ có thể xem như không tồn tại, lưu truyền trong dân gian rộng rãi, thế nhưng Công pháp và Đấu kỹ cấp Chu Tước

thì chỉ có một số gia tộc có thực lực hoặc các bang phái mới có. Đến Công pháp và Đấu kỹ cấp bậc Bạch Hổ, loại như vậy thì chỉ có những gia tộc truyền truyền mấy nghìn năm hoặc là Hoàng thất đế quốc, tông phái thực lực hùng hậu mới đoạt được. Về phần Công pháp và Đấu kỹ Thanh Long, dường như chỉ tồn tại trong truyền thuyết, không ai biết dưới loại cơ duyên nào mới có người may mắn đoạt được Công pháp và Đấu kỹ Thanh Long...

Đương nhiên, lúc tu hành Công pháp và Đấu kỹ, người cũng phân thành cao thấp, mạnh yếu, phân chia độ mạnh yếu của người tu luyện, Đại lục Đấu Thần thời viễn cổ cũng truyền lại phương pháp phân đoạn.

Có người nói tu luyện đấu khí lúc ban đầu thì gọi là Đấu giả, lần lượt tiếp theo là Đấu Sư, Đấu Vương, Đấu Hoàng, Đấu Tôn và Đấu Thánh.

Có người nói, chỉ cần đạt đến cấp bậc Đấu Vương, như vậy đã có thể trở thành cường giả một phương rồi.

Mà nếu có thể tu luyện đến cấp bậc Đấu Hoàng, như vậy các gia tộc truyền thừa và Hoàng thất tuyệt đối không dám xem nhẹ nửa phần.

Đương nhiên, ngoài những điều đó, ở Đại lục Đấu Thần, còn lưu lại một truyền thuyết xa xưa. Đó chính là người nào có thể tu luyện đến cấp bậc Đấu Thánh, như vậy không những có thể dời núi lấp bể, còn có thọ mệnh vô hạn. Mà đạt đến cấp bậc đó, có người nói còn có thể đạt đến cảnh giới trong truyền thuyết – Đấu Thần.

Tới cấp bậc đó, trong mắt người thường không chỉ là cường giả được mộ vô hạn, mà là, đã trở thành tồn tại của Thần.

Trên Đại lục Đấu Thần, tất nhiên cũng có tín ngưỡng tôn giáo giống như của Lý Dật kiếp trước. Thế lực tôn giáo trải rộng khắp đại lục, tuy nhiên được thay thế bằng Đấu Thần Điện. Đấu Thần Điện tất nhiên là cung phụng những cường giả trở thành Đấu Thần trong lịch sử. Truyện "Đấu Thần "

Thậm chí, còn có người nói, gia tộc truyền thừa mấy ngàn năm, Hoàng thất... đều là những cường giả được xưng là Thần lưu lại truyền thừa, thế nhưng sự thực rốt cuộc như thế nào thì ai có thể biết được?

Nói chung, đây là một đại lục tràn ngập kỳ tích, chỉ cần người đủ mạnh, như vậy, mọi chuyện đều có thể đạt được.

Mạnh hiếp yếu! Cường giả vi tôn! Đây là quy luật tối cao của Đại lục Đấu Thần!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Sát Khí

Q.1 - Chương 3: Sát Khí

Mà bản thân, có thể nói là ‘Lý Dật’ trước kia, chính là một người may mắn trong số những người của Đại lục Đấu Thần.

Hắn sinh ra trong một gia tộc truyền kỳ - Vạn Triều Lý Gia.

Có người nói, tổ tiên của Lý Gia cũng từng xuất hiện một Đấu Hoàng, bất quá tổ tiên không thích khai bang lập phái, mở rộng thế lực, cho nên chỉ để lại một phần cơ nghiệp cho con cháu, rồi không biết đã bỏ đi đâu.

Con cháu Lý Gia dựa vào các loại Công pháp và Đấu kỹ mà tổ tiên lưu lại, đứng vững chân ở vùng đất Vạn Triều Thành, trở thành một trong những gia tộc có thế lực.

‘Lý Dật’ trước kia là loại dựa vào gia thế, đáng lẽ phải thuận lợi trở thành cường giả mới đúng. Thế nhưng trong trí nhớ của hắn, Lý Dật nhớ rất rõ, tên kia không hề muốn trở nên mạnh mẽ, hắn chỉ là một tên công tử bột, không những thế còn tham lam, háo sắc chỉ biết dựa dẫm vào gia

thế của mình, không biết đã gây nên bao nhiêu tai họa cho các nữ tử nhà lành.

Ngày hôm đó, vị công tử bột này không biết vì sao lại đánh chủ ý tới Mạc tiểu thư – là một tiểu thư của một đại gia tộc khác trong Vạn Triều Thành. Hơn nữa, vị tiểu thư đó còn bị hãm thuận lợi lừa đến sơn cốc, sau đó hạ mê dược.

Bất quá, vị tiểu thư kia cũng là người tu luyện đấu khí, tuy rằng bị hạ mê dược, thế những trước lúc hư nhược đã hung hăng cho tên ‘Lý Dật’ kia một chưởng.

Nếu như Lý Dật đoán không sai, vì một chưởng kia, tên Lý Dật kia đã bị chết, mà bản thân hãm lại cơ duyên xảo hợp mà nhập vào thân phận Lý Dật để sống tiếp.

Chỉ có điều tuy rằng đã chết, nhưng bây giờ hãm đã để lại cho mình một cục diện vô cùng rắc rối...

Kiếp trước làm một sát thủ, Lý Dật dưới bất kỳ tình huống nào đều hành động bằng lý trí, loại tình huống mà thường nhân khó có thể tiếp thụ thì hãm chỉ hít một hơi dài đã tiếp thụ. Thậm chí, hãm đã bắt đầu lo lắng tương lai làm sao để sống sót ở một thế giới mà cường giả vi tôn như thế này.

Duy nhất chỉ có một điều khiến hãm phiền muộn đó là cái thân thể này không biết còn kém hơn cái thân thể trước kia bao nhiêu lần. Mà các công cụ được chế tạo tỉ mỉ của kiếp trước cũng không có biện pháp nào đem đến, bằng không, dựa vào vài thứ đó cũng có thể khai sáng một con đường riêng cho bản thân rồi.

Mà điều cấp thiết trước mắt là phải giả làm vị Thiếu gia ‘Lý Dật’ trước kia, sau đó tìm cơ hội thử tu luyện một chút đấu khí, đó mới là lựa chọn tốt nhất.

Lý Dật lắc đầu, rớt cuộc chạm rã mở mắt, một gian phòng cổ kính xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Tất cả mọi thứ trong phòng đều làm bằng gỗ, tuy nhiên mọi thứ đều tinh mỹ vô cùng. Mà ở trong góc căn phòng còn có một cái đỉnh đang đốt, khói thơm ngào ngạt từ bên trong chạm rã lơ lửng trong không trung.

Lý Dật hơi nhíu mày, loại mùi hương này kỳ quái không thể diễn tả, tuy rằng mùi vị rất tốt, còn có vài phần có tác dụng an thần dưỡng khí. Thế nhưng nó lại có vài phần độc tính, nếu sử dụng lâu dài thì sẽ có hại. Thân thể này yếu nhược như vậy cùng mùi hương này cũng có vài phần liên quan.

Bốn phía im lặng, hiển nhiên là Lý Dật thiếu gia trước kia ‘không được nhân tâm’ cho lắm, thời gian này căn bản không ai dám đến quấy rầy hắn nghỉ ngơi. Thế nhưng Lý Dật cũng thích nhất loại tình huống này.
Truyện "Đấu Thần "

Hắn chạm rã đứng lên, hoạt động thân thể một chút, loại suy nhược này khiến hắn không nhịn được cười khổ vài tiếng, đi tới lấy một chén nước trên bàn trong góc phòng, tiện tay dập tắt lửa trong cái đỉnh kia.

Lát sau, một trận tiếng bước chân rất nhỏ vang lên ở bên ngoài phòng.

Lý Dật trong lòng khẽ động, hắn rất nhanh trở lại giường, tiếp tục giả vờ hôn mê nằm xuống.

Lát sau, một tiếng ‘két ~~’ vang lên, cửa phòng đã bị người khác đẩy ra.

- Lý Dật thiếu gia...

Người đến khẽ gọi.

Lý Dật nằm trên giường, nhịn không được hơi co người lại, người này ngữ khí thoát nhin tuy rằng cung kính, thế nhưng bất luận thể nào cũng

không che giấu được sát khí lộ ra, khiến cho tinh thần Lý Dật trở nên căng thẳng.

Hắn cũng biết, tình trạng lúc này tuyệt đối không mấy lạc quan, thế nhưng nghĩ mãi cũng không ra, dưới tình huống như vậy, không ngờ lại có sát thủ đến tìm mình.

Người kia thấy Lý Dật vẫn nằm trên giường, không nhúc nhích, tựa hồ cười lạnh một tiếng. Nghe ‘tranh’ một tiếng, một đạo kiếm khí sáng rực lóe lên trong gian phòng, hướng về phía giường của Lý Dật hung hăng đâm xuống. Truyện "Đấu Thần "

Đây là một kiếm đòn sức phát động, hiển nhiên bản lĩnh của đối phương không tệ, một kiếm này đã dự tính xuyên một lỗ trên người Lý Dật.

Lý Dật hừ một tiếng trầm thấp, cũng may là hắn đã sớm có chuẩn bị, hai chân mạnh mẽ đạp lên tường cả người liền từ trên giường lăn xuống.

Bất quá đối phương hiển nhiên là một cao thủ, một kiếm này đòn sức phát động, Lý Dật làm sao có thể hoàn toàn né tránh được?

Hắn vừa mới hạ xuống đất liền cảm thấy sau lưng mát lạnh, một đạo khí tức lạnh lẽo đã cắt lên y phục sau lưng hắn, nhất thời máu tươi lai láng.

Mồ hôi lạnh toàn thân Lý Dật trong nháy mắt đổ ra khiến áo hắn ướt đầm, tuy rằng thời khắc sinh tử quan đầu này, lúc trước hắn đã trải qua vô số lần, thế nhưng đây là lần đầu tiên hắn cảm thấy bất lực như vậy.

Nếu như đối lại là thân thể khiếp trước, đối phương sợ rằng còn chưa kịp chém trúng bản thân thì đã có thể khiến hắn đi gặp Diêm Vương rồi.

Thế nhưng trên thế giới này cũng không có chuyện nếu như, Lý Dật chỉ có thể thầm oán hận trong lòng, hắn lăn trên mặt đất một vòng, liền thuận tay cầm một cái ghế ném về phía đối phương.

Chỉ thấy đối phương cười nhạt một tiếng, trường kiếm trong tay chém một đường, một đạo kiếm khí rực rỡ liên lên, liền nghe ‘bình’ một tiếng,

chiếc ghế ngay lập tức bị chém vụn.

Tuy chỉ trong chốc lát, nhưng Lý Dật đã kịp đứng lên, hấn lui lại vài bước, quay đầu nhìn bộ dạng đối phương.

Chỉ thấy đối phương một thân hắc y, trên mặt cũng che miếng vải đen, chỉ là trong ánh mắt ngập sát khí, trường kiếm trong tay sáng loáng chỉ vào bản thân, nhìn thấy động tác vừa rồi của mình, hấn vẫn thản nhiên cười, muốn tiếp tục tấn công nữa.

Trường kiếm của đối phương léo lên đầu khí cuộn cuộn mãnh liệt không ngừng, nếu như theo cách nói tiêu chuẩn của thế giới này, có thể đem đầu khí ngưng tụ trên vũ khí, đây đã là tiêu chuẩn của cấp bậc Đấu Sư rồi.

Lý Dật, tuy rằng không biết một Đấu Sư có thể lợi hại đến trình độ nào, thế nhưng nhớ lại trận đánh ngày đó trong sơn cốc của Lý Nguyên và Mạc Thanh, có thể thấy, Đấu Sư là tuyệt đối khó đối phó.

Bất quá cũng may là đối phương dường như cũng sợ làm kinh động tới người khác, cho nên không dùng những loại Đấu kỹ cường đại, nếu không phải như vậy thì cho dù bản thân có mười cái mạng cũng không đủ chết.

Còn một điều tối quan trọng, đó là Lý Dật lúc này có thể rõ ràng nhận thấy đối phương cũng không phải là chuyên nghiệp.

Hắn có thể là một sát thủ, thế nhưng tuyệt đối không phải là một sát thủ chuyên nghiệp. Nói cách khác, vừa rồi người này muốn ám sát Lý Dật, trong mắt Lý Dật tuy rằng lợi hại, thế nhưng cũng tuyệt đối là một tên gà mờ.

Nếu như dưới tình huống thực lực ngang nhau, Lý Dật tự tin có thể khiến cho đối phương chưa kịp nhìn thấy hắn thì đã có thể đem hắn giết chết rồi, cũng không để đối phương gây rắc rối như vậy, có chút nào giống sát thủ sao? Truyện "Đấu Thần "

Người nọ thấy Lý Dật vẫn không nhúc nhích, trường kiếm trong tay vung lên, chuẩn bị đột tấn công lần thứ hai.

Lý Dật lúc này vô cùng bình tĩnh, nhìn thấy một kiếm đâm tới của đối phương, hấn đá cái bàn trước mặt lên, nhân lúc cản trở đối phương một chút, cùng lúc đó hấn chộp lấy cái đỉnh đốt hương trầm mạnh mẽ nhắm vào đối phương ném tới.

Chỉ thấy đối phương cười lạnh liên tục, trường kiếm trong tay hiện lên dấu khí, sau hai tiếng ‘bình, bình’, cái bàn và cái đỉnh đã bị đánh vỡ thành nhiều mảnh nhỏ. Thế nhưng lúc cái đỉnh vỡ thành nhiều mảnh thì có một đám tro bụi đổ ra, nhất thời trong phòng tràn ngập khói bụi, trước mắt hai người là một mảnh trắng xóa, ai cũng không nhìn thấy rõ đối phương.

Từ xa đã có âm thanh truyền đến, người kia trong phòng liên tục chém mấy kiếm, thế nhưng cũng không làm cho Lý Dật bị thương, nghe thấy âm thanh càng lúc càng gần, hấn dậm chân một cái, đẩy cửa phòng lao ra ngoài.

Một lúc lâu sau, tro bụi trong phòng mới chậm rãi rơi xuống, Lý Dật nửa dựa người trên giường, trong lòng chỉ thầm thở dài: không chuyên nghiệp, không chuyên nghiệp a... Tên sát thủ này đúng là không chuyên nghiệp, ngay cả ta nhảy lên giường cũng không biết sao? Người như vậy cũng làm sát thủ, gặp phải loại người dễ bị bắt nạt còn được, nếu như gặp phải người lợi hại, sợ rằng ngay cả cơ hội bỏ chạy cũng không có. Quả thực là mất mặt giới sát thủ a.

Vài bóng người áo đen nhanh chóng lao vào phòng, người đi phía trước chính là Lý Nguyên, sắc mặt thoạt nhìn khó coi, hấn nhìn thương thế của Lý Dật một chút, nhin không được trầm giọng nói:

- Thuộc hạ bảo hộ không chu toàn, xin Thiếu gia trách phạt.

Lý Dật hơi lắc đầu, bày ra bộ dạng phù hợp với thân phận hấn lúc này.

Hắn ‘hừ’ một tiếng, quát to:

- Mấy tên phế vật các người làm gì thế hả? Để người khác tùy tiện vào trong phương viên Lý Gia chúng ta thế hả? Nếu như ta chết có phải các người cũng chôn cùng hay không? Còn không mau đuổi theo! Không giết được tên khốn đó, các người cũng không cần trở về nữa!

Khóe miệng Lý Nguyên tựa hồ hiện lên một tia lãnh ý, thế nhưng hắn rất nhanh gạt đầu, tiện tay chỉ hai hắc y nhân phía sau, trầm giọng nói:

- Các người hộ tống Thiếu gia đến phòng khác, những người khác cùng đi theo ta.

Dứt lời, thân thể hắn liền phóng ra ngoài, mấy bóng người khác cũng nhanh chóng phóng ra theo, chỉ để lại hai người vẻ mặt cung kính đứng trong phòng.

Lý Dật trong lòng khẽ cười nhạt, thần tình tên Lý Nguyên kia toàn bộ đều rơi vào mắt hắn. Nếu như là tên ‘Lý Dật’ trước kia tất nhiên sẽ không hiểu đó là chuyện gì, thế nhưng Lý Dật vừa rồi đã nhìn thấy thần tình của đối phương mơ hồ lộ ra một tia sát ý.

Nếu như nói, chuyện kẻ vừa rồi ám sát mình và tên Lý Nguyên này không liên quan, vậy đúng là có quỷ rồi...

Nhớ lại chuyện trong sơn cốc trước đó...

Bất luận nhìn như thế nào, tên Lý Dật thiếu gia kia, ngày hôm đó chết dễ dàng như vậy, bản thân mình cũng đã nghĩ qua.

Mà mọi thứ tại sao lại như vậy, nếu như Lý Dật đoán không sai, hơn phân nửa là bởi vì thân phận người kế thừa Gia chủ!

Gia Chủ

Q.1 - Chương 4: Gia Chủ

Hai hắc y nhân còn lại nhìn thấy vẻ mặt không cam lòng của Thiếu gia, một tên cẩn thận nói:

- Thiếu gia, Gia chủ đại nhân có nói, nếu như thiếu gia tỉnh dậy, liền mời đến.

Lý Dật liếc mắt nhìn bọn họ, khẽ gật đầu nói:

- Giúp ta xử lý vết thương một chút, rồi hãy qua đó.

Hai hắc y nhân không dám chậm trễ, mau chóng gọi hạ nhân xử lý vết thương, thay đổi quần áo và đồ dùng hàng ngày, mới dẫn Lý Dật chậm rãi đi về phía phòng khách.

Phủ viện Lý Gia rất rộng, khắp nơi đều có thể nhìn thấy sự giàu có huy hoàng của nó, Lý Dật mặc dù muốn ngắm bố cục địa thế một chút, thế nhưng lại ngại thân phận của mình, cũng chỉ có thể lộ ra biểu tình thiếu kiên nhẫn của mình, chậm rãi bước đi.

Biểu tình này so với biểu tình của Lý Dật trước kia không có gì bất đồng, bản thân hẳn biết loại hành vi này hơn phân nửa sẽ khiến người khác chán ghét, thế nhưng nếu bị người khác phát hiện ra điều dị thường, như vậy ngược lại càng không ổn.

Theo hai hắc y nhân đến phòng khách có chút rộng rãi, hai hắc y nhân bước lên gõ nhẹ hai cái lên cánh cửa, mới nhanh chóng lui xuống.

Lý Dật hít một hơi, đối với hẳn mà nói, một ải trước mắt có thể vượt qua được hay không mới có thể nói đến việc khác, nếu như bị người khác nhìn ra điều dị thường, nói không chừng sẽ phiền phức lớn.

Đẩy cửa chậm rãi bước vào, giương mắt lên nhìn, có thể thấy chính giữa căn phòng đặt một cái ghế tràn ngập bá khí, hai bên trái phải cái ghế đó đặt một dãy mấy cái ghế tựa.

Ngồi ở chính giữa là một người trung niên lạnh lùng, trên người mặc một cái áo choàng rộng thùng thình, thế nhưng vẫn không thể che dấu khí thế kinh người của ông ta. Tuy rằng chỉ ngồi một chỗ, vậy mà toàn bộ gian phòng khách mơ hồ đều bị khí tức của ông ta bao phủ. Dưới tình huống như vậy, không ai dám mở miệng nói gì.

Người này chính là phụ thân tiện nghi của Lý Dật, Gia chủ Lý Gia – Lý Hàn.

Lý Hàn không chỉ là Gia chủ của Lý Gia, mà còn là một vị Cửu tinh Đấu Sư, có người nói, chỉ cần một chút nữa là có thể đột phá, tiến nhập vào cấp bậc Đấu Vương.

Tuy rằng ông ta bây giờ còn chưa đột phá, thế nhưng cũng coi như là vậy. Bất kể là trong Lý Gia hay là trong Vạn Triều Thành cũng đều là cao thủ tuyệt đỉnh, có người nói vị Thành chủ của Vạn Triều Thành ở trước mặt Lý Hàn, ngay cả việc lên tiếng cũng không dám.

Mà ngồi hai bên trái phải của Lý Hàn là mấy lão già. Lý Gia còn bốn vị trưởng lão, một thân công lực cũng không thể xem thường. Tiếp theo chính là những nhân vật hậu bối tinh anh có tiềm lực trong Lý Gia, từ già đến trẻ, sắp xếp từ trên xuống dưới.

Những người này, Lý Dật có một chút ấn tượng. Chỉ có điều, trong mắt Lý Dật, những người này không hề che giấu vẻ khinh miệt, quả thật làm người khác nảy sinh phản cảm.

Loại ánh mắt này khiến Lý Dật có chút khó chịu, thế nhưng hắn chỉ ho khan một tiếng rồi rất nhanh đi vào bên trong, dựa theo trí nhớ làm động tác thi lễ, thản nhiên nói:

- Bái kiến phụ thân đại nhân, bốn vị trưởng lão.

Bốn vị trưởng lão hừ một tiếng, xem như là đáp lại, trong đó còn có người bữu môi, thấp giọng nói:

- Phế vật chỉ biết đi khắp nơi rước họa.

Âm thanh của hắc mặc dù nhỏ thê nhưng trong phòng khách lại chói tai vô cùng.

Lý Dật trong lòng cười thầm, xem ra thân phận của mình lúc này, vẫn khiến mọi người ganh ghét. Tuy rằng Lý Dật cũng biết đối phương cũng không phải mắng bản thân, nhưng tên 'Lý Dật' kia từ nay về sau đã mãi mãi biến mất, như vậy mắng hắc và mắng bản thân mình có gì khác nhau chứ.

Lý Dật đã có vài phản thích ứng được với thân phận hiện nay, nghe vậy hắc chỉ mỉm cười, ánh mắt rơi trên người lão già vừa mở miệng, giống như còn chờ hắc nói tiếp nữa.

Lão già kia hơi sững sốt, hắc như thế nào cũng không nghĩ ra, cái tên Lý Dật phế vật vô dụng hàng ngày, không ngờ lúc này lại dám nhìn hắc như vậy, hơn nữa từ trong mắt đối phương, hắc dường như cảm nhận được vài phần sát ý nhàn nhạt.

Tuy rằng loại cảm giác này khiến hắc vô cùng kinh ngạc, thế nhưng hắc cũng không nghĩ nhiều, chỉ hơi nhíu mày.

Lý Hàn tuy rằng không nhìn về bên này, thế nhưng mọi việc xảy ra đều không lọt qua được cặp mắt hắc, lập tức thản nhiên nói:

- Tam trưởng lão, người cầm miệng cũng không ai nói người cầm đầu. Lần này xem như cho qua, nếu còn lần sau, người biết hậu quả là gì rồi chứ? Truyện "Đấu Thần "

Người gọi là Tam trưởng lão kia hiển nhiên đã sớm có chuẩn bị, hắc vỗ mạnh tay lên tay vịn của ghế, phẫn nộ nói:

- Lý Hàn, tuy rằng người là Gia chủ của Lý Gia, thế nhưng cũng không phải muốn làm gì thì làm.

Lý Hàn mỉm cười, liếc mắt nhìn Tam trưởng lão một cái, thản nhiên nói:

- Tam trưởng lão, nếu không ngại nói một chút xem, Lý Hàn ta, nếu vẫn muốn làm gì thì làm thì sao?

Mấy trưởng lão đưa mắt nhìn nhau, Tam trưởng lão kia vẫn mở miệng:

- Người dung túng cho Lý Dật làm xằng bậy, những năm gần đây làm mất mặt Vạn Triều Lý Gia chúng ta. Những chuyện này còn chưa tính, thế nhưng hôm nay không ngờ ngay cả Mạc Gia tiểu thư cũng...

Nói đến đây, hắc hắc nhún vai, nói tiếp:

- Bây giờ, người của Mạc Gia đã tìm đến tận cửa, Lý Hàn người nói xem, chúng ta làm sao cho bọn họ một cái công đạo đây?

Lý Hàn cười khẽ một tiếng, lạnh lùng nói:

- Công đạo? Không bằng Tam trưởng lão người đi Mạc Gia một chuyến, đưa Mạc Nhu Tâm nhập vào Lý Gia là được. Truyện "Đấu Thần "

Dật nhi bất tài như thế nào thì cuối cùng cũng là Gia chủ của Vạn Triều Lý Gia, như vậy thân phận của Mạc Gia bọn họ cũng không bị bôi nhọ. Tam trưởng lão và Mạc Gia có quan hệ tốt như vậy, việc này không phải càng tiện sao?

- Tam trưởng lão có chút sững sốt, khuôn mặt liền cứng đờ, dường như cũng không ngờ rằng Lý Hàn lại nói ra những lời này.

Tộc nhân Lý Gia xung quanh hiển nhiên lúc này mới biết, Lý Dật đã đem Mạc Gia tiểu thư – Mạc Nhu Tâm ‘nuốt chửng’, lời này vừa nói ra, nhất thời đại sảnh trở nên ồn ào.

Lý Dật thậm chí còn có thể cảm thấy vô số nhân thần khinh miệt lúc trước trở nên phức tạp không gì sánh được. Tuy rằng nói việc cường bạo nữ nhân cũng không phải là chuyện gì đáng đem ra khoe khoang, thế nhưng hiển nhiên rất nhiều người trong đại sảnh lúc này đều vô cùng muốn đổi vị trí với bản thân mình.

Nghĩ đến đây, ánh mắt của Lý Dật lại rơi trên người vị phụ thân tiện nghi của mình.

Trong trí nhớ của ‘Lý Dật’, Lý Dật rõ ràng thấy hãn đối với vị phụ thân này có chút e ngại. Bình thường ở bên ngoài làm xằng bậy tùy ý, thế nhưng mỗi khi gặp vị phụ thân này, hãn liền giống như thành con rùa đen rút đầu, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Thế nhưng Lý Hàn cũng kỳ quái, thê tử của ông ta lúc còn sống, ông ta đối với nhi tử của mình có chút nghiêm khắc. Nhưng từ khi thê tử qua đời ngoài ý muốn, hãn bỗng nhiên quan tâm đến nhi tử hơn vài phần. Ngay cả việc nhi tử suốt ngày chơi bời cũng xem như không có chuyện gì, đều mắt nhắm mắt mở cho qua. Không thể không nói tên Lý Dật thiếu gia trước kia suốt ngày làm điều xấu cũng có vài phần tâm tư, là muốn phụ thân quan tâm đến mình hơn.

Thần sắc Lý Hàn lúc này không chút thay đổi, vẫn hờ hững như cũ, giống như những lời vừa rồi không phải là do hãn nói ra vậy.

Thấy thái độ của hãn như vậy, Lý Dật muốn mở miệng đành phải nuốt xuống.

Hãn ban đầu nghĩ rằng, tên Lý Dật kia làm ra nhiều chuyện xấu như vậy, nếu như nói phía sau không có người giật dây, đánh chết hãn cũng không tin. Không nói xa xôi gì, chuyện Mạc Nhu Tâm, chỉ sợ cùng với một số người trong đại sảnh có không ít quan hệ.

Hãn lúc này muốn tiến lên tìm vài lý do thoái thác, để mấy người này chờ đợi, rồi mới giải quyết chuyện khó khăn này, thế nhưng nhìn thấy

thần tình của vị phụ thân tiện nghi kia, tám phần mười hẳn đã có tính toán trong lòng rồi.

Điều này khiến Lý Dật bỗng nhiên có thêm vài phần tâm tư ngời xem trò hay. Hẳn lúc này tuy là diễn viên chính trong chuyện này, thế nhưng cũng không gây trở ngại việc hẳn ở ngoài làm khán giả.

Một lão giả vẫn híp mắt đột nhiên nhàn nhạt nở nụ cười, cười xong hẳn mới nhẹ nhàng nói: Truyện "Đấu Thần "

- Gia chủ đại nhân, tuy rằng nói là Gia chủ luôn do dòng chính của các ông đảm nhiệm... Thế nhưng chiếu theo quy củ, người trong Lý Gia, nếu hai mươi tuổi vẫn không tu luyện được ít nhất trở thành một Đấu Giả, nếu như ngay cả Đấu Giả cũng không đạt được, như vậy sẽ bị ngoại phái quản lý mọi sự vụ và gia nghiệp của gia tộc, từ này về sau không còn tư cách nắm đại quyền Gia chủ... Lý Dật thiếu gia, nếu như là người thừa kế duy nhất của ông, nếu như lúc hẳn hai mươi tuổi trở thành Đấu Giả, ta nghĩ hẳn muốn trở thành Gia chủ, chắc cũng không phải là không có khả năng. Thế nhưng Lý Dật thiếu gia năm nay đã mười lăm tuổi rồi, nếu lúc hẳn 20 tuổi mà ngay cả một tia đấu khí cũng không có, như vậy thì làm sao có thể trở thành Gia chủ đây?

Lý Hàn sắc mặt hơi đổi. Lý Dật không có chút đấu khí này, trong lòng ông ta cũng biết, mấy tên trưởng lão này nếu viện cớ đó, lúc đấy cũng đành bó tay, lập tức bất động thanh sắc nói:

- Đại trưởng lão sao lại nói đến chuyện này, người làm sao biết Dật nhi bây giờ không có một tia đấu khí chứ? Huống chi, lúc này nó có tư cách trở thành Gia chủ hay không, dường như là do ta định đoạt, mà không phải là chư vị trưởng lão các người, đúng không?

Đại trưởng lão ‘phụt’ một tiếng bật cười đắc ý, thản nhiên nói:

- Lý Dật thiếu gia có đấu khí hay không, chúng ta nếu không ngại có thể xem một chút sẽ biết. Ta cũng muốn biết xem Lý Dật thiếu gia sẽ biểu hiện như thế nào. Như vậy có phần hơi ép buộc, bất qua ba tháng sau là

lúc Lý Gia tổ chức Đại hội Tông tộc hàng năm, Lý Dật thiếu gia nếu như thật sự có tư cách đó thì không ngại đến lúc đấy để đám trưởng lão chúng ta đại khai nhãn giới một phen. Còn bây giờ, vẫn mong muốn Gia chủ đại nhân không nên nhắc đến việc này, nếu không e rằng chúng nhân không phục!

Sắc mặt Lý Hàn trong nháy mắt trở nên âm trầm tới cực điểm. Đại trưởng lão trong gia tộc danh vọng khá cao, một thân bản lĩnh cũng không tầm thường. Mấy tên này hiện tại chỉ muốn mượn chuyện của Mạc Nhu Tâm, hòng phế thân phận kế thừa gia tộc của Lý Dật, thế nhưng hiện tại xem ra, mấy lão quỷ này cũng không phải đơn giản...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cơ Duyên

Q.1 - Chương 5: Cơ Duyên

Bất quá, Lý Hàn dù sao cũng không phải là nhân vật đơn giản, hẩn thu lại bộ dáng tươi cười, cẩn thận quan sát vị Đại trưởng lão kia một chút, sau đó mới cười ha hả nói:

- Được! Nếu Đại trưởng lão đã nói như thế, vậy ba tháng sau nếu Dật nhi không thể biểu hiện ra được chút bản lãnh gì, như thế thì quả thật không được. Còn nếu ngược lại... vẫn mong Đại trưởng lão đến lúc đó không quên lời nói ngày hôm nay!

Vẻ mặt của mấy lão già đồng thời nổi lên nụ cười có chút mỉa mai. Một lát sau, Đại trưởng lão mới phát tay nói:

- Nếu như Lý Dật thiếu gia thật sự có vài phần bản lãnh, như vậy mấy lão quỷ chúng ta sẽ giúp đỡ hẩn làm Gia chủ, được không? Thế nhưng nếu đến lúc đó, hẩn vẫn không có tư cách đó thì...

Nói đến đây, Đại trưởng lão nhìn Lý Dật một cách đầy thâm ý, ho khan một tiếng nói:

- Tới lúc đó, ta nghĩ Gia chủ đại nhân ngài... cũng nên lo lắng chuyện khác một chút. Lý Gia chúng ta truyền thừa ngàn năm, thiên tài trong tộc cũng không ít, vẫn mong Gia chủ đại nhân ngàn vạn lần không nên vì một nhi tử phế vật mà làm hỏng cơ nghiệp của Lý Gia! Truyện "Đấu Thần "

Rắc ~~

Chén ngọc trong tay Lý Hàn nháy mắt đã biến thành bột phấn. Bầu không khí trong phòng nhất thời trầm xuống, ánh mắt bốn vị trưởng lão đồng thời rơi trên người Lý Hàn, muốn xem hắn nói gì.

- Đại trưởng lão, người muốn nói Lý Hàn ta vô năng, không có tư cách chưởng quản Lý Gia sao?

Nghe thấy trong lời nói của Lý Hàn ẩn hiện sát khí nhàn nhạt, Đại trưởng lão hơi ho khan, một chút dời ánh mắt đi chỗ khác nói:

- Gia chủ đại nhân, lời này của ta có đúng hay không, ta nghĩ trong đại sảnh này, bất kỳ người nào cũng đều tự có đánh giá. Lý Gia cũng không phải của riêng phụ tử các người, Lý Gia... nếu như Lý Hàn người không có tư cách làm Gia chủ, như vậy thì liền đem vị trí nhường đi...

Lý Hàn cau mày lại, nhìn một lượt trong phòng khách, đa số mọi người trong đại sảnh khi tiếp xúc với ánh mắt của Lý Hàn đều nhanh chóng cúi đầu, một số người thì lộ ra biểu tình cung kính. Chỉ trong chốc lát, Lý Hàn đã vô cùng kinh ngạc, bản thân ông ta chỉ buông tay vài năm không quản, không ngờ bốn tên trưởng lão này đã bồi dưỡng thế lực của mình đến mức như vậy rồi.

Ánh mắt của ông ta rơi trên người Lý Dật, thấy trên mặt hắn biểu tình tựa cười tựa không, trong lòng đột nhiên nổi lên một cảm giác vô cùng kinh ngạc.

Nhi tử phế vật của hần, thật sự là giống như lời đồn hay sao?

Ngay lập tức, trong lòng Lý Hàn đã quyết định, hần nhìn Lý Dật một chút, đột nhiên cười nói:

- Dật nhi, bốn vị trưởng lão đều hoài nghi tư cách kế thừa của con, việc này ta cũng không muốn tranh luận thêm, nếu như con có gì muốn nói, không ngại hãy giải bày với bốn vị trưởng lão một chút đi.

Lý Dật vốn đang muốn tiếp tục xem màn kịch, nghe thấy lời nói này có chút sững sốt, đợi đến khi hần nhìn thấy biểu tình trên mặt của Lý Hàn, trong lòng không nhịn được thầm mắng một tiếng cáo già.

Lý Hàn thoát nhìn có vài phần nóng nảy, thế nhưng không ngờ lại là người bề ngoài thô dã mà trong lại tinh tế. Vừa nghe lời của Đại trưởng lão nói xong, liền rất tự nhiên đá vấn đề Gia chủ sang phía khác, dưới loại tình huống này, chỉ sợ bốn vị trưởng lão cũng không thể ý kiến gì rồi.

Bất quá đây lại là một cơ hội của mình.

Tên Lý Dật trước kia quả thật bất kham, nếu như vẫn bảo trì bộ dáng trước kia, chỉ sợ bản thân có nhiều việc không thể làm thuận lợi, không bằng thay đổi hình tượng người con phế vật một chút vậy.

Nghĩ đến đây, Lý Dật cười:

- Phụ thân đại nhân, không phải vừa rồi bốn vị trưởng lão đã nói rồi sao? Ba tháng sau, Lý Gia diễn ra Đại hội Tông tộc hàng năm... Ta nghĩ đến lúc đó như thế nào, thì trong lòng chúng ta ai cũng không biết được. Bây giờ thảo luận việc này, sợ rằng sẽ tổn thương hòa khí của mọi người, không bằng đợi ba tháng nữa xem sao?

Lời này vừa nói ra, phòng khác nhất thời trở nên im lặng, mọi người trong phòng đều vô cùng ngạc nhiên.

Tộc nhân Lý Gia trong đại sảnh đều biết rõ bản tính của vị thiếu gia Lý Dật này, nếu nói đến việc hoành hoành bá đạo đùa giỡn mỹ nữ, hẳn thật là đệ nhất Lý Gia, thế nhưng lúc hắn nói lời này, so với trước kia bất đồng quá lớn!

Tựa hồ nhìn thấy sự kinh ngạc vô cùng của những người khác, Lý Dật mỉm cười, cuối cùng nói một câu khiến mọi nghi hoặc của chúng nhân đều biến mất:

- Hơn nữa, ta nếu không làm Gia chủ Lý Gia, sợ rằng trong Vạn Triều Thành không biết sẽ có bao nhiêu người tới tìm ta tính sổ nữa, đúng không?

Nói xong, hắn quay đầu về phía Lý Hàn, chớp tay, trầm giọng nói:

- Bởi vậy, thừa phụ thân đại nhân, hài nhi ở đây thỉnh cầu người truyền thụ cho hài nhi phương pháp tu luyện đấu khí!

Xì xào ~~~

Trong phòng khách nhất thời trở nên hỗn loạn, không biết bao nhiêu người đều lâm vào trạng thái ngạc nhiên, Lý Dật thiếu gia lại chủ động yêu cầu tu luyện đấu khí? Phải biết rằng, trước kia Lý Hàn đã suy nghĩ rất nhiều biện pháp, hẳn đều cự tuyệt việc tu luyện, cuối cùng Lý Hàn cũng đành bất lực buông tay, thế nhưng ai có thể ngờ rằng hôm nay...

Bốn vị trưởng lão biểu tình cũng có chút khó coi, bọn họ vốn đã lường trước chuyện này, Lý Dật dưới tình huống không ngừng bị bức bách này, tất nhiên sẽ tự nguyện nhượng lại thân phận kế thừa Gia chủ cho người khác, thế nhưng tuyệt đối không ngờ...

Lý Hàn là người phản ứng đầu tiên, hắn cười ha ha nói:

- Tốt! Nếu như Dật nhi đã có lòng, như vậy ta truyền cho con phương pháp tu luyện của gia tộc! Về chuyện của Mạc Gia, phải làm phiền Tam

trưởng lão đi nói một tiếng rồi, nói ba tháng sau, Lý Hàn ta sẽ cho bọn họ một cái công đạo mãn ý!

Bốn vị trưởng lão đưa mắt nhìn nhau, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu.

Lý Gia quy củ nghiêm ngặt, tuy rằng bốn vị trưởng lão bình thường có chút quyền thế, nhưng lúc này Gia chủ đã lên tiếng, bọn họ cũng không biết nói gì thêm.

Lý Hàn đứng lên vỗ tay, thản nhiên nói:

- Được rồi, mọi người trong tộc tản đi. Dật nhi, con theo ta!

Dứt lời, Lý Hàn liền xoay người đi về phía hậu phòng. Lý Dật khẽ mỉm cười, quay đầu nhìn mấy vị trưởng lão đang chấp tay, nhanh chóng theo sau Lý Hàn.

Trong phòng khách, bốn vị trưởng lão vẻ mặt đều ngờ ngàng, một lát sau có người thấp giọng nói:

- Không ngờ con quỷ nhỏ Mạc Gia đánh hấn một chương không chết, ngược lại còn khiến hấn trở nên tỉnh táo, làm thế nào đây?

Vị tam trưởng lão kia mỉm cười, thản nhiên nói:

- Lão Nhị người không cần gấp gáp, hấn không chết càng tốt. Mạc Gia há dễ đối phó sao? Cái phiền phức hôm nay sẽ để lại cho tự Lý Hàn giải quyết. Chúng ta cần phải chú ý tiểu tử Lý Dật kia... Nếu như hấn thực sự tu luyện trở thành Đấu Giả, như vậy kế hoạch nhiều năm của chúng ta...
Truyện "Đấu Thần " Truyện "Đấu Thần "

Mấy vị trưởng lão nghe vậy sắc mặt đều khẽ biến, nhưng vị Đại trưởng lão vẫn khép hờ mắt đột nhiên mở bừng ra nói:

Ta nói các người có phải đều hồ đồ rồi không... Đấu Giả? Cho dù đem Công pháp tối cao nhất gia tộc cho hấn, muốn trong ba tháng luyện thành

Đấu Giả, đều là vọng tưởng... Cho dù hãn thật sự là thiên tài, sợ rằng cũng không làm được điều đó, huống hồ hãn lại ham mê tửu sắc, không phải thân thể đã sớm trở thành phế vật rồi sao?

Lời này vừa nói ra, bốn vị trưởng lão đều cùng bật cười. Không sai, thiên tài trên Đại lục Đấu Thần mặc dù không ít, thế nhưng có ai không phải là tiềm hành khổ tu chứ? Loại nhân vật như Lý Dật thì có thể có thành tựu gì lớn?

oOo

Giữa phủ viện Lý Gia, trong một tiểu lâu của một căn nhà. Lý Hàn chấp tay đứng phía trước cửa sổ, cũng không biết đang nghĩ đến điều gì, một lát sau mới chỉ vào cái ghế nói:

- Ngồi đi!

Lý Dật cau mày ngồi xuống, vị phụ thân tiện nghi này không biết đang nghĩ chuyện gì, từ lúc đến đây chỉ nói một câu như vậy.

Cũng không biết trầm mặc bao lâu, Lý Hàn mới thở dài một hơi rồi nói:

- Dật nhi, con thực sự muốn tu luyện đấu khí ư? Nếu như bây giờ con đổi ý, ta có thể nghĩ biện pháp đưa con đến quản lý sự nghiệp bên ngoài của gia tộc. Thế nhưng nếu như con thực sự muốn tu luyện đấu khí, con đường sau này chỉ sợ sẽ gặp không ít trắc trở.

Lý Dật chỉ cân nhắc chốc lát, dùng thân phận thích hợp nhất của hãn nói:

- Phụ thân đại nhân, hài nhi đã tỉnh ngộ rồi. Trước kia lãng phí nhiều thời gian như vậy, quả thật đã phụ sự trông cậy của phụ thân. Bắt đầu từ hôm nay, hài nhi sẽ nỗ lực gấp bội. Huống hồ, nếu như ta có thực lực, người của Mạc Gia và mấy tên trưởng lão đó còn dám gây áp lực cho Người sao? Chỉ sợ, lúc đó họ còn ước nên sớm dâng nữ nhi lên cho ta rồi!

Nghe Lý Dật nói, Lý Hàn còn có vài phần nghi hoặc, thế nhưng nghe câu nói cuối cùng, Lý Hàn cười lớn không ngừng:

- Tốt! Hay lắm! Không hồ là con trai của Lý Hàn ta, có thể nhìn thấu âm mưu của mấy lão già bất tử đó. Xem ra, lần này mấy lão bất tử đó phải mở rộng tầm mắt rồi.

Nói xong, Lý Hàn nhìn chăm chăm Lý Dật, nói gần từng chữ:

- Dật nhi nói rất hay, con lúc này mới tu luyện đấu khí, như vậy trong ba tháng muốn trở thành Đấu Giả, quả thật vô cùng khó khăn, bằng vào Công Pháp thu thập từ xưa tới nay của Lý Gia, ta cũng không biết được bộ nào có khả năng làm được điều đó, cho nên...

Nói đến đây, chỉ thấy chiếc nhẫn trong tay Lý Hàn chợt lóe, một khối cốt phiến trắng tinh xuất hiện trong lòng bàn tay hắn. Hắn trịnh trọng đem cốt phiến nhét vào trong tay Lý Dật rồi nói:

- Vật này là của mẫu thân con trước lúc mất để lại, nếu như có một ngày con muốn tu luyện đấu khí, như vậy thì Công Pháp thấp kém trong Lý Gia chỉ làm phí căn cốt của con, cho nên bà ấy sớm đã vì con mà tạo ra một bộ Công Pháp. Bộ Công Pháp này không biết là gì, thế nhưng với thực lực trước kia của mẫu thân con, ắt hẳn thứ Công Pháp này cũng không đến nỗi nào! Con nếu quyết tâm tu luyện đấu khí, như vậy thì bắt đầu từ hôm nay, con đến hậu sơn cấm địa một lòng tiềm tu. Nếu như ba tháng không có khả năng tu thành Đấu Giả, như vậy con cũng không cần đi ra nữa.

Bộp ~~

Lý Dật nhẹ vỗ vào mảnh cốt phiến trắng tinh, có lẽ đây là lần đầu tiên hắn cảm thấy hứng thú với thế giới này, đó chính là hứng thú với... đấu khí chăng?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Ma Cửu Biến

Q.1 - Chương 6: Thiên Ma Cừu Biến

Một trận cuồng phong thổi qua, rừng cây muốn yên lặng nổi lên một trận xào xạc, những đàn chim xung quanh tựa bị thứ gì đó kinh động, toàn bộ đều hướng về bầu trời bay đi.

Ở một bìa rừng, có một cái ao trong suốt, ở chính giữa cái ao có một tảng đá tròn, cái bóng của tảng đá hắt lên mặt nước mờ nhạt, thấp thoáng lại rung động theo từng cơn gợn sóng.

Lý Dật ngồi khoanh chân trên một tảng đá, lúc cơn gió hắt mới thổi ra một rất nhẹ.

Âm thanh này cùng tiếng gió như dung hợp cùng nhau tạo thành một âm luật, nếu không tỉ mỉ lắng nghe, căn bản không nhận ra.

- Ba ngày rồi sao?

Lý Dật chậm mở mắt, khẽ thì thào.

Từ lúc nhận khối bạch cốt phiến từ trong tay Lý Hàn, Lý Dật liền được đưa tới gia tộc cấm địa, đó là mảnh thâm sơn hiện nay hắc ở. Truyện "Đấu Thần "

ở nơi thâm sơn này, tất cả có vẻ an tĩnh, quả thực là một nơi thích hợp để người khác tiềm tu.

Loại nơi như vậy, ở kiếp trước lúc Lý Dật tiên hành huấn luyện đặc biệt cũng có trúc tượng tự không có gì mới mẻ. Cho nên đối với Lý Gia đại viên mãn mà hắc cảm thấy mơ hồ thì nơi này lại khiến hắc cảm thêm thoải mái hơn.

Lúc hắc đến đây, hắc không vội vàng nghiên cứu đấu khí, mà lựa chọn một nơi đặc biệt, để tâm linh rối loạn của mình trở lại bình tĩnh.

Hắn bây giờ đang dùng phương pháp hô hấp thổ nạp. Năm đó lúc hắn che giấu thân phận để hoàn thành nhiệm vụ, từ trên người của một lão tăng trăm tuổi học được phương pháp này. Nhiều năm làm sát thủ khiến hắn minh bạch một điều, phương pháp hô hấp thổ nạp tuy rằng không có tác dụng gì lớn, thế nhưng nó có thể khiến suy nghĩ của mình được thanh tỉnh, quả thật có giá trị.

Cuối cùng, hắn chậm rãi móc khối bạch phiến trong người ra, đặt trước mặt mình.

Quan sát từ gần, khối bạch phiến này ko có chỗ nào khác thường, tuy rằng thỉnh thoảng lại nổi lên vài tia nân sắc sang bóng, thế nhưng Lý Dật nghiên cứu một hồi lâu cũng không tìm ra được thứ này có chỗ nào đặc biệt.

Lập tức, hắn chỉ nhẹ nhàng thở ra một hơi dài, dựa theo phương pháp Lý Hàn dạy, cắt đứt đầu ngón tay, đem một chút máu nhỏ lên bạch cốt phiến, sau đó đem giọt mới châm lên mi tâm của mình.

Theo động tác của Lý Dật, bạch sắc cốt phiến vốn không có chỗ nào kỳ dị đột nhiên chậm rãi bay lên. Lúc bay đến trước ngực Lý Dật mới chậm rãi ngừng lại.

Một tia sang màu xám trắng từ trong cốt phiến phát ra, trong đó mơ hồ có những văn tự liên tục bay ra.

Lý Dật tuy rằng đã dung hợp với ký ức của Lý Dật trước kia, đối với văn tự Đại Lục Đấu Thần cũng hiểu biết chút ít, thế nhưng lúc này hắn lại phát hiện ra mình không thể nhận ra được văn tự nào trong số đó.

Những văn tự này bắn ra càng lúc càng kịch liệt, về sau lại càng mãnh liệt, một đoàn ánh sang xám trắng đem xả cái ao bao phủ trong đó. Cùng lúc đó, những văn tự này nhanh như điên, ồ ạt mãnh liệt nhắm hướng mi tâm của Lý Dật cuộn cuộn đi vào.

Lý Dật thậm chí còn chưa kịp phản ứng thì đã cảm thấy ý niệm trong đầu đột nhiên chấn động, phảng phất như có vô số kim châm đâm vào đầu vậy. Truyện "Đấu Thần "

Những văn tự này trong đầu Lý Dật không ngừng chuyển động, đến cuối cùng dường như giọt máu ở mi tâm có cảm ứng, đem toàn bộ những thứ trong đầu Lý Dật trấn áp hoàn toàn...

Lý Dật chậm rãi thở ra một hơi, sau đó mở mắt. Truyện "Đấu Thần "

Thứ vừa trải qua, nếu đổi lại là người khác, hơn phân nửa là không chịu đựng nổi, cũng may mắn là người trải qua huấn luyện về phương diện tinh thần mới có thể chịu được loại thống khổ tinh thần vừa rồi.

Thế nhưng chịu được loại thống khổ đó không phải là điều tốt đẹp gì.

Khối bạch cốt trước mặt đã bị nát thành bột phấn, thế nhưng những văn tự kia vẫn ở trong đầu Lý Dật vậy. Mặc dù không hiểu tại sao, hẳn lúc này chỉ có thể nhớ một phần trong số những văn tự vừa rồi, còn lại đa số những văn tự khác lại mơ hồ không rõ. Thế nhưng, điều này cũng không مان đến cho Lý Dật chút cảm giác thất bại nào.

Hắn đem những văn tự có thể nhớ hồi tưởng lại trong đầu, bốn văn tự đỏ hồng liền xuất hiện trong suy nghĩ của hắn:

Thiên Ma Cửu Biến!

Bốn chữ này dường như tản mát ra ma lực vô tận, khắc sâu trong suy nghĩ của Lý Dật.

Mà đoạn văn tự theo sau chính là giới thiệu về Thiên Ma Cửu Biến và phương pháp tu luyện.

- Ma giả, tùy tâm tùy ý hại người lợi ta, vừa có thể cắn nuốt tất cả cường giả, lại vừa có thể trở thành Thiên Ma Chi Biến...

Đây là một đoạn thuận miệng đọc ra, Lý Dật cười khổ một tiếng thầm than:

- Đây gọi là cái gì? Căn nuốt tất cả cường giả đem người khác ăn tươi ư? Thiên Ma Cửu Biến này cũng quá khoa trương rồi...

Nghĩ đến đây, Lý Dật không nhịn được thầm lắc đầu.

Chỉ có điều lúc này hắn cũng không còn đường lựa chọn nào cả, dù sao tình thế hiện nay của hắn cũng không tốt lắm, mặc dù có một vị phụ thân thiện nghị, lợi hại có thể bảo hộ cho mình, thế nhưng lúc này Lý Dật không hề có lòng tin, nếu lần tới bị người khác ám sát, bản thân chỉ em khó lòng trốn thoát.

Cho nên việc cần thiết lúc này đó là phải trở nên mạnh mẽ!

Chỉ có mạnh mẽ, chỉ có thực lực, như vậy mới có thể làm điều mình muốn!

Mạnh hiếp yếu! Cường giả vi tôn!

Đây là quy tắc tối cao ở Đại Lục Đấu Thần.

Nghĩ đến đây, Lý Dật không tiếp tục suy tư nữa, trở lại chuyện Thiên Ma Cửu Biến, đây rất có thể là Công pháp tối cao nhất lúc này bản thân có, tuy rằng không biết nó thuộc cấp bậc gì, thế nhưng trước hết dù sao vẫn nên luyện thử xem...

Vừa nghĩ tâm thần Lý Dật khẽ động theo lời hướng dẫn trong Công pháp ngồi khoanh hai chân, theo tiếng hô hấp vang lên, nguyên khí trong thiên địa theo nhịp hô hấp của hắn mà cuồn cuộn nhập vào cơ thể.

Đây là bước đầu tiên tu luyện, bất luận là loại Công pháp gì đều không khác biệt lắm.

Muốn tu luyện đấu khí, như vậy trước hết chỉ có thể hút nguyên khí trong thiên địa vào thân để tẩy đi tạp chất trong cơ thể, trở lại thể chất

cơ bản của thường dân, để thích hợp việc tu luyện đấu khí.

Bất kể là ai, điều này trọng yếu vô cùng, bởi vì nếu kinh mạch bản thân yếu đuối, không chịu nổi việc chịu đựng nguyên khí thiên địa tẩy tủy, như vậy sợ rằng không khống chế nổi thiên địa nguyên khí dẫn đến bạo phát, toàn thân kinh mạch trong cơ thể đứt đoạn, suốt đời làm một phế nhân vô dụng!

Mà chỉ có sau khi trải qua việc này, kinh mạch cứng cõi không gì sánh được, mới có thể chịu được sự trùng kích của đấu khí, như vậy sẽ có cơ hội tiếp tục tu luyện đấu khí, bước tiếp trên con đường cường giả.

Đương nhiên người có thiên phú dị bẩm, lúc vừa sinh ra thì cường độ rắn chắc của kinh mạch khác hẳn với thường nhân, những người như vậy thiên tư có một không hai, trải qua việc thiên địa nguyên khí tẩy tủy lại càng trở nên cứng cõi hơn.

Mà kinh mạch càng cứng cõi, vậy thì thành tựu sau này cũng sẽ càng cao hơn.

Có thể nói, tẩy tủy kinh mạch là bước đầu tiên của tu luyện đấu khí, thế nhưng cũng là một bước quan trọng nhất.

Dứt bỏ những tạp niệm trong đầu, Lý Dật đem toàn bộ tinh thần đặt lên bước đầu tiên quan trọng nhất.

Theo thiên địa linh khí nhập vào cơ thể, hẳn có thể cảm thấy kinh mạch trong cơ thể của mình, mơ hồ có một cỗ nhiệt lưu đang không ngừng di động.

Cỗ nhiệt lưu này mỗi lần di động, từ trong cơ thể lại truyền đến cảm giác đau nhức khó có thể diễn tả bằng lời, khiến người khác nhìn không được run rẩy, mồ hôi lạnh cũng giọt xuống như mưa.

Thế nhưng Lý Dật không hề phát ra bất cứ âm thanh nào, chỉ cắn răng chịu, dùng ý chí đem thiên địa nguyên khí chậm rãi vận hành theo Công

pháp của Thiên Ma Cửu Biến.

Đây là một chuyện vô cùng khó khăn, rất ít người có thể chịu được loại thống khổ này...

Thời gian chậm rãi trôi qua, thiên địa nguyên khí trong kinh mạch theo hô hấp không ngừng đi động, lúc bắt đầu có chút hỗn loạn, nhưng cuối cùng cũng dần trở nên ôn trở lại.

Những lỗ chân long trên người Lý Dật đã có chút mồ hôi đen sì chảy ra, rất nhanh đã bị những đợt gió hong khô.

Vốn khuôn mặt bởi vì tửu sắc quá độ mà có vài phần tái nhợt, dần dần trở nên trắng nõn như ngọc.

Lúc này nếu ngoại nhân nhìn thấy nhất định sẽ rất kinh ngạc, những điều này đã chứng minh Lý Dật đã đột phá cánh cửa tu luyện đấu khí đầu tiên, cũng là cửa ải khó khăn nhất.

Kinh mạch hãn đã tiếp nhận đầy đủ thiên địa nguyên khí, thiên địa nguyên khí lúc này dưới sự thúc động của Thiên Ma Cửu Biến, lần lượt tẩy tủy kinh mạch của hãn, chỉ cần việc tẩy tủy hoàn tất, như vậy hãn đã có thể tuy luyện đấu khí rồi!

Vù ~

Nguyên khí trôi nổi trong kinh mạch đều đã bị Lý Dật hấp thu vào cơ thể. Một lát sau, hai tròng mắt hãn đột nhiên bạo mở, trong con ngươi đen tuyền có những tia sáng kỳ dị, không ngừng lóe lên, đến khi những tia sáng hoàn toàn biến mất hãn mới thở ra một hơi, chỉ cảm thấy một cổ lực lượng kỳ dị đang lan tỏa khắp mình...

- Đây là phương pháp tu luyện đấu khí ư? Quả nhiên huyền diệu không gì sánh được, theo tình huống hiện giờ, ta chỉ mới trải qua thiên địa nguyên khí tẩy tủy huyết quản kinh mạch cũng là vượt qua cửa ải đầu tiên, mà thể chất đã cải biến to lớn như vậy sao?

Lý Dật thì thảo lẩm bẩm một mình, phảng phất như không thể tin nổi, hắt từ chỗ ngồi chậm rãi đứng lên, tùy ý hướng về phái cái ao nhảy tới.

‘Ùm’ một tiếng, Lý Dật rơi vào trong nước, thế nhưng sau khi bọt nước tan đi lại lộ ra khuôn mặt nở nụ cười nhàn nhạt.

Phương pháp tu luyện đấu khí, quả nhiên huyền diệu, chỉ trải qua một lần tẩy tủy kinh mạch đơn giản đã có thể cải biến cái thân thể phế vật này như thế, vậy sau này chính thức tu hành thì sao?

Lý Dật không tiếp tục nghĩ đến vấn đề này nữa, hắt nhanh chóng trở về tảng đá vừa rồi, lần thứ hai khoanh chân ngồi xuống, trước mặt làm một cái thủ ấn kỳ dị, theo nhịp hô hấp của hắt, Công pháp Thiên Ma Cửu Biến trong cơ thể lại bắt đầu vận hành....

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyết Sát Chi Đạo

Q.1 - Chương 7: Huyết Sát Chi Đạo

Một cỗ khí tức hắc kỳ dị không ngừng cuộn cuộn trong lòng bàn tay Lý Dật, sau khi cỗ khí tức nồng hậu này bắt đầu loãng dần, trơ trọi mặt biển ảo nhiều lần, mà lúc mỗi khi tia khí tức đó sắp tiêu thất, Lý Dật lại khởi động cỗ khí tức khác bổ sung, có thể nói là cỗ khí tức hắc sắc trong bàn tay không bị tiêu tán.

- Đây là đấu khí sao?

Lý Dật thì thào tự nói, chột lắc đầu đáp:

- Không, theo quy tắc của Đại Lục Đấu Thần, lúc này ta từ trong thiên địa hấp thu nguyên khí chỉ có thể tẩy tủy kinh mạch, không có khả năng tồn trữ thời gian dài, chỉ có thể miễn cưỡng gọi là nguyên khí chứ không phải đấu khí. Mà chỉ có tẩy tủy nguyên khí đạt đến một mức độ nhất định mới có thể ngưng kết Đấu Khí Toàn, đạt đến cấp bậc Đấu Giả.

- Chỉ có điều, ta bây giờ rốt cuộc là nguyên khí mấy tinh rồi?

Trên Đại Lục Đấu Thần, bất luận là cấp bậc nào cũng đều chia làm chín giai đoạn, từ Nhất Tinh đến Cửu tinh, rất dễ nhớ.

Tu luyện nguyên khí cũng giống như vậy, cũng chia làm chín tinh.

Chỉ có điều, Lý Dật đối với điều này cũng không có khái niệm đặc biệt gì, cũng không biết tình huống này là thế nào, mặc dù trên đại lục có một loại tinh thạch đặc biệt có thể trắc thí cấp độ nguyên khí trong cơ thể, thế nhưng trên người hắn lại không có thứ đó.

Bất quá hắn cũng không phải con người không còn cách khác.

Trên mặt Lý Dật lộ ra một tia cười ý vị. Hắn chậm rãi đứng lên, hướng về phía bờ nhảy tới, lúc thân hình ổn định đáp trên bãi cỏ, một trận âm hưởng nhẹ nhàng phát ra.

Sau đó hắn khép chỉ thành chưởng, liền hướng về một đại thụ đâm tới.

‘Rắc ~’ Một tiếng giòn giã vang lên, trên thân cây lưu lại mấy dấu ngón tay, tất nhiên là ấn vừa khít.

Nhìn thấy một màn này, Lý Dật không kìm được mà gật đầu. phương pháp tu luyện dấu khí quả nhiên xuất sắc, bản thân chỉ mới tiềm tu một tháng mà thân thể đạt đến tình trạng như vậy, so với thân thể kiếp trước đã bằng được ba bốn phần rồi.

Tuy rằng Lý Dật không hề thỏa mãn với cường độ như vậy, nhưng so với thân thể yếu nhược trước kia cũng tốt hơn nhiều rồi.

Chỉ có điều nếu tiếp tục tu luyện, trong vòng ba tháng không biết có thể ngưng kết thành Đấu Khí Toàn hay không đây? Truyện "Đấu Thần "

Điểm này khiến Lý Dật cảm thấy thâm lo lắng. Bất quá hắn minh bạch một điều, đó chính là nếu như bản thân trong ba tháng không thể kết thành dấu khí toàn, như vậy mọi chuyện sẽ không đơn giản như suy nghĩ rồi.

- Mấy ngày gần đây nguyên khí tích lũy dường như đã đạt đến bình cảnh rồi, xem ra phải sử dụng cách đó thôi.

Pháp môn tu hành Thiên Ma Cửu Biến quỷ dị không gì sánh bằng, trong hướng dẫn tu luyện có đề cập đến một phương pháp rất nhanh có thể đề cao thực lực, đó chính là hấp thu khí huyết sát.

Phải biết rằng, pháp môn tu hành dấu khí là dựa theo cách thức bất đồng. Tu luyện thành đều có thuộc tính, mà nếu có thể hấp thu các loại dấu khí thuộc tính có lượng nguyên khí ngang nhau, như vậy tốc độ tu luyện sẽ nhanh hơn rất nhiều. Giống như nói, pháp môn tu hành của dấu khí Hỏa

thuộc tính, như vậy nếu phối hợp với Hỏa linh khí là hiệu quả nhất, còn pháp môn tu hành Thủy thuộc tính tất nhiên nơi có Thủy linh khí nồng đậm tiến hành tu luyện là tốt nhất rồi, như vậy tốc độ tu luyện sẽ nhanh hơn vài phần...

Thế nhưng cái mà Thiên Ma Cửu Biến cần lại là khí Huyết sát.

Về điểm này, thiên ma cửu biến cũng đề cập nơi có loại khí Huyết sát nồng đậm đó, nhưng Lý Dật nhìn thấy những địa danh nay liền cảm thấy nhức đầu. Trước tiên, không nói đến việc có thể tìm thấy những địa phương đó hay không. Cho dù tìm được, nhưng có thể tu luyện hay không là một vấn đề.

Bởi vậy lúc này nếu Lý Dật muốn đề cao thực lực, thì chỉ có biện pháp duy nhất là tạo ra một Huyết Sát Chi Địa.

Cũng may là điều này không khó, dựa theo ghi chép của thiên ma cửu biến, thông thường binh khí đã nhuốm qua máu cũng lưu lại khí Huyết sát, đương nhiên độ nồng đậm thì không giống nhau rồi.

oOo

lần thứ hai đặt chân đến phủ viện Lý Gia. Lý Dật đột nhiên có một cảm giác ngăn cách.

Hắn vốn tu luyện ở hậu sơn của Lý Gia, là nơi cấm địa của Lý Gia.

Thấy Lý Dật chậm rãi từ cấm địa đi ra, hai hắc y nhân vốn ẩn nấp ở một góc tối thoáng cái đã xuất hiện trước mặt Lý Dật.

Lý Dật tất nhiên biết những hắc y nhân này chính là thân vệ của Lý Gia, là dòng chính của Lý Hàn. Có thể nói đây là lực lượng mạnh nhất biểu hiện ra ngoài của Lý Gia, còn lực lượng ngầm có bao nhiêu, thì chỉ có thể hỏi vị phụ thân tiệp nghị của mình thôi.

Hai người thân vệ của Lý Gia ở phía sau Lý Dật, hai cặp mắt rơi trên người Lý Dật đồng thời lóe lên, một người bên cạnh kinh ngạc nói:

- Chúc mừng Thiếu gia, chỉ hơn một tháng không gặp, không chỉ tẩy tủy thành công mà còn luyện đến tam tinh nguyên khí, nếu Gia chủ biết được chuyện này nhất định sẽ vô cùng mừng rỡ.

Lý Dật nghe vậy không nhìn được khẽ nhú mày. Hắn lúc này đã biết, phương pháp tu luyện đấu khí vừa bắt đầu thì dễ, càng tu luyện về sau, muốn đề thăng giai đoạn là vô cùng khó khăn, hắn cũng biết trình độ nguyên khí trong cơ thể của mình chắc hẳn không cai lắm, thế nhưng không nghĩ rằng chỉ đến tam tinh như vậy.

Lý Gia thân vệ thấy biểu tình của Lý Dật, cũng lơ mờ đoán được suy nghĩ của hắn, khẽ cười:

- Thiếu gia cũng đừng tự xem thường mình, có thể trong một tháng tu luyện đến Tam Tinh nguyên khí, trong Lý Gia có thể xem như thiên tài rồi. Nếu Gia chủ mà biết thành tựu của THiếu gia, chắc chắn ngày sẽ rất vui mừng...có điều...

Hắn vừa nói đến đây thì dừng lại, hơi lúng túng nói:

- Gia chủ còn phân phó, nếu Thiếu Gia vẫn chưa đạt đến cấp Đấu Giả thì hau chúng tôi không thể để Thiếu gia một mình rời khỏi hậu sơn cấm địa.

Khóe miệng Lý Dật khẽ nhếch, nhưng hắn không nghĩ là vị phụ thân tiện nghi đó lại lo lắng cho hắn vậy, lập tức thở dài một tiếng rồi nói:

- Ta cũng không gạt hai người, ta lần này ra ngoài là muốn tìm một số thử hỗ trợ việc tu luyện. Ta đạt tới Tam Tinh nguyên khí đã vài ngày rồi, nếu như không tìm thấy thứ mình cần, sợ rằng sẽ ảnh hưởng lớn đến tốc độ tu luyện.

Hai thân vệ của Lý Gia đưa mắt nhìn nhau, đều âm thầm kinh ngạc, không ngờ Thiếu gia mới tu luyện một tháng, thế nhưng tính khí kiêu ngạo ương ngạnh đã sửa đổi trở thành nho nhã lễ độ như thế, quả thật

giống như hai người khác nhau vậy. Tuy nhiên giật mình thì giật mình, hai người không dám đánh mất lễ số, cùng đồng thanh nói:

- Không dám! Gia chủ đã có phân phó, nếu Thiếu gia ra ngoài tìm vật để tu luyện, bất kể là cần vật gì, chúng tôi đều sẽ mua giúp cho Thiếu gia.

Dứt lời, hai người liền bày ra một bộ dạng chờ Thiếu gia phân phó, bọn ta nhất định sẽ hoàn thành. Phải biết rằng tu luyện đấu khí và Công pháp rất khác nhau, trong Công pháp tu luyện của Lý Gia, cũng có hai môn có thể mượn ngoại vật để có thể nhanh chóng đề thăng thực lực, cho nên đối với yêu cầu của Lý Dật hai người thân vệ đều không lạ gì. Truyện "Đấu Thần "

Lý Dật hơi nhú mày, tính cách cẩn thận kiếp trước hẳn đã quen rồi, loại chuyện này sao có thể giao cho người mà hẳn chỉ vừa gặp mặt đầu tiên chứ?

Hắn vuốt vuốt mũi, rồi cười một tiếng rồi nói:

- Hai vị, hiện tại ta cũng không biết cần gì nữa, chính mình tự đi mua vậy. Nếu như các người sợ phụ thân đại nhân trách phạt, thì ta sẽ nói với ông ấy một tiếng.

hai người thân vệ Lý Gia lại chần chừ, bất quá họ không phải là người cố chấp, chỉ một lát sau một người đứng ra nói:

- Như vậy, nếu Thiếu gia đã căn dặn, hai người chúng tôi cũng không ngăn cản nữa, chỉ có điều nếu Gia chủ trách phạt, vẫn mong Thiếu Gia nói giúp vài câu.

Lý Giật khẽ cười đáp:

- Chuyện này là tất nhiên, chỉ có điều ta nghĩ phụ thân đại nhân không phải là người không biết nói lý lẽ, đúng không? Hai vị đại ca không cần lo lắng làm gì.

Dứt lời Lý Dật phất tay, rồi lại chậm rãi đi tiếp.

Sau khi rời khỏi cấm đại hậu sơn một lúc, đại viện của Lý Gia đã xuất hiện trong tầm mắt.

Vạn Triều Thành dựa vào núi mà xây nên, khí thế huy hoàng, là một trong những thành thị cỡ lớn của Đế Quốc Thiên Phong. Mà Vạn Triều Lý Gia lại là bá chủ một phương nơi này, tất nhiên là giành vị trí tốt nhất rồi. Bởi vậy nếu chậm rãi đi trong đại viện của Lý Gia thì có thể thấy đủ loại hoa cỏ, tiếng chim ríu rít, vô cùng thoải mái.

Lúc Lý Dật bước đến vài bước, vôn ban đầu định đến binh khí phổ của gia tộc để nhìn thử, thế nhưng vừa nghĩ lại thôi. Địa vị của hắn tại Lý Gia có chút miễn cảm, nếu như mang đi quá nhiều vũ khí, như vậy người nhiều chuyện nhìn thấy, nói không chừng còn xảy ra phiền toái.

Hơn nữa bởi vì có liên quan đến ký ức dung hợp, Lý Dật đối với thế giới này cũng hiểu đôi chút, thế nhưng có rất nhiều thứ chưa từng nhìn thấy, rất nhiều là có chút khác lạ, lập tức Lý Dật liền quyết định dạo một vòng quanh chợ ở trong Vạn Triều Thành.

Trong Lý Gia đại viện liên quan đến việc ký ức dung hợp, Lý Dật đối với thế giới này cũng hiểu đôi chút, thế nhưng có rất nhiều thứ chưa từng nhìn thấy, tất nhiên là có chút khác lạ, lập tức Lý Dật liền quyết định dạo một vòng quanh chợ ở trong Vạn Triều Thành.

Trong Lý Gia đại viện quang quất một hồi, cuối cùng cũng đến cửa chính của Lý Gia, Lý Dật trong lòng cảm thán sự rộng lớn của Lý Gia, ánh mắt thoáng thấy một cái sân rộng, mà ở đó lại là một khoảng không trống trải rộng lớn.

Chỉ thấy trên sân trống có hơn mười thiếu nam thiếu nữ đang tập dợt võ nghệ, có người cầm binh khí trong tay, cũng có người không cầm gì cả.

Có vài người trung niên thoạt nhìn có uy vọng đứng một bên quan sát, thỉnh thoảng lại chỉ điểm một chút.

Lý Dật đứng ở bên cạnh sân nhìn vài lần, trong lòng cũng hiểu biết được thêm vài phần, đây có lẽ là tu luyện Đấu kỹ chăng? Chỉ có điều đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy Đấu kỹ, lúc này quan sát mấy thiếu nam thiếu nữ cũng không thấy có gì đặc biệt, chỉ có điều binh khí trong tay họ vung lên thấp thoáng ẩn hiện quang mang, quả thật có chút đẹp mắt. Truyện "Đấu Thần "

Tuy rằng Lý Dật chưa từng nghiên cứu về đấu khó, thế nhưng không hẳn là không để ý, ngược lại càng quan tâm. Kiếp trước hắn dù sao cũng là một sát thủ nổi danh thế giới ngầm, một thân bản lĩnh cũng không tệ, lúc độ sức cùng người khác, ở thế giới ngầm cũng đứng hàng thứ ba. Cho nên chỉ cần nhìn vài lần, Lý Dật đã nhìn ra Đấu kỹ mà những người này sử dụng. Mặc dù uy lực thoát nhìn không tệ, nếu đánh trúng địch nhân cũng có thể khiến đối phương thổ huyết. Thế nhưng những chiêu này lại phân bố quá rộng, thoát nhìn có chút uy lực, nhưng lại kém tinh xảo, vừa nhìn đã thấy lộ đầy sơ hở. Cũng không biết nếu là chém giết thực sự những người này có tác dụng gì không nữa?

Nếu như, trong Đại hội Tông tộc, trên võ đài chỉ có mấy người này, như vậy thì dù muốn biểu hiện một phen dường như cũng không khó lắm a.

Nghĩ tới đây, khóe miệng Lý Dật không kìm được khẽ nhếch lên một tia tiểu ý nhàn nhạt ...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phiên Phúc Tới Cửa

Q.1 - Chương 8: Phiên Phúc Tới Cửa

Phía bên kia, đám thiếu niên thiếu nữ ở Luyện võ trường đã chú ý đến Lý Dật kể từ khi hắn xuất hiện.

Nam thì còn tốt, trong ánh mắt khi nhìn Lý Dật chỉ lộ ra vài tia châm biếm, dù sao chuyện Lý Dật muốn tu luyện đấu khí và sau hai tháng nữa sẽ là thi đấu Đại hội Tông tộc mọi người đều biết. Ở chỗ vắng người cũng thường xuyên thảo luận vài lần, như đến lúc đó phải làm nhục Lý Dật như thế nào, phải biểu hiện tốt trước bốn vị trưởng lão ra làm sao, không chừng sau này còn có khả năng thừa kế chức Gia chủ.

Về phần mấy nữ tử thoát nhìn có chút xinh đẹp vừa nhìn thấy Lý Dật xuất hiện, đều đồng loạt hét chói tai, trong đó có vài người khoa trương còn trốn phía sau mấy nam tử mạnh mẽ, dường như sợ hãi vô cùng.

Lý Dật nhìn không được thăm trợn mắt trắng dã, Thiếu gai ta tuy rằng danh tiếng không tốt, là một tên sắc lang, thế nhưng cũng không có hứng thú hạ thủ với mấy người nhan sắc bình thường như các người a. Chỉ có điều, việc này cũng khó mà tránh né được, dù sao tên Lý Dật trước kia tham hao háo sắc đứng đầu Vạn Triều Thành. Mà trong đám người của Lý Dật này cũng không có quan hệ huyết thống gần nào. Cho nên bọn họ mới sợ Lý Dật như vậy, biểu hiện như thế cũng không có gì là lạ.

Khẽ lắc đầu một chút, Lý Dật cũng lười không muốn nói chuyện với những người này, xoay người đi về phía cửa chính.

Thế nhưn có đôi khi, người không muốn gây chuyện với người khác, thế nhưng phiền phức vẫn luôn tìm tới cửa.

Lý Dật còn chưa bước được bao xa, đột nhiên nghe thấy một trận cười dài từ phía sau truyền đến. Không đến chốc lát sau, liền có một nam tử vòng đến trước mặt Lý Dật, bình thản nói:

- Thì ra là Lý Dật biểu đệ, trước đây không lâu nghe nói biểu đệ đến hậu sơn cấm địa tiềm tu, có người nói nếu không đạt đến đấu giả sẽ không xuất sơn. Hôm nay thấy biểu đệ người xuất hiện, như vậy ắt hẳn đột phá Đấu Giả rồi phải không?

Nam tử này khoảng chừng mười tám tuổi, thân hình cao lớn, khuôn mặt có vài phần thanh tú, có lẽ cũng không phải loại kém cỏi chỉ biết ăn cơm.

Chỉ có điều loại thanh tú này không hiểu vì sao luôn khiến người ta cảm thấy có chút tiểu tụy. Mà loại tiểu tụy này cũng không phải vì hãn bệnh tật, ngược lại đó là vị khi chất khác thường trên người hãn tạo thành.

Người này là Lý Tiều, cũng là cháu trai của Đại trưởng lão ở Lý Gia, trong đám người đồng lứa với Lý Dật thì hãn lớn nhất, cho nên là biểu ca của Lý Dật.

- Thì ra là Đại biểu ca. Không ngờ biểu ca người cũng biết đùa tiểu đệ... Nên nhớ, loại nhân tài kiệt suất như biểu ca chưa còn chưa tu luyện đến Đấu Giả, muốn tiểu đệ phế vật như ta có thể tu luyện thành Đấu Giả trong một tháng không phải là si tâm vọng tưởng sao? Tiểu đệ chỉ khổ tu một tháng trong lòng phiền muộn, nên muốn ra ngoài mua sắm chút đồ mà thôi.

Lúc này, đám thiếu nam thiếu nữ của Lý Gia đều đứng từ xa nhìn lại. Tuy rằng cả đám đều cô cùng ngạc nhiên trước sự thay đổi của Lý Dật, thế nhưng nghe thấy hãn nói chuyện có vẻ yếu thế, cả đám phát ra một trận cười châm chọc.

Đám thiếu người này còn chưa có ai đột phá cấp Đấu Giả, cho nên nguyên khí ba động yếu ớt trên người Lý Dật, bọn họ căn bản không nhận ra được.

Nhưng trái lại mấy người trung niên chỉ điểm cho đám tiểu bối kia đều đã là Đấu Giả cấp cao, mặc dù còn ở rất xa nhưng chỉ cần liếc mắt nhìn Lý Dật một cái là đã phát hiện nguyên khí đang vận hành. Hiển nhiên vị Lý Thiếu gia này cũng không phải là tệ hại như trong tưởng tượng, chỉ mới tu luyện một tháng đã có thể tẩy tủy thành công, đây là một chuyện vô cùng khó tin. Phải biết rằng đại đa số người ở Lý Gia đều nghĩ hãn ba tháng sau nhất định sẽ kinh mạch đứt đoạn, triệt để trở thành phế nhân, có thể thấy không một ai xem trọng hãn cả.

Lý Tiều nghe thấy Lý Dật mở miệng, bộ dáng tươi cười càng thêm thân thiết:

- Thì ra là thế, Lý Dật biểu đệ... Vì huynh còn tưởng rằng người đối tính, lại muốn một lòng khổ tu, lúc này thấy người so với hai tháng trước không có gì thay đổi, vì huynh mới yên tâm a. Thế nào? Một tháng nay không tốt lắm hả? Có muốn ta tìm đám lão tao cũng người đến Thiên Hương Lầu vui vẻ không? Nghe nói gần đây xuất hiện mấy nữ tử dị tộc, mùi vị không tệ a.

Dứt lời, Lý Tiều liền đưa tay vỗ lên vai Lý Dật, hiển nhiên là muốn biểu thị sự thân thiết của mình.

Thế nhưng Lý Dật lại hơi nhú mào, bả vai hạ xuống theo một quy luật kỳ lạ, nhưng xảo diệu thay lại khiến bàn tay của Lý Tiều vỗ hụt, lúc này hắn mới lui về phía sau vài bước, khẽ cười đáp:

- Đại biểu ca nếu thấy hứng thú với chuyện đó, không bằng tự mình đi, tiểu đệ hôm nay còn có chuyện, không thể phụng bồi rồi.

Dứt lời, Lý Dật hơi chấp tay, liền thẳng hướng đi về phía cửa lớn. Tuy rằng tên Lý Dật trước kia đối với vị biểu ca này còn có vài phần e ngại, thế nhưng với tính tình Lý Dật kiếp trước, cũng chẳng để loại tiểu nhân vật này vào mắt.

Thấy Lý Dật khinh thường bỏ đi, lại mất mặt vô cùng, Lý Tiều dường như cảm thấy các tộc nhân xung quanh nhìn hắn, nhiều hơn là vài chục chằm chọc.

Dù sao trong Lý Gia, mỗi tộc nhân đều không ngừng bị cạnh tranh, chỉ có uy vọng và thực lực cùng tài năng mới có thể giúp mình đạt được càng nhiều quyền thế hơn. Truyện "Đấu Thần "

Cho nên, việc rơi xuống hạ phong bởi Lý Dật trước mặt nhiều người như vậy, Lý Tiều bất kể thế nào cũng không thể chịu nổi. Hắn không phải ngu ngốc, hơi suy nghĩ trong chốc lát đã nghĩ đến một việc khiến hắn vô cùng kinh ngạc. Chậm rãi hít một hơi, sắc mặt dữ tợn trong nháy mắt khôi phục như thường, sau đó thân ảnh chợt lóe, lần nữa chặn đường Lý Dật, ha hả cười nói:

- Lý Dật biểu đệ không ngờ tiến bộ như thế, biểu ca quả thực hài lòng a! Nhìn bộ dạng biểu đệ, chắc là đã tầy tủy thành công, bắt đầu tu luyện đấu khí rồi, chỉ có điều không biết biểu đệ hôm nay mấy tinh rồi? Không bằng, chúng ta luận bàn một phen, để vi huynh giúp người kiểm tra một chút vậy. Truyện "Đấu Thần "

Lời này vừa nói ra, tộc nhân Lý Gia đều ồ lên một trận. Mà mấy tộc nhân tu vi Đấu Giả cũng không lên tiếng, hiển nhiên cũng mơ hồ chấp nhận điều này.

Lý Dật khẽ nhú mày, trong lòng cũng thở dài. Xem ra tên Lý Dật trước đây rước không ít rắc rối thì phải? Bản thân mình muốn nhanh chóng đi mua đồ một chút, nếu không thì tiếp tục tiềm tu không phải sẽ gặp rắc rối sao? Truyện "Đấu Thần "

Bất quá lúc này hẳn cũng hiểu rõ, nếu như tiếp tục tránh né, vị biểu ca trước mặt này hơn phân nửa sẽ không bỏ qua cho mình, đành tới vậy, nếu như...

Lại nghĩ, Lý Dật cố ý lộ ra nụ cười khổ nói:

- Đại biểu ca nói đùa rồi, biểu tuy rằng có chút nguyên khí, thế nhưng sao có thể so sánh với người? Huống chi ta cũng chưa từng luyện qua Đấu kỹ, như vậy làm sao có thể là đối thủ của biểu ca được, phải không?

Lý Tiều tươi cười đáp:

- Như thế không phải vừa đúng lúc sao? Đại ca ta ngày hôm nay mới học được một Đấu kỹ Huyền Vũ cao cấp của gia tộc, chỉ cần Lý Dật biểu đệ người có thể tiếp được ba chiêu của ta, ta sẽ đem Đấu kỹ này truyền thụ lại cho đệ, được không?

Tộc nhân xung quang đều thầm hít một hơi khí lạnh, gia nghiệp Lý Gia tuy lớn nhưng trong tộc Đấu kỹ tối cao dường như chỉ có Chu Tước Trung cấp thôi, mà chỉ có tộc trưởng mới có tư cách tu luyện. Lúc này

Lý Tiều đã học được Đấu kỹ Huyền Vũ Cao cấp, xem ra thành tựu sau này của hắn không nhỏ, gia tộc kỳ vọng rất lớn ở hắn!

Càng có người nhìn Lý Dật một cách thêm thường, hận không phải là bản thân mình có cơ hội tiếp được ba chiêu. Dù sao tộc nhân Lý Gia luyện tập đều là Huyền Vũ Hạ cấp Đấu kỹ, cho dù là Huyền Vũ Trung cấp Đấu kỹ cũng có thể khiến bọn họ chảy nước miếng rồi, huống hồ chi là Cao cấp chứ?

Thấy Lý Dật không đáp lời, Lý Dật vung tay lên, lộ ra nụ cười thân thiết hòa ái nơi:

- Không bằng ta nhường tiểu đệ một chút thế nào?

Dứt lời, hắn mãnh liệt vung lên, một cổ kinh khi theo động tác của hắn xuất ra. Tộc nhân phía sau hắn đều hốt hoảng lui lại vài bước, nhường ra một thông đạo.

- Tu vi của Lý Tiều biểu ca không ngờ đạt đến Cửu Tinh rồi sao?

- Như vậy không phải chỉ cần một chút cơ duyên nữa là Lý Tiều biểu ca sẽ trở thành Đấu Giả hay sao?

Những thanh âm xung quanh có chút ước ao và đổ ỹ, trong nhất thời khiến danh vọng của Lý Tiều được nâng cao cực điểm.

Lý Dật thấy loại tình hình này đã biết mình phải xuất tràng. Dưới loại tình huống này nếu như một mực né tránh, như vậy ngày hôm nay không biết sẽ còn bị vũ nhục như thế nào nữa.

Với tính tình Lý Dật, chắc chắn cũng không cam tâm chấp nhận điều này.

Lập tức ho khan một tiếng đáp:

- Nếu biểu ca người đã khách khí như vậy, xem ra biểu đệ cung kính không bằng tuân mệnh rồi.

Dứt lời hần khê chấp tay, hướng về trung tâm Luyện võ đường đi đến.

Tộc nhân xung quanh Lý Gia đều vô cùng sửng sốt, ai cũng không ngờ Lý Dật từ trước đến nay vẫn luôn nhu nhược lại thực sự đáp ứng...

Sắc mặt Lý Tiều cũng thay đổi mấy lần, thế nhưng cuối cùng tâm tình trở lại trở thành căm hận.

- Lý Dật, tiểu tử ngươi không biết tốt xấu, đã thế ra sẽ khiến chút nguyên khí mới luyện của ngươi toàn bộ biến thành hư vô! Ta hôm nay khiến ngươi ngay cả cơ hội tiếp tục đứng lên cũng không có!

- Hô~

Lý Dật chậm rãi nhảy lên một tai, Lý Tiều cũng nhanh chóng nhảy lên, vừa phi thân đã lên tới một thai, điều này không thể nghi ngờ là đẹp hơn so với Lý Dật nhiều.

Nhìn một màn như vậy, rất nhiều thiếu nữ xung quanh đều hò hét. Dù sao Lý Tiều đứng trước một đại sắc lang như Lý Dật, lúc này cũng nghiễm nhiên trở thành hạng anh vũ bất phàm...

- Lý Dật biểu đệ, mời!

- Đại biểu ca, mời!

- Như vậy vi huynh cũng không khách khí nữa.

Lý Tiều tiểu ý càng đậm nói:

- Vẫn mong Lý Dật biểu đệ người cẩn thận...

Lời vẫn chưa dứt, thân hình Lý Tiều đã phóng về phía Lý Dật, tay phải hần khê chỉ thành chưởng, giống như một lưỡi đao sắc bén.

- Huyền Vũ Trung cấp: Toái Cốt Chưởng!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyền Vũ Cao Cấp

Q.1 - Chương 9: Huyền Vũ Cao Cấp

-Rắc~

Một trận răng rắc giòn giã của đầu khớp xương phát ra trong tiếng gió hỗn loạn, tạt đến trước mặt.

Hiển nhiên Lý Tiều cố tình ra vẻ khoe khoang, một chưởng vừa đánh ram thanh thể kinh nhân, lúc này đã gần đánh lên người Lý Dật.

Nhìn thấu một chưởng uy lực khủng khiếp như vậy, khóe miệng Lý Dật không nhịn được nổi lên một tia tiểu ý nhàn nhạt. Truyện "Đấu Thần "

Đây là một chiêu uy lực cực đại, thế nhưng, cũng chỉ là gần cực đại mà thôi!

Nheo mắt nhìn một chưởng này đánh tới, mắt thấy sắp đánh lên ngực bản thân, mà sắc mặt Lý Tiều trở nên hưng phấn vô cùng, dưới đài cũng lác đác phát ra mấy tiếng kinh hô...

Mấy người trung niên hiếp mặt quan sát, trong mắt mỗi người đều phát ra những tia sáng kỳ dị. Với nhãn lực của họ tất nhiên có thể nhìn ra, nếu một chưởng này thực sự trúng đích, chỉ sợ Lý Dật không tỉnh dưỡng một tháng cũng đừng mơ có thể xuống giường được.

- Lý Dật này quả là phế vật! Chiêu đầu tiên đã bại!

Lời này vang lên trong lòng mỗi người đang đứng đây quan sát.

Thế nhưng, ý niệm này còn chưa dứt, Lý Dật ở trên đài đã bước qua một bước.

Cũng chỉ một bước, thân hình của hắn hơi nhoách lên, một chưởng thanh thể kinh người của Lý Tiều lại lướt qua bên mặt của hắn..

- Vù!

Tiếng gió nhẹ nhàng thổi bay những sợi tóc của Lý Dật, thế nhưng lại không làm hắn thương tổn chút nào.

Thân hình hơi nghiêng một chút, Lý Dật đã lách đến bên cạnh Lý Tiều, tay hắn tùy ý vung ra...

Chat ~

Một âm thanh giòn giã vang lên, trên mặt Lý Tiều hiện lên một lòng bàn tay đỏ rực, bên khõe miệng chảy ra một tia máu tươi. Cái tát này khiến bản thân hắn cảm thấy mơ hồ. Hắn tuyệt đối không nghĩ rằng Lý Dật sẽ xuất chiêu với mình, hơn nữa... hơn nữa... hắn dám tát mình một cái ư?

Mọi người đang ở dưới quan sát dường như hóa đá, biểu tình hung phấn trên mặt cả đám thoáng chốc trì trệ, trong khoảng khắc này, tất cả đều cho rằng mình đã nhìn lầm rồi!

Thế nhưng dấu bàn tay đỏ rực trên mặt Lý Tiều kia, dường như đã vô thanh vô tức chứng minh những điều đó đều là sự thật.

Chậm rãi xoay người lại sắc mặt Lý Tiều đã tái xám lại.

Lý Dật cũng không quan tâm đến vẻ mặt của hắn, mà trong lòng lại tính toán, sau đó mới hơi gật đầu một chút.

Phương pháp tu luyện đấu khí ở thế giới này tuy rằng kỳ dị, thế nhưng những Đấu kỹ hạ cấp này dường như cũng không cường đại như tưởng tượng của mình. Lẽ nào những cường giả sáng tạo nên Đấu kỹ lại không nghĩ rằng, nếu chỉ có mỗi uy lực mà không thể đánh trúng người khác không phải vô dụng hay sao?

- Điều này sao có thể?

- Nhất định là may mắn! Nhất định là như thế!

Dưới đài sau một thời gian ngắn tĩnh lặng bỗng ồ lên.

Lý Tiểu trong Lý Gia có thể xem như là một cao thủ trong lớp trẻ, huấn hồ vừa rồi hẳn vừa sử dụng Huyền Vũ Trung cấp Đấu kỹ, thế nhưng không ngờ lại bị ăn phải một cái tát, điều này ai cũng không khó mà chấp nhận được.

Bởi vì mỗi người rõ ràng đều nhìn thấy, vừa rồi Lý Dật khộng sử dụng Đấu kỹ, ngay cả lực khí cũng không dùng bao nhiêu, chỉ thuật thế tát một cái tát mà thôi.

Những tên tiểu bối này tất nhiên không thể nhìn ra, trong chớp nhoáng thoáng lên vừa rồi nhìn có vẻ tùy ý nhưng rất cần thiết tài năng và kinh nghiệm chiến đấu thì mới có thể chuẩn xác như vậy. Cái tát nhẹ nhàng vừa rồi, không phải ai cũng có thể xuất ra được.

Thế nhưng rơi vào trong mắt mấy vị Đấu Giả kia lại có chút khác biệt.

Dù dao với thực lực của Lý Tiểu, nếu hẳn sử dụng Toát Cốt Chương, những Đấu Giả này tuy rằng không sợ, nhưng hầu như tất cả chỉ nghiệm pháp đỡ đòn. Thế nhưng Lý Dật thoáng cái đã né tránh được, điểm này khiến bọn họ nổi lên một trận ngạc nhiên nghi ngờ.

Vừa rồi.... chắc chắn là trùng hợp.

Trên võ đài lúc này.

Lý Tiểu sắc mặt biến đổi không ngừng, cũng vừa không biết mất bao nhiêu khí lực hẳn mới khôi phục lại được vài phần khí độ anh vũ. Chỉ là dấu bàn tay trên mặt vẫn đỏ rực vô cùng, hẳn hít một hơi thật sâu, trầm giọng nói:

- Lý Dật biểu đệ quả nhiên lợi hại, vì huynh nhất thời sơ sẩy, liền an quả đắng.

Biểu hiện như vậy khiến Lý Dật không khỏi ân thầm lắc đầu.

Lý Tiểu tuy rằng chỉ chịu chút thiệt thòi, thế nhưng suy nghĩ trong lòng thế nào, chỉ sợ người sáng suốt đều có thể nhìn ra. Với khí độ như hăn, không những tự phụ mà còn bất tài, ngày sau thành tựu ắt cũng không khá được bao nhiêu.

- Đại biểu ca, xin đa tạ.

Lý Dật mỉm cười đáp.

- Không bằng hôm nay dừng ở đây vậy...Đấu kỹ của đại biểu ca người cường đại đại như vậy, tiểu đệ ta cũng không có khả năng đón đỡ được. Vừa rồi trùng hợp tránh được, bằng không lúc này chỉ e tiểu đệ mặt đất không dậy nổi rồi.

Lý Tiểu hừ một tiếng nặng nề nói:

- Lý Dật biểu đệ người chắc không quên quy

củ của Lý Gia chứ? Nếu như đã nói lên lời đài thì phải phân rõ thắng bại, nếu không không thể xuống đài... Tiếp theo vì huynh sẽ chú ý hơn, Lý Dật biểu đệ người ngàn vạn lần nên cẩn thận!

- Hôm nay nếu không phân thắng bại ta làm sao xuống đài đây?

Trong lòng Lý Tiểu vang lên câu nói này, hăn mạnh mẽ hít một hơi thật sâu, sự xấu hổ tràn ngập trong đầu đã biến thành sát ý.

Hai tay hăn đồng thời cong lên...

- Huyền Vũ Cao cấp: Thất Toàn Trảm!

- Hít

Toàn trường đều hít một hơi khí lạnh, lúc trước mặc Lý Tiểu đã nói rằng hãn mới tu luyện một loại Đấu kỹ Huyền Vũ Cao cấp, thế nhưng không ai ngờ rằng đó lại là Thất Toàn Trảm!

Thất Toàn Trảm, Đấu kỹ Huyền Vũ Cao cấp! mỗi tinh lại tang thêm một bậc một trảm liền tạo ra một xoáy, tu luyện đến cảnh giới cuối cùng có thể tạo ra bảy xoáy, uy lực có thể sánh bằng Đấu kỹ Chu Tước Hạ cấp.

Chỉ có điều, không biết Lý Tiểu bây giờ đã luyện Thất Toàn Trảm tới xoáy thứ mấy.

Hai tay Lý Tiểu di động nhanh tạo ra vô số huyền ảnh, theo từng động tác của hãn, hai tay trong lúc đó mơ hồ có một đạo khí tức hỏa hồng sắc chậm rãi hiện lên. Rất hiển nhiên, công pháp Lý Tiểu tu luyện chính là Hỏa Vân Quyết của gia tộc, có người nói loại công pháp này lúc luyện thành đấu khí, trong chiêu thức sẽ bùng lên hỏa khí, nếu như gặp người yếu một chút, sợ rằng vài lần giao thủ sẽ bị đốt thành than. Truyện "Đấu Thần "

Một xoáy, hai xoáy...

Theo động tác của Lý Tiểu, trong tay hãn có hai cổ khí tức xoay cùng lúc càng nhanh, cuối cùng xoáy thứ ba cũng xuất hiện, thân hình hãn nhoáng lên, đã hướng về phía sau gáy của Lý Dật đánh đến!

Không khí xung quanh bàn tay hãn giao động không ngừng, mơ hồ có thể nhìn thấy từng đợt không khí di chuyển hỗn loạn...

- Không ngờ lại có ba xoáy!

Không biết ai dưới đài hô lên trước tiên.

Phải biết rằng nếu sử dụng Thất Toàn Trảm ngưng kết thúc được ba xoáy, như vậy uy lực đã lớn vô cùng rồi.

Chỉ có điều loại Đấu kỹ này tiêu hao đấu khí vô vùng, mặc dù Lý Tiểu hiện nay đã luyện nguyên khí đến Cửu tinh, thế nhưng hãn vẫn còn chưa

ngừng được Đấu Khí Toàn, một chiêu này có thể dùng được mấy lần, quả thực là không ai biết được.

Hơi bĩu môi, Lý Dật neho mắt nhìn hai tay Lý Tiều không ngừng tản máy ra sát khí dập dờn, nhẹ nở nụ cười rồi lăm bắm:

- Còn có chút thú vị a.

Lúc này hắn không chờ đợi, trái lại mãnh liệt lao tới, quả thật giống như muốn nghênh kháng một chiêu này của Lý Tiều như vậy. Truyện "Đấu Thần "

Ầm~

Lý Dật tay trái hơi đưa ra cản, vừa vặn đem một quyền của Lý Tiều làm lệch đi, đồng thời tay phải hung hăng vung lên lần nữa!

Chát~

Ầm thanh lúc này lại càng vang dội, càng giòn giã, Lý Tiều bị một tát khiến cho cả đầu đều cảm thấy choáng váng. Hắn chỉ thấy trước mặt mình đều biến thành màu đen, dưới chân đạp vào hư không, liền rớt khỏi đài.

Mọi người vốn định chuẩn bị hoan hô Lý Tiều, lúc này bỗng nhiên kinh ngạc nhận ra hắn ngay một chút khí lực cũng không còn...

Lý Tiều tốt xấu gì cũng sử dụng Đấu kỹ Huyền Vũ Cao cấp... thế nhưng... thế nhưng không lẽ lại kém hơn một cái tát của Lý Dật hay sao?

Trên đài, Lý Dật xoa xoa tay, nhìn hai cái dấu tay trên mặt Lý Tiều rất cân xứng, hắn lộ ra bộ dáng có chút khoa trương nói:

- Đại biểu ca quả nhiên lợi hại, da mặt dày khủng khiếp, biểu đệ ta chỉ tát hai cái mà đã cảm thấy tay đau nhức vô cùng. Xem ra trận này không thể

đánh được nữa, không bằng Đại biểu ca người hãy nể mặt ta một chút, để tiểu đệ ta chịu thua được không?

Dứt lời, hắn cũng không quan tâm đến Lý Tiều sắc mặt tái nhợt phía dưới đài, từ trên đài cao nhẹ nhàng nhảy xuống, hướng về phía cửa lớn mà đi.

Lý Tiều tuy không thụ thương gì, thế nhưng lúc này hắn ngay cả một tia khí lực để đứng lên cũng không có, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Lý Dật lúc này đã tràn ngập kinh ngạc và sợ hãi!

Đây, đây chính là tên biểu đệ phế vật kia sao?

Thế nhưng suy nghĩ này chỉ thoáng qua trong đầu Lý Tiều, sau một lát toàn bộ đã biến thành oán hận.

Lý Dật a Lý Dật! Thì ra lần này người may mắn thắng ta, thế nhưng đợi đến khi Đại hội Tông tộc diễn ra, sẽ không còn chuyện tốt như vậy nữa đâu!

Lý Tiều bên này đang oán hận thì Lý Dật bên kia đang xoa bàn tay tê dại thầm tính toán.

Đấu kỹ chỉ kém một bậc không ngờ lại khác biệt lớn như thế, vừa rồi mặc dù bản thân mình gần như một chương của Lý Tiều, thế nhưng lực lượng phản chấn gần như chấn gãy cổ tay của mình.

Ngoại trừ liên quan đến cường độ thân thể không đủ, sau khi Lý Tiều sử dụng Đấu kỹ Huyền Vũ Cao cấp sợ rằng mới là nguyên nhân chính.

Đến lúc này, Lý Dật mới hiểu rõ đôi chút, Đấu kỹ hầu như không có chiêu thức gì, mà thuần túy chỉ là phương pháp sử dụng đấu khí. Có lẽ lúc đầu tu luyện đấu khí, muốn không chế sẽ tổn hao một phần công sức nhất định, mà muốn tạo thành chiêu thức, chỉ sợ không phải đơn giản như vậy.

Tuy rằng không biết Đấu kỹ Cao cấp thì sẽ như thế nào, nhưng chí ít ở cấp độ Huyền Vũ Đấu kỹ, hẳn là không có chiêu thức nào tốt cả...

Loại Đấu kỹ này mặc dù có vài phần uy lực, thế nhưng không tránh khỏi có vài phần tầm thường kém cỏi. Dù sao trong mắt Lý Dật, nếu Đấu kỹ chỉ có uy lực không thôi thì không khác gì man hán vung bổng, uy lực cực lớn, thế nhưng không đánh trúng người thì có tác dụng gì chứ?

Cho nên, không học cũng được.

Nếu như Lý Tiều biết được bản thân tram khổ ngàn nhọc tu luyện Đấu kỹ Huyền Vũ Cao cấp đến mức phản phệ, mà trong mắt Lý Dật thì lại không đáng quan tâm, chậm chạp không cần học cũng được, không biết hẳn có tức đến chết hay không...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chợ

Q.1 - Chương 10: Chợ

Trong Vạn Triều Thành huyền ảo không gì bằng, trên đường dòng người lũ lượt đi lại không ngớt.

Lý Dật kiếp trước tuy rằng đã từng nhìn qua những đô thị quốc tế góa, thế nhưng trong Vạn Triều Thành này vẫn không tìm được mà cảm thán một phen. Dù sao hẳn cũng hiểu, cái gọi là Đại Lục Đấu Thần cũng không khác gì so với Trung Quốc thời cổ xưa, đô thị lớn như vậy đều đơn thuần dựa vào nhân lực mà thành, chỉ cần như thế cũng đủ khiến cho hẳn thối tha sâu sắc rồi.

Thế nhưng trên con đường này, hấp dẫn Lý Dật nhất vẫn là các chủng tộc kỳ dị.

Tuy rằng từ trong đầu tên Lý Dật kia biết được, mảnh Đại Lục Đấu Thần này ngoài nhân loại ra còn có Yêu thú, Ám ma và các chủng tộc kỳ dị tồn tại, thế nhưng đến khi chứng kiến, cảm thấy khác biệt rất lớn.

Sau khi nhìn một chút, Lý Dật mới nhớ đến mục đích chính lần này của mình, nhú mày một chút liền nhanh chóng đi đến chợ chuyên buôn bán các loại vũ khí.

Vạn Triều Thành là thành thị lớn nhất phía tây của Đế Quốc Thiên Phong, tất nhiên, trình độ mậu dịch bên trong loại thành phố lớn như vậy cũng cực kỳ phát đạt. Bây giờ Lý Dật đã biết, trong Vạn Triều Thành này có ba đại gia tộc lớn đó là: Lý Gia, Mạc Gia và Long Gia, mà nắm giữ phần lớn các loại ngành nghề mậu dịch phần lớn là ở trong tay ba đại gia tộc này, cũng là căn cơ của bọn họ, từ đó có thể khiến cho gia tộc càng lúc càng phát triển.

Dù sao, ở trên thế giới này, nếu muốn một cường giạt hay tất cả mọi thứ ra sức vì người, chỉ dựa vào miệng khẳng định là không có khả năng.
Truyện "Đấu Thần "

Bởi vì liên quan đến thân phận, Lý Dật cũng không muốn đến những khu chợ do Lý Gia quản hạt. Nếu như thế, tất cả hành vi của mình đều lọt vào mắt những người giám thị rồi, như vậy thì còn bí mật nữa?

Hắn lập tức hướng về một khu chợ lớn được nằm trong tay Thành chủ của Vạn Triều Thành mà đi, thế như không đi được vài bước thì đã dừng lại nhú mày.

Có thể là vì liên quan đến thân phận, Lý Dật bất kể đến nơi nào đều dồn tâm trí quan sát vài lần, cho nên một đường đi tới liền phát hiện ít nhất ba bốn người đang chăm chú nhìn mình chăm chăm. Hơn nữa, không ngoài dự liệu, những người này phân nửa đều thuộc về những thế lực khác, bởi vì họ chắc chắn sẽ không hợp tác, có khi còn có hành vi ngăn chân đối phương nữa.

Trong Vạn Triều Thành, bất luận thế nào đều không đơn giản a.

Lý Dật hơi lắc đầu, những người này cũng không để vào mắt, về phần thể lực phía sau bọn họ rốt cuộc thế nào, lúc này cho dù biết cũng không ích gì, không bằng cứ giả ngu không biết còn hơn.

o0o

Trong chợ người người tấp nập, các tiếng rao bán quất tháo to nhỏ đủ loại truyền đến tai Lý Dật, nhưng không ngờ lại khiến hắn cảm thêm hứng thú.

Ngoài Lý Dật ở đây, người đến nơi này tham quan phần lớn là các nam nữ một thân huyết khí.

Những người này trên người phần lớn đều mặt khô giáp tinh xảo hoặc kém tinh xảo, mà đeo phía sau cũng là vũ khí của bản thân họ.

Nếu Lý Dật đoán không sai, những người này là những thành viên của các Dong binh đoàn trên Đại Lục Đấu Thần này. Đối với tập thể những dong binh này, chỉ có lợi ích, như vậy mọi chuyện đều có thể làm, cho nên các thế lực lớn đều thích nhất là lợi dụng đám người này.

Tuy nhiên cường giả cũng đồng dạng, những đoàn người này cũng chiếm một vị trí nhiều nhất trong số các cường giả của Đại Lục Đấu Thần.

Dù sao cũng không phải mỗi người sinh ra đều trong các đại gia tộc, cũng không phải ai cũng có thể thuận lợi đi trên con đường cường giả, mà trở thành một dong binh không thể nghi ngờ có thể xem như là một con đường thuận lợi. Truyện "Đấu Thần "

Thế nhưng lúc này, Lý Dật cũng không chú ý đến những dong binh đó, ánh mắt của hắn phần lớn tập trung trên những món binh khí của các Dong binh này.

Có thể là liên quan đến việc linh hồn dung hợp, năm loại cảm giác của Lý Dật lúc này so với kiếp trước còn miễn cảm hơn vài phần. Hơn nữa Thiên Ma Cửu Biến hắn tu luyện quý dị không gì sánh được, cho nên

mặc dù những binh khí này chưa xuất khỏi vỏ mà Lý Dật cũng đã cảm giác được trên bề mặt của nó tản mát ra loại khí Huyết Sát rồi.

Loại khí Huyết sát như vậy khiến nguyên khí trong cơ thể Lý Dật cuộn vận hành, tựa hồ nguyên khí lúc trước vẫn còn trì trệ đã có cảm giác đột phá vậy.

Loại cảm giác này khiến tâm tình Lý Dật trở nên sáng khoái. Đường nhiên hẳn cũng không ngốc đến mức đánh chủ ý với mấy món binh khí đó. Dù sao, đối với mỗi một Dong binh thì vũ khí có khi còn quan trọng hơn tính mạng của mình nữa.

Ánh mắt của hăng chỉ tùy ý nhìn trên quầy hàng. Những thứ trên các quầy hàng này đủ hình dạng kỳ quái, từ vũ khí đến hài cốt các loại Ma thu như xương, da long, Tinh hạch, ngoài những thứ đó ra còn có được thảo và các loại Quyển trục gì đó.

Quang quất một hồi, Lý Dật trong lòng rõ rang, kỳ thật cũng không có gì to tát, những Quyển trục này là Tàn phiến của các loại Công pháp và Đấu kỹ. Mấy thứ này không biết từ lúc nào đã truyền lưu trên Đại Lục Đấu Thần, có người nói bên trong có ghi chép Công pháp hay Đấu kỹ thần kỳ gì đó.

Chỉ có điều những mảnh Tàn phiến này thật sự là quá nhiều, cho dù một vài thế lực lớn tổn hao vài chục năm tâm huyết, cũng không nhất định có thể tìm ra một mảnh Công pháp và Đấu kỹ này. Cho nên dần dần về sau, mấy thứ này cũng không còn được bao nhiêu người xem trọng cả.

Mà những Dong binh trong quá trình mạo hiểm thì thỉnh thoảng trong một vài di tích có thể tìm thấy mấy mảnh Tàn phiến này. Bọn họ cũng biết tuyệt đối không có biện pháp thu được Công pháp và Đấu kỹ nên đều tùy ý bán đi, chỉ hy vọng trong các thành phố lớn sẽ có những người xem tiền như rác, mua nó về để nghiên cứu. Điều này đối với bọn họ mà nói đều là vui mừng ngoài ý muốn.

Đối với những mảnh Tàn phiến này, Lý Dật quả thật có vài phần hứng thú, hẳn đối với các Công pháp và Đấu kỹ trên Đại Lục Đấu Thần này cũng không hiểu rõ lắm, những mảnh Tàn phiến này tuy rằng không thể tu luyện, thế nhưng dùng để nghiên cứu một chút nói không chừng có thể tìm ra vài chỗ tốt.

Hắn lúc này đang đấu tranh tư tưởng, Lý Dật kiếp trước là cấp bậc Tông sư, tuy rằng nói một thân công phu lúc trước cũng không xuyên việt đến đây, thế nhưng nhãn lực và kiến thức thì không giảm đi chút nào.

Chỉ có điều mục đích chính của bản thân lúc này là khí Huyết sát, Tàn phiến của các loại Công pháp và Đấu kỹ có thể hoãn lại sau này tính.

Cuối cùng Lý Dật ngồi xổm trước một gian hàng bày đủ các loại binh khí và tạp vật, hẳn vòng vo nửa ngày hôm nay rồi, cửa hàng này xem như là hợp ý nhất rồi.

Binh khí tại các quầy hàng lớn phần nhiều đều là những thứ mới tinh, mặc dù sắc bén, thế nhưng lại không có tác dụng nào với hắn. Quầy hàng trước mặt này bán đầy đủ các loại vũ khí đã có người dùng qua, có thể có chút keo kiệt, thế nhưng binh khí đã từng được sử dụng mới là thứ Lý Dật cần. Bởi vì chỉ có những binh khí đã nhuộm huyết quang mới có loại khí Huyết sát đó.

Tùy ý kiểm tra các loại tạp vật trong chốc lát, Lý Dật mới lấy ra một thanh đoản kiếm, cầm ra vẻ vô ý nói:

- Vì sao những binh khí này đều đã có người sử dụng qua hết rồi vậy?

- Thích thì mua, không thích thì thôi, hỏi nhiều như vậy làm gì !

Một âm thanh trong trẻo lạnh lùng chậm rãi vang lên. Lý Dật hơi sửng sốt, nhin không được hướng về phía âm thanh nhìn lại.

Người này hơi gầy, da trắng nõn nà một cách quá đáng, không biết hắn ngồi xổm ở đây từ lúc nào, nhưng lại đem khuôn mặt giấu ở phía trong

bóng tối. Lý Dật ngửi một chút, ngửi thấy một mùi hương hoa lài nhàn nhạt, trong không khí tràn ngập mùi máu này.

Thì ra người này là một nữ nhân...

Bất quá điều này không liên quan gì đến Lý Dật, đừng nói đến việc đối phương là một nữ nhân, cho dù là một tuyệt thế mỹ nữ, thì trong mắt Lý Dật lúc này, giá trị của nàng còn kém xa so với một đồng binh khí trước mặt.

Lý Dật đưa tay vuốt mũi, lát sau mới thản nhiên nói:

- Những binh khí này bán thế nào?

Nữ nhân dường như ngẩng lên liếc Lý Dật một chút, thấy hắn không có vẻ không phải nói đùa mới nói:

- Một cái năm kim tệ, tùy tiện chọn đi...

Vũ khí giống như thế, một thanh mười kim tệ cũng không quá đáng. Mà vũ khí đã sử dụng giá năm kim tệ cũng xem như hợp lý. Chỉ có điều trong mắt bản thân, những vũ khí này hấp dẫn người khác như vậy, Lý Dật liền lo lắng không biết nếu đóng gói tấy cả mang đi, rốt cuộc có đủ tiền hay không nữa.

Vừa nghĩ đến chuyện tiền, Lý Dật đột nhiên sừng sốt, nhin không được mà cười khở.

Trên người hắn không có tiền!

Đây cũng không phải là chuyện đáng buồn cười, kiếp trước hắn ra ngoài chưa bao giờ đem theo một chút tiền nào, bởi vì trước khi hoàn thành ủy thác, người quản lý đã sớm an bài tất cả rồi, cho nên Lý Dật quả thật đã quên mất điều này.

Thấy đáng vẻ cổ quái của Lý Dật, nữ nhân hơi chần chờ một lát, mới nói tiếp:

- Có phải quá đắt không... Nếu không thì bốn kim tệ vậy,... không không không ... ba kim tệ cũng được...

Thanh âm trong trẻo lạ lung, thế nhưng trong lời nói có vài phần khẩn trương cấp bách.

Lý Dật không nhìn được mỉm cười, nữ nhân này không có chút gì giống người làm ăn, ngược lại giống người cần tiến đến mức bán hết tất cả gia sản vậy...

Nghĩ đến đây, Lý Dật thở dài nói:

- Vị tiểu thư này, ta...

Hắn còn chưa nói xong, thì lập tức khựng lại tại chỗ, bởi vì lúc Lý Dật nói ra hai chữ tiểu thư thì nữ nhân ở phía đối diện đã dùng tốc độ cực nhanh vọt đến trước mặt Lý Dật, một thanh chủy thủ lam sắc sáng bóng không biết lúc này đã kề trên ngực Lý Dật...

Lý Dật thở dài, chậm rãi giơ hai tay lên, thấp giọng nói:

- Vị tiểu thư này, ta nghĩ người hiểu lầm rồi... Ta chỉ là một người bình thường, bình thường tới cực điểm. Người dùng chủy thủ bôi độc được như vậy, người có thể đừng run được không. Lỡ như không cẩn thận làm rách da của ta, vậy e rằng cái mạng nhỏ của ta...

Nữ nhân này một tay giữ chặt vai Lý Dật, một tay khác nắm chủy thủ hơi run run, thế nhưng đối với chuyện này hiển nhiên nàng rất quen thuộc, cho nên động tác này không khác gì hai người đang bí mật thảo luận bào sinh ý vậy.

Loại chuyện này ở chợ thường xuyên phát sinh, cho nên cũng không làm người khác chú ý gì.

Lý Dật hít một hơi thật sâu, trong hương thơm nhàn nhạt mơ hồ truyền đến một tia máu tươi...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mạnh Mẽ Tranh Đoạt

Q.1 - Chương 11: Mạnh Mẽ Tranh Đoạt

Nữ nhân này bị thương, hơn nữa vết thương còn vô cùng trầm trọng nữa.

Ý niệm lóe lên trong đầu Lý Dật trước tiên, sau đó hắn rất nhanh liền suy nghĩ ra mấy biện pháp để thoát thân, thế nhưng cuối cùng lại từ bỏ. Những phương án này tuy rằng nhất định có thể thoát thân, thế nhưng như vậy sẽ khiến cho mọi người xung quanh chú ý. Bởi vì tên Lý Dật trước kia đã gây không ít phiền phức, vì thế, nếu có thể thì tốt nhất vẫn nên giữ một con bài tẩy thì hay hơn.

Huống hồ loại sát khí nồng đậm tản mák từ trên người nữ nhân này lại khiến cho Lý Dật nổi lên vài phần hứng thú. Truyện "Đấu Thần "

Lẽ nào, lần này gặp phải người cùng nghề sao?

Dù nghĩ, nhưng Lý Dật vẫn nhẹ nhàng thở ra một hơi, thấp giọng nói:

- Vị tiểu thư này, người đối xử với khác như vậy sao? Trách không được sinh ý nơi này không được tốt lắm.

Lời này của Lý Dật là có hai ý tứ, cũng không biết nữ nhân này nghe thấy có tác dụng gì không.

Nữ nhân hình như nhẹ nhàng thở ra một hơi, lát sau mới nhẹ giọng nói: Truyện "Đấu Thần "

- Người là ai?

Thanh âm mặc dù trong trẻo nhưng lại rất lạnh lung, lạnh đến mức tùy thời đều có thể đem người ta đóng băng lại vậy.

Lý Dật mỉm cười nói:

- Ta có thể là ai chứ? Chỉ là một khách hàng bình thường thôi. Ta nghĩ tiểu thư cũng có thể cảm nhận được, mặc dù bản thân ta có chút bản lĩnh, thế nhưng ngay cả Đấu giả còn chưa đạt tới. Ta nghĩ trong mắt tiểu thư chắc cũng không khác gì con gà, đúng không? Ta thấy không bằng trước hết người hãy thả ta ra... Chúng ta từ từ nói chuyện, được chứ?

Nữ nhân trầm mặc trong chót lát, mới nói tiếp:

- Người làm thế nào có thể nhìn ra thân phận của ta?

Lý Dật trợn mắt nói:

- Mùi hương trên người người như vậy, muốn ta không nhận ra thân phận của người cũng không khó a.

- Thì ra là thế.

Nữ nhân gật đầu:

- Ta còn tưởng người là người do lão già kia phái tới. Hừ... Chỉ có điều, người cũng đừng trách ta, ai bảo cái mũi của người thính như vậy làm gì?

Lời còn chưa dứt, thanh chủy thủ trong tay nữ nhân đã đâm về phía ngực Lý Dật.

‘Đinh~’ một tiếng trầm muện vang lên, ngón tay Lý Dật hơi cong lại rồi bắn ra. Viên đạn bắn trúng mũi chủy thủ, vừa vặn gạt thanh chủy thủ của nàng ra, chột tay phải của hắn vỗ nhẹ, hướng về phía cổ tay nữ nhân chộp tới.

Nữ nhân kêu lên một tiếng đau đớn, chủy thủ trong tay thay đổi một góc lớn, nhắm về phía lòng bàn tay của Lý Dật rạch một đường.

Lý Dật cuối đầu nở nụ cười, tay phải hắt mãnh liệt rút lại, đầu vai hút mạnh về phía ngực nữ nhân.

Nữ nhân tựa hồ cũng đã nhận ra ý đồ của Lý Dật. Thân hình nàng hơi nghiêng, liền tránh được cú hút của Lý Dật, đồng thời tay trí hướng về phía dưới yết hầu của Lý Dật. Thế nhưng vai của Lý Dật còn nhanh hơn, lay động một cái, liền khiến lần tấn công này của nàng thất bại...

Mặc dù chỉ trong chốc lát, nhưng hai người đã giao thủ không dưới mấy mươi lần. Thế nhưng bất kể như thế nào Lý Dật đều hóa giải thế công của nữ nhân trong nháy mắt. Khu chợ này phát sinh trường hợp như vậy. trong lòng hai người ngầm thỏa thuận, cho nên cũng không định mở rộng quy mô chiến đấu. Thậm chí ngay cả một tia đấu khí cũng không sử dụng, mà đơn thuần chỉ dựa vào kỹ xảo để giết chết đối phương.

Đánh nhau trong phạm vi chật hẹp này không biết so với chính diện liều mạng đối địch còn hung hãn hơn bao nhiêu lần. Chỉ cần một người không cẩn thận, như vậy cái mạng nhỏ e rằng sẽ lưu lại ở nơi này mãi mãi.

Mắt thấy thế công của chủ thủ trong tay nữ nhân càng ngày càng sắc bén, chiêu thức cũng ngày càng tinh xảo, thế nhưng trong mắt Lý Dật lại lóe lên một tia hưng phấn.

Trước đây mặc dù đã giết người vô số, trong đó có vài lần gặp phải nguy hiểm, cùng đối phương quyết đấu sinh tử. Thế nhưng cũng có ít người có thể đánh hấn đến nông nổi như vậy, cho nên đối với thế công của nữ nhân này trong suy nghĩ của hắn, phảng phất như gặp được đối thủ chân chính vậy.

Động tác của hai người càng lúc càng nhanh, đến cuối cùng thì chỉ còn lưu lại những bóng mờ, chỉ là càng như vậy, cơ hội hai người có thể xuất chiêu lại càng ít, hầu như thời gian đều dùng để biến hóa chiêu thức, đối phương liên tục thay đổi thế công nên hai người cũng không áp dụng phương thức phòng thủ, mà đơn thuần là lấy công đổi công.

- Kịch~

Hai ngón tay Lý Dật kẹp lấy thanh chủ thủ trong tay nữ nhân, hẩn nhẹ nhàng thở dài, thấp giọng nói:

- Người thua!

Nữ nhân hừ một tiếng nói:

- Chưa chắc!

Nàng tiện tay buông chủ thủ, ngón tay hơi gập lại, chợt nghe ‘Xẹt~’ một tiếng một tia thanh sắc đấu khí đã hướng tới mi tâm của Lý Dật phóng đi.

Lý Dật kêu lên một tiếng đau đớn, đầu vai co giật mạnh, hung hang đánh bật tay trái của nữ nhân ra còn mình thì ngã đầu về phía sau...

Một cổ đấu khí lướt sát rạt qua trán của Lý Dật phóng về phía chân trời. Chỉ cần động tác của Lý Dật chậm lại nửa phần, sợ rằng cái mạng nhỏ của hắn đã phải để lại nơi này rồi.

Với tâm trí kiềm định của Lý Dật, lúc này cũng không kìm được lúc này trên lưng toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

Thân thể hai người dán sát cùng một chỗ. Lý Dật thậm chí mơ hồ cảm thấy được những đường cong lả lướt trên người nữ nhân này. Chỉ có điều vừa rồi suýt mất mạng, nên hắn thực sự cũng không còn tâm tư nghĩ đến việc này.

- Người... không thể giết được ta.

Lý Dật đột nhiên thở dài một hơi nói:

- Ta thừa nhận người rất lợi hại, trong số những nữ nhân mà ta biết, người tuyệt đối là lợi hại nhất. Thế nhưng người vẫn không thể giết được

ta... Bởi vì, nếu như người muốn giết người diệt khẩu, có lẽ nghĩ biện pháp khác đi.

Nữ nhân cười nhạt một tiếng, thản nhiên nói:

- Nếu như không phải bản thân ta bị trọng thương, loại như người ta có thể tùy tiện giết chết, chẳng lẽ còn để cho người đứng đây làm nhảm mấy lời vô nghĩa sao?

Lý Dật gật đầu nói:

- Điều đó ta thừa nhận, giống như vừa rồi, nếu như không phải ta tránh nhanh, thì bây giờ chắc ngay cả đầu cũng không còn nữa... Thế nhưng, thế giới này cũng không có chuyện nếu như, người đã bị thương, vậy người cũng chỉ còn hai lựa chọn. Thứ nhất, giết ta, sau đó bại lộ chỗ của mình, đương nhiên nếu người muốn giết ta, cũng không dễ dàng như thế đâu, thứ hai, người không ngại thì hãy cầu xin ta...

- Muốn chết!

Hét lên một tiếng, thanh sắc đấu khí trên tay phải của nữ nhân lại một lần nữa bạo phát. Thế nhưng lần này, thân thể nàng đột nhiên run rẩy kịch liệt, sau đó ‘Phụt’ một tiếng, phun ra ngoài một ngụm máu tươi đỏ sẫm.

Lý Dật trong chốt lát đã nhặt thanh chủ thủ của nữ nhân, đặt bên hông nàng. Có lẽ vừa rồi mới cùng Lý Dật đọ sức một hồi nên đã làm tiêu hao khí lực của nàng, lúc này đây, nữ nhân này rốt cuộc cũng không còn biện pháp né tránh nào nữa.

Mặt Lý Dật hơi áp lại gần, tiện tay chụp lấy tay phải của nàng, thản nhiên nói:

- Ta nghĩ đạo lý này người cũng hiểu rõ. Người đã muốn giết ra, như vậy ta cũng có thể giết người, mà bây giờ người lại rơi vào tay ta... cho nên, người không ngại thì hãy cầu xin ta đi, nói không chừng ta sẽ thả người.

Nữ nhân cười nhạt một tiếng, nhưng không đáp lời. Chỉ có điều điều đầu khi trên ngón tay của nàng cũng đã tan đi, hiển nhiên nàng cũng biết, biết rõ cuộc bản thân mình đã lật thuyền trong mương. Từ biểu hiện của Lý Dật vừa rồi, nếu như mình không phản kháng, còn có thể có một đường sống còn nếu như chống cự lại ... Tên hỗn đản này thoát nhìn chỉ mười lăm, mười sáu tuổi, thế nhưng động thủ thì ngoan lạt hiểm độc, tuyệt đối sẽ trừ khử mình trước tiên.

- Người rất thông minh...

Lý Dật thở dài nói:

- Ta nghĩ ta sẽ giết ngươi, dù sao vừa rồi ngươi cũng muốn lấy mạng ta. Mà với thân phận của ta, nếu giết người trong thành này cũng sẽ không có người nào ngăn cản. Thế nhưng vận khí của ngươi rất tốt, Thiếu gia ta ngày hôm nay tâm tình tốt, rất có hứng thú với những thứ mà ngươi bán... Cho nên, ta quyết định mua cả ngươi và đồng hàng này luôn... Bản năng sắc lang của ta nói cho ta biết, một nữ nhân thơm như vậy, tuyệt đối sẽ không xấu xí...

- Đương nhiên.

Bộ dáng tươi cười trên mặt Lý Dật lại càng rực rỡ nói tiếp:

- Trên người ta không có tiền, cho nên ta cũng sẽ không trả một kim tệ nào cả...

Nữ nhân thở dài nói:

- Ta nếu như đã rơi vào tay ngươi, tất cả còn không phải do ngươi định đoạt hay sao? Nói nhiều lời vô nghĩa như vậy làm gì?

Lý Dật mỉm cười đáp:

- Đây không phải là nói những điều vô ích, con người của ta từ trước đến nay không thích ép buộc người khác. Nếu như ngươi không cam tâm tình nguyện đi theo ta, như vậy chẳng phải là ta ép buộc hay sao? Như vậy

không phải rất không tốt sao? Cho nên, người không ngại thì hãy cầu xin ta, cầu xin ta mang người đi, được không?

Nữ nhân hừ một tiếng không nói thêm gì nữa.

Lý Dật hơi lắc đầu, đối với nữ nhân này bắt đầu có vài phần hứng thú.

Đương nhiên, Lý Dật cũng không phải là sắc lang, chỉ là hấn đối với biểu hiện thân thủ của nữ nhân này lại có vài phần hứng thú. Mà đối với Lý Dật, chỉ cần có thể trở nên mạnh mẽ, như vậy cho dù ép buộc nữ nhân... Cũng không phải là chuyện gì quá nghiêm trọng.

Chủy thủ trong tay Lý Dật được giấu trong áo rộng thùng thình, hấn ha hả cười, trước những con mắt vô cùng kinh ngạc của những Dong binh ở nơi này, bế nữ nhân kia chạy đi.

Một màn kỳ dị như vậy, nhất thời hấp dẫn vô số mục quang hướng lại.

Mà Lý Dật lúc này rất muốn loại hiệu ứng này xảy ra.

Nếu như vừa rồi hấn không muốn bị người khác nghi ngờ. như vậy lúc này hấn ước gì toàn bộ mọi người trong Vạn Triều Thành đều biết hấn đang cưỡng đoạt một nữ tử. Truyện "Đấu Thần "

Tất nhiên ngàn vạn lần không nghĩ ra, thì ra cái thân phận sắc lang tại thời điểm đặc thì này lại có tác dụng như vậy.

- Các người nghe thấy rồi chứ.

Lý Dật thản nhiên nói:

- Ta vừa mới mua tất cả quầy hàng này, tất nhiên, cũng bao gồm vị tiểu thư trong lòng ta. Đây là giao dịch công bằng, chứ không phải Lý Dật ta cưỡng đoạt dân nữ, mong mọi người ở đây có thể làm chứng a!

- Được rồi, người... người... và cả người nữa...

Lý Dật tiện tay chỉ mấy Dong binh thoát nhìn bình thường nói:

- Các người giúp ta đem mấy thứ này về Vạn Triều Thành Lý Gia đi. Về phần thù lao, mỗi người mười kim tệ, được không?

Dứt lời, dưới vô số ánh mắt phức tạp, Lý Dật nhanh chóng đi về phía Lý Gia.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đùa Giỡn

Q.1 - Chương 12: Đùa Giỡn

Ở hậu sơn Lý gia, lúc này ngoại trừ Lý Dật còn có thêm một vị khách nữa.

Quầy hàng của nữ nhân kia đều được mấy người thân vệ của Lý Gia mang đến, về phần nữ nhân Lý Dật ôm vào trong cấm địa, mặc dù có người muốn ngăn cản, nhưng Lý Dật lại nói một câu: đây là thứ cần thiết cho việc tu luyện của ta.

Cũng không biết nữ nhân kia có phải tức đến mức ngất xỉu không, trong lòng Lý Dật đột nhiên nghĩ đến một ý tưởng cổ quái. Xem ra, mình quả thật là sắc lang hàng đầu, càng ngày càng giống thật rồi a.

Vừa nghĩ đến điều này, Lý Dật tiện tay đem khăn che vải phủ trên mặt nàng kéo xuống, trong nháy mắt, ánh mắt Lý Dật có phần ngây dại ra.

Đây thoạt nhìn là một nữ hài mười tám, mười chín tuổi, mái tóc nàng màu nâu nhạt, da thịt trắng trẻo trong suốt, khuôn mặt toát ra vẻ diễm lệ không thể tả xiết. Cảm giác nói không nên lời, đối với bất luận nam nhân vào, đều là sát thương cực mạnh! Loại khuôn mặt này nếu như của một nữ tử bình thường, như vậy đối với nàng mà nói, tuyệt đối sẽ là một hồi bị kịch.

Lý Dật thoáng chần chờ, rồi tiện tay đem cái áo khoác nhìn có hơi bẩn của nàng kéo ra. Trước mắt liền xuất hiện một bộ bì giáp bó sát người. Bì giáp này hiển nhiên là hàng thượng đẳng, cũng không biết dùng da lông của Ma thú gì chế thành, tản mát ra một ít quang mang lam sắc yếu ớt. Hơn nữa trên bì giáp còn vẽ một số hoa văn kỳ quái. Những hoa văn này Lý Dật chưa từng nhìn thấy, trong nhất thời có vài phần kỳ quái. Bì giáp này cũng giống như áo lót, chỉ bảo vệ một bộ phận ngực của nàng. Ở phía trên lộ ra một mảnh tuyết trắng, ở giữa là một rãnh vực sâu vút, phía dưới là vòng eo mềm mại tinh tế chỉ có thể nhẹ nhàng nắm chặt. Vùng bụng phẳng lì sáng loáng, toát ra từng cơn rung động mê người. Mà cái rốn dễ thương nhỏ nhỏ thật khiến người khác vừa nhìn đã muốn hôn một cái.

Mà nhìn xuống phía dưới lại càng làm người khác phát hỏa. Một cái tiểu khó bằng da cực ngắn bảo vệ bộ vị then chốt của nàng, đem cái bắp chân trắng mơn mớn đầy đặn lộ ra bên ngoài. Đùi bên phải cột một cái đai da, trên cái đai da treo một thanh chủy thủ. Bất quá chủy thủ lúc này lại rơi vào tay Lý Dật. Bên hông của nàng còn treo một thanh loan đao, chỉ là vị trí có chút kỳ quái.

Lý Dật cau mày, tháo loan đao ra, dưới loan đao là một vết thương được tùy ý băng bó, mà vết thương lúc này lại chảy ra từng đợt máu tươi, hiển nhiên là nàng thụ thương không nhẹ.

Lý Dật đem thanh loan đao này tháo xuống, sau đó lục lợi toàn thân nàng một chút, rốt cuộc từ bì giáp trước ngực nàng lấy ra một cái nhẫn hình thù kỳ dị.

Cái nhẫn màu đen này có phong cách cổ xưa, trên nhẫn có hai con rắn cuốn lại với nhau. Mà ở vị trí miệng của hai con rắn, có một viên tinh hạch nhỏ bằng hạt gạo ở trên. Chỉ có điều khối tinh hạch này giống như hấp thụ quang mang, cũng không thấy có quang mang gì tản mát ra.

Thế nhưng thấy nữ nhân này đem cái nhẫn giấu kỹ như vậy, Lý Dật liền biết cái nhẫn này chắc chắn là vật bất phàm. Hắn cũng lười suy nghĩ vấn

đề này, tiện tay bỏ chiếc nhẫn vào ngực sau đó hắn mới mở lớp vải nữ nhân bằng bó quan loa ra.

Một vết thương dài hơn nửa tấc, sâu đến tận xương hiện ra trước mặt Lý Dật. Vùng thịt bên cạnh vết thương có chút thối rữa, theo mỗi lần hô hấp của nữ nhân đều chảy ra một chút máu loãng màu vàng nhạt. Lý Dật thoáng nhìn qua liền có thể xác định, vết thương này nhất định đã bị nhiễm trùng rồi. Hơn nữa vết thương này này chắc chắn đã tạo thành gánh nặng cực lớn đối với thân thể nữ nhân này, bằng không với thực lực của nàng, chắc chắn sẽ không suy yếu đến mức như vậy.

Nhìn bộ dáng này của nữ nhân, cân nhắc một chút, khóe miệng Lý Dật hơi giật giật một chút. Hắn đột nhiên đưa tay điểm mạnh lên huyệt thái dương của nữ nhân, chủ thủ trong tay cũng đồng thời kề lên cổ nàng.

Theo động tác của hắn, nữ hài tử yếu ở từ trong hôn mê tỉnh lại.

Thế nhưng rất hiển nhiên, nàng cũng không phải là tiểu cô nương chưa từng trải qua sự đời, Ánh mắt nàng chỉ lóe lên trong chốc lát, hơn nữa đã biết rõ tình trạng của mình lúc này, ánh mắt nhìn Lý Dật đã có vài phần hồ hững nói:

- Người muốn gì?

- Ta muốn gì chứ?

Khóe miệng Lý Dật cũng khẽ cười:

- Người xem, người là một thiếu nữ mỹ lệ như vậy, mà ta cũng là một nam nhân khí huyết phương cương. Lúc này xung quanh không một bóng người, người lại vô lực phản kháng, còn ta thì có thể muốn làm gì thì làm... Người cho rằng ta sẽ làm cái gì?

- Vô sỉ!

Thiếu nữ cúi đầu rít lên một tiếng, thanh âm trong trẻo vẫn lạnh lùng đến cực điểm.

Trong mắt Lý Dật lóe lên từng tia sáng kỳ dị nói:

- Vô sỉ? Thế giới này có nhiều chuyện vô sỉ hơn, không phải cũng có người làm sao? Tiểu thư... người bây giờ phải phối hợp với ta, để ta có thể chuẩn bị thuận lợi một chút. Sau đó chúng ta cùng chơi một trò đặc sắc, được không? Còn nữa, ta cảnh cáo người, nếu như người còn làm động tác mờ ám, thanh chủy thủ này sẽ cắt đứt yết hầu người... Ta nghĩ người so với ta rõ ràng hơn, như vậy sẽ có hậu quả gì...

Lúc đang nói chuyện, tay trái Lý Dật đã chụp được cổ tay của thiếu nữ, đem cánh tay trái đặt trên chuôi loan đao kéo về, đồng thời ném loan đao ra xa một chút.

Thiếu nữ hừ một tiếng, đột nhiên lãnh đạm nói:

- Người nghĩ như thế là ta không có cách gì giết người được sao?

- Ta biết người có thể/

Lý Dật gật đầu, con mắt nheo lại thành một đường thẳng, nói tiếp:

- Cho nên, lúc này không ngại chúng ta làm một cái giao dịch, chỉ cần giao dịch thành công, như vậy, tiếp theo, ta đảm bảo không động đến ngón tay của người. Truyện "Đấu Thần "

Thiếu nữ hít một hơi, bộ ngực cao vút phập phồng, chỉ sau chốc lát nàng mới cắn răng thản nhiên nói:

- Người muốn giao dịch cái gì?

Nhìn nàng bởi vì mất máu quá nhiều mà môi vó vài phần tái nhợt, Lý Dật nhìn không được vươn đầu lưỡi liếm môi, thật vất vả mới nén được dụng vọng xuống.

Hắn cũng không phải là không muốn ăn con mèo này, loại thiếu nữ tuyệt sắc như vậy, hắn có thể ăn được cũng không nhiều. Truyện "Đấu Thần "

Truyện "Đấu Thần "

Tựa hồ nhìn thấy một tia biến hóa sinh lý của Lý Dật, thiếu nữ cười lạnh nói:

- THế nào? Nhịn không được rồi sao?

Lý Dật hơi lắc đầu, bộ dáng tươi cười rực rỡ. Hắn hít một hơi thật sâu, phảng phất như muốn đem toàn bộ hương thơm toát ra từ người thiếu nữ này hít vào, mới thấp giọng nhẹ nhàng nói:

- Tiểu thư mỹ lệ, không bằng trước hết người nói cho ta biết, người tên là gì?

THiếu nữ ngẩn người, thế nhưng không đáp.

Lý Dật thản nhiên nói:

- Người tốt nhất nên nói thật, chắc người cũng rõ, hai chúng ta là cùng một loại người. Loại chuyện này có gạt được ta hay không. Người hẳn so với ra còn rõ ràng hơn.

Thiếu nữ trừng mắt nhìn Lý Dật, giống như muốn nuốt sống hắn vậy, một lát sau từ trong hàm răng cắn chặt mới thốt ra hai chữ:

- Nhược Lâm.

- Nhược Lâm sao? Quả thực là một cái tên rất hay.

- Tên của người quả thật cũng đẹp như người... Tiểu thư Nhược Lâm, ta hỏi người, rốt cuộc là có chuyện gì khiến người rơi vào hoàn cảnh như vậy, đến mức còn xuất thủ với người thường vô tội như ta?

Người thường vô tội?

Nhược Lâm nghe thế tức suất thổ huyết, nếu Lý Dật là người thường, như vậy trên thế giới cũng không có người bình thường nữa rồi.

Nhược Lâm vốn không định tiếp tục trả lời, nhưng nhìn bộ dáng cười tủm tỉm của Lý Dật lại khiến trong lòng nàng dấy nên từng cơn ớn lạnh. Tuy rằng biết rõ tên gia hỏa đáng ghê tởm này thực lực còn không bằng một phần thực lực của mình. Nhưng không hiểu tại sao, trên người hắn lại phát ra một loại khí tức nhàn nhạt. Loại khí tức này khiến người ta có một loại cảm giác hít thở không thông, sợ đến nói không nên lời.

- Bị truy sát.

Nhược Lâm rớt cuộc nhẹ giọng nói:

- Bởi vì bị người khác truy sát, ta không còn đường nào để đi, cuối cùng mới phải như vậy... Về chuyện của người... Ta nghĩ người là do phía đối đầu của ta phái tới, cho nên...

- Cho nên mới muốn giết ta đúng không?

Lý Dật thản nhiên nói:

- Bất quá chỉ tiếc rằng, con người ta vừa vặn có vài phần bản lĩnh, bằng không hôm nay e rằng đã mơ hồ mà chết trong tay người rồi. Bởi vậy, để bù đắp tâm linh bị tổn thương của ta... Có phải người nên bồi thường cho ta một chút gì không?

Nhược Lâm khẽ cắn môi nói:

- Người cũng thấy rồi đấy, trên người ta cũng không có gì đáng giá cả, chỗ kim tệ cuối cùng cũng đã đi đổi một quầy hàng cũ nát, cho nên bây giờ trên người ta không còn cái gì tốt, người có muốn cũng không thể.

Lý Dật lắc đầu nói:

- Ai nói người không có bất kỳ chỗ tốt nào?

Nhược Lâm biến sắc, thấp giọng nói:

- Trừ phi ta chết! Bằng không người đừng mơ chạm vào một ngón tay của ta!

Lý Dật vươn tay lên đặt lên mặt nàng, khẽ vuốt nhẹ, sau đó mới thu hồi, đặt lên mũi người chốc lát, về mặt sau sửa nói:

- Thơm quá...

Nhược Lâm nhìn thấy động tác của hắn cũng không biết là tức giận hay xấu hổ, sắc mặt trong nháy mắt trở nên đỏ bừng.

Thế nhưng, Lý Dật giống như không nhìn thấy điều này, tựa cười mà không phải cười nhìn nàng, một lát sau mới nói:

- Ta ngay cả mặt người cũng có thể sờ, như thế nào người còn chưa chết đi?

Nhược Lâm thiếu chút nữa tức đến thổ huyết, nàng nghẹn họng nửa ngày, mới thấp giọng nói:

- Hồn đàn!

Lúc này thanh âm trong trẻo của nàng đã không còn lạnh lùng, mà có vài phần tức giận, mặc dù như vậy, thanh âm đó lại càng dễ nghe hơn vài phần.

Lý Dật buồn cười nhìn nàng, một lát sau mới khẽ thở dài nói?

- Được rồi, nếu như ta thực sự có hứng thú với người, ta còn phải mất công như vậy sao? Trong thời gian người hôn mê, ta cũng có thể làm một số chuyện tình... Bây giờ đùa giỡn xong rồi, chúng ta lại nói chính sự đi... Lúc cùng ta giao thủ, có phải người đã sử dụng một loại Đấu kỹ hay không? Theo như ta được biết, Đấu kỹ Huyền Vũ, cũng không có bất kỳ chiêu thức gì đáng nói, thế nhưng người sử dụng... Không biết, đến tột cùng là người sử dụng Đấu kỹ cấp bậc gì vậy?

Nhược Lâm toàn thân chấn động, trên mặt lộ ra thần tình khó tin, nàng nhìn chăm chăm Lý Dật, dường như muốn một hơi nuốt tươi hắn vậy.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Xà Tôn Giả

Q.1 - Chương 13: Xà Tôn Giả

- Mơ tưởng!

Một tiếng gào tức giận mà lạnh lùng vang lên. Nhược Lâm ngoảnh đầu sang một bên, không nhìn Lý Dật thêm lần nào nữa.

Lý Dật lộ ra nụ cười khiến cho bất cứ kẻ nào cũng không thể bắt bẻ được, nhẹ giọng nói:

Bây giờ người nghĩ thế, thế nhưng vài ngày nữa sẽ thế nào, vậy thì ta cũng không biết. Con người của ta không có bản lĩnh gì đặc biệt, thế nhưng muốn moi thông tin từ người khác, tuyệt đối không phải là việc khó khăn gì

Nhược Lâm lần này trực tiếp nhắm mắt lại, ngay cả nhìn hắn một cái cũng không thèm.

Lý Dật hơi lắc đầu, hắn tuy rằng muốn moi ra Đấu kỹ mà Nhược Lâm đã từng sử dụng, nhưng mà chuyện này cũng không thể nóng vội, bây giờ mình có rất nhiều thời gian để cùng nàng thi gan.

Nghĩ đến đây, Lý Dật liền cầm tay Nhược Lâm đưa về phía sau rồi dùng dây thừng trói lại, cuối cùng thuận lợi bôi một ít thuốc trị thương lên vết thương của nàng. Hắn đưa tay vỗ vỗ lên đầu Nhược Lâm, thản nhiên nói:

- Người không cần lo lắng, nếu như người đồng ý đem Đấu kỹ mình sử dụng dạy cho ta, như vậy có lẽ ta sẽ thả người. Nếu như người không

muốn, vậy thì giết người cũng không khó khăn gì, điều này hẳn là người còn rõ ràng hơn ta.

Nhược Lâm vẫn như cũ không đáp.

Lý Dật cũng không quan tâm, ha hả cười, xoay người nhìn những binh khí nằm chồng chất trên mặt đất. Khí Huyết sát từ trên binh khí toát ra nồng nặc, khiến cho nguyên khí trong cơ thể hắn bắt đầu vận hành.

Hắn chần chờ một lát, rồi đem những binh khí này chuyển đến cái ao mà hắn vẫn thường tu luyện. Bỗng nhiên hắn vung tay, ném những binh khí này xuống ao. Một lát sau, cổ khí tức Huyết sát chậm rãi từ dưới nước tản mát ra xung quanh, mơ hồ đem tất cả nguyên khí trong thiên địa đều dung hòa.

Lý Dật không quản gì nữa, hắn vội nhảy lên tảng đá ở giữa ao, khoanh chân ngồi xuống, tùy ý để Thiên Ma Cửu Biến trong cơ thể vận hành theo Công pháp. Khí Huyết sát xung quanh liền cuộn cuộn hướng về phía hắn.

Không biết trải qua bao lâu, Lý Dật mới thở dài một hơi, chậm rãi mở mắt, hắn có thể cảm thấy nguyên khí trong cơ thể của mình so với lúc dồi dào nhất còn hơn mấy lần. Tuy rằng chỉ mới tu luyện lần đầu, thế nhưng hiệu quả dường như so với trước kia còn mạnh hơn nhiều.

Mà chuyện tu hành trì trệ không tiến triển tựa hồ cũng theo việc nguyên khí tăng trưởng mà tiến bộ rất nhiều. Chỉ có điều dù sao Lý Dật cũng không có nhiều kinh nghiệm, cho nên lúc này hắn cũng không có cách nào kiểm chứng xem hiện tại nguyên khí của mình rốt cuộc đã đạt đến mấy tinh.

Một cổ nguyên khí nồng đặc đến cực điểm chậm rãi xuất hiện trên đầu ngón tay Lý Dật. Bắt quả nguyên khí ban đầu vốn màu đen đã mơ hồ ẩn hiện vài tia huyết khí, tuy rằng không rõ ràng lắm, thế nhưng quả thật tồn tại. Truyện "Đấu Thần "

Lý Dật nhìn chăm chăm tia nguyên khí này chốc lát mới lắc đầu thấp giọng lầm bầm:

- Thiên Ma Cửu Biến thật kỳ quái, hấp thu khí Huyết sát mặc dù có thể khiến tu vi tăng tiến, thế nhưng nguyên khí lại có vài phần tạp nham hỗn loạn hơn trước. Xem ra phương pháp này mặc dù tiến bộ nhanh, thế nhưng đối với căn cơ lại không tốt lắm. Nếu thỉnh thoảng, thì có thể dùng để tăng cường tu vi, thế nhưng nếu sử dụng lâu dài thì... E rằng sẽ ảnh hưởng đến thành tựu sau này cũng không chừng...

- Hừ, nhãi con không hiểu lại làm ra vẻ tinh tướng. Phương pháp tăng cường tu vi các loại đấu khí đều rất đặc sắc, không biết tiền nhân phải mài mò bao nhiêu lâu mới có thể nghiên cứu ra. Nếu mà ảnh hưởng đến thành tựu sau này thì đã sớm bị người ta loại bỏ, nguyên khí của người có huyết khí nhàn nhạt là bởi vì Công pháp tu luyện của người đặc biệt mới có hiệu ứng như thế. Người bây giờ còn chưa nhìn ra được điều gì, ngày sau lúc ngưng kết thành Đấu Khí Toàn, chỉ cần một trong những tia đấu khí có một tia hóa thành huyết khí, như vậy thì tu vi của người liền tăng trưởng một bậc. Loại chỗ tốt như vậy chẳng lẽ người lại cho rằng sẽ ảnh hưởng đến căn cơ sau này ư? Truyện "Đấu Thần "

Ngay lúc Lý Dật còn đang thì thào tự nói thì bỗng nhiên một tiếng cười lạnh lùng vang lên bên tai. Tiếng cười có vẻ rất già nua, thế nhưng trong tiếng cười lại hàm chứa vị đạo gì đó rất khó có thể hình dung, khiến cho thân thể không tự chủ được dâng lên từng cơn ớn lạnh.

- Người nào!

Lý Dật vừa quát một tiếng đã nhanh chóng đứng lên, ánh mắt như điện xẹt qua bốn phía xung quanh dò xét một lần, thế nhưng đã khiến hắn thất vọng rồi, xung quanh ngay cả một người cũng không có.

Thế nhưng Lý Dật rất rõ ràng, vừa rồi bản thân tuyệt đối không nghe lầm, thanh âm cổ quái như vậy, khi nói chỉ xuất ra một phần âm thanh, tuyệt đối không phải người thường...

- Hà hà. người không cần tìm nữa, ta đang ở bên trong người.

Một trăn cười nhàn nhạt vang lên lần thứ hai, thế nhưng lần này Lý Dật nghe rất rõ, quả thực thanh âm truyền đến từ trong người hắn.

Sắc mặt Lý Dật biến đổi mấy lần, rốt cuộc đưa tay móc ra cái nhẫn trong ngực lúc trước cướp từ chỗ Nhược Lâm, nhìn nó chăm chăm hỏi:

- Là người đang nói chuyện ư?

Trong giới chỉ truyền đến tiếng cười trầm thấp:

- Không sai, phản ứng nhanh như vậy, cũng không chút sợ hãi. Xem ra tiểu tử người quả thật có vài phần khả năng thành tài

Lý Dật hơi nhú mày, với tâm tính của hắn tuyệt đối sẽ không dễ dàng tin loại chuyện như vậy. Thế nhưng từ trước đến nay vẫn luôn bình tĩnh, cũng sẽ không nhất thời đánh mất chừng mực, cũng không quản vì sao chiếc nhẫn có thể nói chuyện, trái lại nhú mày trầm giọng quát:

- Chính vì người cho nên Nhược Lâm kia mới bị người ta truy sát đúng không? Xem ra, người quả nhiên không phải chiếc nhẫn bình thường

- Rất thông minh.

Tiếng cười khẽ vang lên:

- Thế nhưng ta cũng không phải chỉ là chiếc nhẫn, chiếc nhẫn chỉ là nơi dung thân hiện tại của ta mà thôi

Đang lúc nói chuyện, chỉ thấy chiếc nhẫn phong cách cổ xưa từ trong lòng bàn tay Lý Dật chậm rãi lơ lửng bay lên. Một đám quang mang huyết sắc từ bên trong bắn ra rất nhanh đoàn ánh sáng đã tụ lại thành hình, biến thành một lão giả một thân mặc huyết sắc trường bào gần như trong suốt.

Khuôn mặt lão giả toát lên vẻ tang thương không thể hình dung, phảng phất như một lão già bình thường tới cực điểm. Bất quá, nhãn thần ông ta sắc bén lợi hại như chim ưng, dáng cười nhàn nhã nhưng có vài phần nghiêm nghị, ẩn tàng sát khí bên trong. Lão ta mặc dù lơ lửng giữa không trung, thế nhưng lại khiến trong lòng người khác dâng lên một cổ cảm giác kích động muốn quỳ xuống triều bái

Nhưng Lý Dật chỉ mới nhìn một màn quỷ dị này xảy ra trong chốc lát, cơ mặt liền có chút co giật, một lát sau mới mang theo một tia do dự xen lẫn kỳ quái nói:

- Linh hồn thế?

- Ha ha ha. quả nhiên là tiểu tử thú vị.

Lão giả cười to nói:

- Không ngờ Xà Tôn Giả ta ngủ say vừa tỉnh lại thì đã gặp một tên thú vị như vậy. Xem ra lần này ra ngoài cũng không tệ, so với trốn bên này tránh bên kia còn tốt hơn.

- Xà Tôn Giả?

Lý Dật cau mày, con mắt hơi khép lại, ánh mắt kỳ dị đánh giá Xà Tôn Giả một lượt, chột nói:

- Nếu đã như vậy, xin hỏi lão nhân gia người ra ngoài có chuyện gì? Lẽ nào trách ta đoạt chiếc nhẫn từ tay Nhược Lâm? Như vậy ta trả lại cho nàng là được.

- Nhược Lâm? Nói thế tiểu nữ oa kia là người đã trộm chiếc nhẫn kia ra sao?

Xà Tôn Giả dường như có chút nhếch miệng nói:

- Tiểu nữ oa không biết trời cao đất dày đó có thể có quan hệ gì với Bản Tôn đây? Chỉ có điều dù sao lần này nàng cũng đã đem Bản Tôn từ địa phương kia ra ngoài. Bản Tôn cũng chịu cái ân tình này của nàng. Cho nên... tiểu tử giáo hoạt kia, người muốn bức nàng lấy ra bộ Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp đó thì Bản Tôn mặc kệ, thế nhưng người muốn giết người diệt khẩu, như vậy thì đừng trách Bản Tôn không khách khí!

Lý Dật trầm trợn mắt một cái, đối với lão đầu kiêu ngạo như vậy, hẳn một chút hảo cảm cũng không có, về phần có sợ lão ta hay không, hẳn một chút cũng không có, mà nhiều hơn là vài phần hiếu kỳ. Chỉ có điều tạm thời bỏ qua không đề cập đến, lúc này trong mắt Lý Dật chỉ còn một tia lửa nóng, gấp gáp nói:

- Đấu kỹ nàng sử dụng là Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp sao?

- Bất quá cũng chỉ là một Chu Tước Trung cấp mà thôi, chẳng lẽ Bản Tôn có nhìn nhầm được sao?

Xà Tôn Giả thản nhiên nói:

- Được lắm.

Lý Dật gật đầu đáp:

- Nếu như vậy ta càng phải có được nó, bất quá ta sẽ không hại đến tính mạng của nàng là được.

Xà Tôn Giả khẽ gật đầu, thế nhưng ánh mắt quý dị lại tập trung trên người Lý Dật, trong mắt hần giống như bốc lên một cỗ huyết sắc hỏa diễm, một lát sau mới lạnh lùng nói:

- Bộ Thiên Ma Cửu Biến trên người ngươi... Là kẻ nào dạy cho ngươi?

Những lời này vừa nói ra, bỗng nhiên một cỗ áp lực vô hình từ đâu áp đến, tập trung lên người Lý Dật. Lý Dật chỉ cảm thấy cả người khó chịu, hô hấp trở nên nặng nề. Giờ khắc này, từ đáy lòng Lý Dật bỗng nhiên dâng lên một tia suy nghĩ đó là không có cách nào chống lại được lão già quý dị này. Phải biết rằng, Lý Dật kiếp trước xưng hùng ở thế giới ngầm, tâm trí kiên định biết bao nhiêu? Phát sinh loại tình huống này trên người hần, hần ngay cả chuẩn bị cũng không kịp. Truyện "Đấu Thần "

- Là mẫu thân ta lưu lại.

Sau khi nuốt một ngụm nước bọt. Lý Dật mới chậm rãi nói:

- Mẫu thân của ngươi?

Khí thế của Xà Tôn Giả chậm rãi thu hồi. Hần chỉ trầm mặc trong chớp lát, cũng không biết là đang suy nghĩ cái gì, cuối cùng nhẹ nhàng cười:

- Mà thôi, ngươi đã có cơ duyên tu luyện Thiên Ma Cửu Biến, thì đó cũng là vận khí của ngươi. Bản Tôn truy cứu để làm gì chứ?

Lý Dật ngẩn người, trong lòng đột nhiên nghĩ đến một chuyện khó có khả năng xảy ra, hần hơi chần chờ một chút, chậm chậm nói:

- Lẽ nào... Thiên Ma Cửu Biến, và ông...

- Tiểu tử, biết được càng nhiều thì sẽ chết càng sớm. Ta nghĩ đạo lý này, ngươi không thể không biết chứ?

Xà Tôn Giả đột nhiên nở nụ cười u ám nói.

Trong lòng Lý Dật thầm cười khổ, từ trước đến nay vẫn là hãn uy hiếp người khác, có khi nào đã từng bị ăn quả đắng như vậy bây giờ chứ?

Bất quá, bản năng sát thủ nói cho hãn biết, lão già trước mắt này mặc dù chỉ là linh hồn thể, thể nhưng nếu muốn bóp chết hãn, phỏng chừng so với bóp chết một con kiến cũng giống nhau. Trên Đại Lục Đấu Thần này, cường giả nhiều vô số, Xà Tôn Giả này khẳng định cũng là một trong số những vị cường giả đó. Còn vì sao hãn chỉ còn lại một linh hồn thể, đồng thời lại ẩn giấu trong chiếc giới chỉ kia, cùng bản thân mình không có quan hệ gì.

- Tiểu tử, ta thấy ngươi cũng là người thông minh, lại tu luyện Thiên Ma Cửu Biến hiểm có, cùng xem như Bản Tôn và người có duyên... Cho nên, ta muốn hỏi ngươi một chút, ngươi có hứng thú làm một cuộc giao dịch với Bản Tôn hay không?

Trong lòng Lý Dật lúc này đang suy nghĩ mông lung, âm thanh Xà Tôn Giả lần thứ hai lại vang lên.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vũ Khí Phân Thành Chín Cấp

Q.1 - Chương 14: Vũ Khí Phân Thành Chín Cấp

Vũ khí phân thành chín cấp - Giao dịch?

Lý Dật vuốt vuốt mũi, cúi đầu cười, thì thào lầm bầm:

- Quả thực là mọi chuyện đảo lộn, vừa rồi ta còn muốn cùng Nhược Lâm kia làm một cái sinh ý, không ngờ bây giờ lại... Lão nhân gia, người không ngại thì nói một chút xem, rốt cuộc giao dịch cái gì?.

- Là Tôn giả, không phải lão nhân gia.

Xà Tôn Giả hừ một tiếng, thân thể bán trong suốt tựa hồ hơi lay động một chút:

- Tiểu tử ngươi đã nhìn ra Bản Tôn là linh hồn thể, như vậy chắc ngươi cũng biết, tình huống quý dị của Bản Tôn lúc này. Bất quá tại sao lại biến thành như vậy, tiểu tử ngươi không cần phải biết. Ngươi chỉ cần biết một điều, đó chính là. Thiên Ma Cửu Biến mà ngươi tu luyện cùng Bản Tôn có quan hệ rất lớn. Đấu khí mà Thiên Ma Cửu Biến tu luyện thành đối với Bản Tôn mà nói rất có lợi, cho nên nếu nguyện ý dùng đấu khí mà ngươi tu luyện bồi bổ cho Bản tôn. Bản Tôn sẽ dạy dỗ ngươi thành cường giả. Bằng không với niên kỷ này mới bắt đầu nguyên khí tẩy tủy, như vậy sợ rằng thành tựu sau này cùng rất có hạn!

Lý Dật chần chờ trong chốc lát, mới lắc đầu nói:

- Không cần!

- Ngươi nói cái gì!

Theo tiếng quát trầm thấp, một cỗ khí tức cường liệt bộc phát ra, toàn thân Lý Dật bị cỗ khí tức ép tới. “Bộc” một tiếng liền phi thân lên, từ mặt ao phóng lên vách núi trơn tuột hơi nghiêng.

Thân hình quý dị của Xà Tôn Giả chậm rãi bay đến trước mặt Lý Dật, bàn tay bán trong suốt bóp chặt vết hầu Lý Dật, nói gần từng chữ:

- Ngươi muốn đồng ý thì đồng ý, không đồng ý cùng phải đồng ý. Yêu cầu của Bản Tôn, đến lúc nào mới đến lượt ngươi quyết định?

Sắc mặt Lý Dật trong nháy mắt trở thành tái nhợt, khí lực hẫ hẫ hao cạn gần hết mới dùng thanh âm khàn khàn nói:

- Nếu như ta đoán không sai, vừa rồi không phải ta tu luyện Thiên Ma Cửu Biến bị ngươi cảm ứng được, ngày hôm nay ngươi căn bản là không thể ra ngoài được! Cái gì mà dạy dỗ ta thành cường giả chứ? Sau đó

muốn ta dùng đấu khí bồi bổ người ư? Đều là lời rắm chó... Con đường trở thành cường giả có vô số, ta hà tất cùng người làm loại chuyện giao dịch này? Nếu nhu không có ta tu luyện Thiên Ma Cửu Biến rồi sau đó bồi bổ người, sẽ xảy hậu quả gì trong lòng người rõ ràng nhất... Cho nên, người muốn cùng ta giao dịch không bằng trước hết cầu xin ta!

Sắc mặt Xà Tôn Giả trong nháy mắt biến đổi liên tục, ánh mắt âm lạnh nhìn kỹ Lý Dật, thế nhưng Lý Dật cùng không lùi bước chút nào mà vẫn cùng hăn đối mặt.

Cuối cùng, Xà Tôn Giả rốt cuộc cùng thả Lý Dật ra, ngửa đầu cười ha ha nói:

- Được! Tốt! Tiểu tử người quả nhiên có chút thông minh, cũng có vài phần khí phách! Nếu như vừa rồi người khuất phục ta như vậy ta liền một chương đánh chết người! Bản Tôn không muốn truyền thụ bản lĩnh cho người chỉ biết khom lưng uốn gối!

Lý Dật ở trên vách núi ho khan vài tiếng, lại bóp bóp vết hầu đau nhức, nói với giọng khàn khàn:

- Lão già này, muốn giết cứ giết, không cần nhiều lời vô ích! Xà Tôn Giả cười một tiếng âm hiểm nói:

- Ai nói ta muốn giết người chứ? Ta thương người còn không kịp nữa a!

Cái chữ 'thương' này do một lão đầu tùy ý phát ra thật khiến người ta rét run, trong lòng Lý Dật thầm nổi lên một tia sợ hãi hiểm có... Loại lão già biến thái như vậy, không phải là loại có ham muốn đặc biệt chứ... Truyện "Đấu Thần "

Xà Tôn Giả tất nhiên không nhìn thấu suy nghĩ của Lý Dật lúc này. Hăn chỉ nhẹ nhàng vung tay lên. Lý Dật liền rơi xuống trên bãi đá, còn hăn vẫn lơ lửng giữa không trung thấp giọng nói:

- Tiểu tử, ta bây giờ cho người một cơ hội, quỳ xuống bái ta làm sư phụ, như vậy một thân bản lĩnh của ta sẽ truyền cho người, thế nào?

Con mắt Lý Dật nheo lại thành một đường thẳng, tuy rằng trong lòng hắn biết vị Xà Tôn Giả này một thân bản lĩnh khẳng định không tầm thường, bản thân hắn cũng khó lòng gặp được cơ duyên như vậy. Thế nhưng thân là một nam nhân, trong lòng Lý Dật ít nhiều cũng có một vài phần ngạo khí, hắn lạnh lùng cười, thản nhiên nói: Truyện "Đấu Thần "

- Không bái, người đi tìm người khác đi.

Xà Tôn Giả sừng sốt, một lát sau mới âm trầm nói:

- Tiểu tử, người có tin rằng bây giờ ta sẽ giết người hay không?

Lý Dật hừ một tiếng nói:

- Người dám giết sao? Người có chắc sau khi giết ta sẽ tìm ra người khác có luyện Thiên Ma Cửu Biến ư?

Đến lúc này, Xà Tôn Giả nhất thời cũng không có biện pháp gì với Lý Dật. Với người từng trải như hắn sao có thể không nhìn ra tên tiểu hồn đản trước mặt này đang muốn bày trò bắt chẹt.

- Như vậy người nói thử xem, người muốn thế nào?

Con mắt Lý Dật hơi khép lại, nhìn chăm chăm Xà Tôn Giả giữa không trung, một lát sau mới thản nhiên nói:

- Giao dịch, vẫn là giao dịch như cũ. Người đã nói Thiên Ma Cửu Biến và người có quan hệ rất lớn, như vậy người ắt có biện pháp khiến ta tu luyện nhanh hơn. Hơn nữa, ta còn muốn Đấu kỹ nữa, nhưng không phải là loại Đấu kỹ cấp thấp, ít nhất cũng phải như Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp của Nhược Lâm kia. Cuối cùng, việc sử dụng đấu khí để tẩm bổ người, là lúc ta đã tu luyện thành đấu khí. Chỉ khi nào ta đồng ý thì ta mới dùng đấu khí tẩm bổ người, nếu như ta không muốn, người cũng đừng mong sử dụng. Những điều kiện này, người hãy cân nhắc cẩn thận

xem đáp ứng hay không đáp ứng. Đương nhiên, nếu muốn hoàn thành cái giao dịch này thì người phải làm một việc, đó là giúp ta trong vòng hai tháng trở thành một Đấu Giả! Bằng không, đừng bao giờ nghĩ đến chuyện giao dịch!

- Được... Hào tiểu tử... Người được lắm...

Xà Tôn Giả nghiêng răng nghiêng lợi nói:

- Nhớ năm xưa Xà Tôn Giả ta tung hoành Đại Lục Đấu Thần, loại tiểu tử như người muốn bái ta làm sư phụ nhiều không đếm xuể, ta ngay cả liếc mắt cũng không thèm! Không ngờ rằng hôm nay nảy lòng muốn thu đồ đệ, người lại còn dám yêu cầu nhiều như vậy...

- Nghe rõ rồi chứ, ta nói là giao dịch, không phải là bái sư. Lý Dật ngắt lời Xà Tôn Giả, thản nhiên nói:

Xà Tôn Giả lại chăm chú nhìn Lý Dật trong chốc lát, đột nhiên ha hả cười:

- Được! Tiểu tử, ta đáp ứng với yêu cầu của người. Bất quá ta tin rằng một ngày nào đó, người sẽ phải khóc lóc cầu xin ta thu nhận người làm đồ đệ!

Lý Dật bữu môi nói:

- Đợi đến lúc đó, chúng ta hãy bàn cũng không muộn... Còn hiện tại, trước hết làm chính sự quan trọng hơn, người đã đáp ứng yêu cầu của ta như vậy tính chuyện thứ nhất đi. Trong hai tháng khiến ta trở thành một Đấu Giả, nếu như người lợi hại như vậy, ắt hẳn việc này cũng không khó.

Xà Tôn Giả cười nhạt một tiếng nói:

- Tiểu tử người quả là một người thực tế, xem ra ta nếu không xuất ra chút bản lĩnh, người còn không tin... Như vậy đi, ta hỏi người... người có biết “Ma” là cái gì không?

Lý Dật chậm rãi lắc đầu nói:

- Ta nếu biết, còn phải hỏi người sao?

Xà Tôn Giả nhìn hắn một cái rồi nói:

Cái gọi là Ma đơn giản chính là hại người lợi ta. Cũng là điều then chốt của tu luyện Thiên Ma Cửu Biến. Phương pháp tu luyện Thiên Ma Cửu Biến lúc đầu chia làm hai đường. Cách thứ nhất là theo trình tự từng bước chậm rãi tu luyện. Đương nhiên, người cũng có thể dùng loại biện pháp hấp thụ một chút khí Huyết sát, như vậy sẽ nhanh hơn một chút... Thế nhưng biện pháp này có nhanh như thế nào thì cũng chẳng nhanh được bao nhiêu, về phần biện pháp thứ hai, chính là pháp môn tu hành Thiên Ma Cửu Biến nhanh nhất, cùng chính là pháp môn an toàn nhất... Chỉ có điều...

- Chỉ có điều gì?

Xà Tôn Giả cười hắc hắc, đột nhiên nói sang chuyện khác:

- Tiểu tử, người thấy việc giết người như thế nào?

Lý Dật tròn mắt nói:

- Còn phải xem đó là ai. Nếu như là người uy hiếp đối với ta thì phải giết, còn nếu không quan hệ gì với ta, ta giết hắn để làm gì chứ? Chẳng lẽ sợ rảnh rồi quá sao? Truyện "Đấu Thần "

- Người quả nhiên rất thú vị. Xà Tôn Giả thản nhiên nói:

- Người nếu đã không ngại việc giết người, thì bây giờ ta sẽ chỉ dẫn người cách để khiến thực lực tăng nhanh... Người hãy qua bên kia giết tiểu cô nương kia đi.

Lý Dật nhú chặt hai hàng lông mày nói:

- Giết nàng? Giết nàng thì có chỗ tốt gì? Xà Tôn Giả cười lạnh lùng:

- Giết nàng, sau đó dùng Thiên Ma Cửu Biến thôn phê linh hồn của nàng, như vậy là người sẽ nhận được một phần mầm mống đấu khí tu luyện cả đời của nàng ta. Chỉ cần người có thể luyện hóa được mầm mống đấu khí trong cơ thể, như vậy việc muốn ngưng kết thành Đấu Khí Toàn, bất quá cũng chỉ là chuyện trong chớp mắt. sao nào? Có muốn thử hay không?

- Luyện hóa linh hồn người khác ư? Người cho rằng ta bị biên thái à!

Lý Dật hừ một tiếng nói tiếp:

- Huống hồ, không phải vừa rồi người muốn bảo vệ nàng sao? Như thế nào chỉ trong chớp mắt đã vong ân phụ nghĩa rồi?

Xà Tôn Giả cười lạnh lùng, nói một cách thâm độc:

- Bản Tôn nếu đã đáp ứng giao dịch với người, tất nhiên phải sớm hoàn thành một chút, về phần người khác xảy ra chuyện, thì liên quan gì đến Bản Tôn chứ?

Lý Dật nhướn mày, thản nhiên nói:

- Ta mặc kệ, người hãy đổi biện pháp khác đi... Huống hồ trên người nữ nhân kia có Đấu kỹ ta muốn đoạt lấy, giết nàng không phải đáng tiếc quá hay sao?

Xà Tôn Giả cười hắc hắc nói:

- Tiểu tử, người quả nhiên có vài phần phong phạm của Bản Tôn năm đó, tham hoa háo sắc không kém gì Bản Tôn, người đã không muốn, như vậy chúng ta sẽ đổi cách khác... vẫn như cũ là dựa vào khí Huyết sát để nâng cao tốc độ tu luyện của người vậy.

Nói xong, chỉ thấy tay của Xà Tôn Giả hơi rung động, những binh khí trong ao liền phóng lên, dừng lại giữa khoảng không.

Ánh mắt Xà Tôn Giả liếc qua một cái, liền bật cười, tùy ý ném binh khí lại vào trong ao, mới thản nhiên nói:

- Tiểu tử, mấy thứ ngươi kiếm được mặc dù có vài phần khí Huyết sát, thế nhưng quá yếu ớt, ngươi muốn dùng mấy thứ đó để nâng cao tốc độ tu luyện sao? Đừng chọc cười chết Bản Tôn chứ... Với cấp bậc vũ khí thấp như vậy cùng đem ra, không phải là quá mất mặt hay sao? Một đồng đồ này, so ra còn kém hơn so với thanh loan đao cấp bốn trong tay tiểu nha đầu kia!

Lý Dật nhú mày nói:

- Nghĩa là sao?

Xà Tôn Giả nhìn Lý Dật khinh thường, cúi đầu cười:

- Xem ra ngươi quả thật không hiểu, tiểu tử à. Ta nói cho ngươi biết, binh khí trên thế gian này được phân thành chín cấp, trên chín cấp thì gọi là Thần khí... cấp bậc binh khí càng cao, như vậy nhìn thấy máu càng nhiều, khí Huyết sát càng nặng! Nếu như ngươi có thể có luyện hóa được khí Huyết sát của Thần khí trên Thần Binh Bảng thì tốc độ tu luyện ít nhất sẽ tăng nhanh hơn so với bây giờ gấp mười lần!!!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vân Hoang Giới Chỉ

Q.1 - Chương 15: Vân Hoang Giới Chỉ

- Thì ra là thế.

Lý Dật gật gật đầu nói:

- Được rồi, lão gia hỏa, ta nghĩ với thân phận của ngươi chắc biết nơi nào có Thần khí phải không? Ngươi đi chém giết cướp đoạt về cho ta dùng được không?

- Cướp đoạt?

Xà Tôn Giả mặc dù là linh hồn thể nhưng cũng tức giận đến mức phun ra một ngụm máu, chửi lớn:

- Tiểu tử không biết trời cao đất rộng. Đại Lục Đấu Thần này tuy lớn, thế nhưng Thần khí có thể xếp trên Thần Binh Bảng cùng chỉ có mười chín bộ mà thôi. Mà mười chín bộ Thần khí này ngoại trừ những bộ thất lạc ở ngoài ra, những Thần khí kia có thứ nào không phải nằm trong tay cường giả cơ chứ? Lấy khả năng ở trạng thái đỉnh phong của Bản Tôn cũng không dám khinh thường chém giết, tiểu tử người còn trẻ, nhưng khẩu khí không ngờ không vừa a...

Lý Dật tỏ ra kinh hãi vô cùng, chân thành nói:

- Thì ra ngay cả Tôn giả như người cũng không có được Thần khí à? Ta còn tưởng rằng người khẩu khí lớn như vậy, chắc hẳn hơn phân nửa là có thể làm ra một thanh Thần khí để giúp ta tu luyện khí Huyết sát nữa chứ!

Xà Tôn Giả khó khăn lắm mới hừ một tiếng rồi nói:

- Tên tiểu tử này... Được rồi, Bản Tôn không nói nhảm với người nữa, chúng ta tiếp tục trọng tâm câu chuyện, cấp bậc vũ khí càng cao, nhìn thấy máu càng nhiều thì khí Huyết sát lại càng nồng đậm. Như vậy lúc người tu luyện nếu hấp thu tất nhiên hiệu quả sẽ càng tốt... Mà với tiêu chuẩn Tứ Tinh nguyên khí hiện nay của người, muốn trong vòng hai tháng ngưng kết thành Đấu Khí Toàn, trừ phi người có vũ khí cấp bảy đã uống máu vô số. Nói cách khác, người hơn phân nửa là không có khả năng. Cho nên, rốt cuộc có làm được điều này hay không ta cũng không dám chắc, chỉ có thể trông chờ vào vận khí của người thôi.

Lý Dật nhú mày nói:

- Trông chờ vào vận khí của ta? Là sao?

Xà Tôn Giả cười hắc hắc một tiếng nói:

- Binh khí cấp bậc cao đối với một cường giả mà nói, là vô cùng trọng yếu. Binh khí cấp bảy, trên Đại Lục Đấu Thần này quả thật là ngàn vàng khó mua, tiểu tử ngươi sẽ không nghĩ rằng kiếm được một thứ như vậy là dễ dàng chứ? Hơn nữa cho dù là tới tay ngươi rồi, chỉ cần để lộ chút phong thanh, như vậy ta nghĩ ngươi còn chưa kịp luyện hóa khí Huyết sát xong, phỏng chừng đã bị một đám người tham lam giết người đoạt bảo rồi

- Vậy theo ngươi nên làm thế nào bây giờ? Lý Dật trầm giọng nói:

- Rất đơn giản, đánh cược... đánh cược với vận khí... Xà Tôn Giả cười hắc hắc nói:

- Tiểu tử kia, nếu như ta nhớ không lầm, trong Vạn Triều Thành của các ngươi có một Phòng đấu giá nhỏ. Loại Phòng đấu giá này mặc dù thoát nhìn không tốt lắm, thế nhưng, bên trong cùng đôi khi gặp được những vũ khí cao cấp. Tỷ lệ cũng rất lớn, nếu vận khí ngươi tốt, nói không chừng sẽ kiếm được vũ khí cấp bảy... Chỉ có điều...

Lý Dật nghi hoặc nói:

- Chỉ có điều gì?

Chỉ có điều ta vừa rồi đã dò xét qua, tiểu tử ngươi mặc dù ăn mặc cũng không giống kẻ quê mùa, thế nhưng trên người cũng không có thứ gì đáng giá. Ngay cả một kim tệ cùng không có, với bộ dạng này của ngươi, còn muốn tìm được bảo khố trong Phòng đấu giá sao? Ta thấy hay là thôi đi...

Một tràng cười trầm thấp vang lên

Một lát sau. Lý Dật cắn chặt răng phun ra một câu:

- Lão quỷ! Ngươi lừa ta!

- Hơn nữa.

Trong mắt Xà Tôn Giả lộ ra một tia tiểu ý giống như âm mưu đã thực hiện được:

- Còn một điều này ta muốn báo trước cho người... Ngoại trừ Thần khí ra, xem như còn có vũ khí cấp chín cũng có thể ngoại lệ, còn lại thì sau khi luyện hóa khí Huyết sát trên bề mặt của nó, như vậy thì thứ vũ khí này sẽ biến thành một khối sắt vụn, điểm này, người ngàn vạn lần đừng quên!

- Chỉ có thể dùng một lần thôi ư?

Lấy tâm tính như Lý Dật cùng không nhìn được mắng một câu:

- Lão quỷ! Người cho rằng nhà ta là mỏ vàng à! Ta còn lo lắng không biết đi đâu tìm được tiền để vào Phòng đấu giá, người không ngờ lại nói với ta, phải mua được vũ khí cấp cao, nhưng chỉ có thể dùng một lần sao?

Xà Tôn Giả lạnh lùng cười, thản nhiên nói:

- Tiểu tử người muốn trở nên mạnh mẽ, phải trả một cái giá rất đắt, trên thế giới này làm gì có chuyện dễ dàng là được. Mà lúc người trở thành cường giả, tiền tài, quyền thế, vũ khí ư? Người muốn cái gì mà chẳng có chứ? Đến lúc đó chỉ sợ người chỉ cần mở miệng nói một câu, sẽ có vô số người dâng lên trước mặt người... Cứ xem như là vì điều này mà cố gắng một chút không được hay sao? Tiểu tử người ngay cả việc này cũng không hiểu ư?

Lý Dật cười khở một tiếng, thấp giọng nói:

- Lão quỷ, ta tất nhiên hiểu được điều này. Chỉ có điều... nói thì dễ, nhưng làm được lại làm một chuyện khác. Ta sẽ nghĩ biện pháp xoay sở kiếm tiền, sau đó đến Phòng đấu giá thử thời vận vậy.

- Được rồi, nữ tử kia...

Xà Tôn Giả hướng về phía Nhược Lâm thoáng nhìn một cái mới thản nhiên nói:

- Người cứ yên tâm, nhất thời nàng không chết được. Nếu người đã luyện tiếu không giết nàng, vậy thì Bản Tôn cũng nói trước luôn, thân phận tiểu nữ oa này không đơn giản, ngay cả Bản Tôn cũng không đoán ra bối cảnh phía sau của nàng. Nên nhớ rằng, Bản Tôn vốn ẩn thân trong giới chỉ tại một nơi bí mật, người bình thường ngay cả nghe cũng chưa từng nghe qua, nàng ắt hẳn không phải thường nhân. Nếu người chỉ muốn đùa giỡn nàng, tất nhiên là có thể, nhưng nếu động chân tình, như vậy Bản Tôn phải nhắc nhở người một chút, tốt nhất không nên vọng tưởng nhiều quá...

Khóe miệng Lý Dật nhếch lên mỉm cười nói:

- Vậy sao? Như vậy thì ta đối với Đấu kỹ của nàng lại càng hứng thú. Nếu lai lịch của nàng ta đã bất phàm như thế, như vậy nếu ta moi ra được nhiều Đấu kỹ một chút, chắc cũng không phải là chuyện khó khăn nhỉ?

Xà Tôn Giả nghe thấy liền tròn mắt, đối với hành vi vô cùng vô sỉ này của Lý Dật, hẳn nhất thời không biết nên bình phẩm thế nào nữa.

- Được rồi, lão quý.

Lý Dật nhìn chiếc nhẫn lơ lửng giữa không trung hỏi:

- Người nương thân trong chiếc nhẫn này đến tột cùng là để làm gì? Với trình độ của Nhược Lâm có thể đoạt được chiếc nhẫn này, nói vậy chắc không đơn giản đúng không? Truyện "Đấu Thần "

Xà Tôn Giả tựa hồ đã quen với cách xung hô của Lý Dật, hẳn chỉ nhẹ nhàng cười một tiếng, thản nhiên nói:

- Chiếc nhẫn này rốt cuộc có tác dụng gì, người bây giờ không cần phải biết. Bất quá tên của chiếc nhẫn ta có thể nói cho người biết, nó là Vân Hoang Giới Chỉ.

- Vân Hoang Giới Chỉ u? Lý Dật bữu môi nói:

- Quả thật là một cái tên kỳ quái a!

Xà Tôn Giả còn muốn nói gì đó, đột nhiên nhú mày, thân hình liền nhoáng lên, cả người hóa thành một luồng hồng quang nhập vào Vân Hoang Giới Chỉ. Sau đó trên Vân Hoang Giới Chỉ lóe lên một chút hồng quang, tiếp theo chuẩn xác gắn lên trên ngón áp út của Lý Dật Truyện "Đấu Thần "

- Tiểu tử, không có đấu khí của người bồi dưỡng. Bản Tôn cũng không có biện pháp hiện thân trong thời gian dài. Người chuẩn bị tiền đến Phòng đấu giá đi, tốc độ tu luyện có tiến bộ nhanh được hay không thì phải trông chờ vào chính bản thân người rồi, điểm này Bản Tôn cùng không thể giúp người được.

Thanh âm trầm thấp vang lên, trực tiếp xuất hiện trong đầu Lý Dật.

Lý Dật hơi sửng sốt, bất quá ngay cả việc linh hồn thể hắc còn có thể tiếp nhận, thì cái loại cảm ứng kiểu như liên lạc tinh Thần cũng không khiến cho hắc kinh ngạc nhiều lắm. Hắc đưa tay bóp bóp trán, trong lòng một trận cười khổ.

Bản thân mình kiếp trước hầu như không bao giờ phát sầu vì tiền, thế mà không ngờ kiếp này lại khổ khổ vì nó, thật sự là một chuyện khiến người khác phiền muộn vô cùng...

Chỉ có điều đối với loại sự tình này có phiền muộn cũng vô dụng, cái cần làm lúc này, đó chính là với thân phận này của mình có thể kiếm được bao nhiêu tiền?

000

Một, hai, ba...

Lý Dật bóp bóp trán nhìn cái rương lớn trước mặt mình, khoe miệng cười không phải là cười khố, mà là cười bất đắc dĩ.

Trong gian phòng hắc đang đứng lúc này, là do hắc theo ký ức của Lý Dật kiếp trước tìm ra, toàn bộ tài sản mà “hắc” cất giấu, kết quả chỉ có ba kim tệ...

Ba kim tệ... mẹ kiếp, chỗ này còn chưa đủ để hắc vào cửa Phòng đấu giá nữa! Hắc đã từng thăm dò qua, muốn đến Phòng đấu giá phải tra năm kim tệ tiền thuế, mà bản thân lúc này chỉ có vền vện ba kim tệ...

Lý Dật đột nhiên trào dâng một cỗ tâm tình kích động muốn đập đầu tự vẫn.

Tình huống lúc này, bản thân so với kiếp trước cùng không giống nhau. Thiếu tiền thì liền có mấy người ủy thác cấp, với thân phận của mình lúc này, tựa hồ ngoài ngửa tay xin tiền vị phụ thân tiện nghi kia ra cũng không còn biện pháp nào khác rồi.

Dùng sức lắc mạnh đầu, không để tâm tới Xà Tôn Giả đang truyền ra từng tiếng cười đắc ý, Lý Dật rời khỏi gian phòng sau đó hướng về thư phòng của Lý Hàn đi đến.

Thình thoảng lại gặp mấy người thị vệ tuần tra có thể là bởi vì chuyện ngày ấy ở Luyện võ trường, nên thái độ của những thị vệ này đối với Lý Dật đã trở nên cung kính hơn rất nhiều. Loại cung kính này so với loại kỳ quái trước kia không biết còn hơn bao nhiêu lần.

Vừa đi vài bước, lại đột nhiên nghe thấy một trận cười đùa của thiếu nữ từ phía sau truyền đến.

Lý Dật càu mày quay đầu lại nhìn thoáng qua, phát hiện đó là những thiếu nữ trong gia tộc đang chậm rãi đi đến. Những thiếu nữ này hơn phân nửa hắc đều biết, đều là những biểu tỳ biểu muội của Lý Dật trước kia. Thế nhưng đối với Lý Dật lúc này mà nói, những người này cùng với những người xa lạ chẳng khác gì nhau.

Lý Dật nhìn thoáng qua, liền dời ánh mắt của mình đi.

- Lý Dật biểu ca!

Lúc Lý Dật xoay người, một tiếng kêu khê từ phía sau truyền đến, thanh âm mềm mại đáng yêu, dễ nghe tới cực điểm.

Lý Dật hơi khựng lại. hăn rắt rò ràng, quy củ của Lý Gia rất nghiêm khắc, vừa rồi nếu không ai mở miệng thì thôi, lúc này lại có người mở miệng chào hỏi, hăn không thể ra vẻ như không nhìn thấy gì được.

Lý Dật lộ ra một tia tiểu ý nhàn nhạt, chậm rãi xoay người lại, ánh mắt rơi trên người một thiếu nữ. Thiếu nữ kia giống như là mặt trăng được những vì sao xung quanh chiếu rọi, càng thêm rực rỡ lấp lánh. Thiếu nữ này vóc người cao gầy, mặc một bộ váy tím. Nàng có dung mạo thanh nhã. tuy rằng tuổi còn nhỏ, thế nhưng nhìn nàng đã mơ hồ có vài phần tư sắc khuynh quốc khuynh thành rồi, chỉ có điều thiếu nữ lại có vài phần thiếu kém, đó là vùng đất bằng phẳng trước ngực, thật sự là... là một chuyện đáng tiếc vô cùng...

Vùng đất bằng phẳng này, dường như là tài nguyên hiếm có a...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Na Na Muội Muội

Q.1 - Chương 16: Na Na Muội Muội

Thiếu nữ vừa gọi Lý Dật tên là Lý Na Na.

Có người nói vị Na Na tiểu thư này thiên phú tu luyện cực cao, tuy rằng so với Lý Dật nhỏ hơn một tuổi, thế nhưng một năm trước nàng đã luyện đến Bát Tinh nguyên khí, nếu như thuận lợi, trong ba năm sẽ kết thành Đấu Khí Toàn cũng không phải là không có khả năng.

Thiếu nữ có thiên phú tu luyện cao, hơn nữa dung mạo cũng không tầm thường, cho nên đừng nói là trong Lý Gia, cho dù là toàn bộ Vạn Triều Thành, thì danh khí của vị Na Na tiểu thư này cũng đều rất lớn. Ngay cả vị phụ thân tiện nghi của Lý Dật cũng rất cưng chiều Na Na tiểu thư này, có người nói ông ta còn đem Đấu kỹ cao cấp trong gia tộc lên truyền thụ cho nàng nữa. Truyện "Đấu Thần "

Về phần tên Lý Dật trước kia, với tính cách háo sắc của hắn đối với vị muội muội này cũng có vài phần tâm tư. Chỉ có điều tên Lý Dật đó mặc dù vô dụng, nhưng cũng rất rõ ràng, chơi đùa với nữ tử bình thường thì được, nhưng nếu hắn dám chạm vào vị Na Na muội muội này, sợ rằng thân phận Gia chủ đời kế tiếp hắn cũng nắm chắc được, cho nên tâm tư của hắn đối với vị muội muội này đều chỉ đặt trong lòng, chưa từng biểu hiện ra ngoài.

Mà Lý Na Na Tiểu thư này đối vị biểu ca tham hoa háo sắc cũng không có hảo cảm gì, cho nên hai người trước kia không hề qua lại. Lúc này đột nhiên nàng gọi Lý Dật lại, cũng khiến hắn có chút kỳ quái

Vị thiên chi kiều nữ này trong lòng giả vờ kêu một tiếng Lý Dật mà đầy ý tứ sâu xa châm chọc lại có chút nhạt nhẽo, nàng chớp mắt nhìn chăm chăm Lý Dật, sau đó mới thản nhiên nói:

- Lý Dật biểu ca, nghe nói lúc trước ngươi ở Luyện Võ Trường, không biết dùng thủ đoạn gì đã đánh bại Lý Tiểu biểu ca. Xem ra sau một tháng tiềm tu ở hậu sơn cấm địa. Lý Dật biểu ca đã có vài phần bản lĩnh rồi

Lý Dật nhìn kỹ Lý Na Na vài lần, lộ ra bộ dáng tươi cười, thản nhiên nói:

- Đây là do biểu ca ta may mắn, mà Đại biểu ca lại nhường ta vài phần thôi. Nếu như thực sự động thủ, Lý Dật ta làm sao có thể là đối thủ của biểu ca chứ?

- Thật sao?

Lý Na Na lạnh lùng nói:

- Thế nhưng nghe người ta nói Lý Dật biểu ca người lại quyết mũi vênh mặt a. Đại biểu ca rõ ràng đã nhường người, nhưng người còn năm lần bảy lượt vũ nhục hẳn, lẽ nào người thực sự cho rằng người là dòng chính thì có thể muốn làm gì thì làm, không kiêng nể gì sao?

Lý Dật nhìn không được trọn mắt, không ngờ trong mắt vị Na Na Tiểu thư này. bản thân mình lại tồi tệ đến vậy. Mà vị Na Na tiểu thư này đối với tên Lý Tiểu - kẻ được xưng là đệ nhất cao thủ trẻ tuổi của Lý Gia, dường như cũng không phải chỉ đơn thuần là tình cảm huynh muội a.

Loại chuyện này trong mắt Lý Dật chẳng khác gì chuyện cười, hẳn nheo mắt cười xem thường:

- Na Na muội muội, người cho rằng như thế nào thì sẽ như vậy... Biểu ca ta hôm nay còn có việc quan trọng phải làm, không rảnh cùng người thảo luận về vấn đề này. Không bằng... lần sau chúng ta lại nói tiếp được không?

Dứt lời, Lý Dật cũng không thêm quan tâm đến biểu tình của vị Na Na tiểu thư này, chỉ hơi lắc đầu rồi xoay người đi đến hướng thư phòng của Lý Hàn.

Cái miệng nhỏ nhắn hồng nhuận hơi lun rẩy, nhìn bóng lưng Lý Dật. Trong mắt Lý Na Na có vài phần ngạc nhiên, với dung mạo và thiên tư của nàng trong Lý Gia, đã có lúc nào bị xem thường như thế? Nhưng tinh hoa kiệt xuất, nhân tài trẻ tuổi của Lý Gia có lúc nào không xem nàng như mặt trăng trên bầu trời mà hết lòng nàng niu che chở? Thế nhưng tại sao tên biểu ca nổi danh tham hoa háo sắc này lại... Truyện "Đấu Thần "

Nghĩ đến đây, trong lòng Lý Na Na dâng lên một cổ cảm giác tức giận không thể ngăn cản. Thân hình nàng nhoáng lên, đã bay đến trước mặt Lý Dật, nàng cắn bờ môi kiều diễm ướm át, trầm giọng nói:

- Lý Dật biểu ca...

Lý Dật hơi khựng lại, một lát sau mới khẽ cười một tiếng nói: Truyen "Đấu Thần "

- Thế nào? Còn tìm biểu ca có chuyện gì thế?

Lý Na Na hít một hơi thật sâu, trên mặt lộ ra bộ dáng tươi cười, trầm giọng nói:

- Biểu ca gần đây lợi hại như vậy, ngay cả Đại biểu ca cũng không phải là đối thủ của người, xem ra đệ nhất ca thủ trẻ tuổi trong Lý Gia chúng ta, người là người mạnh nhất rồi? Thế nhưng Lý Na Na ta hết lần này đến lần khác đều không phục, hôm nay muốn lĩnh giáo Lý Dật biểu ca chỉ điểm một phen xem sao.

Nhìn thiếu nữ trước mặt bởi vì tức giận mà khuôn mặt đỏ bừng. Lý Dật nhin không được trong lòng cảm thấy buồn cười. Nói thật, hẳn không có hứng thú cùng một tiểu cô nương dây dưa, thế nhưng hẳn liếc mắt nhìn xung quanh mà không tìm được thờ dài một hơi.

Nhưng thiếu nữ đi theo Lý Na Na này tản ra mọi hướng, chặn tất cả lối đi của Lý Dật lại. Tuy rằng nói nếu Lý Dật muốn bỏ chạy thì họ không thể ngăn cản được. Thế nhưng hẳn cũng hiểu rất rõ đạo lý này, nếu không đuổi mấy Tiểu cô nương phiền phức này đi, sau này không chừng sẽ gặp nhiều phiền toái lớn hơn. Huống chỉ lúc tên bạch mã vương tử trong lòng các nàng lúc này lại bị một tên đại sắc lang hạ nhục, các nàng không tìm mình tính sổ mới là chuyện lạ.

Nghĩ đến đây, Lý Dật mỉm cười nói:

- Ngay tại chỗ này sao? Lý Dật gật đầu nói:

- Ngay tại chỗ này, Lý Dật biểu ca nên cẩn thận!

Vừa nói xong, chỉ thấy thân hình của Lý Na Na bỗng nhiên giống như một chiếc lá rụng, hướng về phía Lý Dật nhẹ nhàng lướt tới, nhưng cũng

không thấy nàng sử dụng Đấu kỹ gì, mà tay phải hơi chuyển bàn tay hướng về phía yết hầu Lý Dật chộp lại.

Một chiêu này khiến trong Lý Dật hơi kinh ngạc. Chiêu này thế tới mặc dù không mấy hung mãnh, thế nhưng lại khiến Lý Dật sinh ra một loại cảm giác tuyệt đối không thể phá giải được.

Thế nhưng, cũng chỉ là hơi kinh ngạc mà thôi

Lúc một trào này sắp chộp được yết hầu Lý Dật, hai chân của hắn đột nhiên hơi nghiêng đi. Thân hình như quỷ dị ngã về bên trái, liền nhanh chóng đứng lên. Trong sát na hai người lướt qua nhau, ngón giữa tay phải Lý Dật nhẹ nhàng lướt qua mặt Lý Na Na...

- Mặt của Na Na muội muội quả thực rất thom a...

Lý Dật quay người lại, đưa ngón giữa đặt dưới mũi người, quả nhiên người thấy một mùi hương nhàn nhạt không thể nói nên lời.

- Người... hỗn đản!

Khuôn mặt Lý Na Na trong nháy mắt đỏ bừng không gì sánh được. Chỉ có điều không biết là vì ngượng ngùng hay vì tức giận, nàng nhanh chóng xoay người lại, tay phải lóe ra một trận hồng quang nhàn nhạt, ngay sau đó một chưởng đã hướng về phía Lý Dật bổ đến.

- Huyền Vũ Cao cấp, Liệt Hỏa Nhu!

Liệt Hỏa Nhu, Đấu kỹ Huyền Vũ Cao cấp, chỉ có người tu luyện Hỏa hệ Công pháp mới có thể luyện tập. Đấu kỹ này huyền diệu vô cùng, phối hợp với Hỏa hệ Công pháp, có thể tưởng tượng được hiệu quả như thế nào.

Theo đó, thân hình Lý Na Na lần thứ hai lao tới Lý Dật. Chỉ bất quá do phần nộ, nên động tác của nàng mặc dù nhanh, nhưng dường như đã thiếu mất cái huyền diệu của nó.

Nhìn một chường nhắm vào mặt mình, Lý Dật trong lòng thở dài một hơi. Nếu như một chường này có thêm chút huyền diệu thì đã có thể đánh bại mình rồi, còn hiện tại thì...

Lý Dật không hề chậm trễ, đập về bên trái một cái, vừa vặn tránh được một chiêu uy thế hung mãnh đó, tay phải thuận thế đánh ra giống như loan đao, chớp mắt đã kết thúc.

Phốc phốc phốc~~

Vài tiếng “phốc” vang lên. Lý Na Na Trong nháy mắt sắc mặt trở nên tái nhợt vô cùng, sau đó hét lên một tiếng kinh hãi. Trên lòng bàn tay của nàng vừa hiện lên một luồng hồng quang nhàn nhạt đã tiêu thất, mà bởi vì mạnh mẽ sử dụng đấu khí, nên thân thể của nàng liền trở nên suy nhược, rồi ngã về phía sau.

Lý Dật mỉm cười, tay trái đặt trên eo Lý Na Na, chỉ nhẹ nhàng rung một chút Lý Na Na đã nằm trong lòng hắn rồi

Lúc này Lý Dật mới cảm nhận được rõ ràng, dưới tầm quần lụa hơi mỏng, cảm nhận được thân hình lả lướt của Na Na muội muội. Cái eo nhỏ tinh tế, chân dài mông vênh, nếu như không phải trước ngực thực sự hơi “phẳng” thì có thể xem như hoàn mỹ. Mà quan trọng nhất là trên người nàng toát ra hương vị nhàn nhạt, pha chút mùi vị khiến người khác như mê như say.

Nhìn thấy vẻ xấu hổ và giận dữ vô cùng của Lý Na Na. Lý Dật lộ ra một tia mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Na Na muội muội lẽ nào người không biết, nếu chưa ngưng kết thành Đấu Khí Toàn mà mạnh mẽ sử dụng Đấu kỹ cao cấp, rất có thể làm bản thân bị thương sao? Đến đây... để biểu ca vuốt ve xoa bóp một chút, tránh cho sau này lưu lại di chứng gì...

Dứt lời, tay Lý Dật chậm rãi sờ lên ngực Lý Na Na.

Lý Na Na hét toáng lên một tiếng, đẩy Lý Dật ra, lao đảo lùi về sau.

Mà nhưng thiếu nữ cùng nàng đến tìm Lý Dật tính sổ về mặt cũng kinh ngạc vô cùng.

Nên nhớ, lúc đầu Lý Tiều bại trong tay Lý Dật các nàng cũng không có ở đó, thế nhưng lúc này thấy thân thủ biến hóa như quỷ mị của Lý Dật, lại khiến các nàng kinh ngạc vô cùng. Vì sao Lý Dật có được thân thủ như thế? Đây chính là tên Thiếu gia phế vật của Lý Gia sao?

Trong nhất thời nhưng thiếu nữ này không biết nói gì, ngoại trừ tiếng thở dốc sợ hãi của Lý Na Na ra, ngay cả một chút thanh âm cũng không nghe thấy.

Lý Dật nở nụ cười tươi rói nói:

- Xem ra Na Na muội muội người đã hiểu lầm rồi Biểu ca ta quả thực không có chủ ý xấu gì. Mà là Đấu kỹ của người bị gián đoạn, nguyên khí trong cơ thể phản phệ lại, lúc này ngực nhất định là rất đau, đúng không? Biểu ca giúp người xoa bóp để giảm chút đau đớn mà thôi, không biết người nghĩ đi đâu rồi?

Lý Na Na lúc này mới chậm rãi điều hòa hơi thở, nàng nhìn chăm chăm Lý Dật, một lát sau mới dậm chân một cái, thấp giọng nói:

- Lý Dật biểu ca quả nhiên lợi hại chỉ mong rằng không phải là ngẫu nhiên. Biểu ca hãy yên tâm! Tại Đại hội Tông tộc, Na Na nhất định sẽ đòi lại những gì xảy ra ngày hôm nay!

Mặc dù như vậy, nhưng trong ánh mắt của nàng đã có vài phần sợ hãi xem ra nàng thực sự sợ Lý Dật giúp nàng “xoa bóp” rồi

Đối với tuyên bố cuối cùng của tiểu mỹ nữ “ngực phẳng”. Lý Dật chỉ bĩu môi liền bỏ đi. Chỉ cần lúc mình làm chính sự, vị tiểu mỹ nữ này đừng tới tìm mình gây phiền phức là tốt lắm rồi

Lý Dật vừa rời đi. thư phòng của Lý Hàn đã xuất hiện trong tầm mắt. Cùng lúc đó, thanh âm của Xà Tôn Giả lại vang lên trong đầu Lý Dật:

- Không ngờ tiểu tử người còn trẻ mà kinh nghiệm chiến đấu đã phong phú như vậy, ngay cả một tia đấu khí cũng không sử dụng lại có thể đối phó với một đối thủ Bát Tinh nguyên khí sử dụng Đấu kỹ. Xem ra ta đã chọn không sai người. Bất quá, tiểu tử người tuy rằng đối phó với địch nhân vô cùng xảo diệu, nhưng đó là đối với người không phải trong nghề- Nếu gặp đối thủ dưới cấp bậc Đấu Sư, người có thể dùng mưu thủ thắng, thế nhưng nếu như đối phương đã tấn cấp đến cấp bậc Đấu Sư, như vậy trò phi thực lực của người và hãn tương đương, bằng không thì người cũng không dễ dàng chiếm tiện nghi như vậy đâu...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tinh Táp

Q.1 - Chương 17: Tinh Táp

Lý Dật cười nhẹ nói:

- Nếu đã như vậy, lão quỷ người không bằng hãy dạy ta đi, lỡ như gặp phải cường giả cấp Đấu Sư cũng có thể có biện pháp để thủ thắng, đúng không?

Xà Tôn Giả nghe xong liền ghen lời, một lát sau mới cười hắc hắc nói:

- Ta tất nhiên có biện pháp, chỉ có điều nếu người muốn biết phương pháp đó, không bằng hãy bái sư trước đi. Nếu không, ta hà cớ gì phải đem những bản lĩnh này dạy cho người

Lý Dật hừ một tiếng, thấp giọng nói:

- Tham nhiều sẽ không tốt, cái gọi là biện pháp của người e rằng hơn phân nửa là sử dụng Đấu kỹ đẳng cấp cao, đúng không? Thế nhưng, theo ta được biết, đẳng cấp Đấu kỹ càng cao thì yêu cầu đối với đấu khí sẽ

càng lớn. Lấy Tứ Tinh nguyên khí của ta hiện nay đừng nói là sử dụng cao cấp Đấu kỹ, phỏng chừng còn chưa kịp sử dụng, thì đã cạn kiệt nguyên khí rồi, ta sẽ không ngu xuẩn như mấy người đó đâu, căn cơ không tốt, mấy thứ này có học cùng chỉ là quyền hoa tú cước mà thôi.

Xà Tôn Giả dường như sững sốt trong chốc lát, thanh âm của hắn trong đầu Lý Dật lần thứ hai vang lên:

- Tiểu tử, người đừng tưởng người và những người khác giống nhau. Bộ đấu kỹ kỳ dị của người ta thấy không cần tiêu hao một chút đấu khí nào.

Hiển nhiên, thân thủ của Lý Dật là do kiếp trước từ trong huấn luyện mà có được. Tuy rằng chỉ mới hồi phục ba bốn phần, thế nhưng trong mắt Xà Tôn Giả cũng đã là một bộ Đấu kỹ kỳ dị rồi. Đương nhiên, Lý Dật cũng không nhàn rỗi đến mức nói cho hắn biết, đây rốt cuộc là cái gì

Chỉ có điều ngay cả lão quỷ thần bí này cũng không nghĩ ra bản thân mình kiếp trước phải trải qua thiên chuy bách luyện mới có thể luyện thành thân thủ kỳ dị như vậy, xem ra, mình lúc rảnh rỗi phải đem nó cải tiến một lần a.

Bộ công phu của Lý Dật kiếp trước chính là do lúc hắn trải qua chém giết trong thời gian dài mà sáng tạo ra, hắn gọi nó là “Huyền Sát”. Trong thế giới ngầm kiếp trước, bộ “Huyền Sát” này của Lý Dật có thể nói là đại danh鼎鼎, không ít cao thủ của thế giới ngầm đều nuốt hận bỏ mình vì nó.

Chỉ có điều tuy rằng bộ Huyền Sát này lợi hại, nhưng trong nhận thức của Lý Dật, nó cũng không hoàn mỹ lắm, rất nhiều chiêu số còn chưa lợi hại đến tận cùng. Thế nhưng mặc dù là như vậy, nhưng chỉ với thủ đoạn và lực sát thương nó đem lại thì cũng đã có thể đi lại trên Đại Lục Đấu Thần rồi.

Những tiểu bối ở Lý Gia này hầu như không có kinh nghiệm chiến đấu gì, sao có thể là đối thủ của Lý Dật chứ?

Đang lúc hai người nói chuyện thì thư phòng của Lý Hàn đã xuất hiện trước mắt. Xà Tồn Giả cùng thức thoir im lặng, chỉ còn lại một mình Lý Dật đang ho khan mấy tiếng sau đó gõ nhẹ lên cửa thư phòng.

- Là Dật nhi sao? Vào đi!

Thanh âm trầm ồm của Lý Hàn truyền ra ngoài.

Lý Dật chậm rãi đẩy cửa ra đi vào, bày một bộ dáng tươi cười nhàn nhạt phù hợp với thân phận hiện tại của hãnl lúc này, nhẹ giọng nói:

- Bái kiến phụ thân đại nhân.

Thư phòng của Lý Dật cũng không xa hoa như trong tưởng tượng. Hai bên của thư phòng để một loạt các giá sách, trên đó có một vài quyển sách không có tên, còn ở chính giữa thư phòng đặt một cái bàn rộng, trên đó tùy tiện sắp đặt các loại văn thư.

Lý Dật tùy ý nhìn một chút liền nhìn ra trong số đó có văn thư về tài chính lưu thông của gia tộc. Người bố trí các loại văn thư này tựa hồ càng cẩn thận đối với những loại văn thư này hơn, trên bề mặt văn thư này không biết có một tia sáng kỳ dị gì phủ lên, đây có lẽ cũng là một loại bảo mật nào đó. Truyện "Đấu Thần "

Lý Hàn ngồi ở phía sau bàn học, tay trái cầm một văn thư màu đen, tay phải nhẹ nhàng lật, thấy Lý Dật đi đến, hãnl chỉ tùy ý cười rồi nói:

- Thế nào, ngày hôm qua đem nữ nhân đến phía sau hậu sơn cấm địa đùa giỡn, mà trong ngày hôm nay lại đùa giỡn với nữ nhân ở hậu sơn cấm địa tiếp, có phải ngày mai khi xuất hiện sẽ đạt đến Ngũ Tinh hay không?

Đối với việc Lý Hàn chỉ vừa liếc mắt đã nhìn ra cảnh giới của mình, và biết hôm qua mình đã làm chuyện gì, trong lòng Lý Dật cũng không chút kinh ngạc. Nếu vị phụ thân tiện nghi này không làm được những điều đó, như vậy bản thân mình cũng không cần phải quá xem trọng ông ta làm gì

Nghĩ đến điều này, Lý Dật hít một hơi thật sâu mới thấp giọng nói:

- Phụ nhân nói đùa rồi... Hôm qua đưa nữ nhân kia đến hậu sơn cấm địa là vì nữ nhân đó có vật mà ta muốn, cho nên...

Vùng lông mày giữa trán Lý Hàn hơi giãn ra, trên mặt lộ ra một tia tiếu ý, một lát sau mới nhẹ giọng nói:

- Ta mặc kệ con đem nữ nhân kia vào hậu sơn cấm địa để làm gì, chỉ cần không ảnh hưởng quá trình tu luyện của con là được rồi... Bất quá cũng phải nói, ta thật không ngờ chỉ trong một tháng mà con đã đạt đến cảnh giới Tứ Tinh nguyên khí. So với những thiên tài trong gia tộc còn nhanh hơn rất nhiều. Mẫu thân con không phải để lại cho con là Công pháp cấp Bạch Hổ chứ? Nếu không làm sao có thể nhanh như vậy được?

Nói đến đây, trong mắt Lý Hàn cũng xuất hiện một tia lửa nóng.

Phải biết rằng, Công pháp mà lúc trước hãn tu luyện cũng chỉ là Chu Tước Trung cấp, nếu như nhi tử của hãn luyện một Công pháp cấp bậc Bạch Hổ, nói vậy sau này thành tựu khó mà hạn lượng.

Lý Dật hơi sửng sốt, bản thân hãn cũng không biết rõ Thiên Ma Cửu Biến rốt cuộc là Công pháp cấp bậc gì, nghe thấn cầu hỏi của Lý Hàn nhất thời cũng không biết nên trả lời thế nào.

Nhưng không ngờ Lý Hàn nhìn về mặt của hãn. lại hiểu lầm. đột nhiên thờ dài một hơi nói:

- Cũng đúng, mẫu thân của con lai lịch thần bí, Công pháp mà nàng để lại cho con hơ phân nửa có điều gì đó bí ẩn, ta cũng không hỏi nữa... Chúng ta nói chuyện khác đi... Nghe nói hôm qua con đã đánh bại tên tiểu tử Lý Tiều phải không?

Lý Dật lộ ra biểu tình có chút xấu hổ nói:

- Phụ thân đại nhân lại nói đùa ta rồi, ngày hôm qua ta làm sao có thể đánh bại được Đại biểu ca chứ? Đó là do biểu ca nhường ta mà thôi...

Nói đến đây, trong lòng Lý Dật cũng âm thầm cảnh giác, dù sao tên tiểu tử Lý Dật trước kia cũng là một phế vật, có rất nhiều người đều biết điều này. Thế nhưng bản thân mình hai hôm nay dường như có chút quá phôi trương, nếu để bị vị phụ thân tiện nghi này nhìn ra được điều gì đó e rằng, sẽ không tốt.

Không ngờ Lý Hàn phảng phất như không để ý thấy vẻ mặt của hắn, đột nhiên thở dài một hơi nói:

- Mới vừa rồi con cùng Na Na động thủ, thân thủ cùng với của mẫu thân của con năm đó không khác biệt lắm. Phỏng chừng hôm qua lúc cùng động thủ với Lý Tiều, con cũng dùng nó phải không? Mẫu thân của con năm đó vẫn không chịu nói rõ cuộc bản thân sử dụng Đấu kỹ cấp bậc gì, thế nhưng nàng đã đem tất cả truyền cho con. Trái lại, phụ thân như ta lại không có bản lĩnh gì truyền dạy cho con.

Lý Dật ngẩn người, lần này không phải hắn giả vờ, hắn tuyệt đối không ngờ Huyền Sát của mình lại giống với Đấu kỹ mà vị mẫu thân kia sử dụng.

Nếu đem những chiêu số này so sánh với Đấu kỹ, xem chừng ít nhất cũng phải là cấp bậc Chu Tước. Mà Thiên Ma Cừu Biến Công pháp vô cùng quý dị vô cùng, còn mơ hồ còn có quan hệ không nhỏ với lão biến thái kia. Xem ra vị mẫu thân tiện nghi đó của mình, lai lịch chỉ sợ cũng không đơn giản.

Thấy bộ dáng sững sờ của Lý Dật, Lý Hàn nhẹ giọng cười nói:

- Bất quá, Dật nhi à, có chuyện này ta phải nói trước với con. Tên Lý Tiều đó con muốn đánh thì đánh, muốn giết thì giết, chỉ cần còn có ta ở đây, bốn tên trưởng lão kia cũng không thể làm gì được con...

Nói đến đây thì Lý Hàn đổi giọng, bỗng trở nên nghiêm nghị:

- Thế nhưng ta cảnh cáo người. Na Na là một cô gái tốt, bản tính của người như thế nào, làm cha như ta có thể không rõ ràng sao? Nếu như

người chỉ muốn đùa giỡn, thì liền rút khỏi gia tộc cho ta... Trừ phi người đối với nàng thật tâm, bằng không nếu lần sau người còn khinh bạc nó như thế, làm cha như ta sẽ là người đầu tiên không tha cho người!

Lý Dật cười có chút xấu hổ, thấp giọng nói:

- Ta biết rồi

Lý Hàn gật đầu, lúc này mới thản nhiên nói:

- Được rồi, ngày hôm nay con chắc sẽ không vô duyên vô cớ đến tìm ta, nói đi, có chuyện gì?

Lý Dật ho khan một chút, rồi thấp giọng nói:

- Điều này... Phụ thân đại nhân à... chuyện này... Có thể cho ta một chút... một chút... tiền...

Việc này tuy rằng cũng không phải to tát gì, thế nhưng Lý Dật vẫn có chút xấu hổ. Thế nhưng Lý Hàn lại bày ra bộ dạng tựa cười mà không phải cười nói:

- Tiểu tử người không phải trước đây mỗi lúc thiếu tiền đều chạy đến cửa hàng của Lý Gia để cầm đồ sao? Như thế nào lần này lại biết mà tìm đến ta vậy?

Lý Dật vuốt vuốt mũi, cười hắc hắc nói:

- Số tiền này... có chút... có chút... hơi lớn... cho nên...

Lý Hàn gật đầu nói:

- Xem ra muốn tốc độ tu luyện của người nhanh hơn, người cần mua thứ gì đó rồi, đúng không? Ta cũng không hỏi người muốn mua cái gì... Nói đi, cần bao nhiêu?

Lý Dật chần chờ một chút, mới mở năm ngón tay ra.

- Năm mươi kim tệ?

Lý Dật lắc đầu.

- Năm trăm?

Lý Dật vẫn lắc đầu, có chút lúng túng nói:

- Là... năm vạn kim tệ.

Phụt—

Lý Hàn mới uống một ngụm trà, còn chưa kịp nuốt đã vội phun ra, một lát sau mới hừ một tiếng nói:

- Người há miệng lớn thật, năm vạn kim tệ ư? Đây chính là thu nhập nửa năm của Lý Gia... Người quả thật không đơn giản, một lần mà đã muốn nhiều như vậy rồi... Truyện "Đấu Thần "

Lý Dật thầm trợn mắt, nhưng trong lòng chỉ biết cười khổ.

Chuyện này quả thực không còn biện pháp a. Muốn tăng tốc độ tu luyện Thiên Ma Cửu Biến thì cần vũ khí cao cấp, mà những vũ khí cao cấp đó có loại nào không phải nghìn vàng khó cầu chứ? Bản thân mình muốn năm vạn kim tệ cũng chỉ là thử thời vận mà thôi, nếu như thực sự gặp được vũ khí cấp bảy, như vậy trong hai tháng đột phá được Đấu Gia, có lẽ cũng không quá khó khăn.

Thấy biểu tình của Lý Dật. Lý Hàn nhẹ lắc đầu rồi thở dài một tiếng nói:

- Được rồi, được rồi... Tiểu tử người từ lúc có được Công pháp mẫu thân để lại, liền trở nên thần thần bí bí, ta cũng không biết người đang suy nghĩ gì nữa. Năm vạn kim tệ này ta sẽ cho người, ta cùng không quan tâm người dùng nó thế nào... Thế nhưng ta có một yêu cầu, đó là trong Đại hội Tông tộc hai tháng sau, người ngàn vạn lần không được làm mất mặt Lý Gia ta.

Dứt lời, Lý Hàn gõ lên bàn một cái, một cái Tinh Tạp nhỏ màu trắng liền xuất hiện trong tay ông ta, ông ta tiện tay ném cho Lý Dật, thản nhiên nói:

- Đây là Tinh Tạp chứa hơn năm vạn kim tệ, về phần dùng như thế nào, chắc không cần ta dạy con nhỉ? Truyện "Đấu Thần "

Lý Dật hơi gật đầu, hẩn nhanh chóng bỏ Tinh Tạp vào trong ngực, sau đó mới lộ ra khuôn mặt rạng rỡ nói:

- Phụ thân đại nhân, có thứ này, ta nghĩ trong hai tháng tới sẽ không khiến người thất vọng đâu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phòng Đấu Giá

Q.1 - Chương 18: Phòng Đấu Giá

Đi trên con đường sóng người cuộn cuộn, lúc này Lý Dật đã mua một bộ áo choàng màu đen khoác lên người, ngay cả khuôn mặt cũng giấu trong bóng tối. Đây là thủ đoạn cải trang mà đại đa số các Dong binh đều thích dùng nhất, cho nên ở trong Vạn Triều Thành này tuyệt đối sẽ không khiến người khác chú ý. Truyện "Đấu Thần "

Dù sao đã quyết định đi mua vũ khí cao cấp. nếu như bị người trong gia tộc phát hiện ra điều gì đó, chắc chắn sẽ không tốt, cho nên mới phải cải trang thế này, chuyện này cũng có chút bất đắc dĩ.

Dưới lớp áo choàng rộng thùng thình, mảnh Tinh Tạp trong ngực không ngừng xóc nảy, lúc này, Lý Dật đối với thứ Tinh Tạp này đã có vài phần lý giải.

Có người nói Tinh Tạp là do một tổ chức thần bí nào đó trên Đại Lục Đấu Thần tạo ra, chỉ cần bản thân có loại Tinh Tạp này, như vậy lúc giao

dịch. chỉ cần trực tiếp đem những chữ số trên đó giao cho đối phương, là phương pháp tiện lợi và nhanh nhất.

Dù kim tệ có tốt như thế nào, nhưng khi mang theo thì rất bất tiện. Giao dịch thông thường thì còn được, thế nhưng giao dịch ngàn vạn trở lên nếu không có Tinh Tạp này thì quả thật khó khăn vô cùng

Huống hồ, có người còn nói loại Tinh Tạp này có thể đổi thành kim tệ tại bất cứ thành thị nào trên Đại Lục Đấu Thần, cho nên khi sử dụng nó cũng không phải lo lắng gì.

Một trận thanh âm cổ quái vang lên trong đầu Lý Dật:

- Tiểu tử, không ngờ nhà của ngươi cũng có Tiền à, không ngờ một hơi đã xuất ra nhiều như vậy. Xem ra hình như ngươi bất luận như thế nào cũng phải trong hai tháng trở thành Đấu Giả thì phải?

Lý Dật hừ một tiếng, cúi đầu nói:

- Nói nhảm!

Xà Tôn Giả thân nhiên nói:

- Đã như vậy, ngươi nên cầu khẩn ở Phòng đấu giá tìm được vũ khí cao giai đi. Nói cách khác, bằng không, nếu ngươi muốn đột phá cũng có thể sử dụng biện pháp thứ hai... Trong Vạn Triều Thành này cũng có vài cường giả, nếu như thực sự không được thì ta giúp ngươi xử lý toàn bộ bọn chúng, để ngươi luyện hóa bọn chúng thành mầm mống đấu khí là được

Lý Dật trợn tròn mắt

Buồn cười. Vạn Triều Thành này quả thật là có vài cường giả, thế nhưng loại cường giả cấp bậc này, có thể nói giết là giết sao? Vạn nhất đến lúc đó trộm gà không xong còn mất năm gạo, e rằng lúc đó muốn khóc cũng không được. Lý Dật còn chưa tự đại đến mức cho rằng mình là thiên hạ vô địch

Huống hồ, chuyện thôn phệ linh hồn để luyện hóa đấu khí người khác. Lý Dật có chút không hài long, tuy rằng kiếp trước hẳn là một sát thủ, thế nhưng loại chuyện này mơ hồ có chút ghê rợn, đáng khinh bỉ.

Lúc hai người nói chuyện, xa xa ở phía đầu đường, một kiến trúc hình mái vòm đã xuất hiện trong tầm mắt.

Kiến trúc mái vòm này chiếm một phần vị trí của con đường này, người thường ngay cả tư cách đến gần cũng không có. Người ra vào loại địa phương này, nếu như không có bối cảnh thân phận gì, như vậy thì ít nhất cũng phải là một cường giả cấp Đấu Sư, nếu như chỉ là một Đấu Giả, sợ rằng cũng không có tư cách đi vào nơi này

Có người còn nói Phòng đấu giá này không thuộc về bất kỳ thế lực nào trong Vạn Triều Thành này, mà thuộc về sở hữu của một gia tộc Thần bí trải rộng trên khắp toàn bộ Đế Quốc này. Nghe nói thực lực của gia tộc này cũng rất kinh người, cùng với Hoàng thất Thiên Phong cũng có quan hệ rất lớn. Cho nên mở loại địa phương này ở Vạn Triều Thành lâu như vậy mà còn chưa thấy ai dám đến Phòng đấu giá này để làm loạn

Chậm rãi đi đến cuối đường, bị binh khí của một đám thị vệ chặn lại. Lý Dật đem Tinh Tạp trong tay xuất ra, cười nhẹ nói:

- Phí vào cửa vẫn là năm kim tệ như trước sao?

Một tên thoạt nhìn như là thủ lĩnh của đám thị vệ, ánh mắt rơi trên Tinh Tạp Lý Dật đang cầm trong giây lát, trong mắt liền hiện một tia dị sắc. Phải biết rằng, người có thể sử dụng loại Tinh Tạp này không phải cường giả cấp Đấu Vương thì cũng là nhân vật có thể lực một phương. Mặc kệ đây là loại người nào thì mấy tên thị vệ nho nhỏ như bọn họ đều không thể trêu vào.

Tên thủ lĩnh kia lập tức lộ ra bộ dáng tươi cười, ân cần nói:

- Vị đại nhân này nói đùa rồi, Phòng đấu giá chúng ta sớm đã có quy định, quý khách đến đây mà cầm Tinh Táp trong tay thì không chỉ không thu thuế kim tệ, mà còn dùng ghế khách quý để chiêu đãi. Đại nhân, mời...

Dứt lời, tên thủ lĩnh thị vệ này liền đưa tay kéo một sợi dây gần cửa.

Một tiếng “đinh đinh” nho nhỏ vang lên, chỉ thấy một tấm màn trên cửa chậm rãi kéo lên. Một người ăn mặc một thân phục sức thị nữ, khuôn mặt có chút thanh tú đi lại, đến nơi liền thi lễ rồi nói:

- Để tiểu nữ dẫn đường cho đại nhân.

Y phục thị nữ mặc dù có chút bảo thủ, nhưng ở vị trí phần ngực lại có một lỗ hổng, chỉ cần khi khom người xuống hành lễ, thì người khác có thể dễ dàng nhìn thấy cái khe sâu hun hút hấp dẫn mê người kia.

Lý Dật tất nhiên biết đây là một loại thủ đoạn để hấp dẫn khách nhân của Phòng đấu giá, đa số các nam nhân đều thích loại suy nghĩ như vậy.

Lý Dật cũng không lên tiếng, mà để thị nữ này dẫn vào trong.

Lúc vào cửa, thì thấy một phòng khách có chút trống trải, hai bên có một cái thông đạo, thỉnh thoảng lại có người ra vào. Thế nhưng thị nữ này cũng không dẫn Lý Dật vào thông đạo, mà dẫn Lý Dật lên một cái cầu thang rộng rãi, vừa đi vừa giải thích:

Đại nhân, lầu một là nơi của những khách nhân bình thường, khó tránh khỏi có vài phần thô tục tồi tệ. Lầu hai đều là ghế dành cho khách quý, mong rằng đại nhân sẽ hài lòng. Không biết đại nhân lần này đến Phòng đấu giá chúng ta là muốn mua gì? Chúng ta sẽ cung cấp một số tin tức tốt có liên quan đến thứ ngài cần.

Thấy thị nữ này mặt không đổi sắc, nghiêm chỉnh nói trong lòng Lý Dật khẽ cười. Hẳn tất nhiên biết, đây cũng là một thủ đoạn của Phòng đấu

giá, dùng để thăm dò các khách nhân, dù sao nhưng khách nhân ở đây trong mắt Phòng đấu giá đều là những con dê béo a.

Lý Dật thản nhiên nói:

- Chỉ là tùy tiện nhìn một chút mà thôi.

Thị nữ kia hơi sững sốt, thế nhưng liền nhanh chóng lộ ra bộ dáng tươi cười nói:

- Xem ra vị đại nhân này cũng nghe nói ở Phòng đấu giá của chúng ta vừa xuất hiện hai món đồ tốt đúng không? Ta cũng không gạt đại nhân làm gì, ngày hôm nay rất nhiều đại nhân vật đều tới đây vì hai thứ đó.

-Ồ!

Lý Dật cố gắng lộ ra một chút ngữ khí khiếp sợ hỏi:

- Không biết đây là vật gì mà có thể làm nhiều người quan tâm như vậy?

Thị nữ cười hi hi đáp:

- Chuyện này ư, nếu đại nhân đã không biết thì ta cũng không dám nói lung tung, bất quá ta có thể nói cho đại nhân biết, bất luận là ai cũng sẽ động tâm vì hai thứ đó...

Đang lúc nói chuyện thì thị nữ đã dẫn Lý Dật đến một cái bục nhỏ. Cái bục chỉ khoảng mười mét, ở phía trên có đặt bảy tám cái ghế dựa có thể nằm thoải mái, đến gần một chút có thể thấy trên những chiếc ghế đều có khách nhân. Từng khách nhân đều có mấy người mặc trang phục thị nữ đứng bên cạnh, phía sau mấy người đó còn có một đám thị vệ.

Trong Phòng đấu giá có chút âm u, cho nên từ góc độ của Lý Dật cũng không thể nhìn thấy rõ nhưng đại nhân vật này là ai. Huống hồ hẳn cũng không quá hứng thú với bọn họ, vừa ngồi xuống một góc tối liền quan sát xung quanh.

Phòng đấu giá này là một căn phòng hình tròn, ở tầng thứ nhất có vô số người đang hò hét, tạo thành một trận âm thanh đình tai nhức óc. Loại âm thanh này khiến cho Lý Dật cảm thấy buồn bực, thế nhưng cũng biết đây là chuyện không có biện pháp.

Ở trung tâm tầng thứ nhất có một cái đài hình bán nguyệt rộng rãi, trên đài là một lão già khuôn mặt gầy gò đang thấp giọng giới thiệu cái gì đó.

Hiển nhiên lão già này phụ trách bán hàng đấu giá này cũng có tu luyện đầu khí. Hẳn tuy rằng chỉ nhỏ giọng nói thế nhưng thanh âm phát ra lại vang vọng vô cùng, trong Phòng đấu giá phát ra rõ ràng không gì sánh được.

Với tu vi này, hiện nay Lý Dật cũng không đạt đến, cho nên hẳn chỉ có thể từ xa nhìn thoáng qua thứ mà lão già kia đang bán đấu giá.

Thị nữ bên cạnh chu đáo dọn một chút điểm tâm trái cây cho Lý Dật rồi rót cho hắn một chén rượu nho màu hồng phách, sau đó mới nhẹ giọng nói:

- Đại nhân, không biết là ngài có muốn thị nữ phục vụ hay không, nếu như có, chỉ bằng để ta...

Lý Dật gật đầu không đáp, khuôn mặt thanh tú của thị nữ kia liền lộ ra thần sắc kinh hãi, bất quá nàng cũng không dám làm gì quá phận, chỉ đến phía sau Lý Dật, đặt tay lên vai hắn khẽ bóp.

Hiển nhiên thủ pháp của thị nữ này đã qua huấn luyện đặc thù, tuy rằng không dùng khí lực nhiều, nhưng lại khiến người khác cảm thấy rất thoải mái. Đối với loại cảm giác này Lý Dật cũng không kháng cự, hẳn chỉ tiện tay nàng chén rượu đưa trước mặt, ánh mắt thì rơi trên đài đấu giá.

Lúc này, lão già ở trên đài đang cố gắng giới thiệu một viên Tinh hạch Ma thú cấp ba. Loại Tinh hạch này có rất nhiều tác dụng. Bất kể là chế tạo loại trang bị vũ khí gì, thậm chí là tu luyện một số Công pháp Đấu kỹ đặc thù cũng đều cần dùng nó. Mà Ma thú cũng chia làm chín cấp, dựa theo cấp bậc tu luyện đấu khí cũng tương đương. Ma thú cấp ba tuy rằng

chỉ thuộc cấp Đấu Sư, thế nhưng cũng đã hiếm có rồi. Dù sao Ma thú trời sinh đều có một số kỹ năng Đấu kỹ, ngoài ra thể lực lại cường hãn, muốn săn được cũng không dễ dàng. Truyện "Đấu Thần "

Bất quá, Tinh hạch của Ma thú cấp ba mặc dù tốt, thế nhưng giá tiền hiển nhiên cũng không thấp, cho nên ở lâu một cũng không có mấy người dám ra giá. Cuối cùng bị một khách quý ở lâu trên thoạt nhìn vẻ mặt có chút lo lắng mua được với giá ba nghìn kim tệ. Truyện "Đấu Thần "

Lão già này Lý Dật cũng thoáng nhìn qua, nhưng cũng không biết lão ta là ai, cuối cùng đành dời tầm mắt về phía đài đấu giá.

Theo thời gian trôi qua, từng kiện vật phẩm không ngừng bị người khác mua, trong đó có một số vũ khí cấp hai cấp ba. Tuy rằng khí Huyết sát toát ra từ nó cũng khiến Lý Dật có chút động tâm, thế nhưng hắn cũng không mở miệng, dù sao Xà Tôn Giả cũng đã từng nói nhưng thứ vũ khí này không tốt được bao nhiêu cho mình

- A, a. thứ được đấu giá tiếp theo hình như có chút nặng thì phải. Lão già trên đài vỗ vỗ tay, trên mặt lộ nụ cười có chút đặc ý nói:

- Ta nghĩ mọi người hôm nay đến đây, hơn phân nửa là vì hai thứ cuối cùng, cho nên ta cũng sẽ không thừa nước đục thả câu, thứ đầu tiên chính là...

Nói rồi hắn nhẹ nhàng vung tay lên, một người hầu đi theo nhanh chóng đem một cái hộp đưa đến trước mặt hắn, tiện tay mở nắp hộp ra, một cái Quyển trục liền xuất hiện trong mắt mọi người.

Nhất thời, ánh mắt toàn trường đều bùng lên một tia lửa nóng.

- Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp: Thanh Vân Thủ!

Chu Tước Trung Cấp

Q.1 - Chương 19: Chu Tước Trung Cấp

Ánh mắt nóng bỏng của toàn trường khiến lão già đứng trên đài lộ ra vài phần đặc ý. Theo tình huống này tiếp tục phát triển, thì Quyển trực Đấu kỹ này tuyệt đối sẽ được người khác mua với một cái giá cao.

Cũng không thể trách được, vật này vừa xuất hiện thì đã khiến cho toàn trường trở nên sôi nổi.

Phải biết rằng, trên Đại Lục Đấu Thần, thực lực mạnh hay yếu phụ thuộc vào ba thứ: Được phân biệt theo đẳng cấp của mình, ngoài ra việc cấp bậc Công pháp và Đấu kỹ mạnh yếu cũng rất quan trọng.

Thân là một cường giả, điều quan trọng nhất đầu tiên chính là đẳng cấp, một Đấu Vương tuyệt đối lợi hại hơn một Đấu Sư, đạo lý này bất cứ ai cũng đều hiểu được. Thế nhưng nếu hai người đều là cấp bậc Đấu Vương, dưới tình huống số tinh bằng nhau, như vậy không cần nói cũng biết, người tu luyện Công pháp cấp bậc cao, như vậy thì sẽ lợi hại hơn. Mặc dù Công pháp cũng có một chút thuộc tính tương sinh tương khắc, thế nhưng nếu đẳng cấp vượt trội, thì cũng không đáng lo lắng. Cuối cùng, Đấu kỹ đối với cường giả rất quan trọng, chỉ có Đấu kỹ đẳng cấp cao, mới có thể khiến cho thực lực của một cường giả phát huy hoàn mỹ được, một số Đấu kỹ kỳ dị thậm chí còn có thể lấy yếu thắng mạnh.

Huống hồ loại Công pháp Đấu kỹ này, trong gia tộc còn có thể truyền lưu về sau, tạo thuận lợi cho hậu nhân.

Cho nên trên Đại Lục Đấu Thần này, bất kể là Công pháp hay Đấu kỹ thì từ trước đến nay nó vẫn là thứ khiến mọi người đều muốn tranh đoạt.

- Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp, Thanh Vân Thủ, sau khi tu luyện, hai tay sắc bén như đao, xuất thủ như hành vân lưu thủy, đối với người thích chiến đấu kiểu tay không đối địch mà nói thì không có nhiều loại Đấu kỹ quý bí tương tự như vậy.

Lão già trên đài thuận miệng kể ra điểm lợi hại của nó, ánh mắt nhìn về phía chỗ khách quý nhẹ nhàng nói:

- Không biết chư vị ở đây, đối với nó có bao nhiêu hứng thú a?

- Chu Tước Trung cấp à...

Lý Dật đang ngồi trong góc nheo mắt lại, thở nhẹ một hơi, trách không được thì nữ kia lại nói thứ hôm nay nhất định sẽ khiến cho các đại nhân vật hứng thú.

Phải biết rằng, Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp bí truyền của Lý Gia, từ trước đến nay đều chỉ có Gia chủ mới được tu luyện, mà lúc này xuất hiện trước mặt mọi người cũng chính là Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp. Nói cách khác. nếu như đoạt được đến tay, thì con đường trở thành cường giả của người tu luyện xem như đã xuất hiện đường tắt. Nói không chừng mấy năm sau, còn có tư cách xếp ngang hàng với Lý Gia.

Truyện "Đấu Thần "

Huống hồ đối với phần giới thiệu của Đấu kỹ, Lý Dật cũng có vài phần hứng thú. Với tâm tính của hắn cùng không nhận được xuất hiện ý đồ muốn có được thứ đó.

- Chỉ là một Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp mà thôi, có gì ghê gớm mà người cảm thán chứ? Nếu như người báỉ Bản tôn làm sư phụ. Bản tôn sẽ cho người một quyển Đấu kỹ Chu Tước Cao cấp...

Âm thanh của Xà Tôn Giả nhàn nhạt chậm rãi vang lên trong đầu Lý Dật.

- Quên đi...

Lý Dật trợn trắng mắt, liền mặc kệ lão quỷ này, lại đem ánh mắt của mình dời lên đài bán đấu giá.

Trên đài, bộ dáng tươi cười của lão già kia càng lúc càng đậm, hẳn chậm rãi vươn tay cầm quyển Đấu kỹ đó trong tay rồi nói:

- Đây là một quyển Đấu kỹ mà một Dong binh đã mất nửa đời đi tìm nó, dùng các Tàn phiến Đấu kỹ ghép lại. Nói vậy hẳn chư vị cũng biết. Tàn phiến Đấu kỹ trên Đại Lục Đấu Thần này tuy chẳng đáng giá bao nhiêu tiền, thế nhưng có thể ghép được một phần Đấu kỹ, há có thể dễ dàng sao? Hơn nữa, điều đó lại càng bảo chứng đây là một quyển Đấu kỹ còn nguyên chưa được sử dụng, chư vị có thể yên tâm mua nó!

- Đừng nói nhảm nữa! Nhanh báo giá đi!

Trong Phòng đấu giá đã có người gấp gáp rống lên.

Lão già cười hà hà, thản nhiên nói:

- Phải biết rằng Đấu kỹ cấp bậc Chu Tước là vô cùng hiếm có, bởi vậy lão hủ cũng không nhiều lời nữa. Vật này, tất nhiên phải có một cái giá phù hợp với thân phận của nó, chư vị nói có đúng không? Vậy đi, giá mà Phòng đấu giá quy định là... Mười vạn kim tệ!

Sau khi ngừng lại một chút thì lão già liền báo ra một cái giá khiến người khác kinh hãi khiếp sợ.

Giá này vừa báo ra, toàn trường liền truyền đến một trận hô hấp khó khăn. Với giá như vậy, cho dù là các Dong binh có liều mạng dốc sức làm việc hơn nửa đời người, cũng chưa chắc là có thể mua được.

Cho nên. lúc lão già nói ra những lời này, ánh mắt liền hướng lên chỗ của các vị khách quý.

Điều này rất rõ ràng là nói chỉ có khách quý mới có tư cách giành được.

Ở trên đó, Lý Dật cũng không nhịn được lắc đầu cảm thán. Hẳn vốn còn cho rằng trên người mình có năm vạn kim tệ sẽ có một chút tư cách tranh đoạt quyển Trung cấp Đấu kỹ này, không nghĩ rằng, lúc này ngay cả

ngưỡng cửa giành được Đầu kỷ này cũng không đạt tới, điều này thật khiến trong lòng hắn có chút phiền muộn.

Tràng diện sau một thời gian im lặng thì có một nam tử ngồi ở ghế khách quý dẫn đầu, thản nhiên nói:

- Mười hai vạn kim tệ!

Lý Dật nhắm mắt lại nhìn qua, lần này hắn đã nhìn thấy rõ. Nam tử đó còn trẻ, thoát nhìn tuyệt đối không quá hai mươi tuổi, tên là Long Ngạo Thiên, là một trong tam đại thế gia ở Vạn Triều Thành - Đại Thiếu gia của Long Gia. Bản tính người này và Lý Dật trước kia cùng không khác nhau nhiều lắm. đều là nhân vật tham hoa háo sắc. chỉ bất quá có một điều khác biệt đó là vị Long Ngạo Thiên này sớm đã là một Nhất Tinh Đấu Giả rồi

Lúc này bên cạnh Long Ngạo Thiên còn có hai nữ nhân mặc quần áo diễm lệ đang ở bên cạnh hầu hạ hắn. trên mặt hắn lộ ra Thần sắc thản nhiên như không, tựa như cũng không đem lần bán đấu giá này để vào mắt.

Thế nhưng từ con người hơi co rút lại của hắn. Lý Dật đã phát hiện tên Long Ngạo Thiên Thiếu gia này đã có chút khẩn trương rồi.

Bất quá nếu có người của Long Gia đến đây. vậy không biết Lý Gia và Mạc Gia có đến hay không.

Lúc Lý Dật đang còn suy nghĩ thì đã có một trung niên nam nhân khè cười. hắn liếc mắt nhìn Long Ngạo Thiên, sau đó đứng lên hướng về phía sàn đấu giá. thản nhiên nói:

• Mười lăm vạn kim tệ!

Mí mắt của Long Ngạo Thiên cũng không nháy lăm một cái. đem rượu nho màu hổ phách nhẹ nhàng uống một hơi. mới nhẹ giọng nói:

• Hai mươi lăm vạn kim tệ!

Trung niên nam nhân liếc mắt nhìn Long Ngạo Thiên, đột nhiên khè cười một tiếng nói:

- Xem ra quyển Đấu kv này đối với Long Đại Thiểu gia rất quan trọng a! Long Ngạo Thiên liếc mắt nhìn hắn một chút mới thản nhiên nói:

- Thì ra là Mạc Nhị gia. Ta còn tưởng rằng tên hỗn đản nào không có mắt muốn cùng tranh đoạt với Long Ngạo Thiên ta chứ. Thì ra là người của Mạc Gia... Mạc Nhị gia à. nếu như tiểu thư của người đến cầu xin ta. ta còn có thể cấp một chút mặt mũi, nếu như là người... ta thấy tốt nhất là quên đi.

Người gọi là Mạc Nhị gia kia nghe nói như vậy, cũng không tức giận gì, chỉ nhẹ nhàng hừ một tiếng, lầm bầm nói:

- Tiểu tử không biết trời cao đất dày. cho rằng trong nhà có chút tiền là có thể tùy ý tiêu xài sao?

Mặc dù nói vậy, nhưng vị Mạc Nhị gia này vẫn tiếp tục ra giá. thân nhiên nói:

- Hai mươi tám vạn kim tệ!

Phòng khách của lầu một trong nháv mắt đà bị số tiền đấu giá khiến cho nhất thời im

Nhóm dịch bìack

lặng. Rất nhiều người đều nhìn lên phía trên chỗ ngồi của khách quý. trên mặt một số người còn lộ ra Thần sắc phúc tạp pha lẫn ước ao và đổ kị.

Còn Lý Dật thì nghiêng người không ngừng nhìn hai người đang cạnh tranh nhau. đặc biệt là Long Ngạo Thiên, hẩn nhìn vài lần mới thì thảo khè lằm bằm:

- Long Gia và Mạc Gia đều có người tới. như vậy không biết người của Lý Gia có đến đâv không?

Quả nhiên. Lý Dật ở bên này còn chưa nói xong thì phía sau đà phát ra một hặn cười hà hà, một lão già dẫn theo một thị nữ chậm rãi đi đến. tùy ý ngồi xuống một cái ghế. lão ta liếc mắt nhìn lên sàv đấu giá. thân nhiên nói:

- Ba mươi vạn kim tệ!

Sau đó mới nhìn Long Ngạo Thiên và Mạc Nhị gia. hắc hắc cười nói:

- Mạc Nhị gia. Long Thiếu gia... Phòng đấu giá có đồ tốt như vậy cũng không báo một tiếng, nếu như lão hũ bò lờ lẩn này, chẳng phải là tiếc nuối cả đời sao?

Lý Dật nhìn về phía âm thanh phát ra. thẳm bùi mòi. người đó chính là Tam trưởng lão của LÝ Gia.

Long Ngạo Thiên tùy ý liếc mắt nhìn Tam trưởng lão một cái rồi thản nhiên nói:

- Thì ra là lão già người. Tuổi lớn sẽ không chạy lung tung. nơi này không thích hợp với người lớn tuổi như ngài ă...

Phía Mạc Nhị gia lại lộ vẻ tươi cười. sau đó nhẹ giọng nói:

- Tam trưởng lão. đã lâu không gặp rồi

Tam trưởng lão chấp tay đáp lễ, nhưng ánh mắt thì lại nhìn lên đài. ánh mắt nóng rực chợt lóe lên. Hiển nhiên hẳn đối với Đấu kv Chu Tước Trang cấp này trong lòng cũng muốn giành được.

Lão già bán đấu giá thấy một màn như vậy, trong mắt lại càng trở nên nóng bỏng cuồng nhiệt hơn. Nếu như không có tam đại gia tộc cạnh tranh, như vậy thì làm sao có thể nâng giá cao đến như vậy được?
Truyện "Đấu Thần "

- 1

Thấy trên chỗ khách quy có chút xu thế ôn lại chuyện xưa. hẳn hơi ho khan rồi cất tiếng:

- Ba mươi vạn kim tệ! Còn có ai ra giá cao hơn không?

Lời này vừa nói ra thì bầu không khí hòa hoãn ở chỗ khách quý nhất thời liền nóng trở

lại.

Vị Mạc Nhị gia vẫn đang chần chờ. Long Ngạo Thiên đẩy thị nữ bên người ra. chậm rãi đứng lên. hẳn nhìn Tam trưởng lão một cái lạnh lẽo. mới lạnh lùng nói:

- Ba mươi bảy vạn kim tệ!

Khóe mắt Tam trường lão co giật một trận. một lát sau mới thấp giọng nói:

- Ba mươi tám vạn kim tệ!
- Bốn mươi vạn kim tệ!

Long Ngạo Thiên sau khi báo ra cái giá này thì ngồi xuống.

Đến lúc này, Tam trường lão và Mạc Nhị gia đều không dám tùy ý tăng giá. dù sao cái giá này đối với tam đại gia tộc cùng không phải là một con số nhỏ. Nếu như xuất ra cái giá như thế. vậy sợ rằng cuộc sống sau này sẽ không còn tốt đẹp nữa.

Thấn thái độ của hai người kia. trong ánh mắt của Long Ngạo Thiên đã xuất hiện vài phần đặc ý. Cái giá bốn mươi vạn kim tệ này đã là cực hạn mà tài sản hãn có thể điều động được. Thế nhưng thân là một Đầu Già, Long Ngạo Thiên cũng rất rõ ràng, một quyền Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp đối với bản thân trọng yếu như thế nào. Không có tiền còn kiếm được. còn cơ hội có được Đấu kv Chu Tước Trang cấp này, nói không chừng cả đời cùng chỉ có lúc này mà thôi!

Ngay lúc hãn sắp bật cười. đột nhiên có một thanh âm lạnh lẽo từ trong góc phòng truyền

ra.

- Năm mươi vạn kim tệ!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Âm Húc

Q.1 - Chương 20: Âm Húc

Trong phòng khách liền nổi lên một trận xôn xao, ngay cả người của tam đại gia tộc trên phòng khách quý cũng xuất hiện vẻ mặt kinh ngạc. Truyện "Đấu Thần "

Ánh mắt của mỗi người đều đồng loạt hướng về phía góc phòng.

Một lát sau người trong góc phòng chậm rãi đứng lên, lộ ra khuôn mặt đầy sẹo chẳng chịt, vẻ mặt lạnh lùng hiện lên một tia tiểu ý, liếc mắt nhìn Long Ngạo Thiên rồi trầm giọng nói:

- Long Thiếu gia, lẽ nào người đã quên Âm Húc ta cũng ở đây hay sao?

Hai chữ Âm Húc vừa phát ra, trong ánh mắt của Tam trưởng lão và Mạc Nhị gia đều lộ ra vài phần châm chọc. Bọn họ vốn cho rằng Long Ngạo Thiên lần này chắc chắn đã giành được Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp rồi, thế nhưng không ngờ nửa đường lại xuất hiện một tên Trình Giáo Kim như vậy.

Sắc mặt Long Ngạo Thiên biến đổi mấy lượt, rốt cuộc hừ lạnh một tiếng, ngời xuống trầm giọng nói:

- Âm Húc! Người được lắm!

Hiển nhiên, hắn đã quyết định từ bỏ rồi. Người gọi là Âm Húc này cúi đầu cười đáp:

- Còn phải cảm ơn Long Thiếu gia không cùng tranh đoạt với ta nữa. Dứt lời, hắn ngẩng đầu nhìn lên sàn đấu giá, thản nhiên nói:

- Lão già kia, bây giờ không còn ai tranh đoạt với ta, thứ đó có phải là của ta rồi hay không?

Lão già trên đài bán đấu giá cũng không vì cách xưng hô của hắn mà lộ ra thần sắc dị dạng gì. Hắn quét mắt nhìn dò xét qua Phòng đấu giá một lượt, phát hiện không có ai ra giá, liền gõ búa, chậm rãi nói:

- Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp Thanh Vân Thủ đã là của người - Phó Đoàn trưởng Âm Húc, xin đợi sau khi bán đấu giá kết thúc thi đến hậu trường nhận.

Lý Dật vuốt vuốt trán, lúc này mới nhớ ra Âm Húc này là ai.

Gã Âm Húc này hình như là một tên Thất Tinh Đấu Giả, thành viên của nhóm Dong binh đoàn Huyết Lang. Nhóm Dong binh đoàn Huyết Lang có thể xem như là thế lực lớn nhất ở Vạn Triều Thành ngoại trừ tam đại gia tộc

Nghe nói, Đoàn trưởng của Dong binh đoàn Huyết Lang là phụ thân của tên Âm Húc này. Ông ta là một cường giả Đấu Sư đỉnh phong, hơn nữa trong Dong binh đoàn này còn có vài người Đấu Sư nữa . Có thể thấy thế lực của Dong binh đoàn Huyết Lang này rất lớn . Hơn nữa, thành viên của Dong binh đoàn Huyết Lang không người nào không phải kiếm ăn trên đầu đao ngọn kiếm, không ngày nào không động thủ, không chết không dừng, cho nên phụ cận Vạn Triều Thành, cũng không có mấy người dám đụng chạm vào đám người này. Truyện "Đấu Thần "

Chỉ có điều, người của Dong binh đoàn Huyết Lang cũng biết mình biết người, biết rằng không có khả năng nhúng tay vào chuyện ở trong Vạn Triều Thành, cho nên tổng bộ của bọn họ mới đặt ở một tòa trấn nhỏ phụ cận biên cảnh Vạn Triều Thành

Bất quá, Lý Dật đối với Dong binh đoàn Huyết Lang lại có vài phần hứng thú. Không phải bởi vì điều gì khác, mà bởi vì trong tay vị Đoàn trưởng đó có một thanh vũ khí cấp sáu, nhiều năm như vậy, vũ khí trên tay hắn không biết đã hấp thu bao nhiêu khí Huyết sát a!

Trên đài khách quý vẫn đang nổi lên phong ba, thì Quyển trục Thanh Vân Thủ trên sàn đấu giá đã được đưa xuống, lần này hai tên bồi bàn lại đặt một chiếc hộp lớn khác lên bàn.

- Hà hà, vật đầu giá tiếp theo đây, tuy rằng không trân quý bằng quyển Đấu kỹ vừa rồi, thế nhưng tin rằng sẽ có rất nhiều người hứng thú với

nó.

Nói xong, tay của lão già đó lại vỗ vỗ lên cái hộp một chút, cái hộp nhất thời bị nứt một vết nhỏ, một cỗ khí tức Huyết sát nồng nặc theo đó tràn ra, cỗ khí tức này khiến Lý Dật chấn động vô cùng, hẳn biết rằng lần này đến đây đã không uống công rồi.

Ngay cả Xà Tôn Giả cũng rất ngạc nhiên, thanh âm kèm theo vài phần nghi hoặc vang lên trong đầu Lý Dật:

Cỗ khí tức này...

Mở nắp hộp gỗ ra, một thanh loan đao hình dáng cấu tạo cổ xưa xuất hiện trong tầm mắt mọi người. Trong ánh mắt của lão già bán đấu giá nóng rực lên, hẳn chậm rãi cầm thanh đao lên, trầm giọng nói:

- Lang Nha Đao, binh khí cấp năm!

Ồ ...

Tràng diện trở nên sôi sục, so với quyển Đấu kỹ vừa rồi lại càng mãnh liệt hơn vài phần. Truyện "Đấu Thần "

Nguyên nhân rất đơn giản, binh khí cấp cao không chỉ ngàn vàng khó mua, hơn nữa lại không giống với Công pháp Đấu kỹ. Công pháp Đấu kỹ đều cần một thời gian dài tu luyện mới có thể tăng trưởng thực lực của người luyện, thế nhưng nếu một thanh vũ khí tốt rơi vào tay một cường giả, như vậy thực lực của hắn có thể nói là tăng vọt trong nháy mắt.

Cho nên mới nói, vũ khí tốt chưa chắc dễ xuất hiện hơn Công pháp đấu khí hiếm có.

Hơn nữa điều quan trọng nhất đó là, Lang Nha Đao trên sàn đấu giá tuy rằng là binh khí cấp năm, đẳng cấp không thấp, nhưng một vài gia tộc chưa chắc đã hứng thú với nó. Cho nên, một số gia tộc bình thường hoặc một vài người cùng có cơ hội đoạt được nó.

Tuy rằng không hiểu tại sao Phòng đấu giá lại xem vũ khí cấp năm là món hàng bán cuối cùng, thế nhưng ít nhất, đối với rất nhiều người mà nói, giá của Lang Nha Dao sẽ không cao như quyển Đấu kỹ Thanh Vân Thủ vừa rồi

Bởi vậy, trận đấu giá này lại càng thêm gay gắt quyết liệt.

Thế nhưng, lão già kia dường như đã nhìn thấu suy nghĩ của mọi người, hần mỉm cười rồi nói:

- Ta nghĩ rất nhiều người đều không rõ, tại sao món vũ khí cấp năm này Phòng đấu giá lại đem bán cuối cùng phải không? Đó là bởi vì Lang Nha Dao này có điểm đặc thù, đó là nguyên nhân mà chúng ta cảm thấy nó đáng giá như vậy. Nguyên nhân chỉ có một, đó chính là... Thanh đao này chính là của Đao Hoàng Ba Lâm lúc còn trẻ sử dụng, Ba Lâm năm đó đã cầm thanh Lang Nha Dao này khiêu chiến cường giả tứ phương, cuối cùng đã đột phá, trở thành Đệ nhất Đấu Hoàng của Đế Quốc Thiên Phong chúng ta!

Lời này vừa nói ra, toàn trường đều trở nên im lặng!

Đao Hoàng Ba Lâm, cường giả Đấu Hoàng trong truyền thuyết, là đỉnh cao mà mọi người đều ngưỡng mộ!

Tuy rằng không biết tại sao thanh đao năm xưa của nhân vật này lại xuất hiện ở đây, thế nhưng quả thực nó có giá trị đáng để xuất hiện sau cùng trong lần bán đấu giá này.

Ha ha, để biểu thị sự tôn kính đối với Đao Hoàng, chúng ta không thể xem thanh đao này như món vũ khí cấp năm bình thường được. Không biết giá khởi điểm tám ngàn kim tệ thì như thế nào?

Lão già bộ dạng cười nhạt, thế nhưng không ngờ lại xuất ra cái giá giết người không thấy máu này a!

Phải biết rằng, vũ khí cao cấp tuy rằng đáng giá, thế nhưng vũ khí cấp năm bình thường cũng chỉ một vạn kim tệ mà thôi, hơn nữa đó còn là giá của vũ khí mới nữa.

Mặc dù nói vũ khí cấp bậc này sẽ không dễ dàng bị hư tổn, thế nhưng rất hiển nhiên, đồ mới khẳng định có giá trị hơn đồ cũ nhiều.

Chỉ có điều, danh tiếng của Đao Hoàng quá lớn, cho nên cái giá này cũng không thể ngăn cản được nhiệt tình sục sôi trong Phòng đấu giá.

- Tám ngàn năm trăm kim tệ!

Lão già vừa dứt lời, liền có người rống lên.

- Cút! Năm trăm kim tệ cùng dám ra giá hay sao? Chín ngàn kim tệ!

Thanh âm ra giá vang lên không ngớt, thế nhưng rất hiển nhiên, trong phòng dù có nhiều người ra giá đến đâu, thì giá cũng không cao quá nhiều, rất nhanh giá đã lên hơn một vạn kim tệ.

Nhưng thanh Lang Nha Đao này đối với những người ngồi trên dãy khách quý cũng không lộ ra quá nhiều hứng thú, mỗi người chỉ bình thản nhìn.

Nhưng ngược lại hai chữ cấp năm lại khiến Lý Dật cảm thấy có chút thất vọng, hăn thấp giọng nói:

- Lão quý, người thấy thanh đao này..,

Thanh âm quái dị của Xà Tôn Giả vang lên bên tai:

- Khí Huyết sát trên thanh vũ khí này nồng nặc không gì sánh được, e rằng tên Đấu Hoàng gì gì đó, năm xưa đã dùng thanh vũ khí này giết không ít người. Vật này rất thích hợp để tu luyện Thiên Ma Cửu Biến. Phải đoạt được nó, ngày hôm nay dù phải trả bao nhiêu người cũng phải đoạt nó đến tay.

Quen biết Xà Tôn Giả lâu như vậy.(Đả: Mới gặp có một tẹo mà đã lâu)), đây là lần đầu tiên Lý Dật cảm thấy thanh âm của lão trở nên bức thiết cấp bách đến vậy. Hơn nữa khí Huyết sát trên Lang Nha Dao này, quả thực khiến hãn chấn động. Thứ tốt như vậy, hãn nhất định sẽ không bỏ qua

Ngay lập tức, Lý Dật ngẩng đầu lên, nhìn Lang Nha Dao trên sàn đấu giá, một lát sau dùng thanh âm bình thản nói:

- Hai vạn kim tệ!

Giá này vừa phát ra, trong phòng liền trở nên an tĩnh, phía dưới ồn ào nửa ngày cũng không qua được giá một vạn năm ngàn kim tệ, Lý Dật vừa ra giá, một hơi đã khiến giá tiền tăng lên như vậy.

Hơn nữa trang phục của Lý Dật có vài phần bí mật kín mít, trong phòng có một số người còn suy đoán rằng, hãn có phải là người của Phòng đấu giá giả trang hay không.

Đối với hắc y nhân đột nhiên xuất hiện, vài người ở dãy khách quý đều cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Chỉ có điều đối với người của tam đại gia tộc mà nói, lực hấp dẫn của vũ khí cấp năm cũng không lớn, huống hồ, bọn họ cũng không hứng thú với nó mà đi đắc tội với một người thoát nhìn thần bí cổ quái.

Thế nhưng tên Âm Húc nghe thấy Lý Dật ra giá, trong mắt liền hiện lên vẻ kinh ngạc vô cùng, chần chờ một lát, sau đó hãn mới thản nhiên nói:

- Hai vạn năm ngàn kim tệ!

Cái giá này vừa ra, trong phòng lại càng ngạc nhiên, ngay cả ánh mắt lão già trên sàn đấu giá cũng lộ ra vài tia dị dạng, phải biết rằng, giá của một thanh vũ khí cấp sáu đã là hai vạn năm ngàn kim tệ rồi.

Lý Dật hít một hơi, nhìn tên Âm Húc một cái rồi nói:

- Năm vạn kim tệ!

Đây là giá cao nhất mà hắn có thể xuất ra rồi.

Cái giá này khiến cho những người của tam đại gia tộc mở trừng mắt, khoe miệng giật giật, họ đã gặp qua nhiều kẻ bại gia, nhưng còn chưa gặp qua kẻ bại gia điên cuồng như thế, năm vạn kim tệ, với giá này đã có thể mua một thanh vũ khí cấp bảy được rồi

Nghe thấy Lý Dật báo giá, vẻ kỳ quái trong ánh mắt của Âm Húc càng hiện lên rõ rệt. Sống cuộc sống giang hồ nhiều năm, cảm giác của Âm Húc vô cùng nhạy bén, hắn mơ hồ cảm thấy, thanh Lang Nha Dao này nhất định có chỗ tốt gì đó. Hơn nữa, thanh đao của Dao Hoàng năm xưa, dường như cũng xứng với thân phận của mình a.

Hắn liếc mắt nhìn Lý Dật một cái, rồi nói:

- Sáu vạn kim tệ!

Lý Dật đứng bật dậy, lạnh lẽo nhìn về phía Âm Húc, một lát sau nhẹ nhàng cười:

- Thanh Lang Nha Dao này là của người rồi

Dứt lời, hắn bỏ đi cũng không quay đầu lại một lần nào nữa.

Thế nhưng người của tam đại gia tộc thấy bộ dạng của Lý Dật, trong lòng họ đều dâng lên một cảm giác cổ quái. Bọn họ đều là hạng lão luyện, là nhân vật không tầm thường. Tuy rằng Lý Dật chỉ xoay người bỏ đi, thế nhưng mỗi người đều biết, trong lòng Lý Dật lúc này hiển nhiên đã tràn ngập phần nộ.

Dong binh đoàn Huyết Lang vì một thanh vũ khí không đáng giá mà đắc tội với một người lai lịch bất minh, xem ra, có vẻ không phải là chuyện vui gì rồi...

Bọn họ cùng với những người ở lâu một bất đồng. Mỗi người đều rõ ràng, kẻ được mời tới ngồi ở đây khách quý, không có nhân vật nào là

đơn giản hết.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chặn Đường Cướp Đoạt

Q.1 - Chương 21: Chặn Đường Cướp Đoạt

- Tiểu tử, thanh Lang Nha Dao này người cứ từ bỏ như vậy sao?

Giọng nói của Xà Tôn Giả vang lên trong đầu của Lý Dật.

Lý Dật tiện tay kéo người thị nữ trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi, thấp giọng nhàn nhạt nói:

- Ai nói ta từ bỏ vậy?

- Vậy ý của người là...

- Ta vốn không muốn tốn nhiều tiền như vậy để có thanh Lang Nha Dao đó. Nếu như đã có người giúp ta tiết kiệm tiền, vậy thì ta cần gì phải khách sáo nữa? Huống hồ ta cũng hứng thú với Thanh Vân Thủ trong tay hắn.

- Tiểu tử, ý của người là...

Giọng nói của Xà Tôn Giả lộ ra một tia ngạc nhiên, sau một hồi mới bật cười ha hả:

- Tiểu tử người quả nhiên thú vị, lại có ý định đánh cướp nữa? Ha ha ha...

Lý Dật hừ một tiếng, nhưng không đáp lời.

Xà Tôn Giả ngừng lại chốc lát, mới nói tiếp:

- Ta nói tiểu tử người này. có một chuyện người không biết rồi, hãn không phải là tiểu nha đầu mà lúc trước người đối phó. Tuy hãn không có bản lĩnh gì, nhưng tốt xấu gì cũng là Thất Tinh Đấu Giả, chỉ với bản lĩnh của Tứ Tinh nguyên khí hiện nay của người, đi nhét kẽ răng cho người khác còn không đủ! Hơn nữa vừa rồi ta đã ngẫm dò xét qua, trong mấy người thị vệ đi sau hãn, chỉ ít cũng phải có ba Đấu Giả. Hơn nữa. tốt xấu gì hãn cũng là đến để mua Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp, ta không tin hãn chỉ có đội hình đơn giản như vậy.

- Lão quý, ý của người là vẫn còn Đấu Sư đến bảo vệ hãn sao?

Khẽ cười, giọng nói của Lý Dật chợt lạnh lẽo:

- Thế nhưng, cho dù như vậy thì đã sao? Ta tuyệt không tin trong Phòng đấu giá này chỉ mình ta mới có hứng thú với quyển Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp ấy...

oOo

Ngoài Vạn Triều Thành, khói bụi từng trận mù mịt trên con đường rộng lớn, ánh mặt trời chói chang khiến mọi người lúc nào cũng có thể bốc hỏa.

Trong lùm cây bên con đường, các Ma thú cấp thấp chốc chốc lại ra vào. rồi chậm chậm đi trên đường cái. Nhưng bất chợt; những Ma thú này như cùng cảm ứng được điều gì, chỉ ‘soạt’ một tiếng, toàn bộ đã chạy về trong lùm cây, có con thậm chí còn khẽ run lên.

Chỉ chốc lát sau. một đội nhân mã chừng bảy, tám người đã chậm chậm xuất hiện trên con đường. Trong đội nhân mã này, người cầm đầu chính là Âm Húc kia.

Âm Húc vóc dáng to cao, khuôn mặt âm lạnh, tuy được gọi là Phó Đoàn trưởng, nhưng độ tuổi thực tế của hãn tuyệt đối không vượt quá ba mươi.

Lúc này, hắn đang cười trên một con tuần mã, thích thú vuốt ve thanh Lang Nha Dao trong tay.

Từng tia hàn quang loang loáng trên lưỡi Lang Nha Dao, cho dù đang ở trong ngày hè chói chang, nhưng vẫn có thể cảm giác được sự băng lạnh trên lưỡi đao.

Mấy thị vệ đi bên cạnh nhìn bộ dạng của hắn, đều khẽ cười, một tên trong đó lớn tiếng nói:

- Phó Đoàn trưởng, cũng chỉ có loại vũ khí cao cấp này mới có thể xứng với thân phận của ngài a!

Tâm trạng của Âm Húc hiển nhiên vô cùng tốt, khuôn mặt đầy vết sẹo lúc này hiện ra một nụ cười:

- Đây là điều tất nhiên, các người cũng không nghĩ xem đây là đao của ai năm xưa sử dụng?

Tên thị vệ vừa lên tiếng lại nói:

- Đao của Đao Hoàng Ba Lâm, đây không phải là vật phẩm bình thường a! Phó Đoàn trưởng ngài nhìn kỹ xem, nói không chừng phía trên còn có bí mật gì, có thể khiến ngài bước lên lĩnh vực Đấu Hoàng đó!

Đấu Hoàng, một từ đầy mê lực thu hút người khác!

Với tâm tính của Âm Húc. nghe vậy trong lòng thầm rung động. Nếu như trên Lang Nha Dao này thật sự có bí mật gì đó, vậy thì sáu vạn kim tệ bỏ ra cũng không thiệt chút nào.

- Ha ha...

Đúng lúc này, một trận cười khẽ vang lên trước mặt, theo đó một giọng nói uể oải vang lên:

- Âm Phó Đoàn trưởng quả nhiên tham vọng cao hơn trời a! Ngay cả Đấu Sư cũng không đến, còn nghĩ mình có thể trở thành cường giả Đấu Hoàng ư? Người cho rằng Đấu Hoàng là gì vậy?

Theo giọng nói ấy, mười mấy thân ảnh ‘loạt soạt’ vụt hiện ngay trước mặt đội người của Âm Húc, chặn ngay đường đi của họ. Trong tay những người này ngoài vũ khí ra, còn có trọng nỏ mà chỉ có quân đội Đế Quốc Thiên Phong mới được trang bị. Loại trọng nỏ này nếu kết hợp với đấu khí, lực sát thương cực kỳ kinh người. Hơn nữa đám người xuất hiện bất chợt này trong tay đã có sẵn ưu thế, thực lực của hai bên nếu thử so sánh cơ hồ có chênh lệch quá lớn.

Sắc mặt của Âm Húc theo đó càng trở nên âm trầm. Hắn chậm rãi bỏ Lang Nha Dao trong tay vào trong vỏ, rồi vẫy tay có ý bảo thị vệ trước mặt mình lui ra, nhãn thần hướng về đám người vừa xuất hiện.

- Thì ra là Long Thiếu gia!

Sắc mặt của Âm Húc lộ ra một tia cười lạnh:

- Không biết Long Thiếu gia người có ý gì vậy? Dong binh đoàn Huyết Lang chúng ta cùng Vạn Triều Long Gia các người, trước nay vô oán vô thù. Long Thiếu gia người đem một đám người chặn đường đi của ta, lẽ nào muốn tiếp mấy chiêu của Âm mỗ ta chăng?

Long Ngạo Thiên chậm rãi bước ra khỏi đám người. Hắn vẫn trong bộ dạng lười nhác, dường như là bất cứ thứ gì cũng không thể tạo hứng thú với hắn* nhưng nhãn thần trong đôi mắt đang hấp háy nhìn thẳng về Âm Húc, lại vẫn phát ra một tia tinh mang.

- Đâu có, đâu có...

Long Ngạo Thiên khẽ chấp tay:

- Kỳ thực hôm nay chặn đường Âm Phó Đoàn trưởng, cũng không có chuyện gì lớn lao, chỉ có điều Long Gia ta có một món đồ đã rơi vào tay

của Âm Phó Đoàn trưởng. Phó Đoàn trưởng chỉ cần trả món đồ đó lại, vậy thì dĩ nhiên sẽ dễ nói chuyện bằng không...

- Bằng không thì thế nào?

Âm Húc hừ một tiếng.

- Bằng không, sau này gần Vạn Triều Thành, e rằng sẽ không có Dong binh đoàn Huyết Lang nữa!

- Chỉ dựa vào người?

Âm Húc cười ha hả:

- Long Ngạo Thiên à Long Ngạo Thiên người khác sợ Long Gia các người Dong binh đoàn Huyết Lang chúng ta thì không đâu. Chỉ dựa vào người mà muốn đập bả Dong binh đoàn Huyết Lang chúng ta? Còn chưa đủ tư cách đâu!

Long Ngạo Thiên thờ dài, nói:

- Ta có đủ tư cách hay không, chỉ sợ không phải Âm Phó Đoàn trưởng người nói là được. Phải động thủ mới biết được... Tuy biết không có nhiều khả năng, nhưng ta vẫn hỏi thử xem đã, Âm Húc, người hãy ngoan ngoãn giao quyền Thanh Vân Thủ ra đây, thế nào?

Âm Húc nhếch miệng cười:

- Cũng được! Chỉ cần Long Thiếu gia người mang cái mạng ra đổi. quyền Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp này sẽ cho người, thế nào?

- Quả thực như vậy sao?

Long Ngạo Thiên dường như lộ ra vẻ chán nản:

- Ta vốn dĩ đã không muốn chém giết rồi. Nếu đã như vậy, Âm Phó Đoàn trưởng người cũng đừng trách ta. Người đem theo mấy Đấu Giả mà cho rằng có thể dễ dàng thắng được thủ hạ của Long Gia ta sao?

Âm Húc cười lạnh, nói:

- Người có thể thử xem!

Long Ngạo Thiên khẽ lắc đầu. Hắn chậm rãi rút kiếm giắt ở hông ra, chỉ thẳng về phía Âm Húc, nhàn nhạt nói:

- Vậy thì mời Âm Phó Đoàn trưởng lên đường thôi. Giết!

Theo tiếng quát, mười mấy người được Long Ngạo Thiên đem đến cùng lúc nhắc trọng nỏ trong tay lên, bắn thẳng về hướng Âm Húc. Chỉ nghe thấy một chuỗi âm thanh vun vút xé gió vang lên, cung thuật của những thị vệ Long Gia này cực tốt. Nơi trọng nỏ chọn bắn đi đều là vị trí chí mạng, khiến cho những người trong Dong binh đoàn Huyết Lang tinh thần vốn đang căng thẳng phải phi thân vụt tránh..

Chuyện xảy ra chỉ trong nháy mắt, thị vệ của Long Gia đã cùng lúc bỏ trọng nỏ trong tay. nhắc vũ khí lao đến.

Có đợt nỏ tiến tấn công vừa rồi, người của Dong binh đoàn Huyết Lang đã có vài phần luống cuống. Một người đập mặt xuống đất, đã có thêm vài người bị chém ngã trên đất. Bốn năm người còn lại co lại thành một đoàn, vây chặt bảo vệ Âm Húc ở chính giữa.

Thần sắc trên mặt Âm Húc lại không chút biến đổi. Hắn rít lên một tiếng trầm muộn, đã rút ra Lang Nha Dao vừa mới có được, vung tay một cái. Chỉ nhìn thấy lưỡi đao vụt đi, một thị vệ của Long Gia đã bị hắn chém chết tươi thành hai nửa.

Màn huyết hoa tung tóe này, khiến mấy Dong binh vừa rồi còn vài phần sợ hãi cùng lúc quát lên một tiếng. Những Dong binh vốn kiếm sống trên lưỡi đao ngọn kiếm này có người nào không có chút bản lĩnh của mình? Dưới nhát chém kích động của Âm Húc, từng người ngay lập tức dùng hết sức mạnh bình sinh, liều mạng lao vào giết thị vệ của Long Gia trước mặt mình.

Dưới đợt công kích này, Long Gia lại có mấy thị vệ bị chém ngã xuống đất. Những Dong binh kia tuy đều bị thương, nhưng không ai rút lui.

Long Ngạo Thiên nheo mắt nhìn phía trước trong chốc lát, rồi nhàn nhạt nói:

- Bốn Đấu Giả cùng lúc xuất thủ, quả nhiên là lợi hại. Những thân vệ gia tộc có lẽ cũng đã cố hết sức rồi, hai người cũng lên đi!

- Vâng!

Ba người vốn dĩ đang đứng sau Long Ngạo Thiên, trong đó có hai người gạt đầu, rút đao ở hông ra, lao về chiến đoàn. Thực lực của hai người này có lẽ cao hơn một bậc so với những thân vệ bình thường của Long Gia, hai người vừa mới xông vào, thân vệ Long Gia đã cảm thấy áp lực giảm mạnh.

Hai người này một người chặn một Đấu Giả trong Dong binh đoàn. Tuy nhất thời chẳng ai làm gì được ai, nhưng chiến tuyến mà những Dong binh này kết hợp thành, lúc này đã gặp phải nguy cơ trùng trùng...

Trên con đường, tiếng hô giết ngập trời, máu tươi tóe khắp nơi. Nhưng trong rừng rậm cách nơi này không quá mấy chục thước, Lý Dật đang nửa ngồi nửa quỳ trên một nhánh cây. Hắc bào rộng thùng thình vẫn chụp trên người hắn, khiến người ngoài nhìn không rõ bộ dạng của hắn.

Hắn nắm một chiếc lá, xoa nhẹ trong chốc lát mới nhàn nhạt nói:

- Lão quỷ, ngươi không phải nói là Âm Húc sẽ không chỉ có chút đội hình như vậy thôi sao? Sao hiện tại ta lại cảm thấy, hắn sắp xong đời rồi vậy? Ngươi xem chúng ta đã đến lúc xuất thủ chưa? Hiện giờ xuất thủ nói không chừng còn có thể chiếm được lợi thế, nếu đợi đến lúc thứ đó rơi vào tay Long Ngạo Thiên, e rằng muốn lấy về cũng không dễ dàng như bây giờ đâu.

- Tiểu tử người đúng là rất tự tin! Rõ ràng bản thân còn không bằng một Đấu Giả...

Bên trong giọng nói Xà Tôn Giả không biết là châm biếm hay có ý vị gì:

- Có điều sao người lại cho rằng, thứ đó rơi vào tay của Long Ngạo Thiên sẽ lại càng khó lấy được hơn? Nói không chừng sau khi hấn giết người, ngay cả Lang Nha Dao cũng không cần, há chẳng phải người sẽ chiếm được tiện nghi hay sao?

Lý Dật trợn mắt, nhàn nhạt nói:

- Nếu như dễ dàng như vậy thì tốt. Đáng tiếc con người của Long Ngạo Thiên này, tuyệt đối khó đối phó hơn Âm Húc. Không nói cái khác, chỉ nhìn việc người của Lý Gia và Mạc Gia còn chưa xuất thì Long Ngạo Thiên hấn đã đem người đi cướp trắng trợn rồi. Chỉ một điểm này, đã chứng tỏ hấn có một tự tin tuyệt đối. Phải biết rằng, trong tình hình này, trừ phi có thể giết sạch gọn người của Dong binh đoàn Huyết Lang, nếu không để Đoàn trưởng chúng biết được. Long Gia sau này đừng hòng qua được một ngày yên ổn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Theo Đuôi

Q.1 - Chương 22: Theo Đuôi

- Ta thấy chưa chắc.

Xà Tôn Giả lặng lẽ cười:

- Tên Âm Húc đó tuyệt đối có con bài tẩy chưa lật. Người xem, từ đầu đến cuối hấn chỉ xuất thủ một lần. Nếu như ta đoán không nhầm, hấn có lẽ đang muốn dựa vào ba thủ hạ Đấu Giả kia làm tiêu hao vốn liếng của Long Ngạo Thiên, sau đó hấn mới đánh ra con át chủ bài. Nếu không tin người cứ xem đi.

Ly Dật khẽ gật đầu, đối với lão đầu cổ quái này, hẳn vẫn tin tưởng phần nào. Huống hồ lúc này hai người có phân tích nhiều hơn nữa cũng vô nghĩa, cục diện lúc này đích thực không thích hợp để xuất thủ. Cho dù muốn chiếm lợi thế, cũng không phải lúc này.

Nghĩ vậy, ánh mắt của Lý Dật lại hướng về trên con đường.

Xoẹt~ xoẹt~ xoẹt~

Mỗi người trong trận chiến đấu chém giết điên cuồng. Dong binh bên cạnh Âm Húc chỉ còn lại ba người, hai người trong số đó còn bị hai Đấu Giả của Long Gia vây bủa lấy. Dong binh cuối cùng thủ hộ bên cạnh Âm Húc tuy người đầy vết thương, nhưng trong tiếng gầm rống giận dữ lại thuận tay chém trúng một thân vệ của Long Gia.

Lúc này, người bên cạnh Âm Húc đã tử thương quá nửa, nhưng bên Long Ngạo Thiên cũng tuyệt đối không tốt hơn. Hơn mười thị vệ lúc này chỉ còn lại ba bốn người, nhưng lại bị người Dong binh cuối cùng bám chặt lấy, không ai có thể phân thân để đối phó với Âm Húc.

Thế nhưng trong tình hình này. Âm Húc lại vẫn không xuất đao. Nhân thần của hắn nhìn chăm chăm vào Long Ngạo Thiên ở phía trước. Không biết tại sao, bộ dạng uể oải lười nhác của Long Ngạo Thiên luôn làm cho hắn cảm thấy có mấy phần phát lạnh.

Chỉ có điều với tình hình này, cũng không phải là lúc để do dự nữa. Dong binh theo Âm Húc đến lần này đều là thành viên tổ chức trong Dong binh đoàn Huyết Lang. Ba Đấu Giả còn lại càng là người hắn trước nay đều coi trọng. Nếu như ngay cả ba người này cũng chết ở đây, vậy thì cho dù bản thân có đem quyền Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp về, e rằng thực lực trong đoàn cũng sẽ có tổn thất rất lớn.

Dù gì phụ tử Âm Húc tuy là Đoàn trưởng trong Dong binh đoàn Huyết Lang, nhưng Dong binh đoàn Huyết Lang cũng không phải là thứ mà hai cha con họ có thể khống chế hoàn toàn được.

- Liều vậy!

Ý niệm này vụt qua trong đầu của Âm Húc. Hắc cười lạnh một tiếng. Lang Nha Dao trong tay chọt chém liên ba nhát. Chỉ nghe thấy ba tiếng 'vút vút vút', hai tên thân vệ Long Gia đã kêu lên thảm thiết rồi ngã gục trong vũng máu. Hai người còn lại mất đi hai trợ thủ, ngay lập tức liên tiếp bại lui.

Chém xong. Âm Húc mới cười lạnh một tiếng, tiện tay vỗ một cái, một thanh côn đen như mực đã xuất hiện trong tay hắn.

Bộ dạng vốn đang biếng lười của Long Ngạo Thiên vừa nhìn thấy chiếc côn, liền giật mình kinh hãi, lạnh lùng nói:

- Âm Hòa Côn? Không hay! Tên hỗn đản này còn có hậu thủ! Giết hắn cho ta!

Người cuối cùng phía sau Long Ngạo Thiên thân hình như huyền ảnh lao về phía Âm Húc. Nhưng còn chưa kịp lao đến bên cạnh Âm Húc. Âm Hòa Côn trong tay Âm Húc đã bốc lên một chùm pháo hoa, lao thẳng lên bầu trời, trên bầu trời hình thành một Lang nha ẩn huyết sắc, sắc mặt của Long Ngạo Thiên đã trở nên lạnh lẽo vô cùng.

- Bùm!

Người cuối cùng của Long Gia xuất thủ khi sắp tiếp cận đến Âm Húc, đột nhiên có một đạo hắc ảnh từ bên cạnh lao ra, chặn ngay đòn tấn công tất sát của hắn. Trong cơn chấn động, khiến trận chém giết bị gián đoạn lại vài phần.

Người nọ của Long Gia đáp xuống đất, lộ ra một khuôn mặt già nua, sắc mặt lại mang theo một luồng lãnh ý:

- Cường giả Đấu Sư? Không biết người đến là vị nào trong Dong binh đoàn Huyết Lang?

Hắc ảnh vừa xuất hiện bước sang bên một bước, chặn ngay trước mặt Âm Húc. Lúc này mới nhìn rõ được khuôn mặt của người mới đến. Gã trung niên tràn ngập sự lo lắng, nhãn thần của hắn hướng về lão nhân của Long Gia, chợt cười lạnh một tiếng, nói:

- Phạm lão quý, tuổi tác người cũng không nhỏ rồi, còn cùng người khác làm chuyện đánh cướp chặn đường, không sợ một lúc nữa gãy lưng, không thể bò về được sao?

Lão nhân được gọi là Phạm lão quý nhàn nhạt nói:

- Thì ra là Phương Phong Phó Đoàn trưởng? Sao Phương Phong người càng sống càng tụt lùi vậy, hiện giờ lại phải phụng mệnh bảo vệ một tên tiểu bối? Người không sợ mất mặt sao?

Phương Phong cười hăng hắc:

- Phạm Nam, người khác sợ người, ta thì không sợ người đâu... Nào nào nào, nếu như người muốn gây khó dễ cho Dong binh đoàn Huyết Lang chúng ta, vậy thì hôm nay ta cũng không khách khí nữa!

Dứt lời, chỉ thấy khí tức trên người Phương Phong bành trướng lên, một tầng đấu khí mỏng chụp lên người hắn, tạo ra hình dáng của một chiếc sa y thanh lam sắc. Sa y Đấu khí, đây chính là biểu hiện của người bước vào cấp bậc Đấu Sư.

Phạm Nam nhìn thấy cảnh này, cũng hừ một tiếng nặng nề, một chiếc sa y thổ hoàng sắc hiện lên người lão, lão nhìn Phương Phong cười gằn một tiếng, nói:

- Chẳng qua chỉ là Nhất Tinh Đấu Sư, cũng dám ngang tàng trước mặt lão phu? Tiểu tử! Hôm nay ta phải dạy người biết cái gì gọi là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân!

Dứt lời, trong tay Phạm Nam chợt bùng lên một ngọn hỏa diễm đấu khí, trùm lên thanh đao trong tay hắn, sau đó thân hình lao vút đến Phương

Phong.

Hai tay Phương Phong vung lên liên hồi, một chùm đầu khí thanh lam từ từng đạo lưu quang bắn ào ạt về hướng Phạm Nam, miệng lại thấp giọng quát:

- Thiếu chủ, người đi trước! Chỉ cần đến Huyết Lang Trấn, cho dù là người của Long Gia có dốc toàn bộ lực lượng, chúng ta cũng không sợ!

Vừa dứt lời, một kiếm của Phạm Nam đã đến trước mặt hắn, đầu khí hai bên ngay lập tức chạm vào nhau, phát ra một tiếng nổ vang trời!

Âm Húc tựa hồ như đã sớm nghĩ đến Long Ngạo Thiên mang theo cường giả Đấu Sư tới, vì vậy cảnh này không khiến hắn quá ngạc nhiên, mà còn thấp giọng quát:

- Vậy thì ở đây giao cho Phương đại thúc người rồi!

Dứt lời, thân ảnh của hắn vụt biến, hướng về phía tây lao đi.

Ở sau lưng hắn, trên thanh đao trong tay Phạm Nam, đầu khí đã bành trướng ra, chớp mắt đã bổ ra vô số đao, còn Phương Phong đối diện lão lại không hề có hành động lùi bước nào, thân hình hắn biến thành chiếc bóng thanh sắc mờ ảo, rồi mạnh mẽ lao vào.

Lúc này, người của Long Gia đã tận số, bị người của Dong binh đoàn Huyết Lang vây lấy, lúc này không có người nào có thể chặn lại đường rút của Âm Húc.

Long Ngạo Thiên nhìn lại vòng chiến, sắc mặt không ngừng biến đổi, rồi cũng tung mình, phóng theo hướng mà Âm Húc vừa rời khỏi.

- Đánh đi, đánh đi, đánh càng lâu càng tốt, ta lại đang mong chờ đây!

Nhìn theo thân ảnh của hai người rời đi, Lý Dật cười lạnh một tiếng, không còn nhìn vào trận chém giết đang tàn khốc đến cực điểm, thân

hình xoay chuyển cũng đi theo về hướng hai người Âm Húc và Long Ngạo Thiên bỏ đi.

Cũng may hai người này tuy là Đấu Giả, nhưng hiển nhiên hai bên đều cố ý khống chế tốc độ của mình. Lý Dật chỉ đi cách xa ở phía sau, tuy rằng có vài lần đã mất dấu của hai người, nhưng Lý Dật dựa vào khả năng nhận biết nhạy bén của ngũ quan, vẫn có thể phát hiện ra hướng đi của hai người, sau đó nhanh chóng đuổi theo.

Lý Dật phi thân trong lùm cây được mười mấy giây, bỗng nhiên, cơ thể đang phóng theo của hắn khựng lại, chậm rãi tiềm phục ở sau một gốc cây lớn.

Ở phía trước không xa, là một bãi đất trống trong rừng rậm, hai người Âm Húc và Long Ngạo Thiên một trước một sau đứng ở đó.

Chỉ thấy Âm Húc chậm rãi quay đầu lại, liếc nhìn Long Ngạo Thiên, lạnh lùng nói:

- Long Thiếu gia, lẽ nào người thật sự cho rằng người là đối thủ của ta? Người bức ép truy sát ta như vậy, đã chọc giận lão tử rồi. Cứ giải quyết người trước rồi trở về cũng không muộn! Người đừng bao giờ quên rằng, bốn Thiếu gia ta tốt xấu gì cũng là Thất Tinh Đấu Giả, còn người ở trước mặt ta, cũng chẳng là thứ gì!

Long Ngạo Thiên nhàn nhạt nói:

- Dĩ nhiên ta biết Âm Phó Đoàn trưởng người lợi hại. Chỉ có điều là, ta nghĩ chẳng bao lâu nữa, đám người của người cũng sẽ bị giết gọn. Phương Phong tuy cũng là Đấu Sư, nhưng chỉ là Nhất Tinh mà thôi còn Phạm trưởng lão lại là Tam Tinh Đấu Sư! Mạnh yếu thế nào, người cũng rõ hơn ta! Vì vậy ta cũng không cần làm gì, chỉ cần có thể giữ chân Âm Phó Đoàn trưởng người, vậy thì một lát nữa thôi, dĩ nhiên sẽ có người đến lấy mạng người cho ta!

- Người cứ thử xem!

Âm Húc cười nhạt một tiếng, một tảng đầu khí nhàn nhạt hiện bên ngoài cơ thể, ở phần ngực, thấp thoáng hiện ra một đầu sói đang tru lên.

Huyết Lang Quyền. Công pháp Huyền Vũ Cao cấp, sau khi tu thành tốc độ như sói, hung sát vô cùng!

Đối mặt với động tác của Âm Húc, ứng biến của Long Ngạo Thiên cũng cực nhanh. Hắn cười lạnh một tiếng, tiện tay vung ra, một đạo đầu khí nhàn nhạt xuất hiện bên ngoài cơ thể hắn, ở vị trí lòng bàn tay, như có một dòng thủy lưu đang chảy.

Lưu Vân Pháp, Công pháp Chu Tước Hạ cấp. Thủy hệ. Sau khi tu thành đầu khí như trường giang đại hà, cuồn cuộn không ngừng, liên miên không dứt.

Điều này cũng chẳng trách mà Long Ngạo Thiên dám đơn độc truy kích Âm Húc. Tuy rằng hắn chỉ là Nhất Tinh Đấu Giả. nhưng chỉ dựa vào công pháp cao hơn đối phương một cấp, lại có thể ít nhiều bù đắp được chênh lệch của bậc cấp.

Thấy động tác của Long Ngạo Thiên, Âm Húc chỉ cười lạnh lẽo, thân hình hắn vọt đến trước mặt Long Ngạo Thiên, ngón tay khẽ co lại thành trảo.

- Huyết Lang Trảo!

Long Ngạo Thiên đau đón hừ một tiếng trầm muộn. Tuy đã cố gắng tránh né, nhưng vẫn bị một trảo của Âm Húc sượt qua cánh tay trái. Ngay lập tức trên cánh tay trái có một vết máu tươi bắn ra.

Thấy cảnh này, Âm Húc cười nhạt:

- Long Ngạo Thiên xem ra hôm nay không những ta có thể giết người, trước khi chết còn có thể bức người nói ra bí mật Lưu Vân Pháp của Long Gia nhà ngươi. Xem ra cũng không khó a!

Long Ngạo Thiên hừ một tiếng, nói:

- Có bản lĩnh đó. người cứ thử xem!

Trong lúc nói chuyện tay phải của Long Ngạo Thiên vụt chuyển trong tay có thêm một thanh trường kiếm. Trường kiếm được hắn chém đến, trên lưỡi kiếm đã có một đạo hàn khí tràn ra, cơ hồ có thể khiến không khí đông kết lại.

- Thanh Vân Băng Phong Kiếm!

Con người của Âm Húc co lại. không nén được bật thốt:

- Đấu kỹ Chu Tước Hạ cấp!

Đến lúc này, hắn cũng có vài phần hối hận đã động thủ với Long Ngạo Thiên. Nhưng bây giờ hối hận cũng không còn ý nghĩa gì, hắn liền nghiêng rằng, một tay rút ra Lang Nha Dao ở bên hông, khí tức huyết sắc trên người không ngừng bốc lên.

- Lang Nha Trảm!

Keng—

Trường kiếm và Lang Nha Dao chạm vào nhau, trong không khí chợt bắn ra những tia lửa. Khí tức huyết sắc và hàn khí không ngừng giằng xé nhau, cuối cùng bạo nộ mãnh liệt rồi ly khai!

- Đây chính là thời cơ tốt nhất!

Theo giọng nói của của Xà Tôn Giả, thân hình của Lý Dật nhanh chóng lao vút đến phía hai người đang giằng co với nhau.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Sát Tâm

Q.1 - Chương 23: Sát Tâm

Hai tiếng kêu thảm thiết khàn đặc cùng lúc vang lên. Âm Húc và Long Ngạo Thiên dưới va chạm mãnh liệt của Đấu kỹ, cơ hồ cùng lúc lùi nửa bước, một búng máu tươi phun ra.

Lần chém giết này của hai người đều không để lại chút dư địa nào, vì vậy nên hai bên ai cũng không chiếm được nửa phần lợi nào.

Đúng lúc này, một hắc ảnh đã lao vụt vào giữa hai người, một quyền một cước tấn công hai người.

-Phụt...

Âm Húc và Long Ngạo Thiên đang trong trạng thái suy nhược thực chất không có cơ hội né tránh. Một quyền một cước lần lượt trúng thẳng vào ngực họ. Hai người tuy đều là Đấu Giả, đấu khí vốn có trong cơ thể cũng có một tác dụng bảo vệ nhất định. Nhưng lúc này đấu khí của họ đã tiêu hao quá nửa, ngay cả quyền cước bình thường này cũng không thể nào chặn lại. Hai người đều lui về sau vài bước, cùng lúc phun ra một búng máu tươi.

Thân hình của Lý Dật chậm chậm hạ xuống giữa hai người, nhàn thần nhàn nhật nhìn vào Lang Nha Dao trong tay Âm Húc, sau một hồi hẩn mới thấp giọng cười, nói:

- Hai vị, đã lâu không gặp rồi!

Âm Húc trong chớp mắt đã hồi tỉnh lại, sắc mặt hẩn chợt trở nên âm trầm. Bộ dạng này của Lý Dật dĩ nhiên hẩn nhận ra, chính là người đã đấu giá thanh Lang Nha Dao trong Phòng đấu giá với hẩn. Hẩn khẽ sững người, mới thấp giọng nói:

- Là người?

Lý Dật nhàn nhật nói:

- Tại sao không phải là ta? Âm Phó Đoàn trưởng, Lang Nha Dao này người dùng cảm giác có tốt không?

Sắc mặt Âm Húc không ngừng biến đổi, cuối cùng hăn khẽ nâng Lang Nha Dao trong tay lên, lắc lư chỉ về Lý Dật, điềm nhiên nói:

- Cút! Nhân lúc hiện giờ ta không có thời gian để xử Lý người, tốt nhất người cút cho ta! Bằng không đợi ta giải quyết được Long Ngạo Thiên rồi, người chết sẽ là người!

Âm Húc dù gì cũng là Đấu Giả, tuy rằng đang ở trong tình trạng bị thương, nhưng vẫn lơ mờ phát giác ra, thực lực của Lý Dật không mạnh như trong tưởng tượng của hăn. Sỡ dĩ hăn đánh lén đắc thủ cũng là vì đã chiếm được lợi thế. Nhưng thực lực của hăn và Long Ngạo Thiên người tám lạng, kẻ nửa cân, kẻ lạ mặt lúc này lại xen chân vào, vậy thì đối với bản thân mà nói không có điều gì tốt đẹp.

Lý Dật khẽ lắc đầu. nói:

- Chuyện này thì không được a, Lang Nha Dao trong tay của Âm Phó Đoàn trưởng người, ta đã có ý muốn có bằng được, vậy không chừng sẽ phải để người chịu ầm ức rồi.

- Quả nhiên người là vì Lang Nha Dao mà đến?

Âm Húc chợt cất tràng cười lạnh buốt, chậm rãi đứng dậy khỏi đất:

- Xem ra bốn Thiếu gia cũng không nhìn nhầm. Trong Lang Nha Dao này quả nhiên có bí mật gì đó, xem ra sau khi trở về phải để phụ thân từ từ nghiên cứu một chút. Nói không chừng bốn Thiếu gia sẽ có tư cách đạt đến cấp bậc Đấu Hoàng rồi!

Lý Dật thờ dãi, nói:

- Người không có cơ hội đó đâu. Hơn nữa cho dù có cơ hội, ta cũng có thể nói cho người biết, người sẽ phát hiện Lang Nha Dao này ngoài việc khiến người mất mạng ra, cũng không có bất cứ điều tốt gì.

Âm Húc chỉ cười lạnh liên hồi, Lang Nha Dao trong tay khẽ rung, một luồng đầu khí nhàn nhạt đã trong về phía trước.

Hắn dùng sức đạp mạnh chân, bỗng nhiên cả thân hình như một mũi tên rời khỏi cung, bắn thẳng về Lý Dật. Đồng thời thanh Lang Nha Dao trong tay hắn vụt chuyển một luồng khí tức huyết sắc chọt bành trướng ra.

- Lang Nha Trảm!

Đối mặt với một trảm uy thế kinh người này, Lý Dật cười lạnh một tiếng, thân hình khẽ nghiêng về bên trái. Cơ hồ trong khoảnh khắc không thể nào ấy đã né khỏi đòn tấn công tất sát kia, đồng thời vai phải hắn nhoáng lên, bả vai đã húc mạnh vào phần ngực của Âm Húc.

-Phụt...

Âm Húc lại phun ra một búng máu, cơ thể lắc lư vài lần, liên tiếp thối lui. Cuối cùng, trên mặt hắn trắng bệch dị thường, hơn nữa sắc mặt đã khó coi đến cực điểm.

- Không! Không thể nào!

Vừa rồi đã khiến Âm Húc cảm giác ra. Lý Dật ngay cả Đấu Khí Toàn cũng không thể ngưng kết ra, không thể xem là một Đấu Giả, trong mắt hắn hiện ra một vẻ khó có thể tưởng tượng, chỉ gầm nhẹ lên:

- Sao người có thể tránh được đòn tấn công của ta, còn có sức để phản kích!?

Lý Dật chỉ khẽ nhếch môi. Người luyện đấu khí. sự mạnh mẽ của cơ thể quá nhiên rất lớn. Vừa rồi vốn dĩ mình đã nghĩ có thể lấy được mạng của hắn, không ngờ lại cũng chỉ có thể khiến hắn thổ huyết mà thôi. Xem ra muốn giải quyết Âm Húc này, còn cần phải tiêu tốn thêm mấy phần sức lực a. nhưng tình thế hiện tại...

Nhân thần của Lý Dật nhìn về Long Ngạo Thiên, trên khuôn mặt hắn lúc này đang hiện ra một nụ cười cỏ vài phần ý vị, chợt khẽ cười, nói:

- Long Thiếu gia, hai chúng ta làm một cuộc giao dịch, thế nào?

Sắc mặt Âm Húc thoáng chốc đã trở nên càng khó coi hơn.

Long Ngạo Thiên cũng chậm rãi đứng dậy, nhưng hiển nhiên hắn có vài phần kiêng kỵ với Lý Dật xem bộ dạng có vẻ cao thâm khó đoán này. Lập tức hắn lui về sau vài bước, ba người lại thoáng hình thành một cục diện giới bị lẫn nhau, sau đó hắn mới cười khỗ, nói:

- Vị huynh đệ này, nếu như Long mỗi lúc này không bị chút thương tích nào, vậy thì hợp tác với người cũng không có gì. Chỉ có điều thân thủ của huynh đài người quá thực rất cao, tuy rằng Long mỗi cũng có mấy phần tự phụ, nhưng lại không dám đảm bảo lúc này mình có thể chặn được thế công của người. Vì vậy ta thấy chuyện hợp tác này dường như đã muộn, ta không muốn mất đi Quyền trực lại mất cả tính mạng.

Nhìn nụ cười trên khuôn mặt Long Ngạo Thiên, Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Long Thiếu gia. muốn có được thứ gì đó không thể nào không chịu một chút mạo hiểm chứ? Ta chỉ có hứng thú với Lang Nha Dao, còn về quyền Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp kia, chính là thuộc về Long Thiếu gia người, thế nào?

Long Ngạo Thiên lại cười khỗ một tiếng, trầm giọng nói:

- Quả thực không phải ta không muốn hợp tác, chỉ là mạo hiểm quá lớn a...

Lý Dật thoáng nhíu mày. hắn lại không ngờ tên Long Ngạo Thiên này lại cẩn thận đến mức này, vừa nhìn tình hình bất lợi với bản thân, đã không dám mạo hiểm thêm chút nào. Có điều hành động không phần địch ta vừa rồi của mình, quả thực cũng khiến đối phương không thể tin tưởng.

Hơn nữa nếu như đoán không nhầm, Long Ngạo Thiên này có lẽ còn đang cở dự tính kéo dài thời gian.

Nếu như thật sự để người của Long Gia đến kịp đây, vậy thì mình cũng không còn cơ hội để lấy hai món đồ đó nữa rồi!

Nghĩ tới đây, trong nhãn thần của Lý Dật đã phát ra mấy phần sát ý. Hẳn cơ hồ có thể khẳng định, hai người Âm Húc và Long Ngạo Thiên vốn dĩ muốn liêu sinh tử, bởi vì sự xuất hiện của mình đã lờ mờ đứng trên cùng một chiến tuyến. Tuy rằng sự liên minh này rất nhỏ, cũng không biết lúc nào liên minh lại biến thành kẻ địch, nhưng hiên nhiên với tình hình này đối với bản thân mà nói là cực kỳ bất lợi.

- Tiểu tử. không bằng lúc này ngươi bái Bản tôn làm sư phụ. Bản tôn sẽ xuất thủ giúp ngươi xử Lý hai tên phế vật này, thế nào?

Giọng nói của Xà Tôn Giả lại vang lên trong đầu Lý Dật không đúng lúc.

Lý Dật cười lạnh một tiếng, thấp giọng nói:

- Không cần thiết, chẳng qua chỉ là hai tên Đấu Giả mà thôi, cho dù ta không giải quyết được họ, muốn đi cũng không phải không thể.

- Cái gì?

Có lẽ Xà Tôn Giả cũng hiếm có lúc trợn ngược mắt lên như vậy, một người ngay cả Đấu Khí Toàn cũng không thể ngưng kết ra lại có khẩu khí như vậy, có lẽ cũng chỉ có một mình Lý Dật mà thôi.

- Lão quỷ, ngươi cứ ngồi yên mà xem đi, muốn giết hai người này, ta không cần phải dùng một chút đấu khí nào. Thực lực của chúng có mạnh thế nào, cũng không thể nào chạm vào ta vậy thì có khác biệt gì với phế vật đâu!

- Rầm~~

Mũi chân của Lý Dật chợt điểm, cả người đã lao về phía Long Ngạo Thiên, nhưng khi trên mặt Âm Húc còn chưa kịp hiện ra nụ cười, thân hình của Lý Dật đã vụt chuyển hướng thẳng về phía Âm Húc.

Nhìn Lý Dật đang bất thành linh lao tới. Âm Húc tuy thấp thỏm trong lòng, nhưng dù gì hãn cũng là một nhân vật không đơn giản. Biết lúc này không thể thối lui, đao vừa rời của hãn không làm gì được Lý Dật, lúc này hãn tiện tay vồ một cái. Lang Nha Đao trong tay đã biến mất trong không khí. huyết khí trên hai tay bốc lên.

- Huyết Lang Trảo!

Đối mặt với một trảo khí thế mãnh liệt này, trong nhãn thần của Lý Dật lại chỉ hiện lên vẻ khinh thường nhạt nhẽo:

- Nhiều nhất chỉ là Đấu kỹ Huyền Vũ Cao cấp mà thôi.

- Âm~~ Âm~~

Chỉ vỗ nhẹ một cái, thủ chương của Âm Húc đã bị Lý Dật đẩy ra nửa phần. Hãn cơ hồ trong nháy mắt vụt chuyển thân đến lòng của Âm Húc, hai tay liên hoàn kích đánh ra như đạn pháo liên thanh.

Một tiếng va chạm nặng nề vang lên, thân hình của Âm Húc bị đánh văng đi như sợi bông:

Cộp~ một tiếng, lưng hãn đã va vào một gốc đại thụ lớn.

Thế nhưng Lý Dật vẫn chưa dừng tấn công ở đó, thân hình hãn lại bắn đi, hai tay biến thành trảm, đồng thời bổ vào đốt ngón tay yếu ớt nhất ở hai tay Âm Húc. Còn vai phải hãn lại một Lần nữa huých vào phần ngực của Âm Húc.

Một âm thanh thê lương thảm thiết đến cực điểm vang lên. Âm Húc dưới đòn tấn công liên hoàn kích của Lý Dật, không những hai tay bị phế, hơn nữa gân cốt ở ngực đã không biết bị đứt đi bao nhiêu đoạn. Đến khi Lý

Dật ngừng tấn công rồi, hắn chỉ còn lại một hơi thở cuối cùng, cơ hồ ngay cả sức để kêu thảm thiết cũng không có.

Mặt khác, nhìn thấy phương thức tấn công tàn bạo cực điểm của Lý Dật. Long Ngạo Thiên cũng toát mồ hôi lạnh. Với kiến thức của Long Ngạo Thiên ít nhiều cũng nhìn ra phần nào. Lý Dật vừa rồi hoàn toàn không dùng một chút đấu khí nào, cho dù chỉ là một tia. Hắn chỉ đơn thuần dựa vào Đấu kỹ quy dị kia, mà đã bức Âm Húc đến mức như vậy.

- Đợi... đợi một chút...

Giọng nói của Âm Húc khô khốc vang lên:

- Cho... cho người tất cả... cái gì cũng cho người... tha... tha mạng cho ta...

Tay phải của Lý Dật chậm chậm kẹp vào yết hầu của Âm Húc, thấp giọng cười nói:

- Món đồ của người dĩ nhiên ta sẽ thu lại. Chỉ có điều, lẽ nào ta lại nuôi hổ làm họa? Vì vậy. vẫn phải tiễn người lên đường trước vậy...

Lời còn chưa dứt, móng tay của Lý Dật đã nhẹ nhàng rạch đứt yết hầu của Âm Húc, để lại một vết máu sâu hoắm ở phía trên. Nhãn thần của Âm Húc lộ ra một thần sắc khó tin cơ hồ đang định nói gì đó, nhưng chỉ phát ra một chuỗi âm thanh ‘khò khè’ quỉ dị.

- Như vậy được rồi.

Lý Dật khẽ mỉm cười:

- Hiện giờ đến lượt người rồi... Long Ngạo Thiên, Long Thiếu gia...

Thấy Lý Dật chậm chậm xoay người, sắc mặt của Long Ngạo Thiên chợt biến, nụ cười trên mặt đã chuyển thành mỉa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Vu Oan

Q.1 - Chương 24: Vu Oan

Thò tay lau đi mồ hôi lạnh trên trán cơ hồ cảm giác được sát ý nhàn nhạt phát ra từ trên người Lý Dật. Long Ngạo Thiên bất giác lùi về sau mấy bước, mới cười khổ một tiếng nói:

- Vị đại nhân này, vừa rồi ta đã mạo phạm. Có điều Vạn Triều Long Gia chúng ta và đại nhân trước nay vô oán vô thù, hà tất phải phân sinh tử? Chi bằng xin đại nhân giơ cao đánh khẽ, được không?

Lý Dật cười ha hả, nhàn nhạt nói:

- Chúng ta quả thực không có bất cứ oán thù nào, có điều hôm nay dù gì ta cũng đã giết Âm Húc trước mặt người. Nếu truyền ra ngoài, bị người của Dong binh đoàn Huyết Lang biết được, lại cũng là một phiền phúc lớn. Chẳng bằng sau khi ta giết người rồi bố trí một phen, để người khác hiểu lầm cho rằng là hai người người và Âm Húc đồng quy vu tận không phải tốt hơn sao?

Mí mắt của Long Ngạo Thiên chột nhướn lên, nụ cười trên mặt càng lúc càng đảng chất. Tên hắc y nhân đáng chết này, không những muốn giết mình, còn muốn Dong binh đoàn Huyết Lang và Long Gia từ nay đấu nhau không chết không thôi, thật là hỗn đản!

Thế nhưng, suy nghĩ này Long Ngạo Thiên nào dám lộ ra ngoài nửa phần?

Hắn thận trọng nâng trường kiếm trong tay lên, mới nuốt nước bọt nói:

- Đại nhân, chúng ta có thể bàn bạc kỹ hơn... Hôm nay vì muốn mua được quyển Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp, trên người Long mỗ còn một số kim tệ, chi bằng tặng cho đại nhân, coi như là quà... quà gặp mặt... quà gặp mặt của chúng ta đi...

Trong thời khắc sinh tử, Long Ngạo Thiên đã sớm mất đi loại ngạo khí lười nhác đó. Có điều đối với hạng Đại thiếu gia như hắn mà nói, chuyện xin tha mạng cơ bản hắn chưa từng làm. Vì vậy lời này khi nói ra, lại khó tránh khỏi có vài phần lắp bắp.

Nhưng Lý Dật lại nhìn trường kiếm đấu khí đang chớp động của hắn, sắc mặt không hề thay đổi lắc đầu, nhàn nhạt nói:

- Có lẽ người biết, người không thể ngăn được ta.

Long Ngạo Thiên nhìn động tác của Lý Dật, miệng thầm kêu khổ. Hắn cũng rõ con người trước mặt kia lần này tuyệt đối không có lý do tha cho bản thân. Cảm giác thất bại theo kiểu bọ ngựa bắt ve sâu lại không biết có chim sẻ đứng đằng sau này, khiến Long Ngạo Thiên càng hối hận khôn cùng. Nếu như không phải bản thân tự cao tự đại mà sơ ý, thì há lại lâm vào tình cảnh như bây giờ?

Lý Dật đi lên trước một bước, ánh mắt nhìn chăm chú vào Long Ngạo Thiên. Tuy không có oán thù gì với vị Long Đại Thiếu gia này, nhưng lúc này không giải quyết đối phương, cơ hồ lại không thể được.

Đúng lúc này, giọng nói của Xà Tôn Giả chợt gấp gáp vang lên:

- Tiểu tử, đi mau! Tên Đấu Sư của Long Gia đã kịp đến rồi! Người không phải là đối thủ của hắn đâu!

Trong lòng chợt căng thẳng, đôi mắt của Lý Dật nheo lại, vừa rồi sau khi nhìn thấy Đấu Sư xuất thủ, lúc này dĩ nhiên hắn hiểu rõ, tầng Sa Y Đấu khí trên người Đấu Sư với tình trạng của mình lúc này tuyệt đối không thể nào phá vỡ được. Đấu Giả thì bản thân có thể dựa vào Huyền Sát mà dẫm hắn xuống đất, còn trước mặt Đấu Sư, tầng cảnh giới đó hiện nay bản thân chỉ có thể ngưỡng vọng mà thôi.

Có điều càng là tình hình này, lại càng không thể để Long Ngạo Thiên nhìn ra bất cứ sơ hở nào, nếu không cái tên đang sợ hãi lúc này, nói không chừng đột nhiên sẽ bạo phát, cản ngược lại bản thân.

Lý Dật bất động thanh sắc lui về sau một bước, mới nhàn nhạt nói:

- Muốn ta tha cho người cũng không phải không được, bất quá có một điều kiện.

Long Ngạo Thiên nghe thấy lời này, trong lòng mừng rỡ. Nhưng hắn cũng thận trọng, rồi cũng lui về sau mấy bước, mới trầm giọng nói:

- Có chuyện gì, xin đại nhân phân phó.

Lý Dật hừ một tiếng, lại không đáp lời, mà nhãn thần nhìn về thi thể của Âm Húc.

Lúc này hắn đã nhìn rõ, Lang Nha Dao và Đấu kỹ Quyển trực đáng lẽ phải ở trên người Âm Húc, lúc này cơ hồ lại không cánh mà bay, điểm này khiến hắn bất giác phải nhíu mày, tình hình hiện tại. không cho hắn có chút thời gian nào để lục soát.

- Trên tay Nhẫn!

Giọng nói của Xà Tôn Giả nhanh chóng vang lên trong đầu của Lý Dật.

Lý Dật cúi đầu nhìn, chỉ thấy trên ngón tay phải của Âm Húc lấp láy một chiếc nhẫn ngân sắc nhàn nhạt quỹ dị. Tuy hắn nhất thời không hiểu tại sao, nhưng vẫn tiện tay tháo chiếc nhẫn xuống, nhét vào trong lòng, thấp giọng hỏi:

- Đây là gì?

- Dung Giới! Tuy rằng chỉ là cấp thấp nhất, nhưng hiển nhiên là đối phương đã giấu món đồ vào trong đó.

Xà Tôn Giả nói, giọng ẩn chứa sự khinh miệt.

Lý Dật cười cười, Dung Giới này hắn cũng biết. Bên trong chiếc nhẫn quỹ dị này chứa một không gian to nhỏ khác nhau, ngoài vật sống ra, bất cứ thứ gì cũng đều có thể giấu bên trong. Chỉ có điều Dung Giới có cấp

bậc càng cao, thì càng khó có được mà thôi. Khi vừa bắt đầu biết được thứ đồ vật này, Lý Dật cũng có mấy phần hứng thú với nó, chỉ có điều với thân phận của hắn, cũng không thể nào có được một kỳ vật hiếm thấy như vậy.

Không ngờ lần này vì Lang Nha Dao ra tay đánh cướp, ngoài Đấu kỹ Quyền trọc Chu Tước Trung cấp ra, còn có món quà bất ngờ là chiếc Dung Giới này.

Thu lại Dung Giới, Lý Dật mới liếc nhìn Long Ngạo Thiên, mỉm cười nói:

- Điều kiện này, kỳ thực nói ra cũng đơn giản, chỉ cần Long Thiếu gia nhớ kỹ, ta chưa từng xuất hiện ở nơi này. Vậy thì... Ta sẽ nể mặt của Long Gia các người mà tha cho người, thế nào? Nhưng nếu như người không làm được, ta nghĩ rằng Long Thiếu gia người cũng hiểu, ta muốn giết người, ở nơi nào, lúc nào cũng có thể.

Thấy chiếc Dung Giới được Lý Dật thu vào lòng, nét mặt Long Ngạo Thiên hiện ra thần sắc đau lòng. Phải biết rằng hắn bố trí đã lâu, không tiếc tiêu phí thân vệ của gia tộc, chịu mạo hiểm để đắc tội với Dong binh đoàn Huyết Lang, mục đích không ngoài vì chiếc Dung Giới này cùng món đồ trong đó... Nhưng lúc này, tất cả mọi thứ đều chỉ là làm hộ cho người khác. Nếu như không phải trong lòng Long Ngạo Thiên còn vài phần lý trí, thì đã lao qua để cưỡng đoạt lại rồi.

Thế nhưng cảm giác thấy nhần thần ẩn đầy sát ý của Lý Dật, Long Ngạo Thiên cũng chỉ có thể đau khổ nhanh chóng gạt đầu.

Thấy động tác của hắn, Lý Dật cũng không phí lời, tiện tay ấn một chưởng vào thi thể của Âm Húc. Đợi nghe thấy tiếng xương sọ của hắn phát ra tiếng kêu khiến lòng người tê dại, hắn đã chết không còn cơ hội để sống lại. Lý Dật mới cười lạnh một tiếng, thân hình chậm rãi biến mất vào trong lùm cây.

Long Ngạo Thiên ngậy đại nhìn thấy cảnh trước mặt, trong lòng cảm thấy vui mừng may mắn. Vừa rồi mình đã không bộc phát xuất thủ, nếu không thì... E rằng bản thân chết không toàn thây a!

Cứ như vậy sau khi trôi qua hơn mười phút đồng hồ, có mấy thân ảnh nhanh chóng vụt ra khỏi lùm cây, đáp xuống bên cạnh Long Ngạo Thiên.

Người đi đầu hiển nhiên là Phạm Nam, phía sau là hai Đấu Giả. Chỉ có điều lúc này ba người họ đều thương tích khắp mình, hiển nhiên tuy đã thuận lợi giải quyết được người bên đó, nhưng ba người cũng phải trả một cái giá rất đắt.

Nhìn thấy Long Ngạo Thiên đứng nguyên tại chỗ, còn thi thể của Âm Húc nằm ở phía không xa trong mắt Phạm Nam hiện ra một tia hỉ sắc, hẳn không nén được thấp giọng nói:

- Thiếu gia, đã đắc thủ chưa? Vậy chúng ta mau chóng rút thôi, bên Dong binh đoàn Huyết Lang e rằng không bao lâu nữa sẽ phát giác ra có điều không ổn đó.

Sắc mặt của Long Ngạo Thiên khó coi đến cực điểm, cơ thịt trên mặt hẳn giật giật một hồi, mới thấp giọng nói:

- Phạm lão, phiền người xử lý thi thể của Âm Húc đi, bảo đảm cho người của Dong binh đoàn Huyết Lang không phát hiện ra điều gì. Hai người các người, đi về trong gia tộc tìm người đến cũng xử lý thi thể trên đường đi. Nhớ kỹ, tất cả xem như hôm nay như chưa từng xảy ra điều gì.

Hai vị Đấu Giả đó cũng không hỏi nhiều, mà cùng ứng tiếng, rồi nhanh chóng lao về hướng Vạn Triều Thành.

Còn Phạm Nam lại khẽ sững người, không nén được liếc nhìn Long Ngạo Thiên nói:

- Thiếu gia, điều này há chẳng khác với kế hoạch sao, theo kế hoạch...

Long Ngạo Thiên lắc đầu. thấp giọng nói:

- Không có kế hoạch gì nữa rồi, chúng ta lần này xem như đã thiệt lớn. Phạm lão người tốt hơn vẫn nên xử lý gọn thi thể của Âm Húc đi, ta không muốn đã không có được lợi ích gì, ngược lại còn chuốc vạ vào thân.

Phạm Nam lúc này cuối cùng cũng nhìn ra tình trạng của Long Ngạo Thiên quá thực không tốt, hần thấp giọng nói:

- Thiếu gia. rốt cuộc...

Long Ngạo Thiên nuốt nước bọt, chỉ về thi thể của Âm Húc, nhưng không nói một câu.

Phạm Nam vẻ mặt đầy ngờ vực bước lại gần vài bước, liếc nhìn một cái, sắc mặt chợt biến, rồi không nén được thò tay khám xét thi thể của Âm Húc một hồi, sau đó miệng lưỡi khô khốc nói:

- Xương cốt toàn thân đã bị gãy, hai tay bị phế, thiên linh cái bị nát vụn... Cho dù là những tên biến thái của Đấu Thần Điện xuất thủ cùng lắm cũng chỉ như vậy thôi. Thiếu gia... Rốt cuộc người đã gặp phải người nào? Lẽ nào là mấy lão quái vật của những gia tộc khác sao?

Long Ngạo Thiên biến sắc. cuối cùng lạnh lẽo nói:

- Nếu như là người của Lý Gia và Mạc Gia, ta còn có thể không nhận ra sao? Rốt cuộc ta đã gặp chuyện gì người đừng hỏi nữa. bằng không, hai chúng ta e rằng đều...

Phạm Nam cũng biến sắc. thân là Tam Tinh Đấu Sư, tuy rằng trong Vạn Triều Thành có thể hô phong hoán vũ, nhưng Phạm Nam lại càng hiểu rõ rằng, đừng nói là Đấu Sư, ở cả Đại Lục Đấu Thần này, cho dù là đặt ở Đế Quốc Thiên Phong, cũng chẳng có gì ghê gớm. Nếu như không cẩn thận gặp phải nhân vật biến thái nào đó, đừng nói là thực lực của bản thân, cho dù có thêm thực lực của Long Gia, nói không chừng chỉ lật tay

cũng có thể diệt cả gia tộc nhà mình, dù gì, đây cũng là một thế giới cường giả vi tôn!

Phạm Nam nhanh chóng oanh kích vào mặt đất, đào ra một cái hố sâu vài thước, tiếp theo đó hắn tiện tay mang thi thể của Âm Húc ném vào trong đó, rồi lấp lại, sau đó cẩn thận che đậy những vết tích mà vừa rồi Âm Húc và Long Ngạo Thiên chiến đấu để lại, xong xuôi mới kéo theo Long Ngạo Thiên sắc mặt đang vô cùng khó coi, hai người nhanh chóng rời khỏi. Nơi này họ cho dù là chỉ trong chốc lát cũng không muốn tiếp tục ở lại.

Không bao lâu sau, lại có người từ từ bước ra từ trong lùm cây, chính là Lý Dật vừa rồi đã bỏ đi, nhân thân của hắn lúc này đã hướng về nơi che giấu thi thể của Âm Húc, lộ ra một nụ cười, khẽ giọng nói:

- Xem ra Long Ngạo Thiên đã thật sự sợ hãi rồi, ta còn lo lắng hắn đem chuyện nói ra, sau này sẽ có người nghĩ đến ta.

Giọng nói của Xà Tôn Giả nhàn nhạt vang lên:

- Ai biết hắn vừa rồi có làm như vậy không, nói không chừng hắn cũng nghĩ đến người đang ẩn thân ở gần đó để theo dõi.

- Có thể.

Lý Dật mỉm cười:

- Hắn sẽ không có cơ hội để nói ra đâu, ta nghĩ tiếp sau đây làm thế nào để ứng phó với việc Dong binh đoàn Huyết Lang báo thù, mới là chuyện Long Ngạo Thiên phải suy nghĩ.

Nói rồi, Lý Dật tiện tay đảo loạn tất cả mọi thứ mà Phạm Nam đã bố trí xong, rồi nhanh chóng lao về hướng Vạn Triều Thành.

Về phần nơi này, tất cả cũng không cần phải quá rõ ràng, dù gì như vậy sẽ có thêm sự hiềm nghi vu oan giá họa, còn hiện tại chỉ lộ ra một kẻ hờ

nhỏ, chỉ cần người của Dong binh đoàn Huyết Lang không ngốc quá, thì sẽ có thể nhìn ra điểm gì đó...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyết Ma Đại Trận

Q.1 - Chương 25: Huyết Ma Đại Trận

Trở về trong Vạn Triều Thành, Lý Dật tìm một góc kín đáo để cởi bỏ áo choàng màu đen trên người, rồi loanh quanh vài vòng trong thành với thần phận Lý Dật, sau đó mới thông thả bước về đại viện Lý Gia. nhanh chóng bước vào hậu sơn.

Hậu sơn nơi Lý Dật tu luyện, tất cả vẫn bình lặng như vậy. Nhược Lâm bị Lý Dật bắt sống lúc này vẫn đang chìm trong cơn hôn mê, không hề có chút phát giác Lý Dật đã từng rời khỏi đó.

Lý Dật tiện tay kiểm tra một lượt, rồi cũng mặc kệ nàng, sau đó đi đến ngồi lên thạch đài trong ao nước mà hẩn vẫn hay tu luyện, sau đó cẩn thận lấy chiếc Dung Giới từ trong lòng ra.

Quang mang ngân sắc yêu dị không ngừng lấp lóe trong lòng bàn tay của Lý Dật, không ngừng kích thích thần kinh của hẩn.

Lý Dật hít một hơi thật sâu, sau đó mới thấp giọng nói:

- Lão quỷ, thứ này dùng thế nào?

Giọng nói của Xà Tôn Giả nhàn nhạt vang lên trong đầu Lý Dật:

- Điều này không phải quá đơn giản sao? Chủ nhân ban đầu của nó đã chết rồi, vậy thì người chỉ cần trích huyết nhận chủ là được rồi.

Lý Dật gật đầu, không hề chần chừ, cắn rách ngón tay của bản thân, tiếp đó nhỏ một giọt máu lên trên Dung Giới.

Theo giọt máu được nhỏ xuống, quang mang ngân sắc quý dị trên Dung Giới từ từ biến mất, cuối cùng đã biến thành một chiếc nhẫn bạc bình thường. Nhưng khi tay của Lý Dật chạm lên phía trên, ngay lập tức có thể cảm ứng được, trong Dung Giới có một không gian rộng mấy trượng. Bên trong đựng đầy tạp vật, trong đó bắt mắt nhất chính là Quyển trực Đấu kỹ Thanh Vân Thủ Chu Tước Trung cấp, cùng với Lang Nha Dao không ngừng phát ra khí Huyết sát nồng đặc.

Đối với các tạp vật khác, Lý Dật hoàn toàn không đếm xỉa đến, đầu tiên hắn lấy Quyển trực Đấu kỹ Thanh Vân Thủ ra, khuôn mặt hiện ra một nụ cười. Phải biết rằng, với thể lực của Lý Gia, Đấu kỹ đẳng cấp cao nhất trong gia tộc, chẳng qua cũng chỉ là Chu Tước Trung cấp mà thôi, còn lúc này một quyển Đấu kỹ cùng đẳng cấp khác lại rơi vào trong tay mình. Với tâm tính của Lý Dật, trong lòng cũng không kìm được vui mừng điên cuồng một trận.

Đúng lúc này, giọng nói của Xà Tôn Giả cũng không khách khí vang lên:

- Tiểu tử, đừng nói ta không báo trước cho ngươi. Đấu kỹ của Chu Tước Trang cấp này tuy là tốt, nhưng ngươi ngay cả Nhất Tinh Đấu Giả cũng không phải, e rằng không có tư cách gì để có thể tu luyện a.

Nghịch trong tay một hồi, Lý Dật mới tiếc nuối cất lại Quyển trực Đấu kỹ vào trong Dung Giới, nhàn nhạt nói:

- Dĩ nhiên ta biết, Thanh Vân Thủ này tuy là hiếm thấy, nhưng dù gì cũng là thứ cướp được, lúc này cho dù có thể tu luyện tạm thời cũng không thể nào dùng nó, nhưng thứ này...

Trong lúc nói chuyện, Lý Dật đã lấy thanh Lang Nha Dao ra, ngay lập tức, một luồng khí Huyết sát nồng đặc đến cực điểm tràn ra. Loại khí tức này đối với việc tu luyện Thiên Ma Cửu Biến của Lý Dật mà nói, khiến cho nguyên khí cả người hắn không ngừng rung động.

Vân Hoang Giới Chỉ trên tay Lý Dật chợt lóe lên, thân ảnh mờ ảo của Xà Tôn Giả hiện ra. Nhãn thần hắn hướng về Lang Nha Dao, mắt cũng sáng

lên:

- Xem ra tên Đấu Hoàng cái gì Lâm đó của Đế Quốc Thiên Phong các người, cũng miễn cưỡng xem là một nhân vật. Một thanh vũ khí cấp năm bình thường có thể bị hấn làm cho khí Huyết sát nồng đặc như vậy, có thể thấy người bị hấn giết năm xưa tuyệt đối không ít a. Tiểu tử, có thứ này rồi, trong vòng hai tháng người ngưng kết được Đấu Khí Toàn cũng không phải không có khả năng, chỉ có điều...

- Chỉ có điều gì?

- Chỉ có điều có chút đáng tiếc mà thôi.

Bên trong lời nói của Xà Tôn Giả lại có thêm vài phần ý vị bất lực:

- Nếu như người chịu đi làm thịt tiểu nữ oa ngoài kia, rồi luyện hóa mầm mống đấu khí của cô ta, vậy thì trong hai tháng, việc người trở thành một Đấu Giả, sẽ tuyệt đối dễ như trở bàn tay.

Lý Dật nhếch môi lên, nhàn nhạt nói:

- Ta không có sở thích biến thái như người. Huống hồ, ta sớm đã nói qua rồi, Nhược Lâm đó còn có ích với ta há có thể nói giết là giết.

- Được rồi, không giết thì không giết.

Xà Tôn Giả lộ ra một nụ cười cổ quái:

- Có điều sẽ có một ngày người sẽ phát hiện, luyện hóa mầm đấu khí của người khác, không hoàn toàn ác tâm như trong tưởng tượng của người, đến lúc đó mà...

Lý Dật hừ một tiếng, nói:

- Không cần nói nhiều lời như vậy, tiếp theo nên làm thế nào? Trực tiếp hấp thu khí Huyết sát trên Lang Nha Dao ư?

Xà Tôn Giả lắc đầu. nói:

- Đâu có dễ như vậy, Lang Nha Dao này dù gì cũng là vật hiếm có, dùng nó để bố trí, có thể làm thành một Huyết Sát Chi Địa nhỏ. Chỉ có điều Huyết Sát Chi Địa muốn thành hình phải mất một ngày, thời gian này người cứ chờ đợi đi.

Dứt lời, đã nhìn thấy tay Xà Tôn Giả đã đánh một hư trảo vào không khí, ngay lập tức đã nhìn thấy Lang Nha Dao từ trong tay Lý Dật tuột ra bay lơ lửng trên trời. Nhìn thấy cảnh này, Xà Tôn Giả lộ ra một nụ cười cổ quái, hai tay hắt không ngừng điểm vào hư không, chỉ nhìn thấy từng đạo đường thẳng tựa như huyết tơ bay ra từ ngón tay hắt tiếp sau đó bao trọn lên Lang Nha Dao.

Đường tơ giống như mạng nhện, đem cả nước ao chụp vào bên trong, trong nước ao cũng nổi lên khí Huyết sát, giống như dòng nước đang sôi sục cuộn cuộn. Trong thoáng chốc một nơi vốn dĩ non xanh nước biếc, đã biến thành chốn tựa như địa ngục Tu La.

Cảnh này khiến Lý Dật phải nhíu mày, hắt nhìn trong chốc lát rồi mới thấp giọng nói:

- Lão quỷ, người đang làm gì vậy?

Có thể là vì nguyên nhân bố trí trận pháp quỷ dị này, thân hình của Xà Tôn Giả càng trở nên mờ ảo, hắc cười khế nói:

- Tiểu tử, người đừng thấy Huyết Ma Đại Trận này nhìn thì tà ác vô bì, nhưng nếu không như vậy, thì sao có thể kích phát toàn bộ khí Huyết sát trong Lang Nha Dao ra ngoài? Lúc này cũng chỉ vậy thôi, đợi một ngày sau. Huyết Ma Đại Trận này thành hình, người kinh ngạc cũng không muộn.

Dứt lời, thân ảnh của Xà Tôn Giả chợt lóe, rồi thu lại vào trong Vân Hoang Giới Chỉ trong tay Lý Dật.

Lý Dật khế nhíu mày, nói thực, hắc cũng không có quá nhiều tin tưởng với Xà Tôn Giả này, có điều hắc lại biết một điều, chính là với thực lực của đối phương, nếu muốn bóp chết mình, thì còn dễ hơn bóp chết một con kiến. Vì vậy Huyết Ma Đại Trận xem chừng quỷ dị vô cùng này, cũng có lẽ không có vấn đề gì mới đúng, dù gì Xà Tôn Giả nếu thật sự muốn hại chết mình, hoàn toàn không cần phải tốn nhiều công phu như vậy.

Khế khàng lắc đầu, Lý Dật nhảy đến bên bờ, quay đầu nhìn cảnh tượng kỳ dị khí Huyết sát không ngừng phát ra từ Lang Nha Dao đang lơ lửng trong không trung, hắc chỉ có thể lặng yên chờ đợi, thứ này chỉ một ngày sau có thể mang đến cho hắc điều bất ngờ gì.

Còn về hiện tại, cơ hồ bản thân còn có một chút chuyện cần đi xử lý.

Chậm rãi bước đến lùm cây vừa rồi, đến trước mặt người thiếu nữ tay chân đang bị trói, sắc mặt của Lý Dật hiện ra một nụ cười. Hắc tiện tay cởi bỏ dây trói trên người Nhược Lâm, rồi thò tay ấn vào huyệt nhân trung của nàng vài cái, sau đó mới nhìn thấy thiếu nữ xinh đẹp này yếu ớt tỉnh lại.

Nhược Lâm khế ho vài tiếng. Mấy ngày bị trói, khiến người nàng mềm nhũn, từng trận cảm giác suy nhược yếu ớt lan đến khắp người. Vì vậy,

tuy Lý Dật lúc này đã cời trói cho nàng, nhưng nàng vẫn không có quá nhiều sức lực để cử động tay chân.

Chầm chậm quẩn quại trên đất một hồi. Nhược Lâm mới ngồi dậy. Nàng cơ hồ đã nhận ra vết thương ở eo mình đã được Lý Dật xử lý lại, trong nhãn thần hiện lên sự kinh ngạc, nhưng rất nhanh biến mất. Sự kinh ngạc ấy đã bị nàng gạt phắt đi, nhãn thần nàng nhật nhẽo nhìn Lý Dật, lạnh lùng nói:

- Có chuyện gì?

Lý Dật cười một tiếng, ngồi xổm xuống trước mặt Nhược Lâm, nhàn nhật nói:

- Ta nghĩ mấy ngày nay ngươi đã suy nghĩ kỹ rồi chứ? Điều kiện của ta, ngươi có đồng ý hay không?

Nhược Lâm cười lạnh một tiếng, nói:

- Ngươi quên đi. với thực lực của ngươi, cho dù ta đồng ý với điều kiện của ngươi thì sao? Lẽ nào ngươi không sợ ta giả độc khẩu quyết Đấu kỹ cho ngươi, cũng không cần nhiều, chỉ cần ta cố ý nói sai một chữ, vậy thì nói không chừng ngươi sẽ bị đấu khí phản phệ mà chết trong quá trình tu luyện!

Lý Dật sững người, không nén được cười khố.

Điểm này Nhược Lâm nói không hề sai, cho dù là Công pháp hay là Đấu kỹ, trong quá trình tu luyện nếu chỉ có một sai sót thôi, vậy thì đấu khí thường thường sẽ nuốt ngược lại tính mạng của người tu luyện. Đây cũng là nguyên nhân Công pháp và Đấu kỹ Quyển trực đáng giá đến như vậy, dù gì thứ trong Quyển trực so với khẩu quyết truyền miệng không biết lúc nào mới có lỗi sai, sẽ an toàn hơn nghìn vạn lần.

Vừa nghĩ tới đây, ham muốn có được Đấu kỹ từ chỗ Nhược Lâm của Lý Dật đã nhật đi rất nhiều.

Đối với Lý Dật mà nói, Vân Hoang Giới Chỉ có được từ trên người Nhược Lâm, thực ra đã là một lợi ích lớn nhất rồi. Tuy rằng bên trong còn có mấy phần xảo hợp, nhưng cũng đủ để chứng minh vận may của hắn rồi.

Thấy bộ dạng của Lý Dật như vậy, Nhược Lâm thờ phào một hơi, nàng lại nhìn Lý Dật một cái, chợt thở dài nói:

- Có điều, nếu người thật sự muốn học bộ Đấu kỹ đó của ta, cũng không phải không được, chỉ có điều, ta có một điều kiện.

- Điều kiện gì?

Lý Dật chợt có vài phần hứng thú.

Nhược Lâm biến đổi sắc mặt mấy lần, cuối cùng như đã hạ quyết tâm, trầm giọng nói:

- Ta có một kẻ thù, không ngừng truy sát ta, bị hắn truy sát, ta đã chạy nửa năm rồi, nhưng mãi vẫn không thể nào thoát khỏi hắn. Lần này nếu như không phải bị người xảo hợp bắt được, nói không chừng ta đã rơi vào tay hắn rồi. Ta thấy thân thủ của người tuyệt đối không dưới ta nếu như người và ta liên thủ có lẽ sẽ có cơ hội giết được kẻ thù đó, chỉ cần người giúp ta giải quyết hắn, vậy thì xem như ta cho người bộ Đấu kỹ này, thế nào hả?

Thân thủ của mình không dưới nàng ta? Nếu như Nhược Lâm này không ngốc, có lẽ biết trình độ của mình cũng chỉ là bậc nguyên khí, ngay cả một Đấu Giả cũng chưa thể đạt đến. thì có thể lợi hại đến đâu? Hay là nàng ta cho rằng mình lúc này đang che giấu thực lực?

Thầm đảo mắt một cái, Lý Dật vẫn cười, nói:

- Vậy người có thể nói thử xem, kẻ thù của người là người nào, vì Đấu kỹ cấp bậc Chu Tước của người, ta cũng sẽ chấp nhận.

- Chấp nhận?

Nhược Lâm trong miệng kêu khổ, nhưng nàng vẫn thở dài, thấp giọng nói:

- Người biết Đấu Thần Điện không?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Điện

Q.1 - Chương 26: Đấu Thần Điện

Nghe thấy ba chữ Đấu Thần Điện, Lý Dật bất giác biến sắc mặt, ngay cả Xà Tôn Giả trong Vân Hoang Giới Chỉ cũng phát ra một trận cười lạnh.

Nói đến Đấu Thần Điện, ở Đế Quốc Thiên Phong có thể nói là không người nào là không biết, không người nào là không hay. Sự tồn tại của tổ chức tôn giáo tương tự như Thiên Chúa Giáo ở kiếp trước của Lý Dật. Ở Đế Quốc Thiên Phong có thể nói là quyền thế khuynh trời. Nếu như nói người chưởng quản Hoàng thất Đế Quốc Thiên Phong là thứ quyền lợi tực thể của Đế Quốc, vậy thì thứ mà Đấu Thần Điện chưởng quản chính là quyền tôn giáo.

Thần linh mà Đấu Thần Điện thờ phụng đều là những cường giả cấp Đấu Thần có danh có tính trên lịch sử Đại Lục Đấu Thần. Thêm vào đó các Thần Côn trong Đấu Thần Điện đa phần đều lợi hại vô cùng, so với truyền thừa của Hoàng thất cũng không hề thua kém một chút nào. Vì vậy trên một phạm vi rất lớn, do liên quan đến Đấu Thần Điện, quyền lực phân hóa trong nước của Đế Quốc Thiên Phong có xu hướng phân thành hai cấp.

Vì sự cuồng nhiệt của tín đồ, sức ảnh hưởng tôn giáo của Đấu Thần điện, thậm chí ở một phương diện nào đó đã ảnh hưởng đến sự vững bền của Hoàng quyền Đế Quốc Thiên Phong.

Chỉ là cường giả trong Đấu Thần Điện đông đảo vô cùng, tín đồ vô số, vì vậy cho dù là Hoàng thất có nhiều bất mãn với Đấu Thần Điện, cũng không dám tùy tiện lộ ra ngoài mặt. Dĩ nhiên, hai thế lực lớn nhất về quyền thế của Đế Quốc Thiên Phong nếu nói là hòa thuận, thì tuyệt đối không thể.

Vì vậy mới nói, trong Đế Quốc Thiên Phong, cho dù là một đại gia tộc có một nghìn năm truyền thừa cũng tuyệt đối không dám đắc tội với người của Đấu Thần Điện, càng không cần nói đến một kẻ vai vế nhỏ như Lý Dật.

Thấy vẻ mặt của Lý Dật. Nhược Lâm khẽ hừ một tiếng, nói:

- Thế nào? Thấy sợ rồi sao?

Lý Dật cười khở một tiếng, đưa tay sờ mũi, thấp giọng nói:

- Ta nghĩ trong cái Đế Quốc này, người không sợ Đấu Thần Điện thật sự chẳng có mấy người.

Nhược Lâm khẽ nhú mày, thấp giọng nói:

- Nói như vậy thì xem ra chuyện giao dịch của chúng ta không thể nào đạt thành rồi. Có điều cũng phải thôi, cho dù người có bản lĩnh thế nào, gã truy sát ta cũng là cường giả cấp Đấu Vương, có lẽ ngay cả tư cách nhét kẻ rằng cho người ta người cũng không có.

- Đấu Vương?

Lý Dật như hít phải khí lạnh, cường giả cấp Đấu Sư lúc này hẳn còn có mấy phần e sợ, càng không cần nói đến cường giả cấp Đấu Vương.

Tuy rằng hẳn rất có hứng thú với Đấu kỹ của Nhược Lâm, nhưng kêu hẳn vì một phần Đấu kỹ mà đi tìm phiền phức với một cường giả Đấu Vương... vẫn nên là đi tắm một cái rồi đi ngủ thôi...

Thế nhưng kẻ truy sát cô ta lại là một cường giả Đấu Vương, nhưng nàng ta còn có thể chạy được, vậy thì Nhược Lâm này...

Tựa hồ cảm thấy nhân thần của Lý Dật chớp mắt trở nên quý dị vô cùng. Nhược Lâm nhú mày, nhàn nhạt nói:

- Làm sao?

Nhân thần của Lý Dật nhẹ lướt đi trong chốc lát, rồi xoa tay nói:

- Chuyện này, Nhược Lâm tiểu thư, nếu như không ngại, người có thể nói một chút, người rốt cuộc là cấp bậc gì a?

Thấy bộ dạng trước giờ đều cao cao tại thượng của Lý Dật chợt biến đổi, hiếm thấy có thêm vài phần kính trọng như vậy, ngay như Nhược Lâm tính khí băng lạnh, cũng có vài phân đặc ý. Nàng lộ ra một nụ cười đặc ý hiếm thấy, tùy miệng nói:

- Cũng không lợi hại lắm, chẳng qua chỉ là Ngũ Tinh Đấu Sư thôi?

- Ngũ Tinh Đấu Sư?

- Thế nào? Sợ rồi sao?

Lý Dật như cảm thấy trước mặt tối sầm, hắn vừa rồi đã nghĩ tới, tiểu nha đầu rơi vào trong tay mình là người cực kỳ lợi hại, nhưng không ngờ nàng lại là Ngũ Tinh Đấu Sư!

Tuy mình đã bắt sống được nàng ta, nhưng phần nhiều chỉ là nhờ vận may, nếu như thực lực bản thân của Nhược Lâm này vẫn còn, vậy thì mình muốn thu lợi từ tay nàng ta, e rằng sẽ không dễ dàng như vậy.

Hơn nữa, tiểu nha đầu độ chừng mười tám, mười chín tuổi này mà đã có thành tựu như vậy, xem ra ngoài thiên phú của nàng ta ra, cấp bậc Công pháp mà nàng ta tu luyện cũng cực cao. Điều này cũng chẳng trách mà trước đó Xà Tôn Giả đã nói. nói lai lịch của Nhược Lâm này tuyệt đối không bình thường.

Khẽ hít một hơi, không dễ dàng gì mới khiến sự kinh sợ trong đầu mình tan đi, chuyện này dĩ nhiên hẳn sẽ không tỏ ra yếu kém, mà lộ ra một nụ cười:

- Được thôi. Nhược Lâm tiểu thư, nếu như người không ngại, chỉ bằng nói thử xem tại sao người lại đắc tội với người của Đấu Thần Điện chứ?

Nhược Lâm nhìn kỹ khuôn mặt của Lý Dật trong chốc lát, rồi nhàn nhạt nói:

- Cũng không có gì, chẳng qua là ta xông vào Tàng Bảo Các của Đấu Thần Điện cướp một món đồ, bị hắn phát hiện mà thôi.

Nhược Lâm tuy rằng nói rất bình thản, nhưng khóe miệng của Lý Dật lại co giật liên hồi.

Tàng Bảo Các của Đấu Thần Điện hẳn cũng nghe nói qua, nghe nói thứ được cất bên trong đó đều là vật phẩm của cường giả Đế Quốc Thiên Phong nhiều năm nay và của các đại gia tộc lớn cung phụng. Không ngờ tiểu nha đầu này lại dám chạy vào trong đó cướp đồ, đúng thật là chệch mạng mình dài mà.

Về phần thứ nàng ta cướp là gì, Lý Dật cũng đã hiểu rõ trong lòng, có lẽ chính là Vân Hoang Giới Chỉ...

Nhớ lại đối phương không biết thứ mà đối phương phải mạo hiểm cướp về hiện giờ lại ở trên tay mình, còn mang đến cho mình vô số lợi ích. Lý Dật không biết trong lòng có nên cảm thán không.

Thế nhưng, nếu như lúc này kêu hắn trả đồ lại cho Nhược Lâm, điều này là tuyệt đối không thể nào.

Lập tức, Lý Dật bất động thanh sắc che tay đang đeo Vân Hoang Giới Chỉ vào trong bóng tối, rồi lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ, nói:

- Nếu như vậy, xin thứ cho ta không có khả năng rồi. Nhược Lâm tiểu thư, giao dịch của chúng ta không thể hoàn tất. Còn ta, hiện giờ lại không có gan lưu giữ người lại. Dù gì người của Đấu Thần Điện không phải những kẻ nhân vật nhỏ như ta có thể đắc tội a! Vì vậy, nếu như không có chuyện khác, có thể mời người đi chưa?

Nhược Lâm thoáng ngây người, nàng không ngờ rằng Lý Dật lại dễ dàng tha cho mình như vậy. Có điều nàng cũng không quá vướng bận với vấn đề này, mà khẽ chấp tay, nhàn nhạt nói:

- Nếu đã vậy, vậy thì bỏ đi. Tuy rằng người đã bắt ta, nhưng nhờ có người mà ta cũng được tính là tránh được một kiếp nạn. Mỗi ân tình này có duyên ta sẽ đáp trả,. nơi này ta cũng nhất định sẽ trở lại.

Dứt lời, Nhược Lâm khẽ vung tay, thân hình như quỷ mị chớp mắt đã biến mất trong sơn lâm.

Nhìn theo hướng nàng ta rời khỏi khê ngây người trong chốc lát. Lý Dật mới thở dài một tiếng, thấp giọng nói:

- Lão quỷ, điều nàng ta nói là thật chứ?

- A, cũng tương đối. Thật thật giả giả, đối với người hiện giờ có ảnh hưởng không?

Giọng nói của Xà Tôn Giả chậm rãi vang lên:

- Hay là người thật sự thích người ta rồi, muốn giúp nàng ta đối phó lại với cường giả Đấu Vương?

- Cường giả Đấu Vương.

Khóe miệng của Lý Dật lại co giật:

- Tuy rằng ta tự phụ, nhưng còn chưa chê mệnh dài. Cho dù ta thật thích nàng ta, cũng sẽ không vì nàng ta mà đắc tội với Đấu Thần Điện...

- Thật không? Tiểu tử.

Xà Tôn Giả cười lạnh:

- Hiện giờ người biết lai lịch của Vân Hoang Giới Chỉ này rồi, ta nghĩ người cũng rõ, nếu như bị người khác biết được chiếc nhẫn này rơi vào trong tay người, người sẽ không ngày nào được yên thân đâu. Phải biết rằng vật này được cất trong Tàng Bảo Các của Đấu Thần Điện, cũng có thể tính là thượng phẩm hiếm có rồi.

Lý Dật bĩu môi, nhàn nhạt nói:

- Lão quý. người cho rằng Nhược Lâm đó không biết hiện giờ chiếc nhẫn này ở trong tay ta sao? Trong lòng nàng ta đã rất rõ, vừa rồi nói nhiều như vậy, đơn giản nàng ta chỉ muốn ám thị cho ta biết lai lịch của Vân Hoang Giới Chỉ này mà thôi, chiếc nhẫn này tuy nàng ta muốn có, nhưng với sự tinh minh của nàng ta lúc này còn chưa nhìn thấu thực lực của ta, dĩ nhiên sẽ không đường đột xuất thủ hơn nữa, nếu như cường giả Đấu Vương đó là vì chiếc nhẫn mà tới đây, vậy thì đối với nàng ta mà nói, để lại một phiền phúc lớn cho ta, cơ hồ là lựa chọn tốt nhất với nàng ta...

Xà Tôn Giả lặng lẽ cười, nhàn nhạt nói:

- Người có thể nghĩ như vậy thì tốt, cho dù tiểu nữ oa đó hiện giờ không biết món đồ này rơi vào trong tay người, nhưng không bao lâu sau nhất định cũng sẽ đoán được. Có điều người cũng không cần lo lắng nàng ta sẽ trở về cướp. Theo ta thấy, tiểu nữ oa đó vào Tàng Bảo Các cướp đồ không phải thật sự có lòng tham với cống phẩm trong đó, mà phần nhiều là do tính khí của nàng ta. Còn về cường giả Đấu Vương mà nàng ta dây phải, chỉ có thể nói do vận may của nàng ta không tốt mà thôi.

Lý Dật lắc đầu, nhàn nhạt nói:

- Lão quý, hiện giờ cũng không phải là lúc để suy nghĩ vấn đề này, cho dù thật sự vì chuyện này mà dây dưa với Đấu Thần Điện, lẽ nào ta sẽ ngoan ngoãn đưa Vân Hoang Giới Chỉ trả lại là xong chuyện sao? E rằng

không chắc đâu? Cho dù ta có trả Vân Hoang Giới Chỉ về, cái gã của Đấu Thần Điện sẽ tha cho ta mới lạ! Hiện giờ điều cần suy nghĩ là làm thế nào để nâng cao thực lực, còn về phiền phúc lớn đó, đợi khi nó thật sự bạo phát, sẽ suy nghĩ tiếp sau.

Xà Tôn Giả cười nhàn nhạt một tiếng:

- Vậy thì người có cần phải suy nghĩ một chút cách làm của ta, luyện hóa mầm đấu khí của người khác không? Tiểu nữ oa đó tuy đã đi rồi, nhưng trong Vạn Triều Thành này còn có mấy nhân vật miễn cưỡng có thể dùng được, nếu người cần ta sẽ đi giết họ, để người luyện hóa mầm đấu khí của họ?

- Cứ chờ đợi xem sao đã.

Lý Dật khẽ lắc đầu, sự xuất hiện của Đấu Thần Điện, khiến hắn có một cảm giác nguy hiểm nặng nề, hoàn toàn không còn nghĩ sẽ thắng thường từ chối kiến nghị của Xà Tôn Giả như lúc trước:

- Tạm dùng Huyết Ma Đại Trận của người thử trước đã, nếu như không thể giúp ta đột phá cấp Đấu Giả... Vậy thì muốn ta luyện hóa mầm đấu khí của người khác, ta e rằng cũng không thể không làm rồi!

- Thật sao? Vậy thì ta sẽ đợi đến lúc đó...

Tiếng cười của Xà Tôn Giả nhàn nhạt vang lên, nhưng trong tiếng cười đó, cho dù nghe thế nào cũng có một vị đạo âm mưu đã đạt được ân chứa bên trong.

Nhếch môi, Lý Dật cũng không để ý lão nữa, hắn trở về gần ao nước, nhìn Huyết Ma Đại Trận vẫn đang ngưng tụ khí Huyết sát, khẽ thở ra một hơi một, rồi ngồi khoanh chân lại, kết một thủ ấn quý dị rồi bắt đầu từ từ tu luyện.

Vút—

Một luồng thiên địa nguyên khí theo hô hấp của Lý Dật không ngừng trào động, do liên quan đến phụ cận ao nước, trong những thiên địa nguyên khí này có dính thêm vài tia khí Huyết sát, điều này khiến tinh thần của Lý Dật bị chấn động. Nguyên khí trong cơ thể nhanh chóng trào động, cảm thấy điểm này, hần áp chế cảm xúc kích động của mình, chậm rãi nhắm mắt lại...

Bốn bề trở nên yên tĩnh, cho dù là côn trùng chim chóc cơ hồ cũng cảm thấy một khí tức nặng nề ở nơi này, toàn bộ đều tránh ra xa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đột Phá

Q.1 - Chương 27: Đột Phá

Một ngày sau. Lý Dật đang ngồi xếp bằng từ từ mở mắt ra, cảnh trước mặt khiến hần khẽ nhếch môi lên.

Chỉ thấy, những sợi tơ huyết sắc vốn giống như mạng nhện lúc này đã hoàn toàn biến mất, còn Lang Nha Dao đang lơ lửng trong không trung lúc này đã biến thành màu đen thui, một chút cũng không nhìn ra phía trên còn linh khí. Hiển nhiên thanh Lang Nha Dao trị giá mấy vạn kim tệ lúc này đã hoàn toàn trở thành phế thải.

Còn trên mặt ao bình lặng, lúc này đang có từng trận vụ khí huyết sắc nồng đặc đến cực điểm đang không ngừng bốc lên. Nhưng vụ khí này không ngừng ngưng kết thành hình mặt người, trong thoáng chốc lại biến thành đầu của một loại Ma thú nào đó.

Thế nhưng cho dù là mặt người hay là đầu Ma thú, đều phát ra một hung sát khí u nồng cực hạn, trước mặt luồng khí tức này, e rằng người tu vi thấp một chút, cũng sẽ không chịu được phải chạy trốn.

Đối mặt với cảnh quỷ dị đến cực điểm này, Lý Dật khẽ lắc đầu, rồi trầm giọng nói:

- Lão quỷ, đây chính là cái gọi là Huyết Ma Đại Trận sao?

- Không sai.

Giọng nói của Xà Tôn Giả nhàn nhạt vang lên:

- Huyết Ma Đại Trận này ngưng tụ phép môn khí Huyết sát, chỉ là một trong những con đường tắt tu luyện trong Thiên Ma Cửu Biến. Nếu như đẳng cấp vũ khí cao hơn một chút. Huyết Ma Đại Trận này sẽ càng quy dị hơn có điều kiện giờ... Tiểu tử người nhìn kỹ xem, khí Huyết sát ngưng tụ trên Lang Nha Dao lúc này đã toàn bộ tràn ngập ở trong thiên địa nguyên khí xung quanh rồi, người còn không nhân lúc này tranh thủ đột phá, còn muốn đợi đến lúc nào nữa?

Lý Dật ngẩng đầu lên, nhắm mắt nhìn phía trên Huyết Ma Đại Trận trong chốc lát, sau đó mới thả bước tiến vào trong.

Lúc này, khí Huyết sát trong Huyết Ma Đại Trận lại giống như thực chất, mặt nước vốn dĩ xanh trong, phía trên còn nổi lên một tầng như huyết khối, khiến khi Lý Dật đi lên phía trên như là đi trên đất bằng.

Thế nhưng lúc này Lý Dật hiển nhiên không chú ý đến một tầng biến hóa như vậy, hắn chỉ bước đến ngồi xếp bằng ở vị trí trung tâm Huyết Ma Đại Trận, kết lại theo một thủ ấn quỷ dị, khí Huyết sát như thực chất ở xung quanh ngay lập tức sôi sục từng trận.

Theo động tác của hắn. Lang Nha Dao vốn dĩ đang lơ lửng trong không trung khẽ rang lên, biến thành bột mịn biến mất trong không khí...

oOo

Thời gian trong những giây phút lơ đãng thấm thoát trôi qua, chớp mắt ánh mặt trời mùa hạ đã biến mất, thời tiết trong mát của mùa thu đã trải khắp Đại Lục Đấu Thần.

Phía rừng cây cấm địa ở hậu sơn phủ viện Lý Gia, nước ao vốn dĩ đang tràn ngập khí tức Huyết sắc, lúc này đã trở lại xanh trong, ánh mặt trời

xuyên qua các tán cây chiếu xuống mặt nước ao, thoáng chốc tạo ra lốm đốm những vệt sáng lấp loáng trên mặt ao.

Lý Dật đang ngồi xếp bằng trên thạch đài giữa ao, lúc này đôi mắt khép hờ, trong từng hơi thở dài thườn thượt, tia Huyết sắc khí tức cuối cùng tràn ngập trên mặt nước ao đã hút vào trong cơ thể hắn.

Theo sự dung nhập của tia Huyết sắc khí tức, thân hình của Lý Dật bắt đầu phát ra một vòng sáng Huyết sắc nhàn nhạt. Trong vòng sáng ấy, cơ hồ có vô số nguyên khí đang giăng xé điên cuồng, sự giăng xé của thiên địa nguyên khí này mang theo thiên địa nguyên khí ở bốn bề nước ao, ngay lập tức thiên địa nguyên khí trên mặt ao chậm chậm chuyển động, dường như đang muốn hình thành một trận lốc nguyên khí.

Còn ở trung tâm cơn lốc nguyên khí, chính là Lý Dật vẫn đang nhắm mắt tu luyện.

Bình!

Một âm thanh xao động nhẹ vang lên, cả đất trời giống như cùng lúc bị chấn động, Lý Dật chợt thở ra một hơi, khí tức Huyết sát trải khắp bên ngoài cơ thể hắn dữ dội đi vào trong cơ thể...

Thiên địa nguyên khí xung quanh trào động không ngớt lại quay về với tĩnh lặng. Lý Dật chậm rãi mở mắt ra, cảm nhận cảm giác tràn đầy của nguyên khí đang trải khắp cơ thể, cuối cùng mới nhẹ lắc đầu đứng dậy, lẩm bẩm nói:

- Muốn ngưng kết Đấu Khí Toàn, đạt đến cấp Đấu Giả, quả nhiên không dễ dàng như vậy.

Trên Vân Hoang Giới Chỉ một trận rung động, thân hình của Xà Tôn Giả chậm rãi bay lên, hắn ngưng thần nhìn Lý Dật trong chốc lát, mới nhàn nhạt nói:

- Tiểu tử, người cũng không cần tự coi nhẹ mình. Trong hai tháng này, người đã tu luyện Thiên Ma Cửu Biến đến cảnh giới Thất Tinh nguyên khí, cho dù những kẻ được gọi là thiên tài trên Đại Lục Đấu Thần này nếu biết được, e rằng người nào người nấy cũng phải xấu hổ mà thôi.

Lý Dật nhú mày nói:

- Ta thì không có gì, chỉ có điều ngày mai chính là Đại hội Tông tộc trong gia tộc. Mấy lão bất tử trong gia tộc chắc chắn sẽ gây phiền phức cho ta. Nếu như vì ta không đạt đến cấp bậc Đấu Giả, mà mất đi thân phận người thừa kế Gia chủ, sau này e rằng sẽ không có cơ hội và nơi để an nhàn tu luyện như vậy đâu.

Chuyện liên quan đến Lý Gia, trong hai tháng này. Xà Tôn Giả đã biết được ít nhiều trong thời gian Lý Dật không ngừng tu luyện. Hai tháng này Xà Tôn Giả và Lý Dật cũng đã có được tiếng nói chung. Đó chính là bất luận thế nào, vì sự cần thiết cho tu luyện của Lý Dật, đều không thể để hấn mất đi thân phận người thừa kế Gia chủ của Lý Gia.

Vì vậy khi nghe thấy Lý Dật nói như vậy, Xà Tôn Giả suy nghĩ trong chốc lát, rồi tiếp đó nói:

- Ta không biết cái gọi là Đại hội Tông tộc của Lý Gia các người rốt cuộc thế nào, nhưng có một điểm có lẽ không sai, đó chính là thực lực... Người hiện tại tuy chỉ có Thất Tinh nguyên khí, nhưng dù sao người cũng chỉ mới tu luyện ba tháng, thành tựu như vậy có lẽ mấy lão bất tử kia cũng không dám nói nhiều gì. Nhưng đám tiểu bối của Lý Gia các người có lẽ sẽ không phục. Vì vậy, chỉ cần người có thể giải quyết toàn bộ những kẻ không phục người, vậy thì vấn đề này dĩ nhiên sẽ được giải quyết dễ dàng rồi.

Lý Dật gật đầu nói:

- Chỉ cần không phải cường giả cấp Đấu Sư, thì ta cũng không sợ... Chỉ có điều ở đây có một vấn đề rất lớn.

Xà Tôn Giả nhíu mày nói:

- Vấn đề gì?

Lý Dật chần chờ một hồi, rồi nói:

- Dựa vào thân thủ của ta. cho dù không động một chút nguyên khí nào để giải quyết đám tiểu bối của Lý Gia cũng không phải là chuyện khó khăn gì. Nhưng dù gì trước đó khi ta cướp đoạt Lang Nha Dao và Thanh Vân Thủ thứ ta dùng chính là Đấu kỹ giống như vậy. Chuyện này nếu như lọt vào mắt những người có chủ tâm, người ta lại liên tưởng chuyện đó với ta e rằng cũng không tốt lắm?

Lúc này, Lý Dật cũng đã mặc nhận bộ Huyền Sát đó của mình cũng là một loại Đấu kỹ, tuy nhiên, là một loại Đấu kỹ thô diễn còn chưa hoàn hảo mà thôi.

Xà Tôn Giả suy nghĩ trong chốc lát, rồi gật đầu, nói:

- Đúng vậy. trong Vạn Triều Thành này không có nhân vật lợi hại đặc biệt gì, nhưng bộ Đấu kỹ của người quá thực quá khoa trương, lại có thể vô địch thủ dưới cấp Đấu Sư. Bộ Đấu kỹ này nếu lọt vào mắt những người để tâm đến, nếu như chỉ nhìn thì không nói làm gì, ta chỉ sợ có người sẽ có chủ ý với bộ Đấu kỹ của người, điều này là một phiền phúc lớn, vì vậy...

Nghe vậy, Lý Dật cũng nhíu chặt mày.

Đúng vậy, bộ Huyền Sát của mình có thể không dùng một chút nguyên khí nào, đã có khả năng kích sát một Đấu Giả. Loại Đấu kỹ sát địch siêu cấp này, không có người nào động tâm mới là chuyện lạ. Xem ra sau này khi mình muốn dùng đến Huyền Sát, thì cần phải suy nghĩ kỹ một chút về trường hợp sử dụng rồi.

Nghĩ tới đây, Lý Dật trầm giọng nói:

- Nếu nói như vậy, trên Đại hội Tông tộc ta càng không thể dùng bộ Đấu kỹ này rồi. Chỉ có điều ngoài bộ Đấu kỹ đó ra, ta lại không biết Đấu kỹ nào khác, không biết hiện giờ bắt đầu tu luyện Thanh Vân Thủ có còn kịp hay không...

Xà Tôn Giả lơ lửng trong không trung trợn mắt một cái, ngay cả bộ Đấu kỹ quý dị kia còn không thể dùng, Thanh Vân Thủ cướp được về sao có thể mang ra dùng? Tiểu tử này chẳng qua đang muốn ám thị hăn điều gì mà thôi...

Nghĩ tới đây, ngay như Xà Tôn Giả người già thành tinh, cũng chỉ biết thở dài, thấp giọng nói:

- Tiểu tử, không phải ta không giúp người, mà là với tu vi cấp nguyên khí của người, muốn tu luyện Đấu kỹ cao cấp, cơ bản là không thể nào được. Trong tay ta quả thực là không có Đấu kỹ hạ cấp nào cho người tu luyện a...

Lý Dật nhếch môi, nhàn nhạt nói:

- Vậy người kiếm một bộ Đấu kỹ cấp Thanh Long ra đây đi, ta sẽ không ngại đâu.

- Cấp Thanh Long?

Xà Tôn Giả cười khổ một trận ngay lập tức trong mắt lại hiện ra một tia ý vị:

- Bản tôn vẫn chưa gặp may để nhìn thấy Đấu kỹ cấp đó đâu. Nhưng bộ Đấu kỹ mà tiểu tử người sử dụng đó, không phải chính là cấp Thanh Long chứ?

- Nói đùa.

Lý Dật thở dài một tiếng:

- Được rồi, lão quý, chúng ta cũng không cần nhiều lời nữa... Tình hình trước mắt thế nào. người cũng có lẽ hiểu rõ hơn ta mới phải. Vì vậy, người nhanh chóng tìm một Đấu kỹ tốc thành cho ta dùng đi, ta cũng không cần cấp bậc gì, cho dù là Đấu kỹ Huyền Vũ hạ cấp, ta cũng chấp nhận...

- Đấu kỹ Huyền Vũ hạ cấp a.

Xà Tôn Giả âu sầu suy nghĩ, hiển nhiên muốn tìm loại Đấu kỹ hạ cấp này, khiến hắn có chút đau đầu, sau một hồi, hắn mới chần chừ nói:

- Nói đến Đấu kỹ hạ cấp, ta lại nhớ đến, rất lâu trước kia bản tôn đã từng gặp một gã không biết trời cao đất dày, dựa vào một Đấu kỹ vô cùng quy dị để tìm bản tôn khiêu chiến. Tuy rằng bị Bản tôn tiêu diệt như trở bàn tay, nhưng lại có vài phân tâm tư với bộ Đấu kỹ đó của hắn, rồi thu lại... Đây có lẽ là Đấu kỹ cấp thấp nhất trong tay ta rồi, còn về việc người có thể tu luyện hay không, thì ta không thể biết được.

- Được rồi, tìm được rồi.

Theo tiếng quát khê, một Quyển trục ố vàng từ trong Vân Hoang Giới Chỉ văng ra, rơi vào tay của Lý Dật.

Lý Dật nhíu mày nhanh chóng mở Quyển trục ố vàng đó ra, sau một chốc lát, chợt mặt hắn không nén được lộ ra một nụ cười.

Hồi Phong Chưởng, Đấu kỹ Chu Tước Hạ cấp, dẫn động thế công của đối thủ mượn lực đánh lực, luyện đến tầng cao nhất, hồi thủ như lưu tinh, chớp mắt có thể diệt địch.

Tựa hồ nhìn thấy vẻ mặt của Lý Dật, Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói:

- Đấu kỹ mượn lực đánh lực tuy là tinh diệu, nhưng lại không phải là cao minh. Ví dụ như cái tên không biết trời cao đất dày kia, mới luyện Đấu kỹ này được ba, bốn thành, đã cho rằng bản thân thiên hạ vô địch thủ. Tuy rằng hắn đã đánh bại rất nhiều người, nhưng trước mặt Bản tôn ngay

cả cơ hội mượn lực cũng không có... Vì vậy, người muốn học thì có thể học thử, nhưng đừng bao giờ để quá nhiều tâm trí vào cái thứ bàng môn tả đạo này...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hồi Phong Chương

Q.1 - Chương 28: Hồi Phong Chương

Lời này của Xà Tôn Giả nói ra tuy rằng kiêu ngạo, nhưng Lý Dật lại vẫn nghe ra được ý quan tâm bên trong, ngay lập tức hăn khẽ gật đầu, nhàn nhạt nói:

- Tạm dùng nó để ứng phó với ải trước mắt đã rồi nói sau, loại Đấu kỹ Chu Tước Hạ cấp này, quả thực không nên tốn quá nhiều tâm trí. Lão quý, đợi ta đạt đến cấp Đấu Giả rồi, ta lại muốn xem xem người có thể lấy ra Đấu kỹ gì cho ta luyện.

Xà Tôn Giả hừ một tiếng, nói:

- Ta lúc nào đã nói người đạt đến cấp Đấu Giả, sẽ cho người Đấu kỹ cao cấp vậy?

Lý Dật mỉm cười, nói:

- Lão quý, người đừng bao giờ quên rằng, bởi vì liên quan đến Đấu Thần Điện, hai chúng ta hiện giờ đã là kẻ ngồi trên cùng một chiếc thuyền a...

Lời này cơ hồ đã nói đến nỗi đau của Xà Tôn Giả., sắc mặt hăn chợt biến, cuối cùng thở dài, nói:

- Tiểu tử mồm mép sắc bén lắm, không cần phải nhiều lời nữa, thời gian không nhiều, người tốt hơn là tranh thủ tu luyện bộ Hồi Phong Chương này đi.

Lý Dật gật đầu, mở Quyển trục trong tay ra. sau đó hăn cẩn rạch một ngón tay nhỏ một giọt máu tươi lên Quyển trục.

Theo động tác của hắc, chỉ nhìn thấy trên Quyển trục chợt xuất hiện vô số nhân ảnh hư ảo, những nhân ảnh này chớp mắt đã toàn bộ đi vào trong thần niệm của Lý Dật, khiến hắc chấn động toàn thân.

Một khối lượng lớn thông tin tuôn chảy khiến đầu Lý Dật đau nhói, nhưng chỉ sau chốc lát cảm giác đau đớn này đã biến mất, cách tu luyện Hồi Phong Chương đã hiện ra rõ nét trong đầu của Lý Dật.

Dựa vào ghi chép bí quyết bên trong, Hồi Phong Chương này tuy cũng cần không ngừng tu luyện để mạnh lên, nhưng một khi quen tay rồi, thì có thể dễ dàng dẫn dụ thể công của đối thủ, may mà Hồi Phong Chương này không khó học, có lão quái vật Xà Tôn Giả ở bên cạnh chỉ điểm, không đến nửa giờ sau, Lý Dật đã thuận lợi đắc thủ bộ Đấu kỹ này.

Tốc độ này ngay cả Xà Tôn Giả cũng phải kinh ngạc một phen. Tuy Hồi Phong Chương này vốn dĩ quen tay cũng không phải quá khó. nhưng hắc lại không ngờ Lý Dật chỉ tốn ít thời gian như vậy đã thành.

Đứng trên thạch đài, Lý Dật nhẹ nhàng phất tay một cái, nguyên khí trong cơ thể theo động tác của hắc tràn ra, giữa chỉ chương của hắc hình thành một lỗ khí nhỏ, sau đó mở rộng sang bên, cảm giác huyền diệu này khiến cả người hắc thư thái đến cực điểm.

Khẽ cười một tiếng rồi, Lý Dật mới liếc nhìn Xà Tôn Giả, nói:

- Lão quỷ, người có cần xem thử uy lực Hồi Phong Chương của ta thế nào không?

Xà Tôn Giả gật đầu nói:

- Cũng được, ta lại muốn xem xem người thật sự học được rồi, hay là giả.

Dứt lời, cũng không thấy Xà Tôn Giả có bất cứ động tác gì, hắc tùy tiện điểm tay, chỉ có một đạo đấu khí Huyết hồng sắc bổ vào Lý Dật.

Lý Dật phất tay một cái, nguyên khí lại theo kinh khí huyền diệu kia xuất hiện giữa chỉ chưởng của hắn...

- Hồi Phong Chưởng!

Vút—

Theo tiếng vang nhỏ, một đạo dấu khí do Xà Tôn Giả điểm ra, ở giữa chỉ chưởng của Lý Dật hơi nghiêng, rồi lao vút đi về hướng vách núi, cuối cùng phát ra một tiếng nổ vang, để lại một vết dài sâu hoắm trên vách núi giống như vết cắt đậu phụ.

Điều này khiến đôi mắt của Lý Dật sáng ngời lên.

Uy lực chiêu này của Xà Tôn Giả, từ trên vết tích ở vách núi có thể nhìn ra, nhưng bản thân chỉ tiện tay hóa giải thế công này, tuy rằng nhất thời không thể nào bắn ngược đạo dấu khí này lại, nhưng điều này chí ít có thể chứng minh, Hồi Phong Chưởng này thật sự cũng huyền diệu như tên của nó.

- Được! Lão quỷ! Chúng ta tiếp tục nào!

Theo một tiếng hô quát, dấu khí hồng huyết sắc trên mặt ao không ngừng xao động, lúc mới đầu, những dấu khí này vẫn trượt về bốn phía, nhưng sau một thời gian, dấu khí Huyết hồng sắc đã bắt đầu bắn ngược lại về hướng Xà Tôn Giả.

oOo

Ngày hôm sau, khi ánh mặt trời lại hạ xuống trong khu rừng, Lý Dật nở một nụ cười rạng rỡ đứng dậy.

Sự khổ tu một ngày một đêm này khiến hắn vô cùng hài lòng, không những đã bước đầu nắm bắt được bộ Hồi Phong Chưởng kỳ diệu ấy, ngay cả nguyên khí trong cơ thể cũng vì được khổ tu, cơ hồ cũng lơ mơ có hiện tượng đột phá lần nữa.

- Chẳng trách những người đó cùng lúc tu luyện Công pháp lại cần tu luyện cả Đấu kỹ, thì ra còn có điểm lợi ích này...

Lý Dật lẩm bẩm nói, nhãn thần nhìn về vách núi đang bốn bề rồi mù, nụ cười trên khuôn mặt lại càng thêm sâu xa.

- Tiểu tử, tu luyện Đấu kỹ dĩ nhiên có lợi ích rất lớn với tu luyện Công pháp. Đồng thời, với việc chém giết sinh tử, đối với sự tu luyện của một người điều tốt lại càng nhiều, ta vốn dĩ cho rằng người hiểu đạo lý này, sao đến hiện tại người mới hiểu?

Giọng nói của Xà Tôn Giả thấp trầm vang lên, chỉ là không biết tại sao, giọng nói của lão hôm nay lại có một cảm giác suy nhược, thậm chí là vì sự khổ tu cả đêm cùng với Lý Dật, đối với lão quái vật này mà nói, cũng không phải là chuyện nhẹ nhàng gì.

Lý Dật đảo mắt, lẽ nào lại nói với lão quái vật này, mình bị xuyên việt tới, vì vậy không rõ chuyện của Đại Lục Đấu Thần sao?

Lập tức, hẳn chỉ có thể phớt lờ câu nói của Xà Tôn Giả, nhàn nhạt nói:

- Được rồi lão quỷ, vậy hôm nay ta sẽ đi thử xem, xem xem trên Đại hội Tông tộc này chém giết, có thể mang đến lợi ích gì cho ta.

Xà Tôn Giả cơ hồ cười một tiếng, nói:

- Dựa vào Hồi Phong Chương người tu luyện được, tiểu bối Lý Gia các người có người là đối thủ của người mới lạ. Sự chém giết nghiêng về một bên này nếu có thể tăng cường tu vi, vậy thì đúng là gặp may rồi.

Lý Dật gật đầu, cũng không nói gì nhiều, mà từ trong Dung Giới lấy ra một bộ y bào bạch sắc mặc lên người.

Từ khi có được Dung Giới này, Lý Dật sớm đã bỏ tất cả đồ vật phải dùng vào bên trong. May mà loại Dung Giới cấp thấp này chỉ cần sau khi nhận chủ, sẽ biến thành hình dạng như một chiếc nhẫn thường, người ngoài

cũng không thể nhìn ra điều gì lạ lùng. Vì vậy Lý Dật lúc này mỗi tay một nhãn, cũng không sợ người nào nhìn ra điều gì.

Sau khi thay xong y phục. Lý Dật lại tiện tay quét một chường, phá hủy vết tích sau khi mình tu luyện để lại, tránh bị người lưu tâm nhìn ra điểm gì. Sau đó thân hình hần nhanh chóng lướt qua lối ra vào ở cấm địa hậu sơn.

Chỉ có điều hậu sơn dù gì cũng vô cùng lớn. tốc độ lúc này của Lý Dật cũng đang nhanh hơn rất nhiều. Nhưng bản thân hần lại không phải vô cùng hài lòng, đối với một sát thủ mà nói. Tốc độ mới là quan trọng nhất, chỉ có điều lúc này với cảnh giới của hần, tốc độ như vậy đã là cực hạn rồi, vì vậy cũng không thể cưỡng cầu.

Có điều nhớ lại những cường giả cấp Đấu Hoàng trong truyền thuyết có thể biến được đấu khí thành cánh, bay đi trong không trung như điện. Lý Dật nhất thời cũng không ngừng ngưỡng vọng. Dù gì cảnh giới đó mới có thể tính là tung hoành đại lục, chỉ có điều bản thân không biết còn cần bao lâu mới có thể đạt được cảnh giới ấy. Chỉ là không biết tên Xà Tôn Giả quý dị kia là cấp bậc gì, nếu hần cũng là cường giả Đấu Hoàng...

Nghĩ tới đây, Lý Dật bất giác cảm thấy trong lòng nóng lên.

oOo

Bên ngoài hậu sơn cấm địa, hai tên thân vệ do Lý Hàn phái tới lúc này đã giống như đi trên đồng lửa, ở lối vào cấm địa lo lắng đến đầu mướt mồ hôi.

Theo quy định, họ không có tư cách bước vào hậu sơn cấm địa, nhưng lúc này Đại hội Tông tộc của Lý Gia đã sắp bắt đầu rồi, nếu như Lý Dật không thể đi ra, vậy thì bỏ lỡ đại hội lần này, nói không chừng hần sẽ bị bốn Đại trưởng lão của Lý Gia hủy bỏ thân phận người thừa kế Gia chủ.

Dù gì. Đại hội Tông tộc được tổ chức mỗi năm một lần của Lý Gia. đều sẽ mời các thế lực lớn trong Vạn Triều Thành đến tham dự. Trong tình

hình này, cho dù Lý Hàn là Gia chủ của Lý Gia, cũng không thể dày mặt định đưa con trai phế vật không dám xuất hiện kia trở thành người thừa kế Gia chủ được.

Mà lúc này, Lý Dật lại vẫn chưa xuất hiện...

Nếu như không phải hai tháng trước Lý Dật đã từng xuất hiện một lần, hơn nữa còn ở trong gia tộc tạo ra một trận mưa gió, hai người thân vệ này cơ hồ cũng tưởng rằng Lý Dật đã tu luyện thất bại, kinh mạch đứt đoạn rồi.

Chính lúc hai người thân vệ này đang mờ hồ ngập đầu, một đạo nhân ảnh đã nhanh chóng vọt ra từ trong hậu sơn cấm địa, sau đó xuất hiện ngay trước mặt hai người họ. Người đến chính là Lý Dật, lúc này trên mặt hắn hiện ra một nụ cười rực rỡ, mỉm cười nhìn hai thân vệ, nói:

- Phiền hai vị đợi lâu rồi, thăm nghĩ Đại hội Tông tộc đó, cũng sắp bắt đầu rồi chứ.

Sự xuất hiện của Lý Dật khiến hai người thân vệ hai mắt sáng ngời. Nếu như nói Lý Dật của hai tháng trước, một thân nguyên khí trào động có thể khiến họ nhìn ra tu vi của hắn, thì Lý Dật lúc này một thân nguyên khí đã hoàn toàn thu liễm, ngay cả hai thân vệ đã là Đấu Giả từ lâu cũng không thể nào nhìn ra.

Đã đến bước này, hai người thân vệ dĩ nhiên sẽ không cho rằng Lý Dật tu luyện thất bại, mà chỉ có thể chứng tỏ, Lý Dật lúc này đã khống chế nguyên khí trong cơ thể đến mức vi diệu. Đạt đến bước này, vậy thì Lý Dật cho dù chưa thăng cấp làm Đấu Giả, vậy thì sau này muốn xung kích lên cấp bậc Đấu Giả, cũng sẽ không có khó khăn quá lớn.

Lý Dật lúc này, ngay cả tròng mắt hai thân vệ tâm khí cao ngất, trong lòng cũng không nén được thâm thán phục. Dù gì ba tháng trước Lý Dật chỉ là một tên phế vật... Còn cảnh giới của hắn lúc này lại...

Muốn nói Lý Dật là một thiên tài. cũng tuyệt đối không có gì không được.

Những thân vệ của Lý Gia này hết mực trung thành với Lý Hàn, nhìn thấy Thiếu gia nhà mình có được tu vi như vậy dĩ nhiên trong lòng không khỏi vui mừng, ngạo khí nhàn nhạt vốn dĩ còn mấy phân, lúc này toàn bộ đã thu lại, người thân vệ bên tay trái chỉ khẽ cúi người, nói:

- Thiếu gia, đại đa số người trong gia tộc lúc này đều là ở huấn luyện trường sau phủ viện rồi. Gia chủ đại nhân đưa tin đến, nếu như Thiếu gia người ra, vậy thì xin người hãy lập tức qua đó. Thiết nghĩ, Đại hội Tông tộc của Lý Gia chúng ta đã bắt đầu rồi.

Lý Dật khẽ gật đầu, nói:

- Vậy thì hai vị...

Hai người thân vệ cùng lúc lộ ra một nụ cười bất lực, nói:

- Hai người chúng ta còn phải canh giữ ở lối vào hậu sơn cấm địa, dù gì đây cũng là chức trách, vì vậy...

Lý Dật nghe thấy lời này khẽ gật đầu. nhàn nhạt nói:

- Nếu là như vậy, phiền hai vị rồi.

Dứt lời, hần bước đi về phía huấn luyện trường... Một trận cười nhạt nhẽo vang lên trong lòng hần Đại hội Tông tộc này... cơ hồ cũng đáng để chờ đợi...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đại Hội Tông Tộc

Q.1 - Chương 29: Đại Hội Tông Tộc

Huấn luyện trường ở hậu viện Lý Gia, lúc này tiếng người ồn ào huyên náo tới cực điểm.

Là một trong những gia tộc có danh thế trong Vạn Triều Thành, Đại hội Tông tộc của Lý Gia, năm nào trong Vạn Triều Thành cũng là một chuyện vô cùng quan trọng. Không những tộc nhân của Lý Gia đều chuẩn bị nhiều thời gian cho ngày này, mà những thế lực khác trong Vạn Triều Thành, đều rất xem trọng Đại hội Tông tộc của Lý Gia.

Dù gì, đại hội Tông tộc của Lý Gia này ngoài việc khảo nghiệm thành tựu của lớp trẻ trong gia tộc, còn có vị đạo muốn tạo áp lực với các thế lực khác trong đó. Dù gì trên Đại Lục Đấu Thần, mẫu chốt tồn tại sự không ngừng thịnh vượng của một gia tộc, chính là trong gia tộc đó có cường giả thật sự hay không.

Và những người được gọi là cường giả này, phần lớn đều là khi còn niên thiếu đã có thể bộc lộ ra thiên phú kinh người.

Trong huấn luyện trường, những thiếu niên thiếu nữ tràn về từ sản nghiệp khắp nơi của Lý Gia, số lượng đạt gần hai trăm người. Những nhân vật tinh anh lớp trẻ trong Lý Gia, người nào người nấy cũng lần lượt treo lên biểu tình cao ngạo vút trời trên mặt.

Dù gì những nhân vật có thể được chọn ra tham gia Đại hội Tông tộc lần này, cũng chính là những nhân tài kiệt xuất trong các hệ tộc Lý Gia. Còn về một số nhân vật bình thường, cũng thật sự không có gan đến tham gia vào đại hội này, tránh mất mặt xấu hổ.

Ở ngay trước mặt huấn luyện trường, có một đài cao được dựng bằng đá xanh, xung quanh đài cao là một số nhân vật cao cấp của Lý Gia. Chính giữa đài cao ấy, lại là vị trí thượng đẳng thật sự. Người ngồi ở đó, ngoài Lý Hàn và bốn vị trưởng lão của Lý Gia ra, còn lại đều là nhân vật có máu mặt trong Vạn Triều Thành.

Chỉ là so với mọi năm, quý khách đến năm nay, lại nhiều hơn rất nhiều. Rất nhiều gia tộc vốn dĩ quan hệ không được tốt với Lý Gia, năm nay

cũng chường mặt đến tham dự lễ. Nguyên nhân không vì lý do khác, chỉ có điều mấy tháng trước Lý Gia đã truyền ra một tin tức, vị Thiếu gia phế vật muốn tham gia Đại hội Tông tộc lần này, bên trong còn liên quan đến việc hãn có thể trở thành người kế thừa Gia chủ của Lý Gia hay không.

Điểm này, tất cả mọi người ở đây không một ai dám bỏ qua, Lý Gia xưng bá một phương trong Vạn Triều Thành này, thế lực trong gia tộc cho dù không thay đổi gì, nhưng đối với họ mà nói cũng là một chuyện đáng chú ý.

Vì vậy khách đến năm nay ngoài những người có ý muốn xem kịch ra, còn lại đều là muốn xem xem, thế lực của Lý Gia, sau Đại hội Tông tộc lần này sẽ có thay đổi gì, vẫn là lấy Lý Hàn vi tôn, hay là bốn vị trưởng lão của Lý Gia bắt đầu đoạt quyền.

Giống như vậy, tầm quan trọng của Đại hội Tông tộc lần này, những thành viên cao cấp trong nội bộ Lý Gia người nào cũng có tính toán riêng. Nhân mã các hệ đều có vẻ mặt khác nhau, chỉ có điều Đại hội Tông tộc lần này còn chưa kết thúc, ai cũng không thể nào biết kết cục sẽ ra sao.

Lý Hàn ngồi ở vị trí chính giữa bàn quý đẳng, vẻ mặt không biết là đang mừng hay đang lo lắng. Bên cạnh ông, vẻ mặt của Tam trưởng lão lộ ra một nụ cười nhàn nhạt:

- Gia chủ đại nhân, ta thấy Đại hội Tông tộc này có phải nên bắt đầu rồi không? Các vị khách mời, có lẽ đã đợi đến sốt ruột rồi?

Nghe vậy, nhãn thần của Lý Hàn chỉ chợt lóe, quét mắt nhìn bàn khách quý. Những nhân vật nhỏ khác Lý Hàn không cần để ý, nhãn thần của ông chỉ nhìn về bên Long Ngạo Thiên. Thiếu gia của Long Gia, còn cả vị Mạc Nhị gia của Mạc Gia, cuối cùng nhìn về hai tên mặc bạch bào đang đứng trong góc.

Sao lại lần này ngay cả địa phương đó cũng có người đến rồi?

Lý Hàn khẽ nhú mày lại, sau đó bất động thanh sắc cười một tiếng, nhàn nhật nói:

- Vội gì chứ? Thời gian còn chưa đến. Chư vị khách quý có lẽ cũng biết quy củ của Lý Gia chúng ta nếu thời gian chưa tới. Đại hội Tông tộc cũng sẽ không bắt đầu được.

Bị lời châm biếm của Lý Hàn châm chọc, sắc mặt của Tam trưởng lão có mấy phần khó coi, hắt chột âm hiểm cười một tiếng, thấp giọng lầm bầm nói:

- Cho dù tên phế vật đó có thể đến, lẽ nào ngươi thật sự mong chờ sau ba tháng hắt trở biến thành một Đấu Giả thật sao?

Nghe vậy, sắc mặt của Lý Hàn chợt biến đổi. Lời nói của Tam trưởng lão cũng không nhìn trường hợp, tuy rằng người ở đây có lẽ đều hiểu nội bộ Lý Gia bất hòa, nhưng đem chuyện này nói ra lộ liễu như vậy, cuối cùng người mất mặt không chỉ là một mình bản thân ông.

Chỉ có điều Lý Hàn rốt cuộc cũng biết dưới hoàn cảnh này, không cần thiết phải tức giận với những kẻ như Tam trưởng lão, chỉ hừ một tiếng, rồi không nói gì thêm.

Nhưng Tam trưởng lão lại nhìn thấy bộ dạng của Lý Hàn như vậy, trong lòng lại có phần đắc ý, khuôn mặt không nén được lộ ra một nụ cười âm mưu đắc thắng.

Lý Hàn à Lý Hàn! Người dù gì tuổi cũng đã cao rồi, sớm đã không phải nhân vật có sự cuồng vọng, hung hãn đến cực điểm của năm xưa nữa rồi!

Nghĩ rồi, nhãn thần của Tam trưởng lão chậm chậm hướng về huấn luyện trường, nhưng nhãn thần vừa quét qua, trong mắt hắn đã vụt qua một tia lãnh ý.

Ở phía viên huấn luyện trường, Lý Dật thân mặc bạch bào, đang nheo mắt hứng chí chậm rãi bước tới. Nhìn thấy sự xuất hiện của hắn, đám

đông vốn có mấy phần huyền ảo xung quanh ngay lập tức yên ắng đi phần nào.

Đối với vị Lý Dật Thiếu gia trước nay nổi tiếng vì ngang tàng hống hách, tham hoa háo sắc này, thiếu niên thiếu nữ ở đây đều có cảm xúc phức tạp, đổ kỵ xen lẫn với sự khinh miệt. Đặc biệt là một số tộc nhân không sống ở trong Vạn Triều Thành, khi nhìn thấy Lý Dật xuất hiện, sự khinh thường trên mặt cơ hồ không cách nào có thể che đậy.

Nếu như người không phải kẻ sinh ra ở dòng chính, với thiên phú này của người, sớm đã bị đuổi khỏi gia môn rồi!

Trong lòng của tất cả mọi người cơ hồ đều nảy ra suy nghĩ như vậy.

Tộc nhân Lý Gia trong Vạn Triều Thành này, nhớ lại chuyện xảy ra cách đây hai tháng, mọi người tuy rằng vẫn còn khinh thường Lý Dật, nhưng không biết vì sao, nụ cười nhàn nhạt trên khuôn mặt của Lý Dật, lại khiến họ cảm thấy trong lòng khẽ co lại.

Thấy tộc nhân xung quanh vì sự xuất hiện của mình mà lộ ra các thần sắc khác nhau, Lý Dật lại không có điệu bộ gì. Nhãn thần của hắn đảo quanh một vòng về bốn phía, cuối cùng mới nhìn về trên đài cao ở chính giữa huấn luyện trường. Nếu như mình dự liệu không sai. Đại hội Tông tộc này, có lẽ chính là để cho đám hậu bối của Lý Gia này, đi lên biểu diễn một phen.

Nhãn thần của Lý Dật đảo quanh một vòng trong sân, cuối cùng lại nhìn về phía trên đài cao phía trước mặt. Nhãn thần của hắn điểm qua từng vị khách quý, cuối cùng nhìn về Long Ngạo Thiên. Nhìn thấy thân tình khẽ nhúu mày của Long Ngạo Thiên Thiếu gia. Lý Dật trong lòng lại thấy vui, xem ra Long Ngạo Thiên này, những ngày này sống không được thoải mái a. Chỉ là không biết Dong binh đoàn Huyết Lang đã gây phiền phức thế nào. Thật là tội lỗi... tội lỗi a...

Đang định thu ánh mắt lại. nhưng đúng lúc này, khóe mắt của Lý Dật lại chột nhướn lên. Nhãn thần của hắn vụt chuyển, một lần nữa lại nhìn về

hai bạch bào nhân vừa rồi cơ hồ đã bị hấn bỏ qua.

Không biết vì sao, hai bạch bào nhân nhìn như rất đỗi bình thường này, trong khoảnh khắc lại mang đến cho Lý Dật một cảm giác nguy hiểm.

- Là họ sao?

Một tiếng kinh ngạc vang lên trong đầu Lý Dật.

Lý Dật bất động thanh sắc thu lại ánh mắt, mới thấp giọng nói:

- Lão quỷ, chuyện gì vậy?

Xà Tôn Giả im lặng trong chốc lát, rồi lạnh lẽo nói:

- Tiểu tử, không ngờ Lý Gia các người còn có mấy phần thực lực, thân phận của hai bạch bào nhân đó không đơn giản một chút nào a.

Lý Dật nhú mày nói:

- Không đơn giản? Là ý gì?

Xà Tôn Giả cười lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói:

- Người cảm thấy có nhân vật nào có thể khiến Bản tôn liếc nhìn như vậy không? Hai bạch bào nhân đó là Thần Côn của Đấu Thần Điện. Tuy rằng chỉ là loại đẳng cấp thấp nhất, nhưng nếu như ta đoán không nhầm, họ chí ít cũng là cấp bậc Đấu Sư... Chỉ có điều nhân vật này lại xuất hiện trong gia tộc các người. Tiểu tử, hôm nay người phải cân thận một chút đấy, nếu như bị họ phát hiện ra điểm gì đó, hai chúng ta coi như xong rồi!

Nghe thấy ba chữ Đấu Thần Điện, Lý Dật trong lòng cũng có chút run rẩy, thấp giọng nói:

- Vậy hiện giờ làm thế nào?

- Làm thế nào ư?

Xà Tôn Giả cười lạnh liên hồi:

- Cứ quan sát trước đi, tóm lại không thể phá hoại kế hoạch của chúng ta. Nếu như người mất đi thân phận thừa kế Gia chủ, cũng là một phiền phức, còn về hai nhân vật kia... Nếu như hai tên đó chỉ là đến quan sát, vậy thì nghĩ cách tạo quan hệ với họ. Nếu như hai tên đó là đến gây phiền phức cho chúng ta, thì tìm cơ hội giết đi, bằng không nếu như để họ dẫn ra những cường giả cấp cao khác đến, vậy thì phiền phức càng nhiều rồi.

Lý Dật chần chừ trong chốc lát, mới trầm giọng nói:

- Nhưng cường giả cấp bậc Đấu Sư đó...

Xà Tôn Giả hừ một tiếng nói:

- Tiểu tử, đừng có phí lời nữa, nếu như ta nói có thể giết được họ, vậy thì dĩ nhiên có thể khiến người tạm thời có thực lực đó... Người tốt hơn hãy yên tâm suy nghĩ chuyện Đại hội Tông tộc cho ta. Chuyện Đấu Thần Điện tạm gác lại sau... Tiểu tử, hình như kẻ đối đầu của người đến rồi, người hãy im lặng cho ta...

Giọng nói của Xà Tôn Giả vừa dứt, đã nhìn thấy một đám người cười lớn bước về phía Lý Dật, người đứng đầu chính là vị Lý Tiều Đại biểu ca đó.

Hai người mấy tháng không gặp, sắc mặt của vị Lý Tiều Đại biểu ca này dường như càng tiều tụy hơn. Chỉ có điều nụ cười của hắn cũng ân cần hơn chỉ là trong sự ân cần ấy lại không thể che giấu được một luồng sát ý lạnh lạnh. Hắn bước đến trước mặt Lý Dật, giả như cười chấp tay, nhàn nhạt nói:

- Lý Dật biểu đệ a, đã nhiều ngày không gặp, biểu đệ người dường như đã lợi hại hơn nhiều a... Xem ra lát nữa, còn phải xin biểu đệ người thủ hạ lưu tình, đừng lại khiến đại ca ta mất mặt nữa...

Giọng nói tuy rất bình thản, nhưng vị đạo đay nghiêng buột ruột bên trong cho dù thế nào cũng không thể che giấu được.

Lý Dật cũng hiểu rất rõ, với tính tình của hạng người như Lý Tiều, hai cái tát của mình hẳn có thể quên đi mới là chuyện lạ. Ngay lập tức hẳn cũng lộ ra một nụ cười phù hợp nhất với thân phận hiện này của mình, khẽ giọng nói:

- Đại biểu ca người đừng đùa nữa, biểu đệ ta há lại là đối thủ của Đại biểu ca người? vẫn mong Đại biểu ca người thủ hạ lưu tình mới phải.

Hai người đối mắt nhìn nhau, trong không khí cơ hồ tóe ra những tia lửa va chạm, sau đó hai người cùng nhau cười phá lên ha ha...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đối Trận

Q.1 - Chương 30: Đối Trận

Lý Tiều tựa hồ như còn muốn nói thêm gì đó, nhưng đúng lúc này, chợt nghe thấy từng trận ho khan vang khắp toàn sân.

Lý Hàn trên đài cao đã đứng dậy, bước lên vài bước, đến bên bờ đài cao. Nhãn thần của ông nhìn quanh sân một vòng, cuối cùng vui mừng nhìn về Lý Dật, rồi nhàn nhạt nói:

- Chư vị đều là máu mủ ruột rà của Vạn Triều Lý Gia chúng ta, cũng là gốc rễ nghìn năm nay để Lý Gia chúng ta đứng vững. Vì vậy mọi người cũng hiểu. Đại hội Tông tộc hôm nay đối với mọi người quan trọng như thế nào. Lý Gia chúng ta khác với các gia tộc khác, không thích những văn nhân yếu ớt, ở Lý Gia chúng ta chỉ có cường giả mới có được tất cả. Vì vậy, theo quy củ nhiều năm nay, tiến hành quyết đấu một đấu một. Người thắng, người này chính là nhân vật quan trọng của Lý Gia ta. Người bại, chỉ cần chưa đầy hai mươi tuổi, thì có thể tiếp tục khiêu chiến vào năm sau... Nếu như mọi người đã rõ, vậy thì hãy bắt đầu đi!

Theo tiếng nói của Lý Hàn vừa dứt, huấn luyện trường yên ắng vô cùng. Vì quyết đấu trên Đại hội Tông tộc của Lý Gia, đều lựa chọn cách tùy ý rút thăm, nên không ai biết đối thủ của mình sẽ là ai. Nếu như vận may tốt, gặp được kẻ yếu hơn thì cũng thôi, nếu như lại gặp kẻ mạnh hơn một chút, vậy thì cơ hồ chỉ có thể than vận may của mình không tốt.

Đại hội Tông tộc vừa bắt đầu, Lý Tiều cũng không có hứng thú tìm Lý Dật gây phiền phức. Nhãn thần của hắn cũng nhìn lên đài cao, đối với người có dã tâm trùng trùng như hắn, lôi kéo những cường giả của gia tộc dường như còn quan trọng hơn việc gây phiền phức cho Lý Dật.

Trên đài cao, một thân ảnh già nua gầy guộc chậm rãi bay ra, đáp xuống trên lôi đài giữa huấn luyện trường. Người này chính là Tứ trưởng lão của Lý Gia. Vị Tứ trưởng lão này trước nay chưởng quản Hình Pháp Đường của Lý Gia, đối với mọi người có thể nói là thiết diện vô tư, vì vậy Đại hội Tông tộc bao nhiêu năm nay, đều là do lão chịu trách nhiệm phán định.

Công phu của Tứ trưởng lão vô cùng tinh thâm, hiển nhiên lão đã sớm có tu vi của cấp bậc Đấu Sư rồi. Hơn nữa, sự khống chế của lão với đấu khí trên người, chắc chắn đã đạt đến mức độ vô cùng thành thực.

Cho dù là những khách quý trên đài khách quý cũng đều nhìn mà gật đầu trầm trồ. Còn về những tiểu bối của Lý Gia thì lộ ra vẻ đầy ngưỡng mộ. Nếu có được thân thủ này, vậy thì cho dù là tộc nhân chi thứ thì cũng có cơ hội trở thành trưởng lão của Lý Gia, có tư cách quản lý đại quyền của Lý Gia.

Vị Tứ trưởng lão này trước nay đều trầm mặc ít lời, cơ hồ hoàn toàn không để ý đến những ánh mắt xung quanh. Nhãn thần của lão nhàn nhạt quét xuống lôi đài, từ trong túi lấy ra một danh sách, giọng nói tựa như băng lạnh vang lên, quyết định số phận của hai con người.

Theo dòng chảy của thời gian, đã có mấy chục tiểu bối của Lý Gia quyết định số phận của mình trên lôi đài. Người chiến thắng dĩ nhiên là vẻ mặt vui mừng hơn hở, nhưng người bị bại ai cũng u ám mặt mày. Đối với

những tộc nhân đây là cơ hội cuối cùng mà nói, sắc mặt lại càng khó coi đến cực điểm.

Đứng xa xa ở ven huấn luyện trường nhìn quyết đấu trên lôi đài, trong lòng Lý Dật chỉ vụt hiện một ánh cười nhàn nhạt. Đấu kỹ mà đám tiêu bồi Lý Gia này dùng tuy có vẻ hô phong hoán vũ, nhưng trong mắt của Lý Dật lại đều rất khó nhìn, kẻ hở trùng trùng. Nhìn đến cuối cùng, hẳn cơ hồ như muốn tìm một nơi để đánh một giấc cho xong.

Chỉ có điều cách nghĩ kiêu ngạo vượt người ấy, cũng chỉ có thể nghĩ mà thôi. Nếu trong không khí này còn làm ra những chuyện như vậy, vậy thì mình muốn không gây chú ý cũng khó.

- Lý Na Na! Lý An! Đối trận!

Giọng nói của Tứ trưởng lão lại lạnh lẽo vang lên. Cái tên này khiến Lý Dật phải nhú mày hướng lên, hiếm khi có được mấy phân hứng thú. Nhân thân của hắn chậm rãi hướng về lôi đài, sau đó nhìn thấy một thân ảnh yêu kiều lam sắc nhàn nhạt nhảy lên lôi đài trong tiếng hoan hô xung quanh, ở trước mặt thân ảnh này, một thiếu niên đang nở một nụ cười lấy lòng đứng đó. Chính là Lý An nhân thân của hắn nhìn một vòng trên người Lý Na Na, trong nhân thân không hề che giấu sự ái mộ của mình, chỉ cao giọng nói:

- Có thể gặp được Na Na muội muội, quá thực là sự may mắn của vi huynh mong muội muội thủ hạ lưu tình, thủ hạ lưu tình.

Trên khuôn mặt yêu kiều của Lý Na Na lộ ra một nụ cười ngọt ngào:

- Phải là xin Lý An biểu ca người thủ hạ lưu tình mới phải... Na Na muốn vào Diễn Võ Các từ rất lâu rồi, không biết hôm nay biểu ca người có thể thành toàn cho ta không?

Diễn Võ Các, trọng địa của Lý Gia, năm nào cũng mở sau ba ngày Đại hội Tông tộc kết thúc. Thứ cất giấu bên trong Diễn Võ Các là những Đấu kỹ và Công pháp được Lý Gia thu cất trong nghìn năm nay. Những con

em Lý Gia thắng cuộc trong Đại hội Tông tộc hàng năm mới có tư cách bước vào bên trong học Đấu kỹ. Còn về có thể có được thứ gì bên trong, thì phải xem vận may của mỗi người rồi.

Thấy vẻ mặt ủy mị của Lý Na Na, Lý An cũng mơ màng một trận. Có điều hẳn có thể xuất hiện ở trên trường đài này, nói cho cùng cũng là một nhân vật, dĩ nhiên rõ ràng nếu như vì một nữ nhân mà mất đi một cơ hội hiếm có này, vậy thì bản thân sẽ ngu xuẩn đến mức nào.

Hắn khẽ lắc đầu ngay tại chỗ, nhàn nhạt nói:

- Điều này thì không được rồi, biểu ca ta cũng rất muốn vào Diễn Võ Các xem thử, vì vậy cơ hội này có lẽ không thể nhường cho Na Na muội muội rồi!

Lý Na Na mỉm cười không hề để ý, nói:

- Vậy thì cũng cần biểu ca người có bản lĩnh mới được a!

Lý An nhẹ nhàng lắc đầu, hai tay hắn khẽ nâng lên, ôm vòng vào nhau, hình thành một tư thế kỳ lạ, miệng lại thấp giọng nói:

- Vậy thì chỉ cần thử qua là biết rồi!

Song chương vỗ nhẹ, dường như có một luồng nguyên khí nhàn nhạt trào ra từ lòng bàn tay của Lý An hẳn hít sâu một hơi, thân hình đã phóng vọt về phía Lý Na Na.

Song chương vũ động, đã chụp lên cả người của Lý Na Na, sau đó, quát vang một tiếng.

- Toái Cốt Chương!

Toái Cốt Chương rất lưu hành trong hàng tiểu bối của Lý Gia, rất nhiều người đều biết. Vì vậy Đấu kỹ này cũng không có điều gì kỳ lạ, chỉ là Lý An này hiển nhiên đã dồn rất nhiều tâm tư vào Đấu kỹ này, vì vậy một

chưởng vừa vỡ ra, so với Lý Tiều ngày trước dường như còn có thêm vài phần khí thể sắc bén trong đó.

Lý Na Na trên lôi đài nhìn thấy chưởng này lại lộ ra một vẻ chẳng đáng gì, tiện tay, chỉ nhìn thấy song thủ vung lên, từng đạo hỏa quang hồng sắc hiện ra từ các chỉ chưởng của nàng.

- Liệt Hỏa Nhu!

Chát~~

Lòng bàn tay của hai người khẽ chạm vào nhau. Lý An đã nhanh chóng lui về sau, vẻ mặt vẫn lạnh lùng như vậy, nhưng thân ảnh vừa thối lui lại thấp thoáng có vài phần chật vật trong đó.

Nhìn thấy cảnh này, Lý Na Na cơ hồ có vài phần kinh ngạc, nàng đưa mắt quan sát Lý An một lượt, rồi thấp giọng nói:

- Lý An biểu ca quá nhiên lợi hại, vô thanh vô tức đã đạt đến cảnh giới Bát Tĩnh nguyên khí rồi.

Lý An cười khổ một tiếng, nói:

- Có lợi hại nửa cũng nào bằng với Na Na muội muội, chỉ một chưởng Liệt Hỏa Nhu, ta đã tự nhận không thể địch lại, có điều Na Na biểu muội cũng nên cân thận, biểu ca ta sẽ không nương tay nữa đâu!

Lúc nói chuyện Lý An khẽ lắc người, một luồng nguyên khí nhàn nhạt tràn ra, thân hình hấn một lần nữa vụt hiện đến bên cạnh Lý Na Na. Chỉ có điều lần này hấn không tiếp tục khinh thân vào, mà là không ngừng bước quanh Lý Na Na. Chiến thuật này, cũng là chiến thuật tốt nhất khi đối mặt với nhân vật lợi hại hơn mình vài phần.

Thế nhưng Lý Na Na hoàn toàn không bị mê hoặc bởi chiến thuật này, thân hình nàng vụt chuyển, cơ hồ đã tính xong thế tiến của Lý An. Tay phải chuyển động khẽ chặt một cái, đã cắt đứt thế tiến của Lý An ở cửa ải cuối cùng Lý An vội bứt ra, nhưng bộ dạng lại càng chật vật hơn.

Thấy công phu vi diệu của Lý Na Na. Lý Dật khẽ gật đầu, trong lòng đã rõ, sự thất bại của Lý An chỉ là chuyện sớm muộn.

Quả nhiên, ý nghĩ này của hắn còn chưa dứt, đã nhìn thấy Lý Na Na đột nhiên nhanh chóng vụt người lao lên, bàn tay trắng ngần như bạch ngọc vươn tới, quang mang hỏa sắc nhàn nhạt vụt lóe qua. Đến lúc quang mang hỏa sắc đó biến mất, tay phải của nàng đã ấn vào ngực của Lý An.

Phụt!— một tiếng. Lý An phun ra một búng máu, thân hình không ngừng thối lui về sau vài bước, cuối cùng cũng không đứng vững, ngã phịch xuống phía dưới. Có điều hắn cũng được coi là một nhân vật, tuy rằng đã bại trận, thần sắc trên mặt vẫn rất bình thường, hắn nhìn Lý Na Na gật đầu, trầm giọng nói:

- Lý Na Na muội muội quả nhiên là đệ nhất nhân trong lớp trẻ, biểu ca ta thua tâm phục khẩu phục!

Dứt lời, hắn khẽ lắc đầu, chậm rãi bước xuống lôi đài.

Phía này Lý Na Na nhìn theo thân hình của hắn lộ ra một vẻ mặt đôi chút suy tư, sau chốc lát mới thấp giọng cười nói:

- Biểu ca ngươi cũng rất lợi hại!

Nụ cười yêu kiều trên khuôn mặt thiếu nữ khiến cho vô số người trong thoáng chốc như tan chảy ra. Ngay như Lý An đã bại trận, lúc này trong lòng cũng không hề nảy sinh ra một tia oán hận nào. Đám nam tử của gia tộc ở xung quanh nhìn thấy khuôn mặt xinh xắn của nàng, người nào người nấy như muốn nhỏ dãi ra.

Chỉ có Lý Dật ở phía xa xa lắc đầu, trong lòng có mấy phần cảm thán. Vị Lý Na Na này có thái độ cực tốt với người khác, nhưng nhìn thấy mình, nụ cười ấy không biến thành mướt đấng mới lạ. Nhớ lại ngày đó nàng ta không chịu để mình xoa, cũng có chút đáng tiếc a.

Nghĩ vậy, tầm mắt của Lý Dật lại nhìn về phần ngực phẳng lì của Lý Na Na, khóe miệng lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Lý Na Na trên lôi đài chợt cảm thấy rung mình, nàng nhanh chóng xoay người lại, khi tầm mắt bắt gặp Lý Dật, ngay lập tức nàng như con nai nhỏ bị giật mình lao vọt xuống lôi đài.

Lý Dật không nhịn được trợn mắt, mình có khủng khiếp như vậy không?

Đúng lúc này, một giọng nam nhu hòa vang lên:

- Lý Dật biểu đệ, xem ra người giống vi huynh có hứng thú với Lý Na Na muội muội, cũng không kém chút nào nhi. Vi huynh thấy người vừa rồi không hề đề ý đến cuộc đấu của những người khác, nhưng đến trận của Lý Na Na muội muội lại vô cùng đề tâm a... Ha ha ha ha...

Đang nói chuyện một thiếu niên chừng mười bảy, mười tám tuổi, khuôn mặt cực kỳ thanh tú, đang bước đến trước mặt Lý Dật, chỉ có điều khóe miệng hằn lại lộ ra một nụ cười đầy ý vi sâu xa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lý Bằng

Q.1 - Chương 31: Lý Bằng

Nhìn thấy vẻ mặt của thiếu niên, Lý Dật bất chợt nhíu mày.

Tên có nụ cười bình thản này tên Lý Thần, là cháu của Tam trưởng lão.

Nói ra quan hệ của hai người Lý Thần và tên Lý Dật trước kia cực kỳ tốt. Ngoài việc Lý Thần là một trong những nhân vật thiên tài hiếm có trong gia tộc, còn Lý Dật là một tên phế vật trừ danh ra, thì Lý Thần và Lý Dật đó có thể nói là tâm đầu ý hợp. Có thể nói, người này là một trong những kẻ có quan hệ tốt nhất với Lý Dật trong Lý Gia.

Thậm chí, mấy ngày nay Lý Dật cũng đã nghĩ thông một chuyện, chuyện hãn cường bức Mạc Đại tiểu thư ngày đó, cơ hồ có liên quan không nhỏ

đến tên Lý Thần này, vì vậy hiện giờ...

Nghĩ tới đây, Lý Dật khẽ mỉm cười, nói:

- Tam biểu ca, hôm nay có ngọn gió nào, để người hứng tìm đến tiểu đệ ta vậy.

Nhân thần Lý Thần khó khăn lắm mới thoát khỏi vòng eo của những thiếu nữ mảnh mai trong gia tộc. Hắn liếm môi, lộ ra một bộ dạng giống trư ca, thấp giọng nói:

- Lý Dật biểu đệ a, không phải mấy ngày nay kẻ làm biểu ca ta không đi tìm người, mà là Gia chủ đại nhân có lệnh, ai dám đi hậu sơn cấm địa ngăn cản người tiềm tu, sẽ xử trí theo gia pháp. Vì vậy những ngày này biểu đệ người phải chịu nhiều uất ức rồi, có điều...

Trên mặt Lý Thần lộ ra một bộ dạng mà chỉ cần là nam nhân thì đều hiểu, giọng nói càng hạ thấp xuống:

- Đại hội Tông tộc của Lý Gia chúng ta lần này, chi thứ có rất nhiều biểu muội xinh đẹp đến a. Lát nữa đại hội kết thúc, có cần cùng vi huynh đi tìm các biểu muội đến tạo quan hệ không? Dù gì chúng ta nói thế nào đều là người trong tông tộc... Họ mà... Hắc hắc hắc...

Lý Dật trong lòng thầm cười một trận. Bộ dạng háo sắc của tên Lý Thần này cũng không biết là thật sự như vậy, hay là giả tạo ra như vậy. Nhưng cho dù thế nào, hành vi của hắn như thế, lại khiến rất nhiều người trong gia tộc giảm đi lòng cảnh giác với hắn a. Nếu như hắn có mấy phen dã tâm, tên Lý Thần này sẽ lại càng khó ứng phó hơn với Lý Tiều kia rất nhiều.

Đối với vị biểu ca nhiệt tình này, Lý Dật cũng không cần biểu hiện quá mức lạnh nhạt, hắn lộ ra một nụ cười bình thản, nhàn nhạt nói:

- Đợi lát nữa hãy nói đi, nếu như chúng ta đều bại trong tay đối thủ vậy thì có lẽ các biểu muội đó cũng sẽ không có hứng thú có quan hệ với

chúng ta..

Lý Thần khẽ sững sốt. sau một hồi mới cười ha hả nói:

- Xem ra Lý Dật biểu đệ quả nhiên có tiến bộ rồi. Người nói không sai, nếu như chúng ta bại trong tay đối thủ cái đám lỗ mũi nhếch cao hơn trán kia muốn tạo quan hệ với chúng ta mà lạ. Vì vậy...

Nói rồi. Lý Thần khẽ lắc đầu, cơ hồ như đang cảm thán. Nhìn bộ dạng của hắn, tựa như kiểu biểu đệ của mình đã tiến bộ phân nào, mình cũng vô cùng vui mừng vì điều đó vậy.

Lý Dật nhìn bộ dạng của hắn, tuy rằng trong lòng cười lạnh. Có điều với gã này cũng không tiện biểu hiện quá thờ ơ, hiện giờ cũng chỉ có thể mặc cho hắn tùy ý lôi kéo.

- Hả, sao nàng ta cũng về đến rồi?

Sắc mặt vốn dĩ đang cười mím của Lý Thần chợt biến đổi, lộ ra một bộ dạng như vừa gặp quỷ.

-Ai?

Theo hướng mắt của Lý Thần mà nhìn qua. Lý Dật khẽ sững người, sau chốc lát chỉ thốt ra tiếng cười khổ.

Chỉ thấy nơi hai người đang nhìn, có một mỹ nữ chân dài mặc y phục trắng phau. Eo của mỹ nữ đeo một thanh trường kiếm, vóc người cao gầy, khuôn mặt tú lệ. Nhưng điều thu hút người khác nhất lại chính là thân sắc băng lạnh trên khuôn mặt nàng. Vô hình chung, những nơi xung quanh nàng vài thước, đều bị khí tức băng lạnh trên người nàng phát ra làm cho đông cứng lại.

Nàng chỉ đứng ở đó, những thiếu nữ gia tộc xung quanh khi so sánh với nàng, ngay lập tức phải buồn bã thất sắc. Một số thiếu niên vẻ mặt giống tra ca đều nặn ra một nụ cười ám muội muốn đi qua bắt chuyện một phen, nhưng từng người phái âm sâm mặt đi về.

- Lý Băng...

Lý Thần khó nhọc thốt ra hai chữ, vẻ mặt rõ ràng có mấy phần sợ sệt:

- Người nữ nhân biến thái này, không phải đã đi Học viện La Lan tiến tu rồi sao? Sao còn chạy về đây tham gia Đại hội Tông tộc nhặt nhèo này? Nghe nói, nàng ta sớm đã ngưng kết thành Đấu Khí Toàn. Có lẽ trong những người đồng lứa với chúng ta, nàng ta là người đầu tiên thăng cấp làm Đấu Giả. Nếu lát nữa lên lôi đài gặp phái nàng ta, tốt hơn là dứt khoát nhận thua luôn... Người nữ nhân biến thái này...

Theo cái tên mà Lý Thần đã thốt ra, vẻ mặt của Lý Dật càng lúc càng rực rỡ. Nếu như, trong ký ức hắc đã dung hợp không sai, thì vị Lý Băng trước mặt này, dường như là mối tình đầu của tên tiểu tử Lý Dật kia a... Tất nhiên, chỉ là một thứ tình cảm đơn phương...

Dường như năm xưa, tiểu tử Lý Dật trong mối tình đầu chớm nở đã cùng Lý Thần chạy đến hậu sơn nhìn trộm vị Lý Băng biểu tỷ này tắm. Kết quả không nhìn trộm được lại bị truy sát hơn nửa tháng, nếu như cuối cùng không phái Lý Hàn ra mặt, hai người Lý Thần và Lý Dật nói không chừng đã sớm bị nấu cháo rồi.

Hiển nhiên chuyện năm xưa, khiến Lý Thần có một ấn tượng sâu sắc. Vì vậy cho dù hiện tại đã nhiều năm qua đi. Lý Thần với bản tính phong lưu khi nhìn thấy Lý Băng, cũng tràn ngập sự sợ hãi.

- Không phải nói, Đại hội Tông tộc sau hai mươi tuổi thì không thể tham gia sao?

Cười khở một tiếng, Lý Dật mới trầm giọng hỏi.

- Ta làm sao biết được?

Lý Thần thần sắc cũng lộ ra sự cổ quái:

- Nếu như ta nhớ không nhầm, người nữ nhân biến thái này đã qua hai mươi từ lâu rồi. Hôm nay nàng ta đến tham gia Đại hội Tông tộc này...

Lời còn chưa dứt, cơ thịt trên mặt của Lý Thần đã co giật, bộ mặt sợ hãi của hắn đã biến thành nụ cười ân cần.

Chỉ thấy, Lý Băng vốn đang đứng ở phía xa đường như đã chú ý đến hai người Lý Thần và Lý Dật. Nàng do dự trong chốc lát, rồi cười lạnh một tiếng bước tới. Sau khi đến trước mặt hai người Lý Dật và Lý Thần, đôi mắt mỹ lệ nhưng cơ hồ không mang chút sắc thái tình cảm nào của nàng chậm rãi quét qua hai người, rồi lạnh lùng nói:

- Thì ra là hai người các người, xem ra gia tộc mấy năm nay càng lúc càng xuống dốc rồi. Ngay cả hai tên phế vật như các người cũng có thể tham gia Đại hội Tông tộc, thật không biết nên vui hay nên buồn.

Lý Thần ho khan một tiếng, nhãn thần khẽ chúc xuống, tầm mắt lại nhìn xuống khe hở trước ngực của Lý Băng, rồi thấp giọng cười cầu tình nói:

- Lý Băng biểu tỷ nói đùa rồi, những nhân vật như chúng ta, dĩ nhiên không thể nào so sánh với biểu tỷ người rồi... Chỉ có điều Đại hội Tông tộc này, chúng ta không thể không tham gia a, đây dù gì cũng là quy định của gia tộc, vì vậy...

Lý Băng hừ một tiếng, liếc mắt nhìn Lý Thần một cái, sau đó nhãn thần lại nhìn về Lý Dật, chợt cười lạnh một tiếng nói:

- Lý Thần thì bỏ đi, nghe nói hắn ở trong Lý Gia chúng ta cũng được xem như một thiên tài. Chỉ có Lý Dật người, không ngờ một tên phế vật nổi tiếng nhất Vạn Triều Thành cũng có thể tham gia Đại hội Tông tộc, thật không sợ làm mất mặt của Gia chủ đại nhân sao?

Giọng điệu như kẻ trên nhìn kẻ dưới của Lý Băng, khiến Lý Dật trong lòng cảm thấy khó chịu. Hắn khẽ hừ một tiếng, nhãn thần thoáng liếc qua khuôn mặt hoàn mỹ như tạc tượng của Lý Băng, sau một hồi mới khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói:

- Lý Băng biểu tở, nếu như ta nhớ không nhầm, năm xưa biểu tở người đã từng nói một câu...

Lý Băng dường như không ngờ Lý Dật lại dám tranh luận như vậy. Nàng nhìn Lý Dật một lượt, trong mắt hiện ra sự ngạc nhiên. Hiển nhiên người biểu đệ nổi tiếng là phế vật này, lại biến thành bộ dạng đó, quá thực đã ngoài sự dự liệu của nàng.

Nàng khẽ hít vào một hơi, nhàn nhạt nói:

- Câu gì?

Lý Dật liếc nhìn Lý Thần bên cạnh, chợt cười nói:

- Lý Thần biểu ca chắc cũng còn nhớ chứ, năm đó biểu tở đã từng nói qua... Hai tên phế vật chúng ta, nếu ai có thể đánh bại người, người sẽ làm trâu làm ngựa cho chúng ta mặc chúng ta làm gì thì làm. Chỉ là không biết, câu nói này, biểu tở người lúc này có còn nhớ không!

Nụ cười trên mặt Lý Thần đành lại, tiếp đó ngay cả cười cũng không thể cười nổi.

Lý Băng sắc mặt khẽ biến đổi, cơ hồ chớp mắt có một luồng hàn khí tràn ra từ người nàng, khiến tất cả mọi thứ xung quanh dường như đều đông cứng lại. Câu nói này của Lý Dật hiển nhiên khiến nàng vô cùng khó chịu, chỉ là Lý Băng cũng là một nhân vật tâm cao khí ngạo, nàng cười lạnh nhìn chăm chăm vào Lý Dật, nói rành mạch từng chữ một:

- Đương nhiên còn nhớ! Lý Băng ta là nhân vật thế nào, nói lời lẽ nào lại không tính? Nếu như người lúc này có thể đánh bại ta, người muốn thế nào đều được! Nhưng nếu như người thua, lần này ngay cả Gia chủ đại nhân cũng không bảo vệ được người đâu!

Bộ dạng giận dữ của Lý Băng tựa hồ như rất đáng được thưởng thức. Lý Dật lộ ra một nụ cười hòa ái, nói:

- Vậy thì ta sẽ chờ đợi, lát nữa khi lên lôi đài có thể gặp biểu tỳ người rồi.

Thái độ này khiến Lý Băng cảm thấy khó chịu. Chỉ có điều trong trường hợp này, nàng lại không thể không ngậm cục tức này, nếu không có lẽ nếu bị Lý Dật khiêu chiến ở trường hợp khác, thì Lý Băng này tám phần sẽ rút kiếm ra chém người.

Nhìn Lý Dật thái độ có thay đổi lớn, Lý Thần trong lòng cũng không khỏi ngạc nhiên. Hắn tuyệt đối không ngờ, với tính khí của Lý Băng còn có thể dễ dàng bị Lý Dật khơi mào làm cho tức giận.

Thế nhưng không khí này quả thực không tốt, Lý Thần đứng ở đây cảm giác như đứng trên đồng lửa, nói gì cũng không ổn. Bất chợt, Tứ trưởng lão trên lôi đài đọc ra một cái tên Lý Thần như được đại xá, hắn vội nói:

- Đúng lúc đến lượt ta lên đài rồi, Lý Băng biểu tỳ, Lý Dật biểu đệ, các người tiếp tục, tiếp tục, không cần để ý ta đâu...

Lời còn chưa nói dứt, Lý Thần đã nhanh chóng vọt lao về hướng lôi đài, giống như không có một chút can đảm nào để đứng nguyên tại đây vậy.

Hừ lạnh một tiếng, bàn tay đang nắm trên chuôi kiếm của Lý Băng chợt hạ xuống. Nàng lại quay đầu nhìn Lý Dật trong chốc lát, rồi thấp giọng nói:

- Tiểu quỷ, xem ra mấy năm nay cũng tiến bộ một chút. Chỉ có điều phế vật vẫn chỉ là phế vật, điểm này sẽ mãi mãi không bao giờ thay đổi. Nếu như người thông minh, thì nên tự động rời khỏi Lý Gia. Vạn Triều Lý Gia không phải là nơi mà loại phế vật như người có thể ở lại!

Nói xong câu đó, tựa hồ như vừa giải thoát được cục tức trong lòng, vẻ mặt của Lý Băng lại trở lại sắc thái băng lạnh, nàng khẽ xoay người, bước vào trong đám đông...

Lý Dật buồn cười sờ mũi mình, trong lòng không biết nên cảm thán hay kỷ lạ. Với sự từng trải của hắn dĩ nhiên có thể nhìn ra, ẩn tượng mà tiểu Lý Dật năm xưa để lại cho Lý Băng này, dường như không sâu sắc đến như vậy a...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lý Phách

Q.1 - Chương 32: Lý Phách

Thời gian nhanh chóng trôi qua, Đại hội Tông tộc của Lý Gia đã bước vào đoạn cao trào trong từng tiếng hò reo ầm ĩ. Những tiểu bối trẻ tuổi nổi danh, hiển nhiên đều giành phần thắng trên Đại hội Tông tộc, chẳng hạn những nhân vật như Lý Tiều, Lý Thần đều thắng lợi dễ dàng.

Người Lý Tiều dụng độ là một thiếu nữ chi thứ chưa đến chiêu thứ ba, người thiếu nữ đã bại dưới Thất Toàn Trảm của hắn. Còn Lý Thần tuy có bộ dạng biếng lười háo sắc, nhưng bản lĩnh cơ hồ cũng không tồi. Đối diện với một cường thủ cấp Tam Tinh nguyên khí khác trong gia tộc, sau một hồi lâu du đấu, đã một chiêu giành thắng lợi. Còn trong Đại hội Tông tộc lần này, tâm điểm thu hút nhất dĩ nhiên là Lý Băng kia...

Sau khi Lý Băng thượng đài, cũng không thấy có động tác gì, chỉ thấy dấu khí trên người phát ra, cả lôi đài lạnh lẽo giống như những ngày mùa đông. Đối thủ của nàng ngay cả một chút suy nghĩ phản kháng cũng không có, chỉ vừa đối mặt, đã tự động nhận thua. Điểm này khiến Lý Dật đang rất hết sức để tâm Lý Băng thoáng chút thất vọng. Xem ra người nữ nhân lạnh lẽo này, đã tạo cho Lý Dật một chút hứng thú.

Cuối cùng, như đã được sắp xếp từ lâu, từng nhóm đối trận của Lý Gia đều đã kết thúc, chỉ còn lại một trận cuối cùng.

Tứ trưởng lão trên lôi đài nhìn danh sách trong tay, tựa hồ lộ ra một nụ cười hiểm hoi:

- Lý Dật! Lý Phách! Đối trận!

Giọng nói vừa dứt, huấn luyện trường vốn ban đầu còn có chút huyền não, ngay lập tức trở nên yên ắng vô cùng. Đài chủ tịch vốn dĩ còn mấy ánh mắt uể oải lúc này thoáng chốc đã trở nên nhạy bén.

So với những đối trận có thể có hoặc không lúc trước, vị Lý Dật Thiếu gia ba tháng trước còn là phế vật này, rốt cuộc có thể giành được thành tích gì trên Đại hội Tông tộc của Lý Gia lân này. Điều này dường như là tâm điểm mà mọi người quan tâm nhất.

Còn tiểu bối Lý Gia dưới huấn luyện trường nghe thấy cái tên này, người nào cũng lộ ra một vẻ mặt đầy ý vị. Lý Phách đó tuy là một nhân vật thuộc mạch chi thứ của Lý Gia, nhưng người trong Lý Gia đều biết, Lý Phách tuy chỉ có tu vi Thất Tinh nguyên khí, nhưng vì trời sinh ban cho hãn thần lực, vì vậy võ lực của hãn vô cùng cường hãn. Trong hàng tiểu bối của Lý Gia, cũng tính là một nhân vật khó nhằn.

Còn Lý Dật là nhân vật thế nào, trong lòng mọi người đều hiểu rõ vô cùng. Một phế vật đấu với một tên biến thái, cho dù là không phải sự sắp xếp hữu ý của nhân vật cấp cao trong Lý Gia, cơ hồ kết cục của Lý Dật cũng không thể tốt đi đâu được.

Con người chính là như vậy, nhìn thấy những tên phế vật có thân phận địa vị cao hơn bản thân nhiều lại bị nhục nhã trước mặt mình, còn chuyện gì có thể vui hơn việc này không?

Thờ ơ với những ánh mắt hoặc là đố kỵ hoặc là mỉa mai hay đầy ý vị xung quanh mình, Lý Dật khẽ nheo mắt lại, chậm rãi bước về phía lôi đài. Nơi mà hãn đi qua, đám tiểu bối của Lý Gia đều cười cợt tránh ra vài bước. Dường như tất cả mọi người đều trông chờ thời khắc Lý Dật lên lôi đài...

Trên đài khách quý, nhân thần của Lý Hàn chợt lóe lên một tia hàn ý, ông nghiêng đầu nhìn Đại trưởng lão bên cạnh mình, lộ ra một vẻ mặt như cười như không:

- Đại trưởng lão giỏi lắm a, sắp xếp trận đấu cuối cùng này, quá thực đúng là đáng quý a! Ta nghĩ không chỉ là ta, mà khách quý ở đây cũng đều mong mỗi giây phút này từ rất lâu rồi, đúng không?

Đại trưởng lão lặng lẽ cười, nhàn nhạt nói:

- Gia chủ đại nhân, lời này của người có chút quá đáng rồi. Đại hội Tông tộc của Lý Gia chúng ta, trước nay đều hết sức công bằng. Lý Dật Thiếu gia nếu như đã gặp Lý Phách, vậy thì chỉ có thể nói vận may của hắn không tốt mà thôi. Gia chủ đại nhân hà tất phải động nộ?

Lý Hàn cười lạnh một tiếng, trầm giọng nói:

- Lúc nào ta nói vận may của Dật Nhi không tốt? Trái lại, vận may của hắn lại cực tốt... Nếu như không phải chế phục được một đối thủ khó nhằn, làm sao có thể thấy được sự lợi hại của hắn chứ?

Thấy biểu tình trên mặt của Lý Hàn, Đại trưởng lão và Tam trưởng lão đưa mắt nhìn nhau, trong lòng đều đang đánh trống tình tình. Rốt cuộc cái gì khiến Lý Hàn tự tin đến như thế? Phải biết rằng, Lý Phách tuy chỉ có tu vi cấp Thất Tinh, nhưng lực chiến đấu của hắn tuyệt đối không kém hơn với những tên cấp Cửu Tinh a!

Còn những người khác trên đài khách quý, nghe thấy Lý Hàn và mấy trưởng lão khác tranh cãi, cũng không lộ ra vẻ mặt gì khác thường. Cho dù thế nào, trước khi trận đấu này chưa phân thắng bại, nói thêm điều gì cũng là vô ích.

Vị Mạc Nhị gia kia đưa tay vuốt chòm râu ngắn ngủi dưới cằm, liếc nhìn Lý Dật ở phía xa xa, trong lòng hắn đột nhiên có vài phần căng thẳng... Chỉ cần hôm nay Lý Dật bị bại trận, vậy thì kế hoạch tiếp theo...

Nghĩ rồi, nhãn thần của hắn khẽ nháy với Tam trưởng lão, lộ ra một nụ cười đôi bên biết trong lòng mà không cần nói ra.

Nhưng Long Ngạo Thiên ở bên cạnh Mạc Nhị gia lại chăm chú nhìn Lý Dật đang chậm rãi bước đi. Không biết tại sao, tên phế vật của Lý Gia trong trận này, lại mang lại một cảm giác đáng sợ đến cực điểm cho hắn. Cảm giác này khiến trong lòng Long Ngạo Thiên phiền muộn, nóng ruột vô cùng.

Về phần hai bạch bào nhân của Đấu Thần Điện khi nhìn thấy Lý Dật thượng đài, lại vẫn trong bộ dạng bất động thanh sắc. Chỉ là nhãn thần của họ dường như đang phát ra những tia thâm sâu khó lường.

Trong huấn luyện trường. Lý Dật đã từ tốn bước lên lôi đài, kẻ đứng đối diện hắn là một tráng hán cao gần hai thước. Cơ bắp trên cơ thể rắn chắc, làn da ngăm đen, luồng nguyên khí nhàn nhạt như không thể không chế đang hiện nổi trên người hắn. Sát khí khắp người, ngay cả đứng cách đó mấy thước, cũng có thể cảm nhận được một cách rõ ràng.

Đây chính là Lý Phách, kẻ có biệt danh là ‘Cuồng Hán’ trong Lý Gia sao?

Lý Dật nở một nụ cười, đôi mắt nheo lại, xem ra mấy cái lão bất tử kia đúng thật là đã sắp xếp cho mình một đối thủ tốt a!

Tứ trưởng lão đứng ở giữa hai người liếc mắt nhìn Lý Dật. Với nhãn lực của hãn dĩ nhiên có thể nhìn ra Lý Dật lúc này đã vượt qua ải đầu tiên trong quá trình tu luyện nhưng cụ thể là nguyên khí mấy tinh, trong nhất thời hãn cũng không thể nhìn ra. Không biết tại sao, lúc này trong lòng vị Tứ trưởng lão này lại có một suy nghĩ kỳ quặc: Lẽ nào phế vật còn có thể trở thành thiên tài? Cá chép đã hóa rồng chẳng?

Trong ánh mắt dõi theo của tất cả mọi người. Tứ trưởng lão nhanh chóng thu lại cảm xúc kỳ lạ của mình, thờ ra một hơi, nói:

- Các người bắt đầu đi. Nhớ kỹ đây, nếu như cảm thấy bản thân không thể địch lại, thì ngay từ lúc đầu hãy nhận thua, đừng bao giờ miễn cưỡng mà mất đi tính mạng của mình!

Lý Dật thản nhiên gật đầu, khước miệng lại nhếch lên một cách quy dị.

Còn Lý Phách mặt đầy sát khí, lại chỉ khẽ hừ một tiếng, xem như đã đáp lời.

Thấy cảnh này, Tứ trưởng lão ngược lại còn cười lạnh trong lòng. Nếu như Lý Phách có thể đánh chết Lý Dật trong một chương, thì hãn đúng là không còn cầu mong gì hơn!

Ý niệm này vừa vụt qua trong đầu Tứ trưởng lão, ngay lập tức hãn đã vụt thân lui xuống góc lôi đài.

Tứ trưởng lão vừa lui ra, không khí trên lôi đài ngay lập tức căng như dây đàn.

Lý Phách ngênh ngang cúi nhìn Lý Dật, lộ ra một nụ cười âm trầm:

- Lý Dật Thiếu gia, đừng trách ta không nói rõ trước. Nếu như bắt đầu động thủ rồi, ta cũng không thể nào bảo đảm không làm tổn thương Thiếu gia một chút nào. Thiếu gia nếu như sợ hãi, lúc này có thể nhận thua cũng không muộn.

Lý Dật lắc đầu, nhàn nhạt nói:

- Điều này không cần thiết, nếu như người đả thương ta, cứ xem như ta đen đủi.

-Tốt!

Lý Phách gật đầu:

- Nếu đã vậy, Lý Dật Thiếu gia, mời!

- Mời!

Tiếng nói vừa dứt, hai tay Lý Phách khẽ co lại, nguyên khí nhàn nhạt trên ngón tay chớp mắt đã trở nên nồng đặc. Ngừng trong chốc lát, ngón chân của Lý Phách chợt điểm trên mặt đất, cơ thể như mũi tên bắn thẳng về Lý Dật. Đồng thời, nguyên khí trên song quyền của hắn càng lại tăng vọt, phi thẳng theo quỹ đạo thẳng tắp về ngực của Lý Dật:

- Khai Sơn Quyền!

Khai Sơn Quyền Huyền Vũ Trung cấp Đấu kỹ, sau khi tu luyện thành, sức có thể khai sơn phá thạch!

Đối mặt với một quyền sức mạnh kinh người này, nét mặt của Lý Dật lại điềm tĩnh vô cùng. Nhưng khi năm quyền của Lý Phách sắp đập vào ngực của hắn, hắn mới nhẹ nhàng lui về sau một bước, tay phải từ từ vung ra, đúng lúc chặn lại năm quyền của Lý Phách đang ở phía trước.

- Hồi Phong Chương!

Một đạo nguyên khí huyết sắc nhàn nhạt hiện ra ở chỉ chương của Lý Dật, quay một vòng theo một quy đạo quỹ dị. sau đó chệch chéo đi...

Không hề tiên liệu trước, năm quyền của Lý Phách giống như đám phải bọt biển, ngay lập tức lại thấy ngực đau nhói. Nhưng còn chưa kịp phản

ứng, cả người đã ngã soài về bên phải, nguyên khí ngưng tụ trong tay âm một cái đánh xuống đất, khiến nền đất kiên cố kia có thêm vài khe nứt.

Lý Phách theo quán tính, cơ thể lui về sau mấy bước, cuối cùng mới chặt vật giữ vững người lại.

Toàn trường đều kinh ngạc!

Nhìn thấy cú đâm khai sơn của Lý Phách bị Lý Dật dễ dàng đẩy ra như vậy, trong thoáng chốc mọi người đều cho rằng mình bị hoa mắt.

Trên đài cao, đám người ban đầu cho rằng Lý Dật sẽ bại chỉ trong vòng một chiêu, ngay lập tức ai cũng há mồm trợn mắt. Điều này... điều này sao có thể được...

Lý Phách mặt đỏ phùng phùng thở gấp, rồi mới khôi phục lại mấy phần bình thường, với sự cuồng ngạo của hắn, lúc này mới thật sự nhìn lại Lý Dật, trầm giọng nói:

- Người đã dùng Đấu kỹ gì?

Lý Dật đưa tay sờ mũi, nhàn nhạt nói:

- Điều này rất quan trọng sao?

- Đúng vậy.

Lý Phách cười lạnh liên hồi:

- Chỉ cần có thể đánh bại người, vậy thì cái gì cũng không còn quan trọng nữa. Nếu như Lý Dật Thiếu gia quá có mấy phần bản lĩnh như vậy, vậy thì ta cũng không khách sáo nữa!

Dứt lời, Lý Phách tay phải hơi co lại, ngón tay như ưng trảo, hình thành một hình dạng quái dị, sau đó cơ thể hắn vụt chuyển một lần nữa lại phóng về Lý Dật.

Trong lúc cơ thể phóng tới, lòng bàn tay phải của Lý Phách nhanh chóng ngừng tụ một luồng phong áp dữ dội. Theo chuyển động của tay phải hắn, một luồng khí thể nặng nề bổ vào phía Lý Dật.

- Liệt Thi Trảo!

Liệt Thi Trảo. Đấu kỹ Huyền Vũ Cao cấp, trảo kỹ quỷ dị khó đoán, tốc độ nhanh như điện.

Khẽ nheo mắt lại, cảm nhận khí thể ghê người của Lý Phách, và còn thủ trảo như bay của hắn. Lý Dật lắc đầu nhật nhẽo, thấp giọng nói:

- Vẫn là... chậm quá...

Lời còn chưa dứt, hữu chưởng của hắn đã một lần nữa phát vào người Lý Phách...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chấn Động

Q.1 - Chương 33: Chấn Động

- Két~~

Vẫn là một tiếng vang nhẹ, trảo thủ sắc bén của Lý Phách đập xuống trước ngực của Lý Dật, một lần nữa lại bị trượt nghiêng đi. Nhưng hiển nhiên, lần này Lý Phách sớm đã có chuẩn bị, cơ thể vừa trượt qua khẽ chuyển động, tay trái của hắn đã nắm thành quyền đâm thẳng về ngực của Lý Dật.

- Lần này! Ta xem người chặn thế nào!

Đối mặt với biến cố bất chợt này, Lý Dật lúc này đã không kịp dừng lại Hồi Phong Chưởng, tay trái hắn khẽ vỗ một cái, trong lúc nguyên khí tràn ra, lòng bàn tay đã vỗ vào nắm quyền của Lý Phách.

Chi nghe thấy ‘ầm’ một tiếng, hai người chợt tách ra lui về sau mấy bước. Lý Dật lộn một vòng trên không, rồi nhẹ nhàng đáp xuống viên lôi đài, nhân thần vụt lóe lên, cười mỉm nói:

- Quả nhiên có bản lĩnh, chỉ có điều nếu không dùng Đấu kỹ, cho dù đánh được ta, cũng không có hiệu quả gì đâu.

Lý Phách cười lạnh một tiếng, nói:

- Cần gì nhiều lời, thử thì biết ngay thôi!

Dứt lời. Lý Phách đã lại bỏ người đến.

Chi có điều, Lý Phách này hiển nhiên cũng đã biết được rằng, Đấu kỹ của mình hơn nửa đều sẽ bị Đấu kỹ quỷ dị của Lý Dật sử dụng hóa giải, vì vậy hẳn không sử dụng một chút Đấu kỹ nào, chỉ muốn dựa vào năm quyền đến đánh bại Lý Dật.

Đối mặt với từng quyền đang ập tới của Lý Phách. Lý Dật chán nản nhếch môi lên. Hồi Phong Chưởng tuy rằng kỳ diệu, nhưng khi dùng lại cần dựa vào nguyên khí, dùng để đối với phó năm quyền của gã này quả thực là dư thừa. Nếu như đổi lại vào tình huống khác, Lý Dật cũng muốn quyết đấu một trận thoải mái với Lý Phách, nhưng trong trường hợp này, hẳn nhất thiết không được dùng Huyền Sát. Ngay lúc này Lý Dật chỉ có thể từng bước từng bước lách người né tránh.

Dưới thế công cuồng bạo bão táp của Lý Phách, cơ thể của Lý Dật chớp động liên hồi như huyền ảnh, mỗi lần nhìn thấy năm quyền của Lý Phách sắp đến người mình, nhưng cơ hồ trong phút cuối cùng lại luôn bị hắn né được.

Thế công được kéo dài trong một hồi. Lý Phách dường như cũng phát giác cứ tiếp tục như vậy cũng không có tác dụng gì. Hắn khựng người lại, nhân thần như sói đói nhìn hăm hăm vào Lý Dật, sau một hồi mới rít lên một câu:

- Lý Dật Thiếu gia! Lẽ nào ngươi là chuột sao? chỉ biết né tránh?

Lời này khiến Lý Dật không khỏi cảm thấy buồn cười, hắc lắc đầu, nói:

- Lý Phách, đây là trận quyết đấu công bằng, mỗi người dùng thủ đoạn gì, lẽ nào còn phải chú ý cặn kẽ sao?

Lý Phách lạnh lùng nói:

- Chỉ biết né né tránh tránh, còn được xem là nam nhân không?

Lý Dật bật cười một trận, Lý Phách này quá thực có chút thú vị, xem bộ dạng của hắn cũng không giống như tên đầu óc ngu si tứ chỉ phát triển, không ngờ lại cũng biết nói ra câu này.

Quay đầu nhìn lên đài chủ tịch, chỉ thấy những ánh mắt đầy ý vị khó chịu. Lý Dật khẽ lắc đầu, dường như trận quyết đấu này cũng không cần thiết phải tiếp tục nữa, cho dù giả thấp kém, e rằng mình cũng diễn đủ rồi.

- Được rồi.

Lý Dật cười:

- Vậy thì tiếp sau đây ta sẽ không tránh nữa. Có điều Lý Phách à, tốt nhất ngươi cũng lấy chút bản lĩnh của mình ra đi, nếu không ta tin rằng ngươi sẽ phải hối hận đấy!

-Phí lời!

Lý Phách bực bội hừ một tiếng, người chợt lui lại vài bước, tay trái chợt nâng cao lên. Theo động tác của hắn, những cơ thịt rắn chắc trên người hắn từng trận nhúc nhích, xương cốt trên người phát ra một chuỗi âm thanh ‘rắc rắc’. Sau một hồi, cánh tay phải của hắn tràn ra một luồng huyết khí nhật, sau đó cánh tay trong chớp mắt căng phồng lên mấy phần giống như vừa được bơm khí vào.

Giọng nói của Xà Tôn Giả chột vang lên trong đấu Lý Dật:

- Tiểu tử, tên tiểu quỷ đó dường như đang dùng một Bí pháp gì đó trong chớp mắt tăng cường tu vi. Thực lực của hắn lúc này đã gần kề với Cửu Tinh nguyên khí đỉnh phong. Người vẫn nên cẩn thận một chút đi, nếu không bị bại rồi, thì không dễ thu thập đâu.

Lý Dật khẽ nhú mày, nhãn thần hướng về năm quyền Lý Phách đang giơ cao lên. Sát khí đang lan ra phía trên đó lúc này lại khiến Lý Dật thầm gật đầu, xem ra tên Lý Phách này cũng thật sự có chút bản lĩnh.

Nhìn bộ dạng bình thản của Lý Dật, trong lòng Lý Phách không biết vì sao lại dâng trào cảm giác phẫn nộ điên tiết. Hắn hít sâu một hơi nguyên khí vốn đang tràn ngập cơ thể chột tăng vọt lên. Bàn chân đạp mạnh lên đất, loạn thạch tung bay, cơ thể hắn đã vọt bổ về phía Lý Dật.

- Khai Sơn Quyền!

Cùng một Đấu kỹ như vậy, nhưng trên năm quyền của Lý Phách lúc này lại tràn ngập sát khí và sự sắc bén. So với chiêu vừa rồi, không biết còn cuồng bạo hơn bao nhiêu lần.

Sự thay đổi đột ngột trong sân, khiến cả huấn luyện trường kinh ngạc. Long Ngạo Thiên vốn đang đầy vẻ chán nản trên mặt ngôi ở đài khách quý, lúc này cũng biến sắc, thất thanh nói:

- Bí pháp Cuồng Huyết Loạn?

Bí pháp, một loại Công pháp bí mật có thể khiến tu vi của cường giả trong chớp mắt sẽ tăng vọt. Loại Công pháp này khác với Công pháp bình thường, sau khi luyện thành, bình thường sẽ không có tác dụng gì, nhưng chỉ trong thời khắc then chốt mới được dùng, sẽ khiến tu vi của người luyện tăng lên mấy phần, chỉ có điều những Bí pháp này tuy rằng lợi hại, nhưng sau khi sử dụng chắc chắn sẽ để lại di chứng. Vì vậy các đại gia tộc tuy thường thưởng đều có truyền thừa Bí pháp, nhưng nếu

không phải vạn bất đắc dĩ, sống chết cận kề, thì không có ai sử dụng loại Công pháp này.

Cuồng Huyết Loạn, Bí pháp Huyền Vũ Trang cấp, có thể kích phát huyết khí của người luyện khiến tu vi của họ tăng hai tinh trong chớp mắt. Nhưng sau khi sử dụng, sẽ tổn thương nguyên khí, ảnh hưởng đến tốc độ tu luyện sau này.

Cuồng Huyết Loạn được truyền thừa trong Lý Gia, nhưng những con em thuộc chi thứ như Lý Phách, trừ phi lên cấp bậc Đấu Giả, nếu không sẽ không có tư cách tu luyện.

- Hồn đàn!

Lý Hàn ngay từ đầu đã nhìn ra Bí pháp này, tay phải của ông đập bộp một tiếng vào chiếc bàn đá bên cạnh, ngay lập tức trên chiếc bàn xuất hiện những vết nứt chằng chịt như mạng nhện.

Theo tiếng đập bàn, Lý Hàn cơ hồ cũng thờ phào một hơi, hắc cười lạnh một tiếng, khế quát:

- Người đâu!

Mấy thân vệ của Lý Gia nhanh chóng bước tới, cung kính cúi người xuống.

Lý Hàn lạnh lùng nói:

- Xem ra trong Lý Gia có người trong mắt không coi kẻ Gia chủ như ta ra gì,. ngay cả Bí pháp cũng có thể tự truyền riêng xuống dưới. Các người đi tra xem rốt cuộc chuyện này do ai làm, nếu tra ra rồi, không cần biết là người nào, giết không tha!

Giọng nói lạnh lẽo của Lý Hàn khiến tộc nhân Lý Gia trên đài cao thoáng biến đổi sắc mặt, rất nhiều người đã nhìn ra, Lý Hàn lần này thật sự đã phát nộ rồi.

Nhân thần của Đại trưởng lão cũng chợt giật ngược lên, lớn tiếng quát:

- Ngu xuân! Dừng tay!

Mà trong sân, biến cố ở đài khách quý hoàn toàn không ảnh hưởng đến họ. Dưới thực lực bạo tăng đột ngột của Lý Phách, năm quyền của hắn đã mang theo từng trận kinh phong, khiến y phục của Lý Dật phần phật tung bay.

Đối với mặt đòn tấn công mạnh mẽ này, nụ cười trên khóe miệng của Lý Dật càng lúc càng thịnh. Hắn nhắc tay phải lên, huyết khí ở chỉ chưởng thấp thoáng ẩn hiện. Khi hiện ra, lại là một luồng nguyên khí hắc sắc nồng đậm đến cực điểm, chỉ có điều trong luồng hắc khí đó, vẫn ẩn hiện vài tia huyết sắc.

Năm quyền của Lý Phách khi vừa đến trước mặt Lý Dật, tay phải của hắn chợt nhanh chóng phát ra, nguyên khí ở chỉ chưởng vụt phóng ra ngoài...

- Hồi Phong Chưởng!

Chiêu quyền này của Lý Phách, một lần nữa bị hóa giải, nhưng hắn dường như cũng sớm đã tiên liệu được điều này, đang muốn tiếp tục biến chiêu...

Lý Dật trước mặt hắn chợt nheo mắt lại, khóe miệng hiện ra một nụ cười thâm sâu:

- Nếu như ngươi đã muốn lấy mạng ta, vậy thì cũng đừng trách ra không khách sáo nữa... Ngươi có biết cái gì gọi là, gây ông đập lưng ông không...

Đang nói chuyện, thủ chưởng đang đang ra của Lý Dật khẽ chuyển động, động tác vốn đang phát ra bên cạnh bị đẩy ngược trở lại. sắc mặt Lý Phách chợt biến, một cảm giác đau đớn truyền đến, nhưng hắn vẫn chưa kịp kêu thảm, Lý Dật đã lạnh lùng quát ra:

- Khai Sơn Chương ư? Ta cũng biết!

Một tiếng nổ vang, năm quyền của Lý Phách đã co quắp về sau với một góc độ quái dị. Uy lực đáng gờm của chiêu quyền không những không đánh vào người của Lý Dật, ngược lại còn tự đánh vào chính ngực mình.

Một chuỗi âm thanh tiếng xương gãy ‘rắc rắc’ vang lên nhói tai, cổ tay của Lý Phách đã bị đánh gãy, xương ngực của hắn không biết đã bị gãy bao nhiêu chiếc vì cú đâm của bản thân. Nhưng vừa há miệng, một búng máu tươi đã phun trào ra ngoài, tiếp đó cả người hắn mềm nhũn ngã gục trên lôi đài...

Lý Phách trân trối nhìn hắn, thua một cách khó hiểu. Toàn huấn luyện trường như chết lặng, cảnh tượng tuyệt đối không thể nào tưởng tượng ra này, đã kích thích dây thần kinh của tất cả mọi người.

Lý Phách, người được xưng danh ‘Cuồng Hán’ trong Lý Gia kia, một khi đã nổi cuồng ngay cả Đấu Giả cũng phải nhường ba phần, lại bại trận một cách trực tiếp như vậy? Vượt ra ngoài dự liệu như vậy?

Nếu như không phải chứng kiến tận mắt, cảnh tượng này nói ra ai sẽ tin được?

Dù gì Lý Dật ở ba tháng trước, vẫn còn là một tên phế vật!

Cảnh tượng này, so với hai cái tát mà Lý Tiều phải hứng chịu hai tháng trước, còn khiến người khác phải kinh tâm động phách hơn. Dù gì lúc đó Lý Tiều tuy bị mất mặt, nhưng còn không bị tổn thương gì, còn lúc này...

Trên đài khách quý, biến cố trong sân đường như khiến mọi người không thể thích ứng kịp. Tên phế vật ba tháng trước, lúc này lại đánh bại một cường giả tu luyện nhiều năm? Lẽ nào tên phế vật đã thành danh của Vạn Triều Thành, thật ra là một thiên tài sao? Trong ba tháng mà có được thành tựu như vậy, sau này sự trưởng thành của hắn, không phải vô hạn lượng sao?

Xem ra Lý Gia lần này phát rồi!

Nhất thời, vẻ mặt của mọi người trên đài khách quý đều trở nên hóm hỉnh, đặc biệt là những khách mời thân phận không tính là cao quý cho lắm, lúc này lại chường mặt ra chúc mừng tộc nhân Lý Gia xung quanh mình.

Long Ngạo Thiên thần sắc lộ ra sự khó tin, nói rành mạch từng câu từng chữ:

- Lý Dật... lại thắng sao? Đó là Đấu kỹ gì? Lý Gia có bộ Đấu kỹ đó từ lúc nào? Đó là Đấu kỹ cấp gì? Chu Tước ư? Sao có thể như vậy...

Mọi người trên đài khách quý nhãn lực dĩ nhiên vô cùng cao, rất nhiều người đều nhìn rõ, hoàn toàn không phải là một quyền của chính bản thân Lý Phách đánh vào mình, mà là Đấu kỹ quý dị của Lý Dật đã khiến cú đâm đó của Lý Phách đánh thẳng vào ngực của mình. Thủ đoạn như vậy, khiến cho mọi người đều cảm thấy rợn gáy!

Sau một hồi kinh ngạc, vị Long Ngạo Thiên Thiếu gia mới nghiêng đầu nhìn Lý Hàn ở phía không xa thấp giọng nói:

- Lý Gia chủ, không biết Lý Gia các người có bộ Đấu kỹ quý dị đó từ lúc nào vậy, thật đúng là đáng vui đáng mừng!

- Rầm~~

Trên mặt của Lý Hàn dường như cũng lộ ra một tia ngạc nhiên, nhưng lại nhớ ra điều gì đó, đột nhiên ông khẽ thở dài một tiếng, cảnh này lọt vào mắt của những cường giả xung quanh, người nào cũng lộ ra vẻ hết sức khó hiểu...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cuộc Đấu Giành Chức Gia Chủ

Q.1 - Chương 34: Cuộc Đấu Giành Chức Gia Chủ

Long Ngạo Thiên là Đại Thiếu gia của Long Gia, thân phận cũng vô cùng cao quý, thấy hần hỏi Lý Hàn cũng không tiện không đáp, chỉ khẽ lắc đầu, nói:

- Long Thiếu gia nói đùa rồi, bộ Khai Sơn Quyền này có gì mà quý dị chứ? Nếu như Long Thiếu gia có hứng thú, rảnh rỗi có thể đến Lý Gia ta tham tường một chút.

Nghe thấy Lý Hàn giải thích bộ Đấu kỹ quý dị đó thành Khai Sơn Quyền, Long Ngạo Thiên không những không tức giận, ngược lại còn thầm kinh ngạc. Xem ra Lý Hàn này không muốn giải thích lai lịch của chiêu này, lẽ nào tên gia hỏa kia...

Nghĩ vậy, nhân thần của Long Ngạo Thiên lại hướng về hai bạch bào nhân vẻ mặt bí hiểm đang đứng ở một góc kia.

Chứng kiến cảnh tượng quý dị đó, người kinh ngạc không chỉ có một mình Long Ngạo Thiên, Tam trưởng lão và Đại trưởng lão đưa mắt nhìn nhau, đôi bên đều lộ ra bộ dạng như gặp phải quỷ. Sau một hồi Tam trưởng lão mới cất tiếng nói đặng chất:

- Không ngờ Gia chủ đại nhân lại có được bộ Đấu kỹ lợi hại như vậy, xem ra Diễn Võ Các của Lý Gia chúng ta lại phải tăng thêm vài tầng phòng vệ rồi.

Lý Hàn cười lạnh đáp:

- Đấu kỹ trong Diễn Võ Các của Lý Gia nhiều vô số, nhưng ta nghĩ từ nay về sau, phòng vệ ở nơi đó đích thực nên tăng cường mấy tầng phòng vệ, tránh có kẻ lấy quyền riêng làm việc tư, đem Công pháp của gia tộc tự truyền ra bên ngoài!

Lời nói lạnh lùng của Lý Hàn khiến Tam trưởng lão biến sắc mặt. Nếu như là bình thường, chắc chắn hẳn sẽ phản bác châm biếm lại vài câu, chỉ có điều tình hình lúc này đã hoàn toàn khác với vừa rồi!

Lý Dật, tên phế vật ba tháng trước đã có một sự thay đổi lớn như vậy, cũng tức là nói, thân phận Gia chủ đời sau của hắn, cơ hồ đã có thể xác định. Điểm này một khi được xác định, vậy chi thứ của Lý Gia sẽ mất đi cơ hội đoạt quyền trong mấy chục năm nữa. Hơn nữa, Lý Dật còn giành được thắng lợi, vậy thì kế hoạch ban đầu của hôm nay...

Trong lòng Tam trưởng lão nhất thời lo được lo mất, ngồi thần thờ ở nguyên vị, không nói ra được lời nào.

Chậm rãi lắc đầu, trong lòng Lý Hàn cũng không biết là tư vị gì, ông thân là Gia chủ của Lý Gia, dĩ nhiên biết rõ Lý Gia chưa từng có bộ Đấu kỹ kỳ dị đó, lẽ nào đây là thứ mà mẫu thân hắn để lại?

Nghĩ tới đây, trong lòng Lý Hàn mới thoải mái hơn đôi chút.

Trên đài, Lý Dật nhẹ nhàng thu tay lại, đến lúc tia nguyên khí cuối cùng ở chỉ chương của hắn tan đi, hắn nhìn khuôn mặt u ám của Lý Phách, lộ ra một nụ cười như ánh nắng ấm ngày đông, khẽ giọng nói:

- Người thua rồi.

Lý Phách cứng nhắc gật đầu, dường như còn muốn nói gì, nhưng vừa mới mở miệng, một tia máu lại ộc ra ngoài.

Lý Dật khẽ lắc đầu, nói:

- Bí pháp đó sau này người nên ít dùng thì tốt hơn. Với thực lực của người, cần gì phải dựa vào thứ này?

Lý Phách cuối cùng đã nuốt được ngụm máu tươi trong miệng, giọng khàn khàn nói:

- Lý Dật Thiếu gia quá nhiên lợi hại, chỉ có điều Lý Phách ta không phục, đợi sau khi ta thăng cấp làm Đấu Giả, nhất định sẽ lại thỉnh giáo Thiếu gia người.

Lý Dật cười nhàn nhạt, nói:

- Ta lúc nào cũng chờ.

Lý Phách hít vào một hơi, khó khăn bỏ dậy khỏi đất, sau đó chân lão đảo bước xuống lôi đài, trong ánh mắt khó ngờ của mọi người, đã chen vào trong đám đông.

- Tứ trưởng lão, ta có thể xuống được chưa?

Lý Dật nhìn bộ mặt đang thần thờ của Tứ trưởng lão. nhật nhẽo lên tiếng hỏi.

- Ồ, a...

Tứ trưởng lão đang rơi vào trạng thái bàng hoàng bị giọng nói của Lý Dật làm giật mình tỉnh lại. Vừa rồi theo dõi ở khoảng cách gần, hẳn lại càng nhìn rõ hơn chỗ quỷ dị từ chiêu Hồi Phong Chưởng của Lý Dật, nhớ lại thể công sắc bén cuối cùng của Lý Phách lại đánh vào người mình, cảm giác quỷ dị này khiến một người kiến thức sâu rộng như Tứ trưởng lão nhất thời cũng không kịp phản ứng:

- Theo quy tắc, trận đấu đã phân thắng bại, Lý Dật Thiếu gia dĩ nhiên có thể xuống, chỉ có điều...

Nói đến đây, Tứ trưởng lão liếc nhìn đài khách quý ở phía xa xa rồi mới nói tiếp:

- Chỉ có điều Lý Dật Thiếu gia thân phận đặc biệt, vì vậy, e rằng lát nữa...

Nói đến đây, Tứ trưởng lão thu lại sắc mặt khác thường của mình, trong lòng hẳn thầm thờ dài, lặng yên lui về sau một bước, bất động thanh sắc nhường vị trí chính giữa ra, nhãn thần lại hướng về đài khách quý.

Trên đài, Lý Hàn chậm chậm thở ra một hơi, cho dù Lý Dật tu luyện đến mức nào, nhưng nếu nói về kết quả, lại không thể nào tốt hơn được.

Ngay như Lý Hàn tâm trí kiên định, trong lòng lúc này cũng dâng tràn một niềm vui lâng lâng. Hôm nay Lý Dật giành được phần thắng thật ra cũng vượt ra ngoài dự liệu của ông, dù gì sự cường hãn của Lý Phách, một Gia chủ như ông cũng đã được nghe nói qua.

Khẽ lắc đầu, ném bỏ tất cả các suy nghĩ hỗn loạn trong đầu sang một bên, ánh mắt chăm chọc của Lý Hàn chĩa thẳng vào khuôn mặt âm u lạnh lẽo của Đại trưởng lão. Sau đó hần chột chống tay, từ từ đứng dậy, mọi ánh mắt trong huấn luyện trường đều hướng về đài khách quý.

- Đại hội Tông tộc đến đây đã kết thúc trọn vẹn, người giành thắng lợi, bắt đầu từ ngày mai có thể bước vào Diễn Võ Các học Công pháp Đấu kỹ. Kỳ hạn là ba ngày! Còn về học được gì, thì phải xem vận may của mỗi người! Ngoài ra, ta còn chuyện muốn tuyên bố... Bắt đầu từ ngày hôm nay. Dật nhi chính là người thừa kế Gia chủ Lý Gia của ta, hần chính là Gia chủ đời sau!

Câu nói cuối cùng của Lý Hàn vừa dứt, trong huấn luyện trường lại vang lên tiếng xì xào.

Ngay cả người sớm đã nghĩ đến cảnh này ở trên đài khách quý, ai cùng như hít phải khí lạnh. Trong tình hình này Lý Hàn lại nói ra lời đó, đã là khiêu khích với những lão già đang có chủ ý hướng tới vị trí Gia chủ của Lý Gia.

- To gan!

Đại trưởng lão sắc mặt âm trầm chột lên tiếng:

- Lý Hàn, tuy rằng ngươi là Gia chủ, nhưng cũng không có quyền quyết định việc này. Huống hồ, Lý Dật thiếu gia lúc này rõ ràng còn chưa ngưng kết được Đấu Khí Toàn. không có quyền kế thừa thân phận Gia chủ!

Lời này của Đại trưởng lão nói theo quy tắc, đích thực không sai. Nhưng rất nhiều người ở đây lại đều hiểu, với khả năng Lý Dật tu luyện ba

tháng mà có thể đánh bại một đối thủ có thực lực Thất Tinh nguyên khí, tốc độ tu luyện khủng khiếp này, muốn kết thành Đấu Khí Toàn, trở thành Đấu Giả thực chất là một việc có thể, còn sự khác biệt chỉ là nhanh chậm mà thôi.

Có một nhân vật thiên tài như vậy kế thừa vị trí Gia chủ, vị Đại trưởng lão này còn có điều gì bất mãn?

Lý Hàn cơ hồ đã đoán biết được cảnh này, ông khẽ cười, nói:

- Đại trưởng lão. Ý của người ta cũng hiểu. Quy củ của Lý Gia chúng ta là, chưa trở thành Đấu Giả, thì không có tư cách kế thừa vị trí Gia chủ... Thế nhưng, lúc này ta chỉ là định danh phận cho Gia chủ đời sau, có điều gì không thỏa đáng? Nếu như người cứ muốn nói, không phải Đấu Giả thì không có tư cách được danh phận này, vậy thì ta thấy trong các tiểu bối Lý Gia chúng ta, cũng chưa thấy bất cứ ai có tư cách này rồi. Lẽ nào... Đại trưởng lão người muốn để Lý Gia chúng ta vô hậu sao?

Đại trưởng lão khẽ nhú mày, nói:

- Cho dù như vậy, Gia chủ đời sau sao có thể dễ dàng xác định như vậy?

Lý Hàn cười nhạt nói:

- Dật nhi là người thừa kế duy nhất của dòng chính chúng ta, ta xác định danh phận này, có gì không được? Nếu chỉ thứ có người hơn thì cũng thôi, chỉ có điều tiểu bối của chi thứ cũng chỉ vậy mà thôi.

- Hừ, Lý Hàn! Ai nói chi thứ ta không có người.

Tam trưởng lão tức giận đứng dậy:

- Bạng nhi sớm đã là Tam Tinh Đấu Giả rồi! Nếu nói tư cách, ai có thể so bì với nó? Chư vị nói xem, có phải không?

Nhãn thần của Tam trưởng lão quét một lượt trên đài khách quý, rất nhiều người có thái độ như cười như không, duy chỉ có Mạc Nhị gia ho

khan một tiếng, nói:

- Đúng vậy... Chuyện này... Lý Gia chủ đúng là thiếu nghĩ rồi...

Lý Hàn nhìn chăm chăm vào Mạc Nhị gia, rồi mỉm cười nói:

- Xem ra quan hệ của Tam trưởng lão và Mạc Gia quả nhiên không bình thường, chỉ có điều ta muốn hỏi người, Tam trưởng lão... ý của người là, gia chủ đời sau của chúng ta, sẽ để cho một nữ tử đảm nhận sao? Vậy nếu như đến lúc Băng nhi xuất giá. Lý Gia có từ nghìn năm nay của chúng ta có cần đem làm của hồi môn luôn không?

Tam trưởng lão biến sắc, nhìn thái độ của Lý Dật, nhất thời không biết nói gì cho phải.

Nhưng Đại trưởng lão bên cạnh sắc mặt cũng hiện ra sự phiền muộn. Trong lòng hần thềm chửi mấy tiếng ngu xuẩn, rồi ho khan một tiếng, ánh mắt của tất cả mọi người lại hướng về hắn, hắn nhàn nhạt nói:

- Gia chủ đại nhân, thật ra... Người muốn để Lý Dật Thiếu gia có danh phận Gia chủ đời sau, thật ra cũng không phải không thể... chỉ có điều, tất cả vẫn phải làm theo quy củ của Lý Gia chúng ta. Muốn trở thành Gia chủ, phải chấp nhận sự khiêu chiến của người đông bối phận trong gia tộc. Nếu như đánh thắng, lão phu cũng không còn gì để nói. nếu như đánh bại, vậy thì...

- Nếu như đánh bại, Dật nhi dĩ nhiên sẽ mất đi thân phận này.

Lý Hàn nhàn nhạt nói:

- Nếu như Đại trưởng lão đã nói như vậy, vậy thì cứ làm theo quy củ đi.

Dứt lời, nhãn thần của Lý Hàn hướng về Lý Dật đang ở trên lôi đài. khuôn mặt hiện ra một nụ cười.

- Dật nhi à Dật nhi, nếu như người bại rồi, vi phụ cũng bảo đảm, không ai có thể động đến thân phận người thừa kế Gia chủ của người!

Một trận cười lạnh vang lên trong lòng Lý Hàn, ông bước đến bên ghế ngồi chậm rãi ngồi xuống, ánh mắt bình thản nhìn vào huấn luyện trường, cơ hồ như sớm đã tính được kết cục.

Thái độ của Lý Hàn khiến mấy trưởng lão phải nghiêng răng ken két. Nếu như không phải trước mặt người ngoài không tiện động thủ mấy tên trưởng lão này chắc cũng đã xuất thủ rồi.

Sau một hồi, mấy trưởng lão trao đổi ánh mắt với nhau. Đại trưởng lão mới hít một hơi thật sâu, cao giọng nói:

- Vậy thì theo quy củ, chỉ cần là người của Lý Gia, thì có tư cách khiêu chiến với Lý Dật Thiếu gia. Kẻ thắng, chính là Gia chủ đời sau của Lý Gia!

Lời nói vừa dứt, trong huấn luyện trường chỉ còn nghe thấy tiếng thở... Tuy cơ hội chỉ có một lần, nhưng thân phận Gia chủ Lý Gia...

Không biết trong lòng bao nhiêu người đều cảm thấy nóng bừng. Có điều đám tiểu bối của Lý Gia này, cũng không bị cái danh phận kia làm cho nóng đầu phát sốt. Tuy ai trong số họ cũng đều muốn làm Gia chủ, nhưng họ lại càng hiểu rõ, ngay cả Lý Phách cũng không phải là đối thủ của hắn, Lý Dật lúc này, đã không phải là tên Thiếu gia phế vật lúc trước nữa. Nếu như dễ dàng bước lên, vậy thì chỉ có thể mất mặt trước mọi người mà thôi!

Lý Dật cũng không ngờ còn có sự thay đổi này, hắn đứng trên lôi đài thở dài, ánh mắt hướng về đám đông, không biết vị Lý Băng biểu tỷ kia, có khi nào...

Ý niệm này còn chưa kịp chuyển đổi, đã chợt nghe thấy một tiếng cười lạnh vang lên trong đám đông:

- Nếu đã vậy, ta xin ra thử!

Dung Nhan Kiều Diễm

Q.1 - Chương 35: Dung Nhan Kiều Diễm

Tiếng nói vừa dứt, một đạo thân ảnh vút bay lên lồi đài. ánh mắt lạnh lẽo nhìn vào Lý Dật.

Nhìn thấy người này, cả huấn luyện trường đều ồ lên, trong tiểu bối của Lý Gia, rất nhiều người đều cho rằng chỉ có người này mới có tư cách có được danh phận Gia chủ đời sau.

Chỉ có Lý Dật nhìn thấy hắn, không nhin được cười một tiếng, nói:

- Xem ra Đại biểu ca hôm nay lại ngứa mắt rồi?

Lời vừa nói ra, Lý Tiều vừa rồi còn khí thế cao vút chợt thấy đắng miệng, thiếu chút nữa hộc máu ra. Lần trước hắn bại dưới tay của Lý Dật, bị ăn hai cái tát, đã là một mối nhục nhã lớn trong đời hắn. Trong hai tháng nay, thực chất không có người nào dám nhắc lại chuyện hôm đó trước mặt hắn. Lúc này Lý Dật lại nhắc đến, ngay lập tức trên khuôn mặt vốn có mấy phần anh tuấn của Lý Tiều trở nên dữ tợn vô cùng.

Thấy bộ dạng của Lý Tiều như vậy, Tứ trưởng lão khẽ nhú mày. Trong tình hình như vậy mà bị một câu nói của đối phương làm cho biến sắc, tâm tính của Lý Tiều này xem ra cũng chỉ đến vậy thôi. Huống hồ, thân thủ của Lý Dật vừa rồi thể hiện ra đã chứng tỏ, hắn sớm đã không còn là tên phế vật năm nào, còn hành vi cử chỉ của Lý Tiều như vậy, nếu hôm nay hắn bại trận, há chẳng phải...

Nghĩ tới đây, trong lòng Tứ trưởng lão càng lúc lại càng lo lắng, hắn liếc nhìn đài khách quý phía xa, sau khi có được một ám thị nào đó, hắn chỉ có thể trầm giọng nói:

- Lý Dật, Lý Tiều khiêu chiến, người có chấp nhận không?

Lý Dật gật đầu không đáp, nhãn thần liếc nhìn vị Đại biểu ca này vài cái, rồi nở ra một nụ cười.

Thái độ điềm nhiên vô sự của Lý Dật khiến trong lòng Lý Tiều như bốc hỏa. Hắn không biết đã tốn bao nhiêu công sức mới có thể trấn áp cảm giác đang muốn bùng nổ của mình, âm trầm nói:

- Lý Dật biểu đệ, hôm nay đừng trách biểu ca ta nhé! Hôm nay ta phải để tất cả mọi người biết rằng, chỉ có Lý Tiều ta, mới có tư cách trở thành Gia chủ đời sau. Còn Lý Dật ngươi, ba tháng trước ngươi là một phế vật, ba tháng sau, ngươi vẫn là như vậy!

-Ngu ngốc...

Ý nghĩ này thoáng vụt qua trong đầu của Lý Dật, hắn chán nản đảo mắt. Đối với vị Đại biểu ca Lý Tiều trước mắt này đúng là không còn gì để nói.

Thái độ của Lý Dật khiến các cơ thịt trên mặt Lý Tiều giãn giật, sát khí trên người hắn càng lúc càng mạnh, cả người trở nên âm trầm đến cực điểm.

Động tác của hai người rơi vào mắt của Tứ trưởng lão, hắn chỉ có thể hiện ra một nụ cười khó coi, thấp giọng nói:

- Vậy thì bắt đầu đi... chỉ có điều hai vị nhớ kỹ cho ta, đánh có điểm dừng!

Lý Tiều cười lạnh một tiếng, nhãn thần đã hướng về phía Lý Dật.

Lý Dật chỉ lắc đầu thờ dãi, dường như trong trận chiến hết sức quan trọng này, đối với hắn mà nói lại chẳng có nghĩa lý gì.

Tứ trưởng lão vừa lui về sau, không khí trên lôi đài bất chợt đã căng thẳng trở lại.

Lý Dật tuy vẫn đứng nguyên tại chỗ, khuôn mặt như không có chuyện gì, nhưng Lý Tiều đối diện hẳn lại lộ ra một bộ dạng âm trầm, chậm rãi bước quanh Lý Dật một vòng. Hiển nhiên sau lần bị thiệt lớn lần trước, tên Lý Tiều tâm cao khí ngạo này cũng đã biết điều hơn, không vừa mới bắt đầu đã lao bổ tới.

Thấy bộ dạng của Lý Tiều như vậy, Lý Dật khẽ lắc đầu. Hiển nhiên vị Đại biểu ca này cũng không phải kẻ ngu đặc, có lẽ hẳn đã suy nghĩ cách đối phó với chiêu Hồi Phong Chưởng của mình lúc ở dưới lôi đài, chỉ cần hẳn không chủ động tấn công trước, vậy thì hiển nhiên. Hồi Phong Chưởng của mình cũng không phát huy được nhiều tác dụng.

Nhìn bộ dạng thận trọng hết sức của Lý Tiều. Lý Dật chỉ khẽ thở dài, sau đó chân phải hẳn khẽ đạp một xuống bước, cơ thể đã nghiêng nghiêng lao về phía Lý Tiều.

Nhìn Lý Dật đang hung mãnh lao tới. Lý Tiều cười lạnh một tiếng, thấp giọng nói:

- Tiểu vương bát đản, ta đã đoán người không chịu được mà. Đấu kỹ cổ quái đó của người, ta không tin trong tình huống này, người còn có thể sử dụng?

Lúc nói chuyện, lòng bàn tay hẳn bốc lên một luồng nguyên khí hỏa hồng sắc, tiếp đó hẳn dựng bàn tay tạo chưởng. Những nguyên khí đó không ngừng trào ra, cuối cùng luồng nguyên khí hỏa hồng sắc đó lan ra, theo cú vỗ của Lý Tiều, một đợt sóng lửa trào ra...

- Toái Cốt Chưởng!

Một chưởng bổ vào ngực của Lý Dật, lúc này, cú chưởng của Lý Tiều đã không biết lợi hại hơn lần giao thủ trước không biết bao nhiêu lần. Có lẽ vì thứ hẳn tu luyện là Công pháp đấu khí thuộc Hỏa hệ, vì vậy dưới sự tuân trào của nguyên khí, xung quanh đã biến thành một khoảng đất nóng cháy.

Người Lý Dật chột khựng lại trong giây phút Lý Tiều xuất chiêu. Hẳn hơi nghiêng người sang trái, dễ dàng tránh được chiêu này của Lý Tiều, trong khoảnh khắc hai người lướt qua nhau, tay phải của Lý Dật phát ra một cách hết sức thuần thực.

- Chát~~

Một tiếng vang giòn tan! Như cái tát của hai tháng trước!

Lý Tiều lần này cảm thấy trước mắt mình tối ngòm, khóe miệng ộc ra máu tươi. Cơ thể còn đang phi thân theo cái tát của Lý Dật mà xoay một vòng đẹp mắt trên không trung, rồi thất thiếu đáp đất lui về sau mấy bước, cuối cùng bị ngã ngời phịch xuống viên lôi đài.

Cùng một động tác, cùng một vị trí, cùng một thủ đoạn, trên khuôn mặt anh tuấn của Lý Tiều một lần nữa lại hiện ra một dấu tay đỏ rực, chỉ là sức lực lần này của Lý Dật hiển nhiên đã mạnh hơn trước mấy lần, khiến mặt của Lý Tiều sưng vù lên như bánh mật.

Tứ trưởng lão đang ở một bên theo dõi, cơ mặt co giật, sau đó cũng chỉ biết cười chán nản.

Nhưng Lý Dật lại coi như không có chuyện gì, nhẹ nhàng lắc tay, cười nhạt nói:

- Hai tháng không gặp, da mặt của Đại biểu ca vẫn dày như vậy, khiến biểu đệ ta đây đánh mà lòng bàn tay còn phái tê dại a.

Sắc mặt của Lý Tiều trắng bệch từng hồi, một lát sau mới lão đảo đứng dậy, nghiến răng rít ra mấy chữ:

- Lý Dật... Ngươi được lắm! Rất được!

- Ta quả thực rất được.

Lý Dật gật đầu, nụ cười lại càng thêm rạng rỡ:

- Chỉ có điều Đại biểu ca người, lại muốn nhận thua như vậy sao? Hay là... Muốn tiếp tục đánh đây?

Cơ thịt trên mặt của Lý Tiều tê dại, hăn nghiêng răng ken két, phát ra từng tiếng ‘két két’. Cuối cùng hăn đạp chân, người vụt bay về phía Lý Dật, nguyên khí hỏa hồng sắc trên hai tay đã hình thành ba lốc khí.

Nhìn thấy cảnh này, Lý Dật thở dài, nhàn nhạt nói:

- Lại là Thất Toàn Trảm? Hà tất phải như vậy?

Chỉ thấy hai người càng lúc càng gần, Lý Tiều hiện ra một nụ cười lạnh. Hai tay hăn đồng thời chém ra, lốc khí hình thành từ nguyên khí ở lòng bàn tay ngay lập tức tràn ra, tạo ra một âm thanh xé gió, ba lốc khí cùng lúc bay về phía Lý Dật.

Lý Dật nheo mắt nhìn ba lốc khí với thể công hung mãnh, khóe miệng lại lộ ra một nụ cười. Hai tay hăn cùng lúc khẽ phất ra phía trước, nguyên khí hắc sắc ở chỉ chưởng khẽ rung động...

- Vút~~

Ba lốc khí đã bị hóa giải sang bên, Lý Dật phi thân đến gần Lý Tiều đang phát ra thể công hung mãnh, tay phải lại một lần nữa phất ra.

- Chát~~

Mặt của Lý Tiều và bàn tay của Lý Dật gặp nhau trên không, không khí cơ hồ thoáng chốc đã đông cứng lại. Sau chốc lát, Lý Tiều bị văng mạnh người ra sau, trong ánh mắt kinh ngạc sợ hãi của mọi người, hăn bị đập văng xuống lôi đài như một tảng đá bị ném đi.

Lý Dật đang giữ nguyên động tác tát mặt của mình chậm rãi thu tay lại, xoa lòng bàn tay tê nóng của mình, lẩm bẩm nói:

- Ngu ngốc, ta không tin người có thể luyện nguyên khí đến lên cả mặt! Có điều, da mặt này quả nhiên rất dày a, lần nào đánh cũng khiến Thiếu

gia ta đau tay muốn chết!

Lời này của Lý Dật tuy rằng rất khế, nhưng Tứ trưởng lão trên lôi đài vẫn có thể nghe thấy rõ ràng. Nhân thần của hắn co lại, bất chợt hít sâu vào một hơi, vừa rồi Lý Phách bị đánh bại đã đủ khiến cho mọi người kinh ngạc rồi, nhưng không ngờ ngay cả Lý Tiều cũng lại bại trận một cách trắng trợn như vậy, lại vô cùng thể thảm...

Gã kia, thậm chí ngay cả Đấu kỹ hắn cũng chưa sử dụng!

Nhân thần của Tứ trưởng lão hướng xuống lôi đài, nhìn Lý Tiều đang không biết sống chết, cơ thịt trên mặt co giật. Cuối cùng hắn không biết đã tốn bao nhiêu sức lực để cất giọng chua chát nói ra lời:

- Lý Dật đấu với Lý Tiều... Lý Dật... thắng!

Lý Dật khế mỉm cười, hắn chậm rãi bước tới viền lôi đài, cười lạnh một tiếng, lần này nhàn nhạt nói:

- Dựa vào người mà dám thượng đài để mất mặt ư? Lẽ nào người không biết, người còn không bằng cả Lý Phách sao?

Nói xong câu đó, Lý Dật bữu môi, hắn nhìn Tứ trưởng lão sắc mặt lúc này đang rất khó coi, mỉm cười nói:

- Tứ trưởng lão, lần này, ta có thể đi được chưa?

Gượng gạo cười một tiếng, vị Tứ trưởng lão này cũng không biết nói gì cho phải chỉ có thể cầu cứu liếc nhìn trên đài cao phía xa xa. Nhưng hiển nhiên, những người nào đó trên đài lúc này còn chưa tỉnh lại sau cảnh tượng vừa rồi.

- Tứ trưởng lão không nói gì, vậy thì ta coi như là có thể rồi... Dù gì, cơ hội mà tộc nhân khiêu chiến ta, đã bị Lý Tiêu dùng mất rồi, đúng không?

- Chậm đã!

Tứ trưởng lão đang định đáp lời, một tiếng quát phản nộ vang lên từ dưới lôi đài.

Sau đó chỉ thấy một thân ảnh lam sắc nhàn nhạt vụt lao đến bên cạnh Lý Tiều, đỡ Lý Tiều đang không biết sống chết dậy, nàng mới ngẩng đầu nhìn Lý Dật, cắn hận nói:.

- Lý Dật! Lý Tiều ca ca nói thế nào cũng là biểu ca của người! Sao người có thể hạ độc thủ như vậy?

Nhìn người thiếu nữ đột nhiên chạy đến hỏi tội này, Tứ trưởng lão như bắt được cứu tinh, chợt dạ liếc nhìn Lý Dật, rồi cùng giả bộ quát:

- Lý Na Na! Đây là hoàn cảnh gì, đâu cho phép người làm như vậy!

Nhìn Lý Na Na đang hỏi tội mình, và cả Tứ trưởng lão làm bộ làm dạng, trong lòng Lý Dật cảm thấy rất buồn cười. Hắn nhìn kỹ lại Lý Na Na, mới lộ ra một vẻ mặt bất ngờ, thấp giọng nói:

- Na Na muội muội, ta chẳng qua chỉ đánh hai cái tát mà thôi. Hơn nữa người xem, Lý Tiều biểu ca da mặt hằn dầy như vậy, đâu có thể xảy ra chuyện gì chứ? Ta nghĩ chỉ cần nghỉ ngơi thêm vài ngày, thì lại có thể đến để ta tát thêm vài cái rồi. Hay là nói, nhìn thấy dung nhan ‘kiêu diễm’ của Lý Tiều biểu ca bị tổn hại, Na Na muội muội người đau lòng sao?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Định Cục

Q.1 - Chương 36: Định Cục

Tâm tư của người thiếu nữ này vốn dĩ đã vô cùng phức tạp, Lý Na Na tuy rất có cảm tình với vị Đại biểu ca anh tuấn tiêu sái Lý Tiều này, nhưng với tính tình của nàng cùng sự then thừng, tuyệt đối không dễ để lộ ra điểm này.

Nhưng lần này, chỉ vì Lý Tiều bị bại dưới tay Lý Dật, thê thảm không biết sống chết, nàng mới đường đột xông ra như vậy.

Nghe thấy Lý Dật bốn cọt như thế, Lý Na Na chỉ cảm thấy ánh mắt xung quanh dường như cùng lúc tập trung về phía nàng. Cảm giác này khiến nàng cảm thấy xấu hổ trong lòng, vốn dĩ nàng còn có vài phần sợ sệt Lý Dật, nhưng lúc này trước sự xấu hổ, sự sợ hãi ấy sớm đã bị vứt bỏ lên chín tầng mây.

Nàng cẩn thận giao Lý Tiều vào trong tay của một vị tử muội, nhẹ nhàng nhảy lên lôi đài. Ánh mắt tràn đầy sự tức giận nhìn khuôn mặt như cười như không của Lý Dật, rành mạch từng chữ nói:

- Lý Dật, hôm nay nếu như người ngoan ngoãn để ta tát người, báo thù cho Lý Tiều ca ca thì ta sẽ bỏ qua. Nếu người không đồng ý, vậy thì hôm nay Lý Na Na ta quyết sẽ không dễ dàng để yên chuyện này.

Lý Dật khẽ lắc đầu, nói:

- Ta không phải Lý Tiều ca ca của nàng, không có sở thích bị người ta tát vào mặt. Nếu như Lý Na Na muội muội thích, chi bằng ta giúp nàng đánh thức Lý Tiều ca ca của nàng dậy. Ta nghĩ cho dù nàng tát hấn vài cái, chắc chắn hấn cũng không tức giận đâu.

Lý Na Na chỉ cảm thấy một cục tức nặng chịch như muốn bốc lên, thiếu chút nữa đã tức Lý Dật đến mức ngất đi. Nàng cắn chặt bờ môi đang trắng bệch, không biết phải tốn bao nhiêu sức lực mới có thể để hơi thở của mình bình thường. Nàng gắng nén nộ hỏa đang ngập đầu xuống, thấp giọng nói:

- Lý Dật, cho dù người giảo biện thế nào! Nhưng người đã đả thương Lý Tiều ca ca, ta tuyệt đối không thể bỏ qua! Hiện giờ ta sẽ khiêu chiến người, nếu như người có bản lĩnh, thì hãy nhận lời đi!

Lý Dật nhìn có vẻ như đang ngạc nhiên và lo lắng, nói:

- Thật sao? Na Na muội muội người thật sự muốn động thủ với ta sao? Có điều, chuyện này dường như không hợp với quy củ... Na Na muội muội a, đây dù gì cũng là Đại hội Tông tộc của Lý Gia chúng ta, không phải là nơi mà người có thể tùy tiện giở cái tính khí tiểu thư của mình ra, Tứ trưởng lão, người nói đúng không?

Nói rồi, nhãn thần của Lý Dật nhìn về Tứ trưởng lão.

Tứ trưởng lão bị Lý Dật đem mấy chữ Đại hội Tông tộc ra trấn áp, không thể không gượng gạo ho khan một tiếng, quát:

- Lý Na Na! Đi xuống! Đây là Đại hội Tông tộc, có thể để người làm loạn sao? Nếu như người thật sự muốn khiêu chiến Lý Dật, cũng phải đợi đến lúc Đại hội Tông tộc kết thúc!

Lý Na Na cắn môi, không thèm nhìn về Tứ trưởng lão, mà hằm hằm nhìn Lý Dật, lạnh lùng nói:

- Lý Dật, không phải người rất lợi hại sao? Sao ngay cả một cô gái khiêu chiến mà cũng không dám chấp nhận? Lẽ nào gan của người nhỏ vậy sao? Lẽ nào Gia chủ đời sau của Lý Gia chỉ có chút bản lĩnh như vậy sao? Người như người mà trở thành Gia chủ đời sau ư? Nực cười! Lý Na Na tuyệt đối không thừa nhận!

Nụ cười trên mặt của Lý Dật hơi ngưng lại, rồi càng lúc càng rạng rỡ, nhìn khuôn mặt vì tức giận mà đỏ rần của Lý Na Na, hẳn cũng không nhìn được nhàn nhạt nói:

- Chính vì người là nữ nhân, ta mới không đánh với người. Nếu truyền ra ngoài, nói Lý Dật ta ức hiếp một nữ tử như người, ta mới thật sự không cần phải làm Gia chủ đời sau nữa.

Nhãn thần của Lý Na Na càng lúc càng lạnh lẽo, nàng hằm hừ nhìn Lý Dật, cuối cùng cười lạnh một tiếng, nói:

- Nếu đã vậy, ta sẽ khiến người không có cơ hội để làm Gia chủ đời sau nữa.

- Đủ rồi!

Đúng lúc hai người đang lôi thôi chưa dứt, phía đài khách quý đã vang lên một tiếng quát. Lý Hàn vụt bay lên lồi đài như thiểm điện, liếc nhìn Tứ trưởng lão, thấp giọng mắng một câu ‘phế vật’, rồi đưa mắt nhìn dưới lồi đài, nhàn nhạt nói:

- Na Na, Lý Tiều chỉ là bị thương nhẹ thôi, không có chuyện gì lớn. Còn về vết thương trên mặt, chút nữa kêu hần đi hiệu thuốc của gia tộc lấy chút thuốc tốt về chữa thương, có lẽ không đến mấy ngày sẽ khỏi. Còn về hiện tại, đây dù gì cũng là Đại hội Tông tộc của Lý Gia chúng ta, Na Na, cho dù người muốn làm loạn cũng phải có mức độ... Bây giờ người lui xuống, ta sẽ coi như chưa xảy ra chuyện gì, nếu không, người cũng đừng trách ta.

Bị Lý Hàn mắng một trận, Lý Na Na mặt đầy ầm ức, dường như còn muốn nói gì, nhưng nhìn thấy vẻ mặt âm trầm của Lý Hàn, nàng cuối cùng chỉ biết dậm chân, trừng mắt nhìn Lý Dật, thấp giọng nói:

- Lý Dật! Người cứ đợi đấy! Lý Na Na ta nhất định sẽ cho người biết!

Nói rồi, nàng bay xuống lồi đài, luống cuống tay chân chạy đến bên cạnh Lý Tiều, bắt đầu chăm sóc hần.

Thấy Lý Tiều bị thua còn có thể được vị Na Na tiểu thư như cô công chúa trong gia tộc này chăm sóc, nhất thời mọi ánh nhìn xung quanh đều có thêm mấy phần ý vị.

Lý Dật lại cười lạnh trong lòng, Lý Na Na à Lý Na Na, người cho rằng như vậy là Lý Tiều nổi tiếng sao, ai biết chính vì như vậy, hần mới càng lúc càng bị người khác căm ghét...

Thấy Lý Na Na đã chịu rời đi, Lý Hàn thờ phào một hơi, ông đưa mắt nhìn xung quanh, rồi trầm giọng nói:

- Như vậy, thân phận Gia chủ đời sau của Dật nhi, cũng không còn dị nghị gì chứ? Nếu đã như vậy, mọi người hãy nhớ kỹ, bắt đầu từ mai, tộc nhân đã giành thắng lợi có thể bước vào Diễn Võ Các để lựa chọn Công pháp và Đấu kỹ. Nếu bỏ lỡ thời gian, vậy thì đừng có trách ta, tất cả mọi người! Giải tán!

Tộc nhân trong huấn luyện trường sau câu nói cuối cùng ấy, người đã thắng, dĩ nhiên phải đi chuẩn bị, để ngày mai bản thân có thể thuận lợi có được thứ mình cần, còn những kẻ bại trận đều chán nản bỏ đi. Ngoài Đại hội Tông tộc ngày này năm sau ra, bằng không, họ không có tư cách tiếp tục đến đây.

Nhưng cho dù là ai, thỉnh thoảng lại liếc nhìn Lý Dật đang đứng trên lôi đài, ngoài sự sững sốt trong ánh mắt ra, nhiều hơn đó là sự sợ hãi...

Nhìn theo các tộc nhân đang tản đi, Lý Hàn lại nhìn Lý Dật, sau một hồi khẽ thở dài, nói:

- Dật nhi ta cũng không trách người, có điều sau nay làm chuyện gì ta hy vọng người nhớ kỹ, phạm chuyện gì cũng không được quá tuyệt tình, làm người phải để lại một con đường... Hôm nay người làm như vậy, sau này làm sao sống với Lý Tiều? Nói thế nào hãn cũng là cháu ruột của Đại trưởng lão, sau này trong gia tộc có lẽ sẽ có một vị trí của hãn, nếu người và hãn bất hòa, e rằng...

Lý Dật lộ ra một nụ cười, nhàn nhạt nói:

- Vậy thì phụ nhân đại nhân, cho dù hôm nay ta nường tay, không để hãn khó nhìn như vậy, người cảm thấy với con người của Lý Tiều, hãn sẽ chung sống hòa bình với ta sao? Ta lại đang muốn để hãn đoạn tuyệt ý nghĩ làm Gia chủ a!

Lý Hàn thoáng ngáy người, sau chốc lát cuối cùng lại cười một tiếng, nói:

- Người nói cũng đúng... Cho dù người nường tay, có lẽ kết quả cũng là như vậy, chi bằng cứ làm như thế, lại khiến mấy lão già đang có ý nghĩ khác trong đầu, trong lòng phải có tính toán nhiều hơn.

Lý Dật gật đầu, nói:

- Nếu Đại hội Tông tộc đã kết thúc rồi, mấy vị trưởng lão chắc cũng không còn gì để nói chứ, vậy thì có phải ta có thể...

Nói rồi, Lý Dật làm một cái thủ thế như muốn rời đi.

Lý Hàn nhìn về hướng đài khách quý, đột nhiên cười lạnh một tiếng, nói:

- Không vội, Dật nhi người đừng bao giờ quên rằng, ba tháng trước nói thế nào thì người cũng đã tạo ra một phiền phúc lớn. Mấy lão bất tử kia không gây sóng gió vì việc này mới lạ. Đến đây, cùng vi phụ lên đài cao kia, xem thử họ còn có thể nói gì...

Dứt lời, Lý Hàn liếc nhìn bộ mặt đang xấu hổ của Tứ trưởng lão, nhàn nhạt nói:

- Người cũng cùng đi đi.

Khi ba người chậm rãi bước lên đài khách quý, thái độ của từng người trên đó mỗi người một khác. Sau một hồi, mới có vài vị khách khẽ chấp tay nói:

- Chúc mừng Lý Gia chủ, có nhi tử như vậy, quả thật là chuyện đáng vui đáng mừng a!

Lý Hàn mỉm cười nói:

- Không dám, chư vị quá khen rồi.

Lúc nói chuyện Lý Hàn tùy ý giới thiệu cho Lý Dật vài nhân vật, sau đó mới dẫn Lý Dật đến thượng tọa trên đài khách quý, nhàn nhạt nói:

- Dật nhi, hai vị này là đại nhân vật của Vạn Triều Thành chúng ta, sau này người còn cần phải giao lưu nhiều với họ a.

Vừa dứt lời, Long Ngạo Thiên đang ngồi ngay ngắn ở đó cũng đã đứng dậy, khẽ chấp tay với Lý Dật, cười nói:

- Đây chính là Thiếu gia của Lý Gia đó sao, đã nghe tiếng Thiếu gia từ lâu, chỉ là mãi chưa có cơ hội gặp mặt, có thời gian mời Thiếu gia đến Long Gia ngồi chơi.

Lý Dật đưa mắt nhìn Long Ngạo Thiên, trong lòng tuy thầm cười, nhưng vẫn lộ ra một nụ cười như có được điều tốt, nhàn nhạt nói:

- Long Thiếu gia khách sáo rồi, sớm đã nghe Long Thiếu gia là nhân vật thiên tài trăm năm khó gặp trong Vạn Triều Thành chúng ta, còn chưa đến hai mươi mà đã là Nhất Tinh Đấu Giả rồi, sau này vẫn mong Long Thiếu gia chỉ giáo nhiều mới phải.

Long Ngạo Thiên cười khố, lắc đầu nói:

- Lúc trước ta còn cho rằng mình cũng là một nhân vật, nhưng hôm nay so với Lý Thiếu gia người, quả thực chẳng đáng là gì.

Nhìn bộ dạng của Long Ngạo Thiên, Lý Dật sẽ không cho rằng vị Long Thiếu gia này thật sự nghĩ như vậy. Dù gì trước đây hai người đã từng gặp nhau một lần. Long Ngạo Thiên còn chịu thiệt lớn dưới tay Lý Dật, chỉ có điều hắn hoàn toàn không biết, người đó chính là Lý Dật mà thôi.

Nhìn thấy hai người đã bước đầu làm quen với nhau, Lý Hàn lại chỉ về người trung niên bên cạnh Long Ngạo Thiên, nhàn nhạt nói:

- Vị đây là Mạc Nhị gia, Mạc Nhị gia hôm nay hiếm có được hứng thú, muốn xem thử Lý Dật người là nhân vật thế nào, Dật nhi, người cũng không thể thất lễ a.

Ngày trước ở Phòng đấu giá, dung mạo của vị Mạc Nhị gia này Lý Dật cũng chưa nhìn được rõ, lúc này Mạc Nhị gia gương mặt đầy vẻ cao ngạo ngồi đó, lại để Lý Dật nhìn rõ bộ dạng của hắn.

Vị Mạc Nhị gia này tuổi có lẽ chưa đến bốn mươi, khuôn mặt tái nhợt lại hiện ra sắc đỏ kỳ dị, tay phải đang không ngừng vuốt chòm râu ngắn cũn của mình, sự hèn mọn không thể tả hiện ra trên khuôn mặt, khiến Lý Dật nhìn kỹ một lần, đã không khỏi cảm thấy ác cảm, nhưng hắn vẫn không thể không kìm chế sự ác cảm ấy, khẽ chấp tay, nhàn nhạt nói:

- Tham kiến Mạc Nhị gia...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bạch Y Tế Ty

Q.1 - Chương 37: Bạch Y Tế Ty

Nhìn thấy Lý Dật bước tới như vậy, sắc mặt của Mạc Nhị gia hiển nhiên có vài phân khó coi. Nhưng dù gì hắn cũng là một nhân vật, vội nặn ra một nụ cười, khẽ chấp tay, ngay cả đứng lên cũng trong dáng vẻ uể oải, chỉ nhàn nhạt nói:

- Lý Dật Thiếu gia quả nhiên là tài năng ngút trời xem ra Lý Gia chủ lần này đã nhặt được vàng a... chỉ có điều...

Nói đến đây, Mạc Nhị gia chợt lộ ra một dáng vẻ cao thâm khó đoán, sắc mặt trắng bệch của hắn lại đỏ phừng, sau đó cũng bớt đỏ đi, hắn mới ho khan một tiếng, nhàn nhạt nói:

- Chuyện đó, cho dù Lý Dật Thiếu gia khiến Mạc Gia ta hài lòng, nhưng lại cũng không phải dễ giải quyết như vậy. Hôm nay thế nào, khi về nhất định ta sẽ bẩm báo với Gia chủ đại nhân, còn về Gia chủ đại nhân có thể chấp nhận hay không, đó không phải chuyện ta có thể biết rồi!

Nghe thấy hần nói như vậy, Lý Hàn khẽ tiến thêm một bước, thấp giọng nói:

- Vậy thì phải phiền Mạc Nhị gia rồi.

Nói rồi, chỉ thấy tay phải của Lý Hàn khẽ rang một cái, ngón tay tựa hồ có một vết huỳnh quang lóe lên, tiếp đó ống tay rộng của hần nhanh chóng lướt qua ống tay của Mạc Nhị gia.

Cơ hồ cảm thấy trong tay mình có thêm vật gì, Mạc Nhị gia hài lòng cười, rồi sau đó đứng dậy, nói tiếp:

- Lý Gia chủ có lòng rồi.

- Không dám.

Lý Hàn gật đầu:

- Vậy thì chuyện này phải phiền Mạc Nhị gia nói giúp cho vài câu rồi.

- Đây là chuyện dĩ nhiên, mong Lý Gia chủ yên tâm, vậy ta đi trước đây.

Nói rồi, Mạc Nhị gia đứng dậy, chậm rãi vỗ tay, mấy thị vệ đang ở trong góc đi theo hần cũng từ từ bước xuống đài.

Tam trưởng lão chần chừ trong chốc lát, cũng ho khan một tiếng, nhanh chóng bước lên theo.

Nhìn bóng hai người cơ hồ cùng lúc biến mất, khóe miệng của Lý Hàn hiện ra một nụ cười lạnh. Có điều bộ dạng này chỉ là thoáng qua rồi liền biến mất.

Nhưng Long Ngạo Thiên ở bên cạnh lại nhìn thấy cảnh này, sắc mặt chợt biến đổi, sau chốc lát, hần cười nhàn nhạt, nói:

- Xem ra quan hệ của Lý Gia và Mạc Gia, quả thực không tồi...

Nghe thấy giọng điệu nhạt nhẽo ấy, Lý Hàn lại khẽ mỉm cười. Phải biết rằng, ba đại gia tộc trong Vạn Triều Thành trước nay đều là bằng mặt không bằng lòng, bất cứ nhà nào trong ba nhà cũng đều muốn thôn tính hai nhà còn lại. Thế nhưng, cho dù là bất cứ nhà nào, cũng không có thực lực tự mình chống đối với hai nhà kia, còn khi liên thủ với một nhà trong đó, lại sợ một lúc nào đó sẽ bị cắn ngược lại. Đồng thời bất cứ một gia tộc nào, cũng đều sợ hai gia tộc kia liên thủ để đối phó mình, hơn nữa cũng phải tăng cường đề phòng và phá hoại chuyện này, vì vậy ba đại gia tộc trong Vạn Triều Thành này nhiều năm nay, quan hệ vẫn luôn quý dị như vậy.

Còn giọng điệu của Long Ngạo Thiên lúc này, rõ ràng là đang ám chỉ điều gì. Điểm này Lý Hàn hiểu rõ trong lòng, huống hồ hẳn cố ý thể hiện mối quan hệ kỳ quái đó với Mạc Nhị gia trước mặt Long Ngạo Thiên chẳng qua chính là muốn để vị Long Thiếu gia này nhận ra được điều gì đó mà thôi.

Sau đó, Lý Hàn quét mắt nhìn Đại trưởng lão đang sa sầm mặt ở bên cạnh, nhàn nhạt nói:

- Quan hệ của Lý Gia và Mạc Gia cũng chỉ như vậy mà thôi, chỉ là nếu Long Thiếu gia về, có thể nói với Long Gia chủ, cứ nói Lý Hàn ta mời ông ta đến phủ làm khách, có chuyện quan trọng muốn bàn.

Long Ngạo Thiên lộ ra vẻ mặt vốn có của hắn, lập tức cười ha hả, nói:

- Nếu đã như vậy, Long mỗ cũng xin cáo từ, còn về lời này, Long mỗ nhất định sẽ nói với gia phụ.

Lý Hàn cười ha hả, thân thiết vỗ vai Long Ngạo Thiên, rồi tiện miệng định ngày, sau đó sai người tiễn Long Ngạo Thiên, về phần các khách mời khác, nhìn thấy thái độ của Lý Hàn như vậy, từng người cũng lần lượt đứng dậy cáo từ. Không bao lâu sau, trên đài khách quý trước còn đông nghịt người, đã trở nên vắng hoe.

Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão, Tứ trưởng lão đưa mắt nhìn nhau, dường như muốn nói gì, nhưng nhìn thấy thái độ của Lý Hàn, cũng bất chợt vung tay áo, rồi dẫn người rời khỏi.

Cảnh tượng trước mắt khiến Lý Dật không hiểu ra sao, hẩn nhìn người cha cao thâm khó đoán của mình, chỉ khẽ nhíu mày lại.

Bộ dạng ấy đã lọt vào mắt của Lý Hàn, ông lại cười ha hả, nói:

- Thế nào? Không hiểu ta đang làm gì sao?

Lý Dật gật đầu nói:

- Quả thực không hiểu.

Lý Hàn cười lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói:

- Nếu như ta đoán không nhầm, giả sử hôm nay người bị thua trong Đại hội Tông tộc này, bốn lão quỷ kia sẽ liên kết một số người ở đây mượn chuyện ba tháng trước của người, tạo áp lực cho ta, chỉ là họ tuyệt đối không thể ngờ, cuối cùng người đã thắng, vậy trong tình hình đó, kế hoạch của họ dĩ nhiên là thất bại rồi... Ta nhét mấy nghìn kim tệ cho tên tham tài háo sắc Mạc Nhị gia kia, rồi lôi kéo quan hệ với Long Ngạo Thiên bốn lão quỷ kia sao có thể nhìn không hiểu rốt cuộc ta muốn làm gì. Với trí thông minh của họ, trong tình hình yếu thế như vậy, dĩ nhiên là sẽ không làm gì cả, chỉ có điều, sau này sẽ còn nhiều phiền phức đấy... Những ngày này người cũng đừng đi hậu sơn cấm địa tu luyện nữa, ngoan ngoãn ở trong nhà đi, cùng đợi xem bốn lão quỷ kia còn chuẩn bị diễn thêm vở kịch gì nữa.

Lý Dật lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, nói:

- Chuyện này xin phụ thân đại nhân yên tâm, cho dù họ có chủ ý đánh lén ta, e rằng cũng không dễ như vậy đâu.

- Thật sao?

Lý Hàn liếc nhìn Lý Dật, khẽ lắc đầu?

- Tiểu quỷ nhà ngươi, càng lúc ta càng không thể nhìn thấu rồi... Có điều chỉ cần ngươi có thể sống và bình an là được.

Nói đến đây, Lý Hàn chuyển đề tài, nhãn thần nhìn về một góc ở đài khách quý, trầm giọng nói:

- Dật nhi, người cùng Long Gia và Mạc Gia có quan hệ tốt thế nào cũng là giả dối, nhưng chỉ là hai người kia, người có thể có quan hệ tốt với họ, mới thật sự là điều tốt a...

Lý Dật nhìn theo hướng mà Lý Hàn nhìn, đúng lúc bắt gặp nhãn thần với hai bạch bào nhân kia, khóe mắt chợt nhướng lên. Hai tên thuộc Đấu Thần Điện này, tuyệt đối không đơn giản!

Lý Dật khẽ rút tay đang đeo Vân Hoang Giới Chỉ lại, rồi cố ý lộ ra vẻ nghi hoặc, nói:

- Phụ thân đại nhân, hai vị này là?

- Đã nghe nói Đấu Thần Điện chưa?

Lý Hàn lộ ra thần sắc cẩn trọng hiếm gặp:

- Hai vị này là Bạch Y Tế Ty của Đấu Thần Điện, tuy là người có chức vị thấp nhất trong Đấu Thần Điện, nhưng cũng không phải nhân vật dễ dây vào đâu...

Nói rồi, Lý Hàn lại ra dấu tay, kéo Lý Dật nhanh bước tới trước mặt hai bạch bào nhân, lộ ra một nụ cười, nói:

- Không ngờ hôm nay Hạ Thần các hạ và Bối Đức Song các hạ cũng chịu đến thăm, khiến Lý Gia ta được phần vẻ vang, chỉ có điều vừa rồi người ngoài quá nhiều. Lý mạo muội làm lộ thân phận của hai vị các hạ, vì vậy vẫn cố ý lạnh nhạt với hai vị, vẫn mong hai vị đừng trách.

Hai người đều mặc bạch y, sắc mặt hiện ra một nét điềm tĩnh khó tin nhưng chính sự điềm tĩnh ấy, lại phát ra một thứ khí tức nguy hiểm khiến người khác phải sợ hãi.

Người ngồi bên trái, là một trung niên độ ngoài ba mươi, dung mạo của hắn hết sức bình thường, là kiểu nhìn đến mấy trăm lần, cũng khiến người khác không thể nhớ được dung mạo. Còn nam nhân ở bên phải, dung mạo lại vô cùng tuấn mỹ, trên làn da trắng một cách khác thường có một thứ ánh sáng bóng nhàn nhạt, đôi mắt vô thanh nheo lại, cơ hồ chẳng quan tâm đến cái gì, nhưng thỉnh thoảng trong khóe mắt lại hiện ra sát ý, khiến người khác phải run sợ.

Hai tên có tướng mạo khác biệt này cơ hồ rất hài lòng với thái độ của Lý Hàn, sau chốc lát, người nam nhân trung niên mới gật đầu, nói:

- Lý Gia chủ nói đùa rồi, hôm nay chúng ta không mời mà đến, mong Lý Gia chủ đừng trách. Nói ra trong Vạn Triều Thành này nơi có thể khiến chúng ta quan tâm, cũng quá thực không có nhiều a...

Giọng điệu của người này tuy rất bình thản, nhưng lại có một sự ngạo mạn ẩn hiện trong đó, cơ hồ hắn không cần phải cố ý như vậy, cũng đã cao hơn người khác một bậc vậy.

Tuy rằng người trung niên có thái độ như vậy, nhưng Lý Hàn lại vẫn lộ ra một nụ cười, nói:

- Bối Đức Song các hạ nói đùa rồi, có thể được chư vị Tế Ty các hạ của Đấu Thần Điện để ý, đây là một vinh hạnh biết bao... chỉ là không biết, lần này Bối Đức Song các hạ và Hạ Thân các hạ đến đây, có chuyện gì chẳng?

Bối Đức Song cười ha hả, nói:

- Nói chuyện với Lý Gia chủ ta thật sự thấy rất thoải mái. Hôm nay hai chúng ta đến là có hai chuyện muốn nhờ Lý Gia chủ giúp đỡ, sau khi thành công, Đấu Thần Điện chúng ta sẽ hậu báo!

Lý Hàn thoáng ngây người, nhưng lại nhanh chóng nói:

- Không biết là chuyện gì?

- Chuyện thứ nhất.

Bối Đức Song liếc nhìn Lý Dật bên cạnh, rồi nói tiếp:

- Quý công tử là nhân vật như vậy, đúng là một kỳ tài trăm năm mới gặp một lần. Nếu như hãn có hứng thú, có thể đến Đấu Thần Điện chúng ta xem thử, thủ hạ của ta đang có một chỗ trống khuyết, quý công tử nếu không ngại...

Lý Hàn khẽ biến sắc mặt, rồi thấp giọng nói:

- Bối Đức Song các hạ, chuyện này quá thực trọng đại, tuy mỹ ý của các hạ Lý Hàn không dám cự tuyệt, nhưng chuyện lớn như vậy, vẫn phải để Lý mỗ suy nghĩ thêm.

Bối Đức Song gật đầu, nhàn nhạt nói:

- Có thể, dù gì Tế Thần Điện ba tháng sau mới bắt đầu, trong thời gian đó Lý Gia chủ cứ từ từ suy nghĩ. Đến hạn thì cho Bối mỗ một tin chính xác là được rồi. Có điều ta còn cần phải nói thêm một câu Long Gia và Mạc Gia đều đã có người rồi, nếu như hai nhà này có người vào được Đấu Thần Điện, e rằng tình cảnh của Lý Gia...

Nói đến đây, Bối Đức Song lại nhìn chăm chăm Lý Hàn, trong ánh mắt hiện ra nụ cười, nói tiếp:

- Chuyện thứ hai, chúng ta muốn nhờ Lý Gia dùng tất cả thể lực trong Vạn Triều Thành này, tìm cho chúng ta một người, chỉ cần tìm được người này, coi như Đấu Thần Điện chúng ta nợ Lý Gia một món nợ ân tình...

Lý Hàn mỉm cười, nói:

- Không biết Bối Đức Song các hạ muốn ta tìm ai?

Bối Đức Song và Hạ Thần đưa mắt nhìn nhau, sau một hồi, Hạ Thần từ này giờ chưa nói mới chậm rãi lấy ra một quyển da dê đặt lên trước bàn, ngón tay khẽ chỉ vào, nhàn nhạt nói:

- Chính là người này.

Lý Dật nhìn xuống theo hướng ngón tay của Hạ Thần, khoe mắt bất chợt khẽ giật. Người trên họa quyển không phải ai khác, chính là Nhược Lâm!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tế Thần Điển

Q.1 - Chương 38: Tế Thần Điển

Động tác này của Lý Dật tuy rất nhỏ, hăn nghĩ cũng không ai phát hiện ra điều gì, nhưng không ngờ Hạ Thần như có mắt trên đỉnh đầu, tuy đang cúi đầu, nhưng đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn Lý Dật, thấp giọng nói:

- Lý Dật Thiếu gia lẽ nào biết người này?

Giọng nói của Hạ Thần vô cùng nhu hòa, chỉ là tuy nhẹ nhàng lên tiếng, nhưng bên trong giọng nói có một thứ hàn ý khó tả ẩn chứa bên trong.

Lý Dật thầm kinh hãi, nhưng không dám không đáp lời, ngay lập tức lộ ra một nụ cười mà chỉ cần là nam nhân thì sẽ hiểu, thấp giọng nói:

- Người nữ nhân này ta không quen, chỉ có điều nàng ta xinh đẹp như vậy, nếu có thể gần gũi thì...

Hạ Thần hiển nhiên cũng biết danh tiếng tham hoa háo sắc của Lý Dật, ngay lập tức hăn nhíu mày, nhàn nhạt nói:

- Người nữ nhân này đúng là quốc sắc thiên hương, nhưng ta phải khuyên Lý Dật Thiếu gia người, vẫn nên đừng có chủ ý gì với nàng ta.

Nếu như Lý Gia các người may mắn có thể tìm được nữ nhân này, tốt nhất người cũng đừng động vào nàng ta, nếu không đến lúc đó có hậu quả gì, thì không phải điều mà ta có thể nói cho người biết đâu.

Lý Dật cảm thấy chấn động. Tuy lúc trước Xà Tôn Giả đã từng nhắc thân phận của Nhược Lâm này không đơn giản, nhưng lại không ngờ ngay cả người của Đấu Thần Điện cũng coi trọng nàng ta như vậy, chỉ có điều chuyện này Lý Dật cũng không tiện hỏi nhiều, tránh để bản thân bị lộ. Hiện tại hắn chỉ có thể lộ ra một nụ cười ám muội phù hợp với thân phận lúc này của hắn, thấp giọng nói:

- Hạ Thần các hạ giáo huấn rất đúng, nếu Lý Gia tìm thấy người này, Lý mỗ tuyệt đối sẽ không làm bừa.

Tuy biết lời nói này của Lý Dật phần nhiều là nói một đằng làm một nẻo, nhưng Hạ Thần cũng không bày tỏ gì thêm, hắn chỉ tùy tiện gật đầu, tiếp đó đứng dậy nhàn nhạt nói:

- Nếu đã như vậy, chuyện này phải làm phiền Lý Gia chủ rồi. Nhớ kỹ nếu có tin tức thì đến Thánh đường trong Vạn Triều Thành tìm ta. Còn hiện giờ, ta và Bối Tế Ty còn có chuyện phải làm, không thể ở lại lâu được.

Nói rồi, hai vị bạch y Tế Ty này cũng không nói gì thêm, chỉ khẽ vụt thân, đã lao đi về phía con đường ngoài đại viện của Lý Gia.

Vốn dĩ với địa vị của Lý Gia trong Vạn Triều Thành mà nói, ai dám có hành vi như vậy? Nhưng dám thị vệ Lý Gia nhìn thấy nhân ảnh vút qua trong không trung, người nào người nấy cũng chỉ có thể làm như không nhìn thấy. Địa vị của Đấu Thần Điện ở Đế Quốc Thiên Phong không phải đơn giản, cho dù là đắc tội với người của Hoàng thất, cũng đừng bao giờ đắc tội với người của Đấu Thần Điện, đây chính là nhận thức chung của tất cả mọi người.

Lý Hàn nhìn theo hướng hai người biến mất, sau một hồi mới vỗ tay, thở dài nói:

- Người đâu!

Rất nhanh, đã có mấy thân vệ chạy tới.

Lý Hàn tiện tay ném họa tượng đi, nhàn nhạt nói:

- Lập tức sắp xếp nhân thủ toàn thành tìm kiếm, nếu như phát hiện tung tích của người này, phải báo ngay cho ta.

Mấy thị vệ kia nhận lệnh lui xuống, cơ hồ các tộc nhân khác trong Lý Gia cũng đã nhận được mệnh lệnh, từng người lui xuống như nước thủy triều.

Chỉ thoáng sau, trên đài khách quý chỉ còn lại hai cha con Lý Hàn và Lý Dật.

Lý Hàn chấp tay nhìn về chân trời không biết đang suy nghĩ gì, còn Lý Dật trong lòng lại thấp thỏm không yên. Quyền lực của Lý Gia ở Vạn Triều Thành cực lớn, muốn tìm ra một Nhược Lâm e rằng cũng không phải là một chuyện khó khăn gì. Tiểu nha đầu đó nếu lúc này đã hồi phục thân thủ rồi thì thôi, nếu vẫn trong bộ dạng sống dở chết dở kia, rơi vào tay của Lý Gia, e rằng kết cục cũng không tốt được là bao.

Nghĩ tới đây, Lý Dật lại cảm thấy đau đầu. Nói đến Nhược Lâm, Lý Dật thì không có tình cảm gì với nàng, chỉ là dù gì Lý Dật cũng có được một lợi ích lớn từ nàng, nếu như trơ mắt nhìn nàng bị người của Đấu Thần Điện bắt đi như vậy, dường như không được hay lắm...

- Thế nào? Suy nghĩ về người nữ nhân trên họa tượng sao?

Lý Hàn vô cùng thấu hiểu bản tính của con trai mình, không biết lúc nào ông đã quay đầu nhìn thấy bộ dạng của Lý Dật, rồi hỏi một câu nửa đùa nửa thật.

Có điều Lý Dật lẽ nào lại nói chuyện này ra? Lúc này hắn chỉ khẽ lắc đầu, nói:

- Không phải, ta chỉ đang nghĩ, vị Bối Đức Song Tế Ty vừa rồi rốt cuộc là có ý gì, để ta vào Đấu Thần Điện?

Nghe thấy ba chữ Đấu Thần Điện, sắc mặt của Lý Hàn khẽ biến đổi, sau một hồi mới thở dài một tiếng, nói:

- Dật nhi, nếu như người có thể vào Đấu Thần Điện, vậy thì Lý Gia chúng ta dĩ nhiên có thể theo đó mà đi lên. Có Đấu Thần Điện làm chỗ dựa, Mạc Gia và Long Gia há lại đối đầu với chúng ta? chỉ có điều, Đấu Thần Điện này lẽ nào lại dễ vào vậy sao? Người muốn vào Đấu Thần Điện hàng năm lên đến hàng nghìn hàng vạn, nhưng có thể thật sự bước vào được thì có mấy người?

Lý Dật khẽ nhú mày, nói:

- Nghĩa là sao? Chỉ vì Tế Thần Điện đó?

Lý Hàn gật đầu nói:

- Chính là Tế Thần Điện. Nghe nói Tế Thần Điện vào cuối mùa thu hàng năm, đều là cơ hội duy nhất để Đấu Thần Điện lựa chọn Tế Ty. Cho dù là người của các đại gia tộc trong Đế Quốc muốn con em mình vào Đấu Thần Điện, cũng phải qua được cửa này. Nhưng bên trong Tế Thần Điện rốt cuộc lựa chọn Tế Ty thế nào, người bên ngoài lại chưa từng hay biết... Một chuyện mà ta biết chính là, chỉ có người dưới cấp bậc Đấu Sư mới có tư cách tham gia. Hơn nữa, người đi tham gia Tế Thần Điện mỗi năm, trong một trăm người nếu có một người sống sót trở ra, đã là một tỷ lệ rất cao rồi. Tuy nói là người sống sót đi ra, thì có thể vào Đấu Thần Điện, tiềm tu Công pháp và Đấu kỹ cao thâm trong Đấu Thần Điện. Nhưng cái tỷ lệ một phần một trăm ấy, quả thực là... Dật nhi, với thiên tư và căn cốt của người, chính là chỗ dựa lớn nhất để dòng chính chúng ta áp chế được mấy lão quái vật kia. Tuy hai tên kia đã mở miệng, nhưng phải tìm có để thoái thác việc này, người cũng không cần quá lo lắng.

oOo

Ánh trăng thanh vắng như dòng nước chảy tràn vào trong gian phòng. Lý Dật đang ngồi xếp bằng trên giường đã thở ra hơi cuối cùng, chỉ thấy nguyên khí lay động trên người hần chầm chậm thu lại vào trong cơ thể.

Tuy rằng nguyên khí vẫn dâng trào, nhưng Lý Dật lại không hề có cảm giác đột phá nào, tiến độ này khiến hắn bức bối trong lòng, bất giác thở dài một tiếng.

Một đạo hồng quang nhàn nhạt phát ra từ trong Vân Hoang Giới chỉ ở ngón tay hắn, nhanh chóng tạo thành một hình người già nua, Xà Tôn Giả ngược xuống nhìn Lý Dật khẽ lắc đầu nói:

- Tiểu tử ngươi đúng là tham vọng, ngươi còn thật sự cho rằng hôm nay ngươi đánh thắng hai trận thì có thể khiến ngươi đột phá sao?

Lý Dật hừ một tiếng, nói:

- Lão quỷ, cũng là ngươi nói, chỉ cần ở thời khắc sinh tử, mới có thể tôi luyện thêm tâm tính của người tu luyện, nói không chừng có thể đột phá. Nhưng vừa rồi ta đã thử một chút cảm giác đối với nguyên khí trong cơ thể ta cũng không có, không khác biệt gì với lúc trước.

Xà Tôn Giả cười khố một tiếng, nói:

- Ngươi gọi hôm nay là quyết đấu sinh tử sao? Ta thấy là ức hiếp người khác thì đúng hơn. Nếu như vậy mà có thể đột phá, vậy thì cường giả trên đại lục cũng không đáng tiền nữa rồi.

Lý Dật đưa tay lên sờ mũi mình, lẩm bẩm nói:

- Nói cũng phải xem ra nếu muốn tăng nhanh tốc độ tu luyện, vẫn phải kiếm thêm nhiều binh khí có nhiều khí Huyết sát, đó mới là chuyện chính a. Đúng rồi, lão quỷ, hai tên của Đấu Thân Điện hôm nay, ngươi thấy, rốt cuộc là cấp bậc gì vậy?

- Hai gã đó ư?

Xà Tôn Giả lưỡng lự một hồi, rồi nói:

- Lúc đó ta ở trong Vân Hoang Giới chỉ sợ chúng nhìn ra điều gì, nên không có dò xét kỹ, chỉ có điều nếu như cảm giác của ta không sai, hai người này chỉ ít có một người là cường giả Đấu Vương.

- Đấu Vương...

Lý Dật hít vào một hơi khí lạnh chẳng trách lúc đó hai người ấy chẳng làm gì, nhưng lại vẫn tạo ra một áp lực vô hình với mình, thì ra trong hai người có một người là cường giả Đấu Vương, chỉ không biết là Hạ Thần hay Bối Đức Song...

Phải biết rằng, bất cứ ai trong ba đại gia tộc của trong Vạn Triều, cường giả mạnh nhất cũng chỉ là Đấu Sư mà thôi, cho dù mạnh như Lý Hàn, là Đấu Sư Cửu Tinh đỉnh phong, nhưng Đấu Sư rốt cuộc vẫn là Đấu Sư, sự chênh lệch giữa Đấu Sư và Đấu Vương, không phải chỉ là một từ đơn giản.

Cũng chẳng trách, thái độ của Lý Hàn lại có vài phần giới bị khi đứng trước mặt hai người đó.

- Tiểu tử.

Đúng lúc Lý Dật đang cảm thán sức mạnh của Đấu Vương, Xà Tôn Giả chợt nở một nụ cười cổ quái:

- Hai người của Đấu Thần Điện hôm nay, có phải đã nhắc Tế Thần Điện với người không?

Nhìn thấy nét mặt của Xà Tôn Giả, Lý Dật thoáng ngây người, nói:

- Lão quỷ, người biết Tế Thần Điện ư?

- Tế Thần Điện? Tế Thần Điện! Hắc...

Bộ dạng của Xà Tôn Giả hiện ra vài phần cảm khái, sau một lúc hẩn mới nhàn nhạt nói:

- Tế Thần Điện với người khác không biết là thể nào, nhưng ta lại biết rất rõ. Những tên Thần Côn trong Đấu Thần Điện lựa chọn ra người thích hợp nhất trong vô số thiên tài để tiếp nhận truyền thừa của Đấu Thần Điện, hàng năm chỉ có một lần. Còn cái gọi là Tế Thần Điện, nói thật dễ nghe, nhưng trên thực tế, chính là đấu tranh sinh tồn!

- Nghĩa là sao?

Lý Dật bất giác nhú mày.

Xà Tôn Giả lặng lẽ cười, nói:

- Rất đơn giản, đem tất cả người tham gia Tế Thần Điện đến cùng một nơi hung hiểm, sau đó tốp người cuối cùng còn sống bên trong sẽ có tư cách tiếp nhận truyền thừa của Đấu Thần Điện, chỉ vậy thôi...

Lý Dật khẽ nhếch miệng, lộ ra một nụ cười lạnh lẽo:

- Thì ra là vậy, chắc rằng chuyện này, người vào Đấu Thần Điện cũng sẽ không nói ra. Nếu như bị người ngoài biết, e rằng sẽ không có ai tình nguyện đi tham gia cái gọi là Tế Thần Điện nữa? Đấu Thần Điện này cũng có chủ ý hay thật a.

- Không sai, người khác nếu biết nơi này, e rằng chỉ sợ hãi mà trốn còn không kịp... Chỉ có điều tiểu quỷ, Tế Thần Điện này người đừng bao giờ bỏ lỡ a.

- Sao lại nói vậy?

- Rất đơn giản.

Nhãn thần của Xà Tôn Giả chợt lóe lên một tia lửa nóng:

- Chúng ta dùng khí Huyết sát trên vũ khí để tạo ra Huyết Ma Đại Trận tuy cũng gọi là Huyết Sát Chi Địa, nhưng cũng khó tránh còn nhiều thiếu

hụt. Nhưng nơi tổ chức Tế Thần Điền ấy, nghìn năm nay cũng không biết đã tích lũy bao nhiêu oan hồn, đó mới là Huyết Sát Chi Địa thật sự a...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tập Kích Trong Đêm

Q.1 - Chương 39: Tập Kích Trong Đêm

- Lão quỷ, ý của ngươi là, chỉ cần tham gia cái gọi là Tế Thần Điền, ta sẽ có nhiều lợi ích hơn?

Lý Dật động sắc nói.

- Đây là dĩ nhiên.

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói:

- Huyết Sát chi Địa trong thiên hạ, chỉ có chín nơi mà thôi. Còn chín nơi Huyết Sát Chi Địa này nếu không phải bị các thế lực lớn nào đó chiếm cứ, thì cũng là nơi vô cùng nguy hiểm chín phần chết một phần sống. Với năng lực của ngươi hiện nay, cho dù biết được chín nơi này, cũng chỉ là đi tìm cái chết mà thôi. Có điều, nơi Tế Thần Điền của Đấu Thần Điện, nếu ngươi vào đó mà may mắn, cho dù đột phá lên Đấu Sư ở bên trong đó cũng không phải không thể.

- Đấu Sư!?

Lý Dật hai mắt sáng lên, bất chợt đưa tay sờ mũi, lẩm bẩm:

- Nói như vậy, Tế Thần Điền bất luận thế nào thì ta cũng phải đi tham gia rồi.

- Dĩ nhiên rồi. Huống hồ, nếu ngươi thật sự vào được Đấu Thần Điện, cho dù là với ngươi hay với ta, cũng đều có nhiều lợi ích.

Xà Tôn Giả cười hăng hắc nói:

- Những tên Thần Côn ấy sao có thể ngờ. Bản tôn khó khăn lắm mới từ chỗ chúng chạy ra đây, hiện giờ lại chạy về?

Lý Dật gật đầu, hừ một tiếng, nói:

- Lão quý, chủ ý của người không tồi... chỉ có điều, dựa vào chiêu Hồi Phong Chương này mà muốn sống sót trong Tế Thần Điện, e rằng không dễ dàng gì.

Xà Tôn Già lúc này cũng đã hiểu ít nhiều về bản tính của Lý Dật, nghe thấy Lý Dật nói vậy, hần chỉ biết bất lực lắc đầu, nói:

- Nếu muốn tham gia vào Tế Thần Điện, đừng nói là chiêu Hồi Phong Chương, cho dù thêm cả bộ Đấu kỹ kỳ dị ấy của người, cũng không đủ... Tuy nói, Tế Thần Điện chỉ người dưới cấp Đấu Sư mới có thể tham gia, nhưng những nguy hiểm ở Tế Thần Điện lại trùng trùng, so với sự nguy hiểm tồn tại của con người nơi nào cũng có. Vì vậy ba tháng tiếp theo, người không những phải nghĩ cách ngưng kết Đấu Khí Toàn thắng cấp làm Đấu Giả, mà còn phải học thêm một số Đấu kỹ mới.

Lý Dật nhếch môi, nói:

- Nếu như vậy, ngày mai ta đi Điện Võ Các của gia tộc, còn phải tìm kỹ một chút rồi. Nếu không chẳng may lại lấy một quyển Đấu kỹ Huyền Vũ Trung cấp ra, có lẽ cho dù luyện thành cũng sẽ mất mặt vì xấu hổ mất.

- Điện Võ Các dĩ nhiên phải đi.

Xà Tôn Già nhàn nhạt nói:

- Nhưng gia tộc các người có lẽ cũng không có Đấu kỹ gì cao thâm. Có điều xem thử cũng tốt, nếu không há chẳng phải để cho người khác nhìn ra điều gì sao? Còn nữa, Đấu kỹ Thanh Vân Thủ mà lần trước người cướp được, có thời gian cũng có thể chuẩn bị luyện tập rồi. Tuy rằng bộ Đấu kỹ ấy cũng không có gì ghê gớm, có điều nếu người đã cướp được, không luyện thì cũng lãng phí.

Lý Dật gật đầu nói:

- Dĩ nhiên rồi, Quyển trục Thanh Vân Thủ này ta cũng đã xem qua, nếu sau khi luyện thành, phối hợp với bộ Đấu kỹ đó của ta, uy lực của nó chắc chắn bất phàm.

- Có điều tiểu tử à, Lý Gia các người cơ hồ chuyện phiền phúc cũng không ít, có lẽ ba tháng tiếp đây, người muốn yên ổn tu luyện cũng không thể được rồi.

Xà Tôn Giả chần chừ trong giây lát, rồi trầm giọng nói.

- Phiền phúc của Lý Gia sao? Chuyện này ta biết.

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- mấy cái lão bất tử kia nếu không làm phiền ta tu luyện thì thôi, nếu như họ đến gây phiền phúc cho ta, cùng lắm ta chịu khổ một chút, giải quyết hết đồng phiền phúc đó là được rồi. Mấy cái lão bất tử ấy tuy đều là Đấu Sư, nhưng Lý Dật ta chưa chắc đã sợ họ.

- Người năm chắc sẽ đối phó được với cường giả Đấu Sư?

Xà Tôn Giả sắc mặt cổ quái.

Lý Dật cười lạnh một tiếng, nói:

- Dĩ nhiên ta không năm chắc, có điều lão quý à, người đừng nói với ta, người không năm chắc nhé? Ngay cả cường giả Đấu Thần Điện người còn có bản lĩnh đánh lại, huống hồ mấy lão bất tử đó?

Bị Lý Dật đay nghiến một câu, sắc mặt vốn dĩ âm lạnh của Xà Tôn Giả hiện ra sự bất lực. Hắn khẽ lắc đầu, rồi thấp giọng nói:

- Tuy ta có thể chắc chắn diệt gọn chúng, nhưng phải trả giá quá đắt, nếu làm không tốt thì chút linh hồn thể còn lại của ta tiêu tán mất, như vậy cũng được sao?

Lý Dật lộ ra một nụ cười đắc ý nói:

- Nếu như ta bị mấy lão bất tử đó hành chết, vậy thì lão quỷ người cũng sẽ không thể gặp người thứ hai luyện Thiên Ma Cửu Biến rồi, như vậy cũng được sao?

Xà Tôn Giả cất tiếng cười khỗ, gặp một tên tiểu quỷ còn giảo hoạt hơn cả mình, hẳn có cảm giác như mình bị bóc lột đến chết. Tên tiểu quỷ này rõ ràng không có bản lĩnh gì, nhưng lại mềm nắn rắn buông, cực kỳ khó đối phó. Điểm này khiến Xà Tôn Giả trước giờ đều tính khí cao ngạo, lúc này cũng chỉ có thể lắc đầu thở dài.

Thấy thái độ của Xà Tôn Giả. Lý Dật thầm cười trong lòng. Tuy lúc ban đầu, quan hệ của hai người hết sức cổ quái, nhưng sau mấy tháng ở cùng nhau, Lý Dật cũng có thêm chút tính thầy trò với lão quỷ này, chỉ có điều hai người đều là những kẻ có tâm khí cao ngạo, điểm này tuy đều biết rõ trong lòng, nhưng lại tuyệt đối không có ai đi vạch trần nó ra.

Lý Dật còn định nói gì, cơ thể của Xà Tôn Giả khẽ lay động, vụt bay vào trong Vân Hoang Giới Chỉ, sau đó có một giọng nói đầy ý vị vang lên trong đầu Lý Dật:

- Tiểu quý, có tiểu cô nương đến tìm người gây rối kia.

Tiểu cô nương?

Lý Dật ngưng thần lắng nghe, quả nhiên nghe thấy tiếng bước chân khe khẽ từ bên ngoài vọng vào. Hắn thầm tính toán trong chốc lát rồi đã có quyết định, ngay lập tức hắn nằm xuống giường, bộ dạng làm như đã chìm trong giấc ngủ say.

Tiếng bước chân từ xa tiến lại gần, hiển nhiên người đến không có kinh nghiệm tiềm hành, nếu không phải là kẻ gà mờ, thì hoặc là quá tự cao. Nhưng cho dù là loại người nào, trong tình hình này muốn tạo rắc rối cho Lý Dật, có lẽ cũng đều là vọng tưởng.

Kết—

Một tiếng động khê vang lên, cánh cửa phòng của Lý Dật đã bị chậm chậm mở ra, gió mát trong vườn thổi tới, không khí trong gian phòng thanh mát hơn vài phân, ánh trăng vốn đang chiếu tỏa bên cửa sổ, lúc này lại càng phát sáng trong gian phòng.

Một thân hình yếu điệu xuất hiện ở cánh cửa, y phục lam sắc nhạt trên người nàng không ngừng chấp chờn trong gió., mùi u hương thoang thoảng trên người nàng chốc chốc lại lan tỏa khắp phòng.

Lý Dật ánh mắt lên nhìn một cái, ban đầu còn chưa nhận ra người đến là ai, nhưng khi nhãn thần của hắn hướng lên phần ngực bằng phẳng của đối phương, ngay lập tức đã hiểu. Người nửa đêm thanh vắng đến gây rắc rối cho mình không phải ai khác, chính là vị Lý Na Na tiểu thư kia.

Gương mặt của Đại tiểu thư lúc này đang tràn ngập sát khí, giống như mình là kẻ thù tiền kiếp của nàng. Có lẽ hai cái tát Lý Dật tặng cho Lý Tiều ngày hôm nay, đã khiến Lý Na Na tiểu thư thống hận hắn vô cùng.

Nhìn thấy vị Đại tiểu thư kia đến tìm mình gây phiền phức, trong lòng Lý Dật lại thở phào một hơi. Hắn vốn dĩ còn cho rằng sẽ là Lý Băng, nếu là nàng ta với mức độ quen biết của nàng với tên Lý Dật trước kia, nói không chừng sẽ nhìn ra kẻ hở gì đó. Bất quá Lý Na Na này và tiểu tử Lý Dật trước giờ không có giao thiệp gì quá sâu, bản thân mình không cần phải sợ.

Lý Na Na đẩy cửa bước vào, rõ ràng có vài phần lưỡng lự. Sau một hồi, nàng mới chậm rãi bước vào, vẻ mặt kỳ quái khó tả, dường như có vài phần xấu hổ, nhưng nhiều hơn đó là nộ sắc.

Khi nàng bước tới bên cạnh giường của Lý Dật, nhìn thấy Lý Dật đang ngủ say, nàng cắn cắn môi, sắc mặt lại đỏ bừng lên.

Phải biết rằng, khoảng cách nam nữ trên Đại Lục Đấu Thần tuy không quá nghiêm khắc, nhưng một nữ tử vẫn chưa xuất giá lại tự mình xông vào phòng của một nam tử, cũng là một chuyện khó có thể tưởng tượng. Huống hồ còn là lúc nửa đêm như thế này, nếu bị người ngoài phát hiện ra, Lý Na Na có lẽ ngoài việc gả cho Lý Dật ra, cũng chỉ còn con đường nhảy lầu là có thể chọn mà thôi.

Nàng ở bên giường chăm chú nhìn Lý Dật.

Lý Dật thầm cảm thấy thật buồn cười, nhưng lại rất phối hợp mà xoay người một cái, rồi lầm bầm tiếng nói mơ trong giấc mơ.

Hắn lần này thì hay rồi, khiến Lý Na Na đang nom nớp lo sợ giật bắn mình ngồi sụp xuống, thiếu chút nữa chui vào gầm giường. Qua một hồi nàng phát hiện Lý Dật không có động tác nào khác, mới chậm rãi đứng dậy, ngưng thần nhìn khuôn mặt Lý Dật một hồi, sau đó khẽ thở dài, nói:

- Người... Người tại sao lại làm nhục Lý Tiều ca ca như vậy... Người tốt như Lý Tiều ca ca, người lại đối với hắn như vậy trước mặt mọi người, người khiến hắn sau này làm sao có thể ngẩng đầu làm người? Người... người... người... Ta hận người!

Câu nói này, khiến vẻ mặt của Lý Na Na đã hiện lên sự quyết đoán tay của nàng ghì vào chuôi ngọn chủy thủ trên hông, nói tiếp:

- Lý Dật biểu ca, người đừng trách ta... Chỉ cần người chết. Lý Tiều ca ca mới có thể ngẩng đầu sống tiếp... người... người... người yên tâm. sau khi ta giết người, nhất định sẽ đền mạng cho người!

Dứt lời, chỉ nghe thấy ‘xoạt’ một tiếng, ngọn chủy thủ ở hông Lý Na Na đã được nàng rút ra, nguyên khí trên ngọn chủy thủ trào ra, hiển nhiên nếu đường kiếm này thật sự đâm xuống, Lý Dật đến tám phần là chết chắc.

Lý Dật đang nhắm mắt nghe thấy câu nói này, trong lòng chỉ biết cười khổ. Tiểu nha đầu này đúng là phiên phức, chỉ vì mình tát Lý Tiều vài

cái, lúc trước không những đã gây phiền toái cho mình, bây giờ còn hay hơn, lại nửa đêm chạy đến đây thích sát mình...

Chuyện này... Chuyện này con mẹ nó thật cuộc có thể cho là chuyện gì chứ.

Lúc này muốn đối phó với Lý Na Na, Lý Dật có trăm nghìn cách, hơn nữa bất kể là cách nào cũng có thể đùa bỡn chết vị Đại tiêu thư gà mờ này. Trước đó Lý Hàn đã dặn trước, với thân phận lúc này của Lý Dật, rất nhiều chuyện quá đáng không thể làm được, ngay lập tức trong lòng hẩn thoáng thay đổi, lại nghĩ ra một cách vô cùng tuyệt diệu.

Chủy thủ trong tay Lý Na Na đã từ từ đâm xuống, chỉ có điều hiển nhiên trong lòng nàng cũng đang do dự giằng xé, chủy thủ đã áp sát tới ngực của Lý Dật, nhưng lại không thể tiếp tục đi xuống thêm nửa phân.

Đúng lúc này, Lý Dật cơ hồ đang ngủ say đột nhiên lại động đậy, cử động này, ngược lại còn khiến cho Lý Na Na càng hạ thêm quyết tâm. Chủy thủ trong tay nàng một lần nữa được nâng lên, đang chuẩn bị đâm xuống, Lý Dật chợt khẽ thở dài, dùng giọng nói như đang ngủ mơ khẽ khàng nói:

- Na Na muội muội, lẽ nào ta làm nhiều chuyện như vậy, nàng cũng không tình nguyện nhìn ta đến lấy một lần sao?

Lời nói này nghe rất đổi u sầu, Lý Dật không biết phải ấp ủ bao nhiêu cảm xúc mới nói ra được. Hẩn lúc này lại lọt vào mắt của Lý Na Na là trạng thái đang ngủ say, lời này nói ra, ngay lập tức khiến Lý Na Na đỡ đỡ người lại, chủy thủ trong tay ‘coong’ một tiếng rơi xuống nền nhà...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ẩn Sát

Q.1 - Chương 40: Ẩn Sát

Lý Na Na cho dù có thông minh hơn nữa, có thiên phú đến đâu, có tài năng như thế nào...

Nhưng trên một ý nghĩa nào đó, kỳ thực nàng vẫn là một nữ tử trong độ thanh xuân còn chưa trưởng thành, luôn có một giấc mơ vô cùng cố chấp với tình yêu, vì vậy nàng mới luôn có cảm tình với Lý Tiêu trước nay đều tỏ ra vô cùng phong độ, thậm chí còn vì người mình thương, nàng còn chuẩn bị dao để giết Lý Dật.

Tuy rằng dao này, có thể tiếp tục đâm xuống hay không, thật sự rất khó nói...

Nhưng lúc này, câu nói mê của Lý Dật, ngay lập tức khiến Lý Na Na không biết làm thế nào.

Nàng không ngốc, nghe thấy Lý Dật trong mơ nói như vậy, hiển nhiên đối với mình...

Nghĩ tới đây, khuôn mặt của Lý Na Na như bị lửa đốt, trong đầu rối loạn. Nếu như trước khi Lý Dật nói câu đó, kêu nàng động thủ giết Lý Dật, nàng còn phải lưỡng lự rất lâu, vậy thì lúc này kêu nàng động thủ, có lẽ cho dù thế nào nàng cũng không thể ra tay.

Bên này nàng vẫn còn do dự chưa dứt khoát, Lý Dật bên kia đã trở người lại, tay phải đúng lúc nắm lấy tay trái của Lý Na Na, nhưng Lý Dật lại giống như không hề phát hiện ra, thuận tay kéo, miệng lại lâm bâm nói:

- Na Na muội muội, nàng rất đẹp!

Thuận đà theo lực kéo, cơ thể đang cứng ngắc của Lý Na Na đã bị Lý Dật kéo xuống giường, nửa người phục sát vào người hắn, phần ngực bằng phẳng kia cũng áp vào lên ngực Lý Dật, mặt nàng thiếu chút nữa chạm vào mặt Lý Dật.

Rất rõ ràng, động tác này của Lý Dật khiến Lý Na Na ngây ra như phỗng, thiếu chút nữa là kêu lên thành tiếng. Nhưng may mà trong lúc

rối loạn nàng vẫn còn chút tỉnh táo, biết rằng lúc này mình nếu như kêu lên, kinh động đến người khác, thì với tình trạng ám muội như vậy của hai người, vậy thì có nhảy xuống sông Hoàng Hà cũng không rửa sạch nỗi oan.

Nàng thoáng lưỡng lự, tay trái của Lý Dật đã thuận tay quơ tới, một cô gái như Lý Na Na có thể nặng bao nhiêu? Trong sự cố ý của Lý Dật, ngay lập tức cả người nàng đã bị Lý Dật thuận tay kéo xuống giường.

Hai tay Lý Dật ôm chặt eo Lý Na Na, cảm nhận được sự kinh hãi hồn bay phách lạc của nàng, ngửi thấy mùi hương xử nữ thoang thoảng, và sự mềm mại khi hai người kề sát bên nhau, ngay lập tức khiến cho bộ vị nào đó của Lý Dật cứng lên.

Lý Dật hẳn dù gì cũng không phải con mèo không ăn cá tanh, nếu như không phải trong tình hình đặc biệt lúc này, hẳn đã không ngại mà nuốt gọn Lý Na Na rồi.

Chỉ có điều, cho dù không có động tác dư thừa nào, lúc này Lý Dật cũng đang cười rách bụng, Lý Na Na e rằng trăm tính nghìn tính cũng không ngờ, nàng muốn đến lấy cái mạng nhỏ của mình, cuối cùng lại rơi vào kết cục như vậy?

- Lý Dật! Người buông ta ra!

Lý Na Na mặt đỏ bừng, tuy đang muốn giằng tay của Lý Dật ra, nhưng không biết tại sao, nàng bị Lý Dật ôm, ngay lập tức lại cảm thấy toàn thân mềm nhũn, không còn một chút sức lực nào. Thế nhưng nàng sợ đánh thức Lý Dật tỉnh lại, nên chỉ có thể khẽ hét ra một tiếng.

Thế như món ngon dâng đến tận miệng, lẽ nào mình lại ăn chay. Lý Dật nào chịu buông tha, hẳn vẫn ở trong bộ dạng ngủ say, tay phải lại đã chậm chậm di chuyển xuống dưới, chậm chậm sờ soạn phần mông yêu kiều của Lý Na Na.

- A...

Lý Na Na khẽ rên một tiếng, trên mặt nóng phùng phùng, cả người càng lúc càng mềm nhũn, cả đời này của nàng đã bị người nam nhân nào đối xử như vậy đâu? Nếu như lúc bình thường Lý Dật đối với nàng như thế, sớm đã bị nàng tát chết rồi. Nhưng lại đúng lúc này, nàng tự mình chạy đến phòng của Lý Dật, nào dám vung cái tát ra? Nếu như đánh thức Lý Dật, e rằng không biết sẽ có hậu quả gì?

Cảm giác kỳ lạ này, lại khiến lòng nàng vô cùng hỗn loạn, vốn dĩ thông minh lanh lợi, nhưng lúc này trong đầu nàng cũng rất mơ hồ, nhất thời không nghĩ ra được cách nào để mình thoát khỏi thảm cảnh này.

Cũng may Lý Dật tuy đang ‘ngủ say’, nhưng lại là nhân vật có quy củ khuôn phép, ngoài việc sờ soạng vài lần, cũng không làm ra chuyện gì quá đáng. Nói vậy vị Lý Dật ca ca này hoàn toàn cũng không tham hoa háo sắc như trong lời đồn.

Lý Na Na đang thầm cảm thấy vui mừng. Lý Dật bất chợt lại ôm lấy nàng trở người, đè cơ thể đang mềm nhũn của Lý Na Na xuống dưới thân mình, tay Lý Dật đồng thời đã leo lên ngực của Lý Na Na, dường như đang muốn tiện tay cởi bỏ y phục của Lý Na Na.

Lý Na Na trong lòng kinh hãi đến cực điểm, chuyện đến bước này, đã không cho phép nàng không phản ứng lại. Dù gì nàng cũng hiểu biết đôi chút, nếu chuyện cứ tiếp tục như vậy, nói không chừng bản thân sẽ bị Lý Dật hồ đồ làm trò gì đó...

Trong lòng Lý Dật cũng đang cảm thấy vô cùng kỳ quái, hẳn thật không ngờ tiểu nha đầu gan to bằng trời này lại ngốc đến mức này... Bị mình làm như vậy mà nàng lại không nhìn ra mình đang giả bộ ngủ...

Đúng lúc này, ánh trăng vốn dĩ đang chiếu sáng trong gian phòng chợt âm ỉ, Lý Dật chỉ cảm thấy một luồng khí tức rợn người bất chợt đâm vào mình, luồng sát khí trong chớp mắt khiến hắn rợn tóc gáy!

Lúc này, hắn biết bản thân không thể tiếp tục giả vờ, ngay lập tức hắn chỉ kịp ôm Lý Na Na lăn xuống đất, chỉ nghe thấy ‘rắc’ một tiếng, một đạo kiếm quang sắc bén đã chém bổ chiếc giường của Lý Dật ra làm hai đoạn.

Lý Dật cười khổ trong lòng, hắn tiện tay bắt lấy chủ thủ của Lý Na Na vừa rồi làm rơi trên đất, giơ ngang trước ngực, một tay che chắn cho Lý Na Na ở bên cạnh, tiếp đó mới cảnh giác nhìn bốn phía.

Vừa rồi nếu không phải mình phản ứng nhanh, nói không chừng hôm nay mình và Lý Na Na đã cùng nhau làm đồng mệnh uyên ương rồi.

Lại nói, căn phòng này với mình đúng là đối đầu nhau a. Gian phòng này mình mới ở hai lần nhưng hai lần đều gặp phải thích sát, chuyện này khiến Lý Dật cảm thấy phiền muộn.

Bốn bề vẫn vô thanh vô tức, ánh trăng sáng vừa rồi giống như bị chặn lại, khiến Lý Dật không thể nhìn thấy gì trong gian phòng.

Nhưng Lý Na Na dường như lại hiểu ra điều gì, giận dữ quát:

- Người giả vờ ngủ!

Vút—

Một đạo kiếm quang từ mé trái đâm tới, Lý Dật trong lòng giận dữ, biết là câu nói của Lý Na Na đã làm lộ nơi mình đang đứng. Nhưng lúc này hắn còn chưa kịp mắng người, chỉ biết kéo Lý Na Na lăn sang một bên, nhưng lần này hắn lại né chậm hơi y phục trên cánh tay trái đã bị cắt một đường. May mà phản ứng của hắn nhanh nhạy, cánh tay nhanh chóng chuyển động, cơ hồ trong lúc không thể nào ngờ lại tránh được đòn đó.

Đấu khí!

Lý Dật trong lòng sáng như gương, biết trên lưỡi kiếm của đối phương đã vận hàm đấu khí, nếu không mình cũng không đến nỗi không phản

ứng kịp, chỉ là không biết đối phương rốt cuộc là cường giả cấp bậc gì, mình không biết có trốn được không.

- Người nào?

Lý Dật khẽ quát một tiếng, chợt nhắc chiếc ghế bên cạnh mình đập về phía trước, đồng thời hắt đây Lý Na Na đang như một sợi dây trời buộc lớn trong lòng lẫn về sau, dựa vào vách tường, rồi hắt một tay che miệng Lý Na Na không để nàng kêu lên, sau đó nheo mắt quan sát hoàn cảnh trong phòng.

Thế nhưng bốn phía vẫn là một vùng đen tối, ngay như Lý Dật nhãn lực có hơn người, cũng không thể nhìn ra chỗ nào khác thường.

Gặp quỷ! Lẽ nào lần này thật sự gặp người trong nghề sao?

Nếu như là trong nghề, vậy thì lúc này có lẽ hẳn đang ẩn nấp trong bóng tối đợi mình lộ ra sơ hở rồi!

Hồn dân! Nếu như bên cạnh không có cục nợ Lý Na Na này, mình đã có thể chơi cùng đối phương một phen. Nhưng lại có thêm một Lý Na Na, bản thân đã rơi vào thế yếu hơn, còn đối phương cũng đã tính kỹ, mình lúc này chắc chắn sẽ không vứt bỏ Lý Na Na, nếu không đối phương chỉ cần tiện tay giết Lý Na Na là xong, vậy thì ngày mai mình có thêm vài cái miệng cũng không thể giải thích rõ.

Lý Na Na trong lòng Lý Dật lúc này dường như cũng đã cảm giác được điều gì, nàng vốn dĩ đang không ngừng giãy dụa, nhưng lúc này cuối cùng đã yên lặng.

Lý Dật trong lòng lúc này mới nhẹ nhõm phần nào, hắt áp người thấp xuống quan sát bên trong căn phòng. Lúc này trong phòng cơ hồ dường như vụt sáng, lơ mơ có một bóng người vụt qua, lập tức tất cả lại trở về yên ắng, dường như có thể nghe thấy được cả tiếng của một cây kim bị rơi xuống vậy.

Lý Dật thầm chửi rủa một tiếng, nếu như không nhìn thấy gì, mình sẽ bị rơi và hoàn cảnh nguy hiểm tuyệt đối.

Ý niệm này còn chưa kịp chuyển, trong bóng tối lại có một đạo kinh phong vô hình ập tới. Lý Dật lúc này tiến thoái lưỡng nan, chỉ có thể vận chuyển nguyên khí cả người dồn vào chủy thủ, rồi chặn lại ở phía trước.

Chỉ nghe thấy ‘đinh’ một tiếng, đầu khí của đối phương như một mũi nhọn, chém rách nguyên khí trên chủy thủ của Lý Dật. Một luồng khí tức âm lạnh, luồn vào lòng bàn tay của Lý Dật, Lý Dật trong lúc bức bách chỉ có thể vận tâm pháp Hồi Phong Chưởng, chủy thủ trong tay vung mạnh một cái, hóa giải luồng đầu khí kia sang một bên.

Chỉ nghe thấy ‘âm’ một tiếng, mặt đất như ngưng kết một tầng băng tinh.

Cảnh tượng này khiến Lý Dật trong lòng nặng xuống, may mà mình không trực tiếp dùng Hồi Phong Chưởng đỡ chiêu này của đối phương, nếu không một khi hóa giải, bản thân e rằng cũng bị rơi vào thế bị động.

Còn về bộ Huyền Sát của mình, trong tình hình không thể nhìn rõ cái gì, mình có thể giả quỷ sao? Không nhìn rõ chiêu số của đối phương, mình ứng phó thế nào?

Xem ra đối phương dường như vô cùng hiểu rõ về mình, vì vậy mới nghĩ ra cách mình tự đối phó mình. Hơn nữa trong đại viện Lý Gia động thủ lâu như vậy, đám thân vệ của Lý Gia lại không có một động tĩnh nào, như vậy, đối phương e rằng đã tính toán vẹn toàn để đối phó mình, tính chuẩn trong bất cứ hoàn cảnh nào cũng có thể giết mình, đúng thật là gặp quỷ rồi!

Lý Dật tiện tay đưa chủy thủ sang tay trái, thả Lý Na Na bên cạnh ra, nghiêng răng nhìn xung quanh. May mà Lý Na Na lúc này cũng xem như ngoan ngoãn, nếu nàng phát ra một chút tiếng động nào, e rằng hai người sẽ nằm xuống cùng nhau ở đây rồi.

- Đầu kỹ ẩn thân? Còn là cấp Chu Tước nữa!

Giọng nói của Xà Tôn Giả vội vã vang lên:

- Tiểu tử, Đấu kỹ ẩn thân này ngay cả Bản tôn cũng không nhìn ra, tốt nhất ngươi hãy cẩn thận một chút. Nếu quả thực không được thì đem tiểu nha đầu kia đi, ở đây dây dưa với đối phương cũng không có lợi gì!

- Cẩn thận cái con khỉ!

Lý Dật khẽ mắng một tiếng trong đầu, tình hình này đối phương cho mình đi mới là lạ!

Chỉ có điều, rốt cuộc người nào đã phái sát thủ mạnh như vậy đến đối phó mình? Mấy lão bất tử kia ư? Nếu như mấy lão bất tử đó lại ngang nhiên động thủ như vậy, há chẳng phải nói người cha tiện nghi kia của mình lúc này tình hình cũng không tốt hơn hay sao?

Ý niệm vụt chuyển nhanh trong đầu Lý Dật, cùng lúc đó hắt lại cảnh giác nhìn bốn phía. Trong tình hình này, tâm trạng đang rối loạn của hắn ngược lại đã bình lặng lại, cảnh trước mắt khiến trong lòng hắn tràn lên một luồng hào khí khó tả, Lý Dật ta lẽ nào lại chết ở đây?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phá Vỡ Cục Thế

Q.1 - Chương 41: Phá Vỡ Cục Thế

Bất chợt lại có thêm một đạo hàn phong ập tới, hiển nhiên đối phương vốn không muốn tạo bất cứ cơ hội chuẩn bị nào cho Lý Dật né tránh được.

Lý Dật khẽ nghiêng rằng, chỉ có thể đối mặt xông lên, trên ngọn chùy thủ trong tay chợt bốc lên luồng nguyên khí hắc sắc, trong hắc khí còn có vài tia huyết sắc đang không ngừng chớp động. Lý Dật trong lúc gấp gáp đã vận nguyên khí, cơ thể dán vào mặt đất bổ ra sau, chỉ nghe thấy ‘keng’ một tiếng, chùy thủ trong tay hắn như đụng phải vật kim loại gì đó. Lý

Dật vui mừng trong lòng, chủ thủ trong tay tiện đà đâm đi, một trận âm thanh va chạm ken kết phát ra, hiển nhiên lần này hắc đã đâm trúng vào hộ giáp trên người đối phương.

Lý Dật một chiêu đắc thủ, đang muốn thuận đà phản kích, nhưng còn chưa kịp phản ứng, chợt cảm thấy ngực mình đau nhói, một luồng sức mạnh cực lớn đâm vào ngực mình. Chỉ có điều hiển nhiên đối phương cũng là gấp rút ra tay, không vận nhiều đấu khí. Nhưng chỉ như vậy, Lý Dật cũng đã hừ nặng một tiếng, cơ thể lui lại liên hồi, huyết khí trên ngực hắc chuyển động, đấu khí lạnh buốt xâm nhập vào cơ thể giống như mũi dao đang không ngừng đâm phá trong cơ thể hắc, cuối cùng hắc thấy cổ họng mình ngòn ngọt.

Ôc— hắc đã học ra một bùng máu tươi.

Trong bóng tối cơ hồ vang lên tiếng cười lạnh. Lý Dật hừ lạnh một tiếng, nguyên khí trên người không ngừng vận hành theo kinh mạch của Thiên Ma Cửu Biến, huyết khí không ngừng bốc lên đó mới dần dần chậm lại. Nhưng Lý Dật trong lòng lại hiểu rõ, vừa rồi mình ăn phải một chiêu của đối phương, nhất thời muốn khôi phục lại là không thể nào.

Đấu kỹ ẩn thân của đối phương quả nhiên diệu kỳ. Đến lúc này, Lý Dật cũng không có cách nào phát hiện ra đối phương rốt cuộc ở đâu, hắc chậm rãi lui về sau mấy bước, ngọn chủ thủ trong tay lại để ngang ngực, hít vào vài hơi thật sâu, sau đó hắc khép chặt hai mắt lại, dù gì mình cũng không nhìn thấy đối phương, tình hình, này thì chỉ bằng bỏ thẳng thị lực, chỉ dựa vào thính lực để nghênh địch.

Bỗng nhiên từ bên phải có một tiếng xé gió vang lên, Lý Dật vụt mở hai mắt ra, chủ thủ trong tay phi thẳng ra.

‘Đỉnh’ một tiếng, trong bóng tối lóe lên vài tia lửa, hiển nhiên nhất chém của đối phương đã va chạm chủ thủ của Lý Dật ném ra.

Lý Dật lại nhận cơ hội đó, thân hình vụt mạnh tới, không cần biết phía trước có người hay không, một chương đã bổ mạnh xuống.

Chỉ nghe thấy một tiếng hự nặng nề, Lý Dật cảm giác tay mình đã chạm vào một bì giáp. Nhưng đối phương cũng đồng thời đánh trúng vào ngực Lý Dật, lại một tiếng ‘ộc’, Lý Dật chỉ cảm thấy gân cốt ở ngực mình không biết đã đứt bao nhiêu chiếc, một búng máu tươi lại phun mạnh ra.

Nhưng chỉ nghe thấy một tiếng hô kinh hãi, máu của Lý Dật phun ra lại ngưng kết trong không trung, không khí bắt đầu hiện ra một gương mặt người quý dị.

Nhìn thấy nửa người trên của đối phương hiện ra trên không trung. Lý Dật cười lạnh một tiếng. Đối phương nếu như đã hoàn toàn ẩn đi hình tích, dĩ nhiên hẳn cũng hết cách với đối phương, nhưng lúc này đối phương đã lộ ra hình hài, hẳn lẽ nào còn sợ nữa?

Lý Dật chợt vụt thân, đã đến bên cạnh của người đó, tránh khỏi một kiếm mang theo dấu khí của đối phương. Lý Dật một chưởng bổ vào các đốt tay của đối phương.

Chỉ nghe thấy một tiếng hự nặng nề, trường kiếm của người đó tuột khỏi tay, Lý Dật tiện tay đón lấy, mấy kiếm trong tay không nhanh không chậm bổ vào đối phương. Trong nhãn thần của đối phương cơ hồ hiện ra vẻ kinh ngạc, nhưng hẳn liền lùi lại rồi bổ vào người Lý Dật. Lý Dật vung trường kiếm trong tay, chỉ nghe thấy ‘đình’ một tiếng, lưỡi kiếm ngay lập tức bị gãy làm đôi.

Mơ hồ có một tiếng cười lạnh vang lên. Lý Dật lại nhếch miệng, tiện tay vứt thanh kiếm gãy trong tay đi, hai tay hẳn cùng vung ra, xen vào thế công của đối phương như hoa bay lá rụng, song chưởng ngay lập tức đã đâm mạnh vào ngực của đối phương.

Người kia cơ hồ không thể ngờ thân thủ của Lý Dật lại tinh diệu như vậy, song chưởng của Lý Dật vừa đánh xuống, ngay lập tức một bùm máu tươi đã phun mạnh ra ngoài, cơ thể lão đảo lui về sau.

Lý Dật chợt vụt người, đã áp sát đối phương bờ tới, đầu vai hấn khê dùng lực. Chỉ nghe thấy ‘rắc rắc’ vài tiếng xương gãy, đối phương đã bị hấn đụng gãy mấy chiếc xương, rồi văng thẳng vào vách tường.

Ngón chân Lý Dật khê rang một cái, búng chiếc chủy thủ trên đất lên, tiếp đó nhanh chóng kề vào cổ đối phương, sau đó khê quát một tiếng:

- Quy xuống!

Bất chợt Lý Dật chỉ cảm thấy sau lưng phát lạnh, một cơn đau nhói truyền từ sau lưng tới, sau đó chỉ nghe thấy giọng nói khàn khàn thấp giọng quát:

- Lý Dật Thiếu gia, người mới phải quỳ xuống đi!

Âm thanh lạnh lùng đến cực điểm, cơ hồ còn như không mang theo chút tình cảm nào của con người.

- Chúng có hai người?

Lý Dật thoáng hiện ý nghĩ này trong đầu, nhưng hấn lại càng rõ, lúc này mình nếu như có hành vi vọng động nào, vậy thì cũng xong đời. Ngay lập tức chủy thủ trong tay hấn khê rung động, nguyên khí trên chủy thủ tuôn trào, dường như trong hắc khí sáng lên mấy phần, làm xong động tác này, Lý Dật mới cười lạnh một tiếng, nói:

- Người cút ra đây, nếu không ta sẽ giết đồng bọn của người.

Người sau lưng nhàn nhạt nói:

- Muốn giết thì giết đi, có Đại Thiếu gia của Lý Gia đèn mạng, đồng đảng của ta cho dù có chết, cũng là đáng rồi.

Lý Dật cười lạnh một tiếng, chủy thủ trong tay khê vận lực, người phía trước đã hự một tiếng, chủy thủ đâm rách da hấn, một tia máu bắn ra ngoài.

Thế nhưng theo động tác này, người phía sau lại cười lạnh. Lý Dật ngay lập tức cảm thấy lưng mình mát lạnh, đầu khí của đối phương xuyên vào cơ thể mình, cảm giác lạnh băng đó khiến người khác cảm thấy rợn gáy.

Giọng nói lạnh lẽo đó như đang cười, nói:

- Lý Dật Thiếu gia, chúng ta có cần thử xem, rốt cuộc người giết được đồng đảng của ta trước, hay là ta giết người trước hay không?

Lý Dật thở dài một tiếng, chỉ có thể chậm rãi dời chủ thủ trong tay ra, miệng nhàn nhạt nói:

- Ai phái các người tới? Mấy lão bất tử kia? Hay là người của Mạc Gia?

- Một người chết không cần thiết phải biết nhiều như vậy.

Người sau lưng cười lạnh nói:

- Huống hồ, cho dù người biết là ai phái chúng ta tới, thì có thể làm gì?

- Không thể làm gì, chỉ có điều....

Lý Dật lời còn chưa nói dứt, chợt nghe thấy một tiếng quát khê, trong phòng chợt sáng lên ánh lửa.

- Liệt Hỏa Nhu!

Người phía sau cơ hồ kinh hô một tiếng, cơ thể đã lui vài bước. Lý Dật mừng rỡ trong lòng, biết Lý Na Na trong lúc quan trọng nhất đã xuất thủ. Đối phương vừa rồi không nhìn thấy Lý Na Na ra tay, có lẽ tưởng nàng là một cô gái bình thường, nếu không lúc này cũng sẽ không bị thiệt lớn như vậy.

Với tình hình này, Lý Dật cũng không còn do dự, chủ thủ trong tay khê rung động, đã rạch một đường vào họng người trước mặt, tiện tay hấn vung ngược về sau đâm thẳng tới.

Chỉ nghe thấy trong bóng tối có một tiếng hự nặng nề, sau đó dường như có người bị đánh văng vào vách tường, trong phòng lại rơi vào bóng tối.

Lý Dật nhanh chóng lui về sau nửa bước, trong lòng thầm kêu khổ. Ngực hẫng phát ra từng cơn đau đốn, vừa rồi bị đối phương đánh gãy xương sườn lúc này hẳn chỉ cần cử động một chút, ngực lại dâng lên một cơn đau dữ dội. Còn đối phương hiển nhiên sử dụng đấu khí, mình lúc này sao có thể là đối thủ của đối phương?

Huống hồ, Lý Na Na sống chết bất minh, điều này lại khiến Lý Dật lòng trĩu nặng. Nếu mình đã cực khô như vậy, Lý Na Na vẫn chết trong tay đối phương, vậy thì đúng thật ra quá đen đủi rồi.

Lúc này, mùi máu tanh đã lan khắp phòng, người còn lại cơ hồ cũng đã phát giác ra điều gì, chỉ nghe thấy một tiếng kinh hô, giọng điệu mang theo sự bất ngờ không thể tưởng tượng:

- Lý Dật! Người thật sự đã giết hẳn?

Lý Dật cười lạnh, một tiếng, thấp giọng nói:

- Các người muốn giết ta, tại sao ta lại không thể giết các người?

Người kia rít lên một tiếng bi phẫn, chỉ nghe ‘vút’ một tiếng, trong bóng tối bùng lên một tia quang mang ngân sắc. Một thanh trường kiếm mang theo khí tức lạnh buốt bổ vào mặt Lý Dật.

Hiển nhiên đối phương đã thật sự phẫn nộ, ngay cả thân hình cũng không cần che đậy, chỉ muốn một chiêu lấy mạng Lý Dật.

Lý Dật lúc này ngay cả sức để tránh cũng không còn, hẳn chỉ có thể lui về mấy bước, dựa vào vách tường, mắt nhìn thấy đối phương lao đến, trong phút cuối hẳn khẽ lách người sang một bên, chủ thủ trong tay đâm thẳng vào ngực của đối phương.

Phụt~ Phụt—

Hai âm thanh cùng lúc vang lên, kiếm của đối phương đã đâm vào vai trái của Lý Dật, cả người hắn bị đóng chặt vào tường, đồng thời đầu khí lạnh buốt trên kiếm đã chui hết toàn bộ vào người Lý Dật, khiến nửa thân người của Lý Dật đông cứng lại.

Nhưng đồng thời, chủ thủ của Lý Dật đã cắm vào ngực của đối phương, trong lúc cuồng nộ, đối phương lại không hề phòng bị chiêu lấy mạng của Lý Dật, bên trong chiêu này phần lớn là nhờ vào may mắn.

Qua một lúc sau, cảm giác được đối phương đang từ từ gục trước mặt mình, nhân thần hiện ra tia không cam lòng. Lý Dật mới thở phào một tiếng. Nhưng thần kinh đang căng như dây đàn vừa chùng xuống, ngay lập tức hắn cảm thấy nửa thân người của mình đã mất đi tri giác, phần ngực lan ra từng cơn đau dữ dội, máu tươi không ngừng trào ra từ cổ họng.

Lý Dật đã phải bỏ ra sức lực lớn nhất, hắn nghiêng răng rút thanh trường kiếm đang cắm ở ngực mình ra, nhưng sau đó trước mắt hắn lại trở nên u tối, máu tươi không ngừng ộc ra, đến cuối cùng hắn chỉ có thể mềm nhũn trên đất, thở ra một hơi, nói:

- Lão quỷ, người đúng là hồn đản... Mạng nhỏ của ta thiếu chút nữa không còn rồi, người lại không ra giúp đỡ.

Thân hình của Xà Tôn Giả bay ra từ trong Vân Hoang Giới Chỉ, hắn cúi đầu nhìn Lý Dật, khẽ vung tay một cái, theo động tác của hắn, ngọn đèn trong phòng đã sáng bừng lên, tất cả mọi thứ đã xuất hiện ra trong mắt của Lý Dật.

Chỉ thấy, trên người của hai tên đến thích sát mình mặc hắc bào, trên mặt cũng dùng vải đen che lại, chỉ lộ ra đôi mắt. Còn bên kia, Lý Na Na đang nằm sõng soài trên giường, cũng không biết là còn sống hay đã chết. Máu tươi từ người hai hắc y nhân đã lênh láng khắp nền đất, hiển nhiên đã không còn cơ hội sống sót nào.

Mầm Đấu Khí

Q.1 - Chương 42: Mầm Đấu Khí

Nhìn dáng vẻ suy yếu của Lý Dật, trên mặt của Xà Tôn Giả hiện ra một tia ý vị, hần thấp giọng nói:

- Người sợ gì chứ? Chút thương thể này nhiều nhất chỉ cần dưỡng thương nửa tháng, người không chết được đâu.

Lý Dật lại thổ ra một búng máu, rồi thấp giọng nói:

- Phí lời, ta cũng biết thương thể này không chết nổi, nhưng nếu có người đến tìm ta hạ sát thủ người cho rằng sẽ chỉ một đám này thôi sao? E rằng một lúc nữa không thấy hai người này về, ngay lập tức sẽ có người gây phiền phức cho ta. Đến lúc đó, người cảm thấy bộ dạng hiện tại của ta còn có thể đối phó được mấy người?

Xà Tôn Giả cười hăng hắc nói:

- Đến lúc đó, Bản tôn dĩ nhiên sẽ ra tay, chúng muốn động đến một sợi lông tơ của người, cũng không thể đâu.

Lý Dật bủ môi, cũng chẳng thèm đôi co thêm với Xà Tôn Giả, mà gắng gượng đứng dậy, bước về phía Lý Na Na đang nằm, thò tay chạm vào mũi nàng, cảm nhận được hơi thở lúc có lúc không của nàng, Lý Dật mới yên lòng phần nào. Nếu phải trả giá lớn như vậy, mà Lý Na Na vẫn chết, vậy thì thật sự ngay cả khóc cũng không còn chỗ mà khóc rồi.

- Sao? Lo lắng cho người ta rồi ư?

Xà Tôn Giả hé nở một nụ cười ý vị:

- Tiểu nha đầu này không chết được đâu, người yên tâm đi, vừa rồi tên sát thủ đó đúng là thủ hạ nường tình, chỉ đánh nàng ta ngất đi mà thôi. Xem ra hai tên sát thủ này quan hệ với Lý Gia các người không nhỏ đâu.

- Có quan hệ gì với Lý Gia, xem thử là biết rồi.

Lý Dật hừ một tiếng, chậm rãi bước tới trước hai tử thi, dõ bỏ mạng che mặt của họ xuống, khi nhìn thấy hai khuôn mặt ấy, Lý Dật bất chợt cười lạnh, nói:

- Hóa ra là người ngoại hệ của Lý Gia chúng ta, xem ra người động thủ đúng là mấy lão bất tử kia rồi.

Hai tên sát thủ đã chết này, Lý Dật loáng thoáng có vài phần ấn tượng, hình như lúc ở Đại hội Tông tộc, mơ hồ đã gặp qua hai người này.

Hơn nữa từ biểu hiện vừa rồi của hai người này, họ phần nhiều là cường giả cấp Đấu Giả, mấy lão bất tử ấy lại phái hai cường giả đi đối phó mình, đúng thật là hào phóng.

Xà Tôn Giả nhìn sắc mặt khó coi của Lý Dật, cười nhàn nhạt, nói:

- Tiểu tử, tiếp sau đây ngươi định làm thế nào?

Lý Dật lắc đầu, nói:

- Còn có thể thế nào? Lẽ nào lại ở đây chờ chết sao? Lão quý, người có cách nào nhanh chóng chữa trị vết thương, bộ dạng hiện giờ của ta, cho dù muốn chạy cũng không chạy được.

Xà Tôn Giả lắc đầu, nói:

- Muốn xử lý vết thương này của ngươi, không dăm bữa nửa tháng thì sao có thể chữa khỏi được? Ngươi coi ta là đám Thần Côn của Đấu Thần Điện chắc, biết sử dụng Đấu kỹ Phụ trợ hệ sao? Vì vậy ngươi đừng nghĩ có chuyện nhanh chóng chữa trị thương thế... Có điều...

Nói đến đây, Xà Tôn Giả đổi ngay đề tài, nhãn thần hướng về Lý Dật, khuôn mặt mang một bộ dạng cực kỳ quái dị:

- Có điều, tuy ta không có cách nào nhanh chóng chữa trị vết thương của người, nhưng người lại có cách đây...

-Ta?

Lý Dật cười khổ một trận rồi lại ngồi xuống đất, hần xoa xoa vùng ngực đang đau đớn từng trận của mình, thấp giọng mắng:

- Lão quỷ, nếu ta thật sự có cách tự chữa thương, ta còn ở đây phí lời với người làm gì?

- Sao lại không có?

Vẻ mặt của Xà Tôn Giả càng lúc càng quái dị:

- Chỉ cần người lúc này có thể thăng cấp lên Đấu Giả, trong cơ thể người ngưng kết được Đấu Khí Toàn, vậy thì chút thương tích trên người người dĩ nhiên ngay lập tức sẽ khỏi rồi.

- Thối lắm!

Lý Dật khẽ chửi một tiếng:

- Nếu như có thể dễ dàng thăng cấp Đấu Giả như vậy, hôm nay ta còn cần phải bị đánh thê thảm như vậy sao? Sớm đã đánh cho hai tên kia sang tận cực bắc rồi! Huống hồ gì! Ta cũng chưa từng nghe thấy thăng cấp Đấu Giả thì có thể thuận tiện hồi phục luôn thương thể của mình!

Xà Tôn Giả cười ha hiềm nhãn thần hướng về trên hai tử thi, nhàn nhạt nói:

- Công pháp khác khi thăng cấp Đấu Giả, dĩ nhiên không thể hồi phục thương thể, nhưng thứ mà người tu luyện lại là Thiên Ma Cửu Biến. Với sự hiểu biết của Bản tôn về Thiên Ma Cửu Biến mà nói, chỉ cần người thăng cấp thành công, thì có khả năng rất lớn hồi phục được thương thể trên người... Chỉ cần Thiên Ma Cửu Biến của người, có thể tiến hóa thành công...

- Tiến hóa?

Lý Dật mặt lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói:

- Thế nào? Lẽ nào Bản tôn còn có thể gạt người sao?

- Không... Không phải...

Lý Dật mặt dần thộn ra:

- Lão quỷ, ý của người là, Thiên Ma Cửu Biến còn có thể tiến hóa?

- Đúng vậy.

Xà Tôn Giả thần nhiên gật đầu:

- Thiên Ma Cửu Biến, nhìn tên suy ra ý nghĩa, bộ Công pháp Đấu kỹ này tổng cộng có chín biến, mỗi một lần tiến hóa, thì là một biến... Chỉ cần người có thể song song với việc thăng cấp, thúc đẩy Công pháp tiến hóa, đạt đến Thiên Ma Nhất Biến, vậy thì thương thế của người ngay lập tức sẽ hồi phục, hơn nữa. Thiên Ma Cửu Biến lại còn tiến hóa thành Công pháp Chu Tước Hạ cấp... Tiểu tử, Công pháp cao thâm nhất của Lý Gia các người cũng chẳng qua chỉ là Chu Tước Trung cấp, ta nghĩ người cũng hiểu, Công pháp Chu Tước Hạ cấp này có lợi như thế nào chứ...

- Thiên Ma Cửu Biến, còn có thể tiến hóa? Biến thứ nhất đã là Công pháp Chu Tước Hạ cấp?

Lý Dật lộ ra sự cổ quái trên khuôn mặt:

- Lão quỷ, người không lừa ta chứ? Ta chưa từng nghe nói qua, có Công pháp nào có thể tiến hóa.

- Ta cần gì phải lừa người?

Xà Tôn Giả trợn ngược mắt:

- Có thể tiến hóa hay không, tự bản thân người thử xem không phải được rồi sao...

- Nhưng ta lại nghĩ...

Lý Dật hừ một tiếng:

- Hiện giờ lấy cái gì mà đẩy nhanh tốc độ tu luyện? Hay là người nghĩ ta bế quan mấy tháng ở đây? Vậy có lẽ không đợi đến lúc ta luyện xong, mấy lão bất tử kia đã giết ta không biết bao nhiêu lần rồi.

Xà Tôn Giả nhìn lại Lý Dật kỹ càng, rồi nhàn nhạt nói:

- Tiểu quỷ, người thật sự không biết? Hay là giả vờ không biết?

- Là sao?

Lý Dật nhú mày, đợi đến lúc nhãn thần của Xà Tôn Giả nhìn về hai tử thi kia, không nhịn được liền nói:

- Lão quỷ, người không phải định cho ta...

- Chính là định như vậy.

Xà Tôn Giả xua xua tay, ngón tay phát ra hai luồng đấu khí hồng sắc, vây quanh hai tử thi trên đất, ngay lập tức nhìn thấy một ngọn lửa nhỏ bạch sắc, bay ra từ đan điền khí hải của hai thi thể.

Hai ngọn lửa bạch sắc ấy rơi vào trong lòng bàn tay của Xà Tôn Giả, chiếu sáng khiến khuôn mặt vốn dĩ mờ ảo của hắn càng lúc càng quỷ dị.

Nhìn hai ngọn lửa trong lòng bàn tay, Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói:

- Nghe nói, trên Đại Lục Đấu Thần, sau khi một người chết đi sẽ hình thành lửa linh hồn trong cơ thể, bên trong lửa linh hồn thường có mầm đấu khí mà người ấy lúc sống tu luyện có được. Lửa linh hồn này thường

chỉ có thể ở trong cơ thể người ba ngày, trong ba ngày này, nếu như bị người khác tìm được lửa linh hồn, vậy thì vận dụng được nhiều. Vì vậy trên Đại Lục Đấu Thần có một câu nói là, mỗi một thi thể của một cường giả, bản thân nó chính là một kho báu vô cùng lớn... Tiểu tử, với tình trạng hiện giờ của ngươi, nếu như có thể thành công luyện hóa được mồm đấu khí bên trong hai ngọn lửa linh hồn này, vậy thì không những có thể thăng cấp Đấu Giả, bước vào cánh cửa của cường giả, ngay cả thúc đẩy Thiên Ma Nhất Biến, cũng không phải là chuyện khó khăn gì... ngươi... muốn thử xem không?

Thần sắc trên mặt Lý Dật đã trở nên khó đoán, cuối cùng khi nhận thần của hắn hướng về thi thể nằm trên nền đất, mới nghiêng răng nói:

- Được! Ta sẽ thử xem sao... Dù gì cũng không có cách thăng cấp Đấu Giả, vậy thì tiếp đó ta cũng có thể chạy được. Nhưng nếu như có thể thăng cấp Đấu Giả, ta nhất định sẽ khiến cho bốn lão bất tử kia cười còn khó nhìn hơn cả khóc!

- Rất tốt.

Xà Tôn Giả gật đầu:

- Nếu như ngươi ngay cả tâm tính này cũng không có, vậy thì Thiên Ma Cửu Biến ngươi cũng đừng luyện nữa... Có điều nếu như ngươi đã đồng ý rồi. Bản tôn sẽ giúp ngươi một tay!

Vừa dứt lời, chỉ thấy Xà Tôn Giả khẽ nắm tay, ngọn lửa trên lửa linh hồn từ từ dập tắt, chỉ còn lại hai lỗc khí cực nhỏ đang không ngừng xoay tròn trên không trung. Hai lỗc khí ấy nhanh chóng hợp lại với nhau, hình thành một lỗc khí lớn hơn một vài phân, theo ngón tay của Xà Tôn Giả, đã nhẹ nhàng bay đến trước mặt.

- Bản tôn đã giúp ngươi lấy mồm đấu khí trong lửa linh hồn ra, chuyện này có thể tiết kiệm một phần lớn thời gian cho ngươi. Còn về tiếp sau đây có thể thành công hay không, vậy phải xem bản thân ngươi rồi.

Lý Dật nhìn bộ mặt nghiêm túc hiện ra hiểm hoi của Xà Tôn Giả. hần chậm rãi thở ra một hơi, cũng không để tâm đến mớ hỗn loạn xung quanh, ngay lập tức ngồi xếp bằng lại, hai tay kết thành một thủ ấn kỳ dị.

- Tiếp theo nên thế nào?

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nhìn Lý Dật, nói:

- Nuốt vào, hiện giờ trong cơ thể người không có đấu khí, vì vậy không thể nào trực tiếp luyện hóa mầm đấu khí này, Cách duy nhất chính là nuốt mầm đấu khí này vào, sau đó dùng nguyên khí trong cơ thể người luyện hóa nó. Nhớ kỹ, bước này vô cùng nguy hiểm, chỉ cần không cẩn thận một chút là sẽ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục ngay. Đến lúc đó, ngay cả ta cũng không thể giúp người đâu.

- Lão quỷ, hiện giờ mới nói lời thừa thãi này, còn có tác dụng gì?

Lý Dật hừ một tiếng, ngón tay hần bốc ra một luồng nguyên khí hắc sắc, chậm chậm bao lấy mầm đấu khí trước mặt, sau đó hần nghiêng răng, nhét mầm đấu khí đó vào trong miệng.

Mầm đấu khí vừa vào bụng. Lý Dật toàn thân chấn động, nửa thân người vốn đang bị đông cứng cũng từ từ có lại tri giác, Thiên Ma Cửu Biến trong cơ thể nhanh chóng vận hành, một luồng nguyên khí hắc sắc chọt va chạm mạnh với mầm đấu khí ở đan điền.

-Hự...

Lý Dật phát ra tiếng rên khẽ, những giọt mồ hôi lạnh, trên đầu không ngừng chảy. Mầm đấu khí trong cơ thể giống như một màn đêm vô tận, đang vô thanh vô tức nuốt chửng nguyên khí trong cơ thể hần.

Những nguyên khí có lẽ dùng để luyện hóa mầm đấu khí, nhưng vừa đến gần cạnh mầm đấu khí, ngay lập tức đã bị nuốt vào trong lỗc khí được mầm đấu khí tạo ra.

Lý Dật chỉ cảm thấy trước mắt sa sầm tối lại, vừa rồi đã tổn thất nguyên khí nghiêm trọng thực chất không thể nào chịu được sự hấp thụ này. Hắn chỉ có thể khẽ quát một tiếng, đường vận hành của Thiên Ma Cửu Biến thay đổi, ngay lập tức không khí xung quanh hắn xao động lại, thiên địa nguyên khí nhàn nhạt theo hơi thở của hắn đi vào cơ thể...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thăng Cấp Đấu Giả

Q.1 - Chương 43: Thăng Cấp Đấu Giả

Trong gian phòng quý dị, không khí xung quanh không ngừng trào động theo hơi thở của Lý Dật, một lượng lớn thiên địa nguyên khí được hắn hấp thụ, tràn ngập kinh mạch của hắn.

Từ từ, Lý Dật điều khiển nguyên khí trong cơ thể lại vây quanh mầm đấu khí một lần nữa. Có lẽ là vì lần này nguyên khí dư thừa, hai vật ngay lúc vừa tiếp xúc nhau, đã gây ra một cơn chấn động mãnh liệt. Lần này khiến tinh thần của Lý Dật cơ hồ thất thủ may mà hắn cũng không phải người bình thường, nghiêng rặng một cái, nguyên khí trong cơ thể giống như nước thủy triều tuôn trào vào mầm đấu khí kia. Cuối cùng, lần này nguyên khí đã kháng cự được hấp lực của mầm đấu khí, khiến cả mầm đấu khí đều bị bao trọn lại.

Được Lý Dật thúc động, nguyên khí chậm chậm hấp thụ năng lượng thuần khiết bên trong mầm đấu khí, bắt đầu luyện hóa từng chút một. Luồng đấu khí lạnh lẽo vô bi tràn ra từ trong mầm đấu khí, ngay lập tức bị nguyên khí xung quanh luyện hóa, trở thành năng lượng thuần khiết nhất.

Thế nhưng đấu khí trong mầm đấu khí giống như không có hạn định, càng luyện hóa, đấu khí tràn ra từ bên trong lại càng nồng đậm. Chỉ có điều đến lúc cuối, Lý Dật đã bắt đầu dần dần thích ứng với tình trạng luyện hóa đấu khí này, vì vậy tốc độ luyện hóa đã nhanh hơn rất nhiều,

một khắc cuối cùng, đan điền khí hải của Lý Dật đã đầy ắp nguyên khí nồng đậm kia.

Nguyên khí tràn đầy bắt đầu chậm chậm đi vào trong kinh mạch. Cơ thể của Lý Dật dường như đang tiến hành lần tẩy tủy cuối cùng, theo sự di chuyển của nguyên khí, những hạt mồ hôi có sắc đen không ngừng tuôn ra từ lỗ chân lông, sau đó nhanh chóng bốc hơi trong không khí. Mồ hôi cuối cùng đã biến thành hơi nước, Lý Dật ngay lập tức cảm thấy, nguyên khí ở toàn thân mình tràn đầy đến nỗi như đang muốn nổ tung. Còn mầm đấu khí trong đan điền, cũng đã bị bản thân luyện hóa bảy, tám phần, nếu như không phải còn một chút ấn ký băng lạnh tồn tại, vậy thì ngay cả bản thân hắn cũng không dám xác định, ở đó vừa rồi còn có mầm đấu khí.

Sự dư thừa của nguyên khí, khiến Lý Dật cảm thấy khắp người tuôn trào sức mạnh, nửa người trái vừa rồi bị đấu khí đông cứng cơ hồ cũng đang từ từ hồi phục lại trong từng cơn đau nhức. Chỉ là cảm giác dư thừa này lại không quá kỳ lạ, khiến Lý Dật bất chợt phải nghi ngờ, người mình có khi nào sẽ bị nô tung không.

Từ bên ngoài nhìn vào, da của Lý Dật đã trở nên đỏ bừng, mồ hôi hột không ngừng tuôn rơi, nhưng rất nhanh đã bị bốc hơi trong không khí. Cảnh tượng này khiến Xà Tôn Giả từ nãy giờ vẫn luôn quan sát Lý Dật phái khẽ nhíu mày, lầm bầm nói:

- Lẽ nào tiểu tử này không biết làm thế nào để xung kích cấp Đấu Giả?

Lời vừa nói ra, ngay cả bản thân Xà Tôn Giả cũng có mấy phần không tin, nhưng nhìn thấy bộ dạng của Lý Dật. cuối cùng hắn không nhịn được quát:

- Nhanh! Ngưng tụ Đấu Khí Toàn, luyện hóa ấn ký của mầm đấu khí, bằng không thì ngươi xong đời!

Lý Dật khó nhọc mở mắt ra nhìn Xà Tôn Giả, trong lòng chỉ biết cười khổ, ta rất muốn ngưng tụ Đấu Khí Toàn, nhưng ngươi không nói cho ta,

ta làm thế nào?

Nghĩ tới đây, Lý Dật khẽ rung động trong lòng, hẩn nhắm mắt lại, tạm thời không để ý đến nguyên khí dư thừa trong cơ thể, mà dồn tâm trí xâm nhập vào thần niệm của bản thân, chỉ thấy, luồng tin tức của Thiên Ma Cửu Biến cơ hồ đã rõ hơn phần nào, mấy chữ đang nhảy nhót cơ hồ như đang nhảy thẳng vào mắt của Lý Dật.

Thấy được nội dung mới này, Lý Dật bất giác nhoẻn miệng cười, quả nhiên Thiên Ma Cửu Biến theo sự thăng tiến tu vi của mình, vậy thì sẽ tự nhiên nhìn thấy tầng tâm pháp này, còn phương phép xung kích cấp bậc Đấu Giả, chính là trong tâm pháp mới nhất này.

A—

Khẽ hừ một tiếng, Lý Dật vụt đảo hai tay, chỉ chưởng trong chớp mắt biến thành bảy, tám ấn ký, cuối cùng hình thành một thủ ấn kỳ dị, tay trái nắm chặt ngón cái của tay phải.

Theo sự biến đổi thủ ấn của Lý Dật, nguyên khí ban đầu đang lan tràn khắp phía trong cơ thể Lý Dật, lúc này dường như đã chịu sự thu hút nào đó, điên cuồng trào tới vị trí trung tâm đan điền. Khi tất cả nguyên khí đều được dẫn tới một điểm, những nguyên khí ban đầu như chất khí, lúc này lại giống như chất lỏng vô cùng dính, trong đan điền của Lý Dật chầm chậm chuyển động.

Thủ ấn của Lý Dật lại thay đổi, ấn ký trong tay không ngừng biến hóa với tốc độ nhanh nhất. Theo động tác của hẩn chất lỏng dính dính kia tiếp tục thu nén lại, cuối cùng đã xoay tít trong thủ ấn cuối cùng của Lý Dật...

Cả người Lý Dật chấn động, một đạo khí tức hắc sắc vô cùng nồng đặc chớp mắt ôm trọn lấy toàn thân của hẩn, theo hơi thở của hẩn, đạo khí tức hắc sắc ấy vụt chui luôn vào trong lớp da của hẩn.

Ầm—

Cơ hồ trong đan điền của Lý Dật vang lên một trận nổ, khi Lý Dật cảm giác lại được tình trạng của cơ thể bản thân, hắc kinh ngạc phát hiện, nguyên khí vốn đang dư thừa lúc này đã hoàn toàn biến mất trong cơ thể hắc. Thay vào đó là sự tồn tại của một lốc khí hắc sắc nhỏ lơ lửng trong đan điền, nhanh chóng xoay tròn...

Lý Dật có thể cảm giác được, sức mạnh của mình lúc này đã mạnh hơn trước không biết bao nhiêu lần. Hắc khê bấm tay, một luồng khí tức hắc sắc tràn ra từ trong mầm lốc khí hắc sắc trong đan điền, truyền theo kinh mạch đến ngón tay hắc, rồi vụt lao ra ngoài.

Khí tức hắc sắc vô cùng sắc bén, so với nguyên khí trước đây không biết đã thuần khiết hơn bao nhiêu lần, cũng càng dễ điều khiển hơn. Đến lúc này, trong lòng Lý Dật dấy nên sự vui mừng, khoe miệng hiện ra nụ cười...

Mình cuối cùng đã thăng cấp lên Đấu Giả, bước lên bậc cửa của cường giả rồi!

Lại ngồi xếp bằng trong chốc lát, cảm giác đấu khí trong cơ thể nhanh chóng lưu chuyển, Lý Dật mới hài lòng hít vào một hơi, chậm rãi đứng dậy.

Thế nhưng vừa mới đứng lên, hắc không nhận được phải sửng người. Xương sườn bị gãy ở ngực không biết đã lành lại từ lúc nào, nửa thân bên trái bị đông cứng, lúc này cũng hoàn toàn trở lại bình thường... Điều này không phải nói là...

Lý Dật chợt ngẩng vụt đầu lên nhìn Xà Tôn Giả đang lơ lửng trên không trung, nói:

- Lão quỷ, Công pháp của ta có phải...

Xà Tôn Giả sắc mặt cổ quái gật đầu, sau chốc lát rồi mới nhàn nhạt nói:

- Tiểu quỷ người may mắn lắm, không những lần đầu tiên xung kích Đấu Giả đã thành công, hơn nữa Thiên Ma Nhất Biến thúc đẩy Công pháp, cũng được xem như là đã bước vào cảnh giới hoàn toàn mới rồi... Tiểu tử, hiện giờ người còn lợi hại hơn trước mấy lần a.

Lý Dật khẽ nhắm mắt lại, sự tiến hóa của Công pháp rốt cuộc có hiệu quả gì, lúc này trong lòng hắn không có một chút nắm chắc nào. Ngay lập tức hắn từ từ hít vào một hơi, cơ thể khẽ vút sang bên, chưởng thủ vỗ bộp vào vách tường.

Bộp~~

Một âm thanh nặng nề vang lên, Lý Dật thậm chí ngay cả một tia đầu khí cũng không dùng, trên bức tường đã xuất hiện một lòng bàn tay rõ nét, thậm chí ngay cả đường vân trên đó cũng có thể nhìn thấy rõ ràng, cảnh tượng trước mặt khiến Lý Dật trong lòng đại ngộ.

Lâu như vậy rồi, cuối cùng hắn đã hoàn toàn khôi phục được thân thủ của kiếp trước, sẽ không còn là một Thiếu gia phế vật mà bất cứ ai cũng ức hiếp được, mà là một tuyệt thế vương giả tung hoành ở thế giới ngầm!

Nụ cười từ từ hiện ra trên khóe miệng, sau một hồi, cuối cùng Lý Dật khẽ cười...

- Thế nào, Công pháp tiến hóa rồi tiểu tử người lại vui mừng đến điên rồi hả?

Xà Tôn Giả như cười như không nhìn Lý Dật.

Lý Dật cười một hồi, sau đó mới khẽ lắc đầu, nhàn nhạt nói:

- Công pháp tiến hóa có gì đáng vui mừng? Chẳng qua chỉ là Công pháp Chu Tước Hạ cấp mà thôi... Thế nhưng, lúc này ta đã là cấp bậc Đấu Giả rồi, tuy rằng chỉ là Nhất Tinh Đấu Giả, nhưng cũng là lúc để mấy lão bất tử kia đẹp mặt rồi... Mấy lão bất tử đó nếu như đã phái người tiễn ta lên

đường, ta không đích thân tiễn từng người bọn chúng lên đường, sao có thể xứng đáng với sự kỳ vọng của bọn chúng chứ?

Xà Tôn Giả khẽ ngậy người, nói:

- Tiểu tử, tuy người đã thắng cấp Đấu Giả, nhưng tìm mấy Đấu Sư gây phiền phức cũng có chút không biết tự lượng sức a...

- Lão quý, nếu như người lúc trước đã nói, ngay cả người của Đấu Thần Điện cũng có thể giữ lại, vậy thì mấy lão bất tử ở Lý Gia chúng ta, sẽ không phiền phức hơn mấy tên ở Đấu Thần Điện chứ?

Lý Dật cười lạnh một tiếng:

- Huống hồ, ai nói ta hết cách với chúng?

Xà Tôn Giả cười khổ một tiếng, sau chốc lát hần lắc đầu, thân hình vụt chui vào trong Vân Hoang Giới Chỉ trên tay Lý Dật.

- Tiểu tử, nếu như lúc thật sự không chống đỡ được, vậy thì cứ gọi Bản tôn dậy, Bản tôn tuy hiện giờ thực lực không bằng một phần mười lúc trước, nhưng mấy Đấu Sư kia, Bản tôn cũng không coi là gì đâu...

Nghe thấy câu nói này của Xà Tôn Giả, Lý Dật khẽ nở ra một nụ cười.

Nắm được lão quý này, để mình lúc nào cũng có thể lật con át chủ bài, vậy thì chuyện tiếp sau đây mình phải làm, sẽ dễ hơn nhiều. Những ngày này của mình, đã phải nhịn tức đủ rồi, hôm nay mình phải dùng thực lực để người của Vạn Triều Thành biết, muốn có ý đồ với Lý Dật, chính là tìm cái chết!

Có điều tiếp sau đây...

Lý Dật nhìn Lý Na Na vẫn còn đang hôn mê, tiểu nha đầu này nếu ở đây, không biết sẽ gặp phải nguy hiểm gì, chi bằng đưa nàng ta theo bên cạnh sẽ tiện hơn phần nào.

Nghĩ tới đây, Lý Dật tiện vung tay, một luồng đầu khí bắn ra từ ngón tay hăn, trúng vào phần ngực của của Lý Na Na.

Chỉ thấy người của Lý Na Na khẽ động, sau đó là một trận ho kịch liệt, nàng yếu ớt tỉnh lại.

Lý Na Na hiển nhiên còn đang rất nghi hoặc, nàng cố gắng ngồi dậy, nhìn Lý Dật, sau đó nhãn thần lại nhìn về bốn phía, cơ hồ lúc này mới nhớ ra vừa rồi xảy ra chuyện gì, bất giác hỏi:

- Hai tên sát thủ đó, đều bị người giết rồi ư?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nhã Hứng

Q.1 - Chương 44: Nhã Hứng

Lý Dật cười lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói:

- Phí lời, nếu không phải ta giết chúng, lẽ nào người giết chúng sao?

Lý Na Na sắc mặt cổ quái nhìn Lý Dật, cơ hồ còn hiện ra vài phần không tin. Nhưng nàng dù gì cũng có chút suy nghĩ, sau đó chậm chậm đứng dậy, bước tới bên hai thi thể liếc nhìn, bỗng nhiên không nhận được nói:

- A! Hai người này là người của Lý Gia chúng ta, sao họ lại...

Lý Dật tùy tiện nói:

- Nếu không phải là người của Lý Gia chúng ta người cho rằng chúng có thể tùy tiện đi vào Nội viện để giết người sao? Na Na muội muội, tiếp sau đây người sẽ tìm chỗ để trốn đây? Hay là chuẩn bị đi cùng ta hả?

- Tìm chỗ trốn? Có ý gì?

Lý Na Na chợt biến sắc.

- Chuyện này ư, nói ra cũng không phức tạp lắm, tiếp sau đây ta...

Nói đến đây, Lý Dật sắc mặt khẽ biến đổi, cười lạnh một tiếng, nói:

- Quả nhiên đến rồi!

Dứt lời, hần tiện tay vung một cái, thổi tắt ngọn nến trong gian phòng, rồi một tay bắt lấy Lý Na Na đang mù mịt không hiểu chuyện gì, người đã lao bắn ra ngoài cửa sổ, tiếp đó khẽ vụt một cái, hai người đã đến trên nóc nhà.

Kéo Lý Na Na trốn vào góc tối trên nóc nhà, Lý Dật mới thả lỏng tay, khẽ tiếng nói:

- Đừng nhiều lời. nhìn là được rồi.

- Nhìn cái gì? Hơn nữa thân thủ của người...

Câu nói của Lý Na Na còn chưa dứt, Lý Dật đã lấy tay che miệng nàng lại, hai người cứ như vậy áp sát trên nóc nhà, sau đó hần mới kể vào tai Lý Na Na khẽ tiếng nói:

- Đừng nói chuyện nghe kỹ đây, chuyện hôm nay sẽ rất thú vị đấy!.

Lý Dật vừa dứt lời, cũng không biết là hữu ý hay vô tình, đã thuận miệng phả vào tai Lý Na Na một ngụm hơi thở. Cơ thể Lý Na Na ngay lập tức mềm nhũn ra, cả người nóng rực, vốn còn đang muốn phản bác vài câu, không biết tại sao lại không nói ra lời.

Xa xa thấp thoáng có tiếng bước chân chậm chậm vang lên, khi đến gần hơn mới nghe rõ trong tiếng bước chân, còn kèm theo tiếng cười vui đùa.

Một giọng nói đầy vẻ nịnh nọt xa xa vọng lại:

- Đại biểu ca... A... Không không không... phải là Thiếu Gia chủ. Chúng ta vẫn nên tiếp tục uống rượu mua vui đi, đến cái nơi heo hút này làm gì? Dù gì nhị vị thúc thúc xuất thủ, Lý Dật cho dù hôm nay có may mắn đến đâu, cũng phải chết chắc thôi.

Sau một hồi, lại có một âm thanh nhàn nhạt vang lên:

- Tên tiểu quỷ đó vô cùng狡 hoạt, tuy lần này Lý Hàn chết chắc rồi, nhưng nếu như để tên tiểu quỷ đó chạy thoát, sau này chắc chắn là hậu hoạn vô cùng... Nếu như không tận mắt trông thấy thi thể của hắn, sao ta có thể yên tâm được.

Nghe thấy giọng nói đó. Lý Na Na khẽ run người, trong mắt hiện ra một tia khó tin.

Nhưng Lý Dật sớm đã đoán ra phần nào, khóe miệng hắn hiện ra một nụ cười lạnh, lấy ngón tay viết vào trên ngói của nóc nhà:

- Lý Tiểu ca ca của người, xem ra thật sự muốn lấy mạng của ta a, chỉ có điều không biết hắn có khi nào lại thuận tiện lấy mạng của người không...

Sau khi Lý Dật thăng cấp Đấu Giả, thực lực hiện nay đã hoàn toàn khác trước một trời một vực. Viết chữ trên ngói, lại không vang lên một tiếng động, công phu này khiến Lý Na Na cho dù đang chấn động, cũng phải nhìn mà thâm kinh ngạc.

Lý Na Na bình thường tuy rằng tính hay làm bậy, nhưng cơ hồ cũng biết lúc này là lúc quan trọng. Nàng khẽ giãy người ra, thị ý Lý Dật thả tay ra, sau đó lại do dự một hồi, rồi nắm tay Lý Dật, chậm rãi viết trong lòng bàn tay:

- Rốt cuộc là chuyện gì? Lý Tiểu ca ca của ngươi, tại sao lại làm như vậy? Hắn luôn phân minh...

Làn da tay của Lý Na Na vô cùng mềm mại, nõn nà, chỉ khẽ kháng cự đẩy, dường như còn mang theo một mùi hương nhàn nhạt, thật vô cùng dễ chịu.

Lý Dật trong tình hình này, trong lòng vẫn cảm thấy kích động vô cùng.

Chỉ có điều trong tình hình này, hiển nhiên không cho phép Lý Dật suy nghĩ nhiều, hăn nắm lấy tay Lý Na Na viết nhanh:

- Nghe kỹ thì biết rồi.

Ánh mắt Lý Na Na hiện lên một tia cô quái, nhưng nàng vẫn gật đầu, cắn răng nhìn về phía dưới.

Chỉ thấy dưới ánh trăng nhàn nhạt, Lý Tiều dẫn theo ba tử đệ chi thứ trong gia tộc đang từ từ bước tới phòng của Lý Dật. Thân vệ gia tộc vốn dĩ phải giới bị ở xung quanh lúc này không biết tại sao đã hoàn toàn biến mất, không có lấy một người chặn bước hăn lại.

Giọng nói nịnh nọt kia lại vang lên:

- Thiếu Gia chủ, chỉ cần tên Lý Dật đó chết rồi, tương lai ngài sẽ làm Gia chủ của Lý Gia này là danh chính ngôn thuận rồi... Hơn nữa ngay cả Na Na muội muội cũng trao cả trái tim cho ngài, xem ra Thiếu Gia chủ ngài quá nhiên là có điểm phúc a!

Lúc này Lý Dật mới nhìn rõ, người vừa nói chuyện chính là Lý Lâm, là một tử đệ không có danh tiếng lắm ở chi thứ Lý Gia, trước giờ đều chạy sau chân của của Lý Tiều để làm sai vặt, làm chó săn.

Lời này của Lý Lâm khiến Lý Tiều khẽ ngậy người, sau chốc lát hăn cười ha hả nói:

- Lý Lâm, tiểu tử ngươi không phải đã ngấm con nhỏ Lý Na Na đó chứ? Nếu như thích, lát nữa ngươi đi chơi đi...

Lý Lâm khẽ sững người, nói:

... A ừ

- Thiếu Gia chủ, ý của người là...?

Lý Tiều cười lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói:

- Lý Na Na cho dù có xinh đẹp hơn nữa, có mùi vị thế nào đi nữa, ả rất cuộc vẫn là người của dòng chính Lý Gia. Chỉ cần đêm nay Lý Hàn chết, người của dòng chính dĩ nhiên sẽ đều chết hết, cho dù là Lý Na Na cũng không ngoại lệ... Chỉ có điều con nhỏ đó lại có chút mùi vị, hơn nữa ngạo khí ngút trời, ả theo ta lâu như vậy, trước kia, ngay cả tay ả ta cũng chưa từng nắm... Vì vậy, đêm nay Thiếu gia ta cũng phải vui vẻ với ả một phen còn về mấy người các người, Thiếu gia ăn thịt, nói thế nào các người cũng có canh uống thôi.

Lý Lâm cơ hồ còn có mấy phần không tin, chần chừ nói:

- Thiếu Gia chủ, chúng ta không phải muốn đi xem tên Lý Dật đó đã chết chưa sao? Sao Lý Na Na cũng?

- Lý Na Na thì sao?

Lý Tiêu cười lạnh liên hồi:

- Con nhỏ đó chấp tối có đến tìm ta, nói cái gì an ủi ta, để ta đừng buồn. Ta tùy tiện nịnh ả vài câu, có lẽ ả đang chuẩn bị đi giải quyết Lý Dật rồi. Tuy rằng với tính tình của ả, chắc chắn là không hạ thủ được, nhưng ta đã nói với hai vị thúc thúc, khi thấy ả thì tiện tay đánh ngất... Lát nữa sau khi chúng ta gặp ả, chơi đủ rồi thì tiện tay thủ tiêu, cuối cùng gán tội lên đầu Lý Dật là được rồi. Dù gì tên háo sắc đó cũng không biết đã hại bao nhiêu nữ nhân, giúp hãm tăng thêm một người, cũng không có ai nghi ngờ.

Mấy người Lý Lâm đưa mắt nhìn nhau, rồi cùng cười ha hả nói:

- Thiếu Gia chủ quá nhiên anh minh! Ha ha ha ha...

Lúc nói chuyện, mấy người bất chợt bước nhanh hơn vài bước, hiển nhiên lời của Lý Tiêu, khiến từng người trong số chúng đều động sắc tâm.

- Lý Dật! Người ra đây chịu chết cho ta!

Lý Lâm quát tháo một tiếng, đã đá mạnh vào cửa phòng của Lý Dật. Trong phòng tối om, những mùi máu tanh nồng nặc tản phát ra khi cánh cửa bị mở ra.

Đám người Lý Lâm trong lòng mừng rỡ, kẻ đi sau cùng cúi đầu khom lưng nói với Lý Tiêu:

- Thiếu Gia chủ, xem ra tên tiểu tử Lý Dật đã chết không thể chết hơn nữa rồi! Chúng ta đi vào từ từ hưởng thụ thôi, Thiếu Gia chủ, xin mời trước...

Lý Tiêu cười ha hả, nói:

- Dĩ nhiên là ta trước, lẽ nào các người còn muốn giành với ta!

Lúc nói chuyện đám người này đã chậm rãi bước vào bên trong phòng, tuy chúng không nhìn rõ tình hình trong gian phòng, nhưng từng chuỗi cười dâm dăng đã vang lên.

Trên nóc nhà, nhìn thấy cảnh tượng này, trong lòng Lý Dật cũng không biết nên tức hay nên cười. Bản thân lại bị loại người này đâm sau một lần, quá thực là chuyện có thể nào cũng không thể ngờ.

Hắn liếc nhìn Lý Na Na đang chờ dẫn cả người, khẽ tiếng nói:

- Nhìn ra chưa, người tốt Lý Tiêu ca ca của người đang ở phía dưới, nàng có cần xuống đó hầu hạ người ta không?

Dứt lời, hắn cũng không nhìn rõ bộ dạng của Lý Na Na, đã vụt phóng người đến cửa gian phòng, khuôn mặt mỉm cười nhìn vào trong phòng.

Ngọn đèn trong phòng đã sáng lên, ngay lập tức một tiếng thét kinh hãi vang lên.

- Sao lại có thể!

- Cha! Thúc thúc! Mọi người làm sao vậy!

Một giọng nói khác vang lên, cơ hồ hai sát thủ này đều là người có quan hệ thân thiết với bọn chúng.

Trong gian phòng vang ra đủ loại hô quát cổ quái. Sau một hồi, cuối cùng nghe thấy bộp một tiếng, sau đó Lý Tiều giận dữ rống lên:

- Đừng ồn nữa! Tình huống hiện giờ đã chứng tỏ tên hỗn đản Lý Dật kia chưa chết, tình thế không ổn, đi mau!

Khẽ lắc đầu, Lý Dật thông thả bước vào cửa, vừa bước chân vào, nhãn thần của hắn đã nhìn một lượt bộ dạng kinh ngạc của đám người bên trong, như cười như không nói:

- Chư vị biểu ca, không biết nửa đêm canh ba, các người chạy đến phòng tiểu đệ đây làm gì vậy? Hình như gian phòng này của ta, chư vị cũng không có tư cách bước vào thì phải.

Bộ dạng bình tĩnh của Lý Dật khiến Lý Tiều trong lòng lo sợ, nhưng hắn dù gì cũng là một nhân vật, hít vào vài hơi rồi lộ ra nụ cười nói:

- Lý Dật biểu đệ hiểu lầm rồi, chúng ta ngẫu nhiên đi qua, ngửi thấy mùi máu trong gian phòng này, không nhịn được phải vào xem thử, không ngờ biểu đệ người lại có nhà hứng ngược đãi tộc nhân a.

- Không dám đâu có thể sánh với Đại biểu ca người nửa đêm canh ba, cùng mấy huynh đệ cùng tộc khác có nhã hứng đoạt hoa thưởng nguyệt chứ?

Lý Dật nở ra nụ cười tươi tắn:

- Nếu như Đại biểu ca người có nhã hứng như vậy, chi bằng các người cứ tiếp tục... Ta tuyệt đối không cản các người nửa bước...

Lý Tiều cười ha hả, nói:

- Lý Dật biểu đệ nói chơi rồi, chúng ta cho dù có nhả hứng gì, khi nhìn thấy biểu đệ người, cũng đều không còn... Ta thấy biểu đệ người có thể giải thích một chút hay không, vết máu khắp phòng của người, rốt cuộc là chuyện gì vậy?

Nhãn thần của Lý Dật nhàn nhạt quét qua thi thể trên mặt đất, nhạt nhẽo nói:

- Chẳng qua chỉ là hai con chó không biết tốt xấu, muốn cắn chủ nhân mà thôi. Kẻ chủ nhân như ta, dĩ nhiên phải dạy dỗ một trận rồi... Đúng rồi, Đại biểu ca, trong phòng này của ta không biết lúc nào lại có thêm bốn con chó nữa, người có cần giúp ta dạy dỗ chúng một chút không?

Trong mắt của Lý Tiều hiện ra một tia sát ý, nhãn thần của hai người chạm nhau, đôi bên cùng bật cười ha hả.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hành Hạ Đến Chết

Q.1 - Chương 45: Hành Hạ Đến Chết

- Lý Dật, người hỗn đản!

Lý Dật và Lý Tiều đôi bên đang mỉm cười, một thiếu niên mặt tái xanh đứng phía sau Lý Tiều đã lao vút về phía Lý Dật, nguyên khí trong tay hần chột lóe, sau đó ngưng tụ thành quang mang hoàng sắc nhàn nhạt.

- Toái Cốt Chương? Dựa vào chút bản lĩnh của người mà muốn động thủ với ta? Nếu như là chó, thì phải ngoan ngoãn trông cửa, sửa điên với chủ nhân là không đúng đâu!

Nhìn quyền chương đang ập đến, Lý Dật thở dài một tiếng, lăm băm nói, sau đó chỉ thấy hần tùy tiện đưa tay ra bắt, bắt đúng vào cổ tay của người thiếu niên đang lao đến, sau đó hần khẽ bẻ một cái, một âm thanh ‘rắc rắc’ rợn người vang lên.

Sau đó, người này còn chưa kịp kêu lên. Lý Dật tiện đập tay xuống, chỉ nghe thấy ‘ầm’ một tiếng, đầu của hắn đã bị đập mạnh vào đất, tiếng kêu thảm ư ử tắc ở cổ họng.

- Lý Dật, người có ý gì?

Lý Tiều đang đứng đối diện nhìn thấy Lý Dật cường thế như vậy, trong lòng bất chợt tim đập thành thịch. Tộc nhân vừa mới xông ra vừa rồi tên Lý Hưng, tuy là tử đệ chỉ thứ của Lý Gia, nhưng lại cũng có tu vi Lục Tinh nguyên khí. chỉ là không ngờ hắn ở trước mặt của Lý Dật ngay cả một chút chống cự cũng không được.

Sắc mặt Lý Dật hiện ra một nụ cười ôn hòa, đạp chân lên lưng của Lý Hưng, tùy tiện dẫm vài đạp, cảm giác xương sườn của hắn phát ra tiếng vỡ vụn, mới liếc nhìn Lý Tiều, nhàn nhạt nói:

- Đại biểu ca, người xem chó mà Lý Gia ta nuôi, không những không biết cả người chủ nhân là ta, lại còn dám sủa điên với ta, ta không dạy dỗ một chút, có phải không ôn không?

Khóe mắt Lý Tiều khẽ giật, sát khí trong mắt tràn ra:

- Lý Dật, người muốn nói chúng ta là chó sao!

- A. Đại biểu ca người sao lại nói mình như vậy chứ?

Lý Dật khẽ dùng lực dưới chân, hần nhẹ nhàng thay đổi hướng. Lý Hưng trong tiếng kêu thâm thiết, hai tay đã bị hần đâm nát vụn:

- Trong mắt của Lý Dật ta, các người đều là những biểu ca mà ta kính yêu đến cực điểm a... Ta sợ các người còn không kịp, nào dám gọi các người là chó chứ? Đại biểu ca người cứ yên tâm! Tốt xấu gì người cũng là cháu trai của Đại trưởng lão Lý Gia chúng ta a! Nếu có người dám nói người là chó, vậy thì chắc chắn ta sẽ ngay lập tức giết hần, tranh đấu cho Lý Gia chúng ta, giống như vậy...

Vừa dứt lời. Lý Dật lại dùng thêm vài phần lực dưới chân, hần đâm từng chút một trên lưng của Lý Hưng, sau đó từng trận âm thanh tiếng xương gãy nứt vang lên. Lý Hưng vốn dĩ còn đang ra sức giãy dựa lúc này ngay cả sức để giãy đạp cũng không có, mặt hần bị đập xuống đất, khiến người khác không thể nhìn rõ bộ dạng, nhưng một dòng máu đang không ngừng chảy ra từ đầu hần, rất nhanh đã hòa vào vết máu vốn có ở xung quanh.

Rắc~~

Cuối cùng, Lý Dật đá bay Lý Hưng đi, rồi đập vào tường, hần cũng không thèm nhìn, chỉ cười càng lúc càng rạo rờ nói:

- Đại biểu ca, người yên tâm được rồi, sau này nếu có người dám lăng nhục người, chính là lăng nhục Lý Dật ta. Lý Dật ta nói được làm được, người cứ việc yên tâm được rồi.

Cơ thịt trên mặt Lý Tiều khẽ co giật, cảnh tượng trước mắt khiến lung hấn toát mồ hôi. Con người trước mắt này, còn là tên biểu đệ phế vật đó không? Nếu như nói lúc trước hấn còn không tin Lý Dật có thể sống sót trong tay hai Đấu Giả, vậy thì lúc này trong lòng hấn đã xác nhận lại điểm này.

Hấn nặn ra một nụ cười cổ quái, thấp giọng nói:

- Vậy thì biểu ca ta phải cảm tạ biểu đệ trước rồi... chỉ có điều biểu ca ta còn có chút chuyện, phải đi xử lý, vì vậy phải đi trước, ngày khác nhất định sẽ cảm tạ biểu đệ người tử tế.

Hai chữ cảm tạ này Lý Tiều lại nói một cách bình thản, nhưng dù thế nào cũng không thể che đậy được tiếng nghiến răng ken két trong đó, khiến người khác nghe mà cảm thấy khó chịu.

Hai người còn lại sau lưng Lý Tiều sắc mặt tái nhợt, nghe thấy Lý Tiều nói như vậy, cùng phụ họa theo:

- Ngày khác nhất định sẽ cảm tạ Lý Dật biểu đệ tử tế!

- Người mà cũng xứng gọi ta biểu đệ sao?

Lý Dật vốn dĩ khuôn mặt đang nở nụ cười lúc này khẽ biến đổi, thân hình hấn như quy mị trong chớp mắt đã lao vút hiện trước mặt tộc nhân chỉ thứ Lý Gia đứng ở sau cùng, tay trái đặt lên cổ hấn, tay phải tát thẳng mấy cái xuống.

- Bốp bốp bốp bốp

Một chuỗi tiếng tát đôm đốp, mặt của người này đã bị sưng lên như mặt lợn. Nhưng Lý Dật cơ hồ vẫn chưa hết ý, hấn đập một cước vào bụng của đối phương, khi cơ thể hấn từ từ mềm nhũn xuống, lại nghiêng người co chân một cái, ngay lập tức huých người này văng ra, đập vào vách tường rồi từ từ rơi xuống, nhìn hấn đa phần như không thờ nổi.

Làm xong tất cả. Lý Dật bước tới cánh cửa phòng như không có việc gì, kéo một chiếc ghế ngói xuống, lộ ra một nụ cười còn rạng rỡ hơn cả tia nắng mặt trời đang đưa người bình thản nói:

- Đại biểu ca, xin lỗi nhé... Chó Lý Gia chúng ta nuôi không những không nghe lời, còn không biết thân phận, lại muốn xưng huynh gọi đệ với chủ nhân, ta không thể không dạy dỗ một chút... Để biểu ca người nhìn thấy cảnh khó coi này, quá thực là có lỗi quá. Sau này xem ra phải sai đám hạ nhân trong nhà trông coi lũ chó này rồi. Tất cả con chó nào mà cũng biến thành thế này, đối với Lý Gia chúng ta mà nói đúng là một chuyện phiền phức a.

Hai người trong chớp mắt đã thâm tử dưới tay của Lý Dật, chuyện này khiến Lý Tiều trong lòng chợt dạ. Nếu như Lý Dật mặt đầy sát khí xuất hiện, hẳn lại không thấy đáng sợ, nhưng bộ dạng Lý Dật cười cợt như vậy, quả thực khiến cho hắn trong lòng run sợ.

Thấy Lý Tiều và Lý Lâm sắc mặt vô cùng khó nhìn, Lý Dật cuối cùng như đã chú ý tới chuyện gì, hắn đưa tay ngoáy tai, khuôn mặt lộ ra sự chân thành nói:

- Lý Tiều Đại biểu ca, Lý Lâm biểu ca, tại sao sắc mặt của hai người lại khó coi như vậy a? Có phải nửa đêm còn chạy ra ngoài tản bộ hóng gió, bị cảm lạnh rồi không? Ai da... Vậy thì không tốt a, các người đều là nhân vật thiên tài của Lý Gia chúng ta, khác với kẻ phế vật như ta. Nếu như không chăm sóc kỹ cho mình. Đại trưởng lão há chẳng phải sẽ đau lòng sao? Chi bằng... Tiểu đệ gần đây cũng học được một chút y thuật, hay đệ tiểu đệ giúp hai vị biểu ca chữa trị, sau đó hai vị đi cũng không muộn, thế nào?

Thấy bộ dạng của Lý Dật, Lý Tiều và Lý Lâm trong lòng lạnh buốt, sắc mặt của Lý Lâm nan rây một hồi, mới thấp giọng nói:

- Thiếu... Thiếu Gia chủ, ta... Chúng ta có phải...

Lý Tiều nghiêng răng, nói:

- Cùng xông ra ngoài, Lý Dật đúng là một kẻ biến thái! Giết!

Thân hình hai người vọt lao vào Lý Dật, nhưng khi đến được nửa đường, trong ánh mắt của Lý Tiêu chợt lóe lên một tia sát ý!

- Lý Lâm, xin lỗi!

Bốp~~

Hắn bổ một chưởng vào sau lưng Lý Lâm, đánh người hắn bay về hướng Lý Dật, còn bản thân hắn khẽ vọt chuyển thân hình, nhảy về hướng cửa sổ.

-Ồ, Lý Tiêu biểu ca tại sao người lại đi bên đó? Lẽ nào thật sự bị bệnh đến đầu óc choáng váng rồi. Muốn đập đầu vào cửa sổ? Không được, không được, tốt hơn người nên quay lại đi...

Lý Dật khẽ vọt thân người, đã chặn ngay trước cửa sổ, nụ cười trên khuôn mặt lại càng ôn hòa đến ấm người.

Thế nhưng thấy bộ dạng của hắn, Lý Tiêu lại như hít phải khí lạnh, quát lớn:

- Lý Dật, người đừng ức hiếp người thái quá! Người tưởng rằng ta thật sự sợ người sao! Thất Toàn Trảm!

Một đạo hỏa quang hiện ra trong lòng bàn tay của Lý Tiêu, lần này hắn đã có vài phần muốn liều mạng trong đó, dùng ra Thất Toàn Trảm, lại sắc bén hơn bất cứ lần nào!

- Hồi Phong Chưởng.

Trong lòng nhàn nhạt thốt ra ba chữ, tay phải của Lý Dật khẽ phất một cái, đúng lúc chặn ngay trước chưởng của Lý Tiêu, tiếp đó lại khẽ dẫn sang bên, chỉ thấy người của Lý Tiêu chợt va sang bên cạnh, may mà hắn cũng được xem như có mấy phần bản lĩnh, trước khi đụng tường đã kịp

trụ lại thân hình. Nhưng cho dù là vậy, huyết khí ở ngực hắt vẫn nhộn nhạo một trận, một búng máu tươi phun ra.

- Ai da da, Đại biểu ca người quả nhiên bệnh không nhẹ, người xem xem, người còn thổ máu nữa rồi, không phải là tuyệt chứng gì chứ?

Lý Dật sắc mặt sừng sốt pha lẫn sự thân thiết, giống như là một tiểu đệ đệ đang quan tâm đến biểu ca của mình:

- Ta thấy biểu ca người phải nghỉ ngơi một chút thôi, nếu cứ vọng động, cơ thể không tốt lắm đâu a!

Lý Tiều từ từ hồi tỉnh lại, cổ quái nhìn Lý Dật, nghiêng răng nói:

- Lý Dật! Người độc lắm!

- Ta độc?

Bộ mặt kinh hoàng của Lý Dật như không biết làm gì:

- Đại biểu ca người thật sự nói oan cho ta a! Ta rõ ràng nhìn thấy người tự tay đánh bay Lý Lâm biểu ca, người lại còn nói ta độc? Đại biểu ca người nên hiểu rõ, tàn sát tộc nhân cũng là đại tội a! Người xem xem, người xem xem, người dày vò Lý Lâm biểu ca thành ra bộ dạng gì rồi?

Lý Dật từ từ lui về sau vài bước, đỡ Lý Lâm đang quần quạy kêu la thảm thiết dậy, nhắc bàn tay phải chưa bị tổn thương gì của hắt lên, kinh ngạc nói:

- Lý Tiều Đại biểu ca, người lại đánh gãy tay của Lý Lâm biểu ca rồi!

Vừa dứt lời, chỉ nghe thấy rắc một tiếng, đôi tay của Lý Lâm cơ hồ như cùng lúc bị Lý Dật đánh gãy, hắt chưa kịp kêu gào, đã trợn ngược mắt bất tỉnh.

Lý Dật lắc đầu thở dài:

- Đại biểu ca. người như vậy không đúng đâu, Lý Lâm biểu ca tốt xấu gì cũng là tử đệ chỉ thứ của Lý Gia chúng ta, cho dù hãn có đắc tội với người, người cũng không nên đối với hãn như vậy a. Người xem xem, người xem xem, xương sườn của hãn không biết đã gãy bao nhiêu chiếc rồi!

Nói rồi, hãn tiện tay vỗ một cái, một chưởng đập vào ngực của Lý Lâm, chỉ nhìn thấy ngực của Lý Lâm bị hõm sâu xuống. Tuy hãn đã ngắt đi, nhưng lúc này lại khiến hãn đau đớn tỉnh lại, chỉ là ngay cả kêu la thảm thiết hãn cũng không đủ sức nữa.

Đờ lấy Lý Lâm như đang hấp hối, Lý Dật sắc mặt buồn bã:

- Ài, Lý Tiều Đại biểu ca, thủ đoạn của người quá độc rồi, ngay cả tộc nhân của mình cũng đối phó như vậy... Nếu như Đại trưởng lão biết được, cũng không biết sẽ có hậu quả gì... chỉ có điều biểu ca người cử yên tâm được rồi, cho dù thế nào người cũng là Đại biểu ca ta tôn kính nhất, ta quyết sẽ không để người khác biết chuyện này đâu... Vì vậy, chuyện này chỉ có trời biết đất biết, người biết ta biết, còn về Lý Lâm, hãn cũng sẽ không biết cái gì cả!

Lý Dật từ từ đưa tay lên cổ Lý Lâm. hãn khẽ dùng lực, khoe miệng Lý Lâm hiện ra một chuỗi bọt máu, chiếc đầu nghiêng queo sang một bên một cách quỷ dị.

Lý Dật tiện tay ném văng thi thể của Lý Lâm, rút ra một chiếc khăn tay trong Dung Giới lau sạch vết máu trên tay mình, rồi sau đó nghiêm nghị nhìn Lý Tiều, lưỡng lự nói:

- Lý Tiều Đại biểu ca, người xem, người đã giết nhiều tộc nhân như vậy, có phải cũng giết đủ rồi, có thể tha cho tiểu đệ ta một con đường sống được không?

sau lưng Lý Tiều ướm đầm mồ hôi. Tất cả mọi thứ xảy ra trước mắt, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, sao hãn có thể tin được?

Tên biểu đệ bị gọi là phế vật kia, lại có thể dễ dàng hành hạ đến chết ba thủ hạ của mình. Tuy họ đều chỉ là tộc nhân chưa đến Thất Tinh nguyên, khí, nhưng nói thế nào cũng tính là một cao thủ, nhưng tại sao trước mặt Lý Dật, họ ngay cả sức đánh trả cũng không có?

Hơn nữa, một chiêu vừa rồi của mình đã dốc toàn lực, lại bị Lý Dật dễ dàng chặn lại một cách nhẹ nhàng như vậy. Lẽ nào... Tiểu tử này, thật sự đã thăng cấp Đấu Giả rồi?

Nghĩ tới điểm này, Lý Tiều chỉ cảm thấy hơi thở của mình khó khăn mấy phần, nếu như điều mình đoán là sự thật, vậy thì thiên phú của tiểu tử này quả thực vô cùng khủng khiếp!

- Lý Dật! Rốt cuộc ngươi muốn thế nào?

Lý Tiều nghiêng răng hỏi, chỉ là không biết bản thân hẳn có phát hiện ra, giọng nói của hắn đã có thêm vài phần run rẩy.

- Ta muốn thế nào ư?

Lý Dật vẽ mặt đầy sự vô tội và nghi hoặc:

- Đại biểu ca, ta không muốn thế nào cả... chỉ có điều ta thấy Đại biểu ca người bệnh không nhẹ, có lòng tốt muốn xem bệnh cho người mà thôi. Nếu như Đại biểu ca người không bằng lòng, vậy thì bỏ đi. chỉ đáng tiếc, Đại trưởng lão sau này chỉ có thể giúp Đại biểu ca nhật xác mà thôi. Có điều chết vì bệnh cấp tính, cũng là không còn cách nào khác a...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Làm Chó

Q.1 - Chương 46: Làm Chó

Lý Tiều sắc mặt biến đổi liên hồi, cuối cùng hắn cười khổ một tiếng, trầm giọng nói:

- Lý Dật, rốt cuộc ngươi muốn thế nào mới tha cho ta!

- Tha cho người? Đại biểu ca lại đùa rồi.

Lý Dật nhìn như đang rất khiếp sợ và chân thành nói:

- Lý Tiều Đại biểu ca người được xưng là đệ nhất cao thủ trong tiểu bối Lý Gia, lại là một nhân vật thiên tài hiếm có, cũng là Thiếu Gia chủ gì đó. Một tên nhìn thế nào cũng thấy giống phế vật như ta, lẽ nào lại là đối thủ của người? Ta thấy, Đại biểu ca người bị bệnh quả nhiên không nhẹ, xem ra tiểu đệ không giúp người xem bệnh quả nhiên là không được rồi.

Lý Tiều chần chừ trong chốc lát, cuối cùng hần từ từ quỳ xuống, quỳ trong vũng máu, dùng một giọng nói âm trầm đến cực điểm, khàn khàn nói:

- Lý Dật biểu đệ... Không không không... Là Lý Dật Thiếu gia, Lý Dật Thiếu gia, ta cầu xin người, cầu xin người tha cho ta đi... Ta biết trong mắt người, ta chính là một con chó, người đại nhân đại lượng, cần gì phải tính toán với một con chó chứ? cầu xin người, người hãy tha cho mạng chó của ta đi!

- Đại biểu ca lại là một con chó sao?

Lý Dật vẻ mặt sừng sốt. hần nhìn Lý Tiều một lượt, rồi nói tiếp:

- Đại biểu ca người nói đùa rồi, con chó không phải là giống bộ dạng của người, mấy con chó nhà ta đều là đi bằng bốn chân. Đại biểu ca người...

Lời Lý Dật còn chưa nói hết, Lý Tiều đã phục xuống đất, bò khắp nơi trong chốc lát, rồi vẻ mặt nịnh nọt nói:

- Lý Dật Thiếu gia... người xem, người xem, ta chính là chó, chính là một con chó mà Lý Gia các người nuôi.

Vẻ mặt tựa hồ hồn nhiên của Lý Dật lộ ra một tia nghi hoặc, hần nhú mày nói:

- Không giống, chó còn biết sữa, còn biết lè lưỡi...

- Gâu~~ Gâu~~

Lý Tiều đã lớn tiếng kêu lên, hất thè lưỡi ra, bộ mặt nịnh bợ nhìn Lý Dật.

Lý Dật cuối cùng gật đầu, cười nhàn nhạt, nói:

- Đây quả nhiên là một con chó. Nào, thử xem... Giơ tay, giơ chân, thè lưỡi... Đi, nhặt nó về đây, nhớ là phải dùng miệng...

Nói rồi. Lý Dật tiện tay quăng ra một khúc gỗ ném về góc phòng, thân hình Lý Tiều nhanh chóng lao tới, hai tay tóm lấy khúc gỗ đó.

- Đại biểu ca, chó không biết dùng tay bắt đồ đâu.

Giọng nói Lý Dật nhàn nhạt vang lên.

Lý Tiều biến đổi sắc mặt liên hồi, cuối cùng hất nghiêng răng, nhét khúc gỗ trong tay vào miệng, lúc quay đầu lại, đã là bộ mặt nịnh bợ lấy lòng.

- Ha ha ha...

Lý Dật khẽ cười một tiếng, cuối cùng lại cất tiếng cười lớn, cười không thể dừng lại...

Không biết nụ cười ấy kéo dài bao lâu. Lý Dật mới vỗ tay, nói:

- Tuyệt vời, quả nhiên tuyệt vời... Đại biểu ca quả nhiên là đệ nhất nhân trong Lý Gia, giả làm cái gì cũng giống. Cho dù là giả làm một con chó, cũng vô cùng giống chó, nếu không phải trên người người có y phục, ta còn thật sự tưởng rằng là chó của Lý Gia ta... chỉ bằng như vậy đi, Đại biểu ca sau này cứ đi theo trước ta làm chó đi, còn về cái mạng chó của người, dĩ nhiên ta sẽ giữ lại, thế nào?

Lý Tiều nở ra một nụ cười nịnh bợ, nói:

- Đa tạ Lý Dật Thiếu gia đã tha cho mạng chó của tiểu nhân, đa tạ Lý Dật Thiếu gia đã tha cho mạng chó của tiểu nhân...

Lý Dật gật đầu, nói:

- Nếu như vậy, người hãy rút đi!

Thấy vẻ mặt cuồng ngạo của Lý Dật, Lý Tiều trong lòng cười lạnh một trận.

- Lý Dật à Lý Dật! người cũng chỉ như vậy mà thôi!

Chỉ có điều thái độ trong lòng hãnh dĩ nhiên không thể lộ ra ngoài đến nửa phần, mà vẫn chầm chậm bò trên mặt đất, khi đi qua người Lý Dật, hãnh vẫn còn thè lưỡi ra nịnh bợ, sau đó mới bò chầm chậm đến sau lưng hãnh.

Bò được vài bước, thân hình hãnh khẽ bật dậy, bổ vào người Lý Dật, nguyên khí ngưng tụ ở lòng bàn tay không biết bao lâu chợt bắn ra.

- Chu Tước Hạ cấp, Vô Nha Phá!

Vô Nha Phá, bí truyền của Lý Gia, Đấu kỹ Chu Tước Hạ cấp, ngưng tụ đấu khí toàn thân thành đòn tấn công, khí kinh quy dị, giống như răng của độc xà.

Đấu kỹ này thường chỉ có những người có thân phận trưởng lão trở lên trong gia tộc mới có tư cách tiềm tu nhưng Lý Tiều lại biết chiêu này, hiển nhiên là không hợp quy củ.

Không khí xung quanh phát ra tiếng nổ theo đòn tấn công của Lý Tiều. Quyền phong của hãnh vung tới, trong không khí đã tràn ra một lốc khí nhỏ, tay áo hãnh đã vì chiêu này của bản thân mà toàn bộ biến thành mảnh vụn, quyền chưởng nhìn tựa hồ như lạng lẹ này, lại mang một khí thế kinh người.

- Người lại biết chiêu này?

Lý Dật khuôn mặt vốn đang thản nhiên cũng khẽ biến sắc, lúc này hắn đã thăng cấp Đấu Giả, cảm ứng sự lưu động của thiên địa nguyên khí xung quanh càng mật thiết hơn, vì vậy tuy hắn đã sớm biết Lý Tiều còn chuẩn bị một chiêu để đối phó mình, nhưng lại không ngờ, chiêu này lại mang một uy lực lơ mờ đột phá cấp bậc nguyên khí.

Xem ra Đấu kỹ cao cấp, quả nhiên có đặc sắc riêng của nó, cũng chẳng trách người nào cũng thêm nhỏ giải với Đấu kỹ cao cấp! Có điều...

- Đừng cho rằng chỉ có người mới biết Đấu kỹ mà thôi!

Lý Dật vụt xoay người, thủ chưởng vung ra tóm bắt lấy chưởng của Lý Tiều, đấu khí không ngừng lóe hiện trong chưởng, hình thành một lỗ khí nho nhỏ.

Bùm~~

Trong lúc quyền chưởng chạm nhau, trên bàn tay phải của Lý Dật có một tia đấu khí hắc sắc vụt qua, một luồng thủy triều khí lưu trào tới. Nguyên khí đang xâm nhập của Lý Tiều đã bị hấp hóa thành vô hình, theo đó một tiếng nổ bùm vang lên, rồi chỉ nghe thấy một chuỗi âm thanh ‘rắc rắc’, tay phải của Lý Tiều đã bị cong queo sang một hướng khác, cuối cùng xương cốt nát vụn, một tay bị cong như bánh quai chèo vậy.

- Á~~

Một tiếng kêu thâm thiết kinh thiên động địa vang lên. Lý Tiều dội ngược về sau, chạm vào vách tường mới dừng lại, khóe miệng rỉ máu.

Tay trái của Lý Tiều đã đỡ lấy vai phải, vẻ mặt vì đau đớn mà trở nên dữ tợn vô cùng. Bản thân hắn có thể cảm nhận được rõ ràng, trong cơ thể khắp diên cuồng ấy, xương và kinh mạch ở tay phải của mình đã bị gãy đứt hết, tay phải của bản thân xem như đã bị phế.

Hắn hời hợt kinh ngạc nhìn Lý Dật, chiêu át chủ bài của mình, tự nhận là vô địch thủ với người dưới cấp Đấu Giả, nhưng biểu hiện vừa rồi của

Lý Dật, quả nhiên là...

Hắn nghiêng răng nhìn chăm chặp vào Lý Dật, nói rành mạch từng chữ:

- Hồn đản... Hồn đản... Hồn đản... Sao có thể, sao có thể được, mới ba tháng, ba tháng... Người lại đã là Đấu Giả rồi! Sao có thể như vậy! Sao có thể như vậy!

Lý Dật khẽ thở dài, trong lòng lại cảm thấy vài phần may mắn. Giáo kinh tầng thứ hai của Hồi Phong Chương, mình cũng là lần đầu tiên dùng ra, may mà kết quả vô cùng rõ rệt, chỉ có điều so với hóa kinh tầng thứ nhất, giáo kinh này tuy rằng uy lực kinh người, nhưng phải chịu khí kinh của đối phương xâm nhập cơ thể, cơ hồ có vài phần không thỏa đáng a. Nếu như gặp phải đôi thủ mạnh hơn mình, không thể nào để lúc khí kinh vào cơ thể rồi mới hóa giải khí kinh của đối phương được. E rằng trong một chiêu mình ngược lại còn bị thiệt lớn, xem ra giáo kinh này về sau nếu dùng, còn cần phải thận trọng a.

- Đấu Giả?

Nhìn vẻ mặt kinh ngạc của Lý Tiều, Lý Dật khẽ lắc đầu:

- Đấu Giả, chẳng qua chỉ là một bắt đầu thôi... Con đường cường giả còn dài, người nào có thể hiểu điểm này?

Tựa hồ cảm giác như mình đã nói một câu phí lời, Lý Dật nghiêng đầu nhìn Lý Tiều đang dính, chặt trên tường, thở dài một tiếng, nói:

- Đại biểu ca, nếu ban đầu người yên phận làm một con chó, ta sẽ thật sự tha mạng chó cho người... Nhưng người lại không nghe lời, làm chó vẫn còn muốn cắn ngược lại chủ nhân. Xem ra ta không giết người, cũng không được rồi... Vì vậy xin lỗi nhé, Đại biểu ca...

Dứt lời, tay phải Lý Dật khẽ nâng lên, một luồng đấu khí hắc sắc bắn ra từ ngón tay hắn, phát ra một luồng sát khí kinh người.

Có lẽ đã hiểu rõ, Lý Dật tuyệt đối sẽ không tha mạng cho mình, Lý Tiều ngược lại còn bình tĩnh hơn, hắn liếc nhìn Lý Dật một hồi rồi cười lạnh, nói:

- Người muốn giết ta thì giết đi, dù gì Lý Hàn cũng sắp chết rồi... Sau khi Lý Hàn chết, gia gia tuyệt đối sẽ không tha cho người đâu! Lý Dật a Lý Dật! Lý Tiều ta sẽ đợi người dưới tuổi vàng! Ta chẳng qua chỉ đi trước người một bước mà thôi!

- Uy hiếp ta ư?

Lý Dật cười nhàn nhạt:

- Có điều Đại biểu ca hãy yên tâm, tuy ra biết người là một hảo hán, người không sợ chết một chút nào... nhưng lẽ nào ta lại dễ dàng giết người dễ dàng như vậy? Phải biết rằng người không phải là đám phế vật như Lý Lâm, Lý Hưng kia. Người là cháu trai của Đại trưởng lão a! Người không những còn có thể lợi dụng nhiều, hơn nữa những thứ biết được chắc chắn cũng không ít nhỉ? Ta còn nhiều chuyện còn chưa hỏi người, lẽ nào lại để người chết?

Lý Tiều biến sắc, dường như nghĩ đến điều gì, nguyên khí trào động trên tay trái của hắn, rồi vỗ vào ngực của mình!

Bốp~

Thân hình, của Lý Dật như quỷ mị chớp mắt đã vọt đến người của Lý Tiều, hắn tiện tay vỗ vào vai trái của Lý Tiều, bàn tay hắn nâng lên đã yếu ớt vô lực chúc xuống.

Lý Dật chậm rãi vươn tay kẹp vào cổ của Lý Tiều, lộ ra một nụ cười vô cùng tươi tắn:

- Đại biểu ca... Muốn chết, tưởng dễ lắm sao? Nháy mắt đã kết thúc rồi, nhưng chết thì dễ, sống thì lại càng khó a... Người, có cần thử xem không?

Lý Tiều cười lạnh, liên hồi, lúc này hẳn cũng tự biết không phải là đối thủ của Lý Dật, liền nhắm chặt mắt lại.

Lý Dật nắm bàn tay đang duỗi xuống của Lý Tiều, nhẹ nhàng xoa, vừa nắn vừa xoa, rồi nhàn nhạt nói:

- Đại biểu ca, chúng ta hiện tại chơi một trò chơi thú vị nhé? Bắt đầu từ bây giờ, ta sẽ hỏi người một chuyện, nếu đáp án của người không khiến ta hài lòng, ta sẽ bẻ gãy từng chiếc xương của người... Người đừng bao giờ nghi ngờ ta có thực lực này hay không, bởi vì ném thử điều này, không phải là chuyện thích thú gì đâu.

Lý Tiều mở mắt ra nhìn Lý Dật, lạnh lùng nói:

- Ta khinh!

Lý Dật sắc mặt không hiện ra vẻ gì, chỉ khẽ lắc đầu thờ dãi nói:

- Đáng tiếc rồi, đáp án này ta không thích, Đại biểu ca, xin lỗi nhé!

Trong chốc lát, một âm thanh khiến người khác tê dại chậm chậm vang lên trong gian phòng, Lý Dật cơ hồ đang hưởng thụ chuyện như vậy, hẳn chậm chậm, chậm rãi bé nát vụn một ngón tay của Lý Tiều, thấy đầu hẳn ướt đẫm mồ hôi, đôi môi tái nhợt, mới nói:

- Vậy thì tiếp sau đây, trò chơi hỏi đáp sẽ tiếp tục... Đại biểu ca, ta nghĩ người cũng đã hiểu rồi. Tuy ta thích chơi với người, nhưng cũng không muốn mãi chơi như vậy, vì vậy, xin đừng thử lòng nhẫn nại của ta...

- Câu hỏi đầu tiên, chiêu Vô Nha Phá của người học được từ đâu?

Lý Dật nhàn nhạt nói.

- Diễn Võ Các...

Chần chừ một hồi, Lý Tiều mới khẽ nói tiếp:

- Đại hội Tông tộc năm ngoái, tuy ta không tham gia, nhưng gia gia dựa vào quyền hạn của ông ấy, để ta vào bên trong tìm thấy Đấu kỹ Vô Nha Phá đó. Thế nhưng, ông ấy bắt ta bất luận lúc này cũng không được sử dụng chiêu này.

Lý Dật cười nói:

- Vậy thì người há chẳng phải rất bất hiểu rồi sao, một nỗi khổ tâm của Đại trưởng lão, nghĩ rằng muốn để người sau này có được thân phận Gia chủ đời sau, sau đó quang minh chính đại cho người học bộ Đấu kỹ này, tiếp đó, để người sáng tạo ra một thần thoại của gia tộc đúng không? Chỉ đáng tiếc người không làm được a... Được rồi câu thứ hai, hai người đó, chuyện như thế nào?

Dứt lời, Lý Dật chỉ vào hai hắc y nhân trên đất.

- Hai... hai người đó...

Lý Tiều nuốt nước bọt, thấp giọng nói:

- Đó là gia gia sai tới đối phó người. Nếu người chết, dĩ nhiên sẽ không còn ai tranh giành danh phận Gia chủ đời sau với ta rồi.

- Người của gia tộc chúng ta?

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Có điều nếu ta nhớ không nhầm, gia tộc chúng ta dường như không có ai biết sử dụng Đấu kỹ ẩn thân, vậy hai người đó xem ra đúng là thiên tài a, lại có thể tự mình tìm ra bộ Đấu kỹ đó...

Nhìn bộ dạng nhợt nhèo của Lý Dật, Lý Tiều không biết tại thấy chột dạ trong lòng, hắt hít vào một hơi, vội nói:

- Năm trước, cháu trai của Tam gia gia khi ra bên ngoài lịch luyện, đã có được bộ Đấu kỹ ẩn thân trong một phế tích cổ xưa. Sau đó hẳn

giao cho Tam gia gia. Tam gia gia dùng Đấu kỹ ân thân đó huấn luyện một nhóm tộc nhân...

- Một phế tích cổ xưa? Lý Thần?

Lý Dật nhíu mày, Tam biểu ca trông như không được trọng dụng gì lại có được một cơ hội như vậy?

- Được rồi, vậy thì bộ Đấu kỹ ân thân đó...

Nhìn nhân thần của Lý Dật, đầu Lý Tiều lắc nguầy nguậy, chỉ nói:

- Ta không biết, ta không biết. Gia gia đã nói, bộ Đấu kỹ đó khi tu luyện phải trả giá quá đắt, vì vậy trong gia tộc chỉ có mấy người dòng tộc của Tam gia gia mới tiềm tu chiêu này, muốn dùng làm sát chiêu vào lúc quan trọng nhất thôi!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Sao Có Thể Bỏ Được

Q.1 - Chương 47: Sao Có Thể Bỏ Được

Lý Dật nhìn chăm chăm vào Lý Tiều một hồi rất lâu, dường như đã xác định hẳn không gạt mình, mới nhàn nhạt gạt đầu:

- Được rồi, vậy thì câu tiếp theo... Vừa rồi người nói phụ thân đại nhân sống không còn lâu nữa, rốt cuộc là ý gì, giải thích một chút đi?

Sắc mặt của Lý Tiều nhả lại, sau đó lại cười lạnh, nhưng nhìn thấy nhân thần vô cùng bình tĩnh của Lý Dật, cả người hần run lấy bối, rồi mới nuốt cơn cười lạnh xuống, giọng nói chát chúa:

- Chuyện này nói cho người cũng không sao. Lý Hàn... Không... Là Gia chủ đại nhân. Gia chủ đại nhân đêm nay đã được hẹn làm khách ở Mạc Gia sơn trang, trên danh nghĩa là thương lượng chuyện hôn sự của người và Mạc Gia Đại tiểu thư, coi như là giải quyết chuyện ba tháng trước, nhưng trên thực tế...

Thoáng nhìn vẻ mặt âm lạnh, của Lý Dật, Lý Tiều nuốt nước bọt, tiếp đó nói:

- Trên thực tế, Mạc Gia đã lập ra kế hoạch, nếu lần này Gia chủ đại nhân đi, tuyệt đối sẽ không thể trở về...

Lý Dật hừ một tiếng, nhàn nhạt nói:

- Ta nghĩ, không phải là Mạc Gia lập ra kế hoạch, mà là mấy vị trưởng lão của Lý Gia chúng ta đã có thỏa thuận gì đó với Mạc Gia. Còn về tính mạng của phụ thân đại nhân, chỉ là một phần trong kế hoạch của họ thôi... chỉ có điều, phụ thân đại nhân là nhân vật thế nào, há lại bị mấy lão bất tử kia tính toán được? Kết quả thế nào, còn rất khó nói!

Lý Tiều cơ hồ như nhớ ra điều gì, chợt gật đầu nói:

- Đúng vậy, Gia chủ đại nhân quả thực rất lợi hại, ta nghĩ ông ấy sớm đã biết rõ các gia gia rốt cuộc muốn làm gì... Thế nhưng, ông ấy lại quên mất một chuyện, các gia gia cũng không hề ngốc, tại sao lại dễ dàng bị Gia chủ đại nhân nhìn ra như vậy. Phải biết rằng, sự phản bội có thể nhìn thấy hoàn toàn không đáng sợ, chỉ có sự phản bội không thể nhìn thấy mới là đáng sợ nhất!

- Ồ?

Lý Dật như cười như không nhìn Lý Tiều:

- Xem ra Đại biểu ca người đúng là thông minh a, lại có thể nói ra được lời này, chỉ bằng người nói cho ta biết, cái gì là sự phản bội nhìn thấy được, còn cái gì là sự phản bội không nhìn thấy được đi, thế nào?

Lý Tiều lắc đầu. nói:

- Ta cũng không rõ rốt cuộc là ý gì, có điều, đây là gia gia nói như vậy.

- Thật không?

Lý Dật đưa tay lên sờ mũi:

- Xem ra chỉ có đích thân đi đến Mạc Gia một lần, mọi người mới có thể biết, cái gì gọi là sự phản bội không nhìn thấy được, đúng không... Vậy thì Đại biểu ca, hôm nay phiền người đi cùng ta một chuyến rồi, chỉ có điều trước khi đi, để bảo đảm an toàn... Ta vẫn phải phế người đã...

Lời nói này của Lý Dật khiến sắc mặt của Lý Tiều biến đổi, hắn vội lắc đầu, nói:

- Đừng mà! Đừng mà! Đừng mà! Lý Dật Thiếu gia! Lý Dật Thiếu gia! người cứ giết chết ta đi, người giết ta đi!

- Giết người? Sao có thể chứ? Đại biểu ca, người là tấm bùa hộ thân lớn nhất lúc này của ta a, sao ta lại nỡ giết người chứ?

Lý Dật vỗ tay, tay phải chậm chậm ấn vào đan điền của Lý Tiều, nhàn nhạt nói:

- Nếu như ta không nhớ nhầm, chỉ cần khí hải của người bị nát, thì cả đời này của người sẽ không thể nào hấp thu thiên địa nguyên khí để tẩy tủy kinh mạch, đó là phế người rồi chứ?

Lý Tiều chỉ không ngừng lắc đầu, nhần thần tràn đầy sự tuyệt vọng.

Dù gì, nếu như Lý Dật không giết hắn, vậy thì có lẽ hắn còn có cơ hội, nhưng nếu Lý Dật trực tiếp phế hắn, vậy thì đối với người có dã tâm trùng trùng như hắn mà nói, cho dù có sống tiếp, cũng còn đau khổ hơn là chết.

Lý Dật nhìn bộ dạng của Lý Tiều, chần chừ trong chốc lát, sau đó vỗ vài cái vào khí huyết ở ngực hắn, tạm thời phong bế nguyên khí trong cơ thể hắn, rồi lắc đầu nói:

- Thôi bỏ đi.

Lý Tiều khẽ sững người, vội vàng nói:

- Đa tạ Lý Dật Thiếu gia! Đa tạ Lý Dật Thiếu gia!

- Người không cần cảm tạ ta.

Lý Dật lắc đầu:

- Ta không động vào người, không phải vì ta không dám, mà ta ta bất chợt cảm thấy, một

người khác ở đây có tư cách hạ thủ người hơn ta. Còn về việc nàng ta sẽ làm thế nào, ngay cả ta cũng không biết.

Lý Tiều khẽ biến sắc, vẫn chưa kịp nói gì. Lý Dật đã vỗ tay nhàn nhạt nói:

- Na Na muội muội, nếu đã xem đủ rồi, ta nghĩ người có thể xuống được rồi. Đêm tối gió lạnh, ở lâu bên ngoài cũng không tốt lắm a!

Một đạo thân ảnh lam sắc nhạt chậm chậm bước vào từ ngoài cửa, mùi hương thoang thoảng trên người Lý Na Na dường như không bị ảnh hưởng của mùi máu tanh ngập tràn khắp gian phòng. Nàng nhẹ nhàng bước vào, bước chân khẽ bước qua khẽ hở của vũng máu, không hề chạm chút máu nào, thân hình phiêu dật giống như một con huyết hồ điệp.

Nàng từ từ bước tới trước mặt Lý Tiều đang mềm nhũn tê dại người, nhẹ nhàng ngồi xuống, ánh mắt ôn hòa nhìn Lý Tiều, rồi nhẹ than, nói:

- Lý Tiều ca ca, sao người lại rơi vào đến bước này, không phải người luôn tự phụ là đệ nhất nhân trong tiểu bối Lý Gia sao? Sao hôm nay ngay cả một tên phế vật như Lý Dật cũng không đối phó được?

Thấy Lý Na Na xuất hiện. Lý Tiều dường như thấy được tia hy vọng cuối cùng của mình, hân hoan nước bọt, vui mừng nói:

-Na Na! Là nàng! Là nàng ư! Quá tốt rồi, nàng không sao! Ta còn cho rằng nàng đã chết trong tay tên tiểu quỷ kia rồi, không ngờ nàng vẫn bình an vô sự, quả thực quá tốt rồi.

Lý Dật ở bên cạnh chợt cười lạnh một tiếng. Lý Tiều bất chợt run bắn người, cơ hồ lúc này mới nhớ ra, tên tiểu quỷ trong miệng hắn nói, đang ở ngay bên cạnh mình.

Lý Na Na chậm rãi lắc đầu, bàn tay trắng ngần như ngọc của nàng chỉ vào khuôn mặt của Lý Tiều, khẽ lướt qua:

- Lý Tiều ca ca, trong mắt ta, người là trời, là đất, là tất cả của ta... Vì người, thậm chí ta đã mấy lần bỏ đi cơ hội đi Học viện La Lan tiến tu. Ta luôn nghĩ, chỉ có như vậy, khoảng cách của ta và người sẽ không quá lớn, có lẽ như vậy, chúng ta mới có một tương lai... nhưng không ngờ, trong mắt người, ta chỉ là một kẻ ngu ngốc a!

Lý Na Na tự cười chế giễu mình, tình ý trong ánh mắt dần dần đã biến thành âm lạnh, nàng nhìn ba tên tộc nhân bị thảm tử dưới tay Lý Dật, lạnh lùng nói:

- Nếu bản thân người muốn làm nhục ta, ta cũng không trách người... Ai bảo ta lại yêu người như vậy? Nhưng người lại tìm mấy tên phế vật kia đến, muốn cùng vũ nhục ta... Lý Tiều ca ca, người cũng độc ác lắm!

Lý Tiều run bắn người, hắn cố sức nặn ra một nụ cười:

- Na Na... Na Na... Đó đều là đùa, chỉ là đùa mà thôi. Lý Tiều ca ca thương nàng như vậy, sao có thể nở chữ? chỉ cần, chỉ cần hôm nay nàng cứu ta khỏi nơi này, vậy thì sau này ta nhất định sẽ đối xử tốt với nàng, ta xin thề, ta xin thề trước các Chư Thiên Đẩu Thần!

- Thật sao?

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Lý Na Na hiện ra một nụ cười nhàn nhạt:

- Vậy thì vì câu nói này của người, thật sự ta phải cứu người ra rồi!

Câu nói này của Lý Na Na đã khiến Lý Tiều đang rơi vào bi kịch cuồng vui trong lòng, nhân thần của hắn liếc về Lý Dật ở bên cạnh, sự phẫn hận không thể che đậy trong mắt:

- Lý Dật! Việc ngươi làm hôm nay, sau này Lý Tiều ta nhất định sẽ trả gấp trăm gấp nghìn lần!

Nhìn thái độ của Lý Tiều, Lý Dật bất giác phải đưa tay sờ mũi. Tên phế vật quả nhiên là phế vật a, ngay cả tình hình của mình cũng không biết rõ, còn nghĩ đến chuyện báo thù?

Nhìn bộ dạng cổ quái của Lý Dật, Lý Tiều chợt sửng người, bỗng nhiên dường như đã hiểu ra điều gì, hắn ra sức giơ tay nắm lấy cổ tay của Lý Na Na, vội nói:

- Na Na, có phải gã đó cũng đã bắt nàng không, nếu phải thì nàng mau chạy đi! Đừng lo cho ta nữa!

Hình tượng của hắn thay đổi lớn, trông cũng có mấy phần giống một nam tử hán tự mình chống đỡ nguy hiểm.

Nhưng Lý Na Na lại nhú mày một cách căm ghét, rút bàn tay ra khỏi tay của Lý Tiều, nàng quay đầu nhìn Lý Dật, nhàn nhạt nói:

- Lý Tiều thật sự giao cho ta xử trí sao?

Lý Dật gật đầu nói:

- Cứ tự nhiên.

Lý Na Na gật đầu, nàng quay đầu nhìn sắc mặt của Lý Tiều, chợt đưa tay ra sờ đầu hắn, mỉm cười nói:

- Lý Tiều ca ca, vừa rồi lúc ngươi làm chó không phải làm rất tốt sao? Có điều làm chó cho Lý Dật biểu ca, quả thực đã làm nhục thân phận của

người, chỉ bằng bắt đầu từ ngày hôm nay, người sẽ làm chó của Na Na ta đi.

- Được, được...

Lý Tiều nghiêm mặt. vội nói:

- Chỉ cần, chỉ cần nàng có thể cầu xin tiểu tử kia tha cho ta, vậy thì nàng muốn ta làm chó, thì ta sẽ làm chó...

Dường như lúc này, Lý Tiều mới hiểu, trong hai người Lý Dật và Lý Na Na, ai nói cũng như nhau, cũng không biết hấn thật sự ngốc như vậy, hay là cố ý giả vờ ngốc.

Lý Na Na lộ ra một nụ cười ngọt ngào trong sáng như một đóa hoa bách hợp. nói:

- Nói như vậy, Lý Tiều biểu ca, người đồng ý rồi?

- Đồng ý! Đồng ý!

- Quyết không hối hận?

- Quyết không hối hận!

- Vậy thì Na Na sẽ thành toàn cho người!

Theo một tiếng thở dài, thủ chương của Lý Na Na đã đặt vào vị trí đàn điền khí hải của Lý Tiều, phát ra một tia quang mang chói mắt.

Lý Tiều kêu thảm một tiếng, giống như con vịt bị bóp cổ. Quang mang ở vị trí đàn điền nhật dần đi, tiếng kêu khắc khắc của hấn cũng ngừng lại, cả người giống như trong chớp mắt đã già đi mấy tuổi, sắc mặt càng lúc càng tiều tụy.

Vừa rồi Lý Na Na đã đánh vỡ đàn điền khí hải của hấn, nguyên khí mà hấn cực khổ tu luyện ra lúc này đã tiêu tán sạch, kiếp này sẽ không bao

giờ còn cơ hội tu luyện lại nữa. Từ đây, Lý Tiều chính là một người bình, thường, không thể đứng vào hàng ngũ cường giả nữa.

- Lý Na Na... Ly Na Na... Người hay! Người hay lắm!

Lý Tiều bất chợt hét lên như bị phát cuồng:

- Ta biết rồi! Ta biết rồi! Người nhất định là gian tình của tên hỗn đản kia! Chẳng trách! Chẳng trách! người bán đứng ta! Người hãm hại ta! Lý Na Na... Chỉ cần Lý Tiều ta còn sống một ngày, vậy thì ta sẽ nghĩ ra tất cả mọi cách để báo thù người! Người hãy đợi đấy cho ta!

Bốp~~

Lý Na Na tát một cái, khiến nửa câu nói sau của Lý Tiều bị nuốt trôi vào bụng hẳn, rồi lại đánh ngược tay một cái tát nữa, đã đánh hẳn ngất đi. Lý Tiều đáng thương, không dễ gì mới khôi phục lại khuôn mặt như xưa, lúc này lại một lần nữa bị sưng lên như đầu heo.

- Con nhỏ này khủng khiếp thật...

Giọng nói của Xà Tôn Giả vang lên trong đầu Lý Dật, nghĩ lại hành động của Lý Na Na, khiến lão quái vật tuyệt thế như hẳn cũng phải có mấy phần cảm thán.

Lý Dật cũng đưa tay sờ mũi, xem ra sau này đắc tội với người nào cũng được, nhưng đừng bao giờ đắc tội với nữ nhân... Nữ nhân mà phát điên lên, còn khủng khiếp hơn trong tưởng tượng của người gấp trăm lần, gấp ngàn lần...

Lý Na Na đã chậm rãi đứng dậy, nàng không còn để ý đến Lý Tiều, mà nhãn thần nhìn sắc mặt của Lý Dật khẽ than, nói:

- Lý Dật ca ca, lần này thật sự may là có người, nếu không kết cục của Na Na chắc chắn sẽ không thể thảm hơn... Na Na hôm nay đã biết ai đối với ta tốt, ai đối tệ với ta... Vì vậy, nếu Lý Dật ca ca không ghét bỏ...

Lý Dật bị hai câu Lý Dật ca ca của Lý Na Na làm cho tê dại người, lúc này tuy miếng mồi ở ngay trước mắt, liên miêng gọi ca ca, nhưng cho dù Lý Dật có một trăm lá gan, hăn cũng không dám lại động vào người Lý Na Na đến nửa phần, người nữ nhân này, quá thực là... khủng khiếp...

Có điều chuyện này, cũng không tiện từ chối ngay trước mặt. Lý Dật chỉ hừ một tiếng, lắc đầu nói:

- Na Na muội muội, lúc này không phải lúc nói nhiều, bất luận thế nào ta cũng phải đi đến Mạc Gia một chuyến... Người đi cùng ta chứ? Hay là tìm nơi nào trốn một đêm? Ta nghĩ đến ngày mai, tất cả đã có định cục rồi, nếu như mấy lão bất tử kia không chết, người cứ đi tìm một nơi để trốn đi.

Lý Na Na nhàn nhạt nói:

- Tính mạng này của ta cũng là được Lý Dật ca ca cứu, nếu như Lý Dật ca ca đã muốn đi Mạc Gia một chuyến, Lý Na Na ta dĩ nhiên cũng sẽ theo đến cùng. Lý Dật ca ca xin yên tâm, nếu như Lý Na Na liên lụy người rút lui, người cứ bỏ mặc ta lại đi.

Trong lòng Lý Dật chỉ biết cười khổ một trận. Nếu mình thật sự mang tiểu nha đầu này đi Mạc Gia, nửa đường lại khiến bản thân nàng ta tìm đến cái chết, vậy thì e rằng người đầu tiên đánh chết mình, chính là người cha tiện nghi của mình rồi.

Nghĩ tới đây, Lý Dật chỉ có thể lắc đầu, nói:

- Không được, người cứ ở sau lưng ta giúp ta cầm vũ khí đi. Hôm nay xem ra không đem hết kho vũ khí của Lý Gia đi, thì sẽ không đủ để ta dùng rồi. Còn về con chó của người, cũng tiện thể mang theo đi, cho dù thế nào, hăn cũng là tấm bùa hộ thân lớn nhất của chúng ta lần này a...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mẹ Người Gọi Người Về Ăn CƠM

Q.1 - Chương 48: Mẹ Người Gọi Người Về Ăn CƠM

Mạc Phủ nằm ở phía tây Vạn Triều Thành, vừa đứng đối diện với đại viện Lý Gia từ phía xa. So với hành vi bá đạo Lý Gia chiếm cứ hậu sơn của Vạn Triều Thành, phủ viện của Mạc Phủ ở thành tây lại hiện ra vài phân mộc mạc đơn sơ.

Chỉ có điều, trong Vạn Triều Thành mà tắc đất là tắc vàng này, diện tích đất chiếm của Mạc Gia kỳ thực lại lớn hơn Lý Gia, chỉ là Mạc Gia nổi lên khá muộn, khi bắt đầu phát triển. Lý Gia và Long Gia đã chiếm cứ hết phần đất tốt nhất trong thành này, vì vậy việc định cư ở thành tây, cũng chỉ là một việc bất đắc dĩ.

Nhưng dù là vậy, trên mấy con phố gần Mạc Phủ, người bình thường lại không dám bước vào cho dù là nửa bước. Việc này tuy khoa trương, nhưng trong Vạn Triều Thành cũng được mặc nhận như vậy.

Cổng chính của Mạc Phủ đối diện là một quảng trường lớn, lúc này trên quảng trường đang đốt lên một đuốc lửa khổng lồ, chiếu sáng xung quanh. Có một đội thân vệ của Mạc Gia đang không ngừng tuần tra, ánh mắt của họ thỉnh thoảng lại nhìn về hướng Mạc Phủ. Có thể nghe thấy một trận cười loáng thoáng vang lên, cơ hồ trong Mạc Gia đang mờ một yến hội lớn gì đó.

Thân vệ đang tuần tra ai cũng hiện ra vẻ mặt ao ước, một tên trong số đó thở dài, nói:

- Thật xúi quẩy, Mạc Phủ chúng ta hiếm khi bày đại yến như vậy, người của Lý Gia và Long Gia đều đã đến hơn nửa, như vậy mà chúng ta lại vô duyên được gặp, lần sau không biết phải đợi đến lúc nào.

Một người nhìn trông ra dáng đội trưởng quay đầu liếc mắt nhìn hẳn, quát:

- Ngậm miệng! Hôm nay chúng ta được sắp xếp tuần tra, không có tư cách oán trách. Nếu người thật sự muốn gặp, đợi sau khi thay ban, ta đưa

người đến Thiên Hương Lâu xem xem, để người biết cái gì gọi là tửu yến.

Những thân vệ này hiển nhiên đều biết Thiên Hương Lâu là chỗ nào, nghe thấy câu nói này của đội trưởng, người nào cũng đều khẽ cười.

Một thân vệ khác sau khi cười, rồi nói:

- Hôm nay Nhị Thiếu gia cũng không biết là gặp chuyện gì vu! lại phát cho mỗi người vài kim tệ. xem ra đội trưởng còn được thưởng nhiều hơn, buổi yến tiệc hôm nay, chắc chắn sẽ được no bụng rồi.

Những người khác nghe thấy vậy, đều trầm trồ khen ngợi, đội trưởng đó nghe thấy vậy, cũng chỉ có thể biết cười khổ lẫn đầu.

Đúng lúc này, chợt nghe thấy một tràng cười lạnh lẽo theo làn gió vang lên từ phía xa. Một thiếu niên chừng mười lăm, mười sáu tuổi, toàn thân mặc đồ trắng tinh, chấp tay như đang dạo bước trong hoa viên, chậm rãi thả bước về hướng cửa chính bên cạnh quảng trường.

Thân vệ trong đội tuần tra đưa mắt nhìn nhau, ai nấy cũng hết sức kinh ngạc. Nhiều năm như vậy rồi, họ vẫn chưa thấy ai xuất hiện trước cửa Mạc Phủ như vậy.

Tên đội trưởng kia cũng có vài phần hiểu biết, hẩn nhìn ra người đến tuy nhỏ tuổi, nhưng khí độ lại bất phàm, thị ý các thân vệ thuộc hạ lui ra, rồi trầm giọng quát:

- Người đến là ai! Người có biết bên trong đây là địa giới của Mạc Gia, nếu người không có phận sự, xin mời đi cho! Hôm nay Mạc Gia chúng ta mở đại yến. chúng ta không muốn giết người.

Bạch y thiếu niên dường như nghe thấy câu nói của tên đội trưởng, chỉ khẽ lắc đầu, nhàn nhạt nói:

-Na Na muội muội, chi bằng chúng ta cứ bắt đầu từ đây đi... Dù gì một khi đi vào, chắc chắn là núi xác biển máu, nhiều thêm một đám cũng

không sao.

Hắn vừa dứt lời, mọi người mới nhìn thấy bóng dáng của một thiếu nữ mặc y phục lam sắc nhạt đi đằng sau hắn. Khuôn mặt của thiếu nữ vô cùng xinh đẹp, nụ cười nhàn nhạt trên khuôn mặt khiến người khác phải mê say. Nhưng không biết tại sao, người thiếu nữ khí chất như một tiên nữ này, lúc này trong tay lại dắt theo một sợi dây cũ kỹ, một đầu khác của chiếc dây thừng đang trói một người, người này tay trái bị buộc sau lưng, tay phải lại duỗi thẳng xuống một cách quý dị, trên đầu chụp một tấm vải đen, cả người treo đầy các loại vũ khí.

Ba người này, thật vô cùng quý dị.

Thiếu nữ đó nhìn cục diện trước mắt, rồi khẽ lắc đầu nói:

- Ta nói ngầm lên vào đi, người lại không muốn. Cho dù người đã thắng cấp Đấu Giả, cũng không có nhiều sức để lãng phí như vậy chứ.

- Không sao.

Bạch y thiếu niên lộ ra một nụ cười rạng rỡ:

- Nếu như chúng ta đến làm khách, dĩ nhiên phải đi vào quang minh chính đại rồi, há lại có hành vi của kẻ tiêu nhân chứ? Huống hồ, dám phế vật trước mặt, cũng không mất đi bao nhiêu sức lực của ta, người đưa kiếm đây!

Thiếu nữ khẽ thở dài, nhưng nàng vẫn ngoan ngoãn rút một thanh trường kiếm trên người của kẻ bị trói kia quăng vào tay của thiếu niên, thấp giọng nói:

- Cẩn thận nhé.

Ba người cổ quái này, dĩ nhiên chính là Lý Dật, Lý Na Na, và cả Lý Tiều

- kẻ lúc này đã nhận làm chó.

Lý Dật tiếp lấy trường kiếm cầm trong tay, khẽ búng ngón tay lên phía trên, nghe thấy tiếng ngân, hần mới thở dài nói:

- Binh khí cấp ba, quả nhiên là sắc bén, vậy thì mời chư vị hãy thử kiếm cho ta đi!

Đội thân vệ của Mạc Gia nhìn thấy cảnh tượng này, đều rất đổi ngạc nhiên, sau đó lại cất tiếng cười lớn, một người trong đó như có lòng tốt, vừa cười vừa nói:

- Tiểu tử, nếu chỉ là một Đấu Giả thì về nhà uống sữa đi! Phải biết rằng đại gia chúng ta ai cũng là Đấu Giả, còn về tiểu cô nương đằng sau người thì có thể ở lại, các thúc thúc mời nàng ta ăn kẹo, ha ha ha ha...

Lý Dật khẽ lắc đầu, lăm băm nói:

- Chết đến nơi rồi còn không biết sao? Đáng thương, đáng thương...

Dứt lời, hần nhắc trường kiếm trong tay, thả bước đi đến đội thân vệ.

- Người rốt cuộc là ai!

Người đội trưởng ấy vẫn còn có chút nhãn lực, Lý Dật đã khiến cho hần dâng lên một cảm giác nguy hiểm mờ ảo, hần không nhìn được thấp giọng hỏi.

Thế nhưng thứ trả lời hần lại là một đạo kiếm quang, trên kiếm quang thậm chí không có chút đấu khí nào, chỉ là mũi kiếm vốn rất nhỏ, chợt xuất hiện ngay trước mắt tên đội trưởng. Khi hần vẫn còn chưa kịp kêu thảm thì lưỡi kiếm đã 'phụt' một tiếng đâm vào trong cổ họng của hần.

Từ từ rút ra trên cổ họng của thi thể trước mặt. mặc cho máu tươi đỏ thẫm vẩy lên bộ y phục trắng tinh của mình, Lý Dật quay người nhếch miệng cười nhìn đội thân vệ, nói:

- Đây là người đầu tiên! Người tiếp theo là ai?

Một nhát kiếm như quỷ mị vừa rời của Lý Dật, khiến đám thân vệ còn lại phải há mồm trợn mắt, thế nhưng cũng chỉ là trong chốc lát mà thôi, họ nay lập tức rút binh khí bên hông lao vào Lý Dật.

Lý Dật khẽ nheo mắt lại, nụ cười trên khuôn mặt càng lúc càng tươi, đối mặt với đám thân vệ này, hẳn không thêm dùng đến Đấu kỹ. Trường kiếm trong tay vừa nhấc lên, đã chém nghiêng về một phía, tên thân vệ đang chuẩn bị dùng Đấu kỹ chỉ cảm thấy trước mắt đỏ rực, đường kiếm đã đâm đúng vào mi tâm của hắn.

Lúc này, đã có bảy, tám đường kiếm cùng chém về phía Lý Dật. Trên lưỡi kiếm đấu khí vụt hiện, hiển nhiên đám thân vệ này đã dùng được Đấu kỹ, nhưng Lý Dật chỉ khẽ lắc đầu, thân hình không lui mà tiến, chớp mắt đã lao vụt vào bên trong vùng dao quang kiếm ảnh.

Trường kiếm trong tay hắn khẽ co lại, đã quăng đúng vào mặt của một tên thân vệ, sau đó lại vung ngược tay kiếm, ngay lập tức hai chiếc đầu lớn bay lên không trung. Ba bốn người còn lại lúc này đã kề sát vào nhau, trường kiếm trong tay Lý Dật tiện đà chém ra, hiếm khi phải dùng đến vài phần đấu khí, trường kiếm ngay lập tức như thiểm điện đâm vào cơ thể, chớp mắt đã xuyên qua mấy tên thân vệ còn lại giống như một chuỗi kẹo hồ lô.

Chỉ trong nháy mắt, mười tên thân vệ đã toàn bộ chết trong tay của Lý Dật. trong đám người lại không có một ai ngăn chặn được một chiêu nửa thức của hắn.

Rút chiếc khăn tay từ từ lau sạch sẽ máu trong lòng bàn tay. Lý Dật mới quay đầu cười với Ly Na Na, nói:

- Ngươi người cái gì? Đây chẳng qua chỉ mới là bắt đầu thôi, hiện tại ngươi đã không theo được, lát nữa ta lại không bảo vệ được ngươi đâu.

Ly Na Na mỉm cười ngọt ngào, nhưng trong lòng sự kinh ngạc lại khó có thể dùng lời nói để hình dung, trên Đại Lục Đấu Thần không phải không có chuyện một chiêu diệt địch, nhưng tình hình đó thường đều là một

bên sử dụng Đấu kỹ cường đại, khiến đối thủ hoàn toàn không thể chống đỡ.

Thế như giống như Lý Dật, ngay cả một chút đấu khí cũng không dùng, thân hình như quỷ mị xuyên vào trong đám người, chớp mắt đã diệt toàn bộ đối phương, tình hình như vậy dường như chưa từng nghe qua.

Tuy rằng Lý Na Na biết. Lý Dật lúc này đã thăng cấp Đấu Giả... Nhưng những tên thân vệ này có người nào không phải là Đấu Giả? Cho dù Công pháp và Đấu kỹ của họ tu hành đều thô tục khó nhìn, nhưng cũng không đến nỗi kém đến mức đó chứ?

Phải biết rằng, đây chính là thân vệ của Mạc Gia!

Chỉ có điều Lý Dật đã không cho Lý Na Na cơ hội để tiếp tục kinh ngạc, hẩn nhắc một cây trường thương ở trên đất, tiện tay cầm, rồi đi thẳng về hướng cửa chính của Mạc Gia.

Vì đám thân vệ của Mạc Gia chết quá đột ngột, không có người nào có thời gian đi thông báo vào trong Mạc Phủ, nếu như không phải vậy. Lý Dật muốn bước tới cánh cửa của Mạc Phủ, chắc chắn cũng sẽ không dễ dàng như vậy.

Cổng chính của Mạc Phủ vô cùng lớn, trên bậc thang cao ngất, hai bên còn có hai pho tượng Ma thú không biết tên, nhưng lại vô cùng uy nghiêm. Có lẽ vì đang mớ đại yến. lúc này cánh cổng chính của Mạc Gia hơi mở rộng, hai bên đều có hai thân vệ đứng đó, chỉ có điều ánh mắt của họ đều nhìn về bên trong Mạc Phủ.

Lý Dật chậm rãi bước tới ngoài cửa. trường thương trong tay chúc xuống mặt đất, bốn tên thân vệ vốn nên phải cảnh giác, lúc này lại không hề để ý đến mình, điểm này khiến Lý Dật cảm thấy gượng gạo. hẩn khẽ ho khan một tiếng, mới nhàn nhạt nói:

- Chư vị...

Bốn thân vệ cùng lúc quay đầu lại, hiển nhiên sắc mặt còn mờ mịt, không biết người này làm thế nào lại đột ngột xuất hiện ở đây? Mấy tên phế vật đang tuần tra kia tại sao lại không thông báo một tiếng? Lẽ nào đều chết hết cả rồi?

Ý niệm này của họ còn chưa dứt, Lý Dật lại càng gượng gạo ho thêm một tiếng, nhàn nhạt nói:

- Chư vị, mẹ các người đang gọi các người về ăn cơm kìa!

Lời nói vừa dứt, trường thương trong tay Lý Dật quét ngang, đập ngay vào đầu gối của tên thân vệ đầu tiên bên tay phải. Tên thân vệ này hự một tiếng rồi thân hình quỳ xuống, hắn còn chưa kịp kêu, Lý Dật đã nâng đùi huých vào ngực hắn, một búng máu lớn phun ra, tên thân vệ vẫn chưa kịp chạm đất, đã chết tươi ở trong không trung.

Bốn tên thân vệ ở cánh cổng chính này hiển nhiên lợi hại hơn đám thân vệ tuần tra lúc trước vài phần. Gặp phải chuyện đột biến phản ứng cũng nhanh hơn vài phần, một người trong số đó ngay lập tức lao vào trong phủ, hai người còn lại cùng lúc rút trường kiếm bên hông lao bỏ vào Lý Dật.

Lý Dật khẽ nghiêng đầu, cơ hồ có vài phần nghi hoặc, nói:

- Thực sự chạy về nhà ăn cơm sao? Vậy Thiếu gia ta tiễn người một đoạn!

Trường thương trong tay hắn được ném lên, thân hình vọt chuyển, một chân đá vào cuối đuôi thương, trường thương lơ lửng trong không trung ngay lập tức giống như một mũi tên bắn ra khỏi nỏ, xuyên, qua ngực của người đang chạy khỏi, cắm thẳng người hắn vào trên một vách tường.

Lý Dật đáp người xuống đất, tay phải vọt vươn ra như thiểm điện, đặt ngay vào vết hầu của người góc bên phải; cả người huých đến, bả vai đụng vào ngực của đối phương. Nghe thấy tiếng xương gãy, hắn mới hài

lòng gật đầu, tiện tay đoạt lấy trường kiếm trong tay người đó rồi đâm thẳng về phía sau.

Một âm thanh nặng nề vang lên, trường kiếm của người phía sau rơi xuống đất, tay hãn nan rây muốn ấn vào cổ họng mình, nhưng nào biết từ lúc nào đã có một thanh trường kiếm, bọt máu nhỏ không ngừng chảy ra, nhưng hãn ngay cá tiếng kêu thảm cũng không thể nào phát ra.

Lý Dật khẽ lắc đầu, trong lòng cũng không có cảm giác gì đặc biệt, vào lúc hãn khôi phục lại mười thành thân thủ của kiếp trước, hãn đã hiểu, những Đấu Giả vẫn chưa thể ngừng kết thành Sa y Đấu khí, ở trước mặt mình chỉ giống như loài kiến hôi. Trừ khi Công pháp Đấu kỹ của hãn tu luyện đều từ cấp Chu Tước trở lên, nếu không ở trước mặt mình, vốn chẳng thể nào địch lại.

Khẽ vỗ tay một cái, đẩy hai cái xác đang mềm oặt bên cạnh mình ra, Lý Dật cười lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói:

- Đua thương!

Hai trận chém giết ở cửa chỉ là món khai vị, muốn cứu được Lý Hàn, cơ hồ con đường phải đi vẫn còn dài.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đại Sảnh Mạc Gia

Q.1 - Chương 49: Đại Sảnh Mạc Gia

Trong Mạc Phủ vẫn rất náo nhiệt, dường như chuyện cái chết của bốn thân vệ ngoài cửa chỉ là một viên đá ném xuống biển, không thể gây ra một cơn sóng lớn nào.

Lý Dật trong tay lại cầm trường thương, mũi thương chậm chậm kéo lê trên đất, không ngừng phát ra tiếng 'xèn xẹt', theo tiếng âm thanh phát ra, trên mặt đất bắn ra những tia lửa nhỏ, kích thích đôi mắt của người khác.

Một thị nữ mặt đầy hoảng hốt bước qua trước mặt hân, nhàn thần đột nhiên nhìn thấy máu tươi trên người hân, người thị nữ kêu hãi hùng một tiếng, trợn ngược hai mắt rồi ngất đi.

Lý Dật mỉm cười, nhàn nhật nói:

- Ta lại đáng sợ như vậy sao?

Ly Na Na phía sau nở một nụ cười ám muội, nhưng lại đẹp mê người:

- Lý Dật ca ca người không những không đáng sợ, mà còn vô cùng thu hút người khác nữa kìa!

Hồi đáp nàng chỉ là một tiếng cười khỗ, sau đó Lý Dật vỗ tay, trầm giọng nói:

- Na Na muội muội, lui về sau đi, người của Mạc Phủ tới rồi...

Theo tiếng cười vang, phía trước chợt có mấy mươi người cùng lúc lao ra, chặn lại đường đi của Lý Dật. Người dẫn đầu thân mặc chiếc áo bào hoa lệ. phía góc áo còn thêu hoa văn khéo léo, trên người hân cơ hồ còn phảng phất mùi rượu, tay đeo một đôi găng màu trắng, nhàn thần nhàn nhật nhìn về Lý Dật, rồi lắc đầu nói:

- Ta còn tưởng là ai dám đến Mạc Gia chúng ta ra oai, thì ra là Thiếu gia của Lý Gia. Như vậy cũng tốt, ta vốn còn định đích thân đi đến Lý Gia mời Đại Thiếu gia đến, nếu như Đại Thiếu gia không mời tự đến, vậy thì cũng đỡ tốn thời gian cho ta.

Dứt lời, hân tùy tiện xua tay, trầm giọng nói:

- Đưa Đại Thiếu gia đến tiền sảnh, ta nghĩ Lý Gia chủ cũng đợi hân rất lâu rồi. Có điều phải chú ý kỹ, đừng bao giờ tổn thương đến một cọng tóc của Đại Thiếu gia, bằng không Lý Gia chủ sẽ đau lòng đấy!

Mấy mươi thị vệ cùng ứng tiếng, lúc này chuyện ở trước cửa Mạc Gia sớm đã truyền vào tai họ, họ dĩ nhiên sẽ không cho rằng vị Lý Thiếu gia người đầy sát khí này sẽ ngoan ngoãn buông trường thương trong tay xuống, càng huống hồ cho dù muốn buông, đám thân vệ này có đồng ý hay không còn rất khó nói!

Không biết ai lại cười lạnh, đấu khí trên thanh trường kiếm trong tay tràn ra, đã lao vút đến Lý Dật. Theo động tác của hắn, mấy mươi thân vệ cơ hồ cùng lúc bổ tới, trong chớp mắt, ánh sáng đấu khí đẹp hoa mỹ cơ hồ đã chiếu sáng cả bầu trời đêm.

Lý Na Na bên cạnh Lý Dật lộ ra tia kinh sợ. Cảnh tượng như vậy, cho dù là một Đấu Sư e rằng cũng muốn tránh né nhượng bộ, sau đó mới nghĩ cách tiêu diệt từng phần.

Thế nhưng Lý Dật lại chỉ khẽ lắc đầu, cơ hồ thở dài:

- Chỉ là nhiều người thì sẽ hữu dụng sao?

Dứt lời, tay phải của hắn khẽ vung lên, trường thương trong tay vút quăng ra, mũi thương đập vào mũi của người đứng đầu tiên, theo tiếng kêu thảm thiết của hắn, trường thương đã khẽ trượt qua, đâm thẳng vào tròng mắt trái của hắn.

Lý Dật tăng lực trong tay, thi thể đó đã bị hắn đập vào trong đám người, gây ra một trận tán loạn. Nhưng chỉ là trong chớp mắt, họ đã hợp thân lao lên, trong thân vệ của Mạc Gia, trường thương của Lý Dật không hề mang chút đấu khí nào, chỉ là điên cuồng đâm ra như bạo vũ lê hoa, trong từng kẽ hở tưởng chừng không thể, đã đâm vào trùng trùng đấu khí.

Trong bóng thương dồn dập, chốc chốc lại có vài tia máu đỏ sẫm bắn ra, từng tên thân vệ hoặc là mi tâm hoặc là vết hàu hay vị trí tim chốc chốc lại bắn ra tia máu, trong mấy mươi tên thân vệ, lại không có ai thoát được mũi thương của Lý Dật.

Sau một hồi, bóng thương biến mất, Lý Dật một tay chấp sau lưng, một tay cầm cán thương, xa xa chỉ vào gã cả người nồng mùi rượu, nhàn nhạt cười nói:

- Bây giờ đèn người rồi.

Trong mắt người nọ thoáng hiện ra sự kinh ngạc, vẻ mặt bình thản trên khuôn mặt đã hoàn toàn biến mất hoàn toàn, hần nhúu mày suy nghĩ một hồi, rồi ngờ vực nói:

- Lý Thiếu gia, người đang dùng Đấu kỹ gì vậy.

Lý Dật lắc đầu, nói:

- Đối phó với một đám phế vật còn cần dùng Đấu kỹ sao? Đúng là chuyện cười!

Người kia khẽ thở dài, lẩm bẩm nói:

- Thường nghe nói Thiếu gia của Lý Gia là đệ nhất phế vật trong Vạn Triều Thành, hôm nay được gặp, xem ra người trong toàn thành đều mù cả rồi. Công phu của Lý Thiếu gia quá thực hiếm có, có lẽ cái gọi là đệ nhất nhân Lý Tiều trong Lý Gia cũng không chịu nổi một chiêu của người... Có điều Lý Thiếu gia, có một chuyện có lẽ người đã quên chăng?

- Chuyện gì?

Lý Dật khẽ nheo mắt lại.

Người kia vỗ tay, quét mắt vài lần trên đất, nhàn nhạt nói:

- Chính là cảnh giới. Đám phế vật này tuy đều là Đấu Giả, nhưng một thân đấu khí có thể dùng được đã là cực hạn rồi, đối với sự bảo vệ bản thân cơ hồ không có, vì vậy mới bị Lý Thiếu gia người một thương đâm chết. Ngoài việc tránh né ra, bằng không ai có thể không chết? Nhưng

nếu có một Đấu Sư đến, chỉ cần ngưng kết ra Sa y Đấu khí bên ngoài, vậy thì Lý Dật Thiếu gia người sẽ không phải đối thủ rồi.

Lý Dật gật đầu, nói:

- Nói không sai, có điều lúc này không có Đấu Sư ở đây, cho dù là có, cũng không cứu được người!

-Ha ha ha ha...

Người đó cất giọng cười lớn:

- Lý Dật Thiếu gia người có lẽ không biết, tuy chỉ là Nhất Tinh, nhưng tại hạ cũng là Đấu Sư, vậy thì chi bằng để ta lĩnh giáo một chút cao chiêu của Lý Thiếu gia đi!

- Cứ tự nhiên!

- Vậy thì Lý Thiếu gia, người phải nhìn kỹ đây, ta...

Lời sau đó còn chưa nói hết, không biết lúc nào trường thương trong tay Lý Dật đã phóng ra khỏi tay, xuyên qua vết hầu của hắn, chỉ lưu lại một lỗ máu sâu hoắm.

Người đó nét mặt hiện ra sự khó tin, cho dù thế nào hắn cũng không dám tin, Lý Dật chỉ thuận tay quăng đi, trường thương lại có thể có sức mạnh và tốc độ như vậy.

Lý Dật bước tới bên cạnh hắn, đưa tay vỗ vào vai hắn, kề sát vào tai, khẽ giọng nói:

- Huynh đệ, nếu như còn có lần sau, người phải nhớ kỹ, đó chính là Lý Dật ta không ngốc đến nỗi để người khác kịp ngưng kết xong Sa y Đấu khí... Còn nếu như người không có Sa y Đấu khí bảo vệ, thì trước mặt ta, người vẫn chỉ là loài sâu bọ...

Dứt lời, Lý Dật tiện tay vuốt mắt cho người đó, nhặt trường thương trên đất lên, nhìn về hướng đại sảnh Mạc Gia, ở đó còn có mấy chục thân vệ đang tuần thị.

Khóe miệng Lý Dật nở ra một nụ cười, hần chậm rãi hít vào một hơi, nhặt nhẽo nói:

- Vậy thì tiếp sau đây, chính là đại sảnh sao?

000

Trong đại sảnh Mạc Gia. lúc này đang giống như bầy đại yến.

Một nam nhân chừng hơn bốn mươi đang ngồi ở vị trí chính giữa phía trước, khuôn mặt hần vô cùng uy vũ. Có lẽ vì biết cách tu dưỡng, làn da cơ hô láng bóng, trên mặt hần hiện ra một nụ cười hòa ái, tạo cảm giác cho mọi người như được tắm trong gió xuân.

Người này chính là Gia chủ Mạc Dịch của Mạc Gia, một trong ba đại gia tộc của Vạn Triều Thành.

Lúc này trong tay Mạc Dịch đang nâng một ly rượu cổ, nhần thần hần nhìn vào mỹ tửu hồ phách trước mặt, dường như chỉ nhìn thì đã có thể ngửi thấy hương vị rượu nho trong đó.

Trong đại sảnh vô cùng yên ắng, người nào cũng nhìn về chỗ ngồi bên cạnh Mạc Dịch ở phía không xa.

Người ngồi ở bên trái phía trên đó ở đại sảnh chính là người của Lý Gia. Lúc này Lý Hàn đang ngồi ở vị trí chính giữa, bốn vị trưởng lão của gia tộc cũng cố ý ngồi cách hần một đoạn khoáng cách. Mười mấy thân vệ đi theo hần đều lại đứng sát bên cạnh, chỉ có đều sắc mặt của từng người đều hiện ra sự tức giận.

Duy chỉ có Lý Hàn vẫn bất động thanh sắc, ông chậm rãi nhấc ly rượu trước mặt lên

nhấp một ngụm, sau đó nhàn nhạt nói:

- Quả nhiên là hảo tửu, thiết nghĩ trong Vạn Triều Thành này, ngoài Mạc Gia ra cũng không có người nào có thể lấy ra loại hảo tửu như vậy?

Mạc Dịch đứng đầu ở đây nghe vậy, chỉ cười ha hả, nói:

- Lý huynh nếu như thích, ngày khác ta sẽ sai người đem tặng mấy vò, bảo đảm Lý huynh, sẽ hài lòng.

Lý Hàn lắc đầu, nói:

- Thứ mà Mạc huynh tặng. Lý mỗ thật không dám nhận, nhưng mấy vị trưởng lão của Lý Gia ta, hôm nay lại đứng cùng một phía với Mạc huynh, Mạc huynh tặng thứ gì cho họ, chắc rằng cũng không tệ.

Trong mắt Mạc Dịch hiện ra tia sát ý, nhưng rất nhanh nụ cười lại càng thêm hòa ái:

- Lý huynh nói đi đâu vậy, chỉ cần người đồng ý với điều kiện của Mạc mỗ, vậy thì sau này hai nhà chúng ta chính là người một nhà rồi, còn phân biệt này kia làm gì?

Lý Hàn cười ha hả, nói:

- Nói ra, điều kiện của Mạc huynh cũng không quá đáng chút nào a. Có điều ta muốn hỏi một câu, nếu như là ở nơi khác, Mạc huynh có khi nào đồng ý với điều kiện như vậy của Lý mỗ không?

Mạc Dịch suy nghĩ một hồi, rồi lắc đầu nói:

- Nếu đổi làm Mạc mỗ, điều kiện này tại hạ cũng vạn lần không đồng ý đâu.

Lý Hàn gật đầu nói:

- Nếu đã vậy, Mạc huynh hà tất phải hỏi nhiều, đồng ý hay không, Mạc huynh không phải sớm đã rõ trong lòng rồi sao?

Mạc Dịch thờ dài đáp:

- Chỉ cần Lý huynh người có thể từ chức vị Gia chủ Lý Gia, rồi để Lý Dật nhập vào ở rể Mạc Gia ta, vậy thì Mạc mỗ cũng sẽ bỏ qua chuyện cũ. Điều kiện tốt như vậy lẽ nào Lý huynh thật sự không chịu đồng ý? Nếu Lý huynh không đồng ý, vậy thì hậu quả thế nào, người chắc sẽ rõ hơn ta chứ?

Lý Hàn cười lạnh, một tiếng, nói:

- Để ta từ bỏ chức vị Gia chủ Lý Gia, sau đó gia nghiệp nghìn năm của Lý Gia giao vào tay của bốn lão bất tử tư thông ngoại địch kia? Mạc Dịch, người coi Lý Hàn ta là tên ngốc? Còn cho rằng mình lại quá thông minh ư?

Mạc Dịch mỉm cười, không đáp lời.

Nhưng Đại trưởng lão của Lý Gia lại hừ một tiếng, nói:

- Lý Hàn, là Lý Dật Thiếu gia tham hoa háo sắc, gây ra phiền phức lớn. Mạc Đại tiểu thư là người thừa kế chức vụ Gia chủ của Mạc Gia, thân phận như vậy, lại hạ thấp mình gả vào Lý Gia ta. Nếu người không đồng ý, thân phận sau này của Lý Dật Thiếu gia lẽ nào sẽ còn thấp hơn sao? Cho dù không phải Gia chủ Lý Gia, nhưng lúc đó hẳn cũng vẫn xem như là nửa Gia chủ của Mạc Gia, lẽ nào như vậy không tốt sao?

Lý Hàn cười lạnh, một tiếng, không thèm nhìn hẳn đến một lần, mà nhãn thần nhìn về chiếc ghế đối diện, nhàn nhạt nói:

- Long Phi, xem ra người cũng đứng về bên Mạc Gia rồi a.

Người trung niên được gọi là Long Phi sắc mặt vô cùng tái nhợt, hẳn nheo mắt, nằm nghiêng trên bàn rượu, uê oái uống vài hớp mỹ tửu, rồi cười nói:

- Lý huynh đây là chuyện của Mạc Gia và Lý Gia các người, Long Gia chúng ta quả thực không dám quản. Huống hồ mấy vị trưởng lão của Lý Gia đã đồng ý, chỉ cần lần này ta không nhúng tay vào việc của hai nhà, họ sẽ tặng Long Gia chúng ta hai con đường, hơn nữa để Long Ngạo Thiên con trai ta vào Diễn Võ Các của Lý Gia các người mặc sức lựa chọn mười bộ Đấu kỹ... điều kiện như vậy nên ta không đồng ý, ta há chẳng phải là một tên ngốc sao?

Long Phi chính là Gia chủ đương nhiệm của Long Gia, phụ thân của Long Ngạo Thiên.

Nghe thấy vậy, Lý Hàn lặng lẽ cười, khóe mắt hiện ra một tia sát ý, hắn xoay người nhìn Đại trưởng lão, lạnh lùng nói:

- Đúng là giỏi lắm a, Đại trưởng lão, hai con đường thì cũng không nói làm gì, lại còn đồng ý tặng Long Gia mười bộ Đấu kỹ... Xem ra Đại trưởng lão người tuổi cũng cao rồi, trí nhớ cũng kém... Người làm như vậy, chính là khi sư diệt tổ, sẽ có kết cục gì không cần ta dạy người chứ?

Đại trưởng lão lặng lẽ cười, nhàn nhạt nói:

- Lý Hàn, hiện giờ người còn quản được nhiều vậy sao? Nói thực nhé, điều kiện này hôm nay, người đồng ý thì đồng ý, không đồng ý thì cũng phải đồng ý. Tốt nhất người tự mình nghĩ kỹ, nếu người đồng ý điều kiện này. Lý Gia còn có thể giữ lại vài phần nguyên khí, nếu như không đồng ý, e rằng hôm nay người có ra được Mạc Gia này, Lý Gia từ này cũng nguyên khí đại thương... Còn về người con trai phế vật đó của người, người đừng cho rằng hãn tu luyện, ra một chút nguyên khí, thì có thể lật tay hô mưa gọi gió sao? Lúc này hãn không ở bên cạnh người, Lý Gia có mấy người tình nguyện bảo vệ hãn thật lòng? Nếu bên này người vẫn chưa thể nhẹ nhõm được, đợi đến lúc về Lý Gia lại phát hiện ái tử của mình đã biến thành một phế nhân, như vậy há không phải là buồn cười sao?

Ầm~~

Lý Hàn vụt trào ra một luồng đầu khí trên người, thoáng chốc lại tiêu tán trong không khí, hắc hiên nhiên đã phần nộ đến cực điểm, nghiêng răng một hồi, rồi lạnh, lòng nói:

- Nếu như Dật nhi có mệnh hệ gì, ta đánh liều mất cả cơ nghiệp nghìn năm của Lý Gia, cũng phải để con chó già người tuyết tử tuyết tôn.

Sát khí trong ánh mắt của Lý Hàn khiến Đại trưởng lão cứng đờ người. Hắc dĩ nhiên hiểu rõ, trừ phi bốn vị trưởng lão bên mình liên thủ, bằng không tuyệt đối không phải đối thủ. Nếu như không phải lần này Mạc Gia và Long Gia đồng ý hiệp trợ, vậy thì cho dù Đại trưởng lão có một trăm lá gan, hắc cũng không dám tạo phán như vậy.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phá Cửa Vào

Q.1 - Chương 50: Phá Cửa Vào

- Nếu như là thương lượng hôn sự của ta và Mạc Đại tiêu thư, bản thân ta lại không có mặt, há chẳng phải đáng cười sao?

Một tiếng cười nhàn nhạt vang lên, sau đó đã nhìn thấy ở cánh cửa chính, đầu tiên là một trường thương xuất hiện trong tầm mắt của mọi người trong đại sảnh trên trường thương lúc này vẫn còn xuyên mấy đầu người, đang rung rinh theo cán thương.

Phía sau, Lý Dật trong y phục trắng tinh đã chậm rãi tiến vào, lúc này áo trắng trên người hắc đã bị nhuộm đỏ hoàn toàn, máu tươi như được vẩy lên đó, trên áo còn để lại màu sắc diễm lệ.

Hắc khẽ rung tay, trường thương trên tay khẽ văng ra, tất cả đầu người trên mũi thương đã rớt xuống, khi đến trước mặt Mạc Dịch lại rơi xuống thảng hàng, xếp thành một hình dạng dễ nhìn.

- Nhạc phụ đại nhân, nếu như muốn bàn chuyện hôn sự của tiểu tể, thì xin nhận món hậu lễ này trước đi!

Lý Dật bước nhanh vào trong đại sảnh khuôn mặt hiện ra nụ cười nhàn nhạt, vô cùng tươi tắn. Nếu không phải lúc này hãn cả người toàn vết máu, đâu người rải khắp trong đại sảnh, ai cũng đều cho rằng hãn thật sự là một tiểu tể đang đến bá kiến nhạc phụ vậy.

Trong phòng khách hai bên ngồi xuống. Bên trái ngồi, đều là các nhân vật của Lý Gia, còn bên phải ngồi, lại là người của Long Gia, còn người của Mạc Gia lại ngồi ở phía chính giữa, người thật sự ra để bồi tiếp khách thật sự không nhiều.

Lúc này sự xuất hiện đột ngột của Lý Dật, cơ hồ khiến không khí trong đại sảnh hoàn toàn đông cứng lại. Người nào cũng đều tỏ ra vô cùng kinh ngạc, Lý Thiếu gia giết đến vào cả đại sảnh Mạc Gia? Vậy thì đám thân vệ của Mạc Gia lẽ nào đều đã bị diệt tận rồi sao?

Lý Dật xuất hiện quá ư đường đột, bên ngoài thậm chí không có người đến thông báo một tiếng, hãn đã đập cửa đại sảnh của Mạc Gia mà xông vào, rồi ném xuống mấy mươi đầu người nhuộm máu, không biết là muốn lập uy hay tìm chết. Cách xuất hiện này, khiến các thị vệ của Mạc Gia trong đại sảnh nhất thời không biết phản ứng thế nào.

Mấy người trên bục, vốn dĩ còn đang long tranh hổ đấu, sự xuất hiện của Lý Dật dường như vô cùng bất ngờ. Có điều họ dù gì cũng là những nhân vật đã thấy nhiều cảnh tượng lớn, dĩ nhiên sẽ không bị chấn động, mà người nào cũng lộ ra biểu tình riêng biệt. Bao gồm cả Lý Hàn trong đó.

Người nào cũng bắt đầu chăm chú quan sát Lý Dật đảo ngược trường thương, khuôn mặt mỉm cười. Sau lưng Lý Dật, còn có Lý Na Na hai mắt sáng rực, nhưng trong tay vẫn dắt theo 'kho vũ khí di động' giống như con chó chết.

Họ dĩ nhiên đều cho rằng, Lý Dật thật sự đến làm tiểu tể.

Thấy thái độ của Lý Dật, nụ cười trên mặt của Mạc Dịch thu lại. Thân là cường giả cấp bậc Đấu Sư, lúc này hẳn dĩ nhiên có thể cảm nhận rõ ràng được, gần trăm thân vệ cấp bậc Đấu Giả mà vốn dĩ đang bố trí bên ngoài đại sảnh lúc này không còn lại một ai. Còn người đến bên phía Lý Dật rõ ràng chỉ có ba người, nếu như nói một đồng người Lý Gia đánh giết vào đây, thì cũng không có gì, nhưng nếu một mình Lý Dật giết sạch thân vệ của Mạc Gia, vậy thì...

Nghĩ tới đây, nhãn thần của Mạc Dịch khẽ co lại.

- Ha Ha, đúng là thú vị. Lý huynh con trai người đúng là ngạo khí hơn Ngạo Thiên nhà ta nhiều. Biết hôn sự của mình sắp bị quyết định rồi, lại có thể tự mình chạy đến Mạc Gia, sự tự phụ và cao ngạo này, đúng là có mấy phần giống với Lý huynh lúc trẻ a.

Long Phi đã chậm rãi ngồi xuống, nhãn thần của hắn thích thú quan sát Lý Dật. Với nhãn lực của hắn dĩ nhiên có thể nhìn ra, Lý Dật lúc này nhiều nhất chỉ là cường giả cấp bậc Đấu Giả. Tuy hắn cũng biết, Lý Dật dường như biết một bộ Đấu kỹ quý dị tên 'Hồi Phong Chưởng', nhưng cho dù nói thế nào, một cường giả cấp bậc Đấu Giả lại xông vào giết tận đến đây trong rừng cường giả cấp bậc Đấu Giả, còn giết đối phương không chừa một ai, vậy thì xét từ bất cứ góc độ nào, cũng đều khiến người khác phải giật mình kinh hãi.

Sự xuất hiện của Lý Dật vốn dĩ cũng khiến Lý Hàn thầm sửng sốt, đợi đến lúc nhìn thấy sự xuất hiện của Lý Na Na, ông lại càng giật bản mình. Nếu tiểu nha đầu này xảy ra chuyện gì, vậy thì Lý Gia thật sự xong đời rồi. Sau đó nhãn thần của hắn lại nhìn về Lý Dật, lúc này đấu khí trên người Lý Dật dư thừa, giết tận vào đại sảnh Mạc Gia, ngoài việc khiến người hắn nóng người ra, cũng không có chuyện gì. Những cường giả cấp bậc Đấu Giả của Mạc Gia, người nào cũng đều tự thị hơn người, trong mắt của Lý Dật, họ không bằng cả loài kiến hôi, giết họ chẳng qua chỉ giống như ức hiếp đứa trẻ nhỏ mà thôi.

Thấy bộ dạng thản nhiên của Lý Dật, sự lo lắng lúc ban đầu, không biết đã tan đi trong lòng Lý Hàn từ lúc nào, ông chợt cười ha hả, nói:

- Hồn xước! Dật nhi, Mạc Gia chủ không có mời người đến yến hội của Mạc Gia, người không mời tự đến, có biết rất thất lễ không?

Lý Dật mỉm cười, hấn khom người, tạo một một độ cong như hòa, chỉ nhàn nhạt nói:

- Phụ thân đại nhân, Dật nhi không thích chuyện hôn nhân sắp đặt. Tuy Mạc Đại tiểu thư là tuyệt sắc hiếm có, nhưng kêu Dật nhi vì một nữ nhân mà làm kẻ nhút nhát. Dật nhi thật không đồng tình... Vì vậy tại đây Dật nhi vẫn xin phụ thân đại nhân chấp nhận, hôn sự này đừng bao giờ đồng ý a!

Lý Hàn khẽ lắc đầu, nói:

- Điều này không phải ta muốn chấp nhận, mà là bốn vị trưởng lão lại muốn người làm tiểu tể của Mạc Gia, chi bằng Dật nhi người hãy nói với Đại trưởng lão đi.

Lý Dật mỉm cười, nói:

- Lý Dật đã biết rồi.

Dứt lời, nhãn thần của hấn hướng về phía Đại trưởng lão, chợt nói:

- Đại trưởng lão nếu như ta không nhớ nhầm, ba tháng trước ta đã từng nói qua, hôm nay nhất định sẽ phái tặng cho Đại trưởng lão một bất ngờ... ông trời ban phúc, Lý Dật hôm nay đúng lúc vừa thăng cấp Đẩu Giả, chi bằng trong yến hội lớn thế này, mượn đất của Mạc Gia thỉnh giáo Đại trưởng lão một phen

Đến lúc này, mâu thuẫn của Lý Gia đã hoàn toàn bày ra trước mặt của Mạc Gia và Long Gia. Lời vừa rồi trong đại sảnh, Lý Dật dĩ nhiên đã nghe rất rõ. Lúc này Lý Dật lại nói khách khí như vậy, kỳ thực bộ mặt

thật của dòng chính và chi thứ của Lý Gia đã bị xé xuống, thứ để lại chỉ là vế dễ nhìn bên ngoài mà thôi.

Đại trưởng lão nhìn thấy bộ dạng điểm nhiên của Lý Dật, tuy không biết tại sao hắn lại lợi hại như vậy, nhưng hắn dù gì cũng là trưởng bối, ở trường hợp này không thể mất đi thân phận, chỉ có thể nhàn nhạt nói:

- Lý Dật Thiếu gia, trường hợp này không phải lúc người nên đến rồi! Người tốt nhất hãy nhanh chóng rời khỏi đây đi, bên ta dĩ nhiên sẽ thành tội với Mạc Gia chủ!

Mạc Dịch lúc này trong lòng đã tức giận đến cực điểm. Hành động của Lý Dật, khiến trong lòng hắn nổi đầy sát cơ, chỉ có điều với thân phận và cách cư xử của hắn, sát khí này dĩ nhiên không thể lộ ra ngoài. Hắn cơ hồ không thèm liếc nhìn Lý Dật lấy một cái, nhàn nhạt nói:

- Lý Dật Thiếu gia nếu đã đến rồi, vậy thì vào ngồi đi, hôn sự này phải bàn tiếp, thành hay không, cũng phải cần một câu nói...

Đầu người ngập trong đại sảnh hắn lại như không nhìn thấy gì, ngược lại còn điểm nhiên nâng nửa ly rượu lên trước mặt, rồi uống một ngụm.

Sự xuất hiện của Lý Dật, đã đảo loạn tất cả kế hoạch của hắn, một kế hoạch vốn dĩ hoàn mỹ không một sơ hở. Bên trong đã có thêm vài biến số, có cần tiếp tục tiến hành tiếp không, chính là vấn đề lớn nhất.

Nghe thấy lời này của Mạc Dịch. Lý Dật chỉ khẽ lắc đầu, nói:

- Đa tạ Lý Gia chủ, có điều ghế này ta không ngồi cũng được, vẫn phải đợi ta thỉnh giáo xong Đại trưởng lão hãy nói tiếp!

Đại trưởng lão khẽ biến sắc mặt, hắn không nhịn được đập bàn, quát:

- Hỗn xược!

Long Phi bên kia lại cười ha hả, nói:

- Quả nhiên thú vị, Đại trưởng lão, tiểu bối Lý Gia các người ai cũng vô lễ với người như vậy sao?

Nhìn thần thái như đang xem diễn kịch của Long Phi, Đại trưởng lão nghiêng răng, nhàn nhạt nói:

- Đây là chuyện của Lý Gia ta, hình như không liên quan đến Long Gia chủ chứ?

- Phải không?

Nhãn thần của Long Phi chứa đầy sự mỉa mai.

Đại trưởng lão chớp tay nói với Mạc Dịch:

- Phải xin mượn địa phương của Mạc Gia chủ, để ta từ từ nói chuyện với tiểu bối vậy.

Mạc Dịch nhàn nhạt nói:

- Được, Đại trưởng lão xin cứ tự nhiên.

Đại trưởng lão lúc này mới khẽ gật đầu, đang muốn nói gì đó.

Lý Dật trước đại sảnh đã đợi đến chán nản. Hắn vốn dĩ cho rằng mình giết vào trong đại sảnh, thứ chờ đợi mình sẽ lại là một trận tàn sát, hắn đã chuẩn bị tiện tay giải quyết bốn lão bất tử kia, rồi sẽ nói chuyện khác. Không ngờ tâm tính những người này lại như vậy, phá hoại gần hết không khí mà mình khó khăn lắm mới tạo ra. Ngay cả tên Mạc Gia chủ kia, mình đã giết bao nhiêu người của hắn, lẽ nào cũng không có một người nào chủ động ra tay sao?

Kỳ thực Lý Dật đã nhìn nhầm về điểm này. Nếu như không phải có Lý Hàn ở đây, e rằng Mạc Dịch sớm đã tận tay lấy mạng của hắn, chỉ là Lý Hàn ở đó, với thân phận Đấu Sư của hắn, bản thân chính là một biến số lớn nhất trong đại sảnh này, sự xuất hiện của Lý Dật khiến cho biến số

này càng dễ người khác không thể đoán ra. Với tính tình gian xảo giáo hoạt của hắn, dĩ nhiên sẽ không dễ dàng ra tay.

- Được rồi.

Lý Dật lắc đầu:

- Đại trưởng lão, sao người lắm lời vậy, nếu người không muốn ra tay, vậy thì để ta lên trước, thế nào?

- Na Na! Đóng cửa! Thả chó!

Lý Na Na đằng sau Lý Dật âm ỨC nhìn Lý Dật, khẽ tiếng nói:

- Lý Dật ca ca... cửa... cửa không đóng được.

- Vậy thì, cử thả thẳng chó đi.

Lý Dật cười thật ha hả.

Lý Na Na nhẹ nhàng gạt đầu, lộ ra một nụ cười nhạt, sau đó đây thừng trong tay nàng khẽ văng ra. Người trên dây đã bị quăng đến trước mặt nàng, sau động tác đó. nàng mời khẽ tiếng nói:

- Chó chó, nhanh! cắn người! cắn chết lão già đó!

Tất cả mọi người đều ngạc nhiên.

Nếu như nói cách xuất hiện của Lý Dật khiến người khác kinh ngạc, vậy thì hành vi của Lý Na Na lúc này lại khiến họ không còn gì để nói. Nàng coi tất cả mọi người ở đây đui mù sao? Đó rõ ràng là một con người, nàng lại nói là chó?

Hai người của Lý Gia này, thật đúng là không coi vô số cao thủ ở đây ra gì!

Đại trưởng lão ngồi trên bục bên trái biến sắc mặt, không nhin được quát:

- Lý Dật! người bôn cợt ta!

Lý Dật mỉm cười, nói:

- Đại trưởng lão, người nói gì vậy? Tổ huấn của Lý Gia, nếu lừa dối trưởng bối sẽ bị cấm túc ba tháng. Lý Dật ta tuy gan to bằng trời, nhưng lại không dám nhận hình pháp của Lý Gia đâu! Na Na, nàng hãy để mọi người xem thử, con chó này rốt cuộc là bộ dạng gì đi!

Lý Na Na gật đầu, nàng nhìn quanh bốn phía, đợi đến lúc mọi ánh mắt tập trung vào nàng rồi, nàng mới cười nhạt, đặt tay lên miếng vải đen trên đầu người đó, kéo soạt một tiếng...

Khuôn mặt xanh mét của Lý Tiều hiện ra trong đại sảnh bộ dạng trên khuôn mặt quý dị khó tả, nhãn thần đờ đẫn, cơ hồ người khác kêu hản làm gì thì hản sẽ làm việc đó.

Mọi người trong đại sảnh đều nhận ra Lý Tiều, lúc này nhìn thấy cảnh tượng này, đều như hít phải khí lạnh.

Thế nhưng còn chưa đợi họ hết kinh ngạc. Lý Dật đã co người đá vào bụng Lý Tiều, khiến hản đau đớn mềm oặt ngã xuống đất, rồi lạnh lùng nói:

- Là chó, thì phải giống chó, không biết cắn người thì thôi, chí ít cũng phải kêu một tiếng chứ!

Lý Tiều vè mặt u ám, nhưng hản vẫn nghiêng rằng không kêu thâm thiết, mà ngược đầu lên bực, khàn tiếng nói:

- Gia gia! Cứu ta!

- Lý Dật! Người hỗn đản!

Đấu khí trên người Đại trưởng lão vụt bùng lên, một đạo hỏa quang nhạt vụt qua, thứ hản tu luyện chính là hỏa Vân Quyết. Đấu kỹ Huyền Vũ

Cao cấp.

Lời còn chưa dứt, Đại trưởng lão đã muốn bổ vào Lý Dật. Nhưng Lý Hàn lúc này khê vệt thân hình, đã đến trước mặt của Đại trưởng lão, đấu khí trên người ông ta đồng thời hiện ra, một lớp Sa y Đấu khí hình thành bên ngoài cơ thể, Sa y Đấu khí chứa đầy sắc huyền ảo, giống như là khí nước.

Thứ Lý Hàn tu luyện chính là Công pháp bí truyền của Lý Gia, Thủy Ảnh Quyết. Công pháp Chu Tước Trung cấp.

Thủy Ảnh Quyết, Công pháp Chu Tước Trung cấp; lấy nước là gốc, hóa nước thành ảnh, sau khi luyện thành, có thể thành Vô Thượng Thủy Thể.

Cùng sự xuất hiện của Lý Hàn, ông ta tiện tay phát ra, ống tay áo rộng đã rung động:

- Lão quý! Người muốn làm gì!?

Ba trưởng lão còn lại sắc mặt khê biến đổi, cùng lúc bổ ra, Sa y Đấu khí hỏa hồng sắc trên người họ cũng đồng thời xuất hiện, ai cũng nghiêng răng nói:

- Lý Hàn! Người muốn thế nào?

Mười mấy thân vệ Lý Hàn đem theo sắc mặt cũng biến đổi, từng người nhanh chóng rút ra trường kiếm bên hông, ngay lập tức bao vây bốn vị trưởng lão lại.

Tình hình trong đại sảnh thay đổi lớn, vốn dĩ còn là cảnh tượng miễn cưỡng cho là hòa ái, lúc này ngay lập tức biến thành sát khí đằng đằng...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bách Bộ Hoàn Hành

Q.1 - Chương 51: Bách Bộ Hoàn Hành

Tình thế ở trên bực của Lý Gia đã có biến đổi lớn như vậy. tộc nhân Lý Gia ở dưới bực nhất thời không phản ứng kịp. Rất nhiều tộc nhân chỉ thứ tuy biết hôm nay bốn vị trưởng lão muốn đoạt quyền, nhưng tuyệt đối không thể ngờ tới mâu thuẫn lại bùng nổ như vậy.

Nhìn tình thế giương cung bạt kiếm như thế Mạc Dịch bất giác khẽ nhíu mày. Tuy rằng nội đấu trong Lý Gia là điều hẳn đã nghĩ tới. nhưng nếu như Lý Gia vì nội đấu mà các tinh anh bị hao tổn. và tình thế sẽ trở thành chỉ còn là nhị lưu thế lực. điều này đối với Mạc Gia mà nói lại không có chút lợi ích gì.

Mất đi sự ràng buộc của Lý Gia, mâu thuẫn của Mạc Gia và Long Gia cũng sẽ lộ ra hoàn toàn. Đến lúc đó, việc tranh đấu của hai nhà chắc chắn sẽ không chết không thôi còn Mạc Gia thì chưa có sự chuẩn bị vẹn toàn nào cho lúc đó.

Vừa nghĩ tới đây, Mạc Dịch bèn cười ha hả. cất cao giọng nói:

- Lý huynh, bốn vị trưởng lão. . . Các người hà tất phải kích động như vậy? Trước mặt chẳng qua chỉ là một số mâu thuẫn giữa đám tiểu bối. cứ để bọn chúng tự giải quyết với nhau là được rồi chúng ta nhúng tay vào làm gì? Há chẳng tự mình làm mất đi thân phận hay sao?

Đại trưởng lão mặt đang hăm hăm tức giận, liếc nhìn Mạc Dịch, đang định nói gì thì Lý Dật đứng trước đại sảnh đã nhẹ lắc đầu. nói:

- Mạc Gia chủ, đây là chuyện của Lý Gia chúng ta. ngài vẫn nên đừng nhúng tay vào thì tốt hơn. Lý Gia chúng ta quản dưới không nghiêm, nuôi mấy con chó đều muốn phản chủ. hôm nay chi bằng Lý Dật sẽ mượn đại sảnh này của Mạc Gia để giáo huấn cho mấy con chó già trong nhà một trận, mong Mạc Gia chủ đừng để tâm.

Nụ cười trên mặt Mạc Dịch chợt héo hắt lại. lời hăn nói vừa rồi đã chuẩn bị một bậc thang tốt cho Lý Hàn bước xuống, nhưng không ngờ lại bị một câu nói của Lý Dật chặn lại. Trong tình hình này. hăn quả thực không thể nói thêm được điều gì.

Tuy rằng Lý Dật đã giết vô số người của Mạc Gia, nhưng lúc này Mạc Dịch ngược lại còn có hứng thú với hắn. Cái tên Lý Dật thường bị gọi là phế vật này, rốt cuộc có căn cơ thế nào mà dám xằng ngôn như vậy?

- Chó già ư?

Sắc mặt của Đại trưởng lão tái lại, càng lúc càng hiện ra vẻ dữ tợn:

- Được lắm! Được lắm! Hôm nay ta lại muốn xem xem, người chuẩn bị dạy dỗ ta thế nào! Các người còn nhìn gì? Tất cả lên cho ta!

Sau câu nói ấy, Đại trưởng lão đã rộng lớn với tộc nhân của Lý Gia.

Lý Hàn nghe vậy, lại cười lạnh một tiếng nói:

- Ai dám động thủ, sẽ bị coi là phản nghịch của Lý Gia, từ nay đời đời kiếp kiếp, sẽ bị Lý Gia truy sát, diệt cỏ tận gốc, không có đường sống!

- Cho dù lúc này các người không động thủ, để Lý Hàn đoạt mất cơ hội, hân sẽ để các người dễ sống sao?

Tam trưởng lão từ này giờ im lặng lúc này đã lạnh lùng quát.

Trong những tộc nhân Lý Gia vốn dĩ còn đang do dự không quyết bất chợt có mấy mươi người đứng dậy. Những người này đều là tâm phúc của tứ vị trưởng lão trong chi thứ của Lý Gia, bất cứ trường hợp nào họ đều vạn bất từ nan.

Mười mấy người còn lại hiện ra vẻ do dự trên mặt những người này đều không phải là tâm phúc của tứ vị trưởng lão, trong lúc nhất thời không biết nên phản ứng thế nào.

Thấy cảnh tượng như vậy, Lý Hàn cười lạnh một tiếng, nhãn thần hướng về phía mấy thân vệ bên cạnh, đang muốn nói gì đó.

ở dưới, Lý Dật lại khẽ mỉm cười, nói:

-Nhiều như vậy sao? Xem ra ta phải chỉnh đốn lại gia phong không nghiêm trong nhà rồi

Nhìn thấy vẻ thản nhiên như không của Lý Dật. Lý Hàn thoáng ngây người. Bàn tay ông đang nâng lên chậm chậm hạ xuống, rồi liếc nhìn sang bên. sau đó lặng lẽ nhìn về phía trước đại sảnh.

Người con trai này của mình, lúc nào lại có bản lĩnh và sự can đảm như vậy? Hẳn làm được như vậy sao? Điểm này khiến Lý Hàn chợt cảm thấy kỳ vọng vô cùng.

Nhìn thấy Lý Hàn không có động tác thừa thãi nào. mấy chục tộc nhân Lý Gia đứng dậy vừa rồi mới thả lỏng người, đưa mắt nhìn Lý Dật lại càng không kiêng nể gì.

Nhưng Lý Dật lại phớt lờ thẳng ánh mắt đầy sát ý của mấy vị trưởng lão phía trên, mà nhìn về mấy chục tộc nhân vừa đứng lên. Người Lý Gia đến đây hôm nay vô cùng khéo chọn không thấy ai là tộc nhân của dòng chính. Mà tộc nhân của chi thứ thì chiếm đến hơn nửa, trong năm. sáu mươi người đứng dậy. thấp thoáng có mấy người sắc mặt trầm tĩnh, khiến Lý Dật không nhìn ra thực lực cao thấp. Còn mấy chục người còn lại cơ hồ đều là cường giả cấp Đấu Giả. đấu khí của từng người đều cực kỳ cường hãn trong tình hình này, vốn dĩ không cần che giấu.

Những tộc nhân Lý Gia này khác với đám thân vệ của Mạc Gia bên ngoài người có thể đạt đến cấp Đấu Giả trong Lý Gia. Công pháp và Đấu kỹ mà họ tu luyện lại không hề kém.

Vì vậy tuy cũng là Đấu Giả. nhưng những tộc nhân của Lý Gia về căn bản có thể đấu được với vài tên thân vệ của Mạc Gia.

• •

Những người này phần lớn đều là những tinh anh trong chi thứ của Lý Gia. thân phận và bốn sự trong Lý Gia dĩ nhiên không thấp, bằng không cũng chẳng có tư cách tham gia vào yến tiệc này. Lúc này ánh mắt của

mấy chục người này đang cùng nhìn về Lý Dật. có ý vị. có châm biếm, có nghi ngờ. có sát cơ. cũng có sự đổ kị. . . Các loại trạng thái, đều hội tụ đủ ở đây.

Hơn nữa, khí tức của mấy chục Đấu Giả cùng lúc tràn ra, luồng sát khí lạnh lẽo như có thể dời non lấp biển cùng ập đến Lý Dật.

Trận thế này đã mạnh hơn không biết bao nhiêu lần so với những thân vệ của Mạc Gia phía bên ngoài. Có lẽ thực lực của Lý Gia trong đại sảnh này. đã chiếm đến gần một nửa. hơn nữa đều là một phần thực lực mà tứ vị trưởng lão trước này đều nắm chắc. Xem ra bốn vị trưởng lão tuy đã có thỏa thuận với Mạc Gia. nhưng hiên nhiên cũng sợ đối phương cản lại cả mình.

Hơi thở của Lý Dật thoáng ngừng lại. sau đó hắt lại không nhìn được bật cười. Cảnh tượng này hẳn không phải chưa từng gặp, ở tiền kiếp, khi hắn xâm nhập vào Đảo quốc đề thích sát lãnh tụ của họ. trước khi động thủ chí ít cũng phải đối mặt với mấy trăm cường giả thân thủ hơn người. Cái cảm giác không biết thắng thua lúc đó. khiến Lý Dật đã khơi dậy tiềm năng của toàn thân. Cũng sau lần đó. hắn mới tự tay sáng tạo ra bộ Huyền Sát mà các cường giả trong thế giới ngầm nghe thấy đã sợ mất mặt.

Chỉ là không biết hôm nay. Tình hình tương tự như vậy có thể mang đến lợi ích gì cho mình không?

Lý Dật thở dài một tiếng, ra dấu tay thị ý Lý Na Na lui ra sau. Trường thương trong tay hắn được nâng lên nhẹ nhàng, mũi thương dính đầy máu thịt không ngừng rung động, lúc này hắn đã bỏ đi tất cả tạp niệm, trong đầu chỉ còn lại một niềm hào hứng!

-Lý Dật ta hôm nay sẽ dựa vào một người một thương lấy đầu của bốn con chó già các người xuống làm bô!

Ánh mắt của Lý Na Na phía sau khi nhìn Lý Dật, đã không giấu được sự ngưỡng mộ. Nếu như Lý Tiêu lúc trước đem lại cho nàng một cảm giác

oai vũ. vậy thì Lý Dật lúc này lại là một con người anh dũng chân chính trong lòng nàng.

Rốt cuộc là cái gì khiến hãn có gan lớn như vậy. lại dám đơn thương độc mã giết tận vào đây? Là vì phụ thân của hãn sao?

Trường thương trong tay Lý Dật vừa hướng lên, bầu không khí vốn đã kỳ dị ngay lập tức lại bị sát khí âm trầm làm rối loạn.

• • •

- Lý Dật Thiếu gia! Hôm nay ta sẽ xin lĩnh giáo cao chiêu của người một phen vậy!

Một đạo kiếm quang bao trọn đấu khí hòa hồng sắc vung đến Lý Dật. ngay lập tức phong tỏa đường thoái lui của Lý Dật. Đường kiếm này tuy vẫn chưa đến. nhưng sát khí lạnh buốt trên lưỡi kiếm đã khiến người khác phải kinh sợ.

Lý Dật khẽ nheo mắt lại. khuôn mặt thoáng hiện chút kinh ngạc, người trước mặt tuyệt đối chưa đến hai mươi, nhưng đường kiếm vung ra. đã không còn cảm giác giống như Đấu kỹ tầm thường, chỉ có uy lực mà không có chiêu số. Đường kiếm này tuy không dùng Đấu kỹ gì. nhưng Lý Dật lại có thể nhìn ra lực sát thương của nó rất đáng sợ. Kiếm pháp thiên chuy bách luyện này là lần đầu tiên hãn được nhìn thấy từ sau khi đến thế giới này. Chỉ một người như vậy. nhưng sự rắc rối đã vượt qua trăm người đã giết vừa rồi.

Chẳng trách Lý Gia có thể đứng vững được nghìn năm không ngã. Công pháp và Đấu kỹ của Lý Gia. quả nhiên cũng có chỗ đáng nhìn!

Có điều. Lý Dật cũng không vì vậy mà tránh né, trường thương trong tay hãn vung một cái. đã lướt qua yết hầu của người này. cách lấy sát đối sát này. đúng thật là độc đến cực điểm.

Người kia khẽ nhíu mày, hẳn có kinh nghiệm chiến đấu dày dạn, dĩ nhiên có thể cảm giác được, cho dù đường kiếm này của mình có thể đánh bị thương Lý Dật. nhưng e rằng vết hầu của mình sẽ cũng phải có thêm một lỗ máu.

Ngay lập tức hẳn không thể không khựng lại thân hình đang bổ tới. thu trường kiếm trong tay về phòng thủ. chặn lại ngay trên đầu mũi thương.

Keng—

Một tiếng kim loại giao nhau vang lên. bắn ra một tia lửa trong không trung. Người đó sắc mặt mừng rỡ. Chớp mắt hẳn đã cảm giác được trên thương của Lý Dật không có chút dấu khí nào. Ngay lập tức hẳn định chiếm lấy lợi thế. trong thoáng chốc, đã thúc động đấu khí toàn thân men theo trường thương của Lý Dật bổ đến với sức mạnh dời non lấp bể.

Thế nhưng đúng lúc này. Lý Dật chợt nhường người tới. Trường thương trong tay đã bị hẳn buông lỏng ra thân người của hẳn đã vụt đến trước mặt của người đó. đảo tay VUNG chưởng vào ngực của người đó.

Hai tiếng cơ hồ cùng lúc vang lên. Trường thương bị Lý Dật ném ra không chịu được sự thúc kéo của đấu khí. đã bị nát vụn trên không trung, phát ra một tiếng nổ lớn. Còn sau một chưởng của Lý Dật. hẳn lại đảo tay tát một bạt tai vào mặt người kia người đó ngay lập tức bị đánh văng đập vào vách tường, không biết sống chết.

Mọi người trong đại sảnh lúc này vẫn chưa hết kinh ngạc, đã có thêm mấy người lao vào Lý Dật.

Lý Dật không lui mà tiến, chỉ nhàn nhạt nói:

-Đưa rìu!

Lý Na Na đang né ra nửa bước, nghe thấy vậy. đã từ trong đồng vũ khí ngấp người trên thân Lý Tiêu rút ra một chiếc rìu dài ném cho Lý Dật. Lý Dật tiện tay đón lấy. Chiếc rìu dài vung lên như gió lốc. chặn lại hai

đường kiếm đang bổ đến. Đồng thời kéo dẫn chiếc rìu trong tay. thân hình của hai người đã đập vào nhau, ai cũng bị thổ ra một búng máu tươi.

Thế nhưng tất cả chỉ là mới bắt đầu. sau đó ba người bị đánh lui, người càng nhiều ở phía sau cùng lúc bổ tới, Lý Dật khẽ nhếch môi. chiếc rìu trong tay vung sang tả hữu đánh bật ra tất cả các đường kiếm vận hàm đấu khí

Mỗi lần đánh bật ra. thì có một người thổ huyết lui ra. không phải Lý Dật không muốn giết người, mà là hắn phát hiện, thực lực của những người này quả thực không tồi muốn giết họ lại hết sức khó khăn, vì vậy bằng với việc phí sức để đuổi cùng giết tận. chỉ bằng tiết kiệm vài phần sức lực.

Bán Nguyệt Trảm!

Một tiếng rít vô cùng thấp trầm vang lên, một đạo ánh sáng hình cung bắn ra từ trong đám người, bổ thẳng đến Lý Dật.

Lý Dật cười lạnh một tiếng, chiếc rìu trong tay vung vụt ra. chỉ thấy đạo ánh sáng hình cung sau một tiếng 'kịch' đã bị hóa giải, bay thẳng lên nóc đình, rồi đâm ầm một tiếng. Chiếc rìu trong tay Lý Dật cũng xuất hiện các vết nứt rạn.

Hắn tiện tay vứt chiếc rìu trong tay đi, thấp giọng nói:

-Đưa kiếm!

Lý Na Na lúc này đã nhìn đến mơ hồ. nàng cơ hồ vô thức rút kiếm ra ném cho Lý Dật.

Lý Dật một tay đỡ kiếm, khuôn mặt thoáng hiện vẻ tức giận. Thân hình hắn vụt biến, chớp mắt đã lao vào trong đám người. Hắn vốn dĩ còn muốn che giấu vài phần thân thủ. nhưng vừa rồi chiêu ' Bán Nguyệt Trảm' của người đó đã kích phát lửa giận trong lòng hắn.

Keng— Keng— Keng— ,

Mấy thanh trường kiếm trước mặt đã bị hấn đánh văng, mấy người đó toàn thân chấn động, cơ hồ cùng lúc thối lui.

Lý Dật đã đáp xuống trước mặt của người có khuôn mặt âm trầm ấy. lúc này hấn đang nhìn Lý Dật đánh lui mười mấy người đề đến bên cạnh mình, sắc mặt lộ ra vẻ khó tin.

-Chiêu Đấu kỹ đó vừa rồi là người dùng?

Lý Dật nhàn nhạt hỏi.

Người này vô thức gật đầu.

Lý Dật lạnh lùng nói:

-Được lắm. người muốn lấy mạng ta. dĩ nhiên ta cũng sẽ lấy mạng người, điều này rất công bằng, chết rồi cũng đừng trách ta!

Dứt lời. trên lưỡi kiếm của Lý Dật đã hiện ra một đạo quang mang hắc sắc trường kiếm trong tay hấn giơ cao lên. rồi lại rơi xuống.

Keng—

Phụt—

Trường kiếm được người này giơ lên trong lúc hoảng loạn đã bị chém làm đôi tiếp đó, không còn vật cản Lý Dật bổ kiếm xuống mi tâm của hấn nháy mắt đã chém người hấn ra làm hai. Một luồng máu tươi phun ra xối xả như suối nước, khiến những cục máu đông trên người Lý Dật lại biến thành dòng một lần nữa.

Mấy mươi người xung quanh, lại không một ai có cơ hội chặn được đường kiếm tất sát của hấn.

Đường kiếm lúc này của Lý Dật đã làm chấn động tất cả mọi người, trong lòng mọi người đều không thể ngờ. trên thế gian này còn có loại người này. lấy yếu đánh mạnh, lấy ít đánh nhiều, bách bộ hoành hành, nhất trụ kinh thiên!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nhất Trụ Kinh Thiên

Q.1 - Chương 52: Nhất Trụ Kinh Thiên

- Hảo thủ đoạn! Hảo thân thủ! Hảo tâm cơ!

Long Ngạo Thiên vốn đang uể oải dựa người vào bàn, hai mắt chợt sáng lên, bất chợt thấp giọng lẩm bẩm.

Sắc mặt Long Phi ở bên cạnh khẽ sùng sốt. Dĩ nhiên hẳn biết, thiên phú người con trai bảo bối của mình cực cao. mấy lão quái vật trong gia tộc cũng rất xem trọng hẳn. Mắt hẳn sớm chỉ biết ngẩng mặt nhìn trời, nhưng không ngờ, tên phế vật Lý Dật lại có thể khiến hẳn đánh giá như vậy.

Lòng Long Phi vội chuyển, nhưng bên này lại khẽ tiếng hỏi:

- Có ý gì?

Thần sắc trên khuôn mặt của Long Ngạo Thiên hiếm có lúc nghiêm túc, thân thủ của Lý Dật trước mặt khiến hẳn có một cảm giác sợ hãi kỳ lạ. nhưng lại không thể nói ra chỗ nào đáng sợ. Hẳn thấp đầu suy nghĩ trong chốc lát, nhìn thấy tộc nhân xung quanh cũng tỏ ra hiếu kỳ. mới thấp giọng giải thích:

- Đấu khí trên người của tên Lý Dật này tuy rằng sung mãn, nhưng lại hoàn toàn không nội liễm, hiển nhiên nhiều nhất cũng chỉ có tu vi của Nhất Tinh Đấu Giả. Nói không chừng hẳn vừa ngưng kết được Đấu Khí Toàn thì đến Mạc Gia. Nhưng thân thủ của hẳn thì lại vô cùng sắc bén dứt khoát, trong khi động thủ không cần bất cứ hư chiêu gì. Chỉ cần một

chiêu đánh bại địch. Thậm chí ngay cả một phân sức lực cũng không muốn bỏ phí. Từ lúc hãn xuất thủ đến này, chỉ dùng một lần đấu khí. nhưng đám Đấu Giả của Lý Gia lại không có người nào có thể chạm đến hãn nửa bước. Thân thủ như vậy đừng nói là một Đấu Giả, cho dù là xuất hiện một Đấu Sư cơ hồ cũng chưa chắc có thể đụng được đến tà áo của hãn. Lại liên tưởng đến thân vệ của Mạc Gia đến giờ vẫn chưa xuất hiện, nếu như ta đoán không sai, tên Lý Dật này chắc chắn là một người một kiếm, nhuộm máu trăm bước mà giết tận vào đây. . . Đến trong đại sảnh này. hãn còn có thể còn tinh lực như vậy, quả thực khiến người khác phải thán phục, đó là thứ nhất.

- Lý Dật tiện tay xuất chiêu, thoát nhìn trông như vô cùng đơn giản, thậm chí không thể coi là Đấu kỹ. nhưng một chiêu một thức của hãn lại vừa đúng lúc khắc chế được thân thủ của đám người Lý Gia kia. Nhiều lúc. giống như đám Đấu Giả của Lý Gia tự mình đập vào vũ khí của hãn, hơn nữa vẻ mặt hãn rất ung dung, trong đao quang kiếm ảnh lại không hề có chút dao động tâm trí nào. Tâm tính như vậy. nhãn lực như vậy. lẽ nào lại là một tên phế vật mới chỉ tu luyện ba tháng? Kinh nghiệm chiến đấu của hãn có lẽ còn khủng khiếp hơn một cường giả Đấu Vương vài phân, đây mới là vốn gốc rễ thực lực khủng khiếp của hãn, đó là thứ hai.

- Lý Dật một mạch giết tận vào đây, giết đến độ đầu người lảo đảo. thi thể khắp nơi. Người nghĩ hãn thật sự là không thể hạ thủ với tộc nhân của Lý Gia sao? Không phải, hãn chỉ là không muốn hạ thủ mà thôi. Nên biết, những Đấu Giả của Lý Gia sao có thể so sánh với thân vệ của Mạc Gia. những nhân vật thiên tài ấy. người nào không có mấy phần bản lĩnh giữ mạng của mình? Nếu như Lý Dật ép họ rồi lên, mọi người sẽ đồng quy vu tận, há chẳng phải xong rồi sao? Vì vậy Lý Dật tuy chiêu nào cũng đả thương người, nhưng lại đều nương tay. Huống hồ đám Đấu Giả của Lý Gia bị bại dưới tay hãn. lúc này lòng sớm đã dao động, người tâm chí không kiên định, e rằng lúc này đã mất đi lòng tin. Phải biết rằng, trong một trận chiến đấu. đánh vào người là hạ sách, đánh vào lòng người mới là thượng sách. Lý Dật luôn nương tay với tộc nhân, hiển nhiên mục đích cũng là vì điều này. Nhưng có người lại không biết tốt xấu. muốn dùng

Đấu kỹ ám toán hăn, vậy thì hăn sẽ không cần khách khí. sẽ dùng thủ đoạn đáng sợ nhất để tiêu diệt đối phương. Chiêu này vừa la, những tộc nhân của Lý Gia chắc rằng trong lòng đều đã rõ. nếu như trong một trận chém giết bình thường, Lý Dật nhiều nhất chỉ làm bị thương họ mà thôi; nhưng nếu như chọc giận Lý Dật. vậy thì Lý Dật sẽ lấy mạng của hăn. Như vậy. sát tâm vốn dĩ đã không kiên định của những tộc nhân đó sẽ bị hóa giải hoàn toàn. Ý chí chiến đấu bị tiêu biến, bản lĩnh mười thành cũng chỉ còn lại dưới tám thành. Theo ta thấy. thuật công tâm này của Lý Dật, không hề kém chút nào với thân thủ của hăn, đó là thứ ba. Thủ đoạn như vậy, thân thủ như vậy. tâm tính như vậy. . . Sao lại bị người khác gọi là phế vật?

Long Ngạo Thiên sắc mặt hiện ra sự khó tin:

- Lẽ nào hăn vẫn luôn che giấu thực lực của mình, muốn dựa vào một chuyện như vậy, để tạo ra một uy vọng vô thượng trong gia tộc của mình? Nếu thật sự như vậy, thành tựu trong tương lai của người này chắc chắn sẽ không thể nào tưởng tượng!

Nói đến đây, cơ hồ ngay cả Long Ngạo Thiên cũng không tin vào phân tích của mình. Hăn không nén nổi phải thở dài, rồi lại lắc đầu. nhưng ánh mắt lại chăm chăm về hướng Lý Dật mãi không dời.

- Nếu Lý Dật có tâm cơ như vậy, vậy thì hôm này. Bốn vị trưởng lão của Lý Gia hòng chắc rồi.

Long Phi rất tin tưởng vào lời của con trai mình, nhìn về Lý Dật vẫn đang một bước một kiếm, kiếm vung ra ắt đã thương người, bất chợt hít một luồng khí lạnh.

Long Ngạo Thiên cũng không đáp lời của hăn. mà nhãn thần chợt sáng lên. sau chốc lát thấp giọng nói:

- Phụ thân đại nhân, người biết Lý Gia có bộ Công pháp nào mà đấu khí tu luyện có màu đen không?

Long Phi suy nghĩ một hồi, sau đó chậm rãi lắc đầu:

- Không biết. Thủy Ảnh Quyết nổi danh nhất của Lý Gia. cũng là Thủy hệ Đấu kỹ. đấu khí đương nhiên là màu lam. không phải màu đen. . . Đấu khí hắc sắc của Lý Dật. quả thực khiến người khác không nhìn ra lai lịch.

Long Ngạo Thiên khẽ gật đầu. hắn còn muốn suy nghĩ thêm một hồi, nhưng Lý Dật trong trận hào chiến lúc này dường như đã chú ý đến nhân thân của hắn. Lý Dật tiện tay điểm một kiếm vào cổ tay của một Đấu Giả, sau đó lại đảo tay vỗ một cái, đập người đó văng xa vài thước, rồi quỳ đầu liếc nhìn Long Ngạo Thiên, lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Thế nhưng không biết tại sao. nụ cười ấy lại khiến Long Ngạo Thiên bất chợt cảm thấy tê dại, một cảm giác khủng bố không tên trong lòng dâng trào, nhân thân cuối cùng không cầm được phải chuyển dời sang một bên, không dám nhìn tiếp.

Mạc Dịch ngồi trên bục vốn dĩ đang lắng nghe phân tích của Long Ngạo Thiên, chú ý đến việc Long Ngạo Thiên bị một cái liếc mắt của Lý Dật mà giật mình thoái lui. Hắn cũng lắc đầu. khuôn mặt lộ ra vẻ khó hiểu. Đấu khí mà Lý Dật đang dùng hết sức quý dị, có lẽ là hiệu quả một Công pháp cao cấp nào đó, nhưng Lý Gia lúc nào lại có bộ Công pháp này. bốn lão quy kia lại cũng không biết?

Tên Lý Dật này hiện giờ đã chém hơn ba mươi Đấu Giả. nhưng đấu khí lại không dùng đến mấy lần, hiển nhiên mỗi lần hắn đều chỉ dựa vào sức lực cơ bắp để đánh lui địch. Nhân lực của Mạc Dịch vô cùng tốt. Chiêu số bình thân không nóng vội của Lý Dật lọt vào mắt hắn, ngay lập tức khiến trong lòng hắn sôi trào. Cho dù thế nào hắn cũng không thể tin. một thiếu niên mười lăm, mười sáu tuổi, lại có thể luyện kiếm pháp thành thực đến mức này.

Lẽ nào nói, đây lại là một Đấu kỹ kỳ diệu vô bi nào đó sao?

Trong trận chiến lúc này. đám tử đệ của chi thứ Lý Gia đã bị chém mất hai phần ba, Lý Dật đã ở trong đại sảnh bước liền hơn bốn mươi bước.

Mỗi lần kiếm của hắn đã thương một người, hắn lại tiến lên một bước, chỉ trong nháy mắt, những người được gọi là thiên tài lúc bình thường hay điều võ giương oai của Lý Gia đã bị hắn chém ngã giữa sông soài, nhưng điều quý dị là, cho dù trong bất cứ tình huống nào. cũng không có ai dám sử dụng một chiêu Đấu kỹ.

Nếu như người người đều dùng Đấu kỹ. Lý Dật cũng sẽ không tiến lên nhẹ nhàng như vậy. Nhưng hiển nhiên dám tử đệ của Lý Gia này đều bị sự tàn bạo vừa rồi của Lý Dật làm cho chấn động, người nào cũng vô thức không dám dùng những Đấu kỹ có uy lực cực lớn.

Lúc này trên ghế ngồi của Lý Gia. tình thế rút kiếm giương cùng đã nhạt dần đi. Ánh mắt của bốn vị trưởng lão nhìn Lý Dật. giống như họ đang gặp phải quỷ. thân thủ của chi thứ Lý Gia thế nào. họ rõ hơn bất cứ ai. Nhưng những người này dâng lên nhu nước thủy triều, lại bị Lý Dật chém đổ như chém lúa mạch, quả thực khiến người khác không dám tin.

- Chuyện này. . . Rốt cuộc là chuyện gì? Lý Hàn! Có phải người đã cho hắn Đấu kỹ gì không? Lẽ nào? Là Đấu kỹ cấp Bạch Hổ?

Tam trưởng lão nhìn thấy một người cháu của mình bị chém xuống đất. hắn biết người cháu này của mình sớm đã là Ngũ Tinh Đấu Giả. nhưng ngay cả một chiêu của đối phương cũng không thể cản được, đến lúc này hắn không kìm được mà rít lên.

- Đấu kỹ cấp Bạch Hổ?

Lý Hàn cười lạnh một tiếng:

- Bốn lão quy các người không phải rất quen thuộc với Diễn Võ Các sao? Lẽ nào không biết, Đấu kỹ cao nhất của Lý Gia chúng ta. cũng chẳng qua chỉ là Chu Tước Trung cấp mà thôi, Đấu kỹ cấp Bạch Hổ ư? Nếu thật sự có Đấu kỹ đó để ta tham tường một lượt, ta sớm đã đột phá rồi, còn cần mấy lão quy các người dùng tâm kế sao?

Chi có Đại trưởng lão lúc này đã bình tĩnh trở lại, hần nhìn thân ảnh của Lý Dật. ánh mắt thay đổi liên hồi:

- Lão Tam, đừng phí lời. Lý Gia không có bộ Đấu kỹ nào quý dị như vậy, nếu thật sự có. vậy thì chỉ có một khả năng duy nhất chính là người của dòng chính tự mình cất giấu. Phải biết rằng, gia tổ Lý Gia chúng ta là cường giả cấp Đấu Hoàng, Công pháp và Đấu kỹ của cường giả đó để lại, chẳng lẽ chỉ có Chu Tước Trung cấp thôi sao?

Hần vừa dứt lời, rất nhiều ánh mắt trong đại sảnh cùng đổ dồn về Lý Hàn, bởi vì nếu chuyện này là thật, vậy thì Lý Hàn chắc chắn là người biết rõ nội tình đầu tiên.

- Công pháp mà Đấu Hoàng để lại?

Lý Hàn khẽ cười một tiếng, trong mắt hiện ra một tia châm biếm:

- Lẽ nào các người còn chưa nhìn ra sao, trên lưỡi kiếm của Dật nhi, không dùng một chút đấu khí nào. Cái dựa vào chỉ là kỹ xảo và sức mạnh cơ bắp, các người cho dù là người có kiến thức, nhưng đã từng nghe qua có Đấu kỹ nào không cần dùng đấu khí chưa?

Đấu kỹ. Tên như ý nghĩa, là kỹ năng cần phải dùng đấu khí thúc động, đây là chuyện mà người người trên đại lục đều biết. Lúc này bị Lý Hàn hỏi nh ư vậy. nhiều ánh mắt vốn dĩ đang bùng cháy đều nhạt đi rõ rệt.

Nếu thật sự là một bộ Đấu kỹ khiến người luyện có thể lấy yếu đánh mạnh vậy thì cục diện hôm này e rằng sẽ càng phức tạp hơn. Nhưng đó nếu như chỉ là kinh nghiệm chiến đấu của bản thân Lý Dật đã tích lũy được, vậy thì chỉ có thể nói Lý Dật khủng bố mà thôi.

Rất nhiều lời đối thoại đã lọt vào tai Lý Dật, trong lòng hắn không nén được cười lạnh một tiếng. Kiếp trước của mình thân là sát thủ siêu cấp, tung hoành trong thế giới ngầm, có vũ khí gì mà không biết dùng? Đừng nói là vũ khí, cho dù chỉ là một cây côn, mình cũng có thể phát huy được uy lực vốn có của nó. Chỉ cần những người này không ngừng kết ra được

Sa Y Đấu khí. vậy thì cơ thể con người kia cho dù mạnh đến đâu, cũng tuyệt đối không thể chặn được trường kiếm trong tay mình.

Cũng tức là nói, người dưới cấp Đấu Sư, bản thân sẽ là vô địch thủ. nhưng nếu như gặp phải Đấu Sư. . .

Lý Dật trong lòng khẽ se lại, hẳn vẫn chưa từng chính diện đối chọi với Đấu Sư. dĩ nhiên không rõ cường giả cấp bậc này lợi hại thế nào. nhưng chỉ cần tưởng tượng một chút, chỉ thắng cấp Đấu Giả, mình đã khôi phục lại thân thủ mười thành của kiếp trước, vậy thì sự khủng khiếp của Đấu Sư có thể nghĩ mà biết.

Chi hy vọng, những Đấu Sư của Lý Gia sẽ giống như hán tử bi thảm kia của Mạc Gia.

Nghĩ tới đây. Lý Dật lắc đầu, trường kiếm trong tay hắn vạch một vòng tròn trong không khí, khẽ vỗ một cái, đúng lúc vỗ vào chuôi kiếm của một người. Nhưng người này cơ hồ đã nắm bắt được vài phần quy luật xuất thủ của Lý Dật. hắn hoàn toàn không ngưng kết đấu khí trên lưỡi kiếm, mà bố trí khắp cơ thể, dựa vào đó để ngăn lại chiêu này của Lý Dật.

Một luồng lực phản chấn dữ dội xoay lại, cánh tay của Lý Dật tê rần, cơ hồ không nắm được trường kiếm trong tay. hắn vội thúc động đấu khí trong cơ thể thuận theo kinh mạch tuôn ra, cảm giác trên tay mới tốt hơn phần nào.

Cùng lúc đó, trường kiếm trong tay hắn đánh chéo, mạnh mẽ đánh xuyên qua khỏi cánh tay của đối thủ. Chỉ nghe thấy một tiếng hự nặng nề, người này đã lui xuống phía sau.

Tình hình này Lý Dật không phải lần đầu tiên gặp, những tên được gọi là thiên tài trong Lý Gia. người nào cũng có chỗ độc đáo riêng. Tuy rằng trong sự tấn công của Lý Dật. họ đều bị dao động tâm trí, nhưng vẫn có mấy người nhìn ra được nhược điểm lúc này của Lý Dật, đó chính là hắn

muốn giữ thực lực. tuyệt đối không dám dùng những thủ đoạn cứng chọi cứng, mà chỉ dựa vào xảo kinh để phá địch.

Bị nhìn ra điểm này. Chỉ cần toàn lực phòng thủ. Không cần nhanh chóng tấn công, vậy thì thân thủ quý dị của Lý Dật sẽ không còn tác dụng quá lớn.

Chi tiếc rằng. Lý Dật tuy chỉ dựa vào xảo kinh, nhưng dù gì hãn cũng đã là cấp Đấu Giả. Nếu như lúc trước, gặp phải tình trạng này dĩ nhiên hãn chỉ có thể chạy thoát thân, nhưng đã đạt được Thiên Ma Nhất Biến, Thiên Ma Cửu Biến đã thăng cấp lên Chu Tước Hạ cấp, điều bất ngờ với hãn cơ hồ là vô hạn. Tuy hãn chỉ là Nhất Tinh Đấu Giả, nhưng đấu khí trong cơ thể lại sánh được với Tam Tinh Đấu Giả, không hề thua kém chút nào.

Điểm này mới là mấu chốt để Lý Dật lúc này có thể bách bộ vô địch, nhất trụ kinh thiên.

Những cao thủ nhìn ra được nhược điểm của Lý Dật, đều bị Lý Dật trong chớp mắt dùng đấu khí bạo phát đả thương, cũng không thể không lui đi. Lý Dật cười lạnh liên hồi, chớp mắt đã tiến thêm lên vài bước, trường kiếm trong tay giống như thiểm điện xé gió phóng ra, một bước là một người, đến lúc trường kiếm nứt vỡ. người hãn đã không còn nằm trong vòng vây nữa.

Lý Dật tiện tay bỏ thanh trường kiếm đã nứt vỡ trong tay đi, tộc nhân Lý Gia ở trước mặt chỉ còn lại không đến mười người, cự ly hãn cách ghế ngồi của Lý Gia cũng chưa đến mười bước.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Điên Cuồng Càn Rỡ

Q.1 - Chương 53: Điên Cuồng Càn Rỡ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q1-53.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cường Giả Vi Tôn

Q.1 - Chương 54: Cường Giả Vi Tôn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q1-54.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Biến Cố

Q.1 - Chương 55: Biến Cố

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q1-55.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tập Kích

Q.1 - Chương 56: Tập Kích

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q1-56.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Động Thủ

Q.1 - Chương 57: Động Thủ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q1-57.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lời Hẹn Ba Năm

Q.1 - Chương 58: Lời Hẹn Ba Năm

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q1-58.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hậu Chước

Q.1 - Chương 59: Hậu Chước

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q1-59.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phản Gian Loạn

Q.1 - Chương 60: Phản Gian Loạn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q1-60.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Không Phải Người Tốt

Q.1 - Chương 61: Không Phải Người Tốt

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q1-61.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Các Lão

Q.1 - Chương 62: Các Lão

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q1-62.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Long Gia

Q.1 - Chương 63: Long Gia

Phủ viện của Long Gia nằm ở phía đông Vạn Triều Thành, xa xa đối diện với đại viện của Lý Gia, là một trong những thế lực lâu đời trong Vạn Triều Thành, Long Gia dĩ nhiên có căn cơ riêng của nó, Dù gì có thể làm tam cường thịnh lập trong Vạn Triều Thành này, thực lực của Long Gia tuyệt đối sẽ không kém hơn Lý Gia hay Mạc Gia.

Trong đại sảnh của Long Gia lúc này, cánh cửa đang đóng kín, trong ngày thu đẹp dễ này, không khí trong đại sảnh lại ngột ngạt khiến người khác cảm thấy khó thở.

Không ít người đang ngồi trong đại sảnh lúc này, từ khi tức lộ ra trên người họ, cơ bản những người xuất hiện ở đây đều là cường giả Đấu Giả trở lên.

Long Phi sắc mặt lạnh lùng ngồi trên vị trí thượng thủ, còn Long Ngạo Thiên lại không có bộ dạng uể oải như ngày thường, sắc mặt có vài phần khó coi nhìn chăm chăm vào một tộc nhân đang quỳ dưới đất.

Trên người tộc nhân này có mấy mươi vết thương lớn nhỏ, cả người như đã được tắm qua máu, nhưng lúc này hắn đang quỳ một gối dưới đất, không dám ho he nhúc nhích.

- Người nói là, hàng nhập vào lần này của Long Gia chúng ta lại bị Dong binh đoàn Huyết Lang cướp rồi ư?

Long Phi nhú mày lạnh lẽo nhìn tộc nhân trước mắt, nhàn nhạt nói.

- Vâng.

Tộc nhân này nghiêng răng nói:

- Chúng ta bị cướp ở khu rừng rậm ngoài thành, các tộc nhân ngoài ta ra, những người khác đều bị giết sạch, tiểu nhân sở dĩ có thể sống được, chỉ là vì Âm Thiên Kiệt muốn để ta chuyển lời về mà thôi!

- Lời gì?

Tộc nhân chân chừ chốc lát, rồi ngập ngừng nói

- Hãn... hãn nói...

- Rốt cuộc hãn nói gì! Người nói thẳng đi! Ta sẽ không trách người!

Long Phi hừ một tiếng.

Tộc nhân này lại ngàng đầu lên nơm nớp nhìn Long Phi, chú ý đến sắc mặt của hãn không đến nỗi nào, mới lắp bắp nói:

- Hãn, hãn nói... Gia chủ ngài nên rửa sạch đầu, đợi hãn đến mang về làm... làm bồ...

- Hồn đàn!

Long Phi khẽ quát một tiếng, nhưng có thể làm chủ của một gia tộc, xét cho cùng hãn vẫn có mấy phần quyết đoán, ngay lập tức hãn xua tay với tộc nhân kia, nói:

- Người lui xuống trước đi, đến phòng sổ sách lấy năm mươi kim tệ, từ từ dưỡng thương đi... Còn về những tộc nhân bị tử thương khác, mỗi nhà được phát một trăm kim tệ, xem như là phủ tuất.

Tộc nhân đó mặt lộ hi sắc, luôn miệng tạ ơn rồi lui xuống.

Đợi tộc nhân này lui ra, không khí trong đại sảnh lại càng ngọt ngào hơn.

Long Phi nheo mắt, lấy ngón tay day vào thái dương, hồi lâu mới nhàn nhạt nói:

- Năm lần rồi! Trong tháng này đã năm lần rồi... Long Gia chúng ta vì vậy mà đã tổn thất mấy chục vạn kim tệ, ta thấy tên hồn đản Âm Thiên Kiệt, lần này muốn đối đầu với Long Gia chúng ta rồi! Tên hồn đản kiếm tiền bằng đao này thật láo xược!

Nói rồi, Long Phi đập mạnh tay xuống bàn, chỉ nghe thấy ‘ruỳnh’ một tiếng, chiếc bàn đã bị đánh nát bấy.

Nhìn thấy vậy, Long Ngạo Thiên khẽ lắc đầu, nói:

- Phụ thân đại nhân, người hà tất phải lo lắng, chẳng qua chỉ là một đám Dong binh mà thôi, chỉ cần chúng ta ra tay, lúc nào cũng có thể thu thập chúng.

- Thu thập chúng?

Long Phi cười lạnh một tiếng:

- Với thực lực của Long Gia chúng ta, muốn thu thập một Dong binh đoàn Huyết Lang đích thực không khó, Nhưng tên cáo già Âm Thiên Kiệt đâu có dễ đối phó như vậy? E rằng cho dù đến cuối cùng khi chúng ta diệt được chúng, thực lực của Long Gia cũng bị tổn thất nặng nề, Đến lúc đó, Lý Gia và Mạc Gia không liên thủ diệt chúng ta mới lạ, Huống hồ, với tình trạng của Lý Gia và Mạc Gia hiện tại, họ sắp trở thành kẻ ngồi cùng thuyền rồi! Nếu không phải suy nghĩ đến điểm này, ta sớm đã chém cái đầu của Âm Thiên Kiệt xuống! Đâu cho phép hăn hống hách như vậy!

Long Ngạo Thiên nét mặt hiện ra một tia mờ mịt, hăn chần chừ trong chốc lát, nhìn Phạm Nam trường lão đang ngồi đối diện, rồi thấp giọng nói:

- Phụ thân đại nhân, thật ra... Chúng ta không cần thiết phải ra tay với Dong binh đoàn Huyết Lang, bởi vì hài nhi đã tìm thấy người giết Âm Húc rồi giá họa cho chúng ta hôm đó

Cơ thịt trên mặt Long Phi co giật, chuyện của Long Ngạo Thiên hôm đó, dĩ nhiên không giấu nổi hăn, vì vậy người đó mà Long Ngạo Thiên nói với hăn, cũng đã chú ý từ lâu.

Im lặng một chốc lát, Long Phi mới thấp giọng nói:

- Rốt cuộc là ai, cứ nói không cần ngại.

Long Ngạo Thiên do dự một hồi, ánh mắt hiện ra một tia cổ quái, cơ hồ hăn cũng vài phần không tin vào bản thân, cuối cùng thở ra một hơi, rồi chậm chậm thốt ra hai chữ:

- Lý Dật.

Rắc—

Tách trà Long Phi đang cầm bị hăn bóp vỡ, sắc mặt cổ quái, nhìn chăm chăm Long Ngạo Thiên, rành rọt từng chữ nói:

- Người nói, hôm đó khi chúng ta định cướp Đấu kỹ Quyển trực, kẻ đã giết người rồi chiếm tiện nghi chính là Lý Dật? Người xác định chứ?

Long Ngạo Thiên cười khở một tiếng, nói:

- Phụ thân đại nhân, hài nhi tuy bản lĩnh không đến đâu, nhưng vẫn có vài phần nhãn lực. Tuy thứ mà Lý Dật dùng trong đại sảnh của Mạc Gia là kiếm, nhưng thân hình và thủ pháp của hăn, lại không khác biệt gì với hắc y nhân hôm đó, cũng không cần dùng chút đấu khí nào như vậy, cũng là một đòn diệt địch... E rằng, cho dù Lý Dật không phải là hắc y nhân đó, thì hăn cũng có quan hệ mật thiết với hắc y nhân đó.

- Lý Dật, Lý Dật, Lý Dật...

Sắc mặt Long Phi biến đổi khó dò, sau chốc lát lại hiện ra tia âm hiểm:

- Nếu là vậy, người cứ nghĩ cách để truyền tin này ra ngoài, để Âm Thiên Kiệt biết rốt cuộc ai là kẻ đã giết con trai bảo bối của hăn, sau đó để hăn

đánh với Lý Gia người sống ta chết đi.

Long Ngạo Thiên cười khở một tiếng, nói:

- Phụ thân đại nhân, e rằng chuyện không dễ như vậy.

Long Phi khẽ nhú mày, nói:

- Là thế nào?

Bất lực lắc đầu, Long Ngạo Thiên thở dài một tiếng, nói:

- Cho dù chúng ta biết hắc y nhân hôm đó chính là Lý Dật, nhưng xét đến cùng vẫn là Long Gia chúng ta ra tay với Âm Húc trước, Nếu chúng ta không có bằng chứng nào khác, chắc rằng Âm Thiên Kiệt cũng sẽ không tin lời chúng ta, Huống hồ... Tên tiểu tử Lý Dật, nhiều năm như vậy đều giả trư ăn thịt cợn, tối qua hăn lại có thực lực như vậy ở Mạc Gia, nếu không cần thận dây vào hăn, nếu hăn lại đến Long Gia chúng ta chơi lại cái trò bách bộ hoành hành...

Nói đến đây, Long Ngạo Thiên cũng rùng mình một cái.

Những thành viên cao cấp của Long Gia ở đây, đại đa số hôm qua đều đã nhìn thấy thân thủ của Lý Dật, lúc này nghe Long Ngạo Thiên nói như vậy, trong lòng đều kinh sợ không ngớt, Họ thà rằng dây vào Dong binh đoàn Huyết Lang, cũng không muốn dây dưa với Lý Dật.

Dù gì Dong binh đoàn Huyết Lang có độc thể nào, cũng chỉ làm những chuyện chặn cướp nửa đường, nhưng nếu gây sự với Lý Dật, chắc chắn hăn sẽ lại đích thân chém giết đến

Nghe thấy Long Ngạo Thiên nói vậy, khóe mắt của Long Phi bất giác nhăn lại, tổn thất mấy ngày nay của Long Gia khiến hăn bốc lửa trong lòng, muốn hăn lúc này đè nén cơn tức, chắc chắn là điều không thể.

- Như vậy, ý của ngươi là cứ bỏ qua như vậy sao?

Long Phi lạnh lẽo nói.

Thấy phụ thân mình phần nộ, Long Ngạo Thiên khẽ lắc đầu, nói:

- Đương nhiên không thể bỏ như vậy... Lý Dật ngày đó hãm hại chúng ta, ta khắc cốt ghi tâm, Tuy tự biết ta không phải là đối thủ của hắn, nhưng cũng không thể bỏ như vậy được, Cho dù không có chuyện hắc y nhân hôm đó, chỉ riêng biểu hiện của hắn tối qua, ta cũng tuyệt đối không thể để hắn sống tiếp... Lý Dật con người này, trong mắt ta, hắn đã có khả năng thăng cấp Đấu Hoàng... Nếu thật sự hắn thăng cấp Đấu Hoàng, vậy thì trong Vạn Triều Thành này, còn đâu là ba đại gia tộc nữa? E lắng cục diện của cả Đế Quốc Thiên Phong này cũng sẽ thay đổi. Vì vậy, Lý Dật tuyệt đối không thể lưu lại! Cách tốt nhất để đối phó với hắn, chính là trước khi hắn trưởng thành, phải triệt để giết được hắn, bằng không sau này hậu hoạn vô cùng!

Lời nói của Long Ngạo Thiên, khiến các thành viên cao cấp của Long Gia trong đại sảnh, đều khẽ biến sắc mặt.

Ngược lại Long Phi lại lộ ra một nụ cười nồng nhiệt, nói:

- Nói như vậy, Thiên nhi người đã có cách đối phó hắn?

Long Ngạo Thiên khẽ lắc đầu, nói:

- Dĩ nhiên ta không có cách đối phó hắn, ta cũng không thể đối phó hắn...Chỉ có điều, ta không phải là đối thủ của hắn, dĩ nhiên sẽ có người khác là đối thủ của hắn, Tối qua ta đã truyền tin cho sư môn ngay trong đêm, chắc rằng hôm nay sẽ có trả lời, Nếu ta đoán không lầm, sư tôn sẽ phái Đại sư huynh đến giúp ta xử lý việc này, nếu là Đại sư huynh của ta, thì cho dù là mười tên Lý Dật, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.

- Đại sư huynh của người, sư tôn người thật sự sẽ phái hắn tới sao?

Nghe thấy Long Ngạo Thiên nói như vậy, thần sắc của Long Phi hiện ra vẻ vô cùng cổ quái:

- Chính là người của Diệp Gia ở Đế Đô... Diệp Thanh Mã!

Cái tên này vừa phát ra, không khí đang đông cứng trong đại sảnh, ngay lập tức đã được ôn hòa hơn.

- Diệp Thanh Mã, Diệp Thanh Mã...

Long Phi cười vài tiếng, chậm rãi nói:

- Nếu là người này, Lý Dật, hẳn thật sự chết chắc rồi...

Những thành viên cao cấp trong Long Gia đưa mắt nhìn nhau, lộ ra hi sảo trong ánh mắt, Nếu sư môn đứng sau lưng Long Ngạo Thiên chịu ra tay, vậy thì một tên Lý Dật nhỏ nhoi có đáng là gì? Cho dù là diệt cả Lý Gia, cũng không phải không có khả năng!

Chỉ có Long Ngạo Thiên dường như vẫn khẽ thờ dãi, hẳn ngàng đầu nhìn trần nhà, thần sắc có một nét cổ quái khó tả.

- Lý Dật, Diệp Thanh Mã... Nếu như hai người bọn chúng cùng chết, vậy thì tốt biết mấy a...

000

- -

Đặt chân vào cửa Diên Võ Các đầy bá khí, đi vào sơn động sau nó, trước mắt là một màu ảm đạm, có chút khó thích ứng, Nhưng sau khi bước vài bước, lại phát hiện một nơi có ánh sáng ôn hòa chiếu từ đỉnh xuống, khiến sơn động thâm u càng trở nên thần bí.

Ngàng đầu nhìn lên phía nóc động, những viên đá nhỏ đang phát ra những tia sáng dịu nhẹ, Lý Dật bất giác mỉm cười, nói:

- Xem ra Lý Gia chúng ta đúng là có tiền, Dạ Minh Châu đáng giá nghìn vàng này đều có thể tùy tiện gắn trong sơn động như vậy, không sợ bị người khác trộm hay sao?

Lý Na Na bên cạnh bị Lý Dật đùa liên bật cười, nói:

- Lý Dật ca ca, người lại đùa rồi, Diễn Võ Các này đừng nói là người ngoài không thể vào, cho dù là vào được, cho dù muốn trộm, cũng sẽ trộm những Công pháp Đấu kỹ Quyên trực quý giá kia, Còn về số Dạ Minh Châu này, với những cường giả có thể vào đây, ai sẽ để tâm tới chứ?

Lý Dật sờ mũi, nhàn nhạt nói:

- Đối với ta, số Dạ Minh Châu này còn tốt hơn nhiều với Công pháp Đấu kỹ kia, chí ít còn có thể đem đi bán, tẩu tán còn dễ hơn nhiều a...

Lời này của Lý Dật không phải giả dối, hắn muốn tăng tốc độ tu luyện, thì hoặc là đi Huyết Sát Chi Địa, hoặc là tìm một số vũ khí cao cấp để luyện hóa, cái thứ nhất thì với thực lực của hắn rất khó đạt tới, còn cái thứ hai, quả thực lại rất đốt tiền.

Tuy rằng lần trước hắn không tốn một xu nào đã cướp được vũ khí cấp năm, nhưng hắn không tin, mình còn có vận may tốt như thế nữa, lần nào cũng có thể cướp được đồ.

Vì vậy, đối với hắn mà nói, tiền chính là thứ tốt nhất a!

Lúc hai người nói chuyện, đã đi đến tận cùng trong sơn động, một không gian vô cùng trống trải hiện ra trước mặt mọi người.

Không gian này rộng đến mấy trăm trượng, vị trí trung tâm của không gian, có một quang thể đang phát sáng chậm chậm chuyển động, được quang thể chiếu sáng, tất cả xung quanh đều xuất hiện rõ nét trong mắt mọi người.

Không gian này có lẽ là đào hết một ngọn núi, gần quang thể là một đài cao, sau đó ở trên vách núi, lại xây tầng tầng lớp lớp vô số thạch ốc và hành lang, những gian thạch ốc này vươn dài từng vòng lên phía trên, đi thẳng lên đỉnh sơn động.

Lý Dật tùy tiện đếm thử phát hiện những thạch ốc tầng lớp này có chín tầng, Chỉ có điều những thạch ốc càng cao thì càng ít, tầng cao nhất, trong vòng hành lang chỉ có một gian thạch ốc trống trải, chỉ có không hề nổi bật mà thôi.

Hai Các lão đi phía trước không hề để ý đến những ánh mắt hiếu kỳ này, chỉ chậm chậm chỉ vào một gian thạch ốc trong số đó, nhàn nhạt nói:

- Bên trong những thạch ốc này, mỗi gian đều có một Công pháp hay Đấu kỹ, còn về cấp bậc cao thấp, cách dùng, bên trong Quyển trực đều ghi rõ, các người nhớ kỹ, cho dù các người xem bao nhiêu Quyển trực đều được... Nhưng nếu muốn mang Quyển trực đó ra ngoài, thì đừng trách hai lão bất từ chúng ta không khách khí... Nếu đã hiểu rồi, vậy thì ta cũng không lãng phí thời gian của các người, các người tự mình đi đi!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Toái Cốt Chương

Q.1 - Chương 64: Toái Cốt Chương

Tiếng huyền não vang lên, gần trăm tộc nhân ngay lập tức đã tản đi xung quanh, từng người chọn một gian thạch ốc đi vào, hiển nhiên vô cùng kích động.

Dù gì, nếu có thể tìm thấy Công pháp đẳng cấp cao trong này, vậy thì thay đi Công pháp ban đầu của mình, sẽ có thể bước thêm một bước trên con đường tu luyện của mình, Còn nếu có thể tìm được Đấu kỹ lợi hại, vậy thì có thể khiến bản thân có thêm mấy phần bản lĩnh, chuyện này, bất cứ người nào cũng sẽ không cự tuyệt.

Lý Dật lại không vội đi vào gian thạch ốc nào, dù gì hắn vào đây với tâm lý có thể có, có thể không, đối với những chuyện này hắn cũng không quá gấp gáp, Hắn nhìn vào quang thể đang quay tròn giữa sơn động, khẽ nhú mày, hỏi trong đầu:

- Lão quỷ, thứ này là gì?

Giọng nói của Xà Tôn Giả nhàn nhạt vang lên:

- Đây có lẽ là Pháp trận dùng Ma hạch của con Ma thú nào chế thành, nhìn mật độ đấu khí bên trong, có lẽ cũng là một trong những con bài bí mật mà tổ tiên Lý Gia các người để lại, Xem ra Diễn Võ Các này của Lý Gia các người, đúng là không ít bí mật đấy.

Lý Dật khẽ lắc đầu, cũng không nói thêm gì, hắn chỉ nhìn hai Các lão sắc mặt không lộ ra vẻ gì, rồi quay đầu nói với Lý Na Na:

- Na Na, nếu nàng muốn đi tìm Đấu kỹ, thì tự mình đi tìm xem đi, ta đi vài vòng xung quanh.

Lý Na Na nghiêng đầu, cau lại chiếc mũi đáng yêu, hừ nói:

- Không cần, ta sẽ đi cùng Lý Dật ca ca.

Nàng ta nói như vậy Lý Dật cũng không tiện nói gì, chỉ khẽ lắc đầu, rồi đi về một bên, tùy tiện đi vào một gian thạch ốc.

Trong thạch ốc rất trống trải, có lẽ chỉ rộng mấy thước, ở chính giữa gian phòng, một Quyển trục cổ được treo lơ lửng trong không trung, xung quanh Quyển trục được phủ bằng một quang mang hình tròn, bao trọn Quyển trục lại.

Lý Dật chỉ nhìn một cái, đã nhìn ra vòng sáng ấy được phát ra từ ngay bản thân Quyển trục, Chắc rằng, đây là một cách bảo vệ nào đó của Lý Gia làm, đồng thời, cũng là một khảo nghiệm với tộc nhân, Dù gì nếu ngay cả vòng sáng này cũng không thể nào đánh vỡ, vậy thì chứng tỏ người đó cũng không có tư cách để có được Quyển trục.

- Thật đúng là thú vị.

Lý Dật khẽ cười, tiện tay bổ xuống, thủ Chương lại chém nghiêng về trên vòng sáng.

Chi nghe thấy một tiếng vang lên, vòng sáng ngay lập tức vỡ vụn ra như thủy tinh, còn Quyển trục cũng chủ động rơi vào tay Lý Dật.

Lý Dật hứng thú ném quyển trục lên, trao cho Lý NaNa nói:

- Nàng có muốn xem thử không?

Lý Na Na cồ quái nhìn Lý Dật, nói:

- Lý Dật ca ca, thứ này nhiều nhất cũng chỉ là Huyền Vũ Trung cấp, ta còn không thèm nhìn, lẽ nào người lại để ý đến?

Lý Dật nhếch miệng nói:

- Xem thử thì biết ngay mà.

Lúc nói chuyện, hắn chăm chăm mở Quyển trục ra, mấy chữ lớn đầu tiên khiến hắn bức bối.

Chỉ thấy phía trên viết rõ ràng:

- Toái Cốt Chương, Đấu kỹ Huyền Vũ Trung cấp!

Chiều này Lý Dật đã nhìn thấy vô số lần ở trong gia tộc, quả thực không phải là Đấu kỹ nhất lưu gì, không ngờ lúc này mình mới có thể nhìn thấy nó.

Có điều Lý Dật cũng không có ý khinh thường, ngược lại còn mở Quyển trục ra xem một lượt.

Quyển trục Toái Cốt Chương này không có nhiều chữ, chỉ là giảng giải tỉ mỉ một lượt cách vận hành kinh mạch sử dụng đấu khí khi dùng Toái cốt

Chưởng, Lý Dật xem đến cuối cùng mới biết, chiêu này muốn dùng ít nhất cần phải có tu vi Thất Tinh nguyên khí, dĩ nhiên tu vi càng cao, uy lực sử dụng chiêu này lại càng lớn.

Đồng dạng, như bản thân đã đoán nghĩ, bên trong chiêu này chỉ dạy pháp môn vận dụng Toái cốt Chưởng, nhưng lại không có một chút chiêu số nào, xem ra Đấu kỹ cấp Huyền Vũ quả nhiên là như vậy.

Thúc động đấu khí của bản thân đi theo kinh mạch được chỉ định, trên lòng bàn tay phải của Lý Dật chợt hiện ra quang mang màu thổ hoàng nhạt, hần tiện tay vung mạnh, đã đập vào vách đá.

- Toái cốt Chưởng!

Bình'— Một âm thanh nặng nề vang lên, vách tường Sụp xuống như đậu phụ, để lại một

chưởng ấn sâu hoắm, thủ chưởng của Lý Dật thu lại, ngay lập tức nhìn thấy vô số bột đá rơi xuống như cát.

Phải biết rằng, một chưởng đánh vỡ đá thì dễ, nhưng chỉ để lại một chưởng ấn mà thôi, thì lại khó hơn nhiều, chỉ nhìn từ điểm này, Lý Dật đã tu luyện thành công Toái cốt Chưởng.

Lý Na Na ở bên cạnh khẽ há miệng, thở dài:

- Lý Dật ca ca người quả nhiên lợi hại, chiêu này người bình thường cũng phải mất mười ngày nửa tháng mới có thể luyện thành, không ngờ người chỉ cần xem một lần đã...

Lý Dật sờ mũi, nhàn nhạt nói:

- May mắn mà thôi.

Dứt lời, hần thả Quyển trục ra, nhìn Quyển trục tự thu lại, dần dần lại phát ra quang mang hoàng sắc nhàn nhạt, rồi lại bao trọn lấy Quyển trục

-Ồ! Dạng gia tộc nhỏ như Lý Gia các người cũng dùng cách này, xem ra lão tổ tông của Lý Gia các người, quả nhiên là không đơn giản a!

Giọng nói của Xà Tôn Giả lại vang lên, lần này, giọng điệu của hắn lại tràn đầy sự thán phục.

Lý Dật nhàn nhạt nói trong lòng:

- Là thế nào?

Xà Tôn Giả cười hăng hắc, nói:

- Cách chỉ dùng một lần, thật sự thú vị, Bất cứ Quyển trục nào trừ phi bản thân có thực lực mở ra, bằng không cho dù là có người mở ra cho người, ngay lập tức cũng sẽ bị khôi phục lại nguyên trạng, Điểm này bắt buộc phải để tộc nhân vì tu luyện không thể không thường xuyên ép buộc mình tăng cao thực lực, Muốn dựa vào cách khác để lấy Đấu kỹ, cơ hồ không thể nào, Cách này nhìn sơ thì có vẻ ảnh hưởng thực lực của gia tộc, nhưng trải qua tích lũy theo năm tháng của gia tộc, cách này dĩ nhiên sẽ tạo ra những thiên tài tinh anh của Lý Gia các người.

Lý Dật gật đầu, trong lòng cũng hiểu chính là như vậy, Nếu làm như vậy, những tên bình thường không cố gắng tu luyện, dĩ nhiên không thể nào đánh vỡ lớp bảo vệ, có được Đấu kỹ hoặc Công pháp càng cao thâm, cắt đứt khả năng mạnh lên của mình, Phải biết rằng, không phải người nào cũng giống mình, có thể gặp được lão biến thái như Xà Tôn Giả, Công pháp Đấu kỹ của gia tộc đối với Lý Dật mà nói chỉ là đồ tham khảo, nhưng đối với rất nhiều người trong gia tộc, thì lại là vốn liếng để đứng vững.

- Được rồi, chúng ta đi nơi tiếp theo đi.

Lại quay đầu nhìn Quyển trục đang lơ lửng trong không trung, Lý Dật ra dấu tay, tùy ý đi vào một gian thạch ốc khác.

Trước cửa gian thạch ốc này có rất nhiều người, nhìn kỹ lại, thì thấy một thiếu niên trong gia tộc đang đỏ bừng mặt, dùng nguyên khí yếu ớt của mình không ngừng đánh vào lớp phòng vệ của Quyển trực trước mặt.

Vòng sáng lam sắc nhạt thoạt nhìn như đang lung lay, nhưng lại không chịu vỡ, thiếu niên đó không biết đã phí bao nhiêu sức lực, nhưng cuối cùng vẫn là tay không.

Lý Dật tiện đà hỏi thăm, mới biết rất nhiều người đã ngắm Quyển trực này, nhưng đến nay vẫn chưa có ai đánh vỡ được.

Lý Dật dĩ nhiên sẽ không đi góp vui, hắn nhìn cầu thang ở phía không xa, cười cười rồi nói:

- Na Na, chúng ta đi lên tầng hai xem thử có thứ gì đi.

Nói rồi, Lý Dật đi về hướng cầu thang lên tầng hai.

Những bậc thang này được xây dựa vào núi, chắc rằng khi xây dựng Diển Võ Các này, đã chọn sẵn được vị trí, điểm này khiến Lý Dật phải trầm cảm thán.

Dù gì Đại Lục Đấu Thần không có khoa học phát triển như tiền thế của Lý Dật, vì vậy xây dựng nơi này đơn thuần chỉ dựa vào nhân lực, quả thực cũng có vài phần không thể tưởng tượng.

Người trên tầng hai của Diển Võ Các cũng không ít hơn tầng thứ nhất bao nhiêu, dù sao đây cũng là lần đầu tiên họ vào đây, có lẽ hơn phân nửa là có vận may ở Đại hội Tôn g tộc, gặp được những kẻ yếu hơn, vì vậy, họ cũng tự hiểu rõ, đến những nơi cao thì sẽ được Công pháp cao hơn một chút, Dù gì Lý Gia đã nhiều năm như vậy, người bước vào Diển Võ Các này cũng không ít, về chuyện Công pháp Đấu kỹ ở nơi càng cao thì cấp bậc càng cao, chắc rằng cũng rất nhiều người biết.

Thấy phía đám người đông đúc, Lý Dật nhú mày, hắn không muốn đi cướp nhưng Đấu kỹ Công pháp xem chừng có vẻ rất dễ có được, ngay

lập tức hấn tìm một thạch ốc ít người tìm tới để đi vào.

Vừa bước vào, ngay lập tức đã cảm nhận được một cảm giác nóng nực, một Quyển trục treo lơ lửng trong không trung, vòng sáng hoả hồng sắc xung quanh nó lớn hơn bả, bốn lần so với cái mà hấn gặp lúc này, cũng dày đặc hơn ba bốn lần, Điều quan trọng nhất là, trên vòng sáng lúc này còn có một ngọn lửa không ngừng chập chờn, giống như lúc nào cũng có thể bốc cháy.

Thấy vậy Lý Dật vô cùng phấn khích, nhìn bộ dạng của Quyển trục, không phải là món đồ cấp bậc Chu Tước chứ?

Nghĩ tới đây, hấn khẽ nheo mắt lại, thấp giọng nói:

- Na Na, thứ này dường như là Hoả thuộc tính a, nếu ta nhớ không nhầm, đầu khí của

người hình như là Hoả thuộc tính, có muốn thử xem không?

Lý Na Na khẽ cười, nói:

- Chi bằng Lý Dật ca ca người thử xem trước đây rốt cuộc là gì đi, nhờ là Đấu kỹ mà Na Na đã học qua, vậy thì không phải phí sức lực của Na Na sao?

- Vậy ta không phí sức à?

Lý Dật cười khở một tiếng, có điều hấn cũng không chần chừ, mà vận khởi quang mang hàng sắc nhàn nhạt trong tay, đánh một chưởng ra.

- Toái Cốt Chưởng!

Hữu chưởng nằm gọn trên vòng sáng, thối ngọn lửa đang cháy phía trên không ngừng chập chờn, nhưng...

Vòng sáng chỉ khẽ lay động vài cái, một vùng sóng như sóng nước lăn tăn nổi lên nhưng không tan đi.

- Ách...

Cảnh tượng này khiến Lý Dật có đôi chút xấu hổ, hắn vốn dĩ cho rằng đòn này của mình, tuy vẫn chưa dùng ra đến một nửa thực lực, nhưng không ngờ, chỉ là Công pháp tầng thứ hai

đã có cấp bảo vệ như vậy, điều này hắn không thể ngờ tới.

Bộ dạng của Lý Dật khiến Lý Na Na cười, nói:

- Xem ra bản lĩnh của Lý Dật ca ca cũng không ra sao cả, có cần Na Na ra tay giúp người không?

Cảnh này lọt vào mắt những người đứng đó không xa, ánh mắt của họ không nén được những tia cô quái.

Nhưng Lý Dật lại thở dài:

- Xem ra ta đã xem thường thứ này rồi, lần này nghiêm túc một chút thử xem!

Dứt lời, hắn hít một hơi thật sâu, chân phải khẽ đạp về sau, quang mang hoàng sắc nhàn nhạt lại hiện ra trong tay, nhưng lúc này, thủ chương của hắn dường như còn phát ra tiếng ‘tạch tạch’.

Tiếp đó hắn vụt xoay người, hữu chương đã quét ra một đường cong quý dị, đánh thẳng vào vòng sáng.

- Toái Cốt Chương ?!

Đồng dạng thanh âm xuất chiều lần thứ hai vang lên, Nhìn chiều xem ra rất có thanh thế này, thế nhưng khi đánh, vào vòng sáng, lần này ngay cả một gợn sóng cũng không thấy.

Thế nhưng Lý Dật lại chậm rãi thu lại thủ chương, sắc mặt đã dễ nhìn hơn nhiều,

Cảnh tượng này khiến Lý Na Na rất thắc mắc, nàng tò tò liếc nhìn Lý Dật, nói:

- Hả... Lý Dật ca ca... Sáng nay người có phải chưa ăn gì không?

Lý Dật ngây người, nhất thời cảm thấy dở khóc dở cười, thờ dãi nói:

- Tiểu nha đầu, nàng nói gì vậy!?

- Nếu không phải người chưa ăn cơm, không có sức, sao một chưởng đánh xuống, ngay cả một chút động tĩnh cũng không có?

- Ai nói nó không có động tĩnh?

Lý Dật khẽ cười một tiếng:

- Toái Cốt Chưởng, Toái cốt Chưởng, nếu đã thương xác thịt thì sẽ không gọi là Toái Cốt Chưởng rồi, chỉ có một chưởng đánh xuống, đâu xương vỡ vụn, nhưng bề ngoài lại như không bị tổn hại gì, đó mới là Toái cốt Chưởng a!

- Nhưng! Đây là vòng sáng, không phải là thân xác con người!

Lý Na Na có chút bực mình nói.

Lý Dật thờ dãi một tiếng, thấp giọng nói:

- Hiểu thấu một điều, thì sẽ thấu hiểu được trăm điều khác, tiểu nha đầu, không phải ngay cả điều này nàng cũng không hiểu chứ? Nào nào nào... Lý Dật ca ca sẽ cho nàng thể nghiệm một chút, Toái Cốt Chưởng thật sự, rốt cuộc là thế nào.

Dứt lời, Lý Dật thò tay ra, trong ánh mắt kinh ngạc của vô số người, từ từ, từ từ đưa xuyên vào vòng sáng, năm Quyển trực đó, theo động tác của hắn, bề mặt của vòng sáng bắt đầu hiện ra vô số vết nứt nhỏ, cuối cùng khi tay hắn rút về, vòng sáng đã vô thanh vô tức biến thành bột vụn...

Lý Dật dường như không nhìn thấy sự sững sờ trên khuôn mặt của Lý Na Na, hần khê lắc lư Quyển trục trên tay, khê cười nói:

- Nào, nha đầu, chúng ta xem thử đây rốt cuộc là thứ gì đi...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thanh Các Lão

Q.1 - Chương 65: Thanh Các Lão

- Ách... Hòa... Hoả Vân Quyết?

Lý Dật méo miệng lại, cũng không biết nên khóc hay nên cười.

Nói đến Hoả Vân Quyết này, người muốn tu luyện Công pháp này của Lý Gia quá nhiều, vì đấu khí Hỏa thuộc tính là cuồng bạo nhất trong tất cả các đấu khí, cũng có uy lực lớn nhất, Hơn nữa, trên cơ bản người nào cũng có thể tu luyện đấu khí Hoả thuộc tính, không giống như đấu khí Lôi thuộc tính, Quang thuộc tính khác, tư chất với mỗi người còn có các yêu cầu hà khắc khắc.

Chỉ có điều Hoả Vân Quyết tuy tốt, nhưng đối với người luyện Thiên Ma Cửu Biến như Lý Dật mà nói, lại giống như phế vật.

Lập tức, Lý Dật chỉ có thể cười một tiếng, tiện tay ném Công pháp Quyển trục đó đi, để nó phục hồi nguyên trạng.

Cảnh tượng này khiến một số tộc nhân đã có ý với Hoả Vân Quyết từ lâu, không biết đã phải nghiến răng như thế nào.

- Được rồi, chúng ta lại đi nơi khác xem thử đi.

Chán nản lắc đầu, Lý Dật chỉ có thể bước tới một thạch ốc khác.

Dứt lời, hai người đã tùy ý đi vào một thạch ốc khác.

Lý Dật chỉ cần gặp được thạch ốc mình có vẻ thích, thì lại bước vào quan sát một vòng, tuy những vòng sáng to nhỏ khác nhau, nhưng cơ bản đều dưới thực lực Đấu Giả của hắn, đều một kích phá được, điều khác biệt là sức lực hắn bỏ ra là bao nhiêu mà thôi.

Một ngày sau, Lý Dật và Lý Na Na đã đi dạo tám tầng của Diễn Võ Các, các loại Công pháp gặp được trong đó dĩ nhiên rất nhiều, nhưng gặp được Đấu kỹ cũng không ít, đối với những Đấu kỹ có thể tu thành tại chỗ, Lý Dật tiện thì học, nhưng một số Đấu kỹ vô cùng phiền phức, cần các điều kiện hà khắc mới có thể tu luyện, hắn chỉ tùy ý xem thử, cũng không để tâm.

về phần Lý Na Na, không biết tại sao, cơ hồ cũng không để ý đến những thứ trong Diễn Võ Các, nàng chỉ có hứng thú chút ít với một số Quyển trục mà Lý Dật đã xem qua, nàng mới phá vòng sáng ra xem thử, chỉ có điều nàng khác với Lý Dật, Lý Dật tinh thoảng còn thử xem có thể luyện thành Đấu kỹ đó không, nhưng nàng chỉ nhìn thử mà thôi.

Nhưng điều khiến Lý Dật ngạc nhiên nhất là, tiểu nha đầu Lý Na Na tuy rằng còn chưa ngưng kết được Đấu Khí Toàn, nhưng thực lực của bản thân lại không hề kém mình bao nhiêu nàng đưa tay thì đã có thể phá đi các vòng sáng bảo vệ của các loại Quyển trục, so với rất nhiều người được gọi là thiên tài của Lý Gia, còn lợi hại hơn không biết bao nhiêu lần.

Lúc nói cười, hai người đã đến tầng thứ chín của Diễn Võ Các, nhìn thạch ốc trống trải ở phía cuối cầu thang, Lý Dật nở một nụ cười:

- Nói vậy, thứ được cất bên trong này chính là Công pháp hoặc Đấu kỹ cao cấp nhất của Lý Gia chúng ta đúng không? Không phải là Thủy Anh Quyết chứ? Nếu phải thì ta không có hứng thú để phá.

Lý Na Na nhìn về phía xa xăm, nói:

- Lý Dật ca ca, gian phòng này không phát ra khi tức thủy thuộc tính, xem ra người không cần lo lắng rồi.

Lý Dật khẽ gật đầu, nói:

- Vậy chúng ta qua đó xem thử thôi.

Hai người chậm bước đi về phía trước thạch ốc, chỉ thấy một vòng sáng bạch sắc nhàn nhạt lớn hiện trong thạch ốc, Vòng sáng lớn đến độ có thể chặn cả cánh cửa lại, hiện ra vô cùng mờ ảo, khiến người khác không thể nhìn rõ trạng thái bên trong.

Chỉ nhìn thoáng qua, Lý Dật bất chợt liếm môi, nói:

- Xem ra, bên trong này thật sự có thứ tốt rồi.

Lý Na Na nhìn vòng sáng, nói:

- Đúng vậy, thứ mà chúng ta gặp lúc trước đều là Công pháp hoặc Đấu kỹ cấp Huyền Vũ, nhưng thứ bên trong này, đến tám phần là cấp Chu Tước... chỉ có điều không biết Lý Dật ca ca có thể có được không mà thôi.

Lý Dật nhìn khuôn mặt nàng đang cười nhạt, trong lòng không biết là cảm giác gì, Xét từ góc độ tâm lý, Lý Dật có vài phần sợ hãi và kháng cự với Lý Na Na, thế nhưng, từ khi đến thế giới này, có thể nói chuyện vui vẻ với mình như một người bạn, cơ hồ cũng chỉ có một mình Lý Na Na.

Nghĩ tới đây, Lý Dật bất giác thầm đỏ mặt, Tuy hẳn biết Lý Na Na phần lớn là có tâm tư khác với bản thân, nhưng hẳn lại chỉ có thể giả vờ như không biết.

Lập tức, Lý Dật nghiêng răng, nhếch miệng uy hiếp nói:

- Nha đầu, đồ ăn có thể ăn bữa, nhưng lời nói thì không được nói bữa, nàng cần thận lời nói lú lừ!

Nhìn vẻ mặt của Lý Dật, Lý Na Na không nhịn được mỉm cười, nói:

- Vậy Lý Dật ca ca hãy chứng minh cho Na Na xem, người rất lợi hại...

Lý Dật lặng lẽ cười, nói:

- Vậy thì tiểu nha đầu xem cho kỹ nhé, có điều nhìn thấy sự lợi hại của ta, nàng đừng bao giờ yêu ta!

- Người... người... người nói bậy bạ gì vậy!

Lý Dật cười trêu chọc một tiếng, rồi ra dấu tay lui về sau, tay phải khẽ nắm chưởng, đến lúc đầu khí hắc sắc phát ra trên năm quyền, hắn mới đâm mạnh một quyền xuống.

- Khai Sơn Quyền!

Ầm—

Quyền chưởng của Lý Dật vừa đánh xuống, vòng sáng bạch sắc nhạt bị rang mạnh một cái, phát ra một âm thanh nặng nề, Quyền kinh của Lý Dật nhanh chóng bị hoá giải, nhưng vòng sáng lại không hề có một chút tổn hại nào.

Lý Na Na đang định lên tiếng trêu chọc, nhưng bất chợt, nàng khẽ biến sắc mặt, rồi lao bổ vào Lý Dật.

Mí mắt của Lý Dật cùng co giật, trong chớp mắt, hắn đã cảm giác được, quyền kinh của mình không biết bị thứ gì bắn ngược lại, thế nhưng uy lực còn mạnh hơn mấy lần bắn từ vòng sáng tới.

Vừa rồi mình đã dùng đến bảy phần thực lực, nếu lực bật lại này đánh vào người mình, nói không chừng bản thân xong đời rồi!

Nghĩ tới đây, Lý Dật không còn dám sơ ý nữa phần, hắn toàn lực thúc động đầu khí trong cơ thể, phóng ra theo tay phải...

- Hồi Phong Chương, Hoả kinh!

- Vũ

Kình lực bị đánh bật lại bị Lý Dật Hoả giải sang bên, nhưng hãn chưa kịp thu tay lại, sắc mặt lại biến.

Hãn cảm nhận được rõ ràng, kình lực bị mình gạt đi lại bị bắn lại lần nữa.

- Lý Dật ca ca, mau lui!

- Tiểu tử! Dừng giảo kình!

Giọng nói của hai người cùng lúc vang lên, Lý Dật không kịp suy nghĩ nhiều, đã hít vào một hơi, đấu khí hắc sắc toàn thân đã vụt hiện ra, một chưởng lại được đánh ra.

- Hồi Phong Chương, giảo kình!

- Bùm~~

Kình lực bắn ngược lại va chạm với đấu khí của Lý Dật, ngay lập tức, sự năng động thành từng vòng trên vòng sáng bị nhện nhạo lên, trên vòng sáng lại hiện ra vết rạn nứt hình xoắn ốc.

-Phá!

Lý Dật khẽ quát một tiếng, thân hình lui mạnh về mấy bước, mới giảm đi xung lực chiêu này mang đến.

Động tĩnh lúc này, đã làm chấn động cả Diễn Võ Các.

Trong Diễn Võ Các, lúc này không biết bao nhiêu ánh mắt ước ao, đổ kị, thù hận nhìn về Lý Dật, Ai cũng không ngờ, Lý Dật lại có thể phá được lớp bảo vệ của tầng cao nhất.

Chầm chậm thở ra một hơi, thủ Chương của Lý Dật khẽ run lên, đầu khí hắc sắc nhẹ nhẹ xoay chuyển trên ngón tay hắc, mới gạt đi hoàn toàn kình lực còn sót lại.

Thân hình của Lý NaNa đã khựng lại, vỗ bàn tay nhỏ, nhỏ giọng nói:

- Lý Dật ca ca quả nhiên lợi hại, nhưng lại quá mức kích động, Tình hình này người bình thường đều là chủ động lui ra, nào có ai giống người như vậy?

Lý Dật cười ha hả, nói:

- Biết mình có thực lực đánh vỡ nó, thì cần gì phải lui? Được rồi, nàng đừng lo nữa, chúng ta vào trong xem rốt cuộc đây là thứ gì ghê gớm.

Nhìn vào thạch ốc, Lý Dật lơ đi vẻ giận dữ của Lý NaNa, chậm rãi bước vào.

Sau khi bước vào thạch ốc, gian phòng hiển nhiên tối hơn bên ngoài một chút, nhưng lại không đến nỗi khiến người ta không thể nhìn rõ thứ gì, Nhưng khi Lý Dật nhìn về chính giữa gian phòng, lại không nén được sự ngạc nhiên.

Chỉ thấy, chính giữa gian phòng không có Quyển trục gì, ngược lại có một thạch đài, trên thạch đài, một lão nhân râu tóc bạc phơ ngồi xếp bằng trên đó, cơ hồ cảm giác được vòng bảo vệ bị người khác phá vỡ, lão khẽ mở mắt ra, nhãn thần nhìn về phía Lý Dật, khóe mắt lóe lên một tia tinh quang.

Lý Dật vừa nhìn đã nhận ra, lão nhân này chính là vị không hề nói chuyện trong hai Các lão xuất hiện hôm qua ở của Diễn Võ Các, hơn nữa, hiển nhiên là thân phận của lão trong Lý Gia cực cao.

Lý Dật dù thế nào cũng không thể ngờ, tầng cao nhất trong Diễn Võ Các này, không những không có Quyển trục, lại có một lão già biến thái đang ngồi ở đó.

Hắn và Lý Na Na đi theo phía sau đưa mắt nhìn nhau, trao đổi ánh mắt, rồi nhất tề khom người với độ cong vô cùng nhu hòa, cung kính nói:

- Bái kiến Các lão, Lý Dật không biết nơi này là nơi tu luyện của Các lão, đã đắc tội, vẫn mong lượng thứ...

Dứt lời, Lý Dật kéo Lý Na Na một cái, hai người đã dắt tay nhau chậm chậm lui xuống, trước mặt nhân vật này, Lý Dật sợ sẽ bị nhìn thấy bí mật trong lòng, hắn không muốn ở lại quá lâu.

Vị Các lão này khẽ gật đầu, nhãn thần khẽ chuyển về hướng Lý Dật, nhàn nhạt nói:

- Người chính là Lý Dật? Nếu đã đến rồi, vậy thì không cần đi gấp như vậy!

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy hắn khẽ giơ tay lên, trong ống tay áo rộng thùng thình, ngay lập tức có một luồng hàn khí bay về phía Lý Dật.

Lý Dật thoáng ngây người, nhưng lúc này cũng không cho phép hắn ngơ ngẩn, chỉ thấy trong mắt hắn tinh quang vụt hiện, đã giơ tay chém một chưởng xuống.

- Toái Cốt Chưởng!

Ầm một tiếng, trong không khí rung chuyển dữ dội, Lý Dật tuy đã toàn lực chặn lại điểm hàn khí này, Nhưng nửa thân người cơ hồ vẫn bị đông cứng lại, hắn không chịu được phải lui về sau vài bước, không biết tổn bao nhiêu sức mới đứng vững được người, chỉ nghiêng rằng nhìn vị Các lão trước mặt, không nói một lời.

Hiển nhiên, động tác này của Lý Dật khiến Các lão phải 'ồ' một tiếng, lão chậm chậm đứng dậy, trong ánh mắt lộ ra tia sáng:

- Rất tốt, người lại có thể chặn được một đòn của ta, phải biết rằng, đòn của ta trông không có thanh thế gì, nhưng Đấu Sư bình thường khi gặp

phải cũng chưa chắc đã đỡ được, Hơn nữa cường lực của Toái cốt Chương của người, Trong nhu có cương, đã luyện được tinh túy của chiêu này rồi, Không tồi... Quả nhiên người có chút bản lĩnh... Nhìn thân thủ của người, tuy chỉ là Nhất Tinh Đấu Giả, nhưng chắc rằng Đấu Giả từ Ngũ Tinh trở xuống, đều không phải là đối thủ của người, Chẳng trách, hôm đó người có thể bách bộ hoành hành ở Mạc Gia, ngay cả A Đại cũng không phải là đối thủ của người... Ta còn cho rằng chỉ là khoác lác, nhưng nhìn thân thủ của người, xem ra chuyện này là thật... Không ngờ, không ngờ, Lý Gia chúng ta lại xuất hiện một quái thai như người, Không tồi, khi xưa để tên tiểu tử Lý Hàn lên làm Gia chủ quả nhiên không chọn lầm.

Ánh mắt của Lý Dật hiện ra một tia quái dị, tuy rằng trong lòng hắn có vài phần tức giận, nhưng trước mặt nhân vật như vậy cũng không dám biểu hiện ra.

Lập tức Lý Dật chỉ khẽ gật đầu, nói:

- Các lão quá khen rồi, bản lĩnh của Lý Dật cũng chỉ hơi hợt mà thôi...
- Bản lĩnh của người nếu chỉ có hơi hợt, vậy thì Lý Gia chúng ta cũng chẳng có thiên tài gì rồi.

Các lão khẽ cười một tiếng, sau đó lão nhìn khuôn mặt đang lộ ra vẻ cổ quái của Lý Na Na, nhàn nhạt nói:

- Tiểu nha đầu, sau đây ta muốn nói chuyện riêng với Lý Dật, nếu người không có chuyện gì, chỉ bằng đi ra bên ngoài đợi một lát đi?

Lý Na Na chần chờ một lúc, rồi khẽ gật đầu, chậm bước đi ra ngoài.

Thấy Lý Na Na lui ra ngoài, Các lão tiện tay vung một cái, ngay lập tức chỉ thấy một đạo đấu khí bạch sắc bay ra từ trong tay áo của lão, loáng cái đã bao trọn cả gian phòng vào bên trong.

Thấy cảnh tượng này, Lý Dật bất giác cười khổ trong lòng, chẳng trách mà vừa rồi khi bản thân xuất chiêu lại như gặp phải lực cản lớn như vậy, thì ra đây là lớp phòng hộ của cường giả cấp bậc Đấu Vương, Một Đấu Giả nhỏ bẻ như mình, có thể phá được đúng là vô cùng may mắn.

Các lão nhìn phảng phất như nhìn thấy sự khó chịu của Lý Dật, khẽ mỉm cười:

- Trong tên ta có một chữ Thanh, người có thể gọi ta là Thanh Các lão.

Lý Dật vội thấp tiếng nói:

- Đệ tử Lý Dật, bái kiến Thanh Các lão.

Thanh Các lão cười ha hả:

- Miễn lễ, miễn lễ... Nhiều năm như vậy rồi, ta đúng là lần đầu tiên gặp một tiểu quỷ thú vị như ngươi, Cho dù là phụ thân ngươi, năm xưa khi hấn phá được lớp phòng vệ này, cũng không được vẻ vang như ngươi, Ngươi thì tốt, lại có thể đường đường phá được lớp phòng vệ của ta, xem ra thành tựu sau này của ngươi, chắc chắn sẽ không kém hơn Lý Hàn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tinh Vân Quả

Q.1 - Chương 66: Tinh Vân Quả

Lý Dật trong lòng thầm kêu khổ, bản thân vừa rồi cố gắng để phá được lớp bảo vệ này, vậy thì trên cơ bản bí mật về Đấu kỹ và đấu khí của mình, e là đều bị vị Thanh Các lão này nhìn thấy rõ ràng, Trong gia tộc không có Đấu kỹ Công pháp giống như vậy, lát nữa đối phương nếu hỏi đến, thật sự không biết nên trả lời thế nào.

Đôi mắt trong veo của Thanh Các lão như nhìn rõ được những gì mà Lý Dật vừa nghĩ, ánh mắt dò xét của lão đã hướng thẳng về Lý Dật, tiếp đó

nói:

- Chỉ có điều, đấu khí trên người người rất kỳ lạ, lão phu cũng coi là một nhân vật đã từng xông pha trên Đại Lục Đấu Thần, lại không thể nào nhìn ra đấu khí của người thuộc tính gì, chỉ có điều dòng khí sắc bén trong đấu khí của người, lại không yếu hơn bất cứ đấu khí nào, Chắc rằng Công pháp mà người tu luyện cũng có chỗ không đơn giản chứ? Tiểu tử, lẽ nào đằng sau người có nhân vật nào chỉ dẫn cho người sao? Nếu thật sự có, người có thể mời hẳn đến Diễn Võ Các này ngồi...

Lý Dật tim đập thành thịch, những lão biến thái tu luyện nhiều năm này thật lợi hại, chỉ nhìn vài lần cơ hồ đã nhìn ra tất cả bí mật trên người mình, Chỉ có điều muốn Lý Dật thành thật nói ra toàn bộ, đó tuyệt đối không thể nào.

Lập tức Lý Dật lộ ra một nụ cười phù hợp với trạng thái lúc này nhất, thấp giọng nói:

- Thanh Các lão nói đùa rồi, đằng sau Lý Dật có thể có nhân vật nào chứ? Còn về Công pháp tu luyện, đó là của mẫu thân đại nhân để lại, chỉ có điều mẫu thân đại nhân cũng không nói rõ đây là Công pháp gì, vì vậy...

- Mẫu thân của người? Thê tử của Lý Hàn...

Nói một câu vô ích, Thanh Các lão bất giác thu ánh mắt lại, trong con mắt hiện ra một tia cuồng nhiệt quý dị, chỉ có điều trong chốc lát, sự cuồng nhiệt ấy cơ hồ đã được lý trí áp chế xuống.

- Nếu là bà ấy, có thể để lại loại Công pháp này cũng không kỳ lạ, Xem ra Đấu kỹ quý dị của người, cũng là do mẫu thân người để lại chứ... Nếu đã vậy, lão phu cũng không hỏi nhiều, chúng ta hãy nói cái khác đi, Tiểu tử, theo quy củ của Lý Gia ta, người có thể đánh vỡ được lớp bảo vệ tầng thứ chín, sẽ có tư cách tu luyện Thủy Anh Quyết, Công pháp cao thâm nhất của Lý Gia chúng ta, cũng có thể tùy ý lựa chọn Đấu kỹ trong gia tộc, chỉ có điều, ta thấy công phu tu luyện hiện tại của tiểu tử người

không hề thua kém một chút nào với Thủy Ảnh Quyết, Vì vậy, Công pháp trong gia tộc xem ra đến tám phần là người không thích, Còn Đấu kỹ của người cũng vô cùng quý dị, gia tộc cũng không thể nào tìm ra thứ gì tốt hơn cho người... Bỏ đi... Tiểu tử, lão phu sẽ cho người một chút lợi ích vậy!

Nói đến đây, Thanh Các lão đã giơ tay ra, trong tay đã có thêm một chiếc hộp ngọc, lão tiện tay ném chiếc hộp ngọc cho Lý Dật, nhàn nhạt nói:

- Người có được thứ này, nhưng đừng bao giờ để lộ ra một chút tin tức nào, bằng không, cho dù là lão phu cũng không bảo vệ được người.

Lý Dật vỗ tay phải một cái, một luồng đấu khí nhu hòa đã luồn ra từ giữa chỉ chưởng, truyền vào hộp ngọc, đến lúc hộp ngọc đến tay Lý Dật, khoe mắt hần bất chợt co giật.

Bởi vì chỉ là cách qua lớp hộp ngọc, hần lờ mờ cũng có thể cảm nhận được một luồng sức mạnh cuồng bạo truyền ra từ bên trong chiếc hộp... Cơ hồ là thứ gì đó tốt!

Lý Dật ngẩng đầu nhìn Thanh Các lão vẻ mặt đang rất bình thản, không nén được thấp giọng nói:

- Thanh Các lão, đây rốt cuộc là...

Thanh Các lão nhàn nhạt nói:

- Người tự mình mở ra thì biết rồi.

Lý Dật liếm môi, nhìn vẻ mặt bình thản của Thanh Các lão, cuối cùng hần không nén được một tay cầm nắp trên của chiếc hộp ngọc, từng chút kéo nó ra.

Theo động tác của Lý Dật, ngay lập tức có một luồng sức mạnh vô cùng cuồng bạo bùng phát ra ngoài, một trận quang mang vàng óng đến chói mắt, khiến người khác phải nheo mắt lại.

Lý Dật neho mắt, tốn nhiều thời gian mới có thể nhìn rõ, thứ đang nổi trên không trung, là một quả nhìn như trong suốt, năng lượng bên trong loại quả này khiến người khác phải mê đắm, nhưng thân quả như thủy tinh, lại lộ ra mấy phần khác lạ.

- Vật này được gọi là Tinh vân Quả, là một thứ thần kỳ được trời sinh đất dưỡng, ngoài việc có thể tăng cường đấu khí ra, tác dụng lớn nhất, chính là uống khi người thăng cấp Đấu Sư, vậy thì sẽ làm tăng tính an toàn và ổn định khi người đột phá... Nói ra, giá trị của vật này lại không hề thấp hơn với một bộ Đấu kỹ cao cấp, tiểu tử, đây cũng là lời cho người rồi.

Thanh Các lão nhìn Tinh Vân Quả, trong ánh mắt hiện ra vài phần luyến tiếc, chỉ có điều từ trong lời nói của lão có thể nghe ra, thứ này tuy có ích với lão, nhưng hiển nhiên lại có tác dụng lớn hơn với Lý Dật.

Dù gì từ Đấu Giả thăng cấp lên Đấu Sư cũng cực khó, nếu dùng lúc này có thể tăng thêm vài phân tỷ lệ, vậy thì giá trị của vật này đã không nhỏ rồi.

Lý Dật lúc này chỉ sợ Thanh Các lão thu lại vật này, hắn đảo tay một cái, cất Tinh Vân Quả vào lại chiếc hộp ngọc, rồi lại đảo tay, ngay lập tức hộp ngọc được nhét vào trong Dung Giới.

Nhìn thấy cảnh này, Thanh Các lão có vài phần kinh ngạc, hắn gật đầu, nói:

- Không ngờ tầm tuổi của người lại cũng có Dung Giới, Không tồi, ta vốn định tặng người một chiếc, như vậy xem ra không cần thiết nữa... Được rồi, từ nay về sau, Diễn Võ Các này người có thể đến bất cứ lúc nào, muốn học Đấu kỹ gì, thì tự mình đi tìm, tuy rằng không nhất định người sẽ thích, nhưng người nào có thể vào được cửa này đều có quyền lợi này, vì vậy ta cũng sẽ không loại bỏ người... Được rồi, tiểu tử, đã cho người lợi ích rồi, người có thể lui xuống.

Dứt lời, Thanh Các lão khẽ phất tay, xé một lỗ hổng nhỏ ngăn giữ vòng bảo vệ ra.

Lý Dật chần chừ trong chốc lát, rồi vẫn bay ra ngoài từ lỗ hồng đó.

Một lát sau, lỗ hồng lại biến mất, trong ánh mắt Thanh Các lão lóe lên vài tia cổ quái, lão cơ hồ chần chừ một hồi lâu, rồi khẽ lắc đầu, nói:

- Bỏ đi, cho dù ta cướp được Công pháp của hắn, cũng không nhất định có thể đột phá từ Đấu Vương đạt đến cấp Đấu Hoàng... Huống hồ, gia tộc đứng sau lưng người nữ nhân đó quả thực quá khủng bố, làm không tốt, nếu bị phát hiện ra điều gì, cơ nghiệp nghìn năm của Lý Gia lại hòng hết...

Dứt lời, lão lại cất tiếng thở dài.

000

Sau khi ra khỏi thạch ốc, Lý Dật ra dấu tay với Lý Na Na mặt đang đầy vẻ sốt ruột, rồi nhanh chóng đi xuống dưới, mãi đến khi đến tầng cuối cùng, nhìn thấy những tộc nhân thừa thốt xung quanh, Lý Dật mới thầm thở phào nhẹ nhõm.

Vừa rời trong gian phòng đó, hắn đã cảm nhận được rõ ràng, Thanh Các lão mấy lần đã động sát cơ với mình, tuy không biết tại sao cuối cùng lại từ bỏ ý nghĩ ấy, nhưng cũng khiến Lý Dật phải toát mồ hôi lạnh.

Lý Dật trong thạch ốc chỉ có thể giả vờ như không biết gì cả, bằng không bị lão hồ ly kia phát hiện ra điều gì, mình coi như xong.

về Diễn Võ Các này, sau khi ra lần này, kẻ nào mà còn vào lại thì là hỗn đản.

Nhưng Lý Na Na lại tỉ mỉ nhìn Lý Dật, khẽ nói:

- Lý Dật ca ca, đã xảy ra chuyện gì?

Lý Dật nặn ra một nụ cười, nói:

- Vị Các lão đó nói ta tham lam không biết chừng mực, mấy ngày nay đã xem quá nhiều Đấu kỹ, nhưng lại không có ý tinh tu, hấn vốn định đưa Đấu kỹ cao thâm nhất cho ta, nhưng chắc vì bộ dạng lười nhác của ta, lại khiến lão chán ghét rồi.

Nghe thấy lời giải thích có cũng như không của Lý Dật, Lý Na Na khẽ gật đầu, nói:

- Lý Dật ca ca cũng không cần buồn, thực ra Đấu kỹ trong Diễn Võ Các này, cũng chẳng có gì...

Vài chữ cuối cùng, Lý Na Na lại nuốt xuống, có điều nàng đảo mắt một vòng, lại khẽ tiếng nói:

- Nếu Lý Dật ca ca không chê, Na Na sẽ tặng người một quyển Đấu kỹ nhé?

Nói rồi, chỉ nhìn thấy nàng lật tay một cái, trên tay đã có một Quyển trục vàng óng, đang phát ra quang mang nhàn nhạt.

Con mắt Lý Dật co giật, trong lòng lại không nén được nghi ngờ, Tiểu nha đầu này rốt cuộc có lai lịch gì, lại có thể tùy ý lấy ra một quyển Đấu kỹ, thủ bút này còn phóng khoáng hơn cả mình a.

- Đấu kỹ Chu Tước Cao cấp, Liệt Diễm Phệ Thiên.

Lý Na Na khẽ vuốt Quyển trục, thấp giọng nói, sắc mặt của nàng có vài phần ửng đỏ, cũng không biết tại sao:

- Đây là Đấu kỹ cao cấp nhất trong tay của Na Na rồi, tuy Đấu kỹ này nếu là người tu luyện đấu khí Hoả thuộc tính thì hiệu quả sẽ cao nhất, nhưng nếu Lý Dật ca ca tu luyện, có lẽ cũng không khó đâu.

Nhìn món đồ có giá trị liên thành ấy, Lý Dật nói không động tâm thì chắc chắn là nói dối, Sự xuất hiện của một quyển Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp, đã có thể khiến người khác chặn đường cướp bóc rồi, quyển

Đấu kỹ Chu Tước Cao cấp này, có lẽ bất cứ người nào nhìn thấy, trông mắt cũng muốn lờ ra ngoài.

Thế nhưng nhìn vẻ mặt xấu hổ của Lý Na Na, Lý Dật cho dù thế nào cũng không thể nhận thứ đồ này.

Tuy rằng đây là tâm ý của tiểu nha đầu, nhưng... Lừa đồ của người khác thì cũng thôi. nhưng lừa mất trái tim của người ta thì làm thế nào?

Thứ này không phải không thể cần, chỉ là nếu cần... E rằng sau này bản thân không thể nào phụ lòng của tiểu cô nương người ta, Dù gì Lý Dật cũng không phải là mèo không ăn cá.

một người duyên dáng như Lý Na Na, nếu nói hăn không động lòng thì cũng là giả, Nhưng Lý Dật lại càng hiểu rõ, tiền thể của mình chính là một hoa đô lãng tử, kiếp này mình cũng tuyệt đối không phải là một thiên tài si tình, vì vậy, thứ mà Lý Na Na cần, bản thân lại không thể cho...

Cảm giác rối rắm này khiến lòng hăn buồn bực, nếu Lý Na Na cố ý đùa cợt hăn thì thôi.

ai sợ ai a? Giống như Mạc Nhu Tâm, Lý Dật chơi thì cũng chơi rồi, nhưng Lý Na Na lúc này rõ ràng đã động chân tình, lại khiến hăn chần chừ không dám tiến.

Thấy sắc mặt cổ quái của Lý Dật, Lý Na Na thở ra một hơi, nhỏ giọng nói:

- Lý Dật ca ca người còn không mau thu món đồ này lại, nếu bị người khác nhìn thấy thì không hay...

Lý Dật nhú mày, sau chốc lát mới không đành lòng nói:

- Na Na, thứ này nàng vẫn nên giữ lại, ta không thể cầm...

- Người chê thứ này cấp bậc quá thấp ư?

Lý Na Na trề miệng ra, phụng phịu đáng thương, cơ hồ như sắp khóc.

Lý Dật cười khở trong lòng, nở một nụ cười nhàn nhạt, nói:

- Không phải, Na Na nàng cũng biết, Công pháp mà ta tu luyện hoàn toàn không phải là gia truyền, mà là của mẫu thân đại nhân để lại, Trong bộ Công pháp này còn phối hợp với mấy bộ Đấu kỹ, có thể phát huy đấu khí đến mức cao nhất, vì vậy, nếu ta tu luyện Đấu kỹ

khác, ngược lại còn ảnh hưởng đến tu vi... Nàng không nhìn thấy hai ngày nay ta luôn chỉ là cưỡi ngựa xem hoa sao? Vì vậy, không phải ta không thích Đấu kỹ của nàng, mà là thứ này đến tay ta, sẽ khiến ta phân tâm, vì vậy...

- Thi ra là vậy.

Lý Na Na nín khóc mà cười:

- Na Na nghe nói, duy chỉ có Công pháp cấp Bạch Hổ trở lên mới có Đấu kỹ phối hợp.

không ngờ thứ mà Lý Dật ca ca tu luyện chính là loại này, xem ra là Na Na đường đột rồi.

Lý Dật cười ha hả, rời ánh mắt không tự nhiên ra chỗ khác, ánh mắt hồn nhiên của Lý Na

Na, quả thực tạo cho hắn áp lực rất lớn.

000

Hai ngày sau.

Bước ra khỏi cánh cửa dày của Diễn Võ Các, hít vài hơi không khí mát mẻ, Lý Dật bất giác có cảm giác như được trở lại làm người.

Phải biết rằng, hai ngày trong Diễn Võ Các, Thanh Các lão cũng đã xuất hiện vài lần, tuy vài lần ấy đều là từ xa nhìn Lý Dật, nhưng lại khiến Lý

Dật có cảm giác tê rần, Trong sự theo dõi của lão, thậm chí ngay cả nói với Xà Tôn Giả một lời Lý Dật cũng không dám, hẳn không muốn lộ ra sơ hở gì trước mặt Thanh Các lão, tránh gây ra mầm họa vô cùng.

Mặt khác, thái độ càng lúc càng thân thiết của Lý Na Na lại khiến hẳn thấm than, hẳn không muốn để Lý Na Na tiếp tục đắm chìm như vậy, bằng không đến lúc để hẳn chịu trách nhiệm, chắc chắn hẳn sẽ không thể làm được.

Lúc này, ra tới bên ngoài, ý nghĩ đầu tiên của Lý Dật chính là tìm một cơ bế quan tu luyện, muốn dứt khỏi Lý Na Na đang có xu hướng biến thành cái đuôi đi theo kia, những ngày như vậy, hẳn đã chịu đủ rồi.

Bên ngoài Diễn Võ Các, tộc nhân của Lý Gia sớm đã đợi ở đó, nhìn thấy con cháu của mình ra, tộc nhân của Lý Gia nhanh chóng đi lên đón, Nhìn thấy Lý Hàn đang chấp tay đứng ở phía không xa, Lý Dật vội rảo bước tới, thấp giọng nói:

- Phụ thân đại nhân.

Lý Hàn nhìn Lý Na Na ở đằng sau Lý Dật, mỉm cười, nói:

- Thế nào, người đã phá được tầng thứ chín chưa?

Lý Dật khẽ gật đầu, nói:

- Phá được rồi, cũng đã gặp Thanh Các lão.

Cái tên này tựa hồ khiến Lý Hàn phải thở dài, hẳn cười ha hả, đưa tay vỗ vai Lý Dật, khẽ tiếng nói:

- Vậy thì từ nay, người có thể tự do đi vào Diễn Võ Các rồi, lợi ích bên trong, không thể tưởng tượng a...

Nói đến đây, hai cha con đưa mắt nhìn nhau, rồi cùng cười ha hả.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tu Luyện Thanh Vân Thủ

Q.1 - Chương 67: Tu Luyện Thanh Vân Thủ

Trong gian phòng u tối, thấp thoáng có vài tia sáng từ vầng trăng chiều xuống ngay trên đất trước mặt thiếu niên.

Hắn ngồi xếp bằng ở đó, Đấu khí trên tay phải tràn rạ vây quanh một loại quả trong suốt biểu tình trên mặt vô cùng phức tạp.

Một lát sau, cuối cùng hắn thở nhẹ ra một hơi, tay phải khẽ vỗ một cái, quả đó ngay lập tức bị một hộp ngọc che lên, đến lúc này, sức mạnh cuồng bạo không ngừng tràn ra từ trong quả mới từ từ biến mất.

- Lão quỷ, thứ này thật sự giống như lời của Thanh Các lão đó nói có hiệu quả thần kỳ vậy sao?

Lý Dật khẽ vuốt ve hộp ngọc trước mặt, Đấu khí ở ngón tay không ngừng vây quanh phía trên, chốc chốc lại bao quanh cả hộp ngọc, không để năng lượng cuồng bạo của nó thoát ra ngoài một chút nào.

Hồng quang trên Vân Hoang Giới Chỉ ở tay khẽ lóe lên, thân ảnh của Xà Tôn Giả ngay lập tức lơ lửng trong không trung, hắn nhíu mày nhìn hộp ngọc trước mặt, rồi bắn một điểm Đấu khí từ mi tâm ra, sau khi đấu khí vào hộp ngọc, hắn mới lộ ra nụ cười, nói:

- Không sai thứ này quả nhiên là Tinh Vân Quả, Phải biết rằng, giá trị của thứ này cực cao, trong một cuộc bán đấu giá quy mô lớn, có giá bán một, hai trăm vạn kim tệ, tuyệt đối cũng không phải vấn đề, Bản tôn vốn định tìm một quả cho người, để giúp cho việc sau này người đột phá Đấu Sư, nhưng không ngờ một Các lão trong gia tộc các người lại có được thứ này, quả thực là hiếm có...

Lý Dật khẽ nhíu mày nói:

- Thứ này không có vấn đề gì sao?

Xà tôn Giả nhàn nhạt lắc đầu nói:

- Có thể có vấn đề gì chứ? Thứ này là kỳ vật trời sinh đất dưỡng, cho dù có người muôn trồn lẫn thứ khác vào, cũng chỉ có thể phá hủy nó, vì vậy, tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì, Thế nào? Người lo lắng ư?

Lý Dật lưỡng lự nói:

- Ta quả thực lo lắng, bởi vì Thanh Các lão đồ khi cho ta thứ này, trên người rõ ràng có thêm vài phần sát khí... Tuy ta không biết sát ý từ đâu mà đến, nhưng...

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói:

- Điều này có khó đoán gì? Ta thấy tên Thanh Các lão đồ của gia tộc các người, tuổi tác có lẽ cũng mấy trăm rồi, tuổi tác này đã là cực hạn của cấp Đấu Vương rồi, Nếu hắn không thể nào đột phá trong mấy chục năm nữa, e rằng sẽ phải chết... Hắn có sát ý với người, đơn giản là đã ngấm vào Thiên Ma Cửu Biến mà thôi, Dù gì Công pháp Đấu kỹ cao cấp, không phải tùy tiện có thể có được, Chỉ có điều, mẫu thân của tiểu tử người dường như có một bối cảnh ghê gớm lắm, khiến hắn không dám vọng động, Còn về Tinh Vân Quả này, có lẽ hắn lấy ra để người yên tâm cũng có thể là mua chuộc người... Dù gì hắn cũng nhìn ra, tiểu tử người sau này thành tựu tuyệt đối bắt phàm, lúc này có thể lôi kéo quan hệ với người, vậy thì dĩ nhiên là tốt nhất.

- Thì ra là vậy.

Lý Dật gật đầu:

- Chỉ có điều, cho dù hắn có giết ta tại chỗ, lẽ nào còn có cách có được Thiên Ma Cửu Biến sao?

- Tiểu quý ngậy thơ.

Xà Tôn Giả lặng lẽ cười:

- Đừng nói là Bản tôn , cho dù là một Đấu Vương nhỏ nhoi, có lẽ sau khi người chết thì cũng có một trăm cách để làm rõ bí mật Công pháp của người... Vì vậy Đại Lục Đấu Thần có một câu nói mỗi một vị cường giả chết đi, đều là một bảo khố trời cho, Chính vì như vậy, các thế lực lớn trên Đại Lục Đấu Thần, khi bên mình có cường giả chết đi, đều phải nghĩ cách mang thi thể về, bằng không cho dù là thi thể bị hủy diệt tại chỗ, cũng sẽ không để lọt vào tay người khác, Vì vậy, điểm này cũng là nguyên nhân thường có hung sát vô duyên vô cớ trên Đại Lục Đấu Thần, Dù gì người giết một người, thì có cơ hội để mạnh hơn sự mê hoặc này đối với nhiều người mà nói đều là tuyệt đối.

Lý Dật bất giác cười khổ, chẳng trách mà Đại Lục Đấu Thần cường giả vi tôn , kẻ yếu bị kẻ mạnh nuốt trọn, Vì chỉ cần người có chút thực lực, người không có ý với người khác, thì cũng sẽ có người có ý với người.

- Được rồi người cũng không cần lo lắng nữa, Thanh Các lão của các người tuy cần một bộ Công pháp cao cấp đến phát điên, nhưng chỉ cần hãn có chút lý trí, thì sẽ không có ý gì với người đâu, Cho dù hãn thật sự không có mắt, lẽ nào người cho rằng Bản tôn để làm cảnh sao?

Xà Tôn Giả cười lạnh một tiếng:

- Vì vậy, chúng ta hãy chuyên tâm tu luyện đi, Tế Thần Điển hai tháng sau, tuyệt đối không thể Bỏ lỡ, Còn mức độ nguy hiểm bên trong, cho dù với thực lực hiện giờ của người mà vào đó, việc sinh tử cũng là một nữa mà thôi, vì vậy, tu luyện Đấu kỹ cao cấp, chính là việc phải làm.

- Người nói đúng, lão quý...

Lý Dật xòe tay ra:

- Nếu đã vậy, người hãy ta cho một bộ Đấu kỹ cấp Thanh Long để luyện đi.

- Cấp Thanh Long?

Tuy Lý Dật không phải lần đầu tiên nói như vậy, nhưng Xà Tôn Giả vẫn như bị ghen nửa ngày trời, hăn ho khan một tiếng, rồi cười mắng nói:

- Cho dù Bản tôn có Đấu kỹ cấp Thanh Long thật, lẽ nào người có thể tu luyện được sao? Trong truyền thuyết, Đấu kỹ Thanh Long Hạ cấp, chí ít cũng cần cấp Đấu Hoàng trở lên mới có tư cách tu luyện... Thực lực hiện tại của người, tu luyện Đấu kỹ cấp Bạch Hổ nói không chừng còn không làm được.

- Nói như vậy, lão quỷ người có Đấu kỹ cấp Bạch Hổ sao?

Lý Dật hai mắt sáng ngời, giống như mèo nhìn thấy cá.

Xà Tôn Giả thần nhiên nói:

- Có hay không có, đến lúc người sẽ biết... Có điều Bản tôn có thể nói cho người biết, Bản tôn có một bộ Đấu kỹ vừa vặn có thể phối hợp với Công pháp của người, phát huy uy lực lớn nhất, chỉ có điều bộ Đấu kỹ này, phải cần một món đồ phụ trợ.

- Vật gì vậy?

- Huyết Nhãn.

Xà Tôn Giả chậm rãi nói:

- Thứ này ta cũng không biết ở đâu có, vì vậy có thể tìm thấy hay không, phải xem cơ duyên của người rồi... Nhưng bất luận thế nào, cũng nhất định phải tìm thấy, bởi vì vật này không những có thể giúp người luyện thành bộ Đấu kỹ này, hơn nữa còn có ích lợi rất lớn với tu vi của người.

Huyết Nhãn, Lý Dật khắc sâu hai chữ này vào lòng.

Hăn chầm chậm thở ra một hơi, rồi thấp giọng nói:

- Vậy lúc này, ta nên luyện gì mới được?

- Lúc này ư, bộ Thanh Vân Thủ mà người cướp được, nhất định không thể bỏ, Mấy ngày nay Bản tôn đã tham tường qua, sau khi luyện thành Thanh Vân Thủ này, một khi dùng ra, hai tay của người sẽ như lưỡi dao sắc bén, uy lực có thể sánh với binh khí cấp năm, Bộ Đấu kỹ này đối với người khác mà nói, có lẽ có mấy phần yếu... Nhưng nếu là người, phối hợp với bộ Đấu kỹ quy dị của người, dường như uy lực vô cùng a.

Lý Dật thoáng ngậy người, điểm này hẳn lại chưa từng nghĩ qua, ngược lại lão hồ ly Xà Tôn Giả này có lẽ đã tính đến bước này từ lâu rồi, Quá thực, sau khi luyện thành Thanh Vân Thủ này, nếu phối hợp với Huyền Sát của bản thân, cơ Hổ uy lực càng lớn a.

- Vậy thì, Thanh Vân Thủ này có thể phá Sa ý Đấu khí của Đấu Sư không?

- Đây dù gì cũng là Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp, nếu ngay cả chút bản lĩnh này cũng không có, thì nó chẳng đáng được gọi là Chu Tước rồi.

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói:

- Chỉ có điều cụ thể được hay không, thì cần xem thử thực lực của người, và thực lực của đối thủ.

Lý Dật khẽ gật đầu, hẳn tiện đảo tay một cái, hộp ngọc trên tay đã bị hắn thu lại, thay vào đó lại là Quyển trục đang phát ra một quang mang lục sắc nhàn nhạt.

Bộ Đấu kỹ này Lý Dật đã có từ lâu, nhưng vì nguyên nhân nào đó lại mãi vẫn chưa có cơ hội tu luyện nó, không ngờ hôm nay lại có thể thật sự bắt đầu tu luyện.

Nghĩ tới hai tay mình sẽ giống như hai lưỡi dao sắc bén, rồi phối hợp với bộ Đấu kỹ quy dị của mình, e rằng đừng nói bách bộ hoành hành gì đó, cho dù là có thêm mấy trăm người, bản thân cũng có thể đánh cho họ gục ngã trên đất tìm răng.

- Tiểu tử, đưa Quyển trục cho ta.

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói.

Lý Dật khẽ gật đầu, Quyển trục trong tay đã ném ra.

Chỉ thấy Xà Tôn Giả tùy ý điểm tay một cái, Quyển trục đã từ từ mở ra, ánh mắt hư ảo của hắn liếc nhìn lên phía trên vài cái, rồi gật đầu, nói:

- Thanh Vân Thủ này tuy chỉ là Chu Tước Trung cấp, nhưng không hổ là Đấu kỹ để lại từ thời thượng cổ, cũng xem như có huyền diệu.

- Tiểu tử, người tự mình lo mà tu luyện đi.

Dứt lời, Xà Tôn Giả tiện tay điểm một cái, quyển Đấu kỹ ngay lập tức hoá thành bột vụn, trong bột vụn ấy có từng tinh điểm phát sáng, cuối cùng hội tụ thành một nhóm dòng thông tin, đi vào mi tâm của Lý Dật, không đến lát sau đã hoàn toàn biến mất dạng.

- Thanh Vân Thủ, Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp, sau khi luyện thành, hai tay sắc như lưỡi đao, xuất thủ giống như nước chảy, đối với những người có thói quen tay không đánh địch mà nói, là một Đấu kỹ quý bí vô song.

Tuy đã biết tác dụng của Thanh Vân Thủ từ lâu, nhưng mờ đầu của dòng thông tin này, vẫn khiến Lý Dật khẽ rúng động toàn thân, tiếp đó hắn giành hết tâm trí vào trong dòng thông tin ấy, ý đồ nắm vững tất cả chiêu Đấu kỹ này trong thời gian nhanh nhất có thể.

Không biết bao lâu sau, Lý Dật mới từ từ mờ mắt ra, hắn nhìn xung quanh một vòng, sắc mặt hiện ra vài phân cô quái:

- Quyển trục Thanh Vân Thủ đó là vật tiêu hao trong một lần sao?

Xà Tôn Giả lắc đầu, nói:

- Dĩ nhiên không phải, chỉ có đều làm như vậy, so với việc người từ từ xem Đấu kỹ, không biết có thể giảm được bao nhiêu thời gian, người

không có nhiều thời gian để lãng phí đâu.

Lý Dật không nhịn được cười khổ, hắn vốn định còn chuẩn bị sau khi tu luyện xong, còn tìm một nơi bán Thanh Vân Thủ lấy tiền, Xà Tôn Giả thì hay rồi, loáng cái đã cắt đứt ý nghĩ đó của mình.

- Đừng âu sầu mặt mũi nữa, còn không nhanh thử xem, vừa rồi có lẽ người đã hiểu hết hoàn toàn tinh hoa của chiêu Đấu kỹ này rồi chứ.

Giọng nói của Xà Tôn Giả lại nhàn nhạt vang lên.

Lý Dật hừ một tiếng, trong lòng hắn hiểu ra, Xà Tôn Giả làm như vậy là muốn tốt cho mình, dù sao vì Phản Gián Loạn, cho nên bản thân không có nhiều thời gian để tuần tự tu luyện Đấu kỹ, vì vậy cách tốc thành nhất, cũng là bất đắc dĩ mà dùng.

Khẽ lắc đầu, Lý Dật vứt những suy nghĩ bát nháo ấy ra khỏi đầu, dưới sự quan sát của Xà Tôn Giả, bắt đầu tu luyện.

Lý Dật vươn hai tay ra, đấu khí được bản thân thúc động, chậm chậm tràn ra khỏi chỉ Chưởng, chỉ là đấu khí lần này lại vô cùng mỏng manh, đối với hàm lượng đấu khí trong cơ thể của Lý Dật mà nói, đây chỉ là một phân rất nhỏ.

Thế nhưng với sự khổng lồ của đấu khí này, thực ra lại càng khảo nghiệm một người với yêu cầu cao hơn, Có một số người chỉ có thể dùng ra đấu khí phạm vi lớn, nhưng nói đến tinh diệu, tuyệt đối không thể làm được, Người giống như vậy, tuy có thể tu luyện một số Đấu kỹ uy lực cực lớn, nhưng Đấu kỹ ấy, thường đều là cần lượng lớn đấu khí để duy trì, hiển nhiên không thích hợp với việc chiến đấu thời gian dài, dù gì đấu khí của mỗi người cũng đều có hạn.

Thế nhưng Thanh Vân Thủ này hiển nhiên lại đi theo một hướng khác, yêu cầu của Thanh Vân Thủ, là ở bề mặt hai tay ngưng kết thành một tầng đấu khí mỏng, sau đó dưới sự tu luyện, khiến đấu khí này trở thành

sắc bén như lưỡi dao, giống như đôi tay được biến thành hai lưỡi dao vậy.

Sự tu luyện này, điểm khó đầu tiên chính là khống chế đấu khí ở một điểm giới hạn, không thể nhiều cũng không thể ít.

Nếu quá nhiều, đấu khí không đủ sắc bén, nếu quá ít, đấu khí không đủ chắc chắn, điểm giới hạn này phụ thuộc vào người luyện, tìm ra cũng có chút khó khăn.

Viu—

Một âm thanh nhẹ vang lên, đấu khí giữa chỉ chưởng của Lý Dật chớp mắt tiêu tán đi, hắc hắc nhún mày, nói:

- Đã là lần thứ mười ba rồi, Đấu khí lần này cơ hồ quá ít, ta lại thử nhiều hơn một chút.

Hừ một tiếng, Lý Dật lại điều chỉnh đấu khí của bản thân, cẩn thận khống chế nó.

Xà Tôn Giả ở một bên nhìn thấy động tác của hắc hắc, không những không châm biếm, ngược lại còn lộ ra một nụ cười nhạt.

000

Sáng qua sáng, chiều qua chiều.

Bảy ngày sau, Lý Dật vẫn ngồi xếp bằng trên giường chột cười một tiếng, chỉ thấy trên đôi tay hắc hắc lúc này đã hiện ra một tầng hắc quang nhàn nhạt, khẽ nhấp nháy theo động tác của hắc hắc.

Tầng hắc quang móng manh ấy trông như không hề có uy lực, nhưng bên trong cơ hồ lại ẩn hiện một luồng hung sát khí, tạo ra một áp lực rất lớn.

- Cuối cùng cũng làm được rồi!

Lý Dật cười ha hả:

- Lão quỷ! Cuối cùng ta đã luyện thành Thanh Vân Thủ rồi!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Long Ngạo Thiên Đến Cửa

Q.1 - Chương 68: Long Ngạo Thiên Đến Cửa

- Luyện thành?

Xà Tôn Giả bất giác lắc đầu:

- Tiểu tử, người chẳng qua chỉ mới bước một chân vào cửa thôi, đâu có thể xem là luyện thành? Hay là để ta thử xem người đã luyện đến mức nào rồi nhé.

- Thử thế nào?

Lý Dật cảm nhận được lời nói của Xà Tôn Giả không mang ý tốt, Lý Dật không nén được hỏi.

Xà Tôn Giả cười, nhàn nhạt nói:

- Người thấy sao nào? Người phải chú ý đây, lần này, ta sẽ không nường tay với người đâu!

Dứt lời, tay phải mờ ảo của Xà Tôn Giả khẽ vung lên, chỉ nhìn thấy một đạo dấu khí hồng sắc giống như một bím tóc quăng thẳng đến Lý Dật.

Lý Dật khẽ vung hai tay lên, hữu chưởng đã cắt vào trên luồng dấu khí đó.

Đình—

Một âm thanh trong veo vang lên, Lý Dật chỉ cảm thấy cả người rung động, nhưng bản thân lại không gặp phải thương tổn quá lớn, cơ hồ hai

tay của bản thân lúc này thật sự đã kiên cố như binh khí vậy.

- Được! Lại nào!

Hắn khẽ quát một tiếng, hai tay lại vung ra, ngay lập tức hai tay như huyền ảnh hình thành một đợt sóng triều tràn về hướng Xà Tôn Giả.

- Tiểu quỷ hồng hách.

Xà Tôn Giả thở dài một hơi, một đạo đấu khí hồng sắc vụt hiện, ngay lập tức trước người hắn ngưng kết thành một tấm chắn.

Keng—

Hai tay của Lý Dật đánh mạnh lên đó, tấm chắn được đấu khí hồng sắc ngưng kết thành khe rung một cái, chậm chậm biến mất trong không khí.

Xà Tôn Giả gật đầu nói:

- Không tồi, tiểu tử ngươi cũng xem như có chút thành tựu rồi, chỉ có điều loại Đấu kỹ này, cho dù ngươi đã lĩnh ngộ rồi, cũng phải thường xuyên tôi luyện vậy thì đến lúc cần mới có thể dùng đến độ thuận tâm ứng thủ, Hiện tại tuy ngươi đã biết chiêu này, nhưng vẫn còn chưa đủ... chỉ có điều chuyện tiếp theo đây, lại vô cùng gấp gáp, ngươi phải tu luyện nhiều

Hiểu rõ gật đầu, Lý Dật cuối cùng thở ra một hơi, mấy ngày nay căng thẳng thần kinh tu luyện, vừa rồi còn chưa cảm thấy gì, nhưng lúc này vừa thả lỏng một cái, Lý Dật ngay lập tức cảm thấy trên người không có chỗ nào là không đau.

Hắn yếu ớt rê người lên giường, đang chuẩn bị nằm xuống, Xà Tôn Giả bên kia đã nhàn nhạt nói:

- Tiểu tử, lúc này tu luyện đối với ngươi mà nói, có ích nhiều nhất, ta thấy vẫn phải vất vả một chút đi.

Lý Dật thoáng ngậy người, nhưng sau đó hần cười khở một tiếng, gặt đầu, ngồi xếp bằng lại, ngón tay khẽ biến đôi, một kết ấn quy dị xuất hiện trước mặt hần, theo từng tiếng thở, thiên địa nguyên khí xung quanh bắt đầu sôi sục, Lý Dật lại bắt đầu bước vào tu luyện.

000

Từng tiếng hô hấp dài, lại trôi qua một ngày một đêm.

Khi Lý Dật mở mắt ra, hần có thể cảm nhận được rõ ràng, đấu khí trong cơ thể mình đã vô cùng sung mãn, khiến thân trí của bản thân được sáng khoái, Hơn nữa nhìn đấu khí trào động, lại hình thành một vòng khí xoay tròn, cơ hồ bản thân bản thân đột phá Nhị Tinh đã không còn là chuyện xa xôi.

Cảm giác quy dị này khiến Lý Dật tâm trạng rất tốt, hần liếc nhìn Xà Tôn Giả vẫn luôn chực chờ ở bên cạnh, không nén được khẽ tiếng nói:

- Đa tạ người, lão quý.

- Tiểu tử, nếu người đã báỉ ta làm vi sư, dĩ nhiên ta phải chăm sóc tốt cho người rồi, bằng không nếu người xây ra chuyện gì, há chẳng phải ta mất một đệ tử ưu tú sao?

Xà Tôn Giả mỉm cười, sau đó hần khẽ lắc người, đã biến mất trong không khí:

- Tiểu tử, cơ hồ có người đến tìm người rồi, người có thể ra ngoài xem thử.

Quả nhiên, không lâu sau, bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa nhẹ nhàng.

Lý Dật chậm rãi bước qua, kéo cánh cửa ra, chỉ nhìn thấy một người thân vệ của gia tộc đang cung kính đứng ở đó, nhìn thấy hần bước ra, người thân vệ vội khẽ tiếng noi:

- Thiếu Gia chủ, Long Ngạo Thiên của Long Gia hôm nay đến nhà viếng thăm, nói là muốn đến thăm Thiếu Gia chủ người.

- Long Ngạo Thiên?

Lý Dật khẽ cau mày, hắn với Long Ngạo Thiên không thể nói là có ác cảm hay thiện cảm

gì, chỉ CÓ điều giao thiệp với hắn cũng rất hơi hợt, làm thế nào cũng không thể ngờ tới người này lại tìm đến tận cửa.

Lẽ nào ở Mạc Gia tối hôm đó, hắn đã nhận ra mình rồi sao?

Suy nghĩ này khiến Lý Dật rất buồn bực, Ngày đó tuy bản thân đã che giấu rất tốt rồi, nhưng người đã từng nhìn thấy thân thủ của mình, chỉ cần nhãn lực không kém, thì có thể từ thân thủ tương đồng mà suy đoán ra chút gì đó.

Xem ra, cũng phải xem xem vị Long Ngạo Thiên Thiếu gia này muốn làm gì, Nếu hắn muốn dùng chuyện này uy hiếp mình, vậy thì mình cũng không ngại để Long Gia mất đi một Gia chú đời sau.

Nghĩ tới đây, Lý Dật khẽ gật đầu, nói:

- Biết rồi, người đi nói một tiếng với Long Thiếu gia đi, lát sau ta sẽ tới.

Nhìn thấy thân vệ này nhanh chóng lui xuống, Lý Dật mới lắc đầu, tìm một bộ ý phục trắng tinh, rồi lại tắm một hồi, thân trí mới thoải mái bước đi đến đại sảnh của Lý Gia.

Trong đại sảnh, Long Ngạo Thiên đang ngồi ở vị trí ghế bên, khuôn mặt tươi cười ấm áp.

Với thân phận của hắn mà nói, người trong Lý Gia có thể tiếp đãi hắn, cũng chỉ có nhân vật trong hàng trường lão, Ba đại gia tộc của Vạn Triều Thành, tuy rằng các bên bằng mặt không bằng lòng, nhưng vì các

nguyên nhân khác nhau, công phu về mặt này của các nhà đều vô cùng tốt.

Lúc này, Nhị trường lão trước giờ luôn không nổi bật đang nói chuyện phong hoa tuyết nguyệt với Long Ngạo Thiên, bất chợt khóe mắt của hắn gián giật, đã nhìn thấy Lý Dật đang nhẹ nhàng bước tới cửa bên đi vào đại sảnh.

Lúc này, thân phận của Lý Dật sớm đã không giống như trước, Nhị trường lão cũng không dám sơ ý, vội vàng đứng dậy từ xa, khẽ chấp tay, nói:

- Bái kiến Thiếu Gia chủ.

Với vị trường lão này, Lý Dật lại không có ác cảm gì, hắn khẽ mỉm cười, nói:

- Khách của ta lại phiền Nhị trường lão tiếp đón, quả thực áy náy quá, Nhị trường lão có việc thì đi làm đi, một mình ta sẽ tiếp đón Long Thiếu gia là được rồi.

Nhị trường lão cũng không nhiều lời, chỉ khẽ mún cười, rồi nhanh chóng lui đi.

Lý Dật tùy ý ngồi xuống một chiếc ghế, rồi xua tay để thị nữ hầu lui xuống, nhân thần như cười như không chậm chậm hướng về phía Long Ngạo Thiên, nhàn nhạt nói:

- Không biết Long Thiếu gia đến nhà thăm có chuyện gì chẳng? Nếu như Lý mỗ không nhớ nhầm, cơ hồ giao tình của ta và Long Thiếu gia rất hời hợt thì phải?

Nụ cười trên mặt Long Ngạo Thiên không mất đi, cơ hồ đã phát giác được sự nghi ngờ của Lý Dật, hắn khẽ lắc đầu, nói:

- Lý Thiếu gia nói không sai, giao tình của hai chúng ta quả đúng là hời hợt... Nhưng ngày đó ở Mạc Gia, Lý Thiếu gia bách bộ hoành hành, nhất

trụ kinh thiên, sự hào tình ấy thật khí phách, thật sự làm kinh ngạc người khác, Long mỗ cũng tự nhận là một nhân vật, nhưng so với Lý Thiệu gia, lại chẳng đáng là gì a, Sự hào tình của Lý Thiệu gia, khiến trong lòng ta rất khâm phục, Long mỗ hôm nay đến cũng không có chuyện gì khác, chỉ là một kết bạn với một người bằng hữu như Lý Thiệu gia!

Kết bằng hữu?

Nhân thần của Lý Dật khẽ lóe lên, quan hệ của Lý Gia và Long Gia, nói thế nào cũng không tốt, Chuyện này kết thù còn dễ, nhưng kết bạn, e rằng có vấn đề quá lớn.

Long Ngạo Thiên biết rõ vẫn làm sao? Hay thật sự đang giả vờ ngu ngốc?

- Lý Thiệu gia không cần sửng sốt.

Long Ngạo Thiên cười khổ một tiếng:

- Kỳ thực một nhân vật nhu Lý Thiệu gia, trong lòng ta nói không sợ thì chắc chắn là giả dối, Chỉ là có một người cho dù thế nào cũng muốn gặp được Lý Thiệu gia, Long mỗ cũng hết cách, cũng chỉ có thể làm người ở giữa, vẫn mong Lý Thiệu gia đừng khiến ta khó xử.

- Có người muốn gặp ta?

Lý Dật không nén được khẽ nhú mày, với quyền thế của Lý Gia ở Vạn Triều Thành mà nói, muốn gặp Lý Dật, tuy rằng không khó, nhưng lại cũng không hề dễ, Thế nhưng, có thể khiến một nhân vật như Long Ngạo Thiên đến nhà mời, có thể thấy người muốn gặp mình, thân phận e rằng không phải đơn giản.

Lý Dật dĩ nhiên cũng rõ, việc làm của mình ở Mạc Gia hôm đó không giấu được tai mắt của rất nhiều người, vì vậy, e rằng các thế lực gần Vạn Triều Thành, nhiều ít gì cũng sẽ chú ý tới mình, thậm chí một số thế lực lớn sau khi nhìn thấy tiềm lực của mình, muốn đến lôi kéo Lý Gia cũng

không biết chừng, chỉ là không biết, người đến hôm nay rốt cuộc là ai mà thôi.

Nghĩ tới đây, Lý Dật đã hiểu, lời mời khách khí như vậy, bản thân tuyệt đối không tiện từ chối, Đối phương nếu như có thể để Long Ngạo Thiên làm người trung gian, vậy thì chắc rằng, cũng có thực lực khiến Long Ngạo Thiên phải cam tâm tình nguyện.

Lý Dật suy nghĩ một hồi, rồi khẽ mỉm cười, nói:

- Nếu như Long Thiếu gia đã nói như vậy, vậy thì Lý mỗ cũng không khách khí nữa.

- Như vậy hay nhất.

Long Ngạo Thiên cười ha hả:

- Xe ngựa bên ngoài đã chuẩn bị xong rồi, Lý Thiếu gia, mời.

000

Một Cỗ xe ngựa hào nhoáng đang chậm chậm chạy trên con đường của Vạn Triều Thành, người đi xung quanh nhìn thấy ký hiệu gia tộc trên chiếc xe, vô thức lại lui nhường đường ra một phía.

Bên cạnh xe ngựa có hai thị vệ mình đeo bội kiếm đang theo sát, nhãn thần cảnh giác nhìn về xung quanh.

Trong khoang xe, Lý Dật có chút vô vị dựa vào một bên, phóng mắt qua bức rèm nhìn cảnh bên ngoài Vạn Triều Thành, cũng không biết đang nghĩ gì, Ngược lại, Long Ngạo Thiên lại tươi cười, nhìn bộ dạng của Lý Dật như vậy, lại không nhịn được cười, nói:

- Lý Thiếu gia sao lại rầu rĩ không vui như vậy, lẽ nào sự sắp xếp của Long mỗ khiến người không hài lòng?

Lý Dật lắc đầu, nói:

- Chi là nhớ lại ta vừa bế quan tu luyện đã qua mấy tháng, đã rất lâu rồi không ra ngoài du ngoạn, trong lòng khó tránh khỏi có chút cảm thán.

Lời này phù hợp nhất với thân phận của Lý Dật lúc này, Long Ngạo Thiên cũng không nghi ngờ, hắn chỉ nhàn nhạt cười nói:

- Lý Dật Thiếu gia đã cố gắng như vậy, ngày sau chắc chắn sẽ là tuyệt thế cường giả, Long mỗ quả thực tự thấy không bằng... Còn có một chuyện nữa... Lần này ra đây, ngoài việc thay người khác mời Lý Dật Thiếu gia ra, bản thân ta còn có lời muốn nói với Lý Dật Thiếu gia.

Lý Dật nghĩ một lát, cười nói:

- Long Thiếu gia cứ nói đừng ngại.

-Như vậy thì tốt...

Long Ngạo Thiên khẽ mỉm cười:

- Vậy thì ta còn cần cảm tạ Lý Dật Thiếu gia ơn tha mạng của người a...

Lý Dật tim đập thành thịch, tiểu tử này quả nhiên đã nhìn ra rồi!

Chỉ có điều nhìn ra thì nhìn ra, bản thân của nhận hay không lại là chuyện khác.

Nhìn vẻ mặt như cười như không của Long Ngạo Thiên, Lý Dật lại không hề thay đổi sắc mặt, chỉ khẽ cười nói:

- Long Thiếu gia nói đùa rồi, ơn tha mạng cái gì, cơ hồ hai chúng ta vẫn chưa xảy ra chuyện gì thì phải.

Long Ngạo Thiên nhàn nhạt nói:

- Như vậy sao? Xem ra Long mỗ đã nhận lầm người rồi, vẫn mong Lý Thiếu gia đừng để ý,, Ha ha...

Nhân thần của hai người khẽ chạm nhau, cơ hồ đang muốn nhìn thấu suy nghĩ của đối phương, nhưng chỉ là sau cái nhìn ấy, đôi bên lại nhanh chóng rời mắt đi, cơ hồ như chưa từng xảy ra chuyện gì.

Đúng vào lúc bầu không khí trong khoang xe đang gượng gạo khó tả, chiếc xe ngựa đang chạy chợt khẽ dừng lại.

Một người thán vệt từ từ kéo cửa xe ra, vẻ mặt cung kính nói:

- Thiếu Gia chủ, Lý Thiếu gia, chúng ta tới rồi.

Cửa xe được mở ra, ngay lập tức một luồng gió nhẹ thổi vào, cùng lúc đó có một giọng oanh vàng tho thè vang lên, chỉ cần là nam nhân nghe thấy, sẽ không nhịn được trong lòng ngứa ngáy.

Đây... Đây rốt cuộc là...

Trong lòng Lý Dật đã có mấy phần rõ ràng, đây tốt cuộc là nơi nào, nhưng nhìn thấy vẻ mặt như cười như không của Long Ngạo Thiên, hắt lại bất chợt ho khan một tiếng, nói:

- Long Thiếu gia đúng là sắp xếp tốt thật a!

Long Ngạo Thiên nhàn nhạt cười, nói:

- Lý Thiếu gia khách khí rồi... Nơi này không phải trước giờ Lý Thiếu gia rất thích sao? Vì vậy, mời...

Tới bước này, Lý Dật cũng không thể nói nhiều được gì, hắt chỉ khẽ lắc đầu, rồi nhảy xuống xe.

Cảnh đầu tiên lọt vào mắt chính là một quảng trường rộng lớn, xung quanh quảng trường có rất nhiều xe ngựa các loại, còn phía trước quảng trường, có một tòa kiến trúc vô cùng xa hoa.

Cánh cửa của tòa kiến trúc mở rộng, nền đất được trải thảm đỏ thẫm, ở trước cửa có mấy nữ nhân ăn mặc hờ hang đứng đó, chiếc khăn lụa trong

tay khẽ quơ lên.

- Đại gia! Rảnh rồi thì tới chơi a!

- Đại gia, người ta nhớ người a!

- Ai da ôi, đại gia người xấu à...

Âm thanh này truyền tới, Lý Dật ngay lập tức cảm thấy cả người nan rầy, đây đây đây... Đây hình như quá tục tũ thì phải?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Hương Lầu

Q.1 - Chương 69: Thiên Hương Lầu

Trên tòa kiến trúc xa hoa ấy, ba chữ lớn ‘Thiên Hương Lầu’ đang không ngừng nhấp nháy ánh sáng bóng, dường như đang thể hiện cái bất phàm của nó vậy.

Nhìn thấy ba chữ này, Lý Dật đã hiểu, tại sao đối phương lại chọn nơi này gặp mình.

Nơi này, không phải là nơi lúc trước tiểu Lý Dật thường lui tới sao?

Cảm giác này khiến Lý Dật dở khóc dở cười, chỉ là không biết tiểu Lý Dật trong Thiên Hương Lầu này có tiếng tăm gì không, những cái khác thì bỏ đi, nếu cố nhân nào đó nhắc lại chuyện nửa đêm không có việc gì cùng nhau ngắm trăng sao, cười nói ngọt ngào, không biết có khi nào bản thân lại lộ ra sơ hở gì không.

Bên kia, Long Ngạo Thiên lại không suy nghĩ nhiều như Lý Dật, hắn chỉ thân thiết kéo Lý Dật bước trên tấm thảm đỏ thẫm nhanh chóng bước về cửa của Thiên Hương Lầu.

Hai người vừa tới đây, ngay lập tức đã có bảy, tám nữ tử mặt hoa da phấn ào đến, từng người cơ hồ chỉ hận một nỗi không áp ngay được đầu của Long Ngạo Thiên và Lý Dật vào ngực họ vậy, Từng cơ thể mềm mại dựa dẫm vào, mùi nước hoa nhàn nhạt xộc tới, những nữ tử này từng người nũng nịu ánh mắt gợi tình vô cùng nóng bỏng, Lý Dật tuy không phải là mèo không ăn vụng cá, nhưng hẳn lại không có nhiều hứng thú với sự dung tục này, chỉ là hẳn không biết biểu hiện của tiểu Lý Dật ở đây rốt cuộc thế nào, sau đó chỉ có thể mỉm cười, lại không làm những chuyện dư thừa gì.

Ngược lại Long Ngạo Thiên dường như lại rất không quen với tình trạng này, khuôn mặt anh tuấn đã đỏ rực lên, lại cơ hồ không thể nào vứt người nữ tử bên cạnh mình ra vậy.

Cảnh tượng này khiến Lý Dật không nén được lắc đầu, Long Ngạo Thiên này không phải còn là xử nam đó chứ...

- Đi đi đi! Ra bên ngoài đón tiếp khách đi! Long Thiếu gia và Lý Thiếu gia lẽ nào lại thích đám dung tục các cô chứ? Còn không mau đi!

Đúng lúc chuyện bên này đang náo nhiệt, một trung niên nữ tử đã chạy ra từ trong Thiên Hương Lầu, nhanh chóng phe phẩy tay đuổi đám nữ tử này đi, đôi mắt ti hí cơ hồ đang nheo thành một sợi chỉ.

Nữ tử này chừng khoảng hơn ba mươi tuổi, vẻ mặt phong trần, người nàng phát ra một vị đạo của thực nữ, Đặc biệt là đôi mắt hoa đào khẽ nhướng lên, vô cùng mê hồn, Nhất là phần ngực tràn trề trước mặt, rất cuốn hút con mắt của người khác, chắc rằng khi còn trẻ cũng là một mỹ nữ có nhan sắc.

- Ai da ôi, Lý Thiếu gia của ta a! Sao người lại đành lòng như vậy a... Đã hơn nửa năm nay không đến, nữ nhi của ta sắp bị tương tư đến phát bệnh rồi, Nếu người còn không đến thăm nàng ta, ta lại phải đi Lý Gia các ngài để tìm người rồi!... Long Thiếu gia? Hôm nay ngài đến gặp Hải Tịch sao? Đúng lúc a, Hải Tịch hôm nay vừa sáng sớm tinh mơ đã nhắc đến Long Thiếu gia ngài rồi, Nếu ngài không đến, nàng ta còn sắp phát

khùng nữa kìa... Hôm nay hai vị quý khách đến cửa, Thiên Hương Lầu chúng ta đúng là được thom lây a!

Lời nói của nữ tử này cơ hồ đều rất quen với hai người, mà nhìn cách nói của bà ta, cơ hồ Lý Dật và Long Ngạo Thiên đều rất có tiếng tăm ở đây, điểm này khiến Lý Dật trong lòng thầm nơm nớp, có điều đến cũng đến rồi, lúc này không thể đi như vậy được.

Lý Dật bên này đang suy tư, Long Ngạo Thiên bên kia đã cười mắng một câu:

- Lan Ma Na, người lại đùa chúng ta rồi, người thấy hôm nay không phải ta đã đưa Lý Thiếu gia đến rồi sao? Nơi cũ đã chuẩn bị xong chưa?

Người nữ nhân được gọi là Lan Ma Ma cười khanh khách, nói:

- Long Thiếu gia cứ yên tâm, Lan Ma Ma ta làm việc, ngài có thể yên lòng, không những chỗ cũ đã chuẩn bị xong, quý khách của ngài cũng đã được ta dặn người tiếp đãi cẩn thận rồi.

Long Ngạo Thiên cười ha hả, đi lên phía trước nắm vào vòng eo nhỏ nhắn của Lan Ma Ma, trêu đùa nói:

- Những tiểu cô nương ấy thi hiệu phong tình gì? vẫn là Lan Ma Ma nàng có vị đạo nhất, chỉ bằng hôm nay cứ để Hải Tịch cút sang một bên đi, Lan Ma Ma nàng ở lại cùng ta thế nào?

- Ai da, Đại Thiếu gia của ta a! Ngài không sợ nữ nhi của ta lát nữa sẽ đá ngài xuống giường sao!?

Lan Ma Ma bật cười khanh khách:

- Ngay cả Lan Ma Ma cũng đùa giỡn, ngài không sợ Lan Ma Ma tát ngài sao?

Tay phải của Long Ngạo Thiên nhẹ nhàng hướng lên trên, rồi bóp chặt một cái, mới khẽ cười nói:

- Lan Ma Ma đánh chết, làm quy cũng phong lưu a!

- Ngài đó, cho dù không làm quy cũng rất phong lưu rồi!

Lan Ma Ma đưa ngón tay khê điểm vào ngực của Long Ngạo Thiên, rồi bất động thanh sắc đẩy tay của hắn ra, đi trước vào bên trong:

- Hai vị Thiếu gia xin mời, đừng để đám nữ nhi của ta đợi quá lâu.

Long Ngạo Thiên khê gật đầu, đang định đi theo, nhưng hắn nhìn thấy Lý Dật mặt đầy quý dị đứng đó, không nén được nói:

- Lý Thiếu gia, có vấn đề sao?

Lý Dật nhìn Long Ngạo Thiên một lượt, trong lòng không nén được thở dài, Mình lần này thật sự là mù mắt rồi, vừa rồi nhìn bộ dạng luống cuống của hắn, còn cho rằng hắn là một thiếu niên ngây thơ nữa kìa, không ngờ sau một lát đã lộ ra bộ mặt thật, người nam nhân này a...

- Không sao, chỉ là không ngờ, Long Thiếu gia lại cũng có hứng thú với Lan Ma Ma a... Khẩu vị này... Chắc chắc...

Lý Dật lắc đầu, vẻ mặt tươi cười nói.

Nụ cười này khiến Long Ngạo Thiên rất gượng gạo, hắn hừ một tiếng, khê tiếng nói:

- Lan Hữu Dung người nữ nhân này, người đừng thấy nàng ta tuổi đã lớn rồi, nhưng công phu lên giường... Chắc chắc, đừng nhắc nữa... Nếu có cơ hội, Lý Thiếu gia chỉ bằng cũng thử xem.

Lý Dật khê nhướng mắt lên, cười khổ một tiếng, nói:

- Ta thì thôi đi, khẩu vị này nặng quá...

Lúc nói chuyện hai người đã đi theo Lan Hữu Dung bước vào trong đại sảnh.

Lý Dật tuy không phải lần đầu tiên bước vào chốn phong nguyệt, nhưng lúc này vào bên trong, hai mắt lại sáng lên, cảnh trí ở trong này khác xa với những nơi phong nguyệt mà mình thường đi kiếp trước.

Chỉ thấy trong đại sảnh là một hồ nước hình tròn, trong ao nước cơ hồ được hứng đầy mỹ tửu, từng mùi hương thom truyền ra từ bên trong, Mấy thiếu nữ thân hình mảnh khảnh, khuôn mặt xinh đẹp, lúc này đang phõra thân hình vêu kiều của mình trong hồ rượu, mười mấy nam nhân đang cười nham nhở, Một kẻ trong số đó tay cầm một túi kim tệ lớn, chỉ thấy hắn khẽ quăng một cái, đã có mấy kim tệ bay đến trước mặt một nữ tử.

Nữ tử này nhận lấy kim tệ, nụ cười trên khuôn mặt lại càng trở nên ám muội, nàng chầm chậm ngụp đầu vào trong rượu, khi xuất hiện lại, đã đến bên cạnh nam nhân ấy, nàng chầm chậm quẩn lấy cổ của nam nhân đó, rồi đã hôn nhẹ nhàng lên.

Hiển nhiên, đây hoàn toàn không phải chỉ đơn giản là hôn, chắc chắn đây có lẽ còn được gọi là mớm rượu.

Xung quanh hồ rượu có đặt một chiếc bàn dài, gần một nửa bàn đã ngồi đầy các khách nhân, trong những khách nhân này, có người là Dong binh người đầy huyết khí, người thì là thương nhân có máu mặt, còn có những nhân vật trông chừng rất có tiếng tăm, Nhưng những nhân vật ấy lúc này không ai không ngồi ở đó, đưa tầm chú ý của mình đến trên người nữ tử, người nào cũng thượng hạ kỳ thủ, bận bịu đến say sưa.

Lý Dật liếc nhìn vài cái, đã phát hiện những nữ tử này cơ hồ đều có đặc sắc riêng, so với đám dung tục ngoài cửa, đúng là một trời một vực, Hắn lại không ngờ, trong Vạn Triều Thành lại có nơi như vậy.

Thế nhưng hiển nhiên, với thân phận của Lý Dật và Long Ngạo Thiên dĩ nhiên sẽ không vui vẻ ở nơi này, hai người được Lan Ma Ma dẫn đường, đưa lên cầu thang, đi qua hành lang, Đã bước vào một gian phòng nhỏ.

Gian phòng này ở trên đại sảnh, cơ hồ có thể loáng thoáng trông thấy cảnh dưới lầu, nhưng lại không hề có chút âm thanh ồn ào nào, hiển nhiên được cách âm vô cùng tốt.

Lý Dật sau khi chầm chậm bước vào, chỉ nhìn thấy một nam tử trông khoảng hơn hai mươi tuổi đang ngồi ở vị trí chủ vị, Người hắc mặc ý phục màu xanh, sắc mặt có vài phần tai tái, vẻ mặt vô cùng tuấn mỹ kèm theo nụ cười tà mị, mái tóc dài ngang vai, hiện ra có mấy phân phiêu dật bất phàm, cùng với sự tự tin mãnh liệt lộ ra trên người hắc, lại càng tôn thêm vẻ bất phàm của hắc.

Sự xuất hiện của người này khiến trong lòng Lý Dật khẽ giật mình, hắc có thể cảm nhận được, khí tức trên người đối phương bản thân lại hoàn toàn không thể nhìn thấu, cũng không biết rốt cuộc là cường giả cấp bậc nào.

- Tên này tuổi còn trẻ, mà đã là Nhị Tinh Đấu Sư rồi!?

Giọng nói của Xà Tôn Giả vang lên trong đầu Lý Dật, hiển nhiên hắc cũng rất đổi kinh ngạc.

Cho dù Lý Dật nghe thấy lời này, cũng không nhịn được thắm hít vào một hơi, Tên này xem ra lớn hơn mình vài tuổi, nhưng đã là một Đấu Sư rồi, đây mới là thiên tài thực thụ.

Thấy có người tới, người này khẽ ngẩng đầu lên nhìn, nhãn thần hướng về Lý Dật, hắc từ từ đẩy hai nữ tử xinh đẹp đang hầu hạ bên cạnh mình ra, rồi lộ ra một nụ cười, nhàn nhạt nói:

- Vị này chắc hẳn là Lý Dật Thiếu gia rồi? Quả nhiên bất phàm.

Lý Dật cũng nhàn nhạt cười, nói:

- Không biết vị này là...

Lúc này, Long Ngạo Thiên đã từ phía sau bước vào, hắc nhìn người đó, khẽ gật đầu, rồi cười ha hả nói:

- Lý Thiếu gia, nào, để ta giới thiệu cho người một chút... Vị này là Diệp Thanh Mã của Diệp Gia ở Đế Đô, Diệp Thiếu gia.

Diệp Gia ở Đế Đô!?

Khóe mắt của Lý Dật khẽ giãn giật, không nhận được phải cau mày.

Theo hẳn biết, Diệp Gia của Đế Đô này, cơ hồ là một trong tứ đại thế gia của Đế Quốc Thiên Phong, Bốn đại thế gia ở Đế Quốc Thiên Phong có truyền thừa từ rất lâu, chẳng hạn như Diệp Gia, nghe nói truyền thừa của họ còn cổ xưa hơn cả Hoàng thất của Đế Quốc Thiên Phong vài phân, Bốn đại thế gia này, trước nay đều nắm giữ hơn nửa tài nguyên của Đế Quốc, ngay cả Hoàng thất cũng phải có mấy phần sợ họ, chỉ có điều bốn đại thế gia này trước giờ cũng đều là bất hòa, tranh đấu không ngừng nghỉ, vì vậy thực lực mới có có bước nhảy vọt.

Diệp Gia, một trong bốn đại thế gia của Đế Quốc, có người lại muốn đến gặp mình, rốt cuộc là vì cái gì?

Cảnh tượng trước mắt khiến Lý Dật hết sức ngờ vực, có điều hẳn cũng không dám chậm trễ, ngay lập tức chỉ là khẽ chấp tay, khẽ tiếng nói:

- Thì ra là Diệp Thiếu gia, Lý Dật thất lễ.

Diệp Thanh Mã khẽ mỉm cười nhu hòa, chỉ nhàn nhạt nói:

- Lý Thiếu gia không cần khách khí, Diệp mỗ hôm nay mạo muội cầu kiến, phải là ta xin lỗi mới đúng, chỉ có điều nếu đã tới rồi, chỉ bằng mời Lý Thiếu gia ngồi xuống trước đi, Bằng không Diệp Thanh Mã ta lại thất lễ rồi sao?

Diệp Thanh Mã khẽ nói xin lỗi, thế nhưng lại không hề có ý tạ lỗi, lại tiện tay chỉ xuống, giống như đang ban chỗ ngồi cho người khác vậy.

Lý Dật lòng đầy nghi hoặc, hẳn lẽ mờ có thể phát giác ra, Diệp Thanh Mã này cơ hồ có chút địch ý với mình, chỉ có điều hai người lần đầu tiên

gặp mặt, đích ý này từ đâu mà tới, thật sự không thể nào biết.

Nhưng Long Ngạo Thiên lại sợ không khí ngột ngạt, vội kéo lấy Lý Dật, rồi ngồi xuống ghế.

Đã đến nước này, Lý Dật dĩ nhiên sẽ không vì chuyện nhỏ mà làm mất vui, hẳn lại rất muốn biết, Diệp Thanh Mã này hôm nay muốn gặp mình, rốt cuộc là vì cái gì.

Lý Dật đang muốn hỏi, Diệp Thanh Mã bên này đã vỗ tay, nhàn nhạt nói:

- Nếu đã đến đủ rồi, Ngạo Thiên, có tiết mục gì cứ để Lan Ma Ma của người sắp xếp đi.

Long Ngạo Thiên cười ha hả, lại chỉ nhìn Lan Hữu Dung đang đứng ở cửa gian phòng một cái.

Lan Hữu Dung dĩ nhiên hiểu ý của Long Ngạo Thiên, còn chưa đợi lên tiếng, nàng đã đưa tay khẽ vỗ hai cái.

Chỉ thấy theo động tác của nàng, ngay lập tức có hai nữ tử từ cánh cửa nhỏ hai bên bước tới.

Người bên trái, cả người mặc ý phục màu trắng, dung nhan tú lệ, thần sắc không hề có chút dâm dật nào, ngược lại còn có vẻ thuần khiết của một nữ nhi nhà lành, chỉ có điều, bên chiếc váy của nàng lại có một đường xẻ tà như có như không, đường xẻ tà dường như chạy đến tận bắp đùi, lúc này bước đi, có thể thấp thoáng nhìn thấy đôi chân ngọc, thậm chí còn có một chiếc quần nhỏ màu đen, chốc chốc lại tinh nghịch chạy ra, khiến người khác hơi thở gấp gáp.

Cảnh tượng này cho dù là Lý Dật cũng không nhìn được thắm gật đầu, Thiên Hương Lầu này quả nhiên không hổ là nơi phong nguyệt đệ nhất của Vạn Triều Thành, chính như nữ tử mặc váy trắng này, đặt ở nơi khác, tuyệt đối là đứng đầu trong tốp đầu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phong Nguyệt

Q.1 - Chương 70: Phong Nguyệt

Vừa nghĩ, nhân thân của Lý Dật lại hướng về người nữ tử bên phải.

Nữ tử bên phải này, là một hình ảnh hoàn toàn tương phản với người bên trái, Nàng mặc một chiếc áo giáp ngực trên người, trong kẽ hở lộ ra màu da thịt nhàn nhạt, còn thân dưới mặc một chiếc quần siêu ngắn, đôi chân thon dài thẳng tắp lồ lộ hiện ra trước mặt mọi người, Vóc dáng nàng cao ráo đầy đặn, làn da hồng hào hiện ra vẻ khoẻ mạnh, Điều hiếm thấy là, cả người nàng phát ra một cảm giác đẹp hoang dã, khiến bất cứ nam nhân nào nhìn thấy, đều có một cảm giác muốn đi chinh phục.

Hai nữ tử một người thuần khiết một người hoang dã đứng bên cạnh nhau, ngay lập tức hình thành một tuyến phong cảnh tươi đẹp, khiến người khác phải mở to mắt nhìn.

Diệp Thanh Mã hiển nhiên rất động tâm, có điều hắn vẫn nhìn Long Ngạo Thiên và Lý Dật, mỉm cười nói:

- Hai vị nếu có hứng thú, có thể lựa chọn trước đi?

Lý Dật khẽ lắc đầu, nói:

- Hay là Diệp Thiếu gia chọn trước đi, quân tử không đoạt thứ tốt của người, Diệp Thiếu gia nếu có hứng thú, có thể chọn cả hai người luôn.

Diệp Thanh Mã cười ha hả, lại liếc nhìn Long Ngạo Thiên, nói:

- Người thế nào?

Long Ngạo Thiên hiển nhiên không có hứng thú với hai nữ tử này, hắn chỉ gật đầu nói:

- Diệp Thiếu gia không cần khách khí, tự ta sớm đã có an bài rồi!

Diệp Thanh Mã lại không ngờ hắn sẽ nói như vậy, nhãn thần của hắn khẽ dịch chuyển, rồi sáng lên:

- Xem ra Long Ngạo Thiên ngươi là kim ốc tàng kiều rồi! Xem ra hôm nay phải xem thử, Ngạo Thiên ngươi rốt cuộc đang nuôi mỹ nhân nào.

Long Ngạo Thiên mỉm cười nói:

- Dĩ nhiên là không thể so bì với hai vị rồi, Diệp Thiếu gia thật sự không cần khách khí đâu.

Diệp Thanh Mã gật đầu, nói:

- Được, nếu các người không để ý, vậy thì ta cũng thật không khách khi nữa.

Nói rồi, hấn ra dấu tay, hai nữ từ vốn đang hầu hạ hấn đã ngoan ngoãn lui ra, còn hai nữ tử trong phòng đưa mắt nhìn nhau, rồi chậm rãi đều bước đi đến ngồi xuống bên cạnh Diệp Thanh Mã, dốc lòng hầu hạ.

Cảnh tượng này khiến Long Ngạo Thiên vô cùng hài lòng, hấn khẽ mỉm cười, lại liếc nhìn Lan Hữu Dung.

Lan Hữu Dung sắc mặt thản nhiên, chỉ khẽ tiếng nói:

- Long Thiếu gia, Hải Tịch đang thay ý phục tắm rửa, lát nữa sẽ đến.

Nói rồi, sắc mặt nàng có chút cổ quái nhìn Lý Dật, nói:

- Lý Thiếu gia, người đang chuẩn bị thử hương vị mới sao? Hay là...

Lý Dật bên này chưa đáp lời, Long Ngạo Thiên đã cướp lời trước:

- Đừng nhiều lời nữa, nếu đã đến rồi, dĩ nhiên là quy củ cũ, Lý Thiếu gia, người không có ý kiến chứ.

Lý Dật có thể có ý kiến gì? Hấn chỉ khẽ mỉm cười, coi như là đã ứng lời.

Lan Hữu Dung vẻ mặt lộ ra vẻ như cười như không, nàng dường như nhìn xa xăm về Lý Dật một cái, rồi mỉm cười lui xuống...

Nhân thần đầy thâm ý ấy khiến Lý Dật tê rần đầu, hấn thật sự không biết, tiểu Lý Dật trước đây rốt cuộc đã gây ra chuyện gì ở đây, Ký ức của hai

người sau khi dung hợp, tuy hẳn đã biết rất nhiều chuyện, nhưng những chuyện nhỏ nhặt như vậy, hẳn thật sự hoàn toàn không biết.

Lý Dật đang đau đầu, đột nhiên nghe thấy tiếng bước chân dồn dập vang lên bên cửa, sau đó ‘rầm’ một tiếng, cánh cửa bên bị đẩy mạnh ra.

Sau đó chỉ nhìn thấy một thân hình yếu điệu nhanh chóng lao vào.

Nữ nhân này dĩ nhiên không giống với hai nữ tử trước, nàng đẹp như vàng trắng non, đôi mắt như hoa đào, khóe miệng hiện ra một nụ cười nhàn nhạt, Con mắt của nàng cơ hồ là màu lam, long lanh giống như lúc nào cũng có thể tuôn ra nước, mái tóc nâu chấm ngang vai, tạo ra một vẻ đẹp vô cùng khác lạ.

Lúc này, nàng đang mặc một chiếc váy dài tinh xảo, trên khuôn mặt xinh đẹp đầy vẻ tức giận, Đứng đó chỉ nhìn trừng trừng vào Long Ngạo Thiên, sau chốc lát nàng nghiêng răng, đi lên vài bước, nghiêng răng ken két, trầm giọng nói:

- Long Thiếu gia, hôm nay người mới nhớ đến Địch Hải Tịch ta rồi...

Trên khuôn mặt thoáng hiện ra vẻ tức giận, nhưng lại không hề làm mất đi vẻ đẹp của nàng, ngược lại còn khiến nàng càng trở lên thu hút.

Cho dù là Long Ngạo Thiên hiển nhiên cũng không ngờ, Địch Hải Tịch lại bước ra như vậy.

Hắn hơi xấu hổ nhìn Diệp Thanh Mã, rồi ho khan một tiếng, nhàn nhạt nói:

- Hải Tịch, hôm nay có khách quý đến, đừng làm bừa.

Địch Hải Tịch hừ một tiếng, hiển nhiên rất khó chịu với Long Ngạo Thiên, có điều may mà nàng vẫn còn nhớ thân phận của mình, chỉ bĩu môi ngồi xuống bên cạnh Long Ngạo Thiên, không ho he tiếng nào.

Long Ngạo Thiên hiển nhiên rất hiểu tính cách của nàng, ngay lập tức hẳn chỉ coi như không nhìn thấy, tự mình nâng ly rượu trước mặt lên uống.

Thế nhưng rượu vừa được nâng lên, sắc mặt của Địch Hải Tịch đã dịu đi, cổ quái nhìn Long Ngạo Thiên.

Long Ngạo Thiên nhìn thấy bộ dạng của nàng, lại cười ha hả, nói:

- Con mèo say nàng thật dễ dỗ, chỉ cần vừa nhìn thấy rượu, đã có tinh thần rồi.

Cảnh tượng này khiến Lý Dật không còn lời nào để nói, khẩu vị của Long Ngạo Thiên cũng thật đặc biệt, không những có hứng thú với Lan Hữu Dung, ngay cả người hiện tại hắn tìm, cũng vô cùng có cá tính.

Nghĩ tới đây, Lý Dật bắt đầu thăm cầu khẩn, khẩu vị của tiểu Lý Dật đừng bao giờ quá đặc biệt, bằng không, bản thân cũng không biết có thể gánh nổi không a!

Lúc này Diệp Thanh Mã và Long Ngạo Thiên đều đã có người ngồi cùng, dự chỉ có Lý Dật một mình ngồi đó, so sánh một chút, lại có mấy phần gượng gạo.

Long Ngạo Thiên bên kia đã khẽ cười nói:

- Diệp Thiếu gia, thực ra nếu hôm nay không phải có Lý Thiếu gia ngồi đây, chúng ta còn không được gặp vị Nhượng Vân tiểu thư của Thiên Hương Lầu đâu.

Diệp Thanh Mã khẽ nhướng mày lên, cơ hồ đang muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng lại không nói ra điều gì.

Nhưng trong lòng Lý Dật lại giật thót tim, cơ hồ lát nữa đây người sắp đến là Nhượng Vân tiểu thư gì đó? Nếu khẩu vị không quá nặng, vậy thì bản thân có thể miễn cưỡng chịu đựng.

Đúng lúc này, chỉ nghe thấy tiếng gõ cửa nhẹ nhàng vang lên, sau đó trở lại yên tĩnh.

Sắc mặt của người trong gian phòng này đều rất cổ quái, Lý Dật biết lúc này, bản thân quả thực không thể tiếp tục giả vờ nữa, ngay lập tức hắt chỉ ho khan một tiếng, nhàn nhạt nói:

- Vào đây đi.

Cánh cửa bên được nhẹ nhàng mở ra, sau đó có một nữ tử chậm rãi bước vào từ bên cạnh.

Nàng bước đi nhẹ nhàng, cơ hồ sớm đã biết Lý Dật ở chỗ nào, từng bước đi đến, ánh mắt si dại nhìn về Lý Dật, khiến người khác có cảm giác chua xót khó tả.

Nữ tử này chỉ mặc một chiếc váy màu đen, trên người không có quá nhiều đồ trang sức, vô cùng giản dị, mái tóc nàng được vén bừa lên, khuôn mặt đẹp không hề trang điểm, mặt mộc hướng lên cao, nhưng chỉ là như vậy, dung mạo vô song ấy cũng khiến người khác phải đắm say.

Nữ tử này vừa lộ diện, những nữ tử khác trong gian phòng ngay lập tức đã ảm đạm thất sắc, cho dù là Địch Hải Tịch có mấy phần cá tính, cũng thoáng chốc bị nhạt nhoà.

Diệp Thanh Mã nhìn nữ tử này bước ra, nhãn thần vụt hiện tinh quang, Long Ngạo Thiên cơ hồ như sớm đã biết như vậy, vẻ mặt cổ quái trên mặt, khiến người khác không nhìn ra hẳn rốt cuộc đang nghĩ gì.

Còn về những nữ nhân kia, vừa nhìn thấy nữ tử này ngay lập tức đã lộ ra vẻ ngưỡng mộ xen lẫn đố kỵ.

Nữ tử này cứ chậm chậm bước tới trước mặt Lý Dật, chỉ si dại nhìn hắt, đôi mày khẽ cau lại, nhưng lại không có vẻ gì thừa thãi, nhưng cho dù là vậy, vẻ mặt của nàng lại khiến người khác cảm giác tan nát cõi lòng.

Nữ tử này cứ nhìn Lý Dật như vậy, cũng không biết đã nhìn bao lâu, nhìn đến độ khóe mắt của Lý Dật cứ giàn giụa, cuối cùng dường như nàng lại thở dài, Chậm bước tới trước mặt Lý Dật, ngón tay thon dài chỉ vào trán của Lý Dật, chỉ oán hận nói:

- Lý Dật! Hay cho Lý Dật! Chàng thật là nhẫn tâm a!

Lý Dật đảo mắt nhìn, thiếu chút nữa là ngất ra đấy!

Xong rồi! Nữ tử này với tiểu Lý Dật đúng là có quan hệ cùng ngắm trăng sao trò chuyện ngọt ngào rồi!

Những người khác không nhìn ra sự thay đổi của mình, nhưng nhân tình vừa xuất mã, còn có gì mà không thể nhìn ra?

Chi là nữ tử trước mặt sắc nước nghiêng trời, dù Lý Dật tự phụ hai kiếp làm người, mỹ nữ đã gặp nhiều không đếm xuể, nhưng cho dù là người nào, cũng không thể so sánh với người này.

Đặc biệt là vẻ mặt nhàn nhạt của tuyệt sắc giai nhân trước mặt, càng khiến người ta đau lòng đến cực điểm, Lý Dật bị cứng họng, nhất thời không biết nói gì cho đáng.

Vốn dĩ hắn còn muốn nói câu gì đó, nhưng cho dù là lời nào, đến lúc ra đến miệng, cũng lại bị hắn nuốt nghẹn lại.

Trong đầu Lý Dật hoàn toàn trống rỗng, lúc này trong lòng hắn chỉ còn lại một âm thanh, nữ nhân này, tại sao lại đẹp đến mức này!

Đúng lúc mọi người đang sửng sốt vì vẻ đẹp của Nhược Vân, đột nhiên nghe thấy ‘rắc’ một tiếng, cánh cửa của gian phòng bị đập văng ra, thoáng chốc đã bay vào bên trong.

Long Ngạo Thiên vẻ mặt thoáng hiện dị sắc, hắn cười lạnh một tiếng, tiện tay vỗ một cái, ly rượu trong tay đã bay ra ngoài, đúng lúc đập vào cánh cửa đang bay ra, hai vật đập vào nhau, ngay lập tức vang lên tiếng nổ lớn, từng mảnh của cánh cửa rơi sầm xuống đất.

Ba người trong phòng đưa mắt nhìn nhau, trong lòng các bên đều sửng sốt, với thân phận của Lý Dật và Long Ngạo Thiên, trong Vạn Triều Thành còn có ai dám gây gổ với họ, đúng là một chuyện không thể tưởng tượng!

Cho dù là người của Mạc Gia, biết người của Lý Gia và Long Gia ở đây, cũng không dám có hành vi ngang tàng như vậy.

Chỉ có điều trong ba người không có nhân vật nào đơn giản, ba người đưa mắt nhìn nhau, nhãn thần nhàn nhạt lại cùng nhìn về hướng cánh cửa, đang muốn xem thử, rốt cuộc người nào dám làm việc này.

Một lát sau, chỉ thấy một tráng hán râu ria huyền hoang bước vào, người hăn cao gần hai thước, mặc một bộ thiết giáp, sau lưng đeo một cự kiếm cao bằng người hăn, vẻ mặt hung ác như ác quỷ của hăn hiện ra một nụ cười dữ tợn, đảo mắt trong phòng, rồi nhìn thấy Nhược Vân, đôi mắt sáng lên, rồi càng cạc cười nói:

- Mấy con quy nhỏ Lan Hữu Dung còn dám nói với ta nàng không có ở đây? Hiện tại không phải đang ở đây sao? Cô em, ta nói cho nàng biết, Đoàn trưởng chúng ta muốn nàng hầu hạ, là phúc khí của nàng, nếu nàng không đến, có tin đại gia ta hôm nay sẽ đập Thiên Hương Lầu của các nàng không.

Bộ dạng hung ác của hăn, khiến những nữ tử trong phòng đều thét lên thất thanh, rồi co rúm vào góc tường, cho dù là Nhược Vân nét mặt cũng hiện ra vẻ sợ hãi, nhưng nàng lại không kêu thét như các nữ tử khác, Mà lui về sau hai bước, ở sau lưng của Lý Dật.

Diệp Thanh Mã ngồi ngay chính giữa, nhãn thần nhàn nhạt nhìn tên tráng hán, chợt khẽ cười một tiếng, nói:

- Tuy tên này cơ hồ là đến vì nữ nhân của Lý Thiếu gia, nhưng hôm nay dù gì cũng là Diệp Thanh Mã ta mời khách...

Nói đến đây, hắc hắc mỉm cười, nhìn tráng hán nói:

- Nếu người lúc này lui ra, tâm trạng ta đang tốt, còn có thể tha mạng cho người, Nếu người không biết tốt xấu, ta bảo đảm không chỉ là người, ngay cả Đoàn trưởng gì đó của người, hôm nay cũng phải đầu rơi xuống đất...

Lý Dật trợn ngược mắt, tuy hắc biết với bối cảnh thực lực của Diệp Thanh Mã mà nói, lời này không hề khoa trương, nhưng hắc nói chuyện như vậy, đối phương mà lui xuống thì đúng là lạ!

Quả nhiên, tráng hán kia cười lạnh một tiếng, điếm nhiên nói:

- Mấy tên tiểu quỷ không biết tốt xấu, nếu như hôm nay các người bò qua háng của đại gia ta, đại gia sẽ tha cho các người thế nào?

Diệp Thanh Mã hắc cười một tiếng, bất chợt vỗ tay, nói:

- Gan lớn thật! Lời này nhiều năm nay chưa từng có người nào nói với ta, xem ra hôm nay ta cũng không thể nhìn ra tay với một nhân vật nhỏ rồi.

Long Ngạo Thiên bên kia chợt cười nhạt nói:

- Diệp Thiếu gia cần gì phải động nộ? Loại hề kịch này, tự khắc sẽ có người thay chúng ta giải quyết, chúng ta cứ ăn uống no say là được rồi.

Dứt lời, hắc nâng ly rượu lên kính trước, rồi uống cạn một hơi.

Lý Dật cũng không biết lúc này vị Long Ngạo Thiên Thiếu gia này có chủ ý gì, nhưng hắc cũng không sợ hãi, nhãn thần hướng về tráng hán, rồi hắc mỉm cười...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Âm Thiên Kiệt

Q.1 - Chương 71: Âm Thiên Kiệt

- Người nào dương oai ở Thiên Hương Lầu!

Một tiếng quát khê từ bên cạnh vang lên, sau đó có bảy, tám thân vệ của Long gia từ cửa bên xông vào.

Khí tức trên người mấy thân vệ đều tăng vọt, mặt người nào cũng đầy nộ khí. Dù gì với thân phận của Long gia, trong Vạn Triều Thành này vốn không có mấy thế lực có thể dây dưa vào.

Huống hồ hôm nay còn có Lý Gia và người của Diệp Gia ở Đế Đô, vì vậy tính khí của mấy thân vệ cũng có mấy phần nham chấp.

Long Ngạo Thiên nhìn thấy thân vệ của Gia tộc mình, lại cười lạnh, nói:

- Không cần nhiều lời với hần! Giết ... có chuyện gì bản Thiếu gia ta chịu trách nhiệm.

Tráng hán đó cười lạnh một tiếng, lại không đáp lời, hần chỉ khê lui về sau một bước, nhường sang một bên.

Lúc này, bên ngoài lại có người bước vào. Người này khá cao, trên người mặc một trường bào Huyết sắc, mái tóc đen rối bù, nhưng nụ cười trên mặt lại vô cùng bình thản. Khuôn mặt hần vuông vức, nhưng vết sẹo trên mặt lại rất nhiều. Chỉ là những vết sẹo ấy không khiến hần xấu đi ngược lại còn tạo ra khí chất nam nhân vô cùng đặc biệt. Người này chỉ lạnh lùng đứng đó, trên người toát ra một luồng sát khí vô tận, gây ra áp lực với những người trong gian phòng. Lý Dật cực kỳ quen thuộc với loại khí chất này, chỉ có những cường nhân chém giết từ trong núi đao rừng kiếm, mới có thể cho người khác một áp lực như vậy.

Ánh mắt bình thản của người này quét một lượt trong phòng, sắc mặt lộ ra một nụ cười khinh thường, nhàn nhạt nói:

- Giết chúng ta ? chỉ dựa vào hai thằng nhãi con Long Gia và Lý Gia sao?

Long Ngạo Thiên khẽ biến sắc mặt, hẩn nhìn người vừa đến vài cái, giọng nói như rít lên:

- Am Thiên Kiệt ! là người...

- Ha ha ha...

Nam nhân được gọi là Âm Thiên Kiệt ngửa mặt cười lớn, nhãn thần âm lạnh của hẩn nhìn Long Ngạo Thiên, điềm nhiên nói:

- Hôm nay vốn dĩ ta định đến tìm Nhược Vân để vui chơi một chút, không ngờ lại gặp Long đại thiếu gia người a! Rất tốt ! Hôm nay nếu không lấy được đầu của người, cái tên Âm Thiên Kiệt ta sẽ đọc ngược lại!

Âm Thiên Kiệt?

Lý Dật lòng khẽ rung động, đã biết người này là ai. Người này chính là Đoàn trưởng của Dong binh đoàn Huyết Lang, cha của Âm Húc đã chết trong tay hẩn ngày đó. Hơn nữa nhìn bộ dạng của hẩn lúc này, cơ hồ ngày đó mình vu oan giá họa vô cùng thành công a.

Chỉ là không biết, Long Ngạo Thiên đó đã đoán ra mình là hắc y nhân hôm đó, nhưng có đoán ra mình giá họa cho Long Gioa họ không? Với sự thông minh của hẩn, muốn đoán ra điểm này cũng không khó chứ?

Nếu như vậy hôm nay Âm Thiên Kiệt xuất hiện ở đây, e rằng không phải là chuyện ngẫu nhiên rồi!

Lý Dật trong lòng cười lạnh, nụ cười trên mặt lại càng tươi hơn, tình trạng kẻ lừa ta dối này mới đúng là thú vị nhất a.

Lý Dật bên này lòng thầm cười lạnh, sắc mặt của Long Ngạo Thiên bên kia lại vô cùng khó chịu. Cơ hồ hẩn vô cùng để tâm đến hình tượng của mình trước mặt Diệp Thanh Mã, ngay lập tức quát lớn một tiếng, đã vỗ xuống bàn, lạnh lẽo nói:

- Còn ngây ra đó làm gì! Lên cho ta, toàn bộ giết hết!

Mấy người thân vệ nghe thấy đại danh Âm Thiên Kiệt đã vô cùng chần chừ, lúc này nghe thấy lời của Long Ngạo Thiên, cũng không dám đợi tiếp, từng người rút trường kiếm bên hông rồi lao lên.

Thế nhưng đúng lúc này, đột nhiên nghe thấy một tiếng cười nhẹ nhàng hiền dịu vang lên:

- Ai da ôi! Máy vị đại gia ... Thiên Hương Lầu chúng tôi là nơi nhỏ bé, các ngài động thủ ở đây, Thiên Hương Lầu chúng tôi đừng nói không chừng sẽ bị hủy mất. Huống hồ, quy củ của Thiên Hương Lầu chúng tôi trước nay không cho phép động thủ, máy vị Đại gia lẽ nào lại gây khó dễ cho một nữ tử yếu đuối như ta sao?

Lan Hữu Dung nghiêng người vào cánh cửa thấp giọng nói.

Nàng vừa xuất hiện, không khí vốn đang đông cứng lại, ngay lập tức đã dịu hơn một chút. Long Ngạo Thiên khẽ nhíu mày, ra dấu tay, ngăn các thân vệ Long Gia lại.

Chỉ có Âm Thiên Kiệt cười lạnh một tiếng, nhìn Lan Hữu Dung nói:

- Lan ma ma, giao tình của chúng ta cũng được coi như không tồi, có điều nàng muốn ngăn ta lại, thì phải suy nghĩ một chút đi. Nàng nên biết rằng Âm Thiên Kiệt ta và Long Gia có mối thù bất cộng đái thiên!

Lan Hữu Dung nhàn nhạt nói:

- Ngài có thù hay không ta không biết, nhưng nếu như ngài động thủ ở nơi này, ngài định để Thiên Hương Lầu chúng ta sau này làm ăn như thế nào đây?

Âm Thiên Kiệt hừ một tiếng, nói:

- Không làm ăn được thì chuyển đến Huyết Lang Trấn của ta đi, còn về tồn thất hôm nay, bao nhiêu ta sẽ bồi thường là được.... Vừa rồi nàng nói với ta Nhược Vân không rảnh, món nợ này lát nữa ta sẽ từ từ tính với nàng!

Nhìn thấy cảnh tượng này, Long Ngạo Thiên cũng không còn chần chừ, hắc cười lạnh một tiếng, nói:

- Âm Thiên Kiệt, đợi sau khi người chết, huênh hoang tiếp cũng không muộn, động thủ!

Lần này, thân vệ của Long gia đã không còn chần chừ, đấu khí trên trường kiếm của từng người trào ra, hú lên xông tới.

Những thân vệ của Long gia vừa xuất thủ, người nào cũng có thực lực cấp Đấu giả. Nhưng cảnh tượng này lại khiến Lý Dật cười lạnh, đám thân vệ này ngay cả mình cũng không sợ, huống hồ một nhân vật Đấu Sư đỉnh phong như Âm Thiên Kiệt, lúc nào cũng có thể bước lên cấp bậc Đấu Vương.

Quả nhiên, mấy thân vệ vừa xông đến trước mặt Âm Thiên Kiệt, đã nhìn thấy tráng hán vừa rồi bước lên trước nữa bước. Bàn tay phải to bè của hắn khẽ vung một cái, đấu khí trong tay trào ra, đã có mấy quyền đánh vào ba thân vệ đầu tiên. Ba thân vệ này một kiếm còn chưa bổ ra, đã bị một quyền đâm thẳng vào ngực. Họ dù gì cũng là cấp Đấu giả, còn chưa thể ngừng kết ra sa y đấu khí. Hai người trong số đó, mỗi người bị đâm một quyền phải lui về sau vài bước, thổ ra một búng máu tươi rồi ngã quỵ xuống đất. Người còn lại, lợi hại hơn một chút, bị một quyền đâm trúng ngực, hắn còn muốn kháng cự lại, nhưng tráng hán lại một lần nữa quăng tay ra, ngay lập tức cả người hắn bị đánh văng vào vách tường, một lúc sau cũng từ từ quỵ xuống.

Mấy người còn lại thoáng ngây người, đứng đó vô cùng gượng gạo. Thực lực của thân vệ Long Gia đều sàng sàng như nhau, nếu tiếp tục lên, cơ bản là tìm cái chết, nhưng nếu không lên ...

Tráng hán cười lạnh một tiếng, cũng không để ý đến sắc mặt của mấy thân vệ này. Hắn tiện tay lại từng quyền đấm ra, mấy người còn lại đã bị đánh đến thổ huyết, nằm gục trên đất. Người cuối cùng cũng bị hắn kẹp chặt cổ, rồi khẽ quăng một cái, đã bị đập xuống nền đất trước mặt ba người Lý Dật.

Cổ của thân vệ này bị nghẹn một cách quái dị, thất khiếu máu ồ ạt chảy ra. Tuy nhất thời chưa thể chết, nhưng cũng chắc chắn không thể cứu sống.

Công phu này là của tráng hán rõ ràng là muốn thị uy.

Mấy người nữ nhân đã bị dọa đến kêu thét chói tay, cảnh tượng máu tanh trước mắt khiến họ thiếu chút nữa ngất lịm người. Còn Lan Hữu Dung dựa vào tường, sắc mặt tái nhợt. Tuy nàng là người từng trải, nhưng lại thể ngờ, song phương nói động thủ là động thủ, vốn không có chút ý muốn hòa giải nào.

Nàng cũng là người thông minh, biết mình còn xem tiếp, có lẽ cũng không có kết cục tốt đẹp gì. Ngay lập tức nàng khẽ biến sắc mặt, cũng không lo đến đám “nữ nhi” của mình, nhanh chóng lui xuống.

Nhược Vân không biết từ lúc nào một tay đã khẽ nắm vào vạt áo của Lý Dật. Tuy nàng là một tuyệt Đại giai nhân, tính cách cũng rất kiên cường, nhưng làm thế nào nàng cũng là một nữ nhân, cảnh tượng trước mắt, nàng cũng chỉ biết nhắm mắt lại, không đành lòng nhìn thêm.

Ngược lại chỉ có Diệp Thanh Mã vẫn thản nhiên uống rượu, nhân thần của hắn nhìn mấy người đang nằm trên sàn nhà, đột nhiên khẽ cười, nói:

- Ngạo Thiên, xem ra thân vệ của nhà các ngươi quả thực không ra gì. Thế nào? Có cần ta cho mượn vài tên thân vệ để ngươi dùng không?

Sắc mặt của Long Ngạo Thiên đã vô cùng khó chịu. Hắn chậm rãi đứng dậy, bước tới bên mấy thân vệ, một chân đạp lên ngực hắn, tuyệt nốt đường sống cuối cùng của hắn, rồi quay đầu nhìn tráng hán, nói:

- Các hạ có sát tính lớn thật a! lẽ nào thật sự cho rằng Long Gia chúng ta không có ai sao?

Tráng hán nhếch miệng cười, nói:

- Mấy ngày nay, hàng của Long Gia các người. Lão tử không cướp mười cũng cướp đến tám rồi đúng không? Có lần nào không giết sạch gọn đâu? “Thực lực” thân vệ của Long Gia các người cao tuyệt như vậy, lẽ nào lại không có ai chứ? Đúng rồi, ta nhớ ra rồi. Lúc trước ta còn có lòng tốt tha cho một người chuyển lời cho Long Gia các người, không biết Long Gia các người đã nhận được chưa?

Long Ngạo Thiên hừ gần một tiếng, trầm giọng nói:

- Người đừng kiêu ngạo, thực sự cho rằng Long Ngạo Thiên ta không dám giết người sao?

Sắc mặt của hắn càng lúc càng khó nhìn. Tay phải từ từ đưa ra, nắm vào chuôi kiếm bên hông, lúc đó hiển nhiên trong lòng còn đang lưỡng lự có nên rút kiếm hay không.

- Thế nào, Long Đại Thiếu Gia muốn động thủ sao? Nếu Long Phi đích thân tới đây, có lẽ còn có thể đánh với ta, nhưng Long Thiếu gia thì.... Có lẽ còn không xứng xách giày cho ta nữa a!

Âm Thiên Kiệt khẽ cười, nhãn thần khẽ lóe lên, hiển nhiên đã nhìn thấu sự khiếp đảm của Long Ngạo Thiên.

- Có điều nói ra cũng thật kỳ lạ, dạng phế vật như Long Thiếu gia, cho dù có thêm một Phạm Nam, ngày đó sao có thể giết được Húc nhi chứ?

Âm Thiên Kiệt khẽ nhú mày:

- Với thực lực Nhất Tinh đấu giả của người, có thể giữ chân Húc nhi thì miễn cưỡng còn được. Nhưng ta đã kiểm tra thi thể của Húc nhi, mấy vết thương đều sắc bén gọn sạch, hiển nhiên người bình thường không có thể

làm được. Còn về Long thiếu gia người thì không thể nào làm được. Xem ra chuyện hôm đó, đúng thật có chút nội tình a...

Nói rồi, Âm Thiên Kiệt cười lạnh mấy tiếng, nhãn thần nhìn về phía Diệp Thanh Mã, điềm nhiên nói:

- Nếu là tiểu tử người, lại có thực lực đó... xem ra chuyện hôm đó, người cũng có phần a!

Diệp Thanh Mã lại không biết chuyện hôm đó là gì, nhưng hắn cũng là người thông minh tuyệt đỉnh, chỉ từ trong lời đối thoại đã đoán ra bảy tám phần. Ngay lập tức hắn chỉ khẽ cười, nói:

- Không biết Húc nhi của nhà người là chó hay là mèo. Kiếp này chó mèo mà bản thiếu gia ta giết cũng đủ nhiều rồi. Húc nhi gì đó nếu thật sự bị ta giết, cũng nói không chừng... thế nào ... vị Trưởng đoàn gì gì đó? Người chuẩn bị báo thù sao?

- Lớn mật!

Nhãn thần của Âm Thiên Kiệt nhìn về phía Diệp Thanh Mã, sắc mặt sáng tối bất định.

Dù gì hắn cũng không phải là nhân vật đơn giản, dĩ nhiên có thể nhìn ra, lai lịch của Diệp Thanh Mã này e rằng bất phàm. Những người sinh sống trên lưỡi dao như hắn dĩ nhiên biết rõ, những người nào có thể dây vào, những người nào không thể. Huống hồ cảm giác mà Diệp Thanh Mã tạo ra cho hắn, chính là cơ bản không thềm giải thích. Thái độ của hắn như vậy, hiển nhiên đã xóa bỏ nghi ngờ trong lòng của Âm Thiên Kiệt.

Nhãn thần của hắn lại di chuyển, nhìn về phía Lý Dật, nhìn thấy Lý Dật chỉ mỉm cười nhìn, hắn cũng khẽ nhú mày.

Âm Thiên Kiệt tuy huênh hoang, nhưng tuyệt đối không ngu xuẩn tới mức cùng lúc gây gổ với cả Long gia và Lý gia. Huống hồ vị Lý Dật thiếu gia này gần đây danh tiếng lẫy lừng trong Vạn Triều Thành. Tuy

không biết cái gọi là bách bộ hoành hành có phải là đồn thổi không, nhưng nhân vật như vậy, vẫn nên ít dính vào thì tốt hơn.

Long Ngạo Thiên nhìn ánh mắt của Âm Thiên Kiệt hướng về Lý Dật, hăn đột nhiên nghiêng răng, trầm giọng nói:

- Âm Thiên Kiệt! Có phải ta nói hôm đó rốt cuộc là ai hạ thủ với Âm Húc, thì từ nay người sẽ không gây khó cho Long Gia chúng ta nữa phải không?

Âm Thiên Kiệt cười lạnh một tiếng, nói:

- Được! Ta hứa với người! Nếu người có thể lấy chứng cứ ra, ta sẽ đồng ý với người. Không những không gây khó dễ cho Long gia, những thứ mà mấy ngày nay cướp được, cũng trả lại hết cho Long Gia các người.

Long Ngạo Thiên gật đầu, nói:

- Được ! Âm Đoàn trưởng, ta cũng là một người giữ chữ tín... vậy thì ta sẽ không dấu người. Ngày hôm đó quả thực ta truy sát Âm Húc, muốn đoạt lấy Đấu Kỹ Quyển Trục của hăn. Nhưng lúc then chốt nhất, lại có một hắc y nhân xuất hiện, không những đã giết Âm Húc, còn cướp đi Đấu kỹ. Những ngày nay ta luôn điều tra người đó là ai, nhưng mãi đến mấy hôm trước, ta mới có một chút manh mối.... Người đó chính là

Nói đến đây, Long Ngạo Thiên nhanh chóng đưa mắt đến trên người Lý Dật, câu nói cuối cùng cũng không cần nói ra.

Âm Thiên Kiệt nhìn theo động tác của Long Ngạo Thiên hướng về Lý Dật, hăn chợt cười lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói:

- Thật vậy sao?

Họa Thủy Đông Lưu

Q.1 - Chương 72: Họa Thủy Đông Lưu

Long Ngạo Thiên hừ một tiếng, nặng nề nói:

- Long mỗ chỉ nói đến đây, rốt cuộc là thật là giả, trong lòng Âm đoàn trưởng tự có tính toán.

Long Ngạo Thiên đột nhiên nói ra lời này, cũng khiến Âm Thiên Kiệt thâm nhủ trong lòng. Nhân thần của hắn hướng về phía Lý Dật, cũng không biết đang nghĩ gì.

Nhưng Lý Dật lại không hề động nộ, hắn nhìn Long Ngạo Thiên một cái thật sâu, không nhìn được kẻ lắc đầu.

Vị Long thiếu gia này, quả nhiên không bình thường!

Hắn biết, cho dù là tùy tiện giải thích gì với Âm Thiên Kiệt, với tính cách của Âm Thiên Kiệt, chắc chắn sẽ không tùy tiện tin. Thế nhưng, hôm nay hắn làm như vậy, ngay lập tức sẽ khiến Âm Thiên Kiệt nảy sinh nghi ngờ: Một phế vật như vậy, sao có thể đối phó với con trai mình? Đến lúc này, trong lòng Âm Thiên Kiệt đã có nghi ngờ, vậy thì hắn sẽ thuận nước đẩy thuyền giải thích mấy câu, dường như tỏ ra yếu ớt, nhưng kế họa thủy đông lưu này, đúng ra là rất xảo diệu a!

Âm Thiên Kiệt cho dù không tin lúc này, nhưng sau khi về nhà suy nghĩ, chắc chắn sẽ điều tra lại. Chuyện này lại kéo dài, có thể khiến Âm Thiên Kiệt làm rõ chân tướng hay không thì khoan nói, nhưng chí ít cũng có thể giảm bớt mấy phần tổn thất cho Long gia của hắn a ...

Tính toán giỏi thật a! thật sự là tính giỏi!

Thế nhưng hắn không sợ mình lúc nào cũng có thể lấy mạng hắn sao?

Lý Dật lại liếc nhìn Long Ngạo Thiên, một tia sát ý hiện ra trong mắt.

Long Ngạo Thiên này, còn cho rằng hắn có Diệp Thanh Mã, mình sẽ không dám hạ thủ với hắn sao? Hay hắn cho rằng mình vừa hạ thủ với hắn, Âm Thiên Kiệt sẽ nghi ngờ mình ngay lập tức?

Cho dù nói thế nào, hôm nay âm mưu này của Long Ngạo Thiên đã được cho là thành công đến tám phần. Bản thân không hề hay biết đã trúng kế, chỉ có thể nói mình không cẩn thận mà thôi. Xem ra sao này mình có cơ hội, Long Ngạo Thiên này phải trừ bỏ tức thì, bằng không, người này sao này sẽ là một kẻ địch rất lớn.

Lý Dật chạm vào ánh mắt của Long Ngạo Thiên, lúc này hai người đã động sát tâm với đối phương, nhưng khi bốn mắt chạm nhau, đôi bên lại khẽ cười.

Diệp Thanh Mã ngồi trên thượng tọa khẽ nghiêng đầu, tình trạng trước mắt cơ hồ đã nằm trong sự tính toán của sư đệ mình. Chỉ có điều, Lý Dật rốt cuộc có thể nhẫn nại thoát khỏi kế này không? Nếu hắn có thể thoát ra được, vậy thì có lẽ có tư cách để mình xuất thủ rồi.

Cao thủ cô đơn a!

Diệp Thanh Mã khẽ thở dài, nụ cười trên mặt lại càng hiện ra đầy ý vị!

Sắc mặt của Âm Thiên Kiệt không biết biến đổi bao nhiêu lần, cuối cùng hắn khẽ cười, nói:

- Xem ra chuyện hôm đó, bản tọa còn phải từ từ điều tra lại một lần nữa mới phải. Long thiếu gia, nếu hôm nay người lừa dối ta... vậy thì ta bảo đảm, đích thân ta sẽ giết tận vào Long gia, khiến người chết một cách khó coi...

- Còn về người?

Nói rồi, nhãn thần của Âm Thiên Kiệt lại nhìn về Lý Dật.

Lý Dật khẽ mỉm cười, nói:

- Thế nào? Âm đoàn trưởng lại muốn động thủ với ta sao?

- Âm Thiên Kiệt ta tuy lỗ mãng, nhưng lại không hề ngốc.

Âm Thiên Kiệt nhàn nhạt nói, bất chợt, nhãn thần của hắn nhìn về Nhược Vân đứng đằng sau Lý Dật, khóe mắt hiện ra vẻ ngơ ngẩn. Sau đó hắn cười, nói:

- Hôm nay ta đến, chỉ muốn tìm Nhược Vân tiểu thư.... Chuyện khác không nói nữa, chỉ cần giao nàng cho ta, Lý thiếu gia, dĩ nhiên ta không gây phiền phức cho người lúc này.

Âm Thiên Kiệt khẽ ra dấu tay, ánh mắt thềm thường lại hướng về Nhược Vân.

Lý Dật rất rõ trong lòng, cho dù Nhược Vân này và tiểu Lý Dật có quan hệ thế nào, nhưng hôm nay nếu để mặt nàng bị người khác mang đi như vậy, vậy thì cục diện mình khổ tâm tạo ra, e rằng sẽ một chốc tan biến.

Huống hồ, một tuyệt sắc giai nhân như vậy, nếu rơi vào tay của nhân vật như Âm Thiên Kiệt, sẽ có hậu quả gì quả thực không cần nói cũng biết.

Lập tức Lý Dật không nhìn Âm Thiên Kiệt, mà quay đầu nhìn khuôn mặt xinh đẹp của Nhược Vân, nhàn nhạt nói:

- Nàng hãy yên tâm, người này không thể nào đưa nàng đi được đâu.

Trong ánh mắt của Nhược Vân vốn đã có mấy phần quả quyết, nhưng lời nói của Lý Dật lại khiến nàng sửng sốt trong lòng, không nhịn được nhìn Lý Dật, trong ánh mắt lộ ra sự kinh ngạc.

- Tránh ra !

Bên kia, Âm Thiên Kiệt đã bước nhanh tới, cơ hồ muốn kéo Nhược Vân đi.

Lý Dật cơ hồ cố tình đi lên trước một bước, nhàn nhạt nhìn Âm Thiên Kiệt, nói:

- Nếu người rút ra, ta sẽ không đích thân đuổi người đi.

- Đuổi ta đi?

Âm Thiên Kiệt cười ha hả:

- Nếu Lý Hàn ở đây nói lời này, có lẽ còn có vài phần chắc chắn, nhưng nếu là người thì.... Tiểu tử, người không sợ chết sao?

Lý Dật khẽ cười nói:

- Cường giả cấp bậc Đấu Sư, Lý Dật ta không phải chưa từng giết, Âm đoàn trưởng cùng lắm cũng chẳng qua chỉ là Đấu Sư đỉnh phong mà thôi, Lý Dật hôm nay lại muốn thử xem, khi động thù, rốt cuộc là ai muốn chết.?

- Được lắm!

Âm Thiên Kiệt sắc mặt lộ ra vẻ kinh ngạc:

- Xem ra người người đồn rằng tên phế vật Lý Dật ngày nay không giống lúc trước, ta còn cho rằng là giả. Hiện tại xem ra, chí ít đã cứng cỏi hơn trước nhiều.... Ta cũng không ức hiếp người, nếu người có thể đánh thắng được thủ hạ của ta, vậy thì hôm nay ta sẽ tha cho người, thế nào?

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Lời này của người sai rồi, phải là ta tha cho người, không phải người tha cho ta!

- Tiểu tử mồm mép lắm!

Âm Thiên Kiệt lộ ra một nụ cười âm độc:

- Ma Phàm, chăm sóc tử tế cho Lý thiếu gia chúng ta đi. Chú ý nhẹ tay một chút, đừng làm hấn bị thương, tránh Lý Hàn tìm ta tính sổ!

Nói rồi, hấn lui về sau vài bước, hứng chí nhìn Lý Dật. Với nhãn lực của hấn dĩ nhiên có thể nhìn ra, Lý Dật nhiều nhất cũng chỉ là Nhất Tinh Đấu Giả. Nhân vật như vậy, có thể có vốn liếng gì để huênh hoang?

Tráng hán tên Ma Phàm cười lạnh một tiếng, hấn bước lên trước vài bước, lạnh lẽo nói:

- Lý thiếu gia, người hãy dùng vũ khí đi, ta không muốn chiếm lợi thế!

Lý Dật cũng không khách khí. Hấn bước lên trước một bước, tay phải lật một cái, một thanh trường thương từ không khí đã hiện vào tay hấn. Mũi thương của hấn khẽ điểm, nhàn nhạt nói:

- Nhiều lời quá, cuối cùng cũng không phải là đánh sao? Đến đây đi.

Ma Phàm hừ một tiếng, cũng không phí lời thêm. Hấn vỗ tay một cái, một quyền đã đâm thẳng vào ngực của Lý Dật.

Lý Dật cười lạnh một tiếng, ta phải vung ra, một đường thương đã lướt qua cánh tay của hấn. Chỉ nghe thấy “keng” một tiếng, đường thương đã đâm vào cánh tay của Ma Phàm, nhưng lại không hề hấn gì, ngay cả một vết hấn cũng không có.

- Tiểu tử, thứ tên này luyện là Đấu khí Thổ hệ, rất có khả năng là loại phòng ngự mạnh nhất trong Thổ hệ. Chỉ có điều đẳng cấp công pháp của hấn có lẽ không được cao, với thực lực của người, nếu cẩn thận một chút, không khó để ứng phó.

Giọng nói của Xà Tôn Giả vang lên trong đầu Lý Dật.

Lý Dật khẽ gật đầu, hấn cũng nghe nói mỗi loại Đấu khí của mỗi hệ đều có những đặc sắc riêng, và đấu khí Thổ hệ, sau khi luyện thành thân thể sẽ còn cứng hơn cả đá vài phần. Lý Dật đã từng nghe nói, Dong binh đoàn Huyết Lang có người luyện một bộ Công Pháp tên Thiết Bích

Huyết, nói là hai tay luyện đến mức còn cứng hơn cả Kim thiết. Chắc rằng người được nói đến chính là gã Ma Phàm trước mặt này.

Loại Công pháp này đối với người khác mà nói thì không có gì, nhưng đối với Lý Dật mà nói, lại đúng là một loại khó đối phó nhất. Thứ mà Lý Dật giỏi nhất chính là có thể trong chớp mắt lấy tính mạng của người khác, nhưng sau khi luyện thành Thiết Bích Huyết, sơ hở trên người cực ít, với thực lực Đấu Giả của Lý Dật, muốn phá được lớp phòng vệ này, coi như cực khó.

Đối phương nhìn thấy đòn đầu tiên của mình thất bại, hai tay cùng vỗ, một luồng đấu khí trào ra, đã một chiêu đánh đến.

- Phá Nham Loạn!

Lý Dật khẽ co mắt lại, chiêu này cho dù là hãn cũng không dám nghênh tiếp trực diện. Ngay lập tức chỉ chỉ vụt người, tránh sang một bên. May mà tốc độ của Lý Dật rất nhanh, chỉ thoáng vụt một cái, đòn của Ma Phàm đã đánh vào không khí.

Ầm! Một tiếng, một chân bàn bị Ma Phàm đánh vỡ, thức ăn trên bàn văng đi tung tóe.

Lý Dật lại khẽ vụt thân hình, đến đằng sau hãn, trường thương trong tay vung ra, lại đâm đúng vào giữa lưng của hãn.

Đinh

Lại một tiếng trong vất vang lên, trường thương của Lý Dật đâm vỡ khôi giáp của hãn, nhưng lại một lần nữa bị trượt ra, giống như đánh vào kim thiết vậy.

Thiết Bích Huyết của hãn, lại luyện đến toàn thân sao?

Lý Dật lòng thầm kinh hãi, nếu như vậy, thực lực của đối phương sợ rằng là Tam Tinh đấu sư trở lên! Thân xác vững chắc như vậy lại cộng

thêm sa y đấu khí, đây là tình huống hiện nay mình không thể nào đối phó được.

Trừ phi dùng Thanh Vân Thủ, cơ hồ còn có một tia cơ hội!

Thế nhưng lúc này lại dùng Thanh Vân Thủ, há chẳng phải thừa nhận mình giết Âm Húc sao?

Ý nghĩ này của hắn còn chưa dứt, Ma Phàm đã xoay người đâm tiếp một quyền.

Lý Dật trong lòng thầm than khổ, ngay lập tức hai mắt lại sáng lên. Công pháp của hắn lợi hại thế nào đi nữa, cũng không thể nào luyện đến cả hai mắt chứ?

Nghĩ tới đây, trường thương trong tay Lý Dật rít lên một tiếng, đấu khí hắc sắc đã giống như một ngọn lửa bốc lên. Người hắn nhanh chóng xoay người Ma Phàm, trường thương trong tay như lê hoa bạo vũ đâm tới.

Chỉ nghe thấy “đinh đinh đinh...” cũng không biết là bao nhiêu tiếng, mỗi đường thương của Lý Dật đều đâm vào mặt của Ma Phàm. Nhưng Ma Phàm dường như cũng biết nhược điểm của bản thân chính là ở mặt, hắn thà không tấn công, cũng quyết giữ chắc phòng thủ ở mặt.

Lý Dật lui nửa bước, chân phải đạp mạnh một cái, cả người bốc lên cao. Đấu khí trên trường thương trong tay lại càng thịnh, rồi trong không trung đâm thẳng xuống Ma Phàm.

Khóe mắt của Ma Phàm vụt lóe tinh quang, hắn khẽ đạp chân, một luồng đấu khí thổ hoàng sắc chớp mắt bao trọn cả người hắn, hình thành một chiếc Sa Y Đấu Khí không ngừng đập chồm trong không khí.

- Âm

Đường thương của Lý Dật lại đâm vào tay của Ma Phàm, trong không khí tỏa ra một chuỗi tia lửa. Đường thương này của Lý Dật đầy khí thế,

uy lực kinh người, nhưng lại chỉ có thể đánh Ma Phàm lui vài bước!

Đấu khí Thổ hệ, quả nhiên không hổ là phòng thủ Đệ nhất.

Đường thương của Lý Dật đánh xuống, lại không hề có ý buông tha. Hắn nhân lúc Ma Phàm liên tiếp thối lui về sau, đã nhanh chóng tung một cước đến, dùng cả tay chân, đấu khí toàn thân ngay lập tức như một ngọn lửa bùng cháy!

- Toái Cốt Chưởng ...

- Khai Sơn Quyền ...

- Liệt Thi Trảo...

- Điệp Tiên Thối ...!

Những đấu kỹ hạ cấp học được ở Diễn Võ Các lúc trước, được đánh túi bụi về phía Ma Phàm. Lý Dật hết chiêu này đến chiêu khác, cơ thể mỗi lúc một nhanh. Khi mới bắt đầu hắn chỉ dùng Đấu kỹ cấp thấp, nhưng theo thời gian, đấu kỹ của hắn rất tự nhiên đánh vào theo chiêu số của Huyền Sát, ngay lập tức những đấu kỹ cấp thấp ấy, uy lực lại tăng vọt lên vài thành.

Thế nhưng, cho dù là vậy, hiệu quả cơ hồ lại cực nhỏ.

Lý Dật cảm nhận được rõ ràng, bản thân tuy liên tiếp đánh từng chiêu đấu kỹ xuống, đều đánh mạnh vào trên Sa Y Đấu Khí của Ma Phàm. Nhưng Sa Y Đấu Khí của hắn vẫn vô cùng vững chắc, từng chiêu đánh xuống, bản thân bị lực phản chấn làm cho tay chân tê rần. Đến cuối cùng, hắn tự biết cứ tiếp tục như vậy, ngoài việc tiêu hao đấu khí ra, vốn không có lợi ích gì khác.

Lập tức hắn khựng người lại, rồi nhanh chóng lui về sau, trường thương trong tay đã sớm biến dạng. Lý Dật tiện tay vứt trường thương đi, nhân thần hướng về phía Ma Phàm.

Một cường giả Đấu Sư nếu sớm đã có chuẩn bị, bản thân quả nhiên không thể nào phá được lớp phòng ngự của hắn.

Ma Phàm chậm rãi thả hai cánh tay đang bảo vệ mặt xuống, lúc không có người nhìn thấy, đôi tay không tự nhiên khẽ rung rẩy vài cái, trong ánh mắt nhìn Lý Dật lại tràn ngập hung sát khí, cơ hồ chỉ hận rằng không thể ngay lập tức xé nát Lý Dật ra.

- Tiểu tử, trừ phi ngươi dùng Thanh Vân Thủ, bằng không muốn đánh bại tên này sẽ không dễ dàng đâu. Tên này kinh nghiệm chiến đấu dày dặn, lại vô cùng cảnh giác, khác hẳn với Đại trưởng lão mà ngươi đã giết!

Giọng nói nhàn nhạt của Xà Tôn Giả lại vang lên.

Lý Dật khẽ tiếng cười, trong lòng đáp:

- Không sao, cho dù ta không thắng nổi hắn, với tốc độ của ta, ta cũng không thể thua ... ta lại không tin lâu như vậy, gai tộc còn không nhận được tin. Ta lại muốn xem xem, rốt cuộc ai có thời gian để lãng phí tiếp!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Yêu Cầu

Q.1 - Chương 73: Yêu Cầu

Nhìn vẻ mặt bình tĩnh của Lý Dật, Ma Phàm lạnh lẽo, nói:

- thế nào, Lý thiếu gia đánh đủ rồi à? Nếu đã đánh đủ rồi, chi bằng để ta đến.

Lý Dật nhàn nhạt cười, đáp:

- Mời ... dù gì ta cũng đánh mệt rồi, đến lúc thay đổi một chút rồi.

Âm Thiên Kiệt bên kia mặt vẫn hiện ra nụ cười mỉa mai, cơ hồ hắc khê lắc đầu, nói:

- Lý thiếu gia, bộ Thiết Bích Huyết của Ma Phàm được gọi là Công pháp phòng thủ mạnh nhất. Với thực lực của người, cho dù trong tay có một vũ khí cấp 7, cấp 8 cũng không thể nào phá được lớp phòng ngự của hắc Hay là người nhận thua đi, lúc này vẫn chưa muộn, bằng không hắc thật sự nổi giận rồi, vậy thì cho dù là ta cũng không có cách ngăn hắc lấy mạng của người đâu.

Lý Dật cười cười, lại không đáp lời, chỉ nhàn nhạt nhìn Ma Phàm, hiện ra một vẻ khinh thường không màng khó tả.

Ánh mắt này của Lý Dật khiến Ma Phàm đã động nộ. Trong mắt hắc, đòn tấn công của Lý Dật vốn không thể nào gây thương tích thực tế nào với hắc, nhưng đối phương lại còn dùng ánh mắt ấy nhìn mình, giống như là muốn hắc bốc hỏa trong lòng.

Cuối cùng, hắc khê hít một hơi, lạnh lùng nói:

- Đây là tự người tìm cái chết, đừng trách ta!

Chỉ thấy Ma Phàm vừa dứt lời, hắc đã khê hít vào một hơi, cả người khê bước lên trước một bước, Sa Y Đấu Khí trên người không ngừng trào động.

Lý Dật khê nheo mắt lại, trong lòng đã nảy sinh sự cảnh giác. Đối phương tuy chỉ lên trước một bước, nhưng khí thế đã hoàn toàn khác. Nếu mình đoán không nhầm, lúc này đối phương đã thật sự động sát tâm rồi.

Chớp mắt khí tức trên người Ma Phàm khựng lại, ánh mắt vụt hiện tinh quang. Sau đó, đấu khí cả người cùng lúc trào ra từ trong lòng bàn tay của hắc! Ánh sáng trong phòng ngay lập tức tối đi, cơ hồ tất cả ánh sáng đều bị hút đến lòng bàn tay của Ma Phàm...

Đấu khí vốn là màu thổ hoàng sắc, lúc này lại nhấp nháy ánh vàng nhàn nhạt.

Âm Thiên Kiệt thoáng ngậy người thất thanh nói:

- Ma Phàm, ngay cả chiêu này người cũng biết.

Ngồi trên thượng tọa, Diệp Thanh Mã hai mắt cũng sáng lên, bất giác lấm bầm:

- Cấp Chu Tước! Có thể thay đổi tính chất của Đấu Khí, đây chắc chắn là cấp Chu Tước!

Trong trận đấu, Lý Dật chỉ cảm thấy chói mắt, thoáng cái, cả người Ma Phàm đã bổ đến nhanh như thiểm điện, còn chưa kịp cho hấn phản ứng gì, một quyền đã đánh xuống ...

- Thiết Sư Khiếu!

Đấu Khí kim sắc nhàn nhạt trên quyền của Ma Phàm đã hình thành một đầu sư tử dữ tợn. Đầu sư tử cơ hồ vô thanh gầm một tiếng, sau đó giống như huyền ảnh lao bổ vào Lý Dật...

- Đến hay lắm!

Lý Dật khẽ quát một tiếng:

- Hôm nay để ta xem xem, Đấu sư có thực lực như thế nào!

- Hồi Phong Chương! Giảo kinh.

Đấu khí hắc sắc ở chỉ chương của Lý Dật hình thành một lỗ xoáy nhỏ, theo chương của Lý Dật đánh ra, chặn ngay vào quyền của Ma Phàm...

- Âm !...

Một tiếng nổ lớn vang lên, quyền chưởng trong thoáng chốc va chạm vào nhau, tạo ra một cơn chấn động dữ dội. Rắc một tiếng, còn chưa ai nhìn rõ rốt cuộc xảy ra chuyện gì, khôi giáp của Ma Phàm đã bị nát vụn, rơi xuống đất. Hắn kêu thảm một tiếng, cả người đang đứng tại chỗ phải lui về sau nửa bước. Bỗng nhiên cả người bay văng đi đập mạnh vào vách tường, còn chưa rơi xuống đã hộc ra một bùm máu tươi.

Lại nhìn thêm, y phục trên người hắn lúc này đã bị xé thành mảnh nhỏ, tay phải vung quyền đã quẹo đi một cách quỷ dị, giống như là bánh quay chèo. Cả người hắn toàn vết máu, hiển hiện trên làn da bên ngoài là những vết thương lớn nhỏ khác nhau.

Cả người Ma Phàm rung lên, hắn cơ hồ đã dùng hết sức để đứng dậy, nhưng chưa đứng hẳn dậy, người đã cứng đờ, rồi cứ như vậy ngất đi.

Âm Thiên Kiệt cuối cùng đã lộ ra vẻ thất kinh. Hắn chỉ nhìn Ma Phàm một cái, không nén được trầm giọng nói:

- Hay! Hay! Lý thiếu gia, chiêu này của ngươi, không những đánh vỡ xương tay của hắn, còn làm gãy mấy chiếc xương sườn của hắn! Xem ra tin đồn gần đây về Lý thiếu gia không hề giả chút nào, bản tọa coi như đã lĩnh giáo rồi.

Lý Dật một chiêu đánh ra, khí quyết ở ngực bụng cũng không ngừng nhộn nhạo. Chiêu Hồi Phong Chưởng vừa rồi của hắn đã đánh Đấu khí của Ma Phàm trở về, nhưng vì đấu khí của đối phương xâm nhập vào cơ thể, cánh tay của hắn lúc này đã tê đến độ muốn đứt lìa. Nếu không phải lúc then chốt Xà Tôn Giả trong Vân Hoang Giới Chỉ tiếp sức vài tia đấu khí, lúc này nói không chừng hắn đã bị đánh văng rồi.

Thực lực của đấu sư! Quả nhiên không hề nhỏ!

Chỉ có điều tuy rằng như vậy, nụ cười trên mặt của Lý Dật vẫn không hề biến đổi, hắn nhàn nhạt nói:

- Âm đoàn trưởng, người lại muốn đánh với ta một trận nữa? Hay là chuẩn bị cú ngay bây giờ.

Âm Thiên Kiệt lộ ra vẻ kinh ngạc trên mặt. Hắn nhìn Lý Dật một lượt, rồi gật đầu, nói:

- Được, Lý Thiếu gia quả nhiên có thứ để huênh hoang! Quả nhiên danh bất hư truyền! Ta đã nhớ rồi.

Bên ngoài cửa có thêm mấy tên Dong Binh lao vào, luống cuống khiên Ma Phàm ra ngoài. Âm Thiên Kiệt lại nhìn chăm chăm vào Lý Dật một lần nữa, cũng không nói gì thêm, xoay người bỏ đi.

Diệp Thanh Mã ngồi trên thượng tọa cơ hồ mỉm cười, hắn vỗ tay, khẽ tiếng nói:

- Bản lĩnh giỏi lắm! Bản lĩnh giỏi lắm! Hôm nay nếu không tận mắt nhìn thấy, Diệp mỗ tuyệt đối không thể tin, lại có Đấu giả có thể đấu lại với cấp Đấu Sư, còn một chiêu đánh bại, không tồi, không tồi...

Lý Dật nhàn nhạt cười:

- Diệp thiếu gia quá khen rồi, chút bản lĩnh của ta, sao có thể so bì được với hai vị? Người nói đúng không? Long thiếu gia!

Long Ngạo Thiên gượng gạo cười, cơ hồ không ngờ đến Lý Dật lại có thể dọa, khiến Âm Thiên Kiệt đi mất như thế. Ánh mắt nhàn nhạt của Lý Dật lúc này nhìn hắn, khiến hắn giật thót tim, nhưng lại không nói ra được gì.

Lúc này không khí trong phòng cực kỳ cổ quái, ánh mắt của mấy nữ tử nhìn Lý Dật đã tràn ngập ánh sao. Còn Long Ngạo Thiên nhìn qua còn có chút gượng gạo. Còn về Diệp Thanh Mã, vẫn luôn là biểu hiện bình thản. Dường như cuộc chiến ngầm của Long Ngạo Thiên và Lý Dật, không hề có chút liên quan nào đến hắn.

Về phần Nhược Vân, lúc này nhìn vào bóng lưng của Lý Dật, trong khóe mắt hiện ra mấy phần tâm tư.

Lý Dật khẽ hít vào một hơi, cũng biết tình hình này cũng không phải là lúc ra tay với Long Ngạo Thiên. Hẳn biết mình có thể lấy được mạng của hắn, nhưng có thể sắp xếp như vậy, hẳn tám phần là đã tính kỹ, cho dù mình động thủ, cũng không thể nào làm gì được hắn.

Những người khác không biết, chỉ riêng Diệp Thanh Mã nhìn không rõ cao thấp, nếu thật sự động thủ, bản thân có lẽ không phải là đối thủ của hắn.

Vì vậy, lúc này không phải lúc trở mặt.

Có điều Lý Dật cũng đã tính kỹ, chốn phong nguyệt như Thiên Hương Lầu nhiều người phức tạp, nếu bản thân không trở mặt, nhất thời Long Ngạo Thiên cũng hết cách với mình.

Lập tức, hắn không còn nhìn Long Ngạo Thiên nữa, nhãn thần chỉ hướng về Diệp Thanh Mã, nhàn nhạt nói:

- Được rồi, rượu đã uống rồi, kịch cũng đã xem hết rồi.... Không biết hôm nay diệp thiếu gia cố ý mời ta tới có chuyện gì, có phải cũng có thể nói rõ rồi không?

Diệp Thanh mã nâng ly rượu trước mặt lên uống một hơi, hắn thở dài một tiếng, trầm giọng nói:

- Ta mới đến Vạn Triều Thành này, đã nghe nói sự tích của Lý thiếu gia, vốn dĩ chỉ có rằng là lời đồn mà thôi, vì vậy muốn gặp thử cho biết. Hôm nay được gặp, đúng là danh bất hư truyền, vì vậy.... Diệp mỗ thật sự có việc muốn Lý Thiếu Gia suy nghĩ một chút.

Lý Dật mỉm cười, nói:

- Diệp thiếu gia cứ nói, đừng ngại.

Diệp Thanh Mã nhìn Lý Dật, sau chốc lát khẽ cười nói:

- Yêu cầu này có lẽ sẽ gây khó cho người, nhưng lợi ít bên trong lại rất nhiều, vì vậy vẫn mong Lý thiếu gia người nhất định phải suy nghĩ cho kỹ.... Không biết, Lý Dật thiếu gia nếu bắt đầu từ ngày hôm nay, bỏ đi một chữ Lý, từ nay gia nhập vào Diệp gia ta thì thế nào? Ta đúng lúc có một muội muội tương xứng với Lý thiếu gia, Diệp mỗ nhận thấy, hai người thật rất xứng đôi....

Sắc mặt của Long Ngạo Thiên khẽ biến đổi, cơ hồ không ngờ đến chuyện lại phát triển theo hướng như vậy.

Ngay cả Lý Dật cũng không ngờ, cái gọi là yêu cầu của Diệp Thanh Mã lại là chuyện này.

- Diệp gia ở Đế Đô a!? một trong Tứ đại thế gia ở Đế đô a...

Lý Dật đưa tay sờ mũi, lẩm bẩm nói:

- Không biết rằng nếu ta gia nhập vào Diệp Gia, cũng được tính là đệ tử chi thứ của Diệp Gia chứ? Cũng có thể tu luyện Đấu kỹ cao thâm của Diệp Gia sao?

Diệp Thanh Mã nhàn nhạt cười nói:

- Dĩ nhiên không dễ dàng như vậy. Nhưng với thiên tư của Lý Thiếu gia, ở Diệp Gia ta e rằng chưa đầy mấy năm, thì sẽ có tư cách này. Còn về lợi ích khi vào Diệp Gia ta, ta cũng không cần phải giải thích nhiều chứ?

Lý Dật nhàn nhạt cười, khẽ tiếng nói:

- Diệp Thiếu gia.... Người muốn ta bỏ đi thân phận thiếu gia chủ của Lý Gia, để vào Diệp Gia người, đi làm một người chi thứ không khác nô bộc.... Người có thấy? Đầu óc người có vấn đề không? Hay là đầu óc ta có vấn đề?

Diệp Thanh Mã thở dài, lẩm bẩm nói:

- Người đã nói như vậy, xem ra đầu óc của hai chúng ta không có vấn đề.... Chỉ có điều Lý thiếu gia không biết đã nghe nói qua một câu nói hay chưa, cây cao đứng giữa rừng tất sẽ bị gió mạnh thổi.... Lý Thiếu gia thiên tài như vậy, nếu không tìm một thế lực có bối cảnh tốt một chút để làm chỗ dựa, nếu như ngày nào đắc tội với một người nào đó, giữa đường bị chết đi, há chẳng phải đáng tiếc hay sao? Ta thấy thành tựu sau này của Lý Thiếu gia người, chắc chắn là bất phàm a.

Lý Dật nhàn nhạt nói :

- Chỉ là không biết, người mà ta đắc tội, lúc này có bao gồm cả Diệp Gia ở Đế Đô không?

- Chuyện này à?

Diệp Thanh Mã cười ha hả:

- Chuyện này thì phải xem sự lựa chọn của Lý Thiếu gia người rồi.... Đương nhiên ta cũng biết sự lựa chọn này rất khó khăn.... Nhưng, con người nhiều lúc lại không thể không lựa chọn. Vì vậy ta cho Lý thiếu gia ba ngày thời gian. Sau ba ngày, ta ở đại sảnh của Long gia cung hầu. Đến lúc đó quan hệ của chúng ta như thế nào, tất cả đều phụ thuộc vào suy nghĩ của Lý thiếu gia người thôi.

Lý Dật nở một nụ cười nhàn nhạt:

- Vậy thì thật sự phải cảm tạ hảo ý của Diệp thiếu gia rồi.... Người yên tâm, cho dù là Diệp Thiếu gia hay Long Thiếu gia, ba ngày sau Lý Dật nhất định sẽ cho các người một lời nói hoàn mỹ ...

Ánh mắt của hai người chạm nhau, rồi đôi bên khẽ mỉm cười, sau đó nhanh chóng rời mắt đi. Sát ý nồng nặc ấy, dường như chưa từng tồn tại.

- Nếu đã như vậy, hôm nay Lý Dật xin cáo từ trước.

Lý Dật khẽ chấp tay, rồi tư thế chuẩn bị muốn đi.

Thế nhưng Diệp Thanh Mã còn chưa nói gì, Nhược Vân bên cạnh đã đi lên trước một bước, căn răng nói:

- Lý Dật, hôm nay chàng lại đi sao? Chàng Chàng...hôm nay nếu chàng không giải thích cho ta, chàng đừng mong đi được.

Lý Dật thoáng ngây người. Nữ nhân này sẽ không ngu ngốc đến mức đó chứ? Biết rõ bầu không khí không ổn rồi, còn đưa ra yêu cầu này...

Thế nhưng khi Lý Dật nhìn vào nàng, nàng nhanh chóng chớp mắt, chỉ có điều động tác của nàng hết sức bí mật, chỉ có một mình Lý Dật nhìn rõ.

Lý Dật thoáng chần chừ, hẳn không biết tiểu Lý Dật và nữ nhân này có chuyện gì, nhưng lúc này Nhược Vân hiển nhiên còn có suy nghĩ khác. Ngay lập tức Lý Dật ho khan một tiếng, nói:

- Vậy thì...

Nhược Vân không để ý đến ánh mắt của người khác, chỉ kéo tay áo của hắn, rồi bước qua cánh cửa bên...

Phía sau, Diệp Thanh Mã cười ha ha, giọng nói từ xa xa vang tới:

- Nếu như Lý thiếu gia đã có hẹn với giai nhân, Diệp mỗ dĩ nhiên sẽ không làm ác khách rồi...

oOo

Lý Dật chỉ khẽ nhú mày, mặc cho Nhược Vân đưa mình vào một gian phòng được trang trí vô cùng tinh tế trang nhã, rồi ngồi bừa lên giường.

Mùi hương nhàn nhạt tỏa ra từ bên trong giường, khiến Lý Dật tâm trí rối loạn. Ở trên chiếc bàn không xa còn có một lư hương, bên trong tỏa ra một làn khói uốn lượn.

Nhược Vân chậm chậm đi một vòng bên giường, nhân thần đầy vẻ hoài nghi. Lý Dật cũng không lên tiếng, chỉ là muốn xem thử nữ nhân này muốn làm gì.

Hai người cứ nhìn nhau như vậy không biết bao lâu sau, Nhược Vân mới khẽ thở dài. Tiếng thở dài còn mơ hồ mang theo một nỗi niềm sâu ai và tâm sự chất chồng. Sau đó, nàng lấy một hộp ngọc từ trong một chiếc tủ trong góc phòng, đưa cho Lý Dật, nhàn nhạt nói:

- Thứ này là người khác tặng cho ta, nghe nói rất có ích với các loại thương thế, chàng uống vào đi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thâm Tình

Q.1 - Chương 74: Thâm Tình

Lý Dật đón lấy hộp ngọc, nhất thời lại có chút thất thần.

Thần sắc ấy lọt vào đôi mắt của Nhược Vân, nàng dường như lại càng thêm u uất, nàng khẽ khàng than thở, nói:

- Lúc trước chàng hay nói với ta, trên vai chàng gánh vác trọng trách chấn hưng gia tộc, đời này đã định là sẽ phụ ta Ta vẫn luôn không tin.... Ta biết tính cách chàng muốn kiên cường, lòng chàng muốn một tiếng kinh người, cũng biết chàng than hoa háo sắc cũng là giả tạo ra, trong lòng chỉ có một mình ta.... Nhưng từ ngày hôm đó, chàng bị Mạc gia tiểu thư gọi ra ngoài, ta vẫn luôn thấy tâm thần bất an. Những ngày nay, chuyện nào của chàng mà ta không biết? Không biết đã bao lần, ta muốn lao đến Lý Gia để tìm chàng, lại sợ làm lộ bí mật của chàng.... Trời thương chàng lại làm ra từng chuyện từng chuyện.... Nhưng, chàng có biết, ta đã lo lắng thế nào không...

Khuôn mặt của Lý Dật cứng đờ lại, nhất thời không biết phản ứng thế nào cho được. Hắn tuyệt đối không thể ngờ, hôm nay đến Thiên Hương Lầu lại dính vào chuyện này!

Có điều vẽ mặt của Lý Dật, lại khiến Nhược Vân càng đau lòng, tựa hồ nàng muốn bước qua để tận tay bón thuốc cho hắn, nhưng vẫn do dự một hồi, rồi dựa vào cửa sổ khẽ nói:

- Trong Đế Quốc Phong vân biến hoá, quyền thế khinh áp, cho dù một Vạn Triều Thành nhỏ nhoi này cũng nào ngoại lệ? Chỉ là người tranh ta cướp, đâu có dễ dàng gì? Chàng muốn chấn hưng danh tiếng nghìn năm của Gia tộc, lại khó khăn biết mấy? Chỉ là ta đã nói, đời này, kiếp này Nhược Vân ta vẫn yêu Lý Dật chàng. Chàng muốn làm gì, ta sẽ không cản chàng.... Nhưng nếu ngày nào đó, chàng mệt rồi, hãy nhớ rằng, ở Thiên Hương Lầu này có một cô gái yếu mềm đang đợi chàng.

Lý Dật miệng thầm kêu khổ, lúc này đã không thể không nói gì, hắn chần chừ trong chốc lát, mới khẽ tiếng nói:

- Xin lỗi...

Nhược Vân từ từ bước tới, đưa tay vuốt tóc trên đầu hắn, rồi ôm đầu hắn vào ngực mình, một hồi lâu mới si dại, nói:

- Chàng có lỗi với ai? Người mà chàng có lỗi, chính là bản thân chàng mà thôi.... Còn nữa, Diệp gia ở Đế Đô kia tuyệt đối không phải là thế lực mà chàng lúc này có thể tùy tiện đắc tội, chàng phải cẩn thận đấy....

Dứt lời, Nhược Vân chậm chậm buông tay ra, lui về sau vài bước, ánh mắt đờ đẫn nhìn bên ngoài cửa sổ, dường như những lời vừa rồi, đều là không phải nàng nói.

Thế như kiếp trước Lý Dật dù gì cũng là một nhân vật tung hoành Hoa đô, lúc này nếu như Nhược Vân nói những câu khác, đòi chuyện này chuyện kia với hắn, đòi giao vãng hay hợp thế cái gì đó, chắc chắn hắn sẽ không có chút áp lực nào.

Nhưng lúc này thái độ của Nhược Vân như vậy, tuy rằng bình lặng, nhưng lại ẩn chứa một mối tình sâu đậm đằng sau sự bình lặng ấy, một mối tình vô cùng nồng ấm.

Trong lúc nhất thời, không biết tại sao, trong lòng Lý Dật lại nảy sinh một cảm giác đổ kỵ.

Hắn dĩ nhiên biết rõ, toàn bộ tâm tư của tuyệt đại giai nhân trước mắt đây đều dồn vào cho tiểu Lý Dật không may đã chết, chứ không phải là bản thân hắn.

Trong đầu đột nhiên có một suy nghĩ hoang đường: nếu là mình có thể khiến cho nữ nhân này yêu say đắm như vậy không?

Hiếm khi trong đầu lại có cảm giác hồ đồ như vậy, Lý Dật cũng không biết đã bước ra khỏi khuê phòng của Nhược Vân như thế nào, rồi đến gian phòng vừa rồi.

Diệp Thanh Mã và Long Ngạo Thiên cơ hồ không vội đi, lúc này còn đang nói cười uống rượu trong đó. Những thi thể của đám thân vệ vừa rồi, không biết đã được thu dọn sạch sẽ từ lúc nào, ngay cả bàn rượu thịt của Lý Dật cũng được thay mới.

Thấy Lý Dật bước vào, Diệp Thanh Mã cười ha hả, nói:

- Lý Thiếu gia sao lại nhanh như vậy? Ta còn cho rằng Lý thiếu gia thế nào cũng ở hết cả đêm kia!

Hộp ngọc Lý Dật cầm trong tay, trong lòng không biết đang có cảm giác gì. Nhìn hai người trước mặt, ngay cả mấy câu khách khí trước mặt cũng chán không thèm nói, chỉ tiện tay cất chiếc hộp ngọc vào trong lòng, rồi bước nhanh xuống lầu.

Chỉ có Diệp Thanh Mã và Long Ngạo Thiên đưa mắt nhìn nhau, đôi bên đều lộ ra vẻ không hiểu gì.

Mọi người đều nói rằng Lý Dật là người duy nhất nhiều năm nay được phép bước vào trong khuê phòng của Nhược Vân kia, sao hôm nay lại lén chạy ra?

Lẽ nào, nguyên nhân thật sự mấy ngày nay thực lực của Lý Dật thăng tiến, lại vì luyện Quỷ Hoa Bảo Điện, Tịch Tà Kiếm Phổ trong truyền thuyết sao?

Trong lòng hai người đều cười thầm, chỉ có điều đoán đúng cũng chỉ là đoán mà thôi, cũng không ai nói ra. Chỉ nhìn Lý Dật rời khỏi, hai người cũng chán ngồi tiếp, mà đưa mắt nhìn nhau cũng bước xuống lầu.

oOo

người của Lý Gia, Long Gia và Dong Binh đoàn Huyết Lang động thủ ở Thiên Hương Lầu, còn có người nào không có mặt ở lại tìm cái chết?

Vì vậy, Lý Dật khi bước xuống đại sảnh dưới lầu, mọi người đã đi sạch. Ngoài cửa, thân vệ của Long Gia và Lý Gia lần lượt đứng ở một phía, trong ra đều là vẻ mặt thân thiết, nhưng ai cũng có thể nhìn ra, mùi thuốc súng ở trong nụ cười của hai bên vô cùng nồng nặc.

Người đi đầu của Lý gia chính là Lý Nguyên, lúc này vẻ mặt của hắn rất nôn nóng. Nhìn thấy Lý Dật hoàn chỉnh không sút mẽ đi ra từ trong Thiên Hương Lầu, hắn mới thở phào bước lên đón, nói:

- Thiếu gai chủ không sao thì tốt, nếu có chuyện gì, thuộc hạ nhất định sẽ hủy đi cái Huyết Lang trấn kia?

Lý Dật khẽ lắc đầu, xem như đã đáp lời, lại chán nản không lên tiếng.

Thân vệ bên cạnh cơ hồ nhìn thấy tâm trạng của Lý Dật đại thiếu gia nhà mình không tốt, người nào cũng ngậm miệng không nói một lời.

Đi được vài bước, đột nhiên có người vòng ra từ đám người, chính là Lý Na Na. nàng ngẩng đầu nhìn Lý Dật, thoáng uất ức nói:

- Lý Dật ca ca, sao người Sao người... sao người có thể đi đến nơi này?

Bộ dạng này khiến trong lòng Lý Dật cảm thấy ấm áp. Tâm trạng vốn rất sợ hãi với Lý Na Na lúc đầu, nhưng không biết tại sao, hôm nay sau khi gặp Nhược Vân, tâm trạng ấy của hắn thay đổi phần nào. Hắn đưa tay cốc vài cái vào đầu Lý Na Na, rồi khẽ tiếng cười:

- Nếu nàng không thích ta tới.... Sau này ta ít lui tới là được rồi...

Hắn vốn muốn nói câu sau này không đến nữa, nhưng không biết tại sao, vẽ mặt si tình của Nhược Vân thoáng chốc lại ùa vào tâm trí hắn, câu nói không đến nữa, cho dù thế nào cũng không nói ra lời.

Lý Na Na nhìn vẽ mặt của Lý Dật khác lạ, vốn dĩ định truy vấn, nhưng dù gì nàng cũng là một nữ tử thông minh, nghĩ một hồi rồi cố gắng nhẫn nhịn, chỉ cùng Lý Dật lặng lẽ bước đi.

Cho dù là thân vệ của Lý Gia hay là thân vệ của Long Gia, nhìn thấy hai người bước qua đều cung kính né sang một bên.

Chớp mắt, sắp bước ra quảng trường, đột nhiên phía sau lại vang lên một tiếng “ý” kinh ngạc, sau đó một thân ảnh như gió lốc lao đến trước mặt hai người.

Ánh mắt của Diệp Thanh Mã hiện ra tia ngạc nhiên, nhưng niềm vui trên khuôn mặt lại không hề che đậy. Hắn đắm đuối nhìn Lý Na Na khẽ cười, nói:

- Na Na, không ngờ được gặp nàng ở nơi nhỏ bé này.... Xem ra, hai chúng ta đúng là rất có duyên a !

Lý Na Na sắc mặt không thay đổi, nàng chán chường nhìn Diệp Thanh Mã, chỉ nhàn nhạt nói:

- Người nhận lầm người rồi!

Diệp Thanh Mã cơ hồ đã quen với thái độ này của nàng, hần chỉ nhàn nhạt nói:

- Na Na, nếu ta nhớ không nhầm, ngày trước nàng liên mồm nhắc Lý Tiêu ca ca... từ lúc nào đã biến thành Lý Dật ca ca rồi? Nếu muốn chọn một cường giả, ta nghĩ ngay trước mặt, còn có một sự lựa chọn tốt hơn đây.

Lý Na Na biến sắc mặt, ánh mắt nhìn sắp phát điên.

Thế nhưng Lý Dật lại cốc đầu nàng, nhàn nhạt nói:

- Diệp Thiếu gia, thời gian ước định của chúng ta còn chưa tới chứ? Hay là Diệp Thiếu gia muốn tiếp chiêu của Lý mỗ trước, rồi mới thảo luận đến chuyện khác?.

Nhìn cử chỉ thân mật của Lý Dật và Lý Na Na, ánh mắt của Diệp Thanh Mã hiện ra một tia lạnh giá. Hần lộ ra một nụ cười thâm độc, nhàn nhạt nói:

- Không sao, đợi ba ngày sau đi. Ta hy vọng Lý Dật thiếu gia sẽ lựa chọn đúng đắn Bằng không

Nghe thấy vậy, Lý Dật khẽ lắc đầu, hần kéo bàn tay của Lý Na Na, hai người đi vòng sang một bên, sau đó một giọng nói nhàn nhạt vang lên:

- Bằng không, người có thể khiến ta thế nào chứ?

Diệp Thanh Mã chợt biến sắc mặt, cơ hồ không nén được, muốn giết Lý Dật ngay tại chỗ.

Thế nhưng, trước khi hần đến, gia tộc đã có mệnh lệnh, phải nghĩ đủ cách để thu phục người này, không thể để các gia tộc khác cướp tay trên. Lúc này hần cũng không thể không nghiêng răng chịu đựng, chỉ khẽ tiếng nói:

- Lý Dật à Lý Dật, ta thật sự hy vọng ba ngày sau, người có thể cho ta một câu trả lời mãn ý... ha..ha..ha.. ha.....

Cảm nhận được ánh mắt lạnh lẽo phía sau, nhưng Lý Dật lại như không phát hiện, hần chỉ kéo tay Lý Na Na chậm chậm bước đi, chỉ là trong lòng không biết đang bay về đâu.

oOo

Lý Gia.

Trong thư phòng của Lý Hàn.

Lý Hàn khẽ đặt quyển sách trong tay xuống, nhú mào nói:

- Diệp Gia ở Đế Đô?

Lý Dật gật đầu nói:

- Không sai, người đến tên là Diệp Thanh Mã....

- Diệp Thanh Mã....

Sắc mặt của Lý Hàn thoáng biến đổi, sau chốc lát thở ra một tiếng, nói:

- Nếu là người khác, thì còn dễ đối phó, nhưng Diệp Thanh Mã này ... không đơn giản a!

Lý Dật nhàn nhạt, nói:

- Là thế nào?

Lý Hàn hít vào một hơi, nheo mắt nói:

- Dật nhi, người có lẽ biết Bắc Đẩu Tông chứ?

- Bắc Đẩu Tông! Là Bắc Đẩu Tông của Đế Quốc?

Lý Hàn gật đầu, nói:

- Không sai, chính là Bắc Đẩu Tông trong Đế Quốc, thân phận địa vị cực cao ấy....thực lực của Bắc Đẩu Tông thế nào, sơn môn ở đâu, chuyện này ta không rõ. Nhưng điều duy nhất mà ta biết chính là, Tông chủ của Bắc Đẩu Tông là cường giả cấp Đấu Hoàng. Còn Diệp Thanh Mã kia, nghe nói chính là đệ tử quan môn của Tông chủ Bắc Đẩu Tông. Thêm vào đó hẳn lại là con cháu dòng chính của Diệp Gia Đế Đô, thân phận càng không bình thường. Trong hai thân phận này, cho dù là cái nào cũng vô cùng kinh người. Còn nếu hai thân phận này cùng nhau, e rằng ngay cả một số thế lực trung đẳng trong Đế Quốc, cũng không dám dễ dàng đắc tội với Diệp Thanh Mã. Vì vậy, nếu Lý Gia chúng ta không đồng ý với yêu cầu của Diệp Thanh Mã, e rằng dưới sự chèn ép của hai thế lực siêu nhiên này.... Lý Gia chúng ta tuyệt đối không thể tốt đến đâu ...

Lý Dật cười nói:

- Vậy ý của phụ thân đại nhân chính là để ta vào gia môn của Diệp Gia sao?

- Dĩ nhiên không phải.... Chỉ có điều ta lại không ngờ, chỗ dựa của Long Gia lại là Diệp Gia ở Đế Đô.... Chỉ có điều chỉ có Long Gia các người có chỗ dựa thôi sao...?

Lý Dật cười. Dĩ nhiên hẳn biết rõ, Lý Gia nhiều năm nay có thể ngồi ngang hàng cùng Long Gia, dĩ nhiên cũng có chỗ dựa của mình, hơn nữa có lẽ là một trong Tứ Đại Thế Gia, bằng không Lý Hàn cũng sẽ không có khẩu khí này... chỉ có điều, đối với Lý Dật mà nói, cơ hồ đây lại là một cơ hội tuyệt hảo a.

- Phụ thân Đại nhân.

Lý Dật nhàn nhạt, nói:

- Ta nghĩ, Bắc Đẩu Tông này có mạnh thế nào, cũng không thể chống lại Đấu Thần Điện chứ?

Lý Hàn gật đầu nói:

- Đây là dĩ nhiên.... Đừng nói là Bắc Đẩu Tông, cho dù là Tứ đại Thế gia và Bắc Đẩu Tông, Hoàng Thất của Đế Quốc cùng liên kết lại, e rằng cũng không dám đắc tội với Đấu Thần Điện. Chỉ có điều Đấu Thần Điện cũng không để ý đến quyền lực thế tục, vì vậy nhiều năm nay, những hòn đá tảng khổng lồ ấy vẫn có thể bình an vô sự.

Bình an vô sự? E rằng chưa chắc đâu?

Có điều lời này dĩ nhiên Lý Dật không nói ra, hắn chỉ khẽ cười nói:

- Nếu đã như vậy, vậy thì Dật nhi lại có một suy nghĩ khác.

- Người nói.

- Chi bằng để ta tham gia Tế Thần Điển hai tháng sau... chỉ cần có thể vào được Đấu Thần Điện, đến lúc đó còn sợ Diệp gia sao?

Nhìn vẻ mặt bình thản của Lý Dật, Lý Hàn khẽ nhíu mày:

- Với thực lực hôm đó người biểu hiện ra, Tế Thần Điển này cũng không phải không thể đi Chỉ có điều, có cần thiết không? Ta nghĩ, thứ mà mẫu thân đại nhân người để lại cho người, đã đủ rồi chứ?

Lý Dật nhàn nhạt, nói:

- Đóa hoa trong nhà ấm rớt cuộc cũng không thể lớn ra được.... Ta muốn trở nên mạnh mẽ, dĩ nhiên phải liều vài phần. Một cơ hội tốt như vậy, nếu bỏ qua như vậy không phải đáng tiếc sao? Nếu thật sự ta vào được Đấu Thần Điện, trong Vạn Triều Thành này, lẽ nào còn có chuyện Lý Gia và Mạc Gia sao?

Lý Hàn thoáng biến sắc mặt, hắn không biết đã suy nghĩ bao lâu, rồi gật đầu nói:

- Được, nếu như người muốn đi, ta cũng không ngăn cản người... chỉ có điều chuyện gì cũng phải cẩn thận, người phải biết rằng, Gia chủ đời sau của Lý Gia, sớm đã là người rồi...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nguyệt Hắc Phong Cao Dạ

Q.1 - Chương 75: Nguyệt Hắc Phong Cao Dạ

- Diệp Gia? Bắc Đẩu Tông?

Lý Dật chấp tay đứng trước cửa sổ, nhìn ánh trăng nhàn nhạt bên ngoài phòng mình, thần sắc bình thản dị thường.

- Lão quỷ, người nói thế lực hai nhà này, rốt cuộc đến mức nào?

Thân ảnh hư ảo của Xà Tôn Giả bay ra khỏi Vân Hoang Giới Chỉ, hắn nhàn nhạt nói:

- Bắc Đẩu Tông này ta đã từng nghe nói qua. Lão Quỷ Bắc Sơn đó, khi còn trẻ, đã là Tam Tinh Đấu Hoàng rồi. Hiện tại cho dù là có thể đột phá đến Đấu Hoàng đỉnh phong, có lẽ cũng không khoa trương. Nhưng muốn thăng cấp Đấu Tôn, ta thấy vẫn còn chấp chới lắm. dù gì thực lực đến mức này, muốn bước thêm bất kỳ bước nào, chỉ dựa vào tu luyện thì không thể đủ được, nhiều hơn nữa là cơ duyên và sự linh ngộ. Chỉ có điều ... truyền thừa của Bắc đẩu Tông đã có gần nghìn năm nay, trong Tông có mấy cường giả Đấu Hoàng, cũng sẽ không khoa trương. Còn về Diệp gia gì đó, ta lại chưa từng nghe nói qua. Có điều, nếu như có thể xưng hùng trong Đế Quốc, trong gia tộc nếu như không có một vài Đấu Vương, cũng không thể giữ được cơ nghiệp lớn như vậy a!

- Đấu Vương? Đấu Hoàng?

Lý Dật khẽ nhú mày:

- Đây không phải nói là hai thế lực này, muốn bóp chết ta, thì còn dễ hơn bóp chết một con kiến sao?

- Tiểu tử, người trợn tuộc như vậy, đâu dễ chết thế!

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói:

- Huống hồ nếu họ muốn thế nào, lẽ nào coi bản Tôn là bùn nặn sao?

Khẩu khí này Xà Tôn Giả có thể nói là lớn, nhưng khi hắn nói ra, lại không khiến người khác sinh lòng nghi ngờ.

Lý Dật im lặng trong giây lát, rồi khẽ lên tiếng nói:

- Nếu ta dốc toàn lực, có mấy phần cơ hội giết chết Diệp Thanh Mã đó?

- Thế nào, muốn giết hắn?

Vẻ mặt của Xà Tôn Giả vô cùng rạng ngời:

- Quả nhiên là tiểu tử gan to bằng trời, người ta chẳng qua mới ép người một chút, người đã muốn lấy mạng hắn ... người quả nhiên rất độc ác! Có điều ta lại thích!

- bằng không thì làm thế nào? Đợi ba ngày sau, hắn tiếp tục huênh hoang như vậy sao?

Lý Dật cười lạnh một tiếng:

- Thế lực đằng sau hắn quá kinh người, nếu ta đối kháng trực diện với hắn, cho dù bản thân ta có thể chạy được, nhưng gia tộc lại không chạy được. Vì vậy, nếu hắn biến mất khỏi nhân gian này... Vậy thì tất cả đều dễ nói rồi. Huống hồ, có thêm hai tháng nữa ta sẽ đi Tế Thần Điện. Đợi

sau khi ta vào Đấu Thần Điện, cho dù Bắc Đấu Tông và Diệp gia biết được gì đó, lẽ nào còn có cách đối phó ta sao?

- Tiểu tử ngươi cũng tinh tường đấy...

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói:

- Nói như vậy, nếu gã đó chỉ có thực lực như ngày hôm nay hẳn biểu hiện ra, vậy thì ngươi dốc toàn lực, có lẽ có bảy tám phần cơ hội có thể giết hắn tại chỗ. Nhưng nếu như hắn còn giữ lại thực lực, vậy thì tỷ lệ này sẽ tuột xuống nghiêm trọng. Nếu hắn lại có Đấu kỹ cao cấp gì đó, vậy thì nói không chừng ngươi không đánh được hắn, ngược lại còn bị hắn cắn.

- Cũng tức là nói, ta không thể nào giết được hắn?

Lý Dật nhíu mày, nhân thần khẽ di chuyển, cuối cùng nhìn về phía Xà Tôn Giả:

- Lão Sư....

Thân hình hư ảo của Xà Tôn Giả khẽ run lên, không nhịn được trợn tròn mắt, nói:

- Được rồi, được rồi ngươi hãy gọi Bản Tôn là “Lão Quỷ” được rồi. cách xưng hô của ngươi đột nhiên chuyển biến như vậy, bản tôn thực sự không thích ứng kịp. Nói đi, muốn làm gì...

Lý Dật nở một nụ cười nhàn nhạt, khẽ tiếng nói:

- Nếu ta nhớ không nhầm, cơ hồ đấu khí của Lão quỷ ngươi có thể truyền vào trong cơ thể của ta, để ta xử dụng đúng không? Nếu như vậy, với thực lực của ta lúc này mà nói, cộng với sự giúp đỡ của Lão quỷ ngươi, ta có thể đạt đến cảnh giới nào?

- Cảnh giới gì?

Nhân thần của Xà Tôn Giả vụt lóe lên, sau chốc lát mới hàm hồ nói:

- Ta chưa thử nghiệm qua, dĩ nhiên cũng không rõ. Nhưng Đấu khí của người và Thủy Nhũ đấu khí của ta. Sau khi được dung hợp, muốn giải quyết con tiểu tạp ngư kia cũng không phải là vấn đề gì quá lớn.

Diệp Thanh Mã là tiểu tạp ngư? Vậy mình há chẳng phải là tạp ngư trong tạp ngư sao?

Lý Dật ngẫm đảo mắt, trong lòng lại không nói gì.

- Thế nào, người vẫn thật sự muốn giết hắn sao?

Lý Dật trầm giọng nói:

- Lẽ nào còn đùa hay sao? Có điều nếu như thực lực của bản thân không đủ. Lão quý, lần này phải trông vào người rồi.

Xà Tôn Giả lặng lẽ cười, nói:

- Dựa vào ta, thì dựa vào ta đi, ai kêu người lúc này là đệ tử của ta chứ... Cũng được, tiểu tử người muốn động thủ khi nào?

Lý Dật cười lạnh một tiếng, nói:

- Chọn ngày không bằng được ngày... Nếu như hôm nay Diệp Thanh Mã đến gây phiền phức cho ta, vậy thì đêm nay ta sẽ giải quyết mọi rắc rối là hắn, tránh lát nữa lại ngủ không ngon, còn phải nghĩ đến chuyện của hắn, nếu muốn động thủ, vậy thì động thủ đi.

Xà Tôn Giả cũng không thích nhiều lời, ngay lập tức hắn gật đầu.

- Có điều. nếu đã động thủ, chúng ta cũng không thể đi vào quang minh chính đại chứ? Tuy ta thì không sợ người khác phát hiện, nhưng nếu người bị người khác nhìn thấy mặt, vậy thì không được tốt đâu.

Lý Dật gật đầu nói:

- Ta cũng không đến nỗi huênh hoang như vậy đâu.

Lúc nói chuyện, Lý Dật đã lấy một chiếc áo choàng đen từ trong dung giới ra mặc vào người. Chỉ ngũ trang đơn giản như vậy, ngay lập tức đã biến thành người đơn giản trên đường hay gặp nhất. tư thái này cho dù là bị người khác nhìn thấy, cũng không phát hiện ra điều gì.

- Được rồi, an toàn là đầu, đêm nay người đừng dùng đấu khí gì, toàn bộ cứ nhìn Bản Tôn đi.... Nhớ kỹ đây, người thả lỏng tinh thần, để bản tôn khống chế cơ thể người ...

Thân hình của Xà Tôn Giả bay vào trong Vân Hoang Giới Chỉ, nhưng giọng nói vẫn truyền ra ngoài.

Nghe vậy, Lý Dật khẽ hít một hơi, tinh thần thả lỏng mấy phần. đột nhiên hần cảm giác được một luồng đấu khí nồng đậm đến cực điểm tràn ra từ trong Vân Hoang Giới Chỉ, trong chớp mắt bao lấy cả người Lý Dật, khiến người hần có chút cảm giác kỳ dị. Cảm giác khó tả này khiến Lý Dật trong lòng kinh hãi. Dĩ nhiên hần có thể cảm giác được, luồng đấu khí này bên trong rốt cuộc ẩn chứa khí tức hung sát nồng đậm đến mức nào.

- Tiểu tử, bản tôn đã nói từ trước rồi, bản tôn chỉ là trạng thái linh hồn. Tuy những ngày nay vì được người nuôi dưỡng, đấu khí đã hồi phục lại mấy phần, nhưng dù gì ta cũng không có thân thể, những đấu khí này đều là nước vô tận, tuy nhiều, muốn dùng bao nhiêu thì dùng bấy nhiêu. Vì vậy, mỗi lần ta dùng đấu khí, người cần phải dùng đấu khí cho tốt để nuôi dưỡng linh hồn của Bản tôn, bằng không, một khi đấu khí của bản Tôn bị hao kiệt, linh hồn này, cũng không thể duy trì được lâu a...

Có lẽ lo lắng rằng sau này Lý Dật sẽ quá ỷ lại vào sức mạnh này, vì vậy Xà Tôn Giả không nhịn được phải nhắc hần một tiếng.

Lý Dật hít một hơi, khẽ tiếng nói:

- Lão quý, còn cần người nhiều lời sao?

Cười ha hả một tiếng, Xà Tôn Giả cơ hồ đã yên tâm phần nào, rồi lại chìm vào im lặng.

Thế nhưng Lý Dật lại cảm giác được, luồng đầu khí nồng đậm trong cơ thể mình đột nhiên khê rung động, ngay lập tức cả người hấn lao bắn ra khỏi phòng như thiểm điện, chớp mắt đã biến mất trong bầu trời đêm. Vô số thân vệ tuần tra của Lý Gia, lại không có ai phát hiện ra động tĩnh gì.

Màn đêm đen như mực ...

Bầu trời u tối, gió thổi vi vu, ngày giết người phóng hỏa, đây chính là một ngày tốt a...

oOo

Ở sảnh bên của Long Gia, lúc này có một ngọn đèn đang sáng, mấy thị nữ dung mạo xinh đẹp trong sảnh đang nhẹ nhàng múa máy thân hình mềm mại của mình.

Ngồi trên thượng thủ, một ánh mắt thô thiển đang nhìn khắp người của thị nữ. Mấy thị nữ này đều cảm giác cả người lạnh buốt. Trong ánh mắt dôi nhìn này, y phục mỏng tang trên người cũng như là không hề tồn tại.

Chỉ có điều là các nàng cũng không dám nói nhiều gì, chỉ có thể tiếp tục nhẹ nhàng lắc lư thân hình uyển chuyển của mình. Nếu hai vị trên thượng thủ ngắm được mình, cho dù là làm một thê thiếp, cũng đã là bay lên cành cao làm Phượng Hoàng rồi, so với những thị nữ mặc cho người khác chà đạp, không biết đã tốt hơn bao nhiêu lần....

Ánh mắt nhàn nhạt của Long Ngạo Thiên chiếu thẳng lên người của mấy thị nữ, hấn cơ hồ đã ấp ủ một hồi lâu, rồi khê cười, nói:

- Diệp sư huynh, mấy thị nữ này nếu như ngươi hài lòng, đêm nay chi bằng để họ hầu hạ nhé? Sư đệ ta bảo đảm những thị nữ này đều là hàng thượng đẳng, Long gia ta nuôi dưỡng mười mấy năm rồi, đều là thân thể

hoàn bích. Lát nữa tặng hết cho Diệp sư huynh người. Nói thực, tiểu đệ ta cũng có vài phần đau lòng đấy.

Diệp Thanh Mã chậm chậm thu ánh mắt lạnh lẽo lại, nhìn Long Ngạo Thiên đã mỉm cười, rồi nhàn nhạt nói:

- Long sư đệ khách khí rồi, lần này Sư tôn sai ta đến giúp người một tay, đâu có chuyện chưa làm xong chuyện gì, đã lấy lợi của sư đệ rồi. Huống hồ giữa huynh đệ chúng ta vốn không cần câu nệ nhiều như vậy, người nói đúng không?

Nếu không có lợi ích, cái tên mặt song song với trời như người có giúp tên “sư đệ” như ta mới là lạ.

Long Ngạo Thiên thầm oán một câu, nhưng nụ cười trên mặt lại càng thêm cung kính.

- Diệp sư huynh nói đi đâu rồi? nếu Diệp sư huynh từ ngàn dặm xa xôi đến nơi hoang vu này, tiểu đệ lại tiếp đãi không chu đáo, đó không phải là đáng chết sao? Vì vậy sư huynh đừng bao giờ khách khí, mấy thị nữ kia người cứ thu nhận đi. Nếu thích, tiểu đệ sau này sẽ nuôi cho sư huynh, sư huynh lúc nào cần, chỉ cần gửi thư tới, tiểu đệ đích thân đưa người tới.

Diệp Thanh Mã ở ở gạt đầu nói:

- Tùy người vậy, nhưng khẩu phong nên kín một chút, người cũng biết thứ mà sư tôn ghét nhất là gì ...

- Điều này dĩ nhiên, tiểu đệ sau này trong tông, vẫn còn nhờ Diệp sư huynh chiếu cố nhiều, nào có thể không biết tốt xấu như vậy.

Long Ngạo Thiên cười ha hả, tay phải khẽ đảo một cái, bất động thanh sắc, đã có một chiếc Tinh tạp rơi ra trước mặt Diệp Thanh Mã.

Diệp Thanh Mã khẽ quét mắt nhìn, nhíu mày nói:

- Đây là ý gì?

Long Ngạo Thiên nhàn nhạt cười nói:

- Đây là Tinh tạp không ký tên, bất cứ người nào đều có thể sử dụng. bên trong có hai mươi vạn kim tệ, là ý của phụ thân đại nhân ta. Lần này làm phiền Diệp sư huynh như vậy, nếu không có chút tấm lòng, há không phải là Long Gia chúng ta không nói đạo lý sao?

Diệp Thanh Mã cười ha hả nói:

- Nếu như sư đệ đã khách khí như vậy, vậy thôi sư huynh ta cũng không khách khí nữa.

Nói rồi, Diệp Thanh Mã lật tay một cái, hắn đã thu Tinh tạp lại, hiển nhiên trong tay của Diệp thiếu gia này cũng có một Dung giới.

Cái tên chưa thấy lợi thì không làm việc này! Nếu cùng Lý Dật chết đi thì tốt quá.

Long Ngạo Thiên lại thầm oán một lần nữa, nhưng nụ cười trên mặt không đổi, nhìn kỹ bộ dạng của Diệp Thanh Mã, đợi đến lúc tâm trạng hắn tốt hơn một chút, mới cẩn thận nói:

- Có điều, Diệp sư huynh, tiểu đệ còn có một chuyện muốn thỉnh giáo...

Diệp Thanh Mã nhàn nhạt liếc nhìn hắn nói:

- Nói đi.

Long Ngạo Thiên trong lòng suy nghĩ chốc lát, mới chậm chậm nói:

- Diệp sư huynh, Lý Dật đó hôm nay ngang tàng như vậy, cứ như là không coi sư huynh ra gì... Tại sao sư huynh không giết hắn ngay tại chỗ? Trong Thiên Hương Lầu hôm nay, tiểu đệ đã mai phục bốn Đại trưởng lão của gia tộc, nếu sư huynh động thủ, vậy thì Lý Dật chắc chắn không có đường về ...

- Người đang trách ta sao?

Diệp Thanh mã như cười như không nói.

Long Ngạo Thiên khóe mắt giần giật, vội khẽ tiếng nói:

- Tiểu đệ không dám, mong Diệp sư huynh đừng hiểu lầm.

- Ta không hiểu lầm.

Diệp Thanh Mã xua tay, nhàn nhạt nói:

- Ta vốn dĩ muốn giết Lý Dật ngay tại chỗ, giải quyết một phiền phức lớn... Nhưng không ngờ, chuyện của Vạn Triều Thành các người hôm đó, đã được báo đến tai một thế lực nào đó bằng một đường đặc biệt. Thế lực đó đang dự định tiếp xúc với hãn. Lão tổ tông của Diệp gia chúng ta không biết tại sao cũng biết chuyện này, vì vậy trước khi ta tới đây, ông ấy đã đích thân hạ mệnh lệnh, nghĩ cách lôi kéo Lý Dật. nếu như việc thành là tốt nhất, nếu không thể thành công ...

Diệp Thanh mã nói rồi, ra dấu cắt cổ.

Long Ngạo Thiên sắc mặt mừng rỡ, nói:

- Vậy thì ý của sư huynh là... ba ngày sau... người sẽ giết Lý Dật ngay tại chỗ rồi. Nhưng mà nếu hãn đồng ý với Diệp gia, há không phải...

- Vào Diệp gia ta?

Diệp Thanh Mã khẽ biến sắc mặt, sau chốc lát nhàn nhạt nói:

- Vốn dĩ, nếu hãn bằng lòng làm chó của Diệp Gia ta, ta sẽ tha cho hãn một con đường sống. Nhưng hãn lại không biết tốt xấu ... Vì vậy, ba ngày sau, cho dù hãn có đồng ý hay không, kết cục của hãn, sớm đã được quyết định rồi....

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ngày Giết Người Phóng Hỏa

Q.1 - Chương 76: Ngày Giết Người Phóng Hỏa

Cả người Long Ngạo Thiên khẽ chấn động, hẳn cũng là người thông minh tuyệt đỉnh, ngay lập tức đã hiểu ngay, bất giác nói:

- Diệp sư huynh, lẽ nào người và Lý Na Na ...

Diệp Thanh Mã nhàn nhạt nói:

- Có Vấn đề sao?

Long Ngạo Thiên khẽ biến sắc mặt, sau chốc lát chần chừ nói:

- Có điều ngày hôm đó ở Mạc gia, Lý Na Na luôn đi phía sau Lý Dật, cùng hẳn bách bộ hoành hành... Nữ nhân này ... Diệp sư huynh nếu có nghĩ ngợi gì, có phải nên suy nghĩ kỹ lại không ...

Diệp Thanh Mã lấy ngón tay khẽ gõ vào bàn:

- Với bối cảnh thân phận của Lý Na Na, một tên Lý Dật có thể xứng với nàng ta sao? Tuy rằng ta không biết với thân phận của nàng ta tại sao xuất hiện ở chốn này? Nếu như đã gặp rồi, lần này cho dù thế nào ta cũng cần có được người nữ nhân này... Vì vậy Long sư đệ, ta muốn sẽ sắp xếp cho tốt một chút...

- Sắp xếp cái gì?

- Sắp xếp cái gì? Đây không phải là phí lời sao?

Diệp Thanh Mã nhàn nhạt nói:

- Ba ngày sau, Lý Dật nhất định sẽ từ chối lời mời Diệp Gia ta, hơn nữa nhục mạ Bắc Đẩu Tông sư môn chúng ta. Hai người chúng ta vì chuyện này, phải giết hẳn ngay tại chỗ. Vì diệt cỏ tận rễ, sẽ phải diệt toàn bộ cả

dòng họ Lý Gia... lúc này đối với Long Gia các người sẽ có nhiều lợi ích nhất, lẽ nào không cần chuẩn bị một chút sao?

Khỏe mắt giật mạnh, Long Ngạo Thiên đêm nay chỉ muốn giật dây để Diệp Thanh Mã giải quyết Lý Dật, nhưng không ngờ Diệp Thanh Mã lại muốn diệt cả nhà Lý Gia. Đến lúc đó, thuận thế diệt Lý Gia, thuận tiện diệt luôn cả Mạc Gia. Lúc đó cái gọi là Tam Cường thịnh lập của Vạn Triều Thành, cũng sẽ không còn tồn tại.

Đến lúc đó Long Gia độc đại ở Vạn Triều Thành, không phải có thể hô mưa gọi gió sao?

Kết quả này khiến trong lòng Long Ngạo Thiên đã có cảm giác vui mừng điên loạn. Hẳn khó khăn lắm mới có thể bình tĩnh lại, vội nói:

- Diệp sư huynh dặn dò, tiểu đệ dĩ nhiên không dám chậm trễ. Tiểu đệ sẽ đi sắp xếp, bảo đảm ba ngày sau. Lý Dật đó không có đường về ...

- Chờ chút Còn một chuyện nữa ta muốn người làm rõ...

Diệp Thanh Mã nhàn nhạt nói:

- Lý Na Na đó tại sao lại tốt với Lý Dật, chuyện này người phải điều tra rõ cho ta...

- Vâng! Tiểu đệ sẽ đi làm ngay...

Long Ngạo Thiên cũng không ngồi tiếp nữa, hất ra dấu tay với các thị nữ còn đang nhảy múa, rồi lại thỉnh tội, rồi nhanh chóng lui ra ngoài đại sảnh.

Nhìn theo bóng dáng Long Ngạo Thiên rẽ vào góc, Diệp Thanh Mã chợt cười lạnh một tiếng, lẩm bẩm nói:

- Long sư đệ thông minh tuyệt đỉnh của ta ời.... Người có phải nghĩ sai rồi không? Ta muốn diệt Lý Gia thì không sai, nhưng ta không chuẩn bị

giao cả cơ nghiệp của Lý Gia cho người a Diệp Gia ta mấy năm nay, cũng sớm đã phát triển thế lực bên ngoài Đế Đô rồi.

Long Ngạo Thiên bước ra bên ngoài đại sảnh, khẽ quay đầu lại nhìn Diệp Thanh Mã còn ở bên trong, khóe miệng hiện ra nụ cười lạnh:

- Diệp sư huynh à Diệp sư huynh! Người đúng là một thiên tài, người rất lợi hại.... nhưng người lại quá thích chơi với đàn bà rồi, sẽ có một ngày người sẽ phải chết trên bụng của đàn bà thôi. Đến lúc đó, sư đệ ta sẽ chiếm lấy vị trí của người, làm đại đệ tử tông môn Bắc Đẩu Tông. Đến lúc đó, người có thể kêu ngạo chính là ta chứ không phải người nữa rồi... chỉ hy vọng, ngày đó không quá muộn...

Hai người trong ngoài đều cười lạnh một tiếng, cũng không biết ai có chủ ý với ai...

Bọ ngựa bắt ve sầu không biết chim sẽ ở đằng sau. Chỉ là nhiều khi, con bọ ngựa ấy lại biến thành chim sẻ, chim sẻ lại biến thành ve sầu...

oOo

Bên ngoài Long Phủ, một thân hình giống như tàn ảnh khẽ điểm trên nền đất, ngay lập tức giống như chim ưng lướt tới chân trời. Khi mây đen che lấp ánh trăng, mới chậm rãi đáp xuống mái hiên của Long phủ.

Thân hình của Lý Dật đang ẩn nấp kỹ càng trong bóng tối của ánh trăng, nhìn xuống từ góc độ của hắn, sẽ có thể nhìn bao quát tình hình của Long phủ, nhưng đám thân vệ cấp đấu giả của Long gia, đừng mơ rằng sẽ nhìn thấy bóng dáng của hắn.

- Vị trí của Long phủ không hề thua kém Lý gia các người a!

Giọng nói của Xà Tôn Giả nhàn nhạt vang lên trong đầu của Lý Dật.

Lý Dật nhìn xuống bao quát một lát, rồi khẽ khàng nói:

- Phong thủy đúng là không tồi. xem ngoại viên bên trong Long phủ, cho dù là thế nào cũng giống một bàn trà, phong thủy này chắc chắn là cực tốt.

- Có ý gì?

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Lão quỷ người thật sự không biết hay là giả vờ không biết, trên bàn trà dĩ nhiên là bày đầy công cụ rồi.

Xà Tôn Giả không nói một lời nào, sau một hồi mới nói:

- Người biết Diệp Thanh Mã đó đang ở đâu không?

Lý Dật cười một tiếng nói:

- Dĩ nhiên là ta không biết, nhưng sẽ có người biết...

Dứt lời, hần nhẹ nhàng chỉ tay xuống mấy thân vệ tuần tra.

Xà Tôn Giả nói:

- Mấy người này không được. Thân phận của họ quá thấp, cho dù biết gì cũng là vô cùng hạn hữu, nếu muốn hỏi người khác, ta lại có một sự lựa chọn không tồi.

- Ở đâu!?

- Dĩ nhiên là ở đây.

Một lúc sau, Xà Tôn Giả điều khiển thân thể của Lý Dật khẽ đạp bước trên nóc nhà. Chỉ nghe thấy một tiếng huých nhẹ vang lên, miếng gỗ dưới chân đã tan biến hoàn toàn thành bụi.

Lý Dật chui vào đó, đồng thời hần giơ tay lên, một đạo đầu khí hồng sắc đã bao trùm cả gian phòng vào trong đó, giọng nói và ánh sáng bên trong, đã không thể tiết lộ ra ngoài.

Gian phòng vô cùng tinh tế, hiển nhiên là nơi ở của nhân vật rất có quyền thế nào đó của Long Gia.

Vị trí chính giữa có một chiếc giường lớn, trên giường có một đôi nam nữ trẻ đang quấn lấy nhau. Họ kinh hãi ngồi phắc dậy, họ nhìn cả người Lý Dật mặc hắc bào, ngay lập tức không nhịn được kêu lên.

Lý Dật khẽ vỗ tay, đấu khí hồng sắc trên lòng bàn tay đã bốc lên một trận cuồn cuộn, sau đó. một giọng nói già nua của Xà Tôn Giả vang lên:

- Tốt nhất các người đừng kêu, có kêu lớn hơn nữa, người bên ngoài cũng không ai nghe thấy đâu, chỉ lãng phí sức lực mà thôi. Nếu kêu nhiều khiến Bản Tôn thấy phiền, Bản tôn tiện tay giết các người cũng không phải chuyện khó khăn gì.

Lời này khiến đôi thanh niên nam nữ kia im lặng, hai người ôm lấy nhau. Chỉ khẽ rung rẩy, nhưng không còn dám lên tiếng nữa.

Giọng nói của Xà Tôn Giả chậm chậm vang lên trong đầu Lý Dật:

- Bản tôn không thích những lời khách sáo này, chuyện tiếp theo giao cho người đó.

Đấu khí trên người Lý Dật khựng lại, chớp mắt hắn đã hồi phục quyền khống chế của cơ thể.

Hắn khẽ mỉm cười, dùng âm thanh khàn khàn nói:

- Hai vị đừng căng thẳng, ta là người tốt... hôm nay đến đây cũng không muốn làm chuyện gì, chỉ là chỉ muốn hỏi thăm hai vị một người thôi...

Dứt lời, hắn lại cười lạnh một tiếng, đôi mắt dưới chiếc mũ trùm đầu hiện ra vài tia sát khí, khiến người khác lạnh buốt người.

Nhìn thế nào lúc này hắn đâu có bộ dạng của người tốt?

Có điều, dưới áp lực lớn mà Lý Dật tạo ra, đôi nam nữ thanh niên này cũng không thể không mở miệng

Không biết run rẩy bao lâu, người nam thanh niên mới mở miệng nói:

- Anh.... Anh hùng.... Người muốn thứ gì.... Đều.... đều.... lấy hết đi.... Chỉ cần.... chỉ cần đừng giết chúng ta

- Không phải đã nói rồi sao? Ta chỉ muốn hỏi thôi?

Lý Dật nhàn nhạt nói.

Chỉ là tiếp đó, đôi nam nữ này không ngừng run rẩy, lại không nói ra được lời nào.

Lý Dật khẽ lắc đầu, đôi nam nữ này phể vật như vậy, cho dù biết chút gì, có lẽ cũng có giới hạn.

Hắn tiện tay chỉ một cái, hai điểm đầu khí đã bắn ra, bay vào trong cơ thể của hai người, hai người không kịp kêu tiếng nào, đã ngất lịm đi.

Lý Dật đến bên cửa sổ nhìn ra ngoài, từ góc độ này nhìn ra, tuy vẫn có thể nhìn thấy quá nửa Long Gia, nhưng hắn lại không biết Diệp Thanh Mã ở chỗ nào, cũng không có chút ý nghĩa gì.

Lúc này xem ra việc tìm từng nơi ra, cũng không còn cách nào khác, lẽ nào Diệp Thanh Mã còn ngoan ngoãn chạy ra cho mình sao?

Đúng lúc này, khước mắt của Lý Dật giãn giật, hắn chợt xoay người lại, hữu chương đã vung xuống.

Nam tử trong đôi nam nữ đó không biết từ lúc nào đã đến đằng sau của Lý Dật, nếu như hắn không phải đột nhiên phát ra một luồng sát khí, nói không chừng Lý Dật đã bị hắn ám toán rồi.

Bùm ~~~

Nam tử bị một chưởng đánh văng đi, cả người lặn vài dòng trên không trung rồi đập xuống đất, một bụm máu tươi bắn ra.

Lý Dật xoay người khẽ cười, nhàn nhạt nói:

- Ta lại thiếu chút nữa sơ ý, thì ra là cao thủ đã luyện ra đấu khí rồi. Xem ra thân phận của người ở Long gia thật không bình thường.... Chỉ có điều, với bản lĩnh của người mà muốn động thủ, cơ hồ còn thiếu một chút nữa thì phải...

Lý Dật đi lên trước một bước, đá văng chân ra, lần này đá thẳng vào mặt của nam tử nằm trên đất. Hắn bị đá văng đi, đập vào vách tường, khi từ từ trượt xuống, hơi thở đã gần như hấp hối.

Nữ tử kia không thể giả vờ được thêm nữa, nàng ta lặn bò đến trước mặt của Lý Dật, rồi sau đó quỳ xuống, khẽ tiếng nói:

- Ta nói! Ta nói ! người hỏi gì ta đều nói! Nhưng cầu xin người đừng đánh hấn nữa!

Lý Dật nhàn nhạt nhìn nữ tử đó, dung mạo nàng diễm lệ, thân hình nóng bỏng, lại rất có sức thu hút. Chỉ có điều tâm tình của Lý Dật lúc này hoàn toàn không đặt vào việc này, sự dụ dỗ như vô tình của nàng đã bị phớt lờ hoàn toàn.

Hắn ha hả cười, trầm giọng nói:

- Nàng rất thông minh, nếu là nàng và hắn cùng xông lên, vậy thì kết cục cũng không khác biệt gì với hắn, thậm chí còn thê thảm hơn vài phần.... có điều nàng thông minh như vậy, ta cũng sẽ không gây khó dễ cho nàng.... Ta chỉ hỏi nàng một câu, nếu nàng ngoan ngoãn trả lời, ta sẽ coi như chưa từng xuất hiện. Diệp Thanh Mã... đang ở nơi nào...

Nữ tử cả người rúng động, sau chốc lát rung rẩy nói:

- Diệp.... Diệp thiếu gia... được bố trí ở trong lầu khách quý ở hậu viện ... có điều ... có điều nơi đó canh phòng cẩn mật, cho dù người cũng...

- Nàng thông minh như vậy, có lẽ biết ta muốn làm gì, còn về ta có thể làm được hay không... cơ hồ không cần nàng quan tâm chứ?

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Nàng có thể nói cho ta biết, là gian phòng đó đúng không?

Hắn khẽ vung tay, cửa sổ hướng hậu viện từ từ mở ra.

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Hy vọng nàng đủ thông minh, vì nàng phải biết, nếu ta muốn giết hai người, chẳng khác nào dẫm nát một con kiến.

Nữ tử rung rẩy đứng dậy, chỉ về một lầu phòng vô cùng bắt mắt, sau đó lại ngã quy xuống đất.

Lý Dật khẽ cười nói:

- Đa tạ rồi... đã làm phiền hai vị làm việc, quả thực rất xin lỗi, ta đi đây ... các người cứ tiếp tục đi...

Vừa dứt lời, Lý Dật đã lao thân ra khỏi cửa sổ. trong lúc đóng cửa sổ lại, vòng bảo vệ của gian phòng cũng từ từ biến mất.

Đôi nam nữ lúc này còn có thể tiếp tục? cho dù có khả năng, tâm trạng ấy e rằng cũng không còn.

oOo

Người của Lý Dật lại hiện ra một luồng đấu khí hồng sắc, quyền điều khiển cơ thể của hắn lại rơi vào tay của Xà Tôn Giả.

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói:

- Thế nào? Không giết hai người đó diệt khẩu? đây không phù hợp với phong cách hành sự của người.

Lý Dật cười, nói:

- Không cần thiết, nếu hai người họ đủ thông minh, dĩ nhiên sẽ giữ mạng lại. Bằng không, Long Ngạo Thiên sẽ giúp ta xử lý họ, cần gì phí sức của ta?

- Người không sợ Long Ngạo Thiên biết người đối phó với Diệp Thanh Mã sao?

Lý Dật lạnh lạnh nói:

- Cùng một đạo lý, cho dù thủ pháp của ta có bí mật hơn nữa, hắn cũng sẽ biết là ta hạ thủ ...

Chỉ có điều hắn cũng phải hiểu, nếu ăn bữa nói bữa, ta có thể giết một Diệp Thanh Mã, dĩ nhiên cũng có thể giết Long Ngạo Thiên...

Xà Tôn Giả cơ hồ cười khở một tiếng nói:

- Tiểu tử, thật sự chuyện gì cũng được người tính kỹ a!

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Đây không phải là ta tính kỹ, mà là ta không có quá nhiều thời gian từ từ chơi trò với Long Gia họ... nếu hắn đủ thông minh, vậy thì phải hiểu, không phải ta không giết hắn, mà là lười giết hắn. Chỉ cần hắn học được một bài học, dĩ nhiên ta tốn sức một lần, hưởng nhàn nhã cả đời. Nhưng nếu hắn không đủ thông minh, ta có đến một lần, dĩ nhiên cũng có thể đến lần thứ hai... hy vọng Long Ngạo Thiên đừng để ta thất vọng... Bằng không con mèo say của hắn, sẽ phải thành quả phụ rồi...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hai Tấm Lòng

Q.1 - Chương 77: Hai Tấm Lòng

Tiểu lâu độc môn độc hộ vô cùng tinh tế, xung quanh chỉ ít cũng tiềm phục mấy mươi thân vệ cấp bậc cường giả của Long Gia đã ngầm bảo vệ. Những người này có lẽ là lực lượng tinh anh của Long Gia, lúc này toàn bộ đặt ở đó, lộ ra tầm quan trọng ở nơi này.

- Chậc... chậc....

Lý Dật khẽ tán thưởng.

- Xem ra Long Gia cũng rất coi trọng Diệp Thanh Mã này. Ta thấy có lẽ bản thân Long Ngạo Thiên cũng không có được sự bảo vệ chắc chắn như vậy chứ?.

- Dĩ nhiên rồi, với thân phận của Diệp Thanh Mã mà nói, nếu hắn có chuyện gì ở nơi này. Long Gia tuyệt đối sẽ phải cuốn gói đi. Không bố trí bảo vệ chắc chắn như vậy, người của Long Gia sao có thể yên tâm được?.

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói.

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Nếu như vậy, không biết lão quỷ người có bản lĩnh vô thanh vô tức xâm nhập vào hay không?

Xà Tôn Giả hừ một tiếng, nói:

- Tiểu quỷ, hôm nay bản tôn sẽ cho người chiêm ngưỡng một chút, cái gì gọi là không biết kiêng kỵ, người xem kỹ đi...

Dứt lời chỉ thấy thân hình của Lý Dật đang được Xà Tôn Giả điều khiển, vụt một cái quỷ dị trong không trung. Khi xuất hiện lại, người hắn đã ở đằng sau hai tên thân vệ Long Gia sắc mặt đang đầy cảnh giác.

Thậm chí không cần sử dụng một chút đấu khí nào, chỉ thấy Lý Dật vung bừa tay ra, hai chưởng đã đánh vào người của hai thân vệ. Họ cùng lúc thổ ra một búng máu, rồi vô thanh vô tức nằm gục xuống đất.

Sau khi làm xong tất cả. Xà Tôn Giả cơ hồ còn nán nhìn thi thể trên đất, hẳn điều khiển Lý Dật tiếp tục bước lên trước. Trên đường, chí ít cũng có gặp bảy, tám thân vệ Long Gia, nhưng trong lúc vô thanh vô tức, những người này đã bị giải quyết hoàn toàn, ngay cả thời gian phát tín hiệu cũng không có.

Khi Lý Dật đẩy cửa sổ của tiểu lâu rồi nhảy vào trong, vẫn không có người nào phát hiện ra tông tích của hắn.

Có điều, cũng chỉ đến lúc này mà thôi.

Mấy nữ tử mặc xiêm lụa mỏng tang, vẽ mặt kinh ngạc nhìn hắc y nhân vừa chui vào từ cửa sổ. Họ quả thực rất đổi kinh ngạc, thậm chí còn không kịp để kêu la.

Lý Dật thở dài một hơi, khẽ tiếng nói:

- Ta nghĩ, cho dù ta kêu các người quên chuyện nhìn thấy lúc này đi, các người cũng không làm được phải không? Vì vậy ta cũng chỉ có thể xin lỗi...

Dứt lời, hắn bắn chỉ tay một cái, mấy tia đấu khí bay ra, bắn đến người của mấy nữ nhân này. Những người này chỉ khẽ rung mình một cái, rồi lập tức ngã gục xuống đất.

Lý Dật, khẽ cười nói:

- Lão quý, người dùng đấu khí gì, xem ra rất lợi hại.

- Người không cần có ý với chiêu này, đây không phải là đấu kỹ, mà là đấu khí tu luyện đến cảnh giới nào đó, mới có thể lĩnh ngộ được đấu pháp này, thủ pháp này gọi là đấu khí thành tơ.

- Đấu Khí Thành Tơ?

Lý Dật khẽ nhú mày, hắn khá lạ lẫm với cái tên này.

- Được rồi, tiểu tử ngươi cũng đừng nghĩ ngợi lung tung nữa, đợi đến lúc ngươi có cấp bậc Đấu Hoàng, bản thân sẽ có cơ hội nghiên cứu thủ pháp này. Còn về ngươi lúc này, cho dù có nghĩ nhiều cũng không có bất cứ ý nghĩa gì, ngươi hãy cứ làm chuyện chính đi.

Lúc nói chuyện, đấu khí bao trùm lấy Lý Dật từ từ tan đi.

Lý Dật thở dài một tiếng, có chút bất đắc dĩ nhìn mấy nữ tử nằm trên đất, chỉ có thể đảo mắt đi.

Vận động thể lực một chút tuy rằng không sao, nhân mà bản thân tốt xấu gì cũng là một nam nhân chân chính a.....

Đưa từng nữ tử người đầy sức sống này lên chiếc giường lớn mé bên gian phòng, Lý Dật khẽ vệt thân hình, ngay lập tức đã ẩn nấp vào một góc mái hiên. Chuyện cần làm, đã làm được một nửa, những điều phải làm sau đây, cơ bản chỉ là chờ đợi thôi.

- Gả đó đã trở về!

Giọng nói của Xà Tôn Giả chột vang lên trong đầu của Lý Dật, đồng thời, đấu khí nồng nặc lại trào ra từ Vna6 Hoang Giới Chỉ, bao trọn cả người Lý Dật vào trong.

Lý Dật trong lòng ứng một tiếng, đã nheo mắt nhìn về hướng cửa phòng.

Ngoài cửa vang lên tiếng bước chân, sau đó là giọng nói của vài người khách sáo nịnh bợ lẫn nhau. Những lời sáo rỗng này kéo dài một lúc, sau một hồi, cánh cửa mới được mở két một tiếng, thân hình tiêu sái của Diệp Thanh Mã chậm chậm bước vào phòng.

Hắn tiện tay đóng cửa lại, đảo mắt nhìn xung quanh một vòng, đến lúc nhìn thấy mấy thị nữ cơ hồ đã ngủ say trên giường, sắc mặt hiện ra một nụ cười mà chỉ cần là nam nhân đều sẽ hiểu.

- Tên tham hoa háo sắc, lão quỷ, lát nữa khi hấn lên giường, chúng ta tiện tay giải quyết hấn đi. Để hấn chết dưới mầu đơn hoa, làm quỷ cũng phong lưu.

Lý Dật nhàn nhạt nói trong lòng.

Lời này của Lý Dật nói ra lại không đỏ mặt. Hấn lại quên rằng, danh tiếng tham hoa háo sắc này, trước nay đều là danh tiếng của bản thân hấn.

- Không thành vấn đề, người muốn ra tay lúc nào cũng được....

- Chờ một chút.... Có biến cố!

Lời của Xà Tôn Giả chưa dứt, Lý Dật đang theo dõi Diệp Thanh Mã, trong lòng lại nóng vội nói.

Chỉ thấy, Diệp Thanh Mã ấy không vội đi giải quyết mấy nữ tử trước mặt, ngược lại hấn lấy ra một bình ngọc trong Dung giới ở tay, sau đó đưa chiếc bình lần lượt đặt lên mũi của mấy nữ tử.

Mấy nữ tử đang hôn mê, bị hấn làm như vậy, cơ hồ lại càng ngủ say hơn.

Sau khi làm xong, Diệp Thanh Mã mới lộ ra vẻ hài lòng.

- Đây là thứ gì?

Lý Dật vội hỏi trong lòng.

- Có lẽ là một loại mê hương nào đó, xem ra tối nay, Diệp Thanh Mã này cũng là có ý đồ a....

Xà Tôn Giả dường như nhìn ra điều gì, chợt khẽ cười một tiếng.

Lý Dật cũng không hề ngốc, nụ cười trên mặt hấn khẽ rung lên, trong lòng khẽ tiếng nói:

- Không phải trùng hợp như vậy chứ...

- Nói không chừng chính là trùng hợp như vậy đấy!

- Được rồi Lão quỷ, phí nhiều lời như vậy, chúng ta xem tiếp không phải biết rồi sao?

Dứt lời, Lý Dật lại liếc nhìn Diệp Thanh Mã, cách hành sự của Diệp thiếu gia này, đã khiến hắn càng lúc càng hứng thú.

Diệp Thanh Mã lúc này đã thu lại bình ngọc, hắn chấp tay đi một vòng quanh phòng, rồi chợt cười lạnh một tiếng nói:

- Lý Dật à Lý Dật! người đừng có trách ta.... Vốn dĩ ta còn muốn cho người thời gian ba ngày, có điều ta đột nhiên phát hiện ra không thể đợi được nữa rồi. Ngày này năm sau, chính là ngày giỗ của Lý Dật người rồi.

Nói đến đây, hắn chợt vỗ mạnh vào chiếc bàn trước mặt, chỉ nghe thấy rắc một tiếng, chiếc bàn lớn ngay lập tức bị biến thành tro bụi.

Hắn chậm chậm hít vào mấy hơi, cơ hồ khó khăn lắm mới bình tĩnh lại. Sau khi làm xong, hắn mở rút ra một thanh trúc hình thù quái dị ở trong túi ra, sau đó hắn khẽ vung lên, đã có một tiếng “u, u” khẽ truyền ra.

Theo âm thanh ấy, hai nhân ảnh mơ hồ lần lượt lao vào từ cửa sổ.

Trên người họ, đều bao phủ dấu khí, khiến người khác không nhìn rõ bộ dạng của họ, nhưng họ vừa xuất hiện, Xà Tôn Giả cơ hồ khẽ kinh hãi, nói:

- Hai người này đã là Đấu Sư đỉnh phong, cách cường giả Đấu Vương chỉ còn một bước nữa thôi. Xem ra Diệp Thanh Mã lần này tới đây, con bài bí mật mang theo quả thật không ít a...

- Sao! Lão Quỷ người sợ rồi?

- Bản Tôn lại sợ? đúng là chuyện cười của thiên hạ ... có cần bản tôn lúc này đánh ba chưởng giết chết họ không?

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Không cần, tiếp tục nhìn xem Diệp Thanh Mã muốn làm trò gì đi?

Hai thân ảnh mơ hồ kia cung kính đứng trước mặt Diệp Thanh Mã, sau chốc lát một giọng nói khô khan đến cực điểm khẽ vang lên trong gian phòng:

- Thiếu gia, có gì phân phó...

Diệp Thanh Mã ngồi đại xuống một chiếc ghế, suy nghĩ một hồi rồi mới chậm rãi nói:

- Chuyện ta sai các người điều tra rõ, điều tra thế nào rồi?

- Vâng, thiếu gia.

Giọng nói khô khốc ấy lại vang lên:

- Vạn Triều Lý Gia, Tổ thượng cơ hồ là cường giả cấp bậc Đấu Hoàng. Có điều truyền thừa đến đời này, Gia chủ cũng chẳng qua cũng chỉ là Đấu Sư đỉnh phong mà thôi. Có điều khi thuộc hạ thám thính, lỡ mờ phát hiện trong Lý Gia cơ hồ có hai luồng khí tức mật mờ, nếu thuộc hạ đoán không lầm, có lẽ là hai cường giả cấp Đấu Vương.

- Hai vị đấu Vương!

Diệp Thanh Mã cơ hồ cũng thoáng kinh hãi, có điều sau chốc lát hấn lấy lại bình tĩnh.

- Không ngờ Lý Gia lại che dấu sâu như vậy. Có điều xem ra hai vị Đấu Vương này có lẽ sẽ không dễ dàng lộ diện, chỉ vào lúc Lý Gia cận kề sống chết, mới xuất hiện đúng không? Nếu không, với thực lực Đấu Vương, thế lực khác trong Vạn Triều Thành sau có thể chống lại Lý Gia? Vì vậy hai người này không cần quá chú ý. Nếu quả thực không được, ta sẽ truyền tin cho Sư Tôn, để ông ấy phái trưởng lão trong tông đến. cho

dù là trưởng lão nào, có một cường giả Đấu Hoàng tọa trấn, chắc rằng hai Đấu Vương kia cũng không dám vọng động. Chuyện khác thì sao?

Diệp Thanh Mã gõ bàn, vẽ mặt bình lặng hỏi.

Giọng nói khô khốc kia lại nhanh chóng nói:

- Chúng ta đã điều tra qua rồi, Lý Na Na tiểu thư, cơ hồ mấy năm trước vẫn thường xuyên xuất hiện trong Vạn Triều Lý Gia. Nhưng Lý Gia này, cơ hồ ngoài Lý Hàn ra, không có ai biết được thân phận thật sự của nàng ta.... Nếu chúng thuộc hạ đoán không sai, nếu không phải Lý Na Na tiểu thư có chút quan hệ huyết thống với Vạn Lý Triều Gia, thì chính là Vạn Lý Triều Gia và thế lực đứng sau Lý Na Na tiểu thư có mối quan hệ với nhau. Chỉ có điều, mấy năm nay trong Đế Quốc, chưa từng nghe nói qua có tiểu gia tộc nào có quan hệ với thế lực đứng sau lưng Lý Na Na tiểu thư. Vì vậy, chúng thuộc hạ cho rằng.... nguyên nhân Lý Na Na tiểu thư xuất hiện ở đây. Có lẽ là có chút quan hệ huyết thống với Lý gia này. Thậm chí quan hệ của người đó và nàng ta, cực kỳ thân mật.

- Quan hệ huyết thống sao?

Diệp Thanh Mã sờ mũi, cười lạnh một tiếng nói:

- Nếu như vậy, không chừng chuyện này chính là một điểm đột phá. Các người đi phân phó xuống, nhất định phải tìm ra người có quan hệ huyết thống với nàng ta, nhất định phải chăm sóc cẩn thận một chút. Đó là người thân chủ mẫu tương lai của các người đó... ha ha ha...

- Thuộc hạ hiểu rõ.

- Còn Lý Dật thì sao?

Giọng nói khô khan kia nói tiếp:

- Còn về Lý Dật kia, chúng ta đã điều tra được bảy tám phần rồi. Lý Dật từ nhỏ đã hiểu được đạo lý khư khư giữ mình. Lúc trước bộ dạng tham hoa háo sắc của hắn có lẽ chỉ là giả. Thực lực lúc này của hắn, có lẽ là ở

giữa khoản Nhất tinh đến Tam tinh Đấu giả. Có điều cơ hồ hãn năm giữ hai loại Đấu kỹ có uy lực cực lớn, hơn nữa đấu kỹ vô cùng huyền diệu. rất có khả năng là đấu kỹ của vị tổ tiên cấp Đấu Hoàng năm xưa để lại. Theo sự tính toán của hai người chúng ta, đấu kỹ ấy chí ít cũng là cấp bậc Chu Tước.

- Chỉ là cấp Chu Tước thôi sao?

Diệp Thanh Mã cười lạnh:

- Tuy ta chưa tận mắt chứng kiến bộ dạng hãn bách bộ hoành hành, nhưng hôm nay ở Thiên Hương Lầu, hãn có thể đánh bại Ma Phàm kia, đã chứng tỏ rất nhiều vấn đề. Phải biết rằng, sự chênh lệch giữa Đấu Giả và Đấu Sư là rất lớn. Đấu giả chỉ có thể ngưng kết lốc xoáy đấu khí, trên góc độ lượng đấu khí, sao có thể so sánh với Đấu Sư ngưng kết ra Tinh vân đấu khí được? nếu có thể còn mạnh hơn đấu sư, vậy thì chỉ có thể chứng tỏ, Công pháp mà hãn tu luyện tuyệt đối không đơn giản. nếu thêm vào cả vài bộ Đấu kỹ cao cấp nữa, khiêu chiến vượt cấp, cũng là không khó hiểu.... vì vậy, Lý Dật này chúng ta nhất định phải cẩn thận, hai người có hiểu ý ta không?

Giọng nói khô khan kia, do dự nói:

- Thiếu gia, ý của người là...

Diệp Thanh Mã điềm nhiên nói:

- Công Pháp và Đấu kỹ có thể khiến một Đấu giả khiêu chiến vượt cấp, thứ này lẽ nào lại để rơi vào tay của người khác sao? Huống hồ tiểu tử đó còn dám cướp Lý Na Na của ta, ta lại càng khiến hãn chết không có chỗ chôn thây... ha ha... cứ để chúng ta đêm nay, mời Lý Dật đó đến đây, rồi từ từ chăm sóc hãn đi ...

Lời vừa dứt, một tiếng cười nhàn nhạt vang lên:

- Nếu như Diệp thiếu gia muốn gặp ta, cứ nói thẳng ra, đừng ngại? Ta nào dám để Diệp thiếu gia đích thân đến nhà mời, Lý Dật, không phải đã đến rồi sao?

Trong nháy mắt, Diệp Thanh Mã biến sắc mặt!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đó Là Gì

Q.1 - Chương 78: Đó Là Gì

Âm thanh bất chợt ấy, khiến hai nhân ảnh mơ hồ kia đều kinh hãi, sau đó nhanh chóng đứng chặn ngay trước mặt Diệp Thanh Mã.

Diệp Thanh Mã còn khẻ cứng người lại. Hắn khó nhọc quay đầu, sau chốc lát giọng nói đã khô khốc đến cực điểm, gằn giọng nói:

- Lý Lý Dật....

Thân hình được choàng áo choàng đen chậm chậm đáp xuống từ mái hiên, bàn tay khẻ giơ lên. Trong chốc lát, Diệp Thanh Mã đã nhìn rõ khuôn mặt trẻ tuổi dưới chiếc áo choàng đen kia.

- Ha ha ... Diệp thiếu gia không phải không đợi được đến ba ngày sau mới gặp mặt ta sao? Muốn để hai vị đây đi đón ta Có điều, ta cũng sớm đã nhận được tâm trạng gấp gáp của Diệp thiếu gia rồi. Hay không, Diệp thiếu gia vừa mở miệng, Lý Dật ta đã chạy thẳng tới đây rồi. Thế nào? Lẽ nào lúc này Diệp thiếu gia ngược lại không hài lòng sao?

Giọng nói châm chọc của Lý Dật vang lên, khiến Diệp Thanh Mã biến đổi sắc mặt.

Hắn chần chừ một hồi, rồi khẻ tiếng nói:

- Người xuất hiện từ lúc nào?

- Tại sao ta phải nói cho người?

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Có điều, người cũng là người sắp chết.... Để người chết được hiểu rõ cũng được.... ta à, có lẽ từ lúc người nói cái câu “ngày này sang năm chính là ngày giỗ của ta”, ta đã có mặt ở đây rồi. Chỉ có điều nhân lực của Diệp thiếu gia cơ hồ không được tốt a, ta người to lớn như vậy, người lại cũng không nhìn thấy.

Diệp Thanh Mã biến sắc mặt, Lý Dật nếu như vừa rồi đã ở đây, vậy thì không phải lời nói của mình, đều bị hăn nghe hết rồi sao!?

Hơn nữa, lúc này hăn xuất hiện ở đây, nếu chỉ là vì nói chuyện với mình vài câu, vậy thì đúng là có quý!

Thất thần một hồi lâu, Diệp Thanh Mã chớp mắt đã bình tĩnh lại, cơ hồ cảm nhận được khí tức kinh người trên cơ thể của Lý Dật, hăn cười lạnh nói:

- Ta còn cho rằng rốt cuộc là chuyện gì, xem ra Lý thiếu gia đã nắm vững một loại Đấu kỹ vô cùng kỳ ảo nào đó. Đấu kỹ này lại có thể khiến thực lực của người tăng đến mức này... Thật khiến người khác ngưỡng mộ a...Chỉ có điều, Đấu kỹ để tăng thực lực này, dù gì cũng không phải là thực lực vốn có, cho dù lợi hại cũng có giới hạn! Nếu như người đã tự mình tìm đến cái chết, vậy thì đừng trách ta không khách khí!

- Động thủ...

Bùm, một tiếng, cơ hồ đúng lúc hăn vừa dứt lời, hai thân ảnh mơ hồ đã lao bổ vào Lý Dật. Còn Diệp Thanh Mã lại chợt xoay người, lao bổ ra hướng ngược lại gian phòng, hăn chỉ khẽ khựng chân lại, thân hình đã như thiếu điện bắn đi.

Diệp Thanh Mã dù gì cũng không phải là người ngu. Bên mình có ba đấu sư, hơn nữa có hai đấu sư đỉnh phong, nhưng Lý Dật đó lại dám nghênh ngang xuất hiện như vậy, hiển nhiên không coi đám người của mình ra

gì. Hẳn chắc chắn có con bài chưa lật, nếu mình còn ở đây liều mạng với hắn, mới đúng là thật sự ngu xuẩn.

Thế nhưng, chỉ cần ra khỏi gian phòng này, kêu một tiếng, dĩ nhiên sẽ có vô số người của Long Gia đến đối phó Lý Dật. Đến lúc đó mình tọa sơn xem hổ đấu, không phải tốt hơn sao?

Nói thì chậm, làm thì nhanh, biến cố trong nháy mắt, cũng chỉ xảy ra trong nháy mắt mà thôi.

Nói ra, phản ứng của Diệp Thanh Mã không thể không tính là cực mạnh.

Thế nhưng, đúng vào lúc hắn sắp lao đến cửa, một bóng đen chợt xuất hiện trước mặt hắn. Chỉ thấy theo tiếng vỗ khẻ của hắn, đã có một đạo đấu khí hồng sắc lao ập tới Diệp Thanh Mã giống như một ngọn lửa đang cháy.

Diệp Thanh Mã thực chất không kịp xuất chiêu, chỉ có thể ổn định thân hình đang lao đi của mình, nhưng cho dù là vậy, chương này vẫn đánh thẳng vào ngực hắn...

Phụt ...

Diệp Thanh Mã hộc ra một búng máu tươi, cả người giống như đá rụng, bị đập mạnh xuống đất.

Hai thân ảnh mơ hồ kia lúc này cũng lo đến việc tấn công Lý Dật, mà nhanh chóng lui đến bên cạnh Diệp Thanh Mã. Một người trong đó đưa tay vỗ vào người Diệp Thanh Mã hai cái, truyền qua mấy phần đấu khí.

Diệp Thanh Mã lúc này mới nghiêng răng ken két đứng dậy. Chỉ thấy ngực hắn có thêm một chương ấn đen kịt, giống như đang bị rửa ra, không ngừng bốc ra khói trắng. Ngực cũng hơi bị sụp xuống, e rằng đòn vừa rồi đã khiến hắn bị gãy vài chiếc xương sườn.

Lại “phụt” một tiếng, lần này mấy chiếc răng của Diệp Thanh Mã bị bắn ra theo động tác của hắn, bộ dạng vô cùng tội tã.

- Đáng chết! đáng chết! đáng chết! người thật đáng chết!

- Diệp thiếu gia, người không sợ gió lớn cắt lưỡi sao?

Lý Dật lắc đầu, ngữ điệu châm chọc vô cùng:

- Ta nghĩ, với thực lực Đấu sư của người, nếu ngưng kết ra Sa y Đấu khí, cho dù ta muốn đả thương người cũng phải phí phần nào sức lực chứ? Nhưng người quá gấp gáp rồi, gấp gáp đến nỗi không kịp ngưng kết ra sa y đấu khí. Điều này, rõ ràng là đang nhường ta sao? Thực ra... Tuy một mình ta người ít, đánh ba người các người, nhưng Diệp thiếu gia cũng không cần khách khí như vậy a!? hay là nói, người của Diệp thiếu gia các người, trước nay đều có nho nhã lễ độ như vậy, đến lúc liều mạng rồi, vẫn không muốn chiếm lợi thế với người khác?

Giọng điệu mỉa mai của Lý Dật khiến sắc mặt của Diệp Thanh Mã tái nhợt, sau một hồi lâu, cơ hồ hần mở chậm chậm bước tới, đè nén nói:

- Lý Dật, ta thừa nhận đã xem thường người. Nhưng người cũng không cần huênh hoang như vậy. vừa rồi hành động của chúng ta lớn như vậy, người của Long Gia rất nhanh phát hiện đã có chuyện. Đến lúc đó, cho dù người mọc cánh cũng không bay ra nổi.

- Ha, ha ... nếu có ý nghĩ này, Diệp thiếu gia người e rằng phải thất vọng rồi... Vừa rồi, trước khi xuống, ta đã dùng đấu khí bao trọn cả tiểu lâu này lại. Trừ phi Long Gia có cường giả cấp Đấu Vương, bằng không, cho dù có người phát hiện ra điều gì, lẽ nào lại vào đây được sao? Mà nếu như Long Gia có cường giả cấp Đấu Vương, hần dám vào đây sao?

Nhàn nhạt nhìn Diệp Thanh Mã, bàn tay phải sạch sẽ của Lý Dật khẽ giơ lên, giữa chỉ chưởng, đấu khí Huyết hồng sắc không ngừng thay đổi hình dạng, cơ hồ đang thể hiện sự ngang tàng của chủ nhân nó.

Diệp Thanh Mã biến sắc mặt, sau chốc lát, hần nghiêng răng nói:

- Lý Dật, nếu người cho rằng không có người khác giúp đỡ, thì ta cũng hết cách với người. Người đừng bao giờ quên rằng, ba người bên ta dù gì cũng là Đấu sư, còn người, cũng chỉ là một Đấu giả nhỏ nhoi mà thôi.

- Thế nhưng ba đấu sư lại chạy trần trời trước mặt một Đấu giả nhỏ nhoi như ta, các người không cảm thấy mất mặt sao?

Lời này, lại khiến sắc mặt của Diệp Thanh Mã tái xanh lại, cơ hồ hần đã cắn nát cả môi mình, rít lên:

- Động thủ, giết chết hần!

Vù!

Ba luồng đấu khí cơ hồ đồng thời tràn ra từ trên ba người họ, sau đó đấu khí nhanh chóng kết lại, hình thành một chiếc sa y bên ngoài cơ thể họ.

Hai người thân ảnh mơ hồ đó, lúc này đã nhìn rõ được khuôn mặt. Người bên trái là một nam tử trung niên trên dưới bốn mươi tuổi, sa y đấu khí trên người hần vô cùng tinh xảo, giống như một chiếc áo hỏa hồng sắc che phủ cả người hần. Còn người bên phải lại là một nữ nhân hơn ba mươi, sa y đấu khí trên người nàng ta giống như một chiếc váy, không ngừng phiêu dật. Sau lưng nàng, sa y đấu khí giống như mọc ra một đôi cánh, không ngừng phát phơ trong gió.

Hiển nhiên, trong hai người, nam nhân tu luyện Đấu khí Hỏa thuộc tính, còn người nữ nhân lại tu luyện Đấu khí Phong thuộc tính.

Còn về Diệp Thanh Mã, sa y đấu khí trên người hần lại có vài phần mơ hồ, chỉ có thể nhìn ra bộ dạng của sa y. Nhưng Sa y đấu khí của hần lại là màu trắng, phát ra tia sáng kì dị.

Chỉ nhìn từ điểm này, cấp bậc của Diệp Thanh Mã tuy không thể so bì với hai người bên cạnh, nhưng hiển nhiên, công pháp đấu khí của hần cũng có chỗ độc đáo.

- Bộp bộp bộp ~~~

Lý Dật bất giác vỗ tay vài cái, hấn rút trong lòng ra cả nửa ngày trời, cuối cùng cũng rút ra được một đồng tệ ném ra, nhàn nhạt nói:

- Trò kịch hề này, đúng thật là hay ho. Diệp thiếu gia có thể chơi cả hai tay, lát nữa bản thiếu gia còn có giải thưởng, nói không chừng sẽ cho người một kim tệ đấy!

- Người hỗn đản ! Người đáng chết!

Vút ~~~

Ba đạo thân ảnh màu sắc khác nhau giống như thiểm điện đồng thời bổ tới Lý Dật. Đấu khí trên người họ không ngừng trào động, hiển nhiên từng người đã ấp ủ chiêu Đấu kỹ kinh người.

- Chẳng qua chỉ là ba đấu sư mà thôi!

Lý Dật chợt chậm chậm thở dài, sau đó người hấn khẽ bay về sau, tay phải đã khê khàng tát xuống.

- Bốp ~ Bốp ~ Bốp ~

Ba cái tát đánh xuống, hai vị đấu sư đỉnh phong không kịp kêu lên tiếng nào đã bị đánh văng sang một bên, thổ ra một búng máu tươi, đấu khí trên người vỡ vụn.

Diệp Thanh Mã bị ăn tát văng lên cao, nhưng đấu khí của hấn lại vẫn kiên cố như vậy, không hề bị nứt lìa. Nhưng Lý Dật lại nhàn nhạt đá ra một cước, đánh thẳng vào hạ thể của hấn.

Đình~~. Một tiếng, sa y đấu khí của Diệp Thanh Mã giống như thủy tinh bị vỡ vụn, thân hình của hấn lộn vài vòng trên không trung rồi đập mạnh vào góc tường. nhưng hấn lại chưa ngất đi, chỉ không ngừng dẫy dựa bò dậy.

- Không tồi à....

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Cường giả Đấu sư đỉnh phong mà không chịu nổi một chiêu của ta, Diệp thiếu gia lại đã tiếp được ba chiêu rồi. chỉ nhìn vào điểm này, người đã mạnh hơn hai tên phế vật kia vài phần. Quả nhiên không hổ là thiên tài, thứ phế vật như ta, đúng là có vài phần ngưỡng mộ a!

- Người.... Người rốt cuộc muốn làm gì? Người muốn gì? Tiền? Công Pháp? Đấu Kỹ? người muốn gì ta đều cho người! Chỉ cần người tha cho ta!

Nhìn thấy Lý Dật chậm chậm bước tới, một chút tự tôn trong lòng Diệp Thanh Mã cuối cùng đã sụp đổ. Sự uy hiếp của cái chết, khiến một kẻ tâm cao khí ngạo như hắn, không thể không nói ra những lời cầu xin này.

- Ta muốn làm gì? Yên tâm đi, người không phải nữ nhân, ta sẽ không làm gì người...

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Có điều, người muốn giết ta, tại sao ta lại phải tha cho người chứ? Hôm nay, lúc ở Thiên Hương Lâu, không phải người rất huênh hoang sao... sao lúc này lại biến thành bộ dạng này...

Diệp Thanh Mã nuốt nước bọt, khó nhọc run rẩy nói:

- Phải ... là Diệp mỗ có mắt không trông...mong Lý thiếu gia... giờ... giờ cao đánh khẽ...tha... tha cho ta đi.

- Người nói cái gì? Sao ta nghe không rõ?

Lý Dật ngoáy ngoáy lỗ tai, lộ ra vẻ mặt như cười như không.

- Lý ... Lý thiếu gia... Cầu xin người, tha cho ta đi!

Diệp Thanh Mã hít vào một hơi, giọng nói đã to hơn một chút.

Lý Dật hài lòng gật đầu, hần chậm rãi ngồi xổm xuống, vỗ tay nói:

- Muốn ta tha cho người cũng được, nhưng ta có thể có lợi ích gì? Cái mạng của Diệp thiếu gia người đáng giá bao nhiêu, cứ nói ra một cái giá đi... Chỉ cần người nói gì, vậy thì tất cả đều dễ nói. Dù gì, thiếu gia ta cũng là người tốt, bản thiếu gia không thích giết người một chút nào...

Ánh mắt của Diệp Thanh Mã khẽ vụt lên một tia hy vọng, hần khó nhọc giơ tay, rút ra một chiếc tinh tạp trong Dung giới, đưa tới trước mặt của Lý Dật, run rẩy nói:

- Đây ... đây là hai mươi vạn kim tệ... hy vọng ... hy vọng...

- Đầu của người chỉ đáng giá chút tiền thế này thôi sao?

Lý Dật nhàn nhạt nói.

- Không Không....

Diệp Thanh Mã vội lắc đầu, hần lại rút ra một thứ, vội nói:

- Đây...đây là... Danh Bài của Diệp gia. Dùng cái này, có thể lấy ra không nhiều hơn một trăm vạn phí dụng ở bất cứ nơi nào có tên của Diệp Gia.

- Xem ra đúng là thứ tốt a!

Lý Dật gật đầu:

- Còn nữa không?

Vẻ mặt của Lý Dật khiến Diệp Thanh Mã run rẩy, ánh mắt hiện ra tia hận thù, nhưng hần vẫn nghiêng rằng, lấy một quyển trục trong Dung giới ra, cẩn rằng nói:

- Đây...đây là Công Pháp bí truyền của Diệp gia ta, Vạn Mộc Quyết...hy vọng... hy vọng...

- Xem ra thứ đồ tốt trên người Diệp Thiếu gia đúng là không ít nhỉ?

Lý Dật thở dài, trong ánh mắt hiện ra tia châm chọc:

- Ta cũng đúng là đồ ngốc a...Chỉ cần giết người, thứ trong Dung giới của người, không phải đều là của ta rồi sao?

- Người, người không thể giết ta! Nếu người giết ta! Diệp gia ở Đế Đô, Bắc Đẩu Tông ... Đều sẽ không tha cho người đâu.

Diệp Thanh Mã chợt ré lên, vẻ mặt tái nhợt dị thường.

- Diệp Gia Đế Đô? Bắc Đẩu Tông?

Lý Dật khẽ cười:

- Đó là gì?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Biến Số

Q.1 - Chương 79: Biến Số

Nghe vậy, trên mặt Diệp Thanh Mã hiện ra vẻ khó tin, tiếng cười thấp thoáng dưới chiếc mũ trùm của Lý Dật khiến hắc lạnh buốt cả người.

- Diệp thiếu gia cứ yên tâm, đêm nay quả thực ta rất vội, không có thời gian chơi trò hành hạ người. Nếu so với Lý Tiều, vận may của người không biết tốt hơn hắc bao nhiêu lần rồi. Vì vậy, người cứ yên tâm lên đường cho ta đi.

Dứt lời, Lý Dật tiện tay vỗ một cái, một chương ấn đã đánh vào ngực của Diệp Thanh Mã. Hắc lại thổ máu ra lần nữa, đòn tấn công chí mạng này khiến con người hắc co lại, sắc mặt tái xanh, cơ hồ còn đang nói điều gì không cam lòng.

Nhật nhẽo nhìn bộ dạng của Diệp Thanh Mã, khi đã xác định hẳn không còn hơi thở, Lý Dật mới tiện tay gỡ Dung giới của hắn xuống, nhét vào trong Dung giới của mình. Đứng dậy, khẽ lắc đầu, sự sống chết của một tên Diệp Thanh Mã, không thể mang đến cho hắn bất cứ cảm giác dư thừa nào.

Chỉ có điều, chưa đến một lát sau. Lý Dật lại càng phát hiện ra, sức mạnh quan trọng như thế nào.

Đêm nay, nếu không phải Xà Tôn Giả xuất thủ, vậy thì cho dù Huyền sát của mình cộng với Thanh Vân Thủ, e rằng cũng chưa chắc là đối thủ của đám người Diệp Thanh Mã.

- Tiểu tử! nếu đã xong chuyện rồi, có phải nên đi rồi không?

Lý Dật khẽ lắc đầu nói:

- Không vội, nếu như Diệp Thanh Mã đã chết rồi, vậy thì dĩ nhiên ta cũng phao3 cho Long Ngạo Thiên một phiền phức lớn...Lần này nếu không thể khiến hắn không thể ngóc đầu lên, há chẳng phải là ta đến đây uổng phí sao?

- Vậy người muốn làm gì?

- Nếu đã có thể giết người rồi, lại không phóng hỏa sao?

Lý Dật nhàn nhạt cười, một tay tóm lấy thi thể của Diệp Thanh Mã, thoáng chốc đã phá cửa đi ra.

Vòng Đấu khí bảo vệ vừa rồi của Xà Tôn Giả, khiến thân vệ bên ngoài không hề phát giác ra điều gì. Nhưng lúc này Lý Dật phá cửa đi ra, ngay lập tức những thân vệ ở gần đó hoàn toàn bị sửng sốt!

Ngón chân của Lý Dật khẽ điểm trên đất, thân hình vụt lao lên phía trước, sau khi lướt qua mấy chục thước, mới đáp xuống đại sảnh của Long Gia.

Bộp ~~~

Thi thể của Diệp Thanh Mã bị ném vào trong đại sảnh, thi thể đã không còn sinh cơ, bị khẽ ném quăng như vậy, ngay lập tức cái đầu bị quẹo về một bên vô cùng quái dị.

Nhìn thi thể một cái, Lý Dật lại tiện tay gạt đuốc lửa trong đại sảnh, lại lớn tiếng kêu lên:

- Giết người rồi! Diệp thiếu gia bị người ta giết rồi!

Lời còn chưa dứt, hắc khẽ vụt người, rồi biến mất trong không khí.

Đại đa số ánh mắt của người trong Long gia, lúc này đều bị thu hút bởi ánh lửa trong đại sảnh. Huống hồ trong đại sảnh còn có một Diệp Thanh Mã không biết sống chết? Những thân vệ theo đuôi Lý Dật đến. lúc này thoáng chần chừ, tất cả đều dừng lại, lao vào trong đại sảnh cứu hỏa.

Những người bọn họ vô cùng thông minh, dĩ nhiên hiểu rõ một chuyện... Đó chính là...Lúc này bản thân lao lên là tìm cái chết, không bằng ở đây ngoan ngoãn cứu hỏa, nói không chừng còn có thể đỡ qua được.

Đứng trên gian phòng đối diện với Long Phủ, lặng lẽ nhìn Long Phủ đang huyên náo, Lý Dật trong ánh mắt không nén nổi có vài phần đặc ý. Tuy lần này được Xà Tôn Giả giúp, nhưng lại làm cho Long Phủ long trời lở đất, còn giết được ba cường giả đấu sư, đây là chuyện vui mừng biết mấy.

Điều duy nhất đáng tiếc là, mình lại không có thời gian đi hấp thu mầm móng Đấu khí của họ, còn Xà Tôn Giả cũng lại không nhắc đến chuyện này, cơ hồ lúc này cũng không cần thiết.

- Được rồi, tiểu tử, nếu đã làm xong việc rồi, chúng ta cũng phải trở về thôi. Tuy tiểu tử ngươi thì vui vẻ rồi, nhưng đấu khí của Bản tôn thì không phải vô hạn đâu.

Giọng nói có chút chán nản của Xà Tôn Giả nhàn nhạt vang lên.

Lý Dật khẽ cười nói:

- Lão quý, người vội gì chứ... chúng ta còn chuyện chưa làm xong mà! Diệp Thanh Mã tuy đã xử lý rồi, nhưng Long Ngạo Thiên và Âm Thiên Kiệt, vẫn còn đang sống tốt kìa.

Xà Tôn Giả cơ hồ hít phải khí lạnh nói:

- Tiểu tử! không phải ngươi còn định giải quyết cả hai người đó chứ?

- Dĩ nhiên là không....

Lý Dật nhàn nhạt cười:

- Diệp Thanh Mã khác với họ, một Diệp Thanh Mã chết thì cũng chết rồi, nhưng Long Ngạo Thiên và Âm Thiên Kiệt, cho dù họ có chết, nhưng thế lực sau lưng họ cũng là mối uy hiếp lớn đối với Lý Gia. Nếu không để cho họ lưỡng bại câu thương, sao ta có thể xứng đáng với sự vất vả hôm nay.

- Ý của tiểu quý người là....

- Ta có thể có ý gì? Dĩ nhiên là muốn cho Âm Thiên Kiệt một chút lợi ích lớn rồi... người nói một quyển Công Pháp cấp cao, có thể khiến hãn mãc bấy không?

Khẽ cười một tiếng, Lý Dật tiện tay đảo một cái, một quyển trục quang mang lục sắc đã xuất hiện trong tay hãn.

- Vạn Mộc Quyết, Công Pháp Chu Tước cao cấp, một thuộc tính! Tên của Công Pháp lấy ý là trăm cây sinh trưởng, sau khi luyện thành Công Pháp này, đấu khí dày đặc, giống như vạn mộc cùng lớn lên. Nếu quần vào đối thủ, thì là không chết không thôi!

Khẽ đọc lời giới thiệu của Vạn Mộc Quyết ra, Lý Dật bất giác than một tiếng, nói:

- Chậc, chậc ... đây là Công Pháp Chu Tước Cao cấp. thứ này giá trị liên thành, cho dù đến nơi nào, e rằng cũng dẫn đến một trận mưa máu gió tanh. Xem ra Diệp gia có thể truyền thừa nghìn năm, cũng có chút vốn gốc của họ. Vô duyên vô cớ đem thứ này ra tặng cho Âm Thiên Kiệt, đúng thật là lãng phí a ... xem ra Diệp Thanh Mã lần này chết quá nhanh, trong tay hãn có thứ tốt như vậy, nói không chừng còn có thể moi ra mấy công pháp cao cấp khác nữa kia!

Nghe thấy lời nói bức tức của Lý Dật, Xà Tôn Giả bất lực nói:

- Tiểu tử, đừng có kiếm được lời rồi còn khoe mẽ. Dung giới của Diệp Thanh Mã không phải trong tay người sao? Thứ bên trong đều là của người rồi.

Lý Dật cười hi hi hi nói:

- Chuyện này dĩ nhiên ta biết... chỉ có điều hiện tại không phải là lúc để kiểm tra đồ, lão quý, chuyện tiếp theo, lại phải tiếp tục nhờ người rồi...

- Lẽ nào ta sinh ra để làm chân chạy cho người sao? Sư tôn ta đây đúng thật là khổ a?

Xà Tôn Giả lẩm bẩm một câu, sau đó thân hình thoáng vụt về hướng ngoại thành.

oOo

Đại sảnh Long Gia.

Lúc này ngọn lửa trong đại sảnh đã được dập tắt, Long Phi và Long Ngạo Thiên đang đứng ở trước cửa đại sảnh, sắc mặt đã âm trầm đến đáng sợ.

Đặc biệt là khí tức âm lạnh toát ra trên người Long Phi, làm thân vệ Long Gia xung quanh sợ hãi, đều nhất tề quỳ xuống.

Ánh mắt âm lạnh nhìn một vòng trong đại sảnh, Long Phi mới lãnh đạm nói:

- Nói đi! Đây rốt cuộc là chuyện gì?

- Gia chủ đại nhân, chúng thuộc hạ quả thực không biết. Chúng ta chỉ là nhìn thấy có người cặp Diệp thiếu gia lao ra khỏi lầu khách quý, sau đó ném Diệp thiếu gia vào đây, sau đó phóng mỗi lửa. Chúng ta lo lắng cho sự an nguy của Diệp thiếu gia, chỉ có thể ngay lập tức đi cứu hỏa...

Một thân vệ nơm nớp lo sợ thấp giọng nói.

- Phế Vật ! Phế Vật! con mẹ nó tất cả đều là Phế vật!

Long Phi dùng dùng nổi giận, một cước đá bay người thân vệ đó sang bên cạnh.

- Mấy chục người các người, ngay cả một người cũng không bảo vệ được, không phải phế vật thì là gì!? Lão tử nuôi các người có ích gì!? Có phải nói ngày nào đó có người giết đến Long Gia chúng ta rồi, khi các người bị chém hết đầu xuống rồi, vẫn không biết chuyện gì không?

Người thân vệ bị đá văng đi thối ra một bún máu, nhưng hấn lại không dám kêu lên, chỉ hự một tiếng bò dậy, rồi lại quỳ xuống trước mặt của Long Phi.

- các người còn quỳ đó làm gì?

Cảnh tượng này khiến Long Phi càng động nộ.

- Lẽ nào còn không biết đi tìm! Đi điều tra sao? Người đó nếu còn vẫn trốn ở Long Gia thì làm thế nào? Long phi ta không tin, Long Phủ ta thật sự là nơi đối phương muốn đến thì đến muốn đi thì đi!

Những thân vệ này nhất tề ứng tiếng, đang định lui xuống.

Thế nhưng Long Ngạo Thiên lại khẽ xua tay, nói:

- Dừng lại...

Sau đó hấn liếc nhìn Long Phi nói:

- Phụ thân đại nhân, phải biết rằng, bên cạnh Diệp sư huynh trước nay đều có thân vệ của Diệp Gia bảo vệ. người lần này theo hấn tới, lại là hai cường giả Đấu sư đỉnh phong. Trận doanh như vậy, cho dù là hấn tung hoành ở Vạn Triều Thành này còn được, huống hồ bản thân hấn cũng là cường giả Đấu sư? Người đến có thực lực để đối phó với họ, vậy thì thân vệ của chúng ta không phát giác ra, cũng rất bình thường... Vì vậy, lúc này để họ đi lục soát cũng không có ý nghĩa gì, còn có chuyện khác phải làm...

Long Phi nhú mào, nói:

- Nói thế nào?

Long Ngạo Thiên chậm rãi bước lên vài bước, ngồi xổm xuống trước thi thể của Diệp Thanh Mã đưa ngón tay ấn vài cái, rồi thở dài, nói:

- Diệp sư huynh e rằng không thể cứu rồi. nhưng hãn dù gì cũng xảy ra chuyện ở Long Gia ta, vì vậy tin này chúng ta không thể trấn áp được, lát nữa ta sẽ cho người đưa tin đến chỗ Sư Tôn, rồi sai người phi ngựa nhanh đưa thi thể của Diệp sư huynh về Bắc Đẩu Tông, xem thử Sư tôn có cách gì...

Lời tuy là vậy, nhưng trong giọng điệu của Long Ngạo Thiên lại có mấy phần lạnh nhạt. Hiển nhiên hãn cũng rõ, trừ phi Đẩu Thần giáng lâm, bằng không, Diệp Thanh Mã này chắc chắn chết.

Chỉ có điều, nếu Diệp Thanh Mã xảy ra chuyện, hãn không nhanh chóng truyền tin đi, e rằng sẽ...

- Còn về lúc này...

Long Ngạo Thiên trầm tư trong giây lát:

- Hai cường giả Đấu sư có lẽ cũng chết rồi. Phụ thân đại nhân, người hãy phái người đi giấu kỹ thi thể của họ, đừng bao giờ để lộ phong thanh gì ra... Bằng không, Diệp gia không những đã chết đi một Đại thiếu gia, lại chết cả hai vị cường giả Đấu sư đỉnh phong, Long Gia chúng ta không biết phải đền như thế nào a....

Lời này nói thật khéo, nhưng Long Phi và Long Ngạo Thiên đưa mắt nhìn nhau, đã hiểu rõ ý trong lời nói của hãn.

Diệp Thanh Mã xảy ra chuyện ở Long Gia, tuy là tai nạn của Long Gia, nhưng chưa chắc không phải là cơ hội? Phải biết rằng, trên thi thể của Cường giả thường có thể tìm thấy rất nhiều bí mật. nếu có thể xử lý tốt

thi thể của hai đấu sư đỉnh phong này, Long Gia nói không chừng lại có thể có được Đấu kỹ hay Công Pháp tốt gì đó!

- Còn nữa! Dung giới của Diệp sư huynh bị người khác lấy đi rồi. Nếu ta nhớ không nhầm, thứ tùy thân mang theo bên người Diệp sư huynh đều vô cùng có giá trị. Người đến có lẽ biết sử dụng. Lúc này, với việc sai thân vệ lục soát khắp thành, chúng ta chỉ bằng phải thêm người đi khắp nơi do thám tin tức ... Gần Vạn Triều Thành này, người và thế lực khác có thể đối phó với Diệp sư huynh, cũng không có mấy người mà thôi... Mà thế lực có khả năng ra tay nhất, cũng tuyệt đối không nhiều...

Long Phi nhần thần khẽ thu lại, sau chốc lát khẽ tiếng nói:

- Vậy thì..... Ngạo Thiên, người đã biết người nào hạ thủ rồi, đúng không?

Long Ngạo Thiên cười khố một tiếng:

- Trong lòng ta tuy đã có vài phần suy đoán, nhưng ... cường giả đấu sư đỉnh phong, đâu có thể dễ đối phó như vậy? cho dù là Phụ thân đại nhân người cũng không thể nào tiêu diệt sạch sẽ gọn gàng hai cường giả đấu sư đỉnh phong như vậy chứ? Huống hồ còn là một chiêu giết địch... Thậm chí ta còn hoài nghi người đến... là một Cường Giả Đấu Vương. Hơn nữa Đấu Vương bình thường, muốn đối phó với hai cường giả Đấu Sư đỉnh phong, e rằng cũng không thể nào làm sạch sẽ dứt khoát như vậy chứ... Vì vậy ta cho rằng không phải là người đó....

- Người đó....

Long Phi thoáng ngậy người:

- Người sẽ không cho rằng, là tên Lý Dật đó chứ?

- Ta vốn dĩ cũng cho rằng là hắn có khả năng nhất...

Long Ngạo Thiên thở dài một tiếng:

- Nhưng mà, hai cường giả Đấu Sư đỉnh phong ấy lẽ nào lại chết trong tay một Đấu Giả? Dù thế nào ta cũng không tin được! cho dù thứ mà Lý Dật tu luyện là Công Pháp cấp cao Thanh Long, nhưng với một Nhất tinh đấu giả mà muốn giết được cường giả đấu sư đỉnh phong, thì sau có thể được? Phụ thân đại nhân đã từng thấy kiến đánh chết voi chưa? Dù gì, đến cấp bậc Đấu sư, sự chênh lệch của một tinh, đã là cực lớn. Bất cứ Công Pháp và Bí Pháp nào, đều tuyệt đối không có cách để bù đắp khuyết điểm này Nhìn từ đây, người đến có lẽ không phải là Lý Dật. Nếu như hẳn thực sự có thực lực này, ta lúc này, cũng sẽ không đứng ở đây rồi.... Vì vậy, trong lòng ta lại có một nghi ngờ khác, hơn nữa tính khả năng còn lớn hơn Lý Dật....

- Người nào?

- Dong Binh Đoàn Huyết Lang... Tên điên xác xược ấy... Cái gả vì muốn mạnh lên mà không từ thủ đoạn ấy ... Âm Thiên Kiệt....

Ba chữ này được nhàn nhạt nói ra từ miệng của Long Ngạo Thiên, cho dù là Long Phi sắc mặt cũng tái xanh lại!

Dong Binh Đoàn Huyết Lang!? Âm Thiên Kiệt!!!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Niềm Vui Của Huyết Lang Trấn

Q.1 - Chương 80: Niềm Vui Của Huyết Lang Trấn

Huyết Lang Trấn cách phía tây Vạn Triều Thành năm mươi dặm, là một trấn nhỏ nằm giữa hai ngọn núi. Vì nguyên nhân này, Huyết Lang Trấn cơ bản chính là đường giao thông quan trọng ở phía tây Đế Quốc Thiên Phong. Bất cứ người nào muốn vào giữa bụng Đế Quốc từ phía tây. Đều bắt buộc phải đi qua trấn này.

Dù gì, trong ngọn núi hoang vu hai bên trấn nhỏ. lúc nào cũng rập rình đầy nguy hiểm. Đừng nói là các chủng tộc kỳ dị và các loại Ma thú đáng

sợ. cho dù là môi trường hiểm ác thiên nhiên, cũng không phải thứ mà bao nhiêu người có thể ứng phó được.

Thế nhưng, sự thực chính là như vậy. Nơi càng nguy hiểm, thì lại càng có nhiều cơ hội.

Ở những nơi thâm sơn trong truyền thuyết đều có các cao thủ cường giả ở lại tu hành. Có một số nơi, bên trong còn cất giấu các loại Công pháp và Đấu kỹ mà các cường giả nuốt hận mà chết để lại.

Trong Huyết Lang Trấn, thỉnh thoảng lại có người có thể tìm được một quyển Công pháp trong một động huyệt nào đó ở thâm sơn. Có được thì bán ở Huyết Lang Trấn, người đó cơ bản cả đời sau cũng không cần khổ nữa.

Nhưng những thứ giống như vậy, thứ càng đắt giá. không phải người nào cũng có tư cách có được. Có một số người có nó trong tay, thứ đổi lại được lại chính là tính mạng của mình mà thôi.

Trong Huyết Lang Trấn, người chiếm cứ địa vị thống trị, dĩ nhiên là Dong binh đoàn Huyết Lang. Ngay cả quan viên được phái đến nơi này của Đế Quốc, cũng có mối giao tình không nhạt với Dong binh đoàn Huyết Lang. Từ đó có thể thấy. Dong binh đoàn Huyết Lang có thể so bì với Tam đại gia tộc lớn trong Vạn Triều Thành, tuyệt đối không phải không có lý do.

Có điều, Âm Thiên Kiệt con người tuy cuồng ngạo, nhưng hẳn lại biết, muốn phát triển thế lực của mình, chỉ dựa vào cường đoạt và cướp bóc thì không được. Ngược lại, hẳn lại thường tạo một sự bảo vệ ở một mức độ thích hợp nhất định với thương đội hay số người khi đi qua tuyến đường Huyết Lang Trấn này. Đương nhiên, sự bảo vệ này là phải xem người giao nộp bao nhiêu phí bảo vệ.

Về phần những người tự giữ thân phận, không giao nộp phí bảo vệ sẽ có kết cục gì, Dong binh đoàn Huyết Lang hoàn toàn không chịu trách nhiệm.

Dưới con đường mang lại lãi kếch sù này, Dong binh đoàn Huyết Lang trở nên vô cùng giàu có. Cũng vì Dong binh đoàn Huyết Lang có mấy phần thế lực, con đường giao thông chủ chốt này được bảo vệ chặt, vì vậy, Huyết Lang Trấn ngoài thiên đường của Dong binh ra, càng là một hố vàng khiến người khác tiêu hồn.

Trong một gian tửu điểm lớn ở Huyết Lang Trấn, một đám Dong binh đang mặc dù loại khôi giáp, bên hông giắt đủ loại vũ khí khuôn mặt đằng đằng sát khí đã lớn tiếng hò hét.

Có người khoe khoang Ma thú mà mình săn được hung dữ như thế nào. Có người lại tâng bốc mình đã cường hiếp nữ tử trên đường như thế nào. Nhiều người khác, lại không ngừng uống cạn hết chén rượu của mình.

Những đồng tiền dùng tính mạng để đổi lấy này, giống như những hạt châu nhỏ lăn vào trong tửu quán.

Dong binh chính là một chức nghiệp như vậy. Không ai biết mình có thể sống đến lúc nào. vì vậy, kịp thời hành lạc mới là quy tắc duy nhất của họ. cũng là nguyên tắc cao nhất của họ.

Lúc này, có một Dong binh vóc người cao lớn đã uống say khướt, đứng lên trên bàn, lớn tiếng khoe khoang, lần này khi hấn vào núi săn Ma thú, gặp được một nữ Dong binh, nữ Dong binh ấy bị sự ‘anh vũ’ của hấn chinh phục, cuối cùng không thể không ‘chiến đấu’ với hấn ở một trận trong hoang dã!

Người Dong binh này nói nước miếng tuôn bay, không biết hưng phấn đến mức nào. Dong binh gần đó bất luận là nam nữ. Đều nghe đây ý vị. Tuy có một số nhú mày, có điều những người này cũng sẽ không đi lo những chuyện không dính dáng đến mình, chỉ lặng lẽ uống rượu mạnh trong chén của mình!

- Hắc! Con quỷ nhỏ ấy chân dài a! Chỉ kẹp nhẹ một cái, lão tử đã giống như lên thiên đường rồi! Khưa! Sướng chết lão tử rồi! Chỉ là con nhỏ đó

không hay làm. lão tử còn chưa sướng xong, ả đã tắt thở rồi. . . Ha ha ha.
..

Tên Dong binh ấy lớn tiếng rống lên, cơ hồ thật sự đang rất sung sướng.

Lúc này mọi người nghe thấy lời này. người nào còn chưa hiểu cái gọi là chinh phục là gì? Thế nhưng, lại không có ai nói ra mà thôi!

Dù sao mọi người đều là kiếm sống trên lưỡi đao, những chuyện nói không hợp với làm còn rất nhiều, hà tất phải sinh chuyện với người khác?

Có điều, tên Dong binh này khoe khoang được một nửa, đang nói đến thân hình của cô gái ấy đẹp thế nào, từ một chiếc bàn phía không xa chợt vang lên tiếng cười khê:

- Chẳng qua chỉ là chơi một nữ nhân mà thôi, có gì đáng khoe khoang! ?

Mọi người trong quán rượu đều ngậy người, ánh mắt nhìn qua đó. Những người có chút kiến thức đã bắt đầu chờ đợi, đêm nay lại bắt đầu có một trận quyết đấu sinh tử.

Ông chủ của quán rượu chỉ chậm rãi thu dọn rượu trên quầy, hiển nhiên là trường hợp này, ông đã nhìn quen rồi!

- Tiểu tử! Người nói gì! ? Lão tử khoe khoang! ? Lão tử thấy bộ dạng của người, không phải vẫn còn chưa phá trình đấy chứ? Ngưỡng mộ đổ kỵ oán hận rồi? Nếu đúng thì nói thẳng, lão tử sẽ không trách người đâu!

Tên Dong binh vẫn đang khoe khoang kia nhảy xuống bàn, bước nhanh đến bên cạnh người vừa nói chuyện, một tay nắm lấy cổ áo của hắn, nhắc hắn dậy.

Lúc này, mọi người mới nhìn rõ, người này chưa đầy hai mươi, Y phục trên người rất luộm thuộm. Rượu trong chén cũng là thứ rượu mạnh rẻ mạt nhất, bên hông giắt một trường đao cũ nát. trên người không có bì giáp nào. Vừa nhìn đã biết đó là một Dong binh không biết kiếm sống.

Có điều, Dong binh trẻ ấy lúc này lại hoàn toàn không bị tên cao to kia dọa sợ, hấn giật tay của tên kia ra, mơ hồ nói:

- Không phải là chơi đàn bà sao? Có cái gì ghê gớm? Thiếu gia. . . Thiếu gia ta ngày mai sẽ gọi một trăm cô đến! Chơi luân phiên! Chơi cho các người xem! Để các người ngưỡng mộ đổ kị cảm tức!

Xung quanh chỉ cười ồ lên một trận, tên cao lớn kia cũng cười ha hả. nói:

- Tiểu tử, ta thấy tiền rượu tối nay của người không thể nào trả được, còn đòi chơi một trăm con đàn bà! ? Người cho rằng người là Đoàn trưởng Dong binh đoàn Huyết Lang sao?

- Ha ha ha. . .

Dong binh trẻ say khướt đứng dậy, chỉ ngón tay giữa, lăm bắm nói:

- Thiếu gia ta. . . Tuy không phải Đoàn trưởng. . . Đoàn trưởng Dong binh đoàn Huyết Lang. . . Nhưng, cũng na ná rồi. . . Lần. . . Lần này Thiếu gia ta phát tài. . . Các người. . . Đám phế vật các người, cứ. . . ngưỡng mộ đổ kị cảm tức suốt đời đi!

Xung quanh khẽ im lặng, ánh mắt nhìn Dong binh trẻ cũng thay đổi. Tiểu tử này. lẽ nào không sợ chết sao?

Ngược lại tên cao lớn kia lại phi nhõ một tiếng, nói:

- Chỉ dựa vào người? Nếu người có bản lĩnh như vậy, cứ nói cho mọi người nghe thử a! Người có gì có thể khiến chúng ta ngưỡng mộ đổ kị cảm tức? Tiểu tử người nếu không nói ra được, lão tử ta sẽ bẻ gãy tay chân của người, rồi vứt ra ngoài trấn cho chó tha!

- Nói! Nói thì nói. . . Ai sợ ai chứ!

Dong binh, trẻ lăm bắm nói.

Sau đó, hắn gắng gượng bò lên chiếc bàn bên cạnh, lão đảo đứng dậy. ánh mắt mờ lung nói:

- Các người. . . Các người nghe kỹ cho ta. . . Thiếu gia ta. . . Thiếu gia ta. . . Hôm nay vốn dĩ đi bắt. . . Bắt một con Dã cầu Thú để bán. . . Bán lấy tiền. . . Nhưng rồi. . . Nhưng rồi Thiếu gia ta gặp may. . . Khi Thiếu gia ta bắt được Dã cầu Thú. đột nhiên. . . Rơi. . . Rơi vào một động huyệt. . . Người. . . Các người đoán là gì! ?

Nói đến đây, Dong binh trẻ ‘oa’ một tiếng, nhưng thần tình lại vô cùng mê say.

Lời này của hắn, khiến mọi người đầu óc còn tỉnh táo trong quán rượu, có mấy phần nín thở. . .

Nhìn bộ dạng của tiểu tử này, lẽ nào. . .

Đã có người cố ý quát nói:

- Có thể là gì? Nhiều nhất bên trong có thi cốt của Ma thú khiến tiểu tử ngươi kiếm lời chứ gì!

Vừa dứt lời, mọi người xung quanh cũng phối hợp cười ha hả.

- Ma thú? Thi cốt?

Dong binh trẻ vẻ mặt đầy khinh bỉ:

- Những thứ đó là gì? Có thể đổi được tiền sao! ? Nói cho các người biết. . . Thiếu gia ta. . . Thứ mà Thiếu gia ta nhìn thấy. . . Là thi thể người. . . ở trên thi thể đó còn có. . . còn có một Quyển trục Công pháp! ! !

Rít!

Trong tửu quán ngay lập tức như hít phải khí lạnh. Trong Huyết Lang Trán này, chuyện tương tự như vậy tuy không nhiều, nhưng tuyệt đối

không ít. Chỉ có điều người có thể có được những thứ này, thường sau khi chuyện đã xong mới nói ra. nhưng gã Dong binh ngu xuẩn này lại. . .

Không biết nhiều người đã ngằm nằm vào vũ khí bên hông mình, cho dù là người đang say, lúc này cũng đã lãnh tỉnh lại. Trong không khí, một trận sát khí tràn ra. thoáng chốc, đã không biết bao nhiêu người sắp động thủ.

Thế nhưng gã Dong binh trẻ trên bàn lại không hề phát giác, dường như còn rất hài lòng với sự sững sốt của mọi người, hắc nắc một tiếng, rồi nói tiếp:

- Những tên không có kiến thức các người. . . Nhất định, nhất định không biết. . . Thiếu gia ta có được. . . có được thứ gì phải không. . . Đó. . . Đó là Công pháp. Công pháp cấp Chu Tước đấy. . . Giá trị liên thành a. . .

Ào

Không biết bao nhiêu người cùng lúc rút ra vũ khí, người nào cũng cảnh giác nhìn người bên cạnh mình. Gặp được một tên ngu ngốc này. cơ hội như vậy, nếu mà không cướp, bản thân còn là Dong binh không! ?

Không cướp được, cùng lắm là chết!

Có đến tay. bản thân từ nay sẽ có thể bước trên con đường cường giả! Cho dù không tu luyện thành công, bán ra. cũng là giá trị liên thành!

Cái tên ngốc vận may tốt nhưng lại ngu xuẩn này a!

Có người cẩn thận vài phần, vội nói:

- Tiểu tử! Người khoác lác gì thế! Nếu có Quyền trục, cứ đưa ra cho chúng ta xem thử nào!

- Đúng vậy! Đúng vậy! Người lấy ra đi!

- Chắc chắc chắc. . . Chắc chắc chắc. . . Một đám không có kiến thức a!

Gã Dong binh trẻ thở dài:

- Các người nhất định cả đời này chưa từng nhìn thấy Quyển trực cấp Chu Tước chứ gì? Nào nào nào. . . Hôm nay Thiếu gia ta đại phát từ bi, sẽ để các người chiêm ngưỡng một chút!

Vừa dứt lời, gã Dong binh trẻ đã rút một Quyển trực quang mang thanh sắc nhàn nhạt ra khỏi túi, giơ cao lên!

- Quả nhiên là Quyển trực!

- Phát tài rồi!

- Giết hắn! Giết hắn!

- Cút ngay! Món đồ này là của lão tử!

Trong chớp mắt, không biết bao nhiêu giọng nói cùng lúc vang lên. Đấu khí trong quán rượu va chạm nhau. Chỉ là trong chớp mắt, đã có nửa số người ngã trong vũng máu, người còn lại giống như phát điên bỏ về phía trước. Khi lao tới, còn tiện tay chém một đao sang người bên cạnh!

- Quyển trực của ta!

Gã Dong binh trẻ kêu thảm một tiếng, cuối cùng đã tỉnh táo lại!

Nhưng tên Dong binh cao lớn trước mặt hắn đã cướp lấy Quyển trực ấy. Sau khi đá văng hắn đi, mới mở Quyển trực ra nhìn, rồi cười ha hả:

- Chu Tước Cao cấp! ? Lại là Chu Tước Cao cấp! ? Ha ha ha. . . Lão tử đã là thiên hạ vô địch rồi!

Phụt—

Chữ cuối cùng vừa dứt, đầu của tên Dong binh cao lớn kia đã bay ra. Quyển trực trong tay hắn bị một Dong binh mặc khôi giáp ngân sắc cướp

vào tay. Tên Dong binh này hiển nhiên còn có chút đầu óc, sau khi cướp đến tay, thân hình hắn đã lao ra ngoài quán rượu.

- Là gã Ngân Nha! Chém chết hắn! Lão tử sớm đã không thuận mắt với hắn rồi!

- Các người có bản lĩnh thì đến đây a! Lão tử. . . Á—

Tay của tên Ngân Nha kia bị người khác chém p hẳng trong không trung, Quyển trục trong tay ngay lập tức bay ra, không biết rơi vào tay người nào.

Thế nhưng cho dù là ai có được Quyển trục này, ngay lập tức đã trở thành mục tiêu của mọi người.

Trong quán rượu hạ đẳng này, người xuất hiện ở đây sẽ là nhân vật ghê gớm nào? Bản lĩnh của mọi người có lẽ là kẻ tám lạng người nửa cân, có người nào có thể chống chọi lại với một đồng người cơ chứ?

Người thông minh một chút, đã bình tĩnh lại trong cơn cuồng loạn. Dĩ nhiên họ biết, với thực lực của bản thân cho dù thế nào cũng không thể nào có được Quyển trục. Cho dù có được, cũng không thể nào giữ nó. Những người này nhanh chóng đi tìm một số thế lực lớn trong Huyết Lang Trấn. Ngay lập tức, tin tức Huyết Lang Trấn xuất hiện Quyển trục Công pháp Chu Tước Cao cấp, không bao lâu sau đã lọt vào tai vô số người. . .

Đêm nay, Huyết Lang Trấn chắc chắn người người sẽ không ngủ.

000

Rất nhiều Dong binh sớm đã chậm rãi rời bước khỏi quán rượu vào các con phố, nhưng lại thu hút càng nhiều Dong binh khác bước vào trong cuộc tranh cướp này, trong mắt mỗi người, chỉ có Quyển trục!

Một hồi lâu sau, trong vũng máu trên đất mới có người chầm chậm bò dậy. Chính là gã Dong binh trẻ đó. lúc này vẻ mặt hắn vô cùng sợ hãi,

nhưng hắn vẫn run rẩy bước tới một góc tối ở quán rượu:

- Tiên. . . Tiên sinh. . . Chuyện người muốn ta làm. ta làm tốt chứ. . .
Chuyện đó. . . Chuyện này. . .

Hắc y nhân trong góc tối cơ hồ khẽ mỉm cười, nói:

- Không tồi, người làm rất tốt, ta rất hài lòng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phong Lâu

Q.1 - Chương 81: Phong Lâu

Dong Binh trẻ ngay lập tức hiện ra một vẻ mặt hy vọng, vội nói:

- Theo ước định của chúng ta. . .

Hắc Y nhân thản nhiên nói:

- Người rất thông minh, không làm ra những chuyện thừa thãi, cũng không bị lòng tham làm mờ lý trí. . . Nếu vừa rồi người có chủ ý mang Quyển trục đi, vậy thì ta bảo đảm kết cục của người sẽ tệ hơn những người kia rất nhiều. . . Vì vậy, cầm lấy đi, đây là thứ người đáng có. Có điều người cũng nên hiểu, là một Dong Binh, có những chuyện có thể nói có những chuyện người phải giả vờ như không biết. Bằng không kết cục của người, cũng không cần ta nói cho người biết chứ?

Dứt lời. Hắc Y nhân quét tay một cái, đã có mấy mươi kim tệ đặt thẳng tắp trên bàn, phát ra ánh vàng lấp lánh.

Gã Dong Binh trẻ tuổi có lẽ cả đời này chưa từng nhìn thấy nhiều tiền như vậy, nhãn thần của hắn dính chặt trên đồng kim tệ, ánh mắt lộ lộ sự phấn khích.

Thế nhưng chần chờ một lát sau, hắn cũng không thò tay lấy số tiền ấy, ngược lại còn lăm lét nhìn Hắc Y nhân, cơ hồ như muốn nói rồi lại thôi.

Hắc Y nhân khẽ cười một tiếng, nhàn nhạt nói:

- Thế nào? Chê ít sao?

- Không phải. . .

Dong Binh trẻ rụt rè nói:

- Chỉ có điều, tiên sinh. . . Tiểu nhân, có câu nói, không biết có nên nói hay không. . .

Hắc Y nhân như cười như không nói:

- Muốn nói thì nói đi, không có cái gì nên hay không nên cả.

Không Biết phải mất đi bao nhiêu sức lực, gã Dong Binh trẻ mới cắn răng nói:

- Tiểu nhân tuy không có nhãn lực gì, nhưng lại vẫn có thể nhìn ra, tiên sinh tất nhiên không phải người tầm thường. Vì vậy, tiểu nhân không cần số tiền này. Chỉ muốn xin tiên sinh cho một cơ hội, để ta đi theo làm tay chân cho ngài!

Hắc Y nhân khẽ cười một tiếng, nói:

- Người cảm thấy điểm nào của ta không giống người bình thường! ?

- Tuy rằng không Biết tiên sinh định làm gì, nhưng có thể tùy ý quăng một quyển Công pháp Chu Tước Cao cấp ra như vậy. Đâu phải người bình thường có thể làm được?

Dong Binh trẻ lí nhí nói:

- Huống hồ, ta có thể nhìn ra tiên sinh có ý đồ gì. Cho dù thế nào. tiểu nhân cũng là Địa Đầu Xà của Huyết Lang Trấn này, nếu có tiểu nhân giúp đỡ, cho dù tiên sinh muốn làm gì, chắc chắn sẽ dễ như trở bàn tay!

- Người đang uy hiếp ta sao?

Hắc Y nhân cơ hồ cười lạnh một tiếng.

Dong Binh trẻ bủn rủn cả người, nhưng vẫn cắn răng nói:

- Ta biết với những người như tiên sinh mà nói, một tên phế vật không có bất cứ ý nghĩa gì. . . Nhưng, ta không chỉ là một con Địa Đầu Xà, ta còn là một ‘Bàn tay vàng’. . . Ta nghĩ, điểm này đối với tiên sinh mà nói, còn có tác dụng chứ? Tiên sinh, xin hãy thu nhận ta đi!

Dứt lời, hắc toát mồ hôi lạnh lấy một Tinh Tạp từ trong tay áo ra, chậm chậm đặt trước mặt Hắc Y nhân.

Hắc Y nhân tựa hồ như thoáng kinh ngạc, nói:

- Người từ lúc nào lấy thứ này ra khỏi túi của ta vậy? Nếu ta đoán không lầm, chính là khi lần đầu tiên gặp mặt. phải không?

- Vâng. . . Đúng vậy. . .

- Có chút thú vị.

Hắc Y nhân gật đầu:

- Người có thể trộm đồ trong tay ta, chứng tỏ công phu này của người quả thực không tệ. Một lúc nào đó, cũng có thể có chỗ dùng. . . Nếu đã như vậy, người hãy đi theo ta đi. . . Có điều, người cần phải biết rõ một điểm, đó chính là nếu đi theo ta, tính mạng của người không được bảo đảm đâu.

Dong Binh trẻ nghiêng răng nói:

- Kiếm giàu sang trong nguy hiểm. Ngay cả lá gan này cũng không có, ta cần gì phải làm một Dong Binh? ở nhà trồng ruộng không phải tốt hơn sao! ?

- Người tên là gì?

- Bỉ Lợi, ta tên Bỉ Lợi.

Dong Binh Bỉ Lợi lộ vẻ vui mừng:

- Nếu tiên sinh đã thu nhận tiểu nhân rồi, sau này cái mạng của ta. chính là của tiên sinh ngài rồi!

- Bỉ Lợi sao? Đó cũng là một cái tên hay.

Hắc Y nhân cười nhạt, sau đó hần từ từ kéo Chiếc mũ chùm đầu của mình xuống, lộ ra một khuôn mặt trẻ:

- Người nhớ kỹ đây, Bỉ Lợi. tên ta là Lý Dật. . . Từ nay, ta chính là chủ nhân của ngươi. Người có thể phản bội ta. nhưng tốt nhất, đừng để ta biết được!

- Lý Lý Lý Lý. . . Lý Dật. . .

Bỉ Lợi chột lập cập líu lười nói.

- Không có nhiều Lý như vậy.

Lý Dật nhàn nhạt nói.

- Chính là Vạn Vạn Vạn Vạn Vạn Vạn. . . Vạn Triều Thành. . . Lý Lý Lý Lý Lý Lý Lý Lý Dật đó sao! ?

- Cũng không có nhiều Vạn như vậy đâu. Nếu người nói là tên Thiếu gia phế vật Lý Dật của Vạn Triều Thành đó. vậy thì chính là ta. Chỉ có điều không có nhiều Lý như vậy mà thôi.

Lý Dật như cười như không nói.

Được Lý Dật thừa nhận, vẻ mặt còn đang kinh ngạc của Bỉ Lợi đã hoàn toàn biến mất. Hai mắt hần sáng trưng, cơ hồ như bốc đến:

- Lý Thiếu gia. à không! Chủ nhân! Chủ nhân ngài là thần tượng của ta a! Bách bộ hoành hành! Một đấu một nghìn! Trời ơi! ông trời ơi!

Bốp!

Lý Dật tiện đà đá một cước, khiến Bì Lợi lăn lộn trên đất. Đường nhiên, hắn đã điều chỉnh lực đạo của mình rất tốt, không làm tên kia bị thương.

Đá xong, Lý Dật mới nhàn nhạt nói:

- Được rồi, ở đâu ra mà nói nhảm nhiều thế. Tối nay ta còn rất nhiều chuyện phải làm, không phải người nói người là Địa Đầu Xà của Huyết Lang Trấn sao? Vậy thì. . . Địa Đầu Xà Bì Lợi. . . Đêm nay người hãy cùng ta làm loạn tung trời cái Huyết Lang Trấn này, thế nào?

Bì Lợi vội bò dậy, hấp tấp nói:

- Chủ nhân cứ việc dặn dò.

Lý Dật tiện tay thu Tinh Tập trên bàn lại, lấy một bộ Hắc Y từ trong Dung giới ném lên bàn, nhàn nhạt nói:

- Thu hết kim tệ lại, người đáng có được nó. Mặc bộ y phục này lên. . . Còn nữa phải nhớ. sau này gọi ta là Thiếu gia. đừng gọi chủ nhân. . . Người đã hiểu chưa. . .

000

Trên con đường tăm tối. lúc này ánh lửa đã sáng trưng, trên mặt đất chất đầy thây xác. máu chảy thành sông, nhưng vẫn có vô số người lục tục chạy tới.

Người của Dong Binh đoàn Huyết Lang đáng ra phải bảo vệ trật tự Huyết Lang Trấn này, lại không biết tại sao không hề để ý đến trận hỗn loạn này, mà lui về một góc tường để lạnh lùng quan sát.

Chốc chốc lại có người bước ra từ trong bóng tối, không biết đã nói gì, rồi nhanh chóng lui xuống. Người đang theo dõi, cơ hồ thờ ơ với trận chém giết kịch liệt này.

Trên một khu lầu phòng cao chót vót, Lý Dật đang ẩn mình trong bóng tối, hẩn nheo mắt nhìn cảnh tượng máu me văng đầy trên con phố. bất giác thở dài, nói:

- Đúng là đám người ngu xuẩn, cho dù các người có cướp được thứ này thì đã sao? Lẽ nào Âm Thiên Kiệt lại sẽ cho các người đem nó ra khỏi sao? Phải biết rằng. . . Đây là Công pháp Chu Tước Cao cấp a. đừng nói là một Dong Binh đoàn Huyết Lang, cho dù là Hoàng thất Đế Quốc cũng muốn có được nó. chắc chắn sẽ không từ thủ đoạn nào!

- Thiếu gia cao kiến, nhưng đám Dong Binh đó đâu có hiểu được những chuyện này? Chúng chỉ biết, chỉ cần cướp được Quyển trục, vậy thì từ nay hẩn sẽ được đổi đời rồi!

Bỉ Lợi ở bên cạnh hiển nhiên không phải lần đầu tiên nhìn thấy cảnh chém giết, thế nhưng cảnh chết chóc điên cuồng trước mắt vẫn khiến mắt hẩn giật liên hồi. Chỉ là trước mặt Lý Dật. hẩn không dám Biểu hiện ra chút sợ hãi nào.

Lý Dật thản nhiên nói:

- Đừng nịnh hót, không có ý nghĩa gì đâu. . . Ta hỏi người, người nhận thấy sau bao lâu nữa trận rối loạn này mới kết thúc?

Bỉ Lợi nhíu mày:

- Nếu là bình thường, người của Dong Binh đoàn Huyết Lang đã đến duy trì trật tự từ lâu. Nhưng đêm nay vẫn chưa có người tới, nếu tiểu nhân đoán không sai, người của Dong Binh đoàn Huyết Lang có lẽ sẽ đợi những người này chết gần hết. Lúc đó mới xuất hiện, một tay khống chế cục diện. . . Còn về đám người này có lẽ đều sẽ bị diệt khẩu, dù gì Công

pháp Chu Tước Cao cấp. đủ để không biết bao nhiêu thế lực phải phát điên lên rồi. Chẳng hạn như Tam đại gia tộc của Vạn Triều Thành. . .

Nói đến đây. Bĩ Lợi nơm nớp nhìn Lý Dật. Loại người như hắn, tin tức là nhanh chóng nhất, dĩ nhiên biết vị Thiếu gia của mình, Thiếu Gia chủ của Vạn Triều Lý Gia những ngày nay đã vẻ vang như thế nào. cũng khí phách như thế nào. Còn cục diện trước mắt cũng là một tay hắn tạo ra, nếu nói hắn để ý đến Công pháp Chu Tước Cao cấp này. . . Cơ hồ có chút không ổn.

Lý Dật như cười như không nhìn hắn, dường như đã nhìn thấu tâm tư của hắn, mới nhàn nhạt nói:

- Người nói không sai, Công pháp Chu Tước Cao cấp này. giống như một miếng thịt tanh máu. Ném vào trong bầy sói. dĩ nhiên sẽ khiến đám sói phải tranh cướp với nhau. . . Và con sói có được nếu không muốn nó rơi vào tay người khác, cách tốt nhất, chính là nuốt chửng nó. Chỉ có điều thứ này quá lớn. nếu không nuốt chửng được, chỉ có một điều sơ sót thì cũng không thể không nôn nhả ra. Vì vậy lúc này Âm Thiên Kiệt có lẽ đang suy nghĩ. . . Có điều ta nghĩ hắn cũng suy nghĩ không lâu nữa đâu. Dù gì đồ vật này. còn lợi hại hơn Huyết Lang Quyết mà hắn tu luyện không biết bao nhiêu lần. Âm Thiên Kiệt đã ở cấp Đấu Sư đỉnh phong nhiều năm nay, nhưng mãi vẫn dậm chân tại chỗ. Nếu hắn có được quyền Công pháp này, lại có cơ hội đột phá lên cấp Đấu Vương thậm chí là Đấu Hoàng. . . Bĩ Lợi. nếu đổi lại là ngươi, ngươi sẽ từ bỏ cơ hội trước mặt chứ?

- Chắc chắn là không.

Bĩ Lợi nghiêng răng nói:

- Thiếu gia! Nói thực lòng! Cho dù là hiện tại, ta cũng chỉ hận rằng không thể cướp quyền Công pháp ấy đến tay!

Lý Dật khẽ ‘ồ’ một tiếng, khóe miệng hiện ra một nụ cười khó hiểu:

- Nếu người có hứng thú. cũng chưa chắc không có cơ hội. . . Vở kịch lớn đêm nay, không kết thúc nhanh như vậy đâu! Chúng ta cứ đợi Âm Thiên Kiệt có được món đồ này vào tay đã!

Bỉ Lợi do dự chốc lát. rồi thấp giọng nói:

- Thiếu gia, ta nghĩ, Dong Binh đoàn Huyết Lang nếu muốn có được món đồ này. e rằng cũng không thuận lợi như vậy chứ!

Lý Dật nhú mày, nói:

- Nghĩa là thế nào? Không phải Dong Binh đoàn Huyết Lang độc đại trong Huyết Lang Trấn sao?

Bỉ Lợi lặng lẽ cười, nói:

- Thiếu gia, vậy thì ngài không biết rồi. Ngài không phải là người của Dong Binh đoàn Huyết Lang, dĩ nhiên không biết tổ tông. Cứ nói lúc bình thường. Dong Binh đoàn Huyết Lang dĩ nhiên là độc đại một nhà. . . Nhưng cũng chỉ là tình hình bình thường mà thôi. Chỉ là ta đã sống trong Huyết Lang Trấn nhiều năm, lại Biết được trong Huyết Lang Trấn, ngoài Dong Binh đoàn Huyết Lang ra. còn tiềm ẩn một thế lực lớn khác a!

Lý Dật gật đầu. nói:

- Thì ra là vậy. Nhưng với con người của Âm Thiên Kiệt, tại sao còn để người khác Chiếm địa bàn của hắn?

Bỉ Lợi vội giải thích:

- Chuyện này không thể trách hắn. Thế lực lớn đó, cơ hồ có quan hệ với một thế lực lớn nào đó ở Đế Đô, Âm Thiên Kiệt biết mình không thể đắc tội. dĩ nhiên sẽ không dính vào đối phương. Huống hồ thế lực này trước giờ đều không hay lo chuyện khác, không có xung đột lợi ích nào quá lớn với Dong Binh đoàn Huyết Lang. Vì vậy đối với sự xuất hiện của nó. Âm Thiên Kiệt trước nay cũng là khịt mũi thừa nhận. Chỉ có điều. . . Món đồ đêm nay dù gì cũng có giá trị liên thành, ta không tin thế lực đó

không có hứng thú. . . Thiếu gia. ta nghĩ Âm Thiên Kiệt lúc này vẫn chưa động thủ. ngoài việc sợ tiết lộ tin tức ra, cũng là do phải phòng bị thế lực đó!

- Là như vậy sao?

Lý Dật cười nhàn nhạt:

- Ta đúng là không biết, thì là Huyết Lang Trấn còn có thế lực như vậy. Thế lực này tên là gì? Bên trong có những nhân vật thế nào?

Bỉ Lợi nghĩ một lát, rồi nói:

- Thế lực này rốt cuộc tên là gì, tiểu nhân quả thực không biết. . . Có điều thỉnh thoảng ta nghe người của Dong Binh đoàn Huyết Lang nói qua. cơ hồ họ đều gọi cái thế lực đó tên là Phong Lô gì đó. . . Mà cơ hồ chủ nhân của các nàng ấy, còn là một tuyệt đại giai nhân nữa.

- Phong Lô? Các nàng ấy? Tuyệt đại giai nhân? Chủ nhân của thế lực này là nữ nhân sao?

Lý Dật ngạc nhiên hỏi.

- Đúng vậy.

Bỉ Lợi vẽ mặt quỷ dị:

- Thế lực này tuy không phải toàn bộ là nữ nhân, nhưng người quản việc của nó là một nữ nhân, hơn nữa vô cùng xinh đẹp. Nghe nói, lúc trước tên tử quỷ Âm Húc chính là kẻ theo đuổi nàng ta điên cuồng. Chỉ có điều, bối cảnh của nữ nhân này quá ghê gớm, với tính ương ngạnh của Âm Húc mà cũng không dám làm bừa. . .

- Xem ra người rất có hứng thú với nàng ta nhỉ?

Lý Dật như cười như không nhìn Bỉ Lợi:

- Phong Lô đó bình thường hay làm gì?

- Họ cái gì cũng làm, thu thập các thứ kỳ dị. cũng bán các loại tạp vật. . .
Thế nhưng bình thường lại gây cho người khác cái cảm giác, bọn họ không có hứng thú với chuyện làm ăn, mà là cái khác. . . Còn về họ muốn họ muốn làm gì thì tiểu nhân không biết được.

- Phong Lâu sao?

Lý Dật gật đầu:

- Được rồi. . . Vậy thì người quản việc của họ tên là gì?

- Hình như tên là. . . Ngô Hình Dư. . .

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Yêu Tinh Ngô Hình Dư

Q.1 - Chương 82: Yêu Tinh Ngô Hình Dư

- Ngô Hình Dư sao? Đúng là một cái tên hay a. . .

Lý Dật đưa tay sờ mũi:

- Xem ra đêm nay sẽ không được bình lặng, cơ hồ lại còn thú vị hơn rồi!

- Thiếu gia anh minh!

Bỉ Lợi vội khom người đáp lời. sắc diện không dám lộ ra chút dị thường nào.

Lý Dật khẽ mỉm cười, đột nhiên hắt nheo mắt lại, đưa mắt nhìn về phía cuối con đường:

- Màn mở đầu đã kết thúc rồi, nhân vật chính, cũng sắp ra diễn rồi đây. . .

Vừa dứt lời. đã nghe thấy tiếng vó ngựa như sấm rền từ xa vọng tới. Nhìn xa xa, một luồng không khí sắc mùi sát khí ào đến.

Đám Dong Binh còn đang chém giết lẫn nhau nghe thấy âm thanh này thoáng ngậy người ra. người nào cũng bất giác thả tay xuống, thậm chí có người còn lộ ra vẻ sợ hãi.

Bỉ Lợi đứng bên cạnh Lý Dật đột nhiên rùng mình, nói:

- Thiếu gia, là Âm Thiên Kiệt dẫn theo Tứ Đại Sát Thần đến!

- Tứ Đại Sát Thần?

Lý Dật lăm bằm một câu, ánh mắt trở nên lãnh đạm vô cùng.

Cuối cùng cũng đã nhìn rõ mặt đội kỵ Binh đang đến. Chỉ thấy có khoảng hai trăm kỵ sĩ đang lao đến từ phía cuối con đường. Những kỵ sĩ này người đều mặc khôi giáp, sau lưng khoác áo choàng huyết sắc, trong tay cầm trường thương lóe ra tia hàn mang.

Trên áo choàng của họ có in một đầu sói hắc sắc trông rất nổi bật. Chắc rằng đây là lực lượng trung kiên của Dong Binh đoàn Huyết Lang.

Lý Dật lờ mờ cảm giác được đấu khí trên người những kỵ Binh này. có lẽ họ đều là cấp Đấu Giả. Những người có cấp bậc này khi tụ lại với nhau, hình thành một trận thế giống như trong quân đội, e rằng cho dù là một cường giả Đấu Sư cũng phải nhường ba phần.

Người đi đầu trong đám kỵ Binh chính là Âm Thiên Kiệt, sắc mặt hắc đang đầy vẻ lo lắng, hắc lúc này so với bộ dạng lúc trước ở Thiên Hương Lâu trông đã kém hơn rất nhiều. Trên người hắn chỉ mặc một trường bào huyết sắc, nhưng sát khí toát ra từ người hắn lại mạnh hơn vài phần so với khí thế mà mấy trăm Đấu Giả sau lưng hắn tạo ra.

Âm Thiên Kiệt này, quả nhiên không hổ là cường giả Đấu Sư Đinh phong, thậm chí so với hai người đã chết trong tay của Lý Dật còn lợi hại hơn vài phần.

Sau lưng Âm Thiên Kiệt, còn có mấy gã hộ vệ, chắc rằng đây chính là Tứ Đại Sát Thần gì đó.

Bỉ Lợi đôi mắt rất sắc bén, cảnh tượng này khiến hắc khê ‘ý’ lên một tiếng, nói:

- Sao Tứ Đại Sát Thần chỉ có hai người đến? Lẽ nào Âm Thiên Kiệt còn có hậu chước hay sao?

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Tứ Đại Sát Thần gì chứ?

Bỉ Lợi thấp giọng nói:

- Cái gọi là Tứ Đại Sát Thần trong Dong Binh đoàn Huyết Lang, thực ra chính là bốn Phó Đoàn trưởng của họ. Nếu Dong Binh đoàn Huyết Lang thế lực lớn mà có xung đột gì với các thế lực nhỏ xung quanh, thường đều là bốn Phó Đoàn trưởng này ra tay. Bốn người này tay nhuộm máu vô số, lâu dần rồi, bị người gọi là Tứ Đại Sát Thần!

- Còn có cách gọi này sao? Bốn người nào?

Nhìn vẻ mặt như cười như không của Lý Dật, Bỉ Lợi nuốt nước bọt, rồi nói tiếp:

- Bốn người đó chính là Phương Phong, Ma Phàm, Bạch Tú Thiên và Đan Nhi Nhĩ.

- Thì ra là vậy sao? Vậy thì ta Biết rồi. . . Phương Phong đã chết từ rất lâu rồi. Ma Phàm cũng đã bị tàn phế. Chỉ là không Biết Bạch Tú Thiên và Đan Nhi Nhĩ này đêm nay còn có thể sống sót trở về không. Nếu không thể, Âm Thiên Kiệt sắp biến thành kẻ chỉ huy đơn độc rồi!

Nói rồi, Lý Dật lại khẽ cười.

Bỉ Lợi bị tiếng cười của Lý Dật làm cho gai người. Hắc không dám nói nhiều thêm điều gì, Chỉ chăm chăm nhìn về phía con đường.

Trên con đường ấy, sự xuất hiện của Dong Binh đoàn Huyết Lang khiến bầu không khí trở nên vô cùng lạnh buốt. Âm Thiên Kiệt đi đầu trong đội kỵ Binh khê vung roi, đến khi toàn bộ ánh mắt đều hướng về hắn, hắn mới nhàn nhạt nói:

- Ta nghĩ, quy củ của Huyết Lang Trấn này, chư vị còn hiểu rõ hơn ta! Lúc đầu khi các người muốn vào Huyết Lang Trấn, thì phải hiểu rõ, trong Huyết Lang Trấn, cho dù là chuyện gì, cũng đều không thể động thủ. Nếu đã thấy máu rồi, hai bên không cần biết ai đúng ai sai, đều giết không bàn! Còn về việc các người có đánh nhau sống chết ở bên ngoài Huyết Lang Trấn này thì ta không cần lo. . . Hôm nay, các người coi quy củ của Âm Thiên Kiệt ta không ra gì, có phải nên có lời giải thích gì không. . .

Đám Dong Binh lúc này cũng đã bình tĩnh lại. Quy củ của Huyết Lang Trấn dĩ nhiên họ biết, nhưng thứ quy củ này, trước mặt một lợi ích quá lớn, thường chỉ là cắt chó.

Trong chốc lát, trong đám người đã bình tĩnh lại vì sự xuất hiện của Dong Binh đoàn Huyết Lang, đột nhiên có người rống lên một tiếng:

- Âm Thiên Kiệt! Người nói thật là hay! Bản thân người không phải cũng có ý đồ với quyển Công pháp này sao! Người đợi đến lúc này mới xuất hiện, nhất định là muốn tọa sơn xem hổ đấu mà thôi!

- Tọa sơn xem hổ đấu?

Âm Thiên Kiệt nhàn nhạt cười:

- Các người xứng không? Trong mắt Âm mỗ, đám hèn các người chẳng qua chỉ là lũ kiến hôi mà thôi. . . Nếu ta muốn gì, lẽ nào lại cướp trong tay các người? Chắc rằng rất nhiều người biết rằng, lúc trước Dong Binh đoàn Huyết Lang ta cũng đã mua Công pháp Đấu kỹ mấy lần, lần nào không phải đổ máu? Người nào bán Công pháp Đấu kỹ cho chúng ta, không phải chất đầy đi về? Các người nói không sai, Quyển trục này Dong Binh đoàn Huyết Lang chúng ta muốn có, nhưng chúng ta sớm đã

đặt mua từ tiểu huynh đệ kia rồi, cũng đã bàn xong giá tiền với hắn. Nhưng các người lại giết người cướp đồ trước mặt ta, bản tọa nếu không báo thù cho vị tiểu huynh đệ kia chính là có lỗi với hắn rồi. . . Hiện giờ bản tọa cho các người một cơ hội. đưa hung thủ giết tiểu huynh đệ đó và cả Quyển trục Công pháp kia giao ra đây. chuyện hôm nay sẽ coi như chấm dứt. . . Bằng không. . . Tư cách của bản tọa, mọi người cùng hiểu được phần nào rồi. Có phải đã lâu rồi ta không ra tay, nhiều người lại quên, chủ nhân của Huyết Lang Trấn này là ai rồi sao?

Đám Dong Binh như hít phải khí lạnh. Họ đều biết rõ, tuy rằng trong đám người này còn có mấy Đấu Sư, nhưng so với Âm Thiên Kiệt, người nào cũng chỉ là phế vật mà thôi, sao có thể dám phản kháng hắn! ?

Người người nhìn nhau, không Biết ai đột nhiên quát lớn một tiếng:

- Mọi người đừng mắc bẫy của hắn! Nếu hôm nay ngoan ngoãn đưa Quyển trục ra, chúng ta cũng sẽ không có kết cục tốt đẹp gì đâu! Chỉ cần xông lên giết ra ngoài, bên ngoài còn là đất rộng trời cao! Đến lúc đó, Dong Binh đoàn Huyết Lang có là gì chứ!

Tiếng nói vừa dứt. bên đó có người phi nhõ. nói:

- Hồn đản! Quyển trục nằm trong tay ngươi, ngươi lại nói không sợ thất lưỡng! Ngươi đưa Quyển trục cho lão tử, lão tử sẽ xông ra ngoài ngay!

Vừa dứt lời, Dong Binh vốn còn đang tỉnh táo thiếu chút nữa lại rút đao đâm vào nhau.

May mà Dong Binh đoàn Huyết Lang có mấy người đang hằm hè nhìn, những người này cũng hiểu, nếu còn nội đấu, chắc chắn Chỉ có kết cục tử vong.

Âm Thiên Kiệt khẽ day day mi tâm, ánh mắt nhàn nhạt quét qua đám người.

Hắn rất hiểu tính cách của những Dong Binh này. nếu có lợi ích thập toàn, họ có thể vứt tính mạng ở đây. Nhưng nếu có mười phần nguy hiểm, họ lại sẽ đều co chân lại.

Đám ô hợp này không khó đối phó, nếu là tình hình bình thường, bản thân có cả trăm cách để đám người này ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ. . Chỉ là hôm nay, lại không thể như vậy, vì kế hoạch hôm nay. Chỉ có cách tốc Chiến tốc thắng mà thôi!

Nghĩ rồi, hắn thở dài, thấp giọng nói:

- Có đường sống lại không đi. các người đừng nói Âm Thiên Kiệt ta ra tay độc ác! Là các người phá đi quy củ của ta. đừng bao giờ trách ta!

- Lên đi!

Hắn nhẹ nhàng vung tay, mấy trăm kỵ Binh sau lưng đã cùng giờ cao trường thương trong tay. đấu khí trên trường thương trào ra, hình thành một cơn lũ đấu khí vô cùng dữ dội.

Bỉ Lợi nhìn thấy cảnh này, khẽ kinh ngạc nói:

- Đây là bản lĩnh giữ nhà của Dong Binh đoàn Huyết Lang, Chiến trận Thủy triều. Không ngờ họ lại dùng trong trường hợp này? Xem ra Âm Thiên Kiệt thật sự muốn đuổi cùng giết tận rồi!

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Đuổi cùng giết tận hay lắm, nếu hắn không đuổi cùng giết tận, ta còn phải giúp hắn nữa kìa!

Bỉ Lợi nghe LÝ Dật nói mà đại người, càng không dám mở miệng ăn nói hồ đồ. Vị chủ nhân này của mình cơ hồ đều nhìn mọi chuyện một cách hết sức bình đạm a!

Đây. . . Đây mới là phong cách của nhân vật lớn!

Bỉ Lợi thầm ca tụng trong lòng, ánh mắt nhìn Lý Dật càng thêm cung kính xen lẫn sự sùng bái.

Lý Dật lúc này không hơi đâu để ý đến suy nghĩ của một nhân vật nhỏ bé. Ánh mắt hần nhàn nhật nhìn Âm Thiên Kiệt, trong lòng phập phồng không yên.

Với trận thế mà Dong Binh đoàn Huyết Lang bày ra lúc này. tuy không thể sánh bằng Tam đại gia tộc của Vạn Triều Thành, nhưng lại không kém hơn bao nhiêu. Hơn nữa, với hạng người như Âm Thiên Kiệt, chắc chắn sẽ còn giữ lại chuẩn bị đằng sau gì đó. vì vậy thực lực trên thực tế của Dong Binh đoàn Huyết Lang, có lẽ cũng vô cùng khủng khiếp.

Thế lực như vậy, trong Huyết Lang Trấn vẫn có người có thể đối kháng trực diện với nó?

Điều này. . . Có chút không thể tưởng tượng nổi a!

Nhãn quang của Lý Dật dĩ nhiên khác với Bỉ Lợi, hẳn có thể nhìn ra, nếu giết đám Dong Binh phế vật kia. Đâu cần phiền phức như vậy? Âm Thiên Kiệt bày ra trận thế này, ngược lại rõ ràng là đang phòng bị người nào đó mà thôi!

Người hẳn phòng bị. chính là Phong Lôu đó sau?

Đúng lúc này, một tiếng cười trong trẻo thánh thót xa xa truyền tới, sự mỉa ý trong âm thanh ấy khiến xương cốt người khác thiếu chút nữa mềm xuống

- Ai da, Âm Đại Đoàn trưởng quả nhiên là sát khí thật lớn! Uy phong quá a! Chắc chắc. . . Âm Đoàn trưởng, người hẳn tâm như vậy, có phải ngay cả tiểu nữ tử ta, cũng sẽ bị người tiện tay diệt nốt không? Ai da, nếu như vậy, trước khi giết ta, có thể để người ta để lại mấy lời di ngôn không! ?

Theo tiếng nói đầy ý châm chọc vang lên, một nữ nhân mặc hồng bào chậm rãi từ phía bên con đường đi tới.

Thân hình này mang một dáng vẻ thành thực gợi cảm, eo thắt đáy lưng ong, khuôn mặt kiều diễm vô cùng thanh tú, kết hợp với thân hình bốc lửa kia, tạo ra một sức hút kỳ lạ hết sức lôi cuốn.

Nàng chưa đến hai mươi tuổi, nhưng vẻ phong tình ủy mị đầy thành thực toát ra trên người nàng, khiến một bộ vị nào đó trên cơ thể người đó cứng lên. Thân hình lả lơi của nàng giống như rặng liễu khẽ khàng đưa đẩy. Điều thu hút nhất chính là bộ ngực đầy đặn của nàng, có sức dụ dỗ người khác đến cùng cực. . .

Nàng vừa thoáng xuất hiện, không biết bao nhiêu nam nhân phải nuốt nước bọt. ngay cả trong ánh mắt của Âm Thiên Kiệt, cũng có một sự ái mộ lờ mờ lóe lên. Đương nhiên, đối với người như hắn, dĩ nhiên sẽ không vì tình yêu gì đó. thứ hắn đang nghĩ có lẽ lại là làm sao để trêu ghẹo người nữ nhân đồng nhan cự nữ này.

Nữ nhân này vừa bước ra. bên cạnh nàng đã có mấy mươi hộ vệ ẩn mình trong bóng tối chậm bước theo nàng. Tuy Chỉ là mấy mươi người, nhưng khí thế của những người này cơ hồ đã có thể đối kháng với người của Dong Binh đoàn Huyết Lang rồi.

Về phần đám Dong Binh kẹt ở giữa, lúc này cơ hồ đã bị hai bên nhất tề bao vây.

Âm Thiên Kiệt Biến sắc vài lần. có điều cơ hồ hắn sớm đã liệu đến đối phương sẽ xuất hiện, ngay lập tức hắn ngửa mặt cười ha hả. lớn tiếng nói:

- Ngô tiểu thư, nàng không ở Phong Lâu hưởng phúc. Chạy ra phố làm gì? Nàng xem thi thể khắp nơi. sao lại để một tuyệt đại giai nhân như Ngô tiểu thư đến đây được? Mong Ngô tiểu thư hãy mau về đi. . . chuyện trên phố này, dĩ nhiên ta có thể xử lý thỏa đáng.

Nữ nhân vừa xuất hiện, quả nhiên Chính là Ngô Hình Dư.

Nàng khẽ cười một tiếng, ánh mắt nhàn nhạt liếc nhìn về con đường, cuối cùng nhìn về một chỗ. Nàng khẽ thở dài, nói:

- Âm Đại Đoàn trưởng! Hôm nay chúng ta không cần phải nói những lời sáo rỗng như vậy! Ta nói rõ luôn, nếu là những thứ khác, nhường cho Âm Đại Đoàn trưởng thì đã sao? Dù gì mấy năm nay, hai nhà chúng ta đã hợp tác nhiều lần rồi! Thế nhưng. . . Món đồ hôm nay dù gì cũng là Công pháp cấp Chu Tước a! Nói thực lòng, ngay cả ta cũng phải động tâm. . . Âm Đại Đoàn trưởng nếu nhường món đồ này cho tiểu nữ tử. . . Tiểu nữ tử sẽ dùng thứ quý giá nhất trên người báo đáp Đại Đoàn trưởng. . . Thế nào. . .

Hơi thở quyền rũ ấy ập đến. cho dù là Âm Thiên Kiệt cũng không khỏi tâm thần điên đảo.

Lý Dật từ trên cao nhìn thấy cảnh này, cũng không nhịn được cười khố, trong lòng mắng một tiếng: Ngô Hình Dư này, quả nhiên là yêu tinh!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mắc Câu

Q.1 - Chương 83: Mắc Câu

- Thứ quý giá nhất trên người nàng. . .

Ánh mắt thâm ô của Âm Thiên Kiệt thoáng lướt qua bầu ngực đầy đà của Ngô Hình Dư, ánh mắt thoáng hiện nét thâm dục. Hiển nhiên, điều kiện của Ngô Hình Dư đã khiến hãn phải miên man suy nghĩ. Hãn khẽ liếm môi. khóe miệng hiện ra một nụ cười khó hiểu:

- Ngô tiểu thư, thứ quý giá nhất trên người nàng, dĩ nhiên lúc nào ta cũng muốn. . . Chỉ có điều, muốn ta vì nó mà vứt bỏ Công pháp Chu Tước Cao cấp. người cũng quá xem thường ta thì phải?

Ngô Hình Dư khẽ thở dài, nhẹ giọng nói:

- Tiểu nữ tử vốn dĩ cho rằng Âm Đại Đoàn trưởng cũng là một người tao nhã. không ngờ cũng không Biết phong tình như vậy. . . Nói như vậy, chuyện hôm nay. Chỉ có hạ thấp tay mới có hồi kết?

Âm Thiên Kiệt cười lạnh một tiếng, cũng không phí thêm lời. Chuyện đã rõ ràng đến bước này, lời nói nào cũng không còn ý nghĩa. Muốn có được lợi ích thập toàn, dĩ nhiên Chỉ có thể dựa vào thủ đoạn của mình.

- Cũng được.

Ngô Hình Dư khẽ cười:

- Vậy thi tiểu nữ tử cũng không khách khí nữa!

Đầu ngón chân khẽ điểm, nhẹ nhàng lắc eo trong không trung, thân hình của Ngô Hình Dư đã vụt lao đến Âm Thiên Kiệt như thiểm điện. Cùng lúc đó tay phải nàng giơ lên. trong ống tay áo bắn ra một Chiếc roi giống như con độc xà quấn lấy Âm Thiên Kiệt.

Cảm nhận được kinh phong vận hành bên trong của Ngô Hình Dư, với thực lực của Âm Thiên Kiệt có thể cảm giác ra, người nữ nhân trước mặt này, chí ít cũng là cấp Đấu Sư. Cho dù còn thấp hơn bản thân mấy tinh, nhưng e rằng cũng rất khó đối phó.

Âm Thiên Kiệt khẽ lách người sang bên, rồi lui về sau nửa bước, người hẩn tránh khỏi đòn tấn công thăm dò của Ngô Hình Dư. Cùng lúc đó đôi chân hẩn khẽ vận, cả người giống như một con quay, xoay theo một quỹ đạo quỹ dị trong không trung. Đấu khí trên người trào ra, theo tiếng vỗ của hẩn, một quyền đã đánh vào hậu tâm của Ngô Hình Dư.

Đòn tấn công từ phía sau này khiến Ngô Hình Dư thoáng rùng mình. Nàng lách người sang bên, cổ tay khẽ rung lên, Chiếc roi giống như con độc xà đã nhanh chóng đập vút về sau!

Ấm~~

Chiếc roi và thủ chương chạm vào nhau, đấu khí bốc lên một trận, cơ thể hai người thoáng sượt qua nhau. Ngoài việc thay đổi vị trí đôi bên ra, cơ bản không khác gì so với lúc chưa động thủ.

- Âm Đại Đoàn trưởng quá nhiên rất lợi hại!

Ngô Hình Dư hé miệng khẽ cười một tiếng, nét phong tình trong khoảnh khắc ấy thật mê lòng người.

Thế nhưng còn chưa đợi Âm Thiên Kiệt đáp lời, nàng đã búng người tới, trường tiên trong tay đã đứng thẳng lên. Đấu khí hỏa hồng sắc trên trường tiên không ngừng sôi sục, hình thành một dòng hỏa lưu bổ vào đầu Âm Thiên Kiệt.

- Con đàn bà chết tiệt này!

Âm Thiên Kiệt trong lòng giận dữ chửi thề một tiếng. Hắn đã bị thất thần bởi nụ cười yêu kiều của Ngô Hình Dư lúc vừa rồi, không ngờ đối phương lại không khách khí như vậy.

Khí kình cường hãn trên đỉnh đầu tuy rằng ghê người, nhưng không đến mức khiến Âm Thiên Kiệt phải phát hoảng. Chỉ thấy hắn tiện tay vỗ một cái, trong tay đã có thêm một thanh đại đao. đại đao vung thẳng lên phía đỉnh đầu.

Keng—

Trường tiên và đại đao va chạm vào nhau, phát ra một âm thanh thanh trong. Trong không khí lóe ra một chuỗi tia lửa, khiến mắt người khác giàn giụa không ngừng.

Hai người vừa chạm đã tách ra. Nhìn từ bên ngoài, cơ hồ ai cũng không hề bị tổn hại, nhưng trên thực tế, lòng bàn tay của Ngô Hình Dư lại tê rần. Hiển nhiên đòn vừa rồi, ít nhiều nàng cũng phải chịu chút thiệt thòi.

Ở nơi cao, Lý Dật nhìn thấy hai người quyết đấu vô cùng đặc sắc, chợt khẽ lắc đầu, nói:

- Thật phiền phức. . . Hai người này xem ra không có ý định đánh lớn, nếu cứ tiếp tục thế này, ta không có nhiều thời gian ở đây mà theo dõi. vốn dĩ ta đã không muốn lộ diện, có điều tình hình này, cơ hồ ta không lộ diện một chút, chuyện sẽ không thể nào thuận lợi được a.

Bỉ Lợi ở bên cạnh nói:

- Thiếu gia, có chuyện gì để ta đi làm được rồi. còn về ngài thì. . .

- Bị mấy cường giả Đấu Sư truy bắt, người có lòng tin sẽ chạy thoát không?

Lý Dật nhàn nhạt nói.

- Chuyện này. . . Chuyện này. . .

Đừng chuyện này chuyện kia nữa. . .

Lý Dật như cười như không nhìn Bỉ Lợi:

- Nếu như người đã muốn theo ta vậy thì ta sẽ để người đi làm thêm một chuyện nữa vậy. . . Lát nữa đi, người nghĩ cách phát tán tin tức. Cứ nói Âm Thiên Kiệt không biết từ đâu kiếm được một quyển Công pháp Chu Tước Cao cấp, Vạn Mộc Quyết. Vì cái này, hãn cơ hồ còn bị thương không nhẹ. . . Người nhớ kỹ tin tức này, cần một chút ‘vô tình’ lọt vào tai người của Vạn Triều Long Gia. . . Người có hiếu ý của ta không?

Sắc mặt Bỉ Lợi thay đổi liên hồi. ít nhiều gì hãn cũng có chút thông minh, đã nhìn ra mục tiêu của LÝ Dật đêm nay. có lẽ không chỉ là một Dong Binh đoàn Huyết Lang mà thôi, thậm chí ngay cả Long Gia của Vạn Triều Thành cũng nằm trong kế hoạch của hãn. Tuy không biết kế hoạch cụ thể của hãn rốt cuộc là gì. nhưng Bỉ Lợi không nhận được phải nuốt nước bọt. Dĩ nhiên hãn biết rõ cái gì nên hỏi. cái gì không nên hỏi,

Chỉ là trong ánh mắt khó dò của Lý Dật hăn cũng không nhìn ra được cái gì, nên đành gượng gật đầu.

Lý Dật khẽ cười một tiếng, sau đó Chỉ khẽ vung tay về phía hăn, một đạo đấu khí đã chụp lên người hăn, thân hình hăn như huyền ảnh lao xuống dưới, khí thể kinh người từ từ phát ra từ trên người hăn.

Crắc~~

Thân hình của Lý Dật khẽ khàng đáp xuống giữa Âm Thiên Kiệt và Ngô Hình Dư. Hăn mặc hắc bào che phủ cả người mình, thêm vào khí tức nhàn nhạt trên người, khiến người khác càng cảm thấy quý dị.

Sự xuất hiện của Lý Dật, khiến Âm Thiên Kiệt và Ngô Hình Dư đều khẽ khựng người lại. Đôi bên đưa mắt nhìn nhau, rồi đều lui về sau nửa bước.

Thế lực hai bên này kỳ thực đều hiểu rõ, cho dù muốn cướp thứ gì đó, cũng không cần phải cật lực xuất thủ. Những chuyện sau khi quyết đấu rồi để người khác có lợi. họ cũng sẽ không bao giờ làm.

- Các hạ là ai? Muốn nhúng tay vào chuyện của Dong Binh đoàn Huyết Lang chúng ta sao?

Liếc nhìn Lý Dật vài lần, Âm Thiên Kiệt lộ ra vẻ nghi hoặc. Với nhãn lực của hăn, lúc này lại không thể nhìn ra thực lực cao thấp của hắc y nhân trước mặt mình.

Lý Dật nhàn nhạt cười, cổ hạ giọng mình thấp xuống rồi chậm rãi nói:

- Ai muốn nhúng tay vào chuyện của các người. . . Đưa món đồ ra đây. các người có thể tiếp tục đánh!

- Món đồ gì?

Âm Thiên Kiệt khẽ nheo mắt lại.

- Đây không phải phí lời sao?

Giọng nói của Lý Dật cơ hồ có chút châm chọc:

- Dĩ nhiên chính là quyền Công pháp Chu Tước Cao cấp rồi. Ngoan ngoan giao nó ra Đây. Bản tôn sẽ tha cho các người một con đường sống!

- Người nói cái gì!

Sắc mặt của Âm Thiên Kiệt khẽ nâng lên, trong lòng không biết đang có cảm giác gì.

Vốn cho rằng chỉ cần giải quyết được Phong Lâu kia thì tất cả đều dễ nói, nhưng không ngờ lúc này lại chạy ra một hắc y nhân không Biết thực lực thế nào. Âm Thiên Kiệt dĩ nhiên không cho rằng, đối phương là kẻ không biết tốt xấu. Khi hai thế lực lớn đang xung đột với nhau, còn xuất hiện một người thần bí dám nghênh ngang đến cướp đồ như vậy, nguyên nhân duy nhất e rằng chính là hắn có một thực lực tuyệt đối. có thể tiêu diệt được người của hai bên mình.

Suy nghĩ này khiến Âm Thiên Kiệt trong lòng u ám, hắn bắt đầu có chút thấp thỏm không yên lòng.

- Vị các hạ này. Lễ nào người còn chưa xem xong thế trận đã chạy ra đây sao?

Ngô Hình Dư phía đối diện khẽ cười một tiếng, ánh mắt mỉa mai quét qua Lý Dật chứa đầy vẻ mê hoặc.

Thế nhưng Lý Dật lại cười hăng hắc âm thầm một tiếng:

- Tiểu nha đầu. người hãy tiết kiệm sức lực đi, công phu quyền rũ của người nếu có tác dụng với Bản tôn, Bản tôn lẽ nào lại chạy đến để mất mặt sao? Có điều nhìn bộ dạng của các người, cơ hồ thứ đó còn chưa đến tay phải không? Cũng tốt! Cũng đỡ tiết kiệm chút công sức cho Bản tôn. . . Xem ra thứ đó ở. . .

Nói rồi. Ánh mắt của Lý Dật nhàn nhạt nhìn về đám Dong Binh sớm đã lui về một bên. Đột nhiên mắt hắn sáng lên, thân hình như quỷ mị bổ vào đám Dong Binh. Theo một tiếng kêu thất thanh, trong tay của Lý Dật đã có thêm một Quyển trục đang nhấp nháy những tia quang mang thanh sắc.

Hắn khẽ vụt người sang bên, xòe Quyển trục một cách nghênh ngang ra xem, rồi gật đầu nói:

- Quả nhiên là nó. . . Được rồi, các người tiếp tục đi, Bản tôn không có thời gian ở lại chơi với các người.

Dứt lời. hắn khẽ đạp lòng bàn chân một cái, thân hình đã bốc lên, lao vụt về một bên đường.

Cảnh tượng bất ngờ, khiến người của Dong Binh đoàn Huyết Lang và Phong Lô đều ngơ ngác nhìn nhau. Hai bên đã ấp ủ từ lâu. Chỉ đợi đến việc diệt xong đối phương, thì sẽ lấy được thứ đó, nhưng không ngờ nửa đường lại xuất hiện một Trình Giảo Kim, không nói nhiều lời đã cướp món đồ đi. . .

Cảm giác này, quả thực khiến người khác quá sức sửng sờ.

Sắc mặt của Âm Thiên Kiệt biến đổi liên hồi. cuối cùng hắn nghiêng rằng, thân hình lao vút về hướng hắc y nhân biến mất.

Ngô Hình Dư đứng nguyên tại chỗ. sắc mặt cũng biến đổi khó dò. Nhưng nàng Chỉ cần đôi môi đầy gợi cảm của mình, không giống như Âm Thiên Kiệt không để ý tất cả lao đi.

- Lô Chủ, chúng ta phải làm thế nào! ? Thứ đó giá trị liên thành. . .

Một thị vệ đằng sau lưng vội đi lên, gấp gáp nói.

Ngô Hình Dư nghiêng rằng nói:

- Món đồ tuy tốt, nhưng cũng cần có mạng mới được. . . Nếu ta không cảm nhận nhầm, đấu khí trên người hắc y nhân đó. e rằng là Đấu Vương, thậm chí trên cả Đấu Vương mới có thể toát ra khí tức như vậy. . . Ta không có hứng thú đi tìm cái chết! Còn về Âm Thiên Kiệt lần này, nếu hắn không theo kịp đối phương thì thôi, nếu mà đuổi kịp, cũng chỉ có con đường chết mà thôi!

- Vậy hiện giờ chúng ta làm thế nào?

- Còn có thể thế nào? Dĩ nhiên là rút rồi!

Ngô Hình Dư hừ một tiếng, nói:

- Còn nữa, đi chuẩn bị, nếu như đêm nay Âm Thiên Kiệt không thể trở về, từ nay Huyết Lang Trấn cũng có thể đổi tên rồi. Sự xuất hiện của người thần bí ấy. tuy rằng khiến chúng ta mất đi một quyển Công pháp Chu Tước, nhưng nếu có thể nhân lúc này mà tiêu diệt Dong Binh đoàn Huyết Lang, cũng là một điều quá tốt a. . .

000

Âm Thiên Kiệt nghiêng răng đuổi theo trong Huyết Lang Trấn, hắc y nhân ở không xa phía trước, mang đến cho bản thân hắn một áp lực quá sức lớn.

Chỉ có điều, hắn đã ở cấp Đấu Sư Đỉnh phong bao nhiêu năm nay, quyển Công pháp Chu Tước Cao cấp này, thật sự vô cùng có sức mê hoặc với hắn. Dĩ nhiên hắn rõ, Huyết Lang Quyết mà bản thân tu luyện Chỉ là Huyền Vũ Cao cấp, có thể khiến hắn lên đến mức này đã là điều cực khó, muốn đột phá đến cấp Đấu Vương, không có cơ duyên lớn thì Tuyệt đối không thể làm được.

Còn lúc này. thứ mà hắc y nhân trước mặt đã cướp được này. thực ra chính là một cơ duyên lớn nhất.

So với những thứ khác, quyển Công pháp này trong mắt của Âm Thiên Kiệt quả thực rất đổi quan trọng.

- Vù—

Thân hình của hắc y nhân chợt dừng lại trên gác chuông của Huyết Lang Trấn, hắc xoay người Chỉ dùng giọng nói khàn đặc khô khốc nhàn nhạt nói:

- Thế nào? Người cho rằng Bản tôn không dám giết người sao? Hay là cho rằng Bản tôn không phải là đối thủ của người? Con tiểu nha đầu đó thông minh hơn người, tự biết không địch lại. đã ngoan ngoãn rút lui rồi, người lại đuổi theo đến đây. Đây không phải bức Bản tôn phải hạ sát người sao?

Âm Thiên Kiệt nghiêng răng nói:

- Âm mỗ tự biết không phải là đối thủ của các hạ. hiện tại đuổi theo, dĩ nhiên không dám cướp. Chỉ có điều muốn hỏi các hạ, muốn điều kiện thế nào, mới chịu cho ta quyển Công pháp Chu Tước Cao cấp ấy!

Quả nhiên mắc câu rồi!

Lý Dật trong lòng khê thả lỏng, nhưng ngữ khí lại không đổi:

- Điều kiện? Người thấy rằng người có thể ra điều kiện sao?

Âm Thiên Kiệt trầm giọng nói:

- Âm mỗ không phải kẻ ngu đần. với thân thủ của các hạ, muốn vô thanh vô tức cướp đi quyển Công pháp ấy, chắc chắn dễ như trở bàn tay. Nhưng các hạ lại cố ý hiện thân, hơn nữa còn là ở lúc quan trọng nhất, nếu không phải có mục đích khác, thì cần gì phải vậy? Âm mỗ tự phụ mình cũng có nhãn quang, điểm này chắc rằng sẽ không nhìn lầm! Đối với Âm mỗ, quyển Công pháp Chu Tước tuy huyền diệu, nhưng lại không đáng là gì trong mắt của các hạ. thậm chí thứ này, thực chất chính là các hạ đã thả ra đúng không? Ta không cần biết các hạ có mục đích gì,

nhưng nếu như mọi người đều có mục đích rồi, điều kiện này, dĩ nhiên không thể không bàn rồi!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vào Bấy

Q.1 - Chương 84: Vào Bẫy

Ta muốn người đi đánh Long Gia một trận, lưỡng bại câu thương, người chịu không! ?

Ta muốn lấy đầu người để đá bóng, người chịu không! ?

Ta muốn người làm một con chó của Lý Dật ta, người chịu không! ?

Lời này dĩ nhiên Lý Dật sẽ không nói ra. hắn chỉ im lặng trong chốc lát, rồi sau đó vỗ tay, dùng một giọng điệu âm lạnh phù hợp nhất trong lúc này. nhàn nhạt nói:

- Âm Đại Đoàn trưởng quả nhiên có chút to gan và nhãn lực, điểm này lại tốt hơn là tiểu nha đầu vừa rồi rất nhiều. Người đoán không sai, thứ này đích thực là Bản tôn tung ra. . . Còn về mục đích của Bản tôn. người có thể đoán xem sao?

- Nếu gặp các hạ ở nơi khác, Âm mỗ chắc chắn sẽ không đoán ra các hạ có mục đích gì, nhưng đây lại là một nơi nhỏ bé Huyết Lang Trấn, thứ mà các hạ chú ý tới sẽ không quá nhiều, nếu ta đoán không nhầm. . . Thứ tạo hứng thú cho các hạ khiến các hạ có tâm tư. . . Các hạ, lẽ nào là vì Phong Lâu mà đến! ?

Âm Thiên Kiệt đã coi Lý Dật như là nhân vật thần bí cao thâm khó đoán, mở miệng là nói ra thứ trong lòng mình nghĩ.

Lý Dật như cười như không nói:

- Xem ra Đoàn trưởng như người cũng không làm uống phỉ, cũng có chút đầu óc. . . Sao người lại đoán vậy ?

Âm Thiên Kiệt cười lạnh một tiếng, nói:

- Lúc Phong Lâu mới nổi. Âm mỗ chưa từng có ý với nó nữa, chỉ là thế lực đằng sau Phong Lâu này quá kinh người. Âm mỗ tự biết không dây vào được, vì vậy bao năm nay vẫn phải nuốt cục tức này, coi như mặc

nhận Phong Lâu đã tồn tại. Có điều, các hạ nếu muốn Âm mỗ đối phó với Phong Lâu, Âm mỗ nếu từ chối thì đúng là bất kính rồi!

-Ồ. người lại không cần Bản tôn khuyên nhủ, đã đồng ý rồi?

Trong ánh mắt của LÝ DẬT hiện ra vẻ gì đó châm chọc.

- Âm mỗ bao năm nay cùng Phong Lâu đều giả tình giả nghĩa, cũng đã phiền lắm rồi. Thêm nữa hôm nay ta đã giở mặt với Ngô Hình Dư, nàng ta không nuốt gọn Dong binh đoàn Huyết Lang, thì đúng là lạ. Huống hồ, hôm nay nếu như ta đã giở mặt với nàng ta, tiếp sau đây hai bên dĩ nhiên là không chết không thôi rồi. vì Vậy các hạ nếu muốn đối phó với Phong Lâu. Điều kiện này sao ta lại có thể không đồng ý! ?

Âm Thiên Kiệt lạnh giọng nói. thần sắc khuôn mặt biến đổi khó dò.

Lý Dật cơ hồ lắc đầu, chỉ nhàn nhạt nói:

- Nếu như người đã giở mặt với Phong Lâu rồi, Bản tôn hà tất cần đưa điều tốt này cho người?

Âm Thiên Kiệt ôn hòa nói:

- Các hạ dĩ nhiên có thể làm như vậy. cũng có thể không cho Âm mỗ bất cứ điều tốt gì. Nhưng trừ phi các hạ giết chết ta lúc này, bằng không. Âm mỗ lúc nào cũng có thể rời đi. Chỉ cần Âm mỗ đem theo Dong binh đoàn Huyết Lang, thiên hạ này nơi nào mà không thể đến? Chỉ có điều nếu thiếu đi Dong binh đoàn Huyết Lang, các hạ muốn đối phó với Phong Lâu, e rằng cũng sẽ có nhiều phiền phức đúng không?

Lý Dật khẽ cười, nói:

- Người uy hiếp ta?

- Không dám.

Âm Thiên Kiệt lui về sau nửa bước, sắc mặt cảnh giác:

- Âm mỗ nói. chẳng qua là sự thật mà thôi. . . Sự xuất hiện của quyền Công pháp ấy, thứ mà các hạ muốn chẳng qua Chỉ là kết quả Âm mỗ và Phong Lôu trở mặt mà thôi, nếu lúc quan trọng nhất lại thất bại, há chẳng phải đáng tiếc sao?

Lý Dật nhìn Âm Thiên Kiệt chăm chăm, rồi khẽ tiếng nói:

- Người nói cũng có mấy phần có lý. nếu như người chuẩn bị đối phó với Phong Lôu, Bản tôn coi như cho người thứ này, thế nào? Dù gì kẻ thù của kẻ thù chính là bạn. . . Chỉ có điều, có chuyện này hy vọng người nhớ. . . Lợi ích đã có rồi, nếu không làm việc, Bản tôn có thể cho người thứ gì, dĩ nhiên cũng có thể thu về, người hiểu ý của Bản tôn không?

Âm Thiên Kiệt trầm giọng nói:

- Âm mỗ tuy bản lĩnh tầm thường, nhưng vẫn còn thủ tín, các hạ có thể yên tâm.

Lý Dật cười ha hả, tay phải khẽ vỗ một cái, rồi lại quăng nhẹ. một Quyền trực lấp lánh quang mang thanh sắc đã bay về hướng Âm Thiên Kiệt.

Âm Thiên Kiệt tuy ánh mắt hiện ra vài tia thèm thuồng, nhưng hắn vẫn vung ra đấu khí, bắt lấy Quyền trực, đợi đến lúc dò xét một hồi, phát hiện nó không có vấn đề, Âm Thiên Kiệt mới tóm nó vào tay.

- Người cũng cảnh giác lắm!

Lý Dật như cười như không nói.

- Không dám, chỉ là sống trên lưỡi đao. không cẩn thận thì sẽ phải bị thiệt lớn.

Âm Thiên Kiệt nhàn nhạt đáp một câu, nhưng hắn vẫn không nhìn được phải xòe Quyền trực ra nhìn.

Chỉ liếc mắt nhìn, ánh mắt hắn như đã bốc ra lửa!

- Công pháp Chu Tước Cao cấp. Vạn Mộc Quyết! Đây. . . Đây không phải là Đế Đô. . .

Giọng nói của Âm Thiên Kiệt khàn đặc lại, vẻ mặt đầy kinh hãi.

Giọng nói nhàn nhạt của Lý Dật vang lên:

- Nếu như người không cần. có thể trả lại cho ta. . . Thứ này ban đầu ở đâu đối với người mà nói. có ý nghĩa không?

Âm Thiên Kiệt khước mắt khẽ giật, sau một hồi mới trầm giọng nói:

- Các hạ dạy rất phải, con đường của cường giả vốn chính là không cho phép có sự do dự. Chỉ cần có thể mạnh lên, mặc thứ này từ đâu tới!

- Người lại có thể hiểu thấu. . .

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Ba ngày sau, ta lại đến tìm người, liên thủ cùng giải quyết Phong Lô. Còn nữa, còn ả nha đầu đó ta cần, đến lúc đó người không được động vào, còn về thứ khác, đều là của người, người có hiểu ý ta không?

Âm Thiên Kiệt suy tính nhanh chóng, tuy hẳn biết mình như vậy là bị người thần bí cướp trước rồi, nhưng Quyển trục đang lấp lánh ánh xanh trong tay lại đang nói với hắn, chuyện này sau khi thành công, lợi ích sẽ thế nào?

Nếu dựa vào thứ này đột phá đến cấp Đấu Vương, vậy thì đã có thể đi khắp nơi trong thiên hạ rồi!

- Vâng, Âm mỗi mấy ngày này nhất định sẽ sắp xếp tất cả mọi chuyện một cách thỏa đáng, nhất định sẽ khiến các hạ hài lòng!

Sau khi trong lòng hạ quyết tâm, Âm Thiên Kiệt cuối cùng nghiêng răng nói.

- Tốt lắm! Ba ngày sau ta tất sẽ tìm người.

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Hy vọng đến lúc đó người sẽ không làm ta thất vọng!

Dĩ nhiên, Chỉ cần đến lúc đó người vẫn còn sống!

Trong lòng Lý Dật nói thêm một câu. vừa dứt lời. hắn đã như quỷ dị tan biến trong không khí.

ở tại đó, chỉ còn lại Âm Thiên Kiệt vẻ mặt đầy phức tạp đang đứng tại chỗ. Quyển trục trong tay giống như hạt dẻ mình châu đang không ngừng tỏa ra ánh sáng màu xanh biếc. . .

- Có vật này rồi, ta đã là thiên hạ vô địch rồi!

Một âm thanh vô cùng đáng cười vang lên trong lòng Âm Thiên Kiệt, vang lên từng hồi. cuối cùng hắn lại không nhịn được ngẩng mặt lên cười lớn ha ha.

Cách đó vài dặm, Lý Dật nhẹ nhàng đáp xuống trên một ngọn cây đại thụ tán rộng, thân hình không ngừng lắc lư theo ngọn cây.

Ánh mắt hắn dõi về hướng Vạn Triều Thành, lăm lăm:

- Bên Huyết Lang Trấn đã ổn thỏa rồi, chỉ còn đợi Long Gia lúc nào mới chịu ra ta mà thôi. . .

Thân hình hư ảo của Xà Tôn Giả bay ra, thoáng cười nói:

- Tiểu tử, hôm nay người bố trí phức tạp như vậy, không cảm thấy mệt sao? Vừa rồi giết luôn Âm Thiên Kiệt đi có phải tiện hơn không? Ngược lại sắp xếp lại thực lực bên Phong Lô, nếu giải quyết Âm Thiên Kiệt, Dong binh đoàn Huyết Lang cũng không cầm cự nổi bao lâu.

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Ta đã tốn nhiều công sức như vậy, sắp xếp nhiều như vậy, nếu như khiến Âm Thiên Kiệt dễ dàng chết như vậy, há chẳng phải là quá lời cho hãn? Huống hồ, Bắc Đẩu Tông và Diệp Gia cần một mục tiêu để xả giận, Dong binh đoàn Huyết Lang không phải là đối tượng tốt nhất sao. . . Chuyện này không những cần làm, mà còn phải làm cho kín kẽ không có sơ hở, để Long Gia và Dong binh đoàn Huyết Lang đánh đến không hiểu thế nào. Ta lại không tin, khi Long Phi biết Vạn Mộc Quyết của Diệp Gia ở trong tay Âm Thiên Kiệt, Âm Thiên Kiệt lại bị thương, hãn lại không động tâm một chút nào? Phải biết rằng, những ngày nay Long Gia đã bị thiệt thòi lớn thế nào trong tay của Dong binh đoàn Huyết Lang a! Long Ngạo Thiên có lẽ còn lưỡng lự, nhưng Long Phi, chắc chắn sẽ không!

000

Trong đại sảnh của Long Phủ vẫn đang đốt đèn sáng trưng.

Đã trôi qua hơn nửa canh giờ từ lúc xảy ra chuyện, chuyện mà Long Gia nên làm để đã làm, thi thể của Diệp Thanh Mã đã được thân vệ giỏi nhất cười khoái mã tức tốc đi về Đế Đô. Chuyện còn lại, thực ra nhiều hơn chính là cần đợi quyết định của Bắc Đẩu Tông và Diệp Gia.

DÙ gì thân phận của Diệp Thanh Mã rất đặc biệt, một Long Gia nhỏ bé lúc này hoàn toàn không thể quyết định quá nhiều chuyện, mà chuyện cần hơn, chỉ là bày tỏ thái độ mà thôi.

Long Phi ngồi trên vị trí thượng thủ, nhìn đại sảnh đã cháy đến hơn nửa, lúc này hãn không có chút tâm tư nào để gọi người đến giải quyết đồng hoang tàn này, chỉ lặng lẽ chờ đợi tin tức.

Long Ngạo Thiên ngồi ở hạ thủ vẫn trong bộ dạng uể oải biếng lười, nhưng ánh mắt lại cũng vụt hiện ra sự căng thẳng lúc này của hãn.

Cộp cộp cộp—

Tiếng bước chân dồn dập gấp gáp vang lên ở cửa trước, một thị vệ về mặt bình đạm nhanh chóng chạy vào, hẩn phục xuống đất. trầm giọng nói:

- Gia chủ đại nhân, Thiếu Gia chủ, hai bên Ly Gia và Mạc Gia đưa tin về, đêm nay không hề có bất cứ động tĩnh gì, không có khác biệt gì lớn so với ngày thường. . . Nhưng bên Dong binh đoàn Huyết Lang. . .

- Bên Dong binh đoàn Huyết Lang thế nào?

Long Phi và Long Ngạo Thiên đưa mắt nhìn nhau, sau đó Long Ngạo Thiên mới chậm rãi lên tiếng hỏi.

Thị vệ đó chần chờ một lát. rồi nói:

- Bên Huyết Lang Trấn cơ hồ có loạn, chết rất nhiều Dong binh, gián điệp mà chúng ta cài vào trong cũng chết sạch, nhất thời không có cách nào có được tin tức! Chỉ có điều, thuộc hạ đã phái người đi tiếp cận người của Dong binh đoàn Huyết Lang thám tính tin tức, chắc rằng không lâu sau sẽ có kết quả!

- Huyết Lang Trấn đại loạn?

Long Phi nhú mày. tay gõ vào chỗ chống của ghế, rồi nhìn Long Ngạo Thiên nói:

- Người nói thế nào?

Nhãn thần của Long Ngạo Thiên vụt lóe. nói:

- Huyết Lang Trấn trước giờ là địa bàn của Dong binh đoàn Huyết Lang, thế lực khác không thể nhúng tay vào. Đâu có thể rối loạn tùy tiện như vậy được? Chỉ có điều. . . Nếu có người muốn che đậy chuyện gì đó, cái loạn này. cơ hồ là cách làm tốt nhất. . .

- Vậy ý của người là?

- E rằng, chuyện lần này gần nửa là Âm Thiên Kiệt làm.

Long Ngạo Thiên nhíu mày:

- Chỉ có điều, bên trong đó còn có mấy điểm kỳ lạ. Với bản lĩnh của Âm Thiên Kiệt, cho dù có lợi hại hơn nữa cũng không thể nào cùng lúc giết được ba cường giả Đấu Sư chứ? Trừ phi, hắn đã đột phá rồi. . . Nhưng nếu hắn đã đột phá, sao có thể tha cho chúng ta. . . Dù gì nhìn từ bên ngoài, chúng ta chính là kẻ thù giết con của hắn a! Bên trong chuyện này lại có điều không đúng, chỉ có điều, tất cả phải đợi tin tức mới có thể chắc chắn được. . .

Hai người đưa mắt nhìn nhau, rồi lại chìm vào im lặng.

Thời gian cứ chậm chậm trôi qua, lại nửa canh giờ nữa qua đi.

Đột nhiên, lại có một thị vệ nữa vội lao vào, thị vệ lần này đến nói cũng không kịp nói. Chỉ vội vàng đưa Quyển da dê trong tay trình lên cho Long Phi.

Long Phi tiện tay đón lấy, mở ra xem. sau một hồi mắt hiện vệt hiện tinh quang:

- Đúng là Âm Thiên Kiệt! ?

Dứt lời. hắn tiện tay ném một cái, Quyển da dê đã rơi vào tay của Long Ngạo Thiên.

Long Ngạo Thiên khẽ liếc mắt nhìn, không nhịn được nói khẽ:

- Âm Thiên Kiệt bị trọng thương? Quyển trực Công pháp Vạn Mộc Quyết đang ở trong tay hắn! ?

Vừa dứt lời. con mắt hắn hơi nheo lại. Ngày đó, Âm Húc chỉ là đấu giá được một Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp. hắn đã không chịu được phải mang người đi cướp. Lúc này. thứ xuất hiện lại là Vạn Mộc Quyết. Công pháp Chu Tước Cao cấp đã truyền thừa nghìn năm của Đế Đô Diệp Giai?

Khẽ hít vào một hơi. áp chế tiếng tim đập loạn nhịp của mình.

Long Ngạo Thiên không nhịn được liếc nhìn Long Phi, hai cha con sau khi trao đổi nụ cười trong lòng tự biết với nhau rồi, Long Ngạo Thiên mới thở ra một hơi, nói:

- Xem ra, chuyện lần này, quả nhiên là Âm Thiên Kiệt làm rồi! Phái người đưa tin đến Diệp Gia và Sư tôn trước đã! Tuy rằng không biết Âm Thiên Kiệt tại sao lại hạ thủ với sư huynh, nhưng cho dù thế nào. Lần này chúng ta cũng không thể ngồi nhìn nữa rồi! Âm Thiên Kiệt nhiều lần đã gây rắc rối cho Long Gia chúng ta, lần này lại làm ra chuyện này! Đã đến lúc chúng ta phải khai trừ cái tên Dong binh đoàn Huyết Lang rồi!

Đương nhiên! Quyển Vạn Mộc Quyết này. cũng nhất định, phải cướp tới tay!

Những lời này cơ hồ cùng lúc vang lên trong lòng hai cha con khiến nụ cười trên khuôn mặt họ lại càng nồng nhiệt.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyết Lang Bảo

Q.1 - Chương 85: Huyết Lang Bảo

Tổng bộ của Dong binh đoàn Huyết Lang nằm ở giữa trung tâm Huyết Lang Trấn. Tòa thành cao lớn này giống như con mãnh hổ đứng trong lòng Huyết Lang Trấn liếc nhìn xuống tất cả mọi người.

Nơi này, có tên là Huyết Lang Bảo.

Trong tiền sảnh của Huyết Lang Bảo. Âm Thiên Kiệt đang ngồi chếch trên một chiếc ghế lên phía thượng thủ.

Hắn nhẹ nhàng gõ ngón tay vào chỗ chống tay, khẽ nhú mày, sau chốc lát mới nhàn nhạt nói:

- Bạch Tú Thiên, hiện tại Dong binh đoàn chúng ta còn có bao nhiêu chiến lực trong Huyết Lang Trấn?

Phía dưới tả thủ của Âm Thiên Kiệt, một nam tử chừng hơn ba mươi tuổi cũng cau mày, dung mạo của hắn cực kỳ thanh tú, cả người toát ra một vẻ bệnh nhược, nhưng trong ánh mắt thỉnh thoảng lại lóe lên tinh quang, cơ hồ như đang nói cho người khác biết, hắn là một cường giả.

Bạch Tú Thiên chần chờ một lát rồi nói:

- Đoàn trưởng, Dong binh đoàn chúng ta trước nay có nhiều nhiệm vụ, vì vậy trừ đi những người đi làm nhiệm vụ, nhân thủ còn lại còn chưa tới một nửa. Hơn nữa, cường giả từ Đấu Sư trở lên cũng chỉ còn lại ta và Đan Nhi Nhĩ mà thôi... Ma Phàm tuy còn ở trong Huyết Lang Bảo, nhưng với tình trạng của hắn hiện nay, cơ bản không thể nào động thủ được!

- Long Gia chết tiệt!

Âm Thiên Kiệt đập tay thật mạnh vào tay vịn, nghiến răng ken két:

- Nếu không phải Long Gia, lúc này bên chúng ta ít nhất cũng có thêm hai vị Đấu Sư, chứ không phải rơi vào tình trạng hiện nay!

Bạch Tú Thiên cau mày. nói:

-Đoàn trưởng, thật ra với thực lực của chúng ta hiện nay, trong Huyết Lang Trấn này cũng không có ai dám chạm vào ta. ngài cần gì phải sầu lo quá như vậy?

Âm Thiên Kiệt cười lạnh một tiếng, đáp:

- Người chắc chắn không có ai chạm vào chúng ta? Đám nữ nhân của Phong Lôu ấy lẽ nào không phải người?

Bạch Tú Thiên bị Âm Thiên Kiệt làm cho cứng họng, ngay lập tức sượng sùng không dám mở miệng.

Nhưng nam tử đầu trọc phía đối diện lại trầm giọng nói:

- Đoàn trưởng, lẽ nào ngài muốn hạ thủ với đám nữ nhân đó?

Giọng nói của nam tử này rất khó nghe, thân hình cao lớn, khuôn mặt đanh như thép, cơ hồ khiến người khác không dám ngược nhìn. Không cần nói, người này chính là Đan Nhi Nhĩ.

Âm Thiên Kiệt khẽ gật đầu, nói:

- Chuyện hôm nay, các người cũng hiểu rõ... Nếu không phải đám nữ nhân đó nhúng ta vào giữa chừng, chúng ta lẽ nào lại rơi vào cảnh này? Dù gì cũng đã trở mặt với họ rồi, nếu không tiên hạ thủ vi cường... Bây giờ các người hãy đi điều phái nhân thủ. Những người đang xuất thành làm nhiệm vụ, ngoài việc đặc biệt khẩn cấp ra, còn lại gọi về hết đi. Ta muốn bảo đảm ba ngày sau, chúng ta sẽ đi giải quyết đám nữ nhân đó bằng chiến lực mạnh nhất.

- Vâng, Đoàn trưởng.

Bạch Tú Thiên trầm giọng nói:

- Chỉ là Đoàn trưởng.. Theo tin tức đáng tin cậy, thế lực bên Phong Lâu, trước giờ đều tương đương với chúng ta, nhưng lúc này chúng ta lại mất đi hai Đấu Sư... Nếu thật sự động thủ. e rằng...

Chuyện này Âm Thiên Kiệt đúng là đã suy nghĩ qua, có điều hắn vừa nghĩ đến thực lực và thủ bút của hắc y nhân thần bí đó, không nhịn được cười lạnh một tiếng, nói:

- Không sao, cho dù trận doanh hiện nay của chúng ta. muốn giết chúng cũng không khó... Nếu các người không yên tâm, hãy phái người đi mời mấy người cấp Đấu Sư trong Dong binh đoàn tới, cứ nói sau khi chuyện thành, nữ nhân và các thứ trong Phong Lâu để họ mặc sức lựa chọn!

Bạch Tú Thiên biến sắc, sau một hồi lại vui mừng nói:

- Đoàn trưởng anh minh, nói thực lòng, đám quỷ nhỏ của Phong Lâu đó ta đã muốn từ lâu rồi! Đặc biệt là Ngô Hình Dư đó...

- Ngô Hình Dư?

Am Thiên Kiệt khẽ cau mày, sau chốc lát mới thở dài, nói:

- Nói thực lòng, ta cũng rất có hứng thú với ả, nhưng... Lần này các người phải nhớ kỹ, người nào cũng có thể chạm đến, nhưng Ngô Hình Dư thì không thể chạm vào bằng không, sẽ có hậu quả gì ngay cả ta cũng không biết được...

Nhìn sắc mặt cổ quái của Âm Thiên Kiệt, Bạch Tú Thiên và Đan Nhi Nhĩ đưa mắt nhìn nhau, lại không dám hỏi ra nghi vấn trong lòng. Có điều từ tình hình lúc của này của Âm Thiên Kiệt có thể nhìn ra, cơ hồ xuất thủ với Phong Lâu lần này còn có thể lực khác đang đứng đằng sau a!

Tuy rằng làm cướp cho người khác quả thực không tốt nhưng một cơ hội hiếm có để trừ bỏ đi Phong Lâu lẽ nào lại bỏ qua?

Âm Thiên Kiệt xua tay, nói:

- Được rồi, không nói chuyện này nữa, các người hãy cứ đi làm chuyện chính quan trọng đi, đám Dong binh kia tuy khó thuần phục, nhưng ta lại không tin điều kiện như vậy, chúng lại không động tâm!

Bộp bộp-

Đúng lúc này tiếng gõ cửa khẽ khàng chợt vang lên trong Huyết Lang Bảo, ngay lập tức một tiếng cười nhạt cũng truyền tới.

- Quả nhiên là điều kiện lớn a! Đừng nói là đám Dong binh ấy, nói thực lòng, lúc này ngay cả ta cũng rất động tâm a! Ta nói Âm đoàn trưởng, có phải người cũng nên thương xót, tính thêm cả ta vào không?

Tiếng cười đột ngột ấy, khiến mọi người trong sảnh đều cả kinh, vụt quay người lại, mọi tầm mắt ở bên trong sảnh đều hướng ra phía tiền môn ở đại sảnh. Nơi đó hai Dong binh đang trấn giữ ở cửa đều đã gục trong vũng máu. mấy nhân ảnh nhàn nhạt chiến lực của bên đó chậm rãi bước vào, người đi đầu chính là hai cha con!

- Long Ngạo Thiên! Long Phi?

Nhìn hai người đi đầu, Bạch Tú Thiên và Đan Nhi Nhĩ đã cười lạnh. Âm Thiên Kiệt đang ngồi trên thượng thủ lúc này sắc mặt lại vô cùng âm trầm...

Tại sao? Tại sao? Tại sao lại vào đúng lúc này...

Chỉ có điều, vào lúc này, suy nghĩ không có chút ý nghĩa nào ấy thực chất không thể nào thay đổi được cục diện. Âm Thiên Kiệt hít vào một hơi sau đó đã bình tĩnh trở lại.

Hắn vỗ tay nện một nụ cười nhàn nhạt nói:

- Thì ra là Long Gia chủ và Long Thiếu gia... Cũng không biết ngọn gió nào hôm nay lại dẫn hai vị dắt tay nhau đến đây vậy? Xem ra, Huyết Lang Bảo của ta hôm nay đúng là vinh hạnh a...

- Không dám.

Long Phi cười ha hả:

- Âm Đoàn trưởng uy phong biết bao, sát khí biết bao, chúng ta đến có đáng là gì, nhiều nhất cũng chỉ là thêm hoa trên gấm mà thôi. Sự vinh hạnh này, đúng là không dám nhận a... Có điều, vừa rồi cơ hồ nghe Âm Đoàn trưởng nói muốn hạ thủ với Phong Lô gì đó? Nếu ta nhớ không nhầm, Huyết Lang Trấn này không phải một mình Dong binh đoàn Huyết Lang độc đại thì phải? Từ lúc nào mà Âm Đoàn trưởng lại hào phóng như vậy? Lại nhường vị trí cho kẻ khác? Nếu như vậy, chỉ Âm Đoàn trưởng người cũng nhường một vị trí cho chúng ta thì thế nào?

- Được thôi.

Âm Thiên Kiệt cười lạnh một tiếng:

- Chỉ cần hôm nay Long Gia chủ người có thực lực san bằng Huyết Lang Bảo của ta, vậy thì đừng nói là nhường một vị trí ta nghĩ sau này Huyết Lang Trấn này cũng là của người... Thế nào hả?

Long Ngạo Thiên cười nhạt, nói:

- Âm Đoàn trưởng, lời này của người nói quá rồi... Sao lại nói giống như hôm nay Long Gia chúng ta đến nhà bái phóng lão nhân gia người, chẳng khác nào đến chém chém giết giết vậy.

- Ô? Các người không phải đến chém chém giết giết sao?

Âm Thiên Kiệt như cười như không nói:

- Vậy thì Long Thiếu gia chi bằng hãy nói thử xem, hôm nay muốn đến làm gì?

- Đòi nợ.

Long Ngạo Thiên nhàn nhạt nói:

- Những ngày qua, Âm Đoàn trưởng đã lấy đi không ít thứ của Long Gia chúng ta a, lúc trước Long Gia ta mãi có chuyện khác, không thể đến làm phiền Đại Đoàn trưởng. Chỉ có điều, hôm nay Đại Đoàn trưởng lại làm việc thái quá, Long Gia nếu không đến đòi nợ, e rằng cũng không được nữa rồi...

Âm Thiên Kiệt sắc mặt thoáng hiện vẻ u tối. với tâm tính của hắn, lúc này sớm đã bạo nộ. Chỉ là sau hai lần liên tiếp bị thiệt, tính cách của hắn đã cẩn thận hơn phân nào, ngay lập tức chỉ cười lạnh, nói:

- Không biết Long Thiếu gia chuẩn bị đòi nợ thế nào?

- Ha ha ha... Điều này không phải phí lời sao?

Long Ngạo Thiên cười lạnh một tiếng, nói:

- Thiếu nợ trả tiền, giết người đền mạng, đây là điều thiên kinh địa nghĩa a... Đại Đoàn trưởng, những ngày nay người đã giết không ít người của Long Gia chúng ta nhỉ? Ta thấy cứ để tất cả người của Dong binh đoàn này đền mạng được không? Còn về đêm nay, người đã xuất thủ với Diệp Thiếu gia, vậy thì cứ lấy ba cái mạng trong đại sảnh ra đền đi!

- Hồn xược! Hồn đản!

Đan Nhi Nhi cùng Bạch Tú Thiên cùng cất tiếng quát lớn.

Nhưng sắc mặt của Âm Thiên Kiệt lại chợt biến, nói:

- Ta ra tay với Diệp Thanh Mã lúc nào?

Long Ngạo Thiên nhàn nhạt nói:

- Diệp sư huynh ta hôm nay đã có xung đột với với Âm Đại Đoàn trưởng người ở Thiên Hương Lầu, tối nay hẳn đã chết trong phòng. Nghĩ ra, xung quanh Vạn Triều Thành này người có lý do có thực lực giết Diệp sư huynh nhất, cũng chỉ có một mình Âm Đoàn trưởng người thôi.... Chỉ đáng tiếc. Âm Đoàn trưởng, người giết tộc nhân của Long Gia ta, chúng ta nghĩ tới đại cục có thể tạm thời không tính toán với người, nhưng người đã giết Diệp sư huynh của ta, phía sư môn ta chắc chắn sẽ không từ bỏ chuyện này. Vì vậy ta không thể không động thủ a! Người muốn trách! Cứ trách mình có mắt không trông! Đã động vào người không nên động tới!

- Ha ha ha! Hay! Hay lắm!

Âm Thiên Kiệt lạnh lùng nói:

- Muốn vu oan cho Âm Thiên Kiệt ta, cũng rất dễ, có điều nếu vu oan thành công, người cũng có thực lực giết được ta mới được chứ? Bằng

không, bắt đầu từ ngày mai Vạn Triều Thành này sẽ không còn Long Gia gì đó đâu!

Long Phi lạnh lùng nói:

- Âm Thiên Kiệt đừng phí lời, nếu người thức thời, lấy thứ đó đưa ra đây bằng không... Hừ hừ...

- Thứ đó?

Sắc mặt của Âm Thiên Kiệt biến đổi, ngay lập tức bật cười ha hả:

- Thì ra là vậy, thì ra là vậy! Long Gia các người cũng là vì thứ đó mà tới thôi. Xem ra mũi của các người cũng thính lắm a, thứ đó mới đến tay ta, các người đã muốn đến cướp rồi. Cái gì mà đòi nợ báo thù chứ chỉ là mượn cớ mà thôi, mục đích thật sự chính là thứ đó a! Long Phi, uống cho người sống ở Vạn Triều Thành này nhiều năm như vậy làm người làm đến kiếp này, người cũng quá thất bại nhỉ? Cũng chẳng trách Long Gia mãi bị Lý Gia và Mạc Gia áp chế! Có một tên Gia chủ phế vật như người còn có thể trách ai? Chuyện này muốn động thủ thì động thủ, việc gì tìm nhiều lý do như vậy ta phải nhớ...

Long Phi run run mặt ngay lập tức lạnh lùng nói:

- Xem ra không thể nói chuyện tiếp rồi, có điều chắc rằng với tính cách của Âm Thiên Kiệt người người tuyệt đối sẽ không buông tay, nếu đã vậy thì... Giết...

Theo tiếng quát đánh chát ấy chỉ nghe thấy tiếng hô giết ngay lập tức vang lên từ bốn phương tám hướng của Huyết Lang Bảo. Hiển nhiên Long Gia sớm đã bố trí nhân thủ ẩn nấp ở các nơi trong Huyết Lang Bảo.

Không phải nói người của Dong binh đoàn Huyết Lang quá sơ ý, mà là bao nhiêu năm nay chưa từng có người có ý đánh vào Dong binh đoàn Huyết Lang, vì vậy việc phòng thủ của Dong binh đoàn Huyết Lang khó

tránh việc sơ sài bị Long Gia đã tính toán kỹ càng đánh vào chỗ hổng lớn nhất.

Nghe thấy tiếng hô giết từ khắp nơi vang lên, Âm Thiên Kiệt biến sắc, nói:

- Tú Thiên người đi chỉ huy đại cục, phát tín hiệu để tất cả mọi người quay về. Lần này nhất định phải trừ khử Long Gia!

Long Phi nghe vậy cười lớn, nói:

- Nếu đã vào rồi hà tất phải ra ngoài chứ? Sớm đã nghe dưới tay của Âm Đoàn trưởng có Tứ Đại Sát Thần, ta vô cùng ngưỡng mộ có điều Tứ Đại Sát Thần chỉ còn lại hai... Xem ra, ta lại chuẩn bị nhiều quá rồi! Chư vị trưởng lão, mời!

Dứt lời, Long Phi khẽ lách sang bên, ba người đằng sau vọt lao vào trong đại sảnh. Ba người này sắc mặt đều điềm tĩnh, trông ra giống như những người bình thường nhất trong Long Gia.

Thế nhưng chỉ là ba người đã khiến Âm Thiên Kiệt phải thầm rung mình. Hẳn dĩ nhiên rất rõ, những người có thể gọi bằng hai chữ ‘trưởng lão’ trong Long Gia đều là những tên cấp Đấu Sư. Tuy bên mình cũng có ba người, ba đấu ba không đến nỗi bại trận, nhưng đừng quên rằng còn có một Long Phi đang hăm he dòm ngó và một Long Ngạo Thiên nghe nói là thông minh tuyệt đỉnh!

Có sự tồn tại của hai người này, ngay lập tức trong đại sảnh đã biến thành cục thế xấu.

Huống hồ Dong binh bên ngoài nếu không có người chỉ huy, chắc chắn sẽ không thể nào chặn được đợt tập kích sớm đã có chuẩn bị của Long Gia. Nghĩ tới đây trong lòng Âm Thiên Kiệt thoáng có chút rối loạn. Hẳn không lo lắng cho sự sống chết của những Dong binh đó người chết rồi, thì có thể thu nạp lại thứ hẳn lo lắng chỉ là nếu người lần này đều chết

sạch, ba ngày sau không thể nào ăn nói với người kia. E rằng, miếng thịt đã đến tận mồm vẫn phải nhả ra!

Nghĩ tới đây sự điềm tĩnh hiếm có của Âm Thiên Kiệt đã hoàn toàn biến mất, hắn nghiêng răng thấp giọng nói:

- Người ra đi! Ta và Đan Nhi Nhĩ dĩ nhiên có thể chặn được!

Dứt lời đấu khí Huyết sắc trên người Âm Thiên Kiệt trào ra trong chớp mắt một chiếc Sa Y Đấu khí tinh diệu đã trùm lên người hắn. Khẽ khẽ vụt thân hình, không nhìn đến ba trưởng lão của Long Gia mà lại bỏ đến Long Ngạo Thiên.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Sư Đối Chiến Đấu Sư

Q.1 - Chương 86: Đấu Sư Đối Chiến Đấu Sư

Mắt thấy Âm Thiên Kiệt đang lao đến cơ hồ đã liệu tới cảnh tượng này, Long Ngạo Thiên chỉ khẽ cười một tiếng, nói:

- Ba vị trưởng lão cứ làm theo kế hoạch của chúng ta đi!

- Vâng!

Ba trưởng lão nhất tề hô lớn, một người trong đó bỏ vào Đan Nhi Nhĩ, nhưng hai người còn lại lại lao về hướng Bạch Tú Thiên.

Sa y Đấu khí đôi bên ngay lập tức xuất hiện, đấu khí hoa mỹ giống như các dải dây đủ màu va chạm mạnh vào nhau.

- Hay lắm! Hay lắm! Thì ra các người đã có ý đánh từng người! Có điều ta nghĩ nếu là Long Thiếu gia người rơi vào trong tay ta, Long Gia các người cũng không thể không lui chứ!

Âm Thiên Kiệt sắc mặt âm lạnh, thân hình trong không trung không biến đổi tay phải vỗ một chưởng vào hư không rồi lại biến thành trảo.

Chỉ thấy một đạo đầu khí Huyết hồng sắc trào ra từ lòng bàn tay của hắn, ngay lập tức hình thành một khí kinh kỳ dị hút về hướng Long Ngạo Thiên đang đứng.

Long Ngạo Thiên khẽ biến sắc mặt với thực lực Đấu Giả của hắn, không thể nào chặn lại hành động của Âm Thiên Kiệt. Theo động tác của Âm Thiên Kiệt, người hắn đã bị Âm Thiên Kiệt lôi nghiêng sang bên theo một cách quỷ dị.

Chát

Đột nhiên một đạo băng trụ giống như lưỡi đao chặn ngay trước mặt của Long Ngạo Thiên, gạt kinh lực kỳ dị của Âm Thiên Kiệt đi đồng thời Long Phi trong không trung nhanh chóng lao tới, miệng cười ha hả nói:

- Âm Thiên Kiệt! ước hiếp một tiểu bối, ngươi không biết thẹn sao?

Ào

Âm Thiên Kiệt khựng người lại trong không trung, rồi lui sau nửa bước với thân pháp cực kỳ quỷ dị tay vỗ một cái một thanh đại đao đã xuất hiện trong tay hắn.

Thế nhưng đúng lúc này Long Phi lại vụt người, băng trụ trong tay biến thành một tia hàn mang lao đi như một chiếc bóng phóng vào mi tâm của Âm Thiên Kiệt.

Biến cố bất ngờ khiến Âm Thiên Kiệt khẽ biến sắc mặt. Dĩ nhiên hắn rất rõ, Long Phi thực lực tuy có kém hơn hắn vài phần, nhưng hắn cũng là Lục, Thất Tinh Đấu Sư nếu bị hắn một chiêu đánh hạ đất e rằng không chết cũng trọng thương.

Ngay lập tức, không kịp để nghĩ nhiều Âm Thiên Kiệt chật vật lăn người về sau, thoát được đòn tấn công của Long Phi trong gang tấc.

Long Phi một chiêu đánh thất bại lại quả đoán vung tay một cái. Chỉ nhìn thấy băng trụ trong tay hắn ngay lập tức tuột khỏi tay lao thẳng đến Âm Thiên Kiệt với đầu khí bao phủ trên đó.

Đinh

Băng trụ chạm ngay vào Sa y Đầu khí trên người Âm Thiên Kiệt, khiến hắn hơi thở nặng nề. Tuy Sa Y Đầu khí của Âm Thiên Kiệt không bị phá vỡ, nhưng hắn lại không chịu được phải lui về sau vài bước, hít phải một luồng khí lạnh.

- Đây chính là Lưu Vân Quyết của Long Gia các người?

Âm Thiên Kiệt bị thất thế một chút, nhưng vẫn không nhịn được lên tiếng hỏi.

- Âm Đoàn trưởng quả nhiên có nhãn lực. Có điều Lưu Vân Quyết của Long Gia chúng ta trong mắt người cũng có tính là gì chứ!

Long Phi cười lạnh một tiếng, tay phải khẽ vỗ một cái, một luồng đầu khí lạnh buốt lại trào ra trong lòng bàn tay hắn, dần dần hình thành ra dáng dấp của một thanh trường kiếm.

Sau đó hắn vung mạnh, trường kiếm bằng băng trong tay đã thoát khỏi tay một lần nữa.

Thế nhưng lần này Âm Thiên Kiệt đã có sự chuẩn bị. Thanh đại đao trong tay hắn đập nhẹ xuống, chỉ nghe thấy một tiếng thanh trong vang lên, thanh trường kiếm bằng băng đã bị đánh sang một bên không mấy may tổn thương đến hắn.

- Bản lĩnh giỏi lắm! Âm Đoàn trưởng có thể đứng vững trong Huyết Lang Trấn nhiều năm như vậy. quả nhiên có mấy phần bản lĩnh.

Long Phi nhàn nhạt nói:

- Có điều, nếu bản lĩnh của người chỉ có vậy, e rằng hôm nay cơ nghiệp đồ sộ này sẽ chỉ đến đây mà thôi?

Âm Thiên Kiệt lạnh lùng nói:

- Chuyện này không cần Long Phi người quan tâm. Hôm nay Âm mỗ bảo đảm người có đến mà không thể về! Dựa vào thực lực của người, cho dù là tu luyện Công pháp cấp Chu Tước, lẽ nào vẫn có thể thắng được ta sao?

Long Phi khẽ lắc đầu. hai tay khẽ vỗ nhẹ, lần này đấu khí của hắn đã ngưng kết thành một thanh trường thương bằng băng, xa xa ngăm thẳng vào hướng Âm Thiên Kiệt đang đứng:

- Một mình ta tuy không thể đánh thắng người, nhưng muốn giữ chân người lại không phải chuyện khó khăn gì. Trái lại, hai thủ hạ của người nếu lát nữa mà chết, chỉ cần các trưởng lão của Long Gia ta cùng xuất thủ, ta lại không tin người còn có thể mọc cánh chạy thoát!

-Người!

Âm Thiên Kiệt quay đầu nhìn ở giữa Đan Nhi Nhĩ còn đang chiến đấu ngang cơ với một trưởng lão của Long Gia. nhưng Bạch Tú Thiên đã bị hai trưởng lão của Long Gia giáp công, cơ hồ đang có thấp thoáng sự nguy ngập cận kề.

Tiếng hô giết bên ngoài đại sảnh, cơ hồ cũng đang chứng tỏ Dong binh đoàn Huyết Lang đã rơi vào cảnh khổ chiến từ lúc nào, Âm Thiên Kiệt dường như đã rơi vào cảnh yếu thế.

Tình thế này khiến sắc mặt của Âm Thiên Kiệt tái xanh lại, đột nhiên hắn cười lạnh một tiếng, nói:

- Ta vốn dĩ không muốn tổn quá nhiều sức để giải Quyết các người, nhưng hiển nhiên hiện tại nếu như ta không lấy chút thực lực ra người còn tưởng Dong binh đoàn Huyết Lang chúng ta đều là hàng bất tài thật!

Cùng lúc này. trong bóng tối xà ngang trên đại sảnh, một bóng đen như u linh đang đứng đó nhân thần đầy ý vị dõi nhìn xuống cảnh phía dưới. Sau chốc lát khóe miệng hần hiện ra một nụ cười khó hiểu.

Người này dĩ nhiên chính là Lý Dật.

- Thế nào? Tiểu quý, đây không phải chính là kết quả mà người muốn sao? Hiện giờ Long Gia và Dong binh đoàn Huyết Lang đã đánh lớn rồi, người chuẩn bị sau đó thế nào? Nhân lúc chúng đánh trận sống còn giải quyết toàn bộ bọn chúng chứ?

Giọng nói của Xà Tôn Giả vang lên trong đầu Lý Dật.

Lý Dật mỉm cười, trong đầu đáp lại một câu:

- Dĩ nhiên không cần phiền phức như vậy, hiện giờ chúng đang đánh vui vẻ như vậy ta lẽ nào lại làm kẻ ác ngăn cản? Chỉ có điều ... Dong binh đoàn Huyết Lang cơ hồ có tiếng mà không có miếng a có phải ta nên giúp chúng, tránh để hai tên Đấu Sư đều bị giải quyết rồi, Âm Thiên Kiệt một mình không ứng phó được a...

- Tiểu tử phiền phức!

- Nếu không để chúng lưỡng bại câu thương, ta sao có thể xứng đáng với chúng chứ? Lão quý người giúp ta đối phó người kia đi!

Nói rồi, hần tiện tay chỉ xuống hai người đang đánh ngang nhau kia.

Xà Tôn Giả cơ hồ vạn phần bất đắc dĩ khi hạ thủ với bên này, chỉ có điều cũng không có lý do để cự tuyệt. Lúc này quyền khống chế người của LÝ Dật lại nằm trong tay của Xà Tôn Giả.

Chỉ thấy Lý Dật giơ tay khẽ búng một cái, đã có một tia giống như lưỡi đao đâm thẳng vào đỉnh đầu trưởng lão Long Gia đang đánh ngang cơ với Đan Nhi Nhĩ.

Đình

Một âm thanh cực nhỏ khẽ phát ra, trưởng lão Long Gia cả người lạnh buốt. Sa Y Đấu khí trên người ngay lập tức hóa thành bột vụn một cách khó hiểu.

Thế nhưng Đan Nhi Nhĩ không cần biết rốt cuộc tại sao Sa Y Đấu khí của hắn bị vỡ ra. Hắn quát lớn một tiếng, trường đao trong tay đã vung mạnh, một đao chém trúng vào ngực của trưởng lão Long Gia, chém bay hắn nghiêng sang một bên, đập mạnh vào tường, phun ra một búng máu tươi. Khi muốn đứng lên lại, hắn đã không còn chút sức lực nào !

Cảnh tượng này khiến trong đại sảnh thoáng loạn lên, Đan Nhi Nhĩ vốn dĩ còn muốn lao tới giải Quyết tên trưởng lão của Long Gia đó, nhưng nhìn thấy Bạch Tú Thiên đang nguy cơ trùng trùng, hắn vẫn nhanh chóng lao tới.

Bản lĩnh của Bạch Tú Thiên vốn bất phàm, nhưng vì hai trưởng lão của Long Gia liên thủ, tuy hắn không ngừng bị nguy ngập, nhưng lại không bị thương quá nghiêm trọng. Lúc này Đan Nhi Nhĩ đến ngay lập tức đã thu hút một trưởng lão trong đó. Lúc này bốn người thoáng chốc đã tách nhau ra đánh.

- Hình như là dự định đánh lẻ từng người của người đã bị thất bại rồi!

Biến cố bên này dĩ nhiên Âm Thiên Kiệt đã chú ý thấy. Hắn nhìn trưởng lão Long Gia đã bị thương vô cùng thâm trọng ấy, như cười như không nhìn Long Phi nói.

- Một đám ngu xuẩn! Bình thường chỉ biết uống rượu chơi gái đến lúc quan trọng thì không được tích sự gì!

Long Phi trong lòng giận dữ quát một tiếng, nhưng hắn lại không biểu hiện quá thừa ra bên ngoài. Chỉ khẽ hít vào một hơi đấu khí trên người ngay lập tức càng nồng đặc hơn, ngay cả Sa Y Đấu khí trong suốt ấy, cũng lờ mờ lóe sáng.

- Đừng có phí lời! Đánh hết thực lực đi!

- Ta thật không tin dựa vào một mình ngươi lại là đối thủ của Âm Thiên Kiệt ta! Đừng quên ta là Đấu Sư Đỉnh phong!

Quát gào một tiếng, Âm Thiên Kiệt đạp mạnh chân, thân hình đã bắn mạnh ra, đại đao trong tay vung ra xa, bổ thẳng vào đầu của Long Phi.

Âm thanh xé gió sắc bén khiến Long Phi không dám có chút sơ ý nào hấn lách người sang bên, thanh trường thương băng băng trong tay đã giống như con độc xà đập vào cổ tay của Âm Thiên Kiệt.

Lần này Âm Thiên Kiệt sớm đã có chuẩn bị. đòn đánh của Long Phi không thể khiến hắn bất ngờ, thanh đại đao trong tay chỉ khẽ xoay chuyển, đã đập vào trên trường thương băng băng.

Keng

Đại đao và thanh trường thương băng băng đập vào nhau tạo ra một tiếng kim loại chói tai, tia lửa và băng tuyết cùng lúc bắn ra trong không trung.

Đấu khí thủy sắc và Huyết sắc va mạnh vào nhau rồi tách ra ngay sau đó.

- A

Long Phi hô một tiếng, hung sát đấu khí trên trường thương khiến hắn lui liền mấy bước mới thoát được luồng sát khí bên trong đó.

Khí thể so với Long Phi, Âm Thiên Kiệt lại nhẹ nhàng hơn nhiều, hắn chỉ lui về sau nửa bước, thân hình đã đứng vững lại.

- Lưu Vân Quyết danh bất hư truyền, lại có thể đối chọi với đấu khí Huyết Lang của ta?

Ánh mắt lộ ra tia kinh ngạc, tuy Âm Thiên Kiệt cũng biết, đẳng cấp Công pháp càng cao càng tốt, nhưng hắn nghĩ không thể hiểu, chỉ là

chênh lệch của một đẳng cấp, lại có thể một Lục Tinh Đấu Sư đánh được với mình, phải biết rằng, bên trong này có sự chênh lệch đến ba tinh a!

Có điều kinh ngạc chỉ là thoáng vút qua, cảm giác này chỉ càng làm Âm Thiên Kiệt kiên định thêm về sự mong mỏi Vạn Mộc Quyết đã trong tay. Lúc này hắn đã hạ quyết tâm, khi xong chuyện sẽ tìm một nơi tiềm tu đấu khí mới là quan trọng. Còn về cơ nghiệp của Huyết Lang Trấn, đợi có thực lực rồi còn sợ không cướp về được sao?

Khẽ nheo mắt lại trong lòng Âm Thiên Kiệt đã có quyết định, hắn nhìn Long Phi một hồi lâu chậm rãi nói:

- Có điều nếu người chỉ có chút bản lĩnh này, sẽ tuyệt đối không phải là đối thủ của ta! Long Phi, dù gì người cũng sống an nhàn đã lâu rồi, đâu thể so bì với kẻ cả đời liều chết trên lưỡi đao như ta? Vì vậy! Người hãy chết đi cho ta!

Lại đạp chân một cái lần này mặt đất bị nứt ra, khiến thân hình của Âm Thiên Kiệt nhanh hơn vài phần, uy thế kinh người trên thanh đại đao trong tay hắn chém thẳng xuống.

- Người không cho rằng Long Phi chỉ có chút bản lĩnh đó thôi chứ?

Nhìn Âm Thiên Kiệt đang nhanh chóng bổ tới, Long Phi cười lạnh một tiếng, thanh trường thương băng băng trong tay hắn khẽ rung lên, lại hóa ra hình thù của trường kiếm, khí băng tuyết trên trường kiếm không ngừng trào ra, giống như ngày đông đang đến bất ngờ...

- Thanh Vân Băng Phong Kiếm!

Theo tiếng quát lớn, cơ hồ hơi nước trong không khí đã điên cuồng ngưng kết thành một tầng khối băng toái nhỏ. Theo đường kiếm vũ động của Long Phi, vô số đấu khí buốt lạnh đã nhanh chóng tụ lại vào nhau, cuối cùng hình thành một đạo băng phong tuyến lớn!

- Đấu kỹ cấp Chu Tước?

Âm Thiên Kiệt trong lòng thoáng ngạc nhiên, nhưng sau chốc lát, hần lại cười lạnh:

- Long Phi lẽ nào người cho rằng chỉ có người mới có con bài giữ mạng, chỉ có người mới có Đấu kỹ cấp Chu Tước sao?

Theo tiếng quát đánh thép, đấu khí trong cơ thể của Âm Thiên Kiệt đã trào ra điên cuồng. Cơ hồ chỉ trong một hơi thở đấu khí Huyết hồng sắc đã trải khắp người hần. Đấu khí trào động hình thành vô số đầu sói trong Huyết sắc vô biên, như đang vô thanh gầm rít!

- Vạn Lang Phệ Thi!

Theo một đường chém ra của Âm Thiên Kiệt, đầu sói niêm trụ trong Huyết sắc đấu khí đã nhanh chóng thoát ra, hình thành vô số con sói đấu khí Huyết hồng sắc bổ tới đạo băng phong trước mặt!

Băng phong và Huyết lang chạm vào nhau, trong không khí vang lên âm thanh nhu bì bộp, giống như vô số lôi điện đang va chạm rồi ngưng tụ lại với nhau. Sau đó, lại một trận rung chuyển kịch liệt, khiến cả mặt đất lắc mạnh dữ dội.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Khí Thành Tơ

Q.1 - Chương 87: Đấu Khí Thành Tơ
Âm

Một tiếng nổ lớn vang lên nơi Đấu kỹ của hai người va chạm, nền đá xanh trên mặt đất đã bị nổ thành tro bụi, các đồ vật bày trí xung quanh cũng bị vỡ nứt thê thảm dưới sự giằng xé của trận gió.

Ngay sau đó, một thân hình tơ tằm vụt lui lại trong màn khói bụi. Sau khi lui được mấy mươi thước, hần mới khựng người lại, chỉ đứng nguyên ở đó. trên người hần đã nhếch nhác một cách khó tả.

Mọi người vốn còn đang đấu lúc này cũng không đồng mà hẹn cùng dừng tay lại. Dù gì, từ một ý nghĩa nào đó mà nói, lúc này nếu một trong hai người Long Phi và Âm Thiên Kiệt thắng, vậy thì cơ bản đã có thể đoán ra đại cục đêm nay.

- ộc

Người đang đứng chột thốt ra một búng máu lớn, vụ khí nhàn nhạt trên người hắt biến mất. mọi người đều đã nhìn ra, người vừa lui ra này chính là Âm Thiên Kiệt.

Sắc mặt của Âm Thiên Kiệt tái nhợt. Hiển nhiên đòn song đấu vừa rồi, hẳn cũng không được nhẹ nhàng gì. Sa Y Đấu khí trên người lúc này cơ hồ có mấy phần chao đảo lung lay, nó đã mất đi sự vững vàng lúc trước.

Hắn cười lạnh một tiếng, lau đi vết máu trên miệng, rồi điềm nhiên nói:

- Cút ra đây! Ta biết ngươi chưa chết!

- Ha ha... Xem ra. Âm Đoàn trưởng ngươi quả nhiên rất lợi hại!

Một giọng nói yếu ớt vang lên trong bụi mù. Sau chốc lát đã thấy Long Phi lê người chậm rãi bước ra từ bên trong.

Chỉ thấy trên khóe miệng của Long Phi lúc này loang lỗ máu. Tay phải của hắn bị chúc xuống một cách quỷ dị, sắc mặt đỏ rùng rục. Sa Y Đấu khí trên người đã sớm bị nứt vỡ, trên người chẳng chịt vết thương lớn nhỏ. hiện ra rất đáng sợ.

Ai cũng không biết, hai chiêu đấu khí uy lực cường đại vừa rồi, đã phát ra một uy lực kinh khủng thế nào trong đòn đánh đối đầu Quyết liệt.

Cho dù cấp bậc của Công pháp cao hơn một chút ! Nhưng Lục Tinh Đấu Sư, dù gì cũng không phải là đối thủ của Đấu Sư Đỉnh phong!

Hiện thực này người nào cũng có thể hiểu.

Âm Thiên Kiệt cười lạnh một tiếng, nói:

- Thắng thua đã phân... Xem ra Vạn Triều Thành này, lúc này sẽ không còn Long Gia gì rồi! Long Phi, hôm nay để ta tiễn ngươi lên đường thôi!

Xoẹt-

Âm Thiên Kiệt vụt người tới. ánh mắt hấn đầy phấn khích, đấu khí Huyết hồng sắc trong lòng bàn tay không ngừng bốc lên...

Ầm

Vào lúc chướng của Âm Thiên Kiệt hạ xuống, một người nhanh chóng lao đến trước mặt Long Phi, chặn lại chướng này của hắn.

Chỉ có điều người đỡ chiêu này cũng bị lui về sau vài bước, rồi phun ra một búng máu tươi.

Người trong đại sảnh đưa mắt nhìn rõ, đây chính là Long Ngạo Thiên.

- Thì là Long Thiếu gia cũng muốn vội tìm cái chết sao?

Âm Thiên Kiệt cười âm độc:

- Cũng được, vậy thì ta tiễn Long Thiếu gia ngươi xuống đó trước còn về Long Gia chủ, lát nữa ta cũng sẽ cho phụ tử ngươi được đoàn viên!

Bên kia, hai trưởng lão còn lại của Long Gia đều biến sắc mặt, muốn lao đến cứu viện, nhưng Đan Nhi Nhĩ và Bạch Tú Thiên lại cười lạnh một tiếng, bám chặt lấy hai người. Trong thoáng chốc tiếng đấu khí va chạm nhau lại vang lên không ngừng, nhưng không có người nào ảnh hưởng đến tình thế của bên này.

Long Ngạo Thiên cười thảm một tiếng, hắn chỉ có thực lực của Nhất Tinh Đấu Giả, tuy rằng có Công pháp cao. gặp phải Đấu Sư bình thường thì có thể miễn cưỡng đánh một trận, nhưng gặp phải một Đấu Sư Đỉnh

phong như Âm Thiên Kiệt, cho dù đối phương chỉ còn lại một phần bản lĩnh, bản thân cũng không thể nào giết được.

- Hồn đản! Rốt cuộc là ai nói cho ta biết. Âm Thiên Kiệt bị trọng thương?

Suy nghĩ này hiện ra trong đầu Long Ngạo Thiên, hẳn đã lờ mờ đoán ra chuyện đêm nay có điều không ổn. Khi mình đem người vào Huyết Lang Bảo, cơ hồ tất cả đều quá thuận lợi... Thuận lợi đến độ khiến người khác quá khích...

Thế nhưng lúc này bình tĩnh suy nghĩ lại cảm thấy bên trong sự thuận lợi này có đầy thứ cảm giác cổ quái, cứ như là tất cả đã được người khác sắp xếp hết...

Đúng lúc này, một tiếng cười gằn vang lên:

- Âm Thiên Kiệt... Đây chính là cái người gọi là sắp xếp đó sao?

Một bóng đen quỷ dị đột ngột xuất hiện giữa ba người, bên trong chiếc áo bào màu đen ấy, cơ hồ phát ra một khí tức khiến lòng người bủn rún.

Hình bóng quen thuộc này khiến Long Ngạo Thiên phải co mắt lại, một suy nghĩ khó tin đang hiện ra trong đầu hẳn...

Điều này... Điều này không thể nào...

Chỉ có Âm Thiên Kiệt thoáng hít phải một hơi khí lạnh, trong lòng hẳn không ngớt nghi ngờ, nhưng vẫn cung kính nói:

- Thì ra là các hạ... Các hạ hãy yên tâm, đây chỉ là những tên hề nhai nhép mà thôi Âm mỗ sẽ nhanh chóng giải Quyết sạch sẽ bảo đảm không làm lỡ chuyện ba ngày sau của các hạ!

Hắc y nhân lạnh lùng nói:

- Không cần nữa, bản thân người chắc cũng cảm thấy, lực lượng tinh nhuệ của Dong binh đoàn Huyết Lang các người đã chiến đấu gần hết với đám người này rồi cho dù người gắng gượng thu thập chúng, ba ngày sau cũng sẽ không phải là đối thủ của Phong Lôu... Âm Thiên Kiệt... Người đúng là làm bản tôn thất vọng a!

Tựa hồ cảm nhận được sự lạnh giá trong lời nói của hắc y nhân, Âm Thiên Kiệt vô thức lui về sau nửa bước, sau khi liếm môi mới trầm giọng nói:

- Các hạ vậy ý của người là...

Hắc y nhân cười hăng hắc, nói:

- Dưới tay bản tôn, không cần thứ phế vật... vốn dĩ bản tôn còn muốn thử xem người có năng lực làm việc dưới tay bản tôn không, hiện tại xem ra... Phế vật chỉ là phế vật... Người chắc hiểu ý bản tôn chứ?

Âm Thiên Kiệt nheo mắt lại, chậm rãi nói:

- Các hạ, lẽ nào tất cả đều là do người sắp xếp...

- Phải thì sao?

Âm Thiên Kiệt run mặt lạnh giọng nói:

- Cũng tức là nói chỉ vì muốn thử xem bản lĩnh của Âm mỗ các hạ đã bày ra trò hề này?

- Người rất thông minh.

Hắc y nhân gật đầu:

- Chỉ có điều, người càng thông minh, thường lại chết càng nhanh, đạo lý này ta còn tưởng người hiểu chứ!

Sắc mặt của Âm Thiên Kiệt thoáng chốc đã trở lên âm lạnh, hắc cười lạnh một tiếng, nghiêng răng nói:

- Các hạ, nếu đã vậy thì... Người đi chết đi!

Còn chưa dứt lời. Âm Thiên Kiệt đã vỗ tay vào ngực của mình, theo cái vỗ này, chỉ nghe thấy ộc một tiếng, rồi lại thổ ra một búng máu.

Chỉ là sau khi thổ Huyết máu lại không tan mà ngưng kết lại trong không trung hóa thành một vùng yên vụ Huyết sắc, nhanh chóng hòa nhập vào Sa Y Đấu khí trên người hắn.

Sa Y Đấu khí sau khi hợp lại với búng máu đã từ từ biến đổi hình dạng, tuy có chút hư ảo nhưng thấp thoáng vẫn có thể nhìn ra, Sa Y Đấu khí cơ hồ đã biến thành một Áo giáp Đấu khí!

Áo giáp Đấu khí! Chính là tiêu chí đã thăng cấp đến Đấu Vương!

Âm Thiên Kiệt lại không biết dựa vào bí pháp gì, đã đề thăng thực lực của mình lên cấp Đấu Vương.

Chỉ có điều tuy là vậy, nhưng sắc mặt của hắn vẫn trở nên tái nhợt.

- Bí pháp cũng không tồi đâu... Thế nhưng chắc rằng nếu dùng ra, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng nhĩ.

Hắc y nhân nhàn nhạt nói:

- Có điều, người cũng rất thông minh, người tăng cảnh giới của mình, quả đúng là có thực lực đấu với ta, thế nhưng, cũng chỉ là liều mạng mà thôi...

- Lấy đâu ra nhiều lời vô ích vậy?

Âm Thiên Kiệt nghiêng răng nói:

- Nếu Âm Thiên Kiệt ta chết! Vậy thì cũng sẽ để người chết trước!

Vù

Huyết sắc đấu khí lại bốc ra một lần nữa, giống như một bức tường Huyết sắc xuất hiện sau lưng Âm Thiên Kiệt. Một đầu sói Huyết sắc khổng lồ lại vô thanh vô thức rít gào, giống như cảnh tượng trong địa ngục, khiến người khác rợn mình.

Cảm nhận được đấu khí sung mãn trong người, Âm Thiên Kiệt ngửa mặt cười vang, chớp mắt đấu khí cuộn cuộn đi theo bàn tay phóng ra!

- Vạn Lang Phệ Thi! Phá!

Lần này, bảy sói Huyết sắc không cùng nhau ập tới, mà toàn bộ ngưng kết lại vào nhau, hình thành một đầu sói Huyết sắc khổng lồ, sau đó bổ thẳng vào người hắc y nhân.

Vào lúc đấu khí phun trào, hắc y nhân từ từ gật đầu trong cơn cuồng phong thổi phần phật, khuôn mặt thanh tú của hắn lúc ẩn lúc hiện.

- Đây... Đây là tên tiểu tử của Lý Gia! Lý Dật?

Cảm giác quỷ dị này khiến Âm Thiên Kiệt sửng sốt trong lòng, ngay lập tức sát ý ngập trời trào ra.

- Chết đi!

Cả người Âm Thiên Kiệt hòa vào trong cự lang, thanh đại đao trong tay đã như thiểm điện chém vụt xuống.

- Có chút thú vị, nhưng không có ý nghĩa...

Lý Dật khinh khinh thở dài một tiếng, tiện tay búng ra một tia Huyết sắc giống như sợi liễu rủ bay nhẹ nhàng tới vây quanh Âm Thiên Kiệt.

Như lưu tinh vút qua đường chân trời, chỉ khẽ vụt qua tia Huyết sắc ấy đã phá lớp phòng ngự của Huyết sắc cự lang và Áo giáp Đấu khí, rồi dễ dàng xuyên qua người Âm Thiên Kiệt.

Thời gian tựa hồ dừng lại trong lúc này, Âm Thiên Kiệt khựng người lại trong không trung, vẻ mặt hần lộ ra một vẻ khó tin, cơ hồ đang muốn nói gì. nhưng lại chỉ chợt nghe thấy tiếng ‘phụt’. Mưa máu đã bắn ra từ người hắn, người hắn đã bị cắt ra làm hai mảnh, cơ hồ thân người còn đang giã dựa quặn quại đập trên đất.

- Chúng ta vốn không có thù oán gì, nhưng từ khi Âm Húc chết trong tay ta, chúng ta sớm đã trở thành kẻ thù không chết không thôi rồi!

Lý Dật thẩm thố dài một tiếng, sau đó hần khẽ xoay người, nhãn thần lạnh lẽo nhìn xoáy vào Long Ngạo Thiên và Long Phi.

Long Ngạo Thiên sớm đã chờ dẫn người, còn Long Phi lại vô cùng cổ quái, cảnh tượng trước mắt khiến hắn không thể nào có phản ứng kịp đợi đến lúc xác của Âm Thiên Kiệt đập xuống đất hắn mới cất một tiếng cười cổ quái:

- Đa... Đa tạ các hạ ra tay tương trợ trợ...

- Ta có nói muốn giúp các người sao?

Lý Dật lạnh, lùng nói.

- Vậy... Ý của các hạ là...

-Nếu như Âm Thiên Kiệt đã chết rồi. vậy thì hai vị, cũng lên đường đi...

Lý Dật khẽ mỉm cười, đang định ra tay nhưng chớp mắt hắn đột nhiên lại cau mày. nói:

- Các người thật may mắn... Cơ hồ các người được giữ cái mạng lại rồi đó!

Dứt lời, chỉ thấy tay phải của hắn khẽ vung ra. một luồng dẫu khí hóa thành một bàn tay lớn tóm vào xác của Âm Thiên Kiệt, nhặt lấy Quyên trục trong lòng của Âm Thiên Kiệt.

Hắn lạnh lùng nhìn Long Ngạo Thiên, rồi khẽ vụt người, thân hình hắn như quỷ mị biến mất trong không khí.

Long Ngạo Thiên và Long Phi đưa mắt nhìn nhau, rồi ngồi quỳ xuống đất, cơ hồ đến lúc này. họ vẫn không tin, bản thân đã vớt vát được mạng của mình về.

Về phần Đan Nhi Nhĩ và Bạch Tú Thiên, vào lúc mà Âm Thiên Kiệt bại chết, họ đã biết đại cục đã mất, hai người cùng hét một tiếng, rồi lao ra ngoài đại sảnh. Hai trưởng lão của Long Gia lúc này cũng không có tâm trạng truy đuổi họ, mà nhanh chóng đến bên cạnh Long Ngạo Thiên và Long Phi. Hiển nhiên, biến cố vừa rồi khiến họ phải ớn lạnh trong lòng.

Dù gì, chỉ trong một chiêu, đã có một Đấu Sư... Có lẽ nên nói là Đấu Vương... Đã giết gọn một Đấu Vương, điều này chỉ có thể nói thực lực của hắc y nhân đó đã đạt đến mức khó có thể ngờ.

Tuy rằng không biết tại sao đột nhiên hắn lại bỏ đi, nhưng nếu đối phương còn có sát tâm... Vậy thì...

Một hồi lâu sau. Long Phi mới từ từ đứng dậy vuốt ngực mình cười khổ một tiếng, nói:

- Đêm nay... Chúng ta dường như bị người cướp trước rồi... Ngạo Thiên, thân phận của người vừa rồi, người cảm thấy...

Long Ngạo Thiên thổ ra một búng máu, cũng chậm rãi bò dậy; ánh mắt lạnh lẽo phút cuối của đối phương, khiến hắn mềm nhũn cả người, tuy trong lòng hắn đã đoán ra phần nào, nhưng cho dù thế nào cũng không dám tin.

Mà là hắn tin chắc rằng, nếu mình nói điều bản thân suy đoán ra, lần này cho dù là người nào cũng không thể giữ được mạng cho bản thân.

Long Ngạo Thiên dù gì cũng đã vào Bắc Đấu Tông, nhãn lực hoàn toàn khác với người khác, vì vậy hắn đã nhận ra chiêu vừa rồi của hắc y

nhân...

Đấu khí thành tơ! Chính là đấu khí thành tơ?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Áp Lực

Q.1 - Chương 88: Áp Lực

Thân ảnh Huyết hồng đang lướt qua trong không trung, nhanh chóng hạ xuống một góc tối trên con phố ở Huyết Lang Trấn, tiếp theo đó, đấu khí Huyết sắc nhàn nhạt trên người hắn đã thu hết vào trong Vân Hoang Giới Chỉ.

- Lão quỷ! Người làm trò gì vậy? Chỉ cần một cái vung tay nữa thì đã có thể lấy mạng của cha con Long Gia rồi! Ta đã sắp xếp lâu như vậy, chính là đợi đến lúc này!

Lý Dật trong lòng giận dữ gầm một tiếng, vừa rồi khi bỏ đi, hắn không biết muốn quay người lại đánh một chưởng giết chết hai cha con của Long Gia nhưng vẫn bị Xà Tôn Giả kéo thẳng ra ngoài.

- Đừng phí lời! Hiện tại người phải bình tĩnh cho ta! Bước vào trong đường này, bằng không lát nữa có chết cũng đừng có oán ta!

Giọng nói của Xà Tôn Giả nhanh chóng vang lên lần này trong giọng nói đã mang một ngữ khí vô cùng nghiêm túc.

Lý Dật tim đập thình thịch ngữ khí này cũng là lần đầu tiên hắn nghe thấy Xà Tôn Giả nói, ngay lập tức hắn cũng biết Xà Tôn Giả làm như vậy chắc chắn là có lý do của hắn. Hắn không hé miệng đến nửa lời mà chỉ khẽ vụt người, hòa nhập vào đám Dong binh trong phố.

Đột nhiên, một luồng uy áp đè nén lớn đến cực điểm ập vào mọi người trên phố. Chỉ là một cơn đè nén, đã khiến cho vô số người cảm thấy khó thở, những người yếu hơn đã không nhịn được phun một bùm máu ra.

Lý Dật tim đập loạn nhịp, hãn cơ hồ vô thức muốn đè nén cảm giác muốn thổ huyết nhưng trong lòng lại vụt suy nghĩ. Hãn đã thổ một búng máu ra, giống như những người khác, hãn tái nhợt mặt ngã quỵ xuống đất.

Lúc này, ánh mắt của mọi người đều hướng vào không trung.

Chỉ thấy, một thân ảnh bạch sắc hư ảo đang hiện lơ lửng trong không trung, dõi nhìn vào tất cả mọi người trong Huyết Lang Trấn. Khí tức phát ra trên người hãn, khiến người khác mềm nhũn người, không còn chút sức lực nào phản kháng.

Ánh mắt dò xét của hãn chậm chậm lướt qua từng người, từng người bị hãn nhìn đều mồ hôi toát ra như tắm.

Lý Dật cũng khẽ rùng mình, hãn không dám để bản thân nhìn vào đối phương, mà lại phun ra một búng máu, giống như không thể chống đỡ lại được uy áp của đối phương.

Tuy rằng tất cả đều là hãn cố ý làm, nhưng với thực lực Nhất Tinh Đấu Giả của mình, tình trạng này cũng là bình thường.

Đợi đến lúc áp lực nặng nề ấy chuyển dời ra chỗ khác, Lý Dật mới thở phào một tiếng. Cảm giác như gặp phải thiên địch vừa rồi, khiến trong lòng hãn hiểu rõ, trong mắt đối phương, bản thân chẳng khác nào lũ kiến hôi. Cho dù mình ở trạng thái Đỉnh phong, cũng không thể nào đỡ được đến nửa chiêu.

Cảm giác này khiến Lý Dật cảm thấy phiền muộn.

Một lát sau, thân hình bạch sắc ấy mới khẽ lắc đầu, thân hình trong không trung khẽ điểm một cái, người đã lao thẳng về hướng bắc.

Đợi đến lúc hãn rời đi, Dong binh xung quanh mới cơ hồ thở ra một hơi dài thườn thượt.

- Trời ơi! Người đó lại đứng trong không trung... Đó... Đó là cảnh giới gì? Đấu Vương? Đấu Hoàng?

- Cái tên không có kiến thức nhà người. cho dù là Đấu Hoàng muốn bay trong không trung, cũng cần phải để đấu khí hóa thành cánh... Người đó nay cả việc biến đấu khí thành cánh cũng không cần... Há không phải...

Nói đến đây, người nói đấy cũng đầy vẻ sợ hãi. Thực lực của đối phương khủng khiếp như vậy, bản thân nếu còn tự ý bàn tán, rất khó nói rằng đối phương không nghe thấy.

Trên cả Đấu Hoàng?

Lý Dật chỉ còn biết cười khổ trong lòng, chẳng trách đối phương lại tạo cho mình một uy áp cường đại như vậy, chỉ một cái nhìn, đã khiến bản thân không thể chịu được... Nếu hần đoán không sai, thân ánh bạch sắc này có lẽ chính là người mà Xà Tôn Giả nói tới.

Tuy rằng không biết Xà Tôn Giả lúc này đã tổn bao nhiêu sức lực, nhưng chắc rằng đã dùng hết sức cũng chưa chắc là đối thủ của đối phương, bằng không, với tính của Xà Tôn Giả. cũng sẽ không dừng lại đột ngột như vậy.

Để bảo đảm cẩn thận an toàn, Lý Dật cũng không dám hỏi Xà Tôn Giả vào lúc này. Hần chỉ giống như một Dong binh bình thường, loanh quanh một vòng rồi tìm một lữ quán giá rẻ thuê phòng, trốn đến nửa đêm. Khi hần xác định cơ bản không có nguy hiểm gì, mới khẽ gõ Vân Hoang Giới Chỉ. thấp tiếng nói:

- Lão quý, người hôm nay là ai?

Qua một hồi lâu sau. thân ảnh hư ảo của Xà Tôn Giả mới từ từ bay ra. hần nhắm mắt cảm ứng một hồi. mới nhúu mày nói:

- Cũng không phải ai, chẳng qua chỉ là một 'lão băng hữu' mà thôi...

Ba chữ 'lão bằng hữu' này được Xà Tôn Giả nhấn mạnh, cho dù là Lý Dật cũng có thể nghe ra sát ý nồng nặc trong ba chữ ấy.

Hắn không nhịn được nói:

- Lão quý. người đó, rốt cuộc là ai... Sao hắn có thể đi trong không trung như vậy. rốt cuộc hắn...

- Hắn là ai, người biết rồi có ý nghĩa gì không? Đợi sau khi người có đủ thực lực, những chuyện này tự nhiên người sẽ biết...

Xà Tôn Giả nở một nụ cười khó hiểu nhìn Lý Dật:

- Còn về cảnh giới của hắn... Vừa rồi ta cũng không dám dò xét kỹ, nhưng nếu đã có thể làm được đến độ không cần biến đấu khí thành cánh mà vẫn dừng lại được trong không trung, chắc rằng đã trên Đấu Hoàng rồi. Nhưng rốt cuộc là đến mức nào. nếu hắn không toàn lực xuất thủ, ta cũng không thể nhìn ra a... Có điều người cần phải biết một chuyện, đó chính là trừ phi là lúc Bản tôn toàn thịnh, bằng không với trạng thái hiện nay của Bản tôn, tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.

- Như chính là nói vừa rồi...

Xà Tôn Giả gật đầu, nói:

- Không sai, Bản tôn dù gì cũng là trạng thái linh hồn, cảm ứng dĩ nhiên nhạy bén hơn người thường mấy phần. Sau khi lơ mơ cảm nhận được khí tức của hắn, ta cũng không thể không lui. Tuy không phải không có cơ hội giết cha con Long Gia, nhưng một khi chần chừ ở lại, nếu bị hắn phát hiện, hai chúng ta e rằng đều không thể thoát thân. Đến lúc đó thì cái gì cũng hỏng bét rồi. Còn về hiện tại, tuy vẫn chưa giải quyết được phụ tử Long Gia. sau này chúng ta nghĩ cách là được rồi... Chỉ có điều...

- Chỉ có điều cái gì?

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói:

- Lão bằng hữu đó có lẽ có được tin tức gì, biết ta lưu lạc đến nơi này, hẳn mới xuất hiện. Có điều, nếu ta không hiện thân, hẳn cũng không thể tìm thấy ta... Tiểu tử xem ra sau này ta không thể nào tùy tiện giúp người rồi, người làm chuyện gì cũng phải dựa vào bản thân. Qua chuyện này rồi thì nhanh chóng tu luyện đi. Tế Thân Điện hai tháng sau vô cùng quan trọng, huống hồ nếu người có thể vào được Đấu Thần Điện, đối với người cũng có lợi ích rất lớn. Vốn dĩ ta còn muốn từ từ bồi dưỡng người, không cần đến thứ khác, nhưng hiện tại xem ra không có một thân phận tốt che đậy, sớm muộn cũng có vấn đề thôi.

Dứt lời, Xà Tôn Giả vụt người thu vào trong Vân Hoang Giới Chỉ. Sự cẩn thận của hắn, khiến Lý Dật cảm thấy gai lạnh. Dĩ nhiên hắn cũng biết, với thực lực lúc này của mình mà nói nếu muốn đấu với người đó thì quả thực không bằng một con kiến.

Xem ra thời gian trước mình đã quá thuận lợi cơ hồ đã có suy nghĩ không coi ai ra gì, đến lúc này Lý Dật mới rõ bản thân trên con đường cường giả còn phải bước những bước rất dài...

Không còn sự giúp đỡ của Xà Tôn Giả. nếu lúc này mình muốn thu thập Long Phi và Long Ngạo Thiên e rằng là chuyện không thể nào. Chẳng nói đến điều khác, khi một Đấu Sư đánh nghiêm túc, bản thân đã không phải là đối thủ của hắn nữa rồi, huống hồ. Long Gia còn có ba Đấu Sư.

Chỉ có điều, mình đã bố trí lâu như vậy, khó khăn lắm mới giải Quyết được Âm Thiên Kiệt, nếu cơ nghiệp đồ sộ của Huyết Lang Trấn lại rơi vào trong tay của Long Gia, vậy chẳng phải rất đáng tiếc sao?

Dù gì, mục đích lần này của mình là trấn áp Long Gia chứ không phải vô hình chung để họ lớn mạnh lên.

Lúc này không thể dựa dẫm để giết chết được Long Phi và Long Ngạo Thiên, cơ hồ bản thân chỉ có thể tìm một cách nào khác.

Nhìn hắc bào bên cạnh mình, Lý Dật bất chợt vỗ nhẹ tay, một Quyển trục quang mang thanh sắc hiện ra trong tay hắn... Xem ra. muốn trấn áp

Long Gia, còn phải dựa vào thế lực khác a...

000

- Xem ra, trời sinh ta mệnh khổ a!

Đứng trước mặt Phong Lâu, Lý Dật bất giác nhếch môi. trong lòng cảm thấy bất lực.

Ngẩng đầu nhìn tòa Phong Lâu trước mặt. Lý Dật khẽ hít vào một hơi.

Với việc gọi Phong Lâu là ‘lâu’, chẳng bằng nói nó là một tòa kiến trúc nổi liền. Nét kiến trúc tinh xảo, thanh nhã với nhau, hình thành một vùng rộng lớn không bé hơn Huyết Lang Bảo.

Thị vệ mặc khôi giáp đứng ngay trước của chính tòa kiến trúc dõi nhìn những người đi đến, thỉnh thoảng lại có người bước vào Phong Lâu, hiển nhiên là những vị khách cũ, đám thị vệ đều tươi cười cung kính chào họ.

Nhưng cũng có nhiều người chỉ biết ngắm nhìn cánh cửa hoa lệ kia một cách ngưỡng mộ rồi ảm đạm bước đi.

Phong Lâu này. rốt cuộc làm ăn gì a!

Lý Dật không khỏi tò tò. có điều ngay lập tức hắn đã vứt ngay suy nghĩ vẩn vơ này đi, rồi rảo bước đi vào trong Phong Lâu.

Có lẽ bộ dạng ngơ ngẩn của Lý Dật đã bị đám thị vệ chú ý từ trước, lúc này thấy Lý Dật bước tới. hai tên thị vệ đều nhất tề đi lên trước một bước, vung nhẹ trường thương trong tay ra, một tên nhàn nhạt nói:

- Vị tiên sinh này, chỗ chúng ta không phải là nơi người bình thường có thể vào đâu, nhìn dáng dấp tiên sinh đây cũng chắc là lần đầu tới, nếu không có người tiến cử. xin hãy về cho.

Lý Dật đưa tay sờ mũi, gương mặt vẫn được trùм bởi mũ choàng khiến đám thị vệ không thể nhìn rõ:

- Ý của người là, ta không thể vào sao?

- Dĩ nhiên, nếu Phong Lô chúng ta, loại chó mèo nào đó mà cũng có thể tùy tiện đi vào, há chẳng phải mất mặt sao?

Nói rồi, tên thị vệ đó lộ ra một vẻ mặt cao ngạo vút lên tận mây xanh.

Lý Dật trong lòng thấy buồn cười, tên thị vệ này tuy có thực lực Đấu Giả. nhưng trong mắt của Lý Dật. cho dù có một trăm kẻ như vậy xuất hiện thì bản thân cũng chỉ cần vung tay là diệt gọn. lúc này hẳn dĩ nhiên cũng chán phi lời với họ, chỉ lắc đầu. nhàn nhạt nói:

- Nếu như ta không thể đi vào. vậy thì các người gọi Ngô Hình Dư ra gặp ta đi!

- To gan! Dám gọi thẳng tên của Lô Chủ!

Hai tên thị vệ đồng thanh quát lớn một tiếng. Trường thương trong tay đã đánh xuống.

- Keng! Keng!

Sau hai tiếng động vang lên. trường thương bị văng vào không trung, rồi rơi sõng soài trên đất.

Khẽ thổi ngón tay rồi nhìn đám thị vệ đang lộ vẻ khó tin, Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Ta nói lại lần nữa gọi Ngô Hình Dư ra gặp ta... Nếu nàng ta không chịu ra ta sẽ không ngại mà xông vào trong đây. Chỉ có điều, đến lúc đó là địch hay là bạn, không phải do ta quyết định nữa rồi...

Giọng nói nhàn nhạt của Lý Dật khiến hai tên thị vệ kinh hãi không yên hai tay của họ lúc này đã tê rần. Vừa rồi Lý Dật chỉ búng tay bắn trường thương của họ, lại khiến họ bị thương nghiêm trọng như vậy sao?

Đúng lúc này, trong Phong Lâu truyền ra những tiếng bước chân dồn dập, sau đó, mấy đạo nhân ảnh đẩy cửa đi ra.

- Ha ha đây không phải là vị các hạ trên phố hôm nay sao? Không biết, các hạ tìm tiểu nữ có chuyện gì phân phó chăng?

Thoáng lướt nhìn Lý Dật. khi nhìn rõ chiếc hắc bào đã in sâu trong đầu nàng ở trên người Lý Dật. Ngô Hình Dư bất chợt khẽ bật cười.

Nàng cũng là người thông minh, dĩ nhiên hiểu rõ, nếu đối phương đến gây chuyện, lẽ nào lại khách khí như vậy? Lúc này lại khách khí như vậy, chắc hẳn đôi bên có thể hợp tác chuyện gì đó.

Nghe thấy giọng nói êm dịu của đối phương, Lý Dật thầm mắng một tiếng yêu tinh, sau đó mời từ từ liếc nhìn Ngô Hình Dư.

Đây là lần đầu tiên LÝ Dật nhìn thấy Ngô Hình Dư ở khoảng cách gần như vậy. Nữ nhân này có khuôn mặt thuần khiết đến cực điểm, đôi mắt trong veo thoáng có vẻ mơ màng khiến người khác đắm say, nhưng cơ hồ mang theo một ánh cười giảo hoạt. Bộ y phục bó sát người lại nổi lên thân hình gợi cảm mặn mà để người khác chiêm ngưỡng được vẻ hoàn mỹ đến tê dại, người nàng còn thoang thoang một mùi hương nhàn nhạt chốc chốc lại lan tỏa ra theo từng câu nói của nàng.

Chẳng trách mà cha con Âm gia lại có hứng thú với nàng a...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giao Dịch

Q.1 - Chương 89: Giao Dịch

Con yêu tinh dụ dỗ người này, khiến Lý Dật không nhìn được phải liếc nhìn vài lần, có điều hẳn đã che giấu kỹ gương mặt của mình, Ngô Hình Dư không thể nào nhìn rõ được vẻ mặt của hắn.

Khẽ hít vào một hơi đề nèn lại tạp niệm với gợn lên trong lòng, Lý Dật cất giọng khàn khàn nhàn nhạt nói:

- Ngô tiểu thư, nơi này e rằng không phải chỗ nói chuyện.

- Chuyện này dĩ nhiên.

Ngô Hình Dư che miệng khẽ cười một tiếng:

- Mời các hạ đi theo ta đi.

Lý Dật âm ờ gật đầu, coi như đã chấp nhận.

Ngay lập tức, những người xung quanh đều đưa ánh mắt khó hiểu nhìn Lý Dật theo Ngô Hình Dư từ từ bước vào trong Phong Lâu.

Cái đập vào mắt đầu tiên chính là một đại sảnh rộng rãi nhiều hạng người trông ra cũng có thân phận đang cầm ly rượu trong tay nói nói cười cười. Nhìn Ngô Hình Dư từ xa bước vào, họ đều nở một nụ cười khiêm nhường, sau đó nâng ly rượu trong tay lên.

Lý Dật liếc nhìn vài lần, ở nơi này lại có thể nhìn thấy cảnh như vậy. khiến hắn rất đối ngạc nhiên.

Ngô Hình Dư có lẽ nhìn thấy sự hiếu kỳ của Lý Dật, nàng khẽ cười, thấp giọng nói:

- Người ở đây, chính là những người xưng là thượng đẳng nhân trong và xung quanh Huyết Lang Trấn... Chuyện làm ăn của Phong Lâu chúng ta, chính là phục vụ tốt những thượng đẳng nhân này. Thứ mà họ muốn, chúng ta nhất định sẽ nghĩ cách để có được. Thứ họ muốn bán, chúng ta sẽ bảo đảm cho họ có một giá tiền tốt nhất. Trong Phong Lâu, không có thứ gì không thể mua, cũng không có thứ gì không thể bán, chỉ cần người có thể trả được giá.

Lý Dật thoáng liếc nhìn người nữ nhân này. trong lòng có vài phần sửng sốt.

Có thể làm được những chuyện như vậy, thế lực bình thường sao có thể làm? Nhưng nữ nhân này lại nói những chuyện đó nhẹ như lông hồng, xem ra thế lực đứng đằng sau nàng ta, thật đúng là không đơn giản a...

Chẳng trách với tính cách của Âm Thiên Kiệt, lại có thể chấp nhận một thế lực như vậy trong huyết lang trấn.

Không phải vì hấn bằng lòng, mà là vì hấn không còn cách nào mà thôi.

Lý Dật đang thầm cảm thán. Ngô Hình Dư đã đưa hấn lên lầu hai, vào trong một gian phòng thanh nhã.

Thị ý thị vệ đi theo lui ra rồi đóng cửa phòng lại, Ngô Hình Dư khẽ cười, nói:

- Được rồi, các hạ... Gian phòng này có thể nói là nơi an toàn nhất trong Phong Lâu này, ta có thể bảo đảm, nói chuyện ở đây sẽ không có bất cứ ai biết, vì vậy các hạ có gì phân phó, mong cứ nói ra...

Lý Dật nhàn nhạt nhìn người nữ nhân này, rồi trầm giọng nói:

- Âm Thiên Kiệt đã chết rồi. chắc rằng người cũng biết chứ?

Ngô Hình Dư sắc mặt không đổi, nàng khẽ cười nói:

- Dĩ nhiên rồi, Phong Lâu chúng ta ở huyết lang trấn nhiều năm, tin tức cũng được xem như là linh thông. Chúng ta còn biết, không những Âm Thiên Kiệt đã chết, e rằng, người này còn là chết trong tay của các hạ...

Lý Dật gật đầu, nói:

- Đúng là ta giết hấn.

- Như vậy các hạ hôm nay đến đây có ý gì chẳng? Lẽ nào giết Âm Thiên Kiệt rồi. muốn đến Phong Lâu chúng ta lĩnh thưởng?

Ngô Hình Dư cười nhạt châm chọc nói.

Đúng là nữ nhân gan to bằng trời! Xem ra muốn thuận phục nàng ta không dễ a!

Lý Dật khẽ lắc đầu, sau chốc lát nhàn nhạt nói:

- Sau khi Âm Thiên Kiệt chết. Dong binh đoàn Huyết Lang cũng coi như đã tan thành mây khói rồi. Cũng tức là nói trong thời gian này trong Huyết Lang Trấn sẽ khuyết trống quyền lực. Chuyện này cho dù là với ta hay với Phong Lâu các người mà nói e rằng cũng không phải là chuyện tốt gì chứ?

Ngô Hình Dư khẽ cười, nàng lấy ngón tay trò đùa mái tóc của mình, một hồi lâu mới mim cười nói:

Các hạ, nói thật nhé... Điều này không ảnh hưởng quá lớn đến Phong Lâu chúng ta. Dong binh đoàn Huyết Lang tan thành mây khói, dĩ nhiên sẽ có thế lực khác thay thế vị trí của nó. Nhưng ta lại tin rằng, cho dù là thế lực nào cũng sẽ không có gan đánh với Phong Lâu chúng ta. Những thứ tranh quyền đoạt lợi này, Phong Lâu chúng ta không có hứng thú!

Lý Dật cau mày, chăm chăm nhìn người nữ nhân này, rồi nói tiếp:

- Phong Lâu chưa từng nghĩ qua sẽ tiếp nhận quyền lực này sao?

Ngô Hình Dư thản nhiên cười nói:

- Dĩ nhiên là không rồi, chuyện phiền phức như vậy. ta còn lâu mới có hứng thú.

- Vậy nếu là ta muốn người đi tiếp nhận quyền lực trống này thì sao?

Yêu cầu đột ngột của LÝ Dật khiến không khí trong gian phòng như đông cứng lại.

Một hồi lâu sau, Ngô Hình Dư mới khẽ giọng nói:

- Nói thực, cho dù là các hạ yêu cầu nhưng Phong Lâu chúng ta cũng sẽ không làm chuyện này. Dù gì các hạ chắc cũng rõ hơn chúng ta, lần này Vạn Triều Long Gia cũng xuất hiện trong Huyết Lang Trấn, nếu chúng ta đoán không nhầm, Long Gia năm đến tám, chín phần cơ hội sẽ tiếp nhận quyền lực trống này của Huyết Lang Trấn. Nếu chỉ có một Long Gia, muốn cướp chặn ngay trước mặt họ, thì cũng không có gì, nhưng mà dù sao, đằng sau Long Gia còn có một Đế Đô Diệp Gia, còn cả Bắc Đẩu Tông bí ẩn kia... Thế lực như vậy, nếu có thể không đắc tội. ta nghĩ trong Đế Quốc rộng lớn này, cũng không có ai muốn đắc tội với họ.

Lý Dật khẽ gật đầu, điểm này dĩ nhiên hẳn hiểu rõ.

Với tính cách của Long Phi mà nói, lần này nếu như đã tấn công Huyết Lang Bảo hẳn không thu nạp Huyết Lang Trấn vào phạm vi thế lực của Long Gia mới là lạ.

Và lần này sỡ dĩ hẳn dám to gan lớn mật như vậy, cũng xem là kết quả mà mình đã ‘giúp’ hẳn. Cái chết của Diệp Thanh Mã sẽ gây ra một cú sốc lớn với Diệp Gia và Bắc Đẩu Tông, kết quả gây bàng hoàng này, khiến Long Gia vừa phải cân thận dặt dè nhưng lại vừa có thể mượn vào cơ này, công khai mở rộng thế lực của Long Gia.

Về chuyện này cho dù là Lý Gia và Mạc Gia cũng chỉ có thể nhìn mà thôi.

Chuyện này Long Gia dĩ nhiên sẽ không gây rối hai nhà đó, nhưng hai nhà đó cũng không ngu xuẩn đến độ làm những chuyện thừa thãi.

Còn cảnh này chính là điều mình không mong nhìn thấy nhất, nếu lúc đó ra tay giết Long Phi và Long Ngạo Thiên trước, có lẽ sẽ không có nhiều phiền phức như vậy.

Lý Dật khẽ cảm thán trong lòng, ngay lập tức hẳn đưa tay gõ vào mặt bàn, sau một hồi lâu rồi nhàn nhạt nói:

Ta biết Phong Lôu không muốn đắc tội với thế lực đằng sau Long Gia. Thế nhưng...

Chúng ta có thể đổi một cách nói khác... Không để cho Long Gia chiếm lợi ở Huyết Lang Trấn, tạo một thế lực mới do hai bên chúng ta xây dựng để chiếm cứ quyền lực tổng của Huyết Lang Trấn, thế nào?

Ngô Hình Dư khẽ hít vào một hơi bộ ngực đầy đặn cũng phập phồng theo hơi thở của nàng:

- Nếu là giao dịch... Dĩ nhiên là có thể, thế nhưng các hạ, chắc rằng ngài cũng hiểu, chuyện này làm cực kỳ phiền phức, cũng rất mệt mỏi... Nếu không có một cái giá tốt, e rằng...

Nói rồi, Ngô Hình Dư liếc nhìn Lý Dật. ý tứ trong ánh mắt hai bên dĩ nhiên đều hiểu.

Khẽ cười lạnh một tiếng, Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Giá tiền, ta đúng là không trả nổi... Chắc rằng muốn hoàn thành chuyện này, không có gần trăm vạn kim tệ thì không thể làm được nhỉ? Có điều, ta lại có một thứ, cũng có thể tương đương với giá làm chuyện này. chỉ là không biết, các người có dám có không!

Lúc nói chuyện, Lý Dật đảo tay một cái, quyền trục lấp lánh quang mang thanh sắc đã hiện ra trong lòng bàn tay của hắn, không ngừng dao động theo dấu khí của hắn.

Ngô Hình Dư thu mắt kinh ngạc nhìn Lý Dật. rồi thấp giọng nói:

- Các hạ, nếu là vật này đừng nói là giao dịch vừa rồi cho dù muốn Phong Lôu chúng ta rút ra khỏi Huyết Lang Trấn, cái giá này cũng đã đủ...

Lý Dật vân vân quyền trục, cười lạnh một tiếng, rồi quăng quyền trục lên bàn, nhàn nhạt

nói:

- Không sao... Nếu các người có thể đưa một thế lực tiếp quản vào vị trí này, thứ này chính là giá mà ta chỉ ra, nhưng nếu như không làm được... E rằng, Phong Lâu này sẽ không còn mai sau đâu...

- Ha ha. chuyện mua bán này ta nghĩ chẳng ai muốn bỏ qua cả.

Ngô Hình Dư khẽ nhướn chiếc cằm trắng ngấn của mình lên nói:

- Có thứ này, đừng nói là đặc tội Đế Đô Diệp Gia cho dù là chuyện làm ăn đặc tội với Đấu Thần Điện, ta cũng phải làm a... Chỉ có điều, muốn nâng đỡ thế lực nào, trong lòng các hạ đã quyết chưa?

- Nâng đỡ thế lực nào thì ta không cần biết, nhưng ta chỉ cần người làm được một điểm này, chính là thế lực đó sau này duy chỉ có người này mới có quyền chấp chương. Chỉ vậy thôi là đủ rồi.

Nói rồi, Lý Dật vỗ bộp tay, lần này lại có một quyển da dê xòe ra trên bàn.

Ngô Hình Dư liếc nhìn, sau đó cười ha hả. nói:

- Các hạ, chuyện này của ngài xem ra quả nhiên có chút khó đấy.

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Nếu không khó ta có cần phải trả một cái giá lớn như vậy không? Thứ này rốt cuộc hiếm có thế nào, chắc rằng người còn rõ hơn ta? Được rồi, ta còn có chuyện, không ở lại thêm nữa, về chuyện này, ta hy vọng người nhanh chóng hoàn thành.

Lý Dật khẽ gật đầu. đứng dậy bước ra khỏi gian phòng.

Nhìn theo bóng Lý Dật rời đi. Ngô Hình Dư không đuổi theo, chỉ nhẹ ấn tay vào quyển trục trên bàn, ánh mắt hiện ra vẻ do dự không quyết.

Một lát sau, nàng mới nhẹ nhàng lau mồ hôi trên vầng trán trắng trợn mịn, rồi nhàn nhạt nói:

- Ni Thành thúc thúc, người nhìn ra cấp bậc của hắc y nhân đó không?

Từ một góc của gian phòng, một cánh cửa vô cùng bí mật chậm chậm mở ra. Sau đó, một người trung niên mặc bạch bào chậm chậm bước tới, vẻ mặt hẩn dầy vẻ ngờ vực. thoáng cau mày rồi nói:

- Kỳ lạ, khí tức người này được che giấu rất kỹ nhìn thấp thoáng cơ hồ chỉ là gã có cấp bậc Đấu Giả mà thôi. Thế nhưng dưới khí tức Đấu Giả ấy, cơ hồ lại đang ẩn giấu một luồng khí tức vô cùng cường đại. E rằng, khí tức cấp Đấu Giả này, chỉ là hắc cố ý phát ra, còn về thực lực thật của hắc, có lẽ khủng khiếp đến độ khiến người khác khó tin. Tiểu thư... Suy nghĩ của người là đúng, nhân vật này chúng ta nên cố gắng lôi kéo không nên đắc tội với hắc. Dù gì, một cường giả Đấu Vương có thể mang lại cho chúng ta lợi ích vô cùng lớn. Huống hồ người này rất có khả năng không chỉ là một Đấu Vương mà thôi... Phải biết rằng, thực lực của Âm Thiên Kiệt không kém chúng ta thế nhưng hắc vẫn không thể tiếp nối một chiêu...

Ngô Hình Dư im lặng một hồi. rồi khẽ giọng nói:

- Cũng tức là nói. chuyện giao dịch của hắc, chúng ta không đồng ý cũng phải đồng ý rồi? Hơn nữa, còn phải giúp hắc nâng đỡ một nhân vật nhỏ bé như Vây... E rằng vô cùng khó a!

Có thứ này rồi chuyện giao dịch đã có cũng không thể từ chối được.

Nhìn quyền trục lấp lánh quang mang thanh sắc trên bàn, trong mắt của Ni Thành vụt ra một tia háo hức sau một hồi mới nhàn nhạt nói:

- Huống hồ. nâng đỡ nhân vật nhỏ bé như vậy, cũng không phải không có lợi ích gì. Chỉ ít loại nhân vật này so với Âm Thiên Kiệt, sẽ dễ đối phó hơn nhiều. Xem chừng ý của người thần bí kia, hắc không có hứng thú với cơ nghiệp của Huyết Lang Trấn, hắc nâng đỡ một nhân vật nhỏ

bẻ như vậy, e rằng chỉ là chuyện tùy tiện mà thôi. Chúng ta không chừng còn có lợi ích khác trong chuyện này nữa kìa. Huống hồ, nếu sau này muốn điều tra người thần bí ấy, có nhân vật nhỏ bé này, nói không chừng, cũng có thêm một tia manh mối...

- Hv vọng là vậy...

Ngô Hình Dư lẩm bẩm nói, sau đó nàng tiện tay cầm lấy quyển trục trên bàn, lật giờ thoáng nhìn qua, sắc mặt chợt biến. Quyển trục trong tay rơi xuống đất.

- Sao... Sao lại là thứ này...

Ngô Hình Dư vẽ mặt kinh hãi, lộ ra tâm trạng phức tạp đến cực điểm.

- Thứ gì mà khiến người kinh ngạc vậy? Cho dù là Công pháp Chu Tước Cao cấp, cũng không đến nỗi như vậy chứ? Tiểu thư thứ mà người đang tu luyện cũng chính là Công pháp Chu Tước Cao cấp mà?

Ni Thành nhìn thấy sắc mặt của Ngô Hình Dư, không nhận được nói.

- Không... Không phải...

Ngô Hình Dư hít vào một hơi thật sâu, rồi cười khổ nói:

- Tóm lại, Ni Thành thúc thúc người xem thì biết rồi.

Ni Thành nghi hoặc nhặt lấy quyển trục vào trong tay, rồi chỉ thoáng nhìn qua, hần không khỏi thất thanh nói:

- Vạn Mộc Quyết? Đây là bộ Công pháp được truyền thừa lâu đời của Diệp Gia? Sao lại...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cạm Bẫy Trong Dung Giới

Q.1 - Chương 90: Cạm Bẫy Trong Dung Giới

- Còn gì nữa? Hiện giờ cuối cùng ta đã biết Diệp Thanh Mã đã chết như thế nào.

Ngô Hình Dư cười khổ nói:

- Xem ra vị Diệp Đại Thiểu gia đó, cho dù không chết trong tay người thần bí vừa rồi, e rằng cũng có quan hệ với lớn với hẳn a! Phải biết rằng, người có tư cách mang thứ này chạy đi khắp nơi không quá năm người, nhưng kẻ xuất hiện gần đây cũng chỉ có mình Diệp Thanh Mã mà thôi... Xem ra lần này Diệp gia bị thảm lớn rồi!

Ni Thành khẽ biến sắc mặt nói:

- Tiểu thư, nếu như là vật này, giá trị tuy lớn, có điều... Cũng khó tránh có thêm nguy hiểm a!

Ngô Hình Dư nhếch môi suy nghĩ một hồi rồi khẽ giọng nói:

- Không sao, thứ này tuy có nguy hiểm cao. nhưng giá trị của nó lại lớn hơn, ta nghĩ bên trên chắc chắn sẽ không bỏ qua vật này... Huống hồ, người đó ngay cả vật này cũng tiện tay quăng ra, vì một nhân vật như vậy đắc tội với một Diệp Gia thì có đáng là gì?

Ni Thành nhú mày nói:

- Diệp Gia chúng ta không sợ, nhưng còn Bắc Đẩu Tông kia...

Ngô Hình Dư tiện ý nói:

- Bắc Đẩu Tông trước giờ tự phụ mình có thân phận hơn người, những chuyện này, họ có tâm lo không? Huống hồ đối với Bắc Đẩu Tông mà nói chuyện quan trọng nhất chính là giữ được sự cân bằng của các thế lực trong Đế Quốc, họ sẽ không ngu xuẩn đến mức làm ra những chuyện ảnh hưởng tới sự cân bằng ấy a...

000

- Tiểu nha đầu kia rất thông minh!

Lý Dật lướt trong không trung theo một đường cong quỹ dị rồi chậm chậm hạ xuống đất. giọng nói của Xà Tôn Giả vang ngay lên trong đầu hắn.

Lý Dật mỉm cười, nói:

- Ở nơi như Huyết Lang Trấn này, cho dù sau lưng có thế lực lớn thế nào, nhưng ả có thể tạo ra một cơ nghiệp lớn như vậy, có thể không thông minh sao?

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói:

Người không sợ ả nuốt trọn luôn quyền trục Công pháp của người sao?

- Ả dám sao?

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Ả là người thông minh thì phải hiểu rằng, nếu như ta có thể giết được Âm Thiên Kiệt, vậy thì giết thêm ả cũng không khó khăn gì. Nếu ả làm tốt chuyện này cho ta vậy thì sau này dĩ nhiên sẽ an nhàn vô sự, nếu ả còn có ý đồ khác, lẽ nào không sợ ta bằng mọi giá sẽ lôi ả ra sao? Huống hồ, hiện tại có thứ này trong tay chẳng khác nào ngồi trên đồng lửa nếu ta vẫn giữ lại, nói không chừng ngày nào đó sẽ vì nó mà bị thiệt lớn. Nếu ném nó ra thì lại là một chủ ý tuyệt diệu, dù gì ta đã có Thiên Ma Cửu Biến, ta cũng không thể nào đi tu luyện Vạn Mộc Quyết gì đó.

Xà Tôn Giả lặng lẽ cười:

- Người cũng biết thứ đó nguy hiểm, lẽ nào người không sợ tiểu nha đầu đó bán đứng người? Phải biết rằng, nếu ả đem trả thứ đó cho Diệp Gia có lẽ có thể kiếm được không ít lợi ích mà.

Lý Dật hừ một tiếng, nói:

- Ắ không phải kẻ ngu. chắc chắn biết giá trị của thứ này lão quý nếu đổi lại là người thứ đó đến tay người liệu người có dễ dàng trả lại cho người ta không?

- Không...

Xà Tôn Giả không cần suy nghĩ mà đáp luôn.

- Chẳng phải cũng vậy sao.

Lý Dật bấu môi:

- Huống hồ, thế lực đứng sau Phong Lâu này, có lẽ chính là một trong mấy gia tộc của Đế Đô. Cho dù không phải là kẻ thù đối đầu với Diệp Gia nhưng e rằng quan hệ cũng chẳng tốt đến đâu họ mà không cần thứ này mới lạ đấy.

- Đúng vậy, chỉ có điều tiểu quý người để họ nâng đỡ tên Bì Lợi này, không sợ hấn bán đứng người sao?

Lý Dật cười lạnh một tiếng, nói:

- Ta nhìn người còn khá chính xác. tiểu tử đó đúng là thông minh, có vài phần giống ta lúc còn trẻ, nhân vật như vậy lẽ nào không biết cân nhắc nặng nhẹ sao? Ta cho hấn một cơ hội lớn như vậy, nếu hấn biết trân trọng, sau này ở Huyết Lang Trấn sẽ có thêm thế lực, đối với Lý Gia cũng là điều vô cùng tốt. Nhưng nếu hấn không biết giữ gìn ta có thể diệt cả Dong binh đoàn Huyết Lang, dĩ nhiên cũng có thể diệt thêm một kẻ nhu vậy nữa!

Xà Tôn Giả lẩm bẩm nói:

- Nói như là người động thủ vậy.

Lý Dật cười ngượng ngịu, nhưng lại không đáp lời. hấn lại tăng tốc lao về hướng Vạn Triều Thành.

Vạn Triều Thành lúc này đang sôi sục, Huyết Lang Trấn và Vạn Triều Thành cách nhau không xa, các quan hệ của đôi bên đều vô cùng chặt chẽ cũng rất phức tạp rắc rối.

Chuyện Long Gia ra tay với Dong binh đoàn Huyết Lang, Âm Thiên Kiệt đã chết, lúc này sớm đã truyền vào trong Vạn Triều Thành qua mọi ngõ đường. Lúc này thế lực các bên đều đang theo dõi chuyện này rồi cuộc sẽ ảnh hưởng thế nào đến cục diện của Vạn Triều Thành, thế lực các bên đã phải vô số thám tử tràn vào Huyết Lang Trấn.

Lý Dật không biết phải tốn bao nhiêu sức lực mới có thể đi vòng qua đám thám tử này để trở vào thành.

Vốn dĩ nếu là Xà Tôn Giả ra tay, muốn tránh đám người này cũng chỉ là trong nháy mắt mà thôi. Nhưng hiện giờ vì nguyên nhân đó, Xà Tôn Giả đã không còn tùy tiện sử dụng sức mạnh của mình, điều này khiến Lý Dật cảm thấy khó có thể quen ngay.

Sau khi trở về Lý Gia, hẩn lén lút lén về phòng của mình, rồi cẩn thận kiểm tra khắp lượt, khi đã xác định không có người ngoài vào lúc mình không có mặt Lý Dật mới yên tâm hơn phần nào.

‘Tình hình’ của Lý Dật lúc này vẫn đang tiềm tu vì vậy người ngoài mới không đoán những chuyện này có liên quan tới hẩn. Bằng không, nếu để người khác biết một gã mới chỉ tu luyện được ba tháng mà ngay cả Đấu Sư Đỉnh phong cũng có thể giết được thì thật không biết sẽ gây ra tai họa gì.

Ngồi xếp bằng trên giường, tạo một ấn ký tu luyện, cùng với nhịp hô hấp. Lý Dật đã chìm vào trạng thái tu luyện.

Những chuyện xảy ra trong hai ngày ở Huyết Lang Trấn khiến tâm cảnh của hẩn có chút thay đổi, Lý Dật thậm chí còn thoáng cảm thấy, bản thân nói không chừng lại có đột phá.

Mới bước vào cấp Đấu Giả chưa được mấy ngày, đã lại có cảm giác sắp đột phá. Chuyện này nếu bị người khác biết được, không biết sẽ có bao nhiêu người đổ kỵ đến ói máu mà chết.

Đến lúc trời hửng sáng, Lý Dật từ từ thở ra một hơi rồi tỉnh lại thoát khỏi trạng thái tu luyện.

Thoáng đo dự một lát, Lý Dật đã cởi áo ra vết thương mấy ngày trước lúc này cơ hồ đã khỏi hoàn toàn, có điều chưởng ấn ở ngực lại vẫn như một hình xăm trên người, khiến hắn phải nhíu mày lại.

Có điều Lý Dật cũng biết hiện tại nghĩ về những chuyện này cũng không có tác dụng gì, ngược lại hắn khẽ hít vào một hơi rồi lấy hai chiếc Dung giới ra.

Hai chiếc Dung giới này một là của Diệp Thanh Mã để lại, một là của Âm Húc mà hắn cướp ngày đó, hắn vẫn luôn bận rộn nên không có thời gian kiểm tra bên trong rốt cuộc có những thứ gì.

Còn về khi Âm Thiên Kiệt chết, có lẽ trên tay cũng có Dung giới, chỉ có điều lúc đó Xà Tôn Giả đang vội rời khỏi, nên quên mất chuyện này, có lẽ lúc này đã để cho Long Gia chiếm được rồi.

Khẽ cười khổ một tiếng, Lý Dật lấy những thứ có trong Dung giới của Âm Húc ra.

Chỉ thấy gia tài của Âm Húc rất nhiều, ngoài một số thứ linh tinh ra, còn có một đồng kim tệ trong đó thứ còn lại chính là các loại dược vật. Nhưng điều khiến Lý Dật hết sức kinh ngạc chính là trong những đồ vật mà Âm Húc cất giấu còn có một đồng sách nham nhở. Không ngờ thế giới này cũng có thứ này.

Nhìn những họa sách ấy, Lý Dật chỉ biết cười khổ lắc đầu, rồi quăng đồng đó sang một bên.

Chần chừ một hồi. hắn cầm Dung giới của Diệp Thanh Mã lên, đang định dùng thần niệm để dò xét thử bên trong, đột nhiên giọng nói của Xà Tôn Giả vang lên:

- Khoan đã.

Tiếng nói vừa dứt. thân hình hư ảo của hắn đã bay ra, nhúu mày nhìn chiếc Dung giới của Diệp Thanh Mã.

- Sao vậy lão quỷ, người ra đây không sợ bị người khác phát hiện sao?

- Không sao.

Xà Tôn Giả lắc đầu:

- Nếu ta không sử dụng chút sức mạnh nào. vậy thì cho dù đứng trước mặt lão bằng hữu của ta cũng sẽ không phát hiện ra đâu...

Lý Dật thoáng sửng sờ, ngay lập tức bất động thanh sắc trợn mắt. uống phí cho mình cẩn thận như vậy, không ngờ lão quỷ này lại lừa cả mình.

- Thứ này... Cơ hồ có chút vấn đề a!

Phớt lờ cái nhìn trợn trừng của Lý Dật Xà Tôn Giả chăm chăm nhìn vào Dung giới của Diệp Thanh Mã rồi nhàn nhạt nói.

- Nghĩa là sao?

Lý Dật cau mày:

- Không phải nói, chủ nhân của Dung giới vừa chết, Dung giới sẽ trở thành vật vô chủ sao? Còn có thể có vấn đề gì?

- Tiểu tử nông cạn.

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói:

- Vừa rồi nếu người nhỏ máu nhận chủ, e rằng đời này của người đừng mong thoát khỏi việc truy đuổi của Diệp Gia.

Lý Dật toát mồ hôi lạnh, nói:

- Có cần khoa trương như vậy không?

Xà Tôn Giả khẽ gật đầu nói:

- Chính là khoa trương như vậy đấy nếu ta đoán không sai, bên trong Dung giới có lẽ giấu một mảnh linh hồn của Diệp Thanh Mã. Nếu như vậy, cho dù thứ này rơi vào tay bất cứ người nào vậy thì chỉ cần vừa mở nó ra, dĩ nhiên người của Diệp Gia sẽ cảm ứng được ngay. Còn người à, với thực lực lúc này của người, nếu bị người khác cảm ứng được, trong lúc Bản tôn không thể nào giúp người, người ngoài con đường chết ra thì chẳng còn đường nào có thể đi rồi.

Con người của Lý Dật như rụt lại hẫ hẫ không ngờ rằng, bên trong Dung giới này lại có một cái bẫy như vậy, nếu không phải có Xà Tôn Giả nhắc nhở bản thân nói không chừng đã bị rơi vào bẫy rồi.

Xem ra, người của những gia tộc này quả nhiên vô cùng giáo hoạt, không có ai là dễ đối phó a.

- Vậy hiện tại làm thế nào?

Lý Dật nhìn chăm chăm vào Dung giới nói. Tuy hẫ hẫ không có nhãn lực gì, nhưng vẫn có thể nhìn ra, chất lượng của Dung giới này tốt hơn nhiều so với chiếc mà hẫ cướp được của Âm Húc. Huống hồ, với thân phận của Diệp Thanh Mã mà nói nói không chừng bên trong còn có thứ gì tốt nữa. Dù gì thứ mà hẫ tùy tiện lấy ra, cũng đã khiến người khác kinh tâm động phách rồi.

Thân phận Diệp Gia thiếu chủ và đại đệ tử của Bắc Đẩu Tông này để ở đâu Lý Dật cũng không tin hẫ chỉ có chút thứ mang theo người như vậy.

- Còn có thể làm gì? Thử đi.

Xà Tôn Giả nở ra một nụ cười:

- Nếu người không sợ chết thì có thể thử mở nó ra, nhưng nếu người cẩn thận, có thể đợi đến khi người có thực lực đấu trực diện với Diệp Gia rồi hãy mở nó ra.

Lý Dật cười khỏ mấy tiếng, đấu trực diện với Diệp Gia? Vậy e rằng phải cấp Đấu Hoàng mới có thể làm được? Đến lúc đó cũng không biết là ngày tháng năm nào rồi.

Cơ hồ vô cùng thích thú với vẻ sần khổ của Lý Dật sau chốc lát, Xà Tôn Giả mới cười ha hả nói:

- Dĩ nhiên, người muốn mở nó ra cũng không phải hết cách. Cách đầu tiên chính là để Bản tôn mở ra giúp người, có điều nếu như vậy chúng ta sẽ có nguy hiểm bị người khác phát hiện. Còn về cách thứ hai... Người phải chọn một nơi mà người của Diệp Gia không thể nào đi vào, mở ra bên trong đó rồi lấy sạch đồ trong đó và vứt Dung giới đi... Người lựa chọn cách nào?

Cách thứ nhất được Lý Dật bỏ qua trực tiếp, hẳn vẫn còn thương tiếc cái mạng của mình, hẳn khẽ nhú mày nói:

- Vậy nơi nào Diệp Gia không thể nào bước vào?

- Tiểu tử ngốc, trước mắt không phải là một cơ hội sao?

Xà Tôn Giả như cười như không nói.

- Cơ hội?

Lý Dật hai mắt sáng lên:

- Đấu Thần Điện... Tế Thần Điện...

Cơ hồ lúc này mọi thứ của Tế Thần Điện đều rất có sức cuốn hút người khác.

- Tiểu tử, muốn sống sót đi ra khỏi Tế Thần điện tiếp sau đây ngươi phải tu luyện cho tốt rồi!

Lý Dật khẽ gật đầu, điều này không cần Xà Tôn Giả nói, hẳn cũng rất rõ. Hơn nữa hẳn cũng biết, mình còn có chuyện quan trọng hơn cần làm, đó chính là hòa nhập các loại Đấu kỹ cấp thấp vào trong Huyền Sát, nếu như vậy, Huyền Sát sẽ không còn là những chiêu số khô khan.

Uy lực của Đấu kỹ kết hợp với sự tinh diệu của Huyền Sát khi hai thứ này kết hợp với nhau, ngay cả bản thân Lý Dật cũng không thể tưởng tượng, đến lúc đó sẽ có kết quả gì. Nói không chừng lúc đó cho dù là Đấu Sư đứng trước mặt mình cũng chỉ là một trò đùa.

Đang lúc phân chấn, đột nhiên hẳn nghe thấy có tiếng gõ cửa mạnh, sau đó một giọng nói nhàn nhạt vang lên từ bên ngoài cửa:

Lý Dật, hôm nay nếu ngươi còn trốn ta, có tin ta phá thẳng cái cửa nát này ra không ?

- Lý Dật.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Khinh Nhờn

Q.1 - Chương 91: Khinh Nhờn

Một giọng nói trong trẻo vang lên khiến Lý Dật phải nhíu mày hẳn rất rõ ràng, nếu là nữ nhân đó đang ở bên ngoài, nói không chừng sẽ thật sự đá phăng cánh cửa của phòng mình ra.

Nghĩ tới đây, hẳn nhanh chóng lấy quần áo ra mặc rồi dùng chăn che đậy đồng đồ loạn xạ trên giường.

Sau khi làm xong tất cả mọi chuyện, hẳn mới từ từ bước ra mở cửa.

Ánh mặt trời bên ngoài từ từ chiếu tới mang theo những hơi ấm vào, nhưng nữ nhân đứng ở cửa chỉ cười lạnh một tiếng, luồng hơi ấm ấy đã giống như bị đóng băng lại.

Lý Dật méo xệch miệng, sau một hồi mới cười khố nói:

- Thì ra là Lý Băng biểu tỳ, không biết biểu tỳ hôm nay vội đến tìm tiểu đệ có chuyện gì dặn dò chăng?

Lý Băng khẽ hừ một tiếng, đưa mắt ra hiệu Lý Dật lui sang một bên, sau đó nàng mới chậm rãi bước vào phòng của Lý Dật nhìn xung quanh rồi lạnh lẽo nói:

- Hai ngày nay ta đến tìm người, người bị điếc sao? Không nghe thấy sao? Hay là trong phòng đang giấu nữ nhân, sợ bị ta biết?

- Hừm...

Lý Dật nhất thời như bị cứng lưỡi lại, đây là thế nào a? Từ lúc nào mà bản thân lại có quan hệ tốt với mỹ nữ băng sơn này vậy nhỉ.

Chần chừ một lát, sau khi ánh mắt dò xét của Lý Băng lướt qua người, Lý Dật mới khẽ cười một tiếng, nói:

- Đa tạ biểu tỳ quan tâm, có điều mấy ngày nay ta đang tu luyện đến lúc quan trọng, quả thực không thể phân tâm vì vậy tuy biểu tỳ có gõ cửa nhưng quả thực là...

- Bỏ đi.

Lý Băng nhàn nhạt nói:

- Ta không muốn biết chuyện của người... Chỉ có điều hôm nay...

Nàng không muốn biết chuyện của ta, vậy phí lời nhiều như vậy làm gì?

Lý Dật thầm trợn trừng mắt trong lòng lại cảm thấy buồn cười. Chỉ là so với lúc gặp Lý Băng lần trước, thái độ của nàng đã khác đi phần nào

khiến hẳn cảm thấy hết sức kỳ lạ.

Lý Dật bên này đang cười thầm, Lý Băng bên kia lại cũng lộ ra vẻ cổ quái hiếm hơi trên khuôn mặt nàng cổ hít sâu một hơi, rồi nói tiếp:

- Hôm đó, ta nói ngươi là phế vật, nhưng không ngờ, ngươi lại có thể đạt tới mức này... Chắc rằng hiện giờ ta cũng không phải là đối thủ của ngươi nữa rồi chứ?

Trong lòng LÝ DẬT trào ra một cảm giác cổ quái. Cơ hồ năm đó có người nào đã nói qua, chỉ cần đánh bại nàng, thì có thể mặc sức thị uy a.

Nhìn mỹ nhân băng sơn trước mắt, LÝ DẬT không khỏi nuốt nước bọt, muốn đánh bại nàng cơ hồ không phải khó a... Chỉ có điều, chỉ là không biết, lời thề này có thể biến đổi không!

- Nhìn cái gì mà nhìn! Tiểu quỷ đầu!

Có lẽ ánh mắt lộ liễu của LÝ DẬT khiến nàng cảm thấy khó chịu, vẻ mặt của LÝ BĂNG lúc này lại hiện ra sắc đỏ.

LÝ DẬT cười hì hì nói:

- Nhiều năm không gặp. biểu tử càng lúc càng khiến người khác phải động lòng... Chỉ là không biết, lời hứa hôm đó của chúng ta có thể thực hiện không, nếu có thể ta hiện giờ thật muốn lãnh giáo biểu tử một phen!

- Muốn chết!

Giậm chân quát một tiếng, LÝ BĂNG đã đá cước sang bên người LÝ DẬT.

LÝ DẬT đang muốn tiện tay bắt lấy, nhưng đột nhiên hẳn lại động tâm, làm tan dấu khí trên người, mặc cho LÝ BĂNG đá vào bụng của mình.

- A~~

LÝ DẬT kêu thảm một tiếng, cả người bay phi như đạn bay rồi đập mạnh vào tường ngã xuống, cả người đau điếng khó thở.

Lý Băng vốn dĩ nhận định cước đá của mình chắc chắn sẽ bị Lý Dật cản lại, nhưng không ngờ lại xuất hiện cảnh này, nàng thoáng biến sắc. vội lao đến, đưa tay chạm nhẹ vào mũi của Lý Dật sắc mặt biến đổi. nói:

- Lý Dật! Lý Dật ngươi làm sao rồi? Ta vô ý! Ta nghĩ ngươi có thể chặn được, sao lại... sao lại... sao lại...

- Phụt—

Lý Dật cơ hồ trong cơn hôn mê thổ ra một búng máu tươi, đôi mắt mơ màng mờ ra, vẻ mặt đau đớn.

- Biểu... Biểu tử... Nếu... Nếu... Nàng đánh ta có thể trút giận... Vậy thì... Vậy thì cho dù nàng đánh chết ta... Ta cũng không oán hận...

Lý Dật cơ hồ không biết phải tốn bao nhiêu sức lực, mới nói ra được câu này nhưng vừa nói ra hẳn đã bị ho dữ dội, khóe miệng lại rỉ ra máu tươi.

Lý Băng nhất thời tay chân luống cuống, chỉ biết ôm Lý Dật vào ngực, hoảng loạn nói:

- Làm thế nào? Làm thế nào? Lý Dật, ngươi không thể chết! Ngươi không thể chết! Nếu ngươi chết, thứ ngươi nợ ta sẽ trả thế nào đây? Trả thế nào đây?

Theo động tác của Lý Băng, đầu của Lý Dật bị áp vào bộ ngực đầy đặn mềm mại của nàng, cuối cùng, có lẽ vì Lý Băng ôm quá chặt khiến Lý Dật cơ hội còn cảm thấy ngạt thở.

- Biểu... Biểu tử...

Lý Dật suy nhược ngẩng đầu, khuôn mặt tái nhợt.

- Chuyện... Chuyện gì...

Vị mỹ nhân băng sơn này lo sốt vó thiếu chút nữa bật khóc. Lý Dật lại ho ra vài ngụm máu, lẩm bẩm nói:

- Biểu tỹ... Hôm nay ta, e... E rằng không xong rồi... Nhưng... Nhưng... Trước khi chết, ta vẫn còn một tâm nguyện, hy vọng biểu tỹ có thể giúp ta thực hiện...

- Tâm nguyện gì? Người nói đi! Ta nhất định sẽ làm!

- Đó... Đó chính là... Cho ta... Cho ta sờ một chút...

Cơ hồ đã không còn sức tay phải của Lý Dật chậm chậm đưa về phía ngực của Lý Băng.

Sắc mặt của Lý Băng tái xanh lại, cơ hồ bị yêu cầu của Lý Dật khiến kinh hãi không nói ra lời. Đến lúc cảm thấy tay phải của Lý Dật chạm vào ngực của mình, nàng cơ hồ nhớ ra điều gì, nàng chột cứng người lại, sau đó ném phăng Lý Dật ra, người lùi về sau vài bước, vẻ mặt xấu hổ giận dữ nói:

- Lý... Lý Dật! Người lừa ta! Người lại dám lừa ta!

Lý Dật tiếc nuối thu tay về, tuy được chạm vào rồi, nhưng cơ hồ vẫn chưa đủ a...

Hắn chậm rãi lau vết máu trên khóe miệng, để giả vờ thật giống, hắn có thể chịu đau để căn nát đầu lưỡi a, có điều may mà không bị thiệt a! Không bị thiệt!

Hắn nhanh chóng đứng dậy, cười hì hì nói:

- Biểu tỹ, ta không có lừa nàng, vừa rồi ta đúng là sắp chết rồi!

Nói đến đây, Lý Dật đưa tay phải lên mê say hít người, lầm bầm nói:

- Đúng vậy! sắp chết! Nhưng là chết sung sướng a!

- Lý Dật. người hồn đản! Hồn đản! Hồn đản!

Lời còn chưa dứt chân ngọc thon dài của Lý Băng đã vung lên lần nữa, có điều lần này lại vận hàm vài tia đấu khí, thậm chí còn tạo ra một âm thanh xé gió.

Lần này Lý Dật không dám lấy tính mạng của mình ra để đùa, hấn khẽ lách người sang bên tránh khỏi cước đó, cười khô một tiếng nói:

- Lý Băng biểu tử, hà tất phải thế... Tiểu đệ chẳng qua chỉ là đùa mà thôi... Hơn nữa, có thể thấy biểu tử nàng rất quan tâm đến ta mà... Hà tất phải vậy...

- Người vô sỉ!

Lý Băng ngượng quá hóa giận, chân phải khẽ xoay, cả người đã như một cơn gió lốc lao vào Lý Dật, cùng lúc đó song cước của nàng liên hoàn đá ra, đấu khí đã hình thành từng đạo khí lốc thổi về phía Lý Dật.

Chỉ có điều, chiêu này tuy xem chừng vô cùng ghê gớm, thế nhưng Lý Dật lại có thể cảm giác được, Lý Băng hoàn toàn không dùng hết sức của nàng.

Bộp~

Lý Dật khẽ vung tay, đã đánh vào ngón chân của Lý Băng, một luồng lốc khí điên cuồng đã bị hấn hóa giải, sau đó Lý Dật lại đẩy một cái. Lý Băng đã bị lui lại ngay về vị trí cũ.

Lý Băng đáp xuống đất vẻ mặt tức tối hai mắt trợn trừng nhìn Lý Dật, cơ hồ như muốn ăn tươi nuốt sống hấn.

Lý Dật đưa tay sờ mũi hấn cảm thấy rất hối hận. Tuy hấn có ý nghĩ muốn dò thứ tâm tư của vị Lý Băng biểu tử này nhưng lại gây thành độ này, cơ hồ cũng không tiện thu dọn chiến trường a.

Ngay lập tức hấn ngượng nghịu cười, giả như chưa hề có chuyện gì nói:

- Được rồi, Lý Băng biểu tỹ, nàng còn chưa nói hôm nay đến tìm ta muốn làm gì?

Lý Băng thoáng ngây người, nhìn bộ dạng của Lý Dật, nhất thời nàng vừa tức vừa buồn cười, cắn răng một hồi, nàng mới bực dọc nói:

- Tiểu hỗn đản! Lần sau nếu người còn như vậy, ta nhất định sẽ lột da người!

- Biểu tỹ nàng đành lòng sao?

- Người cứ thử xem!

vv

Lý Băng hừ lạnh một tiếng.

Lý Dật thầm rùng mình một cái, hẳn có thể nhìn ra, vị Lý Băng biểu tỹ này tuy rằng có chút tình cảm với mình, thế nhưng, cơ hồ những chuyện đi quá mức cũng không thể có quá nhiều a... Có một số chuyện làm quá thì lại không hay.

Lý Dật dĩ nhiên hiểu đạo Lý này ngay lập tức hẳn nghiêm mặt lại, trầm giọng nói:

- Được rồi, biểu tỹ nàng còn chưa nói rốt cuộc có chuyện gì!

Lý Băng cắn môi, rồi chậm rãi nói:

- Gia chủ đại nhân sai ta đến tìm người qua đó, nói là có chuyện muốn bàn.

Lý Dật gật đầu, trong lòng đã đoán biết được phần nào nguyên nhân mà người cha hờ muốn tìm mình tới, chỉ có điều tại sao lại sai Lý Băng đến tìm mình a!

Trong lòng thoáng ngờ vực, nhưng Lý Dật vẫn gật đầu nói:

- Ta biết rồi, ta sẽ đi ngay!

Vừa dứt lời, hắn đã vụt lách qua người của Lý Băng, rồi nhanh chóng biến mất khỏi gian phòng, nhìn thế nào cũng thấy hắn đi có phần gấp gáp.

Nhìn thấy vậy, Lý Băng bất lực lắc đầu vừa rồi bản thân bị Lý Dật dụ lừa, làm ra chuyện như vậy, hiện tại nghĩ lại cơ hồ đúng là xấu hổ a.

Chính nàng cũng không biết tại sao bản thân lại quan tâm đến tên tiểu quý này như vậy, một cảm giác kỳ lạ khó hiểu khiến nàng ngơ ngẩn một lúc lâu, rồi bất giác cười khổ một tiếng, nói:

- Tên tiểu quý này... Đúng là càng lúc càng không ra gì rồi!

Đè nén cảm giác khó hiểu trong lòng, Lý Băng khẽ lắc đầu, đang định rời bước đi.

Thế nhưng bất chợt, nàng nhìn thấy một đồng sách trong góc tường, mặt nàng đỏ ửng lên, ngay lập tức lại trở lên băng lạnh.

- Tên tiểu quý háo sắc này!

000

- Hắt xì!

nói:

Lý Dật đang ngồi ở ghế chột hắt xì hơi một cái to đùng, hắn phải đưa tay xoa mũi của mình, vể mặt phiền muộn.

Lý Hàn ngồi sau chiếc bàn ngẩng đầu nhìn hắn, nhàn nhạt nói:

- Thế nào? Ồm rồi à?

Lý Dật cười khổ một tiếng.

- Không có, có lẽ là có người đang nhớ ta thôi. Phụ thân đại nhân, ai bảo con trai của người anh tuấn tiêu sái như vậy, dù đỗ được mấy vị tiểu cô nương cũng là chuyện bình thường a!

- Thật vậy sao?

Lý Hàn nhàn nhạt cười, sau đó ông khẽ quăng một quyển da dê trong tay ra, nói:

- Các người cũng xem đi.

Ba trưởng lão ngồi đối diện với Lý Dật lần lượt nhìn quyển da dê một lần, sau đó vẻ mặt khó coi đưa lại cho người sau.

Cuối cùng, quyển da dê được chuyển tới tay của Lý Dật hẩn liếc nhìn vài lần, trong lòng thầm nhủ quả nhiên là vậy.

Đợi bốn người xem xong, Lý Hàn mới cau mày nói:

- Thế nào, các người có suy nghĩ gì không? Long Gia trải qua chuyện này e rằng sẽ lại càng lớn mạnh hơn. Đến lúc đó, cục diện thế chân vạc của ba nhà Vạn Triều Thành sẽ có thay đổi phần nào, e rằng đối với Lý Gia chúng ta mà nói không có lợi ích gì a!

Đưa mắt nhìn nhau rồi ba trưởng lão đều đồng loạt lắc đầu, sau một lát, Nhị trưởng lão mới cau mày nói:

- Gia chủ đại nhân, theo ta thấy, chuyện chưa chắc đã tệ như tưởng tượng. Phải biết rằng, người của Diệp Gia Đế Đô. dù gì cũng chết ở Long Gia, Long Gia lúc này tuy mượn thế nuốt gọn Dong binh đoàn Huyết Lang, nhưng cũng cần phải có giải thích với Diệp Gia. Bằng không, thứ đã nuốt vào, e rằng họ sẽ phải nhả ra... Một chuyện làm không tốt thậm chí có thể dẫn đến kết cục người mất nhà tan.

- Huống hồ. ở nơi như Huyết Lang Trấn, các thế lực phức tạp rối ren, vị khải của Long Gia có lớn nữa, e rằng cũng không thể nào nuốt gọn nơi

đó được... Lý Gia chúng ta có phải nên sắp xếp người đi kiếm chút lợi ích không, không thể chỉ trơ mắt nhìn Long Gia làm lão đại chứ?

Tam trưởng lão bên kia chậm rãi nói.

Lý Hàn chậm rãi lắc đầu. nói:

- Không ổn, lúc này nếu chúng ta tùy tiện ra tay, chính là tạo cơ để Đế Đô Diệp Gia và Bắc Đẩu Tông gây khó dễ cho ta. Nếu chúng ta không làm gì cả ta nghĩ Diệp Gia cũng sẽ không gây phiền phức cho Lý Gia chúng ta, thế nhưng chúng ta tùy tiện ra tay, nói không chừng sẽ cho Diệp Gia và Long Gia một cái cớ, đến lúc đó lại mất cả chì lẫn chài.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tin Giật Gân

Q.1 - Chương 92: Tin Giật Gân

- Vậy ý của Gia chủ đại nhân là...

Tam trưởng lão chần chừ nói.

- Tạm thời cứ theo dõi đi.

Lý Hàn trầm giọng nói:

- Các người nhớ kỹ cho ta, những ngày này phải lặng lẽ một chút. Nghe nói mấy ngày nữa người của Đế Đô Diệp Gia sẽ đến, các người đừng bao giờ gây chuyện cho ta. Đặc biệt là người! Đã hiểu chưa!

Thấy ánh mắt đầy ý vị của Lý Hàn quét tới, Lý Dật trong lòng chợt dạ nhìn người cha hờ của mình, hình như cũng không phải chuyện gì hãn cũng đều không biết a!

Ngay lập tức Lý Dật chỉ có thể khẽ gật đầu, nói:

- Vâng... Phụ thân đại nhân...

- Nếu các người đã hiểu thì tốt.

Lý Hàn gật đầu:

- Ba người các người lui xuống sắp xếp trước đi, để mọi người trong gia tộc đừng quá phô trương.

Ba trưởng lão cùng lúc đứng dậy, khẽ khom người rồi sau đó chậm rãi lui xuống.

Trong thư phòng, chỉ còn lại hai cha con.

Ánh mắt quỷ dị của Lý Hàn quét qua Lý Dật, đến lúc hần cảm giác trong lòng mình giật thót, mới nhàn nhạt nói:

- Diệp Thanh Mã chết thật rồi sao?

Lý Dật như ngừng thở, sau chốc lát mới khẽ tiếng cười nói;

- Phụ thân đại nhân người lại đùa giỡn ta rồi, Diệp Thanh Mã đó chết hay chưa, cơ hồ... ta không rõ a. Phải biết rằng, mấy ngày nay ta đều mài tu luyện, đến hôm nay mới bị Lý Băng biểu tỳ đánh thức a.

- Thật sao?

Lý Hàn khẽ gật đầu:

- Có điều, hôm đó sau khi người đi Thiên Hương Lầu gặp hần, bị hần uy hiếp, thì tối đó hần lại chết... Muốn nói chuyện này không có liên quan đến người, người cảm thấy bao nhiêu người sẽ tin?

Lý Dật khẽ hít vào một hơi, quả thực nếu suy nghĩ từ điểm này, bản thân sẽ bị hiềm nghi lớn nhất. Nhưng cũng giống như vậy, vì tuổi tác và cấp bậc của mình, việc hiềm nghi cũng sẽ trở thành nhỏ nhất.

Thế nhưng vị phụ thân đại nhân này lại nói như vậy, xem ra hần chắc chắn đã biết được chuyện gì đó.

Nghĩ tới đây, Lý Dật chỉ biết gật đầu một cách vô tội, nói:

- Ta đã xác nhận, Diệp Thanh Mã đã thật sự chết rồi.

- Chết thật rồi thì tốt... Dù gì hạ thủ với người của Diệp Gia nếu bị nắm được thóp, Lý Gia chúng ta không chịu được nộ hỏa của họ đâu. Dật nhi, không phải ta nói người làm chuyện này không tốt, mà là muốn nói cho người biết, sau này nếu người muốn làm chuyện gì tốt nhất phải xử lý sạch sẽ đằng sau. Nếu có điều sơ sẩy, thường thường sẽ đẩy bản thân vào chỗ vạn kiếp bất phục. Người cần phải nhớ người không chỉ có riêng người, đằng sau người còn có một Lý Gia khổng lồ, còn có cả nghìn người, người có hiếu ý của ta không?

Lý Hàn biến sắc mặt, nghiêm túc nói.

Lý Dật sờ mũi trầm giọng nói:

- Hải nhi hiếu, chuyện đằng sau đã giải quyết sạch sẽ rồi. Người có thể đoán chuyện này liên quan đến ta có lẽ cũng chỉ có một mình Long Ngạo Thiên mà thôi... Có điều, ta nghĩ hẳn không có gan bán đứng ta đâu.

- Thật sao?

Lý Hàn như cười như không nhìn Lý Dật:

- Nếu nói như vậy, chuyện của Huyết Lang Trấn, cũng là một tay người sắp xếp rồi? Âm Thiên Kiệt chết trong tay của người?

Lý Dật biết lúc này có phủ nhận cũng không có ý nghĩa gì, chỉ có thể khẽ thở dài, nói:

- Phải...

- Vậy thì đã xử lý gọn chuyện sau đó chưa?

- Phụ thân đại nhân xin hãy yên tâm, Long Gia không thể nào nuốt chửng được Huyết Lang Trấn đâu.

-Vậy thì tốt.

Lý Hàn khẽ lắc đầu, trong lòng không biết đang có cảm giác gì, sau chốc lát lại cười mắng một tiếng:

- Tên tiểu quỷ người, đừng nói Diệp Thanh Mã cứ nói Âm Thiên Kiệt đi, đến ta cũng không có bao nhiêu phần nắm chắc sẽ giết được hắn... Tiểu tử người thì hay rồi, vừa ra tay là đã giết được người ta rồi... Có điều, nếu nói người có bản lĩnh đó, ta lại không tin được, tiểu quỷ, nói thực đi... Xem ra ngoài việc người tu luyện Công pháp mà mẫu thân người để lại ra còn có được kỳ ngộ khác phải không? Là gặp được một lão sư tốt sao? Hay là có được truyền thừa của tiền nhân rồi?

Lý Hàn nhìn chăm chăm vào LÝ Dật nói.

Lý Dật lại không thể ngờ, người cha của mình lại thông mình đến mức này, lúc này giấu ông cũng không còn ý nghĩa, ngay lập tức hắn chỉ có thể thở dài, nói:

- Đúng vậy, ta quả thực đã có chút kỳ ngộ gặp được một lão sư không tồi... Còn về Diệp Thanh Mã và Âm Thiên Kiệt, ta không có thực lực dễ dàng để giết họ, đó đều là lão sư ra tay.

- Vậy bộ Đấu kỹ kỳ dị của người, cũng là ông ta truyền cho người sao?

Nâng ly trà lên, Lý Hàn tiện miệng hỏi.

- Đúng vậy.

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Có điều phụ thân đại nhân nếu người có hứng thú...

- Miễn đi!

Lý Hàn xua tay, tuy ông quả thực rất có hứng thú với bộ Đấu kỹ của Lý Dật. nhưng ông cũng sẽ không muốn mạo hiểm đắc tội với vị lão sư thần

bí của Lý Dật. Phải biết rằng, người có thể dạy dỗ Lý Dật trong thời gian mấy tháng ngắn ngủi đạt đến mức này, lại có thể dễ dàng giết được cường giả Đấu Sư Đỉnh phong, người như vậy ai dám đắc tội?

Lại suy nghĩ một hồi, Lý Hàn mới đo dự nói:

- Chỉ có điều, nếu có cơ hội. chỉ bằng người thử xem có thể mời được lão sư của người đến Lý Gia chúng ta gặp mặt không... Người làm phụ thân như ta cũng phải cảm tạ ông ta một lần.

Lý Dật chậm rãi lắc đầu. nói:

- Phụ thân đại nhân, tính cách của lão sư ta có chút cổ quái, người muốn gặp ông ấy, có lẽ là không thể nào... Có điều người có thể yên tâm, nếu ông ấy có ý đồ xấu nào với ta chỉ vung tay là có thể lấy mạng ta rồi, có cần phải dốc lòng dạy dỗ ta như vậy chứ?

Lý Hàn khẽ gật đầu, rồi gõ bàn nói:

- Nếu đã vậy thì thôi, chỉ có điều Dật nhi, nếu người đã có lão sư vậy thì Tế Thần điện kia chi bằng đừng đi nữa.

Thấy vẻ quan tâm của Lý Hàn, Lý Dật hết cách lắc đầu. nói:

- Chuyện này e rằng không được, lão sư đã phân phó qua, tu luyện ở nơi tổ chức Tế Thần điện, sẽ rất có lợi để ta đột phá lên Đấu Sư. Nếu như ở đó ta có thể rút ngắn rất nhiều thời gian, vì vậy...

Lý Hàn ánh mắt vụt hiện một tia kinh ngạc.

Đấu Sư? Phải biết rằng bản thân năm đó khi đột phá Đấu Sư đã là lúc tuổi cận kề ba mươi. Thế nhưng bộ dạng của Lý Dật lúc này, cơ hồ nằm chắc trong thời gian ngắn có thể đột phá Đấu Sư, phải biết rằng, Lý Dật mới chỉ là Nhất Tinh Đấu Giả.

Thế nhưng vừa nghĩ tới việc chỉ ba tháng mà từ một phế vật biến thành một Đấu Giả. Cơ hồ hẳn nói muốn đột phá Đấu Sư cũng trở thành việc

rất có khả năng.

Cảm giác cổ quái này khiến LÝ Hàn cảm thấy thất vọng đau khổ, ngay lập tức ông chỉ biết lắc đầu, nói:

- Nếu lão sư người đã có phân phó rồi vậy thì bỏ đi... Mấy ngày nữa ta sẽ đi báo một tiếng với mấy gã của Đấu Thần Điện. Nếu người muốn đi vậy thì chuẩn bị cho kỹ đi, chuyện của gia tộc này, tạm thời người không cần lo liệu, tự nhiên sẽ có người xử lý. Người chỉ cần một lòng tu luyện là được rồi. Còn một việc nữa...

Lường lự một lát. LÝ Hàn mới khẽ tiếng nói:

- Hôm nay... người đã gặp Băng nhi chưa?

LÝ Dật gật đầu nói:

- Đã gặp qua Lý Băng biểu tỷ rồi.

- Vậy thì... Băng nhi đã nói với người chưa?

LÝ Hàn sắc mặt cổ quái nhìn LÝ Dật.

- Nói cái gì?

LÝ Dật mù mờ không hiểu.

LÝ Hàn nhìn chăm chăm vào LÝ Dật xác định hẳn thật sự không biết gì, rồi do dự nói:

- Vốn dĩ... chuyện của đám trẻ các người ta không nên lo. Nhưng lần này... cơ hồ không lo cũng không được rồi... Bỏ đi, nếu như con bé đó không muốn nói, thì để ta nói vậy. Người biết lần này tại sao Băng nhi lại phải trở về không?

LÝ Hàn trầm giọng nói.

LÝ Dật cười khổ một tiếng đáp:

- Phụ thân đại nhân, người có chuyện cứ nói thẳng đi, đừng bắt ta phải lòng vòng như vậy.

Được rồi, ta nói thẳng vậy.

Lý Hàn gật đầu nói:

- Vốn dĩ Băng nhi đang tiến tu ở Học viện La Lan, nếu không thăng cấp Đấu Sư thì không thể nào tốt nghiệp...

- Vậy thì rốt cuộc nàng ta...

- Có điều, lần này là tình hình đặc biệt.

Lý Hàn chậm rãi nói:

- Phụ mẫu của Băng nhi vốn là thành viên cao cấp trong Lý Gia chúng ta, có điều mấy năm trước khi đi làm nhiệm vụ, đã cùng qua đời... Nhưng lúc hai người họ còn tại thế, đã định hôn sự cho Băng nhi, lần này Băng nhi thật ra là về để thành thân...

cốp~~

Tách trà trong tay của Lý Dật ngay lập tức biến thành bụi, một cảm giác cổ quái đến cực điểm trào lên đầu, khiến Lý Dật cảm thấy vô cùng khó tả.

Sau một hồi hẩn mới hít vào một hơi, nói:

- Nàng ấy... Lúc nào thành hôn?

- Một tháng sau.

-Đối phương là ai...

- Nhị Thiếu gia của Gia tộc Nạp Lan, Nạp Lan Hạ, ở Vân Thủy Thành cách Vạn Triều Thành hơn trăm dặm.

- Ta biết rồi.

Lý Dật chậm rãi đứng dậy:

- Còn phải cảm tạ phụ thân đại nhân, hôm nay đã nói chuyện ta cho ta biết.

Lý Hàn cười khổ một tiếng, nói:

- Dật nhi, vốn dĩ chuyện này nên để tự Băng nhi nói... Có điều, từ nhỏ nó đã hiểu thuận, tính cách lại bướng bỉnh... Ta sợ nó mãi không nói, người lại không lo đến chuyện gia tộc nếu một tháng sau mới biết, quý mới biết người sẽ làm ra chuyện gì. Vì vậy ta đây mới... Có điều tiểu tử, ta có chuyện cảnh cáo người trước, người đừng có nghĩ đi giải quyết Nạp Lan Hạ là xong. Người phải biết, gia tộc lớn thường trọng thể diện, nếu Nạp Lan Hạ chết, e rằng Băng nhi gả qua đó, cũng chỉ có thể làm quá phụ mà thôi. Còn về việc hủy Bỏ hôn ước thì không thể nào... Vì vậy tiểu tử người đừng bao giờ làm bừa a!

Lý Dật nhàn nhạt cười, nói:

- Phụ thân đại nhân hãy yên tâm, còn một tháng nữa, ta đâu cần thiết phải làm bừa... Mỹ nhân như băng sơn ấy chịu gả đi, cũng là chuyện tốt, tại sao ta phải làm bừa chứ? Phụ thân đại nhân người đúng là suy nghĩ nhiều quá rồi!

Dứt lời, Lý Dật đứng lên khẽ khom người, rồi thân hình lao ra khỏi phòng như một cơn gió lốc.

Thấy bộ dạng của hắn, Lý Hàn cũng chỉ biết dờ khóc dờ cười. Người con trai bảo bối của mình, mình đúng là càng lúc càng không thể hiểu rồi.

- Bỏ đi, con cháu cũng có phúc của con cháu... Chuyện này lão tử muốn lo, cũng không thể lo được a!

Dứt lời Lý Hàn khẽ bóp lá thư trên bàn ra, ngay lập tức lá thư đã hóa thành mảnh nhỏ bay khắp nơi loáng thoáng có thể nhìn thấy hai chữ Nạp Lan...

000

- Nữ nhân chết tiết này! Nữ nhân chết tiết! Nữ nhân chết tiết!

Lý Dật vẻ mặt đầy giận dữ, miệng lẩm bẩm chửi, tuy chỉ gặp người mỹ nhân giống như ngọn băng sơn ấy hai lần, nhưng không biết tại sao, sau khi nghe xong tin này. LÝ Dật chỉ cảm thấy lửa giận đầy mình mà không chỗ phát tiết. Việc đầu tiên mà hắn muốn làm lúc này chính là tìm nữ nhân đó, giáo huấn một trận nên thân.

Vẻ mặt hầm hầm quay về trong phòng của mình. Nhìn thấy bên trong không có bóng người. Lý Dật giống như kẻ mất phương hướng chạy loạn trong đại viện Lý Gia. Lý Dật lúc này, sớm đã có một sự uy hiếp rất tự nhiên, cho dù là tiểu bối hay là thị vệ của Lý Gia nhìn thấy bộ dạng phát khùng của hắn cũng đều vòng tránh xa, không ai dám đến trước mặt của vị Thiếu Gia chủ này tìm cái chết.

Sau khi vòng vèo hơn nửa vòng, Lý Dật vẫn không tìm thấy người đâu, cảm giác này khiến trong lòng hắn càng âm ỉ lửa cháy, cuối cùng hắn không nhịn được tóm lấy một tên thị vệ qua đường, âm trầm nói:

- Có nhìn thấy LÝ Băng không.

- Lý Băng tiểu thư, ... ở hậu sơn...

Người thị vệ cơ hồ cảm nhận được sự gấp gáp của Lý Dật, không dám nói phí lời.

- Hậu sơn? Được lắm!

Lý Dật cười lạnh một tiếng, người khẽ vụt một cái, lao thẳng về hướng hậu sơn.

Lúc này, có mấy thị vệ vây lại. Nhỏ to thì thầm với nhau.

- Thiếu Gia chủ không biết tại sao lại nổi giận như vậy.

- Có phải Lý Băng tiểu thư đã đắc tội hãn?

- Điều này cũng phải, cơ hồ lúc trước hai người họ đã là kẻ đối đầu a... Lần này lúc Đại hội Tông tộc, nghe nói trước lúc đại hội. Lý Băng tiểu thư còn châm chọc Lý Dật Thiếu gia, chỉ có điều không ngờ. Lý Dật Thiếu gia lại mạnh đến mức này, e rằng lúc này Lý Băng tiểu thư phải ân hận lắm?

- Suyt, nhỏ tiếng, Na Na tiểu thư đến rồi, đừng nhiều lời...

Tiếng nói của thị vệ này vừa dứt, đã nhìn thấy Lý Na Na từ chỗ rẽ đi ra, cơ hồ nhìn thấy thân ảnh lướt qua của Lý Dật nàng khẽ nhú mày, trong ánh mắt vẻ xa xăm...

Đào Tiểu Vũ eBook

Ở Bên Hồ Trong Hậu Sơn

Q.1 - Chương 93: Ở Bên Hồ Trong Hậu Sơn

Trên cấm địa hậu sơn của Lý Gia, người bình thường vốn không thể nào đặt chân vào, lúc này lại bị người khác chạy sục sạo điên cuồng, không biết bao nhiêu muông thú đã phải chạy tán loạn trong rừng cây.

Trong sơn cốc ở hậu sơn, nơi cuối đầu có một hồ nước lạnh lẽo. Ven hồ trồng những khóm hoa quế, có lẽ đang là cuối thu, hoa quế nở rộ lúc này đã rơi rụng tiêu điều rơi xuống rồi nổi thành từng cụm trên mặt hồ.

Một thân ảnh xinh đẹp đang dựa vào một gốc cây hoa quế, đưa mắt nhìn xa xăm về mặt hồ, nhưng phảng phất như nàng chẳng chú ý đến điều gì.

Bùm~~

Đột nhiên vang lên một tiếng nổ lớn, giống như có vật gì lớn rơi xuống, khiến cả sơn cốc này chao đảo.

Nữ tử ấy lúc này mới khẽ quay đầu lại nhìn, sau chốc lát mới nhàn nhạt nói:

- Đã lớn bằng ấy rồi sao vẫn giống tên tiểu quỷ như vậy? Người tìm ta có chuyện sao? Hay là khoe khoang mình lợi hại thế nào.

Lý Dật cảm thấy hơi thở như ngừng lại, một mạch chạy điên loạn tới đây, đã khiến nộ khí của hắn bành trướng đến cực điểm, lúc này nếu có người dám dính vào hắn, có lẽ ngay lập tức sẽ bị hắn tát chết.

Thế nhưng khi đứng trước người nữ nhân trước mặt này, không biết tại sao nộ khí bị ảm ức đã lâu thoáng chốc đã bị tiêu tan hết, ánh mắt trong veo của nàng khẽ lướt qua khiến hắn còn có cảm giác hoang mang muốn chạy trốn.

Lý Băng lúc nào nào còn dáng vẻ băng lạnh nào, cơ hồ ở nơi này nàng đã tháo bỏ toàn bộ lớp ngụy trang của mình, sự lạnh giá đã bị tan chảy đi

toàn bộ, hóa thành một nụ cười đầm ấm.

Thế nhưng bên trong nụ cười ấy, cơ hồ lại khiến người khác có cảm giác cách xa nghìn dặm.

Lý Dật nhất thời không biết nói gì mới phải, vốn dĩ trăm mối tơ vò trong lòng hắn đang muốn lao đến để hỏi rõ, nàng muốn thành thân sao lại không nói rõ với mình? Nhưng đến lúc này, hắn chỉ biết đứng đờ đẫn người.

Mình có tư cách gì hỏi nàng? Có thân phận gì để chất vấn chuyện này?

Đừng nói, ta và nàng hoàn toàn không có mối giao tình nào quá sâu sắc, cho dù là gặp mặt, hai người thật ra cũng chưa gặp được mấy lần.

Bản thân sao có thể mở lời! Dù gì hai người trên danh nghĩa, chỉ là biểu tỷ và biểu đệ a... Tuy rằng, hai người lại không có chút quan hệ máu mủ nào.

Lý Dật cứng họng một hồi lâu, cuối cùng khẽ thở dài, nói:

- Biểu tỷ... Lẽ nào, nàng không có chuyện gì muốn nói với ta sao?

Lý Băng khẽ cười, nói:

- Ta có gì đáng nói với người... Lý Dật biểu đệ, người đừng quên rằng, quan hệ của hai chúng ta thật ra cũng không tốt như vậy.

Lý Dật nhướng mày lên, sau một hồi khẽ giọng nói:

- Vậy sáng nay tại sao nàng...

- Nghe nói người đã chà đạp Đại tiểu thư của Mạc Gia?

Lý Băng đột nhiên lạnh lùng nói.

- Chuyện này... Chuyện này...

Lý Dật cười khở một tiếng:

- Nếu như ta nói với nàng, ta bị người khác hãm hại, nàng có tin không?

- Ta tin!

Lý Bằng khẽ giọng nói:

- Những quan hệ gần đây của người và Na Na cơ hồ cũng rất tốt a!

- Ta chỉ coi nàng ấy như muối muối mà thôi.

- Vậy Nhược Vân thì sao?

- Nhược Vân...

Lý Dật sắc mặt cổ quái, sau chốc lát khẽ than, nói:

- Nhược Vân đối với ta tình thâm ý trọng, ta không thể phụ nàng ấy...
Nhưng, nhưng...

- Không nhưng gì cả.

Lý Bằng chợt cười khở một tiếng:

- Người giải thích những chuyện này với ta làm gì...

-Bởi vì, bởi vì...

Lý Dật sắc mặt cổ quái, trong lòng không biết đang có cảm giác gì, bởi vì ta đã thích nàng? Thế nhưng cảm giác này bản thân cũng không biết có phải là thích không, nếu không phải là thích, thì đó là gì?

Tựa hồ rất thích thú với vẻ quần bách của Lý Dật. Lý Bằng chăm chú nhìn hẳn, rồi khẽ cười, nói:

- Được rồi, ta không hỏi người những chuyện này nữa. Có điều, coi như là bồi thường cho ta, người đến cùng ta ngắm nhìn hoa quế trong hồ đi.

Lý Dật nào dám nói chữ không? Ngay lập tức hấn bước lên trước, đứng bên cạnh Lý Băng, nhìn theo ánh mắt của nàng về trong hồ nước.

Chỉ nhìn thấy những cánh hoa quế trắng thuần khiết đang bông bênh trên mặt hồ, thấp thoáng có cơn gió thổi nhẹ tạo ra những gợn sóng dập dềnh lẫn lẫn.

Cũng không biết bao lâu sau, Lý Dật mới chột than một tiếng, nói:

- Đẹp quá.

Lý Băng u uất thở dài, nói:

- Đúng là rất đẹp.. .Ta vẫn rất thích ở nơi này. Lúc trước, ta luôn thích một mình tắm ở đây, thế nhưng tiểu quý người lại gan to bằng trời, hôm nay người có phải nên nói thật cho ta biết, rốt cuộc người đã nhìn lên ta mấy lần rồi.

Lý Dật cảm thấy như ngừng thở, vấn đề này hẳn không thể trả lời, chỉ có thể cười khổ một tiếng, coi như đã đáp lời.

Cũng may Lý Băng cũng không căn vặn chuyện này, nàng chỉ ngồi xuống, đưa bàn tay nhỏ nhắn của mình vẩy nước, chột hồn nhiên cười, nói:

- Nếu không phải nước hồ quá lạnh, hôm này có thể tắm một lần nữa rồi.

Lời nói này, giống như giữa hai người không có chuyện để nói, bầu không khí thoáng chốc trở nên vô cùng kỳ quặc.

Lý Băng nhìn bộ dạng muốn nói lại thôi của Lý Dật, khẽ thở dài một tiếng, thấp giọng nói:

- Tiểu quý, không phải trước giờ người đều gan to bằng trời sao? Có chuyện gì cứ nói người như vậy không giống bộ dạng thường ngày chút nào a!

- Ta... ta...

Lý Dật lắc đầu, sau chốc lát cuối cùng mới quyết tâm, nói:

- Lý Bằng biểu tử... Nghe nói, nghe nói tháng sau nàng... sắp thành thân rồi...

Lý Bằng khẽ rùng mình một cách kín đáo, sau chốc lát nàng dịu dàng cười, nói:

- Chuyện này người cũng biết rồi? Chắc là Lý Hàn thúc thúc nói cho người đúng không? Thế nào? Hôm nay chỉ đến nói chuyện này thôi sao?

Lý Dật gật đầu, rồi lại lắc đầu, sau một hồi, cuối cùng chính sắc nói:

- Phải! Chính là vì chuyện này! Biểu tử nàng là nhân vật thế nào! Tên Nạp Lan Hạ đó quý mới biết hẳn là người thế nào. nếu nàng lấy hẳn, ta... Ta ngàn vạn lần không cho phép!

Lý Bằng im lặng một hồi. rồi từ từ thở ra một hơi, thấp giọng nói:

- Nạp Lan Hạ đó, ta đã gặp từ lâu rồi. So với tên tiểu quý như người, không biết tốt hơn bao nhiêu lần. Bản thân ta cũng rất hài lòng... Càng hưởng hồ, hình như người cũng không có tư cách nói không cho phép nhỉ?

Lý Dật nghiến răng nói:

- Ta nói không được là không được!

Lý Bằng không nhin được cười nói:

- Thế nào, tiểu quý sáng nay chiếm lợi từ tử tử, như vậy cũng muốn chịu trách nhiệm rồi?

Lý Dật nhìn dáng vẻ của LÝ Bằng, cảm giác xung động không biết trào lên thế nào, hẳn nghiến răng, khẽ giọng nói:

- Tóm lại, không cho phép là không cho phép! Nếu hiện giờ nàng cần lý do gì, ta sẽ lập tức cho nàng Lý do đó!

Lý Băng lắc đầu, dịu dàng nói:

- Tiểu quý, người có thể cho ta lý do gì, người... Uhm...

Thấy bộ dạng của Lý Băng, Lý Dật trong lòng đã quyết, hắn ôm chặt vào eo của nàng rồi bổ tới, cứ như vậy hôn lên môi của Lý Băng, khiến nàng không thể nào nói nốt câu còn lại...

Lý Dật làm như vậy đã vô cùng to gan lớn mật. Lý Băng khẽ run như người bị điện giật, có lẽ cho dù nàng trăm tính ngàn tính cũng không thể nào ngờ Lý Dật lại làm như vậy. Nàng gắng sức giãy dụa, muốn thoát khỏi vòng tay của Lý Dật thế nhưng tựa hồ như lúc này nàng đã quên mình là một Đấu Sư. Đôi tay yếu ớt đánh vào ngực của Lý Dật nhưng chỉ một lát sau, sự giãy dụa yếu ớt ấy cuối cùng đã biến mất nàng khẽ rên rỉ một tiếng, hai cánh tay vúi vào cổ của Lý Dật.

Sau đó, hai người cứ như vậy nằm xuống nền cỏ...

Lý Dật ôm chặt Lý Băng vào trong lòng mình, chỉ cảm thấy thân người ấm áp ngọt ngào đầy mùi hương thơm trong lòng mình có đầy sự mê hoặc. Đôi môi của Lý Băng lạnh giá nhưng mềm mại thấp thoáng có mùi hương của hoa quế. Lý Dật chỉ cảm thấy khắp người mình nóng ran, ý niệm đó trong đầu càng rục rịch sục sôi.

Đè người Lý Băng xuống, hắn thả lỏng hôn nhẹ vào đôi môi của nàng, động tác của Lý Dật càng lúc càng càn quấy, đôi bàn tay của hắn dần trượt xuống vai của LÝ Băng, sau chốc lát đã xé rách áo nàng một cách thành thực, đôi tay từ từ luôn vào trong.

Dưới lớp y phục mỏng manh, làn da láng mịn của Lý Băng mềm bóng như một dải lụa, nhưng thoáng có phần lạnh lẽo. Lý Dật chỉ cảm thấy cảm giác ấy quá sức tuyệt diệu, nữ nhân đã qua tay hắn ở kiếp trước

nhieu không đếm xuể, nhưng chưa từng có người nào đem lại cho hắn cảm giác như vậy.

Lý Băng không nhin được khẽ rên một tiếng, chỉ là đôi môi nàng đã bị Lý Dật dính chặt, tiếng rên chỉ phát khẽ ra như giọng hừ hừ, thế nhưng chỉ như vậy lại càng khiến ngọn lửa trong lòng Lý Dật bùng cháy!

Bàn tay của Lý Dật trượt xuống eo của Lý Băng, có lẽ vì quanh năm tu luyện mà thân thể của Lý Băng vừa mềm mại vừa rắn rỏi, eo bụng nhỏ nhắn phẳng lì không một vết nhăn. Lý Dật chỉ đưa một tay đã ôm chặt nàng, tay kia nhanh chóng dịch lên trên, nhẹ nhàng chạm vào bộ ngực đầy đà của nàng.

Cảm giác lần này hoàn toàn khác với lúc sáng, chỉ thoáng chốc khiến Lý Dật trở lên phát cuồng.

Hắn cơ hồ mang theo cơn điên cuồng ấy, muốn cởi bỏ hết y phục của Lý Băng ra, bàn tay còn đang đặt ở eo đã nhanh chóng luồn xuống dưới.

Lý Băng rùng mình, cơ hồ biết được Lý Dật đang muốn làm gì, nàng cố quây một một trận, khuôn mặt đưa sang bên, khẽ tiếng nói:

- Không... Không được... Lý Dật đệ đệ. không được...

Lý Dật lại hừ một tiếng, giống như không nghe thấy gì, đôi môi lại chuyển xuống dưới, nhẹ nhẹ hôn xuống ngực nàng.

- Uhm~~

Lại một tiếng rên dài, Lý Băng co rụt người lại như một chú mèo con, nhưng sau chốc lát. nàng lại giãy dựa dử dội:

- Đừng! Đừng như vậy... Lý Dật đệ đệ, đừng như vậy... Đừng như vậy... Tỷ tỷ cầu xin người, đừng mà... Đừng như vậy được không...

Lý Dật khẽ cứng người lại, cuối cùng hắn đã dừng lại, ngẩng đầu lên nhìn Lý Băng.

Lúc này Lý Băng sắc mặt đỏ bừng, nào còn dáng vẻ của một băng sơn mỹ nhân?

Nàng đưa mắt nhìn, căn đôi môi của mình, nhưng không nói lời nào.

Lý Dật thở dài một tiếng, nói:

- Xin lỗi, là ta mạo phạm nàng rồi. ..Ta...Ta...

Nói đến đây, hắn cũng không nói được tiếp nữa, chỉ buông lỏng tay ra, khẽ nhắm mắt lại.

Nhìn bộ dạng của Lý Dật. Lý Băng lại vội khẽ tiếng nói:

- Không... Không phải như người nghĩ. Chỉ là... Chỉ là...

Nói tới đây, Lý Băng đột nhiên u uất thở dài, nói:

- Chỉ là... Chỉ là ta không thể... Lý Dật đệ đệ. người phải biết... Ta gả vào Gia tộc Nạp Lan, là đại diện cho danh dự của Lý Gia... Nếu như... Nếu như... vậy, thể diện của Lý Gia chúng ta sẽ bị mất toàn bộ!

Lý Dật chợt động nộ, lạnh giọng nói:

- Đã như vậy rồi! Nàng còn muốn gả vào Gia tộc Nạp Lan! Nàng không phải cần một lý do để không thành thân sao? Hiện tại nàng đã là nữ nhân của Lý Dật ta rồi, còn muốn chạy sao? Nếu người còn nghĩ như vậy, vậy thì ta... Ta cũng không khách khí nữa!

Nói rồi, Lý Dật lại đẩy Lý Băng nằm xuống đất, không nói không rằng bá đạo cường ép.

Lý Băng cả người chấn động, sau chốc lát nàng chợt thở dài, nói:

- Tiểu quý, nếu người muốn làm chuyện ấy với ta, vậy thì làm đi... Chỉ có điều, nếu sau khi người làm xong, sẽ có hậu quả gì, người đừng bao giờ trách ta!

- Nói như vậy, nàng vẫn muốn gả đến Gia tộc Nạp Lan sao?

Trong ánh mắt của Lý Dật như bắn ra tia lửa.

- Phải!

- Tại sao?

- Tại sao?

Ánh mắt của Lý Băng thoáng hiện ra tia buồn vương, sau đó u uất thở dài, nói:

- Đó là di nguyện của cha mẹ ta... Nếu ta không làm được, không phải là bất hiếu sao... Vì vậy Lý Dật đệ đệ. tỷ tỷ ta... Tỷ tỷ ta...

Nói tới đây nàng từ từ đẩy cơ thể cứng đờ của Lý Dật ra, chậm chậm mặc lại y phục, rồi cúi đầu nhìn Lý Dật. Đột nhiên nàng phục xuống đất hôn nhẹ nhẹ vào đôi môi của Lý Dật sau đó thở dài, mang theo nỗi buồn âm ỉ bỏ đi...

Lý Dật vẻ mặt lạnh lẽo, cảm giác được mùi hương còn vương trên khóe miệng, sau đó hắt vung một chưởng ra, một luồng đầu khí móng tanh chọt đánh vào mặt nước!

Nạp Lan Hạ! Cướp nữ nhân của Thiếu gia? Người chết chắc rồi!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bạch Hồ Hạ Cấp, Huyết Nguyệt Cuồng Cường

Q.1 - Chương 94: Bạch Hồ Hạ Cấp, Huyết Nguyệt Cuồng Cường

- Toái cốt Chương!

Trong một góc nào đó ở cấm địa hậu sơn, Lý Dật thân hình như quỷ mị từ một góc bay lên một tảng đá lớn, hữu chưởng khẽ vung xuống, một đạo chưởng lực hùng hậu đã đánh vào trên tảng đá lớn.

Một âm thanh nặng nề vang lên, nơi Lý Dật hạ chưởng lại không có vết tích gì, thế nhưng đối diện với tảng đá ấy, lại nổi thành một vốc đá vụn, chỉ thấy một chưởng ấn lõm xuống ở trên tảng đá.

Sau khi đánh ra chưởng này, LÝ Dật mới chậm chậm đáp đất, khẽ giơ tay lên chỉ thấy giữa chưởng đấu khí vô cùng mỏng manh đang không ngừng trào động.

Ở bên, Xà Tôn Giả lơ lửng trong không trung khẽ lắc một cái, sau một lát, mới nhàn nhạt nói:

- Tiểu tử, Bản tôn biết ngươi đem những Đấu kỹ này dung hòa vào bộ Đấu kỹ kỳ dị của ngươi. Nhưng chuyện này đừng nói là ngươi, ngay có Bản tôn mà làm, e rằng cũng không phải trong một lúc đã thành công. Bản tôn thấy chi bằng ngươi nghỉ đi một chút, tiềm tu một thời gian rồi tính đi, giống như ngươi bây giờ cũng không có kết quả gì đâu.

Lý Dật cười lạnh một tiếng, nói:

- Lão quỷ, ngươi cảm thấy ta còn thời gian từ từ tiềm tu sao?

-Hắc...

Xà Tôn Giả khẽ cười:

- Tiểu nha đầu đó đối với ngươi mà nói quan trọng như vậy sao? Ngươi thật sự muốn giết Nạp Lan Hạ ở Vân Thủy Thành ấy sao? Bản thân ngươi cũng đã điều tra qua. Vân Thủy Thành là một mình Gia tộc Nạp Lan độc đại, Lý Gia các ngươi không phải là đối thủ của người ta. Ngươi muốn đi giết người, cũng không dễ như vậy đâu. Phải biết rằng, Bản tôn hiện tại không thể nào giúp ngươi được gì.

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Ta biết, ta lại càng biết rằng, Gia chủ của Nạp Lan Gia đó, còn là cường giả Đấu Vương, ta muốn giết người con trai bảo bối của hắn, hắn không

xuất đầu lộ diện vì con trai của hắn mới lạ... Nhưng lẽ nào vì vậy mà ta sẽ không đi sao?

Xà Tôn Giả cười cổ quái, nói:

Lý Dật hừ một tiếng, nói:

- Đầu tiên để bọn họ thoái hôn trước, nếu không bằng lòng, thì lại nghĩ cách khác... Tóm lại, đến cuối cùng nếu thật sự không được, thì giết Nạp Lan Hạ đi là xong. Nghe nói Nạp Lan Hạ cũng là một Đấu Sư... Hừ, một Đấu Sư, tạm thời ta cũng không coi là gì.

- Tiểu quý kiêu ngạo!

Xà Tôn Giả lắc đầu:

- Nếu không phòng bị gì thì người giết một Đấu Sư quả thực không khó nhưng nếu đối phương có phòng bị, vậy thì không dễ như vậy đâu. Tiểu tử, suy nghĩ kỹ đi... Lần này, khác với lần quyết định giết Diệp Thanh Mã và Âm Thiên Kiệt a!

- Không cần nghĩ nữa, nếu nhìn nữ nhân của mình rơi vào tay kẻ khác, nếu ta còn thờ ơ, vậy thì còn đáng là một nam nhân không?

Lý Dật lạnh lùng nói:

- Đến lúc đó, e rằng đến cả Tế Thần điện ta cũng không còn hứng thú nữa.

- Tiểu tử, ngươi lại uy hiếp Bản tôn!

Xà Tôn Giả cười khổ một tiếng:

- Bỏ đi, bỏ đi, ai bảo Bản tôn lại đen đui như vậy, lại chọn ngay một đệ tử như ngươi... Có điều, trong tình huống không thể nào xuất thù, Bản tôn cũng không thể nào giúp ngươi được nhiều... Bỏ đi. Bỏ đi, cứ truyền chiêu này cho ngươi vậy!

- Tiểu tử, người nhìn kỹ cho Bản tôn đây! Để an toàn, Bản tôn chỉ xuất thủ một lần, người phải nhìn kỹ đây, đây là Đấu kỹ cấp Bạch Hổ a!

Cấp Bạch Hổ?

Lý Dật hai mắt sáng trung, những ngày qua hăn khổ tu, muốn kết hợp Đấu kỹ vào trong Huyền Sát, sau đó nâng cao thực lực của mình. Nhưng có lẽ vì tâm trạng của mình nên hăn không có quá nhiều tiến bộ. Nhưng lúc này, ý của Xà Tôn Giả rõ ràng là muốn dạy hăn một chiêu Đấu kỹ cấp Bạch Hổ!

Chỉ là Đấu kỹ cấp Chu Tước, đã có thể khiến người khác có thực lực để khiêu chiến rồi, nhưng bộ Đấu kỹ cấp Bạch Hổ này, e rằng không dám tưởng tượng.

Nhàn nhạt cười, thân hình của Xà Tôn Giả từ từ dịch chuyển đã bay đến giữa tầng không. Hăn khẽ nheo mắt lại sau chốc lát khẽ cười một tiếng. Theo tiếng cười của hăn, xung quanh núi rừng vốn còn đang xào xạc lúc này trở nên im ắng. Lý Dật chỉ cảm thấy có một luồng uy áp cường đại ập tới, khiến bản thân hăn không khỏi cảm thấy mình nhỏ bé như một hạt cát.

Không khí xung quanh chớp mắt đã trở nên nặng nề, ngay cả con suối đang lăn tăn chảy cơ hồ cũng đang ngừng chảy.

Bầu không khí khiến người khác ghê rợn ấy khiến Lý Dật cảm thấy hô hấp khó khăn. Hăn nheo mắt nhìn Xà Tôn Giả đang cúi nhìn xuống trong không trung, không khỏi lẩm bầm nói:

- Lão quỷ này, sao nhìn thế nào trông ra còn khủng khiếp hơn cả bạch y nhân của hôm đó... Nếu hăn không phải là trạng thái linh hồn, mà là lúc toàn thịnh, e rằng...

Nói đến đây LÝ Dật không khỏi cảm thấy như hít phải một luồng khí lạnh.

Trong ánh mắt của hắn lại vụt hiện ra sự cuồng nhiệt khác thường. Đối với người như Lý Dật mà nói, trở nên mạnh hơn vốn dĩ chính là giấc mơ mà hắn thời khắc nào cũng đều theo đuổi, ở tiền kiếp, hắn cho rằng cảnh giới của mình đã là mạnh nhất, còn đến kiếp này, hắn mới biết mình vẫn chỉ là ếch ngồi đáy giếng!

Lúc này, cái thế giới đầy những truyền kỳ này lại càng khiến hắn trở nên mong chờ!

Trong không trung, thân hình hư ảo của Xà Tôn Giả từ từ hiện ra vài tia đấu khí huyết hồng sắc nhàn nhạt. Đấu khí này mỏng đến cực điểm, nhưng chỉ một chút như vậy, thân hình đang lừng lững trong không trung của Xà Tôn Giả đã giống như một con mòng xà khai sơn bổ hải!

Cảnh tượng đấu khí biến thành hình dạng như vậy khiến Lý Dật càng không rời mắt.

Cuối cùng, đấu khí nhàn nhạt chậm chậm thu lại, giống như quay lại trong cơ thể của Xà Tôn Giả. Quang mang xung quanh lúc này khẽ nhạt xuống, rồi lại sáng bừng lên, những nơi mắt thường có thể nhìn thấy toàn một màu huyết hồng.

Từng tia vụ khí huyết sắc giống như sợi dây quấn quanh người của Xà Tôn Giả. Xà Tôn Giả khẽ nâng tay phải lên, khẽ vung lắc vào không gian xung quanh, hắn tiện tay khẽ vung ra, một chương đã đánh bổ vào vách núi trước mặt.

- Bạch Hồ Hạ cấp, Huyết Nguyệt Cuồng Cường!

Ầm~~~~~

Một tiếng nổ dữ dội vang lên, theo một chương vỡ xuống của Xà Tôn Giả, đấu khí huyết sắc cả người hắn giống như cùng lúc trào ra hình thành một vầng trắng trong lòng bàn tay hắn.

Vàng trắng điên cuồng đánh xuống, nơi mà Huyết Nguyệt đánh vào, không gian bốn bề đã biến thành hư ảo. Đến lúc nó rơi vào vách núi, ngược lại lại biến thành vô thanh vô tức, chỉ là ở những nơi mà Lý Dật có thể đưa mắt nhìn, hẳn đã thấy rõ ràng, cho dù là cây cối hay là sơn thạch toàn bộ đã bị biến thành tro bụi trong khoảnh khắc bị đấu khí hồng sắc chạm tới.

Đấu khí hồng sắc ấy không tiêu tán ngay sau đó, mà chúng sau khi đánh vào một vị trí khác lại điên cuồng xoay tròn lại. Lúc này vàng trắng huyết sắc ban đầu, đã giống như con mắt của bão, xoay tròn điên cuồng, tất cả mọi thứ xung quanh, cho dù là không khí bị sự điên cuồng ấy tàn phá bị hút sạch vào trong đó.

Thế nhưng điều quý dị chính là Huyết Nguyệt trong cơn lốc xoáy không to lên, mà càng lúc càng nhỏ. Lý Dật nheo mắt nhìn, thế nhưng vào lúc này, cho dù hẳn với đôi mắt thường của hẳn cũng có thể thấp thoáng nhìn thấy sự điên cuồng bên trong Huyết Nguyệt ẩn chứa một lực sát thương vô cùng lớn!

-Phá!

Theo tiếng quát khê của Xà Tôn Giả, thủ ấn trong tay chợt biến đổi. vốn dĩ là Huyết Nguyệt đấu khí đã thu lại hết cỡ chợt bị nổ tung ra!

Một tiếng nổ vang vút lên tận trời cao.

Bùm~~

Bùm~~ Bùm~~ Bùm~~

Nguyệt đấu khí huyết sắc giống như vàng thái dương nổ tung ra, khí tức âm lạnh chớp mắt trào ra, bao phủ khắp đất trời.

Lần này, vách núi vốn đã đổ ghe sau trận nổ ấy, đột nhiên xuất hiện một huyết động tròn lớn, giống như đã bị hắc động nuốt chửng vậy.

Trong cảnh tượng kinh người ấy, theo sự xuất hiện của huyết động khổng lồ, vầng Huyết Nguyệt đó mờ dần dần tan đi, cuối cùng đã biến mất trong không khí. Còn trên vách núi, cơ hồ còn thấp thoáng có huyết sắc thiểm điện tạp loạn đang không ngừng vụt lóe.

Trong hậu sơn cấm địa của Lý Gia, đã bị hoàn toàn biến dạng.

Lý Dật bịt tai nhìn cảnh tượng trước mặt, đã hoàn toàn bị ngây ngất...

Đây... Đây chính là uy lực của Đấu kỹ cấp Bạch Hổ sao?

Nhìn lên huyết động tròn khổng lồ trên thân núi, Lý Dật thực chất không dám tin vào mắt của mình.

Trong không trung, Xà Tôn Giả khẽ vụt thân hình trở lại bên cạnh Lý Dật nhìn về mặt của Lý Dật, hần nhàn nhạt cười, nói:

- Thế nào? Không phải vẫn luôn muốn Bản tôn truyền thụ Đấu kỹ cao cấp cho người sao? Sao nhìn thấy Đấu kỹ này, bản thân ngược lại còn ngây người ra?

Diễn Võ Các của Lý Gia hai Các lão đang ngồi xếp bằng trong đó sắc mặt cũng biến đổi cơ hồ cùng lúc xuất hiện bên ngoài Diễn Võ Các nhìn về một hướng khác ở hậu sơn, vẻ mặt kinh ngạc đến cực điểm.

Sau chốc lát, Thanh Các lão toàn đầy mồ hôi lạnh trên trán, tay hần không khỏi run rẩy, nhưng vẫn nhìn theo hướng đó, chậm rãi nói:

- Đây... Đây là... Đây là...

Lý Gia, trong thư phòng của Lý Hàn.

Lý Hàn vốn đang yên lặng nhìn văn thư trong tay, một khắc nào đó, đột nhiên ông chấn động cả người, ngay cả cửa cũng không mở, mà đá văng ra rồi nhìn về hướng hậu sơn.

Khuôn mặt ông chợt lộ ra vẻ khác thường, không nhịn được nói:

- Đây... Đây không phải là nơi tên tiểu quỷ đang tu luyện sao? Sao lại... Sao lại... Đây... Đây là Đấu kỹ cấp Bạch Hổ? Sao... Sao có thể? Người đâu! Người đâu mau tới đây!

Vẻ mặt của Lý Hàn cơ hồ hiện ra tia điên cuồng, đợi đến lúc thân vệ của Lý Gia chạy tới, ông tóm lấy áo của một tên trong đó. Gằn giọng nói:

- Truyền lệnh xuống, bắt đầu từ giờ này phút này, ngoài thiếu gia ra, bất cứ người nào cũng không được bước vào hậu sơn cấm địa nửa bước! Cho dù người nào tới! Toàn bộ đều giết chết không tha!

Trong tiền sảnh của Long Gia, Long Phi đang ngồi ủ dột ở đó, hiển nhiên đột tập kích Huyết Lang Trấn mấy ngày nay của Long Gia không được thuận lợi như trong tưởng tượng.

Đột nhiên, hăn biến sắc mặt, lao vụt ra khỏi đại sảnh, nhìn chăm chăm về hướng Lý Gia, sắc mặt biến đổi khó dò, lẩm bẫm nói:

- Đây... Đây là... Lý Gia ...Lý Gia quả nhiên...

Ở Thánh Đường Đấu Thần Điện trong Vạn Triều Thành.

Là nơi thần thánh nhất cũng là nơi thần bí nhất trong Vạn Triều Thành, lúc này hiện ra trông có vài phần mộc mạc.

Trong Thánh Đường mang phong cách của cổ đại, ở vị trí chính diện treo một Thần tượng lớn, chỉ là Thần tượng trông có vài phần hư vô mờ mịt, khiến người khác không thể nào nhìn thẳng vào nó.

Trong Thánh Đường rộng rãi, một hàng Bạch Y Tế Ty đang nhắm mắt tu trên nền đất.

Chớp mắt, Bối Đức Song ngồi xếp bằng ở vị trí thượng thủ đột nhiên mở mắt ra, vẻ mặt hăn hiện ra vẻ tức mịch cổ quái, khẽ cau mày nói:

- Chư vị có cảm giác được gì không?

- Đúng vậy, Tế Ty các hạ, chúng ta đều cảm nhận được... Đó có lẽ là cường giả cấp Đấu Hoàng, sau khi dùng Đấu kỹ cấp Bạch Hổ mới có thể xuất hiện cảm giác này...

Bối Đức Song lộ ra vẻ nghi hoặc, nói:

- Trong Thiên Phong Đế Quốc này, cường giả Đấu Hoàng đếm trên đầu ngón tay. Đếm đi đếm lại cũng chỉ có vài người, thế nhưng ta chưa từng nghe nói người nào có Đấu kỹ cấp Bạch Hổ. Cho dù là Điện Chủ đại nhân cũng không có... Đây thật cuộc...

Nói rồi, hắn lại đưa mắt nhìn Hạ Thần vẫn đang nhắm mắt ngồi đối diện hắn.

Hạ Thần im lặng một hồi lâu, rồi nhàn nhạt nói:

- Cho dù là ai dùng Đấu kỹ này, thế nhưng trong Đấu kỹ lại không có sát ý. Hiển nhiên là có người đang dạy đệ tử của mình. Nếu ta đoán không sai, người này đến tám phân có quan hệ với Lý Gia. Thậm chí còn có thể là vị cường giả Đấu Hoàng tối thượng của Lý Gia quay về. Chắc rằng chư vị đều hiểu rõ, thực lực đến mức này sinh mệnh sẽ trường tồn thế nào. Có thể không dây vào thì đừng dây, người đến cấp bậc đó có ai là ngọn đèn trước gió đâu...

Bối Đức Song im lặng trong chốc lát, nói:

- Vậy ý của ngươi là...

Hạ Thần nhàn nhạt nói:

- Giả như không biết gì cả, phong tỏa tin tức, tiếp tục chuẩn bị cho Tế Thần điện... Nếu ta đoán không sai, lần này chúng ta còn có thể tìm được một nhân tài cho Đấu Thần Điện rồi...

- Nếu như vậy thì cứ theo ý của ngươi đi...

Bối Đức Song lại cười nhàn nhạt, rồi lại nhắm mắt tu luyện.

Các Tế Ty còn lại nhìn thấy vậy cũng tự nhắm mắt lại, cơ hồ tất cả cảm ứng vừa rồi đều là giả...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lại Đột Phá

Q.1 - Chương 95: Lại Đột Phá

Lý Dật đưa tay xoa xoa khuôn mặt cứng đờ của mình, đợi đến lúc vẻ mặt đã tự nhiên hơn, hắn mới cười khổ nói:

- Lão quý... Người...Người làm cho thanh thế lớn như vậy, lẽ nào không sợ lão bằng hữu của người biết sao?

Xà Tôn Giả thân nhiên nói:

- Không sao, chiêu này của ta cũng là cướp lại từ tay người khác, trước nay đều chưa dùng lần nào, cho dù hắn cảm ứng được khí tức này cũng sẽ không cho rằng là ta.

Lý Dật lại vỗ mặt, lắc đầu nói:

- Vậy người biến thành như vậy, còn không sợ người của Vạn Triều Thành không biết sao?

Xà Tôn Giả cười lạnh một tiếng, nói:

- Đấu kỹ cấp Bạch Hổ, chiêu nào tu luyện mà không kinh thiên động địa khắp quỷ thần? Trừ phi là tu luyện trong thâm sơn cùng cốc, bằng không người còn muốn che giấu sao? Thế nhưng với tình hình lúc này của người mà nói, chắc là không có thời gian để tiềm tu trong sơn mạch nào chứ? Bản tôn dùng chiêu này, một là để người nhìn thấy uy lực của nó, còn cái thứ hai, cũng là để cảnh cáo, bằng không khi người tu luyện, đám tiểu bối không có mắt ấy lại chạy đến đây đục nước béo cò, e rằng đây cũng không phải chuyện người muốn chứ?

Lý Dật khẽ lắc đầu, cảm thấy không còn gì để nói, với khí thế và uy áp mà Xà Tôn Giả phát ra vừa rồi, có lẽ những người có chút đầu óc sẽ không chạy tới đây tìm cái chết.

Vì vậy chiêu này tuy rằng có vài phần lộ liễu, nhưng xét từ một góc độ nào đó, lại giảm tính khả năng có người có ý đồ với Lý Dật trong lúc hẩn tiềm tu.

Dù gì, chiêu này của Xà Tôn Giả đã công khai thừa nhận đang có sự tồn tại của một tuyệt đại cường giả trong Vạn Triều Thành này.

- Được rồi, đừng phí lời nữa, tập trung lại cho Bản Tôn!

Xà Tôn Giả nhíu mày, tiện tay búng nhẹ, một luồng đấu khí hồng sắc đã điểm vào trán của Lý Dật, sau đó, trong dòng ý thức cuộn trào ngay lập tức đã nhấn chìm Lý Dật vào trong biển thông tin.

- Huyết Nguyệt Cuồng Cường, Đấu kỹ Bạch Hồ Hạ cấp! Lấy đấu ngưng hình, lấy khí thành cương. Hình cương cùng tụ, biến thành Huyết Nguyệt! Huyết Nguyệt vừa xuất hiện, thiên địa cùng than.

Lời giới thiệu đơn giản như vậy, hoàn toàn không nói quá về sự lợi hại sau khi tu luyện thành Đấu kỹ này, thế nhưng, chỉ là lời giới thiệu đầy sát khí này, đã khiến Lý Dật phải rùng mình.

Chiêu vừa rồi của Xà Tôn Giả đã để lại cho hẩn một ấn tượng vô cùng sâu sắc!

Nhìn vẻ mặt của Lý Dật, Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói:

- Tiểu tử ngươi cũng may mắn lắm, Huyết Nguyệt Cuồng Cường được coi như là dễ tu luyện nhất trong các Đấu kỹ cấp Bạch Hồ. Thế nhưng tiền đề của nó là phải cực kỳ khắc khổ, đó chính là yêu cầu, trong đấu khí của người tu luyện phải ẩn chứa khí Huyết sát... Thế nhưng khí Huyết sát trong Thiên Ma Cửu Biến của tiểu tử ngươi tu luyện lại chính là nhất đẳng trong Công pháp thiên hạ. Vì vậy chiêu này để người tu

luyện đúng là không còn gì thích hợp hơn... Chỉ có điều, chiêu này muốn tu luyện cũng không dễ dàng như vậy a...

Nói tới đây, Xà Tôn Giả không khỏi nở nụ cười đầy âm mưu:

- Người thấy huyết động ta để lại vừa rồi không?

Lý Dật liếc nhìn huyết động trên vách núi, không khỏi nuốt nước bọt, nói:

- Nhìn rõ rồi...

- Đó. những tia huyết sắc thiểm điện đó, người cảm thấy có đẹp không?

- Lý Dật cười khở một tiếng, lơ mơ cảm thấy chút không ổn, nhưng vẫn gật đầu nói:

- Đẹp...Đẹp...

- Đẹp thì tốt.

Xà Tôn Giả cười cười nói:

- Bắt đầu từ ngày hôm nay, người phải tu luyện trong huyết động đó. Nhớ kỹ, khi tu luyện, đầu khỉ của người không thể bảo vệ được da thịt của người, chỉ có thể bảo vệ tâm mạch thôi...Những tia huyết sắc thiểm điện ấy, chỉ cần chạm đến người người, người phải nghĩ cách luyện hóa nó, để chúng trở thành của mình...Lúc nào người luyện hóa thành công huyết sắc thiểm điện ấy, vậy thì, người đã có vốn để tu luyện Huyết Nguyệt Cuồng Cương rồi. Nếu người không qua được ải này, vậy thì e rằng người cũng không thể sử dụng được Huyết Nguyệt Cuồng Cương đó đâu. Tiểu tử... Ta đã tốn nhiều công sức như vậy mới chuẩn bị môi trường tốt này cho người, người đừng bao giờ lãng phí nó a...

Khẽ gật đầu rồi nhìn những tia thiểm điện lớn đang lưu động giống như linh xà, Lý Dật không nhịn được nói:

- Thứ đó vừa vào người, ta có bị điện giật không...?

- Đến tám thành đấy.

Xà Tôn Giả nhàn nhạt cười:

- Bằng không tiểu tử ngươi lại tưởng rằng Đấu kỹ cấp Bạch Hổ đều dễ dàng tu luyện như vậy? Nếu ngươi không qua được ải này, cho dù ngươi miễn cưỡng dùng được Huyết Nguyệt Cuồng Cương, vậy thì cơ thể của ngươi chắc cũng sẽ bị nổ tung thôi! Tiểu tử, khẩu quyết tâm pháp ta đều cho ngươi rồi. Khi luyện hóa huyết sắc thiểm điện, cùng lúc còn phải tu luyện Đấu kỹ này, sự khổ tâm của Bản tôn, hy vọng ngươi đừng bỏ phí a...

Vẻ đau khổ trên mặt Lý Dật đã dần dần biến mất, hắn khẽ nhắm mắt lại, sau chốc lát nhàn nhạt nói:

- Lão quỷ, chỉ hy vọng sau khi luyện xong chiêu này, có thể giúp ta đạt được tâm nguyện a!

Lý Dật nhàn nhạt cười, rồi đạp mạnh chân, cả người đã bắn vào trong huyết động khổng lồ ở vách núi.

Đặt chân vào trong huyết động, Lý Dật liếc nhìn xung quanh, huyết sắc thiểm điện đang lưu động trên đất khiến hắn tê rần người.

Chần chờ một hồi, hắn mới nhẹ nhàng nhảy vào vị trí trung tâm của huyết động.

Vừa hạ chân xuống, những tia huyết sắc thiểm điện lúc này giống như có linh tính vọt lao mạnh tới Lý Dật.

Lý Dật giống như bị sét đánh trúng, cả người bật nảy lên cao!

- Á!

Lý Dật kêu thảm một tiếng , chỉ ít có mười đạo huyết sắc thiểm điện cùng lúc đánh vào người hắn, khiến hắn tê dại khắp người. Đấu khí trong tay chớp mắt tiêu tán, hắn vừa định ngưng kết đấu khí để chống lại những tia thiểm điện, giọng nói của Xà Tôn Giả đã ngân vang lên:

- Tiểu tử ! Không được dùng đấu khí chặn lại ! Tập trung tinh thần!

Lý Dật méo xệch miệng, cả người tê dại. Cảm giác tê tê này khiến giọng nói của hắn lập cập:

- Lão...Lão quý...Người...Người chắc chắn cố ý hành hạ ta!

Ầm~~

Lại có một đạo huyết sắc thiểm điện đánh vào người hắn, khiến hắn lại bật lên cao.

Xà Tôn Giả lạnh giọng nói:

- Tiểu tử, nếu ngươi muốn thiểm điện đánh người thành tro bụi, có thể tiếp tục phí lời thêm đi!

- Muốn Thiếu gia chết! Đâu có dễ dàng vậy?

Lý Dật chợt giận dữ quát một tiếng, chỉ quyết trong tay thay đổi, lại đã xếp bằng ngay ngắn trong không trung, mặc cho dòng điện lưu bên người, cứ như vậy mà bày ra tư thế tu luyện.

Ầm~~

Hắn vừa ngồi đúng tư thế, lại bị thiểm điện đánh vào.

- Mà nghĩ ta dễ ức hiếp phải không?

Khẽ quát một tiếng, Lý Dật tiện tay vỗ ra, một đạo đấu khí mỏng bắn mạnh vào luồng điện lưu ấy, thế nhưng bị dòng điện lưu đánh ngược lại còn men theo đấu khí của hắn tràn vào trong cơ thể.

Ầm~~

Lại bị bật cao lên lần nữa.

- Ta không tin mày lại còn tiếp tục như vậy?

Ầm~~

Xà Tôn Giả lửng lơ trên không trung nở ra một nụ cười nhàn nhạt, nhìn Lý Dật đang bị chuỗi điện quang đánh chết đi sống lại, hần chột khẽ than, nói:

- Cho dù là một Đấu Sư, trong tình huống này mà chỉ sợ xảy ra một chút, e rằng cũng bị đánh tan thành tro bụi. Tiểu tử này xem ra đã có chút nắm bắt về cách đối phó với thiểm điện...Xem ra Bản tôn lần này đã không chọn nhầm người a!

Ầm~~

Lúc nói, Lý Dật đã lại bị giật tung người lên cao, chỉ điều nếu nhìn kỹ, lần này đã khác với mấy lần trước, cơ hồ đã có chút khác biệt. Lý Dật đã bắt đầu điều khiển được hình tích cơ thể của mình, không cho nhiều thiểm điện đánh vào người mình.

oOo

- Ầm~~ Ầm~~ Ầm~~

Đã bảy ngày bảy đêm trôi qua, huyết sắc thiểm điện vẫn không ngừng đánh trong huyết động khổng lồ ấy. Nhưng những tia thiểm điện ấy vừa đến vị trí trung tâm, đều bị gạt ra sang bên một cách quỷ dị, cơ hồ có thứ gì đó đã chặn lại bước đi của chúng.

Nếu nhìn kỹ, sẽ có thể phát hiện, ở chính giữa huyết động, một thiếu niên đang để ngực trần ngời xếp bằng tu luyện, trong tay hần kết thành một ấn ký kỳ dị, làn da lấp lánh tia hồng sắc quỷ dị. Nhưng điều khiến

người ta phải kinh ngạc chính là, thân hình của hắn giống như đang trôi nổi lên trên không trung.

Mỗi lần những tia huyết sắc thiểm điện ấy đánh vào bên người hắn, trên người hắn luôn hiện ra những tia hồng quan vô hình gạt những tia thiểm điện sang bên.

- Hôm nay là ngày thứ mấy rồi...

Thiếu niên trong lúc tu luyện khẽ nheo mắt lại, tự mình lẩm bẩm.

Ở nơi mà hắn nhìn thấy, toàn bộ đều là huyết sắc thiểm điện, không đưa ra cho hắn một đáp án nào.

Hắn khẽ lắc đầu , rồi lại nhắm mắt điều tức.

Thế nhưng theo động tác của hắn, có vài tia điện quang huyết sắc từ từ luồn vào trong lỗ mũi hắn, sau đó nhanh chóng đi vào trong kinh mạch.

Những tia thiểm điện vốn dĩ vô cùng điên cuồng, khi vào trong cơ thể của hắn, đột nhiên lại ngoan hiền hơn, men theo kinh mạch của hắn từ từ trượt xuống, đến vị trí của khí hải đan điền, giống như gặp phải hắc động, từng tia bị hút vào trong lỗ xoáy đầu khí.

Cảnh tượng này nói một cách chân thực, trải qua mấy ngày nỗ lực, thiếu niên lúc bắt đầu chỉ có thể khó nhọc tránh né khỏi những tia huyết sắc thiểm điện ấy, hiện tại đã có thể luyện hóa chúng từng chút một rồi.

Đương nhiên luyện hóa những tia thiểm điện này, lúc bắt đầu cực kỳ hao phí tâm sức. Mấy lần hắn cơ hồ cảm thấy gân mạch như bị hủy bởi sự xung điện. Thế nhưng, mỗi lúc như thế này, Lý Dật lại phải khổ sở bảo vệ tâm mạch của mình, mặc cho huyết điện chạy loạn trong người mình, mãi đến lúc bản thân chúng ngừng lại.

Đương nhiên, quá trình này là một việc vô cùng đau khổ, thế nhưng sự đau khổ ấy cũng không phải không tác dụng. Ngoài việc khiến cơ thể của Lý Dật trở nên mạnh mẽ hơn, người hắn lúc này đã có vài phần miễn

dịch với những tia huyết sắc thiểm điện ấy. Trong lúc đã quen với quỹ đạo chuyển động của huyết sắc thiểm điện, hắn mới bắt đầu thử luyện hóa những tia thiểm điện này.

Bước này có thể nói là một bước tiến bộ lớn.

Thiên địa nguyên khí vận hành trong huyết sắc thiểm điện này sung mãn đến đâu? Có lẽ vì thuộc tính cuồng bạo của thiểm điện, càng thích hợp với Công pháp của Lý Dật. Vì vậy cùng lúc với việc hắn luyện hóa những tia thiểm điện này, thực lực của bản thân cũng không biết từ lúc nào đã có tiến bộ.

- Lần này, chơi to một chút đi!

Lý Dật cười lạnh một tiếng, ánh mắt hướng nhìn về một đạo huyết sắc thiểm điện to bằng cánh tay ở phía không xa.

- Lão quỷ! Đại lễ của người ta đây sẽ nhận!

- Xoẹt~~

Lý Dật khẽ vung tay lên, một đầu khí mỏng manh được bắn ra, chớp mắt đã bao trọn lấy huyết sắc thiểm điện ấy. Thiểm điện vốn dĩ đang cuồng bạo vô cùng, giờ giống như mất phương hướng xoay chuyển loạn lên. Đang không có chỗ di chuyển, lúc này đầu khí của Lý Dật vừa chạm tới, ngay lập tức nó thò ra giống như một con linh xà.

Lý Dật thu hết sự tập trung, mặc cho đạo huyết sắc thiểm điện ấy chui vào người mình, rồi chạy loạn trong kinh mạch. Đến khi nó chạy vào khí hải đan điền, lốc xoáy đầu khí đang im hơi kia chợt vụt chuyển, hút tia huyết sắc thiểm điện này vào.

Huyết sắc thiểm điện giống như có linh tính, xoay người bỏ chạy, thế nhưng Lý Dật hự một tiếng, hấp lực của lốc xoáy đầu khí chợt lớn mạnh hơn, cứ như vậy kéo huyết sắc thiểm điện lại.

Huyết sắc thiểm điện vừa mới chạm vào lỗc xoáy đấu khí, đấu khí hắc sát có thêm vài tia huyết quang đã giống như một chiếc cối xay nghiền nát nó. Đạo thiểm điện tuy rằng mạnh hơn rất nhiều so với những mảnh thiểm điện lúc trước, thế nhưng qua những ngày tu luyện gian khổ, Lý Dật sớm đã quen với nó. Hắn dùng đấu khí bao phủ cả tia thiểm điện, đưa nó vào trong lỗc xoáy đấu khí đang không ngừng nghiền xé. Cho dù đạo huyết sắc thiểm điện ấy có mạnh, kháng cự quyết liệt, thế nhưng với sự nghiền nát bền bỉ nước chảy đá mòn cũng đã dần biến thành thiên địa nguyên khí, hòa nhập vào bên trong lỗc xoáy đấu khí.

Không biết bao lâu sau, đợi đến lúc đạo huyết sắc thiểm điện ấy đã hoàn toàn bị luyện hóa, Lý Dật chấn động toàn thân. Lỗc xoáy đấu khí lúc co lại lúc lại bùng ra, tuy kích thước không đổi, thế nhưng lúc này huyết sắc trong lỗc xoáy đấu khí, đã từ một đạo phân làm hai, không ngừng uốn lượn xung quanh bên trong lỗc xoáy đấu khí.

Lý Dật trong lòng sửng sồ, sau chốc lát không khỏi bật cười, thấp giọng nói:

- Lại đột phá rồi...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Diệp Khinh Vũ

Q.1 - Chương 96: Diệp Khinh Vũ

Lúc đang tu luyện Huyết Nguyệt Cuồng Cương, chiêu này còn chưa luyện thành, bản thân lại đột phá một cấp, đạt đến cấp Nhị

Tinh Đấu Giả, điểm này khiến Lý Dật không ngờ tới.

Hắn cũng không biết chuyện này có phải là niềm vui bất ngờ hay không.

Chỉ có điều sau khi luyện hóa đạo huyết sắc thiểm điện này, Lý Dật cũng biết bản thân có luyện hóa tiếp cũng không còn ý nghĩa nữa. Nếu luyện hóa những tia huyết sắc thiểm điện này, thực lực của bản thân chắc chắn

sẽ tăng vọt, thế nhưng chiêu Huyết Nguyệt Cuồng Cường cũng sẽ không thể luyện thành.

Chỉ vì, luyện hóa huyết sắc thiểm điện khiến cơ thể và kinh mạch thích ứng với trạng thái ấy, chỉ mới là sự bắt đầu quá trình tu luyện Huyết Nguyệt Cuồng Cường mà thôi.

Chầm chậm khép mắt lại, dồn tâm trí của mình vào trong việc tu luyện Huyết Nguyệt Cuồng Cường. Sau chốc lát Lý Dật mở mắt ra, lẩm bẩm nói:

- Không ngờ thế này tu luyện lại phiền phức như vậy, còn cần phải dẫn khí nhập thể, cũng không biết lão quỷ kia làm được thế nào... Chẳng trách hắn bắt mình luyện hóa thứ huyết sắc thiểm điện trước.

Dứt lời, Lý Dật từ từ đứng dậy, chỉ có điều hoàn cảnh lúc này vẫn quỷ dị như vậy, hắn phát hiện bản thân đang lơ lửng trong không trung, bốn bề vẫn là những tia thiểm điện vô cùng quỷ dị.

- Lão quỷ này đã tạo ra một nan đề cho ta, xem ra hoặc là ta luyện hóa toàn bộ huyết sắc thiểm điện này, hoặc là luyện thành Huyết Nguyệt Cuồng Cường, nếu không thì không có cách nào bước ra khỏi nơi này!

Nói rồi, chỉ quyết trong tay Lý Dật khẽ gạt sang bên, khẽ tiếng nói:

- Dẫn!

Lúc này, một đạo huyết sắc thiểm điện cuồng bạo giống như gặp phải thiên địch của mình, ngoan ngoãn bị Lý Dật hút qua, uốn lượn trong lòng bàn tay hắn, không chịu rời đi.

Chỉ quyết trong tay Lý Dật lại thay đổi, đồng thời một luồng đẩu khí chạy theo kinh mạch của hán trào ra chỉ chưởng.

Lúc này, đẩu khí và huyết sắc thiểm điện của hắn đều đã dung hợp vào nhau. Dần dần, quang mang huyết sắc trên thủ chưởng của hắn lại vụt tràn ra. Theo sự tuôn trào của quang mang này, tay phải của Lý Dật đẩy

mạnh về phía trước, theo động tác của hần, một đạo quang mang huyết sắc quỷ dị đã bổ về phía trước.

- Huyết Nguyệt Cuồng Cường!

Lý Dật quát lớn một tiếng, hần cảm nhận được rõ ràng đấu khí trong cơ thể của mình giống như bị thứ gì đó hút một cách điên cuồng, rồi đánh mạnh về phía trước, cảm giác này khiến cả người hần yếu ớt, có điều hần vẫn cắn răng kiên trì tiếp tục.

- Vút!

Ở nơi Huyết Nguyệt đánh xuống, điện quang xung quanh co quấy trong chốc lát, rồi nhanh chóng biến thành tro bụi, sau đó quang mang đó bắt đầu ngưng tụ lại, hình thành một Huyết Nguyệt đấu khí hồng sắc!

- Phá!

Chỉ quyết trong tay Lý Dật lại biến, đến lúc này mới là lúc then chốt nhất, uy lực của Huyết Nguyệt Cuồng Cường không phải ở chỗ nó biến tất cả các quang mang lúc đầu thành tro bụi, mà chỗ thật sự lợi hại của nó chính là thu nạp lại thiện địa nguyên khí vô cùng tận ngay sau đó!

Thế nhưng tiếng quát của Lý Dật cũng không đem lại bất cứ hiệu quả gì.

Sắc mặt hần tái nhợt, chỉ quyết trong tay lại biến đổi, đồng thời một búng máu tươi bị phun ra:

- Phá! Phá! Phá!

- Bùm!

Rốt cuộc theo âm thanh cuối cùng của Lý Dật vừa dứt, vầng trăng huyết sắc ấy đã như vầng mặt trời nóng bỏng nổ tung ra, nuốt chửng điện quang huyết sắc xung quanh vào trong đó.

Thế nhưng trận nỗ này so với chiêu của Xà Tôn Giả đánh ra thì không biết yếu hơn bao nhiêu lần.

Huyết sắc thiểm điện chỉ trong chớp mắt đã trống trơn, thế nhưng sau một lát, vùng trống đó lại bị một vùng huyết sắc thiểm điện trùm lên.

Lý Dật trong không trung biến sắc mặt liên hồi, rồi lại thổ ra một búng máu. Hắn chặt vật ngã ngồi xuống, không nhin được cười khổ một tiếng. Không ngờ lực phản chấn của Huyết Nguyệt Cuồng Cương lại dữ dội như vậy, đến lúc cuối cùng cơ hồ bản thân không cách nào có thể điều khiển nó. Hơn nữa, đấu khí cần tiêu hao cho chiêu này quả thực quá nhiều, chỉ một chiêu mà mình đã có cảm giác như bị kiệt sức.

- Đúng rồi, tiểu tử, ta thiếu chút nữa quên nói với ngươi.

Giọng nói của Xà Tôn Giả xa xa truyền tới:

- Thường mà nói, Đấu kỹ cấp Bạch Hổ cần phải là cấp Đâu Sư mới có thể tu luyện. Tuy Đấu Giả miễn cưỡng cũng có thể tu luyện, thế nhưng với thực lực của ngươi mà nói, Đấu kỹ này nhiều nhất người chỉ có thể dùng được một lần, sau đó sẽ phải điều tức ngay để khôi phục đấu khí. Nếu gắng gượng sử dụng lần thứ hai, tiểu tử ngươi nói không chừng sẽ bị Đấu kỹ này đánh ngược lại, hút thành xác khô. Vì vậy, nếu không phải là trạng thái Đỉnh phong, tốt nhất đừng tùy tiện sử dụng, cho dù là trạng thái Đỉnh phong, cũng cần phải cẩn thận a!

- Lão quỷ này, chắc chắn là cố ý mà!

Câu nói của Xà Tôn Giả khiến Lý Dật nghiêng răng ken két. Có điều hắn cũng biết, Xà Tôn Giả làm như vậy có lẽ là để mình có một bài học sâu sắc, bằng không mình còn thật sự cho rằng, tu luyện chiêu này xong sẽ là thiên hạ vô địch.

- Ài, xem ra muốn tiếp tục tu luyện phải đợi đến lúc hồi phục đấu khí rồi!

Khẽ thở dài một tiếng, Lý Dật lại gắng gượng người ngồi xếp bằng, đồng thời hẩn tiện vung tay, giăng lấy một tia huyết sắc thiểm điện, chỉ quyết trong tay biến ảo, sau đó lại bước vào trạng thái tu luyện.

Không biết bao lâu sau, Lý Dật vụt mở mắt. khi tức trên người cơ hồ tăng vọt vài phần.

- Lần này, để ta thử xem sao!

Chỉ quyết trong tay lại biến đổi, một tiếng quát vang lên:

- Huyết Nguyệt Cuồng Cường! Phá!

o0o

Lý Hàn ngồi trong đại sảnh, âu sầu day mi tâm của mình. Hơn nửa tháng nay, hẩn gặp không ít phiền phức. Đầu tiên là các thế lực lớn nhỏ trong Vạn Triều Thành, đều công khai hoặc âm thầm do thám tin tức, tiếp đó là hai vị Các lão của Lý Gia gọi Lý Hàn đến tra hỏi một lượt.

Hiển nhiên, cảnh tượng kinh dị ở hậu sơn cấm địa Lý Gia đã không biết khiến bao nhiêu người động tâm a.

Về mặt phiền muộn nhìn về hướng hậu sơn, chỉ thấy ở hậu sơn vốn dĩ vô cùng tươi đẹp, lúc này ngọn núi chính của nó đã bị biến mất một nửa, nơi biến mất thay vào đó là một vùng huyết sắc thiểm điện.

Trong vùng huyết sắc thiểm điện ấy rốt cuộc ẩn chứa bao nhiêu sức mạnh cuồng bạo và nồng đặc như vậy, e rằng chỉ cần người có tâm là có thể nhìn ra. Cảnh đất trời dị dạng này, nghe nói chỉ khi Ma thú cao cấp hóa hình mới xuất hiện, hoặc là có người tu luyện Công pháp hay Đấu kỹ cấp cao mới xuất hiện.

Lý Hàn dĩ nhiên biết rõ, trên hậu sơn của nhà mình ngay cả một con Ma thú cấp một cũng không có. Muốn nói là Ma thú hóa hình, đúng là chuyện buồn cười nhất trong thiên hạ, vì vậy khả năng lớn nhất, dĩ nhiên là có người đang tu luyện Công pháp hay Đấu kỹ cấp cao.

Mà nếu nhìn từ ngày tên tiểu tử hỗn đản ấy biểu hiện đáng sợ ra, khả năng lớn nhất chính là tiểu tử hỗn đản ấy đã cầu xin lão sư của hắn truyền thụ cho hắn một Đấu kỹ nghịch thiên!

Tên tiểu tử hỗn đản này lẽ nào không biết, lúc này Lý Gia vì hắn mà rơi vào cảnh đầu sóng ngọn gió sao?

Ài, chỉ hy vọng hắn vô sự thì tốt!

Lý Hàn không biết có cảm giác gì trong lòng, sau khi hắn thở dài một tiếng, ánh mắt hướng về những người trước mặt.

Đúng là càng sợ phiền phức, thì phiền phức càng đến a!

Lúc này, trong đại sảnh ngoài Lý Hàn ra, ba vị trưởng lão của Lý Gia cũng ngồi một bên, những người có thân phận lúc này cơ bản cũng đang ngồi trong đó, có thể thấy, lúc này Lý Gia chắc chắn đang gặp chuyện lớn rồi.

Ở vị trí khách ngồi, lúc này đang có bốn người vẻ mặt bình thản đang ở đó.

Người ngồi dưới phía thủ hạ chính là hai cha con Long Gia, lúc này vẻ mặt của hai người cực kỳ quý dị, giống như không biết hôm nay đến đây làm gì, mắt nhìn xuống đất, vẻ mặt như chuyện không liên quan tới mình.

Hai người còn lại, là một lão nhân mặc bạch sắc trường bào, một thiếu nữ chừng mười bảy, mười tám tuổi.

Lão nhân kia râu tóc bạc trắng, xem chừng có vẻ già nua, nhưng đôi mắt thì hí thỉnh thoảng lại vụt hiện tinh quang. Người khác nhìn lão cũng biết là hạng không dễ đối phó. Lúc này lão đang nở nụ cười nhàn nhạt trên mặt, trong tay cầm một chiếc chén ngọc, đang từ từ vân vê.

Chỉ có điều khi liếc nhìn Lý Hàn, trong mắt hiện ra vài phần ý vị.

Còn thiếu nữ ở bên cạnh lão nhân này lại vẻ mặt đầy sát khí. Chỉ có điều cho dù là vậy, vẫn có thể nhìn ra dung nhan kiều diễm của nàng không hề thua kém Lý Na Na một chút nào.

Làn da trắng nõn nà như ngọc khiết nhưng có hây hây đỏ càn tôn lên vẻ duyên dáng của nàng. Nàng mặc một bộ y phục lục sắc thắt eo, bờ eo nhỏ nhắn cùng bộ ngực thoáng lộ khe hở của nàng được tôn lên vẻ hoàn mỹ.

Nàng đeo một đôi bông tai sáng lấp lánh có hình dạng như hai chiếc lá, đôi bông tai không ngừng lắc lư tỏa sáng lấp lánh,

Đôi bông tai phối điệu cùng dung nhan của nàng khiến cả người nàng toát ra một khí chất giống như cô công chúa nhỏ, cao ngạo, lạnh lùng khiến nam nhân nào cũng phải điên đảo.

Trong đại sảnh không biết có bao nhiêu ánh mắt của thiếu niên Lý Gia đã len lén nhìn nàng. dù thế nào cũng không chịu rời đi, ngay cả ánh mắt của Long Ngạo Thiên thỉnh thoảng liếc nhìn nàng cũng lộ vài tia dị sắc.

Chỉ có điều, với tính cách của Long Ngạo Thiên mà nói, ánh mắt này đã được hẩn che giấu kín đáo, e rằng ngay cả thiếu nữ cũng không hề phát hiện ra nét ngưỡng mộ trong ánh mắt hẩn.

Trong đại sảnh vô cùng yên ắng, giống như một đêm đông buốt giá.

Sau một hồi, thiếu nữ mặt đầy sát khí mới lạnh lùng nói:

- Lý thúc thúc...Không biết yêu cầu của Diệp Khinh Vũ vừa rồi, người suy nghĩ thế nào rồi!

Lý Hàn cười khở một tiếng, nói:

- Diệp tôn nữ, quả thực không phải kẻ làm thúc thúc như ta không chịu giúp người...Chỉ có điều người cũng nhìn thấy rồi đấy, lúc này hậu sơn cấm địa của Lý Gia chúng ta đang có người tu luyện, nếu có người mạo

muội xông vào, nói không chừng sẽ có hậu quả gì đó...Vì vậy, Diệp tôn nữ nếu không để ý có thể đợi thêm vài ngày không?

- Đợi? Đợi? Lại là đợi?

Diệp Khinh Vũ khẽ gấp một tiếng:

- Lý Hàn! Ta tôn trọng gọi người một tiếng thúc thúc, người đừng cho rằng bản thân mình ghê gớm lắm! Nói thực cho mà biết!

Đại ca ta lần này vô duyên vô cớ chết ở Vạn Thiên Thành này, dĩ nhiên ta phải đến điều tra rõ ràng. Những ngày này, Vạn Triều Thành Huyết Lang Trấn, trong ngoài ta đều đã điều tra một lượt rồi, chỉ còn lại hậu sơn cấm địa của Lý Gia các người là chưa điều tra thôi! Lý Hàn, người mãi không chịu cho ta vào trong, lẽ nào vì trong lòng người có quỷ sao?

Lý Hàn trong lòng thoáng rung mình, thế nhưng dù gì hãn cũng là một lão hồ ly, tâm sự sẽ không bao giờ để lộ ra mặt, mà chỉ thở dài một tiếng, nói:

- Diệp tôn nữ, ra biết người thương xót huynh trưởng, chắc chắn muốn nhanh chóng tìm ra hung thủ thật sự! Thế nhưng ta nói thật, ta còn chưa từng gặp qua Diệp Thiếu gia! Thế nhưng danh tiếng của hãn ta đã từng nghe đến. Một nhân vật thiên tài như hãn, lại là truyền nhân của Bắc Đẩu Tông và Diệp Gia. Ta nghĩ đừng nói là Lý Gia chúng ta, cho dù là Vạn Triều Thành này, cũng không có ai dám có ý đồ với hãn. Diệp tôn nữ, không phải ta nói người phí công phí sức... Mà là kẻ làm thúc thúc này muốn khuyên người, có phải nên suy nghĩ một chút về kẻ có đại thù với Diệp Gia và Bắc Đẩu Tông nghe chừng thực tế hơn không? Còn về việc người muốn vào hậu sơn Lý Gia ta, Lý Hàn ta có làm trái với giáo huấn tổ tiên cũng có thể để người vào, thế nhưng lẽ nào đợi mấy ngày cũng không thể đợi sao?

Diệp Khinh Vũ gào lớn nói:

- Đừng nhiều lời! Những chuyện mà người nói, Diệp Gia chúng ta lẽ nào chưa suy nghĩ tới? Thế nhưng dù gì đại ca ta cũng xảy ra chuyện ở Vạn Triều Thành các người, ta không điều tra cận kề thì sao có thể được? Lý Hàn, hôm nay ta nói thật cho người biết, ta nhất định phải vào hậu sơn cấm địa, người cho cũng được, không cho cũng phải được!

Nói đến đây, Diệp Khinh Vũ đã cười lạnh một tiếng, tay phải ấn vào chuôi trường kiếm giắt ở eo.

Lý Hàn khẽ co mắt lại, lạnh lùng nói:

- Nói như vậy, Diệp Gia các người ỷ thế ức hiếp người, đến cướp sao? Nói thực vậy, người khác sợ Diệp gia các người, Lý Gia chúng ta chưa chắc đã sợ. Chỉ có điều có phải vì chút chuyện nhỏ này mà ra tay không, mong Diệp tiểu thư suy nghĩ cho kĩ a!

Diệp Khinh Vũ hừ một tiếng, đang định đáp lời, đúng lúc này, một tiếng cười khẽ vang lên:

- Vị tiểu mỹ nữ này, muốn vào hậu sơn Lý Gia ta thì cứ nói thẳng, hà tất phải động đao thương chứ?

Đúng lúc bầu không khí như muốn vỡ ra thì một thân hình đột nhiên hiện trong đại sảnh Lý Gia, trong ánh mắt bao người, bước tới Diệp Khinh Vũ, tay phải ấn lên bao tay đang định rút kiếm của nàng...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chấp Sự Trưởng Lão

Q.1 - Chương 97: Chấp Sự Trưởng Lão

Ánh mắt xung quanh đều giật thột, sau đó mọi người đều lộ ra rất nhiều cảm xúc trong ánh mắt.

Thiếu niên xuất hiện bất ngờ này, trên mặt vẫn là nụ cười nhàn nhạt như gió thoảng mây bay, bàn tay phải đang ấn vào tay của Diệp Khinh Vũ, dường như luyện tiếu không nở rời đi. Nụ cười nhàn nhạt của hắn như không đổi, nhãn thần hướng về Diệp Khinh Vũ, giống như muốn nhìn thấu cả người nàng!

- Hồn xược!

Sự thay đổi bất ngờ này, khiến Diệp Khinh Vũ nhất thời thoáng ngây người, thế nhưng sau chốc lát sắc mặt nàng ửng đỏ, rồi quát một tiếng lạnh lạnh.

Phải biết rằng, Đại tiểu thư Diệp Khinh Vũ cả đời này có hồ còn chưa bao giờ nhìn nam nhân đồng lứa với mình, lúc này lại bị tên hỗn đản trước mặt chạm vào tay?

Lý Dật nhàn nhạt cười nói:

- Hồn xược! Nói đúng lắm, ta nói tiểu mỹ nữ, ta nhìn thế nào cũng thấy nàng xuất thân danh môn. Theo lý mà nói, cho dù không phải yếu điệu thực nữ, cũng chí ít phải hiểu lễ nghi chứ...Thế nhưng bộ dạng hồn xược của nàng, nào có giống khuê nữ của danh gia!

- Người?

Diệp Khinh Vũ như ngừng thở, vô thức định rút trường kiếm bên hông ra. Thế nhưng lúc này nàng mới phát hiện, tên khốn trước mắt này thủ trường ấn vào tay mình như không chút sức lực nào, thế nhưng mình làm thế nào cũng không thể đẩy ra được.

Tên này...Chính là Lý Dật?

Nàng còn chưa kịp suy nghĩ xong, mọi người trong đại sảnh đã định thần lại sau trận kinh ngạc.

Lý Hàn khẽ biến sắc mặt, quát:

- Dật nhi! Không được vô lễ! Đây là Diệp Đại tiểu thư của Đế Đô Diệp Gia, muội muội của Diệp Thiếu gia...Người có quan hệ không tồi với Diệp Thiếu gia, lẽ nào lại vô lễ với người ta?

Muội muội của Diệp Thanh Mã? Không ngờ Diệp Thanh Mã trông bộ dạng nhân hậu như vậy mà lại có muội muội xinh đẹp thế này a!

Lý Dật trong lòng thoáng giật mình, rồi vội buông tay ra, lui về sau nửa bước, chấp tay nói:

- Thì ra là muội muội của Thanh Mã huynh, đúng là Lý Dật vô lễ rồi...Lý mỗ vừa xuất quan, nghe nói có ác khách tới nhà, liền đến đại sảnh xem thử. Ban đầu còn tưởng kẻ nào không có mắt đến gây chuyện, không ngờ là muội muội của Diệp Gia. Ra tay đường đột, quả thực xin lỗi! Lần này xem như Lý mỗ không phải, xin nhận sai với Diệp Gia muội muội!

Lời nói của Lý Dật mang đầy ý châm chọc mỉa mai, cũng có chút ý muốn lôi kéo quan hệ trong đó. Thuận tiện đổ hành vi của mình do lỗi của đối phương, quả thực vô cùng sạch sẽ, gọn gàng.

Diệp Khinh Vũ tuy xuất thân từ một đại gia tộc, thế nhưng trước giờ đều được cưng nựng như cô công chúa nhỏ, thiếu niên của Diệp Gia đứng trước mặt nàng ning hót còn không kịp? Cho dù là Thiếu gia của gia tộc khác, hoặc là môn đệ của Bắc Đẩu Tông nhìn thấy nàng cũng đều rất khách khí nào có ai giống như tên Lý Dật này.

Nhất thời nàng không biết phản ứng ra sao, chỉ trừng mắt nhìn Lý Dật, không nói ra được một lời nào.

Lý Dật trong lòng cười thầm, nhưng khuôn mặt vẫn nở một nụ cười chân thành:

- Thế nào...Diệp Gia muội muội không muốn tha lỗi cho tiểu huynh sao? Ài...Ta và Diệp huynh quna hệ rất tốt, lần đầu tiên gặp đã cùng tầm hoan ở Thiên Hương Lâu. Hắn còn nói muốn giới thiệu muội muội của hắn cho ta, để thân càng thêm thân. Không ngờ Diệp huynh tuổi trẻ đã từ già

cõi đời...Ài, có điều là bằng hữu, chúng ta cũng phải hoàn thành tâm nguyện của hãn ngày đó chứ...Người nói đúng không, Long huynh?

Lý Dật vừa nói lời này ra , đều khiến mọi người há mồm tròn mắt, ý của câu thân càng thêm thân này, mọi người trong đại sảnh dĩ nhiên đều hiểu.

Ngay cả Long Ngạo Thiên bị Lý Dật liếc mắt nhìn qua, cũng cười khò một tiếng, nhất thời nói phải cũng không được, nói không phải cũng chẳng xong.

- Khục...

Một tiếng ho khan nhẹ nhẹ khẽ vang lên, ánh mắt chú ý của mọi người trong đại sảnh lại chuyển hướng.

Lão nhân mặc nguyệt bạch sắc trường lão vừa rồi vẫn không nói gì, lúc này lão mới khẽ nheo mắt nhìn nói:

- Quả nhiên anh hùng xuất thiếu niên. Khi ở Đế Đô, lão phu đã gặp qua không ít nhân vật thiên tài, nhưng với độ tuổi của Lý Thiếu gia đây, có thể đạt đến cảnh giới Tam Tinh Đấu Giả, đúng là không có mấy người...Chắc rằng, chấn động lớn ở hậu sơn Lý Gia chính là Lý Thiếu gia người tạo ra đúng không?

- Tam Tinh Đấu Giả?

Trong đại sảnh mọi người như hít phải khí lạnh. Khác hẳn với hai người ngoại lai Diệp Khinh Vũ, những người này đều biết, từ lúc Lý Dật tu luyện đến nay chỉ mới ba, bốn tháng mà thôi. Trong thời gian ba, bốn tháng này có thể đột phá Đấu Giả thì bỏ đi. Không ngờ bề quan nửa tháng, lại đột phá liền hai tinh?

Trong lúc nhất thời, không biết bao nhiêu người đang muốn đập đầu mà chết!

Lẽ nào sự ra đời của gã chính là để đả kích những người khác sao?

Long Phi và Long Ngạo Thiên đưa mắt nhìn nhau. Đôi bên đều nhìn ra sự kinh hãi trong mắt đối phương, đặc biệt là Long Ngạo Thiên vốn tâm cao khí ngạo lúc này cũng vẻ mặt đầy chua chát. Hắn tự nhận rằng mình thiên phú cực cao, nhưng ở cấp Nhất Tinh Đấu Giả đã một năm rồi, đến nay vẫn chưa thể đột phá. Thế nhưng Lý Dật mới chỉ chưa gặp nửa tháng đã đột phá liền hai cấp...Đúng...Đúng là con mẹ nó hỗn đản!

Ba trưởng lão của Lý Gia cũng đưa mắt nhìn nhau, cũng nhìn ra sự kinh hãi của đối phương. Vị Lý Dật Thiếu gia này không những tâm tư cẩn thận, ngay cả thiên phú cũng cao như vậy, xem ra chi thứ của Lý Gia, đúng là không có hy vọng vùng lên rồi.

Duy chỉ có một mình Lý Hàn sắc mặt bình thường. Hắn đã sớm biết Lý Dật muốn thăng cấp Đấu Sư trong Tế Thần Điện, từ sau sự biến hóa lớn ở hậu sơn Lý Gia, hắn đã sớm đoán được sẽ có kết quả như vậy.

Lý Hàn khẽ liếc nhìn về phái hậu sơn, quả nhiên, theo sự xuất hiện của Lý Dật, nơi đó đã dần trở lại bình thường. Vùng trời nhỏ đầy sắc máu, cũng theo cả mảng điện quang lớn từ từ biến mất trong tầm mắt.

- Vị lão tiên sinh này quá khen rồi.

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Còn chưa được thỉnh giáo, lão tiên sinh là...

Lão nhân khẽ mỉm cười, nói:

- Lão phu Miêu Khả, trong Bắc Đấu Tông, cũng miễn cưỡng được coi là Chấp sự bên ngoài. Đồng thời, cũng là Khách khanh Trưởng lão của Diệp Gia. Lão phu lần này cùng Đại tiểu thư đến đây, chính là điều tra rõ chuyện của Thanh Mã Thiếu gia...Đại tiểu thư tuổi trẻ bông bột, lại thường xót huynh trưởng, nói lời khó tránh nhiều chỗ nóng nảy, vì vậy mong Lý Thiếu gia và cả Lý Gia chủ đừng bao giờ trách cứ! Đừng trách cứ!

Lý Dật khẽ trợn mắt nhìn, vừa rồi sao không thấy lão quỷ người nói chuyện, hiện giờ mới đi ra làm lão già hòa giải?

Có điều, Chấp sự bên ngoài Bắc Đẩu Tông, Khách khanh Trưởng lão của Diệp Gia...Xem ra hai thế lực này, quả nhiên là gắn liền một khối với nhau a!

Bên kia, Diệp Khinh Vũ đã từ từ hoàn hồn lại, cũng biết lúc này không phải là lúc phát tác. Nàng trừng trừng nhìn Lý Dật, rồi khẽ tiếng nói:

- Miêu Khả gia gia, sao người lại...

Miêu Khả trừng mắt nhìn nàng, ám thị nàng không được nói nữa, rồi mới tiếp tục nói:

- Vừa rồi nghe Lý Thiếu gia nói, người và Thiếu gia nhà ta sinh tiền còn là hảo hữu...Không biết...Có thể cho phép lão phu hỏi vài vấn đề không.

Lý Dật vẻ mặt đau khổ, nói:

- Dĩ nhiên là được rồi! Nếu có thể điều tra ra ai giết Diệp Thiếu gia, Lý Dật ta nhất định sẽ là người đầu tiên không tha cho hắn! Miêu trưởng lão xin cứ hỏi tự nhiên! Lý mỗ nhất định sẽ nói hết những điều mình biết!

Bộ dạng của Lý Dật khiến Miêu Khả khẽ gật đầu, lão suy nghĩ một hồi, rồi chậm rãi nói:

- Theo như Long Thiếu gia nói, Thiếu gia nhà ta lúc sinh tiền đã từng gặp mặt Lý Thiếu gia, đã nói một số chuyện...Không biết là chuyện gì?

Lý Dật khẽ biến sắc mặt, nói:

- Thật sự phải nói sao?

Miêu Khả gật đầu, nói:

- Dĩ nhiên rồi, chuyện này là đại sự, mong Lý Thiếu gia đừng che giấu!

Lý Dật thoáng lộ vẻ khó xử nhìn xung quanh, rồi quay đầu nhìn Lý Hàn, vẻ mặt khó xử nói:

- Chuyện này...Chuyện này không tiện lắm...Dù gì cũng liên quan đến bí mật của Diệp huynh...

- Cứ noi đừng ngại!

Miêu Khả nhú mày nói.

Lý Hàn cũng ho khan một tiếng, nói:

- Dật nhi, người cứ nói thẳng đi, những ngày qua người bề quan có lẽ không biết, Miêu Khả trưởng lão và Diệp Khinh Vũ tiểu thư chỉ còn thiếu nước chưa lật tung vả Vạn Triều Thành lên trời, thế nhưng vẫn chưa tìm được manh mối có ích nào. Nói không chừng đối đối thoại của người và Diệp Thiếu gia còn có thể có manh mối gì đó!

- Như vậy a!

Lý Dật đưa tay sờ mũi, rồi chấp tay đi vài bước, thở dài một tiếng, nói:

- Được rồi...Chuyện này vốn dĩ ta hứa với Diệp huynh sẽ không nói...Hôm đó khi chúng ta cùng vui vẻ ở Thiên Hương Lầu, Diệp huynh đã nói riêng với ta vài câu, cảnh này rất nhiều người đều nhìn thấy, người nói đúng không, Long Thiếu gia...

Long Ngạo Thiên cười khố một tiếng, nói:

- Phải!

Lý Dật như cười như không nhìn Diệp Khinh Vũ, rồi nói tiếp:

- Lúc đó Diệp huynh nói với ra, hẳn rất thích kẻ có thiên phú như ta, muốn ta gia nhập chí thứ của Diệp Gia, hơn nữa, còn hứa gả muội cho ta...Hẳn bảo đảm trong vòng năm năm ta có thể vào được tông hệ của

Diệp Gia, thậm chí vào Bắc Đẩu Tông, lúc đó hăn cho ta ba ngày sau trả lời hăn...Thế nhưng không ngờ thế sự vô thường, Diệp huynh hăn...Ài...

Lời vừa dứt, mọi người trong đại sảnh đều như ngừng thở, từng người lộ ra vẻ háo hức.

Diệp Khinh Vũ khẽ biến sắc mặt, nhãn thần của Lý Dật khiến nàng khó chịu vô cùng, nàng không nhìn được giậm chân, nói:

- Nói nhảm! Người nhất định là nói dối! Đại ca thương ta như vậy, sao có thể nói những lời vô văn đem ta gả cho hạng người như người được!

- Hạng người như ta làm sao?

Lý Dật nhàn nhạt nói.

- Người...Người...Người vô sỉ!

Diệp Khinh Vũ quát.

- Ta vô sỉ thế nào?

Lý Dật khẽ mỉm cười.

- Người...Người...

- Được rồi!

Miêu Khả quát vang một tiếng, chặn lại câu nói sau của Diệp Khinh Vũ, ánh mắt dò xét lại nhìn về Lý Dật. Lão khác với Diệp Khinh Vũ, dĩ nhiên biết trước khi Diệp Thanh Mã đến đây, vị Lão tổ tông của Diệp Gia đã sai hăn toàn lực lôi kéo vị Lý Thiếu gia này. Với hăn, Diệp Thanh Mã đưa ra những điều kiện như vậy cũng không phải là quá. Dù gì với biểu hiện lúc này của Lý Dật mà nói, nếu vào trong Diệp Gia, e rằng không bao lâu sau có nhiều đất dụng võ, Diệp Thanh Mã hứa gả muội muội của mình cho hăn, từ là đã để nhân vật này trở thành người trong hệ của hăn.

Nhìn từ điểm này, vị Lý Thiếu gia này đến tám phần là không nói dối!

Chỉ có điều, điểm này không có quá nhiều quan hệ với chuyện Diệp Thanh Mã bị chết.

Miêu Khả im lặng trong chốc lát, rồi nhàn nhạt nói:

- Còn chuyện khác không?

Lý Dật suy nghĩ một hồi, rồi nhú mào, nói:

- Tiếp sau đó không có chuyện gì quan trọng, chỉ toàn nói đến chuyện phong tuế nguyệt thôi...Đúng rồi, ta còn quan tâm Diệp Thiếu gia, nói bản thân hắn đến Vạn Triều Thành này sao lại không sợ nguy hiểm, hắn nói hắn có hai hộ vệ gì đó, chắc chắn không có ai có thể động đến một sợi tóc của hắn...Nói nghĩ những chuyện này không có quan hệ gì chứ?

Miêu Khả ánh mắt thoáng giật, sau chốc lát như không có chuyện gì, nói:

- Thiếu gia đã từng nói, bên cạnh hắn có hai hộ vệ?

Lý Dật gật đầu nói:

- Đúng vậy? Có vấn đề gì không?

Miêu Khả cười lạnh một tiếng, nói:

- Thế nhưng đêm Thiếu gia bị tập kích, chỉ phát hiện thi thể thiếu gia thôi, Lý Thiếu gia, xem ra, người nói chuyện có chỗ không đúng sự thực a!

Lời vừa dứt, ánh mắt của Long Phi và Long Ngạo Thiên đều chấn động.

Chỉ có Lý Dật lạnh lùng nói:

- Miêu Khả trưởng lão, Lý Dật ta là người thế nào, có cần phải nói gạt người không? Nói thật ra! Quan hệ của ta và Diệp huynh rất tốt, có lời của hắn, ta mới có cơ hội vào Bắc Đẩu Tông! Hắn chết rồi, ta còn sống

ruột hơn người! Ta còn muốn tìm ra người đó phân thân nghìn mảnh! Vì hắn đã phá hoại tiền đồ tốt của Lý mỗ! Chuyện này ta há phải lừa người!

Nói rồi, Lý Dật hừ một tiếng nặng nề, hắn không thèm nhìn Miêu Kha, rồi tiện ngồi xuống một chiếc ghế, nâng tách trà bên cạnh lên tức tối uống.

Lý Dật làm như vậy, ngược lại còn khiến Miêu Khả bỏ đi nghi ngờ, lão cười ha hả nói:

- Lý Dật Thiếu gia mong đừng trách, chỉ có điều chuyện bên cạnh Thiếu gia nhà ta còn có hai hộ vệ, ta không ngờ hắn lại nói cho người biết...Nếu nói như vậy, Lý Thiếu gia đúng là có quan hệ tốt với Thiếu gia nhà ta a! Chỉ bằng như vậy đi, vì để bù đắp cho Lý Thiếu gia, những điều kiện mà Thiếu gia nhà ta đã hứa với người trước đây, ta thay mặt cho Lão tổ tông Diệp Gia đều đồng ý đến, thế nào?

Lời vừa nói ra, bầu không khí trong đại sảnh đã khẽ biến đổi!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kinh Sợ Rút Lui

Q.1 - Chương 98: Kinh Sợ Rút Lui

Diệp Khinh Vũ cả kinh, không nhịn được nói:

- Miêu Khả gia gia! Người! Người nói cái gì? Muốn gả ta cho người này? Không được! Nói gì cũng không được!

Miêu Khả hừ một tiếng, nói:

- Hồ đồ! Lý Thiếu gia tuổi này đã là Tam Tinh Đấu Giả, thành tựu sau này không hề lường trước được. Nếu hắn bằng lòng lấy người, không biết phúc phận lớn thế nào! Người còn cãi gì mà cãi?

Diệp Khinh Vũ cong miệng lên, vẻ mặt uất ức, thế nhưng ánh mắt nhìn Lý Dật lại càng tràn ngập sự tức giận.

Thế nhưng, những thiếu niên của Lý Gia lúc này đều nhìn Lý Dật với ánh mắt cổ quái.

Trong những ánh mắt này, còn có của Lý Na Na và Lý Băng.

Lý Na Na chỉ nhú mày nhìn Diệp Kinh Vũ, không nói gì nhiều, dường như nàng đã tính rõ nữ nhân này sẽ không đồng ý. Chỉ có nhãn thần của Lý Băng thoáng lộ vẻ buồn bã, khi chạm phải ánh mắt của Lý Dật, nàng vội vã cúi đầu xuống.

Về phần Lý Hán cũng chỉ nhàn nhạt cười, cơ hồ như không nghe thấy gì, ngón tay gõ nhẹ vào chiếc bàn bên cạnh, phát ra những âm thanh nhẹ nhẹ.

Lúc này, không biết bao nhiêu ánh mắt hướng về Lý Dật, ai cũng hiểu, Lý Dật nếu đồng ý với điều kiện như vậy, tiền đồ tương lai quả thực không thể hạn lượng!

Thế nhưng ngoài dự đoán của mọi người, Lý Dật lại mỉm cười, nói:

- Miêu Khả trưởng lão...Ta nghĩ điều kiện này ta không đồng ý thì tốt hơn! Lúc đầu, Diệp huynh tuy nhiệt tình mời, ta cũng đã động tâm...Thế nhưng, hôm nay không giống trước! Ngày đó ta muốn đồng ý với Diệp huynh, chỉ vì hắn xem trọng một tên phế vật như ta...Thế nhưng, hôm nay Diệp huynh bất ngờ qua đời, ta sao có thể nhân cơ hội này để đồng ý chuyện này? Người biết chuyện thì không sao, người không biết lại nói không chừng bảo là lấy người bạn đã quá cố của mình ra để giở chuyện, để có được mục đích mờ ám của mình! Vì vậy ý tốt của Miêu Khả trưởng lão, Lý mỗ đã tâm lĩnh rồi! Vẫn mong chư vị ở đây làm chứng cho, Lý mỗ hôm nay không những không đồng ý với những điều kiện này, mà đời này kiếp này cũng không bao giờ đồng ý!

Miêu Khả thoáng ngây người, hắn không thể ngờ, một điều kiện tốt như vậy lại có người từ chối.

Diệp Khinh Vũ cũng kinh ngạc không kém, trước giờ chỉ có nàng từ chối người khác, chưa từng có ai từ chối nàng. Cảm giác bị người khác từ chối lúc này, khiến trong lòng nàng không biết có cảm giác gì, vốn dĩ nên phát hỏa, nhưng không biết tại sao, nàng lại không thể nào giận dữ được, chỉ ngây người đứng đó.

Về phần Lý Dật, trong lòng chỉ thoáng cười lạnh, hẳn rõ hơn bất cứ người nào, Diệp Thanh Mã chết trong tay của mình, chuyện này nếu bị người khác biết, e rằng Lý Gia sẽ xong đời! Hẳn không có lòng tin có thể giữ được bí mật dưới sự chú ý của Diệp Gia và Bắc Đẩu Tông.

Phải biết rằng Diệp Thanh Mã có rất nhiều thứ đang ở trong tay mình.

Những chuyện vào Bắc Đẩu Tông và Diệp Gia mặc người khác sai bảo, hẳn cũng sẽ không làm.

Sau một hồi, Miêu Khả khẽ lắc đầu, hẳn vốn dĩ không phải không nghi ngờ Lý Dật, chỉ có điều lời nói của Lý Dật lúc này đã khiến hẳn bớt nghi ngờ phần nào, ngay lập tức hẳn khẽ thở dài nói:

- Nếu đã vậy, đúng là đáng tiếc...Chỉ có điều, những chuyện hôm nay, ta sẽ trở về bẩm báo đúng sự thực với Lão tổ tông Diệp Gia. Nếu Lão tổ tông có lệnh, đến lúc đó vẫn mong Lý Thiếu gia lại suy nghĩ thêm...Còn về hôm nay...Chúng ta xin cáo từ trước!

Diệp Khinh Vũ ở bên cạnh nhú mày, khẽ giọng nói:

- Miêu Khả trưởng lão, hôm nay chúng ta đến đây là vì...

Miêu Khả nhàn nhạt nói:

- Không cần nữa, ta tin vào con người của Lý Thiếu gia, chuyện đó chấm dứt ở đây thôi!

Diệp Khinh Vũ còn định nói gì đó, nhưng ánh mắt của Miêu Khả khiến nàng không thể không im miệng.

Ngược lại Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Mục đích đến của hai vị, ta cũng hiểu phần nào, có điều nếu đã đến rồi, vậy thì cũng không thể trở về tay không...Chi bằng, cứ để ta cùng hai vị đến hậu sơn cấm địa xem thử đi, Lý Gia chúng ta không gánh được mỗi hiềm nghi này!

Diệp Khinh Vũ khẽ chớp động ánh mắt.

Miêu Khả cũng suy nghĩ một hồi, sau chốc lát gật đầu nói:

- Được rồi, vậy thì...Lý Gia chủ, đặc tội mong đừng trách!

Lý Hàn cười hả hả, nói:

- Nên làm! Nên làm! Lúc này cũng không phải Lý Mỗ muốn từ chối hai vị, mà là tiểu nhi Lý Dật đang tu luyện bên trong, ta thật sự sợ quấy nhiễu hấn sẽ có sai sót gì đó thôi. Nếu hiện giờ Dật nhi đã ra rồi, vậy thì Miêu Khả trưởng lão hãy đi kiểm tra rõ, đây là chuyện nên làm!

- Mời!

- Mời!

oOo

- Vút vút vút!

Mấy đạo nhân ảnh lướt qua không trung ở hậu sơn cấm địa Lý Gia, sau đó nhẹ nhàng đáp đất.

Người đi đầu tiên chính là Lý Hàn, hấn nhìn hậu sơn vốn dĩ cảnh trí vô cùng nên thơ lúc đầu rồi, sau đó cười khở một tiếng nói:

- Năm đó tổ tiên Lý Giá ta sở dĩ chọn nơi này lập cơ nghiệp nghìn năm của Lý Gia, ngoài việc nơi này thiên địa nguyên khí nồng hậu, thế núi để thủ khó công. Nguyên nhân lớn hơn là vì tổ tiên rất thích cảnh trí nơi này, nên mới đặt nó làm hậu sơn cấm địa...Không ngờ hôm nay...

Lý Hàn quét mắt qua hậu sơn đã bị tàn phá thảm hại, vẻ mặt lộ ra sự đau khổ, đến lúc hần nhìn vào huyết động khổng lồ trên vách núi, bất giác như hít phải luồng gió lạnh.

Với kiến thức của hần, cũng chưa từng nhìn thấy Đấu kỹ nào có thể phá núi thành bộ dạng này. Xem ra người con bảo bối của mình, lần này đã bắt được vàng rồi.

Miêu Khả ở bên cạnh chậm rãi nhìn xung quanh, rồi cười nói:

- Xem ra hậu sơn cấm địa này cũng không mạnh mỗi gì, cho dù có, e rằng cũng đã bị phá hoại rồi...Có điều Lý Gia chủ cứ yên tâm, Diệp Gia chúng ta không phải nghi ngờ các người, chỉ là không đến xem thì không thể yên tâm mà thôi.

Lý Hàn khoát tay nói:

- Đâu có, đâu có...Cảnh trước mặt cho dù bị Miêu Khả trường lão nghi ngờ, e rằng cũng là điều dễ hiểu a...

Miêu Khả khẽ lắc đầu, không còn quán vào chuyện này, mà nhìn mà huyết động khổng lồ trên vách núi, sau chốc lát thờ dài nói:

- Lão phu cũng noi như được tai nghe mắt thấy...Tình hình như vậy, e rằng ngoài việc Ma thú hóa hình ra, chỉ xuất hiện cường giả Đấu Vương hoặc trên Đấu Vương thi triển Đấu kỹ cao cấp mà thôi...Hơn nữa cấp bậc Đấu kỹ này e rằng vượt qua tưởng tượng của chúng ta a...Xem ra Lý Thiếu gia có thể tiến bộ nhanh như vậy, cũng không phải không có nguyên nhân a!

Lý Dật sớm đã có chuẩn bị về điểm này, hần nhàn nhạt cười, nói:

- Miêu Khả trường lão nói đùa rồi...Đây không phải ta tạo thành, chỉ có điều là vị lão tiên sinh đó khi diễn luyện Đấu kỹ cho ta đã tạo ra thôi.

- Diễn luyện Đấu kỹ!

Miêu Khả thoáng vụt tinh quang trong ánh mắt, tuy muốn hỏi gì đó, nhưng vẫn thông minh ngậm miệng lại.

Đến được địa vị như hần, dĩ nhiên hiểu rõ, những lão quái vật cơ hồ nghịch thiên tuy thỉnh thoảng có thu nhận đệ tử, hoặc là truyền thụ chút gì đó cho nhân vật mà hần thích. Thế nhưng người khác tốt nhất là đừng truy cứu, bằng không nhưng lão quái vật đó mà nổi giận, hậu quả khó có thể tưởng tượng...

Nghĩ tới đây, trong lòng Miêu Khả lần đầu tiên trào ra chút sợ hãi.

Lúc này hần đã hiểu mục đích Lý Dật để hần tới đây. Không phải muốn chứng minh điều gì, mà là muốn thể hiện uy áp với hần và Diệp Gia...

Điểm này cơ hồ đang nói, nếu hần muốn giết Diệp Thanh Mã, dựa vào người đằng sau này, vốn không cần phải che dấu như vậy.

Dù gì, lão quái vật có thể tạo thành cảnh tượng như vậy, cho dù ở Thiên Phong Đế Quốc cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay a!

- Miêu Khả tiên sinh có nhìn ra điều gì không ổn không?

Thấy Miêu Khả im lặng một hồi lâu, Lý Dật chợt khẽ tiếng hỏi.

Miêu Khả lắc đầu, rồi lại nhìn Diệp Khinh Vũ mãi không mở lời, đột nhiên khẽ cười nói:

- Không có...Như vậy, sau này Lý Gia cũng coi như đã thoát hiềm nghi rồi. Chuyện này ta sẽ báo lên trên sự thật...Hôm nay đúng là đã làm phiền Lý Gia chủ và Lý Thiếu gia rồi.

Lý Hàn cười ha hả, nói:

- Đâu có! Đâu có! Chi bằng mời hai vị ở lại dùng bữa cơm rồi hãy đi.

- Không cần đâu!

Miêu Khả cười lạnh một tiếng:

- Còn phải đa tạ Lý Thiếu gia nhắc nhở, bằng không ta quên mất, ngoài Thiếu gia nhà ta ra, có lẽ còn có hai thi thể nữa. Người nào đó cơ hồ đã tính toán chuyện này từ lâu a...Như vậy coi lão phu thành kẻ ngốc rồi!

- Nếu đã vậy, Lý mỗ cũng không tiện giữ chân.

Lý Hàn chấp tay nói.

Miêu Khả khẽ lắc đầu, rồi nhìn Lý Dật, nói:

- Lý Thiếu Gia sau này nên có đến Đế Đô, có thể đến Diệp Gia ta nói chuyện. Diệp Gia rất chào đón người a...Vậy thì, chúng ta đi đây!

Nói rồi, Miêu Khả đưa mắt ra hiệu cho Diệp Khinh Vũ, hai người khẽ gật đầu, thân hình đã phóng thẳng ra bên ngoài, nhìn theo hướng hai người biến mất, Lý Hàn mới thở phào một tiếng, ông nhắm mắt cảm nhận một hồi, rồi nhàn nhạt nói:

- Xem ra hôm này Long Phi và Long Ngạo Thiêu vô duyên vô cớ lại bị người hãm hại rồi!

Lý Dật sờ mũi nói:

- Tại sao nói là lại?

Lý Hàn cười ha hả nói:

- Người nói xem? Thế nào...Không giải thích gì với cha sao?

Lý Dật thản nhiên nói:

- Cũng không có gì đáng giải thích, chẳng qua là ta đã đoán biết, Long Phi và Long Ngạo Thiêu đã giữ thi thể hai hộ vệ của Diệp Thanh Mã lại...Với môn phong của Diệp Gia, chắc chắn sẽ không để những thứ quan trọng ở lại Long Gia. Long Gia lần này xem ra sẽ bị đổ máu

rồi...Có điều muốn diệt tận thì chưa tới nổi...Chỉ có điều Diệp Gia không dễ đối phó a...

Lý Hàn nhú mày nói:

- Nói như vậy là sao?

Lý Dật nhếch miệng nói:

- Miêu Khả đó thì không nói nữa, có lẽ cũng là tên sắp đột phá đến Đấu Vương...Thế nhưng Diệp Khinh Vũ lại không đơn giản a...Ta thấy tuổi tác của nàng chẳng qua cũng tương đương ta, nhưng đã là Tứ Tinh Đấu Giả rồi...Thiên phú này, quả thực khủng khiếp a! Tứ đại thế gia, danh bất hư truyền!

Lý Hàn không nhin được trợn ngược mắt, trong lòng thầm nói:

- Tên tiểu tử khủng bố nhà người, có tư cách nói người khác sao?

- Đúng rồi...

Lý Hàn chợt nói:

- Tiểu quỷ, ta còn có chuyện cần cảnh cáo người...

Lý Dật nói:

- Chuyện gì vậy?

- Không phải ta muốn nói người, mà là hai vị Các lão của gia tộc chuyển lời...Van người lần sau cho dù tu luyện Đấu kỹ gì, thì cút vào trong sơn mạch cho họ nhờ. Nếu không tìm được chỗ, hai người họ sẽ tìm cho người! Thế nhưng đừng bao giờ tu luyện ở hậu sơn gia tộc nữa...Lý Gia chúng ta, không có nhiều hậu sơn cho người phá hoại đâu!

Nhìn vẻ mặt như cười như không của Lý Hàn, Lý Dật gượng cười nói:

- Điều này dĩ nhiên... Lần này cũng là chuyện quá đột ngột mà... Nếu không phải... Ta cũng không vội tu luyện Đấu kỹ ở đây.

Nói đến đây, vẻ mặt của Lý Dật nghiêm chỉnh lại, nói:

- Đúng rồi, phụ thân đại nhân...Sau khi Diệp Khinh Vũ và Miêu Khả đến hôm nay, chuyện Diệp Thanh Mã coi như chấm dứt. Được ám thị của chúng ta, Diệp Gia cũng không ngốc, sẽ không đến gây phiền phức cho Lý Gia chúng ta nữa... Trừ phi họ có chứng cứ gì. Vì vậy, chuyện này chúng ta không cần lo lắng... Điều ta muốn hỏi người là, khả năng Nạp Lan Gia chủ động thối hôn có lớn không...

Lý Hàn khẽ biến sắc mặt, sau chốc lát thở dài một hơi, nói:

- Quả nhiên là vậy...Người vẫn muốn đi sao? Ta nói tiểu tử người, sao lại tạo thanh thế lớn ở hậu sơn Lý Gian như vậy, không giống với tính cách của người chút nào...Nói thực nhé, muốn họ thoái hôn, e rằng cơ hội không đến một phần...

- Không đến một phần sao?

Lý Dật khẽ nhếch miệng:

- Vậy thì, chỉ có thể nghĩ cách khác rồi...

Lý Hàn nhíu mày, nói:

- Dật nhi, vi phụ biết người chắc chắn đã giấu điều gì đó, thậm chí thực lực của người có lẽ có thể đối phó với cường giả Đấu Sư. Thế nhưng, Gia chủ của Nạp Lan Gia lại là một Đấu Vương danh đúng với người a...Nếu người cứ đi như vậy...

Lý Dật nhàn nhạt nói:

- Phụ thân đại nhân, người đừng quên rằng, ta còn có một hảo lão sư đó...

Lý Hàn khẽ ngậy người, sau đó chốc lát cười khở một tiếng, tiện tay quăng ra một vật:

- Nhiều năm kinh doanh, Lý Gia chúng ta cũng có mấy phần căn cơ ở Vân Thủy Thành. Có thứ này, người có thể điều động tất cả thế lực của Lý Gia ta trong Vân Thủy Thành. Đây là điều duy nhất mà vi phụ có thể giúp người!

Lý Dật tiện đón lấy nhìn.

Chỉ thấy một miếng thiết bài nhỏ ở tròn tay hăn, trên thiết bài có khắc một chữ Lý rất to.

- Nếu như vậy, cảm tạ phụ thân đại nhân đã thành toàn...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Xuất Hành

Q.1 - Chương 99: Xuất Hành

Trong sảnh bên của Lý Gia.

Một thị vệ Lý Gia mang theo đám thị tùng, đặt một đồng hồ loạn xa trước mặt của Lý Dật, sau đó khẽ khom người, rồi nhanh chóng lui xuống.

Lý Dật chỉ nhàn nhạt gật đầu, đưa mắt nhìn đồng hồ, thỉnh thoảng lại nhìn ra thứ trong chùng hữu dụng, nhét nó vào trong Dung giới của mình.

Ở phía sau hăn, Lý Na Na ngồi trên ghế, khẽ đung đưa đôi chân thon dài của mình, nàng cơ hồ chỉ im lặng nhìn theo Lý Dật, sau một hồi khẽ giọng nói:

- Xem ra, Lý Dật ca ca sắp đi xa nhà rồi!

Lý Dật khẽ mỉm cười, nói:

- Cũng không coi là xa nhà, nhanh thì mười ngày, chậm thì một tháng, cơ bản thì ta có thể trở về...

- Nếu lúc đó mà Lý Dật ca ca vẫn chưa trở về thì sao?

Lý Dật nghiêng đầu suy nghĩ một hồi, sau đó nhàn nhạt nói:

- Vậy thì chứng tỏ ta quá tự cao tự đại, kết quả tự mình làm tự mình chịu rồi...

Lý Na Na nhú chặt mày lại, không nhịn được nói:

- Lý Dật ca ca, rốt cuộc người muốn làm chuyện gì, có cần Na Na giúp người...Người...Người không thể nào có chuyện gì được.

- Tiểu nha đầu.

Lý Dật bước qua vuốt đầu Lý Na Na, nhàn nhạt nói:

- Ta muốn đi làm gì, trong lòng ta đã quyết...Nếu lúc này ta không làm, e rằng cả đời này sẽ hối hận, còn về việc ta muốn làm gì, nàng đừng hỏi nữa.

- Được rồi.

Lý Na Na chán nản gật đầu:

- Có điều Lý Dật ca ca phải nhớ kỹ! Nếu sau một tháng người chưa trở về, cho dù người đi đâu! Na Na cũng nhất định tìm thấy người!

Lý Dật nhẹ nhàng cười, không nhịn được lắc đầu, nói:

- Ngốc quá...

Chỉ đáng tiếc...Nàng ấy lại không lo lắng cho ta...

Lý Dật ánh mắt phiêu đảng cũng không biết đang trôi về nơi nào.

Một lúc lâu sau, hắn mới khẽ thở dài, nói:

- Na Na, lần này ta đi, cũng có thể xem như chuyện bí mật. Nàng giúp ta trông chừng cái miệng của hạ nhân, ta không muốn gây sóng gió gì a!

- Biết rồi!

Lý Na Na khẽ hất mặt nói.

- Vậy thì ta đi đây!

Lại khẽ thở dài, Lý Dật lại nhét vài thanh binh nhận sắc nhọn vào trong Dung giới, rồi vỗ đầu của Lý Na Na, sau chốc lát, hắn đã phóng người ra khỏi sảnh bên.

Nhìn theo thân ảnh của Lý Dật, Lý Na Na đột nhiên u uất thở dài, sau một hồi, nàng lẩm bẩm nói:

Lý Dật ca ca... Lẽ nào người thật sự cho rằng Na Na không biết gì sao? Tại sao... Tại sao Na Na muốn thứ gì đều gặp nhiều khó khăn như vậy?

Ở bên ngoài sảnh, một ánh mắt khác đang nhìn Lý Dật, nàng cơ hồ muốn lao ra để ngăn cản, nhưng cuối cùng lại không bước ra được...

oOo

- Từ nơi này, đến nơi này, lại đến nơi này...Mẹ nó, cái Vân Thủy Thành này sao lại đi phức tạp như vậy?

Trong màn đêm, một chiếc lều được dựng tùy tiện dưới một gốc đại thụ. Trước lều có một đồng lửa, chiếc nồi sắt trên đồng lửa đang lay động từng nhịp.

Lý Dật lại nằm lấy miếng bản đồ da dê, một tay gạch gạch lên phía trên, sau chốc lát phát ra một tiếng chửi thề.

Chỉ thấy, trên bản đồ vẽ một cách rõ ràng về hoàn cảnh giữa Vạn Triều Thành và Vân Thủy Thành. Chỉ có điều, hai tòa thành này khoảng cách không phải là xa, thế nhưng lại bị một sơn mạch khổng lồ ngăn cách. Nếu phải đi vòng qua sơn mạch này để đến Vân Thủy Thành, Lý Dật đã tính, nếu như vậy, chí ít hẳn cũng phải mất một tháng mới tới nơi.

Đến lúc đó, e rằng gạo đã thành cơm rồi.

- Hồn đàn!

Lý Dật tiện tay đập bản đồ lên đất, ánh mắt nhìn xuống, trán nhăn nhúm lại.

- Thế nào? Tiểu tử...Lần này tốt xấu gì người cũng đi làm chút "đại sự", chút khó khăn này đã gây khó cho người rồi sao?

Thân ảnh của Xà Tôn Giả bay ra khỏi Vân Hoang Giới Chỉ, ngồi khoanh chân bên cạnh Lý Dật, ánh mắt đầy ý vị nhìn xoáy vào Lý Dật.

Lý Dật chỉ vào bản đồ, nhíu mày nói:

- Lão quý, người có cách gì không?

Xà Tôn Giả thần nhiên nói:

- Cách thì không phải không có...Chỉ có điều không được thực tế lắm mà thôi!

- Nghĩa là thế nào?

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói:

- Vân Thủy Thành và Vạn Triều Thành cũng chỉ cách nhau hơn trăm dặm, thực ra không phải là xa. Nếu đi thẳng, mất khoảng năm ba ngày thì đủ. Thế nhưng muốn đi thẳng tới, vấn đề lớn nhất chình là tòa sơn mạch này...Ta thấy, Sơn mạch Nạp Gia...Chỉ cần người có cách xuyên

qua Sơn mạch Nạp Gia, vậy thì, trong mấy ngày có thể đến Vân Thủy Thành vốn không có vấn đề gì.

Lý Dật cười khở một tiếng nói:

- Chuyện này ta có thể không biết sao? Sơn mạch Nạp Gia là đệ nhất sơn mạch của Thiên Phong Đế Quốc. Bên trong không những vô cùng nguy hiểm, hơn nữa còn nhiều Ma Thú. Nếu lão quỷ người có thể tùy ý sử dụng thực lực, ta cũng còn có cơ hội sống sót đi ra. Thế nhưng thực lực lúc này của ta mà đi vào thì đúng là chỉ là tìm lấy cái chết mà thôi! Nghe nói trong Sơn mạch Nạp Gia này còn có Ma thú cấp năm...Đây là sự tồn tại tương đương với cường giả Đấu Hoàng của nhân loại. Nếu gặp phải, với sự thù địch của Ma thú với nhân loại mà nói, ta không tin ta có thể chạy thoát...Lão quỷ, tuy trước giờ ta đều tự phụ, nhưng cũng không phải không biết người biết ta a!

Xà Tôn Giả như cười như không nói:

- Nếu Bản tôn tùy tiện sử dụng thực lực thì đâu cần phiền phức như vậy? Trực tiếp đưa người bay lên không trung là được rồi...Thế nhưng tình hình lúc này người còn rõ hơn ta, vì vậy người đừng mơ nữa. Chỉ có điều, ta vẫn khuyên người...Xuyên qua Sơn mạch Nạp Gia này!

Lý Dật nhú mày hỏi:

- Tại sao?

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói:

- Càng là nơi nguy hiểm càng có thể rèn luyện ý chí của con người, nói không chừng còn có bảo vật thiên nhiên nào giúp người có thể tăng tu vi! Thế nhưng điều quan trọng nhất là, với thực lực của người, đi Vân Thủy Thành cũng là đã chín phần chết một phần sống rồi...Đi vào Sơn mạch Nạp Gia có khác biệt gì sao?

Lý Dật suy nghĩ một hồi, sau đó lại thở dài, nói:

- Lão quý, tuy người nói dễ nghe lắm, nhưng ta vẫn còn biết sức mình...Một mình đi vào đó? Đây không phải là tự tìm cái chết thì là gì?

- Ai nói người đi tìm cái chết? Lại có ai nói người phải đi vào một mình?

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói:

- Tạm không nói Vân Thủy Thành, sau này người muốn đi Tế Thần Điện, đến lúc đó nguy hiểm bên trong ấy so với Sơn mạch Nạp Gia này chỉ có hơn chứ không có kém a! Người coi như mình rèn luyện trước khi đi Vân Thủy Thành cũng được, coi như diễn luyện trước khi đi Tế Thần Điện cũng được...Tóm lại, Sơn mạch Nạp Gia này, người không đi cũng phải đi! Ta tin chắc rằng, chỉ cần người có thể an toàn rời khỏi Sơn mạch Nạp Gia, vậy thì vào Vân Thủy Thành, người cơ bản có thể hiên ngang bước đi rồi! Tiểu tử, người đừng bao giờ quên rằng, Đấu kỹ mà ta dạy người, không phải để người trở thành kẻ có lá gan chuột nhắt đâu!

Lý Dật nhú mày một hồi, mới cười khở nói:

- Lão quý, người nói đến như thế rồi, xem ra Sơn mạch Nạp Gia này, ta không đi cũng phải đi rồi! Hơn nữa người nói đúng! Nếu ta muốn đến Vân Thủy Thành kịp lúc, ngoài cách này ra, cũng không còn cách khác rồi! Nếu có thời gian đi vòng qua sơn mạch này, ta hà tất phải khổ sở như vậy...

- Người nghĩ thông suốt là tốt rồi!

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói, sau đó, hẩn tiện tay chỉ về một phương hướng:

- Nếu Bản tôn nhớ không sai, cách nơi này ngoài hai mươi dặm, có một tòa tiểu trấn, ở đó thường có Dong binh đoàn hoặc người mà thương đội chiêu mộ cùng nhau qua Sơn mạch Nạp Gia, chúng ta không quen lối ở Sơn mạch Nạp Gia này, nếu gặp một thương đội tốt một chút, nói không chừng còn có thể tiết kiệm thời gian cho người nữa kìa.

Lý Dật nhú mày, nói:

- Sơn mạch nguy hiểm như vậy, lại vẫn có đoàn người đi qua, đúng là chưa thấy quan tài...

Xà Tôn Giả nhàn nhạt nói:

- Xuyên qua sơn mạch, có thể giảm hành trình hai bên sơn mạch, đối với phần lớn thường nhân mà nói, đây là chuyện có lợi nhuận cực lớn, vì vậy dĩ nhiên sẽ có người làm chuyện này, có điều gì mà kỳ lạ? Huống hồ, đối với tiểu tử ngươi mà nói, lẽ nào không phải chuyện tốt sao?

- Người nói đúng...

Lý Dật chợt khẽ cười một tiếng:

- Tại sao họ phải làm như vậy, có liên quan gì đến ta? Chỉ cần có thể đảm bảo ta an toàn đi qua Sơn mạch Nạp Gia là được rồi.

- An toàn? Người đừng có vọng tưởng, người hãy cầu khẩn, không gặp phải Ma thú cấp bốn trở lên đi, Ma thú cấp ba thì với thực lực của người còn có thể miễn cưỡng đối phó, còn nếu là cấp bốn mà...E rằng...

Nhìn nụ cười âm độc của Xà Tôn Giả, Lý Dật không khỏi thở dài. Cơ hồ bản thân đã rơi vào trong kế hoạch của lão quỷ này a!

Khẽ lắc đầu, Lý Dật tiện tay đánh tắt đám lửa trước mặt. Nếu đã quyết định hành trình, vậy thì hắn cũng không phí thời gian, mà vào trong lều ngồi xếp bằng bắt đầu tu luyện.

Nhìn bộ dạng của Lý Dật, Xà Tôn Giả hiện ra niềm vui trên khuôn mặt, hắn tiện vung tay, một đầu đấu khi huyết hồng sắc mỏng manh từ từ nổi lên xung quanh, tạo ra một lớp phòng vệ cho Lý Dật, sau đó hắn mới khẽ lắc người thu vào trong Vân Hoang Giới Chỉ.

o0o

Một đêm yên ắng.

Sáng hôm sau, sau khi Lý Dật thu dọn xong đồ, đi theo chỉ dẫn của Xà Tôn Giả, từ từ đi về một góc ở chân Sơn mạch Nạp Gia.

Trên dọc đường, thỉnh thoảng hăn gặp Dong binh đơn thân hoặc là một đại đội kỵ binh đoàn găm rú đi qua.

Có điều vì cách ăn mặc lúc này của Lý Dật chẳng khác nào với một Dong binh nghèo túng bình thường, vì vậy rất ít người liếc mắt nhìn hăn. Dĩ nhiên, điều này đối với hăn mà nói là một chuyện vô cùng tốt.

Dù sao, cái cảm giác ra vào Vạn Triều Thành một chút đã có vô số người lén nhìn, khiến hăn rất ghét.

Từ một góc độ nào đó, Lý Dật thích hợp làm một sát thủ che ẩn mình ở sau hơn là một cường giả bị người khác để ý.

Cứ như vậy hăn đi được gần nửa ngày, một thị trấn nhỏ đã xuất hiện trong tầm mắt của Lý Dật.

Vì ở gần với Sơn mạch Nạp Gia, tiểu trấn này được gọi là Nạp Gia Trấn. Nghe lúc ban đầu, là do một Dong binh tàn phế dựng một lữ quán ở đây, sau đó theo dòng thời gian, tiểu trấn này được dần dần hình thành.

Trong tiểu trấn này, không có dân cư bình thường, ngoài một số người định cư để làm ăn ở đây ra, những người tập trung ở đây phần lớn là những Dong binh đơn thân hoặc đi theo đội, thế nhưng người thường ra vào nơi này nhất chính là các đoàn thương đội.

Chỉ vì Nạp Gia Trấn này chính là nơi tốt nhất để họ tuyển mộ vệ.

Lý Dật quét mắt trên con phố, tuy rằng giống với Huyết Lang Trấn, nơi này cũng là nơi Dong binh sinh sống, thế nhưng khác với sự phồn hoa đã mất của Huyết Lang Trấn, Nạp Gia Trấn này hiện ra có phần xơ xác tiêu điều.

Dong binh trên phố khi gặp nhau, thỉnh thoảng chạm mắt nhau đều bắn ra tia lửa, đặc biệt là một số Dong binh đeo huy chương có màu kỳ dị trên ngực, khi gặp người đeo huy chương không giống, ánh mắt đều lộ ra vẻ hung sát.

- Ha ha...Nạp Gia Trấn này đúng là nơi long xa hỗn tạp thành danh của Thiên Phong Đế Quốc. Dong binh các cấp chiếm giữ nơi này không có mười người cũng có tám người, vì vậy chuyện làm ăn của họ luôn bị xung đột. Không có mấy Dong binh đoàn nào là hòa thuận...Dĩ nhiên, giữa họ cũng có quy củ riêng của mình, cho dù đôi bên có thù hận lớn thế nào, thế nhưng trong Nạp Gia Trấn này sẽ tuyệt đối không động thủ, chỉ khi đôi bên xuất hành làm nhiệm vụ, vô tình đụng nhau, vậy thì nói không chừng sẽ là một trận sinh tử...Vì vậy Nạp Gia Trấn có một câu nói rằng, Sơn mạch Nạp Gia này thứ nguy hiểm không phải là Ma thú, mà là lòng người...

Trong lúc Lý Dật cảm thán, giọng nói nhàn nhạt của Xà Tôn Giả có chút cảm thán vang lên, dường như hẳn rất quen thân với nơi này.

Nghe vậy, Lý Dật nhìn kĩ lại, quả nhiên không khí của cả tiểu trấn này tuy không được tốt lắm, thậm chí như đông cứng lại...Thế nhưng lại không có chỗ nào có người động thủ, thậm chí ngày cả rất nhiều "Bàn tay vàng" ở nơi khác cơ hồ cũng không nhìn thấy...Chắc rằng, những "Bàn tay vàng" này cũng không ngốc đến mức đến nơi này tìm cái chết...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nạp Gia Trấn

Q.1 - Chương 100: Nạp Gia Trấn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q1-100.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ai Là Con Dê Béo?

Q.2 - Chương 1: Ai Là Con Dê Béo?

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-1.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Tàn Ngọc

Q.2 - Chương 2: Đấu Thần Tàn Ngọc

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-2.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Sự Thay Đổi

Q.2 - Chương 3: Sự Thay Đổi

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-3.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thương Đội

Q.2 - Chương 4: Thương Đội

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-4.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tiến Vào Sơn Mạch Nạp Gia

Q.2 - Chương 5: Tiến Vào Sơn Mạch Nạp Gia

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-5.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nạp Lan Bình

Q.2 - Chương 6: Nạp Lan Bình

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-6.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ra Tay

Q.2 - Chương 7: Ra Tay

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-7.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cung Vô Song

Q.2 - Chương 8: Cung Vô Song

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-8.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chiêu Nào Cũng Vô Hiệu

Q.2 - Chương 9: Chiêu Nào Cũng Vô Hiệu

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-9.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phát Điên

Q.2 - Chương 10: Phát Điên

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-10.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cơ Duyên Đột Phá

Q.2 - Chương 11: Cơ Duyên Đột Phá

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-11.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tinh Hoa Nguyên Khí

Q.2 - Chương 12: Tinh Hoa Nguyên Khí

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-12.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đùa Giỡn

Q.2 - Chương 13: Đùa Giỡn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-13.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đột Biến

Q.2 - Chương 14: Đột Biến

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-14.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ai Lật Ngược Tình Thế

Q.2 - Chương 15: Ai Lật Ngược Tình Thế

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-15.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quần Quýt

Q.2 - Chương 16: Quần Quýt

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-16.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Ma Hóa Thân Đan

Q.2 - Chương 17: Thiên Ma Hóa Thân Đan

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-17.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mục Tiêu Vân Thủy Thành

Q.2 - Chương 18: Mục Tiêu Vân Thủy Thành

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-18.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Hoàng Mộ Địa

Q.2 - Chương 19: Đấu Hoàng Mộ Địa

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-19.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phong Hoàng Hải Kim

Q.2 - Chương 20: Phong Hoàng Hải Kim

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-20.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Hoàng Đấu Với Đấu Hoàng

Q.2 - Chương 21: Đấu Hoàng Đấu Với Đấu Hoàng

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-21.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Liệt Không

Q.2 - Chương 22: Liệt Không

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-22.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tàn Ngọc Không Gian

Q.2 - Chương 23: Tàn Ngọc Không Gian

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-23.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Truy Sát

Q.2 - Chương 24: Truy Sát

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-24.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đao Hoàng Ba Lâm

Q.2 - Chương 25: Đao Hoàng Ba Lâm

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-25.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ngũ Đại Đấu Vương

Q.2 - Chương 26: Ngũ Đại Đấu Vương

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-26.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đối Trận

Q.2 - Chương 27: Đối Trận

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-27.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đại Chiến Tứ Phương

Q.2 - Chương 28: Đại Chiến Tứ Phương

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-28.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bên Dưới Đồng Tàn Tích

Q.2 - Chương 29: Bên Dưới Đồng Tàn Tích

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-29.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phá Vỡ Cấm Chế

Q.2 - Chương 30: Phá Vỡ Cấm Chế

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-30.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cửu Đầu Quái Xà

Q.2 - Chương 31: Cửu Đầu Quái Xà

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-31.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mộ Thất

Q.2 - Chương 32: Mộ Thất

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-32.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lợi Ích

Q.2 - Chương 33: Lợi Ích

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-33.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tàn Hồn Đoạt Thế

Q.2 - Chương 34: Tàn Hồn Đoạt Thế

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-34.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Luyện Hóa Tàn Hồn

Q.2 - Chương 35: Luyện Hóa Tàn Hồn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-35.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chuẩn Bị Nuốt Gọn

Q.2 - Chương 36: Chuẩn Bị Nuốt Gọn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-36.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Luyện Hóa Đấu Khí Chủng Tử

Q.2 - Chương 37: Luyện Hóa Đấu Khí Chủng Tử

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-37.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phá Vỡ Cục Diện

Q.2 - Chương 38: Phá Vỡ Cục Diện

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-38.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phá Vỡ Cấm Chế Thoát Ra

Q.2 - Chương 39: Phá Vỡ Cấm Chế Thoát Ra

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-39.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Truy Sát

Q.2 - Chương 40: Truy Sát

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-40.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tiền Mãi Lộ

Q.2 - Chương 41: Tiền Mãi Lộ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-41.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thương Đội Hàn Gia

Q.2 - Chương 42: Thương Đội Hàn Gia

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-42.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ma Khí Bảng

Q.2 - Chương 43: Ma Khí Bảng

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-43.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Khôn Địa Càn Châu

Q.2 - Chương 44: Thiên Khôn Địa Càn Châu

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-44.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hàn Trụ

Q.2 - Chương 45: Hàn Trụ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-45.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nạp Lan Gia Ở Vân Thủy Thành

Q.2 - Chương 46: Nạp Lan Gia Ở Vân Thủy Thành

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-46.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nhược Điểm

Q.2 - Chương 47: Nhược Điểm

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-47.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giao Dịch

Q.2 - Chương 48: Giao Dịch

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-48.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Với Hàn Trụ

Q.2 - Chương 49: Cuộc Chiến Với Hàn Trụ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-49.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tự Đâm Đầu Vào Chỗ Chết

Q.2 - Chương 50: Tự Đâm Đầu Vào Chỗ Chết

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-50.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Triêm Khuê Các

Q.2 - Chương 51: Triêm Khuê Các

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-51.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nạp Lan Lâm

Q.2 - Chương 52: Nạp Lan Lâm

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-52.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ai Sưởi Ấm Giường

Q.2 - Chương 53: Ai Sưởi Ấm Giường

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-53.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nạp Lan Khánh

Q.2 - Chương 54: Nạp Lan Khánh

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-54.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thì Ra Là Người

Q.2 - Chương 55: Thì Ra Là Người

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-55.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thoái Hôn

Q.2 - Chương 56: Thoái Hôn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-56.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ước Đấu

Q.2 - Chương 57: Ước Đấu

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-57.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ba Món Lễ Vật

Q.2 - Chương 58: Ba Món Lễ Vật

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-58.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vân Bộ

Q.2 - Chương 59: Vân Bộ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-59.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nạp Lan Bá

Q.2 - Chương 60: Nạp Lan Bá

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-60.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lôi Đài Ở Quảng Trường

Q.2 - Chương 61: Lôi Đài Ở Quảng Trường

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-61.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Bắt Đầu

Q.2 - Chương 62: Cuộc Chiến Bắt Đầu

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-62.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Con Bài Chưa Lật

Q.2 - Chương 63: Con Bài Chưa Lật

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-63.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trận Đấu Dai Dẳng

Q.2 - Chương 64: Trận Đấu Dai Dẳng

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-64.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Liệt Nhật Phần Thành

Q.2 - Chương 65: Liệt Nhật Phần Thành

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-65.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tiến Người Lên Đường

Q.2 - Chương 66: Tiến Người Lên Đường

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-66.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phân Định Thắng Thua

Q.2 - Chương 67: Phân Định Thắng Thua

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-67.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mị Ảnh Ma Tông

Q.2 - Chương 68: Mị Ảnh Ma Tông

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-68.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trận Chiến Dai Dẳng

Q.2 - Chương 69: Trận Chiến Dai Dẳng

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-69.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đại Bi Âm Ma Thú

Q.2 - Chương 70: Đại Bi Âm Ma Thú

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-70.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Diệt Sát

Q.2 - Chương 71: Diệt Sát

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-71.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Yến Thọ

Q.2 - Chương 72: Yến Thọ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-72.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trùng Trùng Biển Cối

Q.2 - Chương 73: Trùng Trùng Biển Cối

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-73.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thoái Vị Nhường Hiền

Q.2 - Chương 74: Thoái Vị Nhường Hiền

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-74.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giia Chủ Là Ai

Q.2 - Chương 75: Giia Chủ Là Ai

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-75.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Địa Hỗn Độn Biển

Q.2 - Chương 76: Thiên Địa Hỗn Độn Biển

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-76.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quý U Phong Đô

Q.2 - Chương 77: Quỷ U Phong Đô

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-77.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chuyện Năm Ấy Hôm Nay Biết

Q.2 - Chương 78: Chuyện Năm Ấy Hôm Nay Biết

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-78.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Loạn Cục

Q.2 - Chương 79: Loạn Cục

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-79.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tứ Hoàng Tụ

Q.2 - Chương 80: Tứ Hoàng Tụ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-80.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Liên Thủ

Q.2 - Chương 81: Liên Thủ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-81.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tu La Phá

Q.2 - Chương 82: Tu La Phá

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-82.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ngũ Hoàng Loạn

Q.2 - Chương 83: Ngũ Hoàng Loạn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-83.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ai Tiếp Nhận Truyền Thừa

Q.2 - Chương 84: Ai Tiếp Nhận Truyền Thừa

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-84.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chết?

Q.2 - Chương 85: Chết?

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-85.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyền U Quyết

Q.2 - Chương 86: Huyền U Quyết

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-86.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tử Cục

Q.2 - Chương 87: Tử Cục

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-87.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyền U Thành

Q.2 - Chương 88: Huyền U Thành

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-88.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tuyệt Mệnh

Q.2 - Chương 89: Tuyệt Mệnh

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-89.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyền U Tu La Thú

Q.2 - Chương 90: Huyền U Tu La Thú

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-90.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tam Hoàng Đấu Huyền Thú

Q.2 - Chương 91: Tam Hoàng Đấu Huyền Thú

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-91.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hồi Sinh

Q.2 - Chương 92: Hồi Sinh

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-92.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kết Cục

Q.2 - Chương 93: Kết Cục

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-93.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Định Cuộc

Q.2 - Chương 94: Định Cuộc

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-94.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lôi Kéo

Q.2 - Chương 95: Lôi Kéo

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-95.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tiểu Trấn Biên Giới

Q.2 - Chương 96: Tiểu Trấn Biên Giới

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-96.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Xà Tôn Giả Tỉnh Lại

Q.2 - Chương 97: Xà Tôn Giả Tỉnh Lại

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-97.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thượng Cổ Hoàng Tộc

Q.2 - Chương 98: Thượng Cổ Hoàng Tộc

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-98.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hoa Hoàng

Q.2 - Chương 99: Hoa Hoàng

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-99.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trêu Đùa

Q.2 - Chương 100: Trêu Đùa

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q2-100.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Liên Minh Tiệt Giáo

Q.3 - Chương 1: Liên Minh Tiệt Giáo

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-1.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tư Đồ Thông Thiên

Q.3 - Chương 2: Tư Đồ Thông Thiên

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-2.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ba Điều Kiện

Q.3 - Chương 3: Ba Điều Kiện

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-3.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bi Kịch

Q.3 - Chương 4: Bi Kịch

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-4.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lý Minh

Q.3 - Chương 5: Lý Minh

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-5.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Đầu Tiên

Q.3 - Chương 6: Cuộc Chiến Đầu Tiên

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-6.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mộ Dung Vô Địch

Q.3 - Chương 7: Mộ Dung Vô Địch

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-7.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ra Tay

Q.3 - Chương 8: Ra Tay

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-8.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mị Ảnh Ma Tông Ảnh Khôi Lỗi Tái Hiện

Q.3 - Chương 9: Mị Ảnh Ma Tông Ảnh Khôi Lỗi Tái Hiện

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-9.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ảnh Thương Đột

Q.3 - Chương 10: Ảnh Thương Đột

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-10.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kết Cuộc

Q.3 - Chương 11: Kết Cuộc

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-11.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đăng Cấp Tâm Pháp

Q.3 - Chương 12: Đăng Cấp Tâm Pháp

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-12.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mị Ảnh Khôi Lỗi Pháp

Q.3 - Chương 13: Mị Ảnh Khôi Lỗi Pháp

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-13.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cha Con

Q.3 - Chương 14: Cha Con

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-14.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lai Lịch Gì?

Q.3 - Chương 15: Lai Lịch Gì?

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-15.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hai Con Đường

Q.3 - Chương 16: Hai Con Đường

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-16.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đêm Nhập Khuê Phòng

Q.3 - Chương 17: Đêm Nhập Khuê Phòng

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-17.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đêm Hôm Đó

Q.3 - Chương 18: Đêm Hôm Đó

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-18.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Một Ngày

Q.3 - Chương 19: Một Ngày

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-19.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyết Sắc Tường Vi

Q.3 - Chương 20: Huyết Sắc Tường Vi

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-20.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hai Bên

Q.3 - Chương 21: Hai Bên

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-21.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chuẩn Bị

Q.3 - Chương 22: Chuẩn Bị

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-22.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bên Dưới Núi Tam Thánh Sơn

Q.3 - Chương 23: Bên Dưới Núi Tam Thánh Sơn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-23.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Rắc Rối Không Thể Tránh Được

Q.3 - Chương 24: Rắc Rối Không Thể Tránh Được

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-24.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Một Chiêu

Q.3 - Chương 25: Một Chiêu

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-25.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tất Cả Đều Kinh Hãi

Q.3 - Chương 26: Tất Cả Đều Kinh Hãi

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-26.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hành Hạ Đến Chết

Q.3 - Chương 27: Hành Hạ Đến Chết

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-27.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lang Các

Q.3 - Chương 28: Lang Các

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-28.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nhập Các

Q.3 - Chương 29: Nhập Các

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-29.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Gây Sự

Q.3 - Chương 30: Gây Sự

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-30.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ba Chiều

Q.3 - Chương 31: Ba Chiều

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-31.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thế Diện

Q.3 - Chương 32: Thế Diện

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-32.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ta Thích Cô Ta Rồi

Q.3 - Chương 33: Ta Thích Cô Ta Rồi

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-33.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mỹ Nữ Thần Thần

Q.3 - Chương 34: Mỹ Nữ Thần Thần

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-34.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bắ Đầu Đấu Giá

Q.3 - Chương 35: Bắ Đầu Đấu Giá

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-35.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cướp

Q.3 - Chương 36: Cướp

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-36.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thượng Cổ Quyển Trục

Q.3 - Chương 37: Thượng Cổ Quyển Trục

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-37.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nửa Bộ

Q.3 - Chương 38: Nửa Bộ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-38.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giao Dịch Thành Công

Q.3 - Chương 39: Giao Dịch Thành Công

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-39.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ba Bên

Q.3 - Chương 40: Ba Bên

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-40.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phản Ứng Của Các Bên

Q.3 - Chương 41: Phản Ứng Của Các Bên

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-41.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giữa Vòng Vây

Q.3 - Chương 42: Giữa Vòng Vây

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-42.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quảng Trường Tiểu Trấn

Q.3 - Chương 43: Quảng Trường Tiểu Trấn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-43.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Xuất Hiện

Q.3 - Chương 44: Xuất Hiện

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-44.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giao Chiến

Q.3 - Chương 45: Giao Chiến

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-45.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đối Kháng Đấu Kỹ

Q.3 - Chương 46: Đối Kháng Đấu Kỹ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-46.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hạ Màn

Q.3 - Chương 47: Hạ Màn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-47.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thử Thách Đầu Tiên

Q.3 - Chương 48: Thử Thách Đầu Tiên

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-48.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thử Thách Thứ Hai

Q.3 - Chương 49: Thử Thách Thứ Hai

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-49.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thử Thách Thứ Ba

Q.3 - Chương 50: Thử Thách Thứ Ba

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140903/dau-than-Q3-50.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Kỹ Vô Song

Q.3 - Chương 51: Đấu Kỹ Vô Song

Người thua rồi!

Thần Thần lộ ra một nụ cười khế khàng.

Thế nhưng lúc này, nụ cười ấy hiện ra trong mắt của Hoàng Đông lại độc hơn răng nanh độc xà đến mấy phần.

Bên dưới lôi đài, rất nhiều người đang đợi xem trò cười lúc này cũng đều tỏ ra kinh ngạc. Trong suy nghĩ của họ. Thần Thần ngày đó nếu không có Lý Dật giải vây, nói không chừng đã đại bại trong tay của Tề Phóng rồi. Họ đâu thể ngờ. nếu như nàng động thủ lại có thể lợi hại đến như vậy?

Nếu nói như vậy, Lý Dật đó. há chẳng phải càng lợi hại hơn sao?

Có điều nói đi thì cũng phải nói lại. những người tham gia Tế Thần Điển này, có kẻ nào là phế vật cơ chứ?

Trong thoáng chốc, cả lôi đài rơi vào trong một bầu không khí cổ quái. Sau chốc lát mới có một bạch y nhân làm trọng tài nhàn nhạt gật đầu nói:

Trận này, Thần Thần thắng! Cặp tiếp theo!

Lời vừa dứt, Thần Thần mỉm cười, sau đó thu lại trường kiếm trên người Hoàng Đông, xoay người nhảy xuống lôi đài.

Dưới lôi đài, Lý Dật đưa ánh mắt kinh ngạc của mình nhìn Thần Thần mấy lượt, sau đó nở một nụ cười đầy ý vị.

Thế nào. ta rất mạnh phải không?

Thần Thần bước tới bên cạnh Lý Dật, khẽ giọng hừ một tiếng nói.

Đúng là rất mạnh!

Lý Dật thật lòng nói:

Tên Hoàng Đông đó nhân phẩm tuy rằng chẳng ra gì, có điều cho dù là ta, trong lúc bị ức chế sức mạnh, muốn dễ dàng đánh bại hắn như vậy cũng là cực khó... Đúng là ta đã xem nhẹ người rồi!

Hừ hừ. bây giờ thì biết sự lợi hại của bản cô nương này rồi chứ!

Thần Thần bước tới bên cạnh Lý Dật, sau đó vỗ vào vai hắn trong ánh mắt đầy kinh ngạc của hắn, sau đó kề sát vào tai Lý Dật thấp giọng nói:

Lý Dật, người nói nếu như hai chúng ta liên thủ, có phải có thể bình yên rời khỏi Tế Thần Điện hay không?

Khó nói lắm...

Lý Dật cười nói:

Nghe nói Tế Thần Điện này được tổ chức cùng lúc trên toàn bộ Đấu Thần Đại Lục, cũng không biết sẽ có bao nhiêu người tham gia. Nói thật, ta cũng không có quá nhiều lòng tin!

Người không có lòng tin?

Thần Thần nhìn Lý Dật rồi sau đó mới bỏ tay xuống, nhàn nhạt nói:

Nếu như người không có lòng tin, vậy thì đưa thứ người đã kiếm được cho ta. chúng ta cùng nghiên cứu một chút rồi chia nhau mỗi người một ngả!

Lý Dật sững người, sau đó cười khổ một tiếng. Hắn không ngờ Thần Thần này lại tự cho rằng thân thiết với mình như vậy. Hai người mới quen nhau chưa lâu, nàng ta lại có ý với những tin tức Tế Thần Điển mà mình có được rồi.

Chi có điều, thứ này bản thân có chiếm một mình cũng không có ý nghĩa gì. Huống hồ. mấy ngày nay cùng ở với Thần Thần. Lý Dật lại có được sự nhẹ nhõm hiếm hoi. Ngay lập tức hắn mỉm cười nói:

Cho người xem cũng có thể... Có điều không phải bây giờ...

Dứt lời. Lý Dật quét mắt nhìn xung quanh. Ý tứ bên trong rất dễ hiểu.

Thần Thần cũng là người thông minh, dĩ nhiên hiểu được ý trong lời nói của Lý Dật. Ngay lập tức nàng cũng chỉ khẽ cười một tiếng, nói:

Vậy thì xem ra. chúng ta vẫn phải tiếp tục theo dõi tiếp rồi... Có điều nói ra, cũng gần đến lúc người lên lôi đài rồi... Đừng nói người sẽ không bại trận như vậy chứ?

Lý Dật nhàn nhạt cười, nói:

Người nói thử xem?

Lúc hai người nói chuyện, ánh mắt lại hướng về phía lôi đài. Lúc này, Hoàng Đông trên lôi đài đã lui xuống, đối bằng một đám người khác đang động thủ.

Thực lực của hai người trên lôi đài đều là ở khoảng Cửu Tinh Đấu Giả. thế nhưng khi hai bên động thủ đều là đấu khí tung hoành. Đấu kỹ vô

song.

Thuộc tính đấu khí của hai người này không tương khắc lẫn nhau. Một người là đấu khí Hỏa thuộc tính hồng sắc. một người là đấu khí Phong thuộc tính lam sắc nhạt. Đấu khí Hỏa thuộc tính nặng về việc sát phạt, còn Phong thuộc tính lại rất coi trọng về sự nhanh nhẹn linh hoạt, được xưng là đệ nhất tốc độ trong chín hệ đấu khí.

Đẳng cấp của hai người tương đương nhau, thuộc tính đấu khí cũng là ưu điểm nâng, vì vậy trận đấu này hiện ra vô cùng đặc sắc.

Tên có đấu khí Phong thuộc tính ấy tận dụng sự lạnh lẽo của thân hình, Ngay từ lúc động thủ. đã luôn lách xung quanh người đối phương, sau đó vừa tìm được cơ hội. thế công sắc bén đã chớp mắt được phát ra. Thế nhưng thế công của hắn tuy rằng dày đặc và sắc bén. có điều đối thủ của hắn cũng không phải kẻ ngốc. Đối mặt với các đòn tấn công, hắn không tránh né, chỉ vận đấu khí Hỏa thuộc tính của mình đối chọi trực tiếp lại với bất cứ thế công kích nào của đối thủ.

Cứ như vậy. một người muốn dựa vào sự khéo léo để giành chiến thắng, một người lại muốn dùng sức đánh lại sức. khiến trận đấu này nhất thời rơi vào trạng thái giằng co.

Có điều trong lúc giằng co, thấp thoáng, tên có đấu khí Hỏa thuộc tính cơ hồ lại rơi vào thế hạ phong. Chỉ vì hắn chỉ có sức đánh trả. nhưng lại không sức xuất thủ. Nhưng mà nếu như nhìn kỹ có thể phát hiện, tên có đấu khí Hỏa thuộc tính tuy rằng không có sức xuất thủ thế nhưng từng chiêu từng thức của đối thủ hắn đều có thể vững vàng đối chọi lại.

Từ một góc độ nào đó mà nói. cơ hồ như vậy hắn ngược lại còn chiếm được thế chủ động. Chỉ cần gã có đấu khí Phong thuộc tính bị hao kiệt đấu khí. e rằng lúc đó chỉ còn một trận đấu nghiêng hẳn một phía về bên hắn.

Trận này đánh vô cùng cam go, so với trận đấu nghiêng hẳn về một bên lúc vừa rồi không biết còn gay cấn hơn bao nhiêu lần. Những người quan

chiến ở đây đều là những cao thủ trong lớp trẻ, đối với trận quyết đấu hồi hộp cam go này đều rất chăm chú theo dõi.

Nhất thời, cả sân lôi đài không hề có chút tạp âm nào khác, chỉ có những tiếng va chạm kịch liệt của thủ chương và đấu khí giao nhau.

Có chút thú vị... Chi bằng vào thực lực của hai người này, e rằng một Đấu Sư bình thường cũng không phải đối thủ của họ?

Chấp tay nhìn lên lôi đài, Lý Dật tán thưởng nhàn nhạt nói.

Vậy người cảm thấy hai người đó ai sẽ chiến thắng?

Ở bên cạnh, Thần Thần cũng theo dõi một cách chăm chú, nghe thấy Lý Dật nói. nàng cũng thấp giọng ứng tiếng.

Chuyện này à...

Lý Dật tỉ mỉ nhìn vài lượt, rồi nói tiếp:

Gã vận dụng đấu khí Phong thuộc tính, thân hình linh hoạt. Đấu kỹ cũng vô cùng sắc bén. Nếu như để cho hắn tìm được cơ hội. rất có thể một chiêu đánh thắng... Thế nhưng nếu như hắn không thể nào tìm được cơ hội. tiếp tục dùng dằng như vậy, người chiến thắng sẽ là gã có đấu khí Hỏa thuộc tính. Tuy nhiên, hai gã này đều không phải kẻ thích phòng thủ thế nhưng loại thân phép cao tốc của gã dùng đấu khí Phong thuộc tính sẽ phải tiêu hao rất nhiều đấu khí. Nhìn ngược lại gã sử dụng Hỏa thuộc tính, tuy rằng hắn vẫn ở trong trạng thái bị động hứng chịu công kích, thế nhưng trong tình hình này, ngược lại hắn có thể bảo toàn thực lực của mình ở mức cao nhất... Chi cân đấu khí của gã sử dụng Phong thuộc tính hao kiệt hết. vậy thì hắn chắc chắn sẽ thua!

Sẽ không có chuyện bất ngờ chứ?

Thần Thần cười nói.

Có, dĩ nhiên là có... Nếu như trong hai người này ai có Đấu kỹ cao cấp, vậy thì dĩ nhiên người đó sẽ chiến thắng rồi!

Lý Dật nhìn lên lôi đài. rồi thấp giọng nhàn nhạt nói.

Có điều, cơ hồ cũng sắp phân thắng bại rồi...

Thần Thần khẽ gật đầu, sau chốc lát lại đột nhiên kinh ngạc nói.

Lý Dật nhanh chóng nhìn lên lôi đài.

Quả nhiên, đã nhìn thấy gã sử dụng đấu khí Phong thuộc tính, lúc này tốc độ đã chậm lại. Thế công vốn vô cùng sắc bén, lúc này đã chậm hơn rất nhiều, uy lực cũng thấp hơn trước. Còn gã sử dụng đấu khí Hỏa thuộc tính thân hình từ lúc nào đột nhiên đã nhanh hơn trước mấy lần, khi đối phương còn chưa kịp phản ứng, một chưởng đã đánh thẳng vào ngực của đối phương, khiến gã sử dụng đấu khí Phong thuộc tính phun ra một búng máu, sau đó mê mẫn người ngã xuống mặt đất.

Không tệ...

Lý Dật dưới lôi đài bất giác vỗ tay, ánh mắt nhìn gã chiến thắng vài lượt. Gã đó lúc bình thường trông rất đối bình thường, không ngờ lại có thứ tâm tính này, trong chiến đấu tranh thủ từng tia chiến thắng một, dù cho là nhỏ nhất cũng tuyệt đối không bỏ qua...

Trong ánh mắt tán thưởng của Lý Dật, nhóm người này đã nhanh chóng lui xuống, tiếp đó theo âm thanh lạnh lùng của bạch y nhân, lại có hai người nhảy lên lôi đài.

Trận đấu của nhóm người này vẫn có mấy phần đặc sắc, tuy không sánh được với trận đấu trước, thế nhưng vẫn khiến Lý Dật sáng mắt lên.

000

Thời gian dần trôi qua, từng nhóm người không ngừng đi lên. Có người chiến thắng lấy tư cách tham gia Tế Thần Điện, dĩ nhiên cũng có người

thua trận buồn bã rời khỏi nơi này.

Trong quá trình đó, Lý Hạo và Tông Kiệt Khánh dĩ nhiên cũng đã trải qua một trận, hai người đã dùng những phương thức nâng của mình giành thắng lợi.

Tông Kiệt Khánh có đấu khí Băng thuộc tính vô cùng bén nhọn, chỉ trong một chiêu đã đánh bại đối thủ. Thế nhưng đấu khí Phong thuộc tính của Lý Hạo lại nhu hòa hơn phần nào, dùng một phương thức mềm mại đánh bại đối thủ.

Có điều Lý Dật có thể nhìn ra, nếu như Lý Hạo muốn, có lẽ cũng có thể dùng một chiêu đánh bại đối thủ của mình. Chỉ có điều người này không huyênh hoang như Tông Kiệt Khánh, thế nên mới làm một cách nhẹ nhàng như vậy mà thôi.

Những người tham gia Tế Thần Điển bao năm nay, tuy rằng đa phần đều là những người không được chào đón trong gia tộc hay thế lực của mình, thế nhưng, nếu là người bình thường, nào ai có dũng khí để tham gia Tế Thần Điển này? Còn về những người như Lý Hạo. Tông Kiệt Khánh. Diệp Khinh Vũ. họ càng coi Tế Thần Điển lần này như một nơi huấn luyện để tôi luyện bản thân... Tuy nói rằng việc tu luyện thế này vô cùng nguy hiểm, thế nhưng người có thể sống đi ra sau khi kết thúc Tế Thần Điển, đa phần đều có được những bước tiến bộ cực lớn. Vì vậy. các đợt Tế Thần Điển cơ hồ đều tập trung được đa phần nhân tài trong Đế Quốc. Lời nói này không hề giả dối chút nào... Bởi vì kẻ yếu còn chưa bước tới Tam Thánh Sơn đã bị khiêng ra ngoài rồi! Cho dù may mắn lên được, trong từng vòng tuyển chọn cũng không thể không buồn bã rời khỏi!

Giọng nói cổ quái ấy vang lên bên cạnh Lý Dật, Lý Dật quay đầu nhìn, đã nhìn thấy ánh mắt Thần Thần đang hướng về lôi đài càng lúc càng nghiêm trọng hơn.

Tuy rằng chưa từng hỏi nàng, Lý Dật cũng có thể lờ mờ hiểu, nàng tham gia Tế Thần Điển này cũng có suy nghĩ và mục đích của mình. Chỉ nghe

nàng nói ra lời này thì có thể biết, nàng và những kẻ điếc không sợ sủng chạy đến tham gia như mình hoàn toàn khác biệt.

Cơ hồ cảm giác được ánh mắt cổ quái của Lý Dật, Thần Thần quay đầu khẽ cười, nói tiếp:

Ta nói những thứ này không có ý gì khác, ta chỉ muốn nói với người... tuy rằng thực lực của người rất mạnh, thế nhưng đối thủ của người, lại không có kẻ nào được phép khinh thường!

Lời cảnh cáo này khiến Lý Dật nhú mày. Có điều hắn lại ghi nhớ trong lòng, dù gì hắn cũng không phải kẻ tâm cao khí ngạo tự coi mình là giỏi. Hơn nữa, thời gian trôi đi. Lý Dật cũng không có lòng khinh thường những người này.

Tuy rằng đều là cấp Đấu Giả, thế nhưng những người này so với những tên phế vật mà mình tiện tay chém giết như bồ dừ mà nói, người nào cũng đều mạnh hơn vô số lần!

Nếu như bản thân lại nhìn những người này như những kẻ phế vật đó. nói không chừng sẽ tự gây thiệt thòi cho mình!

Lúc Lý Dật và Thần Thần đang nói chuyện, vòng đấu trên lôi đài lại kết thúc. Lần này cơ hồ hai người đều bị trọng thương, người giành phần thắng cũng đã bị hủy bỏ tư cách tiếp tục tham gia Tế Thần Điển.

Trong lời nghị luận xôn xao, bạch y nhân trên lôi đài đã bữu môi, nhàn nhạt nói:

Vòng thứ hai mươi hai, Qua Khánh đấu với Lý Dật! Mời lên đài!

Bạch y nhân vừa dứt lời, diễn võ trường đang huyên náo ngay lập tức im ắng trở lại. Sau đó, cho dù là người đã chiến thắng hay bại trận, ánh mắt đều đổ dồn về phía Lý Dật.

Trong những ánh mắt này có đủ các loại cảm giác khác nhau, có điều những ánh mắt không có ý tốt dĩ nhiên lại chiếm phần nhiều hơn.

Xem ra, rất nhiều người đang mong chờ người lên đài đấy... Qua Khánh này ta biết một chút, hãn cơ hồ là một dong binh độc hành, trong giới dong binh danh tiếng cực kỳ vang dội. Hơn nữa bản lĩnh của hãn cũng không hề tầm thường, người đừng bao giờ bị thua trong tay hãn đó...

Nghe thấy Lý Dật sắp lên đài, Thần Thần thoáng sửng người, rồi vội lên tiếng nhắc nhở.

Dong binh sao?

Lý Dật mỉm cười, sau đó nhàn nhạt nói:

Cái gọi là dong binh, nói thế nào cũng để đối phó với hơn một số tên chạy ra từ những Đại gia tộc a... Xem ra. vận may của ta cũng không tệ mà!

Dứt lời, đôi tay Lý Dật đang chấp sau lưng cũng từ từ buông xuống, trong ánh mắt của bao người, thân hình vụt lóe, rồi đáp xuống đài.

Hãn vừa lên đài, đã nhìn thấy một chiếc bóng hòa hồng sắc chớp mắt cũng lao lên đài, sau đó đáp xuống đất một cách nặng nề...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Qua Khánh

Q.3 - Chương 52: Qua Khánh

Trên đài, thân ảnh hồng sắc xuất hiện trước mắt Lý Dật là một gã trẻ tuổi mặc trường bào hồng sắc. Mái tóc đen nhánh của hãn buông tự do xuống, trên khuôn mặt anh tuấn kia hiện ra vẻ anh kiệt cao ngạo. Thân người hãn mảnh khảnh, làn da trắng dị dạng, thế nhưng không biết tại sao mọi người lại luôn cảm nhận thấy mùi máu tanh nhàn nhạt phảng phất trên người hãn.

Mùi máu tanh này có lẽ với những người khác sẽ không thể thích ứng. nhưng Lý Dật khi đối mặt với khí tức này cũng không khỏi phải cau

mày, trong lòng sáng như gương...

Khí huyết sát...

Trên người tên Qua Khánh này lại có luồng khí huyết sát nặng như vậy, hiển nhiên hẳn là nhân vật đã bò ra từ trong biển máu, từ trong một núi thi hài.

Một nhân vật như vậy, tuyệt đối không thể xem thường!

Người chính là Lý Dật... Kẻ đã phế đi Tề Phóng và Lan Vũ ở Lang Các hay sao?

Khi Lý Dật đang quan sát thăm dò đối phương, kẻ đó cũng nhẹ nhàng nở ra một nụ cười hòa ái.

Có điều nụ cười ấy cho dù nhìn thế nào cũng cảm thấy có vài phần âm lạnh tê buốt người.

Có lẽ nếu gương mặt tươi cười này của hắn đặt vào lúc bình thường, chắc cũng có thể khiến trẻ con khóc thét trong đêm mất.

Vậy thì đã sao?

Nhìn đối phương cười, Lý Dật cũng mỉm cười, nhàn nhạt nói.

Không tệ...

Qua Khánh vỗ vỗ tay:

Ta tưởng rằng người cũng xuất thân trong Đại gia tộc, nên cũng chỉ giống đám phế vật kia. Thế nhưng không ngờ cách hành sự của người lại rất hợp với ta... Không tệ, nhìn vào điểm này, lát nữa khi động thủ ta tuyệt đối sẽ thủ hạ lưu tình, sẽ không để người bị thương... Dĩ nhiên, nếu lúc này người nhận thua, hai chúng ta cũng bớt được không ít phiền phức, thế nào?

Hừm...

Lời nói này của Qua Khánh hoàn toàn khác so với hình tượng của hắn, những lời nói ấy khiến Lý Dật phải lặng im, sau chốc lát hắn mới thờ dài, nói:

Vị... Qua Khánh các hạ này, đúng là phải đa tạ hảo ý của người rồi... Chỉ có điều đối với việc tham gia Tế Thần Điện này, ta đã quyết chí phải đạt được. Nếu các hạ thật sự có lòng này, chi bằng hiện giờ tự nhận thua thế nào?

Quyết chí phải đạt được?

Qua Khánh mỉm cười, tay phải khê vung lên rồi nói tiếp:

Xem ra chuyện chúng ta gặp nhau trên lôi đài đã sớm định rõ không có cách nào để hòa giải rồi... Đối với ta mà nói ta nhất định phải tham gia Tế Thần Điện! Nếu như người bằng lòng nhận thua, ta sẽ bớt được chút phiền toái... Có điều, nếu người đã quyết tâm như vậy, vậy thì chúng ta chỉ có thể đánh hết mình một trận thôi!

Vẻ mặt của Qua Khánh tuy rất âm lạnh, nhưng giọng nói vẫn giữ được sự ôn hòa. khiến Lý Dật không hề thấy phản cảm. Ngay lập tức hắn ra dấu mời đối phương, nhàn nhạt nói:

Vậy thì cứ đánh hết mình đi!

Được rồi, bắt đầu đi! Nhớ kỹ, chỉ có thể sử dụng thực lực bản thân của mình.

Bạch y nhân ở một bên cơ hồ gai mắt khi thấy hai người nói nhiều, Ngay lập tức nhàn nhạt lên tiếng nói.

Nghe vậy. Lý Dật khê cười một tiếng, tay phải rang nhẹ một cái, một chiếc xích đã nhanh chóng rũ xuống từ ống tay áo của hắn. Binh nhận cổ quái ở đầu chiếc xích toát ra những tia sát khí âm lạnh lấp loáng dưới ánh nắng mặt trời.

Vù—

Theo động tác của Lý Dật, đấu khí tử sắc nhàn nhạt đã vụt sôi trào ra khỏi cơ thể hắn, sau đó trùn hấn lại vào trong.

Hung sát khí lan tràn khắp nơi!

Qua Khánh các hạ, mời!

Cảm nhận được khí thế hung sát tràn ngập trên người Lý Dật, Qua Khánh cũng thoáng sửng người, sau chốc lát khẽ cười nói:

Những người phía dưới đều nói. mấy ngày nay người ngang tàng huyênh hoang đều là dựa vào ngoại lực, hôm nay được gặp, người tuyệt đối không đơn giản...

Những người xem thường người, đều là kẻ dân độm cả... Nhìn khí thế hiện giờ của Lý Dật các hạ, e rằng Đấu Sư bình thường cũng không phải đối thủ của người đứng không?

Lý Dật mỉm cười, nhàn nhạt nói:

Lẽ nào Đấu Sư cường giả bình thường lại là đối thủ của Qua Khánh các hạ được sao?

Ha ha...

Qua Khánh khẽ cười, chậm rãi nói:

Cho dù nói thế nào, ta rất hứng thú khi tham gia Tế Thần Điện lần này. Đối với Công pháp Đấu kỹ của Đấu Thần Điện, ta cũng quyết chí nhất định phải có... Vì vậy, lần này e rằng ta sẽ không nhường người, mà sẽ toàn lực xuất thủ đấy!

Còn chưa dứt lời, Qua Khánh đã tiện tay búng ra. Chỉ thấy lúc hấn vung tay, một thanh Chủy thủ nhò dài ngắn bằng nửa cátih tay vụt hiện trên tay phải của hắn. Khi hấn vung tay lên, một luồng khí thế cường hấn

cũng đột ngột bùng phát khỏi cơ thể. cuối cùng biến thành một luồng đầu khí hỏa hồng sắc cường hãn, chụp hãm lại vào bên trong.

Chỉ là loại đầu khí hỏa hồng sắc này, cho dù cảm nhận thế nào cũng không có cảm giác nóng rẫy bức áp người như đầu khí Hỏa thuộc tính bình thường, ngược lại có một cảm giác âm lạnh giống như đầu khí Băng thuộc tính...

Qua Khánh này không phải cũng là kẻ song thuộc tính chứ...

Một cảm giác kỳ lạ hiện ra trong đầu Lý Dật. Có điều lúc này cũng không có thời gian nghĩ nhiều, hắn chỉ khẽ nheo mắt nhìn Qua Khánh ở phía không xa, từ từ thở ra một hơi.

Ánh mắt của hai người trên lôi đài thoáng chạm vào nhau, khí thế cường hãn trên người đôi bên cũng va đụng. Ngay sau đó, ngay lập tức trong không khí bốc ra một trận gió xoay, bầu không khí trong thoáng chốc đã căng đến cực điểm...

Lúc này, cơ hồ có thể cảm nhận được cực thể hết sức căng thẳng trên lôi đài, xung quanh đó cũng vụt im ắng lại.

Danh tiếng của Lý Dật thì không cần nói nữa, còn Qua Khánh, trong lớp trẻ cũng là người có danh tiếng lẫy lừng, lúc này rất nhiều người đang muốn xem xem, rốt cuộc kẻ nào lợi hại hơn.

Hai luồng khí thế cường hãn xung kích vào nhau trong chốc lát, thời gian sau đó, thân hình của hai người hóa thành huyễn ảnh, cùng lao vụt về phía trước, sau đó tiếng va chạm kim loại vang lên. theo đó một chuỗi tia lửa tóe lên ở giữa lôi đài.

Hai đạo thân hình một tím một đỏ như tên bay đâm sầm vào nhau rồi chớp mắt lại múa tít lên. Đầu khí sôi trào không ngừng văng ra khắp phía theo từng đòn oanh tạc của hai người, khiến trong không khí nổi dậy từng trận cuồng phong.

Nền lát đá trên lôi đài vì sự va đụng liên tiếp của đấu khí mà chớp mắt hiện ra các vết nứt rạn cảnh tượng này cơ hồ như đang nói trận đấu của hai người rốt cuộc đã kịch liệt đến mức độ nào.

Keng—

Bất chợt một âm thanh trong vút vang lên, thân hình của hai người tách mạnh khỏi nhau, rồi từ từ đáp đất, sau đó chỉ thấy Lý Dật vụt quàng tay phải, một luồng đấu khí tử sắc đã ập thẳng tới hướng Qua Khánh đang đứng.

Thân hình của Qua Khánh nhanh chóng xoay chuyển, cả người đã bốc thẳng lên không trung, hai chân nhanh chóng tung ra liên hoàn cước, chỉ nhìn thấy từng đạo quang ảnh hỏa hồng sắc đánh mạnh vào sóng đấu khí mà Lý Dật bắn ra.

Đấu khí tử sắc và hồng sắc lại nổ tung ra lần nữa, một góc nền đá trên đất đã bị nung cháy đen, trên đó còn lấp lóe những tia điện quang tử sắc.

Cánh tượng này khiến thân hình hai người chợt ngừng lại. Lý Dật chỉ khẽ cười, tay phải lại quăng ra. Chỉ nghe thấy âm thanh kim loại đánh vào nhau. Đoạn Hôn Nhận đã uốn thành một đường cong kỳ dị. rồi lao thẳng xuống trước mặt Qua Khánh, giống như một con ưng đang mổ mãng xà, lần kiếm sơ hờ của đối phương.

Còn chủ thủ trong tay Qua Khánh tuy vừa ngắn vừa nhỏ, thế nhưng lại nhanh chóng múa tít chặn lại hết từng đòn tấn công của Lý Dật, phương thức tấn công đẳng xa của Lý Dật lại khiến hấn mất đi cơ hội tấn công trả lại, vì vậy trong lòng hấn cảm thấy bức bối.

Hơn nữa, cách tấn công trong tích tắc của Lý Dật lại tinh diệu đến cực điểm.

Bất chợt, chỉ nhìn thấy tia sáng đỏ ở chủ thủ trên tay Qua Khánh vụt lóe, lần này hấn đã chặn được và đánh văng Đoạn Hôn Nhận của Lý Dật

lên cao, thừa lúc Lý Dật không kịp thu lại vũ khí, thân hình hắn đã bắn thẳng về phía Lý Dật.

Đến hay lắm!

Lý Dật cười lạnh, một tiếng, tay phải khẽ văng ra. Trên cánh tay phải vang lên tiếng xương răng rắc. đấu khí sôi trào đã ào ra từ lòng bàn tay của hắn sau đó khi chưởng của Qua Khánh đánh tới, hắn cũng nhanh chóng vung ra một chưởng!

Bùm~~

Một tiếng nổ âm vang lên. theo âm thanh ấy, một trận đấu khí dữ dội đã bắn ra ra khắp bốn phía, giống như một trận cuồng phong đang quét sạch mọi thứ xung quanh.

Thân hình của hai người chớp mắt lại tách khỏi nhau, rồi nhanh chóng lui về sau. khí tức đấu khí bị phát tán ra. hai người thấp thoáng đã lui về mép lôi đài.

Cách tấn công ứng mõ mãng xà cổ quái của tên này quả thật khó nhằn... Những kẻ nói hắn chỉ dựa vào ngoại lực chắc chắn đều là kẻ ngu dốt! Đánh lâu như vậy rồi. với tốc độ của ta lại không thể nào chạm vào một sợi tóc của hắn sao?

Qua Khánh ánh mắt cổ quái nhìn Lý Dật đang mỉm cười, trong lòng rất đổi ngạc nhiên.

Phải biết rằng, thân là dong binh, bao năm nay hắn đều bước ra từ trong núi thâm biển máu. cũng không biết đã trải qua bao nhiêu trận kịch chiến. Với người thường, e rằng kể cả Đấu Sư cường giả cơ hồ cũng không đánh nổi với hắn mấy chiêu, chỉ vì cách tấn công độc địa và kinh nghiệm chiến đấu phong phú của hắn tuyệt đối là thứ người thường không thể nào sánh được.

Thế nhưng không ngờ, cách tấn công độc địa ấy lại không có chút hiệu quả nào. ngược lại cơ hồ bản thân còn bị Lý Dật áp chế liên hồi...

Vù~~

Ánh mắt cổ quái nhìn về phía LÝ Dật, Qua Khánh khẽ cười, nói:

Lý Dật các hạ người quá nhiên có mấy phần bản lĩnh... Đáng để ta nghiêm túc đối phó!

Mặt khác, Lý Dật lại nhẹ nhàng xoay Đoạn Hồn Nhận trong tay, nhàn nhạt cười nói:

Nếu như người muốn nói với ta lúc này người mới chuẩn bị nghiêm túc thì miễn đi!

Người rất thông minh! Chuyện này đều bị người đoán được rồi!

Qua Khánh mỉm cười:

Nếu là người bình thường, những thủ đoạn vừa rồi nghe chừng đã đủ. Có điều nếu là Lý Dật các hạ, có lẽ còn chưa được a... Vậy thì ta cũng nên nghiêm túc hơn mấy phần rồi!

Vừa dứt lời, Qua Khánh thở thườn thượt ra, sắc mặt thản nhiên của hắn dần dần biến thành ngưng trọng. Tay phải của hắn khẽ động, đấu khí hỏa hồng sắc quần quanh người đã nhanh chóng trào ra từ Chủy thủ trong tay. Trong chốc lát, trên chủy thủ đã có một tầng lửa từ từ bùng cháy, chỉ có điều, tầng lửa này vẫn vô cùng buốt lạnh...

Theo sự thay đổi của Chủy thủ. sắc mặt của Qua Khánh cơ hồ cũng tái đi một chút, chỉ nhìn thấy thân hình hắn chợt động, chớp mắt hắn đã lao đến trước mặt Lý Dật. Chủy thủ trong tay vung mạnh ra, cơ hồ có thể biến tất cả mọi thứ xung quanh trở nên buốt lạnh.

Hỏa diễm đấu khí quỷ dị thật!

Lý Dật trong lòng chợt động, thế nhưng sự thay đổi của Qua Khánh khiến hắn không thể không coi trọng. Sau đó, chỉ nhìn thấy tay phải của hắn đưa ra chặn lại, đầu khí tử sắc đã nhanh chóng quần quanh Đoạn Hồn Nhận, sau đó bắn mạnh ra phía trước.

Keng—

Chủy thủ hỏa hồng sắc và Đoạn Hồn Nhận tử sắc đã va mạnh vào nhau, hai bên đều chấn động, thế nhưng Ngay sau đó, chủy thủ hỏa hồng sắc đã vụt chéo ngang, chém xéo xuống cánh tay của Lý Dật.

Cánh tượng này khiến con người của Lý Dật chợt co lại, tay phải hắn vụt thu lại. Đoạn Hồn Nhận đã được hắn buông lòng, còn khí tức thanh sắc trên tay phải đột nhiên sôi trào, sát khí sắc bén chớp mắt đã khiến người khác phái tê buốt người.

Cơ hồ đã cảm nhận được uy lực chiêu thức này của Lý Dật, sắc mặt của Qua Khánh thoáng hiện nét cay độc. Sau đó chỉ nhìn thấy Chủy thủ của hắn bất chợt vung lên, trong không trung khê động, ngay lập tức biến thành vô số bóng râm hỏa hồng sắc, sau đó giống như vô số chiếc bóng hợp nhất lại rồi đâm thẳng vào ngực của Lý Dật.

-Độc Xà Nha Thứ!

Xuy—

Thấy một đòn đâm thẳng tới, Lý Dật nhíu mắt lại, thế nhưng hắn không hề kinh ngạc, bao ngày qua, hắn đã chứng kiến vô số cảnh tượng hoành tráng hiểm nguy tột độ rồi, lẽ nào lúc này lại sợ chút chuyện này sao.

Lập tức, bàn tay phải lấp lóe quang mang thanh sắc của hắn hóa chưởng thành quyền, đập mạnh vào một đòn của Qua Khánh!

Thanh Vân Thủ!

Đào Tiểu Vũ eBook

Đấu Khí Dung Hợp

Q.3 - Chương 53: Đấu Khí Dung Hợp

Ầm—

Năm đấm lấp láy quang mang thanh sắc đấm thẳng vào đòn đâm tràn ngập khí tức băng lãnh của Qua Khánh. Đột nhiên một tiếng nổ lớn dữ dội chọt vang lên. sau đó, hai luồng đấu khí đột nhiên bốc trào ở điểm hai luồng đấu khí chạm vào nhau...

Đấu khí quẩn vào nhau, cọ xát, cuối cùng cơ hồ cùng một lúc nổ tung.

Xuy—

Hai luồng đấu khí va chạm trong chốc lát sau đó bắn sang xung quanh, đấu khí kịch liệt bốc lên tạo ra vô số sóng khí.

Trong một chớp mắt, thân hình của Lý Dật đột nhiên lui về sau nửa bước, năm quyền đang đặt trên chủy thủ của Qua Khánh chọt rung lên. Đấu khí được hãm ngưng kết trên quyền phong thoáng chốc trào ra như nước lũ!

Đinh~~

Chỉ là một tiếng vang nhỏ, Chủy thủ trong tay của Qua Khánh đã đột nhiên rung động trên cơn sóng đấu khí ào ra trong thoáng chốc. Mà chỉ là một kẽ hở trong chớp mắt. năm quyền của Lý Dật đã đột ngột biến đổi. năm quyền hóa thành một chưởng, sau đó chém thẳng xuống đối phương.

Qua Khánh vẫn đang kinh ngạc, nhát chém của Lý Dật chém đúng vào mạch môn của hắn. Ngay lập tức. đã nhìn thấy cánh tay cầm Chủy thủ đột nhiên mềm nhũn, một cảm giác tê dại đã lan khắp nửa người của Qua Khánh.

Đinh~~

Chủy thủ rơi xuống đất, vẻ mặt của Qua Khánh còn không kịp biến chuyển, thân hình của Lý Dật đã bốc lên, bả vai huých mạnh xuống ngực của Qua Khánh.

Hay lắm!

Sắc mặt Qua Khánh chợt biến, thế nhưng trong tình hình này hẳn cũng rõ bản thân không thể thuận lợi tiếp chiêu này của Lý Dật. Ngay lập tức hẳn chật vật lăn tròn sang bên. khó khăn lắm mới tránh được cú va chạm sát thủ của Lý Dật.

Cả đời này của Qua Khánh đều lăn lộn trên đầu mũi đao để sống, dĩ nhiên hẳn biết rõ trong tình hình này, bản thân cho dù có đấu khí hộ thân, thế nhưng nửa thân người lại bị tê liệt. Nếu còn bị Lý Dật đâm vào như vậy, nói không chừng sẽ phải gãy thêm vài đoạn xương nữa.

Một đòn thất bại, Lý Dật cũng không thừa thắng truy kích. Thân thể khẽ dừng lại. thoáng chốc đã lui về sau mấy bước, đáp xuống đất. Hẳn như cười như không nhìn Qua Khánh, vừa rồi không biết gã đã phải lăn mấy vòng.

Sự thay đổi diễn ra cực nhanh, chỉ là trong nháy mắt. thậm chí vào lúc rất nhiều người còn chưa kịp phản ứng. tình thế trên lôi đài đã biến đổi vô số lần. Sự giao phong này chỉ có thể dùng hai chữ đặc sắc để hình dung.

Những người dưới lôi đài nhìn thấy Qua Khánh vốn dĩ đang ở thế thượng phong, cơ hồ trong chớp mắt đã phải dùng tuyệt chiêu lăn lông lốc này, mọi người không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ánh mắt của bọn họ nhìn Lý Dật lúc này bất giác lại biến đổi.

Không vì nguyên nhân khác, chỉ vì họ vốn dĩ cho rằng Lý Dật hoàn toàn không có nhiều bản lĩnh, thế nhưng lúc này nhìn thấy màn giao phong

đặc sắc kia mới hiêu, e rằng Lý Dật không cần dùng những con bài bí mật của mình, ở đây cũng không có bao nhiêu người là đối thủ của hắn!

Hảo bản lĩnh! Hảo thủ đoạn! Hảo tốc độ!

Khẽ vẩy cổ tay đang tê rần của mình, Qua Khánh ngạc nhiên nhìn Lý Dật, sau chốc lát bất giác lại khẽ thờ dài một tiếng.

Lý Dật mỉm cười, nhàn nhạt nói:

Thế nào. nếu như lúc này người nhận thua, cơ hồ cũng chưa muộn lắm đâu...

Ái chà... Lời này vốn dĩ nên là ta nói, hiện tại nghe người nói, sao lại cảm thấy cò quái thế nhỉ?

Qua Khánh thờ dài, cảm giác tê dại ở tay phải cơ hồ đã tiêu tan phần nào. hần nhẹ xoa cô tay của mình rồi thấp giọng nói:

Đến lúc này... Trò chơi đã kết thúc rồi! Tiếp sau đây, ta nhất định sẽ không đo dự để

Lý Dật sờ mũi. nhàn nhạt nói:

Những câu tương tự như vậy, vừa rồi người cũng nói rồi, cũng không thấy người lợi hại hơn mà...

Lần này hoàn toàn khác với vừa rồi...

Dứt lời, Qua Khánh đạp mạnh chân phải xuống, một luồng dẫu khí băng lam sắc đã tràn ra từ người hần. sau đó lan đến nửa thân người hần. Ngay lập tức hơi nước trong không khí xung quanh đã ngưng kết mấy phần. Thậm chí, thấp thoáng còn có băng tinh từ trên không rơi xuống đất.

Luồng hàn khí kịch liệt này khiến thiên địa nguyên khí bên cạnh Qua Khánh thoáng chốc trở nên hư ảo, trông vô cùng quỷ dị.

Cánh tượng này khiến ánh mắt của Lý Dật vụt lóe, sau đó hần mới thờ dài nói:

Vừa rồi ta còn cảm thấy kỳ lạ, tại sao dẫu khí Hỏa thuộc tính của người lại lạnh như vậy, thì ra người quả nhiên là người có thể chất song thuộc tính... Chỉ có điều Qua Khánh, vô ích thôi... Người dùng dẫu khí Hỏa thuộc tính không phải là đối thủ với tay, dùng Băng thuộc tính cũng

giống như vậy thôi! Người nên biết, thuộc tính đấu khí của ta là Lôi thuộc tính khó đối phó nhất!

Ha ha... Điều này ta hiểu chứ, cho dù ta dùng loại nào trong hai thuộc tính đấu khí của ta, tuyệt đối đều không phải là đối thủ của người... Thế nhưng nếu ta sử dụng đấu khí hai thuộc tính thì sao?

Khẽ cười một tiếng, chân trái của Qua Khánh cũng khẽ đạp nhẹ, lần này luồng đấu khí hỏa hồng sắc đột nhiên trào ra từ lòng bàn chân của hắn, sau đó nhanh chóng lan đến nửa thân người còn lại.

Chớp mắt, hai đấu khí Băng thuộc tính lam sắc và Hỏa thuộc tính hồng sắc vốn dĩ tương khắc với nhau lại cùng lúc xuất hiện trên cùng một người, lần này đã khiến Lý Dật bất giác nhíu mày...

Có chút thú vị...

Lý Dật cuối cùng thở ra một hơi, khẽ tiếng nói.

Ha ha ha... Lý Dật các hạ, chuyện thú vị còn lâu lắm mới kết thúc! Nếu như chỉ là đồng thời sử dụng đấu khí hai thuộc tính, cũng không có gì hay ho... Lý Dật các hạ người nên hiểu, hàm lượng đấu khí trong cơ thể một người có một định lượng nhất định, một thuộc tính thì nhiều thế này, nhiều thuộc tính thì nhiều thế khác... Vì vậy, nếu như người có song thuộc tính muốn phát huy toàn bộ sức mạnh của mình, cách tốt nhất chính là... dung hợp!

Nói tới đây, Qua Khánh hiện ra một nụ cười cổ quái, sau đó chỉ nhìn thấy hai tay hắn khẽ chớp động, một thủ ấn quỷ dị đã hiện ra trước ngực hắn, đấu khí một lam một hồng từ từ thu lại trên người hắn sau đó nhanh chóng chạm vào nhau.

Đây là cảnh vô cùng kích thích thị giác người nhìn, giống như có đấu khí của hai cường giả đang va chạm vào nhau. Thế nhưng khi đấu khí tiếp xúc với nhau, hai loại đấu khí vốn dĩ nên bài xích lẫn nhau lại gắn chặt với nhau. Thuộc tính băng hàn và hỏa nhiệt hài hòa xen vào nhau, hình

thành một đấu khí vô cùng băng lạnh và nhu hòa, rồi lại biến thành một ngọn lửa màu u lam chớp mắt thu lại vào trong người Qua Khánh.

Khí tức trên người Qua Khánh trong chớp mắt đã tăng vọt. Đồng thời, một ngọn lửa u lam nhàn nhạt từ từ hiện ra trên hai bàn tay hắc, ngọn lửa vô cùng âm lạnh, nhưng cơ hồ có thể thiêu rụi tất cả!

Dung hợp sao?

Nhìn đấu khí đang hiện ra trên người Qua Khánh, Lý Dật thoáng hiện ra vẻ cổ quái. Trong cơ thể của hắc cũng có đấu khí song thuộc tính, thế nhưng hắc trước giờ đều tách ra sử dụng, lại chưa từng thử dung hợp đấu khí lại với nhau. Dù gì chuyện như vậy, cho dù là nghĩ cũng cảm thấy phiền phức! Thậm chí khi làm chuyện này. nếu không cẩn thận, người tu luyện nói không chừng sẽ vì đấu khí xung kích khiến cơ thể nô tung mà chết!

Thế nhưng, Qua Khánh lại có thể làm được, mà lại còn làm một cách hoàn hảo.

Lý Dật các hạ. người phải cẩn thận đấy... Đấu khí Băng Hỏa sau khi dung hợp của ta. đã từng đả thương một cường giả Đấu Sư!

Khuôn mặt hiện ra một nụ cười quỵ dị. Qua Khánh đưa ánh mắt đầy ngạo khí của mình nhìn Lý Dật.

Đích thực bản lĩnh này của hắc cũng có căn cứ để kiêu ngạo!

Nhìn Qua Khánh một hồi. Lý Dật cuối cùng khẽ thờ dài, trầm giọng nói:

Qua Khánh, ta không thể không thừa nhận, công phu của người rất mạnh, rất mạnh... Ngay cả ta cũng bị người làm cho sững sốt... Chỉ có điều, người cho rằng chỉ có người là đấu khí song thuộc tính sao? Tuy rằng ta không thể nào làm được giống người, thế nhưng... Ta tự tin tuyệt đối không yếu hơn người nửa phần!

Vừa dứt lời, Lý Dật khẽ vung tay, ấn kỹ trên tay từ từ biến đổi. Theo động tác của hắn, đấu khí tử sắc trên người hắn từ từ thu lại, sau đó một luồng đấu khí hồng sắc đột ngột hiện ra trên người hắn, trong chớp mắt sát khí bốc cao. Khí huyết sát ù ù ập tới...

Thậm chí, khí tức âm lạnh trên người Qua Khánh đã hoàn toàn bị vùi lấp đi!

Hắn... lại cũng là người có thể chất song thuộc tính... Đấu khí hồng sắc này là Hỏa thuộc tính sao?

Âm thanh chấn động vang lên dưới lôi đài, sau đó ánh mắt của mỗi người đều kinh ngạc nhìn Lý Dật, vì họ đều cảm nhận được một cách rõ ràng, khí tức lần này của Lý Dật còn mạnh hơn lúc trước!

Mà vừa rồi, hắn đã có thể đấu trực diện với Qua Khánh, vậy thì lúc này thì sao?

Nhất thời, bầu không khí ở đây trở nên cổ quái.

Lý Dật đó sao lại là người có song thuộc tính, hơn nữa đấu khí hỏa hồng sắc của hắn rốt cuộc là gì? Sao lại hoàn toàn khác với bất cứ một đấu khí nào trong chín hệ chứ?

Lẽ nào tên này giống như Qua Khánh, đều có thể dung hòa đấu khí trong cơ thể với nhau? Nếu như vậy thì thật là khủng khiếp!

Đúng vậy! Tuy nói đấu khí trong cơ thể mỗi người đều có một định lượng, thế nhưng, đấu khí song thuộc tính nếu có thể dung hợp lại với nhau, thì có thể tạo ra một sức mạnh cực lớn... Trận chiến này khó phân định được thắng thua rồi!

Vốn dĩ ta còn tưởng Lý Dật toàn dựa vào ngoại lực! Hiện giờ xem ra, tên này không đơn giản như trong tưởng tượng của chúng ta. Nói không chừng, hắn chính là kẻ ứng cử lớn nhất trong Tế Thần Điển lần này!

Nếu gặp hắn ở trong Tế Thần Điển, phải cẩn thận hơn một chút!

Các âm thanh hòa lẫn vào nhau. Tuy rằng lúc này mọi người ở đây đều là những người nổi bật trong lớp trẻ của Thiên Phong Đế Quốc, thế nhưng cảnh tượng này lại khiến họ không khỏi bàn tán xôn xao.

Thực lực bản thân của tên này cũng mạnh như vậy sao? Ta nhớ lần đầu gặp hắn ở Vạn Tiêu Thành cũng đã vô cùng lợi hại rồi, khi ở Vân Thủy Thành, có lẽ hắn dùng ngoại lực... Thế nhưng bây giờ...

Nhìn thấy cảnh tượng này, Diệp Khinh Vũ vốn dĩ đang mỉm cười nhìn lên lôi đài, sắc mặt cũng nhanh chóng biến đổi. Sau đó nàng dường như đã hạ quyết tâm gì đó, nghiêng chặt răng, thấp giọng lẩm bẩm:

Xem ra, lần này cho dù thế nào cũng phải tìm cơ hội lôi kéo tên Lý Dật này... Bằng không, nói không chừng sau này không còn cơ hội nữa! Nhân vật như vậy, nếu không nhân lúc hắn còn chưa quật khởi mà lôi kéo, sau này thì quá muộn! Nếu không thế...

Nói tới đây, sắc mặt của Diệp Khinh Vũ thoáng hiện tia sát khí âm độc, hoàn toàn không hợp với khuôn mặt kiều diễm của nàng!

Ở một góc khác của lôi đài, ánh mắt âm lãnh của Tông Kiệt Khánh cũng thoáng biến đổi. Hắn dĩ nhiên biết rõ con bài của Lý Dật, thế nhưng lại không ngờ, hắn chỉ dùng thực lực của bản thân cũng có thể đạt tới mức độ này.

Hắc hắc... Tông Thiếu gia không cần lo lắng, tên này cho dù có lợi hại thế nào, cũng chỉ là Lục Tinh Đấu Giả mà thôi! Thực lực như vậy cho dù may mắn thắng được Qua Khánh tham gia Tế Thần Điển, thế nhưng trong Tế Thần Điển cũng tự tìm đường chết mà thôi! Tên này cho dù thế nào đều sẽ không phải là đối thủ của ngài!

Khi Tông Kiệt Khánh biến sắc, một âm thanh nịnh nọt vang lên sau lưng hắn. Hắn quay đầu nhìn, thì ra là người trong tiểu gia tộc bình thường bám víu vào Tông Gia.

Đối với sự lấy lòng vô vị này, Tông Kiệt Khánh hoàn toàn không có biểu tình gì. Chỉ nhàn nhạt nói:

Qua Khánh đó nói không chừng ngay cả ta cũng không phải là đối thủ của hắn. Nếu như Lý Dật có thể thắng hắn Tể Thần Điển lần này chúng ta phải nghĩ cách khác rồi... Nhân vật như vậy, nếu không nhân lúc hắn yếu nhất mà giải quyết hắn, đợi đến lúc hắn mạnh lên, chúng ta sẽ hối hận không kịp mất!

Nghe vậy, mấy người cố ý lấy lòng ấy đều liếc nhìn nhau, nhất thời không dám tiếp lời.

Tông Kiệt Khánh chỉ cười lạnh một tiếng rồi lại nhìn lên lôi đài.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Điều Khiển Đấu Khí Tinh Xảo

Q.3 - Chương 54: Điều Khiển Đấu Khí Tinh Xảo

Ở một mặt khác, Lý Hạo cũng khoanh hai cánh tay nhàn nhã nhìn Lý Dật trên đài, trong đôi mắt lóe lên mấy phần ý vị thương xót.

Thiếu gia... tên Lý Dật này, quả nhiên rất mạnh, lần này chúng ta có lẽ thật sự không nên ra tay với hắn.

Một thanh niên đứng sau người Lý Hạo, thấp giọng vội vàng nói.

Hắn xác thực rất mạnh thậm chí là còn mạnh hơn ta... Chẳng qua là, ta cũng không xem trọng hắn!

Lý Hạo thản nhiên nói.

Vì sao?

Lý Hạo cười cười nói:

Bây giờ hắn có lẽ không biết, nhưng đợi đến sau khi hắn nhìn thấy vũ khí bí mật của ta, có lẽ sẽ hiểu rõ. Nếu tham gia vào Tế Thần Điện, không phải dựa vào vũ dũng của một người là có thể tạo thành chuyện gì được... Nhưng mà, đến lúc đó mới hối hận có thể đã quá muộn rồi!

Như vậy ý của Thiếu gia là...

Thanh niên đó thấp giọng nói.

Lý Hạo chậm rãi nhắm hai mắt lại. một lát sau mới mỉm cười nói:

Người hãy chú ý một chút tên Qua Khánh đó, tên đó là một nhân tài... Nếu hắn thất bại, người hãy đi liên hệ với hắn một phen, vận dụng một chút lực lượng của gia tộc. Nếu có thể kéo hắn về phía Lý Gia chúng ta cho dù hao tổn bao nhiêu nhân tình cũng phải tìm mọi cách để mua chuộc cho bằng được, người hiểu ý của ta chứ?

Vâng, Thiếu gia...

Tên thanh niên trầm giọng nói:

Nhưng Thiếu gia, cậu cảm thấy tên Lý Dật đó sẽ giành được phần thắng sao?

-Khó nói lắm...

Lý Hạo cười cười:

Nhưng mà, ta không hy vọng hắn sẽ thất bại! Nếu hắn thất bại. Tế Thần Điện lần này sẽ mất đi rất nhiều thú vị! Ta đang rất chờ đợi, hắn làm cho tên Tông Kiệt Khánh đó bị phế bỏ trong Tế Thần Điện... Nếu Tông Gia Đại Thiếu gia tiến vào Tế Thần Điện mà không ra được, vậy chuyện đó không phải sẽ thú vị hơn nhiều sao? Ha ha ha...

Nụ cười châm biếm thản nhiên này khiến tên thanh niên phía sau người Lý Hạo tựa hồ hơi biến đổi sắc mặt, nhưng hắn không nói gì nhiều, chỉ là mí mắt nhanh chóng sụp xuống.

Ở một chỗ khác, Thần Thần cũng bị các loại biến hóa thành linh xảy ra trong trận đấu khiến cho kinh hãi phải cẩn thận nháy loạn lên, nhãn thần thoáng mang chút cổ quái của nàng rơi xuống trên người Lý Dật, không biết niệm đọc nhỏ cái gì, nhưng biểu hiện trên mặt ngược lại thành kính vô cùng.

Có chút thú vị...

Ở một góc khác của lôi đài, một vị bạch y mỹ nhân và ba bạch y nhân khác đều đang chấp tay đứng xem. Nhìn thấy màn này, vị bạch y mỹ nhân lại đề lộ ra một vẻ tươi cười khó mà có được, thản nhiên mỉm cười.

Bạch Tế Ty... Sao vậy? Đấu khí của Lý Dật có chút cổ quái sao?

Một bạch y nhân đứng bên cạnh bạch y mỹ nhân đột nhiên thấp giọng nói.

Bạch y mỹ nhân được gọi là Bạch Tế Ty để lộ ra một nụ cười, nói:

Bách Hy các hạ... Đấu khí huyết sắc này không thuộc về bất cứ một hệ nào trong chín hệ đấu khí... Nhưng nếu đây là kết quả của hai loại đấu khí dung hợp thì cũng không có gì! Nếu không phải, ha ha ha... Thân phận của tên Lý Dật này đáng để cân nhắc đấy...

Bạch y nhân được gọi là Bách Hy hơi ngậy người sừng sốt, nhưng vẫn cẩn thận nhìn Lý Dật mấy lần, mới nói tiếp:

Đấu khí huyết sắc, ngoài dung hợp đấu khí đánh ra, dựa vào kỹ ức của thuộc hạ, tựa hồ cũng không có môn Công pháp nào có thể tu luyện ra loại đấu khí có màu sắc này? Hơn nữa, thuộc hạ quan sát thấy tính chất của đấu khí này, trong âm lãnh mang theo mấy phần máu tanh, thực sự là bén nhọn đến cực hạn... Đấu khí có thuộc tính như vậy, sợ rằng so với Công pháp tông môn của mấy Đại Ma Tông còn quý dị hơn mấy phần!

Thật sao?

Bạch Tế Ty mỉm cười, lại quay đầu lại liếc mắt nhìn hai bạch y nhân khác, thản nhiên nói:

Các người có ý kiến gì không?

Hai bạch y nhân này liếc mắt nhìn nhau, vội vàng nói:

Chúng ta cũng có cùng suy nghĩ như Bách Hy các hạ!

Vậy sao?

Bạch Tế Ty chậm rãi lắc đầu. tựa hồ nhắm mắt trầm tư suy nghĩ chốc lát, mới nói tiếp:

Đấu khí huyết sắc cũng không phải không tồn tại. Nghe nói thời kỳ Thượng cổ, đấu khí cũng không phải chỉ có chín hệ, mà là mười tám hệ... Chẳng qua là theo dòng chảy của năm tháng, chín hệ trong đó vì yêu cầu tu luyện quá hà khắc, thậm chí mấy trăm năm không tìm được một người nào thích hợp tu luyện đã thất truyền rồi... Và trong chín hệ đấu khí thất truyền đó, có một hệ, gọi là Ma Hệ... hệ Công pháp này, đấu khí sau khi tu luyện có màu sắc chính là huyết sắc!

-Ma Hệ?

Lời này vừa thốt ra, sắc mặt của bạch y nhân nào cũng nhanh chóng biến đổi. Trên mặt Bạch Tế Ty lộ ra nụ cười mấy phần cổ quái, thản nhiên nói:

Có lẽ, các người cũng nghe nói qua về Tam Đại Ma Công trong truyền thuyết rồi chứ? Nghe nói màu sắc đấu khí sau khi tu luyện Tam Đại Ma Công, chính là huyết sắc... Hơn nữa người tu luyện sẽ biến thành người không ra người, quỷ không ra quỷ... Từ điểm này mà nhìn, tên Lý Dật này có lẽ không phải tu luyện Tam Đại Ma Công này? Rất có thể đấu khí hãn tu luyện có mấy phần cổ quái nên mới như vậy... Ba Lâm không phải truyền lời lại nói, hoài nghi hãn có Sư tôn trên cấp bậc Đấu Hoàng sao?

Nếu là những lão quái vật đó, có thể tạo ra Công phép như vậy cũng không có gì đáng ngạc nhiên!

Bách Hy khẽ nhú mày. một lát sau mới thấp giọng nói:

Bạch Tế Ty, vậy theo ý của người... chúng ta nên...

Chúng ta không làm gì cả!

Bạch Tế Ty khẽ mỉm cười:

Bất kể hãn rút cuộc đã tu luyện được Công phép gì, cũng không liên quan đến chúng ta. Nếu hãn có thể thông qua khảo nghiệm, gia nhập vào Đấu Thần Điện của ta, vậy cũng là số mệnh của bản thân hãn thôi... Còn chúng ta bây giờ chỉ cần đứng yên quan sát! Tên Lý Dật và Qua Khánh này, đều là những nhân tài khó gặp...

000

Trên lôi đài, Qua Khánh cũng dần dần rơi vào tình cảnh chấn động do thuộc tính đấu khí trên người Lý Dật đột nhiên biến hóa. Sau khi hãn liếc nhìn Lý Dật một lúc. mới cười cười nói:

Ta luôn cho rằng, bản thân ta chính là người bảo lưu thực lực sâu sắc nhất, không ngờ... Lý Dật các hạ cũng là đem bản lĩnh cất kỹ dưới đáy hòm lưu lại đến lúc cuối cùng!

Lý Dật cười cười, thản nhiên nói:

Cũng không phải là bản lĩnh thật sự của ta... Nếu ta dùng đến những con bài chưa lật cuối cùng, phòng chừng ngay cả một đòn người cũng không đỡ được!

Không sai...

Qua Khánh hơi ngây người sửng sốt, một lát sau thấp giọng nói:

Ngay cả Đấu Vương cường giả, người cũng có thể đánh bại, điều này chỉ có thể nói con bài cuối của người xác thực rất mạnh! Nhưng mà... lẽ nào ta chưa nói qua, đối với ta Đấu Vương cường giả cũng không xem là gì cả?

Sau khi nhìn thấy nụ cười của Lý Dật hơi biến đổi, Qua Khánh mới cười ha ha nói:

Lý Dật à Lý Dật! Chúng ta hôm nay đều là dựa vào thực lực của bản thân mà nghênh chiến, làm gì có kết quả như vậy... Ta thấy, người vẫn nên lấy bản lĩnh thật sự của mình ra, khiến ta chấn động một phen đi!

Lời nói vừa dứt, ẩn kỹ trong tay Qua Khánh đã chậm rãi biến đổi. nhìn thán hòa diễm đấu khí lam sắc vốn đang quán lấy trên tay hắn, lúc này đã từ từ nhẹ nhàng bay lên, sau đó biến hóa theo động tác của hắn. Hai luồng đấu khí quỳ dị lam sắc giống như hòa diễm đã hóa thành một dây xích đấu khí giống như giao long, xoay quanh quán lấy thân hình của hắn.

Màn này khiến Lý Dật lộ vẻ kinh ngạc mấy phần hắn trái lại tự nhận, bản thân hắn không có thủ đoạn khống chế đấu khí tinh diệu giống như Qua Khánh...

Nhưng mà, đó chỉ là đấu khí Lôi thuộc tính tương đối mà thôi! Còn đấu khí ngậy sát của bản thân mình...

Nghĩ tới đây, Lý Dật khẽ giơ tay phải lên, chậm rãi chỉ về hướng Qua Khánh đang đứng, sau đó nhìn thấy ngón tay giơ lên của hắn mãnh liệt phát ra một tiếng nổ lớn...

Ầm—

Theo một tiếng nổ giòn tan, sáu luồng đấu khí ngậy hồng sắc nhanh chóng từ trên cánh tay của Lý Dật lan ra, sau đó hình thành sáu sợi tơ. Các sợi tơ này chậm rãi quện vào nhau, sau đó nhanh chóng ngưng tụ lại một chỗ, hình thành một chiếc roi huyết sắc...

Chiếc roi đầu khí ngây sắc nhẹ nhàng vung lên. khẽ vút mấy cái ở trên không trang. Mỗi khi roi xuống, giữa không trung lại vang lên những tiếng nổ chát chúa khiến da đầu người ta tê dại.

Đội tiếng nổ vang dội qua đi. Lý Dật mới nhẹ nhàng cười nói:

Nếu Qua Khánh các hạ đã không cần vũ khí, vậy thì ta cũng không cần... Nếu người muốn so đấu tinh diệu và tinh thuần của đấu khí! Ta cũng không sợ người!

Dưới lôi đài, sự khống chế đấu khí tinh diệu đến cực điểm của hai người khiến rất nhiều người vô cùng kinh ngạc, sau đó toàn bộ những ánh mắt quỷ dị rơi xuống trên thân thể hai người.

Điều khiến của hai người với đấu khí tinh diệu như vậy, nguyên nhân duy nhất chính là bọn họ đã đem tinh hoa đấu khí tinh thuần nhất ngưng tụ lại ở một chỗ. Loại kỹ xảo đấu khí thành sợi này giống như là Đấu Hoàng cường giả mới có thể thi triển thể nhưng có rất nhiều người suốt đời cũng không sử dụng được.

Động tác này của Lý Dật, khiến những tia sáng quỷ dị xuất hiện liên tục trong đôi mắt của Qua Khánh. Hẳn thật sự không ngờ. Lý Dật không những có thể có đấu khí song thuộc tính giống như mình, hơn nữa điều khiển đối với đấu khí cũng tinh diệu đến mức độ này...

Nhưng mà, nếu chỉ như vậy thì hẳn vẫn không phải là đối thủ của mình!

Trên mặt hiện lên nụ cười có mấy phần giễu cợt, bàn chân của Qua Khánh dẫm mạnh lên mặt đất, thân hình đã mãnh liệt xông về phía trước. Trong nháy mắt khi hẳn sắp rơi xuống đất. sợi dây xích đấu khí lam sắc siêu nhiên trên người đã mạnh mẽ xông về phía Lý Dật.

Tới đây đi!

Đối mặt với thế tiến công của Qua Khánh, khóe miệng của Lý Dật khẽ nhếch lên. thân hình cũng không hề tránh né, chỉ là cô tay phải run lên,

trường tiên đấu khí huyết sắc đã mãnh liệt hóa thành huyễn ảnh, tiếp đón sợi dây xích đấu khí của Qua Khánh.

Xuy~~

Trong nháy mắt khi hai người va chạm vào nhau đột nhiên bốn phía tối đen, nguyên khí thiên địa bốn phía cũng tựa hồ sôi trào mấy phần. Theo đó, hai luồng đấu khí mãnh liệt va chạm vào nhau, đấu khí song sắc đã hình thành một cơn sóng mãnh liệt khuếch tán ra bốn phía.

Loại giằng co này chỉ duy trì trong chốc lát, thân hình của Qua Khánh đã nhanh chóng co rút lại, bắn mạnh về phía sau. Đồng thời, sợi dây xích đấu khí lam sắc cũng rút mạnh về.

Lý Dật khẽ nhíu mày. cổ tay run lên. cũng đem đấu khí trường tiên thu hồi về. Va chạm trong nháy mắt vừa rồi mặc dù nhìn không có chỗ nào đặc sắc, nhưng trong lòng hai người đều biết rất rõ, nếu khi chống đỡ, chỉ cần điều khiển đấu khí yếu đi nửa phần, vậy thì không dễ gì ngưng kết ra đấu khí, nói không chừng đấu khí sẽ tiêu tán trong không khí.

Và ở thời khắc này, kết cục duy nhất khi đấu khí tiêu tán... chính là thất bại... Tuyệt đối không còn con đường nào khác để đi!

Khóe miệng chợt hiện lên một nụ cười nhẹ nhàng, nhãn thần cổ quái của La Thần rơi xuống trên người Qua Khánh, một lát sau mới thấp giọng nói:

-Qua Khánh, nêu đây chính là năng lực bạo phát của ngươi... vậy thì ta chỉ có thể nói cho ngươi biết, ngươi thực sự khiến ta thất vọng!

Vậy sao?

Qua Khánh cười cười:

Bản thân ta cũng cảm thấy như vậy, không có tác dụng gì... vậy thì chi bằng như vậy đi... chúng ta hãy phân thắng bại ở chiêu tiếp theo đi!

Vừa dứt lời, thân hình của Qua Khánh đã một lần nữa mãnh liệt xông về hướng của Lý Dật, đồng thời lần này tay phải của hắn vung lên mãnh liệt, sợi dây xích đấu khí lam sắc cũng giống như roi da mạnh mẽ quăng về phía Lý Dật.

Khóe miệng Lý Dật hiện lên nụ cười có mấy phần thản nhiên, sau đó nhìn thấy tay phải của hắn vung lên, đấu khí trường tiên huyết sắc cũng theo đó mà nghênh đón.

Ầm—

Lần này, hai luồng đấu khí mãnh liệt va vào nhau, nhưng đã vướng mắc kịch liệt vào cùng một chỗ trong không trung.

Khi tất cả những người ở đây đều cho rằng loại dây đưa này phải duy trì hồi lâu, thì trên tay của Qua Khánh đột nhiên ngưng kết ra một thủ ấn hai tay hợp lại thành một. Sợi dây xích đấu khí đó đã bị hắn quăng ra, còn thân hình của hắn lại nhanh chóng va vào bên người của Lý Dật. Trên hai tay hắn không biết từ lúc nào đã hiện ra một luồng lam sắc quý dị, luồng lam sắc này giữa lúc hắn bùng lên, giống như hóa thành hai cái cánh hung hăng đập vào ngực của Lý Dật!

Lý Dật các hạ, ngươi có tiếp được chiêu này của ta không? Tên nó là Băng Hỏa Cộng Vũ!

Tiếng vang xé gió kịch liệt vang lên, nguyên khí thiên địa bị đông kết lại đồng thời cũng bị thiêu đốt thành những mảnh nhỏ. Theo đó, trong ánh mắt kinh ngạc của vô số người, đòn tấn công này của Qua Khánh đã hướng tới chỗ ngực của Lý Dật còn chưa kịp buông tay, hung hăng đập xuống...

Trong nháy mắt. sát khí sôi trào đột ngột tràn ra. tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được, sát khí này mang theo mùi vị tiếc nuối.

Và con người của Lý Dật khi đối đầu chính diện với chiêu này lại hơi co rút lại. tựa hồ là theo bản năng, hắn đã mãnh liệt quăng ra đấu khí trường

tiên trong tay mình, một nụ cười giấu cợt hiện ra trên khóe miệng của hắn, và tựa hồ đồng thời, cánh tay trái vốn vẫn đang buông thõng xuống đã mạnh mẽ tấn công về phía Qua Khánh, đập xuống chính diện!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tạm Thời Kết Thúc

Q.3 - Chương 55: Tạm Thời Kết Thúc

Bàn tay của hai người hầu như chạm vào nhau trong nháy mắt. Bất thành linh, một tiếng nổ mạnh phát ra, kéo theo một vòng khí lưỡng sắc phát ra mạnh mẽ từ chỗ họ đứng. Trong phút chốc, sát khí tràn khắp sàn đấu. Đó là do luồng khí điên cuồng phát ra từ trên hai đối thủ đang giao chiến đang tác động trực tiếp tới những người ở dưới.

Trên sàn đấu hiện lên hai nhân ảnh mờ ảo đang giằng co nhau, dường như có thể nhìn thấy nét cười ẩn ý trên mặt của Qua Khánh. Nhưng trong phút chốc nụ cười trên mặt hắn bỗng cứng đờ...

Hầu như là cùng một lúc, trên mặt của Lý Dật cũng phát ra một tiếng cười nhàn nhạt, mang một ngữ điệu quý dị khác thường, hắn chậm rãi đứng lên đi lại.

Qua Khánh, người cũng cảm nhận được đúng không? Chiêu này của người quả nhiên rất mạnh, đáng tiếc là ta lại mạnh hơn người.

Phốc~~

Nhìn sang phía Qua Khánh, đôi tay đang sôi trào khí sắc hơi run lên nhẹ. Hắn nghiêng răng nghiêng lợi, rít giọng nói:

Chiêu này của người là...

Chiêu này của ta cũng có tên tuổi - Hồi Phong Chương... Giảo Kinh!

Vừa dứt lời, bàn tay trái vốn đang mở ra của Lý Dật đột nhiên nắm chặt lại. Qua Khánh tức thời cảm nhận được rõ ràng luồng đấu khí của hắn

vốn đang chảy vào cơ thể của Lý Dật lúc này đột nhiên mất kiểm soát, càng lúc càng tuôn trào dữ dội hơn về phía chính hắn, mà bản thân hắn có thể cảm nhận được rõ rệt mùi vị chết chóc của nó.

Hồồn đàn!!!

Cùng với tiếng quát khê phát ra, một thân hình màu xanh đột ngột hiện ra, sau khi bàn chân xoa trên mặt đất trượt hơn mười thước thì thân hình mới hiển thị rõ ràng.

Qua Khánh với vẻ mặt khó coi ngẩng đầu nhìn lên chỗ hai người vừa giao đấu. Hắn thầm nghĩ, nếu vừa rồi không động tác của mình không nhanh hơn vài phần thì hậu quả thật khôn lường!

Nghĩ tới đây, ánh mắt của Qua Khánh lại hướng về nơi vừa giao đấu. Sau một hồi, đấu khí như triều dâng tựa hồ đã yếu đi mấy phần, nhưng nơi đó hiện tại không hề có bóng người nào.

Nhìn thấy cảnh này, Qua Khánh hơi sùng sốt. Vừa định nhìn ra xung quanh thì bất chợt cả người hắn cứng đờ. Cảm giác lạnh lẽo đã bao phủ đến phía sau lưng hắn. Hắn có thể cảm nhận được rõ rệt có một ngón tay đặt sau cổ mình, trong đó ẩn chứa sức mạnh...

Trong nháy mắt bản thân mình có thể sẽ biến thành một phế nhân!

Cảm giác này khiến cho cả người Qua Khánh cứng đờ. Một lát sau, mới nghe được một giọng nói nhàn nhạt từ thân ảnh phía sau truyền đến:

Không được cử động... Nếu không thì nửa đời còn lại của ngươi chỉ có thể nằm trên giường...

Trong thanh âm nhàn nhạt đó tựa hồ còn ẩn chứa tiểu ý, thế nhưng lại khiến cho nét mặt của Qua Khánh biến đổi liên tục. Sau một lát, rốt cục hắn chậm rãi thở ra một hơi, thấp giọng nói:

Ngươi rốt cuộc muốn làm gì?

Kỳ thực cũng chẳng có gì...

Lý Dật cười lớn:

Chẳng qua vừa rồi người tự làm mất mặt mình rồi. Ngay cả việc ta đứng sau lưng người mà người cũng không biết... thế cho nên người thua rồi...

Cái này...

Thân ảnh này không chỉ nhanh nhạy mà di chuyển còn không hề phát ra tiếng động. Cũng may đây chỉ là cuộc tv thí, nếu là trận tàn sát thì chi e là...

Ý nghĩ này chợt hiện lên trong đầu Qua Khánh khiến cho hần lại dờ ra lần nữa. Đến lúc này, với tình hình của Qua Khánh thì cũng không thể không thừa nhận là bản thân đã thật sự thua cuộc.

Lúc này dưới sàn đấu, mọi người đều nhìn chăm chăm vào màn đấu khác thường đang diễn ra và đều có cảm giác sợ tái xanh mặt. Bởi vừa rồi trong chớp mắt, dĩ nhiên không ai thấy rõ được rốt cục làm thế nào mà Lý Dật lại có thể xuất hiện sau lưng Qua Khánh.

Lúc này, mọi người đều đang nghĩ nếu đổi lại là bản thân đang đứng ở đó thì liệu có thể phát hiện ra tung tích của Lý Dật không, nếu không thể phát hiện ra thì hậu quả gì sẽ xảy ra?

Suy nghĩ này khiến cho mọi người đều có cảm giác không rét mà run. Ngay cả những người như Lý Hạo, Diệp Khinh Vũ và Tông Kiệt Khánh cũng không ngoại lệ.

Tốc độ thật là nhanh... Đây không thể là Đấu khí mà chỉ có thể dựa vào sức mạnh của thân thể mới có thể làm được như vậy. Cái tên Lý Dật này cũng thật là quá khoa trương... Thế mà cũng có thể làm được như vậy? Thế nhưng cũng phải nói rằng nếu hần sử dụng đấu khí thì tuyệt đối không thể làm được dễ dàng như vậy... Xem ra, lần này có tên Lý Dật

này thì Phân điện Thiên Phong chúng ta có thể nở mày nở mặt rồi, không chừng... ha ha ha...

Trên mặt Bạch Tế Ty hiện lên vài phần tán thưởng, gật đầu liên tục nói.

Ba người áo trắng đứng sau nàng ta liếc mắt nhìn nhau chần động, sau đó đều lộ ra nét mặt vui mừng.

000

- Ta thua rồi...

Mãi lúc sau, Qua Khánh rốt cục cũng thở dài một hơi, thấp giọng nói.

Nghe vậy, Lý Dật chậm rãi thu hồi tay, thân hình cũng lùi lại phía sau mấy bước và dừng lại cách đó không xa, chấp tay về phía Qua Khánh nói:

-Đa tạ... đây chẳng qua chỉ là cuộc tỷ thí, nếu là trận chiến sinh tử thì không chừng ta không phải là đối thủ của các hạ...

Lời này của Lý Dật khiến cho Qua Khánh lại cười khổ một tiếng

Chẳng qua, mặc dù thắng nhưng Lý Dật cũng không hề coi thường Qua Khánh. Cái khác không nói, chỉ riêng đơn thuần ngay cả đấu pháp với khí đấu dung hợp của hắn, Lý Dật cũng không dám coi thường.

Đồng thời, trong lòng hắn có vài suy nghĩ, nếu là khi tham gia Tế Thần Điển bản thân có thể nghiên cứu ra cùng một cách thức dung hợp như vậy thì thực lực chắc chắn sẽ càng cao hơn nữa...

Nhìn lên hai bên đã phân rõ thắng bại, bạch y nhân - trọng tài của ván đấu cũng có chút chần động, sau khi đã dần dần lấy lại bình tĩnh, hắn mới nhẹ nhàng cười nói:

- Kết thúc! Lý Dật thắng...

Cùng với thanh âm truyền xuống, trong sân, bầu không khí nhất thời yên lặng. Rốt cục, vào giờ khắc này, những chấn động mà Lý Dật mang lại cho họ quả thực là rất lớn, rất lớn...

Rất nhiều người vốn coi thường Lý Dật thì lúc này trong lòng cũng e ngại vài phần. Lúc này trên mặt Lý Dật lại có biểu tình tựa như nửa cười nửa không, hiện ra hai chữ ‘nguy hiểm’ trên mặt.

Trong không khí quý dị đó. Qua Khánh lại bất chợt nghiêng đầu, cười khố sở một tiếng:

- Xem ra Tế Thần Điện năm nay ta không thể tham gia, nhưng năm sau ta chắc chắn sẽ trở lại... Lý Dật các hạ, dựa vào bản lĩnh của ngươi, nói không chừng ngươi có thể còn sống trở về từ Tế Thần Điện và trở thành thành viên của Đấu Thần Điện. Nếu thực sự như vậy, đến lúc đó ta sẽ quay lại lĩnh giáo.

Dứt lời Qua Khánh lại quay về phía bạch y nữ nhân chấp tay vái, thân hình thoắt một cái đã đi về hướng con đường ven núi.

Nhìn theo thân ảnh của Qua Khánh, Lý Dật nhất thời cũng có chút băng khuâng...

Tên Qua Khánh này thoạt nhìn qua thì lạnh lùng, tràn ngập sát khí, thật không ngờ lại là một con người hào hiệp như vậy. Hắn lập tức lắc lắc đầu, trong lòng không nhịn được thở dài một cái:

Con người như vậy quả không tệ... Nếu có cơ hội có thể kết giao với nhau... Ép người như vậy phải rời đi thì cũng thật là đáng tiếc.

Suy nghĩ rồi lại lắc lắc đầu, trong ánh mắt khó hiểu của những người xung quanh, Lý Dật chậm rãi đi xuống dưới lôi đài.

Người cũng không tệ mà...

Nghiêng đầu nhìn Lý Dật đi tới, Thần Thần nhịn không được mỉm cười nói.

Lý Dật vắn cổ tay, mặt cười khố nói:

Chẳng qua chỉ là không tệ thôi, Qua Khánh cũng là một đối thủ cực kỳ khó đối phó. Vừa rồi nếu như không cẩn thận thì ta đã có thể thua rồi!

Rất khó nói! Ta lại nghĩ rằng người thắng một cách dễ dàng!

Thần Thần thấp giọng nói.

Cũng tốt.

Lý Dật cười, ánh mắt lại hướng lên trên sàn đấu, nơi đó lại có một cặp đôi khác đang bắt đầu giao đấu:

- Chúng ta tiếp tục quan sát xem. Thông thường, những người này có thể đều là đối thủ của chúng ta khi tham gia Tế Thần Điện...

Thần Thần khẽ gật đầu, sau đó cũng hướng mắt lên phía trên sàn đấu, nơi đó có hai thân ảnh đang ra chưởng về phía nhau một cách kịch liệt...

Những pha kịch liệt diễn ra vài lần, hơn nữa mỗi lần xuất thủ thì đều không phải là những pha tầm thường, đều khiến cho kẻ khác phải nhìn chăm chú.

Đương nhiên trong những trận giao đấu kiểu này, kẻ thắng đều thuộc loại lợi hại.

Chẳng qua, do chỉ có 53 người có đủ tư cách tham gia Tế Thần Điện, sau khi đã giao đấu một chọi một thì chỉ còn lại duy nhất một người. Hắn bối rối đứng trên sàn đấu, bởi hắn ta là người may mắn, không hề có đối thủ.

Hình ảnh này khiến cho rất nhiều người đều cười thầm trong lòng.

Nhưng bao nhiêu năm nay, những chuyện tương tự cũng đã xảy ra. Đấu Thần Điện có thể xử Lý rất thỏa đáng đối với tình huống này.

Sau khi Bạch Tế Ty và ba vị bạch y nhân phía sau thương lượng một hồi, mới phi thân lên võ đài, ngăm bào người cuối cùng đó lui ra rồi thản nhiên nói:

- Căn cứ theo quỹ định vốn có của Đấu Thần Điện, người tham gia Tế Thần Điện phải qua ba lần kiểm tra, sau đó mới có tư cách tham gia đại lễ chính thức... Tuy nhiên, nhiều năm qua quy tắc vẫn là như thế, sau khi đối chiếu danh sách, nếu là người không có đối thủ thì tự được coi là đủ tư cách tham gia Tế Thần Điện... Như vậy lần này có tổng cộng 27 người tham gia Tế Thần Điện.

Lời vừa dứt, cả võ trường vang lên tiếng ồ, những người thắng cuộc thì chẳng có gì để nói nhưng trong số những kẻ thua cuộc lại có tiếng hô to:

- Như vậy không công bằng! Tại sao người cuối cùng này không tham gia giao đấu lại đủ tư cách tham gia Tế Thần Điện? Tế Ty các hạ, người hãy cho chúng ta khiêu chiến với hã... Người thắng cuộc thì có thể đoạt lại vị trí của hã, như vậy mới đúng!

Bạch Tế Ty cười nhạt:

- Các người đã thua, làm sao có tư cách yêu cầu này nọ? Huống hồ, hã có được đặc quyền này cũng là vận may của hã... Mà vận may cũng là một phần của thực lực... Điều này không thể nghi ngờ.

Những người dưới sàn đấu vẫn còn muốn biện hộ. Bạch Tế Ty đã thản nhiên nói:

- Được, bốn người hãy đem những kẻ bại trận xuống núi! Còn những người khác thì đi theo ta!

Dứt lời, Bạch Tế Ty không thèm để ý tới những lời năn nỉ của những kẻ bại trận, thân hình chợt lóe lên một cái rồi bay về phía cạnh sàn đấu.

Theo động tác của nàng ta, sàn đấu vốn đang nhô lên cao đột ngột hạ xuống, nhưng cũng không biến mất hoàn toàn vào trong sàn đấu mà

Bạch Tế Ty đã chậm rãi đi tới vị trí trung tâm cao nhất, chính là tại cái đỉnh nghi ngút khói.

Chậm rãi ngẩng đầu từ trong làn khói bay nghi ngút, Bạch Tế Ty quay đầu lại về phía mọi người và nhẹ giọng cười:

- Đầu tiên, để ta giới thiệu, ta là Bạch Khiết, là Bạch Y Tế Ty của Phân điện Thiên Phong. Hiện tại, ta chúc mừng các vị đã trải qua ba vòng đấu... Ba vòng đấu đã cho thấy các vị đều là những người nổi bật trong Tế Thần Điện lần này. Hàng năm Đấu Thần Điện đều phát ra hàng nghìn quyển Thánh Thư, cũng chỉ có thể lưu lại hơn 20 người các người mà thôi.

- Mà tiếp đây, các người sẽ có tư cách vào Phân điện Thiên Phong... ở đó, các người sẽ có thời gian ba ngày tu luyện đề đấu khí của các người đạt trạng thái đỉnh phong. Đồng thời, trong thời gian ba ngày, các người cũng có tư cách tiếp cận với các loại Công pháp và Đấu kỹ cất chứa trong Đấu Thần Điện... Sau ba ngày, các người sẽ bị đưa tới một nơi đặc thù để có thể chính thức tham gia Tế Thần Điện, cũng chính là các người đã tham gia nghi thức Tế Thần... Trong nghi thức này, người còn sống trở về và đạt yêu cầu thì về sau sẽ gia nhập Đấu Thần Điện.

- Do đó, đây là cơ hội cuối cùng của các người. Nếu như có người hối hận và muốn bỏ cuộc thì lúc này là cơ hội tốt nhất! Nếu như sau này hối hận thì cũng đã quá muộn!

Ngữ điệu lạnh lẽo của Bạch Khiết chậm rãi vang lên khiến cho bầu không khí vốn đã bức bối càng trở nên ngột ngạt hơn. Chẳng qua, đã đến nước này thì không có ai muốn rút lui cả.

Hương ánh mắt hơi quỷ dị trên sàn đấu chậm rãi đảo qua, một lát sau, Bạch Khiết nhẹ nhàng cười:

- Rất tốt... nếu đã không có ai muốn rời đi, vậy thì với tư cách là Phó Điện chủ ta hoan nghênh các người tới Phục Điện...

Dứt lời, tay phải Bạch Khiết nhẹ nhàng vung lên, những làn khói vốn đang nghi ngút trên cái đỉnh lớn nhanh chóng bay lên. Một lát sau, chỉ thấy có một lối đi đen kịt hiện ra trước mắt mọi người. Trò chơi càng lúc càng hấp dẫn, đợi các người đến khám phá!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phục Điện

Q.3 - Chương 56: Phục Điện

Thông đạo này vừa xuất hiện, Bạch Khiết cũng chẳng muốn nói nhảm, mà tiến vào trước. Những người khác sau khi do dự một lát, cũng nối đuôi nhau nhanh chóng đi vào.

Thông đạo này tối đen như mực, chỉ có thể lờ mờ nhìn thấy vệt ánh sáng nhàn nhạt từ đỉnh đầu chiếu vào. khiến thông đạo càng thêm âm u.

Cái gọi là Phục Điện, tuy nhìn sơ qua chỉ cách sân luyện võ một bức tường, nhưng giờ bắt đầu đi sâu vào không ngờ lại phiên toái như vậy, khiến nhiều người trong lòng một trận nghi hoặc.

Sau một lộ trình dài, cuối cùng cũng nhìn thấy phần cuối thông đạo hiện ra ở tầm mắt.

Bước đến cuối thông đạo, Lý Dật chỉ cảm thấy trước mắt hơi sáng, bị ánh sáng đâm vào mắt khiến mọi người nhìn không được nhắm mắt lại. Qua một lúc lâu. mọi người mới hơi thích ứng được, sau đó các ánh mắt bắt đầu chậm rãi quét ra xung quanh.

Xuất hiện trước mắt mọi người là một bình đài to lớn. Bình đài này giống như một ngọn núi mà đỉnh núi được khéo léo gọt đi, rộng rãi vô cùng.

Trên bình đài sừng sững rất nhiều công trình kiến trúc, mà ở vị trí trung tâm nhất, là một đại điện to lớn được tạo hình theo phong cách cực kỳ cổ xưa.

Đại diện này đứng sừng sững ở nơi đó, khiến cho người ta bất giác nảy sinh cảm giác cổ quái muốn quỳ bái.

Nơi đó, hẳn là nơi được gọi là Phục Điện rồi?

Trong lòng Lý Dật không khỏi nảy sinh một chút cảm giác cổ quái, mới chỉ một Phân điện đã có uy thế như thế, vậy bên trong Đấu Thần Điện này, hẳn là rất thâm hậu.

Nhớ tới ngày đó Xà Tôn Giả từng nói, Đấu Thần Điện này được coi là có uy danh lừng lẫy trên khắp Đấu Thần Đại Lục, điều này lại khiến lòng Lý Dật nhin không khỏi nảy sinh vài phần cảm giác cổ quái.

Ở nơi cực kỳ trống trải này, chốc chốc lại xuất hiện vài đạo thân ảnh màu trắng lướt qua. Nhưng những người đó đối với sự xuất hiện của đám người Lý Dật cũng lười không muốn nhìn đến, chẳng qua vẫn từ xa chấp chấp tay với Bạch Khiết, sau đó nhanh chóng rời đi.

Một màn này dường như thu hút sự hứng thú của nhiều người. Bạch Khiết cũng là một kẻ nhạy cảm, ngay lập tức nàng cười cười, lãnh đạm nói:

- Những người này đều là người của Đấu Thần Điện. Nhưng họ không giống với những người bình thường các người gặp ở bên ngoài, đại đa số đều chỉ chuyên tâm khổ tu mà không hiểu chuyện nhân tình thế sự, cho nên có chỗ thất lễ, vẫn là mong các người bỏ qua. Chẳng qua những người này là những Đấu Sư yếu nhất trong những cường giả Đấu Sư Đỉnh phong của Đấu Thần Điện chúng ta, chúng ta từ trước tới nay không lưu phế vật!

Nghe Bạch Khiết nói những lời này, Lý Dật khẽ cười lạnh, còn Tông Kiệt Khánh tựa như ỷ vào mối quan hệ tốt đẹp của gia tộc và Đấu Thần Điện, cao giọng nói:

- Bạch Khiết Tế Ty các hạ, không biết bây giờ chúng ta nên làm gì?

Bạch Khiết khẽ mỉm cười, đưa tay áp lên mái tóc hai bên tai, nhẹ giọng:

- Hiện tại, các người tự nhiên chưa có đủ tư cách vào Đấu Thần Điện, nhưng các người có thể vào Tàng Thư Các của Đấu Thần Điện chúng ta, mỗi người đều có thể chọn một quyển Công pháp hoặc Đấu kỹ.

Hơi ngừng cước bộ, Lý Dật nét mặt lộ ra tia cười lãnh đạm.

Tàng Thư Các của Đấu Thần Điện, hình như trước đây rất lâu chính mình đã để ý đến nó rồi. Tàng Thư Các này, bản thân cũng mong đợi từ lâu, hy vọng nó sẽ không để mình thất vọng.

000

Giữa căn phòng rộng rãi sáng sủa các giá sách đan xen nhau, trên giá xếp đủ loại Quyển trục, trên mỗi quyển đều tản phát quang sắc đấu khí.

Một màn này, khiến cho nhiều người trong những người vào đây, trong mắt không ngừng phát dị sắc. Nguyên nhân không có gì, đơn giản là loại trường hợp này quả thực dọa người đến cực điểm.

Đứng ở giữa phòng Bạch Khiết cười nhẹ ánh mắt lướt qua bốn phía một lượt, mới lãnh đạm nói:

-Nơi này là Tàng Thư Các tầng thứ nhất của Phục Điện, ai có hứng thú có thể tự tìm cho mình Công pháp hoặc Đấu kỹ phù hợp. Nhưng hãy nhớ kỹ, bất luận các người lật xem bao nhiêu Quyển trục, nhưng các người chỉ có thể mở một quyển mà thôi. Sau khi mở Quyển trục, tất nhiên sẽ có người sắp xếp chỗ ăn nghỉ cho các người, ba ngày sau chính là Tế Thần Huyết Điển...

Lời nói vừa dứt, trên mặt những người đi theo sau Bạch Khiết đều hiện lên thần sắc chần chừ. Đối diện với tình cảnh này, Bạch Khiết cũng không thúc giục, chỉ mỉm cười nhìn.

Qua một lúc lâu sau, mới có một người do dự đi đến một bên giá sách, sau chốc lát, kinh ngạc kêu lên:

- Chu Tước Trung cấp Đấu kỹ?!

Lời vừa thốt ra, những người còn lại vốn đang chần chừ đều lộ thần sắc kinh hỉ thảng thốt. Tiếp đó từng tốp hai ba người, nhanh chóng hướng tới những giá sách xung quanh, theo sau chốc chốc lại truyền đến các âm thanh kinh hỉ, tựa như có người lại tìm được vật mơ ước trong lòng vậy.

Rất nhanh sau đó, theo sau Bạch Khiết chỉ còn lại Lý Hạo, Tông Kiệt Khánh, Diệp Khinh Vũ cùng Thần Thần và Lý Dật năm người.

Nhìn năm người này ngay đến mí mắt nửa nhắm cũng không giật, Bạch Khiết cười cười, lãnh đạm nói:

- Xem ra đồ vật ở đây không có thứ nào vừa ý các người. Nếu đã như vậy ta cũng không nói nhiều, vẫn còn một nơi khác ngoài Tàng Thư Các. Nhưng ta nói trước, những thứ ở đó chưa chắc đã tốt hơn nơi này!

Nói rồi, Bạch Khiết đã sớm đưa tay ra hiệu, đưa năm người chậm rãi tiến sâu vào phòng trong. Tiếp sau tùy tay phát ra vài vòng đấu khí, tức thì nghe thấy tiếng ầm ầm trầm muện vang lên, chợt trên vách tường chậm chậm hiện ra một động khẩu đen kịt.

- Đi theo ta!

Vẫy vẫy tay, Bạch Khiết trước tiên bước vào. Tiếp đó, Diệp Khinh Vũ cười lạnh một tiếng cũng chậm bước theo sau, mà Lý Hạo và Tông Kiệt Khánh, hai kẻ oan gia đưa mắt nhìn nhau, rồi mới nhanh chóng bước vào.

Đợi bốn người bước vào trước, Lý Dật mới mỉm cười với Thần Thần đang đứng một bên nói:

- Hai chúng ta cũng vào thôi!

Thần Thần nhẹ nhàng cười, theo sau hai người cũng chậm bước tiến vào trong động.

Trong động khẩu, một thông đạo tối đen như mực, bốn phía giống như ẩn ẩn có vài phần đấu khí thâm hậu tản mát, cũng không biết đấu khí này được phong ấn ở xung quanh khi nào. Trên đấu khí bị phong ấn lại như có như không phát ra luồng ánh sáng rực rỡ nhàn nhạt, luồng ánh sáng rực này tuy yếu ớt, nhưng cũng đủ để người ta nhìn rõ sự vật trong thông đạo rồi.

Trong thông đạo, không khí yên tĩnh tới cực điểm, tựa hồ ngoài đấu khí bị phong ấn chậm chậm xoay tròn thỉnh thoảng phát ra âm thanh cổ quái, chỉ nghe thấy nhiều hơn là tiếng bước chân nhẹ nhàng.

Ánh mắt Lý Dật chậm rãi tập trung trên người Bạch Khiết, lòng cảnh giác được đề cao đến cực điểm.

Ở nơi như thế này khiến Lý Dật không thể không cảnh giác, ngay sau đó thật cẩn thận bước đi. Đồng thời, một tia đấu khí bắt đầu chậm chậm quay tròn quanh tay Lý Dật, để có thể bảo đảm trước bất kỳ tình huống nào xảy ra, bản thân đều có thể phản ứng lại.

Bạch Khiết ở phía trước tựa như cảm ứng được điều gì, nàng ngoảnh đầu liếc mắt nhìn Lý Dật chỉ cười nhẹ, rồi quay người đi tiếp.

Điều này. Khiến Lý Dật có chút ngượng ngùng, thật ra hiểu được hành động của mình hơn phân nửa rơi vào trong mắt nàng ta, kết quả là người ta cái gì cũng không nói trái lại khiến mình có vài phần xấu hổ.

Hít nhẹ một hơi, Lý Dật vẫn như cũ không thu hồi đấu khí giữa ngón tay, chỉ là tăng thêm vài phần cước bộ.

Cứ như vậy đi trong thông đạo có chút quỷ dị này hơn nửa tiếng, tại một góc ngoặt, cuối cùng cũng xuất hiện một cửa ra.

Mọi người đều tăng thêm vài phần cước bộ sau khi bước ra khỏi thông đạo, mới chậm rãi thở ra một hơi, bắt đầu nhìn ra xung quanh.

Cảnh tượng xuất hiện trước mắt. khiến ai nấy đều có chút kinh ngạc.

Nơi này hẳn là ở bên trong núi, mọi người đang đứng ở dưới đáy của một khe sâu, chỉ là khe này có vẻ rất sâu, từ nơi này nhìn lên trên, chỉ nhìn thấy những vệt ánh sáng yếu ớt, hai bên khe sâu hun hút, tựa như từ bên trong còn mơ hồ truyền đến một chút hơi thở âm ngoan. Hiển nhiên, hai bên khe đều cực kỳ không an toàn.

Đối diện vùng đất trống nơi mọi người đang đứng là một tòa kiến trúc cồ cao vút, trên đỉnh tòa kiến trúc đó mơ hồ tản mát ra khí tức cuộn cuộn, làm khuấy động tâm tư mọi người.

Ánh mắt hơi đảo qua phía trên tòa kiến trúc, nhưng không hiểu tại sao. Lý Dật luôn cảm thấy phía trên đó mang chút cảm giác hư ảo cổ quái, phảng phất như tòa kiến trúc này không hề tồn tại.

Những thứ ở Đấu Thần Điện này, quả nhiên cổ quái!

Lý Dật trong lòng thầm mắng một tiếng, ánh mắt lại chậm rãi rơi xuống người Bạch Khiết. Lý Dật tin tưởng rằng, Bạch Khiết này khẳng định có lời muốn nói.

Trên mặt Bạch Khiết vẫn như cũ mang theo chút dáng vẻ nửa cười nửa không, nàng tùy ý đưa tay ra tỏ ý mời, tiếp tục đưa đám người Lý Dật chậm bước đi đến tòa kiến trúc.

Cách phía trước quần thể kiến trúc ngoài trăm mét, thân hình Bạch Khiết bất chợt dừng lại tiếp đó chỉ thấy Bạch Khiết hơi hạ thấp người hướng tới phương hướng tòa kiến trúc, nhẹ nhàng nói:

- Phục Điện Điện phó, Bạch Y Tế Ty Bạch Khiết, đưa những người có duyên đến tham dự Tế Thần Điện lần này, thỉnh tứ lão mở cửa!

Âm thanh của Bạch Khiết tuy nhẹ nhàng nhưng cũng chậm chậm ngân nga trong khe núi, rõ ràng đã sử dụng một loại mật pháp thôi động cảm giác nào đó.

Một màn này khiến cho trước mắt Lý Dật hơi phát sáng. Lý Dật thật ra đang mơ hồ nhớ lại, Bạch Y Tế Ty của Đấu Thần Điện hình như là cường giả cấp Đấu Vương, Bạch Khiết người này nhìn sơ qua có bộ dạng rất bình thường, nói không chừng Thiên Phong Thập Đại Đấu Vương gì đó cũng không phải là đối thủ của nàng. Đấu Thần Điện này quá không hổ với danh hiệu đệ nhất thế lực tại Thiên Phong Đế Quốc. Thậm chí thực lực còn có thể nói là đứng hàng đầu trên Đấu Thần Đại Lục nữa.

Thanh âm vang vọng của Bạch Khiết dần dần tiêu thất trong không khí. Ngay sau đó, liền nhìn thấy bốn đạo nhân ảnh màu xám chợt đột ngột hiện ra trên bãi đất trống giữa đám người Lý Dật và tòa kiến trúc.

Một màn này khiến đồng tử Lý Dật hơi co lại, một lát sau mới do dự lẫm lẫm trong lòng:

Đấu Tôn!?

Hai chữ này xuất hiện làm tâm tư Lý Dật rung động mạnh! Nhưng loại trừ cách nghĩ này ra. Lý Dật không thể nghĩ ra cách giải thích nào khác cho một màn không thể tưởng tượng nổi diễn ra trước mắt này được!

Nhưng mà, phải biết rằng Đấu Hoàng cường giả tại Thiên Phong Đế Quốc đã có thể tự xưng là đệ nhất cường giả rồi, không biết Đấu Tôn cường giả...

Nghĩ tới đây, tâm tư Lý Dật hơi co rút lại, ngón tay vốn đeo Vân Hoang Giới Chỉ cũng hơi thu lại.

Không biết mình đi kiểu gì lại dẫm phải đồng cút chó này, bất tri bất giác lại đắc tội với Đấu Thần Điện.

Nếu bị người của Đấu Thần Điện phát hiện trong tay mình có Vân Hoang Giới Chỉ, lại còn tu luyện Thiên Ma Cừu Biến nữa chỉ sợ đến lúc đó mình xong đời mất.

Tuy trong lòng kịch liệt rung động, nhưng đương nhiên, những người khác lại không hề chú ý đến chút biến hóa nhỏ trong lòng Lý Dật.

Trong khi đó, Bạch Khiết vẫn hạ thấp mình, vẻ mặt mỉm cười thận trọng.

Một màn này khiến đám người Lý Hạo, Tông Kiệt Khánh, Diệp Khinh Vũ nhanh chóng ngậm miệng lại, ở đây cũng không có kẻ nào ngu ngốc cả, tự nhiên hiểu được, bốn người này có thể xuất hiện với phương thức quỷ dị như thế, hiển nhiên thực lực của bốn vị lão nhân này hẳn đã đạt đến mức kinh thế hãi tục rồi.

Đương nhiên tuyệt đối không có kẻ nào nguyện ý trước khi tham dự Tế Thần Huyết Điện lại đi đắc tội với đám gia hỏa này.

Nhưng mà tuy trong lòng căng thẳng, thế nhưng mỗi người vẫn có vài phần hy vọng. Những Công pháp và Đấu kỹ do những nhân vật như thế này trông coi, thật không biết rốt cuộc là thứ quan trọng như thế nào!

Loại tình huống yên tĩnh đến quỷ dị này giảm co trong chốc lát, sau đó trong số bốn lão giả áo xám đột nhiên xuất hiện kia, một lão giả gầy yếu mới thở ra một hơi nhàn nhạt nói:

- Hóa ra là Bạch nha đầu! Miễn lễ đứng lên đi, mấy lão bất tử chúng ta dù sao cũng là thuộc hạ của ông nội người, người hà tất mỗi lần gặp chúng ta phải kính cẩn đến như thế.

Dứt lời, ánh mắt lão giả từ từ đảo qua đám người Lý Dật, một lúc sau mới thấp giọng nói:

- Đây đều là những người tham gia Tế Thần Điện đợt này à? Cũng có thể coi như có chút năng lực? Không tệ. so với những kẻ lần trước tới nơi

này còn tốt hơn nhiều lắm! Bạch nha đầu. ánh mắt của người quá nhiên không tệ đó.

Âm thanh hơi nhỏ chầm chậm vang lên, mang theo vài phần tán thưởng.

Những kẻ đứng trước một màn này đều không phải kẻ ngốc rất nhanh hạ mình, nói:

- Tham kiến tiền bối!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tàng Thư Điện

Q.3 - Chương 57: Tàng Thư Điện

Lão giả gầy yếu mang ánh mắt có vài phần thường thức chậm rãi đảo qua đám người Lý Dật, tựa như sau vài khắc trầm ngâm, mới nói tiếp:

- Nếu đã là người Bạch nha đầu mang đến đây, mấy lão tử chúng ta cũng không làm chuyện dư thừa, hết thấy hãy dựa theo quỹ củ mà làm đi.

Nghe lời lão giả nói, Bạch Khiết mới thở nhẹ một hơi trầm giọng nói:

- Nếu đã như vậy, còn thỉnh tứ lão mở Không Gian cầm cố!

- Không Gian cầm cố?

Danh từ xa lạ này làm cho Lý Dật có chút sửng sốt, Lý Dật nhanh chóng quay đầu nhìn Thần Thần đứng bên cạnh, lại chỉ thấy Thần Thần cũng mang vẻ mặt nghi hoặc cùng mờ mịt.

Trái lại, bốn lão giả áo xám lại giống như không nhìn thấy sự kinh ngạc của đám Lý Dật, chỉ nhìn nhau mấy cái, tiếp đó chỉ thấy hơi hơi gật đầu.

Tiếp đó, nhìn thấy thân hình ba lão giả áo xám khác hơi chột lóe lên, rơi xuống một bên bãi đất án, còn một người vẫn tại chỗ cũ. Tiếp theo chỉ

thấy bốn người cơ hồ đồng thời nhấc tay, chậm rãi kết ra từng cái từng cái ẩn kỹ kỳ lạ...

Xuy—

Một luồng âm thanh cực kỳ cổ quái chậm rãi phát ra. Tòa kiến trúc thoát nhìn có chút hư ảo. giờ này lại giống như đang trôi nổi lung lay trên mặt nước. Nhưng rất nhanh, Lý Dật đã nhận ra, vật đang lắc lư kia hoàn toàn không phải tòa kiến trúc, mà hẳn là không gian phía trên tòa kiến trúc kia...

Cũng chính là, cái gọi là Không Gian cầm cố!

Theo thủ ấn không ngừng biến hóa của bốn lão giả áo xám, không gian vốn hơi lay động dần dần khôi phục trạng thái bình tĩnh, thế nhưng những gợn sóng dập dềnh trôi nổi trên không gian lại quỷ dị đánh xuống vị trí trung tâm bốn người, tạo thành một ‘quang điểm’ quỷ dị.

Một màn này khiến trong mắt bốn lão giả chọi lóe tinh quang. Tiếp đó thân ảnh bốn người cơ hồ đồng thời thoát ra, nhanh chóng hạ xuống quang điểm trước đó, bàn tay khô gầy chộp trên nó, lùi mạnh về phía sau!

-Mở!

Theo sau một tiếng quát nhẹ, không gian kia giống như một tầng ‘lớp vỏ’ bị bốn lão giả gỡ xuống, một cánh cửa lớn lóe lên sau không gian bị gỡ bỏ cũng chậm rãi mở rộng ra. Giờ phút này, xuyên thấu qua cánh cửa mà nhìn, tòa kiến trúc cổ xưa mới hiện ra vô cùng rõ nét.

Một màn này khiến, đám Lý Dật đều cảm thấy có chút cứng họng. Kể cả Lý Dật hiểu biết sâu rộng, Đấu Hoàng cường giả cũng từng đắc tội qua vài người, thời điểm này cũng không khỏi cảm thấy cứng họng khó nói thành lời. Nguyên nhân thực sự ở đây là vì một màn này quả thực kinh người tới cực điểm.

Tựa hồ cảm giác được sự kinh ngạc của đám người Lý Dật, Bạch Khiết đứng ở phía trước cười cười, lãnh đạm giải thích:

- Cái gọi là Không Gian cầm cố, chính là bên ngoài một địa phương nào đó, thiết lập một tầng không gian phong bế, khiến người ngoài không cách nào vào được... Nơi này là chỗ tuyệt mật của Đấu Thần Điện chúng ta, ngoại trừ Tầng Thư Điện bị không gian phong bế mà bị ẩn giấu bên trong ra, phía trên này còn vô số cái Không Gian Cầm cố khác... Phải biết rằng, cái gọi là Không Gian Lực chỉ có Đấu Thánh cường giả mới có thể sử dụng được... Không Gian Cầm cố nơi này cũng là do một vị Đấu Thánh cường giả lưu lại cách đây hàng trăm năm trước. Ngay đến cả Đấu Tôn cường giả muốn mạnh mẽ đi vào cũng tuyệt đối không có khả năng... Mà Tứ lão nếu không phải có truyền thừa đặc thù, cũng không cách nào mở được Không Gian cầm cố này!

Hai chữ Đấu Thánh vừa xuất nhất thời khiến mọi người cảm giác có chút cứng miệng.

Đừng nói là Đấu Thánh, ngay đến Đấu Tôn cường giả chân chính cũng chưa nhìn thấy qua nửa người, mà Lý Dật lại cực kỳ quen thuộc lực lượng của Đấu Hoàng cường giả. Thử so sánh một chút, thật khó có thể tưởng tượng Đấu Thánh cường giả đến tột cùng là loại lực lượng cấp độ như thế nào.

Ánh mắt chậm rãi đảo qua vài lượt trên cái gọi là Không Gian cầm cố. Lý Dật mới xót xa nhận ra rằng, cho dù lúc này Xà Tôn Giả không có ngủ say, bản thân có thể mượn lực lượng của ông ta như vậy khả năng nếu bản thân mình muốn xâm nhập vào nơi này, cơ bản là con số không...

Tựa hồ sợ đám người Lý Dật còn chưa đủ rung động, ánh mắt Bạch Khiết lại lần lượt đảo qua hai bên trái phải lãnh đạm nói:

- Vẫn còn một điều, tại nơi này, các người không nên chạy loạn khắp nơi. Ngoài Tầng Thư Điện ra, hai bên trái phải đều là nơi nhốt Dị đoan và phản đồ của Đấu Thần Điện chúng ta. Người ở trong này, yếu nhất

cũng là cấp Đấu Hoàng cường giả, nếu như mấy tiểu quý các người lạc vào trong đó, phòng chừng lại trở thành đồ ăn cho họ cũng nên.

Lời này vừa xuất, biểu tình trên mặt mỗi người ở đây lại lần nữa chấn động.

Phía trước, bốn lão giả áo xám đã không biết tự lúc nào đã tiêu thất trong không khí Bạch Khiết lúc này tựa như cũng không muốn dám người Lý Dật tiếp tục chấn động, nàng ngay lập tức nhẹ nhàng cười, nói:

- Đi thôi... Thời gian Không Gian cầm cố này mở ra cũng không nhiều, nếu như các người không nhân thời gian hiếm hoi này mà đi vào và đi ra trong thời gian quy định, lần sau mở chính là một năm sau... Các người cũng cần chú ý điểm này!

Nói xong, Bạch Khiết cười cười, chính mình trước tiên bước vào trong cánh cửa đột ngột vừa xuất hiện kia.

Những người khác sau giây lát chần chừ, cũng nhanh chóng theo sau. Lý Dật cùng Thần Thần đưa mắt nhìn nhau một cái, rồi cũng nhanh bước theo.

Vừa đặt chân bước vào bên trong cánh cửa, Lý Dật nhất thời cảm thấy một trận hoa mắt. Một loại cảm giác choáng váng đầu óc quý dị xuất hiện, nhưng rất nhanh loại cảm giác này nhanh chóng biến mất. Đợi đến khi Lý Dật lại nhìn rõ ràng, thì tòa kiến trúc cổ đã rõ ràng xuất hiện trước mắt mọi người không quá mười bước.

Giờ phút này mới nhìn rõ, tòa kiến trúc này cũng là hình dáng điện phủ, chẳng qua nó có hình tròn. Phía trên sàn lát kín gạch màu trắng, trong đó đặt vô số cột trụ La Mã to lớn hình tròn. Nóc tòa điện được xây dựng dựa theo phong cách Gothic.

Nơi này, chính là Tàng Thư Điện của Đấu Thần Điện...

Chỉ là cái gọi là Tàng Thư Điện này nhìn qua lại vô cùng rõ ràng. Chỉ nhìn thấy bên trong vô số cột trụ, một mảnh đất án tương đối lớn, nhưng trên mảnh đất trống đó đến nửa mảnh đồ vật cũng không thấy, nhìn thế nào cũng không có chút đáng đáp của một Thư viện.

Nhưng Bạch Khiết lại không giải thích chút gì, chỉ đưa năm người đến cửa Tàng Thư Điện, rồi thản nhiên nói:

- Nhớ kỹ, nơi này là nơi bí ẩn nhất trong Đấu Thần Điện chúng ta. Người ngoài đến đây, nếu như không thể vào Đấu Thần Điện, cả đời phải giữ kín bí mật nơi này. Nếu làm trái, những kẻ đó nhất định sẽ bị giáo huấn! Còn nữa, công pháp Đấu kỹ chỗ này có nhiều vô số, nhưng lấy được vật gì, đều dựa vào cơ duyên mỗi người... Ngoài cơ duyên ra, còn cần chút vận khí nữa! Các người nhớ kỹ, hành sự ở nơi này, không nên tham lam, nếu như nổi lòng tham, kết cục như thế nào ta cũng không dám đảm bảo! Còn một điều phải nhớ kỹ! Thời gian chỉ có một tiếng, một tiếng sau bất luận như thế nào, chúng ta đều phải rời đi... Các người, đi đi!

Dứt lời, Bạch Khiết đã chỉ tay hướng về thang gác phía trước Tàng Thư Điện.

Nghe vậy, đám Lý Dật đều khẽ gật đầu. Lúc này cũng không phải thời gian để chần chờ, lập tức mỗi người đều đưa mắt nhìn nhau một cách quỷ dị tiếp đó nhắc chân đi đến chỗ thang lầu trước Tàng Thư Điện.

Hàng gạch lát thành một lối nhỏ phía trước Tàng Thư Điện cũng không dài, trong chốc lát mọi người đã đến trước Tàng Thư Điện.

Mới vừa rời đứng ở chỗ xa còn không nhìn thấy gì, thế nhưng lúc này đứng ở trước cửa Tàng Thư Điện, một loại cảm giác sợ hãi không tên rất nhanh quần lấy tim mỗi người.

Trước một màn này, Bạch Khiết ở phía sau lại giống như không nhìn thấy, chỉ khoanh tay cười nhẹ, tựa hồ cho dù năm người có một mạch ở đó đứng rồi rời đi, cũng chẳng liên quan đến nàng ta.

Bộp~~

Đột nhiên một tiếng bước chân nhẹ nhàng vang lên, sau đó chỉ thấy Diệp Khinh Vũ đã đi trước dầm lên bậc đá, chậm rãi đi vào trong Tàng Thư Các.

Một màn này khiến bốn người đứng lại ở phía sau trên mặt hơi đỏ lên. Ngay sau đó Lý Hạo và Tống Khánh Kiệt hai người cũng căn răng đi theo.

Mà Lý Dật cùng Thần Thần hai người vẫn như cũ đứng lại cuối cùng, cách một cự Ly nhất định, sau khi phát hiện ba người đi trước không gặp bất cứ nguy hiểm gì, hai người mới nhanh chóng bước theo.

Trong đại điện trống trải lộ chút âm u, mặc dù bên ngoài tràn ngập ánh nắng, nhưng bị chi chít cột La Mã to lớn che khuất, trong đại điện lại có vẻ không khác gì đêm tối.

Vẫn may hai bên đường đều có một hàng nến chỉ đường, nên năm người mới không đến nỗi mất phương hướng trong đại điện.

Dát tháp tháp~~

Lúc này, không ai nói thừa nửa câu, chỉ còn lại tiếng bước chân rõ ràng quanh quẩn trong đại điện. Cứ đi như vậy một lát sau, năm người mới tới mảnh đất trống đã nhìn thấy ở bên ngoài.

Cái được gọi là mảnh đất trống tựa như một quảng trường hình tròn, trên quảng trường ẩn hiện tản ra quang mang màu trắng lơ lơ, hình thành các loại đường vân quỷ dị.

Mà xung quanh quảng trường, tựa hồ có rất nhiều cột La Mã đều đã đổ nát cũng không biết do cái gì tạo ra khung cảnh này.

Một màn nhìn có chút cổ quái này, khiến năm người có chút cảm giác bất lực, đưa mắt nhìn nhau, trong nhất thời không có ai dám hành động trước, đến phá vỡ cục diện bế tắc này...

- Khụ khụ~~

Ngay khi năm người ngơ ngác nhìn nhau, một tiếng tăng hăng nhẹ đột nhiên vang lên, tại nơi không người nhìn thấy đồng thời chuyển động, không biết từ lúc nào, bốn lão giả áo xám đã phân biệt ngòi trên nửa thanh cột nghiêng ngả.

Một màn này khiến đám người Lý Dật trong lòng có chút hưng phấn, nhanh chóng hạ thấp người hành lễ.

Nhìn thấy hành động của đám người Lý Dật, lão giả gầy gò mới lãnh đạm nói:

- Nơi này là Tàng Thư Đường của Đấu Thần Điện chúng ta, năm người các người hãy nhanh chóng bước vào trong quảng trường đi... Nhưng các người phải nhớ kỹ một chút đó chính là những vật trong Đấu Thần Điện này không phải là thứ dễ dàng lấy được. Nếu muốn kiếm được thứ tốt, có những lúc các người phải trả bằng một cái giá cực cao, thậm chí trả giá bằng cả tính mệnh của các người nữa... Cho nên, nếu xảy ra chuyện bất khả kháng, các người có thể lớn tiếng kêu cứu, mấy lão bất tử chúng ta tự nhiên sẽ ra tay tương trợ. Tuy nhiên, nếu như đã phát ra tiếng kêu cứu, cũng đại biểu cho việc các người đã mất đi tư cách có được Đấu kỹ hoặc Công pháp... Vậy đi, chú ý thời gian, bắt đầu được rồi!

Lão giả áo xám nói xong, liền chậm rãi nhắm hai mắt lại, tựa hồ cũng không để ý đến chuyện đám người Lý Dật có hành động hay không.

Một lát sau, Diệp Khinh Vũ mới khẽ hít nhẹ một hơi nói:

- Ta không quan tâm các người ở ngoài kia có bất cứ ân oán tình cừu gì, nhưng đã tới nơi này rồi, năm người chúng ta cùng chung lợi ích... Thời gian không còn nhiều nữa, chúng ta... không bằng chúng ta cùng nhau đi vào, nếu có chuyện gì phát sinh, tương trợ lẫn nhau là được! Chung quy không thể để vào trong bảo khố tay không mà về, phải không?

Tông Kiệt Khánh cười lạnh một tiếng, không nói lời nào.

Trái lại Lý Hạo lại ha ha cười, nói:

- Diệp Tiểu thư nói rất đúng... Vừa rồi vị tiền bối đã nói rồi, nếu muốn có được Đấu kỹ Công pháp, thì phải trả bằng một cái giá nhất định. Ta nghĩ, muốn cầm được vật ở đây hẳn là không hề dễ dàng, tuy không biết rốt cuộc là cái gì đang chờ chúng ta, nhưng nếu là năm người chúng ta phối hợp hẳn là tốt hơn nhiều.

- Ha ha, Lý Thiếu gia nói rất đúng...

Lý Dật cười nhẹ, chấp tay hướng Lý Hạo nói:

- Lý Thiếu gia thân thủ cao cường, trong tình huống này, không bằng thỉnh Lý Thiếu gia đánh trận đầu, cùng ba người liên thủ. Lý Dật ta bất tài, cứ để ta áp trận này thế nào? Nếu như vậy, cho dù lát nữa có xảy ra sự cố gì, chúng ta có thể kịp thời ứng phó!

Lý Hạo có đôi chút sững sốt, hẳn thật không ngờ lời vừa ra khỏi miệng đã bị Lý Dật xoáy vào. Tuy nhiên hẳn cũng là người quyết đoán, ngay lập tức chỉ cười cười, nói:

- Được! Cứ như vậy đi, cũng không có dư thừa thời gian cho chúng ta lãng phí nữa!

Dứt lời Lý Hạo cũng là kẻ thức thời, đã bước trước vào bên trong quảng trường.

Trên quảng trường ánh sáng nhàn nhạt chiếu rọi lên người Lý Hạo, vẫn không mấy may biến hóa chút gì. Một màn này khiến những người khác yên tâm một chút, sau đó đều nhanh chóng đi vào.

Cứ đi như vậy chỉ trong chốc lát, sau một hồi năm người đã đến vị trí trung tâm quảng trường. Chỉ là cảnh tượng xung quanh vẫn như cũ không có chút gì biến hóa, cả năm người đều là những kẻ thận trọng, rất nhanh lập tức chậm rãi tản ra, tỉ mỉ tìm tòi xung quanh.

Tuy nhiên, sau một đoạn thời gian, đột nhiên nghe thấy Tống Khánh Kiệt cười lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói:

- Không cần tìm nữa... đồ vật cần tìm, tựa hồ đã xuất hiện rồi!

- Đi ra!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tàng Thư Đại Điện

Q.3 - Chương 58: Tàng Thư Đại Điện

Những từ ngữ này vừa vang lên, khiến khuôn mặt bốn người khác lộ vẻ sửng sốt, sau đó nhanh chóng dò xét xung quanh, nhưng vẫn không thấy gì.

Lý Dật khẽ nhíu mày, vừa định lên tiếng thế nhưng lúc này hần chột thấy căng thẳng, quay ngoắt đầu lại, liền nhìn thấy một đạo quang mang đỏ nhạt chậm chậm xuất hiện trên mặt đất cách chỗ năm người đang đứng không đến mười mét.

Đạo quang mang màu đỏ vừa xuất hiện mơ hồ ngưng kết thành bóng dáng một bóng người hư ảo. Tại thời khắc bóng người hoàn toàn hiện ra, một đạo quang mang màu hồng hung bạo đánh về phía năm người.

- Cẩn thận!

Sự xuất hiện bất ngờ của bóng người hư ảo, làm cho năm người đều cảm thấy có chút cổ quái, tại nơi đạo quang mang màu hồng vừa bắn ra sau chốc lát, năm người nhanh chóng tản ra.

Nhưng Tống Kiệt Khánh đột nhiên cười lạnh một tiếng, thân ảnh trái lại không lùi mà tiến tới, nhanh chóng vọt tới bóng người hư ảo màu đỏ. Tiếp đó chỉ nhìn thấy hần lật tay vỗ một chưởng, một đạo Băng đấu khí lam sắc chợt hiện lên, đông kết bóng người hư ảo tại giữa không trung.

- Hanh!

Cười lạnh một tiếng, Tông Kiệt Khánh hung hăng lao tới bóng người hư ảo đang bị đông kết. Trong nháy mắt đụng phải, tay phải đã mạnh mẽ chụp tới, đem quang sắc màu đỏ nắm chặt trong tay.

Quang sắc màu đỏ trong lòng bàn tay Tông Kiệt Khánh tựa hồ chỉ vùng vẫy trong chốc lát, rồi giống như cam chịu số phận dịu dần xuống, sau đó bàn tay Tông Kiệt Khánh chậm rãi mở ra, chỉ thấy một Quyển trục tản phát quang sắc màu đỏ hồng nằm trên tay Tông Kiệt Khánh.

Tông Kiệt Khánh nhìn thoáng qua Quyển trục, cười lạnh một tiếng, ném Quyển trục về phía mọi người. Diệp Khinh Vũ nhanh nhẹn chụp lấy Quyển trục vào trong tay, đưa mắt nhìn, sau đó âm thanh có chút chấn động vang lên:

- Công phép Chu Tước Hạ cấp, Hòa Vân Lưu Quang Pháp?

- Công pháp?

Mặc dù những người ở đây đều là những người rất có nhãn lực. thế nhưng nghe được những lời này, đều có chút sửng sốt. Lát sau. mọi người đều rõ ràng, bóng người hư ảo khi nãy chính là do một Quyển trục biến thành. Có thể đoán được, Quyển trục Công phép Đấu kỹ ở nơi này, hơn phân nửa đều hóa thành những hư ảnh nhân thể, muốn đoạt được Công phép Đấu kỹ, chỉ có một phương thức duy nhất, giống như Tông Kiệt Khánh, đánh bại những bóng người đó!

Mà lão già áo xám khi đó có nói, muốn có được thứ tốt phải trả một giá lớn, nói như vậy những bóng người hư ảo do những Quyển trục Công pháp. Đấu kỹ này hóa thành tất nhiên cũng phân mạnh yếu, dựa theo đạo lý thông thường Công pháp Đấu kỹ cấp càng cao, tự nhiên sẽ càng mạnh!

Lúc này, Tông Kiệt Khánh đã lui trở lại vẻ mặt hẩn lộ vẻ khinh thường, nhàn nhạt nói:

- Thế nào? Có hứng thú với vật này không? Nếu ai thích cứ cầm đi!

Tuy nhiên những người ở đây, Lý Hạo cùng Diệp Khinh Vũ đều là thế gia đệ tử, nhãn lực rất cao, khó có thể đặt vào mắt những thứ như thế này. Mà Lý Dật Ngay đến Công phép cấp Bạch Hổ cũng dám cầm đi bán, tất nhiên là thân thể thâm hậu cho dù là Thần Thần, có thể đến được nơi này tất nhiên là tâm tính khác hẳn người thường. Mọi người ở đây tuy không biết rõ về nàng nhưng cũng thừa biết, nàng tuyệt đối sẽ không coi trọng vật này.

Lập tức Diệp Khinh Vũ chỉ khẽ cười lạnh một tiếng, buông Quyển trực trong tay ra.

Chợt nghe thấy một tiếng:

- Bá—

Quyển trực đã mau chóng bay ra khỏi lòng bàn tay Diệp Khinh Vũ, sau đó không chui xuống mặt đất mà biến mất đi đâu không thấy.

Tuy nhiên, sau khi Quyển trực đó biến mất, liền nhìn thấy từ bốn phương tám hướng các bóng người hư ảo nhiều màu sắc chậm rãi chui ra khỏi mặt đất. Những bóng người này tựa như huyền ảnh, không ngót qua lại trên quảng trường, mà chỉ nhìn tốc độ thôi, cũng nhanh đến nỗi khiến người ta phải lú lười.

Nhìn thấy nhiều bóng người hư ảo như vậy, mỗi người một sắc mặt, chỉ là một lát sau, lại có một bóng người hư ảo màu đen chạy về phía không người.

Lần này không đến lượt Tông Kiệt Khánh biểu hiện. Lý Dật đã cười nhạt một tiếng, thân ảnh nhanh chóng vụt tới, trong nháy mắt tiếp cận một cước quét ngang, theo đó thân hình nhanh chóng lùi về phía sau.

Chỉ trong nháy mắt, bóng người hư ảo màu đen đã hóa thành một đoàn tàn ảnh bị Lý Dật chụp vào trong tay. Sau khi thân ảnh Lý Dật nhanh

chóng dừng lại, xuất hiện một Quyển trục xoay tròn trong tay, ánh mắt chậm rãi nhìn xuống.

Đại Bi Âm Ma Thị Chu Tước Trang cấp Đấu kỹ!

Cái tên này làm Lý Dật có chút sửng sốt, đối với chiêu Đấu kỹ này, hẳn lại quá quen thuộc, hơn nữa uy lực của một chiêu này, hẳn cũng đã trải nghiệm qua.

Ngày đó tại Quỷ u Phong Cốc. La Bản dựa vào một chiêu này cùng Ma Thủ Vạn Biến đã khiến Nạp Lan Phi bị ép tới mức cơ hồ không kịp thở, có thể thấy được điểm lợi hại của bộ Đấu kỹ này.

Chỉ là Lý Dật không nghĩ tới, ngay cả Đấu kỹ của Mị Ảnh Ma Tông mà Đấu Thần Điện cũng có.

Tuy chiêu Đấu kỹ này tốt, nhưng Lý Dật cũng không quá hứng thú, liền cầm Quyển trục hướng về phía trước mặt Thần Thần vẫy vẫy mấy cái, nhìn thấy Thần Thần không có đến nửa phần hứng thú đối với Quyển trục, hẳn mới từ từ từ buông tay.

Sau khi buông tay, Quyển trục mau chóng thoát ra chui vào trong mặt đất.

- Ha ha ha. Lần này phát tài rồi!

Trải qua dò xét của hai người, những người còn lại rốt cục cũng xác định cách nghĩ vừa rồi. Vào lúc này, cái liên minh vốn đã không có gì bền vững nháy mắt tan rã, Tông Kiệt Khánh đã một mình hướng một phương vọt đi.

Oanh— oanh~~ oanh—

Từ bốn phía quảng trường truyền lại một chuỗi âm thanh do đấu khí phát ra, khiến đám người Lý Dật luống cuống chân tay.

Những bóng người hư ảo này tuy phân mạnh yếu, lại không có chút ý thức chiến đấu, nhưng thực lực của mỗi cái đều không kém. Với bản lĩnh của đám người Lý Dật muốn đánh bại một cái thì dễ, nhưng đánh bại nhiều cái thì có chút phiền phức.

Chỉ là, tìm được Đấu kỹ và Công pháp mà bản thân mong muốn cũng không dễ, sau khi phá tan một bóng người hư ảo, cái đạt được chỉ là sự thất vọng

Hơn nữa, sau khi những bóng người hư ảo yếu bị đánh bại, những bóng người còn lại cũng không dễ đối phó nữa. Chưa kể một số trải qua năm tháng buồn chán tựa hồ có chút thần trí, lại có thể kết trận chiến đấu giống như nhân loại, khiến đám người Lý Dật càng về cuối càng thêm phiền phức.

Chẳng qua, loại phiền phức này dưới sự hấp dẫn của đấu khí và Công pháp thượng thừa tựa hồ có vẻ cực kỳ vô dụng.

- Ha ha ha! Công pháp Bạch Hổ Trung cấp?... Ha ha ha... Xem ra Bản Thiếu gia vận khí không tệ, nói không chừng sau khi luyện thành, sẽ trở thành thiên hạ vô địch!

Một tràng cười lớn đột nhiên vang lên trong quảng trường. Lý Dật ngoái lại liền nhìn thấy Tông Kiệt Khánh cầm một Quyển trục màu xanh biếc đang phát ra một tràng cười ngạo nghễ.

Tông Kiệt Khánh vừa cười vừa chậm chậm hạ xuống đất, thấy bộ dạng cấp bách của hắn, tựa hồ muốn Ngay lập tức mở Quyển trục đó ra.

- Xuy—

Trong nháy mắt, đột nhiên hàng chục bóng người hư ảo quỷ dị lao về phía hắn. Khi hắn còn chưa có phản ứng gì, cả người hắn đã bị đánh đến chấn động Quyển trục trong tay hắn cũng bị tuột mất khỏi tay.

Nhìn thấy cảnh này, mấy chục bóng người hư ảo mới nhanh chóng tập trung tại một chỗ rồi rút lui về phía sau.

- Khốn kiếp!

Nhìn vật trên tay bị cướp mất, gương mặt Tông Kiệt Khánh chợt tối sầm lại. Chỉ nhìn thấy hân phát ra một tiếng gầm giận dữ, thân ảnh đã hóa thành một luồng sáng, hung hăng lao về hướng mấy chục bóng người hư ảo.

Thân ảnh Tông Kiệt Khánh vừa nhảy đến trước mấy chục bóng người hư ảo, mấy chục bóng người hư ảo bảo vệ Quyển trục kia đột nhiên cùng lúc xuất thủ. Chỉ nhìn thấy vô số đầu khí sắc bén đồng loạt đánh về phía Tông Kiệt Khánh. Hung hăng nện xuống ngực hân.

Phốc~~

Thân hình Tông Kiệt Khánh bị đánh văng xuống đất hộc máu mồm, mặt hân tỏ ra dữ tợn càng hãi người tới cực điểm.

Đám người Lý Dật có phần quý dị nhìn Tông Kiệt Khánh, trong nhất thời hai bên nhìn nhau, xem ra Thiếu gia Tông Kiệt Khánh này, thật đúng là không may... Chẳng trách, lão giả áo xám nói, muốn lấy được đồ tốt thì phải trả một giá lớn xem bộ dạng lúc này của Tông Kiệt Khánh, hân còn chưa lấy được gì nhưng đã phải trả một cái giá lớn rồi.

-Ha ha ha...

Lý Hạo đột nhiên dừng tay, cười lớn nói:

- Tông Thiếu gia, có cần ta giúp không, xem ra người ngay cả một Quyển trục cũng lấy không nổi!

Hanh!

Lại cười lạnh một tiếng, Tông Kiệt Khánh trong mắt hiện lên một tia thâm độc, thế nhưng cũng không trả lời, chỉ xoa xoa ngực thân ảnh lại

một lần nữa vọt tới đám bóng người hư ảo.

Nhìn thấy màn này, Lý Dật cũng cười nhạt, thân ảnh hấn lại lùi lại mấy bước, hạ xuống bên cạnh Thần Thần, thấp giọng nói:

- Nhìn tình hình bây giờ, tựa hồ muốn lấy được đồ tốt, không dễ dàng như vậy... Có điều một màn giáo huấn Tông Kiệt Khánh vừa rồi cho chúng ta biết, đích thị là đồ tốt, thông thường đều có các Quyền trực khác che chở... Giống như Đại Thiếu gia xuất môn luôn có mấy tay chân bên người, nếu lúc này hạ thủ chúng ta muốn lấy được vật mong muốn cũng có chút khó khăn...

- Như vậy sao? Vậy thì chúng ta bây giờ...

Thần Thần nhú mày, hạ giọng nói.

Lý Dật cười cười, lướt nhìn đám người Lý Hạo còn đang bận rộn, thản nhiên nói:

- Nói thật lòng, trong năm người ở đây, ta chỉ tin một mình ngươi, vì vậy nếu hai ta liên kết lại, hẳn sẽ chiếm được không ít thuận lợi về phần ba người họ... để họ đi ăn bụi đi!

- Ân, tùy người định đoạt!

Thần cười cười, cũng ngừng tay lại.

Lý Dật cười cười, đôi mắt lại nhanh chóng chăm chú quan sát bóng người hư ảo hỗn loạn tứ phía. Lúc này có vài bóng người hư ảo tiến lại, nhưng đều bị hai người liên thủ đánh bại, nhưng tất cả những thứ đoạt được đều không có thứ gì có tác dụng lớn cả.

Sau năm sáu phút như vậy, đồng tử Lý Dật đột nhiên co lại sau đó hắn đã nhìn thấy nơi cách hai người hơn mười bước, tựa hồ có một đạo thân ảnh màu lam nhạt khoanh tay đứng, ở bên cạnh hắn ít nhất cũng có mấy chục đạo thân ảnh dị sắc bảo trợ.

Màn này khiến Lý Dật trong lòng xao động, hắn đưa tay ra hiệu Thần Thần, đập mạnh chân xuống mặt đất thân ảnh như thiểm điện tiến về thân ảnh hư ảo kiêu ngạo kia.

Hành động này của Lý Dật cực nhanh đến nỗi những bóng người bao quanh bóng người hư ảo kia tựa hồ không cảm giác được gì khác lạ, nhưng lúc này hắn đã vỗ mạnh một chưởng xuống đỉnh đầu bóng người kia.

Ngao---

Một tiếng kêu thê lương truyền lại, bóng người kia bị Lý Dật đánh cho tan tành, sau đó bị hắn nắm lại trong tay.

Khi hắn mạnh mẽ lùi về sau, đám người Lý Hạo cũng cảm thấy có gì khác lạ đều nhanh chóng nhìn đến.

- Phốc~~

Thân ảnh Lý Dật nhanh chóng hạ xuống mặt đất, cùng lúc đó theo sau mấy chục đạo bóng người hư ảo đồng loạt phát ra tiếng khóc thê lương hung hăng đánh tới.

Hắc—

Cách đó không xa, Tông Kiệt Khánh cười lạnh một tiếng, hoàn toàn không có ý định giúp đỡ.

Lý Hạo cùng Diệp Kinh Vũ đưa mắt nhìn nhau, cũng không hề động thân.

Trái lại, sắc mặt Lý Dật không lộ chút gì khác lạ, hắn chỉ đem Quyển trực trong tay nhét vào tay Thần Thần, thân ảnh như thêm điện lui lại tiếp đó chỉ nghe một chuỗi tiếng nổ liên tiếp vang lên...

Một lát sau, thân ảnh Lý Dật chậm rãi hạ xuống mặt đất, trái phải hai tay cầm mấy Quyển trực, trên mặt lộ ra một điệu cười cổ quái.

- Ta cùng đồng phệ vật nào đó, luôn là bất đồng!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thánh Khế Quyển Trực

Q.3 - Chương 59: Thánh Khế Quyển Trực

Lý Dật lời này vừa nói ra, sắc mặt Tông Kiệt Khánh liền khó coi đến cực điểm.

Tuy rằng Lý Dật không chỉ đích danh, nhưng vừa rồi Tông Kiệt Khánh kết cục vì một Quyển trực mà thổ huyết, trong khi Lý Dật lại dễ dàng đột phá vòng vây đi ra, khác biệt này thực sự rất lớn...

Huống chi hai người quan hệ vốn đã không tốt Lý Dật dưới tình huống như vậy tất nhiên sẽ không lưu lại chút thể diện nào cho hắn.

- Đều là rác rưởi!

Lý Dật tùy ý liếc nhìn những Quyển trực trên tay, khinh thường đem những Quyển trực này vứt ra, sau đó hắn mới đi tới bên cạnh Thần Thần,

tiếp nhận Quyển trục trong tay nàng nhìn thoáng qua. Bỗng nhiên vẻ mặt hần hơi sững lại, lát sau vẻ mặt mang vài phần may mắn thản nhiên nói:

- Quả nhiên... là đồ tốt!

Quyển trục màu lam nhạt bị Lý Dật cầm trong tay mơ hồ có vài đạo cuồng phong phát ra làm cho Lý Dật cơ hồ không có biện pháp nắm chắc Quyển trục, thế nhưng thời điểm ánh mắt hần chậm rãi rơi xuống mấy chữ lớn chói mắt trên Quyển trục lại không nhìn được con người hơi có chút co rụt lại.

- Phong Hành Thiên, Bạch Hồ Trang cấp...

Đơn giản mấy chữ như vậy nhưng nếu đặt ở bất kỳ một Phòng đấu giá nào bên ngoài, tuyệt đối đều có thể gây ra một trận đại chấn động. Mà một thế gia nào đó cất dấu đồ vật bậc này nếu như không phải thế gia có chiến lược cực kỳ mạnh mẽ cùng bối cảnh thâm hậu, như vậy sợ rằng không tới ba ngày cái thế gia này sẽ bị những người nghe tin lập tức diệt môn.

Với ánh mắt như của Lý Dật, thời điểm thấy được vật này cũng không nhìn được co rụt lại. Loại này có thể gặp chứ không thể kiếm lại trong một phương thức có chút quý dị như vậy rơi vào trong tay mình, thực sự là... quá sức tưởng tượng.

Dùng sức giữ chặt Quyển trục trên tay, Lý Dật có một loại cảm giác kỳ diệu giống như đang nắm mơ, nếu như không phải trong tay có cảm giác rất thực thì Lý Dật cơ hồ cho rằng tất cả chỉ là hư ảo.

Nhưng khi cảm giác quý dị qua đi lại là một hồi rung động.

Tàng Thư Điện trong Đấu Thần Điện quá nhiên danh bất hư truyền ngay cả đồ vật bậc này đều có, hơn nữa nhìn những bóng người hư ảo xung quanh, đồ vật cùng loại, nói không chừng thật sự có không ít...

Chỉ là không biết, có hay không những thứ cấp Thanh Long?

Nghĩ tới đây, Lý Dật cũng thầm cười chính mình tham lam.

Thần Thần quay sang, ánh mắt khẽ lướt qua Quyển trực, sắc mặt cũng lộ ra vẻ chấn động. Dù sao Bạch Hồ Trung cấp bậc này đồ vật ở trong tay thật sự là làm người ta có vài phần cảm giác khó tin.

Đám Lý Hạo ba người ánh mắt cổ quái cũng tập trung trên người Lý Dật, bọn họ không hện mà cùng lúc ngừng tay, tựa hồ mỗi người đều rõ ràng đồ vật trên tay Lý Dật tuyệt đối sẽ không phải cái gì đơn giản.

Hít một hơi thật sâu làm cho tâm tình mình một lần nữa ổn định xuống, Lý Dật lúc này mới xoay Quyển trực trong tay, thản nhiên nói:

- Thế nào? Ba vị không muốn tự mình vất vả một chút, muốn đoạt đồ trong tay Lý Dật ta sao?

- Ha ha... Lý Dật các hạ nói đùa rồi, mấy vị tôn lão đã nói nhận được thứ gì phải dựa vào cơ duyên, nếu có thể đắc thủ dĩ nhiên là dựa vào bản lĩnh của Lý Dật các hạ...

Lý Hạo ha ha cười:

- Đối với điểm này, ta rất tán thành, ta cũng sẽ không có ý nghĩ gì khác, nhưng người khác thì... Ha ha...

Dứt lời ánh mắt Lý Hạo nửa cười nửa không hướng về Tông Kiệt Khánh liếc nhìn qua.

Cái liếc mắt này khiến Tông Kiệt Khánh cười lạnh một tiếng, nói:

- Lý Hạo, người có ý gì? Người nghĩ ta sẽ ra tay cướp đoạt sao?

Lý Hạo thản nhiên nói:

- Lấy bản lĩnh Tông Kiệt Khánh người, chuyện như vậy chẳng lẽ làm còn ít sao?

Tông Kiệt Khánh nặng nề hừ một tiếng, quay đầu không thèm nhìn Lý Dật. Hắn cũng không phải không muốn cướp đoạt nhưng dù sao cũng không phải kẻ ngốc, tất nhiên nhìn ra được, Lý Dật lúc này cùng Thần Thần tám phân là cùng một nhóm. Hắn nếu tùy tiện ra tay tuyệt đối không được gì tốt đẹp, về phần nếu hắn ra tay. Lý Hạo cùng Diệp Khinh Vũ có khả năng ra tay can thiệp hay không, hắn nghĩ cũng không cần nghĩ!

Nghĩ đến đây, Tông Kiệt Khánh cười lạnh một tiếng xoay người hướng về bóng người hư ảo gần nhất vọt tới.

Lý Hạo cùng Diệp Khinh Vũ mỉm cười hướng về Lý Dật vỗ tay, tuy rằng trong mắt cũng có chút hâm mộ, nhưng bọn họ cũng không làm chuyện gì dư thừa, mà thật nhanh xoay người tìm kiếm con mồi của chính mình.

- Thật đúng là phải chúc mừng người nha...

Thần Thần nhẹ nhàng cười, trên mặt không lộ ra vẻ gì khác lạ.

Lý Dật cười cười nói:

- Đấu khí của người là thuộc tính gì?

- Phong thuộc tính... làm sao vậy?

Thần Thần nghiêng nghiêng đầu, nghi hoặc nói.

Lý Dật ha ha cười, tiện tay đem Quyển trục nhét vào trong tay Thần Thần, thần nhiên nói:

- Vậy thì vừa lúc Công pháp này chính là Phong thuộc tính, ta tu luyện không được, hai người chúng ta đã hợp tác đoạt được vật này, người hãy cầm đi.

- Ách...

Hành động này của Lý Dật cũng làm cho Thần Thần thoáng sửng sốt, một lát sau nàng mới lắc mạnh đầu nói:

- Thế sao được, vật này thật sự quá quý giá, ta không thể nhận...

- Người mới cần đến nó, ta cầm nó thực sự cũng không có lợi ích gì... Huống hồ ta tu luyện Công pháp có chút cổ quái, ta cũng không có biện pháp thay đổi. Để ở chỗ ta cũng không có ý nghĩa gì, còn không bằng một lần nữa tìm một Đấu kỹ cấp cao để sử dụng!

Lý Dật nhẹ nhàng cười một tiếng, chân thành nói.

Nhìn Lý Dật trên mặt không có giống đang như làm bộ, Thần Thần mới cắn cắn môi nói:

- Ta vừa lúc cần một bộ Công pháp Phong Hệ đẳng cấp cao... Như vậy, ta liền cung kính không bằng tuân lệnh.

Lý Dật cười cười, nhìn thấy Thần Thần đem Quyển trục cất vào trong người, hẳn mới an tâm vài phần.

- Người cần Đấu kỹ thuộc tính gì, ta giúp người tìm...

Chần chờ chốc lát, Thần Thần mới nhẹ giọng hỏi.

Lý Dật cười cười, thản nhiên nói:

- Ta vốn là muốn tìm một vài bộ Đấu kỹ, nhưng mà ta nhớ mình còn mấy bộ Đấu kỹ chưa có tu luyện, cho nên cũng không cần vội... Chẳng qua, ta đối với một thứ đồ vật có vài phần hứng thú, không biết nơi này có hay không...

- Thứ gì?

Thần Thần vẽ mặt nghi hoặc:

- Rốt cuộc là cái gì?

Lý Dật suy nghĩ một chút, mới thấp giọng nói:

- Lúc ta tiến vào Tam Thánh Sơn, người dẫn đường kia từng thử ta ba chiêu. Hai chiêu đầu cũng bình thường thôi, nhưng chiêu cuối cùng tựa hồ là dùng vật gì đó họa lên trên không trung, sau đó liền phát chiêu, hơn nữa không mang theo chút đấu khí nào... Người biết đó là cái gì không?

Nghe vậy Thần Thần sắc mặt bỗng trở lên cổ quái, một lát sau nàng thờ dãi một hơi nói:

- Lý Dật, người thực sự không biết hay là giả vờ không biết?

- Cái gì mà thật không biết, giả không biết?

Xem ra người thực sự không biết... Người cũng thật lạ, cái gì cũng không biết, lại còn tới tham gia Tế Thần Điện...

Thần Thần vẻ mặt bất đắc dĩ, một lát sau mới thấp giọng nói:

- Người nói vật kia, chính là kỹ năng đặc biệt của Đấu Thần Điện, gọi là Thánh Khế. Nghe nói là dùng một phương phép kỹ khế ước đấu khí gì đó tạo thành các loại trận pháp. Các loại trận pháp này căn cứ vào kỹ hiệu Thánh Khế mà có uy lực khác nhau... Nghe nói trước kia, đấu khí cửu hệ cũng đều có khế ước ẩn kỹ của nêng mình, nhưng vì niên đại quá xa xưa, hơn nữa dường như uy lực không rõ ràng nhìn thấy như các Đấu kỹ, cho nên dần dần cũng chấm dứt truyền thừa, mà Đấu Thần Điện thì vẫn còn bảo tồn pháp môn vẽ Thánh Khê...

Nói đến đây, Thần Thần lại trầm ngâm một lát, sau đó mới thấp giọng nói:

- Lại nói, loại Thánh Khế Quyển trục này thực sự hiếm thấy, nếu là cấp thấp, phòng chừng có thể tìm được một ít. Nhưng với nhãn lực của người thì tuyệt đối nhìn không vừa mắt, còn loại cao cấp lại cực kỳ khó tìm,

phòng chừng trong Tàng Thư Điện cũng không có bao nhiêu... Haizzz, người nếu muốn tìm vật kia, chỉ có thể thử chút vận khí thôi.

Lý Dật khẽ gật đầu. Có Thần Thần giải thích, hẳn đối với thứ mà người áo xám sử dụng mấy ngày trước cũng có vài phần manh mối. Hắn lập tức lần thứ hai ngưng thần hướng về bốn phía nhìn lại, ở xung quanh những bóng người hư ảo lại lần nữa rơi vào trong tầm mắt.

Có vài lần kinh nghiệm, Lý Dật đối với những bóng người hư ảo này cũng có vài phần hiểu rõ.

Những bóng người hư ảo này thực lực của cái nào càng mạnh thì cấp bậc Quyển trục càng cao. Mà màu sắc của những bóng người này tượng trưng cho thuộc tính của Công pháp hoặc Đấu kỹ...

Tỷ như nói, màu đỏ tượng trưng cho Hỏa thuộc tính, màu xanh lục tượng trưng Mộc thuộc tính....

Như vậy, nếu như dựa theo hình dạng Thánh Khế mà Lý Dật trông thấy ngày đó, giả dụ nơi này thực sự có loại Quyển trục kia, như vậy có khả năng nhất chính là hình thái không có màu sắc gì!

Đạo Lý này nói thì đơn giản, nhưng khi tìm kiếm Quyển trục tu luyện Thánh Khế thì không dễ dàng như vậy. Dù sao những bóng người kia mặc dù đã bị tiêu diệt rất nhiều nhưng số lượng vẫn rất kinh người.

Mà để trong vô số bóng người như vậy tìm ra vật mình muốn thật không khác gì mò kim đáy bể, muốn làm được quá thực vô cùng khó khăn...

Lý Dật bên này còn đang tỉ mỉ tìm kiếm, ở bên kia đám người Lý Hạo sau một thời gian dài cố gắng cũng có chút thành quả. Tông Kiệt Khánh tựa hồ đoạt được một Quyển trục màu băng lam sắc, Lý Hạo đoạt được chính là Quyển trục màu xanh lục, mà Diệp Khinh Vũ đoạt được vật gì thì không ai thấy rõ. Chẳng qua sau khi cướp được đồ vật ai cũng không lên tiếng, lặng lẽ thu vào trong người. Thực ra chẳng ai ngu gì mà đi nói cho người khác mình chiếm được vật gì cả.

Sau khi đoạt được vật mình cần, đám người Lý Hạo tốc độ cũng chậm đi vài phần, cũng không có tiếp tục tìm kiếm thêm nữa.

Trái lại Thần Thần bên cạnh Lý Dật nhìn thấy vậy thân hình lại nhanh chóng chớp động, thỉnh thoảng đem những bóng người hư ảo ở bốn phía tiến tới gần đánh tan, sau đó xả ra một Quyển trục. Nhưng muốn lấy được Thánh Khế mà Lý Dật cần cũng không có dễ dàng như trong tưởng tượng.

Hô—

Thần Thần thân hình nhanh chóng hạ xuống trước mặt Lý Dật, trong tay nàng cầm một Quyển trục màu đỏ, chỉ thoáng nhìn qua đã cười khổ nói:

- Liệt Diễm Phi Phượng Chương. Chu Tước Cao cấp Đấu kỹ, vật này cũng không tệ... Lý Dật. ta thấy thời gian không còn nhiều, không bằng người hãy...

Lý Dật thờ dài một hơi, hẳn đương nhiên biết hiện tại cách kỳ hạn một canh giờ cũng không còn nhiều, hẳn đang muốn từ bỏ nhận lấy Chu Tước Cao cấp Đấu kỹ. Dù sao tu luyện Chu Tước Cao cấp Đấu kỹ này cũng không phức tạp gì nhiều, chí ít có thể giúp cho lúc mình tham gia Tế Thần Điển có vài phần bảo đảm...

Thế nhưng Ngay khi hẳn sắp sửa bỏ cuộc, bỗng nhiên ánh mắt hẳn đang nhắm hờ chợt co rụt lại.

- Đây là!

Chỉ sửng sốt trong chốc lát, thân hình Lý Dật đã mạnh mẽ hướng về giữa không trung phóng đi. Tại chỗ đó, một bóng người hư ảo đến cực điểm đang lặng lẽ lẩn du.

Thân hình Lý Dật phóng tới gần, trở tay xuất một chương, tiện tay đem vật kia tới tay, thân hình hẳn nhanh chóng hạ xuống.

Thế nào? Kiểm được không?

Nhìn thấy hành động của Lý Dật, Thần Thần vội hỏi.

Lý Dật khẽ gật đầu chậm rãi xòe tay ra, ánh mắt rơi xuống vật trên tay, một lát sau mang vẻ thất vọng, thần nhiên nói:

- Thánh Khế, Huyền Vũ Cao cấp... Đúng là vật này, chỉ có điều Thánh Khế này nếu cùng với phân cấp Đấu kỹ giống nhau thì vật ta lấy được phỏng chừng không được tốt lắm! Cũng tốt rồi, tu luyện vật này cùng đấu khí hoàn toàn bất đồng, có một quyền cấp thấp coi như là nhập môn cũng tốt chứ sao.

Thần Thần cũng cười khổ một tiếng, sau đó thấp giọng an ủi.

Cũng đúng, thời gian không đủ... Chờ sau này có thể vào Đấu Thần Điện lại nghĩ biện pháp vậy, dù sao ba ngày cũng không làm gì...

Dứt lời, Lý Dật cười khổ một tiếng, tiện tay đem Thánh Khế Quyền trực nhét vào trong ngực.

Một màn này rơi vào trong mắt đám người Lý Hạo, đổi lại được một trận cười cồ quái. Chỉ cần nhìn biểu tình hai người kia, ba người bọn họ đều hiểu thứ Lý Dật lấy được tuyệt đối không phải thứ gì tốt.

Đối với một màn này, Lý Dật coi như không nhìn thấy, hẩn trong lòng tính toán thời gian không sai biệt lắm, đang muốn rời khỏi. Nhưng đúng lúc này toàn thân hẩn chợt chấn động, ánh mắt mang theo vài phần bất khả tư nghị trừng trừng nhìn về một đạo hư huyền thân ảnh phía trước đang hướng mình đánh tới.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đắc Thủ

Q.3 - Chương 60: Đắc Thủ

Đây là... Thánh Khế... Hơn nữa đẳng cấp tuyệt đối không thấp!

Suy nghĩ này đầu tiên xuất hiện trong đầu Lý Dật, còn không đợi chính hắn phản ứng, thân ảnh hắn đã vụt phi thẳng về phía trước, đấu khí trên hai tay sôi trào hướng về phía bóng người hư ảo tung ra!

Phốc~~

Một trận trầm đục lắng xuống, bóng người hư ảo kia tựa hồ chỉ vung nhẹ tay lên, liền nhìn thấy một đợt sóng vô hình đánh về phía Lý Dật, còn đấu khí Lý Dật vờ ra hầu như trong nháy mắt bị phá hủy.

Biến hóa bất thành linh này khiến bốn người còn lại có chút sửng sốt, sau đó từng biểu hiện kỳ quái đổ về phía Lý Dật. Nhìn bộ dạng khẩn trương của hắn ai cũng hiểu, sợ rằng Lý Dật đã gặp được đồ mong muốn rồi...

Chỉ là đồ này tựa hồ không dễ dàng đến tay như vậy đâu!

Trong sự quan sát của những người còn lại, tốc độ thân ảnh LÝ Dật đề thăng đến cực hạn, vừa tránh những bóng người hư ảo, vừa lật tay đánh chưởng như vũ bão xuống bóng người hư ảo kia!

Phốc~ phốc~ phốc~ phốc~ phốc~~

Một chuỗi âm thanh vang lên, nhưng bóng người hư ảo tựa hồ cười một tiếng, thân ảnh ở trên không, lại tung tiếp trường vào Lý Dật.

Chỉ một chưởng nhẹ này, Lý Dật cũng nhận thức được khí lực bóng người kia mang đến cho hắn không kém gì một vị cường giả cấp Đấu Sư.

Cảm giác này khiến đồng tử Lý Dật hơi co lại, thân hình nhoáng lên đã biến đến sau bóng người kia, chậm chậm giơ tay phải lên, ánh sáng thanh sắc chói mắt cực điểm...

- Thanh Vân Thủ!

Một tiếng quát khê trong lòng Lý Dật vang lên, ánh sáng thanh sắc trên tay phải hắn phóng nhanh về phía bóng người hư ảo kia. Nhưng lúc này,

bóng người hư ảo tựa hồ luôn nhẹ nhàng ứng phó với công kích Lý Dật, giờ khắc này cũng phảng phất cảm thấy nguy cơ gì đó, nguyên bốn dừng thân ảnh hướng về một bên tung chưởng!

Nếu đã xuất hiện rồi, thì đừng chạy!

Cảm giác được hành động của bóng người hư ảo, Lý Dật cười nhạt một tiếng, thân ảnh lúc này nhanh cực điểm, kết hợp Thanh Vân Thủ và Huyền Sát khiến tốc độ hẳn tăng gấp bội, khi bóng người hư ảo kia còn chưa kịp tránh, tay phải đã xuyên qua bụng nó...

Phốc~~

Bóng người hư ảo kia tựa hồ lộ ra những biểu hiện kỳ quái, sau khi thân ảnh tiêu tán trong không khí, hình thành một đường quang mang không màu, bị Lý Dật nhanh chóng nắm trong tay, sau đó hẳn chậm chậm hạ xuống đất.

Đã lấy được thứ đúng như mình mong muốn, Lý Dật bèn bỏ những thứ trong người ra. Thân ảnh Lý Dật vừa hạ xuống đất liền tiến đến bên cạnh Thần Thần.

Lúc này. những bóng người hư ảo vốn ở chung quanh tứ phía quảng trường, lúc này tựa hồ nhận được tột hoán nào đấy, trong nháy mắt phóng thẳng xuống mặt đất, sau đó chui vào lòng đất, biến mất không còn gì nữa...

Còn bốn lão giả áo xám vốn ngồi ở bốn bên lúc này cũng đã hoàn toàn biến mất.

Nếu không phải mỗi người trong tay đều có một Quyển trục, không chừng không ai tin một màn lúc này là thật.

Xem ra hết thời gian rồi! Rốt cuộc lấy được vật gì đều dựa vào vận khí của bản thân.

Nghĩ đến đây, Lý Dật nhanh chóng xoay Quyển trục trong tay, khi nhìn xuống những chữ lớn trên nó, khóe miệng lộ ra nét cười nhàn nhạt:

- Thánh Khế, Bạch Hồ Sơ cấp...

Chỉ mấy chữ hơi chói mắt này khiến Lý Dật thỏa mãn. Nói thật, hẳn cực kỳ có hứng thú với cái gọi là Thánh Khế. Nhưng thứ này, nếu là cấp bậc quá thấp, hẳn cũng không có hứng thú xem nhưng nếu là cấp bậc cao trong tình huống không có người chỉ dẫn nói không chừng hẳn cũng không có cách nào tu luyện. Quả thật với cấp bậc như thế này cũng khá thích hợp...

Tuy rằng, thời gian ba ngày không thể luyện thành, nhưng học được một chút thôi, đối với bản thân cũng rất hữu dụng!

Thần Thần cũng đi qua, thoáng nhìn sắc mặt lộ ra nét vui mừng, nói:

- Chúc mừng, vật này là vật khó có được... nếu ở bên ngoài cũng là bảo vật khó cầu!

Lý Dật chậm rãi thở dài một hơi nhét Quyển trục vào trong người, cười cười nói:

- May mắn thôi, cứ xem tình trạng này thời gian sắp hết rồi, chúng ta mau đi ra ngoài thôi!

Nghe vậy Thần Thần khẽ gật đầu hai người cùng cười, nhanh chóng theo đường cũ đi ra.

Hanh!

Nhìn thấy hành động của Lý Dật, Tông Kiệt Khánh hơi nhếch mép, sau đó cũng đi ra theo sau Lý Dật, còn Lý Hạo cùng Diệp Khinh Vũ cũng mau chóng theo ra.

Sau khi năm người cùng nhau rời đi, đại điện vốn đang tản phát ánh sáng mờ nhạt, dần dần ảm đạm lại, tựa như tất cả mọi chuyện chưa từng phát

sinh, Một lúc lâu sau mới nghe thấy mơ hồ âm thanh xé gió tựa hồ có mấy người cùng hạ xuống quảng trường.

Lão Tam... Lần này những tiểu tử đó cầm đi vật gì vậy?

Một âm thanh khô khốc nhàn nhạt vang lên.

Những thứ khác không có gì đáng nói, nhưng có một tiểu tử mang Thánh Khế Quyền trực đi... Ha ha, đã bao nhiêu năm nay chưa có ai làm chuyện này rồi?

Một âm thanh khác chậm rãi vang lên, trong ngữ khí có vài phần cổ quái.

Xem ra Tế Thần Điển lần này thú vị hơn lần trước nhiều, chỉ tiếc mấy lão đầu chúng ta không chứng kiến được rồi...

000

Trong Tàng Thư Điện u ám, thân ảnh năm người nối tiếp nhau, nhanh chóng đi ra điện phủ ở ngoài.

Lúc này, Bạch Khiết đứng cách đó không xa nhìn lại. ánh mắt khẽ lướt qua đám người Lý Dật. cười cười nói:

- Thế nào? Nhìn bộ dạng của các người, có vẻ đều lấy được thứ mình muốn rồi... Vận khí cũng không tệ!

Nghe vậy đám người Lý Dật lộ ra vài phần tươi cười.

Bạch Khiết cười cười, thán nhiên nói:

- Nếu đã như vậy, thời gian cũng tới rồi chúng ta rời khỏi đây thôi... Nhưng các người nhớ kỹ, tất cả những gì các người nghe thấy, nhìn thấy ở đây, các người nếu như tiết lộ một chút tin tức nào. thì không chỉ có một người các người xảy ra chuyện mà còn liên lụy đến thế lực phía sau cùng gia tộc của các người, ha ha ha...

Nói xong, Bạch Khiết lại quay về phía Tàng Thư Điện hạ người, sau đó khẽ cười nói:

- Được rồi chúng ta đi thôi...

Dứt lời đám Lý Dật cũng theo sau Bạch Khiết, chậm rãi theo đường cũ đi ra, khi đến trước cánh cổng đột ngột xuất hiện lúc này, mọi người đều cẩn thận bước qua.

Khi đã ngoài cánh cổng, Lý Dật cố ý quay đầu nhìn lại nhưng chỉ thoáng qua trong lòng chợt run lên, chỉ thấy cánh cổng trước đó đã biến mất ngay sau khi mọi người vừa bước ra. Không chỉ có thế, ngay cả Tàng Thư Điện vốn có thể mơ hồ nhìn thấy cũng biến mất trong tầm mắt.

Đây chắc là một loại phép môn quý dị nào đó, có lẽ cũng là một loại Không Gian cầm Cố... Đấu Thần Điện quả nhiên nơi vô cùng quý dị! Nơi này không chỉ là Tàng Thư Các... Lúc trước, cô nàng Nhược Lâm dùng cách nào để trộm đồ ở nơi đó? Đấu Thần Điện này có thể trở thành thế lực nhất đẳng khắp Đấu Thần Đại Lục, quả nhiên cũng có chỗ khác thường...

Suy nghĩ cỡ quái này thoát ra trong đầu Lý Dật, tay phải hần hơi run run, ngón tay mang Vân Hoang Giới Chỉ tựa hồ nóng bỏng đến cực điểm.

Cũng không biết nha đầu Nhược Lâm rốt cục có bị thần kinh không mà ngay đến đồ của Đấu Thần Điện cũng dám trộm. Chỉ hy vọng là nếu như cô ả bị bắt sẽ không khai ra mình...

Dưới sự dẫn đường của Bạch Khiết, đám Lý Dật lại đi được hơn nửa tiếng mới quay về gian phòng rộng rãi, vốn là nơi mọi người lựa chọn Quyển trục, nhưng đã tản đi một nửa rồi chỉ còn một nửa vẫn đang chọn tới chọn lui.

Bạch Khiết không để ý đến đám người này, chỉ quay lại nhìn đám Lý Dật cười cười, lãnh đạm nói:

- Năm người các người xem như vận khí cực tốt, lần này đều đạt được thứ tốt. Cho nên trong ba ngày này, các người tốt nhất nên chuyên tâm tu luyện... Ta tuy không thể nói cho các người biết trong Tế Thần Huyết Điển sẽ xảy ra chuyện gì, nhưng thực lực mạnh hơn vài phần xưa nay luôn đúng. Chẳng may nếu chết đi, cũng không biết kêu ai!

- Bạch Tế Ty vậy Tế Thần Huyết Điển rốt cục là cử hành ở đâu, thật sự nguy hiểm như vậy sao?

Tông Kiệt Khánh chần chừ trong chốc lát thấp giọng hỏi.

- Ha ha ha, lẽ nào nha đầu Tông Băng chưa cảnh báo người sao?

Bạch Khiết cười cười, mới nói tiếp:

- Cụ thể Tế Thần Huyết Điển rốt cục như thế nào, cử hành ở đâu, tin này ta cũng không thể nói cho các người được... Nếu ba ngày sau các người đến được điểm đầu, tự nhiên sẽ rõ ràng hơn! Được rồi bây giờ ta sẽ cho người sắp xếp cho các người nghỉ ngơi... nhưng hãy nhớ kỹ, trong Phục Điện này không cho phép chuyện các thí sinh tự ý động thủ nếu như để ta nhìn thấy những chuyện như thế có hậu quả gì ta cũng không cần phải nói... Nếu như hiểu rồi, các người đi đi!

000

Trong hậu viện hoa lệ, chung quanh bày những kiện vật trang trí tinh khiết, bốn phía được bài trí vô cùng trang trọng. Trong hậu viên, từng dương thụ lá lác đác rơi, khiến cả hậu viên thêm vài phân phong tình mỹ cảm.

Quả nhiên là một nơi không tệ!

Một thiếu niên khoanh chân ngồi trên mặt đất, chậm rãi thở ra một hơi mở mắt, cùng với tâm tư kia khẽ động, chỉ thấy một thấy một tia đầu khí chậm chậm tràn ra từ ngón tay quanh quần trong không trung.

Sau một ngày đêm tu luyện, thân thể đã hồi phục trạng thái đỉnh phong, nhưng đấu khí vẫn không có gì tiến bộ... Dù sao ta mới đột phá không lâu loại chuyện này cũng không thể gấp được, còn về những đấu khí này...

Nghĩ tới đây, Lý Dật liền thu lại đấu khí vỗ nhẹ lên Dung Giới trên tay, lập tức ba Quyển trực hình đáng kỳ dị xuất hiện trước mặt hắn.

Ba Quyển trực này, bất kỳ một quyển nào xuất hiện, phòng chừng có thể hù chết vô số người. Nguyên nhân không có gì, đơn giản là trong ba quyển đã có một quyển Bạch Hồ Sơ cấp Công pháp Nam Minh Lưu Hòa Quyết, một quyển Bạch Hồ Đấu kỹ không rõ cấp bậc cùng với một quyển Đấu kỹ có chút đặc thù, Kỳ Thiên Phá Không Kiểm...

Ánh mắt Lý Dật chậm rãi đảo qua ba Quyển trực, một lúc sau mới thờ dài một hơi nói:

Đấu kỹ cấp Bạch Hồ này bây giờ không thể phá được phong ấn Kỳ Thiên Phá Không Kiểm lúc này cũng không luyện được, còn Nam Minh Lưu Hòa Quyết...

Nói đến đây, Lý Dật không nhịn được cười khổ một tiếng, trong tay hắn hiện có rất nhiều đồ tốt, nhưng hiện tại cũng không thể tu luyện thử hỏi làm sao mà hắn không phiền muộn?

Giống như một phú gia có cả một kho vàng trong tay, nhưng lại không có chìa khóa để mở vậy.

Khốn kiếp, sớm biết thế này không bằng lúc đầu đã trộm vài quyển Đấu kỹ trong Tàng Thư Điện ra rồi.

Lý Dật lắc nhai những câu vô nghĩa, nhưng hắn cũng rõ ràng, nếu như thật sự làm như vậy, nói không chừng giờ này đã biến thành một đồng thịt nát rồi...

Suy nghĩ một lát, Lý Dật có chút khổ não đem ba Quyển trực nhét vào trong Dung Giới, sau khi do dự một lúc lâu hần lại vỗ vào Dung Giới, lần này hiện ra là Thánh Khế Quyển trực hần lấy được ở Tàng Thư Điện...

Thánh Khế, Thánh Khế... Nếu tu luyện thành vật này chính là vũ khí tuyệt diệu của sát thủ, chỉ là không biết, mình có cơ hội này hay không thôi!

Nghĩ đến đây mắt Lý Dật lóe sáng, sau đó chỉ thấy hai tay hần vung mạnh, vài đạo đấu khí tuôn ra phủ kín lối ra vào hậu viên. Sau đó hần vỗ mạnh một chưởng, một cỗ đấu khí bao phủ trên Thánh Khế Quyển trực, chỉ nghe thấy một tiếng trầm đục vang lên, Quyển trực lơ lửng trên không trung từ từ mở ra, từng ký tự huyền ảo trong Quyển trực hiện ra trước mặt Lý Dật.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Di Chuyển Nghìn Dặm

Q.3 - Chương 61: Di Chuyển Nghìn Dặm

Ba ngày sau.

Khi Lý Dật và Thần Thần đến trước Phục Điện thì ở đó đã chật ních người. Phần lớn những người này đứng thành từng nhóm, nói thì nhỏ mà cười thì to.

Đương nhiên trong số đó, người bên cạnh bọn Lý Hạo là nhiều nhất. Dù sao thì nhiều kẻ tham gia Tế Thần Điển bình thường cũng là người của những thế lực nhỏ sống dựa vào các Đại thế lực khác, lúc này chúng tùm tùm lại là chuyện bình thường.

Hơn nữa, chỉ nhìn qua là Lý Dật thấy, chỉ ba ngày không gặp mà khí thế của chúng đã tăng hơn rất nhiều. Thậm chí có kẻ còn sắp đột phá, chắc chắn là có được không ít lợi lộc từ Tàng Thư Các.

Nhưng có lẽ vì biểu hiện quá xuất sắc của Lý Dật trên sàn đấu mà ánh mắt chúng nhìn Lý Dật còn có một vài ý khác nữa.

Lý Dật hoàn toàn mặc kệ điều đó, hắn chỉ từ tốn đứng bên cạnh đám người nửa cười nửa không nhìn Phục Điện.

Trong Phục Điện đang có vài luồng khí thể đang quần lấy nhau, hình như đang giao lưu gì đó. Nhưng khí thể mà sự giao lưu này tỏa ra lại khiến những kẻ đứng trước Phục Điện không lạnh mà run.

Cái cảm giác này Lý Dật thấy rất quen thuộc, thậm chí hắn còn cảm nhận thấy một người quen của hắn cũng đang ở trong Phục Điện... Đao Hoàng Ba Lâm.

Đấu Thần Điện quả nhiên lợi hại, một cái Tế Thần Huyết Điện mà điều động được cả nhân vật đỉnh cao này.

Hơn mười phút trong tâm trạng cổ quái, cuối cùng những đợt khí thể cuộn cuộn tuôn ra từ trong Phục Điện, rồi Bạch Khiết dẫn theo một vài Tế Ty toàn thân cũng mặc y phục trắng toát từ từ đi ra.

Nhìn thấy bộ dạng của những người đó, hơn hai mươi người đang có mặt bỗng im lặng nhìn Bạch Khiết.

Nàng ta cười nửa miệng nhìn lướt qua một lượt rồi nói:

- Chư vị, có thể nói Tế Thần Điện hôm nay chính là mục tiêu mà nhiều người theo đuổi cả đời, đồng thời cũng là con đường duy nhất để gia nhập Đấu Thần Điện. Ta và những vị đằng sau đây đều là những người sống sót trở về từ Tế Thần Điện! Đấu Thần Điện không cần những kẻ vô dụng! Vì thế mọi người hãy nhớ, tham gia Tế Thần Điện, ngoài việc hoàn thành nhiệm vụ, mục tiêu lớn hơn chính là giữ mạng sống! Chỉ có giữ được mạng mới làm được nhiều việc hơn mới có cơ hội gia nhập Đấu Thần Điện. Ta nghĩ, đạo Lý này chắc mọi người đều đã rõ, hà hà!

Nghe Bạch Khiết nói vậy, sắc mặt của tất cả đều có vài phần cổ quái. Cái danh Tế Thần Huyền Điển bách từ vô sinh ai cũng biết. Tuy tất cả đều tin tưởng mình sẽ không bỏ mạng nơi đây nhưng họ cũng đều rõ, đến khi Tế Thần Điển kết thúc thì những người còn sống chắc chắn không quá năm người!

Vẻ mặt của mọi người khiến sắc mặt Bạch Khiết ngày càng thú vị, cô ta khẽ cười:

- Tế Thần Điển là tuyệt mật của Đấu Thần Điện. Nơi cử hành Tế Thần Điển cũng là trung tâm của Đấu Thần Điện. Để bảo mật, trước khi đến đó, ta không thể nói cho mọi người biết nơi đó là đâu. Nhưng bây giờ đã có thể tuyên bố điều kiện để thông qua Tế Thần Điển.

Nói rồi Bạch Khiết vỗ tay:

- Lâm Tế Ty, mời!

Một lão giả áo trắng đứng sau Bạch Khiết khẽ gật đầu. tiến lên vài bước, nhìn xung quanh với ánh mắt lạnh lùng rồi bỗng nói:

- Kết trận!

Sau tiếng hét nhẹ đó, mấy chục kẻ áo trắng trong bóng tối nhảy ra. Sau đó mỗi người đều làm những động tác gì đó trong không trung, rồi trên đỉnh đầu mỗi người bọn Lý Dật xuất hiện màn sương dần dần ngưng tụ lại thành hình...

Đây là Thánh Khế?

Lý Dật vội vàng nhìn ra xung quanh, trên ngón tay của mỗi kẻ áo trắng đó đều có thứ ánh sáng trắng chập chờ, cứ sau một động tác của họ là có một chút ánh sáng đi vào đám sương.

Sau mấy ngày nghiên cứu và học tập, tuy Lý Dật vẫn chưa nắm hết được kỹ thuật trong Thánh Khế nhưng cũng biết được vài cách thức của nó.

Cái gọi là Thánh Khế chính là dùng đầu khí làm chất dẫn, hội chế phù văn trận pháp, từ đó hội tụ Khế Ẩn trong không trung. Khế Ẩn có tác dụng đặc biệt giống như một vài Đầu kỹ có thể dẫn động sự biến hóa của nguyên khí thiên địa, từ đó tạo ra những hiệu dụng đặc thù.

Ví dụ như loại Khế Ẩn tấn công sát phạt, hoặc Khế Ẩn phòng thủ có vô số loại gì cũng có. Cách thức tu luyện của nó tuy không rắc rối như tu luyện Đầu kỹ nhưng cũng không phải thoải mái gì.

Lý Dật tiềm tu ba ngày đương nhiên không tu luyện được cái gì, nhưng cũng có thêm vài phần nhãn lực. Từ động tác của những ké áo trắng kia hẳn có thể nhận ra được những Thánh Khế đang hình thành kia mang khí tức kỳ lạ, dường như đang kết nối với sự tồn tại nào đó trong bóng tối.

Những động tác mà Lý Dật hiểu được vài phần kia, nhiều người hoàn toàn không hiểu gì. nhưng trong hoàn cảnh này chẳng có kẻ nào ngu mà lên tiếng hỏi.

Đám sương trên đầu mỗi người lại thay đổi, hình thành một thứ giống như cái gương.

Trong ‘gương’ xuất hiện hình ảnh một thung lũng rộng lớn, diện tích nó thế nào không thể đoán được nhưng có thể thấy, trên mặt đất dường như có rất nhiều người đang di động.

Lý Dật đầu tiên hơi ngẩn ra rồi lập tức có phản ứng.

Thánh Khế lúc này giống như Thiên Lý Nhãn trong truyền thuyết, có thể nhìn thấy tình hình của một nơi nào đó. Nếu hẳn không nhầm thì đây chắc chắn là nơi diễn ra Tế Thần Huyết Điển.

Trong lúc Lý Dật đang ngẩn ra thì cảnh vật trong ‘gương’ đột ngột thay đổi, khi xuống đến một khoảng đất án nào đó thì dừng lại.

Một thiếu nữ khoảng mười bốn tuổi đang chạy thục mạng trên bình địa, sắc mặt kinh hãi, đuổi đằng sau là một kẻ đang cười ngửa cười điên

cuồng.

Tuy không nghe được hẳn đang nói gì nhưng qua nét mặt có thể đoán chắc là hẳn nói những câu đại loại như:

- Hôm nay người không chạy thoát được đâu!

Bỗng cảnh chuyển qua người đang cười ngửa, giống như có hiệu ứng đặc biệt khiến mọi người có thể nhìn rõ.

Hắn tuy là con người, nhưng lại có những điểm chẳng giống người.

Cách nói này rất mâu thuẫn nhưng giải thích thì không hề khó. Tướng mạo của ‘người’ này không có gì dị thường, nhưng màu da hẳn thì trắng toát, trắng đến mức có thể nhìn thấy cả màu đỏ của huyết quản. Mồm hẳn cực to, khóe miệng dường như có thể kéo đến tận mang tai. Những chiếc răng kỳ dị hình tam giác, vô cùng sắc nhọn. Hai con mắt ti hí như có máu chảy trong đó.

Lâm Tế Ty cười cười rồi nói:

- Chắc các vị nhìn cảnh này thấy vài phần không đúng? Có một loài tên Huyết Ma, nghe nói là dị chủng của thời Thượng cổ, giờ trên Đấu Thần Đại Lục không còn nữa. Loại Huyết Ma này có một đặc điểm, đó là trước khi không biến thân thì hình dạng tướng mạo giống như người bình thường. Nhưng khi biến hình thì sẽ thành như thế kia. Hơn nữa chúng cũng giống như Ma thú. có cách tu luyện của mình. Ví như con trước mắt các vị, chỉ là thứ cấp một Vô dụng, thực lực tương đương người mới tu luyện đấu khí ở nơi diễn ra Tế Thần Huyết Điển có rất nhiều loài Huyết Ma này, hơn nữa lại sống chung với người bình thường. Nhiệm vụ của mọi người là sống ở đó trong vòng một trăm ngày. Sau một trăm ngày, những người có Thánh Thư chúng ta đương nhiên sẽ dẫn trở về. Nhưng hãy nhớ, ngoài việc sống sót ở đó, mục tiêu lớn hơn của mọi người chính là tiêu diệt Huyết Ma, số lượng giết được càng nhiều đẳng cấp càng cao, tỷ lệ được vào Đấu Thần Điện càng lớn!

Lúc này, cảnh tượng trong ‘gương’ đã kéo dài ra, con Huyết Ma cười hung tợn ném cây thương xuyên qua người thiếu nữ và cắm xuống đất.

Cả người nó lao tới nhảy lên người cô thiếu nữ và bắt đầu ăn, vào lúc đó cảnh tượng dường như dừng lại rồi tiêu biến. Lâm Tế Ty nói:

- Cảnh cuối cùng mọi người cũng đã thấy. Loài Huyết Ma này giống như Ma thú. tập tính cũng tương tự Ma thú. Ta cũng không muốn nói điều này, nhưng lần này coi như là tiết lộ một chút cho các người biết, thịt của cường giả là thứ đại bổ đối với Huyết Ma, tất cả nên cẩn thận, hiểu ý ta chứ?

Nói đến đây Lâm Tế Ty mỉm cười kỳ lạ, vẫy tay ra hiệu cho đám người áo trắng lui xuống rồi mới lùi về.

Tuy những người có mặt ở đây đều khá trải sự đời nhưng cảnh cuối cùng ban nãy khiến họ phải gai hết sống lưng, đặc biệt là câu cuối cùng của Lâm Tế Ty nói thịt cường giả là thứ đại bổ.

Dường như đến lúc này mới có nhiều người hiểu tại sao Tế Thần Huyết Điển lại có cái danh bách tử vô sinh!

Còn những câu hỏi thừa thãi như tại sao lại dùng cách này, địa điểm tốt cuộc ở đâu thì chẳng ai hỏi.

Vì cái gọi là thông tin? Đấu Thăn Điện đương nhiên không thể nói thậm chí là cố tình không nói đây cũng là một trong các thử thách.

Nhìn đám người với đủ kiểu nét mặt, Bạch Khiết cười cười rồi nói:

- Thật ra mọi người cũng không cần phải lo lắng như vậy. Nơi đó nhiều Huyết Ma nhưng người tham gia Tế Thần Huyết Điển cũng không phải ít. Nếu cẩn thận thì tỷ lệ sống sót không nhỏ đâu. Thời gian không nhiều, chư vị mời tiến lên trước!

Nói rồi Bạch Khiết đứng tránh ra một bên, hai hàng Bạch Y Tế Ty lùi sang hai bên để lộ ra một con đường.

Phía cuối con đường đó là một cánh cổng lớn đang mờ bên trong lại là một không gian hư ảo khiến người ta phải lạnh gáy.

Bạch Khiết nhìn một cái rồi nói:

- Chỉ cần có Thánh Thư trong tay, bước vào Không Gian Chi Môn sẽ không có trở ngại gì cả. Không Gian Chi Môn sẽ đưa mọi người tới một nơi nào đó là nơi nào thì phải xem vận khí của mọi người thôi. Nhưng cần nhớ Tế Thần Huyết Điển, là thử thách, cũng là cơ duyên. Vậy ai sẽ đi trước?

Nghe hỏi tất cả lộ về lương lự, nhưng một lúc sau cũng có người cản rằng tiến lên trước.

Nhìn từng người từng người đi vào trong. Lý Dật gãi gãi mũi cười nhẹ nói với Thần Thần:

- Tế Thần Huyết Điển cũng thú vị thật. Người cũng xem thông tin trong Ngọc bài rồi chắc cũng không có trở ngại lớn lắm. Có điều, dù ở đâu thì cũng đầy rẫy nguy hiểm, người nhất định phải tự lo cho mình đó!

Thần Thần cười nhẹ:

- Người yên tâm, ta thế nào thì cũng không chết được đâu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tu La Đảo

Q.3 - Chương 62: Tu La Đảo

Trong đại điện âm u, bốn bề là vô số thứ kỳ quái, từ những bức tượng Ma thú đến đầu lâu người, rồi cả loại Quyển trục và họa sách khiến tòa đại điện nên có sự thánh khiết giờ trở nên rất cổ quái.

Ở trung tâm đại điện là một viên thạch bàn cổ xưa lơ lửng giữa không trung, nó tỏa ra thứ ánh sáng mà trong đó chính là quan cảnh tình hình

của Phục Điện lúc này, mọi người đang đi vào Không Gian Chi Môn, kỳ quái vô cùng...

Phía trước thạch bản có hai người đang đứng chấp tay, nét mặt lạnh lùng, sau khi nhìn chăm chú một lúc người đứng phía trước mới từ từ quay người lại.

Đó đương nhiên là nam nhân gương mặt rất bình thường, không có gì đặc biệt, nhưng nếu nhất định phải nói ra thì đôi môi hơi mỏng một chút. Có điều hăn dường như khiến người khác không thể đoán được tuổi tác, nói hăn mười bảy mười tám cũng được, nói hăn bảy tám mười tuổi cũng chẳng có gì là không được, nói hăn ba bốn mươi tuổi hình như cũng chẳng có gì sai.

Nhưng nam nhân có gương mặt bình thường này trên người lại mặc một chiếc áo rộng thùng thình, gương mặt bình thường ấy có một phong thái rất khó tả. Dường như chỉ đứng đó thôi nhưng hăn có thể khiến vô số người phải thần phục.

Hăn khẽ thở ra một chút rồi nói:

- Ba Lâm, xem ra những người chọn lần này đều mạnh hơn những lần trước đây... Chỉ có điều, có bao nhiêu người có thể sống trở về đây?

Đứng đối diện nam nhân này đương nhiên là Dao Hoàng Ba Lâm!

Thân là một trong Thiên Phong Thất Hoàng. Ba Lâm từ trước tới nay luôn cuồng ngạo, nhưng khi nhìn gã nam nhân kia, ánh mắt lại có vài thân thái kỳ lạ. Hăn chỉ khẽ gật đầu rồi nói:

- Cái khác ta không biết, nhưng Đại Tế Ty các hạ, ta cho rằng những người của các Đại gia tộc sẽ sống sót!

Nam nhân được gọi là Đại Tế Ty mỉm cười, với sự xưng hô này hăn không có điều gì phản đối.

Trong Đế Quốc Thiên Phong, những người có vài phần quyền uy khi nghe thấy kiểu xưng hô này e là sắc mặt sẽ phải tái đi.

Trong cả Đế Quốc Thiên Phong, những người xứng với cách gọi này chỉ có những Phân Điện Chủ của Đấu Thần Điện - Hồng Y Đại Tế Ty Bách Bái.

Thân là người đứng đầu Phân điện Thiên Phong của Đấu Thần Điện. Bách Bái không hề có cuộc sống quá nổi bật, nhưng trong mắt nhiều lão quái vật, hẳn mới là một lão quái vật chân chính nhất.

Nghe nói, ngay cả Tông Chủ vô cùng thần bí của Bắc Đấu Tông khi gặp Bách Bái thì cũng phải chạy mất dép. Đương nhiên, đây chỉ là tin đồn mà thôi.

Mà tin đồn có phải sự thật không thì dường như chẳng có ai có thể xác minh. Dù gì những năm gần đây tuy Đấu Thần Điện và Bắc Đấu Tông tranh chấp liên miên nhưng cũng không đến mức sống còn.

Những cuộc tranh giành nhỏ nhặt đó mà phải động tới hai người đứng đầu của thế lực siêu nhiên thì những thế lực đó cơ bản là không cần phải tồn tại nữa.

Bách Bái khẽ cười:

- Người của Tứ Đại Gia Tộc ấy mà... các lần Tế Thần Điện trước chúng cũng có tham gia. sống sót tuy chẳng được mấy người nhưng xem ra chúng cũng không dám tiết lộ tin tức phải không?

Ba Lâm cười cười:

- Tuy chúng không dám tiết lộ tin tức nhưng chuẩn bị một vài thứ cho người trong gia tộc đề phòng các tình huống khác nhau cũng dễ hiêu... Dù sao. Tu La Đảo tuy nói dưới Đấu Sư không được vào nhưng nếu ở đó đột phá thì không có cái hạn chế này rồi...

Tu La Đảo sao? Hừ... những năm gần đây. Đấu Thần Điện ngày càng không ra sao, cứ phát triển theo cái đà này, sớm muộn gì Tu La Đảo cũng mất kiểm soát... Đáng tiếc những kẻ trên đó, hề hề...

Nghe những lời này của Bách Bái, Ba Lâm cũng không dám nói tiếp, chỉ khẽ cười rồi lại nhìn viên thạch bản lúc này hình như người cuối cùng đã vào rồi...

Bách Bái khẽ nhíu mày rồi lẩm bẩm than thở:

“Chỉ hy vọng lần này không xảy ra đại sự gì nữa... Có điều có hai lão quỷ trấn thủ trên Tu La Đảo, đám Huyết Ma kia dù có bản lĩnh đến đâu đi nữa thì cũng không làm gì được!”

000

Vừa bước vào cái gọi là Không Gian Chi Môn. Lý Dật cảm thấy mắt mình hoa lên, nhưng chỉ một thoáng hắt đã lại thấy cảm giác chân chạm đất.

Vào lúc chân chạm đất hắt cũng cảm nhận được rõ ràng, nguyên khí thiên địa vốn nồng đậm giờ đã tan biến, thay vào đó là thứ không khí tanh tanh.

Có điều, trong thứ mùi khiến người ta buồn nôn này đối với Lý Dật lại cảm thấy điều gì đó đặc thù...

Thứ huyết khí này không hiểu sao hắt cảm thấy như khí huyết sát...

Có điều, thứ cảm giác này chỉ có trong một lúc, rồi sau đó hắt cảm nhận được dường như có sát khí kinh người đang tràn tới.

Lý Dật mở trừng mắt, nhìn lướt qua xung quanh bất giác chau mày.

Lúc này Lý Dật đang ở một nơi giống như sơn trang, các con đường xung quanh không có một bóng người mà chỉ thấy những ngôi nhà u ám,

khiến người ta có cảm giác lạnh lạnh. Mà sát khí dường như tràn ra từ những ngôi nhà đó...

Bên cạnh Lý Dật còn có ba bốn mươi người xem ra tuổi không cao nam nữ đều có ai nấy đều có vài phần cao ngạo.

Nhận thấy ánh mắt Lý Dật, họ đều trừng mắt nhìn lại.

Nhưng điều khiến Lý Dật chán nản hơn đó là trong đám người đó lại có không có nổi một người hấn từng gặp... Vậy theo cách nói đưa đến bất cứ chỗ nào... Cũng có nghĩa là những người này từ nơi khác đến tham gia Tế Thần Huyết Điển... Lại không gặp một ai mình quen, vận khí của mình cũng không phải bình thường à!

Khi Lý Dật đang nhìn xung quanh thì có một người trẻ tuổi tướng mạo ôn hòa mỉm cười tiến lại nói:

- Xem ra bị huynh đệ đây là người cuối cùng của lượt này... Dù thế nào thì từ lúc này chúng ta coi như là đồng minh rồi... Vì thế ta xin hoan nghênh huynh đệ gia nhập đội ngũ!

Lý Dật chỉ khẽ gật đầu:

- Không dám... Không biết nên xưng hô với các hạ thế nào?

- Tại hạ Cổ Thiên từ Xuất Vân Sơn của Đế Quốc Đại Phong, không biết tiểu huynh đệ xưng hô ra sao?

“Đế Quốc Đại Phong? Xuất Vân Sơn?”

Lý Dật nhíu mày, hẳn chẳng có chút ấn tượng gì với những địa danh xa lạ này. Tuy tên Cổ Thiên này có vẻ như xuất thân từ Đại thế lực hoặc Đại gia tộc nhưng hẳn chưa nghe bao giờ thì vẫn là chưa nghe bao giờ. Nếu có Xà Tôn Giả thì chắc lão biết, còn giờ thì...

Nghĩ đến đây Lý Dật cười khổ rồi cung tay:

- Đế Quốc Thiên Phong, Lý Dật!

Rõ ràng là Cổ Thiên cũng chẳng biết Đế Quốc Thiên Phong là gì, hai người bối rối một chút rồi Cổ Thiên cười:

- Lý Dật huynh đệ, không biết người có hiểu gì về Tu La Đảo này không?

- Tu La Đảo?

Lý Dật hơi khựng lại, tuy trong Ngọc bài có thông tin về nơi này nhưng hẳn không có thời gian xem, hẳn định đến nơi rồi xem, nhưng lúc này Cổ Thiên nhắc đến hẳn cũng làm vẻ ngạc nhiên.

Rõ ràng nét mặt này khiến Cổ Thiên rất hài lòng, hẳn cười ha ha rồi nói:

- Xem ra Lý Dật huynh đệ cũng không biết... Cổ Thiên ta vừa may có một vài thông tin, sau này mọi người cùng hợp tác, ta cũng nên cho mọi người biết vài điều thì tốt hơn.

Nghe vậy, những người còn lại cũng tiến lại gần, ngay Lý Dật cũng tỏ ra vài phần khâm phục, nguyên nhân không gì khác, làm vậy sẽ có thông tin sao lại không làm chứ?

Cổ Thiên rõ ràng có tác phong của Thiếu gia thế gia hẳn khẽ cười rồi nói:

- Theo thông tin ta có được thì nơi chúng ta đang đứng đã không còn là Đấu Thần Đại Lục nữa rồi! Nghe nói, phía Đông của Đấu Thần Đại Lục có một vùng biển mênh mông vô tận, giữa biển có một hòn đảo khổng lồ. chính là Tu La Đảo mà chúng ta đang có mặt đây!

- Cái gì? Đây không phải Đấu Thần Đại Lục?

- Sao có thể? Chúng ta chỉ vào Không Gian Chi Môn, bước không quá một bước, sao lại xa đến thế được?

- Xa như thế không về được thì làm thế nào?

Vô số âm thanh giọng nói vang lên. Cũng may tố chất của những người này người thường không so sánh được nếu không thì không biết đã nói ra những lời thế nào.

Có điều, động thái này lại khiến Cổ Thiên rất hài lòng, hắc hắc ho hắc rồi nói tiếp:

- Điều này không có gì đáng sợ cả. Chỉ cần trong tay mọi người có Thánh Thư thì một trăm ngày sau tự nhiên có thể trở về thôi... Mọi người có muốn nghe tiếp không?

Câu này vừa thốt ra thì tất cả lập tức im lặng, Cổ Thiên cười nhẹ:

- Tuy gọi là Tu La Đảo, nhưng nghe nói diện tích cực kỳ lớn. Nhưng vì bốn bề đều là núi cao. chỉ có ở một vùng thung lũng ở trung tâm có người và xây dựng đất nước. Đất nước này theo cách nói thông thường thì gọi là Tu La Quốc... Trong Tu La Quốc, chỗ khác chúng ta có thể không quan tâm, nhưng Quốc Đô của nó được ở đây gọi là Đại Đô. Nghe nói mức độ phồn hoa của nó có thể so sánh với những thành phố lớn trên Đấu Thần Đại Lục... ở đó Huyết Ma rất nhiều, mà nhiệm vụ của chúng ta là giết càng nhiều Huyết Ma càng tốt. Nếu ta không nhầm thì giết càng nhiều, cơ hội vào Đấu Thần Điện càng lớn... Hà hà, quả nhiên là đại điển dẫm trên máu tanh, chả trách mà gọi là Tế Thần Huyết Điển.

Tuy lời của Cổ Thiên nói thẳng ra là chẳng có mấy tin tức hữu dụng, nhưng ít nhất cũng khiến những người còn mơ hồ biết được tình hình hiện tại của mình.

Dù gì không phai là ai cũng có cách gì đó để có được thông tin. Nếu không có những thông tin này, cứ làm bừa thì e là cũng chẳng có được tác dụng gì cụ thể.

- Vậy chúng ta giờ đang ở đâu?

Sau một lúc trầm mặc có người lên tiếng hỏi.

Cổ Thiên hơi khựng lại rồi cười khỗ:

- Cái này thì ta không biết... Dù sao đây cũng là lần đầu ta đến đây. Hơn nữa theo cách nói của Đấu Thần Điện là xuất hiện ở bất cứ chỗ nào, vì thế không thể xác định được chúng ta đang ở nơi nào... Có điều ta có một ý kiến.

Quét mắt nhìn xung quanh, Cổ Thiên cười cười nói tiếp:

- Chúng ta đến từ các Đế Quốc khác nhau, mục tiêu của mọi người là gia nhập Đấu Thần Điện. Do mục đích giống nhau nên chúng ta không cạnh tranh với nhau mà là hợp tác... Cũng có nghĩa là trên Tu La Đảo chúng ta có chung một lợi ích! Vì thế chúng ta hợp tác với nhau không phải rất tốt sao? Mọi người đều là cường giả, nhiều người cùng nhau luôn an toàn hơn hành động đơn lẻ, dù sao đám Huyết Ma không phải loài ăn chay mà!

- Người nói không sai, có điều nếu cùng hành động thì nhiều vấn đề lắm.

Bên khác có người nói nhỏ.

- Vấn đề? Sẽ không có đâu...

Cổ Thiên cười:

- Nếu là một đội thì chúng ta phải có người dẫn đầu, một Đội trưởng để chỉ huy và phân phối. Vì thế ta nghĩ trong mấy chục người chúng ta nên chọn ra một Đội trưởng, chỉ huy một cách thống nhất. Vì một đội ngũ mà rời rạc không ăn ý nhau thì thà tách ra hành động còn tốt hơn!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyết Ma Xuất Hiện

Q.3 - Chương 63: Huyết Ma Xuất Hiện

Nghe nói thế tất cả đều khựng lại một chút rồi có người gục gặc.

Những người có thể đến Tu La Đảo đều không có kẻ nào ngu cả, đương nhiên họ hiểu những điều Cổ Thiên nói cũng không sai. Dù trong hoàn cảnh nào thì đội ngũ có chỉ huy đương nhiên mới có thể phát huy sức chiến đấu mạnh nhất. Nếu chỉ là một nắm cát rời rạc thì đúng là chia nhau ra hành động tốt hơn.

Có điều, tất cả đều không ai biết ai, căn bản là không thể có cái gọi là tín nhiệm. Nếu nói đến phục thì càng khó hơn, vì thế nếu muốn chọn ra Đội trưởng thì...

- Thế ai sẽ làm Đội trưởng đây?

Một lúc sau, cuối cùng cũng có người nói ra câu hỏi hóc búa nhất.

Lời đó vừa nói ra mấy chục người lập tức trầm mặc, một lúc sau thì có tiếng cười cổ quái vang lên:

- Ta nghĩ, nếu mọi người không chê, chức Đội trưởng này để Cổ mỗ ta tạm thời đảm đương được không? Nếu sau này mọi người thấy người khác thích hợp hơn thì chúng ta sẽ thay đổi.

Cổ Thiên vừa dứt lời thì mấy chục người biến đổi đủ mọi kiểu sắc mặt, trầm ngâm một lúc thì có người lắc đầu nói:

- Thôi được rồi, dù sao thì ta cũng chẳng biết gì về Tu La Đảo này người đã hiểu về nó thì tạm thời ta tin tưởng người!

Người vừa lên tiếng là một người trung niên có khuôn mặt bình thường. Nghe vậy có vài người khác cũng lưỡng lự gật đầu:

- Cũng phải, nể mặt người đã cung cấp thông tin, ta tạm tin người vậy!

Nhưng những người tỏ thái độ như thế không nhiều, đa số là trầm ngâm, rõ ràng là không tán đồng lắm với việc Cổ Thiên làm Đội trưởng.

Lý Dật chỉ cười cười, người khác chẳng đoán được hắn nghĩ gì. Hắn cũng chẳng muốn tranh giành cái chức Đội trưởng vớ vẩn này làm gì. Có điều, mọi thứ hiện nay đều xa lạ. đi theo đoàn đội tạm thời cũng không phải là không được.

Nhưng lần này tham gia Tế Thần Huyết Điển, chuyện Lý Dật muốn làm không ít, lại còn muốn đột phá lên Đấu Sư, lại phải tu luyện Đấu kỹ, còn cả tìm những thứ khiến Xà Tôn Giả thức tỉnh lại nữa. Có thể nói một trăm ngày tham gia Tế Thần Huyết Điển chưa chắc đã đủ. Hắn nghĩ một lúc mà cũng cảm thấy đau đầu.

Với những người khác thì một trăm ngày quá thật quá dài, nhưng với hắn thì lại quá ngắn.

Không khí bỗng trở nên yên ắng, một lúc sau Cổ Thiên cười với những người không lên tiếng:

- Thế nào? Chư vị không tin Cổ Thiên ta sao? Lý Dật huynh đệ người... thấy sao?

Lý Dật cười khố, hắn không ngờ sự tranh chấp cái gọi là ‘quyền lợi’ lại động chạm đến cả hắn. vì dù thế nào thì thực lực của hắn là yếu nhất ở đây. Nhưng Cổ Thiên đã lên tiếng hỏi thì Lý Dật không thể không nói gì. Hắn chỉ mỉm cười:

- Đương nhiên ta nghe ý kiến của mọi người rồi!

Lời nói nửa vờ của Lý Dật khiến sắc mặt Cổ Thiên khẽ biến, ánh mắt hình như mang sát ý nhưng hắn vẫn gượng cười nói:

- Như vậy thì tốt rồi. Không biết những người khác nghĩ thế nào?

Ánh mắt hơi đe dọa của Cổ Thiên khiến vài người còn do dự trả lời, nhưng vẫn có hơn nửa số người không nói gì.

Dù sao tất cả đều không phải đồ ngốc, nếu để Cổ Thiên làm Đội trưởng thì mọi người sẽ bị hắn khống chế, không biết lúc nào sẽ bị hắn biến

thành vật hy sinh!

Một lúc sau bỗng có người đứng ra nhìn Cổ Thiên cười lạnh rồi đề cử ra người khác, rồi lại có người khác đứng ra nhận làm Đội trưởng, hoặc đưa ra ý kiến chọn dựa vào thực lực... Đội ngũ vốn có vẻ đoàn kết giờ đã bắt đầu hỗn loạn, tiếng chửi bới bắt đầu xuất hiện, khiến những người khá trầm tính cũng phải chau mày.

Còn Lý Dật chỉ cười mỉm nhìn cảnh tượng đó, quả nhiên nơi nào có người là có tranh chấp...

Nhưng đột nhiên mí mắt Lý Dật giật mạnh lên một cái, hắn vội quay người lại...

-Ồ, đúng là loài người nhàn hạ thật... Lẽ nào các người không biết Tu La Đảo là nơi nào hay sao mà lại nhàn rồi ở đây cãi nhau? Con người ngày nay ấy mà, đúng là càng ngày càng tệ hại...

Từ trong làng bỗng vang lên một tràng cười chế giễu khiến những người đang tranh cãi khựng lại quay ra nhìn.

Trên con đường không một bóng người lúc này có một đám đông người, cánh cổng lớn cũng đã mở ra, từ bên trong đi ra một đoàn người đông đúc, khiến ngôi làng rộng rãi thoáng đãng bỗng trở nên chật cứng...

Có điều, những cái gọi là ‘người’ này sắc mặt đều trắng toát, thậm chí ánh mắt nhìn bọn Lý Dật còn có vài phần thêm thường nữa...

Răng nhọn sắc, mặt trắng bệch, mắt đỏ quạch, cổ quái...

- Các người chính là Huyết Ma Tộc phải không?

Cổ Thiên cười lạnh tiến lên phía trước, nhìn đám Huyết Ma với ánh mắt lạnh tanh, rồi cười nhạt:

- Không tệ, số lượng đủ nhiều, chưa biết chừng giết sạch các người là bọn ta đã có thể hoàn thành nhiệm vụ rồi!

Những người tham gia Tế Thần Huyết Điển đương nhiên phải có bản lĩnh. Tuy đám Huyết Ma có vẻ như phải có đến hàng trăm tên nhưng không thể dọa Cổ Thiên sợ được.

- Vậy sao?

Vẫn giọng nói giễu cợt ấy, rồi đám Huyết Ma tránh ra hai bên cho một gã nam tử gương mặt lạnh băng u ám chậm rãi bước ra.

Trang phục của hắn vô cùng hoa lệ. hoa lệ đến mức chói mắt, nhưng làn da thì trắng như trong suốt, cộng thêm hai hốc mắt đỏ quạch kia đã đủ nói về thân phận của hắn - Huyết Ma.

Con Huyết Ma này tay đang phe phẩy quạt, mỉm cười nhẹ:

- Bọn Đấu Thần Điện cũng thú vị thật. Người năm sau còn không biết trời cao đất dày hơn năm trước... Hà hà, nghĩ là Tu La Đảo bọn ta ai cũng đến được hay sao?

Tia nhìn lạnh lẽo lướt qua rồi dừng lại ở cổ Thiên, nó cười rồi nói:

Giết hắn đi!

Vâng!

Hắn vừa dứt lời, một cái bóng màu xám lao về Cổ Thiên một luồng đấu khí xé tan không khí chém xuống cổ Thiên.

Huyết Ma quá nhiên cũng biết đấu khí!

Trong đầu mỗi người cùng lúc thoáng qua ý nghĩ này.

Nhưng ý nghĩ đó chưa chấm dứt thì Cổ Thiên chỉ cười lạnh, chân phải vung lên, trước khi cái bóng xám đó lao tới nơi thì cổ Thiên đã đá trúng ngực đối phương.

Cái bóng đó bắn ngược ra sau, đâm sầm xuống mặt đất. máu từ miệng phụt ra giã giữa một lúc thì không đứng dậy được nữa.

- Ồ, xem ra người cũng có chút bản lĩnh nhỉ...

Thấy người của mình bị tấn công, tên đầu lĩnh đó lại không hề nổi giận mà ngược lại có phần thích thú. Hắn vỗ tay cười:

- Không tệ, xem ra Phong Nhã ta lần này gặp may lớn rồi... Nếu tất cả các người đều có thực lực như người này thì... ha ha ha...

Huyết Ma có tên Phong Nhã này cười vô cùng sảng khoái rõ ràng là gặp được chuyện gì rất vui, khiến bọn Lý Dật chẳng hiểu chuyện gì.

Nhưng đã gặp phải Huyết Ma thì không có chuyện rút lui. Trên tay ai nấy cũng đều đã tỏa ra đấu khí chỉ còn chờ thời cơ ra tay mà thôi.

Sau khi cười một lúc lâu, Phong Nhã nhìn một lượt rồi nói:

Chư vị, giờ ta cho các vị một cơ hội... Cơ hội gia nhập Huyết Ma Tộc vĩ đại, trở thành thuộc hạ của Phong Nhã đại nhân ta... Nếu các người đầu hàng thì Phong Nhã ta sẽ dùng cách ôn hòa nhất để các người trở thành Huyết Ma. Nhưng nếu các người không chịu hợp tác thì đây chính là kết cục!

Dứt lời, chân phải hắn dậm mạnh xuống đất. lập tức một đạo ánh sáng cong cong hình lưỡi liềm màu đỏ huyết lao về phía Cổ Thiên.

Cổ Thiên hừ một tiếng, giương tay phải được bao bọc bởi đấu khí lên đỡ. Nhưng ngay sau đó. đấu khí trên tay hắn bị đánh tiêu tán hết, cả người hắn lùi sau mấy bước và phun ra một ngụm máu sắc mặt tái đi trông thấy.

Nhìn Cổ Thiên ban nãy vừa một chiêu đánh chết một Huyết Ma, lúc này cũng thua chỉ trong một chiêu, những người tham gia Tế Thần Huyết Điển ai nấy đều biến sắc mặt.

Lý Dật từ từ chuyển sang nhìn Phong Nhã với ánh mắt cổ quái. Tên Phong Nhã này chiêu vừa rồi có thực lực của Đấu Sư, nhưng Lý Dật lại không thể xác định được đẳng cấp của hắn... Có điều, với tình hình lúc này dường như Lý Dật không phải đối thủ của hắn!

Hơn nữa chuyện mà hắn nói thu nạp người làm thủ hạ cũng chẳng hiểu gì, có lẽ những chuyện này đều có trong Ngọc bài, nhưng bây giờ thì...

Hình như tìm cách bỏ chạy mới là thỏa đáng nhất... Toàn một lũ ngu ở cùng nhau chưa biết chừng tự đưa đầu vào chỗ chết!

Có lẽ nếu ý nghĩ này của Lý Dật mà bị người khác biết thì chắc chắn hắn sẽ bị đánh chết!

Dù gì thì ở đây có ai là không phải là nhân tài một thế hệ trẻ của các Đại thế lực?

- Các người đã quyết định chưa?

Trong nụ cười cổ quái của Phong Nhã có thêm một vài phong vị khác, hắn hơi liếm môi, gương mặt tươi cười.

- Đừng có nghe hắn!

Cổ Thiên giờ dường như đã hồi phục lại, hắn căn răng nói với giọng run rẩy:

- Cái gọi là gia nhập Huyết Ma Tộc chính là biến chúng ta thành lũ quái vật người không ra người, quỷ không ra quỷ như các người. Nếu như thế thì đừng nói chuyện khác, ngay cả tư cách trở về chúng ta cũng không còn nữa! Chư vị cách duy nhất lúc này chỉ có liều chết mới có đường sống! Nếu biến thành loại quái vật đó thì Cổ Thiên ta có chết cũng không làm!

- Lắm lời!

Phong Nhã gầm lên giận dữ, tay phải vung lên, lại một đạo đấu khí màu đỏ lao về phía Cổ Thiên.

Lần này cổ Thiên rút kinh nghiệm không đỡ trực diện nữa, hấn lặn một vòng trên đất rồi hét:

- Liều!

Dứt lời, Cổ Thiên rút ra thanh trường đao bên hông, khẽ điểm chân lên đất và lao về phía con Huyết Ma gần nhất.

Đấu khí trên trường đao chấp chói, vẽ lên không trung một đường vòng cung, rồi thấy con Huyết Ma đầu một nơi thân một nẻo. Cái đầu máu me bay ra lăn lông lốc trên đất, hai hốc mắt vẫn còn sự khinh thường.

Hành động này của cổ Thiên khiến Phong Nhã hơi sững người, nhất thời chưa phản ứng kịp, hoặc có thể hấn không thêm phản ứng.

- Động thủ!

Lúc này những người vẫn chỉ nhú mày quan sát đã không còn sự lựa chọn nào khác. Bảo những thiên tài này biến thành quái vật Huyết Ma, có ai chịu chứ? Mà không chịu thì dường như ngoài việc xông lên liều thì chẳng còn lựa chọn nào khác...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hương Hương Quận Chúa

Q.3 - Chương 64: Hương Hương Quận Chúa

Sau một tiếng hét, đấu khí các màu nhất thời bùng nổ, những người tham gia Tế Thần Điện đều rút vũ khí ra xông vào đám Huyết Ma và bắt đầu chém giết.

Huyết Ma và con người dường như không có gì quá khác biệt, khi không kịp đề phòng bị chém máu cũng tuôn ra. khung cảnh xung quanh lập tức bị nhuộm một màu đỏ chết chóc.

Tiếng kêu thảm thiết vang lên không ngừng, những kẻ bị thương ngã xuống dù là người hay Huyết Ma dường như đều bị đâm đến chết.

Hình như bọn Huyết Ma quen với những bộ dạng khác của con người, sự hung hãn của những người tham gia Tế Thần Điện này khiến chúng sững sờ chốc lát.

Khốn kiếp! Khốn kiếp! Khốn kiếp!

Không biết ai đột nhiên hét lên, rồi vài tia máu bắn ra lập tức vùi tiếng hét đó trong vũng máu.

Chỉ chốc lát mà toàn thân Cổ Thiên toàn là máu và thịt, cũng không biết hắn đã chém chết bao nhiêu Huyết Ma rồi nữa.

Tay cầm một cái đầu HuyếtMa, hắn hét lớn:

- Chỉ đám Huyết Ma này thôi là chúng ta có thể vào Đấu Thần Điện rồi!

Tiếng hét của hắn dường như khiến những người đang điên cuồng chém giết ngày càng cuồng dại hơn.

Dường như trừ Phong Nhã ra, thực lực của đám Huyết Ma còn lại đều chẳng ra gì. Tuy số lượng chiếm ưu thế nhưng dưới cục diện hỗn loạn này, số lượng có lúc chẳng nói lên được điều gì.

Chỉ thấy từng con từng con Huyết Ma trong ánh sáng đấu khí biến thành hai nửa, rồi lại có vài con Huyết Ma xông tới xô ngã người vừa xuất chiêu, rồi lại một tiếng kêu thảm đến buốt óc vang lên.

Trận chiến này thật đột ngột nhưng cũng vô cùng kịch liệt. Hai bên không biết có coi là ngẫu nhiên gặp nhau hay không, dường như chỉ chốc lát mà xông vào chém giết lẫn nhau quyết liệt đến cực hạn.

Điểm này e là dù người của Đấu Thần Điện cũng không thể tưởng tượng được.

Lý Dật đạp ngã một con Huyết Ma gần mình, chân phải vung lên đá nó bay vào đám người. Nhưng tâm tư hẩn lúc này không hề để ở trận chiến, hẩn đang đưa mắt nhìn ra xung quanh.

Không biết Phong Nhã rốt cuộc đã biến mất từ lúc nào?

Từ khi trận chiến bắt đầu hay là khi Cổ Thiên bắt đầu xông lên?

Nhưng dù vậy Lý Dật vẫn cảm nhận được ở cạnh mình có một thứ áp lực rất lớn. Dường như hẩn cảm nhận được, Phong Nhã lúc này chỉ đang xem trò vui, hoặc có lẽ chỉ có kẻ nào lọt vào mắt hẩn thì mới trở thành bộ thuộc của hẩn. Còn những kẻ khác chẳng qua chỉ là đồ vô dụng trong mắt hẩn! Chả không có gì đáng tiếc!

Vậy lúc này mình nên làm gì? Đi hay ở lại?

Một lúc sau. Lý Dật nhếch mép cười, rồi khi trận chiến vào lúc cao trào nhất, như một đạo quang ảnh, hẩn tạo ra một mặt đất đầy máu và thịt.

Cách nơi hỗn loạn khoảng vài chục dặm có một đỉnh núi cao. Ngọn núi này nhô lên ở trong thung lũng của Tu La Đảo, có vài phần kỳ dị.

Đứng trên đó dường như có thể nhìn được toàn bộ thung lũng rộng lớn. Ngay Đại Đô nằm ở trung tâm thung lũng cũng nhìn thấy vô cùng rõ ràng. Nếu có nhãn lực tốt thì nhìn cả cái Đại Đô này cũng chẳng phải là điều không thể.

Vài cơn gió lạnh lẽo thổi trên ngọn núi trọc lốc. một lúc sau, trên vách núi đứng đứng dường như không thể có người bỗng xuất hiện một cái bóng màu trắng.

Dáng vẻ người này khá thon thả, gương mặt thanh tú. nói là đẹp như tranh vẽ cũng chẳng phải quá lời. Có điều điểm quyến rũ của nữ nhân áo trắng này là thứ khí độ ung dung khó tả.

Đôi mắt thanh nhã kia dường như không phải của người trần tục, dường như ai nhìn cũng đều bị cuốn hút vào đó.

Ánh mắt sâu thẳm tĩnh mịch của nữ nhân này nhìn về hướng Đại Đô, một lúc sau thì cười nhạt, ánh mắt khẽ rung động rồi dừng lại ở nơi đang diễn ra trận chiến hỗn loạn.

Xem ra... Tế Thần Điện lần này bắt đầu rồi. Đám lão quỷ của Đấu Thần Điện vẫn dùng thủ đoạn cũ à?

Giọng nói trong trẻo vang lên rồi từ từ tan đi trong không khí nhưng lại cảm giác như đang nói với ai đó.

Có điều khi lời nói dứt thì chẳng có gì đáp lại ngoài sự im lặng kỳ quái.

Đứng như thế một lúc nữ nhân áo trắng mỉm cười, chân dậm nhẹ lên đất, một đợt sóng đấu khí phát tán ra tứ phía nghiền nát hết những thứ trên mặt đất.

Sau đó là một tràng cười nhẹ:

- Sao vậy Kim Bằng, đến ta mà cũng không dám gặp nữa sao?

Bùm~~

Trong một chỗ tối nào đó trên đỉnh núi, dường như có thứ gì đó nổ tung, rồi một đám khói đen biến thành một bầy quạ bay ra. Đám khói tan dần, một dáng người gầy gò chậm rãi đi ra.

Hắn dường như chỉ tiến lên một bước nhưng đã đến mép vách núi đứng ngang với nữ nhân áo trắng, có điều giữ một khoảng cách nhất định.

Ha ha...

Tiếng cười có phần ngượng ngập, rồi một giọng nói trầm vang lên:

- Hương Hương Quận chúa cho gọi. Kim Bằng ta nào dám không đến?

Vậy sao?

Nữ nhân áo trắng được gọi là Hương Hương Quận chúa nửa cười nửa không, sắc mặt lạnh đến xương tủy khiến khuôn mặt Kim Bằng khẽ giật giật.

Kim Bằng, ta hỏi chàng, một năm nay chàng trốn trong Xích Huyết Cương này, chàng tưởng ta không biết gì sao?

Làn gió thu thoảng qua, thổi bay mái tóc của gã nam tử gầy gò, để lộ ra nụ cười dịu dàng mà âm u, nhìn thoáng qua Hương Hương Quận chúa, hắn ôn tồn nói:

- Kim Bằng ta trốn ở đây còn làm gì được nữa? Ngoài tu luyện ra thì cũng chỉ còn tu luyện mà thôi. Nếu không đột phá được, đánh không lại hai lão bất tử kia, muốn rời khỏi nơi chó chết này cũng phí công mà thôi!

A~~

Hương Hương Quận chúa quay lại nhìn hắn một cái, dường như muốn nhìn rõ nét mặt hắn rồi thờ dài:

- Sao? Cùng với ta tu luyện ở Tu La Đảo này, chàng thấy rất bất mãn sao?

- Đâu dám!

Kim Bằng cười nhẹ:

- Chỉ là nơi này dù thế nào cũng không phải địa bàn của hai ta. Trốn ở đây ngoài việc khó chịu với đám Huyết Ma buồn nôn kia còn phải lo lắng hai lão bất tử ở Đấu Thần Điện lúc nào đó đến tìm ta tính sổ, Quận chúa thấy nơi này tốt sao?

Hương Hương Quận chúa cười nhạt:

- Nếu chàng dọn đến Phủ Quận chúa, ta nghĩ có cho hai lão quỷ kia trăm lá gan thì chúng cũng không dám gây chuyện.

Kim Bằng cười khố:

- Hương Hương, không phải ta không muốn đến chỗ nàng, chỉ là Kim Bằng Yêu Vương ta dù thế nào cũng là một nhân vật có tiếng tăm. Chuyện như thế ta không làm nổi, huống hồ ở trong Xích Huyết Cương ta sống cũng rất tốt!

- Rất tốt sao? Ý chàng là quan hệ rất tốt với mấy tiểu yêu tinh đó hả?

Hương Hương Quận chúa dứt lời, cũng không biết cô ta làm gì chỉ thấy tay áo khẽ phất lên một trận đấu khí đâm vào vách núi. Rồi một tiếng nổ lớn vang lên, đá một bên núi biến thành vụn để lộ ra một động phủ khá hoa lệ.

Lúc này mấy nữ nhân trong đó sắc mặt đầy khủng hoảng, mắt tìm kiếm xung quanh, rồi như chết đuối vớ được cọc cùng kêu lên:

- Đại vương! Cứu mạng! Đại vương! Cứu mạng!

- Cái này... à... cái đó...

Kim Bằng toát mồ hôi lạnh, nhất thời lắp bắp không nói nên lời.

Chàng không nở chữ gì? Rất tốt! Ta cần là cần cái không nở này!

Nói rồi cô ta vung tay áo, một đám đấu khí bay ra mấy nữ nhân kia người rung lên rồi nằm vật ra đất máu mũi tuôn trào.

Kim Bằng dường như muốn ra tay ngăn cản nhưng không biết nhớ ra cái gì, chỉ thở dài không nói gì.

- Không tệ!

Hương Hương Quận chúa đảo mắt. nhưng vẻ đẹp kiều diễm kia lại khiến Kim Bằng toát mồ hôi:

- Khẩu vị của chàng ngày càng tốt đấy nhỉ? Trước đây chỉ là nữ nhân con người thì thôi, không ngờ bây giờ đến Huyết Ma mà chàng cũng để mắt tới. Sao không đến chỗ hai lão bất tử đó phá phong ấn cứu Huyết Ma Vương Nữ đi? Nghe nói đó mới là tuyệt đại giai nhân của Huyết Ma Tộc đấy!

Kim Bằng thở dài, nhìn mấy thi thể kia một cách bất lực rồi nói:

- Hương Hương, nàng cần gì phải nổi nóng như thế. Ta không nói không muốn ở cùng nàng, chỉ là ta đã nói rồi, những kẻ ở Đấu Thần Điện không đứng nhìn ta và nàng kết hợp lại đâu. Trừ phi rời khỏi nơi chết tiệt đó, nếu không thì chúng ta không thể ở bên nhau được. Nếu không kết quả chỉ có chết!

- Đây là chàng nói đấy nhé!

Hương Hương Quận chúa cười cười, bỗng cô ta tiến lên mấy bước, lấy tay áo lau mồ hôi trên trán Kim Bằng, mỉm cười:

- Ngay trước mắt đây hai ta có một cơ hội rất lớn có thể rời khỏi nơi này. Không biết chàng có hứng thú không?

- Cơ hội?

Mắt Kim Bằng giật mấy cái ánh mắt bỗng sáng lên:

- Ta đợi cơ hội này lâu lắm rồi! Sao lại không có hứng thú được cơ chứ? Khốn kiếp, có quý mới muốn ở cả đời tại cái nơi chết tiệt này!

- Vậy sao?

Hương Hương Quận chúa mỉm cười không nói gì mà bỗng nhiên sà vào lòng hắn. Khi Kim Bằng cứng đờ người thì Hương Hương thả lỏng thân thể nét mặt vẫn tươi cười:

- Trước đây không lâu ta cảm nhận được khí tức của một bằng hữu cũ. Mà người này dường như từ trước tới nay vẫn không hòa hợp với Đấu Thần Điện... Khí tức của hắn xuất hiện lúc này e là Đấu Thần Điện không thể không quan tâm. Thủ đoạn hai ta chuẩn bị nhiều năm nay nếu đồng thời dùng thì chỉ cần cơ hội đến là có thể thoát được khỏi đây. Muốn đại sự thành ta còn cần một người trợ giúp!

-Ai?

Kim Bằng nhú mày.

Huyết Ma Vương Nữ.

Chỉ bốn chữ này phát ra từ miệng Hương Hương Quận chúa mà khiến nguyên khí thiên địa vốn khá loãng lập tức chấn động.

Dường như bốn chữ này mang một ma lực kỳ dị nào đó có thể chấn động thiên địa.

Kim Bằng sững người một lúc mới trầm giọng nói:

- Nhưng mà cô ta bị hai lão bất tử Đấu Thần Điện áp chế rồi. Dù chúng ta ra tay cũng e là cũng không có nhiều cơ hội cứu được cô ta. Hơn nữa dù có cứu sống thì lẽ nào bọn chúng không biết là do chúng ta làm sao? Bao năm nay. Đấu Thần Điện không hạ thủ với chúng ta chẳng qua là mượn tay hai chúng ta mà áp chế Huyết Ma Tộc, để con người không diệt tận gốc đám Huyết Ma đó, như thế cái nơi huấn luyện mà bọn chúng khổ sở mới xây dựng nên mới không mất tác dụng. Nếu chúng ta hợp tác với Huyết Ma Vương Nữ thì e là...

- Thế nào, chàng sợ rồi à?

Hương Hương Quận chúa mỉm cười.

- Không, chỉ là...

Nếu đã không sợ thì cứ đứng xem trò chơi này đi, nó vốn đã bắt đầu từ lâu rồi. Hai ta đợi hàng trăm hàng nghìn năm nay, lẽ nào lại bỏ qua cơ hội lần này sao?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tam Ma

Q.3 - Chương 65: Tam Ma

Trong khu rừng rậm rạp, một bóng đen luồn lách qua những khóm cây. Thịnh thoảng chiếc áo choàng đen lại chạm vào những cành cây mọc ngang ra, khi chiếc áo bay lên lại để lộ ra gương mặt trẻ tuổi, người này đương nhiên là Lý Dật, vừa thoát ra từ trận hỗn chiến.

Chạy suốt nửa ngày trong rừng, cẩn thận chuyển hướng mấy lần rồi xác định sau lưng không có ai đuổi theo thì Lý Dật mới dừng lại trên một nhánh của cây đại thụ.

Cùng với sự lay động theo quy luật của cành cây. Lý Dật quan sát kỹ xung quanh rồi mới chắc chắn là gần chỗ hãn lúc này đừng nói Huyết Ma. Ngay một sinh vật sống cũng không có.

Hít sâu vào một hơi. xua đi cảm giác bức bối vì phải chạy quá nhanh, Lý Dật nhìn xuống bãi cỏ phía dưới bất giác mỉm cười.

Nói ra thì lần này hãn chạy như thế không thể coi là quang minh chính đại, nhưng ở nơi như Tu La Đảo này nếu hãn mà nhân từ cứu người thì kẻ chết trước sẽ chính là hãn.

Mà hãn lúc này thì tuyệt đối không được chết!

Cũng may đám gốc đó chặn bọn Huyết Ma lại nếu không mình đâu có thoát dễ dàng vậy, đáng nhẽ nên xem thông tin từ sớm!

Sau một lúc thất thần Lý Dật chán nản lẩm bẩm.

Sau đó hắn vỗ lên chiếc Dung Giới, hai miếng Ngọc bài bay ra, một miếng ghi chép các thông tin về nơi này, miếng còn lại là thông tin mà Xà Tôn Giả để lại cho Lý Dật hôm đó.

Nghĩ một lúc Lý Dật cầm miếng thứ nhất lên, lưỡng lự một chút mới dùng thần niệm đi vào trong.

Tu La Đảo tồn tại từ thời Thượng cổ. Ban đầu nơi đây không có con người sinh sống, mãi đến khi có một vị cường giả phát hiện ra và biến nó trở thành trọng địa Tông môn từ đó nó mới bắt đầu được biết đến.

Nhưng cảnh vui thì không được lâu, Tông môn ban đầu chiếm cứ đảo này không lâu sau đã sụp đổ. Có điều những người mà nó mang đến đã định cư lại nơi đây dần hình thành nên một quốc gia, chính là đất nước có tên Tu La Quốc.

Sau này, trên Đấu Thần Đại Lục bùng nổ cuộc đại chiến giữa con người và Ma thú, rất nhiều dị chủng từ thời Viễn cổ đều bị hủy diệt trong cuộc đại chiến này. Mà một nhánh của Huyết Ma Tộc coi như thông minh, tìm được đến nơi này và định cư luôn ở đây.

Huyết Ma Tộc tu luyện và tiến hóa cần phải hút tinh huyết của con người mới làm được, vì thế sau khi chiếm cứ nơi này. Huyết Ma Tộc coi con người là thức ăn.

Nhưng không lâu sau, người của Đấu Thần Điện phát hiện Huyết Ma Tộc đã thoát ly và tìm được đến đây.

Khi ấy, Đấu Thần Điện và Huyết Ma Tộc lại xảy ra đại chiến. Đấu Thần Điện đã phải trả một cái giá vô cùng lớn thì cường giả của Huyết Ma Tộc mới gần như bị diệt sạch sẽ.

Nhưng kẻ đứng đầu Huyết Ma Tộc khi đó thấy tộc mình gần như bị diệt vong thì yêu cầu nghị hòa với Đấu Thần Điện.

Kết quả của cuộc nghị hòa là từ giờ Huyết Ma Tộc sẽ nằm dưới sự trấn áp của Đấu Thần Điện. Huyết Ma Tộc cũng chỉ được sống trên Tu La Đảo, không được để cư dân trên đảo biết chân tướng.

Thời gian dần trôi đi, ban đầu Đấu Thần Điện hàng năm đều phái người đến tuần thị, nhưng dần dần nhiệm vụ này đã bị bỏ quên mất, ngoài việc sai người đến trấn thủ thì những việc khác rất ít khi nào làm.

Nhưng không biết từ bao giờ, có người đề xuất lợi dụng nơi này để sàng lọc nhân tài. Dù gì thì Đấu Thần Điện muốn phát triển mở rộng cũng cần một lượng lớn nhân tài, nhưng dùng các phương pháp khác thì thật sự quá phiền phức, mà biến nơi Huyết Ma quần sinh thành nơi tuyển chọn lại được coi là cách tốt nhất.

Từ đó. Tu La Đảo biến thành nơi tuyển chọn của Đấu Thần Điện. Có điều tuy nói vậy nhưng Huyết Ma Tộc lại có chiến lực và thế lực rất lớn ở Tu La Đảo. Vì thế số người mỗi năm đến đây không ít nhưng lượng sống sót trở về lại không nhiều.

Đây chính là bộ mặt thật sự của Tế Thần Huyết Điện.

Tu La Quốc ngoại trừ những tiểu thành ở biên giới ra thì nơi quan trọng nhất là Đại Đô, ở đó có hàng trăm vạn người sinh sống, mà Huyết Ma Tộc cũng ẩn thân ở trong số đó.

Ngoài ra điều lợi hại ở Huyết Ma Tộc là cơ thể gần như có thể tái sinh vô hạn, trừ khi đầu lìa khỏi cổ nếu không thì Huyết Ma không dễ dàng gì bị chết.

Hơn nữa, Huyết Ma Tộc có cách biến con người thành Huyết Ma. Thủ đoạn này đương nhiên không phải thủ đoạn cấp thấp là cần có con người như Lý Dật tưởng tượng. Nó lợi dụng một bí thuật nào đó đổi toàn bộ máu huyết của Huyết Ma sang cơ thể của con người, như vậy mới coi như hoàn thành việc gọi là ‘Thôn Phệ’.

Đương nhiên thực lực của người bị ‘Thôn Phệ’ càng mạnh, thiên phú càng cao thì sau khi biến thành Huyết Ma sẽ càng lợi hại hơn.

Đây cũng là thủ đoạn quan trọng nhất để Huyết Ma Tộc tồn tại từ đời này sang đời khác. Nghe nói Huyết Ma Tộc không hề có khả năng sinh sản.

Nói riêng về số lượng, số lượng Huyết Ma từ trước đến nay gần như không thay đổi, thậm chí không ngừng giảm xuống, nhưng thực lực các cá thể thì càng ngày càng mạnh hơn.

Có điều, hình như để quản Lý sự phát triển vô hạn của Huyết Ma, Đấu Thần Điện còn chuẩn bị những việc khác nữa, nhưng không được ghi lại trong Ngọc bài. Rõ ràng là người ghi chép những chuyện này cũng không biết cụ thể cho lắm.

Những thông tin khá kỳ quái này, Lý Dật chỉ xem một lượt đã thấy tê hết cả da đầu. Tuy hẳn không biết tại sao Đấu Thần Điện lại tạo ra cái nơi này nhưng lấy nó làm nơi huấn luyện thì đúng là đầy tính chết chóc.

Cảm thán một lúc Lý Dật cất miếng Ngọc bài này vào Dung Giới, lưỡng lự một hồi mới dùng thần niệm đi vào miếng Ngọc bài kia.

Hà hà tiểu quỷ, nhìn ngươi hình như đã đến Tu La Đảo thuận lợi rồi nhỉ? Thế nào, ấn tượng về nơi này thế nào?

Ngay khi thần niệm của Lý Dật đi vào Ngọc bài, một bóng dáng mờ nhạt hiện lên rồi Xà Tôn Giả hiện ra trước mặt Lý Dật.

Á? Lão quỷ ngươi tỉnh rồi sao?

Lý Dật sững người lại nhất thời không biết phản ứng thế nào.

Hà hà, Bản Tôn đã ngủ rồi đâu có dễ mà tỉnh vậy? Đây là chút tàn hồn mà Bản Tôn để lại. Đừng nói nhiều nữa nếu không tí nữa Bản Tôn biến mất ngươi muốn khóc cũng chẳng có nơi mà khóc đâu!

Xà Tôn Giả khẽ cười nói.

Thì ra là vậy.

Lý Dật cũng biết thời gian quý giá vậy nên cũng không khách khí nữa mà hỏi luôn:

- Thôi được rồi lão quý vậy cho ta biết nên tu luyện thế nào? Đi đâu tìm Huyết Nhân? Đâu kỹ người đưa ta tu luyện ở nơi nào?

- Hà hà, đúng là tiểu tử nóng vội!

Xà Tôn Giả cười nhẹ:

- Người đã vào đây rồi thì để ta nói cho người biết đây là đâu đã!

Lý Dật nhếch mép:

- Đây là đâu không cần nói nữa cơ bản là ta đã biết rồi.

-Ồ người biết gì rồi? Nói xem nào!

Xà Tôn Giả cười cười.

Lý Dật khẽ gật đầu rồi nói lại những gì mình đã biết một lượt.

Nghe xong Xà Tôn Giả chỉ cười cười nói:

- Không tệ không có Bản Tôn trợ giúp mà người có được những thông tin như thế đúng là rất tốt! Có điều chỉ với chút thông tin đó thì muốn giữ mạng ở đây không khó, nhưng muốn làm được mấy việc kia thì cực kỳ khó!

Lý Dật hừ mũi nói:

- Lão quý có gì thì nói luôn đi đừng có mà vòng vo nữa!

Xà Tôn Giả trầm ngâm một lúc mới nói tiếp:

- Những điều người vừa nói cơ bản là đều đúng, nhưng người đã để lọt mất một điểm quan trọng. Tuy là dưới sự áp chế của Đấu Thần Điện. Huyết Ma Tộc không phát triển mấy, nhưng những năm gần đây, Huyết Ma Tộc đã khống chế được Tu La Quốc này rồi. Cũng có nghĩa là dân Tu La Quốc từ lâu đã coi Huyết Ma Tộc như Thần vậy. Địa vị của Huyết Ma Tộc rất cao, ở đây, đừng nói là Huyết Ma Ngay cả một người bình thường người cũng không được tin, điểm này người phải nhớ kỹ đấy!

- Thứ hai, thiên phú tu luyện của Huyết Ma Tộc cực cao. Huyết Ảnh Đại Pháp truyền qua các đời của chúng đẳng cấp không hề thấp. Bộ Công pháp đó nghe nói có vài điểm thần bí. Nếu có cơ hội thì kiếm nó về tu luyện, rất tốt với Thiên Ma Cừu Biến của người.

- Thứ ba, từ trước tới giờ chưa bao giờ Đấu Thần Điện lại thả lỏng giám sát nơi này. Cái khác không nói, theo ta biết thì hai kẻ đang trấn thủ Tu La Đảo hiện nay ít nhất là Đấu Hoàng Đỉnh phong, có thể coi là hai kẻ mạnh nhất Tu La Đảo này. Chúng luôn ở trong thâm sơn, trừ phi Huyết Ma Tộc làm loạn, nếu không thì chúng sẽ không xuất hiện. Ngoài chúng ra trên Tu La Đảo còn có ba người cần chú ý nữa!

- Ba người?

Lý Dật hơi nhú mày.

- Đúng thế, là người. Nhưng ba người này không đơn giản!

Xà Tôn Giả cười hề hề:

- Ba kẻ đó, thứ nhất là Huyết Ma Vương Nữ, nhưng ả chắc là đã bị trấn áp rồi. Bản Tôn cũng không biết ả đã chạy thoát ra ngoài chưa? Kẻ thứ hai chính là Kim Băng Yêu Vương.

- Huyết Ma Vương Nữ ta biết, còn Kim Băng Yêu Vương?

Xà Tôn Giả nói:

- Kim Băng Yêu Vương là cường giả của tộc Kim Băng Ma thú. Thực lực khoảng trên cấp năm. Ma thú cấp năm tương đương với cấp Đấu Hoàng cường giả của con người và ở mức này mới biến được thành người. Chúng biến thành người càng triệt để có nghĩa là cấp số càng cao. Vài trăm năm trước, Kim Băng Yêu Vương đã biến thành người tự do hoạt động trên Tu La Đảo này. Vì thế nếu gặp phải hãn thì phải chú ý trốn được là tốt nhất.

-Ma thú biến hình...

Lý Dật nhếch môi. Đương nhiên hãn biết sự khủng bố của Ma thú sau khi biến thành người. Trừ việc nó có thể tu luyện đấu khí ra thì ma phép Thiên Phong lại càng sắc bén. Ma thú biến hình dù là Đấu Hoàng cường giả cũng không muốn động vào, huống chỉ là một Đấu Giả nhỏ nhoi?

Thấy sắc mặt của Lý Dật. Xà Tôn Giả cười cười rồi nói tiếp:

- Trừ hai kẻ này ra trên Tu La Đảo còn có một cường giả tuyệt đỉnh khác, nếu ta nhớ không nhầm thì người ta gọi cô ta là Hương Hương Quận chúa! Nghe nói Hương Hương Quận chúa này là tuyệt sắc giai nhân nhưng ra tay cực kỳ tàn độc. Chuyện về cô ta nếu người muốn biết thì lát ta sẽ từ từ kể người nghe. Nhưng người chỉ cần biết, trên Tu La Đảo ba kẻ này là khủng bố nhất, thậm chí chúng còn khủng bố hơn cả Huyết Ma Tộc. Người rõ chưa?

Môi Lý Dật giật giật vài cái. rồi hãn cười khố:

-Vận khí của ta không tệ đến mức gặp phải ba kẻ này đấy chứ?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyết Nhân Linh Trì

Q.3 - Chương 66: Huyết Nhân Linh Trì

-Ai bảo người sẽ không gặp phải?

Xà Tôn Giả nửa cười nửa không nói.

Quả thực là Lý Dật đã sợ cái nét mặt này của Xà Tôn Giả rồi hấn bất giác thở dài:

-Lão quỷ có gì thì nói thẳng ra đi... Người cứ như thế khiến ta sợ đó!

Hà hà...

Xà Tôn Giả cười nhẹ rồi tiếp tục:

-Thiên Ma Cửu Biến mà người tu luyện nếu như muốn tăng tốc thì có hai cách. Một là tìm Huyết Sát Chi Địa, cách hai chính là thôn phệ Mầm mống Đấu khí của kẻ khác. Điểm này Bản Tôn nghĩ chắc người hiểu rõ hơn ta?

Lý Dật hơi ngần ra, bất lực nói:

-Cái này không phải ta biết từ rất lâu rồi sao?

-Đúng là người biết rồi, có điều...

Xà Tôn Giả khẽ lắc đầu rồi nói tiếp:

-Tu La Đảo này chính là một trong chín Huyết Sát Chi Địa trên Đấu Thần Đại Lục! Cũng là nguyên nhân mà Huyết Ma Tộc định cư ở đây, vì chúng tu luyện cũng cần khí huyết sát... Phàm là Huyết Sát Chi Địa đều có Huyết Nhân Linh Trì. Nếu người muốn tăng tốc độ tu luyện cách tốt nhất là ngâm mình trong Huyết Nhân Linh Trì. Bản Tôn nghĩ người chỉ cần ngâm mười ngày đến nửa tháng thì tăng cấp lên Đấu Sư không phải vấn đề...

Lý Dật nhướng mày:

-Thế Huyết Nhân Linh Trì ở đâu?

-Bản Tôn cũng không biết...

Xà Tôn Giả nhún vai cười cười:

-Năm đó Bản Tôn cũng từng tham gia Tế Thần Điện nhưng không tìm thấy Huyết Nhân Linh Trì có điều Bản Tôn có thể khẳng định một điều...

-Điều gì?

-Đó là Huyết Nhân Linh Trì chắc chắn ở Đại Đô.

-Đại Đô...

Mắt Lý Dật như tóe lửa gù sao thẳng cấp lên Đấu Sư là điều hăn khiến hăn đến đây.

Chỉ cần thẳng lên Đấu Sư, rồi tận dụng Thiên Khôn Địa Càn Châu là hăn có được thực lực cấp Đấu Vương. Cộng thêm với Đấu kỹ nữa, dù không mượn sức mạnh của Xà Tôn Giả hăn cũng có thể có được thực lực của Đấu Hoàng cường giả.

-Nhưng người cũng đừng mừng vội...

Xà Tôn Giả thần nhiên:

-Kỳ vật Huyết Nhân Linh Trì không chỉ có tác dụng với người mà với người khác tác dụng cũng rất lớn. Vì thế nó cũng rất hấp dẫn các thế lực và cường giả khác. Muốn tìm được nó đừng nói đến Huyết Ma Tộc, ta nghĩ người còn phải đắc tội với cả Kim Băng Yêu Vương và Hương Hương Quận chúa nữa đó... Hề hề tiểu quý... mục tiêu lần này không dễ mà đạt được đâu!

-Lão quý, người lại lừa ta!

Hơi khựng lại một lúc Lý Dật hét lên. Nhưng điều này hăn cũng đã nghĩ tới lần này đến đây có lẽ hoàn thành mọi mục tiêu không dễ dàng gì đâu.

Hít vào một hơi rồi Lý Dật chép miệng:

-Thôi được rồi lão quỷ còn chuyện gì lừa ta nữa thì nói hết trong một lần đi!

Xà Tôn Giả nhìn Lý Dật một cách kỳ quái rồi gật đầu nói:

-Tiểu quỷ ngươi ngày càng thoáng đấy... Thôi được, ngươi nhớ cho kỹ đây, cái gọi là Huyết Nhân thực ra chính là tinh hoa trong Huyết Nhân Linh Trì. Nó có hình cầu tác dụng vô cùng lớn. Người tu luyện Đấu kỹ cần nó. Bản Tôn tỉnh lại cũng cần nó... Vì thế mục tiêu của ngươi bây giờ chính là Đại Đô...

-Đại Đô à?

Lý Dật khẽ gật đầu rồi thờ ra một hơi:

V-ậy lão quỷ, ngươi có chuyện gì giấu ta không?

-Không có...

Xà Tôn Giả cười cười rồi nói tiếp:

- Nhưng có một kiến nghị không được tính là kiến nghị, ngươi có muốn nghe không?

-Nói đi!

Lý Dật nhếch mép.

Xà Tôn Giả cố quái nhìn Lý Dật một cái rồi nói:

-Không biết ngươi có làm theo lời dặn của ta tìm trong Tàng Thư Các của Đấu Thần Điện vài cuộn Công pháp Quyển trục thuộc tính Thần Thánh không? Nếu ngươi không làm được thì giờ ngươi vẫn còn một cơ hội... Tế Thần Huyết Điển đã được tổ chức hàng trăm năm nay số người chết mỗi năm cũng vô số... Mà những thứ chúng để lại, bao gồm cả Công pháp. Đấu kỹ Quyển trục. Bản Tôn đoán là đều cất giữ trong Hoàng thất của Tu La Quốc. Tốt nhất là ngươi kiếm lấy một quyển, tăng cường tu

luyện... Nếu không, việc người tu luyện Thiên Ma Cửu Biến không che giấu được bao lâu nữa đâu. Đến lúc đó người nói gì cũng là quá muộn rồi!

Lý Dật cười khỏ nói nhỏ:

-Ta đúng là không tìm được Công pháp Quyển trực Thần Thánh Hệ...

Ta biết mà...

Xà Tôn Giả trợn mắt, một lúc sau nói tiếp:

-Vậy người tu luyện cuộn Nam Minh Lưu Hỏa Quyết đi. Nhớ là trước khi vào Đại Đô ít nhiều cũng phải tu luyện được vài phần nếu không thì không đối phó nổi đâu... hà hà...

-Ta biết rồi.

Lý Dật gục gặc mặt đầy nghiêm túc.

-Thế thì Bản Tôn yên tâm rồi!

Xà Tôn Giả cười ha ha rồi nói:

-Thôi được rồi thời gian của Bản Tôn cũng đủ rồi việc cần nói cũng đã nói kha khá rồi... Tiểu tử, người làm cho tốt đấy! Ta tin là người sẽ không bỏ mạng ở nơi nhỏ bé này đâu! À phải, tí nữa thì quên, ta còn để một chút đấu khí trong Vân Hoang Giới Chỉ, nếu khẩn cấp thì người có thể sử dụng. Bản Tôn chỉ giúp người được từng đó thôi... Hy vọng lần sau gặp mặt người sẽ mạnh hơn cả ta tưởng tượng nữa! Ha ha...

Sau một tràng cười, bóng dáng Xà Tôn Giả tan biến dần trong không khí, khung cảnh bỗng chấn động. Lý Dật bừng mở mắt thì thấy mình vẫn đang đứng trên cành cây, đồng thời hàng loạt thông tin chảy vào trong não, trong đó có thông tin chi tiết về Huyết Nhân Linh Trì cũng có thông tin khác về Tu La Đảo giúp Lý Dật hiểu được thêm rất nhiều điều...

Hắn hiểu đây chính là sự trợ giúp lớn nhất của Xà Tôn Giả rồi. Lần này hắn có thể thuận lợi tìm được Huyết Nhân Linh Trì hoàn thành việc của mình hay không thì đều phải dựa vào chính bản thân hắn thôi!

000

Ngồi xếp bằng trên nhánh cây cả buổi chiều thì Lý Dật mới coi như xem hết được một lượt thông tin Xà Tôn Giả để lại. Các loại thông tin về tình hình Tu La Đảo tuy không thể nói là nắm rõ như lòng bàn tay, nhưng cũng không còn mơ hồ như trước nữa.

Lý Dật thờ ra một hơi rồi đứng dậy, mắt nhìn về hướng Đại Đô. Nơi đó có Huyết Nhân Linh Trì mà mình cần...

Suy nghĩ một lúc Lý Dật vạch rõ ra trong đầu lộ trình rồi bắt đầu lên đường.

Điều quan trọng nhất lúc này không phải lập tức chạy vào Đại Đô. Tế Thần Điện vừa mới bắt đầu. Huyết Ma Tộc chắc chắn sẽ rất cảnh giác. Dù mình làm gì thì e là cũng không dễ dàng gì. Nhưng chỉ cần qua vài ngày, khi kẻ đáng chết đều đã chết hết thì vào Đại Đô không còn nguy hiểm gì nữa.

Thần Thần lúc này ra sao thì Lý Dật cũng không quan tâm nổi nữa. Từ sau khi đến Tu La Đảo, sống chết đã có số mệnh cả.

Mà điều quan trọng nhất với Lý Dật lúc này chính là tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết. Tuy Xà Tôn Giả không nói thẳng nhưng Lý Dật hiểu đến tám phần là lão có ý đó.

Dù sao trong tay hắn, Công pháp có thể lấy ra mà chơi với kẻ khác cũng chỉ có Nam Minh Lưu Hỏa mà thôi.

Dù rằng không biết tu luyện nó có gì tốt nữa.

Hơi nghiêng đầu cười rồi Lý Dật lại luồn lách trong những lùm cây.

Sau khi đi được khoảng một tiếng đồng hồ thì Lý Dật mới coi như đã đến vùng ven rừng. Có điều, khi hần vừa chạm đất thì sắc mặt đột ngột thay đổi vội vàng quay đầu sang trái...

Lúc này, cách chỗ Lý Dật về bên trái vài chục mét là một nam tử phe phẩy quạt rất phong độ. Cảm nhận được ánh mắt của Lý Dật, hần quay đầu lại mỉm cười:

-Rất tốt ta còn tưởng người sẽ trốn trong rừng cả đời không ngờ nửa ngày mà đã ra rồi... Hà hà trong rừng chơi vui không?

-Sắc mặt Lý Dật hơi thay đổi một lúc sau hần hỏi lưỡng lự:

-Phong Nhã?

Bộp bộp bộp—

Phong Nhã vỗ tay mấy cái rồi nói với vẻ tán thưởng:

-Không tệ vừa nhìn đã nhận ra ta quá nhiên nhãn lực rất tốt! Cộng thêm với việc trước đó người chạy thoát được khỏi tay Phong Nhã ta.. hà..hà... ta càng thấy hứng thú với người đó...

Chạy thoát?

Môi giật giật mấy cái, Lý Dật trầm giọng nói:

-Ý người là trừ ta ra, những người khác đều...

Phong Nhã vỗ vỗ cái quạt nói:

-Người cũng không cần phải lo lắng, yên tâm đi đám người đó đương nhiên không chết hết. Vẫn chạy mất vài gã cường giả thực lực cao cường, còn những kẻ vô dụng thì đương nhiên trở thành thức ăn cho các anh em rồi... Còn người? Tiểu tử... người chuẩn bị ngoan ngoãn chịu trói hay để ta biến người thành thức ăn đây?

-Tại sao?

Lý Dật chau mày giọng trầm xuống.

-Tại sao?

Phong Nhã cười ha hả:

-Thật ra nguyên nhân rất đơn giản. Ta vẫn chưa gặp con người vừa chạm mặt là đã chạy. Đám người tham gia Tế Thần Điển các người có kẻ nào mà mũi không hếch lên trời? Có kẻ nào là khi những kẻ đồng hành chết vô số rồi mới nghĩ đến chuyện chạy trốn? Nhưng người rất thú vị, chạy ngay khi tình hình còn khá tốt. Ta cũng không biết nên nói người thông minh hay nhát chết nữa...

Lý Dật cười nhẹ:

-Còn phải nói sao? Đương nhiên là vì ta nhát chết rồi!

-Vậy sao?

Phong Nhã liêm liêm môi cười nham hiểm:

-Vậy thì anh bạn nhát chết, ta hỏi người một câu... Giờ người đầu hàng trở thành thuộc hạ của ta? Hay là tiếp tục chạy trốn...

-Xin lỗi ta không có hứng thú trở thành bộ dạng nửa người nửa quỷ như các người, ta cũng không có hứng thú chạy trốn..

Lý Dật cười:

-Lần này ta muốn thử xem cái gọi là Huyết Ma cường giả rốt cuộc mạnh đến mức nào?

-Ồ? Người muốn chiến với ta sao?

Phong Nhã liếm môi...

-Ha ha... Tiểu quỷ không biết trời cao đất dày! Người mà cũng muốn đánh với ta? Ha ha ha ha...

- vốn không hứng thú đánh nhau với người...

Lý Dật thán nhiên:

-Nhưng Huyết Ma Tộc các người hình như có cái gì mà Huyết Ảnh Đại Pháp. Ta rất hứng thú với nó... Không biết nếu đánh cho người tàn phế thì có thể bức cung được không?

-Huyết ảnh Đại Pháp...

Nghe thấy bốn chữ này sắc mặt Phong Nhã tối sầm lại rồi hẩn mỉm cười:

-Ta vốn định giữ lại mạng người, nhưng giờ xem ra người nhất định phải chết rồi!

Ai chết vẫn chưa biết chắc được đâu!

Vừa dứt lời, Lý Dật dậm mạnh chân thân hình lao về Phong Nhã như một tia thiểm điện.

Hừ nếu người đã hứng thú với Huyết Ảnh Đại Pháp thì ta sẽ cho người biết thế nào là Huyết Ảnh Đại Pháp!

Phong Nhã cười lạnh, tay vỗ mạnh, chiếc quạt tỏa ra một huyết quang, rồi phóng thẳng về phía thân ảnh đang xông tới kia.

Lúc này ngay không khí ở xung quanh trở thành một màu đỏ đáng sợ, nguyên khí thiên địa dường như cũng bị bóp méo.

Ting~~

Cái bóng đen bỗng dừng lại tay phải vung lên một cái bóng màu bạc bay ra đập vào cây quạt trong tay Phong Nhã tóe lửa.

-Thú vị thật!

Thân hình hơi rung lên chân bước lùi về sau nửa bước, sắc mặt âm u của Phong Nhã ngày càng đậm hơn, hắt hơi lùi sau một chút, chân dậm mạnh xuống đất chiếc quạt đem theo những đợt sóng cuồn cuộn ập về phía Lý Dật...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyết Chiến Với Phong Nhã

Q.3 - Chương 67: Quyết Chiến Với Phong Nhã

Đăm đăm nhìn chiêu thức có phần điên cuồng của Phong Nhã, cánh tay Lý Dật khẽ rung lên. Đoạn Hồn Nhận quay trở lại, hắt cầm ngược Đoạn Hồn Nhận, thân hình bay vọt lên tiếp chiêu của Phong Nhã.

Ầm—

Hai thân hình một đỏ một tím đâm vào nhau, nguyên khí thiên địa xung quanh tỏa ra như sương mù. Bên trong màn sương mù đó là hai thân hình đang di chuyển với tốc độ cực nhanh không ngừng va đập vào nhau.

Hàng chuỗi đòn công kích, hàng loạt những tiếng nổ lớn và vô vàn những tia lửa bắn tóe dường như đã nói lên được mức độ quyết liệt của cuộc chiến.

Uỳnh—

Hai thân hình lại đâm vào nhau lần nữa, tiếng nổ kinh thiên động địa đem theo từng đợt sóng đấu khí cuồn trào ra tứ phía. Mọi sự vật trên mặt đất đều bị thổi bay đi và nát vụn thành cám.

Trong làn sóng đấu khí mạnh mẽ đó, vào khoảnh khắc đâm vào nhau dường như hai bên đã ra đến hàng chục chiêu, rồi nhanh chóng bay lùi ra phía sau.

Hai bên lùi lại về sau, sau khi bàn chân kéo lê để lại trên mặt đất những vệt dài đến mười mấy mét thì mới dừng lại...

-Ha ha, rất tốt! Người quả nhiên có chút bản lĩnh! Tên Cổ Thiên gì đó nhìn bề ngoài có vẻ là cường giả Đấu Giả Đỉnh phong, nhưng so với người thì đúng là đồ vô dụng. Chẳng trách mà người lại có thể ngông nghênh như thế...

Soạt một tiếng, Phong Nhã mở chiếc quạt ra khẽ phe phẩy dường như để che giấu đi sự thảm hại của mình. Một lúc sau hắn cười lạnh, nói với vẻ tán thưởng.

Lý Dật quay quay Đoạn Hồn Nhận, hơi thở khá gấp gáp. Tên Phong Nhã này đúng là kinh địch. Trước đây dù chỉ dựa vào thực lực bản thân thì cũng rất ít khi Lý Dật bị chịu áp lực như bây giờ.

Phong Nhã xem ra chỉ tương đương Nhất, Nhị Tinh Đấu Sư của con người, nhưng tốc độ và sức mạnh của hắn mạnh hơn rất nhiều so với Đấu Sư cường giả thông thường. Có lẽ hắn có thiên phú đặc thù của Huyết Ma Tộc...

Hơn nữa, sức dẻo dai mà trước nay Lý Dật khá tự hào lại không phát huy được bao nhiêu tác dụng trước kẻ không phải người cũng chẳng phải phải quỷ này. Lý Dật có thể cảm nhận được rằng hắn vốn giỏi trong việc giả yếu đánh mạnh, nhưng tên Phong Nhã này, căn bản là không thêm dùng thực lực thật sự mà đánh với hắn...

Nếu không tốc chiến tốc thắng thì chưa biết chừng Lý Dật thật sự không phải là đối thủ của hắn.

Tình hình này dường như Phong Nhã cũng rất rõ ràng, hắn mỉm cười nham hiểm, tay phe phẩy quạt, một luồng đấu khí màu huyết sắc bùng lên trên đó rồi bắn tóe ra bốn phía.

Đấu khí chạm vào bất cứ cái gì dường như đều làm tan rã nó ra. Nguyên khí thiên địa hình như cũng không chịu nổi mà bắt đầu rang lên dữ dội.

Cùng với sự thay đổi đó, gương mặt khá anh tuấn của Phong Nhã đột nhiên trở nên tà ác, hai con mắt cũng biến thành đỏ quạch.

Ta cho người một cơ hội... Tốc chiến tốc thắng đi, để xem cường giả nhân loại các người mạnh đến mức nào!

Phong Nhã bỗng gấp chiếc quạt lại lao về phía Lý Dật. Khóe miệng Phong Nhã kéo dài đến tận mang tai, làn da trắng biến thành trong suốt, chân dẫm mạnh xuống mặt đất, thân hình như một cái bóng màu đỏ lao về phía Lý Dật

Đấu khí màu đỏ bao trùm quanh hãn bổng biến thành hình một đám mây, rồi dần tạo thành hình một con chim đầu thú kỳ dị.

Trên con thú kỳ dị đó có một uy lực khiến người ta phải kinh hãi, run run mà không phải là do lạnh.

Mắt Lý Dật co lại rồi lăm bầm:

-Cái này chính là Huyết Ảnh Đại Pháp sao? Nhìn thế nào nhìn lại thấy giống con dơi hút máu vậy nhỉ...

Lăm bầm mang theo chút chế giễu, nhưng chế giễu thì chế giễu, sát khí mạnh mẽ đó dù thế nào Lý Dật cũng không dám coi thường.

Đấu khí màu tím trên người hãn bổng thu lại, một đám đấu khí màu đỏ bao trùm lấy toàn thân Lý Dật, rồi hãn cười:

-Nếu Phong Nhã người không dùng Đấu kỹ thì Lý Dật ta cũng không dùng! Phá!

Lý Dật hét lên. đấu khí toàn thân nhanh chóng tụ lại trên Đoạn Hồn Nhận, ánh sáng chói lòa trên lưỡi dao rồi hãn chém xuống!

-Xoẹt~~

Đấu khí sắc lẹm đem theo hung uy muốn chém hết tất cả chém xuống, nó chưa rơi xuống mà mặt đất đã nứt ra những vết dài.

Rồi tại một lúc nào đó, Đoạn Hồn Nhận với đấu khí màu đỏ đâm thẳng vào con chim đầu thú.

-Uỳnh—

Vào khoảnh khắc hai bên va vào nhau, tiếng nổ vang trời, nguyên khí bị xé tan từng đợt từng đợt đấu khí như những con sóng trên mặt nước tràn về bốn phương tám hướng. Những thứ trên đường đi của nó chỉ cần hơi chạm vào nó thôi là sẽ bị hủy diệt sạch sẽ...

Phong Nhã với vẻ mặt vừa tà ác vừa hiểm độc, tay phải của hắn nắm chặt lấy cán quạt, nhanh chóng thúc động đấu khí trong cơ thể nhưng nó cũng không ngừng run lấy bầy. Rõ ràng là hắn cũng không kiên trì được lâu nữa.

Ở bên kia, Lý Dật sắc mặt cũng trắng bệch, hắn ít khi chiến đấu không dựa vào ngoại lực, vì thế lúc này hắn đã bắt đầu cảm thấy tê dại. Hắn biết lúc này hắn và Phong Nhã độ nhau chỉ là ai chịu đựng được lâu hơn mà thôi!

Mà ở phương diện này ưu thế của hắn không được rõ ràng cho lắm!

Cuộc đọ lực này kéo dài một lúc thì Lý Dật bỗng bật cười lạnh, khoe miệng vẽ nên một đường cong kỳ quái.

-Phùng—

Tay trái vẫn đang thu lại đằng sau lưng bỗng đánh ra đấu khí màu tím trên bàn tay đang đập chèn điện quang.

Đây chính là ưu thế của Lý Dật trong người hắn có hai loại đấu khí có thuộc tính khác nhau, trong trạng thái đọ lực này thì loại đấu khí còn lại vẫn có thể sử dụng.

-Bộp—

Phong Nhã còn chưa kịp phản ứng thì Lý Dật đã đánh một chưởng vào ngực hắn, đấu khí Lôi thuộc tính bắn ra từ lòng bàn tay Lý Dật không hề khách khí đánh thẳng vào thân thể của hắn.

-Phụt—

Dù Phong Nhã có là thiên tài của Huyết Ma Tộc thì trúng phải đòn tấn công này cũng không thể không phụt máu chiếc quạt trong tay bỗng rung mạnh lên.

Chỉ một tích tắc đó Lý Dật thả lòng tay phải, nắm chặt lại thành nắm đấm, đem theo luồng khí tức mạnh mẽ đâm thẳng vào mặt Phong Nhã trong ánh mắt kinh hãi của hắn.

-Bộp~~

Chim thú bốn bề chạy tứ tán. Phong Nhã bắn ra lăn vài vòng trên đất rồi đâm sầm vào một cây đại thụ cách đó vài chục mét không biết sống chết ra sao...

Cảnh tượng này nếu bọn người trong Huyết Ma Tộc mà nhìn thấy thì không biết sẽ kinh ngạc đến mức nào.

Phải biết rằng thân phận của Phong Nhã trong Huyết Ma Tộc rất cao. Mà Huyết Ma từ trước tới nay luôn dựa vào thực lực để phân cao thấp. Bao năm nay, cường giả nhân loại chết trong tay Phong Nhã có thể nói là không đếm xuể, thật không ngờ hôm nay lại đến lượt hắn.

Lý Dật cười lạnh lùng, hắn rũ rũ tay phải để xua đi cái cảm giác đau do đâm vào mặt Phong Nhã. Mũi chân khẽ điểm lên mặt đất rồi xuất hiện trước mặt Phong Nhã.

Khụ~ khụ~ khụ~~

Phong Nhã khẽ cựa lật người lên nhưng chỉ vậy thôi khiến hắc ho sặc sụa, có thể thấy lần này hắc bị thương không hề nhẹ.

Lý Dật cười lạnh, tay phải hắc lại vung lên. Đoạn Hồn Nhận bay ra cắm vào cổ Phong Nhã. hắc cười:

-Phong Nhã, ngươi không cần phải làm bộ nữa. Với thể chất của Huyết Ma chút thủ đoạn vừa rồi của ta thì có tác dụng gì cơ chứ...

Phong Nhã sắc mặt đanh lại, rồi lại ho sù sụ lần này đồng máu ho ra còn có vài mẩu thịt. Một lúc sau hắc nuốt nước bọt, giọng khàn đặc:

-Không tệ... ngươi quá nhiên lợi hại. Có điều đây dù sao cũng là địa bàn của Huyết Ma Tộc người ngoài như ngươi... hà hà...

-Bốp—

Chân Lý Dật vung lên khi Phong Nhã còn chưa kịp phản ứng thì Lý Dật đã đá hắc bay đi. Khi rơi xuống đất thì Lý Dật dẫm chân ấn sâu đầu Phong Nhã xuống đất.

Phong Nhã, ngươi đừng có bày trò với ta. Ta biết, năng lực hồi phục của Huyết Ma rất mạnh. Trừ phi đầu lìa khỏi cổ, nếu không thì không thể dễ chết như vậy. Giờ ngươi đang muốn kéo dài thời gian để hồi phục chứ gì?

Lý Dật cười nhạt:

-Nhưng ta không ngu như ngươi nghĩ đâu!

-Á~~

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên Đoạn Hồn Nhận của Lý Dật đã cắm vào lưng Phong Nhã, khi rút ra quả nhiên vết thương từ từ phục hồi lại.

-Quả nhiên...

Lý Dật lại cười lạnh:

-Nhưng ta nghĩ thế này thì người không thể hồi phục được đâu nhỉ?

Lý Dật tung chân đá Phong Nhã bay lên trời rồi quay người đá một phát nữa. Phong Nhã bay lên cành cây. Lý Dật nhặt chiếc quạt Phong Nhã đánh rơi rồi cắm thẳng nó vào ngực Phong Nhã như vậy hắn đã bị đóng đinh trên cây.

-Hự...

Hàng loạt sự dày vò khiến gương mặt Phong Nhã nhăn tít một lúc sau hắn cười hung dữ:

-Rất giỏi! Nhân loại, người làm rất tốt... Ta phục rồi! Nói đi rồi cuộc người muốn thế nào?

Nhìn bộ dáng hắn như thế Lý Dật cười nhẹ:

-Không tệ kẻ thức thời mới là tuấn kiệt. Dù là con người hay Huyết Ma thì cũng vậy thôi... Giờ lập tức có thể giết người, nhưng ta sẽ giữ lại cái mạng người. Người đoán thử xem là tại sao?

Phong Nhã cười lạnh:

-Loại người các người chỉ có vậy thôi, chẳng qua là muốn thăm vấn tin tức chứ gì... Người còn coi như thông minh. Ta cũng gặp những kẻ không biết sống chết muốn thăm vấn ta nhưng có kẻ nào bị gậy ông đập lưng ông. Hừ... nhân loại, nhân loại...

-Xoẹt~~

Đoạn Hồn Nhận trong tay Lý Dật lại bay ra lần này nó để lại trên ngực Phong Nhã một vết cắt sâu hoắm, thậm chí còn thoáng thấy được cả nội tạng bên trong.

Sắc mặt Lý Dật không chút thay đổi, chỉ thán nhiên nói:

-Ta khác với những kẻ ngu ngốc kia. Vì thế người không có bất kỳ cơ hội lật ngược ván cờ nào đâu. Nếu muốn sống thì hãy hợp tác tử tế... Nếu tin tưởng, hợp tác với ta người chắc chắn sẽ không chết...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyết Ảnh Đại Pháp

Q.3 - Chương 68: Huyết Ảnh Đại Pháp

-Huyết Ma các người biết được những gì về Tế Thần Huyết Điển?

Khoanh tay đứng dựa vào một cái cây Lý Dật nửa cười nửa không nhìn Phong Nhã.

Không biết Phong Nhã đã chấp nhận số phận rồi hay tính cách hãn như thế chỉ nhìn cơ thể không ngừng uốn éo một cách cổ quái rồi nói:

-Tế Thần Huyết Điển của con người các người ta không hiểu. Nhưng ta biết mỗi năm Tế Thần Huyết Điển đều là cơ hội tốt nhất cho Huyết Ma chúng ta tăng cường thực lực. Trừ những kẻ có thực lực cực mạnh, nhưng kẻ khác chỉ cần rơi vào tay bọn ta là bọn ta có cách để cải tạo cơ thể hãn để mở rộng Huyết Ma Tộc.

Lý Dật cười cười:

-Cách cũng không tệ nhi? Dù là đồ bỏ đi thì cũng phải tận dụng hết công dụng của nó, không phải sao? Chỉ có điều, thực lực những năm nay của Huyết Ma các người hình như không có gì tăng thì phải? Nếu không thì lẽ nào lại bị phong ấn suốt ở Tu La Đảo này sao?

-Hừ!

Phong Nhã hừ mũi:

-Đó không phải vì đám Huyết Ma biến đổi từ những nhân loại vô dụng đó hay sao? Dù cho chúng tu luyện ở nơi tốt nhất thì thực lực cũng tăng chậm rì!

Lý Dật nhìn nhìn Phong Nhã rồi cười nhẹ:

-Nhắc đến cái này, ta cũng muốn hỏi một câu. Không biết Phong Nhã các hạ là huyết chủng thuần hay là...

Phong Nhã cười lạnh:

-Phong Nhã ta thân là người của Huyết Ma Tộc lẽ nào lại so sánh với bọn hạng bét kia?

Lý Dật cười cười, quan sát Phong Nhã kỹ hơn một chút rồi nói:

-Nhưng thân Huyết Ma Tộc người hình như cũng không mạnh hơn bọn hạng bét kia bao nhiêu nhỉ?

-Không mạnh hơn bao nhiêu?

Phong Nhã bật cười, rồi nói tiếp:

-Đám hạng bét đó không phải người chưa từng gặp. Mấy trăm kẻ ta đem theo hôm đó đều là hạng bét người thấy chúng lợi hại hay là đồ vô dụng?

-Ồ?

Lý Dật khẽ nhú mày rồi trầm giọng nói:

-Có điều, nếu ta nhớ không nhầm thì tham gia Tế Thần Điển đều là kẻ có thực lực cao cường. Nhưng những kẻ người đem theo nhiều nhất chỉ có sức mạnh của Đấu Giả, người nói thế nào đây?

Phong Nhã cười nhạt, ngữ khí đầy sự coi thường:

-Phương phép tu luyện đấu khí của con người các người đúng là vứt đi! Nhiều kẻ sau khi biến thành Huyết Ma đều phải tu luyện lại từ đầu. Hơn nữa tốc độ vô cùng chậm chạp. Dù thỉnh thoảng có kẻ tu luyện nhanh cũng là đám ngu độn. Nhưng người thì không tệ, nếu có người làm thuộc hạ thì ta rất hài lòng!

-Bốp—

Lý Dật vung tay, một đạo đấu khí vụt qua đánh lên mặt Phong Nhã một nhát.

Rồi hần cười lạnh lùng:

-Muốn sống thì ăn nói chú ý một tí!

Nói xem, hôm đó tại sao người lại đem nhiều người như vậy đến chỗ bọn ta xuất hiện? Nếu ta không nhầm thì người đã phục kích ở đó lâu rồi?

Phong Nhã nhổ một ngụm máu, nhếch mép nói:

-Có gì đâu chứ. Hàng năm con người các người đều đến đây. Tuy địa điểm không xác định nhưng Huyết Ma bọn ta không phải đám vô dụng, đương nhiên năm được một vài nơi các người sẽ xuất hiện. Hàng năm bọn ta đều sai người trấn thủ để tóm gọn. Nếu để các người trà trộn vào trong dân chúng thì vô cùng rắc rối. Rắc rối bớt được tí nào thì hay tí ấy!

-Thì ra là vậy!

Lý Dật gục gặc:

-Lẽ nào các người không phân biệt được bọn ta với người dân Tu La Quốc sao?

Phong Nhã ngoan ngoãn ngoài dự tính, hần nói:

-Những kẻ ngoại lai các người có cùng mùi với người bản địa, làm sao mà phân biệt được? À đương nhiên người bản địa ít kẻ biết đấu khí, nếu dùng để phân biệt thì chỉ có điểm đó là dùng được!

Lý Dật hơi ngần một chút rồi thờ dãi:

-Thôi được rồi vậy câu hỏi cuối cùng. Huyết Ma Tộc các người rốt cuộc có thực lực ra sao?

-Thực lực ra sao?

Phong Nhã cười lạnh:

-Tuy Phong Nhã ta đánh giá mình rất cao, nhưng trong Huyết Ma Tộc cũng chẳng là gì. Cường giả thật sự có ai lại ra mặt làm mấy chuyện vớ vẩn này? Người hỏi ta Huyết Ma Tộc có thực lực thế nào? Nếu ta biết thì đã không rơi vào tay người!

Câu trả lời này của Phong Nhã cũng nằm trong dự liệu của Lý Dật.

Lý Dật lo tên Phong Nhã này sẽ lôi kéo mình nên dùng cả buổi chiều để tiến hành thẩm vấn. Cùng những câu hỏi đó hấn cố ý đảo lộn thứ tự hỏi mấy lượt liền, sau khi xác định câu trả lời đều thống nhất thì sắc mặt hấn trở nên thú vị.

Thế lực Huyết Ma Tộc tuy mạnh nhưng dường như không phiền phức như Lý Dật tưởng tượng. Hấn vốn tưởng rằng cường giả của Huyết Ma rất nhiều, nhưng từ những lời của Phong Nhã thì cường giả thật sự của Huyết Ma đều là kẻ có huyết chủng thuần. Còn những kẻ biến đổi thì cơ bản là lũ vô dụng. Vì thế hấn không lo đi Đại Đô một lần mà bị vô số người nhấn chìm.

Nghĩ trong đầu vài lần về hành trình trong mấy ngày tiếp theo thì Lý Dật mới coi như đã an tâm vài phần, ít ra thì sau khi khai thác được vài thông tin từ Phong Nhã thì hấn càng an tâm hơn.

Lý Dật mỉm cười, thà hai tay đang khoanh ra, nhìn Phong Nhã với ánh mắt lạnh băng.

Dường như cảm nhận được sát khí từ ánh mắt Lý Dật, Phong Nhã giật mình, rồi hét lên:

-Tiểu tử, hai ta đã nói rõ rồi! Nếu ta thành thật nói hết thì người tha mạng cho ta!

-Ta từng nói thế sao?

Lý Dật cười, tiến lên vài bước, đấu khí trên tay chậm chậm bùng lên.

-Rõ ràng ngươi đã nói thế! Ngươi đã nói!

Phong Nhã hét lên:

-Ngươi nói chỉ cần hợp tác với ngươi ta chắc chắn sẽ không chết!

Lý Dật cười, nhún vai:

-Thế... chúng ta có tính là hợp tác à?

Lời của Lý Dật khiến Phong Nhã chết sững.

Đúng là vừa rồi chỉ có thể nói là Lý Dật thăm vấn chứ không thể coi là hợp tác!

Nhìn sát khí trong mắt Lý Dật cuối cùng Phong Nhã cũng biết sợ rồi. Hắn run rẩy rồi vội nói:

-Huyết ảnh Đại Pháp! Ngươi không phải muốn Huyết ảnh Đại Pháp sao? Ta có thể cho ngươi tâm pháp của Huyết Ảnh Đại Pháp, chỉ cần ngươi tha cho ta!

-Giao dịch này cũng không tệ!

Lý Dật cười cười, lấy tay gãi mũi:

-VẬY, tâm pháp đó giấu ở đâu?

Cơ mặt Phong Nhã giật mấy cái. một lúc sau cắn răng nói:

-Ta không có toàn bộ Huyết Ảnh Đại Pháp. Nhưng Huyết Ảnh Đại Pháp của Huyết Ma Tộc dù trong tay ai cũng không có đủ. Trừ phi tu luyện đến cấp bậc nào đó thì mới được tiếp xúc với cấp bậc cao hơn. Với thực

lực của ta trong tay chỉ có Huyết Anh Đại Pháp với tâm pháp tầng thứ ba!

-Đưa ra đây!

Lý Dật lạnh lùng.

-Người thả ta ra đã! Chỉ cần thả ta ra ta đảm bảo nhất định sẽ giao Huyết Ảnh Đại Pháp cho người!

Lý Dật cười nhẹ:

-Được, ta thả người ra nhưng sự kiên nhẫn của ta cũng có hạn người đừng có thử thách lòng kiên nhẫn của ta!

Vừa nói Lý Dật vừa vung tay, một đạo đấu khí đập vào chiếc quạt. Phong Nhã rên lên một tiếng rồi thấy chiếc quạt đã chìm sâu vào cái cây sau lưng Phong Nhã. Cả thân hình rơi xuống đất, hắn chỉ khó nhọc hít thở.

Lý Dật cười lạnh lùng nói:

-Thả người rồi tâm phép đâu?

Phong Nhã nghiêng rặng, mồ mẫm một lúc run rẩy lấy ra một cuộn Quyển trục màu đỏ ném cho Lý Dật.

Lý Dật cười thầm, đấu khí trong bàn tay nhanh chóng vận hành...

Vèo—

Bồng đấu khí bùng lên trên người Phong Nhã, thân hình hắn vọt đi Thần tốc như tên bắn. Chỉ nháy mắt hắn đã biến thành một đường kẻ đỏ biến mất trong tầm mắt Lý Dật. Sau đó là giọng nói đầy oán hận vọng lại:

-Nhân loại, nhân loại đáng chết! Ta sẽ nhớ kỹ món nợ này! Hy vọng số người tốt lần sau đừng có rơi vào tay ta!

Khi chữ cuối cùng vang lên Lý Dật cảm nhận được rằng Phong Nhã ít nhất đã cách đây vài dặm rồi.

Tốc độ này quả thật là nhanh đến kinh thiên động địa.

Nhưng đồng thời Lý Dật cũng cảm thấy vài phần cổ quái. Không ngờ Phong Nhã lại có thể chạy thoát. Hắn vốn nghĩ chắc chắn Phong Nhã trước khi chết sẽ vùng dậy, nhưng không ngờ lại nhắm mắt đã thoát mất. Chắc là hắn đã chuẩn bị rất lâu cho thời khắc này.

Chạy nhanh thật, chắc là dùng thứ bí thuật nào đó. Hừm Huyết Ma Tộc? Cũng không tệ... không tệ!

Lý Dật cười lạnh, ánh mắt toát lên sát khí nhưng lưỡng lự một chút hắn quyết định không đuổi theo. Dù sao thì để chạy mất một tên Huyết Ma nho nhoi cũng chẳng có ảnh hưởng gì mấy.

Nhìn chăm chú vào cuộn Quyển trục dưới đất dùng đầu khí thăm dò vài lượt Lý Dật mới yên tâm nhặt nó lên rồi mở ra.

Huyết Ảnh Đại Pháp, do Chân Tổ Huyết Ma Tộc sáng tạo uy lực có thể so sánh với Công pháp cấp Bạch Hổ của con người. Tu luyện tầng thứ tâm pháp này càng cao thì đẳng cấp càng cao. Nhưng tu luyện Huyết Ảnh Đại Pháp yêu cầu rất cao về huyết mạch. Nếu là người không có huyết mạch gì với Chân Tổ tu luyện không có bất cứ tác dụng gì. Nếu có huyết mạch với Chân Tổ thì tác dụng vô cùng lớn!

Những con chữ phức tạp xuất hiện trước mắt Lý Dật chỉ trong chốc lát Lý Dật đã xác định thật giả.

Nguyên nhân là vì dù Phong Nhã có lợi hại nữa thì cũng không thể giây lát là ngụy tạo được một bộ Công pháp cao cấp thế này.

Mở được một nửa, xem kỹ một lúc Lý Dật phát hiện dường như Huyết Ảnh Đại Pháp có vài điểm tương đồng với Thiên Ma Cửu Biến của hắn.

Trong hai thứ công pháp này, đấu khí đều có màu huyết sắc hơn nữa khi tu luyện đều có thể dựa vào ngoại vật để tăng tốc. Ví dụ như hai thứ Công pháp này đều có thể tăng tốc khi luyện hóa khí huyết sát, chúng đều có thể thôn phệ ngoại vật.

Nhưng sự khác biệt là ở chỗ Huyết Ảnh Đại Pháp chuyên thôn phệ tinh huyết của con người còn Thiên Ma Cửu Biến thì thôn phệ Mầm mống Đấu khí

Lý Dật vốn cảm thấy Công pháp mình tu luyện có vài phần tà ác, nhưng so với Huyết Ảnh Đại Pháp này thì chẳng là cái gì hết.

Có điều Huyết Ảnh Đại Pháp yêu cầu rất cao về huyết mạch, người bình thường căn bản là không thể tu luyện. Điều này cũng chẳng trách mà Phong Nhã lại dễ dàng giao nó ra như vậy! Chắc hẳn cũng biết Lý Dật không thể tu luyện được, nếu không chẳng lẽ lại dễ dàng giao nộp cho kẻ địch như thế?

Nhưng mà, tuy không tu luyện được Huyết Ảnh Đại Pháp nhưng dùng nó với Thiên Ma Cửu Biến để kiểm chứng lẫn nhau có lẽ cũng có hiệu quả không tệ. Chưa biết chừng khi quan trọng còn có thể dùng Huyết Ảnh Đại Pháp xử lý vấn đề.

Nghĩ đến đây Lý Dật lại cảm thấy hài lòng về thứ này. Hắn chậm rãi cuộn nó lại cất vào Dung Giới rồi nhìn về hướng Đại Đô...

Đại Đô chắc chắn mình phải đến đó chỉ là... giờ chưa phải lúc...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tiểu Bộ Lạc

Q.3 - Chương 69: Tiểu Bộ Lạc

Đứng trong bóng râm của tán cây, Lý Dật nhìn vọng về một tiểu bộ lạc cách đó không xa.

Đây đã là tiểu bộ lạc thứ ba mà hắc gặp từ sau khi rời khu rừng quyết chiến với Phong Nhã rồi.

Giống như những tiểu bộ lạc trước đó, tiểu bộ lạc này cũng tràn đầy một thứ sức sống đặc biệt. Nếu không phải biết đây là Tu La Đảo thì Lý Dật gần như đã tưởng rằng đây là vùng đại thảo nguyên nào đó ở Đế Quốc Thiên Phong.

Do dự một lúc Lý Dật nhón chân lên mặt đất, thân hình như một cái bóng đen đi băng băng về hướng tiểu bộ lạc.

Việc hắc cần làm lúc này vốn là tìm một nơi bí mật để tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết. Nhưng hắc cũng không phải kẻ ngốc, hắc hiểu ở nơi như Tu La Đảo này thì đáng sợ nhất chính là không biết tin tức bên ngoài. Vì thế dù là cần tu luyện thì cũng phải tìm một nơi có thể dễ dàng có được thông tin chứ không phải một cái sơn động.

Dù sao thì điều này hoàn toàn khác với việc bế quan trước đây.

Được một khắc, bộ lạc đã xuất hiện hoàn toàn trước mắt Lý Dật hắc khẽ hít một hơi, kéo áo choàng che mặt lại rồi chậm rãi tiến về cổng lớn của bộ lạc đó.

Nhìn gần, bộ lạc này thật ra cũng không nhỏ các công trình kiến trúc, lầu trại liên tiếp nhau, có lẽ cũng to bằng một thành trì ở bên ngoài. Hơn nữa các âm thanh huyền ảo truyền ra chứng tỏ sinh hoạt ở đây cũng không tệ!

Mà điều Lý Dật cần chính là một bộ lạc như thế này. Bộ lạc như vậy, vì thường có người ngoài vào nên sẽ dễ dàng che giấu thân phận, mà nó cũng dễ dàng tiếp nhận người ngoài.

Nếu mà đến một bộ lạc vắng vẻ lạnh lẽo thì e là chỉ một lúc là bị nhìn ra ngay.

Đến cổng lớn sắc mặt Lý Dật bỗng thay đổi hắt vội vàng lùi sau nửa bước, một mũi tên xé gió bay tới cắm phập vào chỗ hắt vừa đứng. Rõ ràng là nếu lúc này mà hắt chậm một giây thôi là toi rồi.

Nhưng mũi tên này không hề mang chút đầu khí nào, dường như là do người bắn với sức của cánh tay mà thôi...

Người của bộ lạc này không đơn giản a!

Khi Lý Dật đang suy nghĩ thì từ phía trong bộ lạc vang lên tiếng kinh ngạc, rõ ràng là đối phương không ngờ Lý Dật lại có thể tránh được sự tấn công của mình.

Lý Dật cười nhạt, nhìn về phía cổng nói:

-Các hạ có ý gì vậy? Nếu không giải thích rõ ràng, có tin là hôm nay ta sẽ san bằng bộ lạc của các ngươi không?

-Giải thích?

Người đứng trong bóng tối hơi khựng lại rồi bật cười ha ha:

-Xem ra ngươi cũng là những con gà từ trong rừng ra nhỉ? Đến quy tắc của bộ lạc cũng không biết! Tiểu tử ngươi có Lộ Dẫn không?

Lý Dật chau mày, Lộ Dẫn?

-Nhìn ngươi là biết không có rồi...hề...hề...quả nhiên là từ trong núi ra.

Đối phương cười lạnh:

-Không có Lộ Dẫn cũng được thôi, nộp năm mươi kim tệ làm lộ phí là ngươi có thể vào bộ lạc của bọn ta!

Môi giật giật mấy cái Lý Dật cười khổ một tiếng, thông tin hắt biết rất nhiều vậy mà chuyện nhỏ như thế này lại không hề có.

Nhưng cũng may Lý Dật đã có chuẩn bị từ trước, hăn lấy ra trong Dung Giới một túi tiền rồi ném đi.

Kẻ đứng trong bóng tối tung tung túi tiền, gục gặc rồi nói:

-Số lượng đủ người có thể vào!

Sau đó cánh cổng đang đóng kín từ từ được mở ra bên trong là một đám người chen chúc.

Chỗ cánh cổng là một tên cao lớn để trần nửa thân trên nhìn Lý Dật một cách kỳ quái, thấy Lý Dật lưỡng lự một lúc mới vào hăn ha ha cười:

-Lão tử trước nay luôn hành sự khoan dung, tiểu tử người không mặc cả này nọ, ta tặng cho người một cuộn Lộ Dẫn!

Rồi hăn lấy ra từ sau lưng một cuộn giấy da dê đã ngả vàng rồi ném cho Lý Dật.

Lý Dật bắt lấy, nhìn thì thấy đó là một văn bản chứng minh thân phận, giống như chứng minh thư vậy. Khóe môi giật mấy cái Lý Dật nhún vai cất nó vào Dung Giới.

Tuy nó không có mấy ý nghĩa đối với Lý Dật nhưng cũng không phải không có tác dụng gì.

Lý Dật quan sát xung quanh, phát hiện những người đang tản bộ đều là con người bình thường, còn hai bên đường thì có vô số sạp hàng bán đủ mọi thứ kỳ quái. Điều này cũng khiến hăn yên tâm xem ra Tu La Quốc cũng không khác mấy với Đế Quốc Thiên Phong.

-Vị huynh đệ...

Dường như nhìn thấy ánh mắt của Lý Dật, tên cao lớn kia lại gần cười cười:

-Chắc người từ phía Tây đến?

Lý Dật nhìn hắn cổ quái nhưng vẫn gật đầu.

Thế người có học được đấu khí trong truyền thuyết từ hai vị Đấu Thần các hạ đó không?

-Đấu Thần? Đấu khí trong truyền thuyết?

Lý Dật ngăn người hỏi lại.

Kẻ kia hơi biến sắc mặt lùi lại nửa bước nhìn Lý Dật cảnh giác:

-Lẽ nào người không phải đến từ núi phía Tây?

Vấn đề này nhất thời Lý Dật không trả lời được. Không phải hắn không muốn trả lời chỉ là gì mà Đấu Thần với đấu khí trong truyền thuyết khiến hắn có cảm giác kỳ quái vô cùng.

Quả nhiên như Xà Tôn Giả đã nói thân phận của Huyết Ma ở đây rất kỳ lạ. Ngay đấu khí cũng thành trong truyền thuyết. Phải biết cái gọi là đấu khí ở ngoại giới có thể mua cách tu luyện ở ngay bên đường, chỉ là rác rưởi mà thôi! Không ngờ ở đây lại biến thành thứ trong truyền thuyết.

Còn cái gọi là Đấu Thần có lẽ là hai Đấu Hoàng cường giả trong Đấu Thần Điện.

Hoặc có lẽ trong mắt người dân Tu La Quốc chưa biết sự đời này. Đấu Hoàng cường giả có đấu khí hóa cánh chính là Thần!

Cười thầm trong bụng, Lý Dật lắc đầu:

-Ta không phải đến từ phía Tây người đừng hiểu lầm... Có điều, cảm ơn Lộ Dẫn của người...

Nói rồi Lý Dật định bước vào bộ lạc thì bỗng trước mặt xuất hiện ba tên cầm trường kiếm sáng loáng, mặt đầy sát khí chặn đường.

-Hừ không phải truyền nhân Đấu Thần từ phía Tây, tiểu tử người tưởng rằng Lộ Dẫn của lão tử dễ lấy thế sao?

Một chuỗi tiếng cười khắc khắc khó nghe vang lên từ phía sau, Lý Dật quay lại nhìn, tên cao lớn ban nãy tay cầm dao găm nhìn Lý Dật lạnh tanh.

Lý Dật khựng người lại rồi bất giác cười khổ xem ra Tu La Quốc cũng không khác ngoại giới mấy nhỉ.

Lý Dật nhìn hần thản nhiên:

-Vậy xin hỏi ta làm thế nào thì mới lấy được Lộ Dẫn của người?

-Giao thứ trên người người ra đây! Tiền, vũ khí, hoặc bất cứ thứ gì đáng tiền. Nếu tâm trạng lão tử tốt thì sẽ không bắt người, còn tặng người Lộ Dẫn thế nào hả?

Hần cười nham hiểm.

Lý Dật thở dài:

-Nếu ta trả Lộ Dẫn cho người có phải là sẽ xong không?

Hần cười lạnh:

-Thứ ta đã đưa làm gì có chuyện để người trả lại?

-Thế nếu ta nói ta không muốn trả Lộ Dẫn cũng không giao nộp thứ đáng tiền thì sao?

Hần cười lạnh, lùng:

-Vậy lão tử sẽ cho người biết, nếu làm sai thì sẽ phải trả giá thế nào!

Quả nhiên ở đâu thì cũng là cá lớn nuốt cá bé cường giả vi tôn!

Lý Dật quét mắt nhìn xung quanh, thấy ai cũng có vẻ mặt xem trò vui rõ ràng là nếu hăn chờ đợi có người đứng ra nói công lý thì đúng là nằm mơ giữa ban ngày.

Khẽ thở dài, Lý Dật nhìn tên kia với ánh mắt thương hại:

-Ta mới đến không hề muốn gây chuyện, cũng không muốn vô duyên vô cớ giết người. Nếu giờ các người rút đi thì ta sẽ giữ lại cho tính mạng!

-Không biết điều!

Hắn cười lạnh lùng rồi hét:

-Chém chết hăn cho lão tử!

-Tiểu tử đi chết đi!

Lão tử một đao chém chết ngươi!

-Không biết sống chết!

Ba kẻ đứng trước mặt Lý Dật vung binh khí lên chém về Lý Dật không hề nương tay.

Lý Dật khẽ nheo mắt. hăn nhận ra những kẻ này căn bản là không tu luyện đấu khí ra tay như vậy cũng chỉ là dựa vào sức của bản thân mà thôi.

Bộp—bộp—bộp—

Chiêu thức của ba kẻ kia chưa kết thúc thì Lý Dật đã vung tay đánh ba phát, ba kẻ kia thấy trăng sao bay vòng vòng trước mắt. mặt cảm thấy đau rồi Ngay rằng cũng văng ra mấy cái, rồi đâm sầm xuống đất...

Ba đại hán hung hăn thua trong chớp mắt khiến ánh mắt xung quanh trở nên thú vị.

-Khốn kiếp!

Ba kẻ kia cùng lúc bại trận khiến tên cao lớn thấy sợ hãi, nhưng hắn không còn đường lui nữa, nắm chắc con dao găm nghiêng răng xông lên.

-Bụp-~ •

Một âm thanh nhẹ vang lên hai ngón tay Lý Dật kẹp lấy con dao găm, cười cười:

-Sau này muốn động thủ với ai tốt nhất nên tìm hiểu xem mình có thể giải quyết được đối phương hay không... Không phải chỉ có người từ núi phía Tây mới lợi hại hơn người! Có điều, có lẽ người không còn lần sau rồi!

Rắc---

Vừa dứt lời Lý Dật vặn ngón tay một âm thanh giòn tan vang lên con dao găm lập tức gãy đôi. tay phải Lý Dật đánh xuống, rồi một tiếng thét thảm thiết vang lên, lưỡi dao gãy đã cắm vào mạch máu của tên kia.

-Á~~

Hắn hét lên ôm lấy tay phải loạng choạng lùi ra sau. Hắn khố sở nhìn cổ tay mình, hắn biết mạch máu bị cắt đứt, sức toàn thân không còn được bao nhiêu nữa, từ giờ hắn là phế nhân rồi...

Hắn nhìn bóng dáng Lý Dật quay người đi, ánh mắt không có sự oán hận mà chỉ có sự sợ hãi tột cùng...

Lướt mắt ra xung quanh, thấy ai cũng nửa cười nửa không. Lý Dật cũng không nói gì bước nhanh chân hòa vào dòng người.

Sau khi đi lòng vòng quanh tiểu bộ lạc khá phồn hoa này ánh mắt Lý Dật trở nên thú vị.

Trong bộ lạc này có vài lữ quán, nhưng cái nào cũng đã chật cứng khách, dường như có người đã tính đến việc Lý Dật sẽ dừng chân ở đây vậy.

Có điều, khả năng đó quả thực quá thấp, vì vậy nguyên nhân chính là thời gian này là ngày lễ lớn gì đó của Tu La Quốc...

Mà mình lại xui xẻo gặp phải nó, cũng chẳng trách ai được.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tu Luyện

Q.3 - Chương 70: Tu Luyện

Lắc đầu chán nản, Lý Dật chuẩn bị rời khỏi đây, dù sao thì có cái gọi là Lộ Dẫn đến tiểu trấn khác ở đường như cũng không gặp vấn đề gì, vả lại hắn cũng không vội gì cả.

Đúng lúc hắn chuẩn bị rời khỏi tiểu bộ lạc này thì phía trước bỗng có một bóng người lướt qua, một nam nhân trung niên gầy guộc, mặt tươi cười xuất hiện trước mặt hắn...

-Vị các hạ đây muốn tìm nơi ở phải không? Vừa rồi ta thấy người đi vòng quanh các lữ quán.

Không đợi Lý Dật mở mồm, nam nhân đó nói.

-Nói vậy có nghĩa là người theo ta từ này đến giờ?

Lý Dật mỉm cười:

-Nói đi, có chuyện gì?

Kẻ kia cười khan, cung tay nói:

-Nếu các hạ muốn tìm chỗ ở thì ta có thể cung cấp một nơi khá tốt...

-Có điều kiện gì?

Lý Dật đương nhiên hiểu trên thế giới này chẳng có gì là miễn phí nên nói luôn.

-Hà hà, các hạ quá nhiên là người thông minh. Vậy ta cũng xin nói thẳng. Các hạ có mặt ở đây vào thời gian này chắc là tham gia Thu Nhật Tế ở Đại Đô? Mỗi năm vào lúc này là Hoàng thất đều bắt các địa phương tiến cống những thứ quý giá. Bây giờ các lữ quán đã bị đội tiến cống và thương đội thuê hết rồi... Vì thế, nếu các hạ muốn hãy cùng ở với thương đội nhỏ của ta hơn nữa có thể cùng đi các hạ thấy sao? Hà hà đương nhiên, bọn ta cũng không có yêu cầu gì quá đáng. Nghe nói mỗi năm nơi này đều khá bất ổn, vì thế trên đường nếu chẳng may có chuyện gì mong các hạ ra tay trợ giúp!

Gã nam tử kia nói.

Tại sao lại là ta?

Lý Dật bình thản.

-Khà khà... Nói thật, chắc các hạ cũng biết, trong nước, ngoài Thần Nhân và truyền nhân của Đấu Thần ra, người bình thường đều không có mấy bản lĩnh. Người có bản lĩnh như các hạ đây thì hiếm thấy vô cùng. Ban này thấy các hạ động thủ ở ngoài cổng, ta còn ngỡ là Thiên Nhân. Nếu có các hạ đồng hành thì đường đến Đại Đô chắc chắn không còn gì an toàn bằng!

Hắn vội vàng giải thích, đồng thời cũng không quên nịnh nọt thêm vào.

Lý Dật trầm ngâm một lúc, hẳn đương nhiên là hiểu nếu dựa vào bản thân đến Đại Đô tuy không khó nhưng trên đường chưa biết chừng sẽ có rắc rối gì đó. Nhưng nếu có một thương đội bản địa che chắn thì đường như... cũng không phải là lựa chọn tồi.

Dù có hơi chậm nhưng rất may bây giờ cũng không vội cho lắm, thậm chí nếu muốn thăm dò tin tức gì còn phải dựa vào thương hội như thế này!

Nghĩ vậy Lý Dật không lưỡng lự nữa, hắn gật đầu:

-Được thôi, nhưng ta cũng nói trước, ngoại trừ những rắc rối thực sự những chuyện khác đừng có mong ta động thủ!

Đương nhiên rồi, đương nhiên rồi!

Kẻ kia cười cười, nhưng lúc sau sắc mặt có vẻ khó xử:

-Có điều, thương đội bọn ta cần mua một vài thứ, ba ngày sau mới lên đường, không biết các hạ...

Lý Dật thản nhiên:

-Ta thế nào cũng được, nhưng các người cần sắp xếp cho ta một nơi yên tĩnh để nghỉ ngơi, ta không thích ồn ào!

Hắn lúc này mới thở phào, vội nói:

-Đương nhiên rồi! Các hạ, hy vọng chúng ta hợp tác vui vẻ! Các hạ có thể gọi ta là Triệu Quang.

Người có thể gọi ta là Long Ngao Thiên...

Lý Dật cười cười nói ra một cái tên tuyệt đối không có thật.

Vậy thì mời Long Ngao Thiên các hạ...

000

Trong căn phòng tĩnh mịch âm u, Lý Dật ngồi khoanh chân trên giường, hai tay đang bắt ấn kỹ tu luyện mắt nhắm hờ nhìn cuộn Quyển trục màu đỏ trước mặt.

Triệu Quang đã sắp xếp cho Lý Dật một căn phòng kín đáo yên tĩnh. Hai bên đã giao hẹn ba ngày sau lên đường, Lý Dật cũng bảo Triệu Quang thăm dò một số tin tức. Hắn thì nhân cơ hội này tu luyện một, hai tầng của Nam Minh Lưu Hỏa Quyết.

Lưỡng lự một lúc. Lý Dật vung tay dùng đầu khí bịt cửa sổ lại, rồi khẽ hít vào một hơi ánh mắt vẫn nhìn chăm chăm vào cuộn Quyển trục.

Nam Minh Lưu Hỏa Quyết công phép Bạch Hồ Sơ cấp Hỏa Hệ vô cùng quý giá. Hơn nữa Công phép Hỏa Hệ trước nay có tên Đệ Nhất Sát Phạt, nếu tu luyện thành công thì khi đối diện với kẻ địch hẳn sẽ có thêm vài thủ đoạn nữa.

Mà Lý Dật cũng mơ hồ biết được tại sao Xà Tôn Giả muốn hẳn tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết. Vì sau này khi tu luyện Ý Thiên Phá Không Kiểm cần ít nhất trong cơ thể có hai thuộc tính đầu khí. Mà với tình hình hiện này, nếu đầu khí trong cơ thể nhiều hơn chút nào thì uy lực của chiêu số sẽ mạnh hơn chút ấy...

Có điều, Lý Dật vẫn thấy không hiểu thể chất của mình rốt cuộc thuộc loại thuộc tính gì. cũng không biết có tu luyện được Nam Minh Lưu Hỏa Quyết hay không nữa...

Nhưng hẳn cũng có những V nghi cồ quái, đó chính. là sau khi tu luyện Thiên Ma Cừu Biến, ngay thuộc tính đầu khí cũng đôi được, huống hồ là luyện thêm một thứ Công pháp!

Có lẽ chưa biết chừng hẳn lại đi được trên những con đường mà kẻ khác phải bó tay...

Nghi ngờ một lúc tâm Thần Lý Dật dần dần ổn định, rồi hẳn dùng tay phải khẽ ấn lên huyệt nhân trung, một sợi đầu khí màu đỏ được hẳn kéo ra rồi rơi xuống cuộn Quyển trục...

Xẹt~~

Những âm thanh nhỏ vang lên. Quyển trục chậm rãi mở ra, năm chữ Nam Minh Lưu Hỏa Quyết đỏ đến đau cả mắt.

Nam Minh Lưu Hỏa Quyết. Công phép Bạch Hồ Sơ cấp Hỏa Hệ, đầu khí Hỏa Hệ tu luyện từ Công phép này quá cường bạo người bình thường khi

chưa tu luyện được đã bị lửa đoạt mất tâm chí phát nổ mà chết... Nếu tu luyện thì phải vô cùng cẩn thận, người thuộc tính nào cũng có thể tu luyện, chỉ có người Hỏa thuộc tính là không được...

Bên trong cuộn Quyển trực viết tuy đơn giản nhưng chỉ vài câu đó thôi cũng khiến Lý Dật vừa mừng vừa lo. Mừng là bất cứ ai không phải Hỏa thuộc tính đều có thể tu luyện lo là vì câu nói lửa cuồng bạo đoạt tâm chí...

Có điều cách nói này cũng không phải sai, nếu không phải Nam Minh Lưu Hỏa Quyết có vấn đề gì đó thì cũng không bị vị Đấu Hoàng cường giả kia phong ấn.

Chỉ có điều, có lẽ không đến mức muốn thử tu luyện cái này cũng phải thành thái giám đâu nhỉ?

Hơn nữa, từ điểm người Hỏa thuộc tính không được tu luyện có thể thấy chắc đấu khí tu luyện thành từ Công pháp này sẽ bộc phát đến cực điểm, nếu không Công pháp bình thường thể chất có thuộc tính tương đồng tu luyện là tốt nhất.

Do dự một lúc Lý Dật quyết định tu luyện thử xem cái gọi là Nam Minh Lưu Hỏa Quyết này rốt cuộc cuồng bạo đến mức nào. Dù sao thì hắn còn tu luyện Thiên Ma Cửu Biến, cũng không sợ vì tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết mà sai sót gì đó.

Nhưng muốn tu luyện một loại Công pháp thuộc tính khác thì bây giờ cũng không phải thời điểm tốt nhất. Lý Dật chăm chăm nhắm mắt lại, tạm thời không để ý đến cuộn Quyển trực trước mặt, bắt đầu vận hành Thiên Ma Cửu Biến.

Sau trận chiến với Phong Nhã hôm nay, đấu khí của Lý Dật vốn đã cạn kiệt, vì thế muốn hồi phục lại trạng thái tốt nhất không phải dễ. Cũng may sự tích lũy trong cơ thể hắn khá hùng hậu nên không cần mất nhiều thời gian như người bình thường để phục hồi đấu khí.

Tu luyện được khoảng nửa tiếng. Lý Dật cảm thấy đấu khí trong cơ thể bắt đầu dồi dào trở lại, hơn nữa dường như trận đại chiến hôm nay cũng khiến căn cơ của hắn ổn định hơn. Tuy còn cách sự đột phá lên Đấu Sư rất xa, nhưng Lý Dật cũng biết thực chiến rất tốt cho việc rèn luyện đấu khí.

Đến lúc này, Lý Dật coi như đã hiểu được vài phần nguyên nhân Xà Tôn Giả muốn hắn tham gia Tế Thần Huyết Điển. Dù sao thì nếu hắn ở bên ngoài lẩn lộn mà cứ mượn sức mạnh của Xà Tôn Giả chắc chắn sẽ lơ là việc tu luyện. Mà cứ cho là đăng cấp tăng lên nhưng không có sự cảm ngộ và thể nghiệm thì cũng chẳng có tác dụng gì.

Thăng cấp qua chiến đấu mới là thực lực thật sự, mà như đám con cháu thế gia như hoa trong lồng kính, trải nghiệm ít đăng cấp có cao cũng chỉ là đồ vô dụng!

Cách nghĩ đó Lý Dật rất hiểu, với thân phận tuyệt đỉnh sát thủ thế giới ngầm ở kiếp trước của hắn, đương nhiên là hắn biết chỉ có chiến đấu mới là con đường tốt nhất để tăng cường thực lực.

Xà Tôn Giả nghĩ cho hắn như vậy khiến hắn cũng thấy cảm động.

Nói ra thì từ sau khi biết hắn, Xà Tôn Giả đã bỏ ra quá nhiều thứ, quá nhiều rồi...

Trong đầu thì nghĩ như vậy, nhưng đấu khí trong người Lý Dật vẫn đang di chuyển. Sau khi tràn tới lượn quanh Thiên Khôn Địa Càn Châu một vòng rồi đấu khí đi vào xoáy đấu khí ở đan điền khí hải. Cuối cùng đấu khí màu đỏ chậm chậm chuyển động trên xoáy đấu khí khiến kinh mạch toàn thân Lý Dật thấy dễ chịu...

Cảm nhận được mình đã dần hồi phục lại trạng thái tốt nhất. Lý Dật khẽ thở ra. Hồi phục và bồi bổ cho đấu khí đều cần không ít thời gian, nhưng hình như mình đã rút ngắn được rất nhiều à...

Thiên Khôn Địa Càn Châu, quá nhiên không hổ là thứ dùng để tăng tốc tu luyện...

Cảm nhận trạng thái kỳ lạ của mình, tâm Thần Lý Dật ngày càng vững chắc. Cứ tu luyện như vậy hai tiếng sau. Lý Dật cảm thấy mình đã ở trạng thái tốt nhất, thậm chí mơ hồ có cảm giác chạm được vào bậc cửa của Thất Tinh. Nhưng cảm giác này đến nhanh mà đi cũng vội. Đương nhiên Lý Dật hiểu lúc này không phải thời cơ đột phá. trong lòng hẳn cũng không nóng vội...

Phù-

Thở ra một hơi dài, Lý Dật nhìn bàn tay một sợi đầu khí đang chuyển động trên ấn kỹ huyền ảo, rồi dần dần đi vào người hẳn...

Nguyên khí thiên địa ở xung quanh đang sôi sục bỗng lắng xuống.

Hình như đã đến lúc rồi!

Lý Dật mừng thầm, hẳn biết với trạng thái của mình lúc này, nếu tu luyện tiếp thì rất nhiều cái lợi. Nhưng trạng thái lúc này phải dùng để tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết!

Vậy là hẳn không do dự, điểm nhẹ tay lên Nam Minh Lưu Hỏa Quyết rồi từ từ thu tay lại đặt lên huyệt nhân trung...

Uỳnh~~

Trên cuộn Quyển trục màu đỏ đang lơ lửng trong không trung, ánh sáng đỏ lóe lên bao trùm cả căn phòng. Từ cuộn Quyển trục hiện ra vô số những ký tự kỳ lạ rồi chìm vào trong mắt Lý Dật.

-Ư... ư...

Tiếng rên rĩ vang lên, Lý Dật đang ở trạng thái tu luyện bỗng giống như bị vô số kẻ tấn công, toàn thân run lẩy bẩy, chữ vào càng nhiều người hẳn càng rung lên dữ dội.

Cuối cùng toàn thân Lý Dật cũng ngừng run rẩy, cuộn Quyển trực thì như mất đi linh tính, rung lên một lúc rồi biến mất trong không khí.

Lý Dật vẫn giữ nguyên trạng thái tu luyện nhưng không biết ẩn kỹ trong tay hắn đã thay đổi bao nhiêu lần rồi...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thế Giới Quyển Trực

Q.3 - Chương 71: Thế Giới Quyển Trực

Trong một đám sương hư vô ẩn hiện, bốn bề là những đám mây, đám khói màu đỏ máu bay qua bay lại không ngớt. Mỗi lần một đám mây bay qua đường như bầu trời lại bị ngọn lửa nóng bỏng đốt cháy, tuy chỉ là ảo ảnh nhưng lại khiến cho người ta cảm giác rất chân thực.

-Đây là...

Đang lơ lửng trong không trung Lý Dật lăm bằm. Tuy nhiên hắn không còn là con gà trong việc tu luyện nữa rồi nên chỉ nghĩ một lát là hắn hiểu ra. Có lẽ Nam Minh Lưu Hỏa Quyết không chỉ dùng tu luyện tâm pháp. Rất có thể là người để lại cuộn Quyển trực này đã lưu lại kinh nghiệm cả đời tu luyện vào trong nó. Thậm chí trong Thế giới Quyển trực này có thể còn có loại sức mạnh kế thừa kỳ dị nào đó.

Có điều cách ghi chép lại phép quyết tu luyện như thế rất hiếm, vì người thường căn bản là không thể dùng cách này. Chỉ vì nếu thế thì tu vi của người chế tạo sẽ bị giảm hẳn một nửa. Hơn nữa cuộn Quyển trực đó chỉ dùng được một lần. Nó rất có tác dụng với người đọc chứ với việc truyền thừa thì không có mấy.

Thứ này chắc là do cường giả nào đó để lại. Nếu không thì đã không có tình trạng kỳ quái này! Có điều, với ta đây cũng là chuyện tốt, ít nhất thì không phải tu luyện bừa không phương pháp...

Khẽ thở dài một tiếng, Lý Dật bắt đầu quan sát đám mây lửa.

Không biết qua bao lâu rồi một đột nhiên đám sương khói kia tiêu tan sạch sẽ không còn gì. Trên bầu trời, một làn sóng lửa như con giao long đang lao xuống, phía sau nó là một bóng người mờ ảo màu đỏ, thứ ấn kỷ cổ quái không ngừng biến đổi.

Thấy vậy tâm thần của Lý Dật khẽ động, hẳn hiểu mình đã tình cờ nhìn thấy kinh nghiệm mà vị cường giả kia để lại trong cuộn Quyển trực này.

Cái bóng mơ hồ màu đỏ kia không ngừng biến đổi thân hình, cùng với sự thay đổi đó. con rồng lửa khổng lồ đang uốn lượn xung quanh biến cả bầu trời thành một màu đỏ chói lọi.

Bỗng cái bóng đó dẫm mạnh chân và con giao long khổng lồ kia lập tức biến thành một ngọn lửa rừng rực cháy trong không trung. Cái thân hình trong đám lửa đó đập hai tay, ngọn lửa lan tỏa ra bốn bề với những đường huyền diệu.

-Xoẹt~~

Vào lúc đó không khí dường như cũng bị lửa thiêu đốt bầu trời vốn không có gì bỗng xuất hiện những đường nứt mảnh kỳ lạ. Trên đó thậm chí còn có vài đốm lửa giống như ở ngoại giới.

Có phản ứng ở mức độ này với Hỏa nguyên khí trong nguyên khí thiên địa, Nam Minh Lưu Hỏa Quyết quá nhiên sắc bén! Cũng cuồng bạo vô cùng!

Lý Dật lâm bầm kinh ngạc.

Cảnh tượng này dù hẳn có tu luyện Thiên Ma Cừu Biến cũng không làm được. Từ đó có thể thấy, đánh giá về sự cuồng bạo của Nam Minh Lưu Hỏa Quyết trước đây không hề sai.

Bóng người kia dường như cảm nhận được gì đó, hẩn điểm tay vào không khí những con sóng lửa thu lại về đầu ngón tay hẩn hình thành một ngọn lửa nhỏ. Nhưng chỉ nhìn từ xa thôi người ta cũng có thể cảm nhận thấy một sức mạnh vô cùng cuồng bạo của ngọn lửa đó.

Những vết nứt trong không khí dường như ngày một nhiều lên. Ngọn lửa lan tỏa trên những vết nứt đó và trên đầu ngón tay kẻ kia phối hợp với nhau chặt chẽ. Dường như chỉ cần hẩn khẽ động thôi là toàn bộ trời đất sẽ bị thiêu cháy.

Nam Minh Lưu Hỏa Quyết này thậm chí không cần phối hợp với Đấu kỹ, chỉ cần tu luyện được đấu khí trong đó là có được sức công phá siêu nhiên rồi? Cái tên Đấu kỹ cửu hệ Đệ Nhất Sát Phạt không phải chỉ để nói thôi...

Lý Dật vẫn cảm thán, tuy kiến thức của và Công pháp hẩn tu luyện không phải bình thường, nhưng uy lực của Nam Minh Lưu Hỏa Quyết thể hiện khiến hẩn phải kinh ngạc.

Khi Lý Dật đang ngẩn ra, bỗng một giọng nói già nua vang lên:

Nam Minh Lưu Hỏa Quyết. Công pháp Bạch Hổ Sơ cấp Hỏa Hệ nhưng nếu nói đến uy lực sau khi tu luyện thậm chí không kém Công pháp Bạch Hổ Cao cấp... Chỉ là nó quá cuồng bạo tổn hại tâm trí người tu luyện. Những kẻ tâm chí không kiên định mà tu luyện chắc chắn sẽ bị đoạt mất tâm thần. Do đó mà Công pháp này mới hạ xuống còn Bạch Hổ Sơ cấp.

-Nam Minh Lưu Hỏa là một trong Thất Đại Chân Hỏa trên thế gian, có thể thiêu đốt vạn vật trong trời đất, trăm năm không tắt. Nam Minh Lưu Hỏa Quyết tạo ra dựa vào ngọn lửa đó. Khi tu luyện đến mức thành thực, người tu luyện có thể biến ra Nam Minh Lưu Hỏa có thể phối hợp với Nam Minh Lưu Hỏa từ xa người không chết, lửa không tắt, uy lực vô tận... Nếu không thành thực đấu khí của người tu luyện vẫn có uy lực thiêu đốt vạn vật nhưng việc tu luyện Công pháp này tổn hao tâm thần rất lớn. Tâm chí không kiên định chắc chắn sẽ bị đấu khí Nam Minh Lưu

Hỏa thôn phệ, hãy nhớ kỹ, nhớ kỹ... Tiếp theo là những điềm cần chú ý khi tu luyện tâm phép Nam Minh Lưu Hỏa Quyết. Nếu tiếp tục tu luyện thì nghe... Hối hận thì đây là cơ hội cuối cùng để từ bỏ!

Giọng nói vừa dứt, phía trước Lý Dật xuất hiện một vòng sáng mờ nhạt. Hẳn hiểu, chỉ cần hần bước vào đó là có thể rời khỏi cái thế giới kỳ lạ này, nhưng đã quyết định rồi lẽ nào lại từ bỏ?

Dường như biết được ý nghĩ của Lý Dật cái vòng sáng đó từ từ biến mất. Giọng nói kia lại vang lên, nhưng lần này là nói về những điểm quan trọng khi tu luyện và tâm phép của Nam Minh Lưu Hỏa Quyết.

Lý Dật nhắm mắt nín thở, ghi nhớ tâm phép Nam Minh Lưu Hỏa Quyết không sót chữ nào. Còn cách tu luyện thì càng kỹ lưỡng hơn.

Một lúc sau, hần thở ra một hơi dài và mỉm cười. Nam Minh Lưu Hỏa Quyết quả nhiên không phụ những gì hần đã hy vọng. Phương pháp tu luyện vô cùng huyền diệu, chắc người sáng tạo ra nó phải là một thiên tài...

Hơn nữa LÝ Dật cũng đã hiểu tại sao giọng nói kia lại nhấn mạnh không được tùy tiện tu luyện nó vì phương pháp tu luyện đúng là rất khủng bố...

Có điều, nếu đã có nó trong tay dù thế nào cũng phải thử xem sao!

Trước mặt Lý Dật lại xuất hiện một cái vòng ánh sáng, lần này không chút do dự. Lý Dật bước ra.

Trước mắt khung cảnh bỗng vụt qua và rồi hần cảm nhận được rằng mình đã rời khỏi Thế giới Quyển trục.

Ngồi khoanh chân trên giường. Lý Dật từ từ mở mắt ra nhìn, quả nhiên, Quyển trục Công phép kia đã biến thành tro bụi không còn gì.

Lần nào ta cũng xui xẻo như vậy muốn giữ lại để bán cũng khó đến như vậy...

Lắm lắm vài câu, Lý Dật lại hít một hơi dài:

Vậy thử xem rốt cuộc Nam Minh Lưu Hỏa Quyết bá đạo hay vận khí của Lý Dật ta tốt!

Phương phép tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết hơi khác so với các Công phép khác. Thường thì tu luyện Công phép Đấu kỹ đều cần hấp thụ nguyên khí thiên địa để tôi luyện rồi hấp thụ tinh hoa của nó để thành đấu khí cũng có nghĩa là người tu luyện tuy sau này có thể bổ sung đấu khí bị tiêu hao nhưng muốn mạnh hơn thì phải không ngừng tôi luyện nguyên khí thiên địa.

Điểm này thì ngay Thiên Ma Cửu Biến của Lý Dật, hay Huyết Ảnh Đại Pháp của Huyết Ma Tộc cũng không ngoại lệ, đều cần tôi luyện tinh hoa trong nguyên khí thiên địa. Mà khí huyết sát đối với hai loại Công phép này chẳng qua là nguyên khí đã tôi luyện mà thôi.

Còn tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết lại không đơn thuần là hấp thụ nguyên khí thiên địa rồi hấp thụ tinh hoa đấu khí trong đó.

Còn tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết thì cần ở chỗ có nguyên khí Hỏa thuộc tính đậm đặc nhất, lấy ra Nam Minh Lưu Hỏa dẫn vào trong cơ thể để nó trở thành một phần của cơ thể. Cuối cùng mới biến lửa thành nguồn, hình thành một cái gần như xoáy đấu khí.

Có hai điểm rắc rối nhất khi tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết. Thứ nhất là làm thế nào để lấy ra Nam Minh Lưu Hỏa từ trong nguyên khí thiên địa. Thứ hai là khi dẫn nó vào cơ thể, việc đảm bảo kinh mạch không bị một trong Thất Đại Chân Hỏa này phá hủy và biến nó thành đấu khí của mình được không thì chưa biết chắc được...

Nhưng cũng may Lý Dật vào Thế giới Quyển trục, ngoại trừ tâm phép ra hẳn còn có được thứ quan trọng mà Nam Minh Lưu Hỏa Quyết cần đó chính là Nam Minh Lưu Hỏa quý giá được để lại trong Thế giới Quyển trục...

Đây cũng là một trong các thứ kế thừa mà người để lại Quyển trục này lưu lại, để hậu nhân bớt được chút phiền phức khi tu luyện. Nếu không thì chỉ việc tôi luyện ra Nam Minh Lưu Hỏa thôi e là rất nhiều người không thể qua được chứ chưa nói chuyện khác.

Khẽ hít một hơi chỉ quyết biến đổi nhanh chóng, nguyên khí thiên địa trong phòng bỗng rung lên dữ dội.

Căn phòng bỗng ẩn hiện màu đỏ rực, cuối cùng trong không trung như xuất hiện vô số ngọn lửa cháy rực...

Những ánh lửa này không phải nguyên khí Hỏa thuộc tính bình thường mà là Nam Minh Lưu Hỏa vốn được phong ấn trong Công pháp Quyển trục Nam Minh Lưu Hỏa Quyết.

Nếu lần này Lý Dật từ bỏ tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết thì Nam Minh Lưu Hỏa tự nhiên sẽ tan biến cùng Quyển trục. Nhưng Lý Dật đã quyết định tu luyện thì có thể tận dụng số Nam Minh Lưu Hỏa này...

Dường như người chế tạo ra Quyển trục cũng để lại một chút thử thách với hậu nhân. Mất đi cơ hội này thì không còn đường mà tu luyện nữa, hoặc dù có đi nữa thì cũng rất khó có thể có được.

Nhìn những ngọn lửa trong không trung Lý Dật hít vào một hơi, tay phải thay đổi chỉ quyết rồi chỉ ngón tay trở về phía trước.

Vô số ngọn lửa bỗng ào ạt tràn về phía ngón tay Lý Dật.

Nhưng khi đến trước ngón tay Lý Dật, chúng không đi vào cơ thể hắn mà nhanh chóng ngưng tụ lại, biến thành một đốm lửa nhỏ chuyển động trong không trung...

Nhìn đốm lửa nhỏ đó. Lý Dật hiểu được sự quý giá cũng như sự khủng bố của nó. Nhưng đến lúc đó hắn không có thời gian để do dự, khẽ thở ra chỉ quyết trên tay hắn lại biến đổi.

Xoẹt~~

Đốm lửa rơi xuống ngón tay Lý Dật, rồi bao trùm lấy tay hắn, một lúc sau đã phủ toàn bộ cơ thể Lý Dật...

Trên người Lý Dật lúc này, lửa cháy rừng rực...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Dung Hợp

Q.3 - Chương 72: Dung Hợp

Nhiệt độ trong phòng tăng nhanh và trở nên nóng cực độ, đồ đạc trong phòng bắt đầu đen xạm đi.

Nhưng may mà cái gọi là Nam Minh Lưu Hỏa đã được người chế tạo Quyền trục luyện hóa đã không còn hình thức như ban đầu nữa mà đã biến thành hỏa diễm đấu khí. Vì thế mà tuy nhiệt độ có cao nhưng dù không được khống chế thì cũng không thể tùy ý thiêu đốt ngoại vật.

Trong sự bao trùm của những ngọn lửa này, Lý Dật cảm nhận được rõ ràng mỗi thớ thịt trên người hắn đều có cái cảm giác nóng cháy, thậm chí hắn còn nghĩ chỉ cần không cẩn thận chút thôi là sẽ bị cái nóng này giày vò đến phát điên.

Dù sao thì cái cảm giác bị lửa nướng chừng không dễ chịu chút nào.

Hắn cũng muốn sử dụng đấu khí trong cơ thể thôn phệ đám Nam Minh Lưu Hỏa kia, nhưng hắn cũng biết nếu vậy thì sẽ bỏ lỡ cơ duyên hiếm có tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết.

Lý Dật nghiến chặt răng, phát ra những tiếng ken két, rồi thấy một đốm lửa tản ra bao phủ lấy toàn thân Lý Dật.

Lý Dật chờ khoảnh khắc này lâu lắm rồi, hắn khẽ hét lên, chỉ ấn tiếp tục thay đổi!

-Xoẹt~~

Cùng với sự thay đổi của ấn kỹ Nam Minh Lưu Hỏa bao bọc toàn thân hần bay lên lơ lửng, tuy chỉ cách cơ thể hần chưa đến nửa tấc nhưng cũng giúp cho Lý Dật dễ chịu hơn vài phần.

-Đã đến lúc rồi!

Rồi hai tay hần nhập lại Nam Minh Lưu Hỏa đang lan tỏa khắp người thu lại một lát sau hình thành nên hình một con giao long nhỏ!

-Đấu khí hóa hình!

Đây là cảnh giới mà người thương không thể đạt đến vậy mà lúc này Nam Minh Lưu Hỏa vẫn chưa thuộc về Lý Dật đã xuất hiện sự thay đổi này cũng chỉ vì quán tính mà thôi!

Dù sao theo một ý nghĩa nào đó thì Nam Minh Lưu Hỏa cũng có thể gọi là Mầm mống Đấu khí!

Con giao long nhỏ bằng lửa uốn lượn quanh người Lý Dật như một loại thuật phép huyền ảo nào đó vô cùng kỳ lạ! Rồi một lúc sau con giao long đó rống lên rồi đâm về hướng ngực Lý Dật.

-Thành hay bại phải xem lần này đây!

Lý Dật hiểu, nếu lần này mà không thành công, hậu quả của việc Nam Minh Lưu Hỏa xâm nhập cơ thể là sẽ trọng thương, thậm chí nguy hiểm đến tính mạng!

Nhưng nếu luyện hóa được chúng ra đấu khí hỏa diễm thì thực lực của hần ít nhất cũng tăng lên gấp đôi!

-Uỳnh—

Con giao long nhỏ bé đem theo uy lực có thể thiêu đốt trời đất chui vào ngực Lý Dật, áo hần nổ tung, vùng da thịt phía trước ngực đen xạm đi, sắc mặt hần trắng bệch, một ngụm máu phun ra.

-Thất bại rồi?

Ý nghĩ này hiện lên trong đầu Lý Dật, nhưng chỉ một lúc hẫng xua đi cái ý nghĩ làm suy sụp tinh thần ấy, ẩn kỹ biến đổi theo tâm phép của Nam Minh Lưu Hỏa Quyết.

Những gì có thể làm, hẫng đã làm cả rồi, còn lại phải xem vận khí thế nào thôi!

-Xoẹt~~

Mang theo thứ âm thanh kỳ quái, con giao long lửa chui vào kinh mạch ở ngực Lý Dật, cái cảm giác xé toạc nóng bỏng ấy khiến kinh mạch Lý Dật dường như muốn nổ tung.

Nhưng may mắn khi tu luyện Thiên Ma Cửu Biến, kinh mạch hẫng đã vô cùng kiên cố nên cũng tiếp tục kiên trì được.

Lý Dật nghiêng răng đến bật máu, cuối cùng cũng qua được cửa ải đầu tiên quan trọng nhất. Hẫng cũng không kịp vui mừng đã phải điều động con giao long hình thành từ Nam Minh Lưu Hỏa theo tâm phép của Nam Minh Lưu Hỏa Quyết...

Bước thứ nhất của Nam Minh Lưu Hỏa Quyết là dẫn Nam Minh Lưu Hỏa ra khỏi nguyên khí thiên địa.

Bước thứ hai là dẫn lại nó vào cơ thể, tôi luyện kinh mạch. Nếu không vượt qua được thì Nam Minh Lưu Hỏa sẽ mất khống chế, khiến người tu luyện phát điên hoặc nổ tung mà chết.

Bước thứ ba mới là luyện hóa Nam Minh Lưu Hỏa, ngưng tụ lại thành dấu khí tinh túy nhất rồi biến thành xoáy dấu khí...

Tuy nhiên trong cơ thể Lý Dật đã có xoáy dấu khí từ lâu rồi...

Việc Lý Dật đang làm là bước thứ hai vô cùng quan trọng. Nếu bước này mà không thành công thì bước cuối không cần nói nữa.

Dưới sự dẫn dắt của tâm thần Lý Dật, con giao long Nam Minh Lưu Hỏa chảy như một dòng suối trong cơ thể hắn. Trong khi chảy thì nó tôi luyện kinh mạch, cơ bắp và xương cốt của Lý Dật...

Nói ra thì quá trình này rất dài, rất cực khổ. Nếu trước đó Lý Dật không tu luyện Công pháp khác rồi thì việc này có lẽ sẽ rất khó khăn...

Có lẽ đây cũng là nguyên nhân Nam Minh Lưu Hỏa Quyết bị phong ấn.

Có điều, nếu nói thì dường như vận khí của Lý Dật cũng không tệ...

Quá trình này tiếp diễn gần nửa ngày trời, đến khi toàn bộ kinh mạch đã được Nam Minh Lưu Hỏa tôi luyện xong thì tinh thần Lý Dật khẽ rung lên...

Hình như hắn đã làm được bước thứ hai rồi.

Có điều, bước thứ ba có vẻ dễ nhất, đối với Lý Dật lúc này lại có vài phần khó nhằn nhất.

Dù sao thì những người khác khi tu luyện không có xoáy đấu khí, còn hắn không những có mà trong xoáy đấu khí còn có tận hai loại đấu khí...

Sau khi lưỡng lự một lát hắn cắn răng dùng tâm thần rút ra một sợi Nam Minh Lưu Hỏa từ từ nhét vào xoáy đấu khí...

-Uỳnh—

Trong cơ thể hắn như trải qua một trận chiến đấu, khi Nam Minh Lưu Hỏa đến gần xoáy đấu khí thì bị thứ đấu khí màu đỏ nghiền vụn mất...

-Xem ra phiền phức rồi đây...

Lý Dật lẩm bẩm, nhưng hắn không từ bỏ vẫn cắn môi, lại thêm một chút Nam Minh Lưu Hỏa đưa vào...

-Uỳnh—

Lại một tiếng nổ lớn, lần này không chỉ đan điền khí hải của Lý Dật, ngay cả ngoại giới dường như cũng bị chấn động, nguyên khí thiên địa rung chuyển dữ dội.

-Phụt—

Lý Dật phun ra một ngụm máu sẫm, giờ hẳn cảm thấy cười không nổi mà khóc cũng chẳng xong.

Dù trước mặt Đấu Hoàng cường giả thì hẳn cũng chẳng dễ dàng thổ huyết như vậy. Không ngờ bây giờ lại tu luyện đến mức thổ cả huyết, đúng là oan nghiệt...

Tự trào phúng mình xong, Lý Dật cũng chẳng có cách nào khác, nếu có Xà Tôn Giả thì còn có thể hỏi ý kiến, chứ bây giờ Lý Dật chỉ có thể dựa vào bản thân thôi!

Cổ cầm cự được nửa tiếng sau, cảm thấy Nam Minh Lưu Hỏa vốn đã bị 'thu phục' lại đang muốn trỗi dậy, bất giác hẳn có cảm giác thảm hại. Hẳn hiểu, nếu không luyện hóa chỗ Nam Minh Lưu Hỏa này nữa thì hẳn sẽ gặp phải bi kịch...

-Khốn nạn! Thử lại vậy!

Nghĩ ngợi một lúc Lý Dật một lần nữa điều động một chùm Nam Minh Lưu Hỏa từ từ tiến vào Thiên Khôn Địa Càn Châu.

-Xẹt—

Một âm thanh nhỏ vang lên, dường như Thiên Khôn Địa Càn Châu đã thôn phệ Nam Minh Lưu Hỏa một cách hoàn hảo, nhưng một lúc sau lại nhả ra...

Nhưng trong Nam Minh Lưu Hỏa lúc này có sự thay đổi gì đó. Nam Minh Lưu Hỏa dường như đã đủ tinh thuần càng trở nên càng tinh thuần hơn.

Lý Dật thử điều động chỗ Nam Minh Lưu Hỏa đó đi vào xoáy đấu khí...

-Ầm~~

Lần này Nam Minh Lưu Hỏa không bị bài trừ nữa mà được dung hợp vào xoáy đấu khí của Lý Dật...

Điều này khiến Lý Dật mừng đến phát điên. Tuy hãn không biết lý do tại sao nhưng cũng không ảnh hưởng việc hãn tiếp tục. Sau đó đám Nam Minh Lưu Hỏa phía sau khí hải đan điền bắt đầu chuyển động...

Trong căn phòng, nguyên khí thiên địa Hỏa thuộc tính không ngừng trào ra. Sau khoảng hai tiếng đồng hồ thì sự chấn động này mới dần bớt đi...

Và khi Lý Dật đã luyện hóa những Nam Minh Lưu Hỏa cuối cùng, nguyên khí thiên địa lại trở về với trạng thái yên tĩnh ban đầu...

Lý Dật từ từ mở mắt ra, chỗ đen trên ngực dần trở về nguyên trạng, ngực cũng không hề lên xuống, dường như không còn hít thở nữa vậy. Chỉ có điều, trên người hãn, ba thứ ánh sáng màu máu, màu đỏ và màu tím không ngừng nhấp nháy, vô cùng kỳ quái...

Trạng thái này duy trì một lúc sau thì Lý Dật khẽ thở ra một hơi dài, rồi từ từ mở mắt, ánh sáng biến mất.

Trên người Lý Dật lúc này dường như thêm vài phần sát khí

Nhưng thứ sát khí ấy cũng chỉ tồn tại một lúc rồi biến mất. Lý Dật đập tay lên giường một cái thân hình đã ở trên mặt đất. Nếu có ai đó thấy hãn lúc này thì chắc sẽ không tin hãn là con người bình thường trước đây.

Khẽ giơ tay phải lên rồi hai tay đập vào nhau, một chùm đấu khí Thiên Ma màu máu tràn ra.

Ấn kỹ thay đổi đấu khí Thiên Ma nhanh chóng thu lại. thay vào đó là đấu khí chấp chới điện quang trên đầu ngón tay hắn.

Chỉ quyết lại thay đổi, lần này tia điện kia biến thành một ngọn lửa cháy rực trên tay hắn...

Coi như đã tu luyện xong Nam Minh Lưu Hỏa Quyết!

Lý Dật mỉm cười, nhưng cũng có vài phần lưỡng lự.

Trong khí hải đan điền của hắn lúc này, xoáy đấu khí vốn màu tím đã có hai luồng đấu khí màu đỏ và tím cùng chuyên động. Nhưng hai thứ đấu khí này dường như lúc hợp lúc phân, lại thêm đấu khí Thiên Ma lơ lửng bên trên khiến Lý Dật hiểu, thuộc tính đấu khí trong người hắn đã chia làm ba rồi...

Hơn nữa, do luyện hóa Nam Minh Lưu Hỏa mà hàm lượng đấu khí trong cơ thể tăng mạnh khiến hắn đã đột phá hai tinh ngay trong quá trình luyện hóa.

Cũng có nghĩa là hắn lúc này đã là Bát Tinh Đấu Giả rồi...

Mà hàm lượng đấu khí trong cơ thể không chỉ tăng gấp đôi...

Tuy nhiên, dù vậy thì Lý Dật vẫn chưa hiểu rốt cuộc đã tu luyện được Nam Minh Lưu Hỏa chưa. Vừa rồi hắn tu luyện theo tâm pháp của Thiên Ma Cửu Biến thấy không có vấn đề gì, theo tâm pháp của Nam Minh Lưu Hỏa Quyết cũng không có vấn đề.

Dường như hai loại Công pháp này rất hòa hợp với nhau trong cơ thể hắn.

Cứ cho giờ hắn đã không còn gà nữa nhưng tại sao lại có hiện tượng này thì hắn vẫn không hiểu...

Có lẽ tất cả là do tác dụng của Thiên Khôn Địa Càn Châu...

Khẽ mỉm cười, hắn chuẩn bị xử Lý những vết tích trong phòng.

Nhưng đúng lúc đó thì nguyên khí thiên địa bỗng rung chuyển, đấu khí Hỏa thuộc tính bùng nổ, dường như là mọi nguyên khí thiên địa bỗng mất đi sự khống chế vậy...

Khi Lý Dật còn đang sửng người thì một tiếng cười lạnh lẽo vang lên từ trong hư không...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thánh Hồng Thiên

Q.3 - Chương 73: Thánh Hồng Thiên

-Kẻ nào?

Cái cảm giác lạnh lẽo cực điểm bỗng bao trùm lấy toàn thân Lý Dật, hắn bất giác hét lên thất thanh.

Với tính cách của hắn thì chuyện này vốn dĩ không thể xảy ra, nhưng lúc này hắn lại như thế, có thể thấy hắn đã bị chấn động đến mức nào.

-Hà hà hà...

Chuỗi tiếng cười u ám vang lên, cảnh sắc trong căn phòng bỗng chốc thay đổi. Căn phòng vốn dĩ vô cùng bình thường bỗng biến thành một cái hồ dung nham sôi sùng sục. mà chỗ Lý Dật đang đứng lại là mép của nó.

Sự thay đổi này khiến sắc mặt Lý Dật tái đi, toàn thân hắn run rẩy, muốn lùi lại đằng sau nhưng hắn nhận ra có một sức mạnh kỳ lạ nào đó đã đóng đinh hắn tại chỗ. Dù là muốn nhấc một ngón tay lên hắn cũng không làm nổi.

Sắc mặt hắn thay đổi liên tục, khi đang nghĩ làm thế nào mà thoát khỏi đây thì dung nham đỏ rực đang cuộn cuộn trào lên, dường như đồng thời lúc đó có một thứ dần dần xuất hiện.

Khi thứ đó xuất hiện hoàn chỉnh, dòng dung nham dần rút xuống để lộ ra một thân ảnh già nua.

Người đó mặc chiếc áo choàng đỏ, dù là da thịt hay tóc cũng là một màu đỏ rực lửa, trên gương mặt già nua là một nụ cười mỉm, trong con mắt đen tuyền dường như lóe sáng. Cái bóng đỏ này chỉ xuất hiện thôi đã khiến Lý Dật cảm thấy một áp lực vô cùng lớn. dường như muốn Thần phục ngay dưới chân hắn.

Đương nhiên hắn không ngốc đến mức lại đi hỏi những câu như người là ai, hắn chỉ nhìn chăm chăm vào người đó.

Nếu hắn không nhầm thì hắn xuất hiện là do mình tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết!

Bát Tinh Đấu Giả? Không ngờ cuộn Quyển trực Bạch Hồ Đấu kỹ đó lại có thể hấp dẫn được một Đấu Giả nhỏ nhoi. Tiểu bối vận khí người cũng tốt đấy, có được Công pháp mà lão phu đã dày công chuẩn bị!

Người đó nhìn Lý Dật cười mỉm, chỉ có điều giọng nói của lão lại không có chút cảm xúc nào.

Nghe vậy Lý Dật hơi giật mình, kẻ kia chắc chắn không phải thực thể, có lẽ giống như Xà Tôn Giả. Mà xem ra nơi ẩn thân của lão là cuộn Công pháp Quyển trực Nam Minh Lưu Hỏa Quyết.

Tiền bối phải chăng là Tiên Nhân trong Nam Minh Lưu Hỏa Quyết? Như vậy cũng coi như là ân sư của tiểu bối rồi... Không biết tiền bối có dặn dò hoặc di mệnh gì? Tiểu bối đã tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết đương nhiên sẽ tận lực hoàn thành!

Tuy có những y nghĩ khác nhưng biểu hiện của Lý Dật không cao ngạo cũng không tự ty. rất phù hợp với thân phận 'Đấu Giả' của hắn.

Hề hề, di mệnh... hề hề...

Cái bóng đó cười, nhìn Lý Dật một lúc lâu rồi giơ một ngón tay cũng đỏ rực ra vậy vậy gọi Lý Dật.

Lý Dật giật mình nhận ra rằng cơ thể hắn đang bay theo cái vẫy tay của lão lơ lửng trước mặt lão và đang ở phía trên của hồ dung nham,

Tiền bối, không biết tiền bối có ý gì?

Tuy cảm thấy nặng nề nhưng Lý Dật nói một cách cung kính.

Tình trạng lúc này đúng là kỳ quái cực điểm, tuy Lý Dật có thể khống chế được cơ thể nhưng hắn lại cảm nhận được rõ ràng là không thể làm bất cứ động tác nào. như là đã bị kẻ trước mặt phong ấn vậy.

Thậm chí Lý Dật cảm thấy nếu mình mà muốn làm loạn là kẻ trước mặt lật tay một cái là có thể bóp chết mình.

Mà hắn chưa làm là vì chưa có sát tâm mà thôi.

-Không tệ thể chất không phải Hỏa thuộc tính nhưng vẫn luyện được Nam Minh Lưu Hỏa Quyết. xem ra tiền bối người có thiên phú đấy!

Dường như cảm nhận được ý nghĩ của Lý Dật, lão giả hững hờ quét mắt một cái rồi nói:

-Có điều, cũng chỉ là thiên phú không tệ thôi! Lão phu để lại nhiều Nam Minh Lưu Hỏa như vậy, nếu cường giả có thiên phú rất cao hoặc Đấu Hoàng tu luyện thì ít nhất cũng có thể đột phá Đấu Tôn, tiết kiệm cho lão phu rất nhiều thời gian! Nhưng giờ thì đáng tiếc thật! Nhưng thôi vậy, cơ hội hiếm có mà!

-Đấu Tôn?

Lý Dật bất giác nuốt nước bọt, khẩu khí của lão giả này khiến hắn phải lạnh lạnh, một lúc sau hắn cười khan nói:

-Tiểu tử không thể khiến tiền bối hài lòng, thật xin lỗi! Chỉ là không biết tiền bối có gì dặn dò? Dù tài mọn nhưng tiểu bối sẽ nỗ lực hết sức làm!

-Vậy sao?

Lão giả vẫn cười nhẹ, nhìn Lý Dật một lúc mới nói tiếp:

-Có điều, tuy ngươi chỉ là Đấu Giả nhưng vẫn làm được... Lão phu ở trong cái Thế giới Quyển trục này lâu quá rồi, lâu đến mức lão phu không còn kiên nhẫn nữa. Vì thế lần này đành miễn cưỡng vậy!

Lời nói của lão giả khiến sắc mặt Lý Dật không ngừng biến đổi, hắn mơ hồ đoán được gì đó nhưng không dám khẳng định, chỉ nhìn với ánh mắt cổ quái.

Thấy ánh mắt của Lý Dật lão giả ha ha cười rồi nói:

-Tiểu bối. có phải ngươi rất muốn hỏi rốt cuộc ta muốn làm gì à?

Lý Dật hơi tái mặt nhưng vẫn nói:

-Đấy là đương nhiên!

-Khà khà...

Lão giả cười:

-Nếu ngươi đã muốn biết thì lão phu nói cho ngươi! Không thể nào lại để ngươi chết mà không rõ Lý do nhỉ!

-Chết? Tiền bối rốt cuộc là có ý gì?

Tâm tư Lý Dật thay đổi nhanh gấp gấp nhưng sắc mặt lại rất bình tĩnh.

-Ý gì?

Lão giả nửa cười nửa không:

-Người có thể tu luyện được Nam Minh Lưu Hỏa Quyết có ai không phải thiên tài. Tiểu bối, ta nghĩ người đã sớm đoán được lão phu muốn làm gì rồi phải không? Có điều, lão phu cũng không thích cái trò đoán câu đố, nên từ bi mà nói cho người biết rằng ta ở trong này lâu quá rồi, chán lắm rồi! Bao nhiêu năm nay chẳng có kẻ nào khởi động được Quyển trục này, người đã mở được vậy thì lão phu miễn cưỡng dùng cơ thể người vậy!

Sắc mặt Lý Dật tái đi, một lúc sau hắn nói với vẻ không thể tin được:

-Đoạt Xác?

Cái gọi là Đoạt Xác chính là sau khi cường giả chết, linh hồn mạnh mẽ vẫn tồn tại, khi gặp được một cơ thể thích hợp thì sẽ chiếm cứ, giống như hồi sinh vậy.

Có điều thủ đoạn này quá thực quá tàn độc, đã thất truyền trên Đấu Thần Đại Lục nhiều năm. Lý Dật không ngờ rằng lão giả trước mặt mình đây lại giở thủ đoạn đó.

Lão giả cười ha ha nói:

-Không sai, chính là Đoạt Xác! Nếu không tiểu tử người thật sự cho rằng có người lại để lại đấu khí và kinh nghiệm cả đời vào một cuộn Quyển trục hay sao? Nếu không phải vì cơ hội hồi sinh thì ta nghĩ có chết cũng chẳng ai muốn làm! Hơn nữa, tiểu tử người thông minh như vậy lẽ nào không cảm thấy Nam Minh Lưu Hỏa mà người luyện hóa có vài phần không thích hợp với cơ thể người sao? Đó chính là vì chủ nhân của nó là ta đây vẫn chưa biến mất. Mà người dùng Nam Minh Lưu Hỏa Quyết của lão phu để luyện hóa Nam Minh Lưu Hỏa mà lão phu để lại, người cảm thấy có thể luyện hóa hoàn toàn sao?

Lý Dật tối sầm mặt:

-Rốt cuộc người là ai? Tại sao lại hại ta?

-Hại người?

Lão giả cười:

-Ta đâu có ý hại người, tiểu bối người yên tâm, tuy lão phu chuẩn bị Đoạt Xác người, nhưng ta nhất định cho người chết sạch sẽ, rõ ràng. Dù khi còn sống người có oán khí hay tâm nguyện gì thì lão phu cũng cố gắng hoàn thành giúp người!

-Phì!

Lý Dật nhổ nước miếng, trong đầu suy nghĩ rất nhanh, nhưng sắc mặt vẫn nặng nề:

-Rốt cuộc người là ai?

-Lão phu ấy à...

Lão giả cười, nụ cười ấy tỏa ra thứ khí thế khiến người ta phải kinh hãi:

-Lão phu tên Thánh Hồng Thiên, nhiều người cũng gọi ta là Hồng Thiên Thánh Giả!

-Thánh Giả?

Nghe cách xưng hô này mép Lý Dật giật giật mấy cái, hẩn hiếu hai chữ này có ý nghĩa gì.

-Đấu Thánh cường giả.

Theo truyền thuyết, đó là sự tồn tại gần với Đấu Thần nhất. Trên Đấu Thần Đại Lục hồi ấy bảo đó là thiên hạ vô địch cũng không ngoa.

Có lẽ, cường giả cấp này nếu xuất hiện ở Đế Quốc Thiên Phong thì Thiên Phong Thất Hoàng muốn xách dép cho người ta cũng không được.

Nghĩ đến đây Lý Dật cười khổ.

Người ta thường ở cảnh giới nào thì gặp nhân vật cấp bậc đó, hần thì hay rồi một Đấu Giả nhỏ nhoi lại kết oán với Đấu Hoàng cường giả, giờ thì chỉ tu luyện Công phép thôi lại động đến cả một Đấu Thánh cường giả, dù chỉ là linh hồn!

Hồng Thiên Thánh Già này, chưa nói việc Đoạt Xác, dù là ăn sống nuốt tươi mình cũng chẳng khó khăn gì.

Nghĩ thông điểm này, bỗng Lý Dật lại thấy mơ hồ, rốt cuộc tình cảnh gì lại khiến một Đấu Thánh cường giả rơi vào hoàn cảnh này.

Không biết là do hiểu Lý Dật hay đang hoài niệm, ánh mắt Hồng Thiên Thánh Già trở nên kỳ quái, một lúc sau nói:

-Năm đó trên Đấu Thần Đại Lục, lão phu cũng là người có tiếng tăm. Cái gì mà Đấu Thần Điện. Thiên Ma Tông, Tông chủ của những thế lực hàng đầu này đều phải cung kính lão phu vài phần! Nhưng lão phu bị mắc ở cấp Đấu Thánh nhiều năm. Dù trên Đấu Thần Đại Lục không còn đối thủ nhưng lão phu biết Đấu Thánh không phải điểm cuối, thậm chí mới chỉ là bắt đầu! Chỉ khi đột phá cửa cuối cùng, lên cấp Đấu Thần thì mới là đột phá cảnh giới ‘người’!

Có điều tu luyện muốn đột phá thì vô cùng khó! Lão phu nghĩ đủ mọi cách mà vẫn không làm được! Sau này ta phát hiện, không phải mình không đủ thiên phú, cũng không phải nỗ lực chưa đủ mà là Công phép mình tu luyện có vấn đề. Tuy nó là Công pháp Bạch Hổ Trung cấp nhưng dù sao cũng chỉ là Công pháp của con người chứ không phải Thần! Vì thế sau nhiều năm nghiên cứu, lão phu đã mô phỏng theo Nam Minh Lưu Hỏa. một trong Thất Đại Chân Hỏa, sáng tạo ra Nam Minh Lưu Hỏa Quyết. đồng thời chuyển đổi đấu khí trong người thành đấu khí Nam Minh Lưu Hỏa!

Lão phu vốn tưởng rằng chỉ cần như vậy là có thể đột phá Đấu Thánh thăng cấp lên Đấu Thần! Nhưng khi sắp đột phá thì lại thất bại. Nguyên nhân chính là vì Nam Minh Lưu Hỏa quá cuồng bạo! Thân thể lão phu vốn có Hỏa thuộc tính, tu luyện Công pháp này chỉ khiến lửa thêm cuồng

bạo, khiến tâm ma trời dậy, từ đó mất đi cơ hội tốt nhất để thăng cấp, nổ tung mà chết!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Biến Số

Q.3 - Chương 74: Biến Số

-Có điều, lão phu dù gì thì cũng không phải người bình thường, trước khi vong mạng đã nghĩ đến cách tốt nhất, cũng là cách có khả năng đột phá nhất, đó chính là...

...Là để lại Mầm mống Đấu khí và linh hồn phong ấn trong Quyển trục, sau đó nếu có người tu luyện Công pháp của người thì người sẽ nhận cơ hội Đoạt Xác hồi sinh!

Không đợi Hồng Thiên Thánh Giả nói hết Lý Dật đã nói thay hẳn.

-Không sai, ta đúng là có ý định đó. Hơn nữa ta tin dù là kẻ nào trong hoàn cảnh đó cũng sẽ lựa chọn như ta... Vì thế tiểu tử người đừng trách ta âm mưu hại người! Muốn trách thì chỉ có thể trách vận khí người lại xấu đến mức rơi vào tay ta!

Hồng Thiên Thánh Giả cười nhạt, nói với vẻ đương nhiên chuyện phải vậy.

Lý Dật thở dài, Hồng Thiên Thánh Giả nói nhiều như vậy, tuy là để giải thích ngọn ngành cho Lý Dật nhưng phần nhiều chính là tỏ ý dù thế nào hẳn cũng sẽ không bỏ cuộc. Vì thế Lý Dật cũng hiểu, với loại cường giả này mà nói thì chẳng có đạo lý nào là có tác dụng hết, chỉ có nắm đấm mới là đạo lý...

Nhưng nói chuyện nắm đấm với một Đấu Thánh cường giả thì... dường như ngay cả cọng tóc của người ta mình cũng chẳng động vào nổi thì phải?

Nhưng Lý Dật cũng không có ý định bỏ cuộc, hắc cười khổ rồi nhếch mép nói:

-Tiền bối... Ta hiểu nỗi khổ của tiền bối nhưng dù gì ta cũng chỉ là một Đấu Giả nhỏ bé, trong mắt tiền bối ta không bằng một con kiến... Sao tiền bối lại làm khó ta? Ta biết gần đây còn có hai Đấu Tôn cường giả, chi bằng ta đưa tiền bối đến đó kiếm họ, tiền bối thấy sao?

-Đấu Tôn cường giả? Khà khà, cũng không tệ...

Hồng Thiên Thánh Giả gục gặc.

-Nói thế là tiền bối đồng ý rồi?

Lý Dật vội nói.

Hồng Thiên Thánh Giả khẽ thờ ra, nói một cách cổ quái:

-Ta cũng muốn đồng ý với ngươi, nhưng ngươi ta tuy là Đấu Tôn cường giả nhưng không tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết của ta, cũng không hấp thụ Nam Minh Lưu Hỏa người bảo ta làm sao mà thôn phệ? Đấu Tôn cường giả có ai là không có bản lĩnh, chẳng lẽ đến tìm cái chết hay sao? Với trạng thái hiện giờ của lão phu, lại không có Nam Minh Lưu Hỏa không chế chúng, làm sao mà Đoạt Xác?

Lý Dật cười méo xẹp:

-Thế Đấu Hoàng cường giả thì sao?

-Không có hứng thú...

Hồng Thiên Thánh Giả cười hề hề:

-Tiểu tử, ngươi không cần phải nghĩ cách khác nữa đâu. Vào thời khắc ngươi tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết vào giây phút mà ngươi luyện hóa Nam Minh Lưu Hỏa, hoặc có thể nói vào lúc ngươi có được cuộn Quyển trục này, thì kết cục này đã định sẵn rồi... Tuy giờ lão phu chỉ còn

lại một cái tàn hồn, thậm chí cũng không còn mấy sức mạnh bằng một phần một trăm khi còn nguyên vẹn, nhưng mà... muốn đối phó với một Đấu Giả như ngươi thì dễ như trở bàn tay! Tiêu tử, giờ ta cho ngươi một cơ hội, có tâm nguyện gì chưa hoàn thành thì nói ra, sau này lão phu sẽ hoàn thành giúp ngươi!

Lý Dật cười rồi lắc đầu:

-Ta chẳng có nhiều tâm nguyện... Có điều, con người ta trước nay theo đuổi con đường cường giả, nếu đã sắp chết rồi thì chi bằng tiền bối nói cho ta biết sao tiền bối có thể chắc chắn sẽ Đoạt Xác thành công?

-Tiêu tử thú vị đấy...

Hồng Thiên Thánh Giả cười:

-Nếu vậy thì nói ngươi biết cũng chẳng sao... Tiêu tử, trong Nam Minh Lưu Hỏa mà ngươi luyện hóa có dấu ấn của lão phu với thực lực của ngươi không thể nào loại bỏ nó được. Hơn nữa, một khi dấu ấn của linh hồn đã vào trong xoáy đấu khí của ngươi thì càng không thể loại trừ... Huống hồ, nếu lão phu không nhầm thì trước khi tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết, ngươi đã phế hết đi nguyên khí vốn có của mình, cũng có nghĩa là toàn bộ đấu khí trong ngươi ngươi đều có dấu ấn linh hồn của lão phu! Vậy thì đương nhiên ngươi không thể điều động được chút đấu khí nào... Tiêu tử, đã không có đấu khí thì ngươi chỉ là một người phàm bình thường mà thôi! Ngươi như vậy làm sao có thể chống lại ta được?

-Thì ra là vậy!

Lý Dật đầy vẻ bình tĩnh:

-Thế là ta đã ngu ngốc rồi... Ta còn một câu hỏi hiện giờ ta đang ở đâu?

-Nơi này chẳng qua là Thế giới Linh hồn do lão phu tạo ra thôi... Có điều, cuối cùng thì lão phu cũng có thể rời khỏi đây rồi! Ha ha ha ha ha!!!

Hồng Thiên Thánh Giả ngửa mặt bật cười điên dại.

Một lúc sau thân hình lão ta bay lên cao, nhìn xuống Lý Dật nói:

-Lời thừa thãi nói vậy là đủ! Tiểu tử thân thể của ngươi, lão phu lấy đây!

Dứt lời, hai tay Hồng Thiên Thánh Giả đẩy mạnh về phía trước, cơ thể Lý Dật co giật, lửa đấu khí bùng lên trên người hắn.

Thấy bộ dạng Lý Dật như vậy, Hồng Thiên Thánh Giả tuy từ nãy đến giờ luôn giữ hình tượng tuyệt thế cao nhân cũng cười lạnh, thân hình lao về phía huyết nhân trung của Lý Dật.

Lý Dật biết lão Hồng Thiên Thánh Giả này muốn giết hắn rồi Đoạt Xác...

Nhưng lúc này hắn cũng cảm thấy mình thật may mắn...

Vào thời khắc Hồng Thiên Thánh Giả sắp chui vào huyết nhân trung, toàn thân Lý Dật rung lên dữ dội rồi bỗng nhiên đấu khí màu lửa đỏ rút xuống như thủy triều, thay vào đó là thứ đấu khí màu huyết sắc dày đặc...

-Uỳnh—

Vào lúc sắp chui vào người Lý Dật, thân hình Hồng Thiên Thánh Giả bỗng chuyển hướng rơi thẳng xuống hồ dung nham.

Dung nham bao phủ, nhấn chìm thân hình hư ảo của Hồng Thiên Thánh Giả rồi lại rút đi.

Nhưng Hồng Thiên Thánh Giả không quan tâm, hắn chỉ nhìn Lý Dật với sự cổ quái rồi nghiêng rằng:

-Nói mau, rốt cuộc thế là thế nào?

-Là thế nào?

Lý Dật mỉm cười:

-Nói thật, tiền bối à ta cũng không rõ lắm!

-Nói mau!

Hồng Thiên Thánh Giả vung tay phải lên, Lý Dật bay thành vòng tròn đâm rầm vào vách núi phía trên hồ dung nham!

-Nói mau, rốt cuộc chuyện này là sao? Rõ ràng lão phu đã cảm thấy Nam Minh Lưu Hỏa đã dung nhập vào xoáy đấu khí của ngươi, dấu ấn linh hồn cũng ở đó hoàn toàn! Tại sao ngươi lại có thể khống chế nó? Và tại sao ngươi lại có hai loại đấu khí?

Hồng Thiên Thánh Giả dù gì cũng là tuyệt thế cường giả, sau khi kinh ngạc trong giây lát lão đã lấy lại được bình tĩnh, có điều tâm trạng lúc này không thể tốt được.

Chỉ là sự thay đổi trong chốc lát nhưng Lý Dật biết tạm thời hẳn đã ở thế thượng phong!

Nguyên nhân chính là vì trong người hẳn có đấu khí thuộc tính khác, như vậy là có thể chống lại việc Đoạt Xác của Hồng Thiên Thánh Giả.

Hơn nữa, dù Lý Dật không phản kháng thì lão hồ ly kia chắc cũng không hành động tùy tiện...

Cũng có nghĩa là trước mặt vị Đấu Thánh cường giả này, Lý Dật đã lật ngược tình thế rồi!

Hồng Thiên Thánh Giả cười méo xệch, rồi thở ra:

-Không tệ, sắp bị Đoạt Xác mà ngươi vẫn có thể bình tĩnh như vậy, thì ra là đã có tính toán... Tiêu tử, vừa rồi Bản Thánh đã cho ngươi hiểu rõ ngọn ngành, có phải giờ ngươi nên báo đáp rồi không?

-Báo đáp?

Lý Dật ha ha cười rồi nói:

-Tiền bối, giờ ta đến động đây còn không nổi... Bảo ta bảo đáp thế nào đây?

Khóe miệng Hồng Thiên Thánh Giả giật giật, rồi nói:

-Không tệ, tuy không biết người có thủ đoạn gì khiến đấu khí khác trong người không bị linh hồn của ta xâm chiếm, nhưng chỉ cần người ở đây thì lão phu sẽ có hàng vạn cách đối phó với người... Đấu khí của người không tệ, có thể chống lại ta! Nhưng chỉ cần ta mài mòn đấu khí của người từng chút, từng chút một thì sẽ có ngày ta sẽ đoạt được cơ thể của người!

Sắc mặt Lý Dật dần trở nên lãnh đạm, một lúc sau hắn nói:

-Thánh Hồng Thiên, không phải là người nghĩ ta sẽ ngoan ngoãn bó tay chịu trời đất chứ?

Hồng Thiên Thánh Giả cười lạnh:

Thế với tình hình hiện nay thì người có thể làm được gì? Dù người có thủ đoạn khác thì cũng chỉ là giấy chết mà thôi!

-Cũng chưa chắc!

Lý Dật cười nhẹ:

-Ta đã gặp nhiều hoàn cảnh tương tự rồi... Nhưng lần này đúng là khó khăn hơn một chút! Nhưng ta vẫn chưa chết Thánh Hồng Thiên chỉ bằng người cũng thử xem sao đi!

Dứt lời, đấu khí màu đỏ máu trên người Lý Dật bỗng bùng phát, một lực hấp thụ kỳ lạ xuất hiện. Thứ hấp lực này khiến sắc mặt Hồng Thiên Thánh Giả hơi biến sắc, lúc sau lão dường như nhớ ra chuyện gì đó thân hình vội vàng bay về phía sau.

-Khụ khụ...

Không bị sự cấm cố của Hồng Thiên Thánh Giả thân hình Lý Dật rơi tự do, trong khi rơi hấn đập mạnh tay lên vách rồi rơi xuống mép hồ dung nham.

Đến lúc này hấn mới có thời gian nhìn ra xung quanh thì thấy đây giống như một cái động huyết, trong đó cái hồ dung nham là bắt mắt nhất... Mà Hồng Thiên Thánh Giả lại nói đây là Thế giới Linh hồn của lão...

Nghĩ đến đây, trong đầu Lý Dật đã có tính toán. Hấn nhanh chóng thúc động đấu khí Thiên Ma trong cơ thể, đấu khí màu đỏ máu rừng rực cháy dần dần tụ lại thành hình trong bàn tay hấn.

Hồng Thiên Thánh Giả vốn dĩ không cần quan tâm đến một chút thay đổi này, nhưng lúc này đây ánh mắt có vài phân cổ quái, rồi lão nói với giọng lạnh lùng:

-Thiên Ma... Cửu Biến... Tiểu tử, ngươi đã tu luyện được biến thứ mấy rồi?

Lý Dật cười cười:

-Đệ Cửu Biến!

Sắc mặt Hồng Thiên Thánh Giả đanh lại, rồi cười kỳ quái:

-Tiểu tử, coi như ta đã hiểu tại sao ngươi lại có nhiều loại đấu khí rồi... Thì ra ngươi tu luyện Thiên Ma Cửu Biến! Cũng có nghĩa là Nam Minh Lưu Hỏa Quyết của ta tuy ngươi đã luyện thành nhưng ngươi vẫn tu luyện Thiên Ma Cửu Biến là chính... Ha ha... Là lão phu đã tính nhầm! Có điều, với trình độ của ngươi thì nhiều nhất cũng là Đệ Nhị Biến mà thôi! Nếu ngươi là Thiên Ma Đại Thánh thì có thể ta sẽ sợ vài phần, nhưng tên tiểu quỷ ngươi dù có biết Thiên Ma Cửu Biến thì có thể làm gì chứ?

-Đúng là không thể làm gì...

Lý Dật cười mỉm:

-Năm đó tiền bối đúng là thiên hạ vô địch, nhưng lúc này ấy mà... Ta đoán dù lợi hại nhưng sức mạnh linh hồn cũng có hạn mà thôi. Nếu người hao phí quá nhiều sức lực thì e là sẽ mất cơ hội Đoạt Xác phải không? Đây cũng là nguyên nhân mà người rút lui khi biết trong người ta có hai loại đấu khí nhỉ? Nếu đã vậy thì tại sao ta phải sợ người chứ... Cùng lắm là cả hai ta cùng chết mà thôi! Có thể kéo một vị Đấu Thánh cùng xuống mồ. ha ha ha ha, ta thật là lợi hại!! Hơn nữa, tiền bối đã biết Thiên Ma Cửu Biến thì chắc chắn biết đấu khí Thiên Ma mà nó tu luyện ra bản nguyên và chính là khắc tinh của sức mạnh Âm thuộc tính... Âm Hệ đấu khí trong cửu hệ đấu khí chính là bị nó khắc chế, mà linh hồn cũng thế...

Lời của Lý Dật khiến Hồng Thiên Thánh Giả khẽ biến sắc mặt, lão không ngờ Lý Dật lại hiểu rõ điều này.

-Mà...

Lý Dật gãi gãi mũi:

-...linh hồn không tồn tại đơn độc, chắc chắn phải dựa vào thứ gì đó... Nếu ta không nhầm thì thứ đó nằm trong hồ dung nham này phải không? Tiền bối có muốn đánh cược xem liệu ta có thể tìm được và phá hủy nó không? Hoặc là trực tiếp dùng Thiên Ma Cửu Biến luyện hóa người?

Lý Dật dứt lời, sắc mặt Hồng Thiên Thánh Giả lập tức tái mét!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tạm Thời Hợp Tác

Q.3 - Chương 75: Tạm Thời Hợp Tác

Không khí nặng nề kéo dài hồi lâu, lúc này thời gian dường như đã dừng lại.

Một lúc sau Hồng Thiên Thánh Giả nhìn Lý Dật nói:

-Tiểu bối chung ta giao dịch, ngươi thấy sao?

-Giao dịch?

Lý Dật cười nhẹ:

-Không biết cái gọi là giao dịch đó là như thế nào?

Hồng Thiên Thánh Giả cười:

-Với tình hình trước mắt, nếu lão phu muốn Đoạt Xác thì sẽ nguy hiểm ở mức nhất định, chưa biết chừng sẽ cùng chết với tiểu bối nhà ngươi... Mà kết cục như thế chắc cả ta và ngươi đều không muốn... Vì thế chỉ bằng chúng ta hợp tác một lần!

-Ngươi có ý gì?

Lý Dật nhú mày.

Hồng Thiên Thánh Giả bình thản:

-Ta từ bỏ lần Đoạt Xác này Nam Minh Lưu Hỏa coi như tặng ngươi, nhưng ngươi phải đồng ý với ta một điều kiện!

-Điều kiện gì?

Lý Dật thầm cười nhạt, mặt không chút cảm xúc.

Hồng Thiên Thánh Giả nói:

-Điều kiện này chắc ngươi cũng đoán được rồi... Ta đã bỏ qua lần Đoạt Xác này thì ngươi phải tìm cho lão phu thứ gì khác có thể hồi phục lại

sức mạnh linh hồn. Nếu không thì... với việc mất đi Nam Minh Lưu Hỏa lão phu cũng không thể tồn tại được lâu nữa!

Lý Dật cười cười:

-Nếu ta nói không thì sao?

Hồng Thiên Thánh Giả cười lạnh:

-Nếu người nói không thì chỉ bằng chúng ta đánh cược xem rốt cuộc lão phu cùng chết với người hay Đoạt Xác thành công... Tin ta đi chắc chắn không có kết quả khác đâu!

Đồng tử hơi thu hẹp lại Lý Dật thầm thấy may mắn. Hẳn đương nhiên hiểu lúc này tuy có vẻ hãn ở thế thượng phong nhưng nếu thật sự động thủ thì cũng lắm hãn chỉ có một nửa cơ hội cùng chết với Hồng Thiên Thánh Giả và dường như là không có cơ hội sống mà ra khỏi đây...

Hồng Thiên Thánh Giả sợ dĩ không động thủ ngược lại muốn nghị hòa với Lý Dật không phải lão sợ hãn, mà là loại lão quái vật như lão thì dù làm chuyện gì cũng không dựa vào cái gọi là may mắn nếu không chắc chắn mười phần thì lão tuyệt đối không làm!

Do đó Hồng Thiên Thánh Giả mới chọn cách từ bỏ. Vì lão còn con đường khác, đó là tự cứu mình.

Nhưng nếu mình mà đồng ý với điều kiện của lão, trong tình cảnh không có sự lựa chọn khác, chộc cho lão Hồng Thiên Thánh Giả này phát điên lên, đúng là chẳng còn kết quả nào khác ngoài hai cái lão vừa nói.

-Khà khà, tiểu tử người yên tâm. Nếu như người đồng ý điều kiện, lão phu từ giờ không những không gây bất lợi cho người mà chưa biết chừng khi tâm trạng tốt sẽ cho người chút lợi ích ấy chứ!

Thấy Lý Dật trầm ngâm Hồng Thiên Thánh Giả vẫn cười nói.

Một lúc sau Lý Dật đo dự nói:

-Cứ cho là ta đồng ý nhưng nếu không tìm được thứ giúp người hồi phục sức mạnh linh hồn thì người sẽ làm gì ta?

Hồng Thiên Thánh Giả bình thản:

-Nếu người không làm được thì vào lúc linh hồn lão phu sắp tiêu tan sẽ thử Đoạt Xác người một lần xem sao, cái này ta không giấu diếm người... Nhưng nếu người tìm được những thứ đó và giúp lão phu hồi phục sức mạnh linh hồn thì những điều lợi mà ta cho người không kể hết được đâu!

Những lời nói thẳng thắn đó của Hồng Thiên Thánh Giả khiến Lý Dật yên tâm được vài phần. Nếu mà Hồng Thiên Thánh Giả nói những câu kiểu như dù không tìm thấy đồ nhưng không trách hăn thì căn bản là hăn sẽ không tin. Nhưng Hồng Thiên Thánh Giả đã thẳng thắn như vậy có nghĩa là quá thật hăn có tâm ý muốn hợp tác.

Nghĩ vậy, Lý Dật cắn răng nói:

-Được, nếu đã vậy thì coi như chúng ta giao dịch thành công! Không biết sức mạnh linh hồn của tiền bối người còn duy trì được bao lâu nữa? Và cần thứ gì để hồi phục sức mạnh linh hồn?

Hồng Thiên Thánh Giả cười mỉm:

-Tuy không được ổn lắm, nhưng duy trì trạng thái này ba hay năm năm nữa cũng không rắc rối cho lắm. Còn thứ phục hồi sức mạnh linh hồn cũng không phải dễ tìm đâu, lát nữa ta đưa danh sách cho người... Hơn nữa, người chỉ cần để linh hồn lão phu trong Dung Giới và luôn đem theo người, lão phu sẽ có cảm ứng như vậy cũng coi như giảm cho người rất nhiều khó khăn rồi!

Nghe cách nói của Hồng Thiên Thánh Giả, khóe miệng hăn giật giật, rồi nói:

Nếu ba đến năm năm thì cũng không quá đáng... Chỉ có điều, ta đã vì tiền bối như thế, lợi ích...

Chưa nói hết thì đã thấy Hồng Thiên Thánh Giả làm một động tác tay vẫy về phía hồ đựng nham, một chiếc nhẫn cũ kỹ hiện lên.

Hắn khê điểm về chiếc nhẫn đó một cuộn Quyển trục phát ra ánh sáng đỏ bay ra rồi đến trước mặt Lý Dật.

-Đây là Đấu kỹ phối hợp với Công pháp Nam Minh Lưu Hỏa Quyết, tên là Lưu Hỏa Liệt. Từ giờ nó thuộc về ngươi... Tuy ngươi không tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết là chính nhưng chỉ khi tu luyện Đấu kỹ này rồi phối hợp với Đấu kỹ Lưu Hỏa mới phát huy được tác dụng lớn nhất... Tiêu tử, thành ý của lão phu như thế đã đủ chưa?

Lý Dật khê nhú mày, thái độ trước sau của Hồng Thiên Thánh Giả này thay đổi quá nhanh khiến hắn có cảm giác không thích ứng kịp. Nhưng hắn cũng biết giờ không phải lúc mình làm loạn. Vậy là hắn cân thận lấy ra một sợi đấu khí thăm dò cuộn Quyển trục, xác định nó không có vấn đề gì rồi mới mở ra.

Lưu Hỏa Liệt. Đấu kỹ đồng bộ với Nam Minh Lưu Hỏa, có thể biến Đấu kỹ Lưu Hỏa thành hình tấn công địch. Nếu tu luyện tốt có thể điều động sử dụng Hỏa thuộc tính trong nguyên khí thiên địa. Có uy năng thiêu cháy mọi vật nếu tu luyện đạt đỉnh cao, biến cả hay núi non thậm chí cả hư không cũng có thể thiêu cháy hết... Đăng cấp Bạch Hổ Trung cấp...

Lại là Đấu kỹ Bạch Hổ?

Ánh mắt găm chặt lấy bốn chữ này, trong lòng Lý Dật lúc này quá thật thấy cổ quái vô cùng. Những thứ Đấu kỹ. Công pháp đăng cấp cao dường như người khác tìm cả đời cũng chẳng có nổi nửa cái nhưng hắn thì lại cả đống. Bây giờ lại có thêm một CUỘN không biết có thời gian mà tu luyện hay không, đúng là khiến hắn dở khóc dở cười.

Có điều cái lợi này đương nhiên Lý Dật sẽ không từ chối. Hơn nữa đến thứ này mà cũng lấy ra, Lý Dật coi như đã tin vào thành ý của Hồng Thiên Thánh Giả. Hắn gật đầu:

-Được rồi, nếu đã vậy ta đồng ý! Chắc chắn ta sẽ tìm cho tiền bối những thứ tiền bối cần. Nhưng cũng mong tiền bối giữ đúng giao hẹn!

-Lão phu đã nói không động vào người là không động, làm gì mà nói lắm thế?

Hồng Thiên Thánh Giả gục gặc đầu, một lúc sau lại nhìn Lý Dật một cách kỳ quái:

-Những lời ta nói người đừng có quên đó... khà khà...

Dứt lời Hồng Thiên Thánh Giả chỉ tay một cái, một đốm sáng đỏ chui vào huyệt nhân trung của Lý Dật, thân hình hắn rung lên rồi biến mất trong chiếc nhẫn màu đỏ kia.

Lý Dật chỉ cảm thấy một loạt những thông tin đang ào ào chảy vào đầu hắn. Trong đó là tên, hình dáng và nơi xuất hiện của đủ các thứ. Chúng đều là thứ cần để hồi phục sức mạnh linh hồn. Trong đó có nhiều thứ khớp với những thứ Xà Tôn Giả bảo tìm, điều này khiến Lý Dật thoải mái hơn vài phần.

Dù gì thì thời gian của hắn có hạn, nếu phải tìm quá nhiều thứ thì thật sự không thể hoàn thành trong ba đến năm năm. Nhưng nếu hai việc hợp làm một thì tỷ lệ thành công cao hơn rất nhiều!

Sau khi mở mắt ra, mọi thứ trước mặt Lý Dật đã trở về bình thường, vẫn là một căn phòng bình thường.

Nhưng nếu không thấy chiếc nhẫn đỏ không biết đeo trên tay mình từ khi nào và cuộn Quyển trục màu đỏ trong tay thì dường như Lý Dật không thể tin được những chuyện vừa xảy ra.

-Hà hà không ngờ lão phu lại có thể nhìn thấy thế giới bên ngoài rồi... hơn nữa lại là với trạng thái linh hồn!

Khi Lý Dật còn đang ngạc nhiên thì từ chiếc nhẫn hiện ra một bóng người màu đỏ.

Đây đương nhiên là hư ảnh của Hồng Thiên Thánh Giả.

May mà Lý Dật cũng đã thấy nhiều thứ thế này rồi nên không ngạc nhiên gì cả, chỉ cười cười:

-Tiền bối sức mạnh linh hồn của tiền bối không phải rất yếu sao? Nếu cứ chạy ra ngoài như vậy thì ta không thể chắc chắn sẽ tìm được đồ cho tiền bối trong thời gian ngắn như thế đâu!

-Người yên tâm đi ra ngoài một chút, chỉ cần không ra tay là không có ảnh hưởng gì hết.

Hồng Thiên Thánh Giả nói:

-Chỉ có điều, tiểu tử nếu bây giờ chúng ta đã hợp tác thì ta phải hỏi rõ một chuyện.. Theo bố trí hôm đó của lão phu. Nam Minh Lưu Hỏa mà ta để lại thì tuyệt đối không thể dung hợp được với đấu khí khác, rốt cuộc người làm thế nào vậy?

Lý Dật thần nhiên:

-Tiền bối có nghe nói đến Thiên Khôn Địa Càn Châu chưa...

Cái tên này vừa nói ra Hồng Thiên Thánh Giả đã hơi biến sắc, rồi thở dài:

-Chả trách, tuy thứ đó có thể nói là vô dụng nhất trong Tam Thập Tam Ma Khí nhưng lại có tác dụng lớn nhất là tịnh hóa và cô đọng nguyên khí thiên địa. Chắc khi người hấp thụ đã dùng Thiên Khôn Địa Càn Châu luyện hóa Nam Minh Lưu Hỏa của lão phu, nó đã loại bỏ dấu ấn linh hồn

của lão phu trong Nam Minh Lưu Hỏa... Khà khà, đúng là người tính không bằng trời tính!

Lý Dật nói:

-Tiền bối đã biết nguyên nhân rồi thì có cần thử lại không?

Hồng Thiên Thánh Giả cổ quái nhìn Lý Dật, rồi cười:

-Tiểu tử được lắm, người không cần thăm dò lão phu có gì nói thẳng đi. Tuy lão phu có ý định đó thật nhưng đã đồng ý với người rồi đương nhiên không ra tay! Dù gì lão phu cũng là Hồng Thiên Thánh Giả, không phải loại tiểu bối vô sỉ nói lời không giữ lời!

Nghe vậy Lý Dật mún cười:

-Vậy thì phải đa tạ tiền bối rồi!

Hồng Thiên Thánh Giả khẽ gật đầu, chun chun mũi hít vào một hơi cười:

-Là Tu La Đảo... Không ngờ tiểu tử người lại ở trên Tu La Đảo... Đám người Đấu Thần Điện quả nhiên đã biến nơi đây thành bãi luyện tập rồi! Tiểu tử, với thực lực của người muốn sống sót ở đây cũng không khó...

Lý Dật không ngờ Hồng Thiên Thánh Giả lại có vài phần hiểu biết về Tế Thần Huyết Điển. Hắn giữ vẻ mặt thản nhiên nói:

-Nếu chỉ để luyện tập thì đúng là không khó, nhưng lần này ta đến vì Huyết Nhân Linh Trì...

-Huyết Nhân Linh Trì? Hề hề. quả nhiên là truyền nhân của Thiên Ma Cửu Biến, kẻ nào cũng nhắm vào nó...

Hồng Thiên Thánh Giả cười lạnh:

-Nếu người thật sự vì nó thì với chút bản lĩnh của người cơ hội đạt được không nhiều đâu...

Lý Dật cười cười, nhìn Hồng Thiên Thánh Giả nói:

-Vốn không nhiều, nhưng lúc này ta có thêm vài phần tự tin rồi...

Ánh mắt cổ quái của Lý Dật khiến khuôn mặt Hồng Thiên Thánh Giả khẽ giật giật mấy cái. Với nhãn lực của lão, đương nhiên lão biết Lý Dật đang nghĩ gì. Lão cười nói:

Tiểu tử, người đừng có nghĩ linh tinh, tuy lão phu có chút bản lĩnh nhưng nếu muốn ta làm tay sai cho người thì đừng có mơ!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tiền Ngươi Lên Đường

Q.3 - Chương 76: Tiền Ngươi Lên Đường

Lý Dật khẽ mỉm cười:

-Huyết Nhân Linh Trì là thứ nhất định ta phải có được. Nếu tiền bối ra tay trợ giúp thì ta đảm bảo, chỉ cần ra khỏi đây dù có vào núi đao biển lửa ta cũng đi tìm đồ cho tiền bối ngay lập tức!

Hồng Thiên Thánh Giả lắc lắc đầu:

-Điều đó là không thể. Vừa rồi lão phu đã cảm ứng được trên Tu La Đảo có ít nhất là năm kẻ phiền phức. Nếu người muốn kiếm Huyết Nhân Linh Trì thì ít nhất có năm kẻ này sẽ không tha cho người. Nếu là trước đây đương nhiên lão phu chẳng coi chúng là gì hết, nhưng lúc này ta mà ra tay bừa thì chưa biết chừng sẽ hao phí nốt chỗ sức mạnh linh hồn còn lại. Đến lúc đó thì cả ta và người đều xong đời!

Hồng Thiên Thánh Giả từ chối không chút do dự, Lý Dật chỉ có thể cười khổ.

Cũng may hắn không phải người bình thường, có rất nhiều tuyệt chiêu. Đương nhiên nhiều chuyện hắn không thể nói rõ ràng cho Hồng Thiên

Thánh Giả biết, vì dù sao thì quan hệ hợp tác này cũng quá miễn cưỡng.

Thấy nét mặt hờ hững của Lý Dật Hồng Thiên Thánh Giả cười nói:

-Tuy ta không ra tay nhưng tiểu tử à trước mắt ngươi chính là cơ hội để trở nên mạnh hơn, sao lại không nắm lấy?

Lý Dật khựng lại một lúc sau mới tỉnh ra, hẩn nhìn cuộn Quyển trục màu đỏ trong tay do dự nói:

-Không phải tiền bối bảo ta bây giờ tu luyện Lưu Hỏa Liệt đấ chứ?

Hồng Thiên Thánh Giả nói:

-Có gì mà không được?

Lý Dật cười méo xẹo:

-Tiền bối, ta cũng không phải lần đầu tiên tu luyện Đấu kỹ Bạch Hổ, đương nhiên biết tu luyện Đấu kỹ đẳng cấp này rắc rối đến thế nào. Lưu Hỏa Liệt của tiền bối đẳng cấp cũng rất cao nữa bảo ta tu luyện, nếu không bế quan mười ngày đến nửa tháng thì không thể nào luyện thành được!

-Ai bảo vậy?

Hồng Thiên Thánh Giả cười cười:

-Lẽ nào lão phu lại lừa ngươi? Nói thật, nếu trong trạng thái bình thường, cho ngươi ba tháng cũng chưa chắc thành công. Nhưng tình hình hiện nay khác, Nam Minh Lưu Hỏa trong người ngươi rốt cuộc là do lão phu tu luyện ra. Nếu ngươi dùng chúng để tu luyện Lưu Hỏa Liệt, cộng với việc ta ở bên cạnh chỉ điểm, có lẽ chỉ một hai ngày là ngươi có thể biết qua loa. Như vậy, tuy thực lực ngươi không tăng được bao nhiêu nhưng tác dụng lại vô cùng lớn!

Nghe vậy Lý Dật có vài phần động lòng rồi, hắn không do dự nhiều nữa, chỉ cần thận mở Quyển trục Lưu Hỏa Liệt ra, lập tức thứ ánh sáng màu đỏ trên nó nhanh chóng chui vào huyết nhân trung của mình.

-Thả lòng tâm thần thu lại hết các loại đấu khí khác, ngưng tụ đấu khí Lưu Hỏa ở đầu ngón tay, khởi động tâm pháp!

Hồng Thiên Thánh Giả nói không có cảm xúc.

Chỉ trong chốc lát Lý Dật đã ghi nhớ yếu quyết tâm pháp của Lưu Hỏa Liệt.

Nói ra cũng kỳ lạ, nếu là thường ngày tu luyện Đấu kỹ này chỉ cần hiểu được những cái đó phải mất rất nhiều thời gian, thế mà hôm nay tu luyện Lưu Hỏa Liệt thì Lý Dật lại có cảm giác đã từng tu luyện nó từ lâu rồi.

Làm theo lời của Hồng Thiên Thánh Giả, Lý Dật nhanh chóng vận chuyển đấu khí rồi từ từ mở mắt ra, trên đầu ngón tay hắn là một đốm lửa đang nhảy nhót.

Hồng Thiên Thánh Giả khẽ gục gặc:

-Không tệ bước thứ nhất coi như người đã làm được rồi. Có điều bước tiếp theo khó hơn người ngưng kết đấu khí Lưu Hỏa thành bất cứ loại đấu khí gì người muốn đi!

Lý Dật khẽ gật đầu, tâm niệm nhanh chóng chuyển động.

Đấu khí Lưu Hỏa nhanh chóng biến thành hình một con giao long uốn lượn trên ngón tay Lý Dật.

-Không tệ! Người có thể theo tiến độ này tiếp tục tu luyện, tất cả phải làm theo tâm pháp!

Lý Dật khẽ gật đầu rồi nhanh chóng tiếp tục tu luyện.

Cơ bản là Lý Dật trải qua một ngày một đêm chìm sâu trong trạng thái tu luyện.

Quá trình tu luyện Lưu Hỏa Liệt khiến Lý Dật có vài phần cảm giác được mở mang tầm mắt.

Vì quá trình tu luyện Lưu Hỏa Liệt yêu cầu phải có sự khống chế đấu khí Lưu Hỏa một cách tinh diệu. Mà cách khống chế thì bình thường Lý Dật đều không thể làm được. Dù là những cách mà tự hắn cảm thấy khá tinh diệu rồi khi đối mặt với những cách này thì chẳng là gì hết.

Nhưng có lẽ vì đấu khí Lưu Hỏa không thuộc về Lý Dật nên bên trong chúng có sự khống chế của Hồng Thiên Thánh Giả nên Lý Dật mới có thể thuận lợi như vậy.

Tuy là Lý Dật biết việc đó, nhưng không hiểu tại sao lại như vậy nhưng dù thế nào đi nữa trải nghiệm này cũng khiến hắn bỗng như được mở mang kiến thức.

Giống như lần tu luyện này đã mở ra một con đường hoàn toàn mới cho hắn trên con đường cường giả vậy.

Khi Lý Dật tu luyện Lưu Hỏa Liệt Hồng Thiên Thánh Giả không rời đi mà vẫn lơ lửng trong không trung, chăm chú nhìn quá trình tu luyện của Lý Dật.

Vốn dĩ, lúc mới bắt đầu Lý Dật còn nghĩ Hồng Thiên Thánh Giả sẽ nhân cơ hội làm chuyện gì đó, nhưng sau một khoảng thời gian cảnh giác, hắn phát hiện ngoài việc thỉnh thoảng lên tiếng hướng dẫn ra thì lão ta chẳng làm chuyện gì khác, dần dần Lý Dật cũng yên tâm hơn.

Dù gì trước khi Hồng Thiên Thánh Giả chưa hồi phục sức mạnh linh hồn, hình như mối quan hệ đồng minh giữa hai người cũng chẳng có vấn đề gì lớn lắm.

Còn chuyện khi Hồng Thiên Thánh Giả hồi phục thì Lý Dật chưa lo được, chỉ đành đi bước nào tính bước ấy vậy. Nhưng trước mắt nhất định phải trở nên mạnh hơn đây là điều tuyệt đối không bao giờ sai!

Trong căn phòng nóng ngột ngạt, một con giao long lửa to khoảng bằng cánh tay đang bay lượn theo vòng tròn. Theo sự thay đổi của ấn ký trên tay Lý Dật, con giao long dần ngưng tụ lại thành hình ngọn lửa rơi vào bàn tay hắn.

Lý Dật phẩy tay dập ngọn lửa đi rồi nhìn Hồng Thiên Thánh Giả đang khoanh chân giữa không trung cười:

-Tiền bối xem ra coi như ta đã miễn cưỡng luyện thành Lưu Hỏa Liệt rồi!

-Coi như được bước đầu rồi!

Hồng Thiên Thánh Giả bình thản nói rồi lão nhú mày:

-Hình như có người đến giờ ta tránh đi đây!

Nói rồi Hồng Thiên Thánh Giả chui vào Dung Giới, im lặng.

-Một lát sau thì có tiếng gõ cửa nhẹ.

Lý Dật vươn vai một cái rồi lên giọng:

-Ai đó?

Bên ngoài truyền đến giọng nói vô cùng cung kính:

-Các hạ hôm nay là ngày khởi hành rồi. Ta đến cung tiễn các hạ lên đường!

Lý Dật hơi khựng lại nhẩm tính, thì ra đã đến thời hạn ba ngày rồi, mình phải cùng đi với thương đội Triệu Quang.

Khẽ xoa nhẹ khuôn mặt có cảm giác tê dại của mình Lý Dật nhanh chóng đứng dậy thay y phục rồi mới mở cửa.

000

Trên vùng bình nguyên có địa thế khá phức tạp đội xe lúc đi lúc ngừng, nói chung là đi về phía trước.

Trong chiếc xe ngựa khá xóc Lý Dật ngồi khoanh chân nhưng không bồi dưởng đấu khí mà chỉ lẳng đặng nhìn cảnh vật ngoài cửa sổ.

Dù là kiếp trước hay kiếp này thì những ngày nhàn hạ thế này hẳn cũng không có nhiều. Vì thế ba ngày này, tuy tốc độ của đội xe rất chậm nhưng hẳn không cảm thấy phiền mà vẫn rất bình thản.

Triệu Quang phía trước mặt hẳn thì vẻ mặt đầy cung kính, miệng không ngừng nói ngay cả những lời nịnh nọt cũng bắn ra liên tục.

Tính ra thì thực lực của thương đội của hẳn thật chẳng ra sao nhưng thứ mang theo lại có vẻ khá quý giá. Dọc đường đã gặp phải ba bốn lần có kẻ muốn cướp.

Ngoài một lần thương đội dựa vào hộ vệ của mình giải quyết thì còn lại cơ bản đều do Lý Dật ra mặt, thân thủ của hẳn thì đương nhiên chẳng phải nói. Điều này khiến Triệu Quang mấy lần nghĩ mình may mắn vui mừng ngoài mức mong đợi, đương nhiên càng cung kính với Lý Dật hơn rồi.

Có điều, khi ra tay thì Lý Dật không để lộ đấu khí, vì hẳn phát hiện một điều khác lạ. Suốt dọc đường, đừng nói người thường, ngay là thổ phỉ thì cũng chỉ là những người bình thường khá lợi hại mà thôi. Còn Huyết Ma hay người tu luyện đấu khí cũng chẳng có một tên nào.

Nếu không phải lúc trước đã tận mắt chứng kiến cảnh tượng kia thì lúc này Lý Dật còn tưởng đây là thế ngoại đào viên, là thiên đường an bình

chứ không phải Tế Thần Huyết Điển bách tử vô sinh như trong truyền thuyết!

Triệu Quang lúc này đang nghiên cứu tỉ mỉ tấm bản đồ trên bàn ở giữa hai người. Có thể thấy tấm bản đồ này được vẽ bằng tay và có lẽ cũng là đồ riêng của Triệu Quang.

Tay Triệu Quang chỉ lên một nơi trên bản đồ rồi lại chỉ vào khu vực trung tâm, mỉm cười tí mắt:

-Các hạ, đây là nơi chúng ta sẽ đến Đại Đô. Với tốc độ hiện nay thì có lẽ ngày mai sẽ đến nơi.

Lý Dật nhìn nơi gọi là Đại Đô một lúc rồi nói:

-Triệu Quân sự à, nói ra thì ta vẫn chưa hỏi thương đội các người đi cống nạp cho Hoàng thất hay đi buôn bán vậy?

Triệu Quang cười hì hì:

-Các hạ, thương đội bọn ta đâu có đủ tư cách đi cống nạp cho Hoàng thất? Bọn ta chỉ tranh thủ đến bán vài thứ thôi. Tính ra thì ở Đại Đô có một chuyện kỳ lạ không biết các hạ có biết không?

Lý Dật hờ hững:

-Người nói xem.

Triệu Quang gục gặc:

-Hình như bắt đầu từ lâu lắm rồi mỗi năm vào thời gian này tại chợ đen của Đại Đô lại bán rất nhiều vũ khí thượng phẩm. Nghe nói nếu may mắn thì còn có thể tìm được trong số đó cái gì mà gọi là Công pháp ấy. Đấu Thần ở trên núi phía Tây tu luyện cái đó đấy. Chỉ có điều, Hoàng thất và Thần Nhân quản Lý rất nghiêm ngặt, có người mua được rồi cũng bị lấy lại. Vì thế, nếu các hạ muốn mấy thứ đó thì phải rất cẩn thận!

Lý Dật nhú mảy:

-Nói ra thì ta không biết gì cả. Triệu Quang sợ à ta hỏi một câu người đừng bảo ta không biết gì. Ta cứ thấy người nói Thần Nhân Tộc gì đó rất cuộc đó là cái gì vậy?

-Ha ha!

Triệu Quang cười thần bí, nhìn xung quanh rồi nói nhỏ:

-Nhắc đến cái này các hạ hỏi đúng người rồi đấy. Nếu hỏi người khác có lẽ họ không biết đâu. Nhưng ta vừa hay lại biết rõ chuyện này. Nghe nói Thần Nhân Tộc không khác gì với người thường chúng ta nhưng học biết một số Thần pháp...

-Thần pháp?

Lý Dật chau mày.

-Đúng thế!

Triệu Quang gật đầu rồi minh họa bằng tay:

-Ta từng tận mắt nhìn thấy một Thần Nhân chỉ vung tay thế này là có một ngọn lửa rồi đánh cho kẻ khác học máu. Mà cũng lạ, hẳn bị đánh ngã rồi nhưng không bị thiêu cháy mà chỉ học máu thôi.

Nói đến đây Triệu Quang tỏ ra mơ hồ, có lẽ không hẳn không hiểu tại sao lại thế.

Thần pháp? Chẳng qua là đấu khí mà thôi.

Lý Dật cười thầm, cảm giác cũng thật cổ quái, cũng không biết Huyết Ma dùng thủ đoạn gì mà khiến người của Tu La Đảo về cơ bản đều không biết cái gì là đấu khí.

Thủ đoạn này... khá thú vị à!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vào Thành

Q.3 - Chương 77: Vào Thành

Đoàn xe cứ chậm rãi tiến về phía trước như vậy. Có lẽ vì ngày càng gần Đại Đô nên đường cũng ngày một bằng phẳng hơn đi rất thuận lợi.

Đại Đô tọa lạc chính giữa vùng trung tâm của thung lũng Tu La. Tòa đô thành này dựa vào núi, ba mặt là bình nguyên, dòng sông chảy từ trên núi xuống là sông hộ thành cho tòa đại thành hiểm gập này, khiến cho nó càng trở nên hùng vĩ hơn.

Trong xe ngựa Lý Dật vén rèm lên quan sát Đại Đô, cảm giác trong lòng phức tạp đến khó tả nhưng vẻ mặt vẫn không hề thay đổi.

-Hà hà, lần này may nhờ các hạ tương trợ chút hàng hóa của bọn ta mới có thể giữ toàn vẹn như vậy, nếu không thì chưa biết chừng đến mạng cũng phải đền rồi!

Thấy đã đến gần Đại Đô Triệu Quang vui mừng thấy rõ, không kìm được mà nói với Lý Dật.

Lý Dật khẽ lắc đầu:

-Có gì đâu, ai cũng có được điều mình cần mà.

-Hà hà...

Triệu Quang cười nhẹ rồi nhìn kỹ về hướng Đại Đô, sau khi đã xác định chuyện gì đó mới nói nhỏ:

-Long Ngao Thiên các hạ ta thấy các hạ tuổi đời còn trẻ mà đã có bản lĩnh như vậy chắc chắn không phải người bình thường. Nhưng Đại Đô vẫn là nơi long xà lẫn lộn rất phức tạp, lại là nơi của Thần Nhân Tộc và truyền nhân Đấu Thần tồn tại. Vì thế đi lại trong Đại Đô các hạ phải cực kỳ cảnh giác, hướng hồ mỗi năm vào lúc này thế cục Đại Đô đều rất hỗn

loạn. Nếu các hạ vào Đại Đô việc gì cũng phải cẩn thận, dù có thiệt thòi một chút nhưng đừng tùy tiện gây chuyện. Dù sao thì người ở đây cũng không động vào được đâu!

-Xin cảm ơn Triệu Quân sự đã chỉ giáo!

Nghe ngữ khí của Triệu Quang, Lý Dật cũng thấy được vài phần quan tâm, hần cười cười Triệu Quang thấy Lý Dật như vậy cũng yên tâm vài phần.

Cứ như thế đội xe lại tiến lên một lúc, phía cuối con đường là một khu đô thị rộng lớn, bây giờ đã xuất hiện nguy nga hùng vĩ khiến người ta phải kinh ngạc.

-Hy vọng chuyện gì cũng thuận lợi!

Nhìn bức tường thành của Đại Đô, Lý Dật khẽ thờ dài rồi nói nhỏ.

Nhưng đồng thời hần cũng biết chuyện hần muốn làm không hề dễ dàng gì.

Những người khác tham gia Tế Thần Huyết Điển đều chỉ muốn tránh xa cái gọi là Đại Đô này được tí nào hay tí ấy, vậy mà hần thì lại hùng hổ xông vào nộp mạng.

Lý Dật còn đang suy nghĩ thì đoàn xe của Triệu Quang đã hòa vào dòng người nhập thành, chậm rãi đi vào cánh cổng thành khổng lồ.

Vén rèm lên, Lý Dật quan sát kỹ thấy trên bức tường thành đen xì không có chút vết nứt nào. Cả cái thành bị một màu đen bao trùm tạo cảm giác thật u ám, nhưng những binh sĩ đi gác trên tường thành cũng đem lại cho cái thành này chút sức sống.

Ánh mắt Lý Dật dần chuyển xuống chỗ cổng thành thì thấy một hàng binh sĩ mặc áo giáp đang kiểm tra từng người, từng đội xe vào thành.

Mà ai cũng phải đưa ra cái gọi là Lộ Dẫn thì mới được vào an toàn.

Thình thoảng có người hình như không có Lộ Dẫn liền bị binh sĩ phía sau mặt tối sầm đưa đi, cũng không biết đưa đi đâu nữa.

Hình như mọi người quen với cảnh này quá rồi nên ai cũng chỉ nhìn hờ hững, còn Lý Dật đương nhiên sẽ không nhảy ra mà làm chuyện bao đồng.

Đội ngũ cứ từ từ tiến lên như thế, được hơn nửa giờ đồng hồ thì đội xe Triệu Quang cuối cùng cũng đến cổng thành.

Hắn nhanh nhẹn giao một chồng Lộ Dẫn cho tên binh sĩ lĩnh đội. Lý Dật cũng nhìn thấy rõ trên đó còn có một túi kim tệ nhỏ.

Tên binh sĩ mặt lạnh lùng đó cũng chẳng nói nhiều, lật lật đóng Lộ Dẫn tung tung túi tiền rồi vẫy tay ra hiệu cho thương đội Triệu Quang nhập thành.

Thuận lợi như vậy cũng khiến Lý Dật yên tâm, ít nhất thì việc mình đi theo thương đội này không phải là sự lựa chọn sai lầm.

Nếu không thì khi nhập thành mình chưa biết chừng mình đã bị bại lộ thân phận.

-Khà khà, Long Ngao Thiên các hạ, không biết các hạ định đi đâu? Nếu chưa có nơi nào thì tạm thời đến chỗ thương đội chúng ta nghỉ ngơi một chút!

Sau khi vào Đại Đô Triệu Quang cười nói.

Lý Dật cũng đoán được vài phần ý của Triệu Quang, hắc lặc đầu:

-Ta định đi xung quanh xem thế nào, dù sao thì Thu Nhật Tế cũng sắp đến rồi. Ta nhớ người từng nói thời gian này chỗ nào đó ở Đại Đô có bán các loại vũ khí thượng phẩm, không biết đó là đâu?

-Ồ các hạ nói cái đó hả? Nó ở Linh Lung Các chỉ cần các hạ đủ tiền thì có thể mua ở đây vô số thứ. Thậm chí ngay cái gọi là Công phép cũng có cơ hội gặp.

Nghĩ một lúc Triệu Quang nói.

-Vậy xin đa tạ!

Lý Dật khẽ cung tay:

-Nếu sau này gặp lại chúng ta chưa biết chừng lại có cơ hội hợp tác!

Nói rồi Lý Dật cũng không cho Triệu Quang cơ hội tỏ ra khách khí, liền nhanh nhẹn biến mất trong dòng người.

Triệu Quang khựng người, một lúc sau mới lắc lắc đầu cười khố:

-Là ta vọng tưởng rồi nhân vật đẳng cấp như thế sao có thể ở lại với tiểu thương đoàn này chứ? Hy vọng hãn không đến đây vì thứ đó!

Nói rồi Triệu Quang thở dài, vẫy tay cho đội xe đi về hướng khác.

000

Chậm rãi bước trên con đường phồn hoa. Lý Dật quan sát xung quanh một lúc thì thấy không biết phải nói gì. Dù là sạp hàng, cửa hiệu riêng lẻ hay nhóm người đông đúc, tất cả dường như đều rất bình thường, chẳng có gì dị thường cả.

Nhưng so với bên ngoài thì Lý Dật cảm thấy từ đám người thỉnh thoảng có khí tức của đấu khí nhưng cũng chỉ thoảng qua khiến hãn muốn theo dõi cũng không kịp.

Tuy không khẳng định được những người này là người Tu La Quốc hay những kẻ tham gia Tế Thần Điện, nên tinh Thần Lý Dật cũng căng thẳng tột độ.

Tể Thần Huyết Điển đã diễn ra mấy ngày rồi. đám vô dụng kia cơ bản đã chết sạch, còn lại thì không phải là những cây đèn thiếu dầu! Hơn nữa Huyết Ma Tộc chắc chắn phòng hộ Đại Đô rất nghiêm ngặt. Hắn ở đây dù làm gì cũng phải cực kỳ cẩn thận.

Sau khi thận trọng tìm hiểu, cuối cùng Lý Dật đến phía trước một cửa tiệm khá lớn, trên tấm biển lớn, ba chữ Linh Lung Các có vài phần cổ kính.

Có lẽ là ở đây?

Lý Dật lưỡng lự một chút rồi đi vào trong, lập tức vô số loại âm thanh tràn tới như ruồi.

Bên trong có bày biện khá nhiều giá gỗ trên đó là các loại đồ vật nhìn chúng là Lý Dật thấy khá ngạc nhiên.

Kinh ngạc nhìn những thứ đó một lúc Lý Dật lẩm bẩm:

Thanh đao này ít nhất cũng là binh khí cấp bốn, Áo nội giáp này không phải cấp sáu thì cũng là cấp năm?

Do dự một chút Lý Dật gọi người đến hỏi giá.

Hắn nói ra cái giá khiến mép Lý Dật co giật không ngừng.

Binh khí cấp bốn năm vạn kim tệ. Nội giáp cấp năm, mười vạn!

Hắc điếm! Chắc chắn là hắc điếm! Cái cửa hàng này sao không đi cướp luôn cho xong!

Lý Dật thầm chửi rủa, nhưng vẫn nhìn ra xung quanh.

-Không có gì lạ cả trên Tu La Đảo này không có ai biết thuật rèn vũ khí. Dù sao những thứ này cũng phải cần dấu khí mới tạo ra được. Với trình độ của nơi này, vũ khí cấp bốn cũng có thể coi là Thần binh rồi. Giá như thế cũng không quá đáng!

Giọng nói cổ quái vang lên trong đầu Lý Dật.

Một lúc sau thì Lý Dật mới chợt nhớ lúc này không phải Xà Tôn Giả mà là Hồng Thiên Thánh Giả trong chiếc Dung Giới.

Vốn dĩ Lý Dật còn tưởng Hồng Thiên Thánh Giả không thể nói chuyện với mình như thế này. Giờ xem ra việc Xà Tôn Giả làm được thì Hồng Thiên Thánh Giả kia cũng làm được!

Chỉ không biết lần này mình xui xẻo to hay là may mắn lớn đây!

Gật gật đầu chán nản, rồi Lý Dật nói trong đầu mình:

-Tiền bối nếu những thứ này không phải có từ bản địa thì chúng ở đâu ra?

Hồng Thiên Thánh Giả cười:

-Còn phải hỏi sao? Đương nhiên là những kẻ xui xẻo tham gia Tế Thần Điện sau khi chết để lại thôi. Nhưng Lý Dật à ta kiến nghị, tốt nhất là người đừng động vào những thứ trong Linh Lung Các này. Người có cần Công pháp hay Đấu kỹ thì cũng đừng tìm ở đây. Ta cứ cảm thấy có gì đó không đúng lắm!

-Sao lại nói vậy?

Hồng Thiên Thánh Giả nói:

-Người thấy đấy, người của Huyết Ma Tộc ngu hóa con người ở đây đến mức độ nào? Đến đấu khí cũng không biết, lẽ nào lại hiểu sự quý giá của những thứ vũ khí này? Ta thấy, nhiều người bản địa ở đây chỉ đến góp vui, những kẻ đến đây vì đồ quý có lẽ đều là người tham gia Tế Thần Điện. Mà sự tồn tại của nơi này một người bình thường cũng biết, người không thấy rất mâu thuẫn với đối sách của Huyết Ma Tộc sao?

Lý Dật chau mày:

-Ý tiền bối là đây là nơi mà Huyết Ma cố tình để lại dụ dỗ những người tham gia Tế Thần Huyết Điển đến?

Chắc là vậy! Nếu không thì lão phu cũng không nghĩ ra lý do nào khác tại sao ở đây lại xuất hiện nhiều vũ khí thượng phẩm đến như vậy. Vì thế Lý Dật à nếu người tin lão phu thì nghe ta một câu. Không thể ở lại nơi này được, tốt nhất là lập tức rời khỏi đây!

-Đợi đã!

Lý Dật nhú mày:

-Ta vốn chẳng có chút đầu mối gì Huyết Nhân Linh Trì, như vậy nếu bắt đầu từ đây thì có phải là một con đường đúng hay không?

-Con đường? Người nghĩ cái bẫy này có gì liên quan với Huyết Nhân Linh Trì sao?

Hồng Thiên Thánh Già dường như cười lạnh:

-Ta thấy người mà định làm gì với nơi này thì chẳng khác nào đâm đầu vào chỗ chết cả! Người không ngu ngốc đến mức đó đấy chứ?

Lý Dật cười khổ không nói gì, giả vờ hứng thú với mấy thứ đồ kia, lượn lờ vài vòng rồi cẩn thận hỏi giá.

Sau khi nghe những cái giá không ngoài dự đoán Lý Dật cố ra vẻ bối rối rồi vội vàng rời khỏi Linh Lung Các trong vài ánh mắt nhìn kỳ quái. May mà bộ dạng hắn cũng khá giống với nhiều người đến đây nên không gây chú ý cho lắm.

Dưới ánh mắt cổ quái của đám hộ vệ Linh Lung Các. Lý Dật vội vã rời đi, sau khi vào một con ngõ nhỏ thì vẻ mặt coi như đã bình tĩnh hơn vài phần.

Trong Đại Đô, khu phía Đông phần lớn là chỗ ở của các vương hầu quý tộc quan lại của Tu La Quốc, ở nơi này, dù là thời gian nào trong ngày cũng rất náo nhiệt, bận rộn từ khi mặt trời bắt đầu ló dạng đến khi trăng lên cao đều là cảnh tượng xe cộ người ngựa đi lại tấp nập.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ngũ Huyền Đại Đế

Q.3 - Chương 78: Ngũ Huyền Đại Đế

Ở Đại Đô này đã mười mấy ngày rồi thời gian này, dựa vào những thông tin biết lúc trước và tìm hiểu thông tin các nơi, Lý Dật cũng coi như đã hiểu được đại khái về nơi này.

Dù nhìn từ phương diện nào đi nữa thì Đại Đô cũng không khác gì các đô thị ở ngoại giới. Có lẽ điểm khác biệt duy nhất là không có sự uy hiếp của các thế gia cường đại, cho nên quyền thế của đám quan lại Đại Đô vô cùng cao.

Đồng thời, ngoài những quan lại quý nhân ra, trong Tu La Quốc thân phận cao hơn nữa chính là Thần Nhân Tộc, cũng chính là Huyết Ma Tộc.

Có điều, tung tích Huyết Ma Tộc trước nay đều rất cổ quái, ngoài việc nghe nói đến và hôm trước gặp qua Phong Nhã dường như Lý Dật chẳng cảm nhận được một chút nào về bọn này cả.

Điều này hoàn toàn khác với tưởng tượng của hắn là cả thành tràn ngập Huyết Ma. Nhưng tình hình này lại càng khiến hắn cảm thấy kỳ quái hơn.

Nấp trong bóng tối Lý Dật quan sát người đi kẻ lại, hắn tin khu phía Đông này chắc chắn sẽ có thông tin hắn cần chỉ là không dễ dàng tìm hiểu mà thôi.

Lý Dật biết Huyết Nhân Linh Trì ở trong Đại Đô nhưng nếu không có chút tin tức gì thì có bảo hắc tìm mọi góc ngách Đại Đô cũng chưa chắc tìm được.

Huống hồ dù hắc có cách lật cả cái Đại Đô này lên thì cũng không dám làm bừa.

Mười mấy ngày nay Hồng Thiên Thánh Giả đã cho Lý Dật biết lão có vài lần cảm nhận được sức mạnh khá lớn, e là trong Đại Đô có một hai nhân vật cường đại.

Mà Lý Dật thì biết rõ cái gọi là nhân vật cường đại, chắc chỉ là Tam Ma mà Xà Tôn Giả từng nói.

Với ba nhân vật này Lý Dật hắc đã chắc chắn là có thể không động thì không động vào chúng. Đương nhiên hắc sẽ không làm những chuyện gây chú ý cho Tam Ma.

Có điều sự cẩn thận này khiến hơn mười ngày nay Lý Dật cũng không có được chút thu hoạch gì, thậm chí chẳng giết nổi một tên Huyết Ma nào cả. Nếu mà cứ thế này thì Tế Thần Huyết Điển lần này hắc đi công toi. Thậm chí dù hắc có sống sót trở về thì cũng chẳng đủ tư cách vào Đấu Thần Điện.

Đây đâu phải kết quả mà hắc muốn!

Tình hình này vẫn tiếp diễn, Lý Dật đã bắt đầu thấy sốt ruột. Hắc thậm chí còn muốn xông vào Hoàng cung, như thế có lẽ sẽ ép người Hoàng thất nói ra cái gọi là Huyết Nhân Linh Trì ở đâu. Dù gì hắc tin là Hoàng thất Tu La Quốc chắc chắn có quan hệ mật thiết với Huyết Ma Tộc.

Chỉ là chắc chắn việc trực tiếp xông vào là không thể. Mấy ngày nay hắc đến khu phía Đông tìm vận may xem có thể trà trộn vào không, nhưng dường như không gặp được cơ hội nào...

Nếu không phải trong đầu còn vài tính toán khác thì chưa biết chừng Lý Dật đã bức bối đến chết rồi.

Trong lúc Lý Dật đang chán nản khu phía Đông vốn rất đông người không biết từ lúc nào có một đám đông người tò ra gạt Lý Dật sang bên đường.

Nhiều ngày ở đây Lý Dật biết như thế này có nghĩa là sắp có ‘nhân vật lớn’ nào đó đi qua.

Mấy ngày qua hắn cũng biết được Hoàng thất Tu La Quốc là loại vô dụng. Quốc Vương là một lão già tuổi đã cao lại không có con trai hay con gái gì cả, nhưng có một huynh đệ được phong vương gì đó.

Hai người này có thể nói là nhân vật nắm giữ mọi thứ trong Đại Đô, có lẽ dù là Huyết Ma Tộc cũng phải coi trọng một chút.

Lý Dật nghĩ mãi không biết hai kẻ này có phải người trong Huyết Ma Tộc không. Nhưng nếu không nhìn tận mắt thì hắn không thể chắc chắn được. Có điều với thân phận của hắn thì khó lòng có thể nhìn thấy hai kẻ này...

Dù gì thì hành sự ở nơi này không giống như ngoài kia, chỉ không cần thận chút thôi là có nguy cơ thịt nát xương tan.

Rất nhanh có một đội vệ binh mặc giáp ra đẩy hết người ra hai bên đường. Rồi có một tiếng hô, cái gì mà ‘Đại Đế đi qua nơi đây’.

Cũng không biết ai dẫn đầu, khi nghe thấy danh hiệu Đại Đế thì tất cả đã vội vàng quý rạp xuống. Lý Dật khẽ nhíu mày nửa quý nửa ngồi xuống, tuy không quý hắn nhưng cũng thấy không thoải mái cho lắm.

Có điều, dân chúng của Tu La Quốc này cũng chẳng có chút lòng tôn kính nào đối với Đại Đế của họ. Tuy quỳ xuống đấy nhưng miệng họ thì bắt đầu bàn tán xôn xao.

Nghe một lúc thì Lý Dật hiểu được khá nhiều.

Thì ra Đại Đế Tu La Quốc có tên là Ngu Huyền, nghe nói khi còn trẻ cũng là nhân vật phong lưu tuấn nhã, có biệt hiệu ‘Ngu mỹ nhân’ gì đó.

Đương nhiên loại biệt hiệu này đối với các Đế Vương mà nói là một sự sỉ nhục lớn, nhưng mà vị Ngu Huyền Đại Đế này thì lại không chút bận tâm, thậm chí còn có vẻ tự hào về nó.

Nghe nói vị Ngu Huyền Đại Đế này có biệt hiệu như thế là vì hắn từ trước tới giờ không thích nữ nhân mà chỉ thích nam nhân, vì thế mà chẳng có nổi đến nửa đứa con, khiến Đế Quốc lớn vậy mà không có người kế thừa.

Nhưng cũng có người nói không phải vì hắn thích nam nhân chứ không thích nữ nhân, mà là vì tiêu chuẩn quá cao, khi còn trẻ quá tuấn mỹ nên cho rằng thế giới này không có ai đẹp bằng mình, dù là nữ nhân đi chăng nữa... Vì độ tự sướng quá cao như thế mà Ngu Huyền không có hứng thú với người khác.

Tin đồn như thế tuy không phải hoàn toàn hoang đường nhưng nghe thì có vẻ chế giễu. Lý Dật nghe mà không ngừng gục gặc.

Đang nghe rất thú vị thì mấy người bên cạnh Lý Dật nhìn đoàn xe ngày càng gần bèn hèm một tiếng nói nhỏ:

-Quả nhiên là Ngu Huyền Đại Đế. Nói ra thì mấy năm nay Đại Đế rất ít khi xuất hiện ở Đại Đô, không biết hắn bận bịu cái gì?

Người khác nói luôn:

-Ta nghe nói Đại Đế vì tuổi ngày càng cao không lo công việc nữa mà không ngừng phái người đến bên núi phía Tây, hy vọng có người có được truyền thừa của Đấu Thần rồi truyền lại cho mình.

-Truyền thừa của Đấu Thần? Đại Đế cần thứ đó làm gì?

-Hề hề các người không hiểu rồi! Nghe nói truyền thừa của Đấu Thần không những có thể khiến người có uy lực vô tận quan trọng nhất là có thể trường mệnh trăm tuổi. Nghe nói tu luyện được nó biến thành cao lớn như hai Đấu Thần ở núi phía Tây cũng không khó!

Nhắc đến cái này ta cũng nghe nói. Đại Đế cũng đã phái gần trăm người đi rồi nhưng chẳng có ai quay về. Nhưng cảnh tượng hôm nay không phải là có ai đó đi cầu truyền thừa về rồi đó chứ?

=Hề hề các người đúng là thông tin kém nhanh nhạy. Nghe nói ba ngày trước Lưu Hoa Quận chúa đã về rồi, hơn nữa cô ấy còn có được truyền thừa và linh dược kéo dài tuổi thọ... Các người không phải đến cái này cũng không biết đấy chứ?

Lời vừa dứt bốn bề đều kinh ngạc Lý Dật cũng hơi khựng lại, ánh mắt lóe lên chút kỳ lạ.

Cái tên Lưu Hoa Quận chúa hẳn đã từng nghe rồi. Nghe nói người này là con gái của huynh đệ kết giao sinh tử của Ngu Huyền Đại Đế. Sau khi người đó chết Ngu Huyền thương nhớ người cũ liền phong cho vị Lưu Hoa Tiểu thư này tước hiệu Quận chúa.

Trong truyền thuyết, vị Lưu Hoa Quận chúa này dung mạo đẹp như hoa như nguyệt, nếu người này thật sự có được cái gọi là truyền thừa...

Lý Dật không tin là Đấu Thần Điện lại truyền Công pháp cho người của Tu La Quốc.

Nếu Lưu Hoa Quận chúa có được Công pháp thật thì e là không thoát khỏi quan hệ với Huyết Ma Tộc...

Vất vả hơn nửa tháng cuối cùng cũng có đầu mối Lý Dật mừng thầm, rồi hẳn nhìn về phía cuối con đường.

-Bái kiến Đại Đế!

Những tiếng chúc mừng vang lên so le không đồng đều, rồi hình thành một đợt sóng tỏa ra bốn bề.

Lý Dật nhìn thấy một cỗ xe hoa lệ đang tiến tới.

Phía trước là tám con tuần mã và các võ sĩ mở đường, cỗ xe hoa lệ với màu tím khiến người ta phải nhức mắt.

Lý Dật chuyển ánh mắt sang một chiếc xe thanh lệ đi cách xe của Ngu Huyền Đại Đế chưa đến nửa thước. Sự hoa mỹ của nó có lẽ không bằng xe của Ngu Huyền nhưng nói về khí chất thì hơn hẳn xe ở phía trước.

Phía sau Ngu Huyền Đại Đế là ai vậy?

Có lẽ là xe của Lưu Hoa Quận chúa!

Đại Đế đi đón Lưu Hoa Quận chúa thật sao?

Mọi người bắt đầu xôn xao, Lý Dật lập tức đã có được thông tin mình cần.

Lý Dật hẳn không phải lũ ngu dân bị Lưu Hoa Quận chúa dung mạo phi phàm kia thu hút hoàn toàn sự chú ý.

Hắn nhìn cỗ xe của Ngu Huyền Đại Đế. thì thấy cửa sổ của cỗ xe không biết được phủ bao nhiêu lớp rèm nữa. Dù với nhãn lực của Lý Dật cũng chẳng nhìn được một chút bóng dáng nào.

Sự thần bí này thì Đế Vương thời đại nào cũng làm như vậy, cũng nằm trong dự liệu của hắn.

Nhưng khi Lý Dật dùng đấu khí để thăm dò thì không thể nào thăm dò ra được chút đấu khí nào...

Đường đường là Ngu Huyền Đại Đế chẳng lẽ lại là người bình thường?

Lý Dật nhìn chiếc xe phía sau với ánh mắt nghi hoặc.

Đập vào mắt hăn quả nhiên lại là một lớp rèm cửa, nhưng lần này không khoa trương như xe của Ngu Huyền Đại Đế, người khác có thể nhìn được bóng dáng thướt tha của Lưu Hoa Quận chúa ở bên trong.

Cảm giác này khiến Lý Dật cảm thấy chán nản hăn chỉ mãi nhìn, đầu khí toàn thân hơi hơi rung động.

Dân chúng xung quanh đương nhiên không chịu được sự rung động đó, lập tức mấy người quanh đó rung rinh như sắp ngã.

Lập tức hăn phát hiện ra không xong rồi.

Lúc này hăn không khác gì một con thiên nga đứng giữa bầy vịt quá rõ ràng, vì thế chẳng tốt chút nào?

Vậy là hăn lập tức cứng người lại, như bị răn độc nhìn chăm chăm vậy, không động đậy chút nào. Được một lúc thì mồ hôi lạnh đã toát ra!

-Không hay rồi!

Tiếng Hồng Thiên Thánh Giả vang lên khiến toàn thân Lý Dật rung lên rồi chợt bình tĩnh.

Lần này không cần Hồng Thiên Thánh Giả phải nói Lý Dật cũng biết mình phải làm gì. Hăn khẽ dậm chân xuống đất, rồi trong ánh mắt kinh ngạc của vô số người, Lý Dật nhanh chóng lùi về phía sau, nấp trong bóng tối của một tòa nhà...

-Ừa?

Đúng lúc Lý Dật lùi đi, toàn thân hăn bỗng như ngâm mình trong băng đá thảng sáu, lạnh buốt đến thấu xương...

Hăn hiểu rõ dường như mình đã không cẩn thận động vào nhân vật gì đó rồi!

Tuy là điều này cũng nằm trong dự liệu...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cùng Hồ Bàn Chuyện Lột Da

Q.3 - Chương 79: Cùng Hồ Bàn Chuyện Lột Da

Nơi này không thể ở lại lâu!

Vừa chen trong dòng người Lý Dật vừa nghĩ.

Tuy không xác định được Lưu Hoa Quận chúa rốt cuộc là nhân vật như thế nào, nhưng từ cảm giác vừa rồi Lý Dật phán đoán được cô ta tuyệt đối không đơn giản, mà cấp bậc của cô ta thậm chí không dưới Thiên Phong Thất Hoàng.

Nhân vật như vậy xuất hiện ở Đại Đô, nếu mình ‘động’ vào đối phương, nếu như cô ta không có hứng thú gì thì thôi, chẳng may mà có hứng thú với mình thì hậu quả thật khó lường...

Sự việc diễn biến quá nhanh, dường như hoàn toàn vượt khỏi tầm kiểm soát của Lý Dật. khiến hắn có cảm giác khóc không nổi mà cười cũng không xong.

Cũng giống như con mèo đi bắt trộm cá. Sau khi dạo quanh hồ cá rất lâu, đến lúc chuẩn bị giơ móng ra thì lại phát hiện xung quanh có rất nhiều chó dữ vậy.

Tuy so sánh này không đúng lắm nhưng rất hình tượng, trong đầu Lý Dật bất giác có cái ý nghĩ này.

-Tiền bối, tiền bối có ý kiến gì không?

Với dáng vẻ của một người dân bình thường nhất Lý Dật từ từ đi về phía cổng thành.

-Không phải người muốn tìm Huyết Nhân Linh Trì sao? Lão phu dám đảm bảo, kẻ vừa rồi chắc chắn có thông tin về Huyết Nhân Linh Trì.

Giọng nói như nửa cười nửa không của Hồng Thiên Thánh Giả vang lên. bên trong mang theo chút ý tứ chế giễu.

Lý Dật hừ một tiếng:

-Đương nhiên ta biết điều đó, nhưng tiền bối lại không chịu ra tay, mà trước mặt kẻ đó ta chẳng có cơ hội ra tay... Tìm đồ là một chuyện, nhưng tự nộp mạng lại là chuyện khác!

-Vậy thì chi bằng hãy ra khỏi Đại Đô tránh sóng gió trước đã!

Hồng Thiên Thánh Giả vẫn hờ hững nói.

Lý Dật hơi khựng lại trong đầu cũng có ý nghĩ này. Nói ra thì lựa chọn đó là tốt nhất rồi, nhưng không hiểu sao hắn cứ cảm giác có chỗ nào đó không ổn.

Nhưng dù sao Lý Dật cũng là người quyết đoán hắn đương nhiên biết tin tức về Huyết Nhân Linh Trì quan trọng nhưng hắn mà cứ liều mạng ở lại Đại Đô thì chưa biết sẽ có kết cục thế nào!

Có lẽ một ngày nào đó xác hắn nằm phoi giữa đường chưa biết chừng! Dù gì thì nơi này cũng chẳng phải nơi an toàn!

Còn chuyện Huyết Nhân Linh Trì thì có lẽ hắn phải dùng cách khác, thậm chí lần này từ bỏ cũng không phải không thể. Không biết tiến lùi mới là kẻ ngu ngốc.

Trong đầu đã quyết định, Lý Dật tăng tốc dần rời khỏi dòng người đi về góc tường thành rồi tiếp tục đi ra cổng phía Tây.

Đại Đô vẫn phồn hoa như vậy, nhìn thế nào thì cũng là cảnh trí nhân gian tuyệt đẹp, chỉ là Lý Dật cảm thấy đâu đó có đôi mắt cứ nhìn mình, khiến hắn không rét mà run.

Hắn phải chuyển hướng ít nhất năm sáu lần, chui vào mấy sạp hàng thì cảm giác kỳ quái đó mới biến mất.

Nhưng như thế thì tốc độ ra khỏi thành chậm đi vài phần, vốn chẳng đường chỉ cần nửa tiếng nhưng hắn đã đi mất mấy tiếng đồng hồ mới coi như đã đến cổng phía Tây.

Cũng may trời lúc này đã khá muộn kiểm soát lúc vào tuy rất nghiêm ngặt nhưng khi đi ra thì đã lơ lửng hơn nhiều.

Sau khi trình Lộ Dẫn và vài kim tệ Lý Dật mới thuận lợi ra khỏi thành.

Đi qua con đường tối tăm thỉnh thoảng ngoảnh đầu lại nhìn. Lý Dật chỉ cảm thấy bao trùm phía trên tòa thành Đại Đô phía sau lưng mình là một tầng huyết sắc.

May mà tạm thời mình không cần vào nơi này nữa!

Lý Dật mừng thầm, tuy không thoải mái vì sự tháo chạy của mình nhưng là tuyệt đỉnh sát thủ xã hội đen kiếp trước, trong bản năng của Lý Dật an toàn là trên hết.

Nguyên tắc của hắn từ trước tới nay, dù trong bất cứ hoàn cảnh nào đều phải bảo vệ sự an toàn cho mình, nếu không thì mọi thứ đều rất khó nói.

Khi chết đi rồi thì những chuyện khác chẳng còn ý nghĩa gì nữa. Chỉ có tiếp tục sống thì chuyện khác mới có thể tiếp tục được.

Đến khi ra chỗ không còn nhiều người đi lại, Lý Dật mới coi như thoát khỏi ánh mắt của tất cả mọi người, hắn thở ra một hơi rồi lấy tấm bản đồ mà Triệu Quang tặng ra quan sát một lúc lâu, xác định hướng của núi phía Tây rồi nhanh chóng lên đường.

Rời khỏi Đại Đô đến núi phía Tây tìm hiểu thông tin về Huyết Nhân Linh Trì cũng có thể là một cách. Ít ra thì hai lão ở Đấu Thần Điện cũng không giết cả người tham gia Tế Thần Điện đâu nhỉ?

-Thế nào người cứ đi như thế à?

Đúng lúc đó bỗng một tràng cười nhẹ vang lên. Tiếng cười này không có chút sát khí nào mà giống như đại tỷ tỷ hàng xóm chào hỏi thân mật vậy.

Nhưng lại là lời chào hỏi thân mật vô cùng đột ngột khiến Lý Dật toàn thân cứng đờ, khóe mắt không ngừng co giật.

Hắn cười khan, trong đầu suy nghĩ vô số điều, nhưng cuối cùng tất cả lại biến mất, hắn từ từ quay người lại nhìn về hướng phát ra giọng nói.

Trên đỉnh núi cách đó khoảng hơn mười mét một nữ nhân áo trắng tuyệt sắc đang chấp tay đứng đó. Chỉ đứng đó nhưng lại có khí chất ung dung khiến người ta có cảm giác ngưỡng mộ.

Cái bóng dáng đó thướt tha gương mặt thanh tú nói đẹp như tranh vẽ cũng không ngoa. Nhưng điều hấp dẫn của nữ nhân này lại là khí độ ung dung tỏa ra từ toàn thân.

Trong đôi mắt thanh nhã đó có cảm giác như không vương khói bụi nhân gian, chỉ cần đôi mắt đó nhìn là dường như sẽ bị hút vào không dứt ra được.

Lập tức Lý Dật nghĩ đến một nhân vật - Lưu Hoa Quận chúa... Cái không tránh được cuối cùng thì cũng không thể tránh được...

Lý Dật cười khỏ, hoi cung tay nói:

-Xin chào Lưu Hoa Quận chúa...

Cách xưng hô này khiến nữ nhân áo trắng khẽ mỉm cười, cô ta tiến lên vài bước, mắt vẫn nhìn Lý Dật, rồi nói:

-Người biết ta?

Tuy câu nói rất nhẹ nhàng, nhưng bên trong đó dường như lại có ý tứ gì đó không rõ ràng, khiến toàn thân Lý Dật cứng đờ. Mà Hồng Thiên

Thánh Giả vốn phải luôn có mặt thì lúc này không biết đã đi đâu mất.

Thấy Lý Dật không trả lời được nữ nhân áo trắng cũng không giận, chỉ cười khẽ nói:

-Trên người người không có mùi buồn nôn của bọn Huyết Ma biết đấu khí, bên cạnh lại có khí tức của mấy lão bất tử ở Đấu Thần Điện... Xem ra người là kẻ đến tham gia Tế Thần Huyết Điện phải không?

Lý Dật không thấy kỳ lạ khi đối phương lại biết rõ lai lịch của mình như vậy, hắn chỉ khẽ gật đầu, muốn cười nhưng không cười nổi.

Nữ nhân áo trắng nhìn Lý Dật, lại tiến lên một chút nói tiếp:

-Những tên tiểu tử tham gia Tế Thần Điện từ trước tới nay có kẻ nào là không muốn trốn sâu trong rừng sâu núi thẳm, mong thỉnh thoảng sẽ giết được vài Huyết Ma coi như hoàn thành nhiệm vụ... Chẳng có mấy kẻ dám đến thành phố lớn... Gan người đúng là lớn thật, dám chạy thẳng đến Đại Đô... Nói đi người muốn gì? Người thường sẽ không làm như vậy!

-Ta...

Lý Dật hé miệng, hắn biết trước mặt cô ta mình nói dối chắc chắn chẳng có ý nghĩa gì hết, thậm chí còn đẩy nhanh cái chết đến tìm mình. Nhưng dù sao hắn cũng không phải người bình thường, phản ứng rất nhanh, lời ra đến miệng lập tức biến thành cười khở:

-Ta... ta cũng không muốn...

Nói vậy cũng giống như chẳng nói gì, nhưng trong hoàn cảnh này rất có ích giúp Lý Dật có chút không gian để ứng biến.

Nhưng bộ dạng hắn càng khiến nữ nhân kia hiếu kỳ. Cô ta vốn chỉ muốn biết rốt cuộc là kẻ nào lại cả gan tìm đến Đại Đô nạp mạng, nhưng lúc này cô ta đã có chút hứng thú hiếm thấy.

Khẽ mỉm cười, cô ta nói:

-Không phải chỉ là đến Đại Đô thôi sao? Người đã dám đến lễ nào lại không dám nói?

Lý Dật tỏ vẻ cổ quái, cứ như thật sự có điều khó nói vậy, hẩn ngẩng đầu nhìn cô ta rồi lại vội vàng lắc đầu.

Cô ta nhìn bộ dạng hẩn trong lòng có vài phần coi thường, rồi cười nói:

-Nếu người có chuyện gì thật, nói ra chưa biết chừng ta có thể giúp. Còn không nói có hậu quả gì ta cũng không biết đâu...

Ngữ điệu uy hiếp khiến Lý Dật chửi thầm, nhưng đó cũng là điều hẩn đang cần nhất.

Lý Dật suy nghĩ nhanh, hẩn cắn môi rồi nghiêng răng nói:

-Ta đến vì Huyết Nhân Linh Trì...

Vừa dứt lời, Lý Dật đã cảm nhận rõ rằng ánh mắt nhìn mình của nữ nhân kia đã thêm phần lạnh lẽo. Hẩn cũng biết coi như hẩn nói đúng rồi.

Quả thực cũng chỉ có thứ đó mới khiến người ta chạy đến nơi như Đại Đô này. Nếu không vì thứ đó thì cái cố sẽ không thích đáng.

Nhân cơ hội này hẩn nhanh chóng kể lại chuyện xảy ra với Hồng Thiên Thánh Giả. Đương nhiên phần lớn câu chuyện không thay đổi, chỉ có điều nhiều chi tiết được thay đổi rất thần tình.

Qua lời kể của Lý Dật, hẩn đã trở thành một tiểu tử vô ý gặp được một cái Thượng cổ Quyển trục, dưới sự bức ép của tàn hồn trong Quyển trục, hẩn bắt buộc phải vào Tu La Đảo để tìm Huyết Nhân Linh Trì chỉ vì thứ gì đó ở nơi đó sẽ có thể hồi phục sức mạnh linh hồn cho tàn hồn đang uy hiếp hẩn.

Có điều, ở chỗ quan trọng Lý Dật đã thay đổi thành tàn hồn đó đang đợi hắc ở chỗ nào đó ngoài Tu La Đảo, nếu đến khi hắc trở ra mà không có thứ ở Huyết Nhân Linh Trì thì cái tàn hồn đó sẽ tiến hành Đoạt Xác của hắc. Đến cuối cùng hắc còn thể hiện đấu khí Lưu Hỏa càng giải tỏa được nghi ngờ trong lòng nữ nhân áo trắng kia.

Khi Lý Dật nói xong, cô ta mỉm cười, nhìn Lý Dật nói:

-Thì ra là vậy, chẳng trách mà với chút bản lĩnh đó mà người cũng dám đến Đại Đô nộp mạng... Cũng thú vị thật...

Lý Dật căn môi không nói gì chỉ hy vọng vì cái thú vị đó mà cô ta không quan tâm tới cuộc thì hắc muốn làm gì.

Nhưng những gì cô ta nói tiếp khiến Lý Dật sửng người:

-Nhưng với bộ dạng người, trong vòng một trăm ngày muốn tìm Huyết Nhân Linh Trì căn bản là không thể... Nếu người đã cần đến Huyết Nhân Linh Trì như thế thì ta sẽ giúp người. Dù là giúp người có được thứ kia cũng không phải là không thể... Có điều, gần đây ta cần làm một việc, bên cạnh vừa đúng lúc thiếu một trợ thủ người có đồng ý giúp ta không?

Lý Dật sửng người, hắc quả thật không ngờ đối phương lại nói ra những lời như thế. Có điều tuy lời nói khách khí nhưng lại không cho Lý Dật có quyền đề lựa chọn. Huống hồ bốn chữ Huyết Nhân Linh Trì cũng khiến Lý Dật hít thở có chút khó khăn...

Hắc hiểu, nếu kẻ trước mặt đây đồng ý ra tay cơ hội mình đến được Huyết Nhân Linh Trì là không hề nhỏ... Nhưng độ nguy hiểm của việc bàn chuyện lột da với hổ này thì quá thực quá lớn!

Chưa biết chừng lúc nào đó mình sẽ bị đối phương nuốt chửng, đến xương trắng cũng chẳng còn...

Đương nhiên những lời này Lý Dật sẽ không nói ra, hành vi phù hợp với thân phận hắc nhất trong lúc này là...

Lý Dật khẽ khom người, ngẩng đầu lên vẻ mặt vui vẻ:

-Vậy xin đa tạ Quận chúa!

Hai chữ Quận chúa thốt ra khiến cô ta khẽ cười, một lúc sau nói:

-Xưng hô Quận chúa cũng không sai, nhưng sau này người nhớ ta không phải Lưu Hoa Quận chúa... Người hãy gọi ta là Hương Hương Quận chúa...

Gương mặt Lý Dật cứng lại, khóe mắt giật liên hồi...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

‘Trường Sinh Quyết’

Q.3 - Chương 80: ‘Trường Sinh Quyết’

Hoàng cung ở Đại Đô cũng giống như Hoàng cung ở ngoại giới, đều là nơi mà người thường không thể bước chân vào.

Ở ngoại giới, ngoài các quý tộc quan lớn, hoàng thân quốc thích, dù là người của các Đại thế gia muốn ra vào Hoàng cung cũng không phải dễ dàng gì. Những nơi như thế với thân phận Lý Dật thì cũng chẳng thể nào tới được.

Nhưng như thế cũng không gây trở ngại đến cái cảm giác ở trên cao kỳ diệu đó của hắn.

Nói ra thì Lý Dật không phải người khoa trương, dù hắn trước nay ra tay hắn luôn hiểm độc nhưng không phải vì khoa trương, nhiều lúc hắn chỉ xem trọng cái lợi ích mà thôi.

Nhưng lúc này đây, đi sau vị Hương Hương Quận chúa, một trong Tam Ma của Tu La Quốc, Lý Dật lại có chút cảm giác khác lạ.

Cũng không biết vị Hương Hương Quận chúa này làm gì ở Tu La Quốc mà Ngu Huyền Đại Đế lại sủng ái và tín nhiệm đến như vậy.

Hai người lúc này một trước một sau, ánh mắt của các hầu cận và cung nữ đứng xung quanh khiến Lý Dật có rất nhiều suy nghĩ.

Những ánh mắt ấy không phải là kính sợ hay sợ hãi mà là một sự sùng kính từ tận đáy lòng...

Tuy với Lý Dật mà nói nghe theo một cách tôn kính và một cách mù quáng chẳng khác nhau là mấy.

Nhưng ai cũng biết, khiến người ta sợ hãi không khó còn khiến người khác sùng kính thật sự thì lại là một việc vô cùng khó...

Vậy mà Hương Hương Quận chúa này lại làm được điều đó, khiến Lý Dật không thể không trầm thán phục.

Nói cho cùng, lúc này hắn theo sau cô ta không phải vì sợ hãi mà là vì Huyết Nhân Linh Trì... Tuy biết thủ đoạn của vị này rất tàn độc nhưng lúc này Lý Dật lại thoải mái được như vậy là vì hắn có tự tin có thể thoát khỏi tay cô ta!

Dù sao qua lại tiếp xúc mấy ngày nay cũng không phải không có tác dụng gì, ít nhất thì Lý Dật có thể xác định được thực lực của cô ta... Bát Tinh Đấu Hoàng! Thực lực đủ để khiến người khác phải ngưỡng vọng!

Tuy không biết cô ta che giấu bao nhiêu thực lực nhưng ít ra cũng không đến nỗi không dò nổi như Lý Dật tưởng. Vậy thì dựa vào thủ đoạn bảo mệnh mà Xà Tôn Giả để lại, chạy trốn cũng không khó...

Chỉ là, lúc này đi theo cô ta chưa biết chừng còn có cơ hội bước chân tới Huyết Nhân Linh Trì có được mọi thứ mình cần...

Đây mới là nguyên nhân tại sao Lý Dật vẫn rất bình tĩnh như vậy. Nếu không phải vì những cái đó thì hắn đã quay người bỏ đi lâu rồi!

Dù sao thì trong hoàn cảnh không có thực lực tuyệt đối, giao lưu với những loại biến thái này đâu phải chuyện dễ dàng gì!

Có điều, vị cao thủ trước mặt đây dường như lại rất tin tưởng vào hãn! Một ngày nay theo cô ta Lý Dật coi như đã biết được thế nào là trận doanh của một đô thành lớn!

Cái khác không nói Huyết Ma Tộc trước không gặp xuất hiện vô số ở phủ cô ta, nhiều đến mức Lý Dật cảm thấy gai cả người.

Cũng may mà hãn không cần phải động thủ với chúng, vì lúc này dường như hãn lại đứng cùng trận tuyến với đám Huyết Ma Tộc đó...

Nếu chuyện này mà truyền ra ngoài thì không biết mình còn có thể vào Đấu Thần Điện nữa không?

Lý Dật nghĩ, bất giác mỉm cười...

-Sao thế, vui lắm à?

Hương Hương Quận chúa đang bước đi bỗng dừng lại nói.

Lý Dật bất ngờ vội dừng bước, chỉ cách vài phân nữa là đâm vào lưng Hương Hương Quận chúa. Tuy hãn đã dừng bước rồi nhưng vẫn cảm nhận được mùi hương thoang thoảng.

Tuy biết là không ổn nhưng thứ mùi hương này khiến hãn có chút dao động.

Dường như không biết Lý Dật đang nghĩ gì, đôi vai Hương Hương Quận chúa khẽ rung lên, chiếc cổ trắng dường như cũng hơi lắc lắc, cứ như đang bị chọc cười gì vậy...

Một lúc sau cô ta nói:

-Huyết Nhân Linh Trì mà người quan tâm, chính là ở trong Hoàng thành này...

Cầu đó vừa được thốt ra đã khiến toàn thân Lý Dật cứng đờ.

Nhưng muốn có nó thì không dễ như người tưởng đâu. Nói tới nói lui Huyết Nhân Linh Trì cũng là chí bảo của Huyết Ma Tộc. Nhưng vì một vài Lý do luôn bị Quốc Vương Tu La Quốc quản lý... Có điều, chắc chắn cũng không biết cái nằm trong tay hắn rốt cuộc là cái gì!

-Thế Ngu Huyền Đại Đế không phải Huyết Ma Tộc à?

Lý Dật không kìm được mà lên tiếng hỏi.

-Đương nhiên không phải...

-Vậy Huyết Nhân Linh Trì ở đâu?

Lý Dật hỏi nhưng sau khi thốt ra câu hỏi mới nhận ra mình hỏi thật ngu xuẩn.

Quả nhiên, Hương Hương Quận chúa ngoảnh lại cười cổ quái với Lý Dật rồi quay người lên...

Những chuyện thế này, kẻ thông minh không nên hỏi Lý Dật hiểu ý tứ từ trong ánh mắt cô ta. Vậy là hắn chỉ có thể cười cười cúi nhìn xuống đất. Nhưng trong đầu hắn lập tức có một ý nghĩ.

Nhìn bộ dạng của Hương Hương Quận chúa này chắc tám phần là có ý định gì rồi. Đã có một trong Tam Ma đến rồi, lẽ nào Kim Băng Yêu Vương và Huyết Ma Vương Nữ lại không có động tĩnh gì?

Và hai lão quỷ của Đấu Thần Điện cũng chỉ đứng nhìn thôi sao?

Bỗng Lý Dật phát hiện mình ở trong thời cơ rất kỳ quái đã liên quan đến một chuyện cực kỳ lạ. Chỉ là, hắn không thể không đến...

Cái ý nghĩ này một khi đã xuất hiện thì nó cứ quẩn lấy không chịu đi. Hắn nhìn bóng dáng phía sau của vị Quận chúa kia mà nghĩ mãi không hiểu rốt cuộc cô ta định làm gì.

Mang trong lòng tâm tư đó Lý Dật theo sau Hương Hương Quận chúa đi trên hành lang xa hoa rồi ngoặt sang một con đường và đến một cái đình nhỏ bên hồ.

-Hương Hương, rốt cuộc ngươi cũng đến rồi...

Còn cách cái đình khoảng mười bước thì có một nam tử trung niên đang ngồi trong đó chậm chậm đứng dậy.

Thân hình hắn rất cao to gương mặt rất thanh thú văn nhã, ngay cả tư thế đứng cũng thanh tao vô cùng. Chỉ là giọng nói có mấy phần yếu ớt, rõ ràng là cơ thể không được khỏe mạnh như vẻ ngoài.

Lý Dật nghe nói người này cũng đã hơn năm mươi tuổi rồi nhưng lúc này nhìn chỉ có vẻ hơn ba mươi, có thể coi là giữ gìn sức khỏe rất tốt

Đây chính là Ngu Huyền Đại Đế?

Lý Dật thầm nghĩ, liếc nhìn người đó.

Hai người Lý Dật và Hương Hương Quận chúa đi vào gương mặt Ngu Huyền Đại Đế dần nở nụ cười.

Khi đến gần Hương Hương Quận chúa mới nở nụ cười kỳ lạ khẽ gật đầu nói:

-Ngu Huyền thúc thúc gần đây có khỏe không vậy?

Ngu Huyền Đại Đế không hề để ý thái độ không chút cung kính của cô ta, chỉ xua tay cười:

-Có gì mà khỏe chứ? Già rồi càng ngày càng yếu làm sao mà khỏe được như bọn trẻ các người?

Hương Hương Quận chúa mỉm cười không nói gì, chỉ vào Lý Dật rồi nói:

-Đây là cháu trai của ta họ Lý, cũng là người tiềm tu trong núi phía Tây...

Ngu Huyền Đại Đế thực ra đang suy nghĩ đến lai lịch của Lý Dật, lúc này nghe Hương Hương Quận chúa giới thiệu thì cười ha ha:

-Thì ra là người thừa kế của Đấu Thần...

Một câu nói có thể nói là ý tứ sâu xa khiến Lý Dật khẽ nhú mày.

Đến lúc này hẳn mới chắc chắn Ngu Huyền Đại Đế nhìn có vẻ chẳng có gì nhưng thực ra tuyệt đối không phải nhân vật đơn giản.

Hắn khẽ cúi người:

-Từ lâu đã nghe danh Đại Đế là người tuần tú nhất đẳng thế gian, nay được gặp, quả thực bất phàm!

Ngu Huyền Đại Đế nghe vậy chỉ ha ha cười không nói gì hơi đưa tay ra ý cho hai người ngồi xuống.

Có thể thấy được rằng Ngu Huyền Đại Đế không thật sự rất hứng thú, Hương Hương Quận chúa mỉm cười:

-Ngu Huyền thúc thúc không phải luôn muốn gặp môn hạ của Đấu Thần Điện sao? Chỗ của ta vì một vài lý do nên không thu nhận đồ đệ... nhưng đứa cháu trai của ta đây địa vị ở Đấu Thần Điện cũng không phải tầm thường. Hơn nữa lần này hẳn xuống núi cũng có được một vài thứ dưỡng sinh trường mệnh, nếu thúc thúc có hứng thú...

Nói đến đây thì Hương Hương Quận chúa không nói gì nữa, ánh mắt chuyển ra theo dõi những chú cá nhỏ đang bơi lội trong hồ.

Ngu Huyền Đại Đế lúc này không quan tâm đến vẻ mặt của Hương Hương Quận chúa, chỉ nghe mấy chữ ‘dưỡng sinh trường mệnh’ là ánh mắt khẽ động, nhìn Lý Dật cũng thân thiết hơn mấy phần.

Có điều, dù sao cũng là Đế Vương chí tôn vị Ngu Huyền Đại Đế này cũng không thể hiện điều gì thái quá. chỉ thuận miệng hỏi mấy câu về phép môn tu luyện đấu khí phải biết rằng, tu luyện đấu khí tuy không có tác dụng dưỡng sinh, nhưng người ngoại đạo thì có mấy kẻ quan tâm đến điều đó chứ?

Bị Ngu Huyền Đại Đế hỏi Lý Dật cũng không thể không trả lời. Hắn cũng biết có lẽ là vị Hương Hương Quận chúa kia đang thăm dò mình,

vậy là hần trả lời cặn kẽ mấy câu, nhưng cũng cố tình trả lời sai vài chỗ.

Ngu Huyền Đại Đế nghe không biết được chỗ nào sai, thấy Lý Dật tận tình thì rất vui.

Rồi Đại Đế lệnh cho người đem đến một cuộn Quyển trục bao ngoài màu bạch kim đưa ra trước mắt Lý Dật muốn hần chỉ giáo. Ánh mắt đầy cuồng nhiệt nhưng giọng nói lại hờ hững:

-Đây là cuộn Công phép Đấu Thần mà Bản Hoàng có từ lâu nhưng không có ai hướng dẫn nên Bản Hoàng chẳng hiểu gì cả. Hôm nay có tiên sinh chỉ giáo thì cũng không tệ, hy vọng tiên sinh chỉ dẫn nhiều, Bản Hoàng sẽ hậu tạ...

Chỉ một chút mà ngay chữ ‘tiên sinh’ cũng nói ra Lý Dật nghe mà muốn bật cười.

Nhưng vẫn cố kiềm chế, cẩn thận mở Quyển trục ra xem.

Nhưng khi nhìn thấy ba chữ ‘Trường Sinh Quyết’ hần không kèm được mà phì cười, may mà âm thanh rất nhỏ nên che giấu được ngay.

Đến khi xem kỹ tâm phép thì hần càng có cảm giác hoang đường. Đây cùng lắm là Công phép Huyền Vũ, mà còn thiếu sót, không đầy đủ. Tu luyện cái này thì được cái gì chứ? Tu luyện nó đừng nói ngưng tụ xoáy đấu khí, ngay việc tẩy rửa kinh mạch cũng không làm nổi...

Lý Dật ‘cẩn thận’ xem cả nửa ngày trời rồi nhìn qua Hương Hương Quận chúa, thấy cô ta khẽ gật đầu thì Lý Dật mới tự quyết định, chỉ vào những chỗ không ổn của phép quyết, bảo Ngu Huyền Đại Đế sửa lại rồi hãy tu luyện.

Nhưng sự sửa chữa đó chỉ là bề ngoài, cùng lắm là khiến Ngu Huyền Đại Đế cảm nhận được chút ít nguyên khí thiên địa, những cái khác thì cũng không cần nghĩ đến nữa.

Nhưng Ngu Huyền Đại Đế thì hưng phấn vô cùng, lập tức khoanh chân lại tu luyện.

Cũng coi như hăn may mắn, tu luyện một lúc đã cảm nhận được gì đó. không kìm được mà cười:

-Hương Hương, người xem. Bản Hoàng hôm nay đã luyện được ra cái gì mà người gọi là khí cảm ấy rồi! Cái cảm giác trong lành mát mẻ này đúng là khiến người ta thư thái, thoải mái vô cùng... Lý Dật tiên sinh quả nhiên là môn nhân Đấu Thần!... Hương Hương, người thấy cứ tu luyện thế này thì bao lâu sẽ đến cảnh giới của người?

Hương Hương nghe vậy nhìn hăn khẽ cười:

-Chúc mừng Đại Đế! Khiếm khuyết của Trường Sinh Quyết ta còn không nhìn ra mà cháu trai ta lại thấy, đó cũng là may mắn của Đại Đế... Chỉ có điều, tu luyện Thần pháp quan trọng là phải luôn kiên trì không được lơ là. Nếu Đại Đế muốn đạt đến trình độ của ta thì chắc phải cần nửa đến một năm...

-Nửa đến một năm?

Ngu Huyền Đại Đế nhăn mặt, rồi lắc lắc đầu:

-Sao Lý tiên sinh không đến sớm vài ngày, nếu sớm thì chưa biết chừng Bản Hoàng đã luyện thành Thần pháp rồi... Không được, ta phải chăm chỉ tu luyện!

Nói rồi Ngu Huyền nhấc áo quay người bỏ đi.

Lý Dật ở bên cạnh buồn cười đến vỡ bụng...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ai Là Kẻ Ngốc

Q.3 - Chương 81: Ai Là Kẻ Ngốc

-Ừm!

Đối với màn này Hương Hương Quận chúa tựa hồ giống như đã sớm đã dự đoán được, nàng chỉ khẽ ho khan một tiếng, tựa hồ biểu thị sự bất mãn của mình.

Ngu Huyền Đại Đế vốn đang hăng hái hào hứng, thấy nàng khẽ ho một tiếng như vậy, thân hình tạm dừng chốc lát, quay người lại nói:

-Hương Hương, người còn có chuyện gì sao?

Hương Hương Quận chúa khẽ mỉm cười, cẩn thận liếc nhìn Ngu Huyền Đại Đế mấy cái, rồi mới thản nhiên nói:

-Ngu Huyền thúc thúc, người tựa hồ đã quên chuyện gì rồi?

-Chuyện gì?

Trên mặt của Ngu Huyền Đại Đế lóe lên vài tia nghi hoặc, nhưng hắn vẫn một lần nữa ngồi xuống, khẽ nhíu mày trong chốc lát, mới giống như nghĩ ra gì đó, đột nhiên vỗ bàn trầm giọng nói:

-Đúng rồi! Bốn Hoàng nghĩ ra rồi, Hương Hương người từng nói, tu luyện của Thần pháp này, ngoài Công pháp thích hợp ra, còn có một số ngoại vật có thể tăng cường tốc độ tu luyện... Người gọi là gì đó... Đan dược đúng không?

Thấy Ngu Huyền Đại Đế ‘bỗng nhiên tỉnh ngộ’. Hương Hương Quận chúa chỉ mỉm cười không nói gì.

Ngu Huyền Đại Đế vỗ tay cười to một lát, mới gật đầu nói:

-Đúng rồi! Đúng rồi! Hương Hương, nếu người không nhắc nhở, Bốn Hoàng thật sự đã quên chuyện này rồi... Ta nhớ người từng nói qua, mặc dù người không có cách nào giúp đỡ Bốn Hoàng tu luyện Thần pháp, nhưng mà, không phải người biết Thuật luyện đan gì đó sao? Ta nhớ người từng nói, có một loại đan dược tên là Tụ Khí Tán gì đó, tựa hồ có

thể tăng cường tiến độ tu luyện của Thần pháp... Không biết nếu có được Tụ Khí Tán muốn đạt đến trình độ này của người, cần mất bao nhiêu lâu?

Hương Hương Quận chúa khẽ mỉm cười, nói:

-Nếu có Tụ Khí Tán vậy thì ba tháng có lẽ đã thành công rồi.

Trong lòng Lý Dật lại khẽ mỉm cười, người của Đại lục Đấu Thần ai mà không biết, đan dược chung quý là ngoại vật, nếu sử dụng trong thời gian dài, đối với tu luyện cũng không có bao nhiêu ích lợi. Cái gọi là Tụ Khí Tán hẳn cũng đã từng nghe qua rồi, nghe nói không chỉ có thể giúp con người tăng nhanh tốc độ tẩy tủy nguyên khí thiên địa, đối với ngưng tụ xoáy đấu khí cũng có tác dụng tương tự...

Chỉ là, Ngu Huyền Đại Đế cho dù có một đồng Tụ Khí Tán thật sự sẽ luyện thành được sao?

Ngưng tụ đấu khí? Tấu hòa nhập ma thì chắc sẽ có phần?

Hương Hương Quận chúa và Ngu Huyền Đại Đế đương nhiên không biết được suy nghĩ trong lòng Lý Dật, biểu tình của hai người vẫn là một người nóng bỏng, tha thiết, một người lãnh đạm thờ ơ.

Ngu Huyền Đại Đế nghe thấy chỉ cần ba tháng là có thể đạt được cảnh giới của Hương Hương Quận chúa, đột nhiên trước mắt như sáng bừng lên nói:

-Nếu đã như vậy, Hương Hương người hãy giúp Bồn Hoàng chế tạo ra mấy viên Tụ Khí Tán đi? Nếu bào luyện chế tạo hoàn thành... Yêu cầu gì của người ta cũng sẽ đáp ứng?

Hương Hương Quận chúa tựa hồ nhú mày trong chốc lát, mới thở ra một hơi nói:

-Ngu Huyền thúc thúc, vốn bây giờ ta cũng không muốn ra tay, nhưng thúc thúc và phụ thân ta dù sao cũng có tình nghĩa huynh đệ... Chỉ nhìn ở

một mình điểm này, ta phải miễn cưỡng ra tay rồi, nhưng việc này quan hệ vô cùng trọng đại, vì vậy hy vọng thúc thúc chắc chắn phải giữ bí mật.

Điều đó là đương nhiên rồi! Vậy thì lúc nào mới có thể bắt tay chế luyện?

Trong đôi mắt của Ngu Huyền Đại Đế sự vui mừng kinh ngạc, kỳ dị không nói ra lời liên tục xuất hiện. Hiển nhiên vị Lão Hoàng đế này đã rất lâu rồi không gặp được chuyện vui mừng như vậy.

Hương Hương Quận chúa suy tư trong chốc lát, mới thản nhiên nói:

-Thu Tế Lễ sắp đến rồi, cống phẩm của các nơi cũng sẽ được đưa vào rất nhiều... Chỉ cần đợi đến lúc những cống phẩm đó mang tới hết, đương nhiên có thể từ trong đó lựa chọn ra những chất liệu để luyện chế đan dược rồi.

Ngũ Huyền Đại Đế đột nhiên vỗ bàn nói một tiếng 'tốt', hiển nhiên là vui mừng đến cực hạn.

Nói ra, ngày hôm nay của Ngũ Huyền Đại Đế liên tục gặp những chuyện vui mừng, ngoài chuyện có thể bắt đầu tu luyện Thần pháp khó có được ra, còn khiến người ta đồng ý giúp mình tu luyện Tụ Khí Tán, hiển nhiên nguyện vọng cả đời đó, muốn đạt thành là không khó.

Nhưng mà, vui mừng thì vui mừng Ngũ Huyền Đại Đế vẫn cẩn thận hỏi thời gian có thể luyện thành Tụ Khí Tán.

Hương Hương Quận chúa xem ra rất có mấy phần hứng thú nhàn nhạt, một lát sau mới chậm rãi nói:

-Thời gian chọn nguyên liệu kể cả chế tạo thuốc, thế nào cũng phải mất một tháng rưỡi... vẫn xin Ngũ Huyền thúc thúc đừng quá nóng ruột, những ngày tháng vô sự, không lo nghĩ này hãy tu luyện Trường Sinh Quyết trước, sau này dùng Tụ Khí Tán. hiệu quả sẽ càng cao.

Ngũ Huyền Đại Đế liên tục gật đầu nói:

-Được! Được! Đã đợi được hơn nửa cuộc đời rồi, một tháng rượu này há lại không đợi được hay sao? Bắt đầu từ hôm nay, tất cả mọi thứ trong Hoàng thành này, Hương Hương người có thể tùy ý sử dụng... Bốn Hoàng chỉ cần Tụ Khí Tán luyện thành là được!

Hương Hương Quận chúa khẽ mỉm cười gật đầu.

Sau khi có được sự khẳng định này, Ngũ Huyền Đại Đế lại càng vui vẻ, tiếp theo ra lệnh cho người hầu mang rượu và thức ăn lên, liên tục mời rượu hai người. Cũng xem như là hiếu khách tới cực hạn.

Lý Dật nhìn đáng dấp của hắn, trong lòng không biết làm sao lại nổi lên mấy phần bi ai.

Vị Ngũ Huyền Đại Đế này, tựa hồ đến lúc này cũng không biết tình cảnh của mình.

Nếu là thế giới bên ngoài Đế vương một nước, mặc dù thân phận không bằng cường giả Đấu Hoàng, nhưng dù sao với thân phận như vậy đặt ở nơi đây, có ai lại tới lừa gạt chứ?

Nhưng không ngờ rằng, bậc chí tôn một nước của Tu La Quốc cũng chỉ có như vậy...

‘Trường Sinh Quyết’, rất nhiều người ngay cả nhìn cũng không nhìn. ‘Tụ Khí Tán’ rất nhiều người ngay cả nghe cũng lười nghe, lại có thể khiến hắn vui vẻ đến mức độ này hay sao?

Lời nói này nếu truyền ra bên ngoài, không biết có bao nhiêu người sẽ cười đến chết mất.

Trái lại đối với loại vật tầm thường này Hương Hương Quận chúa tất nhiên không thể không biết, nhưng thấy nàng tỏ vẻ chân thật, đem vị

Ngũ Huyền Đại Đế này ra đùa giỡn với dáng dấp như vậy, nhìn thế nào cũng có mấy phần buồn cười.

Nàng rút cuộc muốn làm gì trong Hoàng thành này chứ?

Tựa hồ cảm nhận được suy nghĩ cổ quái trong lòng Lý Dật giữa lúc uống rượu, ánh mắt của Hương Hương Quận chúa nhiều lần rơi xuống trên người Lý Dật.

Nhưng Lý Dật trái lại thờ ơ lãnh đạm, giả vờ như không nhìn thấy.

Bữa ăn này ăn rất không thoải mái sau khi uống qua một tuần rượu, mới có một người hầu vội vàng chạy vào phục trên mặt đất chần chừ đứng lên.

Ngũ Huyền Đại Đế hiển nhiên vô cùng vui vẻ, chỉ cười cười nói:

-Có chuyện gì cứ nói đi, Hương Hương và tiên sinh đây đều không phải người ngoài.

Người hầu đó lúc này mới cẩn thận liếc nhìn Hương Hương Quận chúa và Lý Dật, thấp giọng nói:

-Bẩm báo bệ hạ, bên ngoài Vương gia và Tướng quân đến báo, nói là liên quan đến chuyện bao vây truy quét ‘người bên ngoài’ đã tiến hành được một phân đoạn rồi, sự tình cụ thể, bọn họ sẽ bẩm báo tỉ mỉ sau.

Ba chữ ‘người bên ngoài’ khiến lỗ tai của Lý Dật khẽ dựng lên, cảm giác cổ quái trong lòng dâng lên đến cực hạn.

Chẳng lẽ Ngũ Huyền Đại Đế còn muốn hợp tác với Huyết Ma Tộc để đối phó với người tham gia Tế Thần Huyết Điển sao?

Nhưng mà, Ngũ Huyền Đại Đế chần chẫn là có mối quan hệ bất minh không rõ ràng với Huyết Ma Tộc, không biết có phát triển ra cái gì kỳ quái không.

Nghe vậy Ngu Huyền Đại Đế chỉ cười lạnh lùng, nói:

-Ngu xuân! Không thấy Bồn Hoàng đang vui vẻ sao? Làm gì có thời gian nghe bọn chúng phí lời. Mỗi năm vào thời điểm này, chuyện đối phó với người bên ngoài, đi đi lại lại chẳng qua chỉ là mấy câu nói mà thôi! Dù sao những thứ tốt cũng bị những kẻ đó chọn hết rồi, những thứ còn lại cũng không cần nói với ta... Những thứ rác rưởi đó, Bồn Hoàng không có bao nhiêu hứng thú.

Người hầu đó nghe vậy chỉ thấy toàn thân ớn lạnh, nhưng cũng không dám tiếp tục lui xuống, chỉ sợ hãi chết đứng ở đó.

Trái lại Hương Hương Quận chúa lại khẽ mỉm cười, thản nhiên nói:

-Ngu Huyền thúc thúc, chuyện của Đế quốc mới là chuyện quan trọng chân chính, không thể xem thường được... Những kẻ bên ngoài đó nếu xử lý không tốt, chúng ta tuyệt đối sẽ không sống yên ổn như vậy. Thúc thúc nên biết rằng, những tên đó không có nhân vật nào là dễ đối phó... Ta vẫn nên cùng cháu trai của mình tạm thời lui ra, về chuyện chế luyện Tụ Khí Tán, thúc thúc cũng không cần quá mức lo lắng. Nhưng các nơi tiền cống, xin thúc thúc hãy thúc giục nhanh lên một chút.

Nghe Ngu Huyền Đại Đế khẽ nhún mày trong chốc lát, rồi mới cười ha ha nói:

Nếu Hương Hương người đã nói như vậy, vậy thì cứ làm như vậy đi... Bồn Hoàng quả thật cũng cần gặp mặt mấy người bọn chúng! Một số chuyện không thúc giục một phen, làm sao có thể nhanh chóng được?

Hương Hương Quận chúa mỉm cười, cũng không phí lời thêm, chỉ là đứng dậy cáo từ. Lý Dật đương nhiên cũng không thể ở lại lâu, lúc này cùng với Hương Hương Quận chúa rời khỏi.

Nhưng khi rời khỏi, nhãn thần của Lý Dật chậm rãi rơi xuống chỗ của Ngu Huyền Đại Đế, liền nhìn thấy trong ánh mắt hẩn hăm chú nhìn Hương Hương Quận chúa nổi lên mấy phần lửa nóng.

Nhưng mà, như vậy mới xem là chuyện bình thường, nếu Ngu Huyền Đại Đế không có nửa phần hứng thú đối với một tuyệt thế giai nhân như Hương Hương Quận chúa, vậy thì hẳn thật sự giống như trong lời đồn đãi rồi!

Hai người nhanh chóng rời khỏi đình tự, chậm rãi bước đi trong lâm viên. Các người hầu cung nữ xung quanh vẫn giữ vẻ mặt cung kính, khiến tâm tình trong lòng rất thoải mái.

Nhưng trong lòng Lý Dật lại có một chút cổ quái, hẳn thật sự không hiểu. Hương Hương Quận chúa này rút cuộc là muốn làm chuyện gì.

Mặc dù nàng nói chuyện nàng phải làm cần Lý Dật làm trợ thủ, nhưng cho đến bây giờ, ngoài các loại chuyện nhàm chán ra, những chuyện khác Lý Dật tiếp xúc cũng không nhiều.

Ví dụ như hôm nay gặp mặt Ngu Huyền Đại Đế, mới nhìn tựa hồ có rất nhiều ý tứ khác trong đó, nhưng nếu suy nghĩ sâu xa, lại khiến người ta không hiểu ra sao cả, căn bản không biết nàng tại sao lại làm vậy.

Tựa hồ là cảm giác được tâm tư cổ quái của Lý Dật, Hương Hương Quận chúa bỗng nhiên nhẹ nhàng cười nói:

-Người có suy nghĩ gì về Ngu Huyền Đại Đế?

-Sao?

-Ta hỏi người, người có suy nghĩ gì về Ngu Huyền Đại Đế? Ngu Gia từ trước đến giờ vẫn là gia tộc chủ nhân của Tu La Quốc do Huyết Ma Tộc chọn ra. Ngu Huyền này cũng có mấy phần bản lĩnh... Người hãy thử nói thật lòng xem, hôm nay người thấy hẳn có chỗ đặc biệt gì?

-Cái này...

Lý Dật chần chừ trong chốc lát mới thản nhiên nói:

-Ta chỉ cảm thấy, Ngu Huyền Đại Đế thực sự là dễ gạt...

-Dễ gạt là sao?

-Một quyển Công pháp cấp Huyền Vũ rác rưởi cũng khiến hấn hưng phấn như vậy, lẽ nào không phải dễ gạt hay sao?

-Nếu ta nói cho người biết hấn có thực lực cấp bậc Đấu Vương, người có còn cảm thấy hấn dễ gạt hay không?

Hương Hương Quận chúa đột nhiên xoay người, hơi thoáng hiện ra mấy phần thích thú liếc nhìn Lý Dật.

Thân hình của Lý Dật hơi sững lại, sau một lát lại bỗng nhiên đứng ra, Ngu Huyền Đại Đế có thực lực cấp bậc Đấu Vương sao? Nếu như vậy, vậy rút cuộc ai mới là kẻ ngốc chứ?

Hương Hương Quận chúa mỉm cười, tựa hồ lại có thêm mấy phần thích thú, ngay sau đó nàng chỉ phẩy phẩy tay, hiện ra mấy phần cổ quái nói:

-Hoàng thành này dù sao cũng là nơi cực kỳ trọng yếu, đừng nói là Huyết Ma Tộc, cho dù là ta cũng sẽ không để một người bình thường quản lý nơi này... Nhưng mà Ngu Huyền Đại Đế trái lại cũng không tệ, giả vờ ngốc nghếch tới mức độ này... Hừ hừ, nếu không phải ta sớm biết được chân tướng thực lực của hấn, nói không chừng cũng thật sự bị hấn lừa rồi.

Lời nói của Hương Hương Quận chúa đã hoàn toàn xác định thực lực của Ngu Huyền Đại Đế. Bỗng nhiên Lý Dật nhớ ra dáng dấp giống như vui mừng vì một quyển Công pháp cấp Huyền Vũ của hấn, một luồng khí lạnh không tìm được thâm nhập khắp cả cơ thể...

Trong Đại Đô này, quả nhiên không có nhân vật nào đơn giản.

Tựa hồ sau khi nhắc nhở Lý Dật một câu, Hương Hương Quận chúa đã mất đi hứng thú tiếp tục nói. và chủ đề Lý Dật quan tâm nhất, nàng nửa câu cũng không nhắc tới, lại xoay người chậm rãi hướng về phía trước.

Lúc này phía trước đã có một đoàn người bước nhanh tới.

Lý Dật hơi nhíu mày nhìn, vốn là còn mang mấy phần thờ ơ, không để ý nhưng sau một khắc, hắn đã giết chết hoàn toàn cái cảm giác vừa rồi, lại một lần nữa bị sự ớn lạnh xâm chiếm - Người dẫn đầu đó khuôn mặt khê cười, trong tay một chiếc quạt giấy chậm rãi chớp động, tự có vài phần phong thái, khí phách.

Loại người này, là loại nhân vật đến bất cứ đâu cũng sẽ ung dung thoải mái.

Chỉ liếc mắt như vậy, Lý Dật đã không tìm được dâng lên mấy phần cảm giác oan gia ngõ hẹp - Phong Nhã?

Nhưng mà rất nhanh, một tia cảm giác này của Lý Dật đã tiêu tán, vì hắn đã nhìn rõ người này mặc dù có vẻ giống Phong Nhã nhưng tuổi tác phảng phất giống như lớn hơn mấy phần...

Thế nhưng, người này mặc dù không phải Phong Nhã, Lý Dật càng xác định, hắn và Phong Nhã tuyệt đối có quan hệ gì đó. Vậy thì thân phận của người này, rút cuộc là như thế nào...

Nhưng mà người trước mặt lúc này lại không đem lực chú ý đặt trên người hắn, trái lại lại chấp tay với Hương Hương Quận chúa, khóe miệng lộ ra một nụ cười nhẹ nhàng:

-Thì ra là Hương Hương tiểu diệt, sao hả, hôm nay lại tới tìm Hoàng huynh sao?

Hương Hương Quận chúa xua xua tay, biểu tình trên mặt khiến người ta thấy không phân biệt rõ vui buồn, chỉ nghe nàng nói cũng rất thản nhiên:

-Thì ra là Phong Thân Vương... Chắc hẳn, ngài cũng là tới tìm Hoàng thượng rồi!

Nói xong câu này, Hương Hương Quận chúa phảng phất không muốn tiếp chuyện tiếp, thân hình khẽ tránh sang một bên, nhường ra nửa con

đường.

Phong Thân Vương đó cũng không nói gì thêm, chỉ cười cười, dẫn theo một đoàn người phía sau, nhanh chóng rời khỏi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cô Cô

Q.3 - Chương 82: Cô Cô

Nghe nói, trong Đại Đô có hai nơi cấm địa, một nơi chính là Hoàng thành, người thường muốn vào đều không thể vào. Nơi còn lại chính là Quận Chúa Phủ của Hương Hương Quận chúa. Có người nói nơi này có thể tùy ý tiến vào, nhưng trong những người tiến vào, không có mấy người có thể đi ra.

Giống như Lý Dật vậy, hai ngày nay luôn đi bên cạnh Hương Hương Quận chúa, nhưng vẫn là người không biết một chút sự tình gì, sợ rằng một người giống như hắn, muốn tìm đường ra cũng khó đến cực hạn...

Lúc này đứng ở phía sau người nàng, nhìn nàng ngồi trên ghế đá trong hoa viên, tay cầm tách trà thơm ngấm trắng, giống như dáng dấp của đại tỷ tỷ nhà bên vậy, không biết làm sao, Lý Dật lại cảm thấy một luồng khí lạnh từ trong tim bốc lên...

Nữ nhân này, khi thì trong sáng giống như bích ngọc thể gia, khi thì phong hoa tuyệt đại như tuyệt thế yêu nữ, và có lúc lại chỉ có một thân thể lãnh đạm đủ khiến người ta toàn thân ớn lạnh...

Ngoại trừ hai chữ khiếp sợ ra, Lý Dật tuyệt đối không nghĩ ra được từ hình dung nào khác. Hơn nữa, sự hiểu biết của Lý Dật đối với nàng còn nhiều hơn bất cứ người nào tưởng tượng...

Tu La Đảo, là địa phương bị Đấu Thần Điện phong ấn người bên ngoài không vào được, người bên trong không ra được, giống như nơi này tự

hình thành nên một thế giới riêng biệt vậy. Trong thế giới này, các nhân vật đứng trên đỉnh cao, đại diện cho Đấu Thần Điện là hai lão gia hòa bình thường không xuất thế, còn lại xếp ở cấp bậc trên cũng chỉ có ba người - Tu La Tam Ma...

Trong Tu La Tam Ma, người nổi tiếng nhất có lẽ chính là Huyết Ma Vương Nữ, nghe nói nàng ta là hậu đại của Chân Tô Huyết Ma hàng vạn năm trước, đương nhiên có huyết mạch tinh thuần nhất. Có người nói Huyết Ảnh Đại Pháp của nàng ta sớm đã luyện đến mức độ trở thành Huyết Ảnh Đại Thánh.. Nếu năm đó không phải nàng ta tự nguyện bị phong ấn sợ rằng Đấu Thần Điện cho dù có xuất động thiên quân vạn mã, cũng chưa chắc có thể bắt được nàng ta.

Nhưng mà, Huyết Ma Vương Nữ mặc dù không có sở thích chém giết, nhưng dù sao tâm tính cũng thuộc về Huyết Ma Tộc, không thể nói là không có chút nguy hiểm nào... Nhưng mà từ đó đến nay vẫn bị phong ấn cho dù là kinh khủng, cũng là cực kỳ hữu hạn.

Còn Kim Bằng Yêu Vương, thì lại thua kém hơn Huyết Ma Vương Nữ mấy phần. Nghe nói hắc là sắc lang nổi tiếng trong thế giới nhỏ của Tu La Đảo. Chỉ là ngoài diêm hạo sắc ra, hắc ngược lại không có làm chuyện gì xấu xa quá lớn. Thế nhưng, chuyện chà đạp lên hàng trăm người, cướp đoạt trinh tiết của con gái nhà lành ngoài ngàn dặm, hắc cũng làm rất nhiều, khiến rất nhiều nữ tử mới nghe tiếng đã sợ vỡ mật.

Nhưng mà, trong Tu La Tam Ma người ẩn giấu năng lực nhiều nhất cũng là người cổ quái nhất vẫn là Hương Hương Quận chúa.

Nghe nói vị Hương Hương Quận chúa này được gán thêm một chữ ‘ma’ trên người, không phải vì nàng có nhiều sở thích giết chóc tàn nhẫn... Mà là bởi vì thái độ lúc nào cũng tỏ ra không quan tâm đến chuyện gì của nàng ta.

Trong mắt nàng tạ tất cả thế gian đều giống như một món đồ chơi ngay cả Xà Tôn Giả cũng không rõ, nàng rút cục quan tâm đến cái gì, muốn làm cái gì...

Nếu bản thân một người có dục niệm, vậy thì muốn làm gì người ngoài sẽ nhìn thấy rất rõ ràng, sự đáng sợ toát ra cũng rất hữu hạn.

Thế nhưng, vị Hương Hương Quận chúa này vẫn cứ thần bí như vậy, dường như trên người nàng phủ lên một tầng voan mỏng mờ mờ ảo ảo, đương nhiên là khiến người ta không cách nào hiểu rõ dã tâm của nàng.

Mà loại mùi vị chưa biết này, phối hợp với thân phận thần bí của nàng, mới hù dọa người khác đến cực hạn.

Nghe nói vị Hương Hương Quận chúa này vốn cũng sẽ không bị phong ấn trên Tu La Đảo. nhưng không biết ban đầu nàng ta có mục đích gì, mà lại tự nguyện tiến nhập vào nơi này... Điều này, sợ rằng ngay cả người của Đấu Thần Điện cũng đoán không ra.

Có thể người của Đấu Thần Điện còn tưởng rằng, lúc này nàng đang kín đáo tu luyện ở một nơi nào đó, chờ đợi cơ hội rời khỏi. Nhưng Lý Dật ở cùng với nàng mấy ngày hôm nay lại phát hiện, nàng đối với chuyện rời khỏi nơi này, tựa hồ không có một chút nào hứng thú nào. Thậm chí trái lại, nàng tựa hồ rất thích thú với chuyện bản thân có thân phận như của Lưu Hoa Quận chúa, hàng ngày đều tận hưởng cảm giác vui vẻ khi đặt mình vào trong tình trạng này... Nàng ta, rút cuộc là muốn cái gì?

Nhìn chăm chú vào bóng lưng của nàng, mùi vị cổ quái trong lòng Lý Dật lại dâng lên đến cực hạn, nhưng hắn cũng không ngốc ngếch đến mức đi hỏi.

Sự yên lặng này duy trì một hồi lâu. Một lát sau, Hương Hương Quận chúa mới buông chén trà trong tay xuống, tựa hồ khẽ nhíu nhíu mày, thản nhiên nói:

-Người có chuyện gì cứ nói đi, đừng kìm nén như thế... không tốt cho cơ thể đâu...

Thân hình của Lý Dật 드러 ra trong giây lát, chân chừ một lúc rồi mới thấp giọng nói:

-Cô cô...

Từ sau khi quay về Quận Chúa Phủ, Hương Hương Quận chúa liền căn dặn hần thay đổi lại cách xưng hô, nói là không nên để người khác nhìn ra chỗ sơ hở.

Nhưng mà, Lý Dật trái lại cảm thấy, nàng tựa hồ có tâm tư đùa giỡn nhiều hơn. Nhưng mà, sự dặn bảo của người này, hần cũng không dám tùy ý cự tuyệt lúc này cũng chỉ có thể đâm lao phải theo lao. Huống hồ, dưới tình huống này cách xưng hô này tựa hồ là thỏa đáng nhất.

Hương Hương Quận chúa cũng không có thần tình kỳ quái gì, chỉ chỉ vào chiếc ghế đá gần đó thản nhiên nói:

-Ngồi đi!

Lý Dật chậm rãi thở ra một hơi, ngồi xuống, nhãn thần rơi xuống khuôn mặt xinh đẹp của Hương Hương Quận chúa. Hương Hương Quận chúa lúc này không trang điểm, nhưng vẫn có mùi vị xinh đẹp tuyệt thế ẩn ở bên trong.

Nhìn một lát, khóe mắt của Lý Dật mới hơi nheo lại, thấp giọng nói:

-Cô cô... Phong Thân Vương đó, là người của Huyết Ma Tộc sao?

Ngón tay mảnh khảnh của Hương Hương Quận chúa nhẹ nhàng xoa xoa lên mặt bàn trong chốc lát, đột nhiên vươn ngón tay ra, chậm rãi chạm lên mặt của Lý Dật, thuận thế trượt xuống hai má hần, cho đến khi tới chỗ cằm, mới từ từ gạt ra...

Động tác này cực kỳ cổ quái, xúc cảm lạnh lẽo khiến ý nghĩ trong lòng Lý Dật như chảy trôi đi...

Nếu không phải biết vị tuyệt thế giai nhân trước mặt này, từ bất cứ ý nghĩa nào mà nói, đều là kẻ giết người không chớp mắt, Lý Dật tin rằng, bản thân lúc này chắc chắn sẽ không ngoan ngoãn ngồi yên như vậy.

Đáng tiếc, trên thế gian này không có chữ ‘nếu’...

-Sao vậy... Nếu là một Huyết Ma, người cảm thấy sợ sao?

-Không phải, nhưng...

Lý Dật chần chừ trong giây lát. mới thấp giọng nói:

Không dám giấu cô cô, trước khi ta tới Đại Đô, đã gặp phải một người, người đó tự xưng là Phong Nhã... Ta luôn cảm thấy giữa hã và vị Phong Thân Vương đó, có mấy chỗ giống nhau!

Nói xong, Lý Dật đã đem sự tình sau khi tới Tu La Đảo một hơi nói ra, đương nhiên đoạn gặp được Hồng Thiên Thánh Giả, đã bị hã cắt đi.

Nhãn Thần của Hương Hương Quận chúa lộ ra vẻ cổ quái khó nói ra lời, chỉ là nghe Lý Dật nói xong, mới nhẹ nhàng mỉm cười, nói:

-Thì ra là như vậy... Hôm đó Phong Nhã chân nam đá chân xiêu trở về, chính là vì chịu thương tổn dưới tay người sao? Rất tốt... Tên tiểu tử Phong Nhã đó từ rất lâu rồi ta đã muốn đập chết hã, không ngờ người lại giúp ta đánh một trận hả giận đến như vậy.

Lý Dật lúc này hơi có chút ớn lạnh, phải một lát sau mới thấp giọng nói:

-Nói như vậy.Phong Nhã đó quả nhiên là...

Hương Hương Quận chúa cười cười nói:

-Hã đương nhiên chính là con trai của Phong Thân Vương... Cũng là Tiểu Điện hạ hiện nay!

Khóe miệng Lý Dật khẽ giật, nói:

-Hắn là Huyết Ma Tộc... Sao có thể như vậy chứ?

Hương Hương Quận chúa thản nhiên nói:

-Phong Thân Vương là Huyết Ma, tại sao Phong Nhã lại không thể chứ?

-Vậy thì Ngu Huyền Đại Đế hẳn...

-Hắn đương nhiên không phải rồi! Ta không phải nói qua rồi sao?

Vẻ mặt của Hương Hương Quận chúa lộ ra nụ cười châm biếm:

-Người cứ luẩn quẩn ở vấn đề này, có dụng ý gì sao?

Lý Dật dẫn đo một lát, mới trầm giọng nói:

-Ta chỉ là không hiểu rõ, nếu đã nói Ngu Huyền Đại Đế và Phong Thân Vương là huynh đệ...

-Ta nói Ngu Huyền Đại Đế và Phong Thân Vương là huynh đệ lúc nào?

Hương Hương Quận chúa cắt đứt lời Lý Dật, một lát sau mới tiếp tục nói:

-Tu La Quốc này, vốn chính là địa bàn của Huyết Ma Tộc, bọn chúng muốn kêu ai là huynh đệ, thì người đó là huynh đệ, muốn kêu ai là Đế vương thì người đó là Đế vương... Người cho rằng hàng vạn Huyết Ma đều thật sự giống như Thần sao, không cần ăn uống bồi dưỡng gì cả? Huyết Ma, Huyết Ma, nói chung chỉ kéo theo một chữ 'huyết' mà thôi... Nếu bọn chúng không giấu mình ở trong hàng vạn quốc dân ở Đại Đô này, thì làm sao mà tồn tại? Nếu muốn nấu thân, trên triều đình này, lại há chấp nhận để bị người khác điều khiển? Nhân vật thông minh như người, tại sao lại không hiểu rõ được điều này chứ?

Lý Dật suy nghĩ sâu xa trong chốc lát, cuối cùng cũng thoáng hiểu rõ được điều này, trải qua sự phát triển nhiều năm như vậy, Huyết Ma Tộc đã sớm hợp thành một thể với toàn bộ Tu La Quốc. Có thể nói, trên biểu

hiện là bọn chúng bỏ mặc tất cả, nhưng trên thực tế bọn chúng lại đang âm thầm điều khiển tất cả. Huyết Ma lúc này, muốn phân biệt rõ ràng, cũng không hề dễ dàng...

Như vậy chẳng trách, sau khi tiến vào Đại Đô bản thân không phát hiện ra nhiều sự dị dạng, nguyên nhân sợ rằng chính là vì như vậy. Nhưng mà điều này mặc dù hiểu rõ, tựa hồ không có liên quan nhiều đến mục đích của mình!

Tựa hồ nhìn ra biểu tình quái dị trên mặt Lý Dật, Hương Hương Quận chúa cười cười, mới thản nhiên nói:

-Bây giờ, người hiểu rõ tại sao Huyết Nhân Linh Tuyền lại ở trong Hoàng thành rồi chứ?

-A!

Lý Dật hơi ngây người sửng sốt, sau một lát cũng hiểu rõ.

-Huyết Nhân Linh Tuyền... Hắc hắc hắc... Huyết Nhân Linh Tuyền!

Hương Hương Quận chúa cười lạnh một tiếng, sau đó mới thản nhiên nói:

-Tu La Đảo là nơi ẩn chứa một trong chín Huyết Sát iĐịa trong thiên hạ, tất cả mọi người đều biết... Vậy thì chỗ trọng yếu nhất của của Huyết Sát Chi Địa. Huyết Nhân Linh Tuyền, người cảm thấy sẽ có hình thái gì?

Lý Dật cẩn thận nhìn Hương Hương Quận chúa, phát hiện nàng không có ý tứ gì khác, mới suy tư chốc lát, nhú mày nói:

-Ta... quả thực không biết...

-Ngay cả điều này cũng không biết, vậy mà người cũng muốn đi tìm Huyết Nhân Linh Tuyền sao?

Hương Hương Quận chúa như cười như không, một lát sau mới nói:

-Được rồi, hôm nay ra sẽ nói rõ với người, còn về chuyện có muốn làm hay không, còn phải xem người quyết định thế nào...

Dứt lời, Hương Hương Quận chúa chậm rãi đứng lên, nhắm mắt lại trong chốc lát, tựa hồ đang suy xét cẩn thận không biết qua bao lâu mới nói:

-Chuyện đại sự ta muốn làm cũng có liên quan đến Huyết Nhân Linh Tuyền... Mục đích của hai người chúng ta tựa hồ tương đồng. Nhưng mà, nếu muốn thực hiện thành công chuyện này, nếu chỉ dựa vào một mình ta thì tuyệt đối không làm được... Cho nên, ta mới yêu cầu người hiệp trợ... Sau khi làm xong chuyện này, kết quả rất đơn giản, chính là phong ấn trên Tu La Đảo này sẽ bị triệt để phá vỡ, ta cũng có thể thông thả thoát ra ngoài! Nhưng mà, Huyết Nhân Linh Tuyền sẽ không bị thương tổn... Căn bản chỉ cần ta vừa rời đi, Huyết Nhân Linh Tuyền liền lập tức thuộc về người rồi, thế nào hả?

Sắc mặt của Lý Dật hơi cau lại, trong lòng ngược lại đang âm thầm mắng chửi một trận. Đã tới bước này rồi, bản thân còn có khả năng rút lui được sao? Phỏng chừng nếu bản thân nói ra một câu 'không', cũng không cần Hương Hương Quận chúa động thủ Huyết Ma trong ngoài Đại Đô này cũng đã đủ để mình tiêu rồi.

Nhưng mà, chuyện này cũng không thể tùy ý đáp ứng, chần chờ một lát, Lý Dật mới cười nhẹ một tiếng, nói:

-Vậy không biết, trước khi cô cô người bắt đầu làm việc, ta có thể tới Huyết Nhân Linh Tuyền một lần hay không? Chỉ cần ta làm xong chuyện của mình, những chuyện khác đương nhiên dễ nói hơn...

Hương Hương Quận chúa lạnh lùng nói:

-Đương nhiên có thời gian cho người làm việc, lẽ nào ta còn có thể hãm hại người sao?

Cảm giác được trong đôi mắt của Hương Hương Quận chúa sát ý âm u lạnh lẽo, trong lòng Lý Dật hơi trầm ngâm, sau khi làm đủ tư thái, mới hơi chớp tay nói:

-Nếu đã như vậy, vậy tất cả mọi chuyện cứ dựa vào sự an bài của cô cô là được rồi...

Trên khóe miệng của Hương Hương Quận chúa hiện ra một nụ cười nhàn nhạt, một lát sau nàng lại cười, nói:

-Được rồi, người đi với ta!

Nói xong, nàng đứng lên đi thẳng về phía bên ngoài phủ viện.

Trong lòng Lý Dật dâng lên cảm giác cổ quái, nhưng cũng vẫn nhanh chóng đi cùng, đi được một lát, hắn mới trầm giọng nói:

-Không biết cô cô muốn đi đâu?

Không phải người muốn tới Huyết Nhân Linh Tuyền sao?

Hương Hương Quận chúa mỉm cười:

-Ta dẫn người đi xem, thế nào hả?

Cơ thể của Lý Dật hơi cứng đờ. Mục đích hắn tới Đại Đô chính là vì việc này, lúc này lại được Hương Hương Quận chúa nói ra muốn dẫn hắn đi dễ dàng như trở bàn tay như vậy, khiến trái tim hắn đập nhanh lên mấy lần. Thậm chí trong nháy mắt. Lý Dật lại có sự kích động giống như lần đầu tiên đánh chết một người vậy.

Nhưng mà, dù sao hắn cũng không phải người bình thường, chỉ trong nháy mắt, lý trí đã chiến thắng được dục niệm.

Trong nhãn thần của hắn lộ ra hết sức mấy phần nhiệt huyết, mới nhanh chóng nói:

-Vậy thì thật sự cảm tạ cô cô rồi...

-Người đừng cảm tạ ta sớm như vậy!

Hương Hương Quận chúa mỉm cười, mùi vị trong nụ cười vẫn cổ quái:

-Thứ đó, chỉ là nhìn thôi khẳng định rất dễ dàng, nhưng nếu người muốn có được trong tay... Hắc hắc!

Trong nụ cười cuối cùng, bao hàm rất nhiều mùi vị khiến Lý Dật hơi hơi nhú mào.

Nhưng sự tình đã đến bước này, hắc đương nhiên cũng sẽ không lùi bước, lập tức đi theo Hương Hương Quận chúa, hai người chậm rãi bước ra Quận Chúa Phủ...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vương Phủ

Q.3 - Chương 83: Vương Phủ

Bước đi trên đường phố rộng lớn của Đại Đô, thân hình của hai người tựa hồ hoàn toàn tách biệt với thế giới xung quanh.

Những cái khác không nói làm gì, chỉ riêng nói về vẻ đẹp tuyệt thế của Hương Hương Quận chúa, khi vừa xuất hiện đã tạo ra sự náo động vô kể.

Cũng may người có thể ở Đông thành Đại Đô đều ít nhiều có mấy phần nhãn lực hơn người, mặc dù có một vài kẻ không chú ý muốn tới gần để bắt chuyện, đùa giỡn, nhưng đều bị tới tở bên cạnh gắt gao kéo đi. Lại thêm có một số người đã nhận ra, người này không phải là ai khác, mà chính là Lưu Hoa Quận chúa có thân phận cực kỳ cao trước mặt Ngũ Huyền Đại Đế, khiến nhất thời khắp đường phố như hỗn loạn cả lên.

Có người xuống xe lại chào hỏi, có người ân cần tiễn chân, đây vốn là Đại Đô có quý khí dày đặc, nhưng lúc này lại không có khác biệt gì quá

lớn so với đô thị của thế giới bên ngoài.

Điều này khiến Lý Dật dờ khóc dờ cười.

Hắn cũng không quan tâm Hương Hương Quận chúa rút cuộc muốn dẫn mình tới chỗ nào. Dù sao, tình cảnh của hắn bây giờ cũng chẳng còn chỗ nào để đi, cho dù có gặp thêm xui xẻo gì chẳng nữa, thì cũng có sao chứ?

Dù sao dưới tình huống bình thường, người đang ở trước mặt muốn lấy cái mạng của mình thì đã sớm ra tay rồi. Hà tất phải đợi đến lúc này?

Nhưng đến bây giờ nàng vẫn không ra tay, chứng tỏ bản thân mình ít nhiều cũng có một chút tác dụng đối với nàng.

Thậm chí, trong lòng Lý Dật mơ hồ có mấy phần suy nghĩ, tác dụng của việc bản thân lưu lại nơi này, nói không chừng còn quan trọng đến cực hạn.

Mang theo suy nghĩ này Lý Dật bước nhanh tiến về phía trước, thấp giọng nói:

-Cô cô, chúng ta cứ đi như vậy sao?

Nếu không người còn muốn đi thế nào nữa? Chỗ đó nói cho cùng cũng không phải là nơi không ai thấy cả, lẽ nào người còn muốn làm ra vẻ thần Thần bí bí cổ cổ quái quái nữa sao?

Cách nói của Hương Hương Quận chúa là trong lời nói có hàm chứa ý tứ khác, khiến Lý Dật hơi hơi bĩu môi, lập tức không nói thêm gì nữa. Nhưng mà, ý niệm cổ quái trong lòng vẫn không dừng lại...

Huyết Nhân Linh Tuyên này, nói là ở trong Hoàng thành, nhưng rút cuộc là ở chỗ nào chứ?

Mang theo ý niệm này, Lý Dật chậm rãi bước đi ở phía sau Hương Hương Quận chúa.

Sau khi đi được hơn nửa tiếng, hai người cuối cùng cũng tới được trước một ngôi nhà có chút phong cách trang nghiêm cổ xưa.

Trên ngôi nhà, bốn chữ lớn ‘Phong Thân Vương Phủ’ khiến Lý Dật hơi ngây người sửng sốt, không kìm được nói:

-Cô cô, không phải người nói Huyết Nhân Linh Tuyền ở trong Hoàng thành sao? Sao lại đến đây?

Hương Hương Quận chúa quay đầu lại quét mắt liếc nhìn hắn, rồi mới thản nhiên nói:

-Nơi này lẽ nào không phải là Hoàng thành sao?

Lý Dật hơi sửng sốt, trong nhất thời không biết nói gì. Phong Thân Vương Phủ này nói thật ra cũng là nơi ở của Hoàng tộc, nếu nói là Hoàng thành cũng không có gì quá đáng.

Nhưng mà, nơi này thật sự có Huyết Nhân Linh Tuyền sao? Bản thân mình có thể nhìn thấy dễ dàng như vậy sao?

Hương Hương Quận chúa không nghĩ Lý Dật rút cuộc nghĩ như thế nào, chỉ là giống như đến trước cửa nhà của mình, khẽ mỉm cười rồi chậm rãi bước vào trong.

Thị vệ hai bên tựa hồ có phản ứng, vừa định ngăn cản đã bị nhãn thần lạnh lùng của Hương Hương Quận chúa liếc nhìn khiến toàn thân dờ ra, binh khí trong tay từng người loạng choạng rơi xuống đất.

Lý Dật ở phía sau nhìn thấy khoe miệng khẽ giật giật, hiển nhiên thủ đoạn này của Hương Hương Quận chúa không phải mới sử dụng lần đầu tiên. Với thực lực Đấu Hoàng cường giả của nàng, những kẻ bình thường làm sao có thể chịu nổi một cái liếc mắt của nàng? Không bị hù chết đã là rất may mắn rồi.

Nhưng mà, hiển nhiên Hương Hương Quận chúa sẽ không suy nghĩ tới sự tình này. Mặc dù nàng đi rất chậm rãi, nhưng không đến khoảnh khắc,

đã dẫn theo Lý Dật hướng về vùng nội phủ của Phong Thân Vương Phủ mà đi. Trên đường đi phàm là những kẻ hạ nhân không biết thân phận muốn ngăn cản tất cả đều bị nhân thần của nàng nhàn nhạt liếc nhìn khiến toàn thân phát đờ ra, có những kẻ sùi bọt mép tại chỗ cũng không ít.

Còn Lý Dật từ sau khi tiến vào trong Phong Thân Vương Phủ này, toàn thân lại đột nhiên chấn động, hẳn cảm nhận rõ ràng được rằng, lúc này khí huyết sát trong không khí nồng nặc đến cực hạn, hẳn tựa hồ không cần bất cứ thủ đoạn nào chỉ nhẹ nhàng hô hấp, là có thể có được vô số lợi ích rồi.

Khí huyết sát nồng nặc như vậy, cho dù là Huyết Sát Chi Địa mà bản thân hẳn chế tạo ra lúc đầu cũng không nồng nặc như vậy.

Huống hồ, càng đi sâu vào bên trong, Lý Dật càng ngày càng phát hiện khí huyết sát giống như thực thể đập thẳng vào mặt mình.

Lý Dật thậm chí còn có cảm giác muốn được ngồi xếp bằng tu luyện ngay tại chỗ.

Tâm tư của hắn đang bốc lên cuồn cuộn nên không nhìn thấy Hương Hương Quận chúa ở trước mặt đã dừng lại. Lý Dật trong lúc nhất thời không thu thể kịp đã đụng phải nàng.

Chỉ là trong một khắc trước khi da thịt hai bên tiếp xúc với nhau, trên người Hương Hương Quận chúa tựa hồ lay động một luồng đầu khí nhàn nhạt, đẩy thân hình của hắn ra, sau đó cười nhẹ một tiếng:

-Sao vậy, người tu luyện Thiên Ma Cửu Biến như các người, đụng phải khí huyết sát lại có bộ dạng kém cỏi như vậy sao?

-Xuy—

Lý Dật vốn còn có mấy phần tâm tư khác, nhưng trong nháy mắt khi Hương Hương Quận chúa nói ra câu này, hắn lộ vẻ cả kinh sợ hãi, mờ

hôi lạnh trong nháy mắt đã khiến sau lưng hắn ướt đầm...

-Cô cô... Đã sớm biết sao?

Trong lúc nhất thời Lý Dật cũng không biết trong lòng rút cuộc đang suy nghĩ gì. Thiên Ma Cửu Biến - Bí mật lớn nhất của bản thân, tựa hồ ở trước mặt bất cứ một cường giả nào cũng có thể bị nhìn thấu triệt để.

Loại cảm giác bị người ta nhìn thấu này, nói thật không có một chút thoải mái nào...

Nhưng mà, sau khi Hương Hương Quận chúa nói xong câu đó, lại phảng phất giống như không có ý tiếp tục truy hỏi đến cùng, nàng chỉ khẽ ngẩng đầu, nhìn bầu trời trong chốc lát rồi mới thản nhiên nói:

-Xem ra thời cơ rút cuộc đến không muộn...

Sau khi Lý Dật cả kinh, đã trấn định tinh thần trở lại, nhìn thấy Hương Hương Quận chúa không có ý tứ truy hỏi đến cùng, hắn cũng giả vờ làm như chưa có gì phát sinh, liền theo nàng ngẩng đầu nhìn lên.

Khi vừa mới bắt đầu Lý Dật vẫn chưa có bất cứ cảm giác gì nhưng sau khi nhìn một lát, Lý Dật đã phát hiện, bầu trời trong Phong Thân Vương Phủ giống như nòng nặc huyết khí, đang không ngừng lưu động. Loại huyết sắc đó đã vượt qua cực hạn của sự tưởng tượng. Hồng tới phát tím, tím tới phát đen!

Trong thời khắc này Lý Dật đã hiểu rõ, nơi này chắc chắn là một trong chín nơi Huyết Sát Chi Địa trong truyền thu vết... Ngoài khả năng đó ra, không còn khả năng nào khác!

Và nếu bản thân có thể ở nơi này bế quan tu luyện khoảng trăm ngày, nói không chừng, khẳng định có thể tấn cấp lên cấp bậc Đấu Sư!

Chỉ là, tuyệt đối sẽ không có người an tâm ngồi nhìn mình tu luyện ở nơi này!

Loại cảm giác nhìn thấy nhưng không sờ được này khiến trong lòng Lý Dật dâng lên sự cổ quái đến cực hạn. Hắn tựa hồ mơ hồ cảm giác được mấy phần ý tứ của Hương Hương Quận chúa khi dẫn mình tới nơi này.

Hương Hương Quận chúa khẽ mỉm cười quay đầu lại:

-Bây giờ người đã tin chưa?

Lý Dật khẽ gật đầu, nhưng cảm thấy khí huyết sát xung quanh đã nồng nặc tới mức độ muốn nuốt chửng hết tất cả. Hắn hít vào một hơi thật sâu, mới khó khăn kìm chế được sự kích động muốn khoanh chân ngồi xuống nơi này tu luyện.

Nhìn thấy dáng dấp này của Lý Dật, trong đôi mắt của Hương Hương Quận chúa lóe lên một tia châm biếm, nhưng chỉ lắc lắc đầu rồi tiếp tục tiến về phía trước.

Lý Dật cười hắc hắc cũng nhanh chóng đi theo, tận lực để bản thân không nghĩ đến ích lợi khi tu luyện ở nơi này nữa.

Thân hình của hai người tựa hồ lại gia tăng tốc độ thêm mấy phần, càng ngày càng tiếp cận với vùng gần trung tâm của Phong Thân Vương Phủ, nhưng khi tới chỗ rẽ của một hành lang, lại nhìn thấy một đoàn người chậm rãi đi ra, đụng đầu với hai người.

Lý Dật khẽ nhú mày, người đi đầu đương nhiên chính là Phong Thân Vương rồi.

Nhưng lúc này, so sánh với lần gặp lúc ban ngày. Lý Dật chỉ cảm thấy sắc mặt của vị Phong Thân Vương này trắng đến mức dị dạng, trên đôi môi hơi mỏng vô cùng đỏ sẫm, cũng không biết vừa làm cái gì.

Trên sắc mặt của Phong Thân Vương không có một chút biểu hiện vui buồn nào, đi tới trước mặt Hương Hương Quận chúa, mới cười ha ha nói:

-Hương Hương tiểu diệt, sao hôm nay lại có nhã hứng tới nhà Bốn Vương một chuyến vậy? Trước đó không phải cho dù có mời người, người cũng không tới sao?

Hương Hương Quận chúa mỉm cười, thái độ không nhìn ra được mùi vị gì. nàng chỉ khẽ gật đầu:

-Bây giờ không phải ta đã tới rồi sao?

Lý Dật đứng ở sau người Hương Hương Quận chúa, nghe vậy khóe miệng chỉ khẽ cau lại. mùi thuốc súng trong cuộc đối thoại của hai người cực kỳ nồng nặc.

Nhưng mà, với thân phận của Hương Hương Quận chúa, làm ra sự tình này nhìn thế nào cũng cảm thấy có mấy phần quái dị?

Và vị Phong Thân Vương ở trước mặt này không biết có biết thân phận thật sự của nàng không? Nếu biết, hẳn sẽ chọn lựa thái độ này hay không? Nếu không biết thì sẽ có thái độ như thế này sao?

Cũng may biểu hiện của La Thần mặc dù cổ quái, nhưng vị Phong Thân Vương đó lại không có chút hứng thú với hẳn, hẳn chỉ nhìn chăm chăm vào Hương Hương Quận chúa, để lộ ra một nụ cười nói:

-Hương Hương tiểu diệt Bốn Vương mấy năm trước đã thay mặt tiểu nhi đề nghị cầu hôn với người nhiều lần, nhưng người chưa từng đáp ứng... Sao vậy, hôm nay lại đến tận nhà sao?

Lý Dật chột nheo mắt lại, trong đôi mắt hiện ra nụ cười châm biếm, hẳn thật sự không ngờ còn có chuyện như vậy.

Nhưng chỉ riêng câu nói này thôi cũng khiến hẳn nhận ra, Phong Thân Vương mặc dù biết Hương Hương Quận chúa là người bất phàm, nhưng phỏng chừng cũng không biết thân phận thật sự của nàng. Nếu không thì có cho hẳn gan trời, phỏng chừng hẳn cũng không dám nói ra những lời như vậy.

Nghe vậy, Hương Hương Quận chúa chỉ hơi ngẩng đầu lên liếc nhìn Phong Thân Vương, tựa hồ giống như muốn nhìn xem trong lòng hắn rút cuộc đang nghĩ cái gì, sau một lát mới nhẹ nhàng cười nói:

-Muốn lấy được ta, Phong Nhã còn chưa có bản lĩnh đâu... Hôm nay ta đến đây, chỉ là muốn dẫn cháu trai tới mở rộng tầm mắt một chút trước phong quang của Phong Thân Vương Phủ thật ra cũng không có quan hệ quá lớn với Phong Thân Vương, cho nên Thân Vương cũng không cần quan tâm, chúng ta xem qua rồi sẽ đi!

Ý tứ trong lời nói này quá thực rất buồn cười! Trong Phong Thân Vương Phủ, đương nhiên Phong Thân Vương là người lớn nhất. Nhưng Hương Hương Quận chúa lại nói rõ như vậy, biểu thị chỉ xem nơi này như là chỗ du ngoạn, tới xem một chút, đối với Phong Thân Vương cũng không có một chút ý tứ kính trọng, có thể nói là không khách khí đến cực hạn.

Nhưng vị Phong Thân Vương này lại phảng phất giống như rất hiểu tính cách của Hương Hương Quận chúa, hắn chỉ cười lạnh lùng nói:

-Nếu đã như vậy, Bốn Vương cũng không quấy rầy nữa, Quận chúa tự đi là được!

Dứt lời, hắn vẫy mạnh tay áo, chậm rãi rời khỏi.

Đối với thái độ của hắn, Hương Hương Quận chúa phảng phất giống như không nhìn thấy, chỉ quay đầu lại mỉm cười với Lý Dật, vẫn chậm rãi hướng về phía trung tâm của Phong Thân Vương Phủ bước tới.

Trong lòng Lý Dật mặc dù cảm thấy cổ quái đối với quan hệ phức tạp giữa Hương Hương Quận chúa và những vị Quyền quý của Tu La Quốc nhưng hắn không có một chút hứng thú nào tìm hiểu.

Nếu đã như vậy hắn cũng có thể nhìn ra, quan hệ của Hương Hương Quận chúa và Tu La Quốc, thậm chí với Huyết Ma Tộc rất thú vị.

Giữa lúc đang suy nghĩ, thân hình của hai người đã xuyên qua một lầu các đình đài, tới nơi hậu hoa viên của Phong Thân Vương Phủ mới dừng lại.

Đứng ở ngoài cửa này, Lý Dật thậm chí cảm nhận rõ ràng được rằng lúc này ngay cả bất cứ một tia hơi nước nhỏ trong không khí đều bị khí huyết sát thay thế!

Bản thân mình luôn chuyên tâm đi tìm Huyết Nhân Linh Tuyền, bây giờ thật sự đã đứng trước nó rồi sao?

Nhưng mà, sau khi tới cửa hoa viên thân hình của Hương Hương Quận chúa lại dừng lại, thản nhiên nhìn vào trong hoa viên Lý Dật liền nhìn theo nhãn Thần của nàng.

Cánh trí trong hậu hoa viên mặc dù đẹp dễ tinh xảo, nhưng cũng chỉ là đẹp dễ tinh xảo mà thôi, ngay cả trong hồ nước có chút to lớn, cũng giống như thế giới bên ngoài, có cá nhỏ đang chơi đùa trong đó.

Nếu không phải trong không khí nồng nặc khí huyết sát đến cực hạn, thì nơi này và thế giới bên ngoài đâu có chỗ nào khác biệt? Đừng nói hồ nước nhỏ bình thường này lại chính là Huyết Nhân Linh Tuyền chứ?

Trong lòng Lý Dật khẽ buồn cười, bản thân hẳn sẽ không tin vào phán đoán này.

Hương Hương Quận chúa ở phía trước chậm rãi quay đầu lại, nhãn thần vẫn giữ vẻ như cười như không, chỉ thản nhiên nói:

-Không phải ngươi muốn tới nơi này sao? Lẽ nào bây giờ lại cảm thấy sợ rồi?

Lý Dật há hốc mồm, còn chưa trả lời Hương Hương Quận chúa đã một bước dẫn đầu tiến vào bên trong.

Lý Dật hơi hơi bĩu môi, sau một lát suy tư cũng chậm bước vào bên trong.

Trong nháy mắt bước vào cửa hậu hoa viên, đầu khí trên người hần hơi hần nhộn nhạo, hình thành lên một tầng phòng hộ.

Mặc dù bản thân hần cũng biết, phòng hộ này kỳ thực không có chút tác dụng nào.

Lý Dật lại tiến thêm một bước, thân hình đã hoàn toàn đứng trong hậu hoa viên. Giữa không gian tràn đầy khí huyết sát. lúc này đã không cần bản thân hần điều khiển, tự phát hình thành một luồng sóng trào, cuốn về phía hần, theo sự hô hấp của hần tiến nhập vào trong kinh mạch của hần, xâm nhập vào Thiên Khôn Địa Càn Châu, sau đó dung nhập vào trong luồng xoáy đầu khí...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hư Tuyền

Q.3 - Chương 84: Hư Tuyền

Hành động của hai người trong hậu hoa viên đã sớm có người thông báo tới tai của Phong Thân Vương.

Trong thư phòng xa hoa, Phong Thân Vương ngồi ngay ngắn trên ghế, khẽ gõ vào tay vịn, một lát sau mới thản nhiên nói:

-Hai người bọn họ tới hậu hoa viên làm cái gì?

Ở đối diện với Phong Thân Vương, Phong Nhã vẻ mặt dữ tợn đang ngồi ở đó, hần chỉ nghiêng răng nghiêng lợi nói:

-Bất kể bọn chúng rút cuộc tới làm cái gì, Phụ vương kẻ đi theo Lưu Hoa Quận chúa tiến vào đây, ta đã nhận ra rồi hần chính là kẻ đến từ bên ngoài. Theo quy củ của Huyết Ma Tộc chúng ta những người này hoặc là giết chết, hoặc là đồng hóa tuyệt đối không có ngoại lệ! Xin phụ thân đại nhân phái người ra tay!

-Sao chứ? Hẳn chính là kẻ đến từ bên ngoài đã đánh người bị thương sao?

Phong Thân Vương thản nhiên nói.

Phong Nhã hừ một tiếng, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

-Huyết Ảnh Đại Pháp của ta cũng rơi vào trong tay hẳn, Phụ vương người nhất định phải vì con mà báo thù cho vinh dự liên quan đến tộc ta.

Phong Thân Vương lại phảng phất không chú ý tới điều này, chỉ là suy nghĩ một lát rồi mới thấp giọng nói:

-Nếu hẳn là người tới từ bên ngoài, vậy vì sao lại ở cùng với người đó chứ?

Phong Nhã hơi ngây người, nhưng không biết trả lời thế nào.

Phong Thân Vương cười lạnh một tiếng, rồi mới lắc đầu nói:

-Bất kể hẳn rút cuộc có quan hệ gì với người đó, cũng bất kể hẳn mắc phải chuyện gì, nhưng Lưu Hoa Quận chúa mặc dù không phải là người của Huyết Ma Tộc ta. nhưng trong Tộc mấy vị Trưởng lão sớm đã nói rõ. không được tùy ý đắc tội với người đó! Cho nên, chuyện hôm nay người hãy giả vờ như không nhìn thấy đi?

Sắc mặt của Phong Nhã biến chuyển nói:

-Phụ vương, chuyện này có liên quan đến vinh dự của Tộc ta, hưởng hồ hậu hoa viên đó, cũng liên quan đến đại diện của tộc ta.

Phong Thân Vương phất phất tay áo, thản nhiên nói:

-Chính vì liên quan đến đại diện Huyết Ma Tộc ta, ta mới kêu người tạm thời nhẫn nại. Còn về tên kia, cho dù là có quan hệ với Lưu Hoa Quận chúa như thế nào? Người cho rằng hẳn có thể sống sót dễ dàng rời khỏi

nơi đây sao? Lưu Hoa Quận chúa từ bất kỳ ý nghĩa nào đó mà nói, còn phiền phúc hơn tộc ta mấy phần!

Phong Nhã cắn răng, cũng không biết đang nghĩ cái gì, hừ lạnh một tiếng cũng không nói gì thêm nữa.

Chỉ còn lại vẻ mặt cổ quái của Phong Thân Vương, nhãn thần của hắn hướng về phía hậu hoa viên, một lát sau một ý niệm mới nảy ra trong lòng:

-Không phải cô ta có chủ ý gì với Huyết Nhân Linh Tuyền chứ?

000

Trong hoa viên, khí huyết sát nồng nặc đến cực hạn vẫn không ngừng lưu chuyển.

Một lát sau, Lý Dật mới nghe thấy một tiếng cười khê, mang theo mấy phần cổ quái:

-Hương Hương, không phải đã nói, đừng dẫn người ngoài vào gặp ta rồi sao? Sao ngươi không những dẫn vào, mà còn là một tiểu tử loài người? Ta thấy khí tức này, trái lại rất thú vị!

Theo thanh âm này, nhìn thấy ở bốn phương tám hướng có vô số con quạ màu đen kịt bay rất nhanh, ngưng tụ lại cùng một chỗ. Không đến một khoảnh khắc, đám quạ màu đen đó đã biến thành một bóng người gầy gò.

Nhãn thần của Lý Dật khê nhảy dựng lên, nhãn thần đã ngưng kết trên bóng người trước mặt khí thế tựa hồ ngang tài ngang sức với Hương Hương Quận chúa, tựa hồ khiến hắn có mấy phần cảm giác đôi chân như nhũn đi.

Khí thế này...

Đứng ở bên cạnh, Hương Hương Quận chúa ngược lại khẽ mỉm cười, nói:

-Kim Bằng, đây không phải là người ngoài gì cả, vị tiểu bằng hữu Lý Dật này đã đồng ý hiệp trợ chúng ta hoàn thành đại sự, cái giá phải trả là sau khi chuyện thành công, là Huyết Nhân Linh Tuyền của người sẽ thuộc về hắn! Người cảm thấy thế nào?

Kim Bằng? Kim Bằng Yêu Vương?

Quả nhiên là hắn!

Trong lòng La Thần nhất thời không biết có mùi vị gì. Ba người không thể đụng vào nhất mà Xà Tôn Giả từng nói với hắn, không đến mấy ngày hắn đã đụng phải hai người rồi. Xem ra muốn đụng phải người thứ ba, cũng không phải là chuyện gì quá khó.

Trong chốc lát, trong lòng Lý Dật cảm giác sự quý dị, loại cảm giác này không phải cổ quái, ngược lại là một loại kinh hãi kỳ dị. Có thể, không không phải là có thể mà là khẳng định. Bản thân mình lần này muốn có được Huyết Nhân Linh Tuyền, chắc chắn không dễ dàng như vậy.

Trong hoa viên, ánh mắt của Kim Bằng Yêu Vương khẽ vờn trên người Lý Dật, sau một lát mới mang ngữ điệu có mấy phần cổ quái, thản nhiên nói:

-Không sai! Vị này xác thực là người được chọn thích hợp nhất, thậm chí chúng ta không tìm được người nào thích hợp hơn hắn, cứ quyết định như vậy đi!

Hương Hương Quận chúa thản nhiên nói:

-Quyết định thì đã quyết định rồi, nhưng giống như kinh doanh vậy, không có tiền đặt cọc, người nghĩ người ta sẽ toàn tâm vì người mà xuất thủ sao? Kim Bằng, người hãy trả một chút tiền đặt cọc đi!

-Tiền đặt cọc?

Kim Bằng Yêu Vương hơi ngây người sửng sốt, nhưng sau một lát đã phản ứng lại, hần cười ha ha, bước nhanh về phía Lý Dật, cũng không nhìn biểu tình trên mặt Lý Dật chỉ là đột nhiên vung tay.

Sau đó, hồ nước phía sau người hần giống như nước sôi nhanh chóng cuộn cuộn.

Trong nước ao, vốn còn có cá nhỏ chơi đùa, trong nháy mắt đã hóa thành một đồng máu loãng, khiến toàn bộ hồ nước bị nhiễm một màu huyết hồng.

Tầm mắt của Lý Dật dừng lại trên mặt nước, lúc này, hần rút cuộc đã xác định chắc chắn, những khí huyết sát nồng nặc cực hạn ở xung quanh này chính là từ nơi này khởi điểm phát ra!

Huyết Nhân Linh Tuyền, thật sự chỉ là một hồ nước bình thường như vậy thôi sao?

Trong nháy mắt, Lý Dật tựa hồ có mấy phần cảm giác muốn tan vỡ.

Cũng may, một mặt khác, Kim Bằng Yêu Vương đã cười ha ha, thản nhiên nói:

-Tiểu bằng hữu ngươi cũng không cần hoảng sợ, nếu nơi này chính là Huyết Nhân Linh Tuyền, vậy thì chúng ta khó tránh khỏi xem thường Huyết Ma Tộc rồi! Phải biết rằng những năm nay, đừng nói là hai người ta và Hương Hương, cho dù là người của Đấu Thần Điện, ở trong Đại Đô này đều bị đám khốn kiếp của Huyết Ma Tộc áp chế mấy phần, Huyết Nhân Linh Tuyền là vật quý giá như vậy, há lại bày ra ở nơi này hay sao?

Lý Dật khẽ mỉm cười, may mà hần đã từng nhìn thấy không ít Đấu Hoàng cường giả, cho nên không bị khí thế kinh người của Kim Bằng Yêu Vương áp chế, ngược lại chỉ thản nhiên nói:

-Vậy thì nơi này rút cuộc là nơi nào?

Kim Bằng Yêu Vương hơi có chút cổ quái liếc nhìn Lý Dật, hiển nhiên hẳn cũng không đoán được, vì sao một Đấu Giả nhỏ bé lại có thể dễ dàng đứng ở trước mặt hắn như vậy. Nhưng hắn tựa hồ có mấy phần e ngại Hương Hương Quận chúa, lúc này nghe vậy chỉ cười cười, nói:

-Đại đa số Huyết Sát Chi Địa đều có Huyết Nhân Linh Tuyền, nhưng suối nguồn đó chưa hẳn chỉ có một chỗ. Nơi này chẳng qua chỉ là một chỗ Hư Tuyền mặc dù khí huyết sát cũng nồng nặc, nhưng muốn từ nơi này tìm được nơi hạch tâm của Huyết Nhân Linh Tuyền cũng khó đến cực hạn.

-Hư Tuyền?

Lý Dật khẽ nhú mày.

Kim Bằng Yêu Vương khẽ gật đầu, giải thích:

-Tu La Đảo bị Đấu Thần Điện phong ấn nhiều năm nay, thân là một trong chín Huyết Sát Chi Địa trong thiên hạ, nhiều năm qua khí huyết sát tụ lại chứ không tiêu tan. Cho nên ngoài hạch tâm còn có vô số Hư Tuyền, tác dụng của những Hư Tuyền này mặc dù không lớn, nhưng đối với những Huyết Ma mà nói, lại là bổ phẩm lớn nhất cho việc tu luyện. Hư Tuyền trong Đại Đô này ít nhất có hơn mười chỗ, có nơi nào không có những Huyết Ma trông coi chứ?

-Vậy còn chỗ hạch tâm thì sao?

Lý Dật nhanh chóng nói.

Kim Bằng Yêu Vương cổ quái liếc nhìn hắn, mới cười nhẹ nhàng nói:

-Nếu chúng ta biết hạch tâm cụ thể nằm ở nơi nào, còn cần người làm cái gì? Người thật sự cho rằng, chúng ta tìm người tới làm trợ thủ là quá mức nhàm chán hay sao?

Lý Dật khẽ nhú mày, trong lòng cũng không biết có suy nghĩ gì, nhưng trên mặt vừa đúng lại lộ ra một biểu tình nghi hoặc.

Nhìn thấy bộ dạng này của hã, Hương Hương Quận chúa ở bên cạnh mới thản nhiên nói:

-Hạch tâm của Huyết Nhân Linh Tuyền, chắc chắn là ở trong Hoàng thành, không cần nghi ngờ gì cả... Nhưng ta và Kim Bằng đều là người bị phong ấn ở Tu La Đảo nhiều năm qua, từ lâu đã rất quen thuộc với nơi này, nếu muốn tìm ra Huyết Nhân Linh Tuyền sớm đã tìm được rồi. Nhưng đến bây giờ vẫn không tìm ra, đó chính là vì chúng ta không có cơ duyên. Ta đã thử qua rất nhiều lần, duy nhất chỉ có người đến từ bên ngoài mới có cơ hội tiếp xúc với Huyết Nhân Linh Tuyền, nhưng lúc này thời cơ vẫn chưa đến. Cụ thể nên làm như thế nào, người cũng tạm thời không cần để ý, người chỉ cần biết, chúng ta sẽ không hãm hại người là được rồi!

Lý Dật khẽ gật đầu, nhưng không trả lời.

Hương Hương Quận chúa nói đến đây cũng không nói tiếp nữa, mọi người đều là người thông minh, đương nhiên đều sẽ hiểu rõ.

Hôm nay tới xem Huyết Nhân Linh Tuyền thật ra là giả, dụng ý thật sự của Hương Hương Quận chúa, mặc dù cũng chỉ là thể hiện phần nôi của tảng băng chìm, thế nhưng ý tứ trong đó cũng cực kỳ rõ ràng, đó chính là mưu kế của nàng, bất luận thế nào, cũng cần dùng đến Lý Dật.

Điểm này khi bình thường mặc dù xem ra không quan trọng, nhưng trong lúc này lại ám chỉ cho Lý Dật biết, tính mệnh của hã lúc này tuyệt đối không có chút vấn đề.

Đây chính là điều quan trọng nhất!

Nếu hai người này thật lòng muốn hợp tác với Lý Dật, vậy thì chắc chắn phải bảo đảm an toàn cho hã, vậy thì Lý Dật mới có thể toàn tâm toàn lực.

Và tối nay, ý tứ mà bọn họ biểu hiện ra chính là một điểm này mà thôi! Nhưng mà, chỉ cần một điểm này thôi cũng khiến Lý Dật cảm thấy hài lòng.

Hắn trái lại biết rất rõ, bản thân hắn không có thân phận và tư cách biết nhiều hơn nhưng chỉ là biết một điểm vẫn tốt hơn so với cái gì cũng không biết.

Chí ít, mưu kế của hai người này cũng là Huyết Nhân Linh Tuyền, hoặc là muốn dựa vào Huyết Nhân Linh Tuyền để mưu kế chuyện riêng.

Thế nhưng bất kể như thế nào, điều này cũng không xung đột với mục đích của mình, đây mới là chuyện tốt nhất!

Mặc dù cụ thể nên như thế nào, trong lòng Lý Dật vẫn có suy nghĩ, nhưng so với khi không có đầu mỗi gì lúc đầu, còn tốt hơn vô số lần.

Nhìn thấy biểu tình của Lý Dật, Hương Hương Quận chúa mới xem như khẽ gạt đầu tựa hồ mang mấy phần do dự, nàng đột nhiên nhẹ nhàng cười nói:

-Xem ra người rất có hứng thú với nơi này, có cần ta kêu Kim Bằng đem địa điểm này tặng cho người không?

Lý Dật hơi ngây người sửng sốt, nhưng vẫn biết người ta ở nơi này có thực lực bảo đảm, bản thân mình ở nơi này, chẳng khác gì đưa thân vào chỗ chết!

Lập tức hắn khẽ lắc đầu, thản nhiên nói:

-Hay là thôi đi Phong Thân Vương Phủ này không phải chỗ ta nên ở!

Hương Hương Quận chúa tựa hồ cũng rất hài lòng với sự tự biết mình biết ta của hắn, lúc này mỉm cười nói:

-Những ngày này, ta và Kim Bằng phải chuẩn bị một số thứ, không gặp khách lạ người càng nên phải ở lại trong Quận Chúa Phủ của ta nếu có

chuyện tùy người xử lý.

Lý Dật hơi sững sốt, một lát sau trong miệng mới có mấy phần phát khổ, ứng phó với những Huyết Ma khác thì cũng được rồi, nhưng xem ý tứ của Hương Hương Quận chúa, rõ ràng muốn bắt hắn đi ứng phó với Ngu Huyền Đại Đế giả ngốc kia rồi?

Bản thân hắn không phải là Hương Hương Quận chúa, sao có thể có bản lĩnh trợn mắt nói dối như nàng được!

Ngu Huyền Đại Đế thì bản thân Hương Hương Quận chúa có thể chống lại được, nhưng bản thân mình chạy đi lừa dối hắn, nói không chừng chết như thế nào đều rất khó nói!

Nhưng mà, xem ý tứ trong ngoài lời nói của Hương Hương Quận chúa, bản thân giống như không thể không làm những chuyện này. Lý Dật hơi suy nghĩ trong chốc lát, cuối cùng mới gật đầu đồng ý.

Thấy Lý Dật gật đầu, Kim Bằng và Hương Hương Quận chúa đều khẽ mỉm cười, hai người lại không biết thấp giọng nói gì đó, sau đó nhìn thấy Kim Bằng khẽ chấp tay, thân hình đã biến mất vào trong hư không.

Còn hồ nước vốn đang sôi trào, cũng ngay lập tức hồi phục lại trạng thái yên tĩnh.

Nhìn thấy màn này, Hương Hương Quận chúa cười nhẹ nhàng, lắc lắc đầu, dẫn theo Lý Dật bước ra khỏi hoa viên.

000

Ở cửa hoa viên, Phong Thân Vương không biết đã đứng ở đó từ lúc nào, sau người hắn lúc này còn có thêm một người là Phong Nhã, bất luận nhìn như thế nào cũng chướng mắt vô cùng.

Thấy hai người đi ra, Phong Thân Vương lại lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, thấp giọng nói:

-Không biết hai vị có hài lòng với phong cảnh nơi này hay không?

Hương Hương Quận chúa mỉm cười nói:

-Cảm ơn sự quan tâm của Phong Thân Vương, nơi này cũng rất tuyệt.

Dứt lời, hai người đều nhìn nhau cười, phảng phất giống như không có gì xảy ra.

Trái lại ánh mắt của Lý Dật dừng lại trên người của Phong Nhã, nghiền ngẫm đến cực hạn.

Một lát sau, Phong Thân Vương mới phảng phất chú ý đến ánh mắt của hắn, cười ha ha

nói:

-Vị này là tiểu nhi Phong Nhã, không biết hai người đã từng gặp qua chưa?

Hương Hương Quận chúa mỉm cười, không trả lời.

Lý Dật trái lại nghiêng đầu sang bên, cười tự giấu một tiếng nói:

-Không những gặp qua, mà còn biết bản lĩnh của Phong Nhã Điện hạ nữa.

Phong Nhã lúc này cũng vẫn giữ bộ dạng giống như trước đó, hân cũng nhẹ nhàng cười với Lý Dật nói:

-Lý Dật các hạ, trước đây là ta đắc tội trước, lần này ta cùng với gia phụ tới đây là vì muốn xin lỗi người, xin các hạ chớ trách những chuyện trước đây.

Lý Dật khẽ cười, chấp tay cúi người:

-Không dám không dám.

Hai người cùng mỉm cười, trong ánh mắt sự châm biếm càng nhiều đến cực hạn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Một Góc Thực Lực

Q.3 - Chương 85: Một Góc Thực Lực

Đó chính là phong cách hành sự của Huyết Ma Tộc sao?

Lý Dật khẽ cau mày, vươn ngón tay nhẹ nhàng xoa vào chỗ giữa hai đầu lông mày của mình:

Theo Lý mà nói, với lần quan sát tại Phục Điện ở Đấu Thần Điện hôm đó Huyết Ma Tộc phải là tàn nhẫn hiếu sát mới đúng... Nhưng hôm nay gặp Phong Thân Vương và Phong Nhã, lại cảm thấy có mấy phần không phù hợp.

Trong gian phòng âm u, mơ hồ dâng lên một luồng sóng động, một lát sau mới nhìn thấy trong chiếc nhẫn màu hỏa hồng trên tay Lý Dật, một thân hình chậm rãi bay ra.

Thân hình của Hồng Thiên Thánh Giả từ trong hư ảo ngưng kết thành thực thể, thân hình bay lơ lửng trong không trung, tựa hồ chỉ là khẽ mỉm cười, chậm rãi nói:

-Huyết Ma Tộc vốn chính là tàn nhẫn hiếu sát, đây chính là thiên tính của bọn chúng, bất luận thế nào cũng không thay đổi được... Nhưng mà, ở trên Tu La Đảo bọn chúng lại muốn xây dựng một hình ảnh giả dối là nơi vui sướng trong nhân gian, rất nhiều chuyện ở ngoài sáng đều không làm được... Nếu bị người ta biết được, cái gọi là ‘Tộc Thần Nhân’, kỳ thực thích nhất là hấp thu tinh huyết của con người, người cảm thấy cái quốc gia này còn có thể giống như lúc này hay không?

-Hình ảnh giả dối sao?

Lý Dật khẽ gật đầu, đột nhiên nhớ lại hôm đó màu đỏ sẫm trên đôi môi nhợt nhạt của Phong Thân Vương, đột nhiên trong lòng có dự cảm kỳ lạ... Hiện tại, hẳn cũng sẽ không cho rằng màu đỏ sẫm đó tại sao lại vô cùng cổ quái như vậy.

Nhưng đồng thời, một ý niệm cổ quái vẫn nảy ra trong đầu của Lý Dật, hẳn hơi suy tư trong chốc lát, mới thở dài một hơi nói:

-Huyết Ma Tộc mặc dù bị phong ấn trên Tu La Đảo, nhưng vì sao Đấu Thần Điện cũng lưu lại con người ở đây... Haizz...

-Chuyện này, ai mà biết được chứ?

Hồng Thiên Thánh Giả khẽ cười, nhãn thần vờn quanh người của Lý Dật trong chốc lát, mới thản nhiên nói:

-Tiểu tử, ta xem như cho ngươi một đề nghị... Người ngàn vạn lần đừng có suy nghĩ đến chuyện tiếc nuối thời thế thương cảm con người đau khổ

gì cả. Ví dụ như nghĩ xem, làm thế nào giải cứu được con người trên Tu La Quốc... Loại chuyện này người không làm được đâu, cho dù người làm được người mà người đắc tội cũng không chỉ có một mình Đấu Thần Điện thôi đâu.

Lý Dật lắc đầu, không nói thêm gì nữa.

Thấy Lý Dật không nói gì, Hồng Thiên Thánh Giả vẫn cười khẽ nói:

-Còn nữa, hai ngày nay người tiếp xúc với Hương Hương Quận chúa và Kim Bằng Yêu Vương, trong hai người này, lão phu vẫn không cảm giác được sát khí trên người bọn họ. Nhưng hai người này đều không phải là nhân vật đơn giản, bản thân người phải cẩn thận mấy phần, đừng vì một Huyết Nhân Linh Tuyền mà bỏ mạng! Nếu xảy ra chuyện gì, ngay cả lão phu cũng không giúp được người!

Lý Dật chậm rãi lắc đầu suy tư một lát, mới thấp giọng nói:

-Tiền bối, vậy theo người thấy trong Đại Đô này ngoài nơi của Hương Hương Quận chúa và Kim Bằng Yêu Vương ra, còn có nơi nào người nào ta cần đặc biệt chú ý không?

-Tạm thời không có...

Trong thanh âm của Hồng Thiên Thánh Giả mang theo mấy phần do dự:

-Nhưng mà, vẫn là câu nói đó của ta, lần này hành sự người tiến triển đột ngột quá mức, tất cả đều phải thật cẩn thận... Biện pháp ổn thỏa nhất, vẫn là rời khỏi!

Lý Dật cười cười, nụ cười cổ quái không nói ra lời:

-Đã đến bước này rồi, muốn đi là đi được sao?

000

Thoáng cái, đã ở lại Đại Đô hơn một tháng, ngoài những khi tu luyện buồn chán ra, phần lớn thời gian của Lý Dật đều dành để quan sát tỉ mỉ các loại nhân vật ở trong Đại Đô.

Huyết Ma Tộc, ẩn náu cực kỳ kín đáo.

Trong rất nhiều lúc, Lý Dật vẫn hoài nghi, một màn nhìn thấy ở Phục Điện hôm đó là một loại hướng dẫn hết sức sai lầm của Đấu Thần Điện đối với những người tham gia Tế Thần Điển.

Nếu thật sự tin vào những tin tức đó, sau này dù có chết bội người của Tu La Đảo, bộ mặt của Tế Thần Điển tuyệt đối sẽ không đáng tiếc!

Để xác nhận điều này, Lý Dật dựa vào phương pháp của Hương Hương Quận chúa, bằng nhiều phương diện hỏi thăm các loại tin tức của những người tham gia vào Tế Thần Huyết Điển lần này.

Mặc dù những tin tức này cũng không đầy đủ, nhưng cũng không thể gây trở ngại cho những phán đoán của Lý Dật.

Đó chính là, một người tham gia Tế Thần Huyết Điển bình thường căn bản không có gan thâm nhập tới gần Đại Đô, cho dù là hãn cực kỳ quan tâm tới đám người Diệp Khinh Vũ, Tống Khánh Kiệt, cũng chỉ là xuất hiện một lần trong thành trấn với một số lần tương đối lớn, sau đó lập tức biến mất.

Còn về chuyện rút cuộc còn sống hay đã chết, thì không có ai biết.

Nhưng Lý Dật cũng có thể khẳng định, những người tới tham gia vào Tế Thần Huyết Điển, ít nhất đã chết tám phần rồi!

Đây cũng không phải là con số kinh người gì trong Tế Thần Điển, từ trước đến nay tới một trăm người thì chết một trăm, chỉ có người thứ một trăm lẻ một là có thể còn sống, cũng không biết là vận khí gì.

Cũng may, từ trong những tin tức có được từ nhiều con đường có thể biết được, Thần Thần vẫn chưa xảy ra chuyện gì. Nàng tựa hồ đã ẩn núp ở

nơi nào đó. cẩn thận giết chết Huyết Ma, điều này so với hành vi lúc này của Lý Dật hoàn toàn nằm ở hai thái cực hoàn toàn đối lập.

Nhưng mà, như vậy càng tốt, cũng có thể khiến hãn an tâm thêm mấy phần!

Còn về có người to gan giống như mình tới trong Đại Đô này hay không, đây chính là chuyện mà ngay bản thân Lý Dật cũng không phán đoán chính xác được. Dù sao, có năng lực tiến vào Đại Đô, với thủ đoạn có chút lạc hậu của Huyết Ma Tộc mà nói, muốn tìm được tin tức gì đó cũng cực kỳ khó...

Nhưng mà, những điều này cũng không liên quan đến mình!

Tiện tay vứt bỏ các loại tài liệu ghi chép tin tức trong tay mình, Lý Dật khoanh chân ngồi ở trên giường, mê mẩn tu luyện.

Mặc dù, phụ cận Quận Chúa Phủ không có khí huyết sát nồng nặc giống như Phong Thân Vương Phủ nhưng ít nhiều cũng có một chút.

Mấy ngày nay những khi tiềm tu buồn chán, trái lại khiến tiến giai của Lý Dật hơi có chút vững chắc. Mặc dù nói không đến mức lập tức có thể đột phá được cấp bậc Cửu Tinh Đấu Giả, nhưng cũng có thể mơ hồ cảm nhận được, ngày đó chắc chắn không còn xa.

Cảm giác được khí huyết sát sau khi chú nhập vào xoáy đấu khí, chậm rãi ngưng kết thành một luồng đấu khí, sau đó lại khuếch tán ra.

Loại cảm giác này cực kỳ tốt.

Cũng không biết qua bao lâu, Lý Dật mới từ trong trạng thái tu luyện hồi tỉnh lại, hãn mở mắt nhìn, lúc này sắc trời bên ngoài đã hoàn toàn tối sầm, trong gian phòng toàn một màu đen kịt.

Lý Dật nhú nhú mày, đang định thắp đèn nhưng đúng vào lúc này, trước mặt hãn đột nhiên sáng bừng, nhìn thấy Hương Hương Quận chúa

không biết từ lúc nào đã xuyên phòng mà vào, rơi xuống chỗ đối diện hẳn.

Thân hình yếu điệu được che kín trong một luồng ánh sáng thanh trong, nhân Thần có hứng thú của Hương Hương Quận chúa chậm rãi vờn trên người của Lý Dật trong chốc lát, rồi mới cười nhẹ nhàng nói:

-Quả nhiên là người được chọn lựa tham gia Tế Thần Điển, cho dù là lúc này cũng có tâm trạng dụng công tu luyện.

Trên mặt Lý Dật nổi lên một nụ cười, chỉ là khe khẽ gật đầu.

Đối với người ở trước mặt lúc này, hắn phát hiện bản thân đã không có cách nào để tìm hiểu thêm mấy phần về nàng.

Con người này, kể từ khi lần đầu tiên xuất hiện trước mặt mình đã gần hơn một tháng. Trước đó chuyện gì muốn giao phó cho mình làm, cũng chỉ là kêu một người hạ nhân nói lại mà thôi, còn về bản thân mình rút cuộc có làm hay không, nàng phảng phất cũng không để ý nhiều. Chỉ là, tại sao nàng lại xuất hiện vào lúc này chứ?

Trong lòng Lý Dật mơ hồ có thêm mấy phần chờ mong, sau khi hắn hơi chấp tay với Hương Hương Quận chúa, mới cười cười nói:

-Cô cô, hôm nay người có thời gian rảnh rồi hay sao?

Hương Hương Quận chúa gật đầu, một lát sau mới chậm rãi nói:

-Những ngày này, người sống ở trong Đại Đô có thoải mái không?

Trong lòng Lý Dật cũng không biết có cảm giác gì, chỉ cười nhẹ nhàng nói:

-Khá tốt.

Vậy là tốt rồi... Đến hôm nay mọi chuyện đã chuẩn bị sẵn sàng chỉ còn thiếu chuyện quan trọng cuối cùng... Chuyện chúng ta phải làm cũng

không còn nhiều nữa, tối nay hãy đi theo ta!

Lý Dật hơi sững người, chợt nhanh chóng đứng lên, hẩn đợi lâu như vậy, đơn giản chỉ vì thời khắc này mà thôi.

Nếu lúc này Hương Hương Quận chúa tới tìm hẩn, vậy thì phòng chừng chuyện đã chuẩn bị được rất nhiều rồi, còn về sau đó như thế nào thì...

Theo Hương Hương Quận chúa đi ra khỏi Quận Chúa Phủ, thân hình của hai người nhanh chóng lướt qua trong Đại Đô.

000

Đại Đô trong đêm khuya có một số chỗ không giống với ban ngày, chỉ ít luồng khí tức âm lãnh cổ quái đó, chính là vào ban ngày bất luận thế nào cũng sẽ không có.

Thân hình của hai người sau khi lướt qua trong chốc lát, cuối cùng đã tới dưới Hoàng thành - Trung tâm Đại Đô. Nhưng lần này, Hương Hương Quận chúa không có tiến nhập vào cửa trước giống như từ trước đến nay, ngược lại một tay nắm lấy bả vai của Lý Dật chỉ là trong nháy mắt, thành tường cao hơn mười thước đã bị vứt lại phía sau hai người.

Hoàng thành vào lúc đêm khuya cũng không có nhiều người hoạt động, cho dù là binh sĩ tuần tra ban đêm, lúc này cũng không biết đi đâu rồi.

Lý Dật theo Hương Hương Quận chúa chậm rãi bước đi, trong lòng hơi có mấy phần cổ quái.

Lần này tiến vào Hoàng thành không giống với tất cả những lần tiến vào trước đó, nhìn bộ dạng thân bí của Hương Hương Quận chúa, chẳng lẽ tối nay phải hạ thủ với Huyết Nhân Linh Tuyền sao?

Nếu thật sự như vậy, thời gian của bản thân, không biết có đủ hay không!

Nhưng mà, Hương Hương Quận chúa không giải thích gì nhiều, LÝ Dật cũng không ngốc đến mức đặt câu hỏi vẫn như cũ chậm rãi bước theo.

Đi như vậy sau một lát, thân hình của Hương Hương Quận chúa mới chậm rãi dừng lại. Lý Dật đi sau người nàng cũng thuận thế dừng lại mượn tình thế này nói đùa một câu:

-Chúng ta đi giết Ngu Huyền Đại Đế phải không?

Hương Hương Quận chúa khẽ lắc đầu, chỉ là đột nhiên nở nụ cười nói:

-Lý Dật, ta hỏi ngươi... Đấu kỹ Công pháp, trang bị vũ khí, nếu những thứ đó tập trung lại một chỗ muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, ngươi có động tâm không?

Lý Dật lắc lắc đầu, một lát sau mới chậm rãi nói:

-Chuyện này rất khó nói nếu là vật bình thường, ta thật sự không có nhiều hứng thú, nếu là thứ tốt thì không giống như vậy.

Hương Hương Quận chúa mỉm cười nói:

-Đáp án này của ngươi thật sự rất thú vị... Như vậy nói cho ngươi biết, ngươi hãy tính thử xem những năm gần đây, con người tham gia vào Tế Thần Điện có thể có mấy người?

Lý Dật suy nghĩ một lát mới nói:

-Không đến một vạn cũng phải bảy tám ngàn?

Hương Hương Quận chúa mỉm cười một tiếng, mới thấp giọng nói:

-Ngươi không dám đoán sao? Vẫn là phòng chừng muốn làm cho ta vui vẻ à? Nói thật cho ngươi biết. Tế Thần Huyết Điện này ít nhất đã có gần ngàn năm lịch sử rồi tựa hồ mỗi năm đều có gần ngàn người được đưa tới nơi này, người có thể ra ngoài có được mấy người chứ? Và có thể tiến vào nơi này lại há không có mấy phần trang bị hay sao... Những năm nay, người tiến vào được ra không được, bọn họ đều mang theo người Công pháp, Đấu kỹ, vũ khí, trang bị... Mặc dù, những thứ tốt thật sự đã

bị Huyết Ma Tộc cướp đi rồi, những thứ còn lại mới được đưa tới trong Hoàng thành. Nhưng người thử nghĩ xem, tích lũy cả ngàn năm nay, sẽ là một khái niệm như thế nào cơ chứ?

Hô hấp của Lý Dật đột nhiên mãnh liệt, trong nhất thời có mấy phần cảm giác kỳ lạ không nói nên lời...

Nếu thực sự giống như Hương Hương Quận chúa nói, vậy thì tích lũy nhiều năm như vậy, số lượng khủng khiếp kia sợ rằng không thể nào tưởng tượng nổi...

Tựa hồ nhìn ra sự kinh ngạc của Lý Dật. Hương Hương Quận chúa lúc này lại mỉm cười nói:

-Vậy thì đối diện với lượng tài bảo như thế này, người có động tâm hay không?

Lý Dật suy tư một lát mới gật gật đầu.

-Với số lượng những tài bảo như vậy, nếu nói là không động tâm thì thật sự là nói dối rồi.

Nghe vậy, Hương Hương Quận chúa chỉ chậm rãi cười nói:

-Đúng vậy! Những thứ này không những người động tâm mà ngay cả ta cũng sẽ động tâm... Thậm chí, chỉ cần là người nghe thấy tin tức này đều sẽ động tâm! Người hiểu ý tứ của ta chứ?

Lý Dật nhú nhú mày, nhưng không trả lời.

Hương Hương Quận chúa cũng không giải thích thêm gì cả, chỉ nhẹ nhàng cười nói:

-Người đi theo ta!

Dứt lời. thân hình của nàng đã giống như mây bay nước chảy chậm rãi bay về phía trước, giống như chậm bước trong đêm, động tác này thực sự

là hấp dẫn người khác tới cực hạn.

Lý Dật đột nhiên phát hiện ra gì đó, hô hấp của hắn hơi khẩn trương, sau đó nhìn thấy hai bóng người đột nhiên từ trên nóc nhà chật vật lăn xuống. Sa y Đấu khí trên người bọn họ vẫn còn chưa tiêu tán, nhưng tiên huyết trong thất khiếu đã giống như nước suối ào ạt chảy ra.

Khi thi thể đập xuống mặt đất, phát ra một tiếng co giật cổ quái, sau đó hoàn toàn im ắng. Nhưng chết kiểu này, bất luận nhìn như thế nào đều quý đi đến mức khiến da đầu người ta tê dại.

Trong quá trình này, Hương Hương Quận chúa tuyệt đối không để lại vết tích đã ra tay, nhưng hai người này chắc chắn là chết hoàn toàn rồi.

Đột nhiên Lý Dật lại nhớ lại đánh giá của Xà Tôn Giả với người này, mặc dù trước đó Bát Tinh Đấu Hoàng chỉ là một danh xưng mà thôi! Nhưng trong thời khắc này, Lý Dật đột nhiên hiểu ra, giữa một Đấu Giả và một Đấu Hoàng có cái vực sâu đến mức không cách nào có thể bù đắp được. Cho dù là bản thân muốn nhảy qua cũng tuyệt đối không thể được!

Lúc này, Lý Dật cuối cùng đã nhìn ra được một góc thực lực sâu đến mức khó lường của một trong Tu La Tam Ma.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Khố Phòng Hoàng Thành

Q.3 - Chương 86: Khố Phòng Hoàng Thành

Đối với hai thi thể trên mặt đất, Hương Hương Quận chúa nhìn qua như không hề xem trọng, phảng phất như đó không phải là hai người chết, mà là hai chiếc lá rụng.

Cước bộ của nàng vẫn chậm rãi ung dung, vẫn hướng về khối kiến trúc âm u ở trước mặt chậm rãi đi tới.

Thế nhưng, nếu Hương Hương Quận chúa có thể không nhìn, thì Lý Dật trái lại không làm được. Nhãn thân của hãn hơi quét qua, đã có thể khẳng định, hai người đã chết này tuyệt đối không phải là Huyết Ma mà là con người.

Cường giả nhân loại, đấu khí Sa y Đấu khí...

Các loại tin tức tổng hợp lại cùng một chỗ, thân phận của hai người chết này có thể nói là miêu tả sinh động.

Đối với cái chết thảm tại chỗ của những kẻ cùng mình tiến nhập, nếu nói bản thân hoàn toàn không có cảm giác gì, Lý Dật tuyệt đối không làm được.

Nhưng mà, lúc này hãn cũng không thể làm được điều gì khác ngoài thở dài hai tiếng trong lòng.

Nếu như không gặp phải đúng sát tinh Hương Hương Quận chúa này, phỏng chừng bọn họ cũng sẽ không chết nhanh như vậy! Nhưng mà chết thì nhất định vẫn phải chết!

Mấy ngày nay thực lực của Huyết Ma Tộc mà hãn quan sát được trong Đại Đô có thể xác định là rất mỏng manh. Chỉ là hai cường giả Đấu Sư, trong Đại Đô không có bất cứ chút uy hiếp gì cả. Cho dù là bản thân hãn nếu không phải dựa vào cây đại thụ là Hương Hương Quận chúa thì bây giờ vẫn không biết đã gặp phải kết cục gì rồi.

Những suy nghĩ đó chỉ lóe qua trong lòng Lý Dật, sau đó hãn hít một hơi thật sâu, bước nhanh đuổi theo thân hình của Hương Hương Quận chúa ở phía trước.

Nhưng mà ngay lúc này, hãn rõ ràng nghe thấy Hương Hương Quận chúa khẽ cười nhẹ một tiếng, sau đó cùng với nụ cười này của nàng, giống như kịch câm, từ bên cạnh một góc tối tăm của ngôi nhà, một bóng người đã lão đảo ôm cổ xông ra. Nhìn bộ dạng của hãn, tựa hồ muốn tìm

Hương Hương Quận chúa tính số, chỉ là thân hình mới chạy được một nửa, đã co quắp nằm trên mặt đất, muốn đứng dậy cũng không đứng nổi.

-Người có biết hay không? Nhiều năm như vậy, luôn có một số người tự mình cho rằng đã kiềm chế và thao túng biết được một chút tình huống trên Tu La Đảo. Cho dù là tiến nhập vào, cũng không phải vì Tế Thần Huyết Điển chó má gì cả, mà là vì những thứ tích lũy trong ngàn năm qua...

Thanh âm không hẳn là nhu hòa của Hương Hương Quận chúa mang theo mấy phần rùng mình khó hiểu:

-Những kẻ đó luôn cho rằng, có thực lực của cấp bậc Đấu Sư, cộng thêm một chút thủ đoạn, là có thể ở nơi này đi tới đi lui. Bọn họ thật tình không biết, đừng nói là ta, cho dù là Huyết Ma Tộc, cũng không hề xem trọng những tâm tư của bọn chúng... Nhưng mà, cho dù là như vậy, vẫn có kẻ làm không biết chán.

Lời này vừa nói ra, đã nhìn thấy có thêm một bóng người chột từ trên một cây đại thụ ngã xuống, nhưng không lập tức chết ngay, mà lao đảo xông về phía Lý Dật.

Khóe mắt của Lý Dật khẽ dựng lên, nhưng hần phản ứng cực kỳ nhanh, trong nháy mắt khi người đó xông tới người, hần đã dùng một chưởng ấn đánh lên ngực hần!

-Phụt~~

Từ miệng của bóng người đó máu tươi phun ra, giống như bùn nhão nhẹ nhàng rơi xuống đất, trên người giống như không có chút xương cốt nào vậy.

Trong lòng Lý Dật dâng lên một cảm giác nghiêm nghị. Vừa rồi trong lúc tiếp xúc hần đã biết được, trước khi bản thân động thủ người trước mặt đã chết hoàn toàn rồi... Bản thân hần chẳng qua chỉ là vỗ một chưởng lên một cỗ thi thể mà thôi!

Nhìn bốn thi thể trước mặt, nhất thời trong lòng Lý Dật cũng không biết có mùi vị gì.

Người có thể tới tham gia vào Tế Thần Huyết Điển, có mấy người là phế vật? Hơn nữa bốn người này, sau khi tiến vào Tu La Đảo, người nào cũng tấn cấp đến cấp bậc Đấu Sư, đều là nhân tài hiếm gặp trong vạn người.

Lý Dật trái lại biết rất rõ, phải động thủ trước khi người ta đụng đến mình, mặc dù bản thân không sợ bọn họ nhưng muốn thắng lợi không có trăm chiêu biến hóa thì tuyệt đối không làm được.

Thế nhưng, những nhân vật khó có thể đối phó này lại chết dễ dàng sạch sẽ ngay trước mặt mình...

Thủ đoạn của con người trước mắt hẳn, quá thực vô cùng quỷ dị!

Lý Dật đương nhiên biết, trong hành vi lần này của Hương Hương Quận chúa có mấy phần mùi vị ra oai phủ đầu trong đó.

Hắn cũng là người thông minh, cho nên mới có thể ra tay một lần vào lúc bước ngoặt cuối cùng này.

Hai người đều hiểu rõ, những việc này cũng không nên công khai nói ra và cũng lười nói ra.

-Những tên này thật không biết trời cao đất dày, thật là phiền phức!

Ánh mắt của Hương Hương Quận chúa chuyển tới trên người Lý Dật, sau một lát đột nhiên mún cười:

-Người đã ở Đại Đô một tháng nay rồi, từ đó đến nay vẫn chưa từng động thủ qua với người nào. Một chương vừa rồi có phải đánh rất thoải mái không?

Khóe miệng Lý Dật khẽ co lại vẫn là thở dài một hơi nói:

-Khá tốt...

Nhưng mà, chủ đề này khó tránh khỏi không tự nhiên Lý Dật sau một tiếng trả lời hàm hồ, mới chuyển chủ đề:

-Cô cô, những người này là ai vậy? Người bình thường tới tham gia Tế Thần Huyết Điển cũng sẽ không nghĩ quá nhiều như vậy...

-Đều là những kẻ của các Đại tông Đại phái của thế giới bên ngoài mà thôi...

Hương Hương Quận chúa giống như cười nhưng không phải cười:

-Chỉ có những kẻ này mới không có cảm giác gì với chuyện gia nhập hay không gia nhập vào Đấu Thần Điện... Nhưng mà, đối với những thứ trong Đại Đô, bọn chúng lại quan tâm đến cực điểm! Phải biết rằng, ai có thể đem những thứ này một lần thanh lọc lại, thì thế lực của tông môn hẳn có thể tăng vọt đến mấy bậc! Mỗi năm vào thời gian này, luôn có một đám như vậy tới làm phiền... Nói ra trái lại cũng rất không thú vị! Lý Dật, ta thấy thân thủ của ngươi không tệ, sau này những kẻ đó sẽ giao lại cho ngươi luyện tập?

Lý Dật cười khổ một tiếng, suy nghĩ một lát vẫn lắc đầu nói:

-Hay là thôi đi! Những thế lực mà ta đắc tội đã đủ nhiều rồi...

Hương Hương Quận chúa nửa cười nửa không nói:

-Chuyện này trái lại ngươi không cần phải sợ, những người này chết thì cũng chết rồi, có ai biết ngươi có ra tay hay không? Trái lại nếu ngươi hành động không sạch sẽ dứt khoát, để lại nhân chứng sống để bọn chúng chạy đi, thì khó nói rồi...

Lý Dật lắc lắc đầu, một lát sau mới thản nhiên nói:

-Những Đại tông Đại phái này... Ta tin rằng, Đấu kỹ Công pháp bình thường, bọn chúng tuyệt đối sẽ không để ý, trong Hoàng thành này còn có thứ gì tốt, đáng để bọn chúng trở nên như vậy chứ?

Hương Hương Quận chúa cười cười, giải thích:

-Những thứ tốt thật sự mặc dù đã bị Huyết Ma Tộc lấy đi rồi, nhưng gặp trở ngại về giới hạn của huyết mạch và thể chất, Công pháp và Đấu kỹ tu luyện của loài người, Huyết Ma Tộc cũng không thể tu luyện... Cho nên, những thứ này luôn luôn được liệt vào phạm vi hàng phế phẩm, cùng được lưu lại trong Hoàng thất của Tu La Quốc... Công pháp mà Ngũ Huyền Đại Đế tu luyện chính là chọn lựa ra từ trong đó, người hiểu rồi chứ?

Lý Dật nhú nhú mày, một lát sau mới tiếp tục nói:

-Nhưng mà, cho dù là như vậy, sợ rằng cũng không có thứ gì tốt cả? Người có thể tham gia vào Tế Thần Huyết Điển, cho dù đem những thứ tốt trong Tàng Thư Các của Đấu Thần Điện mang vào được... Nhưng loại người đó ngã xuống, tuyệt đối là không nhiều? Cho dù là những loại này thật sự cực kỳ nhiều, nhưng mà tựa hồ từ mặt ý nghĩa nào đó mà nói, cũng không đáng để những Đại Tông môn không ngừng hy sinh những thiên tài của mình?

Đối với những vấn đề này, Hương Hương Quận chúa không trả lời mà chỉ mỉm cười, thân hình hơi lướt qua, đã dẫn theo Lý Dật bước tới trước một kiến trúc âm u lạnh lẽo.

Hương Hương Quận chúa không đáp, Lý Dật cũng không hỏi nhiều chỉ ngẩng đầu mà nhìn.

Lúc này hắn mới nhìn rõ tòa kiến trúc trước mặt nhìn bên ngoài giống như một khố phòng.

Hương Hương Quận chúa bước lên bậc thang, đối với cửa lớn của khố phòng âm u này chỉ tiện tay phất tay một cái, đã nhìn thấy cửa phòng

chậm rãi mở ra.

Sau khi đi vào, là một căn phòng cực kỳ lớn khắp nơi đều chứa đầy vàng bạc châu báu. Những thứ này có lẽ người khác nhìn thấy sẽ không động tâm, nhưng Lý Dật trái ngại nhìn thấy lại hừng hực trong lòng, những ngày tháng sinh sống của hắn có thể nói là nghèo khó đến phát điên.

Nhưng may mà hắn cũng biết, những thứ này hắn không có tư cách để lộn xộn.

Hương Hương Quận chúa cũng không dừng lại ở đây, nàng chỉ là tiện tay nhẹ nhàng phất một cái, đã nhìn thấy mấy tia đấu khí tuôn ra chậm rãi uốn lượn trong không trung. Chỉ nghe thấy ở nơi bóng tối bên cạnh truyền đến một trận tiếng kim loại, sau đó để lộ ra một cửa địa đạo.

Còn có phòng ngầm khác nữa sao!

Mặc dù biết những chuyện này là khẳng định là có, nhưng trong lòng Lý Dật vẫn khẽ cười một tiếng.

Hắn mơ hồ đoán được vài phần dụng ý Hương Hương Quận chúa đem mình tới đây, lập tức hắn cũng không nói thêm phí lời.

Trong địa đạo mơ hồ có mấy bóng người, nhìn thấy cửa lớn của địa đạo đột nhiên mở rộng, đều giật mình kinh hãi.

Lúc này Hương Hương Quận chúa chỉ thản nhiên liếc nhìn qua, tên thị vệ đầu lĩnh đã bộ dạng sợ hãi cả kinh, sau đó vội vàng phục xuống trên mặt đất:

-Ra mắt Lưu Hoa Quận chúa... Chỉ là, nơi này là kho phòng của Hoàng thất Quận chúa...

Hắn còn chưa nói xong, toàn thân đã đột nhiên co rút, nằm cơ quắp trên đất thị vệ đứng ở bên cạnh cũng toàn thân co rút, sau đó ngã xuống đất.

Đối với một màn này, khóe mắt của Lý Dật chỉ hơi nheo lại, trái lại Hương Hương Quận chúa phảng phất giống như không biết gì cả, vẫn dẫn đường tiến về phía trước đi thẳng vào bên trong.

Trong địa đạo còn có mười mấy đường phân nhánh, xem ra nơi này có lẽ là nơi giống như một mê cung vậy.

Hương Hương Quận chúa tùy ý đi vào một đường thông đạo trong đó, vẫn cười nói thản nhiên:

-Trong kho phòng này, ở phía trên chính là vàng bạc, còn ở phía dưới xem ra cũng tương đối đáng tiền. Nếu người trên đường đi nhìn thấy cái gì cứ tùy ý cầm lấy, không cần khách khí với ta...

Cũng không phải là thứ của người, đương nhiên không cần khách khí với người rồi!

Trong lòng Lý Dật khẽ vang lên một tiếng trả lời, nhưng ngoài mặt thần tình vẫn không có chút gì biến động, chỉ cười cười.

Tựa hồ cảm giác được sự không coi trọng của Lý Dật, Hương Hương Quận chúa lại cười nói:

-Đương nhiên những thứ đó phần lớn là một số phế vật cấp bậc Huyền Vũ, ta nghĩ cho dù là người cũng sẽ không có hứng thú quá lớn. Nếu là đấu kỹ Công pháp cấp bậc Chu Tước trở xuống, sợ rằng hấp dẫn không nổi người rồi... Nhưng có mấy đồ vật trong này trái lại khá tốt, nếu người giúp ta làm việc thật tốt thì ta sẽ đưa cho người một thứ phế vật trên người lấy ra từ Đấu Thần Điện trước đây, thế nào hả?

Lý Dật lúc này mới hứng thú, hân cười cười nói:

-Không biết, đó là cái gì?

Hương Hương Quận chúa hơi có chút không để ý, một lát sau mới khẽ cười nói:

-Chỉ là một quyển Công pháp mà thôi!

Nghe vậy đồng tử của Lý Dật khẽ co rút lại, nhưng hắn không có biểu hiện gì quá nhiều, chỉ chậm rãi cười.

Giữa lúc đang nói chuyện hai người đã xuyên qua mây đường ngâm, tới một không gian dưới đất cực lớn, nơi này ít nhất cũng phải cách mặt đất mười mấy thước, công trình này coi như cũng to lớn.

Hương Hương Quận chúa dẫn theo Lý Dật đi lượn một vòng, nhìn thấy các loại đồ vật được phân loại đặt trong đó, nhưng không giống với trong tưởng tượng của Lý Dật, nơi này nhiều nhất vẫn là các loại kỳ trân dị bảo.

Mấy thứ này tốt thì cũng có tốt, nhưng tựa hồ không có giá trị quá lớn.

Theo như Lý Dật thấy, những thứ hơi có chút tính thường thức đó, so sánh với một quyển Công pháp Đấu kỹ còn đáng giá hơn.

Sau khi đi lượn một vòng, hai người cuối cùng cũng tới được nơi thấp nhất của nơi này, ở đây giống như trong tưởng tượng của Lý Dật, khắp nơi đều là giá sách, trên giá sách chất đầy các loại Quyển trục đủ màu sắc...

Những thứ này chính là những vật được tích lũy cả ngàn năm qua, mỗi một Quyển trục, căn bản chính là một mạng người... Nếu lấy ra bên ngoài, sợ rằng trong nháy mắt có thể tạo ra một trận oanh động cực lớn... Nhưng mà, thứ tốt nhất ở nơi này cũng chỉ là những món Chu Tước Hạ cấp... Cho dù có thất thoát ra ngoài, nói cho cùng, cũng đều chỉ là rác rưởi mà thôi!

Hương Hương Quận chúa cười cười, đối với những thứ này trái lại phát ra sự khinh thường từ tận đáy lòng, nhưng nàng lại tiện tay chỉ, kéo theo nhãn Thần của Lý Dật chuyển về phía đó:

-Người nhìn chỗ đó đi!

Nơi mà Hương Hương Quận chúa chỉ, trên mặt bày ra ba món đồ vật.

Món thứ nhất, chính là một bình thủy tinh trong suốt, trong bình tựa hồ có một viên dịch thể hồng sắc, đang chậm rãi chuyển động. Quang mang trên dịch thể vô cùng kỳ quái, khiến người ta không nhìn thấy hoàn toàn được.

Món thứ hai lại là một miếng sắt bị gỉ sét ăn mòn có mấy phần không nhìn rõ, bất luận nhìn như thế nào cũng chỉ là một phế vật mà thôi.

Món cuối cùng chính là một miếng ngọc phiến lục sắc nho nhỏ, đồng dạng khiến người ta nhìn không thấy có chỗ nào kỳ quái.

Nhưng ba món đồ vật này đặt ở nơi này lại có một loại cảm giác hài hòa tinh tế, khiến Lý Dật theo bản năng cảm thấy bọn chúng là những thứ đồ bất phàm. Nhưng dù sao hắn vẫn chưa có nhiều kiến thức, vì vậy nhìn không ra chỗ bất phàm của những thứ này.

Ở bên cạnh, Hương Hương Quận chúa chỉ khẽ cười nói:

-Thời cơ sắp đến rồi, mấy ngày nay ta và Kim Băng phải đi chuẩn bị mấy chuyện, có thể phải rời khỏi Đại Đô. Ba món đồ vật này là những vật quan trọng, những ngày này người phải chú ý trông coi cẩn thận thêm mấy phần...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tự Hối Lòng

Q.3 - Chương 87: Tự Hối Lòng

Lý Dật hơi sững sốt, nhưng ngay lập tức che giấu cảm giác kinh ngạc trong đôi mắt, chỉ thản nhiên nói:

-Không biết cô cô và Kim Băng Yêu Vương, hai người phải đi đâu?

Lúc này hai chữ ‘cô cô’ so với khi xưng hô sắm vai trước mặt người khác vào thường ngay, tựa hồ có thêm vài phần cảm xúc, khéo léo đến cực hạn.

Nhưng mà, Hương Hương Quận chúa lại giống như không nghe, không hiểu, chỉ khẽ mỉm cười. Trong nụ cười, mùi vị trong sáng không giảm bớt:

-Chỉ là một chút phiền toái nhỏ mà thôi thời gian cấp bách việc chúng ta cần phải làm còn rất nhiều, nhưng những chuyện này lại không phải là chuyện người có thể làm được.

Lý Dật nhú mày, hắn trái lại có chút hy vọng, bất kể là chuyện gì vị Hương Hương Quận chúa này cũng có thể nói ra cho hắn biết. Nhưng mà, quan hệ của hai bên cũng không tốt đến mức độ thành thật với nhau như vậy. Hương Hương Quận chúa không muốn nói, hắn đương nhiên không thể hỏi thêm.

Nhìn thấy dáng dấp của Lý Dật như vậy, Hương Hương Quận chúa tựa hồ cũng cảm thấy có vài phần không hợp đạo lý, nàng ho khan một tiếng rồi mới giải thích:

-Người cũng không cần lo lắng, chuyện mà ta và Kim Bằng phải làm mặc dù phiền phức thế nhưng với thủ đoạn của hai chúng ta, nhiều nhất cũng chỉ tiêu tốn thêm một chút thời gian mà thôi... Trái lại người nhất định phải chiếu cố nơi này thật tốt, ba món đồ vật này đều là vật then chốt để mở ra Huyết Nhân Linh Tuyền ngàn vạn lần không thể để bọn chúng bị đánh mất!

-Mở ra?

Từ ngữ vô cùng bình thường này, lại xuất hiện vào lúc này có vẻ có mấy phần đột ngột, Hương Hương Quận chúa tựa hồ cũng biết mình lỡ lời, chỉ cười cười, không giải thích gì thêm nữa.

Lý Dật quay đầu lại nhìn tỉ mỉ, hai dạng đồ vật khác hẳn vẫn không nhìn ra được nguyên do vì sao lại vậy, nhưng một điểm đỏ tươi trong chiếc bình thủy tinh lúc này bất luận nhìn như thế nào cũng giống như tiên huyết vậy, mạnh mẽ đâm vào khóe mắt người ta vô cùng đau đớn...

Tựa hồ phát giác ra nghi hoặc của Lý Dật, Hương Hương Quận chúa lại cười cười, bồi thêm một câu chậm rãi:

-Vốn với ba món đồ vật quý giá này, đương nhiên mang theo bên mình là tốt nhất. Nhưng mà, kho phòng này vẫn có mấy chỗ đặc dị, rời khỏi nơi này ba món đồ vật này ngay sau đó sẽ mất đi hiệu dụng. Cho dù là ta, muốn khôi phục lại cũng cực kỳ khó... Cho nên chỉ có thể phiền toái người trông coi cẩn thận thêm một chút! Nhưng người cũng không cần lo lắng, người của Huyết Ma Tộc, ta có cho bọn chúng gan trời bọn chúng cũng không dám tiến vào nơi này gây chuyện. Người có lẽ chỉ phải phòng bị một số kẻ không biết trời cao đất dày mà thôi... Ta nghĩ thế nào người cũng ứng phó được...

Lý Dật cười cười, thản nhiên nói:

-Nếu không khác lắm với những phế vật hôm nay gặp phải chỉ cần không phải quá nhiều, ta vẫn có thể miễn cưỡng ứng phó được.

Hương Hương Quận chúa chậm rãi gật đầu nói:

-Vậy thì tốt, lần này chúng ta đi nhiều nhất thì mất ba đến năm ngày, ít thì một hai ngày... Chuẩn bị một ngày sắp xếp, sẽ tiến hành đại sự của chúng ta... Cho nên trong hai ngày này nếu người không có việc gì, tốt nhất là ở lại trong kho phòng này trông coi!

Không có chuyện gì? Bản thân hẳn có thể có chuyện gì chứ?

Lời nói này của Hương Hương Quận chúa mặc dù là lời thỉnh cầu, nhưng trên thực tế chính là yêu cầu mình phải ở lại nơi cách mặt đất đến mười mấy thước này.

Bất kể nói như thế nào đối với yêu cầu này Lý Dật vẫn hơi có chút kháng cự.

Tựa hồ nhìn ra được sự bất mãn của Lý Dật, Hương Hương Quận chúa quay đầu lại liếc nhìn hắn một cái, lộ vẻ như cười như không trên mặt, rất là khéo léo.

Một lát sau, nàng mới thản nhiên nói:

-Đương nhiên những ngày này người tuyệt đối sẽ không buồn chán quá mức... Người như ta từ trước đến nay làm việc luôn phân trước sau, việc nào ra việc đó... Hôm nay muốn người tới trông coi nơi này, mặc dù có quan hệ với việc hợp tác của chúng ta sau này, thế nhưng như vậy khó tránh khỏi cảm giác người bị chúng ta sai khiến người... Coi như lần này ta trả tiền thuê cho người vậy!

Dứt lời, Hương Hương Quận chúa đã tiện tay vỗ một cái, trên tay liền xuất hiện một Quyển trục, tiện tay quăng về phía Lý Dật.

Quyển trục này cầm trên tay có chút nặng. Lý Dật cầm vào trong tay cảm giác được phía trên có một chút khí tức đậm thẳng vào người, chần chừ trong giây lát mới nói:

-Công pháp của Đấu Thần Điện sao?

Có lẽ là Công pháp của Thánh Hệ, sau khi tìm được từ trên người một gã phế vật, ta cũng không có tí mĩ nghiên cứu. Nhưng xem ra đối với những người tu luyện Thiên Ma Cửu Biến như các người mà nói, nó có vài phần tác dụng đúng không?

Hương Hương Quận chúa thản nhiên nói.

Đầu óc Lý Dật có vài phần cực kỳ mơ hồ, trong lúc nhất thời không rõ ý tứ bên trong lời nói này của Hương Hương Quận chúa, ma xui quỷ khiến, hắn trả lời lại một câu:

-Cô cô nói vậy là có ý tứ gì?

Nghe thấy vậy, trên mặt của Hương Hương Quận chúa hiện lên một tia thần sắc kinh ngạc không chút nào che giấu được, nhưng tia kinh ngạc này lóe lên rất nhanh rồi biến mất. nàng chỉ cười cười nói:

-Ta tưởng người biết... Xem ra người thật sự không biết rồi!

Nói xong lời này, biểu tình trên mặt của Hương Hương Quận chúa càng phát ra sự đặc sắc.

Lý Dật khẽ nhíu mày, hắn mơ hồ cảm nhận được, trong câu hỏi của mình có mấy phần không thích hợp nhưng lại không biết chỗ không thích hợp nằm ở đâu.

Trong nháy mắt hai người đều im lặng, bầu không khí trong khố phòng nhất thời có chút xảo diệu... Cũng có chút xấu hổ...

Trạng thái này duy trì sau một lát, Hương Hương Quận chúa mới nhẹ nhàng cười nói:

-Được rồi, nếu không có chuyện gì an nguy của nơi này đều giao hết cho người. Nhớ kỹ, ba món đồ vật này có liên quan đến chuyện đại sự. không thể để mất được...

Lời còn chưa dứt, thân hình của Hương Hương Quận chúa đã chậm rãi biến mất trong không trung, chỉ để lại một mùi hương nhàn nhạt.

Lý Dật khẽ nhíu mày, đối với thủ đoạn này trong lòng cũng không biết có mùi vị gì. Hắn chỉ quay đầu lại nhìn ba món đồ vật ở sau người mình, trong giây lát có mấy phần ngây dại...

Khoanh chân ngồi xếp bằng ở trong khố phòng, trong tay cầm một Quyển trục hiện ra bạch quang nhàn nhạt, trong lòng Lý Dật cũng không biết có cảm giác gì.

Xung quanh đây tựa hồ có đến hàng ngàn hàng vạn Quyển trục đang muốn chôn vùi mình... Mặc dù những thứ này đều không phải là thứ gì

tốt cả. Thế nhưng loại cảm giác này vẫn rất kỳ diệu.

Khẽ thở ra một hơi. ánh mắt của hắn chậm rãi rơi xuống trên một phiến đá mang phong cách cổ xưa bên cạnh.

Trên phiến đá, cảnh tượng các màu không ngừng biến hóa, nếu không phải quan sát tỉ mỉ sẽ không cách nào phát hiện ra. Những cảnh trí biến hóa không ngừng này chính là cảnh trí bên ngoài và bên trong khổ phòng.

Khi phát hiện ra Hương Hương Quận chúa để lại đồ vật này. Lý Dật có mấy phần ngạc nhiên, nhưng chỉ trong chốc lát đã hiểu rõ, đây khẳng định là thủ đoạn cùng loại với Thánh Khế rồi.

Nếu Đấu Thần Điện đã biết sử dụng loại thủ đoạn này, vậy thì với thực lực của Hương Hương Quận chúa, biết sử dụng thủ đoạn này, cũng không có chỗ nào đáng ngạc nhiên.

Tỉ mỉ nhìn đi nhìn lại vài lần sau khi phát hiện tầm mắt có thể đạt được của mình không có chút nào dị dạng, Lý Dật mới thở ra một hơi, lại một lần nữa đem tâm trạng yên lặng đặt trên Quyển trục ở trước mặt.

Thánh Thiên Quyết, Chu Tước Cao cấp... đây là Công pháp bí truyền của Đấu Thần Điện ta, ai cũng có thể tu luyện...

Lời giới thiệu hơi có chút đơn giản, khiến trong lòng Lý Dật có mấy phần suy nghĩ dở khóc dở cười.

Mặc dù những thứ mà hắn biết cũng không ít, nhưng thứ rác rưởi trong miệng của Hương Hương Quận chúa lại là một thứ tốt như vậy, bất luận như thế nào hắn cũng không ngờ được.

Xà Tôn Giả trước đây đã từng kêu hắn đi tới Đấu Thần Điện lấy một vài Công pháp Thánh Hệ để tu luyện, chỉ là hắn tuyệt đối không ngờ rằng, món đồ này lại tự nhiên đến tay mình bằng phương pháp này mà thôi!

Nhưng mà tâm tư lúc này của Lý Dật trái lại không đặt ở việc tu luyện Công pháp Thánh Hệ này đối với Thiên Ma Cửu Biến mà nói, có mấy phần tác dụng chứ?

Hương Hương Quận chúa để lại mấy câu nói đã khiến Lý Dật suy xét rất lâu, ở trong lời nói đó rút cuộc có ý tứ gì, hẳn nhất thời căn bản không hiểu rõ. Nhưng mà trong lời nói của Hương Hương Quận chúa, hình như là còn có ý tứ gì khác, khiến hẳn tin rằng nàng nói như vậy khẳng định không phải không có nguyên nhân...

Chỉ là nguyên nhân đó rút cuộc là gì?

Lý Dật đương nhiên hiểu rõ, bộ Thiên Ma Cửu Biến trong đầu mình ẩn chứa bí mật cực kỳ nhiều, so với những gì bản thân biết chỉ là hạt cát giữa sa mạc. Có lẽ Xà Tôn Giả sẽ biết nhiều hơn một chút, nhưng lúc này nếu muốn hỏi, tuyệt đối cũng không hỏi được.

Còn Hồng Thiên Thánh Giả...

Lý Dật không có nhiều tín nhiệm đối với hẳn, hơn nữa với quan hệ hợp tác cổ quái của hai người, cho dù bản thân có hỏi hẳn, nếu hẳn biết một chút gì đó, cũng tuyệt đối không nói rõ cho mình biết. Như vậy so với việc để lộ ra chân tướng của mình, chỉ bằng tự bản thân suy xét còn thực tế hơn.

Thánh Thiên Quyết trong tay, bị Lý Dật tung lên bắt lấy. Hẳn đột nhiên nhớ ra, quyển công pháp này, tâm pháp đầy đủ bất luận nhìn như thế nào cũng không có bất cứ vấn đề gì. Vậy thì người có tư cách mang theo loại Công pháp này tới Tu La Đảo dạo chơi, phải là người thế nào?

Không phải là hai lão gia hỏa của Đấu Thần Điện trấn định nơi này chứ? Nếu là một trong hai lão gia hỏa đó thì sao? Vậy thì ý tứ chính là, một người trong đó đã chết?

Không đúng! Nếu một người đã chết, người còn lại chắc chắn sẽ mang chuyện này báo lên. Còn thế giới bên ngoài vẫn không biết hai lão gia

hỏa đã chết rồi, nguyên nhân duy nhất chính là, người của Đấu Thần Điện ở nơi này đã bị tiêu diệt hết rồi!

Suy đoán này mặc dù quá mức to gan, nhưng tựa hồ lại gần nhất với sự thực, liên hệ với thời gian Hương Hương Quận chúa và Kim Bằng Yêu Vương mưu định đại sự. Lý Dật nhất thời có một cảm giác toàn thân ớn lạnh.

Mặc dù không biết mục đích cụ thể của bọn họ, nhưng nếu hai lão gia hỏa của Đấu Thần Điện bị tiêu diệt rồi, vậy thì ít nhất bọn họ phải muốn rời khỏi chứ! Không có ai nguyện ý bị hạn chế ở một nơi mãi như vậy, và cường giả tuyệt thế lại càng không như vậy!

Còn mình, trong cuộc chiến tranh đấu này rút cuộc bản thân có thể có được lợi ích gì cơ chứ?

Vấn đề này khiến Lý Dật cảm thấy phiền muộn một phen, may mà hăn đối với Đấu Thần Điện cũng không có cảm giác mong cầu nào, việc khiến hăn suy nghĩ chỉ là khi Hương Hương Quận chúa và Kim Bằng Yêu Vương làm chuyện đại sự, bản thân có thể có được mấy phần lợi ích, có được thứ mà bản thân hăn muốn có hay không?

Tiến nhập Huyết Nhân Linh Tuyền, tiến cấp Đấu Sư, tu luyện Đấu kỹ, tìm được sự vật có thể khiến Xà Tôn Giả thức tỉnh. Những việc này nói ra đều đã thấy có mấy phần phức tạp, huống hồ là làm?

Trong khoảnh khắc này, trong lòng Lý Dật cũng không có kế hoạch gì, tình huống trước mắt tựa hồ chỉ có thể tạm thời đi từng bước từng bước mà thôi.

Cười cười, nhanh chóng đem những suy nghĩ phức tạp trong đầu mình quăng đi một lần nữa, tâm trí của Lý Dật lại lần thứ hai rơi xuống Quyển Thánh Thiên Quyết trong tay.

Theo tình huống bình thường mà nói, bất cứ người này tu luyện Đấu kỹ, đều phải dựa vào thuộc tính của bản thân mình mà tu luyện Công pháp

đồng bộ.

Thế nhưng, trên người mình, điều này tựa hồ bị bỏ qua rồi!

Thuộc tính Đấu khí của bản thân vốn là Thiên Ma đấu khí, nhưng mà, lúc này trong xoáy đấu khí có Tử Lôi đấu khí và Lưu Hỏa đấu khí, tựa hồ cũng không có ảnh hưởng gì đến việc tu luyện của bản thân, ngược lại khiến, bản thân càng ngày càng cường đại hơn...

Tựa hồ, đây là quy củ cơ bản nhất của việc tu luyện đấu khí, vận dụng trên người cũng không phù hợp.

Là vì đặc thù của Thiên Ma Cửu Biến, cho nên thể chất của bản thân, phù hợp với tu luyện nhiều loại đấu khí?

Vậy thì nếu lúc này lại tu luyện Thánh Thiên Quyết, đấu khí trong cơ thể mình cuối cùng sẽ có biến hóa gì?

Ai—

Lý Dật thở dài một hơi, hơi có chút phiền muộn thấy thấy Quyển trục trong tay, nếu thật sự giống như mình đã đoán, vậy thì tu luyện đương nhiên tốt hơn nhiều, nhưng nếu bản thân đoán sai, vậy thì tất cả đều hỏng hết...

Trong lúc trầm mặc khẩu quyết tâm pháp của Thiên Ma Cửu Biến đã nhanh chóng hiện ra nhiều lần trong đầu kiểu chữ quen thuộc đến cực điểm, nhanh chóng hiện ra trong đầu hẳn...

Ma giả, tùy theo lòng mình, hại người ích ta chỉ có chiến đấu mạnh mẽ với cường giả mới có thể luyện thành Thiên Ma Cửu Biến...

‘Hại người ích ta chiến đấu mạnh mẽ với cường giả’, điểm này ta hiểu rồi... Nhưng ‘tùy theo lòng mình’, há không phải là tùy tâm mà tu luyện đấu khí sao?’

Nhớ tới điểm này, trong lòng Lý Dật cũng có mấy phần cổ quái.

Suy nghĩ này mặc dù hoang đường, thế nhưng, tựa hồ từ tình huống bản thân tu luyện Lưu Hỏa đấu khí mà nhìn, suy nghĩ này có lẽ có khả năng tồn tại.

Nghĩ đến đây, Lý Dật đã nhanh chóng mở ra Quyển trực trước mặt, tâm pháp bên trong nhẹ nhàng lưu chuyển vào trong đôi mắt của Lý Dật, mang theo kiểu chữ lộng lẫy quý dị, chậm rãi lóe lên không ngừng...

-Được rồi! Nếu như ý nghĩ của ta chính xác vậy thì tu luyện Công pháp càng nhiều, ích lợi của ta sẽ càng nhiều... Nếu một lát tu luyện phát hiện có gì sai lầm thì đem đấu khí tu luyện ra từ Thánh Thiên Quyết này phế bỏ đi là được, dù sao phỏng chừng cũng không phải là chuyện gì quá khó!

Suy nghĩ này vừa hiện ra trong đầu, lúc này Lý Dật không còn do dự, hai tay đã nhanh chóng kết ra một ấn kỹ tu luyện. Nhưng mà vào lúc này, trên phiến đá mang phong cách cổ xưa từ nãy giờ đang bay lơ lửng bên cạnh người, tựa hồ có một bóng người hơi lóe lên trong đó...

-Khốn khiếp! Muộn không đến sớm không đến, lại đến vào đúng lúc này!

Khóe mắt của Lý Dật khẽ nháy dựng lên, sau một lát mới nhanh chóng đem Quyển trực trong tay nhét vào trong Dung Giới, thân hình hơi lóe lên, hướng về phía bên ngoài đi ra.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Khách Đến

Q.3 - Chương 88: Khách Đến

Trong Hoàng thành âm u, một cái bóng có chút quý dị khẽ chuyển động ở xung quanh, lập tức chậm rãi hướng về phía khối phòng âm thầm đi tới. Nhìn tốc độ và thân thủ của hắn, hoặc là không phải lần đầu tiên đến nơi này hoặc chính là cực kỳ quen thuộc với nơi này.

Bóng người này sau khi âm thầm tiến lên một lúc, cuối cùng cũng tới trước khố phòng, nhãn thân khẽ chuyên động ở trên, đã bật ra một tiếng cười hắc hắc.

Sau đó chỉ thấy hắc cực kỳ quen thuộc mở cửa lớn của khố phòng, thân hình nhanh chóng chui vào trong khố phòng. Tiếp theo mục tiêu của hắc không đổi, sau khi lục lọi ở trên bức tường bên cạnh một lát, trong tiếng kim loại, một đường thông đạo đen kịt nhanh chóng hiện ra.

Xem ra tư liệu trong tay không sai, mấy lão quỷ đó quả nhiên không có gạt ta!

Bóng người đen kịt thì thảo tự nói, sau đó lại cười nhạt một tiếng, tiếp theo thân hình hắc cũng đã nhanh chóng chui vào trong mật đạo hiện ra ở trước mặt.

Trong nháy mắt khi thân hình của hắc chui vào trong địa đạo, đột nhiên toàn thân hơi chấn động, sát khí trên người nhất thời sôi trào cuộn cuộn.

Xin lỗi đường đi phía trước người không thể đi tiếp được! Đương nhiên nếu người không nghe lời khuyên bảo muốn tiếp tục đi vào, vậy thì cũng không thể trách tại sao ta lại giữ cái mạng của người ở lại!

Ngay trong nháy mắt bóng người đó tiến nhập vào trong mật đạo, một trận cười nhàn nhạt vang lên. Sau đó nhìn thấy một thân hình chậm rãi từ trong mật đạo bên cạnh đi ra.

Bộ y phục màu đen bao phủ cả người hắc, thế nhưng cũng để lộ ra một cặp mày kiếm thanh tú, trên mặt mang theo vài phần vẻ tươi cười. Chỉ là nụ cười này nhìn thế nào cũng thấy mang theo mấy phần sát khí nhàn nhạt trong đó.

-Huyết Ma? Không đúng! Đấu khí... Người cũng là người tới tham gia Tế Thần Diễn sao?

Bóng người màu đen lén vào hơi ngáy người sừng sột, một lát sau mang theo mây phen kinh ngạc, thất thanh nói.

-Ồ, người có thể nhìn ra ta không phải là người của Huyết Ma Tộc?

Lý Dật hơi có chút nghiến ngấm nhìn chăm chú vào người trước mặt. Thân hình của hắn rất bình thường, trên người mặc một bộ y phục dạ hành màu đen tinh khiết, khiến khuôn mặt của hắn tận lực được che giấu trong đó. Bất luận nhìn thế nào, đều là dáng vẻ của nhân vật trộm cắp.

Đối phương nhìn thấy Lý Dật hỏi ngược lại, hừ lạnh, một tiếng, nhãn Thần giống như đao nhỏ vờn trên người Lý Dật trong chốc lát, mới mang theo vài phần lạnh lùng chậm rãi nói:

-Ta thấy người cũng là con người, nên không muốn động thủ với người, tốt nhất người hãy tránh ra đi!

Lý Dật thở dài một hơi sờ sờ mũi, rồi mới chậm rãi nói:

-Ta vốn cũng muốn tránh ra, dù sao người và ta vốn cũng không có thù hận gì? Đáng tiếc, ta đã đồng ý với người ta, mấy ngày nay sẽ trông coi kho phòng này. Đương nhiên không thể để người ngoài tiến vào, chỉ bằng người hãy đợi khoảng mười ngày hoặc nửa tháng nữa rồi hãy đến, có được không? Lúc đó ta tuyệt đối sẽ không chặn đường ở nơi này nữa!

Khóe mắt của đối phương tựa hồ hơi dựng lên trong chốc lát, rồi mới lạnh lùng nói:

-Ta vốn không muốn động thủ với người, thế nhưng nếu người đã muốn chết, vậy cũng đừng trách ta!

-Động thủ?

Lý Dật cười cười, thản nhiên nói:

-Với thực lực mới tiến nhập vào cấp bậc Đấu Sư của người, người cảm thấy có thể là đối thủ của ta sao?

Có phải là đối thủ của người hay không, cứ thử xem không phải sẽ biết sao! Nhưng mà, ta hy vọng một lát nữa trong cái miệng của người, đừng nói ra những lời xin khoan dung gì đó!

Nhìn thấy đàm phán thất bại, đối phương cũng không có tiếp tục phí lời, mà mạnh mẽ bước trên mặt đất. Trên người một luồng đấu khí hắc ám nhanh chóng từ trong cơ thể mãnh liệt xông ra, trong nháy mắt đã bao vây toàn bộ cơ thể của hắn ở bên trong.

Và tay của hắn nhẹ nhàng nhoáng một cái một thanh trường thương đen như mực đã hiện lên trên tay hắn, trên thanh trường thương, đấu khí sôi trào cuộn cuộn.

-Đấu khí Âm Hệ?

Nhìn đấu khí màu đen như mực trên thanh trường thương này, Lý Dật hơi hơi nhíu mày. Hắn và cường giả có đấu khí Âm Hệ giao thủ không phải chỉ một lần hai lần, đương nhiên biết đặc điểm của loại đấu khí này.

Sắc bén, âm hiểm, độc ác... Khi động thủ với người tu luyện đấu khí Âm Hệ, bất luận là lúc nào đều cần phải hết sức cẩn thận, điều này quả nhiên không sai.

Hơn nữa nhìn thực lực của đối phương, phòng chừng là ở giữa Nhị Tinh đến Tam Tinh Đấu Sư, theo quy củ tiến nhập vào nơi này Lý Dật phòng chừng, người này sau khi tiến vào vừa lúc đột phá, đồng thời hơn phân nửa là dùng được vật gì đó, mới có thể đột phá nhanh như vậy. Nhưng mà, đột phá như vậy mặc dù tốt tác dụng phụ cũng là không ít!

Khẽ cười lạnh một tiếng, Lý Dật cũng cảm thấy bản thân đã lâu rồi không động thủ, lập tức hắn hơi vận người, một luồng đấu khí hỏa hồng sắc đã nhanh chóng từ trong cơ thể hắn tuôn ra.

Mặc dù, Thiên Ma đấu khí dùng để đối phó với đấu khí Âm Hệ có hiệu quả tốt nhất, thế nhưng Lý Dật vừa mới tu luyện được Nam Minh Lưu

Hỏa Quyết, cũng phải thử một chút hiệu quả xem thế nào, xem xem Lưu Hỏa đấu khí mà mình tu luyện khi sử dụng sẽ có hiệu quả như thế nào.

Cảm nhận được khí tức trên người Lý Dật sôi trào có mấy phần quá mức, đối phương cũng hơi ngậy người sửng sốt, trong đôi mắt lóe lên một tia ngưng trọng:

-Xem ra, người cũng không phải là người không có bản lĩnh, tại sao lại làm việc cho Huyết Ma Tộc?

Lý Dật mỉm cười nói:

-Ta có làm việc cho Huyết Ma Tộc hay không, không cần người quan tâm. Nhưng nếu người đã biết nơi này, chắc hẳn cũng sẽ không mang lòng muốn gia nhập vào Đấu Thần Điện gì đó! Giết chết người, trái lại cũng sẽ không tạo ra phiền phúc gì quá lớn. Hắc hắc hắc.

-VẬY sao? Còn chưa biết là ai giết ai đâu!

Đối phương cười lạnh lùng, cảm nhận được khí tức sôi trào trên người Lý Dật, sau đó nhìn thấy trường thương màu đen như mực được nắm chặt trong tay hắn, sau khi đứng song song trong chốc lát. Trong nháy mắt, một tiếng quát lớn từ trong miệng hắn vang lên!

Bàn chân mạnh mẽ bước đi trên mặt đất, thân hình của đối phương đã hóa thành một luồng hắc ảnh, ở đầu mũi thương của trường thương đen như mực, đấu khí nhanh chóng ngưng kết lại mang tới lực đạo dữ dội xông lên cùng một chỗ với thân hình của hắn, hình thành nên một loại tuôn trào quỷ dị, hung hăng đánh về phía Lý Dật.

-Xuy—

Trong không khí truyền đến một trận âm thanh bạo liệt, mơ hồ có mấy tia hỏa quang bắn ra, khiến trực giác người ta có một loại xung động muốn trốn tránh.

Trùng thể như vậy, thậm chí có mấy phần trùng lực xẻ núi phá đá ở trong đó, quả nhiên khiến người ta không thể coi thường.

Chiêu thức cường hãn như vậy Lý Dật cũng không có ý định chống đỡ chính diện. Thân hình của hắn khẽ run lên, đã nhanh chóng thối lui về một bên, thân pháp Huyền Sát. vào lúc này lại được hắn vận dụng đến cực hạn.

Thân hình hư huyền của Lý Dật tựa hồ chỉ trong nháy mắt đã biến mất trước mặt đối thủ.

Trong đôi mắt đen kịt của đối phương, lóe lên một vẻ ngạc nhiên hiển nhiên cũng bị tốc độ này của Lý Dật hù dọa. Nhưng mà, mặc dù tâm như điện chuyển, người này tựa hồ cũng không phải là người bình thường, kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ phong phú.

Trong nháy mắt điện quang lửa thạch, trường thương đen như mực trong tay hắn đột nhiên ngăn lại, mạnh mẽ quăng về phía sau!

-Keng—

Một tiếng giòn tan, theo tia lửa khuếch tán ra xung quanh, chiếu sáng rực cả mặt đạo. Đối phương sau khi quăng trường thương, lại bị Đoạt Hồn Nhận trong tay áo của Lý Dật chui ra ngăn cản, sức mạnh của hai bên vừa tiếp xúc đã lập tức phân ra, nhanh chóng thối lui dữ dội

Động thủ lần này của hai người chỉ mang tính chất thăm dò, trong nháy mắt tiếp xúc đã đẩy lui lẫn nhau. Nhưng mà, một tia hỏa quang giữa không trung đã khiến hai người hiểu rõ được rất nhiều sự tình.

Sắc mặt của bóng người màu đen chợt biến đổi, một lát sau mới mang theo mấy phần kinh ngạc nói:

-Lý Dật!

-Người biết ta sao?

Bị người đó gọi đúng tên mình, Lý Dật cũng hơi kinh hãi, nhưng hắn đã nhanh chóng bình tĩnh lại. Vào lúc này, hắn thật sự đã động sát tâm!

Nếu vừa rồi hắn còn có mấy phần dự định khác, vậy thì lúc này hắn đã không còn lưu lại ý nghĩ muốn giữ lại mạng sống cho người ở trước mặt!

-Là ta!

Đối phương chần chờ trong giây lát, mới chậm rãi kéo miếng vải đen trên mặt xuống, để lộ ra một khuôn mặt có chút trẻ tuổi.

Nhãn thần của Lý Dật nhẹ nhàng liếc nhanh trên khuôn mặt này, do dự nói:

-Cổ Thiên?

Người xuất hiện trước mặt lúc này không phải là ai khác, mà chính là Cổ Thiên, người mà hắn đã gặp lúc đầu khi mới tiến vào nơi này.

Nhưng mà, biểu tình của Cổ Thiên lúc này tuyệt đối không hề vui vẻ!

-Quả nhiên là người?

Lý Dật nhú mày, một lát sau mới chậm rãi lắc đầu nói:

-Người đi đi! Nể tình người hôm đó đã cho ta mấy phần tin tức, ta sẽ không giết người!

Tên này nhìn thế nào so với thực lực gặp phải hôm đó cũng khác biệt nhiều như vậy? Ngay cả thuộc tính đấu khí cũng không giống?

Trong lòng Cổ Thiên cũng đầy nghi hoặc, hắn khẽ nhú mày, một lát sau mới thản nhiên cười nói:

-Lý Dật, chúng ta không phải lần đầu tiên tiếp xúc, lại không có xung đột lợi ích lẫn nhau, cho nên chỉ bằng chúng ta hãy nói chuyện một phen thế nào hả? Ví dụ nói, những thứ ở phía sau đó chúng ta mỗi người một nửa!

-Không có hứng thú!

Lý Dật cau mày:

-Bây giờ hoặc là người lui! Hoặc là phải chết! Không có chọn lựa nào khác! Còn về chọn lựa như thế nào, quyền chọn lựa nằm trong tay người!

- nói như vậy, có nghĩa là không còn con đường nào khác sao!?

Trong đôi mắt của Cổ Thiên lóe lên mấy phần sát ý.

-Không có!

-Vậy thì đừng trách ta!

Cổ Thiên cười lạnh một tiếng, thân hình lại một lần nữa bổ về hướng Lý Dật. trường thương trong tay điên cuồng quét ra.

Đối mặt với một màn này Lý Dật chỉ cười lạnh một tiếng. Đoạt Hồn Nhận trong tay đã rời khỏi tay, hung hăng đập lên trường thương đen như mực trong tay Cổ Thiên.

Trường thương của Cổ Thiên mặc dù xảo quyết nham hiểm, nhưng so với Đoạt Hồn Nhận của Lý Dật vẫn kém hơn vài phần. Cộng thêm vào đó Lý Dật đã động sát tâm, dưới khí thế tiến công giống như cuồng phong bão táp, Cổ Thiên dần dần vì trở tay không kịp mà hiện ra mấy phần tay chân luống cuống.

Nhưng mà, người này cũng thật sự có chút bản lĩnh. Sau khi bắt đầu hoảng loạn, rất nhanh, thế tiến công của hắn đã ổn định trở lại. Đồng thời trường thương trong tay hắn theo sự quen thuộc đối với thế tiến công của Lý Dật, đã nhanh chóng phản công, giống như một con độc xà nham hiểm, mỗi một kích đều có chút tàn nhẫn.

Trong mật đạo, thân hình của hai người giống như tia chớp, chạm vào là nổ ngay, nhưng lại không ngừng va chạm vào nhau. Hai luồng đấu khí một hồng một đen không ngừng tuôn ra, trong không khí nổi lên từng

trận rung động, tựa hồ ngay cả những viên gạch dưới mặt đất cũng nhanh chóng bị đánh tan!

-Âm—

Vũ khí của hai người cùng rơi xuống trong nháy mắt, Cổ Thiên một quyền đánh ra Lý Dật cũng nhanh chóng tiện tay chụp lấy. Chỉ nghe thấy trong tiếng nổ cực lớn, thân hình của hai người đều ngưng lại sau chốc lát, đều có chút chật vật lùi về sau mấy bước.

-Ha ha! Nếu người chỉ có chút bản lĩnh này, vậy thì mau rút đi! Ta không có hứng thú dây dưa với người!

Khẽ lung lay tay, Cổ Thiên có mấy phần xem thường nói.

Lý Dật lắc lắc bàn tay có chút tê dại. Vừa rồi trong lúc tiếp xúc, đầu khí Âm thuộc tính của Cổ Thiên cực kỳ thâm độc đã chui vào trong kinh mạch của hắn. Nếu không phải hắn luyện Thiên Ma Cửu Biến, thì nói không chừng thật sự bị ám hại rồi.

Đối mặt với màn này hắn chỉ cười lạnh lùng, Đoạt Hồn Nhận hơi co rút lại, đã quay về trong tay áo.

Sau đó, ẩn kỹ trong tay Lý Dật nhanh chóng biến hóa, hỏa diễm hồng sắc vốn đang bốc lên đã nhanh chóng ngưng kết lại một chỗ. Cuối cùng, trên đầu ngón tay của Lý Dật chậm rãi hình thành một hỏa diễm bé nhỏ!

Cảm nhận được nhiệt độ của luồng hỏa diễm trên đầu ngón tay Lý Dật khẽ cười nhạt, thấp giọng nói:

-Vừa rồi chẳng qua chỉ là làm nóng người mà thôi, bây giờ mới là thật sự đùa giỡn... Cổ Thiên, người phải cẩn thận một chút bằng không sẽ chết đấy!

-Muốn ta chết! Không có chuyện dễ dàng như vậy đâu! Người đừng ngại cẩn thận một chút với bản thân!

Cổ Thiên cười lạnh một tiếng, bàn chân mạnh mẽ bước lên. đấu khí sôi trào trên người đã chậm rãi co rút lại, sau đó nhanh chóng ngưng tụ thành một Sa y Đấu khí cực kỳ tinh xảo.

Trong lúc Sa y Đấu khí ngưng tụ hình thành, bàn chân của hắn lại một lần nữa dẫm mạnh, hướng về phía Lý Dật chạy tới.

Hôm nay, ta nhất định phải thử xem, một chiêu Lưu Hỏa Liệt của Hồng Thiên Thánh Giả, rút cuộc lợi hại đến mức độ nào. Đấu khí đồng bộ của Công pháp Bạch Hổ, phòng chừng như thế nào cũng sẽ không quá kém!

Thấp giọng thì thào một tiếng, nhãn thần rơi xuống người Cổ Thiên, một lát sau hai tay Lý Dật đã mạnh mẽ vỗ, nhìn thấy một chút ngọn lửa đã nhanh chóng bị kéo dài, sau đó ngưng tụ thành hình dạng một hỏa diễm cự thú, hung hãn đâm vào thân thể của Cổ Thiên.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Loạn Chiến

Q.3 - Chương 89: Loạn Chiến

-Gào.

Hỏa diễm Cự Thú ngưng kết mà thành đó phát ra tiếng rít gào, hư ảo nghênh đón thân hình của Cổ Thiên bay nhào tới đụng phải.

Trong thời khắc này. khí tức nóng rực cứ nhắm vào mặt trước mà đi, khiến lông và tóc của Cổ Thiên đều có mấy phần cảm giác bị đốt cháy.

Nhìn thấy Hỏa diễm Cự Thú tạt vào mặt mà đến. Thần sắc âm u, lạnh lẽo trên mặt Cổ Thiên không tìm được chột biến đổi. Đối với chiêu thức này của Lý Dật, hắn vốn không xem trọng lắm. Dù sao, Hỏa Hệ đấu khí mặc dù được xưng là đệ nhất sát phạt trong Cửu Hệ đấu khí. thế nhưng khi chiến đấu thật sự, so với sự thâm độc của đấu khí Âm Hệ, còn kém hơn rất nhiều. Cho nên, đối với thực lực của một Đấu Giả như Lý Dật, Cổ Thiên ngay từ khi bắt đầu đã không thêm để ý.

Chỉ là tới lúc này, ý niệm vốn có chút khinh thường trong lòng lại có vài phần hoảng hốt, khiến Cổ Thiên có mấy phần dao động.

Có lẽ... tên Lý Dật này dám cả gan ngăn cản trước mặt mình cũng có bản lĩnh của hãn! Bản thân dù cho hối hận, vào lúc này, cũng không có bất luận tác dụng gì cả!

Hung hăng cắn răng, trường thương trong tay lại một lần nữa bị Cổ Thiên nắm chặt, tốc độ thân hình phóng tới nhanh chóng của hãn vào lúc này lại càng tăng vọt. Nhưng trong nháy mắt, trong đôi mắt lại lóe lên mấy tia sát ý âm u lạnh lẽo.

Cổ Thiên đương nhiên hiểu rõ, chiến đấu lúc này tuyệt đối không phải là sự trao đổi kinh nghiệm như bình thường, cũng không phải loại kiếm chuyện giống như trò đùa trẻ con ở thế giới bên ngoài! Chuyện hôm nay, là va chạm chính diện về lợi ích của hai bên, đối diện loại chuyện này, không có ai có thể nường tay. Vì vậy, nếu không may bị thua, cái bị mất không chỉ là thể diện mà thôi... Mà ngay cả tính mạng của bản thân cũng sẽ rơi vào trong tay đối phương!

Mà bản thân lần này trước khi đến Đại Đô đã có rất nhiều dự định, bây giờ há lại có thể thất bại ở nơi này sao? Chết trong tình trạng này sao?

Cho nên, bất kể Lý Dật biểu hiện ra thực lực cường hãn gì, bản thân nhất định cũng phải đánh bại hãn, tiêu diệt hãn! Trên con đường trước mặt của mình, bất cứ kẻ nào nào ngăn cản mình, cũng chỉ có một con đường chết mà thôi!

Tên làm bộ làm tịch kia! Hôm nay ta phải để người nhận thức một chút, sự chênh lệch thật sự giữa Đấu Sư và Đấu Giả!

Vẻ lạnh lùng chợt lóe lên trên mặt, đấu khí màu đen giống như thủy triều nhanh chóng từ trên người Cổ Thiên tuôn ra. Đến lúc cuối cùng, bao trùm toàn bộ cơ thể của hãn ở bên trong, hình thành nên một đám sương mù đen kịt.

Bên ngoài đám sương mù, theo sự chuyển động nhanh chóng xoáy tròn cấp tốc, không ngừng nuốt chửng tất cả.

Theo sự hình thành của hắc động, đột nhiên một tiếng quát khê truyền ra ngoài, sau đó chỉ nhìn thấy một chuỗi trường thương đen kịt từ trong đó phi ra, hung hăng đâm về phía trước.

Và trong đòn tấn công này, lại mang theo một mảnh tàn ảnh đen kịt, giống như trong nháy mắt không biết đâm ra bao nhiêu đòn, vền vền trong nháy mắt, vô số luồng thương ảnh đã nhanh chóng hòa hợp thành một thể.

Tựa hồ như hình thành một thể với trường thương, sau đó lại phối hợp với đám sương mù đen kịt, hình thành nên một làn sóng thủy triều đầu khí cuồng bạo hung hăng đâm về phía Hỏa diễm Cự Thú do Lý Dật điều khiển.

-Ầm—

Thương ảnh đen kịt hung hăng đánh vào trên thân Hỏa diễm Cự Thú dưới sự điều khiển của Lý Dật, nhưng chỉ trong nháy mắt, đã đem Hỏa diễm Cự Thú xé rách tan tành. Còn thể đi của luồng thương ảnh đen kịt lại không hề có chút suy giảm, chỉ là khê run lên trong không trung, rồi hướng về ngay trước mặt Lý Dật rơi xuống.

Đòn công kích thứ hai này, chỗ sắc bén tuyệt đối không thua kém gì đòn công kích đầu tiên, thậm chí vì nguyên nhân xé rách tan tành Hỏa diễm Cự Thú của Lý Dật, mà càng lộ ra sát khí kinh người.

-Xuy~~

Theo sự rơi xuống của một thương này, không khí xung quanh giống như bị xé rách mãnh liệt, lay động về bốn phía, tiếng xé gió bén nhọn, phối hợp với khuôn mặt kiêu ngạo hung hăng đến cực hạn của Cổ Thiên nhìn thể nào cũng thấy uy lực kinh người!

Một đòn tàn bạo này, khiến cho con người của Lý Dật hơi co rút lại. Những người có thể tới tham gia Tế Thần Huyết Điển, đến lúc này vẫn còn sống quả nhiên không có người nào đơn giản.

Chỉ là chiêu này, trong những người của Thiên Phong Đế quốc tới tham gia vào Tế Thần Huyết Điển lần này, chỉ sợ rằng không có mấy người có thể chống đỡ nổi! Đáng tiếc, trong mấy người đó bao gồm cả Lý Dật hẳn.

Nhãn Thần hơi lóe lên trong chốc lát, Lý Dật cuối cùng thở ra một hơi, trên mặt lộ ra biểu tình nửa cười nửa không nói:

-Người không cho rằng, một chiêu đó của ta sẽ dễ dàng bị người phá hủy như vậy chứ?

Vừa dứt lời, đã thấy tay phải của Lý Dật vốn đang khép lại khẽ vung lên, vô cùng tự nhiên phóng khoảng đánh ra...

-Ba~~

Đối với tiếng vang này, Hỏa diễm Cự Thú vốn bị một thương của Cổ Thiên đánh cho nát bấy, đã nhanh chóng ngưng kết lại một chỗ, trong nháy mắt cũng đồng dạng ngưng tụ thành một luồng hỏa diễm thương ảnh trong không trung...

Sau đó, thương ảnh cực lớn không mang theo một chút màu sắc rực rỡ nào, cứ như vậy hung hăng tiến về một thương kinh thiên động địa của Cổ Thiên mà bổ xuống!

-Ầm~~

Một thương bình thường không có gì kỳ quái trong một khắc rơi xuống, vẫn cứ giống như mang theo mấy phần khí thế phá núi nứt biển, ngay cả nguyên khí thiên địa xung quanh tựa hồ trong lúc này cũng sản sinh ra cộng minh!

Mặt đất vốn kiên cố không gì sánh được, dưới sự đè nén nhất thời hiện ra một vết nứt!

-Keng— Keng~~ Keng~~

Hai người tựa hồ trong nháy mắt lại va chạm vào nhau, nhất thời giữa không trung nổi lên một trận âm thanh kim thiết. Thương ảnh hòa hồng và thương ảnh đen kịt không ngừng va chạm vào nhau giữa không trung hình thành nên một tầng sóng gợn đầu khí!

Kình phong không ngừng quét qua, trên bức tường cứng rắn trong mật đạo để lại từng đường vết tích nhỏ bé, những vật vỡ nát ở xung quanh tựa hồ chỉ trong nháy mắt đã bị thổi bay toàn bộ...

Cùng với sự không ngừng va chạm của hai người, một mảng lớn thương ảnh đen kịt của Cổ Thiên tựa hồ dưới sự đối kháng này tiêu tán triệt để. Đến cuối cùng, ngay cả đám sương mù bao trùm lên toàn bộ cơ thể của Cổ Thiên tựa hồ cũng mất đi mấy phần trạng thái vốn có.

-Ahhhh!!!

Trên khuôn mặt mờ nhạt của Cổ Thiên tựa hồ nổi lên một tia tức giận, sau đó chỉ thấy hần bò tay ra sau lưng, dĩ nhiên vứt bỏ hỏa diễm trường thương đang dây dưa làm phiền mình, trường thương trong tay ngưng kết đã hóa thành một luồng tia chớp, mãnh liệt đánh xuống ngực của Lý Dật.

Trong nháy mắt khi trường thương tuột tay mà rạ Cổ Thiên đột nhiên vùng mạnh chân một cước đá vào đoạn cuối cùng của trường thương. Trường thương nhất thời thoát ra giống như tia chớp, tốc độ càng nhanh hơn vài phần.

-Thủ đoạn giỏi!

Lý Dật không kìm được khẽ hô lên một tiếng, hai tay lại một lần nữa mạnh mẽ ngưng tụ. Lần này, hỏa diễm trường thương vốn bố về phía Cổ

Thiên nhất thời tiêu tán trong giây phút tiếp theo ngưng kết thành một tấm lá chắn tinh xảo cực lớn trước người Lý Dật.

-Âm—

Không mang theo bất cứ hư ảnh gì, trường thương đen kịt cứ hung hăng như vậy rơi xuống trên tấm chắn hỏa diễm trước mặt Lý Dật. Hai người chạm nhau, nhất thời nổi lên một luồng khí tức bạo phát mạnh mẽ, với chấn động giống như sóng to gió lớn!

Dưới luồng khí tức này, Lý Dật kêu rên một tiếng, bàn chân lại lướt trên mặt đất hướng về phía sau mười mấy thước mới dừng lại, còn tấm chắn hỏa diễm ở trước mặt, khi khí tức trên trường thương của Cổ Thiên tiêu tán hết, cũng đã hóa thành bột phấn...

-Hừ—

Cười lạnh lùng một tiếng, ấn kỹ trong tay Lý Dật nhanh chóng biến hóa, những hỏa diễm hóa thành bột phấn vẫn nhanh chóng quay về, trên đầu ngón tay hắc ngưng kết thành một luồng hỏa diễm rất nhỏ. Nhưng nếu quan sát tỉ mỉ, thì vẫn có thể nhận ra, đoàn hỏa diễm này tựa hồ so với lúc trước thì âm đạm hơn mấy phần.

-Thu!

Mũi chân của Cổ Thiên nhẹ nhàng đi chuyển trên mặt đất, thân hình đã thuận thế bồ nhào về phía trước, đúng lúc đem thanh trường thương đang bay tới gần trong tầm tay. Hắc cũng là người để ý, không buông tha, tay phải vừa nắm được đoạn cuối của trường thương, cánh tay hơi run lên, khí tức màu đen trên trường thương liền bành trướng lên, giống như khí tức của làn sương dày, lại một lần nữa bao phủ lên toàn bộ cơ thể của hắc.

-Lý Dật! Người đi chết đi cho ta!

Theo tiếng cười điên cuồng này, hắc vụ tăng vọt trên trường thương đã nhanh chóng ngưng tụ thành dáng dấp của một con mãng xà, hung hăng lao về phương hướng Lý Dật đang đứng!

-Muốn ta chết? Dựa vào người? Không xứng!

Lý Dật cũng cười nhạt một tiếng, tay phải mãnh liệt vỗ, đem một đoàn hỏa diễm trong tay bắn ra ngoài. Hỏa diễm lén chui vào giữa không trung, đã hình thành lên bộ dạng một con giao long, rất nhanh hướng về phía con mãng xà đen kịt mà lao tới!

-Ầm~~ Ầm~~

Tiếng bạo hường liên tiếp bạo phát ra trong nháy mắt hai luồng khí tức va chạm vào nhau, từng đường đấu khí cuộn sóng giống như nước sôi, mãnh liệt cuộn cuộn hướng ra xung quanh. Còn mặt đất vốn đã tràn ngập vết nứt, lúc này lại càng có thêm nhiều vết tích giống như mạng nhện, không ngừng khuếch tán ra bốn phía.

-Đi chết đi!

Trường thương trong tay Cổ Thiên lại một lần nữa giương lên, lại có một con mãng xà đen kịt oanh kích ra, trong khi Lý Dật còn chưa kịp phản ứng đã hung hăng lao vào giao long hỏa diễm.

Trong thời khắc ba luồng kinh khí va chạm vào nhau, giao long hỏa diễm vốn ngưng kết thành hình đã nhanh chóng bị nghiền nát thành cát bụi! Trong ánh mắt có chút điên cuồng của Cổ Thiên. Lý Dật mờ mắt trừng trừng nhìn giao long hỏa diễm trước mặt mình, cũng không cách nào hồi phục lại được hỏa diễm này.

Ha ha ha ha...

-Trong một tràng cười điên cuồng, Cổ Thiên mạnh mẽ vẩy trường thương trong tay, con mãng xà đen kịt cũng đã nhanh chóng co rút trở lại.

Thân hình của Cổ Thiên nhảy lên trên mặt đất, mang theo mấy phần quý dị nhìn chăm chăm vào Lý Dật cười, nói:

-Ngay cả đấu khí cũng bị ta đánh tan rồi, ngươi sẽ đánh như thế nào đây? Như vậy tiếp theo ngươi muốn tự mình động thủ? Hay là ta ra tay?

Lý Dật khẽ nhú mày, cũng không thể không thừa nhận, Cổ Thiên này thật sự vượt ra ngoài dự liệu của bản thân, loại thủ đoạn công kích cường thế này, trong những kẻ đồng lứa cũng rất hiếm thấy!

Nhưng mà, mới như vậy mà đã muốn đánh bại mình sao, tựa hồ cũng chưa đủ năng lực...

Trong lòng suy nghĩ nhanh chóng chuyển động, trên mặt Lý Dật vẫn rất ung dung bình thản, chỉ thản nhiên nói:

-Ngươi sẽ không cho rằng, như vậy là ngươi thắng được ta rồi chứ?

-Quả thật, ta còn chưa thắng!

Sau một lát ngáy người sững sốt, Cổ Thiên lại cười nhạt một tiếng:

-Xem ra, không giết chết người, ta có làm thế nào cũng không được tính là chiến thắng thật sự! Vậy thì Lý Dật, đành phải có lỗi với người rồi!

Ngay khi một chữ cuối cùng vừa dứt, tay phải của Cổ Thiên mạnh mẽ vung lên trường thương lại nhanh chóng hướng về phía ngực của Lý Dật đánh xuống. Kinh khí bén nhọn trên mũi thương, nháy mắt đã rơi xuống trước ngực của Lý Dật.

-Xuy~~

Một thương này hung hăng từ chỗ ngực của Lý Dật đâm vào, khiến thần sắc dữ tợn trên mặt Cổ Thiên khẽ run lên. Hắn đang muốn thuận thế đem cơ thể của Lý Dật quăng ra, thế nhưng ngay trong giờ khắc này, thân thể của Lý Dật đã chậm rãi lay động, tiêu tán ở trong không khí...

-Đây là...?

-Vân Bộ, đấu kỹ thân pháp ... khiến Cổ Thiên các hạ người chê cười rồi!

Thanh âm nửa cười nửa không của Lý Dật nhàn nhạt vang lên, khiến Cổ Thiên đột nhiên quay đầu lại.

Hắn nhìn thấy trên mặt của Lý Dật vẫn là loại biểu tình thản nhiên đó, khiến trong lòng hắn không biết nên làm thế nào mới dâng lên được cảm giác buồn phiền...

Nhưng mà, Lý Dật trái lại không để ý đến biểu tình của Cổ Thiên. Hắn chỉ có mục đích tự cười bản thân mình, thản nhiên nói:

-Vẫn là câu nói kia, người không thực sự cho rằng, như vậy là đã được thắng ta rồi chứ?

Khóe miệng của Cổ Thiên khẽ co lại, cũng không nói gì nhiều, trường thương trong tay giương lên, lại một lần quăng về phía Lý Dật.

Đối mặt với chiêu này, Lý Dật chỉ nhẹ nhàng mỉm cười, chân phải đột nhiên nhẹ nhàng bước lên, Lưu Hỏa đấu khí trên cơ thể vốn mỏng manh đến cực hạn nháy mắt tiêu tán, trong khoảnh khắc Cổ Thiên cất nụ cười điên cuồng, một luồng đấu khí tử sắc đã nhanh chóng thoát ra, bao trùm lên toàn bộ cơ thể hắn.

-Lôi thuộc tính? Tên này quả nhiên là đấu khí song thuộc tính!

Màn trước mặt khiến trong lòng Cổ Thiên kinh hãi đến cực hạn, một màn khó mà tưởng tượng này khiến hắn hơi có mấy phần phản ứng.

Nhưng mà, dù sao hắn cũng là một nhân vật không tầm thường, sự hoảng sợ trong nháy mắt đã bị hắn nhanh chóng ngăn chặn. Thế đi của trường thương trong tay vẫn không giảm đi phần nào, trái lại còn bao trùm lên một tầng khí tức màu đen dày đặc. Trong nháy mắt, đã hình thành lên một luồng thương ảnh ùn ùn kéo đến, mạnh mẽ quăng về phía đầu của Lý Dật!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đã Chết?

Q.3 - Chương 90: Đã Chết?

Đối mặt với chiêu này, Lý Dật chỉ khẽ cười một tiếng, cũng không mở miệng nói gì. Hai tay hắn đột nhiên vỗ mạnh, một luồng quang mang thanh sắc đã bao phủ trên cánh tay hắn. Chợt thân hình của hắn đột nhiên nhảy lên, trực tiếp né tránh được thương ảnh của Cổ Thiên, ngược lại trong nháy mắt còn lén đến bên cạnh Cổ Thiên, một chương phản đòn đã chặt mạnh về phía sau đầu của hắn.

-Xuy—

Một tiếng động rất nhỏ vang lên, trong không khí phảng phát cũng cảm giác được sát khí kinh người. Đồng tử của Cổ Thiên mạnh mẽ co rút, tựa hồ ý thức được, nguy hiểm đang đến từ phía sau lưng mình.

Xuy—

Tất cả hành động này của Lý Dật tựa hồ là muốn cắt mạnh xuống cổ của Cổ Thiên, khiến tóc gáy trên mặt hăn nháy mắt đều dựng đứng lên.

Tốc độ của kẻ đó, tại sao lại khủng khiếp như vậy? Ta rõ ràng không cảm nhận được một chút khí tức đấu khí nào?

Một màn có chút cổ quái này khiến Cổ Thiên toàn thân toát ra mồ hôi lạnh, trong lòng dâng lên một phần cảm giác chằng lạnh.

Hăn đương nhiên không biết, Lý Dật kiếp trước thân là sát thủ tuyệt đỉnh, bản thân đã đào sâu nghiên cứu ra Huyền Sát. nhưng hoàn toàn dựa vào sức mạnh của cơ bắp mà phát động. Hết lần này đến lần khác, loại chiêu thức này đã vượt qua giới hạn của cơ thể con người, khiến tốc độ của hăn có thể đạt đến một mức độ cực kỳ kinh người. Hơn nữa không giống với Đấu kỹ Công pháp bình thường, một khi dùng thì sẽ có dấu vết đấu khí. khiến người ta tra xét ra được hành tung.

Lại phối hợp với lực sát phạt sắc bén của Thanh Vân Thủ, khiến lực chiến đấu của Lý Dật đương nhiên đã đạt đến mức độ kinh người.

Lý Dật nhìn thấy đòn chém của mình không trúng, nhưng cũng không để cho Cổ Thiên có thời gian phản ứng, tựa hồ chỉ trong nháy mắt, trên chân trái của hăn lôi điện tử sắc lóe lên. Theo sự vung chân của hăn, một luồng điện mang tử sắc đã mãnh liệt quăng về phía đầu của Cổ Thiên.

-Điệp Tiên Thoái!

Mặc dù chỉ là Đấu kỹ rác rưởi trong Huyền Vũ Trung cấp, nhưng sử dụng trong một khoảnh khắc nhỏ bé này, khí thế đó đông dạng kinh người đến cực hạn.

Cảm thụ được một chiêu kinh người này của Lý Dật, Cổ Thiên giữa không trung không kịp làm động tác khác, chỉ có thể trở tay tung ra một

chưởng. Cuối cùng, trong nháy mắt khi Lý Dật đang quăng ra một cước, đúng lúc đập vào trên bàn chân của Lý Dật.

-Ầm—

Một tiếng giòn tan vang lên, thanh âm đấu khí va chạm vào nhau ngưng kết lại một chỗ, nhanh chóng tản ra.

Thế nhưng, một chưởng tiếp xúc với bàn chân của Lý Dật, Cổ Thiên triệt để cảm nhận được rằng, trên một cước này của Lý Dật ẩn chứa sức mạnh uy mãnh, và lực lôi điện cuồng bạo lại càng khiến sắc mặt hắc trắng bệch.

-Phù phù~~

Khẽ hé miệng ra, một ngụm máu tươi từ trong miệng Cổ Thiên phun ra. Thân hình cuối cùng ở dưới một cước này của Lý Dật, hung hăng rơi xuống mặt đất, ở nơi rơi xuống, từng đường vết nứt bị đập bể sinh sôi nảy nở.

Điện quang trên người Cổ Thiên hơi chớp động, điều này thật ra cũng không có gì, nhưng hiệu quả đặc biệt tê liệt của đấu khí Lôi thuộc tính, khiến ngay cả khí lực nhúc nhích cử động của nửa phần cơ thể tựa hồ cũng không còn.

Lý Dật cười nhạt một tiếng, cũng không ngưng trệ trong nháy mắt, chỉ là thân hình đột nhiên xoay tròn trong không trung, một luồng đấu khí tử sắc lại một lần nữa ngưng kết, theo một cước của hắn lại hướng về đầu của Cổ Thiên hung hăng bổ xuống.

Nhìn trùng thế của một chiêu này, nếu bị Lý Dật một chiêu đánh trúng, cho dù có Sa y Đấu khí hộ thể, Cổ Thiên phòng chừng ngay lập tức cũng phải thổ huyết bỏ mình.

Kình khí bén nhọn của chiêu này khiến Cổ Thiên toàn thân toát mồ hôi lạnh, hắn lập tức bất chấp những cái khác, một tay có thể hoạt động đột

nhiên đập lên mặt đất, thân hình bay vút sang bên cạnh.

-Ầm—

Lúc này, một cước của Lý Dật đã hung hăng rơi xuống trên mặt đất, khiến mặt đất kiên cố đập thành một hố sâu, nếu không phải phản ứng của Cổ Thiên đủ nhanh, vậy thì lúc này cái đầu của hắn đã trở thành bùn nhão rồi.

Nhưng cho dù như vậy, kinh phong đấu khí lướt qua trên mặt cũng khiến mồ hôi lạnh trên người hắn lại điên cuồng toát ra.

Nhưng trong nháy mắt, Cổ Thiên đã mấy lần cảm nhận được cảm giác cái chết, điều này khiến mùi vị phiền muộn trong lòng hắn dâng lên đến cực hạn.

Đặc điểm của Tử Lôi đấu khí là cuồng bạo, đặc điểm của Lưu Hỏa đấu khí là tinh diệu và sắc bén... Chỉ đáng tiếc ta không có đấu khí Phong Hệ kiêm tu, nếu không vừa rồi tốc độ cực nhanh, kẻ đó tuyệt đối sẽ không chạy thoát được!

Trong lòng âm thầm phân tích một lát, Lý Dật trái lại có mấy phần phiền muộn nhỏ. Nhưng hắn vẫn xác định được một điều, đó chính là Lưu Hỏa đấu khí vừa mới tu luyện ra, uy lực mặc dù không bằng Tử Lôi đấu khí và Thiên Ma đấu khí, nhưng đó là liên quan đến thời gian tu luyện của bản thân quá ngắn nếu tiềm tu thêm một thời gian nữa, loại đối thủ giống như Cổ Thiên cũng không cần vận dụng hai loại đấu khí để giải quyết.

Chật vật lùi lại mấy bước trên mặt đất, cảm giác được Lý Dật không có tiếp tục truy sát. Cổ Thiên mới đột nhiên vỗ tay một cái, thân hình từ dưới đất nhảy lên. Lúc này, biểu tình trên mặt hắn đã khó coi đến cực hạn. Sau một lúc lâu, tựa hồ sự tê liệt trên người bị đánh tan đi mấy phần, hắn mới hung hăng nhìn chăm chăm vào Lý Dật, xót xa nói:

-Hảo tiểu tử, quả nhiên ngươi có mấy phần bản lĩnh! Nhưng mà, cho dù ngươi lợi hại cũng chỉ là chó trông cửa của Huyết Ma Tộc! Đợi đến lúc ra bên ngoài, ta nhất định sẽ bầm báo phương diện này với Đấu Thần Điện! Ta bảo đảm từ nay về sau, ngươi sẽ không còn nơi nào để chạy nữa!

-Ngươi cảm thấy ngươi vẫn có thể sống đi ra ngoài sao?

Nghiêng đầu sang một bên Lý Dật thản nhiên cười.

Lời nói này của hắn khiến sắc mặt của Cổ Thiên đột nhiên biến đổi, tựa hồ còn muốn nói gì đó, nhưng không đợi hắn nói xong, thân hình của Lý Dật đã lóe lên, một lần nữa rơi xuống trước mặt hắn, và hai tay hiện ra thanh quang hung hăng hướng về phần ngực và bụng của hắn cắt xuống.

Trong nháy mắt, thanh quang mãnh liệt trên hai tay của Lý Dật, làm cho Cổ Thiên phải thối lui từng bước.

Nhưng mà, đã một lần ăn phải Tử Lôi đấu khí, Cổ Thiên cũng học được sự thông minh. Hắn cũng không dám trực tiếp tiếp chiêu, mà là trường thương trong tay hung hăng quăng ra, nhanh chóng múa động.

Động tác này của hắn cũng không phải không có hiệu quả, khiến thân hình của Lý Dật chậm rãi lại, hắn cũng khó khăn lắm mới né tránh được thế tiến công của Lý Dật.

Tình thế đột nhiên chuyển biến xấu, sau khi Cổ Thiên mãnh liệt hít vào một hơi, trường thương trong tay lại nhanh chóng quăng ra. Đến giờ khắc này hắn cũng hiểu rõ, nếu chỉ đứng bị đánh mà không trả chi phí gì cả để giành được thắng lợi, vậy thì hôm nay bản thân không còn con đường sống mà đi rồi!

Cách duy nhất để rời khỏi, hoặc là giành được thắng lợi thì chính là phải liều mạng!

Đối mặt với thủ đoạn lấy công đổi công đột nhiên này của Cổ Thiên, Lý Dật chỉ mỉm cười một tiếng. Tình cảnh như vậy, hẳn không biết đã gặp phải bao nhiêu lần rồi, há còn sợ sao?

Lập tức thân hình của hắn hơi mãnh liệt lùi về sau nửa bước, lại đột nhiên tiến tới giữa lúc đang tiến tiến lui lui, chương ấn thanh sắc không ngừng hướng về phương vị Cổ Thiên đang ở mà phóng tới.

Hai bóng người nhanh chóng vọt đến, mặc dù phần lớn thời gian đều là đan xen mà thôi, nhưng mỗi lần đầu khi va chạm, đều sẽ dẫn tới một trận bạo hưởng, và kinh khí cũng mãnh liệt lan tràn ra xung quanh, khiến vết nứt trên mặt đất cũng không ngừng khuyếch tán...

-Ầm- ầm~ ầm~ầm~

Giữa không trung hỏa quang lóe lên, khiến mật đạo phía sau sáng sáng tối tối, các loại ánh sáng không ngừng lóe lên.

-Choang choang~~

Trong nháy mắt Lý Dật đã một chương rơi xuống trên bàn tay nắm trường thương của Cổ Thiên, lực lôi điện cuồng bạo này khiến tay phải của Cổ Thiên đột nhiên ran cầm cập, trong nháy mắt trường thương rời khỏi tay vung ra, đã bay đến đỉnh mật đạo, sau khi đâm vào vẫn còn không ngừng lay động.

Vũ khí bị đánh bay, sắc mặt của Cổ Thiên bỗng nhiên biến đổi rất nhiều, không có vũ khí cầm chân, muốn đối phó với Lôi thuộc tính đấu khí của Lý Dật không dễ dàng như vậy!

-Liều mạng!

Ý niệm này vừa hiện lên trong đầu Cổ Thiên, tay trái của hắn đã dồn sức một trào, đấu khí màu đen nhanh chóng ngưng kết trên bàn tay hắn, cuối cùng hình thành lên một bàn tay cực lớn, hung hăng oanh kích về phía Lý Dật!

-Đại Bi Âm Ma Thủ!

Bàn tay màu đen cực lớn mang theo khí tức hắc ám cuồng bạo, mãnh liệt đập về phía Lý Dật. Mặc dù bàn tay này không lớn như trước đó Lý Dật nhìn thấy, nhưng uy lực cũng kinh người đến cực hạn.

Nhìn thấy một chiêu cực kỳ quen thuộc này, Lý Dật nhất thời có mấy phần cảm giác dở khóc dở cười...

-Lẽ nào bản thân thật sự chính là kẻ thù kiếp trước của Mị Ảnh Ma Tông sao?

Ở bên ngoài không nói làm gì, ngay cả tiến nhập vào trong Tế Thần Huyết Điển, người phiên phức gặp phải đầu tiên cũng là người của Mị Ảnh Ma Tông.

Nhưng mà, dở khóc dở cười vẫn là dở khóc dở cười, Lý Dật ngược lại không có thả lỏng tâm Thần. Trái lại, hẩn hiểu biết cực nhiều về Đại Bi Âm Ma Thủ đương nhiên hiểu rõ chiêu này nên ứng phó như thế nào.

Khí tức thanh sắc trong tay nhanh chóng tán đi, một luồng đấu khí tử sắc đã nhanh chóng quấn lấy các ngón tay của Lý Dật, hình thành nên một dòng suối cực nhỏ!

Nhìn thấy Lý Dật có dáng dấp như vậy, Cổ Thiên đương nhiên biết đối phương cũng đang muốn sử dụng Đấu kỹ uy lực cường đại gì đó!

Lập tức hẩn càng nhanh chóng thúc giục đấu khí trong cơ thể, nắm tay màu đen cực lớn, theo động tác của hẩn, hung hăng đánh về phía Lý Dật!

Trong đôi mắt tiểu ý chợt lóe lên, tay phải của Lý Dật khẽ vỗ, giống như lá rụng, rơi xuống trước năm đấm màu đen của Cổ Thiên. Trong nháy mắt, một luồng khí tức bạo lực phóng thẳng lên trời...

-Hồi Phong Chương!

-Ầm—

Bàn tay của hai bên hung hăng cùng đánh vào một chỗ, Cổ Thiên có thể cảm nhận rõ ràng được rằng, tất cả những đấu khí cuồng bạo trong bản thân, đều tận lực hướng về trong cơ thể của Lý Dật mà tuôn ra. Sự hiểu biết đối với đấu khí Âm thuộc tính, khiến hắn hiểu rõ, nếu tiếp tục trúng chiêu này, Lý Dật cho dù không chết cũng trở thành phế vật!

Thế nhưng, trong nháy mắt nụ cười trên mặt của Lý Dật lại càng ngày càng đậm đà, và sau nụ cười đó là một thanh âm lạnh lùng:

-Giảo kình!

Theo một tiếng quát nhẹ của Lý Dật, sắc mặt của Cổ Thiên đột nhiên biến đổi, hắn đã cảm giác rõ ràng được rằng, đấu khí vốn đang cuồng bạo tuôn trào của mình, vào lúc này lại mang theo chút khí tức cuồng bạo. mãnh liệt tuôn ngược trở lại. Khoảng cách và tư thế của hai người lúc này khiến hắn dừng nói là chống lại mà ngay cả khí lực chạy trốn cũng không có...

-Ầm—

Đầu tiên là một âm hưởng quý dị, Sa y Đấu khí trên người Cổ Thiên chậm rãi hóa thành từng mảnh nhỏ, không chút sót lại, sau đó biến thành không còn gì cả...

Sau đó một tiếng nổ tung lại vang lên, chỉ nghe thấy một trận tiếng 'răng rắc răng rắc', tay trái của Cổ Thiên đột nhiên vặn vẹo hướng về một phương hướng, sau đó khớp xương toàn bộ vỡ nát, một cánh tay lại vặn lại giống như bánh quai chèo.

Còn thân hình của hắn cũng đột nhiên lay động, hung hăng đập lên trên bức tường ở phía sau, lưu lại ở trên mặt một hố động cực lớn. Sau một hồi lâu, thân hình của hắn mới chậm rãi ma sát với bức tường rơi xuống. Trong khoảng khắc rơi xuống, từ miệng hắn, máu tươi lại phun ra.

Nhưng mà, Cổ Thiên cũng không phải là một nhân vật tầm thường, mặc dù lúc này tay trái của hắn đã bị phế bỏ, nhưng hắn vẫn cắn răng, không rên một tiếng nào.

Lý Dật chậm rãi đi tới, từ trên cao cúi xuống nhìn hắn, nhẹ nhàng cười nói:

-Thế nào hả, vừa rồi ta kêu ngươi đi trong lòng ngươi lại không đi? Có phải hối hận rồi không?

Cổ Thiên cười lạnh lùng, lại ói ra một ngụm máu tươi rồi mới nghiêng răng nghiêng lợi nói:

-Lý Dật, ngươi yên tâm đi... Mặc dù... Mặc dù lần này ta rơi vào trong tay ngươi... nhưng... nhưng... ta... ta... Mị Ảnh Ma Tông...

Nói đến đây, thân hình của hắn đột nhiên co rút lại đã mềm oặt rồi, chỉ còn lại máu tươi từ trong miệng chảy ra...

-Chết rồi sao?

Lý Dật trong lúc nhất thời có cảm giác vài phần quỷ dị, mặc dù giữa hai người không có cảm tình gì, nhưng vừa rồi rõ ràng còn đang đánh rất vất vả, nhưng không ngờ chỉ trong nháy mắt, Cổ Thiên đã chết rồi?

Loại cảm giác này khiến Lý Dật nhất thời không biết nói gì, hắn cẩn thận đánh giá lại thân hình của Cổ Thiên, bất kể là hô hấp hay là thân hình không ngừng co quắp, hoặc là máu loãng tựa hồ đều là một chuyện miêu tả rất chân thực...

-Cổ Thiên chết rồi! Đã chết hoàn toàn rồi!

Lý Dật khẽ thở dài một hơi ngồi xổm xuống đưa tay vuốt mặt Cổ Thiên một cái, chỉ cười khổ một tiếng:

-Đi cẩn thận trên đường xuống hoàng tuyền...

Ngay vào lúc này, hai mắt vốn đã nhắm lại của Cổ Thiên đột nhiên mở ra, tay phải còn đang co lại ở bên cạnh, đột nhiên đập vào ngực của Lý Dật.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bắc Đẩu Tông Thần Bí

Q.3 - Chương 91: Bắc Đẩu Tông Thần Bí

Một chương này của Cổ Thiên có thể nói là vô cùng bất ngờ, lại là toàn bộ đấu khí còn sót lại trong người hắn, uy lực kinh người.

Nếu bị trúng một chiêu này, e rằng coi như là với thực lực của Lý Dật, thì cũng chưa chắc giữ được toàn thân.

Nhưng may mà Cổ Thiên đột nhiên ra đòn, Lý Dật tuy không kịp tránh, nhưng đã nhanh chóng sử dụng ra Thiên Ma đấu khí

-Oanh~~

Một chương này của Cổ Thiên tàn nhẫn giáng xuống ngực của Lý Dật, Đấu khí Âm thuộc tính sôi sục toàn thân dường như điên cuồng hướng vào Lý Dật.

‘Bang’ một tiếng, Thiên Ma đấu khí trong cơ thể Lý Dật lập tức vận khí nhờ vào tác dụng khắc chế trời cho của Thiên Ma đấu khí đối với đấu khí Âm thuộc tính. Lý Dật đã quay một vòng dòng âm hàn đấu khí trong cơ thể mình, sau đó dòng âm hàn đấu khí xuống tới chân, nháy mắt phóng ra.

Một chân của Lý Dật đá ra, đá bay Cổ Thiên ra xa 4-5 mét. Khi rơi xuống đất, lục phủ ngũ tạng của hắn đã vỡ nát hết, có thể nói là chết chắc rồi.

Khốn khiếp! Như vậy mà còn có thể phản kích! Mị Ảnh Ma Tông! Hây! Mị Ảnh Ma Tông! Lý Dật cười nhạt, tay phải xoa nhẹ ngực mình, chưởng ấn đen như mực dần dần biến mất.

E rằng Cổ Thiên đến trước lúc chết cũng không hiểu, tại sao dưới một đòn dốc toàn lực của mình mà Lý Dật không những không sao mà còn có thể mượn thế, đá lại một cước giết chết mình.

Nói cho cùng, Lý Dật nếu không phải là đã tu luyện Thiên Ma Cửu Biến, một chương với đấu khí âm hàn như vậy đi qua người hăn, e rằng hăn không chết thì cũng thành tàn phế.

Cũng may có Thiên Ma Cửu Biến!

Lý Dật mừng thầm, ánh mắt lần nữa rơi xuống trên người của Cổ Thiên.

Nói cho cùng, những việc trong mấy ngày này của mình quả thực đã quá thuận buồm xuôi gió rồi, thời khắc quan trọng lại có thể quên phòng bị, xem ra sau này bất luận thế nào cũng phải cảnh giác hơn. Lý Dật tự nhắc nhở mình, sau đó ngồi xuống cẩn thận nhìn thi thể Cổ Thiên. Cổ Thiên lần này nhìn thế nào cũng là chết chắc rồi, chỉ là không biết hăn rốt cục là vì cái gì mà đến đây, lại còn liều mạng đến như vậy.

Nghĩ đến đây, trong lòng Lý Dật hơi dao động, lục lọi khắp người hăn, sau khi tìm một lúc lâu, Lý Dật mới coi như tìm được một Dung Giới. Dung lượng của Dung Giới này thật không tồi, vì chủ nhân của nó đã chết, dấu ấn trong đó cũng đã không còn nữa.

Lý Dật không chút suy nghĩ trong nháy mắt đã phá tan dấu ấn linh hồn trong Dung Giới. Sau đó lấy những đồ vật bên trong ra.

Những đồ vật mà Cổ Thiên mang theo, đa số đều vô dụng giống như son hồng phấn thủy dùng để dỗ dành nữ nhi vậy, tiếp đó là mấy đồng bạc vụn.

Lý Dật lấy một mớ vàng bạc châu báu trong kho phòng nhét đầy vào trong Dung Giới, để lại đồng đồ bỏ đi của hắn lại chỗ cũ. Trong lúc tìm tòi, coi như là tìm ra được hai thứ đồ vật đáng để ý.

Thứ nhất là thẻ bài màu trắng rất kỳ lạ, cũng không thể nhìn ra rốt cục nó có tác dụng gì. nhưng trên mặt trước của chiếc thẻ có khắc đồ văn cổ quái, mặt sau là hai chữ ‘Ảnh Vệ’.

Thứ hai là một bản đồ tương đối chi tiết, nhưng những địa điểm hiện trên bản đồ vô cùng lạ, chính là trong Hoàng thành của Đại Đô này...

Còn những đồ vật như Công pháp Đấu kỹ mà Lý Dật vốn mong muốn thì lại một chút cũng không có. Xem ra lúc Cổ Thiên đi vào để tham gia Tế Thần Huyết Điển đã sớm để những đồ vật đáng tiền bên ngoài rồi.

Lý Dật cũng không để ý nhiều, chỉ lấy ngọc bài và Dung Giới, còn những đồ vật khác thì nằm lung tung dưới đất, sau đó hắn cầm bản đồ lên, nhìn thật kỹ.

Bản đồ này vô cùng tỉ mỉ, không có chút khác biệt nào so với Hoàng thành trong trí nhớ của Lý Dật. Đặc biệt ở chỗ, chỗ nào có thị vệ canh gác, chỗ nào có cơ quan đều ghi chép rõ ràng, rất nhiều chỗ trong Hoàng thành đều đánh dấu ký hiệu kỳ lạ.

Những địa điểm này, trong đó có một chỗ là vị trí của một kho phòng, ngoài ra còn có bản đồ thu nhỏ, giải thích tỉ mỉ các loại cơ quan phòng mật trong kho phòng. Những chỗ khác nhất thời Lý Dật không nhìn ra là nó ở đâu, nhưng những chỗ đó cũng có bản đồ chi tiết.

Xem xong, trong lòng Lý Dật hơi chấn động. Mình đã đến đây lâu như vậy, cũng không nắm rõ hết những nơi bí ẩn trong Hoàng thành, nhưng không ngờ, trên người Cổ Thiên còn có bản đồ chi tiết này, Theo Lý mà nói, bản đồ này chắc chắn không phải chỉ vẽ trong một đêm. Xem ra, Mị Ảnh Ma Tông này chắc chắn quyết tâm lấy những thứ trong này, nếu không cũng sẽ không có bản đồ như vậy.

Nhưng tốt rồi, dù thế nào thì bản đồ này đã rơi vào tay mình, không chừng mình phải đến những nơi khác được đánh dấu xem thế nào.

Sau khi nghĩ như vậy thì Lý Dật cho bản đồ vào trong Dung Giới, hắn gọi một thị vệ gần đó ra xử Lý cái xác. Từ sau ngày đội thị vệ canh gác bị Hương Hương Quận chúa giải quyết, đội thị vệ mới đến hình như rất nghe lời Quận chúa. Mấy ngày nay Lý Dật dùng cũng thấy rất tốt, lúc này có người thu dọn xác chết, hắn cũng cảm thấy đặc ý.

Bay về tầng cuối cùng của khố phong, Lý Dật lại nghĩ đến một chuyện chính là sau khi tự tay giết Diệp Mã Thanh . Dung Giới của hắn vẫn còn trong tay mình, chưa có cơ hội mở nó ra, hiện tại đây chẳng phải là cơ hội tốt hay sao.

Nghĩ vậy, Lý Dật đã tìm tòi trong Dung Giới của mình, sau đó lấy ra Dung Giới của Diệp Mã Thanh , ngắm nghía kỹ lại một lần.

Dung lượng Dung Giới của Diệp Mã Thanh rất lớn, hơn nữa chế tác rất tinh xảo, so với đồ rách nát mà Lý Dật đang dùng, quả thật không thể so sánh nổi.

Đối với những vật chế tác tinh xảo như này, Lý Dật cũng không dám mạnh tay, chỉ cần thận phá dấu ấn trên Dung Giới, linh hồn xuất ra bay vào trong. Tâm trí vừa nhập vào nó, Lý Dật đã cảm nhận được không gian bên trong Dung Giới, hiện ra một tầng ánh lên màu bạc mong manh. Đây đúng là không thể so sánh với Dung Giới loại kém cỏi của mình. Hơn nữa, không gian trong Dung Giới này so với những Dung Giới trước đây ta từng xem lớn hơn rất nhiều.

Xem ra, Dung Giới này ít nhất cũng là vật phẩm cấp 5, thật không ngờ Diệp Gia lại cất giữ thứ đồ vật này...

Lý Dật mỉm cười nhàn nhạt. Từ trước đến nay, yêu cầu của hắn đối với Dung Giới không cao, chỉ cần đủ không gian đặt đồ vật vào là được rồi, cho nên hắn luôn dùng Dung Giới đoạt từ trong tay Âm Húc ngày đó, chưa từng đổi lần nào.

Nhưng mà, cùng với thực lực tăng lên, đồ vật bên người hắn cũng ngày càng nhiều, Dung Giới bình thường đó cũng không cách nào chứa nhiều đồ như vậy.

Dung lượng Dung Giới của Diệp Mã Thanh rất lớn, hay là đổi sang dùng cái của hắn.

Quyết định xong, Lý Dật dung nhập linh hồn vào trong Dung Giới, để lại dấu ấn linh hồn của mình. Vì Diệp Mã Thanh đã chết không thể lại chết nữa, hành động này cũng không có bất cứ khó khăn nào.

Sau đó, linh hồn của Lý Dật bay một vòng trong Dung Giới, nhưng bay xong một vòng, Lý Dật có chút thất vọng. Trong Dung Giới này, đồ vật đáng tiền quả nhiên không ít, nhưng những thứ mà Lý Dật thích lại không có mấy loại, ngoài hai Quyển Đấu kỹ ra, chẳng có thứ gì làm người ta thích cả.

Nhưng mà, hai quyển Đấu kỹ Mộc thuộc tính này cũng chỉ là Đấu kỹ Chu Tước Hạ cấp mà thôi, cũng không lọt vào con mắt của Lý Dật.

Sau khi tùy ý tra xét một lúc, Lý Dật mới chán nản bay ra. Nhưng chán nản thì chán nản hắn vẫn chuyển hết đồ trong Dung Giới của hắn sang Dung Giới tinh xảo kia, sau đó mới thở một hơi.

Sau khi giải quyết mối họa trong lòng, Lý Dật mới thở dài một hơi thoải mái. Hắn lại nhìn ảo ảnh trên phiến đá cổ, sau khi thấy không có bất kỳ hình dạng lạ nào mới nhắm mắt bí mật tu luyện.

000

Khoảng cách giữa Tu La Đảo và Đế quốc Thiên Phong vô cùng xa, trên một ngọn núi đen hùng vĩ gần Đế quốc Thiên Phong, trên núi mây đen lơ lửng, nguyên khí trời đất vô cùng ngào ngạt.

Đó chính là nơi ở của Bắc Đẩu Tông Đế quốc Thiên Phong, là thế lực mạnh nhất trong Đế quốc Thiên Phong. Thực lực của Bắc Đẩu Tông

không đơn giản như người thường thấy, lực lượng nghìn năm truyền từ đời này sang đời khác có thể làm rất nhiều người kinh sợ.

Bao năm qua, rất nhiều thế lực trong Đế quốc Thiên Phong lên lên xuống xuống, nhưng chỉ duy nhất có Bắc Đẩu Tông đứng vững trong Đế quốc Thiên Phong. Cho dù là Hoàng thất Thiên Phong nhiều đời, cũng không dám bất kính với Bắc Đẩu Tông, trái lại đều có ý lôi kéo, dựa dẫm.

Lúc này trong điện đường bí mật của Bắc Đẩu Tông, có hai người ngồi dưới đất, đang chậm rãi luyện.

Trong nháy mắt, người ngồi bên trái, là một người diện mạo bình thường, da mặt ông ta hơi rung nhẹ, đã nhanh chóng mở mắt ra.

Người ngồi đối diện ông ta chính là Phong Hoàng Hải Kim, một trong Thiên Phong Thất Hoàng.

Hải Kim bình thường vốn luôn oai phong, thế nhưng cũng không dám có nửa phần bất kính với lão giả ngồi trước mặt.

Hắn dường như cũng cảm thấy được sự bất thường của ông ta, chỉ hơi sửng sốt, nhỏ tiếng cung kính nói:

-Tông chủ! Có chuyện gì vậy?

Khuôn mặt hơi biến dạng của vị Tông chủ kia có vài phần không giải thích được, nhưng ngay lập tức ông ta thản nhiên nói:

-Trước đây, ta ban cho Mã Thanh tín vật của Tông môn là Thất Tinh Giới Chỉ, không phải trước đây tìm mãi cũng không được sao? Vừa rồi, ta cảm nhận được, có người đã mở nó ra, khắc dấu ấn linh hồn của mình vào Dung Giới đó!

Sắc mặt Hải Kim vốn bình thường, nghe vậy cũng lấy làm kinh hãi, nói:

-Tông chủ! Thất Tinh Giới Chỉ đối với Bắc Đẩu Tông chúng ta mà nói không gì sánh được, không những là tín vật Tông chủ truyền lại, mà còn

là vật quan trọng để mở ra Bắc Đẩu Giới. Nếu như nó rơi vào tay người ngoài, hậu quả sẽ không thể tưởng tượng được... Tông chủ có biết là kẻ nào đã lấy Thất Tinh Giới Chỉ của Tông môn chúng ta hay không?

Lão giả Tông chủ kia cảm ứng một chút, lát sau lắc đầu nói:

-Có một vật gì kỳ lạ đã ngăn cản cảm ứng của ta, làm ta không biết rốt cục kẻ nào đã lấy Thất Tinh Giới Chỉ. Nếu như ta đoán không nhầm, kẻ đó chắc chắn đã đi vào một chỗ phong ấn nào đó, mới có thể làm được như vậy... Mà trong Đế quốc Thiên Phong, nơi có thể làm được việc này hiện tại cũng không có, vì vậy ta nghi ngờ, kẻ lấy Thất Tinh Giới Chỉ lúc này đang ở trên Tu La Đảo!

-Tu La Đảo! Tế Thần Huyết Điển!

Hải Kim hít một hơi, nhưng lại hơi nghiêng răng nói:

-Xem ra cũng chỉ là người tham gia Tế Thần Huyết Điển, nhưng nếu như đã có thể thận trọng như vậy, ngay cả Tông chủ cũng không cảm ứng được, thật là cao tay. Tông chủ! Vậy chúng ta phải làm sao?

Hải Kim gấp gấp hỏi.

-Làm sao? Nơi đó đến chúng ta cũng không vào được, còn có thể làm gì đây? Nhưng nếu như kẻ đó biết được chỗ thần bí của Bắc Đẩu Tông ta, nhất định sẽ sử dụng Thất Tinh Giới Chỉ đi vào Bắc Đẩu Giới, còn nếu không biết, cũng chỉ xem Thất Tinh Giới Chỉ đó là một cái Dung Giới bình thường thôi... Hải Kim, người mau đi thám thính, xem những người vào Tu La Đảo lần này là những ai... Nếu ta đoán không nhầm, vật quan trọng đó nằm trên người những kẻ đi vào.

Tế Thần Huyết Điển? Diệp Mã Thanh lại chết ở phương Bắc? Những người đó... Nhưng mà, cũng có thể là vài tên đối đầu muốn làm hỏng hình tượng của Bắc Đẩu Tông chúng ta mới phái đến một tiêu bối như vậy...

Hải Kim tự nói một mình, hình như cực kỳ phiền muộn. Cuối cùng, hắn chỉ thở dài một tiếng, đứng dậy cung kính chắp tay cáo biệt vị lão giả, nhanh chóng đi ra.

Vị lão giả Tông chủ kia lắc đầu, cũng không nhìn thấy ông ta làm thế nào, thân người khẽ nghiêng một cái, quay về phía bức tường đen.

Một lúc sau, trên bức tường dần dần lóe lên một ánh sáng màu xanh thẫm, trong ánh sáng, có một vòng xoáy ngăm đang không ngừng xoay tròn...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thất Tinh Giới Chỉ

Q.3 - Chương 92: Thất Tinh Giới Chỉ

Lý Dật lúc này tự nhiên không biết, mình chỉ đối dùng một cái Dung Giới thôi, lại có thể làm cho Tông chủ vô cùng thân bí của Bắc Đẩu Tông và cả vị trường lão oai phong phiền muộn đến như vậy. Hắn chỉ xem một chút phiến đá cổ trước mắt, vẻ mặt vô cùng cổ quái, không biết phải nên nói gì, chỉ là biểu hiện này, hiện tại vô cùng phức tạp. Vì lúc này, trên phiến đá cổ lại lần nữa hiện ra hình ảnh của vài người, thông báo cho hắn biết, đã có người đột nhập vào khố phòng. Hình ảnh trên phiến đá nhanh chóng thay đổi, nhưng lại làm Lý Dật nhìn rõ được cảnh tượng trong nó.

Không phải bốn người đến mà là năm. Hơn nữa, trong năm người này, có đến bốn người Lý Dật quen, Tông Kiệt Khánh, Diệp Khinh Vũ, Lý Hạo, còn một người không quen, cuối cùng còn lại một người, chính là Thần Thần.

Có trời mới biết vì sao họ lại đi cùng nhau như vậy! Tuy nhiên biết Thần Thần không bị gì, Lý Dật cảm thấy hơi kỳ lạ. Nhưng nhìn thấy cảnh tượng này, Lý Dật lại càng thấy kỳ lạ hơn.

Ngoại trừ người không quen biết kia, ngoại trừ cả Thần Thần, trong ba người còn lại cũng không có một người dễ đối phó.

Coi như dễ đối phó đi, vẫn còn có một vấn đề rất nghiêm trọng, chính là nếu mình xuất hiện chặn đường trước mặt họ thì tình huống sẽ thế nào đây.

Việc này không giống như uy hiếp Cổ Thiên, Lý Dật tin chắc, khi nhìn rõ hình dạng của mình, trong năm người đó, ít nhất có ba người ngay tức khắc sẽ nói chuyện này ra bên ngoài. Sau đó. Đấu Thần Điện bao nhiêu năm nay, không chừng sẽ lần đầu tiên xuất hiện một kẻ không bình thường như mình, tham gia Tế Thần Huyết Điển, sau đó lại hợp tác với Huyết Ma Tộc... Đến lúc đó, e rằng mình cũng bị truy sát rồi.

Coi như mình đứng ra giải thích, đối tượng mà mình hợp tác cũng không phải là Huyết Ma Tộc thì làm sao? Tu La Tam Ma đó chẳng lẽ lại là đối tượng hợp tác hợp pháp sao? Hơn nữa, coi như mình ra tay bất ngờ, giải quyết hết bốn người còn lại, vậy còn Thần Thần thì phải xử lý thế nào đây?

Giết nàng? Mình chắc chắn không làm được, nhưng không giết nàng thì sao? Huống chi, lúc này ra tay giải quyết bọn họ, dựa vào thực lực của mình chắc chắn sẽ không làm được.

Nhưng nếu dùng Thiên Khôn Địa Càn Châu hoặc đấu khí Xà Tôn Giả lưu lại, vậy thì chẳng khác nào để lộ bí mật trước mặt Hồng Thiên Thánh Giả.

Còn ngược lại, để mất đi những vật kia, mình làm sao ăn nói với Hương Hương Quận chúa, còn có Kim Bằng Yêu Vương nữa. Nếu như xử lý không tốt, đừng nói là muốn có được lợi ích, e rằng mình có chết cũng chẳng toàn thân.

Lúc này, Lý Dật vô cùng đau đầu, căn bản nghĩ không ra cách giải quyết tốt nhất. Tuy lúc này có cách thông báo cho Hương Hương Quận chúa chạy đến, nhưng chẳng lẽ gọi nàng đến để giết người hay sao?

Không được, cách duy nhất lúc này là làm cho mấy người này kinh hãi bỏ đi, bảo vệ ba món đồ vật này. Chỉ cần qua được đêm nay, thì lập tức báo tin cho Hương Hương Quận chúa, mình không thể tiếp tục đợi ở đây nữa.

Trong lòng đã có kế hoạch, Lý Dật tức khắc bình tĩnh lại. Hắn lại nhìn thật kỹ hình ảnh trên phiến đá, xác định được một điều, trên tay năm người này chắc chắn cũng có bản đồ chi tiết, vì họ không ngừng phóng người đi về hướng này.

Lý Dật thờ nhẹ một cái, ung dung lấy một cái trường bào màu đen từ trong Dung Giới ra, choàng vào người, sau đó nhét phiến đá vào trong người, sau khi hít thở sâu một cái, nhanh chóng lên ra ngoài.

Nói ra cũng lạ, phiến đá nhét vào trong người, cảnh tượng trên nó lại biến mất. Bóng Lý Dật hơi hiện trên mặt đất, dán trên mặt đạo chui ra ngoài, trong nháy mắt đã đến nơi rộng rãi của kho phòng. Khoảng cách nơi này với căn phòng bí mật để ba món đồ vật đó cũng không quá mấy chục mét.

Lý Dật ép sát người vào tường, nghe được tiếng bước chân, sau đó liền có một giọng nói lạnh lùng khá quen thuộc vang lên:

-Diệp Tiểu thư, sao chỗ này nhìn thế nào cũng là kho phòng của Hoàng thất, không có nơi nào lạ sao. Lần này liên minh của chúng ta đến Đại Đô, có việc lớn phải làm mà không phải là giống như bây giờ, cùng với Diệp Tiêu thư đi giải sầu!

Giọng nói lạnh lùng này chính là của Tông Kiệt Khánh, hẳn chỉ mở miệng là Lý Dật đã biết rồi, hơn một đám người bọn họ không phải đến đây để tìm ba món đồ vật mà mình phải trông coi, mà bọn họ đến Đại Đô còn có mục đích khác, nhưng mục đích đó là gì thì lại rất khó nói.

Hơn nữa, thực lực của năm người này, mình cũng hiểu đôi chút, nếu không phải may mắn gặp người của Tu La Tam Ma ở Đại Đô này, không

chừng cho dù làm chuyện gì cũng sẽ không có trở ngại lớn. Coi như gặp phải Phong Thân Vương, chỉ cần họ đừng chạy đến Phong Thân Vương Phủ liên thủ lại cũng sẽ không có vấn đề lớn. Suy cho cùng, tiến vào Tu La Đảo, những người này đều là người tham gia Tế Thần Huyết Điển!

Lập tức, Lý Dật thờ nhẹ một cái, nhưng không có ý định lộ diện, chỉ cần những người này có thể ngoan ngoãn rời đi, việc sau này thì hãy để sau này nói đi!

Giáp mặt bọn họ ở một nơi tế nhị như thế này, giải thích thế nào cũng không thỏa đáng. Trong chốc lát, nghe thấy thanh âm của Diệp Khinh Vũ vang lên, chậm chậm nói:

-Ta vừa cảm ứng được khí tức, chắc là không nhầm, chính là khí tức của Thất Tinh Giới Chỉ của ca ca ta. Hai huynh muội chúng tôi có cảm ứng tương thông đặc biệt, cảm ứng này tuyệt đối không sai! Hơn nữa, Thất Tinh Giới Chỉ này là tín vật của Tông chủ Bắc Đẩu Tông, nếu có thể tìm lại được. Bắc Đẩu Tông tuyệt đối sẽ không bạc đãi Tông Thiếu gia. Nếu Thiếu gia ngài không muốn, vậy thì đi đi không ai giữ ngài lại đâu!

Nghe đến ba chữ Thất Tinh Giới Chỉ, những người này dường như yên lặng lại, ngay đến Lý Dật cũng hơi ngẩn người ra... Chẳng lẽ cái Dung Giới đang nằm trên ngón tay của mình, theo lời cô ta nói chính là... Thất Tinh Giới Chỉ?

-Quả nhiên là Thất Tinh Giới Chỉ!

Ở Đế quốc Thiên Phong, ai mà không biết người đeo Thất Tinh Giới Chỉ chính là nhân vật tiếp nhận kế thừa của Bắc Đẩu Tông?

Chỉ có điều tạo hình của Thất Tinh Giới Chỉ rất bình thường, không có chỗ nào đặc biệt cả, vì vậy Lý Dật mới không nhận ra.

Lý Dật không ngờ, trong lúc không cẩn thận lại lấy được vật này. Nếu thật sự đây là Thất Tinh Giới Chỉ, vậy nó là Dung Giới cấp chín rồi, không phải là cấp năm. Đồ tốt như vậy thì, thật là vô giá.

Chỉ có điều, ý nghĩ này vừa tiêu tan Lý Dật lại giật mình, một tầng ý nghĩa trong lời nói của Diệp Khinh Vũ làm cho hần hơi càng thẳng.

Cảm ứng khí tức? Cô ta lại có thể cảm ứng được khí tức của Thất Tinh Giới Chỉ?

Nhưng ngay sau khi căng thẳng, hần lại bình tĩnh ngay. Không chừng loại cảm ứng tương thông này, chỉ vào lúc mình ghi linh hồn ẩn kỹ lên nó thì mới có thôi! Nếu không, Diệp Khinh Vũ đã sớm đến bên cạnh mình rồi, không cần phải đi tìm loạn xạ như vậy!

Nghĩ đến đó Lý Dật bình tĩnh lại nín thở, nghe kỹ cuộc đối thoại của họ.

Dường như bị lời nói của Diệp Khinh Vũ làm chấn động, ngay lập tức nghe thấy tiếng Lý Hạo nhàn nhạt vang lên:

-Lúc ta ở Đế Đô cũng nghe đồn Thất Tinh Giới Chỉ đó cũng mất tích cùng với cái chết bí ẩn của Diệp Mã Thanh ... Thất Tinh Giới Chỉ sao có thể xuất hiện trên Tu La Đảo này? Hơn nữa, còn ở ngay trong khối phòng của Hoàng thất Tu La Quốc... Diệp Tiêu thư nói như vậy... Tôi nghĩ, đây không phải là âm mưu chứ?

-Âm mưu?

Diệp Khinh Vũ hơi nhú mày:

-Nhưng mà, nếu ta đoán không sai, thì phải là người của Đế quốc Thiên Phong mang Thất Tinh Giới Chỉ đến đây. Hần cũng rất thận trọng, cho nên mới ra tay mở Thất Tinh Giới Chỉ ở đây! Tưởng là Bắc Đẩu Tông sẽ không có người biết sao?

-Ha ha ha, ra là vậy.

Tông Kiệt Khánh lạnh lùng cười:

-Vậy như nhận xét của cô Diệp Tiểu thư, cô cảm thấy ai đã lấy Thất Tinh Giới Chỉ của Bắc Đẩu Tông các cô, sau đó mang lên Tu La Đảo này?

-Nếu tôi đoán không nhầm, người đó chính là Lý Dật!

Diệp Khinh Vũ nói mà không cần suy nghĩ.

Lý Dật giật mình một cái suýt nữa thì kêu lên, tuy biết cũng chỉ là suy đoán của Diệp Khinh Vũ, nhưng vẫn bị lời suy đoán này dọa cho hoảng sợ!

Trực giác của nữ nhân, quả nhiên là chính xác nhất, nhưng cũng là cũng là thứ không đáng tin nhất!

-Diệp Khinh Vũ ta cảnh cáo cô, nếu cô không có chứng cứ rõ ràng thì đừng nói linh tinh, bằng không thì đừng trách ta không khách khí với cô!

Tiếng nói lạnh lùng của Thần Thần đột nhiên vang lên. Đến lúc này, hắc mới có cảm hứng với cuộc đối thoại này.

Nghe nàng ta nói vậy, Diệp Khinh Vũ chỉ lạnh, lòng cười cũng không nói nhiều vô ích.

Nhưng Tông Kiệt Khánh lại lạnh lùng nói:

-Lý Dật? Đừng nói là hắc. Mấy người chúng ta đều được truyền tống cùng nhau, chỉ có hắc là không biết bị đưa đến nơi nào, bây giờ không chừng đã bị Huyết Ma thôn phệ rồi! Sao có thể là hắc?

Diệp Khinh Vũ lạnh lùng nói:

-Không phải hắc thì là ai? Là Tông Kiệt Khánh người sao?

Lý Dật trong bóng tối nhếch mép, Thần Thần lại rất quan tâm đến ta, Tông Kiệt Khánh đó, lại chỉ mong mình chết đi!

Dường như không khí hơi căng thẳng, một lúc sau mới nghe tiếng của người lạ lạnh lùng nói:

-Được rồi, chứ vị mọi người cãi nhau ở đây lúc này cũng không có ý nghĩa gì. Tôi tuy không biết rốt cục ai đã lấy Giới Chỉ của Diệp Tiểu thư, nhưng tôi khẳng định một điều, thay vì cãi nhau ở khố phòng, chúng ta vẫn là nên đi tìm người đó đi!

Người này là người cuối cùng mà Lý Dật không quen biết, hăn đột nhiên mở miệng nói.

Trong khi hăn nói, Lý Dật bí mật quan sát hăn đột nhiên hăn chợt dẫm mạnh lên một bước.

Lý Dật vốn thấy rất kỳ lạ, đang quan sát kỹ người này nhưng nhìn thấy động tác của hăn, trong lòng thầm kêu lên:

-Một kẻ rất phiền phức!

Lý Dật còn chưa kịp phản ứng, thì đã nhìn thấy một dòng đấu khí cùng với bước chân của hăn, trong nháy mắt hướng ra bốn phía, hình thành một tiếng gầm kỳ quái. Những ánh lửa có sẵn trong khố phòng nhanh chóng lay động, làm cả khố phòng bỗng nhiên bừng sáng lên.

Chỉ với động tác này, những góc tối trong khố phòng ngay lập tức hiện ra, bao gồm cả chỗ Lý Dật ẩn thân, cũng không còn bóng tối bao phủ nữa. Thân thể Lý Dật lúc này đã rơi ào tầm mắt của năm người bọn họ. Cũng may mà khuôn mặt của hăn đã được tấm áo choàng đen che lại.

Lúc này hai bên đều ngẩn người ra, hiển nhiên đám người của Diệp Khinh Vũ không ngờ. Lý Dật không những không cao chạy xa bay, mà còn đứng cách bọn họ không xa. Sau khi thoáng lúng túng một chút, hai bên bắt đầu hành động.

Bên Diệp Khinh Vũ phản ứng trước, gã người lạ kia hình như đã phát hiện ra tung tích của Lý Dật, vung mạnh một lưỡi kiếm hướng về phía hăn.

Lý Dật tiện tay vẽ ra một ấn kỹ, hai tay hai cái, một ngọn hỏa diễm xuất hiện, hình thành một đạo trăm kích, mạnh mẽ đánh về phía đối phương. Cũng chẳng hề xem đến kết quả, thân ảnh của hắn chợt lóe lên, đã chui vào một mật đạo gần đó chui ra ngoài.

Chỗ này tuyệt đối không phải chỗ ra tay, mình bị lộ hay không là một chuyện nhưng nếu để những người này làm tổn hại ba món đồ vật đó thì rất là phiền phức!

Đến lúc này, đấu khí của hai bên đụng vào nhau, nổ ra ầm ầm.

Đám người kia ngẩn người một lúc, nhưng chỉ một lúc sau, có một tiếng quát lớn vang lên:

Đuổi theo! Thất Tinh Giới Chỉ nhất định ở trong tay hắn!

Nhưng lời này vừa phát ra, thân ảnh Lý Dật đã không còn trong gian phòng nữa rồi. Thế nhưng Lý Dật đã bị lộ hành tung, khí tức trên người của hắn cũng đã bị phát hiện. Tuy hắn bỏ chạy rất nhanh, nhưng cũng cảm giác được đã có người đuổi theo.

Gã người lạ đó, rốt cục là đi theo đường nào? Ý nghĩ này làm Lý Dật hơi rùng mình, nhưng cũng không suy nghĩ nhiều, hai tay nhanh chóng vẽ ra mấy ấn kỹ, ném mạnh về phía sau.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Dẫn Dụ

Q.3 - Chương 93: Dẫn Dụ

Con đường trong mật đạo này, mấy ngày nay có thể nói là Lý Dật đã rất quen thuộc rồi, hắn dường như trong nháy mắt đã chui vào được bên trong một cái đại sảnh nhỏ. Đương nhiên, đây tuyệt đối không phải là nơi có thể dừng chân. Nhưng mà, nơi này ít nhất cũng có đến hàng chục cửa mật đạo, thông ra bốn phương tám hướng. Cho dù là người nào, nhìn thấy nơi này, muốn tiếp tục truy bắt, cũng đều phải suy nghĩ. Đối với

những người đi đuổi bắt, nhất định là rất phiền phức, nhưng đối với người trốn chạy, thì lại quá tốt rồi.

Lý Dật không chần chừ nửa giây, hơi nghiêng mình, đã chui vào một cửa mật đạo sau bức bình phong.

Hình như cùng lúc đó, phía sau truyền đến một tiếng nổ lớn.

Lý Dật biết, đó chính là Lưu Hỏa đấu khí của mình đã phát nổ, đặc tính của Lưu Hỏa đấu khí là có thể điều khiển theo ý muốn của chủ nhân. Những ngày nay Lý Dật đã nghiên cứu ra được vài thủ pháp, làm cho Lưu Hỏa đấu khí ngưng đọng lại mà không phát nổ, vốn dĩ hắn cũng không thể nghiên cứu thành công nhanh như vậy, nhưng bên cạnh hắn còn có một đại tông sư tu luyện Lưu Hỏa đấu khí là Hồng Thiên Thánh Giả. Kỹ năng này hắn tùy tiện phát ra một lần, liền có thể sử dụng theo ý mình.

Chỉ có điều, đấu khí ngưng tụ này rốt cục cũng không phải là Đấu kỹ, uy lực rất có hạn, nếu đối phương có đề phòng, chiêu này cũng không dễ trúng như vậy. Nhưng mà nếu không hề đề phòng, trúng một quả cũng không phải là không có khả năng.

Nếu bị chúng ta bắt được, nhất định phải cho người biết tay!

Cũng không biết ai vừa mắng chửi, chắc chắn là đã trúng một quả rồi.

Lý Dật chỉ cười nhạt trong lòng, dồn hết sức từ trong mật đạo chui ra ngoài, quay đầu nhìn lại sảnh, thân hình hắn nhanh chóng lóe lên. Trong chốc lát, hàng chục cửa mật đạo đều đã có vết tích của hắn.

Sau khi làm xong những việc phức tạp này, hai chân hắn mới đáp nhẹ trên mặt đất, cả người cẩn thận nhảy lên không trung, bám vào một cái cột trụ gỗ ngang trên nóc sảnh lạnh lùng nhìn xuống.

Cũng trong thời gian nửa giây, từ cửa của mật đạo mà hắn vừa mới lao ra, có một luồng sát khí cuồng bạo phóng ra, theo sau là năm bóng người

chui vào đại sảnh nhỏ, khí thế kinh người.

-Ngu xuân!

Đây là bình lòi bình luận duy nhất của Lý Dật dành cho bọn này. Hầu như những nơi này vẫn còn các loại cơ quan theo dõi, bọn họ chạy vào thế này, còn sợ những Huyết Ma kia không biết chúng đến đây làm gì hay sao.

Năm bóng người rơi vào trong đại sảnh nhỏ, nhìn thấy vô số cửa mật đạo đều lay động dấu khí, khí thế vốn có chợt giảm xuống vài phần.

-Thủ đoạn thật!

Diệp Khinh Vũ lạnh lùng cười, trong tiếng cười tuyệt đối không có chút ấm áp nào.

Lý Dật ở bên trên mỉm cười lạnh lùng. Hắc và Diệp Khinh Vũ tuy không có oán thù gì, nhưng cô ta lại nghi ngờ Thất Tinh Giới Chỉ kia đang ở trong tay mình, phải tìm cơ hội giết người này, tránh sau này phát sinh nhiều vấn đề. Dù sao Diệp Mã Thanh mình cũng đã giết rồi, cũng không sợ nhiều thêm một Diệp Khinh Vũ!

-Quả nhiên thật thủ đoạn!

Tông Kiệt Khánh cũng lạnh lùng cười:

Người này sắp xếp như thế này, chúng ta đuổi theo cũng vô ích, Diệp Tiểu thư tôi có một ý kiến, không biết cô có muốn nghe hay không?

Diệp Khinh Vũ hơi nhú mào, nhưng vẫn thấp giọng nói:

-Nói đi!

Tông Kiệt Khánh thản nhiên nói:

-Trong tay người đó đã có Thất Tinh Giới Chỉ, vậy thì nhất định là người của Đế quốc Thiên Phong ta! Hơn nữa, xem thủ đoạn của người này, Tể

Thần Huyết Điển này cũng không thể nào làm khó hãn! Nếu ta đoán không nhầm, người này chắc chắn hôm sau sẽ sống sót rời khỏi nơi đây! Đến lúc đó, ta lại suy nghĩ cách đối phó người đó là được rồi. Nếu như muốn dùng năng lực của Bắc Đẩu Tông để đối phó thì không khó chứ!

Diệp Thanh Vũ trầm tư một lúc, mới lắc đầu nói:

-Không được! Nếu người này chết ở đây, há không phải là Thát Tinh Giới Chỉ từ nay sẽ thất lạc trên Tu La Đảo này hay sao?

-Vậy ý của cô là, bất luận thế nào chúng ta cũng phải tìm ra người này à?

Tông Kiệt Khánh vung mạnh tay một cái, sắc mặt có vài phần cổ quái:

-Nếu như vậy thì Tông Kiệt Khánh ta cũng không đi cùng rồi!

Diệp Khinh Vũ lạnh, lòng cười, không nói gì.

Lý Hạo trầm giọng nói:

-Tông Kiệt Khánh, năm người chúng ta sớm đã hẹn trước cùng đi, người muốn phá vỡ ước hẹn đó hay sao?

Nghe lời nói của Lý Hạo, Tông Kiệt Khánh vẫn liên tục lạnh lùng cười, biểu hiện trên gương mặt tựa hồ không cho là đúng.

Chỉ có Thần Thần vẫn hơi hơi mỉm cười, dường như tất cả đều không liên quan đến cô ta vậy.

Nhưng gã thanh niên xa lạ kia thì hơi nhíu mày, nói nhanh:

-Các vị đừng cãi nhau, người này quả thực khá xảo quyệt, nhưng sắp xếp được như thế này cũng không phải là trong nháy mắt mà có thể làm được! Lúc này, cho dù hãn chạy hướng nào, chắc chắn không thể chạy xa được, nếu như ta đoán không nhầm, hãn là...

Hãn chưa nói hết, trong lòng Lý Dật lại hơi chấn động. Lý Dật làm sao không biết cách sắp xếp của mình đã bị đối phương nhìn ra chỗ sơ hở?

Lúc này, cũng không thể đối phương suy nghĩ xong, Lý Dật đã nhanh chóng kết thành mấy thủ ấn. Cùng với sự thay đổi thủ ấn của hắn, mấy dòng Lưu Hỏa đấu khí đều hình thành hình dáng của mãng xà, gào thét dữ tợn hướng xuống phía dưới, lại hướng về phía Thần Thần và Diệp Khinh Vũ.

Mấy dòng Lưu Hỏa đấu khí ập xuống, làm cho nhiệt độ trong sảnh bỗng nhiên tăng lên. Dưới sự điều khiển của Lý Dật, Lưu Hỏa đấu khí bốc cháy giống như hòa nguyên tố trong thiên địa nguyên khí, âm ỉ tiếp tục hướng về hai nữ nhi phía dưới, thanh thế kinh người.

Quả nhiên không ngoài dự liệu của hắn, Tống Kiệt Khánh và Lý Hạo hai người đều nhanh chóng di chuyển đến bên Thần Thần, giúp cô ấy đỡ lại dòng Lưu Hỏa đấu khí

Còn gã người lạ thì lại chạy đến bên cạnh Diệp Khinh Vũ, hai tay nhanh chóng đẩy ra một luồng đấu khí.

-Đám người nam và nữ này, quả nhiên là có kẻ hờ!

Trong lòng Lý Dật lạnh lùng cười một tiếng, chân phải bám mạnh vào trụ gỗ ngang, nhanh chóng hướng về phía một cửa mật đạo lao ra ngoài.

Thấy Lý Dật tung ra Lưu Hỏa đấu khí, trong nháy mắt đã biến mất, lại không thể phản công, gã người lạ kia gầm lên một tiếng như hô, thanh thế kinh người.

Thấy cảnh này, Lý Dật đã chui ra một cửa mật đạo chỉ cười dài một tiếng, cũng không cần nói gì nhiều, ý công kích trong tiếng cười làm cho sắc mặt Diệp Khinh Vũ biến sắc.

Điều Lý Dật cần chính là kết quả này, chỉ có chọc cho bọn họ tức giận lên, bọn họ mới đuổi theo bất chấp tất cả, và những đồ vật bên trong kho phòng tự nhiên sẽ được an toàn.

Chỉ có điều, những người này không phải tất cả đều ngu ngốc! Lúc Lý Dật tiến vào cửa mật đạo, một tiếng cười lạnh lùng từ phía sau truyền đến.

Tiếng cười vừa vang lên, Lý Dật đã cảm thấy một dòng đấu khí vô cùng mạnh mẽ từ phía sau truyền đến, Lý Dật chỉ cảm thấy, dòng đấu khí này giống như cuồng phong, làm người ta vô cùng kinh sợ.

Lúc này thân thể của Lý Dật ở trên không trung, tránh cũng không thể tránh, cho dù trong lòng có cách gì, lúc này chỉ có thể xoay người đánh ra một chưởng.

Lưu Hỏa đấu khí ngay lập tức chuyển động vòng quanh bàn tay Lý Dật, nhiệt độ không khí xung quanh ngay lập tức tăng lên. Nhiệt độ của nó đã đạt đến mức độ có thể nung chảy kim loại rồi. Nhưng mà, trong khí tức này, lại mang vài phần mùi vị cuồng bạo, làm người ta từ trong ra ngoài, đều cảm thấy một trận nhột nhạt.

Uy lực của một chưởng này, bất luận nhìn thế nào đều không thua kém một chưởng của đối phương.

-Hắc hắc! Là Hỏa thuộc tính!

Đối phương quả nhiên trong tiếng cười lạnh lùng như vậy thì động tác lại càng nhanh hơn.

-Oanh~~

Thanh âm va chạm với một chưởng của đối phương vang lên, một dòng đấu khí bất chợt bùng nổ ra bốn phía, bên trong còn ẩn chứa tiếng răng rắc của khớp xương, vô cùng kỳ dị.

Tay phải của Lý Dật hơi run lên, cảm giác tê liệt, làm Lưu Hỏa đấu khí trong tay hẫng giảm đi vài phần.

Trong nháy mắt, Lý Dật biết rõ đấu khí của mình đã bị đối phương áp chế rồi.

Với kiến thức của Lý Dật, ngay tức khắc đã hiểu ra, cơn tức giận của hắn biến thành tiếng cười lạnh lùng:

-Cuồng phong hải hùng, kéo dài không dứt, là đấu khí Thủy thuộc tính!

Trong lúc đang nói, Lưu Hỏa đấu khí trong tay Lý Dật đã bị tiêu tán hết.

Thời gian hắn luyện Lưu Hỏa đấu khí không dài, gặp phải khắc chế trời sinh này thì cũng hết cách.

Đấu khí trong tay tiêu tán, sau đó Lý Dật cảm thấy đấu khí Thủy thuộc tính điên cuồng dọc theo kinh mạch phát tán ra.

Hắn cười hắc một tiếng, cũng không phản kháng. Chỉ trong nháy mắt, toàn thân lực lượng nổi mạnh lên, mượn lực của một chưởng đối phương, lùi lại ba phân, chỉ trong nháy mắt lại trốn vào bên trong mật đạo.

Đối phương dường như không ngờ Lý Dật lại chạy nhanh như vậy, tuy muốn đuổi theo ngay lập tức, nhưng ở trong mật đạo thần bí này, hắn cũng không dám làm bậy, tốc độ cũng chậm lại theo.

Lúc này, mấy người phía sau dường như đã đuổi kịp, nghe tiếng Diệp Khinh Vũ nói:

-Lý đại ca, huynh bắt được người đó chưa?

Lý Dật nghe rõ câu này, hơi ngần người ra, ‘Lý đại ca?’ Xem ra người trong đó, vẫn là người trong gia tộc mình.

Chỉ có điều, lúc này hắn cũng không nghĩ nhiều, một lúc sau, đầu ngón chân đã giẫm mạnh xuống đất, tiếp tục trượt trên mặt đất cố tình lưu lại vết tích. Sau khi đó xét một lúc, đối phương hình như xác định được đường trốn chạy của mình, liền đuổi theo.

-Chỉ là không biết, người đang chạy đến có phải là ‘Lý đại ca’ hay không?

Chỉ là Lý Dật lúc này cũng mặc kệ đối phương có phải là ‘Lý đại ca’ gì đó không, hắn chỉ biết, mình đã làm cho đoàn người của Diệp Khinh Vũ vô cùng tức giận, sau đó dẫn họ ra ngoài khỏi phòng này, thì sự tình sau đó đơn giản hơn rất nhiều.

Tuy mình phải làm rõ thủ đoạn và mục đích của họ, nhưng nghĩ lại hiện tại tuyệt đối không phải là thời cơ tốt nhất!

Đầu ngón chân dẫm mạnh lên mặt đất một chút, Lý Dật đã chui vào trong một địa đạo, bám lên nóc phòng có chút ánh sáng.

Trong mật đạo phía dưới hắn, kinh phong vẫn tiếp tục ập đến.

Hai tay Lý Dật nhanh chóng kết ấn kỹ. Lần này Lưu Hỏa đấu khí trong tay lại phân làm hai dòng, chỉ có điều hai dòng đấu khí lần này tuyệt đối không phải là hư ảo. Cùng với động tác của hắn, một dòng đấu khí nhỏ hơn đã bám lên nóc phòng, một dòng lớn hơn lại rơi vào bên trong mật đạo.

Trong mật đạo truyền đến một tiếng nổ lớn, sau đó là tiếng quát khê của ‘Lý đại ca’. Ánh lửa trong mật đạo tiêu tan, năm người nhanh chóng chui vào.

Chỉ có điều, trong Hoàng thành lúc này đã bốc cháy rừng rực, thị vệ bốn phương tám hướng chạy loạn cả lên. Có người đến dập lửa, có người hô to gọi cứu hỏa.

Sau khi đoàn người Diệp Khinh Vũ phóng ra ngoài, chỉ cần nhìn một cái là biết, việc tối hôm nay coi như thất bại rồi! Người có Thất Tinh Giới Chỉ trong tay đó. lúc này chắc chắn cũng nhập vào đám người chạy loạn này rồi.

Mà phải tìm một người từ trong đám hỗn loạn này. thật là một việc khó khăn, ai cũng biết điều này. Những vị này đều là người có thủ đoạn, nhưng một lúc sau, cũng không biết ai động thủ trước, sau đó nhìn thấy bóng năm người, nhanh chóng xông ra Hoàng thành.

000

Trên một cây đại thụ, Lý Dật miệng ngậm một chiếc lá cây, nhìn năm người đó bỏ đi. Đám thị vệ của Hoàng thành vẫn tiếp tục hét to, nhưng vẫn đều là đồ bỏ đi thôi. Hắn nheo mắt nhìn một lát, lúc sắp rời đi khuôn mặt chợt lóe lên, sau đó nhìn về một hướng, ở nơi đó vài huyết ảnh đã nhanh chóng rời đi, hình như bàn bạc xong chạy ra bốn phương tám hướng.

Huyết Ảnh Đại Pháp?

Lý Dật hơi nheo mắt, cái tên này phút chốc hiện lên trong đầu hắn. Hắn suy nghĩ một lát. cũng không đuổi theo. Lúc này hắn cần phải xử Lý rất nhiều việc, vẫn còn nhiều màn kịch phải diễn, càng không phải là lúc rời đi.

Ý nghĩ này vừa xuất hiện trong đầu, Lý Dật đã lao về phía Hoàng cung.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Màn Kịch

Q.3 - Chương 94: Màn Kịch

Trước khi Lý Dật chui vào một chỗ bị che khuất trong thâm cung, hắn còn nghe thấy tiếng hét vô cùng tức giận của Ngu Huyền Đại Đế, cũng không biết có bao nhiêu cung nữ chạy theo hầu hạ. Màn kịch này, diễn thật là tuyệt!

Lý Dật lúc này tự nhiên hiểu rõ, năng lực của người này là đúng là cấp bậc Đấu Vương, ở thế giới bên ngoài thì cũng đã là rất khó lường, huống

hồ nơi này lại là trên Tu La Đảo.

Huyết Ma Tộc nếu như muốn áp chế Ngu Huyền Đại Đế này, sợ rằng chỉ một chương thì có thể xóa bỏ sạch sẽ rồi.

Mà trong nhân tộc của Tu La Quốc này, cảnh giới của người này không phải là thứ nhất thì cũng là thứ hai. Nhưng ít nhất cũng phải đứng trước thứ ba!

Một nhân vật như vậy, Lý Dật cũng không tin với một màn chiến đấu lúc này, hẳn lại không biết chút gì? Mà lúc này xuất hiện với vẻ mặt đáng sợ như vậy, là biểu hiện cho ai xem đây?

Chỉ có điều, trong lòng tuy không ngừng cười thầm, nhưng Lý Dật vẫn đi đến chỗ phía trước lầu các. Khi thị vệ hai bên trái phải còn chưa kịp lên tiếng, thì hắn đã gõ cửa trước rồi.

Mấy ngày này cơ hội cho Lý Dật đi lại trong Hoàng cung cũng rất nhiều, mấy gã thị vệ này tự nhiên cũng hiểu rõ, vị Lý tiên sinh này là phúc nhân của Ngu Huyền Đại Đế, là kẻ không thể đắc tội. Kẻ không thể đắc tội, thì không đắc tội vẫn là tốt nhất!

-Ai đó?

Cùng với tiếng gõ cửa của Lý Dật, bên trong truyền ra tiếng quát, sau đó cánh cửa bị một người đá tung ra.

Đi ra đứng trước chính là Ngu Huyền Đại Đế.

Nhưng mà, lúc này bộ dạng của Ngu Huyền Đại Đế rất khó coi, vẻ mặt hốt hoảng, hai mắt đỏ ngầu! Nhưng dường như vừa nhìn thấy Lý Dật, tinh thần của hắn mới thoáng ổn định lại một chút. Màn kịch này hẳn diễn thật sự không tồi!

-Thì ra là Lý tiên sinh đến chơi, không biết là có chuyện gì? Điều này...

Trong mắt của vị Đại Đế này dường như đang hồi tưởng lại quá khứ. Lý Dật nhìn vào trong mắt của hắn, cũng không lộ ra bất kỳ sự khác thường nào, mà chỉ lạnh lùng nói:

-Tôi nghe nói trong Hoàng thành xảy ra một số việc, sợ Đại Đế có chuyện nên đến thăm.

Lời này của Lý Dật vô cùng dối trá, nhưng Ngu Huyền Đại Đế lại cười ha ha, nói:

-Thì ra là vậy, thì ra là vậy... Có Lý tiên sinh đến trấn thủ, ta còn có gì phải lo lắng nữa đây? Còn về đám loạn quân đó, cho thị vệ đi giải quyết là được rồi. Nếu đến những việc này mà không giải quyết được thì cũng không cần đến chúng nữa.

Dứt lời, Ngu Huyền Đại Đế đã nhanh chóng kéo Lý Dật vào bên trong lầu các, sau đó có người hầu mang thịt rượu vào, khách chủ cùng thưởng thức.

Lý Dật chậm rãi uống rượu, mắt chằm chằm nhìn khắp người Ngu Huyền Đại Đế.

Người này, hành vi bí ẩn như vậy là vì cái gì? Nếu hắn ngu ngốc như vậy cũng không sao. nhưng hắn vốn không ngu, lại giả bộ như vậy thì thật là làm khó hắn rồi. Nhưng mà, cũng làm khó hắn rồi!

Xem tình huống vừa nãy, trong Hoàng thành này lúc nào cũng nằm dưới sự điều khiển của Huyết Ma Tộc.

Trong tình huống này cũng không thể không giả ngu, vậy thì, người này đang tính toán điều gì? Tìm thế lực che chở? Hay là đánh lạc hướng người khác? Mà việc Hương Hương Quận chúa muốn làm, trong lòng người này có cảm giác yên tâm được hay không?

Trong lòng cười nhẹ một cái Lý Dật biết, việc này mình có muốn lo cũng không lo được. Hắn nhíu mày, ánh mắt chằm chằm nhìn ra ngoài cửa sổ.

Hôm nay gặp mấy người đó, rốt cục là vì cái gì? Đến lúc đó Lý Dật đột nhiên nhớ ra, hôm nay mình đã đoạt được bản đồ từ trong tay Cổ Thiên, cũng có miêu tả chi tiết về nơi này. Đột nhiên đúng lúc này, Lý Dật chợt có chút kích động muốn lôi tấm bản đồ ra...

Sau khi ngồi tâm tình cùng với Ngu Huyền Đại Đế như vậy đến nửa đêm, vị Ngu Huyền Đại Đế ‘sợ hãi’ này mới cảm thấy mệt, đã thiếp ngủ trong sự hầu hạ của đám cung nữ.

Lý Dật diễn kịch thì phải diễn cho đến hết, hẩn ở bên ngoài tấm cung của Ngu Huyền Đại Đế lưu lại một chút thân pháp, sau đó mới nhanh chóng rời đi.

Những việc khác không đáng kể, chỉ có điều ba món đồ vật trong kho phòng nhất định không được để mất, nếu không cũng không biết ăn nói thế nào với Hương Hương Quận chúa. Hơn nữa Lý Dật cũng tin tưởng rằng, nếu mình không thể ăn nói với Hương Hương Quận chúa, thì nàng ấy nhất định sẽ cấp cho mình một lý do hợp lý để giết chết mình.

Sốt ruột, Lý Dật lại trở về kho phòng, đến đó hẩn mới phát hiện ra những thị vệ ở trong kho phòng đều bị ngất hết. Nhìn bọn họ, cũng không biết là đã ngất bao lâu đoán là do bọn người Diệp Thanh Vũ ra tay.

Lý Dật cũng không tìm hiểu nguyên nhân bọn họ bị ngất, mà nhanh chóng chạy sâu vào trong kho phòng, đẩy cửa ra khi nhìn thấy ba món đồ vật ấy vẫn còn nguyên vẹn thì mới thở phào nhẹ nhõm.

Cái cửa này, xem như mình đã bị phát hiện rồi, bất luận thế nào kho phòng này mình cũng không thể ở đây trông giữ nữa, nếu không cũng sẽ xảy ra chuyện bất trắc lần nữa.

Lần này, việc trong Hoàng thành xảy ra ồn ào như vậy, chắc hẳn Hương Hương Quận chúa nhất định cũng đã biết rồi. Chỉ là không biết công tác chuẩn bị của nàng ấy và Kim Băng Yêu Vương thế nào rồi.

Lý Dật ngẫm nghĩ, hơi nhú mào, nhưng việc này nghĩ mãi cũng vô ích. Hắn như có hòn đá nặng trong lòng, đang muốn cùng Hồng Thiên Thánh Giả nghiên cứu cách sử dụng pháp môn của Lưu Hỏa đầu khí.

Đúng vào lúc này, có một thanh âm trầm thấp vang lên:

-Không tệ!

Giọng nói này Lý Dật đã quá quen thuộc rồi, hắn co người, lập tức quay người, đúng lúc nhìn thấy Hương Hương Quận chúa đang dựa vào tủ sách, thần thái tùy tiện nhưng vẫn rất phong nhã.

Nhìn thấy Quận chúa, Lý Dật thờ nhẹ một cái cười nói:

-Quận chúa đã trở về?

Câu nói này của hắn có thể nói là rất không khách khí, nhưng Hương Hương Quận chúa lại nghe rất bình thường, đôi mắt dừng lại trên ba món đồ vật, mới gật đầu nói:

-Lần này làm khó cho người rồi. Ta vốn nghĩ rằng, coi như là có người cố ý đến khổ phòng, nhiều nhất cũng chỉ là nhân vật nhỏ như chuột. Nhưng từ dấu vết người để lại, đàn chuột này lại là một đàn chuột lớn!

Lý Dật cười khổ nói:

-Thật xấu hổ, ta không phải là đối thủ của năm người họ, chỉ có thể dùng cách này để che mắt bọn họ, xin đừng trách tội.

-Ồ, lần này người đến là ai? Không phải là bọn Huyết Ma Tộc chứ?

Hương Hương Quận chúa nửa cười nửa không nói.

Biểu hiện cao thâm này của nàng ta làm Lý Dật hơi thót tim. Tuy hai bên là quan hệ hợp tác, nhưng đối với Hương Hương Quận chúa, Lý Dật cũng không dám tùy tiện trêu đùa.

Hơn nữa, rất khó nói ngoài mình ra, Hương Hương Quận chúa còn có tai mắt trong Hoàng thành này hay không? Cũng may trên đường cũng không để lộ kẽ hở gì... Hy vọng...

Nghĩ đến đây, Lý Dật cười lạnh một tiếng nói:

-Lại nói, người đến lần này có ba người là đối thủ luôn đối đầu với ta, hai người còn lại thì ta không quen biết, chắc chắn họ hợp tác với nhau chạy đến đây!

-Địch thủ luôn đối đầu? Chính là bọn người đến để tham gia Tế Thần Huyết Điển à?

Hương Hương Quận chúa thản nhiên nói.

-Cũng gần như thế!

-Thế nào? Gặp người của mình, không nở ra tay phải không?

Nhìn vẻ mặt của Hương Hương Quận chúa, Lý Dật chỉ lạnh lùng cười, nói:

-Nếu ba người đó chết đi, ta vui mừng không sao nói hết hết, làm sao mà không nở ra tay chứ?

Dứt lời, Lý Dật đem việc xảy ra trong mật đạo hôm nay kể sơ lược lại, thậm chí cả chuyện Thất Tinh Giới Chỉ cũng không giấu diếm.

Hắn cũng không biết Hương Hương Quận chúa trở về đã bao lâu rồi, dù sao trong cả quá trình, mình cũng không có bất kỳ chỗ bất thường nào, cho dù có nói ra chắc cũng sẽ không có trở ngại gì lớn. Tất nhiên, đó là những gì Lý Dật nghĩ, cũng không có nói ra.

Đợi cho Lý Dật nói xong, biểu hiện của Hương Hương Quận chúa rất kỳ diệu.

Nàng ta chỉ mỉm cười, nói:

-Thất Tình Giới Chỉ? Thất Tình Giới Chỉ của Bắc Đẩu Tông?

Vừa nói, ánh mắt nàng ta dường như hướng về phía bàn tay của Lý Dật, Lý Dật hơi giật mình, nhưng sắc mặt vẫn rất tự nhiên, thản nhiên nói:

-Phải... Có vấn đề gì không?

Đối mặt với câu hỏi ngược lại của Lý Dật, Hương Hương Quận chúa có phần hơi nghi ngờ, mới thản nhiên nói:

-Thất Tình Giới Chỉ... Hây... Nếu thật sự mất đi vật đó, lão lập dị của Bắc Đẩu Tông kia chắc chắn đêm đêm sẽ mất ngủ rồi.

-Chắc chắn là vậy...

Lý Dật gật đầu. chợt giật mình nói:

-Cô cô, cô cũng biết Bắc Đẩu Tông?

-Sao ta lại không thể biết Bắc Đẩu Tông chứ?

Hương Hương Quận chúa mỉm cười, ánh mắt nhìn vào mắt Lý Dật, càng kỳ lạ hơn.

Lý Dật cũng thấy sợ hãi trong lòng, chỉ lắc nhẹ đầu, lúc sau mới chuyển chủ đề nói:

-Không biết việc đại sự đó, cô cô và Kim Bằng Yêu Vương đã chuẩn bị đến đâu rồi?

-Xong đến 8.9 phần rồi, mấy ngày nay chúng ta có thể ra tay rồi...

Hương Hương Quận chúa thản nhiên nói:

-Chỉ có điều...

-Chỉ có điều gì?

-Chỉ có điều trước khi làm việc này, phải giải quyết trước một phiền phức nhỏ bên cạnh chúng ta...

Hương Hương Quận chúa nửa cười nửa không, nói:

-Lão quỷ đó trong Đế Đô của Huyết Ma Tộcm hãy để ta và Kim Bằng đối phó. Còn về năm người mà người nói, người hãy nghĩ cách giải quyết đi. Theo như người nói, họ không chừng sẽ tiếp tục thâm nhập vào Hoàng thành này. Nếu làm hỏng việc tốt của ta, thì không ổn rồi.

Lý Dật hơi nhú mày, lát sau, hắn đã hiểu ra, đây có lẽ là Hương Hương Quận chúa đang thử hắn.

Nếu hắn đoán không nhầm, việc đại sự mà Hương Hương Quận chúa và Kim Bằng Yêu Vương muốn làm, chắc hắn là rất quan trọng, vì vậy tuy nàng ấy có là tuyệt thế ma đầu thì cũng phải rất thận trọng. Chắc hắn nếu không phải là bọn họ cần mình, bản thân mình cũng không biết đã chết bao nhiêu lần rồi...

Vì vậy thì trước khi sử dụng mình, họ tất nhiên dùng trăm cách để thử mình rồi. Nói không chừng, việc tối hôm qua, cũng là để thử mình. May mà mình cũng có chút thủ đoạn ít nhất cũng đã giết được Cổ Thiên năng lực cũng đã biểu hiện hết ra. Chỉ hy vọng Hương Hương Quận chúa chú ý đến điều này, coi mình như con kiến, vậy thì những ngày sau này mới có cơ hội ra tay.

Lý Dật không tin, Hương Hương Quận chúa và Kim Bằng Yêu Vương đó sẽ có lòng tốt để mình dễ dàng đạt được Huyết Nhân Linh Tuyền. Không chừng sau khi bị lợi dụng xong, thì mình cũng đã xương cốt không còn rồi.

Vì vậy thì trước khi bị lợi dụng cũng phải chuẩn bị trước. Tuy những chuẩn bị này có lẽ vẫn chưa thể nói là có hiệu quả cho lắm.

Thở chậm ra một cái, Lý Dật đón lấy ánh mắt của Hương Hương Quận chúa, một lúc sau, hần mới cười nhẹ nói:

-Cho dù thế nào năm người đó hãy để tôi giải quyết.

Hương Hương Quận chúa cười nhẹ một cái, trong nụ cười vài phần hàm ý, nhưng lại rất phức tạp cuối cùng chỉ nói một câu:

-Vậy thì... Ta ở đây đợi tin tốt của người...

Lý Dật gật nhẹ đầu, ánh mắt lại rơi vào phiến đá, sau đó thân hình lóe lên lại biến mất không thấy vào trong bóng tối phía sau.

Một lúc sau...

Hương Hương Quận chúa mới thở dài nhẹ một cái, thản nhiên nói:

-Lý Dật này, rốt cục có đáng tin hay không!

Bóng tối dần dần bao phủ bốn phía, lát sau hình thành hư ảnh một cái mặt người, sau đó nghe thấy tiếng của Kim Bằng Yêu Vương thản nhiên vang lên:

-Những điều hần nói, đều giống những điều ta thấy được khi vừa đến... Chỉ có điều...

-Chỉ có điều gì?

Hương Hương Quận chúa lạnh lùng hỏi.

Kim Bằng Yêu Vương suy tư trong chốc lát, mới chậm rãi nói:

-Chỉ có điều, theo như tôi thấy hần rất quan tâm đến một người trong số đó...

Nghe vậy, Hương Hương Quận chúa chỉ thoáng gật nhẹ đầu, một lúc sau lại mỉm cười, chỉ mỉm cười, nhưng vô cùng vi diệu...

Động Thủ

Q.3 - Chương 95: Động Thủ

Cuối năm tại Đại Đô trên Tu La Đảo cũng không có quá nhiều khác biệt so với bên ngoài. Sắc thu dần qua, thời tiết bắt đầu lạnh, đoàn người đến đây vì Thu Tế Lễ nhiều hơn bình thường. Nhưng mà, những người đi lại trên đường Đại Đô lại ít hơn so với ngày bình thường.

Lý Dật chấp tay sau lưng đi dạo trên đường, con mắt chậm chậm nhìn xung quanh nhưng lại không chú ý lâu vào chỗ nào.

Đã là ngày thứ ba sau buổi tối hôm đó, Đại Đô dường như tất cả đều vẫn không có gì thay đổi, ít nhất bề ngoài thì vẫn như vậy. Nhưng bên trong lại ngầm thay đổi, không phải người nào cũng biết điều này.

Lý Dật chỉ chậm chậm đi dạo, đồng thời hẳn cũng rất rõ nhiệm vụ của mình, chính là trong thời gian này, phải nhanh chóng giải quyết sạch sẽ ‘phiên phức nhỏ’ kia, không được để ảnh hưởng đến việc đại sự sau này.

Chỉ có điều, Hương Hương Quận chúa lại không quy định hẳn phải giải quyết những phiên phức vô vị đó trong khoảng thời gian bao lâu, vậy thì hẳn càng không cần phải vội.

Để hẳn chủ động đi tìm đoàn người Diệp Khinh Vũ, là tuyệt đối không thể... Nhưng để họ tìm ra mình, thì không phải là việc khó...

Lúc đi dạo trên đường Lý Dật không hề có ý che giấu khí tức đấu khí trên người mình. Nếu nhìn trong đám người bình thường, thì Lý Dật dường như nổi bật hơn hẳn làm người khác khó có thể tiếp cận.

Mà trong con mắt những người tu luyện đấu khí. loại cảm ứng này không phải chỉ là muốn bắt chuyện thôi.

Lúc những người khác nói chuyện, có một người có đầu khí đi ngang qua, ở bên ngoài thì không ít gặp, nhưng bên trong Đại Đô này, chắc cũng chỉ có một Lý Dật là to gan lớn mật như vậy.

Trong hai ngày đầu, Lý Dật đã bí mật linh cảm được, đoàn người Diệp Khinh Vũ không bị dẫn dụ đến, mà lại dẫn dụ đến mấy gã Huyết Ma nhãi nhép khác. Chỉ có điều mấy người này hình như biết quan hệ giữa hãn và Hương Hương Quận chúa, chỉ thoáng nhìn trộm một cái rồi nhanh chóng bỏ đi. Cho đến hôm nay, hãn vẫn đi lại như vậy, đám Huyết Ma đó cũng không có hứng thú với hãn nữa rồi.

Nhưng điều quan trọng là, có thể dẫn dụ đám người của Diệp Khinh Vũ đến hay không?

Lý Dật mỉm cười, tốc độ và động tác của chân hãn dần chậm lại đi về phía người thừa thốt khu Đông thành.

Sau khi đi qua vài con phố, trong đầu hãn liền hiện ra giọng nói của Hồng Thiên Thánh Giả:

-Tiểu tử, có người đuổi kịp ngươi rồi!

-Ta đợi bọn người này đã lâu rồi!

Trong lòng Lý Dật kêu lên một tiếng đặc thẳng, bước chân chậm dần rồi dừng lại.

Chỉ vì phía trước đã có thêm một người nữa. Người này mấy ngày trước Lý Dật vừa gặp qua, rất quen thuộc với hình dáng của người này.

Người này xuất hiện trước mặt, đứng ở giữa con đường phía trước, trên người là áo khoác màu xanh, thân hình cao to, khuôn mặt hơi gầy, hình dáng như một lát cắt, vô cùng rõ ràng. Chỉ có điều, ánh mắt người này có chút kỳ quái, pha lẫn thú vị nhìn về phía Lý Dật.

Trên khuôn mặt của Lý Dật cũng hiện lên một nụ cười tự nhiên. Một lúc sau, nụ cười biến mất, lại trở về nửa cười nửa không.

Sau đó từ phía sau, trên nóc nhà, hình như cùng lúc đó có những khí tức huyền diệu truyền tới, hiển nhiên đường lùi của mình cũng đã bị phong tỏa.

Tuy nhiên trong tình huống này, vẫn còn có một ánh mắt phức tạp chú ý đến mình.

Nhưng Lý Dật lại biết rất rõ hắn đã bị năm người bao vây. Hơn nữa, bất kỳ người nào ở đây năng lực thể hiện đều mạnh hơn hắn.

Tuy nhiên, đây là kết quả mà mình mong muốn. Nhưng vào lúc này, Lý Dật không kìm được lạnh lùng cười trong lòng một tiếng.

Bốn người còn lại, cũng không cần phải nghĩ xem họ là ai nữa. Ánh mắt của Lý Dật chậm chậm nhìn vào người phía trước, người này chắc là... ‘Lý đại ca’?

Ánh mắt hai người có phần kỳ quái nhìn nhau một lúc, Lý Dật mới thản nhiên cười, nói:

-Các hạ chắc không phải là người của Huyết Ma Tộc? Không biết, vì sao lại muốn cản đường ta?

‘Lý đại ca’ kia hơi nhíu mày nhìn Lý Dật. Trên thực tế, ba ngày trước họ đã linh cảm được khí tức của Lý Dật, chỉ có điều lúc đó có Huyết Ma Tộc đột nhiên xuất hiện, bọn họ không thích hợp lộ diện. Nhưng lúc này sau khi đã lộ diện, lại đối lại một câu nói này của Lý Dật?

‘Lý đại ca’ này đối với phong cách, hành vi của Lý Dật đã rõ bảy tám phần rồi, coi như là hắn không rõ, có thêm hai người Tông Kiệt Khánh và Diệp Khinh Vũ, hắn không muốn biết cũng khó.

Theo như hần biết, thì Lý Dật tuyệt đối không phải là thằng ngốc, cũng không phải là một người dễ đối phó... Thậm chí hần cũng khẳng định, người mà Diệp Khinh Vũ nghi ngờ chưa chắc không phải là Lý Dật. Vì vậy mới có cuộc phục kích ngày hôm nay.

Chỉ có điều, cục diện vốn định sẵn lại không xảy ra, đối phương lại hỏi một câu như vậy thì làm cho ‘Lý đại ca’ trở tay không kịp.

‘Lý đại ca’ nghi ngờ trong chốc lát trầm giọng nói:

-Lý Dật các hạ, ta đúng không phải là Huyết Ma Tộc... Chỉ là...

-Đã không phải người Huyết Ma Tộc, vậy tại sao lại cản đường ta?

Con mắt của Lý Dật đảo qua người ‘Lý đại ca’ một cái, như cười như không, ‘Lý đại ca’ chưa nói xong, đã bị chặn họng.

‘Lý đại ca’ hơi cay mũi, nhưng mà cũng không bị lời nói của Lý Dật làm lúng túng, mà chỉ thản nhiên cười, nói:

-Tại hạ người Đế quốc Vân Đế, Lý Dẫn Chứng!

Cái tên này không có bất kỳ ấn tượng nào trong lòng Lý Dật, hần chỉ lộ ra một chút sắc thái, thản nhiên cười một cái nói:

Vậy thì tốt, Lý Dẫn Chứng các hạ, tại sao hôm nay ngài lại dẫn người chặn đường ta? Muốn chặn đường cướp của hay là có chuyện gì muốn nói?

Dường như không ngờ thái độ của Lý Dật lại dứt khoát như vậy Lý Dẫn Chứng cười nói:

-Lý Dật các hạ không cần phải quá lo lắng, hôm nay năm người chúng tôi xuất hiện, không phải là đến gây phiền phức cho các hạ. Chỉ có điều, có vài chuyện muốn làm rõ để tránh hiểu nhầm!

Nghe vậy thì Lý Dật lại từ từ quay người, nhìn quanh một vòng, cố ý dừng lại phía Diệp Khinh Vũ một lúc, mới biểu lộ vẻ mặt tự nhiên, nói:

-Thì ra là Diệp Đại Tiểu thư Tông Thiếu gia... đều là bạn cũ! Nhưng mà, Lý Dẫn Chứng các hạ, coi như ta và họ có dây dưa qua lại gì đó, cũng là việc của chúng ta hình như không liên quan gì đến ngài?

Những người khác đều lạnh lùng cười, không nói gì. Lý Dật cố ý nhìn qua phía Thần Thần, thấy sắc mặt nàng ấy trắng bệch, cũng không biết đang nghĩ đến cái gì.

Lòng Lý Dật hơi dao động, nhưng giả bộ như không biết chuyện gì cả, vẫn quay đầu nhìn Lý Dẫn Chứng.

Lý Dẫn Chứng dường như hơi lúng túng, nhưng biểu hiện này lại càng làm cho Lý Dật cảnh giác. Xem biểu hiện của người này tối hôm đó, hần hần nhiên không phải là người bình thường, rõ ràng là đóng kịch...

Sau một hồi lúng túng, Lý Dẫn Chứng ho khan một tiếng, nói:

-Mấy người chúng tôi chặn đường các hạ, tất nhiên không phải là vì việc ngài với Diệp Tiêu thư trước đây ở Đế quốc Thiên Phong. Nói ra, cũng là việc của hai người, tôi quản không nổi... Nhưng mà... Tôi có một chuyện, không thể không hỏi rõ, muốn xin các hạ một câu trả lời thích đáng.

Lý Dật lạnh lùng cười:

-Nếu tôi không trả lời?

Lý Dẫn Chứng không tiếp lời, chỉ cười nói:

-Không biết Lý Dật các hạ vì sao lại đến Đại Đô này?

Lý Dật lạnh lùng nói:

-Ngài có thể đến Đại Đô, còn ta thì không thể sao?

Nghe vậy Lý Dẫn Chứng chỉ cười, không nói gì. Tông Kiệt Khánh phía sau lạnh lùng cười, nói:

-Lý Dật, người không phải giả bộ như vậy, chúng ta hỏi gì thì trả lời này, nếu không, ta bào đảm ngày này năm sau sẽ là ngày giỗ của người!

Lý Dật từ từ quay đầu, ánh mắt hằn đảo qua người Tông Kiệt Khánh, mới thản nhiên nói:

-Không ngờ đường đường là Đại Thiếu gia của Đế Đô Tông Gia lại làm con chó cho kẻ khác. Nếu mấy lão già bất tử trong nhà người biết, không biết có xấu hổ mà thất cổ tự tử hay không!

-Người nói gì?

Tông Kiệt Khánh mặt biến sắc tức giận quát.

Lý Dật vẫn thản nhiên như cười như không nói:

-Mấy lời vừa này, đều là lời do tỷ tỷ mỹ nữ của người nói, ta vẫn có vài phần sợ ... Nhưng do Tông Kiệt Khánh người nói thật sự không có chút khí thế nào... Tông Thiếu gia, ta cho người một lời khuyên nhé! Người không có việc gì làm thì hãy ngoan ngoãn về nhà làm em ngoan đi! Ta nghĩ tỷ tỷ mỹ nữ đó thế nào cũng sẽ không ngược đãi thẳng em bảo bối như người đâu! Không chừng, một ngày nào đó đồ phế vật nhà người được một bước thăng thiên. Do quá mức yêu thương nên vị tỷ tỷ mỹ nữ kia thậm chí sẽ lấy luôn người làm chồng. Tông Gia các người không phải lo tuyệt hậu rồi! Nói như vậy, vẫn còn tốt hơn là phải làm chó đi theo người ta như người bây giờ phải không?

Đoàn người Diệp Khinh Vũ đều biết hiềm khích giữa Tông Kiệt Khánh và Lý Dật, nhưng không ngờ Lý Dật lại nói những lời cay độc như vậy.

Sự việc phát triển đến tình trạng này, dường như đã bắt đầu mất kiểm soát. Trong tiếng cười lạnh lùng của Lý Dật, ánh mắt của Tông Kiệt

Khánh đột nhiên vô cùng sắc bén nhìn Lý Dật một cách căm thù, nghiêng răng nói:

-Lý Dật, ngươi đừng có khinh người quá đáng!

-Ta khinh người đấy, thì làm sao?

-Khốn kiếp! Ngươi hãy chết đi!

Tông Kiệt Khánh hét lên chân đạp mạnh một cái, toàn thân nhanh chóng phóng về phía Lý Dật. Trong lúc đó hai tay hấn vung mạnh, một luồng hàn băng nhỏ lan tràn trên bàn tay hấn, sau đó hấn ra một chưởng vô cùng mạnh.

-Hàn Băng Chưởng!

Một chưởng này của Tông Kiệt Khánh hoàn toàn nằm trong dự liệu của Lý Dật, hấn trong lòng chỉ cười thầm. Đồng thời cũng có vài phần kinh ngạc, vị Thiếu gia Tông Kiệt Khánh trước mắt này lại chỉ trong hai tháng ngắn ngủi, lại đạt được cấp bậc Đấu Sư?

Nhưng mà, cũng chỉ là Nhất Tinh Đấu Sư mà thôi!

Lý Dật cười thầm, tay phải đã nắm chặt năm đấm, ánh điện màu lam tím nổi lên trong năm đấm của hấn. Sau đó, hấn đón lấy chưởng của Tông Kiệt Khánh, đánh ra một chưởng tàn nhẫn.

Một tiếng rên khẽ vang lên, quyền chưởng của hai người trong nháy mắt đụng vào nhau. Một dòng hàn băng lạnh lẽo từ lòng bàn tay Tông Kiệt Khánh lan ra dưới ánh chớp cuồng bạo trong năm đấm của Lý Dật ầm ầm vỡ vụn.

-Phốc~~

Một dòng máu phun ra! Toàn thân Tông Kiệt Khánh lùi về phía sau mười mấy bước, mới thất tha thất thểu đứng lại!

Trong con mắt hăn rõ ràng hiện lên vài tia kỳ quái. Hăn tuy biết Lý Dật không dễ đối phó, nhưng lại không ngờ hăn lại lợi hại đến mức này! Tên tiểu tử này, coi như là chưa đạt đến đến lực lượng cấp Đấu Sư, cũng đã khó đối phó như vậy sao? Hay là nói, hăn cũng đột phá rồi?

Nghĩ đến đây khóe mắt của Tông Kiệt Khánh đã kịch liệt nhảy dựng lên.

Mặt khác, Lý Dật cũng bị một lực lượng cường hãn trong một chương của Tông Kiệt Khánh đánh xuống mặt đất lùi lại mấy mét. Sau khi hăn dừng lại chỉ lạnh lùng cười, tay phải nắm chặt, đang định muốn đánh tiếp.

Nhưng vào lúc này, Lý Dẫn Chứng ở phía sau thở dài một tiếng, trầm giọng nói:

-Hai vị dừng tay! ở đây là Đại Đô tuyệt đối không phải là nơi để ra tay! Lý Dật các hạ, xin hãy nể tình dừng tay!

Lý Dật thản nhiên cười, lần này hăn chỉ làm bộ vậy thôi. Nói thế nào thì đối với hăn, gã Tông Kiệt Khánh này còn sống vẫn còn có chỗ dùng, sau này khi tìm Tông Băng tính sổ. hăn có thể giúp đỡ được, Lý Dật làm sao nỡ giết hăn ngay bây giờ!

Nghe vậy thì Lý Dật vừa may có đường lui, chỉ lạnh lùng cười một cái nói:

Vậy thì ta nể mặt Lý Dẫn Chứng các hạ, nhưng Tông Kiệt Khánh ta cảnh cáo người! Kiêu ngạo cũng phải có cái giá của kiêu ngạo! Một kẻ thực lực tầm thường như người, chỉ dựa vào thế lực gia tộc mà bắt nạt người khác, một chút bản lĩnh cũng không có, còn đòi lên mặt với mọi người... Ta nói cho người biết... Đây không phải là làm đáng, mà là ngu ngốc...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tây Tựu Bình Khí

Q.3 - Chương 96: Tây Tủy Bình Khí

Sắc mặt của Tông Kiệt Khánh biến đổi dữ dội, tựa hồ như nằm ở ranh giới có thể bạo phát bất cứ lúc nào, nhưng hình như ánh mắt lạnh lùng của Lý Dẫn Chứng khiến hấn trong nháy mắt phải trấn định trở lại.

Màn kịch này lọt vào tầm mắt của Lý Dật, nhãn thần của hấn hơi có chút lóe lên. Tên Lý Dẫn Chứng này là nhân vật không hề đơn giản...

Nếu không phải có nhân cách mị lực và thân thủ cao cường thì việc gì một kẻ vốn luôn luôn kiêu ngạo như Tông Kiệt Khánh phải nghe lời hấn như vậy chứ?

Còn về khả năng Tông Kiệt Khánh muốn lợi dụng hấn? Chỉ cần suy nghĩ đến đầu óc của vị Tông Đại Thiếu gia này, Lý Dật cảm thấy, khả năng này cực thấp, cực kỳ thấp...

Sau một phen làm ra vẻ ta đây, Lý Dẫn Chứng lại một lần nữa chấp tay với Lý Dật. Tựa hồ vì quan hệ đến thực lực của Lý Dật, thái độ của hấn đã cung kính thêm mấy phần, nhưng vẫn mang theo mấy phần cổ quái, thản nhiên nói:

-Lý Dật các hạ, xung đột vừa rồi của chúng ta hãy bỏ qua không nhắc đến. Nhưng mà...vấn đề ta hỏi, Lý Dật các hạ vẫn nên trả lời một chút thì tốt hơn. Phải biết rằng, sở dĩ chúng ta chất vấn các hạ chuyện đó, chẳng qua là không muốn gây ra hiểu lầm mà thôi! Hơn nữa, nếu nói rõ sự tình ra, mọi người cũng đều là người đến tham gia Tế Thần Huyết Điển, nói không chừng còn có thể linh động hợp tác nữa, đúng không?

Những lời này nói rất hợp tình hợp lý, nhưng trong lòng Lý Dật mặc dù cười giễu liên tục, ngoài mặt vẫn lộ ra biểu hiện có chút suy nghĩ, một lát sau mới thở dài một hơi nói:

-Lý Dẫn Chứng các hạ nói cũng đúng, chúng ta dù sao đều là nhân loại, ở nơi như Đại Đô này, nếu vì hiểu lầm mà động thủ há không phải càng tiện nghi cho những tên Huyết Ma đó sao. Vậy thì xin các hạ hãy hỏi đi...

Nhưng mà, ta phải nói trước, hỏi là hỏi nhưng nếu có người nào đó hỏi mà có chủ ý khác, thì đừng trách ta không khách khí!

-Lý Dật! Người nói vậy là có ý gì?

Lý Hạo lúc này tựa hồ cũng không nhận được, nghe vậy liền lạnh lùng nói.

Lý Dật cười cười nói:

-Thủ đoạn của ta, có lẽ Lý Dẫn Chứng các hạ không biết, nhưng bốn người các vị có lẽ phải biết rõ ta có ý gì chứ, còn cần ta phải nói rõ ra nữa sao?

Sắc mặt của Lý Hạo hơi có chút biến đổi, nhưng không thềm nói lại, sắc mặt của Tông Kiệt Khánh lại khó coi vô cùng. Trái lại hai người Diệp Khinh Vũ và Thần Thần, sắc mặt lại mang theo mấy phần cổ quái, chẳng qua, phỏng chừng cũng có chút suy nghĩ.

Lý Dẫn Chứng nhìn thấy bầu không khí lại trở nên căng thẳng, hắn vội dẫn dắt vào chủ đề câu chuyện, mau chóng nói:

-Lý Dật các hạ vẫn là câu hỏi đó, không biết vì sao người phải tới Đại Đô chứ?

Mặc dù đồng dạng vẫn là câu hỏi này, nhưng ngữ khí của câu hỏi lúc này hoàn toàn khác so với lúc vừa rồi, tôn kính thêm mấy phần, ít đi mấy phần tự cao tự đại.

Lần này, Lý Dật ngược lại cũng không tránh né câu hỏi, chỉ cười thản nhiên nói:

-Vì một chuyện đại sự!

-Không biết là chuyện gì?

Lý Dẫn Chứng nhú mày nói.

Lý Dật liếc nhìn Lý Dẫn Chứng một hồi, mới thản nhiên nói:

-Người thật sự muốn biết sao?

Lý Dẫn Chứng gật đầu nói:

-Lý Dật huynh đệ cứ nói đừng ngại, ta bảo đảm bất kể người vì chuyện gì mà đến, chúng ta cũng sẽ không ngăn cản người!

Lý Dật cười lạnh một tiếng, trong nụ cười có rất nhiều sự khinh bỉ:

-Cho dù là muốn ngăn cản ta, sợ rằng các người cũng không làm được?

Dứt lời, Lý Dật đã tiện vung tay lên, Đoạt Hồn Nhận trong tay áo nhất thời xé gió bay ra, đâm lên mặt đất trước mặt Lý Dẫn Chứng.

Đối với thứ binh khí cổ quái này của Lý Dật, Lý Dẫn Chứng hiển nhiên cũng có nghe nói qua, nhãn Thần của hắn hơi sáng lên nói:

-Đây chính là vũ khí... của Lý Dật huynh đệ?

-Đoạt Hồn Nhận!

Lý Dật dùng lời nói thản nhiên trả lời.

Lý Dẫn Chứng liếc nhìn vài lần, trước mặt sáng ngời, nói:

-Quả nhiên là thần binh lợi khí! Nếu ta không nhìn nhầm, có lẽ là vũ khí cấp 8 đúng không? Vũ khí như vậy, cho dù là trong Tông môn của ta cũng không có được mấy cái, Lý Dật huynh đệ thật là có phúc khí cực tốt!

Nói xong, trong mắt của Lý Dẫn Chứng lóe lên mấy tia tham lam.

Còn mấy người ở phía sau, khí tức trong nhãn Thần lại càng thêm phức tạp, ngoài sự ước ao, đổ kỵ, hận thù ra, tựa hồ còn có chứa nhiều tình cảm.

Lý Dật cười lạnh một tiếng, tiện tay nhặt Đoạt Hồn Nhận về, thản nhiên nói:

-Chắc hẳn, Lý Dẫn Chứng các hạ người cũng biết, Tu La Đảo này là một trong chín đại Huyết Sát Chi Địa trong truyền thuyết!?

Khuôn mặt của Lý Dẫn Chứng hơi sáng lên nói:

-Cái này, ta đương nhiên là biết... Chẳng qua, nghe nói nơi Huyết Sát Chi Địa này là nơi tu luyện cực kỳ tốt đối với rất nhiều Công pháp thâm độc... Nhưng Đấu khí Lôi thuộc tính của Lý Dật huynh đệ, đường đường là đấu khí quang minh chính đại, tựa hồ không cần...

Lý Dật hừ một tiếng nói:

-Ai nói là ta tới tu luyện? Đừng nói là người không nhìn ra ý tứ của ta?

Lý Dẫn Chứng ngây người sửng sốt, ánh mắt liếc nhìn về nơi vừa rồi Đoạt Hồn Nhận đâm xuống, mới chần chừ nói:

-Lý Dật huynh đệ chẳng lẽ... Người muốn đem Đoạt Hồn Nhận... Cái này...

Trong lòng Lý Dật khẽ cười thầm, ngoài mặt cười lạnh lùng nói:

-Nhân lực của người quả nhiên không tệ! Không sai! Lần này ta tới Đại Đô, chính là vì muốn tìm Huyết Nhân Linh Tuyền, sau đó lợi dụng nước suối của nó, tẩy tủy Đoạt Hồn Nhận của ta, xem nó có thể có cơ hội tiến hóa thành vũ khí cấp 9 hay không!

Mặc dù sớm đã đoán được mấy phần, nhưng sắc mặt của Lý Dẫn Chứng vẫn biến đổi, một lát sau mang theo sắc mặt phức tạp nói:

-Nếu đúng là như vậy thì hy vọng Lý Dật các hạ sẽ có vận khí tốt. Phải biết rằng, xác suất tẩy tủy binh khí thành công không đến một phần mười, nếu thất bại, binh khí tốt như vậy sẽ...

Lý Dật lạnh lùng cắt lời nói:

-Nhưng nếu như thành công, sẽ trở thành binh khí cấp 9... Sự khác biệt giữa binh khí cấp 8 và binh khí cấp 9 như thế nào, ắt hẳn Lý Dẫn Chứng các hạ cũng biết rất rõ chứ!

Sắc mặt của Lý Dẫn Chứng chùng xuống, một lát sau khẽ gật đầu nói:

-Thì ra là vậy, xem ra chúng ta đã hiểu lầm Lý Dật các hạ người rồi... vấn đề này hãy bỏ qua không đề cập tới nữa...

Lý Dật thản nhiên nói:

-Người còn vấn đề gì cứ tiếp tục hỏi đi!

Lý Dẫn Chứng khẽ gật đầu, mới chậm rãi nói:

-Vậy thì không biết vì sao, trong ba ngày nay Lý Dật huynh đệ người lại không ngừng phát ra khí tức, tựa hồ giống như muốn dẫn dụ người nào đó, điều này là vì sao?

Sắc mặt cổ quái của Lý Dật liếc nhìn Lý Dẫn Chứng mấy lần, sau khi làm đủ tư thái, mới thở dài một hơi nói:

-Nói thật ra, cũng không có chuyện gì quan trọng, nhưng đi cùng ta tới Đại Đô này còn có một đồng bạn, tên là Cổ Thiên. Chỉ là từ ba ngày trước hắn đột nhiên biến mất. Thứ quan trọng để ta tìm ra Huyết Nhân Linh Tuyền lại nằm ở trên người hắn... Bây giờ hắn lại biến mất không thấy, ta đương nhiên chỉ có thể dùng cách này để thử xem sao, chỉ muốn tìm ra hắn... Bằng không, những ngày tháng vất vả này sợ rằng sẽ trở nên vô ích!

Biểu hiện của Lý Dật khéo léo đến cực hạn, tựa hồ như mang mấy phần đau xót và nghi hoặc, cũng giải thích vô cùng khéo léo những biểu hiện không thích hợp mấy ngày hôm nay. Hơn nữa cách nói này của hắn cũng khiến người ta không thể không tin. Mặc dù ai cũng biết trong lời nói

này của hãn khàng định có chỗ nào đó mơ hồ không thật, nhưng mà, nếu người ở dưới tình huống như vậy, còn chờ đợi người ta ăn nói thế nào nữa chứ?

Sắc mặt Lý Dẫn Chứng trở nên quái dị, một lát sau mới liếc nhìn sau người Lý Dật, thản nhiên nói:

-Nếu đã như vậy thì vấn đề cuối cùng này tựa hồ không hỏi cũng biết!

Lý Dật gật gật đầu nói:

-Nếu đã như vậy thì vậy thì ta xin cáo từ trước...

-Chờ một lát, người vẫn không thể đi!

Khi Lý Dật đang chuẩn bị tư thế rời đi, những thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng của Diệp Khinh Vũ đã nhanh chóng vang lên.

-Ta đang chờ người đây!

Lý Dật đương nhiên biết chỗ quan trọng cuối cùng này cũng là chỗ quan trọng nhất trong hành động lần này của hãn. Lập tức, hãn chậm rãi xoay người, trên mặt vừa vặn để lộ ra một nụ cười châm chọc:

-Không biết, Diệp Tiểu thư người còn có vấn đề gì cần hỏi sao?

Sắc mặt Diệp Khinh Vũ khẽ biến đổi, một lát sau mới cắn răng nói:

-Lý Dật, ta hỏi người! Tối ba ngày trước! Người ở đâu?

-Ở đâu sao?

Nhãn thần của Lý Dật hơi hơi nheo lại, sau đó mới nói:

-Vấn đề này ta không tiện nói! Lý Dẫn Chứng các hạ, không biết, vấn đề này ta có thể không trả lời có được không?

Lý Dật không trả lời Diệp Khinh Vũ, nhưng quay đầu lại liếc nhìn Lý Dẫn Chứng, điệu bộ này khiến Diệp Khinh Vũ tựa hồ run rẩy toàn thân.

Biểu hiện của Lý Dẫn Chứng cũng có chút xấu hổ, hắc ho khan một tiếng rồi mới nói:

-Chuyện này, Lý Dật các hạ, nếu không phải là chuyện gì đáng ngại, người cứ nói thẳng ra không phải ngại ngần gì!

Lý Dật cười lạnh một tiếng, mới quay đầu lại đưa mắt liếc nhìn Diệp Khinh Vũ, thản nhiên nói:

-Tối hôm đó, có lẽ nên nói là từ tối hôm đó cho đến nay, ta luôn ở trong Hoàng thành...

Nghe vậy thì tựa hồ nhãn thần của từng người ở đây đều hơi nheo lại, đối với tình cảnh mấy ngày này của Lý Dật, bọn họ cũng đã điều tra qua mấy phần, bọn họ vốn đã định liệu. Lý Dật thế nào cũng chối bỏ chuyện này, chỉ là không ngờ rằng, Lý Dật lại trả lời lưu loát như vậy.

Nhãn Thần của Diệp Khinh Vũ cũng lóe lên, chỉ là cắn răng nói:

-Vậy người ở trong Hoàng thành làm chuyện gì?

Lý Dật cười cười, màn kịch này đương nhiên phải diễn cho trọn vẹn, hắc tiện tay hơi vỗ nhẹ lên Thất Tinh Giới Chỉ. Cũng may mà Thất Tinh Giới Chỉ này bình thường đến cực hạn. căn bản không có bất cứ chỗ nào đặc thù, ở trước mặt Diệp Khinh Vũ, từ trong Dung Giới rút ra một Quyển bản đồ hôm đó lấy được từ tay của Cổ Thiên, hơi hơi giơ lên rồi mới thản nhiên nói:

-Căn cứ vào tin tức ta có được, Huyết Nhãn Linh Tuyền tám phần là ở trong Hoàng thành, ta không ở đó, vậy người cảm thấy ta nên ở chỗ nào mới đúng chứ?

Sắc mặt của Diệp Khinh Vũ hơi lạnh lùng, nói:

-Nói như vậy thì, buổi tối ba ngày trước, người quả nhiên ở trong Hoàng thành...

Nói đến đây, nhãn thần của Diệp Khinh Vũ hung hăng hạ xuống trên tay Lý Dật, nhìn quét qua ba chiếc Dung Giới trên tay hắn, nhãn thần có ý tứ hạ xuống trên Thất Tinh Giới Chỉ, thoáng lộ ra vài phần cực kỳ giận dữ nói:

-Lý Dật, nếu bây giờ người giao Thất Tinh Giới Chỉ ra, vậy thì ta có thể để cho người chết toàn thân! Bằng không thì...!

-Thất Tinh Giới Chỉ?

Trên mặt của Lý Dật thoáng hiện ra một tia kinh ngạc, vội xua tay nói:

-Đợi đã! Đợi đã... Diệp Tiểu thư người nói tín vật của Bắc Đẩu Tông, Thất Tinh Giới Chỉ sao?

Diệp Khinh Vũ cười lạnh một tiếng,

-Nếu đã biết, vậy thì người hãy đem thứ đó giao ra đây!

-Giao ra đây?

Sắc mặt của Lý Dật lộ vẻ nghi hoặc, tựa hồ không có chút nào giống như giả bộ:

Diệp Tiểu thư, lời nói này của người thật là kỳ quái! Đế quốc Thiên Phong chúng ta ai mà không biết, ai mà không hiểu. Thất Tinh Giới Chỉ đó chính là tín vật Tông môn của Bắc Đẩu Tông, từ trước đến nay là do Tông chủ chủ quản... Sao bây giờ lại đến tìm ta đòi chứ? Phải biết rằng, ta và Bắc Đẩu Tông các người không có chút quan hệ nào cả!

Sắc mặt của Diệp Khinh Vũ trắng bệch, nhìn chăm chăm vào Dung Giới trong tay Lý Dật, một lát sau tựa hồ mới bình tĩnh lại một chút, nhàn nhạt nói:

-Được rồi, người hãy đem Dung Giới trong tay người ra cho ta kiểm tra một phen, nếu đó không phải là Thất Tinh Giới Chỉ, vậy thì ta sẽ đề cho người đi!

-Giao Dung Giới ra, sẽ thả cho ta đi!?

Lý Dật cười lạnh một tiếng, sắc mặt hiện ra biểu hiện ngốc nghếch, nhân thần của hắn như quẩn lấy khuôn mặt xinh đẹp của Diệp Khinh Vũ, rồi mới lạnh lùng nói:

-Diệp Khinh Vũ! Không nên khiến cho ta không để lại cho người một chút thể diện nào, nhưng người thật sự làm ta không chịu được! Nếu không phải nể mặt Mã Thanh huynh. chỉ cần người nói một câu như vậy thì ta đã giết chết người ngay tại đây rồi! Muốn ta giao Dung Giới ra sao? Đầu óc người có vấn đề không đấy?

Lời nói này của Lý Dật thực sự cũng không sai. Trong Đại Lục Đấu Thần này, trong Dung Giới của bất cứ ai cũng đều cất giấu những đồ vật của riêng mình, thậm chí là một số đồ vật không thể thấy lộ diện ra ngoài cho người ta biết được, vì vậy trên Đại Lục Đấu Thần có một quý tắc bất thành văn chính là, không thể tùy tiện đưa ra yêu cầu giống như Diệp Khinh Vũ vừa rồi được. Bởi vì nếu như đưa ra yêu cầu này, nói không chừng hai bên sẽ động thủ đánh nhau to!

Cho nên, hành vi này của Lý Dật cũng có thể hiểu được.

Trên mặt Diệp Khinh Vũ trắng bệch, một lát sau mới hít một hơi, thấp giọng nói:

-Lý Dật, hôm nay nếu người không giao Dung Giới ra, người cũng đừng nghĩ đến chuyện còn sống sót rời khỏi đây!

-Chỉ dựa vào người sao?

Lý Dật liếc nhìn hai bên, mới lạnh lùng mỉm cười, nói:

-Đương nhiên, ta không đánh lại năm người các người! Nhưng mà, nếu động thủ ở đây, kết quả của tất cả chúng ta đều là cái chết mà thôi! Trong những ngày này ta đã biết được, ở Đại Đô này, số lượng đám người Huyết Ma Tộc tuyệt đối không ít, cấp bậc Đấu Vương cũng không phải không có! Nếu muốn chết, thì tất cả cùng chết, ai sợ ai chứ?

Lời vừa này vừa nói ra, sắc mặt của tất cả mọi người đều hơi biến đổi, vẫn là Lý Dẫn Chứng phản ứng nhanh nhất, hắt thở dài một hơi, tựa hồ có chút bất đắc dĩ liếc nhìn Diệp Khinh Vũ rồi mới hạ thấp giọng nói:

-Diệp Tiểu thư, Lý Thiếu gia chi bằng... Các người hãy nghe ta nói một câu thế nào hả?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ngư Xuân

Q.3 - Chương 97: Ngư Xuân

Loại tình huống này phát sinh giữa Lý Dật và Diệp Khinh Vũ khiến mọi người đều có chút kiêng kỵ, đương nhiên không có cách nào động thủ, Lý Dẫn Chứng nói ra lời này đúng lúc lại giảm bớt tình tự khó xử của bọn họ.

Diệp Khinh Vũ cười lạnh, một tiếng, không nói lời nào.

Lý Dật cũng lộ vẻ lạnh lùng trên mặt, liếc nhìn Lý Dẫn Chứng, muốn xem xem hắn muốn nói ra những lời gì.

Lý Dẫn Chứng chần chừ trong chốc lát, rồi mới thở dài nói:

-Không giấu gì Lý Dật huynh đệ, tối ba ngày trước, năm người chúng ta đã tới Hoàng thành một lần.

Lý Dật lộ ra nhãn thần quả nhiên là các người, nhú mày nói:

-Nói như vậy thì đám lửa đó cũng là do các người phóng ra?

Lý Dẫn Chứng khẽ lắc đầu nói:

-Ta không biết Lý Dật các hạ người cảm ứng được bao nhiêu, nhưng tình hình lúc đó rất là tế nhị... Mấy người chúng ta vốn là muốn tiến vào trong Hoàng thành của người làm một chuyện đại sự.

-Đại sự gì?

Lý Dật đã nhanh chóng cắt đứt lời nói của hắn, Lý Dẫn Chứng chần chừ trong giây lát, chỉ là chậm rãi nói:

-Chuyện này...

-Cái gì mà chuyện này chuyện kia chứ, chuyện ta phải làm thì có thể nói? Còn chuyện các người phai làm thì không thể nói sao? Lý Dẫn Chứng người... lẽ nào thật sự muốn đùa giỡn Lý Dật ta sao?

Thấy Lý Dật lộ vẻ tức giận, sau khi Lý Dẫn Chứng trao đổi ánh mắt với mấy người đứng phía sau, mới thở dài một hơi, nói:

-Chuyện này thật sự nói ra không có gì hay ho... Năm người chúng ta vốn đã sẵn bản giết chết được Huyết Ma, nhiệm vụ sớm đã hoàn thành rồi! Nhưng chúng ta tình cờ biết được từ trong miệng một con Huyết Ma bị giết chết, trong Hoàng thành có một thất, bên trong cất giấu vô số vật phẩm cực kỳ có giá trị, cho nên chúng ta...

Lý Dật cười nhạt:

-Vật thứ đó chính là Thất Tinh Giới Chỉ sao?

-Cái này... đương nhiên không phải!

Sắc mặt của Lý Dẫn Chứng lộ vẻ xấu hổ:

-Căn cứ vào tin tức có được, có lẽ là mấy bộ Công pháp cấp Bạch Hổ... Lần này chúng ta tới Đại Đô, chính là vì thứ này.

-Công pháp cấp Bạch Hổ?

Lý Dật trái lại thật sự bị cái tên này dọa cho hoảng sợ, hần suy tư một hồi, rồi mới gật gật đầu nói:

-Được rồi, các người phải làm chuyện gì không liên quan đến ta, người tiếp tục đi!

-Được...

Lý Dẫn Chứng khẽ gật đầu, tựa hồ như tỏ chức lại ngôn từ, rồi tiếp theo mới nói:

-Sau khi chúng ta vào Hoàng thành, vốn phải đi làm chuyện đại sự đó, nhưng khi đang đi được nửa đường, Diệp Tiểu thư đột nhiên cảm ứng được khí tức của Thất Tinh Giới Chỉ. Chúng ta liền theo khí tức tiến vào một kho phòng, nhưng ở đó gặp được một người vô cùng bí ẩn, Thất Tinh Giới Chỉ chính là một cái Dung Giới cấp 8 trên tay hắn!

-Thì ra là như vậy thì vậy thì các người hãy đi tìm người đó, tìm ta làm cái gì?

Lý Dật nửa cười nửa không nói, Lý Dẫn Chứng thở dài một hơi, nói:

-Thật xấu hổ, người đó tu luyện Công pháp Hỏa Hệ, quỹ dị đến cực điểm, năm người chúng ta liên thủ cũng vẫn để hắn đào thoát được, không biết đi về hướng nào!

-Vẫn là câu đó! Chuyện này có liên quan gì đến ta?

Lý Dật vẫn dùng những lời đó nói.

-Lý Dật, người đừng giáo biện! Sau khi chúng ta rời khỏi Hoàng thành, không bao lâu sau thì cảm ứng được khí tức của người. Huống hồ, người cũng luôn ở trong Hoàng thành, ngoài người ra, người cảm thấy còn có thể có ai khác nữa sao?

Diệp Khinh Vũ đột nhiên nghiêng răng nghiêng lợi nói.

-Đồ ngu ngốc nhà người!

Lý Dật mạnh mẽ quay người lại, chỉ vào Diệp Khinh Vũ nói nhấn mạnh từng chữ:

-Người ta hay nói loại người ngực lớn thường không có não, ngực người cũng không lớn! Tại sao não cũng không có luôn thế? Lão từ tu luyện là Công pháp Lôi thuộc tính! Người có hiểu không? Các người lại nói người đó dùng đấu khí Hòa thuộc tính cái đó một chút liên quan đến ta cũng không có? Đúng là không biết nói gì nữa!

Diệp Khinh Vũ cắn cắn vào đôi môi mịn màng, hồng hào:

-Nói không chừng người biết Công pháp Hỏa thuộc tính thì sao? Điều này ai mà biết được?

Trong lòng Lý Dật khẽ toát mồ hôi, mặc dù biết điều này tuyệt đối là đối phương giả mạo ắt lẽ phải, nhưng cũng vì loại trực giác này của Diệp Khinh Vũ mà cảm thấy xấu hổ một phen.

Sự tình đã đến bước này, Lý Dật liền ngửa đầu cười ha ha nói:

-Không sai! Người đó chính là ta! Đấu khí Hỏa thuộc tính gọi là Nam Minh Lưu Hỏa Quyết!? Sao hả, uy lực không tệ chứ? Nhưng người có thể làm gì ta chứ? Cắn ta à!

Diệp Khinh Vũ tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, tựa hồ hận không thể xông đến dùng một dao chém chết Lý Dật. Nhưng đúng lúc này, Thần Thần đã nhanh chóng lén đến bên cạnh nàng, thấp giọng khuyên bảo.

Sự tình đã đến mức độ này, đã có mấy phần không khống chế được, Lý Dẫn Chứng ngậy người ra một lát, sau đó mới thở dài một hơi, thấp giọng nói:

Lý Dật các hạ, ta tin người đó không phải là người, nhưng người vẫn nên giải thích rõ ràng hành tung của người tối hôm đó! Bằng không, Diệp Tiêu thư sẽ không chịu để yên đâu! Xin người thông cảm!

-Ha ha, thông cảm!

Lý Dật cười cổ quái, liếc nhìn Diệp Khinh Vũ từ xa, mới hừ một tiếng nói:

-Nói cho người biết cũng không có gì đặc biệt... Không chỉ là hôm đó, mà tối nào bốn Thiếu gia cũng ở trong Hoàng thành... Trong Hoàng thành có rất nhiều mỹ nữ, Ngu Huyền Đại Đế lại chỉ thích nam sắc, cứ bày ra như vậy thì... thật là quá lãng phí!? Danh tiếng của bốn thiếu gia ta ở Vạn Triều Thành người cũng không phải không biết, còn cần Bốn Thiếu gia ta giải thích, ta ở đó làm gì hay không?

-Lý... Lý Dật! Người... Người thật là vô sỉ!

Diệp Khinh Vũ tức giận đến mức bộ ngực nhỏ không ngừng phập phồng, hiển nhiên là tức giận đến cực hạn.

Lý Dật cười ha ha nói:

-Cảm ơn Diệp Tiểu thư quá khen! Đáng tiếc người không có quyền để quản lý ta! Ngày đó Mã Thanh huynh vì người mà ấn định chuyện hôn sự gả cho ta, người lại không đồng ý. Thế nào hả, hôm nay thấy Bốn Thiếu gia anh tuấn, phóng khoáng, cảm thấy tiếc nuối ghen tuông hay sao?

-Ta phải giết người! Ta phải giết chết người! Ta nhất định phải giết chết người!

Diệp Khinh Vũ tức giận đậm chân, không nhịn được lớn tiếng nói.

Lý Dật thốt ra lời này, hắc cũng rõ ràng cảm nhận được, không khí xung quanh đã nhanh chóng biến chuyển.

Ngay cả Lý Dẫn Chứng vốn có nhân thần thần nhiên, tựa hồ cũng lóe lên mấy phần sát khí!

-Hắc hắc! Nữ nhân!

Trong lòng Lý Dật liên tục cười nhạt, nhưng ngoài mặt vẫn biểu lộ vẻ mặt người có giới thì hãy cẩn ta đi. Diệp Khinh Vũ tức giận đến mức nghiến răng nghiến lợi, nhưng bên cạnh có Thần Thần lôi kéo, nàng đương nhiên không làm được chuyện gì.

Chẳng qua là, sự tình mặc dù phát triển đến bước này, nhưng sự hoài nghi của mọi người đối với Lý Dật lúc này tựa hồ đã tiêu tán trong vô hình. Điều này dường như là kết cục tốt nhất, chẳng qua là Lý Dật muốn sự việc đi xa thêm, không muốn dừng lại mà thôi.

Nếu muốn thoát khỏi sự ‘phiền phức’ của mấy người trước mặt, chỉ dựa vào chút thủ đoạn này, vẫn chưa được. Nhưng mà, có một số lời bản thân không thể nói ra được, đương nhiên. Lý Dật cũng tin tưởng, lần này bản thân đã đưa ra đủ mọi nhử rồi, với tâm tính của Lý Dẫn Chứng có lẽ vẫn còn chịu được, nhưng có một số người, lại chịu không nổi!

Giữa lúc trong lòng đang cười khẩy, Lý Dật lại biểu lộ ra mặt sắc thái khinh bi, hơi chớp tay nói với Lý Dẫn Chứng:

-Lý Dẫn Chứng các hạ, hôm nay muốn ta giải thích sự tình, xem như ta đã giải thích xong rồi! Sau này nếu có chuyện gì, làm phiền các người đừng đến tìm ta nữa! Các người có đại sự phải làm, ta cũng có đại sự phải làm. Mục đích của chúng ta mặc dù không giống nhau, nhưng chắc chắn chuyện của bản thân đều quan trọng đến cực điểm, ta phải cáo từ rồi! Hy vọng các người có thể thoải mái rời khỏi nơi này!

Dứt lời, Lý Dật cười lạnh một tiếng, đã xoay người bước nhanh rời khỏi.

Chẳng qua, mặc dù xoay người, hắn vẫn phảng phất có thể ngờ ngợ cảm nhận được, trong các nhân thân đang giao nhau ở sau lưng, có đủ loại tin tức đang được truyền qua... Thật là thú vị! Đem tất cả cảm giác tính toán

ở bên trong, sao có thể thú vị bằng việc khiến người ta trực tiếp đánh tan nó.

Cảm giác trong lòng Lý Dật cũng thật là cổ quái, nếu không phải ẩn giấu thực lực trước mặt Hương Hương Quận chúa và Kim Bằng Yêu Vương, một kẻ giống như Lý Dẫn Chứng này, cả gan dám ngăn cản đường đi của mình, không biết đã bị hấn giết bao nhiêu lần rồi! Làm gì giống như bây giờ, còn cần phải dùng đến mưu kế hạ lưu này để đối phó với hắn.

Chẳng qua là, cho dù là hạ lưu, chỉ cần có hiệu quả là được rồi.

Quả nhiên, khi Lý Dật đi chưa được hơn mười bước, Lý Dẫn Chứng ở đằng sau đã một lần nữa ho khan một tiếng, nói:

-Lý Dật huynh đệ. xin dừng bước trong chốc lát!

-Còn bắt ta phải đợi sao!?

Trong lòng Lý Dật khẽ cười thầm một tiếng, nhưng trên mặt vẫn biểu lộ một biểu hiện như cười như không, chậm rãi xoay người lại nói:

-Sao vậy? Lý Dẫn Chứng người muốn thay nữ nhân hỗn đản đó ra mặt hay sao?

-Lý Dật các hạ thật biết nói đùa!

Lý Dẫn Chứng phẩy phẩy tay, mới chậm rãi nói:

-Ta chỉ là đột nhiên nhớ ra, Lý Dật các hạ người phải vào Hoàng thành làm việc, chúng ta cũng phải tới Hoàng thành làm việc, mọi người đều là nhân loại, đi cùng nhau không phải sẽ an toàn thêm mấy phần sao? Chi bằng chúng ta hãy liên thủ thế nào hả?

-Liên thủ?

Lý Dật cau mày nhưng trong lòng lại cười lạnh một trận. Tên này muốn tìm người chỉ đường miễn phí còn ra vẻ bộ dạng muốn hợp tác với người

ta. Tên này, quả nhiên cũng không phải người tốt.

Cũng may, lúc này thứ mà bản thân mình đang cần chính là tâm tư này của hắn.

Nhìn thấy biểu hiện lúc này của Lý Dật, Lý Dẫn Chứng nhanh chóng cười cười, nói:

-Ha ha... Lý Dật các hạ cứ suy nghĩ thật kỹ, không việc gì phải ngại. Cho dù người ở trong Hoàng thành tìm được Huyết Nhân Linh Tuyền, vậy thì người phải tiến vào đó tiến hành tẩy tủy binh khí, chỗ đó khẳng định là có người trông coi? Nếu có chúng ta vì người mà dẫn dắt những người trông coi đó đi? Không phải người có thể bình yên làm việc hay sao? Như vậy, người có phải cũng không cần phải tìm đồng bạn hợp tác với người?

Lý Dật tựa hồ suy nghĩ một hồi lâu, mới cười lạnh một tiếng nói:

-Làm sao ta biết được các người muốn thật tâm hợp tác hay không? Nếu đến lúc đó các người vứt ta ở lại đó một mình, sau đó bỏ trốn mất dạng để đi tìm Công pháp cấp Bạch Hổ của các người, ta há không phải một mình tìm đến chỗ chết sao?

Nghe vậy thì Lý Dẫn Chứng khẽ nhú mày, một lát sau phảng phất giống như đã quyết định điều gì đó, mới thấp giọng nói:

-Chuyện này đương nhiên sẽ không phát sinh! Lý Dật các hạ, không gạt gì người, mấy người chúng ta không có chút hiểu biết gì về tình hình trong Hoàng thành. Mặc dù biết được trong đó có bảo bối, nhưng ngại là không có cách nào để ra tay. Còn Lý Dật các hạ người lại hiểu biết về Hoàng thành, nếu hai bên chúng ta liên thủ há không phải...

Lý Dật thờ ơ liếc nhìn hắn, cười lạnh, nói:

-Như vậy, chính là kêu ta làm người dẫn đường miễn phí cho các người sao? Phải biết rằng, ta mặc dù dựa dẫm vào Lưu Hoa Quận chúa để mà

trà trộn vào trong Hoàng thành, nhưng cái giá phải bỏ ra không hề nhỏ, nếu các người trực tiếp kêu ta đưa các người đi? Thật là tính toán quá tốt! Huống hồ, cho dù là hợp tác Lý Dẫn Chứng các hạ người không nói làm gì, nhưng ba vị sau lưng người đều có đại ân oán với ta! Người cho rằng ta sẽ tin tưởng hợp tác với bọn họ sao?

Lý Dẫn Chứng hơi ngậy người ra vì sửng sốt, quay đầu lại nhìn thoáng qua, vì nghe thấy Lý Dật nói là ba người.

Lý Dật thản nhiên nói:

-Người không cần nhìn, Thần Thần Tiểu thư và ta từng có sự giao hảo, nêu chỉ hợp tác với hai người các người cũng không có vấn đề gì, nhưng nếu thêm vào ba người đó, nói thật ta không làm được!

Nghe vậy thi sắc mặt của Lý Dẫn Chứng lại biến đổi, một lát sau hần mới chần chừ nói:

-Ta biết Lý Dật huynh đệ người đang lo lắng điều gì, nhưng chúng ta có thể làm hiệp định. Nếu người giúp chúng ta, vậy thì sau khi đến địa điểm, gặp phải bất cứ nguy hiểm gì, đều do bên chúng ta ra tay, tuyệt đối sẽ không để người đặt mình vào tình cảnh nguy hiểm, thế nào hả?

Lý Dật vẫn cười lạnh như cũ nói:

-Nhưng nếu sau khi các người đoạt được vật về tay mình, lại liên thủ diệt ta thì làm thế nào? vẫn là câu nói đó, ba người đó ta không tin được!

Nghe thấy Lý Dật nói vậy thì, sắc mặt của Lý Dẫn Chứng cũng dần dần trở nên khó coi.

-Lý Dật, rút cuộc phải thế nào người mới bằng lòng đáp ứng, chi bằng cứ nói thẳng ra đi!

Tựa hồ nhìn thấy bầu không khí trở nên căng thẳng, Thần Thần vội vàng nói.

Nhìn thấy Thần Thần mở miệng, mặt Lý Dật vẫn không biến sắc liếc nhìn nàng, sau một lát chần chừ, mới cười lạnh một tiếng, nói:

-Được! Nếu Thần Thần Tiểu thư đã mở miệng, nể mặt người, chỉ cần các người đáp ứng một yêu cầu của ta ta sẽ dẫn các người vào Hoàng thành!

-Yêu cầu gì!

Lý Dẫn Chứng trầm giọng nói.

Lý Dật cười cười nói:

-Ta sẽ dẫn các người tới nơi các người muốn đi, nhưng bên trong bất kể có thứ gì, cái đầu tiên nhất định là của ta! Ta cũng chỉ cần một điều như vậy! Sau khi tìm bảo bối kết thúc, ta cần Thần Thần cùng với ta đi tới Huyết Nhân Linh Tuyền, trong số đám người các người, ta cũng chỉ tin tưởng một mình nàng ta thôi!

Sắc mặt của Lý Dẫn Chứng hơi biến đổi, một lát sau hắn mới cắn răng nói:

-Được! Cứ làm như người nói!

Nhưng khi lời này vừa dứt, một tia lạnh lùng chột lóe lên trong đôi mắt hắn.

Lý Dật lại giống như không biết gì cả chỉ thản nhiên cười, mang theo nụ cười có mấy phần hạ quyết tâm phái làm cho bằng được.

-Ngu xuẩn!

Thanh âm này đồng thời cùng vang lên trong lòng mấy người, nhưng cũng không biết rút cuộc là ai nói ai ngu xuẩn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Dạ Hồ

Q.3 - Chương 98: Dạ Hồ

Ánh trắng trên không trung nhàn nhạt chiếu rọi xuống không gian, khiến toàn bộ Đại Đô đều chìm ngập trong ánh sáng mờ ảo. Từ chỗ cao nhìn xuống, có thể nhìn thấy đại khái những thứ ở lân cận.

Trong sắc trời như vậy, đám người Lý Dật gồm sáu người, nhanh chóng thoát ra khỏi chỗ âm u trên đường cái. Mục tiêu của bọn họ là Hoàng thành,

Mặc dù nói lệnh cấm đi lại ban đêm trong Đại Đô đối với thân phận hiện tại của Lý Dật ở Đại Đô mà nói cũng không có tác dụng gì, nhưng tối nay chuyện cần phải làm, dù sao cũng có mấy phần bí mật. Bất luận là nói từ ý nghĩa nào, hẳn cũng không thể đi lại quang minh chính đại như bình thường.

Đây là một loại cảm giác rất kỳ diệu. Trong đám người này, chỉ có một mình hãn biết, lần đi này mục đích thực sự là phái tìm bảo vật gì đó, nhưng người có thể còn sống để thoát ra, tuyệt đối sẽ không vượt qua hai người. Một người trong số đó, tất nhiên vẫn là người mà Lý Dật không nỡ giết - Thần Thần...

Nếu những người khác biết được điều này, không biết bọn họ sẽ có suy nghĩ như thế nào? Có phải là sẽ liên thủ lại giết chết hãn không?

Suy nghĩ này khiến Lý Dật cảm thấy hơi buồn cười, may mà với thân phận đặc thù của hãn, cho dù biểu hiện ra biểu tình đặc dị, người khác cũng không dám nói gì.

Âm thầm dẫn theo năm người này vòng vèo ở ngoài Hoàng thành mấy vòng, Lý Dật mới dẫn bọn họ từ một góc nhanh chóng chui vào trong Hoàng thành. Sau đó vội vàng tới gần kho phòng.

Từ một chỗ trên nóc nhà chậm rãi hạ xuống, Lý Dật cười cười, thấp giọng nói:

-Chư vị, dưới đây chính là kho phòng các người gây sự lần trước? Nơi này có những bảo vật mà Hoàng thất Tu La Quốc đã cất giấu bao nhiêu năm qua. Nếu các người có hứng thú, thì hãy vào trong xem một vòng, chắc chắn sẽ thu được không ít chiến lợi phẩm...

Diệp Khinh Vũ cười lạnh một tiếng, không nói gì mặt khác cũng có mấy phần biểu hiện cổ quái, hiển nhiên không có nhiều trông mong vào lần đột nhập này.

Ngược lại Lý Dẫn Chứng ho khan một tiếng, rồi thấp giọng nói:

-Lý Dật huynh đệ, mục tiêu hôm nay của chúng ta không phải là kho phòng nhỏ bé này!

Lý Dật bức bối liếc nhìn hắn, thản nhiên nói:

-Các người chỉ nói tiến vào để tìm bảo bối, chứ không cho ta tư liệu nào khác, ta ngoài việc dẫn các người tới kho phòng này còn có thể đi đâu được nữa chứ?

Lý Dẫn Chứng cười xấu hổ nói:

-Đây thật sự là sơ sót của ta... Đây chính là địa đồ chúng ta có được, vẫn xin Lý Dật huynh đệ chỉ điểm một phen.!

Dứt lời, theo một cái khoát tay của Lý Dẫn Chứng, có một Quyển trục phong cách cổ xưa hiện ra trong lòng bàn tay của hắn, sau đó hắn đem Quyển trục này chậm rãi mở ra trước mặt Lý Dật.

Trong lòng Lý Dật liên tục cười khẩy. Hắn đương nhiên hiểu rõ, kẻ trước mặt căn bản không tín nhiệm mình, hành động lần này đơn giản là vì muốn xác định bản thân hắn có dẫn đường lung tung không mà thôi.

Nhưng trong lòng mặc dù chế giễu không ngừng, Lý Dật cũng cảm thấy vô cùng hiếu kỳ đối với nơi cất giấu cái gọi là Đấu kỹ cấp Bạch Hô gì đó.

Ngay lập tức, hắn liền chậm rãi xem qua tấm bản đồ.

Lọt vào trong ánh mắt của hắn là một cái Quyển trục phong cách có chút cổ xưa, Quyển trục này hơi có chút ố vàng, còn mang theo mấy phần mùi vị khác thường, hiển nhiên là kết quả sau khi tồn trữ biết bao nhiêu năm tháng.

Nhưng mà, mở Quyển trục ra, bên trong lại dùng bút pháp rõ ràng miêu tả địa đồ của Hoàng thành. Mặc dù toàn bộ địa đồ trong này và Hoàng thành hiện tại có một vài điểm khác biệt rất nhỏ, nhưng chỉ cần xem qua, Lý Dật đã có thể xác định được, thứ này rút cuộc là ở chỗ nào.

Tựa hồ nhìn ra được biểu hiện của Lý Dật, Lý Dẫn Chứng cười cười nói:

-Thế nào? Lý Dật huynh đệ có manh mối gì chưa?

-Manh mối? Đương nhiên là có!

Lý Dật cười thản nhiên, ánh mắt tùy ý quét qua Hoàng thành, mới chỉ vào một phương hướng nào đó, nói:

-Có lẽ chính là hồ Đại Minh trong Hoàng thành... Nhưng mà, Lý Dẫn Chứng các hạ, địa đồ này của người không phải là giả chứ? Sao ta nhìn thế nào cũng cảm thấy có mấy phần không thích hợp vậy?

-Có chỗ nào không thích hợp?

Lý Dẫn Chứng suy nghĩ một lát rồi mới trầm giọng nói:

-Sau khi chúng ta có được thứ này đã ép hỏi gã Huyết Ma rất nhiều, bằng không cũng sẽ không có kế hoạch này...

Lý Dật không ngừng cười thản nhiên nói:

-Nếu đã như vậy thì chúng ta đi thôi!

Dứt lời, Lý Dật đã một lần nữa khoát tay, dẫn theo đám người Lý Dẫn Chứng theo hướng hồ Đại Minh mà đi.

Ở chỗ hồ Đại Minh đó, Lý Dật trái lại biết rất rõ, chính là nơi mà hãn và Hương Hương Quận chúa lần đầu tiên gặp mặt Ngu Huyền Đại Đế khi vừa mới vào Hoàng thành, nơi đó là nơi rất tuyệt diệu!

Mặc dù mục đích lần này của Lý Dật là giải quyết một đồng phiền phức phía sau người, nhưng mà, đối diện với thứ hay ho như Công pháp cấp Bạch Hổ này, hãn cũng không thể không có chút hứng thú nào. Trước tiên phải xem qua trước đã, rồi đến lúc đó như thế nào hãy tính tiếp. Dù sao chỉ cần là nơi ở một nơi bí ẩn, muốn giải quyết những kẻ này hãn vẫn có mấy phần nắm chắc.

Mọi người nhanh chóng tiến vào trong Hoàng thành mang phong cách cổ xưa, trang nhã này. Trên đường đi đều né tránh đại đội thị vệ tuần tra trong thành,

Việc hành tẩu tối nay vẫn xem như có chút thuận lợi, chỉ ít ở trên đường này ngay cả một người của Huyết Ma Tộc cũng không gặp phải, thế nhưng thỉnh thoảng lại thấy một số cung nữ xinh đẹp xách đèn lồng chậm rãi đi qua, điều này trái lại khiến Diệp Khinh Vũ tỏ vẻ khinh thường.

Về phần Thần Thần, phảng phất lại giống như đang lo sợ gì đó, cũng không nói chuyện nhiều với Lý Dật, chỉ là lảng lạng đi theo mà thôi.

Dưới tình huống như vậy, Lý Dật đương nhiên cũng không thể hỏi gì nhiều, lúc này chỉ có thể bước nhanh dẫn đường.

Sau hơn nửa giờ cẩn thận tiến vào, hồ Đại Minh cuối cùng cũng xuất hiện trước mặt mấy người bọn họ.

Lý Dẫn Chứng lại lần thứ hai mở địa đồ ra cho Lý Dật xem qua.

Lý Dật ngâng đầu nhìn cái hồ lớn có chu vi mười mấy mét, lại nheo mắt tỉ mỉ nhìn tấm địa đồ, rồi mới cười khổ một tiếng nói:

-Nếu ta đoán không nhầm, bảo vật mà tấm địa đồ này chỉ chính là nằm ở đây, có lẽ là vị trí giữa hồ, ta nhớ ở đây có một cái đảo giữa hồ... Không biết là nằm đâu rồi?

Lý Dẫn Chứng ở bên cạnh hần cúi đầu nói:

-Hơn phân nửa là ở đó... Điều này xem ra cũng hợp lý. Nếu là ở chỗ khác, cũng không giấu được tai mắt của kẻ khác.

Trong lòng Lý Dật cười lạnh một tiếng, chỉ nói:

-Ở chỗ đó mặc dù cũng tốt, nhưng trong số chúng ta ở đây đều không có Đấu Hoàng cường giả, muốn đi qua đó sợ rằng sẽ phiền phức một chút!

Lý Dẫn Chứng nhú mày, không nói gì cả.

Trái lại Tông Kiệt Khánh đứng ở bên cạnh lại cười lạnh một tiếng, chỉ về phía một góc khác.

Ở đó có mấy cái thuyền hoa nhỏ nhỏ đang đậu lại, tạo hình khéo léo độc đáo, hiển nhiên là thuyền mà Ngu Huyền Đại Đế vẫn thường dùng để đi du ngoạn trên hồ thường ngày.

Tông Kiệt Khánh chỉ chỉ vào chiếc thuyền, lạnh lùng nói:

-Có thứ như vậy còn lo lắng chúng ta không đi tới giữa hồ được sao?

Lý Dật cười lạnh một tiếng, nói:

-Ngu ngốc vẫn là ngu ngốc, người tưởng chỗ này là hoa viên nhà người sao? Chúng ta lên đi trên nóc nhà đương nhiên không có ai biết, nhưng chèo thuyền qua, chỉ cần là người hơi tinh mắt sẽ nhìn ra chỗ không đúng... Kinh động đến nội thị trong Hoàng thành không nói làm gì, nếu kinh động đến mấy con Huyết Ma đó, người có mấy cái mạng để đền hả?

Những lời này của Lý Dật vừa nói ra khiến những người khác đều hơi ngây người sửng sốt. Dù sao tất cả bọn họ đều đã tiếp xúc qua Huyết Ma

Tộc, đương nhiên biết chỗ khó đối phó của những sinh vật đó.

Lý Dật chỉ cười lạnh lùng, dù sao hãn cũng không vội, tối nay cho dù tình hình như thế nào, hãn cũng có mấy trăm cách để giải quyết đám người trước mặt. Còn về chuyện đau đầu lúc này, đương nhiên là để tự bọn họ đau đầu, không liên quan gì đến mình?

Sau một lát, mấy người kia tựa hồ dùng ánh mắt trao đổi với nhau xong, Lý Dẫn Chứng mới cẩn thận liếc nhìn hai bên trái phải nói:

-Ta vừa mới quan sát, ở đây đại khái khoảng mười lăm phút lại có một đội thị vệ tuần tra qua, chúng ta chỉ cần nắm bắt tốt thời gian, tất nhiên có thể vô thanh vô tức tiến vào. Chỉ cần tiến vào trong giữa hồ, đêm tối như thế này, tầm nhìn của bọn họ có tốt như thế nào cũng không cách nào phát hiện ra chúng ta đâu?

Lý Dật không ngừng gật đầu.

Những người khác đương nhiên cũng sẽ không đi ngăn cản Lý Dẫn Chứng. Dù sao lực hấp dẫn của Công pháp cấp Bạch Hổ cũng quá lớn.

Đã hạ quyết tâm, tốc độ của mọi người không có chút nào chậm trễ, sau khi đoàn binh sĩ đi tuần tiếp theo đi ngang qua, mọi người đã hợp lực mở dây chèo của chiếc thuyền nhỏ, sau đó mấy người nhanh chóng nhảy lên thuyền, vô thanh vô tức rời khỏi bờ.

Lúc này bóng đêm đã đen kịt, tốc độ của mấy người này lại không chậm, chỉ trong chốc lát đã đến được vị trí giữa hồ. Cảnh sắc bên bờ dần dần nhìn không thấy nữa, trái lại càng cảm thấy an toàn thêm mấy phần.

Nhưng mà, không biết vì sao, Lý Dật ở trên hồ nước luôn cảm thấy có mấy phần lạnh lẽo.

Bầu không khí xung quanh yên tĩnh đến mức kỳ dị. Theo đạo lý thông thường mà nói. trong hồ nhỏ này cho dù là dọn dẹp sạch sẽ đến đâu đi chăng nữa, cũng phải luôn có thủy triều, cá nhỏ ẩn mình trong đó. Nhưng

mà, Lý Dật cau mày cố gắng lắng nghe, cũng không nghe thấy gì cả, ngoài nghe thấy thanh âm chèo thuyền chậm rãi của mấy người bọn họ...

Những người khác lúc mới đầu cũng không có cảm giác gì, nhưng dần dần đều bắt đầu cảm thấy có gì đó không đúng, dù sao người ở đây cho dù là ngu xuẩn cũng không đến mức ngốc không còn thuốc chữa, loại tình huống quỷ dị này, cũng là cảm giác đến trước hay sau mà thôi.

Mấy người liếc mắt nhìn nhau, rất nhanh tản ra sát hai bên mép thuyền nhỏ. Dựa theo ước định ban đầu. Lý Dật ở bất cứ tình huống nào cũng đều không cần ra tay, hắn cũng không khách khí ngồi yên một chỗ, chỉ là nhân thần lại rơi xuống trên người Lý Dẫn Chứng.

Mặc dù hắn biết thực lực của người này kỳ thực không hề kém cỏi, nhưng rút cuộc mạnh đến mức độ nào, nếu không nhìn rõ bản thân bất luận như thế nào cũng không thể yên tâm được.

Còn về khi giao thủ trong bóng tối lúc đầu, nhiều nhất chỉ là một phần cực nhỏ trong thực lực của hắn mà thôi.

Cứ chèo như vậy trong chốc lát, mắt có thể mơ hồ nhìn thấy cách đó không xa một dáng dấp của tiêu đảo. Chính vào lúc này, đột nhiên nghe thấy một tiếng rầm, từ dưới mặt nước, hai bên chiếc thuyền nhỏ đột nhiên chui ra mấy cái bóng huyết hồng sắc.

-Huyết Ma!

Không biết ai thấp giọng kêu lên, nhưng lại khiến trong lòng tất cả mọi người đều trở nên trầm trọng.

Tốc độ chui lên của những cái bóng huyết hồng sắc này cực nhanh, sau khi chui ra khỏi mặt nước, đã hung hăng lao đến hướng con thuyền nhỏ đang ở giữa hồ nước.

Chỉ thấy mấy người trên thuyền đều kêu lên một tiếng kinh hãi, sau đó là đầu khí các màu lóe lên. Tiếp theo nghe thấy một trận thanh âm ‘phù phù

phù phù', mấy cái bóng huyết sắc đã phân biệt bị đẩy lùi, nhanh chóng rơi xuống hồ nước. Nhưng cũng không biết được rút cuộc có bị giải quyết hay không.

Không đợi những người trên thuyền mở miệng, lại nhìn thấy mặt nước một lần nữa xao động, tựa hồ lại có huyết ảnh sắp lao ra.

Sắc mặt của Lý Dẫn Chứng đã trầm trọng nói:

-Đừng dừng lại!

Dứt lời, thân hình của hắn mạnh mẽ rung chuyển, sau đó nhanh chóng rơi xuống trên mặt nước, đầu khí trên hai chân nhanh chóng ngưng tụ lại, theo động tác của hắn hung hăng đánh xuống mặt nước.

-Ầm—

Sau khi một trận tiếng vang nặng nề qua đi, Lý Dẫn Chứng đã nhanh chóng động thân hình lại một lần nữa rơi xuống trên thuyền.

Nhưng mà, trên mặt nước lại phẳng phất không có bất kỳ động tĩnh nào. Một lát sau, lại nhìn thấy trong làn nước ở chỗ sâu, tựa hồ mơ hồ có mấy gợn sóng thật sâu đẩy ra, khiến thân thuyền hơi chuyển động.

Sau một lát, nhìn thấy dưới nước có mấy luồng máu màu đỏ sẫm nổi lên, sau đó nhìn thấy ba bốn thân ảnh tái nhợt hiện ra đã chết hoàn toàn.

Một màn này khiến mấy người trên thuyền đều hơi biến sắc, nhưng sắc mặt của Lý Dẫn Chứng lại mang mấy phần thản nhiên chẳng đáng nói:

-Đây là Đấu kỹ bí truyền của tổ tông ta Thủy Tuyền Thuật, chỉ là chút tài mọn, không đáng để khoe khoang.

Lý Dật khẽ nhíu mày, liếc nhìn tỉ mỉ thi thể của mấy con Huyết Ma đó. Mặc dù nhìn thế nào thì những con Huyết Ma này cũng không quá lợi hại, nhưng mà tên Lý Dẫn Chứng này thực sự cũng có chút bản lĩnh, cho nên mới làm được một chiêu tất sát như vậy?

Mặc dù không biết Lý Dẫn Chứng rút cuộc làm điều này như thế nào, nhưng cũng không khỏi khiến sự cảnh giác trong lòng Lý Dật đối với hắn nhiều thêm mấy phần... Người này, trái lại có mấy phần tài năng thật sự!

Suy nghĩ này còn chưa chuyển hết, lại đã nghe thấy tiếng hai luồng nước ‘ùm ùm’. Lần này lại nhìn thấy có hai thân ảnh huyết hồng sắc nhanh, chóng từ dưới hồ nháy ra, xoay chuyển mãnh liệt trong không trung, phân biệt rơi xuống chỗ đầu và đuôi thuyền, nhưng hai thân ảnh này lại không giống với mấy thân ảnh vừa rồi, cũng không trực tiếp ra tay, mà sau khi rơi xuống, đồng thời đều cười lạnh một tiếng...

Nhưng ánh mắt của Lý Dật chậm rãi nhìn qua. không tìm được hơi có chút sùng sốt...

Sa y Đấu khí huyết sắc... cấp bậc Đấu Sư...

Sa y Đấu khí huyết sắc chậm rãi lướt lơ trên người hai thân ảnh, sát khí lạnh lẽo khiến cơ thể của từng người đều bất giác cảm thấy ớn lạnh.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thánh Địa

Q.3 - Chương 99: Thánh Địa

Lý Dật lúc này mới nhìn thấy rõ dáng dấp của những Huyết Ma đột nhiên xuất hiện.

Trên người bọn họ đều mặc áo choàng huyết sắc, nhưng có vài chỗ phù hợp với tên của bọn họ, những áo choàng huyết sắc này không giống với những áo choàng bình thường, tựa hồ cực kỳ rộng rãi, lại có cảm giác mấy phần mờ ảo.

Phơi bày ra ở trên lớp da thịt bên ngoài, mơ hồ có mấy tia máu loăng đang lưu chuyển, khuôn mặt trắng bệch còn hơn giấy trắng mấy phần,

khóe miệng nứt ra đến tận sau lỗ tai, lộ ra một hàm răng rậm rạp trắng bóc và con mắt đỏ tươi, tà ác không nói ra lời.

Lúc này, con Huyết Ma đứng ở mũi thuyền cười lạnh một tiếng, dùng ngữ điệu khô cằn

nói:

-Lập tức dừng thuyền! Cút!

Lý Dật chỉ nhìn cười thản nhiên, không nói gì cả.

Ngược lại Lý Dẫn Chứng cười lạnh một tiếng, thấp giọng nói:

-Tối cũng đã tới rồi, các người kêu đi thì chúng ta phải đi hay sao?

Nhìn thấy người đến không muốn rời đi, hai con Huyết Ma đó tựa hồ cũng không muốn phí lời. Chỉ nhìn thấy hai gã đều đồng thời rút ra vũ khí ở bên hông, cũng không quát lớn, cũng không nói thêm lời nào, sau khi đồng thời cười lạnh một tiếng, nhanh chóng giơ đao đánh về phía Lý Dẫn Chứng.

Còn những người khác, tựa hồ đều bị bọn chúng bỏ qua không thèm để ý đến.

Đấu khí huyết hồng dài nhỏ từ trên đao mang tràn ra, khiến trong không khí nhất thời tràn ngập đầy mùi máu tanh nồng mũi, làm người ta tựa hồ muốn phát nôn.

Trên thuyền Lý Dẫn Chứng đã cười nhạt một tiếng nói:

-Các người đừng ra tay! Phòng bị cẩn thận!

Sau đó thấy hãn cũng không dùng đến vũ khí, chỉ là hai tay đột nhiên vỗ vào nhau, hai luồng đấu khí thủy lam sắc đã nhanh chóng tràn lên trên cánh tay hãn, hình thành dáng dấp của một cái găng tay, bao trùm lên khắp bàn tay của hãn.

Tiếp theo, lại là một tiếng cười lạnh, khi hai luồng đao quang đỏ tươi rơi xuống trên người, hai tay của hắn đã như tia chớp rơi xuống trên lưỡi đao chém tới, sau đó dùng lực quay tay đã cướp được trường đao huyết sắc của đối phương về trong tay mình.

Cuối cùng nhân lúc gã Huyết Ma vẫn còn chưa kịp phản ứng, Lý Dẫn Chứng đã cười lạnh một tiếng, dùng một cước đá văng đi.

Chỉ thấy theo động tác của hắn, trên người gã Huyết Ma ở trước mũi thuyền vốn có một chút Sa y Đấu khí mỏng manh nhất thời đã bị hắn dùng một cước đá vỡ, sau đó ngay cả động tác né tránh cũng không kịp làm, đã bị một chân của hắn nện vào ngay ngực. Nghe thấy mấy tiếng ‘răng rắc’ vang lên, hiển nhiên gã Huyết Ma này ngay cả xương cốt cũng không biết đứt thành bao nhiêu đoạn. Tiếp theo thân hình của hắn đột nhiên bay đi thật xa, nện xuống mặt nước.

Con người của Lý Dật không tìm được khe hở lại... Từ thân thủ sắc bén này của Lý Dẫn Chứng mà nhìn, người này không phải đơn giản là mới tiến nhập vào cấp bậc Đấu Sư! Sợ rằng, cấp bậc Công pháp mà hắn tu luyện tuyệt đối không hề thấp, nếu không sao có thể có lực bạo phát và tốc độ mạnh mẽ như vậy?

Phải biết rằng, Huyết Ma Tộc luôn luôn lấy tốc độ mà nổi danh! Thế nhưng lúc này hai gã Huyết Ma ở trước mặt Lý Dẫn Chứng, ngay cả cơ hội tránh né cũng không có, vấn đề ở đây có thể nói là chênh lệch thực lực cực lớn!

Bên này trong lòng Lý Dật đang âm thầm kinh ngạc, còn bên kia, gã Huyết Ma ở phía sau thuyền tựa hồ không ngờ rằng đồng bạn của mình lại bị những loài người ‘yếu ớt’ một chiêu đánh bại. Hắn đột nhiên bạo phát ra một tiếng quát dữ dội, thân hình đã hóa thành một đoàn huyết ảnh, đột nhiên lùi về phía hậu phương.

Cùng với sự vẽ ra của huyết ảnh, tốc độ của gã Huyết Ma này ít nhất cũng tăng cường thêm ba bốn lần, chỉ là trong chớp mắt đã lùi vào ven

hồ, sau đó nhanh chóng biến mất trong làn nước.

Còn Lý Dẫn Chứng vốn đánh xong một kích quay người trở lại, thế nhưng lại rơi xuống khoảng không.

Lần này tựa hồ Lý Dẫn Chứng cũng không ngờ. hấn cau mày. không nhìn được thấp giọng mắng một câu:

-Những tên Huyết Ma này, đánh không lại liền bỏ chạy!

Diệp Khinh Vũ ở bên cạnh tựa hồ thở dài một hơi nói:

-Những tên Huyết Ma này chính là như vậy, thi gặp khó khăn thì liền bỏ chạy, mấy ngày nay không phải chúng ta đã gặp qua không ít rồi sao? Nhưng mà, nhìn tình hình này, xem ra hành động tối nay của chúng ta đã thất bại rồi... vẫn nên nhanh chóng suy nghĩ đường rút lui.

Lý Dẫn Chứng cau mày, liếc nhìn Lý Dật.

Lý Dật chỉ mỉm cười thản nhiên, vốn hấn đã tính ra, thực lực mà Lý Dẫn Chứng biểu hiện ra, ít nhất tương đương với Đấu Sư Đỉnh phong, nhưng vừa rồi một động tác tự nhiên rơi xuống khoảng không của hấn, càng chứng tỏ thực lực của người này cũng không đạt đến mức độ như trong tưởng tượng của mình. Có lẽ Công pháp hoặc là Đấu kỹ của hấn có chỗ đặc thù, cho nên mới có loại hiệu quả đó.

Nếu nói như vậy, thực lực của Lý Dẫn Chứng nhất thời đã hạ xuống một bậc, bản thân ở dưới tình hình không dùng bất cứ con át chủ bài nào, có thể không phải là đối thủ của hấn, nhưng chỉ cần tung ra át chủ bài của mình, có lẽ vẫn có thể giành được phần thắng! Kết luận này của hấn có lẽ là chắc chắn đến tám chín phần.

Trong lòng thoáng cười nhạt, sau giây lát Lý Dật mới thản nhiên nói:

-Như vậy chưa hấn không phải là chuyện hay. Nếu nơi này không có bất cứ thứ gì canh phòng, chứng tỏ bản đồ cất giấu kho báu mà các người có được là giả! Có mấy người phòng vệ, mới chứng tỏ tính chân thực của

thứ đó... Đương nhiên mọi chuyện là do các người quyết định, cho dù là muốn đi, cũng không có gì... Ta trái lại không có ý kiến gì! Nhưng theo ước định, sau khi đi ra ta sẽ dẫn Thần Thần đi.

Nghe vậy, sắc mặt của Lý Dẫn Chứng biến đổi, một lát sau hắn mới cắn răng nói:

-Nếu đã tới rồi. như vậy không thể tay không mà về được! Chúng ta chỉ cần gia tăng thêm tốc độ, hắn cũng không có gì đáng ngại!

Mấy người còn lại hiển nhiên cũng không muốn rời đi như vậy, lập tức sau khi ánh mắt của mấy người khẽ giao nhau Tông Kiệt Khánh đã cười lạnh nói:

-Đã đi tới được đây rồi, muốn quay lại cũng không còn kịp nữa...

Lý Dật cười cười, mang theo mấy phần không để ý nói:

-Tùy các người thôi.

Lý Dẫn Chứng nhíu mày nói:

-Được rồi, các người chèo thuyền nhanh một chút, ta sẽ đi đối phó với mấy Huyết Ma đó, bảo đảm bọn chúng trong một khoảng thời gian không cách nào ra tay được với chúng ta!

Dứt lời, Lý Dẫn Chứng đã hơi lùi xuống, rơi xuống vị trí đầu thuyền.

Hai người Tông Kiệt Khánh và Lý Hạo chia nhau chèo thuyền, chiếc thuyền nhỏ nhanh chóng tiến lên.

Còn Lý Dẫn Chứng đứng trên đầu thuyền, nhanh chóng biến hóa ra thủ ấn.

Thủ ấn của hắn còn chưa biến hóa được mấy phần, Thần Thần này giờ vẫn chưa lên tiếng đã kêu lên một tiếng 'ồ', hiển nhiên thoáng hiện ra mấy phần kinh ngạc.

Lý Dật liếc nhìn nàng nói:

-Người biết hắc đang làm gì không?

-Ân...

Thần Thần chần chờ trong chốc lát mới nói không chắc chắn lắm:

-Nhìn ấn kỹ mà hắc kết xuất, có lẽ là loại Đấu kỹ Sóng âm, nhưng lại có chút không giống với Đấu kỹ Sóng âm bình thường...

Lý Dật gật đầu, không nói gì chỉ nhắm mắt tỉ mỉ nhìn động tác của Lý Dẫn Chứng.

Chỉ thấy ấn kỹ trên hai tay của Lý Dẫn Chứng nhanh chóng biến hóa, cuối cùng mơ hồ có mấy luồng bạch quang hiện lên trong đó, sau đó thân hình của hắc đột nhiên chấn động, dùng một chương tấn công xuống phía dưới.

Theo một chương đánh xuống này của hắc, nhìn thấy trên mặt hồ hai bên sườn của chiếc thuyền nhỏ, từng đợt sóng mạnh mẽ khuếch tán ra bốn phía. Nhưng sau một đợt sóng khuếch tán này, lại không có chút phản ứng nào, chỉ sau chốc lát mặt nước lại đã yên tĩnh trở lại.

Nhưng mà, loại yên tĩnh dị dạng này chỉ duy trì trong giây lát, sau đó nhìn thấy từng thi thể của Huyết Ma từ dưới mặt nước nổi lên, rồi cứ bồng bềnh trên mặt nước như vậy, quỷ dị đến cực hạn.

Hiển nhiên, đấu khí được gọi là sóng âm này đã trực tiếp giết chết đám Huyết Ma ẩn núp ở dưới mặt nước, nếu không thì cũng không có hiệu quả đáng sợ như vậy.

Lý Dẫn Chứng còn sợ chưa ổn thỏa, mặc dù sắc mặt đã có mấy phần trắng bệch, nhưng hắc vẫn nhanh chóng kết xuất ra hai lần ấn kỹ, đánh xuống mặt hồ sau đó hắc mới ngồi ngay ngắn trên đầu thuyền, chỉ là hơi thở dốc một chút.

Nhưng mà sau một lúc, bầu không khí của hồ Đại Minh trái lại phảng phất có sự biến đổi, khí tức vốn hơi âm u lại lạnh lẽo thêm mấy phần, theo sự tiến lên nhanh chóng của con thuyền cũng không có thêm gã Huyết Ma nào xuất hiện ngăn cản đoàn người tiến lên.

Lập tức, Tông Kiệt Khánh và Lý Hạo cũng gia tăng thêm tốc độ, không ai biết tình hình yên tĩnh như vậy có thể duy trì được bao lâu.

Trong đoàn người Lý Dật dù sao cũng không có người nào có bản lĩnh biến đổi đấu khí,

nếu gặp phải đối thủ cường đại hơn, tựa hồ ở trên thuyền không thể nào thi triển được, chính là tình thế bất lợi cực lớn mà thôi.

Nhưng mà, sự yên tĩnh như vậy cũng không kéo dài lâu. Trong nháy mắt, bỗng nhiên nhìn thấy trên mặt hồ trào dâng một trận sóng lớn, từ đằng xa bổ tới tựa hồ như muốn ném quăng con thuyền nhỏ. Sau đó chỉ thấy một thân hình huyết sắc gần như đỏ hồng từ mặt hồ chui lên, tiếp theo nhanh chóng bổ nhào về nơi Lý Dẫn Chứng đang đứng.

Trong không trung, một luồng đao quang hẹp dài lóe lên, mang theo mấy phần khí tức lạnh lẽo.

Lý Dẫn Chứng trong lúc nhất thời căn bản không kịp né tránh, chỉ là vô thức đánh ra một quyền, đã nhìn thấy đấu khí thủy lam sắc hung hăng rơi xuống trên đao quang đó.

Thế nhưng mà, một quyền chắc chắn của hắn lại nghe thấy một tiếng ‘bang’, toàn bộ kinh lực tự nhiên rơi vào khoảng không, tàn dư của đấu khí nhất thời đều rơi xuống trên mặt nước biến mất không thấy.

Và thân hình đó đột nhiên lóe lên, xuất hiện từ một phương hướng khác, đột nhiên đâm về hướng Lý Dật.

Lý Dật vốn không muốn ra tay, nhưng không ngờ kẻ đột nhiên xuất hiện này lại có thể không thuận mắt động thủ với mình như vậy. Đến lúc này,

hắn đương nhiên không thể nhắm mắt chờ chết, chỉ là cười lạnh một tiếng, tay phải mạnh mẽ vung lên Đoạt Hồn Nhận trong tay áo đã bay ra đâm về phía luồng tàn ảnh đó!

-Đinh~~

Một tiếng vang giòn tan lên, không trung phảng phát như bạo phát một tia hỏa quang. Tàn ảnh huyết sắc mãnh liệt lóe lên, đã rơi xuống chỗ đuôi thuyền, chậm rãi ngưng tụ thành một thân ảnh.

Gã Huyết Ma này xuất hiện bất luận là thanh thể hay là khí thể, đều không so sánh được với hai gã Huyết Ma trước đó, Lý Dật nhìn hắn cười lạnh một tiếng nói:

-Hay cho một chiêu Huyết Ảnh Đại Pháp!

Gã Huyết Ma này kêu lên một tiếng, trường đao hẹp dài trên tay từ xa chỉ về hướng Lý Dật, trầm giọng nói:

-Lý Dật các hạ, nể mặt Lưu Hoa Quận chúa, chuyện người dẫn một đám người nhân loại này xông vào Thánh Địa của Huyết Ma Tộc chúng ta, chúng ta sẽ không nhắc đến nữa! Người hãy nhanh chóng dẫn bọn chúng rời khỏi! Bằng không, đừng trách ta không khách khí!

-Thánh Địa?

Lý Dật hơi sửng sốt, không ngờ một địa phương nhìn qua vô cùng bình thường này lại có lai lịch bất phàm như vậy! Lập tức, hắn cười lạnh một tiếng nói:

-Người là ai?

Đối phương lạnh lùng nói:

Ta là ai LÝ Dật các hạ người không cần biết, người chỉ cần nói với ta một câu người có đồng ý rút lui hay không là được!

Lý Dật cười cười, ánh mắt quét qua mấy người ở sau lưng, rồi mới thản nhiên nói:

-Thật là xin lỗi! Nếu là tới đây để du ngoạn, người ra mặt khách khí như vậy ta khẳng định sẽ rút lui! Đáng tiếc chúng ta tới tiểu đảo giữa hồ là cũng có đại sự phải làm. Nếu lúc này bỏ đi như vậy, nói không chừng sau này cũng không còn cơ hội nào nữa... Cho nên chỉ có thể xin lỗi thôi!

-Muốn chết!

Gã Huyết Ma đó cười lạnh một tiếng, đã biết không cần phí lời tựa hồ chỉ trong chớp mắt, thân hình của nó đã hóa thành một đoàn huyết ảnh. Sau đó, Lý Dật lập tức cảm nhận thấy một đoàn tàn ảnh từ bốn phương tám hướng đánh về phía mình.

Thế tấn công này hầu như tương đương với vô số người cùng nhau bao vây tấn công về phía Lý Dật, vào lúc này tốc độ của gã Huyết Ma này đã thi triển đến cực hạn, ở trong luồng huyết ảnh đó tựa hồ có vô số ánh đao cùng bổ nhào về phía Lý Dật.

-Xuy~~

Lý Dật sau khi miễn cưỡng né tránh mấy luồng đao quang, cuối cùng bị một đao đâm trúng vào ngực.

Huyết Ma đó cười lạnh một tiếng, thân hình hóa thành huyết ảnh cũng đã nhanh chóng ngưng kết lại thành hình.

Nhưng đến lúc này, tâm Lý của hắn cũng dâng lên cảm giác mấy phần cổ quái, làm sao giết chết người này, một chút cảm giác thực sự cũng không có.

Chính trong lúc này, thân ảnh Lý Dật ở trước mặt hắn đã biến mất nhanh chóng, và khi gã Huyết Ma vẫn còn chưa kịp phản ứng thân hình của Lý Dật đã lại hiện ra bên cạnh hắn, giống như chớp lấy cổ hắn, lạnh lùng nói:

Chỉ dựa vào ngươi mà cũng muốn giết ta sao? Bản lĩnh của ngươi còn không bằng một nửa của Phong Nhã, động thủ với ta còn quá non nớt!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tìm Bảo Vật

Q.3 - Chương 100: Tìm Bảo Vật

Nói ra, bản lĩnh của gã này trái lại không hẳn không bằng một nửa Phong Nhã, nhưng Lý Dật đã đại khái nhìn qua Huyết Ảnh Đại Pháp, đương nhiên biết được, bộ Công pháp này của Huyết Ma Tộc mặc dù lợi hại, nhưng cũng có chút nhược điểm.

Ví dụ nói, sau khi thi triển Huyết Thân Ảnh Tuyến, không có cách nào lập tức thi triển lại một lần nữa, và thời gian gián đoạn này chính là thời kỳ suy yếu nhất của Huyết Ma Tộc. Còn về yếu điểm khác của Huyết Ma Tộc, hẳn cũng biết từ lâu.

Lập tức, trong tay Lý Dật lại tăng cường thêm chút lực, nhất thời trên khuôn mặt trắng bệch của gã Huyết Ma này lại lóe lên một tia biểu hiện cổ quái.

Lý Dật thản nhiên nhìn bộ mặt tà dị tái nhợt của hắn, thở dài một hơi nói:

-Nếu như ta đoán không nhầm, với phong cách hành sự của Huyết Ma Tộc các người, trừ phi trước mặt các người căn bản không có mai phục gì, nếu không thì các người há sẽ không khách khí đuổi ta đi nhanh như vậy. Mặc dù không biết tại sao lại như vậy, nhưng ta hỏi người! Thánh Địa, rút cuộc là cái gì?

Trong mắt gã Huyết Ma đó lóe lên một tia sửng sốt kinh ngạc, nhưng hắn vẫn trầm mặc không nói gì, chỉ trừng mắt nhìn Lý Dật.

Lý Dật kỳ thực biết rất rõ ràng, nguyên nhân gã Huyết Ma này tại sao lúc này lại im lặng như vậy.

Ngày hôm trước Hương Hương Quận chúa đã từng nói, nàng sẽ giải quyết mấy lão quái vật của Huyết Ma Tộc. Phỏng chừng, đây chính là nguyên nhân ở đây lại im lặng như vậy! Nếu không, với phong cách hành sự của Huyết Ma Tộc mà nói, bản thân một đoàn người có thực lực không ra gì, tiến vào Thánh Địa mà không bị thôn phệ mới là lạ!

Còn về cái gọi là Thánh Địa gì đó, Lý Dật trái lại cảm thấy có chút hứng thú, nhưng không biết đối phương có đồng ý nói ra hay không.

Lý Dật lại hỏi mấy câu, nhưng gã Huyết Ma này vẫn trầm mặc không nói gì, chỉ trừng mắt nhìn Lý Dật, ánh mắt ác độc tới cực điểm.

Sau một lát, Lý Dật cũng không còn kiên nhẫn, hắt cười lạnh một tiếng, trên tay phải đột nhiên vận lực, chỉ nghe thấy một trận thanh âm ‘lộp cộp’, gã Huyết Ma đã nghiêng đầu trong tay hắn. hoàn toàn tuyệt khí

Lý Dật biết rất rõ, yếu điểm của Huyết Ma Tộc chính là cái đầu, lúc này nhìn bộ dạng của hắn là đã chết đến mức không thể chết thêm được nữa.

Lập tức, hắn cau mày tiện tay đem thi thể của gã Huyết Ma đó quăng xuống hồ nước.

Nhưng mà, sau khi Lý Dật làm xong động tác này, lại cảm giác được, ánh mắt Lý Dẫn Chứng nhìn mình tựa hồ lại phức tạp thêm mấy phần.

Cười cười, Lý Dật mới quay đầu lại thản nhiên nói:

-Nếu ta đoán không nhầm, có lẽ các người biết rất rõ những thứ đó được cất giấu trong Thánh Địa của Huyết Ma Tộc. Nếu tiến vào Thánh Địa của Huyết Ma Tộc, tiếp theo chúng ta ở trên Tu La Đảo này, sẽ phải nhận phải sự truy sát không ngừng nghỉ! Nhưng mà, nếu các người vẫn muốn tiến vào thì tối nay chính là cơ hội tốt nhất! Mặc dù không biết tại sao, nhưng phòng vệ lúc này chắc chắn là đang ở trong thời kỳ suy yếu nhất, chúng ta phỏng chừng cũng không tìm được cơ hội tốt như vậy lần thứ hai!

Mấy người trên thuyền khẽ liếc mắt nhìn nhau, hiển nhiên trong đôi mắt của người nào cũng đều chứa đầy lòng tham lam và đấu tranh vật lộn. Sau một lát, lại nghe thấy Lý Hạo nghiêng răng nghiêng lợi nói:

-Đã làm được đến bước này rồi, cho dù chúng ta không làm gì, lẽ nào Huyết Ma Tộc sẽ bỏ qua hay sao? Mặc kệ thế nào, chúng ta chỉ cần có được thứ đó lập tức bỏ chạy, nếu không được sẽ đi nhờ vả nhân vật ở chỗ Đấu Thần Điện. Chỉ cần chống đỡ được đến đủ 100 ngày, Tế Thần Huyết Điện sẽ kết thúc, lúc đó Huyết Ma Tộc cũng không có thực lực phá vỡ phong ấn chạy ra bên ngoài đâu!

-Điều đó chưa hẳn!

Trong lòng Lý Dật cười lạnh một tiếng, trên mặt đương nhiên sẽ không có nửa phần biến sắc.

Lý Dẫn Chứng nhìn thấy những người khác đều hạ quyết tâm, tình hình như vậy, hắn đương nhiên cũng không nỡ bỏ đi, lập tức chuẩn bị, chiếc thuyền tiếp tục nhanh chóng tiến về phía trước.

Có thể là vì quan hệ đến việc gã đầu lĩnh đó đã bị giải quyết, tiếp theo trên đường đi rất là an toàn, cũng không có thêm gã Huyết Ma nào chạy ra đánh lén. Tiến về phía trước với tốc độ nhanh như vậy đại khái một phút sau, một cái đảo nhỏ tràn ngập hơi nước bao phủ cuối cùng cũng đã hiện ra trong tầm mắt của mọi người.

Tiểu đảo này nhìn từ xa, diện tích cũng không được xem là lớn lắm, chung quanh đều trồng một số hoa cỏ và cây cối, thoạt nhìn có chút tràn trề sự sống, đầy xinh đẹp nhìn thế nào cũng không thấy có chỗ nào khác thường.

Khi thuyền cập bờ, đám người Lý Dẫn Chứng sau khi nhanh chóng kiểm tra một phen mới nhảy xuống.

Lý Dật trái lại cau mày nhìn trong chốc lát. Từ sau khi hắn tu luyện Thiên Ma Cửu Biến, đối với Huyết sát Chi Khí cực kỳ mẫn cảm, đương nhiên cảm nhận được, khí Huyết sát nơi này mặc dù nồng nặc nhưng còn xa mới có thể nồng nặc như trong Phong Thân Vương Phủ lúc trước.

Theo Lý mà nói, nơi này nếu là Thánh Địa của Huyết Ma Tộc, nói thế nào khí huyết sát cũng sẽ không loãng như vậy mới đúng?

Lý Dật hơi hơi cau mày, đưa mắt nhìn quét qua bốn phía, mới bất động thanh sắc đi tới sau người của Thần Thần, thấp giọng nói:

-Một lát nữa người hãy đi sau ta gần một chút, ngàn vạn lần đừng chạy lung tung chỗ khác!

Thần Thần không ngờ Lý Dật lại đột nhiên chạy đến sau người mình, nàng khẽ giật mình, quay người lại nói:

-Chỗ này có gì không thích hợp sao?

Lý Dật gật đầu nói:

-Với thực lực của Huyết Ma Tộc, nếu đã được gọi là Thánh Địa, sao có thể dễ dàng để chúng ta tiến vào trong như vậy? Cho dù là phòng vệ bên ngoài có bạc nhược cũng không đến mức bị chúng ta giải quyết toàn bộ như vừa rồi?

Thần Thần suy nghĩ một lát, cũng hơi gật đầu.

Lúc này, Lý Dẫn Chứng ở phía trước cũng quay đầu lại. Tới được chỗ này tác dụng của Lý Dật tựa hồ cũng phai nhạt đi ít nhiều. Lý Dẫn Chứng đương nhiên lại trở thành nhân vật dẫn đầu. Đối với điểm này, Lý Dật chỉ cười nhạt mấy tiếng cũng không nói gì.

Tựa hồ sau khi đánh giá chỉ tiết xung quanh, Lý Dẫn Chứng mới quay đầu lại trầm giọng nói:

-Gần đây cũng không phát hiện ra thứ gì dị dạng, nhưng phạm là chuyện gì đều phải cẩn thận một chút, nếu có biến cố gì, xem tình thế mà hành sự.

Những người đi phía sau Lý Dẫn Chứng đều khẽ gật đầu, sau đó mọi người cùng chậm rãi bước đi về hướng bên trong của tiểu đảo.

Bước chân dẫm lên con đường nhò trong rừng cây, không khí yên tĩnh đến cực hạn. Dưới tình huống này, cho dù là người nhiều chuyện đến đâu đi nữa, phỏng chừng cũng không dám tùy ý mở miệng. Cho nên ngoài tiếng sột soạt của mấy người khi đi trên đường ra, cũng không có bất cứ thanh âm nào khác.

Lúc này tựa hồ đã không cần Lý Dật chỉ dẫn, sau khi Lý Dẫn Chứng móc ra tấm địa đồ nhìn qua trong chốc lát, đã dẫn theo mấy người đi trên con

đường chính xác.

Sau khi đoàn người đi không nhanh không chậm này đi được mười mấy thước, tầm nhìn trước mặt cuối cùng đã rộng mở sáng tỏ. Tiếp đó, một vùng đất trống cực lớn hiện lên trong tầm nhìn của mọi người.

Lúc này trên mảnh đất trống cũng không có bất cứ bóng người nào, nhưng ở bốn phía lại bày ra mấy chiếc bồn được tưới dâu hỏa, đang chậm rãi đốt cháy. Ngoài những chậu lửa này ra, tựa hồ cũng không có thứ nào khác.

Nhìn thấy màn này, cả đoàn người đều hơi sửng sờ.

Một lát sau, Lý Dẫn Chứng mới quay đầu lại liếc nhìn Lý Dật nói:

-Lý Dật các hạ, người có tính nhảm chỗ không vậy, nơi này sao cái gì cũng không có thể?

Lý Dật nhú mày nói:

-Gã Huyết Ma đó vừa rồi đã nói, nơi này là Thánh Địa gì đó, vậy thì khẳng định có chỗ nào đó không bình thường.

Nghe vậy thì sắc mặt của Lý Dẫn Chứng tựa hồ hơi khẽ lay động, nhưng sau một lát hăn vẫn đột nhiên vung tay lên nói:

-Tản ra! Tìm!

Tìm như vậy hơn nửa tiếng, kết quả là tất cả mọi người đều hai tay trống không.

Đối mặt với kết quả này, lông mày của Lý Dẫn Chứng đã nhú lại, Lý Dật cũng hơi hơi nghi hoặc.

Hiển nhiên, mặc dù hăn không để tâm đến hành động tìm bảo bối này, nhưng cũng không tin nơi này thật sự không có gì cả.

Nghĩ đến đây, Lý Dật liền thủ thế, biểu thị Lý Dẫn Chứng hãy đem địa đồ giao lại trong tay mình, sau khi xem kỹ mấy phút, mới thản nhiên nói:

-Nơi này cũng không có kiến trúc đặc thù và sơn động kỳ dị, nhưng mà địa đồ này có lẽ không phải giả đâu, trên mặt đất không có phía trên cũng không có, vậy thì có thể thứ đó nằm ở đây!

Nói xong, Lý Dật bước tới trung tâm của mấy chậu lửa kia, sau đó tùy ý giậm giậm chân mấy cái.

-Lý Dật các hạ, ý tứ của ngươi là, thứ đó ở dưới mặt đất?

Nhìn thấy động tác này của Lý Dật, Lý Dẫn Chứng ngạc nhiên nói.

Lý Dật thản nhiên nói:

-Có lẽ là cách mặt đất không đến mười thước.

Lý Dẫn Chứng nhíu mày, lại thở dài một hơi nói:

-Cho dù thứ đó thật sự ở dưới đất, vậy thì chúng ta cũng không có thời gian mà đào bới?

Hơi dẫm nhẹ lên mặt đất, Lý Dật suy tư chốc lát mới thản nhiên nói:

-Nếu thứ đó đã ở dưới đất, hà tất không cần đào bới phiền phức như vậy làm gì, nếu ta đoán không lầm có lẽ là...

Dứt lời, đấu khí trên chân của Lý Dật đột nhiên hơi hơi ngưng tụ, sau đó theo một cái dẫm chân đột nhiên của hắn, một luồng đấu khí đã khuyếch tán ra.

-Ầm~~

Một tiếng nổ cực lớn, đấu khí đã vang vọng bốn phía trên mặt đất, sau đó nhìn thấy lớp bụi bặm vừa dầy vừa nặng bị hất lên, mặt đất cũng lờ mờ rạn nứt ra mấy đường, đồng thời, từ dưới đất truyền tới một trận thanh âm vang vọng!

Nhìn thấy màn này, mọi người đều hơi sững người, chột cười khổ.

Không ai ngờ được, Huyết Ma Tộc lại đem thứ đó cất giấu ở dưới mặt đất này chứ?

Sau khi thử một cái, Lý Dật đương nhiên cũng không xuất lực nữa, hắn chỉ vọt sang bên cạnh, sau đó nhìn thấy ba người Lý Dẫn Chứng và Tông Kiệt Khánh, Lý Hạo cùng nhau nhanh chóng oanh kích xuống dưới. Sau khi đám người kia mệt gần chết, cuối cùng mới hiện ra một hầm ngầm đen kịt.

Đi tới chỗ cửa động liếc nhìn, nhãn thần của Lý Dật có chút giật mình. Hắn có thể cảm giác được, khí Huyết sát gần giống như thực chất đã từ bên trong thoát ra.

Loại cảm giác này khiến tinh thần của hắn chấn động, tựa hồ chỉ là hô hấp mấy cái, đấu khí vừa rồi bị tiêu hao đã được hắn nhanh chóng hồi phục lại đầy đủ.

Khí huyết sát nồng nặc này, những người khác đương nhiên cũng cảm nhận ra, Lý Dẫn Chứng hơi hơi mỉm cười, mới hít một hơi nói:

-Xem ra, nơi này tựa hồ thật sự sẽ tìm được thứ đó, nhưng chúng ta cần phải động thủ nhanh một chút. Lý Dật huynh đệ, nơi này người quen thuộc, vậy chỉ bằng vất vả cho người một phen, người đi thăm dò một chút trước đi?

Đối với lời nói này của Lý Dẫn Chứng, Lý Dật chỉ thu lại một nụ cười lạnh lùng, rồi chấp tay lui sang một bên.

Lý Dẫn Chứng nhìn thấy màn này, cũng không có cách nào. Bọn họ đương nhiên cũng không có ý tứ kêu hai nữ nhân đi xuống trước thăm dò, lập tức chỉ có thể ba người liếc mắt nhìn nhau, sau đó ba người nhanh chóng phóng thích Sa y Đấu khí trên người, tiếp theo mới cẩn thận tiến vào bên trong.

Sau khi ba người đi xuống, qua một lúc bên trong mới vang lên tiếng động vang vọng, hiển nhiên bên trong cũng không có nguy hiểm gì quá lớn.

Nhìn thấy một màn này, Lý Dật mới cười cười với Diệp Khinh Vũ thản nhiên nói:

-Xem ra phía dưới an toàn, Diệp Tiểu thư, mời!

Diệp Khinh Vũ hừ một tiếng, cũng không nói nhiều lời vô ích, tiến đến cửa động, sau đó nhanh chóng nhảy vào trong, ở phía sau Lý Dật cũng không hề khách khí, dẫn theo Thần Thần hai người cũng nhanh chóng chui vào cửa động.

Vừa mới tiến vào động, từ chỗ có ánh sáng tiến vào nơi bốn phía hơi âm u, khiến người ta đột nhiên cảm thấy có chút không thích hợp. Lý Dật tiện tay móc ra trong Dung Giới một cái môi lửa, quăng đi sau khi nhìn thấy ánh sáng rọi xuống sau chốc lát, hẳn mới kéo Thần Thần hai người bay xuống về hướng bên cạnh, ở cự ly cách xa đám người Lý Dẫn Chứng mấy thước mới dừng lại.

Sau khi tiến vào địa động này mới phát hiện, nơi này cũng không phải sâu lắm, phỏng chừng chỉ là cách mặt đất mười mấy thước. Nơi mấy người tiến vào, tựa hồ lại chính là nơi tiến vào của cái địa động, ba mặt đều là vách núi, và chỉ có một mặt có một đường thông đạo.

Sau khi trải qua mấy phút thích ứng ngắn ngủi, Lý Dật đã có thể thích ứng với ánh sáng nhàn nhạt phía trên, rất nhanh đã nhìn ra, trên sơn động bốn phía cũng không có cái gì, mà chỉ có một số ký hiệu cổ quái. Những ký hiệu này cũng không biết là dùng thứ có tính chất gì để làm ra, lại có thể có mấy phần ánh sáng nhàn nhạt từ trên mặt lóe ra, cảnh tượng này khiến toàn bộ địa động có chút mờ ảo mê lường.

Đứng ở một góc, Lý Dẫn Chứng quay đầu lại liếc nhìn Lý Dật có chút cổ quái, chỉ là thản nhiên nói:

-Có thể đến được chỗ này, tất cả đều dựa vào công lao của Lý Dật các hạ, một lát nữa có thứ gì, đương nhiên là làm theo ước định, vẫn xin các hạ cứ yên tâm, xin mời!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cửa Lớn

Q.4 - Chương 1: Cửa Lớn

Đoàn người chậm rãi tiến vào hầm ngầm. Lý Dật đưa tay kéo Thần Thần ra phía sau, ánh mắt hướng về bốn người đi trước, sau đó nhìn Thần Thần, đấu khí trong cơ thể vốn đã tiêu hao lại vận chuyển khôi phục lại toàn bộ.

Dưới tình hình này, Lý Dật cũng không tin tưởng rằng vật nhìn thấy đầu tiên sẽ được làm theo thỏa hiệp, thuộc về quyền sở hữu của hắn.

Thậm chí hắn cũng rất tin tưởng rằng, đến khi nhìn thấy một đồ vật gì tốt, thì chính là lúc Lý Dật và bọn người Lý Dẫn Chứng trở mặt.

Tuy nhiên trong nhóm người này, Lý Dật mơ hồ có khả năng sẽ tìm cách lôi kéo Lý Hạo, nhưng mà dưới tình hình thế này, bản thân hắn nói thế nào thì cũng nằm ở thế bất lợi.

Chính vì vậy cần thận thêm một chút nữa, tựa hồ cũng không có gì là sai.

Theo bước chân chậm rãi của đoàn người, hầm ngầm khúc khuỷu đã ở phía dưới, càng đi tiếp, những ký hiệu quỷ dị trên vách núi càng nhiều. Chỉ là những ký hiệu này mơ hồ mang theo vài phần hung khí, quả nhiên không phải là vật bình thường.

Nhưng mà, sự tình đã phát triển đến lúc này, những ký hiệu này cho dù cổ quái như thế nào đi nữa, cũng không có khả năng ngăn cản được đoàn người Lý Dật.

Ánh mắt Lý Dật nhìn xung quanh, trong lòng có vài phần nghi hoặc.

Mấy thứ này, sao lại có cảm giác hơi giống với Thánh Khế? Tuy đến nay Lý Dật cũng chưa hề nghiên cứu cẩn thận Quyển trực Đấu kỹ Thánh Khế lấy được tại Tàng Thư Đường ở Đấu Thần Điện, nhưng mà về điểm này hẳn chắc chắn không thể nhìn nhầm được.

Chỉ là, ở Thánh Địa của Huyết Ma Tộc lại tồn tại cái gọi là Thánh Khế... Bí ẩn nằm trong đó đúng là rất vi diệu!

Đương nhiên nghi hoặc này hẳn không thể nói ra, mà giữ trong lòng, bề ngoài chỉ im lặng đi theo đoàn người Lý Dẫn Chứng.

Cứ đi như vậy trong hầm ngầm khoảng mười phút, hầm ngầm này dường như đã đến chỗ tận cùng, trước mặt mọi người xuất hiện một không gian lớn, ở bên kia, một cánh cổng lớn đang đóng hiện ra.

Cánh cổng này cũng không biết được làm từ chất liệu gì, nhưng bên trên phủ đầy rêu xanh, mơ hồ phảng phất một mùi hương quý dị.

Đối mặt với cái này, đoàn người Lý Dẫn Chứng cũng không dám tùy tiện đi vào, mà chỉ đứng từ xa, cẩn thận xem xét.

Bốn người đi trước cúi đầu thương lượng với nhau, sau đó Lý Dẫn Chứng quay đầu cười nói:

-Lý Dật các hạ, nơi đây có lẽ là nơi chúng ta cần tìm... Chỉ là nơi này cũng có vài phần cổ quái, Lý Dật các hạ đã ở Đại Đô này lâu như vậy rồi, không biết đã nhìn thấy nơi nào như vậy chưa?

Lý Dật hơi chau mày, khi chưa nhìn thấy bảo vật mọi người đều hợp tác với nhau, vì vậy hẳn cũng không khách khí, chỉ chau mày nói:

-Nơi như thế này quả thật ta chưa nhìn thấy bao giờ, người đưa ta xem bản đồ kia một chút!

Nghe vậy thì Lý Dẫn Chứng đưa bản đồ cho Lý Dật.

Lý Dật nhận lấy, cẩn thận nghiên cứu, liền phát hiện, theo miêu tả trên bản đồ nơi này chính là nơi bọn họ cần tìm chỉ là...nơi bản đồ này chỉ dẫn, có chút không giống với nơi này.

-Theo miêu tả trên bản đồ, Công pháp cấp Bạch Hổ mà đoàn người quan tâm, đáng lý ra là phải nằm ở nơi này mới đúng, nhưng trên thực tế chỗ này lại xuất hiện một cái cánh cổng lớn.

-Nguyên nhân xuất hiện tình trạng này, có lẽ do Huyết Ma Tộc đã phát hiện ra tấm bản đồ đã bị thất lạc, những đồ vật ấy nằm ở đây cũng không còn an toàn, nên đã mang những đồ vật ấy giấu đi ở chỗ khác rồi... Hoặc là, đem những thứ đó giấu ở phía sau cánh cổng này?

Lý Dật ngẩng đầu nhìn về phía cánh cổng quỷ dị, nhưng vẫn không xác định được bí ẩn của nó. Sau đó hắn mới thở dài, tiện tay vứt trả bản đồ trong tay cho Lý Dẫn Chứng, rồi nói:

-Trong các người ai tu luyện đấu khí Thổ Hệ?

Đoàn người Lý Dẫn Chứng hơi sửng sốt, nhưng vẫn chậm rãi lắc đầu.

Lý Dật hơi nhú mày, lại nói:

-Thôi vậy... Nếu không tu luyện đấu khí Thổ Hệ, đấu khí Phong Hệ cũng được... Lý Hạo Thiếu gia, nếu ta nhớ không nhầm, người tu luyện chính là đấu khí Phong Hệ?

Lý Hạo khẽ gật đầu, thế nhưng cũng không hiểu rõ ràng ý của Lý Dật.

Lý Dật hít một hơi mới nói nhanh:

-Không quản trước đây nơi này là cái gì, nhưng rõ ràng hiện tại bí mật ở đây có lẽ nằm sau cánh cổng này... Nhưng mà, nếu chúng ta tùy tiện mở ra, cũng không biết sẽ xảy ra điều gì... Lý Hạo Thiếu gia. Công pháp Phong Hệ sở trường nhất là Cách Không Thấu Vật, nếu không ngại

người thử xem, có thể tìm hiểu thứ gì giấu phía sau cánh cổng này không?

Lý Hạo chần chờ chốc lát, sau đó mới gật gật đầu. Hắn cũng không kéo dài thời gian, ra hiệu cho mọi người lùi lại, còn tự hắn đi nhanh lên phía trước. Tay phải hơi run lên, đấu khí màu lam nhạt quẩn quanh đầu ngón tay, sau đó dưới sự khống chế của hắn, chậm chậm hướng về phía cánh cổng.

Chỉ thấy cùng với sự ăn mòn của đấu khí màu lam nhạt, rêu xanh phủ trên nó nhanh chóng biến mất, một cánh cổng màu bạch ngọc xuất hiện trước mặt mọi người.

Đối với sự biến hóa này, đoàn người Lý Dật chỉ nhìn nhau, nhưng cũng không nói gì.

Dần dần theo thời gian, đấu khí màu lam nhạt đã bao trùm toàn bộ cánh cổng, sau đó như nước suối, chậm rãi chui qua khe hở của cánh cổng.

Một lúc sau, sắc mặt Lý Hạo hơi tái nhợt chìm đấu khí xuyên thấu bên ngoài cơ thể rất nhanh quay ngược trở về, hắn thở ra một hơi, sắc mặt dị thường.

Lý Dật nhìn hắn, nói:

-Thế nào?

Trên cánh cổng không có bất thường gì khác, phía sau nó là một thứ giống như một phòng ốc...

Lý Hạo lắc đầu cười khố:

-Nhưng mà, ta thăm dò ra phía sau khoảng vài chục mét, liền phát hiện xa hơn nữa cũng không dễ thăm dò được. Nếu ta cứ tùy tiện, không biết sẽ có kết quả thế nào... Thăm dò của ta đã tới cực hạn rồi!

-Dò xét không được nữa?

Lý Dật hơi ngẩn người, khó khăn nhìn Lý Dẫn Chứng, trong ánh mắt hai người đều lộ vẻ cổ quái. Nơi này, nếu nói nơi này không có gì cổ quái, thì chắc chắn là có quỷ rồi! Mà những nơi cổ quái, mới chứng minh được nơi đó có bảo bối!

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Lý Dật và Lý Dẫn Chứng nhìn nhau cười, Lý Dẫn Chứng nói:

-Nếu đã như vậy thì chúng ta cứ vào xem, nếu có gì bất ổn, thì nhanh chóng chạy ra... Mọi người không có ý kiến gì chứ?

Lý Dật mỉm cười lắc đầu, những người khác đương nhiên không thể làm mất mặt Lý Dẫn Chứng.

Công việc tiếp theo, đã cơ bản được quyết định rồi.

-Chỉ là...

Lý Dẫn Chứng xoay người nhìn cánh cửa màu bạch ngọc một lát nói:

-...Nếu muốn vào, phải mở cánh cổng này ra nhưng lại không dễ dàng...

Lý Dật cười cười nói:

Cánh cổng này quá thực không dễ mở ra, chỉ là thời gian hiện tại của chúng ta, chắc chắn cũng không đủ để suy tính nhiều, theo ta cứ làm càn đi!

-Làm càn?

Lý Dẫn Chứng nhìn Lý Dật khó hiểu, ánh mắt chần chờ.

Đương nhiên, hẳn cũng biết, cái Lý Dật gọi là làm càn, đó là trực tiếp đánh vỡ cánh cổng. Chỉ là, làm việc này cần hao tổn rất nhiều đấu khí. Dưới tình hình ai cũng cảnh giác như vậy thì cách làm xem chừng đơn giản này, lại rất khó đưa ra quyết định,

Theo biểu hiện của đoàn người Lý Dẫn Chứng, vừa rồi bọn họ đánh vỡ cửa hầm ngầm, rồi suốt quãng đường cảnh giác, tiêu hao sức lực không phải ít, nếu lại tiêu hao ở đây một lần nữa, một lát nữa nếu có phát sinh tranh đấu gì, đương nhiên sẽ không có lợi. Hai bên đều biết rõ điều đó, nên bầu không khí lúc này lại yên lặng.

Đối với việc này, Lý Dật chỉ cười lạnh một tiếng, theo hiệp định ban đầu của hai bên, thì Lý Dật chỉ chịu trách nhiệm dẫn đường, còn những việc phí sức này, đương nhiên là do bọn Lý Dẫn Chứng sẽ phải làm. Do dự này kéo dài rất lâu, Lý Dẫn Chứng mới cười cười, nói:

-Lý Dật các hạ, thời gian có hạn chúng ta cứ im lặng như vậy không hay, hay là chúng ta bàn bạc một chút?

Lý Dật cười cười, nói:

-Bàn bạc gì?

Lý Dẫn Chứng nhìn Lý Dật:

Cánh cổng lớn này, sẽ do Lý Dật các hạ phụ trách mở ra... Còn lại dù bên trong chúng ta tìm được vật gì, Lý Dật các hạ sẽ được chọn thêm một phần nữa, có được không?

Lý Dật cười cười, nói:

-Không được! Ta không có lòng tham đó, theo ước định ban đầu của chúng ta, những việc này cũng không phải là do ta ra tay!

Thấy Lý Dật đã nói như vậy, ánh mắt của Lý Dẫn Chứng thoáng hơi cổ quái, hắc hắc cắn răng, nói:

-Nếu không... dù bên trong có gì, Lý Dật các hạ sẽ được chọn thêm hai phần nữa!

Lý Dật lắc đầu, nói:

-Có thể thì có thể, nhưng mà ước định này không ổn thỏa! Nếu không may, chỉ tìm được hai thứ thì phải làm sao?

Lý Dẫn Chứng suy nghĩ một lát mới nói:

-Nếu là như vậy thì coi như chúng tôi không may đi, Lý Dẫn Chứng ta lấy danh nghĩa Chư Thiên Đấu Thần mà thề, ước định lúc này, Lý mỗ ta nhất định sẽ tuân thủ, nếu không sẽ vạn kiếp bất phục, chết không chỗ chôn!

Thấy Lý Dẫn Chứng đã nói như vậy, trong lòng Lý Dật rất vui mừng. Nhưng mà hắn cũng biết, kéo dài thêm nữa cũng không phải là biện pháp. Hơn nữa, nơi Huyết sát Chi Khí nồng nặc như vậy, tốc độ bổ sung đấu khí đối với Lý Dật mà nói, vấn đề cũng không phải khó... Hắn chỉ muốn xem nếu bên trong chỉ có hai thứ vị này sẽ hành động như thế nào.

Lúc này, Lý Dật làm ra vẻ chần chừ, hơi do dự nói:

-Nếu đã vậy thì ta đồng ý với người. Nhưng Lý Dẫn Chứng các hạ phải nhớ kỹ, ta chỉ ra tay một lần này thôi đó!

-Nhất định! Nhất định!

Lý Dẫn Chứng khẳng định chắc chắn.

Nghe thấy lời này, Lý Dật dường như hơi tin tưởng, sau khi do dự một chút, mới bước về hướng cánh cổng.

Nhưng Lý Dẫn Chứng ở phía sau, trong lòng thì lại cười thầm:

Tiểu tử không biết trời cao đất dày! Dù bên trong có thứ gì, người cũng không có phúc cầm được! Ngu xuẩn!

Ánh mắt Lý Dật bất động thanh sắc gì liếc nhìn về phía sau, khi nhìn thấy biểu hiện trong mắt của Lý Dẫn Chứng, trên mặt cũng lộ ra nụ cười bí ẩn. Đối với Lý Dật mà nói thề hẹn không quan trọng, nếu hắn đã nhận lời đương nhiên sẽ dốc sức ra mà làm. Nhưng mà nếu như có ai đã nhận

lời với hãn, nhưng lại muốn giở mặt với hãn, thì hậu quả sẽ rất khó lường...

Hít một hơi dài, khi cảm nhận được Huyết sát Chi Khí nồng nặc bên trong cơ thể nhanh chóng lưu chuyển, Lý Dật mới bước nhanh hơn, đến trước cánh cổng. Sau đó, hãn đưa tay phải ra, chậm rãi ấn nhẹ lên cánh cổng, nhãn thần chợt nhạt đi, một luồng đầu khí màu tím dâng lên, đã tuôn ra theo cánh tay hãn, sau đó nện mạnh xuống cánh cửa đá...

-Bùm~~

Khi đá vụn bay ra, cánh cổng đá xuất hiện những vết nứt nhỏ, rất nhanh những vết nứt này nổ tung ra bốn phía theo tốc độ cực nhanh. Trong sự rung động mạnh đó, cánh cổng đá đó sụp xuống.

Lúc sụp xuống, một luồng quang mang nhức mắt từ bên trong phát ra. Quang mang bất chợt xuất hiện này, khiến mọi người đều nheo mắt lại theo phản ứng.

Nhưng chính lúc này, liền nghe thấy một âm thanh nhỏ phía sau:

-Lý Dật! Cẩn thận!

Tiếng quát của Thần Thần vừa dứt, một đạo kinh phong cũng từ phía sau lao tới, đánh mạnh về sau lưng Lý Dật, sự sắc bén của đầu khí đã lên tới cực điểm...

-Hừ!

Biến cố đột ngột này, Lý Dật đã sớm dự liệu được. Hãn không hề kinh hoảng, nhanh chóng quay người, quang mang nhạt nhạt trên tay phải đột nhiên lóe lên mạnh mẽ đánh về phía sau...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trở Mặt

Q.4 - Chương 2: Trở Mặt

Ầm~~

Hai luồng đấu khí mạnh mẽ chạm nhau trên không trung, đấu khí nổ tung vỡ ra tứ phía. Cùng với âm thanh đó, hai luồng đấu khí nữa lại bổ về phía Lý Dật.

Lý Dật cười nhạt, đấu khí trên tay phải mạnh lên, đầu ngón chân dẫm lên trên mặt đất đã mạnh thêm vài phần, thân hình chồm về phía trước, nhẹ nhàng tránh được hai luồng đấu khí công kích kia, trong tay lại xuất hiện thêm hai luồng đấu khí

Xuy~~

Dường như đoán được sát ý trong lúc Lý Dật ra tay, ba người bên phía đối phương cũng nhanh chóng lánh đi, hai chiêu công kích của Lý Dật rơi vào không trung, phát ra một tiếng nổ vang dội khắp hang động.

Nhưng công kích bộc phát trong chốc lát, đã khiến tình thế thay đổi, luồng quang mang chói mắt phía sau cánh cổng đã dần dịu đi, khiến khung cảnh xung quanh chợt sáng bừng lên.

Tuy rằng, ai cũng muốn quay đầu xem bên trong căn phòng kia rốt cục có cái gì, nhưng lúc này, tuyệt đối không có ai dám quay đầu lại xem.

Trên khoảng đất trống kia, lúc này Lý Dật đã đứng dựa vào tường, vẻ mặt trầm lặng. Còn Lý Hạo, Tông Kiệt Khánh và Lý Dẫn Chứng đứng trước mặt hắn, hình thành thế bao vây hắn lại ở giữa.

Còn phía sau, Diệp Khinh Vũ cũng bước đến, ngăn Thần Thần lại, nói nhạt:

-Thần Thần Tiểu thư, ta biết nàng và Lý Dật đã từng có giao hảo... Nhưng năm người chúng ta lúc này là liên minh, cùng tiến cùng lùi. Người có lẽ không vì một người ngoài mà phá vỡ quan hệ giữa chúng ta chứ?

-Người... Vô liêm sỉ!

Sắc mặt Thần Thần thay đổi, đã hơi nhích chân, nhanh chóng bổ về phía trước.

Nhưng Diệp Kinh Vũ chỉ cười nhạt một tiếng, tay phải đột nhiên vung lên chỉ thấy dường như chỉ trong nháy mắt, sau lưng nàng hiện ra một rừng dây leo dày đặc, kết thành một vòng đai, khóa hai người lại...

Nhìn thấy vòng đai dây leo này, sắc mặt Thần Thần hơi thay đổi thấp giọng hô lên:

-Thiên Mộc Độc Hỏa Vồng của Diệp Gia...

Kiến thức khá rộng rãi...

Diệp Kinh Vũ vỗ vỗ tay, một luồng hỏa quang đã bao trùm vòng đai dây leo, khiến nó bốc cháy rừng rực.

-Thần Thần Tiểu thư, người nếu như đã hiểu biết như vậy, có lẽ cũng biết. Thiên Mộc Độc Hỏa Vồng của Diệp Gia ta mặc dù không có tính công kích gì, nhưng mà hôm nay có Thiên Mộc Độc Hỏa Vồng ở đây, trừ phi người có thực lực cấp bậc Đấu Vương, nếu không... người sẽ không thoát ra nổi. Thiên Mộc Độc Hỏa Vồng một khi đã dính vào người, nhất định sẽ đốt sạch toàn bộ đấu khí trên người người, khiến người biến thành phế nhân. Kết cục như vậy, có lẽ người cũng không muốn đâu? Vì vậy... xin người hãy nghĩ lại! Thần Thân Tiêu thư ta không hề có ý định động thủ với người!

Diệp Kinh Vũ mỉm cười, chậm rãi nói.

-Vô sỉ! Đê tiện! Bi ối! Mất mặt!

Thần Thần chửi nhỏ:

-Ly Dật một lòng giúp các người, các người lại đánh lén như vậy? Lễ nào không hổ thẹn sao? Đế Đô Tứ Đại Gia Tộc? Vô liêm sỉ!

Diệp Khinh Vũ, thở một hơi dài nhìn Lý Dật chậm rãi nói:

-Nếu như được chọn lựa, ta cũng không muốn làm như vậy... Chỉ là, Thất Tinh Giới Chỉ ở trong tay người này... Thù của đại ca ta, ta nhất định phải báo! Việc này không thể trách ta được, có trách, chỉ có thể trách hãn quá ngu ngốc mà thôi!

-Người... Hồn đàn!

Quát xong, thân hình Thần Thần lóe lên, bổ về phía Diệp Khinh Vũ. Nhìn thấy vậy, Diệp Khinh Vũ chỉ cười nhạt, rút trường kiếm ra, đánh về phía Thần Thần. Trong chốc lát, hai luồng đấu khí một lam một lục cùng lúc bay lên.

Đảo mắt nhìn ba người trước mặt, Lý Dật cười, nói:

-Ha ha... Lý Dẫn Chứng các hạ, người giở mặt còn nhanh hơn người khác giở sách đây, ta thật khâm phục, khâm phục... Vừa rồi còn lấy danh nghĩa Chư Thiên Đấu Thần mà thề... Còn bây giờ, lại cùng với Tông Kiệt Khánh và Lý Hạo ra tay với ta... Ha ha ha, nói thật ta luôn cho rằng Tông Kiệt Khánh đã đủ bi ối rồi, không ngờ, người còn vô sỉ hơn cả hãn... Chẳng trách Tông Kiệt Khánh lại thần phục người, đây gọi là núi cao còn có núi cao hơn vô sỉ còn có kẻ vô sỉ hơn!

Nghe ý tứ châm chọc của Lý Dật, biểu hiện trên mặt Lý Dẫn Chứng cũng không có thay đổi gì. hãn chỉ lắc đầu nói:

-Kẻ mạnh hiếp yếu cường giả vi tôn, kẻ thắng làm vua kẻ thua làm giặc... Đạo lý từ trước đến nay vẫn vậy... Lý Dật các hạ, có trách cũng không thể trách ai! Chỉ có thể trách người quá tham lam, cũng quá ngu xuẩn. Nhưng mà, dù sao cũng phải cảm ơn người vì quá ngu xuẩn, nếu không, chúng ta cũng không dễ dàng có cơ hội giết người như vậy!

-Thật không?

Lý Dật cười nhạt, ánh mắt bình thản nhìn Tông Kiệt Khánh và Lý Hạo, nói:

-Nói ra việc này... Ta không biết hai gã phế vật bên cạnh người đã nói gì với người, nhưng mà, Tông Kiệt Khánh, Lý Hạo... Các người không quên chứ, kết cục của lão bất tử Bốc Lang đó như thế nào? Lúc đó thấy các người chạy cũng nhanh, nên ta tha cho các người một lần... Thế nào, bây giờ lại đến tìm chết sao? Nếu muốn chết, cũng không nên vội như vậy chứ?

Sắc mặt Lý Hạo hơi hơi đổi, chỉ cười khổ một tiếng, vòng tay lại nói:

-Lý Dật Thiếu gia, thật xin lỗi... Hiện nay người đã có thực lực như vậy, nếu để người sống mà rời khỏi đây, vào được Đấu Thần Điện rồi, hai người chúng ta sẽ không dễ sống... Có lẽ tự người biết rõ, nếu người đặc thế, những người như chúng ta, người chắc chắn sẽ không bỏ qua!

Lý Dật mỉm cười, nói:

-Lý Hạo Thiếu gia quả thật nói rõ ràng rồi... Nhưng ta cũng không ngại nói thật với các người, ta thật không có ác cảm gì với Lý Hạo Thiếu gia, dù sao Vạn Triều Lý Gia ta và Đế Đô Lý Gia các người cũng có chút quan hệ, cứ cho là ta báo thù cũng không nhằm vào các người... Lý Hạo Thiếu gia người hà tất phải như vậy?

Nghe vậy, sắc mặt Lý Hạo hơi đổi, sau đó cười khổ. Nhưng Tông Kiệt Khánh lại cười lạnh một tiếng:

-Lý Hạo, lẽ nào người tin những lời hăn nói là thật? Hơn nữa, tuy ở bên ngoài hăn lợi hại, nhưng vào trong Tu La Đảo này hăn tuyệt đối không thể vận dụng ngoại vật được. Nếu như có thực lực cấp bậc Đấu Vương, tại sao hăn lại chịu chạy đến nơi này? Nhất định hăn có thủ đoạn bí ẩn gì đó! Mà ở Tu La Đảo này, ngoại trừ thực lực của bản thân, nếu không những ngoại lực khác dù mạnh đến đâu cũng bị hạn chế! Nếu chúng ta

muốn giết hãn chỉ có thể giết được ở nơi này. Mà nếu giết hãn rồi, có được những ngoại vật của hãn trong tay, hai người chúng ta cũng sẽ có thực lực cấp bậc Đấu Vương! Đến lúc đó, người còn sợ gì nữa?

Nghe vậy, sắc mặt Lý Hạo vốn dĩ đã nhợt nhạt lại hồng hào lên một chút.

Nhưng mà, rõ ràng Tông Kiệt Khánh này cũng không thông minh cho lắm, những lời này rõ ràng hãn chưa từng nói với Lý Dẫn Chứng, lúc này lại nói ra, khiến cho sắc mặt gã này chợt sáng lên một cách kỳ lạ. Hãn cẩn thận nhìn Lý Dật trong chốc lát, đột nhiên bật cười, nói:

-Tuy ta không biết Tông Kiệt Khánh rốt cục giấu diếm ta điều gì, nhưng mà Lý Dật các hạ người dường như có thủ đoạn gì đó, khiến người có thể phát huy thực lực lên cấp bậc Đấu Vương...

Lý Dật cười cười, cũng không phủ nhận, chỉ cười nói:

-Chỉ là một chiêu Đấu kỹ Bạch Hổ Hạ cấp thôi, có lẽ Lý Dẫn Chứng các hạ cũng không để mắt đến...

-Đấu kỹ Bạch Hổ... Thiên địa dị biến... Tốt lắm, Tông Kiệt Khánh... Người quả nhiên giấu ta nhiều lắm!

Sắc mặt Lý Dẫn Chứng thay đổi, ánh mắt nhìn Tông Kiệt Khánh hơi có chút băng lạnh, Tông Kiệt Khánh hơi run lên nói:

-Lý đại ca, lúc này không phải lúc truy cứu chuyện này, chỉ cần giải quyết xong tên tiểu tử này, Công pháp cấp Bạch Hổ trên người của hãn, chẳng phải là của chúng ta rồi sao?

-Hừ lát nữa ta sẽ tính chuyện này với người...

Lý Dẫn Chứng rốt cục cũng là một nhân vật không tầm thường, trong nháy mắt đã bình tĩnh lại, thản nhiên nói:

-Lý Dật, tên Tông Kiệt Khánh này tuy không có bản lĩnh gì, nhưng cũng không tồi...

Trên Tu La Đảo này vì bị Đấu Thần Điện phong ấn, những sức mạnh không thuộc về mình đều không thể triển khai được... Còn Đấu kỹ cấp bậc Bạch Hổ, dường như cần phải phối hợp với thiên địa nguyên khí? Ở nơi này, có lẽ người cũng không thể tìm thấy nhiều thiên địa nguyên khí đến như vậy... Vậy thì người tự mình nhận thua đi, thành khẩn đem món đồ vật đó ra ta sẽ suy nghĩ để giữ mạng người lại? Hay là muốn chúng ta động thủ?

Lý Dật mỉm cười nói:

-Người nói xem! Có phải người dần dần nên nghĩ mọi người trên thế giới này đều dần dần như người? Lý Dẫn Chứng các hạ...

-Tốt lắm! Tốt lắm...

Lý Dẫn Chứng cười lạnh:

-Nếu người đã muốn tìm chết, ta cũng không khách khí nữa!

Lý Dật thản nhiên nói:

-Muốn chết hay không, không phải người nói là xong... Hai tên phế vật bên cạnh người, đối với ta cũng không là gì cả, người hiểu rõ chưa?

Cảm giác được vị trào phúng trong lời nói của Lý Dật, nụ cười trên mặt Lý Dẫn Chứng cứng đờ, vẻ mặt vốn mang nét cười chột lạnh băng lại, sát ý sôi trào... Như một con sói đói lốt cừu, lúc này đã vứt bỏ vẻ hiền lành của mình hóa thành thâm hiểm vô song...

Dường như cảm nhận được sát ý đó, vẻ mặt Tông Kiệt Khánh và Lý Hạo cũng nghiêm nghị, sau đó lướt ngang nửa bước, phong kín toàn bộ khu vực Lý Dật đang đứng. Quả nhiên, trong kế hoạch của bọn họ, chủ lực đối phó với Lý Dật vẫn là Lý Dẫn Chứng, còn bọn họ bọn chỉ phụ trách khống chế không cho Lý Dật bỏ chạy mà thôi...

Trầm mặc trong chốc lát, thân hình Lý Dẫn Chứng hơi chấn động, bàn chân giẫm mạnh, giống như một mũi tên rời nã bắn tới, hướng thẳng về hướng Lý Dật. Đồng thời, một luồng đấu khí mãnh liệt cũng cùng lúc xông tới.

Lý Dật cười lạnh một tiếng, dường như trong nháy mắt. đấu khí màu lam tím trên người tuôn trào ra. Hắn không hề tránh né, tay phải hơi xoay tròn, đã hóa thành một quyền chưởng, sau đó sắc bén đâm mạnh về phía Lý Dẫn Chứng.

Ầm~~

Một âm thanh vang lên, đấu khí cường hãn giao nhau, đất đá xung quanh vỡ tan, tung lên mù mịt.

Kình khí trên năm tay của Lý Dẫn Chứng quá mạnh khiến Lý Dật phải thối lui mấy bước, mới hóa giải được đòn công kích, nụ cười trên mặt cũng âm trầm hơn một chút.

Nhìn thấy Lý Dẫn Chứng cũng đang thối lui giống như vậy, ánh mắt Lý Dật có thêm vài phần ngưng trọng, Lý Dẫn Chứng này... Cũng thú vị...

Khóe miệng hắn nheo lại, đấu khí màu tím trên người Lý Dật xoay tròn, đã bao trùm toàn bộ cơ thể hắn, sau đó đầu mũi chân hắn điểm mạnh, toàn thân đánh về phía Lý Dẫn Chứng.

Lý Dẫn Chứng này, đã khiến hắn cảm thấy hơi nguy hiểm, trong lòng hắn sự cảnh giác dâng lên... Đối mặt với những người như vậy, cái nguyên tắc tiên hạ thủ vi cường, cũng không có gì là sai!

-Lý Dật, người quả nhiên cũng chỉ là như vậy!

Cười lạnh nhìn Lý Dật chủ động đánh tới, Lý Dẫn Chứng cũng nhanh chóng khởi động đấu khí màu thủy lam trên người mình. Sau đó, tư thế cánh tay phải của hắn biến đổi, chộp vào hư không, vừa nhìn thấy Lý Dật từ phía trước đánh tới, cú chộp tay đó đã nhanh chóng quét ra...

-Liệt Thi Hóa cốt Trảo!

Cánh tay chộp ra, trong không khí có chút thủy ngân trào ra, cùng với cú chộp tay của Lý Dẫn Chứng, kinh khí hung hãn hướng về Lý Dật, uy lực mạnh tới cực hạn. Lúc này, không khí dường như đều bị hấn xé rách.

Đối mặt với chiêu này, thân hình Lý Dật cũng không lách đi. Cả cơ thể đang lơ lửng ở giữa không trung, hấn chỉ cười lạnh một cái, nháy mắt hai cánh tay hấn phát ra quang mang lam sắc sáng chói tột độ kinh khí lợi hại vô cùng, bay nhanh lên phía trước.

Lúc cơ thể Lý Dật bay tới bên cạnh Lý Dẫn Chứng, hai tay Lý Dật đã nắm thành quyền, không một chút lưu tình đánh thẳng vào nắm tay của Lý Dẫn Chứng...

Đã đoán trước được động tác của Lý Dật, Lý Dẫn Chứng cũng chỉ cười nhạt, hai bàn tay hấn khẽ chuyển không chút nhân nhượng đánh thẳng về phía quyền phong của Lý Dật...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thực Lực Chân Chính

Q.4 - Chương 3: Thực Lực Chân Chính

Ầm~~

Một lần nữa, quyền chưởng của hai người lại chạm vào nhau, sau đó đầu khí sôi trào lại bắn ra bốn phía, dao động mạnh đến cực điểm, khiến hai người đều cảm thấy thân thể bị chấn động cực mạnh, không tự chủ lại thối lui lần nữa.

Sau sự tiếp xúc lần này, Lý Dẫn Chứng lại cười lớn một tiếng, nắm tay hung hãn của hấn giống như mang theo điện quang lại đánh về phía Lý Dật.

Hướng đi của luồng quang điện này hơi nghiêng, nắm tay của hắc hình như muốn đánh vào mang tai Lý Dật, kinh khí quá mạnh khiến da Lý Dật có cảm giác khô nóng.

Nhưng cảm giác này cũng không làm cho động tác của Lý Dật chậm lại. Trong lúc hắc quay người, bờ vai đã run mạnh lên. đã đánh mạnh vào các huyết đạo chủ chốt trên cánh tay của Lý Dẫn Chứng, khiến thân thể đối phương hơi run lên, toàn thân trượt xuống một cách quỷ dị. Cùng lúc đó, hai tay Lý Dật ấn mạnh lên mặt đất, thân hình xoay mạnh, hai chân đã vẽ ra một vòng cung kỳ dị, hung hăng đánh ập vào phía sau lưng Lý Dẫn Chứng!

-Có chút ý vị...

Đối diện với phương thức công kích có chút tinh diệu như vậy, ánh mắt của Lý Dẫn Chứng thoáng kinh ngạc, sau đó thấp giọng tán dương một tiếng.

Nhưng mà, hắc cũng không định tránh né, thân hình dừng lại giữa không trung, trên lưng nhanh chóng xuất hiện một luồng đấu khí màu lam nhạt...

Xuy~~

Hai chân Lý Dật nện mạnh xuống lưng Lý Dẫn Chứng, rồi có tiếng hét cổ quái vang lên, kinh lực ẩn chứa trên bàn chân Lý Dật, lại còn mang theo từng đạo lôi quang đánh xuống, khiến Lý Dẫn Chứng không chịu nổi phải tiến lên trước mấy bước.

Nhưng mà, Lý Dẫn Chứng này rõ ràng không phải nhân vật bình thường, lúc thân hình hắc tiến lên trước, hắc thuận thế nhào ra, lăn nhẹ một vòng, tay phải ấn mạnh lên mặt đất, hai chân đã nhanh chóng đạp mạnh về phía đầu của Lý Dật.

Động tác bất ngờ này của Lý Dẫn Chứng khiến Lý Dật hơi kinh ngạc, nhưng cũng chỉ hơi kinh ngạc mà thôi. Hai tay hắc dùng lực ấn mạnh

trên mặt đất, thân hình đã bay cao lên. Đồng thời, một luồng đấu khí màu lam tím đã xuất hiện trên cánh tay, ngay sau đó, lúc thân hình rơi xuống, nắm tay của hắn đã hung hăng đánh mạnh xuống bàn chân của Lý Dẫn Chứng.

Trước ánh mắt kinh ngạc của đám người Tông Kiệt Khánh, một quyền của Lý Dật đã hung hăng đánh mạnh vào bàn chân đang đạp tới của Lý Dẫn Chứng...

Ầm~~

Hai luồng đấu khí tiếp xúc, lại một lần nữa bộc phát, khiến mặt đất xung quanh đều lộ ra vài vết nứt, sau đó lan tràn ra bốn phía.

-Hừ!

Chỉ là một tiếng cười lạnh, thân hình Lý Dật run lên, lộn mấy vòng rồi rơi xuống mặt đất. Lúc tiếp đất, mặt đất kiên cố dưới chân hắn đột nhiên nổ tung, cùng với lực quán tính chưa kết thúc, Lý Dật di chuyển nhanh trên mặt đất mấy bước, mới coi như đã hóa giải hết kinh lực phản chấn của chiêu đánh vừa rồi.

Sau khi hóa giải hết kinh lực còn lại, ánh mắt Lý Dật mới nhìn về phía Lý Dẫn Chứng, nhìn thấy Lý Dẫn Chứng cũng dùng cách tương tự để hóa giải kinh lực. Lúc này hắn hơi thâm trầm ngồi trên mặt đất, cánh tay phải hình thành trào, đang tỳ mạnh lên một phiến đá, chỉ hơi dùng lực, phiến đá đó đã bị hắn biến thành bột vụn...

Chỉ trong thời gian chưa đầy nửa phút, cuộc chiến của hai người có thể nói kinh tâm động phách, mà những người khác không có cách nào tham gia vào, bởi vì trong cuộc chiến này, bất kỳ một sơ suất nào không chừng cũng sẽ mang lại hậu quả khó lường.

Trước tình hình quỷ dị như vậy, ánh mắt hai bên đều hơi lãnh đạm một chút. Còn Diệp Khinh Vũ và Thần Thần đánh nhau ở bên ngoài,

cũng vì chấn động quá lớn từ bên này truyền qua mà đều dừng tay lại, cả hai người đều quan sát cuộc chiến với vẻ mặt cổ quái.

Đặc biệt là Diệp Khinh Vũ càng kinh ngạc hơn khi nhìn Lý Dật. Trong mắt nàng ta, Lý Dật tuy có vài phần bản lĩnh, nhưng tuyệt đối không phải là đối thủ của Lý Dẫn Chứng. Dù sao, bản lĩnh của Lý Dẫn Chứng mấy hôm nay nàng đã tận mắt thấy, vị huynh trưởng kết nghĩa có chút kiêu ngạo này của nàng, cũng có thể được coi là nhân vật thiên tài!

Nhưng không ngờ nổi, Lý Dật xem ra vốn vô cùng bình thường này, lại có thể đánh ngang tay với Lý Dẫn Chứng?

Chỉ là lúc đó, thực lực mà Lý Dật thể hiện ở Vân Thủy Thành, còn có lúc xuất thủ ở chân núi Tam Thánh Sơn, Diệp Khinh Vũ đều nhanh chóng nhớ lại, khiến sắc mặt nàng biến đổi...

Không thể nào! Không thể nào! Hai lần trước sở dĩ hấn lợi hại như vậy thì, là vì hấn nhờ vào ngoại lực, thực lực của bản thân hấn thật sự không ra gì! Trên Tu La Đảo này, hấn là người thấp kém nhất! Muốn đối phó với hấn, đoạt lại Thất Tinh Giới Chỉ, chính là cơ hội duy nhất!

Thanh âm này vang lên trong đầu Diệp Khinh Vũ, khiến sắc mặt nàng biến đổi.

-Thế nào? Người cũng không ngờ, thì ra Lý Dật không cần nhờ ngoại lực, sức chiến đấu cũng không kém hơn Lý Dẫn Chứng phải không?

Dường như biết được cảm giác trong lòng Diệp Khinh Vũ, Thần Thần đang đứng sau lưng, đột nhiên mỉm cười nói.

Nghe vậy, Diệp Khinh Vũ thoáng chau mày. Dù sao nàng cũng không phải người bình thường, cảnh tượng trước mắt tuy khiến nàng kinh ngạc, nhưng cũng nhanh chóng bình tĩnh lại, cười lạnh nói:

-Tuy rằng sức chiến đấu của hấn hung hấn không kém gì Lý Dẫn Chứng, nhưng mà người đừng quên, bên đó còn có Tông Kiệt Khánh và Lý Hạo

luôn sẵn sàng ra tay... Ba người bọn họ liên thủ ngay cả Đấu Vương cường giả cũng khó ứng phó, huống hồ là Lý Dật kia!

-Ha ha, cũng có thể...

Thần Thần chỉ cười, đến lúc này nàng dường như đã qua khỏi cơn giận dữ lúc nãy, trong lời nói đã có vài phần lòng tin đối với Lý Dật. Lúc này, ngược lại là Diệp Khinh Vũ có phần lo lắng hơn.

Nói ra, cả hai người này đều là những mỹ nữ gây tai họa, sau khi gặp nhau trên Tu La Đảo, hai người lúc nào cũng đối đầu nhau. Đến lúc này, hai người cũng không buông tha cho sự tranh đấu đó, tuy không tiếp tục đối đầu, nhưng mùi vị súng hỏa trong lời nói, thì vẫn như vậy...

-Không tồi quả nhiên còn hơn ta tưởng tượng rất nhiều...

Chậm rãi đứng lên, Lý Dẫn Chứng nhìn Lý Dật, vẻ quý dị trong ánh mắt, vẫn không thay đổi...

-Ha ha,... Lý Dẫn Chứng các hạ cũng mạnh mẽ ngoài dự liệu của ta!

-Các bạn đang đọc truyện tại kiếm giới chấm com.

Mỉm cười, Lý Dật cũng vòng tay đáp lời.

Lúc vòng tay, bàn tay Lý Dật vẫn nắm chặt, lúc nãy trong lúc giao nhau, hắn cũng bị thương, lòng bàn tay lúc này vẫn còn cảm giác đau đớn tê dại...

Người này, thực lực quả nhiên rất mạnh. Khi còn chưa thể hiện thực lực chân chính, đã có thể khiến ta bị thương như vậy rồi, nếu như hắn thể hiện ra trạng thái đỉnh phong... Người này, không dễ đối phó!

Cảm giác được lòng bàn tay bị thương, Lý Dật không khỏi hừ nhẹ một tiếng.

-Chỉ là... đấu khí của người này tuy kỳ lạ, nhưng mà đấu khí Lôi thuộc tính cũng không dễ đối phó! Người này, e là lúc này nửa người đã bị tê rồi?

Nhìn bàn tay Lý Dẫn Chứng hơi hơi cong lại, Lý Dật cười lạnh trong lòng.

Lý Dẫn Chứng mặt đầy sát khí nhìn Lý Dật, dường như Lý Dật đã đoán đúng, lúc này nửa người hẳn đều có cảm giác tê dại, khiến khi khoe miệng hẳn co lại, cả người hẳn cũng run lên theo.

Tuy nhiên, do đấu khí dâng trào, bao phủ toàn bộ cơ thể, nên Lý Dật cũng không gây cho hắn thương tổn lớn nào, nhưng mà cái cảm giác nửa thân tê dại này, cũng không dễ chịu cho lắm...

Nghỉ ngơi trong chốc lát, sau khi cảm thấy cảm giác tê trong cơ thể đã giảm bớt, Lý Dẫn Chứng cười nói:

-Không tồi! Có bản lĩnh như vậy, chẳng trách người có thể vui vẻ quậy phá ở Đại Đô này, quả nhiên ta bị hai phế vật này đánh lừa, đã xem thường người rồi...

Bị Lý Dẫn Chứng gọi là phế vật, trên mặt Tông Kiệt Khánh và Lý Hạo đều hiện lên vẻ cổ quái, nhưng bọn họ không cãi lại.

Có lẽ bọn họ tâm cao khí ngạo, nhưng cũng không thể không thừa nhận, tuổi tác mọi người không chênh lệch nhau bao nhiêu, nhưng về thực lực, so với Lý Dẫn Chứng mà nói, bọn họ bị coi là phế vật, cũng không quá đáng! Tuy nhiên đối với rất nhiều người, bọn họ lại là thiên tài.

Nghe vậy, Lý Dật cũng chỉ mỉm cười, nói:

-Sao rồi? Luồng điện vừa rồi không làm người ngốc đi, mà lại làm cho người tỉnh táo ra vài phần hay sao?

-Tiểu tử ngạo mạn!

Lý Dẫn Chứng cười:

Đừng cho rằng người có thể chặn được mấy chiêu, là đã hay lắm... Trong mắt ta, tuy người mạnh hơn hai tên phế vật này nhiều, nhưng mà người cũng chỉ là phế vật mà thôi!

-Ngay cả một phế vật cũng không đối phó được, người cũng chẳng phải là một phế vật sao?

Lý Dật cười nhạt, thản nhiên nói.

Nụ cười trên mặt biến mất, Lý Dẫn Chứng bước mạnh một bước, đấu khí hung hãn đã từ bên trong cơ thể bốc ra, trong lúc đấu khí bốc ra, một Sa y Đấu khí màu lam nhạt gần như thực thể đã dần hiện ra trên người hắn.

Nhìn Sa y Đấu khí này của Lý Dẫn Chứng, Lý Dật chau mày. Hắn quá thực không ngờ, Sa y Đấu khí của người này lại ngưng đọng đến như vậy, thậm chí có vài phần đã gần như ngưng kết thành Áo giáp Đấu khí nữa... Nhưng trong chốc lát, thực lực thật sự của Lý Dẫn Chứng, trong lòng Lý Dật đã nhanh chóng hiểu rõ.

-Đấu Sư Đỉnh phong? Không ngờ người trước mặt hắn, lại là cường giả cấp bậc Đấu Sư Đỉnh phong!

Chẳng trách những người có tâm tính như Tông Kiệt Khánh và Lý Hạo, lại có thể thần phục hắn như vậy! Phải biết rằng, những ai tham gia Tế Thần Điển, cao nhất cũng chỉ là cường giả Đấu Giả Đỉnh phong, điều này tuyệt đối cũng không có ngoại lệ!

Như vậy, sau khi vào Tu La Đảo có thể đột phá đến cảnh giới nào, thì còn phải xem thiên phú của người đó đến đâu!

Mà Lý Dẫn Chứng này, sau khi vào đây chỉ không đến hai tháng đã đạt đến cấp bậc Đấu Sư Đỉnh phong? Phải biết rằng, giữa các cấp bậc mỗi lần muốn tấn cấp, đều phải trả giá rất lớn!

Vậy mà chỉ trong hai tháng đã đạt đến trình độ này! Cho dù hẳn dùng cách gì, thực lực và thiên phú của Lý Dẫn Chứng này, chỉ có thể dùng hai từ kinh người và khủng bố để hình dung! So sánh với Lý Dật sau khi vào đây chỉ tăng thêm được hai bậc, đối với đối phương mà nói, hẳn quả nhiên chỉ là phế vật mà thôi...

Cách nghĩ này khiến Lý Dật không khỏi cười khổ, trong lòng cũng không biết có suy nghĩ gì, chỉ là thấy đối phương ngưng kết thành Sa y Đấu khí, thần sắc hẳn đã cổ quái cực điểm...

Người này, e là phải dùng con bài tẩy rồi!

Lý Dật nghĩ thầm, sắc mặt ngưng trọng lại, trong lúc đó tâm ý nhanh chóng vận chuyển từng sợi Thiên Ma đấu khí đã tách khỏi xoáy đấu khí của hắn, sau đó nhanh chóng chui vào đan điền khí hải, thông qua Thiên Khôn Địa Càn Châu.

Cùng với đấu khí chui vào, Thiên Khôn Địa Càn Châu cũng phát sinh những thay đổi lạ thường. Trong chớp mắt, đấu khí của nó nhanh chóng chui vào xoáy đấu khí, rồi vô cùng xảo diệu kết hợp lại.

Sau đó, đấu khí sôi trào bùng lên trong các kinh mạch của Lý Dật.

Lúc này, Lý Dật vô cùng cẩn thận vì vậy dù là Lưu Hỏa đấu khí, hay là Tử Lôi đấu khí, đều bị hắn thu hồi hết về, mà vận chuyển trong người hắn, chỉ còn lại duy nhất có Thiên Ma đấu khí mà thôi.

Sau khi vận chuyển mấy vòng, Thiên Ma đấu khí đã bùng phát ra bên ngoài. Lúc mọi người còn đang kinh ngạc, một Sa y Đấu khí Huyết sắc cũng nhanh chóng ngưng kết trên người Lý Dật.

Phong ấn của Tu La Đảo, tuy có thể hạn chế những sức mạnh không thuộc về cường giả. nhưng mà đối với Thần Binh Ma Khí, thì lại không có biện pháp nào...

Đào Tiểu Vũ eBook

Phá Chiêu

Q.4 - Chương 4: Phá Chiêu

Đấu khí trên người Lý Dẫn Chứng đã lên đến cực hạn, đấu khí hung hãn đó lộ ra từ bên trong cơ thể hắn, khiến Lý Hạo và Tông Kiệt Khánh thối lui mấy bước, sau đó hai người cũng ngưng kết Sa y Đấu khí, sắc mặt mới tốt hơn được một chút.

Quả nhiên, hai người này đều đã tấn cấp lên cấp bậc Đấu Sư, nhưng nhìn Sa y Đấu khí mơ hồ như vậy thì có lẽ cũng chỉ mới bước vào cảnh giới Nhất Tinh Đấu Sư mà thôi.

Lúc này, Lý Dật cười khổ trong lòng, tuy trên người mình có rất nhiều bảo bối, nhưng nói về thực lực, còn kém hơn cả hai người này. Xem ra lần này, bất luận thế nào cũng phải có được Huyết Nhân Linh Tuyền trong tay! Nếu không, sẽ không thể can tâm được!

Nhưng mà, chỉ trong chốc lát, Lý Dật đã gác cái tâm tư chán chường vừa mới thoáng qua đó sang một bên, chỉ cảnh giác nhìn Lý Dẫn Chứng trước mặt.

Mặc kệ Lý Dẫn Chứng vì sao đạt được cảnh giới này, nhưng mà cũng không tránh khỏi sự thật lúc này hắn là một địch thủ rất mạnh.

Thậm chí Lý Dật còn hoài nghi, ngay cả vận dụng Thiên Khôn Địa Càn Châu, liệu mình có thể là đối thủ của hắn hay không!

Tuy rằng, chính mình luôn dùng Đấu kỹ và Công pháp cao cấp mà áp chế người khác, nhưng gã cường giả trước mắt này, Công pháp và Đấu kỹ của hắn không chắc đã kém hơn mình bao nhiêu, mà cấp bậc thực lực của hắn cũng cao hơn mình một bậc.

Nhẹ nhàng thở ra một hơi, ánh mắt kinh ngạc của Lý Dẫn Chứng nhìn Lý Dật, đợi đến lúc thấy đấu khí màu đỏ máu trên người Lý Dật, hắn hơi

kinh ngạc một chút, nhưng kiến thức của hắn cũng khá phong phú, chỉ sững người một lúc rồi nói:

-Đấu khí Song thuộc tính? Không tồi thú vị đấy!

Lý Dật cười cười, thản nhiên nói:

Dù thú vị hơn nữa, thực lực cũng còn kém Lý Dẫn Chứng các hạ nhiều.

-Thực lực? Bát Tinh Đấu Sư?

Lại ngẩn người trong chốc lát, Lý Dẫn Chứng mới thì thào, hắn nhìn Lý Dật một lúc lâu mới nói:

-Ta thu lại lời nói ban đầu, ta vốn tưởng người chỉ là một phế vật, nhưng xem ra ta đã sai lầm rồi! Ta nghe nói lúc bắt đầu tham gia Tế Thần Điển, người chỉ có thực lực là Lục Tinh Đấu Giả mà thôi, lúc này lại tu luyện đến được thực lực Bát Tinh Đấu Giả, ngay cả ta cũng phải cảm thán không thôi! Ta tin tưởng rằng, nếu cho người thêm thời gian, chắc chắn còn lợi hại hơn ta nữa.

Lý Dật nói:

-Điều này, Lý Dẫn Chứng các hạ cũng không cần phải cảm, thực lực hiện tại mà ta dùng chỉ là nhờ lợi dụng ngoại lực mà thôi!

-Ở trên Tu La Đảo này, người vẫn còn có cách để lợi dụng ngoại lực, đó cũng là bản lĩnh của người!

Sau một thoáng kinh ngạc, Lý Dẫn Chứng nói tiếp:

-Chỉ là, cho dù người có lợi hại hơn nữa, thì lúc này kết cục của người chỉ có thể là chết! Bởi vì Lý Dật người chưa từng làm sai chuyện gì, nhưng cái sai duy nhất của người là đã đắc tội với ta!

Lý Dật cười cười, chỉ nhẹ vung tay, ánh mắt đạm mạc nhìn Lý Dẫn Chứng, giọng nói lạnh lùng:

-Câu nói này, ta trả ngươi không sót một chữ...

Diệp Khinh Vũ vẻ mặt thay đổi cổ quái tới cực hạn:

-Chỉ hai tháng mà thôi, thực lực của hai người này đều gia tăng một cách điên cuồng như vậy... Đó không phải là điên cuồng, chỉ là ai cũng có con át chủ bài mà thôi!

Thần Thần cười lạnh, nói:

-Không cần nói đến Lý Dật, con bài tẩy của hắn luôn luôn rất nhiều... Còn Lý Dẫn Chứng, ngươi không thực sự cho rằng hắn thật sự dựa vào khả năng tu luyện của mình mà đạt đến cấp bậc này chứ?

Diệp Khinh Vũ hơi hơi sửng sốt, chậm rãi nói:

-Lẽ nào không phải?

Phải hay không, ngươi không nhìn ra sao? Nữ nhân vờ ngu ngốc thì đáng yêu, nhưng lúc nào cũng giả vờ ngốc, thì đúng là ngốc thật!

Thần Thần lạnh lùng nói.

-Nói đến giả ngốc, Thần Thần Tiểu thư ngươi lẽ nào kém hơn ta sao?

Diệp Khinh Vũ cười nhạt.

Thần Thần lắc đầu:

-Giả ngốc thì ta không bì được với Diệp Tiểu thư, nhưng mà, cứ cho là ngươi muốn tiếp cận để Lý Dẫn Chứng tiết lộ bí mật tấn cấp cho ngươi, thì không có khả năng!

Lời vừa nói ra, sắc mặt Diệp Khinh Vũ thay đổi, nàng khẽ cắn môi nói:

-Thần Thần, hôm nay ngươi nhất định gây chuyện với ta sao? Đừng cho rằng ta không ra tay với ngươi, là do sợ ngươi đó!

-Không dám, Diệp Tiểu thư người tất nhiên không sợ ta, chỉ là người sợ hấn!

Vừa nói Thần Thần vừa chỉ về hướng Lý Dật. Lúc này sắc mặt Diệp Khinh Vũ thay đổi lớn.

Lý Dẫn Chứng đang nhìn chăm chăm về phía Lý Dật, cười lạnh một tiếng nói:

-Người lần trước nói với ta câu này, đã biến thành năm xương khô dưới đất rồi!

Bàn chân hấn giẫm mạnh xuống đất, từng vết nứt hiện ra, rồi lan tràn như mạng nhện. Thân hình Lý Dẫn Chứng run run, lúc này, đã biến thành cái bóng thủy lam sắc phóng về phía Lý Dật! Trên đường hấn di chuyển, từng khe nứt lớn hiện ra rồi lan rộng dần ra hai bên.

Toàn bộ sơn động, lúc này tràn ngập kinh phong sắc bén đến cực hạn, không gian cũng sáng tỏ vô cùng.

Tuy Tông Kiệt Khánh và Lý Hạo vốn bao vây Lý Dật, nhưng mà tình hình lúc này cứ cho rằng bọn họ muốn bao vây, cũng tuyệt không tìm thấy thời cơ ra tay.

Vì vậy cái gọi là bao vây, hiện tại đã hoàn toàn biến thành cuộc đối chiến chỉ riêng của Lý Dật và Lý Dẫn Chứng mà thôi.

Tên khốn kiếp Lý Dật, lần này chết chắc!

Suy nghĩ này chợt lóe lên trong đầu Tông Kiệt Khánh, vẻ mặt không khỏi vui mừng.

Nhưng phía bên kia, vẻ mặt của Lý Hạo lại nhợt nhạt hấn đi, nhưng ánh mắt lại nhìn chăm chăm vào cuộc chiến, quả nhiên cũng vô cùng khẩn trương.

Cảm nhận được khí thể hung hãn trên người Lý Dẫn Chứng đang lao đến, vẻ mặt Lý Dật ngưng trọng chốc lát. Cuộc chiến này, có thể nói là cuộc chiến đầu tiên hẳn không năm chắc được từ trước đến nay.

Tay phải hẳn khê phát nhẹ, vài luồng đấu khí hình vòng cung xuất hiện, rồi lại xoay tròn.

Tốc độ của Lý Dẫn Chứng cực kỳ hung hãn dường như chỉ trong chớp mắt, đã xuất hiện trước mặt Lý Dật. Thân hình của hẳn khê rung động, đã ở giữa không trung, trên chân phải xuất hiện những đạo quang mang. Sau luồng quang mang, một ấn kỹ huyền sắc hiện lên ở bàn chân Lý Dẫn Chứng, sau đó hẳn vung mạnh chân, đập mạnh về hướng Lý Dật.

-Lưu Thủy Vô Tầm Thiên Tăng Điệp!

Một tiếng gầm nhẹ phát ra từ yết hầu Lý Dẫn Chứng, mang theo một khí thể kinh người, hướng về Lý Dật.

Thủy nguyên tố trong không gian lúc này dường như đều bị Lý Dẫn Chứng dẫn động, cùng với động tác của hẳn, nhanh chóng ngưng tụ lại.

Lúc này Lý Dật cũng chỉ lạnh lùng nhìn chiêu đánh dường như kinh thiên động địa kia của Lý Dẫn Chứng, còn kinh phong cực mạnh phát ra kia dường như cũng không hề khiến Lý Dật dị động. Cái mà ánh mắt hẳn đang nhìn một cách chăm chú, chính là bàn chân Lý Dẫn Chứng vừa đá ra.

Lúc này, cũng không phải là thời cơ tốt để ra tay.

Trong một tích tắc sau đó, lúc bàn chân Lý Dẫn Chứng đã kề cận Lý Dật, tay phải hẳn giơ lên, chộp mạnh về trước.

-Hồi Phong Chương! Hóa Kinh!

Đấu khí hình xoắn ốc màu đỏ máu, trong phút chốc ngưng tụ lại, cùng với cú chộp của Lý Dật, đã rơi xuống chỗ bàn chân Lý Dẫn Chứng, cùng với đấu khí hung hãn của hẳn, va chạm mạnh cùng nhau...

Binh~~

Một âm thanh vang dội vang lên, sắc mặt Lý Dật khẽ thay đổi. Đấu khí phát ra vốn hình xoắn ốc, trong nháy mắt văng ra tung tóe, từng luồng Thiên Ma đấu khí dưới áp lực một cước của Lý Dẫn Chứng, phát tán ra bốn phía.

Ầm~~

Đấu khí cường hãn bị áp chế, đột nhiên bộc phá, khiến sắc mặt Lý Dật cũng thoáng nhản lại. Trong nháy mắt, hãn vung mạnh tay phải, thân hình lùi về phía sau.

Binh, binh, binh~~

Hầu như mỗi một bước chân Lý Dật thối lui lại đều để lại trên mặt đất một dấu chân rất

sâu, những tảng đá bị hãn dẫm phải, trong nháy mắt đều biến thành bột.

Phốc~~

Bước chân cuối cùng tiếp đất, lưng Lý Dật đã đụng vào vách núi. Thân hình hãn chấn

động mạnh, một luồng đấu khí vô hình bị hãn đẩy ra, đụng vào vách núi. Nhất thời vách núi

sau lưng Lý Dật vỡ vụn, còn hãn hé miệng phun ra một ngụm máu.

Sắc mặt Lý Dật nhợt nhạt vài phần Sa y Đấu khí trên người cũng loãng đi một chút, hãn

nhìn lên cánh tay, trong lòng có chút kinh ngạc.

Từ trước đến nay, Hồi Phong Chương của hãn luôn là chiêu đánh tất thắng, không biết

bao nhiêu người đã bại dưới chiêu này, vậy mà hôm nay, không ngờ lại bị Lý Dẫn Chứng

phá được.

Bất chợt, Lý Dật chợt nhớ đến lời bình luận hôm nào Xà Tôn Giả đã nói về chiêu đánh

này: Mượn lực đánh lực, nếu đúng lúc gặp phải người yếu hơn mình, dùng chiêu này, chắc

chắn dễ dàng thắng lợi, nhưng nếu gặp người mạnh hơn chiêu thức này đã thành trò cười.

Nghĩ tới đây, Lý Dật không khỏi cười khổ một tiếng.

Lúc đó, hẳn cũng không lưu ý đến lời nói của Xà Tôn Giả, Hồi Phong Chương này hẳn

đã vất vả mới tu luyện được, chỉ là không ngờ lại có ngày như hôm nay.

Lúc này mất đi Hồi Phong Chương, có lẽ nếu dùng Thanh Vân Thủ cũng không thể là

đối thủ của Lý Dẫn Chứng. Mà nếu muốn dùng Huyết Nguyệt Cuồng Cương, điều kiện thời

gian lại quá hà khắc, nơi này liệu có dẫn động thiên địa nguyên khí được hay không?

Nhất thời, cảm giác không có chiêu gì để dùng lúc này khiến Lý Dật phiền muộn.

Dù thế nào, sau này ta nhất định phải tu luyện mấy chiêu Đấu kỹ bảo vệ mạng sống mới

được! Nhưng cục diện trước mắt!!!!

Lý Dật chậm rãi ngẩng đầu, nhìn Lý Dẫn Chứng, nhãn thần mang chút quý dị, đang đứng

trước mặt, Lý Dẫn Chứng nhìn Lý Dật hân hoi phũ tay, nói:

-Đấu kỹ không tồi, chỉ tiếc là trước một sức mạnh tuyệt đối, muốn lấy tinh xảo để giành

chiến thắng cũng không phải dễ dàng. Lý Dật, nếu người chỉ có chút bản lĩnh này, hôm nay

người chết chắc rồi!

Nhổ ra một ngụm máu, Lý Dật lắc lắc đầu cười nhạt nói:

-Quả nhiên đã làm trò hề cho Lý Dẫn Chứng các hạ, chỉ là nếu muốn ta chết, e là không dễ dàng như vậy!

-Còn già mồm!

Lý Dẫn Chứng cười lạnh, bữu môi nói:

-Thời gian không còn sớm nữa, việc ta cần làm còn nhiều, không có thời gian dây dưa với người nữa, Lý Dật một chiêu này ta tiễn người lên đường!

Vừa nói xong, Lý Dẫn Chứng đã vung tay lên, trên cánh tay phải, đấu khí thủy lam sắc đã nhanh chóng ngưng kết.

Nhìn thấy vậy, Lý Dật cũng thoáng nhíu mày. Lẽ nào, đối mặt với người này, hẳn lại phải dùng ra con bài tẩy sau cùng hay sao?

Nếu là như vậy, mọi việc sau này cũng không còn thuận lợi nữa.

Còn phía bên kia, sắc mặt của Tông Kiệt Khánh và Lý Hạo đều thoáng vui mừng. Dù sao giải quyết được tên Lý Dật phiền phức này, đối với bọn họ mà nói, đều là một việc rất đáng mừng.

Mặt khác, sắc mặt Diệp Khinh Vũ cũng biến đổi. ánh mắt nàng nhìn Lý Dật có thêm mấy phần cảm xúc phức tạp, thở dài nói:

-Ta không thể không thừa nhận Lý Dật quả thực rất mạnh, thậm chí trong lớp trẻ của Đế quốc Thiên Phong, ngoại trừ Hồng Vũ ra cũng sẽ không còn ai là đối thủ của hắn. Nhưng dù sao, hôm nay hắn cũng chết chắc rồi!

-Nếu như hắn chết rồi, người thật sự hài lòng sao?

Thần Thần thần nhiên nói, Diệp Khinh Vũ cười lạnh:

-Hắn chết rồi, Lý Dẫn Chứng cũng sẽ giải quyết người thôi, với tính cách của hắn, người còn không hiểu sao? Lúc quan trọng nhất, người lại phản bội hắn!

Phản bội thì sao? Không phải người thực sự cho rằng, Lý Dật chỉ có chút bản lĩnh đó chứ? Hiểu biết nhiều về hắn, tuy ta không bằng Diệp Tiểu thư, nhưng ngay cả Đấu Vương cường giả cũng không phải là đối thủ của hắn, người cho rằng, một Đấu Sư Đỉnh phong này lại có thể là đối thủ hay sao?

-Lẽ nào tình huống xảy ra trước mắt cũng không phải là một chứng cứ tốt nhất sao?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thủy Xà Bí Thuật

Q.4 - Chương 5: Thủy Xà Bí Thuật

Chau mày nhìn đấu khí thủy lam sắc lan tràn trên bàn tay của Lý Dẫn Chứng, Lý Dật có thể cảm nhận rõ ràng, nếu chiêu này của Lý Dẫn Chứng xuất ra. dựa vào thực lực của mình lúc này, căn bản không đối phó nổi. Tình hình này, dường như không dùng con bài tẩy cuối cùng cũng không được nữa rồi.

Nghĩ tới đây, Lý Dật không khỏi cười khổ một tiếng. Hắn cũng coi như đã tính toán kỹ, nhưng không ngờ thực lực của Lý Dẫn Chứng này lại cường hãn đến mức độ như vậy.

Trong lúc Lý Dật chần chờ đưa tay ấn vào Vân Hoang Giới Chỉ trên tay, một giọng nói lạnh lùng đã vang lên trong đầu hắn:

-Sao vậy? Người ngay cả một chút cục diện này cũng đối phó không nổi sao?

Giọng nói này vừa xuất hiện, Lý Dật chỉ hơi kinh ngạc, sau đó rất vui mừng.

Cho tới nay, bởi vì quan hệ phức tạp với Hồng Thiên Thánh Giả. Lý Dật chưa bao giờ xem đối phương là chiến lực mà mình có thể vận dụng. Thậm chí, vào lúc quan trọng như thế này, hắn cũng không nghĩ tới nhờ vả hắn. Bởi vì hắn vẫn không quên, vị cường giả này trước đây đã từng có ý định muốn thôn phệ hắn.

Nhưng nếu lúc này hắn đã chủ động lên tiếng, tựa hồ như không còn gì tốt hơn nữa!

Ý nghĩ trong đầu thay đổi, Lý Dật đã mừng thầm trong lòng, vui mừng nói:

-Tiền bối, đây quả là một việc khó giải quyết, vốn dĩ trên Tu La Đảo này cũng không thể xuất hiện nhiều cường giả cấp bậc Đấu Sư. Thế nhưng không ngờ, Lý Dẫn Chứng này không những đã là cấp bậc Đấu Sư, mà còn là Đấu Sư Đỉnh phong nữa!

Hồng Thiên Thánh Giả cười khẽ, nói:

-Người nói cũng không sai, nơi này vốn dĩ không nên có cường giả nhân loại xuất hiện. Nhưng mà, tiểu tử này lại không tồi, quả nhiên có thể phong ấn đấu khí của người khác vào bên trong cơ thể của mình. Ta nghĩ, hắn sở dĩ có thể đột phá nhanh như vậy, có lẽ do Công pháp Tông môn truyền thừa của hắn có điểm đặc biệt nào đó, có thể dẫn nhập đấu khí của tiền nhân vào người hắn. Hắn tiến bộ nhanh như vậy, người chắc chắn không phải đối thủ của hắn, cũng không có gì là lạ.

Lý Dật suy nghĩ một lát, rồi gật gật đầu:

-Vậy thì không biết tiền bối có cách gì để đối phó không?

-Đổi phó? Tại sao ta phải đổi phó?

Trong giọng nói của Hồng Thiên Thánh Giả mang vài phần lãnh ý:

-Sau khi người chết, ta trực tiếp cướp lấy cơ thể người, không phải tốt rồi sao?

-Ha ha, nếu tiền bối nghĩ vậy, vậy thì cũng là chết, ta sẽ dùng chiêu làm cơ thể nổ tung, tiền bối có muốn thử không?

Lý Dật cười lạnh, nói.

Dường như không đoán trước được tình huống này, bản thân mình ngược lại bị Lý Dật uy hiếp. Hồng Thiên Thánh Giả sững người trong chốc lát, sau đó mới nói:

-Đúng là người thông minh... Thôi được, trong lúc người tìm kiếm Huyết Nhân Linh Tuyền, ta cũng có phận sự phải bảo vệ người. Lần này, ta sẽ giúp người một tay!

Lý Dật vui mừng, nói:

-Vậy cách của tiền bối ra sao?

Hồng Thiên Thánh Giả hừ một tiếng, nói:

-Nếu người muốn ta ra tay, thì nhanh nhanh một chút. Mặc dù thực lực lão phu có thể vận dụng được cũng không phải quá nhiều, nhưng mà muốn giải quyết gã phế vật trước mắt này, cũng không có gì khó. Lúc này người không cần phải làm gì cả, chỉ cần thả lỏng cơ thể lão phu tự nhiên sẽ truyền sức mạnh của mình cho người!

-Được!

Đối với những việc như thế này, trước đây Xà Tôn Giả đã làm qua không ít lần, Lý Dật vừa nghe Hồng Thiên Thánh Giả nói vậy, đã chậm rãi nhắm mắt lại, thả lỏng thân thể.

Còn ở phía đối diện, Lý Dẫn Chứng lúc này cũng đang ngưng đọng đầu khí, nhưng cũng không quên chăm chú nhìn Lý Dật. Rốt cục hắn cũng biết rõ, Lý Dật không phải là nhân vật dễ đối phó.

Đột nhiên đúng lúc đó, hắn nhìn thấy đầu khí trên người Lý Dật chậm rãi thu hồi, cặp mắt cũng nhắm lại, Lý Dẫn Chứng hơi hơi sửng sốt. Hắn cũng có thể nhận thấy có mấy phần bất ổn lập tức ẩn kỹ trong tay hắn cũng chuyển hóa nhanh hơn vài phần.

Còn những người bên ngoài thấy hành động của Lý Dật lại rất sửng sốt, Tông Kiệt Khánh chợt cười lạnh, nói:

-Sao vậy? Lý Dật Thiếu gia người bây giờ đang định nhắm mắt chờ chết sao?

Lý Dật dường như không nghe thấy hắn nói gì, hai mắt vẫn nhắm chặt, những thay đổi trước mắt của Lý Dẫn Chứng, dường như không hề ảnh hưởng gì đến hắn.

Bộ dạng của hắn như vậy, khiến Lý Dẫn Chứng càng thêm khó hiểu. Hắn tự nhiên biết rõ, với tâm tính của những cường giả như Lý Dật, đương nhiên sẽ không dễ dàng nhắm mắt chờ chết. Còn hành động hiện tại của Lý Dật, khiến hắn cảm thấy có chút không thích hợp, khiến cảm giác tự phụ trong lòng hắn bỗng chốc tan biến hết.

Đúng lúc này, Lý Dật dường như đã nghỉ ngơi đủ, hắn mở mắt ra, ánh mắt mang vài phần quỷ dị, nhìn chăm chăm về phía Lý Dẫn Chứng.

Sau đó, cái giới chỉ màu hồng hồng trên tay hắn chợt xuất hiện một luồng đầu khí màu hỏa hồng, rồi theo cánh tay Lý Dật, tràn ra toàn bộ cơ thể hắn như thủy triều lan rộng.

Cùng với đầu khí hỏa hồng đó, quanh người Lý Dật dường như bốc cháy, thậm chí ngay cả không gian xung quanh cơ thể hắn, đều bị đốt cháy lên. Sau đó, một cặp cánh do hỏa diễm tạo thành nhanh chóng xuất hiện sau

lưng hắt, khiến cho vách núi sau lưng hắt đều biến thành nham thạch nóng chảy, tí tách rơi xuống! Mà lúc này, một luồng đấu khí ngập trời trên cơ thể Lý Dật chột lan tỏa ra khắp nơi, giống như một Đế vương sau một hồi ngủ say, chỉ cần mở mắt, đã mang theo khí thể quân lâm thiên hạ mà xuất hiện!

Đối diện với một màn quái dị này, Lý Dẫn Chứng đứng ở đối diện, Tông Kiệt Khánh đang cười lạnh một bên, Lý Hạo vẻ mặt cổ quái, cùng với Diệp Khinh Vũ và Thần Thần đứng ở ngoài, đều đồng loạt ngăn người, sau đó một cảm giác sợ hãi không thể ngăn chặn chột dâng lên trong lòng, bao trùm lấy bọn họ.

Một lúc sau, hai nữ nhân đứng ở bên ngoài mới có phản ứng lại, Diệp Khinh Vũ quay đầu nhìn thấy Thần Thần vẻ mặt đang rất bình thản, cất giọng nói hơi khô khốc:

-Thần Thần Tiểu thư... Có phải là do mắt ta có vấn đề...

Câu hỏi này, tự nhiên cũng không có ai trả lời được.

Các bạn đang đọc truyện tại [kiếm giới chấm com](#).

Chỉ là vào lúc này, khí thể dâng trào đã quấn quanh người Lý Dật, còn không gian toàn bộ sơn động lúc này đều đã sáng rực lên.

Những thực vật sinh sôi trên mặt đất dường như đang kêu rên dữ dội rồi hóa thành tro tàn, còn vách núi vốn lạnh lẽo lúc này lại vì quá nóng bức mà nứt ra.

-Đấu khí hóa cánh? Đấu Hoàng cường giả?

Lúc này, ánh mắt đã đại ra của mọi người đều nhìn vào cặp cánh hỏa diễm phía sau lưng của Lý Dật.

Khí thể có thể làm giả, cảnh giới có thể làm giả, thậm chí ngay cả Công pháp cũng có thể làm giả! Nhưng trên Đại Lục Đấu Thần, tiêu chí của cảnh giới này không có cách nào làm giả được!

Lúc này, cặp cánh Đấu khí trên lưng Lý Dật đã chứng minh thực lực của hắn tuyệt đối đã đạt đến cấp bậc Đấu Hoàng cường giả.

Khí thể trên người của hắn đã hòa hoãn bớt vài phần Lý Dật cũng đã thích ứng được với sức mạnh này, hắn hơi kinh ngạc quay đầu, dường như cảm thấy cơ thể mình có gì đó không ổn ánh mắt hắn mới dừng lại ở trên người Lý Dẫn Chứng đang sừng sờ trước mặt, nói:

-Vừa rồi ngươi đã nói một chiêu tiếp theo của ngươi chính là muốn tiến ta lên đường?

Tuy chỉ một câu nói, nhưng khí thể bao hàm trong câu nói đó, khiến Lý Dẫn Chứng phải thối lui mấy bước, mồ hôi lạnh toát ra toàn thân, sau đó nhanh chóng bị không khí nóng bức khủng khiếp xung quanh khiến cho nhanh chóng bốc hơi. Cái cảm giác này, khiến cho linh hồn của Lý Dẫn Chứng cũng phải run lên.

Tiểu tử này rốt cuộc là đã làm gì? Hắn rõ ràng là thực lực cấp bậc Bát Tinh Đấu Sư, cũng bị thương rồi, nhưng tại sao đột nhiên lại trở nên mạnh như vậy? Thực lực này ít nhất cũng là cấp bậc Đấu Hoàng, dù ta có là Đấu Sư Đỉnh phong đi chăng nữa, thì ở trước mặt hắn, cũng chỉ là kiến hôi mà thôi! Thậm chí khí thể này, còn hơn cả những Trưởng lão trong Tông môn rất nhiều... Thực lực này rốt cuộc là thật hay giả! Chết tiệt! Lần này bị tên phế vật Tông Kiệt Khánh kia hãm hại rồi!

Sắc mặt Lý Dẫn Chứng bất định, nhưng mà, dù sao hắn cũng là một nhân vật bất phàm, thực lực Lý Dật đột nhiên tăng vọt cũng chỉ khiến hắn kinh ngạc một lúc, sau đó hắn đã bình tĩnh trở lại.

Nhưng mà, chính vì bình tĩnh lại hắn mới cảm thấy thực lực của Lý Dật quả nhiên không thể nào hiểu nổi. Mà cái cảm giác này, hắn quả thật là đã từng cảm thụ được trên người của những Đấu Hoàng cường giả.

Nhưng mà, thực lực tăng vọt nhanh chóng như thế này, hắn cơ bản là không tiếp thu nổi!

Phải biết rằng, Lý Dẫn Chứng tuy biết một vài bí thuật khiến thực lực tăng vọt, nhưng mà, có thể khiến hãn tấn cấp lên đến cấp bậc Đấu Vương, đã là đến cực hạn rồi!

Mà cái loại bí thuật này, trên Đại Lục Đấu Thần đã là loại bí thuật cao cấp nhất rồi! Nhưng mà Lý Dật trong nháy mắt đã có được thực lực tăng vọt lên đến mức này, trở nên khủng bố đến như vậy, thật sự là một việc hết sức hoang đường!

Cho dù là tận mắt nhìn thấy, Lý Dẫn Chứng cũng không thể tin đây là sự thực.

Nghi vấn này vừa xuất hiện, đã khiến Lý Dẫn Chứng trấn tĩnh lại vài phần, hãn tuyệt đối không tin tưởng sự việc này tồn tại, vì vậy trong lòng hãn cũng tự nghĩ ra một cái cơ để giải thích.

Cứ coi như bí thuật cấp bậc Thanh Long trong truyền thuyết, e là cũng không thể nào khủng bố đến như vậy. Sức mạnh của khí thể này, chỉ là biểu hiện bề mặt bên ngoài mà thôi? Cặp cánh Đấu khí đó, cũng chỉ là huyền thuật mà thôi!

Không thể không nói, Lý Dẫn Chứng không hổ là có nhãn lực và kinh nghiệm, dường như chỉ trong mấy phút, đã có thể nghĩ ra cách giải thích này...

Nếu quả thực như vậy, vậy thì hãn chẳng qua chỉ là hồ giấy mà thôi! Không có gì đáng sợ cả. Lẽ nào Lý Dẫn Chứng ta, lại không bì nổi với một tên Lý Dật giả tạo?

Nghĩ tới đây, ánh mắt Lý Dẫn Chứng hiện lên tia dữ tợn ẩn kỹ vốn tốc độ rất nhanh của hãn cũng dừng lại, chỉ thấy hãn hơi cắn răng một cái, nhổ ra một ngụm máu, rơi xuống trước mặt hãn.

Những giọt máu này phun ra cũng không tiêu tán, mà là cùng với tay phải hãn nắm lại, nhanh chóng ngưng kết lại trên Sa y Đấu khí của hãn,

khiến Sa y Đấu khí vốn màu thủy lam sắc, trong phút chốc biến thành màu đỏ như máu.

Sau đó một tiếng quát nhẹ vang lên:

-Thủy Xà Bí Thuật, Cuồng Huyết Bạo!

Ầm~~

Trong lúc âm thanh đó vang lên, Sa y Đấu khí trên người Lý Dẫn Chứng nổ mạnh, sau đó trong nháy mắt, đã nhanh chóng ngưng kết thành Áo giáp Đấu khí. Trong nháy mắt đã khiến thực lực của hắn đã tăng vọt lên đến cấp bậc Đấu Vương!

Đột phá này có thể giúp hắn miễn cưỡng chống đỡ lại khí thế của Lý Dật. Ánh mắt hiện lên một tia hung hãn, bàn tay Lý Dẫn Chứng nắm chặt giữa không trung, Thủy đấu khí nhanh chóng ngưng tụ lại thành một trường thương, rơi vào tay hắn.

Bốn Thiếu gia hôm nay phải xem thử, thực lực cấp bậc Đấu Hoàng của ngươi, rốt cuộc là thật hay giả!

Nói xong, đầu mũi chân Lý Dẫn Chứng giảm mạnh, thân hình đã bổ về phía Lý Dật. Còn trường thương thủy lam sắc trên tay hắn cũng mạnh mẽ vung lên, đánh mạnh xuống thân thể của Lý Dật.

Bên này, Lý Dật vô cùng bình thản nhìn Lý Dẫn Chứng. Nói thế nào thì Đấu Hoàng cường giả hắn cũng đã từng gặp qua vài người, hiện tại đối với thực lực lúc này của Lý Dẫn Chứng, trong lòng hắn không hề có chút suy nghĩ gì, chỉ là hơi kinh ngạc, gã này quả nhiên có vài phần dũng khí, ở vào hoàn cảnh này mà còn dám chủ động ra tay?

Nhưng mà, cũng chỉ là hơi kinh ngạc mà thôi, hắn nhìn Lý Dẫn Chứng từ phía trước lao đến, tay phải Lý Dật phát mạnh, cùng với động tác của hắn, một luồng đấu khí ngưng đọng trên cánh tay hắn nhanh chóng hình

thành một đoàn hỏa diễm quỷ dị. Hắn phất tay một cái, đoàn hỏa diễm đó đã tung mạnh về phía trước.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bi Kịch

Q.4 - Chương 6: Bi Kịch

Xuy~~

Cùng với động tác của Lý Dật, một đoàn hỏa cầu đấu khí giống như một khóa lưu tinh bắn tới chỗ Lý Dẫn Chứng, ngay còn ở giữa không trung đã mạnh mẽ bạo nổ ra.

Sau đó, một đạo thân ảnh vô cùng chặt vật lùi lại giữa không trung, nhưng trong nháy mắt chặt vật đó, thanh trường thương thủy sắc trong tay hắn đã quăng ra ngoài, thế nhưng trong nháy mắt lúc tiếp xúc với hỏa cầu đấu khí đó, thanh trường thương do đấu khí ngưng tụ kia đã âm âm nổ tung.

Ngay trong lúc thối lui cực nhanh đó, vẻ kinh ngạc trong mắt Lý Dẫn Chứng đã lên đến cực điểm. Qua một chiêu vừa rồi khiến hắn hoàn toàn hiểu rõ, khí thể hiện tại của Lý Dật cũng không phải là giả tạo như hắn tưởng tượng, mà hoàn toàn là thực lực chân thật...

Trên Tu La Đảo này, dưới sự phong ấn của Đấu Thần Điện, lại còn có thể dùng ra thực lực cấp bậc Đấu Hoàng! Bản thân hắn đã có thực lực này sao? Không phải... Cứ cho là bắt đầu tu luyện từ trong bụng mẹ, cũng không thể đạt đến được!!! Lẽ nào là nhờ mượn ngoại lực? Rốt cục là thứ ngoại lực gì có thể đạt đến trình độ này? Tiểu tử này! Rốt cuộc là sử dụng cách gì? Lần này quả thực đã bị tên phế vật Tông Kiệt Khánh hại chết rồi!

Trong lòng Lý Dẫn Chứng vang lên thanh âm chấn động đến cực điểm. Từ lúc cùng Lý Dật giao thủ cho đến nay, thực lực của đối phương tuy

dù sao cũng kém hơn mình một chút, nhưng hể lúc nào cảm thấy mình sắp giành phần thắng, thực lực của đối phương lại tăng vọt lên...

Hắn giống như một ngọn núi vĩnh viễn không có cách nào để leo đến đỉnh vậy!

Thậm chí Lý Dẫn Chứng còn hoài nghi, nếu như lúc này hắn cũng có thể sử dụng ra thực lực cấp bậc Đấu Hoàng, đối phương cũng sẽ lại cực kỳ tinh diệu dùng ra một cấp bậc thực lực khác cao hơn nữa!

Cái cảm giác này, khiến trong lòng hắn chợt dâng lên một tia tuyệt vọng!

Mặc kệ hắn rốt cục là đã làm như thế nào... Ta tuyệt đối cũng không phải là đối thủ của hắn! Hơn nữa, loại thủ đoạn mượn ngoại lực tăng cấp như vậy, khẳng định sẽ có hạn chế... Lúc này cũng không thích hợp liều mạng với hắn, như vậy chẳng khác nào tự sát, đành chờ cho thực lực của hắn suy giảm xuống rồi hãy tính!!!

Trong lòng thoáng suy nghĩ một chút, thân hình vốn đang bay lên của Lý Dẫn Chứng chợt nhanh chóng lùi về. Chỉ trong chớp mắt, đầu khí dâng trào của hắn đã va chạm vào Thiên Mộc Độc Hỏa Vồng. Trước ánh mắt kinh ngạc của đám người Kiệt Tông Khẩn, đã phá vỡ một lỗ lớn trên cái Thiên Mộc Độc Hỏa Vồng, còn thân hình của hắn đã nhanh chóng hướng về phía cái lỗ lớn kia mà chui đi.

Một màn này xảy ra chỉ trong khoảnh khắc như điện quang lửa thạch, khiến cho đám người Diệp Khinh Vũ ở phía dưới hiểu rõ ràng, tình huống lúc này có nghĩa là tất cả tính toán trước đây đều đã thất bại, chỉ có cách chạy trốn chết mà thôi!

Chết tiệt! Tên Lý Dật này... Tên Lý Dật này... Đấu Hoàng... Đấu Hoàng... Đấu Hoàng...

Trong lòng Tông Kiệt Khẩn tức giận run người trong lòng mắng một tiếng. Thân là người của một trong Đế Đô Tứ Đại Gia Tộc, hắn tự nhiên hiểu rõ, một vị Đấu Hoàng cường giả có thực lực như thế nào! Nói đơn

giản, muốn giải quyết hết đám phế vật bọn hăn ở đây, cũng là một chuyện dễ như trở bàn tay...

Cái cảm giác nghẹn uất trong lòng này khiến cho hăn gần như phát cuồng, thế nhưng Tông Kiệt Khánh rốt cục cũng không phải là một tên tuyệt đỉnh ngu ngốc. Hăn và Lý Hạo thoáng liếc mắt nhìn nhau, đều đã bình tĩnh lại, thân hình hai người cũng nhanh chóng bay lên, xuyên qua cái lỗ thùng Lý Dẫn Chứng đã đâm thùng mà bỏ chạy.

Nói ra cũng buồn cười, Thiên Mộc Độc Hỏa Vồng vốn dĩ dùng để ngăn chặn Lý Dật chạy trốn, lúc này lại trở thành vật cản cho bọn họ bỏ chạy. Cái trò mèo vờn chuột này bị đổi vai, quả nhiên nhanh đến nỗi khiến người ta có vài phần kinh ngạc.

-Thế nào? Chẳng phải muốn xem thực lực của ta rốt cục là thật hay giả sao? Sao bây giờ lại chạy rồi?

Nhìn thấy đám người Lý Dẫn Chứng chạy trốn, Lý Dật đột nhiên cười lạnh một tiếng. Lúc này thực lực của hăn là mượn của Hồng Thiên Thánh Giả, hăn cũng không phải hoàn toàn tin tưởng được. Hơn nữa lần sau Hồng Thiên Thánh Giả có đồng ý ra tay nữa hay không, hăn cũng không chắc chắn cho lắm, vì vậy, về công về tư cũng vậy, lúc này nếu đã ra tay rồi, vậy thì đám người này tuyệt đối không thể giữ lại!

Dù sao hăn cũng sớm đã định phải giải quyết phiền phức này, nếu lúc này bọn họ đã biết bí mật của mình, vậy để bọn họ cùng chết ở đây tốt hơn!

Trong lòng sát ý tuôn ra, Lý Dật đã nhấc tay phải lên, hướng về phía Lý Dẫn Chứng đang lùi nhanh đằng kia, năm tay nắm chặt lại...

Cùng với năm tay của Lý Dật nắm lại, trong không gian chợt nổi lên một đạo hỏa quang thiêu đốt, sau đó nhanh chóng hình thành một bức tường hỏa diễm, chặn trước mặt Thiên Mộc Độc Hỏa Vồng. Bức tường hỏa diễm này chính là do Nam Minh Lưu Hỏa tạo thành, ngay vào lúc nó vừa xuất hiện, ngay cả Thiên Mộc Độc Hỏa Vồng cũng bị thiêu rụi sạch sẽ.

Ngay tại thời khắc này. Lý Dẫn Chứng vốn đang thi triển tốc độ lên đến cực hạn cũng phát hiện ra trước mặt mình đột nhiên xuất hiện một bức tường lửa, trong ánh mắt hấn hiện lên vẻ kinh ngạc, nhưng thân hình cũng không kịp dừng lại, vẫn như cũ đâm sầm vào đó!

Có lẽ là biết rõ ràng nếu như lúc này lưu lại, hoàn toàn không có khả năng sống sót, cho nên hiện tại tốc độ của Lý Dẫn Chứng còn thi triển ra nhanh hơn mấy phần, dĩ nhiên là khi đâm vào bức tường hỏa diễm kia còn mạnh hơn mấy phần!

Bình~~

Đấu khí trên người Lý Dẫn Chứng trong nháy mắt tuôn trào, nhưng ngay khi thân hình hấn va chạm mạnh vào bức tường lửa, chỉ trong chốc lát, đấu khí trên người hấn đã bị thiêu đốt giảm bớt vài phần, khiến hấn kêu thảm một tiếng, rất nhanh đã lùi về phía sau!

Va chạm này, khiến cổ họng hấn ngọt ngọt, một ngụm máu trào ra, nhưng hấn cắn răng, đem ngụm máu loãng đó mạnh mẽ nuốt xuống...

Thân hình vừa lùi lại mấy bước, Lý Dẫn Chứng lại nhìn về hướng khác. Dường như hấn biết bức tường lửa đó không có cách nào đột phá được, thân hình hấn run nhẹ lên, rồi trốn chạy về hướng nội động đang phát ra quang mang sau lưng.

Nhưng mà, thân hình hấn vẫn chưa đi đến được chỗ động khẩu, một thân ảnh hỏa hồng đã nhoáng lên trong hư không, đi tới trước mặt hấn. Thân ảnh đó chỉ thoáng phát tay một cái, một đạo hỏa diễm đấu khí dâng trào mang theo một cỗ áp lực khủng khiếp đã đô ập xuống đầu hấn.

Những nơi hỏa diễm đấu khí đi qua, không gian bốn bề đều vì bị đốt nóng mà hiện lên từng đợt sóng gợn gấp khúc, thể hiện rõ ràng sự nóng bức đến cực hạn của một chiêu này, thế nhưng lại khiến kẻ nhìn thấy khắp người đều phải đổ mồ hôi lạnh!

Đối mặt với một màn này, sắc mặt của Lý Dẫn Chứng đã vô cùng khó coi. Hắt hừ nhẹ một tiếng, đầu khí bên trong người đã tuôn trào ra, hình thành một tấm chắn bằng nước lớn, chặn trước mặt hắn...

Xuy~~

Hỏa diễm đầu khí hung hăng đụng vào tấm chắn bằng nước, nhiệt lực bên trong Lưu Hỏa đầu khí nhất thời khiến cho tấm màn chắn do Thủy Hệ đầu khí tạo thành bị nứt ra, trên tấm chắn hơi nước bốc lên ngùn ngụt...

Tuy nói rằng, trong chín hệ đầu khí, Thủy Hệ đầu khí đối với Hỏa Hệ đầu khí có tác dụng khắc chế trời sinh, nhưng mà cái tác dụng này chỉ tồn tại khi hai lực lượng phát ra với cường độ tương đương, cho dù là có chênh lệch thì cũng là một khoảnh vừa phải mà thôi.

Còn với tình huống chênh lệch cực lớn như thế này, cái gọi là tác dụng khắc chế trời sinh đó. hiệu quả hầu như là không có.

Vèo~~

Sau một hồi giằng co, tấm chắn bằng nước của Lý Dẫn Chứng đã bị Lưu Hỏa đầu khí cực mạnh nghiền nát. Một ngụm máu tươi phun ra, thân hình Lý Dẫn Chứng đã bị Lưu Hỏa đầu khí oanh tạc lùi về sau. Thân thể hắn đâm mạnh vào vách núi, xung quanh hắn trong nháy mắt xuất hiện những vết nứt lớn...

Sau khi mượn dùng lực lượng của Hồng Thiên Thánh Giả, Lý Dật cảm thấy thực lực của mình dường như còn cao hơn lúc mượn dùng thực lực của Xà Tôn Giả. Nói như vậy, ít nhất cũng đã là thực lực Thất Tinh hay Bát Tinh Đấu Hoàng rồi...

Còn về phần Lý Dẫn Chứng, coi như bạo phát mạnh mẽ đến thế nào đi chăng nữa, cũng chỉ là thực lực Nhất, Nhị Tinh Đấu Vương mà thôi!

Thực lực này so với Lý Dật hiện tại, khoảng cách của hai người không cần nói cũng biết. Cho dù hẳn muốn liều mạng với Lý Dật, Lý Dật cũng chỉ cần tùy tiện ra chiêu là có thể ngăn cản được rồi. Kết quả hiện tại không cần nói cũng biết...

Phốc~~

Lại một ngụm máu phun ra, Lý Dẫn Chứng mới ngoan cổ gượng dậy khỏi vách núi. Tuy hẳn chỉ bị đầu khí của Lý Dật lướt sát qua thân thể, nhưng chỉ như vậy thôi cũng đã khiến hẳn bị thương không nhẹ. Tình huống nội ngoại giáp công như thế này, khiến hẳn cực kỳ không ổn...

Nếu cứ như vậy nữa, ta chắc chắn sẽ chết trong tay tên tiểu tử này... Khốn... Khốn kiếp...

Ánh mắt oán độc lóe lên, trong lòng Lý Dẫn Chứng cũng không biết nên làm thế nào, tình hình trước mắt, đối phương chắc chắn sẽ không tha cho mình...

Ý niệm trong đầu hẳn vẫn chưa kịp thay đổi, đã thấy thân hình màu hồng của Lý Dật lóe lên giữa không trung, lại xuất hiện ra trước mặt hẳn. Khoảng cách giữa hai người lúc này không quá mười thước, Lý Dẫn Chứng dường như cảm nhận được sức nóng kinh thiên phát ra trên người của Lý Dật.

-Lý Dật, nếu người giết ta sư môn Long Không Sơn của ta chắc chắn không bỏ qua cho người!

Nhìn thấy tia sát ý rõ ràng trong mắt Lý Dật, trong lòng Lý Dẫn Chứng hoảng sợ, run run nói.

-Long Không Sơn? Chắc là Đại thế lực trong Đế quốc của người phải không? Nhưng mà... Thiếu gia ta ngay cả người của Mị Ảnh Ma Tông cũng đều giết không ít rồi, người cảm thấy... Ta sẽ sợ Long Không Sơn của người sao? Huống hồ, người cho rằng ta ngu ngốc à? Lúc này ta bỏ

qua cho các người, lẽ nào các người có thể bỏ qua chuyện cũ, sau này không quay lại đối phó với ta?

Lý Dật nhìn Lý Dẫn Chứng cười nhẹ, mà biểu hiện lạnh lùng này, lại càng khiến Lý Dẫn Chứng run run...

-Rốt cục người muốn như thế nào mới chịu buông tha ta? Chỉ cần người nói ra điều kiện...

Lời còn chưa nói hết, thân hình vốn dĩ xem ra không còn một chút sức lực nào của Lý Dẫn Chứng lại run lên, đầu khí trên tay phải tràn đầy, đã bổ mạnh về phía Lý Dật...

-Hừ!

Một tiếng cười nhạt vang lên. Lý Dật chỉ tùy tiện phất tay. một đạo đầu khí tinh thuần quét ngang qua, nhất thời phá vỡ chiêu công kích của Lý Dẫn Chứng, thế đánh của tia đầu khí vẫn còn chưa hết, không một chút thương tiếc nện thẳng vào ngực Lý Dẫn Chứng!

Vèo~~

Lý Dẫn Chứng lại phun ra một ngụm máu, thân người lại dựa vào trong tường. Lúc này hắn chỉ há miệng thở, dường như biết cầu xin tha thứ cũng vô dụng, hắn cười lạnh một tiếng, nói:

-Long Không Sơn ta, cứ cho là cần phải san bằng Đế quốc Thiên Phong các người, cũng nhất định sẽ báo thù cho ta! Lý Dật... Người...

-Đừng nói lời vô ích nữa! Tất cả đã kết thúc rồi!

Cười lạnh một tiếng, tay phải Lý Dật chậm rãi vươn ra, đánh một chưởng về phía Lý Dẫn Chứng...

-Người...

Nghĩ rằng Lý Dật sẽ xuất chiêu cường hãn gì, Lý Dẫn Chứng nhắm mắt chờ chết, thế nhưng sau một lát, lại phát hiện không có gì bất thường. Chỉ là, lúc hãn mở miệng ra định nói gì đó, trong nháy mắt, một tia hỏa diễm chọt từ trong miệng hãn chui ra...

-Á...

Trong tiếng gầm rú thê lương, vô số hỏa diễm đã bốc lên chôn vùi thân thể Lý Dẫn Chứng vào trong. Cả người hãn lúc này giống như có một khí lực gì đó, mạnh mẽ từ trong vách núi đẩy ra, rơi 'ầm' xuống phía dưới, lăn mấy vòng trên mặt đất. Nhưng cho dù hãn làm thế nào thì hỏa diễm đó cũng không biến mất...

Một trong Nam Minh Lưu Hỏa, một trong Thất Đại Chân Hỏa, đâu có dễ dàng đối phó như vậy?

-Giết ta đi... Giết ta đi... Giết ta đi... Van xin người... Giết ta đi... Van xin người...

Tiếng kêu thảm thiết đến cực hạn, quanh quẩn trong sơn động, nhưng cùng với hỏa quang đại thịnh, tiếng kêu đó nhạt dần, nhạt dần, sau cùng biến thành một tiếng hú...

-Lý Dật! Ta dù biến thành Tu La Lệ Quỷ, cũng không tha cho người!

-Hừ! Tu La Lệ Quỷ! Người cứ mơ tưởng đi!

Trong tiếng cười lạnh, Lý Dật đã chụp mạnh về phía Lý Dẫn Chứng, Hỏa diễm nhanh chóng tụ lại trên lòng bàn tay hãn. Cùng với sự di chuyển của hỏa diễm, thi thể của hãn nhanh chóng biến thành tro tàn.

Mà ở bên dưới hỏa diễm, lại lộ ra một ngọn lửa nhỏ có màu tái nhợt, đó chính là Mầm mống Đấu khí mà suốt đời Lý Dẫn Chứng tu luyện.

Đối với thứ này, Lý Dật chưa từng có ý định bỏ qua. Hãn lấy một bình ngọc từ trong Dung Giới ra, bỏ đốm hỏa diễm nhỏ này vào. Sau khi đập

chặt nắp bình, cất lại vào Dung Giới, ánh mắt của hắn mới lạnh lùng nhìn về phía Tông Kiệt Khánh và Lý Dật, lúc này mặt đã tái nhợt...

Xuy~~

Nhẹ nhàng vung tay lên, bức tường lửa biến mất trong hư không, chỉ còn lại nụ cười nhàn nhạt của Lý Dật, quanh quần trong sơn động...

Chư vị, dường như... đã đến lúc tính sổ rồi...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chọn Lựa

Q.4 - Chương 7: Chọn Lựa

Nụ cười nhàn nhạt của Lý Dật, quanh quần trong cái hầm ngầm nóng nực, nhưng mà, một nụ cười này lại khiến những người ở đó, dường như đều tê dại, băng lãnh đến cực điểm.

Kết cục của Lý Dẫn Chứng trước mắt, không những chết không toàn thân, hơn nữa, hồn phi phách tán, ngay cả Mâm móng Đấu khí cũng bị Lý Dật cướp đi, như vậy từ nay Lý Dẫn Chứng xem như đã hoàn toàn biến mất khỏi thế giới này rồi.

Thân hình phiêu phù giữa không trung của Lý Dật rốt cục cũng đáp xuống, nhưng hỏa diễm trên người hắn không tiêu tán đi. Hắn chỉ là bước chậm rãi về phía Tông Kiệt Khánh đang run cầm cập, lúc đứng trước mặt Tông Kiệt Khánh, Lý Dật lắc đầu, nói:

-Tông Thiếu gia lần trước, thấy ngươi chạy nhanh quá, ta đã tha cho ngươi... Tại sao ngươi lại còn ngu xuẩn như vậy?

-Ta... Ta... Ta...

Nuốt nước bọt, Tông Kiệt Khánh ‘ta... ta’ nửa ngày cũng không nói nổi một câu hoàn chỉnh, nhưng trên trán mồ hôi lạnh toát ra. Lúc ngẩng đầu lên, hắn có thể nhìn thấy rõ, sát ý băng hàn trong nụ cười của Lý Dật!

Lúc này, hắn đột nhiên hiểu rõ khoảng cách giữa hắn và Lý Dật lớn như thế nào! Mà khoảng cách ấy, khiến hắn cảm thấy từ đầu ngón chân lên đến đỉnh đầu, là một cảm giác lạnh toát, ngay cả một tia sức lực để run cũng không có!

Còn Lý Hạo bên kia còn tốt hơn một chút. Hắn miễn cưỡng nặn ra nụ cười nhột nhạt, không đến nỗi mồ hôi đầm đìa như Tông Kiệt Khánh.

Về phần Diệp Khinh Vũ cũng là vẻ mặt quý dị không tin nổi, nàng cũng muốn chạy trốn thế nhưng lúc này, ngay cả một chút sức lực để cử động cũng không có.

Chỉ có Thần Thần vẫn còn đủ bình tĩnh. Dù sao nàng cũng biết rõ, thực lực Lý Dật lúc này tuy biểu hiện kinh người, nhưng với tâm tính của hắn, cũng sẽ không ra tay với nàng!

Trong bầu không khí cổ quái ấy, thân hình Tông Kiệt Khánh, run mạnh trong chớp mắt, hắn dường như nghĩ ra điều gì, đôi chân nhũn ra, quỳ xuống trước mặt Lý Dật, ngữ điệu run run, cuối cùng cũng nói ra:

-Lý... Lý Dật Thiếu gia... Nể... Nể... Nể mặt Tông Gia ta... cầu xin người, cầu xin người xem ta như đồ phế vật bỏ đi, tha cho ta!

Ánh mắt nổi lên một tia châm chọc, Lý Dật nhìn Tông Kiệt Khánh, một lúc sau, hắn cười nhẹ. nói:

-Tha cho người? Sau đó người lại tiếp tục tìm ta gây rắc rối?

Tông Kiệt Khánh lắc đầu như điên, nói nhanh vô cùng:

-Không dám! Không dám! Chỉ cần Lý Dật Thiếu gia tha cho ta... Ta... Ta... Ta dù có gan trời, cũng không dám đối đầu với Thiếu gia nữa! Thiếu gia! Thiếu gia! Chỉ cần tha cho ta người nói điều kiện gì, ta cũng chấp nhận!

-Thực sự là điều kiện gì cũng đáp ứng sao?

Lý Dật cười cười, ánh mắt cổ quái hiện lên tia lãnh ý:

-Vậy thì nếu ta muốn Tông Băng tỷ tỷ của người lên giường cùng ta?

Nghe vậy thì sắc mặt Tông Kiệt Khánh chấn động, sau đó hắn mới nghiêng răng nói:

-Chỉ cần... Chỉ cần Lý Dật Thiếu gia tha cho ta, ta nhất định... Nhất định tìm ra cách!

-Tông Kiệt Khánh! Vô liêm sỉ!

Diệp Khinh Vũ đứng phía sau rốt cục không im lặng nổi nữa, mở miệng quát lớn.

-Người câm miệng cho ta! Nữ nhân khốn kiếp!

Tông Kiệt Khánh quay đầu lại, sắc mặt biến đổi phần nộ quát:

-Nếu không phải nữ nhân khốn kiếp người, luôn bảo ta đến đây tìm bảo tàng gì đó. Sau khi gặp phải Lý Dật Thiếu gia, lại xúi giục ta và Lý Hạo ra tay với Lý Dật, ta đâu phải đến nỗi này? Chính là tiện nữ đáng chết nhà người! Thất Tinh Giới Chỉ! Thất Tinh Giới Chỉ! Thất cái khốn kiếp nhà người thì có!

Lý Dật nghe nói vậy, thoáng chau mày nói:

-Nói vậy, ngay từ đầu Tông Thiếu gia đã không định đối đầu với ta?

-Đối đầu với người! Đâu dám chứ! Nếu không phải tên quỷ Lý Dẫn Chứng bức bách, ta sẽ không đời nào làm chuyện ngu ngốc như vậy! Rõ ràng đã đạt đủ điều kiện cần thiết rồi, chỉ cần chờ tới thời gian Tế Thần Huyết Điển kết thúc, tự nhiên có thể gia nhập Đấu Thần Điện! Ai còn dám nhiều chuyện làm càn cơ chứ?

Tông Kiệt Khánh nhìn chăm chăm Diệp Khinh Vũ nói một hơi.

Diệp Khinh Vũ sắc mặt nhợt đi, một lát sau mới thấp giọng nói:

-Tông Kiệt Khánh, nếu không phải người có lòng tham đối với Công pháp cấp Bạch Hổ đó, thì sao phải động thủ chứ! Đừng tìm cơ biện minh cho mình nữa!

Hừ! Nữ nhân đáng chết! Nếu không phải người thông đồng cùng Lý Dẫn Chứng, bức bách ta đến đây, người cho rằng ta cũng ngốc như người sao? Đại Đô là nơi nào? Là nơi tụ tập của Huyết Ma Tộc! Chỉ có loại nữ nhân ngu xuẩn như người và Lý Dẫn Chứng kia mới chạy đến đây chịu chết! Nếu không đến, cho dù Lý Dẫn Chứng có ra tay với ai đi nữa, ta cần gì phải quản cơ chứ?

Nghe Diệp Khinh Vũ cãi lại, Tông Kiệt Khánh càng nổi giận mắg lớn. Tựa hồ, trong lúc này sự sợ hãi đối với Lý Dật, đã biến thành lửa giận trút xuống đầu Diệp Khinh Vũ...

Lý Dật chỉ nhìn qua, thấy bọn họ đã cãi nhau xong, mới nói:

-Đặc sắc! Đặc sắc! Hai vị không hổ là nhân vật trong Đế Đô Tứ Đại Gia Tộc, quả nhiên có vài phần tài trí... Các người chắc cũng biết thực lực của ta lúc này chịu sự hạn chế của thời gian, vì vậy nếu muốn kéo dài thời gian, định tìm cơ hội phản công đúng không? Ý nghĩ này, thật không tồi...

Nghe được thanh âm châm chọc của Lý Dật, sắc mặt hai người đều biến đổi. Quả nhiên, bọn họ đang có Ý định này, lúc này lại bị Lý Dật đoán đúng, sắc mặt bọn họ liền kịch liệt biến hóa, khó coi tới cực hạn.

Dường như cảm nhận được sát ý lại nổi lên một lần nữa trong mắt Lý Dật, Tông Kiệt Khánh và Diệp Khinh Vũ lại khiếp sợ vô cùng.

Sau một lát, Diệp Khinh Vũ mới cắn răng, trầm giọng nói:

-Lý Dật, ta biết với tính cách của người, hôm nay nhất định sẽ hạ thủ không lưu tình! Nhưng mà, ta chỉ muốn trước khi chết hỏi người một

việc... Đại ca Diệp Thanh Mã của ta, rốt cục có phải do người giết không?

-Thanh Mã huynh à?

Lý Dật cười cười, không thừa nhận cũng không phủ nhận:

-Nếu người nói phải, thì phải không phải thì không phải với tình hình này, chắc chắn ta nói gì người cũng không tin!

Nghe vậy, khuôn mặt xinh đẹp của Diệp Khinh Vũ thoáng nhăn lại, một lát sau mới trầm giọng nói:

-Lý Dật, chuyện này chúng ta tạm thời không nói đến... Nhưng ba người chúng ta không giống với tên Lý Dẫn Chứng, thực lực sau lưng chúng ta chính là Đế Đô Tứ Đại Gia Tộc hơn nữa còn có Bắc Đẩu Tông và Đấu Thần Điện... Lý Dẫn Chứng chết thì chết rồi, thế lực sau lưng hẳn không nhất định sẽ có thể tìm ra người mà báo thù! Nhưng nếu ba người chúng ta đều chết trong tay người, thế lực sau lưng chúng ta nhất định sẽ không bỏ qua cho người! Lý Dật, giết ba người chúng ta thì rất dễ dàng, nhưng dựa vào thực lực của người, đơn độc đối kháng với thực lực sau lưng chúng ta, chắc chắn cũng không có cách nào làm được! Cứ cho rằng người không sợ, nhưng Lý Minh mà người vừa thành lập, lẽ nào không sợ?

Lý Dật chau mày, nhìn Diệp Khinh Vũ rồi lại nhìn Tông Kiệt Khánh và Lý Hạo, nói:

-Người đang uy hiếp ta sao?

-Không phải! Ta chỉ đang đàm phán với người thôi!

Diệp Khinh Vũ nói nhanh:

-Chỉ cần Lý Dật Thiếu gia tha cho chúng ta, vậy thì chúng ta sẽ lập tức rời khỏi sự phân tranh của Tế Thần Huyết Điển này. Hơn nữa chúng ta lấy danh dự của ba gia tộc mà thề, từ nay về sau sẽ không tìm Lý Dật

Thiếu gia mà báo thù, hơn nữa coi như là đã nợ Lý Dật Thiếu gia một mạng! Còn về phần Lý Minh, chúng ta cũng sẽ tác động thế lực sau lưng mình, hết mình giúp sức!

Lý Dật vỗ vỗ tay, nói:

-Điều kiện quả nhiên không tồi, nhưng mà, nếu ta tha các người, các người lại đổi ý thì sao?

Diệp Khinh Vũ suy nghĩ nói:

-Chỉ cần Thiếu gia tha chúng ta, nhất định chúng ta sẽ không đổi ý. Hơn nữa nếu có đổi ý. Lý Dật Thiếu gia muốn tìm chúng ta tính sổ, cũng đâu có khó khăn gì? Dựa vào thực lực Thiếu gia thể hiện lúc này, cho dù là Thiên Phong Thất Hoàng, người cũng chưa chắc đã sợ!

-Nếu ta nói không thì sao?

Biểu hiện của Lý Dật cũng không có bất cứ thay đổi gì.

-Nếu Lý Dật Thiếu gia không nhận lời...

Diệp Khinh Vũ cắn răng, nói tiếp:

-Trước lúc hành động, ta đã sắp xếp kỹ nếu ta chết, người của Bắc Đẩu Tông sẽ biết ta chết trong tay người... Nếu vậy, ta nghĩ Thiếu gia còn biết rõ kết quả hơn ta nữa!

-Người lại uy hiếp ta rồi! Nhưng ta không thể không nói sự uy hiếp của người quả nhiên hữu hiệu...

Lý Dật gật đầu, nói.

Trong lòng hẳn có vài phần chần chờ, vốn dĩ ba người này nếu giết thì đã giết rồi, nhưng nếu Diệp Khinh Vũ có bố trí khác, bản thân mình cũng không có việc gì, nhưng mà còn Lý Gia, chắc hẳn là sẽ xong đời rồi! Dù

sao, loại thế lực ngàn năm như Bắc Đẩu Tông, tuyệt đối không dễ đối phó!

Suy nghĩ vòng vo một lúc, Lý Dật đột nhiên cảm thấy, ba người này cho dù là giết hay không, tác dụng cũng không lớn lắm. Ba Lâm và Hải Kim đều đã biết rõ thực lực của hắn rồi, lúc này có thêm ba người này nữa, hình như cũng không có gì quá quan trọng...

Thế lực mà hắn đắc tội đã nhiều rồi, lại đắc tội thêm với ba người này nữa, tựa hồ như không được tốt... Chỉ là, nếu cứ để cho bọn họ đi như vậy thì cũng không tốt!

Nghĩ tới đây, Lý Dật lại cười lạnh một tiếng. Việc như vậy, hắn đã từng làm qua rồi... Sau đó, hắn chỉ vỗ nhẹ lên Dung Giới, tiện tay lấy ra một lọ Hồi Khí Đan bình thường, nhưng lúc lấy ra, hắn vận dụng Lưu Hỏa đấu khí thiêu đốt đến nỗi lọ Hồi Khí Đan này bị biến dạng, biến thành một mớ đan dược dị dạng.

Năm đan dược có chút khác thường này, trong lòng Lý Dật cười thầm, biểu hiện trên mặt âm lãnh đến cực hạn. Hắn vung tay lên, ba viên dược hoàn đã rơi xuống trước mặt ba người...

-Nếu muốn đi, thì tự nuốt dược hoàn này, còn muốn chết, thì cứ tự nhiên... Nên chọn lựa như thế nào, các người có lẽ không cần ta dạy chứ!

Đối với thủ đoạn này của Lý Dật, sắc mặt ba người đều thay đổi, nhưng bọn họ đều biết nếu không chọn lựa, Lý Dật sẽ hạ thủ không lưu tình!

Dường như không do dự, Tông Kiệt Khánh đã nhanh chóng chộp lấy viên dược hoàn nuốt xuống, còn Lý Hạo và Diệp Khinh Vũ chần chờ chốc lát, rồi cũng nuốt dược hoàn phế vật đó.

Nhìn thấy vậy, Lý Dật cười nhạt, nói:

-Sau này nửa năm một lần đến Lý Gia ta lấy thuốc giải, nếu không, kết cục của Lý Dẫn Chứng, cũng chính là kết cục của các người... Cút đi!

Lời này của Lý Dật, khiến ba người cùng nhìn nhau, vẻ mặt khố sở. Có lẽ khi đến đây, cũng không ai ngờ rằng, kết quả rốt cục không hề có được chút tốt đẹp gì, mà còn phải nuốt một thứ đan dược không biết là cái gì này...

Nhưng so với kết cuộc của Lý Dẫn Chứng chết không toàn thây mà nói, ba người này cũng tốt hơn vài phần.

Cổ quái liếc mắt nhìn nhau, ba người mới vòng tay với Lý Dật, sau đó chờ Lý Dật phát tay ra hiệu, bọn họ mới chậm rãi thối lui.

Lý Dật cũng không sợ ba người này sẽ làm ra chuyện gì. Dù sao, ba viên được hoàn này không hề có độc, e là cho dù có nói ra bọn họ cũng không tin!

Vừa nghĩ đến việc bọn họ sau khi ra ngoài, sẽ tìm những cường giả để tìm hiểu, nhưng rốt cục lại không có kết quả gì. Lý Dật không khỏi cười thầm trong lòng.

Nhắm mắt trong chốc lát, cảm ứng được ba người này đều đã đi ra khỏi động, Lý Dật mới cười cười, khẽ điểm nhẹ lên lông mày.

Cùng với động tác này của hắn, Lưu Hòa đấu khí nồng đậm cực hạn trên người nhanh chóng quay trở về cái giới chỉ màu hồng trong tay, còn thực lực của Lý Dật lúc này cũng hồi phục về trạng thái Đấu Giả bình thường. Chỉ là, ngoại lực mượn dùng lúc này đối với Lý Dật mà nói, quả nhiên có lợi rất nhiều, ít nhất đối với sự lý giải Lưu Hòa đấu khí, hắn cũng đã tăng thêm một cấp bậc mới...

Mang theo một nhân vật như Hồng Thiên Thánh Giả, tuy giống như một quả bom hẹn giờ, nhưng nhiều lúc cũng là một lá bùa hộ mệnh tốt! Chỉ là, lá bùa hộ mệnh dù có tốt hơn nữa, cũng không bằng thực lực bản thân chân chính. Hiện tại xem như giải quyết được phiền phức nhỏ này rồi, Huyết Nhân Linh Tuyền này, tuyệt đối không thể bỏ lỡ nữa!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mật Thất Khố Phòng

Q.4 - Chương 8: Mật Thất Khố Phòng

-Tiểu tử, thực lực của người tuy yếu nhưng việc lợi dụng thực lực của người khác lại cực kỳ quen thuộc. Xem ra, đây cũng không phải lần đầu người tiếp xúc với loại tồn tại như lão phu có đúng không?

Lúc Lý Dật đang suy nghĩ, giọng nói của Hồng Thiên Thánh Giả đột nhiên vang lên.

Lý Dật chỉ cười nhẹ, rồi nói như nghiền ngẫm:

-Việc này, tiền bối không cần phải biết... Nhưng dù sao, cũng cảm ơn tiền bối lần này đã ra tay giúp ta!

-Tiểu quy giáo hoạt!

Hồng Thiên Thánh Giả dường như chửi thề một hồi, mới nói tiếp:

-Lãng phí lực lượng lần này, lão phu ít nhất phải tiềm tu ba ngày mới hồi phục lại được. Tiểu tử, ba ngày này người phải hảo hảo tự lo cho chính mình. Hương Hương Quận chúa và Kim Băng Yêu Vương, tuyệt đối không phải nhân vật dễ đối phó. Nếu như tình huống có gì bất trắc, người phải gọi lão phu tỉnh lại, có lão phu chúng ta không chắc sẽ thắng, nhưng ít nhất cũng không bị thua thiệt gì nhiều.

Nói xong lời này, giọng nói của Hồng Thiên Thánh Giả nhanh chóng trầm xuống.

Việc này khiến Lý Dật hơi sửng sốt, hăn quả thật không ngờ, Hồng Thiên Thánh Giả này lại nói ra những lời như vậy.

Nhưng suy nghĩ kỹ, cũng không phải không có đạo lý, Huyết Nhân trong Huyết Nhân Linh Tuyền đối với những Linh hồn thể như Hồng Thiên

Thánh Giả mà nói, dường như có lực lượng khôi phục linh hồn thần kỳ vô cùng.

Hồng Thiên Thánh Giả thấy vật này sắp đến tay, mà Lý Dật sử dụng sức mạnh của hãn lại có thể đạt đến trình độ như vậy, tự nhiên cũng trở nên rộng rãi hơn vài phần!

Lắc lắc đầu, Lý Dật bỏ qua những suy nghĩ quý dị đó trong đầu, sau đó mới mở mắt ra.

-Thế nào? Người hồi phục rồi ư?

Vừa mở mắt, đã nhìn thấy Thần Thần đang mỉm cười nhìn hãn.

Nghe Thần Thần mở miệng Lý Dật cũng vui vẻ lên một chút, hãn gật đầu nói:

-Thấy người không có việc gì ta yên tâm rồi, ta còn sợ rằng người sẽ xảy ra chuyện gì bất trắc, việc người cần làm ở Tu La Đảo, đã hoàn thành xong chưa?

-Coi như xong rồi!

Thần Thần nói ba phải sau đó nhìn chăm chú Lý Dật, cười cười:

-Không ngờ, người còn có con bài tẩy đó, ngay cả Lý Dẫn Chứng cũng không phải là đối thủ của người. Vừa rồi ta còn nghĩ người không xong rồi!

-Nam nhân mà! Bất kỳ lúc nào cũng không thể nói không thể!

Lý Dật cười cười, mới nói tiếp:

-Dù sao, việc này xem như miễn cưỡng giải quyết xong rồi. Chúng ta nên xem kỹ nơi mà Lý Dẫn Chứng tìm kiếm là nơi như thế nào trước, rồi hãy tính đến những chuyện khác!

-Cũng đúng!

Trông mắt xinh đẹp vừa chuyển, Thần Thần dường như cũng đã cảm nhận được, Lý Dật không muốn dây dưa thêm với chủ đề này, nên nàng khẽ gật đầu.

Nghe vậy, Lý Dật cũng cười cười. Ánh mắt hân hoan quét trên mặt đất, trong lòng dâng lên vài tia đáng tiếc, vừa rồi chỉ vì không khống chế tốt Lưu Hỏa đấu khí, nên đã đốt luôn cả Dung Giới của Lý Dẫn Chứng. Những bảo vật bên trong tự nhiên cũng không còn nữa, nếu không, nói không chừng còn có thu hoạch khác!

Cảm thán một lúc, Lý Dật khoát tay ra hiệu một cái, sau đó mang theo cả Thần Thần tiến vào bên trong sơn động.

Hai người cẩn thận đến cửa động, mới phát hiện trước mắt hai người, là một căn khố phòng rộng rãi. Bên trong khố phòng cỏ treo nhiều viên Dạ Minh Châu vô giá, khiến ánh sáng bên trong cực kỳ sáng rực.

Mà bốn phía khố phòng, dường như đều dùng loại đá vô cùng kiên cố xây nên, chỉ liếc mắt nhìn một cái, đã cảm nhận được khí phách sát phạt toát ra mạnh mẽ.

Trong khố phòng bày ra không ít giá gỗ, trên giá gỗ. từng Quyển trực Huyết sắc được xếp ngay ngắn. Mà một bên, lại là các loại chai thủy tinh, bên trong chứa đầy các dịch thể màu đỏ thẫm.

Một màn tà dị này khiến toàn bộ khố phòng tràn ngập một khí tức Huyết tinh nhàn nhạt.

Chậm rãi đảo mắt khắp khố phòng, còn có thể thấy tại trung tâm căn phòng còn có một hồ nước chừng nửa mét, thứ chất lỏng trong hồ có màu Huyết sắc, đang chậm rãi sôi trào.

Nhưng loại khí tức này khi Lý Dật vừa cảm ứng một chút, không khỏi có vài phần thất vọng.

Khí Huyết sát mà loại dịch thể huyết sắc trong hồ nước nhỏ trước mắt phát ra tuy vô cùng ngưng trọng, nhưng có vài phần cổ quái, quả nhiên không thích hợp dùng để tu luyện. Phần lớn nó chỉ là một cái Hư Tuyền nào đó của Huyết Nhân Linh Tuyền. Chỉ không biết, Huyết Ma Tộc bố trí thứ này ở đây làm gì.

-Ta có thể biết, nơi này vì sao lại là Thánh Địa của Huyết Ma Tộc rồi.

Thần Thần đột nhiên thở dài, đi đến trước một giá gỗ, tiện tay lấy lên một Quyển trục, ném về phía Lý Dật, Lý Dật tiện tay đón lấy, xem qua, không khỏi cười khở.

Đây quả nhiên là một Quyển trục Đấu kỹ đẳng cấp cao, chỉ là theo miêu tả bên trong, e là loại Đấu kỹ này chỉ có người trong Huyết Ma Tộc mới có thể luyện được. Nếu là người ngoài tu luyện e là hậu quả sẽ vô cùng thảm!

-Xem ra những Quyển trục ở này đều giống nhau?

Ánh mắt Lý Dật nhìn lướt qua bên trên, sau đó dừng lại ở một chỗ khác:

-Vậy thì thứ ở bên trong bình thủy tinh là gì?

Thần Thần nhìn kỹ vài lần, mới chau mày, nói:

-Nếu ta đoán không nhầm, những thứ này đều là truyền thừa của Huyết Ma Tộc!

-Truyền thừa?

Thần Thần gật đầu:

-Người chắc cũng biết, Huyết Ma Tộc này muốn biến nhân loại thành Huyết Ma, cách duy nhất chính là dùng máu tươi của Huyết Ma trực tiếp thay thế máu hiện có của nhân loại. Nhưng để làm được loại thay thế này, lại phải tốn một sinh mạng Huyết Ma. Ta nghĩ, thứ chúng ta nhìn

thấy, có thể là máu rút ra từ những Huyết Ma đã chết... Chắc chắn, đều là thứ truyền thừa của những cao thủ của Huyết Ma Tộc!

-Thứ này...

Lý Dật chau mày, sau đó mới thở dài, nói:

-Đáng tiếc, lúc này thời gian kết thúc Tế Thần Huyết Điển còn đến gần một tháng nữa, nếu không ta thật sự muốn hủy hết những Quyển trực cùng những tinh Huyết của Huyết Ma gì đó!

Thần Thần mỉm cười nói:

-Nếu người hủy những thứ này, cắt đứt hãn truyền thừa của Huyết Ma Tộc, như vậy e là Huyết Ma Tộc thực sự phát điên lên mất! Huống hồ, chúng ta cũng không có thời gian làm những chuyện này!

-Người nói cũng đúng!

Lý Dật gật đầu, ánh mắt không cam lòng nhìn lướt qua những thứ quý dị kia, sau đó hãn mới ra hiệu, cùng Thần Thần đi sâu vào bên trong kho phòng.

Đi tiếp một lúc, Lý Dật mới phát hiện ra, căn cứ của Huyết Ma Tộc này sâu vô cùng. Không nói những thứ khác, chỉ những Đấu kỹ chuyên dụng của Huyết Ma Tộc thôi cũng đã nhiều đến mức hoa cả mắt.

Nhưng điều này cũng không có gì kỳ quái. Lịch sử của Huyết Ma Tộc lâu dài như vậy, nếu không phải nguyên nhân Thượng cổ Đấu Thần Đại chiến, hà tất đến nông nổi bị phong ấn ở một hòn đảo nhỏ bé như vậy! Vì vậy, có một căn cơ lớn mạnh như vậy, cũng không có gì kỳ quái.

Còn những bình đựng máu kia, cũng không nhiều như Lý Dật tưởng tượng, xem ra việc huyết mạch của Huyết Ma Tộc đang dần dần héo rũ, cũng là chuyện có thật.

Hai người cứ đi chậm rãi như vậy, cuối cùng cũng đến điểm tận cùng của khổ phòng. Nhưng suốt trên quãng đường, lại không có các thứ phiền phức như cơ quan hay Thủ hộ giả như hai người tưởng tượng xuất hiện. Nhưng mà, nơi này dường như một bảo khố lại được rộng mở hoàn toàn điều này khiến hai người có chút nghi hoặc.

Chỉ là, nghi hoặc thì vẫn là nghi hoặc, điều này không thể ngăn cản hai người tiếp tục hành động.

Chỉ thấy tại điểm đầu của khổ phòng, cũng không giống như ở phía trước, chỉ bày những cái giá gỗ bình thường. Mà nơi này, có ba ngọc đài bạch sắc tồn tại. Trên mỗi ngọc đài, đều bày một hộp gỗ với phong cách cổ xưa.

Gần như những cái ngọc đài này không bao giờ bị ngoại nhân xâm nhập, cho nên trên nó cũng không có bố trí bất cứ phòng vệ gì. Mà ở xung quanh, những đạo huyết sắc hình vòng cung hiện lên, bao phủ ba cái ngọc đài đó vào bên trong.

Khí tức cường đại ẩn chứa bên trên đạo Huyết sắc hình cung cũng không nồng nặc, nhưng chỉ nhìn qua, Lý Dật cũng biết rõ, những thứ này không chỉ đơn giản như biểu hiện bên ngoài.

Ý niệm này khiến Lý Dật và Thần Thần cùng nhìn nhau, hai người không vội xâm nhập vào những vòng cung đó, mà chỉ cẩn thận quan sát ba cái hộp gỗ đó.

Trên hộp gỗ mang đầy vết tích của năm tháng, nhìn qua vô cùng bình thường, nhưng Lý Dật lại tin chắc, vật này không phải bình thường như những thứ đã thấy lúc trước.

-Có chút thú vị!

Đảo ánh mắt qua những vòng cung kỳ dị bên trên, Lý Dật cười nhạt, nói:

-Không biết cường giả mạnh nhất của Huyết Ma Tộc hiện tại là cấp bậc gì?

Ánh mắt Thần Thần dường như sáng hơn một chút, thấp giọng nói:

-Nếu ta nhớ không nhầm, dường như Huyết Ma Tộc chỉ có một nhân vật bị phong ấn là cấp bậc Đấu Hoàng. Những người khác dường như không có ai vượt qua được cấp bậc Đấu Vương? Nếu không, những người của Đấu Thần Điện, sao lại có thể phong ấn toàn bộ Huyết Ma Tộc ở nơi này được?

Hơi gật đầu, Lý Dật thản nhiên nói:

-Như vậy có nghĩa là, phong ấn này là do người có cấp bậc Đấu Hoàng của Huyết Ma Tộc tạo nên? Như vậy... đáng lẽ cũng không quá phiền phức như vậy mới đúng!

Nói xong, Lý Dật đã bấm tay bắn ra, một đạo lôi quang nhỏ đã chạm vào đạo quang mang hình cung kia.

Xuy~~

Cùng với âm thanh cổ quái vang lên, chợt thấy đạo quang mang hình vòng cung nhất thời tạo nên một màn huyết sắc quang mang. Quang mang này dường như có tính đồng hóa cực cao, đạo lôi quang của Lý Dật bắn vào chỉ trong tích tắc, đã toàn bộ bị đồng hóa mất.

Thấy vậy, Lý Dật khẽ nhíu mày, hai tay đồng thời bùng ra, lại có thêm hai luồng quang điện bắn ra. Nhưng cũng như trước, cả hai luồng quang điện đồng thời đều bị đồng hóa. Mà đạo quang mang hình vòng cung bất luận thế nào cũng không có chút biến đổi gì.

-Huyết Ma Tộc bố trí quả nhiên cẩn thận. Ta đoán ngoài Huyết Ma Tộc, người ngoài không có cách nào phá vỡ được phong ấn này. Nếu vậy, cũng không thể biết được bên trong có vật gì. còn những vật khác thì lại đều là phế vật.

Thần Thần thấy vậy, dường như cũng đã hiểu rõ vấn đề, không nhận được lắm bầm.

Nghe vậy, Lý Dật hơi hơi kinh ngạc, nói:

-Người vừa nói gì?

Những thứ khác đều là phế vật, sao vậy?

Thần Thần vẻ mặt nghi hoặc:

-Không phải câu trước nữa!

Ngoại trừ Huyết Ma Tộc ra, không ai có thể phá vỡ cái phong ấn này!

Thần Thần chần chờ nói.

-Đúng rồi, là câu này!

Lý Dật vỗ trán, nói:

-Sao ta không nghĩ tới điểm này nhỉ?

Nói xong, hắn nhanh tay kết thành một chỉ ấn trước ánh mắt kinh ngạc của Thần Thần, một luồng đấu khí huyết sắc đã nhanh chóng bao trùm khắp bàn tay hắn.

Lý Dật cũng là đột nhiên nghĩ tới một khả năng, đó chính là phong ấn này có lẽ chỉ có tác dụng với các loại đấu khí khác, còn đối với Huyết Ma đấu khí của Huyết Ma Tộc, chắc là không có tác dụng.

Mà Thiên Ma Cửu Biến hắn tu luyện, từ góc độ nào đó mà nói, dường như cùng nguồn gốc với Huyết Ảnh Đại Pháp. Như vậy liệu có thể nói hắn có thể xuyên qua được phong ấn này không?

Nghĩ tới đây, Lý Dật không chần chờ nữa, mà nhanh chóng giơ tay, sau đó chậm rãi dò xét quanh đạo quang mang hình vòng cung.

Cùng với sự thăm dò của Lý Dật, trước ánh mắt kinh ngạc của Thần Thần, tay phải bao phủ Thiên Ma đấu khí của hắn hầu như không hề gặp phải trở ngại gì, dễ dàng tiến nhập vào đạo quang mang hình vòng cung kia, sau đó cầm lấy cái hộp gỗ, rút nhanh ra.

-Cái này! Người tại sao có thể làm được vậy?

Thần Thần vẻ mặt chấn động.

-Vận may thôi!

Lý Dật vui mừng, đã vươn tay về phía hai chiếc hộp còn lại, quả nhiên không ngoài dự liệu, hai chiếc hộp còn lại cũng bị hắn dễ dàng lấy được.

Thấy ba chiếc hộp cổ xưa đặt ở trước mặt, Thần Thần ngẩn người trong chốc lát nói:

-Con người của người quả thật bí ẩn, phong ấn của Huyết Ma Tộc, người cũng có thể nhẹ nhàng phá vỡ, ta thật sự phục người!

Lý Dật hơi gật đầu, chỉ mỉm cười. Sau đó hắn phát tay phải, một luồng đấu khí chậm rãi bao trùm lấy một chiếc hộp gỗ rồi Lý Dật mới giơ tay chậm rãi mở ra.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mở Hộp

Q.4 - Chương 9: Mở Hộp

Chiếc hộp vừa mở ra, một luồng Huyết sắc nồng đậm cực hạn bay ra, sau đó dường như có vật gì đó bên trong mạnh mẽ bay ra.

Đồ vật vừa bay ra đó, giống như một bóng người Huyết sắc, khiến người ta có cảm giác dựng tóc gáy.

Tuy nhiên Lý Dật và Thần Thần đều biết, trong chiếc hộp này chắc chắn không có vật sống, nhưng chỉ trong nháy mắt. bọn họ có thể cảm giác được sát khí bốc ra mạnh mẽ đến kinh người.

-Hừ! Còn muốn chạy!

Lý Dật cười nhạt một tiếng, đã nhanh tay bắt lấy, chợt nghe thấy trong không trung một trận âm thanh chói tay vang lên, sau đó bóng dáng Huyết ảnh ấy biến thành một cái Quyển trục rơi xuống tay Lý Dật.

Chất liệu của cái Quyển trục này có chút kỳ dị, nhìn qua giống như kết tinh đỏ như máu, bên ngoài còn có vài vết máu di chuyển chậm rãi, giống như những sợi tơ máu thật nhỏ...

Nhìn Quyển trục không có chút tầm thường, Lý Dật và Thần Thần liếc nhìn nhau, trong mắt hai người đều toát ra cảm giác kinh ngạc.

Sau lúc chần chờ, Lý Dật mới chậm rãi mở Quyển trục kỳ dị đó ra...

Huyết Ảnh Đại Pháp, do Chân Tổ Huyết Ma Tộc sáng chế, uy lực có thể sánh bằng Công pháp đấu khí cấp bậc Bạch Hổ của nhân loại, hơn nữa trình độ tâm pháp tu luyện càng cao, đẳng cấp càng cao... Chỉ là tu luyện Huyết Ảnh Đại Pháp, yêu cầu đối với huyết mạch cực cao, nếu là người không có huyết mạch Chân Tổ, cho dù tu luyện cũng không có chút tiến bộ, nếu có Huyết mạch Chân Tô, đã thành công một nửa...

Dòng chữ có chút quen thuộc hiện lên trước mắt Lý Dật, khiến mắt hắn phát ra những tia quang mang liên tục, càng nhìn thêm, tia kỳ lạ trong mắt hắn càng nồng đậm hơn.

Lý Dật vẫn luôn có hứng thú với Huyết Ảnh Đại Pháp của Huyết Ma Tộc, tuy không thể tu luyện, nhưng dùng nó để hỗ trợ cho Thiên Ma Cửu Biến của hắn cũng không tệ. Vì vậy, hắn thật không ngờ, mình có thể có được toàn bộ Huyết Ảnh Đại Pháp trong tay.

-Đây chính là thứ tốt!

Ngẩng đầu cười với Thần Thần, Lý Dật thấy thấy Quyển trục Huyết Ảnh Đại Pháp trong tay.

Ánh nhìn của Thần Thần cũng có chút thay đổi, mới mỉm cười nói:

-Huyết Ảnh Đại Pháp của Huyết Ma Tộc... Không ngờ nơi này lại có vật này! Nhưng vật này, dường như không có tác dụng quá lớn đối với chúng ta!

-Có thể...

Lý Dật cười cười, cũng lười giải thích, rồi tiện tay nhét cả cái hộp vào trong Dung Giới.

Thấy hành động của Lý Dật, Thần Thần cũng không nói gì thêm, chỉ cười cười, nói:

-Nếu thứ bên trong hai cái hộp còn lại cũng như vậy thì thì phiền phức rồi...

Lý Dật cười cười, nói:

-Hai người chúng ta không đến nỗi xui xẻo vậy chứ!

Nói xong, hắn chần chờ chốc lát, rồi cũng mở chiếc hộp thứ hai ra.

Lần này, động tác của Lý Dật khá nhanh, Huyết ảnh bên trong còn chưa kịp phóng ra, hắn đã vỗ tay, đè huyết ảnh xuống trong hộp, sau đó hắn chậm rãi buông tay, một cái Quyển trục Huyết sắc kỳ dị khác đã hiện lên trước mắt của hắn...

Nhưng không biết tại sao, khí tức trên Quyển trục này lại khiến hắn có cảm giác vài phần quen thuộc... Ánh mắt nhìn lướt qua dòng chữ quen thuộc, Lý Dật chỉ hơi hơi kinh ngạc, rồi thốt lên:

-Mị Ảnh Khôi Lỗi Pháp!

Lời vừa nói ra, trong lòng hắn không biết là chấn động hay phiền muộn. Khí tức trên Quyển trục này khiến hắn hiểu rõ ràng, hắn đã đoán đúng tám chín phần mười. Quyển trục này là Mị Ảnh Khôi Lỗi Pháp, giống như thứ trước đây hắn đã có được từ hai gã Giáo chủ quá cố của Tiệt Giáo...

Nhưng mà, Quyển trục trước đây, bởi vì hắn không tu luyện Ảnh Ma Đại Pháp, vì không có Ảnh Ma Chi Khí, căn bản không thể tu luyện càng không nói đến Quyển trục này nữa...

Nhưng phiền muộn vẫn là phiền muộn Lý Dật cũng bất đắc dĩ cầm nó trong tay, tiện tay mở ra liếc nhìn...

-Ồ!

Ngay lúc Lý Dật định thu hồi lại, ánh mắt hắn chợt sáng lên, nhìn vào một chữ trên Quyển trục.

-Thật? Là thật? Mị Ảnh Khôi Lỗi Pháp thật!

Nhìn chữ vừa mới hiện ra này, Lý Dật nhất thời sửng sốt rồi nhú mày. Chẳng lẽ Mị Ảnh Khôi Lỗi Pháp mà hắn lấy được từ tay Mộ Dung Vô Địch là giả? Nhưng mà từ một chữ 'Thật' ghi lại trong Quyển trục này, tám phần có lẽ là như vậy.

Nhú mày chốc lát, Lý Dật cũng không quan tâm đến Thần Thần đang kinh ngạc, nhanh chóng mở Quyển trục ra, cẩn thận đọc những dòng chữ bên trong.

Mị Ảnh Khôi Lỗi Pháp chính là thuật bí truyền của Mị Ảnh Ma Tông, nhờ Ảnh Ma Chi Khí dẫn dắt, lấy thân thể cường giả làm căn bản, có thể luyện thành một khôi lỗi thể, như một hóa thân thứ hai của cao thủ mặc dù không thể vận dụng đấu khí, nhưng sự mạnh mẽ của cơ thể vô cùng cường đại, cùng cấp bậc tuyệt đối không có đối thủ... Nếu có thể luyện hóa trên cơ thể Đấu Vương cường giả, khôi lỗi thể có thể giữ lại Công pháp đấu khí mà cường giả vốn có, càng thêm quý dị hơn, quý thần nan

địch... Công pháp này tuy tinh diệu, nhưng Mị Ảnh Khôi Lỗi Pháp là Công pháp Âm Hệ, thiên sinh vốn chịu sự khắc chế của đấu khí Thánh Hệ, cho nên Mị Ảnh Khôi Lỗi Pháp có thiếu sót cực lớn. Bốn Hoàng năm xưa từ lúc có được Mị Ảnh Khôi Lỗi Pháp, nhưng vì quan hệ của Huyết mạch Thánh Tộc, nên không có cách nào tu luyện Ảnh Ma Đại Pháp, tự nhiên không thể luyện ra Mị Ảnh Khôi Lỗi. Nhưng mà Bốn Hoàng cũng không can tâm như vậy... Vì vậy, qua nhiều năm nghiên cứu, Bốn Hoàng đã bỏ ra tâm huyết rất nhiều, đã thành công nghiên cứu ra một phương pháp không tu luyện Ảnh Ma Đại Pháp nhưng vẫn có thể luyện chế Mị Ảnh Khôi Lỗi. Cách này chính là dựa vào Huyết Ma Chi Khí dẫn dắt, nghĩ rằng Huyết Ảnh Đại Pháp Thánh Tộc của chúng ta, lẽ nào lại thua kém Ảnh Ma Đại Pháp? Nếu dùng đấu khí này để thay thế Ảnh Ma Chi Khí... Hiệu quả sẽ như thế nào? Chỉ là, sau khi nghiên cứu xong Bốn Hoàng phát hiện, muốn dùng Huyết Ma Chi Khí thay thế Ảnh Ma Chi Khí, quá trình càng phức tạp, phương pháp luyện chế khôi lỗi cũng càng phức tạp hơn, thậm chí không thể dùng thi thể cường giả, mà cần phải dùng một cường giả vừa chết nhưng chưa chết hẳn mới có thể tu luyện... Tuy nói phương pháp này sau khi cải tiến càng phiền phức thêm nhiều, nhưng sau khi Mị Ảnh Khôi lỗi tu luyện được, lại có thể có thần trí không kém... như người còn sống. Chỉ là, khó mà kiếm được một cường giả vừa mới chết nhưng chưa chết hẳn...

Ánh mắt chậm rãi lướt qua, Lý Dật dùng tốc độ nhanh nhất để xem Quyển trục, tới phần sau cùng không khỏi vài phần động dung.

Cũng không biết vị nào của Huyết Ma Tộc lại có tài trí như vậy thì có thể nghĩ ra cách dùng thân thể cường giả để luyện chế Mị Ảnh Khôi Lỗi. Tuy nói, cường giả như vậy rất khó tìm, phương pháp này tuyệt đối là thương thiên hại lý, nhưng mà đã loại bỏ được sự hạn chế chỉ có thể sử dụng Ảnh Ma Chi Khí.

Từ trên một góc độ nào đó, Mị Ảnh Khôi Lỗi Pháp sau khi cải biên, tính thực dụng lại ở trên cách luyện chế Mị Ảnh Khôi Lỗi. Bởi theo suy luận của người cải tiến phương pháp này, chính là bất luận sử dụng đấu khí

nào, đều có thể luyện chế được Mị Ảnh Khôi Lỗi, chỉ khác nhau ở chỗ hiệu quả tốt hay xấu mà thôi.

Nếu Lý Dật muốn tu luyện, chọn lựa tốt nhất chính là dùng Thiên Ma Cửu Biến, đổi Huyết Ma Chi Khí trở thành Thiên Ma đấu khí.

Không ngờ trong Huyết Ma Tộc này quả nhiên lại có bậc thiên tài như vậy, ngay cả Mị Ảnh Khôi Lỗi Pháp cũng có thể cải biến lại đến bậc này... Cũng không biết bậc nhân tài nào đã để lại phương pháp cải biến tuyệt hảo này? Nếu ta có thể tu luyện ra một Mị Ảnh Khôi Lỗi, vậy chẳng phải nói, sau này sẽ nhiều thêm một hậu thuẫn cực lớn rồi sao? Nếu có được cơ thể một Đấu Hoàng cường giả để tu luyện thì...

Nghĩ đến đây, Lý Dật cười thầm sự ngây thơ của mình. Theo những miêu tả trên Quyển trực, muốn chế luyện Mị Ảnh Khôi lỗi, cần có thiên thời và nhân hòa phối hợp, không phải mình muốn luyện là luyện được. Chỉ là dù thế nào, lần này mình cũng đã có lợi lớn, có được thứ tốt như vậy trong tay, đương nhiên sẽ không bao giờ đem cho.

Nghĩ tới đây, Lý Dật cười hắc hắc, nhét Quyển trực này vào Dung Giới, sau đó ánh mắt hần rơi xuống cái hộp sau cùng. Cũng giống như hai thứ trước, không biết thứ tiếp theo sẽ là gì!

Liếc mắt nhìn Thần Thần, cảm thấy ánh mắt chờ đợi của nàng, Lý Dật cũng nhanh tay vung lên, đã mở chiếc hộp sau cùng ra.

Hộp gỗ mở ra lộ ra đồ vật bên trong, lần này không giống như những lần trước, xuất hiện những tình huống quý dị, nhưng mà đồ vật lộ ra, lại khiến người ta không khỏi hít một ngụm lương khí.

Vật sau cùng này, là một vật thể Huyết sắc, kẹo kẹo như bột hồ, không ngừng dao động bên trong hộp. Nhưng mà, mỗi lần thứ bột kia dao động như vậy, lại có thể khiến nguyên khí trong thiên địa từng đợt chấn động.

Ánh mắt Lý Dật dừng lại trên vật thể này, hần có thể rõ ràng cảm giác được, Huyết sát Chi Khí bên trên hộp nồng đậm đến thế nào. Thậm chí

Lý Dật có vài phần hoài nghi, nếu hắn có thể hấp thụ những huyết sát Chi Khí bên trong, ngay lập tức hắn có thể tấn cấp cấp bậc Đấu Sư.

-Đây là...

Lý Dật nhìn chăm chăm vào món đồ vật sau cùng, chau mày thấp giọng nói.

-Ma hạch à?

Thần Thần ở bên cạnh, cũng có vài phần không xác định.

Lý Dật lắc đầu, nói:

-Vật này tuyệt đối không thể là Ma hạch, dường như ta đã nghe nói qua...

Nói đến đây, hắn cũng thỉnh lặng suy nghĩ, vật này mang lại cảm giác vô cùng quen thuộc, hắn có lẽ đã từng nghe nói đến vật này, nhưng mà, trong chốc lát không thể nhớ ra.

Suy tư như vậy chốc lát. Lý Dật đột nhiên nhớ lại, không khỏi thất thanh:

-Huyết Nhân! Đây là Huyết Nhân!

-Huyết Nhân?

Thần Thần quả nhiên đã từng nghe nói đến vật này, không khỏi nghi hoặc hỏi.

Lý Dật vẽ mặt cổ quái, nói:

-Người có lẽ cũng biết, Tu La Đảo là một trong chín Huyết Sát Chi Địa trong thiên hạ. Phàm là nơi Huyết Sát Chi Địa, đều sẽ có Huyết Nhân Linh Tuyền, mà trong mỗi một Huyết Nhân Linh Tuyền đều có một cái Huyết Nhân như vậy... Nhưng mà, vật trước mắt này, dường như chưa hoàn toàn thành hình...

Lúc thấp giọng, cũng không để ý đến Thần Thần đang hoài nghi, Lý Dật suy nghĩ một lúc rồi vung mạnh tay, một loạt đấu khí tuôn ra, hấp thụ vật này vào trong tay hắn.

Cùng với đấu khí dẫn động của Lý Dật, vật giống như bột hồ này nhanh chóng ngưng tụ lại trong tay Lý Dật, rồi ngưng kết thành một vật như hồng sắc mã não. Chỉ là vật này có hình dạng giống như một con mắt.

Với biến hóa này, Lý Dật chỉ hơi kinh ngạc, sau đó trong lòng đã vui mừng. Biến hóa của vật này, giống hệt như trong ngọc giản mà Xà Tôn Giả đã đưa cho hắn, miêu tả về sự thành hình của Huyết Nhân.

Nhìn theo tình hình trước mắt, có lẽ Huyết Ma Tộc không biết đã dùng thủ đoạn gì, lấy được Huyết Nhân bên trong Huyết Nhân Linh Tuyền, sau đó lưu lại ở đây, nhưng không ngờ, hắn lại lấy được vật này... Thật không ngờ, lại có được toàn bộ mà không mất chút sức lực nào...

Nhất thời, trong lòng Lý Dật cũng không biết cách nào. chỉ cầm chặt Huyết Nhân trong tay.

Hắn rốt cục cũng đã hiểu, lần này vận khí của hắn là tốt như thế nào! Có được vật này trong tay, e là trong mấy ngày này hắn cũng đã có thể tấn cấp cấp bậc Đấu Sư rồi! Hơn nữa có được Huyết Nhân, Ý Thiên Phá Không Kiếm do Xà Tôn Giả lưu lại cũng có thể tu luyện rồi...

Mà có hai vật này bảo đảm, thực lực của hắn cũng đã mạnh hơn như vậy sau này, việc hợp tác với mấy người Hương Hương Quận chúa, tỷ lệ sinh tồn cuối cùng của hắn cũng cao hơn rồi! Nghĩ đến đây, Lý Dật cũng thở ra một hơi, nhanh chóng bình tĩnh lại.

Hắn cũng không để ý vẻ cổ quái của Thần Thần lúc này, mà lấy từ Dung Giới ra một hộp ngọc, cẩn thận đặt Huyết Nhân vào bên trong. Sau đó, hắn mới cười nói với Thần Thần:

-Ba món đồ vật này, đều có tác dụng lớn với ta, người chịu oan ức rồi...

Thần Thần lắc đầu, thần nhiên nói:

-Vật bên trong này vốn dĩ của người, ta cũng không biết chúng có tác dụng gì, không dùng được... Bây giờ những vật này đều là của người, phần nhân tình hôm ở Tầng Thư Đường, coi như đã trả xong rồi nhé!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tu Luyện Chi Địa

Q.4 - Chương 10: Tu Luyện Chi Địa

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140906/dau-than-Q4-10.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Ma Quyết

Q.4 - Chương 11: Thiên Ma Quyết

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140906/dau-than-Q4-11.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nhất Chiêu Chi Uy

Q.4 - Chương 12: Nhất Chiêu Chi Uy

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140908/dau-than-Q4-12.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cửu Tinh Đấu Giả

Q.4 - Chương 13: Cửu Tinh Đấu Giả

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140908/dau-than-Q4-13.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tinh Vân Đấu Khí

Q.4 - Chương 14: Tinh Vân Đấu Khí

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140909/dau-than-Q4-14.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Náo Loạn

Q.4 - Chương 15: Náo Loạn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140909/dau-than-Q4-15.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lưỡng Hoàng

Q.4 - Chương 16: Lưỡng Hoàng

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140910/dau-than-Q4-16.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyết Nhân Linh Tuyền

Q.4 - Chương 17: Huyết Nhân Linh Tuyền

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140910/dau-than-Q4-17.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Linh Hư Hồ

Q.4 - Chương 18: Linh Hư Hồ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140911/dau-than-Q4-18.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hóa Huyết

Q.4 - Chương 19: Hóa Huyết

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140911/dau-than-Q4-19.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tuồng Xiếc

Q.4 - Chương 20: Tuồng Xiếc

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140912/dau-than-Q4-20.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kinh Biến

Q.4 - Chương 21: Kinh Biến

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140912/dau-than-Q4-21.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mị Ảnh Khôi Lỗi Pháp

Q.4 - Chương 22: Mị Ảnh Khôi Lỗi Pháp

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140913/dau-than-Q4-22.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phá Thiên Kiếm

Q.4 - Chương 23: Phá Thiên Kiếm

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140913/dau-than-Q4-23.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyết Phủ

Q.4 - Chương 24: Huyết Phủ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140915/dau-than-Q4-24.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyết Ma Nguyên Sinh

Q.4 - Chương 25: Huyết Ma Nguyên Sinh

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140915/dau-than-Q4-25.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thử Chiêu

Q.4 - Chương 26: Thử Chiêu

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140915/dau-than-Q4-26.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tiểu Đảo Cổ Quái

Q.4 - Chương 27: Tiểu Đảo Cổ Quái

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140915/dau-than-Q4-27.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lưỡng Phương

Q.4 - Chương 28: Lưỡng Phương

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140916/dau-than-Q4-28.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Không Biết

Q.4 - Chương 29: Không Biết

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140916/dau-than-Q4-29.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phá Thiên Thủ Hộ Giả

Q.4 - Chương 30: Phá Thiên Thủ Hộ Giả

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140916/dau-than-Q4-30.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đề Thăng Lục Tinh

Q.4 - Chương 31: Đề Thăng Lục Tinh

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140916/dau-than-Q4-31.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hai Người

Q.4 - Chương 32: Hai Người

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140916/dau-than-Q4-32.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vân Hải Sinh Thú

Q.4 - Chương 33: Vân Hải Sinh Thú

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140917/dau-than-Q4-33.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kéo Dài

Q.4 - Chương 34: Kéo Dài

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140917/dau-than-Q4-34.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Áp Chế Phong Ấn

Q.4 - Chương 35: Áp Chế Phong Ấn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140917/dau-than-Q4-35.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nhất Kiếm Kinh Thiên

Q.4 - Chương 36: Nhất Kiếm Kinh Thiên

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140918/dau-than-Q4-36.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phân Ly

Q.4 - Chương 37: Phân Ly

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140918/dau-than-Q4-37.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lôi Thần Điện - Quy Thiên Lôi Pháp

Q.4 - Chương 38: Lôi Thần Điện - Quy Thiên Lôi Pháp

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140918/dau-than-Q4-38.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chuyển Hóa Đấu Khí

Q.4 - Chương 39: Chuyển Hóa Đấu Khí

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140918/dau-than-Q4-39.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Người Đến Là Ai?

Q.4 - Chương 40: Người Đến Là Ai?

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140918/dau-than-Q4-40.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Rời Khỏi Tu La Quốc

Q.4 - Chương 41: Rời Khỏi Tu La Quốc

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140919/dau-than-Q4-41.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tu La Thánh Đường

Q.4 - Chương 42: Tu La Thánh Đường

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140919/dau-than-Q4-42.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Điều Kiện Rời Đi

Q.4 - Chương 43: Điều Kiện Rời Đi

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140919/dau-than-Q4-43.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tông Kiệt Khánh Cầu Cứu

Q.4 - Chương 44: Tông Kiệt Khánh Cầu Cứu

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140919/dau-than-Q4-44.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vạn Phong

Q.4 - Chương 45: Vạn Phong

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140919/dau-than-Q4-45.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Quang Phong Hỏa Luân

Q.4 - Chương 46: Thiên Quang Phong Hỏa Luân

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140920/dau-than-Q4-46.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bốn Đánh Một

Q.4 - Chương 47: Bốn Đánh Một

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140920/dau-than-Q4-47.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Địa Dị Biến

Q.4 - Chương 48: Thiên Địa Dị Biến

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140920/dau-than-Q4-48.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Sụp Đổ

Q.4 - Chương 49: Sụp Đổ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140920/dau-than-Q4-49.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kết Cục Đã Định

Q.4 - Chương 50: Kết Cục Đã Định

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140920/dau-than-Q4-50.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tế Thần Hậu Điện

Q.4 - Chương 51: Tế Thần Hậu Điện

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140922/dau-than-Q4-51.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hồng Vũ, Long Ngạo Thiên

Q.4 - Chương 52: Hồng Vũ, Long Ngạo Thiên

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140922/dau-than-Q4-52.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Không Đánh

Q.4 - Chương 53: Không Đánh

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140922/dau-than-Q4-53.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kinh Chập

Q.4 - Chương 54: Kinh Chập

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140922/dau-than-Q4-54.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thành Thật

Q.4 - Chương 55: Thành Thật

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140922/dau-than-Q4-55.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Điên Rồi?

Q.4 - Chương 56: Điên Rồi?

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140923/dau-than-Q4-56.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Yến Tiệc

Q.4 - Chương 57: Yến Tiệc

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140923/dau-than-Q4-57.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lý Nhất Dương

Q.4 - Chương 58: Lý Nhất Dương

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140923/dau-than-Q4-58.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ngoan Thủ

Q.4 - Chương 59: Ngoan Thủ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140923/dau-than-Q4-59.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Uy Hiếp

Q.4 - Chương 60: Uy Hiếp

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140923/dau-than-Q4-60.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Vương Vs Đấu Vương

Q.4 - Chương 61: Đấu Vương Vs Đấu Vương

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140924/dau-than-Q4-61.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giảng Hòa

Q.4 - Chương 62: Giảng Hòa

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140924/dau-than-Q4-62.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đối Thoại

Q.4 - Chương 63: Đối Thoại

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140924/dau-than-Q4-63.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Nhân Chi Cách

Q.4 - Chương 64: Thiên Nhân Chi Cách

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140924/dau-than-Q4-64.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lý Dật Ca Ca

Q.4 - Chương 65: Lý Dật Ca Ca

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140924/dau-than-Q4-65.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Câu Chuyện Truyền Thuyết

Q.4 - Chương 66: Câu Chuyện Truyền Thuyết

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140924/dau-than-Q4-66.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bắc Đẩu Thất Kiếm Hạ Thiên Sơn

Q.4 - Chương 67: Bắc Đẩu Thất Kiếm Hạ Thiên Sơn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140924/dau-than-Q4-67.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đối Chất

Q.4 - Chương 68: Đối Chất

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140924/dau-than-Q4-68.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bắc Đẩu Động

Q.4 - Chương 69: Bắc Đẩu Động

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140924/dau-than-Q4-69.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bắc Đẩu Thất Tinh Trận

Q.4 - Chương 70: Bắc Đẩu Thất Tinh Trận

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140924/dau-than-Q4-70.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bắc Đẩu Tinh Thần Liên

Q.4 - Chương 71: Bắc Đẩu Tinh Thần Liên

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140925/dau-than-Q4-71.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thế Cục Thay Đổi

Q.4 - Chương 72: Thế Cục Thay Đổi

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140925/dau-than-Q4-72.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bắc Đẩu Hóa Thân

Q.4 - Chương 73: Bắc Đẩu Hóa Thân

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140925/dau-than-Q4-73.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thế Lực Ngang Nhau

Q.4 - Chương 74: Thế Lực Ngang Nhau

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140925/dau-than-Q4-74.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ngũ Hỏa Cầu Thần Giáo

Q.4 - Chương 75: Ngũ Hỏa Cầu Thần Giáo

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140925/dau-than-Q4-75.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hoa Gian Cuồng Cốt Liệt

Q.4 - Chương 76: Hoa Gian Cuồng Cốt Liệt

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140925/dau-than-Q4-76.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bắc Đẩu Tru Tiên Trận

Q.4 - Chương 77: Bắc Đẩu Tru Tiên Trận

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140925/dau-than-Q4-77.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Ma Hàng Lâm

Q.4 - Chương 78: Thiên Ma Hàng Lâm

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140925/dau-than-Q4-78.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Một Chiêu Cuối Cùng

Q.4 - Chương 79: Một Chiêu Cuối Cùng

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140925/dau-than-Q4-79.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ba Bên

Q.4 - Chương 80: Ba Bên

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140925/dau-than-Q4-80.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cái Giá Của Lực Lượng

Q.4 - Chương 81: Cái Giá Của Lực Lượng

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140926/dau-than-Q4-81.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vận May Và Số Phận

Q.4 - Chương 82: Vận May Và Số Phận

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140926/dau-than-Q4-82.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lấy Vật Đổi Vật

Q.4 - Chương 83: Lấy Vật Đổi Vật

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140926/dau-than-Q4-83.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vân Gia Vân Nhàn

Q.4 - Chương 84: Vân Gia Vân Nhàn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140926/dau-than-Q4-84.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Giá Trường Vân Gia

Q.4 - Chương 85: Đấu Giá Trường Vân Gia

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140926/dau-than-Q4-85.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Giá Hội

Q.4 - Chương 86: Đấu Giá Hội

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140926/dau-than-Q4-86.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tuyệt Tình Thủ Trạc

Q.4 - Chương 87: Tuyệt Tình Thủ Trạc

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140926/dau-than-Q4-87.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tứ Giai Ma Hạch Xuất Hiện

Q.4 - Chương 88: Tứ Giai Ma Hạch Xuất Hiện

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140926/dau-than-Q4-88.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Lôi Dực

Q.4 - Chương 89: Thiên Lôi Dực

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140926/dau-than-Q4-89.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Người Tranh Ta Đoạt

Q.4 - Chương 90: Người Tranh Ta Đoạt

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140926/dau-than-Q4-90.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tranh Đoạt Công Pháp Chu Tước Cao Cấp

Q.4 - Chương 91: Tranh Đoạt Công Pháp Chu Tước Cao Cấp

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140927/dau-than-Q4-91.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thánh Phẩm Đan Dược: Phá Thiên Thăng Long Đan

Q.4 - Chương 92: Thánh Phẩm Đan Dược: Phá Thiên Thăng Long Đan

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140927/dau-than-Q4-92.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giá Trên Trời

Q.4 - Chương 93: Giá Trên Trời

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140927/dau-than-Q4-93.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Giá Kết Thúc

Q.4 - Chương 94: Đấu Giá Kết Thúc

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140927/dau-than-Q4-94.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nạp Gia Sơn Mạch Long Giác Sơn

Q.4 - Chương 95: Nạp Gia Sơn Mạch Long Giác Sơn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140927/dau-than-Q4-95.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Liệt Diễm Long Mãng

Q.4 - Chương 96: Liệt Diễm Long Mãng

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140927/dau-than-Q4-96.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hải Hoàng Đế Tề

Q.4 - Chương 97: Hải Hoàng Đế Tề

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140927/dau-than-Q4-97.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đế Tề Vs Tuyết Lân

Q.4 - Chương 98: Đế Tề Vs Tuyết Lân

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140927/dau-than-Q4-98.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hãm Phụ

Q.4 - Chương 99: Hãm Phụ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140927/dau-than-Q4-99.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Long Tu Thảo, Thiên Yêu Quả

Q.4 - Chương 100: Long Tu Thảo, Thiên Yêu Quả

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140927/dau-than-Q4-100.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Long Tu Thiên Yêu

Q.5 - Chương 1: Long Tu Thiên Yêu

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140929/dau-than-Q5-1.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đại Tiệp Nghi

Q.5 - Chương 2: Đại Tiệp Nghi

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140929/dau-than-Q5-2.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mật Mưu

Q.5 - Chương 3: Mật Mưu

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140929/dau-than-Q5-3.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Điều Chế Được Dịch

Q.5 - Chương 4: Điều Chế Được Dịch

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140929/dau-than-Q5-4.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thương Thần

Q.5 - Chương 5: Thương Thần

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140929/dau-than-Q5-5.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Không Chịu Nổi Một Kích

Q.5 - Chương 6: Không Chịu Nổi Một Kích

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140930/dau-than-Q5-6.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tìm Người Dẫn Đường

Q.5 - Chương 7: Tìm Người Dẫn Đường

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140930/dau-than-Q5-7.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vân Gia

Q.5 - Chương 8: Vân Gia

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140930/dau-than-Q5-8.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thú Triều

Q.5 - Chương 9: Thú Triều

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140930/dau-than-Q5-9.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Xà Phách

Q.5 - Chương 10: Xà Phách

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20140930/dau-than-Q5-10.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Xà Bàn

Q.5 - Chương 11: Xà Bàn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141001/dau-than-Q5-11.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Linh Hồn Công Kích

Q.5 - Chương 12: Linh Hồn Công Kích

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141001/dau-than-Q5-12.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ngự Không Phi Hành

Q.5 - Chương 13: Ngự Không Phi Hành

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141001/dau-than-Q5-13.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thực Lực Đấu Tôn

Q.5 - Chương 14: Thực Lực Đấu Tôn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141001/dau-than-Q5-14.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giao Chiến

Q.5 - Chương 15: Giao Chiến

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141001/dau-than-Q5-15.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bắt Đi

Q.5 - Chương 16: Bắt Đi

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141002/dau-than-Q5-16.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giải Trừ Phong Ấn

Q.5 - Chương 17: Giải Trừ Phong Ấn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141002/dau-than-Q5-17.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Linh Hồn Phan Liệt

Q.5 - Chương 18: Linh Hồn Phan Liệt

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141002/dau-than-Q5-18.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vân Lôi Báo

Q.5 - Chương 19: Vân Lôi Báo

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141002/dau-than-Q5-19.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lại Thêm Một Con

Q.5 - Chương 20: Lại Thêm Một Con

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141002/dau-than-Q5-20.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kích Đấu

Q.5 - Chương 21: Kích Đấu

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141003/dau-than-Q5-21.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tiên Thiên Lôi Khí

Q.5 - Chương 22: Tiên Thiên Lôi Khí

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141003/dau-than-Q5-22.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cướp Đoạt

Q.5 - Chương 23: Cướp Đoạt

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141003/dau-than-Q5-23.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thu Phục Đám Cướp

Q.5 - Chương 24: Thu Phục Đám Cướp

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141003/dau-than-Q5-24.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Minh Chủ Dụ Thần

Q.5 - Chương 25: Minh Chủ Dụ Thần

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141003/dau-than-Q5-25.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Có Được Hắc Diệu Thạch

Q.5 - Chương 26: Có Được Hắc Diệu Thạch

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141006/dau-than-Q5-26.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nhân Tài

Q.5 - Chương 27: Nhân Tài

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141006/dau-than-Q5-27.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Băng Linh Thảo

Q.5 - Chương 28: Băng Linh Thảo

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141006/dau-than-Q5-28.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mời Chào

Q.5 - Chương 29: Mời Chào

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141006/dau-than-Q5-29.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thôn Phệ Tiên Thiên Lôì Khí

Q.5 - Chương 30: Thôn Phệ Tiên Thiên Lôì Khí

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141006/dau-than-Q5-30.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Vương

Q.5 - Chương 31: Đấu Vương

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141007/dau-than-Q5-31.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Toa Toa

Q.5 - Chương 32: Toa Toa

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141007/dau-than-Q5-32.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kiểm Hoàng

Q.5 - Chương 33: Kiểm Hoàng

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141007/dau-than-Q5-33.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kiểm Ý

Q.5 - Chương 34: Kiểm Ý

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141007/dau-than-Q5-34.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vạn Tượng Sâm La Kiểm

Q.5 - Chương 35: Vạn Tượng Sâm La Kiểm

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141007/dau-than-Q5-35.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đại Hoàng Tử

Q.5 - Chương 36: Đại Hoàng Tử

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141008/dau-than-Q5-36.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nữ Nô

Q.5 - Chương 37: Nữ Nô

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141008/dau-than-Q5-37.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ta Đồng Ý Với Người

Q.5 - Chương 38: Ta Đồng Ý Với Người

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141008/dau-than-Q5-38.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Dư Gia Mắt Đỏ

Q.5 - Chương 39: Dư Gia Mắt Đỏ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141008/dau-than-Q5-39.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyết Định

Q.5 - Chương 40: Quyết Định

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141008/dau-than-Q5-40.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Sắp Xếp

Q.5 - Chương 41: Sắp Xếp

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141009/dau-than-Q5-41.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Liệt Diễm Quyết

Q.5 - Chương 42: Liệt Diễm Quyết

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141009/dau-than-Q5-42.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Xuất Phát

Q.5 - Chương 43: Xuất Phát

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141009/dau-than-Q5-43.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phá Môn

Q.5 - Chương 44: Phá Môn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141009/dau-than-Q5-44.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vô Thiên Song Sát

Q.5 - Chương 45: Vô Thiên Song Sát

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141009/dau-than-Q5-45.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cửu Châu Liên Bạo

Q.5 - Chương 46: Cửu Châu Liên Bạo

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141010/dau-than-Q5-46.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thôn Thiên Thú

Q.5 - Chương 47: Thôn Thiên Thú

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141010/dau-than-Q5-47.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thôn Phệ Vô Tận

Q.5 - Chương 48: Thôn Phệ Vô Tận

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141010/dau-than-Q5-48.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ngoài Ý Muốn

Q.5 - Chương 49: Ngoài Ý Muốn

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141010/dau-than-Q5-49.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Một Phần Trăm

Q.5 - Chương 50: Một Phần Trăm

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141010/dau-than-Q5-50.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Công Năng Thôn Phệ

Q.5 - Chương 51: Công Năng Thôn Phệ

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141011/dau-than-Q5-51.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Ưng Bang

Q.5 - Chương 52: Thiên Ưng Bang

<http://webtruyen.com/public/images/storyimg/20141011/dau-than-Q5-52.png>

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tam Bang Ngũ Hội

Q.5 - Chương 53: Tam Bang Ngũ Hội

Nghe Mã Hoài Ân nói, Lý Dật cũng không có cảm giác gì, chỉ là Toa Toa ở bên cạnh sắc mặt thoáng thay đổi.

Thần sắc của Toa Toa biến hóa, tự nhiên lọt vào trong mắt của Lý Dật.

- Toa Toa, cái Thiên Ưng Bang này, là bang phái như thế nào?

Lý Dật thấp giọng hỏi một câu.

- Thiếu gia, tại bên trong Đế Đô, ngoại trừ có Tứ Đại Gia Tộc, Dong binh đoàn Thiết Kiếm thuộc về thế lực nhất lưu bên ngoài, còn có Tam bang Ngũ hội. Tam bang Ngũ hội này thế lực tuy rằng không bằng Tứ Đại Gia Tộc, nhưng ở bên trong Đế Đô cũng là thế lực nhị lưu. Ở sau lưng của Tam bang Ngũ hội, đều có một nhân vật tương đối lợi hại chống lưng. Thiên Ưng Bang chính là một bang trong Tam bang Ngũ hội đó, Bang chủ Thiên Ưng Bang, có thực lực Bát Tinh Đấu Vương, ở tại Đế Đô cũng là đại nhân vật.

Toa Toa nghe thấy Lý Dật hỏi, mang tất cả những điều mình biết đều nói ra.

- A!

Sau khi Toa Toa nói xong, Lý Dật lập tức suy nghĩ, thế lực nhị lưu ở Đế Đô, coi như là không tệ, nếu tính toán một chút, những thế lực nhị lưu này có thực lực hẳn tương đương với Lý Minh do Lý gia thành lập?

Nếu như có thể nói, trong đầu Lý Dật lúc này hiện lên một ý niệm, nếu có thể đem Tam bang Ngũ hội thu phục, liên hợp lại thế lực mấy người đang có trong tay, ở tại Đế Đô đứng vững hẳn không phải là việc gì khó.

- Tiểu tử, nghe được danh tiếng của Mã đại gia, người sợ rồi sao?

Mắt thấy biểu hiện của Toa Toa, sau đó hai người thì thầm to nhỏ như vậy, Mã Hoài Ân thoáng suy nghĩ một chút, khẳng định nữ nhân này đã từng nghe qua danh tiếng của Thiên Ưng Bang, nếu là đã biết danh tiếng hàng đầu của Thiên Ưng Bang thì chuyện kế tiếp cũng đơn giản hơn rất nhiều.

- Tiểu tử, cho người hai con đường đi, một là để cho Diệp thiếu gia đánh người một trận, sau đó người lưu lại toàn bộ gia sản rồi rút đi! Hai là,

Mã đại gia ta đích thân động thủ thu thập người, sau đó chiếm lấy tất cả những thứ của người tại Đế Đô, hắc hắc, hai con đường tùy người lựa chọn, cũng không cần ta dạy cho người đi?

Mã Hoài Ân cười lớn nói.

- Chủ nhân, xảy ra chuyện gì?

Trong lúc Mã Hoài Ân đập cửa xông vào, Tạ Vũ cùng mọi người đang tu luyện ở đằng sau cũng đã nghe được, nhất loạt chạy tới, thì thấy Mã Hoài Ân cùng Lý Dật đang dây dưa, Tạ Vũ liền mang theo người đi tới đứng đằng sau Lý Dật.

Nhìn thấy Tạ Vũ cùng với khoảng ba mươi người đột nhiên xuất hiện, Mã Hoài Ân trong lòng lập tức cảm thấy hồi hộp.

Đột nhiên xuất hiện gần ba mươi người, ai nấy cũng đều là tu vi Đấu Sư, bản thân hắn cũng có tu vi Đấu Sư, cho nên Mã Hoài Ân tự nhiên cảm thụ được khí tức trên người của những người này.

Gần ba mươi người, không ai tu vi trên người so với hắn thấp hơn. Gần ba mươi vị Đấu Sư, đội hình như vậy, không sai biệt lắm tương đương với một nửa Đấu Sư của Thiên Ưng Bang. Hơn nữa trên người ba mươi vị Đấu Sư này đều toát ra khí tức nhanh nhẹn dũng mãnh. Mã Hoài Ân cũng biết, những người này cũng không phải là những người chỉ biết trốn trong nhà một lòng tu luyện đến trình độ Đấu Sư là có thể so sánh, mà những khí tức lảng lên trên người những Đấu Sư này đều chứng minh, bọn họ đều là trong thực chiến từng bước tấn thăng lên.

Mã Hoài Ân đúng là người trong Thiên Ưng Bang. Bất quá trong Thiên Ưng Bang cũng chỉ là một gã nòng cốt của Hồng Đường mà thôi. Nhìn thấy bên phía Lý Dật đột nhiên xuất hiện nhiều người như thế, hơn nữa thoát nhìn cũng đều là những hán thủ cường giả cả, gã Mã Hoài Ân này lập tức trợn tròn cặp mắt lên.

- Người không phải nói, tiểu tử kia chỉ vừa mới từ bên ngoài vào Đế Đô sao? Làm sao dưới tay có nhiều hảo thủ đến như vậy?

Mã Hoài Ân giảm thấp thanh âm xuống, hỏi Diệp thiếu gia.

Chi thứ của Diệp gia, đối với một thế lực lớn như Diệp gia, thực sự cũng không bằng một phân bộ bình thường của gia tộc. Trên cơ bản, chi thứ chỉ cần không bị người ta đến nhà giết hại, chi chính của Diệp gia cũng sẽ không ra mặt.

Có thể kéo tới nhân vật nòng cốt của Hồng Đường Thiên Ứng Bang, Diệp thiếu gia có thể nói là đã xuất ra một con bài tẩy, vốn mang trong lòng tin tưởng tràn đầy, cùng với Mã Hoài Ân tới giúp mình báo thù, bây giờ xem ra, nhìn bộ dáng Mã Hoài Ân thậm chí có còn ý định rút lui nữa.

Diệp thiếu gia cũng không có tu luyện qua, bởi vậy cũng không biết sau lưng Lý Dật đột nhiên xuất hiện một đám người là có cảnh giới như thế nào, nhưng từ trong miệng Mã Hoài Ân, Diệp thiếu gia biết rõ, đám người kia xem ra đều là cường giả. Mà còn là cường giả mà Mã Hoài Ân đều không thể đối phó!

Đã từng chứng kiến Mã Hoài Ân ra tay, trong mắt Diệp thiếu gia, Mã Hoài Ân không sai biệt lắm chính là thuộc loại tuyệt thế cường giả, như vậy, nhiều tuyệt thế cường giả như thế xuất hiện, Diệp thiếu gia cũng có chút trợn tròn mắt.

- Mã đại ca, những người này xác thực là vừa mới đến Đế Đô không lâu, không tin người hãy nghe khẩu âm của hắn đi, đều là đám người quê mùa mới đến.

Bị Mã Hoài Ân hỏi, Diệp thiếu gia có chút ấp úng nói, tình huống như vậy hỏi hắn, hắn cũng là không có biện pháp giải thích.

Nếu sự tình đã đến bước này, Mã Hoài Ân cũng không thể lui bước, bằng không sau này tin tức này truyền ra bên ngoài, Mã Hoài Ân chính là đã

làm mất thể diện của Thiên Ưng Bang, khẳng định phải bị bang quy trừng phạt.

- Người tuổi trẻ này!

Mã Hoài Ân sau khi nhìn thấy sau lưng Lý Dật xuất hiện nhiều cường giả như vậy, hần lập tức thay đổi ngữ khí.

- Việc Diệp thiếu gia bị người đánh, cũng không thể bỏ qua dễ dàng được. Như vậy đi, Thiên Ưng Bang đứng ra làm trung gian, người bồi thường Diệp thiếu gia một ít tiền thuốc men có được không?

Mã Hoài Ân nói ra những lời này, đã đem luôn chiêu bài Thiên Ưng Bang ra.

- Người tuổi trẻ, coi như cấp cho Thiên Ưng Bang chúng ta một cái mặt mũi, chuyện này giải quyết xong, từ nay về sau mọi người gặp lại sẽ là bằng hữu.

Mã Hoài Ân thậm chí còn tận tình khuyên bảo, bộ dáng này cùng với bộ dáng ngang tàng hống hách vừa rồi, căn bản là hai người khác nhau.

- Mã đại ca, người có ý gì?

Nghe Mã Hoài Ân nói vậy, Diệp thiếu gia có chút sốt ruột, mình bị người ta hung hăng đánh một trận, kết quả chỉ có thể mang theo một đám người đến đòi tiền thuốc men, chuyện như vậy truyền ra ngoài, từ nay về sau sẽ không thể lẫn lộn được nữa, bị người khác chê cười.

- Người ý kiến cái gì? Cứ nghe theo sắp xếp của ta là được!

Mã Hoài Ân thấp giọng hung hăng nói, Diệp thiếu gia này, lần này đã mang đến cho mình không ít phiền toái. Nhìn lại đằng sau mình, chỉ có vài người là Nhất Tinh Đấu Sư, mười mấy Đấu Giả, có hai mươi mấy người là căn bản là người bình thường chỉ là chân tay có chút nhanh nhẹn mà thôi. Một tổ hợp như vậy, hoàn toàn không phải là đối thủ của đám người trước mắt.

Mã Hoài Ân chỉ sợ Diệp thiếu gia nhất thời xung động, phá hỏng sắp xếp của mình. Mã Hoài Ân chính là muốn nhờ danh tiếng của Thiên Ưng Bang, sau đó cho Lý Dật một cái thang tốt nhất để leo xuống. Như vậy, Mã Hoài Ân nghĩ, nếu như mấy người này biết thức thời một chút, hẳn là có thể xuống đài a! Sau đó đến khi đàm luận về tiền thuốc men, Mã Hoài Ân sẽ có thể nhìn sắc mặt của Lý Dật để quyết định xem đòi tiền ít hay nhiều.

Đang lúc Mã Hoài Ân đang suy nghĩ xem một lát sẽ đòi tiền như thế nào, Lý Dật đã một lần nữa mở miệng.

Nhìn vẻ mặt khẽ mỉm cười của Lý Dật, Mã Hoài Ân có cảm giác, chuyện lần này, hẳn là có thể dễ dàng giải quyết. Người tuổi trẻ này nếu như biết thức thời, bản thân mình sẽ báo một cái giá thấp một chút, dù sao, bị thương chính là Diệp thiếu gia, tiền thuốc men mà thôi, cho dù nhiều lắm thì cũng có bấy nhiêu chứ, cũng không liên quan gì đến mình nữa.

Chỉ thấy Lý Dật miệng hé ra, trong lúc Mã Hoài Ân rất chờ mong, Lý Dật vừa cười vừa nói:

- Thiên Ưng Bang là cái thứ gì? Ta tại sao phải cấp cho Thiên Ưng Bang mặt mũi?

Lý Dật nói ra những lời này, Mã Hoài Ân lập tức có cảm giác chóng mặt, Mã Hoài Ân dù thế nào cũng không nghĩ ra, Lý Dật có thể nói ra một câu khó nghe như vậy.

Rất nhanh, Mã Hoài Ân cũng thanh tỉnh lại, Lý Dật đã dám nói ra như vậy, hơn phân nửa là chuyện cũng không thể cứu vãn được. Còn những người hiện tại mà hắn mang đến cũng không có thể đối phó được, xem ra nhiệm vụ trước mắt là rút lui rồi tính sau.

- Hào tiểu tử, người ngay cả Thiên Ưng Bang cũng không để ở trong mắt, tốt tốt, người có gan lớn, lá gan người rất to!

Mã Hoài Ân nghiêm nghị nói, sau đó đột nhiên nói một câu:

- Các huynh đệ, chúng ta đi!

Người này thấy tình thế không ổn, nghĩ bỏ đi trước, sau đó lại nghĩ biện pháp lấy lại danh dự là được.

Bất quá, những thủ đoạn này Lý Dật làm sao có thể nhìn không thấu?

- Muốn đi ư, có thể, bất quá đã vào đây, không để lại chút gì đó, cứ như vậy đi, không được tốt lắm a?

Lý Dật âm trầm nói.

Những người như Tạ Vũ đều có xuất thân từ tầng lớp đao kiếm, trong lời nói của Lý Dật có ý tứ gì, Tạ Vũ làm sao có thể nghe không hiểu chứ, lập tức Tạ Vũ quát to một tiếng.

- Đã đến đây, liền lưu lại cùng với chủ nhân nhà ta hảo hảo vui đùa một chút!

Lúc này, Tạ Vũ như là một cơn gió lốc lao đến chặn tại cửa ra vào, ngăn cản đám Mã Hoài Ân.

- Các người muốn làm gì?

Lý Dật một chút cũng không cấp cho Thiên Ưng Bang mặt mũi, Mã Hoài Ân liền lo lắng sự tình hôm nay không xong, hiện tại Tạ Vũ mang theo vài người ngăn ở trước cửa, Mã Hoài Ân lập tức khẩn trương lên.

- Tiểu tử, chủ nhân đã muốn các người lưu lại, các người nhất định phải lưu lại!

Tạ Vũ chậm rãi nói, cầm thanh đại kim đao đứng chắn ở cửa ra vào, mục quang hướng về phía Lý Dật.

- Thiên Ưng Bang phải không? Thiên Ưng Bang là cái thá gì, dù cho đương kim Hoàng đế Đế quốc Thiên Phong, một cước đạp vào cửa chính

nhà ta, muốn cứ như vậy rồi khỏi cũng không thể nào.

Lý Dật vẫn đứng ở nơi đó, giờ phút này Lý Dật trong miệng nói ra những lời này, làm cho mọi người có cảm giác vô cùng tự tin. Người có thể có được Đấu Sư làm thủ hạ, kháng định cũng không phải là người tùy tiện mạnh miệng nói chơi.

- Hôm nay, tâm tình của đại gia ta không tệ, mỗi người lưu lại một cánh tay, sau đó rút đi!

Lý Dật nói.

- Tiểu tử, ngươi đừng hiếp người quá đáng!

Nghe Lý Dật nói, Mã Hoài Ân lớn tiếng kêu lên.

- Ngươi không sợ Thiên Ưng Bang...

Mã Hoài Ân còn chưa nói hết, Tạ Vũ một bên đã sớm hung hăng nắm một cánh tay của một gã bang chúng Thiên Ưng Bang, dùng sức kéo mạnh, một cánh tay của hắn mang theo máu chảy đầm đìa bị Tạ Vũ bẻ xuống.

- Aaaaaa!

Bị kéo rơi cánh tay, tên bang chúng kia thét nên thảm thiết, đám người Thiên Ưng Bang căn bản không có nghĩ đến Tạ Vũ lại dám động thủ. Những người này tại Đế Đô hoành hành quen thói, căn bản là không thể tưởng tượng được, bên trong Đế Đô, có người dám đối phó với người của Thiên Ưng như vậy. Tên bang chúng bị Tạ Vũ kéo rơi cánh tay cũng căn bản không có nghĩ đến Tạ Vũ một lời không nói, liền động thủ như vậy, không có nửa điểm phòng hộ đã bị Tạ Vũ xé toang cánh tay.

Nhìn các Đấu Sư khác đều đã xông tới, Mã Hoài Ân rống lớn một tiếng.

- Phóng tín hiệu!

Một tên bang chúng Thiên Ưng Bang nghe Mã Hoài Ân nói, ngay lập tức đưa tay vào trong túi, xuất ra một cái ống đen sì sau đó toàn lực vỗ vào.

Một đạo bạch quang theo từ trong cái ống đen xì trong tay tên bang chúng kia sáng rực lên, bay thẳng vào bầu trời, tại trên không trung hóa thành một con Ưng rất sống động, thẳng tắp hướng bầu trời bay đi.

- Ta xem các người ai dám động đến chúng ta!

Sau khi phóng ra tín hiệu cầu cứu triệu tập bang chúng, Mã Hoài Ân lại có chút lo lắng, quay sang nhìn đám người của Lý Dật đang phóng đến, gào thét lớn một tiếng.

- Động thủ, mỗi người một cánh tay!

Giống như là không có nghe thấy Mã Hoài Ân nói, Lý Dật dùng sức vung tay lên, đám thủ hạ vốn là bọn cướp hăn thu phục được từ Xích Thủy Trấn nhanh như hổ đói vỗ mỗi, hung hăng đánh về phía bang chúng Thiên Ưng Bang.

Những người này ở trong Xích Thủy Trấn vốn là một đám cướp, trước kia mỗi người đều là giết người không chớp mắt, đều là những nhân vật lợi hại, chém rơi một cánh tay, trong mắt bọn họ xem ra thật sự bất quá là chuyện bình thường, thậm chí tại trong nội tâm, còn tưởng rằng Lý Dật có tâm địa Bồ Tát, làm sao chỉ để lại một cánh tay ở đây?

Bang chúng Thiên Ưng Bang tại bên trong Đế Đô cũng có một ít nhân vật lợi hại, nhưng mà những người gã bang chúng chỉ sinh hoạt bên trong Đế Đô, làm sao có thể so cùng với đám người Tạ Vũ, những người suốt ngày lăn lộn trên đầu đao mũi kiếm, sinh hoạt trong Sơn mạch Nạp Gia cơ chứ? Đám Tạ Vũ một khi đã động thủ, lập tức sẽ biến thành những tên cướp liều mạng, đem tánh mạng mình vất sau đầu, mỗi người này đều là những nhân vật có tâm ngoan thủ lạt, rất nhanh, tại trong nội viện không ngừng vang lên những tiếng kêu thảm thiết, theo những này

tiếng kêu thảm thiết này không ngừng vang lên, từng cánh tay không ngừng rơi rơi trên mặt đất.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hồng Mao Ưng

Q.5 - Chương 54: Hồng Mao Ưng

Rất nhanh, Mã Hoài Ân đã hoảng sợ phát hiện, bên cạnh mình chỉ còn lại hai người là Nhất Tinh Đấu Sư, những người khác đều thống khổ té trên mặt đất, ôm lấy cánh tay cụt của chính mình kêu to thảm thiết.

Nhìn vòng vây gần ba mươi vị Đấu Sư cường giả, trên mặt Mã Hoài Ân lúc này đều là mồ hôi.

Hiện tại Mã Hoài Ân biết rõ, những người này tuyệt đối dám động thủ đối với chính mình. Những người này căn bản không coi Thiên Ưng Bang để ở trong mắt, hiện tại Mã Hoài Ân hy vọng duy nhất, chính là cánh tay mình không bị chặt đứt trước khi viện quân của Thiên Ưng Bang xuất hiện.

- Tất cả xông lên!

Mã Hoài Ân quơ đại đao trong tay mình, nghiêm nghị nói, bất quá bất cứ ai đều có thể nghe được, thanh âm Mã Hoài Ân có một cỗ hương vị run rẩy, quả thật Mã Hoài Ân chính là miệng cọp gan thỏ.

Một kiện Sa y Đấu khí lục sắc choàng lên trên người Mã Hoài Ân, Mã Hoài Ân tu luyện chính là đấu khí Mộc hệ. Đấu khí Mộc hệ công kích tương đối quý dị, có năng lực phòng ngự cũng không tệ, hơn nữa trong chín hệ đấu khí, đấu khí Mộc hệ còn có tác dụng trị liệu.

- Tiểu tử, hy vọng miệng ngươi cũng cứng như vậy.

Lạnh lùng nhìn Mã Hoài Ân, Tạ Vũ trong mắt giống như là nhìn một người chết.

Xích Thủy Trấn cách Đế Đô không xa, cho nên đám người cướp bóc như Tạ Vũ tự nhiên cũng nghe nói đến danh tiếng của Thiên Ưng Bang ở trong Đế Đô. Bất quá, đám người kia trước kia đều là những kẻ muốn tiền không muốn mạng, Thiên Ưng Bang có vang danh đến đâu, đám Tạ Vũ cũng sẽ không để ở trong lòng, huống chi hiện tại có Lý Dật, có một chỗ dựa lớn như vậy sau lưng!

Có Đấu Hoàng cường giả làm chỗ dựa, trong mắt đám người Tạ Vũ lúc này càng thêm không đặt Thiên Ưng Bang vào trong mắt.

- Nhanh lên, đừng làm cho chủ nhân ta chờ lâu!

Tạ Vũ trầm thấp nói, hướng phía sau vung tay lên, một đám Đấu Sư cường giả lập tức đánh về phía ba người Thiên Ưng Bang còn lại.

- Vạn Mộc Triều Xuân.

Nhìn thấy đám Đấu Sư lao tới, Mã Hoài Ân rống lớn một tiếng, phóng ra một Đấu kỹ Chu Tước Hạ cấp.

Cái Đấu kỹ Chu Tước Hạ cấp này, chính là thủ đoạn lợi hại nhất mà Mã Hoài Ân có thể xuất ra.

Mã Hoài Ân lúc này giơ hai tay không ngừng kết xuất thủ ấn, từng cây từng cây cọc gỗ bén nhọn đâm không ngừng xuất hiện, lao tới, bắn về phía phía đám người Tạ Vũ.

Đây là một cái Đấu kỹ quần công, sử dụng trong lúc này chính là phi thường thích hợp.

Bất quá, Mã Hoài Ân có tu vi quá thấp, hơn nữa kỹ năng quần công, lực công kích càng thêm phân tán. Nhưng mà những Đấu Sư này tu vi so với Mã Hoài Ân cũng không thấp hơn, chỉ thấy tiếng hét không ngừng vang

lên, đám Đấu Sư này đều thi triển ra Đấu kỹ, đem cái Đấu kỹ công kích của Mã Hoài Ân về phía mình đánh cho tan rã.

Dù cho có một hai cái cọc gỗ lọt ra ngoài, đâm vào Sa y Đấu khí trên người của đám Đấu sư cũng không có tác dụng gì, cũng không làm cho tầng Sa y Đấu khí bị đâm mà tan vỡ.

Hai gã Nhất Tinh Đấu Sư bên cạnh Mã Hoài Ân rất nhanh bị bốn gã Tam Tinh Đấu Sư vây công. Cứ hai gã Tam Tinh Đấu Sư đối phó một gã Nhất Tinh Đấu Sư, hơn nữa bên cạnh đều có các Đấu Sư khác nhìn chăm chăm, hai gã Nhất Tinh Đấu Sư còn chưa có động thủ, về mặt khí thế đã bị đánh bại. Rất nhanh cả hai đều đã bị mỗi bên một gã Tam Tinh Đấu Sư chụp cứng hai tay. Trong đám người Tạ Vũ, một người nhảy ra, trong tay cầm theo thanh đao sáng loáng, vung đao chém rớt một cánh tay của hai gã Nhất Tinh Đấu Sư kia.

Cứ như vậy liên tục đem cánh tay hai người Nhất Tinh Đấu Sư chặt bỏ, Mã Hoài Ân cho dù có can đảm đến đâu, lúc này cũng có cảm giác rùng mình. Mã Hoài Ân biết rõ, kế tiếp, đến phiên cánh tay của mình bị chặt xuống.

- Đẳng Mạn Quấn Lấy!

Mã Hoài Ân lại quát to một tiếng, trên mặt đất xung quanh Mã Hoài Ân, đột nhiên vươn lên số lượng không ít dây leo, những dây leo này đều do đấu khí của Mã Hoài Ân hóa thành, dây leo này sau khi đi ra, nhanh chóng hướng về phía đám người Tạ Vũ quấn lấy.

Chiêu Đấu kỹ này rất là quý dị, bảy tám người trong đám Đấu Sư của Tạ Vũ bị trúng chiêu, đều cầm binh khí trong tay bổ về phía những đám dây leo kia. Chứng kiến tình hình như vậy, Mã Hoài Ân trong nội tâm thầm thở dài một hơi.

Bất quá, tuy rằng có mấy người chân bị quấn quanh, nhưng đám người Tạ Vũ còn có tới hơn hai mươi người. Nhìn thấy công kích quý dị của

Mã Hoài Ân ngăn trở, thoáng cái có bảy tám Đấu Sư phi thân, đồng thời đánh về phía Mã Hoài Ân.

Bảy tám người này đều là Tam Tinh Đấu Sư, Mã Hoài Ân can bản không thể chống đỡ được hết. Có người tấn công phần ngực, có người tấn công đầu, có người tấn công về phía tứ chi, Mã Hoài Ân chống đỡ được cái này, ngăn không được cái kia, giao thủ bất quá hai ba chiêu, Mã Hoài Ân đã bị đánh quỳ rạp trên mặt đất.

Hai cánh tay, hai cái chân bị bốn người đồng thời giẫm trên mặt đất, Mã Hoài Ân ngã bổ nhào xuống, chỉ có thể không ngừng ngang ngạch ngãng đầu lên, lớn tiếng hét:

- Các người đều đợi đấy, Để cho Đường chủ đến đây, đem các người toàn bộ giết chết hết!

Đến lúc này, Mã Hoài Ân vẫn còn kiên cường một chút. Dù sao đào tẩu đã không có hi vọng, trong lòng Mã Hoài Ân không cam tâm.

Soạt!

Thoáng một cái, Tạ Vũ phóng đến trước mặt Mã Hoài Ân, từ bên người rút ra một cây đao sáng loáng. Một cước đạp trên đầu Mã Hoài Ân, Tạ Vũ lạnh lùng nói.

- Không cần biết người là cái gì của Thiên Ưng Bang, hay là Gà Rừng Bang, đặc tội với chủ nhân chúng ta, coi như là các người xui xẻo!

Nói xong câu đó, Tạ Vũ nhắc thanh đao trên tay, muốn đem cánh tay của Mã Hoài Ân chặt bỏ.

- Dừng tay!

Tại thời điểm Tạ Vũ muốn chặt bỏ cánh tay của Mã Hoài Ân, bên ngoài cửa truyền tới một tiếng hét to, xuất hiện một trung niên y phục toàn thân màu đỏ bước vào.

- Đường chủ, nhanh cứu ta!

Nhìn thấy người mới tới, Mã Hoài Ân lập tức kêu lớn lên.

- Thả người ra cho ta!

Người vừa tới trong giọng nói mang theo ngữ khí mệnh lệnh, xem ra là người thường xuyên ra lệnh.

Nghe thấy Mã Hoài Ân trong miệng hô một câu Đường chủ, khóe miệng Tạ Vũ lộ ra một cổ cười lạnh, bất quá chỉ là một gã Đường chủ Thiên Ưng Bang mà thôi, không có nghe thấy Lý Dật mở miệng nói chuyện, Tạ Vũ trong tay giơ lên thanh đao không chần chờ chút nào, một đao như trước bổ về phía bả vai của Mã Hoài Ân.

Ánh đao lóe lên, máu tươi chảy ra, Mã Hoài Ân hét thảm lên một tiếng, một cánh tay trên người Mã Hoài Ân rơi xuống.

- Người!

Đường chủ Hồng Đường Thiên Ưng Bang vươn ngón tay chỉ về phía Tạ Vũ, có chút run rẩy.

Rất hiển nhiên, Tạ Vũ không có đem lời nói của Đường chủ Hồng Đường đặt ở trong tai, điều này làm cho một kẻ thường xuyên tác oai tác phúc như Đường chủ không tiếp thụ được, tại bên trong Đế Đô này, người không nhìn sắc mặt của hắn mà hành động như vậy quả thực là không nhiều lắm.

Tạ Vũ cười khinh miệt, vung tay lên, đem theo gần ba mươi thủ hạ cấp Đấu Sư cường giả rời khỏi hiện trường chém giết. Một đám đặng đặng sát khí hán tử quay về đứng ở sau lưng Lý Dật cùng đối mặt với Đường chủ Hồng Đường Thiên Ưng Bang.

Đường chủ Hồng Đường cũng không nói tiếp câu nào. Hiển nhiên, vị Đường chủ này trong khoảng thời gian ngắn cũng không tìm ra từ ngữ gì để miêu tả được sự phản lộ của bản thân mình. Rất nhanh, ngoài cửa

không ngừng truyền đến những tiếng bước chân, từng người từng người của Hồng Đường Thiên Ưng Bang lần lượt xuất hiện.

- Lão Mã!

Nhìn thấy Mã Hoài Ân nằm trong vũng máu, không ít người thất kinh kêu lên. Rất nhanh, những người Thiên Ưng Bang này đem đám đồng môn từ trong vũng máu dìu lên, bôi đan dược vào trong miệng vết thương.

- Gọi thêm nhân thủ đến đây, đem những huynh đệ bị thương này trở về trị liệu.

Đường chủ Hồng Đường thấp giọng phân phó.

- Các người nghĩ biện pháp thông báo cho huynh đệ các Đường khác, yêu cầu bọn họ giúp đỡ. Nhớ kỹ, chỉ chọn những người tu vi Đấu Sư trở lên.

Nhìn thấy những người này vừa mới đến, Đường chủ Hồng Đường ngay lập tức đem sự tình an bài xuống. Làm một thủ lĩnh một phương của Thiên Ưng Bang, Đường chủ Hồng Đường vẫn có chút năng lực, lập tức nắm bắt tình huống, chuyện tình trọng yếu trước mắt là cứu trợ cho các huynh đệ, sau đó mới cho người triệu tập nhân thủ, đối phó với đám người Tạ Vũ.

Mã Hoài Ân nhìn thấy không rõ lắm, nhưng mà Đường chủ Hồng Đường lại xem phi thường tinh tường.

Ở trong mắt của hắn, rõ ràng phân biệt ra được, Toa Toa là Nhất Tinh Đấu Vương cường giả, mà Lý Dật, thì là Tam Tinh Đấu Vương cường giả.

Bên người có thêm khoảng trăm vị huynh đệ bang chúng Hồng Đường Thiên Ưng Bang, làm cho lòng tin của vị Đường chủ Hồng Đường này

tăng vọt. Cả người hướng về phía trước đập mạnh, một thân đấu khí âm âm phát ra.

Từng đạo đấu khí trên thân thể hần vòng quanh rất nhanh, liền tạo thành một bộ áo giáp màu lam nhạt, đấu khí hóa giáp. Đường chủ Hồng Đường này là một Đấu Vương cường giả.

Đường chủ Hồng Đường có hành vi như vậy, đối với đám người Tạ Vũ cũng không tạo thành ảnh hưởng gì, đám người kia trong nội tâm đều rất rõ ràng, chủ nhân của bọn hần là Đấu Hoàng cường giả.

- Tạ Vũ, các người tất cả lui ra, trước mắt người này các người không thể đối phó được!

Thanh âm của Lý Dật từ phía sau vang lên.

Lý Dật tự nhiên thấy rõ, gã Đường chủ Hồng Đường này, này có tu vi là Tam Tinh Đấu Vương, cùng với tu vi chân thật của Lý Dật là giống nhau. Tam Tinh Đấu Vương, mặc dù đám người Tạ Vũ xông lên, cũng có thể xử lý được gã Đường chủ Thiên Ứng Bang này, bất quá đám người Tạ Vũ cũng phải trả giá rất lớn. Còn thứ hai là sau lưng Đường chủ Hồng Đường, cũng có trên dưới một trăm bang chúng Thiên Ứng Bang, trong những người này, cũng có mười vị Đấu Sư cường giả.

Nghe thấy Lý Dật nói, đám người Tạ Vũ có chút không cam lòng hướng về phía sau lui lại, trước mắt là mặt dù là một Đấu Vương cường giả, nhưng mà đám người Tạ Vũ tại Xích Thủy Trấn, cũng không phải là không có gặp qua Đấu Vương cường giả, hơn nữa cũng đã từng hạ qua một gã Đấu Vương cường giả nữa.

Tạ Vũ dẫn mọi người lui về phía sau, Lý Dật cùng Toa Toa trực tiếp đứng ở trước mặt Đường chủ Hồng Đường.

- Tiểu tử, đã dám đắc tội Thiên Ứng Bang, người chết cũng không được tử tế, chuẩn bị đi.

Nhìn Lý Dật, Đường chủ Hồng Đường trầm giọng nói.

Một người là Tam Tinh Đấu Vương, hơn nữa một người là Nhất Tinh Đấu Vương, còn có gần ba mươi vị Đấu Sư, thế lực bọn này dù cho đặt ở bên trong Đế Đô, coi như là không tệ, nhưng mà thế lực như vậy tại trong mắt Đường chủ Hồng Đường xem ra, cũng không đủ cùng Thiên Ứng Bang chống lại.

Đường chủ ba Phân Đường của Thiên Ứng Bang, đều là Đấu Vương cường giả, hơn nữa Bang chủ và hai vị Trưởng lão trong Bang cũng là Đấu Vương cường giả, như vậy Thiên Ứng Bang có tất cả sáu vị Đấu Vương cường giả, ở trong Đế Đô cũng là thế lực nhị lưu, Thiên Ứng Bang quả thật có vốn để kiêu ngạo.

- Hình như là các người trước đặc tội với ta a?

Nhìn vẻ mặt của Đường chủ Hồng Đường căng cứng, Lý Dật cười cười, Tam Tinh Đấu Vương, khi nào được Lý Dật để ở trong mắt? Xem hắn như là người vừa mới xuyên việt đến nơi này à?

Một gã Đấu Vương ở trước mặt Lý Dật nói như vậy, quả thật Lý Dật có một điểm áp lực đều không có.

- Hắc hắc, ở bên trong Đế Đô, Thiên Ứng Bang chúng ta đã từng đặc tội nhiều người, nhưng mà giống như người, dám xuất thủ đối với người của Thiên Ứng Bang chúng ta, ta còn không có gặp qua a.

Đường chủ Hồng Đường lạnh lùng cười nói.

- Đó là người của Đế Đô có lá gan quá nhỏ đi, bất quá chỉ là một Thiên Ứng Bang mà thôi!

Lý Dật khinh thường nói.

- Tiểu tử, nói cho người biết, dám cùng Thiên Ứng Bang chúng ta đối địch, sớm đã bị băm nát ném xuống sông cho cá ăn rồi. Bất quá, các người rất nhanh cũng sẽ nhận được đãi ngộ như vậy!

Đường chủ Hồng Đường phá lên cười, nhớ tới những thế lực trước kia bị Thiên Ưng Bang giải quyết, Đường chủ Hồng Đường trong nội tâm kích động một hồi. Cảm giác liếm máu trên lưỡi đao, hình như đã thật lâu không có trải qua a.

Nhìn đám người Lý Dật, Đường chủ Hồng Đường đột nhiên có ý nghĩ, những người này đến lúc đó nên cho chết như thế nào đây? Hắc hắc, bất quá cô gái này, huynh đệ trong bang nhất định là phi thường cảm thấy hứng thú, nếu Bang chủ hào phóng, rất nhiều các huynh đệ có thể hảo hảo sung sướng một hồi.

Nhìn Đường chủ Hồng Đường, Lý Dật tự nhiên không biết Đường chủ Hồng Đường này trong lòng đang nghĩ gì, khóe miệng hơi nháy lên. Lý Dật cười nói:

- Đó là do những người trước đây các người gặp phải quá vô dụng, hôm nay gặp phải Lý đại gia ta, Thiên Ưng Bang chỉ sợ sẽ phải xóa tên tại Đế Đô.

- Tiểu tử, nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng! Hiện tại khiến cho ta thử xem, một kẻ dám khiêu chiến uy nghiêm của Thiên Ưng Bang, là một chuyện ngu ngốc đến mức nào.

Đường chủ Hồng Đường quát to một tiếng, thủ ấn trong tay liên tục kết xuất, trên tay xuất hiện quang mang màu lam nhạt cực thịnh, rất nhanh Đường chủ Hồng Đường Thiên Ưng Bang rộng lớn một tiếng, giơ hai tay lên, vô số phong nhận màu lam nhạt hướng về phía Lý Dật cùng Toa Toa công kích tới.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bang Chủ Xuất Hiện

Q.5 - Chương 55: Bang Chủ Xuất Hiện

Những cái phong nhận này, cũng không phải là Đấu kỹ gì, mà là một phương thức công kích cơ bản nhất của những kẻ tu luyện đấu khí Phong hệ, bất quá, cảnh giới đến cấp bậc Đấu Vương, lực sát thương của những phong nhận này cũng là hết sức kinh người!

Nếu như ngăn cản ở trước người của Đường chủ Hồng Đường là đám người Tạ Vũ, những cái phong nhận này thi triển xuống, chỉ sợ sẽ có không ít người bị thương.

Những Đấu kỹ tương đồng nhau, do cường giả cảnh giới bất đồng sử dụng hiệu quả cũng hoàn toàn không giống nhau.

- Toa Toa, có vấn đề gì không?

Lý Dật thấp giọng quay đầu lại, nhẹ nhàng hỏi một câu.

Nhẹ gật đầu, Toa Toa đứng ở trước mặt Lý Dật.

Tu vi Tam Tinh Đấu Vương, nếu như khiến cho Lý Dật ra tay, cũng là có điểm không đáng.

Nhìn thấy Toa Toa đứng ở trước mặt mình, Lý Dật khẽ mỉm cười, có Hậu Sơn Giáp bảo vệ, Toa Toa đối phó với Đường chủ Hồng Đường, hẳn là không có vấn đề gì, Tam Tinh Đấu Vương cùng Nhất Tinh Đấu Vương, cũng chênh lệch không tính là lớn, hơn nữa có Hậu Sơn Giáp, dù cho đánh không lại, tự bảo vệ mình cũng không có vấn đề gì.

Hơn nữa còn có Lý Dật đứng ở một bên lược trận, Toa Toa muốn xảy ra tình huống gì, cũng là rất khó.

Đi đến trước mặt Lý Dật, Toa Toa nâng trường kiếm lên, không ngừng đâm về phía trước, mỗi lần thanh trường kiếm đánh ra, đều có một đoàn đấu khí hỏa hồng sắc hướng về phía phong nhận mà đi.

Tốc độ nhanh chóng tăng lên, những phong nhận kia còn chưa tới trước mặt, Toa Toa đã rất nhanh đâm kiếm, tạo thành ngàn vạn mũi kiếm, hóa ra vô số đóa đấu khí hỏa hồng sắc không ngừng đánh tới.

Vô số phong nhận cùng cùng với kiếm khí hỏa diễm hỏa hồng sắc va chạm với nhau, Lý Dật xem mười phần rõ ràng, mỗi một đóa đấu khí Hỏa hệ đều cùng một với một ngọn phong nhận đụng vào với nhau, gió gặp hỏa, tạo thành một đóa hoa lửa thật lớn. Sau đó vang lên một tiếng nổ, trực tiếp nổ tung.

Toa Toa cùng với Đường chủ Hồng Đường đấu nhau tạo thành bông hoa lửa nổ mạnh, giống như đám pháo hoa không ngừng giữa hai người nổ tung, rất là xinh đẹp, hai người công kích toàn bộ theo kiểu phân tán, phạm vi công kích của những pháo hoa này cũng không lớn, cũng không thể tạo thành ảnh hưởng bao nhiêu đối với chung quanh.

- Mũi Khoan Xoắn Ốc!

Đường chủ Hồng Đường quát to một tiếng, song chương mạnh mẽ hợp lại, lôi kéo, một đạo gió lốc mãnh liệt tạo thành một mũi khoan cực lớn, đạo lốc xoáy này như một mũi khoan cao tốc xoay tròn liên tục, gió xoáy rít âm âm lên trong không khí chung quanh, truyền ra không còn là tiếng gió thổi ù ù, mà là từng trận tiếng âm thanh bạo liệt âm âm.

Một cái máy khoan hình cái phễu cực lớn hình thành, mà Đường chủ Hồng Đường là cái miệng phễu, còn Toa Toa bên này là cái đáy phễu. Trên cái phễu mang theo từng đạo từng đạo gió lốc mạnh mẽ, tạo thành từng trận từng trận tiếng bạo liệt, làm cho mọi người có cảm giác da đầu cũng phải run lên.

- Bạo Viêm Kiếm!

Thanh trường kiếm trên tay Toa Toa lúc này đỏ rực lên, một lượng đấu khí Hỏa hệ ngưng kết tại trên thân kiếm, nhẹ buông tay, trường kiếm nhắm thẳng vào cái đáy của phễu gió, hung hăng đâm xuống.

Một tiếng nổ cường liệt tạo lên tiếng nổ mạnh truyền ra, từng đạo đấu khí hỏa hồng sắc lao thẳng vào cái phễu gió năng lượng nổ tung, biến thành từng đợt hỏa hoa, bay tán loạn khắp bốn phía.

Những đạo hỏa hoa này rơi trên mặt đất, như từng đoàn từng đoàn hỏa dược nổ mạnh. Trên mặt đất tạc ra một loạt những cái hố nhỏ.

- Thật là lợi hại!

Nhìn thấy hai người Toa Toa đánh nhau cùng với Đường chủ Hồng Đường, trong lòng những người quan sát chung quanh đều sinh ra ý nghĩ như vậy. Chiến đấu cấp bậc Đấu Vương cường giả, quả nhiên không phải là những Đấu Sư bọn hắn có thể so sánh được. Đấu Vương cùng Đấu Sư chỉ hơn kém nhau một cảnh giới, nhưng chênh lệch khác nhau một trời một vực.

May mắn là trang viện này rất rộng lớn, khí tức hai người đánh nhau, cũng không có lan đến gần các căn nhà chung quanh. Về phần Thì Lương cùng các huynh đệ bình thường của hắn, đã sớm chạy núp cách đó rất xa. Những người kia cùng với Thì Lương giống nhau đều là những người bình thường, nếu đứng gần chỗ Đấu Sư và Đấu Vương đánh nhau, rất dễ dàng bị thương tổn.

Nhìn hiện trường chiến đấu này, những người bình thường này càng thêm há to miệng. Bình thường cùng người khác động thủ, đều chẳng qua nhìn xem ai quyền to cước nhanh, nhìn xem ai khí lực lớn. Hiện tại những chiến đấu như thế này, ở trong mắt bọn họ, đều chính là kinh thiên động địa!

Mọi tình huống trên hiện trường, Lý Dật đều nắm trong lòng bàn tay, nhìn về phía hai người đang đấu nhau, trong nội tâm Lý Dật nhẹ nhàng hít một hơi. Toa Toa mới vừa thăng tiến vào cảnh giới Đấu Vương, xem ra vẫn còn kém một chút.

Quả nhiên, ngay khi ý niệm trong đầu Lý Dật vừa mới phát ra, cái mũi khoan gió cùng với trường kiếm va chạm vào nhau đã tạo thành một hồi âm thanh chói tai, năng lượng Hỏa hệ sinh ra trên thân kiếm đã bị tiêu hao không còn. Ngay sau đó, cái mũi khoan gió cường đại đem thanh

trường kiếm xoắn thành từng mảnh nhỏ, bắn nhanh ra khắp bốn phía xung quanh.

Những mảnh kiếm vỡ nhỏ mang theo năng lượng cường đại, bắn ra loạn xạ bốn phía, thân hình Lý Dật vừa động, bắn về phía đám người Thì Lương đang núp, hai vùng tay lên, vô số lôi quang sinh ra, đem những kia mảnh nhỏ đều đánh rơi trên mặt đất.

Tuy rằng bọn người Thì Lương đứng cách nơi đánh nhau rất xa, bắt quá những mảnh nhỏ kia bắn ra như vậy, giống như là từng đạo phi đao, nếu như bắn vào những người bình thường, không chết cũng muốn trọng thương.

Phần lớn những mảnh vỡ còn lại đều bay về phía đám người Tạ Vũ, bất quá, những phiến mảnh vỡ mang theo chút năng lượng này đối với những Đấu Sư cường giả như đám người Tạ Vũ cũng không thể tạo thành thương tổn gì.

Mũi khoan gió sau khi hủy diệt xong thanh trường kiếm của Toa Toa, tuy rằng thể tích nhỏ đi không ít, nhưng mà vẫn như trước là một mũi khoan gió ẩn chứa vô số năng lượng cực mạnh. Mũi khoan sau khi hủy xong thanh trường kiếm, thì không còn bất cứ chương ngại nào nữa, lao nhanh về phía trước, biến thành mạnh mẽ vô cùng, bay thẳng đến trước ngực Toa Toa mà đâm thẳng vào.

Một luồng đấu khí rất nhanh dâng trào xung quanh người, khi mũi khoan gió lao đến, Áo giáp Đấu khí hiện ra trên người Toa Toa, đem mũi khoan gió hoàn toàn ngăn trở lại.

Tuy rằng công kích mũi khoan gió kia bị chặn lại, nhưng mà vẫn còn sót lại một lực lượng đấu khí mạnh mẽ, ngay cả Áo giáp Đấu khí cũng ngăn cản không nổi, mũi khoan gió giống như một cánh tay lớn đem thân thể Toa Toa đẩy lùi về phía sau.

Vừa lúc đó, Đường chủ Hồng Đường hóa thành một cơn gió lốc, hướng về phía Toa Toa cuốn tới, những kẻ tu luyện đấu khí Phong hệ, tốc độ so

với những người tu luyện cùng cảnh giới thì chiếm ưu thế tuyệt đối, đao gió lốc kia phóng tới gần Toa Toa, chính giữa đột nhiên hiện ra một cánh tay màu lam nhạt, hướng phía trước ngực Toa Toa đánh xuống.

- Liệt Phong Thủ!

Đường chủ Hồng Đường thấp giọng quát một tiếng, cánh tay màu lam nhạt giống như là một thanh lợi đao màu lam nhạt chớp động tỏa ra hào quang, đem Áo giáp Đấu khí trên người Toa Toa dễ dàng đánh tan.

Nhìn chiếc áo giáp hỏa hồng sắc vỡ ra, trên mặt Đường chủ Hồng Đường lộ ra một nụ cười tàn nhẫn.

Chiến thuật thành công, sau khi giải quyết xong ả Nhất Tinh Đấu Vương này, Đường chủ Hồng Đường phải đổi mặt, cũng chỉ là một gã Tam Tinh Đấu Vương Lý Dật mà thôi. Cứ như vậy, hắn không cần đồng thời đổi mặt với hai gã Đấu Vương cường giả giáp công.

Đối với kinh nghiệm chiến đấu của mình, Đường chủ Hồng Đường rất có lòng tự tin. Hắn tin tưởng rằng, tuy rằng đều cùng là Tam Tinh Đấu Vương, nhưng đổi mặt với Lý Dật, hắn khẳng định có thể chiếm được thượng phong.

Ngay trong lúc Đường chủ Hồng Đường chờ đợi cảm giác Liệt Phong Thủ xé tan thân thể kia, trên người Toa Toa chợt truyền đến cảm giác kỳ lạ, làm cho Đường chủ Hồng Đường có chút nghi ngờ.

Mặc dù đã phá tan Áo giáp Đấu khí của Toa Toa rồi, nhưng mà tại bên trong Áo giáp Đấu khí, truyền đến không phải là cái cảm giác tràn ngập co giãn của cơ thể. Đường chủ Hồng Đường dùng Liệt Phong Thủ giống như chém thẳng vào một tảng đá khổng lồ vậy, chém xong Áo giáp Đấu khí, thế nhưng cũng không thể tiến thêm được nửa phần nữa.

Ngay trong lúc Đường chủ Hồng Đường trong lòng đầy nghi hoặc, chợt trong nháy mắt, Toa Toa khẽ quát lên một tiếng:

- Lưu lại một cánh tay!

Chỉ thấy đôi tay của Toa Toa có chút vung ra, xuất hiện ra một chủ thủ có chút tối tăm, thừa dịp Đường chủ Hồng Đường còn không có kịp phản ứng lại, Toa Toa đã nhẹ nhàng vung lên, một cánh tay màu lam nhạt đã rơi thẳng xuống mặt đất.

Khi cánh tay rơi xuống mặt đất, Đường chủ Hồng Đường mới có thể phản ứng lại. Lúc này, Đường chủ Hồng Đường mới mang theo một sự sầu thảm mãnh liệt kêu lên một tiếng, chụp lấy vết thương đang không ngừng phun máu trên cánh tay, mạnh mẽ lui về phía sau.

Đằng sau là bang chúng của Hồng Đường Thiên Ứng Bang, nhìn thấy thế, lập tức móc ra thuốc chữa thương cầm máu, rất nhanh đặt lên trên vết thương của Đường chủ Hồng Đường.

- Toa Toa, làm tốt lắm!

Lý Dật vỗ tay thật mạnh, nhìn thấy Toa Toa có thể trong nháy mắt chuyển bại thành thắng, Lý Dật vẫn thấy có chút vui vẻ.

Đường chủ Hồng Đường Thiên Ứng Bang cũng là do chủ quan. Trong phán đoán của Đường chủ Hồng Đường đã xuất hiện hai lần sai lầm. Một là Đường chủ Hồng Đường không ngờ rằng trên người Toa Toa còn có một kiện chiến giáp có thể ngăn cản được Liệt Phong Thủ. Thứ hai, ở trong mắt Đường chủ Hồng Đường, Toa Toa và Lý Dật, hẳn là con cháu của gia tộc nào đó ở các địa phương bên ngoài Đế Đô, cũng chỉ là những cái bình hoa có vẻ mà thôi. Tuy rằng có thể tu luyện tới cảnh giới Đấu Vương, nhưng mà kinh nghiệm chiến đấu khẳng định không đủ, Đường chủ Hồng Đường Thiên Ứng Bang vì thế nên đã có điểm khinh địch.

Lúc này Đường chủ Hồng Đường lui ra phía sau, con mắt đỏ rực lên nhìn về phía Toa Toa, lúc này bên ngoài có truyền đến một giọng nam hùng hồn.

- Hồng Mao Ứng, người làm sao?

Một hán tử có hàm râu quai nón, sắc mặt nghiêm túc từ ngoài cửa đi đến, cau mày nhìn Đường chủ Hồng Đường, mở miệng hỏi.

- Bang chủ, ngài cũng tới?

Nhìn thấy người mới tới, Đường chủ Hồng Đường Thiên Ứng Bang lập tức không để ý đến thương thế của chính mình, xoay người quỳ rạp xuống đất, cung kính nói.

- Là người thả ra tín hiệu, tìm các huynh đệ giúp đỡ, ở đây nhất định là xảy ra chuyện lớn, vừa vặn ta đang ở gần đây, cho nên tới đây nhìn một chút.

Bang chủ Thiên Ứng Bang nói, nhìn bang chúng Thiên Ứng Bang đang thống khổ lẫn lộn đầy đất, Bang chủ Thiên Ứng Bang hít một hơi lương khí, thật sự không biết là ai, dám đối với Thiên Ứng Bang hạ tay độc ác như vậy.

- Bang chủ!

Từ Đường chủ Hồng Đường, theo như lời của gã hán tử mặt râu quai nón thì tên là Hồng Mao Ứng, những bang chúng Thiên Ứng Bang chung quanh đều quỳ rạp xuống đất, cùng hô lên một tiếng Bang chủ. Trên trăm người ở đây như cùng kêu lên như vậy, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

- Tất cả đứng lên!

Bang chủ Thiên Ứng Bang đối với thanh thế như vậy rất là hài lòng, trên mặt lộ ra vui vẻ, vội vàng cho tất cả mọi người đứng dậy.

Chứng kiến tình huống trước mắt, Lý Dật trong nội tâm cảm thấy rất là buồn cười. Bang chủ Thiên Ứng Bang, xuất hiện thật sự rất hoành tráng! Không ngờ đều làm cho tất cả bang chúng Thiên Ứng Bang đều quỳ xuống. Cái tràng cảnh này, không phải là kiếp trước khi xem truyền hình chứng kiến Hoàng đế Bệ hạ xuất hiện rất là giống nhau sao?

- Bang chủ Thiên Ưng Bang phải không, thật là hoành tráng a, người không biết, còn tưởng rằng là Hoàng đế Đế quốc Thiên Phong đến đây đó.

Ngay lúc Bang chủ Thiên Ưng Bang đang rất là đắc ý, Lý Dật ở một bên trào phúng nói.

- Người là người ở phương nào? Bên trong Đế Đô, hình như chưa từng có nhân vật như các hạ.

Bang chủ Thiên Ưng Bang nghe thấy Lý Dật nói, lập tức trầm giọng hỏi.

Trước khi động thủ, Bang chủ Thiên Ưng Bang muốn hỏi rõ thân phận của đối phương, nói cách khác, xem xem có phải là đối tượng mà mình không thể đắc tội hay không, nếu đúng như vậy thì thật sự không ổn. Điều này chứng tỏ Bang chủ Thiên Ưng Bang cũng không phải một hạng người lỗ mãng.

- Ta là người như thế nào, người hiện tại không cần biết, hiện tại bốn đại gia ta đây cho người một con đường sáng, mang theo toàn bộ người của Thiên Ưng Bang các người đầu nhập vào dưới trướng của bốn đại gia, từ nay về sau đi theo bốn đại gia, tự nhiên các người sẽ có nhiều chỗ tốt.

Không có trả lời câu hỏi của Bang chủ Thiên Ưng Bang, Lý Dật ngược lại vứt cho Bang chủ Thiên Ưng Bang một sự lựa chọn.

- Tiểu tử, người nói cái gì, thúi lắm?

Những lời Lý Dật nói làm cho Bang chủ Thiên Ưng Bang cảm thấy vô cùng phẫn nộ, không để ý được thân phận nhất bang chi chủ, vậy mà mở miệng liền nói toàn câu thô tục.

- Người nghĩ rằng ta nói với người thúi lắm sao?

Nghe thấy Bang chủ Thiên Ưng Bang nói như vậy, Lý Dật biến sắc.

- Hừ, tiểu tử, người cho rằng người là ai? Vậy mà nói muốn Thiên Ưng Bang đầu nhập vào dưới trướng của người, sẽ không sợ nói quá gió cắt đầu lưỡi hay sao?

Bang chủ Thiên Ưng Bang khinh thường cười, trong mắt hắt, Lý Dật bất quá chỉ là một Tam Tinh Đấu Vương mà thôi, dùng thân phận như vậy mà dám nói ra những lời như vậy, xác thực là có vẻ chán sống.

- Ta cuối cùng nói lại lần nữa, người mang theo Thiên Ưng Bang đầu nhập vào dưới trướng ta, bằng không, người hôm nay chuẩn bị vĩnh viễn nằm tại nơi này đi.

Lý Dật lạnh lùng nói.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trưởng Lão

Q.5 - Chương 56: Trưởng Lão

- Hừ, tiểu tử, người thật sự là rất ngang ngược!

Lý Dật nói những lời này, làm cho Bang chủ Thiên Ưng Bang cực kỳ nổi giận.

- Ha ha ha ha, mọi người có nghe thấy tiểu tử này gì không, nó muốn đem ta vĩnh viễn giữ lại nơi này.

Bang chủ Thiên Ưng Bang giận dữ, ngược lại phá lên cười. Nghe Bang chủ hỏi, lúc này toàn bộ bang chúng Thiên Ưng Bang tự nhiên phụ họa theo.

- Ha ha, Bang chủ, tiểu tử này đoán chừng là đêm qua nằm sấp trên người đàn bà mà vận động quá mức, nên lúc này còn nói mê sảng.

Đám bang chúng nhất thời đều lớn tiếng cười to.

- Bang chủ, tiểu tử này chưa từng nhìn thấy qua sự uy phong của người, Bang chủ không được lưu tình, một chưởng đem hắn đập chết đi.

- Bang chủ, tiểu tử này thật sự là quá kiêu ngạo, Bang chủ hãy ra lệnh một tiếng, các huynh đệ lập tức đem hắn băm vằm ra thành từng mảnh.

Nghe đám thuộc hạ của mình không ngừng nịnh nọt, Bang chủ Thiên Ưng Bang có cảm giác phiêu diêu vô cùng. Hắn cảm giác mình là ai? Ở bên trong Đế Đô, người người đều kính ngưỡng Bang chủ Thiên Ưng Bang a!

- Tiểu tử, người ngàn vạn lần không nên, người không nên đắc tội ta, đắc tội với Thiên Ưng Bang, hiện tại cho dù là Hoàng đế Đế quốc Thiên Phong có đến đây, cũng không thể nào cứu được mạng nhỏ của người, vừa rồi người chặt bỏ bao nhiêu cánh tay của huynh đệ Thiên Ưng Bang ta? Hiện tại, một cái cánh tay của huynh đệ ta, bắt các người trả giá một cái mạng đi.

Bang chủ Thiên Ưng Bang thách thức nói.

Trong mắt Bang chủ Thiên Ưng Bang, hắn có nói như vậy trước một đám Đấu Sư, hơn nữa thêm một Nhất Tinh Đấu Vương, Tam Tinh Đấu Vương cũng hoàn toàn bình thường. Tổ hợp này nếu như đặt ở bên ngoài, cũng coi như là có chút phân lượng, nhưng mà tại trong mắt Bang chủ Thiên Ưng Bang, thì lại hoàn toàn không là cái gì cả.

- Hai vị Trưởng lão, phiền toái các người ra tay, đem một nam một nữ kia giải quyết!

Bang chủ Thiên Ưng Bang ra lệnh cho hai Trưởng lão đứng sau lưng mình.

- Tuân lệnh, Bang chủ!

Hai Trưởng lão đứng sau Bang chủ Thiên Ưng Bang ngay lập tức đáp ứng.

Hai người này, một vừa người cao, mà còn béo, còn một người dáng dấp cường tráng, toàn thân có khí tức làm cho người ta rét run lên.

Phái ra hai vị Trưởng lão này, Bang chủ Thiên Ưng Bang có lòng tin tuyệt đối, hai vị Trưởng lão Thiên Ưng Bang, đều là cảnh giới Ngũ Tinh Đấu Vương. Hai người Ngũ Tinh Đấu Vương, còn là bằng hữu nhiều năm của nhau, hai người liên thủ đối địch, là phi thường ăn ý. Có hai vị Trưởng lão ra tay, Bang chủ Thiên Ưng Bang tin tưởng, không mất bao lâu thời gian, là có thể đem đôi nam nữ đối diện này bắt lấy.

Chỉ cần đem đôi nam nữ này trấn áp, còn lại những Đấu Sư kia, căn bản là không chịu nổi một kích của hắn.

- Hai vị, chuyện cho tới bây giờ, chỉ có thể dùng máu tươi hai vị, để rửa sạch sỉ nhục cho Thiên Ưng Bang!

Trưởng lão Cao Cá Tử chậm rãi nói. Trong mắt hắn, số lượng bang chúng Thiên Ưng Bang bị chặt tay nhiều như vậy, thật sự là một sự kiện vô cùng nhục nhã, vấn đề này truyền ra ngoài, từ nay về sau tại bên trong Đế Đô, gặp gỡ Tam bang Ngũ hội, chắc cũng bị người ta chế nhạo một phen.

- Toa Toa, người lui ra, hai người kia, để cho ta đối phó!

Lý Dật nhìn thấy hai vị Trưởng lão Thiên Ưng Bang muốn động thủ, lập tức kêu Toa Toa lui xuống.

Lúc này Lý Dật muốn động thủ trước. Lý Dật có cảm giác, không thể nói trước, sau này mình sẽ gặp phải nhiều đối thủ là cường giả cấp bậc Đấu Vương. Tuy rằng hiện tại thủ hạ của mình có Toa Toa là cảnh giới Nhất Tinh Đấu Vương cường giả, nhưng mà Toa Toa bất quá vừa mới tấn thăng đến cấp bậc Đấu Vương mà thôi, gặp được cảnh giới Đấu Vương hơi cao một chút, Toa Toa sẽ không có tác dụng, nếu như gặp gỡ Đấu Vương cường giả, chính mình cứ phải tự mình ra tay sao, cũng có chút không đáng.

Lý Dật biểu hiện ra tuy rằng chỉ là cảnh giới Tam Tinh Đấu Vương, nhưng mà hắn có Thiên Khôn Địa Càn Châu, Lý Dật có thể lập tức tăng lên tới cảnh giới Tam Tinh Đấu Hoàng. Đối diện với một Đấu Vương cường giả, mà cứ phải sử dụng thực lực Đấu Hoàng cường giả mà đối phó, như vậy có chút không đáng, đối với sự gia tăng tu vi sau này của Lý Dật cũng không phải là chuyện gì tốt.

Nhìn thấy Lý Dật chuẩn bị một mình đồng thời đối phó hai người bọn họ, hai vị Trưởng lão sắc mặt đồng thời sầm lại. Hành vi của Lý Dật ở trong mắt bọn họ, quả thật không coi hai người bọn họ ra cái gì.

Nếu là như vậy, hai người cũng không khách khí, đối phương muốn nhanh tìm chết, vậy nhanh thành toàn cho hắn.

- Chu Tước Hạ cấp, Thủy Long Đào!

Trưởng lão Cao Cá Tử hét lên, trong tay thủ ấn liên tục kết xuất, lập tức một con Thủy long oai dũng hiện ra, mở miệng rộng, giương nanh múa vuốt hướng về phía Lý Dật lao tới.

Nhìn thấy Trưởng lão Cao Cá Tử dùng Thủy Long Đào thi triển ra, Trưởng lão Trung Thân Tài cũng quát to một tiếng, trên tay kết ấn liên tục kết xuất.

- Chu Tước Hạ cấp, Nộ Lôi Oanh.

Một đạo năng lượng lôi điện màu tím từ trong tay Trưởng lão Trung Thân Tài kích xạ ra.

Tốc độ lôi điện nếu so với Thủy long thì nhanh hơn, lôi điện màu tím tuy rằng thi triển sau, nhưng mà tia chớp tại trong nháy mắt liền đuổi theo Thủy long, một đạo lôi điện màu tím mãnh liệt trực tiếp chui vào bên trong Thủy long, thân thể Thủy long trong suốt lập tức chớp động lên vô số lôi điện, những lôi điện này trong thân thể Thủy long, rất nhanh, đem một thân Thủy long biến thành lôi quang màu tím lóng lánh.

Hai cái Đấu kỹ lại có thể kết hợp cùng một chỗ? Kết hợp năng lượng, Lý Dật phán đoán, so với hai người đều tự thi triển Đấu kỹ thì uy lực lớn hơn rất nhiều.

Nếu như nói vừa rồi chỉ là hai đạo Đấu kỹ Chu Tước Hạ cấp, nhưng mà dung hợp với nhau, hai đạo Đấu kỹ Chu Tước Hạ cấp hóa thành Điện long, dù cho chống lại Đấu kỹ Chu Tước Cao cấp đều không chút thua kém.

Người bị công kích hiện tại chẳng những phải đối phó Thủy long mà còn phải đối phó lôi điện lực chất chứa đầy bên trong Thủy long.

Đấu khí tại Thiên Khôn Địa Càn Châu vừa chuyển, Lý Dật từ cảnh giới Tam Tinh Đấu Vương lập tức biến thành Bát Tinh Đấu Vương, liền thừa dịp chốc lát, Lý Dật tiện tay đánh ra một đạo Âm Dương Thần Lôi, đạo Âm Dương Thần Lôi này hướng về phía Điện long nhào tới.

Âm Dương Thần Lôi chui vào trong thân thể Điện long, những tia lôi điện màu tím giống như là gặp phải khắc tinh, lập tức vô ảnh vô tung biến mất.

Âm Dương Thần Lôi là Tiên Thiên Lôi Khí, tại bên trong các loại lôi khí nó có phẩm chất cao nhất, những tia lôi điện màu tím bất quá chỉ là lôi điện phổ thông mà thôi, lôi điện bình thường này gặp phải Âm Dương Thần Lôi, lập tức tỏ vẻ thần phục, bị Âm Dương Thần Lôi thôn phệ không còn gì cả.

Sau khi thôn phệ xong những tia lôi điện màu tím, Âm Dương Thần Lôi ở bên trong Thủy long chợt lóe lên, Thủy long giống như là bị một kiện lợi khí hung hăng xuyên qua, lập tức trên không trung vỡ vụn, biến thành hàng ngàn vụn giọt nước, tiêu tán trên không trung.

Lý Dật bất quá tay khẽ vẫy, đem chiêu số của hai vị Trưởng lão Thiên Ưng Bang liên thủ công kích phá tan không còn lại chút gì.

Nhìn hai người tử tử chuẩn bị chiêu thức, Lý Dật tiện tay phá vỡ, hai vị Trưởng lão Thiên Ưng Bang trong mắt đều lộ ra thần sắc khó mà tin được. Người đối diện kia rõ ràng chính là tu vi Tam Tinh Đấu Vương, mà hắn ta chỉ tùy ý phát tay, căn bản cũng không có sử dụng Đấu kỹ.

Điều này sao có thể?

Hai vị Trưởng lão, cùng với Bang chủ Thiên Ưng Bang tự nhiên là không nhìn thấy lúc Lý Dật phóng xuất ra Âm Dương Thần Lôi, đã lợi dụng Thiên Khôn Địa Càn Châu đem thực lực của mình trong nháy mắt tăng lên tới Bát Tinh Đấu Vương.

Hơn nữa, Âm Dương Thần Lôi là loại thể gian dị vật, những người này cũng không biết, Lý Dật tuy rằng bất quá là tùy ý vung tay lên, nhưng công kích này chính là Đấu kỹ Bạch Hổ Âm Dương Thần Lôi.

Bát Tinh Đấu Vương thích phóng Đấu kỹ Bạch Hổ, phá vỡ hai người Ngũ Tinh Đấu Vương liên thủ công kích, bất quá chỉ là Đấu kỹ Chu Tước Cao cấp, kỳ thật một chút cũng không có gì là lạ cả.

Trong lúc hai vị trưởng lão còn đang giật mình, thì Âm Dương Thần Lôi vẫn như trước công kích hướng về phía trước mặt hai người. Đối mặt công kích của Lý Dật, hai người phải nghĩ biện pháp ngăn cản.

Trưởng lão Cao Cá Tử ở phía trước, thân là Trưởng lão Thiên Ưng Bang, Ngũ Tinh Đấu Vương cường giả, ông ta lập tức quát to một tiếng, đấu khí màu lam đột nhiên tán phát ra, lúc này trên người Trưởng lão Cao Cá Tử kết xuất một tầng áo giáp màu lam.

Áo giáp Đấu khí xuất hiện, tạo thành một vòng lá chắn màu lam to lớn, trên tấm chắn lam quang trầm tĩnh, Trưởng lão Cao Cá Tử đưa tay duỗi ra, lá chắn lớn kia lập tức đón nhận Âm Dương Thần Lôi.

Luồng tia chớp hai màu trắng đen đan xen, va chạm vào lá chắn màu lam bắn ra vô số luồng thiểm điện hắc bạch giao nhau, làm cho cả lá chắn thoát nhìn cảm thấy đầy mỹ cảm.

Luồng thiểm điện mãnh liệt chớp động vài cái, chính diện lá chắn liền biến thành một tầng vụ khí, lớp lá chắn màu lam trực tiếp bị Âm Dương Thần Lô đánh cho bốc hơi.

Đánh tan tấm lá chắn, Âm Dương Thần Lô hung hăng đánh lên người Trưởng lão Cao Cá Tử, Âm Dương Thần Lô trực tiếp đem Trưởng lão Cao Cá Tử chấn bay về phía sau, đập vào người Trưởng lão Trung Thân Tài, hai người tiếp tục bị chấn bay ra hơn mười thước xa, mới ầm ầm rơi xuống mặt đất.

- Lão Cao! Người có cảm giác thế nào?

Trưởng lão Trung Thân Tài sau khi rơi xuống đất, lập tức xoay người đứng lên, trong ngực ôm Trưởng lão Cao Cá Tử đang thổ huyết lớn tiếng kêu lên.

- Khá tốt, ta tu luyện chính là đấu khí Thủy hệ, năng lực chữa thương không tệ, không chết được đâu!

Trưởng lão Cao Cá Tử dùng sức vỗ lồng ngực của mình, một đoàn máu tươi phun tới, dùng sức thở hỗn hển mấy hơi, sau đó Trưởng lão Cao Cá Tử mới gian nan nói.

- Mau tới, đem Cao Trưởng lão về Tổng bộ nghỉ ngơi!

Trưởng lão Trung Thân Tài vội vàng nói.

- Cao Trưởng lão!

Hai bang chúng Thiên Ứng Bang lập tức chạy ra, giơ lên khênh Trưởng lão Cao Cá Tử chạy đi.

- Bang chủ, tiểu tử này khó đối phó a, nếu như ta đoán không sai, tiểu tử này trên người khẳng định có Đấu kỹ cao cấp.

Trưởng lão Trung Thân Tài vội vàng đi đến bên cạnh Bang chủ Thiên Ưng Bang, thấp giọng nói.

Lý Dật đột nhiên tăng lên tu vi của bản thân mình, bất quá là trong tích tắc thời gian, Trưởng lão Trung Thân Tài căn bản không cảm giác được.

- Ta xem như thế nào!

Bang chủ Thiên Ưng Bang suy nghĩ một chút, nhẹ gật đầu, Bang chủ này cũng không có nhìn thấy Lý Dật trong nháy mắt đem tu vi của mình tăng lên.

- Lý Đường chủ, Vương Đường chủ, chúng ta cùng lên đi!

Bang chủ Thiên Ưng Bang lúc này không dám khinh địch, xoay người lại gọi hai vị Đường chủ, hai vị Đường chủ này đều là Đấu Vương cường giả, bởi như vậy, liền tạo thành bốn vị Đấu Vương cường giả cùng một chỗ giáp công Lý Dật.

Chứng kiến Bang chủ cùng các cường giả trong bang vây công Lý Dật, bang chúng Thiên Ưng Bang lập tức kích động.

Bang chủ, Trung Trưởng lão, hai vị Đường chủ, bốn người này bình thường đều là nhân vật cao cao tại thượng, bây giờ bốn người lại đồng thời liên thủ, đối phó với một người, người này nhất định là bị chết chứ không sai.

Bốn Đấu Vương cường giả, tách ra bốn phương vị, trong tay thủ ấn không ngừng kết xuất, xem bộ dáng là muốn đồng thời phát động tiến công Lý Dật.

Đột nhiên, Bang chủ Thiên Ưng Bang nhướng mày, có chút cảm giác không ổn, về phần có chỗ nào không ổn, Bang chủ Thiên Ưng Bang lại không rõ ràng.

Ngẩng đầu nhìn lại, thấy vẻ mặt của Toa Toa như là đi xem náo nhiệt, Bang chủ Thiên Ưng Bang trong nội tâm cả kinh.

Toa Toa lộ ra vẻ mặt như thế, đã nói lên Toa Toa đối với Lý Dật mười phần có lòng tin, nói đúng hơn, bốn Đấu Vương Thiên Ưng Bang bọn họ đồng thời liên thủ, trong con mắt của Toa Toa xem ra, cũng không thể đối với Lý Dật tạo thành uy hiếp.

Lông mày Bang chủ Thiên Ưng Bang nhíu lại, hẩn nhìn về phía đám người Tạ Vũ, trên mặt đám người Tạ Vũ, cũng thể hiện bộ dáng xem náo nhiệt.

Trường hợp như vậy làm cho Bang chủ Thiên Ưng Bang phi thường kỳ quái, thậm chí có cảm giác quỷ dị, Toa Toa cùng đám người Tạ Vũ đều tin tưởng rất cuộc là cái gì đây? Như thế nào mà làm cho bọn họ đối Lý Dật có lòng tin như thế?

Bang chủ Thiên Ưng Bang dù thế nào cũng không nghĩ ra, kỳ thật, Lý Dật là có thể tấn thẳng đến cảnh giới Đấu Hoàng Đấu Hoàng cường giả.

Cũng khó trách, trong Đế quốc Thiên Phong, Đấu Hoàng cường giả rải rác không có bao nhiêu, những Đấu Hoàng cường giả kia, Bang chủ Thiên Ưng Bang cho dù chưa từng gặp mặt, cũng đã được nghe nói đến, nếu như trước mắt tiểu tử này nếu như là một trong Thiên Phong Thất Hoàng, hẳn không có lý do gì không biết.

Huống chi, nếu nói Lý Dật còn trẻ tuổi như vậy đã là Đấu Hoàng cường giả, đánh chết Bang chủ Thiên Ưng Bang cũng không tin. Nếu là như vậy, chẳng lẽ tiểu tử trước mắt này đã bắt đầu tu luyện từ trong bụng mẹ?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Diệt Sát

Q.5 - Chương 57: Diệt Sát

- Mọi người chú ý, trên người tiểu tử này có cái gì đó rất cổ quái.

Bang chủ Thiên Ưng Bang thấp giọng kêu lên, tuy rằng không biết Lý Dật có con bài tẩy là gì, nhưng từ sắc mặt Toa Toa cùng với đám người Tạ Vũ xem ra, người trước mắt này khẳng định không đơn giản, chính mình bốn người phải cẩn thận một chút, vừa rồi kết cục Cao Trường lão chính là một cái cảnh cáo.

- Rõ, thưa Bang chủ!

Ba người đều cùng kêu lên đáp ứng.

Một chiêu có thể đem Đấu kỹ Dung hợp của Cao, Trung, hai vị Trường lão phá vỡ, hơn nữa làm cho Cao Trường lão bị trọng thương, Lý Dật trong mắt bọn họ, là nhân vật phi thường nguy hiểm.

- Tiểu tử, đi chết đi!

Bang chủ Thiên Ưng Bang quát to một tiếng,

- Mãnh Hổ Khiếu!

Bang chủ Thiên Ưng Bang hét lớn, sau đó phi thân tiến lên, nắm tay mãnh liệt hướng phía Lý Dật đánh tới, lập tức tạo thành một tầng đấu khí màu vàng, Bang chủ Thiên Ưng Bang tu luyện chính là đấu khí Thổ hệ, những đấu khí này được Bang chủ Thiên Ưng Bang ngưng kết thành một cái đầu hổ to lớn, há mồm hướng về phía Lý Dật cắn tới.

- Nộ Lôi Oanh!

Trung Trường lão dùng Đấu kỹ như trước là Đấu kỹ Nộ Lôi Oanh, Trung Trường lão chưa nhận thức ra Âm Dương Thần Lôi, còn muốn đối mặt với Tiên Thiên Lôi Khí của Lý Dật, hẳn không có khả năng sử dụng một chiêu như vậy nữa.

- Khai Sơn Chưởng!

- Liệt Địa Quyền!

Mặt khác hai Đường chủ đều phóng xuất Đấu kỹ của chính mình, bốn đạo Đấu kỹ đồng thời công kích về phía Lý Dật, công kích còn chưa có rơi xuống, thân thể Lý Dật bốn phía bốc lên đấu khí ba động vô cùng lớn.

Bốn đại Đấu Vương đồng thời công kích, cộng lại uy lực cũng không như bình thường.

Nhìn thấy công kích trên người mình bốn đạo Đấu kỹ, Lý Dật khoe miệng có chút co lại, lộ ra một tia khinh thường, bộ dáng tươi cười. Vừa lúc đó, toàn thân Lý Dật vận khởi đấu khí tại Thiên Khôn Địa Càn Châu, trong nháy mắt đem thực lực của chính mình tăng lên tới Tam Tinh Đấu Hoàng.

Đối với lôi điện màu tím ở trước mặt, Lý Dật không thèm để ý chút nào, mặc cho lôi điện màu tím nện trên người của mình, lôi điện màu tím nhập vào cơ thể sau, trực tiếp bị Âm Dương Thần Lôi thôn phệ hoàn toàn, hóa thành một đạo đấu khí Lôi hệ yếu ớt, dung hợp tiến vào bên trong thân thể Lý Dật.

Thân thể có chút lóe lên, Lý Dật tránh khỏi Khai Sơn Chưởng công kích, bất quá Liệt Địa Quyền nhưng lại tránh không khỏi, trực tiếp đánh lên phía sau lưng trên Lý Dật.

Nhìn thấy một quyền của mình đánh vào phía sau lưng Lý Dật, Đấu Vương sử dụng ra Liệt Địa Quyền trên mặt lộ ra vẻ vui mừng. Ở trong mắt hắn xem ra, Lý Dật bị chiêu Liệt Địa Quyền trực tiếp đánh bay về phía Bang chủ Thiên Ưng Bang.

Lý Dật bị Liệt Địa Quyền đánh trúng, bất quá, Lý Dật cũng không có bị thương, mà Lý Dật bị đánh bay, bất quá là làm trò.

Tam Tinh Đấu Hoàng, dù có đứng ở nơi nào cũng không bị Tam Tinh Đấu Vương Thiên Ưng Bang đánh trúng, cũng không bị thương. Hai người có thực lực sai biệt quá lớn, tựa như một người lớn đứng ở nơi đó,

để cho một hài nhi ba bốn tuổi đánh, tiểu hài tử kia làm sao có khả năng đả thương người lớn kia được.

Lý Dật bay về phía Bang chủ Thiên Ưng Bang, nhìn thấy Lý Dật bị đánh trúng, lại bị đánh bay về phía cạnh mình, Bang chủ Thiên Ưng Bang trên mặt cũng lộ ra sắc mặt vui mừng.

Trên nắm tay đầu hồ đột nhiên hé miệng, đánh lên về phía Lý Dật, miệng hồ truyền đến tiếng hồ gầm làm rung động lòng người. Mãnh Hồ Khiếu, nguyên lai còn có một chữ ‘khiếu’.

Thanh âm của lão hồ truyền vào trong lỗ tai của Lý Dật, làm cho tinh thần Lý Dật thậm chí có điểm hoảng hốt. Con hồ lại có thể mang theo âm ba công kích, có thể trực tiếp công kích vào linh hồn.

Cảm giác được linh hồn của mình có chút chấn động, nhưng Lý Dật lại khôi phục như bình thường, linh hồn công kích của Đấu Vương cường giả, đối với Đấu Hoàng cường giả như Lý Dật căn bản không có bất luận uy hiếp nào. Lý Dật tu luyện Thiên Ma Cửu Biến, tại phương diện linh hồn đều là cường đại dị thường.

Nhìn thấy trên mặt Lý Dật có thần sắc hoảng hốt, trên mặt Bang chủ Thiên Ưng Bang lộ ra thần sắc tàn nhẫn, hắc dùng chiêu Mãnh Hồ Khiếu này, không biết đã lấy đi bao nhiêu tánh mạng cường giả rồi.

Tưởng tượng thấy chính mình đánh thẳng vào lồng ngực Lý Dật, sau đó đem Lý Dật đánh cho thổ huyết bay đi, Bang chủ Thiên Ưng Bang thậm chí có chút say mê.

Lúc này Bang chủ Thiên Ưng Bang có cảm giác hưng phấn không thể tưởng tượng nổi, nhưng đột nhiên Lý Dật duỗi ra tay phải, hung hăng chộp vào đầu hồ.

- Nam Minh Lưu Hỏa, đốt cho ta!

Lý Dật hét lớn một tiếng, Nam Minh Lưu Hỏa trong thân thể vọt xông ra, bao vây lấy năm tay của Bang chủ Thiên Ưng Bang, không ngừng thiêu đốt.

Nam Minh Lưu Hỏa, trong thiên địa là một loại hỏa diễm có cấp bậc cao nhất, Nam Minh Lưu Hỏa thiêu đốt trên người Bang chủ Thiên Ưng Bang, gần như là bạch sắc hỏa diễm, đem thân thể Bang chủ Thiên Ưng Bang trong nháy mắt bao trùm.

Rất nhanh, Nam Minh Lưu Hỏa thiêu đốt thân thể Bang chủ Thiên Ưng Bang, không ngừng phá hoại sinh cơ của Bang chủ Thiên Ưng Bang.

Cuối cùng, Nam Minh Lưu Hỏa đem thân thể Bang chủ Thiên Ưng Bang, hóa thành một đoàn hỏa cầu, thống khổ kêu to giãy dụa.

Chứng kiến Bang chủ vô địch đột nhiên chịu một kết cục như vậy, toàn bộ bang chúng Thiên Ưng Bang đều ngây dại, bốn đại cường giả trong bang liên thủ đều chế phục không được một người tuổi còn trẻ, người trẻ tuổi này thực lực cũng thật sự là quá cường hãn.

Đối mặt với nhân vật như vậy, bang chúng Thiên Ưng Bang đều cảm thấy ngây ngốc, không biết tiếp theo nên làm gì.

- Tất cả Thiên Ưng Bang nghe đây, nếu không đầu nhập vào dưới trướng của ta, thì cùng chung kết cục với Bang chủ của các người.

Lý Dật lớn tiếng kêu lên.

Sở dĩ ngạnh kháng Nộ Lôi Oanh, cùng với Liệt Địa Quyền, chính là Lý Dật cũng muốn một kích giết chết Bang chủ Thiên Ưng Bang. Lý Dật chính là muốn dùng sức mạnh cứng rắn, làm kinh sợ bang chúng Thiên Ưng Bang, tại thời điểm bốn đại cường giả vây công, Lý Dật trực tiếp một chiêu giết chết Bang chủ Thiên Ưng Bang. Lý Dật muốn làm cho hình tượng của mình cường ngạnh vô cùng, anh dũng vô địch, làm cho bang chúng Thiên Ưng Bang hoàn toàn kinh sợ. Lý Dật đối với thu phục bang chúng Thiên Ưng Bang, rất có tin tưởng.

Bang chúng bình thường của Thiên Ưng Bang đều không phải dạng ngu ngốc, mà ngay cả ba người vừa liên thủ công kích Lý Dật cũng không phải là người ngu ngốc, vừa rồi đạo Nộ Lôi Oanh, cùng với Liệt Địa Quyền đều đánh vào trên người Lý Dật. Công kích như vậy mà người trẻ tuổi này cũng không việc gì. Đây là người sao?

Lý Dật đột nhiên chiêu hàng bang chúng Thiên Ưng Bang hàng phục, những người này tuy rằng đều bị Lý Dật dùng thủ đoạn làm cho kinh sợ, nhưng mà trong khoảng thời gian ngắn cũng có phản ứng không kịp, tính cả ba đại Đấu Vương cường giả, đều có cảm giác ngu ngốc, chỉ có Bang chủ Thiên Ưng Bang đang ở trong ngọn lửa thống khổ kêu thảm thiết là đang hoạt động, bầu không khí tại hiện trường quái dị đến cực điểm.

Đấu khí không ngừng tại Thiên Khôn Địa Càn Châu lưu chuyển, Lý Dật trong nháy mắt đấu khí hóa cánh, Song đực Đấu khí mở ra, Lý Dật chậm rãi đứng trên không trung, lạnh lùng nói.

- Lần cuối cùng, ta hỏi các người, có lựa chọn đầu nhập vào ta không, hay là, lựa chọn đi tìm chết!

- Đấu khí hóa cánh!

Tất cả bang chúng Thiên Ưng Bang ở phía dưới không ngừng kêu lên sợ hãi, đấu khí hóa cánh chứng tỏ là cái gì, những người này đều mười phần tinh tường. Đây là Đấu Hoàng cường giả a!

Phốc! Phốc!

Bang chúng Thiên Ưng Bang rất nhanh quỳ xuống trước mặt Lý Dật, những người này cuối cùng cũng bị biểu hiện thực lực vừa rồi của Lý Dật triệt để thu phục. Đầu nhập vào một Đấu Hoàng cường giả, đây là một sự kiện phi thường quang vinh.

Một Đấu Hoàng cường giả, tại bên trong Đế quốc Thiên Phong có thể hưởng dụng vô tận vinh quang, bên trong Thiên Phong Thất Hoàng bất

luận người nào, đều hơn gấp vạn lần Bang chủ Thiên Ưng Bang?

Có thể đi theo một vị Đấu Hoàng, những người này đều tin tưởng, không bao lâu sau, thế lực của Thiên Ưng Bang có thể cùng Tứ Đại Gia Tộc, và Dong binh đoàn Thiết Kiếm so sánh.

Nhìn thấy Lý Dật là một vị Đấu Hoàng cường giả, ba Đấu Vương cường giả kia càng thêm ngây ngốc, ba người liếc mắt nhìn nhau, ánh mắt như là tại trao đổi với nhau, vừa lúc đó, tiếng thống khổ kêu thảm thiết cũng đình chỉ. Bang chủ Thiên Ưng Bang âm âm té xuống mặt đất, vẫn không nhúc nhích. Xem ra, đã bị Nam Minh Lưu Hỏa thiêu đốt chết cháy rồi.

- Tham kiến Bang chủ!

Bang chủ Thiên Ưng Bang chết đi như vậy là nhắc nhở bọn họ, bốn người liên thủ, đều có thể một kích đánh chết Bang chủ Thiên Ưng Bang, kế tiếp, nếu như ba người này còn muốn phản kháng, chỉ sợ không có ai trốn thoát khỏi vận mệnh.

- Tốt, các người đã đều đầu phục ta, các người mạo phạm ta liền bỏ qua. Bất quá, kế tiếp, ta tuyên bố các người từ bây giờ là thành viên của Lý Minh. Ta là Thiếu chủ của các người. Ta tên là Lý Dật, các người gọi ta là Thiếu chủ thì được rồi!

Lý Dật lớn tiếng nói, rốt cục đem lý lịch của chính mình nói ra.

- Lý Dật!

Nghe được tên này, rất nhiều người trong nội tâm đều cả kinh, cái tên này rất nhiều người đều nghe nói qua, đặc biệt là tầng lớn lãnh đạo của Thiên Ưng Bang. Kể năm nay vừa mới gia nhập Đấu Thần Điện, một tay xử lý Bắc Đấu Thất Kiếm, những chuyện này đã sớm nổi danh tại Đế Đô.

Nghe nói đến Lý Dật, đám bang chúng Thiên Ưng Bang này càng cảm thấy có thể đi theo Lý Dật, chính là đi theo Đấu Thần Điện, Thiên Ưng

Bang, có thể cùng so sánh với Đấu Thần Điện sao?

Về phần Lý Dật nói tới Lý Minh, bọn chúng cũng không quan tâm đây là tổ chức gì? Chỉ cần theo Lý Dật là tốt rồi, Đế quốc Thiên Phong có người nào không biết, Lý Dật chính là người của Đấu Thần Điện.

- Tham kiến Thiếu chủ!

Bang chúng Thiên Ưng Bang cùng kêu lên hô, những người này trước kia tại Thiên Ưng Bang đều trải qua huấn luyện, khi đồng thời hô lên, thực sự có loại khí thế ngất trời.

- Tốt lắm, ta cho lưu lại hai người, những người khác thì trở về thu thập toàn bộ Thiên Ưng Bang chờ Thiếu chủ đến tiếp thu!

Lý Dật lập tức phân phó, lúc này mới chậm rãi từ không trung hạ xuống.

Rất nhanh, Lý Dật ra mệnh lệnh xuống dưới, bang chúng Thiên Ưng Bang lưu lại hai người, còn những người khác đều tán đi. Khi rời đi ai lấy đều có ý niệm kỳ quái trong đầu, từ nay về sau, không còn có Thiên Ưng Bang, mà chỉ có một tổ chức gọi là Lý Minh.

- Hai người các người tại Thiên Ưng Bang nắm chức vụ gì?

Lý Dật lập tức hỏi hai người lưu lại.

- Chúng tôi là cận vệ của Bang chủ!

Hai bang chúng Thiên Ưng Bang cung kính trả lời.

Nhìn hai người đều là Bát Tinh Đấu Sư, Lý Dật thân nhiên nói:

- Các người đi trước xử lý hậu sự Bang chủ của các người, sau đó trở về, đi theo Tạ Vũ, có chuyện ta sẽ tìm đến các người!

- Tạ Vũ!

Lý Dật quay đầu lại hô to một câu.

Nghe thấy Lý Dật gọi, Tạ Vũ lập tức chạy tới.

- Chủ nhân, có chuyện gì?

Tạ Vũ liền vội vàng hỏi.

- Hai người kia giao cho người, người tự an bài, ta đi nghỉ ngơi đây!

Vung tay lên, Lý Dật mang theo Toa Toa đi vào trong nội viện.

- Hai người các người, dựa theo chủ nhân phân phó, trước lo liệu hậu sự của Bang chủ các người, sau đó rồi hãy tới tìm ta.

Tạ Vũ nói.

oOo

Đầu cũng không quay lại, Lý Dật cùng với Toa Toa đi tới sân ở của mình.

Vừa mới tiến tới cửa sân, Toa Toa chỉ nghe thấy Lý Dật oa một tiếng, một ngụm máu tươi phun ra.

- Thiếu gia, ngài làm sao vậy!

Nhìn thấy Lý Dật nhổ một ngụm máu tươi, Toa Toa kinh hoàng thốt lên.

- Không được hoảng sợ, ta không có việc gì!

Lý Dật vội vàng ngăn lại Toa Toa.

Nguyên lai, vừa rồi ngạnh kháng với công kích của hai vị Đấu Vương, Lý Dật cũng không phải không bị thương. Trong thân thể Lý Dật cũng bị thương tổn, bất quá trong tràng diện vừa rồi, Lý Dật đã đem thương thế của mình mạnh mẽ ngăn chặn.

Tiêu Tổng Quản

Q.5 - Chương 58: Tiêu Tổng Quản

Đấu Vương cùng Đấu Hoàng kém một cảnh giới, nhưng mà Đấu Vương công kích vào người Đấu Hoàng, vẫn có thể mang đến một chút thương tổn cho Đấu Hoàng. Một đám Đấu Vương vây công Đấu Hoàng, cũng có thể làm cho Đấu Hoàng cường giả ngã xuống, lượng biến có thể khiến cho chất biến, đây là một đạo lý.

Lý Dật ngăn lại tiếng kêu của Toa Toa, Toa Toa lập tức liền hiểu rõ, Lý Dật vừa rồi ngăn chặn thương thế trong thân thể của hắn, chính là không muốn làm cho người khác biết được mình bị thương.

Ở trước mặt những người kia, Lý Dật muốn tạo cho bản thân mình một hình tượng anh dũng vô địch, quang mang chói lọi. Muốn được hình tượng như vậy khắc thật sâu trong nội tâm của những người kia. Lúc trước đám người Xích Thủy Trấn, nay là Thiên Ưng Bang, đều không phải là những người lương thiện, nếu như không thể cường lực trấn áp, những người này có khả năng trở giáo chống lại.

Lý Dật muốn tại trước mặt bọn họ bảo trì hình tượng như vậy, chính là muốn làm cho hình tượng của mình anh dũng vô địch, chiến thắng áp đảo bọn họ, không có khả năng xuất hiện tâm lý phản loạn. Muốn làm cho bọn họ biết rõ, phải tuyệt đối nghe lời chủ nhân, nếu phản kháng chỉ có con đường chết. Chỉ cần đi theo chủ nhân thì chuyện khó khăn như thế nào cũng có thể vượt qua.

- Thiếu gia, ta dìu người vào trong nghỉ ngơi a!

Toa Toa vội vàng dìu Lý Dật, muốn đỡ Lý Dật đi vào trong phòng của mình.

- Toa Toa, mệt mỏi một ngày rồi, người cũng đi nghỉ ngơi đi!

Lý Dật nhẹ nhàng nói.

- Lúc trước ói ra ngụm máu, ta cũng không có gì đáng ngại!

Lý Dật cũng nói thật, vừa rồi, Lý Dật đã dựa vào năng lực chữa thương cực kỳ cường hãn của Thiên Can Địa Càn Châu, chữa lành tất cả những nội thương bên trong cơ thể. Một ngụm máu vừa rồi của hắn, chính là những máu bầm còn tích tụ trong cơ thể.

Sau khi phun ra ngụm máu kia, trong cơ thể của Lý Dật, đấu khí lôi điện, Liệt Địa Quyền công kích hình thành thương thế, đều đã được thanh trừ.

- Ta không yên tâm, ta vẫn muốn dìu người đi vào!

Toa Toa quật cường nói.

Nữ nhân một khi đã nhận thức rồi, đều tuyệt đối cố chấp, so với nam nhân thì quật cường hơn rất nhiều.

- Người không sợ vào phòng ta, thiếu gia đã đem người ăn luôn sao?

Nhìn thấy Toa Toa có bộ dáng cố chấp, Lý Dật trên khóe miệng lộ ra vẻ mặt xấu xa vui vẻ.

- Thiếu gia, từ khi ngài trả thù cho Toa Toa, Toa Toa đã là người của thiếu gia. Thiếu gia muốn Toa Toa làm cái gì, Toa Toa tự nhiên là không thể cự tuyệt!

Nói đến đây, khuôn mặt của Toa Toa mặt trở nên càng ngày càng hồng, đến cuối cùng, giống như là một quả đào chín mọng, chỉ cần nhẹ nhàng sờ, sẽ chảy ra nước ngon vô cùng.

Chẳng những là như vậy, thanh âm của Toa Toa cũng càng ngày càng nhỏ, đến cuối cùng, biến thành như tiếng muỗi kêu. Nếu như không phải Lý Dật đứng gần bên người Toa Toa, thanh âm này Lý Dật căn bản là không nghe được.

- Toa Toa, có sự tình này ta muốn nói rõ ràng với người!

Nhìn bộ dáng của Toa Toa cũng làm cho trong lòng Lý Dật run lên, như vậy là nữ tử này cam tâm tình nguyện, ở bên cạnh mình sao? Ở xã hội trước, cho dù là một đôi vợ chồng, đều cũng có thể đề phòng đối phương.

- Thiếu gia có lời gì nói thẳng đi, Toa Toa nghe đây!

Nghe thấy Lý Dật có lời nói trọng yếu, Toa Toa vội vàng tập trung tinh thần.

- Ân, Toa Toa, người theo thiếu gia, thiếu gia cũng không cấp được cho người vị trí chính thất, hơn nữa bên người thiếu gia từ nay về sau khẳng định không chỉ có một nữ nhân!

Lý Dật trực tiếp nói, Lý Dật cũng có ý muốn thu Toa Toa, muốn vị mỹ nữ tóc vàng mắt xanh này sẽ đi theo bên cạnh của mình, nhưng Lý Dật cũng không muốn bởi vì Toa Toa, mà buông tha cho các mỹ nữ khác.

- Thiếu gia nói là chuyện này?

Lý Dật nói làm cho Toa Toa sửng sờ, làm cho nội tâm Toa Toa không dễ chịu, nhưng mà Toa Toa giờ phút này cố nén. Lý Dật đã như vậy nói ra, như vậy tại trong mắt xem ra, Lý thiếu gia đối với chính mình cũng không phải là rất xem trọng a.

- Toa Toa đã sớm đối với thiếu gia hứa hẹn, thiếu gia giúp Toa Toa báo thù, Toa Toa liền là nữ nô của thiếu gia, thiếu gia đối với Toa Toa còn cần gì làm ra hứa hẹn!

Nói ra những lời này, Toa Toa có cảm giác như bị đao cắt. Nữ tử nào không hy vọng giữ lấy nam nhân của mình, che chở cho chính mình một đời? Nữ tử nào không hy vọng, trong mắt tình lang, cũng giống như chính mình đối với hắn, đều là toàn tâm toàn ý?

- Toa Toa!

Nghe xong lời nói của Toa Toa, trong lòng Lý Dật cũng thở dài một hơi, nhẹ nhàng nói:

- Người yên tâm, người đi theo thiếu gia, đến lúc đó thiếu gia sẽ cho người một cái danh phận.

- Thiếu gia!

Lý Dật nói những lời này, thanh âm Toa Toa lập tức có điểm nghẹn ngào, cũng không biết lúc này trong nội tâm Toa Toa rốt cuộc suy nghĩ cái gì.

- Được rồi, Toa Toa, người cũng đi nghỉ ngơi đi, thiếu gia còn muốn yên tĩnh để dưỡng thương.

Lý Dật nói.

- Vâng, thiếu gia, người bảo trọng!

Toa Toa lưu luyến nói, thấy Lý Dật muốn tĩnh dưỡng, nàng mới chậm rãi đi về phòng của mình.

- Lợi hại a, thật sự là lợi hại a!

Toa Toa vừa mới đi, thanh âm Hồng Thiên Thánh Giả vang bên tai Lý Dật.

- Nhớ năm đó, lão tử tu vi thông thiên tuyệt đỉnh, lại tuyệt không có có một hồng nhan tri kỷ, tuy rằng không ít người ưa thích, nhưng cuối cùng cũng chạy đi theo người khác, nếu lão tử có được thủ đoạn như người vậy, hắc hắc...

Hồng Thiên Thánh Giả trong tiếng cười có điểm tục tĩu.

- Tiên bối vội cái gì? Đến lúc sau khi cải tạo thân thể, tiên bối lại có thể đền bù những tiếc nuối trước kia.

Lý Dật phá lên cười.

- Nếu như không thu được nhân tâm, thiếu gia cũng không tùy thời mang theo Toa Toa bên người.

Cùng với Hồng Thiên Thánh Giả nói chuyện, Lý Dật trong lòng thầm nghĩ.

Dù cho vừa rồi Lý Dật cho Toa Toa đi vào trong phòng của mình, Lý Dật cũng không biết trong nội tâm Toa Toa rốt cuộc là nghĩ như thế nào, như vậy thử một phen, Lý Dật lúc này đã xác định, Toa Toa quả thật quyết tâm đi theo mình.

- Không tệ, không tệ, người như vậy có thể coi là tuyệt đối tâm phúc, hơn nữa...

Trong lòng Lý Dật cười.

- Bốn thiếu gia đêm dài tịch mịch, tùy thời đều có cái làm ấm giường người a!

- Lão tử thật không biết, tiểu tử người tuổi còn trẻ, làm sao tâm cơ thâm bất khả trắc như thế

Hồng Thiên Thánh Giả cảm khái nói.

- Cái này, có thể là do ta có thiên phú dị bẩm!

Lý Dật thuận miệng trả lời, Lý Dật đương nhiên sẽ không nói ra, kỳ thật mình đã có hai kiếp làm người.

- Ừm, lão tử cũng chỉ có thể nghĩ như vậy!

Hồng Thiên Thánh Giả cũng tạm chấp nhận.

oOo

Trở lại trong phòng nghỉ ngơi, trong vòng một ngày hẳn đã trải qua trận đánh nhau kịch liệt, bây giờ Lý Dật cũng hết sức mệt mỏi rất, ngã xuống

giường, trực tiếp ngủ đến ngày hôm sau hừng đông mới dậy.

Quý phủ hiện tại giao cho Thì Lương quản lý, hết thảy mọi chuyện đều có hiệu suất phi thường cao. Đợi cho Lý Dật tỉnh lại, sửa sang lại một phen, lập tức có hạ nhân đem bữa sáng tinh mỹ mang đến.

Lúc này Lý Dật gọi Toa Toa đến cùng dùng cơm, khi ăn không đến một nửa thời gian, Thì Lương vội vã chạy tới.

- Thiếu gia, bên ngoài đến đây một đám người, nói là người của Đại Hoàng tử, đưa tới chiến lợi phẩm Thanh Phong Sơn, xin thiếu gia đến kiểm kê.

Thì Lương nhìn thấy Lý Dật, lập tức cung kính nói.

- A, nếu là người của Đại Điện hạ đến, ta cũng không thể thất lễ.

Lý Dật vừa cười vừa nói.

- Thì Lương, người đi chuẩn bị một phần lễ vật, cùng một ít đưa cho quân sự của Đại Điện hạ.

Lý Dật phân phó một câu, lập tức lau miệng, liền đi ra.

Toa Toa cũng dùng không hết bữa sáng, lập tức đi theo sau lưng Lý Dật.

oOo

- Lý thiếu gia, chào ngài, tại hạ là tổng quản của Đại Điện hạ trong nội cung, Đại Điện hạ công vụ bề bộn, không thể tự mình đến tiếp Lý thiếu gia, mong rằng Lý thiếu gia bỏ qua!

Nhìn thấy Lý Dật đi ra, một nam nhân khoảng hơn ba mươi tuổi vội vàng cao giọng kêu lên.

Nghe người này cao giọng kêu, nhìn thân nam nhân hùng hậu năng lượng, Lý Dật liếc một cái là có thể nhận ra, người này là Đấu Vương cường giả.

Nhìn người này mặt trắng không râu, có vẻ mặt tinh anh, Lý Dật trong nội tâm suy nghĩ, vị Tổng quản của Đại Điện hạ, có phải là thái giám trong truyền thuyết?

Kiếp trước nghe nói qua thái giám, nhưng lại chưa từng có nhìn thấy, chẳng lẽ hiện tại, nhân vật này chính là thái giám trong truyền thuyết?

Lý Dật nghĩ ở trong lòng, nhưng trên mặt tự nhiên cũng không có biểu hiện ra, vị tổng quản nhìn thấy Lý Dật nhìn mình chăm chăm như vậy, trong nội tâm cảm thấy sửng sốt. Vị công tử này, làm sao có thể dùng ánh mắt như vậy nhìn mình? Chẳng lẽ, Lý thiếu gia này có chút không bình thường sao? Cũng yêu thích những cái không bình thường?

Trong nội tâm mặc dù đang suy nghĩ một ít xấu xa gì đó, nhưng vị tổng quản của Đại Điện hạ lúc này có vẻ mặt cung kính. Đại Hoàng tử muốn lôi kéo vị nhân vật này, Đại Hoàng tử nó đây là Đấu Hoàng cường giả a. Đấu Hoàng cường giả, tuyệt đối là nhân vật mà hẳn phải cung kính.

- Ha ha, không biết xưng hô Tổng quản đại nhân như thế nào?

Nhìn thấy vị tổng quản này, Lý Dật rất nhanh đi tới trước mặt hắn.

- Tại hạ tên là Tiêu Thống, xin tham kiến Lý thiếu gia.

Thấy Lý Dật hỏi tên của mình, Tiêu tổng quản lập tức báo danh.

- Nguyên lai là Tiêu tổng quản, Lý Dật hữu lễ.

Lý Dật vội vàng hướng Tiêu tổng quản thi lễ.

- Không dám nhận, không dám nhận!

Tiêu Thống nhìn thấy Lý Dật hành lễ, lập tức có điểm luống cuống tay chân, mặc dù mình thân là tổng quản của Đại Điện hạ, tuy không thật sự là chức quan, nhưng mà các đại thần trong triều nhìn thấy hắn, đều muốn nhượng lễ ba phần. Đại Điện hạ, là người kế thừa ngôi vị Hoàng đế của

Đế quốc Thiên Phong. Nhưng Tiêu Thống cũng không thể nhận lễ của Đấu Hoàng cường giả. Đối với Đấu Hoàng cường giả, khi đạt được cảnh giới Đấu Hoàng, đã không còn ở trong phạm trù quyền lực ở thế tục, dù cho nhìn thấy Hoàng đế Đế quốc Thiên Phong, họ cũng không cần đa lễ.

- Lý thiếu gia, đây là chiến lợi phẩm mà ngài cùng Uy Vũ Quân quét sạch sơn trại Thanh Phong Sơn. Dựa theo quy củ, Đại Điện hạ phân phó ta đem một nửa đưa đến cho Lý thiếu gia, ngài tự mình xem qua.

Tiêu Thống chỉ vào năm chiếc xe ngựa sau lưng mình nói.

- Thanh Phong Sơn gia sản không ít a!

Nhìn chiến lợi phẩm chất đầy năm xe thùng xe ngựa, Lý Dật có chút kinh ngạc nói.

- Lý thiếu gia có chỗ không biết, Vô Thiên Song Sát chiếm giữ Thanh Phong Sơn vài chục năm nay, dưới tay có mấy trăm cường giả, bắt người cướp của, việc ác gì cũng làm, theo đánh giá sơ lược, giá trị chiến lợi phẩm tại Thanh Phong Sơn tổng cộng khoảng ba ngàn vạn kim tệ.

Tiêu Thống vừa cười vừa nói.

- Nhiều như vậy!

Nghe thấy Tiêu Thống nói, Lý Dật cũng lắp bắp kinh hãi, ba trăm vạn, chia cho mình một nửa, thì những thứ kia giá trị khoảng một ngàn năm trăm vạn ư.

- Đúng vậy, Lý thiếu gia, Vô Thiên Song Sát có không ít dược liệu quý, cũng có không ít Công pháp Đấu kỹ bí tịch, còn có rất nhiều tác phẩm nghệ thuật, có một ít bảo vật hiếm thấy... Hai lão này trong vài chục năm cất chứa, xác thực là rất nhiều!

Tiêu Thống vừa cười vừa nói.

Quét sạch Thanh Phong Sơn, Đại Điện hạ cũng thật không ngờ bảo tàng của Vô Thiên Song Sát lại phong phú như vậy, những chiến lợi phẩm chở về quý phủ, Đại Điện hạ cũng cao hứng phi thường, cũng thưởng cho Tiêu Tổng quản không ít.

- Ha ha, nếu là như vậy, ta xin nhận, trở về thay ta hưởng tới Đại Điện hạ vẫn an!

Có người đưa tới tiền tài, Lý Dật tự nhiên sẽ không cự tuyệt, lập tức tươi cười tiếp nhận.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Truyền Tống Phù

Q.5 - Chương 59: Truyền Tống Phù

- Thì Lương!

Lý Dật đột nhiên lớn tiếng kêu.

- Đến đây, thiếu gia!

Rất nhanh, khi Lý Dật vừa cất tiếng kêu, Thì Lương đã chỉ huy một số người mang tới trong tay mấy cái hộp tinh mỹ.

- Tiêu tổng quản lần đầu tới đến chỗ ở của ta, những lễ vật này, kính xin Tiêu tổng quản nhận lấy!

Lý Dật vừa cười vừa nói.

Nghe thấy Lý Dật nói, Thì Lương vung tay lên, vài hạ nhân đem trong tay lễ vật đưa đến cho Tiêu tổng quản.

Nhìn thấy mấy cái hộp tinh mỹ ở trước mặt, Tiêu tổng quản cũng cười ha ha nói:

- Lý thiếu gia thật sự là đa tâm, tại hạ nếu như không thu, khó tránh khỏi bị Lý thiếu gia xem là khách sáo với người.

Bàn tay cầm đến cái hộp, rất nhanh, cái hộp kia đã không thấy tăm hơi. Đấu Vương cường giả, lại là tâm phúc của Đại Điện hạ, có được Dung giới cũng là chuyện bình thường.

Nhìn thấy Tiêu tổng quản đã nhận lấy lễ vật, những người khác đi theo cũng không khách khí đều nhận lấy quà lễ của mình.

- Lý thiếu gia, đây là một phần thiệp mời, ba ngày sau, Đại Điện hạ trong Vương cung mời một ít nhân vật trọng yếu, Đại Điện hạ hy vọng Lý thiếu gia có thể nể mặt tham dự.

Tiêu Thống vừa cười vừa nói, đem một phần thiệp mời từ trong túi lấy ra.

- A, nếu là Đại Điện hạ mời, Tiêu tổng quản trở về nói với Đại Điện hạ, Lý mỗi lúc đó nhất định đến đúng giờ.

Lý Dật cười nhận lấy thiệp mời.

- Tốt, không có chuyện gì khác, Tiêu Thống xin cáo từ!

Tiêu Thống thấy mọi chuyện xong xuôi, lập tức cáo từ đứng lên.

- Tiêu tổng quản không ngồi một chút uống trà?

Lý Dật hỏi.

- Đa tạ Lý thiếu gia, tại hạ sự vụ bận rộn, lần sau có thời gian, nhất định sẽ tìm Lý thiếu gia uống trà.

Tiêu Thống vừa cười vừa nói.

- Nếu là như vậy, ta sẽ không giữ lại, Tiêu tổng quản.

Lý Dật làm một cái thủ hiệu mời.

Đưa tiễn Tiêu tổng quản xong, Lý Dật lập tức gọi lớn một tiếng.

- Tạ Vũ!

- Chủ nhân!

Nghe thấy Lý Dật tiếng kêu, Tạ Vũ rất nhanh chạy tới.

- Thì Lương, người làm ngay một cái kho hàng, đem những vật phẩm này nhập kho, sau đó giao cho người đi xử lý, những vật quý này đổi được bao nhiêu tiền, người nói cho ta biết là được.

Lý Dật chỉ vào năm chiếc xe ngựa nói.

- Tạ Vũ, người an bài huynh đệ, trông coi kho hàng, sau đó, lại mang theo vài huynh đệ, đi với ta đến Tổng bộ Thiên Ưng Bang.

Lý Dật phân phó.

- Vâng, thưa chủ nhân!

Tạ Vũ lập tức đáp ứng.

Lý Dật lưu lại hai gã bang chúng Thiên Ưng Bang lại, là muốn dẫn đường đi nhanh tới Tổng bộ Thiên Ưng Bang.

Bất quá, bảng hiệu Tổng bộ Thiên Ưng Bang lúc này đã bị hạ xuống. Ngày hôm qua Lý Dật chính thức tuyên cáo Thiên Ưng Bang giải tán, tạo thành phân bộ Lý Minh, những bang chúng Thiên Ưng Bang sau khi

trở về, đã đem bảng hiệu Thiên Ưng Bang hạ xuống. Nhưng bảng hiệu Lý Minh cũng chưa treo lên.

Thiên Ưng Bang tuy rằng mất, nhưng mà người của Thiên Ưng Bang đều còn, nhìn thấy đoàn người Lý Dật đi tới, hai người trông cửa sắc mặt bối rối.

Tuy rằng không biết người tới là ai, nhưng thấy hai vị cận vệ Bang chủ lúc trước, hai người gác cửa này cũng có thể đoán, chính vị tuổi trẻ thiếu niên này, chính là người trong truyền thuyết, bốn đại cường giả trong bang liên thủ, mà một chiêu kích chết Bang chủ.

- Người này là Đấu Hoàng cường giả!

Nguyên lai hai người này đối với Thiên Ưng Bang đều có cảm tình, hai người này không giống như những bang chúng ngày hôm qua theo Lý Dật trở về Tổng bộ, được chứng kiến thủ đoạn Lý Dật, đã bị hoàn toàn chinh phục. Hai người này nhìn Lý Dật đến, trên mặt biểu lộ rất phức tạp, có bối rối, có hận ý, trong khoảng thời gian ngắn, còn có chút luống cuống.

- Mau hướng Thiếu chủ nhân vấn an!

Đi vào, nhìn hai bảo vệ ở cửa, hai thân vệ kia lập tức lớn tiếng quát. Bị hai thân vệ kia quát, hai người đứng trông cửa như tỉnh lại.

- Xin vấn an Thiếu chủ nhân!

Hai người đồng thời quỳ xuống.

- Tốt lắm, đứng lên đi, từ nay về sau nhìn thấy ta, gật gật đầu chào là được, không cần quỳ xuống.

Lý Dật nhíu mày nói.

Quỳ lễ, tại trong mắt Lý Dật xem ra là phi thường trọng lễ. Đàn ông dưới gối có hoàng kim, đây là quan niệm kiếp trước của Lý Dật đã thâm căn

cổ để, Lý Dật không muốn nhìn thấy thủ hạ của mình thường xuyên quỳ xuống, như vậy bọn họ làm gì có ngạo khí.

Rất nhanh, Lý Dật đi tới hành lang của Thiên Ứng Bang.

- Thiếu chủ nhân!

Theo lời chào, rất nhiều người muốn quỳ xuống.

- Không cần quỳ, ta không thích!

Lý Dật nói một câu, thanh âm tuy rằng không lớn, nhưng lại truyền rất rõ ràng vào lỗ tai của từng người.

Nghe thấy Lý Dật nói, những người này sắp quỳ xuống lập tức cảm thấy sững sờ.

- Từ nay về sau, nhìn thấy ta đều không cần quỳ xuống, cái quy củ này, ta hủy bỏ!

Lý Dật nói.

- Vâng, thưa Thiếu chủ nhân!

Nhìn thấy Lý Dật nghiêm túc những người kia đều cùng kêu lên.

- Tốt, từ hôm nay trở đi, các người cũng không phải là người của Thiên Ứng Bang, mà là người của Lý Minh. Các người triệu tập tất cả người của Thiên Ứng Bang tới, nhớ rõ, là tất cả mọi người.

Lý Dật nói.

- Vâng, thưa Thiếu chủ nhân!

Nghe thấy Lý Dật phân phó, bọn họ đều đi triệu tập toàn bộ người của Thiên Ứng Bang.

Đem tất cả mọi người triệu tập tới, tổn không ít thời gian, bình thường thành viên đều đi tìm người, còn lại vài thành viên nòng cốt của Thiên Ưng Bang cùng ngồi với Lý Dật tại đại sảnh.

- Họ Lý kia, trả mạng cho Bang chủ ta đây!

Lúc này Lý Dật vừa ngồi không được bao lâu, có một tiếng hét to ở bên trái cửa truyền vào.

Theo tiếng quát lớn, có một thanh niên thân hình to lớn rất nhanh chạy tới. Trong tay cầm theo một thanh đao sáng loáng, giơ đao nhọn hướng về phía Lý Dật bổ tới.

- Lớn mật!

Tạ Vũ nhìn thấy người trẻ tuổi này đánh về phía Lý Dật, quát to một tiếng, cổ tay run lên, một thanh trường thương hiện ra trong tay Tạ Vũ. Hai tay cầm thương, hướng phía người trẻ tuổi kia đâm tới.

Trường thương cùng đao nhọn va chạm vào nhau tạo ra những đốm lửa, Tạ Vũ cùng người trẻ tuổi kia lập tức tách ra.

Nhìn thấy người này, trong nội tâm Lý Dật lập tức kêu một tiếng đáng tiếc.

Người này bất quá mười tám mười chín tuổi, đã là tu vi Lục Tinh Đấu Sư, tuổi trẻ như vậy có thể có tu vi như vậy, cũng coi là nhân vật thiên tài. Hơn nữa, dùng đao nhọn đối với trường thương, vũ khí trên tay đã ở vào bất lợi như vậy vẫn liều mạng cùng với Tạ Vũ ngang tay, không thể không nói người trẻ tuổi này có thiên phú dị bẩm.

Tạ Vũ được Lý Dật ban thưởng cho Công pháp Chu Tước Trung cấp, tu vi đã đạt đến Bát Tinh Đấu Sư đỉnh phong, chỉ một chút là có thể tiến vào Cửu Tinh. Mà Tạ Vũ vốn là cường đạo, khả năng đánh nhau rất nhanh nhẹn dũng mãnh.

- Kẻ cướp! Người giết Bang chủ, hiện tại lại muốn chiếm đoạt Thiên Ưng Bang, người quả thật giỏi!

Người trẻ tuổi kia đứng vững, sau đó lớn tiếng quát.

- Tiểu tử, cái gọi là thắng làm vua, thua làm giặc. Đạo lý này người cũng không hiểu sao? Bang chủ Thiên Ưng Bang tài nghệ không bằng người, hết lần này tới lần khác còn muốn trêu chọc ta, đây không phải là muốn chết?

Lý Dật cười cười nói.

- Ta đã giết chết Bang chủ của các người, nên vì đường lui của các người mà suy nghĩ. Đã giết chết Bang chủ của các người, làm cho các người tìm không thấy sinh kế, đây chẳng phải là tội của ta sao? Cho nên, giết chết Bang chủ của các người, ta tự nhiên phải phụ trách tương lai của các người, tiếp nhận Thiên Ưng Bang, đây là theo lý lẽ bình thường.

Lý Dật hai tay vung lên nói.

Lý Dật chiếm lấy Thiên Ưng Bang, nói ra đạo lý hùng hồn đầy lý lẽ, cho dù là Tạ Vũ, cũng có chút bội phục Lý Dật cường từ đoạt lý. Nhưng mà hết lần này tới lần khác chính là cường từ đoạt lý như vậy, làm cho mọi người trong khoảng thời gian ngắn phản bác không được.

- Người nói thú lắm!

Người tuổi trẻ kia tìm không thấy được lời phản bác, hung hăng mắng một câu thô tục.

- Tiểu tử, ta rất bội phục đảm lượng của người!

Lý Dật không biến sắc, mỉm cười nói.

- Ha ha, tiểu tử? Tiểu gia nhìn người so với tiểu gia còn nhỏ tuổi hơn, cũng dám gọi tiểu gia là tiểu tử?

Thiếu niên kia phá lên cười ha ha.

Không thể không nói, Lý Dật tuổi còn rất trẻ, thoạt nhìn thậm chí so với thiếu niên kia còn nhỏ hơn một chút.

- Người là gì của Bang chủ Thiên Ưng Bang?

Lý Dật trầm giọng hỏi.

- Ta là sư đệ của hân!

Thiếu niên kia cổ tay không ngừng lật qua lại, trong tay cầm đao nhọn sáng loáng cũng không ngừng lật qua lật lại, không ngừng bắn ra ánh đao, làm cho sắc mặt đung đưa.

- A, các người là sư huynh đệ? Nói như vậy, các người cùng một sư phụ?

Nghe thấy thiếu niên nói như vậy, Lý Dật thoáng chút dăm chiêu hỏi.

- Sư phụ ta tên như thế nào, người còn không đủ tư cách để biết!

Thiếu niên kia đột nhiên chớp mắt, đem đao nhọn trong tay dựng lên, vung đao hướng về phía Lý Dật đâm xuống.

- Muốn chết!

Tạ Vũ hung hăng mắng một câu, nâng cao trường thương nghênh về phía thiếu niên kia.

- Giết!

Trường thương của Tạ Vũ bỗng chốc bị chặt đứt. Xem ra, thanh đao trong tay thiếu niên kia phẩm giai so với trường thương trong tay Tạ Vũ cao hơn.

Trường thương của Tạ Vũ bị hủy, Lý Dật tay vừa nhấc, thân thể có chút động, đột nhiên vươn tay ra, đánh ra một trảo.

Năm đó Lý Dật còn là Đấu Giả cũng không phải chỉ dựa vào Huyền Sát, Vân Bộ cũng có thể tùy ý hành hạ Đấu Vương đến chết, hiện tại đã có thực lực Đấu Vương thì triển ra Huyền Sát, càng làm cho người ta có cảm giác mê huyền.

Đưa bàn tay đến trực tiếp bắt được cổ tay thiếu niên, dùng sức hất lên, có một cỗ lực lượng mạnh đem thiếu niên văng ra ngoài.

Thiếu niên kia trên không trung đột nhiên mở rộng hạ thân, cả tư thế huyền ảo vô cùng, cứ như vậy đột nhiên khôi phục quyền khống chế thân thể, nhẹ nhàng linh hoạt rơi xuống mặt đất.

- Các người đều là người của Thiên Ưng Bang, chẳng lẽ cứ như vậy khuất phục sao?

Quơ ngang thanh đao nhọn trong tay, thiếu niên chất vấn mọi người Thiên Ưng Bang chung quanh.

Đối mặt với câu hỏi của thiếu niên này, tất cả bang chúng Thiên Ưng Bang không biết trả lời như thế nào.

- Mọi người cùng nhau xông lên đi, đem mấy người kia giết chết. Thiên Ưng Bang vẫn là Thiên Ưng Bang!

Thiếu niên kia lớn tiếng quát.

Thiếu niên này nói ra những lời này, hiện trường lan tràn một bầu không khí quỷ dị, Thiên Ưng Bang rơi vào trong hỗn loạn, có nên nghe thiếu niên này không đây?

- Các người hiện tại đều là người của Lý Minh ta, ai đi giết thiếu niên kia, ta có phần thưởng!

Những người này còn đang dao động, Lý Dật lập tức quát to một tiếng.

- Nếu không nghe lời, Bang chủ Thiên Ưng Bang chính là kết cục mà các người lấy đó làm gương!

Lý Dật nói ra như sấm sét giữa trời quang, lập tức đánh thức tất cả mọi người.

Ngày hôm qua, Lý Dật đánh bại bốn đại Đấu Vương vây công, trực tiếp một chiêu giết chết Bang chủ Thiên Ưng Bang, sau đó, phô bày ra đấu khí hóa cánh. Đấu khí hóa cánh là cái gì? Đó là Đấu Hoàng cường giả.

Lúc này nghe theo thiếu niên Đấu Sư này nói, hay là nghe theo Đấu Hoàng cường giả nói, bang chúng Thiên Ưng Bang rất nhanh đưa ra quyết định.

- Lý Tiểu Hồ, người đi chịu chết đi!

Một Đường chủ quát to một tiếng.

- Liệt Địa Quyền!

Vị Đường chủ này quát to một tiếng, Đấu kỹ đánh về phía thanh niên trước mặt.

- Đều là lũ phế vật!

Lý Tiểu Hồ rất là tức giận nói một tiếng.

Trong tay vừa bấm, Lý Tiểu Hồ không biết lấy ra vật gì đó, cả thân thể quang hoa lóe lên, lập tức không thấy bóng dáng.

- Truyền Tống Phù?

Nhìn thấy Lý Tiểu Hồ đột nhiên không thấy đâu, trong ý thức Lý Dật truyền tới một thanh âm kinh ngạc.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phân Phát

Q.5 - Chương 60: Phân Phát

- Truyền Tống Phù, chỉ có Đấu Thánh cường giả sau khi lĩnh ngộ quy tắc không gian mới có thể luyện chế. Đương nhiên, Đấu Tôn có chút lĩnh ngộ đối với quy tắc không gian cũng có thể luyện chế, thiếu niên này có thể xuất ra vật như vậy, tiểu hữu, chỉ sợ người đã chọn phải một nhân vật khó lường.

Hồng Thiên Thánh Giả trầm trọng nói.

- Ha ha, nếu như người này thật sự có Đấu Tôn hoặc là Đấu Thánh cường giả làm chỗ dựa, như vậy sư huynh của hắn cũng sẽ không khinh địch như vậy mà bị ta giết chết, xem ra Truyền Tống Phù, hơn phân nửa là do mua ở Đấu giá trường, hoặc là có kỳ ngộ gì đó lấy được mà thôi.

Lý Dật cười cười.

Lý Dật đương nhiên rất khó tin tưởng rằng đứng đằng sau hai huynh đệ Bang chủ Thiên Ưng Bang là một vị Đấu Tôn hoặc là Đấu Thánh cường giả.

- Hy vọng là như thế!

Hồng Thiên Thánh Giả cũng cười cười nói.

- Chủ nhân, Tạ Vũ làm việc bất lực, thỉnh chủ nhân trách phạt!

Sau khi không thấy Lý Tiểu Hồ đâu nữa, Tạ Vũ lập tức thỉnh tội.

- Tiểu tử kia có điểm kỳ quái, đây cũng không phải là lỗi của người, người không cần để ở trong lòng.

Lý Dật thản nhiên nói.

- Các người có biết Lý Tiểu Hồ là lai lịch như thế nào không?

Lý Dật quay sang hỏi bang chúng Thiên Ưng Bang.

- Thưa Thiếu chủ nhân, về lai lịch của Lý Tiểu Hồ chúng ta đều không rõ ràng lắm. Năm trước Bang chủ từ bên ngoài trở lại bang, mang theo

Lý Tiểu Hồ, nói Lý Tiểu Hồ là sư đệ của hần. Lý Tiểu Hồ bình thường trong bang rất ít xuất hiện, chúng ta đều không rõ ràng lai lịch của hần.

Nhìn thấy Lý Dật hỏi, những người này thương lượng một cái, trả lời ngay.

Đối với những câu trả lời này, Lý Dật không hài lòng, xem ra, Lý Tiểu Hồ có thân phận rất thần bí, từ nay về sau không thể không đề phòng.

- Thiếu chủ nhân, tất cả mọi người đều triệu tập đến đây.

Lý Dật vẫn còn đang suy tư những chuyện vừa xảy ra, bên ngoài đột nhiên có một người tiến đến bẩm báo.

- Tốt, tìm một chỗ có thể dung nạp tất cả mọi người, ta có chuyện muốn nói.

Lý Dật nói.

oOo

Trong sân Tổng bộ Thiên Ưng Bang, cũng có rất nhiều khoảng đất trống.

Trên khoảng đất trống, lúc này đứng đông nghịt một người, những người này đều là bang chúng Thiên Ưng Bang, nhìn những người này, Lý Dật ước chừng khoảng hơn nghìn người.

- Ta là Lý Dật!

Lý Dật cùng đám người Tạ Vũ đứng ở phía trước, trực tiếp mở miệng nói.

- Bang chủ của các người không cẩn thận bị ta giết chết, hiện tại, ta chính thức tiếp nhận Thiên Ưng Bang. Từ nay về sau, các người sẽ không gọi là Thiên Ưng Bang nữa, các người từ nay về sau là người của Lý Minh tại Phân bộ Đế Đô! Đương nhiên, ta biết rõ trong lòng các người có người không muốn đi theo ta, cho nên, hôm nay ta tới nơi này,

chính là an trí các người, ai đồng ý thì lựa chọn lưu lại. Đầu tiên, là những người không có tu luyện qua đấu khí, ta cũng không lưu lại.

Lý Dật lớn tiếng nói.

Nghe được Lý Dật nói, trong đám người xuất hiện một hồi bất an. Hiển nhiên tại Thiên Ưng Bang, không phải người nào cũng tu luyện qua đấu khí, những người này đứng ở Thiên Ưng Bang, đơn giản chỉ là một thủ đoạn mưu sinh. Nhưng mà những người này đối với Lý Dật mà nói, không có một điểm tác dụng.

- Nhưng mà các người yên tâm, đối với những người này, ta sẽ phân phát cho mỗi người năm mươi kim tệ.

Lý Dật nói tiếp, nghe được Lý Dật nói những lời này, mọi người ở phía dưới đều yên tĩnh trở lại.

Ở Đế quốc Thiên Phong, mười kim tệ đủ cho một nhà ba miệng ăn đủ chi dùng trong một năm. Năm mươi kim tệ, cũng đủ cho một người có cuộc sống ổn định rất lâu. Tại thời điểm này, cầm số tiền này đi mua bán nhỏ, cũng là lựa chọn không tệ.

- Tốt, hiện tại, người không có tu luyện đấu khí, đều đứng ở bên trái.

Lý Dật lớn tiếng an bài, rất nhanh, từ trong đám người phân ra hơn hai trăm người, đứng ở vị trí bên trái.

- Ta nghĩ rất nhiều người đối với ta còn chưa quen thuộc, cho nên, nhất định có người cũng không muốn theo ta. Cho nên, không muốn đi theo của ta, cũng có thể đi ra bên trái, nhưng mà ta thanh minh một điều là, các người đi theo ta, mặc kệ từ nay về sau kinh tế như thế nào, mỗi người mỗi tháng có thể lĩnh thấp nhất là ba kim tệ. Đương nhiên, ở trong Lý Minh chức vị càng cao, lĩnh tiền cũng càng nhiều hơn.

Lý Dật lại lớn tiếng nói.

Vốn không ít người đều hướng bên trái đi, nghe được Lý Dật nói như vậy, mỗi người mỗi tháng ít nhất ba kim tệ tiền lương, rất nhiều người lại dừng bước.

Một tháng cho dù thấp nhất là ba kim tệ, một năm trôi qua cũng có ba mươi sáu kim tệ, như vậy tại Đế Đô cũng tính là người có thu nhập cao. Mặc dù là như vậy, cũng có hơn một trăm người đi ra bên trái, xem ra, những người này đều có cảm tình không nhỏ với Thiên Ưng Bang, không muốn đi theo Lý Dật.

Nhìn những người còn lại còn hơn bảy trăm người, Lý Dật trong lòng cũng rất hài lòng, đột nhiên có hơn bảy trăm nhân thủ, đối với Lý Dật mà nói, đúng là sự đáng chúc mừng.

- Trong bang tiền tài để nơi nào? Trước đem phân phát cho những người này.

Lý Dật nói với một vị Đường chủ.

Rất nhanh, vị Đường chủ này chạy đi tìm.

- Thiếu chủ, người này chính là chương quản tiền tài trong bang, bất quá tiền Bang chủ là tiền của ông ta cất riêng, muốn thỉnh Thiếu chủ chính mình đi vào phòng Bang chủ tìm.

Vị Đường chủ kia nói.

- Tốt, người xem xem trong bang tiền tài có đủ hay không cho phân phát luôn!

Lý Dật chỉ vào hơn ba trăm người phải ly khai nói.

- Thiếu chủ nhân, cái này, khái khái, nói thật, trong bang còn khoảng sáu ngàn kim tệ, tiền tài chủ yếu trước kia do đích thân Bang chủ quản lý, muốn dùng tiền là phải chờ Bang chủ lấy ra. Ta bất quá chỉ chương quản một ít tiền chi tiêu hằng ngày cũng không có cái gì dư thừa.

Vị chương quản tiền tài Thiên Ứng Bang nói.

Hơn ba trăm người, gần bốn trăm người, toàn bộ cho phân phát, tổng cộng gần hai vạn kim tệ, người này trên tay còn thiếu một vạn bốn ngàn kim tệ.

Trên tay hào quang lóe lên, một cái túi kim tệ lớn được Lý Dật mang ra.

- Nếu là phân bộ Lý Minh, cũng không thể thiếu tiền xài được, nơi này là mười vạn kim tệ, người trước cầm lấy dùng đi.

Lý Dật đem cái túi to phóng trên mặt đất.

Túi to vừa để xuống, bên trong kim tệ va chạm vào nhau tạo thành thanh âm nghe rất vui tai, nhìn túi lớn kim tệ, vị trông nom tiền tài Thiên Ứng Bang có điểm tròn tròn mắt.

Mười vạn kim tệ, đúng là số lượng kim tệ lớn nhất hẳn từng chương quản, trước kia Bang chủ quá cẩn thận, dư thừa tiền bạc chưa bao giờ cho hẳn quản lý.

Nhìn Lý Dật còn chưa có thu phục Thiên Ứng Bang thu về chỗ tốt gì, ngược lại trước còn móc ra mười vạn kim tệ, những người kia trong ý nghĩ bắt đầu có một ít biến hóa.

Đối với phần lớn người Thiên Ứng Bang mà nói, gia nhập Thiên Ứng Bang, đơn giản là muốn một chút chỗ tốt, nhìn Lý Dật thay đổi một cái Bang chủ, cảm giác Thiếu chủ nhân này hình như là một đại tài chủ. Đi theo tài chủ lớn như vậy, từ nay về sau sợ là tốt hơn trước một chút.

Những người quyết định rời, thậm chí đã bắt đầu có điểm hối hận. Bất quá, Lý Dật nói tiếp một câu làm cho bọn họ tuyệt vọng.

- Người đi phân phát phí, cho bọn họ sớm trở về đi.

Lý Dật nói đơn giản.

- Tất cả phân đường mọi người trở về đi.

Lý Dật lần nữa phân phó.

Rất nhanh, mang theo nòng cốt của Lý Minh, Lý Dật đi vào đại sảnh của Thiên Ưng Bang.

- Thiên Ưng Bang trước kia là làm sao có được thu nhập?

Lý Dật ngồi xuống, uống một ngụm trà, chậm rãi hỏi.

- Thừa Thiếu chủ nhân, Thiên Ưng Bang, bình thường dựa vào thu một ít bảo vệ phí, xuất động nhân thủ bang giải quyết một chút sự tình, nói đơn giản chính là... sau đó chính là... chính là...

Người này có điểm không nói thẳng ra.

- Nói thẳng đi, ta không để ý!

Lý Dật nói.

- Đôi khi, chúng ta cũng sẽ đi diệt một ít tiểu bang phái, đem tiền của bọn hắn thu vào.

Người này ngượng ngùng nói.

Vốn dĩ, Thiên Ưng Bang ở Đế Đô Đế quốc Thiên Phong là thế lực nhị lưu, chỉ kém tại Tứ Đại Gia Tộc và Dong binh đoàn Thiết Kiếm. Cho tới nay, chỉ có Thiên Ưng Bang chiếm đoạt các tiểu bang phái khác mà chưa từng nghĩ đến, hôm nay Thiên Ưng Bang bị người khác chiếm đoạt.

- A, thì ra là như vậy!

Lý Dật nhíu mày. Xem ra, Thiên Ưng Bang trước kia kiếm tiền vất vả a, đều phải đi cướp của giết người.

- Trước kia Thiên Ưng Bang một tháng có thể thu được bao nhiêu tiền?

Lý Dật tò mò hỏi.

- Thiếu chủ nhân có chỗ không biết, nếu sinh ý thăm đạm, không ai mời chúng ta, dựa vào thu bảo vệ phí, chúng ta chỉ có thể duy trì thu chi bình thường mà thôi. Bình thường một năm thu được mười vạn kim tệ.

Người này có điểm cười khổ nói.

- Thu được có mười vạn?

Vừa rồi Lý Dật tùy tiện đưa ra mười vạn kim tệ, thật sự là nói không nên lời a.

- Xác thực lại một chút đi!

Lý Dật nghĩ đến, Thiên Ứng Bang xem ra là phải tìm cách kinh doanh, nói cách khác, mỗi người thấp nhất mỗi tháng ba kim tệ, Lý Dật thu phục Thiên Ứng Bang, chính là thâm hụt lớn. Kiếp trước hẳn là vương giả thế giới ngầm, Lý Dật tự nhiên biết rõ thế giới ngầm kiếm tiền như thế nào.

Mở kỹ viện? Không được, Lý Dật không có ham mê như vậy. Buôn bán súng ống đạn dược? Nhưng thế giới này không có súng ống đạn dược tồn tại. Mở một ít cửa hàng, cùng với các thương gia cạnh tranh, mình có cần thiết phải buôn bán như vậy không. Cần làm cái gì đây?

Lý Dật suy nghĩ.

Hắc hắc, Lý Dật lập tức làm ra một cái quyết định, mở sòng bạc, cho vay nặng lãi!

Nghĩ được chủ kiến này, Lý Dật lộ ra một tia nụ cười quỷ dị.

Sòng bạc, cho vay nặng lãi, hai thứ kết hợp cùng một chỗ, đây là một vốn bốn lời. Dựa vào vũ lực duy trì, mà bên trong Đế quốc Thiên Phong không có cấm mở sòng bạc, bởi vì tại Đế quốc Thiên Phong, còn không có sòng bạc tồn tại.

Không có chính quyền quản chế, trong mắt Lý Dật xem ra, bên trong Đế quốc Thiên Phong mở sòng bạc, quả thực không thể tốt hơn. Cho vay nặng lãi, ở nơi này lại càng không có khái niệm như vậy, đến lúc đó lợi tức làm sao tính. Đầu là Lý Dật quyết định, dân cờ bạc thua đỏ con mắt, có dạng vay nặng lãi nào cũng dám vay a.

Đúng đưa trong tay cái chén trà màu đen, Lý Dật uống một ngụm, không biết từ nơi nào lấy ra một khối kim chúc đen sì, tay vừa động, Nam Minh Lưu Hỏa nhanh chóng đem khối kim chúc kia hòa tan thành hình xúc xắc.

- Các người, đều tới đây một chút.

Lý Dật chỉ vào nòng cốt Thiên Ưng Bang, tổng cộng có mười mấy người.

- Thiếu chủ nhân!

Những người này nhìn Lý Dật cử động kỳ quái, nhưng mà không dám hỏi thăm cái gì, cũng chỉ là thuận theo đi tới trước mặt Lý Dật.

- Các người có thấy vật này không?

Lý Dật giơ tay lên một cái xúc xắc có sáu mặt có khắc lỗ nhỏ bất đồng, mặc dù có chút khó coi, nhưng vẫn có thể thấy rõ.

- Thấy được!

Mười mấy người đồng thời trả lời.

- Vật này có sáu mặt, trên mặt phân biệt có khắc một lỗ, hai lỗ, cho đến sáu lỗ. Một ba năm là lẻ, hai bốn sáu là chẵn.

Lý Dật giải thích. Sau đó đem xúc xắc ném vào trong chén, nhẹ nhàng lay động.

Lý Dật đem xúc xắc đặt ở trong chén.

- Hiện tại, các người đều nhìn không thấy, nhưng mà ta cho các người đoán, bên trong là mặt chẵn hay mặt lẻ.

Trên khoe miệng Lý Dật nhảy lên, mọi người đều nghĩ cơ bản là đoán chẵn lẻ, nhưng đây là thủ đoạn Lý Dật học được ở hai kiếp làm người a.

- Ta đoán chẵn!

Có người nói ra.

- Ta đoán lẻ!

Cũng có người đoán như vậy.

Còn có người nhìn Lý Dật, suy đoán ý đồ của Lý Dật, rất hiển nhiên, bọn họ suy đoán Lý Dật kêu muốn bọn họ tiến đến, chắc hẳn không chỉ là chơi một trò đơn giản như vậy.

- Đoán nhanh lên, để cho trò hay này bắt đầu!

Lý Dật thần bí cười nói.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Sòng Bạc

Q.5 - Chương 61: Sòng Bạc

Lý Dật nhìn thấy đám người có bộ dáng rất là tò mò, Lý Dật rất nhanh thúc dục đám người này nói ra những suy đoán của mình.

- Tốt lắm, hiện tại ta lấy ra cái chén, cho các người nhìn thấy rõ ràng, mặt này là chẵn hay là lẻ.

Lý Dật cười rồi cầm cái chén mạnh mẽ xốc lên.

Trong thời gian Lý Dật xốc lên cái chén mọi người kia đều mở to hai mắt, dù sao ai nấy đều rất hiếu kỳ, đều muốn nhìn xem mình suy đoán có

phải là đúng không.

Lý Dật xốc chén, viên xúc sắc bên trong vang lên những tiếng vui tai, khi mở ra hiện lên mặt bốn lỗ lên trên.

- Bốn, đoán chẵn là đúng, đoán lẻ là sai.

Lý Dật vừa cười vừa nói.

Những người đoán đúng không khỏi hưng phấn, người đoán sai thì có điểm mất mát. Bất quá những người này cũng không biết Lý Dật muốn làm cái gì, Cho nên trên mặt mỗi người có thần sắc nghi vấn.

- Trên người các người có tiền không?

Lý Dật đột nhiên hỏi.

- Có một chút!

- Có tiền!

- Có tiền, nhưng không nhiều lắm!

Mỗi người trả lời đều không giống nhau, những người này biểu lộ càng thêm nghi hoặc, càng thêm tò mò, không biết vị Thiếu chủ này muốn đòi tiền sao? Nhìn xem vừa rồi Thiếu chủ tiện tay liền ném ra mười vạn kim tệ, chắc hẳn là không phải thiếu tiền chứ?

- Được rồi, ta bất quá là nghĩ ra và cùng các người làm một cái trò chơi mà thôi.

Lý Dật thản nhiên nói.

- Tại này trò chơi, kim tệ chính là một chất xúc tác! Chờ một chút các người đều lần lượt đoán chẵn lẻ, mỗi người một lần. Người đoán đúng, thì đứng cạnh ta nhận lấy mười kim tệ, người đoán sai, phải trả cho ta mười kim tệ.

Lý Dật giải thích đơn giản.

Đối với thời giá, bốn kim tệ, một nhà ba người sinh hoạt trong vòng một năm, lấy mười kim tệ mang đi đặt cược, tính như vậy là tương đối lớn. Khi Lý Dật nói ra những lời này có rất nhiều người trên mặt lộ ra khó xử, mười cái kim tệ đối với bọn họ mà nói không phải một con số nhỏ.

Nhìn những người này gương mặt lộ ra thần sắc xấu hổ, Lý Dật lập tức có thể đoán được họ suy nghĩ cái gì.

- Nếu không, như vậy đi, mỗi lần các người nguyện ý lấy ra bao nhiêu kim tệ thì đặt bấy nhiêu, cái này gọi là đặt cược, đặt cược nhiều sau khi thắng cũng được nhiều, đặt cược ít, sau khi thắng thì được ít.

Lý Dật giải thích.

- Các người đặt cược nhiều hay ít, khi đoán đúng, ta trả cho các người bằng số kim tệ các người đã đặt, các người đoán sai, các người sẽ bị mất tiền đặt cược. Tất cả đều minh bạch chưa?

Lý Dật lại ngẩng đầu lên hỏi.

- Minh bạch!

Tất cả mọi người đều đồng thanh trả lời.

Đoán chẵn lẻ vốn chính là một cách đánh bạc, những người này cũng rất nhanh hiểu rõ phương thức đánh bạc mà Lý Dật truyền đạt.

- Tốt, tất cả đều minh bạch, chúng ta bắt đầu chơi!

Lý Dật khẽ mỉm cười, nắm trong tay xúc xắc.

- Mọi người nhớ kỹ, vật này từ nay về sau kêu là xúc xắc!

Cho xúc xắc vào trong chén trà, đặt ở trên mặt bàn, Lý Dật rất nhanh lay động vài cái, đợi cho xúc xắc dừng lại, Lý Dật dùng đầu ngón tay khắc ở trên mặt bàn một bên là chữ cái 'lẻ', một bên là chữ cái 'chẵn'.

- Tốt lắm, hiện tại ai muốn đặt chặn, hoặc là đặt lẻ, thì đến đặt đi.

Lý Dật vừa cười vừa nói.

- Chờ ta mở ra cái chén, các người sẽ biết, các người ai thắng, ai thua!

Mọi người nghe thấy Lý Dật nói, những người này đều do dự cầm kim tệ bắt đầu đặt cược.

Bất quá vừa mới bắt đầu không biết Lý Dật lắc ra cái gì, mọi người đặt cược đều có chút lung túng cả lên.

- Tạ Vũ, người tới đây!

Lý Dật trước khi mở chén, đối với Tạ Vũ hô một tiếng.

- Chủ nhân!

Tạ Vũ nghe thấy Lý Dật kêu lên, vội vàng chạy tới.

Đưa tay vào trong Dung giới lấy ra gần hơn vạn kim tệ, Lý Dật đem những kim tệ đặt ở trên mặt bàn.

- Tạ Vũ, những người nào thắng tiền, người đem tiền phân cho bọn họ, đương nhiên, nếu ai thua tiền, người đi thu hồi tiền của bọn họ!

- Đã biết, chủ nhân!

Tạ Vũ dứt khoát nói.

Những người này hiện tại là người của Lý Minh, Lý Dật trong lòng cảm thấy buồn cười, những người này đặt cược có bộ dáng rõ ràng không sáng khoái. Bất quá, hắc hắc, Lý Dật trong lòng đều biết rõ bọn họ sớm muộn đều sẽ thích cái loại trò chơi này.

Lý Dật rất có lòng tin, bởi vì Lý Dật biết rõ, đối với nam nhân, đánh bạc nó dường như được ăn sâu vào cốt tủy rồi, khi có cơ hội nó sẽ bùng phát.

Nhẹ nhàng mở đĩa xúc xắc.

- Hai, đặt chặn thắng, đặt lẻ thua.

Lý Dật thản nhiên nói.

- Tạ Vũ, lấy tiền trả cho người đặt chặn, thu tiền người đặt lẻ.

- Vâng, chủ nhân!

Tạ Vũ nói xong, Tạ Vũ đem hết tiền đặt ở cửa lẻ đều thu hết về, đếm tại chặn bao nhiêu kim tệ liền đem tiền trả lại.

Lúc này đợt xúc xắc đầu tiên kết thúc, hiện trường thay đổi rất nhiều, những người thua tiền không khỏi có điểm tâm lý không thoải mái, mà những thắng tiền, trên mặt đều cảm thấy vui mừng. Những người thắng tiền, trong lòng nghĩ rằng, nguyên lai kiếm tiền là chuyện dễ dàng như vậy? Lần sau xuống nhất định phải đặt nhiều hơn.

Khi đánh bạc đều mang đến cảm giác kích thích, càng làm cho những người này bắt đầu có điểm cảm giác mê muội. Cảm thụ được hiện trường có chút biến hóa, Lý Dật trong lòng thầm cười, nhìn trên chiếu bạc đã bắt đầu, không lo các người không mắc câu a.

Rất nhanh, giống như trong tưởng tượng của Lý Dật, theo thời gian trôi qua, có người thua không ít, có người thắng không ít, có người thì hòa vốn.

Bất quá, bất kể là loại trạng thái nào, những người này trên mặt đều có một loại trạng thái hưng phấn, thua tiền thì nghĩ gỡ lại, thắng tiền thì muốn thắng càng nhiều, về phần những người không lỗ, thì muốn có cơ hội có thể thắng được tiền.

Xem ra, những người này cùng với những người ở kiếp trước của mình cũng đều là giống nhau, đều ưa thích đánh bạc. Nhìn thấy tình huống

như vậy, Lý Dật biết rõ, xem ra mình mở sòng bạc tại Đế quốc Thiên Phong tuyệt đối là chính xác.

Thời gian trôi qua rất nhanh, lúc này Lý Dật thấy những người này đánh bạc mắt đã đỏ ngầu, Lý Dật đột nhiên thu tay lại.

- Tạ Vũ, đem hết tiền còn lại cho bọn hắn.

Lý Dật khẽ quơ chén trà trong tay, thần thái rất là thoải mái.

- Các người đều đã học xong chưa?

Lý Dật vừa cười vừa nói.

- Mọi người đều đã học xong!

Mọi người khi nghe thấy Lý Dật muốn đem số tiền còn lại cho bọn hắn, thần thái rất cực cũng bình tĩnh.

- Nhớ kỹ là tốt rồi, các người đem cái trò chơi này dạy cho người phía dưới. Sau đó, chúng ta bắt đầu hướng dẫn cho toàn bộ người Đế Đô, cùng chơi cái trò chơi này!

Lý Dật lớn tiếng nói.

- Đến lúc đó, các người hôm nay chơi thua ta, cho nên những người ở Đế Đô này chơi trò chơi cũng sẽ đem tiền thua cho Lý Minh, trò chơi này chính là đánh bạc.

- Đánh bạc?

Những người này nghe thấy danh từ mới lạ, trong miệng đều thì thào nhớ kỹ.

- Không sai! Từ nay về sau chúng ta mở địa điểm chơi những trò chơi này gọi là sòng bạc. Hiện tại nhiệm vụ của các người là, tại khu vực Lý Minh các người khống chế, mở mười sòng bạc. Mỗi một sòng bạc ít nhất phải có thể chơi đồng thời được hai trăm người.

Lý Dật hung hăng nói.

- Về phần thuê sân bãi, bố trí sân bãi, còn có một số phí tổn khác, các người đều đi tìm Thì Lương. Nhớ kỹ, Thì Lương chính là quản gia, tuy rằng hắn không có tu luyện đấu khí, nhưng là các người nhất định phải tôn trọng hắn.

Lý Dật không ngừng nhắc nhở những kẻ tu luyện kia tôn trọng Thì Lương, là có đạo lý của hắn. Trong thế giới này, hết thảy đều dùng thực lực vi tôn, mà thực lực tiêu chuẩn, chính là tu vi cao thấp. Thì Lương trong người không có tu luyện đấu khí, chính là người ở tầng dưới chót nhất.

Lý Dật muốn Thì Lương quản lý buôn bán, nhất định phải cho Thì Lương địa vị cao, như vậy mới có thể nắm được Thì Lương trong tay. Mà làm như vậy thì Đấu Sư, thậm chí là Đấu Vương cường giả phải tôn trọng Thì Lương. Đây là làm cho Thì Lương cảm thấy bản thân mình luôn được tôn trọng.

- Hết thảy đều nghe Thiếu chủ nhân!

Những người kia âm âm trả lời, rất rõ ràng, đi theo Lý Dật, so với trước kia đi theo Bang chủ Thiên Ưng Bang phải tốt hơn nhiều.

- Tốt, các người đã đều phục ta, như vậy cùng giống như các thủ hạ của ta.

Lý Dật chậm rãi nói, từ trong lòng lấy ra một lọ dược hoàn.

- Nơi này là độc dược do ta bí chế, hàng năm chỉ có ăn vào giải dược đặc chế mới có thể áp chế độc tính, nếu không, toàn thân thối rữa mà chết, các người mỗi người ăn vào một viên.

Giống như là lần trước thu phục đám người Tạ Vũ, Lý Dật đem bình dược hoàn đặt ở trên mặt bàn, dùng một loại ánh mắt lạnh lùng nhìn đám người kia.

- Thiếu chủ nhân, chúng ta chắc chắn sẽ không phản bội Thiếu chủ nhân, cái này, ta xem cũng không cần đi.

Một Lục Tinh Đấu Sư ngượng ngừng nói.

Nghe thấy lời của người này, Lý Dật lập tức thần sắc biến đổi, chén trà không ngừng lay động trong tay lập tức dừng lại. Ngẩng đầu, Lý Dật đem ánh mắt nhìn về phía người vừa mở miệng nói.

- Thiếu, Thiếu chủ nhân...

Nhìn thấy ánh mắt Lý Dật nhìn về phía mình, người này cảm thấy hồi hận vì lời nói vừa rồi của mình.

Bất quá Lý Dật không cho người này cơ hội giải thích, trực tiếp xòe bàn tay ra, một chương hung hăng đập vào ngực hắn.

Đột nhiên bạo phát thực lực Đấu Hoàng, người nọ lại không có phòng bị, Lý Dật một chương này không hề ngoài ý muốn trực tiếp đánh chết hắn. Thân thể người này lập tức bay ra thật xa, trực tiếp biến thành một khối thịt nhão, thi thể rớt xuống.

Chứng kiến thủ đoạn của Lý Dật như lôi đình, mọi người cảm thấy da đầu run lên, những người này hoàn toàn có thể tưởng tượng ra được, chỉ cần mình hơi chút tỏ vẻ không muốn, kết cục khẳng định chính là như vậy.

- Nuốt hay không nuốt được, chính các ngươi nhìn người này làm gương.

Ra tay giết người xong, Lý Dật trở lại chỗ ngồi của mình, trong tay lần nữa cầm lấy chén trà, thân nhiên lay động.

- Ực... ực...

Không ngừng có người nuốt vào, Lý Dật vừa rồi có tác phong như lôi đình, chấn nhiếp toàn bộ những người này.

Người thứ nhất tiến lên là một vị Đường chủ, Đường chủ này chính là lần trước sử dụng Liệt Địa Quyền đả thương Lý Dật. Trong lòng Đường chủ biết rất rõ Liệt Địa Quyền uy lực của mình như thế nào, đánh trực tiếp lên người của Lý Dật, vậy mà một chút hiệu quả đều không có. Hắn biết, thực lực của Lý Dật đạt đến tình trạng khủng bố.

Lý Dật này trong mắt hắn, chính là thiên thần tồn tại. Vị Đường chủ đi đến cái chai phía trước, không nói một lời lấy ra một khóa được hoàn, ngửa đầu nuốt xuống.

Dược hoàn nuốt vào trong bụng, vị Đường chủ cũng không có cảm thấy có dị trạng hay có điều gì, bất quá nên trong nội tâm cũng thư thái rất nhiều, nếu đã phục dụng dược hoàn, cũng không cần sợ Lý Dật ra tay giết mình, tối thiểu, lập tức là có thể còn sống.

- Tốt, người tên là gì?

Nhìn thấy Đường chủ phục dụng hoàn, Lý Dật lập tức mở miệng hỏi.

- Thiếu chủ nhân, tại hạ Lý Kỳ.

Nhìn thấy Lý Dật hỏi, Đường chủ Lý Kỳ vội vàng trả lời.

- Tốt, người sau này chính là người phụ trách phân bộ Lý Minh, toàn bộ nhân mã của Thiên Ưng Bang cũ đều do người quản hạt.

Lý Dật thản nhiên nói.

Sau khi Lý Dật nói xong, lập tức những người kia trong nội tâm cảm thấy tiếc nuối, Đường chủ Lý Kỳ, cũng bởi vì lên trước phục dụng hoàn, cho nên trở thành người thủ lĩnh.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lập Lại Chiêu Cũ

Q.5 - Chương 62: Lập Lại Chiêu Cũ

Lý Kỳ trở thành thủ lĩnh, chức vụ tương đương Bang chủ lúc trước. Bang chủ cùng Đường chủ tuy rằng chỉ là khác nhau một chữ, nhưng tất cả mọi người đều biết, muốn từ Đường chủ mà leo lên vị trí Bang chủ, đúng là chuyện không thể nào. Lúc này Bang chủ đã chết rồi, muốn leo lên vị trí này còn đồng thời còn có hai vị Trưởng lão, hai vị Đường chủ khác nữa cũng đều muốn cạnh tranh vị trí Bang chủ.

Lý Kỳ căn bản cũng không có nghĩ đến, bởi vì một khóa được hoàn hảo nhỏ, mà bản thân mình trở thành thủ lĩnh phân bộ Lý Minh, địa vị thoáng chốc bay lên.

- Đa tạ Thiếu chủ nhân!

Lý Kỳ rất nhanh tỉnh lại, vội vàng hướng về phía Lý Dật hành lễ.

- Trước hết người hẳn phải đứng vững ở vị trí mới, người phải chứng minh giá trị cao nhất.

Lý Dật tùy ý vung tay lên, bắn một lọ được hoàn về phía Lý Kỳ bay tới.

Lý Kỳ vươn tay bắt được bình được hoàn, ngây ngẩn cả người, chẳng lẽ cho mình trở thành thủ lĩnh, còn muốn bắt mình nuốt một bình độc được sao?

- Lý Kỳ, đó là giải được, những ai nuốt phải độc được, người phụ trách hàng năm phát giải được cho mọi người.

Lý Dật nói.

Đem giải được cho Lý Kỳ, không thể nghi ngờ là coi Lý Kỳ là người có vị trí cao nhất trong mắt mình.

Lý Kỳ cầm lọ giải được trên tay, những người này đối mặt với Lý Kỳ phải rất cẩn thận, không thể không nghe theo mệnh lệnh của Lý Kỳ. Nếu Lý Kỳ không phát giải được cho ai, thì tánh mạng của người đó sẽ không giữ được.

Nhìn những người này dùng ánh mắt hâm mộ nhìn Lý Kỳ, Lý Dật trong lòng thầm cười hắc hắc. Những viên thuốc kia căn bản không phải là độc dược hoặc là giải dược, những dược hoàn này bất quá là do Lý Dật nói phét thôi, nhưng những dược hoàn này đối với thân thể cũng không tạo thành bất kỳ thương tổn gì. Bất quá nói với mọi người là bị đầu độc, để lừa gạt những người này nghe lời mà thôi.

Đương nhiên, những người này cũng không nghĩ tới, Lý Dật biết sử dụng những thủ đoạn này, tại trong mắt những người này xem Lý Dật là Đấu Hoàng cường giả, tiện tay quăng ra mười vạn kim tệ, căn bản không khả năng làm ra giả dược để lừa gạt mọi người.

Đã có người bắt đầu dùng dược hoàn, quá trình này đơn giản hơn rất nhiều, Rất nhanh, những thành viên nòng cốt cũng đã dùng xong độc dược.

- Tốt, vẫn còn một việc, ngày mai các người triệu tập hết các Đấu Sư cường giả, ta muốn mang theo các người làm một chút chuyện!

Lý Dật nói.

- Vâng, Thiếu chủ nhân!

Nghe thấy Lý Dật nói, mọi người đều đồng thanh trả lời. Sau khi nuốt độc dược, những người này đối với lời nói của Lý Dật càng thêm vâng lời.

Sau khi phân phó hết công việc, Lý Dật trực tiếp đi về chỗ ở, trong mắt Lý Dật, bảy trăm người Lý Minh mới gia nhập thật sự không thể toàn bộ phục dùng độc dược được, chỉ cần nắm giữ những nòng cốt là đủ rồi.

oOo

Diệp gia, Diệp gia vốn có rất nhiều phân chi, một trong phân chi chính là người bị Lý Dật cho người chém đứt một cánh tay.

Thiếu gia Diệp gia, trên bả vai quần dày đặc vải trắng, đang ở trong phòng bộc phát ra cơn phẫn nộ của mình.

Ngoài cửa có một người trung niên đi vào, người nam nhân này khuôn mặt có ba chòm râu.

- Phụ thân, người có gặp được Đại lão gia không.

Nhìn thấy trung niên nam nhân đi vào, Diệp thiếu gia vội vàng hỏi to.

- Hừ, vô ích, người cho rằng Đại lão gia vì một cái bả vai của người mà báo thù sao?

Nhìn nhử tử kiếm cỏi của mình, người trung niên kia tức khí tràn ngực.

Lý Dật chém rơi con mình một cánh tay, việc này Diệp lão gia cũng biết, sau Diệp lão gia cũng đã cho người điều tra, biết được Thiên Ứng Bang bị giải tán, Lý Dật ra lệnh chém rơi cánh tay con của hắn chính là Đấu Hoàng cường giả.

Đấu Hoàng cường giả, cho dù là Đại lão gia cũng không dám đắc tội a. Huống chi hắn một phân chi nhỏ nhỏ của Diệp gia.

Trong mắt hắn xem ra, nhử tử bị người chém rơi một cánh tay, cứ như vậy phải bỏ qua. Dù sao, Đấu Hoàng cường giả không phải mình có thể trêu chọc được.

- Phụ thân, sự tình như vậy không thể coi như xong a, một cánh tay của ta. Nửa đời sau, nhử tử chính là một người tàn phế!

Diệp gia thiếu gia rộng lớn nói.

Khi sáng sớm Diệp lão gia đã bị Đại lão gia cho người mời đến Diệp gia, tại trong mắt Diệp thiếu gia, khi gặp được Đại lão gia, không chừng đại thù của mình có thể báo. Nào ngờ phụ thân về đến nhà lại giáo huấn một phen như vậy.

- Đủ rồi, nếu bình thường không có việc gì người lại đi gây chuyện thị phi, bị chặt một cánh tay là tốt, như vậy có thể cho người một bài học. Chẳng lẽ người không biết, toàn bộ bên trong Đế Đô, không biết ngọa hổ tàng long bao nhiêu nhân vật không. Chỉ bằng vào người cũng dám ở tại Đế Đô kiêu ngạo như vậy. Lần này người học được bài học này, từ nay về sau người đã biết trời cao đất rộng như thế nào.

Diệp lão gia lớn tiếng quát mắng nói.

Tại trong mắt Diệp lão gia xem ra, Diệp thiếu gia lần này xảy ra chuyện như vậy, cũng không phải là chuyện không tốt. Tiểu tử này nếu cứ như vậy tại Đế Đô tỏ ra kiêu ngạo ương ngạnh, vạn nhất ngày nào đó gặp gỡ một người tâm ngoan thủ lạt, nói không chừng có thể mất đi tánh mạng.

Càng khó đoán trước là Diệp thiếu gia nếu đi đắc tội với một nhân vật không thể đắc tội, bị họ truy cứu, chỉ sợ lúc đó Diệp gia phân chi nhỏ nhỏ cũng xong rồi.

- Phụ thân lần này đi gặp Đại lão gia, là vì cái gì?

Nhìn thấy bộ dáng phụ thân, Diệp thiếu gia biết rõ chuyện của mình không có có hi vọng, thuận miệng hỏi một câu.

- Bắc Đẩu Tông yêu cầu Tứ Đại Gia Tộc đồng thời hiệp trợ điều tra một người.

Nghe thấy nhi tử hỏi, Diệp lão gia chậm rãi nói, đồng thời đem chuyện này nói ra.

- Người này cùng con của Đại lão gia, Thanh Mã thiếu gia chết đi có quan hệ rất lớn. Thanh Mã thiếu gia ở Bắc Đẩu Tông là Đại đệ tử của Tông chủ, nghe nói người này gần đây muốn tới đến Đế Đô, Bắc Đẩu Tông yêu cầu Tứ Đại Gia Tộc tùy thời chú ý, có tin tức gì, lập tức hợp thành báo lên.

Diệp lão gia nói.

Nhìn thấy bức hình quyền trạc trong tay Diệp lão gia, Diệp thiếu gia hét to một tiếng.

- Phụ thân, chính là người này! Chính là người này!

- Người nhận ra người này?

Diệp lão gia nghi hoặc nhìn bức hình trong tay, người này chính là Lý Dật.

- Chính là người này chém mất một cánh tay của con!

Diệp thiếu gia lớn tiếng kêu lên.

Diệp lão gia nghe thấy lời của con trai, nhẹ gật đầu, Đại lão gia triệu tập tất cả nhân thủ của Diệp gia âm thầm điều tra người này, trong mắt Đại lão gia xem ra phi thường trọng yếu. Nếu chính mình là người thứ nhất đem hành tung Lý Dật báo lên. Nói không chừng, đối với phân chi của hắn có không ít chỗ tốt. Không biết trong lòng Diệp lão gia nghĩ như thế nào, chuyện cánh tay nhi tử bị chặt đứt vốn không giải quyết được. Hiện tại xem ra...

- Hắc hắc, người đáng chết.

Diệp lão gia trong nội tâm nghĩ đến người này số mạng không tốt? Hết lần này tới lần khác đắc tội với Bắc Đẩu Tông cùng Tứ Đại Gia Tộc, đắc tội với thế lực như vậy, cho dù là Đấu Hoàng cường giả có thể may mắn thoát khỏi sao?

- Nếu là như vậy, người ở trong nhà dưỡng thương cho tốt. Ta ngay lập tức đi tìm Đại lão gia báo cáo.

Diệp lão gia về đến nhà, còn không kịp ngồi vào ghế, đã vội vội vàng vàng hướng ra phía ngoài đi đến.

- Phụ thân, đừng quên báo thù cho ta!

Diệp gia thiếu gia ở phía sau lớn tiếng hô.

- Ta biết rồi!

Diệp lão gia không kiên nhẫn nói.

o0o

Phân bộ Lý Minh, Lý Dật lấy trụ sở cũ của Thiên Ứng Bang thay bằng chiêu bài Lý Minh treo tại cửa chính, hai bên treo đèn lồng chiếu rọi xuống. Lý Minh hai chữ có điểm giương nanh múa vuốt, ý tứ rất là kiêu ngạo ương ngạnh.

- Thiếu chủ nhân!

Lần này người giữ cửa nhìn thấy Lý Dật, lập tức cúi đầu hành lễ.

Nhẹ gật đầu, Lý Dật đi vào cửa chính, tiến vào bên trong, có hơn một trăm người đứng ở tại đó.

Lý Dật liếc nhìn qua, có hơn một trăm người. Trong đám người, đó, ngoại trừ ba vị Đấu Vương còn đâu đều là Đấu Sư cường giả.

Vốn là, Thiên Ứng Bang có sáu vị Đấu Vương cường giả, tại Đế Đô là thế lực nhị lưu, nhưng mà trải qua trận chiến cùng với Lý Dật, một người là Bang chủ bị giết chết, Cao Trưởng lão trọng thương, Đường chủ Hồng Đường bị chặt một cánh tay. Sáu Đại Đấu Vương cường giả chỉ còn lại ba người.

Nhìn những Đấu Vương cùng Đấu Sư cường giả, Lý Dật trong lòng thầm đánh giá, cho những người này đi đánh Thần Long Hội, sợ là không đủ, xem ra chính mình còn phải tự mình ra tay một chuyến.

Thần Long Hội, thế lực nhị lưu Đế Đô, một trong Tam bang Ngũ hội, địa bàn ở gần Thiên Ứng Bang, là đối tượng Lý Dật chuẩn bị ra tay thu phục.

Tứ Đại Gia Tộc như là những con quái vật khổng lồ, Lý Dật tự nhiên sẽ không đi thu phục... Nếu là thế lực nhất lưu, Lý Dật tin tưởng, những gia tộc truyền thừa ngàn năm, khẳng định có một ít bí mật. Bản thân mình nếu tùy tiện trêu chọc, nói không chừng có thể bị ăn trái đắng.

Nhưng mà có kinh nghiệm cùng với Thiên Ưng Bang giao thủ, Lý Dật đối với việc thu phục Tam bang Ngũ hội nắm chắc hơn rất nhiều. Những thế lực này, sau lưng hẳn là không có siêu cấp cường giả. Nếu như có thì cũng không đứng ở vị trí thế lực nhị lưu.

Lý Dật có ý định là muốn đem Tam bang Ngũ hội toàn bộ thu phục, đem những thế lực nhị lưu hợp vào một chỗ. Hơn nữa bản thân Lý Dật là Đấu Hoàng cường giả, đến lúc đó tại bên trong Đế Đô, khẳng định có đủ năng lực để đối đầu với Tứ Đại Gia Tộc. Thậm chí, Lý Dật có ý nghĩ, nếu sự tình tiến triển thuận lợi, Tứ Đại Gia Tộc chưa chắc đã là đối thủ của Lý Minh.

Lý Dật nhìn đám người trước mặt, Cao Trường lão cũng ở trong đám người đó, sắc mặt ông ta mặc dù có chút tái nhợt, nhưng nhìn chung cũng không có gì đáng ngại.

Về phần Đường chủ Hồng Đường giờ đây đã ly khai. Lúc trước Lý Dật chém hấn mất một cánh tay, Đường chủ Hồng Đường tuy rằng không thể báo thù, nhưng mà cũng không có lựa chọn trở thành thủ hạ của Lý Dật.

Lúc trước Lý Dật có nói, nếu ai rời đi Lý Dật cũng sẽ không đi truy cứu. Đường chủ Hồng Đường rời đi Lý Dật cũng không truy cứu. Cũng giống như những người khác, Lý Dật cũng cho người phát năm mươi kim tệ, bất quá Đường chủ Hồng Đường cũng không có lĩnh.

Đối với Đấu Vương cường giả, năm mươi kim tệ sẽ không đặt trong mắt, huống chi Lý Dật là thù nhân chặt cụt tay hấn.

- Các huynh đệ, các người hiện tại đều là người của Lý Minh. Tổng bộ Lý Minh ở tại Vạn Triều Thành, ta chính là Thiếu chủ nhân các người,

Lý Dật.

Lý Dật lớn tiếng nói.

- Lý Minh tại Tây bộ Đế quốc, đó là siêu thể lực nhất lưu tuyệt đối, hiện tại Lý Minh chúng ta ở Đế Đô quyết định phát triển. Các người rất may mắn, trở thành thành viên đầu tiên của Lý Minh tại Đế Đô. Sau này, Lý Minh khẳng định sẽ không bạc đãi các người.

- Cám ơn Thiếu chủ!

Mọi người cùng đồng thanh hô lớn.

- Tốt, ta cũng nói thẳng, hiện tại địa bàn này, còn không có đặt ở trong mắt Lý Minh ta. Lý Minh ở tại Tây bộ Đế quốc, có được quyền khống chế mấy tòa thành. Hiện tại đi tới Đế Đô, Lý Minh chúng ta chắc chắn sẽ không chỉ là một thể lực nhị lưu. Lý Minh, sớm muộn cũng siêu việt hơn Tứ Đại Gia Tộc, trở thành siêu thể lực nhất lưu ở Đế Đô.

Lý Dật hùng hồn nói.

Lúc này Lý Dật đem những lời nói đầy tình cảm mãnh liệt nói ra, ngay lập tức đem khí thế dâng lên đến cực điểm.

- Chúng ta muốn khuếch trương địa bàn, chúng ta muốn khuếch trương thể lực. Kế tiếp ta muốn các huynh đệ bắn rơi Thần Long Hội, làm cho Thần Long Hội phụ thuộc vào chúng ta, là một bộ phận của Lý Minh. Thần Long Hội chính là bàn đạp để Lý Minh thành siêu thể lực nhất lưu.

- Vâng, Thiếu chủ nhân!

Dưới mặt đất lập tức âm âm rung lên.

Thần Long Hội cùng Thiên Ứng Bang đều là thể lực nhị lưu, hai bang hội này địa bàn giao thoa cùng một chỗ, bình thường hai bang hội vì đều tranh giành lợi ích, không biết nổi lên bao nhiêu xung đột.

Đối với Thần Long Hội, Thiên Ưng Bang luôn nhìn chăm chăm, và đều mang theo ánh mắt căm thù.

Khi mọi người nghe nói Lý Dật muốn dẫn bọn họ san bằng Thần Long Hội, những người này tự nhiên là rất hưng phấn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hành Động

Q.5 - Chương 63: Hành Động

Đối ngược với những bang chúng bình thường vô cùng hưng phấn, các Đấu Vương cường giả thì sắc mặt đều sầu lo. Những người này trước kia đều là cao tăng của Thiên Ưng Bang, tự nhiên biết rõ Thần Long Hội không phải dễ dàng trêu chọc như vậy.

Thần Long Hội có năm vị Đấu Vương cường giả, trong đó Đấu Sư cường giả so với Thiên Ưng Bang không thể ít hơn. Thiên Ưng Bang cùng Thần Long Hội đã nhiều lần xung đột, trên cơ bản đều là sự xung đột tầng thấp giữa các bang chúng cấp thấp. Cao tăng cũng không có xung đột nhiều, sự khác biệt giữa hai bên căn bản là không nhiều lắm.

Cao tăng hai bên cũng biết, hai đại bang phái có thực lực ngang bằng nhau, nếu tranh đấu, chính là lâm vào cục diện người chết ta sống, đối với song phương đều tạo thành thương tổn nghiêm trọng, đến lúc đó sẽ khiến cho những bang phái khác ngồi không mà thu lợi.

- Tốt, mọi người có sĩ khí cao như vậy, Thiếu chủ quyết định, khuya hôm nay mang theo các người đánh vào Tổng bộ Thần Long Hội. Bắt được Hội trưởng Thần Long Hội, Thiếu chủ phát cho mỗi người một trăm kim tệ, cho các người đi giải trí một phen.

Lý Dật cũng không buộc mọi người lúc này phải đi đánh ngay Thần Long Hội, cho nên rất nhanh đưa ra một ít tiền để cho bọn họ giải trí một chút.

- Tốt quá!

- Thật tốt quá!

- Đi theo Thiếu chủ thật là có tiền đồ!

Bên dưới nghe Lý Dật nói đánh Thần Long Hội, lại có một trăm kim tệ tiền thưởng, mọi người càng thêm hưng phấn lên.

- Mẹ kiếp, có một trăm kim tệ, lão tử có thể đi Thiên Hương Lầu chơi với cô nương hoa khôi ở đó. Lão tử muốn chơi trên một tuần lễ không về!

Một gã hán tử lớn tiếng kêu lên.

- Tiểu Thúy. Đợi đến ngày mai, ca ca mang theo lễ hỏi đến nhà cầu hôn muội!

Nghe được những thanh âm bát nháo ở bên dưới, Lý Dật ngược lại ngây ngẩn cả người, mình chỉ cấp cho mỗi người có một trăm kim tệ, có phải nhiều quá rồi không? Gần đây đối với tiền tài Lý Dật không có cảm giác gì, Lý Dật không biết một trăm kim tệ đối với mỗi người bình thường nó lớn dường nào.

- Tốt lắm, các người ưa thích tiền như vậy, buổi tối nay đi cùng với Thiếu chủ đánh Thần Long Hội!

Lý Dật lớn tiếng nói.

- Tạ Vũ, tới đây!

Lý Dật lập tức gọi Tạ Vũ. Lấy ra một đồng kim tệ, Lý Dật nói.

- Mỗi người tới lĩnh mười kim tệ, có cái gì cần chuẩn bị, các người đi chuẩn bị trước, buổi tối bảy giờ tập hợp ở đây.

- Vâng, Thiếu chủ!

Được phát tiền ngay, mọi người đều hưng phấn dị thường, Lý Dật vung tay bảo tất cả mọi người đều chạy tới chỗ Tạ Vũ nhận tiền.

- Thiếu chủ, có điểm gì cần dặn dò, chúng ta muốn đi an bài trước một chút?

Lý Kỳ nhìn thấy mọi người đều chạy tới nhận tiền, lập tức đến bên người Lý Dật nói.

- Người đối với việc đánh Thần Long Hội không có lòng tin à?

Nghe thấy Lý Kỳ nói, Lý Dật biết Lý Kỳ đang cố kỵ cái gì.

- Thiếu chủ, đối với Thần Long Hội thuộc hạ biết rất rõ, Thần Long Hội cùng với Thiên Ưng Bang chúng ta trước kia thực lực chênh lệch không nhiều. Nhưng mà hiện tại Cao Trường lão thương thế không có tốt, Đường chủ Hồng Đường thì đã ra đi, tiền Bang chủ cũng đã chết rồi. Ta xem, tình hình không lạc quan lắm...

Lý Kỳ cũng nói thẳng.

- Người yên tâm, ta đã nói rồi, lần này thiếu gia đích thân ra tay, đối với Thần Long Hội, Thiếu chủ ta bắt buộc phải thu phục!

Lý Dật mạnh mẽ nói.

- Nếu là Thiếu chủ ra tay, ta thấy không có vấn đề gì!

Đến lúc này, Lý Kỳ cũng không thể phản bác cái gì. Lý Dật là Đấu Hoàng cường giả, có Đấu Hoàng cường giả ra tay, Thần Long Hội nhất định là chống cự không nổi.

- Đến lúc đó người mang theo thuộc hạ xung phong, ta tại thời điểm thích hợp sẽ xuất hiện!

Lý Dật thản nhiên nói. Tuy rằng không biết Lý Dật có ý gì, nhưng Lý Kỳ vẫn bình tĩnh đáp ứng.

o0o

Tổng bộ Thần Long Hội nằm ở một con đường cái. Đám người Lý Minh di chuyển trên con đường đó, phát hiện ra hiện tại cũng không có lấy một người đi đường nào xuất hiện cả.

Nhìn thấy tình huống như vậy, Lý Kỳ trong lòng có cảm giác không ổn. Tổng bộ Thần Long Hội ở trên con đường này, bình thường lúc này là chợ đêm, hẳn phải là tiếng người huyên náo mới đúng.

Ba vị Đấu Vương cường giả mang theo hơn một trăm Đấu Sư cường giả, chậm rãi đi vào con đường tọa lạc của Tổng bộ Thần Long Hội. Lúc này đã là tám giờ tối, ven đường treo rất nhiều đèn lồng, những đèn lồng này đem con đường này chiếu sáng giống như ban ngày vậy. Gió đêm thổi tới nhẹ nhẹ, làm cho cây cối hai bên đường cành lá khẽ lung lay, thế nhưng lúc này lại gây cho người khác một loại cảm giác lạnh lẽo nhàn nhạt.

Bình thường trên con đường này vốn là rất náo nhiệt, hiện tại lại không có ai. Lý Kỳ rất nhanh ý thức được, tin tức Lý Minh sẽ tấn công Thần Long Hội, khẳng định đã bị lộ, tình huống hiện tại chứng minh, Thần Long Hội đã có phòng bị.

Rất nhanh, tại cuối con đường cái, tại cánh cổng chính có treo ba chữ to Thần Long Hội, trước mặt đại môn, từ lúc nào đã đứng đó hơn mười người. Đứng chính giữa là một gã hán tử mặc quần áo cẩm y, lúc này đang lạnh lùng nhìn đám người Lý Minh dần dần tiến tới.

- Lý Kỳ, người mang theo nhiều người như vậy đi vào Thần Long Hội, đến tột cùng là muốn làm gì?

Hán tử kia nhìn thấy Lý Kỳ, chậm rãi nói.

- Nguyễn Hội trưởng đã xếp đặt trận thế như vậy, chắc hẳn đã biết ý của chúng ta rồi?

Tình huống trước mắt, nhìn thấy Nguyễn Hội trưởng nói như vậy, Lý Kỳ khẳng định, Hội trưởng Thần Long Hội nhất định là đã biết được tin tức, cố ý đứng chờ ở cửa.

- Ha ha ha ha, không thể tưởng được a, thật sự là không thể tưởng được, Bang chủ Thiên Ưng Bang các người vừa chết, các người lập tức liền biến thành tay sai của người khác, bắt các người làm gì thì phải làm sao? Cho là Thần Long Hội chúng ta cùng một loại với Thiên Ưng Bang các người sao? Đều là cùng một trứng à?

Hội trưởng Thần Long Hội cười lớn chế giễu nói.

- Nguyễn Hội trưởng, kẻ thức thời mới là tuần kiệt, Thiếu chủ nhà ta chính là Đấu Hoàng cường giả, người đầu phục Thiếu chủ nhà ta, cũng không phải là chuyện mất mặt gì.

Lý Kỳ chậm rãi nói.

- Ta nhớ vào!

Hội trưởng Thần Long Hội đột nhiên nặng nề nhổ một bãi nước bọt.

- Lý Kỳ, người đây là cái thá gì. Mẹ! Chó má, Đấu Hoàng cường giả? Nếu người vừa nói như vậy, chỉ cần là Đấu Hoàng cường giả đi ra, Nguyễn Văn ta liền phải đi quỳ xuống dưới chân hăn à, làm chó giữ nhà à?

- Nguyễn Văn, trước kia ta và người cũng xem như là có quen biết, ta hảo tâm khuyên người quy thuận Thiếu chủ nhà ta, đừng có rượu mời không uống lại uống rượu phạt!

Nhìn thấy Nguyễn Văn mở miệng mắng chửi, sắc mặt Lý Kỳ cũng thay đổi.

- Lý Kỳ, lão tử chính là không uống rượu mời của người, người làm được gì ta? Bằng những người các người, muốn đánh Thần Long Hội ta

à? Lão tử nói cho người biết, khuya hôm nay các người nếu đã đến đây, thì đừng có nghĩ đến chuyện quay về.

Nguyễn Văn sắc mặt cũng đại biến.

Nguyễn Văn vừa nói xong, bên cạnh một người hán tử tay giương lên, một tiếng cười thê lương vang lên.

Rất nhanh, bốn phía đường cái, đi ra rất nhiều người, những người này bao vây Lý Kỳ và hơn một trăm Đấu Sư cường giả vào giữa.

- Lý Kỳ tiểu tử, tranh thủ thời gian dập đầu quỳ Nguyễn gia gia ta, Nguyễn gia gia hôm nay sẽ tha cho người, thế nào?

Nhìn thấy người của mình xuất hiện, Nguyễn Văn cười ha hả.

- Nguyễn Văn, người như vậy mà lại âm hiểm thế sao?

Nhìn thấy Thần Long Hội bày ra trận thế, trong lòng Lý Kỳ cảm thấy kinh hãi. Bên mình chỉ mang theo hơn một trăm người, nhưng nhìn xem nhân thủ của Thần Long gần ngàn người. Xem ra Nguyễn Văn đã đem toàn bộ các hội viên của Thần Long Hội tập trung lại, để đối phó với Lý Minh lần này.

- Ha ha, các người sợ rồi sao?

Nguyễn Văn ha ha cười.

- Lý Kỳ, nể tình trước kia quen biết, người dập đầu quỳ xuống, Nguyễn gia gia thả người đi, thế nào?

Nguyễn Văn đem lời nói vừa rồi của Lý Kỳ trả lại cho Lý Kỳ.

- Lão Đại, xem nên làm sao bây giờ?

Gặp phải tình huống như vậy, những người Lý Minh đều hướng ánh mắt nhìn về phía Lý Kỳ.

- Sợ cái gì? Thiếu chủ còn chưa có xuất hiện. Hừ, ta xem Nguyễn Văn không muốn sống nữa rồi. Nếu là như vậy, chúng ta cũng không khách khí, mọi người đợi lát nữa đánh nhau, đều tụ lại cùng một chỗ, không được tản ra.

Lý Kỳ lớn tiếng hô lên.

Bên mình vốn ít người, đánh nhau nếu tản ra, cũng sẽ bị Thần Long Hội chia ra đánh bại, Lý Kỳ rất rõ ràng, nhân thủ của mình tuy rằng thiếu, nhưng mà thủ hạ toàn bộ đều là Đấu Sư cường giả, Thần Long Hội chưa hẳn có thể chiếm được tiện nghi.

- Vâng, Lão Đại!

Mọi người ở phía dưới đều hô to một tiếng.

Theo âm thanh kêu to, người của Lý Minh đều đồng loạt rút binh khí ra, tràng diện lúc này lập tức giương cung bạt kiếm lên.

- Lý Kỳ, cho người cơ hội người không nắm lấy, người đừng nên oán ta!

Nguyễn Văn cũng lớn tiếng kêu lên.

- Các huynh đệ, Thiên Ưng Bang hỗn láo không sợ chết, các huynh đệ làm thịt toàn bộ bọn họ cho ta. Đến lúc đó chúng ta đoạt địa bàn Thiên Ưng Bang. Trong Tam bang Ngũ hội, Thần Long Hội ta chính là lớn nhất.

Nguyễn Văn lớn tiếng hô, Nguyễn Văn cho rằng Lý Kỳ đã trở thành cá nằm trên thớt.

- Giết!

Đám người Thần Long Hội lớn tiếng hô, hướng về phía Lý Kỳ hung hăng đánh tới.

Trong Thần Long Hội có không ít người cùng với Thiên Ưng Bang trước kia rất hay xung đột, bất quá song phương tận lực áp chế, cũng không có bạo phát. Lúc này Hội trưởng tự mình hạ lệnh xử lý Thiên Ưng Bang, những người này tinh thần phấn khởi, xông vào đánh giết.

Hai bên đánh nhau cùng một chỗ, binh khí va vào nhau tạo thành những thanh âm sát phạt, các loại Đấu kỹ thích phóng ra, đủ mọi màu sắc rất là huyền ảo. Hỗn chiến cùng một chỗ, lập tức những tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên. Thế nhưng ngược lại là đám hội chúng của Thần Long Hội bên kia lâm vào hoàn cảnh xấu.

Cũng không có gì kỳ quái, Lý Kỳ mang theo đều là Đấu Sư cường giả, đều có thể phóng thích ra một ít Đấu kỹ. Nhưng bên kia, đám hội chúng Thần Long Hội đều là cảnh giới Đấu Giả lao tới phía trước, đã bị Đấu Sư cường giả bên Lý Minh công kích, tự nhiên bị thiệt thòi.

- Các huynh đệ, không có tu vi Đấu Sư, trước không được đi lên, Đấu Sư cường giả lên trước, đánh cho ta!

Nhìn thấy tình huống trước mắt, Nguyễn Văn lập tức lớn tiếng kêu lên.

Rất nhanh, dưới sự chỉ huy của Nguyễn Văn, những hội viên không phải Đấu Sư của Thần Long Hội đều lui xuống, chỉ còn lại có hơn một trăm Đấu Sư cường giả, cùng đám người Lý Kỳ giằng co tại đó.

- Chúng ta lên!

Nói với đám người đứng bên cạnh mình, Nguyễn Văn lập tức hai chân đạp xuống mặt đất, cả người như khóa đạn pháo lao tới trước mặt Lý Kỳ.

- Lý Kỳ, để cho ta tự tay kết liễu người!

Nguyễn Văn lạnh lùng nói, tại trong mắt Nguyễn Văn, trước kia khi toàn bộ Thiên Ưng Bang tấn công thì chỉ có Bang chủ miễn cưỡng có thể là đối thủ của mình, còn Lý Kỳ này, Nguyễn Văn căn bản không có để ở trong mắt.

Nhìn thấy Nguyễn Văn phía trước, Lý Kỳ cùng với Trung Trưởng lão, và một vị Đường chủ lập tức lao tới, ba người bao vây Nguyễn Văn lại.

- Hội trưởng, người trước xử lý Lý Kỳ, hai người khác giao cho chúng ta!

Lúc này bên cạnh Lý Kỳ có thêm Trung Trưởng lão cùng một Đường chủ, thì bên phía Nguyễn Văn lại xuất hiện đến bốn người, bốn người này cũng đều là Đấu Vương cường giả!

Nguyễn Văn chống lại Lý Kỳ, như vậy, Trung Trưởng lão cùng một vị Đường chủ đồng thời đối mặt với bốn vị Đấu Vương, hai người bọn họ mỗi người đồng thời đối mặt với hai vị Đấu Vương cường giả.

- Tốt, Thừa dịp Thiếu chủ bọn chúng chưa có xuất hiện, chúng ta sớm giải quyết ba người này.

Nguyễn Văn lớn tiếng nói, trong lúc Nguyễn Văn nói chuyện, trong tay thủ ấn liên tục kết xuất, một đôi tay cứ như vậy mà biến thành màu vàng.

- Rống!

Nguyễn Văn rống lớn một tiếng, một quyền hướng về phía Lý Kỳ đánh tới, năm tay trên không trung biến thành to lớn, trực tiếp biến thành một nắm tay kim hoàng, hướng về phía đỉnh đầu của Lý Kỳ mà rơi xuống.

- Tốt lắm!

Nhìn thấy nắm tay của Nguyễn Văn, Lý Kỳ mạnh mẽ quát to một tiếng, hai mắt trợn lên, cũng một quyền đánh ra.

Hai nắm tay trên trời chạm vào nhau, một tiếng nổ vang thật lớn truyền đến, chung quanh tràng diện, Đấu Sư cường giả đều mạnh mẽ lay động vài cái đầu, những tiếng nổ vang đều chấn động màng tai mọi người.

Đào Tiểu Vũ eBook

Từ Trên Trời Giáng Xuống

Q.5 - Chương 64: Từ Trên Trời Giáng Xuống

Nắm tay của hai người đụng vào nhau, lập tức phân ra. Nguyễn Văn thì không có việc gì, còn tảng đá dưới chân Lý Kỳ lại vỡ vụn ra, hai chân lún xuống mặt đất sâu gần nửa thước.

- Lý Kỳ, người thấy nắm tay của Nguyễn gia gia ta thế nào?

Nhìn thấy một quyền của mình đem Lý Kỳ nện vào mặt đất, Nguyễn Văn rất là đặc ý kêu lên.

- Cũng không làm gì được ta đâu!

Lý Kỳ lạnh lùng nói.

Nguyễn Văn đánh một quyền, lực lượng vô cùng lớn, nhưng mà cũng không làm cho Lý Kỳ bị thương, Lý Kỳ rút chân từ trong đất ra, hai tay rất nhanh kết thủ ấn.

- Liệt Địa Quyền!

Lý Kỳ hai tay kết ấn hoàn thành, hét lớn lên một tiếng. Hắn đem Đấu kỹ của mình phóng thích ra, nắm tay mang theo đấu khí gợn sóng, không ngừng xoay tròn làm cho mọi người có cảm giác không gian bị vỡ vụn.

- Bất quá là Đấu kỹ Chu Tước Hạ cấp mà thôi!

Nhìn Lý Kỳ thích phóng ra Đấu kỹ, ánh mắt Nguyễn Văn lộ ra vẻ khinh thị:

- Tiếp ta một chiêu, Hải Khiếu Sơn Băng!

Nguyễn Văn hét lớn một tiếng, hai tay đẩy ra phía trước, có một cỗ lực lượng mênh mông theo tay của Nguyễn Văn tán phát ra.

Đối mặt với Đấu kỹ của Nguyễn Văn, Lý Kỳ có cảm giác bị hãm sâu vào trong biển rộng, cảm giác đối mặt lực lượng khủng bố như vậy, bản thân mình nhỏ bé cỡ nào.

Đấu khí thổ hoàng sắc, nháy mắt biến thành hải dương thổ hoàng sắc vây Lý Kỳ vào trong. Lý Kỳ thi triển ra chiêu Liệt Địa Quyền, đem một mảnh hải dương thổ hoàng sắc trước mặt hung hăng đánh vỡ thành một khối lớn, nhưng mà hải dương thổ hoàng sắc mênh mông rộng lớn rất nhanh kết hợp lại, hơn nữa hình thành một sóng biển màu vàng lớn, hung hăng áp sát vào Lý Kỳ.

Khí thế này giống như núi lở, hung hăng ép Lý Kỳ vào trong hải dương thổ hoàng sắc. Đợi cho sóng triều chấm dứt, Lý Dật bị thương phun máu tươi nằm trên mặt đất.

- Lý Kỳ, tuy rằng ngươi cũng là Đấu Vương cường giả, nhưng ngươi bất quá là Tam Tinh Đấu Vương mà thôi. Còn ta, đã là Đấu Vương đỉnh phong rồi, Công pháp và Đấu kỹ của ta đều là Chu Tước Cao cấp, ngươi như thế nào là đối thủ của ta?

Nguyễn Văn ha ha cười lớn.

- Kế tiếp, ngươi an tâm đi chết đi, đi theo Bang chủ quá cố của ngươi, thật ra cũng không tịch mịch cho lắm.

Nguyễn Văn đắc ý cười lớn, vị Hội trưởng Thần Long Hội này nặng nề bước về phía trước, đấu khí trên người đại thịnh, nắm tay lại bắt đầu phát ra quang mang màu vàng. Xem ra, Hội trưởng Thần Long Hội muốn một quyền giải quyết Lý Kỳ.

- Lão Đại!

Những người khác nhìn Lý Kỳ đối mặt với hiểm cảnh, đều lớn tiếng hô lên.

- Đáng chết!

Trung Trường lão hung hăng hét lên, lôi điện màu tím trong tay đại thịnh, hướng về phía hai vị Đấu Vương vây công hấn mà công kích tới.

- Lão Trung, không cần liều mạng như vậy, muốn từ trong tay hai ta thoát ra để cứu Lý Kỳ, nằm mơ đi!

Một gã Đấu Vương vây công Trung Trường lão nói.

- Lão Trung, người cũng không cần gấp, rất nhanh người sẽ theo Lý Kỳ, đi chết cùng với Bang chủ các người!

Một gã Đấu Vương khác lớn tiếng nói.

- Thật là đáng chết!

Trung Trường lão hung hăng nói một câu. Bất quá, Trung Trường lão nghĩ, Thiếu chủ làm sao còn không hiện chứ?

Nguyễn Văn giương lên nắm tay.

- Lý Kỳ, có di ngôn thì nói rõ, có thể ta giúp người hoàn thành!

Nhìn Lý Kỳ, Nguyễn Văn chậm rãi nói.

- Di ngôn? Ha ha ha.

Lý Kỳ đưa tay ôm lấy lồng ngực của mình, dùng sức cười nói, nụ cười này lại là một ngụm máu tươi phun ra.

Bất quá một ngụm máu tươi phun ra, Lý Kỳ ngược lại có cảm giác khá hơn một chút.

- Di ngôn ư?

Lý Kỳ tiếp tục nói.

- Ta xem hắn là lưu lại di ngôn chính là người đó, Nguyễn Văn, người chưa từng gặp qua Thiếu chủ, tự nhiên cũng không biết Thiếu chủ là nhân vật như thế nào!

Nói ra những lời này, Lý Kỳ cũng cảm thấy ù ù cạc cạc, vì cái gì mình đối với vị thiếu niên kia lại tràn ngập tin tưởng như thế chứ? Đột nhiên, Lý Kỳ có cảm giác, Lý Dật không có khả năng để cho mình chết như vậy. Một Đấu Hoàng cường giả bị bốn đại Đấu Vương công kích, có thể một chiêu đánh gục một Đấu Vương đỉnh phong cường giả. Lý Dật không giống như loại người lỗ mãng làm vậy, Lý Dật khẳng định có chuẩn bị ở đằng sau.

- Vậy người đi chết đi!

Nghe thấy Lý Kỳ mỉa mai hằn, Nguyễn Văn rất là tức giận, một quyền mạnh mẽ đánh về phía Lý Kỳ đang nằm mà đập xuống.

Nguyễn Văn nắm tay còn chưa đánh xuống, một đạo lôi điện hắc bạch sắc phát sau mà đến trước, hung hăng nện vào nắm tay của Nguyễn Văn.

Bùm!

Đạo lôi điện hắc bạch sắc đó đã đem nắm tay màu vàng phát hào quang của Nguyễn Văn đánh thành phần vụn.

- A!

Nguyễn Văn kêu lên một tiếng thảm thiết, rất nhanh lại gầm lên giận dữ:

- Là ai? Cút ra đây cho ta.

Thu hồi nắm tay, Nguyễn Văn cúi đầu xem xét, trên mu bàn tay phải máu chảy đầm đìa, hiển nhiên đạo thiểm điện vừa rồi chẳng những đánh tan Đấu kỹ của Nguyễn Văn, còn đánh cho Nguyễn Văn bị thương.

Tức giận cực kỳ, Nguyễn Văn cũng thầm giật mình, Nguyễn Văn tu luyện chính là đấu khí Thổ hệ, đấu khí Thổ hệ lực phòng ngự phi thường

kinh người. Trên nắm tay của Nguyễn Văn có một tầng đấu khí Thổ hệ. Tầng đấu khí này, lực phòng ngự của nó Nguyễn Văn mười phần rõ ràng.

Cho dù là như vậy, đạo thiểm điện kia cũng có thể đột phá được tầng đấu khí, như vậy chứng tỏ đạo thiểm điện kia ẩn chứa năng lượng cực kỳ kinh người a!

- Hội trưởng Thần Long Hội, Nguyễn Văn! Tốt, bốn thiếu gia cho người một cơ hội, cũng là cơ hội duy nhất, người hiện tại mang theo toàn thể thành viên Thần Long Hội thần phục ta. Nếu không thì, nói một cách đơn giản, gã Bang chủ đã chết đi của Thiên Ưng Bang, chính là tấm gương của các người đó!

Thanh âm của Lý Dật đột nhiên từ phía trên truyền tới.

- Buồn cười, chỉ bằng một câu nói của người mà muốn ta thần phục người à? Quả thực là khiến thiên hạ chê cười mà!

Nghe thấy Lý Dật nói, Nguyễn Văn lập tức phá lên cười.

- Vậy được rồi!

Chỉ nghe thấy Lý Dật nhẹ nhàng thở dài một hơi.

- Đã như thế, người muốn nhanh chết, ta cũng không có cách nào!

- Các hạ mạnh miệng như vậy, có bản lĩnh thì hãy xuất hiện đi!

Nguyễn Văn lớn tiếng kêu lên.

- Chỉ sợ người vừa thấy được, sẽ bị mất đi tánh mạng rồi!

Trên bầu trời, thanh âm Lý Dật như trước mang theo một tia tiếc hận.

- Các hạ nếu là có năng lực, cứ việc tới lấy tánh mạng Nguyễn Văn ta đi.

Nguyễn Văn hướng về phía bầu trời, về phía thanh âm của Lý Dật.

Lúc này Nguyễn Văn lớn tiếng nói như vậy, bên trong bầu trời đột nhiên xuất hiện một bóng người, bóng người này từ trên bầu trời cấp tốc bay xuống phía dưới, thẳng tắp hướng về phía Nguyễn Văn mà hạ xuống!

Nhìn bóng người đang hướng về phía mình, đồng tử Nguyễn Văn một hồi co rút lại, có thể từ phía trên xuất hiện, tám chín phần mười là Đấu Hoàng có thể đấu khí hóa cánh. Mặc dù mình là cường giả Đấu Vương đỉnh phong, nhưng mà chống lại Đấu Hoàng cường giả, Nguyễn Văn ngay cả một điểm nắm chắc cũng không có a!

Từ trên không trung trực tiếp rơi xuống, Lý Dật đem lực lượng linh hồn của Nguyễn Văn hoàn toàn khóa lại. Ở bên dưới, Nguyễn Văn phát hiện có một người đang rơi xuống, hẳn có thể đoán rằng bóng người này mà hạ xuống sẽ là phát động một kích lôi đình. Thế nhưng rất kỳ quái, Nguyễn Văn nói thế nào nhưng lại không thể nhúc nhích được. Toàn thân giống như bị một loại năng lượng kỳ quái bao quanh lấy mình, tinh thần bị khống chế hoàn toàn không thể nhúc nhích được.

- Hải Khiếu Sơn Bằng!

Nguyễn Văn hét to một tiếng, vận dụng đấu khí toàn thân có thể có, ngay lập tức phóng thích ra Đấu kỹ lợi hại nhất của mình.

Giống như biển gầm, giống như núi lở, một đạo đấu khí màu vàng đất giống như đại giang, cuộn cuộn hướng lên, nghênh đón về phía bóng người đang rơi xuống kia.

Nhìn bóng người kia giống như sao băng rơi rụng. Trong lòng Nguyễn Văn cũng đã là một mảnh lạnh băng

Lý Dật thấy Nguyễn Văn điên cuồng đưa lực lượng toàn thân tăng lên tới một loại cực hạn, Lý Dật giống như là nghĩ tới điều gì, liền mượn năng lực thân thể của mình, cố gắng chịu đựng một kích toàn lực của Nguyễn Văn.

Cảm nhận được hai cỗ năng lượng kinh người sắp chạm vào nhau, chẳng những là Lý Kỳ, mà ngay cả những người đang đánh nhau, đều có bản năng cố gắng chạy ra xa trốn tránh chỗ vị trí của Nguyễn Văn.

Những Đấu Sư cường giả của Lý Minh, liền lao tới đem Lý Kỳ khiêng đi.

Mà ngay cả sáu Đấu Vương cường giả lúc này đều ngừng tranh đấu, mang theo ánh mắt kinh hoàng nhìn lực lượng khủng bố sắp va chạm vào nhau.

Trên đường cái rộng lớn, lập tức chỉ còn lại một mình Nguyễn Văn, cùng với một bóng người đang giống như khóa lưu tinh trên trời rơi xuống kia.

- Nguyễn Văn, người tự tìm chết đi!

Lý Dật hét lớn, từ trên không trung rơi xuống, tốc độ đạt đến cực hạn, khi xuống phía dưới thân hình đã hoàn toàn thấy không rõ, nhưng lờ mờ có thể trông thấy, trên tay của hắn có bốn loại năng lượng đang không ngừng tập kết, dung hợp lại.

- Ý Thiên Phá Không Kiếm, phá cho ta, phá phá phá!

Đạo năng lượng màu vàng giống trường giang đại hà nháy mắt bao trùm vào thân thể của Nguyễn Văn. Lý Dật rống lớn một tiếng, bốn loại năng lượng dung hợp cùng một chỗ, hóa thành một thanh trường kiếm màu xám, hung hăng đem đạo năng lượng như trường giang đại hà phá tan hoàn toàn.

Vừa rồi chống lại Liệt Địa Quyền của Lý Kỳ, Hải Khiếu Sơn Băng giống như đấu khí hải dương, áp chế núi cao, nhưng mà hiện tại gặp Phá Không Kiếm của Lý Dật, giống như là một khối thiên thạch cực nóng rơi vào băng tuyết, những đấu khí màu vàng bị Phá Không Kiếm chém ra, đều hóa thành khí vụ màu vàng, nhanh chóng biến mất không thấy đâu nữa.

Trường giang đại hà do Hải Khiếu Sơn Băng hình thành rất nhanh bị Phá Không Kiếm chém ra, đạo kiếm phong giống như mãnh thú không thể ngăn trở, đem Hải Khiếu Sơn Băng phá vỡ, sau đó một kiếm xuyên suốt, chui luôn vào trong thân thể của Nguyễn Văn.

Ngón tay Nguyễn Văn run run một chút, Lý Dật đem năng lượng công kích còn thừa lại của Phá Không Kiếm toàn bộ đều đưa vào trong thân thể Nguyễn Văn, sau đó Song dực Đấu khí sau lưng khẽ chớp động mấy cái, thân thể phiêu nhiên tránh ra xa.

- Thật là lợi hại!

Nguyễn Văn đứng trên mặt đất, mở miệng nói một câu như vậy.

Nghe thấy Nguyễn Văn nói, ngoại trừ Lý Dật ngoài miệng lộ vẻ khinh thường ra, những người khác đều không hiểu vì sao hắn lại còn có thể đứng được như thế.

Nguyễn Văn khiến người khác có điểm cảm giác khó hiểu, thật là lợi hại, cái gì lợi hại? Nguyễn Văn tại sao phải nói thật là lợi hại?

Đây chính là câu nói lưu lại cuối cùng trên thế giới của vị Hội trưởng Thần Long Hội, một Đấu Vương cường giả đỉnh phong, ngay sau khi những lời này chấm dứt, thân thể Nguyễn Văn đột nhiên bành trướng lên mãnh liệt.

Cả khuôn mặt đỏ bừng, thân thể có thể trông thấy từng sợi gân xanh không ngừng tăng vọt. Năng lượng của Phá Không Kiếm mà Lý Dật đưa vào trong thân thể Nguyễn Văn, rất nhanh đã phát tác.

Năng lượng khổng lồ này căn bản không phải cơ thể của Nguyễn Văn hiện tại có thể hấp thu được, trực tiếp đem thân thể của Nguyễn Văn nứt căng ra.

Bùm một tiếng, Nguyễn Văn không có bất kỳ âm thanh thống khổ hay tiếng quát tháo nào, cả người giống như một khối thuốc nổ, nổ bùng một

cái, huyết nhục tung bay tứ phía.

Hai tay vung lên, trên người Lý Dật xuất hiện một vách ngăn huyết hồng sắc, những huyết nhục bay đến đều bị vách ngăn huyết hồng sắc kia đốt thành tro bụi.

Rất nhanh, hiện trường yên tĩnh trở lại, trước đó chính là một trường tử vong khủng bố, hiện tại đã là một mảnh tĩnh lặng.

Vừa rồi một màn Lý Dật ra tay giết chết Nguyễn Văn, thật sự là quá mức rung động nhân tâm!

Loại thủ đoạn sát nhân bá đạo này đã đạt tới cực điểm, một cường giả Đấu Vương đỉnh phong, vậy mà không có chút sức phản kháng, cứ vậy mà chết đi!

Một chiêu, chỉ cần một chiêu, Lý Dật đã đem Hội trưởng Thần Long Hội, một cường giả Đấu Vương đỉnh phong đánh chết. Giết chết cường giả Đấu Vương đỉnh phong thậm chí không còn đầy đủ thân thể, chỉ còn là một mảnh huyết nhục mà thôi!

Quá kinh khủng, cảnh tượng như vậy tại trong mắt hội viên Thần Long Hội xem ra, quả thực chính là tình cảnh của Tu La Địa Ngục. Một người trong lòng mình chính là tồn tại vô địch, Hội trưởng Thần Long Hội đại nhân, cứ như vậy nổ thành một mảnh huyết nhục, chết không thể chết thêm lần nữa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quy Thuận

Q.5 - Chương 65: Quy Thuận

Trong Tổng bộ Thần Long Hội, Lý Dật đi lại như là đi tại nhà của mình, những cường giả Thần Long Hội ở trong mắt của Lý Dật, đều giống như là bùn đất vậy.

Nhìn thấy Lý Dật đi tới gần, tất cả hội viên Thần Long Hội đều dạt ra hai bên mở ra một con đường. Lý Dật, ở trong mắt bọn họ, chính là người không thể chiến thắng, là Tu La Ma Quỷ.

Trong lòng của bọn họ ngoại trừ sự rung động, còn lại cũng chính là sợ hãi!

Đối mặt với Lý Dật, những người này hoàn toàn không có nửa điểm dám chống cự. Một chiêu đánh chết Hội trưởng Thần Long Hội, là người hoàn toàn không thể chiến đấu. Huống chi, còn có lời đồn đãi, lúc trước Bang chủ Thiên Ưng Bang và bốn vị Đấu Vương cường giả vây công, Lý Dật cũng chỉ cần một chiêu đã đánh chết Bang chủ Thiên Ưng Bang. Thực lực của Bang chủ Thiên Ưng Bang đó cùng với Hội trưởng Thần Long Hội vốn là ngang nhau...

Xuyên qua đại môn của Tổng bộ Thần Long Hội, Lý Dật đi tới trước mặt Lý Kỳ.

- Người có khỏe không?

Lý Dật nhẹ nhàng hỏi, tuy rằng chỉ là nhẹ nhàng hỏi, nhưng mà lúc này lạnh ngắt như tờ, bốn chữ này rõ ràng truyền vào tất cả lỗ tai mọi người.

- Thiếu chủ nhân, ta không có việc gì!

Lý Kỳ rất là kiên cường nói.

Lý Kỳ cũng là người tu luyện đấu khí Thổ hệ, đại địa sinh vạn vật, đấu khí Thổ hệ cũng có khả năng trị liệu. Lý Kỳ tuy rằng thương thế không nhẹ, dù sao hãn cũng là Đấu Vương cường giả, chỉ cần tĩnh dưỡng một thời gian ngắn, thương thế rất nhanh có thể khỏi hẳn.

Bất quá, Lý Kỳ hiện tại bị thương, tại trong mắt Lý Dật xem ra, coi như là vì Lý Minh mà nhận lấy tai nạn lao động này.

Duỗi tay phải ra, chậm rãi chống đỡ phía sau lưng Lý Kỳ, Lý Dật điều động Thiên Khôn Địa Càn Châu tiến hành chữa thương. Một cỗ khí tức

thanh lương theo cánh tay Lý Dật, chuyển vận nhanh vào trong thân thể Lý Kỳ.

Rất nhanh, Lý Kỳ cảm thấy trên cánh tay Lý Dật truyền đến từng trận từng trận khí tức thanh lương, những khí tức kia sau khi tiến vào trong cơ thể của hắn, theo kinh mạch không ngừng chữa trị thương thể của Lý Kỳ.

- Oa!

Lý Kỳ há miệng lại phun ra một ngụm máu tươi. Ngụm máu này vừa phun ra, trên gương mặt tái nhợt của Lý Kỳ bắt đầu khôi phục huyết sắc.

Tiếp tục đem năng lượng truyền tống đến thân thể của Lý Kỳ, năng lượng rất nhanh ở trong thân thể Lý Kỳ vòng vo vài vòng, Lý Dật cảm giác được Lý Kỳ hô hấp cũng vững vàng hơn rất nhiều, qua một thời gian, Lý Dật mới đem cánh tay của mình dời đi.

- Đa tạ Thiếu chủ!

Lý Kỳ cảm kích nói.

- Người vì ta mà bị thương, sau khi trở về, người đi lĩnh một ngàn kim tệ, làm phí tổn chữa thương!

Lý Dật nặng nề nói, nhìn Lý Kỳ, ánh mắt Lý Dật lộ ra thần sắc kỳ quái.

Vừa rồi vì một kích giết chết Nguyễn Văn, Lý Dật bay trên trời, không ngừng điều chỉnh vị trí, vì rơi xuống đúng vào chỗ của Nguyễn Văn, cho nên cũng tốn không ít thời gian cùng với tinh lực của Lý Dật.

Vừa rồi một kích giết chết Nguyễn Văn, Lý Dật đã phá vỡ Đấu kỹ Hải Khiếu Sơn Băng, đại bộ phận nhờ mượn lực từ trên không trung rơi xuống. Khi rơi xuống, dần dần gia tăng lực lượng cùng tốc độ, đều đã đạt đến một loại tình trạng khó có thể tưởng tượng được.

Sau khi phá vỡ Đấu kỹ Hải Khiếu Sơn Bằng, năng lượng của Phá Không Kiếm cơ bản không có tiêu hao bao nhiêu.

Nguyễn Văn mặc dù là Đấu Vương đỉnh phong, nhưng mà bất quá cũng chỉ là một Đấu Vương mà thôi, Lý Dật có Phá Không Kiếm, vốn do bốn loại năng lượng dung hợp hình thành, đã có thể so sánh với một ít Đấu kỹ Bạch Hổ Hạ cấp rồi.

Đánh từ trên xuống dưới một kích, Lý Dật sử dụng lực lượng tương đương với tu vi Đấu Hoàng cường giả, lại sử dụng ra Đấu kỹ Bạch Hổ, trực tiếp đánh vào người Đấu Vương cường giả.

Một kích như vậy đánh vào người Nguyễn Văn, thì hẳn làm sao còn sống được nữa? Kế hoạch của Lý Dật như vậy là vô cùng hoàn hảo. Thế nhưng ở trên bầu trời điều chỉnh vị trí rất khó khăn, tổn hao không ít thời gian. Trong đoạn thời gian này thiếu chút nữa làm cho Lý Kỳ bị chết trong tay Nguyễn Văn. Lý Kỳ đối những điều này tự nhiên là không biết, nhưng trong nội tâm còn tưởng rằng Lý Dật cố ý khảo nghiệm hẳn.

Bởi vậy, Lý Dật nhìn Lý Kỳ, ánh mắt có chút kỳ quái, chính có cảm giác áy náy.

- Những ai bị thương, sau khi trở về đều có chi phí chữa thương!

Thanh âm của Lý Dật đột nhiên vang lên. Khi Lý Dật nói những lời này, các thành viên của Lý Minh khí thế càng thêm tăng vọt.

- Đa tạ Thiếu chủ, làm việc cho Thiếu chủ, là vinh quang của chúng tôi!

Nghe thấy lại có tiền phát, các cường giả Lý Minh khí thế càng gia tăng tới cực điểm.

Lý Kỳ có thể được lĩnh tới một ngàn kim tệ, mọi người nghĩ đến chính mình có thể được lĩnh kim tệ, cũng không thể quá ít a?

Nhìn thấy các thành viên Lý Minh khí thế tăng vọt, những hội viên Thần Long Hội lộ ra thần sắc hâm mộ.

Lần này đánh nhau với Lý Minh, so sánh với người của Lý Minh, Thần Long Hội xem như nghĩa vụ xuất công, chống đỡ cho bản hội, cho dù bị thương, sau khi trở về trong hội cũng chỉ đơn giản băng bó một chút, tại trong hội nghỉ ngơi vài ngày, làm gì có cái gì gọi là phí chữa thương chứ?

Nhìn người bên này khí thế tăng vọt, lại cảm thụ được Thần Long Hội kia mất hết khí thế, Lý Dật trong lòng thầm cười. Xem ra, chỉ có một chút tiền nhỏ, lại có thể có tác dụng cực lớn như thế a.

Đã có thói quen tại Đấu giá trường hô trăm vạn, ngàn vạn kim tệ, Lý Dật, dùng một trăm, dùng một nghìn mà tính toán số lượng kim tệ, thật là có điểm vô cùng lạ lẫm.

Nhìn thấy số tiền ít, nhưng hiệu quả đều không tệ cho lắm, sắc mặt Lý Dật đột nhiên biến đổi.

- Thần Long Hội nghe đây, hoặc là quy thuận ta, như vậy các người từ nay về sau đều là thành viên Lý Minh, đãi ngộ mà các người có được, tự nhiên cùng với bọn họ đều như nhau. Nếu như các người lựa chọn tiếp tục phản kháng... Như vậy, kết cục của Hội trưởng Nguyễn Văn các người chính là tấm gương!

Lý Dật vừa răn vừa đe nói. Lý Dật nói ra những lời này chọn thời điểm là có chủ ý.

Trước tiên một chiêu giết chết Hội trưởng Thần Long Hội, tại trong mắt hội viên Thần Long Hội hình thành hình tượng không thể chiến thắng, cường hãn tới cực điểm, hình thành một đại uy hiếp.

Sau đó lại biểu hiện ra đãi ngộ ưu việt của các thành viên Lý Minh. Những hành vi biểu hiện như vậy khiến cho mọi người vừa sợ hãi Lý Dật, nhưng trong lòng lại có ý nghĩ làm thủ hạ cho Lý Dật, cũng phi thường không tệ.

Lý Dật tự tay chữa thương Lý Kỳ, lại phát ra đại lượng phí chữa thương, như vậy, thủ đoạn lôi đình và thủ đoạn thu phục nhân tâm sử dụng cùng một chỗ, làm cho các hội viên Thần Long Hội kia đối với Lý Dật sinh ra một loại cảm giác phi thường kỳ quái.

Loại cảm giác này là nhận thấy được con người Lý Dật chính là trời sinh làm người lãnh đạo. Đi theo Lý Dật, bọn họ chắc chắn sẽ không đã bị ủy khuất gì!

Cường thế, rồi đưa ra những đãi ngộ tốt cho cấp dưới, đều là những ưu điểm của người lãnh đạo, trên người Lý Dật đều hội tụ đầy đủ.

Trong lúc đó, không ít hội viên Thần Long Hội đối mặt với Lý Dật, trong nội tâm sinh ra một loại cảm giác trung thành. Chỉ có đi theo lãnh đạo như vậy mới là một con đường tốt nhất!

Huống chi, Lý Dật có một câu nhắc nhở bọn họ, nếu như tiếp tục đối nghịch. Như vậy, chính là muốn đối mặt với đả kích của Lý Dật.

Hội viên Thần Long Hội, có ai có thể mạnh hơn Nguyễn Văn sao? Đáp án đương nhiên là không có?

Nguyễn Văn bị một kích giết chết, bọn họ đối mặt với Lý Dật, có bao nhiêu lực chống cự đây?

Nghe những lời Lý Dật nói, không ít hội viên Thần Long Hội trầm ngâm suy nghĩ.

- Quyết định nhanh một chút đi, bốn thiếu gia không có bao nhiêu thời gian!

Lý Dật lạnh lùng nói.

Vừa lúc đó, đầu đường bên kia truyền đến một tiếng hét to:

- Lẽ mề làm cái gì? Đi theo chủ nhân chúng ta, các người tuyệt đối không cảm thấy hối hận, so với đi theo Hội trưởng trước kia còn tốt hơn

rất nhiều.

Chỉ thấy đầu đường bên kia, Tạ Vũ mang theo gần ba mươi mấy Đấu Sư cường giả xuất hiện.

Đám người Tạ Vũ nhân số không nhiều, tu vi cũng không cao lắm, nhưng mà đám người Tạ Vũ trước giờ thuộc dạng giết người không chớp mắt, trên người đều có một loại sát khí ngang nhiên lẫm liệt. Cổ sát khí này, đám người Thần Long Hội tự nhiên không thể sánh được.

Chỉ có chừng ba mươi người, nhưng là chân chính đánh giá, thì gần ba mươi người này chống lại chừng trăm Đấu Sư cường giả của Thần Long Hội, chắc chắn không có bại.

Huống chi, đi trước đám người Tạ Vũ, còn có một vị mỹ nữ tóc vàng mắt xanh.

Càng thêm rung động nhân tâm chính là, vị tóc mỹ nữ vàng mắt xanh này trực tiếp đấu khí hóa giáp! Rõ ràng chính là một Đấu Vương cường giả!

Mỹ nữ xinh đẹp này tự nhiên chính là Toa Toa!

Toa Toa cùng với Lý Dật đã tính toán sẵn từ trước, nàng liền trực tiếp xuyên qua hội viên Thần Long Hội. Toa Toa đi đến đâu, từng luồng từng luồng hương khí tiến vào trong lỗ mũi hội viên Thần Long hội, khiến cho sát khí tràn ngập hiện trường bị hòa tan đi không ít.

Toa Toa đi xuyên qua hội viên Thần Long Hội, những điều này đều là do Lý Dật đích thân an bài từ trước.

Căn cứ phán đoán của Lý Dật, nếu như những hội viên Thần Long Hội có ý tứ quy thuận, thì cũng sẽ không động thủ đối với Toa Toa, trái lại, nếu như những người này động thủ đối với Toa Toa, liền chứng minh còn kém một môi lửa thu hút.

Bất quá, coi như là những người này đối với Toa Toa mà động thủ, thân là Đấu Vương cường giả, trên người lại bận Hộ Sơn Giáp, Toa Toa cũng không có khả năng xảy ra chuyện gì. Đương nhiên, còn có một điểm mà Lý Dật không có nói với Toa Toa.

Nam nhân đối mặt với mỹ nữ, lúc nào cũng có chút lòng thương tiếc. Một gã nam nhân bình thường nhìn mỹ nữ Toa Toa như vậy mà có thể ra tay động thủ, thật sự là phải có một phần dũng khí. Cái gọi là anh hùng khó qua ải mỹ nhân, đều là có ý tứ như vậy.

Những người này đã không có ý động thủ đối với Toa Toa, trong lúc Toa Toa đi xuyên qua đám hội viên Thần Long Hội, ý phòng bị trong lòng những người kia đối với Lý Dật cũng giảm đi rất nhiều, đều có ý muốn quy thuận Lý Dật.

Toa Toa xuyên qua đám người bên dưới, chân thành đi tới trước mặt Lý Dật, cả thân thể có chút nghiêng nhẹ, nháy mắt tựa luôn vào trong lòng ngực của Lý Dật, Toa Toa nói ra một câu làm cho ở đây không ít người cảm thấy muốn phún huyết:

Chỉ nghe thấy Toa Toa nũng nịu nói.

- Thiếu gia, nhanh xong một chút đi a, Toa Toa đang chờ thiếu gia trở về cùng Toa Toa!

Toa Toa nói mập mờ như vậy, khiến cho không ít người cảm thấy mơ màng. Ngay sau đó, rất nhiều tiếng nuốt nước bọt không ngừng vang lên. Cảm thụ được hết thảy chung quanh, trong lòng Lý Dật có cảm giác buồn cười. Mới vừa rồi còn sát khí phóng lên, trong nháy mắt, mình và Toa Toa nũng nịu âm yếm liền trở nên ngây ngốc đến như vậy.

Ngoại trừ đem sát khí nơi này hòa tan đi không ít, hình tượng của Lý Dật một lần nữa tại trong lòng những người này càng thêm củng cố. Có thể nắm bắt được trái tim của Toa Toa đẹp như vậy, rõ ràng Lý Dật có được mị lực. Bằng không, một đại mỹ nữ tuổi còn trẻ, xinh đẹp, thực lực lại

cấp bậc Đấu Vương cường giả, làm sao có thể mê mẩn Lý Dật như vậy chứ?

Có một phần nhân cách mị lực ở bên trong như vậy, hội viên Thần Long Hội càng thêm bội phục Lý Dật.

Bộ dáng có vẻ không kiên nhẫn, ánh mắt Lý Dật liếc trên người bốn Đấu Vương cường giả của Thần Long Hội.

- Các người, quy thuận, hoặc là lựa chọn tử vong. Lập tức cho ta đáp án!

Ở trong mắt bốn Đấu Vương cường giả, những lời nói của Lý Dật cường bạo vô cùng.

Bốn Đấu Vương cường giả hoàn toàn tin tưởng, chỉ cần bọn họ không đáp ứng, người chết kế tiếp đúng là chính mình! Nguyễn Văn chết, khiến cho bọn họ hoàn toàn tin vào lời đồn đãi, Lý Dật bị bốn Đấu Vương cường giả vây công, chỉ dùng một chiêu liền kích chết Bang chủ của Thiên Ưng Bang. Như vậy, bọn họ cũng là bốn người, nhưng tu vi đều thấp hơn Bang chủ Thiên Ưng Bang, Lý Dật nếu như động thủ, xem ra kết quả cũng giống như Bang chủ Thiên Ưng Bang, đều là chết mà thôi.

Bốn Đấu Vương cường giả cùng liếc mắt nhìn nhau một cái, qua nhiều năm hợp tác ăn ý làm cho bọn họ đã biết được lựa chọn của đối phương. Lý Dật không thể chiến thắng, như vậy bọn họ cũng chỉ còn có một con đường sống mà thôi.

- Chúng ta nguyện ý quy thuận Thiếu chủ!

Bốn Đấu Vương cường giả đồng thời quỳ xuống nói.

Những an bài kín kẽ vừa rồi của Lý Dật, đã triệt để phá hủy tâm lý phản kháng của những người có mặt ở đây.

Bốn Đấu Vương cường giả quy thuận, còn không đợi Lý Dật mở miệng nói chuyện, bên trong đám hội viên Thần Long Hội truyền đến một thanh âm.

Cái thanh âm này chỉ có một chữ, chính là chữ ‘Tốt’! Lời nói không nhiều lắm, một chữ một câu trong lời nói này, nhưng tràn đầy cảm giác vui sướng.

Nghe thanh âm này truyền tới, Lý Dật phá lên cười!

Cái này mặc dù có chút đường đột, nhưng mà đại biểu cho nội tâm chân thật, hội viên Thần Long Hội đã thật sự quy thuận Lý Dật.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cuồng Hoan

Q.5 - Chương 66: Cuồng Hoan

- Tốt, Từ nay về sau, các người cũng đều là một thành viên Lý Minh. Các người cũng như tất cả bọn họ đều gọi ta là Thiếu chủ. Ngày hôm nay thiếu chủ rất cao hứng, hôm nay tất cả mọi người ở đây, đều lĩnh mười kim tệ, buổi tối muốn làm gì thì làm, ha ha ha.

Lý Dật lớn tiếng nở nụ cười.

- Thật tốt quá!

- Thiếu chủ, ta sùng bái người a!

- Đi theo Thiếu chủ, so với đi theo Nguyễn Hội trưởng tốt hơn rất nhiều.

- Hừ, không được nhắc lại Nguyễn Hội trưởng!

Lý Dật tuyên bố làm cho đám hội viên Thần Long Hội loạn thành một đoàn.

Hành động thu phục Thần Long Hội, cứ như vậy đã xong, tối hôm đó, thanh lâu Đế Đô các nơi đột nhiên phát hiện khách nhân của mình so với bình thường nhiều hơn rất nhiều.

Tất cả thành viên Lý Minh nhận tiền, muốn vui thoải mái một phen, không hẹn mà cùng đi tới thanh lâu, những người này kết thành từng đoàn mà tìm đến. Những người này lúc chiều giương cung bạt kiếm chém giết muốn lấy đi tánh mạng của nhau, nhưng bây giờ lại đi chơi cùng nhau, đã mang lại một loại hương vị khác lạ.

Trước kia xem là cừu nhân, hội viên Thần Long Hội cùng bang chúng Thiên Ưng Bang, lần này tại trong thanh lâu gặp mặt, vậy mà đều nhiệt tình chào hỏi, thậm chí còn nhường nhịn lẫn nhau nữa.

Điều này làm cho một ít người biết rõ hai cái bang hội này đều có cảm giác ngây mềm ngạc nhiên. Hai cái bang hội này, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

oOo

- Toa Toa, vừa rồi người biểu diễn, thật đúng là không tệ đó!

Trở lại chỗ ở, Lý Dật cùng Toa Toa đi vào trong sân, Lý Dật vừa cười vừa nói.

Nghe thấy Lý Dật nói, Toa Toa vốn muốn đi vào phòng nghỉ ngơi, thân thể đột nhiên sững sờ lại.

- Thiếu gia, Toa Toa vừa rồi đều là thật tâm!

Không biết vì cái gì, Toa Toa trong miệng đột nhiên lại nói ra một câu nói như vậy.

Nghe Toa Toa nói, Lý Dật cũng thoáng ngây người, cái này gọi là cái gì? Như ở kiếp trước, đây là Toa Toa chủ động hướng chính mình thổ lộ tình cảm a!

- Tiểu tử, mau bắt lấy cơ hội!

Không đợi Lý Dật kịp phản ứng, thanh âm Hồng Thiên Thánh Giả lập tức rơi vào trong đầu Lý Dật.

- Người, lão gia hỏa mất nết này, chuyện của ta tự mình ta biết làm!

Hồng Thiên Thánh Giả nói như vậy, không khí vốn rất là không tệ, đột nhiên thoáng cái liền trở thành nhạt nhẽo đi không ít.

Đương nhiên, đây chỉ là cảm giác của Lý Dật, bản thân Toa Toa hoàn toàn không biết bên người Lý Dật còn có sự tồn tại của Hồng Thiên Thánh Giả, càng không nghe được hai người bọn họ đối thoại với nhau.

- Nếu là như vậy, Toa Toa, khuya hôm nay đến phòng ta đi!

Lý Dật sau lúc sửng sờ, sau đó lập tức nói.

- Thiếu gia ý nói...

Nghe thấy Lý Dật nói, Toa Toa quay đầu lại, hướng về phía Lý Dật, ánh mắt khẽ đung đưa, sau đó khuôn mặt có chút đỏ, chậm rãi hướng phía gian phòng của mình mà đi tới.

- Mẹ kiếp, vừa rồi ánh mắt kia, thật sự là mê người a!

Nhìn thấy Toa Toa đưa ánh mắt câu dẫn, hạ thân lập tức nổi lên biến hóa, Lý Dật trong lòng hung hăng mắng một câu, cũng hướng phía gian phòng của mình mà đi.

Gần mười bảy tuổi tại bên trong Đế quốc Thiên Phong, Lý Dật là thiếu gia Đại gia tộc, thu nhận một thị nữ hầu hạ, là chuyện hoàn toàn bình thường. Sau khi thu phục Thần Long Hội hẳn rất hưng phấn, còn có Toa Toa tiếp cận thổ lộ chân tình, Lý Dật lúc này quyết định thu nhận Toa Toa.

Bất quá từ sau khi tại Thanh Phong Sơn trở về, Lý Dật cùng Toa Toa mấy ngày nay vẫn chỉ một mực đứng ở trong sân mà trò chuyện. Mỹ nữ đã bày tỏ thái độ như vậy, Lý Dật cũng là có điểm kiềm nén không được. Huống chi, Toa Toa đã sớm có lòng chuẩn bị hầu hạ cho hắn.

Trở lại trong phòng của mình không bao lâu, ngoài cửa liền truyền đến tiếng đập cửa nhẹ nhàng.

Lúc này gõ cửa, ngoại trừ Toa Toa còn có ai?

Lý Dật đi ra phía trước, nhẹ nhàng kéo cửa phòng, lập tức, một hồi làn gió thơm đánh úp lại, Toa Toa thân thể trực tiếp ngã vào trong ngực Lý Dật.

Hung hăng hôn hít một hơi, Toa Toa vừa mới tắm xong, người cực kỳ thơm tho, Lý Dật ôm Toa Toa bế lên giường.

- Thiếu gia, Toa Toa là lần đầu, thiếu gia nhẹ nhàng ôn nhu một chút a!

Toa Toa thấp giọng nói.

Toa Toa nói chưa dứt lời, vừa nói như vậy, Lý Dật phía dưới một hồi kích động, ngẩng cao đầu lên.

o0o

- Thì Lương, giúp ta chuẩn bị một chút, tối hôm nay ta muốn đi đến chỗ Đại Điện hạ dự tiệc.

Buổi sáng sau khi thức dậy, Lý Dật tìm Thì Lương.

Lần trước Tiêu Thống Tổng quản đưa thiệp mời, Lý Dật tự nhiên là nhớ rõ, hôm nay Đại Điện hạ thiết yến, chỉ là không biết, buổi tiệc này Đại Điện hạ có mời những nhân vật nào.

- Vâng ạ, ta phải đi chuẩn bị cho thiếu gia!

Nghe thấy Lý Dật nói vậy, Thì Lương lập tức trả lời.

- Giúp ta chuẩn bị một phần lễ vật, không cần quá quý trọng, nhưng mà nhất định phải có chút đặc sắc.

Lý Dật phân phó.

- Thiếu gia yên tâm, Thì Lương ngay lập tức đi làm!

Thì Lương đáp ứng, rất nhanh đi chuẩn bị lễ vật.

Một lúc sau Thì Lương đi ra ngoài, Toa Toa cũng đi vào. Nhìn bộ dáng Toa Toa đi lại có chút cứng nhắc, trong lòng Lý Dật thầm mỉm cười.

Đêm qua, xem ra mình hơi quá mức, bất quá, nữ nhân như thế này, Lý Dật khó có thể bỏ qua được.

- Toa Toa, hay là người trở về nghỉ ngơi đi!

Nhìn Toa Toa đi đứng không được tự nhiên, Lý Dật nhẹ nhàng nói.

- Không được, vạn nhất thiếu gia có chuyện gì, Toa Toa không yên tâm!

- Ha ha, thật sự là lo xa rồi, thiếu gia ta có thể xảy ra chuyện gì đây? Hơn nữa, những chuyện thiếu gia không giải quyết được, Toa Toa có thể giải quyết nổi sao?

Nghe Toa Toa nói, Lý Dật nở nụ cười.

- Bất quá, Toa Toa, tâm tư của người thiếu gia biết rõ, người nghỉ ngơi cho tốt, chính là giúp thiếu gia lớn nhất rồi.

- Nếu là như vậy, ta đi nghỉ ngơi!

Nhìn thấy Lý Dật nói rất là có đạo lý, Toa Toa mím môi, lại quay về phòng nghỉ ngơi.

Nhìn Toa Toa khêu gợi như vậy, khóe miệng Lý Dật lại lộ ra nụ cười.

Rất nhanh, Thì Lương cũng đã trở lại, trong tay cầm một cái chai tinh xảo, thần thần bí bí đi đến trước mặt Lý Dật.

- Thiếu gia, lễ vật đã chuẩn bị xong!

Thì Lương cầm trong tay cái chai nói.

- Trong đó là vật gì?

Lý Dật thấy cái chai trong tay Thì Lương muốn mở ra xem nó là cái gì.

- Thiếu gia không được mở ra!

Nhìn thấy Lý Dật muốn mở nắp bình, Thì Lương vội vàng ngăn lại.

- A, trong bình này rốt cuộc là vật gì?

Nhìn thấy Thì Lương kinh hoảng như vậy, Lý Dật rất là tò mò.

- Thiếu gia có chỗ không biết, đây là Thôi Tình Hương.

Thì Lương nhanh chóng nói ra.

- Thôi Tình Hương? Có tác dụng gì?

- Thiếu gia, Thôi Tình Hương là một loại thuốc nước kích dục, nam nhân ngửi qua lập tức sẽ cứng rắn như sắt, năng lực bền bỉ, hiệu quả tối thiểu hơn nửa giờ đồng hồ.

Thì Lương cười hắc hắc nói.

Nghe thấy Thì Lương chuẩn bị lễ vật đặc sắc như vậy, Lý Dật ngược lại có chút ngần ngại.

- Người thử qua chưa?

Lý Dật tò mò hỏi.

- Thiếu gia nói gì chứ, một lọ nho nhỏ như vậy, muốn mua cũng là trên năm nghìn kim tệ rồi, thứ đắt như vậy, làm sao ta có thể mua dùng được chứ?

Thì Lương ngượng ngùng nói.

- Hơn nữa, Thì Lương cho đến nay vẫn còn độc thân, cho dù có năng lực mua về, cũng không có chỗ để dùng mà!

Nhẹ nhàng gật đầu, xem ra cái gã Thì Lương này vẫn còn là một thiếu nam thuần khiết a.

- Vậy được rồi, vậy ta liền mang theo cái này.

Lý Dật vừa cười vừa nói. Đại Điện hạ tuổi trẻ khỏe mạnh, bên người các phi tần lại không ít, loại được vật như vậy, đúng là thứ Đại Điện hạ rất cần.

Quả nhiên cũng không mất nhiều tiền, nhưng lại có chút đặc sắc.

- A, đúng rồi, Thì Lương, việc người buôn muối, tình hình bây giờ thế nào?

Lý Dật nhớ tới một việc, liền hỏi luôn.

Nghe Lý Dật hỏi, Thì Lương mỉm cười nói:

- Thiếu gia đưa cho ta kim tệ, ta đã đem chín thành muối tại Đế Đô toàn thu mua hết, trải qua các huynh đệ của ta tích cực tuyên truyền, hiện tại giá muối đã cao hơn lúc chúng ta thu mua gấp năm lần rồi. Đợi đến ngày mai, ta sẽ bắt đầu chậm rãi bán ra từng chút một, đợi đến khi ta đem toàn bộ số muối kia bán hết, ta nghĩ ít nhất sẽ có lợi nhuận đến gấp mười lần a!

Suy nghĩ một chút, Thì Lương nói.

- Thật sự là lợi hại a, lãi được mười phần?

Nghe thấy Thì Lương nói, Lý Dật rất là kinh ngạc.

Ngắn ngủn vài ngày thời gian, giá muối lại bị Thì Lương làm cho tăng giá lên gấp năm lần, không thể không nói, Thì Lương xác thực là một kỳ tài buôn bán.

- Lần trước quét sạch Thanh Phong Sơn, những chiến lợi phẩm kia đều xử lý xong chưa?

Lý Dật lại hỏi.

- Thừa thiếu gia, chiến lợi phẩm Thanh Phong Sơn, có rất nhiều tác phẩm nghệ thuật quý giá, những vật phẩm này trực tiếp bán đi cũng không phải là lựa chọn tốt nhất. Ta đã sai người đem những vật kia đưa vào Đấu giá trường, những vật kia trải qua đấu giá, có thể có nhiều người mua không ít tiền.

Thì Lương giải thích.

- Những gì có thể trực tiếp bán đi, ta đã đều bán đi, đây là Tinh tạp sáu trăm vạn kim tệ, do bán đi những vật kia có được!

Thì Lương sau khi nói xong, lập tức từ trên người của mình móc ra một cái Tinh tạp.

- Được rồi, chính người lưu lại một trăm vạn coi như vốn lưu động, còn lại cho vào Tinh tạp của ta.

Lý Dật lấy ra Tinh tạp, đưa cho Thì Lương.

- Ta không cần tiền gấp, còn lại những vật kia, người chậm rãi xử lý thì tốt rồi.

Lý Dật nói với Thì Lương.

- Thiếu gia xin yên tâm, Thì Lương đã đem những vật giá trị đi Đấu giá trường rồi!

Thì Lương nghiêm túc nói.

- Đúng rồi, Thì Lương, chúng ta không thể luôn làm theo kiểu đầu cơ như vậy. Có cơ hội người mua một ít cửa hàng, những cửa hàng mặc dù kiếm tiền tuy rằng ít hơn, nhưng mà rất ổn định.

Lý Dật đứng lên, cuối cùng nói với Thì Lương. Lý Dật nói làm cho Thì Lương chợt nhớ ra.

- Thiếu gia nhắc nhở, Thì Lương nhất định sẽ nhớ kỹ!

Thì Lương lập tức đáp ứng.

Lý Dật nhẹ gật đầu, hướng phía bên ngoài bước đi.

Cửa hàng các loại gì đó, tương đương với các loại bất động sản, muốn bị giảm giá trị, thì rất khó khăn, trừ phi là Đế Đô gặp đại biến cố, bên trong rất nhiều người dời đi, hoặc là chiến tranh thiên tai, toàn bộ Đế Đô đều bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

oOo

Ngày hôm nay Lý Dật rất nhàn nhã, vòng vo thoáng cái Lý Dật nghĩ đến chuyện phải mở sòng bạc, nên hẳn đi về phía Thần Long Hội.

Tại bên trong đại sảnh của Thần Long Hội, Lý Dật chứng kiến khắp nơi đều bận rộn, xem ra, đêm Thần Long Hội thu tóm đổi thành Lý Minh, những hội viên Thần Long Hội cũng không phải không vui vẻ.

Nhìn ngắm một chút, Lý Dật biết rõ, thời điểm mình thu phục Tam bang Ngũ hội cũng không còn xa nữa. Chỉ cần mình có thể đem những thế lực nhị lưu này thống nhất lại, dù cho có đối mặt với Bắc Đẩu Tông đi nữa, Lý Dật cũng không cần quá mức lo lắng.

Ít nhất, chính mình có sức đánh một trận, có căn cơ tương đương với Bắc Đẩu Tông.

Tính cả luôn cả Toa Toa, Lý Dật tại Đế Đô có thể điều động Đẩu Vương cường giả tổng cộng có chín vị. Chín vị Đẩu Vương, dù cho đối mặt một Đẩu Hoàng cường giả, cũng có thể ứng phó được.

Giống như lần trước xử lý tại Thiên Ưng Bang, Lý Dật đã xử lý không ít người không muốn ở lại của Thần Long Hội, hiện tại trong Thần Long Hội, còn lại đều là những nhân vật tinh anh, trung thành.

Truyền thụ lại trò chơi đánh bạc cho mấy gã thủ hạ cấp cao trong Thần Long Hội, Lý Dật thấy thời gian không sai biệt lắm, lập tức xuất phát, hướng chỗ ở Đại Điện hạ mà đi.

Chỗ ở Đại Điện hạ cách Hoàng cung không xa, gọi là Đông cung.

Thân là người thừa hưởng ngôi vị Hoàng đế trong tương lai, Đại Điện hạ ở trong Đế quốc Thiên Phong trong Hoàng thất có địa vị gần với Hoàng đế nhất, đối với loại Thái tử Đế quốc, nơi ở của hắn cũng có thể gọi là cung.

Xa xa nhìn đi qua, quy mô của Đông cung so với Hoàng cung thì nhỏ không ít, nhưng mà so với trang viên của các đại phú hào, hiển nhiên là to lớn hơn không ít.

Hoàng cung là biểu tượng của Đế quốc tự nhiên cũng là một quần thể kiến trúc to lớn hào khí bậc nhất của Đế quốc, Đông cung quả thật không thể nào so sánh được.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chu Nhan Quả

Q.5 - Chương 67: Chu Nhan Quả

- Các hạ là ai? Đến Đông cung có chuyện gì?

Một gã binh lính gác cổng lạnh lùng hỏi. Nhìn bộ dáng của binh lính đó, Lý Dật có cảm giác quái dị. Bản thân mình khí độ và trang phục, khí chất cũng không giống như người bình thường, mà hai tên lính này còn có biểu hiện lạnh như băng như vậy, nếu là người bình thường thật sự, chỉ sợ bọn họ trực tiếp không cho tiến lại gần cửa chính nữa a!

Lý Dật nhìn thoáng qua hai gã binh lính này, bọn họ đều là tu vi Lục Tinh Đấu Sư cường giả.

Hai người là Lục Tinh Đấu Sư, vậy mà bất quá cũng chỉ là lính giữ cửa của Đông cung, điều này cho thấy thế lực Hoàng thất Thiên Phong không lồ đến mức nào!

Lý Dật đột nhiên có một ý niệm kỳ quái trong đầu, chẳng lẽ, người giữ cửa của Hoàng cung có phải là hai Đấu Vương cường giả hay không?

- Ta tới tham gia yến tiệc của Đại Điện hạ!

Lý Dật cười cười, lấy ra thiệp mời.

- Nguyên lai là Lý thiếu gia. Mời vào, mời vào...

Vừa nhìn thấy thiệp mời, thái độ của hai tên binh lính lập tức chuyển biến.

Những binh lính trông cửa sớm đã được thông báo, hôm nay tới tham gia yến tiệc do Đại Điện hạ tổ chức, đều là những người mà Đại Điện hạ cực kỳ coi trọng, cho nên các binh lính phải chú ý tiếp đãi.

Nhìn thấy Lý Dật, tuy rằng không biết Lý Dật có thân phận gì, nhưng mà là khách do Đại Điện hạ mời tới, những binh lính này nhất định phải cực kỳ cung kính. Loại đãi ngộ này Lý Dật xác thực là có chút không quen.

- Không biết hiện tại ta nên đi bên nào?

Vừa vào cửa chính của Đông cung, Lý Dật nhìn thấy những kiến trúc bên trong rất là đẹp đẽ, hoành tráng, khẽ mỉm cười hỏi.

- Tiểu Kiền, tới đây một chút!

Một gã binh lính khẽ vẫy tay một cái. Rất nhanh, một tiểu tử mặc y phục nội cung chạy tới.

- Vị này Lý thiếu gia, đến tham gia yến tiệc của Điện hạ, người mau dẫn đường cho ngài!

- Vâng, tiểu nhân biết rồi!

Nghe thấy tên bảo vệ cửa phân phó, Tiểu Kiên lập tức vừa cười vừa nói.

- Lý thiếu gia, thỉnh người đi theo tiểu nhân!

Tiểu Kiên rất ân cần nói.

Xem ra, thân phận hai gã binh lính trông cửa này cũng không thấp a, Tiểu Kiên cũng phải cung kính như vậy, thân phận hai người này sao có thể thấp được?

Tiểu Kiên đi trước dẫn đường, rất nhanh đã dẫn Lý Dật đi vào một chỗ trống lẹ. Trên cửa gian phòng có viết ba chữ to: Dục Thúy Các.

- Lý thiếu gia, Điện hạ hôm nay thiết yến chính là ở nơi này, Lý thiếu gia ngài vào đi thôi!

Tiểu Kiên dẫn Lý Dật vào chỗ này, quay sang nhường đường rồi nói.

- Tốt lắm, đã làm phiền người!

Lý Dật nói một câu, sau đó đi vào bên trong. Vừa đi vào bên trong, lại có một nhân viên nội cung khác đi tới, nhưng lần này lại một nữ tử.

- Ngài là Lý thiếu gia phải không?

Nhìn thấy Lý Dật vừa đi đến, nữ tử lập tức đi ra đón, vừa cười vừa nói.

Quan sát nữ tử này, làn da trắng nõn, tuy nhìn không phải quá mức xinh đẹp, nhưng nhìn rất bắt mắt, đặc biệt nụ cười trên môi, có cảm giác rất là ngọt ngào.

- Không sai!

Lý Dật nói xong, đột nhiên chợt nghĩ đến một vấn đề.

- Người làm sao lại biết được ta là Lý thiếu gia?

- Lý thiếu gia có chỗ không biết, chúng ta sớm sẽ biết, Điện hạ lần này mở yến hội, nói là có Lý thiếu gia là một công tử thiếu niên vô cùng văn nhã!

Nữ tử này lại mỉm cười ngọt ngào.

- Là như vậy a?

Lý Dật có cảm giác hơi chóng mặt hồ hồ, Đại Điện hạ, rốt cuộc là muốn làm cái gì trong yến hội này?

- Lý thiếu gia, xin mời!

Vị thị nữ lại ngọt ngào mỉm cười, nhẹ nhàng lắc lắc cái mũ đi phía trước Lý Dật, dẫn đường Lý Dật đi vào một cái sân u tĩnh.

Xuyên qua đại viện, đi vào một chỗ trong cung điện. Lý Dật mới phát hiện, trong điện lúc này đã ngồi đầy khách nhân. Những người này thoát nhìn đều có khí chất ưu nhã, nếu không có diện mạo bất phàm, thì cũng là uy vũ bất khuất. Vừa nhìn đã biết những người này cũng không phải là những người đơn giản.

- Lý thiếu gia, mời người sang bên này!

Vị thị nữ dẫn Lý Dật hướng phía trước mặt đi đến, một mực đi đến vị trí chủ khách ở phía trước, chỉ vào vị trí số một bên trái mà nói.

- Lý thiếu gia vị trí của ngài ở chỗ này, thỉnh ngài ngồi a, đợi một chút Điện hạ sẽ xuất hiện!

- Tốt lắm, cảm ơn người!

Lý Dật thản nhiên nói, nhẹ nhàng ngồi xuống.

Vừa mới ngồi xuống, Lý Dật lập tức phát hiện, mọi người trong phòng đều dùng ánh mắt hiếu kỳ nhìn mình.

Lập tức, Lý Dật cũng biết, vị trí này, khẳng định không phải người bình thường có thể ngồi. Chính mình ngồi trên vị trí này, chứng minh vị trí của mình ở trong thâm tâm Đại Điện hạ trong cũng trọng yếu phi thường.

Người ngồi ở chỗ này, Lý Dật đại khái nhìn ra, trên cơ bản đều mang theo tác phong quan liêu, những người này hơn phân nửa là các đại quan của Đế quốc Thiên Phong.

Nhìn thấy Lý Dật ngồi ở vị trí này, mọi người bắt đầu suy đoán thân phận của Lý Dật.

Lỗi tai Lý Dật rất nhạy cảm, những người kia nhỏ giọng nói chuyện với nhau, Lý Dật đều nghe rõ.

Có một điều làm cho Lý Dật dở khóc dở cười là, những người phần lớn có cái nhìn giống nhau, đều đoán là Lý Dật có lẽ là Hoàng tử một quốc gia nào đó.

Cũng khó trách những người này. Bọn họ đều có thân phận không phải tầm thường. Hơn nữa Lý Dật tuổi còn khá trẻ, như vậy chắc chắn sẽ không có chức vị quan trọng trong triều đình. Các Hoàng tử của một số quốc gia ngược lại có tuổi tác vừa vặn với Lý Dật.

Vừa lúc đó, vị tổng quản đứng bên cạnh một nữ tử lớn tiếng kêu lên.

- Điện hạ giá lâm!

Thanh âm vừa dứt, có nhiều tiếng bước chân từ phía sau vang lên.

Nghiêng lỗi tai, Lý Dật có thể nghe thấy bước chân, gồm có ba người.

Rất nhanh, sự thật xác minh điều Lý Dật suy đoán, từ phía sau đi ra ba người.

Trong đó hai người Lý Dật quen biết, một người là Đại Điện hạ, còn có một người chính là Kiểm Hoàng Vương Minh Dương, theo sau là một nữ tử xinh đẹp được Đại Điện hạ nhẹ nhàng cầm tay, cùng hướng phía đại điện đi tới.

- Ha ha, làm cho các vị đợi lâu rồi, thật có lỗi!

Đi vào trong điện, Đại Điện hạ ha ha cười nói. Nhìn thấy Đại Điện hạ đi ra, mọi người đều đứng lên hành lễ:

- Đại Điện hạ!

Nhìn thấy mọi người đều đứng lên, Lý Dật cũng không thể ngồi, cũng đứng lên nghênh đón.

- Lý Dật huynh đệ mau mau ngồi xuống, mau mau ngồi xuống!

Nhìn thấy Lý Dật cũng đứng lên, Đại Điện hạ lập tức kêu to.

Nữ tử bên người Đại Điện hạ nghe thấy hai chữ ‘Lý Dật’, trong mắt lập tức phát ra dị sắc, hai con mắt chăm chăm vào Lý Dật gần mấy giây đồng hồ.

Đại Điện hạ ở bên cạnh nữ tử, đi nhanh đến bên người Lý Dật, một tay bắt lấy tay Lý Dật đi đến chỗ ngồi của chủ nhân.

- Các vị, vị này chính là Lý Dật huynh đệ của ta, năm nay mới vừa tiến vào Đấu Thần Điện, đã là Bạch Y Tế Ty, từ nay về sau tại Đế Đô, có sự tình gì nhờ các người hỗ trợ, mọi người nhất định phải hết sức!

Đại Điện hạ lôi kéo tay Lý Dật, lớn tiếng nói.

Nghe thấy Lý Dật là Bạch Y Tế Ty của Đấu Thần Điện, mọi người trong điện đều lộ ra thần sắc thối lui. Thì ra là thế, Bạch Y Tế Ty, đã là Đấu Vương cường giả rồi. Nghe thấy Đại Điện hạ nói câu nói kế tiếp, tất cả mọi người đều mỉm cười. Nếu là Bạch Y Tế Ty của Đấu Thần Điện, chỉ sợ cuộc sống sau này mọi người phải cầu cạnh Lý Dật, chứ đâu đến phiên Lý Dật cầu cạnh bọn họ.

- Bằng hữu của Đại Điện hạ là bằng hữu của chúng ta, chúng ta tự nhiên dốc hết toàn lực đáp ứng!

Trong điện mọi người đều cao giọng đáp ứng.

- Tốt, tốt hôm nay ta tổ chức yến tiệc mời các người, cũng không phải có đại sự gì, chính là hôm nay là sinh nhật của Dung phi, ta mời các hảo hữu đến, mọi người cùng uống chút rượu, thưởng thức ca múa một phen.

Đại Điện hạ nói.

- Đến đây, yến hội bắt đầu, trước là ca múa trợ hứng!

Đại Điện hạ lớn tiếng tuyên bố. Sau khi Đại Điện hạ tuyên bố, một đội vũ nữ y phục quyến rũ xếp thành đội ngũ chỉnh tề chậm chậm đi ra. Đi theo sau lưng những vũ nữ, là một nữ tử ôm cầm, một nữ tử cầm tiêu.

Hai nữ tử bước ra sân khấu cùng ngồi xuống, hai người một người đánh đàn, một người thổi tiêu. Rất nhanh, trong điện vang lên tiếng nhạc du dương cầm tiêu hợp tấu.

Cùng hòa theo âm nhạc, đội vũ nữ nhẹ nhàng nhảy múa.

Hoặc nhún vai, hoặc uốn éo hông, hoặc là run run bạo lộ cái bụng trần, những vũ nữ này từng động tác, đều hàm ẩn một loại ý tứ khiêu khích, sau một hồi công phu, trong điện vang lên những tiếng hít thở ồ ồ...

Ở đây tuy rằng rất nhiều người là quan lớn của Đế quốc Thiên Phong, nhưng mà những người này đều không có tu vi đấu khí, gặp phải tình huống như vậy, rất nhanh kiềm nén không được tâm tình của mình.

Tất cả những con mắt trong điện đều nhìn ngắm, ngoại trừ một người ngồi ngay bên cạnh của Đại Điện hạ. Người này có dáng người khôi ngô, ngồi bất động như núi, mắt nhìn không chớp. Quan sát một chút khí tức trên người này, Lý Dật phát hiện, người này có tu vi Đấu Vương đỉnh phong.

Thân là quan viên, mà có tu vi Đấu Vương đỉnh phong, người này xem ra không phải là người đơn giản.

Có một người trong đại điện đột nhiên đứng lên, hai tay bưng lấy một cái hộp chậm rãi đi đến.

- Tư Mã đại nhân, có chuyện gì sao?

Nhìn thấy người này đi tới trước mặt mình, Đại Điện hạ mở miệng hỏi.

- Hôm nay là sinh nhật của Dung phi, hạ quan có chuẩn bị một phần lễ mọn, hy vọng Dung phi có thể ưa thích.

Tư Mã quan viên vừa cười vừa nói.

- Ha ha, Tư Mã đại nhân thật sự là đa tâm, là vật gì vậy, nhanh cho ta nhìn một cái!

Không đợi Đại Điện hạ nói, nữ tử có dung mạo xinh đẹp, toàn thân lộ ra điểm mị hoặc, Dung phi kia, lập tức muốn nhìn xem lễ vật là cái gì.

- Cũng không là cái gì, chỉ là một trái Chu Nhan Quả thôi!

Nhìn thấy bàn tay Dung phi cầm lên hộp, muốn mở ra cái hộp, Tư Mã đại nhân vừa cười vừa nói.

- Chu Nhan Quả! Ta thật sự rất ưa thích!

Dung phi rất là cao hứng nói.

- Điện hạ, thật sự là quá tốt, Chu Nhan Quả có tác dụng định nhan, ta ăn vào từ nay về sau đứng trước mặt Điện hạ, vĩnh viễn có bộ mặt trẻ đẹp rồi!

Nghe thấy Tư Mã đại nhân nói, Lý Dật cũng là ngây ngẩn cả người. Chu Nhan Quả, Lý Dật biết rất rõ, đó là một vị thuốc chính trong phương thuốc khôi phục thân thể mà Xà Tôn Giả đã lưu lại cho hắn.

Kỳ thật, hiệu quả định nhan của Chu Nhan Quả chỉ là một công hiệu nhỏ, là một phần mà thôi. Chu Nhan Quả còn có thể có tác dụng khởi tử hồi sinh, chỉ cần không phải bị chặt đứt đầu, chỉ cần còn lưu một hơi thở, dùng Chu Nhan Quả, đều có thể đem tánh mạng cứu trở về.

Chu Nhan Quả, chính là thiên địa thể gian kỳ trân, là một trong những linh dược chủ yếu trong phương thuốc điều chế khôi phục thân thể mà Xà Tôn Giả đã lưu lại. Đột nhiên nhìn thấy Chu Nhan Quả, tâm tình Lý Dật hưng phấn vô cùng.

Bất quá, xem thần sắc kích động của Dung phi, muốn lấy Chu Nhan Quả từ trong tay Dung phi, khẳng định không phải một chuyện dễ dàng.

- Tiền bối, có hay không một loại đan dược định nhan gì đó?

Lý Dật đem một cố ý niệm nói chuyện với Hồng Thiên Thánh Giả.

- Có, nhưng phối dược cũng có chút phiền phức!

Nghe thấy Lý Dật hỏi, Hồng Thiên Thánh Giả vội vàng nói.

- Đương nhiên, so với Chu Nhan Quả, những vật kia phải tìm kiếm khó hơn rất nhiều, theo ta phỏng đoán, trong Đế Đô người mới có thể mua đủ được.

Nghe thấy Hồng Thiên Thánh Giả nói, tâm tình Lý Dật rất hồi hộp, cùng lắm thì hắn nói với Đại Điện hạ một tiếng, làm cho Dung phi đợi một chút, mình bào chế đan dược định nhan, trao đổi Chu Nhan Quả với Dung phi.

Rất nhanh, lại có một vị hướng về phía Dung phi tặng lễ vật, ở đây rất nhiều người đứng lên, đem lễ vật chuẩn bị tốt đưa tặng Dung phi.

Nhìn thấy tình huống như vậy, Lý Dật có điểm đứng ngồi không yên, Thì Lương chuẩn bị lại lễ vật kích dục Thôi Tình Hương, hiện tại chỉ sợ là không thể đem ra tặng được. Nếu tặng lễ vật như vậy cho Dung phi ở đây, nhiều người trong lòng họ nghĩ như thế nào?

Huống chi, Dung phi cũng là một người kỳ quái, bất kể là đưa lên lễ vật gì, đều nhận lễ và lập tức đem lễ vật mở ra, đồng thời tán thưởng một phen.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Yên La Thú

Q.5 - Chương 68: Yên La Thú

Tuy rằng Lý Dật biết Dung phi bất kể là ai tặng lễ vật, đều biểu hiện thần sắc là rất ưa thích. Nhưng mà, cho dù Lý Dật đưa ra Thôi Tình Hương, Dung phi cũng sẽ thật cao hứng nói là rất ưa thích, nhưng nhiều người như vậy có mặt, Lý Dật mình cũng không thể tặng lễ vật đó được.

Đứng trước mặt mọi người mà tặng cho ái phi của Đại Điện hạ một lọ thuốc kích dục Thôi Tình Hương này, như vậy sẽ có chuyện gì xảy ra? Ở đây toàn những là đại quan của Đế quốc Thiên Phong, quan lại quyền

quý, bọn họ sẽ suy nghĩ như thế nào? Còn có trong lòng Đại Điện hạ suy nghĩ như thế nào?

- Dung phi, đây là Yên La Thú, tuy rằng ma thú này chỉ là ma thú Nhất giai, nhưng mà Yên La Thú có nhiều chỗ tốt. Yên La Thú thỉnh thoảng xông ra một cổ khói tím, khói tím có tác dụng nâng cao tinh thần, hơn nữa hương khí của nó mê người, được xưng tụng là hương khí tốt nhất. Có Yên La Thú, trong phòng Dung phi từ nay về sau không cần đốt hương, dùng Yên La Thú thay thế thì được rồi.

Một vị đại thần đưa lên một con ma thú hiếm thấy.

- Oa! Điện hạ người xem, thật là Yên La Thú đây? Ta rất thích a!

Nhìn ma thú trước mắt, thân chưa dài đến mười tấc, trên người có lân giáp màu tím, Dung phi rất là hưng phấn kêu lên, một tay ôm lấy Yên La Thú vào trong ngực của nàng.

Nhìn thấy mình đưa lên lễ vật được Dung phi tán thưởng, người kia rất hài lòng trở lại chỗ ngồi của mình, tiếp tục uống rượu, xem ca múa.

Mọi người trong điện cơ bản là tặng xong lễ vật rồi, Lý Dật có điểm không nhìn được, hiện tại ngay cả Kiếm Hoàng cũng đã đưa lên lễ vật, chính mình còn ngồi ở chỗ này thờ ơ, không khỏi có điểm không khỏi bề mặt?

Những suy nghĩ của Lý Dật tự nhiên Hồng Thiên Thánh Giả cũng biết.

- Tiểu hữu, cái này cho người!

Lúc này Hồng Thiên Thánh Giả đột ngột lên tiếng, Lý Dật cảm thấy trong Dung giới của mình có thêm một kiện đồ vật.

Ý niệm đi vào xem xét, thì thấy một chiếc cài tóc xinh đẹp đang yên tĩnh nằm tại đó.

- Tiên bối, trâm cài tóc này có hiệu quả đặc thù gì?

Nhìn chiếc trâm cài tóc tinh xảo xinh đẹp, Lý Dật lập tức hỏi.

- Cái trâm cài tóc có công hiệu là làm cho mái tóc không ngừng biến ảo màu sắc!

Hồng Thiên Thánh Giả mở miệng nói.

- Không tệ, sẽ đưa cái trâm cài tóc này làm lễ vật vậy!

Hồng Thiên Thánh Giả đem cái nan đề này giải quyết trọn vẹn, Lý Dật cũng ngay lập tức cảm thấy thoải mái không ít.

- Ha ha, Lý Dật huynh đệ cũng có lễ vật đưa đến à?

Nhìn thấy Lý Dật, Đại Điện hạ có cảm giác ngoài ý muốn.

- Dung phi, đây là một cái trâm cài tóc, nó có thể không ngừng biến ảo màu sắc của mái tóc, tuy rằng không phải là vật trân quý gì, nhưng mà cũng có chút kỳ lạ.

- Thật vậy chăng? Ta đây muốn xem thử xem sao!

Nghe thấy Lý Dật nói về cái trâm cài tóc thần kỳ, Dung phi lập tức kinh ngạc hô lên.

Nhận lấy trâm cài tóc trên tay của Lý Dật, Dung phi trực tiếp đem cài lên mái tóc của mình.

Rất nhanh, khi Dung phi cài lên mái tóc, cài tóc giống như là sống lại, quang hoa không ngừng lưu chuyển, tiếp theo là mái tóc Dung phi không ngừng biến hóa màu sắc, rất nhanh, mái tóc Dung phi đã trở thành tiêu điểm trên toàn đại điện.

- Ah! Thật sự là thần kỳ!

Dung phi cầm gương soi, nhìn mái tóc của mình không ngừng biến hóa màu sắc, cao hứng kêu lên.

- Dung phi ưa thích là tốt rồi!

Lý Dật vừa cười vừa nói, rồi trở về chỗ ngồi.

Chợt từ ngoài cửa tiến tới một người.

- Đại Điện hạ, chúc mừng sinh nhật Dung phi, làm sao không mời lão phu?

Người vừa đi đến, lập tức lớn tiếng nói.

Nhìn thấy người này tới, Lý Dật trong lòng cảm thấy sững sờ, người này chẳng phải là Phong Hoàng Hải Kim sao? Chỉ là Hải Kim, vì cái gì đột nhiên xuất hiện ở đây?

- Hải Kim, bản Điện hạ không có mời người, người tới làm cái gì?

Nhìn thấy Phong Hoàng Hải Kim đột nhiên xuất hiện, Đại Điện hạ sắc mặt cũng biến đổi.

- Bồn Hoàng không mời mà tới, Đại Điện hạ nghĩ như thế nào?

Hải Kim nhìn thấy Đại Điện hạ có chút tức giận, nhưng căn bản không để trong lòng, ngược lại tùy ý trêu chọc.

- Người vào đây như thế nào?

Đại Điện hạ rất phản nộ hỏi, chẳng lẽ trong nội cung phòng hộ chỉ là để bài trí sao? Hải Kim muốn vào là vào, đám hộ vệ hoàn toàn không biết.

- Bồn hoàng tự nhiên là đi cửa chính vào.

Nghe thấy Đại Điện hạ hỏi, Hải Kim thách thức trả lời.

Nhìn song phương giường cung bật kiể, Lý Dật trong lòng suy nghĩ, xem ra Bắc Đẩu Tông cùng Hoàng thất, mâu thuẫn không nhỏ a.

Đại Điện hạ đối với Hoàng thất là nhân vật cực kỳ người trọng yếu, Hải Kim cũng là người vô cùng quan trọng của Bắc Đẩu Tông, hai người dù cho có gì xung đột, cũng không nên trực tiếp xung đột như vậy.

Cổ tay rung lên, trong tay Hải Kim xuất hiện một lệnh bài kim sắc, trên đó viết thật to một chữ ‘Giám’.

- Đại Điện hạ nhận ra vật này chứ?

Cầm lệnh bài trong tay, Hải Kim cười cười hỏi.

- Giám Sát Lệnh, Hải Kim, lão quý kia làm sao đem vật này cho người.

Đại Điện hạ nhú mày hỏi.

- Tông chủ cho ta mượn dùng mà thôi, Đại Điện hạ cũng không nên kích động như vậy. Bất quá, bốn hoàng yêu cầu Đại Điện hạ ngoài miệng nói lời sạch sẽ, không được xưng hô Tông chủ là lão quý. Dù cho phụ thân Điện hạ, đương kim Hoàng đế Đế quốc Thiên Phong, cũng sẽ không vô lễ như thế!

Hải Kim nhú mày nói.

- Hừ!

Đại Điện hạ cũng không giải thích, chính là nặng nề hừ một tiếng.

- Lý Dật, không ngờ lại là người!

Hải Kim đột nhiên đem chủ đề chuyển hướng về phía Lý Dật, nhếch môi cười rồi nói.

- Hải lão quý, Bắc Đẩu Tru Tiên Trận của các người không thể giết chết ta được, có phải là rất thất vọng không?

Lý Dật nhìn Hải Kim, khóe miệng nhảy lên, vừa cười vừa nói.

- Lý Dật, người thật đúng là to gan lớn mật, còn dám chạy vào Đế Đô, chẳng lẽ người thật là loại không người sợ chết?

Nhìn Lý Dật, Hải Kim trên mặt lộ ra thần sắc tàn nhẫn.

Trước kia Hải Kim không thể giải quyết được Lý Dật, vì đó là tại bên ngoài Đế Đô. Hiện tại, Lý Dật tiến vào Đế Đô, thì chính là tiến nhập vào trong phạm vi thế lực của Bắc Đẩu Tông. Tại Đế Đô, Bắc Đẩu Tông muốn ra tay với Lý Dật, cơ hội cùng xác xuất thành công rất cao. Tại trong mắt Hải Kim xem ra, hoàn cảnh trước kia với bây giờ không thể so sánh với nhau được.

- Hải Kim, người trở về nói cho Tông chủ của các người biết, bày Bắc Đẩu Tru Tiên Trận để đối phó với Lý Dật ta, thiếu chút nữa khiến ta mất đi tánh mạng. Một phần đại lễ như vậy, Lý Dật ta sớm muộn gì cũng sẽ trả lại cho Bắc Đẩu Tông.

Lý Dật mí mắt trợn lên, nói.

- Lý Dật, không nên ở chỗ này nói chuyện miệng lưỡi. Tuy rằng người có thể thi triển ra thực lực Đấu Hoàng. Nhưng mà ta nói cho người biết, cho dù là một Đấu Hoàng cường giả chính thức, Bắc Đẩu Tông chúng ta muốn xử lý hắn, cũng không phải là một chuyện khó khăn gì.

- Hải Kim, ta cũng nói cho người biết, đắc tội với Lý Dật ta, cho dù là Bắc Đẩu Tông, sớm muộn cũng có một ngày, Bắc Đẩu Tông sẽ tan thành mây khói.

Cho dù tranh đấu bằng miệng lưỡi, Lý Dật cũng tuyệt không chịu rơi xuống hạ phong.

Lần trước bị Bắc Đẩu Tông phục kích, Lý Dật thiếu chút nguy hiểm đến tánh mạng. Lý Dật biết rõ, tuy rằng Bắc Đẩu Tông không bắt được mình, nhưng mà Bắc Đẩu Tông khẳng định biết rõ, Thất Tinh Giới Chỉ kia chính là ở trên người của mình. Lý Dật cũng không có kỳ vọng Bắc Đẩu Tông cùng mình hòa giải, mà cho có, Lý Dật cũng không hòa giải được.

Như vậy, Bắc Đẩu Tông tại trong mắt Lý Dật, chính là một loại tử địch không chết không thôi.

- Tốt, tốt, thiếu niên có chí khí là một chuyện tốt, nhưng mà chí khí quá lớn, chính là cuồng vọng. Lý Dật, ta xem ngươi cũng là cuồng vọng mà thôi, ngươi vĩnh viễn không đoán được, Bắc Đẩu Tông là thế lực như thế nào đâu!

Hải Kim nghe được Lý Dật nói, muốn cho Bắc Đẩu Tông tan thành mây khói, lập tức phá lên cười. Nhìn thấy Hải Kim cười to, dường như là đang cười Lý Dật không biết tự lượng sức mình.

- Hải Kim, ngươi đi đi, trong tay ngươi có được Giám Sát Lệnh, ta không làm khó dễ ngươi.

Đại Điện hạ đột nhiên mở miệng. Vốn là, hãn thừa dịp sinh nhật Dung phi, Đại Điện hạ mở tiệc, là muốn vui vẻ một phen. Không thể tưởng tượng được, Phong Hoàng Hải Kim của Bắc Đẩu Tông đột nhiên xuất hiện, làm cho bầu không khí đang vui tự nhiên mất hứng.

- Ta muốn nhìn một chút, Đại Điện hạ có thể như thế nào làm khó ta?

Hải Kim nghe thấy lời Đại Điện hạ, lạnh lùng nói.

- Hải Kim, ngươi đừng quá làm càn!

Đại Điện hạ bị chọc giận, đột nhiên vỗ mạnh xuống mặt bàn, vang lên một tiếng thanh âm nặng nề, hai bóng người đột nhiên xuất hiện sau lưng Đại Điện hạ.

Hai người kia Lý Dật cũng nhận ra, đó là hai người ngày ở Tổng bộ Dong binh đoàn Thiết Kiếm, là hai tùy tùng luôn đi theo bên cạnh Đại Điện hạ, ngày đó Lý Dật không có chú ý tới hai vị tùy tùng này.

Hiện tại hai vị tùy tùng này từ trong bóng tối xuất hiện, khí tức trên thân tăng vọt. Lý Dật kinh ngạc phát hiện, hai vị tùy tùng của Đại Điện hạ, đều là Đấu Hoàng cường giả.

Tuy rằng chỉ là Nhất Tinh Đấu Hoàng, nhưng mà Đấu Hoàng chính là Đấu Hoàng, đứng ở Đế quốc Thiên Phong đều là nhân vật không tầm thường.

- Tốt tốt, không thể tưởng tượng được hai vị đã đột phá đến cảnh giới Đấu Hoàng.

Đột nhiên xuất hiện hai Đấu Hoàng cường giả, Hải Kim lớn tiếng nói.

- Hải Kim, rất nhiều năm không cùng người động thủ, người đã tấn chức Đấu Hoàng nhiều năm, huynh đệ chúng ta không lâu trước đó mới tiến vào cảnh giới Đấu Hoàng, rất là hoài niệm, muốn cùng với người động thủ!

Một trong hai tùy tùng của Đại Điện hạ nói.

- Cáp Đại, Cáp Nhị, các người muốn cùng nhau động thủ với một mình ta sao?

Nhìn hai Đấu Hoàng cường giả trước mắt, Hải Kim trầm giọng hỏi.

- Hải Kim, người không phải nói nhảm sao? Huynh đệ chúng ta hai người, khi nào lại tách ra? Đối với người, một người chúng ta cũng hai người, cho dù đối phó với toàn bộ Bắc Đấu Tông, huynh đệ chúng ta vẫn là hai người.

Cáp Đại thản nhiên nói, không chút nào để cho Hải Kim phản bác lại.

- Ha ha, tốt, tốt! Không thể tưởng được loại lời nói vô sỉ này mà các người cũng nói ra. Bất quá, cho dù các người đều tấn thăng đến cảnh giới Đấu Hoàng thì như thế nào? Hải Kim ta chẳng lẽ lại sợ các người à?

Hải Kim ha ha phá lên cười.

Tiện tay vung lên, một ngọn gió hướng về phía huynh đệ họ Cáp mạnh mẽ bắn tới. Đạo phong nhận xuất hiện, mang theo khí thế kinh người,

Cáp Đại nhìn phong nhận, sắc mặt lập tức thay đổi.

- Tàn Ảnh Nhận!

Hải Kim hét lên một tiếng. Tàn Ảnh Nhận là một trong những sát chiêu của Hải Kim. Lúc trước một chiêu Tàn Ảnh Nhận, Hải Kim đã đem Âm Hoàng La Bản đánh bại, Tàn Ảnh Nhận uy lực cực lớn, Cáp Đại bất quá vừa mới tấn chức cảnh giới Đấu Hoàng không có bao lâu, làm sao có thể ngăn trở sát chiêu của Hải Kim lúc này?

Nhìn Cáp Đại, Hải Kim trên mặt lộ ra thần sắc đặc ý. Hải Kim biết rõ, Cáp Đại Cáp Nhị hai huynh đệ hợp tác nhiều năm, ăn ý phi thường. Nếu để cho hai người này liên thủ, thì bản thân mình không chiếm được chỗ tốt.

Không chào hỏi liền động thủ, ra tay đả thương trước một người, kế tiếp, sự tình liền đơn giản hơn rất nhiều.

Lúc này Hải Kim đang mong đợi Cáp Đại trọng thương, một đạo hắc ảnh đột nhiên xuất hiện.

- Điệp Phong Thập Tam Kiếm!

Trong tay bóng đen có một thanh trường kiếm rất nhanh diểm ra, mỗi một kiếm đều chuẩn xác đánh vào phong nhận của Hải Kim, khi thập tam kiếm toàn bộ đánh ra, đạo phong nhận kia cũng tan biến trong vô hình.

Phá vỡ Tàn Ảnh Nhận, đạo nhân ảnh kia thu kiếm, cả người đứng thẳng, đúng là Kiếm Hoàng đứng ở nơi đó, hai mắt căm tức nhìn Hải Kim.

- Hải Kim, chẳng lẽ ngươi thực muốn động thủ tại chỗ này hay sao?

Nhìn Phong Hoàng, Kiếm Hoàng lạnh lùng nói.

- Vương Minh Dương, ngươi có ý gì?

Nhìn thấy Kiếm Hoàng ra tay, Hải Kim sắc mặt biến đổi lớn. Đánh nhau với Cáp Đại Cáp Nhị vừa mới tấn thắng Đấu Hoàng cường giả, Hải Kim còn có năm chắc có thể thủ thắng, nhưng mà hiện tại Kiếm Hoàng tiến đến, Hải Kim một điểm năm chắc đều không có.

Ngay cả bên trong Thiên Phong Thất Hoàng, Kiếm Hoàng phi thường nổi danh là sức chiến đấu cực kỳ cường hãn. Kiếm Hoàng là loại nhân vật gặp mạnh càng mạnh, càng đánh càng hăng.

- Lão tử chỉ là nhìn không vừa mắt mà thôi. Hải Kim, người gặp lão tử ở trong này, cũng không cùng lão tử chào hỏi, trước mặt lão tử còn muốn động thủ đả thương người, người coi lão tử không tồn tại hay sao?

Kiếm Hoàng một tay nhắc thiết kiếm, sắc bén chỉ trích.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiết Kiếm Dong Binh Lệnh

Q.5 - Chương 69: Thiết Kiếm Dong Binh Lệnh

- Kiếm Hoàng, người muốn cùng Bắc Đấu Tông ta đối nghịch sao?

Hải Kim vẻ mặt biến sắc, Kiếm Hoàng cường từ đoạt lý như vậy, Hải Kim thật không có biện pháp gì, cho nên chỉ biết dựa hơi vào Bắc Đấu Tông, Hải Kim muốn mượn thế lực Bắc Đấu Tông để áp chế Kiếm Hoàng.

- Người khác sợ Bắc Đấu Tông, lão tử không sợ. Hải Kim, Bắc Đấu Tông các người dám ra tay đấu với lão tử, lão tử sẽ phát ra Thiết Kiếm Dong Binh Lệnh cho bọn họ vây công Bắc Đấu Tông.

Kiếm Hoàng hung hăng nói.

- Người người, người là kẻ điên!

Hải Kim oán hận nói.

Thiết Kiếm Dong Binh Lệnh, ở trong giới Dong binh của Đế quốc Thiên Phong, giống như là thánh chỉ vậy. Thiết Kiếm Dong Binh Lệnh khiến cho Kiếm Hoàng tại giới Dong binh có quyền uy tuyệt đối.

Năm đó Kiếm Hoàng đã có công lao rất lớn đối với giới Dong binh, toàn bộ các tổ chức dong binh lớn của Đế quốc Thiên Phong và mấy quốc gia lân cận liên hợp lại cấp cho Kiếm Hoàng một đạo Thiết Kiếm Dong Binh Lệnh. Đạo Thiết Kiếm Dong Binh Lệnh này một khi Kiếm Hoàng đưa ra, những tổ chức dong binh này sẽ vô điều kiện nghe theo điều khiển của Kiếm Hoàng một lần, trợ giúp Kiếm Hoàng hoàn thành một việc.

Nếu như Kiếm Hoàng dùng đạo Thiết Kiếm Dong Binh Lệnh này để đối phó Bắc Đẩu Tông, như vậy Bắc Đẩu Tông không những đối mặt với dong binh của Đế quốc Thiên Phong còn đối mặt với dong binh của mấy Đại Đế quốc lân cận tổ chức liên hợp công kích.

Đối mặt với công kích như vậy, dù cho là Bắc Đẩu Tông cũng không dám nói mình có thể ngăn cản được tất cả các Dong binh đoàn của các Đại Đế quốc, số lượng cộng lại cũng lên đến hàng vạn người a.

Nghe nói Kiếm Hoàng muốn dùng Thiết Kiếm Dong Binh Lệnh hiệu lệnh giới Dong binh công kích Bắc Đẩu Tông, Phong Hoàng Hải Kim sắc mặt thay đổi.

- Kẻ điên? Người mới là kẻ điên, Hải Kim, người một thân một mình xông vào đây, người xem đây là nơi nào, người muốn tìm chết như thế, không phải là kẻ điên mới làm chuyện này sao?

Kiếm Hoàng mỉa mai nói.

- Tốt, tốt Kiếm Hoàng, Đại Điện hạ, các người đã quyết định gây khó dễ cho Bắc Đẩu Tông, vậy thì hãy chờ lửa giận của Bắc Đẩu Tông đi!

Hải Kim giận dữ nói.

Nặng nề vung đôi ống tay áo hướng sau lưng, Phong Hoàng Hải Kim cả người hóa thành một đạo cuồng phong, trực tiếp lượn lên trên trời, rất nhanh liền biến mất không thấy đâu.

Phong Hoàng Hải Kim, am hiểu chính là đấu khí Phong hệ sở trường tốc độ, nếu hắn quyết định bỏ đi, ở đây không ai có thể ngăn được.

- Tốt lắm, Hải Kim cũng đã đi, mọi người tiếp tục!

Đại Điện hạ nhìn thấy Hải Kim rời đi, tâm tình lại rất tốt nói.

Tiếp theo, âm nhạc trong điện lại vang lên, theo tiếng nhạc, những vũ nữ càng nhảy càng thêm phong tình vạn chủng.

Nhìn xuống phía dưới rất nhiều người bộ dáng mặt đỏ, Đại Điện hạ ha ha phá lên cười.

- Các vị không nên nóng lòng, để cho yến hội chấm dứt, những vũ nữ này đều đưa cho các vị. Những cô gái này đều là từ Vương quốc Ma La phương Tây bỏ ra số tiền lớn mua về, sau đó mới cử danh sư đào tạo. Các vị cũng xin yên tâm hưởng dụng, những cô gái này mặc dù là vũ nữ, nhưng vẫn còn tấm thân xử nữ.

Vương quốc Ma La phương Tây, đó là một quốc gia có vũ nữ nổi danh, vũ nữ Vương quốc Ma La lúc này rất thịnh hành, có được vũ nữ cao cấp của Vương quốc Ma La làm thị nữ, thì thân phận quý tộc càng thêm hiển hách hơn nhiều.

Nghe thấy Đại Điện hạ nói vậy, mọi người đều có tâm tình hưng phấn.

Sau khi Hải Kim đi, hiện trường lại là bắt đầu náo nhiệt, giơ chén rượu trong tay, Lý Dật đi đến trước mặt Đại Điện hạ cùng Dung phi.

- Tốt! Lý Dật huynh đệ, chúng ta cùng ly!

Nhìn thấy Lý Dật, Đại Điện hạ lớn tiếng nói.

- Tốt! Tiểu đệ chúc Điện hạ dũng mãnh uy vũ, chúc Dung phi vĩnh viễn xinh đẹp động lòng người!

Lý Dật cũng lớn tiếng nói, giơ lên chén rượu trong tay, một ngụm uống cạn.

- Dung phi, Lý Dật có một chuyện muốn nhờ!

Uống xong chén rượu, Lý Dật lập tức mở miệng nói.

- Ah! Lý Dật huynh đệ có chuyện gì đây?

Nghe Lý Dật nói, Dung phi rất là chăm chú hỏi, Dung phi nói chuyện có cảm giác đáy lòng rất mềm yếu, khiến người khác phải phát sinh tâm lý muốn che chở.

Dùng sức lắc lắc đầu, Lý Dật đem loại thanh âm mỉa mai của Dung phi trực xuất khỏi lỗ tai, rồi mới mở miệng nói.

- Vừa rồi ta nhìn thấy có người đưa Chu Nhan Quả, Lý Dật cả gan, nếu như có thể, Dung phi đem Chu Nhan Quả kia nhượng lại cho tiểu đệ. Đương nhiên, tiểu đệ tuyệt đối sẽ không làm cho Dung phi thiệt thòi.

Nghe Lý Dật nói là muốn xin Chu Nhan Quả, Dung phi lộ ra thần sắc không muốn.

- Ô, Lý Dật huynh đệ, nếu người muốn những vật khác, đều dễ nói, chỉ là Chu Nhan Quả, đối với ta rất quan trọng!

- Tiểu đệ nghĩ rằng, Chu Nhan Quả kia, Dung phi hơn phân nửa lấy ra dùng làm định nhan. Dung phi có chỗ không biết, công hiệu của Chu Nhan Quả, không chỉ là định nhan mà thôi. Tại hạ có một vị trưởng bối, cần Chu Nhan Quả để cứu mạng, nếu như Dung phi có thể nhượng lại thứ yêu thích này, sau này Lý Dật tự nhiên có hậu tạ.

Lý Dật nghiêm túc nói.

Nghe nói Chu Nhan Quả quan hệ đến vị trưởng bối của Lý Dật, Dung phi ngẩng đầu lên, đem ánh mắt nhìn về phía Đại Điện hạ. Rõ ràng, Dung phi muốn hỏi ý kiến của Đại Điện hạ.

- Ha ha, nếu là chuyện của trưởng bối của Lý Dật huynh đệ thì cấp cho Lý Dật huynh đệ có ngại gì.

Đại Điện hạ cười ha hả.

- Như vậy đa tạ!

Lý Dật vội vàng nói.

- Bất quá Dung phi xin yên tâm, trong tay của ta có một phương thuốc đan dược định nhan, chờ lúc tiểu đệ có đủ tài liệu, chế tạo ra đan dược định nhan, tự nhiên sẽ đưa cho Dung phi một phần.

- Thật tốt quá, Chu Nhan Quả người lấy đi a!

Nghe Lý Dật nói còn có đan dược định nhan, Dung phi cũng là không keo kiệt, đưa hộp chứa Chu Nhan Quả đưa cho Lý Dật.

- Được! Từ nay về sau chuyện của các người chính là chuyện của Lý Dật ta, Đại Điện hạ sau này có cái gì muốn dùng đến Lý Dật, cứ mở miệng.

Lý Dật cũng không khách khí, nhận lấy Chu Nhan Quả, lập tức trình trọng nói.

Đại Điện hạ tốn hao tâm lực lôi kéo Lý Dật làm gì? Chính là muốn sau này mượn nhờ lực lượng Lý Dật, nghe được Lý Dật nói như vậy, Đại Điện hạ lập tức cười ha hả:

- Lý Dật huynh đệ quả nhiên là người sáng khoái. Người yên tâm, sau này có chuyện gì, tự nhiên sẽ làm phiền Lý Dật huynh đệ!

Lý Dật nói xong làm cho Đại Điện hạ rất là cao hứng, lôi kéo Lý Dật, chẳng những Lý Dật có thể so sánh với thân thủ Kiếm Hoàng, mà sau

lưng Lý Dật còn có Đấu Thần Điện! Nếu Hoàng thất Thiên Phong có thể cùng Đấu Thần Điện liên thủ, dù chống lại Bắc Đẩu Tông, Bắc lão quỷ lại có thể đối với Hoàng thất Thiên Phong như thế nào?

- Điện hạ cứ việc phân phó!

Lý Dật sáng khoái trả lời.

oOo

- Hải Trưởng lão, có phát hiện được cái gì không?

Trong một góc của đại điện, Bắc Trác nhàn nhạt hỏi.

- Thừa Tông chủ, lần này ta xông vào đại yến của Đại Điện hạ, Lý Dật đích thực là ở bên trong, xem ra là cùng với Đại Điện hạ trò chuyện thật vui vẻ.

Hải Kim cung kính trả lời.

- Xem ra, Lý Dật quyết tâm đối nghịch với Bắc Đẩu Tông ta!

Bắc Trác cười cười, lúc này mọi người không nhìn ra trong lòng của hắn rốt cuộc nghĩ đến cái gì.

- Tông chủ, ta dám khẳng định, tông môn chí bảo của chúng ta khẳng định tại trên người Lý Dật!

Hải Kim quả quyết nói, Thất Tinh Giới Chỉ chắc chắn ở trên người Lý Dật.

- Ta cũng biết, nhưng mà chúng ta không có chứng cứ xác thực, Lý Dật là người của Đấu Thần Điện, mà tại bên trong Đế Đô, Bắc Đẩu Tông ra tay với hắn cũng không tiện cho lắm. Như vậy, Hải Trưởng lão, người cho người luôn để ý đến Lý Dật, chỉ cần không để vật kia rơi vào tay Đấu Thần Điện, người muốn làm cái gì thì làm cái đó a!

Bắc Trác nhắm mắt lại, thản nhiên nói.

- Vâng, Tông chủ, ta sẽ mau chóng giải quyết tiểu tử kia, đem Thất Tinh Giới Chỉ thu hồi!

Hải Kim nặng nề nói.

- Như thế rất tốt, Hải Trưởng lão nếu có thể truy hồi Thất Tinh Giới Chỉ, chính là công thần của Bắc Đẩu Tông. Đối với công thần, tông môn luôn luôn rất hào phóng. Đến lúc đó, ta mở ra Bắc Đẩu Giới thêm một lần, cho Hải Trưởng lão đi vào tu luyện một thời gian ngắn.

Bắc Trác nói ra.

- Tông chủ chuyện đó thật sao?

Nghe nói có thể cho mình đi vào Bắc Đẩu Giới tu luyện, Hải Kim trên mặt lộ ra thần sắc vui mừng.

- Ta đã nói dối bao giờ chưa?

Bắc Trác thần sắc biến đổi.

- Bất quá điều kiện tiên quyết là ngươi phải tìm về được Thất Tinh Giới Chỉ, lúc đó ta sẽ mở ra Bắc Đẩu Giới.

- Vâng, Tông chủ, thuộc hạ tự nhiên đem hết toàn lực!

Hải Kim lập tức đáp ứng.

o0o

Tan tiệc, Đại Điện hạ an bài xe ngựa, Lý Dật trong lòng thầm than, Hoàng thất quả nhiên là Hoàng thất, xe ngựa xa hoa hết sức, vàng ròng bao quanh, thủ công điêu khắc hoa văn tinh xảo, còn có dưới dày đặc thảm, những tấm thảm này không biết dùng chất liệu gì tạo thành, mềm mại tới cực điểm, ngồi lên có cảm giác thư sướng.

Tuy rằng Lý Dật không biết ngồi lên trên mây là có cảm giác gì, nhưng mà Lý Dật có thể tưởng tượng được loại cảm giác mỹ diệu khi ngồi trên xe ngựa, cũng giống như đang ngồi trên mây vậy. Lý Dật lúc này tự nhiên không thể tưởng được, Bắc Đẩu Tông đang một hồi âm mưu nhằm vào hắn, lặng lẽ triển khai bầy rập.

Tại bên người Lý Dật, có một nữ tử thân thể xinh đẹp đang e lệ ngồi ở chỗ kia.

Nhìn thấy nữ tử, Lý Dật đột nhiên minh bạch, cái gì gọi là gương mặt thiên sứ, dáng người ma quỷ, nữ tử này đúng là lời giải thích tốt nhất.

Nghiêm khắc huấn luyện võ đạo, đã sớm luyện dáng người tinh xảo tới cực điểm, không quá lớn cũng không quá nhỏ, cái gì cần lồi thì lồi, cái gì cần lõm thì lõm, cái gì gọi là nhẹ nhàng nắm chặt, cái gì gọi là theo gió bày liễu, cô gái này dáng người hoàn toàn có thể đem những danh từ kia diễn giải hoàn mỹ nhất.

Nhưng mà, dáng người như vậy làm cho người ta nhìn đã nghĩ muốn phạm tội, nhưng gương mặt thì rất thuần khiết, trắng nõn, cặp mắt như cặp mắt trẻ con sáng ngời, bên trong không có một tia tạp niệm, ánh mắt như vậy, chính là vì trường kỳ tập luyện võ đạo, mới có thể bồi dưỡng ra.

- Nữ nhân này rốt cuộc thu hay không thu đây?

Lý Dật đang tự hỏi bản thân vấn đề này.

Nếu là võ nữ do Đại Điện hạ cấp cho mình, từ góc độ nào mà nói, võ nữ chính là vật phẩm riêng tư của mình, mình đem nàng thu vào trong phòng, cũng không quá phận a.

Chương ngại duy nhất chính là, kiếp trước Lý Dật chỗ sống trong xã hội mới, nghiêm khắc chấp hành chế độ một vợ một chồng, tuy rằng có thể có rất nhiều người tình, nhưng mà đem hai mỹ nữ ở bên người, cùng với mỹ nữ sớm chiều tương ái, Lý Dật cảm thấy có điểm không quen.

- Mặc kệ, trước đem về trong nhà đã!

Lý Dật trong lòng thầm nghĩ.

- Lý thiếu gia, đã đến nơi rồi!

Rất nhanh, Lý Dật đang còn suy nghĩ, xe ngựa đã đi tới cửa ra vào phủ Lý Dật.

Đi xuống xe ngựa, Lý Dật tiện tay cầm một kim tệ, đặt trên tay gã xa phu.

- Làm phiền sư phó, sắc trời không còn sớm, sư phó hay trở về sớm một chút đi!

Lý Dật vừa cười vừa nói.

Đem kim tệ bỏ vào trong ngực, xa phu cười nói.

- Đa tạ Lý thiếu gia, thiếu gia thật sự là khách khí!

- Bái kiến chủ nhân!

Lý Dật đi tới cửa trước, hai thủ vệ bảo vệ cửa lập tức cung kính nói, nhẹ gật đầu, Lý Dật đi về phía bên trong.

- Chủ nhân, người rốt cục đã trở về!

Nhìn thấy Lý Dật trở về, Tạ Vũ lập tức chạy vội tới trước mặt Lý Dật.

Nhìn thấy mỹ nữ bên cạnh Lý Dật, yết hầu Tạ Vũ khẽ giật giật mấy cái.

- Tạ Vũ, xảy ra chuyện gì?

Nhìn thấy bộ dáng Tạ Vũ, Lý Dật nhướng mày, Tạ Vũ thần sắc ngữ khí rất là kích động, xem ra lúc mình không ở nhà, không biết đã xảy ra chuyện gì.

- Chủ nhân, là chuyện tốt, Thanh Trúc Bang một trong Tam bang Ngũ hội hướng chúng thần phục.

Tạ Vũ nói.

- A, là sự tình này sao?

Lý Dật nhàn nhạt hỏi.

Nhìn thấy thần sắc Lý Dật, Tạ Vũ trong lòng cảm khái, nghe nói Thanh Trúc Bang muốn dựa vào chúng ta, Tạ Vũ trong lòng rất là hưng phấn. Nhìn thấy Lý Dật về đến nhà, Tạ Vũ gấp không thể chờ đem tin tức như vậy báo cáo Lý Dật, nào biết, nghe được tin tức Thanh Trúc Bang, Lý Dật phản ứng chính là bình bình đạm đạm như vậy.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ban Ân

Q.5 - Chương 70: Ban Ân

- Chủ nhân chính là chủ nhân a!

Nhìn biểu hiện của Lý Dật rất là yên bình, Tạ Vũ trong lòng thầm nghĩ, chuyện Thanh Trúc Bang thần phục, chủ nhân cũng không để trong lòng.

Suy nghĩ một chút, Tạ Vũ biết sau khi thu phục Thiên Ưng Bang cùng Thần Long Hội, chủ nhân cũng không còn phí công sức thì Thanh Trúc Bang cũng phải đến thần phục, chủ nhân muốn thu phục Thanh Trúc Bang, lúc này cũng là đơn giản cực kỳ.

- Tạ Vũ, người phải nắm chặt thời gian đem cảnh giới tăng lên, tối thiểu cũng thăng đến cảnh giới Đấu Vương, từ nay về sau, những chuyện tình của bang hội này khả năng là giao cho người đi quản lý.

Lý Dật trịnh trọng nói.

- Chủ nhân, ta sợ ta trông nom không tốt a!

Nghe thấy Lý Dật nói, Tạ Vũ có cảm giác bối rối.

- Cho nên người cố gắng đột phá đến tu vi Đấu Vương đi!

Lý Dật nói.

- Chủ nhân, người cũng biết, trước kia tại Xích Thủy Trấn, thủ hạ ta nhiều nhất là mấy chục người, đừng nói từ nay về sau. Chỉ là hiện tại, chủ nhân thu phục hai bang hội, đều có hơn hai ngàn người, nhiều người như vậy, ta một điểm năm chắc đều không có.

Tạ Vũ khẩn trương nói.

- Ha ha, ta dạy cho người một phương pháp tốt, nếu như người thật sự chỉ có thể quản lý tốt mấy chục người như người nói, thì người đem mấy ngàn người kia phân chia thành hơn mười tổ nhỏ, sau đó đề bạt một đầu mục, quản lý hơn mười tổ nhỏ cho tốt, thế thôi!

Lý Dật vừa cười vừa nói.

- Như vậy cũng được sao?

Nghe thấy Lý Dật đưa ra phương pháp rất đơn giản, Tạ Vũ nghi ngờ hỏi.

- Người còn muốn thế nào?

Hai con mắt Lý Dật nhìn chăm chăm vào Tạ Vũ.

- Chẳng lẽ người nghĩ mấy ngàn người đều phải ăn cơm tiểu tiện, người đều một tay trông coi hết sao?

- Ha ha, kia cũng không phải!

Nghe thấy Lý Dật có ý nói giỡn, Tạ Vũ đưa sờ lên đầu, nói ra.

- Thử phỏng đoán xem khi nào thì người tu vi đột phá đến Đấu Vương, ta cho người quản lý những người này.

Lý Dật trịnh trọng nói.

- Chủ nhân, ta nghĩ, ta sắp đột phá rồi!

Tạ Vũ lại là sờ lên đầu của mình, có điểm then thủng nói.

- Nhanh như vậy?

Nghe thấy Tạ Vũ vừa nói như vậy, Lý Dật trong lòng cũng cảm thấy kinh dị.

- Chủ nhân không biết...

Tạ Vũ chậm rãi nói.

- Lúc trước chưa gặp được chủ nhân, ta tu luyện bất quá là Công pháp Huyền Vũ, từ sau lần trước chủ nhân ban thưởng cho chúng ta Công pháp Chu Tước Trung cấp, chúng ta đều tu luyện Công pháp Chu Tước Trung cấp.

Nói đến đây, Tạ Vũ trên mặt thần sắc dần dần dần ra.

- Đẳng cấp Công pháp cao thấp khác nhau a!

Tạ Vũ trong miệng liên tục tán thưởng.

- Các huynh đệ tu luyện Công pháp Chu Tước Trung cấp, tu vi thăng tiến thật nhanh!

Tạ Vũ nói tiếp.

Nghe thấy Tạ Vũ vừa nói như vậy, Lý Dật có thể hiểu được. Đám người Tạ Vũ xuất thân có vấn đề, không có khả năng tìm được Công pháp cấp bậc Chu Tước, mọi người đều dựa vào Công pháp cấp bậc Huyền Vũ đã có thể tu luyện tới Đấu Sư. Không thể không nói, đám người Tạ Vũ tu luyện thiên phú coi như là thượng đẳng, dừng lại tại giai đoạn Đấu Sư, không phải những người này thiên phú không được, cũng không phải

những này không khắc khổ tu luyện, mà là những người này trong tay không có Công pháp tu luyện tốt.

Đến lúc gặp gỡ Lý Dật, được Lý Dật ban thưởng cho bọn hắn Công pháp Chu Tước Trung cấp cùng Đấu kỹ đồng bộ, năng lực nhiều năm tích lũy lập tức bạo phát, tu vi đám người Tạ Vũ liền nhanh chóng tăng lên.

- Hiện tại đám người chúng ta, đã có sáu người tu luyện tới Đấu Sư đỉnh phong phong, chỉ cần có cơ hội thích hợp, nói không chừng lập tức là có thể đột phá đến cảnh giới Đấu Vương.

Tạ Vũ tiếp tục nói.

- Tốt tốt, thật là không tệ!

Thấy đám người Tạ Vũ tiến bộ như vậy, Lý Dật liên tục tán thưởng.

Lúc này tâm tình Lý Dật cũng không tệ, nếu như sáu người kia đều đột phá đến cảnh giới Đấu Vương, có thêm sáu Đấu Vương cường giả, coi như là một thế lực không tệ. Đối với đám người Tạ Vũ, Lý Dật cũng đã quen thuộc hơn một ít, nên cũng yên tâm hơn.

Dù sao những người này cùng Lý Dật ở cùng một chỗ, cho dù những người này có dị động, Lý Dật cũng có thể lập tức phát hiện.

Nếu như có chừng ba mươi người, cũng giống như Tạ Vũ, thiên phú tu luyện không tệ, mà còn rất chịu khó khắc khổ tu luyện, như vậy một đám người, này mình có thể coi như là tâm phúc trọng tâm bồi dưỡng.

- Chỉ cần có thời gian, ta nghĩ, những người này đều đột phá đến cảnh giới Đấu Vương cũng không có vấn đề gì.

Tạ Vũ tiếp tục nói, theo lời Tạ Vũ nói, Lý Dật cảm thấy rất tự tin. Xem ra, những người này dựa vào Công pháp Huyền Vũ Trung cấp hoặc là Sơ cấp liền đã tu luyện tới cảnh giới Đấu Sư, tiềm lực thật đúng là không tệ a.

- Ha ha, tốt, người trở về nói cho bọn hăn biết, đột phá đến cảnh giới Đấu Vương, chủ nhân ban cho Công pháp Chu Tước Cao cấp, các người phải biết rằng, Công pháp Chu Tước Cao cấp, dù cho Tứ Đại Gia Tộc trong Đế Đô có truyền thừa ngàn năm thế gia, đều coi như là bảo vật gia truyền!

Lý Dật tâm tình thật tốt, lập tức hứa hẹn.

Nghe thấy Lý Dật nói, Tạ Vũ hung hăng nuốt từng ngụm nước bọt, Công pháp Chu Tước Cao cấp, đối với những người tu luyện mà nói, chính là có sức hấp dẫn trí mạng.

Không đợi Tạ Vũ kịp phản ứng, Lý Dật lại nói một câu làm cho Tạ Vũ hoàn toàn khiếp sợ:

- Nếu các người có thể cố gắng đột phá đến cảnh giới Đấu Hoàng, dù cho Công pháp cấp bậc Bạch Hổ, ta đều có thể cung cấp cho các người!

Công pháp cấp bậc Bạch Hổ a, Lý Dật nói những lời này, trong lòng Tạ Vũ như gặp phải cơn sóng ba đào lớn. Công pháp cấp bậc Bạch Hổ, tại trong mắt Tạ Vũ đó chính là truyền thuyết thần thoại!

Công pháp cấp bậc Bạch Hổ đối với đám người Tạ Vũ, tự hỏi cả đời cũng không có khả năng mà chạm tới. Bởi vì Tạ Vũ biết rõ, bọn hăn dựa vào ăn cướp, là một đám người không có bối cảnh, căn bản không có khả năng tiếp xúc đến loại Công pháp trong truyền thuyết đó.

Bất quá, hiện tại Lý Dật nói ra những lời này, Tạ Vũ tuyệt đối tin tưởng, chỉ cần mình đột phá đến cảnh giới Đấu Hoàng, Lý Dật khẳng định đưa cho Công pháp cấp bậc Bạch Hổ. Hình tượng của Lý Dật trong mắt đám người Tạ Vũ như là một vị thần tồn tại.

- Chủ nhân yên tâm, Tạ Vũ nhất định toàn lực tu luyện, sớm ngày đạt tới kỳ vọng của chủ nhân!

Tạ Vũ tâm tình bành trướng, lớn tiếng nói.

Nhẹ gật đầu, trong ánh mắt Tạ Vũ vô cùng kính ngưỡng. Lý Dật mang theo vũ nữ kia đi vào trong sân.

o0o

Đi vào trong sân, vừa vặn gặp được Toa Toa, nhìn thấy Lý Dật bên người có thêm nữ tử, Toa Toa lập tức ngậy người xuống.

- Ha ha, Toa Toa, đây là...

Nói tới chỗ này, Lý Dật đột nhiên nghĩ tới, mặc dù nữ tử này đi theo mình, nhưng mà trên đường đi mình lại quên không hỏi qua tên của nàng.

- Người tên là gì?

Lý Dật cúi đầu hỏi nàng vũ nữ.

- Thưa Lý thiếu gia, nô tỳ gọi là Thanh Vũ.

Nghe thấy Lý Dật hỏi, Thanh Vũ vội vàng nói ra.

- Ân, Thanh Vũ, tên cũng không tệ!

Lý Dật nói.

- Toa Toa, Thanh Vũ vốn là vũ nữ của Đại Điện hạ, Đại Điện hạ bắt ta phải nhận, ta cũng không có cách nào từ chối, nghĩ Thanh Vũ làm một vũ nữ, từ nay về sau cũng sẽ không có ngày tốt lành, liền dẫn theo trở về.

Lý Dật vừa cười vừa nói.

Nghe được Lý Dật nói như vậy, Toa Toa trên mặt mới lộ ra vẻ tươi cười, Thanh Vũ xuất thân vũ nữ, tính cách lại là phi thường thông tuệ, lập tức đi đến bên người Toa Toa, nắm tay Toa Toa.

- Toa Toa tỷ tỷ, từ nay về sau chiếu cố cho ta nhé!

Bộ dáng của Thanh Vũ thoát nhìn làm cho người ta cảm thấy vô cùng thương tiếc, dù Toa Toa là nữ nhân, cũng hiểu được sao giờ phút này nhìn Thanh Vũ cũng cảm thấy thương tiếc vô cùng.

- Thanh Vũ muội muội đừng nói như vậy, thiếu gia đem người mang về nhà, chúng ta sau này sẽ là người một nhà. Không cần khách khí như vậy!

Toa Toa mang theo ngữ khí thương tiếc nói.

Nhìn thấy Thanh Vũ, ngoại trừ vừa mới giao tiếp lúc mới gặp mặt, Toa Toa cũng không có cảm giác ngoài ý muốn.

Dù sao, có một số việc Lý Dật đã sớm nói rõ với Toa Toa. Lý Dật cũng nói thẳng, từ nay về sau không có khả năng chỉ có Toa Toa là một nữ nhân duy nhất, thân phận Toa Toa chính là nữ nô của Lý Dật.

- Thì Lương!

Lý Dật hô to một tiếng.

Cho dù Thì Lương không có nghe thấy Lý Dật gọi, nhưng người ở phía ngoài nghe thấy Lý Dật quát tháo, cũng sẽ đi báo cho Thì Lương.

Rất nhanh, Thì Lương đi vào trong sân nhỏ gặp Lý Dật.

- Thiếu gia, ta tới!

Thì Lương nhìn thấy Lý Dật, rất là cung kính nói.

- Thì Lương, giúp Thanh Vũ tiểu thư an bài chỗ ở, ở đây cho nàng chọn lựa sau đó người phái người bố trí.

Lý Dật đơn giản nói.

- Vâng, thiếu gia!

Thì Lương đáp.

Nhìn thấy Lý Dật lại dẫn về một đại mỹ nữ, Thì Lương trong mắt tràn đầy sùng bái. Thiếu gia thật là có mị lực a!

Vì lôi kéo Lý Dật, Đại Điện hạ an bài cho Lý Dật, tự nhiên là vũ nữ nổi bật nhất. Kỳ thật, Thanh Vũ ở trong đám vũ nữ là một người có vẻ đẹp đứng nhất nhì.

- Toa Toa, chúng ta đi Thanh Trúc Bang xem sao.

Thu xếp xong Thanh Vũ, Lý Dật ngay lập tức đến Thanh Trúc Bang, đối với thế lực chủ động thần phục, Lý Dật dù sao cũng phải mau mau đi đến xem.

Thì Lương an bài chuyện tình Thanh Vũ, Lý Dật mang theo Toa Toa cùng với đám người Tạ Vũ, lên đường đi đến Thanh Trúc Bang đi.

Để Tạ Vũ dẫn đường, Lý Dật rất nhanh đi tới Tổng bộ Thanh Trúc Bang. Bất quá, Lý Dật trông thấy trước đại môn treo trên cao, không phải ba chữ to Thanh Trúc Bang, mà là treo chiêu bài Lý Minh.

- Không tệ lắm, động tác rất nhanh!

Nhìn thấy Thanh Trúc Bang đã treo lên chiêu bài Lý Minh, Lý Dật cười cười nói.

- Đó là đương nhiên, hiện tại thanh danh chủ nhân tại Đế Đô, ai mà không biết? Chủ nhân liên tục thu phục Thiên Ưng Bang cùng Thần Long Hội, đã cùng Tứ Đại Gia Tộc, Dong binh đoàn Thiết Kiếm thế lực tương đương. Bang chủ Thanh Trúc Bang coi như là thức thời, biết rõ sớm đầu nhập vào trường chủ nhân, bằng không, đợi cho chủ nhân đánh đến cửa, Bang chủ Thanh Trúc Bang chắc chắn còn toàn mạng!

Tạ Vũ nói.

Tạ Vũ vô cùng rõ ràng phương thức làm việc của Lý Dật, mỗi lần thu phục những bang hội kia, đều dùng thủ đoạn lôi đình trực tiếp xử lý Bang chủ hoặc là Hội trưởng, những nhân vật đầu não này, đều là người quyết định cao nhất. Người đứng đầu vừa chết, toàn bộ bang hội sẽ rơi vào hỗn loạn, thừa dịp lúc này thu phục, lực cản sẽ nhỏ hơn rất nhiều. Hơn nữa nhân vật đầu não bang hội đều là cường giả, người đứng đầu chết đi, đối với sĩ khí bang hội bị đả kích lớn vô cùng, hơn nữa lúc này hình tượng Lý Dật cường hãn, tâm lý không thể chống lại cũng cắm vào trong nội tâm của thành viên bang hội, thu phục lúc này là chuyện quá đơn giản.

Nếu như Thanh Trúc Bang không có lựa chọn như vậy, đợi cho Lý Dật đánh đến cửa, Bang chủ Thanh Trúc Bang khẳng định cũng cũng bị Lý Dật áp dụng thủ đoạn lôi đình giết chết.

- Không nói trước những người này, Tạ Vũ, chúng ta vào xem!

Lý Dật hướng phía cửa lớn đi đến, Lý Dật cũng không phải là người quân tử gì đó, kiếp trước là vương giả trong thế giới ngầm, Lý Dật ngược lại có thói quen âm thầm làm việc. Dù sao, coi như là vương giả trong thế giới ngầm, thì cũng không thể lộ diện ra ngoài ánh sáng.

Cửa ra vào có hai hán tử trông cửa, nhìn thấy Tạ Vũ đều rất ân cần chào hỏi, mặc dù không có gặp qua Lý Dật cùng Toa Toa, nhưng mà tại Thanh Trúc Bang, trong lúc Lý Dật đang ở chỗ Đại Điện hạ dự tiệc, Tạ Vũ liền đại biểu cho Lý Dật tới Thanh Trúc Bang tiếp nhận, cho nên hai tên hộ vệ này cũng biết Tạ Vũ là thành viên trọng yếu của Lý Minh, là đối tượng phải nịnh bợ.

Tùy tiện ứng phó, Tạ Vũ mang theo Lý Dật đi vào trong hành lang Thanh Trúc Bang.

Vừa đi vào đại đường, một người tráng hán đầu trọc lập tức từ chỗ ngồi đứng lên, rất nhanh nghênh đón Tạ Vũ.

Lão Yên

Q.5 - Chương 71: Lão Yên

- Ha ha, Tạ Vũ huynh đệ đã đến!

Tráng hán đầu trọc nhìn thấy Tạ Vũ, lập tức cười lên ha hả, rất nhanh, không đợi Tạ Vũ nói chuyện, đại hán đầu trọc lại nhìn sang Lý Dật cùng Toa Toa.

- Thuộc hạ bái kiến Thiếu chủ, chào Toa Toa tiểu thư!

Tráng hán đầu trọc chẳng những biết rõ người trước mắt chính là Lý Dật, còn biết rõ đại mỹ nữ chính là Toa Toa, chẳng những thế, vừa thấy mặt liền tự xưng là thuộc hạ, tự coi mình là thuộc hạ của Lý Dật, xem ra cái thái độ đó là phi thường không tệ.

- Làm sao người biết thân phận của ta?

Nghe thấy tráng hán đầu trọc nhận ra thân phận của mình, Lý Dật cười hỏi.

- Thiếu chủ là nhân trung long phượng, hơn nữa nhìn thấy thái độ Tạ Vũ huynh đệ tại trước mặt Thiếu chủ cung kính như vậy, thuộc hạ cũng biết là Thiếu chủ tự mình đến. Về phần Toa Toa tiểu thư đi theo sau lưng chủ nhân, lại là mỹ nữ tóc vàng mắt xanh, ngoại trừ Toa Toa chứ còn ai vào đây? Lão Yên tuy rằng tu vi không cao, nhưng ngồi vào vị trí Bang chủ rất nhiều năm, ánh mắt nhìn người vẫn phải có.

Bang chủ Thanh Trúc Bang vội vàng nói. Hắn tự xưng mình là Lão Yên.

- Tốt, Lão Yên, người đã đầu phục ta, như vậy phải tuân thủ quy củ của ta, đây là ta độc dược đặc chế, để cho người triệu tập thành viên nông cốt, mỗi người nuốt một viên.

Lý Dật lật cổ tay lấy ra một lọ dược hoàn hiện ra trên tay.

Nhìn thấy lọ dược hoàn, Lão Yên khẽ chau mày. Biến hóa thật nhỏ biểu lộ cũng lọt vào trong mắt Lý Dật, lập tức ngữ khí lạnh lẽo, Lý Dật nhàn nhạt hỏi:

- Làm sao, không muốn sao?

- Ha ha, đây cũng không phải, quy củ của Thiếu chủ ta hiểu!

Lão Yên cười cười, lập tức tiếp nhận cái lọ, đổ ra một viên dược hoàn trước mặt Lý Dật rồi nuốt xuống.

- Thiếu chủ chờ một chút, ta đây sẽ đi triệu tập người!

Sau khi nuốt vào dược hoàn, Lão Yên lập tức nói.

- Đi thôi, ta ở chỗ này chờ các người!

Lý Dật nói ra, cũng không nhìn Lão Yên, ở đại đường Thanh Trúc Bang nghỉ ngơi.

Xoay người sang chỗ khác, Lão Yên đối người đứng ở trong hành lang nói mấy câu, những người này rất nhanh đều đi ra. Chỉ trong chốc lát, có mười mấy người đi đến trong hành lang.

- Các người đều tới bái kiến Thiếu chủ!

Nhìn thấy những người kia đều đến, Lão Yên lập tức đối với những người này lớn tiếng nói.

- Bái kiến Thiếu chủ!

Nghe thấy Lão Yên trong nói, những người kia đều đối với Lý Dật thi lễ một cái.

Liếc mắt nhìn trên thân những người một cái, Lý Dật lập tức biết rõ, trong đám người có ba người là Đấu Vương cường giả, cộng thêm Lão Yên nữa là bốn gã Đấu Vương cường giả. Theo tình báo của Lý Dật, Thanh Trúc Bang có đến năm gã Đấu Vương cường giả.

- Lão Yên a, Thanh Trúc Bang không phải có năm vị Đấu Vương sao?

Lý Dật nhú mày hỏi.

Lý Dật đã muốn thu phục toàn bộ Tam bang Ngũ hội, muốn tại trong Đế Đô thành lập thế lực có thể cùng đẳng cấp với Tứ Đại Gia Tộc. Nhân thủ không cần nhiều, nhưng mà trong đó số lượng Đấu Vương cường giả mới là mấu chốt.

Một gã Đấu Vương cường giả, dù cho đối mặt với mười mấy gã Đấu Sư, cũng không nhất định thua, nếu như có vài Đấu Vương đứng cùng một chỗ, uy lực có thể trở nên gấp mấy lần.

Lý Dật đã có ý định ở bên trong Đế Đô cùng Tứ Đại Gia Tộc, thậm chí Bắc Đấu Tông tranh đấu một phen, có nhiều Đấu Vương cường giả rất là trọng yếu.

Có lẽ, từ nay về sau trong tranh đấu, liều mạng là những Đấu Vương cường giả, Đấu Sư, Lý Dật cũng không quan tâm lắm, nhưng mà Đấu Vương cường giả, Lý Dật rất quan tâm.

- Cái này, bẩm Thiếu chủ...

Nghe thấy Lý Dật hỏi, Lão Yên biểu lộ có điểm không tự nhiên.

- Đường chủ Lực Đường nghe nói thuộc hạ muốn giải tán Thanh Trúc Bang, hẳn lại không muốn, đêm qua ta liền nhận được tin tức, Đường chủ Lực Đường đã mang theo thuộc hạ bỏ đi mất tích.

Lão Yên buồn bực giải thích.

- Đường chủ Lực Đường tại Thanh Trúc Bang vài chục năm, so với tư cách của ta, lão đối với Thanh Trúc Bang cảm tình phi thường thâm hậu, ta xem, hẳn chịu không được cảnh Thanh Trúc Bang giải tán.

- A, nếu là tự động rời đi, thì cho hẳn đi a!

Nghe được Lão Yên giải thích, Lý Dật thản nhiên nói, dưa hái xanh không ngọt, đạo lý này Lý Dật rất là biết rõ.

- Các người đều đã đầu phục ta, đương nhiên đãi ngộ ta cũng không bạc đãi các người, nhưng quy củ của ta, cũng là không thể phá, Lão Yên cầm trong tay là độc dược đặc chế, các người mỗi người nuốt một khóa, thể hiện lòng trung thành đối với ta!

Lý Dật thản nhiên nói.

Theo Lý Dật nói, Lão Yên lấy độc dược trong tay Lý Dật đổ ra phân cho mỗi người một viên.

- Tất cả mọi người ăn vào a, ta đã ăn rồi!

Lão Yên nhìn các bang huynh đệ, nghiêm túc nói.

Nghe thấy Lão Yên nói những người kia không do dự, đều nuốt dược hoàn xuống, ngay cả Lão Yên đều nuốt rồi, những người này còn có lời gì nói?

Đương nhiên, những người này đã sớm được các thành viên của Thiên Ưng Bang cùng Thần Long Hội nói qua, muốn trở thành thủ hạ Lý Dật, trong đó các phần tử nòng cốt đều phải phục dùng độc dược để chứng tỏ trung thành. Nếu đã quyết định gia nhập Lý Minh, những người này đều có chuẩn bị tâm lý nuốt độc dược.

Đương nhiên, những người này có may mắn chuẩn bị tâm lý, có lẽ tại phương diện đãi ngộ, sẽ có một ít bất đồng a? Lý Dật quyết định thế nhưng lại làm cho bọn họ hơi có chút thất vọng.

Bất quá, nếu như những người này đã nuốt độc dược, Lý Dật cũng tin được, có độc dược hạn chế, Lý Dật nghĩ rằng, những người này cũng không có dị tâm.

- Tốt, các người đều dùng độc dược, đã đối với ta tỏ vẻ trung thành, kế tiếp, Thiếu chủ muốn thu tóm các bang hội thế lực nhị lưu ở Đế Đô. Đến lúc đó, Lý Minh tại Đế Đô, và tại toàn bộ Đế quốc Thiên Phong, sẽ trở thành thế lực nhất đẳng, không ai có thể xem thường các người!

Lý Dật nhìn thấy những thuộc hạ nuốt độc dược, lớn tiếng nói.

Đám bang hội thuộc Tam bang Ngũ hội này sở dĩ không thể trở thành thế lực nhất lưu tại Đế Đô, có một nguyên nhân rất trọng yếu, chính là những sinh ý của các bang hội này đều là bảo kê, bảo vệ hoặc đâm thuê chém mướn, cho nên bọn quý tộc tại Đế Đô, tự nhiên là xem thường.

Nơi này do các thế gia quý tộc làm chủ, nếu là bị các quý tộc đều xem thường, những thế lực bang hội này, tự nhiên cũng không thể tiến vào giới thượng lưu xã hội được.

Đương nhiên, gia nhập Lý Minh, Lý Dật đem những bang hội này thu phục, lấy việc mở sòng bạc làm chủ, mặc dù nói mở sòng bạc không phải là cái gì chuyện nghiệp, nhưng mà so với việc cưỡng chế thu bảo vệ phí, tốt hơn rất nhiều.

Hơn nữa Lý Dật có chiêu bài Lý Minh, Lý Minh hiện tại ở tây bộ Đế quốc Thiên Phong, coi như là thế lực lớn nhất. Như vậy chiêu bài này, so với Tam bang Ngũ hội mạnh hơn rất nhiều.

Lý Dật nói một câu, khiến cảm xúc mọi người có chút kích động, Lý Dật cùng Đại Điện hạ liên thủ, quét sạch Thanh Phong Sơn, giết chết Vô Thiên Song Sát, đã sớm truyền đến nơi này, có thể cùng Đại Điện hạ liên thủ, chứng minh Thiếu chủ là người không đơn giản a!

- Đi theo Thiếu chủ làm việc, chúng ta có lòng tin!

Mọi người phía dưới đều lớn tiếng nói.

- Tốt, kế tiếp, các người đều nghỉ ngơi thật tốt, tùy thời chờ mệnh lệnh của ta! Đến thời cơ thích hợp, ta sẽ mang theo các người đánh hạ toàn bộ

các bang hội trong Đế Đô.

Lý Dật ngay lập tức đem những người này đều an bài xuống.

Cũng không có lựa chọn lập tức đánh những bang hội, tại trong mắt Lý Dật, thu phục nhiều người như vậy, đầu tiên là muốn đem những người này đều ổn định lại. Nói cách khác, bên trong còn chưa thể đem toàn bộ các thế lực dung hòa lại, nếu như đã vội đi mở rộng thế lực đến lúc đó một ít mâu thuẫn đột nhiên phát sinh, toàn bộ cục diện sẽ rất khó khống chế.

- Nhiệm vụ hiện tại là nghỉ ngơi lấy lại sức đem các thành viên trong bang tử thương hảo hảo điều trị, sau đó nhìn đám người Tạ Vũ, rốt cuộc có thể đột phá đến cảnh giới Đấu Vương hay không.

Lý Dật trong lòng thầm nghĩ.

Nhân số ba bang hội ở cùng một chỗ, hơn hai ngàn người, thời gian mới bắt đầu thu phục Thiên Ứng Bang cùng Thần Long Hội, thành viên Thiên Ứng Bang cùng Thần Long Hội cũ đều có thói quen làm theo ý mình. Vừa mới bắt đầu, Lý Dật cũng thật không ngờ phát triển nhanh như vậy, hiện tại Thanh Trúc Bang gia nhập, Lý Dật có cảm giác lúc này không giống như trước, cho nên cần phải chỉnh đốn lại.

Nhất định phải có một tổ chức thống nhất, thống nhất lãnh đạo. Như vậy tiếp thời gian này, thu phục tiếp nhiều bang hội khác sớm muộn cũng bị phân liệt.

Đem chỗ ở của mình đổi thành Tổng bộ Lý Minh tại Đế Đô, Lý Dật đem toàn bộ Đấu Vương cường giả của ba bang hội đều tập trung ở bên trong Tổng bộ. Bởi như vậy, toàn bộ Tổng bộ thành nơi quan trọng nhất. Chính vì vậy, cũng làm cho đám người Thiên Ứng Bang cùng Thần Long Hội không thể làm theo ý mình.

Toàn bộ tổ chức hình thức biến thành ba cấp, cao nhất là Lý Minh Tổng bộ, sau đó dựa theo phạm vi thế lực phân chia, thiết lập ba phân đàn, phụ

trách phân đàn chính là Đấu Vương cường giả, tầng dưới chót nhất là hệ thống sông bạc, bởi như vậy, toàn bộ tổ chức cơ cấu rất đơn giản rõ ràng.

Sau này, thu phục những bang hội khác, có thể dựa theo kết cấu này an bài xong xuôi, đem Đấu Vương cường giả đều tập trung vào Tổng bộ, sau đó ở dưới thiết lập một hệ thống sông bạc.

Các thành viên của Lý Minh, đánh bạc như vậy là hoạt động rất hấp dẫn, tại bên trong Đế Đô nhanh chóng triển khai mở rộng ra. Lý Minh mở thêm không ít sông bạc tạo điều kiện cho các con bạc trắng đêm không ngủ đánh bạc, có người ôm mộng tưởng phát tài, có tới tìm kích thích, có đến tham gia náo nhiệt.

Đối với tình huống như vậy, Đế Đô mọi người đối với sông bạc lại có một loại thái độ duy trì, nguyên nhân có là:

Thứ nhất, Lý Dật thu phục ba bang hội, ba bang hội này đem đánh bạc coi như sự nghiệp để làm, trước kia cường chế thu bảo vệ, bây giờ cũng không có đi làm nữa. Như vậy đến nay, tại Đế Đô mọi người nhìn Lý Minh trầm trồ khen ngợi, đem một bang lưu manh đều biến thành nhân viên bảo vệ an ninh, có nghề nghiệp của mình, không thông qua cường chế thu bảo vệ phí, mà còn, những người này vì công việc ở sông bạc, cũng rất ít đi ra ngoài gây chuyện thị phi.

Thứ hai, sau khi Lý Minh thành lập, người trên đường rảnh rỗi cũng ít đi rất nhiều, những người này bình thường ăn no không có sự việc gì, đặc biệt là một ít đệ tử nhà giàu quan lại, bình thường không có việc gì cũng ra ngoài gây chuyện thị phi. Nhưng mà từ khi sông bạc Lý Minh khai trương, những người kia cũng bắt đầu đến sông bạc chơi bạc, bởi vậy, Đế Đô trị an cũng tốt lên không ít.

Tóm lại, sau khi Lý Minh xuất hiện, rất nhiều người cho rằng, Lý Minh đã giải quyết một ít thế lực hung đồ ngoan cố bất lương, thậm chí, rất nhiều người đều hy vọng, Lý Minh có thể thu phục các thế lực khác tại Đế Đô, đem việc thu bảo vệ phí triệt để hủy bỏ.

Sòng bạc Lý Minh ở tại Đế Đô Đế quốc Thiên Phong được rất nhiều người hoan nghênh, tình huống này Lý Dật không có dự liệu trước được, hơn nữa người Đế Đô thấy Lý Minh đem tiền tài bang hội phát ra kinh doanh hợp pháp, làm cho tình trạng an ninh Đế Đô được cải thiện phạm vi lớn. Cho nên rất ủng hộ Lý Minh tiến hành thu phục các bang hội khác, tình huống như vậy khiến Lý Dật hoàn toàn không có dự liệu được.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kế Hoạch Mới

Q.5 - Chương 72: Kế Hoạch Mới

- Thiếu gia!

Thì Lương đứng ở bên cạnh, nói với Lý Dật.

- Sòng bạc phát triển thật nhanh, trong vòng một tháng đến bây giờ, chúng ta đã mở sáu mươi ba sòng bạc, với nhân lực hiện nay có vẻ không đủ.

- Nhanh như vậy sao?

Nghe Thì Lương báo cáo, Lý Dật thoáng giật mình.

Một tháng trước, thu phục Thanh Trúc Bang, toàn bộ sòng bạc Lý Minh mới hơn hai mươi, không nghĩ tới chỉ trong một tháng phát triển, toàn bộ Lý Minh đã có sáu mươi ba sòng bạc.

- Vốn là không có nhanh như vậy, nhưng mà ta nhìn thấy sòng bạc là chuyên nghiệp, thu nhập lại rất cao và ổn định, cho nên tiền mà thiếu gia giao cho ta quản lý, đều dùng vào thu mua sân bãi, mở sòng bạc.

Thì Lương nói ra.

- Như vậy a? Số tiền kia đủ không?

Nghe thấy Thì Lương giải thích, Lý Dật sửng sốt một chút, bất quá nghĩ tới, hình như mới giao cho Thì Lương gần hai trăm vạn kim tệ. Nhưng hai trăm vạn kim tệ, đủ mở bốn mươi sông bạc sao?

- Đủ, thiếu gia, trải qua nghiên cứu của ta, sông bạc không giống như những cửa hàng bình thường phải mở tại nơi đắc địa. Ta đầu tiên bàn tới sân bãi, vị trí đều tương đối bình thường, nhưng mà diện tích không nhỏ, làm sông bạc là lựa chọn không tệ.

Thì Lương giải thích nói.

Nghe thấy Thì Lương nói, Lý Dật nhẹ gật đầu, quả đúng như thế, nếu như mở sông bạc vị trí mặt đường, xác thực rất tốn kém. Mở sông bạc, cũng không phải mua bán, chỉ cần nơi có thể tụ tập nhiều người liền có khả năng mở lên.

- Thiếu gia, bất quá còn có một hiện tượng không tốt!

Thì Lương thoáng dừng, rồi tiếp tục nói.

- Không quan hệ, người nói đi!

Lý Dật khoát tay áo.

- Chúng ta mở sông bạc đến nay, sinh ý phi thường náo nhiệt, hiện tại trong Đế Đô, đã xuất hiện các sông bạc khác!

Thì Lương hơi lo lắng nói.

- A, điều tra xem là do nhà nào mở?

Nghe thấy Thì Lương nói, Lý Dật có điểm hứng thú, không nghĩ tới sáng ý của mình lại bị sao chép nhanh như vậy. Từ ngày sông bạc khai trương đến nay, còn không tới hai tháng a.

- Đều là một ít tiểu bang hội!

Thì Lương nói ra.

- Đại bang hội đều có thu nhập ổn định, bây giờ cũng không tốn tâm tư làm sòng bạc, mà Tứ Đại Gia Tộc thế lực như vậy, trong mắt bọn họ, chúng ta bất quá là may mắn một chút mà thôi. Hơn nữa, những gia tộc kia cũng có sản nghiệp riêng, bởi vậy cũng không đem tinh lực kinh doanh sòng bạc, hiện tại ở Đế Đô xuất hiện sòng bạc khác, đều là do một ít tiểu bang hội.

- Vậy người nói, chúng ta nên phản ứng như thế nào đối với chuyện như vậy?

Nghe xong Thì Lương nói, Lý Dật hai tay vung lên, đem phiến toái đó hỏi Thì Lương.

- Ta xem những sòng bạc kia cũng không uy hiếp được cái gì, có thể không đi xử lý bọn họ.

Thì Lương suy nghĩ một chút, đem ý kiến của mình nói ra.

- A, bọn họ vì cái gì không thành tựu?

Nghe thấy Thì Lương nói như vậy, Lý Dật có chút tò mò hỏi, Thì Lương đến tận cùng từ chỗ nào nhìn ra những tiểu bang hội không kia mở sòng bạc không thành tựu?

- Đôi khi, bọn họ kinh doanh không tốt, thua tiền liền xù khách!

Thì Lương còn nói.

- Còn có, đôi khi họ làm xiếc, lừa gạt khách!

- Thật là không thể làm như vậy!

Lý Dật nhẹ gật đầu, cách làm như vậy, tại kiếp trước Lý Dật đã biết đến. Nhưng trong những sòng bạc lớn, đều sẽ không xuất hiện tình huống như vậy. Tuy rằng vừa mới bắt đầu sẽ có một ít thu vào, nhưng đến cuối cùng, toàn bộ danh dự sòng bạc mất đi do làm những điều bừa bãi,

những chuyện bừa bãi làm cho sòng bạc mất đi nhân tâm, chính lúc đó sòng bạc đóng cửa cũng còn không xa.

- Thì Lương, người đem những vấn đề kiêng kỵ này đều sửa sang lại đi, hình thành quy củ, làm cho các huynh đệ phía dưới nhất định không được vi phạm.

Lý Dật kiên định nói.

- Vâng, thiếu gia, ta sau khi trở về, chậm rãi sửa sang lại!

Thì Lương vội vàng đáp ứng nói.

- Tốt, sửa sang lại, cuối cùng xong báo lại ta một tiếng!

- Đã biết, thiếu gia!

Thì Lương đáp ứng.

- Đúng rồi, Thì Lương, chúng ta chẳng những phải đặt ra quy định nào nên làm, quy định nào không nên làm, chúng ta còn muốn đem sòng bạc cao cấp hóa nữa!

Lý Dật đột nhiên nói một câu như vậy.

- Cao cấp hóa?

Nghe thấy Lý Dật nói, Thì Lương cũng rất là sửng sốt.

- Đúng, Thì Lương, ta ý định tạo dựng lên một cái sòng bạc to lớn, chuyên môn tiếp đãi một ít khách quý.

Lý Dật lại đem ý nghĩ của mình nói ra.

Lý Dật biết rõ, có một ít quan lại quyền quý có thể vung tiền như rác. Có thể kiếm lấy rất nhiều tiền từ túi tiền bọn họ. Dù sao, những người này vừa ra tay, tối thiểu nhất đều là ngàn vạn.

Nhưng mà, nếu như Lý Dật thiết lập hay là đại chúng hóa sòng bạc, những người này khả năng không lớn sẽ đến chơi. Chỉ có tạo dựng lên sòng bạc xa hoa tráng lệ lấp đặt thiết bị cùng trang sức, tuyển tiếp viên xinh đẹp phục vụ, còn có trải qua huấn luyện... chỉ có chuẩn bị như vậy mới thu hút được khách cao cấp nhiều tiền đến đánh bạc.

Rất nhanh, Lý Dật đem những ý định của mình cùng Thì Lương trao đổi, Thì Lương đối với Lý Dật cảm thấy vô cùng bội phục. Thì Lương hoàn toàn không ngờ, Thiếu chủ ngoại trừ tu vi cái thể, vậy mà đối với những phương pháp kiếm tiền cũng hiểu biết rõ ràng như vậy.

- Đánh bạc là một môn học văn tinh thâm!

Lý Dật cuối cùng tổng kết nói.

- Trong đó phương pháp đánh bạc rất sâu, mà còn phi thường hấp dẫn người, ta tin tưởng, tại Đế quốc Thiên Phong, cho dù ở toàn bộ đại lục, mở sòng bạc, đều là... có tương lai. Thì Lương, rất nhiều tiền tài chờ chúng ta đi kiếm lấy.

- Thì Lương không cần rất nhiều tiền tài, Thì Lương chỉ muốn đi theo thiếu gia là tốt rồi!

Nghe Lý Dật nói, Thì Lương thành khẩn nói.

Thì Lương nói ra lời như vậy cũng làm cho Lý Dật sửng sốt một chút.

Kiểm tiền, cũng không phải là mục đích của mình à? Giống như ước nguyện ban đầu của mình chỉ là chứng tỏ mình hữu dụng mà thôi. Bất quá, tiền nhiều hơn cũng không phải là chuyện xấu à, nhưng về chuyện kiếm tiền, tất cả hãy giao cho Thì Lương.

- Ân, Thì Lương, cái này, tiền không phải đồ khốn nạn, người có nhớ người lúc trước không, lúc đó người không có tiền thì có biết bao gian nan, có tiền, chẳng những cuộc sống của người tốt hơn nhiều, mà còn tại lúc cần thiết, người có thể trợ giúp càng nhiều người.

Lý Dật nói ra.

- Thì Lương, phải bảo vệ thật tốt người thân bên cạnh mình, thì cần phải có thực lực, có tiền tài. Đương nhiên, người hiện tại tuổi tác đã không thích hợp tu luyện, cho nên về thực lực, giao cho thiếu gia. Về việc kiếm tiền phải nhờ vào Thì Lương người.

Lý Dật cũng là chân thành nói.

Tại trong mắt Lý Dật, đưa Thì Lương đứng bên cạnh mình, chính là mục đích Thì Lương giúp mình kiếm tiền. Nếu Thì Lương không có mục tiêu kiếm tiền, lãng phí vốn năng lực buôn bán trời cho, đối với Lý Dật mà nói, là một việc phi thường bất lợi.

Cho nên, Lý Dật nhất định phải làm cho Thì Lương nhận thức được, kiếm tiền, chính là bốn phận của hắn, kiếm được lợi nhuận càng nhiều, lại càng tốt.

Nhưng mà Lý Dật lại không thể nói trực tiếp nói với Thì Lương. Thì Lương, công tác của người chính là giúp thiếu gia ta kiếm tiền. Nói như vậy, Thì Lương sẽ biết, Lý Dật bất quá là đưa hắn biến thành công cụ kiếm tiền cho mình. Nghĩ tới nghĩ lui, Lý Dật mới nghĩ ra cách nói như vừa rồi.

Quả nhiên, Thì Lương nghe xong Lý Dật nói, lập tức rơi vào suy nghĩ rất sâu xa bên trong.

- Bảo vệ người thân bên người!

Thì Lương lẩm bẩm nói, lúc này, Thì Lương tự nhiên nghĩ đến mẫu thân mình bệnh nặng, lúc trước bởi vì hắn không đủ tiền, mẫu thân bị khổ trong bệnh tật, còn mình không thể không đi làm tiểu thương, không có tiền thì thật là cực khổ.

- Đúng, thiếu gia, ta phải bảo vệ tốt người thân bên cạnh. Cho nên, ta không thể tu luyện, ta muốn kiếm càng nhiều tiền tài!

Được Lý Dật nhắc nhở, Thì Lương rốt cục cũng đem mục tiêu của mình rõ ràng xác định.

- Tốt, Thì Lương, chính là như vậy, ta sẽ lo lắng về phương diện thực lực, chính là người giúp ta phụ trách kiếm tiền, từ nay về kinh doanh tất cả giao cho người. Lý Minh tại Đế Đô hết thầy về tài vật, toàn bộ giao cho người phụ trách, trừ phi chuyện trọng yếu phi thường, tất cả do người làm chủ thì tốt rồi.

Lý Dật rất nhanh nói, như là sợ Thì Lương thay đổi chủ ý.

Lý Dật hai tay vung lên, đem toàn bộ sự tình giao cho Thì Lương, đây là mục đích hiện tại của Lý Dật.

- Đúng vậy, Thiếu gia, những chuyện này, ngài liền giao cho Thì Lương ta!

Lý Dật cũng thật không ngờ, Thì Lương đáp ứng phi thường dứt khoát, xem ra, tại lúc trước sống trong hoàn cảnh khốn cùng, chỉ cần Lý Dật hơi chút chỉ bảo, liền lập tức biết rõ, tiền tài nặng cỡ nào.

oOo

Trong một tháng này, chẳng những là sông bạc náo nhiệt, Thì Lương trừ hàng muối, cũng đã đến giai đoạn cuối. Tại Đế Đô giá muối đã tăng rất cao, Thì Lương đem muối từng bước đưa lên chợ, giá muối đã tăng cao, hiện tại giá muối tăng lên hơn lúc bình thường gấp năm lần. Nhưng Thì Lương nhận định giá muối này so với thời kỳ đầu nhập muối, lợi nhuận đã vượt qua mười phần.

Tại sông bạc cũng càng ngày càng phát triển. Nhìn Tinh tạp trên tay, kim tệ hiện lên một dãy số thiên văn, Lý Dật không khỏi thầm hô lên, từ nay về sau, rốt cuộc không vì tiền tài mà phải lo lắng nữa.

Một tháng qua, không chỉ là những chuyện này, đám người Tạ Vũ luyện tập Công pháp Chu Tước Trung cấp, đã có năm người đột phá đến cảnh

giới Đấu Vương, mà Tạ Vũ, đã là Tam Tinh Đấu Vương, những người này một khi tu luyện Công pháp cao giai, tu vi quả thực tiến triển cực nhanh.

Thậm chí Lý Dật đều có chút hâm mộ, đương nhiên, Lý Dật cũng biết, những người này hiện tại tu vi tiến triển nhanh như vậy, cùng do bọn họ trước kia vài chục năm khổ luyện Công pháp Huyền Vũ.

Công pháp Huyền Vũ tuy rằng làm cho bọn họ tu vi tiến triển thông thả, nhưng mà đồng thời, làm cho bọn họ có cơ bản phi thường hùng hậu. Rất nhiều người kỳ thật đã tích lũy đến bộc phát điểm, chỉ có điều thiếu khuyết một mối lửa mà thôi, mà Lý Dật ban thưởng cho Công pháp cấp cao, đúng là mối lửa đó.

Lửa đốt một điểm, liền hùng hực bốc cháy lên. Rốt cuộc ngăn không được.

Còn một chút sự tình chính là, năm người đột phá đến cảnh giới Đấu Vương cường giả, có ba người cũng không nằm trong dự đoán của Tạ Vũ, nhưng cũng đã một hơi đột phá lên đến cảnh giới Đấu Vương cường giả. Vì thế trong đám người Tạ Vũ đột phá Đấu Vương, tất cả là tám người.

Đám người Tạ Vũ đột phá đến cảnh giới Đấu Vương, Lý Dật một lần nữa vui mừng, đem quyền quản lý phân bộ Lý Minh, vùng tay giao cho Tạ Vũ.

Trong tay cầm Công pháp Chu Tước Cao cấp do Lý Dật cấp, nghe Lý Dật thuyết giáo, nghĩ từ nay về sau có thể có Công pháp cấp bậc Bạch Hổ, Tạ Vũ cảm kích đến mức nước mắt nước mũi tràn ra.

- Đi theo thiếu gia, có tiền đồ a!

Tạ Vũ trong nội tâm kích động nghĩ đến.

Công pháp Chu Tước Cao cấp mà nói, đối với Tạ Vũ chính là một cái gì xa xôi, không thể có được. Nhưng mà hiện tại, Công pháp Chu Tước Cao cấp, Tạ Vũ đều không để tại trong mắt.

Trước đây, Công pháp Bạch Hổ, Tạ Vũ nghĩ cũng không dám nghĩ, nhưng mà hiện tại, Công pháp Bạch Hổ, sau này cũng sẽ có.

Trước đây, Đấu Vương, đối với Tạ Vũ mà nói, là cỡ nhân vật như thế nào. Nhưng mà hiện tại, Đấu Hoàng mới là mục tiêu của Tạ Vũ.

Tất cả là do người tuổi trẻ trước mặt mình ban tặng, chính là vì đi theo Thiếu chủ, Tạ Vũ hẳn mới có thành tựu như ngày hôm nay.

Đứng ở cấp bậc Đấu Vương, Tạ Vũ thấy các loại Công pháp Chu Tước Cao cấp đối với các thế gia đều coi như là bảo bối, hiện tại đều có cơ hội tu luyện. Lúc này tất cả, đều là do Thiếu chủ ban ân a!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hoàng Đầu To

Q.5 - Chương 73: Hoàng Đầu To

Như vậy, Thiếu chủ yêu cầu hẳn đảm nhận toàn bộ lực lượng Lý Minh tại Đế Đô, Tạ Vũ làm sao có thể cự tuyệt đây?

Lý Dật tươi cười ôn hòa giống như ngày xuân, Lý Dật khẽ vung tay, trong lòng Tạ Vũ cảm thấy cam tâm tình nguyện, một trăm, một ngàn lần nguyện ý tiếp nhận phân bộ Lý Minh tại Đế Đô, dốc sức phát triển.

Đồng thời, Tạ Vũ phát ra trọng thề, cúc cung tận tụy cho đến máu chảy đầu rơi, cũng nhất định phải khiến cho thế lực của chủ nhân phát triển tốt, muốn đem thế lực của chủ nhân phát triển không ngừng, trở thành thế lực nhất lưu tại Đế Đô!

Lý Dật trong hai ngày nay vô cùng thoải mái, im lặng tu luyện, hơn một tháng đến nay, toàn thân vui đầu vào xử lý công việc, thời gian tu luyện,

thật sự là quá ít a.

Lý Dật rất hâm mộ Tạ Vũ rất nhanh đã đạt được trình độ Tam Tinh Đấu Vương, bởi vì Lý Dật chính mình từ lần trước thôn phệ Âm Dương Thần Lô đột phá, nay cũng đã lâu mà không có đột phá. Luận về thực lực chân thật, Lý Dật nhìn thấy Tạ Vũ như vậy, bất quá cũng đã là Tam Tinh Đấu Vương.

oOo

An tĩnh như vậy tu luyện hai ngày sau đó, Lý Dật rốt cục có cảm giác sắp đột phá đến Tứ Tinh Đấu Vương.

- Có cảm giác sắp sửa đột phá, thật đúng là không tệ!

Trong nội tâm Lý Dật lẩm bẩm vài câu.

Lúc này Lý Dật cũng tạm dừng tu luyện, bên ngoài truyền tới tiếng bước chân, nghe tiếng bước chân, Lý Dật cũng biết là Toa Toa đến đây.

Lý Dật an bài Toa Toa cơ bản trở thành thư ký của Lý Dật, ai muốn đi vào trong sân tìm Lý Dật, đầu tiên phải thông qua Toa Toa.

- Thiếu gia, đây là thư của Tạ Vũ Tổng quản!

Bàn tay nhỏ bé trắng nõn của Toa Toa đang cầm một phong thư, đưa tới trước mặt Lý Dật.

- Tốt, ta xem xem!

Lý Dật tiếp nhận thư.

Càng xem, Lý Dật có cảm giác căng cứng, nhìn thần thái Lý Dật biến hóa, Toa Toa ân cần hỏi han.

- Thiếu gia, xảy ra chuyện gì?

- Ân, đây là ước chiến thư!

Thả ra lá thư trong tay, Lý Dật sắc mặt hòa hoãn.

- Tam bang Ngũ hội, còn lại một bang phái, bốn bang hội, hướng chúng ta phát khởi thư khiêu chiến, hẹn ba ngày sau tại phía nam Đế Đô trên Linh Sơn quyết chiến thắng bại. Lý Minh chúng ta thắng, bọn họ toàn bộ thuộc sở hữu của Lý Minh, nếu chúng ta thất bại, Lý Minh tại Đế Đô hết thảy, đều phụ thuộc vào bọn họ!

- Thật sự là không biết sống chết, Thiếu gia, đây không phải là vừa lúc sao? Bọn họ đều liên hợp ở cùng một chỗ, thiếu gia đưa bọn họ thu phục, cũng tránh khỏi sau này phải thu phục từng cái một.

Toa Toa nghe xong Lý Dật nói, cũng tức giận thốt lên.

Trong mắt của Toa Toa, những bang hội kia thật là không biết sống chết, cũng dám khiêu chiến Lý Dật. Lý Dật tại địa vị trong mắt Toa Toa là không có gì không thể chiến thắng.

Đương nhiên, Toa Toa là không có nhìn thấy Tuyết Lâm, Đấu Tôn cường giả. Bên trong Đế quốc Thiên Phong, lời đồn về cường giả phổ biến nhất, mọi người bình thường đều cho rằng cường giả lợi hại nhất chính là Thiên Phong Thất Hoàng. Lý Dật cũng là Đấu Hoàng cường giả, như vậy tại Đế quốc Thiên Phong, chính là tồn tại vô địch!

- Cũng không hoàn toàn như thế!

Nghe xong Toa Toa nói, Lý Dật ánh mắt thâm thúy lên.

- Ta nghĩ, bọn họ biết rõ ràng cảnh giới của ta, nếu đã như vậy, còn có đảm lượng ước chiến, bọn họ khẳng định có con bài tẩy, bên kia khẳng định có gì tự tin khắc chế ta!

- Thiếu gia, chúng ta phải làm gì?

Lý Dật nói làm cho Toa Toa có điểm khẩn trương lên.

- Hừ, nếu chúng muốn ước chiến, chúng ta đương nhiên là ta muốn nghênh chiến, hơn nữa, Thiếu gia ta sợ ai chứ?

Lý Dật khề hừ cái mũi, mạnh mẽ nói.

Lý Dật nói ra lời nói tràn ngập khí phách, trong ánh mắt Toa Toa lại bắt đầu lập lòe vô số sao nhỏ.

oOo

Ba ngày thời gian, rất nhanh đã trôi qua, Liên minh Bang hội ước chiến Lý Minh, thời gian chỉ còn một ngày.

Linh Sơn, cách Đế Đô đại khái hai mươi mấy dặm đường.

Nếu như là ban ngày ban mặt tại Đế Đô phát sinh mấy ngàn người quyết đấu, hơn nữa là cường giả một bang, nhất định sẽ khiến cho chấn động không nhỏ.

Cách Đế Đô hơn hai mươi mấy dặm đường, ban ngày tại Linh Sơn, đã có không ít người đến đây.

Những ngày này, tại Đế Đô mọi người phát hiện ra một hiện tượng kỳ quái, rất nhiều nhân vật bang hội, bắt đầu lục tục ra khỏi thành. Những người này hoặc là hơn mười người một tổ, hoặc là hơn trăm người một tổ, không ngừng từ cửa Nam Đế Đô đi ra.

Có một ít nhân sĩ tin tức linh thông, nhìn thấy tình huống như vậy, lập tức biết rõ Lý Minh cùng với vài đại bang hội ước chiến.

Rất nhanh, những tin tức này tại Đế Đô truyền ra, năm đại bang hội ước chiến Lý Minh, quyết chiến tại Linh Sơn. Một ít người bình thường, cũng rời Đế Đô, hướng về phía Linh Sơn đi tới.

Quy mô bang hội quyết đấu lớn như vậy, cũng không phải lúc nào cũng có thể phát sinh. Chuyện như vậy, mười năm, thậm chí trăm năm đều không nhất định có thể bộc phát một lần, nếu như có thể tận mắt nhìn

thấy đại quyết đấu lần này, từ nay về sau tại trước mặt người khác có thể nói phét thoải mái.

Khi Lý Dật đi đến hiện trường quyết chiến, hai bên nhân mã cũng đã đến đông đủ.

Lý Minh cũng tập kết hai ngàn người.

Vốn là, các sông bạc không ngừng khuếch trương, nhân số Lý Minh cũng đã đạt tới hơn ba ngàn người. Không tính nhân viên sông bạc, rất nhiều người không có nửa điểm tu vi, Lý Dật toàn bộ cho ở lại bên trong Đế Đô. Theo cách nhìn của Lý Dật, trong trận quyết đấu này đã không thể có tác dụng gì, còn không bằng ở nhà giữ sông bạc, kiếm tiền.

Mà năm bang hội, lại xuất động hơn ba nghìn người, Lý Dật cũng có thể nhìn ra, những người này tu vi cũng không tệ, chính thể thực lực so với Lý Minh cũng không khác biệt lớn.

- Nhân số kém hơn một ngàn, hai ngàn chống lại ba ngàn, Lý Minh có thể áp chế được không?

Lý Kỳ đi đến bên cạnh Lý Dật nói ra.

Ba nghìn chống lại hai ngàn, rõ ràng Lý Minh bên này nhân thủ ít hơn rất nhiều, chứng kiến nhân thủ Lý Minh ít, Liên minh Bang hội sớm đã phấn khích lên.

- Không cần lo!

Lý Dật trầm tĩnh nói:

- Người vô dụng, nhiều hơn nữa cũng không có có làm được cái gì!

Lý Dật trong tay có rất nhiều con bài tẩy, cũng không cần phải sợ Liên minh Bang hội nhiều người, nói về cấp Đấu Sư, có nhiều hơn nữa cũng vô dụng, chỉ sợ còn không đủ cho con khôi lỗi của mình giết.

Con khôi lỗi có cấp bậc Bát Tinh Đấu Hoàng, hơn nữa Thôn Thiên Thú thân là ma thú cao đẳng, tại trong mắt Lý Dật, trước mắt có hơn ba nghìn người này, thì chỉ có Đấu Vương cường giả mới là đáng giá coi trọng một chút.

Dù sao, đối phương năm bang hội liên minh, đã có hai mươi tám gã Đấu Vương cường giả, trái lại bên này Lý Dật, trước kia Thiên Ưng Bang có bốn Đấu Vương, Thần Long Hội cũng là bốn, hơn nữa Thanh Trúc Bang có bốn, vừa vặn mười hai Đấu Vương cường giả, hơn nữa Toa Toa, cùng đám người Tạ Vũ cùng vừa mới đột phá không lâu là năm Đấu Vương. Lý Minh bên này, cũng chỉ có mười tám Đấu Vương.

Đương nhiên, nhìn đội hình đối phương, Lý Dật rất rõ ràng ý đồ của đối phương, hai mươi tám Đấu Vương, chống lại mười tám Đấu Vương cùng với một gã Đấu Hoàng cường giả, tại ngoài sáng hay chỗ tối, mười tám Đấu Vương cường giả đối phó lẫn nhau. Còn bên trong liên minh bang phái còn có mười Đấu Vương cường giả, mười Đấu Vương này đối phó với một Đấu Hoàng cường giả, cơ hội nắm chắc thắng là rất lớn. Huống chi, mười Đấu Vương cường giả, còn có Bang chủ, Hội trưởng, đều là các nhân vật Đấu Vương trung giai, cao giai tồn tại.

Lý Dật sau khi có mặt, đối diện đám Liên minh Bang hội, trong đám người đột nhiên tách ra một con đường, từ đó đi ra năm Đấu Vương cường giả.

Chứng kiến năm người này tu vi thấp nhất đều có thực lực Bát Tinh Đấu Vương, Lý Dật lập tức biết rõ, năm Đấu Vương cường giả này chính là năm Bang chủ, Hội chủ của Liên minh Bang hội.

- Xin mời Lý Dật, Lý Minh đi ra nói chuyện!

Năm người kia đi đến, bên cạnh có một hán tử khôi ngô cao giọng hô.

Hán tử này cũng không biết dùng phương pháp gì, thanh âm giống như tiếng sấm, ầm ầm vang tới.

Những người tò mò đến xem lúc này cũng khá nhiều. Những người này cơ bản một ít đều là tu vi Đấu Giả, có đấu khí hộ thể, cũng cảm thấy thanh âm quá lớn, làm cho lỗ tai có điểm không thoải mái. Nhưng mà những vây xem, so với là người bình thường thì lại bất đồng.

Người Đế Đô dân số rất lớn, những kẻ này không sợ, dám đến xem náo nhiệt không ít, bất quá những người này cũng không dám tới gần, chỉ là ở cự ly xa xa mà quan sát.

Cho dù là như vậy, thanh âm của tráng hán kia tạo ra âm thanh mãnh liệt, làm cho không ít người vây xem bịt lấy lỗ tai, trên mặt lộ ra vẻ mặt thống khổ.

Như thế xem ra, tráng hán kia hẳn là tu luyện có một loại Đấu kỹ sóng âm công kích. Người tu luyện Đấu kỹ như vậy rất là hiếm thấy, tại thời điểm đối địch, đột nhiên từng tiếng âm ba công kích phát ra, đang đối mặt đánh nhau, căn bản là không kịp phòng hộ, rất dễ dàng trúng chiêu.

- Chủ nhân, chúng ta muốn hay không trả lời?

Nghe thấy bên kia thét gào, Tạ Vũ lập tức hỏi.

- Không quan hệ, xem bọn hắn có ý kiến gì!

Lý Dật thản nhiên nói.

Tạ Vũ ngay lập tức vung tay lên, người Lý Minh ào ào tránh ra một lối, nhường đường cho Lý Dật đi qua. Lý Dật bước chân trầm ổn, đi theo bên trái là Toa Toa, bên phải là Tạ Vũ, sau lưng là Đấu Vương cường giả của Lý Minh, chậm rãi đi tới trước mặt Liên minh Bang hội.

- Ha ha ha ha, người chính là Lý Dật sao? Ta còn tưởng là cái gì ba đầu sáu tay, nguyên lai chỉ là một mao đầu tiểu tử miệng còn hôi sữa.

Nhìn thấy Lý Dật đi ra, hán tử râu quai nón ở chính giữa lớn tiếng nói.

Lý Dật hiện tại cũng chỉ có mười sáu mười bảy tuổi, mặc dù đã trải qua hai kiếp làm người, nhưng mà tướng mạo vẫn thể hiện ra là một người còn rất trẻ.

Hơn nữa hán tử râu quai nón cổ ý hạ thấp danh tiếng Lý Dật một phen, Lý Dật tại trong miệng của hắn trở thành một mao đầu tiểu tử miệng còn hôi sữa.

- A, nói như vậy, người nói miệng người không bao giờ hôi mùi sữa?

Nghe thấy hán tử râu quai nón nói, Lý Dật cũng không tức giận, mặt mỉm cười, thản nhiên nói.

Lý Dật nói làm cho hán tử kia sững sờ, vậy mà trong khoảng thời gian ngắn không biết trả lời thế nào, nửa ngày sau, mới nói ra một câu.

- Lão tử hôi sữa đương nhiên là cũng có lúc. Nhưng người cho rằng lão tử giống người, là một cái mao đầu tiểu tử không biết trời cao đất rộng sao?

- Ta xác thực không tin, như vậy đi, người tới làm cho thủ hạ ta nhìn xem người rốt cuộc có hôi sữa không.

Lý Dật sờ lên cằm, con mắt đảo một vòng, nói.

- Ta...

Hán tử kia nghe thấy Lý Dật nói, đầu tiên là giận dữ lên. Rất hiển nhiên, Lý Dật nói như vậy đúng là miệt thị hắn, rất nhanh, hán tử này cũng nghĩ tới cái gì, phá lên cười.

- Tiểu tử, người muốn xem trên người gia gia có hương vị gì sao? Tốt lắm, người tới đây, gia gia cho người xem đủ.

- Lớn mật!

- Muốn chết!

- Hoàng đại đầu, người có phải hay không cảm thấy sống đủ rồi?

Hán tử râu quai nón vừa thốt xong, lập tức hàng loạt tiếng mắng tới tấp vào mặt hắn, hán tử này biệt danh gọi là Hoàng đại đầu.

- Ai hô lão tử là Hoàng đại đầu. Có gan tới đứng trước mặt lão tử mắng!

Hán tử râu quai nón giận dữ nói.

- Lý Dật tiểu nhi đối diện nghe cho kỹ đây, lão tử là Hội trưởng Tam Đường Hội, Hoàng Lập.

- Chính là Hoàng đại đầu đó! Lão tử nhận ra ngươi! Ngươi chính là Hoàng đại đầu!

Bên cạnh Lý Dật có người lớn tiếng hô.

Nghe thấy lời của người này, Lý Dật đánh giá cẩn thận, người này gọi là Hoàng đại đầu, quả nhiên đầu hắn so với người bình thường lớn hơn rất nhiều.

Nghe thấy người kia tại trước mắt bao người, không ngừng hô biệt danh của hắn, sắc mặt Hội trưởng Tam Đường Hội càng ngày càng khó coi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thần Dũng Quân

Q.5 - Chương 74: Thần Dũng Quân

Biệt hiệu là Hoàng đại đầu cũng không phải khó nghe, nhưng vì Hoàng Lập là Hội trưởng của Tam Đường Hội, khi ở trước mặt biết bao nhiêu người, tai nghe thấy biệt hiệu của mình là Hoàng đại đầu cũng cảm thấy khó chịu.

Đường đường là một Hội trưởng, căn bản không có thể tha thứ người khác kêu bừa biệt hiệu của hắn, đặc biệt đang ở Đế quốc Thiên Phong

Đế Đô, trong Lý Minh lại lớn tiếng liên tục kêu to như vậy, làm cho Hoàng Lập cảm thấy, mình ở Đế Đô, thể diện đều mất sạch cả.

- Tiểu tử kia. Có bản lĩnh dám gọi tên của gia gia đến đây tiếp một chiêu của gia gia!

Hoàng Lập nổi trận lôi đình kêu lên.

- Ta không đi đâu. Hoàng đại đầu, người chỗ đó nhiều người như vậy, bảo ta qua, rõ ràng cho thấy muốn lấy nhiều đánh ít! Ta không qua đó!

Gã bên cạnh Lý Dật không ngừng hô Hoàng đại đầu, cất giọng đầy khinh thường.

- Người, người không có một chút lá gan sao?

Hoàng Lập nổi giận nói.

- Hoàng đại đầu, người lá gan rất lớn sao? Nếu người cho rằng lá gan của người rất lớn, cứ tới đây cùng Thiếu chủ của chúng ta đại chiến một phen. Nếu người thắng, ta từ nay về sau, sẽ không gọi người là Hoàng đại đầu nữa.

Cái thanh âm kia vẫn như trước khinh thường nói.

Vốn là một hồi đại chiến, lại biến thành hai người chửi mắng nhau, Tuy nhiên gã bên cạnh Lý Dật nói những lời này là cố ý chọc giận Hoàng Lập, làm cho Hoàng Lập một mình đấu với bên mình mà thôi.

Nếu như Hoàng Lập thật sự chịu không được, chạy đến, thì cũng chính là bi kịch của Hoàng Lập.

- Không có khả năng!

Hoàng Lập nói.

- Hừ, ta biết người sợ Thiếu chủ ta, không dám tới!

Thanh âm kia tiếp tục nói.

Cái thanh âm này rốt cục khiến cho Lý Dật chú ý, quay đầu lại Lý Dật tìm được chủ nhân của cái thanh âm này, đó là một nam tử gầy gò, trong ánh mắt không ngừng lập lòe tinh quang, đang ăn nói lung tung.

- Thúì lằm!

Hoàng Lập lớn tiếng kêu lên.

- Hoàng đại đầu, người đang phóng cái rắm, thật sự là kêu to, rất thối!

Hán tử gầy gò nói.

Nghe được câu này, tất cả mọi người Lý Minh đều nở nụ cười, Liên minh Bang hội tuy rằng không dám cười, nhưng mà nhìn ra được, không ít người trên bả vai đều không ngừng co rúm, cố nén cười.

- Lý Dật tiểu nhi, nếu là như vậy, chúng ta cũng không nhiều lời, khai chiến đi!

Hoàng Lập thật sự là có điểm chịu đựng không nổi, lớn tiếng kêu lên.

Lúc này Hoàng Lập hô to, xa xa truyền đến một thanh âm uy nghiêm.

- Các người lớn mật cuồng đồ, dám ở Đế Đô Đế quốc Thiên Phong khai chiến, muốn làm phản sao?

Thanh âm này rất uy nghiêm, nghe được thanh âm này, một ít người tu vi thấp trong lòng người cũng không tự chủ run lên, lời của người này có cảm giác không thể kháng cự, nghe xong thanh âm này, mọi người có cảm giác không dám động thủ.

- Người là người phương nào?

Hoàng Lập cao giọng kêu lên.

- Ta chính là Phó Thống soái Uy Vũ Quân, Trấn Bắc Đại tướng quân, Lôi Chiến!

Thanh âm này giống như tiếng sấm liên tục, ầm ầm nói.

Rất nhanh, theo thanh âm chấm dứt, một hồi tiếng vó ngựa dồn dập từ xa tới gần cuộn cuộn đến, không đến một lát công phu, mấy ngàn kỵ binh hạng nặng xuất hiện.

Chứng kiến Lôi Chiến, Lý Dật có cảm giác quen thuộc, nhớ lại người này không phải là ngày đó tại sinh nhật Dung phi, cũng là một thành viên trong điện sao?

Nhìn thấy mấy ngàn kỵ binh long tinh hổ mãnh, Lý Dật tin tưởng, người của Lý Minh cùng với Liên minh Bang hội cùng một chỗ, cũng không thể là đối thủ của mấy ngàn người này. Những kỵ binh hạng nặng này, mỗi người thoát nhìn đều là trải qua nghiêm khắc huấn luyện. Lý Dật có cảm giác những kỵ binh này trên người đều có một loại nhàn nhạt huyết sát chi khí, chứng tỏ những kỵ binh này trên chiến trường đã trải qua chém giết.

Mặc dù nói trong đám người đội ngũ kỵ binh, tu vi không ai cao hơn đám người Lý Minh và Liên minh Bang hội, nhưng mà dựa vào trọng giáp trang bị, hơn nữa được sự nghiêm chỉnh huấn luyện chiến thuật phối hợp. Lý Dật biết rõ, dù cho Lý Minh cùng với Liên minh Bang hội hợp lực lại, cũng không phải là đối thủ của mấy ngàn người này.

Bất quá, chứng kiến kỵ binh xuất hiện, Lý Dật trên mặt lộ ra tươi cười, nếu ngày đó xuất hiện ở chỗ yến tiệc do Đại Điện hạ tổ chức, như vậy đám quân đội này đến đây nhất định là ủng hộ mình.

- Các người là một đám ô hợp, cũng dám tại phụ cận Đế Đô nháo sự. Còn không ngoan ngoãn chịu trói, trở về nhẹ nhàng xử lý!

Uy Vũ Quân Phó Thống soái, Lôi Chiến cao giọng kêu lên. Nói xong, Lôi Chiến còn hướng về phía Lý Dật mỉm cười. Xem ra, Lôi Chiến tới là

giúp chính mình.

- Thiếu chủ, làm sao bây giờ?

Nhìn thấy Lý Minh cũng bị vây lại, Tạ Vũ trầm giọng hỏi.

- Mặc kệ bọn họ, chúng ta yên lặng theo dõi kỳ biến!

Lý Dật thản nhiên nói.

Lý Dật biết rõ Lôi Chiến là người của Đại Điện hạ có ý đến trợ giúp mình, nhưng mà phía dưới Lý Minh rất nhiều người cũng không biết. Chỉ có vài nhân vật trọng yếu, biết rõ Lý Dật cùng Đại Điện hạ có quan hệ, biết rõ Uy Vũ Quân nghe lệnh Đại Điện hạ, mới không có xuất hiện dị trạng.

Sau khi Lôi Chiến xuất hiện, Lý Minh và Liên minh Bang hội khẩn trương lên, đem ánh mắt nhìn về phía đầu lĩnh, trong ánh mắt đều muốn hỏi ý kiến.

Vừa lúc đó, đằng sau Liên minh Bang hội cũng chuyển tới một thanh âm âm trầm.

- Lôi Chiến, đã lâu không gặp, dạo này người có vẻ rảnh rồi, tới đây bắt mấy tên côn đồ?

Người này dám trực tiếp xưng hô danh tự Lôi Chiến, xem ra địa vị cũng không nhỏ

- Diệp Đông Lai, Diệp gia các người cũng muốn tham gia chuyện này?

Nghe được thanh âm âm trầm, Lôi Chiến trong lòng cả kinh.

- Lôi Chiến, các người đưa Uy Vũ Quân tham dự như vậy. Diệp gia Thần Dũng Quân vì cái gì không thể tham dự?

Thanh âm kia càng ngày càng gần. Theo thanh âm này càng ngày càng gần, một chi quân đội cũng xuất hiện đằng sau Liên minh Bang hội.

Chi quân đội này đều cầm trong tay trường thương, trường thương vừa vặn có thể khắc chế kỵ binh hạng nặng. Nhìn thấy Thần Dũng Quân phái tới là bộ binh trường thương, Lôi Chiến khóe mắt co rúm lại. Đem quân trường thương phái đi, xem ra việc mình xuất binh trợ giúp Lý Dật, đã bị tiết lộ.

- Diệp Lão Tam, người đây là ý gì?

Lôi Chiến lớn tiếng quát.

- Lý Kỳ, Diệp Đông Lai là ai?

Lý Dật nhú mày, Diệp Đông Lai, Diệp gia, còn có Thần Dũng Quân, cái này có liên hệ gì sao?

- Thiếu chủ vừa tới Đế Đô không lâu, xem ra không biết...

Nhìn thấy Uy Vũ Quân đến, Lý Kỳ vốn trong lòng tâm trạng cũng không tệ, nhưng hiện tại lại xuất hiện Thần Dũng Quân, trong lòng Lý Kỳ cũng có chút lo lắng.

- Bên trong Đế quốc Thiên Phong, ngoại trừ quân đội bên ngoài, còn có tám chi quân đội đặc biệt, trong đó Thiên Võ Quân, Thần Vũ Quân trực tiếp nghe lệnh bởi Hoàng đế, Uy Vũ Quân nghe lệnh bởi Thái tử, Dũng Vũ quân thì là nghe lệnh bởi Huyết Thân Vương.

Lý Kỳ giải thích. Trước kia từng làm Đường chủ của Thiên Ứng Bang, Lý Kỳ đối với những chuyện này rất rõ ràng.

Mặt khác Thần Dũng Quân, Nghĩa Dũng Quân, Thiên Dũng Quân, Vũ Dũng Quân phân biệt thuộc về Diệp gia, Hồng gia, Tông gia, Lý gia.

Lý Kỳ tiếp tục nói.

Khó trách, Tứ Đại Gia Tộc có thể được xưng tụng tại Đế Đô, nguyên nhân là như vậy. Nghe xong Lý Kỳ giải thích, Lý Dật nhẹ gật đầu.

Có thể có được một chi quân đội tại bên trong Đế quốc Thiên Phong, mới trở thành một thế lực nhất lưu, xem ra sau này mình tổ hợp Tam bang Ngũ hội lại, muốn trở thành thế lực nhất lưu ngay, vẫn có chút không thực tế.

Kiểm Hoàng Vương Minh Dương có thể thống lĩnh dong binh trong khắp Đế quốc Thiên Phong, đồng thời còn có thể ảnh hưởng đến dong binh mấy quốc gia chung quanh. Thế lực như vậy tự nhiên cũng không sợ vài Đại gia tộc khác. Nếu như mình muốn trở thành thế lực nhất lưu tại Đế Đô, chỉ có thể điều tới toàn bộ thế lực Lý Minh ở Tây bộ Đế quốc mới được, hoặc là mình đem chiêu bài Đấu Thần Điện ra. Bằng không, muốn chống lại quân đội của Tứ Đại Gia Tộc, vẫn có chút khó khăn. Huống chi, sau lưng Tứ Đại Gia Tộc, còn có một Bắc Đấu Tông!

- Lôi Chiến, chủ tử của người cùng Lý Dật quan hệ không tệ, người sáng suốt xem xét sẽ biết các người đến giúp đỡ Lý Dật. Hừ! Diệp tam gia ta gặp chuyện bất bình, rút dao tương trợ!

Diệp Đông Lai trong giọng nói như trước có một loại hương vị âm trầm.

- Bạt con mẹ nhà người!

Lôi Chiến vắng tục mắng lên.

- Người cứ như vậy mà chen vào à?

Vừa vặn gặp gỡ vấn đề này, Lôi Chiến cũng có chút căm tức.

- Được rồi, Lôi Chiến, ta cũng nói thẳng, Lý Dật đắc tội Bắc Đấu Tông, cái này người cũng biết đến. Chúng ta hai bên đều không nhúng tay vào, để cho bọn họ tự giải quyết. Đương nhiên, nếu như người muốn nhúng tay vào, thì chính là khơi mào Tứ Đại Gia Tộc cùng Hoàng thất phân tranh.

Diệp Đông Lai nói đến đây, cũng không nói nữa.

- Không được, hai bên nhân số hơn kém quá lớn, không công bằng. Nếu không ta phải một ngàn người bổ xung cho Lý Minh!

Lôi Chiến nói ra.

- Người nếu phải một ngàn người đi, ta liền phải hai ngàn người cùng người đối chiến!

Diệp Đông Lai trợn mắt lên, hung dữ nói.

- Lôi Tướng quân, đa tạ quan tâm, ba nghìn người, chưa hẳn có thể thắng được chúng ta. Cám ơn Lôi Tướng quân đã có hảo ý, Lôi Tướng quân yên tâm đi!

Lý Dật lớn tiếng kêu lên.

- Tốt lắm, Lý thiếu gia hãy cẩn thận rồi!

Nghe thấy Lý Dật nói, Lôi Chiến cũng yên lòng hơn.

- Tốt lắm, chúng ta đều tự thối lui năm trăm mét, để bọn họ tự do chém giết đi!

Diệp Đông Lai kêu lên.

- Cùng nhau thối lui!

Lôi Chiến lớn tiếng nói.

- Thần Dũng Quân nghe lệnh, lui về phía sau năm trăm mét!

Diệp Đông Lai lập tức hạ mệnh lệnh.

- Uy Vũ Quân nghe lệnh, lui về phía sau năm trăm mét!

Lôi Chiến cũng lớn tiếng truyền lệnh.

Rất nhanh, hai chi quân đội bắt đầu chậm rãi lui về phía sau, chỉ chờ hai chi quân đội dừng bước, người của hai phe sẽ bắt đầu chém giết.

Những người vốn đang đợi xem cuộc chiến trực tiếp, thì thấy Uy Vũ Quân cùng Thần Dũng Quân đến, căn bản không thể nào thấy được hai bên đánh nhau, nhưng mà đối mặt với quân đội, những người này cũng không có ý kiến gì, cũng không dám nói ra.

Đối mặt với quân đội, những người này vốn ý định xem một hồi náo nhiệt cũng không có cách nào, rất nhiều người thậm chí bắt đầu bỏ đi về. Bang hội đấu tranh, hơn nữa quân đội hợp lại, vạn nhất thật sự hỗn chiến, chỉ sợ mình cũng bị tai ương a.

Rất nhanh, vốn đang có hơn ngàn người nhiệt tâm xem cuộc chiến, thoáng cái chỉ còn lại rải rác vài người.

- Ha ha, Lý Dật tiểu nhi, đừng tưởng rằng có Đại Điện hạ là có thể tại Đế Đô hoành hành không sợ, lão tử nói cho ngươi biết, Đế Đô thế lực lớn, hắc hắc!

Nhìn thấy hai bên quân đội toàn bộ lui xa, Hoàng Lập lớn tiếng kêu lên.

Tại trong mắt Hoàng Lập, không có quân đội trợ giúp, Lý Dật bên này nhất định không có kết quả tốt.

- Không phải là ỷ vào nhiều người sao?

- Lấy nhiều khi ít, có bản lĩnh gì?

Lý Minh không ít người đều kêu lên.

- Không tệ, lão tử chính là ỷ vào nhiều người!

Hoàng Lập rống lớn một câu.

- Đồ vô liêm sỉ, cậy nhiều người là có thể khi dễ Lý Minh chúng ta sao?

Hoàng Lập vẫn chưa nói xong, từ phía sau Uy Vũ Quân chợt gầm lên một tiếng giận dữ.

Nghe được thanh âm này, Lý Dật lớn tiếng kêu lên:

- Phụ thân!

Vốn đang chuẩn bị ngăn cản Lý Hàn, nghe thấy Lý Dật hô một câu phụ thân, Lôi Chiến lập tức cho đám người Lý Hàn tiến đến.

Một đội ngũ chừng trăm người, rất nhanh hướng phía Lý Minh tới. Rất nhanh, Lý Hàn đi tới trước mặt Lý Dật.

- Phụ thân, người tới thật là đúng lúc a!

Nhìn thấy Lý Hàn, Lý Dật phá lên cười.

- Vốn còn chưa tới, nhưng mà nhận được tin tức của người, chúng ta ngày đêm bồn ba, vội vàng cũng đã tới!

Lý Hàn cũng phá lên cười.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Địa Hoàng

Q.5 - Chương 75: Địa Hoàng

Nguyên lai, từ lúc hơn mười ngày trước, Lý Dật đã đưa tin tức về Vạn Triều Thành, Lý Hàn vì muốn tận mắt xem những thành tựu của Lý Dật như thế nào, nên đã mang một số thủ hạ cường giả của Lý Minh đến Đế Đô.

Qua một thời gian, những tin tức mà Lý Dật tại Đế Đô chuẩn bị đối chiến với các bang hội liên hợp cũng đều đến tay Lý Hàn, Lý Hàn lập tức nhanh chóng gấp rút chạy đến nơi hai bên quyết chiến.

- Tất cả mọi người đều tới tham kiến Minh chủ!

Lý Dật lớn tiếng kêu lên.

Thấy Lý Dật hô lên phụ thân là Minh chủ Lý Minh, chắc chắn là không giả bộ, nghe được Lý Dật nói, tất cả thành viên Lý Minh Đế Đô quỳ xuống:

- Tham kiến Tổng Minh chủ!

Hai ngàn người đều nhất loạt kêu to, gầm rú một câu!

Vốn không cần lớn tiếng như vậy, nhưng mà đối đầu kẻ địch mạnh, những người này vì tại trước mặt Liên minh Bang hội, muốn thể hiện với Minh chủ, biểu hiện ra tinh thần của mình, cố ý lớn tiếng rống lên.

- Tốt, tốt, tất cả mọi người Lý Minh, đều là người một nhà a, mau đứng lên, mau đứng lên!

Lý Hàn ha ha phá lên cười.

Lý Dật rời khỏi Vạn Triều Thành mới có một ít thời gian, nhanh như vậy tại Đế Đô phong sinh thủy khởi, tại trong mắt Lý Hàn xem ra, thật là khó lường, cũng là trong lòng vô cùng hài lòng.

- Lôi Chiến, ngươi là làm sao như vậy, làm sao ném loạn người tiến đến! Không được, những người kia phải đi ra ngoài!

Diệp Đông Lai tức giận kêu lên.

Diệp Đông Lai rất rõ ràng, Lý Hàn mang đến hơn một trăm người, ngoại trừ năm vị Đấu Vương cường giả, những người khác đều là Đấu Sư cường giả. Như vậy một thế lực đi vào, Liên minh Bang hội cơ bản không có bao nhiêu cơ hội thắng rồi.

- Diệp Lão Tam, ngươi nói nhảm cái gì, những người kia đều là người của Lý Minh, lão tử đương nhiên đều đi vào!

Lôi Chiến lớn tiếng quát, nhìn thấy Lý Dật chiếm chủ động, Lôi Chiến đương nhiên cao hứng.

- Các người đối trá!

Diệp Lão Tam cả giận nói.

- Diệp Lão Tam, người thấy ngu chưa? Thiệt thòi chưa, đây là mang binh đánh giặc, đây là binh pháp người hiểu không? Phương pháp phục binh!

Lôi Chiến khinh thường nói.

- Đối trá, chính là đối trá!

Diệp Đông Lai kêu to.

- Các huynh đệ, đều chuẩn bị cho ta!

Diệp Đông Lai rống lớn một tiếng, xem ra, Diệp Đông Lai muốn đánh nhau rồi.

- Coi như là đối trá, hừ, người làm thế nào đây?

Lôi Chiến lớn tiếng kêu lên.

- Diệp Đông Lai người nếu là dám nhúng tay, đừng trách Bốn tướng quân không có nhắc nhở, chính là người khơi mào Tứ Đại Gia Tộc cùng Hoàng thất phân tranh. Diệp Đông Lai, phỏng đoán cả nhà người đều vì hành động ngu xuẩn cho người mà chôn cùng!

Nói xong những lời này, Lôi Chiến cũng rống to.

- Kỵ binh hạng nặng chuẩn bị, nắm chặt dây cương, chuẩn bị công kích!

Theo lời Lôi Chiến nói, kỵ binh hạng nặng Uy Vũ Quân nhất tề rống lên một tiếng, thanh thế lập tức phóng to lên, đồng cầm chiến thương giơ lên.

Nhìn thấy hành động của Lôi Chiến, Diệp Đông Lai khóe miệng hung hăng co rúm vài cái.

- Lôi Chiến, người dám!

- Người dám, sao ta không dám!

Lôi Chiến không chút nào nhượng bộ.

- Người lợi hại!

Diệp Đông Lai hung hăng mắng.

- Thu binh, chúng ta hồi doanh!

Diệp Đông Lai hỗn hển nói.

Nghe thấy Diệp Đông Lai nói, Liên minh Bang hội sắc mặt lúc này đều biến sắc.

May mắn, Diệp Đông Lai lại nói một câu:

- Lôi Chiến, ta khuyên người cũng trở về đi, người ở nơi này cũng không hữu dụng, sau này ta biết rõ người động thủ, Diệp gia khẳng định cũng không để yên cho người!

- Ha ha, tốt, Uy Vũ Quân cũng thu binh!

Lôi Chiến phá lên cười, Lý Hàn xuất hiện, tại trong mắt Lôi Chiến, Lý Minh chắc là không biết xảy ra chuyện gì. Nếu Diệp Đông Lai thu binh, Uy Vũ Quân của hắn cũng thu binh có ngại gì.

Rất nhanh, hai chi quân đội đều âm âm rời khỏi.

Lý Minh cùng người của Liên minh Bang hội không có cảm giác gì, dù sao mọi người lúc này đều có cảm giác sắp đại chiến nên vô cùng hưng phấn, nhưng mà còn có một bên đang xem cuộc chiến, nhưng thấy biến đổi bất ngờ, những người này đều có cảm xúc đứng lên.

Đại quân vừa đi, những người này thập phần hưng phấn, ào ào trào phúng đám người vừa rồi rời đi, lá gan quá nhỏ, không thấy được hình ảnh đặc sắc, thật sự là đáng đời.

- Hoàng đại đầu, hiện tại bốn thiếu gia cho người một cơ hội, giống như Thanh Trúc Bang, đều đầu nhập vào dưới trướng bốn thiếu gia!

Sau khi nhìn thấy phụ thân, tâm tình Lý Dật rất tốt.

- Ta phi, Lý Dật, người cho rằng người là ai, rõ ràng dám bảo Hoàng gia gia đầu hàng!

Hoàng Lập nghe thấy Lý Dật nói, rất là khinh thường nói.

- Thật to gan!

Các thành viên Lý Minh kêu lên.

- Thiếu chủ, hạ lệnh a, chúng ta giết, đem cái đầu Hoàng đại đầu chặt xuống!

- Hoàng đại đầu, tiếp ta một chiêu!

Lý Dật hơi hột nói, theo tay vung lên, một đạo Âm Dương Thần Lôi lao đến Hoàng Lập.

Đối với Đấu kỹ của Lý Dật, những người của Liên minh Bang hội sớm đã có nghiên cứu. Đạo Âm Dương Thần Lôi này, tuy rằng Lý Dật mỗi lần đều là hơi hột thi triển, nhưng mà đạo thiểm điện này có uy lực vô cùng lớn.

- Mọi người nhanh kết tẩm chắn!

Nhìn thấy Âm Dương Thần Lôi đánh về phía mình, Hoàng Lập lập tức hét to một tiếng, Hoàng Lập rất rõ ràng, đạo Âm Dương Thần Lôi này uy lực không phải mình có thể ngăn cản được. Chỉ có mấy vị Đấu Vương

cường giả đồng thời ngưng kết ra chi thuận phòng hộ, mới ngăn trở được đạo lôi điện công kích quái dị này.

Rất nhanh, theo tiếng quát tháo của Hoàng Lập, tất cả Đấu Vương cường giả đứng ở bên người Hoàng Lập ào ào lao tới trước mặt Hoàng Lập ngưng kết những tấm thuẫn phòng ngự có màu sắc khác nhau.

Những tấm chắn này xếp thẳng tắp, ngăn cản Âm Dương Thần Lôi với Hoàng Lập.

Âm Dương Thần Lôi đánh lên trên tấm chắn, không ngừng truyền đến thanh âm nặng nề, theo đạo thanh âm nặng nề, từng đạo đấu khí ngưng kết thành tấm chắn, lần lượt từng cái một vỡ tan.

Trước mặt Hoàng Lập tổng cộng được phóng thích mười tấm chắn, Âm Dương Thần Lôi một mực đánh tan tám tấm chắn, mới biến mất.

Nhìn thấy Lý Dật tiện tay một kích có uy thế như vậy, trên mặt Hoàng Lập có sắc mặt trắng bệch.

Lý Dật tiện tay đánh ra một kích, bằng tám Đấu Vương cường giả liên thủ ngăn lại.

Tại trong mắt Hoàng Lập xem ra, bản thân mình tỉ mỉ chuẩn bị đã không có bất luận ưu thế gì đáng nói.

- Các huynh đệ Lý Minh, giết cho ta!

Lý Dật sau khi phá vỡ tám mặt đấu khí phòng ngự, mạnh mẽ quát to một tiếng, dẫn đầu hướng về phía Hoàng Lập đám người kia đánh tới.

- Đánh nhau, đánh nhau!

Nhìn thấy hai bên đã bắt đầu động thủ, những kẻ hưng phấn nhất cũng không phải là những người chuẩn bị quyết chiến trong sân, mà chính là những người bình thường đến quan chiến vẫn còn không có giải tán.

Nhìn thấy hai bên rốt cục chuẩn bị đánh nhau to, rất nhiều người nhin không được cao giọng kêu gào lên.

- Lý Dật, không được quá kiêu ngạo!

Lúc này Lý Dật đánh về phía Hoàng Lập, trên Linh Sơn đột nhiên có một thanh âm truyền tới.

Rất nhanh, có một người trung niên sau lưng mở ra hai cánh thổ hoàng sắc từ đỉnh núi Linh Sơn rất nhanh bay tới.

- Đấu khí hóa cánh, Đấu Hoàng cường giả!

Lý Dật cũng không nghĩ ra, lại có một vị Đấu Hoàng cường giả chạy đến đây.

Nhìn thấy đột nhiên xuất hiện một vị Đấu Hoàng cường giả, các thành viên của Lý Minh thoáng ngây người một chút, còn bên Liên minh Bang hội, năm nhân vật đầu não nhìn thấy người vừa đến, trên mặt đều lộ ra một tia tươi cười đặc ý.

Người còn chưa tới, trung niên nam tử trong tay lập tức xuất hiện một cây trường thương thổ hoàng sắc, trường thương lẳng không rời tay, gào thét hướng về phía Lý Dật bắn tới.

- Giỏi!

Lý Dật quát to một tiếng, sau lưng hai cánh triển khai, đấu khí hóa thành Song dực Đấu khí hung hăng vỗ, cả người cũng lẳng không mà đứng. Thiên lôi chi khí trong tay đại thịnh, một đoàn lôi cầu màu tím rời tay, hướng phía trường thương thổ hoàng sắc mạnh mẽ đâm tới.

Một tiếng vang thật lớn từ phía trên trên không, tại nơi trường thương cùng lôi cầu va chạm, đột nhiên bộc phát ra lôi quang mãnh liệt. Hai vị Đấu Hoàng cường giả giao thủ, lập tức khiến cho động tĩnh vô cùng lớn, trận trận ầm ầm tiếng sấm, hơn nữa giữa không trung quang mang chói

mắt, hai người trong nháy mắt giao thủ sinh ra động tĩnh, thậm chí đã đem áp chế mấy ngàn người đang hỗn chiến dưới mặt đất.

Lý Dật xoay người một cái, từ bay xuống mặt đất, sau khi đứng vững, chỉ vào người vừa đến.

- Người là người phương nào, tại sao lại tham dự vào cuộc phân tranh của chúng ta?

Một gã Đấu Hoàng cường giả, đột nhiên tiến đến can thiệp vào việc mà mình cùng Tam bang Ngũ hội phân tranh, đây rốt cuộc là vì cái gì, Lý Dật nhất định phải biết rõ ràng.

Người trung niên kia cũng bay xuống mặt đất, Lý Dật lúc này mới nhìn rõ ràng, Đấu Hoàng trước mặt này có gương mặt thoát nhìn rất là bình thường. Người như vậy dù cho đi ở trên đường cái, nếu như không dò xét cảnh giới tu vi của hắn, Lý Dật cũng rất khó tin tưởng, đây là một vị Đấu Hoàng cường giả.

- Chủ nhân!

Nhìn thấy người tới, năm gã đầu lĩnh của Liên minh Bang hội lập tức quỳ xuống.

- Chủ nhân?

Cách xưng hô này làm cho Lý Dật sửng sờ.

- Lý Dật, không phải ta vô tình tiến đến, mà là người xâm phạm ích lợi của ta!

Người nọ chậm rãi nói.

- Tam bang Ngũ hội, đều do ta âm thầm tạo dựng lên, trong bọn họ, Bang chủ cùng Hội trưởng, đều là người của ta!

Những lời này nói ra, Lý Dật đột nhiên có cảm giác có chút không ổn, không đợi Lý Dật tỉnh lại, những người bên cạnh Lý Dật đã xảy ra rối loạn.

Người này chậm rãi nói xong, đám người Lão Yên đột nhiên ra tay rất nhanh đối với người bên cạnh, trước kia thuộc về Thanh Trúc Bang có bốn Đấu Vương ào ào hướng về phía người bên cạnh hung hăng vỗ một chưởng, sau đó rất nhanh chạy về phía Liên minh Bang hội.

Tất cả bang chúng thuộc về Thanh Trúc Bang trước kia đều ào ào giơ lên vũ khí trong tay của mình, bổ về phía người bên cạnh. Những người này mặc kệ đắc thủ hay không, chém lung tung hai ba cái, sau đó lập tức chạy về phía Liên minh Bang hội.

Một trận rối loạn lập tức làm cho Lý Dật tỉnh ngộ lại. Chính mình lúc đầu đã có loại cảm giác không ổn, chính là đến từ Thanh Trúc Bang này đây.

Tất cả các Bang chủ, Hội chủ của Tam bang Ngũ hội đều là thủ hạ của người này. Như vậy, Thanh Trúc Bang không thể vô thanh vô tức đầu phục chính mình, trong đó khẳng định là có âm mưu.

Trong nháy mắt, tràng diện nhất thời hỗn loạn.

Thanh Trúc Bang đột nhiên ra tay, Lý Minh căn bản không kịp phản ứng, đợi cho kịp phản ứng, những người Thanh Trúc Bang đã sớm chạy đến Liên minh Bang hội.

- Ta chứ!

Lý Dật trong miệng phun ra lời thô tục lớn, phi thân về phía trước, hung hăng hướng về phía Lão Yên nhào tới.

Tốc độ của Đấu Hoàng cường giả, căn bản không phải Đấu Vương cường giả có thể so sánh, nhìn Lý Dật muốn phóng sát tới chính mình, ánh mắt Lão Yên lộ ra thần sắc sợ hãi.

- Chủ nhân, cứu ta!

Lão Yên hướng phía hán tử mặt vàng lớn tiếng kêu lên.

Lúc này Lý Dật phi thân đánh về phía Lão Yên, hán tử mặt vàng kia cũng vỗ Song dực Đấu khí, đánh về phía Lý Dật.

Hai đại Đấu Hoàng lần nữa giao thủ, không trung lại vang lên một hồi sấm nổ, hai người lần này đều không dùng Đấu kỹ, thuần túy là giao đấu tu vi.

Một lần nữa đánh ngang tay, Lý Dật rơi xuống nhìn chăm chăm vào Đấu Hoàng cường giả kia, hung hăng hỏi.

- Người rốt cuộc là ai?

- Ta gọi là Lưu Chiêm!

Người nọ thân nhiên nói.

Lão Yên đột nhiên ra tay, Đấu Vương cường giả bên người Lý Dật có hai người mất đi sức chiến đấu, hơn nữa Lão Yên đột nhiên đào tẩu, Lý Dật lần nữa giảm bớt bốn vị Đấu Vương cường giả, mà bên Liên minh Bang hội có thêm bốn vị Đấu Vương cường giả.

Lưu Chiêm đột nhiên xuất hiện, Liên minh Bang hội có thêm một Đấu Hoàng chống lại Lý Dật. Trong nháy mắt, bên Lý Minh đang chiếm lợi thế bỗng nhiên bất lợi.

- Lưu Chiêm?

Nghe được tên, con mắt Lý Dật cũng là rụt xuống.

- Người là một trong Thiên Phong Thất Hoàng, Địa Hoàng Lưu Chiêm?

Lý Dật hỏi.

- Hình như là vậy a!

Lưu Chiêm thản nhiên nói.

- Loại hư danh như thế, kỳ thật ta cũng chẳng thèm để ý tới!

- Người nói Tam bang Ngũ hội đều là người của người?

Lý Dật hỏi, ánh mắt Lý Dật lộ ra thần sắc kỳ quái, thì ra là thế, bên trong Thiên Phong Thất Hoàng không có một người nào là kẻ yếu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Tôn Ngọc Phù

Q.5 - Chương 76: Đấu Tôn Ngọc Phù

- Cũng chỉ có thể như vậy, ta chỉ thị cho bọn họ thành lập Tam bang Ngũ hội, bọn họ thành Bang chủ, Hội trưởng của Tam bang Ngũ hội. Bọn họ đều nghe lệnh ta, tuy rằng ngoại trừ ta cùng với bọn họ ra, cũng không có ai biết chuyện này, tuy nhiên Tam bang Ngũ hội xác thực là dựa theo ý của ta mà làm việc.

Lưu Chiêm chậm rãi nói.

- Lý Dật, lần này nếu như không phải vì người, chuyện này cũng sẽ không để lộ ra, bất quá người yên tâm, sau khi giết chết người ta đem Tam bang Ngũ hội toàn bộ hợp lại làm một.

Lưu Chiêm lạnh lùng nói.

Thực lực của hai bên đối lập đã rất rõ ràng, hơn nữa đám người Lão Yên chạy sang Liên minh Bang hội, lúc này bên đó đã có ba mươi hai Đấu Vương cường giả, nhưng về phía Lý Dật, ngoại trừ Lý Hàn cùng với những người mà Lý Hàn mang tới, cộng lại cũng chỉ có hai mươi bốn vị Đấu Vương cường giả, lại trừ đám người Lão Yên đã đánh trọng thương hai vị Đấu Vương, Lý Dật lúc này chỉ còn lại hai mươi hai vị Đấu Vương.

Cũng may mắn chính là, đối với Thanh Trúc Bang, đám người bọn họ sớm đã biết rõ sẽ phải bỏ chạy, cho nên, người Thanh Trúc Bang lúc đầu đều tập trung vào một chỗ. Vừa rồi những người Thanh Trúc Bang kia đột nhiên phản loạn, đối Lý Minh cũng không có tạo thành thương tổn nghiêm trọng.

Lần này có tới hai ngàn người, không ít người mới gia nhập Lý Minh, nhân số Thanh Trúc Bang bất quá là ba trăm người, hơn nữa trước khi đi đột nhiên sát thương, Lý Minh có hơn hai ngàn người, lúc này chỉ còn lại khoảng một ngàn sáu trăm người.

Lý Hàn mang đến một trăm Đấu Sư cường giả, lúc này cũng có khoảng một ngàn bảy trăm người, mà bên Lưu Chiêm, tăng lên đến ba ngàn ba trăm người.

Nhân số gần gấp hai Lý Minh, cấp bậc Đấu Vương cường giả, cũng là chiếm cứ tuyệt đối ưu thế, cho nên Lưu Chiêm vừa mới nói, mang theo tự tin tuyệt đối, có thể đem Lý Dật chém ở dưới tay.

- Lưu Chiêm, cho dù Ba Lâm cùng Hải Kim hai người liên thủ, cũng không dám nói đem ta giết chết. Người cho rằng, người so với hai người bọn họ liên thủ còn lợi hại hơn sao?

Nghe thấy Lưu Chiêm nói, Lý Dật cũng không tức giận, mà còn nở ra nụ cười.

Mặc dù nói vậy, trước mắt bên Lý Minh lâm vào hoàn cảnh xấu, nhưng mà Lý Dật nắm chắc khi động thủ Lý Dật có thể đem Địa Hoàng này đánh chết. Chỉ cần đem Địa Hoàng đánh chết, như vậy sự tình phía sau dễ làm hơn nhiều.

Chỉ cần đám người Lý Minh có thể kiên trì đến khi Lý Dật giải quyết xong Lưu Chiêm, như vậy, thắng lợi nhất định là thuộc về Lý Minh.

Đương nhiên, trong mắt Lưu Chiêm tình huống lại không phải như thế. Tại trong mắt Lưu Chiêm, Lý Dật bất quá là cái Tam Tinh Đấu Hoàng mà thôi, mà Lưu Chiêm đã thành danh đã lâu là một trong Thiên Phong Thất Hoàng là Địa Hoàng, có tu vi Ngũ Tinh Đấu Hoàng!

- Đúng vậy sao?

Lưu Chiêm trong miệng nói ra, nhưng mà khi Lý Dật nói làm cho Lưu Chiêm có điểm giật mình. Nếu như Ba Lâm cùng Hải Kim thật sự liên thủ đối phó với Lý Dật, như vậy gã Lý Dật trước mắt này thật đúng là khó đối phó!

Ngẫm nghĩ một chút, Lưu Chiêm càng cảm thấy được Lý Dật đích thị là dùng chiến thuật lừa gạt mình, Ba Lâm đại biểu chính là Đấu Thần Điện, Hải Kim đại biểu chính là Bắc Đấu Tông. Đấu Thần Điện cùng Bắc Đấu Tông từ trước đến nay bất hòa, Ba Lâm làm sao có thể cùng Hải Kim liên thủ đây?

- Ha ha, nếu không tin ta nói, người có thể đi hỏi Phong Hoàng!

Lý Dật lớn tiếng nở nụ cười.

- Ha ha, tốt lắm!

Nghe được Lý Dật nói, Lưu Chiêm cũng là phá lên cười.

- Lý Dật, vốn ta không muốn làm cho người biết con bài tẩy của ta, nhưng mà, người đã nói như vậy, ta làm sao không biết xấu hổ không hỏi đây?

- Phong Hoàng, Lý Dật bảo ta hỏi người một chút, có phải là có như vậy không?

Lưu Chiêm đột nhiên cao giọng kêu lên.

Lúc này Lưu Chiêm kêu lên, Lý Dật lập tức cảm thấy không ổn. Tình cảnh như vậy, nếu như Hải Kim của Bắc Đấu Tông nhúng tay vào, bản

thân mình phải cố hết sức mới có thể chống lại.

Lý Dật cũng không sợ, chỉ là lo lắng đám người Lý Minh nhân lực không đủ, hơn nữa vừa rồi còn bị tổn thất nặng.

- Lão Lưu, cho dù hãn nói là sự thật thì như thế nào?

Thanh âm Hải Kim quả nhiên truyền tới, rất nhanh, Phong Hoàng Hải Kim phe phẩy một đôi cánh lưu ly, từ không trung chậm rãi ngừng bay tới.

- Lý Dật, đã lâu không gặp a, không thể tưởng được, ngăn ngụt một thời gian, người ở tại Đế Đô phong sinh thủy khởi đến như thế!

Nhìn thấy Lý Dật, Hải Kim ha ha cười.

- Hải Kim, Bắc Đẩu Tông các người thật sự quyết định chủ ý cùng với ta là địch sao?

Nhìn thấy Hải Kim, Lý Dật lạnh lùng nói.

- Lý Dật, chúng ta người sáng thì không làm chuyện mờ ám, người đã không thừa nhận Thất Tinh Giới Chỉ trong tay người, Bắc Đẩu Tông chúng ta chỉ có thể đem người giết chết, sau đó lục tìm Thất Tinh Giới Chỉ mà thôi.

Hải Kim cũng là lạnh lùng nói.

- Giết chết ta, Hải Kim người có bản lĩnh này sao?

Nghe thấy Hải Kim nói, Lý Dật lạnh lùng nói.

- Trước kia, ta bắt quá chỉ là một Đấu Giả, Bắc Đấu Tông các người cũng không biết muốn giết chết ta bao nhiêu lần? Thế nào, hiện tại Lý thiếu gia không phải là sống hoàn hảo hay sao?

- Chỉ sợ...

Hải Kim thở dài một hơi.

- Lý Dật thiếu gia, chỉ sợ người không thấy được mặt trời ngày mai thôi!

Nghe thấy Hải Kim nói, Lý Dật phá lên cười:

- Không thể tưởng được, đường đường Phong Hoàng các hạ cũng nói mạnh miệng không sợ gió lớn cuốn đầu đầu lười. Hải Kim, khi nào thì người nắm chắc có thể giết chết ta đây?

Lý Dật ha ha phá lên cười.

- Lý Dật, người xem đây là cái gì?

Hải Kim không có trả lời Lý Dật, mà từ cổ tay đột nhiên xuất hiện một cái ngọc phù sáng trong.

Ngọc phù trên có khắc ký hiệu bức tranh huyền ảo, xuất hiện một cổ khí tức hủy diệt từ trong ngọc phù truyền ra.

Loại khí tức này Lý Dật mười phần rõ ràng, lúc trước khi bị Tuyết Lân đuổi giết, khí tức trên người Tuyết Lân rất giống với khí tức trên ngọc phù này.

Chứng kiến vật này, Lý Dật lập tức ghen ngào kêu lên.

- Khí tức Đấu Tôn?

- Không tệ, coi như người thật tinh mắt!

Hải Kim cười cười.

- Tin rằng người cũng biết, Tông chủ Bắc Đấu Tông chúng ta bởi vì đột phá cảnh giới bất thành, không thể đích thân hành tẩu, nhưng Tông chủ có thực lực Đấu Tôn, cũng không thể không tính tới! Lý Dật, đây là Đấu Tôn đem lực lượng của mình phong ấn, chỉ cần ta sử dụng miếng ngọc phù này, ta có thể phát ra một lần công kích cấp bậc Đấu Tôn cường giả. Ta nghĩ tuy rằng chỉ là một lần công kích, cũng đủ cho người trọng thương a? Chỉ cần bị thương nặng, sau đó người muốn đào thoát trong tay ta cùng Lưu Chiêm, quả thật khả năng không lớn a?

Hải Kim nói ra con bài tẩy của mình. Phong Hoàng Hải Kim mặc dù không dám cam đoan có thể đánh bại Lý Dật khi đang toàn thịnh, nhưng mà lại dám cam đoan, chỉ cần Lý Dật trọng thương, Hải Kim có thể khẳng định, Lý Dật nhất định không có cách nào đào thoát chính mình đuổi giết.

Dưới tình huống bình thường, tốc độ Lý Dật cũng không thể so sánh với Hải Kim, huống chi là trọng thương.

- Cái ngọc phù này rất khó luyện chế a?

Nhìn chăm chăm vào ngọc phù một chút, Lý Dật mở miệng hỏi.

- Nhưng mà, chỉ cần có thể đem Lý Dật các hạ giết chết, đều là đáng giá!

Hải Kim cũng không phải không có nhận thức.

- Xem ra, Tông chủ các người thật là để mắt đến tại hạ!

Lý Dật cười cười.

Lúc đó, Lý Dật trong tay kết xuất thủ ấn rất nhanh, Hải Kim có bảo bối có thể thi triển ra công kích cấp bậc Đấu Tôn, Lý Dật không thể không cẩn thận một chút.

Nhìn thấy cử động của Lý Dật, Hải Kim chỉ nhàn nhạt cười, dù cho Lý Dật có chuẩn bị thì phải làm thế nào đây, Đấu Tôn công kích, căn bản là không phải cấp bậc Đấu Hoàng cường giả có thể ứng phó được.

Đấu Hoàng cường giả hết thảy thủ đoạn phòng ngự, chống lại Đấu Tôn cường giả công kích đến, đều biến thành mây bay a.

Hải Kim không có ngăn cản, mà còn tương đương phối hợp, lặng lẽ nhìn động tác của Lý Dật.

Đối với Đấu Tôn ngọc phù do Tông chủ luyện chế ra, Hải Kim có lòng tin tuyệt đối, Đấu Tôn cường giả toàn lực công kích một lần, bản thân Hải Kim đúng là đã từng cảm thụ qua a.

Nếu không phải Tông chủ cuối cùng đem thế công thu trở về, chỉ sợ Hải Kim giờ khắc này căn bản không thể đứng ở chỗ này.

- Lý Dật, người chuẩn bị xong chưa?

Hải Kim thản nhiên nói.

Giữa hai người nói chuyện ở đây, mọi người nghe được rõ ràng, nhìn thấy Hải Kim xuất hiện, Liên minh Bang hội biểu hiện vô cùng hưng phấn. Phong Hoàng Hải Kim a, giống như Địa Hoàng đều là Thiên Phong Thất Hoàng.

Thiên Phong Thất Hoàng, đó là tại Đế quốc Thiên Phong công nhận bảy vị Đấu Hoàng cường có thực lực mạnh nhất. Hai đại Đấu Hoàng vây công một Đấu Hoàng, căn bản không có vấn đề gì?

Chỉ cần đem Lý Dật ngăn chặn, ba mươi hai vị Đấu Vương đối chiến với hai mươi hai vị Đấu Vương, căn bản không có vấn đề gì?

Sau đó, ba ngàn ba trăm người chống lại một ngàn bảy trăm người, hai đánh một, cũng có thể không có vấn đề gì?

Bất kể thế nào so đấu, bên Lý Minh đều rơi vào tình huống bất lợi.

Tại trong mắt mọi người, Lý Minh thất bại, đã là xác định, chỉ còn chờ Liên minh Bang hội động thủ, đem sự thật này tiến hành mà thôi.

- Phong Hoàng, chúng ta nắm chặt thời gian a!

Nhìn thấy Hải Kim có bộ dáng chậm rì rì, Lưu Chiêm cau mày nói.

Người này có thể đem thực lực của mình ẩn nấp vài chục năm, âm thầm khống chế Tam bang Ngũ hội, phong cách làm việc tự nhiên cũng là rất cẩn thận.

Trong mắt hắn, Hải Kim có con bài tẩy như vậy, thì nên nhanh sử dụng, thu thập Lý Dật sớm một chút, xem Hải Kim như bây giờ, bộ dáng chậm rì rì chờ Lý Dật chuẩn bị tốt phòng hộ, rốt cuộc là có ý gì?

- Không vội, nói như thế nào Lý Dật cũng là cấp bậc Đấu Hoàng cường giả, ta muốn hắn chết là cam tâm tình nguyện!

Hải Kim dừng dừng nói.

Cùng Lưu Chiêm bất đồng, hắn nắm giữ trong tay Đấu Tôn ngọc phù, Hải Kim trong lòng tuyệt đối nắm chắc. Đấu Tôn cường giả siêu việt công kích, đã là đem quy tắc vận dụng, đối mặt với quy tắc, thuần túy lực lượng của Đấu Hoàng cường giả vận dụng, có vẻ quá ngây thơ.

- Hải Kim, muốn động thủ liền động thủ, đừng dài cái gì?

Lý Dật đưa tay chăm chú nắm chặt, lớn tiếng nói.

- Phong Hoàng, ta nói người cho hắn cơ hội, nhưng mà hắn căn bản không cần!

Lưu Chiêm không có hảo ý nói. Hiển nhiên, Lưu Chiêm là muốn kích thích Hải Kim động thủ sớm một chút.

Lý Dật nói ra những lời này, Lý Dật đem ý thức truyền vào bên trong Dung giới.

- Tiền bối, trong lúc Đấu Tôn ngọc phù phát động, hy vọng tiền bối ra tay, giúp ta ngăn trở một bộ phận công kích.

- Tiểu hữu xin yên tâm, người chuẩn bị kỹ như vậy, Đấu Tôn ngọc phù kia gây cho người thương thế cho dù có thế nào, ta xem khả năng cũng không lớn.

Trong Dung giới truyền đến thanh âm vui vẻ của Hồng Thiên Thánh Giả.

Thật lâu không có ra tay, Hồng Thiên Thánh Giả một mực tĩnh dưỡng bên trong, đối với yêu cầu của Lý Dật, Hồng Thiên Thánh Giả lập tức đáp ứng.

Hồng Thiên Thánh Giả ở bên người Lý Dật, Lý Dật có nhất cử nhất động gì Hồng Thiên Thánh Giả rất rõ ràng, hơn nữa Hồng Thiên Thánh Giả cùng Lý Dật ở chung lâu như vậy, tự nhiên biết rõ Lý Dật chuẩn bị làm sao đối phó với một kích của Đấu Tôn.

- Tốt, Lý Dật, ta thật sự là giết người cũng cảm thấy đáng tiếc. Hắc hắc, còn trẻ như vậy, đã có thành tựu như vậy, chỉ trách chính là người tuổi còn rất trẻ khí thịnh quá mức, nhớ rõ từ nay về sau chuyển thế làm người, không được đắc tội những người không thể đắc tội.

Hải Kim sắc mặt nghiêm trọng nói.

Đã từng cùng với Tuyết Lan động thủ, Lý Dật tự nhiên biết rõ Đấu Tôn cường giả lợi hại như thế nào, đồng thời, có kinh nghiệm cùng Tuyết Lan động thủ, Lý Dật đối mặt với Hải Kim xuất ra Đấu Tôn ngọc phù, cũng không quá mức sợ hãi.

- Hải lão quý, người nói nhảm nhiều quá. Người thử xem xem, một cái Đấu Tôn ngọc phù có thể được gì?

Lý Dật nói móc.

- Tốt!

Hải Kim biến sắc, trong tay dùng sức, lớn tiếng hô:

- Phá cho ta!

Âm thanh ngọc nát thanh thúy truyền ra, lập tức, trong thiên địa lan tràn một cỗ khí tức hủy diệt.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Một Kịch Của Đấu Tôn

Q.5 - Chương 77: Một Kịch Của Đấu Tôn

Theo Đấu Tôn ngọc phù vỡ vụn, một cỗ khí tức hủy diệt bao quanh Hải Kim, cỗ khí tức kia theo Hải Kim kêu to một tiếng, toàn bộ hội tụ trên tay phải Hải Kim, tay phải vừa nhấc, mãnh liệt hướng về phía Lý Dật đánh một cái, một cỗ khí lưu cuộn cuộn hướng về phía Lý Dật đánh tới.

Nhìn thấy cỗ khí lưu ẩn chứa năng lượng hủy diệt kia, trong nội tâm Lý Dật nhất thời trầm trọng.

Lúc này Lý Dật vừa khẽ làm ra một cử động, chợt có một cái bóng người màu tím xuất hiện, rất nhanh chen lên, dẫn đạo năng lượng kia đi qua.

Một tiếng nổ vang thật lớn truyền ra, bóng người màu tím kia giống như là một đóa hoa màu tím trong cuồng phong mãnh liệt dập chồn.

Bóng người màu tím gian nan lui về phía sau vài bước, cỗ khí tức hủy diệt kia biến mất, bóng người màu tím rốt cục cũng dừng lại.

- Toa Toa!

Lý Dật lúc này mới nhìn rõ ràng người vừa giúp mình ngăn trở một kích Đấu Tôn. Toa Toa lúc này khóe miệng chảy ra một tia máu tươi.

Lấy tay khê chùi đi vết máu tươi trên khóe miệng, Toa Toa nhẹ nhàng cười.

- Thiếu gia, ta không sao!

Toa Toa nói xong, Lý Dật lập tức nghe thấy trong thân thể Toa Toa truyền ra một hồi thanh âm võ vụn, rất nhanh, một mớ mảnh vụn đen nhánh gì đó theo trên người Toa Toa rơi xuống.

- Xem ra, Kiếm Hoàng thật không có gạt chúng ta, Hậu Sơn Giáp quả nhiên có thể ngăn trở một kích toàn lực của Đấu Tôn cường giả.

Nhìn trên mặt đất bắn ra những mảnh nhỏ của Hậu Sơn Giáp, Lý Dật vừa cười vừa nói.

- Đúng vậy, thiếu gia!

Toa Toa cũng hơi hơi cười, nói.

- Cho nên, ngài không cần lo lắng cho ta đâu, có Hậu Sơn Giáp bảo vệ, ta chỉ là bị vết thương nhẹ mà thôi.

- Cô nương ngọc, từ nay về sau không được làm chuyện như vậy nữa!

Lý Dật cũng hơi hơi cười, nhẹ nhàng ôm Toa Toa vào trong ngực của mình.

- Hải Kim, làm sao như vậy, người nếu vừa xuất hiện trước mặt Lý Dật liền sử dụng ra vật đó, như vậy nữ tử kia cũng tới không kịp giúp Lý Dật ngăn cản một chiêu này!

Lưu Chiêm nói với vẻ tiếc nuối.

- Lưu Chiêm, chuyện của ta tự mình ta biết xử lý như thế nào, không cần người khoa tay múa chân!

Nghe thấy Lưu Chiêm gọi thẳng tên của mình, hơn nữa trong lời nói mang theo ý tứ trách cứ, Hải Kim cũng cảm thấy bức mình.

- Tốt tốt, ta xem người hiện tại xử lý như thế nào!

Lưu Chiêm liên tục nói.

- Hừ, hãy đợi đấy để xem!

- Hải lão quý, người thất vọng rồi a?

Kéo Toa Toa trong ngực, Lý Dật cười đối Hải Kim nói.

- Lý Dật, không nên gấp.

Hải Kim lạnh lùng nói, cổ tay lại lấy ra một Đấu Tôn ngọc phù nữa.

- Người nghĩ rằng trong tay ta chỉ duy nhất một cái Đấu Tôn ngọc phù sao? Người cho rằng, có người giúp người ngăn trở một kích, người có thể kiêu ngạo sao? Hừ, ta liền nhìn xem, còn có thêm cái Hậ Sơn Giáp nào khác giúp người ngăn trở một kích của ta nữa!

Hải Kim hung hăng nói.

- Toa Toa, đi ra một bên!

Lý Dật sắc mặt có điểm hổ thẹn, khẽ thốt lên.

Nghe Lý Dật nói, Toa Toa ngay lập tức đi sang một bên. Toa Toa biết rõ, nếu như Hải Kim lần này phóng xuất ra một kích Đấu Tôn cường giả, chính mình đứng ở bên người Lý Dật, chẳng những trợ giúp không được Lý Dật, còn có thể liên lụy đến Lý Dật.

Nhìn thấy Toa Toa đi ra xa, Lý Dật mới từng chữ từng câu nói.

- Hải lão quý, không thể tưởng được Tông chủ các người thật đúng là có lòng a. Vậy mà luyện chế nhiều Đấu Tôn ngọc phù như vậy, ta nghĩ lão gia hỏa kia hiện tại hẳn là rất mệt mỏi a?

Lý Dật mạnh mẽ nói.

- Vấn đề này cũng không phải cần Lý Đại thiếu gia lo lắng, Lý Đại thiếu gia hãy cẩn thận suy nghĩ, kế tiếp làm sao ứng phó với công kích này của ta a.

Hải Kim cười cười.

Nhìn thấy Hải Kim lại xuất ra một cái Đấu Tôn ngọc phù, sắc mặt Lưu Chiêm cũng dễ nhìn hơn rất nhiều, khó trách Hải Kim vẫn bình tĩnh như vậy, là do còn có chuẩn bị hậu chước ở phía sau.

- Lý Dật, người hảo hảo chịu chết đi?

Lưu Chiêm một bên thêm mắt thêm mũi nói.

- Lưu Chiêm, nhớ kỹ cho ta, người đầu tiên mà ta sẽ lấy mạng hôm nay chính là người!

Nhìn Lưu Chiêm, Lý Dật gần từng tiếng noi.

Lý Dật nói, thanh âm mang theo khí tức lạnh ngắt, nghe xong Lý Dật nói, trong lòng Lưu Chiêm có cảm giác toàn thân lạnh lẽo.

- Ha ha ha....

Chợt, Lưu Chiêm lớn tiếng nở nụ cười.

- Thật sự là buồn cười, đã sắp chết đến nơi, vẫn còn mạnh miệng như vậy, Lý Dật, người nói là ý gì chứ?

Dùng một loại ánh mắt lộ vẻ băng lãnh nhìn Lưu Chiêm, Lý Dật làm cho Lưu Chiêm có cảm giác da đầu run lên, thật giống như mình là một con mồi, đang bị một tay thợ săn thiện xạ chăm chăm nhìn vào.

Không biết Lý Dật vì cái gì mà bây giờ còn rất bình tĩnh, muốn thu tánh mạng của hắn, nhưng mà, Lưu Chiêm đã có vẻ nhịn không được.

- Phong Hoàng, người không ra tay, tự ta xuất thủ!

Bị ánh mắt Lý Dật xem thường, Lưu Chiêm rống lớn một tiếng.

- Lý Dật, tiếp chiêu!

Nghe thấy Lưu Chiêm nói, Hải Kim không chần chừ nữa, trong tay miếng Đấu Tôn ngọc phù lần nữa bị bóp nát, một đạo khí tức hủy diệt cuộn cuộn chảy về phía Lý Dật.

- Tốt!

Trực tiếp đối mặt với công kích Đấu Tôn cường giả, Lý Dật trong lòng lại có cảm giác hưng phấn.

Dù sao, trước kia cùng Tuyết Lâm đánh nhau, Lý Dật bất quá là Đấu Sư cường giả mà thôi. Trải qua thời gian thôn phệ được Tiên Thiên Lô Khí, Lý Dật cũng muốn thử xem, bằng vào mình và Thiên Khôn Địa Càn Châu, có thể tiếp được một kích của Đấu Tôn hay không.

Bởi vì, trong lòng Lý Dật, khi hắn và Tuyết Lâm đấu với nhau, Tuyết Lâm cũng là một Đấu Tôn cường giả.

Nếu là như vậy, hiện tại Hải Kim sử dụng đến Đấu Tôn ngọc phù, coi như mình luyện tập trước một phen, trong lòng Lý Dật thầm nghĩ.

- Huyết Nguyệt Cuồng Cường!

Lý Dật nhìn thấy Đấu Tôn ngọc phù bị phá vỡ, một cỗ khí tức hủy diệt mang theo năng lượng công kích hướng về phía mình, Lý Dật không lùi mà tiến tới, đưa tay mạnh mẽ đánh xuống, một đạo ánh trắng huyết sắc rời khỏi tay, thẳng đến đạo khí tức hủy diệt kia.

Đấu kỹ Bạch Hổ, mang theo thiên địa dị biến, đạo huyết sắc tia chớp theo ánh trăng màu máu đi tới, không ngừng từ không trung rơi xuống.

- Thiên địa dị biến, tiểu tử này sử dụng Đấu kỹ Bạch Hổ!

Nhìn thấy tia chớp huyết hồng sắc, sắc mặt Lưu Chiêm thay đổi, trong miệng lầm bầm nói. Đến cảnh giới giống như Lưu Chiêm vậy, tự nhiên là biết rõ, Đấu kỹ Bạch Hổ đáng sợ cỡ nào.

Có thể dẫn động thiên địa dị biến, Đấu kỹ Bạch Hổ chính là Đấu kỹ có thể mang vào một bộ phận quy tắc cường đại.

Huyết nguyệt va chạm vào luồng khí lưu hủy diệt, làm cho cổ khí lưu đột nhiên đình chỉ, đi được nửa đường trên không quay cuồng, lúc này nhìn luồng khí lưu bên trong có một vòng ánh trăng huyết sắc đang không ngừng nhỏ đi.

Đương nhiên, huyết nguyệt kia dần dần nhỏ đi thì cổ khí lưu mang theo năng lượng hủy diệt cũng giảm bớt rất nhiều.

Lý Dật đưa tay kết ấn ký một cái, lập tức huyết nguyệt đang chạy trong khí lưu mãnh liệt nổ mạnh, theo tiếng nổ mạnh, năng lượng của cổ khí lưu kia không ngừng giảm đi rất nhiều.

Đấu kỹ Bạch Hổ bên trong ẩn chứa quy tắc, tuy rằng không thể bằng một kích toàn lực của Đấu Tôn cường giả, nhưng mà cũng có thể triệt tiêu được một bộ phận công kích.

Nhìn công kích còn lại như trước thao thao bất tuyệt công kích về phía mình, Lý Dật quát to một tiếng, đưa hai tay lên, một đạo lôi điện hắc bạch sắc giao nhau, một đạo hỏa diễm hỏa hồng sắc, toàn bộ phóng về phía đạo khí lưu cuộn cuộn kia.

Âm Dương Thần Lôi là Tiên Thiên Lôi Khí, tự nhiên cũng ẩn chứa quy tắc thiên địa chi gian kỳ diệu, còn có Nam Minh Lưu Hỏa cũng là loại

hỏa diễm thiên địa tối cao nhất, ít nhiều cũng có mang theo một ít thiên địa quy tắc.

Hai đạo dị vật thiên địa chi gian xông vào bên trong khí lưu cuộn cuộn, đợi cho cổ khí lưu kia đánh lên thân thể Lý Dật, năng lượng khí tức hủy diệt ẩn chứa trên công kích, một lần nữa giảm đi không ít.

Lý Dật dùng Đấu kỹ cấp Bạch Hổ, Âm Dương Thần Lô, Nam Minh Lưu Hỏa, đều ẩn chứa quy tắc thiên địa chi gian kỳ diệu, những chiêu số này cùng dị vật kết hợp với nhau, thi triển ra, thanh thế cũng tương đương dọa người.

Tất cả mọi người vây xem nhìn thấy trường hợp như vậy, đều há hốc mồm to thật lâu không ngậm lại miệng được. Bình thường cho dù nhìn thấy người tu luyện đấu khí đánh nhau, chỉ là cấp bậc Đấu Giả, hoặc là Đấu Sư, căn bản không thấy được khả năng của Lý Dật cùng với Hải Kim đánh nhau lại đưa ra động tĩnh đến như vậy.

Trong mắt bọn họ, đánh nhau như vậy đã ra ngoài phạm trù siêu việt rồi.

Các thành viên Lý Minh nhìn thấy công kích rơi vào trên người Lý Dật, ai lấy đều khẩn trương. Lý Dật, hiện tại chính là trụ cột trong lòng bọn họ, nếu như Lý Dật chịu đựng được, bọn họ còn có lòng tin cùng Liên minh Bang hội đánh nhau, nếu Lý Dật thật sự không thể chống được Hải Kim, sẽ bị Đấu Tôn ngọc phù đánh trọng thương, những người này đều có ý nghĩ là tranh thủ thời gian bỏ trốn.

Lý Dật trọng thương, bên Liên minh Bang hội còn có hai đại Đấu Hoàng, như vậy căn bản không phải Lý Minh có thể so sánh được!

Khí lưu đụng vào trên người Lý Dật, tóc trên đầu Lý Dật trong nháy mắt bị thổi bay về phía sau, quần áo cũng mảnh liệt bay về phía sau. Trên người đấu khí đại thịnh!

Đối mặt một kích toàn lực của Đấu Tôn cường giả, Lý Dật đã đem công hiệu Thiên Khôn Địa Càn Châu phóng ra lớn nhất, trên người Lý Dật

cũng hiện lên bốn loại nhan sắc khác nhau: Huyết sắc ám dị, bạch sắc thánh quang, Lôi hệ màu tím, còn có Hỏa hệ màu đỏ!

Bốn loại đấu khí Lý Dật tu luyện, đều hóa thành năng lượng phòng hộ, đem Lý Dật tầng tầng bao bọc ở bên trong, chống cự lại một kích toàn lực của Đấu Tôn cường giả.

Năng lượng hủy diệt chảy cuộn cuộn mà đến, trên người Lý Dật phòng hộ đấu khí không ngừng bị tiêu hao không còn. Công kích Đấu Tôn cường giả, xác thực không phải Đấu Hoàng cường giả có thể ngăn cản.

Lúc này khí lưu phá vỡ tầng phòng hộ của Lý Dật, trong thân thể Lý Dật đột nhiên toát ra một cỗ năng lượng gần như trong suốt, cỗ năng lượng này sau khi đi vào, năng lượng hủy diệt ẩn chứa trong một kích của Đấu Tôn cường giả kịch liệt bị giảm bớt.

Nhìn thấy tình huống như vậy, Lý Dật trong lòng vui vẻ, biết là Hồng Thiên Thánh Giả đã xuất thủ. Tuy rằng chỉ là năng lượng thể, nhưng mà Hồng Thiên Thánh Giả tốt xấu cũng là Đấu Thánh cường giả a.

Tuy năng lượng có thể vận dụng cũng không nhiều lắm, nhưng mà lão gia hỏa này đối với quy tắc linh ngộ, khẳng định không phải Đấu Tôn cường giả có thể so sánh được. Trợ giúp Lý Dật đem quy tắc công kích Đấu Tôn cường giả biến mất, lúc này Lý Dật đối mặt thuần túy là lực lượng mà thôi.

Dù sao quy tắc lực lượng, không phải Lý Dật bây giờ có thể đủ ngăn cản, nhưng mà nếu như thuần túy năng lượng công kích, Lý Dật có thể nắm chắc ngăn trở.

Lý Dật hét lên một tiếng thét dài, năng lượng một kích toàn lực của Đấu Tôn cường giả rốt cục cũng biến mất, y phục trên người Lý Dật bị xé ra không ít, tóc cũng tung bay lộn xộn, cả người thoát nhìn chật vật không chịu nổi.

Tuy rằng cứng rắn chặn được một kích toàn lực của Đấu Tôn cường giả, nhưng mà Lý Dật cũng đã bị thương, một kích toàn lực Đấu Tôn cường giả dù cho Lý Dật nghĩ hết biện pháp, cũng là không thể hoàn toàn ngăn cản được.

Lúc này, Lý Dật muốn phun ra một ngụm máu tươi nhưng phải cố ngăn chặn lại, Lý Dật rất nhanh vận dụng Thiên Khôn Địa Càn Châu chữa trị thương thế. Sắc mặt lúc này giống như giấy vàng, tại rất nhanh khôi phục huyết sắc.

Lý Dật biết rõ, hiện tại mình tuyệt đối không thể biểu hiện ra ngoài dị trạng gì, một khi phát hiện mình bị thương, Hải Kim cùng Lưu Chiêm hai người còn không nhân cơ hội đánh răn giập đầu?

- Lý Dật, người thật sự khiến ta giật mình. Lại có thể ngăn trở một kích toàn lực của Tông chủ đại nhân!

Nhìn thấy Lý Dật đứng ở nơi đó, rõ ràng không bị thương tổn gì, Hải Kim cau mày.

Đây quả thật làm cho Hải Kim cảm tức vô cùng. Để lấy được ngọc phù do Bắc Trác luyện chế, Hải Kim đã phải đứng ở trước mặt Bắc Trác thề thốt liều mạng, phải làm cho Lý Dật không thấy được thái dương ngày mai, nhưng nhìn xem tình huống bây giờ, Hải Kim muốn xử lý Lý Dật, chuyện không còn dễ dàng như vậy.

- Hải Kim, những chuyện của ta khiến cho người giật mình còn ít sao?

Lý Dật thản nhiên nói, vốn muốn nói móc Hải Kim thêm mấy câu nữa, bất quá trong cơ thể huyết khí bốc lên, Lý Dật chỉ có thể tận lực hạn chế nói chuyện một chút.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đánh Lén

Q.5 - Chương 78: Đánh Lén

- Chọc vào Bắc Đẩu Tông chúng ta, không biết là bất hạnh của người hay là bất hạnh của chúng ta!

Hải Kim đem hai tay về phía sau người, suy nghĩ nói.

Lý Dật vẫn không trả lời Hải Kim, tình huống đột nhiên cùng đã xảy ra biến hóa, lúc này Lý Dật còn đang vận dụng Thiên Khôn Địa Càn Châu chữa thương, Lưu Chiêm hai cánh đột nhiên mở ra, phi thân đánh về phía Lý Dật.

Một chưởng này, trong lòng bàn tay huyền hóa ra một ngọn núi, hướng phía ngực Lý Dật đánh vào.

- Nhạc Sơn Chưởng!

Lưu Chiêm trong miệng kêu lên một tiếng, ngọn núi kia theo Lưu Chiêm nói đột nhiên hóa thành lớn, vọt tới Lý Dật.

Nhìn thấy công kích của Lưu Chiêm, Lý Dật biến sắc. Lý Dật hiện tại đang trong lúc chữa thương, căn bản né tránh không được, hơn nữa, lúc này Lý Dật có muốn phóng ra Đẩu kỹ cao cấp cũng không còn kịp nữa rồi. Hơn nữa, đang có thương tích trên người, Lý Dật bị Lưu Chiêm đánh lén như vậy, tình huống trở nên vô cùng nguy hiểm.

- Hồi Phong Chưởng!

Lý Dật khẽ quát một tiếng, chỉ kịp sử dụng Hồi Phong Chưởng. Ở tình huống hiện tại Lý Dật chỉ có thể đem công kích kia chuyển đi, căn bản không thể đem công kích của Lưu Chiêm bắn ngược trở về.

Bị thương, hơn nữa lại bị đánh lén, Lý Dật gian nan hóa giải đại bộ phận công kích, còn lại một ít bộ phận công kích rơi vào trên người Lý Dật.

Bị vết thương cũ, vết thương mới, Lý Dật cố nén đã lâu không kìm được lập tức phun ra một ngụm máu tươi.

- Thiếu gia!

- Con trai!

- Chủ nhân!

- Thiếu chủ!

Nhìn thấy Lý Dật bị thương thổ huyết, Toa Toa, Lý Hàn, Tạ Vũ và mọi người Lý Minh cao giọng kêu lên, theo những tiếng kêu kinh hoàng này, Toa Toa lập tức chạy vội đến trước mặt Lý Dật, đỡ lấy thân thể đang lung lay của Lý Dật.

- Hèn hạ!

Nhìn Lưu Chiêm, Toa Toa hung hăng mắng một câu.

- Hừ!

Bị Toa Toa mắng một câu, Lưu Chiêm cũng không có tức giận, chỉ là nặng nề hừ một tiếng, tỏ vẻ đối Toa Toa khinh thường.

Trong cơ thể thêm lần bị thương này, Thiên Khôn Địa Càn Châu trong thân thể Lý Dật càng vận chuyển nhanh hơn, thương thể đang không ngừng khôi phục.

Đương nhiên, những chuyện tình này trong cơ thể Lý Dật, chỉ có Lý Dật mới biết, những người bên ngoài xác thực Lý Dật đã bị trọng thương.

- Ha ha ha!

Nhìn thấy Lý Dật phun ra một ngụm máu tươi, Hải Kim phá lên cười.

- Lý Dật, nguyên lai người đã sớm bị thương, một kích toàn lực của Tông chủ, người có thể tiếp được sao.

Vốn là, Lý Dật đón đỡ công kích của Đấu Tôn ngọc phù, vậy mà một chút sự tình đều không có, điều này làm cho Hải Kim rất là khiếp sợ.

Hiện tại nhìn thấy Lý Dật thật sự là bị thương, Hải Kim tự nhiên rất là cao hứng.

- Hải lão quý, cho dù ta có bị thương, người làm như thế nào?

Lý Dật sờ lên ngực, xác định khí tức của mình cũng vẫn còn thông thuận, mở miệng hỏi.

- Lý Dật, người đã bị thương, vậy là chuyện sau này tốt rồi!

Hải Kim cười, cổ tay vung lên, lại lấy ra thêm một cái Đấu Tôn ngọc phù nữa hiện ra trong tay Hải Kim.

- Còn nữa?

Nhìn thấy Đấu Tôn ngọc phù trong tay Hải Kim, Lý Dật chau mày.

Vì ngăn trở một kích vừa rồi, Lý Dật có thể nói là dùng tới rất nhiều con bài tẩy rồi. Thật không ngờ trên người Phong Hoàng, vẫn còn Đấu Tôn ngọc phù nữa.

Nếu như vậy, Lý Dật chỉ có duy nhất khả năng vận dụng con khôi lỗi cùng với Phá Thiên Kiếm, hai con bài tẩy này Lý Dật hiện tại cũng không muốn sử dụng đến.

Những con bài tẩy này giữ lại, từ nay về sau gặp tình huống nguy hiểm hơn, Lý Dật cũng dễ ứng phó. Nếu sớm như vậy, lúc này trước mắt bao nhiêu người lộ bài tẩy, từ nay về sau một số kế hoạch của Lý Dật sẽ không triển khai tốt.

- Hải Kim, người vẫn chưa dùng hết à!

Lý Dật nhìn Hải Kim kêu lên.

- Lý Dật, chỉ có thể trách người mệnh xấu mà thôi!

Hải Kim lớn tiếng kêu lên.

- Ta xem người còn có biện pháp nào ngăn trở đạo ngọc phù này!

Hải Kim cười lên ha hả.

Hải Kim đoán, Lý Dật không có biện pháp gì, nói cách khác, Lý Dật đã sớm thi triển hết các con bài tẩy của mình rồi, nếu không cũng không cần vừa rồi mạo hiểm bị thương, trực tiếp ngạnh kháng ngọc phù ắt chứa một kích toàn lực Đấu Tôn.

- Hải lão quỷ, người đừng ở đó mà lên mặt, người thử xem xem sẽ biết?

Lý Dật lớn tiếng mắng, đến tình trạng này, Lý Dật cũng chẳng quan tâm nhiều như vậy, con bài tẩy lộ ra, thì cứ để lộ ra, so với mình bị người ta giết thì còn tốt hơn rất nhiều.

- Tốt, Lý Dật, tiếp chiêu!

Hải Kim cũng không nói nhảm, sớm công kích mới càng có lợi, nếu để thương thế Lý Dật lành lại, đấu khí khôi phục một chút, khả năng ngăn trở được một kích của mình cũng lại càng cao hơn.

- Đã chiếm cứ ưu thế như vậy, thì nên đem ưu thế mở rộng ra!

Hải Kim trong lòng thầm nghĩ, trên tay bóp nát ngọc phù.

- Toa Toa đi mau!

Lý Dật đẩy Toa Toa ra xa, sau đó đưa tay sờ lên cái hình xăm.

Lúc này, trong lúc Lý Dật muốn lấy Phá Thiên Kiếm ra, chợt một thanh âm rất nhanh truyền đến.

- Hải lão quỷ, để cho ta thử xem một kích của Đấu Tôn cường giả, đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại.

Nghe thấy cái thanh âm này, Lý Dật trong nội tâm thoáng buông lỏng vài phần, cái thanh âm này chính là thanh âm của Kiếm Hoàng Vương Minh Dương.

- Vương Minh Dương, không sợ chết người cứ đến đây!

Hải Kim trên mặt dữ tợn hét lên.

Vốn là, nếu như Kiếm Hoàng không hiện thân, trong kế hoạch của Hải Kim, dùng Đấu Tôn ngọc phù, phóng thích ra công kích Đấu Tôn cường giả, mặc kệ có hiệu quả như thế nào, hẳn cũng sẽ cùng với Lưu Chiêm liên thủ, mau chóng đem Lý Dật chém ở dưới tay.

Nhưng mà đột nhiên xuất hiện Kiếm Hoàng... Ít nhất, kế hoạch mình và Lưu Chiêm liên thủ đã bị phá hủy, Kiếm Hoàng bên trong Thiên Phong Thất Hoàng đứng trong ba người mạnh nhất, Địa Hoàng Lưu Chiêm, không phải là đối thủ của Kiếm Hoàng.

- Tốt, để ta tới thử xem sao!

Kiếm Hoàng quát to một tiếng, hướng về phía Hải Kim giống như một đạo sao băng, trực tiếp lao tới.

Đấu Tôn ngọc phù đã bị bóp nát, Hải Kim nhất định phải có thời gian ngắn đem công kích Đấu Tôn cường giả phong ấn tại ngọc phù phóng thích ra, nếu còn chần chừ, những năng lượng phong ấn sẽ chậm rãi tiêu tán mất.

Nhìn thấy công kích của Kiếm Hoàng hướng về phía mình, Hải Kim sắc mặt phát lạnh, trong tay một kích Đấu Tôn cường giả rất nhanh phóng thích ra.

Đạo công kích Đấu Tôn cường giả rơi vào trên người Vương Minh Dương, nghe thấy một hồi âm thanh vỡ tan vang lên, trên người Kiếm Hoàng cũng rớt xuống một vài thứ đen nhánh gì đó.

- Hừ!

Nhìn đồng đồ vật rơi xuống kia, Hải Kim ngoài miệng khẽ hừ một tiếng, cả người rất nhanh lui về phía sau.

Vương Minh Dương trên người có một hộ giáp phẩm chất tốt vô cùng, Hải Kim tự nhiên biết rõ, nhìn thấy hộ giáp của Kiếm Hoàng rơi xuống, Hải Kim đã biết, Đấu Tôn ngọc phù căn bản không tạo thành thương tổn gì cho Kiếm Hoàng.

Toa Toa là cảnh giới Đấu Vương cường giả, sau khi mặc vào Hậu Sơn Giáp, cũng đã có thể chống đỡ được một kích của Đấu Tôn ngọc phù, Hậu Sơn Giáp do Kiếm Hoàng mặc ở trên người cho nên càng không thể bị thương được.

- Ha ha, một kích của Đấu Tôn cường giả, đúng là không sai, đáng tiếc cho cái Hậu Sơn Giáp của ta!

Kiếm Hoàng cười ha hả.

- Bất quá có thể tự mình nhận thức được công kích của Đấu Tôn cường giả, hi sinh một kiện Hậu Sơn Giáp thì vẫn có lời!

Tại trong mắt Kiếm Hoàng, có thể ngẫu nhiên tự mình nhận thức được công kích của Đấu Tôn cường giả, có thể nhận thức được công kích quy tắc không gian trong đó có ảo diệu như thế nào, như vậy đối với tu vi của mình có lợi thật lớn, có thể lĩnh ngộ thêm một chút về Đấu Tôn cảnh giới, một kiện Hậu Sơn Giáp không đáng kể chút nào.

Hậu Sơn Giáp kỳ lạ quý hiếm, cũng có thể dùng tiền tài đổi lấy, nhưng mà đối với thể ngộ Đấu Tôn cảnh giới, có tiền tài cũng mua không được.

- Kiếm Hoàng, ngươi muốn cùng với Bắc Đấu Tông đối địch sao?

Hải Kim lui ra sau, mới mở miệng hỏi.

Hải Kim liên tiếp dùng Đấu Tôn ngọc phù công kích Lý Dật, nhiều lần đều không có hiệu quả, Hải Kim cũng bắt đầu cẩn thận. Kiếm Hoàng dựa vào Hậu Sơn Giáp ngạnh kháng Đấu Tôn ngọc phù, mà Hải Kim tại phóng ra năng lượng ngọc phù, cho nên trong khoảng thời gian ngắn không có thể phóng thích ra Đấu kỹ. Hải Kim sợ Kiếm Hoàng hướng về

Lưu Chiêm đột nhiên tập kích hăn, bởi vậy, nhìn thấy Kiếm Hoàng chống được Đấu Tôn ngọc phù, Hải Kim lập tức lui về phía sau.

- Thật buồn cười, Hải Kim, Dong binh đoàn Thiết Kiếm chúng ta, khi nào thì sợ Bắc Đẩu Tông người vậy?

Nghe thấy Hải Kim nói, Vương Minh Dương khinh thường nói.

- Lý Dật, người không có chuyện gì chứ?

Quay đầu, Vương Minh Dương hỏi.

- May mắn là Vương thúc thúc đã đến, Lý Dật không việc gì!

Nhìn thấy Kiếm Hoàng hỏi mình, Lý Dật trả lời ngay.

- Không có việc gì là tốt rồi!

Kiếm Hoàng nói xong, quay mặt về phía Lưu Chiêm.

- Lưu Chiêm, không thể tưởng được, bình thường người không có tiếng tăm gì, vậy mà lại âm thầm khống chế Tam bang Ngũ hội, thật sự là không đơn giản. Bình thường ta thật sự là đã xem thường người!

- Kiếm Hoàng, chúng ta quen biết không ít năm, mặc dù nói không có giao tình gì, nhưng mà cũng không có cái gì quá phận? Người thật muốn giúp tiểu tử kia đối phó ta?

Lưu Chiêm khó hiểu hỏi.

- Không sai, Lý Dật đã cứu tánh mạng con ta, hơn nữa còn hợp tính tình với ta, Lý Dật này, ta là nhất định phải cứu rồi. Hơn nữa từ nay về sau, toàn bộ Lý Minh đều là bằng hữu của Dong binh đoàn Thiết kiếm ta. Đắc tội với Lý Minh, chính là đắc tội với Dong binh đoàn Thiết Kiếm.

Vương Minh Dương hào khí vạn trượng nói.

- Tốt, Vương Minh Dương, người đã muốn vì tiểu tử này mà xuất đầu, chúng ta liền tranh tài một phen.

Lưu Chiêm nghe xong Vương Minh Dương nói, hung hăng kêu lên.

- Vương thúc thúc, Lưu Chiêm giao cho ta đi. Vừa rồi, Lưu Chiêm thân là một trong Thiên Phong Thất Hoàng, vậy mà xuất thủ đánh lén ta, hẳn đã làm thế, ta nhất định phải tự mình giải quyết hẳn.

Lý Dật lớn tiếng nói.

- Tốt, người đối phó Lưu Chiêm, ta đối phó Hải lão quỷ!

Vương Minh Dương ha ha cười.

- Các huynh đệ Lý Minh, các người yên tâm, viện binh Dong binh đoàn Thiết Kiếm chúng ta lập tức tới ngay. Yên tâm mà đánh nhau, các người kiên cường lên một chút!

Vương Minh Dương cao giọng kêu lên.

Nghe được Vương Minh Dương nói, các thành viên Lý Minh lớn tiếng kêu một chữ tốt, sĩ khí lập tức tăng vọt. Đối diện là đám người Liên minh Bang hội, nghe thấy Dong binh đoàn Thiết Kiếm sắp tới, sắc mặt ai lấy đều tái mét.

Sức chiến đấu của các thành viên trong bang hội, căn bản kém hơn các dong binh bình thường nhiều. Nếu như người của Dong binh đoàn Thiết Kiếm đến, cùng Lý Minh hội họp cùng một chỗ, bọn họ căn bản không phải là đối thủ.

Dong binh đoàn Thiết Kiếm tham dự công tác phòng hộ Đế Đô, trú đóng tại Đế Đô, nhân số đều trên vạn người. Sức chiến đấu của một người có thể nói là lấy một địch hai, ba cũng không phải là không thể.

Lúc này Kiếm Hoàng Vương Minh Dương vừa nói xong, xa xa có một thanh âm cao giọng kêu lên.

- Lý Dật huynh đệ chớ hoảng sợ, Vương Cường ta dẫn người tới giúp các người đây.

Nghe thấy thanh âm Vương Cường, Lý Dật trong lòng vô cùng kích động, nhớ ngày đó tại Sơn mạch Nạp Gia, trong lúc đối phó với Lôi Vân Báo, chính mình còn nghĩ đến việc khoanh tay ngư ông đắc lợi đối với Vương Cường, hiện tại mình gặp phải thời khắc nguy cơ, Vương Cường lại mang theo đại đội nhân mã đến viện trợ.

Hít một hơi thật sâu, thanh âm Lý Dật cũng truyền rất xa.

- Cám ơn Vương Cường huynh đệ, bao giờ xong việc, ta mời Vương Cường huynh đệ cùng các huynh đệ Dong binh đoàn Thiết Kiếm đi uống một chén rượu nhạt nhé!

- Ha ha, tốt!

Wang Cường ở bên kia lớn tiếng cười nói.

- Các huynh đệ Dong binh đoàn Thiết Kiếm, chúng ta hãy nhanh lên, sớm một chút giải quyết đám bang hội tạp chủng kia, xong rồi cùng Lý Minh chủ đi uống rượu!

- Tốt!

Dong binh đoàn Thiết Kiếm tất cả mọi người cùng kêu to lên.

Theo thanh âm này càng ngày càng gần, các dong binh Dong binh đoàn Thiết Kiếm đã xuất hiện ra trong tầm mắt.

Dong Binh khác với thành viên của bang hội, dong binh giống với quân đội hơn, trên người mặc bì giáp, hoặc là cương giáp. Những trang bị trên người, đều mạnh hơn thành viên của bang hội rất nhiều. Những người này nhịp bước chỉnh tề, rõ ràng cho thấy đã trải qua huấn luyện.

Cuối cùng chính là, nhân số Dong binh đoàn Thiết Kiếm đạt đến ba nghìn người. Dòng người cuộn cuộn lập tức đem Liên minh Bang hội kia hoàn toàn bao vây vào bên trong.

Nhìn thấy Dong binh đoàn Thiết Kiếm phái ra nhiều người như vậy, Liên minh Bang hội không ít người sắc mặt đại biến.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hậu Thổ Tái Vật

Q.5 - Chương 79: Hậu Thổ Tái Vật

Dong binh đoàn Thiết Kiếm, các dong binh này thường hành tẩu tại những nơi nguy hiểm để thực hiện nhiệm vụ, liệp sát ma thú cao cấp, tiếp nhận các nhiệm vụ nguy hiểm, thậm chí trợ giúp một ít quốc gia chống đỡ giặc ngoại xâm. Những dong binh này tâm lý tố chất tác chiến, cùng chiến thuật phối hợp, không phải đám người Tam bang Ngũ hội kia có thể bằng được.

Dong binh đoàn Thiết Kiếm có thể ở Đế Đô là thế lực nhất lưu, cũng có đạo lý của nó, Dong binh đoàn Thiết Kiếm coi như là một chi quân đội, hơn nữa là loại binh sĩ tác chiến mạnh mẽ hơn một chi quân đội thông thường.

Tam bang Ngũ hội, đại đa số đều là những lưu manh có tu luyện qua đấu khí mà thôi, mặc dù nói ở trong bang hội, cũng có một đám cấp bậc Đấu Vương cường giả, Đấu Sư cường giả tồn tại, nhưng mà cùng Dong binh đoàn Thiết Kiếm so sánh thì vẫn còn kém quá xa.

Nhìn thấy Dong binh đoàn Thiết Kiếm hội tụ, Lý Hàn cũng lớn tiếng kêu lên:

- Huynh đệ Lý Minh, đi theo ta giết!

Lập tức, hai đội người hợp thành một cuộn cuộn như nước lũ, giết về phía Liên minh Bang hội của Lưu Chiêm.

- Muốn chết!

Lưu Chiêm nhìn thấy Dong binh đoàn Thiết Kiếm cùng với Lý Minh chém giết hướng về phía mình, con mắt lập tức trợn lên.

Cái này cũng không thể trách, Lưu Chiêm mặc dù không có trực tiếp chương quản Tam bang Ngũ hội, nhưng mà để kiến thiết Tam bang Ngũ hội, Lưu Chiêm quả thật đã tốn hao không ít tinh lực. Mặc dù không có ra mặt, nhưng mà trong âm thầm, Lưu Chiêm cũng vì Tam bang Ngũ hội động chân động tay làm rất nhiều việc.

Nhìn thấy Thiên Ưng Bang, Thần Long Hội do chính bản thân mình một tay tạo dựng lên bây giờ hướng về mình phía tiến công, Lưu Chiêm có cảm giác vô cùng tức giận.

Lưu Chiêm cũng không có cách nào khác, Lưu Chiêm không phải là một người ưa thích danh tiếng. Bên trong Tam bang Ngũ hội, cũng chỉ có các Bang chủ, Hội trưởng mới biết được, Bang chủ cùng Hội trưởng Tam bang Ngũ hội đều là người của Lưu Chiêm, kỳ thật đều là thế lực của Lưu Chiêm.

Lúc trước Lưu Chiêm làm như vậy, là không muốn đích thân quản lý những việc vặt vãnh, muốn đem tinh lực của mình vùi đầu vào trong tu luyện. Thứ hai, Lưu Chiêm không muốn bị người khác biết rõ thực lực chân chính của mình, không muốn làm cho nhiều người biết rõ, Tam bang Ngũ hội kỳ thật đều là thế lực của mình.

Vốn Lưu Chiêm có ý nghĩ như vậy, nên không muốn để thế lực nhất lưu chướng mắt, chỉ làm một thế lực nhỏ, cho nên quy mô của Tam bang Ngũ hội cũng không lớn. Tam bang Ngũ hội ở trong mắt Lưu Chiêm cực kỳ vững vàng, sẽ không xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Nhưng mà Lưu Chiêm tuyệt đối không ngờ, Đế Đô lại xuất hiện một gã Lý Dật, có thực lực Đấu Hoàng, hết lần này tới lần khác tại Đế Đô muốn tạo dựng lên một thế lực có thể chống lại Tứ Đại Gia Tộc.

Vừa vận Thiên Ưng Bang không biết chết sống trêu chọc đến Lý Dật, kết quả là Lưu Chiêm phải trêu chọc đến một cái ôn thần, cái ôn thần này muốn đem Tam bang Ngũ hội mà mình thiên tâm vận khổ tạo dựng lên xóa sạch. Như vậy Lưu Chiêm thật sự là nhịn không được muốn xuất thủ.

Nhìn phía dưới là người của Thiên Ưng Bang cùng Thần Long Hội, Lưu Chiêm đột nhiên hối hận, nếu lúc trước chính mình tự xuất đầu lộ diện, hiện tại chỉ cần lớn tiếng hô, những người Thiên Ưng Bang cùng Thần Long Hội kia nhất định đều theo mình.

Nhưng mà hiện tại, không có khả năng này, những người này căn bản không biết Lưu Chiêm mới là chân chính chủ nhân của Tam bang Ngũ hội. Hơn nữa, tình thế bây giờ Dong binh đoàn Thiết Kiếm đã xuất hiện, Lý Minh rõ ràng chiếm cứ thượng phong, nếu người nào lại đầu nhập vào dưới trướng Lưu Chiêm, phỏng chừng đầu óc hẳn có vấn đề.

Lưu Chiêm hét một tiếng muốn chết, quang hoa trên người Lưu Chiêm đại thịnh, từng đạo đấu khí thổ hoàng sắc rất nhanh ngưng kết lại, tại trong hai tay Lưu Chiêm hình thành một viên cầu thổ hoàng sắc.

- Bạo Liệt Chi Thổ, nổ cho ta.

Lưu Chiêm hai tay vung lên, một đạo viên cầu năng lượng ẩn chứa đấu khí Thổ hệ nồng đậm hướng về phía đám người Lý Minh lao tới.

- Lưu Chiêm, đối thủ của ngươi là ta!

Lý Dật lạnh lùng nói, sau lưng hai cánh mở ra, cả người rất nhanh hướng phía viên cầu này đuổi đi.

- Hồi Phong Chương, chuyển cho ta!

Lý Dật hét lớn một tiếng, song chương hướng về trên mặt viên cầu mà vỗ, viên cầu này lập tức đổi hướng, hướng về phía Liên minh Bang hội của Lưu Chiêm mà rơi xuống.

Bạo Liệt Chi Thổ, cũng không tính là Đấu kỹ, bất quá Lưu Chiêm tạm thời đem đấu khí ngưng kết, đến lúc đó tạo thành một khóa viên cầu, một khi đụng phải mặt đất, bị ngăn chặn, toàn bộ viên cầu sẽ bạo liệt, mạnh mẽ tứ tán đấu khí Thổ hệ, thừa cơ hội sát thương không ít người, nguyên lý cùng lựu đạn ở kiếp trước của Lý Dật cũng không sai biệt lắm.

Đối mặt với công kích như vậy, Lý Dật rất dễ dàng đem viên cầu kia đánh tan mất.

Chẳng những là như vậy, Lý Dật lại chuyển khóa viên cầu chứa đấu khí Thổ hệ của Lưu Chiêm này, làm nó thay đổi phương hướng, hướng về phía người của Liên minh Bang hội mà oanh tạc tới.

Lý Dật không dùng tới Giáo kinh, dù cho đem cái viên cầu do đấu khí ngưng kết thành kia bắn ngược lại công kích Lưu Chiêm, đối với thực lực của Lưu Chiêm, căn bản không thể tạo thành uy hiếp gì.

Còn không bằng trực tiếp đem viên cầu thổ hoàng sắc chuyển hướng bay đến công kích Liên minh Bang hội kia.

Đạo viên cầu năng lượng thổ hoàng sắc lọt vào trong đội hình Liên minh Bang hội, một đạo âm thanh trầm đục truyền ra, mang theo một đoàn tro bụi khổng lồ giương lên, ở trong đoàn tro bụi, có hơn mười tiếng kêu thảm thiết truyền ra.

Đội cho tro bụi tan mất, khối đấu khí thổ hoàng sắc nổ tung, nằm dưới là một đám mười mấy người, trên người máu tươi đầm đìa, thương thế rất là nghiêm trọng.

- Lý Dật, người!

Nhìn thấy đạo công kích của mình bị Lý Dật đánh trở về, ngược lại làm bị thương người của mình, trên mặt Lưu Chiêm tràn đầy phẫn nộ.

- Làm sao? Người không phục à?

Nhìn thấy bộ dáng Lưu Chiêm, Lý Dật cười lạnh.

- Buồn cười, bất quá chỉ là một đám đầy tớ mà thôi!

Lưu Chiêm đột nhiên hung hăng nói.

- Ngược lại người, Lý Dật, chỉ cần giải quyết người, ta tin tưởng, mọi chuyện cần thiết đều đã xong!

- A, người đã tin tưởng thực lực của người có thể giải quyết ta như vậy sao?

Lý Dật nhẹ nhàng cười.

- Lưu Chiêm chớ có trách ta không có nhắc nhở người, đến lúc đó chết ở trên tay của ta, sẽ không có cái gì phàn nàn!

- Chê cười, người bất quá chỉ là một Tam Tinh Đấu Hoàng mà thôi.

Lưu Chiêm lời còn chưa dứt, nhưng mà Lưu Chiêm nói rất rõ ràng, tại trong mắt Lưu Chiêm, Lý Dật bất quá là chỉ là một Tam Tinh Đấu Hoàng, cho dù Lý Dật có Đấu kỹ cấp Bạch Hổ, nhưng mà muốn giết chết Lưu Chiêm, thật là khó khăn.

Lưu Chiêm còn có một câu không có nói ra.

- Lui một vạn bước, ta Lưu Chiêm cho dù đánh không lại người chẳng lẽ không chạy được ư?

Tại trong mắt Lưu Chiêm xem ra, chính mình là Ngũ Tinh Đấu Hoàng, một khi nhìn thấy tình thế không đúng, muốn chạy đi, hẳn cảm thấy rất đơn giản.

- A, phải không?

Lý Dật nhẹ nhàng cười, theo tay vung lên, một đạo lôi điện hắc bạch giao nhau Âm Dương Thần Lôi hướng về phía Lưu Chiêm bắn tới.

Lý Dật hiện tại có thói quen ra tay, ưa thích nhất chính là trước đem Âm Dương Thần Lô phóng thích ra thử thăm dò công kích của đối thủ.

Có Thiên Khôn Địa Càn Châu làm bảo đảm, Lý Dật cơ bản không cần lo lắng đấu khí tiêu hao, Âm Dương Thần Lô uy lực rất lớn, mà phóng thích ra tốc độ lại là phi thường nhanh chóng, căn bản không cần công tác chuẩn bị.

Chiêu số như vậy đối phương rất khó phòng hộ, người bình thường nhìn thấy Lý Dật tùy ý vung tay lên, trên mặt quán tính đều cho rằng Lý Dật bất quá là tùy tiện phát ra một đạo đấu khí, thử công kích mà thôi.

Lưu Chiêm nhìn thấy đạo lô điện hắc bạch giao nhau, mí mắt thoáng nhảy dựng lên.

Vì đối phó Lý Dật, cho nên Lưu Chiêm mưu tính tương đối thâm sâu.

Từ lúc sớm liền đã an bài Thanh Trúc Bang làm nội ứng, xâm nhập vào bên trong Lý Minh, sau đó từng bước một bày ra trong vòng một tháng, lúc này mới hướng Lý Dật gây khó dễ.

Vừa mới bắt đầu xuất hiện Thần Dũng Quân của Diệp gia, đến Phong Hoàng Hải Kim cũng xuất hiện, đều chứng minh Lưu Chiêm rất giỏi về lô kéo quan hệ, lô kéo Tứ Đại Gia Tộc cùng Bắc Đấu Tông đến cùng một chỗ, xem ra, Lưu Chiêm cũng là nhân vật cần thận không đơn giản.

Lưu Chiêm sớm bắt đầu nghiên cứu tất cả về Lý Dật. Đặc tính Âm Dương Thần Lô của Lý Dật, Lưu Chiêm cũng rất rõ ràng, không như mọi người nhìn thấy Lý Dật theo tay vung lên đều là cho rằng Lý Dật bất quá là tùy ý mà thôi. Lưu Chiêm nhìn thấy Âm Dương Thần Lô, trên mặt biểu lộ rất nghiêm túc.

- Hậu Thổ Tái Vật, thu nạp!

Địa Hoàng thấp giọng quát, một tầng ánh sáng đấu khí thổ hoàng sắc tại bên ngoài Lưu Chiêm không ngừng bao trùm lấy, từng tầng từng tầng

chất chồng lên.

Rất nhanh, khuôn mặt Lưu Chiêm dần dần biến thành một màu thổ hoàng sắc, lúc này càng nhìn, mặt Lưu Chiêm càng giống một cái tượng đất thổ hoàng sắc.

Từng tầng từng tầng đấu khí thổ hoàng sắc xuất hiện, làm cho Lưu Chiêm thoát nhìn có cảm giác rất nặng nề. Đối mặt với Lưu Chiêm, Lý Dật đột nhiên có cảm giác đối mặt với đại địa vậy.

Hậu Thổ Tái Vật, vạn vật tại thổ địa sinh trưởng, coi như là động vật, nói cho cùng đều muốn dựa vào thực vật mọc lên từ đất đai, vì thực vật, thổ địa sinh dưỡng vạn vật, cũng có thể là xem như là nguồn gốc của vạn vật.

Thổ địa trầm trọng, bất kể là mưa, hay là tuyết, đều phải rơi trên mặt đất, tánh mạng dựng dục đi ra, khi chết đi cũng về lòng đất, quay về hư vô, Trường Giang và Hoàng Hà, núi cao vực thẳm, không có chỗ nào mà không chịu về trên mặt đất.

Hậu thổ có thể ở vạn vật, mà ngay cả lôi điện trên chín tầng trời, đánh xuống mặt đất, cũng rất nhanh biến mất trong vô hình.

Lưu Chiêm đối mặt Âm Dương Thần Lôi của Lý Dật, sớm đã có chuẩn bị.

Âm Dương Thần Lôi nện trên người Lưu Chiêm, bên ngoài thân người Lưu Chiêm tầng tầng đấu khí thổ hoàng sắc, không ngừng hiện động lên từng vòng rung động, cả người như là chất lỏng thổ hoàng sắc tạo thành, từng vòng sóng gợn theo Âm Dương Thần Lôi công kích mà nhộn nhạo lên.

Chứng kiến tình cảnh như vậy, Lý Dật có cảm giác kỳ quái, đạo Âm Dương Thần Lôi kia, giống như là biến mất ở bên trong từng vòng rung động kia, cho nên nó không có bất kỳ tác dụng gì.

Lý Dật cùng Lưu Chiêm động thủ, bên này Vương Minh Dương cùng Hải Kim cũng lập tức giao chiến, kiếm khí sắc bén, phong nhận nhẹ nhàng, nơi hai người giao chiến, vô số kiếm khí tung hoành, phong nhận tung tóe, chung quanh từng mảng đất lớn bị cày xéo lên.

Hai người giao chiến đối với những người bình thường mà nói, là nơi vô cùng nguy hiểm, Đấu Hoàng cường giả tùy ý phát ra kiếm khí, phong nhận, dù cho cấp bậc Đấu Sư cường giả bị đánh một cái, không chết cũng bị thương nặng.

Những người vây xem nhìn thấy qua trận thế như vậy, bốn vị Đấu Hoàng cường giả đánh nhau, tại trong mắt những người này xem ra, đó là long trời lở đất.

- Khủng khiếp, khủng khiếp, Linh Sơn muốn hỏng mắt!

Nhìn bốn đại Đấu Hoàng đánh nhau dẫn phát ra khí thế, một người bình thường nơm nớp lo sợ nói.

Ở trong ánh mắt mọi người, Đấu Hoàng cường giả động thủ, giống như là trong truyền thuyết Đấu Thần động thủ, đương nhiên những người này chưa từng gặp qua Đấu Thần, nhưng mà trong mắt họ, Đấu Thần trên cơ bản chính là như vậy, vừa động thủ chính là hào quang bắn ra bốn phía, nổ to liên tục.

Bốn đại Đấu Hoàng triển khai Song dực Đấu khí trên không trung đánh nhau, vậy mà trực tiếp đem mấy ngàn người phía dưới hoàn toàn chấn áp. Như là tìm được ăn ý, hai bên đều dừng tay, cờ xí rõ nét chia làm hai trận thế, quan sát trên bầu trời bốn đại Đấu Hoàng tranh chấp.

Những người này trong lòng đều có ý định khác nhau. Trong lòng Lý Hàn cùng mọi người thầm nghĩ, Lý Dật liên thủ Kiếm Hoàng, nhất định có thể đem Lưu Chiêm cùng Hải Kim đánh bại. Lý Hàn đối với con mình tự nhiên là tin tưởng. Lý Minh hợp với với Dong binh đoàn Thiết Kiếm đối với Liên minh Bang hội cũng tuyệt đối chiếm cứ ưu thế, tại trong mắt Lý Hàn thắng lợi nhất định thuộc về Lý Minh.

Nếu là xác định vững chắc thắng lợi, hà cớ còn muốn tiếp tục đánh nhau?

Đợi cho Lý Dật cùng Kiếm Hoàng đánh bại Lưu Chiêm cùng Hải Kim, Liên minh Bang hội sẽ đầu nhập vào Lý Minh, sẽ thành người một nhà. Người một nhà chém giết nhau, ở đâu có đạo lý này?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đại Địa Gợn Sóng

Q.5 - Chương 80: Đại Địa Gợn Sóng

Dong binh đoàn Thiết Kiếm tự nhiên đứng về phía Lý Minh, đặc biệt Lý Hàn là Minh chủ Lý Minh, dựa theo danh phận, Lý Hàn tại bên trong Lý Minh địa vị so với Lý Dật còn cao hơn một chút. Đương nhiên, nếu như có ngày Lý Dật cùng Lý Hàn trở mặt, Lý Minh bên trong Đế Đô nhất định là của Lý Dật.

Nhìn thấy Lý Hàn ngừng tay, Dong binh đoàn Thiết Kiếm cũng lập tức dừng tay.

Liên minh Bang hội càng khỏi cần nói, những người này đều biết mình cùng Lý Minh đánh nhau, đã rơi xuống hạ phong, Lý Minh chủ động dừng tay, Liên minh Bang hội càng biết thời biết thế, lập tức ngừng tay.

Trong khoảng thời gian ngắn, trên bầu trời bốn đại Đấu Hoàng tranh chấp đã thành tiêu điểm, tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn về phía bầu trời.

Đương nhiên, tất cả mọi người đều rất rõ ràng, trên bầu trời bốn đại Đấu Hoàng tranh chấp, mới là mấu chốt quyết định toàn bộ thắng bại, phía dưới hai phe mặc kệ phương nào thắng lợi, nhưng mà chỉ cần đối mặt hai vị Đấu Hoàng cường giả, đều không có phần thắng.

Tuy rằng Đấu Hoàng không nhất định địch nổi vài đại Đấu Vương cường giả liên thủ, nhưng mà Đấu Hoàng cường giả có thể bay lượn trên không, Đấu Vương cường giả không có khả năng bay lên bầu trời.

Có thể phi hành, trên cơ bản Đấu Hoàng cường giả cùng Đấu Vương cường giả có rất nhiều sai biệt, loại sai biệt này không thể bù đắp được, đây là một loại ưu thế trời sinh.

Âm Dương Thần Lô rốt cục hoàn toàn biến mất ở trong những vòng đấu khí thổ hoàng sắc rung động. Theo Âm Dương Thần Lô biến mất, tầng tầng hào quang thổ hoàng sắc trên người Lưu Chiêm cũng biến mất không thấy đâu nữa.

Đấu khí tiêu tán, Lưu Chiêm một lần nữa khôi phục lại nguyên trạng.

Thổ hoàng sắc trên mặt tiêu tán, đã bày ra một màu trắng bạch.

- Lưu Chiêm, muốn khắc chế Thần Lô của ta, rất khó chịu phải không?

Nhìn thấy Lưu Chiêm, Lý Dật thản nhiên nói.

- Lý Dật, ta thừa nhận ngươi rất mạnh, nhưng mà muốn dựa vào điểm thủ đoạn này đánh bại ta, đó là không có khả năng.

Lưu Chiêm hung hăng nói.

- Kế tiếp, Lý Dật, ngươi tiếp ta một chiêu!

Trên mặt Lưu Chiêm biểu lộ rất nghiêm túc.

- A, ta lại muốn nhìn một chút, Địa Hoàng trong Thiên Phong Thất Hoàng, Lưu Chiêm ngươi rốt cuộc có cái gì thần kỳ!

Lý Dật khinh thường nói.

- Hừ, Lý Dật, ngươi cũng có chút quá coi thường Thiên Phong Thất Hoàng rồi!

Lưu Chiêm nói ra.

- Đấu Hoàng cường giả Đế quốc Thiên Phong, xa xa không phải bảy người, nhưng mà vì cái gì mọi người chỉ có thói quen gọi Thiên Phong Thất Hoàng? Được rồi, ta cho người biết, Thiên Phong Thất Hoàng, đều là Đấu Hoàng nổi bật, không nhất định phải tu vi cao nhất, nhưng mà nhất định là Đấu Hoàng lợi hại nhất trong toàn Đế quốc Thiên Phong!

Lưu Chiêm phá lên cười.

- Lý Dật, ta khiến cho người xem, Thiên Phong Thất Hoàng, vì cái gì gọi là Thiên Phong Thất Hoàng!

Theo Lưu Chiêm nói, toàn thân Lưu Chiêm bao gồm cả cả tóc, quần áo, đều không gió mà bay lên, trong tay liên tục kết xuất thủ ấn, theo thủ ấn trong tay Lưu Chiêm không ngừng kết xuất, bốn phía nguyên tố Thổ hệ không ngừng hướng về phía Lưu Chiêm hội tụ tới.

- Tiểu hữu, không xong, Lưu Chiêm sử dụng có khả năng là Đấu kỹ cấp Bạch Hổ, ta đã mơ hồ cảm thấy thiên địa có điểm dị biến.

Cảm thụ được chung quanh năng lượng hướng phía Lưu Chiêm hội tụ, Hồng Thiên Thánh Giả ngay lập tức đem ý thức của mình nói với Lý Dật.

Nghe thấy Hồng Thiên Thánh Giả nói, Lý Dật trong lòng cả kinh, Hồng Thiên Thánh Giả mặc dù không có thân thể, chỉ là một năng lượng thể, nhưng mà Hồng Thiên Thánh Giả đối với năng lượng mẫn cảm xa xa không phải Lý Dật có thể bằng được. Dù sao Hồng Thiên Thánh Giả, cũng là Đấu Thánh cường giả.

Một vị Đấu Thánh cường giả, dù cho bởi vì không có thân thể, tu vi rơi xuống, nhưng mà là Đấu Thánh cường giả, Hồng Thiên Thánh Giả đối với thiên địa năng lượng ba động rất là biết rõ.

Lưu Chiêm sử dụng một chiêu Đấu kỹ này khiến cho năng lượng ba động, Hồng Thiên Thánh Giả lập tức phán đoán, Lưu Chiêm sắp sửa phóng thích, tám chín phần mười là chiêu Đấu kỹ cấp bậc Bạch Hổ.

Đấu Hoàng cường giả thi triển Đấu kỹ Bạch Hổ, đều có thể có uy lực kinh thiên động địa, đối mặt Đấu Hoàng cường giả sử dụng Đấu kỹ Bạch Hổ, Lý Dật cũng không khỏi phải đặc biệt chú ý ứng phó.

Trong tay thủ ấn liên tục kết xuất, một thanh kiếm màu đen hiện ra trên tay phải Lý Dật.

Phá Không Kiếm tuy rằng không phải Đấu kỹ Bạch Hổ, nhưng mà Phá Không Kiếm uy lực không dưới Đấu kỹ Bạch Hổ, còn có một điểm chính là, Phá Không Kiếm phóng thích ra năng lượng nếu so với Huyết Nguyệt Cuồng Cường cùng Lưu Hỏa Liệt thì nhanh hơn không ít thời gian.

Nguyên nhân chủ yếu chính là, Lý Dật vừa rồi vì chống đỡ Hải Kim dùng Đấu Tôn ngọc phù, Lý Dật đã thi triển Huyết Nguyệt Cuồng Cường, đấu khí Âm hệ trong cơ thể, còn lại không nhiều lắm, thi triển Nam Minh Lưu Hỏa, khiến cho đấu khí Hỏa hệ cũng tiêu hao không ít.

Hiện tại chỉ có phóng thích Phá Không Kiếm, mỗi hệ năng lượng đều đã tiêu hao một ít, nhưng mà mỗi hệ đấu khí tiêu hao cũng không nhiều. Như vậy, Lý Dật vẫn còn dư lực để thi triển Đấu kỹ cường đại này.

Trên tay Lưu Chiêm thủ ấn không ngừng kết xuất, mặt đất phía dưới Lưu Chiêm, cũng đã bắt đầu lắc lư đứng lên.

Lấy thân thể Lưu Chiêm làm trung tâm, từng vòng ba động bắt đầu lắc lư đứng lên.

Thiên địa dị biến, Đấu kỹ Bạch Hổ.

Lưu Chiêm muốn thi triển ra, quả nhiên là Đấu kỹ Bạch Hổ.

Thiên địa dị biến xuất hiện, cách thời gian Lưu Chiêm phóng thích ra Đấu kỹ Bạch Hổ cũng không xa, Lý Dật trong tay động tác kết ấn cũng nhanh hơn, rất nhanh, một thanh kiếm màu tím cũng đã xuất hiện.

- Lý Dật, bây giờ người có thể nhắm nháp sự lợi hại của một trong Thiên Phong Thất Hoàng, một chiêu mạnh nhất của Địa Hoàng!

Hai con mắt của Lưu Chiêm nhìn chăm chăm vào Lý Dật, trong ánh mắt thể hiện một cảm giác cuồng nhiệt.

Đấu kỹ Bạch Hổ, cho dù là Đấu Hoàng cường giả, Đấu kỹ Bạch Hổ cũng không phải dễ dàng lấy ra được như vậy, Lưu Chiêm cũng không biết là có cơ hội gì mà kiếm được một cái Đấu kỹ Bạch Hổ.

oOo

- Sự thúc thi triển ra một chiêu này, xem ra Lý Dật lần này có điểm khổ sở.

Tại một góc vắng vẻ của Linh Sơn, một thiếu niên nhìn chăm chăm xuống dưới núi xem bốn đại Đấu Hoàng đánh nhau.

Nhìn Lưu Chiêm thi triển Đấu kỹ khiến cho thiên địa dị biến, trên mặt thiếu niên lộ ra vẻ tươi cười.

Thiếu niên này, chính là người xuất hiện ở Thiên Ứng Bang, đối mặt với Lý Dật còn có thể đào thoát được, chính là Lý Tiểu Hổ.

Xưng hô là sư đệ của Bang chủ Thiên Ứng Bang, gọi Lưu Chiêm là sư thúc, thiếu niên này đến tột cùng có địa vị gì?

Đương nhiên, tình huống như vậy Lý Dật cũng không thấy.

oOo

Đấu kỹ của Lưu Chiêm dẫn động thiên địa dị động càng ngày càng mãnh liệt, toàn bộ mặt đất đã không phải là động đậy nữa, mà là từng vòng lay

động đứng lên, mặt đất như là biến thành mặt nước, lấy Lưu Chiêm làm trung tâm, từng vòng lan rộng ra. Trên mặt đất Lý Minh, Dong binh đoàn Thiết Kiếm, còn có người của Liên minh Bang hội, đều rất khó đứng thẳng, không ngừng có người té ngã.

- Mọi người nghe lời của ta, rời khỏi vị trí này!

Lý Hàn lớn tiếng nói.

Minh chủ không có mệnh lệnh xuống, người của Lý Minh cũng không dám có hành động gì, Dong binh đoàn Thiết Kiếm nhìn thấy Lý Minh còn đang thủ vững, tự nhiên cũng không rời khỏi nơi này mà bỏ lại Lý Minh.

Hiện tại Lý Hàn lên tiếng, Lý Minh cùng Dong binh đoàn Thiết Kiếm không chút khách khí rời khỏi nơi này, nhìn thấy đối thủ ly khai, Liên minh Bang hội người mặc dù không có mệnh lệnh, nhưng mà cũng tự phát rời đi.

Rất nhanh, tại nơi bốn đại Đấu Hoàng đánh nhau, trên mặt đất cũng không thấy được một bóng người.

Màu đỏ kiếm chỉ, bạch sắc kiếm chỉ không ngừng hiện ra tại trên tay phải Lý Dật, bốn đạo kiếm chỉ quay chung quanh cánh tay Lý Dật, không ngừng chuyển động.

Rất nhanh, bốn đạo kiếm chỉ rất nhanh chuyển động, dần dần dung hợp thành một đạo kiếm chỉ màu xám, kiếm chỉ màu sắc thật không đẹp, nhưng mà bên trong, mang theo một cỗ bá khí.

- Đại Địa Sóng Gợn, giết cho ta!

Phá Không Kiếm của Lý Dật vừa mới ngưng kết ra, Lưu Chiêm đã rộng to một tiếng.

Lưu Chiêm rộng to một tiếng, mặt đất chấn động mạnh, tại phía dưới của Lý Dật, một đạo năng lượng thô to bay thẳng lên trời, hướng về phía Lý

Dật đánh tới.

Chiêu Đấu kỹ Bạch Hồ này của Lưu Chiêm dĩ nhiên là công kích từ dưới chân đánh lên trên, phương thức công kích như vậy, thật là rất khó đề phòng, may mắn Lý Dật ở trên trời, nếu như Lý Dật ở dưới mặt đất, gặp phải một chiêu này, chỉ sợ còn chưa kịp phản ứng, cũng đã bị chiêu Đại Địa Sóng Gợn này đánh trúng.

Công kích như vậy có điểm quỷ dị, Lý Dật trong lòng thầm cả kinh, Song dực Đấu khí sau lưng rất nhanh vỗ bay lên, thẳng tắp hướng phía bầu trời bay đi, rất nhanh bay vài cái, Lý Dật cả thân thể theo hai cánh vỗ, đột nhiên mạnh mẽ xuống phía dưới, đầu hướng xuống, chân thượng ngược, kiếm trong tay nhấn trực tiếp lên trên quang trụ đánh tới.

Quang trụ cùng thanh kiếm trong nháy mắt đan vào cùng một chỗ, bộc phát ra năng lượng mãnh liệt.

Từng đạo hào quang, theo kiếm khí cùng quang trụ đan xen vào nhau phát ra, đem một mảnh địa phương, thậm chí tại Đế Đô phía xa, cách đó hơn hai mươi mấy dặm, đều có thể nhìn thấy Linh Sơn đột nhiên bộc phát ra ánh sáng quang mang chói mắt.

Những người dân tại Đế Đô và xung quanh đều không biết tại Linh Sơn bộc phát ra một hồi tranh đấu đại quy mô như vậy, họ nhớ tới một truyền thuyết, truyền thuyết đó kể rằng Linh Sơn đã từng có một vị cường giả tu vi thông thiên, mỗi lần gặp bầu trời không có ánh trăng, ông ta thì triển ra tu vi tuyệt thế của mình, chiếu sáng một mảnh bầu trời đêm...

Tuy rằng không biết truyền thuyết này là thật hay là giả, cũng không biết truyền thuyết này tồn tại bao nhiêu thời gian, nhưng mà lúc này, mọi người không biết Lý Dật cùng với Lưu Chiêm đang sống mái với nhau, lúc này mọi người lại nhớ tới truyền thuyết kia.

Truyền thuyết thì vô cùng tươi đẹp, chính là trong hiện thực, Lý Dật đối mặt với chiêu Đấu kỹ Đại Địa Sóng Gợn, thế nhưng lại có cảm giác trên

mặt đất phun ra quang trụ, nó hung hăng đem kiếm chỉ của Lý Dật cố định lên trên quang trụ, cả người không thể thoát thân ra được.

Kiểm chỉ cùng quang trụ đan xen vào nhau, kích phát ra năng lượng cuồng bạo ba động, những năng lượng ba động này truyền tới, làm cho Lý Dật có cảm giác đau nhức toàn thân.

- Đây là Đấu kỹ quý quái gì vậy? Tiếp tục như vậy, lão tử hỏng hết khuôn mặt tuần tú, nếu hủy diệt đi sắc đẹp của ta, ta chửi, thế giới này còn có rất nhiều con gái xinh đẹp đang chờ lão tử.

Lý Dật trong lòng hung hăng mắng một câu. Không phải là Lý Dật lo lắng chiêu Đại Địa Sóng Gợn này thương tổn chính mình, mà Lý Dật lo lắng chính là, loại năng lượng kịch liệt ba động này, có thể hay không làm hỏng mất mặt mũi của mình.

Cắn răng một cái, Lý Dật hung hăng đem các hệ năng lượng lần nữa rót vào bên trong kiếm chỉ, kiếm chỉ đột nhiên phồng lớn lên rất nhiều, dùng sức dưới lên nhấn một cái, kiếm chỉ thật lớn giống như là thanh đao bồ cùi, khí thế như chẻ tre, thoáng cái đem quang trụ chém thành hai mảnh.

Kiểm chỉ bổ xuống dưới đất, toàn bộ mặt đất đều mãnh liệt rung động vài cái, toàn bộ cả tòa Linh Sơn, đều rất mãnh liệt lắc lư vài cái.

oOo

Ẩn nấp ở nơi vắng vẻ nhìn về nơi tranh đấu, Lý Tiểu Hồ cũng mãnh liệt lắc lư vài cái, trong miệng hung hăng mắng một câu. Lý Tiểu Hồ lúc này trong mắt tràn ngập vẻ không thể tin nổi.

Lý Dật rõ ràng chỉ là tu vi Tam Tinh Đấu Hoàng, Đấu kỹ của Lý Dật rõ ràng không làm cho thiên địa dị biến, không phải là Đấu kỹ Bạch Hổ, lại càng không phải Đấu kỹ Thanh Long.

Chính là như vậy, Lý Dật lại có thể đem Đấu kỹ Bạch Hổ của Lưu Chiêm hoàn toàn phá vỡ!

Tam Tinh Đấu Hoàng, dùng Đấu kỹ bình thường phá vỡ Đấu kỹ Bạch Hổ do Ngũ Tinh Đấu Hoàng thi triển ra, chuyện như vậy truyền ra ngoài, thật là khó làm cho người ta tin tưởng.

Nhưng mà, chuyện như vậy lại phát sinh ở trước mặt Lý Tiểu Hồ, không phải Lý Tiểu Hồ không tin tưởng. Đối mặt với tình huống như vậy, Lý Tiểu Hồ ngoại trừ hung hăng mắng ra mấy câu, cũng không có phương pháp nào khác.

Chẳng những là Lý Tiểu Hồ, bản thân người thi triển ra Đại Địa Sóng Gợn là Lưu Chiêm càng mở to hai mắt. Lưu Chiêm không tin, chính mình đánh ra Đấu kỹ Bạch Hổ, vậy mà cứ như vậy bị Lý Dật đơn giản phá vỡ.

- Lý Dật, đó là Đấu kỹ gì?

Lưu Chiêm hung hăng hỏi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bại Tẩu

Q.5 - Chương 81: Bại Tẩu

Có thể phá vỡ được Đấu kỹ Bạch Hổ của Lưu Chiêm, trong lòng Lưu Chiêm cảm thấy Đấu kỹ lúc trước Lý Dật phóng thích hơn phân nửa khẳng định là Đấu kỹ cấp bậc Bạch Hổ. Nhưng mà lúc Lý Dật phóng thích Đấu kỹ này ra cũng không xuất hiện thiên địa dị biến gì cả, trong lòng Lưu Chiêm cảm thấy rất là hoài nghi cho nên hắn mới hỏi như vậy.

- Ta nói Lưu Chiêm, người có bị váng đầu không? Ta có cần thiết phải trả lời cho người sao?

Nhìn Lưu Chiêm thờ hồn hển, Lý Dật khóe môi nhếch lên mỉm cười.

Còn lâu ta mới nói cho người biết, Lý Dật trong lòng thầm nghĩ.

Kỳ thật, vừa rồi Lý Dật đem bốn hệ đấu khí quán thâm vào bên trong kiếm khí, tương đương với Lý Dật sử dụng Phá Không Kiếm có cấp bậc Đấu kỹ Bạch Hổ cho nên mới ngăn chặn được Đại Địa Gợn Sóng của Lưu Chiêm. Nhưng Lưu Chiêm cũng không biết rõ chân tướng, chỉ biết là mình vừa rồi đối chiêu, không chiếm được một chút ưu thế nào.

Bởi vì Lưu Chiêm không biết được sự thật, cho nên trong lòng Lưu Chiêm có cảm giác bối rối, Lý Dật có thể tùy tiện sử dụng Đấu kỹ, là có thể chống đỡ được Đấu kỹ Bạch Hổ đặc ý nhất của mình, điều này chứng tỏ mình không phải là đối thủ của Lý Dật sao.

- Hừ, ta thấy là người không dám nói ra đâu.

Lưu Chiêm cố ý kích động Lý Dật.

Lý Dật khôn ngoan như thế nào, Lưu Chiêm sử dụng thủ đoạn nhỏ nhỏ như thế, Lý Dật căn bản không có quan tâm.

- Lưu Chiêm, bất kể như thế nào mà nói, Đấu kỹ Bạch Hổ của người đối với ta không có tác dụng gì. Tuy nhiên, nếu người có Đấu kỹ Thanh Long, nói không chừng hôm nay có thể đánh bại ta.

Lý Dật thản nhiên nói.

Lý Dật nói như vậy, Lưu Chiêm sao nghe không hiểu đây, hẳn là đang khiêu khích lại Lưu Chiêm. Đấu kỹ Thanh Long dễ dàng có thể có được như vậy sao? Nếu Lưu Chiêm có thể có Đấu kỹ Thanh Long, như vậy địa vị bên Thiên Phong Thất Hoàng đã đứng vị trí thứ nhất rồi.

- Lý Dật, nếu người có thể thi triển ra Đấu kỹ Thanh Long, ta lập tức thần phục người.

Lưu Chiêm cũng không có tức giận, chỉ nhàn nhạt cười, được rồi người đã dùng Đấu kỹ Thanh Long nói móc ta, ta liền trả lại người, Lưu Chiêm trong lòng thầm nghĩ.

- A, Lưu Chiêm, người nói như vậy, tức là người không có ý định thần phục ta chứ gì.

Lý Dật nghe thấy Lưu Chiêm nói, sắc mặt như thường, nhưng mà trong lời nói rất lạnh lùng.

- Lưu Chiêm, nếu người thần phục ta, vừa rồi người đánh lén ta, ta cũng sẽ bỏ qua, Lý thiếu gia cũng là người rất đại lượng.

Lý Dật vừa cười vừa nói.

- Đương nhiên, nếu như người không thần phục ta, thì cũng chuẩn bị quan tài đi là vừa.

- Thật sự là buồn cười, Lý Dật, người bất quá Tam Tinh Đấu Hoàng, tuy rằng biết một chút Đấu kỹ bát nháo, nhưng mà dựa vào cái gì để có thể giết ta? Chẳng lẽ người tu luyện Đấu kỹ đặc thù, chỉ cần động mồm động mép, là có thể đánh chết được Ngũ Tinh Đấu Hoàng sao?

Lưu Chiêm cười ha hả nói.

- Lưu Chiêm, người không được hoài nghi lời của ta nói!

Lý Dật lạnh lùng nói, loại âm thanh này lạnh như băng, giống như là trong mùa đông giá rét, từng chữ như con dao nhọn có thể làm tan vỡ con tim yếu ớt.

- Lý Dật, ta rất hoài nghi, phi thường hoài nghi. Nếu người có bốn sự, đừng có đứng đấy nói phét, hãy chứng minh cho ta xem đi nào.

Lưu Chiêm sắc mặt nhàn nhạt, nhưng mà trong lòng lại vô cùng phần nộ.

Lý Dật là Đấu Hoàng, Lưu Chiêm cũng là Đấu Hoàng. Tam Tinh Đấu Hoàng dám nói với Ngũ Tinh Đấu Hoàng như vậy, tại trong mắt Lưu Chiêm, Lý Dật chính là đang triệt để vũ nhục mình.

Một Đấu Hoàng cường giả, tôn nghiêm sao có thể bị người ta chà đạp đây?

Lưu Chiêm trên mặt bình thản, nhưng mà trong lòng lửa giận phùng phùng, cỗ lửa giận này nếu như tìm được cơ hội thích hợp, sẽ mạnh mẽ bạo phát ra.

Lưu Chiêm trong lòng đang nổi nóng, còn trận đấu bên kia, Kiếm Hoàng chiến với Hải Kim, cũng dần tiến vào trạng thái gay cấn.

Một đạo ký hiệu hình tròn từ trước mặt Kiếm Hoàng hình thành, vài gã Tu La diện mạo dữ tợn, không ngừng chuyển động quanh những ký hiệu

ma văn bí ẩn, Vạn Tượng Sâm La Kiếm, Kiếm Hoàng lúc trước chính là dùng chiêu này ứng phó với Lý Dật, lần này cũng sử dụng chiêu này phóng thích ra, thiên địa dị biến đã xuất hiện.

- Là Đấu kỹ Bạch Hổ!

Nhìn thấy Kiếm Hoàng thi triển một chiêu Đấu kỹ Bạch Hổ, người xem hưng phấn nhìn lên. Lúc này Lý Minh, Dong binh đoàn Thiết Kiếm, Liên minh Bang hội đã sớm đình chỉ đánh nhau. Hai phe tụ tập ở hai nơi ngược nhìn lên bầu trời, xem bốn đại Đấu Hoàng đấu nhau. Lúc này trên bầu trời Đấu kỹ hoa lệ hấp dẫn, rất nhiều người không còn nhớ chính mình vừa rồi còn muốn cùng người khác liều mạng.

Đấu kỹ Bạch Hổ, công kích của Đấu Tôn cường giả, rất hoa lệ hoành tráng. Trận chiến ngày hôm nay liên tục xuất hiện Đấu kỹ Bạch Hổ, làm cho những kẻ tu luyện còn đang ở cảnh giới Đấu Vương, Đấu Sư thực sự được mở rộng tầm mắt.

Đấu kỹ Bạch Hổ a, nếu hôm nay không được chứng kiến tràng cảnh chiến đấu như vậy, rất nhiều người cả đời chỉ sợ đều không có cơ hội nhìn thấy Đấu kỹ Bạch Hổ.

Có thể khiến cho thiên địa dị biến nổi lên, có thể nói Đấu kỹ Bạch Hổ thi triển ra hoa lệ, hoành tráng cỡ nào, vô cùng kích động nhân tâm. Tại trong nội tâm mọi người, quả thật vô cùng kích động.

Vô số kiếm, đại đao, trường thương, còn có hóa thành chiến sĩ mặc khôi giáp, cưỡi chiến mã cao to, chim lửa thì bay lượn, các loại mãnh thú lao nhanh, tất cả đều hướng về phía Hải Kim đánh tới.

Nhìn thấy các loại công kích chen chúc, Hải Kim sắc mặt cũng biến đổi.

- Phong Chi Bích, Lưu Ly chi khí!

Hải Kim lớn tiếng quát, từng đạo đấu khí Lưu Ly sắc dăng lên chung quanh, xoay tròn bao lấy Hải Kim, rất nhanh tạo thành một vách tường

gió. Sau khi vách tường Lưu Ly hình thành, ngay lập tức đem Hải Kim vây quanh, ngăn chặn công kích của Kiếm Hoàng.

Các loại công kích vào Phong Chi Bích, lập tức làm cho Phong Chi Bích cấp tốc xoay tròn, khí lưu hóa thành hư vô, công kích như thế này đối với Hải Kim hoàn toàn không có bất kỳ hiệu quả gì..

- Ha ha, Kiếm Hoàng, xem ra công kích của người cũng không có gì a!

Nhìn thấy Phong Chi Bích hóa giải toàn bộ công kích của Kiếm Hoàng, Hải Kim đứng tại bên trong Phong Chi Bích lớn tiếng cười vang, nói.

Vạn Tượng Sâm La Kiếm, Hải Kim cũng chưa từng thấy tận mắt nhìn thấy, chỉ là chứng kiến Vạn Tượng Sâm La Kiếm làm cho thiên địa dị biến biến sắc, Hải Kim biết rõ đây là một chiêu Đấu kỹ Bạch Hổ. Đối mặt với Đấu kỹ Bạch Hổ, Hải Kim tâm lý lúc nào cũng sẵn sàng đón đỡ. Nhưng mà Đấu kỹ Bạch Hổ này thanh thế kinh người, uy lực vô cùng gặp phải Phong Chi Bích của mình hoàn toàn tan ra. Nhìn thấy tình huống như vậy, Hải Kim tự nhiên là vui mừng, nở một nụ cười.

- Thật không? Hải Kim, nếu người cho rằng, Đấu kỹ Bạch Hổ của Bốn hoàng cũng chỉ có uy lực như vậy, vậy thì người quá sai lầm rồi đó.

Kiếm Hoàng Vương Minh Dương lạnh lùng nói.

Trong tay thủ ấn liên tục kết xuất, rất nhanh, từng vị Tu La theo ký hiệu ma văn, phe phẩy cặp cánh khổng lồ bay ra.

Mặt xanh nanh vàng, con người đỏ rực, những thực thể Tu La theo ký hiệu biến ảo đi ra, toàn thân tràn ngập một loại khí tức cổ xưa, như là kinh nghiệm đã trải qua vô số năm tháng, xuyên việt thời gian, không gian hàng lâm đến thế giới này.

Những Tu La này, hoặc cầm trong tay đinh ba, hoặc cầm trong tay chiến chùy, hoặc cầm trong tay cương mâu, tổng cộng có tám vị Tu La theo ký hiệu ma văn nối đuôi nhau bay ra, vây quanh Hải Kim. Tám vị Tu La

này đồng thời giơ lên vũ khí của mình, gương mặt lạnh tanh mãnh liệt công kích đến.

Hải Kim thần sắc ngưng trọng, những Tu La này đụng phải Phong Chi Bích, cũng không có bị khí lưu mãnh liệt xé rách.

Có sự khác biệt so với những Tu La công kích lần thứ nhất, là lần này các Tu La va chạm với Phong Chi Bích, đều có thể làm Phong Chi Bích xoay tròn tốc độ hòa hoãn lại, Lưu Ly chi khí ẩn chứa ở bên trong giảm bớt một phần.

Tu La càng công kích càng nhanh, lực đạo công kích càng mạnh mẽ, Hải Kim lúc này mới hoảng sợ phát hiện, Phong Chi Bích của mình ngăn cản không được bao lâu. Nhưng những Tu La này công kích không có nửa điểm chậm lại.

Trong tay nhanh chóng kết xuất thủ ấn, rất nhanh, Hải Kim quát to một tiếng:

- Tàn Ảnh Nhận!

Theo tiếng hét lớn của Hải Kim, trên Phong Chi Bích đột nhiên xuất hiện một đạo liệt ngân, vết rách hướng về phía một vị Tu La bắn ra một ngọn phong nhận. Đấu kỹ Tàn Ảnh Nhận, lúc trước có thể một chiêu kích thương La Bản, năng lực đơn thể công kích của Tàn Ảnh Nhận rất là cường hãn. Một vị Tu La bị Tàn Ảnh Nhận công kích, trên mặt lập tức ngốc trệ, rất nhanh, hóa thành một đoàn sương mù màu đen, vô ảnh vô tung biến mất.

Thừa dịp có một vị Tu La bị đánh tan, tám vị Tu La lập trận thế vây quanh khuyết mất một vị, ngay lập tức xuất hiện khe hở. Hải Kim chớp lấy thời cơ, rất nhanh theo khe hở kia thoát thân ra ngoài.

- Hải Kim, người có thể chạy thoát sao?

Hải Kim vừa thoát ra ngoài, sau lưng truyền đến thanh âm của Kiếm Hoàng Vương Minh Dương. Ngay sau đó, tại giữa không trung, một chưởng của Kiếm Hoàng đã vỗ mạnh trên lưng Hải Kim kêu lên một tiếng vang, Hải Kim rơi thẳng xuống mặt đất.

- Hải Kim, chịu chết đi!

Sau khi đánh Hải Kim một chưởng trúng lưng, Kiếm Hoàng giơ lên thiết kiếm, nhanh chóng hướng về phía Hải Kim chém xuống.

Lập tức Hải Kim xoay người đứng lên, bất chấp khoe miệng thổ huyết, liên tục vỗ Song dực Đấu khí Lưu Ly, cấp tốc tránh thoát.

- Vương Minh Dương, thù này Hải Kim ta nhớ kỹ!

Ngừng ở giữa không trung, Hải Kim thét lên rít gào.

Đang ở trước mặt mấy ngàn người, Vương Minh Dương đánh cho Hải Kim thổ huyết, chuyện như vậy sẽ lập tức truyền ra ngoài. Đến lúc đó, toàn bộ Đế quốc Thiên Phong sẽ biết, Kiếm Hoàng Vương Minh Dương đánh trọng thương Phong Hoàng Hải Kim.

Sau này, toàn bộ mọi người Đế quốc Thiên Phong sẽ biết, Phong Hoàng Hải Kim đương nhiên xếp hạng đứng sau Kiếm Hoàng Vương Minh Dương.

Đã là con người ai cũng coi trọng mặt mũi, cho dù là cường giả cấp bậc Đấu Hoàng cũng không thể ngoại lệ. Nếu như Hải Kim cùng Kiếm Hoàng đánh nhau ở nơi hoang vắng không có người chứng kiến, Hải Kim có bị thua, có lẽ cũng không tức giận như thế. Nhưng mà đứng trước mấy ngàn người chứng kiến, nét mặt già nua của Hải Kim quả thật rất khó tìm được một cái lỗ nẻ để chui vào.

- Người có nhớ thì thế nào?

Kiếm Hoàng Vương Minh Dương lớn tiếng quát.

- Người cuối cùng cũng chỉ là bại tướng dưới tay ta mà thôi!

Vừa nói xong, Kiếm Hoàng khẽ động thân hình, nâng thiết kiếm trong tay, cấp tốc bay về phía Hải Kim. Xem ra, Kiếm Hoàng lần này thật sự có ý định chém chết Hải Kim.

- Lưu Chiêm, người hãy bảo trọng đi, ta đi trước đây!

Nhìn thấy Kiếm Hoàng chém tới, Hải Kim hét to một tiếng, phe phẩy Song dực Đấu khí Lưu Ly, rất nhanh bay mất.

Nhìn thấy Kiếm Hoàng lao nhanh tới, Hải Kim trong lòng cả kinh. Hẳn bị thương cũng không nhẹ, nếu còn ở lại Hải Kim làm sao là đối thủ của Kiếm Hoàng, nghĩ tới nghĩ lui, Hải Kim nghĩ bỏ chạy là thượng sách.

Bỏ lại Địa Hoàng Lưu Chiêm, Phong Hoàng Hải Kim vô tung vô ảnh, nhẹ nhàng bay mất.

- Hừ, người tu luyện đấu khí Phong hệ, chỉ để chạy trốn chết sao?

Nhìn thấy Phong Hoàng Hải Kim bay ra xa, Kiếm Hoàng dừng lại trên không trung, khinh thường nói.

Phong Hoàng thực lực tuy rằng không bằng Kiếm Hoàng, nhưng mà so về tốc độ, Kiếm Hoàng không nhanh bằng Hải Kim. Những người tu luyện đấu khí Phong hệ, đối với tốc độ là phi thường am hiểu. Nhìn thấy Hải Kim bay xa, Kiếm Hoàng biết mình đuổi cũng không kịp, Cho nên cũng bỏ qua Phong Hoàng, hướng về phía Lý Dật cùng Lưu Chiêm bay tới.

- Lưu Chiêm, đầu hàng đi. Bốn hoàng cho người một con đường sống!

Sau khi đánh bại Hải Kim, Kiếm Hoàng khí thế tăng vọt, thanh âm cuộn cuộn như sấm, mang theo vô tận uy nghiêm.

- Lưu Chiêm, đầu hàng đi!

Bên trong Lý Minh dâng lên âm thanh kêu to.

- Lưu Chiêm, Thiếu chủ của chúng ta không phải là người có khí lượng hẹp hòi, người đi theo Thiếu chủ của ta, cam đoan sẽ không để cho người chịu thiệt thòi!

Tạ Vũ nhìn thấy Kiếm Hoàng đuổi Phong Hoàng chạy chối chết, hắt rất hưng phấn kêu to.

- Oa, không ngờ phụ thân lại uy vũ như vậy a!

Vương Cường nhìn phụ thân đang đứng ở không trung, trong ánh mắt đầy sùng bái.

- Vương Minh Dương, người muốn cùng với Lý Dật liên thủ thì lên đi, Lưu Chiêm ta tuy rằng đánh không lại hai người liên thủ, nhưng mà Lưu Chiêm ta tuyệt đối sẽ không đầu hàng.

Lưu Chiêm nghiêng chặt hàm răng, hung hăng nói.

Lưu Chiêm thế nào cũng không nghĩ ra, Phong Hoàng Hải Kim không ngờ vứt bỏ hết tôn nghiêm chạy trốn một mình.

- Lưu Chiêm, người cũng đừng quá đề cao khả năng của người. Muốn đối phó với mình người, cũng cần phải có Kiếm Hoàng các hạ liên thủ sao?

Nghe thấy Lưu Chiêm nói, Lý Dật khẽ hừ cái mũi, khinh thường nói.

- Vương thúc thúc, người ở một bên giúp ta lược trận là tốt lắm rồi, nhìn xem ta làm sao thu thập Lưu Chiêm.

Lý Dật hướng về phía Kiếm Hoàng cười cười, vô cùng tự tin nói.

- Đã như vậy, Lý hiền đệ, người cứ mặc sức thoải mái đánh đi.

Kiếm Hoàng chậm rãi thu hồi thiết kiếm, đứng ở giữa không trung.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lấy Cứng Đối Cứng

Q.5 - Chương 82: Lấy Cứng Đối Cứng

Kiểm Hoàng nói xong, hai tay thu lại thiết kiếm, lúc này khóe miệng Lưu Chiêm cười, lộ ra vẻ xảo trá. Nếu đối mặt với Kiểm Hoàng cùng Lý Dật hai người liên thủ, Lưu Chiêm một điểm cơ hội cũng đều không có. Nhưng nếu Lưu Chiêm chỉ cần đối phó với Lý Dật, Lưu Chiêm mặc dù không có nắm chắc phần thắng, nhưng mà muốn chạy trốn cũng không phải là khó. Tối thiểu, Lưu Chiêm nghĩ là như vậy.

- Vương thúc thúc, người hãy giúp ta lược trận, chú ý không để cho Lưu Chiêm chạy trốn!

Lý Dật chậm rãi nói.

Lý Dật nói lời như vậy, làm cho tâm tình Lưu Chiêm trầm xuống. Xác thực, muốn đối mặt với Lý Dật còn phải nghĩ biện pháp đối phó với Kiểm Hoàng đứng bên cạnh, muốn đào tẩu thành công thì cũng mười phần khó khăn.

- Còn không biết ai thắng ai thua đây.

Lưu Chiêm hung hăng nói, lúc này Lưu Chiêm ngoại trừ cố gắng đẩy cao khí thế, cho nên đã dùng những ngôn ngữ hung hăng để nói.

- Lưu Chiêm, không nên lo lắng, ai thắng ai thua rất nhanh sẽ biết thôi.

Lý Dật nhàn nhạt cười cười, đối mặt với Lưu Chiêm miệng cộp gan thỏ này, Lý Dật cũng không cần để ý.

Trong tay thủ ấn rất nhanh kết xuất, nhìn thấy những động tác của Lý Dật, Lưu Chiêm biết rõ, Lý Dật có ý định động thủ. Lưu Chiêm trên mặt biểu lộ vẻ mặt trầm trọng.

Hải Kim thì chạy trốn rồi, hơn nữa muốn đối mặt với Lý Dật cùng Vương Minh Dương hai đại Đấu Hoàng cường giả, Lưu Chiêm biết rõ hôm nay rất có thể mình phải lưu lại ở đây.

- Hậu thổ chi thuận, Hậu Thổ Tái Vật.

Lưu Chiêm thấp giọng quát, đối mặt với công kích của Lý Dật, Lưu Chiêm đầu tiên nghĩ đến chính là phòng thủ trước, phòng hộ là chính, sau đó tìm kiếm cơ hội đột kích.

Đánh bại Lý Dật, Lưu Chiêm đã không có lòng tin, dù cho đánh bại Lý Dật, Lưu Chiêm còn phải đối mặt với Lý Dật cùng Kiếm Hoàng liên thủ. Nhìn thấy Kiếm Hoàng chiến đấu cùng với Hải Kim, Lưu Chiêm cũng không tin chắc có thể đánh bại Kiếm Hoàng.

Quyết định chạy trốn là phương án tối ưu nhất, đối mặt với công kích của Lý Dật, Lưu Chiêm ngay lập tức đem năng lượng toàn thân tập trung vào Hậu thổ chi thuận, từng tầng tầng đấu khí thổ hoàng sắc bao trùm lấy thân thể Lưu Chiêm. Rất nhanh, trên thân thể Lưu Chiêm bao trùm một tầng đất màu vàng, tầng đất màu vàng này bản thân không phải áo giáp, lại càng không phải Sa y Đấu khí.

Loại phòng hộ vật thể kỳ dị này, giống như là một tầng tầng màng mỏng thổ hoàng sắc, trực tiếp đem toàn thân Lưu Chiêm bao trùm ở bên trong, thậm chí còn nhìn thấy màng mỏng thổ hoàng sắc trong suốt nữa.

- Lưu Chiêm, người chuẩn bị biến thành một con rùa đen sao?

Nhìn cử động của Lưu Chiêm, Lý Dật phá lên cười.

Nghe thấy Lý Dật nói, phía dưới Lý Minh cùng Dong binh đoàn Thiết Kiếm ai lấy đều đồng loạt nở nụ cười, mà người của Liên minh Bang hội ai lấy đều cúi đầu xuống xấu hổ.

Lưu Chiêm là thủ lĩnh của bọn họ, mà người đứng đầu lại bị người mang thành một con rùa đen, như vậy trực tiếp nhục nhã đến Lưu Chiêm

nhưng cũng gián tiếp làm thương tổn đến toàn bộ bang chúng Liên minh Bang hội. Bất quá thương tổn đến những người trong Liên minh Bang hội, đều là những người đối với Lưu Chiêm rất mực trung thành.

Không thể không nói, hai bên tại phía dưới núi bắt đầu tranh đấu, sĩ khí Liên minh Bang hội đã xuống thấp rất nhiều.

Bị Lý Dật dùng lời nói khiêu khích, Lưu Chiêm mặt như giềng cạn, cũng không có một tia ba động, toàn thân Lưu Chiêm phát ra đấu khí càng ngày càng thịnh, một tầng một tầng đấu khí thổ hoàng sắc bao trùm tại trên người của hắn. Chờ đợi đến lúc Lưu Chiêm dừng lại động tác, tầng tầng năng lượng thổ hệ đã bao trùm lên toàn bộ thân thể Lưu Chiêm hình thành một tầng ngăn cách, làm cho toàn bộ thân thể Lưu Chiêm đều to lớn lên một chút.

Đợi cho Lưu Chiêm toàn tâm toàn ý làm xong những động tác này, ngẩng đầu lên nhìn thấy Lý Dật đang hứng thú nhìn hắn.

- Lý Dật, chúng ta bắt đầu đi!

Lưu Chiêm đột nhiên nói.

- Bây giờ người còn nhớ rõ là đang đánh nhau với ta sao?

Nhìn Lưu Chiêm, Lý Dật lúc này biểu lộ giống như cười mà không phải cười.

- Vì để cho người có thể chết tâm phục khẩu phục, ta ở một bên chờ đợi thật lâu a.

Một lòng nghĩ tăng lên lực lượng phòng hộ, Lưu Chiêm cũng biết mình ngưng kết thổ giáp đã đạt tới cực hạn, đã tổn hao gần năm phút đồng hồ. Nhưng trong năm phút đồng hồ này, Lý Dật cũng đã sớm chuẩn bị xong Đấu kỹ, chỉ là trông thấy bộ dáng tức cười của Lưu Chiêm, nên hắn mới một mực không có phóng thích ra.

Lý Dật nói những lời này làm cho Lưu Chiêm sửng sốt ngạc nhiên một chút. Lưu Chiêm có cảm giác, khi hần tiêu tốn thời gian để chuẩn bị thổ giáp, trong lúc chuẩn bị Lưu Chiêm cũng đã suy nghĩ đến khả năng Lý Dật nhân cơ hội này công kích hần, tuy nhiên Lưu Chiêm đã quyết chủ ý phòng thủ, cho nên hần cũng mặc kệ cái ý nghĩ dư thừa gì đó, vượt qua một bên.

Phòng thủ, phòng thủ, phòng thủ rồi sau đó chạy trốn.

Lý Dật muốn công kích hần, Lưu Chiêm liền nghĩ đến phòng thủ. Dù sao, thổ giáp ngưng kết đến trình độ cuối cùng mà còn không phòng ngự được. Như vậy, cũng không thềm nghĩ nữa. Cho nên, hành động của Lưu Chiêm lúc này là đem tầng tầng thổ giáp ngưng tụ với độ dày cao nhất.

Lưu Chiêm không thể tưởng được là Lý Dật không có thừa dịp hần ngưng kết thổ giáp mà công kích hần. Điều này làm cho Lưu Chiêm cảm thấy ngoài tưởng tượng.

- Lý Dật, người lúc này muốn như thế nào?

Hai con mắt khê chuyển động vài cái, trong lòng Lưu Chiêm rất nhanh nghĩ tới vài loại khả năng.

Lưu Chiêm là người cẩn thận, Lý Dật không có thừa dịp hần đang lúc ngưng kết Hậu thổ chi thuần mà công kích hần. Hần nghĩ có khả năng là Lý Dật đã nắm chắc cách đối phó hần, về điểm này Lưu Chiêm không thể không chú ý.

Lưu Chiêm có thể đứng sau chỉ đạo Tam bang Ngũ hội nhiều năm như vậy, từ điểm đó cũng có thể thấy được Lưu Chiêm là người rất cẩn thận, có lẽ nếu như không đụng độ với Lý Dật, thì cũng không có ai biết rằng Lưu Chiêm là người đứng sau thế lực Tam bang Ngũ hội.

- Không nghĩ người, vui đầu làm những thứ gì đó, làm cho Lý thiếu gia rất ngạc nhiên, cho nên tò mò nhìn xem mà thôi.

Lý Dật vừa cười vừa nói.

- Hừ, muốn đánh thì đánh đi.

Lưu Chiêm hừ một tiếng, nói.

- Nếu như vậy, người đã chuẩn bị xong, thiếu gia ta liền cũng không khách khí.

Lý Dật lớn tiếng nở nụ cười, nói.

Để cho Lưu Chiêm thoải mái chuẩn bị, Lý Dật làm sao không có chuẩn bị đây.

Tay trái buông lỏng, một đạo hỏa diễm cuồng liệt hướng về phía Lưu Chiêm đánh tới, đạo hỏa diễm kia sau khi xuất hiện, thiên địa xung quanh đều biến sắc.

- Đấu kỹ Bạch Hổ, Lưu Hỏa Liệt.

Lưu Hỏa Liệt mang theo đấu khí Hỏa hệ cuồng bạo, mãnh liệt đánh về phía Lưu Chiêm, hỏa diễm trực tiếp vây quanh Lưu Chiêm, càng đốt càng mãnh liệt.

Đoàn hỏa diễm bao lấy toàn thân Lưu Chiêm mạnh mẽ nổ tung, theo âm thanh nổ mạnh, hỏa diễm lại phồng lên một chút, mãnh liệt hơn một chút. Nhìn thấy hỏa diễm bành trướng lên, khóe miệng Lý Dật khẽ mỉm cười.

Lần thứ nhất nổ mạnh làm sao đủ đây? Trước rất nhiều ánh mắt của mọi người chứng kiến, hỏa diễm kia bao lấy thân thể Lưu Chiêm, không ngừng bạo liệt, mỗi lần bạo liệt đoàn hỏa diễm liền phình to lên một chút, đến cuối cùng đoàn hỏa diễm đã biến thành một ngọn núi lửa hùng hực cháy.

Mọi người chứng kiến nhìn thấy ngọn núi lửa hùng hực cháy, ở bên trong đó có một đạo nhân ảnh đột nhiên từ trong núi lửa bay ra. Nhìn

thấy đạo nhân ảnh này, khoe miệng Lý Dật khẽ cười vui vẻ, rốt cục là hãn cũng không chịu được sao?

Nhiệt độ của ngọn núi lửa này, Lý Dật có thể hoàn toàn biết được độ nóng của nó như thế nào. Lưu Chiêm muốn dựa vào thổ giáp ngăn trở hỏa diễm, quả thực là muốn chết mà thôi.

Nhìn hiện tại trên người Lưu Chiêm lúc trước có tầng tầng thổ giáp, lúc này hầu như nhìn không thấy, sắc mặt của hãn hết sức chật vật, Lưu Hỏa Liệt kia dù sao cũng là Đấu kỹ Bạch Hổ, không phải Lưu Chiêm có thể đơn giản ứng phó được.

Nhìn thấy Lưu Chiêm bay lên, Song dực Đấu khí sau lưng Kiếm Hoàng cũng vỗ cánh, rất nhanh đứng ở trước mặt Lưu Chiêm.

- Vương Minh Dương, là người muốn làm gì, không phải người đã nói là không ra tay sao?

Nhìn thấy Kiếm Hoàng Vương Minh Dương đứng chắn ở trước mặt mình, Lưu Chiêm tinh thần khẩn trương, kêu lên.

- Lưu Chiêm, người nói thúi lắm, chỉ cần người không đào tẩu, lão tử tuyệt đối sẽ không đối phó với người.

Kiếm Hoàng lạnh lùng nói.

- Người...

Kiếm Hoàng nói với Lưu Chiêm hoàn toàn là một loại vũ nhục.

- Lý Dật, người cũng tiếp ta một chiêu.

Lưu Chiêm nghiêm nghị kêu lên. Hai tay thủ ấn liên tục kết xuất, Lưu Chiêm rất nhanh thi triển Đấu kỹ ra.

- Phách Hoàng Quyền!

Theo tiếng thét gào của Lưu Chiêm, tay phải Lưu Chiêm biến thành bàn tay kim hoàng sắc, bàn tay tạo thành năm đấm, giơ tay lên giống như là được hoàng kim đúc thành, hung hăng hướng về phía Lý Dật đánh tới.

- Thanh Vân Thủ!

Lý Dật khẽ quát một tiếng, bàn tay lập tức biến thành một bàn tay màu xanh, đón đỡ đòn công kích của Lưu Chiêm.

Hai đại Đấu Hoàng cường giả lập tức tiến hành chiến đấu cận thân, hai bóng người giữa không trung rất nhanh va chạm vào nhau, rồi lại tách ra, trên bầu trời không ngừng truyền ra những tiếng nổ. Hai Đấu Hoàng cường giả quần đấu làm cho những người đang xem cuộc chiến này cảm thấy kinh hồn táng đảm.

Hai người nhanh chóng giao thủ mười hiệp, đột nhiên tách ra, Lưu Chiêm ngừng ở giữa không trung không ngừng thở hổn hển, nhìn Lý Dật giống như là nhìn thấy một con quái vật.

Lưu Chiêm tu luyện chính là đấu khí Thổ hệ, đấu khí Thổ hệ bền bỉ phi thường, so với các hệ đấu khí khác đều còn có lực phòng ngự tốt hơn, Lưu Chiêm sở dĩ lựa chọn chiến đấu cận thân, chính là ý vào đấu khí Thổ hệ có phòng ngự cường hãn. Bởi vì đấu khí Thổ hệ, rất thích hợp với việc cận thân chém giết.

Nhưng mà Lưu Chiêm hiện tại rất buồn bực, thân là Ngũ Tinh Đấu Hoàng, tu luyện chính là đấu khí Thổ hệ, cùng Lý Dật một phen cận thân quần đấu. Lưu Chiêm lúc này lại thở hồng hộc, còn Lý Dật lại khí định thần nhàn, tiêu sai ngừng ở giữa không trung.

Lý Dật bất quá là Tam Tinh Đấu Hoàng, Lưu Chiêm thân là Ngũ Tinh Đấu Hoàng, thân kiêm đấu khí Thổ hệ. Nhưng mà cho dù là như vậy, cận thân quần đấu Lưu Chiêm vẫn không phải đối thủ của Lý Dật.

Lưu Chiêm thần sắc kịch liệt biến hóa, trên năm tay kim quang càng ngày càng thịnh.

Hai mắt trợn lên, Song dực Đẩu khí sau lưng Lưu Chiêm mãnh liệt vỗ lên, lúc này Lý Dật chuẩn bị đón nhận công kích của Lưu Chiêm. Nhưng Lưu Chiêm đột nhiên cấp tốc bay về phía Kiếm Hoàng, đánh ra một quyền mãnh liệt, hướng về phía Kiếm Hoàng đánh tới.

- Lưu Chiêm, là do ngươi muốn chết!

Nhìn thấy Lưu Chiêm không có công kích Lý Dật, ngược lại đi công kích chính mình, Vương Minh Dương rống lớn một tiếng.

Nhìn thấy Lưu Chiêm nhắm vào Kiếm Hoàng công kích, tất cả mọi người Lý Minh cùng với Dong binh đoàn Thiết Kiếm cảm thấy rất kỳ quái. Rõ ràng, Lưu Chiêm đấu với Lý Dật cũng không phải là đối thủ, hiện giờ lại muốn công kích Kiếm Hoàng, đây không phải là muốn chết nhanh hơn một chút sao?

- Vương Minh Dương, người làm hồng đại sự của ta, cho dù chết, ta cũng muốn kéo theo người đi cùng.

Lưu Chiêm điên cuồng kêu lên, theo tiếng kêu của hắn xuất hiện một nắm tay lớn màu vàng kim hướng về phía Kiếm Hoàng đập xuống.

- Tốt, Lưu Chiêm ta đây khiến cho ngươi chết sớm một chút!

Kiếm Hoàng cả giận nói.

Kiếm Hoàng cũng thật bất ngờ Lưu Chiêm đột nhiên hướng về phía hắn công kích, cho nên hắn cũng không kịp thi triển Đấu kỹ lợi hại nhất. Lúc này, hắn chỉ kịp hét lớn một tiếng, vung thiết kiếm trong tay, rất nhanh đem mũi kiếm vẽ thành một vòng tròn.

Một vòng tròn hiện ra, lập tức tại trước mặt Kiếm Hoàng hình thành một tấm thuẫn óng ánh che chắn.

Tấm thuẫn xuất hiện, Kiếm Hoàng Vương Minh Dương mạnh mẽ quát to một tiếng.

- Kiếm Thuần!

Theo tiếng hét lớn của Vương Minh Dương, tấm thuẫn đột nhiên nổi lên biến hóa, lá chắn óng ánh hướng về phía Lưu Chiêm xuất hiện hơn mười mũi kiếm đâm tới.

Tấm thuẫn này có hai tác dụng, một là tấm thuẫn che chắn, hai là sinh ra các mũi kiếm, đâm về phía Lưu Chiêm.

Bùm!

Nắm tay vàng kim cùng Kiếm Thuần va chạm vào nhau, làm cho Kiếm Thuần đồng thời rạn nứt. Sau đó, nắm tay lại nện tiếp vào Kiếm Thuần, lúc này trên Kiếm Thuần truyền đến một tiếng tiếng bạo liệt, tấm chắn cũng bắt đầu vỡ tan.

- Vương Minh Dương, người chết đi!

Lưu Chiêm thét lên, nắm tay vàng kim hướng về phía thân thể Vương Minh Dương đánh tới.

Nắm tay giống như núi lớn uy nghiêm, thanh thế rất là kinh người. Kiếm Hoàng Vương Minh Dương nhìn thấy khí thế của Lưu Chiêm, vẻ mặt biến sắc.

Kiếm Hoàng nhìn thấy một kích này của Lưu Chiêm, hoàn toàn tập trung tất cả thực lực của hắn, quả thật Lưu Chiêm có ý định cùng với mình lấy cứng đối cứng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Một Ngụm Thôn Phệ

Q.5 - Chương 83: Một Ngụm Thôn Phệ

Đứng ở trên không trung, thần sắc Kiếm Hoàng nghiêm túc, nắm chặt thiết kiếm trong tay, hết sức chăm chú đợi Lưu Chiêm công kích đến.

- Lưu Chiêm, người cũng thật là to gan!

Thanh âm của Lý Dật ở sau lưng Lưu Chiêm truyền đến, nhìn thấy Lưu Chiêm đột nhiên công kích về phía Vương Minh Dương, Lý Dật lập tức giận dữ. Song dực Đấu khí mở ra, Lý Dật công kích về phía sau lưng Lưu Chiêm, một đạo thiểm điện hắc bạch giao nhau từ trong tay Lý Dật hướng về phía sau lưng Lưu Chiêm đánh tới.

Cùng lúc Lý Dật ra tay, Kiếm Hoàng Vương Minh Dương cũng bắt đầu công kích, thiết kiếm trong tay mạnh mẽ chém ra một đạo kiếm khí, âm âm hướng về phía bàn tay kim sắc của Lưu Chiêm chém tới.

Rất nhanh, Lưu Chiêm lâm vào thế giáp công của hai Đại Đấu Hoàng.

Nhìn thấy Lưu Chiêm bị Lý Dật cùng Vương Minh Dương giáp công, những người ở phía dưới lập tức khẩn trương nhìn lên, ai lấy đều nhìn chăm chăm lên bầu trời, chỉ sợ không cẩn thận nháy mắt một cái, sẽ bỏ lỡ cơ hội hiếm có này.

Đặc biệt đám người Liên minh Bang hội, nhìn thấy Lưu Chiêm bị Lý Dật cùng với Kiếm Hoàng Vương Minh Dương giáp công, trên mặt ai lấy đều lộ ra thần sắc tuyệt vọng, chỉ cần Lưu Chiêm thất bại, toàn bộ bọn họ sẽ bị bắt làm tù binh. Vừa rồi trong lúc hỗn chiến bên họ cũng sát thương không ít người của Lý Minh, đến lúc đó Lý Dật có thể bỏ qua cho bọn họ sao?

Thế nhưng, hoàn cảnh Lý Minh cùng Dong binh đoàn Thiết Kiếm lại không giống nhau. Trong con mắt của Lý Hàn, nếu Lưu Chiêm bị Lý Dật cùng Kiếm Hoàng Vương Minh Dương giáp công, trên mặt lập tức lộ ra vẻ mặt tươi cười. Chỉ cần Lưu Chiêm chết, hoặc là thua chạy thì trận phân tranh này nhất định là Lý Minh đạt được thắng lợi cuối cùng, và cũng đồng nghĩa rằng Lý Minh thống nhất được Tam bang Ngũ hội tại Đế đô. Lý Minh thống nhất được Tam bang Ngũ hội tuy rằng chưa mạnh

bằng Tứ Đại Gia Tộc, Dong binh đoàn Thiết Kiếm, nhưng mà cũng không kém hơn bao nhiêu.

Mục tiêu thế lực nhất lưu tại Đế đô, đã không còn bao xa.

Hơn nữa, trong lòng Lý Hàn cũng có ý định đưa thế lực Lý gia tại Tây bộ Đế quốc kết hợp lại, cũng có đủ thực lực chống lại Tứ Đại Gia Tộc Đế đô.

Đương nhiên, trong chuyện này mấu chốt nhất vẫn là nhờ Lý Dật của Vạn Triều Thành Lý gia, một vị Đấu Hoàng cường giả. Có Đấu Hoàng cường giả trấn áp, mới là căn bản của thế lực nhất lưu.

Lúc này tâm trạng của mọi người cũng dần dần buông lỏng, Lưu Chiêm nếu thua chạy, tranh đấu cũng kết thúc. Như vậy, tràng diện sinh tử giao tranh giữa hai thế lực cũng chấm dứt.

Mắt thấy hai đạo công kích chuẩn bị đánh trúng Lưu Chiêm, Lưu Chiêm đột nhiên quý dị cúi xuống, hướng về phía ngược lại bay đi.

- Lão gia hỏa này!

Kiểm Hoàng Vương Minh Dương nhìn thấy Lưu Chiêm chủ động né tránh, lập tức mắng lên.

Đạo kiếm khí đã công kích ra ngoài, không kịp thu trở lại, Lưu Chiêm đột nhiên né tránh đào tẩu, đạo kiếm khí hùng hồn kia hướng về phía Lý Dật đánh tới.

Đạo Âm Dương Thần Lô của Lý Dật cũng đã rời tay, lúc này Âm Dương Thần Lô cũng hướng về phía Kiểm Hoàng Vương Minh Dương đánh tới.

Oanh một tiếng nổ lớn, công kích của hai người va chạm vào nhau, thiên địa chi gian nổi lên vô số hào quang sáng lạn.

Công kích của Lý Dật cùng Kiếm Hoàng do Lưu Chiêm đột nhiên trốn thoát cho nên va chạm vào nhau. Lúc này Lưu Chiêm nhân cơ hội lập tức chạy trốn, Lý Dật cùng Kiếm Hoàng lập tức vũ Song dực Đấu khí sau lưng, hướng về phía Lưu Chiêm vội vã đuổi theo.

- Hai vị, cũng không cần đuổi theo a, ha ha...

Lưu Chiêm cười lớn, từ trong trận vây công của Lý Dật và Kiếm Hoàng Vương Minh Dương nháy mắt thoát ra, Lưu Chiêm tâm tình lúc này thật là tốt.

Vừa rồi cùng Lý Dật đối chiến, Kiếm Hoàng Vương Minh Dương giám sát bên cạnh, chỉ cần Lưu Chiêm có hành động đào tẩu, Kiếm Hoàng Vương Minh Dương nhất định sẽ ngay lập tức ngăn chặn Lưu Chiêm lại.

Lưu Chiêm lựa chọn bất ngờ công kích Vương Minh Dương làm cho Vương Minh Dương trở tay không kịp, sau đó nhanh chóng thoát ly vòng vây, cấp tốc chạy trốn.

Vốn Lý Dật cùng Vương Minh Dương một trước một sau vây quanh Lưu Chiêm. Hiện tại Lý Dật cùng Vương Minh Dương đều đuổi theo sau lưng Lưu Chiêm. Từ tình thế một trước một sau giáp công, trong nháy mắt đã bị Lưu Chiêm hóa giải.

- Lưu Chiêm, có bản lĩnh người đừng có bỏ chạy a!

Nhìn thấy Lưu Chiêm bỏ chạy, Lý Dật cũng không có vội vàng, hẩn nhìn Lưu Chiêm giống như là nhìn một xác chết.

- Lý Dật, người làm ta sợ a, ta sợ a...

Lưu Chiêm cười ha hả.

- Không phụng bồi nữa, ta đi đây!

Lưu Chiêm ha ha phá lên cười, lúc này hẩn không đi còn phải đợi tới khi nào mới đi đây? Nghĩ xong, Lưu Chiêm xoay người, Song dực Đấu khí

mở ra, liền muốn ly khai.

Ngay lúc Lưu Chiêm nghĩ muốn lúc rời đi, Lý Dật trong mắt hiện ra vẻ mặt dữ tợn. Vừa mới vỗ ra Song dực Đấu khí sau lưng, Lưu Chiêm lập tức cảm giác được trước mặt hắn không gian có một hồi ba động kỳ quái, không gian chợt tách ra một khoảng không, bỗng nhiên có một bóng người xuất hiện ngay trước mặt Lưu Chiêm.

Bóng người kia xuất hiện, Lưu Chiêm có thể nhìn thấy rõ người đứng trước mặt mình là một nữ tử xinh đẹp, nhưng gương mặt không có một chút tình cảm, trên người mang theo một cỗ năng lượng ba động kinh người.

- Người là ai?

Nhìn thấy nữ nhân hiện ra trước mặt, đồng tử Lưu Chiêm đột nhiên ngưng đọng lại, Lưu Chiêm có thể cảm giác được cô gái đứng trước mặt mình có thực lực Bát Tinh Đấu Hoàng cường giả.

Nữ tử này cũng không có trả lời Lưu Chiêm, nàng ta bỗng nhiên duỗi ra hai bàn tay trắng nõn nhỏ bé của mình, trực tiếp vỗ ra một chưởng vào ngực Lưu Chiêm.

Lưu Chiêm một lòng muốn đào tẩu, cũng không có nghĩ tới đột nhiên xuất hiện cường giả cấp bậc Bát Tinh Đấu Hoàng trước mặt mình. Mà nàng ta còn không có phong phạm của Đấu Hoàng cường giả, đột nhiên trực tiếp ra tay công kích về phía hắn.

Một chưởng đánh tới, Lưu Chiêm phun ra một ngụm máu tươi, thân thể bay ngược về phía sau.

Đấu Hoàng cường giả kia xem ra không có buông tha Lưu Chiêm, cả người nàng cũng bay theo thân hình của Lưu Chiêm, lúc này trông thấy hai người như là dán cùng một chỗ với nhau.

Mọi người ở dưới xem cuộc chiến không biết chuyện gì đã xảy ra, nữ Đấu Hoàng cường giả thần bí này đột nhiên há hốc miệng ra, nháy mắt mở lớn miệng đến mức một người giàu sức tưởng tượng nhất cũng không thể hình dung nổi, trực tiếp nuốt cả người Lưu Chiêm vào trong bụng.

Yết hầu khẽ động vài cái, loại ngốc trệ trong ánh mắt có một chút ba động, rất nhanh, không gian sau lưng lại vặn vẹo lên một hồi, nữ Đấu Hoàng cường giả thần bí kia lại vô ảnh vô tung biến mất.

- Lý hiền điệt, vừa rồi người kia, người quen biết à?

Trông thấy một màn quái dị xảy ra trước mắt, Kiếm Hoàng sững sốt một hồi, rồi mới mở miệng hỏi.

- Cái vị này, ân, vị này với ta có vài lần chi giao, ta gặp nàng ở Ma Thú Sâm Lâm trong Sơn mạch Nạp Gia, ta cũng không biết nàng tại sao đột nhiên ra tay giúp ta.

Lý Dật nhú mày, nói.

Lý Dật đương nhiên biết rõ chuyện gì đã xảy ra, Bát Tinh Đấu Hoàng chính là con khôi lỗi Thôn Thiên Thú của Lý Dật. Tuy nhiên, cho dù là Kiếm Hoàng, Lý Dật cũng không nguyện ý cho hẳn biết bí mật này của mình. Bên cạnh mình còn có con khôi lỗi thực lực Bát Tinh Đấu Hoàng. Cho nên Lý Dật nói lung tung vài câu, ứng phó với Kiếm Hoàng cho qua chuyện.

- Thật là lợi hại a. Lưu Chiêm như vậy mà bị một ngụm nuốt vào bụng, ta nghĩ cũng chỉ có một ít ma thú có kỹ năng đặc thù, mới có thần thông như vậy a.

Nghe thấy Lý Dật nói, Kiếm Hoàng cũng nói ra suy đoán của mình.

Nếu là Lý Dật tại Ma Thú Sâm Lâm trong Sơn mạch Nạp Gia kết bạn với cường giả ma thú, như vậy, người này có khả năng là cường giả ma

thú nhất tộc nào đó. Có thể trực tiếp nuốt được Đấu Hoàng cường giả Lưu Chiêm, chỉ có một ít ma thú đặc thù mới có thể làm được như vậy, coi như đây cũng là lời giải thích tương đối hợp lý.

- Ta cũng không biết nàng có năng lực đặc thù như vậy.

Lý Dật vừa cười vừa nói.

oOo

- Không xong!

Ngay lúc Thôn Thiên Thú một ngụm nuốt Lưu Chiêm vào trong bụng, ở một góc hẻo lánh trên dãy núi Linh Sơn, Lý Tiểu Hồ cảm thấy vô cùng kinh sợ.

Chợt Lý Tiểu Hồ lập tức cúi đầu xuống, cũng không nhúc nhích, như là sợ bị người ta phát hiện ra được mình.

oOo

Nhìn thấy Thôn Thiên Thú một ngụm nuốt Lưu Chiêm vào trong bụng, mọi người phía ở dưới đã sớm sợ ngây người. Lưu Chiêm là một trong Thiên Phong Thất Hoàng. Một Đấu Hoàng cường giả, vậy mà bị người ta nuốt vào trong bụng, chuyện kỳ lạ như vậy nếu truyền ra ngoài, chỉ sợ không có ai tin tưởng.

- Các người còn muốn đánh một trận nữa sao?

Vỗ ra Song đực Đấu khí ở sau lưng, Lý Dật trôi nổi giữa không trung, ở trên không trung cao giọng nói vọng xuống.

- Chúng ta nguyện ý quy phục Lý Minh!

Nghe thấy thanh âm Lý Dật, Liên minh Bang hội ở phía dưới tất cả đều cao giọng kêu to lên.

Như là sợ thanh âm của mình nhỏ, Lý Dật không nghe thấy, những người này đều cao giọng kêu to lên, đồng thời toàn bộ đều quỳ xuống. Khung cảnh ba ngàn người, đều quỳ rạp trên mặt đất, trông rất là hoành tráng.

- Tốt, ta tiếp nhận các người!

Lý Dật trên trời nói vọng xuống.

Nghe thấy Lý Dật nói, toàn bộ Liên minh Bang hội đều yên tâm, nếu như Lý Dật quyết định không buông tha bọn họ, như vậy bọn họ khẳng định không tránh được cái chết. Nếu Lý Dật đã đáp ứng, thì cũng không có giết chết hết bọn họ.

- Tuy nhiên, tất cả người Thanh Trúc Bang đều phải chết!

Lý Dật ngang nhiên nói.

- Thiếu chủ, không nên...

- Thiếu chủ, vừa rồi ta không có giết người!

- Thiếu chủ, tất cả đều do Bang chủ làm!

Nghe thấy Lý Dật nói, tất cả bang chúng Thanh Trúc Bang đều kêu khóc vang trời.

Đặc biệt là đám người Lão Yên, khi nghe thấy Lý Dật nói, sắc mặt mọi người đều biến sắc. Lý Dật nói những lời này, chính là muốn đưa bọn họ vào chỗ chết.

- Bao vây Thanh Trúc Bang lại cho ta!

Lý Dật mạnh mẽ quát.

Lý Dật vừa mới nói xong, người Thanh Trúc Bang lập tức bị mấy ngàn người bao vây lại, đặc biệt những người trước kia cùng một phe với Thanh Trúc Bang, đám người Liên minh Bang hội tất cả đều nhiệt tình

bao vây Thanh Trúc Bang lại, những này vốn vừa thoát chết cho nên muốn bao vây Thanh Trúc Bang lại để lập công.

Sau khi Thanh Trúc Bang bị bao vây lại, Lý Dật lập tức từ phía trên trời bay xuống mặt đất, Kiếm Hoàng Vương Minh Dương cũng bay xuống cùng với Lý Dật.

- Thiếu chủ, chúng ta đều bị bắt buộc phải làm như vậy.

Nhìn thấy Lý Dật chậm rãi hướng về phía mình đi tới, Lão Yên lớn tiếng kêu lên.

- Lão Yên, ta muốn biết, các người giả đầu nhập vào Lý Minh, đều đã nuốt độc dược do ta đặc chế, vì cái gì mà các người còn dám phản bội lại ta?

Nhìn thấy Lão Yên, Lý Dật chậm rãi hỏi.

Đối mặt với đám Thanh Trúc Bang phản bội, Lý Dật có một chút lo lắng. Lý Dật không biết Lão Yên vì cái gì sau khi nuốt vào độc dược của mình mà còn dám phản bội. Nếu như Lão Yên có biện pháp giải độc, như vậy đám người Lý Kỳ có biết được phương pháp giải độc kia không? Kể từ đó, chính mình khống chế thế lực liên giảm xuống, sau này cũng khó có thể đảm bảo không có người phản bội lại mình.

Nếu như những người này làm có âm mưu gây bất lợi cho Lý Dật, Lý Dật thật khó đề phòng, chính vì suy nghĩ những vấn đề như vậy, cho nên Lý Dật muốn hỏi cho cặn kẽ.

- Thiếu chủ...

Nghe thấy Lý Dật hỏi, Lão Yên trong giọng nói mang theo một cổ bi thiết.

- Thiếu chủ, là như vậy...

Đối mặt với Lý Dật, Lão Yên xưng hô Lý Dật là Thiếu chủ, lão cũng mong rằng xưng hô Lý Dật như vậy có thể khiến Lý Dật động tâm tha mạng cho lão.

Lúc này Lão Yên thành thật nói ra nguyên nhân vì sao dám nuốt độc dược do Lý Dật đặc chế:

- Thiếu chủ, Lưu Chiêm cầm một lọ dược hoàn cho chúng ta, nói là Ngọc Lộ Hoàn, nó có thể giải trừ hết thủy độc dược. Sau đó, Lưu Chiêm giao cho chúng ta một nhiệm vụ đầu nhập vào dưới trướng Lý Minh, chờ đợi thời cơ, cho Lý Minh một kích trí mạng. Vì bỏ đi nghi kỵ trong lòng chúng ta, trước khi nuốt Ngọc Lộ Hoàn, Lưu Chiêm cho chúng ta uống vài loại kịch độc, để chúng ta nuốt xuống, sau đó lấy Ngọc Lộ Hoàn giải độc.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kim Lan Dịch

Q.5 - Chương 84: Kim Lan Dịch

- Quả nhiên, giống như lời nói của Lưu Chiêm, sau khi mọi người uống Ngọc Lộ Hoàn, những độc chất kia đối với chúng ta cũng không có tác dụng. Bởi vì như vậy, chúng ta mới đáp ứng yêu cầu của Lưu Chiêm, giả bộ đầu nhập vào Lý Minh, nằm vùng ở đó chờ mệnh lệnh của Lưu Chiêm. Thiếu chủ, tất cả chúng ta đều bị bắt buộc. Nếu như chúng ta không làm lời của hắn, thì Lưu Chiêm nhất định sẽ giết chết chúng ta, Thiếu chủ đại nhân đại lượng, bỏ qua cho chúng ta.

Lão Yên lớn tiếng kêu lên.

- Bỏ qua cho các người? Như vậy, ta hỏi các người một câu, bỏ qua cho các người, thì ai trả lại công đạo cho các huynh đệ vừa bị giết kia đây?

Nghe thấy Lão Yên nói, Lý Dật lạnh lùng hỏi.

- Nếu như bỏ qua cho các người, như vậy ta làm sao đối mặt được với các huynh đệ đó?

- Thiếu chủ, chúng ta bị bắt buộc? Chúng ta cũng đều không làm chủ được chính mình.

Lão Yên lớn tiếng kêu lên.

- Lão Yên, lúc trước người gia nhập Lý Minh, cũng nên biết phong cách làm việc của ta, cho dù người theo lệnh của Lưu Chiêm làm việc, nhưng trước khi người đầu nhập vào Lý Minh, thì cũng nên tìm hiểu phong cách hành sự của ta.

Lão Yên cầu xin tha thứ đối với Lý Dật một chút tác dụng cũng không có, Lý Dật càng nói càng thêm lạnh như băng.

- Người cảm thấy, thái độ như vậy, ta sẽ tha cho người sao?

Nhìn Lão Yên, trên mặt Lý Dật lộ ra một tia cười lạnh, làm cho Lão Yên nhìn thấy không tự chủ được bản thân rùng mình một cái.

- Vậy người, rốt cuộc muốn như thế nào?

Lão Yên hỏi ra lời này, trong lòng cảm thấy vô cùng lo lắng.

- Còn như thế nào nữa? Người chết đi!

Lý Dật quát to một tiếng, thân thể quỷ dị vặn vẹo vài cái, nhanh chóng bắn tới trước mặt Lão Yên.

Lý Dật đã là Đấu Hoàng cường giả, thực lực Đấu Hoàng cường giả muốn dùng Huyền Sát lao đến trước mặt Lão Yên, dù cho trước mặt Lão Yên có không ít bang chúng Thanh Trúc Bang, Lý Dật đơn giản chỉ cần dùng dùng Huyền Sát quỷ dị tránh đi, là đã đứng mặt Lão Yên.

- Ta sai rồi!

Nhìn thấy Lý Dật đột nhiên xuất hiện, Lão Yên cuống quýt lớn tiếng kêu lên.

- Đã muộn rồi!

Lý Dật nói từng chữ từng câu giống như một khối băng, làm cho Lão Yên hết sức rõ ràng, tại trên tay Lý Dật, hăn phải chết là không thể nghi ngờ.

- Lão tử liều mạng với người!

Đến khi sắp chết, Lão Yên đột nhiên bạo phát, hung hăng đánh về phía Lý Dật.

Sinh tử trước mắt, Lão Yên không nhớ sử dụng Đấu kỹ, dùng đấu khí cảnh giới Đấu Vương, toàn lực quán thấu vào đôi tay của mình, hung hăng hướng về phía Lý Dật đánh tới.

- Con kiến hôi mà thôi!

Lý Dật trong miệng cực kỳ khinh thường, nói, Âm Dương Thần Lô trong tay cấp tốc bắn ra, trực tiếp chui vào trong thân thể của Lão Yên.

Đấu Hoàng cường giả phát ra Âm Dương Thần Lô, căn bản là không phải Lão Yên có thể ngăn cản được. Không chỉ như thế, Lý Dật cũng phi thân đến, đánh ra một quyền hung hăng oanh tạc trên người Lão Yên.

Quyền này mang theo đấu khí Hỏa hệ, lôi hỏa tương ngộ, lập tức tại trên người Lão Yên nổ mạnh.

Chỉ thấy Lão Yên lộ ra thần sắc kỳ quái, gương mặt ngây ngốc, đứng bất động trên mặt đất, trong thân thể truyền ra từng tiếng bạo liệt, rất nhanh thân thể Lão Yên giống như đồ sứ, các bộ vị trên thân thể biến thành từng mảnh rơi xuống.

Lôi hỏa lực, trực tiếp đem thân thể Lão Yên xé rách, Lôi hệ lực thì bao trùm từng mảnh nhỏ thân thể của Lão Yên, không cho rơi xuống mặt đất,

Hỏa hệ lực ngay lập tức đem những mảnh nhỏ kia đốt thành tro bụi, biến thành khói xanh, biến mất tại thiên địa.

Nhìn một màn tà dị, người của Liên minh Bang hội ai lấy đều biến sắc. Đã từng giết người, nhưng chưa từng gặp qua thủ đoạn giết người như vậy. Bang chủ Thanh Trúc Bang, một Đấu Vương đỉnh phong, tại Đế đô Đế quốc Thiên Phong cũng là một nhân vật hô phong hoán vũ, cứ như vậy mà chết ở trong tay Lý Dật.

- Tất cả người của Thanh Trúc Bang, một tên cũng không để lại!

Lý Dật hung hăng nói, đưa tay mạnh mẽ vung lên.

Rất nhanh, những người Liên minh Bang hội, cùng Lý Minh xông lên, mạnh mẽ giết chết người Thanh Trúc Bang.

Bị người Thanh Trúc Bang đánh lén, trong lòng Lý Minh sớm đã nổi giận, hiện tại nhận được mệnh lệnh của Lý Dật, mỗi người đều vọt tới Thanh Trúc Bang, nhiệt tình đánh giết.

Đối mặt với Lý Minh cùng Liên minh Bang hội, tất cả bang chúng Thanh Trúc Bang tuyệt đối lâm vào hoàn cảnh xấu, hơn nữa Bang chủ Lão Yên đã bị một chiêu của Lý Dật đánh chết, những người Thanh Trúc Bang đã sớm sợ đến bể mật. Cho nên khi đối mặt với người của Lý Minh cùng Liên minh Bang hội, Thanh Trúc Bang khí thế mất hết, chỉ có thể hoàn toàn bị tàn sát.

Rất nhanh, những người Thanh Trúc Bang đều bị tàn sát không còn một ai.

Rất nhanh trên mặt đất, chất đầy đất thi thể, lúc này mọi người ca khúc khải hoàn trở về Đế đô.

oOo

- Vương thúc thúc, Vương Cường huynh đệ, lần này thật sự là đa tạ các người.

Về đến Đế đô, Lý Dật mời phụ tử Vương Cường đến tửu lâu xa hoa nhất. Bên trong tửu lâu, Lý Dật giơ chén rượu, hướng về phía phụ tử Vương Minh Dương nói.

- Ha ha, Lý hiền đệ thật sự là khách khí, mọi người hiện tại đều quan hệ tốt đẹp như vậy, lần này chúng ta đặc tội với Bắc Đẩu Tông, từ nay về sau Dong binh đoàn Thiết Kiếm cùng với Lý Minh, đều là sinh tử đồng minh.

Vương Minh Dương cười lớn nói.

Vương Cường giơ chén rượu trong tay, bắt đầu hít hơi vài cái.

- Kim Lan Dịch hai trăm năm, hắc hắc, Lý Dật huynh đệ thật sự là hào phóng!

Vương Cường hung hăng co rúm nói.

- Nếu như ta nói không nhầm, một chén rượu này giá trị một trăm kim tệ phải không?

- Vương Cường huynh đệ thật sự là chê cười rồi.

Nghe thấy Vương Cường nói, Lý Dật nhẹ nhàng cười.

- Bất quá chỉ là một trăm kim tệ một ly rượu mà thôi, tiền tài bất quá là vật ngoài thân, những vật này so với tình nghĩa của Lý Minh cùng Dong binh đoàn Thiết Kiếm thì tính là cái gì?

Nghe thấy Lý Dật nói, Vương Minh Dương sững sờ một chút.

- Tốt, tốt, hay cho một câu nói ‘tiền tài bất quá là vật ngoài thân’. Ha ha, Lý hiền đệ quả thật là thiếu niên anh kiệt, thật sự là có hào khí vạn trượng.

Nghe thấy Lý Dật nói một câu như vậy, Vương Minh Dương rất là có cảm xúc nói.

Vương Minh Dương không biết, câu nói ‘tiền tài bất quá là vật ngoài thân’, là do Lý Dật ở kiếp trước nhớ lại một câu danh ngôn cho nên cũng mượn câu danh ngôn nói mà thôi, Lý Dật thật không ngờ, chính một hành động nho nhỏ như vậy, khiến cho Kiếm Hoàng Vương Minh Dương cảm thán một phen.

- Rượu ngon, ta thật sự là rất lâu mới uống được rượu ngon như vậy!

Vương Cường sau khi uống một ngụm, nhắm mắt nói.

- Vương Cường, Lý thúc thúc ở trong này, không được thất lễ!

Nhìn thấy bộ dáng Vương Cường, Vương Minh Dương nhú mày.

- Ha ha, không quan hệ, không quan hệ, người tuổi trẻ, tính tình ngay thẳng mới là chuyện tốt, mới là chuyện tốt.

Lý Hàn liên tục nói, tại trong mắt Lý Hàn, Kiếm Hoàng Vương Minh Dương là một đại nhân vật, có thể cùng Kiếm Hoàng uống rượu cùng một chỗ, đó là vinh hạnh vô cùng lớn lao rồi.

Hai con mắt nhìn chăm chăm vào Lý Hàn một chút, trên mặt Kiếm Hoàng lộ ra một tia thần sắc quái dị.

- Lý huynh, bộ dáng của huynh, khiến ta nhớ tới một người.

Nhìn Lý Hàn, Vương Minh Dương đột nhiên nói.

- A, không biết Kiếm Hoàng các hạ nhớ tới ai?

Nghe thấy Kiếm Hoàng nói, lông mi Lý Hàn có chút nháy lên, chợt bình tĩnh lại.

- Ân, hồi tuổi trẻ, ta có may mắn đi qua trung tâm đại lục, lúc đó ta có gặp qua một nhân vật phong vân ở nơi đó, Lý huynh cùng người đó, trông rất giống nhau.

Vương Minh Dương nhíu mày nói.

- A. Kiếm Hoàng các hạ nói là vị nào vậy?

Lý Hàn vẫn như trước nhàn nhạt hỏi.

- Chỉ biết là người đó có ngoại hiệu gọi là La Tôn Giả, nhưng ta lại không biết vị đó rốt cuộc có tên gọi là gì.

Kiếm Hoàng nói ra.

- Tôn Giả, A...

Nghe thấy Vương Minh Dương nói, Lý Hàn rất kinh ngạc, sau đó cũng bình tĩnh lại.

- Kiếm Hoàng các hạ thật sự là nhìn nhầm, vài chục năm nay, ta một mực không có rời khỏi Đế quốc Thiên Phong. Tôn Giả, đó là Đấu Tôn cường giả a, Lý Hàn làm sao có thể đạt tới tu vi như vậy.

Lý Hàn cười cười, có vẻ ngượng ngùng nói.

- Ha ha, là ta nhìn nhầm, vị đại nhân vật kia, năm đó ta cũng bắt quá gặp qua một lần mà thôi.

Kiếm Hoàng vừa cười vừa nói.

- Đến đây, uống rượu uống rượu, hôm nay hai vị giúp tiểu nhi làm ta thật sự cảm kích, nếu không có Kiếm Hoàng các hạ ra tay, Lý Minh hôm nay tình thế quả thật vô cùng không tốt.

Lý Hàn liên tục nói, đem chén rượu trong tay nhắc lên.

- Ha ha, đâu có gì, ngày hôm nay dù cho là ta không tới, Lý Dật cũng có năng lực thu phục đám người Lưu Chiêm kia.

Kiếm Hoàng ha ha phá lên cười, ở trong lòng Kiếm Hoàng thầm nghĩ, vị cường giả một ngụm nuốt mất Lưu Chiêm kia, nhất định là do Lý Dật

mời tới giúp đỡ. Có nhân vật như vậy, dù cho mình không ra mặt, vị Bát Tinh Đẩu Hoàng cường giả kia cũng sẽ đánh bại Hải Kim.

Nhìn thấy Lý Hàn hướng về phía mình giơ chén rượu lên, Vương Cường nói.

- Cảm ơn Lý thúc thúc, cảm ơn Lý thúc thúc.

Vừa nói xong, Vương Cường lại đem chén rượu ghé vào cái mũi của mình, hít thật sâu vài hơi, sau đó uống một ngụm, nhắm mắt lại đầy vẻ hưởng thụ.

- Vương Cường huynh đệ, yên tâm uống đi.

Nhìn thấy bộ dáng Vương Cường, Lý Dật cười cười, nói.

- Người yên tâm, Hôm nay người có thể uống bao nhiêu loại rượu này, người cứ việc uống. Hôm nay uống không đủ, ta đóng gói cho người mười bình, người mang về nhà mà chậm rãi uống.

- Người nói thật sao?

Nghe thấy Lý Dật nói, hai con mắt Vương Cường trợn tròn lên nhìn.

- Chỉ có mười bình rượu mà thôi, dù cho rượu ngon cũng chỉ là rượu mà. Vương Cường huynh đệ mang theo mấy ngàn người tới giúp ta, một chút tâm ý này của ta tính là gì?

Lý Dật cười nói.

Mười bình Kim Lan Dịch hai trăm năm, bất quá mấy vạn kim tệ, mấy vạn kim tệ tại trong mắt Lý Dật, không tính là cái gì. Kinh doanh của Lý Dật có hơn sáu mươi sòng bạc, ít nhất một ngày, cũng có thể cho Lý Dật hơn mười vạn kim tệ thu nhập rồi. Nhưng đối với Vương Cường, mấy vạn kim tệ là một con số lớn.

Dong binh cấp bậc Đấu Sư, có thể nhận nhiệm vụ, nhiều nhất cũng chừng trăm kim tệ. Dù sao, một dong binh cấp bậc Đấu Sư cũng chỉ có giá chừng trăm kim tệ, nhưng còn phải mạo hiểm rất lớn. Mặc dù Vương Cường là con trai của Kiếm Hoàng, so với một số dong binh dư dả hơn không ít, nhưng mà Kiếm Hoàng đối với Vương Cường yêu cầu thật là nghiêm khắc, bình thường cũng không cho hăn quá nhiều tiền. Cho nên, bình thường Vương Cường cũng không có nhiều kim tệ, muốn uống một ly hảo tửu một trăm kim tệ, đến ngay cả Vương Cường bình thường cũng không có cơ hội ném thử. Nghe nói Lý Dật muốn đưa cho mình mười bình, Vương Cường cảm giác là không có khả năng?

- Tiểu muội, tới đây một chút!

Lý Dật lập tức đứng lên, hướng về phía một mỹ nữ hầu hạ gọi đến. Tại tửu lâu Đế đô xa hoa này, nhân viên phục vụ toàn là mỹ nữ.

- Ngài có chuyện gì muốn phân phó sao?

Nhìn thấy Lý Dật gọi mình, mỹ nữ vội vàng đi tới.

- Chuẩn bị cho vị kia mười bình Kim Lan Dịch hai trăm năm.

Lý Dật chỉ vào Vương Cường, đơn giản phân phó.

- A, được, vị đại gia này hãy chờ, ta lập tức đi chuẩn bị ngay!

Nghe thấy Lý Dật nói, vị mỹ nữ kia trên mặt lộ ra nụ cười mê người.

Mười bình Kim Lan Dịch, giá trị mấy vạn kim tệ a. Lần này, nếu bán xong mình được trích phần trăm thì cũng được vài trăm kim tệ.

- Hôm nay thật sự là ngày đại vận, may mắn gặp gỡ được người có nhiều tiền như vậy!

Mỹ nữ vội vàng đi về phía sau, vừa đi vừa thầm nghĩ.

- Ô, Lý Dật huynh đệ, người thật đúng tốt quá!

Nhìn thấy hành động của Lý Dật, Vương Cường duỗi ra một tay, sờ lên đầu của mình, trên mặt lộ ra vẻ mặt thỏa mãn.

- Ha ha, Lý Dật nói lời, khi nào lại không giữ lời, từ nay về sau Vương Cường huynh đệ nếu còn muốn uống, cứ việc tới tìm ta, huynh đệ ta mời người uống đủ.

Lý Dật cười lớn nói.

- Tốt, tốt, có thể có được bằng hữu như Lý Dật huynh đệ, Vương Cường ta xem như là người có vận khí tốt.

Vương Cường cũng cười ha hả.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bí Mật

Q.5 - Chương 85: Bí Mật

Toàn bộ Lý Minh bao gồm cả những người mới gia nhập đều do Tạ Vũ an bài, Toa Toa lúc này đã trở về Tổng bộ Lý Minh, Lý Dật với Lý Hàn ở cùng một chỗ, cùng mời phụ tử Vương Minh Dương đến đây.

Tửu lâu này là nơi cao cấp nhất Đế đô Đế quốc Thiên Phong, nếu là cao cấp nhất, ở bên trong tiêu phí cũng làm cho người ta giật mình.

Dù cho Vương Minh Dương, có muốn đến một chuyến, nếu như là chính là bản thân mình bỏ tiền ra, cũng đều đau lòng trong thời gian rất lâu. Cho dù Vương Minh Dương là người có tiền, nhưng tất cả là lợi nhuận của Dong binh đoàn vất vả mới kiếm được, cũng không giống như Lý Minh, mở ra sòng bạc kiếm tiền rất nhẹ nhàng. Lý Dật dễ dàng kiếm được rất nhiều tiền, cho nên tùy tiện tiêu phí mà không có cảm giác tiếc nuối. Vương Minh Dương lại bất đồng, kiếm tiền mất rất nhiều mồ hôi

nước mắt, tiêu phí đi cũng đều cảm thấy tiếc nuối. Vương Minh Dương đã như vậy rồi thì Vương Cường càng không cần phải nói đến nữa.

Hiện tại Lý Dật đem mười bình Kim Lan Dịch đưa đến cho Vương Cường, tại trong mắt Vương Cường đã coi Lý Dật như là bạn thân đối đãi.

oOo

Tiệc tối tan, hơn nữa Vương Cường nhận được mười bình Kim Lan Dịch. Không khí hữu nghị như vậy, Lý Dật cùng với phụ tử Kiếm Hoàng cảm tình dường như tiến lên một bước.

Rượu tận hứng mọi người tạm biệt ra về, về đến Tổng bộ Lý Minh, Lý Dật ở trong sân tự mình an bài một phòng cho Lý Hàn. Lúc này Lý Dật sắp xếp xong phòng ốc cho Lý Hàn, chuẩn bị rời đi, Lý Hàn kêu Lý Dật ở lại.

- Dật nhi, Bang hội Đế đô cơ bản đều do người nắm giữ, kế tiếp người muốn làm như thế nào?

Nhìn thấy Lý Dật phát triển càng ngày càng thành thực, Lý Hàn cảm thấy vô cùng hài lòng.

- Kế tiếp ư...

Nghe thấy Lý Hàn nói, Lý Dật thoáng suy nghĩ.

- Tự nhiên là phát triển mạnh thực lực Lý Minh ở tại Đế đô.

- Dật nhi, Bắc Đẩu Tông cùng Tứ Đại Gia Tộc có thực lực, không phải đơn giản như vậy đâu.

Lý Hàn nhíu mày nói.

- Hơn nữa từ nay về sau, người nhất định sẽ gặp sự ngăn cản của Bắc Đẩu Tông cùng với Tứ Đại Gia Tộc.

Trải qua buổi tối, xuất hiện Thần Dũng Quân cùng Hải Kim, Lý Hàn khẳng định Lý Dật đã đắc tội với nhân vật bên trong Bắc Đẩu Tông cùng với Tứ Đại Gia Tộc. Đối với các loại thế lực ở Đế quốc Thiên Phong Lý Hàn biết rõ hơn Lý Dật rất nhiều.

- Bắc Đẩu Tông, Tứ Đại Gia Tộc muốn ngăn trở ta Lý Dật, hừ... bọn họ cũng phải chuẩn bị trả giá thật nhiều.

Lý Dật lạnh lùng nói.

- Kỳ thật, Dật nhi, những chuyện tình này không phải ta lo lắng, ta lo lắng nhất Tứ Đại Gia Tộc cùng Bắc Đẩu Tông cùng liên thủ. Hai cổ thế lực này liên thủ lại thì chúng ta khó có thể chống cự lại được, cho nên chúng ta không thể không đề phòng.

Lý Hàn cảm thán một tiếng.

Nghe được Lý Hàn nói, Lý Dật cũng nhú mày, lúc trước một cái Bắc Đẩu Tông, có thể làm cho Lý Dật chật vật không chịu nổi. Nếu quả thật Lý Hàn nói đúng, Bắc Đẩu Tông cùng Tứ Đại Gia Tộc liên thủ, Lý Dật cũng cảm thấy vô cùng khó khăn.

- Tin tức kia phụ thân làm sao biết được?

Lý Dật lập tức hỏi.

Nếu Lý Hàn đột nhiên nói ra như vậy, chắc hẳn Lý Hàn sớm đã có tính toán.

- Đầu tiên, chúng ta không thể để cho Bắc Đẩu Tông cùng với Tứ Đại Gia Tộc liên hợp lại. Dật nhi, bất kể thế nào, Lý gia Đế đô cùng với chúng ta cũng là một nhà. Sáng ngày mai, ta cùng người đi đến thăm Lý gia Đế đô, trước là nghĩ biện pháp đem Lý gia Đế đô trong Tứ Đại Gia Tộc tách ra.

Lý Hàn nghiêm túc nói.

- Rất tốt!

Nghe được Lý Hàn nói, Lý Dật lập tức gật nhẹ đầu, có thể ly gián được Tứ Đại Gia Tộc, là chuyện không thể tốt hơn.

- Vậy theo như ý của phụ thân đi!

- Nếu như vậy, Dật nhi sớm đi nghỉ ngơi, sáng sớm ngày mai, vi phụ với người đến thăm Lý gia Đế đô.

Nhìn thấy Lý Dật đồng ý với cách làm của mình, Lý Hàn trên mặt khẽ mỉm cười, lập tức nói.

- Vâng, phụ thân cũng sớm đi nghỉ ngơi.

Lý Dật nói, thối lui ra khỏi phòng của Lý Hàn.

oOo

Rạng sáng ngày hôm sau, Lý Dật dùng bữa sáng cùng với Lý Hàn, rồi kêu Thì Lương chuẩn bị xe ngựa. Phụ tử hai người hướng về phía Lý gia phủ chạy đến.

Giờ phút này sắc trời còn sớm, tại trên đường Đế đô, người đi không nhiều lắm, nhưng ai lấy đều rất là vội vàng, bởi vì bọn họ dậy sớm chuẩn bị một ngày sinh ý mới.

Xe ngựa chạy trên đường, tiếng bánh xe chuyển động có quy luật, tiếng ma sát cùng với mặt đường vang lên nhẹ nhàng, xa phu là người do Thì Lương phái tới điều khiển xe ngựa. Xa phu này có trình độ cũng không tệ, xe chạy trên đường, vậy mà cảm giác xóc cũng không có.

Lý Dật cùng Lý Hàn nếu triển khai thân pháp, tốc độ nhanh hơn xe ngựa này rất nhiều. Nhưng tại bên trong Đế đô, nếu đi như vậy, không khỏi làm cho mọi người chú ý. Hai người ngồi lên xe ngựa, cũng là so với người bình thường đi đường tốc độ nhanh hơn rất nhiều.

- Phụ thân, vì cái gì mà Tứ Đại Gia Tộc đều có quân đội riêng của mình?

Trong xe ngựa, nhìn khuôn mặt Lý Hàn nghiêm trọng, Lý Dật mở miệng hỏi.

- Cái này nói ra sẽ liên lụy rất nhiều.

Nghe thấy Lý Dật nói, ánh mắt Lý Hàn thâm thúy rất nhiều.

- Vì sao?

Lý Dật nghe thấy Lý Hàn nói ra có ý tứ sâu xa, lập tức mở miệng hỏi một câu.

- Hoàng đế khai quốc của Đế quốc Thiên Phong, cùng Bắc Đẩu Tông, Tứ Đại Gia Tộc đời thứ nhất quan hệ rất sâu xa, không phải một đôi lời có thể nói xong được.

Nghe thấy Lý Hàn nói, lông mày Lý Dật dần dần nhíu lại.

- A, nghe ý tứ của phụ thân, lúc trước bọn họ đều là cùng một chỗ?

Lý Dật trong lòng thoán suy nghĩ, lập tức hỏi.

- Truyền thuyết kể rằng, Hoàng đế khai quốc Đế quốc Thiên Phong, Gia chủ đầu tiên của Tứ Đại Gia Tộc, đều là người của Bắc Đẩu Tông. Đương nhiên, đây cũng chỉ là truyền thuyết mà thôi, ta cũng không biết thiệt giả, có phải là như vậy không. Nhưng Gia chủ đầu tiên Tứ Đại Gia Tộc cùng Hoàng đế khai quốc Đế quốc Thiên Phong, quan hệ xác thực là không như bình thường.

Lý Hàn chậm rãi nói.

- Có thể nói như vậy, lúc Đế quốc Thiên Phong khai quốc, Tứ Đại Gia Tộc có công lao thật lớn. Không phải nói khoa trương, hơn phân nửa ranh giới Đế quốc Thiên Phong, lúc trước đều là do tổ tiên Tứ Đại Gia Tộc này có công đánh chiếm mà có được. Đế quốc tạo dựng lên, trong

tay Tứ Đại Gia Tộc này đều tự tay nắm giữ tinh binh, những đội tinh binh này trải qua chém giết, cũng chỉ nghe theo mệnh lệnh của Tứ Đại Gia Tộc mà thôi. Không có mệnh lệnh của Tứ Đại Gia Tộc này, cho dù Hoàng đế Đế quốc Thiên Phong, cũng không điều động được các chi quân đội này. Đương nhiên, trong tay Hoàng thất cũng có được một chi quân đội cường đại Từ ngày xưa Hoàng đế khai quốc cũng không phải là không muốn đem quân quyền cả nước thống nhất vào trong tay mình, nhưng Đế quốc vừa mới thành lập, Tứ Đại Gia Tộc cũng đều đi theo từ đầu, có công lao chiếm thành đoạt đất, tự nhiên cho bọn họ có đặc quyền nắm quân đội trong tay. Cho nên Hoàng thất cùng với Tứ Đại Gia Tộc luôn có mâu thuẫn với nhau. Đế quốc Thiên Phong kiến quốc hàng nghìn năm, Hoàng thất cùng Tứ Đại Gia Tộc thường xuyên có chiến sự phát sinh, quân lực của Hoàng thất so với bất luận một cái gia tộc nào mà nói, đều chiếm tuyệt độ ưu thế, nhưng mà Tứ Đại Gia Tộc này lại liên hợp lại, Hoàng thất cũng không có biện pháp làm gì bọn họ. Trải qua thời gian dài tranh đấu, Tứ Đại Gia Tộc cũng biết được tình cảnh của mình, đối mặt với Hoàng thất, chỉ có thể đoàn kết lại mà thôi. Tứ Đại Gia Tộc ở cùng một chỗ, tạo dựng lên liên minh, Hoàng thất cũng là không thể làm gì được. Cuối cùng Bắc Đẩu Tông đứng ra, đem bộ đội tinh nhuệ của Đế quốc Thiên Phong chia làm tám chi quân đội, Hoàng thất khống chế bốn chi, Tứ Đại Gia Tộc mỗi gia tộc khống chế một chi. Như vậy đến nay, tại bên trong Đế quốc Thiên Phong, Hoàng thất cùng Tứ Đại Gia Tộc tạo thành một thế cục cân bằng. Thế cục cân bằng như vậy, từ góc độ nào mà nói, đã hạn chế Hoàng quyền, làm cho Đế quốc Thiên Phong tạo thành một tình trạng cân đối. Có thể nói, Đế quốc Thiên Phong truyền thừa mấy ngàn năm, tác dụng của Tứ Đại Gia Tộc cũng không nhỏ. Tứ Đại Gia Tộc tồn tại, hạn chế Hoàng quyền, Hoàng thất mới không dám làm gì thì làm, Tứ Đại Gia Tộc này cũng giống như là một thanh lợi kiếm, treo cao tại trên đầu Hoàng thất, bảo cho bọn họ phải chăm lo đến việc nước.

- Thì ra là thế!

Nghe xong Lý Hàn nói, Lý Dật liên tục gật đầu, không thể tưởng được, Tứ Đại Gia Tộc Đế quốc Thiên Phong, lai lịch lại như vậy, trực tiếp tìm chế Hoàng đế Đế quốc Thiên Phong.

- Dật nhi, có sự kiện gì phụ muốn nói rõ ràng.

Lý Hàn thái độ đột nhiên trở nên mười phần nghiêm túc.

Nhìn sắc mặt Lý Hàn, trong nội tâm Lý Dật khẽ giật mình.

- Phụ thân, có chuyện gì, người trực tiếp hỏi đi.

Lý Dật thản nhiên nói.

Nhìn chăm chăm vào con mắt Lý Dật, Lý Hàn chậm rãi nói:

- Dật nhi, Diệp Thanh Mã có phải là chết ở trên tay người?

Lý Hàn từng chữ hỏi.

Nhìn Lý Hàn, Lý Dật ngạc nhiên phát hiện, tâm tình của Lý Hàn không có nửa điểm ba động, giờ phút này Lý Hàn giống như một cái giếng sâu, thâm bất khả trắc.

Cười nhạt một tiếng, Lý Dật khẽ cử động. Nói như thế nào, Lý Dật cũng là nhi tử Lý Hàn, hơn nữa là con trai độc nhất, làm phụ thân, sẽ không gây bất lợi đối với con trai mình.

- Đúng vậy, phụ thân, lúc trước Diệp Thanh Mã muốn lấy mạng nhi tử, ta cũng chỉ biết động thủ lại mà thôi.

Lý Dật thản nhiên nói.

- Tốt, không hổ là nhi tử Lý Hàn ta!

Nghe thấy Lý Dật nói, Lý Hàn trên mặt buông lỏng, lộ ra vẻ tươi cười.

- Đã giết thì cứ giết, đường đường nam tử hán, chẳng lẽ chịu để người ta dùng thế lực bắt ép hay sao? Diệp Thanh Mã cũng là đáng chết, muốn đem chủ ý đánh vào trên đầu Lý gia, người như thế là đáng chết!

Lý Hàn sắc mặt âm trầm nói.

- Dật nhi nói như vậy, Thất Tinh Giới Chỉ kia thật sự trong tay người?

Lý Hàn lại thử thăm dò hỏi một câu.

- Đúng vậy phụ thân.

Lý Dật đơn giản nói.

- Tốt, Dật nhi, nếu Thất Tinh Giới Chỉ trong tay của người, người bảo quản cho thật tốt. thứ này nghe nói có thể mở ra Bắc Đẩu Giới của Bắc Đẩu Tông, nói không chừng người từ nay về sau lại có cơ hội dùng đến.

Lý Hàn ha ha cười.

- Bắc Đẩu Giới, nghe nói là trong đó cất dấu bí mật tối cơ mật của Bắc Đẩu Tông. Nếu như có cơ hội, Dật nhi cũng phải đi vào trong đó xem một chút, ta nghĩ Bắc Đẩu Tông vô số năm tích lũy, đều cất giấu ở chỗ đó.

Nghe thấy Lý Hàn nói, Lý Dật trong lòng thầm nghĩ, nếu như là như vậy, khi mình có cơ hội cũng nên dùng Thất Tinh Giới Chỉ mở ra Bắc Đẩu Giới, đem toàn bộ bảo vật Bắc Đẩu Tông thu hết, nói không chừng có thể làm cho thực lực của mình tăng vọt lên.

Bắc Đẩu Tông là một con quái vật khổng lồ, mấy ngàn năm tích lũy khẳng định là rất lớn, nói không chừng, trong đó còn có thể cất giấu Thần khí, đây chính là có thể làm cho kẻ tu luyện có thể vượt cấp giết người, thứ tốt a.

- Phụ thân yên tâm, nếu là có cơ hội như vậy, nhi tử chắc chắn sẽ không bỏ qua.

Lý Dật ha ha cười.

- Hừ, Bắc Đẩu Tông các người muốn đối phó con ta. Như vậy, cũng phải trả giá một ít mới phải.

Lý Hàn hung hăng nói.

Lúc hai người nói chuyện, xe ngựa đã đi tới trước phủ Lý gia, Lý gia là một trong Tứ Đại Gia Tộc, vị trí Lý phủ căn bản phụ nữ và trẻ em cũng đều biết.

- Minh chủ, Thiếu chủ, đã đến Lý phủ!

Xe ngựa vừa mới dừng lại, xa phu lập tức cung kính nói.

Nghe thấy xa phu nói, phụ tử hai người Lý Dật, trực tiếp từ trên xe ngựa đi xuống.

Hiện tại trước mặt Lý Dật, nơi này giống như một tòa thành cổ, diện tích không lớn lắm, nhưng mà tường thành lơ mờ xuất hiện những tháp canh có thể phân biệt được người tới.

Trên cửa chính có một tấm bảng lớn viết hai cái chữ to Lý phủ, còn đứng ở hai bên cửa chính, có hơn mười quân nhân uy vũ hùng tráng đứng gác ở đó.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Gặp Trở Ngại

Q.5 - Chương 86: Gặp Trở Ngại

- Phụ thân, nơi này chính là Lý phủ? Ta thấy nó giống như là một tòa thành?

Nhìn thấy kiến trúc, làm cho Lý Dật nhớ tới kiếp trước của mình, giống những tòa thành cổ xưa tại Âu Châu.

- Không sai, đây chính là Lý phủ.

Nghe thấy Lý Dật hỏi, Lý Hàn cười nhạt một tiếng.

- Lúc trước Đế quốc Thiên Phong vừa mới thành lập được một thời gian, Đế đô lúc đó diện tích cũng không được lớn, Tứ Đại Gia Tộc đều ở bốn phía Hoàng thành, gia tộc nào cũng đều tự kiến tạo trụ sở của mình. Đế quốc vừa mới thành lập, Hoàng thất cùng Tứ Đại Gia Tộc thường xuyên có một chút xung đột, Tứ Đại Gia Tộc vì bảo vệ chính bản thân gia tộc mình, đều đem chỗ ở của gia tộc mình kiến tạo thành những tòa thành. Như vậy, nếu đại quân Hoàng thất đánh tới, cũng đủ kiên trì để chờ gia tộc khác tới trợ giúp.

Lý Hàn kể lại chuyện xưa, đem một đoạn bí mật của Đế quốc Thiên Phong nói ra.

- Sau này Đế đô không ngừng phát triển, phạm vi Đế đô càng lúc càng mở rộng, trở thành một nơi dân cư gần ngàn vạn, Tứ Đại Gia Tộc cũng trở thành một phần tử của Đế đô. Nhưng mà, kiến trúc tòa thành của Tứ Đại Gia Tộc, vẫn truyền lưu xuống tận bây giờ.

Nhẹ gật đầu, Lý Dật trong lòng cười cười, xem ra, ngàn năm thời gian trôi qua, Tứ Đại Gia Tộc này cùng Hoàng thất nếu không có phân tranh thì cũng đều đề phòng.

Theo chỉ tay của Lý Hàn, Lý Dật chậm rãi hướng về phía cửa thành Lý phủ đi đến, vừa đi đến trước cửa, mười mấy người lính lập tức ngăn cản hai người.

- Hai vị, có thiệp mời của Lý phủ không?

Nhìn thấy Lý Hàn cùng Lý Dật, binh lính mang theo một điểm kính ý lễ phép hỏi.

Lý Dật tự nhiên nhìn ra, đám binh sĩ này đều là Đấu Giả, đã tu luyện qua đấu khí, nên bọn họ có thể cảm ứng được khí tức trên người Lý Dật cùng Lý Hàn, vượt qua chính họ rất xa.

Đối với những nhân vật như thế này, những binh lính này cũng không dám chậm trễ. Bọn họ lại nhìn thấy Lý Dật cùng Lý Hàn ngồi trên xe ngựa trang sức rất là xa hoa đến đây thì chứng tỏ thân phận hai người này cũng không đơn giản. Xe ngựa này là do Thì Lương vì Lý Dật chế tạo ra.

Lần trước Lý Dật được Đại Hoàng tử cho xe ngựa đưa về nhà, Thì Lương liền bắt tay vào làm xe ngựa cũng xa hoa như thế. Mặc dù Lý Dật là Đấu Hoàng cường giả, có thể bay trên trời, nhưng cũng có trường hợp, cần phải ngồi xe ngựa, thì lúc đó xe ngựa trang sức lộng lẫy cũng gián tiếp chứng tỏ thân phận của chủ nhân.

Nhìn thấy xe ngựa của Lý Dật cùng Lý Hàn, những binh lính này cũng biết, Lý Dật cùng Lý Hàn đều không phải nhân vật tầm thường.

Lý gia là một trong Tứ Đại Gia Tộc Đế quốc Thiên Phong, cùng với Lý gia qua lại, phần lớn đều là đại quan quý tộc, các vị phong chủ. Những người này, binh lính này đều phải cẩn thận hầu hạ.

- Không có, ta là Gia chủ Vạn Triều Thành Lý gia, lần này đến Đế đô, muốn bái phỏng Gia chủ các người, làm phiền các người thông tri một tiếng.

Lý Hàn thản nhiên nói.

Vạn Triều Thành, tại bên trong Đế quốc Thiên Phong, là một thành phố lớn, tại phía Tây Đế quốc Thiên Phong, Vạn Triều Thành cũng là Chủ thành của Đế quốc Thiên Phong, Vạn Triều Thành đương nhiên là những binh lính này đã nghe nói qua. Vạn Triều Thành Lý gia, tuy rằng những binh lính này không có biết rõ ràng, nhưng mà, cũng là dòng họ Lý, nói như vậy Gia chủ Vạn Triều Thành Lý gia cùng quý phủ của mình có nhất định quan hệ gì đó.

- Lý Gia chủ chờ, ta đây phải đi thông báo!

Một binh sĩ lập tức nói ra.

- Đi thôi, ta chờ một chút cũng được.

Lý Hàn phất phất tay, rất nhanh, người lính kia đi vào bên trong cửa chính, lớn tiếng hô một câu.

- Vạn Triều Thành Lý gia tới bái phỏng Gia chủ!

Cứ như vậy liên tục kêu lên ba tiếng, một lát sau bên trong cửa sổ truyền tới một thanh âm trầm ổn.

- Thỉnh mời Gia chủ Vạn Triều Thành Lý gia vào.

Nhận được lời nói như vậy, người lính này lập tức đi ra.

- Gia chủ có lệnh, mời Lý Gia chủ đi vào bên trong.

Nhẹ gật đầu, Lý Hàn mang theo Lý Dật, đi vào cửa chính Lý gia.

Vào cửa chính Lý gia, Lý Dật rất là kinh ngạc, bên trong Lý phủ so sánh với Dong binh đoàn Thiết Kiếm diện tích cũng không kém hơn chút nào.

Bên trong chiếm diện tích cực rộng lớn, đi vào Lý phủ, Lý Dật có cảm giác mình đang đến doanh trại quân đội, có quân nhân y phục khôi giáp, còn có hàng ngàn binh lính thao luyện trên thao trường.

- Phụ thân, nơi này rốt cuộc là quân doanh hay là Lý phủ vậy?

Nhìn thấy tình hình trước mắt, Lý Dật mở miệng hỏi.

- Vũ Dũng Quân Lý gia, Tổng bộ ở bên trong Lý phủ.

Lý Hàn vừa cười vừa nói.

- Đế quốc Thiên Phong khai quốc Lý phủ vốn chính là một tòa thành trì nhỏ, bên trong có một chi quân đội, cũng không có gì bí mật, theo ta được biết, tại quý phủ của Tứ Đại Gia Tộc, đều có đồn trú hơn vạn quân đội. Một là vì bảo vệ gia tộc, thứ hai đem quân đội đóng quân ở đây cũng có lợi cho những gia tộc này khống chế quân đội.

Lý Hàn thân nhiên nói.

Nghe được Lý Hàn nói, Lý Dật trong lòng thầm nghĩ, trước kia chưa từng gặp qua Tứ Đại Gia Tộc, hiện tại nhìn thấy một trong Tứ Đại Gia Tộc là Lý gia, Lý Dật biết chính mình sau khi thu phục Tam bang Ngũ hội, đã nghĩ là thế lực nhất lưu Đế đô, lúc này đây hẳn mới biết ý nghĩ này quả thật là mười phần ngây thơ.

Lý gia có được một chi quân đội, hoàn toàn không phải Lý Dật tập hợp đám Tam bang Ngũ hội ô hợp có thể chống đỡ được.

Lại hướng về phía trước đi tới, Lý Dật vẫn trông thấy vài trăm bộ đội đang thao diễn, tay cầm trường đao, trường thương tại chỗ chém giết, tiếng thét cuồn cuộn, làm cho người ta thực sự cảm giác như đang ở trên chiến trường.

Chứng kiến tình cảnh như vậy, Lý Dật trong lòng đột nhiên rất là cảm khái, Lý Dật cảm khái không phải cái gì khác, mà là hăn đột nhiên nghĩ đến thiếu gia Lý gia, Lý Hạo.

Người này là thiếu niên suốt ngày trầm luân vào tửu sắc, hăn ở trong hoàn cảnh quân đội lớn lên. Tại hoàn cảnh như vậy, Lý Hạo còn có thể phát triển thành cái dạng kia, thật đúng là cực phẩm.

- Không biết phụ thân nghĩ như thế nào, cả ngày trong nhà khắp nơi đều là chương khí mù mịt, hừ, muốn uống chút rượu, cho một ít tiểu nha đầu xinh đẹp nhảy múa, như vậy thời gian trôi qua không phải tốt hơn sao?

Lúc này Lý Dật nghĩ tới những chuyện trước kia, phía trước đột nhiên truyền đến một cái thanh âm quen thuộc. Nghe thanh âm này, Lý Dật nhú mày. Thanh âm này không phải là Lý Hạo sao?

Lý Hàn cùng với Lý Dật đi đến bãi phỏng Lý gia là muốn hợp tác, trong lòng Lý Dật thấy rõ ràng Tứ Đại Gia Tộc, những thứ ẩn dấu chỉ sợ không phải như tưởng tượng của mình.

Có thể cùng Hoàng thất ngàn năm chống lại, hơn nữa còn có quân đội của mình, Lý Dật không tin thế lực như vậy, không có Đấu Hoàng cường giả tồn tại. Nếu như là không có Đấu Hoàng cường giả tồn tại, thì chỉ cần một chi quân đội tinh nhuệ như vậy, cũng đủ để đem thế lực Lý Dật mới thành lập tại Đế đô lập tức san bằng.

Đương nhiên, đứng ở sau lưng Lý Dật là Dong binh đoàn Thiết Kiếm, Đại Hoàng tử, rồi Lý Dật có thân phận Bạch Y Tế Ty của Đấu Thần Điện, cũng đủ để cho Tứ Đại Gia Tộc phải suy nghĩ cẩn thận.

Nghe thấy thanh âm Lý Hạo, Lý Dật đang nhớ lại thời gian trước kia, thì bỗng nghe thấy một tiếng rít.

- Lý Dật, người làm sao chạy đến Lý gia của chúng ta?

- Ha ha, nguyên lai là Lý Hạo thiếu gia.

Đã muốn tránh, nhưng bất quá Lý Dật bị nhìn trúng thì cũng chỉ ha ha cười.

- Lý Dật, người tới chỗ chúng ta làm cái gì?

Nói ra những lời này sắc mặt Lý Hạo đã lạnh xuống.

- A, là như vậy, ta đến bái phỏng Lý Gia chủ, dù sao tất cả mọi người đều họ Lý, hiện tại ta cũng tới Đế đô, có thể hai nhà chúng nên có quan hệ tốt.

Lý Dật cười hì hì nói.

- Ta khinh, ai muốn cùng người thân cận!

Nghe thấy Lý Dật nói, Lý Hạo nặng nề nhổ một bãi nước miếng, trong mắt lộ vẻ khinh thường.

- Lý Dật, lúc trước người đang ở Tu La Quốc, tại sao không có nghĩ cùng với ta thân cận?

Lý Hạo hung hăng nói.

- Cái này, Lý Hạo thiếu gia, chính người rất rõ ràng mà!

Lý Dật vừa cười vừa nói.

- Ta rõ ràng cái rắm.

Lý Hạo chửi ầm lên, nói.

- Ta chỉ rõ ràng, ha ha, Lý Dật, người đến chỗ quý phủ Lý gia chúng ta, hiện tại, ta muốn rửa sạch hết những sỉ nhục trước kia.

Lý Hạo lớn tiếng cười nói.

- Lý Hạo, người không biết xấu hổ, chẳng lẽ người đã quên lúc trước ta giáo huấn như thế nào sao?

Nghe thấy Lý Hạo làm càn, trên mặt biểu lộ khinh thường, Lý Dật trầm giọng nói.

- Hôm nay, ta tới chỗ các người muốn cùng phụ thân người đàm phán chuyện hợp tác, người không làm chủ được, đi ra!

Lý Dật lạnh lùng nói.

- Người!

Nghe thấy Lý Dật nói, Lý Hạo khí thế giảm xuống.

Rất hiển nhiên, trước kia Lý Dật lưu cho Lý Hạo cảm giác sợ hãi đến tận đáy lòng.

Trên mặt lộ ra vẻ mặt kinh hoàng, rất nhanh, cách đó không xa truyền đến vô số âm thanh quân nhân, những âm thanh này như là nhắc nhở Lý Hạo.

- Lý Dật, nếu như ở bên ngoài, Lý Hạo ta có khả năng thật đúng là bị người hù dọa. Nhưng mà, đáng tiếc Lý Dật, hôm nay người đến Lý gia. Tại nhà của mình, ta nếu như vẫn bị người hù dọa, Lý Hạo ta thật là so với heo chó còn không bằng.

Lý Hạo hung hăng nói.

- Lý Hạo, người quả thật là so với heo chó cũng không bằng!

Nhìn Lý Hạo, ánh mắt Lý Dật lộ ra thần sắc thương xót, người này không biết trời cao đất rộng, chẳng lẽ hãnh thật sự cho rằng, hãnh ở trên địa

bàn Lý gia, là có thể bắt nạt được Lý Dật này sao.

- Người!

Nghe thấy Lý Dật nói, trong mắt Lý Hạo xuất hiện một loại tức giận, xấu hổ tới cực điểm.

- Lý Dật, ta sẽ khiến cho người hối hận.

Lý Hạo tức giận nói.

- Ngô Đội trưởng!

Lý Hạo đột nhiên lớn tiếng kêu lên.

Nghe thấy tiếng Lý Hạo quát tháo, cách đó không xa có một đại đội đang thao luyện, quan chỉ huy đại đội đó vội vàng chạy đến.

- Thiếu gia, có chuyện gì?

Đi tới trước mặt Lý Hạo, vị quan chỉ huy này cung kính nói.

- Người này, muốn đến Lý gia chúng ta gây sự, người bắt hãn cho ta. Còn người bên cạnh hãn, cùng bắt hết.

Lý Hạo chỉ vào hai người Lý Hàn cùng Lý Dật, lớn tiếng nói.

- Vâng, Thiếu gia!

Nghe thấy Lý Hạo nói, Ngô Đội trưởng lập tức lên tiếng.

Ngô Đội trưởng bắt quá ở Vũ Dũng Quân quân hạt vài trăm người, chỉ là một Đại Đội trưởng mà thôi. Đối với mệnh lệnh của Lý Hạo, Ngô Đại Đội trưởng Vũ Dũng Quân tự nhiên là phải tuân theo.

- Các huynh đệ, theo ta bắt hai người kia lại!

Ngô Đại Đội trưởng rống lớn một tiếng.

Nghe thấy Ngô Đại Đội trưởng rống lên một tiếng, đội ngũ đang diễn tập lập tức nhanh chóng chạy vội tới, ngay lập tức vây quanh Lý Dật cùng Lý Hàn.

Nhìn thấy động tác của những người này, Lý Dật chỉ là cười lạnh, vẫn không nhúc nhích đứng ở một bên.

Lúc này những binh lính này muốn động thủ, Lý Hàn quyết đoán hô một tiếng.

- Chậm đã!

Lý Hàn thân là Gia chủ Vạn Triều Thành Lý gia, coi như là nhất phương kiêu hùng, khi nói ra lời này, tự nhiên toát ra một loại uy nghiêm, Lý Hàn vừa quát ra như vậy, những binh lính này động tác hơi chậm lại.

- Đây là cách tiếp khách của Lý gia Đế đô sao?

Nhìn thấy binh lính đang không ngừng vây quanh, Lý Hàn sắc mặt lạnh lẽo.

- Người là người phương nào, vì cái gì tiến vào Lý gia chúng ta, còn muốn gây bất lợi với Lý gia chúng ta?

Ngô Đại Đội trưởng quát.

- Thật sự là buồn cười a!

Nghe thấy Ngô Đại Đội trưởng nói, Lý Hàn cao giọng nở nụ cười nói.

- Nếu như ta muốn đối phó với các người, các binh sĩ ở ngoài còn cho ta vào đây sao?

Lý Hàn hỏi một tiếng.

- Nếu như muốn gây bất lợi với Lý gia, chúng ta còn có thể nghênh ngang đi ở trên đường, đợi cho Lý gia cho các người tới bắt sao?

Lý Hàn chăm chú hỏi một câu.

Khi Lý Hàn nói những lời này, nghe thấy Lý Hàn nói có lý, Ngô Đội trưởng sửng sốt một chút.

Nhìn thấy Ngô Đội trưởng tạm ngừng động tác, vài trăm quân nhân đều cũng ngừng lại, tạm thời không có hướng về phía Lý Hàn cùng Lý Dật ra tay.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kim Mang Châm

Q.5 - Chương 87: Kim Mang Châm

- Vậy người đến Lý gia làm cái gì?

Ngô Đội trưởng lại tranh thủ thời gian hỏi một câu.

- Ta là Minh chủ Vạn Triều Thành Lý Minh, lần này tới đây cùng với Gia chủ của các người thương lượng một số chuyện tình.

Lý Hàn nói ra.

- Vạn Triều Thành, Minh chủ Lý Minh?

Nghe thấy Lý Hàn nói, Ngô Đội trưởng sửng sốt.

Lý Minh vừa mới thành lập, thanh danh Lý Minh, Ngô Đội trưởng còn chưa biết, đây cũng chuyện bình thường.

- Ngô Đội trưởng, ta nói những người này là địch nhân tức là địch nhân, thiếu gia nói người đều không nghe có phải không? Mau mau nhanh chóng bắt người cho ta.

Lý Hạo nhìn thấy Ngô Đại Đội trưởng bị Lý Hàn dọa cho ngây người, rất nhanh liền rống lớn một câu.

- Nhưng mà, thiếu gia, ta xem bọn hắc không giống địch nhân.

Ngô Đại trưởng nhíu mày, nói.

- Cái gì không phải là địch nhân, tiểu tử này lúc trước thiếu chút nữa bản thiếu gia đã chết trên tay hắc, người nói có phải là địch nhân hay không.

Lý Hạo lớn tiếng kêu lên.

- Ngô Đại trưởng, người dám kháng mệnh, thiếu gia ta chém đầu của người trước.

Đến nước này, Lý Hạo nói ra lời đe dọa.

Nghe thấy Lý Hạo nói như vậy, Ngô Đại trưởng không còn do dự, người này thiếu chút nữa giết chết Lý Hạo, khẳng định là địch nhân. Hơn nữa Lý Hạo cuối cùng nói một câu, khiến cho Ngô Đại trưởng trong lòng run lên. Lý Hạo nếu là giết chết mình, nhiều lắm là chỉ bị mạng chửi vài câu, như vậy hắc sẽ chết vô ích rồi.

- Động thủ, bắt người!

Ngô Đại trưởng quát to một tiếng.

Những binh lính này đã đợi rất lâu rồi, nghe thấy Ngô Đại trưởng ra lệnh, ai nấy đều nâng cao vũ khí trong tay, hướng về phía Lý Dật cùng Lý Hàn công kích tới.

- Tiểu tử này, thật đúng là dám động thủ!

Nhìn thấy những binh lính này đã bắt đầu động thủ, Lý Hàn sắc mặt cũng biến đổi, trên người đấu khí tuôn ra. Rất nhanh, tại trên người Lý Hàn, xuất hiện một bộ Áo giáp Đấu khí.

- Đấu khí hóa giáp, Đấu Vương cường giả!

Trông thấy cử động của Lý Hàn, Ngô Đại trưởng vội đem vũ khí nắm thật chặt. Rất hiển nhiên, Lý Hàn đột nhiên đem thực lực Đấu

Vương bày ra, đối với Ngô Đại Đội trưởng sinh ra áp lực rất lớn. Phải biết rằng Ngô Đại Đội trưởng cũng chỉ là cảnh giới Nhị Tinh Đấu Sư, gặp gỡ cường giả cấp bậc Đấu Vương, cơ bản là không cùng một đẳng cấp.

Như cảm giác được Ngô Đại Đội trưởng khẩn trương, Lý Hạo mắng một câu:

- Ngô Đại Đội trưởng, con mẹ nó, người thật sự là vô dụng mà, không phải chỉ là một gã Đấu Vương sao? Các người vài trăm người, nhào tới đều có thể đè chết hắn. Huống chi, hiện tại chúng ta ở Lý gia, ta cũng không tin hắn chỉ là một Đấu Vương cường giả, còn có thể chạy trốn được.

Lý Hạo nói rất to, nghe Lý Hạo nói, Ngô Đại Đội trưởng như là bị hăng máu, điên cuồng hét lên một tiếng, hướng về phía Lý Hàn phóng tới.

- Phụ thân, để cho ta, ngài một bên nhìn là được!

Chứng kiến những binh sĩ này lao tới, Lý Dật thản nhiên nói. Tại trong mắt Lý Dật, những người này cũng như con kiến hôi mà thôi, chỉ cần nhẹ nhàng phất ống tay áo, lập tức có thể tan thành mây khói.

- Nhớ kỹ, không được dả thương tánh mạng người, chúng ta cùng Lý gia còn có chuyện cần bàn.

Nghe Lý Dật nói, Lý Hàn lập tức dừng lại, sau đó dãn dò một câu.

- Phụ thân yên tâm!

Lý Dật nhàn nhạt cười.

Không có sử dụng bất luận Đấu kỹ gì, Lý Dật chỉ là dùng tu vi cấp bậc Đấu Vương, thúc dục Huyền Sát.

Huyền Sát, chính là kỹ xảo sát thủ của Lý Dật ở kiếp trước tự mình nghĩ ra, loại kỹ xảo này đem thân pháp cùng kỹ thuật giết người phát huy tới đỉnh điểm. Cho dù lúc trước Lý Dật không phải là Đấu Giả, cũng đã có

thể tùy ý hành hạ đến chết Đấu Sư cường giả. Hiện tại, Lý Dật dùng tu vi Đấu Vương thúc dục Huyền Sát, thân hình của Lý Dật trong mắt những binh lính kia, quả thực chính là quý mị.

Chỉ thấy mắt hoa đầu váng, một gã binh sĩ đứng gần Lý Hàn lập tức ngã xuống, nằm trên mặt đất cũng không có nhúc nhích, không biết là chết hay còn sống.

Đương nhiên, Lý Hàn có thể cảm giác, gã binh lính này bất quá bị Lý Dật đánh trúng ót, tạm thời hôn mê mà thôi.

Thân hình Lý Dật cho dù ở trong mắt Lý Hàn, cũng rất khó nhìn thấy rõ ràng. Từng bóng người không ngừng xẹt qua xẹt lại trong mắt những binh lính kia, làm cho bọn họ mắt hoa đầu váng không xác định được phương hướng, không ngừng bị Lý Dật điểm trúng té lăn trên mặt đất. Chưa đến thời gian một chung trà, vốn có hơn sáu trăm người, đã ngã xuống hơn hai trăm người.

Nhìn thấy binh sĩ hôn mê đầy đất, Ngô Đại Đội trưởng thoáng nuốt vào một ngụm nước bọt.

Đám binh sĩ ở đằng sau cũng bắt đầu khiếp đảm, bởi vì những binh sĩ ngã xuống, trong mắt bọn họ nhìn không ra sống chết, người này có thể làm ra được sự tình như vậy sao? Những binh lính này trong lòng lòng bọn họ thậm chí nghĩ rằng điều này là không thể.

Biểu hiện của Lý Dật cường hãn, làm cho những người lính biết rằng người trẻ tuổi ở trước mắt kia, không phải đám người bọn họ có thể chống lại. Nếu tiếp tục đánh tiếp, những binh lính này không chút nghi ngờ, chỉ cần một mình Lý Dật, đều thu thập hết bọn họ.

- Thiếu gia, tình huống không ổn a.

Nhìn những binh sĩ không ngừng ngã xuống, Ngô Đại Đội trưởng khẩn trương nói.

- Đồ vô dụng, phóng ra tín hiệu, triệu tập Ảnh Vệ!

Lý Hạo hung hăng nói.

- Vâng, thiếu gia!

Ngô Đại Đội trưởng đáp ứng rất nhanh, từ trong túi móc ra một thứ gì đó, hai tay thao tác rất nhanh, một thứ rất nhanh bay thẳng tắp lên trên bầu trời, một hồi đồn dập tiếng nổ vang lên.

Rất nhanh, một số người toàn thân mặc quần áo màu đen xuất hiện.

Những người này sau khi xuất hiện, những binh lính kia lập tức rút lui, thuận tiện đem những người bị thương kéo đi.

Nhìn thấy đám hắc y nhân dần dần vây quanh Lý Hàn cùng Lý Dật, ánh mắt Lý Hạo lộ ra một nụ cười đắc ý.

- Lý Dật, lần này ta xem ngươi làm sao ứng phó.

Lý Hạo cười ha hả.

- Lý Hạo, đầu óc ngươi làm sao như vậy? Chẳng lẽ đầu óc của ngươi thật sự so với não heo còn không bằng. Những người này, ngươi cho là bọn chúng đối phó được ta sao?

Lý Dật nhìn thấy Ảnh Vệ bao vây bốn phía, lắc đầu nói.

Vây quanh Lý Dật, có khoảng bốn mươi, năm mươi người, trong đó còn có hai gã cảnh giới Đấu Vương cường giả. Những người này, đều là Ảnh Vệ, âm thầm thủ hộ Lý gia, lúc Ngô Đại Đội trưởng phóng tín hiệu, những Ảnh Vệ này lập tức xuất hiện.

- Thiếu gia, chính là hai người kia sao?

Tại trong mắt Lý Dật, một trong hai Đấu Vương này, bằng thanh âm khàn khàn cất tiếng hỏi, làm cho người ta nghe xong có cảm giác không thoải mái.

- Không sai, chính là hai người này, nhanh bắt lấy bọn họ cho ta.

Lý Hạo lớn tiếng nói.

- Lý gia Đế đô các người, đều là những người không biết nói lý lẽ như vậy sao?

Nhìn thấy những Ảnh Vệ này xuất hiện, Lý Hàn lạnh lùng nói.

Lý Hàn bây giờ rất căm tức, bất quá là tới bãi phóng Gia chủ Lý gia, không thể tưởng được xảy ra nhiều chuyện như vậy. Đầu tiên là bị một đại đội vây quanh, hiện tại lại là Ảnh Vệ. Lý Hàn tự nhiên nhìn ra được, những Ảnh Vệ này, thấp nhất đều là Tam Tinh Đấu Sư, hơn nữa còn có hai Đấu Vương cường giả, dù cho đối phó với Đấu Hoàng, cũng không thua thiệt nhiều lắm.

Đi vào Lý gia Đế đô, Gia chủ Lý gia còn không có nhìn thấy, đã bị đả ngộ như vậy, Lý Hàn trong lòng tự nhiên rất là căm tức.

- Các hạ là thúc thủ chịu trói, hay là muốn chúng ta động thủ?

Nhìn Lý Dật cùng Lý Hàn, người có thanh âm khàn khàn lần nữa vang lên, cái thanh âm này đối với Lý Hàn khinh thường nói.

- Chúng ta tới bãi phóng Gia chủ các người.

Lý Hàn lớn tiếng nói

- Lý gia Đế đô các người, đều chiêu đãi khách nhân như thế này sao?

- Xin lỗi các hạ, chúng ta là Ảnh Vệ, chỉ nghe mệnh lệnh, Thiếu chủ lệnh chúng ta phải bắt lấy các người, chúng ta mặc kệ các người là ai, chúng ta đều thực thi nhiệm vụ.

Thanh âm khàn khàn nói ra.

Ảnh Vệ này nhìn thấy, Lý Hàn cùng Lý Dật đều là cường giả cảnh giới Đấu Vương. Đối với cường giả cảnh giới Đấu Vương, đều rất tôn kính, cho dù là địch nhân, Ảnh Vệ này nói cũng lễ phép một chút.

- Phụ thân, không cần cùng bọn họ nhiều lời, trực tiếp đánh tới, ta cũng không tin Gia chủ Lý gia lại khó gặp như vậy.

Lý Dật thản nhiên nói.

- Tốt, Dật nhi, hai Đấu Vương cường giả liền giao cho người, những người khác, vì phụ trước giúp người đánh xuống.

Lý Hàn nói.

Nhẹ gật đầu, Lý Dật mở miệng nói với hai Đấu Vương cường giả.

- Hai người các người, nghe thấy vừa rồi cha ta nói như thế, tranh thủ thời gian động thủ đi.

- Tốt, đắc tội các hạ!

Hai Ảnh Vệ Đấu Vương nghe thấy Lý Dật nói, cũng không có tức giận, hai người đồng thời nhảy lên, lướt qua những Ảnh Vệ khác, hai người đồng thời xòe bàn tay ra, rất nhanh hướng về phía Lý Dật đánh tới.

Nhìn thấy hai người công kích đến, Lý Dật trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên, chậm rãi vươn tay phải, tay phải duỗi ra, dĩ nhiên tay phải này biến thành màu xanh.

Động tác của Hai Đấu Vương cực nhanh, trong nháy mắt liền công kích tới lồng ngực Lý Dật. Lý Dật động tác nhìn như thông thả, nhưng mà trước khi hai Đấu Vương Ảnh Vệ công kích tới, Lý Dật tay phải đã liên tục vỗ ra hai chưởng đến trước một bước.

Hai chưởng của Lý Dật tốc độ kỳ thật cực nhanh, hai chưởng vỗ ra, phân biệt chống lại chưởng ảnh của hai Đấu Vương Ảnh Vệ. Hai chưởng nhanh va chạm trên không trung, những binh lính lúc này có thể nghe

được một tiếng vỗ tay, âm thanh tiếng vỗ tay truyền ra, chỉ nghe thấy hai Ảnh Vệ hừ một tiếng, thân thể từ giữa không trung bay ngược lại.

Tuy rằng chỉ là tu vi Tam Tinh Đấu Vương, tuy rằng Lý Dật cũng không có sử dụng Thiên Khôn Địa Càn Châu tăng lên một bậc tu vi, nhưng mà công kích của Lý Dật vẫn được sự trợ giúp của Thiên Khôn Địa Càn Châu nâng tu vi thành cường giả Đấu Vương đỉnh phong công kích.

Tại trong mắt hai Đấu Vương Ảnh Vệ, Lý Dật bất quá là Tam Tinh Đấu Vương cường giả, lần đầu tiên tiến công giao thủ, hai Đấu Vương Ảnh Vệ này đã ăn phải một trái đắng.

- Các hạ tu vi không tệ.

Điều tức khí huyết trong nội tâm đang cuộn cuộn, thanh âm khàn khàn lại bình tĩnh nói.

- Các người quả thật nói không sai, nghe rất lọt tai.

Lý Dật thản nhiên nói.

- Ta bảo các người cùng tiến lên, vậy mà các người thật sự cùng tiến lên.

Chỉ cần là người bình thường, đều có thể nghe được Lý Dật đang mỉa mai nói với bọn họ.

- Các hạ, chúng ta chỉ là Ảnh Vệ, hộ vệ Lý gia là vinh dự cao nhất. Cho nên, kính xin các hạ không nên suy nghĩ nhiều.

Lý Dật nói những lời này đối với Ảnh Vệ một điểm tác dụng đều không có, sự khác biệt là trong miệng Ảnh Vệ, hai người đối chiến với Lý Dật là một chuyện phi thường bình thường.

- Ha ha, tốt, chẳng lẽ các người còn không có phát hiện, dù cho hai người các người cùng tiến lên, bốn thiếu gia lại sợ sao?

Lý Dật cười lớn nói.

- Hừ!

Lý Dật nói câu miệt thị này, làm cho đám Ảnh Vệ có điểm tức giận, hơn nữa vừa rồi ăn một trái đắng, hai Ảnh Vệ lập tức kết lên thủ ấn.

- Kim Mang Châm!

Một gã Ảnh Vệ hét to một tiếng, dừng lại thủ ấn, tay phải đột nhiên hướng về phía trước, một đạo hào quang kim sắc rất nhanh đâm về phía Lý Dật.

Lý Dật ánh mắt sắc bén, lập tức nhìn ra, đấu khí ngưng kết thành cây châm rất nhanh đâm về phía chính mình.

Cau mày, Lý Dật vươn ra tay phải, nhẹ nhàng vung lên, tại trước mặt Lý Dật hình thành một tấm chắn bạch sắc.

Trong các hệ đấu khí mà Lý Dật đang sở hữu, thích hợp cho việc phòng ngự nhất, chính là đấu khí Thánh hệ.

Tấm chắn bạch sắc ngăn tại trước mặt Lý Dật, cái kim châm hoàng sắc đâm vào lá chắn, phát ra một tiếng vang rất nhỏ.

- Vô ích thôi!

Nhìn thấy Lý Dật thi triển đi ra tấm chắn, Ảnh Vệ lạnh lùng nói.

- Kim Mang Châm của ta, am hiểu nhất chính là phá vỡ mọi vật!

Quả nhiên, theo thanh âm của Ảnh Vệ, kim châm màu vàng đã xuyên thấu qua tấm chắn, như trước đâm về phía Lý Dật.

Nhìn thấy Kim Mang Châm đâm rách tấm chắn, rất nhanh đâm về phía chính mình, Lý Dật trên mặt lộ ra thần sắc ngưng trọng, kim châm có thể đơn giản đâm thủng tấm lá chắn mà mình ngưng kết, năng lực của kim châm khẳng định là phi thường kinh người.

Gặp Lại Na Na

Q.5 - Chương 88: Gặp Lại Na Na

Nếu như bị kim châm đâm trúng, nhất định là bị thương, nếu bị thương tại chỗ bình thường, thì không có việc gì, nhưng mà nếu kim châm đâm tới chỗ hiểm, ví dụ như trái tim chẳng thì có thể nguy hiểm đến tính mạng.

Y học ở kiếp này không thể so với kiếp trước của Lý Dật, nếu trái tim bị thương tổn, nếu cấp cứu kịp thời còn có thể cứu sống được, nhưng ở kiếp này, nếu như trái tim bị thương tổn, nếu không có thứ dược vật nghịch thiên như Chu Nhan Quả, thì chỉ có một kết quả là chết.

Nhìn kim châm rất nhanh bắn về phía chính mình, trên mặt Lý Dật rất là ngưng trọng, tay phải giơ lên, một đạo điện mang màu tím lao ra.

Lý Dật phân tích, đấu khí Lôi hệ, trong số bốn loại đấu khí mà Lý Dật có thể thi triển được, thì đây hẳn là loại thích hợp nhất có thể đối phó được với kim châm.

Không phải Lý Dật không nghĩ sử dụng đến Âm Dương Thần Lôi. Là tiên thiên lôi khí, Âm Dương Thần Lôi rất khó khống chế, tuy rằng Lý Dật có thể phóng thích ra, nhưng mà muốn đem Âm Dương Thần Lôi áp súc thành một đường rất nhỏ, đối với Lý Dật là phi thường gian nan. Huống hồ lúc này kim châm đã phi đến trước mặt Lý Dật, Lý Dật cũng không có nhiều thời gian để khống chế được Âm Dương Thần Lôi.

Đối với Âm Dương Thần Lôi, Quy Thiên Lôi Khí khống chế tốt hơn nhiều.

Đem Quy Thiên Lôi Khí áp súc thành một đường như chiếc đũa, Lý Dật duỗi ra ngón tay, Quy Thiên Lôi Khí theo đầu ngón tay phun ra, trực tiếp điểm ở vào đầu kim châm.

Xuy!

Quy Thiên Lôi Khí đụng vào đầu kim châm, lập tức truyền ra một hồi tiếng vang, nếu như ai đó tỉnh tế lúc này nhất định nghe được một tiếng ‘xuy’. Kỳ thật khi nổ, Quy Thiên Lôi Khí gặp được Kim Mang Châm giao nhau cùng một chỗ, nhanh chóng phát nổ. Đương nhiên, Kim Mang Châm cùng Quy Thiên Lôi Khí đều rất nhỏ bé, khi nổ không khiến cho phạm vi lớn ba động, tại trong tai người bình thường, thì chỉ nghe được một hồi thanh âm rất nhỏ mà thôi.

Rất nhanh, Quy Thiên Lôi Khí tan biến trong vô hình.

- Quả nhiên là lợi hại!

Lý Dật nhẹ nhàng cười cười, đem tay phải vung lên, nhẹ nhàng thổi một cái, một giọt máu đỏ trên đầu ngón tay Lý Dật rơi xuống mặt đất.

- Không thể nào?

Nhìn thấy đầu ngón tay Lý Dật chỉ rơi một giọt máu đỏ, thanh âm khàn khàn của Đấu Vương Ảnh Vệ lại truyền ra.

Uy lực của Kim Mang Châm, tên Ảnh Vệ này tự nhiên là rất hiểu rõ, nhưng khi nhìn thấy Lý Dật gần như không bị thương, Ảnh Vệ có cảm giác không thể tin được.

Đối với Kim Mang Châm, Ảnh Vệ rất có lòng tin. Để có thể luyện được Đấu kỹ này, tên Ảnh Vệ đã trải qua tu luyện hà khắc và vô cùng gian khổ. Tên Ảnh Vệ này lúc trước chính là một trong những Ảnh Vệ đã lựa chọn tu luyện Kim Mang Châm, là môn Đấu kỹ vô cùng kỳ quái này.

Tuy rằng Kim Mang Châm chỉ là Đấu kỹ Chu Tước Sơ cấp, nhưng mà Đấu kỹ này lại rất khó có thể tu luyện thành công, bởi vì Đấu kỹ này khi tu luyện chính là đem đấu khí trong cơ thể áp súc thành một ngọn kim châm, để làm được điều đó thì rất là khó khăn.

Đấu kỹ này kỳ thật bí quyết không có gì lớn, chính là đem đấu khí trong cơ thể một lần cô đọng, áp súc, cho đến khi đạt tới yêu cầu là thành công.

Đây là một quá trình dài dằng dặc, trong quá trình này, tên Ảnh Vệ này cuối cùng đã dùng thời gian cả đời mình mới có thể tu luyện thành công như vậy, nhưng Đấu kỹ này chỉ là một môn Đấu kỹ Chu Tước Sơ cấp mà thôi. Nhưng mà sau khi tu luyện thành công tên Ảnh Vệ liền phát hiện ra, năng lực công kích của Kim Mang Châm đã vượt qua Đấu kỹ Chu Tước Cao cấp.

Chưa từng có người nào cô đọng đấu khí như vậy, đem đấu khí cảnh giới Đấu Vương áp súc trở thành một cây kim châm nhỏ. Ai cũng có thể nghĩ được, bên trong cây kim châm này chất chứa bao nhiêu năng lượng đây.

Tại trong mắt tên Ảnh Vệ này, Lý Dật có thực lực Tam Tinh Đấu Vương thì tuyệt đối không có khả năng ngăn cản Kim Mang Châm của hắn. Nhưng mà, sự thật trước mắt Kim Mang Châm bất quá chỉ có thể đâm bị thương ngón tay của Lý Dật mà thôi.

Vừa mới để rơi giọt máu trên ngón tay xuống đất, một tên Ảnh Vệ khác công kích cũng đã đến.

- Độc Đăng Thứ!

Tên Ảnh Vệ này hét lớn một tiếng, tay phải đột nhiên nắm chặt, dùng sức hất lên, một cái dây leo nhọn hoắc hóa thành một cái roi hướng về phía Lý Dật quần tới, đầu ngọn roi nhọn hoắc, lóe ra một loại u quang mang màu tím, làm cho người ta nhìn thấy đều cảm thấy được những gai nhọn hoắc này đều mang theo chất kịch độc.

- Nam Minh Lưu Hỏa!

Lý Dật cũng là hét to một tiếng, duỗi tay vung lên, một cỗ hỏa diễm theo tay Lý Dật phóng thích ra, hỏa diễm như một con Hỏa Long, hướng về phía sợi roi vọt tới.

Hỏa có thể khắc mộc, huống chi Lý Dật phóng thích ra là một trong những hỏa diễm lợi hại nhất trên thế gian, Nam Minh Lưu Hỏa và sợi roi va chạm vào nhau, lập tức sợi roi kia liền bị thiêu cháy, đầu ngọn roi chưa tiếp cận được với Lý Dật, cũng bị thiêu cháy thành tro.

- Đến phiên ta!

Lý Dật thản nhiên nói, hai Đấu Vương Ảnh Vệ, đối với Lý Dật mà nói, thật sự không có bất kỳ uy hiếp gì.

Vừa nói xong, Lý Dật đã phát động thể công, trên tay Lý Dật thanh quang chớp động, một chưởng hướng về phía Ảnh Vệ đánh ra.

Tên Ảnh Vệ này đã không kịp một lần nữa phóng thích ra Kim Mang Châm để chống lại một chưởng của Lý Dật, đành dùng song chưởng của mình đánh tới.

Bùm!

Hai bàn tay giao nhau, tên Ảnh Vệ này trực tiếp bay ngược ra ngoài, hung hăng va vào một thân cây, thân cây này trực tiếp bị đứt gãy.

Tên Ảnh Vệ này rơi xuống cây đại thụ, hai tay che ngực ho khan vài cái, một ngụm máu tươi rất nhanh bị phun ra.

Lấy tay chống trên mặt đất, tên Ảnh Vệ này muốn đứng lên. Thật đáng tiếc, hẳn ta thử mấy lần nhưng không thể đứng lên nổi.

Một chưởng kia của Lý Dật, đã làm cho tên Ảnh Vệ này mất đi năng lực chiến đấu, trong nội tâm tên Ảnh Vệ này cũng không cam lòng. Nhưng mà tên Ảnh Vệ này không biết, Lý Dật lúc cùng hắn đối chưởng, đã đem tu vi tăng lên tới cảnh giới Đấu Hoàng. Một Đấu Vương cùng một Đấu Hoàng lấy cứng đối cứng, không phải là mình đang chịu thiệt thòi sao?

- Đến phiên người!

Thu thập xong một tên Đấu Vương Ảnh Vệ, Lý Dật ngay lập tức đem mục quang của mình nhìn về phía tên Ảnh Vệ sử dụng Đấu kỹ Mộc hệ kia, tên Ảnh Vệ này cũng là một Đấu Vương cường giả.

- Mời các hạ!

Nhìn thấy Lý Dật dùng một chiêu giải quyết tên Ảnh Vệ Đấu Vương kia, tên Ảnh Vệ này không có chút nào bối rối, ngược lại sử dụng một loại ngữ khí lạnh nhạt nói.

Những tên Ảnh Vệ này, đều đã trải qua đặc thù huấn luyện, được Lý gia bồi dưỡng thành tử sĩ, trong mắt bọn chúng, chết cũng không đáng sợ, huống chi mới chỉ mất đi năng lực hành động mà thôi. Tại trong mắt của bọn họ chỉ có thể hộ vệ cho Lý gia an toàn, mới là trọng yếu nhất.

Khóe miệng Lý Dật nháy lên, lộ ra vẻ cười khế, xem ra chính mình cùng Tứ Đại Gia Tộc thật sự là xung khắc như nước với lửa. Mình nghe lời phụ thân khuyên bảo, đến Lý gia kết thành minh hữu, kết quả lại xuất hiện như vậy, chẳng lẽ hẳn cùng với Đế đô Tứ Đại Gia Tộc, trời sinh là đối đầu hay sao?

Trong tay vừa động, trên tay Lý Dật bắt đầu thiêu đốt hỏa diễm, đối với tên Ảnh Vệ đấu khí Mộc hệ này, Công pháp Hỏa hệ không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Hỏa khắc mộc, lợi dụng khắc chế trời sinh, Lý Dật có thể phát ra uy lực đến tận cùng, đem tên Đấu Vương trước mắt này thu thập.

Ngay trong lúc Lý Dật chuẩn bị thu phục tên Ảnh Vệ cps đấu khí Mộc hệ này, thì chợt có tiếng quát lớn:

- Dừng tay!

Theo âm thanh ‘dừng tay’ truyền đến, những Ảnh Vệ này đều lập tức nghe lệnh, dừng công kích nhìn về phía xa kia, nhanh chóng hai người phi thân đến. Hai người đến là một nam và một nữ.

Hai người Lý Dật nhìn thấy, nam nhân chính là Lý Nhất Dương, nữ nhân tự nhiên là Lý Na Na.

Lý Nhất Dương xuất hiện, lập tức cùng Lý Hàn kêu lên, Lý Nhất Dương ở tại Lý gia Đế đô địa vị rất là cao trọng, những binh lính cùng với Ảnh Vệ khi nhìn thấy Lý Nhất Dương, tất cả đều dừng tay và không động thủ với Lý Hàn và Lý Dật.

- Lý Dật ca ca!

Nhìn thấy Lý Dật, Lý Na Na nhanh chóng chạy tới trước mặt Lý Dật. Nhìn Lý Na Na lúc này, Lý Dật thậm chí có cảm giác chóng mặt.

Làm cho Lý Dật sinh ra loại cảm giác này, bởi vì Lý Na Na cố tình ưỡn ra bộ ngực của mình. Mới một thời gian ngắn không thấy, ngực của Lý Na Na dĩ nhiên cũng đã nhô ra những đường cong lả lướt mê hoặc.

Sau khi ra ngoài lịch lãm, đến nay mị lực của Lý Na Na quả nhiên là tăng lên rất nhiều. Nhìn thấy Lý Na Na, ngoại trừ mấy tên Ảnh Vệ, thì tất cả mọi người đều lộ ra thần sắc si dại.

- Na Na, nhìn thấy muội ta thật sự là rất cao hứng!

Lý Dật vừa cười vừa nói, đến Lý gia nhìn thấy Lý Na Na, Lý Dật cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, dù sao nơi này là Lý gia Đế đô, là nơi ở của Lý Na Na.

- Lý Dật ca ca, huynh làm sao đến Đế đô, huynh tới đây là tìm muội sao?

Lý Na Na nhìn thấy Lý Dật, trên mặt lộ ra vẻ mặt tươi cười ngọt ngào, bộ dáng thiếu nữ hoài xuân liền lộ ra.

- Na Na muội muội, đương nhiên ta đến đây là muốn gặp muội rồi.

Lý Dật nói như vậy, mặt Na Na có cảm giác hồng lên.

Gương mặt của Lý Dật cũng không có hồng, mặt Lý Na Na ngược lại đỏ lên, nàng thật sự là cảm thấy khó xử, làm sao trước mặt nhiều người như vậy, lại nói ra những lời nói như vậy đây?

Ánh mắt thoáng đảo qua một vòng, Lý Na Na vừa vặn nhìn thấy Lý Hạo cùng đám binh lính, Ảnh Vệ đang vây quanh bốn phía, Lý Na Na lập tức đã đoán được sự tình. Rất hiển nhiên, những người này đều do Lý Hạo phái tới công kích Lý Dật.

- Lý Hạo, người không muốn sống nữa chẳng? Cũng dám gọi người đến đánh Lý Dật ca ca?

Nhìn Lý Hạo, Lý Na Na rít lên.

Nghe thấy Lý Na Na thét chói tai, Lý Hạo đột nhiên run rẩy, toàn bộ Lý gia Đế đô, ngoại trừ phụ thân của mình, Lý Hạo sợ nhất đúng là Lý Na Na.

Phụ thân Lý Na Na, Lý Nhất Dương tại Lý gia Đế đô thân phận rất là đặc thù, dù cho Gia chủ Lý gia nhìn thấy Lý Nhất Dương, cũng lễ nhượng ba phần. Lý Na Na đi theo phụ thân, ở tại Lý gia tự nhiên cũng là nước lên thì thuyền lên, không có người nào dám đắc tội với nàng.

Hơn nữa Lý Na Na đã bắt đầu phát dục, gương mặt lại rất xinh đẹp. Lý Hạo là loại người khi nhìn thấy mỹ nữ, thì tím mắt nên, đối với Lý Na Na xinh đẹp như vậy, Lý Hạo lại càng không có sức chống cự.

Càng làm cho Lý Hạo bất đắc dĩ chính là, tu vi Lý Na Na so với hắn thì cao hơn rất nhiều. Cho dù Lý Hạo có lòng, cũng không có năng lực hàng phục được Lý Na Na.

- Cái này... ai, Na Na, không phải như nàng nghĩ.

Lý Na Na âm thanh cao giọng làm cho Lý Hạo run rẩy, lập tức nói năng lộn xộn.

- Ta mặc kệ, nhiều người như vậy bao vây tấn công Lý Dật ca ca, nhất định là chuyện tốt của người làm.

Lý Na Na lớn tiếng kêu lên, lập tức phi thân hướng về phía Lý Hạo đánh ra một quyền.

- A, đừng làm ta mất mặt mà!

Nhìn thấy Lý Na Na nắm đấm bay tới, hai tay Lý Hạo ôm đầu, buồn bã kêu lên, nghe tiếng Lý Hạo gào thét, thậm chí, rất nhiều binh lính không đành lòng quay đầu nhìn chỗ khác.

Lý Hạo vốn háo sắc, bình thường hay đi trêu chọc Lý Na Na, nhưng mà mỗi một lần, đều bị Lý Na Na đánh cho thân tàn ma dại. Lý Hạo thậm chí kêu la như vậy, bình thường những binh lính này đều đã nghe qua, những binh lính này cũng biết, kế tiếp là phát sinh ra cái sự tình gì.

Những binh lính này chuẩn bị bị lộ tai, Lý Nhất Dương đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Lý Na Na, vươn tay bắt được nắm tay của Lý Na Na.

- Cha, để cho ta đánh hăn, hăn cho người vây công Lý Dật ca ca, ta không thể buông tha hăn.

Lý Na Na tức giận nói.

- Na Na, không được hồ đồ, Lý Hạo ca ca bất kể thế nào cũng là nhi tử của Gia chủ, người trước mặt binh lính đánh hăn, làm cho hăn từ nay về sau thế diện để vào đâu?

Lý Nhất Dương quát lớn nói.

- Dương thúc thúc, nhanh tới cứu ta!

Lý Hạo nhìn thấy Lý Nhất Dương ra tay, lập tức núp ở đằng sau lưng Lý Nhất Dương, muốn Lý Nhất Dương giúp hăn không bị đánh.

- Hừ, Lý Hạo người nghe đây, hôm nay nể mặt cha ta, buông tha người một lần, nhưng mà người nhớ kỹ cho ta, từ nay về sau người còn dám đối với Lý Dật ca ca vô lễ, Lý Na Na ta là người đầu tiên sẽ không bỏ qua cho người.

Lý Na Na liếc mắt nhìn Lý Hạo, hung hăng nói.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Gia Chủ Lý Gia

Q.5 - Chương 89: Gia Chủ Lý Gia

- Vâng, vâng, lời của Na Na nói, Lý Hạo ta ghi nhớ ở trong lòng.

Lý Hạo vừa cười cầu tình vừa nói.

Vừa đúng lúc đó, có mấy đạo nhân ảnh rất nhanh phóng tới nơi này. Đám người kia đứng lại, người đi ở giữa là một gã nam tử trung niên có ba chòm râu.

Khi nhìn thấy nam tử trung niên này, Lý Nhất Dương khẽ khom người, gọi một tiếng:

- Gia chủ!

Lý Na Na thì mỉm cười, hô lên một tiếng.

- Lý Tùng thúc thúc!

Lý Hạo này giờ khổ não đứng ở một bên, kêu một tiếng.

- Phụ thân!

- Phụ thân? Trong con mắt người còn có người phụ thân này sao?

Nghe thấy Lý Hạo cất tiếng chào, nam tử trung niên tức giận quát lên:

Bốp!

Nam tử trung niên thân thể không thấy cử động lúc nào, nhưng lúc này nhìn lên trên mặt Lý Hạo đã lưu lại một dấu bàn tay ửng đỏ, chính là do vừa rồi nam tử trung niên này đã ra tay, cho Lý Hạo một cái bạt tai.

- Vị này chính là Gia chủ Vạn Triều Thành Lý gia a?

Đánh Lý Hạo một bạt tai xong, nam tử trung niên mỉm cười hướng về phía Lý Hàn chào hỏi.

- Tại hạ là Lý Hàn, các hạ là Gia chủ Lý gia Đế đô, Lý Tùng các hạ có phải không?

Lý Hàn cũng liền đáp lễ.

- Tại hạ đúng là Lý Tùng.

Nam tử trung niên vừa cười vừa nói, quay đầu nhìn về phía Lý Dật, Lý Tùng lại cười hì hì nói.

- Vị này là người đang danh chấn Đế đô, Lý Dật thiếu gia có phải không?

- Dật nhi, con mau tới chào Lý Tùng thúc thúc đi.

Nghe thấy Lý Tùng hỏi Lý Dật, Lý Hàn lập tức nói.

- Lý Dật xin ra mắt Lý Tùng thúc thúc.

Tuy rằng hiện tại chưa biết Lý Tùng rốt cuộc là địch là bạn, nhưng mà Lý Dật đối với cấp bậc lễ nghĩa thì không thể vứt bỏ.

- Phụ thân, tên Lý Dật này, lúc trước ở Tu La Quốc thiếu chút nữa hẳn đã giết con.

Nhìn thấy Lý Dật mở miệng chào hỏi, Lý Hạo lập tức kêu lớn.

- Lý Hạo!

Lý Na Na hét lên một tiếng.

Nghe thấy Lý Na Na hét lên chói tai, Lý Hạo dừng lại, sắc mặt lập tức khấn trương. Mặc dù hiện tại có mặt Lý Tùng ở đây, Lý Hạo cũng không tránh khỏi có cảm giác sợ hãi.

Bốp!

Lại một âm thanh thanh thúy vang lên, trên mặt Lý Hạo lại xuất hiện thêm dấu vết của một bàn tay nữa.

- Đại ca, người cũng đánh ta?

Nhìn nam tử anh tuấn đứng trước mặt mình, Lý Hạo ngẩng đầu lên không cam lòng nói.

- Phụ thân cùng Lý Gia chủ nói chuyện, người có tư cách xen vào hay sao? Hừ, tại Tu La Quốc, ai đã lưu tình tha mạng cho người?

Nam tử anh tuấn kia nói.

- Hạo nhi hãy nhớ kỹ, Vạn Triều Thành Lý gia cùng với Lý gia Đế đô chúng ta vốn là cùng một nhà. Ngàn năm trước tổ tiên bọn họ đến Vạn Triều Thành dựng nghiệp, tuy rằng về sau liên lạc với chúng ta cũng dần dần ít đi, nhưng dù sao họ vẫn là huyết mạch của Lý gia. Người cùng với Lý Dật có khúc mắc gì, hôm nay tại trước mặt phụ thân, tất cả đều xóa bỏ!

Nghe Lý Tùng nói, trong lòng Lý Dật rất là kinh ngạc. Vạn Triều Thành Lý gia cùng với Lý gia Đế đô lúc trước vốn cùng là một nhà, chuyện này hẳn chưa từng nghe người ta nói ra. Lúc trước tổ tiên của mình đến Vạn Triều Thành, nhưng không biết nguyên nhân là gì...

- Vâng, phụ thân!

Nghe Lý Tùng nói, Lý Hạo tuy rằng có chút không cam lòng, nhưng hắn cũng không có cách gì. Lý Hạo ở tại Lý gia Đế đô, bất quá là một Nhi thiếu gia mà thôi, người làm cho Lý Tùng hài lòng, lại là vị ca ca của hắn.

- Lý Nhiên, người tới chào hỏi Lý Dật thiếu gia đi, vị này chính là người tuổi trẻ tài cao, nghe nói Địa Hoàng Lưu Chiêm đã chết trong tay Lý Dật thiếu gia, thật là không đơn giản, không đơn giản a.

Lý Tùng liên tục tán thưởng nói.

- Lý Dật huynh đệ, tại hạ là ca ca của Lý Hạo, tên là Lý Nhiên. Đệ đệ Lý Hạo của ta đối với Lý Dật huynh đệ có gì mạo phạm, mong rằng Lý Dật huynh đệ không để ở trong lòng.

Nghe Lý Tùng nói, Lý Nhiên rất là lễ phép hướng về phía Lý Dật thi lễ một cái, giọng điệu chân thành nói.

- Ha ha, Lý Nhiên huynh đệ đã nói vậy, mọi người vốn đều là người một nhà, đây là chuyện nhỏ, ta khẳng định sẽ không để ở trong lòng. Hơn nữa, ta cũng không phải là không có lỗi.

Lý Dật vừa cười vừa nói.

Nói thật, việc Lý Hạo là chuyện nhỏ, Lý Dật thật sự không có để ở trong lòng. Lý Dật đã trải qua biết bao là đại sự, hắn đã cùng với Đấu Hoàng cường giả giao thủ nhiều lần, rồi lại cùng với Đấu Tôn cường giả giao thủ một lần, còn Lý Hạo này bất quá cũng chỉ là một Đấu Sư còn con, tại trong lòng Lý Dật, Lý Hạo không tính là gì cả.

Bất quá Lý Nhiên ở trước mặt cũng khiến cho Lý Dật coi trọng. Lý Nhiên nhìn cũng không lớn tuổi, hắn khoảng chừng hai mươi, ba mươi tuổi, khuôn mặt sáng láng, chòm râu trên mặt được cắt tỉa tỉ mỉ, tạo cho Lý Nhiên có bộ dáng vừa tao nhã, nhưng lại mang theo vài phần cường hãn.

Đương nhiên, những điều này không phải điểm Lý Dật chú ý, điểm chú ý của Lý Dật là, Lý Nhiên đã có tu vi Đấu Vương đỉnh phong, chỉ còn kém một chút, có thể bước vào cảnh giới Đấu Hoàng.

Một khi Lý Nhiên bước vào cảnh giới Đấu Hoàng, lúc đó Lý Nhiên chính là một Đấu Hoàng cường giả hai mươi mấy tuổi. Đương nhiên, Lý Dật tin tưởng rằng Lý Nhiên chỉ mới hơn hai mươi tuổi đã có thể bước vào cảnh giới Đấu Vương đỉnh phong, như vậy, Lý Nhiên khẳng định là trước ba mươi tuổi sẽ có khả năng đột phá đến cảnh giới Đấu Hoàng.

Lý gia Đế đô có thể xuất hiện người tuổi trẻ tuần kiệt như vậy, Lý Dật cũng không chậm trễ, lời nói cũng mang theo vài phần khách khí đáp lễ với Lý Nhiên.

Lý Dật cùng với Lý Hàn đi đến Lý gia Đế đô chính là mong muốn hợp tác, cho nên Lý Dật cũng phải nể mặt mũi của bọn họ.

- Lý Hàn Gia chủ, người đến Đế đô cũng là chuyện hiếm có, xin mời Lý Hàn huynh đệ cùng vào trong nhà, uống một chén trà nhạt nhé.

Lý Tùng cực kỳ khách khí nói.

Nói khách khí là uống một chén trà nhạt, nhưng mà trên thực tế Gia chủ Lý gia muốn mời Lý Hàn và Lý Dật vào trong nhà để dùng yến tiệc và xem ca múa.

Ngồi ở vị trí chủ nhân, Lý Tùng uống một ngụm nước trà, nhắm hai mắt lại, cảm nhận hương trà, trên mặt lúc này biểu lộ bộ dáng thư thái và hưởng thụ. Gặp khung cảnh như vậy, làm cho Lý Hàn trong khoảng thời gian ngắn cũng không tiện mở miệng.

Ngược lại Lý Na Na rời khỏi bên người Lý Nhất Dương, đi tới bên cạnh Lý Dật. Duỗi ra ngón tay ngọc, Lý Na Na hung hăng chọc vào eo của Lý Dật một cái.

- Muội không cho phép huynh xem.

Lý Na Na nhất định không cho phép Lý Dật nhìn đám vũ nữ mỹ lệ xinh đẹp đang khiêu vũ kia.

- Na Na, Lý thúc thúc mời chúng ta xem ca múa, nếu như không nhìn, có phải là có điểm không lễ phép không?

Lý Dật trong nội tâm thì cười hắc hắc, nhưng mà tại trong miệng thì lại nói những lời như vậy.

- Không cho phép huynh xem, thì chính là không cho phép huynh xem.

Lý Na Na đột nhiên nói.

- Úi!

Bên phần eo thịt mềm đột nhiên bị cấu rất đau, Lý Dật kêu to lên.

Nghe thấy Lý Dật kêu to, Lý Tùng đột nhiên mở mắt ra.

- Lý Dật hiền điệt, có chuyện gì không?

Lý Tùng vừa hỏi như vậy, Lý Dật thật sự cảm thấy rất khó mà trả lời. Ở bên cạnh Lý Na Na ngược lại nói to lên.

- Lý thúc thúc, à, là như vậy, ta cùng Lý Dật ca ca thật lâu ngày không có gặp mặt, nhân tiện Lý Dật ca ca vừa mới đến Lý gia, ta có thể hay không mang theo Lý Dật ca ca giới thiệu cảnh vật Lý gia một chút?

- Là chuyện đó ư?

Trên mặt Lý Tùng mím cười, chuyện của tiểu nhi nữ, Lý Tùng cũng không có để ý.

- A, Lý Dật hiền điệt, nếu không có gì, người cùng đi dạo với Na Na nhé.

Lý Tùng mở miệng nói ra.

- Nếu là như vậy, đa tạ Lý Tùng thúc thúc.

Lý Dật cũng không khách khí, đứng lên nói ra.

Bầu không khí trong phòng lúc này, Lý Dật cũng không ưa thích. Nếu là như vậy, việc đến Lý gia Đế đô liên thủ thì cứ giao cho Lý Hàn là tốt rồi. Dù sao, đối với Lý Dật mà nói, cùng với Lý gia Đế đô liên thủ hay không liên thủ, cũng không phải là chuyện quan trọng gì.

Lúc trước ở trên xe ngựa, hắn cùng với Lý Hàn nói chuyện, Lý Dật cũng đã biết rõ, Hoàng thất cùng Tứ Đại Gia Tộc tranh đấu như vậy, chỉ sợ rất khó cùng hai phe đều bảo trì quan hệ tốt đẹp. Nếu như cùng Lý gia giao hảo, chắc chắn đối với Đại Điện hạ sẽ không thể thân mật như trước. Như vậy, đối với Vương Minh Dương chỉ sợ cũng có điểm ngăn cách.

Lý Dật kỳ thật cũng không muốn đến Lý gia, nhưng là do Lý Hàn đề nghị, cho nên Lý Dật cũng không tiện phản đối. Dù sao, Lý Hàn cũng là Minh chủ của Lý Minh.

oOo

- Lý Dật ca ca, không thể tưởng tượng được còn có thể gặp được huynh ở đây.

Đi đến hoa viên Lý gia, Lý Na Na mở miệng nói.

Nghe thấy Lý Na Na nói, Lý Dật trong lòng thầm nghĩ, xem ra Lý Na Na cũng không biết mình đã sớm đến Đế đô. Bất quá, Lý Na Na nói hình như là có chuyện gì giấu mình.

Tại sao Na Na nói: không thể tưởng tượng được còn có thể gặp được huynh? Chẳng lẽ nói, giữa hai chúng ta gặp mặt là rất khó khăn sao? Trong lòng Lý Dật thầm nghĩ.

- Đúng vậy, hôm nay có thể nhìn thấy được muội, huynh thật sự là rất cao hứng!

Lý Dật nói.

- Lý Dật ca ca, mấy ngày nữa, muội sẽ cùng phụ thân đi đến Học viện La Lan, từ nay đến trước khi tốt nghiệp, ta rất khó có thể trở lại Đế quốc Thiên Phong.

Lý Na Na nhẹ nhàng nói.

Tại trong mắt Lý Dật, Lý Na Na là một loại nữ nhân tính khí mạnh mẽ, loại biểu tình yếu đuối như thế này, lại khiến cho Lý Dật cảm thấy Lý Na Na thật sự đã trưởng thành không ít.

- A, đến lúc đó huynh sẽ đến gặp muội mà!

Lý Dật thuận miệng nói ra.

- Thật sự sao? Lý Dật ca ca. Huynh thật sự đến đó gặp muội?

Nghe thấy Lý Dật nói, Lý Na Na lập tức cảm thấy vô cùng vui mừng, nhảy dựng lên.

- Đương nhiên, huynh lừa muội làm gì.

Trông thấy hành động vui mừng của Lý Na Na, Lý Dật ngược lại rất kỳ quái, bất quá là hân chỉ đáp ứng đi gặp nàng, nàng cũng không cần phải có phản ứng thái quá như vậy chứ? Chẳng lẽ là, Lý Na Na thật là rất si tình, chỉ có một chút hứa hẹn, mà nàng có thể cao hứng như vậy ư?

- Tốt lắm, đến lúc đó Lý Dật ca ca nhất định phải tới gặp muội.

Lý Na Na ngọt ngào nói.

- Tốt, nhất định huynh sẽ đến.

Lý Dật thuận miệng đáp ứng.

- Ân, Lý Dật ca ca đã đáp ứng đến tìm muội, muội trước hết giới thiệu về Học viện La Lan cho Lý Dật ca ca biết.

Lý Na Na chậm rãi nói.

- Ở phía Đông của Đại lục, có một địa phương gọi là Vô Loạn Chi Vực, ở nơi đó diện tích ước chừng lớn hơn Đế quốc Thiên Phong rất nhiều lần, chỉ cần Lý Dật ca ca đi Vô Loạn Chi Vực, có thể đến được Học viện La Lan. Tại Vô Loạn Chi Vực, thanh danh của Học viện La Lan giống như Bắc Đẩu Tông tại Đế quốc Thiên Phong, đến lúc đó huynh sẽ rất dễ tìm thấy.

- Vô Loạn Chi Vực ở Phía Đông của Đại lục? Na Na, nghe nói nơi này cách chúng ta rất xa có phải không.

Lý Dật khẽ cúi đầu, nói.

- Cái này thì Lý Dật ca ca yên tâm, ở trên Đại lục này, tại những địa phương trọng yếu, đều có Không gian Truyền tống trận, Lý Dật ca ca đến lúc đó có thể lựa chọn truyền tống trực tiếp đến Vô Loạn Chi Vực, Học viện La Lan cách điểm truyền tống Vô Loạn Chi Vực cũng không xa.

Lý Na Na nói.

- Như vậy là tốt rồi, nhưng ta cũng không biết, tại Đế quốc Thiên Phong, Truyền tống trận đặt ở địa nơi nào?

Lý Dật nhíu mày. Truyền tống trận, hẳn đi vào cái thế giới này lâu như vậy, cũng là lần đầu tiên hẳn nghe nói đến.

- Tại Đế quốc Thiên Phong không có điểm Truyền tống trận, mà điểm gần nhất là phía Tây của Đại lục, có một quốc gia Tây Vực, đó là Đế quốc Đại Hạ. Nếu ca ca muốn truyền tống trận, Lý ca ca phải đi Đế đô Đế quốc Đại Hạ mới được.

Lý Na Na nói.

Đế quốc Đại Hạ? Lý Dật cũng biết Đế quốc Đại Hạ là một nước láng giềng của Đế quốc Thiên Phong. Nghe nói thực lực của Đế quốc Đại Hạ còn lớn hơn Đế quốc Thiên Phong rất nhiều. Nếu hãn muốn đi đến Đế đô của Đế quốc Đại Hạ, mà sử dụng Song dược Đấu khí của Đấu Hoàng bay trên bầu trời, cũng chỉ mất mấy ngày thời gian. Như vậy nếu đi đến Học viện La Lan, đối với hãn cũng không phải là chuyện khó khăn gì.

- Ân, huynh sẽ nhớ kỹ!

Lý Dật vừa cười vừa nói.

- Đến lúc đó, Lý Dật ca ca nhất định phải tới a, muội sẽ ở tại Học viện La Lan chờ huynh.

Lý Na Na hy vọng nói.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Học Viện La Lan

Q.5 - Chương 90: Học Viện La Lan

- Na Na đến Học viện La Lan học tập rất lâu sao?

Nghe thấy Lý Na Na nói, Lý Dật trong lòng sửng sờ.

- Đúng vậy, Học viện La Lan đối với đệ tử yêu cầu rất cao, nếu không đạt đến cảnh giới Đấu Hoàng, thì không cho phép tốt nghiệp.

Lý Na Na nói.

- Đạt tới cảnh giới Đấu Hoàng mới cho tốt nghiệp ư? Nói như vậy cứ mỗi đệ tử của Học viện La Lan đến khi tốt nghiệp, đều là cường giả cấp bậc Đấu Hoàng?

Nghe thấy Lý Na Na nói, Lý Dật trong lòng rất là kinh ngạc, nếu đúng như vậy, Học viện La Lan thật sự là vô cùng đáng sợ.

- Đúng là như vậy, nếu học viên không đạt được đến cảnh giới Đấu Hoàng, hoặc là bị trục xuất khỏi học viện, hoặc là phải sống quãng đời còn lại ở học viện.

Lý Na Na nói.

- Nhưng mà, Lý Dật ca ca, Học viện La Lan tỷ lệ tốt nghiệp đạt đến tám mươi sáu phần trăm đấy.

Lý Na Na nói rất là thoải mái, nhưng mà làm cho Lý Dật cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Theo như lời Lý Na Na nói, có thể tiến vào Học viện La Lan, sau khi tốt nghiệp đều đạt tới tám mươi sáu phần trăm, tức là tám mươi sáu phần trăm đều là Đấu Hoàng cường giả. Tỷ lệ tốt nghiệp cao như vậy, khẳng định là có rất nhiều người muốn được vào bên trong học viện.

- Thật sự là lợi hại a!

Lý Dật cảm thán nói.

- Ân, đó là đương nhiên, nếu không như thế, ta cũng sẽ không lựa chọn đi thi vào Học viện La Lan.

Lý Na Na nghiêm túc nói.

- Học viện La Lan tuyển chọn đệ tử, điều kiện vô cùng hà khắc, từ mười bảy tuổi trở xuống phải là cảnh giới Đấu Sư mới có tư cách tiến vào Học viện La Lan, hoặc dưới hai mươi tuổi trở xuống là cảnh giới Đấu Vương mới có thể có tư cách tiến vào Học viện La Lan.

Nghe thấy Lý Na Na nói, Lý Dật nhẹ nhàng gật đầu. Nếu mười bảy tuổi đã trở thành Đấu Sư, thì có thể xưng là thiên tài tu luyện, lúc trước Diệp Thanh Mã được xưng là thiên tài của Đế đô, cũng chỉ là Nhị Tinh Đấu Sư mà thôi, đến mười bảy tuổi muốn tu luyện tới cảnh giới Đấu Sư, quả thật là không dễ dàng gì.

Về phần hai mươi tuổi đã là Đấu Vương cường giả, thì rất ít có người như vậy, nếu so sánh với mười bảy tuổi là Đấu Sư còn phải tu luyện lâu hơn.

Với đầu vào như vậy, tuyển chọn những kẻ tu luyện thiên tài, hơn nữa lại tỉ mỉ bồi dưỡng, tấn thăng trở thành Đấu Hoàng cường giả, cũng không phải chuyện quá khó.

Nhưng có một điều làm cho Lý Dật khiếp sợ là, tất cả đệ tử Học viện La Lan sau khi tốt nghiệp đều là Đấu Hoàng cường giả... Như vậy thế lực của Học viện La Lan, chỉ sợ vô cùng đáng sợ.

Một Đấu Hoàng cường giả ở bên trong Đế quốc Thiên Phong đều là mục tiêu của các thế lực tranh nhau lôi kéo. Học viện La Lan, mỗi một khoá tốt nghiệp đều có tám mươi sáu phần trăm đều là Đấu Hoàng cường giả. Học viện La Lan mỗi năm bồi dưỡng được nhiều cường giả như thế, tại trong mắt Lý Dật cũng không thể tưởng tượng nổi.

- Lý Dật ca ca, ba năm sau huynh cũng mới hai mươi tuổi, đến lúc đó, huynh cũng nên tới Học viện La Lan ghi danh nhập học đi.

Nhìn chăm chăm vào gương mặt của Lý Dật, Lý Na Na khẽ mím môi, ngượng ngùng nói ra.

- Cái này...

Nghe thấy Lý Na Na nói vậy, Lý Dật hơi có chút do dự.

- Tiểu tử, ngươi nên đến đó báo danh!

Lý Dật chưa có quyết định chủ ý, ý niệm của Hồng Thiên Thánh Giả lập tức nói với Lý Dật.

- A, nếu ta đi đến Học viện La Lan, thì có được chỗ tốt gì?

Lý Dật nghe được Hồng Thiên Thánh Giả nói, lập tức hỏi ngay.

- Ha ha, tiểu tử này chẳng lẽ ngươi không nhìn ra, tiểu cô nương này mặc dù chưa có phát dục hoàn toàn, nhưng mà tiểu cô nương này về sau nhất định sẽ là một tuyệt sắc mỹ nữ. Mà trong mắt lão phu xem ra, tiểu cô nương này đối với ngươi rất có ý tứ, hừ, nếu ngươi không đi Học viện La Lan, sẽ là tiện nghi cho nam nhân khác, lúc đó ngươi không có hối hận sao?

Hồng Thiên Thánh Giả vừa cười vừa nói.

- Người, lão gia hỏa này, nói giỡn cái gì đó?

Nghe Hồng Thiên Thánh Giả nói, Lý Dật dờ khóc dờ cười, lý do như vậy quả thật là hơi gượng ép.

- Ha ha, tiểu tử, trêu chọc người một chút mà thôi.

Cảm thấy Lý Dật có chút tức giận, Hồng Thiên Thánh Giả lập tức cười lớn.

Sau đó, Hồng Thiên Thánh Giả nghiêm chỉnh nói:

- Học viện La Lan, tại thời đại của ta, thanh danh đã rất là vang dội. Bên trong Học viện La Lan có một chỗ tu luyện rất tốt. Tiểu tử, nếu ở nơi này tu luyện, tối thiểu so với nơi khác tốc độ tu luyện nhanh hơn gấp đôi. Học viện La Lan sở dĩ có thể bồi dưỡng được được nhiều Đấu Hoàng cường giả, mấu chốt là có nơi tu luyện như vậy. Tiểu tử, người ngầm lại xem, người khác phải tu luyện mười năm, người nhiều nhất là tu luyện năm năm là có thể hoàn thành, so với người khác nhanh hơn ít nhất là gấp đôi, không tốt sao?

Nghe thấy Hồng Thiên Thánh Giả nói, trong lòng Lý Dật nhất thời hiểu rõ, Học viện La Lan có thể bồi dưỡng ra được nhiều Đấu Hoàng cường giả, là do có được một chỗ tu luyện tốt như vậy.

- Tiểu tử, tiến vào Học viện La Lan, người sẽ không phát sầu vì không có Công pháp tu luyện nữa. Thiên Ma Cửu Biến của người, không phải là đồng thời tu luyện chín hệ đấu khí sao? Như vậy, Học viện La Lan trải qua vô số năm tháng tích lũy Công pháp. Ta nghĩ, chỉ cần người vận khí không phải quá xấu, tìm được chín bộ Công pháp Bạch Hổ của chính hệ, hẳn là không phải chuyện khó khăn gì.

Hồng Thiên Thánh Giả nói.

- Công pháp Bạch Hổ chín hệ?

Hồng Thiên Thánh Giả nói làm cho Lý Dật cảm thấy vô cùng hấp dẫn.

Tu luyện Thiên Ma Cửu Biến, là phải cùng một lúc tu luyện chín hệ đấu khí, sau đó lại đem chín hệ đấu khí này dung hợp với nhau, lúc này mới chính thức biến thành Thiên Ma Cửu Biến. Thiên Ma Cửu Biến tu luyện đến tận cùng, đó là Công pháp cấp bậc Thanh Long.

Muốn tìm đủ Công pháp tu luyện chín hệ đấu khí, đối với Lý Dật mà nói, cũng không phải là chuyện khó khăn gì, nhưng mà muốn tìm ra Công pháp Bạch Hổ chín hệ, thì quả thật rất là khó khăn.

Lý Dật tại Phòng đấu giá, nhiều nhất cũng chỉ nhìn thấy qua Công pháp Chu Tước Cao cấp. Công pháp Bạch Hổ, bất luận người nào có vật như vậy, chắc chắn sẽ không lấy ra đấu giá, Công pháp Chu Tước Cao cấp đều có thể đủ để chống đỡ một gia tộc nhất lưu, Công pháp Bạch Hổ, chỉ sợ có thể chống đỡ cả một Đế quốc.

Tu luyện qua Đấu kỹ Bạch Hổ, Lý Dật biết rõ Công pháp Bạch Hổ thần diệu như thế nào, Công pháp Bạch Hổ đối với Lý Dật có lực hấp dẫn vô cùng to lớn.

Thậm chí có thể nói, sức hấp dẫn của Công pháp Bạch Hổ chín hệ, không phải Lý Dật có thể bỏ qua.

Tu luyện Công pháp Bạch Hổ, tu vi tiến triển có thể đạt tới tốc độ cực nhanh, Lý Dật hiện tại tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết, Quy Thiên Lô Khí đều là Công pháp Bạch Hổ, nếu như Lý Dật tu luyện các hệ Công pháp khác chỉ là Công pháp Chu Tước, đến lúc Lý Dật dung hợp Công pháp các hệ, chỉ sợ sẽ có ảnh hưởng không tốt.

Như vậy, đối với Lý Dật mà nói, biện pháp tốt nhất chính là tìm Công pháp chín hệ, toàn bộ đều phải là Công pháp Bạch Hổ, nếu như vậy, sau này dung hợp chín hệ đấu khí, cũng có thể đạt tới một loại hoàn mỹ.

- Na Na muội muội, huynh đáp ứng muội, ba năm sau huynh đến hai mươi tuổi, huynh nhất định sẽ tiến vào Học viện La Lan!

Lý Dật đột nhiên kiên quyết nói.

- Lý Dật ca ca, thật sự là quá tốt.

Nghe thấy Lý Dật nói, Lý Na Na cao hứng nhảy lên.

Tại trong mắt Lý Na Na, Lý Dật vừa rồi những lời như vậy, giống như là Lý Dật thổ lộ tình cảm với nàng. Nhưng mà Lý Na Na không biết rõ, Lý Dật quyết định đi đến Học viện La Lan, hoàn toàn không phải vì nàng, mà là nghe Hồng Thiên Thánh Giả nói đi tới Học viện La Lan là có cơ hội tìm thấy Công pháp Bạch Hổ chín hệ.

Nhưng Lý Na Na có cảm giác, Lý Dật vừa rồi nói một câu như vậy là rất thâm tình, rất chân thành, tình ý liên miên.

- Lý Dật ca ca, chúng ta đi bên kia ngồi một chút có được không?

Lý Na Na đột nhiên duỗi ra một tay, trực tiếp kéo tay Lý Dật.

Lúc này nàng có cảm giác chuyện tình của mình tiến triển, trong lòng của nàng rất vui vẻ, ít nhất là Lý Na Na có cảm giác như vậy.

Đầu tiên là Lý Na Na chủ động yêu cầu Lý Dật tiến vào Học viện La Lan học tập, chính là Lý Na Na phát ra tín hiệu cho Lý Dật hiểu, nàng muốn nói rõ là nàng muốn cùng một chỗ với Lý Dật. Ngay sau đó, Lý Dật kiên quyết trả lời ba năm sau, đến hai mươi tuổi Lý Dật nhất định phải tiến vào Học viện La Lan. Lý Na Na nghe thấy Lý Dật nói ra những lời như vậy, giống như là đang nói:

- Huynh muốn ở cùng một chỗ với Na Na muội muội!

Dưới tình huống kích động như vậy, Lý Na Na đã cầm tay Lý Dật kéo lại.

Tay Lý Na Na mềm mại tới cực điểm, mang theo vài phần tình cảm ấm áp. Lý Dật có cảm giác tay mình bị Lý Na Na giữ chặt, đầu tiên là rất

sững sờ, sau đó có cảm giác hưởng thụ.

- Thật sự là cực phẩm a!

Bàn tay Lý Dật trong lòng bàn tay Lý Na Na thoáng kéo nhẹ vài cái.

- Rất thoải mái a!

Đáy lòng Lý Dật kêu lên một tiếng.

- Tiểu tử này...

Cảm nhận được ý niệm của Lý Dật, Hồng Thiên Thánh Giả cười mắng:

- Chuyện tình xấu xa như vậy, người cũng có thể làm được?

- Ha ha, nam nhân mà, xấu xa một chút thì tính là cái gì?

Lý Dật ha ha nở nụ cười, kiếp trước hẳn là vương giả thế giới ngầm, thường cũng không biết đã làm ra bao nhiêu chuyện xấu xa, chuyện nhỏ như vậy, tại trong mắt Lý Dật cũng không có gì.

- Hắc hắc, lão tử càng ngày càng hâm mộ người.

Hồng Thiên Thánh Giả trong lời nói rõ ràng mang theo một tia hâm mộ, có thể làm cho một vị Đấu Thánh cường giả có biểu hiện hâm mộ như vậy, thì trong một số phương diện, Lý Dật đã đạt tới cảnh giới đăng phong tạo cực rồi. Phải biết một Đấu Vương cường giả đứng trước Đấu Thánh cường giả đơn giản chỉ là một con kiến hôi, mà con kiến hôi lại để cho Đấu Thánh cường giả hâm mộ như vậy thì phải có bao nhiêu là sự ngạc nhiên đây.

- Lão gia hỏa này, người yên tâm, chờ người sau khi khôi phục lại được thân thể, rất nhiều cơ hội chờ người, hừ hừ. Với tu vi của người, nếu như có thể học được một nửa tinh túy của ta, cái dạng nữ nhân gì mà không thể đến tay người?

Lý Dật hừ hừ nói.

- Tiểu tử kia, người cần phải dốc thêm một chút sức a. Thôi được rồi, cứ nói chuyện của người đi, chuyện của ta để ở một bên.

Hồng Thiên Thánh Giả nghe thấy Lý Dật nói vậy, lập tức lớn tiếng nói.

- Người yên tâm, ta sẽ nắm chặt thời gian.

Lý Dật dùng ý niệm truyền tới.

- Tốt lắm, hai người các người hảo hảo thân mật chút, lão tử cũng không quấy rầy các người nữa.

Hồng Thiên Thánh Giả nói ra lời này, ý niệm cũng không truyền tới nữa.

- Cho dù có cải tạo thân thể thì trước hết để cho Xà Tôn Giả cải tạo thân thể trước a, về phần Hồng Thiên Thánh Giả, cũng để đợi sau đi.

Đợi cho Hồng Thiên Thánh Giả ý niệm không truyền đến nữa, trong lòng Lý Dật thầm nghĩ.

Đối với Hồng Thiên Thánh Giả, Xà Tôn Giả đối với Lý Dật có tầm quan trọng hơn nhiều, ngoại trừ lần đầu tiên gặp mặt Xà Tôn Giả, trong cảm giác của Lý Dật, Xà Tôn Giả đối với chính mình không thể nghi ngờ chân thành hơn Hồng Thiên Thánh Giả nhiều. Lúc trước, Lý Dật thiếu chút nữa bị Hồng Thiên Thánh Giả chiếm cứ thân thể của mình rồi.

- Lý Dật ca ca, chúng ta qua bên kia ngồi một chút được không?

Lôi kéo tay Lý Dật, Lý Na Na đột nhiên chỉ về phía trước.

Phía trước có rất nhiều loại hoa giống như gấm như nhung, một mảnh rừng hoa đua nhau khoe sắc, xa xa một chút có một cái hồ nước, trên mặt nước gió nhẹ thổi, làm cho mặt nước gợn sóng.

Xem cảnh sắc trước mắt, Lý Dật cũng vui vẻ thoải mái.

- Ở đây tốt lắm!

Lý Dật vừa cười vừa nói.

- Ân, Lý Dật ca ca nhanh đi theo muội.

Nghe thấy Lý Dật sáng khoái đáp ứng, Lý Na Na kéo tay Lý Dật, nhanh chóng hướng phía rừng hoa kia đi tới.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Động Tình

Q.5 - Chương 91: Động Tình

Hai người đi tới ghế đá cùng sóng vai ngồi xuống, Lý Na Na chỉ vào vườn hoa nói:

- Lý Dật ca ca, huynh hãy nhìn xem hoa ở nơi này đẹp quá.

Thấy vẻ mặt của nàng nhìn vườn hoa si mê như vậy, Lý Dật cũng nhẹ nhàng gật đầu, hẳn cũng không ngờ ở Lý gia lại có cảnh đẹp đến như vậy. Trước khi đi vào Lý gia, hẳn có cảm giác được Lý gia phòng vệ rất là nghiêm, binh lính thì không ngừng thao luyện, nhưng hẳn không nghĩ được ở trong hậu viện Lý gia lại có một phong cảnh tao nhã đến như vậy.

Nhắm mắt lại, hít một hơi thật dài, ẩn chứa ở bên trong không gian là một mùi hương hoa nhàn nhạt, Lý Dật cảm thấy tinh thần vô cùng sáng khoái, khi Lý Dật mở mắt ra thì thấy Na Na đang nhìn mình, thấy mình mở to mắt ra nhìn, nàng khẽ cúi đầu xuống.

Không biết là nàng có then thùng hay không hay là do tác dụng của vườn hoa này, cho nên khuôn mặt trắng nõn của nàng mang theo vẻ nhàn nhạt đỏ ửng. Lúc trước thì nhìn nàng có bộ dáng rất là khả ái, nhưng bây giờ nhìn nàng lại mang theo một cổ mị lực phong tình, nhìn bộ dáng của nàng lúc này quả thực có một chút rung động lòng người.

Lý Dật nhìn không được bắt đầu dò xét cẩn thận trên người Lý Na Na, khi ánh mắt của hắn đảo khắp người đối phương, đột nhiên ánh mắt của hắn sáng ngời lên, thì ra cô gái nhỏ này lúc trước nhìn thấy bộ ngực của nàng như là một vùng đất bằng phẳng, nhưng bây giờ cũng đã lộ ra không ít đường cong, tuy rằng không có to lớn nhưng nhìn thấy vẫn còn có phập phồng.

Tựa hồ như phát hiện ra một sự kiện lạ kỳ nào đó, mục quang của Lý Dật một mực nhìn chăm chăm vào vùng núi đôi đó mà không thể rời đi. Lý Dật cảm thấy vô luận ở kiếp trước hay là kiếp này hắn đều đã gặp qua không ít những ngọn núi cao vút, nhưng chẳng biết tại sao, giờ phút này chứng kiến quả núi nho nhỏ, hắn lại có một hương vị là lạ.

- Lý Dật ca ca, huynh làm gì vậy... sao cứ nhìn người ta như vậy.

Rốt cục, Lý Na Na thấy Lý Dật đang nhìn chăm chăm vào mình, nhìn không được thấp giọng nói.

- Bởi vì huynh cảm thấy ngày hôm nay Na Na muội muội nhìn trông rất đẹp...

Lý Dật không chút suy nghĩ, trực tiếp nói ra. Trên mặt Lý Na Na lộ vẻ vui mừng, ngẩng đầu chăm chú hỏi:

- Thật sự như vậy sao? Lý Dật ca ca thật sự cảm thấy Na Na rất đẹp?

Nói xong câu đó, sắc mặt Lý Na Na càng đỏ ửng, đầu cũng cúi xuống thấp hơn một chút. Giờ phút này, nàng cũng đã cảm nhận được ánh mắt Lý Dật có chút gì đó bất thường, nhưng rõ ràng, mặt nàng đang đỏ ửng không phải hoàn toàn là do thẹn thùng, mà còn mang theo một tia hưng phấn. Trong lòng nàng nghĩ, lúc trước Lý Dật đáp ứng sau này đi đến Học viện La Lan, hiện tại còn nói ra nói những lời như vậy, ý tứ trong đó quả thật đã quá rõ ràng rồi.

Lý Dật thấy thần sắc của nàng nàng biểu hiện như vậy, cũng không còn nghĩ nhiều, thành thành thật thật gật nhẹ đầu, sau đó ánh mắt hẩn nhìn một vòng, lại hỏi:

- Na Na muội muội, nơi này tại sao không có thấy một bóng người nào nhỉ?

Lý Na Na cảm thấy sững sờ một chút, sau đó tựa hồ như là nghĩ tới điều gì, mặt đỏ tới tận mang tai gật đầu nói:

- Ân, nơi này... dường như rất ít có người lui tới...

Nguyên bản Lý Dật phát hiện Lý gia canh phòng rất là chặt chẽ, từ khi hẩn tiến vào Lý gia đã bắt đầu phát giác bốn phía Lý gia đều có thủ vệ, ở nơi nào đó mặc dù là không có thủ vệ, thì cũng có Ảnh Vệ tồn tại, nhưng duy chỉ có nơi này hẩn lại cảm ứng không có người tồn tại. Chính vì vậy nhất thời hiếu kỳ mới mở miệng hỏi như vậy, nhưng giờ phút này nhìn thấy thần sắc Lý Na Na hẩn liền biết rõ, cô gái nhỏ này tất nhiên là hiếu lắm mình, nhất định cho là mình hỏi ra vấn đề này là muốn không để cho người khác chứng kiến chuyện tình của hai người...

Nghĩ như vậy, Lý Dật không khỏi cảm thấy buồn cười, tuy rằng hẩn cũng biết rõ tâm tư của Lý Na Na, nhưng những năm gần đây hẩn đều là coi Lý Na Na như muội muội của mình mà thôi. Mặc dù có những lúc cũng có những hành động thân mật một chút, nhưng cũng chỉ là hành động vui đùa mà thôi. Nhưng giờ phút này nhìn thấy ngón tay Lý Na Na có chút rung động, thân thể nàng có chút mất tự nhiên. Nhìn dáng vẻ này của nàng, Lý Dật có cảm giác rung động, cho nên hẩn cũng không muốn vạch trần hiếu lắm này, hẩn chỉ cười nhạt nói:

- Thì ra là như vậy, xem ra chủ nhân ở nơi này cũng có lúc muốn thưởng thức phong cảnh không muốn bị người khác quấy rầy a.

- Ân!

Lý Na Na nhẹ gật đầu.

Không đợi Lý Dật có phản ứng, Lý Na Na chủ động tựa vào trong lòng ngực Lý Dật.

- Chà, quá là chủ động đi!

Lý Na Na dựa đầu vào trong lòng ngực Lý Dật, ngay lập tức một mùi thơm xông thẳng vào trong lỗ mũi của Lý Dật, làm cho Lý Dật có cảm giác thất thần.

Lý Dật vừa rồi nói hời hợt mấy câu, nhưng mà tại trong mắt Lý Na Na, Lý Dật ca ca cố tình nhắc nhở nàng ở nơi này không ai, thì đây không phải là ám chỉ thì là cái gì. Không phải là Lý Dật ca ca muốn cùng với nàng thân mật một chút hay sao? Nghĩ đến lúc nàng phải ly khai khỏi Đế quốc Thiên Phong, tạm biệt Lý Dật ca ca, tâm tình Lý Na Na càng khó có thể điều khiển được, Lý Na Na cũng không biết được chuyện gì xảy ra, cho nên áp má vào trong ngực Lý Dật.

Duỗi bàn tay ra, Lý Dật nhẹ nhàng vuốt tóc Lý Na Na, hân nhẹ nhàng quần tóc lên trên ngón tay của mình không ngừng đùa bỡn, Lý Na Na lúc này rất mực dịu dàng ngoan ngoãn như một con mèo nhỏ, nằm ở trong ngực Lý Dật không có nhúc nhích.

Lúc này chỉ có từng tiếng hít thở gấp gáp, rồi lại từng tiếng hít thở gấp gáp, điều đó chứng tỏ trong lòng Lý Dật và Lý Na Na hiện tại có chút khẩn trương, nhưng cũng có chút chờ mong.

Ngón tay nhẹ nhàng vuốt xuống, Lý Dật vuốt nhẹ khuôn mặt Lý Na Na, khuôn mặt Lý Na Na lúc này giống hệt như khuôn mặt trẻ con. Được bàn tay Lý Dật vuốt ve, Lý Na Na phát ra một tiếng rên rất nhỏ, có chút run rẩy, nghe thấy làm cho mê động lòng người đến cực điểm.

Lý Dật làm sao không biết, thanh âm này chứng tỏ Lý Na Na đã động tình rồi.

Tự nhiên Lý Na Na đưa chính mình hai tay dâng lên, Lý Dật cũng không khách khí, theo tiếng rên rỉ rất nhỏ của Lý Na Na, Lý Dật từ từ đưa bàn tay vuốt xuống vùng núi đôi đang nhấp nhô của Lý Na Na.

Nhẹ nhàng sờ nắn, loại cảm giác này làm cho Lý Dật thoải mái đến cực điểm.

Lấy tay nhẹ nhàng sờ mó làm cho Lý Na Na thở hổn hển, nhưng nàng cũng vội vàng kêu lên:

- Lý Dật ca ca, không được a!

Khi Lý Dật nghe thấy thanh âm này, trái ngược với lời nàng nói Lý Dật lại dụng lực nhiều hơn!

Ngoài miệng khẽ mỉm cười, bàn tay Lý Dật chẳng những không có buông lỏng, ngược lại còn tăng thêm một ít khí lực, đến lúc này ghì chặt lấy Lý Na Na làm cho nàng thở gấp liên tục.

Cũng không biết đã trải qua thời gian bao lâu, lúc này Lý Dật cùng Lý Na Na đang say đắm, ở cách đó không xa truyền đến một tiếng ho khan.

Nghe thấy tiếng ho khan đó, Lý Na Na vốn đang mê say đột nhiên tỉnh lại, vội vàng sửa sang lại quần áo rồi đứng lên. Lý Dật cũng chỉ có thể đứng lên theo mà thôi.

Cách đó không xa, Lý Nhất Dương bộ dáng giống như đang đứng thưởng thức những cánh hoa.

- Ha ha, các người đang ở đây a? Ta thấy hoa ở nơi này cũng không đến nỗi tệ, cho nên cũng đến đây để thưởng thức một chút.

Lý Nhất Dương mặt dày mày dạn nói ra.

- Phụ thân, người...

Nghe thấy Lý Nhất Dương nói những chuyện không đâu, Lý Na Na hung hăng bỏ chạy vô tung vô ảnh.

Thanh âm tiếng ho khan kia, kẻ ngốc nào cũng biết, khẳng định là Lý Nhất Dương nhìn thấy hai người ở bên trong vườn hoa có những hành động thân mật như vậy, cho nên hăn mới đánh động. Lý Na Na là nữ hài tử, da mặt mỏng lúc này có cảm giác xấu hổ nên mới bỏ chạy đi như vậy.

Nhìn thấy Lý Na Na đã đi thật xa, Lý Nhất Dương mới đã đi tới, đánh giá qua Lý Dật, nói

- Lý hiền điệt, vừa rồi lão phu xác thực cũng không phải cố ý a!

Lão gia hỏa này, chuyện tốt như vậy cũng đã bị lão phá hủy, còn chạy tới đây nói những lời nói mát như vậy, trong lòng Lý Dật hung hăng thầm nói.

- Ha ha, Lý thúc thúc nói cái đó làm gì.

Trong lòng hăn tuy rằng muốn hung hăng nguyên rửa Lý Nhất Dương một trận, nhưng mà từ trong miệng lại nói thành như vậy.

- Lý hiền điệt, kỳ thật Na Na cũng không phải thực sự là con ruột của ta...

Nghe Lý Dật nói, Lý Nhất Dương ngữ khí vừa chuyển, nghiêm túc nói.

- Lý Na Na là do một người bạn cũ phó thác cho ta, kỳ thật Na Na lai lịch rất là thần bí, vừa rồi xác thực là lão phu có điều không phải. Nhưng lão phu cũng vì Na Na mà suy nghĩ, Na Na cũng chưa có thực sự trưởng thành, nàng chưa hề có kinh nghiệm về chuyện nam nữ.

Lý Nhất Dương nói.

- Là như vậy sao?

Nghe thấy Lý Nhất Dương nói, Lý Dật khẽ cau mày lại.

Vốn tại trong mắt Lý Dật, Lý Na Na là con gái của Trưởng lão Lý gia, nhưng cũng thật không ngờ, Lý Na Na lại có lai lịch phức tạp đến như vậy.

- Không sai, sau khi Na Na thực sự trưởng thành, phải tiến hành một hồi nghi thức truyền thừa, Na Na nhất định phải đầy đủ nguyên vẹn trình tiết thì mới nhận được nghi thức truyền thừa kia.

Lý Nhất Dương nghiêm túc nói.

- Lý thúc thúc nói những lời như vậy, ta đều nhớ kỹ, Lý thúc thúc hãy yên tâm, trước lúc Na Na nhận nghi thức truyền thừa, ta chắc chắn sẽ không làm gì Na Na...

Lý Dật cam đoan nói.

Hừ hừ, tuy rằng hẳn không thể làm được tới bước cuối cùng, nhưng mà việc sờ sờ mó mó thì vẫn là có thể à? Lý Dật tà tà thầm nghĩ. Khi vượt ve thân thể Na Na rất là thoải mái, chỉ cần qua vài năm nữa chỗ đó phát dục càng thêm hoàn thiện, chẳng phải đến lúc đó sờ vào chỗ đó, xúc cảm càng thêm mãnh liệt hơn sao?

- Ân, như vậy cũng tốt!

Nghe thấy Lý Dật cam đoan như vậy, Lý Nhất Dương nhẹ gật đầu.

- Lý Dật, phụ thân ngươi cùng với Lý Gia chủ đã cơ bản đạt thành hiệp nghị, người cũng mau mau tới đó xem sao?

- A, nhanh như vậy sao?

Nghe thấy Lý Nhất Dương nói, Lý Dật trong lòng thầm cả kinh, việc liên thủ cùng với Lý gia Đế đô, Lý Dật vốn không có hy vọng, không thể tưởng tượng phụ thân đàm phán, lại thành công như vậy.

- Vậy ta cũng đến xem như thế nào.

Lý Dật vội vàng nói, nói xong liền hướng về phía đại điện đi tới.

o0o

Trên đại điện, đội vũ công vừa rồi cũng đã đi xuống, bên trong đại điện lúc này cũng chỉ còn lại có ba người, ba người này theo thứ tự là Lý Tùng, Lý Hàn, và còn có Đại thiếu gia Lý gia, Lý Nhiên.

- Dật nhi, người mau tới đây.

Nhìn thấy Lý Dật đi vào, Lý Hàn lập tức lớn tiếng kêu gọi.

- Phụ thân!

Lý Dật đi đến bên người Lý Hàn, cung kính nói.

- Dật nhi, Lý thúc thúc đã đáp ứng cùng với Lý Minh chúng ta liên thủ, từ nay về sau chúng ta chính là người một nhà. Sau này, khi ta trở về Vạn Triều Thành, các người cũng phải thân cận hơn với nhau một chút nhé.

Lý Hàn cười ha hả nói.

- Phụ thân yên tâm đi, nếu đã là người một nhà, ta đương nhiên cùng với Lý thúc thúc thường xuyên qua lại.

Lý Dật vừa cười vừa nói, nếu nhiều thêm một người bạn so với thêm một địch nhân thì tốt hơn rất nhiều.

- Ha ha, xem các người còn nói ra những lời nói đó, chúng ta hai nhà vốn trước kia đều cùng một nhà, lần này liên thủ với nhau bất quá là một lần nữa quy về một mối mà thôi.

Lý Tùng nghe thấy hai cha con Lý Hàn cùng Lý Dật nói với nhau như vậy, hẳn cũng cười lên ha hả, nói.

Nghe thấy Lý Tùng nói, Lý Dật nhú mày xuống. Rất hiển nhiên, tại trong mắt Lý Dật, hai nhà đã tách ra hơn một ngàn năm rồi, cho dù trước

kia là cùng một gia tộc, nhưng cũng giống như là mây bay. Nếu so sánh như vậy, Lý Tùng lấy lý do là hơn một nghìn năm trước có quan hệ huyết mạch, thật sự là có điểm hơi gượng ép.

Kỳ thật ở sâu trong lòng Lý Dật bất quá là một linh hồn xuyên việt tới nơi đây, đối với Lý Tùng nói cái gì huyết mạch quan hệ, một điểm hứng thú hẳn đều cũng không có.

- Lý Minh chủ, chúng ta hai nhà lần đầu liên minh, Lý Tùng có một chút quà muốn tặng cho hai vị.

Lý Tùng đột nhiên vừa cười vừa nói.

Lý Tùng lúc trước nói những lời nói khiến cho Lý Dật mất vui, những lời nói tiếp theo của hắn làm cho Lý Dật cũng cảm thấy hứng thú, Lý Tùng có cái gì muốn tặng cho hắn, Lý Dật tự nhiên là sẽ vô tư thu nhận.

Hơn nữa tại trong mắt Lý Dật, Lý Tùng là Gia chủ của một trong Tứ Đại Gia Tộc Đế đô, nếu có tặng quà chắc cũng sẽ không quá keo kiệt chứ? Hơn nữa, tại trong mắt của những người này, mình dù sao cũng là Đấu Hoàng cường giả, muốn tặng quà cho Đấu Hoàng cường giả, cũng không thể đưa lên những vật tầm thường được?

- Làm thế nào được?

Nghe thấy Lý Tùng nói, ngược lại Lý Hàn có chút ngượng ngùng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trúng Kế

Q.5 - Chương 92: Trúng Kế

- Ha ha, Lý Minh chủ cũng không nên từ chối, hãy đi theo ta.

Lý Tùng cười lớn nói, thân thể đi nhanh về phía trước.

Biểu hiện của Lý Tùng rất là nhiệt tình, làm cho Lý Hàn cũng không thể từ chối, chỉ có thể đi theo Lý Tùng mà thôi.

Đi vòng vo một hồi, rốt cục mọi người cũng đi đến một căn phòng bí mật, Lý Tùng mở cửa phòng, nói:

- Hai vị, mời đi theo ta a.

Lý Tùng rất khách khí, nói.

- Mời Lý Gia chủ đi trước.

Lý Hàn cũng vội vàng đáp lễ nói, những lễ tiết như vậy, Lý Hàn luôn luôn tuân thủ.

Lý Tùng dẫn đường, Lý Dật cùng Lý Hàn đi vào một căn phòng cũng không lớn, bên trong đặt đầy những vật phẩm giống như là một cái thư phòng.

Lý Tùng vươn tay lên trên vách tường lục lợi một hồi, rất nhanh một cánh cửa được mở ra, bên trong có một thông đạo rất dài, trên vách thông đạo đều treo đèn, ánh đèn tỏa ra làm cho tất cả vật phẩm ở bên trong cũng đều thấy rõ.

- Lý Minh chủ, Lý Dật hiền đệ, nơi này là kho chứa binh khí của gia tộc Lý gia, mặc dù không có Siêu Thần khí như trong truyền thuyết, nhưng mà cũng có một số thứ tốt, hai vị đi vào lựa chọn đi, mỗi người có thể nhận lấy một kiện vũ khí tiện tay a, coi như là lễ gặp mặt của Lý Tùng ta.

Lý Tùng vừa cười vừa nói.

Đi qua một lối rất nhỏ, rất nhanh Lý Dật cùng Lý Hàn trông thấy một gian phòng khổng lồ xuất hiện, bên trong gian phòng này chất đầy vũ khí và hộ giáp, trong đó có một ít vũ khí và hộ giáp được chế tạo hoàn mỹ vô cùng.

- Hai vị chê cười rồi, những thứ này bất quá là vũ khí cực kỳ bình thường mà thôi, muốn có thứ tốt thì hãy đi vào bên trong này.

Lý Tùng ân cần nói, mang theo hai người Lý Dật và Lý Hàn, rất nhanh đi vào bên trong.

- Lý gia chúng ta quản lý một chi quân đội, những vũ khí hộ giáp này, đều là những vũ khí dự bị cho Vũ Dũng Quân, ở đây đều là vũ khí bình thường cho binh lính sử dụng.

Lý Tùng vừa đi vừa nói.

Nhưng mà khi Lý Dật nhìn thấy nhiều vũ khí hộ giáp như vậy, cũng làm cho Lý Dật thầm giật mình. Đây đều là vũ khí dự bị của Vũ Dũng Quân thì cũng không nên nhiều như vậy a? Chẳng lẽ Gia chủ Lý gia này, có tâm tư mưu phản chăng?

- Lý Dật hiền triết, nghe nói người cùng với Đại Điện hạ quan hệ cũng không tệ?

Lý Tùng đột nhiên bỗng hỏi một câu như vậy.

Nghe thấy Lý Tùng nói, Lý Dật cũng không biết là Lý Tùng có ý đồ gì, bất quá hiện tại Lý Dật cùng với Đại Hoàng tử Đế quốc Thiên Phong có quan hệ, chỉ cần chú ý một chút thì ai cũng đều biết, về việc này cũng không cần thiết phải che giấu làm gì.

- Đúng vậy, Lý thúc thúc!

Lý Dật cũng không phủ nhận, nói thẳng ra.

- Lý Dật a, không phải ta đối với bọn họ có thành kiến, nhưng người phải cẩn thận với người của Hoàng thất, bọn họ mỗi người đều có tâm cơ rất thâm trầm, người nhất thiết không nên thấy những biểu hiện của bọn họ mà bị mê hoặc, đến lúc đó bị bọn họ lợi dụng, có hối hận thì cũng không kịp.

Lý Tùng rất là ân cần nói.

- Trong con mắt của ta, ta lại thấy Đại Điện hạ không phải giống như vậy.

Lý Dật nói.

Nghe thấy Lý Dật nói, sắc mặt Lý Tùng hơi đổi, thấy Lý Dật phản bác ý kiến của hắn, điều này làm cho Lý Tùng có điểm không được thoải mái.

Chợt Lý Tùng ha ha cười, nói:

- Lý Dật hiền diệu, về việc này sau này người sẽ biết, đến lúc đó có xảy ra việc gì thì cũng đừng trách Lý Tùng thúc thúc ta không có nhắc nhở người a.

- Ân, Lý Dật rất cảm ơn những lời Lý Tùng thúc thúc cảnh báo, từ nay về sau cùng với bọn họ liên hệ, Lý Dật đề phòng là được rồi.

Lý Dật lập tức nói ra.

Để cho Lý Tùng một cái hứa hẹn, gương mặt của Lý Tùng lúc này cũng hòa hoãn đi rất nhiều.

- Ha ha, đề phòng lúc nào cũng tốt.

Lý Tùng nói ra.

- Lý thúc thúc nói rất đúng.

Đã ý định cấp cho Lý Tùng mặt mũi, Lý Dật đơn giản liền cấp cho đủ.

Quả nhiên, sắc mặt Lý Tùng đã tốt hơn rất nhiều, Lý Dật mặc dù là vãn bối của Lý Tùng, nhưng Lý Dật lại một Đấu Hoàng cường giả. Một Đấu Hoàng cường giả đứng ở trước mặt của mình dù có nói gì thì mình cũng phải nghe nấy mà thôi.

- Ha ha, đã đến, đã đến nơi rồi.

Lý Tùng đột nhiên dừng bước, liên tục nói vài câu.

Lý Dật ngẩng đầu nhìn lên, ở trên mặt thạch bích có treo vài món vũ khí cùng hộ giáp, mỗi kiện vũ khí cùng hộ giáp đều toát ra năng lượng ba động kinh người, làm cho người ta có cảm giác được những kiện vũ khí này không phải là những vật bình thường.

Rất nhanh, Lý Dật liền cầm ngay một kiện áo giáp. Kiện áo giáp này có màu xanh nhạt, cũng không biết là dùng tài liệu gì tạo thành, nhưng làm cho Lý Dật có cảm giác, áo giáp này ít nhất có thể bằng chiếc Hậu Sơn Giáp mà Kiếm Hoàng Vương Minh Dương đưa tặng trước kia, thậm trí còn có thể cao cấp hơn.

Toa Toa đã dùng Hậu Sơn Giáp giúp Lý Dật ngăn chặn một lần công kích của Đấu Tôn Ngọc Phù, nhưng mà áo giáp trên người Toa Toa cũng đã bị hủy diệt. Khi nhìn thấy kiện áo giáp này, Lý Dật lập tức trong lòng đã có chủ ý, nếu như Lý Tùng để cho Lý Dật ở chỗ này chọn lấy một kiện vũ khí, Lý Dật nhất định sẽ chọn kiện áo giáp màu xanh nhạt này.

- Ha ha, ở nơi này vũ khí cùng hộ giáp cũng không đến nỗi tệ, Lý Minh chủ, người cùng Lý Dật mỗi người lấy đi một kiện. Coi như là lễ vật của Lý Tùng ta đưa tặng cho các người.

Lý Tùng ha ha cười nói.

- Nếu Lý thúc thúc đã hào phóng như vậy, chúng ta liền không khách khí đâu.

Lý Dật vừa cười vừa nói.

Nhìn thấy Lý Hàn cũng đang đánh giá một kiện vũ khí, xem ra Lý Hàn cũng đã tìm được một kiện vũ khí phù hợp rồi.

Trong lòng Lý Dật tự nhiên biết rõ, Lý Tùng tuyệt đối là không thể đem vũ khí cường đại nhất của Lý gia đặt ở trước mặt bọn họ. Nhưng hai phụ tử bọn họ chọn lựa vũ khí ở nơi này, đều là do Lý gia truyền thừa mấy

ngàn năm cất giữ, khẳng định những vũ khí cùng hộ giáp ở nơi này cũng không phải là đơn giản.

- Vậy làm phiền Lý Gia chủ.

Lý Hàn nói xong, lập tức hướng về nơi đặt một kiện trường kiếm đi tới, nhìn thấy phụ thân đã bắt đầu lựa chọn vũ khí, Lý Dật cũng tiến hành lựa chọn.

Lúc này phụ tử hai người đều bắt đầu lựa chọn vũ khí, Lý Tùng đứng ở đằng sau đột nhiên vươn ra hai tay, hai tay rất nhanh liên tục chém ra, một vài đạo đấu khí rất nhanh bắn ra.

Đấu khí bắn tới vài vị trí, Lý Dật cùng Lý Hàn lập tức cảm thấy ‘oanh’ một tiếng, hoàn cảnh ở bên hai người lúc này đột nhiên hoàn toàn thay đổi. Lúc này hai người có cảm giác như là đang đứng ở một địa phương đầy sương mù màu trắng, xa xa không ngừng truyền đến từng tiếng kêu rất là thê lương.

- Lý Gia chủ, người đây là có ý gì?

Lý Hàn đột nhiên cao giọng kêu lên.

- Lý Hàn, muốn trách thì trách nhi tử Lý Dật của ngươi, đắc tội ai thì không đắc tội mà hết lần này tới lần khác lại đắc tội với Bắc Đẩu Tông. Ha ha, Tông chủ đã sớm có mệnh lệnh, nếu nhìn thấy Lý Dật lập tức giết chết. Không thể tưởng được, ha ha, các ngươi lại đưa mạng mình tới trước cửa.

Lý Tùng ha ha cất tiếng cười to từ ở phía trên truyền xuống.

- Lý Tùng, ngươi nói đùa cái gì vậy?

Lý Dật trầm giọng kêu lên.

- Lý Dật, ta biết rõ ngươi là Đấu Hoàng cường giả, bắt quá tại trong Cửu U Quỷ Trận của Lý gia chúng ta, ngươi hãy ngoan ngoãn chờ chết đi.

Hai vị hãy chậm rãi hưởng dụng một bữa tiệc lớn của ta, Lý Tùng ta cũng không ở nơi này bồi tiếp với hai vị nữa.

Lý Tùng ha ha phá lên cười, thanh âm càng lúc càng xa.

- Dật nhi, không tốt, nghe lão tiểu tử kia nói, chúng ta đã tiến vào bên trong một tòa sát trận.

Lý Hàn nghe thấy Lý Tùng nói, chăm chú nhíu mày.

- Cửu U Quỷ Trận. Tiểu tử, phải rất là cẩn thận đấy!

Lý Dật còn chưa kịp cùng với Lý Hàn trao đổi, Hồng Thiên Thánh Giả dùng thần niệm truyền ra nhắc nhở.

- Tiên bối, Cửu U Quỷ Trận, đây là trận pháp gì?

Nghe thấy lời nói của Hồng Thiên Thánh Giả mang theo vài phần đề phòng, Lý Dật liền vội vàng hỏi.

- Cửu U Quỷ Trận, đem sương mù cùng với sinh vật bất tử kết hợp cùng một chỗ, là một loại sát trận phi thường lợi hại.

Hồng Thiên Thánh Giả dừng một chút rồi tiếp tục nói.

- Những sương mù màu trắng này chẳng những có thể đem toàn bộ không gian chung quanh phong tỏa, mà nó còn có tác dụng làm cho người ta có cảm giác suy yếu đi.

Giống như lời nói của Hồng Thiên Thánh Giả, Lý Hàn đột nhiên nói:

- Lý Dật, ngươi có dị trạng gì không?

- Không có, phụ thân làm sao?

Lý Dật lập tức hỏi.

- Ta có cảm giác toàn thân suy yếu.

Lý Hàn nhíu mày, nói ra.

- Phụ thân chú ý, sương trắng này có thể làm cho người ta có cảm giác suy yếu đấy.

Lý Dật lập tức nói ra.

- Không được!

Nín thở một lúc sau, Lý Hàn chán chường nói:

- Ta có cảm giác, sương trắng này có thể trực tiếp thông qua làn da, xâm nhập vào trong thân thể.

Lý Hàn lông mày càng thêm nhíu chặt.

Nghe thấy Lý Hàn nói, Lý Dật xòe hai bàn tay ra, dùng chân khí Thiên Khôn Địa Càn Châu áp vào trong cơ thể của Lý Hàn, rất nhanh sau đó Lý Hàn cảm thấy thoải mái, đưa ánh mắt đầy ngạc nhiên nhìn Lý Dật.

- Dật nhi, vì cái gì mà sương trắng này đối với người không có hiệu quả như vậy?

Lý Hàn lập tức hỏi.

- A, con có một kiện bảo vật, có thể làm cho bách độc bất xâm.

Lý Dật vừa cười vừa nói.

- Xem ra, Lý Tùng muốn lợi dụng sương trắng này để đối phó với chúng ta, con thấy hẳn nhất định thất bại.

- Tiểu tử, bây giờ vui mừng vẫn còn sớm, ta thấy sinh vật bất tử cũng chưa có xuất hiện. Trận pháp này rất là lợi hại, sương trắng có thể làm người ta mất đi hơn phân nửa sức chiến đấu, sau đó dùng sinh vật bất tử công kích, hắc hắc, người hãy chú ý ứng phó a!

Hồng Thiên Thánh Giả hắc hắc cười.

Hồng Thiên Thánh Giả vừa nói xong, thì xuất hiện những tiếng kêu thê lương, những tiếng kêu này rất nhanh đến gần, bỗng nhiên xuất hiện một đội lính xương khô tay cầm thiết kiếm loang nỗ đầy vết máu ở ngay trước mặt Lý Dật và Lý Hàn.

Đám lính xương khô này xuất hiện trước mặt hai người, trong hốc mắt trống rỗng vô thần, những tên lính xương khô này chân đạp xuống mặt đất, hướng về phía Lý Hàn nhảy tới, giơ lên thiết kiếm trong tay nhằm vào đầu Lý Hàn đạp xuống.

- Hừ!

Nhìn thấy lính xương khô công kích tới, Lý Hàn trong miệng hừ một tiếng, giơ nắm tay lên, mạnh mẽ đánh về phía lính xương khô đang cầm thiết kiếm trong tay.

Nắm tay của Lý Hàn xuất hiện một đạo quang mang kỳ dị, một quyền của hắn đánh vào thiết kiếm, nắm tay của hắn cũng không có việc gì, ngược lại là thiết kiếm trên tay lính xương khô bị đánh thành từng mảnh nhỏ, những mảnh nhỏ rơi xuống, nắm tay Lý Hàn liền nện thẳng vào lồng ngực của tên lính xương khô này.

Bùm!

Tên lính xương khô này bị một kích của Lý Hàn, xương cốt bay tứ tán, lúc này trên mặt đất xuất hiện đầy bạch cốt trắng toát.

- Tên lính xương khô này có thực lực Đấu Sư!

Sau khi dùng một quyền đánh nát lính xương khô, Lý Hàn nhú mày nói.

- Chỉ có cảnh giới Đấu Sư mà thôi!

Lý Dật trong miệng khinh thường nói.

- Vân Bộ, Thanh Vân Thủ!

Lý Dật đồng thời đem hai loại Đấu kỹ sử dụng cùng một lúc, cước bộ giống như mộng như ảo, bàn tay lúc này toàn là màu xanh không ngừng huy động.

Kết hợp cùng với Vân Bộ, Thanh Vân Thủ càng giống như hành vân lưu thủy, trong công kích không có bất kỳ điều gì làm cho đình trệ.

Bàn tay màu xanh mỗi lần vung vẩy, đều có một tiếng âm thanh ‘răng rắc’, theo tiếng ‘răng rắc’ vang ra thì trên mặt đất lại xuất hiện từng khối xương cốt trắng bệch.

Một đội lính xương khô gồm hơn hai mươi tên, bị Lý Dật dùng lôi đình đả kích rất nhanh đã bị diệt sát toàn bộ.

- Chỉ có như vậy mà cũng muốn vây khốn Lý thiếu gia sao?

Nhìn xương trắng rơi xuống đầy mặt đất, khóe miệng Lý Dật nhảy lên, khinh thường nói.

- Tiểu tử, nếu Cửu U Quỷ Trận này chỉ đơn giản như vậy, ta nghĩ Lý Tùng cũng không hao hết tâm tư lừa gạt bọn người đến nơi đây.

Hồng Thiên Thánh Giả nói.

- Chú ý, lính xương khô bị giết chết này bất quá cũng chỉ là cấp bậc thấp nhất mà thôi.

Hồng Thiên Thánh Giả nói ra làm cho Lý Dật cảm thấy cả kinh, nếu như là như vậy. ở bên trong Cửu U giết này chỉ ít còn có cường giả cấp bậc Đấu Vương.

Rất nhanh, bên trong sương mù truyền đến từng tiếng thanh âm ‘ô ô’ rất là khó nghe, thanh âm này giống như người bệnh nặng sắp chết, đang hô hấp rất là khó khăn.

Rất nhanh xuất hiện một đám thân thể cứng ngắc, trên thân thể bọn chúng đầy vết thương, thậm chí còn có tên không đủ cả tứ chi, trông như là một đám quái vật vô cùng kinh tởm.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thực Sự Đánh Không Chết

Q.5 - Chương 93: Thực Sự Đánh Không Chết

- Ô ô.

Sau khi những tên quái vật này xuất hiện, trong miệng bọn chúng đều phát ra một loại âm thanh rất là quái dị, bọn chúng từng bước, từng bước một hướng về phía Lý Dật cùng Lý Hàn đi tới.

- Là cương thi!

Nhìn chăm chăm vào quái vật, Lý Hàn thần sắc nghiêm túc nói.

- Là cương thi ư?

Lý Dật cũng có cảm giác sùng sờ, không thể tưởng được ở kiếp trước cương thi chính là sinh vật chỉ có ở trong truyền thuyết, vậy mà ở kiếp này hẳn liền có cơ hội nhìn thấy.

Rất nhanh, Lý Dật có cảm giác đám cương thi này cùng với khôỉ lồi rất giống nhau, nếu có khác chỉ là cách hoạt động mà thôi.

Sau khi cương thi xuất hiện, những chuyện kỳ quái lại xuất hiện theo, lúc trước xương cốt rơi lả tả trên mặt đất lúc này đều tự động khép lại và đứng lên, những tên lính xương khô có đôi mắt vô hồn lại lần nữa xuất hiện.

- Đánh không chết chúng ư!

Nhìn thấy đám lính xương khô tái sinh đứng dậy, Lý Dật cùng với Lý Hàn liếc mắt nhìn nhau, trong mắt lộ vẻ bất đắc dĩ.

Những lính xương khô này, tuy rằng tất cả đều là cảnh giới Đấu Sư, nhưng mà có một đám Đấu Sư cường giả đánh hoàn toàn không chết thì cũng thật là phiền toái. Đánh những tên lính xương khô này rồi chúng nó đều có thể sống lại, nhưng mà Lý Dật cùng Lý Hàn không thể như vậy, nếu để thời gian quá lâu thì đấu khí của bọn họ cũng dần bị tiêu hao hết.

Khi đám cường thi đi đến, đám lính xương khô chậm rãi tản ra, tạo thành một con đường.

- Ô ô.

Đám cường thi càng ngày càng tiến đến gần, chúng nó không giống như đám lính xương khô, trong tay đám cường thi này không có bất kỳ vũ khí gì. Nhưng mặc dù ở trong đám sương mù, Lý Dật cũng có thể nhìn thấy rõ ràng, trên tay của đám cường thi đều có móng vuốt thật dài, những móng vuốt này đều tản ra hàn quang, tạo thành những vũ khí sắc bén đến cực điểm.

Mặc dù chúng nó không có vũ khí, nhưng mà Lý Dật biết rằng móng tay của bọn cường thi này, tuyệt đối so với vũ khí của đám lính xương khô còn sắc bén hơn.

- Phụ thân, người trước tiên hãy lui về phía sau một bước, để con thử thăm dò xem nơi đây rốt cuộc là cái địa phương cổ quái gì.

Cảm nhận được khí thế trên người của đám cường thi truyền đến, Lý Dật nhin không được nhắc nhở một câu, Lý Dật nói như vậy đều có đạo lý của hẳn, nếu như lời của Hồng Thiên Thánh Giả nói, đám lính xương khô chỉ là cấp thấp nhất ở đây mà thôi, thì chỉ sợ đám cường thi này đều có thực lực cấp bậc Đấu Vương.

Lý Hàn bất quá cũng chỉ là Đấu Vương cường giả mà thôi, nếu như phải đối mặt với một đám cường thi có thực lực Đấu Vương thì tám chín phần

mười là bị chúng nó thảm sát.

Lý Dật lần nữa chủ động vận dụng Vân Bộ, xông lên nghênh đón đám cường thi. Lý Dật có ý định trước là thử xem đám cường thi này có thực lực như thế nào.

- Thanh Vân Thủ!

Sau khi tiếp cận đám cường thi, Lý Dật lần nữa lại sử dụng Thanh Vân Thủ, một bàn tay màu xanh không có bất kỳ trở ngại nào vỗ vào ngực của một tên cường thi, một tiếng thanh âm trầm muồn vang lên, chỉ nghe thấy tên cường thi này rống lên một tiếng, thân thể của hắn lui về phía sau một chút, nhưng khi thân hình hắn lui về phía sau đồng thời móng vuốt của nó cũng nhanh chóng hướng về phía cánh tay Lý Dật đánh tới.

Cước bộ của tên cường thi này tuy rất thông thả nhưng động tác trên cánh tay của nó lại cực nhanh, Lý Dật thậm chí còn không nhìn thấy rõ động tác của đối phương, thì trên cánh tay đã truyền đến cảm giác đau đớn, móng vuốt của tên cường thi này đã đánh vào cánh tay của Lý Dật tạo ra một dấu vết thương đỏ thẫm.

Rất nhanh, vết thương kia truyền đến một cảm giác tê dại, chứng tỏ trên móng vuốt của tên cường thi này có cả chất kịch độc.

- Đáng chết!

Lý Dật ngoài miệng mắng một câu, bởi vì hắn cảm giác được những tên cường thi này móng vuốt chẳng những có động tác cực kỳ nhanh mà chúng còn có chất kịch độc nữa, nếu bản thân mình nếu không phải có tấm thân bách độc bất xâm, chỉ sợ là một trảo vừa rồi cũng đã lấy đi tính mạng của mình rồi.

- Cửu U Quỷ Trận quả thật là không đơn giản!

Lý Dật trong lòng thầm nghĩ như thế, lập tức lớn tiếng kêu lên:

- Phụ thân lui ra phía sau lưng của con, đám cương thi này thực lực ít nhất là cấp bậc Đấu Vương, mà trên móng vuốt của chúng đều có chất kịch độc.

- Cái gì, là thực lực Đấu Vương ư?

Nghe thấy lời của hắn, Lý Hàn đang đứng ở sau lưng Lý Dật trong nội tâm xiết chặt, nhưng ánh mắt của hắn lại nhìn lên vết máu ở trên cánh tay Lý Dật, trên mặt xuất hiện vẻ mặt đầy lo lắng, ngoài miệng lại cuống quýt kêu lên:

- Dật nhi, tay của người bị làm sao?

- Phụ thân không cần phải lo lắng, chỉ bằng vết thương nho nhỏ này không lấy được tánh mạng của con đâu.

Lý Dật cũng không quay đầu lại đáp một câu, vừa mới nói dứt câu thì đám cương thi cùng với đám lính xương khô cùng xông tới, trường kiếm trên tay và móng vuốt ào ào hướng về phía cha con Lý Dật đâm tới.

- Xem ra bây giờ không có cách nào giữ lại thực lực, không thể đánh bạc tánh mạng của mình, nếu không cẩn thận chỉ sợ hôm nay có thể ngã xuống ở nơi này.

Nhìn thấy đám sinh vật bất tử lợi hại như thế, trong lòng Lý Dật trầm nghĩ.

Lần nữa lại sử dụng Vân Bộ, tránh thoát khỏi một trảo, thừa dịp xuất hiện một khe hở hắn liền tránh thoát ra khỏi vòng vây, sau đó hắn liền y vào Vân Bộ quỷ dị, xông vào công kích đám cương thi.

Đám cương thi này còn dễ đối phó, tuy rằng lợi trảo của bọn chúng có động tác cực nhanh, thực lực tuy rằng hơn đám lính xương khô rất nhiều, nhưng thân pháp của bọn chúng lại rất là thông thả, chỉ cần không tiếp cận bọn chúng thì cũng không có cái gì uy hiếp. Những đám lính xương khô thì khác, tuy rằng với thực lực của Lý Dật bây giờ hoàn toàn có thể

một chưởng đập chết một tên, nhưng làm cho hắn đau đầu chính là khi những xương cốt của đám lính xương khô này rơi xuống đất ngay lập tức lại lần nữa tổ hợp lại, cứ vòng đi vòng lại như thế đã không ngừng làm tiêu hao đấu khí của hắn. Nếu cứ như thế, không nói đến đám cường thi kia, chỉ cần đám xương khô này cũng làm cho hắn cạn kiệt mà chết.

- Tiền bối, đám lính xương khô này rốt cuộc đối phó như thế nào?

Bị bức tới đường cùng, Lý Dật chỉ có thể hỏi ý kiến của Hồng Thiên Thánh Giả.

Hồng Thiên Thánh Giả tựa hồ như cũng là lần đầu tiên nhìn thấy loại quái vật đánh mãi không chết này, trầm mặc sau nửa ngày, hắn mới thử thăm dò nói ra:

- Tiểu tử, đám lính xương khô như thế này lão phu trước cũng chưa bao giờ gặp qua, bất quá...

- Bất quá là cái gì?

Lý Dật thấy hắn lúc này còn thừa nước đục thả câu, trong lòng không khỏi có cảm giác tức giận, ngoài miệng liền vội vàng la lên.

Hồng Thiên Thánh Giả lúc này cũng biết rõ tâm tình Lý Dật lúc này, nhưng hắn cũng không có để ý, chỉ là nhú mày nói:

- Lão phu nghe nói Cửu U Quỷ Trận tụ tập chí âm chí hàn ở trong thiên địa, mà sinh vật ở bên trong trận cũng là sinh vật cực kỳ âm hàn. Ta nghĩ bọn chúng cũng dựa cổ âm hàn chi khí này để tái sinh không ngừng, bây giờ ngươi hãy nghĩ ra biện pháp phá đi cái cổ âm hàn này thử xem.

Hồng Thiên Thánh Giả nói ra tuy không được rõ ràng, nhưng Lý Dật cũng đại khái hiểu được ý nghĩ của hắn. Vì vậy thân hình Lý Dật chợt dừng lại một chút, sau đó trong miệng quát lên một tiếng:

- Nam Minh Lưu Hỏa!

Phá đi cỗ chí âm chí hàn này, biện pháp tốt nhất là dùng chí dương chí nhiệt, mà Nam Minh Lưu Hỏa hiển nhiên là thích hợp nhất.

Lý Dật khẽ quát lên một tiếng, bốn con cự long xuất hiện, lập tức biến thành một thế giới đầy hỏa diễm. Liệt hỏa này nhiều vô cùng vô tận, hướng về bốn phía chung quanh đám lính xương khô này cuốn tới. Hỏa diễm kỳ dị không ngừng vắn vẹo khắp nơi, đem toàn bộ không gian bóp méo, sương trắng trong Cửu U Quỷ Trận bị nhiệt độ tăng cao trong nháy mắt bay đi không ít.

Từ khi hỏa diễm xuất hiện, đám lính xương khô lập tức bị chết cháy hơn phân nửa, chỉ nghe đến một hồi ‘xèo xèo cạc cạc’, đám lính xương khô bị đốt thành tro cốt lưu lại thành những vệt đen trên mặt đất.

Đối với Nam Minh Lưu Hỏa thì đám lính xương khô cấp bậc Đấu Sư căn bản là không có cách nào chống cự. Mặc dù là đám cường thi và một ít lính xương khô may mắn đứng ở phía xa cho nên không có bị chết cháy, bọn chúng lúc này cũng đều ào ào lui lại về phía sau. Lời của Hồng Thiên Thánh Giả nói quả nhiên là đúng như vậy, đám sinh vật cả ngày sống trong u tối quả thật rất là sợ hãi loại liệt hỏa chí cương chí nhiệt này.

Mắt nhìn thấy đám lính xương khô bị tổn thất thảm trọng, Lý Dật cũng không có tiếp tục hành động, ánh mắt của hắn nhìn chăm chăm vào những dấu vết cháy đen kia, muốn xác định là đám lính xương khô chết cháy này có thể sống lại được nữa không.

- Thật sự là đã chết thật rồi?

Sau một lúc lâu, Lý Dật nhìn thấy những dấu vết cháy đen trên mặt đất đều không có một chút phản ứng, trên mặt rốt cục cũng lộ vẻ mặt vui mừng, nhưng hắn cũng không dám khinh thường mà tiếp tục chờ đợi giây lát, nhìn thấy những dấu vết lính xương khô bị hỏa thiêu không có sống lại, hắn mới thật sự yên lòng.

- Hừ, thì ra Cửu U Quỷ Trận chó má này cũng không có cái gì đặc biệt. Bốn thiếu gia hôm nay cho một mẻ lửa đem các người đốt sạch sẽ.

Lý Dật ngoài miệng thì quát to lên một tiếng, lập tức hăn liền sử dụng Công pháp Nam Minh Lưu Hỏa, đúng lúc này ở đằng sau lưng đột nhiên truyền đến một tiếng hô cấp bách.

- Dật nhi cẩn thận!

Vừa dứt lời, ‘đinh’ một tiếng, một thanh trường kiếm chém vào phía sau lưng Lý Dật trượt vào bức tường, ngay lập tức trên vách tường xuất hiện một vết rách thật sâu nhìn thấy mà giật mình.

Nghe thấy Lý Hàn cất tiếng cảnh báo, Lý Dật tuy rằng không biết ở sau lưng mình đã xảy ra chuyện gì, nhưng vẫn vô ý thức vận khởi Vân Bộ đưa thân thể của mình hướng sang bên cạnh tránh đi, làm cho thanh trường kiếm kia xẹt qua thân người hăn, chém lên trên vách tường.

Trong lòng Lý Dật thầm nghĩ một tiếng ‘nguy hiểm thật’, lúc này hăn quay đầu nhìn lại nhìn mới thấy ở phía sau lưng mình xuất hiện một tên lính xương khô. Hăn cảm thấy vô cùng kinh ngạc bởi vì ngọn lửa kia rõ ràng có hiệu quả cơ mà, vậy mà tên lính xương khô này ở đâu mà ra. Đúng lúc này Lý Hàn đứng ở sau lưng lại truyền đến một thanh âm gấp gáp.

- Dật nhi, mau nhìn những tên cương thi kia, những tên lính xương khô này có thể sống lại đều dựa vào đám cương thi kia.

Nghe thấy Lý Hàn nói, Lý Dật vội vàng nhìn về phía đám cương thi kia, chỉ thấy tên tay đám cương thi đang tản phát ra từng đạo hỏa diễm lục sắc, đạo hỏa diễm trên tay đám cương thi không ngừng hướng về phía dấu vết cháy đen của lính xương khô vung tới, khi hỏa diễm hoàn toàn bao phủ những dấu vết cháy đen kia, thì lúc này chỉ bằng mắt thường cũng có thể nhìn thấy những dấu vết cháy đen này một lần nữa tái sinh, chỉ trong nháy mắt tạo thành một đám lính xương khô. Mà những đạo

hỏa diễm kia lại tiến vào hốc mắt trống rỗng của đám lính xương khô trông vô cùng quỷ dị.

- Thì ra đám lính xương khô này, bản thân chúng nó cũng không có năng lực sống lại, tất cả là do đám cương thi kia. Tốt, lần này ta trực tiếp dùng Nam Minh Lưu Hỏa, hỏa thiêu chết hết các người.

Khi minh bạch tất cả nguyên do trong đó, Lý Dật một lần nữa triệu hồi ra một cỗ hỏa diễm hùng hực, trực tiếp hướng về phía đám cương thi đánh tới.

- Đi tìm chết đi!

Ngày hôm nay Lý Dật ở cái địa phương này thiếu chút nữa lật thuyền trong mương, làm cho hắn cảm thấy vô cùng tức giận, lúc này hắn ra tay cũng không có nương tay, hắn dùng hơn phân nửa đấu khí ra một đòn công kích này.

Oanh!

Hỏa diễm đầy trời đột nhiên bùng cháy dữ dội lên, toàn bộ không gian một lần nữa lại vặn vẹo, trong biển lửa cực nóng này, đám lính xương khô đồng thời hóa thành khói bụi, đám âm hàn vụ khí cũng bị càn quét không còn. Nhưng một khắc sau, ánh mắt Lý Dật lại run lên, khi nhìn thấy ngọn lửa tiếp cận đám cương thi, cũng không làm cho đám cương thi lùi lại mà chúng cứ thế tiến tới.

Nhìn thấy đám cương thi có những cử động khác thường như vậy, Lý Dật tuy rằng có một chút nghi kỵ, nhưng giờ phút này hắn cũng không có suy nghĩ nhiều, thừa dịp đám lính xương khô còn chưa có sống lại, hắn tiếp tục thúc dục hỏa diễm hướng về phía đám cương thi đánh tới.

Phụt!

Đột nhiên, trong không gian truyền đến một hồi âm thanh chói tai, ánh mắt Lý Dật khẽ run lên hướng về phía thanh âm nhìn lại, chỉ thấy ở trên

đỉnh đầu đám cương thi không biết khi nào xuất hiện một đạo quang mang màu xanh thẫm, đạo hào quang này cùng hỏa diễm lục sắc trên tay đám cương thi tương tự như nhau, hợp cùng với nhau chống đỡ Nam Minh Lưu Hỏa của Lý Dật, ngăn cản không cho Nam Minh Lưu Hỏa tới gần.

- Chuyện gì đã xảy ra như vậy, chẳng lẽ đám cương thi này không có sợ hỏa diễm công kích sao?

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Lý Dật cảm thấy vô cùng kinh hãi, nhưng hắn cũng không thể nghĩ nhiều, chỉ có thể tiếp tục thúc dục đấu khí, làm cho ngọn lửa tăng mạnh thêm một chút với mục tiêu đột phá tầng lục quang bảo vệ kia.

Ở giữa không trung, có hai luồng hỏa diễm giằng co với nhau. Nhưng ở trong biển lửa, đám lính xương khô không ngừng kêu lên một hồi thanh âm ‘tích tích ba ba’, chúng nó từ trong tro bụi lại lần nữa sống lại, tiếp tục một vòng chu kỳ mới.

- Dật nhi, mau dừng tay đi!

Đột nhiên, thanh âm Lý Hàn vang lên. Nói xong, hắn chỉ tay về phía biển lửa, chỉ tay vào những tên lính xương khô đang sống lại, rồi tiếp tục nói.

- Dật nhi, nếu cứ tiếp tục như vậy cũng không phải là một biện pháp tốt, người hãy nhìn xem đám lính xương khô này đi.

Nghe thấy phụ thân nói như vậy, Lý Dật vội vàng nhìn vào trong biển lửa, khi nhìn thấy hắn cảm thấy vô cùng kinh sợ.

Thì ra đám lính xương khô này đúng là không biết từ lúc nào, bọn chúng đều sống lại, và sức đề kháng của bọn chúng đối với hỏa diễm, thời gian cũng càng ngày càng dài hơn.

Phụ Tử Tình Thâm

Q.5 - Chương 94: Phụ Tử Tình Thâm

Nhìn thấy những hình ảnh quỷ dị như vậy, Lý Dật vội vàng thu hồi Nam Minh Lưu Hỏa lại, nhìn thấy đám lính xương khô không ngừng sống lại, trên trán Lý Dật bắt đầu toát ra mồ hôi lạnh.

Mặc dù trong người hắn có Thiên Khôn Địa Càn Châu duy trì, nhưng mà đấu khí của Lý Dật tiêu hao cũng rất là nghiêm trọng. Trước mắt đám lính xương khô càng cương thi chẳng những không tổn hại một sợi lông tóc nào, ngược lại thực lực lại tăng lên nhiều. Nếu cứ như thế chỉ sợ phụ tử mình không thể thoát khỏi địa phương này.

- Lý gia quả nhiên có thủ đoạn khá, vì giết phụ tử chúng ta, thậm chí ngay cả hung trận như thế này cũng đều có thể lấy ra sử dụng.

Giờ phút này Lý Hàn cũng liên tục toát ra mồ hôi lạnh, đồng thời hắn cũng biết rõ thủ đoạn như vậy chỉ dùng để đối phó với những người âm thầm đến ăn trộm vũ khí, nhưng hắn lại không nghĩ tới Lý gia chỉ vì đối phó với phụ tử bọn họ, mà cũng đem thủ đoạn như vậy ra sử dụng, trong nội tâm Lý Hàn lúc này cũng có chút hoảng sợ.

Mà giờ khắc này cũng không phải lúc hai người suy nghĩ nhiều, bởi vì đám lính xương khô vừa sống lại kia đã xông tới, lúc này tốc độ của bọn chúng so với trước nhanh hơn không ít. Rất rõ ràng, thực lực của đám lính xương khô so với lúc trước mạnh hơn không ít.

Đám lính xương khô vừa rồi bắt quá chỉ là Tam Tinh Đấu Sư, nhưng hiện tại đều đã đạt Ngũ Tinh Đấu Sư.

Nhanh chóng tránh né một kiếm của lính xương khô, cước bộ Lý Dật đột nhiên lui về phía sau vài bước, đứng vào một góc. Lúc này, hắn cũng không có hướng về phía lính xương khô phản kích, bởi vì hắn hiểu được, nếu như mình không thể giết chết đám cương thi kia thì đám lính xương khô này chẳng những không chết đi, mà ngược lại chúng còn có thể càng

ngày càng mạnh thêm. Nếu cứ như thế, đấu khí của mình cuối cùng cũng tiêu hao hết, mặc dù đám lính xương khô này có thực lực không mạnh, nhưng đến lúc đó chúng cũng có thể thoải mái lấy đi tính mạng của mình.

Cũng may Lý Dật đã thu hồi Nam Minh Lưu Hỏa của mình, những tên lính xương khô này tuy rằng thực lực đều có tiến bộ, nhưng vẫn như trước đều dừng lại ở tiêu chuẩn cấp bậc Đấu Sư, phụ tử hai người Lý Dật nếu có trốn đi cũng không hề tổn sức. Nhưng thời gian nếu kéo dài, đám lính xương khô sống lại cũng ngày càng nhiều, phụ tử hai người có thể hoạt động trong phạm vi càng ngày càng nhỏ đi.

- Đáng chết! Nếu cứ tiếp tục như vậy cũng không phải là một biện pháp a.

Lý Dật ngoài miệng lớn tiếng mắng một câu, hắt lần nữa lại sử dụng Thanh Vân Thủ, đem đám lính xương khô ở chung quanh đập tan, tuy rằng đám lính xương khô này sau đó sống lại nhất định sẽ càng thêm phiền toái, nhưng trước mắt hắt cũng chỉ dùng phương thức như vậy để hòa hoãn lại một chút mà thôi.

Thừa dịp lúc đám lính xương khô chưa có sống lại, Lý Dật cùng Lý Hàn hai người tranh thủ thời gian nghỉ ngơi. Tuy rằng chỉ có thời gian ngắn ngủi để giảm bớt áp lực, nhưng giờ phút này hai người đều cau mày suy nghĩ, trong lòng bọn họ đều biết rõ ràng, đây cũng không phải là kế sách lâu dài, cũng chỉ là muối bỏ biển mà thôi, càng về sau càng thêm phiền toái.

Nhưng mặc dù là như thế, sự tình như trước mắt không cho bọn họ nghĩ đơn giản như vậy. Tựa hồ là nhìn thấy phụ tử Lý Dật lâm vào tình trạng quần bách, đám cương thi rốt cục cũng có hành động. Lúc trước hai người chủ yếu công kích đám lính xương khô, còn đám cương thi chỉ làm phép tái sinh lại đám lính xương khô, nhưng lúc này đám cương thi rốt cục cũng phát động công kích.

Lúc này đây, đám cường thi cũng không có tới gần hai phụ tử Lý Dật, mà bọn chúng trực tiếp ngưng kết ra một đoàn hỏa diễm lục sắc hướng về phía hai phụ tử Lý Dật công kích.

- Phụ thân hãy cẩn thận!

Mắt thấy hỏa diễm lục sắc hướng về phía mình đánh tới, Lý Dật vội vàng lên tiếng nhắc nhở phụ thân. Ngọn lửa này lúc trước cường thi dùng để làm sống lại đám lính xương khô, nhưng không biết ngọn lửa này đối với nhân loại có ảnh hưởng như thế nào, nhưng đối phương dùng ngọn lửa này để công kích chính mình, hiển nhiên tuyệt đối không phải là thứ gì tốt.

Lý Hàn thấy lúc này Lý Dật đang lâm vào tình trạng nguy nan, cũng không quên để ý đến an nguy của mình, trong nội tâm hẳn không khỏi có cảm giác ấm áp. Tuy rằng ngọn lửa kia cự ly còn cách rất xa, nhưng hẳn cũng không dám khinh thường, lúc này Lý Hàn hét lớn lên một tiếng, trên tay liên tục huy động thủ ấn, một màn lá chắn bằng nước hiện ra tại trước mặt Lý Hàn.

Hỏa diễm lục sắc tạo thành mũi tên đánh lên trên mặt lá chắn nước, nhện nhạo lên từng đợt rung động.

Rất nhanh, hỏa diễm lục sắc thấm thấu vào bên trong lá chắn nước, toàn bộ lá chắn nước đều biến thành một thảm lá chắn lục sắc.

Thanh âm khúc khích không ngừng truyền đến, Lý Hàn ngưng kết ra lá chắn nước đã bị mũi tên hỏa diễm lục sắc ăn mòn dần, phát ra một mùi tanh hôi vô cùng khó chịu.

Lúc này Lý Dật sử dụng Vân Bộ trốn tránh, tận lực né tránh không cùng với đám lính xương khô giao thủ.

Nhưng phụ tử hai người đều quá coi thường thủ đoạn của đám cường thi này.

Nhìn thấy hỏa diễm bọ Lý Hàn dùng lá chắn nước ngăn trở, có một tên cường thi lại một lần nữa phát ra một đạo hỏa diễm lục sắc, ngọn lửa kia cách hai người chỉ có vài thước thì đột nhiên dừng lại, ngay lập tức nó phân ra thành hai.

Đạo hỏa diễm sau khi được phân ra thành hai phần cũng chẳng thay đổi hình dạng, đúng là hỏa diễm này có độ dày cũng là độc nhất vô nhị. Nhưng điều làm cho bọn họ càng thêm kinh ngạc chính là, sau khi phân hóa thành hai, sau đó hỏa diễm lập tức lại phân hóa lần nữa, cứ như thế tuần hoàn, chỉ một lát sau, vốn trong không gian cũng không lớn, lúc này che kín hoàn toàn hỏa diễm lục sắc.

Nhìn thấy khắp nơi đều xuất hiện hỏa diễm lục sắc, Lý Dật cùng Lý Hàn hai người đồng thời hít vào một ngụm lương khí. Một khắc sau, không đợi bọn họ có phản ứng gì, những đạo hỏa diễm ở trên không trung bắt đầu chậm rãi di động, lấy hai người làm trung tâm, hỏa diễm lục sắc không ngừng chuyển động tiến đến. Ngay sau đó, tốc độ chuyển động càng lúc càng nhanh, những hỏa diễm này cũng dần dần bắt đầu mơ hồ, hai người Lý Dật đều bị vây kín vào bên trong không có một kẽ hở.

- Xem ra lần này chỉ có thể lấy cứng đối cứng mà thôi.

Phụ tử hai người liếc mắt nhìn nhau, hai người đều nhìn ra trong ánh mắt đều lộ ra vẻ mặt kiên quyết, rất rõ ràng, nếu như không thể đem những hỏa diễm này tiêu diệt, vậy thì cũng rất là phiền phức.

Hai người đưa ánh mắt thầm nói với nhau, lúc này hai người đồng thời đem đấu khí toàn thân tạo thành một chiếc áo giáp dày đặc, bởi vì không biết ngọn lửa này có thuộc tính gì, cho nên bọn họ cũng bất chấp tất cả, không giữ lại cái gì nữa, đem Áo giáp Đấu khí triệu hoán ra.

- Hô!

Khi nhìn thấy hai người mặc Áo giáp Đấu khí xuất hiện, hỏa diễm lục sắc lúc này cũng không lập tức có phản ứng, chỉ thấy ngọn lửa như một

cái vòng tròn có đường kính vài mét đột nhiên thu nhỏ lại, chỉ là trong nháy mắt liền tiếp cận thân thể của hai người.

- Thanh Vân Thủ!

Mắt nhìn thấy hỏa diễm lục sắc tiếp cận, Lý Dật cũng tung một chưởng chém ra, trong lòng hẳn biết sự lợi hại của thứ ma trơi cổ quái này, hẳn đánh ra một chưởng này cũng không dám chậm trễ, một chưởng này phiêu dật mang theo cỗ lực lượng lôi đình vạn quân. Cùng lúc đó, Lý Hàn đứng bên cạnh cũng đánh một quyền, trên năm tay xuất hiện ánh hào quang, một quyền chém ra làm cho không khí xung đột phát ra những thanh âm ‘khúc khích’ tiếng vang.

Nếu như là gặp phải địch thủ bình thường, thì chỉ bằng một chưởng một quyền của hẳn chỉ sợ cũng khó gặp phải đối thủ, nhưng địch thủ của hẳn lúc này quả thật là không thể tưởng tượng được.

Lần này bọn họ gặp phải đối thủ thực sự là rất cổ quái, chỉ thấy hai người đồng thời vung cánh tay lên, lập tức cũng đều đồng thời nhú mày lại, bởi vì hai người công kích mà cũng không có chút động tĩnh nào, trực tiếp làm cho một chưởng một quyền của hai người thất bại. Bất quá cũng không phải là bọn họ không có thể đánh trúng, mà do hỏa diễm lục sắc xuyên thấu đi qua. Phải biết rằng, mặc dù ma trơi không phải thực thể, cũng có thể là do năng lượng cấu thành, mà chỉ cần do năng lượng cấu thành, công kích của hai người quả quyết cũng không thất bại.

Trừ phi... Đây là ảo giác.

Hai người nhanh chóng liếc nhìn nhau, đều theo ánh mắt của đối phương mà suy đoán, nhưng cũng không chờ bọn họ có phản ứng gì, thì thân thể hai người lúc này lại run lên bần bật, chỉ thấy ngọn lửa kia không có gặp bất kỳ trở ngại nào xuyên thấu qua Áo giáp Đấu khí của hai người, trực tiếp chui vào trong thân thể hai người.

Lập tức, những ma trơi kia hóa thành một cỗ năng lượng hắc ám bay thẳng đến trong đầu của hai người đánh tới.

Oanh một tiếng. Lý Dật cùng với Lý Hàn đều có cảm giác được trong ý thức hải xuất hiện một cỗ năng lượng hắc ám, cỗ năng lượng này sau khi xuất hiện ở trong ý thức hải đều mạnh mẽ đâm tới, phá hư khắp nơi.

Giờ khắc này, Lý Dật cuối cùng cũng hiểu được, đây không phải là do ảo giác... Đây chính là công kích linh hồn! Nghĩ đến trước kia cùng với Xà Phách chiến đấu cũng là tràng cảnh giống như vậy, Lý Dật lúc này lập tức xác định được phương thức công kích của cương thi.

Trước kia hắn cũng gặp phải tình huống giống như vậy, ma trơi sau khi tiến vào thân thể của Lý Dật cùng Lý Hàn thì cũng hóa thành năng lượng, ngay lập tức động tác của hai người ngậy đại ra, tốc độ huy động hai tay cũng chậm lại, mà những động tác chậm lại này, làm cho đám lính xương khô bắt được cơ hội.

Phác! Phác! Phác!

Liên tục ba tiếng thanh âm vang lên, chỉ một lát sau, trên bờ vai Lý Dật xuất hiện ra ba vết chém. Khi hắn quay đầu nhìn Lý Hàn, trong nội tâm càng thêm hoảng hốt, chỉ thấy Lý Hàn đã không biết khi nào đã đứng ở phía sau lưng của hắn, hai tay cầm lấy một thanh trường kiếm, mũi nhọn của thanh kiếm đã đem bàn tay của hắn vạch phá, phía trên bàn tay của hắn máu tươi không ngừng theo trường kiếm chảy xuống phía dưới, nhìn mũi kiếm nhọn kia Lý Dật biết rõ ràng, phụ thân bởi vì cứu mình mới trực tiếp dùng tay không đi ngăn cản thanh kiếm kia.

- Phụ thân!

Nhìn thấy tràng cảnh này, khóe mắt Lý Dật đột nhiên run lên, ngoài miệng vội vàng ân cần kêu một tiếng.

Lý Hàn cố hết sức vùng tay lên, trên bàn tay truyền đến cảm giác đau đớn làm cho hắn nhin không được khẽ nhíu mày lại, nhưng nghe thấy Lý Dật hỏi, hắn cố gắng chịu đựng, chỉnh lại sắc mặt, nói:

- Vi phụ không có việc gì, Dật nhi hãy chú ý!

Nghe vậy, Lý Dật trong nội tâm rất là cảm động, từ khi hắn đi vào thế giới này, tuy rằng cùng Lý Hàn đều xưng là phụ tử, nhưng cho tới nay trong lòng của hắn đều cảm giác không có quá nhiều thân tình gì đáng nói. Hắn vẫn cảm thấy, vô luận là Lý gia hay là Lý Hàn, điều mà bọn họ quan tâm, quan ái đều thực sự không phải là chính mình, mà là cái tên Tiểu Lý Dật kia đã bị mình chiếm cứ thân thể. Nhưng cho đến giờ phút này, hắn mới thật sự cảm nhận được người đứng trước mắt này đối với chính mình quan ái như thế nào. Hắn đột nhiên cảm thấy được, người đứng trước mắt này, mặc dù đối phương quan tâm cũng chính là cái tên Tiểu Lý Dật kia nhưng mình cũng với hắn đều có cùng một cảm xúc, bởi vì hắn chính là một Lý Dật, và cũng là một Tiểu Lý Dật? Phụ thân có thể vì mình mà không có để ý an nguy của bản thân, như vậy mình cần gì phải canh cánh trong lòng cái thân phận kia?

Nghĩ đến đây, Lý Dật đột nhiên cảm động, hắn nhìn Lý Hàn trịnh trọng nói:

- Phụ thân, người yên tâm, con sẽ không để cho phụ thân bị thương tổn. Dù cho là... con có chết!

Lý Hàn không biết Lý Dật vì cái gì mà nói ra những lời như vậy, hắn nghĩ rằng Lý Dật bởi vì nhìn thấy mình bị thương cho nên cảm xúc nói ra mà thôi. Vì vậy vội vàng an ủi:

- Dật nhi không cần phải như thế, vết thương của vi phụ cũng không có gì đáng lo ngại. Chỉ là Cửu U Quỷ Trận quả nhiên vô cùng lợi hại, chỉ sợ phụ tử chúng ta ngày hôm nay phải... Ai, đều là do vi phụ quá dễ tin Lý Tùng, làm hại Dật nhi vì vi phụ mà lâm vào tuyệt cảnh.

Nói đến đây, trên mặt Lý Hàn không khỏi lộ ra một tia bi ai, nghĩ đến Lý Minh cùng với Lý gia ký kết liên minh, nhưng lại không nghĩ rằng Lý Tùng lại sử dụng thủ đoạn như vậy đối phó với hai cha con mình. Chính mình có chết thì cũng không có gì hối tiếc, nhưng ở đây cùng với hắn còn có nhi tử của mình. Thiên tài như vậy thực sự cùng với mình chết ở

đây, trong lòng của hắn cảm thấy rất là bi thống. Nghĩ tới đây, hắn chỉ cảm thấy trong lòng buồn bực không chịu nổi, phốc một tiếng, một ngụm máu tươi liền phun ra.

- Phụ thân!

Nhìn thấy Lý Hàn bị thương thổ huyết, Lý Dật trong nội tâm cảm thấy rất là đau lòng.

Rốt cuộc hắn cũng chẳng quan tâm giữ lại thực lực, ngay lập tức ở trước mặt Lý Dật không gian vặn vẹo một hồi, Thôn Thiên Thú lập tức xuất hiện ở ngay trước mặt Lý Hàn.

- Vị này chính là?

Đột nhiên nhìn thấy ở trước mắt xuất hiện một nhân vật cường giả có khí tức thâm bất khả trắc, Lý Hàn khẽ vuốt ngực, mở miệng hỏi.

- Phụ thân không nên suy nghĩ nhiều, đây là con khôi lỗi của con, để cho nàng bảo hộ người.

Lý Dật đột nhiên trở nên rất lạnh nhạt, hai tay năng lượng huyết hồng không ngừng biến ảo.

Đã biết rõ công kích của đám cường thi này cùng với công kích linh hồn có quan hệ, như vậy hay là ta nên dùng biện pháp khắc chế linh hồn a.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cương Thi Long Vàng

Q.5 - Chương 95: Cương Thi Long Vàng

Thiên Ma Cừu Biến của Lý Dật chính là tu luyện phải hấp thu huyết sát chi khí, nó chính là đấu khí có thể khắc chế linh hồn lực. Thi triển ra huyết sát chi khí, Lý Dật nhanh chóng tiến lên, lần nữa tung chưởng vỗ vào trên người một tên cường thi.

Tên cường thi này thoáng lung lay nhưng cũng không có ngã xuống.

Đám cường thi tuy rằng chỉ có tu vi cấp bậc Đấu Vương, nhưng mà thân thể của bọn chúng lại cực kỳ đặc thù. Thân thể bọn chúng là sinh vật bất tử, cho nên đám cường thi này căn bản là không có sợ chết, không sợ đau, hơn nữa thân thể có kết cấu đặc thù, năng lực phòng ngự của đám cường thi này có thể liều mạng với Đấu Hoàng cường giả.

Một chưởng của Lý Dật đánh vào trên người một tên cường thi, cũng không có tạo thành thương tổn gì lớn.

Tuy nhiên, bên trong công kích của Lý Dật còn ẩn chứa huyết sát chi khí. Khi huyết sát chi khí tiến vào trong thân thể của cường thi, Lý Dật rất nhanh phát hiện ra, huyết sát chi khí ở trong thân thể cường thi tự động vận hành, nhắm thẳng vào đỉnh đầu cường thi đi lên.

Thông qua huyết sát chi khí, Lý Dật có thể cảm ứng được ở trong đầu cương thi có một đoàn chất lỏng lục sắc, loại chất lỏng này cùng với khí tức mà đám cương thi vừa rồi phóng thích ra là vô cùng giống nhau, nhưng khí tức ở bên trong đầu cương thi nồng đậm hơn mà thôi.

Loại chất lỏng lục sắc này đúng là rất hấp dẫn huyết sát chi khí, huyết sát chi khí từ khi bắt đầu tiến vào trong thân thể cương thi, lập tức điên cuồng hướng về phía chất lỏng lục sắc đang ở bên trong đầu tên cương thi kia.

Huyết sát chi khí hóa thành một con huyết long, giương nanh múa vuốt chụp vào đoàn chất lỏng lục sắc, sau đó nhanh chóng một ngụm nuốt xuống.

Tên cương thi phát ra một hồi âm thanh kỳ quái ‘cáp cáp cáp cáp’ liên tục, thân thể múa loạn một hồi, rất nhanh hóa thành một đoàn hắc vụ biến mất không thấy đâu nữa.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ, huyết sát chi khí lại trở về trong thân thể Lý Dật, Lý Dật lập tức cảm thấy toàn thân đột nhiên chấn động, tinh thần sáng khoái hơn rất nhiều

Lúc trước hắn bị tiêu hao một lượng lớn năng lượng, vậy mà lúc này khôi phục cũng không ít, xem ra đoàn chất lỏng lục sắc sau khi bị huyết sát chi khí thôn phệ, có thể hóa thành năng lượng bổ sung cho Lý Dật.

- Phụ thân, người hãy điều khiển khôi lỗi chống đỡ, người không nên chủ động đón đỡ công kích của bọn chúng.

Sau khi Lý Dật tìm được phương pháp khắc chế đám cương thi, tâm tình Lý Dật lúc này cảm thấy rất là hưng phấn, nói nhanh.

Thôn Thiên Thú sau khi cắn nuốt xong Địa Hoàng Lưu Chiêm, cảnh giới đã đạt đến Cửu Tinh Đấu Hoàng, hơn nữa ma thú trời sinh thân thể cường hoành, chỉ cần Lý Hàn không loạn động, được Thôn Thiên Thú hộ vệ, đối với sự an toàn không có vấn đề gì.

Có Thôn Thiên Thú bảo vệ Lý Hàn, Lý Dật lúc này cũng cảm thấy yên tâm. Việc tiếp theo mà Lý Dật muốn làm chính là vận dụng huyết sát chi khí, đem những linh hồn của đám cương thi này cắn nuốt sạch sẽ.

Trên hai tay hắt huyết sát chi khí kịch liệt quay cuồng, Lý Dật triển khai thân pháp, rất nhanh hướng về phía đám cương thi còn lại nhào tới.

Cương thi công kích động tác rất nhanh, nhưng mà năng lực di chuyển của chúng lại quá bình thường, trong sương mù màu trắng huyết sát chi khí quay cuồng biến cương thi thành tro tàn, rất nhanh trên hiện trường có thể hoạt động được, cũng chỉ còn một đám lính xương khô.

Không còn đám cương thi, Lý Dật rất nhanh liền ra lệnh với Thôn Thiên Thú, Thôn Thiên Thú mạnh mẽ kêu lên vài tiếng, hướng về phía đám lính xương khô nhào tới.

Hai bàn tay biến thành thú trảo, Thôn Thiên Thú nhanh chóng vung móng vuốt lên. Móng vuốt kia sắc bén không ngừng chớp động lên tạo thành từng đạo hàn quang. Sau một lát Thôn Thiên Thú đã công kích toàn bộ đám lính xương khô biến thành từng mảnh nhỏ.

Không có cương thi dùng linh hồn lực duy trì, những mảnh nhỏ kia sau khi rơi xuống mặt đất đều hóa thành từng đạo khói trắng biến mất đi không thấy nữa.

- Rốt cục cũng giải quyết xong!

Sau khi dọn dẹp sạch sẽ tất cả sinh vật bất tử, Lý Dật thở dài một hơi.

Đánh giá cẩn thận bốn phía, Lý Dật muốn tìm ra chút gì đó, bên trong sương mù, nhất định là có một không gian tương tự như trong thân thể Thôn Thiên Thú, có thể tự thành nhất thể, Lý Dật có cảm giác chỉ cần đem cái không gian này đánh vỡ, thì cũng ngay lập tức phá vỡ được Cửu U Quỷ Trận chết tiệt này.

Sau khi giải quyết xong toàn bộ đám cương thi và lính xương khô, tâm tình Lý Hàn cũng thả lỏng xuống, đứng ở bên cạnh Lý Dật, sắc mặt Lý Hàn rõ ràng là tốt hơn rất nhiều.

Trong lúc phụ tử hai người nghiên cứu làm sao phá được trận này, thì ở sâu bên trong trận lần nữa truyền đến từng tiếng kêu thê lương, Từng hồi ‘ô ô’ thanh âm, thậm chí xen lẫn những tiếng ‘cáp cáp’ vang lên.

Bên trong sương mù màu trắng, đám cương thi cùng lính xương khô lại lần nữa xuất hiện, ở bên trong đám cương thi có hai đầu cương thi lần vào trong đó, hai đầu cương thi đó đặc biệt chính là có bộ lông màu vàng.

Cho dù ở trong sương mù màu trắng, cũng có thể nhìn thấy rõ ràng hai đầu cương thi lông vàng kia, ánh mắt của chúng nó chớp động lên quang mang chói mắt. Nhìn thấy hai đầu cương thi lông vàng này, sắc mặt Lý Dật càng ngày càng tỏ ra vô cùng nghiêm trọng!

Hai đầu cương thi lông vàng này, rõ ràng đều có thực lực Đấu Hoàng cường giả.

Cho dù Lý Dật cùng với Thôn Thiên Thú có thể một người một đối phó với một đầu cương thi lông vàng, thì còn đám cương thi bình thường và lính xương khô cũng không phải một mình Lý Hàn có thể đối phó được.

- Phụ thân, người hãy đứng bên cạnh con, không được tách ra!

Lý Dật hét lớn một tiếng, chỉ huy Thôn Thiên Thú, một người một thú gắt gao kẹp Lý Hàn ở giữa.

Cương thi lông vàng có hành động rất là nhanh chóng, sau khi nhìn thấy Lý Dật cùng với Lý Hàn, trong mắt hai đầu cương thi lông vàng này tỏa ra lục quang, vội vàng chạy tới, vung lên móng vuốt thật dài, hướng về phía Lý Dật công kích tới.

- Muốn chết!

Lý Dật hét lớn một tiếng, huyết sát chi khí trên tay rất nhanh bắt đầu khởi động, trên tay của hắn như là quẩn một sợi dây huyết sắc vậy, bàn tay vung lên, sợi dây huyết sắc hướng về phía cương thi lông vàng quẩn lấy.

Oanh!

Huyết sát chi khí nện vào người cương thi lông vàng, phát ra một tiếng thanh âm ‘ầm ầm’. Lý Dật trong lòng trầm xuống, sau khi huyết sát chi khí tiếp xúc vào thân thể cương thi lông vàng, nhưng lại gặp phải sự cản trở, không thể nào xâm nhập vào trong thân thể cương thi lông vàng.

- Cáp cáp!

Huyết sát chi khí mặc dù không có thể xâm nhập vào trong thân thể cương thi lông vàng, nhưng mà loại năng lượng cường hãn này cũng đem cương thi lông vàng đánh lui một hồi.

Rất rõ ràng, cương thi lông vàng này sau khi bị kêu đau lên, chúng tỏ rằng đầu cương thi lông vàng này cũng có cảm giác, chúng nó cũng có một ít trí tuệ nhất định.

Cương thi kêu la một hồi sau đó nó cũng khôi phục lại bình thường, ngay lập tức nó vung vẩy móng vuốt, tạo thành vài đạo quang nhận lực sắc hướng về phía Lý Dật công kích tới.

- Nam Minh Lưu Hỏa!

Lý Dật hét lớn một tiếng, cánh tay còn lại tạo thành hỏa diễm, đạo hỏa diễm này cháy bùng lên va chạm với đạo lực quang, ngay lập tức đốt nó thành mây khói.

Lúc này có vài tên cương thi bình thường chạy đến bên người Lý Dật, chúng nó đuổi ra móng vuốt, hung hăng hướng về phía Lý Dật cào tới.

Huyết sát chi khí trong tay đang quay cuồng, Lý Dật đem huyết sát chi khí đánh thẳng vào trên người một tên cường thi bình thường, rất nhanh từng đợt khói đen bốc lên, tên cường thi bình thường này ngay lập tức biến thành khói bụi biến mất không thấy đâu nữa.

Đám cường thi này mặc dù đối với Lý Dật cũng không tạo thành thương tổn gì, nhưng mà chúng cũng có thể tạm thời ngăn chặn được Lý Dật để cho cường thi lông vàng nhân cơ hội đó mà công kích. Hai đầu cường thi lông vàng này có tốc độ rất là biến thái, cho nên nó đã tạo thành vài đạo vết thương ở trên cánh tay của Lý Dật.

Trên miệng vết thương truyền đến những cảm giác tê dại, Lý Dật có thể cảm giác được rõ ràng, độc tính ở trên móng vuốt của cường thi lông vàng so với độc tính ở trên móng vuốt của đám cường thi thông thường là mãnh liệt hơn rất nhiều. Nhưng cũng là rất may mắn, ở trên người Lý Dật có Thiên Khôn Địa Càn Châu có thể chống đỡ được loại độc chất này, bằng không chỉ bằng kịch độc của cường thi lông vàng cũng đủ để chôn vùi Lý Dật cùng Lý Hàn tại chỗ này rồi.

Lý Tùng sau khi dùng đại trận vây khốn Lý Dật và Lý Hàn, hẳn cũng lập tức đi mất, có thể thấy được Lý Tùng đối với Cửu U Quỷ Trận rất là nắm chắc. Việc này cũng không có gì kỳ quái, nếu trên người Lý Dật không có Thiên Khôn Địa Càn Châu, thì chỉ cần sương mù màu trắng cũng có thể làm cho Lý Dật cùng Lý Hàn phải lưu lại nơi này, không cần cường thi lông vàng phải xuất hiện.

Tuy rằng Lý Dật giết chết không ít cường thi bình thường, nhưng mà trên người Lý Dật cũng lưu lại không ít vết thương. Tuy rằng nhờ tác dụng của Thiên Khôn Địa Càn Châu có thể rất nhanh khép lại vết thương nhưng nhìn thấy những vết máu trên người Lý Dật đã kết thành cũng làm cho người ta cảm thấy giật mình.

Lý Hàn dưới sự bảo vệ của Lý Dật và Thôn Thiên Thú, cũng không có bị thương tổn. Thôn Thiên Thú có thực lực Cửu Tinh Đấu Hoàng, cho dù

cương thi lông vàng cùng với đám cương thi bình thường và lính xương khô cùng tiến lên, đều không có làm gì được Thôn Thiên Thú.

Thân thể cương thi lông vàng có năng lực phòng ngự vô cùng cường hãn, Thôn Thiên Thú cũng đã mấy lần công kích trên thân thể cương thi lông vàng, cũng không có tạo thành thương tổn gì lớn, đầu cương thi lông vàng vẫn còn vui vẻ, không ngừng vây quanh Thôn Thiên Thú.

Càng làm cho Lý Dật cảm tức chính là, ở phía sâu trong trận lần nữa lại truyền đến những tiếng kêu ‘cáp cáp’, rồi lại thanh âm ‘ô ô’. Theo những thanh âm này lại xuất hiện một đám cương thi bình thường, đi ở chính giữa cũng có một đầu cương thi lông vàng.

- Tiên bối! Nghĩ nhanh biện pháp đi!

Nhìn thấy lần này xuất hiện thêm một đầu cương thi lông vàng nữa, Lý Dật đem ý niệm mãnh liệt của mình truyền vào bên trong Dung giới.

- Chà! Cửu U Quỷ Trận thật là phiền toái a, theo ta được biết muốn phá vỡ trận pháp này thì phải có biện pháp đem vụ khí nơi này xử lý sạch sẽ. Những cương thi, lính xương khô này đều do sương mù huyền hóa ra, nếu vụ khí không tiêu tan, những đám cương thi cùng lính xương khô này sẽ không ngừng huyền hóa ra.

Hồng Thiên Thánh Giả nói.

- Nhưng mà, lão có biện pháp xử lý sạch sẽ những vụ khí này hay không?

Nghe thấy Hồng Thiên Thánh Giả nói, Lý Dật có cảm giác như là nhìn thấy ánh mặt trời.

- Trừ phi là người có tu vi Đấu Tôn, có thể vận dụng quy tắc không gian, ở tại trong không gian này người chế tạo ra một cái không gian nhỏ hơn.

Hồng Thiên Thánh Giả chậm rãi nói.

- Bất quá đây cũng không phải là biện pháp tốt, làm như vậy cũng chỉ có thể đứng ở trong không gian của mình, không để cho đám sinh vật bất tử kia công kích người mà thôi.

- Tiền bối, tốt xấu gì người trước kia cũng là Đấu Thánh cường giả a! Cũng không thể gặp phải chuyện gì cũng làm không được?

Trong lời nói của ý Dật có ý tứ lo lắng, hiện tại không nắm chặt thời gian giải quyết, cũng có thể có thêm một đầu cường thi lông vàng nữa đi đến, thì Lý Dật cùng Lý Hàn cũng có thể xong đời rồi.

- Đấu Thánh cường giả, cũng không phải vạn năng a!

Hồng Thiên Thánh Giả buồn bực nói.

- Cũng may là người bố trí ra trận thế này, không có năng lực ngưng kết ra Đấu Tôn cường giả, nếu không đây mới thực sự là xong đời.

- Tiền bối, lão đã biết rõ trận pháp này, nhất định đã có biện pháp phá giải, có đúng vậy hay không?

Lý Dật vẫn có chút không cam lòng, một lần nữa hỏi lại.

- Vẫn còn có một biện pháp!

Hồng Thiên Thánh Giả dừng lại một chút.

- Bất quá, hình như là khả năng cũng không lớn.

- Có biện pháp gì, lão nhân gia hãy nhanh nói ra!

Lý Dật thiếu chút nữa thì kêu to lên.

- Trừ phi là có người từ bên ngoài dừng đi trận pháp.

Hồng Thiên Thánh Giả nói.

- Muốn phá được trận này phải nhờ vào người ở bên ngoài sao?

Nghe thấy Hồng Thiên Thánh Giả nói, Lý Dật cảm thấy không biết nói gì, hai người đã trao đổi cả nửa ngày, Lý Dật mới tìm được một kết luận, nếu muốn phá vỡ cái Cửu U Quỷ Trận này, thì phải dựa vào người bên ngoài dùng đi trận pháp.

Ánh mắt đảo qua, đầu cương thi lông vàng vừa mới đi ra, liền vội vàng nhảy tới, trong lúc nó nảy lên trên cao nó liền đuổi ra lợi trào thật dài, hướng phía đỉnh đầu Lý Dật cào tới.

- Đáng chết!

Lý Dật hung hăng kêu một tiếng, hai tay vung lên, một đạo Âm Dương Thần Lô hướng về phía cương thi lông vàng bắn xuyên qua.

Lúc này Lý Dật vội vàng ứng phó với đầu cương thi lông vàng này, lại có một đầu cương thi lông vàng khác cũng cười toe toét, đuổi ra móng vuốt công kích tới.

- Di, tiểu tử, có người tới!

Hồng Thiên Thánh Giả đột nhiên nói.

Hai người trao đổi với nhau, tốc độ cực nhanh, căn bản là sẽ không mất nhiều thời gian gì.

Lý Dật dụng tâm cảm ứng một chút, nhưng hẳn cũng không thể cảm ứng được.

- Hừ, nhất định là lão gia hỏa Lý Tùng kia, lão phỏng đoán chúng ta đã chết, nên chạy đến nhật xác mà.

Lý Dật hung hăng nói.

- Không đúng, nếu là khí tức của Lý Tùng đến đây, ta có thể nhận ra, sao lại là hai người, ân ân, xem ra chắc là hai người Lý Nhất Dương cùng Lý Na Na.

Hồng Thiên Thánh Giả nói.

- Có thật không?

Lý Dật tinh thần lập tức bị lời nói của Hồng Thiên Thánh Giả mà phấn chấn lên.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vợ Vết Không Còn Gì

Q.5 - Chương 96: Vợ Vết Không Còn Gì

Đang nói chuyện, nhưng Lý Dật vẫn không quên dùng một đạo Âm Dương Thần Lô bức lui một đầu cương thi lông vàng, còn một đạo còn lại thì đem công kích của một đầu cương thi lông vàng khác ngăn cản xuống.

- Tiểu hữu, xem ra vận khí cũng không đến nỗi tệ, rõ ràng ở bên ngoài có người tới giúp người dùng đi trận pháp.

Hồng Thiên Thánh Giả phá lên cười, thừa dịp Lý Dật đem hai đầu cương thi lông vàng bức lui về phía sau, một lần nữa dùng ý niệm trao đổi.

- Thật không hổ là Na Na của ta, sau khi ra được ngoài, Lý Dật ca ca nhất định phải ban thưởng thật tốt cho nàng một phen!

Lý Dật cũng phá lên cười.

- Hắc hắc.

Hồng Thiên Thánh Giả cũng cười bĩ ổi một tiếng, ở cùng với Lý Dật trong một thời gian dài như vậy, Hồng Thiên Thánh Giả tự nhiên biết rõ tính cách của Lý Dật, cái gọi là ban thưởng đó chỉ sợ là sẽ làm cho Lý Dật càng lấy được nhiều chỗ tốt mà thôi.

Hai đầu cương thi lông vàng cùng đứng một chỗ, hai đầu cương thi này liếc mắt trao đổi một cái, sau đó đồng thời hướng về phía Lý Dật công kích tới, một tả một hữu vung lên móng vuốt bén nhọn cào tới.

- Dật nhi chú ý!

Nhìn thấy tình cảnh của Lý Dật, Lý Hàn lớn tiếng kêu lên.

Nhìn thấy Lý Dật phải đối đầu với hai đầu cương thi lông vàng, có thực lực Đấu Hoàng cường giả đồng thời công kích, Lý Hàn có cảm giác vô cùng bất ổn.

Đúng lúc này có một hồi thanh âm ‘két két két két’ truyền tới, thể công của hai đầu cương thi lông vàng cũng chợt dừng lại, rất nhanh trên mặt của bọn chúng đều biểu lộ thần sắc vô cùng kinh ngạc.

Ngay lập tức đám lính xương khô tiêu tán, rất nhanh sau đó đám cương thi bình thường cũng tiêu tán theo.

Vụ khí ở đây dần dần tiêu tán đi, tốc độ tiêu tán bằng mắt thường cũng có thể nhìn thấy rõ. Thấy tình huống như vậy trong lòng Lý Dật vừa động, Thôn Thiên Thú rất nhanh chóng ẩn vào trong khe nứt không gian không thấy đâu nữa.

Trong thời gian Thôn Thiên Thú biến mất, ba đầu cương thi lông vàng cũng tiêu tán theo, lúc này ở bên ngoài có một tiếng thét kinh hãi của Lý Na Na kêu lên.

- Lý Dật ca ca, huynh không có chuyện gì a?

- Nếu muội đến chậm thêm một chút nữa, Lý Dật ca ca thật sự là có xảy ra chuyện.

Nguy biến qua đi, sắc mặt Lý Dật cũng khôi phục bình thường, thậm chí trên gương mặt còn xuất hiện một tia cười nhàn nhạt.

- Lý Dật ca ca, huynh không có xảy ra chuyện gì thì thật sự là quá tốt rồi!

Lý Na Na nhìn thấy Lý Dật đứng ở nơi đó, cũng không có để ý ở đây còn có nhiều người, vội vàng nhào vào trong lòng ngực Lý Dật ôm chặt lấy hẳn, nói.

Lúc trước ở bên trong vườn hoa cùng với Lý Dật thân mật một phen, đã làm cho Lý Na Na thoáng đạt hơn rất nhiều, tại trong mắt Lý Na Na lúc này nàng đã là người của Lý Dật rồi, hưởng chi tình cảnh lúc trước đã bị Lý Nhất Dương nhìn thấy.

- Na Na, Gia chủ Lý Hàn, Lý Dật hiền đệ, chúng ta cũng phải nhanh lên đi thôi, sau khi ta đem trận pháp ở nơi này dừng lại, Lý Tùng có thể rất nhanh sẽ phát hiện ra.

Lý Nhất Dương nhìn thấy Lý Dật và Lý Hàn vẫn còn an toàn, thở phào một cái, ngay lập tức nói.

- Lý Dật ca ca, trên người của huynh có rất nhiều vết thương a!

Nhìn trên người Lý Dật quần áo bị xé nát, ở bên trong lộ ra đầy vết máu, Lý Na Na có cảm giác đau lòng nói.

- Cũng không có gì đáng ngại, đều là một ít vết thương về da thịt mà thôi.

Lý Dật vừa cười vừa nói.

- Hay là nghe lời Lý thúc thúc nói, chúng ta sớm rời đi khỏi nơi này một chút a.

- Được!

Lý Na Na nhẹ nhàng gật đầu, kéo cánh tay của Lý Dật hướng về phía bên ngoài đi ra.

- Nàng hãy đợi một chút!

Ánh mắt Lý Dật đột nhiên nhìn thấy những kiện vũ khí hộ giáp đang treo ở trên tường và xếp đầy ở trên nền nhà.

- Hắc hắc, đã làm cho ta ăn phải thiệt thòi lớn như vậy, làm sao thì cũng phải cho ta thu được một chút lợi tức chứ.

Lý Dật ngay lập tức triển khai Vân Bộ, thân hình của hắn rất nhanh xẹt qua, bay một vòng bốn phía chung quanh, tất cả những kiện vũ khí ở nơi này đều bị Lý Dật thu hết vào trong Dung giới.

Lý Hàn, Lý Nhất Dương, Lý Na Na nhanh chóng chạy trốn ở phía trước, còn Lý Dật thì là ở đằng sau sử dụng Vân Bộ, rất nhanh đem hết tất cả vũ khí đều thu vào trong Dung giới của mình.

Lý Tùng nếu như nhìn thấy tình huống xảy ra như vậy, phỏng chừng sẽ tức giận đến mức thổ huyết. Tất cả vũ khí ở nơi này, mặc dù không phải là trấn gia chí bảo của gia tộc Lý gia, nhưng mà Lý gia cũng phải trải qua vô số năm tháng, thiên tân vạn khổ thu thập về. Nếu nói về tầm quan trọng của những vũ khí và hộ giáp này, thì người nào nhìn thấy Lý gia bố trí Cửu U Quỷ Trận phòng hộ ở bên ngoài, thì người đó cũng có thể thấy được là nó quan trọng đến như thế nào.

Ở trên vách tường có treo hơn mười kiện vũ khí hộ giáp, mỗi một kiện đều không phải là bảo vật ư? Tuy rằng không bằng Thần khí, nhưng mà nó cũng kém không quá xa.

- Mọi người hãy đi theo ta!

Khi tất cả mọi người đã lên đến mặt đất, Lý Nhất Dương vội vàng nói.

Dưới sự dẫn dắt của Lý Nhất Dương, bốn người rất nhanh hướng về phía bên ngoài Lý phủ đi nhanh tới.

- Na Na, làm sao nàng biết được chúng ta gặp phải nguy hiểm?

Lý Dật cầm lấy bàn tay nhỏ bé trơn mềm của Lý Na Na, rất nhanh chạy trốn, vừa chạy vừa hỏi.

- Ta thấy Lý Tùng thúc thúc đi ra, nhưng mà Lý Dật ca ca cùng Lý thúc thúc lại không có đi ra cùng, trong lòng ta liền có dự cảm không tốt.

Lý Na Na giải thích xong rồi nói tiếp.

- Ta đem cảm giác như vậy đi nói cho phụ thân biết, phụ thân lập tức nhớ tới Cửu U Quỷ Trận ở bên trong đó, sau đó vì đề phòng có việc ngoài ý muốn, phụ thân liền mang theo ta đi đến kho binh khí.

Nghe thấy Lý Na Na nói, Lý Dật lập tức liền hiểu rõ, nghĩ đến địa vị của Lý Nhất Dương ở tại Lý gia Đế đô, thì ở kho vũ khí có bố trí Cửu U Quỷ Trận, Lý Nhất Dương hiển nhiên là biết rõ.

- Lý thúc thúc, lần này xin đa tạ người!

Lý Dật thấp giọng nói.

- Lý Dật hiền đệ, hiện tại không phải lúc nói ra những lời như thế này, chúng ta hãy tranh thủ thời gian ra khỏi Lý phủ thì hơn.

Lý Nhất Dương nói.

- Thật không thể nghĩ tới, Lý Tùng thoát nhìn thì thấy có dáng vẻ đạo mạo, kỳ thật cũng chỉ là một tên ngụy quân tử mà thôi.

Lý Hàn oán hận nói, Lý Tùng đặt bẫy hãm hại hấn và Lý Dật, hiện tại Lý Hàn vô cùng căm giận tên ngụy quân tử Lý Tùng kia.

- Nếu như lần này tên Lý Tùng không lộ ra mặt nạ của hấn, ta cũng không có ý định rời khỏi Lý gia, nhưng hiện nay đã xuất hiện tình huống như vậy, hừ, vừa vặn cũng là lý do để ta rời khỏi Lý gia.

Lý Nhất Dương nói ra.

Nghe thấy Lý Nhất Dương nói những lời như vậy, trong lòng Lý Dật cũng cảm thấy sững sờ, vị này là Trưởng lão của Lý gia Đế đô có địa vị

cao trọng, đến lúc này gia môn xảy ra chuyện như vậy? Xem ra Lý gia Đế đô cũng thật là nội loạn không ít.

- Người nào!

Đột nhiên có một tiếng hét lớn truyền tới.

Thân hình bốn người di động rất là nhanh nhưng rốt cục cũng kinh động đến hộ vệ của Lý gia, lúc này có một đám hộ vệ mặc áo giáp lao ra ngăn cản bốn người.

- Lớn mật, ta là Lý Nhất Dương đây!

Nhìn thấy một đám người đứng ra ngăn cản đường đi của mình, Lý Nhất Dương cũng quát to lên một tiếng.

Lúc này, bốn người cũng dừng lại thân hình.

- Thì ra là Lý Trưởng lão!

Nhìn thấy Lý Nhất Dương, đầu lĩnh của đám quân nhân này lập tức cung tay thi lễ, rồi cung kính nói.

- Không sai, lão phu hiện tại có việc bận, nên rất vội vàng đi ra ngoài.

Lý Nhất Dương điều chỉnh lại sắc mặt, nói.

Lúc này, trời cũng đã tối, màn đêm buông xuống Lý Dật cùng với Lý Hàn ở bên trong Cửu U Quỷ Trận đối phó với đám cường thi cũng rất là lâu cho nên cũng có dáng vẻ mệt mỏi, tên đầu lĩnh của đám quân nhân này cũng nhìn nhìn sắc trời, đột nhiên nói:

- Lý Trưởng lão, người xem sắc trời này cũng đã muộn rồi, nếu có chuyện gì thì phân phó cho chúng ta một tiếng là tốt rồi, chúng ta cam đoan với Lý Trưởng lão là chúng ta làm rất thỏa đáng.

Nghe xong lời nói của tên đầu lĩnh đám quân nhân này, sắc mặt của Lý Nhất Dương đột nhiên biến sắc. Vốn là tên quân nhân này thực ra là có

hảo tâm, muốn đứng trước mặt Lý Nhất Dương xum xoe nịnh nọt, nhưng mà tên quân nhân này không biết, lời của hắn vừa nói như vậy, làm cho Lý Nhất Dương rất là lo lắng.

- Người tranh thủ thời gian mở cửa ra cho ta! Công việc của ta tự ta giải quyết, các người nghĩ là có thể làm thay ta được sao?

Lý Nhất Dương sắc mặt phát lạnh, lạnh lùng nói.

Hiện tại bốn người rất mong muốn rời khỏi Lý gia, mặc dù biểu hiện của Lý gia là không có Đấu Hoàng cường giả, nhưng mà ở trong lòng của Lý Dật tuyệt đối không tin tưởng rằng là Lý gia Đế đô không có Đấu Hoàng cường giả tồn tại.

Lý gia là một thế gia có mấy ngàn năm truyền thừa, trong tay lại nắm giữ lấy một chi bộ đội tinh nhuệ, cho nên nếu cầm rất nhiều tiền đi mời chào cũng sẽ có Đấu Hoàng cường giả gia nhập.

- Dạ dạ, các người tranh thủ thời gian nhường đường cho Lý Trưởng lão!

Nhìn thấy Lý Nhất Dương có vẻ tức giận, tên đầu lĩnh đám quân nhân lập tức nói.

Nghe xong lời nói của tên đầu lĩnh đám quân nhân, đội ngũ này lập tức bắt đầu hướng về hai bên tản ra, lúc này trên đường xuất hiện một lối đi nhỏ.

- Các người lập tức bao vây bọn họ! Lý Nhất Dương đã thực sự làm phản rồi!

Lúc này con đường đang mở ra, bỗng có một tiếng rống to từ phía sau truyền tới, có mấy đạo nhân ảnh cũng rất nhanh hướng về phía bên này chạy đến.

Nghe thấy những tiếng rống to này, vốn đám binh sĩ đang phân tán ra, rất nhanh chóng tụ tập lại, bởi vì người vừa rồi nói Lý Nhất Dương đã làm phản, chính là thanh âm của Lý Tùng, Gia chủ Lý gia.

- Nếu sớm biết như vậy thì trực tiếp chém giết là được!

Nhìn thấy đám binh sĩ bắt đầu bao vây, Lý Nhất Dương tức giận nói, chột song chưởng vung lên, xuất hiện hai đạo khí lưu hùng hồn hướng về phía đám binh lính quét tới.

Vốn ý định của Lý Nhất Dương là không muốn kinh động đến bất kỳ kẻ nào, nếu không vừa rồi mới xuất hiện đám binh lính này, ngay lập tức động thủ xử lý, thì bây giờ cũng không lâm vào thế bị bao vây như vậy.

Hai đạo khí lưu hùng hồn vọt tới, trực tiếp đánh bay khoảng mười tên binh lính, ở trong mắt Lý Dật, Lý Nhất Dương cũng chỉ là Đấu Vương cường giả mà thôi, nhưng không thể tưởng được Lý Nhất Dương vừa động thủ lại có chiêu số mạnh đến như vậy.

- Tất cả Ảnh Vệ Lý gia chú ý! Toàn lực bắt lấy tội phạm Lý Nhất Dương, Lý Nhất Dương đã phản bội gia môn, nếu chống cự thì cứ trực tiếp giết đi!

Lý Tùng lớn tiếng kêu lên.

Theo tiếng rống to của Lý Tùng, ở những góc khuất của Lý gia xuất hiện rất nhiều hắc y Ảnh Vệ, sau khi những tên Ảnh Vệ này xuất hiện rất nhanh hướng về phía bốn người Lý Dật lao tới.

Nhìn thấy những tên Ảnh Vệ này xuất hiện, đám binh lính bình thường rất nhanh lui về phía sau.

Lý Nhất Dương có tu vi như thế nào, những người này tự nhiên đều biết rõ, đám binh sĩ bình thường nếu muốn ngăn trở Lý Trưởng lão, thì quả thực là mang dê đến miệng hổ.

- Lý Tùng, ta không thể tưởng được ngươi lại âm hiểm hèn hạ tiểu nhân như vậy!

Nhìn thấy Lý Tùng, Lý Hàn cắn chặt hàm răng, hung hăng nói.

- Lý Hàn, ha ha, ta không thể tưởng được người cùng với con trai của người lại thoát ra được, quả thật không đơn giản a, đúng thật sự là không đơn giản!

Nhìn Lý Hàn có bộ dáng tức giận, Lý Tùng chẳng những không có tức giận mà còn có bộ dạng thoải mái hưởng thụ.

- Lý Tùng, đã lâm vào tình cảnh này, từ nay về sau Lý Dật ta nhất định là tìm người tính toán.

Lý Dật cũng rất là lạnh lùng nói.

- Lý Dật, người muốn tìm ta lấy lại danh dự ư, nói cho người biết rằng, ngày hôm nay ta sẽ cho người cơ hội sao?

Lý Tùng thản nhiên nói tiếp.

- Các người cho rằng, có thể từ bên trong Cửu U Quỷ Trận thoát ra, là có thể đào tẩu khỏi Lý phủ sao?

- Ta ngày hôm nay muốn nhìn, cường giả nào của quý phủ có thể lưu lại được bốn thiếu gia.

Lý Dật thản nhiên nói.

- Lý Dật, người không được quá kiêu ngạo! Người phải biết rằng người bây giờ còn đang ở bên trong Lý gia! Người cho rằng, Lý gia của ta đã truyền thừa mấy ngàn năm, trong tay nắm giữ Vũ Dũng Quân là thứ mà Lý Minh Vạn Triều Thành nho nhỏ của các người có thể so sánh được sao?

Lý Tùng đột nhiên lạnh lạnh nói.

- A, ha ha, Lý gia Đế đô thật sự là lợi hại a!

Lý Dật vừa cười vừa nói, Thiên Khôn Địa Càn Châu rất nhanh chuyển động, Lý Dật lập tức cảm giác được toàn thân mình lực lượng tràn đầy.

Xoạt một cái, một đôi cánh tinh xảo ở đằng sau lưng Lý Dật tung ra, Song dực Đấu khí lóe lên, Lý Dật nhẹ nhàng bay lên không trung, đôi bàn tay của hắn lúc này cũng nhẹ nhàng vung lên, theo đôi bàn tay vung lên đó xuất hiện một đạo năng lượng Âm Dương Thần Lô đen trắng giao nhau hướng về phía Lý Tùng đánh tới.

- Chỉ có chút tài mọn mà thôi!

Lý Tùng sắc mặt bình thường, vẫn không nhúc nhích đứng yên ở nơi đó, nhưng người đứng ở bên cạnh là Lý Nhiên thì khinh miệt kêu lên một tiếng.

Chỉ thấy trên cổ tay của Lý Nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm màu đỏ tươi, tiện tay rung lên một cái thì xuất hiện một con Hỏa Điều đỏ tươi từ bên trong thanh kiếm bay ra.

Hỏa Điều sau khi bay ra hét lên một tiếng, mạnh mẽ hướng về phía Âm Dương Thần Lô, ở trên không trung va chạm vào nhau, theo tiếng Hỏa Điều rên rỉ một tiếng, Âm Dương Thần Lô cùng Hỏa Điều đồng thời biến mất tại trên không trung.

Tình huống xảy ra như vậy cũng làm cho Lý Dật cảm thấy giật mình.

Âm Dương Thần Lô, là một trong các loại thiên địa chi gian tiên thiên lô khí, uy lực của Âm Dương Thần Lô như thế nào Lý Dật là người biết rõ ràng nhất, con Hỏa Điều kia có thể đem công kích của Âm Dương Thần Lô triệt tiêu, thì cũng có thể nghĩ ra bên trong con Hỏa Điều kia ẩn chứa năng lượng đáng sợ đến cỡ nào.

- Lý Dật, ngươi muốn rời khỏi nơi đây, trước hết phải qua cửa ải của ta đã, tuy rằng ngươi là Đấu Hoàng cường giả, nhưng mà ở trước mặt ta ngươi cũng phải cẩn thận!

Lý Nhiên lạnh lùng nói.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyết Hồn Ma Kiếm

Q.5 - Chương 97: Huyết Hồn Ma Kiếm

- Là Huyết Hồn Ma Kiếm!

Nhìn thấy thanh trường kiếm ở trên tay Lý Nhiên, Lý Nhất Dương có vẻ mặt tràn đầy khiếp sợ kêu lên một tiếng. Hắn chỉ vào thanh trường kiếm phản nộ kêu lên:

- Không thể tưởng tượng được các người... Các người thật không ngờ lại tàn nhẫn đến như vậy! Các người thật sự đi luyện chế Huyết Hồn Ma Kiếm! Các người chẳng lẽ đã quên tổ huấn của Lý gia rồi sao?

Lý Nhiên cũng không có trả lời, Lý Tùng đứng bên cạnh liền lạnh lùng nói ra:

- Hừ, Lý Nhất Dương, người hiện tại đã phản bội Lý gia rồi, người còn có thể diện gì để nói chuyện về tổ huấn Lý gia. Người hãy thức thời bỏ tay chịu trói, có lẽ ta còn có thể niệm tình ‘sự kiện kia’ mà tha cho người một mạng, nhưng nếu như người cứ khăng khăng một mực không chịu, cũng đừng trách ta hôm nay lấy đi tánh mạng của người!

Lý Nhất Dương nghe vậy sắc mặt tái nhợt, tựa hồ là nghĩ tới trong miệng đối phương nói ‘sự kiện kia’, trong mắt của hắn hiện lên một tia bi thống, ngoài miệng Lý Nhất Dương quát:

- Lý Tùng! Nếu là ta sớm biết được hai người các người hiểm độc như vậy, năm đó ta làm sao có thể giúp người đoạt được vị trí Gia chủ! Người cũng biết luyện chế Huyết Hồn Ma Kiếm, là phải lấy đi biết bao nhiêu mạng người!

Lý Tùng ha ha cười nói:

- Lý Nhất Dương, người cũng đừng làm ra dáng vẻ đạo mạo, nếu nói về âm độc thì phụ tử hai người chúng ta còn phải tìm người học tập đấy! Người chẳng lẽ đã quên vị trí Gia chủ gia tộc này làm sao đến tay ta rồi à? Chẳng lẽ nhân mạng chết trên tay người còn ít sao? Hừ, Lý Nhất Dương! Người có tư cách gì giáo huấn ta đây?

Nghe thấy Lý Tùng cùng với Lý Nhất Dương đối thoại, Lý Nhiên đứng bên cạnh cũng không kiên nhẫn kêu lên:

- Phụ thân, cũng không nên nhiều lời với hã, ngày hôm nay hài nhi đem toàn bộ bọn họ bắt lấy!

Cũng không đợi Lý Tùng nói cái gì, Huyết Hồn Ma Kiếm trong tay Lý Nhiên liên tục vung ra vài cái, chọt thanh Ma Kiếm trong tay Lý Nhiên xuất hiện một vầng hào quang đỏ rực chói mắt bay ra, trực tiếp bay về phía trước mặt Lý Nhất Dương!

Vầng hào quang kia cũng không lớn, nhưng mà rất là sáng ngời, lúc này bầu trời đã vào đêm, tia sáng này sáng rực lại càng trông chói mắt! Quang mang huyết hồng sắc thậm chí đem toàn bộ Lý phủ đều biến thành một màu đỏ rực!

Cảm nhận được hồng quang màu đỏ kia ẩn chứa năng lượng vô cùng cường đại mà ở trên bề mặt của nó còn ẩn chứa âm hàn chi khí, Lý Nhất Dương cũng không dám khinh thường, hai tay nhanh chóng kết ấn ra một cỗ năng lượng có khí thể ngập trời nhanh chóng tạo thành một cái lá chắn năng lượng màu lam. Hai con mắt của Lý Nhất Dương gắt gao nhìn thẳng vào đạo hồng quang đang rực rỡ ở trên không trung kia, có thể tùy thời đưa ra một kích trí mạng.

Lúc này nhìn thấy Lý Nhất Dương sắp sửa xuất tẩm lá chắn năng lượng màu lam, hồng quang màu đỏ đột nhiên lóe lên, lập tức liền biến mất.

- Không ổn!

Lý Nhất Dương quát to một tiếng, như là nhớ ra một cái gì đó, hắt ta vội hét lên:

- Na Na hãy chú ý!

Lập tức tấm lá chắn ẩn chứa năng lượng đấu khí trên tay hắn đột nhiên vung lên, sau đó xuất hiện ở trước người Lý Na Na.

Quả nhiên, sau khi tấm lá chắn năng lượng màu lam xuất hiện ở trước người Lý Na Na, quang mang màu đỏ cũng đột nhiên xuất hiện ở đó, nhưng nó cũng vừa vấp bị tấm lá chắn kia ngăn cản lại.

Ngay sau đó, chỉ nghe thấy tiếng ‘oanh’ một cái vang lên thật lớn, hồng quang màu đỏ đánh lên tấm lá chắn năng lượng màu lam, hai nguồn năng lượng xung đột vào nhau bắn ra hào quang bốn phía!

Tấm lá chắn năng lượng màu lam dường như là có tính mạng, nó chủ động hướng về phía trước mở rộng ra, từ từ đem hồng quang màu đỏ bao bọc lại.

Năng lượng lá chắn hóa thành hình cầu, gắt gao vây khối hồng quang màu đỏ, mà hồng quang màu đỏ kia như là một con Hỏa Điều đột nhiên bị nhốt vào trong một cái lồng chim nhỏ, ở bên trong chiếc lồng chim màu lam, con Hỏa Điều này đang muốn làm loạn lên!

Rất nhanh, có một tiếng vang thật lớn truyền ra, bên trong viên cầu năng lượng màu lam rốt cục cũng không thể vây khốn được hồng quang màu đỏ, hồng quang màu đỏ ở bên trong viên cầu năng lượng màu lam nổ tung bay ra.

Lý Nhiên có thực lực là Đấu Vương đỉnh phong, mà Lý Nhất Dương bất quá cũng chỉ là Thất Tinh Đấu Vương mà thôi, hơn nữa Lý Nhiên lại còn có Huyết Hồn Ma Kiếm tương trợ, hai người giao thủ như vậy nếu so về cảnh giới và vũ khí thì sự chênh lệch cũng rất nhanh lập tức biểu hiện ra.

Hồng quang màu đỏ phá vỡ hoàn toàn viên cầu màu lam, ở bốn chung quanh cuồn cuộn khí lẫm tiến tới gần thân người Lý Na Na, sau đó chấn mạnh vào thân thể của nàng, hất ngược về phía sau, cả thân thể của nàng trực tiếp ngã xuống mặt đất.

- Na Na!

Lý Dật thấy thế liền chạy nhanh tới đỡ lấy Lý Na Na, đem nàng ôm vào trong lồng ngực của mình, ngoài miệng hẳn có chút lo lắng hỏi:

- Mọi người không sao chứ?

Vừa nói xong, đưa bàn tay về phía sau lưng của Lý Na Na, Lý Dật khẽ đưa một cỗ năng lượng của Thiên Khôn Địa Càn Châu truyền vào trong thân thể Lý Na Na.

Cũng giống như mọi người, Lý Na Na cũng thật không ngờ hồng quang màu đỏ kia công kích lại là chính mình, mặc dù Lý Nhất Dương kịp thời ra tay ngăn cản được hồng quang màu đỏ kia, nhưng nàng vẫn cảm nhận được hai cỗ năng lượng mãnh liệt này sinh ra chấn động mãnh liệt như thế nào, nàng bây giờ chỉ cảm thấy lồng ngực rất là đau, cảm giác hô hấp rất là khó chịu.

Sau khi năng lượng Thiên Khôn Địa Càn Châu tiến vào trong thân thể Lý Na Na, rất nhanh ở trong thân thể Lý Na Na chân khí vận chuyển, đem khí huyết ngăn chặn lại.

Cảm giác lúc này của nàng tốt hơn nhiều, Lý Na Na nhìn thấy Lý Dật khẩn trương lo lắng cho mình như thế, hiện tại nàng đang nằm dựa vào lồng ngực của hắn, trong nội tâm lại cảm thấy vô cùng ngọt ngào, trong lòng nàng thậm chí còn thầm ước giá như vết thương nhỏ như vậy lại bị thêm mấy lần nữa thì càng tốt. Cũng may đầu óc của nàng giờ phút này còn bảo trì được thanh tỉnh, nàng cũng biết được hiện tại không phải là lúc nói về chuyện này, vì vậy nàng cũng chấn chấn tinh thần, lắc đầu đáp:

- Lý Dật ca ca, huynh cũng không cần lo lắng, Na Na không có việc gì.

Lý Dật thầm đánh giá, thấy nàng quả thật không có việc gì, lúc này hắn mới yên lòng, khẽ dìu Lý Na Na đứng sang một bên, sau đó sắc mặt hắn đột nhiên trầm xuống, đem ánh mắt tức giận nhìn về phía vẻ mặt âm hiểm đang tươi cười của Lý Nhiên, khóe miệng của hắn đột nhiên co rúm lại, ngay sau đó chỉ thấy thân thể của hắn nhoáng lên một cái, dưới chân liền sử dụng Vân Bộ hướng về phía Lý Nhiên nhanh chóng phóng tới.

- Lý Nhiên, người dám thương tổn đến nữ nhân của ta!

Lý Dật hét to một tiếng, phóng cánh tay ra, cánh tay nhanh chóng biến thành màu xanh, hắn liền vung một chưởng hướng về phía trước ngực Lý Nhiên hung hăng vỗ xuống.

Lý Nhiên hiển nhiên không ngờ rằng đối phương chủ động tấn công mình nhanh như vậy, đang muốn phát động lại công kích thì hắn thấy Lý Dật đã đến trước người, hắn không kịp vận khởi đấu khí, một bàn tay lạnh lẽo màu xanh đã phách một chưởng về phía trước ngực của hắn.

- Đi chết đi!

Lý Dật ngoài miệng quát to một tiếng, năng lượng trên tay đã bị hắn thúc dục đến cực hạn, hắn tin tưởng vào một chưởng này đánh trúng thì cho dù Lý Nhiên có thực lực Đấu Vương đỉnh phong khẳng định là vẫn ngăn cản không nổi.

Nhưng điều làm cho Lý Dật thật không ngờ chính là, đối mặt với công kích của hắn, Lý Nhiên nhưng chỉ hừ lạnh một tiếng, ngoài miệng thì cười u ám nói:

- Nếu người muốn chết, vậy thì cũng đừng có trách ta!

Lý Nhiên tùy ý đưa cổ tay lên, thanh Ma Kiếm vung lên, trực tiếp chắn ngang trước ngực.

Chỉ nghe thấy ‘oanh’ một tiếng, liền xuất hiện quang mang chói mắt, bàn tay Lý Dật vỗ vào Ma Kiếm, nhưng mà kết quả lại là thân hình Lý Dật đột nhiên chấn động, dưới chân cấp tốc thối lui vài bước, cánh tay có chút mất tự nhiên, thân người vắn vẹo vài cái sau đó mới đứng vững được.

Còn về phía Lý Nhiên thì ngược lại, thanh trường kiếm trên tay hấn lại không mấy may lay động.

Lý Dật có chút sững sờ nhìn qua bàn tay của mình, trong lòng hấn cảm thấy kinh hãi, một kích này tuy rằng nhìn thì có vẻ không thấy gì cường hấn, nhưng mà trong lòng Lý Dật biết rõ một chương kia có ẩn chứa thực lực như thế nào. Hấn lợi dụng Thiên Khôn Địa Càn Châu thúc dục năng lượng, khi đánh ra một chương kia, hấn tin tưởng chỉ cần thực lực dưới cảnh giới Đấu Hoàng có thể ngăn cản được vốn là rất ít. Hơn nữa một chương của mình vốn là đánh lén, thì còn nắm chắc hơn, nhưng hấn càng không thể nghĩ tới chuôi này Huyết Hồn Ma Kiếm này ở trên tay đối phương lại có thực lực vượt ra khỏi sự tưởng tượng của hấn.

Lúc này bàn tay hấn vừa vắn va chạm vào chuôi Huyết Hồn Ma Kiếm này, có một đạo năng lượng âm hàn đến cực điểm lập tức xâm nhập vào đầu ngón tay của Lý Dật, sau đó theo đầu ngón tay Lý Dật chui vào trong bàn tay, rồi theo cánh tay cấp tốc lan tới bờ vai của hấn.

Mà đạo âm hàn chi khí này đang nhắm vào nửa người Lý Dật điên cuồng chạy xuống, khí tức của nó lạnh lẽo vô cùng, cỗ năng lượng này ở trên cánh tay Lý Dật mỗi lúc di chuyển đến một điểm, hấn cảm thấy như là bị đông cứng lại rất nhanh, khiến cho toàn bộ cánh tay của Lý Dật đều có chút không thể động đậy được!

- Tiểu tử! Mau đem hàn khí này bức ra bên ngoài cơ thể, nếu không cánh tay này của ngươi chỉ sợ là bị phế!

Lúc này, thanh âm của Hồng Thiên Thánh Giả đột nhiên lo lắng vang lên.

Sau khi Lý Dật được nhắc nhở, tâm ý vừa chuyển ngay lập tức đem năng lượng của Thiên Khôn Địa Càn Châu điên cuồng điều động đến cánh tay phải của mình, rất nhanh Lý Dật liền phát hiện năng lượng của Thiên Khôn Địa Càn Châu đối với cổ hàn khí này đều không có chút tác dụng gì.

- Tiểu tử, Thiên Khôn Địa Càn Châu chỉ có tác dụng chữa thương và tránh độc, loại hàn khí này cũng không phải là chất độc, và người cũng không phải bị thương, đây là một cổ khí tức cực kỳ âm hàn! Người hãy thử dùng Nam Minh Lưu Hỏa một lần xem sao!

Nhìn thấy Thiên Khôn Địa Càn Châu không có hiệu quả, Hồng Thiên Thánh Giả lớn tiếng nhắc nhở Lý Dật.

- Được!

Lý Dật hét lớn một tiếng, Nam Minh Lưu Hỏa tại trong thân thể rất nhanh vận hành lên.

Nam Minh Lưu Hỏa là một trong bảy đại thiên địa chi hỏa, là một ngọn lửa chí dương sau khi gặp phải đạo âm hàn chi khí này, một âm một dương vừa mới tiếp xúc, thì trên cánh tay Lý Dật lập tức truyền đến một cảm giác đau đớn, chuỗi Huyết Hồn Ma Kiếm này có băng hàn chi khí quả nhiên là bất thường, Nam Minh Lưu Hỏa phải đốt cháy một lúc lâu mới chậm rãi biến mất.

Lý Dật hôm nay đã dùng thực lực cấp bậc Đấu Hoàng, Nam Minh Lưu Hỏa tiến vào trong cánh tay của Lý Dật tuy rằng thông thả, nhưng cũng làm cho Lý Dật có cảm giác âm hàn chi khí cũng đang dần dần bị thiêu đốt mà biến mất.

Cổ âm hàn chi khí bị đốt cháy, ở bên trong mơ hồ truyền đến vô số thanh âm khóc thương, kêu gào cũng làm cho da đầu Lý Dật có cảm giác run lên.

Không bao lâu sau, có một tia đen nhánh gì đó theo đầu ngón tay Lý Dật nhỏ giọt chảy xuống mặt đất, ở trên mặt đất lập tức bay lên một đoàn sương mù, cúi đầu nhìn xuống mặt đất, lúc này đã bị giọt nước đen nhánh kia ăn mòn thành một lỗ thủng nhỏ.

Trong quá trình ép ra hàn khí, trên người Lý Dật toát ra đầy mồ hôi, hẳn thật sự không nghĩ tới Huyết Hồn Ma Kiếm không ngờ lại lợi hại đến như vậy. Nhưng cũng rất là may mắn trong thời gian Lý Dật tiếp xúc cùng với Ma Kiếm, hẳn có cảm giác có cái gì đó không đúng, đã rất nhanh thu bàn tay lại. Nếu Lý Dật chủ quan, không vội vàng thu bàn tay lại, để cho Ma Kiếm gây ra thương tích, với hàn khí như vậy thì nhất định sẽ ào ạt tràn vào trong thân thể Lý Dật, thì lúc đó Lý Dật cũng có thể không chống nổi.

- Xem ra Lý gia Đế đô có thể nhiều năm đứng vững không ngã quả thật cũng không phải là hư danh, chỉ bằng chuôi kiếm này, chỉ sợ là ở tại Đế quốc Thiên Phong cũng có thể hoành hành một phương.

Lý Dật đi đến bên cạnh Lý Nhất Dương cùng mọi người, trong lòng vẫn còn sợ hãi vội vàng hỏi Lý Nhất Dương:

- Lý thúc thúc, chuôi Huyết Hồn Ma Kiếm này rốt cuộc là bảo vật như thế nào? Nó làm sao lại lợi hại như thế?

Lý Nhất Dương đầu tiên là cau mày nhìn thoáng qua cánh tay của Lý Dật, sau đó thấy hẳn không có việc gì thì mới thả lỏng xuống. Nhưng khi nghe đến Lý Dật hỏi, sắc mặt hẳn lại trầm xuống, ngoài miệng nhẹ nhàng thở dài một tiếng, có chút hàm hồ nói:

- Chuôi Huyết Hồn Ma Kiếm này vốn là dùng Địa minh Hàn thiết chế tạo ra, vốn là một thanh Thần binh, bất quá hiện tại nó đã bị hai người kia dùng Oán linh luyện chế thành một thanh cực tà chi vật. Oán linh là do những người chết oan, khi chết không có cam lòng mới tạo thành linh hồn rất là tà dị âm hàn, nếu là cường giả tầm thường chỉ cần bị Oán linh xâm nhập vào trong cơ thể, không chết cũng sẽ biến thành điên khùng! Lý Dật hiển nhiên nhất định không thể chủ quan.

Dừng lại một chút, hắn nhìn thoáng qua Lý Na Na, rồi cắn răng tiếp tục nói:

- Lý Dật hiền diệt mau mau dẫn Na Na đi trước, nơi này để ta ngăn cản một lát!

Nhìn thấy vẻ mặt của Lý Nhất Dương, Lý Dật đã biết Lý Nhất Dương không có cách nào đối phó với chuỗi Ma Kiếm này. Ông ta có ý định dùng tánh mạng của mình ngăn chặn để cho mọi người có thời gian chạy trốn. Tuy rằng lúc này Lý Dật cũng rất muốn chạy trốn ra khỏi nơi này, nhưng để hắn vứt bỏ Lý Nhất Dương để bản thân mình đào thoát, không cần nói từ nay về sau Lý Na Na cũng không tha thứ cho hắn, mà chính là hắn cũng không thể tha thứ cho bản thân mình.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Oán Linh

Q.5 - Chương 98: Oán Linh

Lắc đầu, Lý Dật quả quyết cự tuyệt lời đề nghị của Lý Nhất Dương, để Lý Nhất Dương ngăn chặn đoạn hậu, còn mình thì mang theo Na Na rời khỏi nơi này, đây không phải là tác phong thường ngày của Lý Dật.

- Lý thúc thúc cũng không nên nói chuyện này nữa! Chúng ta hôm nay nếu đi thì cùng đi, muốn lưu lại thì cùng ở cùng một chỗ! Ta cũng không tin, chỉ bằng vào một thanh Ma Kiếm mà có thể lưu lại được Lý Dật ta!

Lý Dật kiên định nói.

Lý Dật có rất nhiều con bài tẩy, nếu không dùng được thì biện pháp cuối cùng là hắn dùng đến Phá Thiên Kiếm, Lý Dật không tin Huyết Hồn Ma Kiếm có thể lợi hại hơn Phá Thiên Kiếm. Phá Thiên Kiếm chính là Siêu thần binh! Chỉ cần Kiếm linh còn ở bên trong chuỗi Thần kiếm kia, không phải Đấu Hoàng cường giả có thể đối phó được.

Biểu hiện của Lý Dật làm cho Lý Nhất Dương rất là cảm động, xem ra con mắt của Na Na cũng không tồi, tối thiểu người này cũng không phải là loại người sợ chết, khi gặp nguy hiểm thì chỉ nghĩ cách chạy trốn một mình.

Trong đầu thì thầm nghĩ như vậy, nhưng ở trên mặt Lý Nhất Dương rất là lạnh lùng, hắn vẫn lắc đầu, tiếp tục nói:

- Lý Dật hiền điệt có chỗ không biết, chuỗi Huyết Hồn Ma Kiếm này công năng lớn nhất của nó chính là thôn phệ linh hồn, mỗi khi hắn công kích, ngoại trừ công kích vào thân thể bên ngoài mà còn có rất nhiều Oán linh cũng đồng thời phát động công kích. Về phần công kích linh hồn của Ma Kiếm này so với công kích linh hồn bình thường cũng có chút bất đồng, công kích của hắn là trực tiếp đem Oán linh công kích đến, sau đó thôn phệ linh hồn người đó vào trong Kiếm linh. Mỗi một lần thôn phệ được một cái linh hồn, lực lượng của hắn sẽ tăng cường thêm một phần. Hôm nay trên thân Ma Kiếm đã ẩn chứa vô số Oán linh, những Oán linh này trước kia cũng là những người có tu vi cực cao, trải qua nhiều năm luyện chế, hôm nay oán khí đã ngập trời, cho nên bản thân hắn chẳng những có uy lực cường đại, mà Oán linh trên thân Ma Kiếm cũng không phải chuyện đùa. Cho nên Lý Dật hiền điệt, nhất thiết không thể chủ quan a.

Nghe thấy Lý Nhất Dương nói như vậy, trên trán Lý Dật lúc này xuất ra rất nhiều mồ hôi lạnh, nếu như thế mà nói quả thật chính mình vừa rồi vẫn còn rất là chủ quan.

Nghĩ đến lúc trước mình ở bên trong Cửu U Quỷ Trận liên tục bị ám hại, lại vừa rồi suýt nữa bị Oán linh phế đi cánh tay, thì quả thật từ khi mình đi đến thế giới này chưa bao giờ chật vật giống như vậy. Hai phụ tử Lý Tùng ở trước mắt này quả thực làm cho mình ăn thiệt thòi không ít, chẳng lẽ bọn họ là khắc tinh của mình hay sao?

Nghĩ vậy, Lý Dật không nhịn được cau mày lại.

Khi nhìn thấy thần sắc của Lý Dật, Lý Nhất Dương lại tiếp tục an ủi:

- Bất quá Lý Dật hiền triết cũng không cần phải quá lo lắng, chuôi Huyết Hồn Ma Kiếm tuy rằng lợi hại, nhưng muốn sử dụng Oán linh công kích lại là chuyện không phải dễ dàng như vậy.

Nghe xong lời nói của Lý Nhất Dương, sắc mặt Lý Dật cũng vui vẻ lên, liền vội vàng hỏi:

- Lý thúc thúc biết rõ khuyết điểm của chuôi Huyết Hồn Ma Kiếm này sao?

- Oán linh Ma Kiếm khi công kích muốn thu phát tự nhiên ít nhất cũng phải có thực lực cảnh giới Đấu Hoàng, nhưng mà Lý Nhiên hiện tại bất quá chỉ là Đấu Vương đỉnh phong mà thôi. Hắn hiện tại sử dụng Oán linh công kích cự ly cũng không thể quá xa, nhất định chỉ có thể ở cự ly ngắn. Khi đấu với hắn chỉ cần không trực tiếp tiếp xúc với thân thể là được. Cho nên chỉ cần chúng ta cùng với hắn bảo trì một khoảng cách nhất định, làm cho hắn cũng chỉ có thể bằng vào uy lực của Ma Kiếm mà phát động công kích đối với chúng ta. Nếu làm được như vậy, Oán linh ở bên trong Ma Kiếm cũng chỉ là thùng rỗng kêu to mà thôi.

Lý Nhất Dương đáp.

Lý Dật nghe xong cảm thấy sững sờ, dựa theo lời nói của Lý Nhất Dương, hành động vừa rồi của mình chẳng phải là tự động đưa mạng tới cửa sao?

Lắc đầu, Lý Dật liền quyết định không suy nghĩ thêm sự tình vừa rồi nữa. Trước mắt thế cục như vậy vẫn rất khó giải quyết, mặc dù đối phương không thể đơn giản dùng Oán linh công kích chính mình, nhưng chuôi Ma Kiếm này bản thân của nó uy lực cũng không phải là chuyện đùa. Lúc trước nó chỉ sử dụng Hỏa Điều đã đơn giản ngăn cản được Âm Dương Thần Lô của mình, chỉ cần như vậy cũng đã chứng minh được uy lực của chuôi Ma Kiếm này rồi.

Lúc này, nghe thấy hai người đối thoại, đứng ở cách đó không xa Lý Nhiên cũng mở miệng nói.

- Lý Dật! Lại đây bốn thiếu gia cho người biết uy lực của chuỗi Ma Kiếm này. Ta khuyên các người đừng lên chống cự. Chỉ cần các người thúc thủ chịu trói, lại đến van cầu bốn thiếu gia, ta còn có thể cho các người chết thống khoái. Nếu không, kết quả của người không chỉ là chết mà thôi đâu!

Dừng một chút, khóe miệng của hắn cười lên vui vẻ, sau đó lại lạnh lùng nói:

- Ta nghĩ các người cũng không muốn trở thành Oán linh a, ha ha...

- Nói nhảm!

Lý Dật ngoài miệng hét lớn một tiếng, mắng:

- Lý Nhiên, chỉ bằng vào người cũng ép được bốn thiếu gia cúi đầu! Chính là người nằm mơ giữa ban ngày! Có bản lĩnh thì trước hết hãy lưu lại bốn thiếu gia đã!

Lý Nhiên thấy Lý Dật đến lúc này vẫn còn kiêu ngạo như thế, không khỏi giận quá hóa thành cười.

- Tốt, tốt, tốt! Lý Nhiên thiếu gia ta cũng muốn xem thử, ngày hôm nay người có thể kiêu ngạo đến bao lâu đây!

Nói xong, chỉ thấy tay hắn vung lên, đám Ảnh Vệ chung quanh liền đồng thời vây ở bốn chung quanh...

Rất nhanh, đám người Ảnh Vệ đã sớm chuẩn bị để bao vây Lý Dật cùng với mọi người.

- Lý Dật hiền diệt, nhanh cùng với Lý Minh chủ mang theo Na Na rời khỏi đây thôi, ở nơi này cứ giao cho ta là được.

Nhìn thấy tình huống như vậy, Lý Nhất Dương một lần nữa lên tiếng.

Lý Dật biết rõ đám Ảnh Vệ này đều là lực lượng trung kiên của Lý gia, thực lực không thể khinh thường, nếu không hành động sớm những đám người này càng lúc đến càng nhiều, chỉ sợ một lát nữa cũng không có đường ra. Lúc này đích xác là hãn rất muốn chạy khỏi nơi này. Nhưng rất rõ ràng, bằng vào thực lực của Lý Nhất Dương muốn đối phó với nhiều người như vậy thì không thể nắm chắc, mặc dù là hãn có liều mạng thì nhóm người mình chưa chắc có thể thuận lợi đào thoát. Cho nên Lý Nhất Dương có liều mình cản lại cũng chỉ là oan uổng tánh mạng mà thôi!

Nghe thấy Lý Nhất Dương nói, Lý Dật đột nhiên cắn răng một cái, quay sang nói với Lý Nhất Dương và Lý Hàn:

- Lý thúc thúc, người cùng phụ thân của ta và Na Na đi trước đi! Ta ở phía sau cản đường!

Nói lời này xong, Lý Dật không thể chần chừ nữa, trên tay thủ ấn không ngừng kết xuất, tia chớp huyết sắc đã bắt đầu xuất hiện.

- Mọi người chú ý, đây là Đấu kỹ Bạch Hổ!

Nhìn thấy thiên địa đã xuất hiện dị trạng, hơn nữa là xuất hiện tia chớp huyết sắc, Lý Tùng lập tức kêu lên.

- Lý Tùng, xem ra người đối với bốn thiếu gia nghiên cứu rất rõ ràng. Thế nào? Chẳng lẽ đứa con gái xinh đẹp của người muốn gả cho ta làm vợ?

Nghe thấy lời của Lý Tùng nói, Lý Dật cười lên ha hả.

- Người nói thú vị lắm!

Khi Lý Tùng nghe thấy Lý Dật nói những lời này, chính là hoàn toàn là vũ nhục hãn, thậm chí còn vũ nhục đến cả gia tộc Lý gia Đế đô.

- Lão gia hỏa, người mới là thúi lắm! Nếu không phải là như vậy, tại sao người phải điều tra Lý Dật thiếu gia ta rõ ràng như vậy?

Lý Dật lớn tiếng quát.

Nghe thấy lời Lý Dật nói, trên mặt Lý Hàn cùng Lý Nhất Dương đều vui vẻ cười lớn, ngược lại Lý Na Na nhìn thấy Lý Dật nói chuyện phiếm, bộ dáng của nàng hung hăng dậm chân.

Đang lúc cùng với Lý Tùng nói chuyện, Lý Dật đã đem Huyết Nguyệt Cuồng Cương chuẩn bị thành công.

Thân thể Lý Dật đột nhiên rung lên, một đạo đấu khí huyết sắc mãnh liệt âm âm hiện ra, rất nhanh ở tại bàn tay Lý Dật nhanh chóng ngưng kết thành một đạo năng lượng hình mặt trăng màu đỏ rực!

- Huyết Nguyệt Cuồng Cương!

Lý Dật ngoài miệng quát lớn một tiếng, huyết nguyệt liền hướng về phía những tên Ảnh Vệ đang chặn ở cửa ra vào cấp tốc bắn tới. Huyết nguyệt lúc này đột nhiên biến ảo thành một mặt trăng tròn to lớn, toàn bộ đám Ảnh Vệ bốn phía chung quanh hầu như đều bị huyết nguyệt bao phủ. Bóng đêm lúc này màu sắc đột nhiên phát sinh biến hóa, màu đỏ huyết nguyệt tản ra quang mang quỷ dị, làm cho bốn phía đều bị nhuộm thành huyết tinh, làm cho mọi người nhìn thấy đều có cảm giác vô cùng sợ hãi!

Ở nơi đó một ít Ảnh Vệ còn đang trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn đột nhiên xuất hiện hình ảnh quỷ dị như vậy, lúc này có những âm thanh liên tiếp ‘phốc phốc’ nổ mạnh vang lên, chỉ thấy những người này còn chưa kịp phản ứng, đã bị huyết nguyệt quang mang bao phủ trên người bọn chúng, rồi không ngừng bạo liệt ra!

Từng tiếng kêu thảm thiết liên tiếp vang lên, thảm trạng hiện ra. Có người thì bị đầu rơi, có người chân tay bị cắt, nội tạng văng ra, rồi máu tươi bắn ra tứ phía không trung, chỉ một lát sau, những tên Ảnh Vệ này ngã trên mặt đất không ngừng khóc thét. Trong không khí bắt đầu tràn

ngập huyết tinh, từ khi huyết nguyệt bao phủ xuống trông rất là quỷ dị. Những người ở đằng sau chạy đến bởi vì nhìn thấy tràng cảnh như vậy, thân thể đều không nhin được rung mình một cái, thân người cũng không tự chủ được thối lui về phía sau vài bước.

Nhìn thấy trong đám huyết tinh lúc này xuất hiện một cái thông đạo, Lý Dật vội vàng quát lớn:

- Còn không nắm chắc thời gian, mau mau chạy đi!

Lý Nhất Dương còn muốn nói tiếp cái gì, lại nghe Lý Hàn ở bên cạnh cũng đồng dạng mở miệng nói:

- Lý huynh, người cùng Na Na chạy đi trước, ở nơi này hãy giao cho ta cùng Dật nhi! Nhanh! Nếu không đi thì không kịp rồi!

Lý Nhất Dương nhú mày một chút, lập tức hít thật sâu rồi nhìn thoáng qua phụ tử hai người, lúc này mới gật đầu nói:

- Được rồi, ta đây trước hết là mang Na Na đến La Á Cốc rồi chờ đợi hai vị! Hai vị hãy bảo trọng! Na Na, chúng ta đi mau!

Nói xong, Lý Nhất Dương cũng không chần chừ nữa, cầm lấy tay Lý Na Na liền muốn đi ra ngoài.

Lý Na Na tuy rằng không muốn chia lìa với Lý Dật, nhưng nàng cũng biết nếu mình ở tại chỗ này chỉ làm liên lụy đến Lý Dật mà thôi, sau đó nàng bị Lý Nhất Dương kéo tay chạy vội đi. Lý Na Na quay đầu lại nhìn thoáng qua Lý Dật, có chút ghen ngào nói:

- Lý Dật ca ca, muội cùng Phụ thân ở bên ngoài chờ huynh, huynh nhất định phải tới tìm Na Na a. Nếu không, nếu không muội...

Lý Dật thấy trong mắt nàng tràn đầy nước mắt, liền đã biết tâm tư của nàng, giờ phút này trong lòng hẳn cũng có chút dung động. Người con gái đứng trước mặt này đối với hắn có mối chân tình thăm thiết như thế,

Lý Dật lại sao có thể nhẫn tâm làm cho nàng thương tổn đây, vì vậy ngoài miệng hăn vội vàng trấn an nói:

- Na Na yên tâm, người chẳng lẽ còn không biết bản lĩnh của ta sao? Bằng vào vài người này cũng không làm khó được ta, các người hãy đi La Á Cốc, ta cùng phụ thân chốc lát cũng sẽ đến!

- Tốt rồi, Na Na, chúng ta đi nhanh đi!

Lý Nhất Dương đứng ở một bên thấy hai người bịn rịn như thế, giờ phút này tâm tình cũng rất là phức tạp. Vốn chứng kiến Lý Na Na cùng Lý Dật bịn rịn như vậy, trong lòng hăn hăn là vui mừng mới đúng, nhưng hiện tại hăn cũng không thể vui mừng nổi.

Ngoài miệng kêu lên một câu, Lý Nhất Dương đột nhiên đẩy nhanh tốc độ, một tay ngăn đỡ đám Ảnh Vệ ở phía trước, một bên che chở cho Lý Na Na nhanh chóng xông ra ngoài.

Sau khi Lý Dật sử dụng chiêu Huyết Nguyệt Cuồng Cường công kích, ở cửa ra vào đại bộ phận Ảnh Vệ cũng đã bị trọng thương, bây giờ nếu có thể hành động được cũng không còn mấy người, hơn nữa Lý Nhất Dương bản thân tu vi cũng không kém, đối phó với những tên Ảnh Vệ bị thương này căn bản là không phí sức, rất nhanh sau đó Lý Nhất Dương đã mang theo Lý Na Na vọt tới cửa chính của Lý gia.

Hai người có hành động làm cho Lý Nhiên ở cách đó không xa chú ý, mắt thấy hai người muốn chạy ra cửa chính, hăn liền vội vàng quát to:

- Thật hỗn đản! Không thể cho bọn chúng chạy thoát!

Nói xong, dưới chân hăn đột nhiên đạp một cái, thân thể liền nhanh chóng hướng về phía Lý Nhất Dương đuổi theo.

Vừa chạy được vài bước, Lý Dật ở một bên sớm đã chờ đợi liền ngăn cản đường đi của hăn. Trên mặt nhàn nhạt tươi cười, khóe miệng Lý Dật khẽ nháy lên nói:

- Lý Nhiên, chẳng lẽ mắt người bị mù hay sao? Bốn thiếu gia ở trong này, người không hỏi bốn thiếu gia một tiếng mà đã truy đuổi nữ nhân của ta rồi, người không phải là muốn đi tìm chết sao?

Thân hình của Lý Nhiên dừng lại, sau đó hắt lập tức lạnh lùng quát:

- Lý Dật, còn không biết là ai muốn chết đây? Chẳng lẽ người cho rằng người có thể ngăn cản được ta sao?

Nói xong, trường kiếm trên tay Lý Nhiên vung lên, kiếm phong trực chỉ hướng về phía Lý Dật bắn tới. Ngay sau đó có một đạo khí vụ màu đen bắn ra, biến ảo thành một cái gương mặt răng nanh xấu xa, gương mặt ác nhân kia sau khi biến ảo ra, lập tức lao thẳng tới phía Lý Dật.

Cảm nhận được khí tức âm hàn, trong lòng Lý Dật biết đây là Oán linh ở bên trong Ma Kiếm được phóng thích ra. Hắt vội vàng sử dụng Vân Bộ rút lui về phía sau vài bước, lúc này gương mặt nanh ác kia theo kiếm phong lao ra, ước chừng khoảng hơn ba thước thì ‘két két’ dừng lại, trên mặt lộ ra thần sắc kinh hoàng, đột nhiên ‘sưu’ lên một cái, lại vội vàng chui vào bên trong Huyết Hồn Ma Kiếm.

Lúc này nhìn thấy gương mặt màu đen kia vội vàng trở lại bên trong Huyết Hồn Ma Kiếm, Lý Dật mới dừng lại thân hình.

- Xem ra Lý Nhất Dương quả thật nói không sai, Oán linh chỉ có thể công kích ở cự ly gần mà thôi.

Lý Dật trong miệng thầm nói một câu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phong Lưu Ngọc

Q.5 - Chương 99: Phong Lưu Ngọc

Không ngừng đánh giá Huyết Hồn Ma Kiếm ở trong tay Lý Nhiên, Lý Dật như là nghĩ tới điều gì, trên mặt lộ ra nụ cười thản nhiên. Đột nhiên

dưới chân Lý Dật đập xuống một cái, thân thể liền sử dụng Vân Bộ. Nhưng lúc này đây, hắn cũng không có trực tiếp xông lên phía trước, hắn chỉ là không ngừng chạy ra bốn phía xung quanh Lý Nhiên.

Lý Nhiên thấy Lý Dật không ngừng chạy chung quanh mình, hắn không thể hiểu nổi Lý Dật muốn đùa giỡn hay là có thủ đoạn gì. Lý Nhiên mấy lần muốn xuất kiếm, nhưng mà mấy lần ra tay thì thấy mục tiêu đã thay đổi phương vị.

Thực lực Đấu Hoàng cường giả vận dụng Vân Bộ, còn nhịp bước thì Lý Dật trộn lẫn với Huyền Sát, thân hình của Lý Dật lúc này không phải Lý Nhiên có thể nào bắt được.

Lý Dật thân hình như là quỷ mị, làm cho Lý Nhiên một hồi mắt hoa đầu choáng, không thể ra tay công kích!

Lúc này Lý Nhiên chỉ có thể dùng mục quang gắt gao chăm chăm nhìn vào thân hình của Lý Dật, cẩn thận từng ly từng tí đề phòng Lý Dật đánh lén. Rất nhanh, Lý Dật vừa mới áp dụng chiến thuật này, tình huống lập tức thay đổi.

- Lý Dật, không thể tưởng được, người chỉ là kẻ nhát gan, chỉ biết trốn chạy mà thôi.

Lý Nhiên ngoài miệng khiêu khích, sau đó bổ nhào bắt lấy thân hình của Lý Dật, cho nên hắn mới chủ động khiêu khích Lý Dật, để cho Lý Dật chủ động công kích hắn, từ đó hắn mới có thể nắm bắt được thân hình Lý Dật.

Tuy rằng nhìn thấy vẻ mặt của Lý Nhiên đối với Lý Dật cũng không có để ý, thậm chí còn có chút khinh thị, nhưng trên thực tế, chính hắn biết đệ đệ ruột của hắn ngày đó có xích mích và đã bị bại trong tay của Lý Dật, hắn liền coi trọng Lý Dật tới cực điểm. Tuy rằng ngày hôm nay nhìn hắn có vẻ đã chiếm hết thượng phong, nhưng hiện tại hắn cũng không dám khinh thường, ngẫm lại kinh nghiệm những chuyện trước kia,

những người đó không phải đã chiếm hết thượng phong sao? Cuối cùng còn không phải là hãn khiến cho bọn chúng chết đi sống lại sao?

Mà hầu như cùng với Lý Nhiên, ý nghĩ hai người giống nhau như đúc, lúc này Lý Dật đối với phụ tử Lý Nhiên, Lý Tùng cũng coi trọng tới cực điểm. Ngấm lại mình cùng với phụ thân liên tục bị hãm hại, giờ phút này Lý Dật cũng không dám tùy tiện hành động. Hãn hiện đang không ngừng chạy quanh Lý Nhiên chính là muốn tìm cơ hội. Rất hiển nhiên, người trước mắt này đang dùng kế sách lấy tĩnh chế động. Nếu Lý Dật muốn đánh trực diện thì cũng không thể được bởi vì đối phương có một chuôi Ma Kiếm vô cùng lợi hại, những người chung quanh càng ngày đến càng nhiều, nếu để thời gian kéo dài, tình thế đối với hãn càng bất lợi. Cho nên hãn hiện tại chỉ có thể thông qua phương thức như vậy mau chóng tìm ra sơ hở của đối phương.

Cách Lý Dật không xa, Lý Hàn đang đấu cùng với đám Ảnh Vệ, có lẽ là Lý Hàn có thực lực Đấu Vương căn bản là không được Lý Tùng coi trọng, hãn cũng không có phái ra cường giả vây công Lý Hàn. Đứng trước một đám Đấu Sư vây công, Lý Hàn cứ như vậy mà dùng chính sách lấy cứng chọi cứng.

Lý Dật không ngừng dùng Vân Bộ chạy vòng quanh, đồng dạng thân hình của Lý Nhiên cũng không ngừng xoay người theo động tác của Lý Dật. Hai người dùng loại phương thức này mà giằng co một lúc lâu. Rốt cục, thân thể Lý Dật chuyển qua bên trái Lý Nhiên, sau đó từ bên trong miệng hãn đột nhiên truyền đến một tiếng quát lớn, một đạo lôi quang chói mắt Âm Dương Thần Lôi thoáng hiện, một đen một trắng xen kẽ giao nhau ầm ầm bắn ra.

- Hừ, lại là chiêu này. Lý Dật, người chẳng lẽ quên chiêu này đối với ta căn bản không có tác dụng sao?

Mắt thấy Lý Dật lần nữa dùng đến Âm Dương Thần Lôi, Lý Nhiên mĩa mai nói ra một câu. Lập tức Ma Kiếm trên tay hãn vung lên, một con Hỏa Điều lần nữa hiện ra. Ở giữa không trung, rất nhanh Âm Dương

Thần Lô cùng Hỏa Điều chạm vào nhau tạo ra một tiếng vang thật lớn, một hồi quang mang chói mắt cũng phát sáng lên.

- Lý Dật, chẳng lẽ nói, hiện tại người ngu xuẩn đến tình trạng như vậy sao, biết rõ ràng là vô ích, lại vẫn muốn dùng lại chiêu số này như vậy?

Lý Nhiên rất là khinh thường tiếp tục nói.

Đang lúc cùng với Lý Dật nói chuyện, Lý Nhiên đột nhiên cảm giác được có một hồi kinh phong hướng về phía hắn đánh úp.

- Rốt cuộc cũng đã tới!

Khóe miệng Lý Nhiên lộ ra vẻ mặt tươi cười, Lý Nhiên cũng không sợ hãi công kích của Lý Dật, sự khác biệt chính là trên tay hắn có Huyết Hồn Ma Kiếm, Lý Nhiên lúc này cũng chỉ thầm ao ước Lý Dật cận thân chiến đấu với bản thân mình.

Hắn vô ý thức xử dụng kiếm đi ngăn cản, đạo kinh phong đánh úp kia lại trở về đúng vị trí. Chờ hắn xoay người lại, liền phát hiện đạo kinh phong kia đột nhiên biến mất.

- Hư chiêu!

Lý Nhiên trong lòng cả kinh, vội vàng đem thân thể vừa chuyển, nhưng Lý Nhiên lại kinh hãi phát hiện ra, trước mắt hắn là một mảnh điện quang chói mắt!

Hỏa Điều cùng Âm Dương Thần Lô va chạm vào nhau vốn rất gần vị trí của Lý Nhiên, đợi cho Lý Dật dụ cho Lý Nhiên di động vài bước, cự ly Hỏa Điều cùng Âm Dương Thần Lô càng lúc càng gần.

Hơn nữa vị trí này hiện tại, vừa chuyển đầu vừa vặn là nằm ngay dưới nơi Âm Dương Thần Lô cùng Hỏa Điều va chạm.

Nơi hai người đánh nhau, điện quang phóng thích ra đầy không gian, hai mắt Lý Nhiên bị điện quang kích thích, lúc này chỉ nhìn thấy một mảnh

điện quang, còn không thể nhìn thấy kể cái gì.

Cái này nhất định là do Lý Dật tỉ mỉ xếp đặt, Lý Nhiên nhìn còn chưa thấy rõ, công kích của Lý Dật cũng đã đến nơi.

Đơn giản là tránh đi Huyết Hồn Ma Kiếm, một cái bàn tay màu xanh đã nặng nề vỗ vào lồng ngực Lý Nhiên!

Oanh!

Một âm thanh trầm muện truyền đến, thân thể Lý Nhiên giống như là một viên đạn pháo thông thường đột nhiên bị bắn rớt ra ngoài. Mà lúc này lại nhìn thấy bàn tay của Lý Dật đánh thẳng vào thân thể của Lý Nhiên!

- Nhiên nhi!

- Thiếu chủ!

Lý Tùng cùng tất cả mọi người của gia tộc Lý gia đều kinh hoảng kêu lên tạo thành một mảng hỗn loạn. Tại Lý gia Đế đô, mọi người ai cũng biết sau này Lý Tùng lớn tuổi, người kế thừa vị trí Gia chủ thì nhất định là Lý Nhiên, còn về Lý Hạo ở tại trong con mắt của mọi người Lý gia, bất quá cũng chỉ là một tên ham mê tửu sắc mà thôi.

Nhưng Lý Nhiên thì không giống như vậy, tu vi cao thâm, tâm cơ rất sâu sắc, nếu so về các phương diện đều hơn Lý Hạo rất nhiều.

Hiện tại nhìn thấy Lý Nhiên bị bắn đi rất xa, tất cả những người của Lý gia có mặt ở đây đều rất là khẩn trương. Nếu Lý Nhiên có mệnh hệ gì, thì Lý gia chắc chắn sẽ đại loạn. Lý Hạo chỉ là một tên ham mê tửu sắc, làm sao có thể đảm đương được vị trí Gia chủ đây?

Rất nhanh, ở cách đó không xa Lý Tùng cùng đám Ảnh Vệ đồng thời lao đến, trong miệng Lý Tùng tràn đầy lo lắng la lên.

- Nhiên nhi, người cảm thấy thế nào?

Vừa nhìn thấy Lý Nhiên, Lý Tùng rất là lo lắng hỏi.

- Ta... ặc ặc...

Được mọi người nâng dậy, Lý Nhiên đang muốn mở miệng nói chuyện, nhưng vừa mới mở miệng, hắt lại bị ho khan một hồi kịch liệt. Thật vất vả mới khôi phục lại, hắt lại lập tức mở miệng kêu lên:

- Ta không sao! Phụ thân, trên người của ta có mặc hộ giáp, vừa rồi bất quá ngực chỉ bị khó chịu một chút mà thôi.

Con mắt của hắt nhìn về phía Lý Dật cùng với Lý Hàn, Lý Nhiên đột nhiên lớn tiếng kêu lên.

- Nhanh... Đừng cho bọn họ chạy mất!

Lý Tùng nghe vậy cũng quát lên:

- Nhanh! Nhanh xông đi lên! Giết hai người kia cho ta!

Lời nói của Lý Tùng vừa nói ra khỏi miệng, những tên Ảnh Vệ rất nhanh vây quanh hai người Lý Dật và Lý Hàn, trong đó còn có vài vị cường giả cấp bậc Đấu Vương.

- Hừ, chỉ bằng vào những người này mà cũng muốn ngăn cản ta sao?

Nhìn thấy những tên Ảnh Vệ kia đều lao tới vây khốn, khóe miệng Lý Dật tràn đầy khinh thường, hắt ngay lập tức triển khai Huyền Sát, Lý Dật ỷ vào thân pháp huyền diệu của mình ở trong đám người tả xung hữu đột.

Lúc trước tu vi Lý Dật chỉ là Đấu Giả, đã dựa vào Huyền Sát cũng đã có thể giết chết Đấu Sư cường giả, hiện tại hắt lại có Thiên Khôn Địa Càn Châu trợ giúp, Lý Dật đã có tu vi Đấu Hoàng cường giả.

Lý Dật sử dụng Thanh Vân Thủ liên tiếp ra tay, khi đạt tới cảnh giới Đấu Hoàng, Lý Dật căn bản không cần binh khí, chỉ bằng vào Thanh Vân

Thủ, là có thể đem những Ảnh Vệ này chém ở dưới tay.

Mỗi chiêu chém ra đều có thể mang theo một hồi tiếng kêu thảm thiết, Huyền Sát ở tại trong mắt một ít Đấu Sư, căn bản là không có cách nào nhìn rõ! Mỗi một chiêu đánh ra, Lý Dật đều muốn lấy đi một tánh mạng một Đấu Sư cường giả, toàn bộ những tên Ảnh Vệ ở nơi này đều đã kêu thảm thiết liên tục. Không có Lý Nhiên dùng Huyết Hồn Ma Kiếm uy hiếp, những tên Ảnh Vệ này căn bản là không có cách nào ngăn cản đường đi của Lý Dật.

Rất nhanh, trên mặt đất nằm đầy thi thể Ảnh Vệ, vài Đấu Vương cường giả ở trong đó, Lý Dật lựa chọn không cùng bọn họ đối mặt, mà chỉ chú ý đánh chết những tên Ảnh Vệ có tu vi Đấu Sư mà thôi.

Nhìn những tên Ảnh Vệ này không ngừng ngã xuống, khóe miệng Lý Tùng từng đợt như bị rút gân, những tên Ảnh Vệ này tuy rằng chỉ là cảnh giới Đấu Sư, nhưng mà, bọn chúng toàn bộ đều do Lý gia một tay tì mĩ bồi dưỡng ra. Những tên Ảnh Vệ này, đều là lực lượng trung kiên nhất của Lý gia! Bọn chúng chỉ nghe theo mệnh lệnh của Lý gia, hơn nữa bọn chúng đều đem lợi ích Lý gia đặt ở trên tánh mạng của mình!

Những tên Ảnh Vệ cứ bị chết như vậy, cả một đám bị Lý Dật chém như là chém dưa chuột, Lý Tùng không thể đau lòng sao được?

- Phụ thân, ta nghĩ lại, người lên gọi nhanh vị đại nhân kia tới!

Nhìn thấy vẻ mặt Lý Tùng, Lý Nhiên lập tức biết trong nội tâm Lý Tùng hết sức đau lòng, cho nên mới trấn an nói.

Quả nhiên, lời của Lý Nhiên nói đã làm cho sắc mặt Lý Tùng dần dần trầm tĩnh lại.

Lúc này Lý Dật chém giết đang rất là cao hứng, đột nhiên Lý Hàn kêu lên:

- Dật nhi, chúng ta đi mau, nơi này không thể ở lâu!

Được Lý Hàn nhắc nhở một câu như vậy, Lý Dật đột nhiên nghĩ đến, mục tiêu hàng đầu của mình là thoát khỏi Lý gia, những thứ khác không nói, chỉ cần một chi quân đội Vũ Dũng Quân của Lý gia cũng không phải Lý Dật bây giờ có thể giết hết được. Tứ Đại Gia Tộc giúp đỡ lẫn nhau, đợi cho cường giả gia tộc khác chạy đến hỗ trợ, đến lúc đấy chỉ sợ là muốn đi cũng không xong.

Lý Dật cũng không quay đầu lại trả lời:

- Được, phụ thân hãy đi trước, con ở phía sau cản đường!

- Ha ha ha... Muốn đi sao? Đâu có dễ dàng như vậy!

Lý Dật vừa dứt lời, có một thanh âm khác đột nhiên truyền đến.

Sau đó chỉ nghe đến một hồi thanh âm phá không, có một đạo dấu khí hào quang màu vàng hướng về sau lưng của Lý Dật bay nhanh đến! Đạo hào quang màu vàng này dường như là biến thành thật thể, ở nơi nó đi qua, mang theo khí lãng cuồn cuộn, mang theo trận trận âm thanh ầm ầm, thanh thể tạo ra làm cho người ta cảm thấy sợ hãi!

Lúc này Lý Dật vừa dùng một chiêu đánh chết một tên Ảnh Vệ, vừa thu tay lại thì ngay lập tức có cảm giác sau lưng truyền đến một hồi lãnh khí. Lý Dật cũng không dám nghĩ nhiều, thân thể của hắn trực tiếp hướng về bên cạnh, trực tiếp lăn đi vài cái. Thân thể của hắn vừa mới ngã xuống, đạo hào quang màu vàng kia lập tức công kích trượt qua.

Oanh!

Giống như là một khối thiên thạch vừa rơi xuống, mặt đất lúc này lay động vài cái, cách đó không xa có vài tên Ảnh Vệ đứng thẳng cũng không được, rất nhanh đều té lăn trên mặt đất!

Đạo kim quang kia sau khi rơi xuống đất lập tức bạo liệt ra, chỉ nghe thấy một tiếng vang thật lớn truyền đến, đạo kim quang kia liền giống

như là một quả bom âm âm nổ vang, đọi đạo kim quang kia tán đi, trên mặt đất lập tức xuất hiện một cái hố sâu có đường kính dài đến mấy mét!

Nhìn thấy trước mắt xuất hiện một cái hố như vậy, Lý Dật nhin không được lau mồ hôi lạnh trên trán, một chiêu này nếu đánh vào người mình, chỉ sợ là không toàn thân a!

Nghĩ vậy, Lý Dật lập tức nhíu mày, bởi vì rất hiển nhiên, có thể sử dụng chiêu số lợi hại như vậy, người này nhất định là có thực lực Đấu Hoàng cường giả, mà hiển nhiên người này chính là người của Lý gia. Lúc này chỉ sợ là không thể tránh được một hồi ác chiến!

Chậm rãi đứng lên, Lý Dật hướng về nơi phát ra đạo kim quang nhìn lại, chỉ thấy không biết khi nào đã xuất hiện một người mặc áo bào trắng, nhìn thấy người đó là một nam tử nhã nhặn đang đứng ở đó rồi.

- Tiểu tử, vận khí cũng không đến nỗi tệ. Người có thể tránh thoát khỏi tập kích của Phong Lưu Ngọc ta cũng không có nhiều đâu!

Người vừa mới tới, vẻ mặt cười lạnh, tuy rằng có vẻ nhã nhặn, nhưng mà trên sắc mặt lại mang theo một cỗ âm hàn khí tức.

Gặp đối phương có vẻ mặt cười lạnh đang nhìn mình, Lý Dật không cần hỏi cũng đã sớm đoán được người này chính là người vừa rồi đánh lén mình! Nghe hẳn báo ra tên của mình, Lý Dật nhin không được đánh giá một chút, thấy hẳn là người phong lưu phóng khoáng, xinh đẹp như ngọc, người cũng như tên.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bị Thương

Q.5 - Chương 100: Bị Thương

Nhìn thấy tên tiểu tử này vừa muốn lấy mạng nhỏ của mình, Lý Dật nhin không được cười lạnh một tiếng, mĩa mai nói:

- Đường đường là Đấu Hoàng cường giả, mà lại đi dùng cái loại thủ đoạn hạ lưu này, người cũng không sợ người ta chế nhạo sao?

- Hắc, tiểu tử, vừa rồi ta cũng đã giải thích vì sao ta đánh lén người. Hơn nữa, hắc hắc, ở trong mắt Phong Lưu Ngọc ta, chiêu số có thể xử lý ngay đối thủ, chính là chiêu số hữu dụng nhất, chỉ cần có thể đem người xử lý, ta mặc kệ hạ lưu hay không hạ lưu.

Tên vừa rồi tự xưng là Phong Lưu Ngọc cười nói.

- Hắc hắc, nói rất hay, ta đã gặp qua người vô sỉ, nhưng mà người chính là người vô sỉ nhất.

Nghe lời Phong Lưu Ngọc nói, khóe miệng Lý Dật nhếch lên, lộ ra dáng vẻ khinh thường. Người này xem ra quả thật rất là vô sỉ a! Nếu như vừa rồi bị hắc đánh lén thành công, thì khả năng mình chính là một người chết, nếu là người chết rồi thì làm sao có thể nghe thấy tên Phong Lưu Ngọc này thừa nhận là đánh lén mình đây?

Hiện tại Phong Lưu Ngọc坦然 nói ra là hắc cố ý đánh lén Lý Dật, hắc cũng không coi đạo lý thông thường là gì! Phong Lưu Ngọc đã thừa nhận hắc là đánh lén, thì Lý Dật còn so đo làm gì nữa đây?

- Vô sỉ sao? Ha ha, ta đã nói rồi. Chỉ cần có thể đả bại đối thủ thì chính là thủ đoạn tốt!

Nghe thấy Lý Dật mĩa mai, Phong Lưu Ngọc cũng không tức giận, vẻ mặt vẫn như trước cười hì hì.

Lý Dật nghe vậy cũng tức cười, nói:

- Được, vậy hãy để cho ta thử xem thủ đoạn của người rốt cuộc tốt như thế nào!

Vừa nói dứt lời, tay phải Lý Dật đột nhiên nắm chặt, hỏa diễm lập tức xuất hiện tại trên tay phải Lý Dật cuồn cuộn lao nhanh ra.

Lập tức chỉ nghe từ trong miệng hân khê quát lên một tiếng:

- Lưu Hỏa Liệt!

Một ngọn lửa cực nóng giống như một khối sao băng cực lớn sáng rực, xé tan màn đêm, bay thẳng đến đỉnh đầu Phong Lưu Ngọc!

Lúc này, sắc trời đã hoàn toàn tối đen lại, Lý Dật sử dụng Đấu kỹ Lưu Hỏa Liệt, giống như là sao băng phá tan không gian, thế không thể đỡ!

Nhìn thấy Đấu kỹ Lưu Hỏa Liệt công kích tới, Phong Lưu Ngọc cũng không có thêm để ý, hân vẫn đứng không nhúc nhích, chẳng những là như vậy, trên khóe miệng Phong Lưu Ngọc lại khẽ mỉm cười, với bộ dáng như vậy làm cho Lý Dật cảm thấy vô cùng kỳ quái.

Lưu Hỏa Liệt uy lực tuy rằng không thể so sánh với Huyết Nguyệt Cuồng Cương, thậm chí nó còn kém hơn đòn công kích do Phá Không Kiếm dung hợp bốn loại đấu khí. Nhưng mà, Lưu Hỏa Liệt dù sao cũng là Đấu kỹ Bạch Hổ a!

Đấu kỹ Bạch Hổ dù là loại yếu nhất, cho dù là Đấu kỹ Chu Tước Cao cấp cũng không thể bằng được. Lúc này cái tên Phong Lưu Ngọc cứ như vậy đứng ở nơi đó chuẩn bị đón đỡ một kích Đấu kỹ Bạch Hổ, chẳng lẽ hân thật sự có cái gì dựa vào hay sao?

Oanh!

Hỏa diễm bắt đầu tiếp cận đỉnh đầu của Phong Lưu Ngọc, thì lúc này đột nhiên xuất hiện một đạo màn sáng màu lam nhạt, hỏa diễm cùng màn sáng kia va chạm vào nhau, một âm thanh trầm muộn vang lên, rồi bỗng dưng biến mất không thấy đâu nữa.

- Người chỉ có thủ đoạn như vậy mà cũng đem ra khoe ư!

Trên mặt Phong Lưu Ngọc lộ ra vẻ khinh thường, theo lời nói của hắn vừa dứt, có một đạo hào quang màu vàng lần nữa xuất hiện, hướng về phía Lý Dật bay nhanh đến!

Nhìn thấy như thế, sắc mặt Lý Dật khẽ biến đổi, thậm chí hắn cũng không kịp suy nghĩ nguyên nhân vì sao Phong Lưu Ngọc có thể chống đỡ được Đấu kỹ Bạch Hồ Lưu Hỏa Liệt như vậy. Lúc trước hắn đã lĩnh giáo qua sự lợi hại của đạo kim quang này rồi, đừng có nhìn thấy đạo kim quang này tuy rằng đơn giản, nhưng mà uy lực của nó lại vô cùng lớn, trước mắt Lý Dật cũng không dám đón đỡ, chỉ có thể không ngừng trốn tránh mà thôi.

Oanh! Oanh! Oanh!

Thân hình của Lý Dật không ngừng lắc lư, từng đợt thanh âm nổ mạnh cũng liên tiếp truyền đến, ở trên mặt đất không ngừng bị đạo kim quang này oanh tạc tạo ra thành những hố sâu, khi nhìn thấy làm cho người ta cảm thấy vô cùng kinh hãi!

Công kích của đối phương cực kỳ nhanh chóng, tựa hồ mỗi lần ra tay đều không cần chuẩn bị. Khi tránh né đạo kim quang này, Lý Dật có thể nói là đem hết khí lực của mình ra, thân pháp Vân Bộ có thể nói là hắn vận dụng đến cực hạn. Chỉ một lát sau, hắn đã dùng Vân Bộ nhảy đi nhảy lại thành công né tránh được đạo kim quang kia. Lý phủ lúc trước được coi là lịch sự tao nhã, bây giờ giống như là vừa trải qua một hồi động đất, chẳng những mặt đất trở nên gồ ghề, mà ngay cả một ít lầu các phủ viện ở chung quanh cũng không tránh khỏi bị tàn phá.

Lý gia phụ tử hai người đối với tình huống như vậy tựa hồ cũng không có thêm để ý, khi chứng kiến Lý Dật chật vật chạy thực mạng, bọn họ ngược lại cực kỳ hài lòng. Lúc này Lý Nhiên cũng đã khôi phục lại, hân hân tiếng kêu lên:

- Lý Dật! Người hôm nay không thể chạy thoát! Tốt nhất là hãy ngoan ngoãn thủ chịu trời đi! Bằng không đợi đấu khí người tiêu hao hết, kết quả cũng càng thảm hại hơn mà thôi!

Nghe được lời của hắn nói, Lý Dật cũng không nhịn được khẽ nhú mày, tuy rằng lời nói của đối phương làm cho hắn có chút tức giận, nhưng hắn không thừa nhận cũng không được, cứ theo đà này mà nói, không có gì thay đổi kết quả cũng có thể đúng như vậy mà thôi!

- Người này... Làm sao mà lợi hại như vậy, chẳng lẽ đấu khí của hắn dùng không hết sao?

Lý Dật một bên liều mạng trốn tránh, một bên thấp giọng chửi bới, hắn thật sự không nghĩ ra được người trước mắt này rốt cuộc là dùng thủ đoạn gì, chẳng những mỗi một lần công kích đều có uy lực cực lớn, hơn nữa nhìn bộ dáng của hắn, thực lực cũng rất là hùng hậu. Bởi vì theo lý thuyết, nếu mà liên tiếp công kích thì tiêu hao đấu khí rất là nghiêm trọng, Đấu Hoàng cường giả bình thường căn bản không có khả năng như vậy. Nhưng mà tên tiểu tử Phong Lưu Ngọc này đã nhiều lần công kích như vậy, chẳng những nhìn không thấy bộ dáng mệt mỏi, ngược lại còn có chút thành thạo, tựa hồ đối với hắn mà nói, chỉ là đang khởi động một chút mà thôi! Mẹ kiếp! Người này rốt cuộc là quái vật gì vậy!

Rốt cục, sau khi giằng co một chút, Phong Lưu Ngọc cuối cùng cũng ngừng công kích, nhìn thấy Lý Dật đứng ở phía đối diện không ngừng thừa dịp cơ hội này để thở, trên mặt hắn lại lần nữa lộ ra nụ cười mê người, hắn dùng ngón tay nhẹ nhàng vuốt tóc, ngoài miệng lại dùng một loại thanh âm quỷ mị kinh người:

- Tiểu tử! Người chẳng lẽ chỉ biết chạy trốn thôi sao?

Thấy phong thái của hắn rất giống nữ nhân thông thường, Lý Dật nhin không được thân thể khẽ run lên, cố gắng nín nhin cảm giác nôn mửa, Lý Dật ngoài miệng chửi nhỏ một tiếng.

- Người là đồ lại cái!

Nhìn thấy Phong Lưu Ngọc ngừng lại, Lý Dật cũng đứng vững vàng, hắn cũng đang hào hứng nhìn đối phương, hắn khẽ liếc mắt một cái, trong giọng tràn đầy châm chọc nói:

- Người cũng không chỉ biết một chiêu này a? Nếu thật là như vậy, người cũng không làm gì được ta đâu.

Lý Dật nói không sai, tuy rằng tốc độ công kích của Phong Lưu Ngọc có uy lực đều không bình thường, nhưng Lý Dật nếu một lòng muốn chạy trốn, cũng không phải là không có biện pháp. Phong Lưu Ngọc tựa hồ cũng rất rõ ràng điểm ấy, hắn đầu tiên là nhẹ nhàng gạt đầu, tỏ vẻ đồng ý. Bất quá lập tức hắn lại mỉm cười, nói:

- Người nói không sai, thật sự ta cũng chỉ biết một chiêu này...

Dừng lại một chút, trên mặt hắn càng vui vẻ hơn, nói:

- Bất quá, đối phó người, một chiêu này cũng đã đủ rồi. Bởi vì... đối phó người cũng không chỉ một mình ta ... hắc hắc.

Nhìn những tên Ảnh Vệ ở chung quanh không ngừng tiếp cận chính mình, Lý Dật nhìn đám Lý gia Ảnh Vệ này khẽ mỉm cười khinh thường.

- Bằng vào bọn họ sao? Nhiều lắm thì cũng chỉ là góp cho đủ số mà thôi!

Sau khi nói ra những lời này, trên tay Lý Dật đột nhiên phát ra một cỗ dẩu khí hỏa hồng sắc, hắn cũng không thèm nhìn, trực tiếp hướng về sau lưng hất lên, dẩu khí hỏa hồng sắc vừa mới rời khỏi tay liền hóa thành một đoàn hỏa diễm, vừa vụn bắn về phía những tên Ảnh Vệ. Hỏa diễm bắn tới trên người những tên Ảnh Vệ này, chỉ nghe thấy đám Ảnh Vệ hét

lên những tiếng thê thảm, hỏa diễm mạnh mẽ bạo liệt bắn ra, hóa thành một cái hỏa cầu cực lớn, bao vây toàn bộ đám Ảnh Vệ. Rất nhanh sau đó có một hồi tiếng kêu gào thê thảm, cả người đám Ảnh Vệ liền trong nháy mắt đều bị ngọn lửa kia đốt cháy thành tro tàn.

Phong Lưu Ngọc thấy hắn có những động tác như vậy, trên mặt vẫn mỉm cười như trước, không có chút nào biến hóa, phảng phất sinh tử của đám Ảnh Vệ kia đối với hắn mà nói hoàn toàn là những con kiến hôi mà thôi, không có cảm giác gì.

Đương nhiên, đừng nói là hắn, cho dù là Lý Dật mình cũng sẽ không đi để ý đến sinh tử của đám tiểu nhân vật như vậy. Nhưng Lý Hàn lại không như vậy, khi nhìn thấy những tên Ảnh Vệ chết như thế, hắn khẽ cau mày lại, lập tức sắc mặt đột nhiên biến đổi, ngoài miệng phát ra một tiếng quát lớn:

- Dật nhi hãy chú ý!

Nghe thấy thanh âm của Lý Hàn, Lý Dật vô thức đem thân hình uốn éo, dưới chân cấp tốc một bước trượt dài, vừa mới làm xong động tác đó, trước mắt Lý Dật lập tức hoa lên, có một bàn tay trắng gầy đánh trượt qua bên hông! Không đợi phản ứng của Lý Dật, cái bàn tay kia lập tức chuyển động, hóa chưởng thành trảo, trực tiếp hướng về bên hông của Lý Dật chộp tới. Lúc này Lý Dật cảm thấy vô cùng hoảng hốt, nhưng hắn lại không dám chần chờ, vội vàng sử dụng Hồi Phong Chưởng nghênh đón, hắn có ý định đem cổ lực đạo của đối phương phóng chệch ra chỗ khác.

Oanh!

Hai chưởng chạm vào nhau, Lý Dật chỉ cảm thấy trảo của đối phương cứng rắn như sắt thép, chẳng những không thể phá vỡ được, mà lực đạo này lại lớn vô cùng, một chưởng của hắn cũng không thể đem lực đạo của bàn tay kia kéo chệch đi!

Ngang ngược phá vỡ Hồi Phong Chương của Lý Dật, bàn tay kia trực tiếp đâm vào bên hông Lý Dật, chỉ nghe thấy trong miệng Lý Dật truyền đến một tiếng kêu đau đớn, thân thể của hắn liền bay thẳng ra ngoài!

Ba một tiếng, thân thể Lý Dật té mạnh xuống đất, bên hông chảy ra đầy máu tươi. Trên mặt hắn lúc này biểu lộ thống khổ dữ tợn, cả người thoát nhìn có vẻ chật vật không chịu nổi.

- Dật nhi!

Nhìn thấy Lý Dật bị thương ngã xuống đất, Lý Hàn đứng một bên vội vàng chạy tới. Ngoài miệng bối rối hỏi:

- Người thế nào, không có sao chứ, Dật nhi, người...

Mới nói được một nửa câu, Lý Hàn lập tức ngậm miệng lại, bởi vì hắn có ý định nâng Lý Dật dậy, hắn lập tức phát hiện thân thể của Lý Dật không ngừng run rẩy!

Chẳng lẽ là bởi vì chiêu đó làm cho thương thế của Lý Dật quá nặng sao? Nhìn thoáng qua miệng vết thương ở bên hông Lý Dật, hắn vội vàng vận đẩu khí dò xét, ý định cầm máu cho Lý Dật.

Lý Dật thấy động tác của phụ thân như vậy, nhưng hắn lại lắc đầu, mặt không biểu tình nói:

- Không cần, phụ thân cũng không cần phải lo lắng, con không có việc gì đâu.

Lý Dật ngữ khí lạnh như băng, Lý Hàn nghe vậy vô ý thức thu hồi động tác, nhưng ngoài miệng lại như trước nhìn không được hỏi:

- Dật nhi, người...

- Con không sao!

Lý Dật lắc đầu, năng lượng Thiên Khôn Địa Càn Châu ở trong cơ thể của hắn phi tốc vận chuyển, một đạo hào quang nhũ bạch sắc hiện ra ở bên hông của hắn, một cảm giác mát mẻ không ngừng xoa dịu vết thương ở bên hông Lý Dật, đem cảm giác đau đớn kia đẩy lui. Rất nhanh, miệng vết thương liền lập tức ngừng chảy máu, bằng mắt thường cũng thấy được tốc độ nhanh chóng khép lại, chỉ một lát công phu sau, liền tạo thành một vết trầy mỏng.

Lý Hàn thấy thương thế của hắn khôi phục, lúc này mới yên lòng lại, nhưng thấy vẻ mặt của Lý Dật, hắn ngược lại có chút lo lắng. Hắn làm sao không biết, giờ phút này trong lòng Lý Dật ngập trời biển lửa, một cỗ lửa giận không ngừng sôi sục lên!

- Si nhục! Vô cùng nhục nhã!

Giờ phút này, trong đầu Lý Dật chỉ có hai chữ cái to!

Hắn nghĩ vô luận là ở kiếp trước hay ở kiếp này, hắn chưa một lần chịu qua loại vũ nhục như thế này! Nhưng hết lần này tới lần khác ở tại Lý gia, không nói đến lúc trước hắn đã phải ăn những thiệt thòi kia, nhưng chỉ nói một chương này, với hắn mà nói mặt mũi cũng đã mất hết!

Sau một khắc, ánh mắt của hắn gắt gao nhìn thẳng về phía thân ảnh đứng đó không xa. Giờ phút này người nọ toàn thân bao phủ hắc bào, Lý Dật nhìn không rõ tướng mạo của hắn, nhưng chỉ cần nhìn thân hình cùng với bàn tay gầy trắng nõn, Lý Dật có thể khẳng định, đối phương tất nhiên là một nữ tử! Hắn còn cảm thấy, nữ nhân này tựa hồ có chút quen thuộc, chính mình trước kia cùng với nàng có quan hệ!

Nghĩ đến chính mình bị một nữ nhân đánh ngã xuống đất, lửa giận trong lòng Lý Dật càng tăng lên, nhìn thân hình của đối phương, trên miệng hắn dùng băng hàn ngữ khí từng chữ từng câu nói:

- Ta mặc kệ ngươi là ai! Hôm nay! Ngươi nhất định phải chết!

- Hừ, ngươi muốn giết ta ư? Phải xem ngươi có bản lĩnh đó không đã!

Nghe được lời nói lạnh như băng của Lý Dật, trên người hắc bào kia truyền đến một thanh âm nữ nhân. Những cũng không biết là từ nguyên nhân gì, nàng cũng không có dùng thanh âm bình thường, mà nàng tận lực giảm thanh âm thấp xuống, nghe qua có một chút khàn khàn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lấy Một Địch Hai

Q.6 - Chương 1: Lấy Một Địch Hai

Một bên Phong Lưu Ngọc cũng đồng dạng cười nói:

- Tiểu tử, đã chết đến nơi rồi mà vẫn còn mạnh miệng như thế, xem ra người chưa thấy quan tài chưa đổ lệ a.

Nghe được lời nói của đối phương, Lý Dật cũng không muốn cùng với bọn chúng nhiều lời, hai tay Lý Dật đột nhiên run lên, ngoài miệng thì khẽ quát lên một tiếng:

- Nam Minh Lưu Hỏa!

Hai cổ đấu khí cường hãn lập tức xuất hiện, theo đấu khí phóng lên trời, ở giữa không trung xuất hiện hai con Hỏa Long to lớn gào thét bay ra.

Hai con Hỏa Long này ở giữa không trung không ngừng uốn lượn một vòng, chung quanh thân thể của nó đều sáng trưng giống như là ban ngày, chỉ thấy hai thân hình thật dài kia đồng thời chấn động, hai con Hỏa Long lập tức nhắm vào Phong Lưu Ngọc cùng hắc bào nữ tử giường nanh múa vuốt nhào tới!

Lý Dật đã thật sự nổi giận, hắn cũng không có để ý đến thân thể của hắn có thể rất nhanh bị tiêu hao đấu khí, mà lúc này hắn đem tất cả đấu khí đều hóa thành đấu khí Hỏa hệ, sau đó hắn lại thúc dục Nam Minh Lưu Hỏa, sử dụng Nam Minh Lưu Hỏa hóa thành hai con Hỏa Long, điên cuồng gào thét hướng về phía Phong Lưu Ngọc và nữ tử thần bí kia.

Nhìn thấy hai con Hỏa Long đồng thời hướng về phía chính mình, vẻ mặt đang vui vẻ của Phong Lưu Ngọc lúc này mới thu hồi lại. Rất rõ ràng, mặc dù là hãn khi phải đối mặt với công kích như vậy, cũng không dám khinh thường.

Tuy rằng chỉ là hỏa diễm, nhưng mà Phong Lưu Ngọc rất là miễn cảm đối với hỏa diễm, hãn biết đạo hỏa diễm này cũng không phải là hỏa diễm bình thường, hai ngọn lửa này, có cảm giác là có thể thiêu hủy được vạn vật! Bất quá, khiến người ngoài chú ý chính là, bên cạnh hãn có một hắc bào nữ tử khi nhìn thấy Lý Dật sử dụng chiêu này, nàng cũng không có biểu hiện gì. Chỉ thấy nàng phảng phất như hai tay nàng tùy ý vung lên, đồng thời ngay lập tức cũng có hai con Cự long bay thẳng lên trời, chỉ thấy nàng triệu hồi ra Cự long nhưng lại cùng với Hỏa Long của Lý Dật có điểm bất đồng, mà sự khác biệt đó chính là hai con Cự long này của nàng lại có màu lam nhạt, là Băng Long!

Bốn con Cự long ở trên không trung không ngừng chém giết lẫn nhau, sau một hồi căn xé, ở trên không trung có từng đoàn hỏa diễm, hoặc là từng khối băng cứng không ngừng từ trên thân thể bốn con Cự long rớt xuống.

Những con Cự long này giằng co với nhau một lúc lâu, nhưng ở dưới mặt đất những người có tu vi thấp kém đã sớm rời đi, dù chỉ có một ít Nam Minh Lưu Hỏa rơi xuống, cũng có thể mang đến cho những đầu Đấu Sư cường giả gặp phải những phiền toái không nhỏ. Ngoài ra Băng Long cũng đồng dạng như vậy, những mảnh băng cứng rắn kia uy lực cũng không kém hơn Nam Minh Lưu Hỏa.

Trên bầu trời, tiếng rống ngâm liên tục vang lên. Rất nhanh, bốn con Cự long giằng co với nhau ở cùng một chỗ, dùng sức quấn chặt với nhau, trực tiếp muốn ép chết đối phương!

Hỏa cùng băng giằng co với nhau như vậy, từng tiếng nổ mạnh kịch liệt không ngừng vang xa, tựa như nước lạnh rớt vào nồi chảo quay cuồng, bốn con Cự long quấn lấy nhau như muốn lật cả trời lên.

Bốn con Cự long ở giữa không trung không ngừng giằng co với nhau, tạo thành một nguồn năng lượng rất lớn liên tục chấn động, làm cho cả không gian đều sinh ra vụn vẹo. Lúc này ở dưới mặt đất Lý gia, những người có tu vi thấp kém bị năng lượng mãnh liệt ba động không ngừng chấn động lên thân thể. Mà ngay cả ở cách đó không xa là hai cha con Lý Tùng cũng không nhịn được, phải lui về phía sau vài bước.

Đến lúc này, gương mặt lạnh lẽo của Lý Dật cũng lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

- Thật đúng là người! Xem ra lúc trước ta không có thể giết người, quả nhiên là một sai lầm!

- Giết ta ư, Lý Dật, người có bốn sự này sao?

Nữ nhân kia cũng khinh thường nói

Lý Dật nhìn nữ nhân trước mặt kia, không phải Tông Băng thì còn là ai nữa?

- Tông Băng, lúc trước ta cho đệ đệ của người thuốc giải, người đáp ứng không đối địch với ta nữa, hôm nay vì sao người lại muốn đối nghịch với ta?

Lý Dật lạnh lùng hỏi.

- Lý Dật, đối với những chuyện tình bên trong Tứ Đại Gia Tộc chúng ta, không phải người có thể biết rõ. Lý gia một khi gặp phải sự tình gì, dù cho phải đối mặt với người, ta cũng không thể có lựa chọn nào khác.

Tông Băng lạnh lùng nói.

- Lý Dật, thúc thủ chịu trói đi! Ta cam đoan người sẽ không phải chết!

- Ha ha, thật sự là chuyện chê cười, Lý Dật ta khi nào lại để một nữ nhân bảo vệ đây?

Lý Dật cười lên ha hả.

- Tông Băng, vậy là người cũng đã tấn thăng đến cảnh giới Đấu Hoàng, vậy hãy để cho ta xem, với cảnh giới Đấu Hoàng, có thể có tư cách là địch thủ của ta hay không!

Trong lúc nói chuyện, Lý Dật quát to một tiếng, mạnh mẽ hướng về phía Tông Băng vọt tới.

Hai tay hắn cùng giơ lên, một đạo Âm Dương Thần Lô, một đạo cuồng dã Nam Minh Lưu Hỏa đồng thời công kích hướng về phía Tông Băng.

- Lý Dật, chỉ bằng điểm này mà cũng muốn đánh bại ta ư, sự tình này thật sự là không có khả năng.

Tông Băng lạnh lùng nói.

Mạnh mẽ hít một hơi, ngực của Tông Băng đột nhiên phồng lên.

Nhìn ngực của Tông Băng đột nhiên nhô cao như vậy, bên tai Lý Dật truyền đến từng tiếng nuốt nước bọt. Trong lòng hắn thầm cười, những người này, không ngờ là ở trong tràng cảnh chém giết như vậy, vẫn có thể có phản ứng như vậy, hay là Tông Băng ở trước mắt này thật sự là có mị lực quá lớn, làm cho những người đang ở hiện trường cũng bị dục vọng câu dẫn ra.

Hung hăng hít vào một hơi, Tông Băng đột nhiên thở ra, một cỗ khí lưu màu lam nhạt phun tới, những khí lưu này khi xuất hiện vang lên một mảnh thanh âm răng rắc. Nhìn cỗ khí lưu này, Lý Dật thậm chí có một loại cảm giác toàn thân phát lạnh!

Tông Băng thở ra một hơi, vậy mà có cảm giác rét lạnh đến tình trạng như vậy!

Cỗ khí lưu kia gặp được Âm Dương Thần Lô và Nam Minh Lưu Hỏa, lập tức, một cảnh tượng kỳ dị xuất hiện, Âm Dương Thần Lô cùng Nam

Minh Lưu Hỏa gặp gỡ khí lưu màu lam nhạt, cứ không ngừng ở giữa không trung, không thể nhích tới thêm được một chút nào!

Giống như một khối thủy tinh cự đại màu lam nhạt, bên trong khối thủy tinh này bao vây lấy một đạo hắc bạch tia chớp giao nhau và một đạo hỏa diễm hỏa hồng sắc.

Lý Dật như trước chạy về phía Tông Băng, trong tay đấu khí vẫn còn đang hội tụ.

Nam Minh Lưu Hỏa, Âm Dương Thần Lô cũng không phải là Đấu kỹ, muốn phóng thích ra cũng không cần phải có nhiều thời gian chuẩn bị, hiện tại Lý Dật chuẩn bị, chính là sắp sửa thích phóng ra Đấu kỹ!

- Lưu Hỏa Liệt!

Lý Dật rốt cục nhìn thấy khí lưu màu lam nhạt ở phía trước, hần xòe ra hai bàn tay, lúc này hỏa diễm cuồng bạo phun ra! Khí lưu màu lam nhạt cùng Âm Dương Thần Lô, Nam Minh Lưu Hỏa giằng co một lúc thì rốt cục cũng bị đánh phá.

Không gian do khí lưu màu lam nhạt ngưng kết thành kia, tựa như thủy tinh thông thường bị nghiền nát, từng mảnh rơi xuống lả tả, hai đạo Âm Dương Thần Lô cùng với Nam Minh Lưu Hỏa đều thoát khỏi chui ra.

Hai đạo Âm Dương Thần Lô cùng với Nam Minh Lưu Hỏa do Lý Dật phóng thích ra thể tích lúc này đều nhỏ đi không ít, nhưng mà, hai đạo năng lượng này vẫn có khí thể mười phần lao về phía Tông Băng mà công kích tới!

Hơn nữa Lý Dật lại phóng thích thêm một đạo Lưu Hỏa Liệt, lúc này có tổng cộng là ba đạo công kích, mãnh liệt hướng về phía Tông Băng đánh tới.

- Băng nhi!

Phong Lưu Ngọc ngược lại vượt lên trước kêu lên, sau lưng mở ra Song dực Đấu khí, lập tức hướng về phía Tông Băng bay đi, lam quang trên người lóe lên, một đạo vòng bảo hộ năng lượng màu lam lần nữa xuất hiện.

Trông thấy Phong Lưu Ngọc có bộ dáng vội vàng như vậy, trong nội tâm Lý Dật cũng cảm thấy sững sờ, chẳng lẽ nói, cái gã Phong Lưu Ngọc này đối với Tông Băng có ý tứ sao? Băng không, người này tại sao lại phải vội vàng thay thế Tông Băng ngăn lại công kích của mình?

Phong Lưu Ngọc triển khai Song dực Đấu khí tốc độ phi hành rất nhanh, nhưng mà như trước vẫn có chút không kịp, hai đạo Âm Dương Thần Lô cùng Nam Minh Lưu Hỏa đã công kích tới trước mặt Tông Băng.

Trong miệng hung hăng niệm một câu, đấu khí trong cơ thể Lý Dật lần nữa điên cuồng vận chuyển, mà lúc này đấu khí của hắn bắt đầu vận chuyển, bầu trời ban đêm không hề có dấu hiệu báo trước, đột nhiên mây đen rậm rạp, theo cuồng phong gào thét, từng đạo sấm sét đột nhiên vang lên, một thanh trường kiếm hủy thiên diệt địa cũng theo đó mà xuất hiện ở giữa không trung...

- Băng Thần Kiếm!

Tông Băng quát to một tiếng, trong tay đấu khí hội tụ đến một điểm, rất nhanh ngăn chặn Nam Minh Lưu Hỏa, thế nhưng, Âm Dương Thần Lô cũng đồng thời lao tới.

Nam Minh Lưu Hỏa gặp được Băng Thần Kiếm, lập tức kịch liệt va chạm vào nhau, rất nhanh liền biến mất không thấy đâu nữa.

Sau khi va chạm với Nam Minh Lưu Hỏa, năng lượng của Băng Thần Kiếm trong tay Tông Băng bị Nam Minh Lưu Hỏa làm cho tiêu hao không ít. Năng lượng còn thừa của Băng Thần Kiếm lúc này cũng không thể ngăn cản được một đạo công kích sắc bén của Âm Dương Thần Lô.

Thế như chẻ tre, Đạo Âm Dương Thần Lôì rất nhanh xuyên qua Băng Thần Kiếm, Băng Thần Kiếm trong tay Tông Băng lúc này cũng biến thành một khối băng rồi bị đánh tan rơi lả tả xuống mặt đất.

Năng lượng Âm Dương Thần Lôì còn thừa trực tiếp bắn vào trong thân thể Tông Băng, lúc này sắc mặt Tông Băng bắt đầu tái nhợt.

- Băng nhi!

Phong Lưu Ngọc nhìn thấy Tông Băng trực tiếp bị Âm Dương Thần Lôì công kích, trên mặt hắn bắt đầu có cảm giác kinh hoảng.

Tốc độ một lần nữa nhanh hơn, Phong Lưu Ngọc rốt cục cũng nhìn thấy Lưu Hỏa Liệt sắp sửa công kích vào người Tông Băng, cho nên hắn vội vàng chắn trước mặt Tông Băng, đưa tay ra ngăn cản đạo Lưu Hỏa Liệt này.

Bùm một tiếng vang lên thật lớn, Lưu Hỏa Liệt đụng phải vòng bảo hộ màu lam của Phong Lưu Ngọc, lúc này vòng bảo hộ bị công kích liên tục, lắc lư vài cái, rốt cục tan biến vào trong vô hình.

Cái vòng bảo hộ màu lam sau khi ngăn trở công kích này của Lý Dật, sau đó lập tức lùi về trong thân thể Phong Lưu Ngọc.

- Cái kỹ năng kỳ dị này, lại có năng lực phòng ngự mạnh đến như vậy?

Nhìn thấy vòng bảo hộ màu lam kia một lần nữa ngăn chặn công kích của mình, Lý Dật nhíu chặt hai hàng chân mày lại.

Phải biết rằng, Lý Dật sử dụng chính là Đấu kỹ Bạch Hổ! Có thể ngăn trở Đấu Hoàng cường giả phóng thích ra Đấu kỹ Bạch Hổ, năng lực phòng ngự của Phong Lưu Ngọc, quả thực là phi thường kinh người!

Cơ bản nếu như Phong Lưu Ngọc cùng với Đấu Hoàng cường giả đánh nhau, chỉ cần dựa vào năng lực phòng ngự của hắn, đều có thể ở thế bất bại!

- Đáng tiếc!

Trong nội tâm của Lý Dật thầm kêu một tiếng, Tông Băng bị Âm Dương Thần Lô đánh trúng, nếu như lại bị Lưu Hỏa Liệt của Lý Dật đánh trúng lần nữa, thì đúng như theo kế hoạch của Lý Dật, Tông Băng đích thị là chết chắc rồi.

Tông Băng tu luyện có thiên phú kinh người, Tông Băng cũng không như Lý Dật, có thực lực cảnh giới Đấu Hoàng đều là nhờ ngoại lực trợ giúp, còn Tông Băng có thực lực Đấu Hoàng, đều là do nàng khổ luyện mà có.

Tuổi của nàng như vậy đã có thực lực Đấu Hoàng cường giả, mất đi cơ hội vừa rồi, từ nay về sau Lý Dật muốn xử lý Tông Băng, sợ là vô cùng khó khăn.

Kiếp trước là một trong các vương giả của thế giới ngầm, Lý Dật đối với nguy hiểm mẫn cảm vô cùng. Nữ tử Tông Băng này, Lý Dật bằng trực giác cảm thấy, người này đối với hắn có rất nhiều uy hiếp. Nếu như không nhanh chóng xử lý Tông Băng, từ nay về sau nữ tử này đối với hắn tạo thành uy hiếp rất lớn.

Nhưng mà Lý Dật cũng không có tính đến, người bên cạnh Tông Băng là Phong Lưu Ngọc lại liều lĩnh xông tới cứu nàng, như vậy lúc này kế hoạch của Lý Dật muốn đánh chết Tông Băng cũng đã bị thất bại hoàn toàn.

Đạo Âm Dương Thần Lô đánh trúng Tông Băng, còn Phong Lưu Ngọc rốt cục cũng ngăn trở được đạo Lưu Hỏa Liệt. Lúc này Tông Băng mới 'oa' lên một tiếng, há miệng nhả ra một ngụm máu tươi.

- Băng nhi, người lúc này có cảm giác như thế nào?

Phong Lưu Ngọc nhìn thấy Tông Băng bị thương thổ huyết, lập tức sợ hãi, vươn ra hai tay muốn đỡ lấy thân thể Tông Băng.

- Không nên đụng vào ta!

Tông Băng hét to một tiếng.

- Băng nhi, người vẫn như vậy, không muốn cho ta một chút cơ hội sao?

Phong Lưu Ngọc nhìn Tông Băng, trên mặt lộ ra một hương vị khổ sở.

- Liễu Ngọc Phong, người tuy rằng cũng không tồi, chỉ là, người tội gì mà cứ phải quẩn quít lấy ta đây? Để đô mỹ nữ như mây, chỉ cần người nguyện ý, ta nghĩ, đều không phải là việc khó đối với người?

Tông Băng lạnh lùng nói.

Nghe thấy Tông Băng kêu lên tên thật của Phong Lưu Ngọc, trong nội tâm Lý Dật cảm thấy buồn cười, cái tên Liễu Ngọc Phong cũng rất hay, hẳn cũng không nên đổi thành Phong Lưu Ngọc!

- Băng nhi, nhưng ở trong mắt của ta, cũng chỉ có một mình nàng mà thôi.

Phong Lưu Ngọc sắc mặt như trước vô cùng đau khổ.

- Đó là chuyện của người, ta chỉ có thể rõ ràng nói cho người biết, giữa chúng ta, là không thể nào kết hợp được.

Tông Băng lạnh lùng nói.

- Haizzz...

Phong Lưu Ngọc cũng cảm thấy vô cùng chán trường, hắn thở dài đi ra, ngay sau đó Phong Lưu Ngọc đem ánh mắt nhìn về phía Lý Dật.

- Lý Dật, điều người sai lầm nhất chính là người đã làm thương tổn đến Băng nhi. Ngày hôm nay, ta quyết sẽ lấy đi tánh mạng của người, coi như là người phải trả một cái giá lớn a!

Phong Lưu Ngọc vẻ mặt xúc động, phẫn nộ nói.

- Thật không? Người muốn lấy đi tính mạng của ta, chỉ sợ bằng vào người còn không có tư cách đó?

Lý Dật nhẹ nhàng cười.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đánh Chết

Q.6 - Chương 2: Đánh Chết

- Tông gia các người cũng đã xuất hiện, như vậy kế tiếp, Diệp gia, Hồng gia cũng có thể rất nhanh xuất hiện, đợi cho cường giả của hai nhà kia chạy tới, lúc đó chỉ sợ mình thật sự muốn đi cũng không được nữa rồi. Như vậy ta phải sử dụng một chiêu mạnh nhất a!

Trong lòng Lý Dật thầm nghĩ như vậy.

Tay phải sờ lên hình xăm hình kiếm trên cánh tay trái, Lý Dật dùng một đạo ý niệm truyền qua.

- Chủ nhân!

Nhận được ý niệm của Lý Dật, Kiếm linh Phá Thiên Kiếm lập tức truyền đến một thanh âm vô cùng vui sướng.

Lần trước phá vỡ không gian của Thôn Thiên Thú, Lý Dật đã cho Kiếm linh sử dụng một khóa được tể khôi phục linh hồn, thực lực của Kiếm linh lúc này cũng đã khôi phục không ít, bản thân Kiếm linh mở ra linh trí cũng tương đối, Kiếm linh được Lý Dật đối xử tốt, trong lòng rất là cảm kích.

Lần này được Lý Dật dùng ý niệm triệu hoán, Kiếm linh lập tức truyền đến những thanh âm vô cùng vui sướng.

- Ân, người hãy giết nữ nhân kia!

Lý Dật thở nhàn nói.

- Không có vấn đề, chủ nhân, bất quá chỉ là một cái Đầu Hoàng nho nhỏ mà thôi.

Thanh âm Kiếm linh tràn ngập khinh thường nói.

- Nhưng ta lúc này cũng không có thể dư thừa nguyên liệu để phối chế được tề cho người!

Lý Dật đau lòng nói, mỗi một lần phối chế loại được tề khôi phục linh hồn lực, Lý Dật cũng phải cảm thấy chảy máu một lần, vì giết chết Tông Bằng, tổn hao một cái giá lớn như vậy, trong lòng Lý Dật xem ra, vẫn có chút cảm giác không đáng.

- Cái này chẳng qua là phụ trợ mà thôi, chủ nhân, dùng nó cũng chỉ có thể phát ra được một ít uy lực. Nhưng uy lực chân chính của Phá Thiên Kiếm, chủ yếu vẫn dựa vào thực lực của chủ nhân thúc dục ra.

Kiếm linh nói ra ý nghĩ của mình:

- Thúc dục một lần Phá Thiên Kiếm, đối với tình huống hiện tại mà nói, tiêu hao cũng là quá lớn, vạn nhất bồi bổ không kịp, ta sẽ biến mất.

- Được rồi...

Lý Dật hưng hăng nói.

- Ta sẽ đem đầu khí quán thâm vào trong Phá Thiên Kiếm, hỗ trợ cho người.

- Được, chủ nhân!

Kiếm linh vui sướng kêu lên.

Lý Dật cùng với Kiếm linh trao đổi rất nhanh, cũng chỉ trong nháy mắt. Lý Dật ngẩng đầu nhìn Phong Lưu Ngọc, khoe miệng lộ ra một tia cười tàn nhẫn.

- Phong Lưu Ngọc, người đã muốn lấy đi tánh mạng của ta, như vậy người sẽ phải tiếp một chiêu mạnh nhất của ta, đừng nói là ta không nói trước, một chiêu này, lực sát thương rất là cường đại! Người hãy cẩn thận mà đón đỡ!

Lý Dật phá lên cười.

Tay phải ấn vào hình xăm bên cánh tay trái, ngay lập tức cả người Lý Dật đều đắm chìm vào bên trong một cỗ khí thể kinh người!

- Kia... Đó là cái gì!

Nhìn thấy một màn này, Lý Nhiên đứng cách đó không xa thét lên một tiếng kinh hãi! Tiếng thét của hắn vừa dứt, Ma Kiếm trên tay hắn liền điên cuồng run rẩy lên, cảm thấy Oán linh ở bên trong Ma Kiếm rất là run rẩy sợ hãi và dường như chúng nó bắt đầu không ngừng khóc thét. Những người còn lại ở đây, ngoại trừ hắc bào Tông Bạng bởi vì đang được che mặt, không nhìn thấy rõ diện mạo ra, Phong Lưu Ngọc, Lý Tùng cùng với những tên Ảnh Vệ, thậm chí kể cả Lý Hàn, hầu như tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm nhìn về phía hình ảnh đang trôi nổi ở giữa không trung.

- Giết cho ta!

Tiếp theo một tiếng rít gào từ trong miệng Lý Dật truyền đến, ở giữa không trung, thanh trường kiếm kia lập tức lóe lên hào quang rực rỡ, toàn bộ bầu trời vào đêm lập tức trở nên vô cùng sáng rực, ánh sáng chói mắt làm cho mọi người không dám nhìn thẳng.

Lý Dật cũng thật không ngờ, khi hắn cùng với Kiếm linh sử dụng Phá Thiên Kiếm lại xuất hiện uy lực như vậy!

Giữa không trung, phảng phất như có một con quái vật cự đại, nó có Song đực Đấu khí, trong miệng đang ngậm lấy một đầu lâu huyết hồng sắc, hai chân trước như tia chớp lóe sáng, hai mắt của nó to chừng bằng một cái chậu rửa mặt lớn, trong ánh mắt của nó toát ra lục sắc quang mang, hào quang tỏa ra làm cho người ta có thể nghe thấy ‘oanh’ một tiếng, toàn bộ tất cả kiến trúc chung quanh đều bị vỡ vụn! Nhất thời toàn bộ già trẻ lớn bé của Lý gia cũng đều xuất hiện cả ra ngoài. Những người bị ánh hào quang kia đánh trúng người, vô luận là Ảnh Vệ, Lý gia hộ vệ hay là người bình thường, hầu như không ai có thể may mắn thoát khỏi, đều bị ánh hào quang đánh trúng, tất cả đều trực tiếp nằm dưới mặt đất không biết sinh tử như thế nào.

Lúc này, trong người Lý Dật có cảm giác năng lượng nhanh chóng bị rút đi, dù cho Thiên Khôn Địa Càn Châu mãnh liệt vận chuyển, đem thiên địa nguyên khí rất nhanh thu nạp vào trong thân thể, cũng không thể cản nổi đấu khí bị tiêu hao rất nhanh!

Nhất thời toàn bộ Lý gia đều liên tục vang lên những tiếng kêu thảm thiết, ngay cả hai cha con Lý Tùng và Lý Nhiên đối mặt với tia sáng công kích này, cũng chỉ có thể dựa vào lực lượng của Ma Kiếm mà miễn cưỡng chống cự lại được.

Bất quá lúc này chỉ mới là bắt đầu, kế tiếp, lại có vô số đạo kiếm quang hướng về bốn phương tám hướng bay ra, sau đó tụ tập thành một thanh kiếm quang khổng lồ, hung hăng hướng về phía Phong Lưu Ngọc cùng với hắc bào nữ tử Tông Băng mà công kích.

- Băng nhi, cẩn thận!

Mắt thấy thanh cự kiếm kia đang rơi vào đỉnh đầu Tông Băng, thân thể Phong Lưu Ngọc đột nhiên chấn động, một cổ đấu khí mãnh liệt hiện ra. Đồng thời hai chân hần dùng sức đạp xuống đất một cái, thân thể liền nhảy dựng lên, trên tay cũng nhanh chóng thúc dục ra đấu khí.

Một đạo đấu khí màu vàng mang theo một cổ khí thế hung hãn không ngừng hiện lên trên bàn tay hần, nhanh chóng tạo thành một cái tấm chắn

hình tròn, tấm chắn kia màu sắc càng ngày càng đậm, và càng lúc càng lớn lên, chỉ một lát sau đã bao trùm nửa người hắc. Ngay sau đó, khi thân thể của hắc sắp chạm vào chuôi kiếm quang cự đại này, tấm chắn màu vàng trong tay hắc lập tức giơ lên cao trực tiếp nghênh đón.

Oanh!

Tấm chắn màu vàng cùng với kiếm quang tiếp xúc với nhau, ở giữa không trung truyền đến một tiếng nổ kinh thiên động địa, tấm chắn kia không tạo thành một trở ngại gì cho kiếm quang cự đại kia, trực tiếp chém thẳng vào thân thể của Phong Lưu Ngọc, tiếp tục rơi thẳng xuống dưới.

Phong Lưu Ngọc bị kiếm quang chém thẳng vào thân thể, thậm chí hắc cũng không kịp hét lên một tiếng, thân thể của hắc liền trực tiếp phân ra thành hai, ở giữa không trung có một mảnh huyết hồng phun ra. Đường đường là một Đấu Hoàng cường giả như vậy mà không chống cự nổi một kích của kiếm quang cự đại kia!

Ngay sau đó, kiếm quang kia rơi xuống mặt đất, toàn bộ mặt đất lập tức bị rung lên, lại ‘oanh’ lên một tiếng vang thật lớn, mặt đất cũng không chịu nổi sức tàn phá của nó, trực tiếp tạo thành một hố sâu dài mấy chục thước! Lúc này nhìn thấy Tông Băng, tuy rằng nàng được Phong Lưu Ngọc nhắc nhở mà tránh thoát khỏi một kiếp, nhưng cũng bị năng lượng ba động kia mà bị ngã xuống vào bên trong khu gạch ngói bị tàn phá kia mà không biết rõ sinh tử!

Một mảnh yên tĩnh! Giống như là bị chết lặng!

Một kích kinh người qua đi, toàn bộ bên trong tràng diện không phát ra một chút thanh âm nào nữa. Trầm mặc một hồi lâu, Lý Nhiên đã sớm bị ngốc trệ nhìn Lý Dật hoảng sợ kêu lên:

- Người, người rốt cuộc là quái vật gì!

Phải biết rằng, một kiếm này của Lý Dật trực tiếp đánh bại hai Đấu Hoàng cường giả a! Trong đó một Đấu Hoàng cường giả trực tiếp bị phân thân hai mảnh!

Mà lại nhìn những người khác cũng không tốt hơn gì, ngoại trừ hai cha con Lý Tùng cùng với vài người ở phía sau hẳn, tràng diện nhìn lúc này gạch ngói bị tàn phá mặt đất bị xới tung lên. Mặc dù vẫn còn có người sống sót, nhưng mấy trăm tên Ảnh Vệ lúc này chỉ còn là mấy người, nhưng những người kia giờ phút này đều có bộ dáng lung lay sắp đổ, hiện tại đừng nói là muốn ngăn cản Lý Dật, chỉ sợ là có thể đứng vững cũng là một vấn đề.

Giờ khắc này, trong lòng Lý Nhiên thật sự là hơi khiếp sợ, những thứ khác không nói, chỉ nói đến Phong Lưu Ngọc, người khác thì không biết, nhưng hẳn lại rất là biết rõ, ngoại trừ chuôi Huyết Hồn Ma Kiếm này, Phong Lưu Ngọc chính là con bài tẩy của Lý gia. Hẳn chẳng những có được thực lực cấp bậc Đấu Hoàng, mà Công pháp cũng hết sức đặc thù. Tuy rằng biểu hiện của Phong Lưu Ngọc là sử dụng loại đấu khí màu vàng, nhìn qua thì cũng giống như các đấu khí bình thường khác, nhưng trên thực tế đấu khí đã được áp súc vô số lần, mới áp súc ra được đấu khí tinh hoa. Tuy rằng công kích của hẳn có thủ đoạn rất là đơn giản, gần như chỉ là đem đấu khí bắn ra mà thôi, nhưng uy lực của nó lại cực kỳ khủng bố. Mà mỗi lần công kích, hao phí đấu khí so với các Công pháp khác thì ít hơn rất nhiều, cho nên dưới tình huống bình thường, đấu khí của hẳn so với người bình thường bền bỉ hơn mấy lần. Mà cũng chính bởi vì công kích của hẳn có thủ đoạn đơn giản, căn bản không cần quá nhiều chuẩn bị, cho nên mỗi lần ra tay tần suất cũng là cực nhanh. Có thể nói, chỉ bằng hai điểm này, Lý gia liền có thể cậy nhờ vào hẳn hoành hành tại Đế quốc này mà không có gì phải sợ.

Chỉ là con bài tẩy mà Lý gia coi là lớn nhất, Phong Lưu Ngọc, lại bị Lý Dật dùng một chiêu phân thân, chết trong nháy mắt! Loại thực lực khủng bố này, chỉ sợ Đấu Tôn cường giả cũng chưa chắc có thể làm được!

- Chẳng lẽ, hẳn là Đấu Tôn cường giả?

Nghĩ vậy, Lý Nhiên có chút hoảng sợ nhìn về phía Lý Dật.

Mà lúc này Lý Dật cũng không có hướng về phía Lý Nhiên, sau khi trắng trợn giết chóc một phen, chuôi cự kiếm này tự động rút về bên trong thân thể Lý Dật.

Không phải Lý Dật không muốn tiếp tục công kích, mà tình huống hiện tại Lý Dật đã tiêu hao rất nhiều năng lượng!

Sắc mặt Lý Dật lập tức trở nên trắng bệch. Chỉ nghe thấy trong miệng hắt truyền đến một tiếng ho khan rất nhỏ.

Phác một tiếng, một ngụm máu tươi liền phun ra.

- Dật nhi! Người bị sao thế?

Nhìn thấy Lý Dật thổ huyết ra, ở đằng sau lưng Lý Dật, là Lý Hàn cuối cùng cũng kịp phản ứng, nhanh chóng bước tới đỡ lấy thân thể Lý Dật.

- Phụ thân yên tâm, con không sao, chỉ là vừa rồi tiêu hao quá nhiều... ặc.. ặc..

Nói còn chưa dứt lời, ngoài miệng Lý Dật không nhin được lần nữa ho khan lên.

Lý Hàn thấy thế vội vàng nói ra:

- Người trước không nói nữa, vừa rồi mới tiêu hao quá nhiều đấu khí, lại còn bị thương, để cho vi phụ xem qua thương thế!

- Không cần!

Lý Dật vội vàng lắc đầu, hắt tự tay chỉ về phía hắc bào nữ tử ở bên trong đồng gạch vụn nói:

- Trước phụ thân không cần lo cho con, để con giết chết Tông Băng. Nếu không sau này nhất định hậu hoạn vô cùng!

Nghe thấy Lý Dật nói về hắc bào nữ tử, Lý Hàn đầu tiên là sững sờ, lập tức lắc đầu nói:

- Không còn kịp rồi, đã có người hướng về nơi này đi tới! Chúng ta trước hết là hãy rời khỏi nơi này rồi tính!

Lý Dật nghe vậy trên mặt biểu lộ không cam lòng, nhưng hăn tựa hồ như là nghĩ tới điều gì đó, do dự một chút sau đó gật đầu nói:

- Được rồi, chúng ta trước hết đi đến hội họp với Na Na đã.

Nói xong, hai cha con liền hướng về phía cửa ra vào chạy đi.

Nhìn thấy hai cha con Lý Dật muốn chạy trốn, Lý Nhiên tựa hồ mới khôi phục lại, ngoài miệng kêu lên:

- Lý Dật, người đừng nghĩ là chạy trốn!

Nói xong, Ma Kiếm ở trên tay hăn vung lên, một con Hỏa Điều liền hướng phía hai người bay nhanh đến.

Đối với uy lực của Ma Kiếm, Lý Dật tự nhiên là biết rõ ràng, con Hỏa Điều này hoàn toàn có thể so sánh với Âm Dương Thần Lô, nhưng lúc này hăn căn bản không cách nào sử dụng Đấu kỹ, thậm chí Âm Dương Thần Lô cùng Nam Minh Lưu Hỏa mất đi đấu khí thúc dục, cũng không thể phóng thích ra được.

Chỉ có thể sử dụng lá bài tẩy khác mà thôi, Lý Dật trong nội tâm thầm nghĩ.

- Tiền bối, nếu người không ra tay, ta có thể chết ở chỗ này!

Lý Dật đột nhiên lớn tiếng nói.

Nghe thấy lời Lý Dật nói, hai cha con Lý Tùng, Lý Nhiên rất là ngạc nhiên, cùng với Lý Dật đánh nhau đã lâu như vậy, hăn cũng không có cảm giác được, bên người Lý Dật lại còn có một vị tiền bối!

Nếu như bên mình nhiều người như vậy, trong đó còn có cả Đấu Hoàng cường giả đều không có cảm giác bên người hấn che dấu thêm một người, như vậy vị tiền bối bên cạnh Lý Dật tu vi khẳng định là quá kinh người!

Chẳng lẽ, Lý Dật cố ý dọa nạt sao? Sự tình này hoàn toàn vượt qua ý nghĩ của hai cha con Lý Tùng, sau khi Lý Dật hét to lên một tiếng, không gian trước người Lý Dật vẩn vơ một hồi, một thân ảnh liền lập tức xuất hiện ở sau lưng Lý Dật.

Một nữ nhân gương mặt mang theo vài phần chờ đợi hiện ra. Sau khi nữ tử này xuất hiện chỉ thấy trên tay nàng vung lên, một đoàn năng lượng bạch sắc bàng bạc hóa thành một con mãnh hổ màu trắng trực tiếp hướng về phía Hỏa Điều đánh tới, hai luồng năng lượng chạm vào nhau, Bạch Hổ miệng rộng mở ra, trực tiếp đem Hỏa Điều kia nuốt vào trong bụng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tiền Bối Thần Bí

Q.6 - Chương 3: Tiền Bối Thần Bí

- Rống rống!

Bạch Hổ cuồn mãnh gầm rú hai câu, lập tức lại hóa thành một đoàn bạch sắc năng lượng, lùi về bên trong thân thể nữ tử.

Thân ảnh ấy không phải là ai khác, đó là khôi lỗi Thôn Thiên Thú của Lý Dật!

Lý Hàn đứng một bên nghe thấy tiếng hét của Lý Dật, cũng là sửng sờ, Lý Hàn còn tưởng rằng bên người Lý Dật thật sự có một vị cao nhân hộ giá, cũng thật không ngờ, Lý Dật chỉ đem Thôn Thiên Thú triệu hoán ra.

Nếu là Thôn Thiên Thú thì Lý Hàn cũng đã gặp qua, giờ phút này lại nghe Lý Dật xưng hô với Thôn Thiên Thú là tiền bối, hẳn cũng biết rõ là Lý Dật không muốn cho người khác biết trong tay hắn còn có một khối Cửu Tinh Đấu Hoàng, lập tức Lý Hàn cũng không có nói nhiều.

Chỉ thấy Lý Dật xoay người lại đối diện với Thôn Thiên Thú, tiếp tục nói:

- Tiền bối, ở nơi này cầu xin người ngăn cản, ta cùng phụ thân đi trước một bước.

Nói xong, hắn liền không chần chừ nữa, cùng với Lý Hàn trực tiếp lao ra.

Thôn Thiên Thú vừa mới xuất hiện, Lý Nhiên rất là ngạc nhiên. Rất rõ ràng, Thôn Thiên Thú ở trước mắt này có thực lực hơn hắn rất xa, thậm chí một kích vừa rồi của hắn cũng đơn giản bị hóa giải, xem ra, người này so với Lý Dật thậm chí thực lực còn mạnh hơn không ít.

Nghĩ đến vừa mới rồi Lý Dật gọi hắn là tiền bối, Lý Nhiên trong nội tâm lập tức cả kinh. Chẳng lẽ sau lưng Lý Dật còn có thể lực gì đó làm chỗ dựa hay sao? Nếu quả thật là như vậy, chẳng phải tình báo của mình điều tra thiếu sót sao?

Nếu là thật như vậy, vậy lần này lựa chọn áp chế Lý Dật rốt cuộc là sai hay là đúng đây? Nếu như Lý Dật đào thoát, Lý gia chẳng phải là...

Nghĩ vậy, trong nội tâm Lý Nhiên đột nhiên có ý niệm hối hận. Có thể cấp cho Lý Dật một Đấu Hoàng cao cấp làm hộ vệ tùy thân, có thể thấy thể lực này đối với Lý Dật cực kỳ coi trọng. Nếu là một thể lực nào đó cực kỳ khổng lồ, một Đấu Hoàng cường giả đều sẽ không đặt ở trong mắt.

Vô luận là tình huống nào, đều cũng bất lợi với Lý gia, Lý gia tại Đế quốc Thiên Phong truyền thừa mấy ngàn năm, toàn bộ các thể lực ở Đại lục Đấu Thần, Lý Nhiên cũng biết rõ một ít. Có một số thể lực cổ xưa,

muốn hủy diệt Lý gia, bất quá là đưa ra một đầu ngón tay mà thôi, cần bản là không cần hao phí khí lực!

Bất quá, lúc này cũng không phải là lúc hối hận, mắt Lý Nhiên nhìn thấy Thôn Thiên Thú đang lạnh lùng nhìn mình, Lý Nhiên cắn răng, Ma Kiếm trên tay run lên, dứt khoát lao vọt đến, hẳn có ý định tiếp cận Thôn Thiên Thú sau đó mới thi triển Oán linh công kích!

Thôn Thiên Thú nhìn thấy Ma Kiếm trong tay Lý Nhiên đánh úp, thân hình hướng về bên cạnh lóe lên, lập tức đấu khí trên tay thúc dục, một chưởng trực tiếp hướng về phía kiếm phong đập đến.

Lý Nhiên ngoài miệng mắng to một tiếng:

- Muốn chết!

Ma Kiếm trên tay run lên, vài đạo hàn khí bỗng nhiên tuôn ra, giống như vụ khí màu đen thông thường, Oán linh trực tiếp hướng về phía Thôn Thiên Thú công kích linh hồn!

Đình!

Một thanh âm thanh thúy vang lên, thời điểm Ma Kiếm cùng với bàn tay Thôn Thiên Thú tiếp xúc với nhau, ngay lúc đó Lý Nhiên sử dụng Oán linh công kích. Vượt qua dự đoán của Lý Nhiên, Oán linh sau khi tiến vào thân thể Thôn Thiên Thú, vậy mà không có nửa phần phản ứng, ngược lại Thôn Thiên Thú dùng bàn tay cầm lấy mũi kiếm, lập tức dùng sức đoạt lấy Ma Kiếm trên tay Lý Nhiên!

Lý Nhiên không thể ngờ rằng người ở trước mắt này lại mãnh liệt như vậy, nhìn thấy Ma Kiếm bị cướp lấy, trong mắt của hắn hiện lên một tia kinh hãi, vội vươn tay giật lại. Thôn Thiên Thú lại đem Ma Kiếm trong tay thuận thể vận chuyển, đem chuôi kiếm kia nắm vào trong tay, lập tức kiếm phong quét tới chém thẳng vào bàn tay Lý Nhiên. Lý Nhiên trong lòng run rẩy, thân hình đột nhiên dừng lại, dưới chân đồng thời thối lui vài bước, trong miệng cuống quít kêu lên:

- Không được!

Trong lòng Lý Nhiên biết rõ uy lực của Ma Kiếm, phàm ai bị Oán linh này đánh trúng, linh hồn sẽ bị Ma Kiếm thôn phệ trở thành Oán linh mới, mà thân thể trực tiếp bị biến thành khô lồi, hình dáng bên ngoài cũng chỉ là một cái xác không hồn mà thôi!

Tuy rằng Lý Nhiên rất ưa thích dùng Ma Kiếm thôn phệ linh hồn người khác, để biến thân thể người khác thành khô lồi. Hắn tuy ưa thích như vậy nhưng cũng không phải là hắn muốn bản thân mình cũng bị như vậy. Nguyên nhân đơn giản chính là, sau mỗi lần hắn sử dụng Oán linh công kích cắn nuốt linh hồn người, hắn so với bất luận kẻ nào khác còn biết rõ ràng loại kết cục khiếp sợ này hơn. Nếu hắn bị như vậy, hắn tình nguyện tự sát là hơn!

Nhưng Thôn Thiên Thú nhìn thấy hắn né tránh, nhưng cũng không có buông tha, hai chân vội đuổi theo, kiếm phong như trước chăm chăm nhắm vào Lý Nhiên. Mắt thấy kiếm phong sắp đâm tới ngực, Lý Nhiên càng sợ tới mức hồn phi phách tán, thân thể đột nhiên ngược về phía sau, trực tiếp ngã xuống trên mặt đất.

Soạt!

Thanh âm trường kiếm đâm vào trong cơ thể truyền đến, Lý Nhiên tuyệt vọng nhắm lại hai mắt. Nhưng ngay lập tức, hắn lại có cảm giác có gì đó khác thường. Hắn cảm thấy may mắn, đột nhiên mở ra hai mắt, hắn phát hiện ra phụ thân của mình đang đứng chắn ở trước người của mình! Nguyên do một kiếm này, đúng là đâm vào trên người Lý Tùng!

- Phụ thân!

Trong miệng Lý Nhiên bị thống kêu lên một tiếng, vội vàng ôm lấy Lý Tùng vào trong lòng ngực. So với lúc trước Lý Dật chỉ là tiếp xúc qua Ma Kiếm, lần này thân thể Lý Tùng trực tiếp bị Ma Kiếm đâm vào trong cơ thể, linh hồn lực của Lý Tùng so với Lý Dật kém hơn rất nhiều. Cho

nên Lý Tùng bị Oán linh công kích, linh hồn của hắn trong nháy mắt liền bị Ma Kiếm thôn phệ, nhìn thấy hắn giờ phút này đang cố gắng dùng đấu khí khắc chế Oán linh công kích, nhưng cặp mắt của hắn đang nhanh chóng mất đi nhan sắc, đây cũng chỉ là khí tức cuối cùng của hắn mà thôi.

- Nhiên nhi... Lý gia... giao cho người...

Thanh âm Lý Tùng suy yếu phảng phất vang lên bên tai Lý Nhiên, Lý Nhiên giờ phút này sớm bất chấp Thôn Thiên Thú đứng ở bên cạnh, nước mắt chảy xuống. Trong miệng đồng thời khóc rống lên:

- Phụ thân yên tâm, hài nhi nhất định sẽ báo thù cho người!

- Không... không được... vì ta...

Rốt cục, trong miệng Lý Tùng cuối cùng cũng gian nan nói ra mấy chữ, còn lại lời nói cuối cùng hắn cũng không thể nói hết, cặp mắt của hắn liền mất đi sinh khí cuối cùng.

- Không! Phụ thân!

Mắt thấy Lý Tùng không có phản ứng, trong miệng Lý Nhiên truyền đến những âm thanh rên rỉ thảm thiết.

Thấy bộ dáng hắn như vậy, Thôn Thiên Thú cũng không chút động dung, trường kiếm trên tay vung lên, trực tiếp nhắm vào mi tâm Lý Nhiên đâm tới!

- Dừng tay!

Đúng lúc này, có một tiếng quát lớn vang lên, có một người mặc trên người hắc bào đột nhiên xuất hiện ở sau lưng Thôn Thiên Thú. Mắt nhìn thấy thanh Ma Kiếm kia sắp sửa đâm vào thân thể Lý Nhiên, trên tay hắn vội vàng vung lên, một đoàn lực sắc quang mang hướng về phía mũi kiếm đánh tới.

Đinh một tiếng vang lên, lục sắc quang hoa đánh trúng mũi kiếm, lập tức làm cho mũi kiếm kia chệch đi một chút, vừa vụn trượt qua mang tai Lý Nhiên, làm cho một đám tóc cứ thế mà rơi xuống đất!

Nhìn thấy có người tiến đến, Thôn Thiên Thú quay đầu nhìn lại, nhìn thấy người mới tới cũng giống với Tông Băng, toàn thân bao phủ hắc bào, dáng người rất là cao lớn, cường tráng khôi ngô. Mà ở phía sau hắn, còn có một người, người đó đúng là Tông Kiệt Khánh!

Tựa hồ như là cảm ứng được gì đó, Thôn Thiên Thú không đợi hắc bào nhân tiến lên, Ma Kiếm trên tay lần nữa chém ngang, trực tiếp bổ về phía đầu của Lý Nhiên. Hắc bào nhân lúc này cũng hét lớn một tiếng:

- Làm càn!

Lục quang ở trên tay hắn lần nữa nổ bắn ra, trực tiếp công kích về phía sau lưng Thôn Thiên Thú.

Người mới tới này thực lực rõ ràng cũng là Đấu Hoàng cường giả, nhưng Thôn Thiên Thú ngày hôm nay đã có thực lực Cửu Tinh Đấu Hoàng, đối mặt với công kích của hắn cũng không hề có áp lực gì, chỉ vung tay lên liền đem đoàn lục quang kia đánh tan.

oOo

- Đáng tiếc, đáng tiếc, không có thể giết chết được Lý Nhiên!

Lý Dật sau khi chạy thoát đi ra ngoài, trong miệng thầm tiếc liên tục nói ra.

Lúc này mình đã trốn thoát, khôi lỗi cũng phải mang đi theo, nếu Thôn Thiên Thú rời xa mình quá mức, không bị khống chế, rất có thể sẽ bị người khác phá đi.

Lý Dật tâm niệm liên tục loạn động, Thôn Thiên Thú trực tiếp cầm trên tay Ma Kiếm cũng ra sức vung lên, một con Hỏa Điều liền từ bên trong Ma Kiếm nhắm ngay vào thân thể Hắc bào nhân bắn tới.

Hắc bào nhân cảm thấy hoảng hốt, tranh thủ thời gian vận khởi thân pháp, cấp tốc tránh đi. Chỉ nghe thấy tiếng ‘oanh’ một tiếng, thanh Ma Kiếm kia phi thẳng, cắm trên mặt đất, tạo thành một cái hố sâu. Khi hắc bào nhân khôi phục được tinh thần thì thân ảnh Thôn Thiên Thú sớm đã mất đi bóng dáng.

Hắc bào nhân nhú mày, Thôn Thiên Thú đột nhiên rời đi, tại trong mắt hắc bào nhân, cảm thấy rất là ngạc nhiên. Thôn Thiên Thú cầm trong tay Huyết Hồn Ma Kiếm, theo đạo lý, chính mình khẳng định không phải là đối thủ mới đúng.

Trên mặt Tông Kiệt Khánh lúc này rất là phức tạp, vừa nhìn qua một kích của Lý Dật, hiện tại Lý gia hoàn toàn trở thành một cái chiến trường hạo kiếp, xác chết la liệt khắp nơi làm cho mọi người cảm thấy hoảng sợ.

Tông Kiệt Khánh hiển nhiên không ngờ rằng khi mình chạy đến đây lại chứng kiến ra cảnh tượng như vậy. Lúc trước hẳn cho rằng Lý gia cho dù không thể thoát mái bắt giữ Lý Dật, ít nhất cũng có thể cùng hẳn dây dưa một phen, khi hẳn đi đến cửa chính Lý gia, chẳng những không thể nhìn thấy một nửa cái bóng dáng của Lý Dật, mà ngược lại còn chứng kiến khắp nơi Lý gia gạch ngói bị tàn phá cùng với trên mặt đất la liệt tử thi. Cảnh tượng như vậy làm cho hẳn có cảm giác vô cùng sợ hãi.

Điều mà Tông Kiệt Khánh sợ hãi nhất chính là Lý Dật. Rất rõ ràng nhìn tình huống vừa xảy ra, hai cha con Lý gia chẳng những không bắt được Lý Dật, hơn nữa còn chịu không ít thiệt thòi. Hiện tại hẳn mặc dù không có chứng kiến, nhưng đã nhiều lần lĩnh giáo sự lợi hại của Lý Dật, trong nội tâm của hẳn khó tránh khỏi có chút cảm giác bất an.

Lúc này điều mà hẳn lo lắng, tự nhiên là tỷ tỷ của hẳn là Tông Băng.

Nguyên bản Tứ Đại Gia Tộc lần này đã nói là liên thủ đối phó với Lý Dật, đầu tiên là do cha con Lý gia dùng Cửu U Quỷ Trận vây khốn đối phương, mặc dù là không thể lấy đi tánh mạng của hẳn, nhưng cũng vây khốn được hai cha con Lý Dật. Nhưng nếu Lý Dật thoát khốn, Lý gia

liền thả ra tín hiệu thông báo cho ba Đại gia tộc còn lại phái ra cường giả tiến đến tiêu diệt thế lực Lý Minh. Đối mặt với cường giả của Tứ Đại Gia Tộc liên thủ, Lý Dật muốn giữ lại mạng sống, chỉ sợ là chuyện không thể.

Chỉ cần đem Lý Dật giết chết, cũng có thể đi Bắc Đẩu Tông lĩnh thưởng, nếu quả thật ở trên người Lý Dật tìm được Thất Tinh Giới Chỉ, thì Bắc Đẩu Tông thưởng càng nhiều hơn.

Hơn nữa có thể khiến cho thế lực của Lý Dật mới tạo dựng ở Đế đô một kích triệt để tan rã, làm mất đi một mối lo tâm phúc của Tứ Đại Gia Tộc.

Trong kế hoạch này, Tông gia cách Lý gia gần nhất, cho nên cường giả xuất hiện đều là người của Tông gia. Nhưng cũng không biết có phải hay không là do Tông Bång đối Lý Dật hận thấu xương, cho nên nàng mãnh liệt yêu cầu tiến đến Lý gia trợ trận. Đương nhiên, cùng với lúc trước Lý Dật phán đoán giống nhau, để tránh cho Đấu Thần Điện về sau truy cứu chuyện này, nàng cố ý dùng hắc bào che dấu thân hình. Tuy rằng nàng biết rõ chuyện này tất nhiên sau này cũng sẽ lộ ra, nhưng ít ra không có chứng cứ xác thực, Đấu Thần Điện cũng không thể ép buộc quá đáng.

Nhưng từ lúc nhìn thấy tràng cảnh này, trong nội tâm Tông Kiệt Khánh cũng cảm thấy bắt đầu lo lắng. Tuy rằng hắn không muốn thừa nhận, cũng không muốn tin tưởng, nhưng theo tình huống dưới mắt, cơ hội lần này cũng không thể bắt được Lý Dật. Không chỉ như thế, Lý gia còn chết thảm trọng. Hắn cũng không thể không vì an nguy của tỷ tỷ mà lo lắng.

Đối với thực lực của Lý gia, thân là truyền nhân của Tông gia, Tông Kiệt Khánh tự nhiên là biết rõ, tuy rằng hắn cũng không biết quá rõ ràng, nhưng hắn cũng biết Lý gia sở dĩ có thể đứng sừng sững nhiều năm như vậy mà không ngã, tự nhiên có nội tình của nó. Nhưng hiện nhìn thấy tràng cảnh như vậy, không có nhìn thấy Lý Dật, chỉ thấy Lý gia lúc này là một đồng bừa bộn, hiển nhiên là nhìn thấy rõ, thực lực của Lý Dật đã vượt ra khỏi toàn bộ Lý gia.

- Lý Nhiên, đây là có chuyện gì? Tỷ tỷ của ta đâu!

Không kịp nhìn tung tích Thôn Thiên Thú, Tông Kiệt Khánh trực tiếp tiến đến, trong lòng lo lắng mở miệng hỏi.

Bất quá lúc này Lý Nhiên đối với lời của hắn ngoảnh mặt làm ngơ, cặp mắt của hắn thờ dãn nhìn Lý Tùng, nước mắt trên khóe mắt không ngừng chảy ra.

Nhìn thấy hắn bộ dáng của hắn như vậy, Tông Kiệt Khánh đầu tiên là sửng sờ, sau đó nhìn thấy người đang nằm trên mặt đất thì trong lòng của hắn liền đột nhiên run rẩy, người này hắn tuy rằng nhìn thấy không nhiều, nhưng hắn nhớ rõ ràng, người này là Gia chủ Lý gia, Lý Tùng! Mà nhìn thấy hắn nằm đó, hiển nhiên là vừa mới chết không lâu!

- Lý bá bá... Hắn... Hắn... !

Sắc mặt Tông Kiệt Khánh đại biến, lời nói trong miệng càng lắp bắp không hoàn chỉnh. Lập tức, trong lòng của hắn thầm nghĩ, thậm chí ngay cả Gia chủ Lý gia Lý Tùng cũng đã chết, chẳng lẽ...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chạy Trốn

Q.6 - Chương 4: Chạy Trốn

Nghĩ vậy, dưới chân Tông Kiệt Khánh bị trượt một cái, suýt nữa thì ngã nhào xuống mặt đất!

Nhìn thấy tràng cảnh như vậy, hắc bào nhân cũng cảm thấy kinh hãi vô cùng.

- Hiền đệ, Lý huynh hắn đúng là đã...

Do dự một chút, chữ ‘chết’ trong miệng hắc bào nhân còn không có nói ra miệng. Nghe ngữ khí của hắn, hiển nhiên là hắn cùng với Lý gia có mối quan hệ cũng không tệ. Theo cách xưng hô của hắn mà phán đoán, người này bối phận cũng không có thấp.

Nhưng khi nghe được câu hỏi của hắn, nhân thần của Lý Nhiên vẫn dờ dẩn như trước, không có trả lời, một lúc lâu sau hắn mới đột nhiên rộng lớn nói:

- Lý Dật! Lý Dật! Ta không thể giết được ngươi, ta thề không làm người!

Sau khi lộ ra sắc mặt dữ tợn, Lý Nhiên lúc này mới chậm rãi lau khô giọt nước mắt trên khóe mắt, sau đó hắn dờ dẩn đứng lên, thông thả bước về phía chuôi Ma Kiếm rơi ở đằng xa kia.

Duỗi tay ra nắm chặt lấy chuôi Ma Kiếm, giờ phút này trên mặt Lý Nhiên không có biểu lộ một chút cảm xúc gì. Chỉ đến lúc người đứng ở đằng sau lưng là Tông Kiệt Khánh nhận không được mới mở miệng hỏi thăm thì hắn mới chậm rãi xoay người lại, đối mặt với hắc bào nhân thần nhiên nói:

- Đúng vậy, cha ta đã chết rồi, Lý Dật cũng đã chạy thoát.

Chỉ nói đơn giản mấy chữ, nhưng làm cho hắc bào nhân cũng cảm thấy ngạc nhiên. Tuy rằng bọn họ cũng đã đoán được tình huống xảy ra như vậy, nhưng khi được nghe chính miệng Lý Nhiên nói ra, trong nội tâm khó tránh khỏi có chút động dung.

Phải biết rằng, trong Tứ Đại Gia Tộc, gia tộc nào cũng ẩn tàng rất nhiều con bài tẩy, không nói đến Lý gia có Cửu U Quỷ Trận, có rất nhiều cường giả, thì chỉ cần nói đến Phong Lưu Ngọc cũng đủ cho vô số cường giả phải rùng mình. Cũng chính vì vậy, Lý Tùng đối với việc giết chết Lý Dật có niềm tin tràn đầy, cho nên hắn mới không đồng ý với ý kiến là cùng với Tứ Đại Gia Tộc liên hợp giết chết Lý Dật.

Lúc trước Lý Hàn cùng Lý Dật xuất hiện ở Lý gia, Lý Tùng liền thông qua phương thức liên lạc với ba Đại gia tộc, lúc này Tứ Đại Gia Tộc liên lạc được với nhau, Lý Tùng đã rất kiên trì ý kiến của mình để cho Lý gia chém giết hai cha con Lý Dật, ba Đại gia tộc kia cũng chỉ có thể đồng ý

mà thôi. Lý Dật chủ động đưa mạng đến cửa Lý gia, ba Đại gia tộc kia cũng không thể đến Lý gia mà giết chết cha con Lý Dật được?

Nhưng mà chuyện này cũng không thể lường trước được, Lý Dật chẳng những thuận lợi trốn ra khỏi Lý gia, mà còn đem Lý gia đảo loạn lên một hồi, thậm chí ngay cả Gia chủ Lý gia cũng không may tử trận! Kết cục như vậy, trước sợ là ai cũng sẽ không thể ngờ tới.

Hắc bào nhân thở dài, nói:

- Không thể tưởng tượng được lại Lý Dật lợi hại đến như vậy, ngay cả Lý huynh cũng không may mắn ngộ nạn... Hiền điệt, người hãy yên tâm, ta cùng với Lý huynh tình nghĩa như thủ túc, tuyệt đối sẽ không để cho Lý huynh chết oan uổng. Chờ ta sau khi bắt được Lý Dật, tự mình ta sẽ mang đầu hắn đến để tế điện Lý huynh!

Nghe vậy, trong mắt Lý Nhiên lộ vẻ dị sắc, ngoài miệng cũng nhàn nhạt nói ra:

- Đa tạ hảo ý của tiền bối. Nhưng thù của gia phụ, tiểu điệt phải tự mình đi báo thù, chém lấy đầu Lý Dật để về tế điện gia phụ, việc báo thù này cũng không cần phải làm phiền đến tiền bối!

Nói xong, Lý Nhiên tiến lên ôm lấy thi thể của Lý Tùng, sau đó nhấc chân bước đi.

Mắt nhìn thấy Lý Nhiên bước đi, Tông Kiệt Khánh vội vàng mở miệng hỏi:

- Tỷ tỷ của ta ở nơi nào!

Lý Nhiên liếc mắt nhìn Tông Kiệt Khánh sau đó nhàn nhạt nói ra:

- Thi thể ở trên mặt đất đó, người hãy tự tìm đi.

Nói xong, cước bộ của hắn rốt cuộc cũng không ngừng lại, đầu hắn cũng không thèm quay lại, lặng lẽ hướng về phía cửa chính đi đến.

- Hồn đàn!

Tông Kiệt Khánh mắng một câu, đang muốn phát tác thì thấy thân hình hắc bào nhân đột nhiên lóe lên, hướng phía bên trong khu đồ nát chạy vội đến, vì vậy hắc cũng không so đo nữa, vội vàng chạy đi theo.

Ở bên trong khu đồ nát, Tông Kiệt Khánh lập tức phát hiện ra một bóng người đang nằm trên mặt đất, hắc bào nhân nhìn thấy chưa kịp nâng nàng dậy, thì trong miệng Tống Kiệt Khánh đã vội kêu lên:

- Tỷ tỷ!

Chỉ thấy bóng người đang nằm ở bên trong khu đồ nát chính là Tông Băng, người mà suýt nữa bị Lý Dật dùng Phá Thiên Kiếm giết chết.

Mắt nhìn thấy Tông Băng không biết sinh tử ra sao, hắc bào nhân vội vàng bế nàng lên, sau đó tìm một chỗ sạch sẽ đặt nàng xuống, hắc liền đưa ngón tay sờ lên chóp mũi của nàng xem nàng còn hơi thở không. Lúc này hắc cảm ứng được Tông Băng còn có chút khí tức, hắc lại vội vàng vận khởi một cỗ đấu khí bạch sắc đưa vào trong cơ thể Tông Băng, một lát sau, hắc mới than nhẹ một tiếng, chậm rãi thu hồi bàn tay về.

- Hường thúc, tỷ tỷ thế nào?

Nhìn thấy hắc bào nhân thu hồi động tác, Tông Kiệt Khánh vội vàng mở miệng hỏi.

Hường thúc hắc bào nhân nhíu mày, lắc đầu thở dài:

- Băng nhi lần này thương thế quá nặng, chúng ta trước hết đem nàng trở về, sau đó nghĩ biện pháp.

Nói xong, hắc ôm lấy Tông Băng vào trong lồng ngực, sau đó thân thể khẽ run lên, sau lưng liền xuất hiện Song đực Đấu khí lục sắc.

- Khánh nhi, ta đi trước một bước!

Trong miệng nói một câu, hắc bào nhân liền dừng lại, Song dực Đẩu khí đột nhiên rung lên, thân thể liền trực tiếp bay về phía không trung, rồi lẳng không bay đi.

o0o

Lúc này, ở một góc đường Đế đô, có hai đạo thân ảnh đồng thời phi nhanh đi. Hai người này một già một trẻ, tướng mạo có chút tương tự. Đúng là hai cha con Lý Hàn và Lý Dật.

Lúc này nhìn thấy Lý Dật rõ ràng có một chút suy yếu, lúc trước hắc dùng một chiêu Phá Không Kiếm, đã làm cho đẩu khí của hắc tiêu hao không ít. Nếu như không phải có năng lực khôi phục kinh người của Thiên Khôn Địa Càn Châu, lúc này hắc đừng nói là chạy trốn, chỉ sợ là cử động thân người cũng đều rất là khó khăn.

Cũng may bọn họ hiện tại đã thoát ra khỏi Lý gia, tuy rằng hiện tại vẫn còn trong phạm vi thế lực của Tứ Đại Gia Tộc, nhưng so với tình huống lúc trước mà nói, hiện tại đã tốt hơn rồi. Nhưng hai người vẫn như trước, không dám khinh thường, bởi vì hai người biết rõ, lần này đối phó với bọn họ cũng không phải chỉ có Lý gia, mà là ba Đại gia tộc kia cũng có phần, cho nên bọn họ chạy theo con đường này đều rất là cẩn thận từng bước một.

Lúc trước giao hẹn cùng với Lý Nhất Dương, Lý Na Na sẽ gặp mặt tại La Á Cốc. La Á Cốc, cách Đế đô khoảng hơn ba mươi dặm đường, khoảng cách như vậy đối với Đẩu Vương cường giả cũng chỉ là trong chớp mắt đến nơi.

Hiện tại Lý Nhất Dương và Lý Na Na hẳn là đã ở La Á Cốc.

Lúc trước ở Lý gia, Lý Nhất Dương lớn tiếng hẹn gặp ở La Á Cốc, người của Lý gia khẳng định là đã nghe rõ. Lý gia chắc chắn biết rõ, Lý Dật sau khi thoát khỏi Lý gia nhất định là sẽ đi đến La Á Cốc. Hiện tại Tứ Đại Gia Tộc đã bắt đầu thống nhất hành động, từ Đế đô đi đến La Á Cốc

hắn đã an bài không ít thủ hạ. Đi trên đường, âm thầm cũng có thể thấy rõ đã an trí không ít tai mắt.

Tình huống hiện tại của Lý Dật lúc này, khẳng định là không thể chạm mặt với người của Tứ Đại Gia Tộc, nếu như hiện tại xuất hiện hai Đấu Hoàng cường giả, thì tình cảnh của Lý Dật gặp phải là vô cùng nguy hiểm.

Ánh mắt của Lý Dật đột nhiên sáng ngời, hắn thấy hiện tại đã là buổi tối, nhưng mà ở chỗ này tuy rằng vắng vẻ, nhưng mà đèn đuốc sáng trưng, ở đó có vô số hán tử đang lớn tiếng hét to.

Nhìn lên trước cửa của ngôi nhà này, ở trên đó có treo hai chữ ‘Sòng Bạc’ thật lớn! Ở chỗ này chính là một trong hơn sáu mươi sòng bạc của Lý Minh.

- Phụ thân, sòng bạc này là của chúng ta, hai cha con mình đi vào nghỉ ngơi một chút đi.

Lý Dật quay sang nhìn Lý Hàn rồi nói.

- Không tệ, chúng ta hãy nghỉ ngơi một chút, sau đó cho người trở về thông tri cho đám Tạ Vũ, là chúng ta đang đi tới La Á Cốc.

Lý Hàn gật nhẹ đầu, rất nhanh liền hiểu ý Lý Dật.

- Các người là đang làm gì!

Nhìn thấy Lý Dật và Lý Hàn đi vào, có hai hán tử trông cửa lập tức xông ra ngăn cản hai người.

Hai người này cũng không phải là nhân mã của Tam bang Ngũ hội trước kia, hai người này là do Thì Lương về sau chiêu mộ vào, hai người này cũng chưa từng gặp mặt Lý Dật.

Trải qua một tràng chém giết tại Lý phủ, trên người Lý Dật và Lý Hàn, đặc biệt là trên người Lý Hàn tràn đầy máu tươi. Người như vậy đi vào

sòng bạc thì không có người đứng ra ngăn cản thì mới là lạ.

- Ta là Lý Dật, dẫn ta đi gặp người quản lý sòng bạc.

Thanh âm Lý Dật hạ thấp quá mức, nói nhẹ bên tai hai đại hán trông cửa này.

- Thiếu, thiếu...

Đại hán kia khi nghe Lý Dật nói, lập tức run rẩy lên.

Mặc dù không có gặp qua bản thân Lý Dật, nhưng mà thanh danh của Lý Dật ở tại Lý Minh, thì không ai không biết.

Trải qua những cuộc chém giết đẫm máu, dù cho những này là những người mới, trong mắt bọn họ Lý Dật đều như là Thần tồn tại, vậy khi Thần đột nhiên xuất hiện ở trước mặt mình, đại hán này tự nhiên rất là hoảng hốt.

- Không được để lộ ra!

Lý Dật thấp giọng nói, hai tay bịt kín miệng đại hán này.

- Vâng!

Đại hán kia lập tức hiểu ý, Thiếu chủ hiện tại toàn thân tràn đầy máu tươi, rất hiển nhiên là đã gặp được sự tình gì đó, hẳn không biết Thiếu chủ đến đây là có ý tứ gì, vậy thì cứ theo lời của Thiếu chủ làm là tốt nhất.

- Đi theo thuộc hạ!

Đại hán kia cũng thấp giọng nói, mang theo Lý Dật và Lý Hàn rất nhanh xuyên qua đám người còn đang đánh bạc, trực tiếp đi đến trước cửa một căn phòng.

- Đến, đến đây, một lần nữa cho Chiêm đại gia ta hôn một cái nào.

Lý Dật vẫn chưa đi đến trước cửa căn phòng, thì đã nghe thấy một giọng nam nhân rất là hèn mọn bỉ ổi nói.

- Chiêm đại gia, để ta từ từ bỏ mà...

Một thanh âm nữ tử phóng đăng kêu lên.

Nghe thấy hai câu đối thoại này, trong nội tâm Lý Dật thầm cười.

Quản lý sòng bạc, cũng không phải là công việc thoải mái gì, sòng bạc đóng cửa thời gian tối thiểu cũng đều là rạng sáng, tầm khoảng thời gian sáu tiếng trong đó, nếu quản lý sòng bạc không tìm được những việc vui thú gì khác để tiêu khiển, chỉ sợ thời gian dài như vậy cũng rất là khó có thể chịu đựng.

Hơn nữa những người của Tam bang Ngũ hội, vốn cũng không phải là hảo nhân gì. Bọn họ ở trong sòng bạc tìm một ít nữ nhân chơi đùa, tại trong mắt Lý Dật xem ra cũng không phải là chuyện quan trọng gì. Đều là nam nhân, Lý Dật nghĩ như vậy, ngược lại rất thông cảm cấp dưới.

Trên mặt Lý Dật mặc dù không có biểu lộ thái độ không vui vẻ, nhưng mà trên mặt đại hán dẫn đường này lại có một chút xấu hổ.

Đi đến cửa phòng, đại hán kia gõ cửa, không đợi đại hán kia mở miệng nói, người ở bên trong lập tức quát to

- Mẹ nó! Có việc gì thì nói nhanh!

Lúc này bị người khác quấy rầy, bất luận kẻ nào cũng sẽ không vui.

- Chiêm đại ca, có người tìm người.

Đại hán kia có chút sợ hãi nói.

- Người nào thì cũng chờ đó cho ta!

Chiêm hán tử kêu lên.

- Ô, Chiêm đại gia, ngài cũng không nên nổi giận mà... Ta đến để chiều người có được không.

Thanh âm phóng đảng của nữ tử lại nũng nịu vang lên.

- Ha ha, được được, Chiêm gia rất là ưa thích người. Dạng...

Nói vừa xong, chỉ có nghe thấy một hồi thân thể rung động truyền ra, tận lực bồi tiếp, nữ tử phóng đảng kia rên lên từng hồi, rồi phóng đảng nói.

- Ai, Chiêm gia, không được căn ở chỗ đó đâu, rất ngứa, ta chịu không được... A...

Khóe miệng lộ ra nụ cười vui vẻ, Lý Dật đi tới trước cửa, nhấc chân hung hăng trực tiếp đá văng cánh cửa ra.

Trong phòng, một nữ tử không còn một mảnh vải che thân ngửa mặt lên, bị một người hán tử đè xuống, hán tử kia ở trên người cô gái không ngừng đung đưa, cũng không biết hai người đang làm những gì.

- Người nào?

Cánh cửa bị đá văng ra, nam tử kia giận dữ kêu lên.

- Người xem xem ta là ai?

Lý Dật lạnh lùng nói.

Nếu là người quản lý của sông bạc, Lý Dật tin tưởng là hẳn nhất định nhận ra mình. Thì Lương an bài nhân viên, nếu là người quản lý sông bạc nhất định phải là người của Tam bang Ngũ hội, những người này, cho dù Lý Dật không biết, nhưng là bọn hắn nhất định là nhận biết Lý Dật.

Quả nhiên, đại hán kia quay đầu nhìn ra một chút, khi hắn nhìn thấy Lý Dật, đại hán kia liền quỳ xuống trước mặt Lý Dật.

- Thiếu... Thiếu chủ sao người lại tới đây.

Chiêm đại hán trông cũng chưa phải lớn tuổi lắm, khoảng tầm ba mươi lăm tuổi, có tu vi Ngũ Tinh Đấu Sư. Nếu là Ngũ Tinh Đấu Sư, cũng đủ để trấn trụ một cái sông bạc rồi.

Hắn quay lại nhìn thấy nữ tử còn đang ngửa mặt nằm ở trên bàn, đại hán này run rẩy một hồi, mồ hôi lạnh lập tức chảy xuống dọc sống lưng.

Nhìn đại hán quỳ xuống, Lý Dật có điểm ấn tượng, người này chính là một tiểu đầu mục của Thiên Ưng Bang trước kia.

Nữ tử này sau khi nhìn thấy họ Chiêm hán tử quỳ xuống, cũng là sợ tới mức từ trên mặt bàn bò xuống, một đôi bông đào trắng nõn không ngừng lung lay ở trước mặt Lý Dật.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Triệu Tập Nhân Thủ

Q.6 - Chương 5: Triệu Tập Nhân Thủ

Tranh thủ thời gian thu thập y phục của mình, nữ tử này nhìn thấy Lý Dật và Lý Hàn cả người tràn đầy máu tươi, nàng ta đứng ở một bên người run lấy bầy.

- Thiếu chủ, xin người tha mạng!

Chiêm hán tử liên tục kêu lên.

Lý Dật có thủ đoạn thiết huyết, đã sớm xâm nhập vào trong lòng các thuộc hạ của Lý Minh, tại trong mắt hán tử này, những hành động vừa rồi của mình bị Lý Dật bắt được quả tang, nếu để cho Thiếu chủ phẫn nộ, chỉ sợ là sẽ lấy đi cái mạng bé nhỏ của mình.

- Ai muốn lấy mạng của người?

Nhìn thấy Chiêm hán tử đang kinh hoảng, Lý Dật cười cười.

Đánh giá thoáng qua cô gái ở trước mắt, Lý Dật phát hiện, nữ tử này tuổi cũng không phải là nhỏ, chừng khoảng hơn ba mươi tuổi. Tướng mạo thông thường, nhưng trông rất là lẳng lơ. Mùi vị rất là nồng hậu.

Nữ nhân như vậy căn bản không lọt vào mắt xanh của Lý Dật, hắc hắc nhú mày, nói.

- Không có tiền sao? Lần sau đi tìm nữ tử tuổi trẻ xinh đẹp hơn một chút!

Nói ra những lời này, Lý Dật vung tay thấy một mai kim tệ rơi xuống mặt bàn.

- Thiếu, thiếu, Thiếu chủ...

Chiêm hán tử không nghĩ tới Lý Dật lại xử lý sự tình như thế, hắc thoáng ngây ngẩn cả người, vội vàng cầm lấy mai kim tệ kia, nâng đến trước mặt Lý Dật.

- Thiếu chủ, tiểu nhân không phải thiếu tiền, mà là, ai, nói như thế nào nhỉ, hai người chúng ta coi như là bạn tình lâu năm, ta và nàng cũng đã có sáu bảy năm quan hệ!

Nghe xong lời Chiêm hán tử nói, Lý Dật có cảm giác ghen lại, Lý Dật cũng không thể tưởng được, hai người có quan hệ lâu như vậy!

Xem ra nữ tử này nhất định là ở trong Thanh lâu, đến tuổi này vẫn còn phải làm chuyện như vậy, tại trong mắt Lý Dật cũng có cảm giác chua xót. Nếu như không phải là hoàn cảnh, đã ba mươi tuổi rồi ai nguyện ý đi làm chuyện này đây?

- Vậy người dứt khoát lấy nàng làm vợ được không?

Lý Dật sau một hồi khinh khỉnh, mới lên tiếng nói.

- Thật sự là, trong nhà tiểu nhân đã có vợ, hơn nữa lại còn khá hung dữ, bình thường nàng ta cũng khá tốt, nhưng nếu biết rõ ta muốn lấy nữ nhân

Thanh lâu về nhà, thì không biết chừng nàng sẽ đại náo ngất trời như thế nào!

Chiêm đại hán xấu hổ nói.

Những lời này khiến cho Lý Dật ngây ngẩn cả người, vấn đề này là việc nhà của Chiêm hán tử, Lý Dật cũng không có hứng thú hỏi tới nữa.

- Người, hần đã không thiếu tiền, vậy người hãy đem đi đi!

Lý Dật chỉ vào mai kim tệ, nói với nữ nhân kia.

- Ta không dám, ta không dám!

Nàng nhìn thấy trên người Lý Dật tràn đầy máu tươi, làm sao dám ở trước mặt Lý Dật nhận lấy tiền đây.

- Xem ra, tiền này muốn đưa cho các người cũng khó khăn a!

Lý Dật rất là buồn bực, nhưng mà, Thiếu chủ đã đem tiền ném đi, có thể nào thu trở về đây?

- Tốt lắm, người!

Lý Dật đột nhiên chỉ vào Chiêm hán tử.

- Số tiền này cho người bảo quản lấy, từ nay về sau kiếm cô nương xinh đẹp trẻ tuổi một chút! Một ngày một lần! Mỗi lần giao ra một phần tiền! Tiền này, coi như là ta ứng trước tiền lương đưa trước cho người!

Lý Dật hung hăng nói.

- Dạ dạ...

Nhìn thấy Lý Dật có vẻ tức giận, Chiêm đại hán liên tục đáp ứng.

- Cho người phụ nữ này đi ra ngoài trước!

Lý Dật nói xong, trực tiếp tiến lên ngồi ở trên mặt ghế.

Vừa mới phân phó cho Chiêm hán tử, nghe thấy Lý Dật nói, nữ tử kia nhanh chóng chạy ra ngoài.

Nhìn thấy nữ nhân kia đi ra, Lý Dật mới mở miệng nói.

- Bây giờ nói chuyện đứng đắn, ta bị Tứ Đại Gia Tộc đuổi giết, các người lập tức nghĩ biện pháp đến Tổng bộ báo tin, để cho bọn họ tập hợp từ Đấu Vương cường giả trở lên đi tới La Á Cốc tập hợp!

- Vâng, Thiếu chủ!

Chiêm đại hán lập tức đáp ứng.

- Còn có một việc nữa, đem chuyện ta bị Tứ Đại Gia Tộc đuổi giết nhanh chóng truyền ra ngoài, càng nhanh càng tốt, phạm vi càng xa càng tốt, nói là ta bị bao vây ở La Á Cốc!

Lý Dật phân phó cho Chiêm hán tử.

- Vâng, Thiếu chủ!

Tuy rằng không biết Lý Dật nói ra những lời này có mục đích gì, nhưng mà, nếu là lời Thiếu chủ nói, cứ làm theo là tốt rồi.

- Các người đều đi làm việc đi, ta cùng Minh chủ ở trong này nghỉ ngơi một chút, xong rồi ta còn phải chạy tới La Á Cốc.

Lý Dật thản nhiên nói.

- Vâng!

Nghe thấy Lý Dật nói những lời này, Chiêm tử cùng với đại hán trông cửa đều lập tức lui ra.

- Phụ thân, hãy nghỉ ngơi một chút a! Sau đó chúng ta đi đến La Á Cốc.

Lý Dật nói với Lý Hàn.

Gật nhẹ đầu, Lý Hàn ở trên ghế ngồi xuống, nhắm hai mắt lại tiến vào trạng thái khôi phục.

Nhờ có Thiên Khôn Địa Càn Châu trợ giúp, đấu khí của Lý Dật khôi phục rất nhanh, không đến nửa giờ sau, Lý Dật liền từ trên ghế đứng lên.

Đấu khí trong thân thể khôi phục cũng không sai biệt lắm, phần còn lại trên đường đi đến La Á Cốc có thể khôi phục, nhìn thấy Lý Hàn đang tập chung khôi phục, Lý Dật xòe bàn tay ra đưa về phía sau lưng Lý Hàn.

Ước chừng khoảng hơn mười phút sau, Lý Hàn cũng mở mắt ra, Lý Hàn khôi phục cũng không sai biệt lắm.

- Chúng ta khởi hành đi!

Lý Hàn nói ra.

Lý Dật gật nhẹ đầu, rất nhanh hai người đi ra khỏi sông bạc, hướng về phía La Á Cốc đi tới.

o0o

La Á Cốc, là nơi hai cha con Lý Dật ước hẹn với Lý Nhất Dương và Lý Na Na, nếu đến muộn một khắc, Lý Nhất Dương cùng với Lý Na Na sẽ nguy hiểm hơn một phần.

Tính thời gian Lý Dật cho người từ sông bạc đi tới Tổng bộ Lý Minh, và triệu tập Đấu Vương cường giả xong, tiêu tốn cũng phải hết hai đến ba canh giờ thời gian, Lý Dật cũng không thể đợi thời gian dài như vậy. Sau khi đấu khí khôi phục, lập tức hắt cùng với Lý Hàn khởi hành đi tới La Á Cốc.

Trên đường đi bọn họ đều chú ý tránh những ánh mắt thám tử của Tứ Đại Gia Tộc, một đoạn đường vốn chỉ cần mười phút lộ trình, hai người

phải đi đến hơn hai mươi phút.

La Á Cốc, địa thế rất là hiểm trở, trước kia có một trạm kiểm soát đặt ở đây để kiểm soát điếm ra vào Đế đô. Nhưng cũng đã mấy trăm năm nay cũng chưa từng có một lần xuất hiện địch nhân đánh qua nơi này, dần dần trạm kiểm soát cũng bị vứt bỏ.

Hai bên đều có những ngọn núi hiểm trở, ở ngọn núi chính giữa, chính là La Á Cốc!

Lý Dật cùng với Lý Hàn hai người bò lên trên một ngọn núi, dọc theo ngọn núi này cẩn thận điều tra bên trong La Á Cốc.

Rất nhanh, tại sâu bên trong La Á Cốc, Lý Dật phát hiện tiếng binh khí va chạm vang ra.

Một cái vòng bảo hộ năng lượng hình tròn, đang bảo hộ Lý Nhất Dương cùng với Lý Na Na ở bên trong. Bốn phía vòng bảo hộ năng lượng này, vây quanh là một vị Đấu Hoàng và bảy tám gã Đấu Vương, những người này đều không ngừng công kích vào vòng bảo hộ năng lượng kia.

- Lý Trường lão này, xem ra năng lực trận pháp tiến triển cũng không ít a!

Xem cảnh tượng trước mắt, Lý Hàn thấp giọng nói.

- Trận pháp ư?

Lý Dật nghi ngờ hỏi.

- Không sai, Lý Trường lão tuy rằng chỉ là Đấu Vương cường giả, nhưng mà trận pháp Lý Trường lão thi triển rất là cao minh. Nếu cho hẳn có thời gian bố trí trận pháp, dù cho đối mặt với vài Đấu Hoàng cường giả vây công, Lý Trường lão cũng có thể không thua.

Lý Hàn chậm rãi nói.

Nghe thấy lời Lý Hàn nói, trong nội tâm Lý Dật lập tức hiểu rõ, Lý Nhất Dương thân là Trưởng lão, ở tại Lý gia Đế đô lại có thể làm cho Gia chủ cung kính như vậy, xem ra trận pháp mới là giá trị chính thức của Lý Nhất Dương.

- Phụ thân, chúng ta hãy đi cứu người!

Nhìn thấy tình huống đang diễn ra ở phía dưới, Lý Dật mở miệng nói ra.

Dựa vào trận pháp, Lý Nhất Dương cùng với Lý Na Na mặc dù không có xảy ra chuyện gì, nhưng mà trận pháp là vật chết. Nếu cứ bị người ở phía ngoài vây quanh, tuy rằng có thể an toàn, nhưng mà không thể thoát thân được.

Một Đấu Hoàng cường giả, cũng không phải Lý Nhất Dương cùng với Lý Na Na có thể đối phó được. Nếu như bị vài người vây công, Lý Nhất Dương cùng với Lý Na Na cũng chỉ có thể co đầu rút cổ ở trong vòng bảo hộ của trận pháp mà thôi.

- Được, người dẫn ta xuống dưới!

Lý Hàn lập tức nói ra.

Một Đấu Hoàng cường giả, bảy tám Đấu Vương cường giả, nếu Lý Dật, Lý Hàn, cùng với Lý Nhất Dương liên thủ, cho dù đánh không lại, chạy trốn cũng không phải là vấn đề gì lớn.

Hiện tại thừa dịp đại đội nhân mã của Tứ Đại Gia Tộc còn chưa có xuất hiện ở nơi này, cứu Lý Nhất Dương cùng với Lý Na Na chính là lựa chọn tốt nhất.

- Được!

Lý Dật hét lớn một tiếng, Song dực Đấu khí sau lưng đột nhiên triển khai, cầm lấy tay Lý Hàn bay xuống!

- Một đám ở phía dưới không sợ chết, đám vây công Trưởng lão Lý gia Đế đô Lý Nhất Dương, thật là chán sống rồi hay sao?

Thân người còn ở trên không trung, Lý Dật đã cao giọng nói.

- Người là người phương nào!

Nghe thấy có người ở trên không truyền đến thanh âm, một đám Đấu Hoàng, Đấu Vương cường giả đang công kích trận pháp phòng hộ lập tức ngừng đầu lên, hỏi.

- Ta là Lý Dật thiếu gia! Thấy bốn thiếu gia, các người còn không nhanh chóng rút đi?

Lý Dật cười lớn nói.

- Lý Dật! Người là Lý Dật! Người vừa từ Lý gia trốn thoát ra?

Nghe thấy Lý Dật nói, tên Đấu Hoàng cường giả ở phía dưới kinh ngạc kêu lên.

Tên Đấu Hoàng cường giả này nhận được nhiệm vụ, chính là đến La Á Cốc diệt trừ Lý Nhất Dương cùng với Lý Na Na. Đương nhiên, tên Đấu Hoàng cường giả này cũng biết, hiện tại đang có không ít Đấu Hoàng cường giả đều hướng về phía Lý gia tiến đến.

Đối mặt với Đấu Hoàng cường giả của Tứ Đại Gia Tộc, Lý Dật lại vẫn có thể ung dung trốn thoát, hơn nữa hãn lại còn xuất hiện ở nơi này, điều này làm cho tên Đấu Hoàng cường giả này cảm thấy vô cùng kinh ngạc!

Lý Dật làm sao có thể từ trong tay đám Đấu Hoàng cường giả của Tứ Đại Gia Tộc trốn thoát chạy tới đây? Nghĩ đến vấn đề này, chân mày tên Đấu Hoàng cường giả này khẽ cau lại.

- Cái gì gọi là chạy trốn tới đây?

Lý Dật từ phía trên trời bay xuống, cuồng vọng cười nói.

- Bốn thiếu gia đích thực là giết người đi ra! Hừ, cái gì là Phong Lưu Ngọc, còn không phải là bị bốn thiếu gia một kiếm chém thành hai nửa sao! Còn có con quý nhỏ Tông Bằng, bất quá vừa mới tấn cấp Đấu Hoàng cường giả, cũng dám đến cùng với bốn thiếu gia thi đấu!

- Người đã giết hết bọn họ ư?

Tên Đấu Hoàng cường giả này vội vàng kêu lên.

- Không sai, hiện tại sẽ đến lượt các người!

Cười lớn một tiếng, Lý Dật đã bay lên trên đỉnh đầu tên Đấu Hoàng cường giả này, hai tay vung lên, Âm Dương Thần Lô bắn về phía đỉnh đầu của tên Đấu Hoàng cường giả này công kích tới.

Lời của Lý Dật vừa nói đã làm cho tên Đấu Hoàng cường giả này âm thầm kinh hãi, hiện tại hắn nhìn thấy một đạo tia chớp quái dị công kích xuống, tên Đấu Hoàng cường giả căn bản là không dám ngăn cản, phóng thân thể hướng về phía bên cạnh tránh đi.

Âm Dương Thần Lô nện xuống mặt đất, đánh lên mặt đất tạo thành một cái hố thật sâu, khí lăng xẹt xuống làm cho mặt đất chấn động, trực tiếp bắn vào hai tên Đấu Vương cường giả đứng ở gần đó.

Lúc này, Lý Dật mới cùng với Lý Hàn hạ xuống, đứng ở phía trước vòng bảo hộ, hắn khinh miệt nhìn tên Đấu Hoàng cường giả, khinh thường nói.

- Các hạ thân là Đấu Hoàng cường giả, chẳng lẽ chỉ biết tránh né thôi sao?

Đánh giá thoáng qua lên hai gã Đấu Vương, nhìn thấy bọn họ không có chuyện gì, tên Đấu Hoàng cường giả này mới mở miệng ra nói.

- Lý Dật, chẳng lẽ ngươi chỉ biết đánh lén thôi sao?

- Các hạ bị dẫn độ à? Đây gọi là đánh lén sao? Ta đứng ở trước mặt, công kích các hạ a!

Lý Dật vừa cười vừa nói.

Nhưng mà Lý Dật đột nhiên phát ra một đạo Âm Dương Thần Lôi, quả thật có ý định đánh lén ở bên trong.

- Lý Dật ca ca!

Nhìn thấy Lý Dật từ phía trên trời bay xuống, Lý Na Na đã sớm cao giọng hoan hô, có thể một lần nữa nhìn thấy Lý Dật, đối với Lý Na Na mà nói, là một niềm vui vô bờ bến. Điều đó chứng minh Lý Dật đã thoát hiểm, từ bên trong Lý gia trốn thoát ra.

Nhìn thấy Lý Dật xuất hiện, Lý Nhất Dương trong tay liên tục chém ra vài đạo đấu khí, sau đó những đạo đấu khí này bao phủ trên mặt đất, vòng bảo hộ năng lượng ‘sư’ lên một tiếng thoáng cái đã không thấy tăm hơi.

- Lý Dật ca ca!

Lý Na Na rốt cuộc không kìm chế được, chạy vội đến bên người Lý Dật, đem đầu tựa trên bờ vai Lý Dật.

- Na Na, muội không sao chứ?

Lý Dật cười hỏi.

- Có trận pháp của phụ thân che chở, một sợi tóc của Na Na cũng đều không mất.

Lý Na Na lập tức trả lời.

Cự Mộc Oanh

Q.6 - Chương 6: Cự Mộc Oanh

- Muội không có việc gì là tốt rồi.

Lý Dật nhàn nhạt cười nói.

- Na Na muội muội, những người này đã bao vây các người bao lâu, huynh sẽ khiến cho bọn chúng không thể mở miệng ra được nữa!

- Tốt, Lý Dật ca ca, huynh giúp muội hung hăng dạy bảo bọn chúng!

Nghe thấy Lý Dật nói muốn vì chính mình trút cơn giận này, Lý Na Na cảm thấy vô cùng hưng phấn. Nam nhân bởi vì mình mà đánh nhau, đây là một trong những chuyện tình mà nữ nhân ưa thích nhất.

Lý Dật đã nói ra những lời như vậy, là hoàn toàn không có đem cái Đấu Hoàng cường giả kia để ở trong mắt, nhìn Lý Dật cùng với Lý Na Na hoàn toàn xem hãn như là một món đồ chơi thông thường, tên Đấu Hoàng cường giả này cảm thấy lửa giận càng lúc càng tăng lên ngàn ngút.

- Lý Dật! Đừng khua môi múa mép! Hừ, muốn tại trước mặt nữ nhân làm ra vẻ ta đây ư, những người cũng không cần phải làm ta cái dạng này, phải biết rằng, ta cũng là một Đấu Hoàng cường giả a!

Người này lớn tiếng gầm rú.

- Đấu Hoàng cường giả, cho dù cùng là Đấu Hoàng cường giả, cũng có ba bảy loại, các hạ nói là Đấu Hoàng cường giả, ta xem, bất quá là loại Đấu Hoàng hạ đẳng nhất a?

Lý Dật nói móc một câu, người này bất quá là Nhất Tinh Đấu Hoàng, Lý Dật căn bản không để hãn ở trong mắt.

- Tức chết ta a!

Người này hô to một tiếng, nói tiếp.

- Lý Dật, ta cho người biết, Vạn Khiêm ta lợi hại như thế nào!

Thì ra vị Đấu Hoàng cường giả này có tên gọi là Vạn Khiêm.

Hai tay Vạn Khiêm liên tục kết xuất ra thủ ấn, Lý Dật thậm chí có thể phát hiện, hai tay Vạn Khiêm đều có chút run rẩy!

Điều này cũng khó trách, Vạn Khiêm bất quá chỉ là Nhất Tinh Đấu Hoàng, nhưng mà những người ở trước mặt hắn đều có thực lực Đấu Vương. Hắn có thực lực Đấu Hoàng đứng trước tuyệt đại đa số đều là Đấu Vương, Vạn Khiêm đều được mọi người vô cùng tôn kính, nhưng hiện tại lúc này hắn bị Lý Dật vũ nhục như vậy, Vạn Khiêm đương nhiên là chịu không nổi!

Lần bị vũ nhục như vậy trước đây, Vạn Khiêm cũng không nhớ rõ đó là chuyện tình của năm nào rồi!

Theo thủ ấn không ngừng kết xuất trong tay, từ trong tay Vạn Khiêm một đạo năng lượng lục sắc rất nhanh tập kết ra.

- Cự Mộc Oanh!

Vạn Khiêm quát to lên một tiếng, hai tay đẩy về phía trước, một cây gỗ cực kỳ to lớn mạnh mẽ hướng về phía Lý Dật đập thẳng xuống!

Khi cây gỗ to lớn này càng lúc càng tới gần Lý Dật, thể tích của nó càng lúc càng lớn. Đến cuối cùng, cây gỗ này cũng tiến tới bên người Lý Dật, thì lúc này thân người Lý Dật so với cự mộc, giống như là tiểu hài tử thông thường đứng ở trước một căn phòng to lớn!

- Vạn Khiêm, chỉ có thể này mà người cũng đưa ra?

Nhìn thấy Cự Mộc Oanh bay thẳng về phía mình, khóe miệng Lý Dật khẽ mỉm cười.

Nghe thấy lời Lý Dật nói, trên mặt Vạn Khiêm lộ ra ý tứ khó hiểu, rất nhanh sau đó Vạn Khiêm liền phá lên cười.

- Lý Dật, trước hãy tiếp được một chiêu này của ta rồi nói sau!

Vạn Khiêm đối với chiêu này hẳn rất có lòng tin, Cự Mộc Oanh là một trong những Đấu kỹ cường đại nhất của Vạn Khiêm. Vạn Khiêm đã từng làm qua thí nghiệm, với một chiêu Cự Mộc Oanh như vậy, hẳn đã từng làm cho một tòa núi nhỏ bị sụp đổ xuống.

Vạn Khiêm không tin, năng lực phòng ngự của Lý Dật có thể so với một ngọn núi nhỏ.

Tay phải nắm chặt, Lý Dật tiến lên, tung ra một chưởng đánh thẳng vào cây gỗ cự đại kia, chợt ‘oanh’ lên một tiếng, cự mộc tiếp xúc với bàn tay của Lý Dật, cứ như vậy mà trực tiếp thiêu đốt thành tro!

Lý Dật vừa rồi tung ra một nắm đấm, đó là Nam Minh Lưu Hỏa. Nam Minh Lưu Hỏa là một trong bảy loại hỏa diễm lợi hại nhất trong thiên địa, bên trong nó ẩn chứa nhiệt độ cao khó có ai có thể tưởng tượng được!

Cây gỗ cự đại gặp phải nhiệt độ hỏa diễm như vậy, chỉ có một kết cục, đó chính là bị thiêu đốt thành tro tàn mà thôi!

Cuồng loạn thiêu đốt! Chỉ trong nháy mắt, đầu gỗ cự đại giống như là đột nhiên rơi vào trong nham thạch nóng chảy, toàn thân bốc lên hỏa diễm hùng hực, cứ như vậy mà bốc cháy lên!

Vốn là, đầu gỗ cự đại là đấu khí Mộc hệ ngưng kết mà thành, nhưng đấu khí Mộc hệ gặp gỡ Nam Minh Lưu Hỏa, lập tức bổ sung nguyên liệu cho Nam Minh Lưu Hỏa, làm cho toàn bộ đầu gỗ cự đại đều hùng hực bốc cháy lên.

Vạn Khiêm tuy rằng nghĩ Cự Mộc Oanh của hắn sẽ bị Lý Dật phá vỡ, nhưng Vạn Khiêm cũng thật không ngờ, Lý Dật có thể trực tiếp đem Cự

Mộc Oanh của hãn ngưng kết ra trực tiếp đốt cháy lên như vậy!

Nhìn đoàn cự đại hỏa diễm kia, trên mặt Vạn Khiêm cũng tràn ngập vẻ mặt khó có thể tin được.

Cự đại hỏa diễm, thậm chí đều chiếu sáng toàn bộ La Á Cốc, rất nhanh sau đó cự mộc đấu khí bị tiêu hao không còn, Nam Minh Lưu Hỏa cũng lập tức tắt luôn.

- Người cũng không có cái gì hay hơn cái này à?

Lý Dật khinh thường nói, lúc này hãn biết rõ Vạn Khiêm tu luyện chính là đấu khí Mộc hệ, làm cho Lý Dật càng thêm yên tâm, Lý Dật tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa Quyết, trời sinh là có thể khắc chế kẻ tu luyện đấu khí Mộc hệ. Một Nhất Tinh Đấu Hoàng muốn độ sức với mình, đây không phải là tự làm mất mặt hay sao?

- Không thể tưởng được, người lại là kẻ tu luyện đấu khí Hỏa hệ.

Vạn Khiêm trừng mắt nói.

Nghe thấy lời Vạn Khiêm nói, Lý Dật ngược lại cảm thấy ngạc nhiên, theo đạo lý mà nói, Tứ Đại Gia Tộc đã điều tra mình rất là rõ ràng rồi, chẳng lẽ tư liệu của bốn Đại gia tộc cũng không có trao đổi với nhau sao?

- Người là cường giả của gia tộc nào?

Lý Dật lạnh lùng hỏi.

- Cái này cũng không cần phải nói cho người biết!

Nghe thấy Lý Dật hỏi, Vạn Khiêm suy nghĩ một chút, lập tức nói.

- Lý thúc thúc, người nhận biết người này sao?

Lý Dật hướng về phía Lý Nhất Dương hỏi.

- Ta cũng chưa từng gặp qua.

Nghe thấy lời Lý Nhất Dương nói, Lý Dật khẽ chau mày lại, Lý Nhất Dương cũng không có nhận ra người này, Tứ Đại Gia Tộc này thực lực che dấu rất là sâu a!

- Bất quá cũng không có vấn đề gì. Vậy thì được rồi, sau khi người chết, ta cũng muốn nhìn, trong Tứ Đại Gia Tộc kia. gia tộc nào đến nhặt xác người!

Lý Dật hung hăng nói.

Thừa dịp lúc này cường giả của Tứ Đại Gia Tộc còn chưa có chạy tới, Lý Dật quyết định trước là đem Vạn Khiêm xử lý, sau ngày hôm nay Lý Dật cùng Tứ Đại Gia Tộc đã rơi vào kết cục không chết không ngừng rồi.

Xử lý một Nhất Tinh Đấu Hoàng cường giả, đối với Lý Dật cũng rất là dễ dàng.

Trong lúc Lý Dật nói ra những lời này, cánh tay phải của hắn bắt đầu xuất hiện vài đạo năng lượng có màu sắc khác nhau, Phá Không Kiếm cũng đã bắt đầu chuẩn bị.

Màu đen Âm hệ, màu đỏ Hỏa hệ, màu tím Lôi hệ, màu trắng Thánh hệ. Bốn đạo kiếm chỉ đã quay chung quanh cánh tay phải của Lý Dật không ngừng chuyển động.

Lý Dật cũng không có lựa chọn đấu khí cho Phá Không Kiếm, đối mặt kẻ tu luyện đấu khí Mộc hệ, lực lượng Hỏa hệ không phải là lựa chọn rất tốt sao?

Tay trái nắm chặt, một đạo hỏa diễm cực nóng bốc lên, theo tay Lý Dật vung lên, đạo Nam Minh Lưu Hỏa lập tức vọt tới trước mặt Vạn Khiêm.

Nhìn thấy đạo Nam Minh Lưu Hỏa đã đến trước mặt mình, thần sắc Vạn Khiêm rất là căng thẳng, ngay lập tức có một tấm chắn màu bích lục xuất

hiện ngay ở trước mặt Vạn Khiêm.

Nam Minh Lưu Hỏa đưng vào tấm chắn, lập tức hóa thành một đoàn cự đại hỏa diễm, trong nháy mắt đã đem năng lượng lá chắn của Vạn Khiêm phá vỡ, nhìn thấy năng lượng lá chắn đã biến mất, trên mặt Lý Dật lộ ra một nụ cười tàn nhẫn.

- Phá Không Kiếm! Phá cho ta phá, phá!

Lý Dật hét lớn một tiếng, một thanh kiếm chỉ màu xám bắn về phía Vạn Khiêm.

Thanh âm trên Kiếm chỉ truyền đến làm cho lòng người cảm thấy kinh dị, nhìn Phá Không Kiếm đang ở trên không hình thành kiếm chỉ, Vạn Khiêm có cảm giác da đầu dựng ngược lên.

Vạn Khiêm cũng không thể tưởng tượng được, Lý Dật lại có thể liên tục phát ra hai đạo năng lượng cùng lúc như thế, lúc trước Vạn Khiêm ngưng kết ra lá chắn năng lượng đã bị Nam Minh Lưu Hỏa phá vỡ, lúc này hẳn phải đối mặt với Phá Không Kiếm của Lý Dật, Vạn Khiêm chỉ có thể dùng năng lực phòng hộ của nhục thể ngành kháng mà thôi.

Nhưng thân thể của Vạn Khiêm có thể ngăn trở được Phá Không Kiếm sắc bén hay sao?

Mắt thấy Phá Không Kiếm sắp bổ vào trên người Vạn Khiêm, thì nghe thấy ở cách đó không xa truyền đến hai tiếng:

- Dừng tay!

Ngay lập tức có hai đạo năng lượng rất nhanh phá không mà đi, rốt cục cũng chặn trước người Vạn Khiêm, cùng với Phá Không Kiếm va đưng vào nhau.

Oanh lên một tiếng nổ lớn, Phá Không Kiếm hình thành kiếm chỉ trực tiếp biến mất, hai bóng người triển khai Song dực Đấu khí cũng lập tức từ trên không bay xuống bên người Vạn Khiêm.

Hai vị đến thành linh này cũng là Đấu Hoàng cường giả!

- Lý Dật, ngươi hãy chịu chết đi!

Một vị Đấu Hoàng chỉ tay vào Lý Dật, lạnh lùng nói.

Nhìn thấy trước mắt có ba vị Đấu Hoàng cường giả, Lý Dật nhú chặt hai hàng chân mày lại, Lý Dật thật sự cũng không thể tưởng được, cường giả của Tứ Đại Gia Tộc lại đến đây nhanh như vậy!

- Ha ha, hai vị có tốc độ rất nhanh a, ta Lý Dật bước chân vừa đến nơi này, các người liền đã đuổi đến nơi. Chẳng lẽ mũi của các người đều là mũi chó, có thể ngửi thấy mùi ở trên người Lý Dật sao?

Lý Dật cười lớn nói.

- Ha ha, Lý Dật, ngươi cũng không biết...

Nghe thấy lời Lý Dật nói, một vị Đấu Hoàng cường giả cũng không có để ý, hắn cũng cười lên ha ha, nói.

- Huynh đệ hai người chúng ta ở này đợi người cũng đã lâu rồi, vốn không nghĩ người sẽ vì cô nàng kia mà tới sớm như vậy. Cho nên hai huynh đệ chúng ta đều ngủ một giấc, đợi người đến cứu người!

- Thật không? Tứ Đại Gia Tộc nghĩ như vậy là lấy được tánh mạng Lý Dật ta sao?

Nghe thấy lời của tên Đấu Hoàng này nói, sắc mặt của Lý Dật dần dần trở nên lạnh lùng.

Nếu là thật sự như lời người này nói, Tứ Đại Gia Tộc đã sớm an bài nhân thủ ở trong này rồi, như vậy buổi tối ngày hôm nay Tứ Đại Gia Tộc đã bày ra thiên la địa võng, chỉ sợ là hoàn toàn muốn đưa mình vào chỗ chết đây.

- Không sai, Lý Dật, chính người còn không biết a? Bắc Đẩu Tông đã treo giải thưởng rất lớn xuống, chỉ cần có thể lấy đầu của người đi đến Bắc Đẩu Tông, sẽ được thưởng một con số trên trời a!

- Không tệ, chỉ cần chút phần thưởng này, huynh đệ hai người chúng ta cũng không cần ở Hồng gia làm cung phụng nữa!

Một tên Đấu Hoàng nói tiếp.

- A, nguyên lai các người là người của Hồng gia, không biết thiếu gia Hồng gia các người, Hồng Vũ hiện tại có tốt không?

Nghe thấy bọn chúng là người của Hồng gia, Lý Dật lập tức vừa cười vừa nói.

- Hồng Vũ thiếu gia sao? Ha ha, nói thế còn phải đa tạ người.

Nghe thấy Lý Dật hỏi, một tên Đấu Hoàng cũng nói ra.

- Từ khi thua các hạ, Hồng Vũ thiếu gia đã nỗ lực tu luyện, thiếu gia đã tiến vào Bắc Đẩu Tông bế quan tu luyện được một thời gian rồi, nghe nói hiện tại đã là cảnh giới Đấu Hoàng cường giả.

- Tông chủ Bắc Đẩu Tông cũng rất là cao hứng, còn ban thưởng cho Hồng Vũ thiếu gia một kiện bảo vật. Ha ha, Lý Dật, dù cho người hiện tại có gặp được Hồng Vũ thiếu gia, chỉ sợ là cũng không chiếm được cái gì tốt.

Một tên Đấu Hoàng cười lớn nói.

- A, nếu nói như vậy, ta lại muốn chúc mừng Hồng Vũ thiếu gia của các người!

Lý Dật cười cười nói.

Lý Dật trong lòng thầm kinh hoàng, hai Đấu Hoàng cường giả đều là người của Hồng gia, Đế đô Tứ Đại Gia Tộc quả thật đều là những con

quái vật khổng lồ! Có thể mời hai vị Đấu Hoàng cường giả đảm đương chức Cung phụng. Khẳng định Hồng gia còn có biện pháp để khắc chế hai huynh đệ này. Bằng không, chỉ bằng hai người này, nếu làm loạn lên, cũng là hồi bi kịch của Hồng gia.

- Ngược lại không cần cảm ơn, mà chúng ta ngược lại muốn cảm ơn các hạ!

Một tên Đấu Hoàng vừa cười vừa nói.

- A, người muốn nói làm sao phải cảm ơn ta?

Lý Dật thần sắc bất động hỏi.

- Vì cái này... Cảm ơn người đã không chết ở tại Lý gia, để cho chúng ta bây giờ có cơ hội xử lý người! Ha ha, nếu Bắc Đấu Tông phong thưởng, huynh đệ chúng ta cũng có một phần!

Người nọ ha ha phá lên cười.

Lời vừa nói dứt, hai người đồng thời quát to lên một tiếng, đồng thời thi triển ra Đấu kỹ hướng về phía Lý Dật công kích.

Hai đạo lôi điện màu tím thô như cánh tay rất nhanh bắn về phía Lý Dật, hai đạo lôi điện uy lực tuy rằng không bằng Âm Dương Thần Lôi, nhưng rất rõ ràng hai đạo lôi điện này đều thô to hơn đạo Âm Dương Thần Lôi mà Lý Dật vẫn thường xuyên phóng thích ra!

Mà lúc này hai đạo lôi điện cùng phóng thích, hiệu quả cũng gia tăng lên, so với Lý Dật phóng thích ra đạo Âm Dương Thần Lôi còn muốn cường đại hơn nhiều!

Nhìn thấy hai đạo lôi điện tử sắc, sắc mặt Lý Dật tỏ ra phi thường nghiêm túc, thân thủ ở trước ngực vung lên, tấm chắn màu trắng lập tức xuất hiện.

Đối với lôi điện công kích, năng lực phòng ngự của Thánh hệ hần là càng thêm hữu hiệu hơn một ít.

Sau khi bố trí xong năng lực phòng hộ, cánh tay còn lại của Lý Dật rất nhanh vung lên, một đạo thiểm điện Âm Dương Thần Lôi xuất hiện!

Lúc đạo Âm Dương Thần Lôi sắp sửa đánh lên đạo lôi điện, đạo lôi điện kia đã xảy ra biến hóa.

Đạo lôi điện kia đột nhiên phân tán ra, hóa thành một tấm lưới điện, hướng về phía Lý Dật bao trùm tới.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Duẩn Hành

Q.6 - Chương 7: Duẩn Hành

Lôi điện ở phía sau phát sinh ra biến hóa, Lý Dật căn bản là không có thời gian để phản ứng kịp thời, Âm Dương Thần Lôi xuyên qua lưới điện, một bộ phận lưới điện gắn vào năng lượng lá chắn, rất nhanh liền biến mất, nhưng mà vẫn còn có đại bộ phận lưới điện, trực tiếp bao trùm trên người Lý Dật.

Từng trận từng trận điện hoa không ngừng chớp động lên trên người Lý Dật, thân thể Lý Dật lúc này cũng run rẩy không ngừng.

- Lý Dật ca ca!

Nhìn thấy Lý Dật bị lưới điện bao phủ, Lý Na Na lớn tiếng kinh hô.

Không đợi Lý Na Na kinh hô xong, có một đạo thiểm điện rất nhanh xuyên qua hộ thuẫn màu trắng, trực tiếp oanh tạc trên người Lý Dật.

- Đừng mà!

Lý Na Na hét lên một tiếng.

- Dật nhi!

Lý Hàn cũng lớn tiếng kêu lên.

- Mau đưa tay kéo Lý Dật hiền điệt qua đây!

Lý Nhất Dương lớn tiếng kêu lên.

Nghe thấy lời Lý Nhất Dương nói, Lý Hàn lập tức hiểu ra ý tứ của Lý Nhất Dương.

Lý Hàn kéo tay Lý Dật, cũng không có để ý trên tay Lý Dật còn truyền đến từng trận cảm giác tê dại, Lý Hàn vội vàng kéo tay Lý Dật đến bên cạnh người Lý Nhất Dương.

Đợi cho Lý Dật nhích lại gần mình, Lý Nhất Dương rất nhanh đánh ra vài đạo đấu khí, một đạo vòng bảo hộ năng lượng lần nữa xuất hiện, bao quanh Lý Dật cùng với Lý Na Na và mọi người bao phủ vào bên trong.

- Dật nhi, con thấy như thế nào?

Nhìn thấy thân thể của Lý Dật vẫn còn đang run rẩy, Lý Hàn sốt ruột hỏi.

Lý Dật nhất định không thể xảy ra bất cứ vấn đề gì, hiện tại Lý Dật là hy vọng lớn nhất của toàn bộ Vạn Triều Thành Lý gia. Tuy rằng trước kia có không ít tộc nhân nhìn Lý Dật cảm thấy chướng mắt, nhưng về sau Lý Dật đã trải qua một phen cố gắng, Vạn Triều Thành Lý gia lúc này có thể nói một lòng quy thuận Lý Dật. Lý Dật Thành lập Lý Minh, chẳng những làm cho các gia tộc trong Vạn Triều Thành nghe theo mệnh lệnh, mà còn các gia tộc khác ở mấy tòa thành lân cận cũng đều nhất loạt quy thuận Lý Minh.

Lý Dật đưa Vạn Triều Thành Lý gia biến thành một đại gia tộc, nhân vật như vậy, tự nhiên là đáng giá để người của Vạn Triều Thành Lý gia ủng hộ, nếu như Lý Dật có phát sinh cái gì ngoài ý muốn, Lý gia chỉ sợ cũng sẽ trở về như lúc ban đầu.

Điều này là điều mà Lý Hàn cùng với toàn bộ Vạn Triều Thành Lý gia đều không muốn nhìn thấy.

- Oa!

Lý Dật phun ra một ngụm máu tươi.

- Con không sao!

Sau khi phun ra một ngụm máu tươi, Lý Dật mới mở miệng nói.

- Nếu không có việc gì thì là tốt rồi, từ nay về sau khi con cùng người khác động thủ liên phải nhớ kỹ, nhất định là phải chú ý, mặc kệ như thế nào con đều phải lưu lại một con đường sống.

Ngữ khí của Lý Hàn có vẻ trầm trọng nói nhanh.

- Con đã biết, phụ thân!

Nhìn thấy ánh mắt tha thiết của Lý Hàn, trong nội tâm Lý Dật cảm thấy một hồi kích động. Xem ra, mình đã thích ứng được cuộc sống hiện tại rồi, trong nội tâm Lý Dật khẽ cảm thán.

Kiếp trước mình là vương giả ở trong thế giới ngầm, Lý Dật căn bản không có khả năng có tình cảm như vậy. Tình cảm, chỉ có thể trở thành chướng ngại vật trên con đường đi của Lý Dật mà thôi.

Nhưng khi đến thế giới này thì lại bất đồng, Xà Tôn Giả, phụ tử Kiếm Hoàng Vương Minh Dương, Lý Nhất Dương cùng với Lý Na Na, cũng đã làm cho Lý Dật vô cùng xúc động.

- Lý Dật, nếu người có bản lĩnh thì đi ra cùng chúng ta đánh một trận! Không cần làm như con rùa đen rút đầu rút cổ như thế!

Ở bên ngoài vòng bảo hộ, hai huynh đệ Đấu Hoàng họ Trần kia đều lớn tiếng khiêu khích.

- Lý Dật ca ca, huynh không được nghe lời bọn họ, nhất thiết không được đi ra ngoài.

Nghe thấy tiếng hai người kia kêu to, Lý Na Na vội vàng nói ra.

Rất hiển nhiên, Lý Na Na đang lo lắng cho Lý Dật đấu không lại hai gã Đấu Hoàng cường giả kia, nếu không chịu đựng được lời khiêu khích của hai người này, Lý Dật sẽ đi ra bên ngoài cùng với hai người kia đánh nhau, khẳng định là tám chín phần mười Lý Dật sẽ bị trọng thương.

Mỉm cười, Lý Dật gật nhẹ đầu, đột nhiên cũng lớn tiếng kêu lên:

- Các người nếu có bản lĩnh thì vào đây cùng đánh nhau với ta!

Nghe thấy Lý Dật nói những lời này, Lý Na Na nhẹ nhàng cười, nàng cũng không thể tưởng tượng được, Lý Dật ca ca lại vẫn còn khôi hài như vậy.

Nói xong câu đó, Lý Dật cũng không quan tâm đến những lời nói của đám ở bên ngoài nữa, hắn đem ánh mắt nhìn về phía Lý Nhất Dương. Lý Dật nhẹ nhàng hỏi.

- Lý thúc thúc, chúng ta từ bên trong, có thể công kích được người ở bên ngoài được không?

- Không có khả năng!

Nghe thấy lời Lý Dật hỏi, Lý Nhất Dương lắc đầu trả lời.

- Chúng ta từ bên trong công kích, cũng chỉ là công kích vào phòng hộ tráo mà thôi, nếu như có thể công kích được người ở bên ngoài, chỉ sợ có rất nhiều người dù bị đánh vỡ sọ cũng phải đi học tập bằng được trận pháp a!

Lý Nhất Dương vừa cười vừa nói.

Nếu như có thể tránh ở bên trong trận pháp, mà còn có thể phòng hộ chính bản thân mình, lại có thể thông qua trận pháp phòng hộ tiến hành công kích đối phương, học được trận pháp như vậy, thì có thể tương đương với tạo thành bảo lũy tác chiến, nếu có trận pháp như vậy, thì hẳn ai cũng muốn đi học cho được.

Nhẹ nhàng gật đầu, Lý Dật vẫn còn phân vân về vấn đề trên.

- Lý Dật hiền diệu, trong việc tu luyện người có thiên rất phú tốt, ta nghĩ, nếu như người muốn học tập trận pháp, hẳn là cũng rất nhanh tiến bộ. Ở chỗ này ta có một quyển sách, là do lúc trước ta vô tình có được, trong đó còn có một ít lý giải của ta về trận pháp, ta lúc này sắp sửa dẫn Na Na đi đến Học viện La Lan, thứ này liền tặng cho người!

Lý Nhất Dương đột nhiên nói, hai tay khẽ vẫy động, một quyển sách màu hồng liền xuất hiện ở trên tay Lý Nhất Dương.

- Dật nhi, con hãy cảm ơn Lý thúc thúc!

Nhìn thấy Lý Nhất Dương đem quyển sách về trận pháp lấy ra, Lý Hàn lập tức lớn tiếng nói.

Nếu như là bình thường, Lý Hàn khẳng định sẽ không thất thố như thế, nhưng khi nhìn thấy bí tịch trận pháp lại có thể làm cho Lý Hàn thất thố như thế, như vậy chẳng phải là ám chỉ bản thân mình nên xem bí tịch trận pháp này có chỗ tốt như thế nào sao.

- Đa tạ Lý thúc thúc!

Nhìn thấy quyển sách về trận pháp ở trên tay Lý Nhất Dương, ngoài miệng Lý Dật vội vàng lên tiếng cảm ơn.

- Không cần cảm ơn ta, học tập trận pháp, ta muốn nhìn người có thiên phú hay không. Nếu như không có thiên phú, dù cho người có bí tịch, dù cho người có dụng tâm đi học hỏi thì cũng uống công mà thôi. Lý Dật hiền diệu, bí tịch trận pháp này là lúc ta còn trẻ, ở trong một tòa cổ mộ

thảm hiểm mà có được, trong đó có không ít thứ mà ngay cả ta cũng không hiểu, nếu người có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu trong đó, thì phải xem vào bản lãnh của người.

Lý Nhất Dương nghiêm túc nói.

- Trận pháp, thật đúng là đồ tốt a!

Lý Hàn ở một bên liên tục nói.

- Dật nhi, hiểm có được người mà Lý thúc thúc coi trọng như vậy, người nhất thiết đừng làm Lý thúc thúc thất vọng a! Trận pháp, ha ha, chờ người học xong trận pháp, người sẽ biết, trận pháp khan hiếm cỡ nào. Có lẽ từ nay về sau, người sẽ không bao giờ thiếu tiền nữa.

- Trận pháp cùng với tiền có quan hệ gì?

Nghe thấy lời Lý Hàn nói, Lý Dật rất tò mò hỏi.

- Người đây cũng không biết đâu!

Lý Hàn ý vị thâm thúy nói.

- Dật nhi, người ngẫm lại xem, nếu có một gã phú hộ, hẳn muốn bố trí trong nhà một cái trận pháp phòng hộ. Nếu như vậy, họ phải trả tiền như thế nào?

Nghe thấy Lý Hàn nói vậy, Lý Dật lập tức tỉnh ngộ, vì sự an toàn của mình và người nhà. Hoặc như là Lý gia mà nói, bọn họ vì muốn bảo vệ kho binh khí cho nên đã bố trí Cửu U Quỷ Trận, Lý gia muốn mời người bố trí trận pháp như vậy, chỉ sợ giá cả là một con số trên trời a!

Có thể trực tiếp giết chết Đấu Hoàng cường giả, giá cả phải đương nhiên phải là rất cao. Nếu tại vị trí trọng yếu của gia phủ bố trí được một cái sát trận như vậy, thì tương đương mời tới vài vị Đấu Hoàng cường giả ngày đêm canh giữ. Nếu như muốn mời một vị Đấu Hoàng cường giả chỉ chuyên môn canh giữ, cũng đã là một cái giá trên trời.

Lý Dật đem bí tịch trận pháp mở ra, mới đầu xem có cảm giác còn tốt một chút, nhưng càng về sau, Lý Dật lại càng có một loại cảm giác đầu óc cháng váng.

Cái thứ này, giống như là số học mà ở trường học kiếp trước Lý Dật đã từng học, càng học, thì càng cảm thấy khó khăn phức tạp!

Nhìn Lý Dật không ngừng đảo qua bản bí tịch, ánh mắt Lý Nhất Dương lộ ra quang mang rất là vui vẻ.

Độ khoảng hơn mười phút, ở bên ngoài ba vị Đấu Hoàng cường giả chửi mắng cũng có chút mệt mỏi, bọn họ cũng tạm thời nghỉ ngơi. Thì lúc này, Lý Dật mới từ trong bí tịch trận pháp hồi phục lại tinh thần.

Nhắm mắt lại, hai tay Lý Dật khẽ xoa xoa đầu.

May mắn chính là kiếp trước ở trong trường học, môn toán học hẳn cũng có thành tích không tệ. Trong nội tâm Lý Dật cũng an tĩnh lại, trận pháp ở trong sách này với số học ở kiếp trước mà mình học ở trường cũng có nhiều chỗ tương tự! Nếu để cho Lý Dật dốc lòng nghiên cứu, chỉ sợ thời gian cũng không dài, Lý Dật cũng có thể trở thành một trận pháp sư.

Điều này cũng khó trách, nhớ năm đó, ở trong thế giới kia, Lý Dật cũng có hơn mười năm khổ cực học tập đại số a!

- Xem ra, Lý Dật hiền diệu đối với tạo nghệ trận pháp cũng không phải là không có năng khiếu a!

Nhìn thấy Lý Dật rốt cục cũng đem quyển bí tịch đóng lại, Lý Nhất Dương khẽ sờ cằm một cái, vô cùng kích động nói.

- Lý thúc thúc, tại sao người lại nói như vậy chứ?

Mở mắt, Lý Dật chỉ nghe thấy Lý Nhất Dương nói những câu như vậy, điều này làm cho Lý Dật không nhịn được hỏi luôn.

- Lý Dật hiền điệt không biết, bản bí tịch này sau khi ta vừa lấy được một thời gian, lần đầu tiên đọc qua bất quá nhìn thấy năm trang đầu đã có một loại cảm giác đầu óc cháng váng, nếu đọc đến trang thứ tám, thì đã lập tức không còn nhìn nổi nữa. Nhưng mà ta xem Lý Dật hiền điệt, đã đọc hơn trăm trang, đều một bộ dáng hào hứng bưng bưng, bởi vậy ta dám đoán chắc, từ nay về sau, Lý Dật hiền điệt nhất định có thể trở thành trận pháp đại sư xuất sắc!

- Nếu quả thật chính là như vậy, đây còn không phải là Lý huynh cho Dật nhi một cơ hội tốt như vậy sao.

Lời nói của Lý Nhất Dương làm cho Lý Hàn có cảm giác như đang được tắm trong gió xuân.

Lý Dật tuổi còn trẻ cũng đã trở thành Đấu Hoàng cường giả, nếu như có thể tinh thông trận pháp, thì thành tựu của Lý Dật về sau quả thật là không thể hạn lượng được!

Trận pháp này, Lý Hàn cũng biết một chút, nghe nói là vô cùng khó luyện, nhưng mà sau khi tu luyện thành công, chỉ cần dựa vào trận pháp này, một Đấu Vương cường giả đối mặt với một Đấu Hoàng cường giả cùng với bảy tám gã Đấu Vương cường giả, đều có thể bình yên vô sự ở thế bất bại.

- Có rất nhiều người đến đây!

Trong lòng Lý Dật đột nhiên cả kinh, ở cách đó không xa có một hồi tiếng bước chân đi về hướng nơi này.

Nghe thấy lời Lý Dật nói, bọn người Lý Hàn sắc mặt đều rất là căng thẳng.

Nếu như người đến là người của mình thì còn dễ nói, một khi tới lại là người của Tứ Đại Gia Tộc, một đám người vây công vòng bảo hộ trận pháp này, chỉ sợ cái vòng bảo hộ này cũng kiên trì không được bao lâu nữa.

- Phía trước có phải là Trưởng lão Vạn Khiêm, Trần Bảo, Trần Vệ hai vị Cung phụng không.

Đám người kia sau khi xuất hiện, lập tức có người cao giọng kêu lên hỏi.

Nghe thấy người này mở miệng, Lý Dật cùng mọi người trong lòng càng thêm lo lắng. Rất rõ ràng, nhóm người này đều là người của Tứ Đại Gia Tộc điều đến.

- Người là người phương nào?

Nghe thấy người kia hỏi lên, Vạn Khiêm lập tức lớn tiếng hỏi.

- Ta là Trưởng lão Diệp gia, Duẫn Hành!

Người này nhìn thấy Vạn Khiêm hỏi, lập tức lớn tiếng hồi đáp.

- Doãn Trưởng lão, Lý Dật đã bị vây ở trong này, người dẫn người đến đây quả nhiên là đúng lúc, chúng ta cùng liên thủ phá vỡ trận pháp này a!

Xác định là người của mình, Vạn Khiêm lập tức cao giọng nói.

Nghe thấy hai chữ ‘Lý Dật’, Doãn Trưởng lão lập tức triển khai Song đực Đấu khí sau lưng, dùng sức vỗ ra vài cái, lập tức bay xuống trước mặt Vạn Khiêm và hai huynh đệ Trần thị.

- Lý Dật, quả nhiên là người!

Nhìn thấy bên trong vòng bảo hộ có vài người, trên mặt Duẫn Hành lộ ra thần sắc hưng phấn.

Nhìn thấy thêm một vị Đấu Hoàng cường giả nữa xuất hiện, đi theo còn có mấy vị Đấu Vương cường giả và hơn mười Đấu Sư, trong lòng Lý Dật lúc này cũng có cảm giác hối hận.

- Nếu như vừa rồi, vừa xảy ra xung đột thì mình cũng không nên rầy rà, trực tiếp mang theo Na Na và mọi người rời khỏi thì mới đúng!

Mặc dù hối hận thì cũng có cảm giác hối hận, nhưng bề ngoài Lý Dật cũng không có biểu hiện gì cả.

- Duẩn Hành, bốn thiếu gia chưa từng có gặp qua người, người làm sao lại nhận ra bốn thiếu gia?

Khi Duẩn Hành nhìn thấy mình có một bộ dáng hưng phấn, Lý Dật rất là khinh thường nói.

- Ha ha, Lý Dật, hình dáng của người Tứ Đại Gia Tộc đã sớm vẽ thành bức họa truyền lưu ra ngoài rồi, vừa rồi ta nhận ra người là chuyện vô cùng bình thường.

Duẩn Hành phá lên cười nói.

- Người cũng muốn tới lấy tính mạng của ta sao?

Lý Dật nhìn Duẩn Hành, lạnh lạnh hỏi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vây Công

Q.6 - Chương 8: Vây Công

Thanh âm của Lý Dật phát ra khiến người khác cảm thấy lạnh cả người, cổ hàn ý làm cho Duẩn Hành cùng mọi người cảm thấy lạnh lẽo. Tuy rằng bọn họ hiện tại đều đã là Đấu Hoàng cường giả, nhưng tâm lý đều có cảm giác sợ hãi. Lý Dật nói ra những lời này, bên ngoài lại biểu hiện ra một loại khí thế, giống như là một thần linh trên trời cao, cúi người nhìn xuống chúng sinh bình thường.

Lý Dật đột nhiên phát ra khí thế, làm cho bốn vị Đấu Hoàng cường giả đều có cảm giác luống cuống hoảng hốt.

- Lý Dật, người chết đến nơi rồi, mà còn dám... kiêu ngạo như vậy sao!

Rất nhanh, thần trí Duẩn Hành đã thanh tỉnh lại, hắn lập tức phản nộ kêu lên, hắn cảm thấy bên mình có nhiều người như vậy, lại bị Lý Dật nói một câu hù cho sợ vãi linh hồn, việc này nếu bị truyền ra ngoài, chỉ sợ là khiến thiên hạ đều chê cười.

- Chết đến nơi ư? Duẩn Hành, lúc vừa rồi ta ở tại Lý gia, lúc đó chẳng phải ai cũng cho rằng ta sẽ chết đến nơi sao? Người cũng biết, người chết cuối cùng chính là ai?

Lý Dật lạnh lùng nói.

Nghe thấy lời Lý Dật nói, Duẩn Hành lại một lần nữa có cảm giác kinh hoàng, Lý Dật tại Lý gia giết chóc, Duẩn Hành là người biết rất rõ ràng, rất nhiều Ảnh Vệ bị giết, cường giả do Lý gia mời đến là Liễu Ngọc Phong cũng bị giết chết ở nơi đó.

Liễu Ngọc Phong, Duẩn Hành biết rất rõ ràng, Liễu Ngọc Phong vốn không phải là người của Đế quốc Thiên Phong, nghe nói xuất thân của Liễu Ngọc Phong là từ một đại môn phái ở đại lục nào đó, về sau do phạm phải sai lầm lớn, cho nên hắn bị trục xuất ra khỏi môn phái. Lúc đó hắn cũng không dám ở gần môn phái nữa, chỉ có thể lang thang khắp nơi trên đại lục, về sau hắn đến Đế quốc Thiên Phong, được Lý gia mời chào.

Đấu kỹ của Liễu Ngọc Phong phi thường đơn giản, chính là đem đấu khí trong cơ thể không ngừng áp súc, trải qua không ngừng áp súc đấu khí, chẳng những làm cho lực công kích trở lên kinh người, mà ngay cả tại phương diện phòng ngự cũng là vô cùng lợi hại!

Dù sao đấu khí Liễu Ngọc Phong cũng đã trải qua liên tục áp súc, mật độ so với Đấu Hoàng cường giả thông thường cao hơn không ít!

Năng lực phòng ngự cường hãn, hơn nữa công kích không ngừng nghỉ, nếu như Duẩn Hành chống lại Liễu Ngọc Phong, Duẩn Hành biết rõ, chính mình chỉ có một con đường đó là chạy trốn mà thôi! Trốn càng xa càng tốt, trốn càng nhanh càng tốt!

Nhưng Đấu Hoàng cường giả mạnh mẽ như vậy, bị chết ở trên tay Lý Dật! Thậm chí, Duẫn Hành còn biết rõ, Đấu Hoàng của Tông gia, Tông Bằng, hiện tại cũng đã bị trọng thương, sinh tử đến nay cũng không biết rõ được!

Điều mà Duẫn Hành kiêng kỵ nhất chính là, Gia chủ Lý gia cũng đã bị Lý Dật giết chết!

Tại trong mắt Duẫn Hành, nếu muốn giết chết Lý Tùng so với giết chết Liễu Ngọc Phong còn khó khăn hơn rất nhiều!

Trước mắt Lý Dật chỉ có thực lực Tam Tinh Đấu Hoàng mà thôi, mà ở Lý gia, gã Tam Tinh Đấu Hoàng này lại hoạt động như ở chỗ không người như vậy?

- Doãn Trưởng lão, mặc kệ như thế nào, chúng ta hãy hợp lực lại đem trận pháp này phá vỡ đi!

Trần Vệ trầm giọng nói.

- Đúng vậy, Doãn Trưởng lão, ta xem Lý Dật cũng bất quá chỉ là phô trương thanh thế mà thôi, nếu như hắn thực sự lợi hại như vậy, hiện tại cũng sẽ không trốn tránh ở bên trong trận pháp.

Vạn Khiêm cũng là vội vàng đem suy nghĩ của mình nói ra.

- Tốt lắm, mọi người hãy chuẩn bị công kích vòng bảo hộ của trận pháp này!

Vạn Khiêm đã dễ dàng thuyết phục được Duẫn Hành. Lời nói của hắn cũng không sai, nếu như Lý Dật có thể đơn giản xử lý bọn hắn, vì cái gì mà hắn còn tránh ở bên trong vòng bảo hộ trận pháp đây?

Duẫn Hành rất nhanh tổ chức xong, những người này đều đã sẵn sàng.

- Mọi người hãy chú ý!

Duẩn Hành kêu lớn lên.

- Một.

- Hai.

Nhìn thấy mọi người cũng đã chuẩn bị xong, Duẩn Hành lập tức hô ‘Ba!’ một tiếng, sau đó hô tiếp:

- Công kích!

Theo những lời này của Duẩn Hành, bốn Đấu Hoàng cường giả, mười Đấu Vương cường giả, hơn mười Đấu Sư, sử dụng Đấu kỹ cùng đấu khí trong tay cuồn cuộn hướng về phía trận pháp của Lý Nhất Dương công kích đánh tới!

Từng đạo đạo công kích đánh vào cái lồng năng lượng kia, khiến cho cái lồng năng lượng lay động một hồi, nhìn thấy cái lồng năng lượng không ngừng đong đưa, sắc mặt Lý Nhất Dương dần dần trở lên ngưng trọng.

- Chúng ta hãy tranh thủ thời gian nghĩ ra biện pháp, nếu cứ để công kích như vậy, vòng phòng hộ trận pháp ngăn cản cũng không được!

Lý Nhất Dương nghiêm túc nói.

- Không sao, cứ để cho bọn họ tiếp tục công kích đi!

Phòng hộ trận pháp bị công kích, biểu hiện của Lý Dật ngược lại nhàn nhạt, giống như những chuyện này căn bản đối với hắn không có quan hệ.

Kỳ thật, trong lòng Lý Dật đã sớm có tính toán.

Cùng lắm thì Lý Dật một lần nữa sử dụng Phá Thiên Kiếm, chỉ cần sử dụng Phá Thiên Kiếm, Lý Dật nắm chắc có thể đem những người này đánh chết hết!

Nhìn Lý Dật có bộ dáng an nhàn như vậy, đám người Lý Nhất Dương cũng không có nói gì nữa.

Tuy rằng Lý Dật tuổi không lớn lắm, nhưng mà trong bốn người thì Lý Dật là người duy nhất có thực lực Đấu Hoàng cường giả, lúc này không nghe Lý Dật nói thì nghe ai đây?

Sau khi Duẫn Hành tổ chức lần lượt các đợt công kích lên trên mặt cái lồng năng lượng, năng lượng của nó càng lúc càng mỏng manh hơn, vốn quang hoa bắn ra bốn phía lúc này đã dần dần mất đi độ sáng bóng.

- Tốt! Sắp công phá được rồi!

Nhìn cái lồng năng lượng, Duẫn Hành cũng có thể đoán được.

- Mọi người hãy thêm chút sức lực, đem công kích mạnh nhất của mình đánh ra, tiếp theo chúng ta trực tiếp phá vỡ cái phòng hộ tráo này!

Duẫn Hành lớn tiếng kêu lên.

- Được!

Nhìn thấy cái lồng năng lượng đã mỏng manh đi không ít, những người này đều cùng kêu lên một tiếng đáp ứng.

- Một hai ba! Công kích!

Theo tiếng quát tháo của Duẫn Hành, những người này lần nữa bắn ra Đấu kỹ mạnh nhất của mình.

Một tiếng răng rắc truyền ra, cái lồng năng lượng kia rốt cục cũng đã rạn nứt, rồi hóa thành vô số mảnh nhỏ rơi lả tả xuống, những mảnh nhỏ này chưa có rơi kịp xuống mặt đất, đều hóa thành thể khí, biến mất trong không trung.

- Lý Dật, lần này nhìn người lấy cái gì để che chở đây!

Sau khi phá vỡ cái lồng năng lượng, Duẫn Hành cao giọng kêu lên.

- Không biết sống chết!

Lý Dật lạnh lạnh từng câu từng chữ nói ra.

Tay phải của Lý Dật, đã sớm chuẩn bị, một vòng huyết nguyệt rất nhanh hướng về phía Duẫn Hành đánh tới! Lý Dật nắm chắc thời cơ, lợi dụng đám người Duẫn Hành vừa mới phá vỡ phòng bảo hộ, tâm tình vẫn đang còn kích động, đột nhiên đánh ra một đạo Huyết Nguyệt Cuồng Cương.

Cách làm như vậy cơ bản chính là đánh lén!

Nhìn một đạo huyết nguyệt đang bắn về phía mình, Duẫn Hành thầm kêu một tiếng không tốt. Huyết Nguyệt Cuồng Cương, Vạn Khiêm lúc trước chưa từng đối mặt với Lý Dật cũng không biết rõ, nhưng Duẫn Hành thì lại biết rất là rõ ràng.

Lúc này, Duẫn Hành nhanh chóng cầm lấy một thanh đại đao sáng loáng.

- Sóng Cuồng Đao!

Duẫn Hành quát to một tiếng, hai tay nắm lấy thanh đao mạnh mẽ chém ra, một đạo sóng lớn mãnh liệt từ trong đại đao phóng thích ra, mãnh liệt hướng về phía huyết nguyệt nghênh đón!

Một thanh âm ‘răng rắc’ vang ra! Huyết nguyệt sau khi va chạm với sóng lớn lập tức vượt qua, chỉ là tốc độ hơi chậm một chút mà thôi.

Sóng Cuồng Đao không ngăn trở được luồng huyết nguyệt, Duẫn Hành vội vàng quát to lên một tiếng.

- Mọi người mau tránh ra!

Sau khi quát lên một tiếng, Duẫn Hành chuyển mình một bước, rất nhanh tránh sang bên cạnh, hai huynh đệ Trần Bảo và Trần Vệ khi nghe thấy tiếng quát tháo của Duẫn Hành, như là nhớ ra điều gì, cũng rất nhanh

chóng hướng về phía hai bên lui ra, lúc này cũng không ít Đấu Vương, Đấu Sư cường giả cũng lui theo sau.

Hiện trường lúc này chỉ còn lại Vạn Khiêm, cùng với vài gã Đấu Sư không hiểu ý của Duẩn Hành, lúc này sau khi nhìn thấy mọi người chung quanh đều rất nhanh lùi lại, sắc mặt của bọn chúng đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Bùm, bùm, bùm!

Có một vài tiếng nổ lớn truyền tới, không đợi mấy người Vạn Khiêm kịp phục hồi tinh thần, cuồng cương liên tục nổ tung. Đứng ở trong phạm vi nổ mạnh có một vài Đấu Sư bị nổ trúng, bắn lên không trung rồi rơi xuống, nằm thẳng cẳng trên mặt đất không có nhúc nhích, hiển nhiên là đã chết không thể chết thêm lần nữa.

Sau khi tiếng nổ mạnh làm bụi đất qua đi, Vạn Khiêm vẫn còn kiên cường đứng ở chỗ cũ.

Đột nhiên hai tay hắn ôm lấy ngực, Vạn Khiêm nặng nề ho khan vài cái, lập tức, một ngụm máu tươi phun ra mặt đất, sau khi phun được một ngụm máu tươi này ra, thần sắc Vạn Khiêm tái nhợt đi không ít.

- Giết chết Lý Dật!

Vạn Khiêm hét to một tiếng, hắn bị Lý Dật dùng một chiêu đánh đến mức thổ huyết, đối với Vạn Khiêm lúc này, đây chính là một sự sỉ nhục! Trong tay của hắn liên tục kết xuất ra thủ ấn, ngay lập tức kết thành một gốc cây gỗ cực lớn, một lần nữa lại vọt tới trước mặt Lý Dật!

Hừ lạnh một tiếng, tay trái Lý Dật nắm chặt, một đoàn Nam Minh Lưu Hỏa lần nữa ngưng kết bắn ra.

- Vạn Khiêm, trí nhớ ngươi thật là quá kém, công kích này của ngươi, đối với ta căn bản không có bất kỳ tác dụng nào!

Lý Dật lớn tiếng hô.

Ngưng kết ra Nam Minh Lưu Hỏa, cũng không cần mất nhiều thời gian, lúc này Vạn Khiêm vẫn lại thi triển một chiêu này, đối với Lý Dật mà nói, căn bản là không có tác dụng gì!

Phi thân lên, tay trái Lý Dật hướng về phía gốc cự mộc nhấn một cái, Nam Minh Lưu Hỏa trong nháy mắt đem cái đầu gỗ cự đại kia nhen nhóm đốt cháy lên.

- Lý Dật, người hãy xem chiêu!

Trong lúc Lý Dật dùng một chiêu phá vỡ Cự Mộc Oanh, Trần Vệ cũng phát ra một đạo tia chớp sáng ngời, đạo tia chớp này vạch phá bầu trời đêm, giống như là một thanh lợi kiếm chém về phía Lý Dật!

- Lý Dật, nạp mạng đi!

Lại là một tiếng hét to lên, trong tay Trần Bảo cầm lấy một đoàn lôi cầu, rất nhanh bắn về phía Lý Dật!

Lý Dật cười lạnh một tiếng, khinh thường nhìn hai huynh đệ tiểu nhân này thừa dịp Lý Dật bận hóa giải công kích của Vạn Khiêm, lao đến tiến công mình, kỳ thật Lý Dật cũng đã có sự phòng bị rồi!

Không gian trước người Lý Dật lúc này không ngừng lắc lư một hồi, Thôn Thiên Thú trực tiếp từ không trung bước ra, một chương phách về phía Trần Bảo! Lúc này Trần Bảo một lòng muốn công kích Lý Dật, hẳn cũng thật không ngờ, mắt thấy rõ lôi cầu sắp sửa công kích được Lý Dật, thì đột nhiên xuất hiện một vị cường giả thần bí, vị cường giả này sau khi xuất hiện liền dùng một chương, phách về phía lôi cầu đang ở trong tay hắn!

Lôi cầu này, kỳ thật là Đấu kỹ mà Trần Bảo rất đặc ý, bên trong lôi cầu bao hàm lôi đấu khí đã bị áp súc, chỉ cần gặp được trở ngại, nó sẽ mãnh liệt nổ mạnh lên!

Nữ nhân này vậy mà dùng một chưởng phách về phía lôi cầu của hắn, chẳng lẽ nàng không sợ chết sao?

Thôn Thiên Thú dám đánh bừa lôi cầu như vậy, nhưng mà Trần Bảo cũng không dám dùng lôi cầu này trực tiếp đập xuống, nếu như vậy khẳng định lôi cầu sẽ nổ tung tại trên tay Trần Bảo. Trần Bảo cũng không có nắm chắc có thể lôi cầu trong lúc nổ tung mà tay hắn lại có thể bình yên vô sự.

Nhìn thấy bàn tay của Thôn Thiên Thú đã đến trước mặt của mình, Trần Bảo nhẹ buông tay, lôi cầu liền lao đến đón lấy bàn tay của Thôn Thiên Thú.

Nhìn thấy Trần Bảo buông bỏ khóa lôi cầu, Thôn Thiên Thú lập tức cũng thay đổi phương thức, cũng không có dùng bàn tay đón lấy. Lúc này Thôn Thiên Thú hé miệng ra, đầu lưỡi màu đỏ lập tức biến thành một con trường xà màu hỏa hồng, trường xà kia sau khi đuổi tới nơi, há miệng ra, đem khóa lôi cầu này nuốt xuống.

Chứng kiến trước mắt xuất hiện một màn kinh dị, Trần Bảo há to miệng ra, nửa ngày không ngậm miệng lại được!

Nhìn thấy có người có thể đem đầu lưỡi biến thành một con trường xà, mà con trường xà này còn có thể nuốt được khóa lôi cầu! Loại tình huống này quả thực là quá mức quỷ dị!

Lúc này trường xà lại quay về chui vào trong miệng Thôn Thiên Thú, chỉ thấy yết hầu Thôn Thiên Thú khẽ ‘ực’ vài cái, cũng không có phản ứng gì nữa.

Lạnh lùng nhìn Trần Bảo, thân hình Thôn Thiên Thú đột nhiên vừa động, Song dực Đấu khí sau lưng triển khai, cánh tay duỗi ra một chưởng, hung hăng hướng về phía Trần Bảo chộp lấy!

Cũng đồng thời trong lúc này, Lý Dật ngênh đón tia chớp của Trần Vệ, hai tay nắm chặt. Lý Dật trực tiếp đánh thẳng ra một quyền vào tia chớp

của Trần Vệ vừa mới thi triển ra!

Trong lúc nắm tay của Lý Dật nghênh đón tia chớp, nắm tay lại lại đột nhiên xòe ra, biến thành một bàn tay, Âm Dương Thần Lô trên bàn tay rất nhanh vọt ra, hướng về phía tia chớp của Trần Vệ đánh tới!

Âm Dương Thần Lô là một trong các loại tiên thiên lô khí, ở bên trong tất cả các loại đấu khí lô thuộc tính thì Âm Dương Thần Lô đứng ở vị trí vương giả. Mà lúc này Trần Vệ thi triển ra chỉ là đấu khí lô thuộc tính bình thường, như vậy hai chủng loại đấu khí lô thuộc tính này về cơ bản là không thể so sánh với nhau được.

Âm Dương Thần Lô giống như hai đạo hắc bạch giao nhau, nhanh chóng phá bỏ luồng lô điện màu tím của Trần Vệ, theo quỹ tích của lô điện màu tím, công kích thẳng vào thân thể của Trần Vệ.

Nhìn thấy Lý Dật công kích ra Âm Dương Thần Lô có uy lực lớn như vậy, Trần Vệ cũng rất nhanh phản ứng, hai tay vung lên, một đạo hộ thuẫn lô điện màu tím xuất hiện ở trước mặt Trần Vệ.

Âm Dương Thần Lô đập mạnh trên mặt tấm chắn, khiến cho tấm chắn chấn động một hồi, rất nhanh, Âm Dương Thần Lô bởi vì lúc trước phá vỡ Đấu kỹ của Trần Vệ, năng lượng còn lại cũng không còn nhiều lắm, sau khi va chạm với lá chắn phòng hộ rất nhanh biến mất.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ngưng Kết Trận Thế

Q.6 - Chương 9: Ngưng Kết Trận Thế

Theo đạo Âm Dương Thần Lô biến mất, Trần Vệ cũng thu hồi lại hộ thuẫn.

- Lý Dật, còn có ta!

Lúc này sau lưng của Lý Dật chợt truyền đến một tiếng hét to, Lý Dật có cảm giác, có một đạo đao khí cuồng bạo đang phóng tới gần sau lưng mình rồi!

Lúc này, rốt cục Duẫn Hành cũng đã xuất thủ.

Lý Dật cười lạnh một tiếng, đang muốn chuẩn bị ra tay, ở phía chân trời đột nhiên truyền tới một thanh âm rỗng giập.

- Ai dám đả thương Lý Dật?

Nghe thấy thanh âm này, Lý Dật trong lòng cảm thấy xúc động, thanh âm này không phải là của Vương Minh Dương thì là ai đây?

Lý Dật phân phó người của Lý Minh cố ý đem chuyện mình bị Tứ Đại Gia Tộc bao vây truyền bá ra ngoài, chính là hắn cũng mong muốn có người đến ứng cứu. Nếu như kêu tự mình hắn đi mời thì sau này lại vướng bận phải nhân tình.

Lúc này đây, người đầu tiên đến cứu mình lại là Vương Minh Dương.

Nghe được thanh âm của Kiếm Hoàng, Lý Dật trong lòng rất là cảm động, hán tử này quả thực là rất trọng tình nghĩa, quả nhiên không có hai lòng! Phải biết rằng, lúc này đây phải đối mặt chính là Tứ Đại Gia Tộc a, bất luận một cái gia tộc nào cũng đều có thực lực chống lại Dong binh đoàn Thiết Kiếm. Nếu đắc tội với Tứ Đại Gia Tộc, từ góc độ suy nghĩ của Dong binh đoàn Thiết Kiếm, tuyệt đối không phải là một chuyện tốt đẹp gì.

Lý Dật quay đầu nhìn lại, vừa vặn trông thấy Kiếm Hoàng phóng tới rất nhanh, trong tay chính là thiết kiếm, thiết kiếm vung lên hung hăng chém vào đao khí của Duẫn Hành.

Hai kiện binh khí va chạm vào nhau, tóe lên một trời hỏa hoa.

Chiêu Đấu kỹ của Duẫn Hành vừa mới phóng thích được một nửa, lại đột nhiên bị Kiếm Hoàng cắt đứt, cổ đao khí cuồng bạo đột nhiên bị

người ngăn chặn, đột nhiên cũng liền biến mất.

- Vương Minh Dương, không ngờ người cũng giao du với kẻ xấu!

Đại danh Kiếm Hoàng ở Đế đô rất là nổi danh, Duẩn Hành vừa nhìn thấy Kiếm Hoàng Vương Minh Dương, lập tức liền hô lên tên của Vương Minh Dương ra.

Nhưng Kiếm Hoàng lại không biết Duẩn Hành. Nhúu mày, Vương Minh Dương lớn tiếng hô:

- Người là ai? Vì cái gì lại đi công kích Lý Dật?

- Ha ha, ta chỉ là một tiểu nhân vật, Kiếm Hoàng đại nhân không nhớ rõ cũng được.

Duẩn Hành lớn tiếng nở nụ cười.

- Chỉ có điều, Kiếm Hoàng đại nhân, người muốn thay Lý Dật xuất đầu, cũng lên làm cho rõ ràng, nếu không thì hãy rời khỏi nơi này a!

- Lý Dật, đám người kia đều là những thứ người gì?

Kiếm Hoàng Vương Minh Dương đi đến bên người Lý Dật, nhúu mày hỏi.

- Còn có thể là ai, đều là người của Tứ Đại Gia Tộc âm thầm nuôi dưỡng.

Lý Dật cười nhạt một tiếng.

- Vậy mà có nhiều cường giả như vậy!

Nhìn thấy bốn đại Đấu Hoàng cường giả, Vương Minh Dương cũng phải thầm hít vào một hơi lương khí.

Bốn đại Đấu Hoàng cường giả, nếu ở ngoài sáng, thực lực của Tứ Đại Gia Tộc cũng phải tăng lên một cái bậc thang.

- Chỉ sợ là bọn họ còn có nhiều hơn nữa đấy!

Lý Dật chậm rãi nói.

- Khó lường, thật sự là không thể lường được, không thể tưởng tượng được Tứ Đại Gia Tộc âm thầm phát triển đến trình độ như vậy, thật sự là không thể xem nhẹ a!

Kiểm Hoành rất là khiếp sợ nói.

Nghĩ đến bình thường chính mình đã có điểm xem thường thực lực của Tứ Đại Gia Tộc, Kiểm Hoành Vương Minh Dương thậm chí có cảm giác rét run lên. Hóa ra bốn đại Gia chủ không phải là sợ hãi, mà là do bọn chúng không muốn bại lộ thực lực, chẳng muốn cùng hắn so đo mà thôi.

- Không thể trì hoãn thêm nữa!

Lý Dật mạnh mẽ quát.

- Vương thúc thúc, chúng ta ở cùng một chỗ phá vòng vây đi ra ngoài, ở nơi này càng lâu, đối với chúng ta càng bất lợi!

Lý Dật trầm giọng nói.

- Tốt lắm, người đánh lâu như vậy, hãy mang theo bọn họ đi trước đi, ta cản ở phía sau!

Kiểm Hoành Vương Minh Dương lớn tiếng nói. Không đợi Kiểm Hoành nói cho hết lời, ở phía chân trời lại truyền đến một thanh âm, trong thanh âm mang theo một cỗ tức giận:

- Các người muốn đi ư! Lý Dật, người nhìn lại đi! Hừ, người đánh Tông Bằng trọng thương thành ra như vậy, lại còn muốn đi hay sao?

Vừa nói xong người này không ngừng chớp động Song dược Đấu khí màu lam, rất nhanh, liền xuất hiện ở trước mặt Lý Dật. Người này lúc trước chính là người mà Tông Kiệt Khánh luôn gọi là Hướng thúc!

- A, nguyên lai là người Tông gia!

Nhìn thấy người vừa xuất hiện là một vị Đấu Hoàng cường giả, Lý Dật nhất thời dừng lại.

Dù cho có Thôn Thiên Thú giúp đỡ, muốn từ trong tay năm vị Đấu Hoàng rời khỏi, cũng không phải một chuyện dễ dàng. Bởi vì Lý Hàn, Lý Nhất Dương cùng Lý Na Na ba người cũng không phải Đấu Hoàng cường giả, cũng không thể đấu khí hóa cánh mà bay lên trên trời.

Nếu như bọn họ đều có thể đấu khí hóa cánh phi hành, thoát khỏi nơi đây sẽ đơn giản hơn rất nhiều. Lý Hàn, Lý Nhất Dương cùng với Lý Na Na muốn trốn thoát, nhất định phải đối mặt với năm đại Đấu Hoàng đuổi giết. Đối mặt với Đấu Hoàng cường giả có khả năng phi hành, ba người bọn họ trên cơ bản không có khả năng đào thoát. Mà Lý Dật tuyệt đối sẽ không để ba người này bị đuổi giết!

- Vương thúc thúc, xem ra muốn phá vỡ vòng vây rời khỏi nơi này khả năng cũng không lớn, chúng ta đánh bừa một chút đi! Có lẽ còn có khả năng chiến thắng.

Lý Dật trầm giọng nói.

Vốn là, Lý Dật có ý định cùng với Thôn Thiên Thú ngăn cản ở phía sau, đối mặt với bốn Đấu Hoàng cường giả, Lý Dật còn có thể nắm chắc mang theo đám người Lý Hàn rời khỏi. Nhưng mà lúc này lại đột nhiên xuất hiện thêm một vị Đấu Hoàng cường giả. Đối mặt với năm vị Đấu Hoàng cường giả, Lý Dật không có chút nắm chắc nào. Ba người Lý Hàn, Lý Nhất Dương, Lý Na Na, bất cứ người nào xảy ra chuyện ngoài ý muốn gì, cũng sẽ làm cho Lý Dật ôm hận cả đời. Lý Dật không dám đi mạo hiểm như vậy!

- Được!

Nghe thấy Lý Dật nói lời như vậy, Kiểm Hoàng cũng rất là quyết tâm cùng với Lý Dật đáp xuống mặt đất.

Dưới sự khống chế của Lý Dật, Thôn Thiên Thú cũng hạ xuống mặt đất, ba người tách ra ở ba góc, đem đám người Lý Hàn vây quanh bên trong.

- Lý thúc thúc, người lại bố trí một đạo phòng ngự trận pháp a! Đợi đến lúc chúng ta không kiên trì nổi, người liền mở ra phòng ngự trận pháp, để cho chúng ta nghỉ ngơi một chút!

Lý Dật quay đầu nhìn Lý Nhất Dương nói.

- Tốt, ta lập tức bày trận!

Nghe thấy lời Lý Dật nói, Lý Nhất Dương hành động rất nhanh.

Chỉ thấy Lý Nhất Dương hai tay liên tục kết xuất thủ ấn bất đồng, vung vẩy khắp nơi. Đương nhiên, đây chỉ là trong mắt người xem, Lý Nhất Dương hiện tại quơ hai tay lung tung, tại trong mắt Lý Dật có thể cảm thấy hai tay Lý Nhất Dương vung ra đều theo quỹ tích nhất định, đều mang theo một loại ngôn ngữ ảo diệu khó có thể nhận ra.

Theo động tác của Lý Nhất Dương, từng đạo dấu khí huyền ảo ngưng kết thành những ký hiệu kỳ lạ sinh ra, những ký hiệu này theo hai tay của Lý Nhất Dương liên tục huy động, không ngừng rơi lá tả đến bốn phía trên mặt đất.

Rất nhanh, Lý Dật có thể phát hiện, vô số năng lượng hướng phía Lý Nhất Dương làm trung tâm hội tụ tới, như là đều đang đợi Lý Nhất Dương ra mệnh lệnh!

Cuối cùng Lý Nhất Dương đánh ra một cái ký hiệu, Lý Dật cũng có cảm giác mặt đất lúc này có một hồi chấn động, những năng lượng kia toàn bộ bị che dấu xuống, cũng khó có thể cảm giác được!

Bất quá trong nội tâm Lý Dật rất rõ ràng, đây là Lý Nhất Dương đem năng lượng đều hoàn toàn khống chế, chỉ cần Lý Nhất Dương nguyện ý,

những năng lượng này sẽ hóa thành phòng hộ trận pháp, bảo vệ mấy người vào trong!

Trong lúc Lý Nhất Dương bố trí trận thế, Lý Dật, Thôn Thiên Thú, Kiếm Hoàng Vương Minh Dương đã ngăn mấy lần công kích của năm vị Đấu Hoàng cường giả!

Ý vào Thôn Thiên Thú có thực lực Cửu Tinh Đấu Hoàng, Lý Dật còn có Thiên Khôn Địa Càn Châu trợ giúp, có thể cung cấp năng lượng cuộn cuộn không ngừng, ba người chống lại năm vị Đấu Hoàng, cũng không có rơi vào thế hạ phong.

Lúc này Lý Dật cùng với Vương Minh Dương gian nan ứng phó năm đại Đấu Hoàng liên thủ công kích, thì trên bầu trời lại truyền đến một thanh âm.

- Không thể tưởng tượng được a, thật sự là không thể tưởng tượng được, Lý Dật, Vương Minh Dương, các người lần trước không phải là rất kiêu ngạo sao? Làm sao hiện tại cũng rơi vào tình trạng như vậy?

- Hải lão quý!

Nghe thấy thanh âm này, thần sắc Vương Minh Dương liên tục biến đổi.

Hiện tại đối mặt với năm vị Đấu Hoàng cũng đã là miễn cưỡng lắm rồi, nếu như lại thêm vào một gã Phong Hoàng Hải Kim, thì có thể khẳng định ngày hôm nay Lý Dật nhất định là bị thua.

Thua kết quả chính là Lý Dật cùng Vương Minh Dương có thể đào tẩu, nhưng mà Lý Hàn cùng Lý Nhất Dương, Lý Na Na sẽ lâm vào nguy hiểm. Đối mặt với Đấu Hoàng cường giả truy sát, Đấu Vương căn bản là không có một điểm cơ hội, trừ phi là kỳ tích phát sinh.

Nhìn Hải Kim từ phía trên đối đáp xuống, trong nội tâm Lý Dật một hồi co rút, Hải Kim gia nhập chiến trường, tình huống lúc này trở lên vô cùng nguy hiểm.

Mà Hải Kim gia nhập chiến trường, chính là chuyện chắc chắn rồi, nếu không phải thế thì Hải Kim đuổi đến nơi này làm cái gì?

- Hải Kim, người cũng muốn vây công chúng ta sao?

Nhìn thấy Hải Kim đang từ từ bay xuống, Lý Dật trầm giọng hỏi.

- Ha ha, Lý Dật, xem ra đám người này quả thật không dùng được. Đến lúc ta thấy bọn hăn không được, ta mới lại ra tay a!

Hải Kim cười lớn nói.

Nghe được lời Hải Kim nói, sắc mặt người của hai bên đều rất nhanh biến đổi.

Hải Kim nói những lời này không phải là nói nhảm sao? Đến cuối cùng, lão gia hỏa này còn không muốn ra tay công kích. Hiện tại ra tay hay một lúc nữa ra tay, còn có cái gì khác nhau chứ?

Duẩn Hành bên kia lại không phải nghĩ như vậy, tại trong mắt mấy người Duẩn Hành, Phong Hoàng Hải Kim này thật sự là đáng giận, cái gì chờ bọn hăn không được mới ra tay? Đây không phải là Hải Kim đang muốn chiếm tiện nghi sao?

- Dật nhi!

Lý Hàn đột nhiên dùng một loại ánh mắt khác thường nhìn Lý Dật.

- Chuyện gì, phụ thân?

Nghe thấy lời Lý Hàn nói, Lý Dật liền vội vàng hỏi.

- Dật nhi, đều là do phụ thân không tốt, liên lụy đến con, nếu không phải ta đề nghị đi đến Lý gia nói chuyện hợp tác, hiện tại con cũng không lâm vào tình trạng này.

Lý Hàn rất là tự trách nói.

- Vấn đề này không thể trách phụ thân.

Lý Dật vội vàng khuyên nhủ.

- Chỉ có thể trách Tứ Đại Gia Tộc quá mức âm hiểm.

- Không phải, là ta phán đoán sai lầm.

Lý Hàn cố gắng đem trách nhiệm nhận về phía mình.

- Haizzz, phụ thân, hiện tại không phải là lúc thảo luận về vấn đề này a!

Nhìn thấy Lý Hàn cứ cố chấp như vậy, trong lòng Lý Dật cũng có cảm giác tức giận.

Sau khi phát ra một đạo Âm Dương Thần Lô, hóa giải lô khí của Trần Vệ, Lý Dật muốn đánh tiếp, nhưng Lý Hàn lúc này cứ muốn nói chuyện như vậy, đây không phải hoàn toàn quấy rối sao?

- Dật nhi, ta cũng biết hiện tại không phải là lúc đàm luận chuyện này, nhưng mà ta vẫn muốn nói.

Lý Hàn đột nhiên hít một hơi thật sâu.

Lúc này Lý Hàn hít vào một hơi, Lý Dật đột nhiên có cảm giác kỳ quái, khí tức trên người Lý Hàn giống như đã thay đổi.

- Dật nhi, trải qua liên tục chiến đấu, ta phát hiện, ta lúc này muốn đột phá đến cảnh giới Đấu Hoàng cường giả!

Ngữ khí của Lý Hàn tuy rằng không nặng, nhưng mà trong lòng Lý Dật lại dậy lên vô số ba đào mãnh liệt.

- Phụ thân, con nhớ người mới vừa đột phá đến cảnh giới Đấu Vương không lâu mà?

Với vẻ mặt kinh ngạc nhìn Lý Hàn, Lý Dật có cảm giác không thể tưởng tượng nổi. Hắn đã từng gặp qua người có tốc độ tu luyện rất nhanh, nhưng mà chưa thấy qua ai lại có tốc độ tu luyện nhanh đến như vậy.

Cho dù là bản thân Lý Dật, tu luyện cũng không đạt được tốc độ như vậy! Ngắn ngủn mấy tháng thời gian, liền từ cảnh giới Đấu Sư tu luyện tới cảnh giới Đấu Hoàng. Chẳng lẽ trên người cha mình, có siêu cấp Thần khí hỗ trợ tu luyện ư?

- Ân, là do ta trước kia một mực đem cảnh giới áp chế xuống.

Lý Hàn thản nhiên nói.

- Cái này, phụ thân trước kia đem cảnh giới áp chế xuống làm gì?

Lý Dật rất là khó hiểu hỏi.

- Là để dùng vào thời điểm quan trọng.

Lý Hàn đột nhiên cười cười, tại trong mắt Lý Dật xem ra, Lý Hàn có nụ cười như thế này, thậm chí có loại hương vị vô cùng thần bí.

Đột nhiên trong không gian, có một hồi năng lượng cự đại ba động từ trên người Lý Hàn bốc ra. Sau một hồi ba động ảnh hưởng, mọi người ở đây ai nấy đều dừng tay cả lại.

Ngoại trừ Lý Dật cùng với Thôn Thiên Thú, những người khác đều có cảm giác ngẩn ngơ.

Loại năng lượng ba động này, bọn họ đã từng nếm trải qua. Cổ năng lượng ba động này, không phải là đột phá đến cảnh giới Đấu Hoàng phát ra sao, khiến cho năng lượng thiên địa cộng minh hay sao?

Như vậy, là ai ở đúng thời gian này mà đột phá đến cảnh giới Đấu Hoàng?

- Ha ha, khi có cánh cảm giác cũng là không tệ a!

Tại một mảnh tĩnh lặng bên trong, thanh âm Lý Hàn cười to vang lên, một đôi cánh màu thủy lam từ sau lưng Lý Hàn giương lên.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lực Lượng Tương Đồng

Q.6 - Chương 10: Lực Lượng Tương Đồng

Đem cánh tay của mình khẽ sờ lên cặp Song dực Đấu khí, Lý Hàn vuốt ve mặt trên Song dực Đấu khí màu thủy lam, trên mặt lộ ra một nụ cười hài lòng.

- Có phải là, đã khiến cho các người thất vọng rồi không?

Nhìn đám người Duẫn Hành kia, Lý Hàn mang trên mặt một cổ thần sắc trêu chọc.

- Ta đột nhiên đột phá đến cảnh giới Đấu Hoàng, các người không cao hứng sao?

- Ta nhố vào!

Nhìn thấy bộ dạng của Lý Hàn, Duẫn Hành hung hăng nhố ra một ngụm, sau đó đem ánh mắt nhìn về phía Hải Kim.

- Xem ra, ta không thể không động thủ a!

Hải Kim thở dài một hơi, chậm rãi từ phía sau đi ra.

- Hải Kim, người không được nói nhảm, chúng ta nhanh liên thủ đánh chết mấy người này, sau đó trở về báo cáo kết quả công tác, thuận tiện cũng đi với người đến Bắc Đẩu Tông lĩnh thưởng!

Trần Vệ lớn tiếng kêu lên.

Hải Kim tuy rằng là Phong Hoàng, Đại Trưởng lão Bắc Đẩu Tông, nhưng mà Trần Vệ cũng là cấp bậc Đấu Hoàng cường giả, trong lời nói

của hắn, căn bản không cấp cho Hải Kim chút mặt mũi.

- Kỳ thật, xử lý những người này, ta cần gì phải cùng với các người liên thủ đây?

Hải Kim thản nhiên nói.

- Hải Kim, người quên lần trước người làm sao thoát chết ở trên tay ta sao?

Nghe thấy lời Hải Kim nói, Kiếm Hoàng Vương Minh Dương rất là khinh thường nói.

- Kiếm Hoàng kia người còn nhớ hay không, người bị ta đánh cho quần áo xộc xệch.

Nghe xong lời Kiếm Hoàng nói, Hải Kim cũng không tức giận, vừa cười vừa nói, sau đó giơ tay lên, một khóa Đấu Tôn Ngọc Phù liền xuất hiện ở trong tay Hải Kim.

- Lão quỷ thật đúng là không cam lòng a, luyện chế nhiều Đấu Tôn Ngọc Phù như vậy, chỉ sợ lão gia hỏa kia phải mệt muốn chết rồi sao?

Nhìn thấy trong tay Hải Kim cầm ra nhiều Đấu Tôn Ngọc Phù như vậy, khóe mắt Kiếm Hoàng hơi giật giật, nhưng hắn vẫn hờ hợt nói.

- Lời của Kiếm Hoàng nói nghiêm trọng rồi, những Đấu Tôn Ngọc Phù này, tuyệt đại bộ phận đều là do cường giả Bắc Đấu Tông trước kia luyện chế, Tông chủ đại nhân cũng không cần phải phí lực vì nó.

Hải Kim nói.

Nghe hai người đối thoại với nhau, nếu như người nào không biết thì tưởng đây là hai lão bằng hữu đã lâu ngày không gặp mặt, nói chuyện với nhau một ít việc nhà mà thôi.

- Tốt rồi, không cùng các người nhiều lời nữa, lần này Tông chủ đại nhân sợ ta không đủ sức, một hơi giao cho ta nhiều thứ tốt, ta cũng phải hảo hảo sử dụng, lúc này đây nhất định không thể để cho Lý Dật người lại chạy thoát nữa.

Hải Kim hung hăng nói.

- Ta nói Hải Kim người có phải hay không nhớ nhầm rồi, lần trước chạy trốn hình như là người mà!

Lý Dật vừa cười vừa nói.

Nghe thấy lời Lý Dật vừa nói, sắc mặt Hải Kim trầm xuống, có nhiều người trước mặt như vậy, Lý Dật nhắc lại chuyện này, rõ ràng không để cho Phong Hoàng Hải Kim mặt mũi.

- Lý Dật, lần trước có người giúp người ngăn trở Đấu Tôn Ngọc Phù, hiện tại hai kiện Hậu Sơn Giáp đều đã bị ta đánh hỏng rồi, không biết các người hiện tại dùng vật gì để ngăn trở Đấu Tôn Ngọc Phù của ta đây.

Hải Kim đắc ý cười lớn nói.

Trong lúc nói chuyện, Hải Kim đã cầm lấy một cái Đấu Tôn Ngọc Phù, dùng sức sờ một cái, một đạo năng lượng kinh người đột nhiên hướng về phía Lý Dật công kích tới.

- Ta chửi mẹ người đấy!

Trong nội tâm Lý Dật thầm mắng một câu, đã tới lúc không kịp trốn tránh, hắn liền đem năng lượng Thiên Càn Địa Khôn Châu điều tiết đến trình độ lớn nhất, Lý Dật chỉ có thể mong chờ ngạnh kháng được một kích này mà thôi.

Đạo công kích trước mắt là muốn công kích Lý Dật, đột nhiên cũng có một đạo khí tức kinh người từ bên cạnh truyền tới, kèm theo đạo khí tức này, còn có một thanh âm nam nhân truyền đến:

- Hải lão quý, chẳng lẽ người cho rằng, cũng chỉ có người Bắc Đẩu Tông các người mới có thể luyện chế được Đấu Tôn Ngọc Phù sao?

Người đang đứng ở bên cạnh bắn ra năng lượng, theo thanh âm của người nọ, cũng xuất ra một khối Đấu Tôn Ngọc Phù ẩn chứa lực lượng cường đại!

Hai đạo năng lượng cấp bậc Đấu Tôn cường giả va chạm vào nhau, sẽ phát sinh tình huống như thế nào?

Rất nhanh, hai đạo công kích của Đấu Tôn cường giả xuất hiện. Hai cỗ năng lượng va đụng vào nhau, ‘bùm’ một tiếng nổ vang thật lớn truyền ra.

Quả thật là kinh thiên động địa! Hai đạo công kích này sinh ra khí thế chỉ có thể dùng từ kinh thiên động địa để hình dung ra mà thôi, ngay cả hai bên ngọn núi đều bị chấn động kịch liệt, lay động rầm rầm.

Toàn bộ đất đá ở trên núi đều không ngừng rơi xuống, ở bên trong núi lúc này chim bay cá nhảy đều hoảng sợ kêu loạn lên!

Với hai đạo công kích mạnh mẽ như vậy, tất cả mọi người thậm chí kể cả là Lý Dật có thực lực Đấu Hoàng cường giả cũng như vậy, đều có cảm giác hai chân đứng không vững! Rất nhanh, có một giọng nói truyền tới.

- Hải lão quý, lão tử không ra tay, chẳng lẽ người liền cho rằng, người Đấu Thần Điện chúng ta đều muốn khi dễ là bị khi dễ hay sao?

- Ba Lâm!

Nghe được cái thanh âm này, Lý Dật rất là kinh ngạc, không thể tưởng tượng được người đang so đấu với Hải Kim, chính là Đao Hoàng Ba Lâm!

- Ba lão quý! Người ưa thích nhất là phá rối chuyện của ta sao?

Trông thấy Ba Lâm phe phẩy Song dực Đấu khí dừng lại giữa không trung, Hải Kim trầm giọng kêu lên.

- Hải lão quý, Lý Dật là người của Đấu Thần Điện, các người cũng dám ra tay đối với người của Đấu Thần Điện, Ba Lâm ta có thể không can thiệp sao? Hừ, cho dù Bắc Đấu Tông các người muốn tìm người khi dễ, cũng không thể tìm tới người của Đấu Thần Điện ta, người tính là chuyện gì đây?

Ba Lâm lạnh lùng nói.

- Ha ha. Thật sự là buồn cười, người của Đấu Thần Điện? Bất quá là nhìn thấy Lý Dật bây giờ có giá trị lợi dụng sao? Bằng không, lúc trước Bắc Đấu Thất Kiếm chúng ta đón giết Lý Dật, làm sao không có nhìn thấy các người ra tay chứ?

Hải Kim cười lên ha hả.

Nghe thấy lời Hải Kim vừa nói, chẳng những là Ba Lâm cau mày lại, mà ngay cả Lý Dật cũng thầm kêu một tiếng không tốt.

Hải Kim lúc này nói ra chuyện này, đơn giản là nghĩ kế phá hư quan hệ giữa Lý Dật và Ba Lâm, muốn đứng giữa hai người châm ngòi ly gián! Một khi hãn ly gián thành công, hậu quả nhất định là có lợi cho Hải Kim.

- Hải lão quý, người nói nhảm cái gì đó!

Không đợi Đào Hoàng Ba Lâm mở miệng, Lý Dật nói trước.

- Các người phái người đón giết ta, kỳ thật Đấu Thần Điện sớm biết được tin tức, nhưng không có phái người đi tới trợ giúp ta, đó là do bản thân ta yêu cầu. Hừ! Không có trải qua khảo nghiệm, tu vi tự thân làm sao có thể tiến bộ? Chuyện kia bất quá chỉ là một loại khảo nghiệm mà thôi!

Trong giọng nói của Lý Dật không có bất kỳ điều gì bất mãn đối với Đấu Thần Điện, mà hãn còn đang giải vây cho Đấu Thần Điện nữa.

Nghe thấy lời Lý Dật vừa nói, Ba Lâm gật gật cái đầu. Lý Dật nếu so với Tông Bằng thì có vẻ hiểu biết hơn rất nhiều, hẳn rõ ràng biết tại trường hợp nào thì nên nói như thế nào, không giống như Tông Bằng, nhiều khi chỉ làm theo ý mình, dựa vào bản thân yêu thích cái gì thì làm cái đó, càng không đem lợi ích của Đấu Thần Điện đặt ở vị trí hàng đầu!

- Ha ha, Hải lão quý, người có nghe thấy không, bất quá Lý Dật khảo nghiệm một chút mà thôi, người muốn châm ngòi ly gián Lý Dật với Đấu Thần Điện, đó là không có khả năng.

Ba Lâm nghe Lý Dật nói xong, cười ha hả lên nói.

- Lý Dật, chuyện kia, chính người hẳn là rõ ràng, hắc hắc, Đấu Thần Điện đối đãi với người ra sao, trong lòng người hẳn là so với ta còn rõ ràng hơn.

Hải Kim hắc hắc nói.

Nghe thấy lời Hải Kim nói, Lý Dật thầm cười, dùng ngôn ngữ có một chút thủ đoạn như vậy, Lý Dật ở kiếp trước đã nhìn thấy nhiều lắm. Hải Kim rõ ràng cho thấy chưa có ý định từ bỏ, hẳn còn muốn tiếp tục châm ngòi ly gián giữa Lý Dật và Ba Lâm.

- Hải lão quý, dù nói thế nào, Đấu Thần Điện cũng không phải ra nhiều cường giả như vậy đi lấy tánh mạng của Lý Dật, hắc hắc, cái này, người cũng cũng không cần uổng phí tâm cơ rồi.

Lý Dật cũng là hắc hắc cười nói.

Lời của Lý Dật nói rất rõ ràng, tại Đấu Thần Điện cùng với Bắc Đấu Tông tranh đấu, Lý Dật nhất định là dựa vào Đấu Thần Điện. Người của Bắc Đấu Tông đã dùng trăm phương ngàn kế muốn lấy đi tính mạng của ta, Lý Dật dù cho có ngu ngốc đến như thế nào, cũng sẽ không bỏ qua Đấu Thần Điện mà đầu nhập vào Bắc Đấu Tông người a?

- Tốt, tốt, Lý Dật, không thể tưởng được người tuổi còn trẻ như vậy mà lại già dặn như vậy.

Lý Dật lúc này tỏ rõ thái độ, Hải Kim biết rõ, muốn ly gián quan hệ giữa Lý Dật với Ba Lâm lúc này là một chuyện không thể nào làm được.

Ba Lâm nhìn lên tròng diện, một một chút thủ đoạn như vậy, Ba Lâm làm sao có thể rút lui sao? Lý Dật tuy tuổi còn nhỏ, nhưng Lý Dật cũng đã có hai kiếp làm người, kiếp trước làm vương giả của thế giới ngầm, thủ đoạn của Hải Kim đối với Lý Dật chỉ là trò trẻ con.

- Hải lão quỷ, nói nhiều như vậy thì có làm được gì? Chẳng lẽ là người bây giờ đã lớn tuổi, lại ưa thích dong dài như vậy? Nếu người không phục, ta và người một chọi một, quyết thắng thua thì như thế nào đây?

Lý Dật thản nhiên nói.

- Ha ha, giỏi, giỏi, Lý Dật!

Trong tay Hải Kim lúc này lấy ra một khóa Đấu Tôn Ngọc Phù, Hải Kim cao giọng kêu lên.

- Đến đây! Lý Dật, đến cùng với ta một chọi một!

- Hải lão quỷ, chẳng lẽ người cho rằng bốn thiếu gia ngu ngốc như người sao? Trừ phi người đem tất cả Đấu Tôn Ngọc Phù toàn bộ quảng đi, nếu không, ta sẽ không cùng với người một chọi một.

Lý Dật lập tức nói ra.

- Lý Dật, người nói chơi với ta sao?

Nghe thấy Lý Dật nói sẽ không cùng với mình một chọi một, Hải Kim có cảm giác vô cùng tức giận.

- Cái này, chính là người nói như vậy, ta cũng chẳng có cách nào.

Lý Dật bĩu môi, nói ra.

- Ta nói với Hải lão quý người rồi, người dùng đầu óc cũng có thể nghĩ ra được, trên tay người có Đấu Tôn Ngọc Phù, ta làm sao có thể cùng người một chọi một đây, trừ phi người đem toàn bộ Đấu Tôn Ngọc Phù vứt đi.

- Tiểu tử, người nghĩ rằng ta cũng ngu như người sao? Dem Đấu Tôn Ngọc Phù vứt bỏ!

Nghe thấy Lý Dật có đề nghị nhảm chán, Hải Kim có cảm giác tức giận điên cả người.

- Vậy rốt cuộc người cũng không muốn cùng với ta một chọi một sao?

Lý Dật nói.

- Ta lúc này cũng chẳng muốn cùng với người nói nhảm!

Hải Kim tức giận nói, hai tay lại lấy ra một đạo Đấu Tôn Ngọc Phù, dùng sức sờ một cái, lúc này xuất hiện một đạo năng lượng rất là mạnh mẽ kinh người.

- Lý Dật, người đi chết đi!

Hải Kim hét to lên một tiếng, Song dực Đấu khí sau lưng mở ra, hướng về phía Lý Dật bay tới.

- Hải lão quý, đối thủ của người là ta!

Nhìn thấy Hải Kim bóp nát Đấu Tôn Ngọc Phù, Ba Lâm lạnh lùng nói, hắn cũng là tiện tay sờ một cái, một đạo năng lượng cuồng bạo cũng phóng lên trời. Ba Lâm ngay lập tức bay đến trước mặt Lý Dật, hai mắt sáng ngời nhìn Hải Kim.

- Ba lão quý! Ta xem trong tay người còn có bao nhiêu Đấu Tôn Ngọc Phù!

Hải Kim giận dữ nói.

- Trong tay của ta cũng không có nhiều lắm, chỉ có bấy nhiêu!

Ba Lâm đưa cổ tay phất lên, rất nhiều khóa Đấu Tôn Ngọc Phù hiện ra trong lòng bàn tay.

Nhìn thấy trong tay Ba Lâm có số lượng Đấu Tôn Ngọc Phù so với mình còn nhiều hơn không ít, trong nội tâm Hải Kim rất là kinh ngạc!

Lần trước hắn đã lãng phí ba khóa Đấu Tôn Ngọc Phù cũng không có thể giết chết Lý Dật, sau khi Hải Kim trở về Bắc Đấu Tông, chỉ thấy Tông chủ có vẻ mặt không vui. Nếu lần này hắn lại đem Đấu Tôn Ngọc Phù ra sử dụng hết, nhưng vẫn không giết được Lý Dật, thì khi Hải Kim trở về Bắc Đấu Tông tuyệt đối không thể dễ chịu. Thậm chí, vị trí Đại Trưởng lão của hắn cũng có thể bị thay thế!

Nhìn thấy trong tay Ba Lâm cũng có Đấu Tôn Ngọc Phù, tâm tư Hải Kim rất nhanh tính kế.

Hắn tính toán số Đấu Tôn Ngọc Phù lúc này có nên sử dụng hay không? Nếu như sử dụng, Ba Lâm cũng sẽ ngăn trở, thì rất khó thu được hiệu quả gì, hơn nữa, khi hắn trở lại tông môn, khẳng định sẽ bị Tông chủ trách phạt.

Bất quá, đã bóp nát Ngọc Phù trong tay thì không thể không dùng! Con mắt của Hải Kim ngay lập tức hướng về phía bên cạnh liếc nhìn một cái, Hải Kim bắt đầu suy nghĩ sử dụng một kích Đấu Tôn Ngọc Phù này, công kích Lý Dật làm sao để thu được hiệu quả tốt nhất?

Lúc này hai mắt của Hải Kim thâm đánh giá chung quanh, đã cùng tranh đấu với Hải Kim bao nhiêu năm, Ba Lâm tự nhiên là biết rõ trong lòng Hải Kim đang có cái chủ ý gì.

- Hải lão quý! Cùng với lão tử tranh đấu bao năm, người lại vẫn có thể nhìn chung quanh ư, chẳng lẽ nói người cũng không có đem lão tử để vào trong mắt sao!

Ba Lâm quát to lên một tiếng, tay phải hướng về phía Hải Kim ném ra, công kích Đấu Tôn cường giả ẩn chứa bên trong Đấu Tôn Ngọc Phù lập tức phóng đến trước mặt Hải Kim.

Đối mặt với công kích của Đấu Tôn Ngọc Phù, Hải Kim căn bản là không dám lấy cứng đối cứng, hơn nữa công kích của Ba Lâm đã đến trước mặt Hải Kim, Hải Kim cũng không thể có lựa chọn nào khác!

Tất cả mọi cách đều rơi vào đường cùng, Hải Kim cũng cầm trong tay Đấu Tôn Ngọc Phù ẩn chứa năng lượng công kích của Đấu Tôn cường giả, hăn ngay lập tức cũng ném ra. Hai đạo công kích của Đấu Tôn cường giả lần nữa lại va chạm vào nhau.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Sứ Giả Hoàng Thất

Q.6 - Chương 11: Sứ Giả Hoàng Thất

Lúc này với sự công kích của hai người, chỉ sợ hai bên ngọn núi La Á Cốc trực tiếp bị hỏng mất!

Hải Kim cùng với Ba Lâm hai lần giao thủ với nhau, tương đương với bốn lần công kích của Đấu Tôn cường giả. Với bốn lần công kích của Đấu Tôn cường giả, thì những ngọn núi thông thường làm sao có thể chịu được!

Lúc này đã xảy ra tình huống núi lở, làm cho mọi người cảm thấy vô cùng sợ hãi. Sau khi hai ngọn núi bắt đầu sụp đổ xuống, Lý Dật cũng vội vã ôm Lý Na Na, hướng về phía trên không bay đi, còn lại Lý Hàn, vừa mới vừa rời thăng cấp Đấu Hoàng cường giả cũng chụp lấy cánh tay của Lý Nhất Dương, cùng hướng về phía trên trời bay đi!

Hai tay Lý Dật liên tục đánh ra Nam Minh Lưu Hỏa, trực tiếp thiêu đốt những hòn đá đang bay tán loạn chung quang thành tro bụi, chỉ một lát thời gian, hăn cùng với Lý Na Na đã an toàn ở trên không.

Dưới sự điều khiển của Lý Dật, Thôn Thiên Thú bay thẳng lên phía trên người Lý Hàn, giúp cho Lý Hàn xử lý sạch sẽ những hòn đá đang rơi tán loạn bốn chung quanh.

Rất nhanh, tất cả các Đấu Hoàng cường giả đều bay lên trên không, mà những Đấu Vương cường giả không ngừng phát ra đấu khí đánh tan loạn thạch đang rơi trên đầu của mình.

Đợi cho hai ngọn núi sụp đổ chấm dứt, Đấu Hoàng cùng Đấu Vương cường giả đều trốn thoát khỏi nguy hiểm, nhưng Lý Dật nhìn sang bốn phía, mười mấy Đấu Sư cường giả của Tứ Đại Gia Tộc, lúc này cũng không có lấy một người được an toàn.

Trong nháy mắt xảy ra núi lở, nếu như những Đấu Sư này không được Đấu Hoàng cường giả cứu giúp, căn bản là trốn không thoát.

Nhìn thấy mình cùng với Ba Lâm mang đến tràng diện hủy diệt như vậy, Hải Kim kêu lớn.

- Ba lão quỷ, có bản lĩnh thì đi theo ta!

Nói xong câu đó, Hải Kim phát động cặp cánh lưu ly, hướng về phía xa bay đi!

Hải Kim làm như vậy là có tính toán của riêng hắn, nếu bản thân hắn vẫn cứ tiếp tục đứng ở nơi đây, cho dù là mình không có sử dụng Đấu Tôn Ngọc Phù, cũng rất khó có thể nói rằng Ba Lâm cũng không sử dụng Đấu Tôn Ngọc Phù.

Nếu như Ba Lâm đối phó với người của Tứ Đại Gia Tộc mà lại đi sử dụng Đấu Tôn Ngọc Phù, Hải Kim khẳng định cũng không thể mặc kệ ngồi xem. Chính bởi như vậy, Hải Kim không thể cam đoan, bản thân hắn không sử dụng Đấu Tôn Ngọc Phù.

Đấu Tôn Ngọc Phù đã tiêu hao đến như vậy, mà cũng không có đạt được hiệu quả gì, việc này nhất định là Tông chủ không vui. Chính bởi như

vậy, khi mình trở về tông môn, Tông chủ khẳng định sẽ tìm mình để gây ra phiền toái.

Cho nên, Hải Kim có ý định dụ Ba Lâm rời đi, bởi như vậy, cho dù Ba Lâm có sử dụng Đấu Tôn Ngọc Phù, Hải Kim cũng có thể tận lực đào tẩu.

- Hải lão quỷ, lão tử khi nào thì sợ người?

Nhìn thấy Hải Kim bay đi rất xa, trên mặt Ba Lâm khẽ cười lạnh một cái, hai cánh mở ra, lập tức hướng về phía Hải Kim bay đi.

Sau khi Hải Kim bay đi, Lý Dật cũng thở dài một hơi, những miếng Đấu Tôn Ngọc Phù kia, khi sử dụng cũng là muốn lấy cái mạng nhỏ của ta mà!

Nếu một khi sử dụng nhắm vào Lý Na Na hay là Lý Nhất Dương, Lý Dật cũng đều không có cách nào tiếp nhận.

Lý Hàn cũng mới tấn cấp Đấu Hoàng cường giả, bởi như vậy, bên Lý Dật lúc này cũng có bốn vị Đấu Hoàng. Bốn vị Đấu Hoàng chống lại năm vị Đấu Hoàng, nhân số tuy rằng kém hơn một chút, nhưng Lý Dật cũng không có một chút cảm giác sợ hãi nào!

Thôn Thiên Thú, Kiếm Hoàng, còn có bản thân Lý Dật, đều không phải là Đấu Hoàng cường giả bình thường, đặc biệt là Thôn Thiên Thú, chỉ cần Lý Dật khống chế tốt, tu vi Cửu Tinh Đấu Hoàng, hơn nữa nhục thể lại là ma thú cường hoành, lấy một địch hai, căn bản là không thành vấn đề gì.

- Duẫn Hành! Ha ha, Hải Kim kia đã đi rồi, các người còn muốn cùng ta dây dưa nữa sao?

Lý Dật phá lên cười.

Không đợi Duẫn Hành mở miệng nói, một thanh âm phiêu lãng truyền đến.

- Lý Dật a, Lý Dật, người đã giết chết cha ta, người cũng nên chuẩn bị đi là vừa!

Thanh âm này càng lúc càng gần, rất nhanh, Lý Dật nhìn thấy Lý Nhiên ăn mặc toàn thân hiếu trang màu trắng, Huyết Hồn Ma Kiếm cầm ở trong tay, dẫn theo một đám người xuất hiện.

Đi theo bên cạnh Lý Nhiên, có một vị trung niên thân hình cao lớn, người này sau khi nhìn thấy Lý Dật thì lạnh lùng nói.

- Các người, ai là người đã giết chết đại ca của ta?

- Nhị thúc, người giết chết phụ thân của con, là nữ nhân bên cạnh hắc kia.

Lý Nhiên hung hăng nói.

- Đúng vậy, quả nhiên là Cửu Tinh Đấu Hoàng cường giả.

Trung niên xưng hô với Lý Tùng là đại ca lạnh lùng nhìn Thôn Thiên Thú.

- Bất quá, cho dù là Cửu Tinh Đấu Hoàng cường giả, nếu đã giết chết Gia chủ Lý gia, cũng khẳng định là phải nhận lấy cái chết đi!

Thốt ra lời này xong, nam tử có thân hình cao lớn kia, toàn thân khí tức đột nhiên phát ra mạnh mẽ!

- Đấu Hoàng, lại là Đấu Hoàng cường giả!

Nhìn khí thế mạnh mẽ trên người nam nhân này toát ra, trong nội tâm Lý Dật thầm kêu không tốt!

Vị Đấu Hoàng cường giả này, có thực lực là Thất Tinh Đấu Hoàng!

Lý Dật nắm chắc có thể đối phó với năm vị Đấu Hoàng cường giả, nhưng mà lúc này lại xuất hiện một vị Thất Tinh Đấu Hoàng thì Lý Dật

cũng không có năm chắc, huống chi, còn có Lý Nhiên cầm trong tay Huyết Hồn Ma Kiếm!

Huyết Hồn Ma Kiếm ở trên tay Lý Nhiên thực lực cũng không kém hơn Đấu Hoàng cường giả thông thường!

Chẳng những là như thế, tại sau lưng Lý Nhiên, mang theo một đám Đấu Vương!

Gặp phải lực lượng như vậy, lúc này bên của Lý Dật đã lâm vào hoàn cảnh xấu. Nếu muốn chiến thắng căn bản là không có khả năng.

- Lý Dật, người tính như thế nào đây? Hiện tại hối hận rồi a?

Nhìn Lý Dật, ánh mắt Lý Nhiên lộ ra một tia ác độc, người trước mặt này chính là hung thủ tạo ra cái chết của cha mình, Lý Nhiên hận là không thể rút gân lột da hắn, nghiền xương cốt hắn thành tro bụi!

- Chủ nhân!

- Thiếu chủ!

Trong lúc Lý Dật chuẩn bị châm chọc Lý Nhiên, viện quân của Lý Minh rốt cục cũng xuất hiện, đám người Lý Kỳ, Tạ Vũ, Toa Toa sau khi nhìn thấy Lý Dật, ào ào kêu lên.

Một đám người này có khoảng bảy tám mươi Đấu Vương cao thủ, khí thế phát ra cũng rất là kinh người!

Nếu so về Đấu Hoàng, bên Lý Dật ít hơn một chút, nhưng nếu so sánh về Đấu Vương, người Lý Minh chiếm cứ ưu thế tuyệt đối!

- Ha ha ha ha, Lý Nhiên, người mang theo viện quân tới, Lý Minh cũng không phải chỉ có một mình Lý Dật đâu a!

Lý Dật sau khi nhìn thấy đám người Toa Toa kịp thời chạy đến, nhin không được cười ha hả lên!

Tuy rằng bọn họ vẫn còn ở vào hoàn cảnh xấu, nhưng mà, đối mặt với người của Tứ Đại Gia Tộc, cũng đủ sức đánh một trận rồi!

- Lý Dật, nếu người đã có lòng tin như vậy, sẽ đánh với ta một trận a!

Lý Nhiên cũng hung hăng nói. Người của Lý Minh đột nhiên xuất hiện nhiều như vậy, Lý Nhiên cũng trở nên mạnh mẽ hơn, vì phụ thân báo thù, Lý Nhiên tuyệt đối là không thể chùn tay!

Lúc này hai bên đang giương cung bạt kiếm, có một đạo thanh âm bỗng bành phiêu diêu từ rất xa truyền tới.

- Hoàng thất có lệnh, các vị đều là phần tử tinh anh của Đế quốc, không thể bởi vì tư đấu mà làm suy yếu thực lực Đế quốc!

- Hoàng thất có lệnh, các vị nhanh chóng dừng tay, tất cả hồi gia, nếu cãi lời, thì coi như là phản quốc, xử lý là giết không tha!

Theo sau tiếng thanh âm đó, có bốn cái bóng người từ trên không trung lập tức xuất hiện ở trước mặt mọi người, nhìn thấy bốn vị này, trong nội tâm Lý Dật thầm cười, cao thủ Hoàng thất, khẳng định là người của Hoàng đế Đế quốc Thiên Phong rồi.

Hoàng đế thấy mình đang lâm nguy đột nhiên hạ một đạo ý chỉ như vậy, rõ ràng là không phải là muốn trợ giúp Lý Dật sao?

- Lý Dật là người đã giết chết cha ta, Lý gia chúng ta không có khả năng bỏ qua!

Lý Nhiên điên cuồng nói.

- Lý Nhiên thiếu gia, cái chết của phụ thân người, đến lúc đó nhất định sẽ xử lý, nhưng mà hiện tại Hoàng thất có mệnh lệnh, hai bên dừng lại tư đấu! Nếu như ai dám động thủ thêm một lần nữa, đừng trách bốn người chúng ta không có khách khí!

Người này nghe xong lời Lý Nhiên vừa nói, hắn cũng thản nhiên nói.

Nghe xong lời của người này, Lý Nhiên ngẩn ngơ.

Hoàng đế phái tới bốn Đẩu Hoàng cường giả tuyên bố ý chỉ, xem ra trong lòng có ý định cường chế rồi, nếu như không tuân theo đạo mệnh lệnh này, bốn vị Đẩu Hoàng cường giả này lập tức động thủ.

Một khi động thủ, Lý Dật cùng với Vương Minh Dương chắc chắn sẽ không nhàn rỗi đứng nhìn, Hoàng đế kỳ thật phái ra bốn vị Đẩu Hoàng cường giả chính là có ý tương trợ cho Lý Dật! Nhưng Hoàng thất cũng không muốn cùng với Tứ Đại Gia Tộc huyên náo quá mức, cho nên mới hạ một đạo thánh chỉ như vậy.

Dù sao, nếu như Hoàng đế trực tiếp hạ lệnh, bốn vị Đẩu Hoàng trực tiếp động thủ đối phó với người của Tứ Đại Gia Tộc, chính là buộc Tứ Đại Gia Tộc mưu phản rồi!

Chuyện ngu ngốc như vậy, Hoàng đế chắc chắn sẽ không làm.

- Nhị thúc, người làm sao bây giờ?

Nhìn thấy bốn vị Đẩu Hoàng cường giả đang phiêu phù ở trên không trung, trong miệng Lý Nhiên có cảm giác vô cùng đắng ngắt! Hắn muốn báo thù cho phụ thân, người của Hoàng thất đột nhiên lại đến như vậy, làm sao không khiến cho Lý Nhiên tức giận đây!

- Lý Nhiên, thế cục bây giờ không phải chúng ta có thể khống chế, ta xem, chúng ta nên về trước, rồi tính kế báo thù sau vậy.

Nhị thúc của Lý Nhiên trầm thấp giọng nói.

- Được, tất cả đều nghe lời của Nhị thúc.

Lý Nhiên cắn cắn môi, trên môi hắn lúc này thậm chí bị cắn ra máu tươi!

Hiện tại tu vi cao nhất Lý gia đúng là vị Nhị thúc này, lời của Nhị thúc nói, Lý Nhiên tất nhiên là phải nghe!

- Diệt nhi yên tâm, phụ thân ngươi là đại ca của ta, huyết cừu này, ta nhất định phải dùng toàn lực báo thù!

Trong nội tâm Lý Nhị thúc thầm thở dài một hơi, nhẹ giọng nói.

- Có lời của Nhị thúc nói, ta yên tâm rồi, chỉ hy vọng Nhị thúc từ nay về sau thường trú ở Lý gia, lần này nếu như Nhị thúc có ở trong nhà, ta nghĩ phụ thân của ta cũng sẽ không gặp phải đại nạn.

Lý Nhiên thương tâm nói.

- Ta đáp ứng ngươi, thù của đại ca một ngày không báo, Lý Bách ta một ngày không ly khai khỏi gia môn Lý gia.

Lý Bách cũng thầm thở dài, nặng nề nói. Đại ca chết, gánh nặng Lý gia, hẳn là huynh đệ, nhất định phải gánh vác trên vai.

Lý Nhiên nhẹ gật đầu, đột nhiên cao giọng kêu lên.

- Các vị gia huynh đệ tộc khác, Lý Minh cùng với Hoàng thất thông đồng với nhau, ngày hôm nay chúng ta tạm hãy lui binh thôi!

Thốt ra lời này xong, Lý Nhiên cũng không có quay đầu lại, trực tiếp rời đi, đi theo Lý Nhiên là tất cả cao thủ của Lý gia.

Lý Tùng sau khi chết, Lý Nhiên chính là Gia chủ Lý gia, nếu Gia chủ Lý gia đã nói như vậy, cao thủ gia tộc khác tuy rằng không có cam lòng, nhưng mà cũng rất nhanh bắt đầu lui binh.

Lúc này, La Á Cốc đã biến thành bình địa, chỉ còn lại nhân mã của Lý Minh cùng với bốn vị sứ giả của Hoàng đế.

- Lý thiếu gia, sự tình này cũng đã xong xuôi rồi, bốn người chúng ta còn phải trở về phục mệnh Hoàng thất.

Một vị sứ giả ôm quyền chào Lý Dật, sau đó cao giọng nói.

- Đa tạ các vị đại nhân đã đến viện thủ, xin các vị về nói lại cho Hoàng thất biết, ân tình này, Lý Dật nhớ rõ ở trong lòng!

Lý Dật vội vàng đáp lễ, cao giọng nói.

- Kiểm Hoàng các hạ, nếu có thời gian ngài đến Hoàng cung cùng chúng ta uống trà, đánh vài ván cờ a! Huynh đệ mấy người chúng ta chờ Kiểm Hoàng các hạ đến chơi đó!

Người này cũng mỉm cười, hướng về phía Kiểm Hoàng Vương Minh Dương nói ra.

- Nếu lần sau có rảnh rồi, Vương Minh Dương nhất định đến bái phỏng các vị đại nhân!

Kiểm Hoàng cũng cao giọng nói.

Gật nhẹ đầu một cái, bốn vị Đẩu Hoàng cường giả đem ống tay áo vung lên, hai cánh sau lưng giương lên, rất nhanh liền biến mất tại trong bầu trời đêm.

- Lý Dật hiền đệ, chúng ta cũng trở về đi!

Kiểm Hoàng Vương Minh Dương đi đến bên người Lý Dật, nói.

- Vương thúc thúc, người sớm đi về nghỉ ngơi đi, thúc thúc mấy lần cứu giúp Lý Dật, ngày khác Lý Dật sẽ dâng môn bái tạ!

Nhìn Kiểm Hoàng Vương Minh Dương, Lý Dật trịnh trọng nói.

- Nếu Cường nhi của ta, chỉ bằng một nửa của người, ta cũng yên tâm rồi.

Nhìn Lý Dật, Vương Minh Dương đột nhiên nói, vươn bàn tay nặng nề vỗ vào bờ vai của Lý Dật, không đợi Lý Dật nói thêm lời gì nữa, triển

khai hai cánh ở sau lưng, rất nhanh bay đi mất.

- Lý Dật ca ca!

Lý Na Na nhào vào trong ngực Lý Dật.

- Mọii cùng với phụ thân cũng lập tức khởi hành tiến đến Học viện La Lan rồi, sau này, huynh hãy cẩn thận với Tứ Đại Gia Tộc.

Lý Na Na lo lắng nói.

Trước kia nàng đã từng là thành viên của Đế đô Lý gia, Lý Na Na tự nhiên biết rõ Đế đô Tứ Đại Gia Tộc là những con quái vật khổng lồ đến như thế nào!

Khẽ vuốt lên mái tóc của Lý Na Na, Lý Dật gật đầu cười.

- Còn nữa, Lý Dật ca ca, ba năm sau, huynh phải nhớ rõ, huynh nhất định phải đến Học viện La Lan, Na Na ở đó chờ huynh!

Lý Na Na lại dặn dò thêm.

- Yên tâm đi, huynh nhất định sẽ đi.

Nhìn nữ tử đã cùng với mình trải qua sinh tử, Lý Dật thâm tình nói.

- Ta chờ ở đây, Lý Dật ca ca!

Lý Na Na nhanh chóng hôn lên môi Lý Dật một cái, sau đó liền kéo tay Lý Nhất Dương chạy vội đi...

- Tất cả mọi người, đều trở về đi!

Lý Dật nhìn một đồng bừa bọn chung quanh, phát phát tay nói, rất nhanh, những người này đều đi theo sau lưng Lý Dật, hướng về phía Đế đô trở về.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đại Điện Hạ Tới Tìm Hiểu

Q.6 - Chương 12: Đại Điện Hạ Tới Tìm Hiểu

Liên tục xảy ra các cuộc đại chiến, đợi cho Lý Dật ngủ một giấc tỉnh lại, mặt trời đã là giữa trưa.

- Thiếu gia, Đại Điện hạ tới bái phỏng!

Lúc này Lý Dật cùng với Lý Hàn chuẩn bị ngồi cùng ăn với nhau, Toa Toa vội vàng đi tới nói.

- A, tranh thủ thời gian bái kiến Đại Điện hạ!

Nghe thấy Đại Điện hạ đã đến, Lý Dật vội vàng nói.

- Nếu là Đại Điện hạ tới chơi, Dật nhi, ta sẽ cùng đi với người.

Lý Hàn cũng đứng lên, dù như thế nào, Lý Hàn cũng là người của Đế quốc Thiên Phong, Đại Điện hạ đại biểu chính là Hoàng quyền, người Đế quốc Thiên Phong, trên danh nghĩa đều là con dân của Hoàng thất, Lý Hàn cùng với Lý Dật cùng đi ra nghênh đón, cũng rất là cần thiết.

- Vâng, phụ thân, hãy đi cùng với con.

Lý Dật lập tức nói.

Ba người vừa mới đi ra khỏi cửa, đã thấy Đại Điện hạ đứng đó từ trước, nếu nơi nào Đại Điện hạ muốn tới, cũng không có ai dám ngăn trở.

- Lý Dật huynh đệ! Nhìn thấy Lý Dật đi ra khỏi cửa, Đại Điện hạ cao giọng kêu lên.

- Điện hạ! Ha ha, đã nhiều ngày không gặp, phong thái của Điện hạ vẫn như trước a!

Nhìn thấy Đại Điện hạ, Lý Dật cũng vui vẻ, rất nhanh, hai người liền đi tới một chỗ.

- Nghe nói Lý Dật huynh đệ rơi vào cái bẫy của Lý gia, lúc ấy vì huynh có việc bận, không thể tự mình đi tới trợ giúp, hôm nay có thời gian, đặc biệt đến thăm hỏi Lý Dật huynh đệ.

Đại Điện hạ vừa cười vừa nói.

Vung tay lên, ở đằng sau lưng có một tùy tùng lập tức cầm một cái hộp đưa tới.

- Đây là bảo vật Thiên Tịnh Sa do Ly Châu tiến cống, nó có tác dụng an thần, đưa tặng cho huynh đệ, lúc này ta nghĩ cũng có tác dụng.

Đại Điện hạ vừa cười vừa nói.

Nghe thấy lời Đại Điện hạ vừa nói, Lý Dật cảm thấy rất là kinh ngạc, Thiên Tịnh Sa, là một loại hương liệu cực phẩm, tại trên thị trường, nếu có tiền cũng khó có thể mua được.

Hoàng thất Đế quốc Thiên Phong, dựa vào quyền lực trong tay, ngược lại mỗi ngày có thể thu được một ít, nhưng mà cũng không có quá nhiều, Đại Điện hạ đưa cho mình một hộp, chính là đại thủ bút rồi.

- Mỗi lần đều là do Đại Điện hạ ban cho, Lý Dật thực sự có chút ngưỡng mộ rồi.

Nhìn tùy tùng của Đại Điện hạ cầm trong tay cái hộp, Lý Dật ha ha cười, nói.

- Nếu là như vậy, tại hạ cũng có một kiện lễ vật muốn tặng cho Đại Điện hạ.

Tâm thần vừa động, một thanh đại đao màu đỏ xuất hiện ở trên tay Lý Dật.

- Chuôi đại đao này, ta lấy được ở Lý gia, mong rằng Điện hạ không chê.

Tay Lý Dật cầm đại đao, đưa đến trước mặt Đại Điện hạ.

- Là Hỏa Vân Đao! Lý Dật, người...

Nhìn thấy chuôi đại đao này, Đại Điện hạ cũng cảm thấy sùng sốt một chút.

- Hỏa Vân Đao, nghe nói là bảo bối của Lý gia, chuôi đao này tuy rằng không phải là Thần khí, nhưng mà cũng kém không xa.

Hai tay Đại Điện hạ sau khi tiếp nhận thanh đại đao ở trong tay Lý Dật, chậm rãi nói.

Cầm lấy thanh Hỏa Vân Đao, Đại Điện hạ nhẹ nhàng rung lên, đại đao truyền đến một hồi tiếng mãnh thú gầm gừ, rất nhanh, một đầu quái thú toàn thân bốc lên hỏa diễm xuất hiện, đầu quái thú này thân hổ đầu bò, có một thân hình cường tráng tràn đầy lực lượng.

- Hỏa Vân Đao có thể triệu hoán ra một đầu Hỏa Vân Thú, nếu người cầm đao có thực lực càng mạnh, triệu hoán Hỏa Vân Thú ra càng lợi hại. Lý Dật huynh đệ, thanh đao này, ta thật sự là rất ưa thích rồi.

Đại Điện hạ ha ha phá lên cười.

- Nếu Điện hạ ưa thích thì là tốt rồi!

Lý Dật mỉm cười, dù sao Hỏa Vân Đao cũng có được là từ Lý gia, lấy ra tặng người, bất quá là thuận nước dong thuyền mà thôi. Lý Dật không có chút cảm giác đau lòng, hơn nữa, trong tay Lý Dật còn có Phá Thiên Kiếm siêu thần khí như vậy, Hỏa Vân Đao, căn bản không có đặt trong mắt Lý Dật.

- Vị này chính là Lý Hàn thúc thúc a?

Ánh mắt Đại Điện hạ vừa chuyển, nhìn lên trên người Lý Hàn.

- Thần, Lý Hàn, xin ra mắt Đại Điện hạ!

Lý Hàn nhìn thấy Đại Điện hạ đang nhìn mình, ngay lập tức muốn hành lễ.

- Ô ô, không được, không được, Lý thúc thúc nếu làm như vậy, từ nay về sau ta cũng không có mặt mũi gặp mặt Lý Dật huynh đệ nữa.

Nhìn thấy Lý Hàn đang định quỳ lạy xuống, Đại Điện hạ cuống quýt vội vàng ngăn cản Lý Hàn.

- Điện hạ, thần thân là Thành chủ Vạn Triều Thành, nhìn thấy Điện hạ, cần phải tiến hành đại lễ.

Lý Hàn kiên quyết nói, ở Đế quốc Thiên Phong, Đấu Hoàng cường giả có thể miễn tục lễ, Lý Dật cũng không cần phải hành lễ bất luận cái gì Hoàng quyền, Hoàng thất gì đó, nhưng mà Lý Hàn mới chỉ là Đấu Vương mà thôi, mà còn, Lý Hàn chính là Thành chủ Vạn Triều Thành, theo đạo lý, cũng là quan tước của Đế quốc Thiên Phong rồi.

- Lý thúc thúc, ta cùng với Lý Dật có quan hệ tương giao, người là thúc thúc đối với ta còn dùng cấp bậc lễ nghĩa như vậy, thì từ nay về sau ta có gặp Lý Dật huynh đệ cũng có cảm giác bất an rồi!

Đại Điện hạ xấu hổ nói.

- Nếu là như vậy, thì cứ nghe lời của Đại Điện hạ.

Đến lúc này, Lý Hàn cũng biết thời biết thế, lập trường cũng không thể giữ vững được, lời của Đại Điện hạ nói trong lòng Lý Hàn cũng hiểu rõ, nếu bản thân quả thật quỳ xuống, sau này khi Lý Dật nhìn thấy Đại Điện hạ, cũng cảm thấy thấp hơn một bậc phận rồi.

- Tốt, tốt, thúc thúc nên làm như vậy.

Đại Điện hạ liền nói.

- Lý Dật huynh đệ, ta lần này đến đây, còn có một số việc cùng bàn với Lý Dật huynh đệ.

- Ha ha, Điện hạ, ngài có chuyện gì cần trao đổi, xin mời vào bên trong này đi.

Lý Dật vừa cười vừa nói, đưa tay mời Đại Điện hạ đi vào bên trong.

Phòng khách của Lý Dật, tuy rằng không bằng khách sảnh của Đại Điện hạ, nhưng cách bài trí, còn mang theo phong cách của kiếp trước cùng trộn lẫn với kiếp này, cho nên thoạt nhìn cũng có một phong vị khác lạ.

Ba người ngồi ở chính sảnh, uống nước trà.

- Điện hạ, có chuyện gì, người nói thẳng thì tốt rồi.

Lý Dật uống một ngụm trà, rồi nói.

- Ta lần này đến đây, cũng là mang theo ý của Phụ hoàng nhờ vả.

Đại Điện hạ thần sắc nghiêm túc, chậm rãi nói.

- Lý Dật huynh đệ, đệ cùng với Tứ Đại Gia Tộc triệt để náo nhiệt, ý tứ của Phụ hoàng là, nếu như Lý Dật huynh đệ nguyện ý cùng Hoàng thất hợp tác... Hoàng thất Thiên Phong nguyện sẽ ủng hộ Lý Dật huynh đệ.

Lý Dật cười nhạt một tiếng, hắc cùng với Tứ Đại Gia Tộc mâu thuẫn đã đến đỉnh điểm, nay Hoàng thất Thiên Phong tiến đến lôi kéo, chuyện này cũng đã nằm trong dự liệu của hắc rồi.

- Cùng với Điện hạ hợp tác, tại hạ rất là nguyện ý, bất quá, ý tứ của Hoàng đế muốn chúng ta hợp tác như thế nào?

Lý Dật cười hỏi.

- Nói ra thì cũng thật là đơn giản.

Nghe thấy Lý Dật hỏi, Đại Điện hạ giọng một chút, rồi nói.

- Ý tứ của Phụ hoàng, là muốn cùng Lý Dật huynh đệ liên thủ, diệt trừ Tứ Đại Gia Tộc!

Đại Điện hạ giọng nói.

Lời của Đại Điện hạ vừa nói làm cho nội tâm của Lý Dật nổi lên sóng gió, diệt trừ Tứ Đại Gia Tộc, Lý Dật cố sao mà không làm. Nhưng mà Lý Dật cũng biết, nếu muốn diệt trừ Tứ Đại Gia Tộc, chỉ sợ chuyện không phải đơn giản như vậy.

Chỉ có một Lý gia mà đã thâm sâu đến như vậy, mà Lý gia ở trong Tứ Đại Gia Tộc thuộc xếp về loại tương đối ít nổi danh, còn ba đại gia tộc kia, thực lực chắc chắn so với Lý gia cũng không có thấp hơn!

Huống chi, Tứ Đại Gia Tộc cùng với Bắc Đẩu Tông có quan hệ, phải biết rằng Bắc Đẩu Tông là quái vật khổng lồ tới cỡ nào, cho dù là Đấu Thần Điện cũng không dám đơn giản trêu chọc!

Đấu Thần Điện biết rõ ràng Bắc Đẩu Tông cùng ngoại giới có quan hệ, cũng muốn đến hỗ trợ Lý Dật, nếu là thế lực thông thường, Đấu Thần Điện sớm yêu cầu Bắc Đẩu Tông mở ra Bắc Đẩu Giới, để cho cường giả Đấu Thần Điện tiến vào trong đó tìm kiếm huyền bí rồi.

Huống chi, Tông chủ Bắc Đẩu Tông là một vị Đấu Tôn cường giả, mặc dù là mất đi năng lực hành động, nhưng mà, ai có thể bảo chứng rằng hắn mãi mãi ở trạng thái này đây?

Thực lực của Bắc Đẩu Tông, muốn dùng một ít biện pháp khôi phục năng lực hành động của Tông chủ, hẳn không phải là chuyện gì khó khăn, cho dù Tông chủ không thể hành động, chỉ cần luyện chế một ít Đấu Tôn Ngọc Phù, đó cũng là một chuyện vô cùng đáng sợ rồi.

Đối với thực lực của Lý Dật bây giờ, nếu đón đỡ một kích của Đấu Tôn cường giả, thì cũng bị trọng thương. Nếu để cho Lý Dật một mình đối

mặt với Đấu Tôn Ngọc Phù, chỉ cần hai miếng Đấu Tôn Ngọc Phù, có thể làm cho Lý Dật ăn không tiêu rồi.

- Đại Điện hạ, diệt trừ Tứ Đại Gia Tộc, chỉ sợ cần phải bàn bạc thật kỹ là hơn.

Lý Dật rất nghiêm túc nói ra.

Đế quốc Thiên Phong thành lập mấy ngàn năm qua, mâu thuẫn giữa Hoàng thất cùng với Tứ Đại Gia Tộc vẫn một mực tồn tại, không cần nghĩ, mấy ngàn năm nay hai bên luôn đối chọi gay gắt, đều mơ tưởng nuốt mất đối phương, nhưng mà hai bên cứ đối nghịch mấy ngàn năm như vậy, cuối cùng cũng không làm gì được đối phương, trong chuyện này nhất định là có đạo lý bên trong.

- Lý Dật huynh đệ yên tâm, Phụ hoàng chỉ có chủ trương mà thôi.

Đại Điện hạ thành khẩn nói.

- Lý Dật huynh đệ nếu như cùng với Hoàng thất Thiên Phong hợp tác, ngày mai người hãy vào cung, cùng Phụ hoàng ta nói chuyện.

Đại Điện hạ cười cười, nói.

Nghe thấy lời Đại Điện hạ vừa nói, Lý Dật cũng cười cười, nói những lời này, chỉ sợ là mục đích của Đại Điện hạ đến bãi phỏng mình a? Bất quá, Hoàng đế Đế quốc Thiên Phong, để Đại Điện hạ tự mình tiến đến, cùng mời mình vào cung nói chuyện, đây cũng thể hiện coi trọng Lý Dật đến trình độ nào rồi.

Phải biết rằng, lúc trước Đại Điện hạ mời Lý Dật đến dự tư yến của hãn, bất quá hãn chỉ phái Tổng quản của mình mà thôi.

- Nếu là Bệ hạ mời, ngày mai Lý Dật chắc chắn tiến cung cùng với Bệ hạ nói chuyện.

Lý Dật lập tức đáp ứng.

- Ha ha, tốt.

Nghe thấy Lý Dật đã lên tiếng đáp ứng, Đại Điện hạ lập tức phá lên cười.

- Lý Dật huynh đệ, nghe nói người mở ra rất nhiều sòng bạc, chỗ kia, có thể hay không dẫn ta đến tham quan một chút?

Nghe thấy lời Đại Điện hạ nói, trong nội tâm Lý Dật cảm thấy sững sờ, tại trong mắt Lý Dật, Đại Điện hạ căn bản là không phải loại ham bài bạc, Đại Điện hạ đột nhiên hỏi đến sòng bạc, chỉ sợ tám chín phần mười là nhìn trúng năng lực kiếm tiền của sòng bạc.

Đại Điện hạ đã hỏi như vậy, Lý Dật có dự cảm, bản thân sòng bạc sinh ý phi thường náo nhiệt, chỉ sợ đã không ít thế lực đổ mắt. Đại Điện hạ vừa hỏi như vậy, chỉ sợ Hoàng thất Đế quốc Thiên Phong, cũng muốn kiếm một chén canh trong đó.

- Ha ha, nếu Điện hạ có hứng thú, ta mang theo Điện hạ đi tham quan một chút.

Lý Dật cười lớn nói.

- Bất quá, những sòng bạc kia đều là sòng bạc bình thường, nếu Đại Điện hạ đi đến chỗ đó, chỉ sợ mất đi giá trị của người. Nếu đi như vậy, ta đã trù hoạch kiến lập một sòng bạc chuyên môn chiêu đãi khách quý, hiện tại cũng đang thí nghiệm, nếu Điện hạ có hứng thú, ta cùng với Điện hạ đến thăm quan một chút đi.

Lý Dật vừa cười vừa nói.

Tại trong ý định của Lý Dật, ở Đế đô không thể thiếu sòng bạc xa hoa được. Cho nên Lý Dật đã chỉ đạo thiết kế một sòng bạc xa hoa tại trung tâm Đế đô. Có sòng bạc chuyên môn chiêu đãi khách quý, hiện nay cũng đã bắt đầu thực nghiệm, nếu Đại Điện hạ muốn đi thăm quan, đi vào trong đó là tốt nhất rồi.

Nếu có một khoản tiền lớn tha hồ đập phá, sòng bạc xa hoa là một nơi chuyên môn chiêu đãi khách quý. Chỉ là xem xét bài trí bên ngoài thôi, cũng đã đủ hấp dẫn người rồi, phong cách của sòng bạc xa hoa có một phong cách riêng, cũng không thể đi so sánh với sòng bạc bình thường được.

Đây là một tòa nhà có kiến trúc tám tầng. Một tòa nhà cao đến tám tầng, tại bên trong Để đô, cũng là tòa nhà cao nhất. Dưới sự chỉ đạo của Lý Dật, nơi này chẳng những là sòng bạc mà bên trong nó còn là nơi ẩm thực, vui chơi giải trí đầy đủ mọi thứ.

Lý Dật muốn biến nơi này thành một nơi tiêu tiền của Để đô! Là nơi mà các quan to, quý tộc, cam tâm tình nguyện đem rất nhiều tiền đổ vào!

Đi vào bên trong sòng bạc, ở giữa là đại sảnh, ở bên trong nó trạm trở rất nhiều, ở gần lối ra vào đại sảnh là một cái quầy thu ngân rất lớn. Trong đại sảnh lúc này cũng không có nhiều người.

Trên lầu ba, có một cái sân khấu rất to, ở trên đó đang có một đám nữ tử quần áo bạo lộ đang diễn tập khiêu vũ.

Trên lầu năm cũng chưa có mở cửa, coi như là như vậy, năm tầng phía dưới, tiếng người sôi trào, rất là náo nhiệt!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hợp Tác

Q.6 - Chương 13: Hợp Tác

Nơi này là sòng bạc, ngoại trừ một số trò chơi thông thường, còn có rất nhiều những trò chơi khác mà Lý Dật ở kiếp trước đã tham khảo tại Las Vegas, Macao... để bố trí cho sòng bạc này.

Sòng bạc này còn chưa có chính thức khai trương, nhưng tân khách cũng đã ngồi đầy, ánh mắt của Đại Điện hạ lộ ra thần sắc hâm mộ đi vào. Với

năng lực của Hoàng thất, Đại Điện hạ rất dễ dàng có thể biết được sòng bạc của Lý Dật có lợi nhuận rất là cao, cho dù là Hoàng thất Đế quốc Thiên Phong, cũng có cảm giác động tâm!

- Sinh ý rất tốt a.

Đại Điện hạ liền nói.

- Đại Điện hạ nếu có muốn, Lý Dật cũng có thể đem một ít cổ phần cho Đại Điện hạ có ngại gì?

Lý Dật nói lời có cánh, lập tức nói.

Lời nói mặc dù nói rất là bay bổng, nhưng trong nội tâm Lý Dật biết rõ Hoàng thất có ý định nhúng tay vào sòng bạc rồi, không bằng Lý Dật chủ động nói ra thì tốt hơn.

- Cái này là sao, ha ha, Lý Dật huynh đệ, cũng không nói gạt người, Hoàng thất, mỗi ngày chi tiêu thực là một con số kinh người, sòng bạc các người lợi nhuận như vậy, chúng ta đều thấy rõ, cũng có ý định thử qua một lần, bất quá bây giờ Lý Dật huynh đệ vừa nói như vậy, ta quả thật có chút ngượng ngùng.

- Ha ha, Điện hạ cũng là người sáng khoái, Lý Dật ta làm như vậy, cũng không phải là không có điều kiện.

Lý Dật cười lớn nói, đột nhiên dừng lại một chút.

- Lý Dật huynh đệ có điều kiện gì, cứ nói thẳng đi, nếu như ta không thể làm chủ, ta sẽ xin chỉ thị của Phụ hoàng.

Đại Điện hạ rất nghiêm túc nói.

- Ân, là như vậy, vận hành của sòng bạc bao gồm chi tiêu, vận tác, không cần các người tham gia một đồng kim tệ nào cả, chỉ cần sau khi đạt được lợi nhuận ta sáu, Hoàng thất bốn là được.

Lý Dật thản nhiên nói.

- Cái này, chúng ta không có tham gia góp vốn, lại được bốn thành lợi nhuận, có phải là có điểm quá mức không?

Đại Điện hạ nhú mày nói ra.

Cũng phải nói, Đại Điện hạ cũng không nghĩ đến Lý Dật lại phân đến bốn thành lợi nhuận, mà Đại Điện hạ trong lòng cũng đang có ý định góp vốn vào để tham gia đầu tư sòng bạc.

Lý Dật đã mở lời, liền muốn tặng cho Hoàng thất bốn thành lợi nhuận, như vậy yêu cầu của Lý Dật khẳng định là không đơn giản, nói không chừng, Hoàng thất cũng có thể làm không được.

- Không nhiều lắm, không nhiều lắm đâu.

Lý Dật vừa cười vừa nói.

- Điện hạ cũng biết, Lý Minh chúng ta mỗi ngày chi tiêu cũng không nhiều, sáu thành lợi nhuận, cũng đủ cho Lý Minh chi dùng.

Lý Dật biết kiếp trước kinh doanh sòng bạc tuy rằng đem lại một món lợi nhuận kék sù, nhưng mà cũng phải nộp thuế cho chính quyền một món tiền lớn đến dọa người!

Tính kỹ thì chính quyền thu từ thuế, cũng không dừng lại bốn thành như vậy, Lý Dật hiện tại đã đáp ứng Đại Điện hạ bốn thành lợi nhuận, tại trong lòng của Lý Dật suy nghĩ căn bản cũng không coi là nhiều.

- Nhưng mà, các người cũng phải đáp ứng ta một việc.

Lý Dật trịnh trọng nói.

- Sự tình gì, Lý Dật huynh đệ cứ nói ra, có thể đáp ứng, ta nhất định đáp ứng, nếu như ta không làm chủ được, ngày mai Lý Dật huynh đệ cũng có thể tự mình nói chuyện với Phụ hoàng ta.

Đại Điện hạ thành khẩn nói.

- Ân, các người có thể ban ra pháp lệnh, sông bạc Đế quốc Thiên Phong, chỉ có thể do Lý Minh ta xây dựng.

Lý Dật rất nghiêm túc nói ra.

- Cái này...

Nghe thấy lời Lý Dật vừa nói, Đại Điện hạ ngáy hăn cả người, không thể tưởng được, Lý Dật lại yêu cầu đơn giản ban hành một cái pháp lệnh mà thôi.

Ban bố ra một cái pháp lệnh như vậy, đối với Hoàng thất Đế quốc Thiên Phong mà nói, căn bản là không thành vấn đề, nhưng mà, Đại Điện hạ còn có một chút băn khoăn.

- Lý Dật huynh đệ, ban bố ra một cái pháp lệnh như vậy, một điểm vấn đề đều không có, nhưng mà ta lo lắng chính là, cho dù hạ pháp lệnh như vậy, khẳng định cũng có không ít người cũng không có để ý đến pháp lệnh, vụng trộm mở ra sông bạc.

Đại Điện hạ lo lắng nói.

Lý Dật mỉm cười, xem ra, Hoàng thất Đế quốc Thiên Phong còn không có chứng kiến cảnh sông bạc mọc lên như nấm rồi. Nếu như Đế quốc Thiên Phong, khắp nơi đều mở ra sông bạc, như vậy, đánh bạc thành phong trào có thể làm hủ hóa dân phong, đến lúc đó ngăn cấm sông bạc, cũng đã muộn rồi.

Đánh bạc thành phong trào, ham ăn biếng làm, cuối cùng đều không chịu đi làm việc, đem mọi hy vọng đặt ở chiếu bạc. Đến lúc ấy, Đế quốc Thiên Phong sẽ rất nguy hiểm. Lý Dật làm như vậy, chính là muốn mình độc quyền kinh doanh sông bạc, và cũng bởi như vậy, Lý Dật mới có thể duy trì sông bạc ở bên trong một khu vực, không đến mức bởi vì xuất hiện đánh bạc, mà làm bại vong Đế quốc Thiên Phong.

Đương nhiên, Lý Dật đưa ra yêu cầu như vậy, còn có nhiều ý định khác.

- Điện hạ, kỳ thật, ta cũng biết, muốn cấm dân gian mở sòng bạc, cũng là một chuyện khó khăn, nhưng một khi có sòng bạc khác mở ra, chúng ta chỉ tùy ý ở mặt ngoài đả kích thoáng cái mà thôi. Nhưng mà...

Lý Dật ngập ngừng, rồi lại nói tiếp.

- Nhưng mà chúng ta kiên quyết không thể cho người khác mở ra sòng bạc xa hoa như vậy! Nếu như có người mở ra sòng bạc xa hoa như vậy, khi nó xuất hiện thì lợi nhuận của chúng ta liền giảm đi!

Lý Dật nói ra.

- Một cái sòng bạc như vậy, lợi nhuận có thể bằng hàng trăm sòng bạc bình thường.

Lý Dật vừa cười vừa nói.

- Chỉ cần sòng bạc xa hoa này nắm giữ ở trên tay của chúng ta, Điện hạ, ta nghĩ, tình hình tài chính của Hoàng thất sẽ không bao giờ rơi vào tình huống thiếu tiền nữa rồi.

- Được!

Đại Điện hạ cũng không phải là người ngu ngốc, khi Lý Dật nói ra điểm mấu chốt, Đại Điện hạ lập tức đã biết Lý Dật có ý đồ gì. Sòng bạc xa hoa mở ra, chuyên môn nhằm vào những kẻ có tiền, có kẻ có rất nhiều tiền đều có thói quen vung tiền như rác.

Lý Minh độc quyền mở ra sòng bạc xa hoa, những người có tiền khẳng định đều tập kết ở tại bên trong sòng bạc, nếu như ở chỗ khác cũng có người mở ra sòng bạc xa hoa, khẳng định là không thể gạt được tai mắt của chính quyền, lúc đó căn cứ vào pháp lệnh sửa trị, cũng rất là dễ dàng, cũng không tốn hao bao nhiêu khí lực.

Không thể bảo chứng được tại Đế quốc Thiên Phong tất cả sông bạc đều do mình hoàn toàn khống chế được, nhưng mà để cho tất cả sông bạc xa hoa đều do Lý Minh cùng với Hoàng thất khống chế, với thực lực của Lý Minh và Hoàng thất, vẫn có thể làm được.

Mà còn, ban ra một đạo pháp lệnh, trong tay Lý Minh liền có một đạo thượng phương bảo kiếm rồi, nếu có người khác mở ra sông bạc, đến lúc đó muốn xử lý là có thể xử lý ngay được! Quốc gia lợi khí, lúc này hẳn đã có thể thấy được lực lượng cường đại như thế nào rồi, nếu có thể chiếm được danh chính ngôn phận, đã là tiện nghi lắm rồi.

- Lý Dật huynh đệ, chuyện này, cứ quyết định như vậy đi, ngày mai người đi đến Hoàng cung, cùng với Phụ hoàng ta nói chuyện một chút là được rồi.

Đại Điện hạ cười lớn nói.

Lý Dật chủ động hợp tác, điều này làm cho tâm tình Đại Điện hạ rất tốt, sông bạc của Lý Minh ở tại Đế đô một năm có thể thu nhập nhiều ít? Đại Điện hạ biết rất rõ ràng, nếu đúng như Lý Dật suy nghĩ, mỗi tòa thành thị ở Đế quốc Thiên Phong đều mở ra một cái sông bạc xa hoa, dựa vào hiệp định với Lý Minh, Hoàng thất được phân bốn thành lợi nhuận, chỉ sợ từ nay về sau, về phương diện tiền bạc Hoàng thất cũng không cần phải lo lắng nữa rồi.

Hoàng thất Đế quốc Thiên Phong chương quản quốc gia, bình thường quốc gia vận chuyển muốn dùng tài lực cùng với vật lực làm cơ sở, đặc biệt là những lúc gặp phải thiên tai cùng với thời kỳ chiến tranh, tác dụng của tài lực Hoàng thất mới càng thể hiện ra!

- Không có vấn đề!

Lý Dật cười cười, hiện tại mình với Hoàng thất cùng cột trên một chiến xa, không thể nghi ngờ một cái lựa chọn chính xác, hẳn đã đắc tội với Tứ Đại Gia Tộc và Bắc Đẩu Tông. Lực lượng của thế lực này, thời kỳ này không phải Lý Dật có thể chống lại được.

Thôn Thiên Thú ngộ sát Lý Tùng, Lý gia cùng với hẳn nhất định là không chết không được, xem ra lập trường Tứ Đại Gia Tộc trợ giúp lẫn nhau, như vậy, toàn bộ Đế đô Tứ Đại Gia Tộc cùng với mình lâm vào cục diện không chết không ngừng rồi.

- Điện hạ, chúng ta đi vào bên trong ngôi một chút a.

Lý Dật đề nghị nói.

- Được, nhìn bố trí nơi này, cũng không khác Hoàng cung chút nào, ta lại muốn nhìn xem, nơi này đúng là chuyên môn chiêu đãi khách quý, không ngờ lại xa hoa đến trình độ như vậy!

Đại Điện hạ nói.

- Điện hạ xin mời!

Lý Dật đưa tay ra mời.

Vừa mới đi tới lầu hai, đã nhìn thấy một cái bảng hiệu kiểu chữ Hán, mọi người nhìn thấy Lý Dật, đều lập tức cung kính kêu lên.

- Tham kiến Thiếu chủ!

- Lý Kỳ, người không cần phải làm vậy? Ta bất quá tùy ý đến xem, các người cứ tiếp tục làm việc đi!

Lý Dật nhú mày nói ra, Lý Dật cũng không ưa thích làm náo động mọi người, gặp phải tình huống như vậy, cũng có không ít ánh mắt nhìn về phía Lý Dật.

- Vâng, Thiếu chủ!

Lý Kỳ lập tức nói.

Thì Lương thì chương quản toàn bộ sự vụ hằng ngày của Lý Minh, Tạ Võ thì Lý Dật cố ý an bài làm đầu lĩnh, vì vậy còn chức vụ quản gia Lý Minh, Lý Dật dĩ nhiên là giao cho Lý Kỳ quản lý rồi.

- Vị này chính là Đại Điện hạ, các người đều đi đến chào ngài đi.

Lý Dật chỉ tay về phía Đại Điện hạ nói ra.

- Đừng dừng!

Trông thấy đám người Lý Kỳ đang chuẩn bị chào hỏi, hơn nữa lại có người chuẩn bị quỳ lạy, Đại Điện hạ lập tức ngăn lại.

- Ta đến đây, cũng là tùy ý đến xem, không được kinh động đến khách nhân.

- Tốt lắm, tất cả mọi người miễn lễ, bất quá nhớ rõ từ nay về sau nhìn thấy Đại Điện hạ, đều phải hành lễ đó.

Lý Dật vừa cười vừa nói, đột nhiên Lý Dật hướng về phía Lý Kỳ nói.

- Lý Kỳ, chuẩn bị một phòng tốt nhất, ta cùng với Đại Điện hạ đối ẩm một chút.

- Vâng, Thiếu chủ!

Lý Kỳ lập tức chấp hành.

- Đại Điện hạ, xin mời đi theo ta.

Rất nhanh, Lý Dật cùng với Đại Điện hạ đi vào một căn phòng tại lầu sáu.

Gian phòng này phi thường rộng lớn, bên cửa sổ có thể nhìn thấy toàn cảnh Đế đô Đế quốc Thiên Phong, còn một bên có thể quan sát được toàn bộ sông bạc.

Lúc này hai người vừa mới ngồi xuống, đã có mấy mỹ nữ mặc áo mỏng đi đến.

Người đi giữa là Thanh Vũ, Thanh Vũ sau khi nhìn thấy Lý Dật cùng với Đại Điện hạ, trong lòng nàng không khỏi cảm thấy sững sờ.

- Lý Dật huynh đệ, ta tặng cho người vũ nữ, người liền an bài đến nơi này rồi?

Nhìn Thanh Vũ, Đại Điện hạ rất là kinh ngạc hỏi.

Chẳng lẽ Lý Dật huynh đệ, sự thật là nhân vật trong truyền thuyết, không để ý nhân gian khói lửa? Đối với sắc đẹp có năng lực miễn dịch cường đại?

Thanh Vũ, cũng được tính là tuyệt sắc mỹ nữ, được Lý Dật an bài đến nơi này làm nhân viên phục vụ, không khỏi có điểm đại tài tiểu dụng đi?

- Điện hạ, Thanh Vũ là ta an bài tới đây huấn luyện vũ nữ.

Lý Dật cười cười nói.

- Sau này sông bạc xa hoa không ngừng mở ra, ta nghĩ, đến lúc đó vũ nữ cấp bậc mỹ nữ, nhân viên phục vụ, đều cần rất nhiều, lúc này để cho Thanh Vũ huấn luyện trước, miễn cho từ nay về sau cần, cung ứng cũng không kịp.

- Đúng vậy, nếu người đến đây chơi đùa, cơ bản đều là nam nhân, đem đại lượng nhân viên phục vụ an bài đều là mỹ nữ thì thực sự rất là cần thiết.

Nghe Lý Dật nói, Đại Điện hạ cũng liên tục gật đầu.

- Chủ nhân, Điện hạ!

Lúc này, Thanh Vũ mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng hướng về phía Lý Dật cùng với Đại Điện hạ gọi tới.

- Thanh Vũ, cái này, Lý Dật đến bây giờ còn chưa có thu người vào phòng à?

Nhìn Thanh Vũ, Đại Điện hạ đột nhiên nói ra một câu như vậy.

Nghe thấy Đại Điện hạ nói, Lý Dật im lặng không nói, tiếp nhận một ly trà uống một hơi, Thanh Vũ thì sắc mặt đỏ bừng, nói.

- Bẩm Điện hạ, chủ nhân bình thường thật sự là rất bận, đại khái là đã quên rồi.

- Phụt!

Lý Dật trong miệng ngậm một ngụm trà, còn chưa có nuốt xuống, nghe thấy Thanh Vũ nói ra những lời này, lập tức nhịn không được một ngụm phun ra.

- Ha ha ha ha!

Nghe thấy Thanh Vũ nói, Đại Điện hạ cũng nhịn không được, lớn tiếng nở nụ cười.

Mấy mỹ nữ nghe thấy Thanh Vũ nói, cũng dùng bàn tay lên che miệng, tận lực nén cười.

Khóe mắt Lý Dật ngăm nhìn Thanh Vũ, khuôn mặt Thanh Vũ lúc này có một bộ dáng ai oán, hết sức then thùng.

- Cô nàng này, xem ra thời gian tới cũng nên phải thu lấy.

Uống một ngụm trà, trong lòng Lý Dật thầm nghĩ, Thanh Vũ nói lời u oán như thế, vậy Lý Dật còn phải chờ cái gì đây?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Một Đánh Không Lầm

Q.6 - Chương 14: Một Đánh Không Lầm

Rất nhanh, dưới sự chỉ huy của Lý Kỳ, một bàn thức ăn tinh mỹ được bày lên bàn.

Nhìn bàn thức ăn, Đại Điện hạ cũng không ngừng liên tục gật đầu, cho dù là Hoàng cung ngự trù, hương vị cũng không hơn được nơi này.

Càng làm cho Đại Điện hạ kinh ngạc chính là những món thức ăn này cực kỳ chú ý lựa chọn tài liệu.

Món trứng cá nướng, chính là trứng của cá tuyết ở biển sâu. Cá tuyết biển sâu kia, nghe nói chỉ có ở tại những nơi băng nổi mới có, một con cá tuyết biển sâu giá trị tương đương với hoàng kim, mà trứng cá của nó, giá cả lại càng cao đến kinh người!

Hay là món bàn chân gấu hầm cách thủy, chính là bàn chân gấu của ma thú Tam giai.

Ma thú Tam giai, tại trong thế giới ma thú, cũng là ma thú có thực lực kinh người, phẩm giai ma thú như vậy bị bắt, chỉ lấy đi bàn chân gấu! Giá của một cái bàn chân gấu, chỉ sợ có rất nhiều người mạo hiểm đi sinh mệnh của mình!

- Xa xỉ, thật sự là xa xỉ a!

Đại Điện hạ cũng không nhận được, nói.

- Cái này, có thể kiếm được tiền sao?

Đại Điện hạ nghi ngờ hỏi.

- Điện hạ yên tâm, những thứ này, ta khẳng định là kiếm được hơn vài phần so với giá gốc!

Lý Dật ha ha cười.

- Quá mắc rồi...

Nghe thấy lời Lý Dật nói, Đại Điện hạ nhú mày.

- Có nên không?

Lý Dật lắc đầu.

- Đến nơi này tiêu phí, cũng không phải đơn thuần chỉ là tiêu phí, còn có một loại ganh đua thể diện lẫn nhau trong đó, Điện hạ ngẫm lại xem, những người đến nơi này đánh bạc, đều là những người có thân phận, ai lại chịu để thân phận của mình thấp hơn so với người khác. Ta phỏng đoán, đến lúc đó mỹ vị cung cấp có hạn, hẳn rất nhiều người muốn tranh đoạt lấy.

- Số lượng cung ứng có hạn ư?

Nghe thấy lời Lý Dật nói, Đại Điện hạ khẽ nhú mày, rất hiển nhiên, Đại Điện hạ nghe nói như vậy cũng không hiểu lắm.

Đợi cho Lý Dật giải thích, Đại Điện hạ mới hiểu rõ.

- Hay, cái chủ ý này hay!

Đại Điện hạ cười nói.

Cùng với Lý Dật nói chuyện, Đại Điện hạ càng cảm thấy, Lý Dật quả thực chính là thiên tài rồi!

Chẳng những trên lĩnh vực tu luyện đã là thiên tài, mà trong công việc buôn bán cũng là thiên tài trong những thiên tài!

Trong miệng Lý Dật nói ra một ít chuyện, Đại Điện hạ cũng đều chưa nghe nói qua! Thậm chí là cũng không thể tưởng tượng được!

Trong lúc Lý Dật cùng với Đại Điện hạ cùng ăn cùng chuyện trò, thì bên ngoài truyền đến một tiếng thanh âm huyền ảo, tiếng thanh âm huyền ảo này làm cho Lý Dật cùng với Đại Điện hạ nhúu lại hai hàng chân mày lại.

- Sự tình gì?

Nghe âm thanh ồn ào bên tai, Lý Dật lập tức hỏi Lý Kỳ.

- Để thuộc hạ đi xem.

Lý Kỳ cũng không biết là chuyện gì xảy ra, lập tức muốn đi ra bên ngoài nhìn xem.

Sau khi Lý Kỳ đi ra bên ngoài, âm thanh ồn ào kia chẳng những không có ngừng, mà ngược lại càng âm ỹ thêm.

- Để ta đi ra bên ngoài nhìn xem.

Lý Dật nhúu mày, lập tức đứng lên.

- Ta nói cho các người biết! Phụ thân ta là Cửu Môn Đề Đốc đại nhân Trình Nhất Hải!

Lý Dật đi xuống dưới lầu, hẳn nghe thấy thanh âm ồn ào vang ra từ phía đại sảnh!

- Trình công tử, chúng ta cũng biết phụ thân người là Trình đại nhân, nhưng ở đây là sông bạc, người có hành vi dối trá như vậy là không đúng.

Lý Kỳ hơi chú ý nói.

- Dựa vào cái gì người nói ta dối trá!

Trình công tử lớn tiếng kêu lên.

- Người để cho tùy tùng của người cầm kính chiếu vào người chia bài, đây là dối trá.

Lý Kỳ nói.

Rất hiển nhiên, Lý Kỳ biết, nhi tử Cửu Môn Đề Đốc, mình không thể đắc tội, vì không muốn mang đến phiền toái cho sông bạc, cho nên Lý Kỳ mới nhẹ nhàng nói như vậy.

Chứng kiến tình huống đang xảy ra trước mắt, Lý Dật lập tức lửa hỏa xông lên mắt, nếu như người có thân phận đến đây đánh bạc, đều chơi mờ ám như vậy, thì không được bao nhiêu thời gian, cái sông bạc này cũng phải đóng cửa rồi! Đến lúc đó, cái sông bạc xa hoa này, sẽ trở thành dĩ vãng mà thôi.

Lý Dật trực tiếp xông vào, ngoắc tay với Lý Kỳ nói.

- Để cho ta xử lý!

Thấy Lý Dật ra mặt, Lý Kỳ lập tức lui ra một bên.

- Người là ai!

Nhìn thấy Lý Dật, Trình công tử vẫn như trước ngang ngược càn rỡ. Cửu Môn Đề Đốc, quản lý công tác trị an ở tại Đế đô, Cửu Môn Đề Đốc còn có nhiệm vụ trông giữ chín cửa chính ra vào, vị trí Cửu Môn Đề Đốc là một vị trí phi thường trọng yếu!

Cửa chính Đế đô, làm sao có thể giao cho người bình thường quản lý, Cửu Môn Đề Đốc Trình Nhất Hải, thật ra là ca ca của Phi tử Hoàng đế Đế quốc Thiên Phong, nói một cách khác, vị Trình công tử này, chính là cháu trai của đương kim Hoàng đế!

Có danh hào Hoàng thân Quốc thích, tại bên trong Đế đô Đế quốc Thiên Phong, không có việc gì mà Trình công tử không dám làm!

- Người là ai, dám dối trá tại sông bạc của ta?

Lý Dật không có trả lời Trình công tử mà còn nghiêm nghị hỏi.

- Thiếu gia của Cửu Môn Đề Đốc, công tử Trình Nhất Hải! Tiểu tử, người là ai?

Trình công tử ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn một cái.

- Ta là đại gia nhà người!

Lý Dật quát to lên một tiếng, theo tiếng hét lớn đó, Lý Dật duỗi ra bàn tay, tát một cái vào trên mặt Trình công tử.

Lý Dật ra tay, trên mặt Trình công tử ngay lập tức sưng đỏ một mảnh!

- Người, người, người! Người dám đánh bổn công tử!

Vuốt má trái đang bị sưng đỏ, Trình công tử có vẻ mặt không thể tin được.

- Đánh đúng là người!

Lý Dật lại hét lớn một tiếng, vung tay đánh vào má phải Trình công tử, rất nhanh, tại trên má phải Trình công tử, lại sưng phồng lên!

- Giết hăn cho ta! Nhanh giết hăn cho ta!

Lúc này, Trình công tử mới thật sự tin tưởng, Lý Dật động thủ đánh hăn!

Nghe thấy lời Trình công tử nói mấy tên tùy tùng đứng một bên lập tức nhảy ra, giơ quả dấm hướng về phía Lý Dật đánh tới, trong đó còn có một Đấu Sư cao thủ.

Bất quá, cảnh giới Lý Dật bây giờ, Đấu Sư căn bản không thấy rõ thực lực của Lý Dật. Nếu Lý Dật cố ý giấu diếm, tại trong mắt Đấu Sư này, Lý Dật chỉ là người bình thường mà thôi!

Trên nắm tay mang theo đấu khí, tên Đấu Sư cường giả này dùng một quyền đánh vào thân người Lý Dật.

Đứng không hề cử động, Lý Dật mặc nhiên cho nắm tay tên Đấu Sư này đánh vào trên người của mình.

- Chẳng lẽ hẳn bị một quyền này đánh chết?

Nhìn thấy Lý Dật không có một điểm phản ứng, tên Đấu Sư cường giả này âm thầm nghĩ đến.

Trong lúc mọi người còn đang phỏng đoán lung tung, Lý Dật hét lớn một tiếng.

- Lý Kỳ, người có nhìn thấy không, những người này cũng dám động thủ đối với ta, cánh tay của chúng người lập tức chém xuống!

- Vâng, Thiếu chủ!

Nghe thấy lời Lý Dật vừa nói, Lý Kỳ hùng hổ vung tay lên, một đám hán tử khỏe mạnh lập tức xông về phía đám tùy tùng của Trình công tử kia.

Lý Kỳ tự mình động thủ, tên Đấu Sư kia đều rất nhanh bị chế phục, một đám khoảng bảy tám người đều bị đè xuống đất, trong miệng kêu loạn lên.

- Các người dám! Các người dám! Ta là người của Cửu Môn Đề Đốc Trình Nhất Hải đại nhân! Các người hãy thả ta ra! Nếu để Trình đại nhân phần nộ, phái người đến sòng bạc các người!

Tên Đấu Sư sau khi bị Lý Kỳ đè lên, lớn tiếng kêu lên.

- Lý Kỳ, động thủ!

Nhìn Lý Kỳ còn có chút do dự, Lý Dật hung hăng nói.

Đột nhiên Lý Kỳ có một loại cảm giác, Lý Dật làm như vậy, đã là lưu tình rất nhiều rồi! Nghĩ đến thủ đoạn sắt máu trước kia của Lý Dật, Lý

Kỳ đột nhiên cảm thấy rùng mình một cái.

Lúc này Lý Kỳ cũng không có nghĩ ngợi thêm nữa, hắn cầm lấy cánh tay của tên Đấu Sư, dùng sức kéo một cái!

- A!

Tên Đấu Sư này bị đau đớn hét lên một tiếng! Cánh tay của hắn bị Lý Kỳ trực tiếp bẻ xuống! Máu tươi từ trên bả vai không ngừng chảy ra, tên Đấu Sư hết sức lăn ra đất, máu tươi của hắn lúc này chảy ra đầy đất!

Nhìn thấy tràng diện huyết tinh đang xảy ra ở trước mắt, tất mọi người đang đánh bài đều dừng cả lại, ai lấy trong lòng đều mang theo một loại tâm tình phức tạp.

- Người dám động chúng ta!

Nhìn thấy tên Đấu Sư kia bị thương, Trình công tử như là bị điên khùng, đánh về phía Lý Dật.

Trình công tử cũng không dùng đấu khí, chỉ là dùng hai tay, lung tung hướng về phía Lý Dật đâm tới.

Ánh mắt lộ ra tàn nhẫn, Lý Dật giơ chân lên, tung ra một cước đá vào trên bụng Trình công tử.

- Ừm!

Trình công tử hết sức hét to lên một tiếng, cả người bị đá quỳ rạp trên mặt đất, cả thân thể, giống như là một con tôm lớn thông thường!

- Người, người là ai! Người dám đối với ta như vậy! Ta sẽ gọi cha ta đến giết người!

Đến lúc này, Trình công tử vẫn như trước không phục, lớn tiếng kêu lên.

- Còn không phục thật không?

Lý Dật nở nụ cười, một tay túm cổ Trình công tử, nâng Trình công tử lên trước mặt đám tùy tùng của hắn.

- Đám tùy tùng này, tất cả đều chặt một cánh tay!

Lý Dật hung dữ nói.

Lôi kéo tóc của Trình công tử, Lý Dật để cho Trình công tử nhìn thấy rõ ràng, một tên tùy tùng kêu lên thảm thiết, cánh tay của hắn lập tức bị bẻ gãy rời xuống, lúc này toàn bộ lầu một sông bạc, đều nghe thấy tiếng kêu thảm thiết!

Thanh âm thảm thiết này ở trong đại sảnh quả thực giống như là ở Tu La Địa Ngục thông thường!

- Kẻ điên, người là kẻ điên!

Trình công tử sau khi nhìn thấy cảnh tượng xảy ra trước mắt hù dọa, rốt cục nhin không được, lớn tiếng kêu lên.

- Người này một kẻ điên a! Mọi người từ nay về sau cũng không muốn gặp gỡ hắn!

Trình công tử kêu to loạn lên.

- Người mới là người điên!

Lý Dật khinh thường đem Trình công tử vứt trên mặt đất.

- Các vị, ta là Lý Dật mở ra sông bạc này, chính là làm cho mọi người vui chơi một cách vui vẻ. Ở đây quan trọng nhất chính là công bằng, công chính, ở bên trong sông bạc của ta, tuyệt đối không có cho phép tình huống đối trá xảy ra! Nếu ở nơi này ai trái với quy củ của ta, cũng không cần biết người đó là người gì, có thân phận gì, kết cục cùng với Trình công tử này là giống nhau! Ta Lý Dật tuyệt đối không đối với bất kỳ người nào lưu tình, cho dù là Hoàng thân Quốc thích!

Lý Dật nói ra những câu này, lời nói nặng trịch, nhìn thấy mọi người ở đây, phần đông mọi người đều có máu mặt, với thủ đoạn huyết tinh như vậy, Lý Dật cũng không có cấp một chút mặt mũi cho Trình công tử, làm cho những công tử, khách quý kia trong nội tâm đều cảm thấy chột dạ.

Từ đó về sau, người của Đế đô, người nào cũng biết, Thiếu Minh chủ Lý Minh, chủ nhân của sông bạc, là người có thủ đoạn mạnh mẽ, cứng rắn, trong sông bạc hết thảy đều là công chính! Bất luận là ai sử dụng một ít thủ đoạn nhỏ, đều sẽ phải chịu sự trừng phạt của Lý Minh!

Làm xong chuyện này, tâm tình Lý Dật cũng thả lỏng xuống.

Lý Dật biết rõ, mình bây giờ xem như đắc tội với Cửu Môn Đề Đốc rồi, bất quá, Lý Dật cũng không có lo lắng. Giữa mình với Cửu Môn Đề Đốc chọn ai, tin tưởng trong lòng của vị Hoàng đế cao cao tại thượng kia biết rất là rõ ràng.

Tuy rằng đắc tội với Cửu Môn Đề Đốc, nhưng mà Lý Dật lại đề cao được quy định của sông bạc!

Danh dự sông bạc của Lý Minh cũng sẽ hưởng mặt tốt của nó truyền bá ra ngoài, sông bạc Lý Minh, ở tại Đế quốc hình thành một phong cách riêng của mình!

Sau khi xử lý xong những chuyện này, Lý Dật lại đi về phòng đối ẩm với Đại Điện hạ.

- Lợi hại, lợi hại! Lý Dật huynh đệ, ta thật sự là càng ngày càng bội phục ngươi! Thủ đoạn của ngươi, so với ta cao minh hơn nhiều a!

Đại Điện hạ cười ha hả.

Trên danh nghĩa, Trình công tử xem như là anh em bà con với Đại Điện hạ, nhưng mà, tại trong mắt Đại Điện hạ, Trình công tử cả cái rắm cũng không bằng.

Trình Quý phi hiện tại thu được nhiều sủng hạnh, nhưng cũng có thể có ngày bị biếm vào lãnh cung, đến lúc đó, Trình Nhất Hải cũng là tội nhân rồi! Nhưng mà so với Đại Điện hạ bất đồng, chỉ cần Đại Điện hạ không phạm phải sai lầm gì, địa vị thái tử của Đại Điện hạ là không thể bị dao động!

Sự việc này chính là khác nhau! Cho nên, Lý Dật có giáo huấn Trình công tử, Đại Điện hạ vẫn ngồi như núi, không có nhúc nhích, giống như là Lý Dật đánh người, đối với Đại Điện hạ không quan hệ.

- Điện hạ thật sự là quá khen.

Lý Dật cũng vừa cười vừa nói.

- Bất quá đối với một chút tình huống, nhất định là phải áp dụng thủ đoạn phi thường, bằng không, cứ để nó tiếp diễn, sau muốn uốn nắn thì rất là phiền toái!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vi Diệu Cân Đối

Q.6 - Chương 15: Vi Diệu Cân Đối

Đại Điện hạ như là nghĩ tới điều gì đó, thần sắc nghiêm túc nói.

- Lý Dật huynh đệ, có một số việc ta vẫn phải nhắc nhở người, ở Đế đô ngọa hổ tàng long, cũng có rất nhiều nhân vật lợi hại, Lý Dật huynh đệ cũng là phải nên cẩn thận đó.

Nghe xong lời Đại Điện hạ nói, Lý Dật cảm thấy sừng sốt một chút, Đại Điện hạ nhắc nhở bản thân như vậy, khẳng định hẳn có điều gì đó cố kỵ.

- Những thứ khác ta không có cái gì lo lắng.

Sau khi suy nghĩ một chút, Lý Dật thản nhiên nói.

- Ta lo lắng chính là, quyết tâm của Tứ Đại Gia Tộc mặc kệ tất cả, phải ra đại quân quét sạch sông bạc thì rất là phiền toái.

- Ha ha, Lý Dật huynh đệ, cái này ngược lại người không cần lo lắng, Hoàng thất chúng ta cùng với Tứ Đại Gia Tộc sớm đã có ước định, quân đội không thể dùng cho tư đấu, cho dù bọn họ muốn dùng quân đội làm việc cho gia tộc, thì cũng phải tìm cho được một cái lý do. Nếu nói, bị tội danh vận dụng quân đội làm việc riêng thì chúng ta cùng bốn Tứ Đại Gia Tộc có thành lập một toà án quân sự, chuyên môn xử lý tám chi quân đội này.

Đại Điện hạ cười lớn nói.

- Đương nhiên, là còn có một loại tình huống này.

Đại Điện hạ dừng một chút, nói.

- A, Điện hạ hãy nói rõ.

Lý Dật rất là có hứng thú hỏi.

- Nếu như bức bách Tứ Đại Gia Tộc đó, làm cho bọn họ không có đường lui, liền có khả năng bọn họ sẽ phát động quân đội!

Nói đến đây, trên mặt Đại Điện hạ lộ ra vẻ mặt trêu tức vui vẻ.

- Nhưng mà...

Đại Điện hạ tiếp tục nói.

- Gia chủ của Tứ Đại Gia Tộc này đều là những lão cáo già, dụng phải quyết nghị trọng yếu, đều là đồng loạt tiến thoái, cái này mới làm cho chúng ta cố kỵ rồi.

Nghe thấy Đại Điện hạ nói đến đây, Lý Dật rất nhanh liền biết rõ ràng, Tứ Đại Gia Tộc bất luận là gia tộc nào, Hoàng thất đều không đặt ở trong mắt, chỉ cần Tứ Đại Gia Tộc không liên hợp lại, Hoàng thất căn bản

cũng không có cái gì lo lắng. Nhưng mà Tứ Đại Gia Tộc liên hiệp lại, cho dù là Hoàng tộc, cũng có không ít cố kỵ!

Hoàng thất nắm giữ bốn chi quân đội, Tứ Đại Gia Tộc mỗi gia tộc nắm giữ một chi quân đội, liên hợp lại cũng là bốn chi quân đội. Như vậy đã tạo thành một loại cân đối kỳ diệu, lúc Hoàng thất áp chế xuống, Tứ Đại Gia Tộc không dám có làm ra cái gì khác ngoài đối ứng, Hoàng thất bị Tứ Đại Gia Tộc kiềm chế, cũng không thể muốn làm gì thì làm. Các đời lịch đại Hoàng đế đều có một loại cảm giác nguy cơ như vậy cho nên đưa đến một cái kết quả, Đế quốc Thiên Phong mấy ngàn năm nay, cũng không có xuất hiện một cái vong quốc hôn quân. Đế quốc Thiên Phong mặc dù chỉ là cái thế lực xa xôi nhất của đại lục phương Tây, nhưng mà mấy ngàn năm bấp bênh, không biết bao nhiêu quốc gia cường đại đã tan thành mây khói, nhưng mà Hoàng thất Thiên Phong vẫn như trước không ngã!

Trong chuyện này, Hoàng thất Đế quốc Thiên Phong cùng với Tứ Đại Gia Tộc có quan hệ vi diệu là mẫu chốt tác dụng.

- Như thế, Lý Dật tạ ơn Điện hạ nhắc nhở rồi.

Sau một hồi Đại Điện hạ một phen chỉ điểm, trong nội tâm Lý Dật đối nhìn thấy mối quan hệ giữa Hoàng thất cùng với Tứ Đại Gia Tộc trong đó, đã nhìn thấy rõ ràng lộ tuyến.

Ha ha cười, Lý Dật nói:

- Điện hạ hãy thưởng thức món này.

Lý Dật lấy đũa gắp viên thịt óng ánh vào chén của Đại Điện hạ, vừa cười vừa nói.

- Mặc dù món này chỉ là dùng ma thú Nhất giai Lục Vĩ Trĩ làm nguyên liệu, nhưng mà những viên thịt này, đều là thịt đùi của Lục Vĩ Trĩ. Một con Lục Vĩ Trĩ cũng chỉ có thể cung cấp được hai cái đùi mà thôi.

Nhìn cái đĩa ước chừng khoảng hai ba trăm viên thịt óng ánh, Đại Điện hạ không khỏi hít một hơi lương khí. Nếu nói như thế, giá một đĩa món ăn, cũng phải dùng tới chừng hơn một trăm con Lục Vĩ Trĩ rồi!

Ma thú Nhất giai, tương đương với kẻ tu luyện nhân loại tu luyện ra nguyên khí rồi, hơn một trăm nhân vật như vậy đứng cùng một chỗ, dù cho một gã Đấu Sư cường giả, cũng phải chạy trốn chết! Huống chi ma thú Lục Vĩ Trĩ còn có đấu kỹ thiên phú của mình!

Như vậy một đám ma thú nguyên khí Lục Vĩ Trĩ, liền biến thành một đĩa thức ăn nho nhỏ, dù cho Đại Điện hạ, cũng phải tắc lưỡi cảm thán.

Đương nhiên, không phải là Đại Điện hạ lấy không ra được một trăm con ma thú Nhất giai Lục Vĩ Trĩ như vậy. Bắt khoảng một trăm con ma thú Nhất giai, cũng không phải là chuyện tình gì mà phải cố hết sức, nhưng mà, xem ra Lý Dật dụng tâm đem một trăm con ma thú Nhất giai Lục Vĩ Trĩ biến thành một đĩa thức ăn nho nhỏ, loại hành vi hết sức xa hoa này mới là nguyên nhân để Đại Điện hạ tắc lưỡi như vừa rồi!

Một người sau này kế vị, còn người kia thì có năng lực cường giả, tâm tư đều đặt ở lĩnh vực tu luyện, bọn họ cũng chưa từng có đem tinh lực để hưởng thụ những món ăn ngon. Nhưng ở tại phương diện ăn uống, Lý Dật so với Đại Điện hạ có kinh nghiệm hơn rất nhiều.

Kiếp trước của Lý Dật, xã hội phát triển, vật chất đã phát đạt đến cao độ, ở chỗ đó người giàu có cuộc sống xa hoa, ăn ngon mặc đẹp, lúc này Lý Dật kỳ thật bất quá là đem bản thân kiếp trước ném đủ mỹ vị chuyển đến thế giới này, đương nhiên, Đại Điện hạ cũng không biết những điều này.

Bữa tối xa xỉ qua đi, Đại Điện hạ cũng không có ở lâu, tuy rằng hãn cũng rất muốn cùng với người thanh niên trước mắt này trò chuyện một hồi, nhưng hiện tại hãn cũng nóng lòng trở về Hoàng cung bẩm báo với Phụ hoàng về việc cùng với Lý Minh hợp tác. Bữa cơm này tuy rằng xuất hiện một số sự việc nhỏ xen giữa, nhưng dù sao cũng phải nói, bữa ăn này cũng không tệ. Sau khi Đại Điện hạ chứng kiến thủ đoạn của Lý Dật, Đại Điện hạ đối với bản thân Lý Dật lại hiểu sâu sắc thêm vài phần, đồng

thời chuyện Hoàng thất cùng với Lý Minh hợp tác càng thêm vài phần tin tưởng.

Còn đối với Lý Dật mà nói, Hoàng thất nhúng tay vào sòng bạc hiển nhiên cũng là chuyện chắc chắn rồi, tuy rằng cũng làm cho hắn có một chút khó chịu, nhưng nghĩ đến cái gọi là ‘hợp tác’ có thể làm cho thực lực Lý Minh một lần nữa đề thăng lên đến một giai đoạn mới, một chút khó chịu kia cũng không còn sót lại chút gì. Dưới mắt Lý Minh tuy rằng tạm thời vẫn không thể chống lại với Tứ Đại Gia Tộc, nhưng ít ra cũng đã có thể tự bảo vệ mình rồi. Hắn tin tưởng bản thân mình cùng với Hoàng thất tương lai quan hệ càng thêm khăng khít, bằng vào lực lượng của Hoàng thất, một ngày kia muốn cùng với Tứ Đại Gia Tộc tranh đấu cũng không phải là một chuyện lớn nữa.

Với tâm tình thư sướng, Lý Dật yêu cầu Lý Kỳ an bài cho mình một cái phòng, mấy ngày nay hắn cũng rất là mệt mỏi, thần kinh lúc nào cũng rơi vào trạng thái khẩn trương, cho đến giờ phút này, hắn cuối cùng muốn buông lỏng một chút.

Cảm thấy thoải mái khi nằm ở trên giường, Lý Dật khẽ nhắm hai mắt lại, hưởng thụ thời gian nhàn nhã hiếm thấy. Hắn vừa nằm xuống không được bao lâu, cửa phòng liền bị một người nhẹ nhàng đẩy ra, có một thiếu nữ bưng một ly trà cẩn thận từng li từng tí đi vào bên trong phòng, người đó chính là Thanh Vũ.

Nhìn thấy Lý Dật lúc này đã nhắm hai mắt, Thanh Vũ cũng không dám quấy rầy, khẽ đem chén trà đặt ở trước giường sau đó ly khai. Chỉ là vừa đi đến cửa phòng, nàng lại tựa hồ như nghĩ tới một điều gì đó, nàng khẽ dừng bước, xoay người lại đem ánh mắt chuyển qua trên mặt Lý Dật, đánh giá cẩn thận khuôn mặt của Lý Dật.

Lúc này khuôn mặt của Lý Dật so với ngày thường có một chút bất đồng. Ngày bình thường, Lý Dật cố gắng là vì giữ gìn uy quyền, vẫn luôn có bộ dáng uy nghiêm. Cho nên Lý Dật tuổi tuy rằng không lớn, nhưng bộ nhìn dáng so với các thanh niên cùng lứa tuổi thì thành thực hơn không

ít. Nhưng mà giờ phút này thân thể Lý Dật đã hoàn toàn buông lỏng, hai đầu lông mày của hắn thiếu đi vài phần thành thực cùng với uy nghiêm, cho nên lúc này nhìn hắn lại có vài phần nho nhã cùng nhã nhặn.

Nàng lần đầu tiên rất nghiêm túc dò xét Lý Dật như vậy, đây cũng là lần đầu tiên nàng nhìn thấy bộ dáng của Lý Dật như vậy. Tuy rằng nàng cũng ưa thích bộ dạng thường ngày của Lý Dật, nhưng loại ưa thích này chính là sùng bái. Mà Lý Dật lúc này có bộ dáng lại khác nhau rất lớn, chẳng những không có loại cảm giác uy nghiêm, ngược lại còn giống như hài tử ngây thơ. Nhưng cũng chính là ngây thơ như vậy, làm cho Thanh Vũ cảm thấy có một loại cảm giác thân cận, làm cho nàng lúc này cũng không đành lòng rời đi.

Nhưng mà nhìn Lý Dật một hồi lâu, sắc mặt Thanh Vũ lại là đột nhiên buồn bã, tựa hồ là nghĩ đến Lý Dật có thời gian dài như vậy, nhưng hình như đối với mình không có biểu hiện một tia hứng thú, nàng không nhận được thần thờ đứng lên, thậm chí thiếu niên trước mắt này chẳng lẽ đối với chính mình một điểm cảm giác đều không có sao? Chẳng lẽ chủ nhân đã có ý trung nhân rồi sao?

Đối với tướng mạo của mình, Thanh Vũ vẫn có một chút tự tin. Những ngày bình thường vẫn có rất nhiều thanh niên vừa nhìn thấy mình liền mặt đỏ tới mang tai, thậm chí còn chảy ra nước miếng.

Nhìn thấy chủ nhân, chẳng những không có biểu hiện ra đối với chính mình có một tia hứng thú, ngược lại hắn còn cử mình đi đến chỗ này vì hắn mà huấn luyện vũ nữ. Lúc này chỉ có thể nói chủ nhân đã có ý trung nhân, nếu không, với tướng mạo của nàng, hắn làm sao không có chút động tâm nào đây.

Nghĩ vậy, trên mặt Thanh Vũ biểu lộ ra một tia ai oán, ngoài miệng càng nhận không được nhẹ nhàng thở dài một tiếng, sau đó liền muốn xoay người rời đi.

Tựa hồ như đã nhận ra nét mặt của nàng, Lý Dật lúc này vẫn nhắm hai mắt nhận không được lông mày nhẹ nhàng nhíu một cái, khi nhìn thấy

nàng chuẩn bị đi ra, hần đột nhiên nhẹ giọng kêu lên:

- Thanh Vũ, giúp ta bóp đầu một chút đi!

- A!

Nghe được thanh âm của Lý Dật, Thanh Vũ đầu tiên là sửng sốt một chút, sau đó nàng mới quay đầu lại khẩn trương nói:

- Vâng... Chủ nhân.

Thanh Vũ có chút không yên đi tới sau lưng Lý Dật, đem bàn tay trắng nõn mềm mại nhỏ bé chuyển qua đầu Lý Dật bắt đầu không nhẹ không nặng xoa bóp. Giờ phút này nàng cũng có chút khẩn trương, nguyên bản nàng cho rằng Lý Dật đã ngủ rồi, mới dừng lại bên giường dò xét đối phương, còn nếu nàng là biết rõ Lý Dật chưa chìm vào trong giấc ngủ, khẳng định là nàng cũng không dám. Nhưng rất rõ ràng, tất cả mọi cử động của nàng đều lọt vào trong mắt Lý Dật, nàng không biết Lý Dật bởi vì chuyện như này mà đối với mình ra sao, nhưng là bởi vì chính mình vừa rồi thời hiếu kỳ, làm cho đối phương đối với chính mình sinh ra hiếu tâm, như vậy cũng không tốt.

Trong nội tâm của nàng tuy rằng có điểm bất an, nhưng động tác trên tay nàng cũng không dám chậm trễ. Cũng may bởi vì từ nhỏ ở phương diện này nàng đã được huấn luyện, kỹ thuật xoa bóp cũng không tệ, theo ngón tay của nàng tại trên đầu Lý Dật khẽ nhấn, Lý Dật chỉ cảm thấy có một vài đạo dòng điện từ đỉnh đầu của hần lan đến toàn thân, có một loại cảm giác thoải mái đến cực điểm, nhất là trên người Thanh Vũ còn tỏa ra một mùi thơm ngát, không ngừng quanh quẩn ở chóp mũi của hần, càng làm cho hần có cảm giác phiêu dục tiên tửu, tất cả tế bào toàn thân đều tận tình giãn ra.

Theo thời gian trôi qua, thân thể Lý Dật cũng bắt đầu buông lỏng, cả người sớm đã thả lỏng, hần đã đi vào một giấc ngủ say.

Thanh Vũ gặp Lý Dật một mực không nói một lời gì, trong nội tâm lại càng khẩn trương lên, theo thời gian, cảm xúc như vậy chẳng những giảm đi, mà ngược lại càng ngày càng đậm.

Mới đầu Thanh Vũ còn có thể dựa vào kỹ xảo xoa bóp thuần thực, khống chế lực đạo của hai bàn tay mình, nhưng một lúc sau do nàng căng cứng thần kinh làm cho ngón tay của nàng cũng dần mỏi mệt, kể từ đó, lực đạo trên tay nàng cũng không nhỏ đi vài phần.

Cũng không biết là trải qua bao lâu, Thanh Vũ tựa hồ cảm thấy ngón tay của mình mỏi mệt, Lý Dật rốt cục cũng mở miệng nói ra:

- Tốt rồi, người cũng mỏi mệt rồi, nghỉ ngơi một chút đi.

Thanh Vũ biết rõ là Lý Dật cũng cảm thấy lực đạo của mình yếu đi, sắc mặt không khỏi đỏ lên, vội vàng tăng thêm một chút lực đạo, ngoài miệng nói lời xin lỗi:

- Xin lỗi, chủ nhân, có phải là nô tỳ xoa bóp không được tốt, làm cho chủ nhân không thoải mái.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyết Mạch Chi Lực

Q.6 - Chương 16: Huyết Mạch Chi Lực

Nghe được lời của nàng, Lý Dật rốt cục mở ra hai mắt, nhìn Thanh Vũ có vẻ mặt khẩn trương, trong lòng hẩn biết, trong lòng nàng đang lo lắng tại vì lúc trước vụng trộm dò xét mình, ngoài miệng hẩn không khỏi buột miệng lên cười, nói:

- Làm sao, ta có vẻ khủng bố như vậy sao? Làm cho người sợ hãi như vậy.

Thanh Vũ vội vàng khẩn trương đáp:

- Nô tỳ... Nô tỳ không dám.

- Ha ha, tốt rồi, ta cũng không phải là ác ma ăn thịt người. Người không cần phải khẩn trương.

Trên mặt Lý Dật khẽ mỉm cười, tiếp tục nói:

- Ta cũng nghỉ ngơi đủ rồi, cần phải trở về, người nói cho Lý Kỳ chuẩn bị xe ngựa.

Nhìn thấy Lý Dật không có ý tứ trách cứ mình, Thanh Vũ lúc này mới nhẹ nhàng thở ra một hơi. Người trẻ tuổi trước mắt này tuy rằng nhìn thấy có một bộ dáng hòa ái dễ gần, nhưng từ khi nàng được Đại Điện hạ đưa cho Lý Dật đi đến nơi này, nàng cũng nghe nói không ít chuyện tình về Lý Dật, cho nên trong nội tâm của nàng cũng khó tránh khỏi mang theo một tia sợ hãi. Bất quá lúc này nhìn thấy Lý Dật không hề giống như những lời đồn đãi đáng sợ kia, nàng cũng không biết là đang nghĩ tới điều gì, đi được hai bước, đột nhiên dừng lại, sau đó quay đầu lại nhìn Lý Dật, ngoài miệng nàng cũng nói ra:

- Chủ nhân... Người, người hôm nay...

Lý Dật nhìn thấy bộ dáng của nàng, không khỏi nhú mày, ngoài miệng kỳ quái hỏi:

- Làm sao rồi?

Hắn khẽ dừng một chút, sau đó đột nhiên cười, nói:

- Có cái gì nàng cứ nói thẳng ra, ta nói rồi, ta không ăn thịt người.

Nghe thấy hắn nói giỡn với nàng, Thanh Vũ nhin không được thở dài một cái, nhưng lập tức nàng lại tranh thủ thời gian, thu hồi bóng dáng tươi cười vừa rồi, mặt nàng lúc này đỏ tới tận mang tai:

- Chủ nhân... Người, người không thích ta sao?

- Ách...

Lần này đến phiên Lý Dật cảm thấy sững sờ. Tuy rằng hắn biết Thanh Vũ so với nữ nhân bình thường khác nhau rất lớn, nhưng mà hắn cũng thật không ngờ đối phương lại hỏi trực tiếp như thế. Cũng may Lý Dật dù sao cũng đã không phải thiếu niên ngây thơ nữa, khi hắn nghe thấy nàng hỏi trực tiếp vấn đề này, hắn cũng chỉ là cười nhạt một tiếng, nói:

- Người nghe ai nói, người xinh đẹp như vậy, ta làm sao có thể không thích người sao?

- Thật sự? Chủ nhân thật sự yêu thích ta sao?

Lý Dật khẽ gật đầu, sắc mặt Thanh Vũ không khỏi cảm thấy vui vẻ, nhưng nàng cũng dừng một chút sau đó ngay lập tức lại ảm đạm nói:

- Nhưng... Nhưng Thanh Vũ lại cảm thấy chủ nhân không thích Thanh Vũ.

- A?

Lý Dật có chút hăng hái, đánh giá một chút nữ nhân có gương mặt đỏ bừng đứng trước mắt mình, hiếu kỳ hỏi:

- Người làm sao có thể cảm thấy như vậy?

Thanh Vũ đầu tiên là cúi đầu trầm mặc một lát, đợi Lý Dật lên tiếng hỏi lần nữa, thì nàng mới ấp úng nói:

- Bởi vì Chủ nhân đã lâu như vậy, đều... đều không có... cùng Thanh Vũ...

Lời nói của Thanh Vũ tuy rằng có chút đứt quãng cũng không thật minh bạch, nhưng Lý Dật khi nghe thấy nàng mở miệng, hắn ngay lập tức cũng hiểu ý tứ của nàng, hắn thầm nghĩ xem ra cô gái nhỏ trước mặt này suy nghĩ về tình yêu lại thành ra như vậy.

Nghĩ vậy, ngoài miệng Lý Dật không nhịn được ha ha cười lên một tiếng, nhưng sau khi hần nhìn thấy Thanh Vũ có vẻ mặt thẹn thùng, hần lại sợ hãi nàng hiểu lầm bản thân hần chê cười nàng, liền vội vàng thu hồi dáng bộ tươi cười lại. Lúc này trên mặt Lý Dật bày làm ra một bộ mặt cực kỳ nghiêm nói:

- Ai, đây là lỗi của ta, đều tại ta trong khoảng thời gian này bận rộn quá, cũng không có quan tâm đến nàng, làm cho Thanh Vũ hiểu lầm rồi, Thanh Vũ, nàng cũng đừng trách ta a.

Lý Dật dù sao cũng đã từng trải, Thanh Vũ tuy rằng làm nghề ca vũ, nhưng nàng thực sự là rất ngây thơ. Khi nàng nhìn thấy Lý Dật biểu lộ ra một bộ mặt cực kỳ rất nghiêm túc, nàng cũng không thoát khỏi trong lòng cảm thấy sợ hãi, ngoài miệng gấp nói:

- Chủ nhân, nô tỳ không dám, nô tỳ chỉ là... chỉ là...

- Tốt rồi, Thanh Vũ, nơi này không có người ngoài, nàng cũng không cần nói những câu như vậy.

Vẻ mặt Lý Dật lúc này biểu lộ ra vô cùng 'hòa ái', hần đưa tay chỉ chỉ vào vị trí bên cạnh bản thân, nói:

- Lại đây, nàng hãy ngồi đi.

Ngoài miệng Thanh Vũ nói:

- Chủ nhân, nô tỳ không dám.

Trong nội tâm Lý Dật lúc này thầm cười hắc hắc, hần cũng mặc kệ cái khác, một tay kéo lấy bàn tay nhỏ bé của Thanh Vũ, sau đó nhẹ nhàng kéo về hướng bên cạnh bản thân kéo đến, Thanh Vũ ngoài miệng phát ra a một tiếng, thân thể lại vừa vặn mềm nhũn tựa vào bên cạnh người Lý Dật.

Lần nữa lại ngửi thấy được mùi thơm trên người Thanh Vũ, Lý Dật nhìn không được trong nội tâm khẽ run lên, thuận thế đem nàng ôm vào trong ngực, hai con mắt không kiêng nể gì cả mà nhìn thẳng vào trước ngực nàng, ngoài miệng hẳn còn nói ra:

- Thanh Vũ a, từ nay về sau nàng cũng đừng kêu ta là ‘Chủ nhân’. Nàng cứ kêu ta là Thiếu gia a.

Bị Lý Dật ôm vào trong lồng ngực, toàn thân Thanh Vũ giờ phút này sớm đã vô lực, gương mặt tinh xảo của nàng lúc này mang theo vô hạn thẹn thùng, nghe được lời của Lý Dật, mang theo một chút vũ mị thì thào, nàng đáp:

- Ân, vâng, thiếu gia.

Nghe thấy trong miệng Thanh Vũ truyền ra một lời thì thầm, thân thể Lý Dật khẽ run lên, hẳn thầm nghĩ nữ nhân này có mị công quả nhiên là rất cao, nàng chỉ có nói một câu, mà thân thể của mình liền có phản ứng.

Lý Dật nhìn không được khẽ nhú mày, nhưng ngay lập tức hẳn tựa hồ như là nghĩ tới một điều gì đó, sau đó hẳn lại cười hắc hắc một tiếng, hai tay đơn giản bắt đầu từ ở hai vai đối phương hấp dẫn xuống. Sau đó lại vuốt ve trở lên, ngay sau đó một tay hẳn nhấc lên váy dài sa mỏng, lộ ra hai cái đùi thon dài trắng nõn, còn bàn tay kia thì theo vòng eo chậm rãi dời xuống, tiếp theo là nắm bóp cái hông vun cao, Lý Dật cảm thấy da thịt của nàng thuận trơn bóng loáng, một cảm giác tiêu hồn vang ra...

Ngón tay Lý Dật vừa mới tiếp xúc đến chỗ đó, trong miệng Thanh Vũ liền phát ra một hồi âm thanh rên rỉ, ngay sau đó, hai chân của nàng chăm chú kẹp chặt lấy tay Lý Dật, cả thân người của nàng cũng không ngừng giãy dụa.

Ánh mắt của nàng lúc này mê ly, từng tiếng rên rỉ kinh tâm động phách, hơn nữa thân người của nàng không ngừng vặn vẹo. Vốn Thanh Vũ đã trải qua trường huấn luyện võ đạo, dáng người của nàng càng thêm tuyệt mỹ, đến lúc này, Lý Dật làm sao có thể còn cầm giữ được đây!

Lý Dật vừa nghĩ đến vừa mới không lâu Thanh Vũ đứng ở trước mặt mọi người nói lời ai oán, Lý Dật trực tiếp xoay người lại hai tay ôm lấy hai bờ vai Thanh Vũ, sau đó hai tay của hắn bắt lấy khe cởi quần áo của nàng, Thanh Vũ lúc này liền giống như một quả trứng gà, trắng nõn nhuyển trượt, thân thể cũng toàn bộ hiện ra trước mặt Lý Dật.

Bằng tốc độ nhanh nhất đem toàn bộ quần áo ở trên người mình bỏ sạch, Lý Dật dùng sức mạnh tiến vào trong thân thể Thanh Vũ, Thanh Vũ trực tiếp bị chống tay lên, trong miệng nhin đau kêu lên một tiếng, tiếp sau đó là từng tiếng rên lên thoải mái, khoái cảm.

Trong lúc đắm vào đụng phải tầng hàng rào mỏng cản lại, trong nội tâm Lý Dật thầm nghĩ, hắn cũng không có nghĩ tới Thanh Vũ là vũ nữ Hoàng thất như thế, lại vẫn còn là xử nữ. Lý Dật thầm suy nghĩ xuống, điều đó cũng không có cái gì kỳ quái, mục đích của Đại Điện hạ là đem đám vũ nữ tặng kia tặng người, khẳng định đám vũ nữ kia đều là sạch sẽ. Nói một cách khác, đưa hàng đã xài ra ngoài, nếu là người tiếp nhận lễ vật, thì trong nội tâm của người đó khó tránh khỏi một chút vướng mắc.

Dùng sức một cái, Thanh Vũ hét lên một tiếng thống khổ, nhưng sau đó là từng chập những tiếng rên rỉ vui vẻ, làm cho trong lòng Lý Dật rất là rung động.

Đang chuẩn bị tiếp tục chinh phạt, thì có một chuyện kỳ quái phát sinh, vừa mới vừa rồi Lý Dật xuyên phá qua chỗ đó, tại bên trong Thanh Vũ, đột nhiên truyền đến một hồi năng lượng cực nóng, khi hai người vừa kết hợp, hồi năng lượng cực nóng kia trực tiếp truyền vào trong thân thể Lý Dật!

Năng lượng này giống như là một vòng mặt trời, làm cho toàn thân Lý Dật có cảm giác đau đớn! Nhưng sau đó, Lý Dật lại cảm thấy rất là khoái cảm!

Đó quả thực là một loại đề thăng khoái cảm!

Kinh mạch toàn thân Lý Dật lúc này như là được một nguồn năng lượng ánh sáng cực nóng không ngừng chiếu xạ, đấu khí ở trong kinh mạch sau khi được loại ánh sáng này chiếu xuống, ngay lập tức rất nhanh vận chuyển! Lúc này đấu khí vận chuyển tốc độ so với bình thường Lý Dật tu luyện nhanh gấp mấy lần!

Tại lúc đấu khí rất nhanh vận chuyển, thân thể Lý Dật, khí hải bắt đầu có chút trưởng lên.

Bùm một tiếng, trong thân thể Lý Dật như là chấn động gì đó, trong lòng Lý Dật vừa động, hần ngay lập tức dùng thần niệm quan sát khí hải, lúc này khí hải của Lý Dật phồng lớn lên một phần! Lý Dật rất là kinh ngạc phát hiện, tu vi của mình vậy mà đã đột phá đến trình độ Tứ Tinh Đấu Vương!

Lý Dật trước giờ vẫn luôn muốn đột phá đến Tứ Tinh Đấu Vương. Lý Dật cũng tưởng tượng qua tình huống đột phá của bản thân, nhưng hần lại tuyệt đối không thể tưởng tượng được, bản thân hần lại dưới tình huống như thế này đột phá như thế!

Không đợi Lý Dật có kịp phản ứng, có một đạo thần niệm thông dong từ trong Dung giới truyền tới!

- Huyết mạch Chi lực! Đây là Huyết mạch Chi lực! Làm sao có thể, làm sao có thể!

Hồng Thiên Thánh Giả lớn tiếng kinh hô.

Bất quá, may mắn cho hai người là dùng thần niệm trao đổi, bằng không, lúc này Thanh Vũ cũng rất là hổ thẹn.

- Lão gia hỏa này! Mau trở lại Dung giới đi!

Lý Dật biến sắc, cho dù là mới đột phá cảnh giới mà cảm thấy vui sướng, nhưng mà đang ở trong trường hợp này, đột nhiên xuất hiện một người khác, bất luận kẻ nào cũng cảm thấy vô cùng tức giận.

- Xin lỗi! Xin lỗi nhé!

Lúc này Hồng Thiên Thánh Giả mới ý thức được bản thân thất lễ, rất nhanh, thần niệm của Hồng Thiên Thánh Giả hoàn toàn biến mất.

Hai mắt mở to, biểu lộ của Thanh Vũ như là mất hồn, thân thể không ngừng giãy dụa, nhưng Lý Dật lại đem thể xác và tinh thần không ngừng tăng trưởng tu vi lên!

Sau khi đột phá lên tu vi Tứ Tinh, cỗ năng lượng kia cũng còn không có biến mất! Dưới sự trợ giúp của nó, thân thể đấu khí của Lý Dật vẫn như trước vận chuyển cao tốc, tu vi của hắn lúc này cũng không ngừng tăng lên!

- Huyết mạch Chi lực, Huyết mạch Chi lực là vật gì vậy?

Mặc dù Lý Dật đối với việc Hồng Thiên Thánh Giả vừa rồi đột nhiên xuất hiện hết sức là bất mãn, nhưng Lý Dật đối với lời nói của Hồng Thiên Thánh Giả về cái Huyết mạch Chi lực này thì hết sức là tò mò!

Lý Dật có thể khẳng định, Hồng Thiên Thánh Giả nói về Huyết mạch Chi lực, thứ này chính là thứ làm cho tu vi của bản thân đột nhiên tăng lên tu vi! Cuối cùng Huyết mạch Chi lực, rốt cuộc là vật gì đây?

Tu vi tăng trưởng cũng không có duy trì liên tục bao nhiêu thời gian, trong thân thể lý Dật lại lần nữa chấn động một cái, tu vi Lý Dật đột phá đến Ngũ Tinh sơ kỳ thì cỗ năng lượng này cũng triệt để biến mất, rất nhanh đấu khí vận động cũng lắng xuống, khôi phục đến trình độ bình thường.

Vừa lúc đó, trong miệng Thanh Vũ kêu lên một tiếng mất hồn, sau đó toàn bộ lại biến thành những tiếng rên rỉ thống khổ!

Thân thể của nàng trắng nõn nhuyển trượt, lúc này được bao phủ một tầng vụ khí màu đỏ, ngũ quan trên mặt Thanh Vũ không ngừng vận vẹo

lên, trên mặt nàng lúc này lộ ra thần sắc thống khổ, ngoài miệng liên tục rên lên hừ hừ.

Trong lòng vừa động, Lý Dật rất nhanh đem đấu khí của mình đưa vào trong thân thể Thanh Vũ. Rất nhanh, Lý Dật liền phát hiện ra mấu chốt của vấn đề!

Tại bên trong thân thể Thanh Vũ, lúc này tràn ngập một loại năng lượng kỳ quái màu đỏ! Cổ năng lượng cực nóng này vừa rồi so với cổ năng lượng vừa tiến vào trong thân thể Lý Dật có thuộc tính hoàn toàn giống nhau! Bất quá, cổ năng lượng này trong thân thể Thanh Vũ, rõ ràng cường đại hơn rất nhiều!

Cổ năng lượng này tại trong thân thể Thanh Vũ chạy lung tung, Thanh Vũ không có tu luyện qua đấu khí, kinh mạch trong thân thể tuy rằng so sánh thường nhân rộng hơn không ít, nhưng rõ ràng không thể dung nạp được cổ năng lượng này!

Lúc này cũng đã có không ít kinh mạch bị tổn hại, đạo năng lượng màu đỏ liền từ địa phương tổn hại bắt đầu xâm nhập vào trong thân thể, đúng là loại kinh mạch tổn hại này cùng với năng lượng đánh sâu vào thân thể, điều này mới làm cho Thanh Vũ cảm thấy rất là thống khổ!

Trong nội tâm vừa động, Lý Dật đem đấu khí Thánh hệ ở trong thân thể điều động ra, gắt gao bao vây lấy năng lượng màu đỏ này, năng lượng màu đỏ này cũng bắt đầu dọc theo kinh mạch trong thân thể Thanh Vũ, chạy có quy luật.

Đấu khí Thánh hệ đã trải qua tác dụng của Thiên Khôn Địa Càn Châu rèn luyện, lúc này Lý Dật cũng tương đương với tu vi Ngũ Tinh Đấu Hoàng, năng lượng màu đỏ này tuy rằng cường đại, nhưng với thực lực Ngũ Tinh Đấu Hoàng, vẫn bị áp chế. Tại lúc Lý Dật sử dụng đấu khí Thánh hệ cường lực áp chế xuống, bắt đầu theo ý nguyện của Lý Dật mà ổn định chạy trong thân thể của Thanh Vũ.

Sau khi nguồn năng lượng màu đỏ này bị Lý Dật ngăn chặn lại, thanh âm thống khổ của Thanh Vũ cũng đình chỉ, như là cảm giác được đấu khí của Lý Dật tại trong cơ thể của mình, Thanh Vũ cũng đã yên tĩnh nằm tại đó, ý thức cũng hoàn toàn buông lỏng ra, tùy ý để Lý Dật làm gì thì làm.

Trong nội tâm vừa động, Lý Dật có một loại trực giác, năng lượng màu đỏ cực nóng này, khẳng định cùng với Hỏa hệ nhất định có quan hệ, đấu khí Thánh hệ bao vây lấy năng lượng màu đỏ này, bắt đầu dựa theo tâm pháp Nam Minh Lưu Hỏa Quyết vận hành lên.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hoàng Đế Thiên Phong

Q.6 - Chương 17: Hoàng Đế Thiên Phong

Dưới sự khống chế tận lực của Lý Dật, năng lượng màu đỏ này sau một hồi chạy loạn trong thân thể Thanh Vũ, đã không ngừng được Lý Dật khống chế dần dần ổn định lại.

Những năng lượng màu đỏ kia, đều bị khống chế tại bên trong thân thể Thanh Vũ, trong phạm vi có thể thừa nhận được.

Đấu khí Thánh hệ không ngừng chữa trị kinh mạch bị phá hư cùng với thân thể của Thanh Vũ, theo sự khống chế của đấu khí Thánh hệ, năng lượng màu đỏ này không ngừng phóng thích, thân thể kinh mạch của Thanh Vũ từng bước một mở rộng ra.

Thời gian trôi qua bao lâu, Lý Dật cũng không biết, phải đợi đến lúc năng lượng màu đỏ này hoàn toàn hào nhập vào trong thân thể Thanh Vũ, Lý Dật mới đình chỉ lại đấu khí.

Trong lúc Lý Dật đình chỉ đấu khí, đột nhiên xuất hiện một cỗ khí thể kinh người từ trong thân thể Thanh Vũ phát tán ra, cỗ khí thể này làm cho Lý Dật cũng cảm thấy vô cùng kinh hãi!

Nhưng điều này cũng tốt, sau khi cỗ khí thể này lóe lên rồi biến mất, thân thể Thanh Vũ cũng khôi phục đến nguyên trạng. Sau khi dò xét thân thể Thanh Vũ, Lý Dật cảm thấy vô cùng ngạc nhiên phát hiện, Thanh Vũ bây giờ tu vi trực tiếp thăng đến Đấu Sư đỉnh phong!

Đây là chuyện gì vậy? Lý Dật cảm thấy buồn bực trầm nghĩ.

Lý Dật có thể khẳng định chính là, trên người Thanh Vũ xuất hiện loại tình huống này, khẳng định không bởi vì chính mình đối với Thanh Vũ làm việc kia. Nếu quả thật là như thế vậy, người trên đại lục này đều không cần phải đi tu luyện, cứ tìm nữ nhân mỗi ngày trong phòng làm mỗi chuyện kia là được rồi.

Những người tu luyện cả đời chỉ đạt ở cảnh giới Đấu Sư, nếu như bọn họ biết rõ chuyện tình trên người Thanh Vũ, chỉ sợ đều tức đến thổ huyết bỏ mình! Bọn họ thiên tâm vạn khổ tu luyện cả đời, lại không thể bằng được Thanh Vũ sau khi đi làm một lần chuyện phòng the!

- Công tử, đây là chuyện gì?

Sau khi đấu khí Lý Dật đình chỉ vận chuyển, Thanh Vũ cũng liền mở mắt, mê man hỏi.

- Ta cũng không rõ ràng lắm, nhưng mà có thể khẳng định, người bây giờ đã là Đấu Sư cường giả.

Lý Dật nghiêm túc nói.

- Nếu nói như vậy, ta cũng có thể tu luyện đấu khí rồi?

Nghe thấy lời Lý Dật vừa nói, Thanh Vũ kinh hỉ hô lên, có thể tu luyện được đấu khí đó là ước mơ của nàng. Tại trong mắt của Thanh Vũ, Đấu Vương, Đấu Sư, thậm chí là Đấu Giả, đều là những nhân vật mà nàng tôn kính.

- Không phải có thể nữa, mà là chắc chắn!

Lý Dật trịnh trọng nói, trong nội tâm hẳn thầm thở dài một hơi, Lý Dật có một loại cảm giác, sau khi Thanh Vũ tại trải qua sự rèn luyện của loại năng lượng màu đỏ quái dị này, từ nay về sau nếu nàng tu luyện, tốc độ nhất định rất là kinh người. Nói không chừng, không bao lâu sau thời gian nữa, nàng có thể đạt được cảnh giới Ngũ Tinh Đấu Vương.

Phải biết rằng, Lý Dật vừa mới hấp thu dung hợp một chút năng lượng cực nóng này, là có thể tăng lên hai tinh, trực tiếp đạt tới trình độ Ngũ Tinh Đấu Vương rồi.

- Thật sự là quá tốt!

Thanh Vũ cao hứng nói, hai tay khê chống lên, nàng muốn ngồi dậy.

Lập tức, Thanh Vũ lại thét lên một tiếng kinh hãi, thân thể mềm nhũn nằm ở trên giường.

Vừa rồi nàng cao hứng quá mức, nàng cũng không nhớ vừa nãy cùng với Lý Dật làm cái chuyện kia.

Thanh Vũ vừa cử động, chỗ đó lại một lần nữa xung đột, loại khoái cảm xâm nhập đến tận bên trong dây thần kinh của Thanh Vũ, ngay lập tức chỗ đó của Thanh Vũ không chịu được, thoáng một cái làm cho nàng có cảm giác tê dại không thể cử động nổi.

Thanh Vũ thét lên một tiếng kinh hãi, làm cho Lý Dật cũng ý thức được, ngay lập tức hẩn cúi đầu xem xét, làm cho khuôn mặt của Thanh Vũ ửng đỏ, nàng có cảm giác hết sức thẹn thùng.

- Công tử...

Thanh Vũ giống như là đang bị mộng du lẩm bẩm nói, hai mắt nàng lúc này như nửa khép như nửa mở ánh mắt, có cảm giác nàng đang chờ mong cái gì thông thường, Lý Dật ngay lập tức không thể kiềm chế, hai tay hẩn bắt ôm lấy vòng eo đầy co giãn của Thanh Vũ, rất nhanh động thân...

Trải qua chuyện tình vừa rồi, thời gian bây giờ đã là buổi tối rồi.

Ở bên trong xe ngựa, thân thể Thanh Vũ mềm mại tựa vào trong lồng ngực Lý Dật, xe ngựa bon bon trên đường hướng về phía Tổng bộ Lý Minh chạy tới. Lúc này Lý Dật đã quyết định thu lấy Thanh Vũ, hẳn tự nhiên là sẽ không để cho Thanh Vũ ở sông bạc xa hoa huấn luyện võ nữ nữa, mà đưa nàng về Tổng bộ Lý Minh.

Hai tay khẽ vuốt ve thân thể trơn mềm, da thịt trắng nõn của Thanh Vũ, ý thức Lý Dật đã sớm cùng với Hồng Thiên Thánh Giả trao đổi.

- Lão gia hỏa này, mau nói, Huyết mạch Chi lực rốt cuộc là chuyện gì?

Lý Dật vội vàng hỏi.

- Huyết mạch Chi lực...

Hồng Thiên Thánh Giả dừng một chút, rồi nói tiếp.

- Trong truyền thuyết, chỉ có hậu nhân của Đấu Thần mới có thể có Huyết mạch Chi lực, Thanh Vũ này chẳng lẽ là hậu nhân của Đấu Thần hay sao?

Nghe thấy lời Hồng Thiên Thánh Giả nói, trong nội tâm Lý Dật cảm thấy cả kinh! Nếu như Thanh Vũ thật sự là hậu nhân của Đấu Thần, thì nàng không phải là người bình thường rồi, qua lời nói của Hồng Thiên Thánh Giả, Lý Dật nghĩ tới tiềm lực của Thanh Vũ sẽ là vô cùng lớn.

- Không thể nào? Thanh Vũ là hậu duệ của Đấu Thần sao?

Lý Dật nhướng mày, hỏi.

Lúc nào Đấu Thần Điện cũng đều muốn tìm hậu nhân của Đấu Thần, vậy mà lại xuất hiện ở trước mặt mình, Lý Dật quả thật có điểm khó có thể tiếp nhận.

- Hẳn là không sai rồi.

Hồng Thiên Thánh Giả khẳng định nói.

- Tiểu tử, người phải cẩn thận rồi, vạn nhất Giới nhân tìm thấy, nếu bọn chúng phát hiện ra Thanh Vũ, chỉ sợ, hắc hắc.

Hồng Thiên Thánh Giả không có hảo ý, cười cười.

Nhìn Thanh Vũ đang ở bên cạnh, lúc này trông thấy nàng dịu dàng ngoan ngoãn như là một con mèo nhỏ thông thường.

- Hừ, nếu bọn chúng tìm được thì như thế nào, bất luận kẻ nào muốn mang đi nữ nhân của ta, đều phải suy nghĩ thật kỹ, có thể hay không phải trả một cái giá vô cùng lớn!

Lý Dật lạnh lùng nói.

Trong lời nói của Lý Dật tràn đầy quyết tâm làm cho Hồng Thiên Thánh Giả ngẩn ngơ, Hồng Thiên Thánh Giả cũng là biết rõ Lý Dật nói ra những lời này không phải là những lời nói giỡn mà thôi.

- Cái này, tiểu tử, đừng nói là ta không có nhắc nhở người a, nếu người muốn bảo vệ được Thanh Vũ, thì người hãy mau chóng nghĩ cách tăng lên thực lực của người đi!

Hồng Thiên Thánh Giả nói.

Xe ngựa của Lý Dật lúc này cũng đã đi vào Tổng bộ Lý Minh, phòng của Lý Dật bây giờ bắt đầu có hai nữ nhân.

o0o

- Dật nhi, Hoàng cung có chuyển đến ý chỉ, mời con buổi tối đi tới Hoàng cung một chuyến, Hoàng đế có chuyện quan trọng cùng với con thương lượng.

Vừa trông thấy Lý Dật, Lý Hàn liền lập tức nói.

- Phụ thân, cụ thể thời gian nào?

Lý Dật lập tức hỏi.

- Bọn họ cũng không có nói rõ thời gian, chỉ nói là chờ con trở về, nói cho con biết một tiếng là được.

Lý Hàn vừa cười vừa nói, phất tay một cái, ngay lập tức trên tay Lý Hàn xuất hiện một chiếc lệnh bài bằng ngọc.

- Dật nhi, người đến truyền tin đưa cho ta tấm lệnh bài này, nếu Dật nhi cầm trong tay tấm lệnh bài này, con có thể tự do xuất nhập Hoàng cung.

Lý Hàn nói.

Sau khi đưa hai tay tiếp nhận tấm lệnh bài, trên ngọc bài trắng nõn này, có một chữ 'Thiên Phong' không ngừng lóng lánh lưu chuyển, như là huyền phù trên không trung, chữ 'Thiên Phong' này trên mặt của nó tản ra một loại khí tức đặc biệt, loại khí tức này, làm cho người muốn bắt chước cũng không thể được.

- Nếu là như vậy, phụ thân, con lập tức tiến cung.

Lý Dật vội vàng nói.

- Con cứ đi thôi, ở nơi này có ta, con cứ yên tâm đi là tốt rồi.

Lý Hàn nói.

Khẽ nhìn phụ thân, Lý Dật gật nhẹ đầu, Lý Hàn hiện tại cũng đã là cường giả cấp bậc Đấu Hoàng, bản thân bỏ ít thời gian, chủ trì Tổng bộ Lý Minh là không có vấn đề gì.

Nhìn thấy khuôn mặt phụ thân, Lý Dật có cảm giác kỳ quái, sau khi Lý Hàn đột phá cảnh giới Đấu Hoàng, quả thật là làm cho người ta khó có thể tiếp nhận nổi! Bản thân Lý Dật dựa vào các loại cơ duyên, mới có thể tu luyện đến cảnh giới Ngũ Tinh Đấu Vương, mà Lý Hàn lại trực tiếp từ

Đấu Sư lên đến Đấu Vương, sau đó từ Đấu Vương thăng cấp một mạch đến cảnh giới Đấu Hoàng thời gian chỉ có vài tháng! Lý Dật biết rõ, các cảnh giới càng về sau, tu luyện càng khó khăn hơn gấp mấy lần! Nếu như tốc độ tu luyện của Lý Dật được gọi là thiên tài, thì Lý Hàn chính là thiên tài trong thiên tài a!

Lý Hàn có thực lực Đấu Hoàng, lúc này làm cho người ta không thể không tin tưởng, bất quá, loại này ý niệm trong đầu Lý Dật cũng là lóe lên rồi biến mất, tu vi của Lý Hàn tăng lên, đối với Lý Dật chính là một chuyện vô cùng tốt rồi, là phụ thân của mình, Lý Dật dám tin tưởng, Lý Hàn tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện tình gì bất lợi đối với chính mình.

Hai cánh ở đằng sau lưng khẽ triển khai, Lý Dật trực tiếp bay thẳng lên trời, sau đó ở giữa màn đêm bay thẳng về phía Hoàng cung.

Còn một khoảng cách khá xa, Lý Dật hạ xuống mặt đất, sau đó hướng về phía cửa chính Hoàng cung đi đến.

- Người nào?

Nhìn thấy Lý Dật đi tới cửa ra vào, có hai tên binh lính, lập tức cầm lấy trường thương, nghiêm nghị hỏi. Rất hiển nhiên là những tên lính gác cửa này chưa từng thấy qua Lý Dật bao giờ.

Giơ lên tấm lệnh bài trong tay, Lý Dật khẽ cười nói.

- Ta là Lý Dật, xin hỏi Bộ hạ hiện tại đang ở chỗ nào?

- Nguyên lai là Lý Thiếu Minh chủ!

Một sĩ binh lập tức cười nói.

Chém giết Địa Hoàng Lưu Chiêm, đại náo Đế đô Lý gia, làm cho Gia chủ Lý gia ôm hận mà chết, thanh danh của Lý Dật đã sớm lan truyền tại Đế đô, đã là nhân vật nổi tiếng, sau khi Lý Dật báo danh, trên mặt những tên binh lính này đều lộ ra thần sắc vô cùng kính nể.

- Cung điện Hoàng thất rất dễ tìm, Thiếu Minh chủ hãy đi dọc theo con đường này, nhìn thấy một tòa cung điện lớn nhất, trên điện treo ba chữ ‘Thiên Phong Điện’. Bộ hạ chính là ở nơi đó.

Tên binh lính này vừa cười vừa nói.

- Đa tạ ngài!

Lý Dật vừa cười vừa nói, hai chân cất bước, hướng về phía Thiên Phong Điện đi tới.

Tại trước cửa Thiên Phong Điện thông báo một chút, ngay lập tức Lý Dật được thái giám dẫn vào bên trong điện.

- Hoàng thượng, Lý Dật thiếu gia đã đến rồi!

Sau khi đi đến trước mặt một căn phòng, tên thái giám này đứng ở trước cửa ra vào bấm báo.

- A, nhanh mời vào!

Ở bên trong truyền đến một loại thanh âm hòa ái.

Nghe được thanh âm này, Lý Dật ngược lại cảm thấy giật mình. Ở kiếp trước sống cả đời người, Lý Dật chưa từng thấy qua Đế vương chính thức, nhưng mà tại trong lòng Lý Dật, đã sớm có hình tượng Đế vương rồi.

Đế vương là một loại cao cao tại thượng, mang theo vô tận uy nghiêm, không cần mở miệng ra nói chuyện, đã là vênh váo hung hăng rồi! Lý Dật lúc này cũng thật không ngờ, thanh âm của Hoàng đế Đế quốc Thiên Phong, lại giống như một vị trưởng giả hiền lành như vậy.

Đã thấy Hoàng đế mở miệng, Lý Dật cũng không có hẹp hòi, giơ tay lên, đẩy cửa tiến vào.

Đập vào trong mắt Lý Dật là một cái bàn lớn, ngồi ở phía sau cái bàn là một vị trung niên có khuôn mặt rất là lạnh nhạt, khuôn mặt của vị trung niên này so với Đại Điện hạ có một chút tương tự.

Bất quá Lý Dật cũng có thể nhận ra, vị Hoàng đế này cũng đã là cảnh giới Đấu Hoàng cường giả.

Trên mặt bàn chõng chất dày đặc hàng chõng văn kiện, Hoàng đế cầm bút trong tay, đang phê duyệt tấu chương.

Nhìn thấy Lý Dật đi đến, Hoàng đế khẽ đặt tấu chương cùng bút xuống, hai mắt rạng rỡ nhìn về phía Dật, gương mặt vui vẻ.

- Lý Dật xin bái kiến Hoàng thượng!

Hai tạo thành một quyền, Lý Dật vòng tay thi lễ một cái.

Đều là cùng cảnh giới Đấu Hoàng, chính là siêu việt thế tục, nhìn thấy bất quan gia nào đó, cũng đều không cần phải hành đại lễ. Cái quy định này đã lưu hành ở bất kỳ địa phương nào trên đại lục, theo một loại góc độ khác, xem ra đây cũng là một loại tôn trọng cường giả.

- Không tệ, không tệ, quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, không thể tưởng được Tây bộ Đế quốc, vậy mà xuất ra được một người anh hùng như vậy!

Nhìn Lý Dật, Hoàng đế liên tục khen.

- Hoàng thượng quá khen, Lý Dật bất quá dựa vào vận may mà thôi, kỳ thật, cũng không có như Hoàng thượng nói như vậy.

Nghe thấy lời Hoàng đế vừa nói, Lý Dật khẽ cười nhạt một tiếng.

Nhẹ gật đầu, cũng không biết Hoàng đế rốt cuộc nghĩ cái gì, đột nhiên khí thế cả người chợt uy áp tới.

- Lý Dật, đem lợi ích sông bạc của người phân ra một nửa cho Hoàng thất chúng ta, ta nghĩ Hoàng thất cũng cần phải trả giá một chút gì đó?

Hoàng đế đột nhiên phát ra khí thế, cùng làm cho Lý Dật cảm thấy nao nao, rất nhanh, Lý Dật khôi cũng đã phục lại bình thường.

- Điều mà Lý Dật muốn, là cùng với Hoàng thất hợp tác, đem sông bạc phổ cập đến toàn bộ Đế quốc, sau đó dựa vào Hoàng thất lưng đoạn nó ở trong tay.

Lý Dật thản nhiên nói.

- Chính là những thứ này sao?

Nghe xong lời Lý Dật lời nói, Hoàng đế lại hỏi một câu.

- Nếu như còn có tư tâm mà nói, Lý Dật muốn nhờ lực lượng Hoàng thất, chống lại Tứ Đại Gia Tộc, Lý Dật cùng với Tứ Đại Gia Tộc đã rơi vào thế cục không chết không dừng, nếu như không có sự hỗ trợ của Hoàng thất, chỉ dựa vào lực lượng của Lý Minh quả thực là không đủ.

Lý Dật rất nghiêm túc nói ra.

- A...

Nghe thấy lời Lý Dật vừa nói, Hoàng đế cứ như vậy a lên một tiếng, sau đó cũng không phát ra thêm âm thanh gì nữa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vua Muốn Thần Chết

Q.6 - Chương 18: Vua Muốn Thần Chết

Hoàng đế đột nhiên trầm mặc, toàn bộ Hoàng điện liền lập tức an tĩnh lại. Ngoại trừ trong điện có một đám hộ vệ đang hô hấp ra, Hoàng điện to như vậy cũng không nghe được nửa phần thanh âm.

Bầu không khí đột nhiên yên tĩnh như vậy làm cho mọi người cảm thấy có chút áp lực, mà Lý Dật cũng ngay lập tức cảm nhận được một cổ cảm giác áp bách mãnh liệt hướng về phía hắn đánh úp lại, hắn đầu tiên là có cảm giác buồn bực, sau đó trên mặt cũng ửng hồng, hô hấp cũng trở nên dồn dập.

Trong nội tâm Lý Dật đột nhiên có cảm giác sợ hãi, tuy rằng hắn biết rõ cảm giác áp bách như vậy đối với hắn cũng không thể tạo thành thương tổn gì, nhưng không biết vì sao, giờ phút này hắn lại không có thể phản kháng lại, dường như là áp bách đối với khí tức của hắn là do trời sinh khắc chế thông thường, làm cho hắn không thể nhúc nhích. Mà cảm giác áp bách này lại không đến từ phía Hoàng đế, mà là cả tòa Hoàng điện.

Tuy rằng Lý Dật biết rất rõ ràng Hoàng đế chỉ là cấp bậc cảnh giới Đấu Hoàng, nhưng uy áp mà đối phương gây ra cho hắn có cảm giác như là vượt ra khỏi trình độ Đấu Hoàng. Lúc này đây, hắn chỉ có thể cảm thấy đối phương cùng với Hoàng điện tựa hồ như là một thể, Hoàng điện đại biểu chính là Hoàng đế, mà Hoàng đế chính là cả tòa Hoàng điện.

- Chẳng lẽ Hoàng thất cùng với Tứ Đại Gia Tộc... Không, không có khả năng!

Trong đầu Lý Dật đột nhiên thoáng qua một cái ý niệm làm cho thân thể của hắn khẽ run lên, chợt ánh mắt của hắn nhìn không được vung trộm hướng về phía Hoàng đế nhìn lại.

Chỉ thấy vị Hoàng đế đang ngồi ở trên ngai vàng mục quang cũng đang nhìn chăm chăm vào Lý Dật, nhưng trên mặt lại không có chút biến hóa, vẫn như cũ mang theo một bộ mặt lạnh lùng. Ngược nhìn mọi người ở bên trong điện, lúc này cũng đồng dạng không có bất kỳ biến hóa gì, vẫn như cũ đều tự đứng nguyên tại chỗ không có nhúc nhích. Phảng phất cổ cảm giác áp bách này chỉ có ở trên người Lý Dật mà thôi.

- Đây là chuyện gì!

Trong nội tâm Lý Dật thầm kinh hãi, nhưng hắn cũng không dám vọng động, chỉ có thể thầm kêu gọi Hồng Thiên Thánh Giả, muốn từ Hồng Thiên Thánh Giả để tìm kiếm ra đáp án. Nhưng đúng một khắc sau, sắc mặt Lý Dật lại lần nữa biến sắc, Hồng Thiên Thánh Giả cũng không có chút nào đáp lại. Phảng phất như Hồng Thiên Thánh Giả vốn cũng không có còn tồn tại!

Rơi vào đường cùng, Lý Dật cũng âm thầm đánh giá tòa Hoàng điện, hiện tại hắn chỉ có thể kỳ vọng trên Hoàng điện này tìm ra cái gì cổ quái. Nếu không, thì thực lực của đối phương thật sự là quá kinh khủng!

Âm thầm ngẩng nhìn bốn phía, Lý Dật phát hiện Hoàng điện này tuy rằng so với tưởng tượng của hắn cũng không có quá nhiều khác biệt, mỗi chỗ bố trí đều là dùng Long Hồ ám vân phối trí, làm nổi bật ra khí phái Hoàng thất. Nhưng cẩn thận một chút, chính hắn phát hiện ra ở đằng kia một ít Long Hồ ám vân lại điêu khắc không giống bình thường, đám Long Hồ này đều là dùng một ít ký hiệu thật nhỏ tổ hợp mà thành. Tuy rằng bởi vì do cự ly quá xa, Lý Dật cũng không có thể nhìn thấy rõ ràng nội dung của những ký hiệu đó, nhưng hắn có thể khẳng định, cổ cảm giác áp bách vừa rồi, nhất định cùng với những ký hiệu kia là có quan hệ!

Mà theo mục quang của Lý Dật di động, rất nhanh Lý Dật liền phát hiện nơi này bố trí một cái trận pháp. Lúc trước Lý Nhất Dương giao cho hắn một bản bí tịch trận pháp, tuy rằng hắn cũng chưa có xem hết, nhưng hắn vẫn nhớ mang máng ở bên trong quyển sách đó có ghi một cái trận pháp cùng với trận pháp của tòa Hoàng điện này bố trí có phần tương tự. Nhưng điều đáng tiếc chính là, Lý Dật cũng không có nhìn kỹ trận pháp kia, cho nên giờ phút này mặc dù hai cái cùng một loại trận pháp, nhưng hắn cũng không có cách nào ứng phó.

Lý Dật đột nhiên có chút hối hận vì sao bản thân không có đem bản bí tịch trận pháp kia xem cho hết, thì hiện tại hắn cũng sẽ không chịu khuất

nhục đến như vậy. Nhưng cũng là may mắn, hân cảm thấy Hoàng đế tựa hồ như đối với hân cũng không có gì ác ý, đối phương chỉ là muốn phơi bày một ít thực lực Hoàng thất mà thôi. Nhưng đúng là bản thân hân đối với thực lực của Hoàng thất vẫn chưa từng có một chút hoài nghi tới a.

Nghĩ vậy, trong nội tâm Lý Dật không khỏi có cảm giác cười khổ, hẳn thâm nghĩ lần này sau khi trở về, bản thân tất nhiên phải đi nghiên cứu thật tốt cái bản bí tịch trận pháp kia, nếu như lần sau có thể gặp lại tình huống tương tự như vậy, bản thân chỉ sợ không giữ lại được cái mạng nhỏ này nữa.

Tựa như lúc này Hoàng đế cũng không có tính toán, sau đó cũng sẽ lập tức thu hồi trận pháp này lại, trong nội tâm Lý Dật lúc này thầm chửi rủa Hoàng đế vài câu, cuối cùng hẳn cũng đơn giản nhắm hai mắt lại, tùy ý để luồng khí tức bàng bạc kia đánh úp lại. Hẳn đột nhiên nhớ lại câu danh ngôn của kiếp trước, ‘Đã không có thể phản kháng, vậy thì nằm xuống hưởng thụ’!

Sau khi hai mắt của Lý Dật vừa mới nhắm lại, đang muốn hảo hảo ‘hưởng thụ’ cổ áp bách này, sắc mặt của hắn lại lần nữa đột nhiên biến đổi. Chẳng biết tại sao, cảm giác buồn bực khi này đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi! Phảng phất như là bản thân đang ở bên trong một thế giới khác vậy.

Trong nội tâm Lý Dật cảm thấy vô cùng kỳ quái, nhưng vẫn như cũ không dám vọng động, chỉ có thể tiếp tục bất động thanh sắc, như trước nhắm chặt hai mắt, tâm vô tạp niệm, chỉ đợi kế tiếp muốn chuyện gì xảy ra.

Những động tác này vốn chỉ là xuất phát từ hành động bất đắc dĩ, nhưng lại làm cho lông mi trên mặt Hoàng đế có chút co lại, tựa hồ là như phát hiện ra cái gì mới lạ, hẳn nhin không được đem hai mắt mở ra một chút, bắt đầu một lần nữa cẩn thận đánh giá người thanh niên đang đứng ở dưới Hoàng điện kia.

Nhìn sau nửa ngày, khóe miệng của hắn đột nhiên có chút nhếch lên, lập tức cười nói:

- Quả nhiên là định lực tốt, rõ ràng có thể thừa nhận được Hoàng Cực Đồ Trận, Hoàng nhi giới thiệu người đích xác là bất phàm, Hoàng thất lựa

chọn cùng với Lý Minh hợp tác là chính xác, ha ha...

Hoàng đế cất lên tiếng cười làm phá vỡ vẻ trầm mặc, theo tiếng cười của hân vang lên, cảm giác áp bách mãnh liệt lúc trước cũng tùy theo tiếng cười cùng không còn sót lại chút gì. Mà nghe thấy ý của Hoàng đế, Lý Dật đã phá giải được trận pháp này.

Nghe thấy tiếng cười của Hoàng đế, Lý Dật lúc này mới mở ra hai mắt, cảm nhận được cảm giác áp bách đã biến mất, lại thấy Hoàng đế lại trở về vẻ trường giả 'hòa ái hiền lành', trên mặt Lý Dật cũng đồng dạng lộ ra một nụ cười sáng lạn, nói:

- Hoàng thượng quá khen, tiểu tử thiên tư ngu dốt, chỉ là mèo mù đụng với chuột chết mà thôi.

Hân không có nói dối, vừa rồi hân mới nhắm hai mắt lại, hân cũng liền phát hiện cảm giác áp bách ở chung quanh đột nhiên biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, nhưng hân có làm ra những cử động như vậy, cũng tuyệt đối là hành động bất đắc dĩ mà thôi, hoàn toàn là do tự phát.

Hoàng đế nghe thấy hân nói những lời thô lỗ, cũng không có tức giận chút nào, ngược lại còn cảm thấy thập phần thú vị, cười nói:

- Lý Dật, người không cần khiêm tốn, đây là Hoàng Cực Đồ Trận do chính khai quốc Thánh Tổ sáng chế, cùng với Hoàng điện chính là một thể, phàm ai tiến vào Hoàng Cực Đồ Trận từ thời khai quốc đến nay, chưa có một người có thể phá, người chính là người đầu tiên, nếu nói người có thiên tư ngu dốt, chẳng phải là trên đời này toàn là người vô năng sao?

Nhìn thấy Hoàng đế luôn khen ngợi bản thân mình như thế, Lý Dật không khỏi cảm thấy sững sờ, hân tựa hồ như là nghĩ tới điều gì đó, đồng thời cười nói:

- Hoàng thất, Lý Dật không dám. Lý Dật tuy rằng không dám tự coi nhẹ mình, nhưng thực sự gần đây đều tự mình hiểu lấy, tiểu tử nói như vậy

cũng không phải là khiêm tốn mà nói ra như vậy. Hoàng thất, thiên hạ này người tài ba nhiều không kể xiết, so với tiểu tử người mạnh còn nhiều hơn vô số kể, tiểu tử sở dĩ có thể ở trong trận này may mắn đào thoát, cũng không phải là do tiểu tử thực lực phi phàm, quả thật là bởi vì tiểu tử so với những người khác nhiều hơn một thứ a.

Hoàng đế nghe thấy như vậy cả kinh nói:

- Là thứ gì? Là thứ gì mà phá được trận?

Lý Dật khẽ mỉm cười, tay phải đột nhiên nắm chặt tay chỉ về phía trái tim của mình một cái, nói:

- Lòng trung thành!

Sắc mặt Hoàng đế rất là kinh ngạc, lập tức hiểu được ý tứ lời nói trong của Lý Dật, không khỏi cười lên ha ha nói:

- Giỏi... Giỏi! Giỏi! Giỏi cho một cái lòng trung thành... Giỏi cho Lý Dật, người nói kỹ một chút xem!

Lý Dật nghe thấy như vậy, đầu tiên là trầm mặc một hồi, sau đấy chỉ nghe được ‘phốc’ một tiếng truyền đến. Đang lúc ánh mắt mọi người đang vô cùng kinh ngạc phía dưới, hai đầu gối của hắn đột nhiên quỳ rạp xuống đất, đối với Hoàng đế hành một cái đại lễ!

Sau khi hành lễ xong, Lý Dật rốt cục chậm rãi ngẩng đầu lên nhìn Hoàng đế, cao giọng nói:

- Bệ hạ, tiểu tử tuy rằng là bất tài, nhưng đối với Đế quốc, đối với Hoàng thất, đối với Bệ hạ một mực trung thành... Nếu như tiểu tử đoán không sai, Hoàng Cực Đồ Trận nguyên vốn không có lực sát thương, Hoàng Cực Đồ Trận chính là gặp mạnh phản kháng càng lớn, và lực lượng bản ngược lại càng lớn... Cho nên nếu có người muốn cùng đồ trận đối kháng, kỳ thật là dùng chính lực lượng của mình đối kháng. Cho nên nếu như là một người trong lòng có quỷ, gặp phải trận đồ áp bách, dĩ nhiên là

hắn sẽ liều mạng chống cự, nếu chống cự càng mãnh liệt, hắn càng chịu áp bách càng thêm mãnh liệt. Còn nếu người nào trung thành với Bệ hạ, trung với Đế quốc, hắn tất nhiên cũng sẽ không chống cự, tự nhiên cũng không bị lực phản chấn của trận đồ bắn ngược lại!

Nói đến đây, Lý Dật đột nhiên dừng lại, hắn ngẩng đầu nhìn thẳng vào gương mặt của Hoàng đế, sau đó tiếp tục chậm rãi nói ra:

- Cho nên, tiểu tử cho rằng trận đồ này thực sự không phải là khảo thí thực lực một người, mà là đang khảo thí tâm tính của người đó có hay không trung thành!

Thanh âm vừa kết thúc, toàn bộ đại điện lần nữa lại lâm vào trầm tĩnh, đương nhiên những lời Lý Dật vừa nói xong, kể cả những thái giám và thị vệ đều đem ánh mắt chuyển qua trên người Lý Dật!

Trời ạ, Lý Dật, hắn rốt cuộc là cái hạng người gì! Giờ khắc này, cơ hồ tất cả mọi người đều muốn biết đáp án của vấn đề này.

Trung thành, hai chữ cái này mấy ngàn năm qua đều được vô số người đọc ở trên miệng, phảng phất như là nhiều lần xuất hiện, cho nên mọi người mới quên lãng đi. Nhưng cũng không biết là vì sao, giờ phút này từ trong miệng Lý Dật nói ra, bọn họ đột nhiên cảm thấy hai chữ này lại trầm trọng đến như vậy.

Lúc này có một Đẩu Hoàng cường giả hướng về phía Hoàng đế Bệ hạ quỳ xuống, chuyện như vậy cũng đã mấy trăm năm qua không thấy nữa rồi, nhưng trước mặt mọi người người khi nghe được từ trong miệng Lý Dật nói như vậy, bọn họ càng cảm thấy vô cùng hoảng sợ!

Giờ phút này ở trên Hoàng điện không chỉ thái giám, cận vệ mà ngay cả bản thân Hoàng đế đều bị hai chữ này làm cho vô cùng kinh ngạc, đồng thời cũng đốt lên trong lòng bọn họ một ngọn lửa mãnh liệt. Thân thể bọn họ lúc này rung lên nhè nhẹ, biểu hiện ra nội tâm bọn họ giờ phút này vô cùng kích động, tựa hồ là đang tìm kiếm một chỗ để thổ lộ, muốn đem hai chữ đã chôn dấu tận dưới đáy lòng lúc này nói ra!

Trên Hoàng điện trầm mặc một thời gian thật dài, hai mắt Hoàng đế thủy chung chăm chú nhìn chăm chăm vào thân người Lý Dật, dường như là muốn dùng mục quang nhìn thấu đối phương. Nhưng lúc này Lý Dật cũng không có e dè cùng nhìn lại Hoàng đế, tựa hồ là hẳn muốn dùng cách này chứng minh lòng trung thành của mình.

Rốt cục, Hoàng đế dần dần thu hồi ánh mắt lại, thanh âm của hắn mang theo vài phần run rẩy, hỏi:

- Lý Dật... chẳng lẽ ngươi không sợ trăm dùng trận đồ giết chết ngươi sao?

Nghe thấy câu hỏi của Hoàng đế, ánh mắt của mọi người đều nhìn về phía Lý Dật, từ biểu lộ trên mặt của mọi người, bọn họ tựa hồ như đang đợi Lý Dật nói đến hai chữ ‘không sợ’.

Lý Dật một lần nữa lại trầm mặc hồi lâu, nhưng mà làm cho mọi người thất vọng chính là, hắn chỉ có trả lời có một chữ:

- Sợ!

Nghe thấy câu trả lời như vậy, trên mặt mọi người đều hiện lên một vẻ thất vọng, vừa mới vừa rồi bọn họ còn bị lời nói của Lý Dật khơi gợi lên nhiều cảm xúc, làm cho bọn họ muốn để tấm lòng trung thành bạo phát ra. Mà bây giờ nghe được từ trong miệng Lý Dật nói như vậy, trong nội tâm của bọn họ vừa mới nhen nhóm lên một đoàn liệt hỏa liền vô tình bị người đổ một bầu nước lạnh thông thường dập tắt đi. Mà ngay cả trong ánh mắt của Hoàng đế cũng đã hiện lên thần sắc thất vọng, thậm chí còn ẩn ẩn một tia phẫn nộ.

Phát giác ra thần sắc mọi người lúc này có biến hóa, Lý Dật lại không có một chút phản ứng. Nhưng ngay sau đó, trong miệng hắn đột nhiên tiếp tục nói:

- Bệ hạ, Lý Dật không phải là thánh nhân, cùng chỉ là người thường mà thôi, ta cũng rất là sợ chết. Mặc dù là thánh nhân đi nữa, cũng sẽ sợ tử vong. Nhưng mà, nếu như Bệ hạ muốn giết Lý Dật, Lý Dật tuyệt đối sẽ không có chút phản kháng, bởi vì... Vua muốn thần chết, thần không thể không chết!

Toàn bộ đại điện, lần nữa tĩnh mịch lại!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thần Mộc

Q.6 - Chương 19: Thần Mộc

Thiên Phong Điện.

Lý Dật vẫn như trước quỳ gối trên Hoàng điện, mà toàn bộ Hoàng điện cũng một mực bảo trì giống như đang chết lặng. Mà ánh mắt mọi người tất cả đều đang tập trung ở trên người Lý Dật.

Đột nhiên, ở một chỗ trên Hoàng điện truyền đến một tiếng nước nổ rất nhỏ, ngay sau đó, tiếng nước nổ này càng lúc càng nhiều. Chỉ thấy những tên thái giám và cận vệ, không biết từ lúc nào, bắt đầu khóc thút thít!

- Hoàng thượng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!

Tiếp theo là một tiếng hô vang lên, những kia thái giám, thị vệ đang nước nổ khóc, tất cả đều đồng loạt quỳ rạp xuống đất. Bọn họ lúc này có vẻ mặt vô cùng kích động, đồng thời hai mắt không ngừng rơi lệ, trong miệng đều hô lớn.

- Hoàng đế vạn tuế..

Ngay sau đó, lại liên tiếp vài tiếng ‘vạn tuế’ vang lên, tiếp theo người quỳ xuống càng lúc càng nhiều, thanh âm càng phát ra to hơn, đến cuối

cùng, trên Hoàng điện ngoại trừ bản thân Hoàng đế ra, tất cả đều thủ phục trên mặt đất cùng kêu hô to lên!

Vạn tuế thanh âm mới đầu chỉ ở bên trong Hoàng điện, nhưng đến cuối cùng, toàn bộ Hoàng cung đều có thể nghe được thanh âm kia!

Có lẽ là từ khi Đế quốc khai quốc đến nay, trên Thiên Phong Điện lần đầu tiên có nhiều người thất thố như vậy. Nhưng mà cũng không có ai đi ra ngăn cản, mà ngay cả bản thân Hoàng đế giờ phút này sắc mặt cũng đầy rung động.

Rất lâu trước đây, Hoàng quyền chí thượng được coi là vô thượng chân lý, nhưng những năm gần đây cái gọi là chân lý đã sớm bị người quên lãng. Trong lòng bọn họ, cái Đế quốc này, thậm chí trên phiên đại lục này gần đây đều là dùng thực lực làm chuẩn, mà cái gọi là Hoàng thất, trên thực tế cùng với Tứ Đại Gia Tộc cũng không có chút nào phân biệt, mà ngay cả Hoàng đế lúc này, cũng chỉ muốn làm cách nào đem Hoàng thất áp đảo được Tứ Đại Gia Tộc mà thôi.

Cũng chính bởi vì nguyên nhân như vậy, rất nhiều người sớm đối với Hoàng thất không còn kính sợ, càng không đến cái gọi là ‘trung thành’. Cho nên Hoàng thất ở trong lòng bọn họ chỉ còn lại vũ lực và mang đến sợ hãi mà thôi.

Như ngày hôm nay, Lý Dật là một Đấu Hoàng cường giả, đồng thời cũng làm cho vô số cường giả vẫn lạc được gọi là Ác ma, có vô số lời đồn đãi ly kỳ về người này, nhưng người này, hẳn lại quỳ gối dưới chân Hoàng đế Bệ hạ, hẳn lại dùng câu nói kia, ‘Vua muốn thần chết, thần không thể không chết’ làm thức tỉnh lại lòng trung thành với Hoàng thất, trung thành đối với Đế quốc của tất cả mọi người!

Đúng vậy! Hai chữ cái trung thành kia đã sớm được tất cả mọi người quên đi! Trung với Hoàng quyền! Trung với Đế quốc!

Cũng chính bởi vì lời Lý Dật nói, một lần nữa khơi dậy tâm tư của kể cả Hoàng đế và tất cả mọi người bên trong đại điện, một lời nói ‘sợ chết’ đã

dập tắt hỏa diễm trong lòng mọi người. Cho nên giờ khắc này, cho dù là bản thân Hoàng đế cũng có chút thất thố.

Rất lâu trước đây, ở trên đại lục, Hoàng quyền là chỗ đại biểu uy nghiêm cao thượng, Hoàng đế là chúa tể vạn người, nhưng mà hôm nay, uy tín của Hoàng quyền sớm đã không còn nữa. Hiện tại, Tứ Đại Gia Tộc, tất cả các Đại tông phái, vô số cường giả, có người nào đem Hoàng thất chính thức để vào trong mắt! Cái gọi là Hoàng quyền chí thượng, hôm nay không biết còn lại bao nhiêu người biết đến!

Có lẽ là trải qua quá nhiều năm tháng, tựa hồ là Hoàng thất cũng đã quên đi ý nghĩa của Hoàng quyền, làm cho bọn họ có thói quen cùng với Tứ Đại Gia Tộc bảo trì một loại quan hệ cân đối, dần dần, ngay cả chính Hoàng thất cũng đem mình ngang bằng với Tứ Đại Gia Tộc tồn tại.

Vì vậy, tựa hồ Hoàng đế cũng đã quên mình là tồn tại cao nhất Đế quốc, làm cho mãnh hổ cũng dần dần thu hồi nanh vuốt.

Nhưng mà hôm nay, Lý Dật nói ra những câu nói này, trong lòng của mãnh hổ lại lần nữa lộ móng vuốt sắc bén, hăn đột nhiên cảm thấy, thời đại Hoàng quyền chí thượng, tựa hồ đến lúc trở lại rồi...

Giờ phút này, Hoàng đế từ trên ngôi vị Hoàng đế chậm rãi đứng lên, khóe miệng của hăn có chút rung động, hai con mắt chăm chú nhìn chăm chăm vào một người đang quỳ trước hăn không xa, hăn muốn nhìn rõ người trước mắt này, hăn rất cuộc có cái gì ma lực, vậy đã làm cho mình cũng trở nên luống cuống như vậy.

Hít một hơi thật sâu, Hoàng đế chậm rãi nâng hai tay Lý Dật lên, cố gắng cường chế nội tâm đang kích động, bảo trì ngữ khí bình tĩnh nói ra:

- Lý Dật, bình thân!

Nghe thấy lời như vậy, Lý Dật lúc này mới chậm rãi đứng người lên. Ánh mắt của hăn cũng nhìn qua Hoàng đế, nhưng mà từ đầu đến cuối, trên mặt hăn đều không có chút biến hóa nào. Giờ khắc này, không có ai

biết trong lòng của hắn hiện tại đang suy nghĩ cái gì, mặc dù là người lịch duyệt vô số, Hoàng đế cũng cảm thấy người trẻ tuổi này quả thật là thâm bất khả trắc.

Hai người đối mặt một hồi lâu, rốt cục, Hoàng đế lần nữa vung tay ra, nói:

- Tốt rồi, các người tất cả cũng đứng lên.

Thấy mọi người đồng thời ào ào đứng lên, Hoàng đế lúc này mới lại đem ánh mắt nhìn về phía Lý Dật, trong miệng chậm rãi nói ra:

- Lý Dật, lòng trung thành của ngươi, trẫm cũng đã hiểu được. Cho nên, trẫm tự nhiên sẽ giúp ngươi giải trừ phiền não... Chỉ là...

Nhìn thấy sắc mặt Lý Dật sắc vẫn cứ như trước, lời nói của hắn đột nhiên xoay chuyển lại, tiếp tục nói:

- Trẫm phải biết được rằng, lòng trung thành của ngươi, sẽ bảo trì được bao lâu?

Giờ phút này Hoàng đế chẳng những khí phách mười phần, cả người như là đang thay đổi. Tuy rằng cùng với lúc trước đồng dạng giống nhau, Hoàng đế chỉ là một Đấu Hoàng cường giả, nhưng Lý Dật lúc này lại có cảm giác, mà giờ khắc này Hoàng đế tựa hồ mới chính thức biến thành một Hoàng đế.

Sau khi nghe được những lời như vậy, khóe mắt Lý Dật khẽ nhúc nhích, ngoài miệng của hắn chém đinh chặt sắt nói:

- Cùng với Đế quốc trường tồn!

Tựa hồ cũng không có phát hiện ra trong mắt của Lý Dật có vẻ gì khác thường, Hoàng đế rốt cục mới lộ ra một nụ cười, nói:

- Hay, rất tốt, Lý Dật, ngươi phải nhớ kỹ lời nói ngày hôm nay, sau này không được đổi ý.

- Lý Dật đối với Bộ hạ trung thành nhật nguyệt chứng giám, cho nên quyết không thay lòng đổi ý!

- Được... Rất tốt...

Dừng một chút, ngoài miệng Hoàng đế trầm trồ khen ngợi, nhưng trên mặt lại không biểu lộ thái độ buồn hay vui, Hoàng đế lúc này giống như là trước khi đưa ra một quyết định trọng đại, hần trầm ngâm một lát, sau đó mới đột nhiên hỏi:

- Lý Dật, trăm hỏi ngươi, mấy ngày trước biên quan báo lại, ở phương Bắc, Đế quốc Xuất Vân hiện tại có tập kết rất nhiều lương thảo vận chuyển hướng về phía biên quan, các nơi binh mã điều động cũng rất là quý dị, nghĩ đến ít ngày nữa sẽ đánh biên thành, trăm có ý định phái Hoàng nhi xuất quân tiên phong, để ngăn ngừa quân địch tập kích, ngươi có nguyện ý cùng với Hoàng nhi của trăm đi tới nơi đó hay không?

Lý Dật đầu tiên là cảm thấy sững sờ, sau đó như là nghĩ tới điều gì đó, khóe miệng của hắn khẽ nhếch lên, nói:

- Nếu là mối lo của Bộ hạ chính là bốn phận của tiểu tử, đợi lúc Đại Điện hạ xuất hành, Lý Dật nhất định sẽ cùng đi tới!

Hoàng đế lần này cuối cùng cũng lộ ra một nụ cười hài lòng, khẽ gật đầu, sau đó tiếp tục nói:

- Đã có người lần này cùng đi, việc kia trăm cũng yên tâm hơn... Đương nhiên, tuy rằng xem ngươi như là làm việc cho trăm, nhưng trăm cho người tiến vào quân đội, đối với người cũng có nhiều chỗ tốt, nghĩ đến người đi giúp trăm đánh trận, cũng có nhiều người bất mãn, nhưng có thể làm được bao nhiêu, còn phải xem vào bản lĩnh của người... Lý Dật, ngươi có hiểu được không?

Lời của Hoàng đế nói mặc dù không có nói rõ, vốn dĩ Lý Dật tài trí như vậy làm sao hắn không thể hiểu đây, đối phương ý tứ rõ ràng chính

là cho hãn có cơ hội tiến vào quân đội, làm cho hãn có đủ quân quyền trong tay, lúc đó cùng với Tứ Đại Gia Tộc chống lại, chỉ cần hãn có quân quyền, Tứ Đại Gia Tộc kia tất nhiên không dám đối với hãn có những hành động thiếu suy nghĩ.

Nhìn thấy Hoàng đế đột nhiên cho mình chỗ tốt lớn như vậy, trong nội tâm Lý Dật cảm thấy mừng thầm, thầm nghĩ bản thân mới vừa rồi diễn kịch quả nhiên là không có uổng phí, nhìn biểu hiện của Hoàng đế ngoại trừ mang theo một chút uy nghiêm tựa hồ như cũng không có cái gì đặc biệt, nhưng trên thực tế lão cáo già này cuối cùng cũng cấp cho hãn chỗ tốt như vậy.

Dù là như thế, Lý Dật cũng không dám chậm trễ, vội vàng hành lễ nói:

- Lý Dật hiểu được! Đa tạ Bệ hạ tương trợ! Bệ hạ yên tâm, ta nhất định sẽ trợ giúp tốt cho Đại Điện hạ!

Hoàng đế thấy hãn mới nghe một chút mà đã liền thông, một lần nữa hài lòng gật đầu, sau đó dừng lại một chút, Hoàng đế còn nói tiếp:

- Việc này đến lúc đó nhất định sẽ có người cản trở, người còn có đối sách gì không.

Trong lòng Lý Dật biết rõ chuyện này, hiển nhiên là không thể gạt được Tứ Đại Gia Tộc. Đám người kia chẳng những là vì khắc tinh của Hoàng thất mà tồn tại, cùng với mình ân oán càng không cần phải nói nhiều lời, cản trở Lý Minh cùng với Hoàng thất liên hợp nhất định là không cần bàn cãi. Tuy rằng dùng thực lực của Hoàng thất để đối kháng với Tứ Đại Gia Tộc tự nhiên là không phải chuyện nói chơi, nhưng nếu đến lúc đó Tứ Đại Gia Tộc liên thủ, thật đúng là rất khó đối phó. Trầm ngâm một lát, Lý Dật liền có đối sách, trên mặt hãn lộ ra một nụ cười thần bí, nói:

- Bệ hạ, quân tình như lửa, há có thể chậm trễ, huống chi dẫn binh kháng địch chính là đại sự quốc gia, như thế nào bọn tiểu nhân có thể phản đối. Nhưng nếu là thực sự có người không chấp thuận... Vậy hãy để cho những người phản đối tự mình đi đến biên quan đi.

Hoàng đế nghe vậy cũng không nhịn được khẽ mỉm cười một cái, trong lòng hẳn thầm nghĩ Lý Dật quả nhiên là có kế hay, nội tình của Tứ Đại Gia Tộc đều dùng để đối kháng với Hoàng thất, há có thể đơn giản rời đi khỏi Đế đô, xem ra lần này lo lắng là có chút dư thừa rồi. Vì vậy kế tiếp, hai người liền bắt đầu thương thảo chi tiết. Chỉ là chưa nói được bao lâu, bên ngoài điện đột nhiên có thái giám tiến đến nói rằng là có chuyện quan trọng cần bẩm báo.

Người theo sau thái giám là một gã trung niên mặc áo cẩm bào, ước chừng khoảng bốn mươi tuổi, tướng mạo cực kỳ bình thường, nếu không phải trên người hắn có một bộ quần áo thập phần đặc biệt, hẳn hoàn toàn không có gì nổi bật cả. Nhưng Lý Dật cũng không có dám khinh thị, bởi vì khi hắn đến, Lý Dật liền cảm thấy khí tức trên thân người đối phương, thực lực của hắn, cũng không có dưới cảnh giới Đấu Hoàng!

Trung niên này đi vào đầu tiên là hành lễ đối với Hoàng đế, sau đó mới từ trong túi mình móc ra một phong thư, đem nó đưa cho trên thái giám. Thái giám kia lập tức đem thư dâng lên cho Hoàng đế xem, sau một lúc lâu, trung niên kia mới mở miệng nói ra:

- Bệ hạ, theo như Long vệ điều tra, lần này bọn họ xuất động ít nhất ba gã Đấu Hoàng cường giả, hai mươi mấy Đấu Vương cường giả, nghĩ đến là muốn thừa dịp Lý Thiếu Minh chủ nhập điện diện thánh, cho nên bọn chúng muốn đem thế lực Lý Minh nhất cử diệt trừ.

Lý Dật đang suy đoán chuyện gì xảy ra, lại đột nhiên nghe được lời trong miệng trung niên này nói, không khỏi trong nội tâm cả kinh, vội vàng hỏi:

- Bệ hạ, là đã xảy ra chuyện gì? Có liên quan với ta sao?

Hoàng đế nhìn thấy thần sắc của Lý Dật có vẻ khẩn trương, đưa tay nói:

- Ha ha, người không cần phải khẩn trương như vậy, đơn giản chính là mấy người kia thấy người đến đây gặp ta, liền muốn nhân cơ hội này làm

một chút chuyện. Việc này trăm đã có an bài, tất nhiên sẽ không để cho người chịu tổn thất... Ha ha, vậy cũng là Hoàng thất sớm hướng về phía người biểu đạt một chút thành ý a.

Lý Dật nghe lời nói của Hoàng đế thật là nhẹ nhàng, nhưng trong lòng cũng không dám có điểm khinh thường, vội vàng hỏi lại:

- Thừa Bệ hạ, Tứ Đại Gia Tộc kia cao thủ rất là đông, chỉ sợ...

Nói còn chưa dứt lời, Hoàng đế liền cắt đứt lời của hãn, nói:

- Làm sao? Người chẳng lẽ đối với ta không có lòng tin sao?

Dừng một chút, Hoàng đế lại nói tiếp:

- Được rồi, người đã lo lắng như thế, vậy hãy để cho Thần Mộc cùng đi với người a.

Lý Dật nghe thấy Hoàng đế vừa nói như vậy, tâm tư cũng đã buông lỏng hơn phân nửa, trên thực tế, hãn đối với lực lượng Hoàng thất rất là tín nhiệm, nhưng trong khoảng thời gian này đã trải qua nhiều lần thiếu chút nữa lật thuyền trong mương, hãn hiện tại tính tình càng ngày càng trở nên cẩn thận hơn rất nhiều. Vì vậy để tránh khỏi phát sinh vấn đề, hãn vẫn nói ra:

- Đa tạ Bệ hạ!

Nói xong, hãn quay lại nhìn trung niên mà Hoàng đế gọi là Thần Mộc rồi thì lễ một cái, nói:

- Làm phiền các hạ rồi.

Trung niên này nhìn thấy hãn hành lễ, đồng dạng cũng trả lễ, chỉ là ngoài miệng lại không nói thêm gì, khẽ gật đầu liền dẫn Lý Dật hướng về phía bên ngoài Hoàng điện đi ra.

Trong lúc hai người vừa ly khai, ở trên Hoàng điện, thanh âm Hoàng đế liền lập tức vang lên.

- Tốt rồi, phỏng chừng đến bữa ăn khuya, thỉnh mọi người đến đây. Trẫm hôm nay còn muốn cùng với bọn họ hảo hảo tâm sự đấy.

- Vâng, Bệ hạ!

Lúc này, bên trong Đế đô, một trò hay sắp bắt đầu trình diễn...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Minh Tranh Âm Đấu

Q.6 - Chương 20: Minh Tranh Âm Đấu

Trên Thiên Phong Điện, lúc này mang lên hơn mười bàn tiệc rượu, Hoàng đế ngồi ở phía trên cao, tất cả mọi người sau khi tiến vào bên trong Hoàng điện tâm trạng đều mang theo một trạng thái bất an.

Những tân khách này, đều là những nhân vật tinh anh của Đế đô Tứ Đại Gia Tộc.

Bọn họ bao gồm Tộc trưởng, Trưởng lão, cùng với một số tinh anh trọng yếu của gia tộc, lúc này bọn họ đều cơ bản đã vào trong Hoàng điện này rồi.

Hoàng đế nghiêm trang ngồi ở phía trên, khẽ nhắm hai mắt dưỡng thần, cũng không biết trong nội tâm của Hoàng đế lúc này đang suy nghĩ cái gì, Hoàng đế cũng không có lên tiếng, mọi người ở phía dưới tự nhiên là cũng không dám đặt câu hỏi. Những người này, thậm chí còn không dám dùng thanh âm để trao đổi, tất cả đều thăm dò người khác qua ánh mắt.

Tối hôm nay, Hoàng đế triệu mọi người tới ăn khuya là có điểm không bình thường, hiện tại tất cả nhân vật trọng yếu của Tứ Đại Gia Tộc đều mời đến, điều này càng làm cho người ta thêm nghi ngờ.

Tuy rằng tất cả mọi người ở đây đều rất là đang nghi ngờ chồng chất, nhưng mà cũng không có ai dám hỏi, dù sao Hoàng đế vẫn là Hoàng đế, Hoàng thất dù sao cũng nắm giữ lấy vận mệnh quốc gia.

Lúc này mọi người đến càng lúc càng nhiều, ở trên mặt bàn mọi người đã ngồi đầy, có một tên tùy tùng đi đến bên người Hoàng đế, nói thầm vài câu bên tai.

Hoàng đế khẽ mở mắt, gật nhẹ đầu, tên tùy tùng kia lập tức cung kính khom người, lui ra ngoài.

- Chư vị!

Hoàng đế đột nhiên mở miệng.

Ở trong Hoàng điện lúc này không biết lựa chọn dùng phương pháp gì, thanh âm của Hoàng đế vốn không lớn, nhưng mà ở trong Hoàng điện, lại giống như một cái loa thông thường, vang vọng mọi góc ngách, có thể làm cho mọi người ở đây đều nghe được rõ ràng.

Nghe thấy Hoàng đế mở miệng, mọi người đang ở phía dưới đều đình chỉ động tác, tập trung tinh thần lắng nghe.

- Hôm nay mời các người tới đây, ngoại trừ rất lâu không có nhìn thấy chư vị, còn có hai chuyện muốn tuyên bố.

Hoàng đế tiếp tục nói.

Những nhân vật ở đây đều là những nhân vật trọng yếu của Tứ Đại Gia Tộc, trong đó có không ít người có tu vi Đấu Hoàng, cũng không có ít người có chức vị quan trọng, cho dù là Hoàng đế, ở đây lời nói cũng phải mang theo vài phần khách khí.

Nghe thấy Hoàng đế nói đến đây, tất cả mọi người ngồi ở phía dưới đều tập chung lắng nghe.

- Chuyện thứ nhất, theo nguồn tin tức, phương Bắc, Đế quốc Xuất Vân đã động binh nhiều lần, hơn nữa không ngừng tập kết lương thảo hướng về phía biên cảnh Đế quốc Thiên Phong chúng ta, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, chúng ta cùng với Đế quốc Xuất Vân rất nhanh sẽ xảy ra chiến hỏa, không biết các vị ngồi đây có thể cái kế gì hay không?

Hoàng đế thân nhiên nói.

- Bệ hạ!

Nghe thấy Hoàng đế hỏi, người của Hồng gia đứng lên, người này ở trong Đế quốc, thân giữ chức vị quan trọng.

- Đế quốc Xuất Vân hàng năm đều xâm phạm biên cảnh của chúng ta, ta nghĩ vấn đề này hẳn là không lớn, chỉ cần ở nơi đó cho quân đội gia tăng giới nghiêm, chúng ta phân phát lương thảo để cho binh khí duy trì là được rồi.

Đại diện của Hồng gia nói.

- Nếu giống như những lúc bình thường, làm như vậy tự nhiên cũng không có vấn đề gì, Đế quốc Xuất Vân sản vật vốn rất là thừa thớt, hàng năm đều muốn cướp đoạt Đế quốc Thiên Phong chúng ta một phen, điều này vốn cũng không có vấn đề gì lớn, nhưng năm nay thì lại bất đồng.

Hoàng đế trầm ngâm nói.

- Đế quốc Xuất Vân đất đai vốn cằn cỗi, hơn nữa năm nay lại chịu nạn hạn hán, nghe nói trong nước đã xuất hiện nạn đói ở phạm vi lớn, ta nghĩ năm nay Đế quốc Xuất Vân sẽ tổ chức cướp đoạt quy mô lớn. Vì sinh tồn, bọn họ có khả năng phát động chiến tranh!

Hoàng đế rất nghiêm túc nói.

- Hoàng thất đã quyết định phái quân đội tiến đến biên cảnh đóng giữ, Tứ Đại Gia Tộc các người dù sao cũng phải có điểm thành ý a? Các người thương lượng với nhau, cho ta một cái kết quả.

Hoàng đế tiếp tục nói.

Hoàng đế nói vừa hết lời, tất cả mọi người ở phía dưới đều sôi nổi nghị luận. Rất nhanh, có một trung niên cường tráng đứng dậy.

- Bệ hạ, chúng ta đã thương lượng qua, có quân đội Hoàng thất đóng giữ, Đế quốc Xuất Vân khẳng định càng khó tiến quân nửa bước! Cho nên, chúng ta cầu chúc quân đội Hoàng thất sớm ngày khai hoàn!

Người trung niên này lớn tiếng nói.

- Diệp Gia chủ, đây là kết quả mà Tứ Đại Gia Tộc các người vừa thương lượng ra sao?

Nhìn người trung niên này, Hoàng đế lạnh lùng hỏi.

Người trung niên này chính là Gia chủ của Diệp gia, như vậy xem ra, Diệp gia chính là đại diện cho Tứ Đại Gia Tộc rồi.

- Đúng vậy, Bệ hạ, Hoàng thất thiên uy như vậy, Đế quốc Xuất Vân ngu ngốc không biết sống chết, khẳng định đều phải chạy trốn chết!

Gia chủ của Diệp gia sau khi bị Hoàng đế chất vấn xuống, gương mặt của hắn cũng không đổi sắc, vẫn lớn tiếng như trước nói.

- Tốt lắm, quân phí của chúng ta đều do Tứ Đại Gia Tộc các người chi a!

Hoàng đế giọng nói vừa chuyển, nói ra.

- Cái này sao được, Bệ hạ, ngài anh minh, ngài hẳn là cũng biết, Tứ gia chúng ta đều cung cấp nuôi dưỡng quân đội, tiêu hao bình thường hàng ngày cũng là quá lớn, của cải chúng ta thu vào đều cơ bản chỉ có thể duy trì chi tiêu hàng ngày mà thôi, cũng không có dư thừa để tích lũy.

Gia chủ Diệp gia nhíu mày nói.

- Nếu nói như vậy, Tứ Đại Gia Tộc các người, người cũng không mang ra, tiền cũng không chi, chẳng lẽ toàn bộ Đế quốc, thật là chỉ của mình Cung gia hay sao? Hừ!

Hoàng đế hừ lên một tiếng.

- Nếu là như vậy, các người đem bốn chi quân đội toàn bộ kéo đến biên cảnh, các người đã cảm thấy cung cấp nuôi dưỡng không chịu nổi! Tiền tài lương thảo Hoàng thất chúng ta gánh vác hết!

Hoàng đế nói ra những lời này, ở phía dưới tất cả mọi người của Tứ Đại Gia Tộc đều có loại cảm giác ngây người, bọn họ cũng không có nghĩ tới Hoàng đế lúc này lại nói những lời cường ngạnh đến như vậy.

Không đợi cho những người này có kịp phản ứng, Hoàng đế lại thân nhiên nói.

- Diệp Gia chủ, các người lại thương lượng một chút đi, các người xuất quân hay xuất tiền đây?

Hoàng đế nói vừa dứt lời, ở phía dưới lúc này lại một hồi ồn ào.

Rất nhanh, Gia chủ Diệp gia lại đứng lên.

- Bệ hạ, nếu như Đế quốc Xuất Vân thật sự xâm phạm, Tứ gia chúng ta nguyện ý mỗi gia tộc bỏ ra ba trăm vạn kim tệ, Tứ gia cộng lại có một ngàn hai trăm vạn rồi, cũng đủ cho một chi quân đội duy trì trong vòng ba tháng rồi, căn cứ vào kinh nghiệm những lần trước, Đế quốc Xuất Vân nhiều lần xâm lấn bờ cõi chúng ta, thời gian cũng không có vượt qua ba tháng.

Diệp Gia chủ nói.

- Không được, mỗi gia tộc phải chi ra năm trăm vạn kim tệ! Các người cũng biết, lần này Đế quốc Xuất Vân xâm lấn bờ cõi chúng ta, chắc chắn là sẽ không thể xem nhẹ như trước, quấy rầy cướp đoạt với chính thức

đại chiến là hoàn toàn bất đồng! Ba tháng, hừ, chỉ sợ là ba năm đều đánh không hết!

Hoàng đế nói.

- Hơn nữa, chiến tranh một khi xảy ra, vật giá khẳng định là leo thang, mỗi gia tộc chỉ ra năm trăm vạn kim tệ, bằng không, phái ra binh lực đều chia đều, Hoàng thất chúng ta xuất động một chi hai mươi vạn quân đội, các người cũng đồng thời xuất động hai mươi vạn!

Hoàng đế kiên quyết nói.

- Được! Năm trăm vạn thì năm trăm vạn!

Nghe thấy Hoàng đế lại cường bức Tứ Đại Gia Tộc xuất quân, Diệp Gia chủ khẽ cắn hàm răng, hung hăng nói.

- Như vậy mới đúng! Đế quốc Thiên Phong không phải chỉ có Cung gia một nhà, Tứ gia các người đều phải có trách nhiệm!

Sau khi mục đích của Hoàng đế cũng đã đạt tới, Hoàng đế vừa cười vừa nói.

- Tranh thủ chiến tranh chưa xảy ra, thời gian đại quân xuất chinh, Bốn hoàng sẽ triệu tập một số quân đội ở các địa phương, tuy rằng không thể trọng dụng ngay được, nhưng chỉ là hộ tống lương thảo cũng là rất tốt rồi, chư vị không có ý kiến gì a?

Hoàng đế tiếp tục nói.

- Bệ hạ anh minh!

Tứ Đại Gia Tộc đều đồng loạt nói.

Chỉ cần không xúc phạm tới lợi ích của Tứ Đại Gia Tộc, những tên cáo già này đều mặc kệ Hoàng đế muốn triệu tập quân đội địa phương gì thì điều.

- Được, ta còn có một việc, ta phải nói cho các người biết.

Thần sắc của Hoàng đế lúc này rất là nghiêm chỉnh, nghiêm túc nói.

- Từ hôm nay trở đi, tất cả sông bạc ở Đế quốc Thiên Phong, toàn bộ đều do chính quyền quản lý, tư nhân đều không được tự mình mở ra sông bạc!

Nghe thấy lời của Hoàng đế nói, tất cả người của Tứ Đại Gia Tộc trên mặt đều lộ ra vẻ mặt cổ quái.

- Bệ hạ, Lý Minh thì xử trí như thế nào?

Diệp Gia chủ hỏi.

- Sông bạc vốn là của Lý Minh mở ra và phát triển, chính quyền trực tiếp tịch thu, khẳng định là không thể phục chúng, cho nên, sông bạc toàn bộ do Hoàng quốc cùng với Lý Minh hợp tác kinh doanh.

Hoàng đế lạnh lùng nói. Tại trong mắt Hoàng đế xem ra, những chuyện này cũng không cần thiết giấu diếm, một Đế quốc Hoàng đế, đối mặt với hạ thần còn phải nói lời giấu diếm, căn bản là chuyện không thể xảy ra.

Nghe xong lời của Hoàng đế nói, trên mặt những người này đều lộ thần sắc tức giận.

Chính quyền đưa sông bạc vào hoạt động, nói trắng ra là không phải là Hoàng thất đưa vào hoạt động sao? Thu vào nộp lên quốc khố, không phải là tiến nhập kim khố Hoàng thất sao? Nói cách khác, tại Đế quốc Thiên Phong, sinh ý của sông bạc đều được Hoàng thất cùng với Lý Minh lũng đoạn. Lợi nhuận của sông bạc, Tứ Đại Gia Tộc đều biết rõ ràng, trong nội tâm những người này đều muốn nhúng tay vào công việc kinh doanh sông bạc, nhưng mà hiện tại Hoàng đế đã ra đạo mệnh lệnh này xuống, chính là lấy một chậu nước lạnh đổ vào mặt Tứ Đại Gia Tộc rồi.

- Chư vị, tuy rằng sông bạc ở trong Đế quốc toàn bộ đều do chính quyền quản lý, nhưng mà, theo ta được biết, ở bên ngoài Đế quốc Thiên Phong, còn có nhiều quốc gia cũng có thể mở được sông bạc mà, nếu như các người cũng muốn kinh doanh sông bạc, thì cũng có rất nhiều địa phương có thể cho các người xây dựng được rồi. Đừng nói với ta, các người ở nước ngoài cũng không có sản nghiệp a!

Hoàng đế vừa cười vừa nói.

Nghe xong lời Hoàng đế nói, sắc mặt của những người Tứ Đại Gia Tộc này mới hòa hoãn xuống.

Đột nhiên, Gia chủ Diệp gia như là nghĩ ra một sự kiện trọng yếu, sắc mặt đột nhiên biến đổi!

- Bệ hạ, ngài có hai chuyện cần thông báo xuống, nay đã thông báo hết rồi, nếu là không có chuyện gì khác nữa, chúng ta còn có chuyện, liền xin được cáo lui từ?

Nói như vậy, Hoàng đế không thể không cho lui ra. Hạ thần không thể thích đi thì đi, bất quá, trong tay Tứ Đại Gia Tộc đều nắm giữ trọng binh, bình thường đối với Hoàng đế cũng không phải là loại kính cần lễ phép gì, Gia chủ Diệp gia đối với những hành động của mình, cũng không có cảm thấy có cái gì không thích hợp.

- Được rồi, các người đều lui ra đi!

Hoàng đế vừa cười vừa nói.

Đã những người này không có ý kiến phản đối Hoàng thất kinh doanh sông bạc, chuyện này cứ là như vậy định xuống, kế tiếp, chính là muốn cùng với Lý Dật thương thảo, làm như thế nào để liên hợp kinh doanh sông bạc rồi.

Nghĩ đến sông bạc đem lại lợi nhuận vô cùng lớn, trên mặt Hoàng đế dần dần phát ra nụ cười chói lọi.

o0o

- Gia chủ Diệp gia, tại sao ngài phải vội vàng cáo từ, có chuyện gì không?

Đi ra khỏi Thiên Phong Điện, có một người đi tới hỏi.

- Chúng ta đã phải ra cao thủ đi tập kích sông bạc của Lý Dật, loại chuyện này khẳng định không thể gạt được tai mắt của Hoàng thất, lúc vừa rồi Hoàng đế hướng về phía chúng ta tuyên bố, bọn họ cùng với Lý Minh hợp tác kinh doanh sông bạc, ta nghĩ, lần này chúng ta phải người đánh lén có khả năng thất bại.

Diệp Gia chủ nghiêm túc nói.

- Thế thì chúng ta tranh thủ thời gian phải người tới trợ giúp!

Người kia lập tức ý thức được sự tình nghiêm trọng, khẩn trương nói.

- Trợ giúp cái rắm! Hiện tại người muốn cùng với Hoàng thất đối nghịch sao? Mau mau đem mọi người rút về đi!

Gia chủ Diệp gia mắng to một câu.

o0o

Lý Dật cùng với Thần Mộc đi ra khỏi Thiên Phong Điện, trong miệng của Thần Mộc phát ra một tiếng rít, rất nhanh, có khoảng hai mươi mấy người toàn bộ y phục màu đen chạy ra.

- Các vị, khuya hôm nay có hành động, đều đi theo ta!

Thần Mộc trầm giọng nói, cũng không có nói thêm những lời thừa thãi.

- Vâng!

Hơn hai mươi người đều chỉnh tề nói.

Nhìn thấy hơn hai mươi mấy người, lông mày Lý Dật căng thẳng, hơn hai mươi người này, toàn bộ đều có tu vi Lục Tinh Đấu Vương trở lên, bên trong đó còn có một người có tu vi cảnh giới Đấu Hoàng cường giả!

Hơn nữa lần trước xuất hiện bốn Đấu Hoàng cường giả, như vậy ở trong Hoàng cung, tối thiểu cũng có sáu vị Đấu Hoàng cường giả! Hoàng thất, quả nhiên là tàng long ngọa hổ! Căn bản không phải là thế lực thông thường có thể so sánh được!

- Thần Mộc các hạ, người của Tứ Đại Gia Tộc hiện tại ở chỗ nào?

Lý Dật cười hỏi.

Với ba Đấu Hoàng cường giả, hơn hai mươi Đấu Vương cao thủ. Lúc này có Thần Mộc cùng với một Đấu Hoàng cường giả, Lý Dật càng thêm yên tâm vì có chỗ dựa vững chắc rồi.

- Ân, căn cứ vào tin tức tình báo, mục tiêu của bọn chúng chính là sông bạc ở bên cạnh Túy Tiên Lâu.

Nhìn thấy Lý Dật hỏi, Thần Mộc lập tức nói.

Sông bạc bên cạnh Túy Tiên Lâu, Lý Dật cũng biết, tại Lý Minh cái sông bạc này lợi nhuận cũng được xếp vào năm hạng đầu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tương Ngộ

Q.6 - Chương 21: Tương Ngộ

Túy Tiên Lâu nằm ở vùng trung tâm kinh tế của cả Đế đô, Lý Minh mở sông bạc tại đó, vốn trước là một Tổng đường của Tam bang Ngũ hội, về sau bị Lý Minh thu phục, cho nên địa điểm này đã bị biến đổi thành sông bạc.

Sòng bạc này có một vị trí đặc địa, hơn nữa lại có sân bãi rộng rãi, cho nên sòng bạc của Lý Minh ở nơi này chính là một trong những sòng bạc làm ăn phát đạt nhất.

Nghe thấy Tứ đại Gia tộc nhắm vào sòng bạc này, tâm trạng của Lý Dật lúc này cũng cảm thấy rất là căng thẳng, nơi này chính là nơi thu nhập chủ yếu của Lý Minh a! Nhưng rất nhanh, nội tâm Lý Dật buông lỏng, may mắn là Lý Minh không có thử nghiệm sòng bạc xa hoa ở nơi này.

- Thần Mộc các hạ, chúng ta tranh thủ thời gian đi!

Lý Dật nói ra.

Gật nhẹ đầu, Thần Mộc cũng không có nói thêm lời thừa thãi, mang theo đám hắc y dạ hành nhân, rất nhanh ẩn vào trong màn đêm.

Từ xa cũng có thể trông thấy, tại sòng bạc, khắp nơi đều là người, hỗn loạn bát nháo, tùy tiện lớn tiếng hét lớn. Nhìn thấy tình huống như vậy, trong lòng Lý Dật cũng đã buông lỏng, xem ra tin tức của Hoàng thất rất là kịp thời, sau khi cùng với Thần Mộc chạy đến, người của Tứ đại Gia tộc cũng chưa có kịp hành động gì!

Tâm trạng của Lý Dật vẫn còn chưa có hoàn toàn nới lỏng, hẳn đã nhìn thấy một đám hắc y nhân, rất nhanh đi tới cửa ra vào sòng bạc! Nhìn thấy đám hắc y nhân này xuất hiện, trong lòng Lý Dật cảm thấy cả kinh, trong lúc Lý Dật còn chưa kịp phản ứng, có một người mặc quần áo màu đen giơ tay lên, đột nhiên có một đạo hỏa quang mãnh liệt nổ bắn ra, bùng một tiếng bắn thẳng vào cửa chính sòng bạc!

Cánh cửa chính đó bị đạo hỏa quang mãnh liệt kia va chạm, ngay lập tức bị chia năm xẻ bảy. Biến thành từng khối gỗ vụn bắn tung tóe bốn phía!

Trong sòng bài lúc này truyền đến từng tiếng kêu đầy hỗn loạn, từng tiếng gào, tiếng kêu thảm thiết. Tiếng nổ vừa lúc này đã mang theo năng lượng khổng lồ phá vỡ cánh cửa sòng bài, mảnh vỡ của nó đã bắn vào đám người đang chơi bài, trong đó có vài người bị bắn vào vị trí yếu hại,

té nằm trên mặt đất không nhúc nhích, có thể những người này đã bị chết rồi.

- Người nào dám đến đây quấy rối!

Trong sòng bài lập tức truyền đến một tiếng gầm giận dữ, lúc này có một hán tử dáng người cao gầy dẫn theo mười mấy người âm âm chạy ra.

Hán tử này đối với Lý Dật mơ hồ có điểm quen thuộc, là một trong cường giả cấp bậc Đấu Vương của Tam bang Ngũ hội trước kia, vốn, sòng bạc này có một vị Đấu Vương cường giả trấn áp, trong hoàn cảnh bình thường cũng là đủ dùng rồi.

Nhưng Tứ đại Gia tộc đột nhiên ra tay, phái ra ba vị Đấu Hoàng, hơn hai mươi Đấu Vương, sòng bài lúc này chỉ có một Đấu Vương cường giả trấn áp, thế lực quả thực quá đơn bạc rồi.

Sau khi vị Đấu Vương cường giả này rống giận một tiếng chạy ra, nhưng hắn cũng không thể tưởng tượng được, đối mặt với hắn lúc này là ba vị Đấu Hoàng, hơn hai mươi Đấu Vương cường giả, trên người những người này phát ra khí thế cường đại, hán tử này cảm thấy hai đầu gối của mình có chút phát run.

Hán tử cao gầy này từ trong ngực lấy ra một cái vòng đồng, hắn dùng sức sờ một cái, lúc này cái vòng đồng trong tay lập tức tản mát ra một hồi năng lượng kịch liệt ba động, khẽ giơ tay lên, một đạo ánh sáng như tuyết bạch phóng lên trời!

- Hừ!

Trong đám hắc y nhân, có người phát ra một tiếng hừ lạnh khinh thường, chỉ thấy người này vung ra một trảo, lập tức xuất hiện một mảnh thanh quang từ trên không chụp xuống, trực tiếp ngăn cản đường đi của ánh sáng bạch quang kia.

Ánh sáng bạch quang vừa mới bay lên trời, đã bị thanh quang cản lại rồi, bạch quang thì giống như màn sáng màu xanh thông thường, còn thanh quang, lại giống như lưới đánh cá, một lát sau luồng bạch quang đã bị lưới thanh quang hoàn toàn bao trùm.

Hắn lại dùng lực sờ một cái nữa, đoàn thanh quang bao trùm, bạch quang lập tức vỡ tan, tất cả đều tan biến trong hư không.

Nhìn thấy tín hiệu cầu viện cũng đã bị cắt đứt, hán tử cao gầy ghen ngào kêu lên.

- Các người là ai, chẳng lẽ các người không sợ Lý Minh trả thù sao?

- Thật sự là ngây thơ! Lý Minh, hừ! Nếu lo lắng, chúng ta tới nơi này làm cái gì?

Tên cầm đầu đám hắc y lạnh lùng nói.

- Các người rốt cuộc muốn làm gì!

Hán tử cao gầy lớn tiếng kêu lên!

- Hành động nhanh lên! Một người cũng không lưu! Giết người xong, còn rất nhiều sông bạc vẫn chờ chúng ta!

Tên cầm đầu trầm giọng nói ra, ngay lập tức hắn phi thân lên, bàn tay hắn vung ra tạo thành ừng trảo, hung hăng hướng về phía lồng ngực của hán tử cao gầy trảo tới!

Nghe thấy đám hắc y nhân không để lại một con đường sống, trên mặt hán tử cao gầy cũng lộ ra một loại thần sắc thô bạo, tay phải nắm quyền, trên nắm tay hắn lúc này tản ra quang mang màu tím, một quyền mãnh liệt đánh ra, đón đầu với ừng trảo của đối phương.

Bùm một tiếng nổ lớn, hán tử cao gầy bị chấn động bay ngược đi ra ngoài, cả thân thể hung hăng đụng vào trên tường, ngay lập tức vách ngăn đều ầm ầm sụp đổ, khói bụi bay mù mịt.

- Tất cả hãy tranh thủ thời gian!

Tên cầm đầu hét lớn lên một tiếng.

Trong lúc đám hắc y nhân chuẩn bị trắng trợn giết chóc, sau lưng đột nhiên truyền tới một thanh âm vô cùng giận dữ.

- Các người, quả thực khinh Lý Minh không có người sao!

Nhìn thấy thủ hạ của mình bị đánh nằm đó không biết sinh tử, trong nội tâm Lý Dật vô cùng cuồng nộ, không kịp cùng với Thần Mộc trao đổi, hai cánh sau lưng lập tức triển khai, mãnh liệt vỗ ra vài cái, rất nhanh hướng về phía sau lưng đám hắc y nhân.

Cánh tay vung lên, một đạo thiểm điện hắc bạch giao nhau hướng về phía sau lưng đám hắc y nhân công kích tới.

- Chú ý!

Nhìn thấy tên cầm đầu đám hắc y nhân bị công kích, không ít hắc y nhân đã kêu lên cảnh báo.

Động tác của Lý Dật rất là nhanh, hơn nữa công kích lần này chính là đánh lén, gã áo đen kia căn bản không kịp trở tay, mắt thấy đạo Âm Dương Thần Lô sắp bắn tới sau lưng hắc y nhân, rốt cục sau lưng hắc y nhân kia cũng xuất hiện một đạo thanh sắc năng lượng hộ thuẫn, ngăn cản Âm Dương Thần Lô của Lý Dật.

Oanh một tiếng nổ lớn, đạo Âm Dương Thần Lô đánh vào tấm hộ thuẫn có hơi chút dừng lại, nhưng rất nhanh đem tấm hộ thuẫn màu xanh kia đánh tan, tấm năng lượng hộ thuẫn này, căn bản là không thể ngăn được đạo Âm Dương Thần Lô công kích!

Sau khi đánh tan năng lượng hộ thuẫn màu xanh, đạo Âm Dương Thần Lô này năng lượng cũng thu nhỏ đi rất nhiều, nhưng nó vẫn mạnh mẽ bắn vào trong thân thể hắc y nhân.

Sau khi đạo Âm Dương Thần Lô đánh vào trong thân thể hắc y nhân, ngay lập tức thân thể của hắn xuất hiện một hồi kịch liệt co rúm, rất nhanh, người này ngửa mặt lên trời phun ra một ngụm tiên huyết, hắn khẽ xoay người lại, đưa ra một vẻ mặt âm hiểm căm thù nhìn Lý Dật.

- Có thể phóng ra tia chớp kỳ quái, người chính là Thiếu Minh chủ Lý Minh, Lý Dật?

Nhìn thấy Lý Dật, hắc y nhân này hung hăng hỏi.

- Đúng vậy, bốn thiếu gia chính là Lý Dật!

Sau khi tung ra một kích đặc thủ, tâm tình của Lý Dật cũng rất là thoải mái.

- Các hạ ra tay đánh lên ta, không sợ làm mất đi thân phận Đấu Hoàng sao?

Nhìn Lý Dật, gã áo đen này lạnh lùng hỏi.

- Ha ha, thật sự là buồn cười!

Nghe thấy gã áo đen này trách cứ, Lý Dật phá lên cười.

- Các ngươi nửa đêm đến đây tập kích sòng bạc của Lý Minh, đây không phải là càng làm mất đi thân phận Đấu Hoàng sao?

Lý Dật trong miệng cười nhạo một tiếng, không thèm để ý nói.

- Hừ, các hạ nói không sai, là ta nói sai rồi, bất quá, ta vẫn là rất bội phục dũng khí của các hạ, chỉ có một mình một người mà dám xuất hiện ở đây, chẳng lẽ các hạ cho rằng, một mình ngươi có thể đối phó với ba đại Đấu Hoàng, hơn hai mươi Đấu Vương cường giả sao?

Hắc y nhân cũng cười nhạo một tiếng, nói.

- Ai nói là Lý Thiếu Minh chủ một mình một người ở đây?

Lời nói của hắc y nhân lời còn chưa nói hết, Thần Mộc mang theo đám nhân thủ cũng rất nhanh xuất hiện.

Nhìn thấy Thần Mộc, ở phía sau lưng Thần Mộc còn có rất nhiều cao thủ, đồng tử của gã áo đen này co rút lại một chút, rất rõ ràng, Lý Dật có viện thủ. Đám hắc y nhân nhận thấy hoàn toàn không chiếm được một điểm thượng phong.

Nhưng căn cứ vào những thành tích của Lý Dật, Tứ đại Gia tộc đã sớm có những đánh giá về Lý Dật, Lý Dật tuy rằng chỉ là Tam Tinh Đấu Hoàng, nhưng mà thực lực của Lý Dật, tối thiểu cũng có thể đồng thời đối phó được hai cường giả Tam Tinh Đấu Hoàng!

Vốn Tứ đại Gia tộc phái ra một đội ngũ bao gồm ba vị Đấu Hoàng, hơn hai mươi Đấu Vương cường giả, tuy rằng nhân số không nhiều, nhưng đều là nhân vật tinh anh. Những người này đến đây, mục đích cũng không phải cùng với cao thủ Lý Minh tiến hành quyết chiến, Tứ đại Gia tộc đưa ra đội hình như vậy, là muốn lợi dụng nhân số ít, tính cơ động cao, tạo ra sức phá hoại lớn nhất đối với sông bạc của Lý Minh!

Một đội ngũ có hơn hai mươi người, toàn bộ đều là Đấu Hoàng cùng Đấu Vương cường giả, bọn chúng đến đây vốn có ý định đánh nhanh phá nhanh một sông bạc, sau đó ngay lập tức rút đi, rồi tiến hành đánh phá các sông bạc tiếp theo!

Ở tại Đế đô, Lý Minh cũng đã phát triển rất nhiều sông bạc, cơ bản đã lũng đoạn toàn bộ sông bài ở Đế đô. Cho tới lúc này Lý Minh cũng đã mở được gần một trăm sông bạc. Tứ đại Gia tộc phái ra đội ngũ như vậy là muốn dùng chiến thuật du kích, hơn nữa bọn chúng đều có tu vi Đấu Hoàng, Đấu Vương cường giả, một khi dùng chiến thuật lưu động tác chiến, thì cũng làm cho Lý Minh rất khó đề phòng!

Vốn là, Tứ đại Gia tộc dùng chiến thuật này rất là không tệ, khoảng gần một trăm sông bạc, Lý Minh cũng chỉ có Lý Dật và Lý Hàn là có thực lực Đấu Hoàng cao thủ, còn Đấu Vương cường giả cũng chỉ có hơn

mười vị mà thôi, với đội hình như vậy căn bản là không có khả năng phòng hộ gần một trăm sòng bạc kia!

Chỉ có một điều, Tứ đại Gia tộc tuyệt đối không ngờ Lý Dật đã cùng với Hoàng thất hợp tác, đem lợi ích của sòng bạc phân chia mỗi bên một nửa!

Giữ lấy một nửa lợi ích, mà còn không cần bất luận đầu tư gì, Hoàng đế sau khi nhận được thông tin về việc Tứ đại Gia tộc chuẩn bị đánh phá sòng bạc, trước tiên liền thông tri cho Lý Dật, dù sao lúc này, sòng bạc cũng là sản nghiệp của Hoàng thất rồi, Hoàng thất trông cậy vào lợi nhuận của sòng bạc để duy trì Hoàng thất chi tiêu rất nhiều tiền hàng ngày, chính vì vậy Hoàng thất làm sao có thể để Tứ đại Gia tộc thực hiện được ý đồ này đây?

- Các người không phải là người Lý Minh, các người rốt cuộc là ai?

Nhìn thấy Thần Mộc cùng một đám hắc y nhân, tên đầu lĩnh này lập tức cao giọng hỏi.

- Các người là người ở đâu?

Nhìn thấy đối phương hỏi, Thần Mộc hỏi ngược lại.

- Hừ, cái này cũng không cần các hạ quan tâm?

Nghe thấy Thần Mộc hỏi, tên đầu lĩnh hắc y nhân nói ra.

- Kỳ thật, người không nói ta cũng biết, người là người của Tứ đại Gia tộc.

Thần Mộc chậm rãi nói.

- Làm sao người biết!

Nghe thấy Thần Mộc vạch trần thân phận của mình, tên đầu lĩnh hắc y nhân có điểm giật mình, hỏi.

- Cái này các hạ cũng không cần quan tâm rồi.

Thần Mộc chậm rãi, nói.

- Nhưng ta cũng không có nhỏ mọn như vậy, ta nói cho các người biết, chúng ta là người của Hoàng thất.

- Các người là người của Hoàng thất ư? Lý Dật cùng với Hoàng thất, rốt cuộc là có quan hệ như thế nào?

Nghe thấy Thần Mộc nói, tên đầu lĩnh hắc y nhân chăm chú truy vấn.

- Quan hệ, nói thật với các người, Hoàng thất cùng Lý Thiếu Minh chủ hợp tác, cùng kinh doanh sòng bạc, vừa vận gặp được các người muốn tập kích sòng bạc, để tỏ thành ý cùng với Lý Thiếu Minh chủ hợp tác, xem ra, không thể không dùng máu tươi của các người rồi!

Thần Mộc bình thản nói.

- Hừ, hai bên thực lực cũng không sai biệt lắm, các hạ nói như vậy, chẳng lẽ không cảm thấy có điểm không thực tế sao?

Tên đầu lĩnh hắc y nhân khinh thường, khẽ cười nói.

- Dù sao cũng phải thử một chút mới biết được.

Thần Mộc thản nhiên nói. Rất nhanh, sắc mặt Thần Mộc biến đổi, quát to một tiếng, nhanh chóng lao đến!

Theo tiếng hét lớn của Thần Mộc, hơn hai mươi Đấu Vương ở đằng sau lưng Thần Mộc ào ào lao theo, rất nhanh, hơn hai mươi người này ngay lập tức đứng vào vị trí, tạo thành một cái trận thế kỳ quái.

Sau khi trận thế tạo thành, chỉ thấy hai tay mọi người đánh ra một cái thủ ấn, một đạo hoàng quang mãnh liệt từ trong tay bắn ra, tốc độ nhanh vô cùng, trực tiếp bắn tới người của một tên Đấu Vương.

Một tiếng thanh âm cũng không kịp phát ra, tên Đấu Vương cường giả này trực tiếp bay ngược đi ra ngoài, bay ra khoảng hơn hai mươi mét, mới âm âm rơi xuống mặt đất!

Thân thể của tên Đấu Vương này lúc này cũng không có nhúc nhích, dĩ nhiên bị đòn công kích như vậy, có thể đã bị chết rồi!

Nhìn thấy một đạo hoàng quang mạnh bạo hung hãn như thế, những cao thủ của Tứ đại Gia tộc, trên mặt mỗi người đều lộ ra thần sắc vô cùng kinh hoàng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huynh Đệ

Q.6 - Chương 22: Huynh Đệ

- Được... Rất tốt! Kiêu Long Tuyệt Sát Trận quả nhiên xứng đáng được xưng là dưới thực lực Đấu Tôn không có địch thủ!

Nhìn thấy tên Đấu Vương kia bị một kích đánh gục, tên thủ lĩnh hắc y nhân lạnh lùng nói.

Nghe hắn nói vậy, trong mắt Thần Mộc đột nhiên hiện lên một tia dị sắc, lập tức ánh mắt của hắn chăm chú nhìn vào trên thân người thủ lĩnh hắc y kia. Trầm ngâm một lúc sau, hắn tựa hồ như là nghĩ tới điều gì đó, sắc mặt hắn đột nhiên trở nên kích động, ngoài miệng quát lớn:

- Người làm sao có thể nhận ra trận thế này, người rốt cuộc là ai!

Nghe thấy Thần Mộc quát hỏi, tên thủ lĩnh hắc y nhân lại khinh miệt cười, thân thể của hắn chậm rãi bước lên một bước, trong mắt tràn đầy vẻ trêu tức khinh thị nhìn chăm chăm vào Thần Mộc, nói ra:

- Làm sao ư? Ta nói ra được tên của trận pháp này, người còn không đoán được thân phận của ta sao? Người thật sự làm cho ta rất thất vọng đấy.

Hắc y nhân chậm rãi nói ra những lời này, đồng thời cũng chậm rãi đưa tay lên kéo ra mặt nạ bảo hộ, ngay lập tức có một khuôn mặt xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Sau khi mặt nạ bảo hộ được kéo xuống, mọi người liền lập tức ngây người ra tại chỗ! Trước mắt người này, cùng với Thần Mộc giống nhau như đúc!

Yên tĩnh.

Giống như thời gian lắng đọng vậy, vô cùng yên tĩnh!

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người đều nhìn chăm chăm vào Thần Mộc và tên thủ lĩnh hắc y nhân, bọn họ cũng thật không ngờ, hai người này rõ ràng là đang đứng về phía đối địch, nhưng bọn họ lại có một gương mặt rất là giống nhau! Dưới gầm trời này, tại sao lại có một việc trùng hợp như thế?

- Làm sao? Không nghĩ tới chúng ta còn có thể gặp mặt lần nữa?

Nhìn thấy mọi người đều đang ngây người, trên mặt tên thủ lĩnh hắc y nhân lộ ra một nụ cười, trong miệng nhàn nhạt nói ra.

Thần Mộc tựa hồ không có phản ứng kịp, hắc không nói gì, chỉ là dùng con mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào khuôn mặt giống hắc giống như đúc kia, nhưng hắc giờ phút này lồng ngực của hắc không ngừng phập phồng, giờ phút này tâm tình của hắc so với bất luận kẻ nào khác đều muốn kích động hơn.

Rốt cục, trầm mặc một hồi lâu sau, Thần Mộc cuối cùng cũng khôi phục lại, hắc hít một hơi thật sâu, dùng sức mạnh bảo trì ngữ khí hỏi:

- Người... Còn chưa có chết?

Hắc y nhân nghe vậy cười, thân thể lần nữa tiến về phía trước một bước, liếc mắt nhìn Thần Mộc một cái, sau đó chậm rãi nói ra:

- Làm sao ư, người thất vọng rồi sao?

Nói xong, hắc hắc nhếch miệng lên, sau đó thân thể lui về phía sau một bước, lại tiếp tục cười nói:

- Ha ha, với... Ta không chết, người thất vọng cũng là bình thường... Người một lòng muốn ta chết. Nhưng ta không chết, người làm sao không thất vọng đây. Ha ha, ta nói đúng chứ? Đệ đệ thân ái của ta.

- Cái gì! Người cùng với Đội trưởng của chúng ta là huynh đệ! Không có khả năng! Đây tuyệt đối không có khả năng! Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!

Tên thủ lĩnh hắc y nhân vừa dứt lời, đám Long Vệ đứng ở phía sau lưng Thần Mộc liền lập tức kêu lên.

Trong đám Long Vệ có một người kêu lên:

- Không tệ! Người tuy rằng tướng mạo rất giống Đội trưởng của chúng ta, nhưng người tuyệt đối không thể là ca ca của Đội trưởng chúng ta! Đội trưởng của chúng ta đã từng có một đại ca, nhưng hắc hắc tuyệt đối không phải là người! Mà là người chúng ta kính yêu nhất đó là Thần Phong đại ca!

Cũng giống như đám Long Vệ, sau khi nghe thấy lời nói của tên thủ lĩnh hắc y nhân, đám hắc y nhân cũng lâm vào trạng thái khiếp sợ. Không chỉ riêng đám người Lý Dật, mà ngay cả người của Tứ đại Gia tộc cũng giống như thế. Tuy rằng bọn họ thấy được tướng mạo của hai người giống nhau như đúc, nhưng nhất thời bọn họ cũng không có cách nào tiếp nhận được.

- Đội trưởng! Người nói đi, nói hắc chỉ là giả mạo đúng không?

- Đúng vậy a, Đội trưởng, người này tuyệt đối không thể nào là đại ca của người đúng không?

...

Mọi người đều ào ào muốn Thần Mộc mở miệng phủ nhận, trầm mặc một lúc sau, Thần Mộc rốt cục cũng mở miệng nói chuyện.

- Tốt rồi! Các người không cần phải nói nữa... Hắc nói không sai, thật sự hắc là ca ca của ta! Cũng từng là Đội trưởng Long Vệ, Thần Phong!

Oanh!

Nghe được lời Thần Mộc nói, toàn trường lần nữa lại ồn ào lên.

- Làm sao có thể! Đội trưởng! Hắc không thể nào là Đội trưởng Thần Phong! Chúng ta không tin!

- Đúng vậy! Tuy rằng hắc rất giống Đội trưởng, nhưng chúng ta đều nhớ rõ thanh âm của Đội trưởng Thần Phong, hắc tuyệt đối là không phải!

- Đội trưởng Thần Phong là Đội trưởng mà ta kính yêu nhất, hắc sớm đã chết rồi, làm sao có thể còn sống đây, mà bây giờ còn là địch nhân của chúng ta!

- Được rồi, các người nên tin tưởng ta, hắc chính là Thần Phong!

Tất cả mọi người ở đây đều lên tiếng đặt ra câu hỏi, ai cũng muốn có lời giải đáp thích đáng. Nhưng, có một người vẫn một mực đứng ở một bên, bất động thanh sắc không nói một lời đó là Lý Dật.

Lần đầu tiên hắc nhìn chính là Thần Phong, sau đó mới đem ánh mắt chuyển đến trên người Thần Mộc, trầm ngâm một chút, Lý Dật mới thản nhiên nói:

- Thần Mộc, ta không quản các người rốt cuộc có quan hệ gì, nhưng mà ta phải nhắc nhở các người, Hoàng đế Bệ hạ giao cho người nhiệm vụ lần này, không chỉ vì Lý Minh...

Nói xong, Lý Dật khẽ dừng lại một chút, sau đó hẩn nhìn thật sâu vào mắt đối phương, Lý Dật phát giác ra trên mặt Thần Mộc lúc này cũng không có thay đổi gì, Lý Dật tiếp tục nói:

- Cho nên, ta hi vọng người có thể cân nhắc nặng nhẹ... Lời của ta chỉ có như vậy thôi, kế tiếp nên làm cái gì, do người quyết định đi.

Nghe thấy lời Lý Dật nói, Thần Mộc cũng cảm thấy sững sờ, nhưng ngay lập tức chậm rãi gạt đầu, cũng nhìn thật sâu vào ánh mắt của Lý Dật, sau đó nói:

- Lý Thiếu Minh chủ yên tâm, ta làm việc đều có chừng mực.

Nghe thấy Thần Mộc nói ra như vậy, trên mặt Lý Dật cũng cũng không có quá nhiều phản ứng, chỉ khẽ gạt đầu, nhưng trong lòng cũng âm thầm cảnh giác.

Tên thủ lĩnh hắc y nhân bắt đầu chú ý đến cử động của Thần Mộc. Trên thực tế, Lý Dật đối với Hoàng thất cũng không có bao nhiêu tín nhiệm, dù sao cả hai tuy rằng liên hợp lại với nhau, nhưng lúc trước cùng với Hoàng đế tiếp xúc, hẩn phát hiện ra Hoàng đế cũng không phải đơn giản như vậy. Đối phương tuy rằng biểu hiện ra là một trưởng giả hiền lành, nhưng trên thực tế tâm cơ rất sâu. Nếu lúc trước Hoàng đế dùng Hoàng Cực Đồ Trộn dò xét bản thân, mà Lý Dật không diễn xuất tốt màn kịch thần phục thì bây giờ Hoàng thất cũng không có giúp đỡ hẩn.

Đương nhiên, Hoàng đế lúc này cho đám Long Vệ đến trợ giúp, Lý Dật cũng không có hoài nghi gì, dù sao lợi ích của sông bạc cùng với Hoàng thất có quan hệ, mà Lý Minh cùng với Hoàng thất hợp tác cũng chỉ mới bắt đầu, cho nên Hoàng đế mặc dù có thủ đoạn gì, cũng sẽ không ra tay ở phía sau. Nhưng tình huống xảy ra trước mắt, Hoàng đế vạn lần cũng không thể ngờ, Thần Mộc cùng với tên thủ lĩnh hắc y nhân của Tứ đại Gia tộc lại là huynh đệ. Lý Dật tin tưởng, rằng, Hoàng đế cũng không thể dự liệu được tình huống này lại xuất hiện như vậy. Cho nên vì phòng ngừa vạn nhất, Lý Dật không thể không tập trung. Có thể nói, lúc này Lý Dật đã trưởng thành không ít, hẩn hiện tại cũng không dễ dàng tin tưởng

người khác, càng không dễ dàng đem tính mạng của mình đặt ở trên tay người khác.

Mà đúng lúc này, trong miệng hắc y nhân lại đột nhiên truyền đến một tiếng cười vang.

- Ha ha... Thần Phong... Đội trưởng Thần Phong... Ha ha ha ha.

Nghe thấy người này đột nhiên vang lên tiếng cười, tất cả mọi người đều ngậm miệng lại, ai lấy đều có một chút nghi hoặc nhìn về phía hắc y nhân.

Hắc y nhân tựa hồ như là rất hài lòng với những phản ứng của mọi người chung quanh, hắn đầu tiên là chậm rãi thu hồi dáng vẻ tươi cười, sau đó đem ánh mắt chuyển qua trên người Lý Dật, lập tức lạnh lùng nói:

- Lý Dật, bọn họ nói không sai, ta chính là Thần Phong, là đại ca của Thần Mộc, đồng dạng cũng đã từng là Đội trưởng Long Vệ. Nhưng Lý Dật, người có thể yên tâm, đối với ta đây, đệ đệ của ta so với người càng muốn ta chết nhanh hơn đấy... Ha ha ha ha.

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía Thần Mộc.

- Ta nói đúng chứ... Đệ đệ thân ái của ta! Ha ha ha ha ha!

Nói xong, Hắc y nhân càng lúc cười càng lớn, sau dần hắn càng cười lên điên cuồng, đến cuối cùng, đúng là một tiếng gào rú đầy bi thương.

Nhìn thấy Thần Phong đột nhiên có hành động thất thố như thế, trong lòng mọi người đều không hiểu, nghe được tiếng cười của hắn, không biết vì cái gì, mọi người nhìn về phía ánh mắt của hắn không khỏi xuất hiện cảm giác chua xót. Nhưng ngay cả đám Long Vệ lúc này cũng có chút không rõ, người nam nhân ở trước mắt này rõ ràng là địch nhân, nhưng giờ khắc này, lại vì hắn mà tâm trạng đám Long Vệ đột nhiên đổi với hắn sinh ra một tia thương xót.

Lúc này, Lý Dật cũng có cảm giác giống như vậy, từ tiếng cười của Thần Phong, hẳn có thể cảm giác được người nam tử này đã từng trải qua rất nhiều cay đắng trong cuộc đời, qua tiếng cười của hắn, trong nội tâm của hắn đã cất dấu bao nhiêu nỗi niềm bi thống đây. Lý Dật cũng không biết được đối phương rốt cuộc đã trải qua những sự tình gì, hắn cũng không khỏi có chút đồng tình. Nhưng mà hắn biết rõ ràng, với thân phận của đối phương, lúc này chỉ có một kết cục là người chết hoặc ta vong mà thôi!

Nghĩ thông suốt điểm ấy, Lý Dật cũng không có do dự nữa, hắn nói với Thần Mộc:

- Thần Mộc! Người còn chờ cái gì! Chớ quên nhiệm vụ của người!

Không biết có phải vì nhìn thấy bộ dáng hiện tại của Thần Phong mà lúc này dáng vẻ của Thần Mộc dờ dẩn, hắn cũng không có nghe được lời nói của Lý Dật, thân thể chỉ là ngơ ngác đứng yên một chỗ, hai con mắt cứ như vậy nhìn vào Thần Phong, trong ánh mắt, lúc này lộ ra thần sắc hết sức phức tạp.

Nhưng đúng lúc này, oanh một tiếng, đột nhiên xuất hiện một chưởng vỗ vào lồng ngực Thần Mộc, theo một đạo quang mang kim hoàng sắc lóng lánh, thân thể Thần Mộc giống như sao băng ở giữa không trung nhanh chóng kéo lê thành một đường vòng cung, sau đó ngã xuống mặt đất.

- Phốc!

Sau khi rơi xuống đất, trong miệng Thần Mộc lập tức phun ra một ngụm máu tươi, khuôn mặt hắn lúc này trở nên trắng bệch.

- Đội trưởng! Người thế nào rồi?

Có một tên Long Vệ thấy thế vội vàng nâng Thần Mộc dậy, trong miệng lo lắng hỏi:

- Đội trưởng, người không sao chứ!

Thần Mộc chau mày, đang muốn mở miệng, thì lại phun ra một ngụm máu nữa, hắt ho khan vài tiếng sau đó mới miễn cưỡng đáp:

- Các người yên tâm, ta không sao.

Đám Long Vệ thấy Thần Mộc bị thương không nhẹ, lập tức lửa giận bốc lên, tất cả ào ào tiến lên vây quanh Thần Phong, mở miệng mắng:

- Người lại dám đánh lén! Chúng ta hôm nay nhất định phải giết người!

Thần Phong nghe thấy như vậy, trên mặt lộ ra một vẻ mặt khinh thường, nói:

- Bằng vào các người ư? Chẳng lẽ các người đã quên lúc trước ai dạy dỗ các người sao? Hừ! Là Thần Phong ta đây! Không có ta, các người cũng chỉ là một đám phế vật! Ha ha ha!

Thần Phong cười nói chế nhạo, tất cả mọi người đều trầm mặc. Hắn nói cũng không có sai, trên thực tế Long Vệ lúc trước chính là do Thần Phong dạy dỗ, mà ngay cả Kiều Long Tuyết Sát Trận lúc trước cũng là do Thần Phong chỉ huy.

Cách đây mười năm trước, Long Vệ vừa mới thành lập không lâu, khi đó, cái gọi là Long Vệ, kỳ thật là do Hoàng thất chọn lựa ra một đám tiểu hài tử để cùng vui đùa với Hoàng tử mà thôi, cũng không có nghĩ qua để dùng vào việc khác. Nếu không phải lúc đó xuất hiện Thần Phong có thiên phú rất cao, dạy bảo đám hài tử này đấu khí, để dần dần biến bọn họ thành một đội đặc nhiệm đặc thù đó chính là Long Vệ, thì hiện tại bọn họ cũng chỉ là hạ nhân hầu hạ đám Hoàng tử mà thôi. Đương nhiên, nói ra thì rất là phức tạp, nhưng nói tóm lại, Thần Phong ngoại trừ đã từng là Đội trưởng Long Vệ, cũng đã từng là người mà đám Long Vệ này rất là yêu mến. Đối với Long Vệ, Thần Phong là người biết rõ ràng nhất! Cho nên vô luận theo phương diện nào mà nói, Long Vệ muốn đối phó với Thần Phong, thì cũng không có cái gì nắm chắc.

Đột nhiên, có một tên Long Vệ chậm rãi đi tới trước mặt Thần Phong, hấn tự tay chỉ vào mặt Thần Phong mắng:

- Phi! Người căn bản không phải Đội trưởng Thần Phong! Mặc dù đúng là vẫn là người, chúng ta cũng sẽ không thừa nhận! Chúng ta biết Thần Phong đại ca là một anh hùng hảo hán trung với Đế quốc, trung với Hoàng thất! Hắn đã sớm chết rồi! Tuyệt đối không phải là người!

Có một tên Long Vệ khác cũng nói ra:

- Đúng! Chúng ta biết Đội trưởng Thần Phong từ lúc mười năm trước đã chết rồi! Tuyệt đối không phải người!

Nghe thấy những lời nói như vậy, Thần Phong cười lạnh lạnh nói:

- A? Phải không? Nếu các người đã đều cho rằng như vậy, ta cũng cũng không cần nhớ tình bạn cũ, hôm nay, ta sẽ đem toàn bộ các người giải quyết hết!

Nói xong, kim quang trên tay Thần Phong hiện ra, một cỗ năng lượng mãnh liệt thốt nhiên tuôn ra!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tâm Ma

Q.6 - Chương 23: Tâm Ma

- Nhanh! Kết trận!

Nhìn thấy Thần Phong xuất thủ trước, đám Long Vệ kêu lên một tiếng, bọn họ đều tranh thủ thời gian lui về phía sau. Nhưng rất rõ ràng, động tác đã chậm một bước, chỉ thấy trên mặt Thần Phong lộ ra thần sắc vô cùng dữ tợn, trên tay hấn dùng sức vung lên, đạo kim quang kia ngay lập tức hướng về phía đám Long Vệ vọt tới!

Lý Dật đứng ở một bên nhìn thấy như vậy, trong lòng hấn thầm nghĩ không tốt, Âm Dương Thần Lô ở trên tay vội vàng chém ra.

Oanh!

Âm Dương Thần Lô cùng với đạo kim quang kia chạm vào nhau, phát ra một tiếng vang thật lớn. Theo tiếng âm thanh tiếng bạo liệt vang lên, một tên Long Vệ bị luồng năng lượng ép tới, nhất thời đứng cũng không vững, trực tiếp bay rớt về phía sau.

Sau khi tên Long Vệ này rơi xuống đất, ngay lập tức mọi người vội vàng đi đến nâng hân dậy, may mà lúc vừa rồi Dật ra tay kịp thời, tên Long Vệ này cũng không bị thương tổn, chỉ là do năng lượng ảnh hưởng, bị thương nhẹ một chút mà thôi.

Nhìn thấy tên Long Vệ cũng không có việc gì, Lý Dật lúc này mới cảm thấy yên tâm lại. Hân cũng không phải là quan tâm đến chết sống của người này, bởi vì lúc trước Lý Dật chứng kiến đám Long Vệ dùng phương thức trận pháp công kích kia, nếu thiếu một người cũng không thể thực hiện được.

Đám Long Vệ này tuy rằng chỉ có thực lực Đấu Vương, nhưng tình huống trước trước này xem ra, cái gọi là Kiêu Long Tuyệt Sát Trận kia hết sức là lợi hại. Mặc dù đối với ba Đấu Hoàng cùng hơn hai mươi Đấu Vương, Lý Dật căn bản cũng không lo lắng, nhưng xem những biểu hiện của Thần Phong thì thấy hân là một người rất khó giải quyết, cho nên vì không muốn lật thuyền trong mương. Lý Dật vẫn muốn hy vọng có thể lợi dụng sát trận để giảm bớt áp lực. Huống chi theo lời của Thần Phong nói, cái sát trận này tại dưới thực lực Đấu Tôn là vô địch, lợi dụng sát trận đánh chết vài tên Đấu Hoàng hân là không phải nói chơi, cho nên Lý Dật vô luận như thế nào cũng muốn bảo trụ vài tên Long Vệ.

- Lý Dật, người đừng có tưởng dựa vào đám phế vật này là người có thể đối phó được ta, nói thật cho người biết, đối với sát trận kia, đối với ta không có bất kỳ uy hiếp gì, cho nên, hôm nay người chết là không thể nghi ngờ!

Tựa hồ như là nhìn thấu tâm tư của Lý Dật, Thần Phong lạnh lùng mỉa mai nói.

Lý Dật lạnh lùng cười, nói:

- Thật sao? Người đã không sợ cái sát trận kia, thì tại sao người lại đi đánh lén một Đấu Vương của sát trận, Thần Phong, người chính là Đấu Hoàng mà, người không biết xấu hổ sao?

Về mặt Thần Phong khinh thường nói:

- Ha ha ha ha... Lý Dật, chẳng lẽ người đã quên vừa rồi người đánh lén ở sau lưng ta sao? Nói đến xấu hổ, chúng ta cũng như nhau mà thôi.

Nghe thấy lời nói như vậy, Lý Dật bĩu môi, nói:

- Người không nên nói như vậy, ta cũng không để ý. Dù sao ta chỉ là một Đấu Vương, cho dù có đánh lén người cũng không tính là quá xấu hổ, dù sao Đấu Vương đánh lén Đấu Hoàng cũng coi như là đánh lén sao? Ngược lại người là Đấu Hoàng, lại đi đánh lén Đấu Vương, ta thật sự muốn nghĩ cũng không nghĩ ra.

- Được rồi! Hãy bớt sàm ngôn đi!

Thần Phong giống như đã mất hết sự kiên nhẫn, hắc hừ lạnh nói:

- Lý Dật, chúng ta hãy dùng thực lực để nói chuyện a, tuy rằng ta biết tiểu tử người cũng có một chút năng lực, đã có rất nhiều cao thủ ở trong tay người chịu thua thiệt, nhưng Thần Phong ta đây cũng không phải là loại phế vật. Hôm nay, ta khiến cho người biết một chút về cái gọi là ‘nhân ngoại hữu nhân’!

Lời vừa nói xong, Thần Phong khẽ dừng lại thân người, sau đó chỉ thấy dưới chân hắn đột nhiên đập mạnh một cái, thân thể liền nhanh chóng hướng về phía Lý Dật lao đến. Lý Dật nhìn thấy như vậy cũng không nhiều lời nữa, dưới chân vội vàng sử dụng Vân Bộ, thân thể khẽ lóe lên, cũng hướng về phía Thần Phong vọt tới.

Hai người có thân pháp đều cực kỳ nhanh chóng, hầu như là chỉ trong nháy mắt, hai người cũng đã lao ập vào nhau, Lý Dật trực tiếp sử dụng Thanh Vân Thủ, một chưởng chém ra, trực tiếp đánh về phía trước ngực Thần Phong.

Một chưởng này của Lý Dật cũng không có ý định thăm dò, sau khi một chưởng bổ xuống, hắn cảm thấy tin tưởng, mặc dù đối phương có bản lĩnh đặc thù, muốn tiếp được một chưởng này cũng không có thoải mái gì.

Nhưng ngoài dự đoán của Lý Dật, sau khi nhìn thấy một chiêu công kích này, Thần Phong cũng chỉ cười nhạt một tiếng, lập tức thân hình tùy ý lóe lên, một chưởng của Lý Dật đơn giản chỉ là nhẹ nhàng xẹt qua, không chạm đến một chéo áo của Thần Phong.

Lý Dật thấy một chưởng của mình đánh hụt, lập tức không có một chút do dự, lại đánh ra một chưởng nữa, lúc này lực đạo trên tay của hắn càng tăng thêm ba phần, tốc độ cũng tăng lên nhanh chóng. Nhưng điều mà làm cho hắn thật sự không ngờ chính là, kết quả vẫn như trước, công kích lần thứ hai không có chạm được mảy may thân thể của Thần Phong.

Lý Dật cũng không tin, đánh ra liên tiếp vài chưởng liên tục như vậy, năng lượng huy động trên không trung hình thành một mảnh cuồng phong nóng rực như vậy mà Thần Phong vẫn như trước, thân hình như bướm bướm thông thường, theo gió vũ động, cho dù là Lý Dật có cố gắng đến như thế nào, đơn giản là không thể làm gì được Thần Phong. Không áp chế được cơn giận dữ, bàn tay Lý Dật hư không vẽ một cái, một đoàn liệt hỏa đột nhiên chém ra, Lưu Hỏa Liệt mãnh liệt công kích ra.

Lúc này thân thể của Thần Phong khẽ dừng lại ở trên không trung, sau khi hắn nhìn thấy Lý Dật sử dụng Đấu kỹ Hỏa hệ, nét mặt của Thần Phong lúc này càng tăng lên dáng vẻ tươi cười, trong miệng Thần Phong thầm mắng:

- Đây chính là người tự tìm đường chết!

Thầm mắng xong một câu, chỉ thấy thân thể Thần Phong đột nhiên lóe lên một cái, ngay lập tức biến mất, mất đi bóng dáng.

Lý Dật sau khi nhìn thấy thân thể đối phương đột nhiên biến mất, trong lòng Lý Dật cảm thấy vô cùng nghi hoặc, nhưng hắn cũng không có dám chủ quan, vội vàng cảnh giác, đưa cảm quan tìm kiếm khắp nơi, nhưng cũng không thể phát hiện ra đối phương tồn tại như thế nào.

Lúc này Lý Dật tìm kiếm bóng dáng Thần Phong ở khắp nơi, thì trên không trung đột nhiên xuất hiện một đạo long quyển phong. Đạo long quyển phong này mới đầu chỉ vòng quanh thân thể Lý Dật, nhưng sau đó không ngừng lao về phía Lý Dật. Đạo long quyển phong này càng ngày càng thêm mãnh liệt, chỉ một lúc sau làm cho Lý Dật có cảm giác thân thể bị luồng long quyển phong kia chà xát, có cảm giác vô cùng đau nhức.

Lý Dật biết đây chính là thủ đoạn của Thần Phong, nhưng hắn không có cách nào nhìn thấy thân hình đối phương, cho nên cũng chỉ có thể âm thầm tụ tập năng lượng, chú ý phòng bị. Nhưng mà sau đó một khắc, trong khi Lý Dật còn đang suy nghĩ đối phương dùng thủ đoạn gì để đối phó với mình, thì đoàn liệt hỏa trên tay hắn đột nhiên phát sinh dị biến. Không biết tại sao, đoàn hỏa diễm kia đang vờn quanh thân thể Lý Dật bị luồng phong quyển kia tác động, quay lại đầu thương, lao thẳng tới thân thể Lý Dật.

Chứng kiến đoàn Nam Minh Lưu Hỏa mà mình triệu hoán ra cứ như vậy mà hướng về chính mình phát động công kích, Lý Dật cảm thấy vô cùng hoảng hốt, nhưng hắn lúc này cũng không dám chần chờ, vội vàng ý niệm vừa động, muốn thu hồi lại hỏa diễm. Nhưng điều làm cho Lý Dật cảm thấy giật mình chính là, ngọn lửa kia đã bị phong quyển tác động, lúc này đã hoàn toàn mất đi khống chế, hướng về phía hắn đánh úp lại.

Lý Dật nhìn thấy như vậy, thân thể hần cấp tốc vắn vẹo thân hình, vội vàng tránh thoát khỏi đạo hỏa diễm. Lập tức năng lượng trên tay Lý Dật huy động, lúc này trước người xuất hiện một tầng quang bích màu lam, ngăn chặn hỏa diễm tiếp tục tới gần.

Nhưng mà sự tình cũng không đơn giản như vậy, chỉ thấy trước mặt Lý Dật lúc này xuất hiện quang bích vừa mới hình thành, nhưng ngọn lửa kia cũng đã lao đến trước người Lý Dật, ngọn lửa này được gió trợ lực, đã hoàn toàn biến ảo ra thân hình, chẳng những sinh ra bốn trảo, mà còn lộ ra răng nanh, phảng phất hình thành ra một con Hỏa diễm Cự hổ, mang theo hung diễm, nhắm thẳng về phía Lý Dật nhào tới!

Mắt nhìn thấy Hỏa diễm Cự hổ hướng về phía bản thân đánh tới, ánh mắt Lý Dật lộ ra thần sắc kinh khủng, đột nhiên, trong lòng hần đột nhiên xuất hiện một đạo ý niệm khó hiểu, chẳng biết tại sao, hần cảm thấy đoàn hỏa diễm tựa hồ cường đại vô cùng. Lý Dật cũng không dám nghĩ nhiều, trực tiếp lùi về phía sau mấy bước, lập tức thả lỏng thân người nhảy lên, thân thể Lý Dật lúc này bay lên không trung, vội vàng sử dụng một chiêu Huyết Nguyệt Cuồng Cương chém ra.

Lúc này bầu trời xuất hiện một vòng huyết nguyệt, bốn phía chung quanh đều bị bao phủ lên một tầng huyết sắc. Lập tức, chỉ nghe thấy bốn phía chung quanh truyền đến mấy tiếng bạo liệt vang lên, trên mặt đất lập tức xuất hiện từng cái hố to làm cho người ta có cảm giác sợ hãi. Lúc này, trên mặt đã xuất hiện một đồng bừa bộn, song Lý Dật nhìn lại, đoàn hỏa diễm vẫn như trước bình yên vô sự lúc, trong lúc vô ý thức, Lý Dật lại vội vàng sử dụng thêm mấy chiêu công kích, không ngừng hướng về phía đoàn hỏa diễm đánh tới!

Lý Dật đánh ra chiêu công kích hoàn toàn là do vô ý thức, cũng hoàn toàn không có một chút tác dụng, nhưng lúc này đây, sau khi hần nhìn thấy đoàn hỏa diễm, hần thật sự là luống cuống.

Tuy rằng trước kia Lý Dật cũng đã gặp qua không ít nhân vật lợi hại, nhưng hần chưa từng có cảm giác sợ hãi như vậy!

Trước kia, vô luận gặp phải bất luận kẻ nào, Lý Dật ít nhiều đều không có áp lực. Bởi vì như vậy cho nên hắn biết rõ lực lượng của mình, bởi vì biết rõ bản thân mình như thế nào, cho nên Lý Dật vận dụng rất tốt lực lượng của mình đi đả bại đối phương. Mặc dù đã từng ném trái mấy lần thiệt thòi, cũng thiếu chút nữa thì bị mất mạng đi cái mạng nhỏ, hắn cũng chưa từng sợ hãi như vậy. Bởi vì hắn tin tưởng, chỉ cần có thể đem lực lượng phát huy đến mức tận cùng, thì cho dù đối phương có mạnh mẽ bao nhiêu, cũng nhất định có cơ hội đánh bại đối phương.

Nhưng mà lúc này đây, hắn gặp phải Thần Phong, tuy rằng tạm thời chưa có bị tổn thương, nhưng không biết vì cái gì, trong lòng của Lý Dật đột nhiên cảm thấy vô cùng sợ hãi.

Cố ý niệm này trong đầu tựa hồ như là tăng lên, làm cho Lý Dật cũng không thể giải thích được lý do, nhưng Lý Dật lại cảm nhận được sự hiện hữu của nó. Sau khi nhìn thấy đoàn Hỏa diễm Cự hổ, lông mày của Lý Dật lúc này nhíu lại với nhau.

- Vì cái gì... Rốt cuộc là vì cái gì... Vì cái gì ta sẽ có cảm giác như vậy đây...

Oanh!

Trong lúc Lý Dật có suy nghĩ cũng chỉ trong tích tắc, sau lưng hắn đột nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn, không biết từ lúc nào, thân hình của Thần Phong đã xuất hiện ở phía sau của hắn, mãnh liệt tung ra một quyền trực tiếp đập vào trên người của Lý Dật.

Bị chúng một chưởng, thân thể Lý Dật đột nhiên về lao về phía trước, thân thể lập tức mất đi sự cân bằng, nhanh chóng rơi xuống dưới, lúc này có một ngụm máu tươi từ trong miệng hắt phun ra.

Phác thông một tiếng, thân thể Lý Dật rơi xuống mặt đất, ngay lập tức có một tên Long Vệ lao đến đỡ lấy thân thể của Lý Dật.

- Lý Thiếu Minh chủ, người không sao chứ?

Một tên Long Vệ lo lắng, hỏi.

Lý Dật nghe thấy như vậy, vội vàng la lên:

- Nhanh! Nhanh dùng trận pháp của các người! Đem đoàn hỏa diễm kia tiêu diệt! Nhanh!

Nhìn thấy tên Long Vệ kia không có để ý đến Hỏa diễm Cự hổ, Lý Dật lên tiếng nhắc nhở, tên Long Vệ này sau khi nhìn thấy đoàn hỏa diễm kia có uy lực mười phần, hẳn có thực lực Đấu Hoàng cũng rất là coi trọng, không dám khinh thường. Vì vậy tên Long Vệ này cũng không dám chần chừ, vội vàng cùng với đám Long Vệ kết thành trận pháp. Sau khi trận pháp được hình thành, xuất hiện một đạo kim sắc quang mang từ bên trong trận pháp bắn ra. Theo tiếng quát lớn đạo kim sắc quang mang này ngay lập tức hóa thành quang long cấp tốc xông về phía Hỏa diễm Cự hổ. Không đợi Cự hổ có quá nhiều phản ứng, đạo quang long mở ra cái miệng rộng lớn, liền trực tiếp nuốt Hỏa diễm Cự hổ vào trong bụng.

Nhìn thấy Hỏa diễm Cự hổ biến mất, tâm trạng Lý Dật lúc này mới thở dài một hơi. Hẳn không biết vì cái gì mà mình lại e ngại Cự hổ như vậy, nhưng chỉ cần Hỏa diễm Cự hổ còn tồn tại, hẳn tin tưởng, bản thân hôm nay khẳng định có thể bị chết ở chỗ này!

Lúc này tâm trạng của hắn vừa mới thoải mái một chút, ở giữa không trung lại truyền đến thanh âm của Thần Phong.

- Ha ha ha... Lý Dật, xem ra so với đồn đãi, người cũng không có lợi hại như vậy nha...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phần Mộ Của Ai

Q.6 - Chương 24: Phần Mộ Của Ai

- Lợi hại hay không, đánh qua mới biết được.

Sau khi Hỏa diễm Cự hổ biến mất, Lý Dật cũng nhanh chóng ổn định lại tâm thần của mình, Thần Mộc bị thương, Kiều Long Tuyệt Sát Trận gặp phải khắc tinh, thế cục lúc này có thể trở nên vô cùng nghiêm trọng.

- Nếu đánh người thì người cũng không biết rồi, bởi vì khi đó người cũng chỉ là một cái xác chết mà thôi!

Một đạo năng lượng sắc bén đến tận cùng từ giữa không trung bất ngờ đánh tới, Thần Phong lúc này đã hiện ra thân hình, đấu khí đánh ra làm lòng dạ Lý Dật cứng lại.

- Dẫn khí nhập thể!

Lý Dật theo bản năng sử dụng Bạch Hổ Đấu kỹ Ý Thiên Phá Không Kiếm, hần quát nhẹ lên một tiếng, dùng dẫn khí nhập thể, đột nhiên nhìn thấy trên mặt Thần Phong lộ ra một nụ cười quỷ dị. Tâm niệm của Lý Dật chợt thay đổi thật nhanh, liên tưởng đến Hỏa diễm Cự hổ lúc trước, Lý Dật liền vội vàng biến chiêu, đấu khí được Thiên Khôn Địa Càn Châu cường hóa, lúc này xuất hiện một đạo năng lượng đấu khí uy mãnh đến mức tận cùng đánh ra.

Oanh!

Hai đạo đấu khí cấp bậc Đấu Hoàng lấy cứng chọi cứng với nhau, tạo ra một uy lực cực đại. Tất cả mọi người nhìn thấy sóng bạc lúc này đã bị

sụp đổ phân nửa, Lý Dật nghiêng răng nghiêng lợi thầm nghĩ, lúc này hãn mà bắt được Thần Phong, thì tên kia chỉ có con đường chết mà thôi.

Đấu khí đối chọi với nhau, thân hình Thần Phong như quỷ my, quay rất nhanh chung quanh người Lý Dật. Đối với tốc độ thân pháp, Lý Dật từ trước đến nay vẫn lấy đó làm niềm kiêu ngạo của mình, nhưng cũng thật không ngờ, ở tại trước mặt Thần Phong tốc độ của hãn không hề chiếm lấy một chút ưu thế nào.

Mà Đấu kỹ Lý Dật vừa rồi ngạnh sinh sử dụng Ý Thiên Phá Không Kiếm, bởi vì Lý Dật nhìn thấy Thần Phong tựa hồ có bí kỹ giống như Hồi Phong Chương, có thể chuyển hóa Đấu kỹ của đối phương thành xoắn kình rất có hiệu quả. Nhưng bí kỹ này có uy lực cao thâm hơn Hồi Phong Chương, bởi vì bí kỹ này nó còn có thủ đoạn dùng tinh thần công kích.

Huyền Sát phối hợp với Thanh Vân Thủ, Lý Dật cùng với Thần Phong chiến đấu ở tại một chỗ, hai đạo tàn ảnh càng đấu càng nhanh, cho dù là Thần Mộc, cũng không có cách nào phân biệt được thân ảnh của hai người.

Huyền Sát cùng với Thanh Vân Thủ dù cho có thể chiến thắng, thì cũng phải chiến đấu mất đi mấy ngày. Đấu kỹ của Lý Dật thì không có cách nào sử dụng, xem ra đây cũng không phải là một hồi tốc chiến tốc thắng. Thần Phong, quả nhiên là có chút bản lĩnh, nhưng nếu đánh lâu dài, Lý Dật cũng không sợ, dù sao lần này Tứ đại Gia tộc liên thủ công kích sòng bạc, đó là dùng cách đánh lén giải quyết rất nhanh sau đó rút đi. Hiện tại xảy ra tình huống như thế này, có thể nói kế hoạch của Tứ đại Gia tộc đã hoàn toàn phá sản rồi.

Những người này, nếu như sáng suốt bỏ đi thì vẫn còn kịp, nếu đợi viện quân của Lý Minh chạy đến, chỉ sợ khi đó muốn đi cũng chưa chắc đã đi được.

Lý Dật hi vọng Thần Phong đừng bỏ đi, bởi vì, Lý Dật hiện tại muốn nhất chính là tính mạng của Thần Phong.

- Người ngỗ muốn cuốn lấy để chờ viện thủ sao? Hừ!

Thần Phong hừ lạnh một tiếng, quát lớn:

- Động thủ, giết chết người trong sông bạc này đi!

Hơn hai mươi Đấu Vương nghe được mệnh lệnh, lập tức tản ra, hướng về phía cánh cửa đã mở rộng đi vào. Kiều Long Tuyết Sát Trận tuy rằng vô địch dưới cấp bậc Đấu Tôn, nhưng mà muốn đồng thời đối phó với hơn hai mươi Đấu Vương, cũng không phải là dễ dàng gì.

Mục đích của Thần Phong đi đến đây chính là tàn phá, giết chết khách nhân ở trong sông bạc, chính là gửi đến một thông điệp cho tất cả khách đánh bạc chính là, nếu tiến vào sông bạc của Lý Minh, chính là đối nghịch với Tứ đại Gia tộc, mà Lý Minh cũng không thể bảo vệ được tính mạng của tất cả khách đánh bạc. Tiền tài mặc dù rất tốt, đánh bạc tuy rằng kích thích, nhưng mà đổi lại sinh mệnh, phỏng chừng cũng không có mấy người muốn đi ném thử.

- Thần Phong, dân chúng vô tội người cũng muốn giết sao?

Thần Mộc trầm giọng nói.

- Chỉ cần sông bạc của các người đóng cửa, đừng nói vài tên khách đánh bạc, nếu đi san bằng cả một thành phố thì có tính là cái gì, ha ha. Giết cho ta, giết Sát!

- Người đừng có mơ tưởng!

Ngữ khí của Thần Mộc lúc này tỏ ra vô cùng giận dữ, Thần Mộc sử dụng đấu khí hóa cánh bay lên không trung, ngay lập tức hấn tạo ra một đạo năng lượng hùng hậu vô cùng, kinh sợ uy thế của Đấu Hoàng, tất cả các Đấu Vương đều ngay lập tức dừng lại, bọn họ ai nấy đều có chút do dự nhìn về phía Lý Dật đang chiến đấu cùng với Thần Phong.

- Ngu xuân, giết hẩn đi! Đệ đệ thân ái, đây chính là do người tự chuốc lấy!

Nếu muốn toàn thân trở ra, với một Đấu Hoàng cho dù đối mặt với hơn hai mươi Đấu Vương cũng ung dung rời đi, nhưng hiện tại Thần Mộc muốn phá tan âm mưu của Thần Phong, nhất định phải bảo vệ khách đánh bạc đang ở bên trong sòng bạc. Lúc này phải đối mặt với hơn hai mươi Đấu Vương cường giả, ngay cả Lý Dật cũng không dám nói chắc.

- Kiêu Long Tuyệt Sát Trận!

Thần Mộc khẽ quát lên một tiếng, đám Long Vệ lập tức kết thành trận pháp, ngay lập tức xuất hiện một đạo đấu khí cường hãn hướng về phía hơn hai mươi Đấu Vương kia ầm ầm đánh tới, nhanh chóng đẩy lui đám Đấu Vương cường giả ra khỏi sòng bạc, sau khi đám Long Vệ nhanh chóng kết trận ngăn chặn lại, thế cục lúc này rơi vào trạng thái giằng co.

- Ha ha ha, thật là náo nhiệt a!

Giữa không trung đột nhiên truyền đến một tiếng cười, sau đó lại có một giọng mỉa mai:

- Lý Dật, người không phải là rất lợi hại sao? Chỉ có Tứ Tinh Đấu Hoàng cũng thu thập không được!

Không cần nhìn đôi cánh ngọc lưu ly đấu khí, chỉ cần nghe thấy thanh âm, Lý Dật cũng biết đó là Phong Hoàng Hải Kim đến rồi. Trong trường hợp này cũng không ngoài ý nghĩ của Lý Dật, nếu lúc này Phong Hoàng không đến mới là chuyện không bình thường đây.

- Phong Hoàng, công phu của các hạ nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của ngày càng lợi hại a.

Lý Dật đáp lời một cách mỉa mai:

- Mỗi lần ta đánh nhau với người khác, người đều sẽ xuất hiện. Nhưng cho đến nay, tựa hồ người cũng chưa từng chiếm được chút tiện nghi

nào!

- Đó là do tiểu tử có vận khí tốt, mỗi lần đều có người giúp đỡ!

Hải Kim cũng không chú ý đến giọng mỉa mai của Lý Dật.

- Coi như không có giúp đỡ, công bằng đấu với nhau, người có tin là ta có thể giết chết người không.

Lý Dật trầm giọng nói, Hải Kim bỗng nhiên xuất hiện khiến cho cán cân xuất hiện nghiêng về phía Tứ đại Gia tộc, mặc kệ hữu dụng hay không, trước hãy dùng ngôn ngữ ép buộc, để tránh rơi vào kết cục hai đại Đấu Hoàng cường giả giáp công mới là thượng sách.

- Hừ, không cần phải khích tướng ta, hôm nay bốn hoàng không phải đến cùng người đánh nhau. Thần Phong, kế hoạch có biến, mang người của người rút lui!

Hải Kim nói xong, cũng không nói nhiều, hai cánh lưu ly giương động, hóa thành một đạo tàn ảnh biến mất ở phía chân trời.

Thần Phong nhìn thấy Hải Kim đã đến, ý chí chiến đấu đại thịnh, nghe xong đạo mệnh lệnh này, tâm thần rối loạn thiếu chút nữa bị một chương của Lý Dật đánh trúng. Địa vị của Hải Kim tại Bắc Đấu Tông, Thần Phong tự nhiên không có cách nào cãi lệnh, hăn lập tức tấn công hai chương, sau đó hét lên:

- Rút lui!

Cũng không để ý đến đám Đấu Vương kia, ngay lập tức Thần Phong hướng về phía không trung bay đi.

- Người muốn đi, cũng không dễ dàng như vậy đâu!

Lý Dật đã quyết tâm muốn lấy tính mạng của Thần Phong, cho nên hăn cũng không có buông tha dễ dàng như vậy. Không còn lo lắng cho sòng

bạc, Lý Dật tự tin đưa ra vài con át chủ bài, giết chết một Đấu Hoàng cường giả cũng không có một chút áp lực.

- Muốn chịu chết cũng không cần phải gấp gáp như vậy, tới đây.

Tại trong mắt Thần Phong, xem ra Lý Dật đã là một người sắp chết rồi. Tìm một chỗ, cùng với Lý Dật đánh nhau một hồi. Đã lâu rồi, không có gặp qua người như vậy, một đối thủ vội vã chịu chết như vậy!

- Ha ha ha.

Thần Phong cất lên tiếng cười, lúc này Thần Phong cùng với Lý Dật một trước một sau bay xẹt qua những khu nhà của Đế đô, hướng về phía xa xa là những dãy núi chạy dài liên miên.

Thần Phong bay đến một chỗ bằng phẳng rồi hạ xuống, hắn quay lại nhìn Lý Dật, ánh mắt đó đúng thật là một ánh mắt khinh bỉ nhìn người sắp chết.

- Người chọn xong mộ địa cho người rồi sao?

Lý Dật nhẹ nhàng thoải mái, sau đó phát ra một cổ hơi thở lạnh lùng sát ý không che dấu lan tràn tới. Không chỉ có Thần Phong đã hủy đi một nửa sòng bạc, mà cứ là cường giả của Tứ đại Gia tộc, giết một người thì ít đi một phần uy hiếp. Huống chi, bí kỹ của Thần Phong làm cho Lý Dật kiêng kỵ vô cùng. Cho nên Thần Phong hôm nay, phải chết!

- Mộ địa của người, sơn thủy hữu tình, trông về phía Đế đô, phong thủy bảo địa ở nơi này cũng không làm nhục thân phận của người a!

Lúc này có một đạo quang cầu kim sắc xuất hiện ở trên tay Thần Phong, vàng sáng làm hoa hết cả mắt chứng tỏ quang cầu này chứa năng lượng vô cùng khủng bố.

- Lôi Hỏa Phần Thiên! Đi chết đi!

Đấu Hoàng cường giả ba thuộc tính? Lý Dật cũng cảm thấy kinh ngạc, bên trong Lôi Hỏa Phần Thiên này có dung hợp Lôi thuộc tính cùng với Hỏa thuộc tính, mà thân pháp của Thần Phong quý dị vô cùng, rõ ràng là Phong thuộc tính. Quả nhiên là có đủ vốn luyện để mà cuồng ngạo, tên Thần Phong quả thật là người đáng coi trọng.

- Chỉ có một cái phá hỏa cầu đã nghĩ chiến thắng rồi, nhưng mọi người cũng không biết lượng sức của mình!

Lý Dật vung tay lên, một đạo Âm Dương Thần Lôi hướng về phía hỏa cầu bảo tố màu vàng bắn tới. Đấu khí bạo liệt bắn ra hào quang chiếu sáng cả một nửa bầu trời, sau khi ánh hào quang tiêu tán, thân hình của Thần Phong cũng đã biến mất.

Thần Phong lại chơi trò bí kỹ ẩn thân? Thần Phong này nắm giữ bí kỹ cũng không ít a! Chỉ có thể biến mất thân hình, nhưng mà đấu khí ba động cũng không thể che dấu được, cho nên đối với Lý Dật là một người có thực lực Đấu Hoàng cường giả mà nói, tự nhiên là có thể cảm giác được. Loại bí kỹ này cũng chỉ có thể đi hù Đấu Sư, Đấu Vương mà thôi.

Lý Dật cũng ngay lập tức phán đoán ra vị trí của Thần Phong, Lý Dật cười lạnh một tiếng, sử dụng ngay bí quyết: Tinh Hỏa Liệu Nguyên!

Một chiêu Tinh Hỏa Liệu Nguyên là Đấu kỹ Bạch Hổ Cao cấp, là chiêu mà ngày đó tại trong Tàng Thư Các của Đế đô Lý gia, Lý Dật học được, chiêu Đấu kỹ quần công này khi sử dụng ra, hỏa diễm đầy trời hướng về phía Thần Phong đánh xuống, nhìn thấy Đấu kỹ này có uy thế kinh người, lực công kích dường như là vô hạn.

Mắt nhìn thấy Lý Dật sử dụng Đấu kỹ, Thần Phong khẽ quát lên một tiếng:

- Bí kỹ Chu Tước Trung cấp, Mê Gian Loạn!

Theo tiếng hô lên, xuất hiện một hồi không gian ba động quý dị, hỏa diễm ở trên bầu trời đột nhiên dừng lại, hóa thành một con hỏa xà, hướng

về phía Lý Dật lao đến. Lúc này hỏa xà, được Thần Phong gọi đến, vang dội từng tiếng sấm oanh động.

Đúng là bí kỹ! Lý Dật huy động hai cánh ở sau lưng, trong nháy mắt đem hỏa xà đập tan! Lý Dật sớm đã có chuẩn bị Âm Dương Thần Lôi nghênh đón hai tay của Thần Phong, Lúc này Thần Phong cũng chưa kịp phóng ra Đấu kỹ, thần lôi hắc bạch giao thoa lúc này cũng đã xuyên thủng hai bàn tay của hắn, sau đó trực tiếp đem cánh tay của Thần Phong nổ nát!

Tất cả xương cốt, bột phấn đều không có thừa, tựa hồ như là Thần Phong bị cụt đi một tay.

- Thật là âm hiểm!

Thần Phong bị văng ra hơn mười mét, sắc mặt trắng bệch, ở trên hai cánh tay có chỗ da thịt bị cháy bốc mùi khét lẹt.

- Hiện tại người biết rõ nơi này chính là mộ địa của ai rồi chứ!

Lý Dật cười mỉm nhìn về phía Thần Phong, trong lòng bàn tay lôi quang lập lòe, ba loại thuộc tính thì sao? Bí kỹ thì sao? Đối với thực lực tuyệt đối chỉ là phù vân mà thôi.

- Lý Dật, đợi một chút, đừng giết hắn!

Người vội vàng hét lên kia chính là Thần Mộc.

Lý Dật sớm có cảm giác Thần Mộc đi đến, nhưng hắn thật không ngờ Thần Mộc lại mở miệng cầu tình, khẽ cau mày lại, nói:

- Hắn chính là ca ca của ngươi, nhưng ngươi cũng đừng quên, hắn hiện tại là địch nhân của chúng ta! Đối đãi với địch nhân thì nên làm như thế nào, không cần ta phải dạy cho ngươi.

- Lý Dật các hạ, Thần Phong quả thực đáng chết, ta biết rõ, ta không có tư cách xin tha cho hắn. Nhưng mà, hắn dù sao cũng là huynh đệ của ta,

ta hi vọng... Lý Dật các hạ có thể tha cho hãn một mạng!

Vẻ mặt của Thần Mộc vô cùng xúc động, đột nhiên quỳ xuống.

- Hừ, giả tình giả ý, Thần Mộc, người cho rằng làm như vậy, ta sẽ tha thứ sao? Lý Dật, người muốn giết thì cứ giết, không cần nhiều lời!

Thần Phong quật cường ngóc đầu lên, nhưng bởi vì đau đớn mà cau mày lại.

- Hừ, người còn cường ngạnh!

Khóe miệng Lý Dật chớp chớp, đồng thời giơ tay lên:

- Đừng tưởng rằng người cường ngạnh thì ta không hạ thủ được, người hãn là hiểu được, ta và người đều không phải là người tốt!

Bàn tay vừa động, Âm Dương Thần Lô đánh thẳng vào khí hải của Thần Phong.

Cuối cùng thì Lý Dật cũng hạ thủ lưu tình, không có lấy mạng của Thần Phong. Dù sao Thần Mộc cầu tình, cũng phải ít nhiều cấp mặt mũi cho hãn. Thủ lĩnh Long Vệ tuy rằng không phải là chức vị to lớn gì, nhưng mà muốn đối phó với Tứ đại Gia tộc, Bắc Đẩu Tông, Lý Dật nhất định phải tranh thủ hết thảy các loại lực lượng.

- Đa tạ Lý Dật các hạ!

Thần Mộc cũng không nói nhiều lời, chỉ nói một tiếng cảm tạ, ôm lấy đại ca đã hôn mê chậm rãi bỏ đi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chuyện Lạ Phát Sinh

Q.6 - Chương 25: Chuyện Lạ Phát Sinh

Trở lại Tổng bộ Lý Minh, nghe Tạ Vũ báo cáo, Lý Dật biết được các sòng bạc khác đều hết thầy bình thường, Lý Dật lúc này cũng cảm thấy yên lòng. Có Hoàng thất cùng kinh doanh sòng bạc, Tứ đại Gia tộc dù thế nào cũng không có cam lòng. Nhưng Tứ đại Gia tộc cũng biết, Lý Minh cùng với Hoàng thất Thiên Phong liên minh, đại cục cũng đã định rồi. Bắc Đẩu Tông lúc này muốn diệt trừ Lý Dật, chỉ sợ cũng không dám tùy tiện hành động, cho nên, Lý Minh ở tại Đế đô cũng có thể sơ bộ vững chắc rồi.

Như vậy dựa vào sự an bài của Hoàng đế Thiên Phong, Lý Dật cùng với Đại Điện hạ suất quân đi đến phương Bắc, chuẩn bị nghênh đón quân đội của Đế quốc Xuất Vân.

Nhìn toàn bộ Đế đô, có hai Đẩu hoàng là Lưu Chiêm, Phong Lưu Ngọc chết do, Gia chủ Lý gia cũng đã đền tội. Trong lúc mọi người đang thấp thỏm lo âu nhưng Đế đô lại yên tĩnh lại. Trong vòng mười ngày, dường như có ước hẹn, tất cả các thế lực lớn nhỏ đều không xuất hiện.

Trong vòng mười ngày này, Lý Hàn cũng cáo biệt Lý Dật trở về Vạn Triều Thành. Bởi vì Lý Hàn nắm giữ Lý Minh tại Vạn Triều Thành cho nên cũng có rất nhiều việc cần phải giải quyết. Còn hai cha con Lý Nhất Dương thì cũng bí mật đi đến Học viện La Lan.

Lý Dật lúc này cũng an tĩnh lại, hẳn lúc này cũng chú trọng vào nghiên cứu Bí tịch Trận pháp mà lần trước Lý Nhất Dương đưa tặng.

Bí tịch Trận pháp ở bên trong phân thành ba chương, mỗi chương phân thành ba loại trận pháp, đó là phòng ngự, sát trận và khốn trận. Bí tịch Trận pháp này nguyên lý kỳ thật cũng không khó, nhưng muốn áp dụng nó lại có chút không dễ. Đầu tiên người bày trận nhất định phải tu luyện đấu khí, tu vi đấu khí càng mạnh, trận pháp càng lợi hại. Dùng đấu khí để đề cao linh khí thiên địa, đem linh khí thiên địa bố trí tại các vị trí tương ứng, hình thành một vòng tuần hoàn hoàn mỹ, dùng để bày các loại trận pháp.

Lý Dật có ưu điểm là ở kiếp trước học qua số học, điểm này chỉ sợ là Lý Nhất Dương cũng không thể so sánh, cho nên Lý Nhất Dương lần đầu tiên xem qua bí tịch, chỉ có xem được năm đến sáu trang là đầu cháng mắt hoa rồi, nhưng Lý Dật lại khác hẳn, có thể xem được chừng trăm trang.

Nhưng Bí tịch Trận pháp này huyền ảo vô cùng, ngoại trừ bố trí linh khí thiên địa, mà nó còn hướng dẫn theo đà phát triển. Lý Dật chọn lấy một vài trận pháp đọc xong, tựa hồ như liên quan đến thuật phong thủy của kiếp trước Lý Dật. Mà vòng tuần hoàn của linh khí thiên địa, giống như tám quẻ, tri thức dịch học.

Trong vòng mười ngày thời gian, Lý Dịch đem chương sơ cấp cơ bản của bí tịch nghiên cứu thành công, cũng có thể bố trí được một chút trận pháp đơn giản. Nhưng đối với sát trận, quả thực là vô cùng huyền diệu, trong thời gian ngắn Lý Dật vẫn chưa lĩnh ngộ được. Về phần chương trung cấp, khó khăn quả thực vượt qua cao đẳng số học, Lý Dật cảm thấy như là đang lọt vào trong sương mù, không có cách nào bày trận.

- Tạ Vũ!

Tạ Vũ đang vui vẻ đi đến, nhìn thấy trong tay Lý Dật dấu khí lăng không hư vẽ xuất ra từng đạo từng đạo đồ phù thần bí, lập tức đưa ra một bộ mặt sầu khổ:

- Thiếu Minh chủ, lại muốn dùng Tạ Vũ để diễn luyện trận pháp à!

- Không muốn sao? Để cho người chứng kiến bốn thiếu gia thử trận, còn không mau tới đây.

Lý Dật âm trầm cười, chỉ vào vị trí bên trong gian phòng, nói:

- Hãy đứng vững!

- Hôm nay luyện trận pháp gì?

Mấy ngày nay, Tạ Vũ được Lý Dật dùng làm đối tượng thử nghiệm trận pháp khá tốt, bất quá khi hấn bị nhốt ở bên trong trận, cũng không loạn động được gì, hoặc là dùng đấu khí công kích phòng ngự trận pháp. Nhưng dù sao bản thân Lý Dật tự mày mò nghiên cứu, cho nên cũng không phải lúc nào cũng có thể thành công, lúc này là bi kịch của Tạ Vũ liên hiện ra. Hiện tại Lý Dật dùng thực lực Đấu Hoàng để đề cao linh khí thiên địa, thân thể to lớn của Tạ Vũ giống như là một quả bóng cao su, thường xuyên đem đầu của hấn biến thành đầu heo.

- Hôm nay diễn luyện sát trận!

Lầm bầm một tiếng, Tạ Vũ nhịn không được nuốt một ngụm nước miếng. Không cần thử, khi nghe thấy danh mục như vậy hấn liền hít một ngụm lãnh khí rồi. Lúc này Lý Dật chỉ định Tạ Vũ đứng vào đúng vị trí, hai tay Lý Dật huy động, sát trận bỗng nhiên đứng lên, một hồi không gian ba động, Tạ Vũ ở trong trận không khỏi cảm thấy bủn rủn.

Dù sao hấn cũng là Đấu Vương cường giả, lại đứng ở trước mặt Lý Dật, Tạ Vũ vô luận như thế nào cũng không cam chịu yếu thế, song chưởng đánh ra, lúc này xuất hiện một đạo đấu khí nhắm thẳng vào đạo linh khí thiên địa đánh tới.

Oanh, oanh, oanh!

Sau khi đạo đấu khí cùng với linh khí thiên địa va chạm vào nhau, phát ra một tiếng nổ rung trời, lúc này Tạ Vũ thầm kêu hồng mắt, sau mỗi lần đạo đấu khí va chạm với linh khí thiên địa, thì đạo linh khí thiên địa dường như mạnh mẽ thêm vài phần. Bất quá một lát sau, đấu khí của Tạ Vũ tiêu hao sạch sẽ, mà nhưng linh khí thiên địa ở bên trong trận lại càng thêm mãnh liệt.

- Thiếu chủ, cứu mạng a!

Lý Dật gõ gõ ngón tay, vài đạo đấu khí từ đốt ngón tay bắn tĩa ra, hóa mở trận pháp. Xem vẻ mặt Tạ Vũ lúc này trắng bệch, thở hồng hộc, Lý Dật không khỏi vui vẻ nói:

- Ha ha, sát trận sơ cấp rốt cục cũng đã luyện thành. Tạ Vũ, người hãy nghỉ ngơi một chút, sau đó lại thử thêm một lần nữa, người hãy cố lên!

- Thiếu Minh chủ, nên bỏ đi, nếu thử thêm lần nữa, cái mệnh này của Tạ Vũ liền giao ra a!

Lý Dật căn bản không có nghe lời của Tạ Vũ nói, hắn bắt đầu cân nhắc sát trận. Quả nhiên như trên bí tịch có miêu tả, sát trận sơ cấp, có thể hấp thu đấu khí công kích, chuyển hóa làm linh khí thiên địa, cho nên cùng với Tạ Vũ đánh một lần, lại cung cấp năng lượng cho trận pháp. Khó trách bộ trận pháp này có thể sinh sôi không ngừng, có thể giết chết Đấu Hoàng cường giả!

Một cái pháp trận sơ cấp, có thể vây khốn một vị Đấu Hoàng cường giả, có lẽ nào Lý Dật lại không thích đây. Nếu như sát trận trung cấp, có thể giết chết Đấu Tôn cường giả, mà sát trận cao cấp, vậy có thể giết Đấu Thánh cường giả. Đương nhiên, điều kiện là người bày trận cũng nhất định phải có thực lực không tầm thường. Lý Dật hiện tại bằng vào Thiên Khôn Địa Càn Châu đã có thể đạt tới cảnh giới Đấu Hoàng, nếu như hắn có thể lĩnh ngộ sát trận trung cấp, thì có dụng phải Đấu Tôn cường giả, hắn cũng có thêm một con át chủ bài rồi.

- Thiếu gia, thiếu gia...

Đang trong lúc mừng thầm, Lý Dật nhìn thấy Thì Lương vội vàng chạy đến.

Lý Dật khẽ nhíu mày, bởi vì sợ Thì Lương không có tu luyện qua đấu khí rơi vào trong trận pháp mà có thể bị thương, Lý Dật đã phân phó, bản thân trong thời gian thử trận pháp, không cho phép hắn tùy ý ra vào căn phòng của mình. Thì Lương lúc này tựa hồ không có tuân thủ lời của Lý Dật phân phó!

Tựa hồ như là nhìn thấy Lý Dật có vẻ mặt không vui, Thì Lương vội vàng nói:

- Thiếu gia, Đại Điện hạ tới, đang ở tại phòng tiếp khách chờ ngài đấy!

Đại Điện hạ ư? Lý Dật có dự cảm không ổn, nếu Đại Điện hạ tự thân tới đây, lại không phải người tới trước thông báo, một là để cho Lý Dật có sự chuẩn bị, hai là tránh cho Lý Dật không cảm thấy giật mình. Cho nên tình huống như vậy, trừ phi là đã xảy ra việc gì cực kỳ cấp bách.

- Đại Điện hạ, ngọn gió nào đưa người tới đây.

- Lý Dật huynh đệ, xin mời đi theo ta!

Đại Điện hạ có vẻ mặt trang nghiêm, không chút phân trần, kéo tay áo Lý Dật vội vàng đi ra ngoài.

Tiếp xúc với nhau đã lâu như vậy, hẳn cũng chưa từng nhìn thấy Đại Điện hạ thất thố đến như vậy. Với thân phận cùng với tu dưỡng của Đại Điện hạ, cho dù là sơn băng địa liệt, biển gầm ở trước mặt, Đại Điện hạ cũng sẽ không có bối rối. Như vậy, sự tình này nhất định so với sơn băng địa liệt càng thêm nghiêm trọng hơn rồi.

Lý Dật thức thời cũng không có hỏi nhiều, đi theo Đại Điện hạ ra khỏi Tổng bộ Lý Minh. Hơn mười chiếc xe ngựa đã đợi ở ngoài cửa lớn, trong đó một cỗ xe cực độ xa hoa, tự nhiên là do Đại Điện hạ sử dụng. Sau khi bước lên xe đoàn xe liền hướng về phía ngoài thành chạy nhanh tới.

Ra khỏi Đế đô, Lý Dật ha ha cười nói:

- Hiện tại có thể nói cho ta biết, chúng ta đi tới nơi nào không?

- Tam Thánh Sơn, Đấu Thần Điện!

Đại Điện hạ nhẹ nhàng vôn vê ngọc ban trên tay, vẻ mặt trầm trọng:

- Lý Dật huynh đệ, mười ngày qua, Bắc Đấu Tông cũng không có nhàn rồi, bọn họ lại có một chiêu mới.

Hai chân mày khẽ cau lên, Lý Dật cười nói:

- Cái này cũng là bình thường, những ngày này bình tĩnh như vậy, yên lặng như vậy khiến ta cũng bắt đầu lo lắng. Nếu như bọn họ không ra chiêu, ta còn có ý định đi tìm Tứ đại Gia tộc dò xét đấy! Không biết Bắc Đẩu Tông lúc này ra chiêu gì?

- Tóm lại là không tốt, hết thầy tới Đấu Thần Điện rồi mới biết được. Ta cũng vừa mới vâng lệnh Phụ hoàng, nhìn thấy thần sắc của Phụ hoàng, chuyện lần này tuyệt đối sẽ không nhỏ. Theo như lời Phụ hoàng nói, chuyện này có thể làm thay đổi cách cục Đế quốc Thiên Phong! Chúng ta là đồng minh, Phụ hoàng nghĩ Lý Dật sẽ không thể không đếm xỉa đến.

Mơ hồ bị kéo vào hồi tranh chấp này sao? trong nội tâm Lý Dật trầm xuống, nhưng hắn không có khả năng chối bỏ trách nhiệm rồi. Căn cứ vào tình hình trước mắt, Tứ đại Gia tộc cùng với Hoàng thất lúc này tuyệt đối còn nể mặt nhau. Nhưng ngoại trừ Tứ đại Gia tộc ra, tựa hồ không còn có thể lực có thể cân bằng với thế lực Hoàng thất.

Tam Thánh Sơn cách Đế đô cũng không xa, đoàn xe đều tuyển ngựa tốt, cũng chỉ hai đến ba tiếng đồng hồ sau, Tam Thánh Sơn kỳ vĩ cũng tiến vào tầm mắt. Một lúc sau tới gần Tam Thánh Sơn, người đi trên đường cũng dần dần nhiều hơn, trừ bỏ một ít Đấu Giả, Đấu Sư cùng Đấu Vương, đại đa số người đi trên đường là những người bình thường. Càng tiến gần tới Tam Thánh Sơn, dòng người càng lúc càng đông.

Hơn mười phút sau, đoàn xe rốt cục đi vào Tam Thánh Sơn. Lúc này Tam Thánh Sơn đã chật kín chỗ ngồi, cũng không biết từ lúc nào nơi này lại nhiều người như vậy. Vượt ra ngoài dự liệu của Lý Dật chính là, Tam Thánh Sơn vốn là phạm vi thế lực của bang Thổ Lang, thế nhưng hiện tại, ở nơi này bình thường dân chúng tùy ý hành động, bọn họ không hề có chút ý định can thiệp nào.

Vì ứng phó với tràng diện trước mắt, Đấu Thần Điện hiển nhiên cũng rất là coi trọng, phái ra một lượng lớn Bạch Y Tế Ty giữ gìn trật tự. Từ Đấu Vương trở xuống cùng với bình thường dân chúng cũng không thể lên núi, mà lúc này bị ngăn cản tại chỗ. Nhưng người này cũng không rời xa, tụ tập tốp năm tốp ba hoặc đứng hoặc ngồi, trên mặt rất là hưng phấn.

Sau khi Lý Dật cùng với Đại Điện hạ chứng tỏ thân phận, hai người mới được phép mang theo Thần Mộc cùng với đám Long Vệ leo lên bậc thang Tam Thánh Sơn.

- Nhiều người như vậy, Đấu Thần Điện có phải là có ý định phát kim tệ không!

Lý Dật nhìn qua thấy nhiều người như vậy, giễu giễu nói.

- Lý Dật huynh đệ thật biết chê cười, những dân chúng này đương nhiên không phải đến đây để nhận kim tệ. Nếu như ta đoán không sai, những người dân này đến Đấu Thần Điện là tham gia Ngàn năm Tế điển Đấu Thần.

- Ngàn năm Tế điển Đấu Thần ư?

Cái danh từ này, Lý Dật cũng chưa từng nghe nói qua.

Đối mặt với sự nghi hoặc của Lý Dật, Đại Điện hạ giải thích nói:

- Lý Dật huynh đệ có chỗ không biết. Từng quốc gia ở Đại lục Đấu Thần đều có tế bài, những người giữ tế bài này đều có quyền yêu cầu Đấu Thần Điện tổ chức tế điển ngàn năm một lần. Ngàn năm Tế điển, những người biết người rất ít, không giống như là Tế Thần Huyết Điển, phụ nữ và trẻ em đều biết.

- Ngàn năm Tế điển Đấu Thần? Không biết tế bài Đấu Thần của Đế quốc Thiên Phong nắm giữ ở trên tay ai, chắc cũng không phải là người bình thường a!

- Bắc Đẩu Tông! Yêu cầu Đấu Thần Điện tổ chức Ngàn năm Tế điển, chính là Bắc Đẩu Tông.

Đại Điện hạ lạnh lùng nói.

- Bắc Đẩu Tông lần này chuẩn bị rất là đầy đủ a, thần không biết quý không hay lừa dối nhiều dân chúng như vậy, xem ra ý chí cũng không nhỏ. Có thể nói cho ta biết Ngàn năm Tế điển Đấu Thần rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Lý Dật đánh giá dân chúng phía dưới, có Đại Điện hạ nhắc nhở, lúc này hẳn mới phát hiện, ngoại trừ dân chúng bình thường, những Đấu Giả, Đấu Sư đều là người của Tứ đại Gia tộc. Những người này tốp năm tốp ba, hiển nhiên không phải đến tham gia náo nhiệt, mà bọn chúng có mưu đồ.

- Lý Dật huynh đệ, đối với Ngàn năm Tế điển Đấu Thần ta so với người cũng không biết hơn bao nhiêu. Duy nhất có thể khẳng định là, Tứ đại Gia tộc cùng với Bắc Đẩu Tông nhất định sẽ lợi dụng Ngàn năm Tế điển Đấu Thần để đả kích chúng ta. Về phần đem sẽ phát sinh cái gì, chỉ có thể lúc đó mới biết được. Ta tin tưởng, Lý Dật huynh đệ sẽ không sợ hãi a.

Đại Điện hạ khích tướng nói.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ngàn Năm Tế Điển Đấu Thần

Q.6 - Chương 26: Ngàn Năm Tế Điển Đấu Thần

- Người hẳn cũng hiểu ta, Đại Điện hạ cũng biết, khoản nợ giữa Lý Minh với Tứ đại Gia tộc sớm muộn gì cũng phải tính toán rõ ràng, lúc đó Lý Dật cùng với Đại Điện hạ, Bệ hạ đứng cùng một chỗ là được.

Lý Dật cười sáng khoái, hai chân hướng về phía Tam Thánh Sơn đi đến. Dù sao Lý Dật cũng là Đấu Thần Điện Hồng Y Tế Ty, Đấu Thần Điện

cùng với Lý Dật có còn khoảng cách hay không, cũng cũng là phải trong chờ vào giờ phút này.

Ở trên Tam Thánh Sơn, ở bên ngoài đại điện là một cái sân bãi rất lớn, đây chính là sân bãi mà Lý Dật tham gia Tế Thần Huyết Điện trước đây, giờ phút này cũng tụ tập không ít người. Sau khi thăm dò một chút, những người này cấp bậc thấp nhất cũng là Đấu Vương cường giả, thậm chí ngay cả một Đấu Sư cũng không có. Có một vài người Lý Dật cũng có chút quen mặt, đó là những nhân vật tinh anh của Tứ đại Gia tộc.

Sau khi chứng tỏ thân phận, Lý Dật cùng với Đại Điện hạ được Chấp sự đưa đến một gian phòng.

- Tế Ty các hạ, Đại Điện hạ, các vị ở bên trong căn phòng này, cũng không được tùy ý đi đi lại lại. Thức ăn, nước uống tự nhiên là có người dâng lên, nếu có cái gì cần, chỉ cần kéo chuông ở trên cửa, sẽ có người phục vụ hai vị.

Lý Dật biết rõ, những Chấp sự trong Đấu Thần Điện này, cũng không được tính là người của Đấu Thần Điện, những người này không sai biệt lắm giống như là những tạp dịch vậy. Lý Dật lập tức gật gật đầu, ý bảo đã hiểu rõ rồi.

Sau khi tên Chấp sự này rời đi, Lý Dật khẽ ngồi xuống giường êm, rất là thoải mái, nhưng mà Đại Điện hạ thoát nhìn có chút khấn trương. Đại Điện hạ cẩn thận nhìn quanh gian phòng, sau đó đứng ở trước cửa sổ, trông về phía dưới Tam Thánh Sơn, ung dung nói:

- Lý Dật huynh đệ, Bắc Đấu Tông cùng với Tứ đại Gia tộc phái ra cao thủ cũng không ít a, xem ra lần này là tình thế bắt buộc rồi.

Từ khi tiến vào đại điện, Lý Dật tự nhiên cũng cảm nhận được một cổ khí tức quen thuộc. Hôm nay tại Tam Thánh Sơn, hầu như tụ tập một nửa cao thủ của cả Đế quốc Thiên Phong. Cũng khó nói Điện chủ của Đấu Thần Điện yêu cầu Lý Dật không được tùy ý đi đi lại lại. Ở nơi này đang tụ tập rất nhiều phương thế lực, nếu một lời không hợp, sẽ có thể gây ra

đánh nhau. Đấu Thần Điện mặc dù có năng lực dẹp loạn, nhưng cổ điện ngàn năm, chỉ sợ cũng sẽ bị tổn thương.

- Điện chủ Bách Bái này chỉ sợ gây chuyện mà bị sứt đầu mẻ trán.

Lý Dật cười nói:

- Chúng ta cũng không cần tìm Điện chủ Bách Bái để gây lên phiền toái nữa, trò hay mới chỉ bắt đầu mà thôi.

Đại Điện hạ gật gật đầu không nói, Lý Dật cũng không nói gì thêm nữa, khẽ tựa ở trên giường êm, âm thầm nghiên cứu Bí tịch Trận pháp.

oOo

Sáng sớm ngày hôm sau, sau khi rửa mặt xong, gã Chấp sự cũng đã đưa lên bữa sáng, đột nhiên một hồi huyền não dưới chân Tam Thánh Sơn truyền đến. Nguyên do Ngàn năm Tế điển Đấu Thần đã bắt đầu. Đấu Thần Điện chẳng biết lúc nào ở dưới chân núi cho xây dựng một cái đài cao, trên đài cao, là một pho tượng tỏa ra hào quang màu tím, dân chúng ở chung quanh đều hướng về phía đài cao, thành kính quỳ lạy.

Cho dù là Đấu Thần Điện cực lực duy trì trật tự, nhưng cũng không khỏi có một chút hỗn loạn. Dân chúng tới đây quá nhiều, như vậy có một số người chen lấn nhau, chỉ sợ cơ hội được quỳ lạy cũng chưa chắc đã có được.

- Thần tượng này là ai?

Lý Dật nhìn thấy Thần tượng, nhin không được hỏi.

Đại Điện hạ cũng không trả lời, hỏi ngược lại:

- Lý Dật huynh đệ biết mỗi một tòa Đấu Thần Phân điện có trấn điện chi bảo là cái gì không?

Lý Dật cũng suy nghĩ, sau đó chậm rãi nói:

- Đó là Công pháp, Đấu kỹ cấp bậc Thanh Long? Lão quái vật Điện chủ? Siêu phẩm Thần binh Ma khí? Hay Thần tượng ngồi kia!

- Đúng là cái Thần tượng đang ngồi kia!

Đại Điện hạ mím cười:

- Nghe nói mỗi một tòa Đấu Thần Phân điện đều có một pho tượng Kim Thân Đấu Thần, chính là Đấu Thần sau khi chết đi, Đấu Thần Điện dùng một loại phương pháp phong ấn cực kỳ đặc thù luyện chế thân thể. Loại Kim Thân này có thể vạn năm bất hủ, hơn nữa trong truyền thuyết nói rằng pho tượng Kim thân còn sót lại một chút hồn lực của Đấu Thần. Những dân chúng tin tưởng rằng khi hướng về phía Kim Thân Đấu Thần cầu nguyện, có thể trừ bỏ tai ương, hưởng hạnh phúc!

- Kim Thân Đấu Thần! Nghe rất có ý tứ, bất quá tựa hồ không bằng Công pháp Đấu kỹ, có lợi thực tế hơn.

- Không hẳn là vậy, Lý Dật huynh đệ có chỗ không biết, Đấu Thần cường giả tuy rằng sống ngàn năm, dù sao cũng có ngày phải ngã xuống. Nhưng Đấu Thần cường giả cũng không phải là không cứ thế tồn tại, Phong Hào Đấu Thần mới là Đấu Thần bất tử bất diệt. Phong Hào Đấu Thần muốn bất tử bất diệt thì phải có điều kiện là được thờ phụng bất diệt.

- Bất tử bất diệt nếu có sự thờ phụng mới có thể tồn tại? Ha ha, khó trách Đấu Thần Điện làm ra những trò này, chỉ cần Đấu Thần Điện khống chế Đại lục Đấu Thần, khống chế dân chúng, như vậy tự nhiên cũng không luôn luôn được thờ phụng. Chính vì vậy Phong Thần Đấu Thần có thể bất tử bất diệt rồi. Nhưng... Đại lục Đấu Thần thật sự tồn tại Phong Hào Đấu Thần sao?

Đối mặt với vấn đề này, Đại Điện hạ khẳng định:

- Đại lục Đấu Thần rộng lớn khôn cùng, kỳ nhân cường giả tầng tầng lớp lớp, từ Viễn cổ Hồng hoang đã bắt đầu tích lũy, ta tin tưởng Phong Hào Đấu Thần chẳng những tồn tại, mà còn có không ít.

Trong nội tâm Lý Dật thầm nghĩ, Đấu Thần bất tử bất diệt nếu có tồn tại, đối với bất luận kẻ nào, loại hấp dẫn này chỉ sợ khó có thể chống đỡ. Cũng khó trách vô số cường giả đã không từ thủ đoạn mà muốn đột phá đến cảnh giới cao cấp hơn, ngoại trừ khát vọng có được một lực lượng cường đại. Phấn đấu đạt tới cảnh giới Phong Hào Đấu Thần bất tử bất diệt chỉ sợ là nguyên nhân chủ yếu nhất.

Đang lúc ngây người, cửa phòng bỗng nhiên có tiếng gõ vang lên, gã Chấp sự ngày hôm qua, đi tới cung kính nói:

- Nhị vị xin mời!

Lý Dật biết rõ, ở dưới chân núi lúc này ồn ào như vậy chẳng qua là bề ngoài mà thôi, địa điểm chính thức mới là ở chỗ này, Đấu Thần Phân điện Tam Thánh Sơn.

oOo

Mới ra khỏi phòng đi chưa được hai bước, Lý Dật nhìn thấy Lý Nhiên, Lý Hạo cùng với thúc thúc của hắn là Lý Bách đi tới. Sau khi nhìn thấy Lý Dật, huynh đệ Lý gia lập tức hai mắt đỏ rực căm thù. Chợt sau lưng Lý Nhiên, Huyết Hồn Ma Kiếm cảm thấy sát ý của chủ nhân, vô số oán linh khóc thét âm ỉ.

- Lý Nhiên huynh đệ, người thoát nhìn rất tức giận a? Người tại sao phải tức giận như vậy? A, ta nhớ ra rồi, cha người vừa mới chết, thật đúng là có lỗi a, huynh đệ ta trong khoảng thời gian này tương đối bề bộn, đều đã quên mất đến phúng điếu. Ha ha, thật có lỗi, thật có lỗi!

Lý Dật cười đến rạng rỡ, không kiêng nể gì cả.

Lý Nhiên mặc dù biết Lý Dật cố ý khiêu khích, chỉ là không thể nhịn được, lúc này hẳn muốn phát động Ma Kiếm nhưng lại bị Lý Bách kéo lại. Lý Bách trầm giọng nói:

- Nhiên nhi, không được lỗ mãng!

- Lý Dật ngươi là ác ma, ngươi cũng chớ có đắc ý quá sớm, ngươi đã là con thỏ lòi cái đuôi, ngày tốt lành cũng không còn được bao lâu nữa, đến lúc đó bốn thiếu gia sẽ cho ngươi biết, cái gì gọi là sống không bằng chết!

Lý Hạo không có đảm lượng động thủ, đành dùng miệng lưỡi lợi hại mắng Lý Dật.

- A? Phải không? Lý Hạo, ngươi hãy tin tưởng, trong vòng nửa năm nếu không lấy được giải được, ngươi là người đầu tiên cảm nhận được cái gì là sống không bằng chết!

Nghe thấy hai chữ ‘Giải được’, trên mặt Lý Hạo lập tức biến sắc, nói ngươi, ngươi... nửa ngày, cũng không nói nên lời. Ở đây có Lý Bách dù sao tâm cơ của hắn cũng thâm trầm, quát:

- Ngươi miệng lưỡi lợi hại, hãy đi làm chính sự đi!

Ở bên trong đại điện lúc này, nhân số so với ở dưới chân núi có vẻ ít hơn nhiều. Những người có mặt ở bên trong đại điện, không có người nào không phải là cường giả cao nhất của Đế quốc Thiên Phong. Ngay cả thủ lĩnh Long Vệ là Thần Mộc, cũng chỉ có thể đứng ở ngoài đại điện, ở trên quảng trường mà cũng không được đi vào.

Ở trung tâm đại điện có đặt ba cái ghế dựa, ngồi ở giữa đó là Điện chủ Bách Bái, bên phải là Hoàng thất Thiên Phong, bên trái là Tông chủ Bắc Đẩu Tông.

Bên trong Đại điện phân loại tả hữu hai bên, phía bên phải Hoàng đế Đế quốc Thiên Phong, kế tiếp là một vài vị trọng thần. Nhìn thấy Lý Dật và

Đại Điện hạ đã đến, vài tên đại thần tự nhiên đem vị trí của mình nhường cho Đại Điện hạ và Lý Dật. Còn ở phía đối diện, là Phong Hoàng Hải Kim, theo thứ tự xuống dưới chính là người của Tứ đại Gia tộc.

Diệp gia tới nơi này là Diệp Khinh Vũ, cùng với Trưởng lão Miêu Khả. Gia chủ Diệp gia có thân thể cường tráng, dáng vẻ bên ngoài bình thường. Đứng bên cạnh Diệp Khinh Vũ là Gia chủ Hồng gia Hồng Cường. Hồng Cường cũng mang theo Hồng Vũ. Hồng Cường, Lý Dật lần đầu gặp mặt, Lý Dật nhìn thấy người trung niên gầy gò này rất là âm trầm, làm cho người ta khác nhìn vào có cảm giác nguy hiểm. Nhưng ở đây, nếu so sánh thì Gia chủ Tông gia Tông Phi lại ngược lại, Tông Phi có tướng mạo phi phàm, tuấn tú lịch sự, anh tuấn. Nếu Tông Phi không có phong độ như thế, chỉ sợ cũng không thể sinh ra mỹ nữ Tông Băng sinh đẹp như vậy.

Hai mắt của Tông Băng hầu như không có rời khỏi thân thể của Lý Dật. Tứ đại Gia tộc quả nhiên có nội tình vô cùng thâm hậu, ngăn ngụt mười ngày, thương thế của Tông Băng cũng đã khôi phục. Nhưng tiểu tử Tông Kiệt Khánh kia, lần này cũng không có xuất hiện ở Đấu Thần Điện.

- Chư vị, mọi người cũng đã đến đông đủ, chúng ta liền bắt đầu a!

Điện chủ Bách Bái nói ngắn gọn, sau đó nheo mắt lại, ngồi ở trên mặt ghế, với một bộ dáng đăm đăm. Sau khi Bách Bái nói xong, chỉ thấy Bạch Khiết đi đến trước mặt Phong Hoàng Hải Kim, mỉm cười nói:

- Thỉnh Phong Hoàng các hạ giao ra lệnh bài Tế thần!

Phong Hoàng đưa tay vào trong lòng, ngay lập tức xuất hiện một chiếc ngọc bài ở trong tay.

Bạch Khiết sau khi tiếp nhận ngọc bài, khẽ rót đấu khí vào, một cỗ đấu khí nhu hòa chậm rãi tràn ra, sau khi ngọc bài được đấu khí thôi phát, nhìn thấy nó như là sống lại, lập tức tỏa sáng ra bích lục quang mang. Nhưng cũng trong nháy mắt, một ngọn lửa xanh bùng cháy, tạo ra một

ánh hào quang huyền lệ làm cho mọi người không khỏi nhắm mắt lại, ngay sau đó có một hồi không gian ba động kịch liệt tỏa ra.

Sau khi đạo không gian ba động dừng lại, ánh hào quang màu xanh kia cũng dần dần yếu ớt, sau đó ở trước mặt mọi người, xuất hiện một không gian kỳ quái.

Lúc này có một cảnh tượng hiện ra, đó là cỏ cây hoa lá, lầu gác tinh xảo, thế ngoại đào viên, chim hót hoa nở, phảng phất không phải ở nhân gian. Ngoại trừ Bách Bái, trên mặt mọi người đều cảm thấy vô cùng kinh ngạc, hai bên đang có tâm trạng đối nghịch, dưới hoàn cảnh như thế này, cũng bỗng nhiên tiêu tán không ít.

Càng làm cho người ta cảm thấy sợ hãi chính là, ở bên trong lầu gác, thậm chí còn xuất hiện ba người.

Trong đó có hai nam một nữ. Những người này cũng giống như Bách Bái, nhìn bọn họ cũng không lớn tuổi, khoảng tầm mười bảy, mười tám tuổi, nhưng cũng có thể bọn họ đã ngoài tám chín chục tuổi rồi. Sau khi mọi người nhìn thấy hai nam một nữ này đều có một loại cảm giác kỳ dị. Kỳ thật nữ nhân này rất là tú lệ, nhìn thoáng qua đều nhìn không thấu tuổi tác của nàng. Một nam một nữ này đang ngồi xếp bằng tại trên ghế ngọc, tại trước mặt bọn họ là một bàn ngọc, bày trên đó là một cái bàn cờ, hai bên đang chăm chú chơi cờ.

Đứng bên cạnh bọn họ có một người, đó là một nam tử trẻ tuổi bạch y, nam tử này đứng ở đó để phục vụ cho hai người.

- Đệ tử Bách Bái xin gặp hai vị Thần Tôn!

Một nam, một nữ Thần Tôn nghe được thanh âm của Bách Bái, hai người lúc này mới chậm rãi quay mặt lại, khẽ liếc mắt nhìn mọi người, nữ Thần Tôn có chút không kiên nhẫn, nói:

- Lại một ngàn năm nữa đến sao? Thật sự là phiền toái, đi một quân cờ cũng không thể thanh nhàn!

- Ha ha, Thiên Thiên, nàng nói sai rồi, lần này cũng đã được nửa ván rồi. Nào, chúng ta trước hết đuổi bọn họ đi!

Nam Thần Tôn nói xong, liền đứng lên, còn nữ Thần Tôn, tên gọi là Thiên Thiên trước sau biểu lộ một bộ dáng lười biếng, vẫn như trước chăm chú nhìn vào bàn cờ.

Ngàn năm mới chơi được nửa ván cờ! Dù là Lý Dật có kiếp sống của hai thế giới, sau khi nghe thấy chuyện lạ như vậy cũng không lú lờ. Lý Dật âm thầm cảm thụ khí tức của hai vị Thần Tôn, đấu khí của hắn không ngờ giống như trâu đất nhập biển cả, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Ngược lại không ngờ nam nhân Thần Tôn kia lạnh lùng liếc mắt Lý Dật một cái.

- Bách Bái, người cũng không có tiến triển a, làm sao vẫn còn ở cấp bậc Đấu Tôn, một ngàn năm thời gian, người chẳng lẽ cũng không có tu luyện thêm gì sao?

Cũng may là nam nhân Thần Tôn chỉ trừng mắt một cái, cũng không làm gì với Lý Dật, sau đó nhìn về phía Bách Bái, lộ ra một vẻ mặt không hài lòng.

- Tiểu tử vô năng, làm cho Thần Tôn chê cười.

Bách Bái chỉ chỉ Hoàng đế Thiên Phong, cung kính nói:

- Vị này là Cung Đỉnh Thiên, người của Đế quốc Thiên Phong!

Nam Thần Tôn nhìn qua, ngay lập tức hắn có thể thấy được trên trán Cung Đỉnh Thiên mồ hôi chảy ra rất nhiều.

- Tiểu nhân tham kiến Thần Tôn!

- Cung Đỉnh Thiên sao? Ách, chỉ là Đấu Hoàng cường giả, thật sự là đời sau không bằng đời trước, lần trước dù sao cũng là Đấu Tôn. Cung Đỉnh Thiên, ta hỏi người, quy củ người đều đã hiểu chưa!

- Hồi bẩm Thần Tôn, ta hiểu rồi!

- Nếu như vậy, cũng không nên trì hoãn thời gian. Tiểu Vân, người hãy tới thông báo một chút cho Hoàng đế Thiên Phong a!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Ước Định

Q.6 - Chương 27: Đấu Thần Ước Định

Người được gọi là Tiểu Vân chính là nam tử trẻ tuổi bạch y đứng ở bên cạnh hai vị Thần Tôn, lúc này thân hình Tiểu Vân cũng đã bay tới trước mặt Cung Đỉnh Thiên. Trình độ nắm vững quy tắc không gian, hiển nhiên đã vượt ra khỏi tu vi Đấu Tôn.

- Tại hạ là Thần tôn Thị giả Lăng Vân, Tam Tinh Đấu Thánh, dựa theo Đấu Thần ước định, nếu như Cung Đỉnh Thiên Bệ hạ có thể tiếp được ta ba chiêu, như vậy huyết mạch Hoàng tộc Đế quốc Thiên Phong đều do Cung gia nhất mạch truyền thừa, nếu không...

Thần tôn Thị giả ngữ khí cực kỳ khinh đạm, đứng ở trước mặt hắn là Đế quốc Hoàng đế, Đấu Hoàng cường giả, đối với hắn cũng chỉ là một con kiến hôi thông thường mà thôi.

Lời nói của Lăng Vân khinh đạm mấy câu, nhưng cũng làm cho mọi người ở đây thầm hít sâu một hơi. Tam Tinh Đấu Thánh, có thực lực khủng bố như thế nào đây, Tam Tinh Đấu Thánh có lực lượng làm cho mọi người phải ngưỡng mộ, tại trong không gian quý dị, lúc này dường như chỉ được là một Thị giả!

- Tiểu nhân hiểu được, thỉnh Lăng Thị giả ra chiêu!

Dù là Hoàng đế của Đế quốc Thiên Phong, tại trước mặt Thần tôn Thị giả cũng không có nửa phần phong thái Đế vương, thanh âm của hắn lúc này có chút run run.

- Tốt lắm, các hạ xin mời chuẩn bị tiếp chiêu!

- Xin hãy đợi một chút!

Lúc này có một người đột nhiên đi ra, đi đến trước mặt Thần tôn Thị giả, cung kính hành lễ, nói:

- Tại hạ là Đấu Hoàng Hải Kim, Đại Trưởng lão Bắc Đấu Tông. Tại hạ có một chuyện muốn thỉnh giáo Lăng Thị giả!

- Hải Kim, người có lời gì, hỏi là được!

- Dựa theo Đấu Thần ước định, khảo nghiệm truyền thừa huyết mạch Hoàng tộc, cho dù là do bản thân Thần Tôn đưa ra, tiểu nhân cũng không phải không tin nhiệm Lăng Thị giả, chỉ là Đấu Thần ước định quan hệ vận mệnh hưng suy của một quốc gia, không thể đùa bỡn. Tại hạ cả gan thỉnh cầu Thần Tôn, tuân theo Đấu Thần ước định, không được suy giảm mới tốt!

Lời của Hải Kim vừa nói ra, sắc mặt Thần tôn Thị giả lập tức biến đổi, nhìn thẳng vào mục quang của Hải Kim làm cho Phong Hoàng Hải Kim có một loại cảm giác bại liệt.

Lúc này Thần tôn Thị giả cũng chưa có đáp lại, thì ở trong tiểu đình tử, nam Thần Tôn lên tiếng nói:

- Tiểu Vân, vị Đấu Hoàng này không tin thực lực của người, người liền cho hắn biết, Đấu Thánh là như thế nào!

- Tại hạ, tại hạ... Tiểu nhân cũng không phải là có ý này!

Lúc này đến phiên Hải Kim toát mồ hôi, Hải Kim rất tự phụ, nhưng hắn cũng không dám hoài nghi thực lực của Đấu Thánh.

- Chẳng lẽ các hạ muốn làm trái ý chí của Thần Tôn đại nhân!

Thần tôn Thị giả cười nói:

- Các hạ hẳn là cũng biết, dựa theo Đấu Thần ước định, nếu như các hạ có thể đánh bại ta, có thể trực tiếp được truyền thừa huyết mạch Hoàng tộc. Thế nào, có lên thử một lần không!

Đả bại Đấu Thánh, Hải Kim có mười cái tim gấu, gan báo, chỉ sợ cũng không dám. Hải Kim cố chấn định tâm thần, sau đó hẳn thầm nghĩ:

- Dù sao thì Bắc Đấu Tông cũng nằm trong tay Bắc Đấu Giới, Thần tôn Thị giả cho dù có cường thịnh trở lại, chỉ sợ hẳn cũng chưa hẳn đã muốn lấy tính mạng của ta. Lúc này có cơ hội cùng với Đấu Thánh cường giả so chiêu, cũng là cơ duyên ngàn năm hiếm thấy.

Cho nên Hải Kim cũng ngay lập tức chấp tay, nói:

- Nếu là ý chỉ của Thần Tôn, tại hạ mong muốn Lăng Thị giả ra chiêu! Tại hạ cũng không có nửa phần vọng tưởng đả bại Lăng Thị giả, chỉ có thể được Đấu Thánh cường giả ban thưởng một chiêu, kiếp này cũng có ích lợi vô cùng rồi.

- Được ích lợi vô cùng sao? Vậy xem các hạ đón đỡ như thế nào.

Vẫn là loại khiêm tốn đến lạnh lùng, từ trong miệng Thần tôn Thị giả nói ra, làm người ta có cảm giác lạnh như băng.

Thần tôn Thị giả nói xong, cũng không đợi Hải Kim trả lời, ngón tay véo nhẹ một cái, một đạo tơ nhện yếu ớt mơ hồ lượn lờ bay đến. Hải Kim lúc này có thể cảm nhận được khí tức của đấu khí tơ nhện kia. Lúc này mọi người đều thấy Đấu Thánh cường giả phát ra đấu khí, nửa phần áp bách cũng không có, giống như một đạo tơ tằm mà thôi.

Nhưng mà mà ngay cả người có tu vi thấp kém như Lý Hạo cũng biết, đạo đấu khí tơ nhện này tuyệt đối không đơn giản như vậy. Điều này chứng tỏ, Đấu Thánh cường giả, không chỉ nắm giữ quy tắc không gian, còn về khả năng khống chế năng lượng đấu khí đã vượt qua phạm trù đơn thuần về lực lượng rồi.

Thần sắc của Phong Hoàng Hải Kim lúc này dĩ nhiên là vô cùng khẩn trương, hẳn cũng không kịp thi triển Đấu kỹ, mà đem đấu khí tăng lên tới cực hạn, một đạo lực lượng đấu khí mang năng lượng kinh người hướng về phía đấu khí tơ nhện của Thần tôn Thị giả đánh tới.

Ti ti ti!

Vài đạo âm thanh quý dị nhẹ nhàng vang lên, đấu khí của Hải Kim hùng hậu vô tung vô ảnh, mà đấu khí tơ nhện của Thần tôn Thị giả sớm đã quấn lên đấu khí của Hải Kim. Lúc này thủ quyết của Thần tôn Thị giả biến đổi, đấu khí tơ nhện tựa như một sợi dây thun thông thường, quấn lấy Hải Kim.

Tất cả mọi người đều trợn mắt, há hốc mồm. Muốn hóa giải một kích toàn lực của Đấu Hoàng cường giả, ở đây không ít người cũng có thể làm được. Nhưng xem cách làm của Thần tôn Thị giả, lặng yên không một tiếng động đem lực lượng kinh khủng kia tiêu tán vô hình, dĩ nhiên vượt ra khỏi sự tưởng tượng của tất cả mọi người. Về phần Thần tôn Thị giả một chiêu đánh bại Hải Kim, mọi người ngược lại cảm thấy đó là một việc đương nhiên rồi.

May mà Thần tôn Thị giả cũng không có lấy tính mạng Hải Kim, chỉ là đem mặt mũi Hải Kim đánh cho bầm dập, bị thương một chút ngoài da mà thôi. Nhìn qua dáng vẻ chật vật của Hải Kim, nam Thần Tôn mỉm cười nói:

- Tiểu tử còn chưa phục sao?

Hải Kim mặc dù dáng vẻ chật vật, nhưng ngoài miệng lại không yếu thế chút nào, trả lời:

- Mong rằng Lăng Thị giả khảo nghiệm huyết mạch Hoàng tộc, lúc đó cũng không được thiên vị!

Nam Thần Tôn hừ lạnh một tiếng nói:

- Đấu Thần ước định tính là cái quái gì, lão tử ta chính là Đấu Thần, quy củ là do lão tử ta định ra, hôm nay rất thú vị. Quy củ năm nay... Thiên Thiên, người mưu ma chước quỷ, nghĩ cái quy củ thú vị để giải buồn đi!

Nữ Thần Tôn lúc này mới đứng dậy, nhú mày nhìn mọi người một cái, trên mặt hiện lên một tia giảo hoạt. Trầm ngâm một lúc sau, nàng mới nói:

- Muốn có trò chơi thú vị, chỉ sợ không chịu nổi một chiêu, không bằng cho bọn nó đại chiến một hồi, bên nào thắng liền truyền thừa huyết mạch Hoàng tộc!

Mọi người không ngờ Đấu Thần ước định tại trong mắt hai vị Thần Tôn chỉ là một trò đùa thông thường, lập tức Bách Bái tiến lên phía trước nói:

- Hai vị Thần Tôn, Đấu Thần ước định từ Thượng cổ Hồng hoang đã định ra rồi, tùy tiện sửa đổi chỉ sợ không ổn đâu!

- Không ổn, vậy người nói làm sao bây giờ? Cung Đỉnh Thiên bất quá chỉ là Đấu Hoàng, đừng nói ba chiêu, chỉ sợ tiếp Tiểu Vân nửa chiêu cũng chẳng được. Ai, bất quá ngàn năm, nhất mạch Cung gia vậy mà lưu lạc như vậy, nhớ năm đó...

Nam Thần Tôn biến sắc, lập tức ừ dột đứng lên, làm như nhớ tới chuyện cũ.

- Thần Tôn.

Hải Kim nói:

- Huyết mạch nhất tộc Cung gia không còn tinh khiết, không thể đảm đương được truyền thừa huyết mạch Hoàng tộc, dựa theo Đấu Thần ước định, truyền thừa huyết mạch Hoàng tộc nên ứng với lệnh bài Tế thần.

Nam Thần Tôn tựa hồ xem Hải Kim có phần không vừa mắt, cường từ đoạt lý nói:

- Xem ra lệnh bài Tế thần là người lấy ra. Hừ, có lệnh bài thì là giỏi sao? Ta nếu không đáp ứng thì như thế nào?

- Nếu Thần Tôn không tuân theo Đấu Thần ước định, Bắc Đẩu Tông tự nhiên cũng không có cách nào. Chỉ là Đại lục Đấu Thần cũng không phải chỉ có Đế quốc Thiên Phong, Đấu Thần Điện cũng không phải chỉ có Phân điện Thiên Phong, thiên hạ cũng không chỉ có thế giới Bách Hoa Giới. Bắc Đẩu Giới của Bắc Đẩu Tông, chỉ sợ cũng không thua Bách Hoa Giới a!

- Người dám uy hiếp bản tôn?

Nam Thần Tôn giận quá hóa thành cười, bỗng nhiên tay áo vung lên, toàn bộ Bách Hoa Giới lập tức sát ý sôi trào, nguyên một cái thế ngoại đào nguyên như vậy, ngay cả một cọng cỏ đều tràn ngập sát khí.

- Thần Tôn không thể!

Bách Bái kinh hãi, vội vàng lên tiếng. Ở đây là bên trong Bách Hoa Giới, kết giới của Thần chính là do Thần điều khiển, căn bản không cần động thủ, chỉ cần muốn giết ai, tâm niệm vừa động một cái là giết chết người đó.

- Thần Tôn, Phong Hoàng Hải Kim mạo phạm Thần Tôn tuy rằng đáng chết, nhưng Đấu Thần ước định đối với thế tục xác thực là có quan hệ quá nhiều, mong rằng Thần Tôn thông cảm. Nhất niệm thành Phật, nhất niệm thành ma, một ý niệm của Thần Tôn, chính là quan hệ sinh tử đối với vô số sinh linh thế tục. Xin Thần Tôn hãy nghe đệ tử phân giải.

- Nói dong dài, đã như vậy, bản tôn cũng không quản các người nữa, Tiểu Vân hãy theo như Đấu Thần ước định mà làm đi.

Nam Thần Tôn phất tay áo, quay người trở lại trong ngôi đình nhỏ, sát khí trong Bách Hoa Giới lập tức tiêu tán.

Thần tôn Thị giả lúc này mới hướng về phía Cung Đỉnh Thiên nói:

- Các hạ chuẩn bị xong chưa?

Vừa rồi nhìn thấy Bách Hoa Giới, Lý Dật hoàn toàn bị hai đại Thần Tôn, một Thị giả Đấu Thánh rung động, cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên, là chứng minh tốt nhất. Sau khi nam Thần Tôn đi về phía tiểu đình, Lý Dật mới hồi phục lại tinh thần, hướng về phía Đại Điện hạ nhẹ giọng hỏi:

- Đấu Thần ước định rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!

Đại Điện hạ thở dài, hồi đáp:

- Lý Dật huynh đệ không biết, sau thời Thượng cổ Hồng hoang, Chư Thần đại chiến, Chư Thần quy ẩn, mà giao quyền thống trị Đại lục Đấu Thần giao cho huyết mạch Hoàng tộc. Kỳ thật có được huyết mạch Hoàng tộc, chính là hậu nhân Đấu Thần. Chỉ cần là hậu nhân Đấu Thần là được. Nhưng Đại lục Đấu Thần, quốc gia cũng không thể nhiều như thế, cho nên không có khả năng từng hậu nhân Đấu Thần đều có thể làm Hoàng đế. Vì vậy Chư Thần ước định, dựa theo thực lực của hậu nhân Đấu Thần, cường giả dĩ nhiên có quyền thống trị một quốc gia. Cái quyền thống trị này, mỗi ngàn năm tiếp nhận một lần khảo nghiệm, nếu như huyết mạch không còn tinh khiết, không đạt được yêu cầu, thì phải giao ra quyền thống trị.

- Đây là bản chất của Ngàn năm Tế diễn Đấu Thần?

Lý Dật âm thầm cảm thán, tại thế giới này người mạnh là vua, quả nhiên là hết thảy đều dựa vào thực lực để nói chuyện a, cường giả có được hết thảy, mà kẻ yếu thì mất đi tất cả, nguyên tắc Đấu Thần ước định đúng là lời chú giải tốt nhất.

- Đúng vậy, Bắc Đấu Tông lúc này mở ra Ngàn năm Tế diễn, đúng là muốn đoạt đi Hoàng quyền. Nếu như mất đi Hoàng quyền, Hoàng thất chúng ta cùng với Lý Minh muốn đối kháng với Bắc Đấu Tông cùng Tứ đại Gia tộc, chỉ sợ cũng...

Đại Điện hạ lo lắng nói, ánh mắt ân cần nhìn về phía Cung Đỉnh Thiên.

- Lăng Thị giả, Cung Đỉnh Thiên nhận thua!

Cung Đỉnh Thiên cứ như vậy mà nhận thua! Quyết định của Hoàng đế như vậy, ngay cả Hải Kim cùng Tứ đại Gia tộc cũng đều cảm thấy sững sờ. Hoàng đế không có một chút phản kháng liền giao ra Hoàng quyền, đây cũng không phải là tính cách của Cung Đỉnh Thiên a! Nhưng ngẫm lại cũng thể thôi, Đấu Hoàng đối đầu với Đấu Thánh, kém hai cấp bậc, chênh lệch như vậy hoàn toàn không có khả năng dựa vào át chủ bài có thể đối kháng được. Nhận thua, chỉ sợ cũng là hành động bất đắc dĩ mà thôi.

- Ha ha, người đã nhận thua, truyền thừa huyết mạch Hoàng tộc, nên trả lại cho Hoàng tộc Bắc Đấu Tông nhất tộc rồi. Nhược Lâm, mau tới tiếp nhận truyền thừa huyết mạch Thần Tôn a!

Hải Kim đắc ý cười nói, hướng về phía đệ tử Bắc Đấu Tông đang đứng ở đằng sau lưng.

Chỉ thấy một hắc bào thiếu nữ đi ra, chậm rãi mở ra khăn che mặt. Người này chính là Nhược Lâm! Nhược Lâm, dĩ nhiên là có được huyết thống Hoàng tộc hậu nhân Đấu Thần! Lý Dật thiếu chút hai tròng mắt trời ra, rối loạn, quá rối loạn rồi, sự tình không ngờ đã trở nên phức tạp như vậy.

- Chậm đã!

Cung Đỉnh Thiên thét lên một tiếng, trên mặt nổi lên một tia cười lạnh, sau đó chuyển hướng về phía Thần tôn Thị giả, cung kính nói:

- Lăng Thị giả, tại hạ tuy rằng nhận thua, nhưng dựa theo Đấu Thần ước định, Cung gia nhất mạch tuy rằng huyết thống không còn tinh khiết, nhưng nếu như có thể tuyển ra một vị cường giả làm Phò mã, để cải thiện huyết thống vẫn có thể có được Hoàng quyền ngàn năm. Bách Điện chủ, như vậy có được không!

Bách Bái chần chờ một rồi nói:

- Đúng vậy, Đấu Thần ước định có ý này. Chỉ là, cường giả trên đời tán thành, hàm nghĩa lại mơ hồ, Đế quốc Thiên Phong tại Đại lục Đấu Thần tuy không phải là nhất lưu cường quốc, nhưng là anh tài, trên đời quả thực có phần khó bình phán!

- Bách Điện chủ, cái này Cung mỗ cũng đã so đo. Cung mỗ ở tại Đế quốc Thiên Phong tuyển ra một vị Phò mã, bất luận cường giả nào cũng có thể vô điều kiện tham gia. Mà Công chúa truyền thừa huyết mạch Hoàng tộc, bản thân cũng là Đấu Hoàng cường giả, tính như vậy, hẳn cũng là huyết mạch thuần khiết Hoàng tộc Cung gia ta!

Công chúa Đấu Hoàng cường giả, trong đầu Lý Dật đột nhiên hiện ra một cái tên:

- Đó là Cung Vô Song!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lý Dật, Người Lưu Lại

Q.6 - Chương 28: Lý Dật, Người Lưu Lại

Ngàn năm Tế điển Đấu Thần tuy rằng không thấy đao quang huyết ảnh, nhưng mà trong đó là tranh chấp cấp bậc Đấu Hoàng. Biến đổi truyền thừa huyết mạch Hoàng tộc, quan hệ đến tương lai Đế quốc Thiên Phong, lúc này quan hệ đến vận mệnh của Lý Minh, Cung gia nhất tộc, Bắc Đấu Tông cùng với Tứ đại Gia tộc. Xác thực như lời của Bách Bái, hai đại Thần Tôn nếu nghĩ sai thì hỏng hết, chính là Đế quốc Thiên Phong máu chảy thành sông.

Cung Đỉnh Thiên có một đề nghị như vậy nhất thời làm Thần tôn Thị giả có chút khó xử, không khỏi về phía ngôi đình nhỏ.

Trong ngôi đình nhỏ, tâm tư của hai vị Thần Tôn lại một lần nữa chú ý về những quân cờ trên bàn.

- Tiểu Vân, bên trong Đấu Thần ước định có quy định như vậy, thì tùy bọn hăn thôi, những việc thế tục này, quả nhiên là phiền phức!

Nữ Thần Tôn cũng không ngẩng đầu lên nói, ngón tay ngưng tụ một đoàn đấu khí màu đen, đoàn đấu khí màu đen liền rơi vào một quân cờ trên bàn, đương nhiên đó là một con cờ.

Dùng đấu khí làm quân cờ, ngưng tụ ngàn năm mà không tán, quả thực không thể tưởng tượng được, nếu không tận mắt chứng kiến, Đấu Hoàng, Đấu Vương chỉ sợ đánh chết cũng không thể tin được.

Nữ Thần Tôn đã có chỉ thị, Thần tôn Thị giả thân nhiên nói:

- Đã như vậy, các người liền thôi lui đi, quấy rầy hai vị Thần Tôn như vậy đủ rồi!

- Một tháng sau, Hoàng thất Thiên Phong thông báo tuyển ra một vị Phò mã!

Cung Đỉnh Thiên kiên quyết nói, sau đó rất nhanh đi đến tiểu đình bên ngoài bờ ao nhỏ, sau đó tung người nhảy vào. Một hồi vắn nước ba động, lập tức không nhìn thấy thân hình Hoàng đế đâu nữa, nguyên lai đây là cách thoát ly ra khỏi Bách Hoa Giới. Cung Đỉnh Thiên cấp thiết rời đi, tự nhiên là đề phòng Hải Kim tự nhiên đâm ngang phá hoại.

Kỳ thật Phong Hoàng Hải Kim có lòng ngăn cản, nhưng bởi vì lúc trước làm mất lòng hai đại Đấu Thần, hăn lúc này muốn ngăn cản cũng vô ích. Tuyển chọn cường giả, hừ, Bắc Đấu Tông không phải là không có cơ hội, hơn nữa Bắc Đấu Tông cũng không quá mức e ngại Bách Hoa Giới. Hải Kim âm trầm, cũng nhảy vào trong ao nhỏ ly khai khỏi Bách Hoa Giới.

Lý Dật tâm tình cũng không tệ, chỉ là khuôn mặt có chút hèn mọn bỉ ổi. Cung Vô Song, hắc hắc, Đấu Hoàng cường giả, Hoàng thất Công chúa, tuyệt thế mỹ nữ, tuy rằng đã từng đem Cung Vô Song đùa bỡn dưới tay, nhưng mà trước giờ Lý Dật có tự phụ đến đâu, cũng không dám ăn tươi một vị ngự tử cực phẩm như vậy.

Hiện tại, cơ hội tới rồi! Hơn nữa còn có lý do quang minh chính đại, sau này Lý Na Na, Lý Băng có trách cứ, chỉ sợ cũng tìm không ra lý do để phản đối. Bản thân hẳn vì Hoàng thất Thiên Phong, vì Lý Minh mà ‘bất đắc dĩ phải làm vậy’ mà thôi.

Làm Phò mã, là chuyện đương nhiên rồi!

Ôm mộng đẹp như vậy, trong lòng Lý Dật có ý nghĩ xấu xa, hẳn vô cùng hài lòng đi về về phía ao nhỏ.

- Hắc bào tiểu tử, ngươi tên là gì!

Đột nhiên có một giọng lạnh như băng truyền đến, Lý Dật ngẩng đầu lên, mục quang của nữ Thần Tôn chẳng biết lúc nào đã rời khỏi bàn cờ, lạnh lùng nhìn về phía Lý Dật.

- Ta ư?

Lý Dật vô tội liếc mắt chung quanh một cái, lúc này chung quanh cũng còn có mấy người, nhưng mà mặc hắc bào, cũng chỉ có bản thân hắn mà thôi:

- Ta tên là Lý Dật!

- Lý Dật, ngươi lưu lại!

- Dựa vào cái gì a?

Lý Dật oán thầm, chẳng lẽ bốn thiếu gia đẹp trai cho nên nữ Thần Tôn, lão quái vật này xuân tâm manh động.

- Người tới đây!

Không có bất kỳ cò kè mặc cả nào, âm thanh lạnh như băng có một uy lực làm cho Lý Dật không cách nào kháng cự. Cự ly cách cái ao nhỏ bất quá chỉ có khoảng cách hai ba bước không xa, nhưng mà hai chân hắn lúc này lại không tự chủ được. Theo ngữ khí lạnh như băng của nữ Thần Tôn, Lý Dật cảm thấy không có chuyện tốt lành gì.

- Tiểu hữu, chạy mau!

Thanh âm Hồng Thiên Thánh Giả trong đầu lo lắng vang lên.

- Chạy được sao!

Lý Dật cũng muốn chạy đi, nhưng chân đã không phải là của hắn nữa rồi.

Hồng Thiên Thánh Giả hiển nhiên rất là nóng nảy, một cỗ tinh thần cự đại ở bên trong Dung giới tuôn ra, kéo Lý Dật lao về phía ao nhỏ.

- Muốn đi? Tiểu Thiên, đã đến đây, hà cớ phải vội vã đi như vậy.

Nữ Thần Tôn trong lúc nói chuyện, cũng phát ra một đạo tơ nhện hắc sắc đầu khí, cuốn lấy Lý Dật lôi vào trong ngôi đình nhỏ.

Lúc này Lý Dật cũng không có cách nào chịu được hai cỗ áp lực thật lớn này, Lý Dật có cảm giác toàn thân như bị xé nát, ngay lập tức hắn phun ra một ngụm tiên huyết, sau đó thì bị hôn mê bất tỉnh.

- Lão quỷ, hại chết lão tử rồi.

Sau khi bị hôn mê bất tỉnh, Lý Dật cũng không quên, mắng một câu.

Cũng không biết bị hôn mê bao lâu, khi Lý Dật tỉnh lại thì thấy đang nằm trên mặt đất. Nhưng cũng không phải ở bên ngoài, mà là đang ở trong một căn phòng. Thân người lúc này như một con chó chết bị ném ra ngoài. Ngay lập tức Lý Dật bình tĩnh lại, khoanh chân đem đầu khí

vận chuyển một chu thiên, lúc này cũng khá tốt, trong lúc hôn mê, Thiên Khôn Địa Càn Châu đã chữa trị thương thế, thân thể lúc này cũng không có bị tổn thương gì.

Xác định thân thể không có việc gì, Lý Dật đứng dậy sau đó đi đến phía cửa sổ, nhìn ra bên ngoài.

Nhìn thấy khung cảnh ngoài cửa sổ, Lý Dật nhìn không được cảm thấy miệng đắng lưỡi khô. Bên ngoài cửa sổ, không có hoa cỏ cây cối, bên trên bầu trời là mây đen bao phủ, toàn bộ Bách Hoa Giới hiện ra một hoàn cảnh khắc nghiệt vô hạn, mặc dù không có huyết nhục thi thể, nhưng loại tình cảnh này làm cho người ta có cảm như đang ở địa ngục A Tỳ.

Giữa khung cảnh địa ngục như vậy, nữ Thần Tôn lại đang đứng ở giữa không trung, ở bên cạnh nàng có một con quái vật không phải hổ cũng không phải báo mà nó lại nửa giống như hổ, nửa giống như báo, nửa giống như lang, nó là sinh vật cực kỳ cổ quái. Sinh vật cổ quái này, từ trong miệng của nó không ngừng hướng về phía nữ Thần Tôn phun ra từng đạo từng đạo liệt hỏa. Đối với đạo liệt hỏa này, nữ Thần Tôn tựa hồ có chút kiêng kỵ, hai tay cẩn thận huy động, thôi phát ra từng trận từng trận không gian ba động, đem những đạo liệt hỏa kia bắn ra bốn phía.

Liệt hỏa có thể đốt được vạn vật, xem ra, đạo liệt hỏa này đã biến không gian ở bên trong Bách Hoa Giới trở thành một nơi như là địa ngục như thế này.

Lúc này nam Thần Tôn cùng với Lăng Thị giả sóng vai đứng ở bên trong ngôi đình nhỏ, cũng không tham gia, chỉ là nam Thần Tôn thì thoảng lại lắc đầu, thở dài.

Lý Dật cảm thụ được đạo liệt hỏa kia giống như thiên địa chi gian Nam Minh Lưu Hỏa. Nam Minh Lưu Hỏa, trừ mình và Hồng Thiên Thánh Giả, ở thiên hạ chỉ sợ không có người thứ ba có thể sử dụng được. Như vậy, sinh vật cổ quái kia, chẳng lẽ lại là Hồng Thiên Thánh Giả ư?

Lý Dật cảm thấy việc này không phải là chuyện đùa, hẳn lúc này cũng không biết Hồng Thiên Thánh Giả cùng với nữ Thần Tôn có ân oán như thế nào, xem ra kết cục lần này không chết không thôi, chỉ sợ khó có thể hóa giải a.

- Tiểu Thiên, chỉ bằng chút thực lực còn lại của người bây giờ thì hãy ngoan ngoãn nhận thua đi!

Đánh nhau một lúc lâu, quái vật kia rốt cục cũng ngừng nghỉ, nữ Thần Tôn nhân cơ hội này cất tiếng khuyên nhủ.

- Hừ, nếu ta không mất đi thân thể, tàn hồn hầu như bị tiêu tán, Nam Minh Lưu Hỏa đánh ra, chỉ sợ người cũng không tiếp được vài đạo!

Sinh vật cổ quái sinh nói ra, thanh âm này, không phải là Hồng Thiên Thánh Giả thì là ai nữa đây!

- Thua chính là thua, người mặc dù không có thân thể, nhưng mà ta đem thân thể của Tam Thánh Thú ban cho người, lại khôi phục bảy tám phần thực lực, vậy ta cũng không có chiếm tiện nghi. Ha ha, năm đó người có thực lực Thất Tinh Đấu Thần, vậy mà cũng luân lạc đến mức như vậy sao.

Nữ Thần Tôn đắc ý cười cợt, biểu hiện của nàng lúc này là hết sức đặc sắc.

- Như vậy ta thua cũng không có tâm phục khẩu phục, không bằng như vậy, Thiên Thiên, chúng ta đánh cuộc. Nếu như người thắng, người muốn ta làm như thế nào, thì ta liền làm như thế, quyết không đổi ý. Nếu như ta thắng, hắc hắc, người để lại cho ta Bách Hoa Giới này, thế nào?

- Đánh cuộc ư? Có chút ý tứ. Đánh cuộc như thế nào? Chỉ sợ Tiểu Thiên người có đồ vật gì đó, có thể nắm chắc thắng ta.

- Ta hiện tại quả thật không có biện pháp thắng người, cho nên...

Hồng Thiên Thánh Giả dừng lại một chút, cười hắc hắc nói:

- Cho nên, chúng ta liền đánh cuộc đồ đệ của chúng ta. Trong vòng một năm, ta và người đều dạy một đồ đệ, xem đồ đệ của ai lợi hại thì người đó thắng cuộc, thế nào?

- Chúng ta dạy đồ đệ ư? Cách đánh cuộc quả thực quá phiền toái, hơn nữa Tiểu Thiên, người đi đâu mà tìm đồ đệ, không phải nghĩ gặt ta mở ra Bách Hoa Giới để người có cơ hội đào tẩu ư!

- Đồ đệ của người đã có sẵn, Lăng Vân không phải là do các người dạy dỗ sao? Về phần đồ đệ của ta, cũng không cần đi ra bên ngoài tìm, nơi này cũng có một vị!

Nữ Thần Tôn nhú mày nhìn về phía Lý Dật, cả giận nói:

- Thánh Hồng Thiên, người trêu chọc ta có phải không. Lý Dật, bất quá chỉ là Đấu Vương, đừng nói một năm, cho người một trăm năm thời gian, chỉ sợ tiếp chẳng được nửa chiêu của Tiểu Vân. Ta xem người một ngàn năm vừa rồi không có làm được gì, liền biến mình thành thiếu não trí tuệ rồi!

- Thiên Thiên, cũng đừng có xem đồ đệ của ta chỉ là Đấu Vương nho nhỏ, người cũng không biết, hẩn tu luyện đấu khí chưa quá nửa năm. Với thủ đoạn của ta, trong vòng một năm biến hẩn thành Đấu Tôn cũng không phải là khó. Đương nhiên đánh cuộc còn có hai điều kiện, nếu người đáp ứng mới là công bình, nếu không...

- Điều kiện gì?

- Một là ta dạy đồ đệ cần rất nhiều vật dụng, các người đều phải cung cấp, hai là, Lăng Vân cùng đồ đệ ta dù sao cũng chênh lệch quá lớn, cho nên trong trận đấu, Lăng Vân chỉ có thể sử dụng đấu khí cùng Đấu kỹ, mà không được sử dụng quy tắc không gian. Bởi như vậy, ta có lòng tin trong vòng một năm đánh bại được đồ đệ của người.

Đối với hai điều kiện của Hồng Thiên Thánh Giả, nữ Thần Tôn ngược lại cũng phải cẩn thận suy nghĩ, sau đó nàng mới hồi đáp:

- Được, ta đáp ứng người. Bất quá nếu người thua, phải dùng thân thể của Tam Thánh Thú, vĩnh viễn ở tại bên trong Bách Hoa Giới, không cho phép đổi ý!

- Ha ha ha, Bách Hoa Giới, chính là nơi của Lực huynh, ở bên trong Bách Hoa Giới, Lực huynh chính là vô thượng chí tôn, ta nếu là thua chỉ sợ cũng không có cơ hội. Ngược lại Thiên Thiên người nếu bị thua, cũng không nên nuốt lời a!

Nữ Thần Tôn đột nhiên thần sắc biến đổi, hiện ra dáng vẻ dịu dàng, tỏ ra đầy vũ mị, dịu dàng nói:

- Tiểu Thiên, kỳ thật ta muốn chính là người chân tâm thật ý lưu lại mà!

Lời vừa nói ra, giữa không trung không gian một hồi ba động, đã không thấy thân ảnh nữ Thần Tôn đâu nữa.

Nhìn thấy như vậy, nam Thần Tôn đột nhiên cao giọng nói:

- Hỏi thế gian tình là gì, hỏi thế gian tình là gì a...

Thanh âm chưa dứt, thân hình đã biến mất.

Hai vị Thần Tôn biến mất, Lăng Thị giả ngược lại cũng buông lỏng nhiều hơn, hướng về phía Hồng Thiên Thánh Giả nói:

- Tại hạ cũng không quấy rầy Thánh Giả dạy bảo đồ đệ nữa, mấy gian phòng này liền lưu cho nhị vị. Một năm thời gian trôi qua rất nhanh, Thánh Giả cần phải khổ tâm rồi.

Đứng ở bên cửa sổ, vẻ mặt Lý Dật trông như mướt đảnh, khi hắn nhìn thấy bộ mặt không giống hổ, không giống báo, không giống lang lại giống như hổ giống như báo giống như lang của Hồng Thiên Thánh Giả, trong lòng cực kỳ phức tạp.

- Lý Dật, xuất hiện đi!

- Lão quỷ, ta liều mạng với ngươi!

Lý Dật tung một cước đập toang cửa phòng, oán hận nói:

- Ngươi có ân oán với những lão quái vật kia thì liên quan gì đến ta, lão tử còn phải đi khảo hạch Phò mã đây!

Hồng Thiên Thánh Giả giống như quái vật lộ ra dáng vẻ tươi cười:

- Tiểu hữu, cái này ngươi cũng không thể oán trách ta được, ai bảo ngươi đem ta vào Bách Hoa Giới đây, hết lần này tới lần khác nơi đây lại là nơi ta đối đầu. Nói đến đây, ngược lại tiểu tử ngươi lại có vận khí tốt cực kỳ, tại bên trong Bách Hoa Giới tu luyện, có thể so với bên ngoài có chỗ tốt hơn rất nhiều a!

- Chỗ tốt cái rắm a, một năm, trong vòng một năm, ngươi để ta cùng đấu với Đấu Thánh cường giả kia. Đúng là Thiên Thiên nói không sai, ngươi là thiếu năng trí tuệ a!

Lý Dật cảm thấy tức giận, sau một năm có thể hay đã bại Lăng Thị giả hay không là chuyện nhỏ, nhưng một năm sau Cung Vô Song khẳng định đã thành lão bà của người khác rồi. Đối với Lý Dật lúc này vô cùng tức giận, Hồng Thiên Thánh Giả ngược lại có một bộ dạng vô cùng thoải mái, hân hoan tươi cười, nói:

- Lúc đó không phải là không có biện pháp, lúc này ngươi không đáp ứng, chúng ta cũng không đi ra được. Sống ở đâu thì phải theo phong tục ở đấy, ngươi hãy hảo hảo tu luyện đi. Một năm sau, ta cam đoan sau khi ngươi đi ra ngoài, ít nhất ở tại Đế quốc Thiên Phong ngươi có thể hoành hành ngang dọc rồi! Cái đám Bắc Đấu Tông, Tứ đại Gia tộc ngươi phẩy ta liền diệt được!

Lúc này nói đến Bắc Đấu Tông, Tứ đại Gia tộc, Lý Dật lại cảm thấy vô cùng tức giận:

- Ta ở trong này một năm như lời người nói, Lý Minh trước hết bị diệt một trăm lần rồi!

- Vậy người làm sao bây giờ?

Hồng Thiên Thánh Giả đá chân trước, nhún vai, tạo ra dáng vẻ vô tội, nói.

Trầm mặc một lát sau, Lý Dật cũng trấn an thần trí, kiếp trước hẳn là một sát thủ cao nhất, dưới tình huống này, hẳn nhanh chóng bảo trì đầu óc tỉnh táo. Cũng may còn một tháng thời gian, Lý Dật tin tưởng chắc chắn sẽ có biện pháp rời đi.

- Trước tiên là nói về hai cái Thần Tôn kia với người rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tu Luyện Tại Bách Hoa Giới

Q.6 - Chương 29: Tu Luyện Tại Bách Hoa Giới

- Là chuyện gì đã xảy ra...

Gương mặt Hồng Thiên Thánh Giả lúc này trở nên vô cùng cổ quái, nói:

- Chuyện này nói đến thì cũng rất dài, người muốn nghe đơn giản hay là phức tạp?

- Đơn giản thì như thế nào, phức tạp thì như thế nào?

- Nói đơn giản thì chỉ mấy câu mà thôi, còn nói đến phức tạp, chỉ sợ có thể viết thành sách.

Lý Dật phát phát tay, có chút không kiên nhẫn nói:

- Nói đơn giản đi, cũng chỉ nói chuyện chính của người mà thôi.

- Nếu nói về đơn giản, ta cùng Lực Lực, Thiên Thiên là đồng môn sư huynh đệ. Ách, Lực Lực cùng với Thiên Thiên là hai huynh muội, Thiên Thiên lúc đó yêu ta. Chỉ là, người đừng xem nàng bây giờ là mỹ nữ, kỳ thật là về sau nàng đi phẫu thuật thẩm mỹ...

Lý Dật toát hết cả mồ hôi, nguyên lai thế giới này cũng có phẫu thuật thẩm mỹ.

- Vì thẩm mỹ được hình dáng như ngày nay, chỉ sợ là lãng phí không biết nhiều tài liệu quý báu. Lớn lên xấu xí, dù sao cũng không phải là do lỗi của Thiên Thiên, mà là do di truyền của cha mẹ nàng. Nhưng lúc Thiên Thiên còn trẻ, tính cách thô bạo cổ quái, người nói ta làm sao ta có thể tiếp nhận tình yêu của nàng đây. Cho nên ta liền lấy cố tu luyện, trăm phương ngàn kế lánh tránh nàng. Về sau, bởi vì tông môn đã xảy ra rất nhiều chuyện, ta ly khai tông môn, bắt đầu du lịch thiên hạ. Thiên Thiên vì tìm ta, hầu như đi khắp toàn bộ Đại lục Đấu Thần.

Nói đến đây, tinh thần Hồng Thiên Thánh Giả có chút bồi hồi.

Lý Dật cũng cảm thấy buồn cười nói:

- Nguyên lai lão quỷ người cũng còn có mị lực đến bậc này, Thần Tôn Thiên Thiên này, thật sự mắt nàng bị mù rồi.

- Về sau, vì thoát khỏi Thiên Thiên, ta đã cưới vợ, nhưng mà, ta lấy một người, nàng giết một người. Cha mẹ của những nàng vợ của ta, giận cả ta và Thiên Thiên, cho nên đã mời người đuổi giết chúng ta. Lúc đó Đại lục Đấu Thần đã xảy ra sóng to gió lớn, kinh động đến phần đông Đấu Thánh, Đấu Thần cường giả. Cuối cùng tông môn gây áp lực, quyết định thanh lý môn hộ. Thiên Thiên được Lực Lực cứu đi, mà ta bị tông môn hủy diệt thân thể, may mà đồng môn sư huynh nể mặt ân tình trước đây, đã vụng trộm để lại linh hồn của ta!

- Xem ra nam Thần Tôn kia quả thật cũng không tệ, hỏi thế gian tình là gì...

Lý Dật nghe xong chuyện xưa của Hồng Thiên Thánh Giả, cười lên vui vẻ.

- Lão quý, người bất hạnh như vậy, là do yêu nữ đã yêu người!

- Ai sự thật là, nữ nhân này là khắc tinh của ta. Tiểu hữu, người nói ta sao có thể vĩnh viễn ở bên trong Bách Hoa Giới đây, cùng khắc tinh của ta sống nốt tuổi già đây. Cho nên... người phải cố gắng a!

- Sống nốt tuổi già ư, người xem lại bộ dáng bây giờ của người đi, chỉ sợ vừa ra khỏi Bách Hoa Giới, cũng sẽ trở thành ma thú bị đuổi đánh mà thôi!

Hồng Thiên Thánh Giả lập tức biểu lộ ra bộ dáng hèn mọn nói:

- Tiểu hữu, người không hiểu, Tam Thánh Thú không phải là ma thú bình thường, chính là do Đấu Thần cường giả hấp thu linh khí thiên địa biến ảo thành Thần thú. Ta hiện tại chiếm cứ thân thể Thần thú, cũng là ma thú Thất giai. So với thân thể của tiểu hữu mạnh hơn gấp trăm lần. Nếu không phải Thiên Thiên đối với ta có một mối tình thâm thiết, người bình thường có đánh chết nàng cũng không chịu đưa ra đâu.

Lý Dật không khỏi cảm thấy giật mình, cười khố hởi:

- Vậy bây giờ xem người là người hay là ma thú đây?

- Thân thể Ma thú, so với nhân loại, ha ha ha, mạnh hơn gấp trăm lần.

Hồng Thiên Thánh Giả lúc này rất là hài lòng, hắc đặc ý quơ quơ thú trảo, nói:

- Tiểu hữu, người chẳng lẽ đã quên, ma thú Lục giai là đã có thể biến ảo ra thân thể nhân loại, chờ ta hoàn toàn khống chế được thân thể ma thú này, đến lúc đó hóa thành hình người cũng là việc vô cùng dễ dàng!

Trong lúc nói chuyện, bầu trời mây đen đã dần dần tán đi, những bụi hoa cỏ cây cối bị Nam Minh Lưu Hỏa đốt thành tro đã bắt đầu sinh trưởng

mà tốc độ của nó bằng mắt thường có thể thấy được.

Chứng kiến loại tình huống này, trên mặt Hồng Thiên Thánh Giả cũng cảm thấy cổ quái, hần lẫm bẫm nói:

- Xem ra Lực Lực cũng sắp sửa đạt tới cảnh giới Phong Hào Đấu Thần rồi. Tiểu hữu, đừng lãng phí thời gian nữa, hiện tại bắt đầu bái sư đi.

- Lại bái sư nữa ư?

Lý Dật chợt nhớ tới ngày đó bái Xà Tôn Giả làm sư phụ, khoe miệng không khỏi tươi cười:

- Người muốn ta bái sư thật sao?

- Người không bái sư, ta làm sao làm sư phụ của người!

Vẻ mặt Hồng Thiên Thánh Giả mang vẻ đương nhiên nói.

- Lão quý, người cũng biết rõ, ta có cần người dạy ta đâu. Nếu muốn làm sư phụ ta người đã sống cùng ta một đoạn thời gian, ở chung với nhau lâu như vậy, người còn không biết con người của ta ư, chuyện không có lợi ta tuyệt đối không làm.

Một Đấu Thánh cường giả miễn phí nhận hãn làm sư phụ, nhưng theo ngữ khí của hãn, còn nói là chuyện không có lợi, toàn bộ Đại lục Đấu Thần này chỉ sợ cũng chỉ có Lý Dật mới thuận miệng không biết xấu hổ nói ra câu như vậy mà thôi.

- Được được được, ta cũng không tranh cãi với người nữa, ít nhất người ở trước mắt Thiên Thiên và Lực Lực gọi ta là sư phụ là được. Ta cũng đang suy nghĩ, Công pháp Thiên Ma Cửu Biến không thuộc về Công pháp chín hệ của Đại lục Đấu Thần, nhưng nó lại nhất định phải cùng tu đồng thời Công pháp chín hệ, cuối cùng đạt tới cảnh giới cuối cùng, mới có thể hình thành ma khí tinh khiết. Người bây giờ đã tu luyện Lôi, Hỏa, Thánh tam hệ, chỉ ngoại trừ Nam Minh Lưu Hỏa, còn tất cả đều là Công pháp Bạch Hổ. Cho nên lúc này ta yêu cầu Thiên Thiên cung cấp Công pháp Bạch Hổ sáu hệ còn thiếu. Thời gian lúc này cũng không còn nhiều lắm, trong vòng một năm tu người phải tu luyện thành công Công pháp sáu hệ. Tiểu hữu, người có thực hiện được không?

Công pháp Bạch Hổ Sáu hệ ư? Hai cánh mũi của Lý Dật thiếu chút nữa thì chảy phun huyết ra, lão quỷ này nói đến Công pháp Bạch Hổ như là vườn rau xanh cải trắng thông thường vậy. Nhưng hắn cũng cảm thấy rung động, hắn thầm nghĩ hai vị Thần Tôn kia thần thông quảng đại như vậy... Hắc hắc, Xà Tôn Giả thức tỉnh cũng rất cần nhiều dược liệu, tự nhiên là cần phải lợi dụng tốt một chút.

Lý Dật khẽ lật tay, một cái danh sách xuất hiện ở trên tay:

- Lão quỷ, người yêu của người có năng lực như vậy, thuận tiện giúp ta thu thập vài thứ đi. Ách, tất cả đều ở trên danh sách, theo đơn bốc thuốc là được!

Hồng Thiên Thánh Giả nghi nghi hoặc hoặc tiếp nhận danh sách, sau khi hắn nhìn lướt qua, khó xử nói:

- Thiên Linh Quy Thạch, Cự Hương Thảo, Thiên Niên Hàn Nhung... Những thứ khác thì đơn giản, nhưng có vài loại thì rất khó kiếm. Người muốn những vật này làm gì?

- Người giúp ta lấy đủ là được, đừng hỏi nhiều như vậy!

- Ai là đồ đệ của ai đây!

Bản thân hắn muốn mình làm tay chân, không bằng cho lão quỷ này phải trả giá lớn là được.

Tuy rằng Lý Dật vẫn lo lắng về việc tuyển chọn Phò mã, nhưng lúc này ở Bách Hoa Giới, một chút biện pháp cũng không có, chỉ là dốc lòng tu luyện. Bách Hoa Giới xác thực là chỗ tu luyện đấu khí vô cùng tốt, bên trong Bách Hoa Giới linh khí thiên địa nồng đậm, Lý Dật cũng chưa từng thấy ở nơi nào linh khí lại nhiều đến như vậy.

Ngày hôm sau, Hồng Thiên Thánh Giả từ chỗ Thiên Thiên lấy được hai bộ Công pháp. Bộ thứ nhất là Công pháp Phong hệ, Huyền Minh Thần

Phong, bộ thứ hai là Băng hệ, U Minh Hàn Băng Quyết, hai bộ Công pháp này đều là Công pháp Bạch Hổ Cao cấp.

Lý Dật quyết định trước tiên là tu luyện U Minh Hàn Băng Quyết, bởi vì hắn có Huyền Sát cùng Vân Bộ, Lý Dật bây giờ đối với tốc độ thân pháp cũng có chút tự tin, hiện tại thời gian cấp bách, tự nhiên muốn học những cái hữu dụng trước.

Khoanh chân ngồi xuống, Lý Dật bóp nát ngọc bài, yếu quyết của Công pháp U Minh Hàn Băng Quyết hiển hiện trong đầu, theo chỉ dẫn của bí quyết biến ảo, nhiệt độ chợt hạ xuống, lá cây lúc này kết đầy bông tuyết. Một lát sau, Thủy nguyên tố từ bốn phương tám hướng tụ tập đến, kết thành những bông tuyết, bay lượn lơ chung quanh thân thể Lý Dật.

Bí quyết cấp tốc biến ảo, bông tuyết giống như là thu được tín hiệu gì đó, lập tức hướng về phía thân thể Lý Dật tụ tập đến. Những bông tuyết ẩn chứa linh khí thiên địa vừa vào bên trong thân thể, Lý Dật liền cảm giác được thân thể mình đang ở bên trong một hầm băng, cả người tạo thành một cái băng côn. Khắc chế cảm giác bị đông cứng, từ đan điền khí hải điều khiển ra một tia đấu khí, dẫn đạo đến kinh mạch của mình. Đồng thời Thiên Khôn Địa Càn Châu cũng đã bắt đầu tự động chữa trị những kinh mạch bị bông tuyết chạy qua làm bị thương. Lúc này Lý Dật có cảm giác vô cùng đau đớn, loại tư vị này vô cùng khó chịu.

Dưới đấu khí dẫn đạo, những bông này tuyết rất cục cũng chậm rãi phục tùng, một lúc sau nó hóa thành một dòng nước lạnh, hướng về phía đan điền khí hải bắt đầu khởi động. Sau đó bị Thiên Khôn Địa Càn Châu đè ép, chậm rãi hình thành một cái tinh hạch.

Quá trình này nói thì đơn giản, nhưng cũng mất thời gian hai ngày một đêm. Cũng may đối với tu luyện Công pháp Lý Dật đã quá quen thuộc rồi, hơn nữa bên cạnh còn có Hồng Thiên Thánh Giả hộ pháp, ngoại trừ phải chịu thống khổ, tất cả đều không có xuất hiện sai lầm gì.

Công pháp Băng hệ cấp bậc Bạch Hổ cho dù có tu luyện thành công xong, Hồng Thiên Thánh Giả quả thật cũng không muốn Lý Dật ngay

lập tức tu luyện Huyền Minh Thần Phong. Dù sao cũng là Công pháp Bạch Hổ, tu luyện Công pháp thứ nhất cần phải có thời gian nhất định để củng cố, nếu cách thời gian quá ngắn lại tiếp tục tu luyện thêm thứ khác, trong cơ thể kinh mạch tổn thương tăng lên nhiều lần, không khỏi gia tăng tỷ lệ tẩu hỏa nhập ma.

Trải qua năm sáu ngày sau, tuy rằng Hồng Thiên Thánh Giả mỗi ngày đều chạy tới chỗ của Thiên Thiên để đòi Công pháp và Đấu kỹ, nhưng cho dù Thiên Thiên là Đấu Thần, muốn xuất ra Công pháp cấp bậc Bạch Hổ của chín hệ, cũng không phải là một chuyện dễ dàng gì. Ngược lại thực lực của Lý Dật đã tăng lên một tinh, đạt đến cảnh giới Lục Tinh Đấu Vương.

Hàng ngày, Hồng Thiên Thánh Giả đều chỉ đạo vài câu, như trước đi đến chỗ Thiên Thiên đòi hỏi Công pháp, Lý Dật thì đều xếp bằng tại trong ngôi đình nhỏ tu luyện. Đột nhiên cảm giác được mơ hồ có khí tức của cường giả, Lý Dật thu công, ngẩng đầu nhìn lên, lúc này hắn đã nhìn thấy vị Thần tôn Thị giả Lăng Vân đã huyền phù ở trước mặt mình rồi, trên mặt của hắn lộ ra thần sắc cổ quái.

Người này, không phải đến tìm hiểu lai lịch của mình sao. Lý Dật thầm nghĩ, đối với cảnh giới của Lý Dật lúc này chỉ một Đấu Vương, Lăng Vân thân là Đấu Thánh cường giả cũng không có đem bản thân mình để vào trong mắt của hắn, thì tại sao hắn phải đi tìm hiểu đây.

- Lý Dật, ngươi biết tại sao ta tới tìm ngươi không?

Tựa hồ như là nhìn thấu tâm tư của Lý Dật, Lăng Vân chủ động hỏi.

Lý Dật cũng khẽ cười, nói:

- Lăng Thị giả không nói, ta làm sao biết được!

- Ta tới đây là muốn giết ngươi!

Vẫn là lời nói đăm đặc, sau khi nói xong câu này, sát ý của Lăng Vân lại đầy đặc, tại trong miệng Lăng Thị giả nói ra, nó giống như câu nói: Ta tới mời người ăn cơm! Thái độ của hắn rất là thông thường bình thản.

Lý Dật đối với nguy hiểm rất là miễn cảm, nếu như một người muốn giết chết hắn, loại sát khí này hắn cũng có thể cảm giác được, nhưng đối với Lăng Thị giả, Lý Dật không có cảm giác được một tia sát khí nào cả. Hoặc là Lăng Vân đang nói giỡn, hoặc là, bởi vì hắn đạt tới cấp bậc Đấu Thánh cường giả, có thể ẩn đi ý chí của mình.

Lý Dật phán đoán rất nhanh ở trong đầu, Lý Dật mơ hồ có thể phỏng đoán, Lăng Vân thật sự là tới giết hắn!

Sau khi phán đoán ra làm cho Lý Dật có cảm giác lạnh buốt! Đối phương là Đấu Thánh cường giả a!

- Người hãy cho ta một cái lý do!

Lý Dật lạnh lùng nói, đồng thời hắn nhanh suy tư đối sách. Ngoại trừ kéo dài thời gian để Hồng Thiên Thánh Giả trở về, vậy hắn cũng không có biện pháp gì khác!

- Lý do là vì người muốn tu luyện Công pháp. Vì người mà Thần Tôn đành phải mở ra Bách Hoa Giới cho người ra ngoài đi tìm kiếm Công pháp rồi!

Lý Dật mỉm cười:

- Lý do này, không khỏi vô cùng gượng ép a! Thần Tôn vì ta mà đi tìm kiếm Công pháp, nếu người giết ta, tựa hồ không có quan hệ a.

- Có! Đương nhiên là có! Thần Tôn rời khỏi Bách Hoa Giới, nếu như tiết lộ ra ngoài, Bách Hoa Giới khó giữ vững được, hai vị Thần Tôn cùng ta đồng thời có thể chết đi!

- Người hãy giải thích một chút, có Thần Tôn siêu nhiên tồn tại như vậy, chẳng lẽ còn có người có thể giết được bọn họ!

- Tiểu tử vô tri, trừ phi là Phong Hào Đấu Thần, bất luận kẻ nào cũng không phải là bất tử bất diệt. Được rồi, hiện tại ta cũng đã giải thích xong rồi, vì để cho người tâm phục khẩu phục, ta chỉ dùng đấu khí cùng Đấu kỹ, mà không cần sử dụng quy tắc không gian. Nói như vậy, cũng chỉ là thực hiện vụ đánh cuộc sớm một chút mà thôi, sau này Hồng Thiên Thánh Giả cũng không thể nói gì!

Lăng Vân nói xong, ngón giữa đã ngưng tụ một đoàn kim cầu huyền lệ chói mắt!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trí Đấu Với Đấu Thánh

Q.6 - Chương 30: Trí Đấu Với Đấu Thánh

Kim cầu càng tụ càng lớn, một lúc sau cũng đạt tới đường kính mấy thước. Đấu khí kim cầu cũng chưa phát ra, một cỗ áp lực thật lớn mà Lý Dật cũng chưa có bao giờ thể nghiệm qua đã ép tới trước mặt. Cho dù thời điểm Lý Dật vẫn còn là cảnh giới Đấu Sư, tại Quỷ U Phong Đô của Nạp Lan Gia, đối mặt với mấy vị Đấu Hoàng, hẳn cũng không có cảm giác áp lực cực lớn như thế này.

Đối diện với đấu khí kim cầu trước mặt này, Lý Dật có cảm nhận được, cái gì gọi là con kiến hôi tồn tại.

- Đợi một chút, đợi đã nào...

Lý Dật lớn tiếng hô lên:

- Người có lầm hay không, người là một Đấu Thánh cường giả, ta chỉ là một Đấu Vương nho nhỏ, nói như thế nào người cũng phải nhường ta ba chiêu, bằng không bảo ta thế nào tâm phục khẩu phục!

- Nhường người ba chiêu, người chết tâm phục khẩu phục sao?

Thần tôn Thị giả quả nhiên dừng lại đấu khí phát ra, kim cầu kia lập tức tiêu tán, phảng phất như chưa từng có tồn tại.

- Muốn ta tâm phục khẩu phục, đó là nói dối, dù sao chúng ta quả thực chênh lệch như vậy.

Lý Dật lặng lẽ cười:

- Nhưng Lăng Thị giả, người dù sao cũng là Đấu Thánh cường giả, đối với một cái Đấu Vương nho nhỏ chủ động công kích cũng rất mất thân phận. Không bằng như vậy, ta cũng không cần người nhường ta ba chiêu, nhưng mà nhất định phải để ta chủ động công kích. Thiếu gia ta biết rõ hôm nay chỉ có con đường là chết, không có đường sống rồi, nếu người chủ động công kích, chỉ sợ ta cơ hội hoàn thủ cũng không có, nếu chết kiểu này quả thực vô cùng ủy khuất. Cho nên người phải để cho ta xuất thủ trước, chẳng những giữ được thể diện của Lăng Thị giả, cũng làm cho thiếu gia ta chết được oanh oanh liệt liệt, điều này không phải là nhất cử lưỡng tiện sao!

Lý Dật thao thao bất tuyệt, nghe được lời nói như vậy ánh mắt của Thần tôn Thị giả trợn trừng. Lý Dật có thể nhận thấy được, Thần tôn Thị giả tuy rằng thực lực khủng bố, nhưng mà kinh nghiệm đối nhân xử thế cũng không nhiều, chỉ sợ là hai đại Thần Tôn luôn che chở, lại trường kỳ sinh hoạt ở bên trong Bách Hoa Giới, đạo lý đối nhân xử thế, tâm trí giáo quyệt là hoàn toàn không biết gì cả. Lý Dật lần này lời nói hồ thuyết bát đạo một hồi, làm cho Lăng Thị giả cũng để ý, hẳn cũng không biết một khi cường giả tử đấu, đối phương nếu chủ tâm suy nghĩ cho chính mình, đó mới là quỷ rồi.

- Vậy các hạ liền động thủ đi!

Tuy rằng bước đầu tiên của kế hoạch đã thực hiện thành công, Lý Dật cũng không dám lơ là, dù sao đối phương cũng là Đấu Thánh cường giả. Với vẻ mặt nghiêm trọng Lý Dật tiến lên phía trước hai bước, Lý Dật quỹ dị ở trong hư không phóng ra hai đạo đấu khí đồ phù. Thần tôn Thị giả rất là kinh ngạc nhìn thấy Lý Dật thi triển Vân Bộ, động tác trên tay

cũng là càng lúc càng nhanh. Sau khi nhanh đến mức tận cùng, chỉ thấy một đoàn tàn ảnh tại bốn phía chung quanh phiêu hồ chớp động.

- Đây là Đấu kỹ gì?

Thần tôn Thị giả cũng cảm thấy có chút không ổn, bởi vì lời hứa hẹn lúc trước không chủ động công kích, thứ hai Lý Dật cũng chỉ là Đấu Vương nho nhỏ có thể làm gì được đây, cho nên hắn cũng không có động thủ, chỉ chuyển động theo thân hình của Lý Dật.

Trộn vện một hồi công phu, Lý Dật cách Thần tôn Thị giả khoảng năm mươi thước, thì hắn bỗng nhiên đứng lại.

- Kim Ứng Đồ Long Trận, khởi! Hoàng Thiên Hậu Thổ Trận, khởi!

Hai tiếng quát khê, hai đạo đấu khí cực kỳ nhanh khởi động hai cái trận pháp. Mấy đạo lôi quang lẳng không xuất hiện, giao thoa tạo thành một đạo lôi vòng, hướng về phía Thần tôn Thị giả bao trùm xuống dưới. Mà quanh thân Lý Dật lúc này, nổi lên tấm chắn hào quang thổ hoàng sắc. Vì đối đầu với Đấu Thánh cường giả, sau một lát công phu, Lý Dật đã đồng thời bày ra hai cổ trận pháp, một cái là trận pháp phòng ngự, cái còn lại chính là sát trận.

- Cổ quái! Đây là Đấu kỹ gì!

Thần tôn Thị giả nhíu mày khê quát một tiếng, đối mặt với lôi vòng, hắn cũng không thèm để ý. Tiện tay tung ra một cái đấu khí kim cầu nghênh đón.

Ầm một tiếng vang thật lớn, lôi điện cùng đấu khí kim cầu đồng thời tiêu tán, dư ba đấu khí va trạm vào trận pháp cũng xuất hiện từng đạo từng đạo vết rạn rất nhỏ. Giữa không trung, lôi vòng bị đánh tan, nhưng nhất thời cũng không bị tan hết, phát ra từng tiếng thanh âm xì xì xì.

- Nguyên lai là trận pháp!

Thần tôn Thị giả tựa hồ nhìn thấy chân lý, lắc đầu, cười nói:

- Đáng tiếc tu vi người quá thấp, trận pháp này cũng không phải là trận pháp thượng thừa. Người cũng đã chủ động công kích, như vậy ta liền có thể động thủ a!

Lý Dật lộ ra dáng vẻ tươi cười:

- Nếu nói bốn thiếu gia tu vi thấp, điều này bốn thiếu gia cũng không có phủ nhận. Nếu nói Kim Ứng Đồ Long Trận không phải là trận pháp thượng thừa, Lăng Thị giả chỉ sợ cũng đã nhầm lẫn rồi.

Tâm niệm Lý Dật vừa động, rất nhanh đánh ra vài cái thủ ấn, những mảnh lôi vồng ở trên không trung liền sống lại, trong nháy mắt trùng tổ thành một lôi vồng, uy thế so với trước lại cường hãn hơn vài phần.

Thần tôn Thị giả nhẹ nhàng ủa một tiếng, cặp mày khẽ nhíu lại, sau đó hần đánh ra một đạo kim cầu. Một tiếng nổ vang lên, lôi vồng tuy rằng đã bị đánh nát, nhưng sau đó rồi lại nhanh chóng ngưng kết, uy thế lại cường đại thêm vài phần. Thần tôn Thị giả cũng vô cùng buồn chán, không hiểu cơ biến, chỉ có thể đem uy lực của đấu khí kim cầu lần lượt gia tăng thêm một chút, hần lại không có suy nghĩ vì sao lôi vồng lại không thể bị đánh tan.

Nhưng sau mười mấy hiệp, uy thế của lôi vồng làm cho Thần tôn Thị giả cũng cảm thấy âm thầm kinh hãi. Kỳ thật Lý Dật có thực lực Đấu Hoàng bố trí Kim Ứng Đồ Long Trận, nếu Thần tôn Thị giả ngay từ đầu đưa ra một kích toàn lực, trận pháp này sẽ tan thành mây khói. Từ khi Lý Nhất Dương tặng cho Bí tịch Trận pháp ở bên trong có ghi trận pháp sát trận thượng thừa, trận pháp này có thể thu nạp lực lượng công kích đấu khí, bởi vậy về sau càng đánh càng mạnh, hơn nữa ở bên trong Bách Hoa Giới linh khí thiên địa nồng đậm, lôi vồng tựa như đánh mãi không tan, uy lực càng ngày càng tăng cao.

- Lăng Thị giả, người còn dám nói trận pháp này không phải trận pháp thượng thừa sao?

Nhìn thấy tác dụng to lớn của trận pháp này, Lý Dật khí định thần nhàn, nở nụ cười vô cùng sáng lạn. Trận pháp này sau khi bố trí xong, nếu dùng đấu khí thôi phát về sau cùng với người bày trận tự nhiên sinh ra cảm ứng, từ nay về sau cũng không cần phải lãng phí đấu khí, chỉ dùng bí quyết khống chế là được. Bên trong Bách Hoa Giới ẩn chứa linh khí thiên địa dồi dào, hai là công kích của Đấu thánh cường giả cho nên trận pháp càng lúc càng mạnh, lúc này Lý Dật hoàn toàn có thể một bên vừa uống trà vừa xem Đấu Thánh cường giả đầu đầy mồ hôi khổ đấu.

Rốt cục, Thần tôn Thị giả dù thế nào cũng không am hiểu trận pháp, hẳn thấy lôi võng càng lúc càng mạnh. Chỉ là, Thần tôn Thị giả tựa hồ linh ngộ hơi chậm một chút, lôi võng lúc này đã mạnh rất khó phá tan, trận pháp lúc này đã tạo thành một mảnh năng lượng lôi quang ẩn chứa lực lượng cường đại đến cực hạn. Dù Thần tôn Thị giả vận khởi đấu khí đến cực hạn cũng vô pháp đánh nát phiến lôi quang này. Lúc này Thần tôn Thị giả vận khởi đấu khí phòng ngự hiện ra quanh thân, tầng đấu khí phòng ngự này tuy rằng thoát nhìn bình thường, nhưng những mảnh lôi quang kia không có khả năng phá vỡ.

- Lý Dật, đây rốt cuộc là trận pháp cổ quái gì!

Thần tôn Thị giả rốt cục nhìn không được cao giọng quát hỏi.

- Người muốn biết sao? Ta không nói cho người, trừ phi người nhận thua!

- Hừ, bất quá là một cái trận pháp, người cho rằng nó bao vây được bản Thị giả sao!

Thần tôn Thị giả hừ lạnh một tiếng, rốt cục hẳn cũng hạ quyết tâm, hẳn lại sử dụng đấu khí kim cầu, còn đấu khí phòng ngự thì co rút lại, hai bàn tay hẳn liên tục đánh ra vài cái thủ ấn quỷ dị. Lúc này không gian kịch liệt ba động, sau đó phát ra một hồi âm thanh đinh đinh. Mảnh lôi quang ẩn chứa năng lượng cực hạn Kim Úng Đồ Long Trận đột nhiên biến mất, một lát sau, lại xuất hiện ở phạm vi hơn một trăm mét.

Quy tắc không gian! Thần tôn Thị giả vận dụng quy tắc không gian!

- Thần tôn Thị giả, là Đấu Thánh cường giả, vậy mà lại đi lật lọng vận dụng quy tắc không gian, người còn nói cái gì?

Lý Dật lập tức nhảy dựng lên, lớn tiếng chất vấn.

Đối mặt với những lời chất vấn của Lý Dật, trên mặt Thần tôn Thị giả thoát trắng thoát đỏ, hắn đã vận dụng quy tắc không gian thoát ra khỏi Kim Ưng Đồ Long Trận cũng là tình thế bất đắc dĩ mà thôi, nếu hắn kiên trì một lát, thì hắn có thực lực Đấu Thánh cường giả có thể bị Đấu Vương tiểu tử đánh bại rồi. Hôm nay bị Lý Dật nói những câu trách móc, Thần tôn Thị giả cũng cảm thấy xấu hổ vô cùng, nhưng hắn cũng không muốn mặt mũi chết ở bên trong trận pháp.

- Làm sao ta lại không phản đối, người đã phá hỏng quy củ rồi, dĩ nhiên là người thua rồi. Ta hỏi người, Lăng Thị giả, người đã chịu thua chưa!

Một lúc sau, Thần tôn Thị giả mới ấp úng nói:

- Ta xác thực là đã thua!

- Người đã thua, vậy thì phải tiếp nhận trừng phạt đúng hay không?

- Trừng phạt? Làm sao trừng phạt?

- Trừng phạt vì người muốn giết ta. Ách, còn nữa, chính là đánh cuộc một năm sau, không cho người thắng ta!

Thần tôn Thị giả do dự một lúc sau, trên mặt hiện ra vẻ khó xử cực độ, cuối cùng hắn mới quyết định nói:

- Sau này, cái điều kiện này ta có thể đáp ứng người, nhưng bây giờ thì không được, ta phải giết người!

Lý Dật cười ngất, Thần tôn Thị giả quả thật là giả ngốc hay là ngốc thật đây, hắn muốn giết mình, sau đó mới đáp ứng điều kiện thì còn có ý

nghĩa sao? Sau khi nhìn thấy biểu hiện của Lý Dật, Thần tôn Thị giả giải thích:

- Ta từ nhỏ được Thần Tôn thu dưỡng ở Bách Hoa Giới, ta ở trong này cũng đã được mấy trăm năm rồi, Bách Hoa Giới đã là nhà của ta, ta không có khả năng trơ mắt nhìn người hủy đi. Lý Dật, người quỷ kế đa đoan, không phải là người tốt, chỉ cần người đang ở đây, Bách Hoa Giới sớm muộn cũng sẽ bị người hủy. Cho nên, ta phải giết người!

Nói mình không phải là người tốt, điểm này Lý Dật không phủ nhận, nhưng mà muốn như vậy giết mình, Lý Dật tuyệt đối sẽ không thục thủ chịu trôi. Mặc dù có phòng ngự trận pháp, chống đỡ được công kích của Đấu Thánh cường giả, Lý Dật quả thực lòng tin cũng không quá lớn. Huống hồ Thần tôn Thị giả không chú ý đến lời hứa hẹn trước đây, hẳn thực sự muốn giết mình, trận pháp phòng ngự cường thịnh đến đâu đi nữa, cũng vô pháp chống đỡ quy tắc không gian của Thần tôn Thị giả.

Với cá tính của Lý Dật, hẳn cũng không bao giờ sợ hãi:

- Nếu người muốn giết ta, cũng phải nhìn vào thủ đoạn của người.

Lúc này tâm niệm của Lý Dật thay đổi thật nhanh, hẳn nhanh chóng thu hồi những lời này, lộ làm ra một bộ dáng động dung.

- Lăng Thị giả, Lý Dật ta tuy rằng không phải là người tốt, nhưng ta với Bách Hoa Giới cũng không có ân oán, vậy ta cũng không có hy vọng chứng kiến địa phương xinh đẹp như thế bị hủy hoại chỉ trong chốc lát. Thần Tôn rời đi khỏi Bách Hoa Giới, cũng không phải là ta cố ý làm, về phần Thần Tôn rời khỏi Bách Hoa Giới có thể lâm vào tai họa ngập đầu thì ta càng hoàn toàn không biết gì cả. Lăng Thị giả, người cũng không cần giết ta, sau khi Thần Tôn trở về, ta liền nói cho hẳn rõ, để lần sau hẳn không ra ngoài là được.

Ý chí của Thần tôn Thị giả cũng không hề bị những lời nói này làm lung lay:

- Hừ, lão quỷ Hồng Thiên Thánh Giả kia quần quít lấy Thần Tôn muốn này muốn nọ, nữ Thần Tôn đã đáp ứng hẳn, người tu luyện rất cần một số vật. Thần Tôn đều ngoan ngoãn phục tùng. Ta với Lý Dật người không có oán thù, nhưng tình thế hiện tại, ta chỉ có giết người mà thôi.

Thần tôn Thị giả làm sao khó chơi như vậy, khuyên can mãi mà hẳn vẫn muốn giết mình, còn có lão quỷ Hồng Thiên Thánh Giả kia không biết chạy đi đâu rồi, nơi này gây ra động tĩnh lớn như vậy, cũng đừng nói là hẳn không có cảm giác được. Lý Dật lập tức cảm thấy vô cùng tức giận, hướng về phía Thần tôn Thị giả nói:

- Nếu Lăng Thị giả muốn giết ta, bốn thiếu gia ngược lại cũng không có sợ chết. Nếu như vậy, chúng ta có một năm ước hẹn liền sửa thành mười ngày sau, đến lúc đó, có hai vị Thần Tôn cùng với Hồng Thiên Thánh Giả làm chứng, coi như là người vì nữ Thần Tôn đánh cuộc. Nếu người không nghe, nữ Thần Tôn dù cho có thể lưu lại Hồng Thiên Thánh Giả, chỉ sợ lão quỷ kia cũng sẽ không cam tâm tình nguyện!

Thần tôn Thị giả trầm ngâm một lúc sau, hẳn đã ném qua thiệt thòi, hẳn bây giờ đối với Lý Dật vô cùng cảnh giác.

- Bốn thiếu gia tuy không phải là người tốt, cũng không phải là người không thủ tín, hơn nữa ở bên trong Bách Hoa Giới, Lăng Thị giả còn sợ ta chạy trốn hay sao.

- Nếu người có muốn chạy tự nhiên là không thể chạy thoát được đâu, chỉ sợ tiểu tử này đưa ra cái gì cổ quái. Được rồi, một lời đã định, ta trở về báo cáo với Thần Tôn, đem ước đấu một năm chuyển thành mười ngày sau.

Thần tôn Thị giả nói vừa dứt lời, đã không thấy thân hình đâu nữa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giới Tâm

Q.6 - Chương 31: Giới Tâm

Nhìn thấy Thần tôn Thị giả thực sự rời đi, Lý Dật mới triệt tiêu trận pháp phòng ngự, lúc này ở phía sau lưng toát đầy mồ hôi. Một Đấu Hoàng đối đầu với Đấu Thánh và khiến cho Đấu Thánh phải cúi đầu nhận thua, việc này nói ra cũng không thể nào làm cho mọi người tin tưởng được, ngay chính cả Lý Dật cũng có cảm giác là bản thân mình đang lạc vào trong một giấc mộng vậy.

Xem ra Bí tịch Trận pháp vô danh mặc dù mình chưa tìm hiểu được nhiều nhưng lợi ích của nó là không thể bàn cãi, sau khi gặp phải những tình huống đặc thù nó đều phát huy được hiệu quả, sau này có thời gian rảnh rồi phải hảo hảo nghiên cứu một phen.

Hiện tại đau đầu nhất chính là mười ngày sau phải cùng với Thần tôn Thị giả so đấu. Tuy không phải là một cuộc chiến sinh tử, nhưng mà trải qua ngày so đấu hôm nay, Thần tôn Thị giả đối với chính mình tuyệt đối sẽ không hạ thủ lưu tình. Nếu chỉ có dựa vào sức của mình, chỉ sợ là không có con đường sống, vậy thì phải xem Hồng Thiên Thánh Giả có thể hay không cho mình một con át chủ bài gì đó rồi.

Đang nghĩ đến Hồng Thiên Thánh Giả, Lý Dật bất chợt nghe thấy được tiếng cười uy mãnh của Tam Thánh Thú xuất hiện ở trước mặt Lý Dật.

- Tiểu hữu có thủ đoạn hay lắm, thậm chí ngay cả một Đấu Thánh cường giả cũng không làm gì được ngươi, quả thực sư phụ ta đã xem nhẹ ngươi rồi.

Một ngọn lửa phần nộ lập tức nổi lên trong lòng của Lý Dật, lão quỷ này vẫn ở bên cạnh xem kịch vui:

- Lão quỷ, đừng có ở một bên nói mát, nếu không phải thiếu gia ta có cảm giác nhạy bén, thì hôm nay ta bỏ thân ở chỗ này rồi. Hừ, nếu bỏ thân ở chỗ này, chỉ sợ cả đời này ngươi đừng mơ tưởng ra khỏi Bách Hoa Giới, hãy theo nữ Thần Tôn sống thân mật quãng đời còn lại a!

- Tiểu tử ngươi có vô số con át chủ bài, chỉ sợ lộ ra hết thì ngay cả Lực Lực cũng không có khả năng chốc lát mà ám hại ngươi được, điểm này sư phụ ta lại vô cùng yên tâm.

Hồng Thiên Thánh Giả cười vô lại.

- Bốn thiếu gia cũng không cùng với ngươi đấu mồm mép, ngươi nói xem, mười ngày sau đánh cuộc thì phải làm thế nào. Ngươi cũng không thật sự đã cho rằng ta có thực lực chiến thắng Đấu Thánh a!

- Mười ngày sau ước hẹn, ngươi cùng với Lăng Vân tiểu tử đánh một trận, không liên quan gì đến chuyện của bọn ta, nếu như cho ta một năm thời gian, ngược lại có ba bốn phần năm chắc thắng. Mười ngày công phu, tiểu hữu, không nói gạt ngươi, đây là một loại hành vi chịu chết mà thôi!

Nếu Hồng Thiên Thánh Giả nói lời thắng thắn như vậy, Lý Dật ngược lại cũng yên tâm. Cái mạng nhỏ của mình đối với lão quỷ này tự nhiên không còn giá trị gì nữa, nhưng Hồng Thiên Thánh Giả lại quả quyết sẽ không cam lòng ở lại Bách Hoa Giới, nhìn vẻ mặt của hắn, Lý Dật dễ dàng đoán ra, lão quỷ này nhất định sẽ có biện pháp nào đó rời khỏi Bách Hoa Giới.

- Đã như vậy, ta còn tu luyện cái rắm gì nữa?

Lý Dật biểu lộ ra một bộ mặt bất cần đời, đi vào trong phòng, sau đó nằm vật ra giường, thái độ sống chết bỏ mặc cho số phận.

Hồng Thiên Thánh Giả cũng không đi xem Lý Dật lúc này như thế nào, hắn cũng đột nhiên biến mất. Nguyên lai Lý Dật cố tình khích tướng một chút, để cho Hồng Thiên Thánh Giả đem át chủ bài lộ ra, nào ngờ lão quỷ này cũng không có mắc mưu. Buồn bực làm cho Lý Dật cũng không có tâm trí đi tu luyện, vì vậy đi dạo chơi cho khuây khỏa.

Tiến vào trong Bách Hoa Giới đến nay cũng được năm sáu ngày rồi, Lý Dật một mực dốc lòng tu luyện, còn chưa có đi tìm tòi nghiên cứu Bách

Hoa Giới rốt cuộc có hình dáng như thế nào. Sau khi tìm tòi nghiên cứu, Lý Dật không khỏi âm thầm kinh ngạc, nguyên lai tưởng rằng Bách Hoa Giới bất quá cũng chỉ có diện tích vài dặm phương viên là cùng, không ngờ hẳn đã đi nửa ngày, thủy chung vẫn không thấy điểm cuối cùng. Vì vậy hẳn leo nên một ngọn núi cao, trông về phía xa, chỉ thấy liên tục núi non, rừng cây, biển hoa, đúng là vô biên vô hạn.

Chỉ là ở đây có rừng núi xum xuê, nhưng cũng không có dã thú tồn tại, chỉ có một chút động vật nhỏ mà thôi, càng khỏi cần nói đến ma thú rồi. Khi nào mình có thể tu luyện tới cảnh giới Đấu Thần thì tốt rồi, vậy tạo ra một chỗ như Bách Hoa Giới, hoa lệ như vậy, sau đó đem Cung Vô Song, Lý Băng, Lý Na Na... và một ít mỹ nữ nữa đến đây. Lý Dật bắt đầu có tà ác tâm ý suy nghĩ ra như vậy!

Không biết cần phải mất bao nhiêu thời gian, mới có thể đi đến đích cuối cùng? Lý Dật tâm niệm vừa động, triển khai Song dược Đấu khí, bay thẳng lên trời, xác định một cái phương hướng bắt đầu bay nhanh đi.

Ở trên không trung có thể nhìn thấy, bụi hoa thấp thoáng, thỉnh thoảng lại xuất hiện vài căn phòng xá, tuy không phải lầu cao gác tía, nhưng lại dựa vào địa thế mà xây dựng lên, cùng hòa hợp với cảnh vật chung quanh tạo thành một khối, thật sự làm cho người ta có cảm giác như đang ở chỗ thần tiên vậy. Chỉ là Lý Dật cũng không biết những phòng xá này bên trong có người hay không mà thôi, cho nên hẳn cũng không dám lỗ mãng, chỉ xa xa địa đứng nhìn.

Cấp tốc bay vút đi, Lý Dật sắp có cảm giác chán nản, nguyên lai tưởng rằng Bách Hoa Giới tuy lớn, cũng bất quá hơn mười dặm phương viên mà thôi, nhưng xem ra, dùng tốc độ của mình, lúc này tối thiểu cũng bay khoảng chừng trăm dặm. Chẳng lẽ Bách Hoa Giới lại rộng lớn đến như vậy ư!

Trong lòng Lý Dật lúc này đang có cảm giác buồn bực, đột nhiên xa xa hẳn nhìn thấy một thân hình rất là khổng lồ đang chạy trên mặt cỏ. Trên đường đi, căn bản không có gặp qua dã thú, nay đột nhiên nhìn thấy một

đã thú có thân hình khổng lồ như vậy, Lý Dật không khỏi cảm thấy hiếu kỳ nổi lên, lén lút tiếp cận. Sau khi tiến lên một chút, Lý Dật lúc này mới phát hiện, cái thân hình khổng lồ kia chính là Tam Thánh Thú mà Hồng Thiên Thánh Giả đang chiếm cứ thân thể.

Di, lão quỷ này làm gì ở đây? Có thể khẳng định tuyệt không phải lão quỷ ăn nhiều rừng mỡ chạy rông.

Lý Dật thu hồi hai cánh, hạ xuống mặt đất, xa xa quan sát Hồng Thiên Thánh Giả. Ước chừng đi cũng được mười dặm đường, ở phía trước xuất hiện một tòa núi non đột ngột đứng chắn ở trước mắt. Ngọn núi này cũng không cao, chỉ cao độ khoảng mấy trăm thước, bởi vì bốn phía đều là sườn núi, cho nên nhìn ngọn núi này cũng có cảm giác cao ngất.

Hồng Thiên Thánh Giả chạy vội tới ngọn núi phía trước, chậm lại cước bộ, hẩn nhìn vào ngọn núi, tựa hồ như đang tìm kiếm cái gì đó.

Toàn bộ ngọn núi đều bị cỏ xanh cùng với cây tùng thảo bao trùm, không có cái gì cổ quái, không biết Hồng Thiên Thánh Giả muốn tìm bảo bối gì ở đây. Dưới chân núi đi vòng vo vài vòng, Hồng Thiên Thánh Giả bắt đầu dọc theo ngọn núi bay lên. Ngọn núi này giống như Kim Tự Tháp ở kiếp trước Lý Dật đã gặp qua, độ dốc thoải thoải, bởi vậy leo lên cũng không hề tốn sức.

Leo thẳng đến đỉnh núi, hẩn nhìn thấy một cái động, nhìn thấy Hồng Thiên Thánh Giả nhảy vào trong động, Lý Dật cũng rất nhanh chui vào động khẩu.

Sau khi đi vào động khẩu, Lý Dật lúc này mới biết được nó là một cái động thiên. Nguyên lai cả tòa núi này đều là trống rỗng, trong động mờ mịt quỷ dị, phát ra thất thái quang mang, làm cho Lý Dật không rõ bên trong rốt cuộc nó là vật gì.

Đang tại do tự tại, Lý Dật nghe thấy trong động Hồng Thiên Thánh Giả cao giọng nói:

- Lý Dật tiểu hữu, xuống đây đi!

Đối với thực lực của Hồng Thiên Thánh Giả, hẳn là đã sớm biết sự hiện hữu của mình, về điểm này Lý Dật cũng không có cảm giác ngoài ý muốn. Lập tức hẳn cũng không có nghĩ nhiều, triển khai Song dực Đấu khí, bay xuống.

Xuyên qua tầng tầng thất thải quang mang, Lý Dật rơi vào trong động, rõ ràng là không gian trống trải. Lý Dật lúc này lại có một loại cảm giác toàn thân bị hãm trong vũng bùn, mỗi một lần nhấc tay giơ chân lên cũng cảm thấy rất là khó khăn. Hồng Thiên Thánh Giả tuy so với hẳn dễ chịu hơn nhiều, nhưng nhìn lại, hành động cũng không có quá mức thoải mái.

- Lão quỷ, đây là địa phương nào? Lén lén lút lút đến đây làm cái trò gì!

- Bản tôn cũng không phải cố ý dụ ngươi, chỉ sợ là tiểu tử ngươi biết kế hoạch của ta, về sau biểu hiện khác thường, làm cho Thiên Thiên cùng Lăng Vân tiểu tử kia nhìn ra đầu mối. Nơi này nha, hắc hắc, dĩ nhiên là Giới Tâm của Bách Hoa Giới rồi!

- Giới Tâm? Lão quỷ hãy giải thích một chút đi.

Hồng Thiên Thánh Giả cười quái dị, liếc mắt chung quanh một cái, chậm rãi nói:

- Người có tim, thì Bách Hoa Giới tự nhiên cũng có tim rồi. Giới Tâm, là chỗ quan trọng nhất của cả Bách Hoa Giới. Hắc hắc, tìm nhiều ngày như vậy, rốt cục ta cũng tìm được rồi.

Lý Dật lập tức tỉnh ngộ, cười nói:

- Nguyên lai lão quỷ ngươi căn bản là không cần để cho ta thắng Thần tôn Thị giả, lão cũng đã có cách ly khai Bách Hoa Giới rồi, hủy đi cái Giới Tâm này là được chứ gì?

Hồng Thiên Thánh Giả liếc mắt nhìn Lý Dật một cái, vẻ mặt khinh thường:

- Nếu là Giới Tâm tùy tiện có thể bị hủy diệt, thì sao còn là chỗ quan trọng nhất của cả Bách Hoa Giới này. Hơn nữa Giới Tâm bị hủy, Bách Hoa Giới liền hóa tan thành tro bụi, nhưng nói như vậy, dù cho chúng ta có thể đi ra ngoài, cũng đừng nghĩ tới một ngày an ổn.

- Chúng ta ở đây nên làm cái gì bây giờ?

Hồng Thiên Thánh Giả lại không nói thêm gì nữa, phán đoán một chút, chậm rãi đi thẳng về phía trước. Lý Dật gian nan theo sau, chỉ là càng đi lên phía trước, áp lực lại càng mạnh hơn, chính là nháy mắt cũng phải cố hết sức mới có thể. Nếu không phải mình đã có thực lực Đấu Hoàng, chỉ sợ rơi vào trong động, di động cũng không thể, chỉ có thể bị nhốt cho đến chết rồi.

Vụ khí mờ mịt, màu sắc rực rỡ đột nhiên tiêu tán, khoảng trăm mét phương viên lúc này, không gian hoàn toàn rõ ràng xuất hiện ở trước mắt. Áp lực cực lớn bốn phía bỗng nhiên biến mất, Lý Dật chưa kịp có phản ứng, lập tức cảm thấy khí huyết cuồn cuộn, phun ra một ngụm tiên huyết. Cảm giác này giống như lặn sâu dưới nước đột nhiên lại trời lên trên mặt nước, người bình thường chỉ sợ sớm đã toàn thân huyết mạch bạo liệt mà chết rồi.

Đấu khí lưu chuyển, bảo vệ huyết mạch toàn thân, Lý Dật lúc này mới mở mắt nhìn lại, chỉ thấy không gian cong vẹo xoay chuyển như một cái tinh thạch thủy tinh.

- Đây chính là Giới Tâm rồi!

Hồng Thiên Thánh Giả chỉ vào đồng tinh thạch kia kia nói, trên mặt lộ vẻ ngưng trọng:

- Chỉ cần chúng ta đụng vào tinh thạch, cường giả tạo ra kết giới này sẽ cảm thụ được.

- Cho nên người cố ý khiến cho Lực Lực chạy ra ngoài đi tìm Công pháp chín hệ, mục đích là vì muốn đuổi hẳn ra khỏi nơi này để dễ bề xâm nhập?

Lý Dật lập tức hiểu ra.

- Đúng vậy, nếu như Lực Lực còn ở Bách Hoa Giới, nhất cử nhất động của chúng ta đều nằm ở trong lòng bàn tay của hắn, vậy thì cái gì cũng không làm được. Đến nay, cho dù hắn biết rõ chúng ta đi đến Giới Tâm, cũng đã là ngoài tầm tay với. Ha ha ha, có thể rời khỏi Bách Hoa Giới hay không liền trông chờ vào ngày hôm nay rồi.

Sau khi bị nhốt vào trong Bách Hoa Giới cho đến giờ, bên ngoài cũng không biết phát xảy ra tình huống gì. Nếu như ở đây thời gian quá lâu, Tứ đại Gia tộc không khỏi sẽ ra tay với Lý Minh, điều này là điều Lý Dật không muốn thấy nhất. Cho nên nghe được Hồng Thiên Thánh Giả nói có khả năng mở ra Bách Hoa Giới, hai mắt Lý Dật lập tức tỏa ra ánh sáng.

- Tiểu hữu, chúng ta một trước một sau, toàn lực công kích Giới Tâm, ở bên trong Giới Tâm có chứa Giới linh, khi bị tấn công nó sẽ xuất hiện, đến lúc đó chỉ cần chúng ta hàng phục được Giới linh, thì có thể khiến cho Giới linh mang bọn ta rời khỏi Bách Hoa Giới.

Nghe hắn nói tựa hồ không có chút khó khăn gì, Lý Dật khẽ mỉm cười nói:

- Chỉ là nhiệm vụ đơn giản như vậy sao?

Hồng Thiên Thánh Giả liếc mắt nhìn Lý Dật một cái:

- Đúng, đúng không khó, Giới linh kia cũng bất quá tương đương với ma thú Thất giai.

Ma thú Thất giai, đây chính là tồn tại cấp bậc Đấu Thánh a, mà không phải là ma thú bình thường. Kiếm linh, Giới linh và các loại sinh vật linh

hồn tương tự, cũng đều có được tính chất thuộc tính đặc thù không giống nhau. Nếu cường giả nhân loại cùng cấp đấu với chúng nó đều ở vào thế hạ phong.

Tuy rằng Lý Dật cũng âm thầm kinh hãi, nhưng trên mặt hẳn lại lộ ra vẻ mặt tươi cười nói:

- Lão quỷ, người cũng là Đấu Thánh, lại là Tam Thánh Thú có thân thể cường hãn, đối phó với một cái Giới linh hẳn là đơn giản a. Ta là một Đấu Hoàng nho nhỏ không có thực lực, đi ra ngoài trước, người ở trong đó hảo hảo dạy dỗ nó đi.

- Sư phụ mặc dù là Đấu Thánh, nhưng thực lực bây giờ so với lúc đỉnh phong ít nhất giảm xuống tám thành, có thể hay không hàng phục được Giới linh, cũng phải xem vào vận khí. Người không muốn góp phần ta cũng can, nhưng đến lúc rời đi khỏi Bách Hoa Giới sẽ không có phần của người rồi.

- Người hay nói giỡn, lão quỷ!

Lý Dật ha ha cười, thân hình vừa động, đi đến bên cạnh đồng tình thạch kia rồi dừng lại, trên tay không ngừng vạch lên đồ phù quỹ dị. Bên trong Bách Hoa Giới, thiên địa linh khí nồng đậm đến cực hạn, mặc kệ hữu dụng hay không, bố trí một cái trận pháp cái đã.

- Tiểu hữu, Giới linh chỉ có thể hàng phục, không thể giết chết, nếu không Bách Hoa Giới cũng bị hủy.

Nhìn thấy Lý Dật đối phó với Thần tôn Thị giả, Hồng Thiên Thánh Giả tự nhiên cũng biết trận pháp này lợi hại, không khỏi nhắc nhở hẳn một câu.

- Lão quỷ yên tâm, trong lòng ta biết rõ.

Lý Dật tự nhiên ở đây không có bố trí Kim Ứng Đồ Long Sát Trận, mà là bố trí Kim Ứng Khốn Long Trận.

Trận pháp bố trí rất tốt, Lý Dật cùng với Hồng Thiên Thánh Giả một trước một sau, vận chuyển đấu khí, đồng thời hướng về phía đồng tinh thạch kia công tới.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chiến Đấu Giới Linh

Q.6 - Chương 32: Chiến Đấu Giới Linh

Hai đạo đấu khí âm âm rung động chảy ra đánh thẳng về phía tinh thạch, hóa thành từng mảnh nhỏ đấu khí, bay ra khắp nơi. Hết thấy đều kết thúc, chỉ thấy bề ngoài tinh thạch u ám, hiện ra một tầng quang mang tím xanh. Cũng không biết tinh thạch đến tột cùng là hình thành từ vật gì mà hai cường giả Đấu Hoàng, Đấu Thánh sử dụng lực lượng cực hạn như vậy mà không biến thành bụi phấn, mà vẫn còn hoàn hảo như lúc ban đầu.

- Dừng Đấu kỹ!

Hồng Thiên Thánh Giả khẽ quát lên một tiếng, Nam Minh Lưu Hỏa hình thành một con Hỏa Long, với thân thể của Tam Thánh Thú, Hồng Thiên Thánh Giả ngang nhiên hướng về phía tinh thạch nhào tới. Lý Dật cũng dùng Đấu kỹ Huyết Nguyệt Cuồng Cường cường hãn nhất của mình ra, lúc này ở trên không trung xuất hiện một vòng huyết nguyệt hướng về phía tinh thạch bắn tới, Lý Dật sử dụng bí quyết dẫn dẫn động đạo năng lượng âm âm bạo liệt.

Hồng Thiên Thánh Giả thi triển cũng là Đấu kỹ Bạch Hổ, lúc này có hai đạo Đấu kỹ Bạch Hổ đồng thời phóng ra, thì có bao nhiêu lực khủng bố phá hoại đây, uy lực của nó chỉ sợ cũng đủ di sơn đảo hải. Tựa hồ là cảm nhận được uy lực của hai đạo Đấu kỹ Bạch Hổ, tử sắc tinh thạch trong nháy mắt quang mang đại thịnh, tại bên ngoài thân hình của nó hình thành lên một đạo năng lượng phòng ngự. Nam Minh Lưu Hỏa cùng với huyết nguyệt đánh thẳng vào phía trên đạo năng lượng phòng ngự kia, lập tức phát ra một tiếng nổ kinh thiên động địa âm âm vang lên.

Rắc rắc rắc!!!

Vòng năng lượng phòng ngự bên ngoài của tinh thạch hiện ra vô số vết rạn nứt, mà năng lượng Hỏa Long cùng với huyết nguyệt tựa hồ cũng chưa có tiêu hao hết năng lượng, hỏa quang cùng huyết nguyệt lúc này thừa thế bao phủ toàn bộ Giới Tâm.

- Giới linh đâu rồi?

Lý Dật cau mày nói:

- Lão quỷ, người có lầm lẫn không, rốt cuộc có hay không Giới linh. Đánh như vậy cho dù là Giới linh chỉ sợ đấu khí của chúng ta cũng hao tổn sạch sẽ rồi, đến lúc đó chúng ta làm được gì Giới linh.

Hồng Thiên Thánh Giả liếc nhìn mắt nói:

- Tựa hồ, người nào đó mới vừa rồi nói đây là nhiệm vụ đơn giản! Giới linh thì khẳng định tồn tại, chúng ta lại công kích xem nó duy trì bình thản đến bao lâu!

Lúc này Lý Dật cùng với Hồng Thiên Thánh Giả lại ngưng tụ đấu khí, chuẩn bị một lần nữa phát động công kích tinh thạch, nhưng tinh thạch lúc này đột nhiên truyền đến một hồi rung động. Sắc quang mang tím xanh nguyên bản lúc trước bị Hỏa Long cùng với huyết nguyệt công ảm đạm xuống, lúc này lại sang rực rỡ lên. Đạo quang mang màu tím không ngừng ngưng tụ đậm đặc hơn, dần dần hiện ra một hình dạng cực kỳ cổ quái.

Rõ ràng, Lý Dật ở kiếp trước trong gặp qua đèn huỳnh quang cũng tương tự như thế, chỉ là hình thể muốn lại lớn hơn gấp mười lần, thân thể kia trắng trắng mềm mềm thoát nhìn có cảm giác vô cùng xinh đẹp. Cái này hình dạng lấy mắt thường cũng có thể thấy được nó có tốc độ rất nhanh hóa thành thực chất, một cái như cánh quạt hiển hiện tại trước mặt Lý Dật cùng với Hồng Thiên Thánh Giả.

- Các, người, vì, cái, gì, lại, công, kích, ta?

Giới linh dùng phương thức nói chuyện phi thường cổ quái, từng câu từng chữ mà nói ra, nghe như là có người sử dụng sách điện tử đọc ra vậy.

- Lý Dật, nhanh khởi động trận pháp!

Kỳ thật cũng không cần phải Hồng Thiên Thánh Giả nhắc nhở, sau khi Giới linh xuất hiện, Lý Dật cũng đã phát động thủ ấn, một tầng lá chắn màu vàng đã đem Giới linh cùng đồng tinh thạch kia bao vây lại.

- Giới linh, mang theo bọn ta rời khỏi Bách Hoa Giới, nếu không nghe lời, chúng ta sẽ giết chết người, hủy đi Bách Hoa Giới!

Sau khi nhìn thấy trận pháp đã kết thành, Hồng Thiên Thánh Giả hung dữ uy hiếp nói.

- Ngoại, trừ, chủ, nhân, ra, mệnh, lệnh, người, khác, đừng, hòng, ra, lệnh, cho, ta, làm, chuyện, gì, cả!

Giới linh có vẻ mặt tức giận, vừa rồi hai người phát động hai đạo Đấu kỹ Bạch Hổ công kích làm cho Giới linh ăn không ít thiệt thòi, chữ ‘cả’ ra khỏi miệng, Giới linh vung ra một chưởng công kích thẳng vào trên người Lý Dật.

Bùm!

Một tiếng vang lớn vang lên, Giới linh lao vào phía trên trận pháp phòng ngự thổ hoàng sắc, một đạo ba động như gợn sóng thông thường khuếch tán ra. Giới linh nghiêng đầu nhìn một chút lá chắn phòng ngự thổ hoàng sắc, sau đó lui ra sau vài mét, lần nữa lấy đà cấp tốc đánh sâu vào.

Lại một tiếng vang lớn vang lên, đòn công kích càng về sau càng thêm mãnh liệt, phía trên trận pháp lá chắn xuất hiện đạo đạo chu vòng.

Thủ ấn của Lý Dật liên tục bay động, rất nhanh chữa trị những chỗ hao tổn của trận pháp. Trận pháp Kim Úng Khốn Long Trận cũng không là sát trận, tất cả năng lượng của nó đều ngưng tụ trên tấm chắn, ở bên trong Bách Hoa Giới, thiên địa khí cực kỳ nồng đậm, bởi vậy trận pháp này hùng hậu vô cùng, không ngờ vền vẹn Giới linh tùy ý xông vào, lại xuất hiện tổn thương như vậy. Nếu như Giới linh tung ra một kích toàn lực, Lý Dật cũng không có nghi ngờ, trận pháp sẽ bị phá tan thành mây khói.

- Tiểu hữu, xem ra trận pháp này này trời không được Giới linh rồi, đáng tiếc ta lại không giúp gì được, sau đó còn có một hồi đại chiến, chúng ta hãy sớm chuẩn bị cho tốt. Có thể hay không rời khỏi Bách Hoa Giới, lúc này phải cố gắng rồi. Ta ở lại thì cũng không sao cả, cùng lắm thì cùng sống với lão yêu bà kia cả đời thôi, tiểu hữu người ở bên ngoài còn có hồng nhan tri kỷ, đáng tiếc a đáng tiếc a!

Nhìn thấy trên người Lý Dật toát cả mồ hôi để ứng phó với Giới linh, Hồng Thiên Thánh Giả ngược lại thanh nhàn đứng bên cạnh xem kịch vui.

- Ai nói người không giúp được gì?

Lý Dật tâm niệm thay đổi thật nhanh, vội vàng quát:

- Lão quỷ, công kích pháp trận, nhanh!

- Công kích pháp trận?

Hồng Thiên Thánh Giả lúc này xuất hiện một vẻ mặt kinh ngạc nhìn Lý Dật, hỏi:

- Tiểu hữu, đầu óc người có vấn đề à?

- Nói người công kích người cứ công kích, không nên nói nhảm như vậy!

Dường như Lý Dật cũng không giống như là đang nói giỡn, Hồng Thiên Thánh Giả tuy rằng không minh bạch ý đồ của hắn, nhưng cũng biết Lý

Dật không bao giờ lại đi làm một chuyện có hại, tình thế khẩn cấp, hắn cũng không có nghĩ nhiều, trong nháy mắt ngưng tụ một đoàn đấu khí.

- Lão quỷ, người còn ngu ngốc đứng đó à, không được dùng toàn lực, ba thành công lực là đủ rồi.

Giống như Đồ Long Trận, Khốn Long Trận đồng dạng cũng có thể hấp thu được lực lượng công kích chuyển hóa thành năng lượng phòng ngự của mình. Mục đích của Lý Dật là để cho Hồng Thiên Thánh Giả công kích vào trận pháp phòng ngự. Nhưng nếu Hồng Thiên Thánh Giả một kích toàn lực, dùng thực lực của hắn, chỉ sợ làm ra một chuyện ngu xuẩn rồi.

Vài ba phần lực công kích, Hồng Thiên Thánh Giả nhìn nhìn thấy tấm chắn sang lên, lúc này hắn mới minh bạch được ý đồ của Lý Dật:

- Hảo tiểu tử, trận pháp này ngược lại quả nhiên là có chút huyền diệu!

- Hừ, bốn át chủ bài của thiếu gia đó, một cái nho nhỏ Giới linh...

Đang muốn theo cột trời bò, đã thấy Giới linh đột nhiên đình chỉ đánh sâu vào tấm lá chắn, nó huyền phù ở giữa không trung, có thần sắc trầm tư. Xem ra Giới linh tuy rằng không phải là người, nhưng so với Thần tôn Thị giả kia còn thông minh hơn nhiều.

Một hồi không gian ba động mãnh liệt, Giới linh đột nhiên biến mất!

Một giây sau, Giới linh đã xuất hiện ở sau lưng Lý Dật.

- Chú ý!

Hồng Thiên Thánh Giả rống to lên một tiếng, thân hình bỗng nhiên xuất hiện ở giữa Lý Dật cùng với Giới linh:

- Tiểu tử, trận pháp của người tuy rằng tinh diệu, nhưng mà muốn đối phó với ma thú Thất giai, tựa hồ còn chưa đủ a! Tránh ra đi!

Lúc này Lý Dật cũng biết, ma thú Thất giai, chính là cấp bậc Đấu Thánh, tự nhiên nắm giữ không gian quy tắc, đơn thuần lực lượng chỉ là di động mà thôi. Hai Đấu Thánh trực tiếp mặt đối mặt, Lý Dật cũng thức thời, lui ra phía sau.

- Giới linh, người hãy ngoan ngoãn mang bọn ta rời khỏi Bách Hoa Giới, bản tôn sẽ không làm khó dễ người, nếu không nghe lời, chờ ta giết chết người, hủy đi toàn bộ Bách Hoa Giới, rốt cuộc hối hận cũng đã muộn rồi!

Giới linh lúc này có bộ dáng không màng sống chết nói chuyện:

- Trừ, phi, người, đánh, bại, ta!

- Thật sự là gian ngoan không thay đổi!

Hồng Thiên Thánh Giả biết rõ trừ phi dùng mình dùng thực lực thu phục Giới linh, nếu nói mấy câu chỉ sợ là không được. Vì vậy không cần phải nhiều lời nữa, nhất thời hân hét lên một tiếng điên cuồng, xoay tròn hỏa diễm Nam Minh Lưu Hỏa bắn về phía Giới linh. Rừng rực hỏa diễm mang theo năng lượng kinh người, sương mù chung quanh cũng ngay lập tức lui về phía sau vài mét.

Giới linh cũng biết chân hỏa này có uy lực như thế nào, sau lưng hai cánh không ngừng vỗ, trong tay bí quyết tung bay, một đạo gợn sóng làm cho toàn bộ không gian đều vặn vẹo đứng lên. Những hỏa diễm cũng bị vặn vẹo không gian quẩn quanh, thắt cổ, bất quá trong nháy mắt liền biến mất không thấy bóng dáng tăm hơi đâu nữa.

- Hừ, không gian quy tắc, ta cũng không có sao?

Hồng Thiên Thánh Giả hừ lạnh một tiếng, đột nhiên chân trước đứng thẳng lên, ngay sau đó liền biến ảo nhân hình. Nguyên lai lão quỷ này sớm có thể biến ảo nhân hình, chỉ là hình tượng lại uy mãnh có thừa, nhưng anh tuấn thì không đủ. Thấy như thế làm cho Lý Dật kiếp trước ấn

tượng, chính là bộ dáng của Kim Mao Sư Vương trong phim chương Hồng Kông.

Biến ảo nhân hình, Hồng Thiên Thánh Giả đánh ra thủ quyết, ba ba ba một tiếng không gian ba động vang lên một tiếng nổ lớn, hai cỗ không gian quy tắc kinh thiên động địa va chạm vào nhau, tạo ra một tràng cảnh vô cùng hung hiểm.

Lý Dật coi như là đã từng trải qua bách chiến rồi, tràng cảnh hung hiểm cũng đã gặp qua không ít, nhưng mà cuộc chiến loại cấp bậc cường giả này, hẳn lần đầu gặp qua. Tại lúc không gian quy tắc đối kháng, Giới linh cùng với Hồng Thiên Thánh Giả vẫn như quỷ mỵ thông thường, vặn vẹo không gian vụt sáng chột hiện chột tắt, dĩ nhiên vượt ra khỏi suy nghĩ của Lý Dật rồi.

An toàn là mục đích của Lý Dật, hẳn vội vàng mở ra trận pháp phòng ngự. Mặc dù là một cái khốn trận, nhưng hiện tại ở trong đó, nó cũng có thể là một cái trận pháp phòng ngự.

Kích đấu nửa ngày, hai bên tình thế biến đổi, không gian Giới Tâm lập tức ổn định lại. Nghĩ đến hai người đều sử dụng không gian quy tắc đều bất phân thắng bại cho nên đều cố ý đổi thủ đoạn khác.

- Giới linh, hãy đón đỡ công kích của ta a!

Hồng Thiên Thánh Giả từ khi tìm được thân thể của Tam Thánh Thú, còn chưa có cùng với cường giả chân chính động thủ qua, yên lặng ngàn năm, rốt cục cũng có thể thi triển được lực lượng cường đại, tự nhiên là ý chí chiến đấu đại thịnh.

- Được!

Giới linh đáp lại một tiếng, hai cánh co lại, dính sát vào thân thể, cánh tay trắng trắng mềm mềm lại mở rộng ra, chậm rãi đưa lên đỉnh đầu. Tại đây xuất hiện một đoàn đầu khí tím xanh dần dần hiện ra.

- Pháp, Thần, Đấu, Khải, bày ra!

Vẻ mặt của Hồng Thiên Thánh Giả cũng dần dần ngưng trọng, đột nhiên lùi về phía sau hơn mười thước, cả người bao phủ bên trong một mảnh liệt diễm.

- Nam Minh Lưu Hỏa!

Vô luận đấu khí cách hay Đấu kỹ uy lực đều cường đại, cho nên càng về sau càng không cách nào đột phá nữa, vì vậy khi kết thành đấu khí cách đều là cường giả chí tôn vô thượng thần, bất luận lực lượng khác đều chỉ là con kiến hôi. Nếu đối kháng thành cực hạn lực lượng trụ cột đối với thiên địa pháp tắc lực lĩnh ngộ tự nhiên kể cả là không gian quy tắc.

Một màn quý dị liền xuất hiện, ở bên trong trận pháp phòng ngự, Lý Dật chợt phát hiện, thổ hoàng sắc tấm chắn gặp phải đấu khí cách của hai đại Đấu Thánh cường giả liền sụp đổ ngay lập tức, gặp phải lực lượng khổng lồ của Giới Tâm mạnh mẽ đâm tới, cho dù là đem thực lực tăng lên tới Đấu Hoàng cấp bậc, cũng không thể chống đỡ được.

Cẩn thận từng li từng tí tránh né những đấu khí cách đang văng tung tóe chung quanh, trong lòng Lý Dật có một loại cảm giác sợ hãi. Nửa năm nay hắn đã từng trải qua không ít nguy hiểm, nhưng đều rất thuận lợi vượt qua, nhưng lần này hắn mới thực sự chứng kiến cuộc đấu của cường giả chính thức.

Bất quá ngẫm lại hắn cũng cảm thấy thoải mái, cấp bậc Đấu Thánh cường giả đối chiến, đừng nói là ở bên trong Đế quốc Thiên Phong, phóng nhãn toàn bộ Đại lục Đấu Thần, có thể chứng kiến cũng chỉ có rất ít người mà thôi.

Bên trong trận đấu, Giới linh cùng với Hồng Thiên Thánh Giả đang ở vào thời khắc mấu chốt, loại đấu khí cách này đối kháng, tuy rằng uy lực đạt đến khủng khiếp, nhưng đồng dạng tiêu hao cũng cực kỳ nhanh.

Mà thắng bại, thường thường vào lúc đấu khí tinh lực sắp tiêu hao hết.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Tính Là Cái Gì

Q.6 - Chương 33: Đấu Thần Tính Là Cái Gì

Một đoàn liệt diễm bên trong lộ ra, Hồng Thiên Thánh Giả sắc mặt trắng bệch, trận này so đấu tuy rằng duy trì liên tục cũng không thể duy trì lâu hơn nữa, nhưng mà tiêu hao hiển nhiên là cực kỳ cự đại. So sánh Giới linh càng có vẻ thua thiệt nhiều hơn, trên người hào quang màu tím đã nhạt đi rất nhiều.

- Lý Dật, còn chờ cái gì? Còn không ra tay hàng phục yêu nghiệt!

Hồng Thiên Thánh Giả cao giọng quát lên một tiếng, bởi vì có sự trợ giúp, càng tận hết sức đem đấu khí còn thừa toàn bộ hướng về phía Giới linh đánh tới. Dù thế nào, Lý Dật cũng là Đấu Hoàng, mặc kệ ngư ông đắc lợi cũng không nói chơi.

Nghe thấy Hồng Thiên Thánh Giả hét to, Lý Dật xông đến sau lưng Giới linh, mắt thấy Giới linh đang phải ứng phó Hồng Thiên Thánh Giả công kích, chân Lý Dật khẽ đạp Vân Bộ, quỷ dị thân hình né qua những mảnh nhỏ đấu khí cách làm cho người ta sợ, hướng về phía Giới linh nhào tới.

Vung tay ra chính là một đạo Âm Dương Thần Lô, tại sau lưng Giới linh nổ tung thành một đạo rãnh máu. Vốn tu vi của Lý Dật, Thần Lô căn bản không có cách nào xé rách phòng ngự của Giới linh, nhưng trúng phải Âm Dương Thần Lô, Giới linh càng không hi vọng tránh được liệt diễm của Hồng Thiên Thánh Giả, nếu không, chỉ sợ cũng không chỉ có nổ tung một đạo rãnh máu như vậy đâu.

Bị tiền hậu giáp kích, Giới linh nổi giận gầm lên một tiếng, hai cánh vùng động, một đạo đấu khí cách mảnh nhỏ hướng về phía Lý Dật vùng tới.

Lý Dật nào dám lấy cứng chọi cứng, cho dù là nỗ lực hết đà, nhưng loại năng lượng này Lý Dật cũng không thể tiêu thụ được. Bộ pháp vận dụng đến cực hạn, dùng một ít khả năng góc đế tránh, Lý Dật đã vọt đến sau lưng Giới linh.

Mà bởi vì phân tâm hướng về Lý Dật công kích, Giới linh lúc này hứng chịu một kích của Hồng Thiên Thánh Giả lập tức phun ra một ngụm máu tươi màu lục.

Tận dụng thời cơ, Lý Dật cũng không có chút do dự phi thân lên, hai tay ghì chặt cổ Giới linh. Bởi vì mục đích của bọn họ cũng không phải giết chết Giới linh, mà là hàng phục, cho nên thoát nhìn có chút quý dị lúc này tốt nhất, phải tìm phương pháp xử lý tốt nhất.

Dưới tình huống bình thường, xem cường giả như vậy đối chiến, làm sao có thể xuất hiện loại tình huống vật lộn khò khè như vậy. Giới linh lúc này có cảm giác vô cùng kinh hãi, cái cổ của nó bị khống chế không phải trí mạng, nhưng đã tổn hại đến tôn nghiêm của ma thú Thất giai. Liều mạng giãy dụa, nghĩ muốn tránh thoát khỏi Lý Dật, chỉ là Lý Dật như một con châu chấu, chuồn chuồn, kìm chặt lấy hai cánh của Giới linh, vị trí cực kỳ thỏa đáng, căn bản không có cách nào thoát khỏi.

- Ha ha ha, Bách Hoa Giới linh, ngươi còn không nhận thua sao?

Hồng Thiên Thánh Giả cực kỳ đắc ý, đối với biểu hiện của Lý Dật cũng vô cùng tán thưởng.

- Đám, ngươi, xâm, nhập, khốn, kiếp!

Giới linh giãy dụa sau nửa ngày, khí lực cũng đã khô cạn, nó lúc này cũng đã chậm rãi an tĩnh lại, rơi xuống mặt đất, vẻ mặt chán nản, thất vọng nói:

- Ta, nhận...

Chỉ là một chữ ‘thua’ còn chưa mở miệng nói ra, lại thấy bên trong trong sương mù truyền đến một tiếng thở dài u oán, sau đó có một nữ nhân lạnh như băng lãnh nói:

- Tiểu Thiên, người thật sự chán ghét ở cùng với ta một chỗ sao?

Theo thanh âm thanh thở dài, thất thái sương mù đột nhiên xoay tròn một hồi, tự động nhường ra một lối đi. Thiên Thiên tràn ngập ai oán nhìn Hồng Thiên Thánh Giả.

Ngay khi nữ Thần Tôn hiện ra, làm Lý Dật cùng với Hồng Thiên Thánh Giả thầm hô hồng mất. Nhưng lúc này ở sau lưng nàng, Nam Thần Tôn Lực Lực cùng với Thần tôn Thị giả Lăng Vân cũng đi phía sau. Lực Lực vẻ mặt cũng không biểu lộ gì, ngược lại vẻ mặt Thần tôn Thị giả đầy phần uất, sát ý sôi trào.

Một bước, một bước, chưa tới một phút đồng hồ, có lẽ nửa phút như vậy cũng đủ rồi.

- Thiên Thiên, người hẳn là cũng biết Hồng Thiên ta rất muốn tự do, lang bạt quen rồi, người muốn ta vĩnh viễn ở bên trong Bách Hoa Giới, trừ phi, là thi thể của ta!

Hồng Thiên Thánh Giả vẻ mặt kiên quyết, trận đại chiến này tiêu hao cự đại, đừng nói là đối mặt với hai Đấu Thần cùng với một Đấu Thánh cường giả, chỉ sợ Lý Dật lúc này cũng có thể đối phó với hẳn.

- Như vậy Tiểu Thiên, người hẳn là cũng biết ta không đạt được mục đích quyết sẽ không bỏ qua cho người.

Thiên Thiên biểu lộ hết sức cổ quái, ngữ khí lại lạnh lùng tới cực điểm, nàng nói xong dừng lại một chút rồi nói tiếp:

- Chỉ có chết mới có thể để cho người ở lại Bách Hoa Giới, vậy không có cách nào rồi. Bất quá người yên tâm, ta sẽ ở tại Bách Hoa Giới lựa chọn cho người một cái địa phương xinh đẹp nhất, sau đó kiến tạo thành mộ

địa. Ta sẽ mỗi ngày ở đó cùng người, người vĩnh viễn cũng không có cô đơn tịch mịch. Tiểu Thiên, nếu như chỉ có biện pháp này mới có thể làm lưu người lại, ta đây cũng không có lựa chọn nào khác rồi.

Đột nhiên im lặng, Hồng Thiên Thánh Giả cũng không có hoài nghi Thiên Thiên sẽ làm như vậy. Nhớ năm đó, một nữ nhân điên cuồng vì mình hầu như đi khắp toàn bộ Đại lục Đấu Thần, giết chết lão bà của mình, chỉ cần nàng xác thực muốn làm thì không có cái gì nàng làm không được. Bầu không khí lúc này nhất thời xấu hổ tới cực điểm, Thiên Thiên cũng không lập tức động thủ, Lực Lực cùng với Thần tôn Thị giả tự nhiên cũng sẽ không động thủ. Mà Lý Dật vẫn y nguyên tìm chế Giới linh, thờ ơ với những sự kiện trước mắt.

- Ách, Thần Tôn các hạ, giữa các lão tiền bối ân ân oán oán, ta là một hậu bối tiểu tử cũng không thể nói được gì, giúp được gì. Ta cùng với Lăng Thị giả ước đấu hủy bỏ, vậy cũng nên thả ta đi.

Trong lúc yên lặng, Lý Dật đột nhiên mỉm cười hướng về phía nữ Thần Tôn nói ra.

Xem ra Hồng Thiên Thánh Giả hôm nay nhất định vẫn lạc, bản thân không cần phải tham gia vào.

- Người? Lý Dật, Tiểu Thiên của ta làm sao không thể có chôn cùng đây? Hơn nữa, người là đồ đệ của hãn, cùng với sư phụ của người chôn cùng cũng là phải.

Thiên Thiên chậm rãi dọc theo thông đạo đi tới, nói thật, lão yêu bà dáng người tuyệt đẹp, tuyệt không kém hơn Thanh Vũ, trước kia nàng đã tìm vô số tài liệu quý báu mới bảo dưỡng được như vậy, thoát nhìn thấy nàng như là một thiếu nữ trẻ tuổi thông thường. Chỉ là lúc này toàn thân mỹ nữ toàn tản mát ra lãnh ý, làm cho Lý Dật có cảm giác nổi da gà.

- Thiên Thiên, người muốn lưu ta lại, ta cũng không thể nói gì hơn. Dù sao các người so với ta tu hành nhiều hơn một ngàn năm, đã là Đấu Thần rồi, mà ta vẫn chỉ là một cái Đấu Thánh. Vị tiểu hữu này, kỳ thật cũng

không phải là đệ tử của ta, chỉ là ngẫu nhiên gặp được mà thôi. Lý Dật mặc dù chỉ là một cái nho nhỏ Đấu Hoàng, lúc này lại quan hệ đến sinh tử của vô số người bên ngoài Bách Hoa Giới, xem các người cũng là Đấu Thần thủ hộ Đế quốc Thiên Phong, hãy bỏ qua cho hăa a!

- Buông tha hăa? Hừ, trừ phi người đáp ứng cam tâm tình nguyện ở lại Bách Hoa Giới!

Hồng Thiên Thánh Giả lại ha ha cười lên một hồi:

- Ta cùng với tiểu hữu quan hệ còn không đến nỗi thăa thiết lắm, bất quá chỉ là thuận nước giong thuyền mà thôi!

- Đã như vậy, ta cần gì phải quan tâm đến những con kiến hôi Đế quốc Thiên Phong kia. Đấu Thần ước định trừ phi là một quốc gia gặp phải nguy nan hủy diệt, về phần thế tục trong nước tranh đấu, Đấu Thần hoàn toàn có thể không can thiệp!

Nói nửa ngày, hay là muốn một Đấu Thánh, hai Đấu Thần, cùng với Bách Hoa Giới Giới linh, cùng chết chung với nhau.

- Lão quỷ, nếu như Giới linh chết rồi, thì sẽ như thế nào?

Lý Dật đột nhiên đặt câu hỏi.

- Giới linh, là Giới Tâm chi linh, Giới linh sau khi chết rồi, Giới Tâm liền bị hủy. Giới Tâm sau khi đã bị hủy, Bách Hoa Giới tự nhiên cũng bị hủy theo, tự nhiên liền sụp đổ xuống rồi.

Nghe thấy Lý Dật hỏi như vậy, Hồng Thiên Thánh Giả là người thông tuệ, làm sao không thể đoán được tâm tư của hăa đây, vì vậy mới ‘kiên nhẫn’ giải thích như vậy.

Dám uy hiếp trắng trợn, Thần tôn Thị giả không thể chịu đựng được, phần nộ quát:

- Lý Dật, người dám, nếu người dám giết Giới linh, ta nhất định sẽ làm cho người hối hận, hối hận vì đã sinh ra trên đời!

- Rất sợ đó nha!

Lý Dật nháy mắt Thần tôn Thị giả một cái, lại tiếp tục hướng về phía Hồng Thiên Thánh Giả hỏi:

- Nếu như Bách Hoa Giới sụp xuống, như vậy người trong giới sẽ đi đâu?

- Nếu bị không gian vặn vẹo chi lực, thì trong nháy sẽ tan ra thành từng mảnh!

Lời này vừa nói ra, mà ngay cả Nam Thần Tôn cũng khẽ nhăn một cái.

- Đấu Thần cũng không ngoại lệ?

- Trừ phi là Phong Hào Đấu Thần!

Một thanh trường kiếm vô hình vô sắc đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Giới linh, mũi kiếm chỉ vào cổ họng của Giới linh. Lý Dật lạnh lùng nói:

- Lão yêu bà, ta cho người hai lựa chọn, hoặc là thả ta cùng lão quỷ, hoặc là chúng ta cùng với Bách Hoa Giới đồng quy vu tận. Không có lựa chọn thứ ba, tuyệt đối là không có!

- Người gọi ta cái gì?

Trên mặt Thiên Thiên xinh đẹp lộ ra một thần sắc không thể tin được. Uy hiếp còn chưa tính, một nữ Đấu Thần bị người khác gọi lão yêu bà, từ trước tới nay cũng chưa ai dám nói như vậy, trước không có sau này khẳng định cũng không có.

- Lão yêu bà, lão yêu bà, ta gọi người là lão yêu bà, như thế nào đây? Người cần ta a!

Đã muốn giết bản thân, Đấu Thần tính là cái gì, Lý Dật suy nghĩ như vậy cũng đã thông suốt, dù sao vượt cấp khiêu chiến cũng không phải lần một lần hai rồi, sắt nhiều không ngứa, mệnh cũng chỉ có một cái, rất hiếm có lúc cùng chết với Đấu Thần một lần.

- Lý Dật!

Nam Thần Tôn một mực trầm mặc không nói đột nhiên mở miệng:

- Ta và ngươi làm một cái giao dịch đi, ngươi thả Giới linh, ta đáp ứng cho ngươi rời đi, về phần Hồng Thiên, đó là chuyện của Thiên Thiên, ngươi cũng đừng có quản, thế nào?

Lý Dật suy nghĩ, đáp:

- Bốn thiếu gia tựa hồ còn có chút có hại a, mạo hiểm lớn như vậy, lại đắc tội với lão yêu bà, coi như là cuộc sống sau này chỉ sợ cũng chẳng yên ổn. Đã chịu thiệt thòi lớn như vậy, dù sao cũng phải có một chút gì đền bù tổn thất chứ!

Nam Thần Tôn Lực Lực tiện tay vỗ một cái, một cái Dung giới cực kỳ tinh mỹ xuất hiện ở trong lòng bàn tay, bất luận bên trong Dung giới có cái gì, tối thiểu chính là Thất, Bát phẩm thứ tốt, cầm lấy đi bán đấu giá tối thiểu cũng trên trăm vạn kim tệ a.

- Trong Dung giới ta cho ngươi thêm hai bộ Công pháp Bạch Hổ cùng với Đấu kỹ, ách, Tiểu Thiên còn yêu cầu ta đặt mua một chút dược liệu gì đó. Chính bởi vì các người xúc động đến Bách Hoa Giới Tâm, ta liền chạy trở về, cho nên cũng không đủ tìm. Những vật này tuy rằng không đáng gì, nhưng đối với một cái Đấu Hoàng mà nói, vẫn còn có chút tác dụng. Dùng cái này đền bù tổn thất, ngươi xem đã được chưa?

Hai bộ Công pháp Bạch Hổ cùng với Đấu kỹ? Đối với Đấu Thần thì không có giá trị gì, nhưng mà đối với Lý Dật thì nó lại là bảo bối rồi.

- Thần Tôn có thành ý như vậy, bốn thiếu gia liền miễn cưỡng nhận. Người, trước tiên đem Dung giới đưa lại cho ta!

Lực Lực cũng vô cùng sáng khoái, đem Dung giới đưa đến trước mặt Lý Dật, Lý Dật cũng không có chút khách khí tiếp nhận Dung giới, hắn đưa thần thức dò xét một phen, quả thật bên trong có bốn khối ngọc bài cùng một ít thứ cổ quái không biết tên gì đó. Vì vậy hắn nhận lấy Dung giới, hướng về phía nam Thần Tôn nói:

- Ta muốn đi ra ngoài thì làm phải sao đây?

- Người thả Giới linh ra, ta tự nhiên sẽ mang người đi ra ngoài.

- Người dẫn ta đi ra ngoài, ta tự nhiên sẽ thả Giới linh!

Lực Lực lắc đầu, vẻ mặt cười khổ:

- Người chẳng lẽ còn không tin được Đấu Thần sao?

- Ta thấy muội muội người, thoát nhìn thì thấy trung hậu cực kỳ, nhưng nếu như mục quang có thể giết người, lão yêu bà kia cùng với Thần tôn Thị giả đã đem bản thân ta giết đến hơn tỷ lần. Trước thả Giới linh, vậy thì cùng với Hồng Thiên Thánh Giả chôn cùng a! Ta chỉ tin bản thân mình! Phương thức giao dịch là do ta lựa chọn, ta mang theo Giới linh ra khỏi Bách Hoa Giới, chờ ta an toàn rồi, dĩ nhiên là sẽ thả Giới linh ra. Nếu không nghe lời, có hai Đấu Thần, hai Đấu Thánh tròn cùng với bốn thiếu gia, đó cũng là vinh hạnh rồi.

- Tiểu tử, tính toán của người mặc dù rất tốt, nhưng điều kiện này Lực Lực không thể nào đáp ứng, Giới linh rời khỏi Bách Hoa Giới, nhiều nhất là đến hai, ba giờ là chết, căn bản không cần người giết!

Hồng Thiên Thánh Giả lắc đầu cười nói.

- Thần Tôn, không nên tin lời Lý Dật nói, tiểu tử này quỷ kế đa đoan, không phải là người tốt!

Thần tôn Thị giả nhện không được nhắc nhở.

Đang lúc cò kè mặc cả, ai cũng không ngờ rằng, Thiên Thiên không hề báo hiệu đột nhiên thân hình nhoáng lên một cái, sau đó xuất hiện ở cạnh chuôi Phá Thiên kiếm.

- Phá Thiên Kiếm, tiểu tử ngươi thậm chí có Thần khí bọc này ư?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Miệng Đầy Thiên Hoa

Q.6 - Chương 34: Miệng Đầy Thiên Hoa

Dù cho Lý Dật dùng toàn bộ tinh thần đề phòng, Thiên Thiên vừa động đột nhiên lợi dụng không gian quy tắc, điều này vốn không phải Lý Dật có khả năng đề phòng được.

Thiên Thiên khen Phá Thiên Kiếm một câu, bàn tay nồn nà của nàng nhẹ vậy, hướng về phía chuôi kiếm chớp tới. Trong lòng Lý Dật lúc này cảm thấy vô cùng hoảng hốt, liền dùng ý niệm khống chế vậy cũng không kịp, chỉ thấy bàn tay của Thiên Thiên đã bắt được chuôi kiếm.

Khanh một tiếng, lúc này đã thấy trên tay Thiên Thiên là Siêu phẩm Thần khí, cho dù cường giả Đấu Thần cũng phải thèm muốn, Thiên Thiên lấy được Phá Thiên Kiếm điều này đã nằm ngoài ý liệu của Lý Dật, điều mà Thiên Thiên kế tiếp muốn chính là cứu được Giới linh. Lý Dật tâm thần vừa động, Phá Thiên Kiếm vội vàng hướng về đỉnh đầu của Giới linh bổ xuống.

- Không thể!

Lực Lực kinh hoàng kêu lên một tiếng, vội vàng ngăn chặn trước mặt Thiên Thiên, nhưng hăn ra tay ngăn cản cũng không kịp, Phá Thiên Kiếm bổ xuống, dĩ nhiên Giới linh lập tức chia ra làm hai nửa. Một cái tinh hạch bích lục sáng long lanh từ trong thân thể Giới linh lặn ra, lại bị

Lý Dật thuận tay bắt vào trong tay, vậy không kịp suy nghĩ, liền ném vào bên trong Dung giới.

Giới linh vẫn lạc, Giới Tâm kia trong nháy mắt mất đi sáng rọi, khôi phục lúc bộ dạng âm đạm ban đầu. Mà Giới Tâm thất thái sương mù bằng tốc độ cực nhanh biến mất, toàn bộ Giới Tâm biến thành một sơn động bình thường. Ngay sau đó một hồi kịch liệt run rẩy, từ bàn chân truyền đến.

Sơn động bắt đầu sụp xuống, vô số cự đại nham thạch cũng rơi ầm ầm xuống. Nếu như chỉ có nham thạch này, đối với những cường giả này căn bản không tạo thành uy hiếp gì. Nhưng khủng bố chính là những nham thạch này rơi xuống một nửa, lại đột nhiên bị không gian vặn vẹo nghiền thành bột đá.

- Người đã hủy đi Bách Hoa Giới! Để mạng lại đi, Lý Dật!

Thiên Thiên giận giữ, bàn tay vừa lộn, một đạo đấu khí vô hình vô sắc hướng về phía Lý Dật đánh mạnh tới. Thiên Thiên dĩ nhiên lúc này đã động sát ý, nàng vừa ra tay không chút lưu tình, tuy rằng chỉ là lực lượng đấu khí tinh khiết công kích, nhưng cũng thực sự vượt ra khỏi khả năng thừa nhận của Lý Dật.

- Chủ nhân, chú ý!

Trong ý thức vang lên lời nhắc nhở của Kiếm linh Phá Thiên Kiếm, sau đó Phá Thiên Kiếm tự động chắn ngang người Lý Dật.

- Dư thừa a, đây là nhắc nhở sao?

Lý Dật đem nguyên hết khả năng hoàn toàn, thủ quyết bay động, một tầng đấu khí thuần bài không ngừng xuất hiện ở trước người Lý Dật.

Đấu khí vô hình vô sắc bị Phá Thiên Kiếm ngăn cản, hơi chút trì trệ lại, thế nhưng nó lại giống như bôn lôi mà đánh thẳng vào tầng tầng tấm chắn. Từng tiếng rầm rầm rầm liên tiếp nổ lên, đấu khí thuần bài thoáng

một cái liền hóa thành một từng đoàn mảnh vụn tan biến vào trong không trung, mà vô hình vô sắc đầu khí lúc này lại trực tiếp xé rách tầng phòng ngự cuối cùng đem Lý Dật đánh bay, đâm sâu vào vách đá.

Nếu không có Phá Thiên Kiếm cản trở một chút, thì Lý Dật lần này nhất định bị ăn đủ rồi. Tử kiếp mặc dù tạm thời vượt qua, nhưng tai vạ lại khó tránh khỏi, trên ngực Lý Dật lúc này cảm thấy vô cùng đau đớn, cũng không biết đã bị gãy không biết bao nhiêu cái xương sườn. Liên tục phun ra mấy ngụm máu đen, trong thân thể Lý Dật dưới tác dụng của Thiên Khôn Địa Càn Châu, toàn thân kinh lạc khí huyết vận động trở lại bình thường. Thu hồi Phá Thiên Kiếm, Lý Dật rất nhanh vận khí để sớm khôi phục lại khí lực.

Một kích đặc thủ, Thiên Thiên thực sự không rảnh để chú ý đến Lý Dật nữa. Bách Hoa Giới mất đi Giới Tâm duy trì, toàn bộ không gian cũng bắt đầu không ngừng xoay tròn vẩn vơ, không gian lúc này cũng không ngừng vẩn vơ tàn phá bừa bãi.

- Thiên Thiên, Tiểu Vân, nhanh mở miệng! Ta chịu không được lâu nữa đâu.

Thân hình Lực Lực đang ở giữa không trung, không ngừng di động, trong tay không ngừng kết xuất thủ ấn, duy trì ở sơn thể trong không gian ổn định lại. Hiển nhiên đây không phải là một công việc thoải mái gì, dù cho đối với một Đấu Thần mà nói.

Đây là không gian lực lượng, có thể sáng tạo hết thảy, cũng có thể hủy diệt hết thảy.

Mà Thiên Thiên cùng Lăng Vân tình hình cũng không thể lạc quan mấy, bọn họ liên thủ ở trên mặt đất chế tạo từng lần nước kịch liệt ba động. Lý Dật lúc này thì cố nén cảm giác đau đớn hướng về phía Thiên Thiên cùng với Lăng Vân đi tới. Vô luận như thế nào, ở đây ai cũng có một mục đích duy nhất có thể còn sống rời khỏi nơi này, cho dù mạo hiểm có thể bị Thiên Thiên tập kích mà nguy hiểm, thì hẳn cũng phải đoạt được vị trí tốt hơn.

Thiên Thiên sau khi nhìn thấy Lý Dật đi tới, nàng khẽ hừ một tiếng, nhưng không có ra tay tập kích. Từng đạo vô hình vô sắc đấu khí nương theo trận trận không gian ba động đánh xuống mặt đất, hình thành từng vòng thủy văn gợn sóng, nếu là lúc bình thường đây là một nhiệm vụ vô cùng đơn giản, nhưng bây giờ bởi vì không gian không ổn định mà trở nên vô cùng khó khăn.

Chứng kiến loại tình huống này, Hồng Thiên Thánh Giả cũng ngay lập tức xuất thủ, ba người hợp lực, có ý đồ nỗ lực mở ra không gian.

Có Hồng Thiên Thánh Giả trợ giúp, thủy văn vẫn nước rung động mới dần dần ổn định lại, mà lúc này, Nam Thần Tôn có khả năng duy trì không gian ổn định càng lúc càng khó khăn hơn. Không gian bên ngoài sơn thể sớm đã vạn vẹo biến tất cả thành bụi phấn, sau đó biến mất, hiện ra năm người đang chứng kiến một cảnh tượng vô cùng nguy hiểm.

Hết thấy sự vật kể cả bầu trời cùng ánh sáng giống như đột nhiên bị hòa tan, sau đó dùng một cây côn bông quấy thành một đoàn bùn nhão. Từng đoàn từng đoàn bùn nhão như vậy chăm chú bao vây lấy năm người, hơn nữa nó đồng thời không ngừng áp bách tới, nếu như không phải có Lực Lực sử dụng Đấu Thần cấp bậc không gian pháp tắc cực lực đối kháng, năm người chỉ sợ sớm đã bị xé thành từng mảnh nhỏ sau đó thì biến thành bột phấn rồi.

Rốt cục cũng mở ra không gian rồi, Thiên Thiên và Lăng Vân reo lên:

- Tiểu Vân, người đi trước đi!

Thần tôn Thị giả đối với hai vị Thần Tôn có cảm tình rất là sâu đậm, cảnh tượng nguy nan trước mặt, hẳn nào có nguyện chạy trốn trước, Lăng Vân lớn tiếng trả lời:

- Sư phụ, người đi trước đi, đệ tử duy trì cái miệng không gian này.

- Duy trì cái gì? Ở đây còn thời gian sao? Ta vừa đi, miệng không gian này liền xong đời!

Thiên Thiên phát tay một cái, một đạo đầu khí nhu hòa khẽ đẩy Thần tôn Thị giả quần vào trong miệng không gian.

Lúc này không gian ổn định chỉ còn lại có mấy mét phương viên, Nam Thần Tôn rung giọng nói:

- Thiên Thiên, không cần lo cho ta, các người đi!

- Ca ca, người cũng biết chuyện của Thiên Thiên, Thiên Thiên quyết định chuyện gì thì vĩnh viễn không thay đổi. Ca, người đi đi, Bách Hoa Giới hủy, người còn có thể trùng kiến, nhưng trái tim Thiên Thiên đã chết rồi, không có cách nào sống lại!

Đột nhiên hai hàng nước mắt óng ánh xuất hiện ở trên khóe mắt Thiên Thiên, câu nói sau cùng, lại là nói với Hồng Thiên Thánh Giả.

Hồng Thiên Thánh Giả cười một tiếng dài, nói:

- Ta Hồng Thiên Thánh Giả nguyên bản ngàn năm trước chính là một người chết rồi, Lực Lực, miệng không gian này ta cùng Thiên Thiên bất cứ người nào cũng không thể duy trì, người liền đi đi thôi!

- Hồng Thiên, người thật nguyện ý giúp ta sao?

Một tia dị sắc xuất hiện ở trong ánh mắt Thiên Thiên.

- Sống cũng buồn bã thì chết có gì khổ, ha ha ha, Thiên Thiên, lần này là lần cuối cùng ta làm thỏa mãn nguyện vọng của người! Lý Dật tiểu hữu, người cũng đi nhanh đi, người tiểu tử này tuy rằng không phải là người tốt, dù sao cũng đã mang bản tôn đi du lịch một ít thời gian, lần này ta cũng muốn tạ người. Bất quá người cho ta chỗ tốt, bản tôn báo đáp cũng không ít, chúng ta lẫn nhau không ai thiếu nợ ai.

Bởi vì được cùng với Hồng Thánh Thiên cộng sinh cùng tử, Thiên Thiên một lời oán hận chất chứa từ lâu nay lập tức biến mất, bất quá thanh âm cũng vẫn lạnh như băng, nhưng lại lộ ra một cỗ nhu tình:

- Lý Dật, nếu không có người, bản tôn cùng Hồng Thiên chỉ sợ cũng khó có thể gặp lại, chúng ta ân oán xem như xóa bỏ. Ca, các người sau khi ra ngoài không được làm khó xử Lý Dật.

Lý Dật từ trước đến nay chỉ ăn mềm chứ không thích ăn cứng, mắt nhìn thấy Thiên Thiên cùng với Hồng Thiên Thánh Giả tình cảm như thế, vẻ mặt của hắn lúc này cũng động dung, hắn cũng không nói nhiều, hai đầu gối chấm đất, hướng Hồng Thiên Thánh Giả dập đầu lạy ba cái, lại hướng về phía Thiên Thiên dập đầu ba cái, lúc này hắn mới đứng lên nói:

- Nhị vị Tôn giả ở lại cho tốt!

Sau đó Lý Dật xoay người nhảy vào miệng không gian.

Miệng hố không gian đương nhiên là ở Đấu Thần Điện, Phân điện Thiên Phong, lúc này trời đã về khuya, trước cửa đại điện là một mảnh tối đen, Thần tôn Thị giả đứng ở đó thấp thỏm lo âu đi tới đi lui, sau khi hắn nhìn thấy Lý Dật, thần sắc Thần tôn Thị giả vô cùng cổ quái.

Cũng không lâu sau, Nam Thần Tôn Lực Lực cũng từ giữa không trung đột nhiên xuất hiện.

- Thần Tôn, Thiên Thiên Thần Tôn, nàng...

Lực Lực phát phát tay, ngăn trở Lăng Vân hỏi, sau đó hắn bi thương nói:

- Thiên Thiên trời sinh tính tình cố chấp, cũng chỉ có thể dừng lại ở cảnh giới Đấu Thần, không cách nào đột phá tiến lên một tầng nữa. Mặc dù không phải là vì chuyện hôm nay, nhưng ngày nàng vẫn lạc cũng không xa nữa. Tiểu Vân, Bách Hoa Giới tuy rằng đã bị hủy diệt nhưng việc

ngày hôm nay cũng không được nhắc lại nữa, ta sẽ nghĩ cách trùng kiến lại.

- Trùng kiến lại Bách Hoa Giới ư? Thần Tôn, đây cũng không phải là một chuyện dễ dàng. Tất cả đều là do tiểu tử này, giết chết hãn không đủ để xóa mỗi hận trong lòng Lăng Vân. Sư phụ, xin cho phép đệ tử vì Thiên Thiên mà báo đại thù này.

Trong ánh mắt của Lăng Vân lúc này tràn ngập sát khí nhìn chăm chăm vào người Lý Dật, chỉ đợi Lực Lực gạt đầu một cái, ngày hôm nay chính là ngày chết của Lý Dật mà thôi.

- Thôi, Thiên Thiên đã tha thứ cho hãn, nàng nói chúng ta không được làm khó hãn. Đi thôi, Tiểu Vân, trùng kiến lại Bách Hoa Giới còn có rất nhiều chuyện cần phải làm đấy!

Nhìn thoáng qua Lý Dật, sau đó nam Thần Tôn nói một tiếng:

- Ta xem ngươi cũng không phải là nhân vật tầm thường, bản thân ngươi hãy bảo trọng nhé!

Nói xong nam Thần Tôn liền phá không bay đi, thoáng qua một chút liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi đâu nữa.

Còn Thần tôn Thị giả lãnh tuấn nhìn qua Lý Dật một chút, sau đó hung ác nói:

- Lý Dật, ta sẽ không tha thứ cho ngươi, hôm nay vì nể Thần Tôn nên ta không thể giết ngươi, nhưng mà lần sau!

- Lần sau? Hừ, lần sau thì cũng khó đoán trước được.

Lý Dật liếc mắt nhìn về phía đại điện là một mảng tối đen, Lý Dật đang muốn rời đi, tai cửa chính lúc này lại truyền đến khí tức cường giả, cửa điện kết một tiếng đẩy ra, Điện chủ Bách Bái cùng Bạch Khiết xuất hiện ở trước mặt.

- Lý Dật?

Bách Khiết nhin không được thấp giọng hô lên một tiếng.

- Bạch Tế Ty, cảm thấy kỳ quái sao?

Sau khi thoát khỏi Bách Hoa Giới, tâm tình Lý Dật rất tốt, hắc cười nói:

- Bách Điện chủ, Thần Tôn Bách Hoa Giới thịnh tình giữ lại, bởi vậy Lý Dật cũng ở lại mấy ngày, cũng không trách móc a.

Bách Bái xem biểu lộ của Lý Dật cũng rất là đặc sắc. Ngày ấy mọi người rời khỏi Bách Hoa Giới, chỉ có Lý Dật được Thiên Thiên giữ lại, Bách Bái cũng canh cánh ở trong lòng mà không có cách giải, mắt không thấy Lý Dật đi ra, hắc lại liên tưởng đến Lý Dật mới có nửa năm thời gian mà đã tấn thăng đến Đấu Vương cảnh giới, trong nội tâm hắc thầm suy đoán chỉ sợ là Thần Tôn nhìn trúng thiên tư của Lý Dật, bởi vậy mới lưu lại để chỉ giáo. Hắc cũng chưa từng nghĩ Lý Dật ban đêm lại đột nhiên rời khỏi Bách Hoa Giới, xuất hiện ở trên đại điện là nguyên nhân như thế nào.

- Lý Tế Ty, nếu là ý tứ của Thần Tôn, bản điện tự nhiên cũng không nên hỏi nhiều, xin hỏi Lý Tế Ty lần này đi ra ngoài là có chuyện gì muốn làm sao? Khi nào thì trở lại Bách Hoa Giới.

Bách Hoa Giới, trên thế giới này tạm thời là không còn Bách Hoa Giới nữa rồi. Chỉ là lời này Lý Dật cũng không có nói cho Bách Bái biết, nếu như Bách Bái biết rõ, mình ở Bách Hoa Giới đánh thắng Thần tôn Thị giả, nhục mạ nữ Thần Tôn là lão yêu bà, cuối cùng giết chết Giới linh hủy diệt đi Bách Hoa Giới, không biết Bách Bái Điện chủ có thể hay không phát điên tại chỗ.

- Không quay về nữa rồi!

Lý Dật tùy tiện mở miệng ba hoa:

- Hai vị Thần Tôn xem ta thiên tư thông tuệ, là nhất biểu nhân tài, cũng tương đối hợp khẩu vị của bọn hắc, bởi vậy lưu ta lại chỉ điểm vài ngày.

Nam Thần Tôn còn đáp ứng ta, chờ ta tu luyện tới cảnh giới Đấu Thánh, sẽ đem chức vụ Đấu Thần thủ hộ Đế quốc Thiên Phong truyền cho ta. Đúng rồi, nữ Thần Tôn còn nói, từ nay về sau tu luyện, có cái gì cần hoặc là khó khăn, cứ việc tìm Bách Điện chủ, Thần Tôn nói người nhất định sẽ hết sức trợ giúp ta.

- Đây là ý tứ của Thần Tôn sao? Đương nhiên, Lý Tế Ty chính là hậu nhân Đấu Thần, cho dù không có Thần Tôn phân phó, có chuyện gì là có thể bất cứ lúc nào cũng được tìm ta, Bách Bái nhất định sẽ hết sức.

Dưới ánh trăng yếu ớt, trên trán Bách Bái xuất hiện một tầng mồ hôi.

- Lý Dật, Thần Tôn nói như vậy sao, người nói người có thể dễ dàng tấn thăng đến cấp bậc Đấu Thánh sai?

Đấu Thánh cấp bậc a, cho dù là đối với Bách Bái mà nói, cũng là một loại núi cao tồn tại. Tiểu tử này tiền đồ vô lượng, chỉ sợ thành tựu tương có thể trên cả mình a.

- Ta hiện tại cần nhất chính là một cái giường lớn. Hai vị Thần Tôn quả nhiên là tinh lực tràn đầy, mấy ngày nay làm khổ ta, làm cho ta hầu như đều không có chớp mắt, ngược lại học không ít thứ.

Tay vỗ một cái, thong dong từ bên trong Dung giới lấy ra mấy cái ngọc bài:

- Bọn họ đưa cho ta mấy bộ Công pháp Bạch Hổ, ai, mấy ngày đó tiêu hóa được nhiều như vậy đó.

Sau khi nhìn thấy hai bộ Công pháp Bạch Hổ, Bách Bái càng không thể nghi ngờ. Nếu Thần Tôn chỉ điểm, tuy rằng Lý Dật chưa nói báỉ Thần Tôn làm sư phụ, nhưng thực chất đã có danh phận thầy trò. Bởi như vậy, tối thiểu hẳn cùng với mình bồi phạt ngang hàng rồi. Như vậy Lý Dật chính là thân phận Hồng Y Tế Ty, tựa hồ là không có thỏa đáng rồi.

- Lý Dật các hạ, Phân điện Thiên Phong còn thiếu một Phó Điện chủ, không biết Lý Dật các hạ có hứng thú đảm đương chức vụ này không?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đế Đô Khói Mù

Q.6 - Chương 35: Đế Đô Khói Mù

Đấu Thần Điện Phó Điện chủ Phân điện Thiên Phong, nghe tựa hồ đúng là như vậy a. Tục ngữ có nói, sau đại nạn không chết tất có hạnh phúc đến cuối đời, Lý Dật đã trải qua một phen chạy loạn, rõ ràng liền được bổ nhiệm chức vụ Phó Điện chủ. Có danh phận Phó Điện chủ này, chỉ sợ Bắc Đấu Tông lại muốn đổi phó với bản thân, vậy thì mình phải cẩn thận suy nghĩ thật kĩ đấy.

- Phó Điện chủ ư, Lý Dật tự nhiên là phải suy nghĩ thấu đáo. Chỉ là, chức vụ Phó Điện chủ, rốt cuộc là làm cái gì, có được chức trách quyền lợi gì. Bách Điện chủ cũng biết, tu luyện đấu khí là rất hao phí thời gian cùng tinh lực, muốn đảm đương chức vụ Phó Điện chủ mà ảnh hưởng đến tu luyện, đến lúc đó Thần Tôn trách cứ xuống thì sẽ không tốt.

Chiếm được danh phận thì còn phải biết mình được làm gì, đây mới là trạng thái tốt nhất.

- Phó Điện chủ là chức vụ địa vị chỉ dưới Điện chủ, to hơn Trưởng lão, chức vụ này có thể điều khiển được lực lượng của Đế quốc Thiên Phong tất cả các Phân điện. Về phần chức trách, Phó Điện chủ tự nhiên phải cực lực giữ gìn lợi ích của Đấu Thần Điện.

Cái chức trách này còn chưa nói đến, chỉ cần mỗi ngày không phải chạy đến các Phân điện, những thứ khác Lý Dật ngược lại có thể tiếp nhận.

Bách Điện chủ giơ tay lên, Lý Dật chính thức nhận chức Phó Điện chủ rồi.

Mục đích như là đã đạt được, Lý Dật thuận miệng khiêm tốn vài câu. Bách Bái tay phất một cái, đem một khóa lệnh bài giao cho Lý Dật, lệnh bài kia tự nhiên chính là đại biểu danh phận Phó Điện chủ rồi.

Được bổ nhiệm chức vụ Phó Điện chủ, cũng là niềm vui ngoài ý muốn rồi. Tuy rằng ở Bách Hoa Giới một mối, tuy rằng thiếu chút nữa phần thân toái cốt, thu hoạch nhưng bây giờ cũng dày. Bốn bộ Công pháp Bạch Hổ, hai bộ Đấu kỹ, thêm đột phá một Tinh thực lực, còn có bên trong Dung giới có một ít tài liệu quý báu mà có tiền cũng không mua được, suy nghĩ một chút hình như là còn tính hạch trên người Giới linh nữa.

Như vậy hẳn còn có chút hoài niệm đến Hồng Thiên Thánh Giả. Nếu không có lão quỷ kia, cái khác không nói đến, bốn bộ Công pháp Bạch Hổ, chỉ sợ là đời Lý Dật cũng đừng có mơ tưởng đến.

Hồng Thiên Thánh Giả mất đi, điều này quả thực không thể sửa đổi được, xem ra hiện tại nhu cầu cấp bách là làm tỉnh lại Xà Tôn Giả, từ nay về sau vô luận là gặp phải hung hiểm gì, hay là hiệp trợ tu luyện Công pháp mới, có một cường giả như vậy Hộ pháp, xác xuất thành công liền cao hơn rất nhiều.

Cùng với Bạch Khiết đi vào một căn phòng xa hoa tinh xảo, Lý Dật không khỏi cảm thán, Phó Điện chủ, đãi ngộ chính là không giống bình thường. Nếu nói gian phòng này, so với sông bạc xa hoa chỉ có hơn chứ không kém, Đế quốc Thiên Phong, chỉ sợ cũng chỉ có Hoàng cung chỗ ở của Hoàng đế mới so sánh được.

- Lý Phó Điện chủ, còn có cái gì cần sao?

Bạch Khiết nhẹ nhàng cười, nói.

Không lâu trước, trên Tam Thánh Sơn tham gia Tế Thần Huyết Điển, khi đó Bạch Khiết như là thần thánh mà cao cao tại thượng không thể chạm tới. Chỉ sợ không chỉ có Lý Dật, lúc ấy tham gia khảo hạch tất cả như

đám gia súc, thậm chí quỳ gối. Mà bây giờ, cái người mà cao cao tại thượng không thể chạm tới cứ như vậy cung kính đứng ở bên cạnh, Lý Dật nhìn không cảm thấy thâm cười.

- Gian phòng này cũng rất đầy đủ a, cũng không thiếu cái gì, lúc này có thiếu chính là một cái giường ấm đấy!

Đối mặt Lý Dật rõ ràng nói lời khiêu khích, Bạch Tế Ty nghe không có hiểu, cười một tiếng nói:

- Nếu như Lý Phó Điện chủ cảm thấy lạnh, Bạch Khiết đưa đến cho ngài một cái chăn ấm.

- Được được được, như vậy có một mỹ nữ, sẽ không tiết độ a.

Lý Dật phất phất tay:

- Không cần, Bạch Tế Ty, ngủ ngon a!

- Chúc ngủ ngon!

Bạch Khiết quay đầu, khẽ mở cửa đi ra khỏi phòng.

Mấy ngày chưa được ngủ ngon giấc, rất nhang Lý Dật ngủ đến giữa trưa hôm sau mới tỉnh lại. Ăn qua loa một chút, sau đó cáo biệt Bách Bái, Lý Dật dùng tốc độ nhanh nhất trở về Đế đô.

Bản thân không có ở đó, rất khó nói Tứ đại Gia tộc không ra tay với Lý Minh.

Đế đô Tổng bộ Lý Minh, rõ ràng so với ngày bình thường đề phòng thâm nghiêm hơn, còn trước đại môn Tổng bộ, đường phố, tuần tra rất nhiều, Đế quốc tinh nhuệ binh lính cơ hồ đi tuần liên tục. Xem ra Cung Đình Thiên cũng nghĩ đến sự tình có thể xảy ra, do chính mình ở trong khoảng thời gian này không có mặt ở Tổng bộ, cho nên tăng mạnh tuần tra bảo vệ. Sau khi nhìn thấy điều này, Lý Dật cũng cảm thấy yên tâm hơn

nhiều, có Hoàng thất che chở, tình huống của Lý Minh sẽ không xấu hơn.

Nhìn thấy Lý Dật trở về, Thì Lương cùng Tạ Vũ cao hứng giống như hai cái tiểu hài tử, nhất là Thì Lương, nước mắt cứ từ từ chảy ra.

- Thiếu chủ đã trở lại thì tốt rồi, những ngày này thật sự là lo lắng suýt chút nữa làm chết tiểu nhân.

- Người quá ẻo lả, ta đã sớm nói Thiếu chủ mạng lớn phúc lớn, làm sao có thể bỏ lại mặc kệ!

So sánh với Thì Lương, Tạ Vũ dù sao cũng là quân nhân, hào sảng nhiều hơn.

Lý Dật cười khở phát phát tay:

- Tốt rồi, đừng nói với ta, sòng bạc Lý Minh sảy ra chuyện a!

- Thiếu chủ sau khi mất tích, Tứ đại Gia tộc liền bắt đầu tập kết nhân mã, muốn gây bất lợi cho Lý Minh. Bất quá Hoàng thất ngày hôm sau liền tuyên bố cấm đi lại ban đêm, toàn bộ Đế đô thực hành quân quản, Tứ đại Gia tộc mới không có cơ hội động thủ. Những ngày này, các huynh đệ tuy rằng lo lắng, nhưng không một ai có ý định lùi bước, cho dù Tứ đại Gia tộc có đánh tới, chúng ta cũng liều mạng tử chiến một phen.

Đối với báo cáo của Tạ Vũ, Lý Dật tương đối hài lòng, gật đầu nói:

- Xem ra những ngày này huynh đệ đều khổ cực, Thì Lương, xem có thể phân phát cho huynh đệ được bao nhiêu tiền!

Thì Lương hồi đáp:

- Bởi vì cấm đi lại ban đêm cùng quân quản, mấy ngày nay sòng bạc sinh ý tương đối thanh đạm, bất quá với tài lực của Lý Minh hiện tại, từng huynh đệ phát chừng trăm kim tệ cũng không nói chơi.

- Vậy thì từng huynh đệ phát một trăm kim tệ đi, về phần nông cốt, gia tăng vài điểm, vấn đề này, Thì Lương cùng với Tạ Vũ, liền giao cho các người đi làm. Mặt khác, đem tin tức ta trở về, dùng tốc độ nhanh nhất truyền bá ra ngoài, làm cho Đế đô mỗi người cũng biết, Lý Dật chẳng

những trở về, mà thân phận hiện tại là Đấu Thần Điện Phó Điện chủ Phân điện Thiên Phong rồi.

- Thiếu chủ là Phó Điện chủ Phân điện Thiên Phong sao?

Tạ Vũ, Thì Lương hầu như đồng thời thốt ra, trong ánh mắt sùng bái nhìn Lý Dật, bọn họ đều không thể tưởng tượng được.

- Làm gì vậy, tại sao dùng loại ánh mắt này nhìn ta? Chẳng qua chỉ là một chức Phó Điện chủ mà thôi, kinh hỉ còn ở phía sau đây. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, hơn hai mươi ngày nữa, ta còn sẽ là Đế quốc Thiên Phong Phò mã! Ách, tin tức này cũng đừng có truyền bá ra. Toa Toa cùng Thanh Vũ có ai biết không?

Thì Lương cẩn thận từng li từng tí hồi đáp:

- Hồi bẩm Thiếu chủ, Thanh Vũ tiểu thư đi sông bạc huấn luyện võ nữ rồi. Thanh Vũ tiểu thư nói Thiếu chủ tuy rằng không có ở đây, nhưng hết thấy sự vụ đều như ngày thường tiến hành. Toa Toa tiểu thư ngược lại ở nhà, bất quá đã vài ngày không có đi ra, bình thường chỉ sợ tức giận đánh chửi người!

- Các người đều đi làm việc đi!

Đuổi hai vị tổng quản đi, Lý Dật đi tới nội viện, quả nhiên xa xa liền nghe thấy tiếng roi da rít lên, sau đó là tiếng kêu thảm thiết.

Cũng không biết thằng nào xui xẻo, vinh hạnh bị Toa Toa hành xử, trường tiên của Toa Toa đánh ra nhất định rằng rơi đầy đất.

- Toa Toa, bảo bối của ta, thiếu gia đã trở lại!

Lý Dật ha ha cười, hướng về phía Toa Toa mở ra hai tay.

Sau khi nhìn thấy Lý Dật đột nhiên xuất hiện, Toa Toa sửng sốt, sau đó đột nhiên vứt bỏ roi da, nhào vào lồng ngực Lý Dật.

- Lý Dật, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, làm sao đến bây giờ mới về, Toa Toa có thể rất nhanh hỏng mắt.

Một vị thiết huyết thiếu nữ, giờ phút này đã hoàn toàn tan ra, dường như hóa thành một khối đường, dính vào trên người Lý Dật, Lý Dật lúc này vuốt ve nước mắt đã lăn chảy trên khóe mắt của Toa toa.

- Không có việc gì rồi, ta đã trở về. Yên tâm đi, bốn thiếu gia tuyệt đối không nỡ bỏ các người. Ách, người này, đem hắn đi đi, không biết cục cưng của ta cũng biết ngược đãi người đó!

Lý Dật cười rất tà ác, Toa Toa lúc này mới nhớ ở trên mặt đất còn có một người khác, nàng vội nói:

- Đứng lên, cút đi!

Nhìn thấy gã xui xẻo này lung lay rời khỏi nội viện, Toa Toa lại hóa thành ôn nhu kẹo đường:

- Một gã tay chân Hồng gia, ít nhiều bọn họ làm cho ta nguôi giận, bằng không mấy ngày nay, ta cũng không biết làm sao qua!

Lý Dật nhin không được toát mồ hôi, lính đánh thuê nữ nhân chính là không giống với ai, đúng là đủ vị!

- Hết giận xong rồi, kế tiếp nên giảm nhiệt đi!

Ôm lấy thân thể Toa Toa, bàn tay của hắn đã hướng về khu vực mắt cảm lực lợi. Sau một khắc, Lý Dật bế Toa toa vào trong phòng, liền bắt đầu thực hiện công việc kinh thiên động địa, rung rung động động.

Sau khi hạ hỏa xong, nghỉ ngơi một chút, Lý Dật đi xuống ngồi lên xe ngựa xa hoa, bắt đầu đi dò xét sông bạc. Thứ nhất là nhìn xem Đế đô mấy ngày nay tình hình như thế nào, thứ hai biểu thị công khai sự hiện hữu của mình. Sau cùng là đến xa hoa sông bạc. Sau khi nhìn thấy Lý Dật trở về, Thanh Vũ biểu hiện được ngược lại nội liễm hơn nhiều. Thanh Vũ thoát nhìn nhu nhược, nhưng tính cách lại kiên cường hơn Toa

Toa. Xem ra có được huyết mạch chi lực hậu nhân Đấu Thần, tinh thần so với người bình thường hơn nhiều lắm.

Một thân quần áo huấn luyện khiêu vũ, trên người Thanh Vũ thấm một chút mồ hôi, quần áo nịt lại nhanh nhẹn hấp dẫn, cho dù là nam nhân, cũng không tìm ra một điểm tỳ vết nào. Nếu không phải Lý Kỳ người quản lý sông bạc chạy tới, Lý Dật dường như khắc chế không được muốn đẩy Thanh Vũ, làm lần thứ hai rồi.

- Thiếu chủ, Đại Điện hạ đến rồi!

Thật nhanh có tác dụng, từ lúc hăn trở về bất quá mới được nửa ngày công phu, mà phần lớn thời gian hăn đi ở bên ngoài, rõ ràng Đại Điện hạ rất nhanh đã đi đến nơi này. Đến đây cũng tốt, Lý Dật còn đánh tính vào cung một chuyến đây!

- Lý Dật huynh đệ, người đã trở lại!

Đại Điện hạ lúc này hoàn toàn không có phong phạm Hoàng tử, cầm lấy tay Lý Dật, tiếng nói có chút run rẩy.

- Đương nhiên là ta đã trở về rồi, mỹ nữ, kim tệ, mỹ thực, đương nhiên còn có huynh đệ, Lý Dật làm sao cam lòng bỏ đi hết thấy đây!

Lý Dật cười, mời Đại Điện hạ ở lại ăn cơm, lúc này hăn mới nghiêm túc, hỏi:

- Ta không có ở tại mấy ngày nay, Đế đô rốt cuộc tình hình như thế nào?

- Tình hình biến hoá kỳ lạ!

Đại Điện hạ ngưng trọng nói ra sáu chữ này, sau đó nhìn thẳng vào Lý Dật:

- Lý Dật huynh đệ, ngày đó tại Ngàn năm Tế điển Đấu Thần, Phụ hoàng từng đưa ra quyế định tuyển chọn Phò mã, hiện tại toàn bộ Đế quốc Thiên Phong đều biết được tin tức này, mấy ngày nay vô số cường giả

dũng mãnh cũng đã đi vào Đế đô. Khi bắt đầu, chúng ta biết tranh cử Phò mã, sẽ có nhiều tình huống xảy ra nên ta đã cho Long Vệ điều tra, những ngày này cường giả vào Đế đô, có một số nhỏ không biết trời cao đất rộng là gì, đúng là cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga. Đại bộ phận cường giả đều có quan hệ với Tứ đại Gia tộc, những người này có ý đồ cũng không thể lường trước được. Tối hôm qua, phương Bắc biên cảnh phái ra tình báo dò xét, phần báo cáo này yêu cầu Đế quốc mau chóng phát động chiến tranh. Mặc dù không căn cứ chính xác, nhưng theo nguồn tin thì phần báo cáo này xuất phát từ Tứ đại Gia tộc phát ra, nhưng ta cùng Phụ hoàng và mấy vị đại thần tin tưởng, ý đồ phần báo cáo này muốn lợi dụng Đế quốc Xuất Vân phát động chiến tranh để ta và người khác khỏi Đế đô mà thôi.

Nghe đến đó, Lý Dật cười nhạt nói:

- Tại sao nói như vậy chứ?

- Bởi vì lúc trước đã định như thế, một khi phương Bắc phát sinh chiến sự, chúng ta trước hết lên tiền tuyến chỉ huy tác chiến. Mà việc tuyển Phò mã, Lý Dật huynh đệ là nhân tuyển đứng đầu. Tứ đại Gia tộc không phải không biết, tình huống trước mắt xem ra, bọn họ còn chưa tìm ra người có thể cùng Lý Dật huynh đệ chính diện đối kháng!

- Đợi một chút, Đại Điện hạ, ta tựa hồ cũng chưa nói là muốn tham gia tuyển chọn tuyển chọn Phò mã mà?

Đại Điện hạ sững sốt một chút, sau đó mới kinh ngạc nói:

- Lý Dật huynh đệ không có ý định tham gia ư.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bế Quan

Q.6 - Chương 36: Bế Quan

Tham gia tự nhiên là muốn tham gia, nhưng giao dịch đều muốn cò kè mặc cả để kiếm được ích lợi lớn nhất phải không?

Lý Dật làm ra vẻ mặt đứng đắn hồi đáp:

- Vì Lý Minh cùng với Hoàng thất liên minh, nguyên bản tham gia cuộc tuyển chọn Phò mã, Lý Dật ta nghĩa bất dung từ, đây chính là trách nhiệm. Chỉ là...

- Chỉ là cái gì? Lý Dật huynh đệ, chúng ta hiện tại quan hệ không phải bình thường rồi, có chuyện gì khó xử chỉ cần nói đến, cho dù ta không giải quyết được, còn có Phụ hoàng đây!

Lộ vẻ thái độ khó xử xuất hiện ở trên bộ mặt tuần tú của Lý Dật, hắn rất thành khẩn nói:

- Đại Điện hạ, người nghĩ a, Công chúa Hoàng thất địa vị tôn quý, là Lý Dật làm sao có phúc phận. Nhưng mà không đối gặt Đại Điện hạ, hiện tại ta đã thu vào trong phòng hai nữ nhân rồi, ách, ngoại trừ hai nữ nhân này, Vạn Triều Thành Lý gia còn có một nữ tử, Lý Dật cũng thành thật không thể cô phụ. Mặt khác còn có một nàng hiện tại đang ở Học viện La Lan, Lý Dật đã đáp ứng ba năm sau đến thăm nàng. Mà để trở thành Phò mã, về lý phải theo Công chúa suốt đời... mà... Cuối cùng, về điểm này Lý Dật hiện tại chỉ sợ là không có biện pháp làm được, cho nên...

Nghe thấy Lý Dật nói chuyện 'khó xử' như vậy, Đại Điện hạ thoải mái cười:

- Đối với Phò mã tầm thường mà nói, ở rể Hoàng thất xác thực không có khả năng có những nữ nhân khác. Nhưng Lý Dật là nhân vật bậc nào, đừng nói bốn nữ nhân, chính là bốn mươi nữ nhân, vậy cũng phải lấy luôn. Lý Dật huynh đệ yên tâm, chuyện này Bản Điện hạ vốn thay người làm chủ rồi. Công chúa chỉ cần có danh phận chính thê, về phần những nữ nhân khác, Lý Dật huynh cứ việc thu nạp hết!

Cái hứa hẹn này cũng nằm trong dự liệu của Lý Dật, dù sao hiện tại huyết mạch Hoàng thất truyền thừa liền rơi vào trên người mình rồi, chỉ là còn tương đối khá, nếu không đáp ứng chỉ sợ lúc đấy được không bù nổi mất.

- Đã như vậy, Lý Dật cũng không phải cố kỵ rồi. Chỉ là muốn nghe Hoàng đế Bệ hạ nói ra ngày đó, Công chúa Đấu Hoàng cường giả, đến tột cùng là vị nào?

Nhắc tới Công chúa, trên mặt Đại Điện hạ hiện lên một tia có phần mập mờ tươi cười:

- Vị Công chúa này, Lý Dật huynh đệ cũng đã từng quen biết. Chính là Vô Song muội muội cũng thường xuyên nhắc tới Lý Dật huynh đệ, nàng lúc nào cũng khắc sâu ấn tượng đối với Lý Dật huynh đệ.

Lúc này Lý Dật đã xác định được thân phận Công chúa quả thực chính là Cung Vô Song, Lý Dật cảm thấy vô cùng vui mừng:

- A... Cung Vô Song? Thì ra Vô Song tỷ tỷ chính là Công chúa Hoàng thất, ách, Đại điện hạ, hi vọng người hồi cung thay ta hướng tới Vô Song tỷ tỷ nói vài lời hữu ích, ngày đó ta đã nhiều lần mạo phạm cũng thật sự là tình thế bức bách. Lý Dật ngày trước vụng về, Vô Song tỷ tỷ cao quý khí độ như vậy, như thế nào lại tầm thường như những người khác! Đáng chết, quả thật đáng chết mà!

- Lý Dật huynh đệ không cần tự trách mình, Vô Song muội muội ngày trước cậy mạnh một ít, cũng bị Lý Dật huynh đệ hàng phục. Ha ha ha, cái gọi là mỹ nữ phối anh hùng, Lý Dật cùng với Vô Song muội muội ngược lại là một đôi tuyệt phối, ai cũng không có làm nhục ai cả!

Thuật võ mộng ngựa, Đại Điện hạ sử dụng một phen nịnh nọt làm cho Lý Dật cũng là vô cùng hưởng thụ, chỉ có điều đối với huyết mạch Hoàng thất truyền thừa, Lý Dật có tham Gia chủ yếu cũng là vì Cung Vô Song mà thôi.

Đại Điện hạ cũng là nhân vật tinh quái, sau khi một phen nhìn nọt nhìn thấy Lý Dật có bộ dạng như vậy, ngược lại ngưng trọng nói:

- Bất quá Lý Dật huynh đệ, lần này tuyển chọn Phò mã xuất phát từ công bình, tuy là Hoàng cung tổ chức, lại là do Bắc Đẩu Tông chủ trì. Thứ hai, Bắc Đẩu Tông cùng Tứ đại Gia tộc gần đây có hành động quỷ dị, nhất định là có mưu đồ gì đó. Cho nên kính xin Lý Dật huynh đệ chú ý, trong khoảng thời gian này không được tùy ý ra ngoài, miễn cho Tứ đại Gia tộc có hành động âm toán.

Điều này, dù cho Đại Điện hạ không nói, Lý Dật cũng sớm có dự tính, với cách hành sự của Bắc Đẩu Tông cùng với Tứ đại Gia tộc, tất nhiên là không thể thúc thủ chịu trôi, nếu bọn chúng không thể trực tiếp đối phó với bản thân mình, thì vụng trộm ra tay là có thể khẳng định.

- Đại Điện hạ yên tâm, Lý Dật đều có tính toán. Không dối gạt Đại Điện hạ, lần này từ chỗ Ngàn năm Tế điển trở về, sau khi dò xét một lần lãnh địa của mình, ta liền có ý định bế quan, chuyên tâm ở trong Tổng bộ tu luyện, thẳng đến tuyển chọn Phò mã bắt đầu.

- Như thế là rất tốt, xem ra ta quá lo lắng rồi. Nếu đã như vậy, Lý Dật huynh đệ hãy hảo hảo chuẩn bị, ta liền cáo từ. Gần đây phương Bắc biên cảnh quân giặc có những hành động dị thường, cùng với Đế quốc Xuất Vân chiến sự chỉ sợ là sắp tới lửa xém lông mày, mọi việc rườm rà, bận rộn vô cùng, bản thân ta còn muốn cùng với Lý Dật huynh đệ ăn cùng một bữa cơm cũng chưa chắc đã được đâu!

Đại Điện hạ cười, nói tiếp.

Xem ra lần trước ăn một bữa tiệc lớn, cho dù là Đại Điện hạ, cũng là khắc sâu ấn tượng a.

Sau khi tiễn khách, Lý Dật hạ lệnh cho Lý Kỳ ba đạo chỉ thị. Một là giảm tiền thuế sòng bạc xuống để hấp dẫn đồ khách, để cho sòng bạc một lần nữa thịnh vượng lên. Hai là trước khi tuyển chọn Phò mã diễn ra, tất cả huynh đệ chuẩn bị tinh thần, ứng phó hết thảy khả năng phát sinh

ngoài ý muốn. Ba là ước thúc tốt người của Lý Minh, không nên chủ động cùng với Tứ đại Gia tộc khởi ễướng xung đột để khỏi ảnh hưởng đến bản thân Lý Dật bế quan tu luyện.

- Đợi tuyển chọn Phò mã kết thúc rồi, xem các huynh đệ có biểu hiện như thế nào thì tự nhiên cũng có thưởng phạt, Lý Kỳ, trong lúc ta bế quan thì tất cả những gì liên quan đến sông bạc đều do người toàn quyền xử lý. Trừ phi phát sinh chuyện Tứ đại Gia tộc cho người đến phá hư, hết thầy lớn nhỏ sự vụ đều do người làm chủ!

Đã được Lý Dật coi trọng như thế, Lý Kỳ tự nhiên là dùng danh nghĩa Đấu Thần phát ra trọng thề, cam đoan sẽ không làm ra bất luận cái gì sai lầm. trong lòng Lý Dật lại cười thầm, dùng danh nghĩa Đấu Thần, ha ha, Đấu Thần, Đấu Thần tính là cái đếch gì.

Lý Dật từ trong sông bạc đi ra, hần đi thẳng đến Thiên Thần Thương Minh. Lực Lực cho mình Dung giới, bên trong ngoại trừ có hai bộ Công pháp Bạch Hổ cùng Đấu kỹ tương ứng, lại còn có mấy loại dược liệu dùng để thức tỉnh lại Xà Tôn Giả, chiếu theo danh sách, ngoại trừ Thiên Niên Hàn Nhung cùng với Thiên Quy Linh Thạch, những thứ khác đều cũng đã đủ rồi. Mà tình huống trước mắt, để thức tỉnh lại Xà Tôn Giả chính là nhiệm vụ quan trọng trước mắt.

Thiên Thần Thương Minh là Tổng bộ Phân minh Thiên Phong nhanh chóng hiện trước mắt Lý Dật, sau khi đến nơi Dự Thần cùng với trợ thủ là Nguyệt Phi nữ sĩ cực kỳ nhiệt tình đón tiếp Lý Dật tại phòng khách quý.

- Lý Dật các hạ, Minh chủ đã nhận được danh sách, chỉ là các hạ muốn mua đều là vật phẩm quý hiếm, rốt cuộc có thể tìm được hay không, Minh chủ cũng chưa có trả lời thuyết phục.

Lý Dật cũng không có che dấu mục quang nhìn chăm chăm vào bộ ngực của Nguyệt Phi, hần thản nhiên nói:

- Những vật khác cũng không cần nữa, lúc này ta chỉ cần Thiên Quy Linh Thạch cùng với Thiên Niên Hàn Nhung, thỉnh Nguyệt Phi tiểu thư chuyển cáo đến Minh chủ, cần phải nghĩ cách lấy được.

Đối mặt với Lý Dật cứ nhìn chăm chăm vào bộ ngực của mình, Nguyệt Phi tựa hồ cũng đã nhìn thấy nhưng nàng cũng không thể trách hần. Thiếu niên này Minh chủ Phân minh của mình rất là coi trọng, là nhân vật mà mình không có thể đắc tội được, lúc này nghe xong, nàng lập tức khom người, nói:

- Thiên Quy Linh Thạch, Nguyệt Phi ba năm trước có gặp qua một lần, một khối nho nhỏ màu xanh nhạt bán ra 475 vạn kim tệ, chính là giá trên trời. Về phần Thiên Niên Hàn Nhung, Nguyệt Phi ở tại Thiên Thần Thương Minh công tác nhiều năm như vậy, cũng chỉ nghe nói qua mà thôi, cũng chưa từng thấy qua một lần. Chắc hần đồ vật này chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu. Lý Dật các hạ cũng phải chuẩn bị tâm lý thật tốt, Thiên Thần Thương Minh cũng không phải bất kỳ vật gì cũng đều có thể tìm được.

Ánh mắt của Lý Dật sáng lên, hỏi:

- Thiên Quy Linh Thạch ba năm trước đấu giá ở đây, kia người mua là ai? Các người ở đây hẳn là còn lưu danh sách a!

Vật phẩm có giá trị gần năm trăm vạn kim tệ, người mua tự nhiên không phải là hạng người vô danh.

Nghe thấy Lý Dật hỏi như vậy, Nguyệt Phi ngược lại có chút khó nói:

- Lý Dật các hạ hẳn cũng biết quy củ đấu giá, hai bên mua bán tin tức nhất định phải giữ bí mật, cái này... Cái này liên quan đến danh dự của Thiên Thần Thương Minh, chúng ta không có cách nào cung cấp.

- Không có cách nào cung cấp ư?

Ánh mắt của Lý Dật đang mê đắm lập tức biến đổi, hẳn cũng không có lập tức nói chuyện, khẽ dựa xuống mặt ghế, nhấp một ngụm trà, lúc này mới chậm rãi hỏi:

- Nguyệt Phi nữ sĩ, người ở Thiên Thần Thương Minh một tháng được bao nhiêu tiền lương?

Nguyệt Phi không biết Lý Dật hỏi như vậy là có ý đồ gì, nàng cũng chỉ suy nghĩ trong chốc lát, sau đó hàm hồ nói:

- Tiền lương là hai trăm kim tệ, còn có khách nhân cho tiền boa cùng vật phẩm bán đấu giá tiền phần trăm. Nếu tính một tháng, chia đều xuống, gần ngàn kim tệ a!

- Một ngàn kim tệ, ách, tiền lương cao như vậy, cho dù ở tại Đế đô cũng không nhiều người kiếm được như vậy a.

Lý Dật làm cho người không đoán được ý đồ của mình, trong nội tâm Nguyệt Phi cũng cảm thấy không yên. Đột nhiên ngữ khí chợt lạnh lẽo, Lý Dật nói:

- Nguyệt Phi tiểu thư, người tin hay không, nếu như ta nguyện ý, người rất nhanh sẽ mất đi công việc này!

Lý Dật nói không sai, phần dãi ngộ này, so với Đại tổng quản Hoàng thất cũng không kém. Nguyệt Phi thà rằng thất thân, cũng không muốn mất đi công việc như vậy. Lý Dật, chẳng những cùng với Minh chủ quan hệ phi thường, nghe nói còn là Thiếu chủ nhất phương thế lực. Nguyệt Phi khẽ cắn môi, nói:

- Vâng, Lý Dật các hạ chờ một chút!

Đi ra cũng chưa được bao lâu, Nguyệt Phi liền đã trở lại, chỉ có điều thoạt nhìn sắc mặt có chút cổ quái.

- Lý Dật các hạ, nghe nói ngài đến từ Vạn Triều Thành Lý gia a?

Lý Dật ngược lại cũng cảm thấy sững sờ, hỏi:

- Cái đó cùng với Thiên Quy Linh Thạch có quan hệ sao?

- Căn cứ giao dịch của chúng ta ghi chép lại, ba năm trước đây khối Thiên Quy Linh Thạch, người mua là Vạn Triều Lý gia, Lý Hàn!

Thiên Quy Linh Thạch dĩ nhiên là bản thân người cha tiện nghi kia mua đây? Gần năm trăm vạn kim tệ a, ba năm trước đây Vạn Triều Lý gia cũng không phải là như hiện tại, lại có nhiều kim tệ đến như vậy cũng phải tối thiểu mười năm thu hoạch của gia tộc. Người cha tiện nghi của mình mua Thiên Quy Linh Thạch để làm gì?

- Đa tạ Nguyệt Phi tỷ tỷ!

Mục đích cũng đã đạt được, Lý Dật khách khí đứng lên, trước khi đi không quên khen hai câu:

- Nguyệt Phi tỷ tỷ hôm nay thật là xinh đẹp, đáng tiếc Lý Dật tuổi quá nhỏ, nếu không, nhất định sẽ cầu hôn với Nguyệt Phi tỷ tỷ đấy!

Tác dụng của Thiên Quy Linh Thạch, Lý Dật cũng biết một chút, loại này linh thạch sản sinh tại chỗ thiên địa linh khí nồng đậm, trải qua nhiều năm tháng thu nạp dư thừa thiên địa linh khí mà hình thành lên. Nếu tấn cấp Đấu Hoàng sử dụng thì có rất nhiều tốt chỗ. Chỉ là Thiên Quy Linh Thạch cực kỳ hiếm thấy, cũng không phải bất kỳ nơi nào có thiên địa linh khí nồng đậm là cũng đều có loại linh thạch này, bởi vì thế giá trị của nó cực kỳ cao. Đấu Giả tấn thăng Đấu Sư, hoặc là Đấu Sư tấn thăng Đấu Vương khó khăn tương đối ít, không ai sử dụng loại tài liệu quý báu này để phụ trợ cả. Bởi vậy Thiên Quy Linh Thạch trên thực chất tác dụng với Đấu Vương cường giả tấn cấp Đấu Hoàng.

Ba năm trước đây Lý Hàn vẫn còn là Đấu Sư đỉnh phong, từ Đấu Vương thăng đến Đấu Hoàng còn cách xa vạn dặm, lúc này chuẩn bị Thiên Quy Linh Thạch, thì cũng có chút không hợp lý.

Xem ra cha của mình không phải là nhân vật trong ao. Cũng may phụ tử quan hệ cũng không tệ lắm, Lý Dật với nhi tử như mình, dù thế nào cũng sẽ không gây ra bất lợi cho mình. Cho nên Lý Dật cũng không có nghĩ nhiều, ngược lại định nhân lúc có cơ hội còn hỏi một chút xem, cái Thiên Quy Linh Thạch còn ở đó hay không, nếu như Lý Hàn hiện tại đã là Đấu Hoàng rồi, ngược lại bản thân mình thực lực vẫn còn là Đấu Vương, bởi vậy đòi hỏi Thiên Quy Linh Thạch cũng là thiên kinh địa nghĩa mà thôi.

Trở lại Tổng bộ Lý Minh, Lý Dật tìm đến Thì Lương cùng với Tạ Vũ, tuyên bố bản thân bế quan tu luyện.

- Gọi tất cả những người quản sòng bạc có thực lực Đấu Vương cường giả toàn bộ tập trung về Tổng bộ Lý Minh, trừ phi Tứ đại Gia tộc dùng quy mô tiến công, đều không cho phép quấy rầy bản thiếu gia bế quan. Trong lúc bế quan, bất luận kẻ nào, cho dù là Toa Toa cùng với Thanh Vũ, cũng không thể tới gần chỗ bế quan. Mặt phải ra huynh đệ nhanh nhẹn, đi vào trong thành tìm hiểu tình huống, một là chú ý tới động tĩnh của Tứ đại Gia tộc, hai là nhìn xem những người tới tham gia nhân tuyến Phò mã, có hay không có người có thực lực siêu quần không có đối thủ.

Đơn giản là phân phó vài câu, bảo Thì Lương chuẩn bị cho mình một cái sân vắng vẻ, để cho Lý Dật bắt đầu bế quan.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đạo Hữu Đạo, Vô Gian Đạo

Q.6 - Chương 37: Đạo Hữu Đạo, Vô Gian Đạo

Đế đô Khách điểm Tân Bằng, tuy rằng so với Thiên Thần Thương Minh Đại Từ điểm nhất lưu vẫn kém hơn một cấp bậc, tại bên trong Đế đô bài danh mười khách điểm lớn nhất. Từ khi Hoàng thất hạ chiếu, tuyên bố Đế quốc Thiên Phong tuyển Phò mã, bình thường nghỉ ngơi ở khách điểm này cũng không nhiều khách lắm, nhưng nay cũng đã đạt đến mười hai thành.

Vì tận lực an bài cho các cường giả khắp nơi đến Đế đô, chủ quản Khách điểm Tân Bằng cũng đích thân ra đón khách. Kiếm tiền ai cũng muốn, nhưng đám cường giả này bình thường đều là nhất phương thế lực, cường hoành quen rồi, một người cũng phải đón tiếp cẩn thận, không thể đắc tội, Khách điểm Tân Bằng đối với mọi người đều nhiệt tình tiếp đón.

Trời cũng dần hoàng hôn, lúc này trước cửa khách điểm có một đội cường giả, cách ăn mặc theo kiểu hán tử đi vào Khách điểm Tân Bằng. Khách điểm lúc này cũng đã hết phòng, nếu có bố trí cũng chỉ có thể bố trí được hai người mà thôi. Vốn, làm lão bản khách điểm, sau khi có khách hàng đến nghỉ thì phải vui mừng mới đúng, nhưng lúc này không phải lúc vui mừng, lúc này khách điểm cũng chỉ an bài được một đến hai người là cùng mà thôi, nhưng một đám mười mấy người như vậy, trừ phi đuổi khách hàng cũ đi, nếu không căn bản không có cách nào an bài.

Nhưng mà bố trí ở cầu tiêu, cho dù trải lên cục gạch vàng, những người này cũng chịu ở sao?

Một túi tiền nặng trĩu rơi vào nền đá cẩm thạch trên quầy, có một hán tử mặt đen ria ngắn cầm đầu đám đại hán, giọng nói như chuông đồng nói:

- Một người một căn phòng, bố trí cho các huynh đệ của ta, tiền không là vấn đề, nếu làm cho đại gia sáng khoái, còn có nhiều tiền bo.

Trưởng quầy lập tức lệ rơi đầy mặt, trời đất, còn có một người một căn phòng!

- Vị đại gia này, thật là không phải, tiểu điểm lúc này đã đầy ngập khách rồi, thỉnh người đi chỗ khác a!

Với dáng hình béo béo mập mập, khuôn mặt phối hợp tạo ra một vẻ mặt nịnh nọt tươi cười, cung kính đến cực hạn.

- Đã đầy ngập khách rồi ư? Một cái khách sạn lớn như vậy, chẳng lẽ ngay cả chúng ta mười vị huynh đệ như vậy an bài cũng không được!

Đại hán mặt đen lập tức biến sắc, nghiêm nghị quát:

- Có phải các người xem chúng ta là người ở bên ngoài đến đây, cho nên khi dễ a. Ta nói cho người biết, ta là Lạc Thủy Hắc Báo Ngô Nghĩa Thành cũng không phải là một quả hồng mềm, có tin ta hay không ta đem cái hắc điểm này hủy đi!

- Ôi chao, nguyên lai là Ngô đại gia, Lạc Thủy Hắc Báo chính là tiểu nhân cung kính đã lâu rồi.

Có quý mới biết được Lạc Thủy Hắc Báo như thế nào, bất quá sau khi chương quỳ biểu lộ vẻ mặt kính ngưỡng cũng làm cho Ngô Nghĩa Thành có phần hưởng thụ, chỉ là kế tiếp chương quỳ nói ra làm cho hắc đại hán nhin không được muốn nổi đóa:

- Không dối gạt Ngô đại gia, từ khi Hoàng đế hạ chiếu tuyển Phò mã, tiểu điểm hàng ngày chật ních khách, chính là tiểu nhân mình bây giờ lúc trời tối cũng phải ngủ ở đại đường, thật sự là không có cách nào khác, an bài các vị anh hùng rồi. Xin lỗi a, xin lỗi!

Lúc này, trong đám người có một hán tử bất mãn nói lên:

- Tam gia, chúng ta đi chỗ khác, chẳng lẽ một cái Đế đô to như vậy, lại không có chỗ cho huynh đệ chúng ta an thân sao!

Bị kích động chạy đến Đế đô, liền ba bốn canh giờ vất vả, Ngô Nghĩa Thành vốn một bụng buồn bực, lúc này cũng nhin không được nữa, một tay tóm lấy cổ áo chương quỳ:

- Đại gia mặc kệ người ngủ ở đâu, trời lúc này cũng đã tối rồi, chẳng lẽ người muốn cho huynh đệ chúng ta ngủ ngoài đường. Lúc này người đem khách nhân khác đuổi đi, đại gia đêm nay ở đây đã định rồi!

Đem khách nhân khác đuổi đi, lời này nói ra thì dễ dàng, nhưng là Khách điểm Tân Bằng bây giờ không dám trêu chọc vào các thiện chủ?

Đang ồn ào cãi nhau như thế, trước mắt bỗng nhoáng một cái, cửa chính loảng xoảng một tiếng đẩy cửa, lại có bốn năm cường giả ăn mặc theo kiểu hán tử đi đến. Bọn họ cũng muốn ở đến đây thuê trọ!

Bốn năm cường giả hán tử kia sau khi bước vào, bọn họ thăm đánh giá tình hình trước mắt, có một hán tử đi đến nói:

- Tạ lão bản, Hải Hà lão Bang chủ có phải đang ở trong khách sạn?

Nhìn kỹ, người này mới đến, chương quỳ lập tức nhận ra, đó là một trong Tứ đại Gia tộc, hộ vệ Hồng gia.

- Hiện tại lão Bang chủ đang ngủ ở tiểu điểm.

- Vậy là tốt rồi, Hồng gia Gia chủ có lệnh, đến mời lão Bang chủ đến ở Hồng phủ, Tạ lão bản mau báo a.

Hồng gia hộ vệ vừa nói xong lời nói, mục quang lại chăm chăm vào Ngô Nghĩa Thành. Nghe nói đứng hàng đầu trong Tứ đại Gia tộc, Hồng gia, Lạc Thủy Hắc Báo lúc này cũng đành phải thu bàn tay lại.

Tạ lão bản như được đại xá, thở hắt ra thăm chửi vài câu chửi thề, sau đó y lại tươi cười nói:

- Ngô lão gia thật sự là có vận quý nhân, Hải Hà lão Bang chủ chuẩn bị đi đến Hồng phủ, vừa vặn thừa ra mấy phòng. Thành các vị chờ một chút, chờ một chút một lát nha!

Hải Hà lão bang chủ cùng với Đế đô Hồng gia từ trước đến nay quan hệ chặt chẽ, Ngô Nghĩa Thành còn không có đảm lượng sĩ diện trước thế lực lớn, hần lập tức hừ lạnh một tiếng, liền dẫn huynh đệ ngồi đợi Bang chủ Hải Hà trả phòng.

Một hồi xung đột đã được hóa giải, thì thấy một thiếu niên đẩy cửa đi vào, trực tiếp đi đến quỳ hàng, nhìn thị nữ đang vẫn còn run sợ, nói:

- Ở trọ!

Thị nữ ngẩng đầu lên nhìn, thấy một thiếu niên quần áo tầm thường, có khuôn mặt cũng coi như anh tuấn, chỉ là trên mặt có chút cảm giác cứng nhắc, vì vậy tức giận trả lời:

- Đầy ngập khách rồi, tìm địa phương khác đi!

Thiếu niên lại lắc đầu, trên mặt hiện lên nụ cười cổ quái:

- Tiểu nữ, đừng lừa gạt bốn thiếu gia. Vừa rồi ta ở bên ngoài nghe được Hải Bang trả phòng đi đến Hồng phủ, không phải vừa vặn có phòng trống sao?

- Nhưng đã sớm bị người thuê phòng rồi!

Thị nữ chỉ chỉ vào đám Ngô Nghĩa Thành đang ngồi chờ, khinh thường nói:

- Miệng còn hôi sữa tiểu tử, người tranh được với hơn mười đại gia này sao?

- Không phải là Lạc Thủy Hắc Báo sao? Lão bản của các người sợ hãi, nhưng trong mắt ta, chẳng qua là mấy con kiến hôi!

Thanh âm của thiếu niên rất lớn, như là sợ Ngô Nghĩa Thành không nghe được. Nhưng lời này vừa nói ra, sắc mặt thị nữ trắng bệch, tại Khách điểm Tân Bằng làm việc lâu như vậy, nàng tự nhiên biết rõ lời này có ý như thế nào.

Quả nhiên, hán tử mặt đen ria ngắn Ngô Nghĩa Thành liền nhảy dựng lên, hướng về phía thiếu niên sải bước chạy tới:

- Tiểu tử người nói cái gì đó, đang chán sống sao?

Thiếu niên khloe miệng nhảy lên, lộ ra một nụ cười:

- Bản thiếu sống rất lâu, chỉ sợ chóng chết là người!

- Đồ không biết sống chết, dám đắc tội với Thành chủ Lạc Thủy Thành, đi chết đi!

Đối mặt với thiếu niên khiêu khích, đám hán tử đã không thang để xuống, ngay lập tức sử dụng đấu khí lượn lơ, hướng về thiếu niên đánh ra.

Một chương này mặc dù không có tình xảo, thanh thế thực sự có chút kinh người, xem thực lực, hán tử này ít nhất cũng là Tam Tinh Đấu Sư cường giả.

Một giây sau, thiếu niên tựa hồ giật giật, lại tựa hồ không nhúc nhích, sau đó chợt nghe ‘Phanh’ một tiếng, hán tử kia lập tức bay ra mấy mét, trực tiếp cắt đứt nát một cái ghế dựa bằng gỗ lim, té nằm trên mặt đất không nhúc nhích, không biết sống chết như thế nào rồi.

Ngô Nghĩa Thành sắc mặt hơi biến đổi, người khác thì không nhìn ra, nhưng hẳn lại thấy rõ ràng, chỉ thấy thân pháp của thiếu niên quả thực vô cùng nhanh quý dị, cho nên xem giống như là không có nhúc nhích.

Nhẹ nhàng đánh ra một chương, Ngô Nghĩa Thành đứng lên, nhìn thiếu niên chậm rãi đi đến:

- Tiểu huynh đệ, hảo thân thủ a, dưới tình huống không có vận dụng đấu khí, lại đánh bại Đấu Sư cường giả. Ngô mỗi từ trước đến nay không giết hạng người vô danh, xin hỏi tôn tính đại danh tiểu huynh đệ.

Ngô Nghĩa Thành thoát nhìn có vẻ thô lỗ lỗ mãng, nhưng dù sao hẳn cũng là người đứng đầu một thành, đều có chỗ tinh tế, thiếu niên này thực lực như thế, nói không chừng bản thân mình cũng không có thể đắc tội được đâu.

- Bằng vào người, còn không có tư cách!

Thiếu niên ngữ khí lạnh như băng, một điểm tôn trọng cũng không có.

- Ha ha ha, hảo, quả thật không xứng đáng biết rõ, như thế, tiểu huynh đệ nhất định phải để cái mạng ở chỗ này rồi!

Sát ý sôi trào, một thanh đại đao thành linh xuất hiện ở trong tay Ngô Nghĩ Thành.

- Huyết Hà Trảm!

Ngô Nghĩ Thành vừa ra tay, chính là Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp. Đấu khí Hỏa hệ trong nháy mắt ngưng tụ biến ảo thành vô số hình dáng đao khí, hướng về phía thiếu niên chém tới.

- Có chút tài mọn mà không biết xấu hổ.

Thiếu niên giữu cột một câu, tay phải vừa nhấc lên, Hàn Băng chi khí làm cả nhiệt độ bên trong căn phòng chợt hạ xuống. Vài đạo đấu khí Băng hệ lượn lờ bay ra, chỗ nó đi qua hết thủy đều hóa thành băng trùy, kể cả thanh đại đao hình dáng đấu khí của Ngô Nghĩ Thành cũng không ngoại lệ.

- Thành chủ!

Ở trong hành lang còn lại các hán tử đều kinh hãi, ào ào tiến đến, liền lúc này, xuất hiện vài tiếng thanh thúy thanh âm bạo liệt ra, bông tuyết tứ tán bay tung tóe, Thành chủ Lạc Thủy Thành dĩ nhiên đã biến thành một cái huyết nhân.

Nhìn thấy hãn lúc này không rõ sống chết, đám hán tử kia hoảng sợ lại không dám ra tay, thiếu niên khinh thường chuyển hướng đến quầy hàng, bình tĩnh hướng về thị nữ kia nói ra:

- Hiện tại có thể làm thủ tục cho ta thuê phòng?

- Đương, đương, đương nhiên có thể!

Khuôn mặt nhu mì xinh đẹp của thị nữ, trên mặt đã không có một tia huyết sắc, chiếc bút trong tay dường như không thể khống chế nổi,

đang rất run rẩy.

- Vị tiểu huynh đệ này, ở tại Khách điểm Tân Bằng tất cả phí tổn, toàn bộ ghi tên Hồng gia!

Trên bậc thang truyền đến tiếng nói của Hồng gia hộ vệ. Ngoại trừ đối mặt với Hoàng thất Đế quốc Thiên Phong, Tứ đại Gia tộc cũng chưa quen chỉ thị cho thuộc hạ hết sức lôi kéo Đế đô cường giả. Nhìn người thanh niên này không hề tốn sức đả bại Thành chủ Lạc Thủy Thành như vậy, nếu lôi kéo được một thiếu niên cường giả, thì cũng là kỳ công a, Hồng gia hộ vệ đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy.

- A? Người Đế đô chính là thỏ mạnh a, xin hỏi vị đại ca kia tên là ai?

Thiếu niên lơ đãng cười.

- Tại hạ Đế đô Tứ đại Gia tộc Hồng gia Trần Hộ vệ, xin hỏi tiểu huynh đệ tôn tính đại danh?

- Vô danh tiểu bối, tôn tính là Hồng, tên một chữ là Dịch!

- A, nguyên lai là Hồng Dịch các hạ. Không biết Hồng Dịch các hạ đi đến Đế đô, chính là vì tham gia tuyển chọn Phò mã?

Thiếu niên sắc mặt hơi đổi, lạnh lùng nói:

- Làm sao? Chẳng lẽ tại hạ không thể tham gia sao?

- Các hạ đã hiểu lầm, tuyển chọn Phò mã chỉ cần là người Đế quốc Thiên Phong đều có thể tham gia. Tại hạ chỉ là vâng mệnh Gia chủ chi mệnh, kết giao bằng hữu tứ phương, với thực lực của các hạ, đoạt được Phò mã không phải là không được. Các hạ hãy an tâm ở tại Khách điểm Tân Bằng.

- Tạ lão bản, vị tiểu huynh đệ này là khách quý của Hồng gia ta, các người phải cẩn thận hầu hạ, đặc biệt với vị huynh đệ này, chính là đặc biệt với Hồng gia, người đã biết rõ chưa!

- Trần Hộ vệ yên tâm, tiểu nhân nếu có một trăm tim gấu gan báo, tiểu nhân cũng không dám đắc tội với Hồng gia!

Trong lúc nói chuyện, đám người Lạc Thủy Thành đã thức thời rời đi, Trần Hộ vệ hướng về phía Hồng Dịch ôm quyền tạm biệt, sau đó dẫn Bang chủ Hải Hà đi đến Hồng phủ. Ở nơi này đã có Tạ lão bản tự mình dẫn Hồng Dịch đi đến khách phòng xa hoa mà Bang chủ Hải Hà đã nghỉ lúc trước.

Thiếu niên này đúng là Lý Dật đã dịch dung biến đổi khuôn mặt. thời gian tuyển chọn diễn ra còn hơn hai mươi ngày nữa, Tứ đại Gia tộc làm sao có thể cho mình an tâm bề quan, cho nên hẳn dịch dung để tham gia tuyển chọn, vậy thì có quỷ mới biết rồi. Cho nên Lý Dật dùng thân phận Hồng Dịch xuất hiện ở Đế đô, chính là khiến cho Tứ đại Gia tộc chú ý. Dùng thực lực của mình, Tứ đại Gia tộc không chú ý tới mình là không thể a.

Tứ đại Gia tộc vẫn có chủ ý với Lý Dật, Lý Dật lại làm sao không muốn biết mưu đồ của Tứ đại Gia tộc đây? Cái gọi là Vô Gian đạo, kế tiếp, Tứ đại Gia tộc sẽ đến khách điểm lung lạc bản thân đây. Điểm này, Lý Dật ngược lại rất chờ mong!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Khảo Nghiệm

Q.6 - Chương 38: Khảo Nghiệm

Lý Dật cảm thấy ngoài ý muốn chính là, sáng sớm ngày hôm sau xuất hiện ở Khách điểm Tân Bằng, lại là Thiếu chủ Hồng gia Hồng Vũ. Với thân phận của Hồng Vũ, sáng sớm như vậy chạy tới gặp một tiểu tử, nếu bình thường chỉ sợ là chuyện không thể tưởng tượng được. Xem ra, Tứ đại Gia tộc thật là cầu hiền rồi.

- Hồng Dịch tiểu huynh đệ, ta là Đế đô Thiếu chủ Hồng gia Hồng Vũ!

- Hồng Vũ thiếu gia, ngưỡng mộ đại danh đã lâu!

Lý Dật biểu lộ một bộ mặt được khen phát sợ, nhưng thật là vô cùng đúng lúc, đúng chỗ.

Hồng Vũ nhìn Lý Dật rất là khách khí, nhưng ở sâu bên trong là một tia nghi hoặc cũng không tránh khỏi ánh mắt của Lý Dật. Một kích đã bại một Đấu Vương cường giả, làm cho Hồng gia hộ vệ cảm thấy vô cùng kinh ngạc về báo cáo, nhưng dù sao Thiếu chủ Hồng gia cũng là nhân vật Đế đô nhất đẳng, chỉ dựa vào chiêu thức ấy mà làm cho Hồng Vũ tin phục, cũng là không có khả năng.

- Nghe nói Hồng Dịch huynh đệ tối hôm qua bị Thành chủ Lạc Thủy Thành quấy rầy, Hồng Vũ nghe được rất là tức giận, hôm nay đều cho người trói lại đưa đến Hồng phủ. Hồng Dịch huynh đệ nếu có hứng thú, không bằng những người này giao cho Hồng Dịch huynh đệ tự mình xử trí.

Thủ đoạn lung lạc cũng không phải tầm thường. Nhưng Hồng Vũ thể hiện mục đích của Hồng gia, chỉ sợ để cho mình tự tay trút giận, là muốn điều tra bối cảnh chân thực của bản thân mình. Cũng tốt, đây chẳng phải là bản thân mình muốn làm sao.

- Vài tên ngu xuẩn không biết sống chết mà thôi, nếu Hồng thiếu chủ đã có ý như thế, nếu không nghe lời, thì Hồng Dịch không biết nặng nhẹ. Vậy thỉnh Hồng thiếu chủ dẫn đường a.

Lập tức hai người đi ra khỏi khách điểm bước lên một cỗ xe ngựa tinh xảo, phóng trên đường cái như bay, cũng không mất bao lâu thời gian đã đi đến trước cửa Hồng phủ. Toàn bộ Hồng phủ không biết đã chiếm diện tích rồi cuộc bao nhiêu, nhưng nhìn trước cửa là một tòa thành lũy thông thường, xuyên qua tòa thành lũy, lại là một chiếc cầu treo, đi qua cầu treo, mới là phủ đệ chính thức của Hồng gia.

Trên đường đi, Hồng Vũ cùng với Lý Dật tùy ý nói chuyện phiếm, Hồng Vũ cũng không có tùy tiện tìm hiểu lai lịch Lý Dật. Xuyên qua một vài

cái tòa nhà, đình viện, hai người đi tới một cái sân rộng lớn. Nơi này hiển nhiên là Diễn võ trường của Hồng gia, bốn phía lúc này cũng có không ít người đang từng đôi luyện tập. Mà ở bên trong Diễn võ trường, có mười mấy người đang bị trói, quỳ ở trên sân, đám người đó đúng là đám người của Lạc Thủy Thành. Người quỳ ở chính giữa là Thành chủ Lạc Thủy Thành Ngô Nghĩa Thành toàn thân vết máu, bộ dáng chật vật không thể chịu nổi, hoàn toàn không có ngạo khí, hắn mở ra đôi mắt sợ hãi khi nhìn thấy Lý Dật cùng với Hồng Vũ đang đi tới.

- Đại gia, đại gia, hai vị đại gia, tiểu nhân biết sai rồi, tiểu nhân đáng chết, cầu hai vị đại gia buông tha cho tiểu nhân.

Quỳ xuống vài bước, Ngô Nghĩa Thành dập đầu không ngừng, những người đang quỳ ở đằng sau nhìn thấy Thành chủ làm như vậy, cũng lập tức noi theo, lúc này ở trên Diễn võ trường tràn ngập những tiếng dập đầu, van xin.

Lý Dật hừ lạnh một tiếng, thanh âm mặc dù không lớn, nhưng làm cho đám Ngô Nghĩa Thành đều cảm thấy vô cùng sợ hãi:

- Hiện tại mới biết sai sao, đúng là hơi chậm rồi. Hồng thiếu chủ đem các người giao cho ta xử lý, ta há làm trái hảo ý của Hồng thiếu chủ đây. Nếu là như vậy, ta cũng không bức các người vào tuyệt lộ, tục ngữ có câu hãy lưu một đường, để sau này còn hảo tương kiến. Các người tổng cộng có mười hai người, có thể còn sống đi ra khỏi Hồng phủ cũng chỉ có sáu người, về phần sáu người đó, ta cũng không biết là ai, lúc này hãy xem vào bản lãnh của các đi.

Tất cả người của Lạc Thủy Thành đều cảm thấy瑟瑟, liền có hai người tỉnh ngộ, cũng không có nói hai lời, đấu khí trong tay bùng bùng phấn chấn, liền hướng về phía người bên cạnh đánh ra. Ngô Nghĩa Thành tuy là Đấu Vương cường giả, nhưng hiện tại toàn thân bị thương, thực lực đã giảm gấp đôi cũng không dừng lại. Cũng may những người kia cấp dưới đã quen phục tùng hắn, lúc này dư uy vẫn còn, cũng không có ai dám động thủ với hắn.

Sau khi một hồi hỗn loạn diễn ra, trên mặt đất lúc này có sáu người té xuống đất, đã bị chết không thể sống lại rồi. Sáu người này còn lại nhìn Lý Dật, chỉ chờ hăn tha mạng là chạy trốn thực mạng.

Lúc này Lý Dật cũng không nói một tiếng, không nói nhưng hăn lại biểu hiện ra một bộ dáng hung hăng.

- Đại gia, sáu người còn sống đã tuyển ra, ngài xem chúng ta có thể đi được không.

Ngô Nghĩa Thành cẩn thận từng li từng tí, hỏi.

- Biểu hiện của các người quá tệ, cho nên bốn đại gia thay đổi chủ ý rồi, có thể còn sống rời đi, chỉ có ba người!

Lý Dật lời nói lạnh lùng tới cực điểm, hăn nhìn chăm chăm vào Ngô Nghĩa Thành giống như là lưỡi hái của tử thần.

- Người đùa giỡn với lão tử a!

Mục quang của Lý Dật làm cho Ngô Nghĩa Thành biết mình hôm nay là tuyệt không có khả năng còn sống rời khỏi Hồng phủ, một cổ ác khí tự nhiên sinh ra, hăn rống giận một tiếng, lại muốn xông lên liều mạng.

Còn lại năm người cũng lập tức tỉnh ngộ, Lý Dật rõ ràng muốn Ngô Nghĩa Thành chết sao? Vì bảo vệ tánh mạng của mình, ai lại đi quan tâm đến Thành chủ, bọn chúng lập tức xông lên, năm đạo đấu khí hầu như đồng thời đánh trúng hậu tâm Ngô Nghĩa Thành, đúng là ngày thường tập luyện ăn ý, năm người này cũng là Đấu Sư cường giả, hợp lực một kích, cho dù Ngô Nghĩa Thành nếu chưa có bị thương cũng khó có thể lấy cứng chọi cứng, huống chi là hiện tại. Ngô Nghĩa Thành lúc này lập tức phun ra một ngụm máu đen, sau đó hăn mới ngã xuống đất, ngũ tạng lục phủ cũng đã đều vỡ tan.

- Không tệ, không tệ!

Lý Dật rốt cục lộ ra một nụ cười vô hại:

- Khó có được năm người các người lại tâm ngoan thủ lạt như vậy, nếu các người trở về Lạc Thủy Thành, cũng vô pháp hướng Thành chủ công đạo, chẳng thà các người theo bản thiếu gia đi. Hồng thiếu gia, vài cái Đấu Sư này tuy rằng bốn sự thấp kém một chút, nhưng giữ lại làm chân chạy hộ viện cũng tạm được, không bằng bán cho tại hạ một phần nhân tình a.

Hồng Vũ lúc này vẫn thờ ơ lạnh nhạt, sau đó như nước chảy mây trôi cười nói:

- Đây là một việc rất nhỏ, Hồng gia cũng không thiếu năm phần cơm!

Năm tên Đấu Sư vì tình thế bắt buộc phải giết Thành chủ Lạc Thủy Thành, sau này người trong gia tộc của bọn chúng sẽ tìm bọn hăn tính sổ, dùng cách này bảo vệ tánh mạng của mình nhất định sẽ lan truyền ra ngoài, chỉ sợ trong tương lai, Đế quốc Thiên Phong cũng không có chỗ để bản thân dung thân. Năm tên Đấu Sư này nghe được Hồng Vũ đáp ứng, lập tức lại dập đầu vạn tạ. Hiếu nhiên ở tại Tứ đại Gia tộc Hồng gia làm người hầu, so về Lạc Thủy Thành, còn tốt hơn gấp trăm lần.

Đuổi năm tên Đấu Sư đi rồi, Hồng Vũ mới khen:

- Hồng Dịch huynh đệ có hảo thủ đoạn a, ngón tay cũng không động một cái, chẳng những trừ đi một vị Thành chủ, mà còn thu phục được năm Đấu Sư, cái này gọi không chiến mà khuất được người kỳ binh, quả thật là Hồng Dịch huynh đệ có hảo thủ đoạn.

Lý Dật khiêm tốn nói:

- Vài tên tiểu tử, cũng dám ở tại Đế đô múa đao lấy côn đùa giỡn uy phong, Hồng thiếu chủ chê cười rồi.

- Như vậy người là một đứa nhà quê, nghĩ mình đủ tư cách ở tại Đế đô đùa giỡn uy phong sao?

Một thanh âm u ám đột nhiên truyền đến.

Vừa rồi Lạc Thủy Thành mười hai người động thủ hỗn chiến, đã có không ít người đành chỉ đối luyện, đứng làm thành một vòng xem náo nhiệt, người có giọng nói u ám kia từ trong vòng đi ra, đó là một lão già gầy còm. Cảm thụ một chút, Lý Dật biết người này, thực lực cũng không tầm thường, ít nhất là Tam Tinh Đấu Hoàng cường giả.

Chính thức đùa giỡn muốn bắt đầu rồi, Lý Dật bất động thanh sắc nói:

- Tại hạ Hồng Dịch, xin hỏi các hạ là...

- Người không có tư cách biết rõ tính danh của lão phu, nếu muốn biết thì phải chứng minh mới được. Hồng Dịch, lão phu trời sinh không quen nhìn tiểu tử không biết trời cao đất rộng là gì, người đã có khẩu khí lớn như vậy, chắc hẳn cũng có chút bản sự, lão phu ngược lại có hứng thú khảo sát một phen, người nhất thiết không được thoái thác a?

- Sử lão tiên sinh, cũng không cùng với Hồng Dịch huynh đệ sống chết, thật sự là Thành chủ Lạc Thủy Thành khinh người quá đáng, Hồng Dịch huynh đệ ra tay giáo huấn một chút bọn họ là hợp tình lý, người cùng nhà huynh đệ động thủ, chỉ sợ tổn thương hòa khí, các người hãy nể mặt Hồng Vũ, hay là nhất bỏ qua đi!

Hồng Vũ hướng về lão giả âm trầm nói.

Trong nội tâm Lý Dật thầm cười lạnh, đùa giỡn như vậy, chẳng qua là khảo nghiệm bản thân mình thôi. Nếu như mình thất bại, chết sống cũng không liên quan đến Hồng gia, coi như mình không có bối cảnh. Nếu là mình thắng, Hồng gia chính là muốn lung lạc mình để gia nhập vào Hồng gia mà thôi.

Lý Dật cũng bất động thanh sắc, thản nhiên nói:

- Hồng thiếu gia không cần thay tại hạ cầu tình, Sử lão tiên sinh để mắt tới tại hạ, tại hạ liền lãnh giáo mấy chiêu thì có làm sao đâu.

Hồng Vũ cũng xuôi dòng đẩy thuyền, nói:

- Đã vậy, nhị vị đều đã tự nguyện ước đấu, Hồng mỗ cũng không nên ngăn cản. Đều là huynh đệ, Sử lão tiên sinh, Hồng Dịch huynh đệ, ra tay đừng có bất kể nặng nhẹ, không được ngộ thương mới tốt.

- Ra tay nặng nhẹ rất khó nắm chắc, lão phu động thủ từ trước đến nay là toàn lực ứng phó. Tiểu tử, cẩn thận rồi!

Đấu khí thổ hoàng sắc hiện ra ở trên tay âm trầm lão giả, đấu khí không ngừng xoay tròn thiên địa chi gian ngưng tụ thành một cự đại thạch cầu, năng lượng thạch cầu kinh người phát ra thanh âm. Những người đang đứng xung quanh hiển nhiên biết rõ đấu khí thạch cầu uy lực như thế nào rồi, lập tức đều đứng tản ra, tránh né tại chỗ an toàn nhất.

- Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp, Long Trời Lở Đất!

Chiêu Đấu kỹ này ngược lại với danh xưng của nó, cự đại đấu khí thạch cầu ầm ầm hướng về phía Lý Dật đập tới, Đến lúc nó đến gần thân thể Lý Dật, đột nhiên phát ra một tiếng vang thật lớn, lập tức hóa thành vô số hòn đá năng lượng, hung hăng văng về phía Lý Dật đập tới. Dù sao cũng là Tam Tinh Đấu Hoàng thi triển ra Đấu kỹ Chu Tước Trung cấp, Lý Dật cũng không dám khinh thường, đấu khí Băng hệ lưu chuyển, trải qua Thiên Khôn Địa Càn Châu cường hóa thực lực tăng lên tới Đấu Hoàng cảnh giới. Một đôi băng lam Song dực Đấu khí óng ánh xuất hiện ở sau lưng.

- A, Đấu Hoàng? Đấu Hoàng Băng hệ!

Người xung quanh đều thầm quát khẽ. Có thể một kích đả bại một vị Đấu Vương, Hồng Vũ mặc dù đối với thực lực của Lý Dật đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng chính thức chứng kiến hai Lam sắc Song dực Đấu khí đại biểu cho thân phận Đấu Hoàng Băng hệ, trong lòng hẳn cũng run lên bần bật. Dù cho Hồng Dịch có thua Sử lão tiên sinh, chỉ bằng thân phận Đấu Hoàng, cũng nên hảo hảo lung lạc mới tốt!

- Động lại!

Trên trận Lý Dật khẽ quát một tiếng, vỗ ra Song dực Đấu khí, đấu khí Băng hệ âm hàn đến mức tận cùng đón lấy đấu khí hòn đá mãnh liệt va chạm vào nhau. Hai cổ đấu khí vừa mới chạm vào nhau, phát ra một hồi âm thanh kỳ quái ha ha ha, trên hòn đá lập tức chụp vào một tầng bông tuyết, sau đó từng đợt thanh âm nổ mạnh, đấu khí hòn đá cùng với bông tuyết đồng thời bụi bay khói tan.

- Hảo, quả nhiên là có chút bốn sự.

Sử lão giả khen ngợi một tiếng, Song dực Đấu khí thổ hoàng sắc lập tức hiện ra. Song dực Đấu khí nhẹ giương lên, thân thể đã bay ở giữa không trung.

Lý Dật cũng đã có chủ tâm dùng thân phận Hồng Dịch khiến cho Tứ đại Gia tộc coi trọng, cố ý muốn biểu hiện ra thủ đoạn, tự nhiên cũng không cam chịu hạ phong, Song dực Đấu khí nhẹ giương thẳng lên đuổi theo, đồng thời một đạo đấu khí rét lạnh hướng về phía Sử lão giả đánh tới. Nguyên bản Sử lão giả am hiểu nhất chính là đấu khí Thổ hệ phòng ngự, nhưng Hồng gia phái ra để đi dò xét thực lực Lý Dật, chính là muốn xem thực lực phòng ngự như thế nào. Còn nữa Sử lão giả ở tại Hồng gia rất có địa vị, hôm nay ở trước mặt mọi người, bị một tên tiểu tử không có danh tiếng hậu bối oanh kích, há không hoàn thủ đánh lại sao.

Vì vậy ở giữa không trung lúc này có hai đại Đấu Hoàng đang bay lơ lửng, từng đạo đấu khí oanh kích phía dưới, ở cách xa mặt đất mấy chục thước cũng không chiuh được xuất hiện những vết rạn.

Nguyên bản Lý Dật có thực lực Lục Tinh Đấu Hoàng, đánh bại Sử lão giả căn bản là không nói chơi, nhưng vì không muốn bại lộ thân phận, bản thân đích rất nhiều át chủ bài căn bản không có cách nào sử dụng. Mà đấu khí Băng hệ hãn cũng vừa mới tu luyện không lâu, dù sao cũng không có tinh thuần, cho nên sử dụng Công pháp Đấu kỹ Băng hệ, thế cục nhất thời tương đương.

Như thế đối với oanh kích đầu khí của Lý Dật cũng không có cái gì là không hài lòng, vì thể diện mà Sử lão giả có chút không nhịn được, từng đạo đầu khí phát ra, thân hình vừa động, hướng về phía Lý Dật bổ nhào tới.

- Cuồng Thạch Bạo Liệt! Nứt ra nứt ra nứt ra!

Tường đá cự đại lấp đầy xuất hiện ở giữa Lý Dật và Sử lão giả, Sử lão giả vận động bí quyết lay động, nhưng tường đá kia lúc này cũng không có cách nào chống lại khí thế của Lý Dật áp tới. Cảm nhận được uy lực đạo tường đá, Lý Dật cũng âm thầm kinh hãi, dù sao cũng là Đấu Hoàng cường giả, từ chiêu này có thể phán đoán, Đấu kỹ này hẳn là Đấu kỹ Chu Tước Cao cấp.

Một cường giả như thế tồn tại, nếu như chưa trừ diệt đi, đối với Lý Minh sau này mà nói, tuyệt đối không phải là chuyện tốt gì.

Tâm niệm vừa động, Lý Dật đã động sát cơ!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kể Câu Chuyện Này Cho Người Nghe

Q.6 - Chương 39: Kể Câu Chuyện Này Cho Người Nghe

Nhìn thấy tường đá đầu khí áp bách đến, không khí xung quanh giống như hóa đá, Lý Dật cực kỳ nhanh bày ra một tấm lá chắn bằng trước người. Tường đá đầu khí và tấm lá chắn bằng vừa mới chạm nhau, lại đột nhiên tạo nên một tầng rung động quỷ dị, sau đó vận vẹo một hồi, như một cục kẹo gôm vô cùng dẻo dai và co dãn, trong nháy mắt biến thành một thạch cầu, bao vây Lý Dật bên trong.

Đấu kỹ Chu Tước đẳng cấp cao quả nhiên có chỗ bất phạm. Đấu hoàng họ Sử nhìn thấy Lý Dật đã hoàn toàn bị bao vây bên trong, lập tức đắc ý hô lên:

- Bạo! Bạo! Bạo!

Cường giả ngã xuống dưới chiêu “Cuồng thạch bạo” này không nói thành ngàn, tối thiểu cũng trên trăm, lão giả họ Sử tương đối có lòng tin với sát kỹ của mình.

Đấu khí trước mắt bao trùm lên người, ngăn cản bản thân ngoài tầm mắt của mọi người, Lý Dật cũng biến chiêu cực nhanh. Băng lam đấu dực biến mất, từng đạo Nam Minh Lưu Hỏa đánh về phía đấu khí thạch cầu, thạch cầu hùng hậu trước mặt Thần hỏa chí tôn vô thượng lập tức bị đốt thành tro bụi. Chẳng qua Lý Dật khống chế tốt lực đạo, không đốt cháy xuyên qua thạch cầu, cho nên từ bên ngoài nhìn vào không thấy có gì khác thường.

Đấu khí thạch cầu dưới sự khống chế của Đấu hoàng họ Sử phát ra thanh âm bạo liệt, thanh thế kinh người, năng lượng ẩn chứa bên trong đấu khí thạch cầu bạo phát trong nháy mắt, vỡ vụn thành vô số mảnh vỡ, bắn ra tổn hại tất cả, lập tức đánh trúng lầu gác bốn phía diễn võ trường của Hồng gia thành tổ ong, trên mặt đất đá xanh của diễn võ trường cũng xuất hiện vô số lỗ thủng.

So với mặt đất, lầu gác vô tội chịu tổn hại, mục tiêu chủ công chính của đấu khí thạch cầu là Lý Dật lại lộ vẻ vô cùng an nhàn dưới tầng băng tinh phòng ngự. Phần lớn năng lượng ẩn chứa trong thạch cầu đều bị Lý Dật dùng Nam Minh Lưu Hỏa đốt hủy, chỉ còn lại xác ngoài chưa bị hư, bị đấu khí phòng ngự của Lý Dật nhẹ nhàng ngăn cản.

- Sử lão tiên sinh, người đánh ta còn phá hủy phòng ốc của Hồng thiếu gia!

Lý Dật nói mỉa mai.

Trên mặt Đấu hoàng họ Sử vừa kinh ngạc lại tăng thêm xấu hổ và giận dữ, biểu lộ có thể nói cực kỳ đặc sắc, hẳn không tin dựa vào một tầng băng tinh phòng ngự mỏng manh kia, có thể ngăn cản được đấu kỹ đẳng

cấp cao Chu Tước của mình. Nhưng sự thật đối phương lại bình yên vô sự, ngược lại kiến trúc quảng trường của Hồng gia bị phá hủy không ít.

- Bớt mồm mép đi, người chẳng qua may mắn tiếp được một chiêu, cũng không cần đắc ý như thế. Tiếp tục đánh đi, hôm nay không phân thắng bại tuyệt không dừng tay!

Giữa một công một thủ, mặc dù chưa phân thắng bại, thực lực sai biệt dù sao cũng triển lộ không ít, nếu như Lý Dật lúc này nịnh nọt mấy câu cho một lối thoát, đấu Hoàng họ Sử cũng liền thừa cơ dừng tay. Dù sao không phải chiến đấu sinh tử, mà là thăm dò thực lực của Lý Dật mà thôi. Lý Dật vẫn cứ khẳng khẳng không muốn bỏ qua, đấu hoàng họ Sử cũng lâm vào thế bí, đành phải cắn răng chuẩn bị tiếp tục thi đấu.

- Được, đã muốn phân thắng bại, bản thiếu gia cũng không khách khí. Chẳng qua đấu kỹ của bản thiếu gia uy lực cực lớn, nếu thi triển ở chỗ này, lầu gác của Hồng gia sợ rằng cũng bị hủy diệt năm sáu phần. Được, chúng ta tìm một chỗ nào đó luận bàn tốt hơn!

Lý Dật nói xong, băng lam đấu cánh mở rộng hơn mấy chục thước. Cây có vỏ người có sĩ diện, hướng chi đường đường là một cường giả đấu hoàng, đấu hoàng họ Sử không cách nào thoái thác, đành phải giương cánh đuổi theo.

Trong nội viện Hồng gia, Hồng Vũ nhìn hai đại đấu hoàng một trước một sau rời khỏi, bất đắc dĩ lắc đầu, nhưng lại không can thiệp. Có lẽ đối với Hồng gia, hai vị đấu hoàng còn chưa đến mức thật sự liều mạng một mất một còn, sau khi phân thắng bại hiển nhiên sẽ quay về. Phía sau hẳn, gia chủ Hồng gia Hồng Cương vẻ mặt âm trầm thu hồi ánh mắt từ giữa không trung chậm rãi hỏi:

- Vũ nhi, người thấy vị Hồng Dịch này như thế nào?

- Thực lực không tầm thường, chỉ sợ vẫn còn trên Sử lão tiên sinh, tâm cơ càng thâm trầm. Nếu như có thể thu về Hồng gia chúng ta sử dụng,

ngược lại là nhân tài khó có được, nếu là địch nhân, vậy thì không thể không diệt trừ.

Hồng Cương khẽ gật đầu tỏ vẻ đồng ý:

- Theo cha thấy, vị Hồng Dịch này, ít nhất là đấu hoàng ngoài ngũ tinh, đấu hoàng trẻ tuổi như vậy làm cha nhớ tới một người!
- Phụ thân đại nhân muốn nói đến Lý Dật?

Trên mặt Hồng Vũ xẹt qua một tia vẻ lo lắng, hồ thẹn nói:

- Vũ nhi bất tài, không nghĩ tới Thiên Phong đế quốc lại có nhiều cường giả đấu hoàng trẻ tuổi như vậy.
- Tu luyện ngoại trừ cố gắng còn cần cơ duyên, Vũ nhi, người đã rất cố gắng. Vị Hồng Dịch này vẫn phải điều tra một chút bối cảnh lai lịch, nếu quả thật có thể sử dụng, ngược lại có một thanh lợi khí đối phó Lý Dật!
- Phụ thân đại nhân nói rất....

Hồng Vũ còn chưa nói xong, lại nghe một thanh âm thanh thúy vang lên, một thiếu nữ xông vào:

- Nhà Hồng thúc thúc thật náo nhiệt, từ xa đã nghe thấy thanh âm như sét đánh.
- Khinh Vũ, sao muội lại tới đây?

Nhìn thấy Diệp Khinh Vũ, trên mặt Hồng Vũ lập tức lộ vẻ hưng phấn. Diệp Khinh Vũ và Hồng Vũ mặc dù còn chưa có hôn ước gì, nhưng ở đế đô không ai không biết quan hệ thân mật của hai người, bởi vì quan hệ này, Diệp Khinh Vũ ra vào Hồng gia giống như nhà mình.

Diệp Khinh Vũ bề ngoài luôn cao ngạo không thể tiếp cận, trước mặt người của Hồng gia mới cho thấy tính tình vui tươi, hoạt bát của một thiếu nữ:

- Thế nào, ta không thể tới sao? Hồng Vũ ca ca, nghe nói nhà các người có mời đến một thanh niên tuần tú tài giỏi, không cho ta gặp một lát sao?

Hồng Cương này giờ vẫn âm trầm, nhìn thấy Diệp Khinh Vũ, sắc mặt cũng dễ nhìn hơn không ít, lập tức mỉm cười nói:

- Khinh Vũ, thúc thúc còn có việc, để Vũ nhi nói chuyện với cháu, thúc thúc phải đi!

- Hồng thúc thúc hẹn gặp lại.

Nhìn thấy Hồng Cương đi xa, không có trưởng bối bên cạnh, Diệp Khinh Vũ càng thêm buông lỏng, giọng hơi mỉa mai nói:

- Hồng Vũ ca ca, nghe nói huynh cũng báo danh tham gia giải thi đấu kén chọn phò mã, Khinh Vũ cầu chúc cho huynh thắng ngay từ trận đầu, mã đáo thành công!

Hồng Vũ bỗng nhiên lộ vẻ xấu hổ, ngược lại nghiêm mặt nói:

- Việc này quan hệ đến sinh tử tồn vong của tứ đại gia tộc ta, hi vọng Khinh Vũ muội muội thông cảm. Hơn nữa cường giả trong cuộc so tài này nhiều vô kể, có thể giành được giải nhất hay không vẫn chưa biết được!

Diệp Khinh Vũ hừ nhẹ một tiếng nói:

- Nghe nói đại công chúa Cung Vô Song của Thiên Phong chính là một cường giả đấu hoàng, Hồng Vũ ca ca nếu thật sự dành được chức phò mã này, hắc hắc, sau này....

- Khinh Vũ muội muội, chúng ta không nói chuyện phò mã được không.

Nhìn thấy Hồng Vũ cau mày, Diệp Khinh Vũ cũng không tiếp tục trêu chọc nữa, xoay người sang chỗ khác, có chút không vui. Lúc này bên trên diễn võ trường bỗng nhiên một hồi oanh động, mọi người vốn đã ẩn

nấp ở nơi an toàn thấy Lý Dật và đấu hoàng họ Sử rời đi, lại hội tụ đến trên quảng trường, lúc này trong đám người không ngừng có người la hét:

- Trở về rồi, trở về rồi!

-Ồ, tại sao chỉ có một người thôi?

- Không biết một người nữa đâu? Chẳng lẽ đã chết rồi sao?

Trong tiếng ồn ào, một đôi đấu cánh màu băng lam càng ngày càng xuất hiện rõ ràng trong tầm mắt mọi người. Hồng Vũ cũng kinh ngạc một hồi, mơ hồ có dự cảm không tốt.

Lúc này, Lý Dật liền đáp xuống trước mặt mọi người trong quảng trường, vút xuống dưới đất một thứ. Thứ này khiến tất cả đều trầm xuống, ánh mắt nhìn Lý Dật cũng thay đổi, trở nên vừa hoảng sợ lại vừa khâm phục.

Thứ này chính là đầu của Sử lão tiên sinh.

- Hồng Dịch huynh đệ, người, người giết hấn rồi?

Hồng Vũ cũng có chút cứng lưỡi, tuy nhiên, một vị đấu hoàng cường giả rơi vào kết cục đầu rơi khỏi xác, cho dù là nhân vật như Hồng Vũ cũng âm thầm kinh hãi.

- Hồng thiếu chủ, cũng không phải Hồng Dịch cố tình, chẳng qua là vị Sử lão tiên sinh này bức bách, Hồng Dịch bất đắc dĩ đành phải sử dụng đấu kỹ bảo vệ tính mạng, chiến đấu sinh tử cũng bất chấp nặng nhẹ. Nếu Hồng thiếu chủ muốn trách tội, Hồng Dịch xin lĩnh tội.

Lời nói của Lý Dật tuy khách khí, chẳng qua trong thế giới lấy cường giả làm trọng, cường giả đạt được tất cả. Một người chết cho dù đã từng là đấu hoàng cũng không có giá trị, nên chọn lựa như thế nào Hồng thiếu chủ biết rõ hơn ai hết.

- Nếu như Sử lão tiên sinh không biết lượng sức, cũng đáng chết trong tay các hạ, chuyện này bỏ qua không đề cập tới nữa. Hồng Dịch các hạ, Hồng Vũ đã chuẩn bị một bàn rượu nhạt, chúng ta cùng uống một chén, Hồng Vũ còn có chuyện quan trọng muốn trò chuyện với các hạ. Khinh Vũ, để ta giới thiệu một chút, vị này chính là thanh niên tài俊 người vừa mới nói Hồng Dịch. Hồng Dịch các hạ, vị này là Diệp Khinh Vũ tiểu thư của Diệp gia trong tứ đại gia tộc đế đô. Nào, chúng ta cùng đi uống.

Cái đầu của một cường giả đấu hoàng cũng đủ khiến vị Diệp đại tiểu thư chấn động. Trước mặt loại rung động này, Diệp đại tiểu thư cho dù muốn kiêu ngạo cũng không nổi, ánh mắt nhìn Lý Dật và thần sắc trên mặt vô cùng phức tạp.

Rượu nhạt của Hồng gia đương nhiên không đơn giản, mặc dù thức ăn không nhiều lắm, nhưng thứ nào cũng là tinh phẩm, người bình thường chỉ sợ cả đời cũng nhắm nháp không nổi. Bàn là cả khối ngọc thạch chạm khắc mà thành, bố trí trong một tiểu đình thấp thoáng trong bụi hoa, bốn phía khoáng đạt. Ba người ngồi theo phía chân vạc, Hồng Vũ bưng chén rượu lên cung kính nói:

- Hồng Dịch các hạ còn trẻ mà đã có thực lực như vậy, thành tựu tương lai rộng lớn vô biên, Hồng Vũ kính các hạ một chén.

Lý Dật uống một hơi cạn sạch, trên mặt lại không có một chút vui mừng, thở dài nói:

- Hồng thiếu chủ chê cười, không dối gạt Hồng thiếu chủ, Hồng Dịch xuất thân thấp hèn, cha mẹ đã mất khi còn nhỏ, là ăn cơm bách gia, mặc y phục bách gia mà lớn lên. May mà năm sáu tuổi, ngẫu nhiên gặp được một vị cao nhân cường giả không xuất thế, cho nên mới có cơ hội tu tập đấu kỹ đấu khí. Nếu không, có thể trưởng thành hay không còn là một vấn đề! Nếu muốn tìm hiểu bối cảnh thân phận của ta, vậy thì kể câu chuyện này cho người nghe.

- Ai, không ngờ Hồng Dịch huynh đệ còn có tuổi thơ vất vả như vậy. Chẳng qua không biết cao tính đại danh của vị sư tôn dạy Hồng Dịch

huynh đệ tu tập đấu kỹ đấu khí kia?

- Sư tôn ta tính nết cổ quái, mặc dù có quan hệ thầy trò với ta thật, nhưng lại không cho phép ta gọi hắn là sư phụ, ngược lại thích ta gọi hắn là lão quỷ. Về phần tên thật của lão quỷ, nói ra Hồng thiếu gia chỉ sợ không tin, ngay cả ta cũng không biết.

- Hồng Vũ cũng từng gặp những tiền bối cao nhân tính tình cổ quái, chỉ sợ lệnh sư tôn không chịu lộ thân phận, cũng có lời khó nói thì khó biết được.

- Hồng thiếu chủ nói đúng, nếu lão quỷ không chịu nói, chắc hẳn có nguyên nhân của hắn. Chỉ có điều ở chung nhiều năm như vậy, từ trong ngôn ngữ của hắn, ta ngược lại mơ hồ biết được một chút. Lão quỷ này không phải là người của Thiên Phong đế quốc ta, hình như đến từ một quốc gia gần biển phía đông của Đấu Thần Đại lục. Bởi vì đặc tội với thế lực lớn nào đó mới trốn tới Thiên Phong đế quốc ta tị nạn. Đáng tiếc những điều này vĩnh viễn chỉ là suy đoán, rốt cuộc không tìm được đáp án chính thức.

Nói đến đây, trên mặt Lý Dật hiện ra một vẻ thương cảm.

- Lễ nào lệnh sư tôn lại quay về quốc gia gần biển phía đông sao?

Hồng Vũ cảm thấy thất vọng, nếu có thể lôi kéo được vị sư tôn thần bí này, vị trí của tứ đại gia tộc chỉ sợ phải sắp xếp lại một lần nữa.

- Ai, nếu quay về bốn quốc thì tốt rồi. Ba tháng trước, ta cùng với lão quỷ tiến về sơn mạch Nạp Gia tìm kiếm tư liệu, không ngờ lại gặp một con lục giai ma thú. Lão quỷ mặc dù liều chết đập chết súc sinh kia, thực sự hao hết đấu khí, không ngờ bỏ mạng.

Nói đến đây, Lý Dật không khỏi có chút ghen ngào, cảm xúc này không phải ra vẻ, mà là nghĩ đến Hồng Thiên Thánh giả. Kết giao với lão quỷ Hồng Thiên Thánh giả này được rất nhiều lợi ích, nếu không có Hồng Thiên Thánh giả vào thời khắc cuối cùng liều chết cùng Thiên Thiên bảo

vệ lối ra, cái mạng nhỏ của Lý Dật chỉ sợ sớm đã rơi xuống Bách Hoa giới rồi.

Cho nên tình cảm bi thương của Lý Dật là có căn nguyên, thiếu nữ nhạy cảm như Diệp Khinh Vũ cũng không nhìn ra sơ hở, ngược lại còn rơi mấy giọt nước mắt.

Hồng Vũ tỏ vẻ kinh ngạc không dám tin:

- Giết một con lục giai ma thú? Chẳng lẽ, chẳng lẽ lệnh sư tôn là Đấu Tôn cường giả!

- Lão quỷ từ lúc thu nhận ta đã là Đấu Tôn cường giả, chẳng qua nhiều năm như vậy cũng không tấn chức thêm cấp nào, có lẽ vì đem tinh lực tâm huyết hao phí trên người ta. Lúc này hồi tưởng lại, Hồng Dịch ta đúng là thiếu nợ lão quỷ đó, cũng không biết đến kiếp nào mới có thể trả hết được.

Ba người lại đối ẩm một chén, cực kỳ cảm khái. Lý Dật mới tiếp tục nói:

- Trước khi lão quỷ tạ thế có nói với tại hạ, bản lĩnh của ta ở Thiên Phong đế quốc mặc dù không thể nói là thượng đẳng, nhưng cũng có thể xem là nhất lưu. Võ nghệ học được có thể so với nhà đế vương, bởi vậy kêu ta đến đế đô tìm một cơ hội thi triển, cũng không uổng công hãn một phen vất vả dạy dỗ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Uống Rượu Tán Gái

Q.6 - Chương 40: Uống Rượu Tán Gái

Nghe được những lời cuối cùng của Lý Dật, Hồng Vũ bỗng nhiên hớn hở vui mừng, vội vàng nói:

- Hồng Dịch huynh đệ, Hồng gia ta tuy không phải nhà đế vương, nhưng ở Thiên Phong đế quốc cũng coi như thế lực nhất lưu. Với tài cán của

Hồng Dịch huynh đệ, nếu có thể vì Hồng gia lập một hai kỳ công cũng dễ như trở bàn tay, đến lúc đó phú quý nhân gian cũng không thua kém bao nhiêu so với nhà đế vương.

Xem ra câu chuyện tiến triển rất tốt, đại thiếu chủ Hồng gia quả nhiên biết nắm bắt cơ hội. Lý Dật vội vàng đứng dậy, cung kính khom người, lộ vẻ xúc động nói:

- Trọng dụng của Hồng thiếu chủ, tại hạ ghi nhớ trong lòng, sau này cho dù xông pha khói lửa, Hồng Dịch tuyệt đối không chối từ. Thiên hạ ai chẳng biết thực lực của đế quốc Hồng gia, có thể đem sức lực phục vụ dưới trướng Hồng gia là vinh hạnh lớn lao của Hồng Dịch này!

Chính sự xem như đã đàm phán xong, hai người lại tiếp tục thưởng thức rượu, Hồng Vũ nói:

- Nếu đã như vậy, Hồng Dịch huynh đệ cũng không nên ở quán trọ nữa, ta sẽ kê quán gia chuẩn bị một phòng nhỏ, cần gì chỉ cần nói với quản gia, trên trời dưới đất, phàm là nhân lực có thể làm được, Hồng gia ta nhất định sẽ làm vì Hồng Dịch các hạ.

Không khí trong ngôi đình nhỏ càng lúc càng hòa hợp. Hai người đã uống đến mức tê thắt đầu lưỡi, xưng huynh gọi đệ nịnh bợ lẫn nhau, khiến Diệp Khinh Vũ nghe thấy cũng bất giác cau mày. Hồng Vũ rất cao hứng, từ sau khi Lý Dật từ Bách Hoa giới trở về, vì cuộc thi đấu tuyển chọn phò mã, tứ đại gia tộc không biết đã bàn bạc bao nhiêu lần, nhưng đều không tìm ra một đối thủ có thể nắm chắc đối kháng. Vị cường giả Đấu Hoàng trước mặt này, mặc dù thực lực bản thân không quá mức khủng bố, nhưng đừng quên người ta được cường giả Đấu Tôn dạy dỗ.

Một Đấu Hoàng được Đấu Tôn dạy dỗ và một Đấu Hoàng dựa vào bản thân cố gắng tu luyện tuyệt đối là hai chuyện khác nhau. Hơn nữa chưa nhắc đến đấu kỹ của con át chủ bài này có cường ngạch và cao cấp hay không, chỉ riêng nhân giới của hắn cũng không thể xem thường. Điều này có thể nhìn ra từ việc Lý Dật tiêu diệt Đấu Hoàng họ Sử.

Lý Dật đương nhiên càng cao hứng, không ngờ chỉ dựa vào một câu chuyện hoang đường đã có thể chiếm được tín nhiệm của đại thiếu gia Hồng gia. Sau này hành động trọng đại của tứ đại gia tộc có thể nắm giữ trong tay mình, còn có gì thoải mái hơn nữa!

Khi không khí đang vui vẻ, chợt thấy một nô bộc vội vã chạy tới, nói với Hồng Vũ:

- Lão gia mời Thiếu chủ đến thư phòng, có chuyện quan trọng!

Hồng Vũ nghe xong, đành phải cáo lỗi với Lý Dật và Diệp Khinh Vũ:

- Phụ mệnh khó cãi, Khinh Vũ, nàng tiếp rượu Hồng Dịch huynh đệ, ta cáo từ trước.

Theo lý mà nói, với thân phận địa vị của Diệp Khinh Vũ, nếu Hồng Vũ rời bàn tiệc, bản thân nàng sao có thể ở lại uống rượu với một thiếu niên vừa mới quen biết. Nhưng cũng không biết là bị thân thế truyền kỳ của Lý Dật hấp dẫn, hay là xuất phát từ lòng hiếu kỳ của thiếu nữ, Diệp Khinh Vũ lại khê gật đầu, không thừa cơ rời khỏi bàn tiệc.

Thấy Diệp đại tiểu thư ở lại một mình, trong lòng Lý Dật cười lạnh không ngớt. Diệp đại tiểu thư ở trước mặt đôi má hồng hào, vẻ mặt khâm phục xen lẫn tò mò thỉnh thoảng liếc nhìn Lý Dật dò xét, làm gì còn vẻ cao ngạo khi đối mặt với thân phận thật sự của Lý Dật. Trên người mặc một chiếc váy dài đẹp dễ vừa vặn, để lộ ra một cơ thể đầy quyến rũ, rất mực thướt tha chứ không ngả ngớn, một mùi hương cơ thể thiếu nữ thoang thoảng tỏa ra, khiến người của hai thế giới như Lý Dật, vốn đã rất quen thuộc với nữ nhân cũng cảm thấy mê muội.

Mỹ nữ như vậy, trong loại tình cảnh này, thử hỏi sao không sinh tà niệm cho được.

Lý Dật nâng chén rượu lên, nghiêm mặt nói:

- Ngưỡng mộ phượng danh đại tiểu thư Diệp gia đã lâu, hôm nay vừa gặp liền nhớ tới một câu châm ngôn.

- Châm ngôn gì?

Diệp Khinh Vũ dịu dàng hỏi, thiếu niên truyền kỳ này nếu chỉ luận về bên ngoài, so với Hồng Vũ còn kém hơn một chút, nhưng trên người hẳn có một loại mị lực kỳ lạ khiến đại tiểu thư Diệp gia không tìm được ham muốn tìm tòi nghiên cứu.

- Nghe danh không bằng gặp mặt, tại hạ mặc dù cùng lão quỷ ngao du qua không ít nơi, cũng được gặp không ít giai nhân xuất sắc, nhưng so với Diệp đại tiểu thư, sợ rằng ngay cả phù vân cũng không sánh bằng.

Lời nịnh bợ trắng trợn qua ngữ khí của Lý Dật lại trở nên thành khẩn vô cùng. Nghe xong lời nịnh nọt của Lý Dật, hai má Diệp Khinh Vũ đã ửng đỏ vì hơi rượu lại càng thêm điểm lệ.

- Hồng Dịch các hạ nói đùa, nữ tử xuất sắc trong thiên hạ nhiều như cá diếc sang sông. Ngược lại Hồng Dịch các hạ mới mười mấy tuổi đã tấn chức lên cảnh giới Đấu Hoàng, chỉ sợ ở Thiên Phong đế quốc không tìm ra người thứ hai mà thôi.

- Diệp đại tiểu thư, đừng gọi tại hạ Hồng Dịch là các hạ, nghe xa lạ quá, cứ gọi tại hạ là Hồng Dịch được rồi.

Diệp Khinh Vũ cười cười:

- Vậy người cũng đừng gọi ta là Diệp đại tiểu thư, cứ gọi ta là Khinh Vũ.

Xưng hô thật là kỳ lạ, chỉ cần một biến đổi đơn giản như vậy, hai người bỗng nhiên trở nên thân thiết hơn nhiều. Lý Dật lại một mình uống rượu, thở dài:

- Nếu có người dành được trái tim của mỹ nữ như Khinh Vũ, cho dù là giải thi đấu tuyển chọn phù mã cũng không có tâm tư tham gia!

Cũng chỉ là một câu nhỉnh bọt băng quơ, lại vừa vắn nói trúng tâm sự của Diệp Khinh Vũ.

Diệp Khinh Vũ lập tức lộ ra một vẻ ai oán:

- Chỉ sợ có một số người không nghĩ như vậy, trong mắt một số người nào đó, quyền thế địa vị còn quan trọng hơn nhiều so với người yêu!
- Ô? Thực sự có người có phúc mà không biết hưởng như vậy sao, vậy thì đó là kẻ ngu xuẩn nhất trong thiên hạ rồi.

Lời này vừa nói ra, Diệp Khinh Vũ lập tức mỉm cười, tâm tư thiếu nữ vốn quý thần khó dò, nghe thấy Lý Dật nói Hồng Vũ như vậy, Diệp Khinh Vũ cũng cảm thấy sung sướng. Lý Dật dù thông minh, cũng không nghĩ tới tình cảnh này, đành phải cười phụ họa.

Diệp Khinh Vũ bật cười một hồi, bỗng nhiên ngừng lại, nhìn thẳng Lý Dật, nghiêm mặt nói:

- Hồng Dịch, nếu như người chiếm được trái tim Khinh Vũ, còn đi tham gia giải thi đấu tuyển chọn phò mã không?

Lý Dật tỏ vẻ không dám tin, kiên quyết nói:

- Đừng nói giải thi đấu tuyển chọn phò mã gì đó, nếu Hồng Dịch có thể có được trái tim của nữ nhân chỉ xuất sắc bằng một phần mười Khinh Vũ, thì sẽ không bao giờ để mắt đến nữ nhân nào nữa trong thiên hạ.
- Thật sao?

Đôi mắt Diệp Khinh Vũ khẽ lấp lánh. Thật ra cũng không phải Diệp Khinh Vũ có tính cách cọc nỏ, đến độ tuổi như Diệp Khinh Vũ tự nhiên có dự vọng muốn chinh phục những thiếu niên cùng tuổi. Nhìn thấy bộ dạng khẳng định chắc chắn của Lý Dật, mặc dù vẫn chưa chắc tiếp nhận hay không, nhưng lại vô tình phóng điện.

- Vậy ta phải làm thế nào để nàng có thể tin tưởng.

Lý Dật thuận tay nắm lấy đôi bàn tay thanh tú như ngọc của Diệp Khinh Vũ, ánh mắt say đắm nhìn Diệp Khinh Vũ tha thiết.

- Hồng Dịch, đừng như vậy, cẩn thận bị người khác nhìn thấy.

Dù sao nơi này cũng là Hồng phủ, hơn nữa giữa mình và Hồng Vũ còn có mối quan hệ vô cùng thân thiết. Diệp Khinh Vũ cực kỳ lúng túng, cố gắng muốn rút tay về.

- Nếu nàng vẫn không tin ta, ta vĩnh viễn sẽ không buông tay!

Lý Dật liều mạng nói, hắn sớm đã nhìn thấy ở phía đông tiểu đình có một bụi cây cao hơn nửa người, lập tức bất chấp tất cả, tay trái vẫn như cũ nắm lấy bàn tay thanh tú của Diệp Khinh Vũ, tay phải vòng qua eo Diệp Khinh Vũ khẽ nhắc lên, lập tức yên lặng không một tiếng động ẩn vào sau bụi cây.

- Hồng Dịch, ngươi muốn làm gì?

Khi đến nơi cực kỳ bí mật này, bản năng cảnh giác của Diệp Khinh Vũ bỗng nhiên nổi lên, trầm giọng quát.

- Khinh Vũ yên tâm, Hồng Dịch không dám vô lễ với nàng, chỉ là muốn Khinh Vũ tin tưởng ta, mỗi lời Hồng Dịch vừa nói đều xuất phát từ tận đáy lòng, nếu có nửa câu nói dối, cứ để Đấu Thần vạn năng có phương thức ác độc nhất trừng phạt ta.

Đấu Thần là gì chứ, cũng không phải chưa từng qua lại. Lấy danh nghĩa Đấu Thần thề thốt, đối với Lý Dật mà nói căn bản không có áp lực gì.

- Được rồi, được rồi, ta tin ngươi là được chứ gì. Ngươi buông tay ra đi!

Diệp Khinh Vũ dịu dàng nói, mặc dù phương thức Lý Dật làm có chút quá khích, nhưng cũng không thể trách hắn, muốn trách chỉ có thể trách mị lực của bản thân mình quá lớn.

- Khinh Vũ, nàng nói không thành tâm, muốn qua loa với ta cũng không đơn giản như vậy đâu.

Lý Dật lại hiện ra bản chất vô lại, vòng tay ôm eo Diệp Khinh Vũ, khiến Diệp Khinh Vũ ngửa ngáy, bất giác bật cười.

- Được rồi, Hồng Dịch, đừng làm ồn, nơi này là Hồng phủ, để người khác nhìn thấy sau này ta còn dám ra đường nữa không. Diệp Khinh Vũ nhẹ giọng khẩn cầu, căn bản không nghĩ đến ý đồ lúc này của Lý Dật.

Uống rượu của kẻ địch, chơi gái của kẻ thù, trên thế giới này còn có chuyện nào sáng khoái bằng? Lý Dật làm sao có thể buông tha cô gái gốc nghềch này.

- Muốn ta thả nàng ra cũng được, chỉ có điều nàng phải đáp ứng một yêu cầu của ta.

- Yêu cầu gì?

- Hôn ta một cái, hoặc là cho ta hôn nàng một cái.

Nghe thấy yêu cầu này, Diệp Khinh Vũ lập tức thay đổi sắc mặt. Với thân phận của Diệp đại tiểu thư, cho dù là Hồng Vũ cũng không dám mạo phạm nàng như vậy, vậy mà một tiểu tử vô danh vừa mới quen biết, lại có thể nói ra những lời này, điều này thật sự đã vượt ra khỏi tưởng tượng của Diệp đại tiểu thư.

- Người, người.... Hồng Dịch ta cảnh cáo người, mau buông tay, nếu không, đừng trách ta không khách khí.

- Ta chỉ đùa với nàng một chút...Khinh Vũ, Hồng Dịch thất thố, rượu của Hồng thiếu chủ mạnh thật.

Đụng phải đường giới hạn, Lý Dật kịp thời quay lại, nhanh nhẹn giả vờ đổ lỗi cho rượu ngon. Cũng đúng lúc này, nô bộc Hồng gia thấy trong ngôi đình nhỏ đã không có bóng người, tưởng rằng tiệc rượu đã tàn, liền kêu mấy người khác tới thu dọn.

Khuôn mặt Diệp Khinh Vũ lập tức đỏ bừng, tim đập thình thịch, ngay cả Lý Dật cũng có thể nghe thấy rõ ràng. Tận dụng thời cơ, Lý Dật tha thiết nói chân thành: - Khinh Vũ, nàng là cô gái đẹp nhất ta từng gặp!

Hắn cúi người áp môi xuống đôi môi của Diệp Khinh Vũ.

Diệp Khinh Vũ kinh hãi, lại không dám phát ra tiếng động, khi dốc sức liều mạng quay đầu cự tuyệt, cặp núi đôi ngo nguậy một hồi, bàn tay của Lý Dật đã như con rắn nước nằm vào chỗ không thể xâm phạm.

Dù sao nàng cũng là thiếu nữ chưa từng gặp phải loại chuyện này, Diệp Khinh Vũ lập tức run rẩy, cả người mềm nhũn. Bản năng muốn cự tuyệt, lại sợ kinh động đến nô bộc Hồng phủ, động tác không dám quá lớn.

Đã đắc thủ, Lý Dật há chịu từ bỏ ý đồ, ngón tay nhẹ nắm, thành thực vuốt ve tiểu anh đào nhỏ nhắn. Tiểu anh đào của thiếu nữ quá nhạy cảm, chỉ cần một cái vuốt ve, nếu không phải bờ môi đang bị Lý Dật phủ kín, chỉ sợ đã khê kêu lên. Với người đã trải qua hai thế giới như Lý Dật, đối phó với thiếu nữ như vậy đương nhiên là rất quen thuộc, chỉ cần loay hoay một lát, Diệp Khinh Vũ đã trở thành chú cừ non bày ra trước mặt sẵn sàng làm thịt.

Diệp Khinh Vũ há chịu đem tấm thân xử nữ của mình giao cho một thiếu niên vừa mới quen biết, gần như vô lại, chẳng qua thân thể bị Lý Dật hí hoáy một hồi, quần áo sớm đã mất trật tự, mềm nhũn vô lực. Thật ra nàng có thể la lên, nhưng nếu như vậy, bản thân biết giải thích như thế nào? Huống hồ còn bị nô bộc Hồng gia nhìn thấy thân thể của mình, kiểu lẳng nhục này bản thân nàng cũng không thể nàng chấp nhận.

Lý Dật cũng chính là suy đoán được điều này, mới cả gan ngang ngược trắng trợn như vậy. Nhìn thấy hành động của mình đã có tác dụng, ngón tay Lý Dật khê trượt xuống, lướt qua tất cả quần áo, ngón tay luồn vào trong thảo nguyên rậm rạp, quả nhiên sông lớn đã tràn lan.

- Khinh Vũ, chớ có trách ta, muốn trách chỉ có thể trách nàng quá mê người, ở trước mặt nàng Hồng Dịch không cách nào tự kiềm chế!

Buông lỏng đôi môi của Diệp Khinh Vũ, Lý Dật lại tiếp tục rót lời đường mật vào bên tai Diệp Khinh Vũ.

- Hồng Dịch, người dám! Nếu người dám cướp đoạt thân thể ta, ta sẽ lấy mạng của người!

Ngoài lời uy hiếp hung dữ, Diệp Khinh Vũ lúc này cũng không còn cách nào. Lời uy hiếp này đối với người khác có lẽ còn có ích, nhưng đối với Lý Dật, thật sự chẳng là gì hết.

- Làm quỷ cũng phải làm quỷ phong lưu. Khinh Vũ, chỉ lần này thôi, sau đó nàng muốn chém giết muốn róc thịt, Hồng Dịch tuyệt đối không trốn chạy.

Diệp Khinh Vũ lập tức tuyệt vọng, đang định cầu khẩn, chợt cảm giác một thứ cứng rắn bỗng nhiên tiến vào thân thể của mình, thân thể đau nhức kịch liệt, thiếu chút nữa bất tỉnh ngất đi.

- Hồng Dịch, ta nhất định sẽ giết người!

Hai hàng nước mắt chua xót khẽ lăn dài xuống đôi má Diệp Khinh Vũ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mưu Đồ

Q.6 - Chương 41: Mưu Đồ

Nếu như nô bộc của Hồng phủ không đủ nhanh nhẹn, không nhanh chóng thu dọn tàn tích, rời khỏi tiểu đình như vậy, bọn họ nhất định sẽ nghe thấy âm thanh tuyệt vời truyền đến từ sau lùm cây.

Sau cảm giác sỉ nhục và đau đớn ban đầu, Diệp Khinh Vũ càng khuất nhục phát hiện, theo động tác uy mãnh không ngừng của Lý Dật, trong cơ thể nàng tuôn tràn ra một tia khoái cảm. Tia khoái cảm này lan tràn ra

rất nhanh, cả người tràn đầy khát vọng khó hiểu, sau đó thân thể giống như không thuộc về chính mình, hai tay không tự chủ được ôm lấy Lý Dật, phối hợp chuyển động.

- Hồng Dịch, ta phải giết ngươi, ta nhất định phải giết ngươi.

Tất cả bất lực hóa thành một câu vô lực như vậy, thân thể chết tiệt lại làm chuyện trái với lời nói. Cùng với khoái cảm lan tràn khắp thân thể, động tác phía dưới của Lý Dật càng ngày càng điên cuồng, càng ngày càng tăng vọt, cuối cùng thăng hoa. Toàn bộ thế giới như biến mất, chỉ có cái gì đó thúc đẩy bản thân, cùng tiến tới miền cực lạc hạnh phúc.

- Đồ ngốc, có thể hét nhỏ chút được không!

Lúc này lại đến phiên Lý Dật lo lắng, tiếng kêu của Diệp đại tiểu thư cũng có chút quá khoa trương, nhưng quả thực vô cùng mất hồn.

Sau nửa giờ, một đôi đấu cánh màu băng lam từ trong sân Hồng phủ phóng lên trời, biến mất trên không trung với tốc độ cực nhanh. Diệp Khinh Vũ quần áo xộc xệch nằm trước ngực Lý Dật, vẻ mặt dờ dẩn, trong ánh mắt có sự trống rỗng làm người ta sợ hãi. Lý Dật biết rõ, đây không phải thời điểm an ủi, cũng không nói thêm gì, mang theo Diệp Khinh Vũ đến một sườn núi ngoài thành, sau đó một lần nữa trở về thành mua một bộ quần áo lông lầy.

Bất ngờ là, khi Diệp Khinh Vũ thay y phục cũng không né tránh Lý Dật, mà giống như đối mặt với người đàn ông của mình, thông dong thay quần áo. Ngược lại hành động này khiến Lý Dật có chút ngại ngùng, tự giác quay lưng lại.

Thay xong quần áo, Diệp Khinh Vũ bỗng nhiên lạnh lùng nói:

- Hồng Dịch, ngươi đã chiếm được thân thể của ta, ngươi nói giờ phải làm sao?

Lý Dật quay người lại, lấy từ trong túi ra một con dao găm, xoay ngược chuôi dao đưa cho Diệp Khinh Vũ, bình tĩnh nói:

- Hồng Dịch đã nói rồi, muốn chém muốn giết, tùy ý Diệp đại tiểu thư!

Hắn tự đánh cược một lần, nếu thắng cô gái này sẽ hoàn toàn thuộc về mình, cho dù thua, thoả mái phui mộng quay về Lý Minh tổng bộ, chấm dứt vô gian đạo này.

Diệp Khinh Vũ cầm lấy con dao, chậm rãi dí mũi dao vào cổ Lý Dật, lạnh lùng hỏi:

- Người không sợ chết, người tưởng ta không dám sao?

Hơi lạnh kim loại như băng của mũi dao xuyên thấu qua da thịt, xâm nhập vào thân thể, tuy nhiên Lý Dật vẫn vô cùng bình tĩnh, nếu như không cảm nhận được lưỡi dao trên mặt có sát khí hay không, vậy cũng uổng phí danh xưng sát thủ đỉnh cấp của thế giới hắc ám.

- Có sợ hay không là chuyện của ta, có dám hay không là chuyện của Diệp tiểu thư, Hồng Dịch có lẽ không phải là người tốt lành gì, nhưng chí ít là một người đàn ông có trách nhiệm. Nếu đã làm, Hồng Dịch sẽ gánh chịu tất cả hậu quả.

- Được, vậy người gánh chịu đi!

Diệp Khinh Vũ bỗng nhiên kêu lên nghiêm nghị, bàn tay run rẩy, con dao găm xẹt qua mặt Lý Dật, mạnh mẽ bắn về phía một khối nham thạch cách đó không xa, một tiếng giòn tan vang lên, cả con dao găm thẳng vào trong nham thạch.

Một vết máu nhỏ xuất hiện ở cổ Lý Dật, không hổ là đại tiểu thư của Diệp gia, chiêu thức của Diệp Khinh Vũ nắm bắt rất vừa vặn, nếu đi sâu hơn một phân, chỉ sợ Lý Dật đã đứt động mạch chủ mà chết.

- Nếu không giết ta, Khinh Vũ, sau này nàng sẽ là nữ nhân của Hồng Dịch này!

Lý Dật chẳng biết xấu hổ nói, nhẹ nhàng nắm lấy bờ vai Diệp Khinh Vũ.

- Hồng Dịch, ta cảnh cáo ngươi, nếu sau này ngươi phụ lòng ta, Diệp Khinh Vũ ta lấy danh nghĩa Đấu Thần ra thề, dù ngươi có ở trên trời dưới đất, Diệp gia cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Lời hung hăng, nhưng Lý Dật nghe thấy lại dễ nghe vô cùng, cô gái ngốc này hóa ra hệ số khó khăn cũng không cao như tưởng tượng.

- Yên tâm đi, ta sẽ không cho nàng cơ hội lên trời xuống đất đuổi giết ta đâu.

Lý Dật cười vui vẻ vô cùng:

- Ai da, Khinh Vũ, phía dưới lại vừa cứng rồi, nơi này không có ai, có muốn làm lần nữa không.

- Cút!

Sau khi cảm thấy mỹ mãn, hắc mới đem Diệp Khinh Vũ quay về Diệp gia, Lý Dật cũng nhanh chóng quay về Hồng phủ. Chỗ ở ở Hồng phủ đã được sắp xếp xong xuôi, vị trí còn tốt hơn Đấu Hoàng họ Sử kia một chút. Một căn phòng biệt lập, nối liền với chỗ ở của Hồng Vũ, trình độ xa hoa mặc dù không bằng cha con Hồng thị nhưng thực sự chênh lệch không xa.

Cả ngày không nói chuyện, Lý Dật ở trong phòng tu luyện Đấu Khí, nghiên cứu cuốn bí tịch trận pháp vô danh, thời gian trôi qua nhanh chóng. Cho đến lúc ăn xong cơm tối, mới thấy một nô bộc đến mời:

- Hồng Dịch các hạ, gia chủ cho mời!

Trong phòng nghị sự Hồng gia ánh đèn sáng choang, bên chiếc bàn gỗ lim hình tròn đã đầy chật người, Lý Dật nhìn lướt qua, cơ bản nhận thức, đều là nhân vật chủ cấp trong tứ đại gia tộc, chỉ có điều, Hồng Dịch đều không quen biết. Điều khiến Lý Dật cảm thấy bất ngờ là, Long Ngạo Thiên không ngờ cũng xuất hiện ở đây.

Còn thần sắc Diệp Khinh Vũ nhìn mình lại cực kỳ cổ quái, ngay cả Lý Dật cũng không nhìn ra được cô gái ngốc này đang suy nghĩ gì.

- Vị thiếu niên tuần tú tài giỏi này chính là Hồng Dịch các hạ.

Nhìn thấy Lý Dật đi vào phòng nghị sự, Hồng gia chủ đứng dậy, giới thiệu với mọi người. Trên mặt y không thể che hết vài phần đắc ý. Có thể

thu nhận được một vị cường giả cấp Đấu Hoàng là đệ tử Đấu Tôn, đối với bất kỳ gia tộc nào mà nói, đều là một chuyện vui hiếm có.

- Tại hạ không dám nhận, ở đây có nhiều vị cường giả như vậy, Hồng gia chủ nói vậy là làm khó vãn bối rồi. Kính xin Hồng gia chủ giới thiệu cho tại hạ một phen.

Lời nói khiêm tốn của Lý Dật khiến không ít người có thiện cảm, cho dù là băng sơn mỹ nữ Tông Băng trước giờ vẫn vô cùng lạnh lùng, trên mặt cũng lộ ra vẻ tán thành. Phải biết rằng cường giả tu luyện tới cấp bậc Đấu Hoàng, người nào cũng vô cùng kiêu ngạo, thiếu niên Đấu Hoàng này còn trẻ lại khiêm tốn như vậy, thật sự còn hiếm có hơn cả đấu kỹ công pháp Bạch Hổ.

Trong tiếng tán dương, chủ tướng Hồng gia chủ lần lượt giới thiệu các vị của tứ đại gia tộc cho Lý Dật. Xem ra thân phận lai lịch của mình, Hồng Vũ đều đã nói cho mọi người biết, hơn nữa còn hoàn toàn tin tưởng câu chuyện lừa gạt của mình, bọn họ đã hoàn toàn đối đãi với Hồng Dịch như người một nhà.

Sau khi giới thiệu xong, mọi người ngồi xuống, Hồng gia chủ cất cao giọng nói:

- Nếu tối nay người chủ sự của tứ đại gia tộc đều đã đến đông đủ, chúng ta đi vào chuyện chính luôn. Căn cứ vào báo cáo của gián điệp chúng ta cài vào Lý Minh, những ngày này Lý Dật vẫn đang bế quan tu luyện, có lẽ vì giải thi đấu tuyển chọn phò mã hai mươi ngày sau. Giải thi đấu này tứ đại gia tộc chúng ta nằm vào tình thế bắt buộc, mà mấu chốt là diệt trừ mối tai họa Lý Dật. Ý tứ của ta là để Hồng Dịch các hạ đi gặp Lý Dật, cho dù không giết chết được hắn, cũng không thể để hắn an tâm tu luyện.

- Hồng gia chủ nói rất đúng!

Tông Băng tiếp lời nói:

- Tên Lý Dật này, nghe nói nửa năm trước vẫn là một kẻ quần áo lụa là ham chơi đua đòi, nhưng chỉ trong thời gian ngắn nửa năm đã có được thực lực Đấu Hoàng. Hai mươi ngày này đối với người khác có lẽ không có nhiều tác dụng, nhưng Lý Dật này, nói không chừng lại có thể làm ra át chủ bài gì đó, chúng ta xác thực không thể để hấn an tâm tu luyện!

Các gia chủ khác cũng nhao nhao phụ họa, được mọi người ủng hộ, Hồng gia chủ chuyển hướng nói với Hồng Dịch:

- Không biết Hồng Dịch các hạ có biết rõ tên Lý Dật đó không?

- Lý Dật đến từ Vạn Triều thành sao? Quả thực cũng có nghe thấy, nghe nói Lý Dật đến đế đô cũng chỉ có mấy tháng, lại có thể làm Lý Minh vô cùng khờ sắc, có lẽ cũng có chút thủ đoạn!

- Không sai, đúng là Lý Dật của Lý gia Vạn Triều, hiện giờ là đối thủ một mất một còn của tứ đại gia tộc chúng ta. Thực lực bản thân của tiểu tử này không hề mạnh mẽ, cũng không phải là một cường giả Đấu Vương, nhưng cũng không biết hấn có được thần khí gì, bất cứ lúc nào cũng có thể đem thực lực tăng lên cảnh giới Đấu Hoàng. Hơn nữa người này xảo quyết vô cùng, thủ đoạn vô số, tứ đại gia tộc chúng ta đã chịu bao nhiêu lần uất ức trong tay hấn, ngay cả gia chủ Lý gia cũng chết trên tay hấn.

- Bốp.

Nghe đến đó, chén trà trong tay Lý Nhiên lập tức vỡ vụn:

- Tên Lý Dật này có thù không đợi trời chung với tứ đại gia tộc chúng ta, chưa diệt trừ được hấn, sau này Lý Nhiên còn mặt mũi nào đi gặp gia phụ dưới suối vàng!

- Lý gia chủ không cần bi thương, mặc dù Lý Minh bây giờ nhìn qua có vẻ cường ngạnh, nhưng già néo đứt dây, ngày bị diệt chỉ sợ cũng không còn xa. Huống hồ ông trời cũng giúp ta, khiến ta có được một cường giả

như Hồng Dịch các hạ. Hồng Dịch các hạ, người có đồng ý tới Lý Minh một chuyến hay không, đi gặp tên Lý Dật kia, nếu có thể tiêu diệt hắn là tốt nhất, cho dù không thể, cũng thừa cơ thăm dò thực lực của hắn hiện giờ như thế nào?

Lý Dật đứng dậy nghiêm mặt nói:

- Hồng Dịch còn chưa báo đáp ơn tri ngộ của Hồng gia chủ, Hồng thiếu chủ, há có thể từ chối, chỉ có điều một Đấu Hoàng dựa vào đường ngang ngõ tắt mà đến, không phải Hồng Dịch ta điên cuồng, loại nhân vật này không đáng đặt trong mắt ta.

- Tốt! Hồng Dịch các hạ quả nhiên là người thẳng thắn. Tuy nhiên có một việc, Hồng Dịch các hạ nhất định phải biết rõ, trước mắt tứ đại gia tộc ta và Lý Minh, Đấu Thần điện, còn có quan hệ rất nhạy cảm giữa hoàng thất. Lý Dật chẳng những có quan hệ chặt chẽ với hoàng thất, gần nhất lại được Đấu Thần điện tấn thăng làm Phó điện chủ của phân điện Thiên Phong. Cho nên, lần hành động này không thể tiến hành với danh nghĩa của tứ đại gia tộc. Hồng Dịch các hạ hiểu rõ ý ta chứ?

Lý Dật suy nghĩ một lát mới trả lời:

- Hồng Dịch đã hiểu rõ, tới Lý Minh khiêu chiến Lý Dật, tuy nhiên đây là hành động của cá nhân Hồng Dịch ta, không quan hệ đến bất cứ người nào!

- Đúng, chính là ý tứ này. Hồng Dịch các hạ còn yêu cầu gì cứ nói, tứ đại gia tộc chắc chắn sẽ dốc sức làm!

Trong nội tâm Lý Dật khẽ cười lạnh, xem ra tứ đại gia tộc thật sự coi trọng mình, để mời tới một kẻ tay chân có thể dốc sức liều mạng, bất cứ giá nào cũng đồng ý bỏ ra. Lúc này không đề cập tới chuyện đó còn đợi đến lúc nào, vì vậy trên mặt hắn hơi lộ ra vẻ khó xử, trầm ngâm hồi lâu mới nói:

- Nếu nói đi gặp Lý Dật đó thật ra không cần cái gì. Chẳng qua Hồng Dịch lại có một yêu cầu quá đáng, cũng không biết có nên nói hay không!

- Hồng Dịch các hạ có gì cứ nói, với thực lực của tứ đại gia tộc ta ở Thiên Phong đế quốc, chỉ sợ không có chuyện gì không làm được! Người nói lời này lại là Diệp gia chủ, Diệp gia mơ hồ chính là trụ cột của tứ đại gia tộc, bởi vậy lời này nói ra hào khí vô cùng.

- Diệp gia chủ, việc này nói ra, còn có liên quan rất lớn đến Diệp gia. Nói là khó thật ra cũng không khó, nếu nói dễ, lại còn khó hơn lên trời.

Lời này vừa nói ra, mọi người đều cảm thấy khó hiểu, không biết chuyện vừa khó lại vừa dễ này rút cuộc là chỉ cái gì. Diệp Khinh Vũ lại sớm đoán ra, mạnh mẽ quát to một tiếng:

- Hồng Dịch!

- Chuyện tại hạ muốn nói, chính là có quan hệ đến Khinh Vũ tiểu thư. Không đối gạt các vị, Hồng Dịch và Khinh Vũ tiểu thư mặc dù chỉ mới gặp nhau sáng nay, nhưng vừa thấy đã yêu, tình cảm sâu sắc không hề thua kém với tình nhân bên nhau mấy năm. Bởi vậy Hồng Dịch muốn xin Diệp gia chủ gả Khinh Vũ tiểu thư cho Hồng Dịch!

Diệp Khinh Vũ cuối cùng đã biết cái gì gọi là không có vô sỉ nhất, nhìn thấy ánh mắt của mọi người thoáng cái đều tập trung về phía mình, lập tức hận không có một cái lỗ mà chui vào.

Biểu hiện trên mặt đặc sắc nhất vẫn là Hồng Vũ, có đánh chết đại thiếu Hồng gia cũng không thể nào hiểu được, chỉ cùng ăn một bữa cơm, đại tiểu thư Diệp gia một mực chung tình với mình làm thế nào thay đổi tình cảm nhanh như vậy, vừa thấy đã yêu gã Hồng Dịch này!

- Chuyện này.

Diệp gia chủ mới vừa rồi còn vô cùng hào khí lúc này lại vô cùng lúng túng, hết nhìn Lý Dật, lại nhìn Hồng Vũ Hồng Cương, sau đó lại nhìn nữ nhi của mình, sắc mặt đặc sắc khiến Lý Dật âm thầm cười bể bụng.

- Hồng Dịch các hạ nói vậy là sao, chẳng lẽ chuyện còn chưa làm, đã muốn ép tứ đại gia tộc?

Cuối cùng Hồng Vũ không kìm được, đứng dậy quát. Dù có thế nào, Hồng Dịch người cũng chỉ là một kẻ tay chân được Hồng gia chiêu nạp, có tư cách gì đoạt nữ nhân với bản thiếu gia, thật sự lẽ nào lại như vậy, nếu Diệp gia chủ đáp ứng hôn sự này, sau này ở đế đô, mình cũng không dám ngẩng mặt đi ngoài đường.

- Hồng Thiếu chủ hiểu lầm rồi, không phải tại hạ ép buộc, mà tại hạ đang cùng Khinh Vũ tiểu thư xác thực tình cảm đôi bên. Nếu không, Hồng Dịch có ăn tim gấu gan báo, cũng không dám đưa ra lời thỉnh cầu này!

Những lời này của Lý Dật rất thông dong mà chân thành, sau đó đưa ánh mắt về phía Diệp Khinh Vũ.

p/s: truyện dài mà k có ai ủng hộ chắc up chậm lại thui =.=!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Vương Đỉnh Phong

Q.6 - Chương 42: Đấu Vương Đỉnh Phong

Tất cả ánh mắt nghi hoặc đều tập trung trên người Diệp Khinh Vũ, Diệp đại tiểu thư của chúng ta mím môi, ánh mắt lạnh lẽo như dao găm chiếu thẳng lên người Lý Dật.

- Khinh Vũ, Hồng Dịch các hạ nói thật sao? Con yên tâm, có tâm sự gì chỉ cần nói ra, cha bảo đảm, không ai có thể làm trái ý muốn con gái ta!

Nhìn thấy bộ dạng kỳ lạ của Diệp Khinh Vũ, Diệp gia chủ trầm giọng nói.

Nghe thấy phụ thân lên tiếng, bờ môi đang mím chặt của Diệp Khinh Vũ khẽ thả lỏng, ngẩng đầu lên bình tĩnh nói:

- Phụ thân, con gái và Hồng Dịch quả thực có tình cảm yêu thương, cũng không có chỗ nào miễn cưỡng!

Lời này vừa nói ra, phòng nghị sự Hồng gia lại trở nên ồn ào. Diệp Khinh Vũ và Hồng Vũ là một đôi tình nhân, sớm đã được tứ đại gia tộc ngầm đồng ý, hai người cũng biết ý tứ của trường bối. Thái độ thân mật ngày thường cũng đã vượt ra khỏi quan hệ nam nữ bình thường. Ai có thể ngờ được, chỉ trong một ngày, Diệp đại tiểu thư và tiểu tử còn chưa biết rõ nội tình này lại có tình cảm yêu thương với nhau.

Từ sau khi Diệp Mã Thanh chết đi, Diệp gia chỉ còn lại đứa con gái Diệp Khinh Vũ, ai có thể cưới Diệp Khinh Vũ, chẳng khác nào cưới toàn bộ sản nghiệp to lớn của Diệp gia. Chẳng lẽ Hồng Dịch này thật ra không đơn giản như bề ngoài? Lẽ nào hẳn đến đây là vì nhắm vào sản nghiệp to lớn của Diệp gia? Thế nhưng, lời do Diệp Khinh Vũ chính miệng nói ra, mọi người không thể nào hoài nghi.

Tình hình nhất thời trở nên vô cùng kỳ quái, tứ đại gia tộc đều có tâm tư. Ban đầu nếu Hồng gia và Diệp gia có quan hệ thông gia, hai đại gia tộc xác nhập cùng một chỗ, thực lực hiển nhiên tăng cao, chắc chắn là đứng đầu tứ đại gia tộc. Hiện giờ tình hình bị Hồng Dịch làm rối loạn như vậy, cha con Hồng thị có thể không nổi giận. Tông gia, Lý gia sao tránh khỏi có chút bàng quang, mặc dù Diệp gia rơi vào tay người ngoài, nhưng với thực lực Hồng Dịch đã thể hiện, muốn nhắm vào sản nghiệp của Diệp gia cũng không phải việc khó, sự cân bằng kỳ diệu của tứ đại gia tộc vẫn có thể duy trì, chuyện này cũng không hẳn là chuyện xấu.

- Diệp gia chủ, Khinh Vũ đã chính miệng nói ra, hay là chúng ta định ước hôm nay luôn đi!

Lý Dật phá vỡ tình cảnh lúng túng, nói với Diệp gia chủ.

Diệp gia chủ cũng khó xử đến cực điểm, nếu quả quyết lập thành hôn sự này, đắc tội với Hồng gia không nói, hôn ước chẳng hiểu ra sao này cũng làm mất thể diện của Diệp gia. Mặc dù chính miệng Diệp Khinh Vũ nói ra tình cảm đôi bên, nhưng xem sắc mặt của nàng, tại sao không tìm ra biểu hiện của tình cảm yêu thương chứ.

- Hồng Dịch các hạ, nếu như Khinh Vũ có ý với người, người làm cha như ta cũng không nên ngăn trở, chẳng qua đại sự trước mắt còn chưa xong, chi bằng như vậy đi, đợi giải thi đấu tuyển chọn phò mã này kết thúc, Diệp gia sẽ sắp xếp nghi thức đính hôn cho các hạ và tiểu nữ, người xem có thỏa đáng hay không!

Kế hoãn binh này của Diệp gia chủ cũng không chê vào đâu được, Lý Dật vội vàng nói:

- Đa tạ Diệp gia chủ đã đồng ý tác thành, tại hạ nhất định dốc hết toàn lực đối phó tiểu tử Lý Dật kia. Lời quan trọng vẫn xin nói trước, nếu tiểu tử Lý Dật kia có lệnh tham gia giải thi đấu tuyển chọn phò mã, vậy thì Hồng Dịch sẽ tự động biến mất. Chỉ có điều, nếu Hồng Dịch làm được, kính xin Diệp gia chủ không nên nuốt lời!

Đối với nghi kị của Hồng Dịch, Diệp gia chủ có chút không vui:

- Hồng Dịch các hạ yên tâm, hôm nay đang ngồi đây đều là những nhân vật quan trọng trong tứ đại gia tộc, Diệp mỗ ta cũng chưa đến mức không biết xấu hổ như vậy.

Nếu chuyện này đã quyết định xong, vậy tiếp theo chúng ta bàn bạc xem làm thế nào đối phó tiểu tử Lý Dật kia.

Hồng gia chủ đổi chủ đề khác.

- Hồng Dịch các hạ định làm gì, cần bao nhiêu nhân thủ?

Lý Dật hiên ngang nói:

- Đi gặp Lý Dật vốn là chuyện của cá nhân ta, nếu dẫn người theo, khó tránh khỏi có liên quan đến tứ đại gia tộc. Hẳn không phải chỉ là một gã Đấu Hoàng gà mờ sao, một mình Hồng Dịch đi là đủ rồi. Yêu cầu duy nhất chính là xin tứ đại gia tộc tìm hiểu kỹ càng vị trí cụ thể Lý Dật bề quan, ba ngày sau, mời chư vị nghe tin tốt!

Chuyện ám sát Lý Dật đã bàn bạc xong, tứ đại gia tộc lại trao đổi đến chuyện tham gia giải thi đấu kén chọn phò mã, nếu như Hồng Dịch có lòng tin khiến Lý Dật không cách nào tham gia giải thi đấu, như vậy nhiệm vụ kế tiếp rất đơn giản. Trong tứ đại gia tộc, Hồng Vũ, Lý Nhiên là hai bảo hiểm đáng tin mặc dù không được có bất cứ sơ hở nào, tỷ lệ thắng ít nhất cũng trên chín thành. Hơn nữa giải thi đấu này do Bắc Đấu tông chủ trì, những cường giả rác không có thể lực, cho dù thật sự có thực lực địch nổi Hồng Vũ, Lý Nhiên, tứ đại gia tộc và Bắc Đấu tông cũng hiển nhiên có biện pháp khiến cho bọn họ biết khó mà lui, hoặc là dứt khoát làm cho bọn họ biến mất.

Đối với sự tình sau đó, Lý Dật vẫn giữ dáng vẻ ung dung, hẳn dựa vào lưng ghế, thỉnh thoảng nheo mắt cười tủm tỉm liếc nhìn Diệp Khinh Vũ. Cô gái ngọc này từ sau khi thừa nhận có quan hệ tình cảm với hắn, vẫn cứng ngắc ngồi im một chỗ không nói lời nào, cũng không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

Biết rõ đêm khuya, tứ đại gia tộc mới giải tán, Lý Dật liền đứng dậy cáo biệt rồi trở về phòng mình nghỉ ngơi.

Trong phòng nghị sự, chỉ còn lại cha con Hồng thị và Long Ngạo Thiên.

- Hồng Dịch này, mới đến Hồng gia một ngày, lại dám leo lên đầu Hồng gia chúng ta làm bậy. Phụ thân, cơn tức này, hài nhi nuôi không trôi!

Hồng Vũ oán hận nói.

Hồng Cương vẫn giữ vẻ mặt bí hiểm, âm trầm nói:

- Vũ nhi, chẳng lẽ người không biết đạo lý cường giả vi tôn. Hồng Dịch mặc dù cuồng vọng, nhưng lại có tư cách cuồng vọng, mới mười mấy tuổi đã là cường giả Đấu Hoàng.

- Đấu Hoàng cường giả thì sao, với thực lực của Hồng gia chúng ta, chẳng lẽ không chống đỡ được một tên cường giả Đấu Hoàng cấp thấp sao?

- Đúng, một gã Đấu Hoàng cường giả đối với Hồng gia chúng ta mà nói hoàn toàn không tính là gì cả. Cho nên cha mới nói, cường giả vi tôn, nếu luận về thực lực bản thân, Hồng Dịch thật sự là cường giả, nhưng ở trước mặt Hồng gia, Hồng gia mới là cường giả. Cho nên Vũ nhi, con phải bình tĩnh. Người khác thiếu nợ Hồng gia, Hồng gia sớm muộn cũng sẽ đòi về.

Hồng Vũ giật mình, Long Ngạo Thiên lại tiếp lời nói:

- Hồng thúc thúc nói có lý, nhị sư huynh, cứ để cho tiểu tử Hồng Dịch kia đắc ý vài ngày a. Hẳn chẳng qua là một cây thương của tứ đại gia tộc chúng ta, lúc nào đó không còn con mồi, cây thương này hiển nhiên cũng không cần nữa. Đến lúc đó, nhị sư huynh còn sợ không phát tiết được cơn uất nghẹn hôm nay sao.

Con mắt Hồng Vũ đã đỏ ngầu, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

- Hồng Dịch, sớm muộn có một ngày, ta sẽ khiến người phải hối hận.

Lúc này Lý Dật đang ngồi xếp bằng trong căn phòng Hồng gia bố trí cho mình, hai bàn tay đan vào nhau, xung quanh thân thể không ngừng xuất hiện Đấu Khí các màu, từ khi tu luyện “U Minh Hàn Băng quyết”, kinh mạch trong cơ thể lại phồng lớn lên vài phần, Đấu Khí cũng càng thêm tràn đầy. Với bản lĩnh Đấu Vương lục tinh hiện tại, cho dù khiêu chiến với một Đấu Hoàng nhất tinh vừa mới tấn thăng, Lý Dật cũng tràn đầy tin tưởng.

Đấu Khí vận chuyển mấy vòng chu thiên, quay về đan điền khí hải, Lý Dật thu công. Mặc dù Lý Dật rất muốn tu luyện công pháp cấp Bạch Hồ tam bộ còn lại trong Bách Hoa giới, nhưng “U Minh Hàn Băng quyết” vừa mới tu luyện, Đấu Khí bằng mới hình thành, còn cần thời gian ổn định. Còn nếu tu luyện công pháp có thuộc tính khác biệt, bản thân sẽ phải chịu mạo hiểm nhất định, chỉ cần chủ quan rất có thể dẫn đến tẩu hỏa nhập ma, kinh mạch toàn thân bạo liệt mà chết.

Cho nên, trước khi Xà tôn giả thức tỉnh, Lý Dật không có tính toán tu luyện công pháp mới. Để đồ hiện tại có thể gọi là âm mưu trải rộng, vây quanh giải thi đấu kén chọn phò mã, tinh hoa của các thế lực khắp nơi nhiều vô kể, trong tình thế này, nếu đề thăng thêm một chút thực lực năm chắc hơn một phần thăng.

Nghĩ tới đây, tâm thần Lý Dật khẽ động, thông dong lấy từ trong túi ra một vật.

Một tinh hạch hào quang màu tím hiện ra, chính là tinh hạch lấy được khi tàn sát Bách Hoa giới lúc đó. Tuy nhiên viên tinh hạch này tựa hồ cũng không giống với tinh hạch bình thường, viên tinh hạch bình thường không có hình dạng cực đại như vậy, cũng không có loại hào quang màu tím này. Nhưng từ trong tinh hạch này, Lý Dật có thể cảm giác được năng lượng tràn đầy đến mức tận cùng.

Nếu như có thể luyện hóa viên tinh hạch này, không biết thực lực của mình có thể đề cao bao nhiêu?

Nghĩ tới đây, Lý Dật không chút do dự đem tinh hạch Bách hoa giới nuốt xuống. Không thử làm sao biết được? Viên tinh hạch vừa trôi vào miệng, một luồng sức mạnh vô cùng cường đại liên tục tràn trong kinh mạch khắp cơ thể. Lý Dật cả kinh, luồng năng lượng này cảm giác mãnh liệt hơn bất cứ hạt giống Đấu Khí nào luyện hóa trước đó, dưới sự trùng kích của luồng năng lượng này, kinh mạch bị kích động đến cực hạn, tựa hồ chỉ cần thêm một chút lực đạo nữa sẽ khiến kinh mạch trương nứt.

Hắn cố gắng chịu đựng đau đớn cực lớn mà luồng sức mạnh này đem lại. Lý Dật định trụ tâm thần, một luồng Đấu Khí từ đan điền khí hải tuôn ra, nghênh đón luồng năng lực đang lấn trồn khắp nơi. Hai luồng sức mạnh giao nhau, bên trong cơ thể tựa hồ xuất hiện vô số thanh âm bạo liệt, Lý Dật không kìm được, phun ra một ngụm máu đen lớn.

Sức mạnh thật cường hãn, Lý Dật thậm chí bắt đầu có chút hối hận, không nên tùy tiện luyện hóa tinh hạch này. Nhưng mũi tên đã bắn ra không thể nào quay đầu lại, nếu đã đến trình độ này, cũng chỉ có thể bất kể hậu quả mà nỗ lực hết sức.

Hai luồng sức mạnh hòa quyện xung đột với nhau, dưới sự thúc dục không ngừng của Lý Dật, Đấu Khí của bản thân cuối cùng dần dần chiếm ưu thế. Dù sao năng lượng tinh hạch mặc dù khủng bố, nhưng không có bổ sung tiếp sau, mà Đấu Khí của bản thân Lý Dật lại liên tục không ngừng. Sức mạnh tinh hạch dần dần bị phục tùng, dưới sự dẫn dắt của Lý Dật rót vào khí hải đan điền.

Đồng thời với thu nạp luồng năng lượng này, Lý Dật vui mừng phát hiện, thực lực của bản thân đang cấp tốc thăng tiến. Nhất tinh, nhị tinh, tam tinh, cuối cùng đạt đến cảnh giới Đấu Vương đỉnh cao. Nếu trải qua cường hóa của Thiên Hỗn Địa Châu, thực lực của mình chính là đỉnh phong Đấu Hoàng rồi!

Quả nhiên là cầu phú quý trong nguy hiểm, chỉ một hành động nguy hiểm tùy tiện, không ngờ làm cho mình trong một đêm thăng liên tiếp ba sao. Đỉnh phong Đấu Vương, khoảng cách với Đấu Hoàng chỉ còn một bước ngắn, bên trong còn có công pháp cấp Bạch Hổ tam bộ, xem ra đột phá cảnh giới Đấu Hoàng đã nằm trong tầm tay.

Dựa theo cách nói của Hồng Thiên Thánh giả, sau khi tấn chức lên cảnh giới Đấu Hoàng, tác dụng của Thiên Hỗn Địa Châu liền yếu đi rất nhiều. Vì ma khí này chỉ có thể gia tăng năng lượng đơn thuần, mà cấp bậc Đấu Tôn đã vượt qua phạm vi năng lượng, đối với lực lĩnh ngộ của quy tắc không gian, chỉ có thể dựa vào thiên phú và cơ duyên mà bản thân tu

luyện. Dù như vậy, dưới sự trợ giúp của ma khí, bản thân lại là tồn tại vô địch trong cấp bậc Đấu Hoàng.

Thoáng chốc, sắc trời đã hừng sáng, luyện hóa viên tinh hạch của Bách Hoa giới không ngờ mất cả một đêm.

Đấu Vương cường giả như Lý Dật, tinh lực gấp trăm lần so với người thường, một đêm không ngủ căn bản không sao cả. Chỉ qua một đêm tăng thêm ba sao, đạt tới cảnh giới Đấu Vương đỉnh phong, tâm tình vô cùng thoải mái, Lý Dật lệnh cho nô bộc Hồng gia đưa tới một phần điểm tâm ngon lành, ung dung tận hưởng.

Ba ngày sau, dựa theo mưu đồ tối hôm qua, phải tới Lý Minh ám sát chính mình. Cho nên ba ngày này coi như thanh nhàn, ngoại trừ củng cố cảnh giới Đấu Vương đỉnh cao, Lý Dật đem phần lớn tinh lực dùng vào nghiên cứu bí tịch trận pháp vô danh.

Hai lần thực chiến trong Bách Hoa giới khiến Lý Dật có thêm lý giải kỹ càng đối với trận pháp này. Trận Pháp Sư đã từng là Đấu Thần ở đại lục, cũng là một loại chức nghiệp khiến người ta ngưỡng mộ. Chỉ là mấy ngàn năm qua, cùng với sự tiến hóa nhanh chóng của đấu kỹ Đấu Khí, công hiệu của trận pháp cũng vì nhược điểm cố hữu của chính mình mà từ từ suy thoái.

Nhược điểm lớn nhất của trận pháp, một là phải quyết định do thế. Thế này đã bao gồm cả địa thế, cũng bao gồm trình độ linh khí thiên địa nồng đậm của nơi bày trận. Giống như Lý Dật sở dĩ có thể vây khốn Thần Tôn, cũng bởi vì trong Bách hoa giới linh khí thiên địa cực kỳ nồng đậm. Nhược điểm thứ hai là trận pháp nhất định phải bày trận trước, hơn nữa bày trận cần có thời gian nhất định. Cường giả đối kháng, đối thủ há có thể trơ mắt chờ người bày trận, hoặc là nhìn người bày trận còn ngu ngốc chui vào đó? Nhược điểm thứ ba là trận pháp một khi bố trí xong, phải cố định tại một chỗ, chỉ cần địch nhân không ở trong phạm vi trận pháp, lực phòng ngự của trận pháp dù mạnh, lực sát thương lớn hơn nữa, cũng chỉ là mây bay mà thôi!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giải Thi Đấu Bắt Đầu

Q.6 - Chương 43: Giải Thi Đấu Bắt Đầu

Ba nhược điểm lớn của trận pháp, Lý Dật hiển nhiên không phải không biết, sở dĩ hắn còn muốn tốn tâm tư vào bí tịch trận pháp vô danh này, là vì quyền bí tịch cao cấp này thật sự quá mê người.

Bố trí trận pháp, vận dụng và khống chế đấu khí... của cuốn sách cao cấp này, Lý Dật căn bản xem không hiểu, nhưng đối với những hiệu dụng của trận pháp lại biết rất rõ ràng, ví dụ như có một loại trận pháp gọi là “Ảnh trận”, có thể như hình với bóng theo sát mục tiêu, điều này đã thoát khỏi một nhược điểm trong trận pháp. Còn có một loại trận pháp nghe ra khó mà tin được, lực sát thương thi triển có thể bao trùm phạm vi trăm dặm. Tóm lại, những trận pháp cao cấp này, mặc dù không thể hoàn toàn vượt qua nhược điểm của trận pháp, nhưng từ trình độ của bất cứ một loại nào đó, đều làm suy yếu những nhược điểm, tác dụng thực tế được tăng cường mãnh liệt.

Thời gian ba ngày thoáng cái đã trôi qua, tối hôm đó, Hồng gia đã xếp đặt một bàn tiệc rượu xa hoa chưa từng có, tham gia tiệc rượu cũng không có nhiều người, ngoại trừ Lý Dật, còn lại là gia chủ của tứ đại gia tộc. Tứ đại gia tộc hiển nhiên cũng biết chỗ ghê gớm của Lý Dật, Hồng Dịch này thoát nhìn khẩu khí thông thiên, nhưng có thể còn sống trở về hay không thật sự không có ai dám bảo đảm. Bởi vậy bữa tiệc rượu này, thật ra còn có ý tiễn đưa.

Gió thổi vi vu

Dịch Thủy sông lạnh

Tráng sĩ ra đi

Không hẹn ngày về.

Lý Dật mặc một bộ y phục dạ hành màu đen cũng rất phù hợp với sắc thái chí khí mãnh liệt biểu hiện, ca từ của một bài thơ kiếp trước bị tráng đến mức tận cùng, ẩn vào trong màn đêm.

Tổng bộ Lý Minh đế đô, một đạo hắc ảnh từ giữa không trung nhanh chóng lướt xuống, lặng yên không một tiếng động mà hạ xuống căn phòng minh chủ Lý Minh Thiếu bệ quan tu luyện. Phòng vệ của tổng bộ Lý Minh cũng vô cùng nghiêm mật, nhưng cũng chỉ nhằm vào cường giả từ Đấu Hoàng trở xuống, đối với một Đấu Hoàng mà nói, cho dù là hoàng cung cũng không còn là cấm địa.

Sau đó chợt nghe thấy từ trong phòng Lý Dật bệ quan truyền ra một tiếng rống to: - Thời Lương, Thời Lương, xuất hiện cho ta!

Thời Lương có vẻ còn đang ngái ngủ đột nhiên giật mình, vội vàng chạy vội vào sân nhỏ, đụng phải Lý Dật nai nịt quần áo dạ hành gọn gàng ở trước mặt.

- Thiếu chủ, bệ quan xong rồi sao?

- Xong rồi.

Trên mặt Lý Dật hiện lên nụ cười cổ quái:

- Thời Lương, đêm nay ngươi phải khổ cực rồi. Ta muốn ngươi làm một việc!

- Thiếu chủ nói gì vậy, làm việc cho Thiếu chủ vốn là chức trách của tiểu nhân, có chuyện gì ngài cứ việc phân phó!

- Xử lý tang sự, xử lý tang sự cho ta, càng long trọng càng tốt.

Đôi mắt nhỏ của Thời Lương lập tức trợn ngược, vị Đại tổng quản của Lý Minh cũng không nghĩ Lý Dật sẽ nói ra những lời không thể tưởng tượng được này:

- Thiếu chủ dạy bảo, tiểu nhân thật sự không hiểu.

- Người bất kể có hiểu hay không, tóm lại cứ làm theo ta nói là được. Chuyện là như vậy, tối nay có một kẻ dạ hành tập kích Lý Minh tổng bộ, đại chiến một trận với thiếu chủ Lý Dật. Lý Dật không địch lại, thổ huyết mà chết. Tang sự này nên làm như thế nào không cần ta dạy người chứ. Chuyện này, trong đám huynh đệ, trừ người và Tạ Vũ, Lý Kỳ, phải giữ bí mật với tất cả những người khác. Về phần hoàng thất, bọn họ nhất định sẽ phái người đến điều tra, cứ để bọn họ điều tra, người cứ xem như ta đã chết là được rồi.

Thời Lương vẫn không hiểu ra sao, chỉ có điều cuối cùng là biết rõ chuyện cần làm, vì vậy gật gật đầu:

- Vậy tiểu nhân sẽ làm theo lời Thiếu chủ nói.

- Ta biết người đang đầy nghi vấn, chỉ có điều đến lúc đó người tự nhiên sẽ hiểu. Tóm lại người nhớ kỹ, bắt đầu từ đêm nay ta đã chết. Ít nhất phải làm thế nào duy trì Lý Minh ổn định, người và Tạ Vũ còn có Lý Kỳ phải bà bực thật kỹ, tối đa hai mươi ngày, chỉ cần kiên trì vượt qua, tất cả mọi chuyện sẽ yên ổn.

- Chuyện này xin thiếu chủ yên tâm, chỉ cần tứ đại gia tộc không thừa cơ gây khó dễ, ta dám bảo đảm có thể chống đỡ được hai mươi ngày.

Tứ đại gia tộc sao, Lý Dật đã tính toán cho bọn họ hiện tại toàn lực chuẩn bị cho giải thi đấu tuyển chọn phò mã, chỉ cần thắng được cuộc so tài này, kế hoạch truyền thừa huyết mạch hoàng thất hiển nhiên sẽ thất bại, và cùng với sự suy yếu của hoàng quyền, Cung thị và Lý minh đối với tứ đại gia tộc và Bắc Đẩu tông mà nói cũng chính là nằm trên thớt, cho nên Lý Dật dám yên tâm lớn mật mà tuyên bố cái chết của mình, đúng là liệu định trước giải thi đấu tuyển chọn phò mã sẽ không gây rối loạn.

- Tứ đại gia tộc sao, Thời Lương người yên tâm, bọn chúng tuyệt đối sẽ không ra tay, nếu như bọn chúng cả gan dám ra tay, ta đương nhiên sẽ

hiện thân. Được rồi, người ra ngoài đi. Đáng tiếc, căn phòng đẹp như vậy mà phải phá hủy.

Từng đợt nổ mạnh kinh thiên động địa, thanh âm khoa trương và hào quang Đấu Khí chói mắt từ căn phòng Lý Dật bùng nổ phóng lên trời. Mặc dù thời gian diễn ra không quá lâu, nhưng mấy con phố gần tổng bộ Lý minh đều cảm nhận chấn động rõ ràng. Sau khi tiếng nổ và hào quang Đấu Khí biến mất, đình viện ở vị trí trung tâm tổng bộ Lý minh đã hóa thành một vùng phế tích.

Sau đó một cường giả có đôi đấu cánh màu băng lam từ trong phế tích phóng lên trời, xoay mấy vòng trên tổng bộ Lý minh rồi mới biến mất trong bóng đêm.

Đêm đó, tin tức cái chết của thiếu minh chủ Lý minh Lý Dật lan truyền khắp toàn bộ đế đô. Có một số người không tin, khi bọn họ chạy tới tổng bộ Lý minh, chứng kiến bốn phía cửa lớn tổng bộ trải rộng câu đối phúng điếu màu trắng, cùng với thành viên Lý minh đều mặc tang phục thì không thể không tin.

Thiếu minh chủ Lý Minh đột nhiên bị giết trong khoảng thời gian ngắn đã trở thành chủ đề của tất cả mọi người, hoàng thất Thiên Phong, Đấu Thần điện và các thế lực đồng thời chạy đến phúng viếng, cũng muốn thăm dò xem rút cuộc chuyện gì đã xảy ra. Đáp án bọn họ có được là, thiếu minh chủ Lý Minh bị một cường giả Đấu Hoàng thuộc tính băng đánh gục, chiến đấu chỉ giằng co mấy phút!

Ở Hồng phủ đế đô, bầu không khí lại hoàn toàn trái ngược, tất cả tứ đại gia tộc đều vui mừng hơn hờ. Ngay cả trên mặt tứ đại gia chủ cũng hiện lên nụ cười hiếm có. Chỉ có Lý Nhiên có chút buồn vô cớ, mặc dù Lý Dật chết trong trù tính của tứ đại gia tộc, nhưng dù sao không tận tay giết chết cừu địch, ít nhiều vẫn có chút không cam lòng.

Từ khi Lý Dật đến đế đô, tứ đại gia tộc đã chịu vô số thiệt thòi, cường giả chết vô số, uy vọng ở đế đô suy yếu đi rất nhiều, liên minh của Lý minh và hoàng thất chính là thứ thay đổi kết cấu thế lực của Thiên Phong

để quốc, cái chết của mỗi tai họa sao có thể không khiến tứ đại gia tộc vui mừng khôn xiết!

Với tư cách công thần, Hồng Dịch đương nhiên đã chiếm được sự tán dương ba hoa chích choè của tứ đại gia tộc. Diệp gia chủ liền đề nghị:

- Tiểu tử Lý Dật kia mặc dù đã chết, nhưng chỉ sợ hoàng thất sẽ phái ra cường giả nào khác. Theo ý của ta, chi bằng để Hồng Dịch các hạ cũng tham gia giải thi đấu tuyển chọn phò mã lần này, như thế ba vị cường giả bên ta liền hợp lại, giải thi đấu này nắm chắc phần thắng rồi.

Thì ra sau khi trở về Diệp phủ, Diệp gia chủ cũng tìm Diệp Khinh Vũ, thăm dò xem giữa con gái và Hồng Dịch rút cuộc đã xảy ra chuyện gì. Chuyện trong bụi cỏ, Diệp Khinh Vũ hiển nhiên không có mặt mũi nào nói rõ với phụ thân, nhưng Diệp gia chủ dĩ nhiên có thể nhìn ra trong lời nói “Tình cảm yêu thương” của con gái cũng có nỗi khổ tâm khó nói. Giật giây cho Hồng Dịch tham gia giải thi đấu tuyển chọn phò mã công tuyển cũng vì nguyên nhân này.

Đối với lời đề nghị này của Diệp gia chủ, Hồng Dịch lại hiên ngang lẫm liệt nói:

- Tại hạ đã có ước hẹn trước với Khinh Vũ, đừng nói là phò mã gì đó, cho dù là thần nữ hạ phàm, Hồng Dịch cũng sẽ không để mắt.

Hồng gia chủ cũng nói:

- Hồng Dịch các hạ hiểu lầm rồi, tham gia giải thi đấu này vốn không phải vì Thiên Phong công chúa, mà là vì lợi ích lớn lao của tứ đại gia tộc ta, đời đại cục đã định, Hồng Dịch các hạ chịu thất bại bởi Hồng Vũ hoặc Lý Nhiên cũng được, cũng không ảnh hưởng đến ước định của Hồng Dịch các hạ và Khinh Vũ tiểu thư!

Nói như vậy, Hồng Dịch mới trầm ngâm một lát, gật đầu nói:

- Nếu đã như vậy, coi như là xuất lực vì tứ đại gia tộc, Hồng Dịch càng không thể chối từ.

Được Lý Dật đích đồng ý, Hồng gia chủ đắc ý cười ha ha:

- Có Hồng Dịch các hạ ra tay, giải thi đấu tuyển chọn phò mã này, tứ đại gia tộc chúng ta thắng chắc rồi. Mặc dù Lý Dật đã chết, nhưng trước đó đã báo tên dự thi, cho nên chúng ta sẽ nghĩ cách mời Bắc Đẩu tông sắp xếp cho Hồng Dịch huynh đệ thi đấu với người chết đó, cứ như vậy, cũng coi như trả danh phận giết chết Lý Dật cho Hồng Dịch!

Sắp xếp này khiến Lý Dật rất bất ngờ, lập tức tức cười, xem ra tham gia trận đấu thứ nhất của giải thi đấu tuyển chọn phò mã này rất đáng được chờ mong.

Trong hơn mười ngày kế tiếp, đế đô được quản chế rất nghiêm ngặt, thật ra hai ngày trước khi giải thi đấu bắt đầu, minh chủ Lý Minh là Lý Hàn từ Vạn Triều thành chạy tới đế đô, tiếp nhận quản lý Lý Minh. Ngoài ra thỉnh thoảng có một số vụ ẩu đả của những cường giả đến đế đô.

Điều khiến Lý Dật vô cùng vui sướng chính là, Lý Kỳ phụ trách sòng bạc, không ngờ vô sự tự thông, mở ra một cuộc đánh cuộc thi đấu tuyển chọn phò mã, hơn nữa căn cứ vào thực lực của các thành viên tham gia thi đấu mà Lý Minh thăm dò được mà bỏ ra tỉ lệ đặt cược khác nhau. Đây mới chính là nhân tài, để Lý Kỳ phụ trách sòng bạc, Lý Dật cảm thấy là quyết định anh minh nhất của mình từ trước tới nay.

Tuyệt hơn chính là, trong thi đấu vòng thứ nhất, trận Lý Dật đấu với Hồng Dịch, tỉ lệ đặt cược mà sòng bạc Lý Minh bỏ ra là 1 ăn 5. Tỉ lệ đặt cược quỹ dị này cũng không khiến mọi người hoài nghi, trái lại, mọi người cho rằng đây là Lý minh muốn tỏ lòng hoài niệm và tôn trọng đối với thiếu minh chủ. Cho nên kết quả không cần nghĩ cũng biết, chính là kẻ ngu nhất đế đô cũng không đi đặt cược vào người đã chết. Cuộc tranh tài này, tiền đặt cược đặt Hồng Dịch thắng không ngờ cao tới gần một trăm triệu kim tệ. Dựa theo tỉ lệ đặt cược kỳ lạ này, sòng bạc Lý minh phải bồi thường mất bốn năm trăm triệu kim tệ! Mọi người điên cuồng

đặt cược, căn bản không nghĩ tới, sòng bạc Lý Minh có năng lực bồi thường nhiều kim tệ như vậy hay không.

Ngay cả thủ hạ của Lý Kỳ cũng có chút sụp đổ với tỉ lệ đặt cược mà Lý Kỳ đưa ra. Đây là một trận đấu không cần lo lắng, người chết căn bản không thể thắng được, cách đánh bạc này của sòng bạc Lý Minh hoàn toàn chính là đặt mình vào con đường phá sản!

Đối với nghi hoặc của đám cấp dưới, Lý Kỳ ngược lại vẫn giữ vững cơ mật của Lý Dật rất tốt, che giấu tương đối hợp lý, hẳn “bi phần” nói:

- Thiếu minh chủ không còn ở đây, Lý Minh có thể tồn tại hay không? Hừ, bọn ngu ngốc này, tiền đặt cược thu vào, đến lúc đó thua một trận, chúng ta sẽ giải thể!

Đương nhiên với tư cách là một trong những nòng cốt của Lý Minh, Lý Kỳ biết rõ Lý Dật vẫn còn sống rất thoải mái. Nếu như thiếu minh chủ vẫn còn sống, vậy thì trận thi đấu vòng đầu tiên này, thiếu minh chủ đương nhiên cầm chắc phần thắng, trong cảm nhận của đám người Lý Kỳ, thiếu minh chủ đã sớm bách chiến bách thắng. Trận thi đấu này, sòng bạc Lý Minh có thể thu vào gần một trăm triệu kim tệ, Lý Kỳ hoàn toàn không hề hoài nghi điều này.

Địa điểm của giải thi đấu tuyển chọn phò mã đúng hên thiết lập trong Hoàng Thành, chủ trì giải đấu này chính là Bắc Đấu tông, coi như một loại cân bằng. Suy nghĩ đến trong giải đấu sẽ không thiếu cường giả cấp bậc Đấu Hoàng, trong một tháng này, hoàng thất ra sức đẩy nhanh tốc độ chuẩn bị một sân thi đấu cực lớn, mặt sân được đổ nước thép toàn bộ, bốn phía đồng dạng là rào chắn cao tới 10m dùng tinh thiết chế tạo.

Dưới sự giật giây của Lý Kỳ và Thời Lương, bốn phía sân thi đấu trong hoàng thất được thiết lập gần vạn chỗ ngồi, giá vé bán cho công chúng mỗi tấm từ 50 đến 500 kim tệ, mặc dù đắt đỏ, nhưng có thể đi vào hoàng cung tự thể nghiệm giải thi đấu tuyển chọn phò mã xưa nay chưa từng có, đối với rất nhiều nhà thường thường bậc trung mà nói, vẫn có lực hấp dẫn lớn lao. Đương nhiên, hoàng thất không thể thừa nhận dựa vào giải

đấu này mưu lợi, mở rộng thi đấu để công chúng tham dự, là vì bảo trì tính công bằng công chính của giải đấu.

Khi khách quý từ thông đạo tiến vào sân thi đấu, Lý Dật nhìn thấy dòng người cuộn cuộn đang cầm vé trong tay phía ngoài hoàng cung chờ đợi vào sân, thật sự cảm khái một phen. Lý Kỳ và Thời Lương đã hoàn toàn lĩnh ngộ được lý luận kinh tế tiên tiến của thế giới kiếp trước, thậm chí vượt ra khỏi trình độ của người khởi xướng Lý Dật.

Hai người này chính là cơ sở kinh tế của Lý Minh ta.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cử Tọa Phải Sợ Hãi

Q.6 - Chương 44: Cử Tọa Phải Sợ Hãi

Công chúng tham dự hòa tan sát khí so tài, hoàng thất, Bắc Đấu tông, Đấu Thần điện đều phái ra một số lượng lớn cường giả lược trận. Những cường giả nổi danh như Bách Phái, Hải Hâm, Ba Lâm đều xuất hiện ở chỗ khách quý, khiến công chúng mua vé vào xem so tài càng thỏa mãn.

Trận thi đấu đầu tiên là giữa hai cường giả Đấu Sư, một người trong đó là một lão đầu râu tóc bạc trắng. Lý Dật không thể không bội phục lão Đấu Sư tóc trắng này, những thứ khác vứt bỏ không nói, chỉ riêng dũng khí đã đáng tán dương. Tất cả trận thi đấu buổi sáng đều vô cùng nặng nề, cường giả cấp bậc Đấu Sư từng đôi chém giết, xem ra Bắc Đấu tông có ý sắp xếp những kẻ yếu ra trước.

Trận đấu buổi chiều vừa bắt đầu chính là cường giả cấp bậc Đấu Vương lên đài. Mặc dù thực lực của những Đấu Vương này căn bản không lọt vào tầm mắt Lý Dật, nhưng trong đó cũng có mấy người thực lực xem như không tầm thường, còn có một Đấu Vương rõ ràng thi triển ra đấu kỹ cấp Bạch Hổ, quả thực khiến không khí của hiện trường lập tức náo nhiệt hơn.

Các trận đấu tiến hành hơn phân nửa, Hồng Vũ và Lý Nhiên cũng đến lúc lên đài, thi đấu đấu vòng này Bắc Đấu tông hiển nhiên sẽ không an bài đối thủ cường ngạnh gì cho hai vị này, cho nên Hồng Vũ và Lý Nhiên đều giành được chiến thắng dễ dàng.

Sau khi Hồng Vũ và Lý Nhiên rời sân, một người trẻ tuổi có dáng vẻ gầy gò, hung ác nham hiểm thu hút chú ý của Lý Dật. Vừa mới lên đài, khí thế của vị cường giả này khiến Lý Dật cảm nhận được, đây là một vị cường giả Đấu Hoàng. Người chủ trì báo tên họ là Cát Vũ Quang!

Một đôi cánh đấu khí màu lửa đỏ khiến hiện trường vang lên âm thanh ừng ực ầm ầm, đối với đại đa số người bình thường mà nói, chỉ sợ đây là lần đầu tiên nhìn thấy một vị cường giả Đấu Hoàng, chấn động trong lòng không cần nghĩ cũng biết. Đối thủ của Cát Vũ Quang là một vị cường giả Đấu Vương đỉnh phong. Sau khi xuất ra một chiêu đấu kỹ Chu Tước cấp cao, vị cường giả Đấu Vương này rất thức thời nhận thua. Vì chiêu đấu kỹ đó, Cát Vũ Quang chỉ cần phất tay đã biến mất trong tầm mắt, vị Đấu Vương thức thời căn bản không có tin tưởng tiếp được một kích tùy ý của cường giả Đấu Hoàng.

Ra sân tiếp theo chính là thủ lĩnh Long vệ hoàng thất Thần Mộc!

Sự xuất hiện của Thần Mộc thật ra không nằm ngoài dự liệu của Lý Dật, bởi vì cái chết của chính mình, hoàng thất đương nhiên phải đưa ra đối sách tương ứng, cũng không thể lơ đãng nhìn tứ đại gia tộc thắng được giải thi đấu có quan hệ trọng đại này.

Đối thủ của Thần Mộc đồng dạng là một vị Đấu Hoàng, lại không có bối cảnh gì, chỉ là một đoàn trưởng của dong binh đoàn. Loại đoàn trưởng dong binh đoàn kiếm ăn trên mũi đao này có thể tấn thăng đến cảnh giới Đấu Hoàng hiển nhiên cũng không phải nhân vật tầm thường. Cộng thêm một thời gian dài sống trong cảnh chém giết sinh tử nên đã hình thành thói xấu hung ác, trận đấu vừa bắt đầu, Thần Mộc ngược lại chịu một thiệt thòi nhỏ.

Đoàn trưởng dong binh đoàn tu luyện Đấu Khí ám thuộc tính, loại Đấu Khí thuộc tính này vốn tương đối khó đối phó. Tuy nhiên Thần Mộc chịu sự phò thác của hoàng thất, há chịu nhận thua đơn giản như vậy.

Xẹt xẹt xẹt, tiếng Đấu Khí va chạm vào nhau khiến người ta tê dại, Đấu Khí mộc thuộc tính của Thần Mộc vỡ thành vô số mảnh vỡ trong Đấu Khí màu đen tuôn ra của đoàn trưởng dong binh đoàn.

- Chu Tước trung giai, Âm Huyết quyết!

Trong đấu khí màu đen đột nhiên xuất hiện một đầu lâu huyết sắc, cấp tốc khuếch trương nhào về phía Thần Mộc. Trùng kích cường đại khiến mặt đất đúc kim loại phát ra thanh âm ong ong, khí tức tử vong ngọt ngào vô cùng bao phủ toàn bộ sân thi đấu.

Đối mặt với một chiêu đấu kỹ Chu Tước trung giai cường hãn này, Thần Mộc tỏ vẻ ngưng trọng, thủ quyết di chuyển, từng đám dây leo màu xanh sẫm đột nhiên xuất hiện, dây leo đan xen vào nhau, nhanh chóng bao phủ Thần Mộc hoàn toàn bên trong. Thần Mộc đương nhiên biết rõ Đấu Khí ám thuộc tính có tính ăn mòn, chỉ cần bị những Đấu Khí màu đen xâm nhập vào trong cơ thể, vậy thì chắc chắn thất bại.

Đấu Khí màu đen xoay tròn kẹp lấy đầu lâu huyết sắc, dùng khí thể kinh người đánh thẳng vào tấm chắn dây leo, mỗi một lần trùng kích đều kích thích một tầng chấn động kịch liệt. Sóng xung kích của chấn động rung động khuếch tán ra xung quanh, những người xem bình thường bỏ tiền mua vị trí 500 kim tệ lập tức bị từng đợt khí huyết cuộn cuộn, một số người thể chất yếu thậm chí phun máu.

Quân hộ vệ hoàng gia vội vàng triển khai đội hình, hình thành một đạo Đấu Khí che chắn xung quanh sân thi đấu.

Trùng kích vào hơn mười lần, năng lượng của đấu kỹ Âm Huyết quyết đích cuối cùng bị tiêu hao gần như không còn, tầng dây leo hộ thuẫn cũng thành tổ ong. Một công một thủ, Thần Mộc và đoàn trưởng dong binh đoàn không ai chiếm được ưu thế.

- Cự Mộc oanh....

Thần Mộc khẽ quát một tiếng, hộ thuẫn dây leo lập tức biến đổi, bất ngờ xuất hiện một vòng xoáy Đấu Khí Viên Mộc đường kính mấy thước âm âm đánh về phía đoàn trưởng dong binh đoàn.

So với Âm Huyết quyết, uy lực của Cự Mộc oanh tựa hồ còn mạnh hơn mấy lần. Dưới tình huống bình thường, dưới uy áp của Cự Mộc oanh, người bị công kích nhất định sẽ liều chết phòng ngự. Nhưng đoàn trưởng dong binh đoàn là nhân vật đã quen hung ác, nhìn thấy Đấu Khí Cự Mộc nện đến, không lùi mà tiến tới, Đấu Khí quanh người sôi trào, một thanh binh khí màu đen hình dạng quỷ dị thình lình xuất hiện trên tay.

Nện—— rầm rầm —— rầm rầm rầm ——

Trong tiếng bạo phá liên tục mà ngăn ngui, vòng xoáy Đấu Khí Viên Mộc bị binh khí dị hình màu đen cắt thành vô số mảnh vỡ, chỉ trong nháy mắt, Cự Mộc Oanh liền tan thành mây khói, trở thành một mảnh vỡ Đấu Khí, nhưng vẫn tản ra năng lượng yếu ớt.

- Binh khí cừu phẩm? Thần Mộc biến sắc, hừ lạnh một tiếng:

- Tưởng ta không có sao? Trong nháy mắt, hắn lấy ra từ trong nhẫn một cây trường thương màu vàng.

- Vốn đây là át chủ bài của ta, không ngờ đám ngu ngốc Bắc Đấu tông lại sắp xếp trận đấu như vậy, xem ra con át chủ bài này phải dùng sớm hơn rồi.

Thần mộc cười nói:

- Cũng được, tuy nhiên phải định ra quy tắc, chúng ta sớm muộn có một trận chiến. Đến chậm không bằng đến sớm, ném thử lợi hại của Kim Long thương cừu phẩm của ta đây!

Dưới sự thúc giục của Đấu Khí, trường thương giống như được rút vào khí tức sinh mệnh, quang mang rực rỡ màu vàng tràn đầy bốn phía, mơ hồ chính là một con Kim Long. Một tiếng long ngâm vang dội, Kim Long thương cửu phẩm kẹp lấy một luồng khí thể sức mạnh vô địch gào rít hướng về phía đoàn trưởng dong binh đoàn.

- Đến hay lắm!

Đoàn trưởng dong binh đoàn cũng là nhân vật thiện chiến, binh khí di hình cuộn lại, bắn ra bảy tám bánh răng đạo sắc nhọn, không nhượng bộ nghênh đón mà lên. Hai đạo nhân ảnh càng đấu càng nhanh, Đấu Khí màu đen và Đấu Khí màu xanh lá cây quần giao vào nhau, dần dần che mất thân hình hai người.

Sân thi đấu rộng lớn, khán giả gần vạn người, lúc này lại không có bất cứ tiếng động nào, chỉ nghe được thanh âm Đấu Khí bạo liệt và hai thanh binh khí cửu phẩm va chạm với nhau. Đây đúng là quyết đấu của cường giả chân chính, trình độ đặc sắc dĩ nhiên vượt ra khỏi tưởng tượng của mọi người.

- Hồng Dịch các hạ, theo ý kiến của người, trận đấu này ai sẽ thắng?

Long Ngạo Thiên không biết từ lúc nào đã đi tới bên cạnh Lý Dật, có chút cung kính thỉnh giáo nói.

Lý Dật xưa nay chưa từng khinh thường Long Ngạo Thiên, hắn tự nhiên chạy đến hỏi vấn đề này, tựa hồ có mục đích gì!

- Lưỡng cường tranh chấp dừng giả thắng, quyết đấu ở trình độ như vậy, thắng bại chỉ trong khoảnh khắc, ai có thể nói trúng được!

Lý Dật nói mập mờ, lại hỏi lại:

- Chẳng lẽ Long Ngạo Thiên các hạ đã nhìn ra manh mối!

- Ngay cả Hồng Dịch các hạ cũng không nhìn ra, tại hạ chỉ là cảnh giới Đấu Sư, không dám cuồng vọng suy đoán!

Long Ngạo Thiên bỗng nhiên đổi giọng, lạnh lùng nói:

- Lý Dật, người lừa chúng ta thật khỗ!

Lúc này Lý Dật đã ngồi trên ghế tuyển thủ chuẩn bị dự thi, người chung quanh nghe được tiếng quát tháo nghiêm nghị của Long Ngạo Thiên, đều không hiểu chuyển ánh mắt từ trận quyết đấu sang người Lý Dật và Long Ngạo Thiên.

- Long Ngạo Thiên các hạ, đột phát suy não rồi sao?

Lý Dật nhếch miệng, mỉa mai nói:

- Toàn bộ đế đô đều biết Lý Dật đã chết, các hạ tựa hồ cũng có giao tình sâu nặng với Lý Dật, đến nay vẫn nhớ mãi không quên! Long Ngạo Thiên, thật đúng là không phải thông minh bình thường, diễn xuất của mình đã đạt tới tài nghệ của vua màn ảnh kiếp trước, rõ ràng còn bị hấn nhìn ra mách khéo. Chỉ là, tựa hồ hơi muộn một chút.

- Ta biết người chính là Lý Dật, từ lần đầu tiên nhìn thấy người, ta đã nảy sinh hoài nghi, chỉ có điều đến lúc đó người đáp ứng muốn đi giết Lý Dật, cho nên ta bị che mắt. Ta thực sự quá ngốc, không ngờ thật không ngờ, cái mà người gọi là giết Lý Dật, chẳng qua là một tuồng kịch. Ha ha, khó trách sông bạc Lý Minh lại lập tỉ lệ đặt cược một ăn năm!

- Long Ngạo Thiên các hạ dựa vào cái gì phán đoán ta chính là Lý Dật?

Lý Dật thật sự muốn biết nguyên nhân.

- Người có thể thay đổi dung mạo, nhưng có rất nhiều thứ không cách nào thay đổi. Lý Dật, ta rất hiểu người, chỉ sợ chỉ đứng sau cha người. Người còn muốn chống chế sao?

Bất cứ kẻ nào cũng sẽ không hi vọng mình có “Tri kỷ” như vậy.

Lý Dật nở nụ cười:

- Người đã hiểu ta như vậy, vậy thì cũng nên biết hiện tại ta định làm cái gì?

- Người.

Long Ngạo Thiên chỉ mới nói một chữ “Người”, chợt nghe xoẹt ——

Một đạo Đấu Khí rất nhỏ trực tiếp nện vào sau ót hăn, khiến hăn hôn mê bất tỉnh. Dù sao hiện trường thi đấu, cường giả nhiều vô kể, cảnh giới nghiêm ngặt, Lý Dật nghĩ thế nào cũng thấy muốn diệt trừ kẻ “Tri kỷ” này cũng không thể lỗ mãng. Đấu Khí nện Long Ngạo Thiên bất tỉnh, Lý Dật ung dung cười nói:

- Người này suy tàn rồi. Các người, còn có ai có thói xấu như vậy không?

Nụ cười ung dung, lại cộng thêm ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị, người chung quanh thức thời lựa chọn không xem nữa, đưa ánh mắt chuyển đến giữa không trung. Hai đại cường giả Đấu Hoàng chiến đấu đã triển khai lên giữa không trung, giữa lúc Lý Dật đang kích choáng Long Ngạo Thiên, trận thi đấu đặc sắc nhất hôm nay cuối cùng cũng phân ra thắng bại.

Một thân ảnh khổng lồ từ giữa không trung trực tiếp rơi xuống đất, một lỗ hồng xuyên thủng bả vai tuôn trào máu. Sau đó Thần Mộc nhẹ nhàng đáp xuống trước mặt hăn, thành khẩn nói:

- Nếu không phải các hạ nóng lòng tham công liều lĩnh, chỉ sợ thắng bại còn khó phân định.

- Thua vẫn là thua!

Đoàn trưởng dong binh đoàn cầm máu, đứng dậy, sải bước đi ra bên ngoài sân, khiến Thần Mộc tiếc hận mà lắc đầu.

- Người thắng trận là Thần Mộc!

Chủ trì so tài là một lão giả gầy lùn nhanh nhẹn, người này có chút thần bí ở Bắc Đẩu tông, trong tứ đại gia tộc người quen biết hẳn cũng không nhiều. Sân thi đấu lớn như vậy, cũng không sử dụng bất cứ thiết bị khuếch đại âm thanh nào, nhưng từng lời nói của hắn, đều rất rõ ràng rơi vào trong từng lỗ tai. Chỉ dựa vào phần công lực này, thực lực của người này ít nhất cũng là Đấu Hoàng.

- Trận tranh tài cuối cùng hôm nay, Lý Dật đấu với Hồng Dịch, mời lên trận!

Ngắn gọn, súc tích là đặc sắc của vị chủ trì thần bí này.

Lý Dật vỗ vỗ Long Ngạo Thiên đang hôn mê, khinh thường nói:

- Đáng tiếc người tỉnh ngộ quá muộn!

Sau đó xoải bước đi vào sân thi đấu.

Hiện trường xao động một hồi, tất cả mọi người trong sân, chỉ sợ không có người nào không biết Lý minh Thiếu chủ đã chết hơn mười ngày trước. Như vậy cuộc tranh tài này, Hồng Dịch đứng ở giữa sân còn chưa bắt đầu cũng đã thắng. Thi đấu áp trực như vậy, lập tức đưa tới một hồi thanh âm ca thán, không ít người đã bắt đầu chuẩn bị rời sân!

- Tiểu tử này thật là may mắn, không đánh đã thắng!

- Hồng Dịch này cũng không đơn giản đâu, là một Đấu Hoàng cường giả. Nghe nói, Lý Dật chính là chết trên tay hắn!

- Xuýt, muốn chết à, những lời này cũng có thể nói lung tung sao!

- Bắc Đẩu tông làm việc thật cố hủ, người đã chết rồi, còn sắp xếp cho người ta vào trận thi đấu.

- Đi, đi, đến sông bạc Lý minh đổi tặng phẩm đi. Ha ha, phát tài rồi!

Người chủ trì gầy lùn nhanh nhẹn không vì nghị luận nhao nhao mà thay đổi, dựa theo quy định của trận đấu đợi chín phút, lúc này mới chậm rãi nói:

- Còn một phút đồng hồ nữa, nếu Lý Dật không xuất hiện, Hồng Dịch sẽ thắng!

- Trực tiếp tuyên bố luôn đi, Lý Dật chẳng lẽ còn có thể từ trong quan tài leo ra sao.

Một người xem lớn tiếng kêu lên, dẫn tới một tràng tiếng cười khoái trá.

Lại chờ đợi giây lát, nhìn thấy tình cảnh hỗn loạn, người chủ trì rút cuộc mở miệng nói:

- Bây giờ ta tuyên bố người thắng của trận so tài này là....

Lý Dật này giờ vẫn giữ một nụ cười bình thản trên mặt, cuối cùng mở miệng, sở dĩ hần đợi đến giây phút cuối cùng, là vì ảnh hưởng của phim điện ảnh trong ti vi ở kiếp trước. Nếu là hí kịch tính, thì xong rồi!

- Đợi đã nào...!

Lý Dật lên tiếng, chậm rãi lộ chiếc mặt nạ trên mặt, lộ ra một khuôn mặt trẻ tuổi có chút non nớt.

- Lý Dật đã đến, chỉ có điều Hồng Dịch, hình như có việc không tới được!

Đúng như Lý Dật mong muốn: cử tọa đều kinh hãi!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đầu Tư Nhập Phần

Q.6 - Chương 45: Đầu Tư Nhập Phần

Biến cố bất thành linh sản sinh ra hai cực phân hoá cực kỳ rõ nét, loại biểu hiện sụp đổ của tứ đại gia tộc khiến Lý Dật vô cùng hưởng thụ. Còn người của Lý Minh tức thì không nhận được hưng phấn kêu to:

- Thiếu chủ còn sống, thiếu chủ vô địch, thiếu chủ anh minh, thiếu chủ vạn tuế!

Khán giả bình thường trong sân không kịp được văng tục, kim tệ sắp tới tay đến cuối cùng lại biến mất!

- Chuyện này là thế nào? Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

Diệp gia chủ tái mặt, lớn tiếng chất vấn Hồng gia chủ. Sắc mặt Hồng gia chủ cũng không tốt hơn, đưa ánh mắt chuyển về phía Hồng Vũ.

- Hải nhi cũng không biết. Chẳng lẽ đêm hôm đó, không phải Hồng Dịch giết Lý Dật, mà là Lý Dật giết Hồng Dịch, sau đó sử dụng đấu kỹ dịch dung trà trộn vào nhà chúng ta!

- Đồ ngu!

Hồng gia chủ không nhận được mắng to một câu, oán hận nói:

- Bây giờ còn chưa nhìn ra, Hồng Dịch này vừa mới bắt đầu chính là Lý Dật!

- Diệp gia chủ, Hồng gia chủ, vẫn nên suy nghĩ kế tiếp nên thế nào!

Tông gia chủ vẫn giữ được bình tĩnh, nhắc nhở.

- Lý Dật, khốn kiếp, tên khốn kiếp này, không chết là tốt nhất, ta nhất định phải tự tay giết người!

Lý Nhiên nghiêng răng nghiêng lợi, trợn mắt tròn xoe.

- Khinh Vũ, Khinh Vũ, nàng đi đâu vậy! Đợi đã nào...!

Hồng Vũ chú ý tới Diệp Khinh Vũ đã lặng yên che mặt chạy như điên ra ngoài sân thi đấu.

Tứ đại gia tộc lập tức lâm vào hỗn loạn chưa từng có, trong tình cảnh hỗn loạn này muốn tìm ra đầu mối, bàn bạc đối sách có hiệu quả hiển nhiên là không thể. Đối lập với cảnh này, khi người chủ trì tuyên bố Lý Dật thắng trận, người của Lý Minh nhất thời không để ý nội vệ trong hoàng thất ngăn trở, xông vào sân thi đấu, hò hét tung Lý Dật lên cao.

Hơn mười ngày qua, u ám khi mất đi thiếu minh chủ đã đè nén ở Lý Minh quá lâu, tiền đồ phía trước đầy mù mịt, mặc dù trên danh nghĩa có minh chủ Lý Hàn tọa trấn, nhưng tâm tình bi quan tuyệt vọng vẫn đè nén trong lòng từng thành viên Lý Minh. Cho nên, khi Lý Dật xuất hiện với tình cảnh hí kịch như vậy trong đấu trường, người của Lý Minh nhất thời đều trở nên có chút điên cuồng.

Đương nhiên, cao hứng nhất vẫn không ai qua được Lý Kỳ:

- Ha ha ha, phát tài rồi! Thiếu chủ, ta quá sùng bái ngài.

Lý Kỳ tin tưởng Lý Dật sẽ thắng được đấu, thắng được gần trăm triệu kim tệ, nhưng không ngờ lại thắng nhẹ nhàng như vậy, đứng trên đài 10 phút, sau đó nhẹ nhàng bóc một lớp mặt nạ, đã kiếm được trăm triệu, đừng nói là người bình thường, ngay cả gia tộc trung đẳng muốn nằm mơ cũng không dám mơ đến số tiền này.

Chỗ ngồi khách quý, cha con Cung thị lộ ra nụ cười duy nhất mười mấy ngày qua, sắc mặt Bách Phái lại có chút cổ quái, về phần Hải Hâm, thì thào nói:

- Đám ngu xuẩn tứ đại gia tộc này, ta biết ngay Lý Dật sẽ không chết dễ dàng như vậy. Hừ, hừ hừ!

Cung Bồn có chút ít giọng mỉa mai nói:

- Vậy Phong Hoàng đại nhân hi vọng Lý Dật chết đi sao?

- Tiểu tử Lý Dật này rất thông minh, quá thông minh. Chẳng lẽ đại hoàng tử các hạ không biết, càng là người thông minh, càng sống không lâu.

Cung Bồn không khách khí trả lời lại một cách mỉa mai:

- Khó trách Phong Hoàng đại nhân sống lâu như vậy.

- Người.

- Hoàng nhi không được vô lễ! Phong Hoàng đại nhân, trận đấu hôm nay đến đây chấm dứt đi, nếu như không có chuyện gì khác, trầm trở về tẩm cung nghỉ ngơi. Trận đấu Bắc Đẩu tông chuẩn bị thật đặc sắc, quá đặc sắc!

Cung Đỉnh Thiên tán dương chân thành, nghe thế nào vào tai Hải Hâm lại không thoải mái.

Nhìn thấy cha con Cung thị rời khỏi, Hải Hâm đưa ánh mắt về phía Ba Lâm:

- Ba lão quỷ, xem ra chúng ta chịu thiệt trên tay hãn cũng không tính oan, tiểu tử Lý Dật này, thật đúng là giáo quyết!

- Phong Hoàng, nói chuyện chú ý một chút, Lý Dật bây giờ là Phó điện chủ của phân điện Thiên Phong Đấu Thần điện ta, danh vị còn nằm trên ta. Người nói như vậy là khiêu khích Đấu Thần điện ta sao?

Hải Hâm âm trầm cười lạnh nói:

- Sau khi Đấu Thần điện lung lạc, cường giả hậu bối thật sự đã không biết xấu hổ đến tình trạng này, ngay cả chức vị Phó điện chủ cũng đưa cho hãn.

- Đây là chuyện của Đấu Thần điện ta, không cho phép người ngoài nhiều chuyện, không phục sao, được, hôm nay chúng ta quyết đấu đi!

- Ta sợ người sao?

- Ba Lâm, Hải Hâm, xin tự trọng thân phận!

Bách Phái chậm rãi mở miệng:

- Chúc vị phó điện chủ là Lý Dật dựa vào thực lực đạt được. Phong Hoàng, Hải Hoàng, hiện tại các người dám nói nếu đơn thương độc mã chiến đấu sẽ là đối thủ của Lý phó điện chủ không?

Hải Hâm lập tức nghẹn lời, giao chiến với Lý Dật nhiều lần như vậy, khi hắn vẫn là Đấu Sư, mình không chiếm được ưu thế. Khi Lý Dật vừa mới đứng đây, Hải Hâm liền cảm nhận được khí tức Đấu Vương đỉnh phong của Lý Dật. Hải Hâm lại tự hỏi, xác thực không nắm chắc có thể chiếm được tiện nghi trong tay Lý Dật, cho dù phải chịu thiệt lớn, chỉ sợ không phải là chuyện ngoài ý muốn.

Trong đấu trường, Lý Dật sớm đã được người của Lý Minh vây chặt đường hoàng tiến về tổng bộ Lý Minh. Nếu như nói lúc trước trong đế đô còn có người không biết tiếng tăm của thiếu minh chủ Lý Minh Lý Dật, vậy thì trải qua trận đấu mang tính hí kịch đến cực điểm này, Lý Dật đã thành cái tên mà tất cả mọi người ở đế đô đều biết.

Trở lại phòng nghị sự Lý Minh, người phụ trách chủ yếu sòng bạc và các phân nhánh Lý Minh nghe tin chạy tới đã sớm tề tụ ở đại sảnh, Lý Hàn vui vẻ ngồi ở vị trí chủ tọa.

- Lý Kỳ, đánh cược hôm nay, chúng ta kiếm được bao nhiêu tiền?

Đợi tâm tình mọi người bình tĩnh lại, Lý Dật mới lớn tiếng hỏi.

- Một trăm triệu! Tròn 100 triệu! Thiếu minh chủ, không ngờ một ngày chúng ta kiếm lời được 100 triệu, ta có phải đang nằm mơ hay không, Tạ Vũ, đánh ta một quyền xem nào!

Tâm tình của Lý Kỳ đã gần đến giới hạn sụp đổ rồi.

- 100 triệu sao!

Lý Dật trầm tư, lại chuyển hướng hỏi Thời Lương:

- Lý Minh chúng ta hiện tại có bao nhiêu nhân mã?

- Nếu nòng cốt, có hơn năm ngàn người, toàn bộ là cường giả trên Đấu Giả. Nếu cộng thêm người bình thường phục vụ sòng bạc và làm việc lật vật ở các phân nhánh, thì có gần vạn người!

Nghe thấy báo cáo của Thời Lương, Lý Dật vẫn hơi sửng sốt, không ngờ trong mấy tháng ngắn ngủn, Lý minh đã phát triển đến trình độ này.

- Đem một trăm triệu kim tệ phát ra ngoài toàn bộ!

Thanh âm khi Lý Dật nói quyết định cũng không lớn, trong đại sảnh đột nhiên yên lặng, mọi người đều cho rằng lỗi tai của mình có vấn đề, sau đó trong đại sảnh bộc phát ra âm thanh trầm trồ khen ngợi vang trời. Một trăm triệu kim tệ, dù cho khấu trừ giao nộp cho hoàng thất một nửa, tiền còn thừa không sai biệt lắm đủ cho mỗi người bình quân một vạn kim tệ! Khí phách như vậy, thiếu minh chủ thật không phải người phàm!

Lý Dật rộng lượng như vậy, đương nhiên là có suy nghĩ của mình, tiền là cái gì, tiền là mây bay. Có người mới có tiền, có tiền mới có thể mời chào nhân tài và cường giả xuất sắc hơn, người keo kiệt vĩnh viễn không thành được đại sự. Nhưng số kim tệ này cũng không thể giải tán như vậy.

- Tuy nhiên số tiền này, tạm thời các người không được lấy.

Lý Dật hơi có vẻ giội gáo nước lạnh:

- Đám tạp vụ phục vụ của các phân nhánh sòng bạc, mỗi người phát thêm nửa năm tiền lương. Số tiền còn lại, toàn bộ chia cho các huynh đệ, phương án phát tiền cụ thể sẽ do Thời Lương phụ trách. Nhưng số tiền này sẽ không phát đến tay các người, mà xem như đầu tư nhập cổ phần, sau này sòng bạc Lý Minh chính là của mọi người rồi.

Những lời của Lý Dật, cho dù là Thời Lương thông minh cực độ, nhất thời cũng có chút không hiểu, dù sao loại thể chế kinh tế theo hình thức đầu tư cổ phần không phải người nào cũng lập tức hiểu được. Đám người còn lại càng không hiểu ra sao, ánh mắt nghi hoặc nhìn Lý Dật ngẩn người.

- Xin thiếu minh chủ chỉ rõ, chuyện đầu tư nhập cổ phần này rút cuộc là làm như thế nào?

- Rất đơn giản, người tính trước xem, sòng bạc hiện tại có tổng cộng bao nhiêu tài sản, một kim tệ tính là một cổ phần, các huynh đệ chia được bao nhiêu kim tệ thì có bấy nhiêu cổ phần. Về sau lợi nhuận mỗi tháng ngoài tổng tài sản chính là lợi nhuận mỗi cổ phần, sau đó căn cứ các huynh đệ có bao nhiêu cổ phần chia hoa hồng là được!

Lý Dật quyết định bắt đầu từ giản lược, đương nhiên, doanh thu sòng bạc sau này không thể lấy ra toàn bộ chia hoa hồng, còn phải giữ vốn lưu động và dự toán đầu tư.

- Thiếu minh chủ.

Lý Kỳ bỗng nhiên nói:

- Nếu đã như vậy, tôi có thể lấy tiền tích góp của mình nhập cổ phần hay không?

Lý Dật sửng sốt, Lý Kỳ này, phản ứng cũng quá nhanh nhạy, đầu óc kinh tế tiến hóa không thể xem thường! Lý Kỳ cũng bởi vì chủ quản sòng bạc, hiển nhiên biết rõ lợi nhuận của sòng bạc lớn thế nào, bỏ thêm một cổ phần, đến lúc đó dĩ nhiên có thể chia hoa hồng nhiều hơn.

Lý Dật mỉm cười, trả lời: - Đương nhiên là có thể. Thế nào, mọi người có ý kiến gì với phương thức phân công như vậy không?

Nghe thấy Lý Kỳ chủ động nhập cổ phần, những người khác cũng không ngu ngốc, lập tức biết rõ đầu tư nhập cổ phần tuyệt đối không phải

chuyện gì xấu, vì vậy nhao nhao tỏ vẻ đồng ý.

Lý Dật làm ra một công ty cổ phần tập đoàn cá độ Lý Minh như vậy, thật ra không phải vì thỏa mãn lòng hư vinh làm một CEO. Mặc dù trước mắt Lý Minh có thanh thế to lớn, nhưng dù sao cũng là một đám ô hợp tập hợp lại trong một thời gian ngắn, bọn họ bỏ sức lực phục vụ Lý Minh chẳng qua là uy phục “Độc dược” mình cho bọn họ dùng. Nếu không có phương thức khác lung lạc những thế hệ Long Hồ, đến lúc đó một khi có biến cố gì, rất khó nói không phản bội, ép mình xuất ra cách điều chế giải dược.

Mặt khác, nhìn thấy thành viên Lý Minh mỗi tháng chia hoa hồng nhiều như vậy, Lý Dật cũng không tin những cường giả phục vụ cho tứ đại gia tộc không động tâm. Vì đem sức lực phục vụ tứ đại gia tộc, nhiều nhất chỉ là một con chó, mà ở Lý Minh, mỗi người đều là cổ đông của sòng bạc, là người hiểu chuyện, đương nhiên sẽ biết khác biệt trong đó.

Sau khi chuyện công ty cổ phần được tính toán xong, Lý Dật lại nói:

- Giải thi đấu tuyển chọn phò mã đã bắt đầu, phò mã này, bản thiếu gia đã quyết định rồi. Tứ đại gia tộc tuyệt đối sẽ không cam tâm để bản thiếu gia làm phò mã, cho nên mấy ngày này, trong đế đô chỉ sợ sẽ có chuyện lớn phát sinh, ngoại trừ các hoạt động hàng ngày duy trì sòng bạc, tất cả các huynh đệ đều phải chuẩn bị thật tốt cho ta, một khi tứ đại gia tộc có hành động gì kỳ lạ, cũng đừng trách Lý Minh ta không khách khí.

Tạ Vũ phụ họa nói:

- Trong đế đô, đã trải rộng các thế lực thân cận với tứ đại gia tộc đến từ đế quốc, tại hạ cũng cảm thấy, tứ đại gia tộc chỉ sợ đang có âm mưu lớn. Thiếu chủ yên tâm, nếu tứ đại gia tộc dám khiêu khích Lý Minh ta, bọn chúng đến một người chết một người, đến hai người chết hai người.

Lý Dật hừ lạnh một tiếng:

- Đợi người ta đến tận cửa khiêu khích chỉ sợ cũng không còn kịp nữa, Tạ Vũ, người nên biết phong cách làm việc của bản thiếu gia, mọi thứ phải tiên hạ thủ vi cường!

- Ý tứ của thiếu chủ là?

Một tầng lãnh ý lạnh lẽo bỗng xuất hiện trên mặt Lý Dật, bên trong lãnh ý này lộ ra sát ý khiến các nòng cốt Lý Minh kinh hãi:

- Nếu đã biết rõ tứ đại gia tộc sẽ động thủ sau khi bản thiếu gia tranh tài, tại sao chúng ta lại cho bọn chúng cơ hội đó. Bản thiếu gia cho rằng, trong tứ đại gia tộc trước mắt, thực lực của Lý gia là yếu nhất, cho nên. Tạ Vũ, người biết nên làm gì rồi chứ!

Tạ Vũ ngược lại hít một luồng hơi lạnh, ở Thiên Phong đế quốc tứ đại gia tộc có uy vọng gì chứ, nếu người ta đánh đến tận cửa, vì sinh tồn mà đánh trả là đạo lý hiển nhiên, nhưng chủ động đi tiêu diệt người ta, lại là một chuyện khác.

- Tạ Vũ, thế nào, không có tự tin sao?

Lý Dật lại lộ vẻ tràn đầy tự tin nói.

- Thuộc hạ đã hiểu rõ, bảo đảm trước khi giải thi đấu kết thúc sẽ chuẩn bị thật tốt tất cả mọi việc!

Nếu thiếu chủ đã nói được thì nhất định sẽ được, không được cũng được, đây đã là tín niệm của bọn Lý Kỳ, Tạ Vũ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tám Trăm Tử Sĩ

Q.6 - Chương 46: Tám Trăm Tử Sĩ

Trong phòng Lý Hàn ở tổng bộ Lý Minh, hai cha con vừa thưởng trà vừa nói chuyện. Đối với đứa con trai càng ngày càng khó hiểu này, Lý Hàn cũng không muốn hỏi nhiều, chỉ nói đến sự vụ quản lý Lý Minh những

ngày qua. Loại tình hình mình chủ báo cáo công tác với thiếu mình chủ, đừng nói là Thiên Phong đế quốc, chỉ sợ toàn bộ Đấu Thần Đại lục cũng không có nhà thứ hai như vậy.

- Phụ thân.

Lý Dật bỗng nhiên chuyển chủ đề, hỏi:

- Hải nhi vì một cơ duyên tình cờ, thăm dò được phụ thân từng đấu giá mua được một khối Thiên Quy linh thạch ở Thiên Thần, không biết thứ này bây giờ còn không?

Lý Hàn ngẩn người, cười một tiếng nói:

- Hảo tiểu tử, chuyện này cũng thăm dò được. Không sai, ba năm trước đây, cha xác thực có mua được một khối Thiên Quy linh thạch ở Thiên Thần. Vì một tảng đá như vậy, mà cha đã tiêu hết cả tiền vốn, chỉ sợ Dật nhi con cũng biết, khối Thiên Quy linh thạch này được hét giá gần 500 vạn.

Nếu đã thừa nhận, Lý Dật không quan tâm hết bao nhiêu tiền, hiện tại hẳn chỉ quan tâm đến một vấn đề:

- Phụ thân, Thiên Quy linh thạch còn ở đó hay không?

Lý Hàn khẽ đảo tay, lập tức lấy từ trong nhẫn một khối Hắc Nham thạch đen thui, lớn bằng nắm tay, hiện ra màu đen sáng bóng, trong màu đen sáng bóng lại lóe lên một chút tinh quang rực rỡ. Không cần phải nói, cái này chính là khối Thiên Quy linh thạch giá trị bốn trăm bảy mươi vạn kim tệ.

- Ba năm trước đây, vì phụ suy nghĩ sai lầm, mua khối linh thạch này, hầu như hao hết tất cả dự trữ trong gia tộc, nào biết nó lại hoàn toàn vô dụng, cũng không phải dựa vào Thiên Quy linh thạch, vì phụ cũng không tấn cấp Đấu Hoàng sao? Nếu Dật nhi cần dùng thì cứ cầm lấy đi!

Tảng đá kia đối Lý Dật mà nói thật sự có tác dụng khá lớn, ngoại trừ là một trong những vật phẩm của Xà tôn giả Hoán Tinh, hiện tại chính là thời khắc Lý Dật từ Đấu Vương đỉnh phong trùng kích Đấu Hoàng. Lý Hàn cũng không biết chuyện của Xà tôn giả, tưởng rằng Lý Dật lấy đi dùng để lên cấp.

Lý Dật cũng không khách khí cất Thiên Quy linh thạch vào trong nhẫn. 500 vạn kim tệ đối với Lý gia ba năm trước đây mà nói là một khoản tiền lớn, đối với Lý Minh hiện tại mà nói, thật sự không đáng giá.

Hiện tại còn thiếu hàn nhung ngàn năm, không biết chỗ Dự Thần vận khí như thế nào?

Lại rảnh rồi nói chuyện phiếm thêm vài câu, Lý Dật đang định về phòng mình nghỉ ngơi, chợt nghe bên ngoài mơ hồ la hét ầm ĩ. Vừa mới mở cửa phòng, chỉ thấy một nô bộc vội vàng chạy vào, sắc mặt có chút cổ quái.

- Đại tiểu thư Diệp gia của tứ đại gia tộc cầu kiến thiếu chủ, huynh đệ chúng ta chỉ nói đùa hai câu, liền đá thương hai người huynh đệ của chúng ta rồi!

Lý Dật hiểu ý cười cười, nói:

- Người nói xem, nói đùa như thế nào?

Nô bộc hồi đáp:

- Chúng ta chỉ nói cô ta nửa đêm canh ba như vậy đến tìm thiếu chủ, có phải thấy thiếu chủ anh minh thần võ, đem lòng yêu thương nhưng nhớ hay không!

Đây không phải muốn ăn đòn sao, Lý Dật lạnh lẽo cười nói:

- Nếu như đến yêu thương nhưng nhớ, bản thiếu gia theo đơn thu nhận toàn bộ là được rồi!

Vì vậy hẳn dẫn theo tạp dịch đi đến chỗ cửa lớn Lý Minh.

Chỗ cửa lớn, Diệp Khinh Vũ vẻ mặt lạnh lùng đứng ngạo nghễ, bảy tám Đấu Giả vây quanh nàng, cũng không dám động thủ. Trên mặt đất ba huynh đệ kêu rên không ngớt, chỉ có điều nhìn qua, không ảnh hưởng đến tính mạng.

Nhìn thấy Lý Dật xuất hiện, khuôn mặt lạnh lùng của Diệp Khinh Vũ khẽ nhăn một cái, biểu lộ rất đặc sắc. Lý Dật cười rạng rỡ:

- Khinh Vũ tiểu thư đêm khuya đến thăm, nhất định là có chuyện vô cùng quan trọng, mời vào trong, tại hạ sẽ hạ hỏa cho cô!

Diệp Khinh Vũ cắn môi nói:

- Lý Dật, đừng múa mép khua môi, chẳng lẽ ngươi không có lời nói muốn nói với ta sao?

- Làm sao lại không có lời nào muốn nói chứ, thiên ngôn vạn ngữ, nói ba ngày ba đêm cũng không hết! Chỉ có điều xem dáng vẻ, Khinh Vũ tựa hồ cũng có không ít lời muốn nói với tại hạ. Nếu không ngại mời Khinh Vũ tiểu thư nói trước!

Lý Dật lúc này, ngay cả tạp dịch Lý Minh thoát nhìn, cũng hơi có chút vô sỉ.

Diệp Khinh Vũ nhìn bốn phía xung quanh, ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị nhìn đám tạp dịch một hồi, trong lòng sợ hãi:

- Nơi này là chỗ nói chuyện sao? Lý Dật, có dũng khí thì đi theo ta!

Cô nàng này muốn làm gì? Chuyện trong tiểu đình hôm đó, cũng là gặp dịp tùy ý phát huy, đối với nữ nhân của quân địch, Lý Dật cũng không có lòng thương hương tiếc ngọc. Chỉ có điều, về ai oán trong sâu thẳm đôi mắt Diệp Khinh Vũ vẫn đến mức cực hạn, vẫn khiến trong nội tâm Lý Dật khẽ động. Cô nàng này, không phải là biết mình không gả đi được, muốn quẩn lấy mình đấy chứ. Nếu như vậy, thu thêm một người thì có

làm sao, ít nhất có thể tạo ra đả kích thật lớn đối với binh sĩ của tứ đại gia tộc!

Ôm mục đích này, Lý Dật phân phó cấp dưới không được đi theo, dưới bàn chân hơi dùng lực đuổi theo.

Diệp Khinh Vũ triển khai thân hình bay vút lên với tốc độ cực nhanh, phút chốc đã cách xa đường phố của tổng bộ Lý Minh, chui vào một hẻm nhỏ vắng vẻ.

Nơi đây đã là khu dân nghèo quần cư của đế đô, khắp nơi nhà mái bằng cũ nát thấp bé, trong nhà tối đen như mực. Những người dân nghèo này, ngày mai còn phải vì sinh kế mà lao lực bôn ba, vì vậy nghỉ ngơi rất sớm.

Cuối cùng, Diệp Khinh Vũ đứng lại, xoay người. Dưới ánh trăng mịt mờ, vẻ ái oán trên mặt Diệp đại tiểu thư càng biểu hiện vô cùng rõ nét, tình cảnh này, khiến Lý Dật cũng hơi có chút cảm giác không đành lòng. Một mỹ nữ như vậy, bị hủy hoại trong tay mình, quả thật có vẻ đáng tiếc. Chỉ có điều cũng không thể trách Lý Dật, muốn trách, chỉ có thể trách cô gái đẹp này sinh ra ở Diệp gia!

Thật lâu, Diệp Khinh Vũ mới buồn bã nói:

- Lý Dật, những lời người dùng thân phận Hồng Dịch từng nói có thật không?

Lý Dật thật sự không ngờ Diệp Khinh Vũ sẽ hỏi câu này, suy nghĩ một lát, thu hồi lại vẻ vô lại, nghiêm trang nói:

- Diệp Khinh Vũ tiểu thư, trên thế giới này đã không có Hồng Dịch rồi. Nếu như người muốn ta có trách nhiệm với người, Lý Dật ta cũng sẽ chịu trách nhiệm, chỉ cần người cắt đứt quan hệ với Diệp gia, Lý Dật ta tuyệt đối sẽ không phụ lòng người!

- Đồ vô sỉ, người có tư cách gì kêu ta cắt đứt quan hệ với Diệp gia!

- Ta vốn không phải là chính nhân quân tử gì. Diệp đại tiểu thư, người không phải không biết, tứ đại gia tộc và Lý Minh ta đã đến cục diện không chết không cách nào hoà giải, nếu người không cắt đứt quan hệ với Diệp gia, Lý Dật ta thật sự không cách nào chịu trách nhiệm với người!

Diệp Khinh Vũ mím chặt môi, thần tình trên mặt biến đổi liên tục, cũng không biết suy nghĩ điều gì.

- Ta biết rõ, yêu cầu này đối với Diệp tiểu thư mà nói thật sự có chỗ ép buộc, nhưng cũng chỉ có con đường này...

- Lý Dật.

Diệp Khinh Vũ bỗng nhiên ngắt lời nói:

- Chúng ta bỏ trốn đi!

Bỏ trốn?! Lý Dật nuốt cổ họng khô khốc, hồi lâu không có phản ứng gì. Con gái vẫn là con gái, dĩ nhiên là một loài động vật kỳ quái.

Diệp Khinh Vũ chợt kích động tâm tình, cấp tốc nói:

- Chúng ta rời khỏi đế đô, rời khỏi Thiên Phong đế quốc. Đấu Thần Đại lục rộng lớn khôn cùng, với bản lĩnh của chúng ta, làm gì không tìm được chỗ cho chúng ta dung thân. Lý Dật, ta đã chán ghét tranh đấu rồi, chán ghét cuộc sống hiện tại này rồi, dẫn ta bỏ đi. Chỉ cần rời khỏi Thiên Phong đế quốc, ta sẽ là nữ nhân của người, quyết một lòng không thay đổi!

Chuyện này không thể nào, trong lòng Lý Dật khẽ nói, Diệp Khinh Vũ, không sai, nàng rất xuất sắc, chỉ cần nàng đồng ý, đủ khiến rất nhiều nam nhân liêu lĩnh cùng nàng bỏ trốn. Nhưng đối với Lý Dật ta mà nói, nàng còn chưa có đạt tới trình độ khiến ta gạt bỏ tất cả.

- Khinh Vũ, nàng cảm thấy, điều này có thể không?

Lý Dật nhìn thẳng Diệp Khinh Vũ, vô tình cự tuyệt đề nghị bỏ trốn.

- Vậy thì chính là nói, tất cả những lời Hồng Dịch nói, chẳng qua là gặp dịp thì chơi thôi sao?

Khóe miệng xinh đẹp nhếch lên, để lộ ra nụ cười lạnh lùng mà chua xót.

- Cũng không hoàn toàn như vậy, nữ nhân có thể lọt vào mắt Lý Dật ta, toàn bộ đế đô cũng chỉ đếm được trên một bàn tay.

- Nói như vậy, được người chiếm đoạt thân thể, là vinh hạnh của Diệp Khinh Vũ này rồi!

- Nếu nàng muốn nghĩ như vậy, ta cũng không phủ nhận!

- Ha ha ha, ha ha ha, Lý Dật, người quả nhiên là hèn hạ tới cực điểm, vô sỉ tới cực điểm. Được rồi, đã như vậy, ta sẽ tác thành cho người hèn hạ vô sỉ đến mức tận cùng!

Trên mặt hiện lên vẻ kiên quyết, Diệp Khinh Vũ bỗng nhiên lấy từ trong nhẫn ra một thanh trường kiếm, không chút do dự lướt qua cổ mình.

Lý Dật còn chưa đạt được phần công lực trơ mắt đứng nhìn mỹ nữ phơi thây tại chỗ như vậy, không kịp thúc dục Đấu Khí, thân hình khẽ động, hai ngón tay chụp lấy lưỡi kiếm.

- Xem ra, người còn chưa đủ hèn hạ vô sỉ!

Trên mặt Diệp Khinh Vũ hiện lên một nụ cười quỷ dị, chuyển hướng mũi kiếm, Đấu Khí tăng vọt lao về phía Lý Dật. Sát ý sôi trào như muốn lấy mạng Lý Dật.

Theo bản năng hẩn thi triển vận bộ, dưới chân vừa trượt, dùng một tư thế khó khăn né tránh mũi kiếm sắc bén đích. Tuy nhiên thân thể không có bất cứ phòng ngự Đấu Khí nào, lại bị Đấu Khí sôi trào trên mũi kiếm

Diệp Khinh Vũ xẹt qua. Một vết máu dài đến nửa thước lập tức xuất hiện trên người Lý Dật, từ vai phải xuyên qua dưới xương sườn phía trái.

- Tốt, rất tốt!

Quả nhiên là hồng nhan gây họa, từ khi xuất đạo đến nay chưa từng nếm qua thiệt thòi lớn như vậy, Thiên Khôn Địa Càn Châu và thánh liệu Đấu Khí đồng thời cấp tốc vận chuyển, rất nhanh đã cầm được máu, bắt đầu trị liệu thương thế. Lúc này trên người Lý Dật, cũng lộ ra một luồng sát cơ:

- Diệp Khinh Vũ, chỉ dựa vào người, có thể giết được ta sao!

- Cô ta xác thực không giết chết được người!

Trong góc khuất, một thanh âm quen thuộc truyền đến, Long Ngạo Thiên vẻ mặt đắc ý nói:

- Khinh Vũ chỉ là một ngòi nổ, dẫn dụ người từ đem người từ Lý Minh tổng bộ canh phòng nghiêm ngặt đến đây.

- Xem ra Long Ngạo Thiên các hạ có mười phần nắm chắc áp đảo được Lý Dật ta!

Lý Dật nhìn Long Ngạo Thiên không biết sống chết, vẻ mặt khinh thường nói.

- Lý Dật các hạ thực lực phi phàm, át chủ bài vô số, ở Thiên Phong đế quốc người dám nói áp đảo được người, chỉ sợ còn chưa ra đời. Chỉ có điều, tại hạ có chuẩn bị cho người một phần hậu lễ, chỉ xem Lý Dật các hạ có bản lĩnh tiếp nhận không thôi!

Hắn vỗ nhẹ tay, một luồng sát cơ đậm đặc lập tức từ bốn phương tám hướng lao tới.

Dưới ánh trăng, vô số nhân ảnh dưới các bức tường hai bên nhỏ ngo lao tới, phản quang của binh khí lạnh lẽo và Đấu Khí các màu đan xen vào

nhau, hình thành một tấm lưới tử vong.

- Chỉ dựa vào những người này muốn đánh bại Lý Dật ta, Long Ngạo Thiên, người thật sự càng sống càng bại tàn rồi!

Nhân số tuy nhiều, nhưng tất cả đều là Đấu Sư Đấu Vương, Lý Dật thật sự không đặt vào mắt.

- Không sai, những Đấu Sư Đấu Vương xác thực rất khó lọt vào mắt Lý Dật các hạ. Nhưng đây chính là hậu lễ tại hạ chuẩn bị cho ngươi, 800 tử sĩ!

Trước mặt lực lượng tuyệt đối, số lượng hoàn toàn không có ý nghĩa nào. Và trước mặt số lượng tuyệt đối, lực lượng cũng đồng dạng không có chút ý nghĩa nào. 800 tử sĩ, tên như ý nghĩa, 800 Đấu Sư, Đấu Vương này đã là một đám liều mạng. Một người nếu như không sợ chết, có thể phát huy ra thực lực gấp mấy lần bản thân, 800 người như vậy cùng tụ tập ở một chỗ, thật sự là một chuyện làm cho người ta không thể không cảm thấy kinh khủng.

Trên thực tế, tình thế trước mắt chính là như thế, 800 tử sĩ như từng đàn bướm, không ngừng từ trên cao trùng kích xuống, dưới Đấu Khí bùng bùng chấn động mà Lý Dật phát ra, nếu xông vào hoặc chết hoặc tổn thương. Nhưng không ai sợ hãi lui bước, cho dù chỉ còn lại một hơi thở, cũng liều chết phát ra một kích cuối cùng về phía Lý Dật.

Trong quang lưới Đấu Khí không ngừng hạ xuống, cho dù Lý Dật triển khai đấu cánh mạnh mẽ đột phá cũng không phải không thể được, nhưng khó tránh khỏi làm bản thân bị thương. Huống hồ loại tình huống đào thoát này, cũng không phải phong cách hành sự của Lý Dật.

800 tử sĩ, rất tốt, rất cường đại, đây nhất định cách Long Ngạo Thiên nghĩ ra. Lấy Diệp Kinh Vũ làm mồi nhử, dụ mình đến đây, đầu tiên để Diệp Kinh Vũ đánh lén trước, mặc dù không tạo thành tổn thương chí mạng cho mình nhưng cũng ảnh hưởng đến chiến đấu. Sau đó 800 tử sĩ thay nhau trùng kích, hao tổn Đấu Khí của mình. Nếu không có gì bất

ngờ xảy ra, đúng lúc Đấu Khí của mình hao tổn cạn kiệt, cường giả chân chính sẽ xuất hiện!

Long Ngạo Thiên này chưa nói cái khác, chỉ dựa vào hãn có thể nhìn ra quan hệ tế nhị của mình và Diệp Khinh Vũ, đồng thời thuyết phục Diệp Khinh Vũ làm ngòi nổ, càng khẳng định quyết tâm diệt trừ hãn của Lý Dật.

Vân Bộ phối hợp với Thanh Vân Thủ, một tầng Đấu Khí phòng ngự nhàn nhạt toát ra, Lý Dật không lãng phí nhiều Đấu Khí hơn nữa. Bộ pháp thân hình quỷ dị, mỗi một chiêu đánh ra là một tiếng kêu rên đau đớn, trong hẻm nhỏ đã chất đầy thi thể bừa bãi. Nếu không phải ôm quyết tâm sẽ chết, cường giả bình thường nhìn thấy cảnh tượng này, sợ rằng đã sớm kinh sợ thối lui rồi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thỏa Hiệp

Q.6 - Chương 47: Thỏa Hiệp

- Lý Dật, tại sao ngươi không liều mạng đào tẩu, hiện tại đào tẩu tối đa chỉ bị thương, muộn thêm một chút chỉ sợ cũng không có cơ hội đó! Long Ngạo Thiên ung dung đứng bên cạnh Diệp Khinh Vũ, mĩa mai nói.

- Khích tướng như vậy, chính là sợ ta bỏ đi!

Lý Dật đang vô cùng bận rộn cũng không quên đánh trả:

- Phần đại lễ này Lý Dật ta đã nhận rồi, chẳng phải chỉ là 800 phế vật không biết sống chết sao. Nếu Long Ngạo Thiên không chóng quên, có lẽ còn nhớ chuyện ở Vạn Triều!

Nghe thấy Lý Dật nhắc đến Vạn Triều thành, khóe miệng Long Ngạo Thiên khẽ cau lại. Ở đại sảnh Mạc gia trong Vạn Triều thành, Lý Dật hoành hành ngang ngược, uy thế hiển hách khi đó, Long Ngạo Thiên làm sao có thể quên được.

Lý Dật lúc này, ý chí chiến đấu đã đạt tới trình độ đỉnh cao, vừa mạnh vừa chiến đấu ngoan cường, chính là điểm mạnh nhất của vị sát thủ mạnh nhất thế giới hắc ám này. Chém giết đến mức hào hứng vô cùng, binh khí bát phẩm Đoạn Hồn Nhận tung hoành trên tay. Vũ khí quý dị vừa xa vừa gần, như lưỡi hái tử thần, không ngừng những đường vòng cung không thể tưởng tượng, nương theo mỗi một đường vòng cung là máu chảy tràn trề và cường giả ngã xuống.

Thây chết xếp đầy ngõ hẻm, máu chảy thành sông, mùi huyết tinh dày đặc tràn ngập hơi thở, khiến Long Ngạo Thiên đứng bên cạnh xem cuộc chiến cũng trắng bệch.

Không ngờ Lý Dật lại mạnh mẽ đến tận lúc này, 800 tử sĩ tứ đại gia tộc tỉ mỉ chọn lựa, không phải là đám dân liều mạng quen chiến đấu hung hãn, làm sao đến trước mặt Lý Dật lại trở thành đám dưa leo đang chờ cắt như vậy?

Đầu lâu của tử sĩ cuối cùng chia lìa khỏi thân xác dưới Đoạn Hồn Nhận, Lý Dật toàn thân nhuốm máu đen, căn bản không thấy được màu sắc quần áo hiện ngang đứng trong đồng xác chết, toàn thân tản ra một luồng khí thế ngút trời.

- Long Ngạo Thiên, đến phiên ngươi!

Long Ngạo Thiên không nhận được rung mình một cái, vô ý thức lùi về phía sau Diệp Khinh Vũ.

- Lý Dật, đừng gấp gáp như vậy, trò hay mới vừa bắt đầu?

Một âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng truyền đến cách đó không xa. Hắn đưa mắt nhìn lại, ba thân ảnh đứng trên nóc nhà. Với cảm giác của Lý Dật, đương nhiên không phải không biết ba cường giả đã đến, đây cũng là nguyên nhân hắn không lập tức xuống tay với Long Ngạo Thiên.

Tông Bãng nói không sai, trò hay giờ mới bắt đầu, hà tất phải gấp gáp như vậy!

- Tông tiểu thư, không muốn giới thiệu cho Lý Dật hai vị tay chân phía sau sao?

- Có quen biết hay không đã không còn ý nghĩa gì rồi, người cho rằng hôm nay người còn có thể sống sót rời khỏi chỗ này sao?

Nhẹ nhàng khẽ động, Tông Bãng và hai cường giả sau lưng đã hạ xuống trước mặt Lý Dật.

Hai lão giả một cao một thấp, trên khuôn mặt xám trắng hoàn toàn không có biểu lộ gì. Nhìn thế nào cũng ra phong vận của hai lão quái vật trong tàng kinh cách Lý gia ở Vạn Triều. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, hai lão giả này, hiển nhiên cũng là cường giả tiền bối không xuất thế của Tông gia, là một trong những át chủ bài của Tông gia.

Hai Đấu Hoàng! Cộng thêm Tông Bãng thập đại Đấu Vương của Thiên Phong đế quốc, xem ra tin tưởng của Tông đại tiểu thư không phải không có cơ sở.

- Tông tiểu thư thật sự quá xem trọng Lý Dật, hai đại Đấu Hoàng thêm một Đấu Vương còn sợ không khuất phục được ta, làm ra 800 cái thứ không biết sống chết. Chỉ có điều, người cho rằng như vậy là đủ rồi sao?

- Trong tình huống này còn có thể cười ung dung như thế, Lý Dật, ở Thiên Phong đế quốc, người có thể làm cho Tông Bãng ta bội phục cũng không nhiều, xem như người là một trong số đó. Đáng tiếc chúng ta là địch nhân, cho nên người phải chết!

Chữ “chết” vừa ra khỏi miệng, hai vị Đấu Hoàng một cao một thấp, mặt không biểu hiện đã trong nháy mắt khẽ động, trái phải tách ra cùng với Tông Bãng hình thành chữ “Phẩm” vây quanh Lý Dật ở chính giữa.

- Ta cũng không ngại nói cho người biết, Tông Băng, ta ghét nhất loại đàn bà mạnh bạo!

Cùng là nữ nhân, khác biệt lớn như vậy sao. Tông Băng hoàn toàn có thể xem là một mỹ nữ hiếm có, nhưng một mỹ nữ như vậy, chỉ sợ ngay cả hứng thú kéo vào sau lùm cây lột sạch, Lý Dật cũng không có.

- Ta không cần người thích. Chu Tước trung giai, băng hoàng rít gào!

Hàn Băng Đấu Khí trong nháy mắt ngưng kết, ngưng lại thành một con Phượng hoàng băng, rít gào lao về phía Lý Dật. Lý Dật mỉm cười quý dị, tiện tay tung ra mấy đạo Nam Minh Lưu Hỏa nghênh đón Phượng hoàng băng. Chỉ quyết trong tay phi động, sau lưng lại là Đấu Khí hóa cánh, cấp tốc bay lên giữa không trung.

Trong không gian bỗng nhiên xuất hiện một trận sóng động dị thường, linh khí thiên địa xung quanh tựa hồ chịu sự ép buộc nào đó, với tốc độ cực nhanh tuôn chảy vào trong hẻm nhỏ, hình thành từng đạo vòng xoáy tràn ngập sát phạt.

- Không hay rồi, mau lui lại!

Lão giả Đấu Hoàng cao lớn kinh hãi quát lên, cấp tốc lướt ra sau, đụng phải bức tường sau người. Nhưng cuối cùng vẫn trốn ra được phạm vi thể lực của “Kim úng đồ long trận”, Tông Băng và vị Đấu Hoàng nhỏ bé không có may mắn như thế, chỉ trong giây lát ngậy người, trận pháp dĩ nhiên thành hình, thiên địa linh khí xoay tròn hội tụ thành từng lưỡi dao gió bén nhọn, đánh tới hai người.

- Không tệ, có thể biết được lợi hại của trận pháp này!

Có thể trở thành át chủ bài Tông gia, vị Đấu Hoàng cao lớn thật sự vẫn có chút tài năng. Vừa rồi Lý Dật dốc sức chiến đấu với 800 tử sĩ liên đoàn được, theo cách xử sự của Long Ngạo Thiên, tuyệt đối không thể lại sắp xếp nhiều phế vật như vậy, chắc chắn còn có cao thủ cường giả ở phía sau. Bởi vậy hẳn vừa đồ sát những Đấu Sư, Đấu Vương, đồng thời lại lặng yên bày “Kim úng đồ long trận” trong hẻm.

Nói ra thì đơn giản, nhưng dưới sự vây công liều mạng của 800 tử sĩ, nếu không có Vân Bộ thân pháp tinh diệu và kinh nghiệm lâm chiến cực kỳ phong phú của Lý Dật, vừa giết chóc vừa bày trận thì chuyện cũng không dễ dàng.

Đáng tiếc là đụng phải một người biết hàng, trốn thoát mất.

- Trận pháp có lưỡi dao gió cổ quái, đừng công kích!

Vị Đấu Hoàng cao lớn thấy Tông Băng và vị Đấu Hoàng bé nhỏ dốc sức liều mạng sử dụng Đấu Khí đánh úp lại những lưỡi dao gió lao đến, lại càng cảm giác không ổn, vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

Xem ra chẳng những biết hàng, hơn nữa còn rất có nghiên cứu đối với trận pháp này. Lý Dật vừa động tâm niệm, sát ý đại động. Chưa diệt trừ vị Đấu Hoàng cao lớn, chỉ sợ trận pháp này sớm muộn sẽ bị hấn phá. Đến lúc đó ba người vây công mình là một chuyện vô cùng nguy hiểm. Dù sao dốc sức chiến đấu với 800 tử sĩ không phải là đập chết 800 con ruồi, tinh lực Đấu Khí vẫn hao tổn quá lớn.

Đấu Hoàng cao lớn xác thực có chút tinh thông đối với trận pháp này, dĩ nhiên nhìn ra “Kim úng đồ long trận” hấp thu Đấu Khí của người công kích hóa thành chỗ huyền diệu cho mình sử dụng. Hấn lập tức suy nghĩ, nếu cứng rắn phá trận pháp này, chỉ sợ sẽ khiến lực sát thương càng lúc càng lớn. Biện pháp duy nhất trước mắt là ngăn chặn người bày trận, khiến hấn không cách nào điều khiển trận pháp, không điều khiển bày trận, sẽ không có cách nào rút ra nhiều linh khí thiên địa hơn. Những lưỡi dao gió do linh khí thiên địa biến thành chính là dòng nước không nguồn, cây không có rễ, hiển nhiên tan thành mây khói. Sau khi suy nghĩ, vị Đấu Hoàng cao lớn nói với hai người Tông Băng:

- Dùng Đấu Khí bảo vệ toàn thân, không nên công kích!

Trong tay lại hiện ra một trận tiếng sấm cuộn cuộn, một lôi cầu cực lớn bày trận trong nháy mắt, nện về phía Lý Dật.

Vị Đấu Hoàng cao lớn tính toán không sai, vấn đề là, hấn có thể khiến Lý Dật không cách nào điều khiển trận pháp sao!

Lôi cầu do Đấu Hoàng bát tinh phát ra thanh thế cũng làm cho người ta sợ hãi, đối với loại Đấu Khí có thuộc tính tê liệt làm người đau đầu này, cho dù là một Đấu Hoàng đỉnh phong chỉ sợ cũng không dám đón đỡ. Nhưng điều khiến vị Đấu Hoàng phiên muện chính là tiểu tử tên là Lý Dật kia chẳng những không tránh không nhượng bộ, tay phải gảy nhẹ, hai đạo Âm Dương Thần Lôi một đen một trắng đan xen lại ầm ầm đánh tới.

Âm Dương Thần Lôi đánh lôi cầu thành phần vụn, thế đi không giảm, chỉ nhỏ lại một vòng. Vị Đấu Hoàng cao lớn kinh hãi, cấp tốc bày ra một cái tấm lá chắn, khó khăn ngăn cản Âm Dương Thần Lôi, xung quanh thân thể là thanh âm lôi điện ầm ầm, hơn nửa người lập tức tê liệt. May mà bản thân vị Đấu Hoàng này cũng là lôi thuộc tính, có kháng lực tự nhiên với hiệu quả tê liệt này, nếu là cường giả thuộc tính khác, chỉ sợ ăn một kích này đã xong đời rồi.

Lý Dật chỉ quyết phi động, thừa dịp điều khiển trận pháp không ngừng hấp thu thiên địa linh khí xung quanh. Đáng tiếc nơi này là chỗ dân nghèo để đô tụ cư, cũng không phải linh sơn tú thủy, thiên địa linh khí cực kỳ mỏng, lực công kích của trận pháp giảm bớt đi nhiều. Thực lực của Tông Bãng và vị Đấu Hoàng nhỏ bé đều không kém, nhất thời cũng không có cách nào làm gì bọn họ.

Tâm niệm vừa chuyển, Lý Dật cũng triển khai suy nghĩ đồng dạng với vị Đấu Hoàng cao lớn. Chỉ cần nắm được đối phương trước, mới có thể toàn lực đối phó với người trong trận.

Vị Đấu Hoàng cao lớn há lại không đoán được suy nghĩ của Lý Dật, thừa dịp Lý Dật phân thần điều khiển trận pháp, đem toàn bộ tinh thần thi triển một chiêu đấu kỹ Chu Tước cao cấp.

- Bạo Lôi Huyền Long Sát! Sát sát sát!

Tuy là đấu kỹ Chu Tước cao cấp, không đủ để khiến cho thiên địa dị tượng, nhưng chiêu đấu kỹ này không ngờ cũng dẫn đến một trận cộng hưởng giữa thiên địa, tầng tầng mây đen cấp tốc bao trùm, che khuất nửa

vòng trăng khuyết, lồi quang trong mây đen lập loè, bỗng nhiên như có được chỉ thị nào đó, hóa thành một đạo Lôi Long đánh thẳng về phía Lý Dật.

Đấu kỹ Bạch Hổ? Lý Dật cả kinh, loại uy thế cộng hưởng thiên địa này mặc dù thua kém đấu kỹ Bạch Hổ dẫn phát dị tượng thiên địa, thoát nhìn cũng rất dễ lầm là đấu kỹ Bạch Hổ, lại cộng thêm khí thể bàng bạc của bản thân đấu kỹ, Lý Dật cũng không dám xem thường, thi triển Đấu Khí hộ thể, hai đạo Âm Dương quăng ra trước, sau đó nhanh chóng lên đỉnh đầu kết xuất một lá chắn hỏa một lá chắn băng.

Lôi Long dùng tốc độ kinh người tấn công xuống dưới, va chạm với Âm Dương Thần Lôi, lập tức rút nhỏ vài phần, sau đó hung hăng nện lên lá chắn băng và lá chắn hỏa. Thanh âm kinh thiên động địa ầm ầm ầm.... vang vọng bầu trời đêm, nhà cửa bên trong phạm vi gần trăm thước xung quanh trong nháy mắt san thành bình địa, may mà khi bố trí 800 tử sĩ, tứ đại gia tộc đã đuổi người dân trong nhà đi, nếu không, nơi này sẽ biến thành địa ngục nhân gian.

Tiếp được chiêu này, Lý Dật mới biết được, đây đúng là một chiêu đấu kỹ Bạch Hổ, nếu không nhất định sẽ không thể không có tổn thương dưới sự công kích của Lôi Long. Dù như vậy, từng trận tê dại Lôi Long mang đến cũng tràn ngập khắp người.

Chưa quên dẫn đạo thiên địa linh khí hòa nhập vào trận pháp trước, Lý Dật mới cười ha ha nói:

- Lão gia hỏa thật là cao cường, vừa ra tay đã dùng đấu kỹ sắc bén như vậy. Người làm vậy mà ta không đỡ thì thật vô lễ. Bản thiếu gia phải cho người thấy thế nào là đấu kỹ cấp Bạch Hổ thật sự!

- Đợi đã, Lý Dật các hạ! Nhìn thấy đấu kỹ mình ẩn giấu không thể tạo thành tổn thương với Lý Dật, vị Đấu Hoàng cao lớn mới biết được chênh lệch giữa Đấu Hoàng bát tinh và Đấu Hoàng đỉnh phong. Loại chênh lệch này khiến cho vị Đấu Hoàng cao lớn ý thức rõ ràng được, đừng nói là đánh bại đối thủ, hoặc là ngăn chặn đối thủ không cách nào điều khiển

trận pháp, chỉ sợ đối phương tung ra một chiêu đấu kỹ Bạch Hổ cũng đủ khiến mình bỏ mạng.

Vị Đấu Hoàng này cũng không sợ chết, nhưng hẳn biết rõ Tông Bãng đang đau khổ chống đỡ trong trận pháp, là hi vọng của Tông gia. Phế vật Tông Kiệt Khánh vốn không cách nào trông cậy được rồi, nếu như Tông Bãng lại có gì ngoài ý muốn, hai lão này cũng không còn mặt mũi nào quay về Tông gia. Cho nên hiện tại vị Đấu Hoàng cao lớn chỉ có một con đường có thể đi: Thỏa hiệp!

- Lý Dật các hạ, hôm nay Tông gia xem như nhận thua, người có yêu cầu gì cứ việc nói, chỉ cần người buông tha Tông Bãng!

Thỏa hiệp nhanh như vậy sao? Vị Đấu Hoàng này thật sự rất thức thời, Lý Dật lạnh lùng cười cười:

- Bất cứ yêu cầu nào cũng được sao?

- Chỉ cần Tông gia làm được!

Lý Dật không chút suy nghĩ:

- Thứ nhất, giết chết tiểu tử kia!

Ngón tay Lý Dật chỉ hướng Long Ngạo Thiên.

- Không có vấn đề! Còn nữa không?

Đối với vị Đấu Hoàng cao lớn mà nói, Long Ngạo Thiên mặc dù được Hồng gia rất tán thưởng, nghe nói còn là đệ tử Bắc Đấu tông, sư đệ của Hồng Vũ, nhưng so với đại tiểu thư nhà mình, tiểu tử này không bằng một cọng lông, cho nên vị Đấu Hoàng này đáp ứng rất nhanh.

- Trước hết cứ giết hắn đi rồi ta sẽ nói yêu cầu thứ hai!

- Lý Dật các hạ còn chưa tin lão phu sao? Người cứ nói tất cả yêu cầu ra, nếu có thể làm, Tông gia đương nhiên sẽ làm!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tuyệt Cảnh

Q.6 - Chương 48: Tuyệt Cảnh

- Yêu cầu thứ hai càng đơn giản.

Lý Dật cũng biết vị Đấu Hoàng này tuyệt đối sẽ không ngu xuẩn giết Long Ngạo Thiên trước rồi chờ mình nói yêu cầu thứ hai, vì vậy cũng không miễn cưỡng, trên mặt hiện lên luồng tà ý, chuyển hướng sang Tông Băng đang đau khổ dùng Đấu Khí phòng ngự chèo chống trong trận pháp:

- Kêu Tông đại tiểu thư của các người cởi hết quần áo nhảy múa.
Bản thiếu gia thật sự muốn nhìn xem loại phụ nữ như đàn ông này có phải nữ nhân hay không!

- Vô sỉ hạ lưu.

Tông Băng có thân phận thế nào chứ, từ nhỏ đến lớn chưa từng chịu ô nhục như vậy, lập tức mắng chửi. Chẳng qua nữ nhân này mặc dù thực lực bất phàm, lạnh lùng quyết đoán, nhưng cũng không giỏi mắng chửi người khác, chỉ mắng được một câu “Vô sỉ hạ lưu”, cuối cùng không tìm ra được lời nào độc ác hơn.

- Lý Dật các hạ, lão phu thành tâm thỏa hiệp, người đừng tưởng rằng lão phu thực sự sợ người, cùng lắm thì liều chết phá lưới, Lý Dật các hạ cũng đừng yêu cầu quá đáng.

Vấn đề là Lý Dật không phải thành tâm thỏa hiệp, trong tình huống bản thân chiếm hết ưu thế này, có cơ hội một lần hành động đánh chết hai đại Đấu Hoàng, một Đấu Vương của tứ đại gia tộc, nếu Lý Dật bỏ qua, vậy thì quá đáng tiếc.

Lý Dật nhếch môi, không cho rằng như vậy:

- Chẳng phải chỉ là thoát y nhảy múa thôi sao, chuyện đơn giản như vậy cũng không làm được, còn nói là thành tâm. Lão đầu, thành tâm của người cũng rẻ quá!

Sắc mặt vị Đấu Hoàng này lập tức trở nên khó coi vô cùng, đây rõ ràng là đối phương muốn tiêu diệt mình.

- Vậy được rồi, Lý Dật, chúng ta liền chết phá lưới, lưỡng bại câu thương!

Khi đã quyết định dốc sức liều mạng, trên người Đấu Hoàng cao lớn tràn ra khí thế kinh người.

- Chỉ dựa vào người muốn lưỡng bại câu thương với bản thiếu gia, chỉ sợ còn không xứng!

- Nếu có thêm bốn hoàng này nữa thì sao?

Giữa không trung bỗng nhiên truyền tới một âm thanh cường tráng, không phải là Phong Hoàng quen thói mượn gió bẻ măng thì còn có thể là ai?

Đấu cánh Lưu Ly vẽ ra một đường vòng cung duyên dáng, Hải Hâm hạ xuống sau lưng Lý Dật, hình thành xu thế tiền hậu giáp kích bao vây Lý Dật.

Phong Hoàng đến thật là đúng lúc, nếu bình thường mình thật ra cũng không sợ hãi, chẳng qua hiện tại tại Đấu Khí bản thân còn chưa khôi phục hoàn toàn, trước mặt còn có một vị Đấu Hoàng bất tỉnh, vẫn phải phân tâm điều khiển “Kim úng đồ long trận”, nhiệm vụ này không thể hoàn thành.

Xem ra cần phải dùng một át chủ bài.

- Phong Hoàng các hạ, bọn Tông Băng vẫn còn bị bao trong trận, không cần nói nhiều, tốc chiến tốc thắng!

Hải Hâm hiện thân, Đấu Hoàng cao lớn khí thế đại thịnh, lôi cầu Đấu Khí ngưng tụ âm âm lao tới. Mặt khác Hải Hâm cũng biết lúc này không tiện đánh lâu, chỉ quyết khê động, một đạo gió lốc Đấu Khí thoát nhìn rất mỏng manh, yên lặng cuốn về phía Lý Dật.

Hai đại Đấu Hoàng đồng loạt xuất thủ, không khí xung quanh đều ngưng lại thành sát khí vô hình, khiến cho Lý Dật ở bên trong cảm thấy rất áp lực, tăng Đấu Khí lên tới cực hạn, Lý Dật vẫn cường ngạnh.

- Hồi Phong Chương, xoắn kình!

Dưới công kích của hai đại Đấu Hoàng, sử dụng Hồi Phong Chương cần chút quyết đoán, nếu như thực lực chênh lệch quá xa, Hồi Phong Chương không cách nào xoắn hai luồng Đấu Khí ra ngoài, như vậy dựa vào Đấu Khí phòng ngự của bản thân căn bản không cách nào tiếp nhận sức mạnh khổng lồ như vậy, kết cục chính là xương cốt cũng không còn.

Đương nhiên, Lý Dật có can đảm sử dụng Hồi Phong Chương, cũng là vì thực lực của Đấu Hoàng đỉnh phong.

Hai luồng Đấu Khí bị Hồi Phong Chương xoắn kình kéo lê một đường vòng cung quỷ dị, thẳng đến “Kim úng đồ long trận”. Lực lượng khổng lồ xông tới phía dưới, Đồ Long trận rung động một hồi, tựa hồ tan vỡ, nhưng trong nháy mắt, sức mạnh trong trận pháp lập tức tràn đầy, lưỡi dao gió đánh úp về phía Tông Băng và vị Đấu Hoàng thấp bé càng thêm mãnh liệt. Phía trên lá chắn băng trên người Tông Băng lập tức hiện ra vết rạn như mạng nhện, vị Đấu Hoàng kia kinh hãi kiên cường viện thủ, lá chắn băng bảo vệ mới không tiếp tục rạn nứt.

- Cận chiến!

Vị Đấu Hoàng cao gầy cũng kinh hãi, không nghĩ tới Lý Dật có đấu kỹ lập lòe tinh diệu như vậy, lập tức không quan tâm, nhào tới, Đấu Khí trong tay lượn lờ đan xen thành một thanh trường kiếm lôi điện màu tím, bổ xuống người Lý Dật.

Hải Hâm là hạng thông minh, mặc dù không hiểu trận pháp gì, cũng nhìn ra được chỗ cổ quái của trận pháp, nghe thấy Đấu Hoàng cao gầy nhắc nhở, lập tức từ bỏ oanh kích Đấu Khí, tay phải run lên, thành linh xuất hiện một thanh đao tàn ảnh.

Lý Dật cũng không kiêng kỵ loại chiến pháp áp sát này, chính là một loại chiến pháp chiến đấu lâu dài giữa Đấu Hoàng, Đấu Khí hao tổn cũng ít, trong tình huống này, hai vị Đấu Hoàng thường thường phải đấu hơn mấy ngày mấy đêm mới có thể phân ra thắng bại. Dựa vào huyền bộ quý dị, Lý Dật hoàn toàn có thể đối phó với giáp công của hai đại Đấu Hoàng, nhưng nếu muốn tranh thủ đi điều khiến trận pháp lại không thể.

Thứ mà vị Đấu Hoàng cao gầy mong muốn, hiển nhiên chính là hiệu quả này.

Mất đi điều khiển của người bày trận, “Kim úng đồ long trận” dần dần hòa hoãn, vòng xoáy thiên địa linh khí hình thành cũng bắt đầu tán loạn.

- Lý Dật, còn không thúc thủ chịu trời. Ha ha ha, tiểu tử ngươi cũng có hôm nay, biết rõ mùi vị không có lối thoát chưa!

Hải Hâm một mặt làm nhiễu loạn tâm thần Lý Dật, trên tay cũng không hề chậm rãi, đao tàn ảnh do Đấu Khí biến thành rất chân thực, mũi đao không rời khỏi yếu điểm của Lý Dật.

- Thúc thủ chịu trời? Trong từ điển của bản thiếu gia không thấy từ này.

Ngoài miệng không rơi vào thế hạ phong, nhưng tình thế hiện tại Lý Dật đã có chút khốn đốn. Vết thương bị Diệp Khinh Vũ đánh lén, vốn đã khép miệng đang có xu thế rạn nứt trong khi đánh nhau kịch liệt, dốc sức chiến đấu với 800 tử sĩ đã tổn hao không ít Đấu Khí. Hiện giờ bị hai Đấu Hoàng bức bách, ý lại Vân Bộ tinh diệu mặc dù có thể chèo chống, nhưng trận pháp bị phá là chuyện sớm muộn. Đến lúc đó ba vị Đấu Hoàng thêm một Đấu Vương nổi tiếng, tình thế đúng là cực kỳ hung hiểm.

Nhưng Lý Dật vẫn chưa sử dụng át chủ bài!

Tình thế tuy hung hiểm, nhưng vẫn chưa tới thời điểm vạn bất đắc dĩ, đối phương có chuẩn bị mà đến, có người thay thế cường ngạnh hay không rất khó nói. Nếu hãn tùy tiện vận dụng át chủ bài tuyệt đối không phải lựa chọn sáng suốt.

Ầm.

Một tiếng vang thật lớn, “Kim úng đồ long trận” cuối cùng tan vỡ. Sắc mặt Tông Bằng có chút tái nhợt triệu hồi phòng ngự lá chắn băng, gần giọng kêu hai chữ:

- Lý Dật!

Sau đó hóa thành một đạo tàn ảnh, với tư thế dốc sức liều mạng gia nhập chiến đoàn.

Bị trận pháp vây khốn chặt vật không chịu nổi đã thôi rồi rồi, lại còn kêu Tông đại tiểu thư cởi sạch quần áo khiêu vũ, đây đã là lý do đầy đủ để Tông đại tiểu thư giết hãn một vạn. Nhìn thấy Tông Bằng ra tay, vị Đấu Hoàng thấp bé há chịu khoan tay đứng nhìn, tức tối hóa thành một đạo Đấu Khí vô cùng sắc bén, bão tố bắn về phía Lý Dật.

- Tứ đại gia tộc và Bắc Đấu tông thật sự quá đề cao bản thiếu gia rồi!

Ánh mắt hung hãn chột lóe lên trong mắt Lý Dật, càng là tuyệt cảnh càng kích phát ra tiềm năng của Lý Dật, hãn vẫn chưa triệu hồi hai con át chủ bài là con rối mị ảnh và Phá thiên kiếm, Lý Dật thủ quyết phi động, nhiệt độ trong không gian đột nhiên tăng cao, tựa hồ hỏa nguyên tố bên trong thiên địa linh khí ở phạm vi hơn mười dặm đều bị hút sạch đến bên người.

Giữa thiên địa cực nóng, tất cả vật chất bên trong phạm vi mấy chục thước đột nhiên bốc cháy.

- Bạch Hổ trung giai, Lưu Hỏa Liệt!

Dù sao cũng là trong đế đô, hỏa nguyên tố tương đối dồi dào, hơn nữa đồng dạng là đấu kỹ Bạch Hổ, thời gian chuẩn bị Lưu Hỏa Liệt ngắn hơn nhiều so với Huyết Nguyệt Cuồng Cường. Trong nháy mắt, Nam Minh Lưu Hỏa đan xen tạo thành một con mãnh thú liệt diễm. Liệt diễm nóng bỏng đã không phải là màu da cam hoặc đỏ thẫm bình thường, mà là màu sáng bạch, lấy thái xoáy thiêu đốt vạn vật xoay tròn thành một trận liệt diễm cuồng phong, lấy Lý Dật làm trung tâm, càn quét ra xung quanh.

Đấu kỹ Bạch Hổ! Dù là chiếm hết ưu thế, bốn đại cường giả đối mặt với đấu kỹ Bạch Hổ này cũng không còn chút máu. Hai vị Đấu Hoàng cao thấp không chút nghĩ ngợi, đồng thời chặn trước mặt Tông Băng, nhanh chóng bày ra từng đạo phòng ngự che chắn. Cho dù là loại cường giả giống như truyền thuyết, thành danh nhiều năm như Phong Hoàng Hải Hâm cũng vẻ mặt ngưng trọng.

Ầm.

Mãnh thú Liệt Diễm âm âm nổ, một biển lửa nóng bỏng bên trong phạm vi vài trăm mét, ngay cả hòn đá trong biển lửa cũng bị đốt thành tro tàn. Rất lâu sau đó, hỏa diễm xung quanh mới chậm rãi tản đi, bốn đại cường giả thân đều cháy đen, tầng tầng Đấu Khí che chắn không còn sót lại chút gì.

- Thật là lợi hại!

Hải Hâm phun ra một ngụm máu đen, khen tự đáy lòng, xem ra bị thương cũng không nhẹ.

So với ba người Tông thị hợp lực đối kháng, mặc dù hình tượng chật vật, nhưng cũng không chịu ảnh hưởng gì lớn. Chẳng qua mái tóc màu nâu xinh đẹp của Tông Băng bị hủy hoại không còn.

Diệp Khinh Vũ và Long Ngạo Thiên cũng đã không thấy bóng dáng, không biết là bị đốt thành tro bụi hay là đã sớm cao chạy xa bay.

Chỉ là một chiêu đấu kỹ Bạch Hổ, cũng tiêu hao Đấu Khí của Lý Dật cực lớn, một chiêu này, sắc mặt Lý Dật tái nhợt như tờ giấy, thở dốc bất định. Nếu không có ma khí Thiên Khôn Địa Càn Châutại, chỉ sợ sớm đã không cách nào chống đỡ thân thể đứng yên.

Bốn đại cường giả, rõ ràng không chết người nào cả! Điều này ít nhiều nằm ngoài dự đoán của Lý Dật.

- Lý Dật, đốt đã nghiền chứ, giờ đến phiên bốn hoàng ra chiêu, nếu người tiếp được chiêu này, bốn hoàng xem như phục người hoàn toàn!

Hải Hâm cũng rất nhạy cảm, hiển nhiên nhìn ra Lý Dật đã sa cơ lỡ vận, cho nên dám tung ra cuồng ngôn này.

- Xem ra một chiêu này của Phong Hoàng cũng là đấu kỹ cấp Bạch Hổ, nếu bản thiếu gia nhận, một chữ phục chỉ sợ không thể hiện được phong phạm của Phong Hoàng!

- Quả nhiên có chút ý tứ, công phu mạnh miệng ở Thiên Phong đế quốc thật sự không có ai có thể so sánh. Vậy người nói đi, nếu tiếp được một chiêu này của ta, muốn ban thưởng cái gì. Ha ha ha, Phong Hoàng ta cam đoan, bất luận người đưa ra cái gì ta đều đáp ứng người, bởi vì một chiêu này qua đi, người chắc chắn sẽ chết!

- Phong Hoàng không sợ gió lớn đầu đầu lưỡi sao? Thủ đoạn của bản thiếu gia, Phong Hoàng còn chưa lĩnh giáo đủ sao? Được, ta tiếp một chiêu này của người, cũng không cần cái gì khác, chỉ cần ngày mai trong giải thi đấu tuyển chọn phò mã, người cưỡi trần chạy một vòng là được?

Nếu Lý Dật nói tiếp được một chiêu của Hải Hâm, muốn lấy mạng của hắn, Hải Hâm cũng chỉ cười cười, nhưng là nói cưỡi truồng chạy một vòng, lại khiến Hải Hâm thật sự nổi giận. Hải Hâm đường đường là một Phong Hoàng, nếu quả thật cưỡi truồng chạy một vòng trước mặt vạn

người, người của Bắc Đẩu tông sau này cũng không dám ngáng đầu bước đi ở đế đô.

Kỳ thật Lý Dật vô cùng có tự tin có thể tiếp được một chiêu của Hải Hâm, nhiều nhất là hủy con rối mị ảnh. Chỉ là nhìn tình thế đêm nay, cho dù tiếp được một chiêu của Phong Hoàng không chết, bên cạnh còn có Tông Bạng ước gì mình chết đến vạn lần.

Xem ra hai át chủ bài cuối cùng không thể không lấy ra.

Ngay lúc Lý Dật có ý định triệu hồi Mị Ảnh khôi lỗi Thôn Thiên thú, một tiếng cười thanh thúy bỗng nhiên xuất hiện trong tai mọi người. Lúc này, cho dù là chung quanh có người, cũng đều tránh xa, chỉ sợ những cường giả này tranh đấu tai bay vạ gió. Nhưng tiếng cười thanh thúy lại dùng tốc độ cực nhanh tới gần chỗ của năm vị cường giả.

- Khanh khách, ha ha ha, thật náo nhiệt, ta cứ thắc mắc không biết là ai, thì ra là các người, khó trách từ xa đã nghe thấy đánh nhau như sét đánh. Lý Dật, tại sao lại đánh nhau với bọn họ chứ?

Người vừa đến vẻ mặt cười tươi như hoa, ánh mắt nhìn năm vị cường giả không khác gì nhìn mấy tiểu tử gà mờ ấu đả ngoài đường, khí độ này làm cho người ta im lặng cực độ, ngoài Hoa Hoàng Dụ Thần đứng đầu trong thất hoàng Thiên Phong còn có thể là ai nữa chứ?

Nhìn thấy Hoa Hoàng Dụ Thần xuất hiện, Lý Dật biết tối nay mình không chết được, khóe miệng nhếch lên, hiện ra nụ cười đẹp mắt:

- Thần Thần tử, ta đang dạy dỗ cho mấy kẻ ngu xuẩn không biết sống chết này, nếu tử đến chậm một bước, mấy tên này đã bị làm thịt rồi!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vận Dụng Át Chủ Bài

Q.6 - Chương 49: Vận Dụng Át Chủ Bài

Bọn bốn người Hải Hâm, Tông Bằng mặc dù không chịu nổi Lý Dật nói như vậy, nhưng hình tượng thật sự chật vật tới cực điểm, đã bị dấu kỹ Bạch Hồ Lưu Hỏa Liệt thiêu đốt, người nào cũng đầu tóc đen xám, quần áo cũng sớm không còn hình dáng, lúc này còn có thể mở miệng nói gì.

Đây cũng là nguyên nhân khiến Dụ Thần Cầm cười ha ha không ngừng!

Phong Hoàng Hải Hâm tiếng tăm lừng lẫy, Tông Bằng kiêu ngạo giống như Kim Phượng Hoàng, nhưng hình tượng lúc này, nói ra chỉ sợ ngay cả người bại nào cũng không dám tin.

Thấy Hoa Hoàng hiện thân, nhưng lại có bộ dạng tử đệ thân mật với Lý Dật, trong lòng Hải Hâm như trầm xuống. Hoa Hoàng Dụ Thần, Hải Hâm cũng chưa từng giao thủ với cô ta, giữa Thiên Thần Thương Minh và Bắc Đẩu tông từ trước đến nay nước giếng không phạm nước sông, thuộc về thế lực trung lập ở Thiên Phong đế quốc. Vì giết chết Lý Dật, Hải Hâm ngược lại không sợ đắc tội với Thiên Thần Thương Minh, chỉ có điều, có thể đòi được trong tay Dụ Thần hay không thì thật sự không dám nói.

- Hoa Hoàng, đây là chuyện giữa Bắc Đẩu tông ta và Lý Minh, kính xin Hoa Hoàng nhìn mối quan hệ vui vẻ từ trước đến nay của Bắc Đẩu tông ta và Thiên Thần Thương Minh, không nên nhúng tay vào trong.

- Phong Hoàng các hạ nói gì vậy, ta nói muốn nhúng tay vào chuyện của các ngươi lúc nào? Thiên Thần Thương Minh chỉ buôn bán, việc buôn bán chú trọng dĩ hòa vi quý, cảnh chém giết ta nhìn mà đau đầu. Lý Dật, người tiếp tục giáo huấn đám đồ ngu này, tử tử chạy cả một ngày đường rồi, giờ về nhà tắm rửa nghỉ ngơi trước!

Năm người ở đây cũng không ngờ Hoa Hoàng Dụ Thần sẽ nói ra những lời này, hơn nữa nhìn dáng vẻ cũng không phải nói giỡn, Dụ Thần tựa hồ cũng không có ý tứ nhúng tay, mà thật sự chỉ tình cờ đi ngang qua.

Trong lòng Lý Dật khê kêu khổ, nhưng ngoài mặt lại không có biểu hiện, cười nói:

- Thần Thần tử chờ một chút, thứ ta nhờ tử mua, tử đã mua được chưa!

Nếu Lý Dật mở miệng cầu Dụ Thần giúp đỡ mình, với cá tính của Lý Dật, cũng thành thật không làm được. Huống hồ, Hoa Hoàng là người có tính cách quái dị, cho dù Lý Dật mở miệng, cũng không dám cam đoan cô ta có thể giúp hắn như hắn mong muốn. Đắc tội với Bắc Đẩu tông, bất cứ thế lực nào của Thiên Phong đế quốc đều phải cân nhắc đến phân lượng của mình đầu tiên.

- Thiên Quy linh thạch, bằng nhưng ngàn năm sao? Vận khí không tệ, đều đã có, chỉ có điều giá cả không rẻ. Đợi người dạy hết đám đồ ngu này rồi đến Thiên Thần Thương Minh mà mua!

Dụ Thần nói bằng giọng rất nhẹ nhàng, nhưng cứ mở miệng là một tiếng đồ ngu, hai tiếng đồ ngu, khiến đám người Hải Hâm, Tông Bằng nghe được tức giận mà không dám nói gì, trong lòng đều mang tám đời Dụ Thần ra mà oán hận.

Dụ Thần nói xong, lại tỏ vẻ mặc kệ chuyện của các người, ta đi về nhà, Lý Dật lại vội vàng nói:

- Thần Thần tử, Thiên Thần Thương Minh quả nhiên cái gì cũng có.

- Đó là đương nhiên, phân nhánh của Thiên Thần Thương Minh trải rộng khắp Đẩu Thần Đại lục, những thứ ở Thiên Phong đế quốc hiếm quý vô cùng, ở chỗ khác có lẽ là cọng rơm cọng rác cũng không chừng, nếu không làm sao tử tử kiếm tiền được chứ, ha ha!

- Thiên Thần Thương Minh cái gì cũng mua được sao?

- Chỉ cần là đồ vật tồn tại, cái gì cũng đều mua được!

Lý Dật mỉm cười, bắt đầu diễn trò:

- Vậy tiểu đệ lại đặt hàng tử tử mấy món đồ, cam đoan là Đẩu Thần Đại lục có, tử tử có thể đáp ứng lấy cho ta hay không?

- Phải xem giá cả như thế nào?

- Mấy món đồ đó vô cùng bình thường, không đáng giá mấy đồng, giá cả do tỷ tỷ quyết định!

- Người nói đi, ta đồng ý!

Dụ Thần cũng tỏ vẻ hiếu kỳ, tiểu đệ đệ tinh linh cổ quái này, thật sự rất thú vị.

- Đầu của mấy người này!

Ngón tay Lý Dật điểm nhẹ, xẹt qua người bọn Hải Hâm, Tông Băng.

- Ha ha, mấy cái đầu này xác thực không đáng giá bao nhiêu tiền, chỉ có điều phải tốn một phen tay chân, Lý Dật đệ đệ, một ngàn kim tệ một đầu, không trả giá!

Dụ Thần cười đến mức run rẩy cả người, Lý Dật này, muốn nhờ mình giúp đỡ, lại sợ mất thể diện, đi đường vòng như vậy, Dụ Thần không muốn cười cũng không được.

Lý Dật được tiện nghi còn khoe mã:

- Đúng là có hơi đắt một chút, nhưng ta đã nói giá cả tùy ý tỷ tỷ, vậy quyết định vậy đi!

Hai tỷ đệ này kẻ xướng người hoạ, căn bản không đặt tứ đại cường giả Đấu Hoàng và một Đấu Vương vào trong mắt, chẳng những không để vào mắt, còn ác ý làm thấp đi. Một ngàn kim tệ một đầu người, đặt người bình thường cũng thế mà thôi, bốn vị trước mắt này, đều là nhân vật đỉnh cao nhất của kim tự tháp Thiên Phong đế quốc!

Hải Hâm thầm quyết định, chuyện đã đến mức này, nếu vẫn còn có thể nhịn nhục, sau này cũng không còn thể diện ngẩng đầu gặp ai:

- Hoa Hoàng, nói như vậy, người quyết định đối nghịch với Bắc Đẩu tông!

- Hắc hắc, Phong Hoàng các hạ sao cứ ưa thích mang Bắc Đẩu tông ra dọa người. Thiên Thần Thương Minh rất chú ý danh dự, nếu ta đây đã đáp ứng yêu cầu của đệ đệ, kính xin Phong Hoàng các hạ đem đầu người cho ta mượn dùng một lát!

Đầu của Hải Hâm hiển nhiên không phải tiện nghi có thể cho người khác mượn:

- Hoa Hoàng, dù thực lực của người có mạnh, chẳng lẽ xem ba Đẩu Hoàng chúng ta là vật bài trí sao? Lý Dật đã thế suy sức yếu, Tông tiêu thư đối phó dư sức. Hoa Hoàng người hãy suy nghĩ kỹ càng, có một số việc một khi đã làm thì không làm sao quay lại!

Dụ Thần thốt nhiên xuất thủ! Điều khiến Lý Dật không ngờ rằng, Dụ Thần không hề báo hiệu mà xuất thủ. Thân hình quỷ mị khẽ động, một giây sau, đã xuất hiện sau lưng Hải Hâm. Loại thân pháp mau lẹ này đã vượt ra khỏi bất cứ cực hạn đấu kỹ nào, mơ hồ đã có lợi dụng quy tắc không gian đích. Xem ra Hoa Hoàng Dụ Thần, mặc dù còn chưa hoàn toàn đạt tới cảnh giới Đấu Tôn, cũng đã bắt đầu đặt chân vào con đường cảnh giới Đấu Tôn rồi.

Chỉ có điều, trong Thiên Phong thất hoàng, lấy thân phận được người ta ngưỡng mộ mà ra tay đánh lén như vậy, sợ rằng cũng chỉ có Hoa Hoàng Dụ Thần từ trước đến nay luôn thần bí mới làm được.

Cảm nhận được một luồng Đấu Khí rét lạnh đến tận cùng lạnh yên lượn lờ về phía mình, Hải Hâm biến sắc, cho dù kinh nghiệm lâm chiến của hắn vô cùng phong phú, trước mặt pháp tắc không gia của cấp chuẩn Đấu Tôn cũng không kịp chuẩn bị. Cũng không quay đầu lại mà vung ra một đạo Đấu Khí, Hải Hâm lao về phía trước, bất chấp thân phận lặn một vòng, may mắn tránh khỏi đạo Đấu Khí trí mạng kia.

Nếu Dụ Thần đã ra tay, trình độ tàn nhẫn hoàn toàn đối lập so với vẻ ung dung vừa rồi. Sát ý sôi trào và Đấu Khí tràn đầy làm không gian lập tức ngưng trệ. Căn bản không để cho Hải Hâm đánh trả, liên tiếp vỗ nhẹ tay, một đóa hoa máu điểm lệ mang theo luồng khí tức tử vong dày đặc đánh úp sau lưng Hải Hâm.

- Phong Hoàng cẩn thận! Vị Đấu Hoàng cao gầy cũng không kịp suy nghĩ, đánh ra một đạo Đấu Khí, nghênh đón đóa hoa Đấu Khí.

Một tiếng nổ mạnh nặng nề làm cho người khác đau đầu. Đóa hoa Đấu Khí hóa thành vô số cánh hoa Đấu Khí, sát ý không giảm, lao về hướng ba đại Đấu Hoàng.

Nhìn thấy bốn vị Đấu Hoàng giao thủ, Tông Băng tự nghĩ chen vào không lọt, thân hình khẽ động, hai đạo băng tinh Đấu Khí đánh úp về phía Lý Dật.

Không gian trước người Lý Dật xao động một hồi, một nữ nhân quý dị thân sắc tuyệt mỹ mà vô cùng lạnh lùng thành hình xuất hiện, đánh tan hai đạo Đấu Khí Tông Băng phát ra. Hải Hâm phán đoán không có sai, Lý Dật đã sức suy lực yếu, xác thực đã không tiếp được công kích của Tông Băng, lúc này không dùng át chủ bài bảo vệ tánh mạng, chỉ sợ vĩnh viễn không có cơ hội mà dùng.

- Tông Băng cẩn thận!

Vị Đấu Hoàng thấp lùn cách Tông Băng khá gần, trong không gian xao động xuất hiện nữ nhân quý dị này, trên người lại tản ra một luồng khí tức cấp bậc Đấu Hoàng, thực lực của luồng khí tức này tuyệt đối không phải thứ Tông Băng có khả năng tiếp nhận.

Mị Ảnh khôi lỗi vừa hiện thân, đập tan Đấu Khí Tông Băng phát ra, được Lý Dật điều khiển ý niệm giết chết Tông Băng, càng không chần chờ, bỗng nhiên mở rộng miệng, nhào tới hướng Tông Băng. Đây Mị Ảnh khôi lỗi mặc dù là hình tượng của Hương Hương quận chúa, dù sao bản chất vẫn là Thôn Thiên thú, miệng rộng ngoác đến tận mang tai,

chiếc lưới dài đỏ thắm bỗng nhiên duỗi ra hơn một thước, chỗ đầu lưới rõ ràng là một đầu rắn.

Tông Băng chưa từng gặp qua loại tình cảnh quỷ dị đến mức này, hét lên một tiếng thảm thiết, cả người ngậy ra như phồng, đừng nói là công kích ngay cả né tránh cũng quên mất.

PHỐC ——

Thôn Thiên thú khép miệng lại, hài lòng nuốt cả thân người vào trong. Một thân hình không thể nói là cực đại, nhưng tuyệt đối cũng gần hai trăm cân lại biến mất không còn tăm tích trong miệng Thôn Thiên thú. Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, Tông Băng tuyệt đối sẽ không tin trên đời có loại chuyện này.

- Tông nhị các lão!

Tông Băng vừa sợ vừa tức, Đấu Khí vận dụng đến cực hạn, nện về phía Mị Ảnh khôi lỗi. Nếu không phải Đấu Hoàng thấp lùn trong một khắc cuối cùng ngăn cản trước mặt Tông Băng, hiện tại sợ rằng người rơi vào trong bụng nữ nhân khủng bố trước mặt, chính là Tông đại tiểu thư. Suy nghĩ đến đây Tông Băng đổ mồ hôi toàn thân!

- Tông Băng! Đi!

Thân thể bỗng nhiên chột nhẹ, Tông Băng bị vị Đấu Hoàng cao gầy nhắc bay lên trời. Tình thế đột nhiên thay đổi, Đấu Hoàng cao gầy thấy nữ nhân quỷ dị kia một hơi nuốt chửng Tông nhị các lão, dĩ nhiên biết rõ chống lại tuyệt đối không dễ ăn, thừa dịp Hải Hâm và Dụ Thần đang đối chọi Đấu Khí, mang theo Tông Băng cấp tốc rời khỏi hiện trường.

- Vô sỉ!

Nhìn thấy Tông gia không để ý đến mình, trốn chạy để khỏi chết, Hải Hâm không nhịn được thấp giọng mắng một câu, phát ra một đạo đấu kỹ

trung giai Chu Tước, thừa dịp Dụ Thần đang hóa giải, đấu cánh cấp tốc vỗ, sáng suốt chuồn mất.

- Hoa Hoàng, mỗi hận này Bắc Đẩu tông sớm muộn có một ngày đến đòi!

Dụ Thần cũng không đuổi theo, khôi phục lại dáng vẻ ung dung:

- Ha ha, Phong Hoàng các hạ, đầu của người ta cũng sẽ sớm muộn đến mua đấy!

- Thần Thần tử, lại giúp ta một chuyện rồi.

Nhìn thấy Tông gia và Hải Hâm đi xa, Lý Dật thu Mị Ảnh khôi lỗi lại, ngồi xếp bằng trên đất.

- Thật là một đệ đệ phiền toái, người khôi phục đi, ta hộ pháp cho người. Chuyện này không thu phí, hôm nào mời tỷ tỷ đến sông bạc xa hoa của người ăn một bữa! Dụ Thần mặc dù tính nết cổ quái, nhưng tuyệt đối không phải người ngu, chẳng những không phải người ngu, hơn nữa còn là một người thông minh tuyệt đỉnh. Bằng không, làm sao có thể lên làm phân minh chủ của Thiên Thần Thương Minh!

Trải qua một trận ác đấu như vậy, sắc trời đã hửng sáng, Đấu Khí của Lý Dật tựa hồ đã đến tình trạng kiệt quệ. Nếu là bình thường, trở lại Lý Minh hiển nhiên có thể thông dong khôi phục. Chẳng qua trời đã sáng rõ, trong hoàng thành giải thi đấu tuyển chọn phò mã đã bắt đầu đợt thứ hai, với thực lực của Lý Dật bây giờ, đừng nói là gặp Đấu Hoàng, cho dù là Đấu Vương, nếu như không sử dụng lá bài tẩy, chỉ sợ cũng không có vài phần nắm chắc. Thời gian không còn nhiều!

Lý Dật buông lỏng tâm thần, mặc niệm tâm quyết, dấu tay hơi động một chút, chỗ đan điền khí hải, một luồng Đấu Khí yếu ớt trong kết tinh Đấu Khí bị thúc giục. Dưới ý niệm dẫn đường, luồng Đấu Khí này nhanh chóng vận hành trong kinh mạch. Đấu Khí đi qua đây, thiên địa linh khí

được Lý Dật hấp thu từ trong kinh mạch hóa thành từng sợi Đấu Khí, gia nhập vào trong vòng tuần hoàn Đấu Khí.

Sau một vòng tuần hoàn hoàn mỹ, khi luồng này Đấu Khí một lần nữa rót vào đan điền khí hải, đã cường đại gấp mấy lần. Thủ ấn khê động, một luồng Đấu Khí cường đại hơn từ trong đan điền khí hải tuôn ra, sau khi trải qua Thiên Khôn Địa Càn Châu tôi luyện mới bắt đầu một vòng tuần hoàn mới.

Sau mấy lần tuần hoàn, Lý Dật cảm giác Đấu Khí bên trong cơ thể dần dần tràn đầy, tốc độ khôi phục rõ ràng cũng nhanh hơn. Lại tuần hoàn mấy vòng, cảm giác Đấu Khí đã khôi phục bảy tám phần, dựa vào thực lực này, tham gia thi đấu hẳn là không có vấn đề gì. Đang lúc thủ ấn của Lý Dật khê động, chuẩn bị chấm dứt những tu luyện này, bỗng nhiên nghe thấy chỗ đan điền khí hải truyền đến một tiếng “rắc” rất nhỏ.

Thanh âm này rất nhỏ, nếu không phải Lý Dật đang chuyên chú tu luyện, căn bản cũng không nghe được.

Lý Dật cả kinh, nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy trên kết tinh Đấu Khí hiện ra từng đạo vết rạn rất nhỏ!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đối Thủ Cường Ngạnh

Q.6 - Chương 50: Đối Thủ Cường Ngạnh

Theo như phân cấp tu luyện Đấu Khí của Đấu Thần Đại lục, khi luồng khí xoáy Đấu Khí chưa kết thành, người tu luyện Đấu Khí chỉ là người bình thường. Sau khi luồng khí xoáy kết thành mới trở thành Đấu Giả, Đấu Khí của Đấu Giả ngưng tụ, kết thành tinh vân, tức thì thành Đấu Sư. Nếu Đấu Sư ngưng tụ tinh vân, kết thành kết tinh Đấu Khí, tức thì thành Đấu Vương!

Đấu Vương đánh tan kết tinh Đấu Khí, hóa tinh thành khí trong cơ thể mình, khiến bản thân có thể điều khiển nguyên khí Thiên Địa bất cứ lúc

nào, như vậy là thành Đấu Hoàng!

Lúc trước Lý Dật vẫn còn nghi hoặc, kết tinh Đấu Khí chính là nơi phát nguyên Đấu Khí, đồng thời ở bộ phận mấu chốt như đan điền khí hải, lẽ nào có thể sử dụng Đấu Khí thô bạo cưỡng ép phá hủy? Bây giờ nhìn thấy những vết rạn này, trong lòng hẳn quá đổi vui mừng.

Xem ra, tình thế đêm nay mặc dù vô cùng nguy hiểm, nhưng lại kích phát ra tiềm năng, có xu thế đột phá cảnh giới đỉnh phong Đấu Vương. Lý Dật cố nén xúc động khi thực lực bản thân tăng lên tới cảnh giới Đấu Hoàng, hẳn chậm rãi kết thúc tu luyện.

Hoa Hoàng Dụ Thần vẫn ung dung đứng cạnh Lý Dật, trong tay xoắn một cọng cỏ non, thần thái giống như một thiếu nữ mười bảy, mười tám tuổi.

Sắc trời đã hoàn toàn sáng rõ, Lý Dật trợn mắt nhìn, cũng không biết bây giờ là mấy giờ, vội vàng nói:

- Thần Thần tỷ, ta còn có việc gấp phải đi.

- Vội vã đi làm phò mã, đúng không!

Dụ Thần cười châm biếm.

- Giải thi đấu kén chọn phò mã quan hệ đến tính mạng cả nhà đệ, không lo không được!

Lý Dật mỉm cười, muốn cáo từ, chợt thấy thân hình Dụ Thần nhoáng một cái, ngăn cản trước mặt mình.

- Cầm đi!

Một khối nham thạch ngăm đen lấp lánh ánh vàng, thứ này Lý Dật đã từng nhìn thấy, là Thiên Quy linh thạch. Cái còn lại đương nhiên là hàn nhung ngàn năm. Chẳng qua hàn nhung ngàn năm được cất trong một hộp gỗ nhỏ tinh xảo, không nhìn ra rút cuộc là hình dáng gì.

Lý Dật không khách khí nhận lấy, cất vào bên trong dung giới, cười hắc hắc:

- Tặng cho ta sao?

- Thiên Quy linh thạch 300 vạn kim tệ, hàn nhung ngàn năm 550 vạn, không trả giá!

Lý Dật móc 850 vạn kim đưa cho Dụ Thần, sau đó cười vô sỉ nói:

- Đầu của bốn người kia, nếu rảnh rồi tỷ tỷ hãy nghĩ cách lấy giúp ta!

Đế đô Hoàng Thành, gần vạn người xem đã sớm ổn định chỗ ngồi, chờ đợi vòng tranh tài thứ hai của giải thi đấu kén chọn phò mã. Ở vị trí phía trước, một đoàn mấy trăm người trợ uy đến từ Lý Minh lúc này lại lộ vẻ vô cùng bất an. Trận đấu sắp sửa bắt đầu, nhưng Lý Dật vẫn chưa xuất hiện.

Trên chỗ ngồi khách quý, Phong Hoàng Hải Hâm đã thay một bộ quần áo sạch sẽ, ngồi nghiêm chỉnh, tuy nhiên hẳn thực sự không thể che giấu hết vẻ tiêu tụy. Nguyên nhân Lý Dật chậm chạp không xuất hiện, Hải Hâm đương nhiên biết rõ hơn bất cứ người nào khác. Trận chiến tối qua, mặc dù thất bại trong gang tấc, không giết chết được Lý Dật. Nhưng trong thời gian ngắn như vậy, muốn khôi phục hoàn toàn, trừ phi sử dụng đan dược cấp cao, nếu không cũng không dễ dàng. Lúc này, tiểu tử Lý Dật kia nhất định còn trốn ở một góc nào đó dốc sức liều mạng khôi phục Đấu Khí

Tuy nhiên, Phong Hoàng hiển nhiên không thể ngờ rằng, ma khí siêu giai trong cơ thể Lý Dật đã khiến hẳn dễ dàng khôi phục bảy tám phần Đấu Khí.

Vòng tranh tài thứ hai hoàn toàn khác với ngày hôm qua, vòng thi đấu thứ nhất hôm qua, thực lực của hai bên cơ bản ngang bằng nhau. Đẹp mắt thì có đẹp mắt, nhưng cứ như vậy, một sự thật khiến người ta phiền

muộn là, những người vào vòng hai vào buổi sáng, toàn bộ là Đấu Sư, còn buổi trưa cường giả bị loại bỏ không thiếu người là cấp bậc Đấu Hoàng.

Cho nên sắp xếp của đợt thứ hai này, ý đồ của Bắc Đấu tông tương đối rõ ràng, căn cứ vào biểu hiện ngày hôm qua, trên căn bản là theo tổ hợp mạnh yếu thi đấu. Có thể tưởng tượng, những Đấu Sư vào được vòng hai nhờ may mắn, trong vòng này chắc chắn sẽ thất bại. Ba trận tranh tài trước, thời gian thi đấu bình quân mỗi trận không đến một phút.

- Cuộc tranh tài thứ tư, Cát Vũ Quang đấu với Lý Dật!

Sau khi người chủ trì tuyên bố danh sách giao đấu trận thứ tư, xung quanh chợt xôn xao.

Vị Đấu Hoàng cường giả Cát Vũ Quang lai lịch không rõ ràng này chính là người hôm qua khiến một vị cường giả Đấu Vương tự động nhận thua! Cuộc đối đầu mạnh mẽ đột nhiên xuất hiện, cho dù là người xem bình thường bên trên khán đài, cũng mơ hồ cảm thấy Bắc Đấu tông đang có âm mưu gì đó.

Phía khu vực đoàn trợ uy của Lý Minh lập tức vang lên từng đợt tiếng chửi rủa. Cung Đỉnh Thiên ngồi trên chỗ khách quý, quay đầu nói với Hải Hâm:

- Phong Hoàng các hạ, việc làm này của Bắc Đấu tông có vẻ không đường hoàng.

Trên mặt Hải Hâm lộ ra nụ cười đắc ý, không cho rằng như vậy:

- Người chiến thắng cuối cùng không thể có thất bại, nếu Lý Dật thật sự có thực lực, sớm muộn gì bọn họ cũng sẽ gặp nhau, không thể tránh được!

Hải Hâm là người biết rõ thực lực của người thanh niên hung ác nham hiểm Cát Vũ Quang nhất. Trong Bắc Đấu Tứ Hoàng, Cát Vũ Quang mặc

dù chỉ xếp thứ ba, nhưng ngay cả Hải Hâm cũng không dám nói có thể thắng được hẳn.

Với tư cách Đại trưởng lão của Bắc Đẩu tông, Hải Hâm chẳng qua là thực lực bên ngoài. Ngoài những nhân vật trọng yếu của Bắc Đẩu tông, ở Thiên Phong đế quốc cũng không có ai biết, trong Bắc Đẩu Tứ Hoàng, không có người nào có thực lực dưới Hải Hâm. Hơn nữa vì huấn luyện đặc thù, Bắc Đẩu Tứ Hoàng tới một mức độ nào đó, dã tâm giết chóc có thể nói còn hơn cả Hải Hâm!

- Còn năm phút nữa, nếu Lý Dật không xuất hiện, Cát Vũ Quang sẽ tự động thắng trận này!

Đối mặt với hiện trường hỗn loạn và khó hiểu, người chủ trì vẫn bình tĩnh tuyên bố.

Lúc này việc rất nhiều người muốn làm nhất, chính là chạy lên võ đài giật da mặt của Cát Vũ Quang xuống, nhìn xem phía dưới lớp da đó rút cuộc có phải Lý Dật hay không.

- Xem ra lần này Lý Dật không tới thật rồi!

Hải Hâm không khỏi đắc ý, ánh mắt nhìn về phía cha con Cung thị có vẻ mỉa mai:

- Có lẽ Lý Dật các hạ cũng không có hứng thú đối với vinh hạnh phò mã này!

Hải Hâm phỏng đoán Lý Dật nhất định là đang cố gắng khôi phục thực lực, bất giác bỏ lỡ thời gian, mà lúc này, Bắc Đẩu tông rất “ngẫu nhiên” bố trí trận đấu vốn áp trực này thành trận thứ tư.

Cung Đỉnh Thiên làm như không nghe thấy, nhưng Cung Bồn lại không nhận được trả lời:

- Hai tên phế vật Hồng Vũ, Lý Nhiên mặc dù có thú vị, chỉ sợ không có thực lực đó! Cho dù Bắc Đẩu tông sắp xếp thi đấu vô tình trùng hợp,

cũng sẽ không vô sỉ đến mức trực tiếp tuyên bố một trong hai người chiến thắng!

- Đại hoàng tử thật thẳng thắn, không sai, thực lực của Hồng Vũ, Lý Nhiên xác thực có chút kém cỏi. Nhưng Đại hoàng tử có nghĩ tới, nếu như ngay cả người cũng nhìn ra được, Bắc Đẩu tông làm sao có thể cho hai người đó thay thế!

Đã đến lúc này, Hải Hâm cũng không sợ cha con Cung thị biết rõ, át chủ bài của Bắc Đẩu tông trong cuộc tranh tài lần này là ai!

Cát Vũ Quang! Cha con Cung thị hầu như phản ứng cùng lúc. Hoàng thất hiển nhiên sẽ nghĩ cách điều tra vị Đẩu Hoàng không rõ lai lịch này, nhưng bất kỳ một bộ phận tình báo nào cũng không tìm được một chút tin tức nào về Cát Vũ Quang. Theo lẽ thường mà nói, loại cường giả cấp bậc như Đẩu Hoàng, cho dù không phải người nào cũng biết, nhưng hoàng thất Thiên Phong muốn tìm ra bối cảnh lai lịch chắc chắn sẽ không tốn chút công sức gì.

Những lời của Hải Hâm đã có thể giải thích sự xuất hiện đột ngột của vị Đẩu Hoàng này, hẳn nhất định là một trong những át chủ bài bí mật của Bắc Đẩu tông.

- Còn một phút cuối cùng, ta hỏi lại lần nữa, Lý Dật, Lý Dật có tới không!

Người chủ trì la lớn, ý đồ át đi tiếng nghị luận bên trên khán đài.

Một phút cuối cùng, có thể có kỳ tích hay không? Sân thi đấu rộng lớn như vậy bỗng nhiên vô cùng yên tĩnh, vì tình cảnh vô cùng kịch tính xuất hiện ngày hôm qua, ở đây có rất nhiều người tin tưởng Lý Dật sẽ xuất hiện ở một giây sau cùng.

- Lý Dật ở đây !

Giữa không trung một đôi đấu cánh Băng Lam hiện lên dưới ánh mặt trời rạng rỡ, ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm vào Cát Vũ Quang và người chủ trì, không ai chú ý Lý Dật đã tới.

Khi Lý Dật nhẹ nhàng hạ xuống sân thi đấu, trên khán đài bạo phát tiếng vỗ tay vang trời như sấm dậy. Những khán giả bình thường bỏ ra số tiền lớn như vậy đến đây xem so tài, không phải vì muốn xem chuyện thú vị đặc sắc sao, tình cảnh gay cấn liên tiếp xuất hiện, đối với những thiếu niên lúc nào cũng thích thú sự bất ngờ và náo nhiệt càng không phải nói. Ở chỗ đoàn trợ uy của Lý Minh, tình cảnh bộc phát kéo dài không thôi, những lời khen ngợi vang dội khiến Lý Dật cũng cảm thấy buồn nôn.

- Nếu như hai bên đều đã đến, vậy trận đấu bắt đầu.

Trong mắt người chủ trì hiện lên một tia thất vọng lơ đãng, thối lui ra khỏi sân thi đấu.

Mặc dù dựa vào xuất hiện kịch tính, Lý Dật đã giành được ưu thế tâm lý ở trình độ nào đó. Nhưng khi hẩn nghiêm túc dò xét, cảm thụ đối thủ của mình, có một loại khí tức cực độ nguy hiểm khiến Lý Dật âm thầm rung mình.

Trên người Cát Vũ Quang đầy sát khí nặng nề!

Có thể khiến một sát thủ đỉnh cao của thế giới Hắc Ám sản sinh ra cảm giác này, đối phương tuyệt đối là một nhân vật vô cùng nguy hiểm. Nếu như chỉ luận về thực lực, đẳng cấp của Cát Vũ Quang đại khái là Đấu Hoàng thất tinh, bát tinh, nhưng với những phế vật vùi đầu tu luyện Đấu Khí, đẳng cấp tăng lên khác nhau, loại sát khí của Cát Vũ Quang chỉ có trong hoàn cảnh tàn khốc cực độ, dùng tính mạng và máu tươi mới có thể tôi luyện ra.

Khó trách ngày hôm qua khi lần đầu tiên nhìn thấy, Lý Dật đã không kì được chú ý với Cát Vũ Quang. Chẳng qua lúc đó cách nhau khá xa, Lý Dật không cảm nhận được luồng sát khí này như hiện tại.

- Lý Dật, Đấu Hoàng đỉnh phong, không tệ, là một đối thủ đáng để ta đối đãi thịnh tình.

Lưỡng cường tranh chấp dừng giả thắng, Lý Dật rất nhanh thoát khỏi ảnh hưởng của luồng sát khí, có chút khinh thường nói:

- Đáng tiếc, ở cảnh giới Đấu Hoàng, không có một đối thủ đáng giá nào để ta đối đãi chân thật!

- Thực lực của người quả thật có vốn liếng “ra vẻ”, nhưng tự phụ quá mức sẽ khiến người hiểu rõ, người chỉ là một kẻ bất tài!

Lý Dật không tức giận, vẫn giữ thần sắc khinh thường:

- Ta cũng rất có trách nhiệm nói cho người biết, kỳ thật ta là người rất khiêm tốn!

Nếu Lý Dật cũng coi là người khiêm tốn, vậy chỉ sợ cuối cùng Thiên Phong đế quốc không tìm được người nào kiêu ngạo. Khuôn mặt hung ác nham hiểm vô cùng của Cát Vũ Quang khẽ động, hiển lộ ra biểu lộ mỉa mai. Sau đó cũng không dư thừa nói nhảm, một tầng Đấu Khí màu đen nhàn nhạt khẽ hiện ra xung quanh cơ thể hắn.

Đấu Khí ám thuộc tính!

Trong không khí lập tức tràn ngập một luồng khí tức quỷ dị, mơ hồ còn có chút mùi vị. Luồng khí tức này phối hợp với vẻ hung ác nham hiểm của Cát Vũ Quang khiến không khí xung quanh lập tức trở nên lạnh lẽo vô cùng.

Do có Thiên Khôn Địa Càn Châu, Lý Dật cũng không quá lo sợ tính ăn mòn và độc tính của Âm thuộc tính, chẳng qua cảm giác âm lãnh Cát Vũ Quang dành cho mình thật sự vô cùng dày đặc, biểu hiện trên mặt hắn mặc dù khinh thường, nhưng trong nội tâm lại coi trọng tới cực điểm. Dù sao hiện tại Đấu Khí của mình cũng chỉ mới khôi phục bảy tám phần. Tối qua ác chiến một trận, thể lực cũng hao tổn khá nhiều.

Tâm niệm vừa động, một vầng sáng thánh khiết xuất hiện quanh người Lý Dật. thánh hệ công pháp Thánh Thiên quyết, bình thường chỉ có tác dụng khi khôi phục thương thể Đấu Khí, còn khi lâm trận đối chiến, Lý Dật chưa bao giờ sử dụng qua. Nhưng căn cứ vào nguyên lý chín hệ Đấu Khí tương sinh tương khắc, thánh hệ Đấu Khí có ưu thế khắc chế Đấu Khí ám thuộc tính tự nhiên.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trận Đấu Gian Khố

Q.6 - Chương 51: Trận Đấu Gian Khố

Thánh hệ Đấu Khí hộ thể của Lý Dật vừa xuất hiện, trên sân lập tức bạo động, người xem bình thường thì không sao, vì họ không hiểu sự huyền ảo bên trong, nhưng những người tu luyện Đấu Khí lại kinh ngạc không thôi. Lý Dật rút cuộc tu luyện mấy hệ công pháp? Đấu Giả bình thường, cả đời cũng không tu luyện quá một hệ công pháp. Có một số Đấu Giả có thiên phú dị bẩm tu luyện hai thuộc tính đã vô cùng hiếm có, về phần biến thái tu luyện tam hệ Đấu Khí, trừ phi là gặp được cơ duyên không thể cầu và công pháp biến thái đồng dạng.

Mọi người đều biết Lý Dật có lỗi, hỏa thuộc tính Đấu Khí, nhưng Băng Lam đấu cánh vừa rồi thuộc về băng hệ, bây giờ lại toát ra thánh hệ thuộc tính, vậy không phải hẳn cùng tu luyện bốn hệ sao? Điều này cần thể chất và cơ duyên biến thái như thế nào! Nếu những người này biết rõ, bên trong cơ thể Lý Dật còn có một loại thiên ma Đấu Khí không thuộc về bất cứ loại nào trong chín hệ, nhất định sẽ còn choáng váng hơn nữa.

- Hừ, thánh hệ Đấu Khí sao, vậy cũng phải xem tu vi của người có đủ hay không! Cát Vũ Quang hừ lạnh một tiếng, cũng không có gì bất ngờ, Lý Dật vốn là người của Đấu Thần điện, tu tập thánh hệ công pháp cũng là đạo lý hiển nhiên.

Đấu Khí màu đen dày đặc trong nháy mắt tràn ngập xung quanh, cũng không hình thành bất cứ hình dạng nào, mà chỉ là một khối sương mù

hồn độn bao trùm Lý Dật. Tuy nhiên khi tiếp cận quanh thân Lý Dật, Đấu Khí màu đen tựa hồ có chỗ kiên kỵ, trì hoãn thêm mấy phần. Thủ ấn Cát Vũ Quang khẽ nhúc nhích, trong đấu khí màu đen huyền hóa ra vô số sinh vật cổ quái màu đỏ như máu, có điểm giống con dơi, nhưng còn dữ tợn hơn vô số lần.

- Phệ Hồn Vong Linh! Thôn tính cho ta!

Con dơi huyết sắc phát ra tiếng kêu Kít kít rợn người, nghe hàm răng trắng nhờn dày dày đặc lao về phía Lý Dật.

Bên trong kết tinh Đấu Khí của đan điền khí hải, có một luồng Đấu Khí khác đang dâng trào, hóa thành một đoàn hỏa diễm rừng rực cấp tốc thành hình ở giữa ngón tay Lý Dật, sau đó quét ngang ra bốn phía. Dưới sự thiêu đốt của ngọn lửa thuần túy nhất, đẳng cấp nhất trên thế gian Nam Minh Lưu Hỏa, con dơi huyết sắc không ngừng giãy dụa, nhưng chỉ phí công, cuối cùng hóa thành hư ảo.

- Nam Minh Lưu Hỏa? Rất tốt, Lý Dật, Đấu Khí tu luyện hỏa hệ của người lại là Lưu Hỏa cấp Bạch Hổ, có thể dễ dàng phá giải Phệ Hồn Vong Linh của ta cũng không có gì ngạc nhiên! Vậy thì tiếp theo, phải đấu thật sự rồi!

- Xem ra người cũng biết hàng, chỉ là đấu kỹ cấp Chu Tước, cũng không biết xấu hổ lấy ra, Cát Vũ Quang, giờ đến phiên ta!

Thủ ấn Lý Dật khẽ động, sau khi thiêu đốt con dơi, Nam Minh Lưu Hỏa vẫn không biến mất, lúc này dưới sự dẫn dắt ý niệm của Lý Dật, hình thành một con Hỏa Long cuồng loạn phóng lên trời, sau đó tấn công về hướng Cát Vũ Quang

- Đến hay lắm!

Cát Vũ Quang biết rõ lợi hại của Nam Minh Lưu Hỏa, song chưởng mạnh mẽ chỉ lên trời, hai đạo Đấu Khí màu đen quần giao đón đỡ Hỏa Long xông tới. Đấu Khí đối chọi, cũng không phát ra tiếng nổ mạnh,

Đấu Khí ám thuộc tính vốn quỷ dị như vậy, Hỏa Long và Đấu Khí màu đen dây dưa một chỗ, điên cuồng cắn nuốt đối phương, tất cả năng lượng không mấy may lãng phí hình thành sóng xung kích, giống như người xoay hai cổ tay, toàn bộ dựa vào một luồng ám lực áp chế đối phương.

Lý Dật bây giờ không muốn đánh bừa Đấu Khí, bỗng nhiên thu tay lại, Hỏa Long biến mất không thấy bóng dáng, Đấu Khí màu đen không còn chướng ngại, lập tức lao thẳng tới Lý Dật.

Lý Dật sớm có phòng bị, Đấu Khí hóa cánh, cơ thể lao vút lên không trung. Cát Vũ Quang há miệng yếu thế, thành linh xòe ra một đôi đấu cánh đỏ thẫm, lơ lửng ở chỗ đối diện Lý Dật hơn mười mét.

- Vậy thì thử đấu kỹ Bạch Hổ của ta đây. Hắc ám không gian!

Ánh mắt Cát Vũ Quang đầy lạnh lẽo, sát ý sôi trào. Cát Vũ Quang di chuyển thủ ấn, một màn quỷ dị xuất hiện. Trên bầu trời, mặt trời vẫn rực rỡ soi chiếu, nhưng giữa không trung lại dần dần tối om, phảng phất như ánh sáng khi đến không gian này, toàn bộ bị năng lượng quỷ dị nào đó hấp thu. Loại dị tượng thiên địa này đúng là đấu kỹ Bạch Hổ mới có thể sản sinh ra được.

Khi Cát Vũ Quang vận dụng đấu kỹ Bạch Hổ, Huyết Nguyệt Cuồng Cương của Lý Dật cũng bắt đầu chuẩn bị. Huyết Nguyệt Cuồng Cương dẫn phát dị tượng thiên địa thẳng đến các tầng mây dày đặc, che phủ trên bầu trời. Phía dưới mây đen là một vùng xơ xác huyết hồng.

Những người ở đây được chứng kiến uy lực của đấu kỹ Bạch Hổ vốn rất rải rác, còn nhìn thấy hai đại Đấu Hoàng đồng thời thi triển đấu kỹ Bạch hổ, chỉ sợ chỉ đếm được trên một bàn tay. Hai đại đấu kỹ Bạch Hổ dẫn phát dị tượng thiên địa, khiến cho trên không của toàn bộ sân thi đấu hoàn toàn tối đen, giống như đưa năm ngón tay lên cũng không nhìn thấy. Loại tình hình này khiến trái tim của những người xem bình thường như dâng lên tận cổ họng, sự sợ hãi khủng khiếp ngập tràn trong lòng mỗi người.

- Vặn vẹo!

Cát Vũ Quang âm trầm rống lên, Hắc ám không gian do đấu kỹ Bạch Hồ hình thành kịch liệt xao động một hồi, một luồng sức mạnh chặt đứt tất cả hình thành trong không gian, giống như cối xay thịt không gì đỡ nổi, khoan về hướng Lý Dật!

Chiêu đấu kỹ này, chính là lợi dụng pháp tắc không gian! Cảm nhận được trong không gian không chỗ nào không có sức mạnh cực hạn, trong nội tâm Lý Dật cũng âm thầm kinh ngạc! Thế hệ tài trí ở Đấu Thần Đại lục quả nhiên tầng tầng lớp lớp, lại có thể vận dụng pháp tắc không gian trong đấu kỹ, mặc dù không tự do vận dụng pháp tắc không gian được như Đấu Tôn cường giả, nhưng loại đấu kỹ khác quá mức khác thường này cũng đủ khiêu chiến cường giả vượt cấp.

Không chút do dự, Huyết Nguyệt trong tay Lý Dật cũng đánh ra ngoài đồng thời với sóng động phát sinh trong không gian.

Năng lượng thô bạo hấp thu toàn bộ lực xoắn trong không gian hắc ám, đoàn Huyết Nguyệt này giống như con báo bảo vệ con bê, điên cuồng xoay tròn bạo liệt, hai luồng sức mạnh cường đại đến mức tận cùng đan xen vào nhau trong không gian hắc ám, người đứng trên mặt đất chìm trong một vùng đen kịt, không thấy rõ giữa không trung rút cuộc xảy ra chuyện gì, năng lượng của đấu kỹ Bạch Hồ cũng hoàn toàn bị phong ấn trong không gian hắc ám. Thứ mà bọn họ có thể cảm nhận được, chẳng qua là một luồng sát khí khi thì âm hàn, khi thì cực nóng đến mức tận cùng.

Lực bóp méo trong không gian và Huyết Nguyệt quán giao không ngừng, năng lượng trong không gian hắc ám càng tụ càng dày đặc, thủ ấn của Cát Vũ Quang biến đổi, lực xoắn đột nhiên buông tha Huyết Nguyệt, trở mình cuốn tới hướng Lý Dật. Cùng lúc đó, huyết hồng mất đi cản trở, đánh về phía Cát Vũ Quang .

Lý Dật không ngờ Cát Vũ Quang lại liều mạng như vậy! Loại đấu pháp liều mạng này, chỉ có người thô bạo lãnh khốc tới cực điểm mới có thể

làm ra được.

Cho dù lực xoắn trong không gian có thể sát thương Lý Dật, đoàn Huyết Nguyệt ngược lại cũng sẽ khiến Cát Vũ Quang bị thương, loại đấu pháp lưỡng bại câu thương này thật sự không có đạo lý.

- Huyết Nguyệt Cuồng Cường! Bạo bạo bạo!

- Hắc ám không gian! Xoắn xoắn xoắn!

Cát Vũ Quang là nhân vật hung ác, Lý Dật cũng không phải cừu non, làm nổ Huyết Nguyệt, Lý Dật nhanh chóng đem Đấu Khí tăng lên tới cực hạn, quang thuần thánh hệ ngưng tụ hình thành một đạo phòng ngự xung quanh người.

Không gian hắc ám đột nhiên bạo liệt, đấu kỹ cấp Bạch Hổ của hai đại Đấu Hoàng cộng thêm thiên địa linh khí rút ra từ bốn phía, luồng lực lượng này cực kỳ lớn! Năng lượng vòi rồng gào thét phát tán ra bốn phía, bức bình phong Đấu Khí do quân hộ vệ hoàng thất dựng lên trên khán đài tan rã trong nháy mắt, người xem trên khán đài, ngay cả người mang ghế dựa đều bị lật tung. Sàn thi đấu bằng kim loại hiện ra vết rạn như ruộng cạn.

Vòi rồng tan hết, dị tượng thiên địa cũng dần dần biến mất, mọi người chưa tỉnh hồn, lúc này mới chột vật bò lên, không ít người bị thương, còn có mấy người thương thế rất nặng. Hai đại Đấu Hoàng, nhân vật chính tạo thành tai nạn này, Lý Dật tựa vào hàng rào bảo vệ cao hơn mười thước của sân thi đấu, khóe miệng rỉ máu, ngón tay không ngừng nháy ra thủ ấn, hiển nhiên đang ra sức chữa trị thương thế cơ thể. Còn Cát Vũ Quang tựa hồ thảm hại hơn, quỳ một chân xuống đất, khuôn mặt vốn trắng bệch càng trở nên trong suốt, hiện xuất ra từng mảnh gân xanh.

Nhìn thấy Lý Dật đang đang khôi phục, Cát Vũ Quang làm sao có thể cho hãn cơ hội này, quý dị dùng tay ra hiệu, trong sóng động không gian, hơn mười đạo bóng đen xé trời mà ra.

Cảm nhận được sát khí những hắc ảnh này mang đến, Lý Dật vội mở mắt.

- Ảnh khôi lỗi?

Lý Dật mỉm cười, muốn luyện chế ra mấy chục ảnh khôi lỗi cấp Đấu Vương cũng không phải chuyện dễ, được Cát Vũ Quang đối đãi như vậy, không biết là phá sản hay là quá coi trọng mình.

Chẳng qua sợ rằng Cát Vũ Quang không nghĩ đến, Mị Ảnh khôi lỗi cấp Đấu Hoàng của Lý Dật cũng được xem là tổ tông trong khôi lỗi.

Nhìn thấy Cát Vũ Quang sử dụng Ảnh khôi lỗi, trên chỗ ngồi khách quý, Hải Hâm khẽ cau lông mày, thân hình nhanh chóng di chuyển đến cạnh người chủ trì, thì thầm gì đó.

Lý Dật đang chuyên chú trên sân cũng không chú ý tới màn này, chẳng qua trong nội tâm cười trộm, tính toán như ý của Cát Vũ Quang đúng là không tệ, trải qua một chiêu so đấu đấu kỹ Bạch Hổ, hai người đều mất sức không nhỏ. Lúc này hắn sử dụng Ảnh khôi lỗi, cho dù chưa chắc thắng, cũng khiến đối phương tiêu hao rất lớn Đấu Khí. Trận đấu cứ tiếp tục như vậy thì đơn giản hơn nhiều.

Thấy Ảnh khôi lỗi nhanh chóng tới gần, Lý Dật mỉm cười, đang định triệu hồi Thôn Thiên thú ra nuốt chửng, bỗng nhiên người chủ trì hét lớn một tiếng:

- Ngừng!

Sau đó một đạo hàng rào Đấu Khí vắt ngang giữa Lý Dật và Ảnh khôi lỗi.

Chứng kiến người chủ trì lên tiếng ngừng lại, Cát Vũ Quang có hơi chút sững sờ, lập tức thức thời thu hồi Ảnh khôi lỗi.

- Giải thi đấu lần này không được sử dụng lực lượng thứ ba ngoài lực lượng của bản thân, nếu không sẽ xử thua tại chỗ! Tạm thời gia tăng

thêm một quy tắc đơn giản, thoát nhìn giống như bảo vệ tính công bằng của trận so tài, nhưng lại khiến Lý Dật lập tức lâm vào hoàn cảnh nguy hiểm không thể sử dụng át chủ bài.

Mị Ảnh khôi lỗi bị cấm dùng, Phá Thiên kiếm cũng không thể dùng. Trong trường hợp này, nếu sử dụng thần khí như Phá Thiên kiếm, trừ phi giết hết tất cả mọi người ở đây, nếu không sử dụng được vài ngày, cường giả của Đấu Thần Đại lục chỉ sợ sẽ tụ tập ở Thiên Phong đế quốc, đừng nói một mình Lý Minh và Lý Dật, ngay cả Thiên Phong đế quốc cũng sợ trong nháy mắt bị người ta tiêu diệt.

Mười chín món thần binh của Đấu Thần đại lục, vì bất cứ một món nào, tiêu diệt một thành một quốc gia, đối với những cường giả mà nói tuyệt đối chỉ là chuyện trong nháy mắt.

Mặc dù Cát Vũ Quang không rõ tại sao Bắc Đấu tông cấm mình sử dụng Ảnh khôi lỗi, nhưng có thể khẳng định, làm như vậy tuyệt đối có lợi cho mình .

Lý Dật đương nhiên cũng biết! Tối hôm qua chỉ sợ Phong Hoàng Hải Hâm các hạ đã khắc sâu tình cảnh Thôn Thiên thú nuốt chửng Đấu Hoàng. Nhưng làm bộ như không biết, Lý Dật cười hắc hắc với Cát Vũ Quang, thăm dò tên đối thủ cường ngạnh này còn có át chủ bài khác hay không:

- Bắc Đấu tông làm việc thật công chính, Cát Vũ Quang các hạ, lá bài tẩy của người không thể sử dụng, có phải dự định nhận thua hay không!

- mấy cái khôi lỗi này cũng được xem là át chủ bài? Lý Dật các hạ cũng quá coi thường bốn hoàng rồi.

- Như vậy còn có át chủ bài khác sao, bản thiếu gia nóng lòng rồi đấy.

Lý Dật bây giờ thật sự hi vọng Cát Vũ Quang nhanh chóng sử dụng át chủ bài, dù sao bây giờ còn có một nửa Đấu Khí. Nếu đợi đến lúc Đấu

Khí hao hết, đối phương mới lộ ra át chủ bài, như vậy bản thân sẽ rơi vào bị kịch!

- Muốn chết cũng không cần gấp gáp như vậy! Nếu là át chủ bài, dùng đến ắt hẳn có người chết. Hiếm khi gặp được đối thủ thú vị như Lý Dật các hạ, chẳng lẽ không muốn cùng bốn hoàng chơi thêm một lát sao?

Cát Vũ Quang chỉ cười bên ngoài, nhưng trong lòng không hề cười, cũng không có ý tức ông kích . Căn cứ vào tin tức thu thập trước đó, Cát Vũ Quang đương nhiên biết rõ Lý Dật là kẻ có rất nhiều át chủ bài, đối phương nóng lòng như vậy, không lo sợ, muốn mình xuất chiêu, cũng không thể làm đối phương thỏa mãn.

Cát Vũ Quang suy nghĩ, tay phải khẽ vỗ, lấy từ trong dung giới ra một thanh binh khí.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chuyển Bại Thành Thắng

Q.6 - Chương 52: Chuyển Bại Thành Thắng

Một bánh xe tròn sáng bóng màu xanh thẫm, bánh răng sắc bén lộ ra hơi lạnh thấu xương, vừa mới vào tay, liền phát ra âm thanh quỷ dị vù vù.

- Cữu phẩm, Âm Kim Luân!

Trên mặt Cát Vũ Quang hiện ra thần thái đặc ý vô cùng.

Cữu phẩm, hai chữ này cũng đủ rồi, ngoại trừ mười chín chiếc thần binh, binh khí cữu phẩm chính là sự tồn tại vô thượng.

Cữu phẩm là cái lông! Khắc chế xung động của Phá Thiên kiếm, Lý Dật bắt đầu chăm chú dò xét thanh Âm Kim Luân cữu phẩm, mặc dù chưa huyền hóa ra linh hồn thể giống như Phá Thiên kiếm, thanh Âm Kim Luân cữu phẩm này cũng tràn đầy linh khí, chẳng qua linh khí này ngược

lại có phần phù hợp với âm thuộc tính của Cát Vũ Quang, mang theo một loại âm hàn quý dị.

Xoẹt ——

Âm Kim Luân kéo lê một vết máu trên cánh tay Cát Vũ Quang, máu tươi tuôn ra từ miệng vết thương giống như chịu sự gợi ý nào đó, dung nhập Âm Kim Luân vào bên trong cơ thể. Đạt được máu tươi thoải mái, âm hàn ẩn chứa trong Âm Kim Luân bỗng nhiên vô cùng dữ dội.

- Âm Kim Luân phải dùng máu người nuôi dưỡng, máu người thay đổi mỗi ngày, cho nên Âm Kim Luân còn gọi là bánh xe khát máu, uống máu vào sẽ điên cuồng. Lý Dật, chịu chết đi!

Âm Kim Luân cuồng hóa phình lớn hơn mấy lần, âm thanh vù vù quấy nhiễu nhân tâm vang lên không ngừng.

So với Âm Kim Luân cừu phẩm, Đoạn Hồn Nhận bát phẩm của Lý Dật thật sự kém hơn.

- Chủ nhân, có cần ta ra tay hay không!

Trong đầu Lý Dật bỗng nhiên vang lên âm thanh của Phá Thiên kiếm linh. Thanh âm này khiến Lý Dật vui mừng quá đổi, tại sao mình lại quên mất thứ này chứ!

- Kiếm Linh, không thể dùng Phá Thiên kiếm, người có cách nào phá Âm Kim Luân cừu phẩm này không?

- Chẳng qua chỉ là một thanh binh khí cừu phẩm, sợ gì chứ, xem ta thu thập nó như thế nào!

Phá Thiên kiếm linh cũng là kẻ quen bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh đã quen đích nhân vật, loại chuyện lấy mạnh hiếp yếu là chuyện nó vô cùng nhiệt tình từ trước đến nay.

- Cái này người không hiểu, đừng quản! Mau nói cho ta biết có cách nào đổi phó Phá Kim Luân kia!

Chuyện của con người, Phá Thiên kiếm linh há lại hiểu rõ, hơn nữa đây cũng không phải là lúc Kiếm Linh giải thích nhân tính.

- Cái này để ta thử xem, thanh binh khí này mặc dù có mấy phần ý thức hồn độn, nhưng vẫn chưa hình thành linh hồn thể, không dễ trao đổi!

Trong lúc nói chuyện, Âm Kim Luân đã kẹp lấy Đấu Khí hùng hậu màu đen lao tới hướng Lý Dật . Không kịp suy nghĩ, Lý Dật triển khai Đấu Khí thánh hệ hộ thể và vận bộ, lập tức trượt ra mấy mét. Cùng lúc đó, trong dung giới trên ngón tay Lý Dật, một đạo hắc quang rất nhỏ hầu như không thể nhận ra lóe lên rồi biến mất, Phá Thiên kiếm linh đã chui vào trong Âm Kim Luân.

- Đáng thương, đường đường là một Đấu Hoàng đỉnh phong, không ngờ không có một thanh binh khí tốt?

Nhìn thấy Lý Dật tay không né tránh, Cát Vũ Quang huy động Kim Luân từng bước ép sát, miệng lại mỉa mai không ngừng:

- Đoạn Hồn Nhận của người đâu rồi? Thế nào, sợ lấy ra mất mặt sao?

Xem ra Cát Vũ Quang tìm hiểu mình không ít. Lý Dật thầm hối hận bản thân thật sự có chút coi thường hãn, sớm biết tình huống hiểm ác như vậy sẽ xuất hiện, tối qua tuyệt đối sẽ không đuổi theo Diệp Khinh Vũ.

Vân Bộ vận dụng đến cực hạn, cũng chỉ có thể miễn cưỡng tránh né sát khí sắc bén của Âm Kim Luân. Với loại cường giả thiên phú như Cát Vũ Quang, chiến đấu lâu, chắc chắn sẽ nhìn ra chỗ tinh vi huyền bí của Vân Bộ, đến lúc đó tình huống thật sự rất nguy hiểm.

Trong ý niệm bỗng nhiên xao động, cảm giác Phá Thiên kiếm linh như một con giun cắt xuống một bộ phận cơ thể của mình. Lý Dật còn chưa kịp phản ứng, hắc tuyến lóe lên, Phá Thiên kiếm linh đã trở lại dung giới.

- Chủ nhân, đám ý thức hỗn độn của Âm Kim Luân đã bị ta thu thập hết rồi, hiện tại ta đem một bộ phận linh hồn thể lưu lại trong Âm Kim Luân, người thử khiến thoáng nó xem.

Âm thanh của Phá Thiên kiếm linh nghe có chút suy yếu.

Lý Dật vui vẻ, quả nhiên cảm ứng được một tia Thiên Tàn hồn trong Âm Kim Luân.

- Kiếm Linh, ta nên khống chế nó như thế nào?

- Chờ một chút, đợi nó hấp thu những ý thức hỗn độn, người có thể khống chế nó giống như trao đổi với ta. Chủ nhân, người nên khen thưởng ta thế nào đây.

- Yên tâm đi, chờ ta thu thập xong tiểu tử trước mặt này, trở về sẽ giúp người điều chế được vật khôi phục lực linh hồn!

- Cám ơn chủ nhân!

Xoẹt ——

Trao đổi với Kiếm Linh, Lý Dật không khỏi phân thần, tốc độ chậm lại, Âm Kim Luân xẹt qua ngực, lập tức kéo ra một đường máu thật dài. Đấu Khí ám thuộc tính màu đen thừa cơ xâm nhập bên trong cơ thể.

A ——

Theo màn mạo hiểm này, trên khán đài truyền đến những tiếng kinh hô, đặc biệt là đoàn trợ uy của Lý Minh, trái tim quặn thắt vì lo lắng, sau đó không biết đầu ai nhô lên:

- Thiếu chủ cố lên, thiếu chủ vô địch.

Tiếng ca ngợi lại nổ lên vang trời.

- Lý Dật, còn muốn ngoan cố chống lại sao?

Một chiêu đặc thủ, Cát Vũ Quang cực kỳ đặc ý, vết thương dài tuy không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng những Đấu Khí ám thuộc tính xâm nhập vào trong cơ thể cũng không phải chuyện đùa. Bị những Đấu Khí ám thuộc tính này xâm nhập vào trong kinh mạch, sẽ ăn mòn một đường dọc theo kinh mạch xuống dưới, cho đến khi hủy diệt đan điền khí hải, không chết cũng thành phế nhân.

- Kỳ quái, kỳ quái!

Hải Hâm có vẻ không dám tin tưởng nhìn Cát Vũ Quang đặc thủ, trong ấn tượng của hắn, Lý Dật chưa bao giờ dễ dàng chịu thất bại như vậy. Cho dù Cát Vũ Quang có mạnh hơn mình, cũng chỉ mạnh hơn một chút, cho dù có thể thắng Lý Dật, tuyệt đối sẽ không thắng nhẹ nhàng như vậy.

Cho nên nhìn thấy Lý Dật trúng chiêu, Hải Hâm không lộ ra biểu hiện đặc ý, ngược lại có chút khó hiểu.

Cha con Cung thị hiển nhiên cũng biết bị Đấu Khí ám thuộc tính xâm nhập vào cơ thể nguy hiểm như thế nào, hai người liếc nhìn nhau, lộ ra thần sắc không đành lòng.

- Phong Hoàng các hạ, kêu Tứ trưởng lão tuyên bố trận đấu chấm dứt đi!

Bách Phái âm thầm nói với Hải Hâm. Phó điện chủ Đấu Thần điện thua trận đấu này, mặc dù là chuyện vô cùng mất mặt với Đấu Thần điện. Nhưng Bách Phái cũng hoàn toàn có ý tốt, nếu có thể cứu chữa kịp thời, không chừng còn có thể bảo trụ vài phần công lực cho Lý Dật, nếu cứ để tiếp tục sẽ nguy hiểm đến tính mạng của Lý Dật. Dù sao cũng là người Đấu Thần Khí trong Bách Hoa giới coi trọng, có sơ xuất gì, sau này Bách Phái hẳn biết ăn nói như thế nào?

Nếu Bách Phái đã nói như vậy, trên mặt Hải Hâm cuối cùng lộ ra vẻ thư thái, vẫy vẫy tay với người chủ trì, Tứ trưởng lão Bắc Đấu tông.

Nhưng khi người chủ trì đang vui vẻ chạy tới, đã thấy Lý Dật phát phát tay, vài giọt màu đen từ bàn tay chảy ra, rơi trên mặt đất. Chất lỏng màu đen khiến cho mặt đất tinh thiết lập tức bốc lên một luồng khói đen, cuối cùng bị ăn mòn thành một hố nhỏ.

Đấu Khí ám thuộc tính tuy lợi hại, nhưng trước mặt Thiên Khôn Địa Càn Châu cuối cùng vẫn thua một bậc. Đấu Khí màu đen vừa mới nhập vào cơ thể, trong đan điền khí hải liền tự động tuôn ra một luồng Đấu Khí, bao trùm Đấu Khí màu đen, đưa vào Thiên Khôn Địa Càn Châu, sau một phen tôi luyện bị ép ra ngoài cơ thể.

Quá trình này người ngoài không biết, Lý Dật ngược lại biết rất rõ ràng. Vết thương ở ngực dưới tác dụng song song của Thiên Khôn Địa Càn Châu và thánh hệ Đấu Khí, dùng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy nhanh chóng khép lại.

- Phong Hoàng, xem ra Bách Phái cũng nhìn lầm rồi, thắng bại còn khó phân liệu a!

Bách Phái xấu hổ nói.

- Hừ, chẳng qua là kéo dài thời gian mà thôi, tiểu tử Lý Dật kia tựa hồ không có biện pháp đối phó với cửu phẩm Âm Kim Luân. Bách Phái điện chủ, sớm biết như thế, có phải cũng kiếm cho Lý Phó điện chủ một thanh binh khí cửu phẩm rồi không!

Trên trận, Lý Dật cuối cùng có thể cảm ứng được tàn hồn Kiếm Linh trong Âm Kim Luân.

Không đánh lâu được, Cát Vũ Quang cũng có chút khẩn trương. Nhìn thấy bộ pháp quỷ dị của Lý Dật khê động, trượt về bên phải với một tư thế không thể, Cát Vũ Quang biết rõ cơ hội đã tới. Hắn mạnh mẽ ép ra một ngụm máu tươi, phun lên Âm Kim Luân, Cát Vũ Quang hét lớn một tiếng:

- Thị máu vi tôn, cuồng luân phụ thế!

Âm Kim Luân điên cuồng uống máu, lập tức huyền hóa ra vô số mâm tròn đường kính hơn thước, lượn lờ quanh người Cát Vũ Quang, mơ hồ có xu thế người xe hợp thể.

- Thị huyết cuồng luân, đi!

Mâm tròn theo tiếng quát của Cát Vũ Quang, bỗng nhiên chia làm ba đường tấn công về hướng Lý Dật. Vân Bộ của Lý Dật đã bị Cát Vũ Quang nhìn ra mảnh khoe, thế tiến đến có thể nói là không chê vào đâu được, cho dù là người xem bình thường trên đài, cũng nhìn ra nếu lưới bánh xe này bao vây, đừng nói là một người khỏe mạnh, cho dù là một con muỗi chỉ sợ cũng không có cách nào chạy thoát.

Thất bại sao? Đoàn trợ uy của Lý Minh lập tức im lặng như tờ, đám tay sai thân thiết như Tạ Võ, Lý Kỳ vẻ mặt càng âm sâu, thiếu chủ bách chiến bách thắng làm sao có thể thua một Đấu Hoàng từ trước đến giờ chưa từng nghe nói đến.

- Thiếu chủ, người không thể chết được!

Thời Lương đã mất bình tĩnh, định xông vào trong sân nhưng đã bị hộ vệ hoàng thất ngăn cản ngoài rào chắn.

Ngay lúc tất cả mọi người cho rằng thắng bại đã định, một cảnh tượng quỷ dị đột nhiên xuất hiện.

Những mâm tròn tuôn về hướng Lý Dật, bỗng nhiên lại thường quay về bên cạnh Cát Vũ Quang, sau đó dung nhập vào bên trong cơ thể Cát Vũ Quang.

Biến cố này xảy ra chỉ trong nháy mắt. Trên mặt Cát Vũ Quang vẫn còn lưu giữ biểu lộ nắm chắc thắng lợi trong tay, nhưng toàn bộ cơ thể từ đầu trở xuống đã bị phá thành hàng vạn mảnh nhỏ. Vô số mâm tròn bị huyền hóa ra mang theo Đấu Khí của chính hắn, ma xui quỷ khiến cản trở trở về, băm hẵn thành một bãi thịt nát!

Chuyện này còn bất ngờ hơn trận thi đấu lần thứ hai Lý Dật hiện thân, hí kịch hơn trận thi đấu đầu tiên, màn khiêu chiến ly kỳ này thật sự vượt quá cường độ thần kinh và cực hạn sức tưởng tượng của tất cả mọi người.

Ý niệm khê động, những mâm tròn biến ảo trong nháy mắt khôi phục nguyên hình, xượt một tiếng xoay chuyển đến tay Lý Dật, tựa như một đứa bé cuối cùng đã tìm được phụ thân của mình. Lý Dật hài lòng đem Âm Kim Luân thu nhập vào trong dung giới của mình, sau đó chuyển hướng giương mắt nhìn người chủ trì:

- Có thể tuyên bố kết quả trận đấu chưa?

- Trận thứ tư vòng hai, Lý...Lý Dật thắng!

Âm thanh của người chủ trì cũng thay đổi, trở nên lấp bắp.

Nghe thấy người chủ trì tuyên bố kết quả trận đấu, Lý Dật ôm quyền hành lễ với bốn phía xung quanh, khi chuyển tới chỗ ngồi khách quý, biểu lộ phát điên của Hải Hâm khiến Lý Dật rất hả dạ. Trên ghế ngồi của tứ đại gia tộc, không ai nhìn thẳng Lý Dật, mà đều ngoảnh đầu nhìn về phía khác.

- Lý Dật, còn con gái của ta!

Một tiếng hét to vang lên, Diệp gia chủ đột nhiên không khống chế được, tiện tay đánh bay hai hộ vệ hoàng thất ngăn trở, tấn công về hướng Lý Dật đang ở trong sân thi đấu.

Đối mặt với hai đạo Đấu Khí tức giận mà phát của Diệp gia chủ, Lý Dật nheo mắt, cũng không hề di chuyển.

- Diệp gia chủ, người không gả con gái cho ta, bản thiếu gia hình như không có nghĩa vụ giúp người tìm con gái.

Hai đạo Đấu Khí cách Lý Dật chỉ còn một mét, Lý Dật vẫn không nhúc nhích, cũng không vận dụng Đấu Khí phòng ngự. Trên mặt hắn, biểu hiện thương cảm và khinh thường, lạnh lùng và tàn khốc cùng nhau tồn tại.

Cuối cùng, khi còn nửa mét nữa, chủ trì tinh anh, tứ trưởng lão Bắc Đấu tông xuất thủ, đánh một luồng Đấu Khí đập tan Đấu khí lao về phía Lý Dật.

- Diệp gia chủ, nếu không tiếp tục xem thi đấu, tập kích nhân viên trận đấu, giết chết tại chỗ!

Bỏ qua uy hiếp của Tứ trưởng lão, Diệp gia chủ thê lương nói:

- Lý Dật, cái chết của con trai ta, vụ mất tích của con gái ta đều có quan hệ lớn lao đến ngươi, nếu trước đêm nay vẫn không tìm thấy Khinh Vũ, Diệp gia và Lý Minh sẽ có một trận tử chiến.

- Diệp Khinh Vũ mất tích?

Lý Dật cũng hơi kinh ngạc, tối qua hắn bị vây hãm trong vòng vây, tính mạng nhà mình đều gặp nguy hiểm, làm gì còn tâm trạng quan tâm đến con gái nhà người khác.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tấn Chức Đấu Hoàng

Q.6 - Chương 53: Tấn Chức Đấu Hoàng

- Nếu Diệp gia chủ muốn tìm Lý Minh gây chuyện phiền toái, bất cứ lúc nào Lý Minh cũng tiếp. Về phần Diệp đại tiểu thư mất tích, tại hạ thật sự áy náy. Nếu truy đến cùng, việc này cũng không thể trách người khác, muốn trách vẫn phải trách chính bản thân Diệp gia chủ, sớm gả Khinh Vũ cho bản thiếu gia, bản thiếu gia đảm bảo Diệp đại tiểu thư hiện tại nhất định sống thoải mái hơn bất cứ người nào khác.

Những lời của Lý Dật vừa gõ vừa đánh, Diệp gia chủ làm sao có thể chịu được, Đấu Khí sôi trào dự định động thủ. Chỉ có điều sân thi đấu dù sao cũng do hoàng thất tổ chức, Bắc Đấu tông lược trận, không cho phép Diệp gia chủ hấn giương oai, lập tức có các vị gia chủ của tứ đại gia tộc và rất nhiều hộ vệ hoàng thất xông tới, cưỡng ép Diệp gia chủ ra ngoài sân.

Thoát khỏi Diệp gia chủ, Lý Dật cũng không để ý tới nữa, Đấu Khí hóa cánh trực tiếp bay trở về tổng bộ Lý Minh.

Theo người khác thấy, trận đấu hôm nay Lý Dật hấn chiến thắng rất dễ dàng lại mang tính hí kịch, nhưng chỉ có bản thân Lý Dật biết, nếu không phải có Phá Thiên kiếm linh hỗ trợ, hôm nay sợ rằng hấn đã phơi thây tại chỗ. Cho dù thời khắc cuối cùng sử dụng Phá Thiên kiếm, dành được phần thắng, nhưng phiền toái tiếp theo còn không bằng trực tiếp phơi thây tại chỗ thì tốt hơn!

Một cuộc tranh tài Lý Dật vốn tràn đầy tự tin, Cát Vũ Quang nhiều nhất chỉ là một Đấu Hoàng bát tinh, không ngờ lại tạo cho mình phiền toái lớn như vậy. Chuyện này khiến tâm tình Lý Dật có chút trầm trọng!

Bất luận như thế nào, phải thức tỉnh Xà Tôn Giả, không có con át chủ bài như vậy trong tay, ở thế giới Đấu Thần Đại lục cường giả nhiều như rừng, một Đấu Hoàng có tính là gì? Phong Lưu Ngọc, Địa Hoàng Lưu Chiêm, Tông Gia nhị các lão, Cát Vũ Quang, còn không phải nói chết là chết.

Trở lại nơi bế quan của mình, Lý Dật ra lệnh cho tất cả cường giả ở ngoài viện hộ pháp, đầu tiên hấn ngồi xuống, khôi phục Đấu Khí lại trạng thái đỉnh phong, sau đó mới lấy toàn bộ tài liệu cần thiết đánh thức Xà tôn giả trong dung giới ra. Sau khi thẩm tra đối chiếu danh sách, xác nhận không có gì sai lầm, Lý Dật lấy Hồng hoang chi giới nơi Xà tôn giả ẩn nấp bày lên bàn.

Dựa theo phương pháp Xà tôn ghi lại phía sau danh sách, Lý Dật dùng Nam Minh Lưu Hỏa đốt một phần ba Thiên Quy linh thạch thành trạng

thái dung dịch, cho vào trong chậu ngọc, sau đó cho hai viên ngũ giai ma hạch vào trong chậu, hai loại vật chất ẩn chứa năng lượng cực đại giao hòa lẫn nhau, tốn công phu một chút, ngọc trong chậu liền hiện ra một chút bột phấn màu da cam.

Tiếp theo đem Cự hương thảo và hàn nhung ngàn năm dùng Đẩu Khí cắn nát, trộn lẫn bên trên những bột phấn màu da cam. Hàn nhung ngàn năm chính là vật cực hàn, trong nháy mắt đã kết thành một tầng băng tinh trong chén ngọc. Đem những bông tuyết đổ vào trong tinh thể Xích Viêm chạm rồng đã chuẩn bị từ trước, hai loại vật chất cực hàn và cực nhiệt tương giao, xoẹt một tiếng, khói trắng lượn lờ mang theo mùi thơm làm lòng người chấn động, tựa hồ như chịu sự hấp dẫn nào đó, tự động tuôn vào trong Hồng hoang chi giới.

Việc phải làm Lý Dật đều đã làm, Xà tôn giả có thể thức tỉnh hay không còn phải xem vận mệnh của hắn.

Hơn nửa giờ trôi qua, bên trong tinh thể Xích Viêm tràn ngập sương mù màu trắng mỏng manh không thấy rõ, từ trong Hồng hoang chi giới mơ hồ truyền đến một tiếng thở dài mãi nguyện.

- Sư phụ, người đã tỉnh lại rồi?

Lý Dật bất giác lên tiếng hỏi.

- Tiểu tử, người chủ động gọi ta là sư phụ như vậy, có phải lại có chuyện gì cầu ta hay không?

Linh hồn thể từ trong Hồng hoang chi giới nhẹ nhàng bay ra, hóa thành một nhân hình, không phải Xà tôn còn có thể là ai. Lão quỷ ngược lại không có thay đổi gì, xem ra tinh thần không tệ, lực linh hồn có lẽ cũng khôi phục được bảy tám phần rồi.

- Đừng được tiện nghi còn khỏe mã, cho dù cầu người vài chuyện, người cũng nên làm. Vì thu thập những nguyên liệu cần thiết thức tỉnh người, thiếu chút nữa làm ta phá sản. Một khối Quy Thiên linh thạch, 500 vạn

kim tệ, những tài liệu còn lại, cộng lại hơn một nghìn vạn. Nếu không phải gầy đây ta phát tài, cũng chỉ có thể đi trộm cướp mới có được.

Nhìn thấy Xà tôn giả tỉnh lại, tâm tình của Lý Dật cũng rất tốt.

- Ta sợ dĩ chìm vào giấc ngủ, còn không phải vì người mà tổn hao lực linh hồn. Đừng không biết tốt xấu, nói thẳng ra đi, người muốn ta giúp cái gì?

Lý Dật lặng lẽ mỉm cười:

- Hai ta có quan hệ gì chứ, cũng không nói rõ được ai thiếu nợ ai. Chuyện ta cần người giúp, đối với người mà nói, chỉ là chuyện nhỏ. Chuyện đầu tiên là hiện tại ta cảm giác đã muốn đột phá, muốn mời ngài hộ pháp tấn cấp.

- Tiểu tử, ta ngủ bao lâu rồi?

Xà tôn giả có chút mơ màng.

- Đại khái một hai tháng rồi.

Xà Tôn giả lập tức tỏ vẻ kinh ngạc:

- Không phải người gạt ta chứ, trong thời gian ngắn như vậy, người đã tu luyện đến Đấu Vương đỉnh phong rồi sao? Nhớ năm đó, ta từ Đấu Sư lên tới Đấu Vương đỉnh phong cũng phải mất thời gian hai ba năm. Chà, còn luyện công pháp Băng hệ cấp Bạch Hổ? Không tệ không tệ, tiểu tử người khá lắm!

Xà Tôn giả quả nhiên có chút môn đạo, mới ra ngoài vài phút, đã vạch trần nội tình của Lý Dật. Lý Dật cảm thấy thích thú vô cùng:

- Nhân phẩm của bốn thiếu gia từ trước đến nay rất tốt. Ngoại trừ giúp ta hộ pháp tấn cấp Đấu Hoàng, trong tay ta hiện tại còn có ba bộ công pháp cấp Bạch Hổ, muốn thỉnh giáo ngài, rút cuộc nên tu luyện như thế nào!

- Ba bộ công pháp cấp Bạch Hổ? Lấy được ở đâu vậy? Sao vậy, công pháp cấp Bạch Hổ bây giờ là đồ rẻ tiền như vậy sao?

- Đương nhiên không phải đồ rẻ tiền, không phải vừa rồi đã nói rồi sao, đệ tử người nhân phẩm chọc trời. Ngoại trừ ba bộ công pháp này, ta còn có hai bộ đấu kỹ cấp Bạch Hổ tương ứng, không có sư phụ lão nhân gia ngài chỉ điểm, ta không dám tùy tiện học.

Xà tôn giả một lần nữa tròn tròn mắt, như có điều suy nghĩ liếc nhìn Lý Dật, bỗng nhiên nghiêm mặt nói:

- Xem ra thật sự là ý trời, Lý Dật, nếu như người có thể tu luyện đủ chín hệ công pháp cấp Bạch Hổ, đạt tới cảnh giới cao nhất, như vậy người có thể hoàn thành biến đổi cuối cùng của Thiên Ma Cửu Biến bên trong cơ thể, đạt tới cảnh giới trước đây chưa từng có. Bây giờ xem ra, người cách mục tiêu này cũng không quá xa vời!

- Cảnh giới cao nhất, hoàn thành Thiên Ma Cửu Biến, rút cuộc sẽ như thế nào?

Lý Dật tràn ngập lòng hiếu kỳ với Thiên Ma Cửu Biến. Lão già tiện nghi của mình tại sao lại biết công pháp quý dị này, cớ bỏ bí mật của Thiên Ma Cửu Biến có lẽ cũng sẽ cớ bỏ bí mật của lão già này.

Xà tôn giả cũng không muốn nói gì thêm, liếc nhìn Lý Dật nói:

- Mặc dù không xa lắm, nhưng vẫn còn sớm. Hiện tại không nên nghĩ nhiều như vậy, ta sẽ giúp người đánh tan kết tinh Đấu Khí, chuẩn bị tấn chức Đấu Hoàng.

Xà tôn giả đã không chịu nói, Lý Dật cũng thức thời không muốn hỏi nhiều, lập tức ngồi xuống bàn, buông lỏng tinh thần, đầu tiên theo như Xà tôn giả nói, dẫn đạo Đấu Khí dọc theo kinh mạch vận hành một chu thiên.

- Rút toàn bộ Đấu Khí từ trong kết tinh Đấu Khí ra, làm tràn đầy kinh mạch toàn thân!

Sau khi vận hành một chu thiên, Xà tôn giả lại chỉ thị tiếp theo.

Lý Dật theo lời rút Đấu Khí vô cùng dồi dào ngưng kết trong kết tinh Đấu Khí ra, đưa đến kinh mạch toàn thân. Chẳng qua Đấu Khí của Đấu Vương đỉnh phong dồi dào vô cùng, nhìn thấy kinh mạch toàn thân đều đã trướng lên muốn nổ tung, Đấu Khí trong kết tinh Đấu Khí vẫn còn gần một nửa chưa rút ra.

- Trừ phi kìm giữ kinh mạch, nếu không nhất định phải rút ra toàn bộ, bằng không sẽ lãng phí, cũng sẽ ảnh hưởng đến tu luyện của người sau này.

Lý Dật cắn răng, cố gắng chịu đựng cảm giác kinh mạch đau nhức toàn thân, tiếp tục rút Đấu Khí ra, tuy nhiên tốc độ chậm đi rất nhiều. Kinh mạch toàn thân dưới áp lực Đấu Khí không ngừng tăng cường, không ngừng sôi sục, cho đến cuối cùng, rộng gấp đôi so với trước đó vẫn không dừng lại. Bốn vách tường kinh mạch đã chống đỡ mỏng như cánh ve, tựa hồ lại có một chút áp lực ầm ầm bạo liệt.

- Không được, còn có khoảng một thành Đấu Khí, thật sự không cách nào đưa đến kinh mạch!

Lý Dật đã đau đến mức toàn thân đầm đìa mồ hôi. Lúc này chín thành Đấu Khí tu luyện cả đời đều tràn ra khỏi kết tinh Đấu Khí, sức chịu đựng của kinh mạch đã đạt đến cực hạn, cho dù là nhân vật hung hăng, ý chí kiên định như Lý Dật, cũng cảm thấy từng đợt đau đầu hoa mắt, sinh ra một luồng kích thích muốn đem Đấu Khí một lần nữa rót vào kết tinh Đấu Khí.

- Tuyệt đối không thể thất bại trong gang tấc! Cố gắng chống đỡ, để ta nghĩ xem, còn cách nào nữa không, tuyệt đối không thể lãng phí một thành Đấu Khí này, để ta suy nghĩ, nhất định có biện pháp!

Nhìn thấy trạng thái hầu như tan vỡ của Lý Dật, Xà tôn giả cũng khẩn trương:

-Ồ, đúng rồi, trong cơ thể người không phải có ma khí Thiên Khôn Địa Càn châu sao, mau đem Đấu Khí còn lại rót vào trong Thiên Khôn Địa Càn Châu.

Đúng vậy, tại sao mình lại quên mất ma khí này! Trong lòng Lý Dật khẽ động, dẫn đạo Đấu Khí còn thừa rót vào trong Thiên Khôn Địa Càn châu. Ma khí này thật sự diệu dụng vô cùng, thời khắc mấu chốt không ngờ vẫn có thể làm vật dung nạp Đấu Khí.

Cuối cùng một tia Đấu Khí được rút ra khỏi kết tinh Đấu Khí, mất đi sự nuôi dưỡng của Đấu Khí, kết tinh Đấu Khí bỗng nhiên âm đạm, vết rạn bên ngoài cũng càng ngày càng nhiều càng lúc càng lớn.

- Bước tiếp theo càng nguy hiểm hơn. Tiểu tử, trước tiên dùng thánh hệ Đấu Khí bảo vệ bốn vách tường đan điền khí hải, sau đó dùng Nam Minh Lưu Hỏa thiêu đốt kết tinh Đấu Khí thành khí. Chú ý lực độ, đừng thiêu đốt đan điền khí hải.

Sử dụng Nam Minh Lưu Hỏa trong cơ thể mình? Lý Dật kinh hãi:

- Sư phụ, người có biết Nam Minh Lưu Hỏa lợi hại như thế nào không?

- Cho nên ta mới kêu người nắm giữ hỏa hầu cho tốt.

Xà tôn giả nói:

- Mặc dù dùng những phương pháp khác cũng có thể đánh tan kết tinh Đấu Khí, nhưng chỉ có dùng hỏa phần hóa thành khí triệt để đến cùng, không có tạp chất nhất, sẽ có ích lợi rất lớn đối với tu vi của người sau này.

Mặc niệm hỏa hệ công pháp, theo như tâm quyết Nam Minh Lưu Hỏa, Lý Dật đem một tia hỏa hệ Đấu Khí dẫn đạo đến chỗ kết tinh Đấu Khí, hóa khí làm hỏa, thiêu đốt kết tinh. Cho dù có thánh hệ Đấu Khí bảo vệ đan điền khí hải, luồng hỏa diễm này vẫn khiến Lý Dật cảm giác huyết dịch và lục phủ ngũ tạng toàn thân đều bị thiêu đốt. Còn ở bên ngoài cơ thể Lý Dật, cũng có thể nhìn thấy quang mang xích sắc lập loè bất định nơi đan điền khí hải.

Chỉ có điều, Nam Minh Lưu Hỏa sử dụng lần này tựa hồ còn chưa đủ, kết tinh Đấu Khí mặc dù nổ tung thành vô số mảnh, nhưng không bị đốt cháy hoàn toàn.

- Tiểu tử, thêm chút sức nữa, kết tinh Đấu Khí cũng không phải thanh củi, làm sao có thể dễ dàng bị đốt cháy như vậy!

Lý Dật cắn răng, biến ảo mấy thủ ấn, dẫn xuất gấp mấy lần Đấu Khí, hóa khí thành hỏa thiêu đốt kết tinh Đấu Khí. Dưới sự thiêu đốt của hỏa diễm, kết tinh Đấu Khí giống như một khối sắt bị thiêu đốt đỏ chói. Lý Dật cũng không chần chờ, chịu đựng cảm giác thân thể bị đốt thành cây khô, tăng cường thêm cường độ của Nam Minh Lưu Hỏa.

Kết tinh Đấu Khí cuối cùng bị thiêu đốt, trạng thái hòa tan trong nháy mắt chuyển hóa thành một luồng nguyên khí. Đây chính là thiên địa linh khí do kết tinh Đấu Khí luyện hóa sao? Trong lòng Lý Dật vô cùng vui mừng, hóa tinh thành khí, khiến cho bản thân có một bộ phận có thể vận dụng thiên địa linh khí bất cứ lúc nào, đây chính là đặc thù của Đấu Hoàng. Một phen vất vả rốt cuộc đã có hồi báo, Lý Dật tin tưởng hơn nhiều, tốc độ luyện hóa kết tinh Đấu Khí cũng càng lúc càng nhanh.

Theo sự luyện hóa hoàn toàn của kết tinh Đấu Khí, một luồng nguyên khí thuần hậu ẩn chứa lực lượng kinh người hình thành ở chỗ đan điền khí hải.

- Đại công cáo thành!

Xà tôn giả cũng vô cùng vui mừng, nhẹ nhõm nói:

- Kế tiếp sẽ đơn giản hơn nhiều, rót Đấu Khí trong kinh mạch của người về chỗ đan điền khí hải, nguyên khí trong cơ thể người sẽ tự động chuyển hóa chúng thành một bộ phận trong cơ thể.

Khó trách Xà tôn giả không nở lãng phí một thành Đấu Khí, thống khổ phải chịu đựng lúc trước hiện tại cuối cùng đã có hồi báo, Đấu Khí chất chứa trong kinh mạch càng dồi dào, nguyên khí sau khi chuyển hóa cũng càng thuần hậu, cái này đối với mình quả nhiên có lợi ích cực lớn.

Đấu Khí trong kinh mạch chậm rãi rót vào đan điền khí hải, chuyển hóa thành nguyên khí bên trong cơ thể. Áp lực trong kinh mạch buông lỏng, Lý Dật lập tức cảm thấy cảm giác khoan khoái dễ chịu chưa từng có. Hắn càng vui mừng phát hiện, trải qua một phen tôi luyện như vậy, kinh mạch của mình càng trở nên dày rộng, Đấu Khí có thể dung nạp cũng nhiều hơn, chuyện này có lợi ích vô cùng đối với tu vi của chính mình.

Quá trình này nói ra phải đến ngàn chữ, từ khôi phục Đấu Khí đến thức tỉnh Xà tôn giả cho đến tấn chức Đấu Hoàng, khi Lý Dật hoàn tất thu công đẩy cửa bước ra, cũng đã trôi qua một ngày một đêm.

Cho dù không được trợ giúp của Thiên Khôn Địa Càn châu, lão tử cũng có thể hóa cánh Đấu Khí. Trong lòng Lý Dật âm thầm đặc ý, Đấu Khí thúc dục, một đôi đấu cánh hỏa diễm màu đỏ thẫm xuất hiện sau lưng. Theo thủ ấn di chuyển, các hệ Đấu Khí hóa ra đấu cánh khác nhau. Đấu cánh thủy hệ băng lam sáng long lanh, đấu cánh lôi hệ lôi quang màu tím đen, đấu cánh thánh hệ thánh khiết như cánh thiên sứ. Ha ha, thì ra đối

cánh cũng rất thú vị, Lý Dật vô cùng đặc ý, tiếng cười gần như bao trùm toàn bộ tổng bộ Lý Minh!

- Thiếu chủ, người đã tỉnh chưa?

Ngoài viện truyền đến âm thanh sợ hãi của Thời Lương. Lý Dật bế quan, bất cứ kẻ nào cũng không dám quấy rầy, dù cho Thời Lương đã gấp đến độ như kiến bò trên chảo nóng.

- Thời Lương, có chuyện gì, người nói đi, ở ngoài đó chuẩn bị nước tắm cho bản thiếu gia, cả một bữa ăn thịnh soạn nữa, bản thiếu gia muốn chúc mừng một phen!

- Thiếu gia.

Khuôn mặt vô cùng đặc ý của Lý Dật đột nhiên biến đổi, lộ ra biểu lộ phát điên:

- Tiêu rồi, vòng ba giải thi đấu tuyển chọn phò mã, mẹ kiếp, thiếu chút nữa thì quên mất!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chiến Thắng Dễ Dàng

Q.6 - Chương 54: Chiến Thắng Dễ Dàng

Lần này Lý Dật ngược lại không có ý định chơi hí kịch, thật sự vì tấn chức Đấu Hoàng mà quên hết thời gian. Cánh đấu khí cấp tốc bay lên không, vừa vặn nghe thấy người chủ trì đang hô:

- Lý Dật, Lý Dật có tới không, còn một phút cuối cùng.

Ngay cả Lý Dật cũng thiếu chút nữa cười ngất, không trùng hợp như vậy chứ!

Trải qua hai đợt đào thải, tham gia vòng so tài thứ ba vẹn vẹn chỉ có tám vị tuyển thủ. Ngoại trừ Lý Dật, Thần Mộc, tiến vào vòng thứ ba còn có

Hồng Vũ, Lý Nhiên, và bốn vị Đấu Vương đỉnh phong khác, có ba người đã bị đám người Thần Mộc đào thải, hiện tại Đấu Vương đối mặt với Lý Dật, vốn nhìn thấy Lý Dật chậm chạp chưa tới, còn đang cảm thấy may mắn, khi nhìn thấy Lý Dật vô cùng tiêu sái hạ xuống sân thi đấu, mồ hôi to như hạt đậu thi nhau rơi xuống!

- Lý Dật các hạ, tại hạ là Mễ Lương của Mễ gia Dong Thành, xin chỉ giáo!

Dù sao cũng đang trong tình cảnh bái kiến, trong lòng có sợ hãi thế nào, Mễ Lương cũng không thể biểu hiện trên mặt!

- Hạnh ngộ!

Mấy trăm tòa thành trì lớn nhỏ của Thiên Phong đế quốc, Lý Dật thật sự chưa từng nghe nói đến Dong Thành, chỉ có điều nếu như đã có thể vượt qua hai vòng đấu, Mễ Lương cũng không phải hạng kém cỏi. Lý Dật khách khí nói:

- Chỉ giáo thì tại hạ không dám nhận, chẳng qua trận đấu lần này, tại hạ không thể thua, cho nên chỉ có thể đặc tội!

Nếu đổi lại là người khác, Mễ Lương đương nhiên sẽ xem là nói láo, nhưng lời này từ miệng Lý Dật nói ra, lại phảng phất là đạo lý hiển nhiên.

- Mễ mỗ cũng không dám hy vọng thắng được Lý Dật các hạ, có thể cùng thi đấu với Lý Dật các hạ là vinh hạnh lớn lao của tại hạ.

Đối thủ này thật sự thức thời, Lý Dật cũng biết tốt xấu, đối phương khách khí như vậy, khi tranh tài với hắn cũng sẽ cho hắn thể diện. Lý Dật mỉm cười, đưa tay ra dấu mời:

- Thắng bại còn phải đánh qua mới biết được, Mễ Lương các hạ không cần quá khiêm tốn, cuộc tranh tài này bất luận ai thắng ai thua, coi như chúng ta dùng võ kết bạn!

- Mễ mỗ đúng là có ý này, vậy thì xin mạo phạm!

Một chiếc áo giáp Đấu Khí màu vàng đất vô cùng tinh xảo xuất hiện trên người Mễ Lương, thủ ấn Mễ Lương di chuyển, một đoàn hỏa diễm xuất hiện ở đầu ngón tay, trong nháy mắt biến ảo thành một ma thú hung mãnh tấn công về hướng Lý Dật. Thì ra là song thuộc tính Đấu Khí thổ hệ và hỏa hệ, Mễ Lương quả nhiên cũng có bản lĩnh. Thổ hệ Đấu Khí là phòng thủ, còn hỏa hệ có lực công kích mạnh nhất trong chín hệ đấu khí, loại tổ hợp này trong Đấu Khí song thuộc tính cũng được xem là phối hợp tốt nhất!

Nếu quyết định cho đối phương thể diện, đương nhiên cũng phải diễn kịch cho đủ. Lý Dật khen một tiếng “Tốt”, vẻ mặt ngưng trọng hóa ra Đấu Khí phòng ngự, sau đó đồng dạng đánh ra một đạo hỏa diễm có lực độ vừa phải!

Hai luồng Đấu Khí tương giao, một tiếng nổ lớn vang lên, Lưu Hỏa bốn phía, tình cảnh hùng vĩ. Dù sao cũng là đối kháng của cường giả Đấu Vương đỉnh phong, lực lượng này mặc dù không thể nói là kinh thiên động địa, nhưng cũng khiến những người xem bình thường phải âm thầm kinh hãi!

Đấu Khí đối chọi mấy chiêu, Mễ Lương liền xuất ra mấy chiêu đấu kỹ Chu Tước cấp thấp, Lý Dật cũng sử dụng đấu kỹ từng học trong Tàng Thư các ở Vạn Triều Lý gia ngày đó, trong nhất thời hai người thi đấu trông rất đẹp mắt. Khán giả bình thường bên trên khán đài nào biết được huyền ảo bên trong, thấy trận đánh đặc sắc liền bạo phát ra trận trận thanh âm ủng hộ. Còn những đấu giả tu luyện Đấu Khí lại có chút buồn bực, chẳng lẽ Lý Dật là kẻ gặp mạnh tức mạnh, gặp nhược tức nhược?

Chỉ có người sáng suốt mới nhìn ra được, Lý Dật đang cố ý nhường nhịn mà thôi.

Trên chỗ ngồi khách quý, tứ đại gia tộc đã lặng yên rời tiệc, ngay cả Hải Hâm cũng hừ một tiếng, đứng dậy rời đi. Tất cả chuyện này hiển nhiên

đều rơi vào mắt Lý Dật. Hắn đánh với Mễ Lương không có áp lực, nên rất nhàn hạ quan sát xung quanh.

Bỗng nhiên bên ngoài bạo động một hồi, từ thông đạo chuyên dùng cho khách quý phía bắc sân thi đấu, có một đám thị nữ nội cung quần áo hoa lệ vây quanh một nữ tử.

Đám thị nữ nội cung kia chẳng những quần áo hoa lệ, tùy tiện chọn ra một người đặt bên ngoài, cũng là mỹ nữ thu hút chú ý của vạn người. Nhưng trước mặt thiếu nữ mà bọn họ đang vây quanh, những thị nữ này đều đồng loạt ảm đạm biến sắc, không chút nào thu hút!

Trong sân thi đấu bỗng lặng ngắt như tờ, mọi ánh mắt giống như chịu sự triệu hoán nào đó đều hướng về khách quý nơi thông đạo. Ngay cả Mễ Lương nhất thời cũng quên công kích, kinh ngạc đứng tại chỗ.

Thiếu nữ kia vô cùng xinh đẹp, không phải Cung Vô Song thì còn là ai.

Ngày đó Cung Vô Song lấy thân phận bình thường hóa trang đi theo Lý Dật ra ngoài, cũng đã bị vô số người chú ý. Hôm nay nàng mặc hoa phục, lại được các thị nữ tô điểm, phần khí độ cao quý càng là ma lực chấn động tâm linh cực lớn. Chẳng những là người khác, ngay cả Lý Dật vừa thấy cũng ngây dại!

Thiếu nữ này đẹp vô cùng mà cũng cao quý vô cùng, thật sự là Cung Vô Song đã sống chết với mình, bị mình hại cho thâm độc đó sao? Thiếu nữ vừa xinh đẹp, vừa cao quý không hề hiếm thấy, nhưng có thể có được hai cái này, đồng thời bản thân còn là Đấu Hoàng cường giả, cho dù tìm khắp Đấu Thần Đại lục, chỉ sợ cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Một trận đấu tuyển chọn phò mã oanh liệt, trong nháy mắt liền biến thành hội tham quan người đẹp. Tình cảnh vạn người chú ý này cũng không làm Cung Vô Song nổi lên rung động nào, Cung đại mỹ nữ vừa xuất hiện trên sân thi đấu, liền đưa ánh mắt về phía Lý Dật ở giữa sân.

Cảm giác của Cung Vô Song đối với tiểu tử Lý Dật vô cùng tế nhị. Nàng đã được chứng kiến thủ đoạn xảo quyệt của tiểu tử này, cũng hiểu rõ dã tâm của hắn. Đặc biệt trong một tháng ở Vạn Triều Lý gia, từ miệng Lý Băng và người Lý gia, Lý Dật lại biến thành một “người tốt” vô cùng, rộng lượng hào phóng với tộc nhân. Tất cả hành động của Lý Dật ở đế đô, Cung Vô Song cũng nhìn thấy tận mắt, bất luận Lý Dật là người tốt hay người xấu, có một điều không thể phủ nhận, Lý Dật là một nhân vật vô cùng mạnh mẽ.

Bị xung đột của Bắc Đẩu tông và hoàng thất đổ sóng gió lên người, phải bị động tiếp nhận một phò mã, Cung Vô Song không phải không muốn chống lại. Nhưng trước mặt vận mệnh của Cung thị nhất tộc, Cung Vô Song vẫn yên lặng.

Hiện tại vấn đề Cung Vô Song quan tâm nhất là Lý Dật vì ích lợi của mình và Lý Minh mà đến tranh đoạt phò mã, hay là có cảm tình với mình.

Ầm.

Một luồng Đẩu Khí vô cùng sắc bén bỗng nhiên từ bàn tay Mễ Lương tuôn ra, đánh úp về phía Lý Dật cách đó không xa. Lý Dật vốn vô cùng im lặng thì bỗng bật ra một tiếng thét kinh hãi, mặc dù có thánh hệ Đẩu Khí hộ thể, nhưng trước mặt một kích toàn lực của cường giả Đẩu Vương, Lý Dật vẫn trúng đòn, phun ra một ngụm máu!

Cung Vô Song vừa xuất hiện liền nhìn thẳng Lý Dật, dưới tình hình này, cho dù Lý Dật có định lực thiên đại cũng lập tức thất thần, lâm vào cảm giác mê ly huyền diệu. Cho nên đối với một kích toàn lực của Mễ Lương, không có bất kỳ phản ứng nào!

Sau khi phun ra một ngụm máu đen, Lý Dật lập tức phục hồi tinh thần. Một kích này mặc dù sắc bén, nhưng đương nhiên giữa Đẩu Vương và Đẩu Hoàng tồn tại chênh lệch cực lớn, trên thực chất cũng không thể tạo thành thương tổn quá lớn đối với Lý Dật!

Một kích đắc thủ, Mễ Lương đỏ mắt, điên cuồng tuôn ra từng đợt Đấu Khí, tư thế đã hoàn toàn không còn nho nhã lễ độ như lúc trước, mà giống như dốc sức liều mạng!

- Mễ Lương, người điên rồi sao?

Lý Dật cực kỳ buồn bực với đột biến này!

- Thiên Phong công chúa là nhân vật như vậy, Mễ mỗ có thể không điên được sao?

Hắn chưa dứt lời lại có một chiêu đấu kỹ cấp bậc Chu Tước nện về hướng Lý Dật!

Lý Dật tức cười, Cung Vô Song đúng là mỹ nữ gây họa, nhưng tên Mễ Lương này tính tình cũng quá trung nhân, mỹ nữ tuy đẹp, nhưng cũng phải nghĩ kĩ thực lực của mình chứ!

Lý Dật chỉ thấy thương cảm cho Mễ Lương điên cuồng, nhưng cũng không nổi sát ý, trong nháy mắt tung ra một đạo Âm Dương Thần Lô, hóa giải đấu kỹ cấp bậc Chu Tước, thần lô lao tới, đánh vỡ áo giáp Đấu Khí của Mễ Lương. Đồng thời thân hình Lý Dật lắc lư, áp sát phía trước Mễ Lương, Đoạn Hồn Nhận đã dí vào yết hầu đối phương!

- Mễ Lương, người muốn nổi điên cũng được, nhưng cũng cần vốn liếng!

Mễ Lương căn bản không còn để ý đến Đoạn Hồn Nhận lạnh lạnh nơi cổ, ánh mắt vẫn chăm chú nhìn Cung Vô Song trên chỗ ngồi khách quý. Một hồi lâu, trong đôi mắt rừng rực mới dần dần ảm đạm. Mễ Lương thở dài một tiếng, nói với Lý Dật:

- Mễ mỗ đúng là vọng tưởng hảo huyền, đa tạ các hạ ban ân không giết, hôm nào đi qua Dong Thành, kính xin đại giá ghé thăm, Mễ gia nhất định chiêu đãi các hạ nhiệt tình!

Nói xong ôm quyền hành lễ với Lý Dật, quay đầu rời khỏi trận đấu.

Vì sự xuất hiện của Cung Vô Song, bản thân trận đấu giảm bớt độ chú ý đi nhiều, rất nhiều người không chú ý tới Mễ Lương đã rời khỏi.

- Trận thứ tư vòng ba, Lý Dật thắng!

Lý Dật hoàn toàn không có cảm giác chiến thắng với trận đấu này. Hắn ôm quyền cúi chào, rồi bước nhanh tới chỗ khách quý.

- Chúc mừng Lý Dật huynh đệ thắng liên tiếp ba trận!

Đại hoàng tử vội vàng đứng dậy, nghênh đón Lý Dật lên chỗ khách quý. Lý Dật bái kiến đám người Cung Đỉnh Thiên, Bách Phái, không hề ngại ngần cười nói với Cung Vô Song:

- Cung tỷ tỷ, không ngờ lại gặp tỷ ở đây!

Trong đôi mắt đẹp của Cung Vô Song lại hiện ra vẻ lạnh lẽo vô cùng, thờ ơ nói:

- Lý Dật các hạ, thật sự không nghĩ tới sao.

Tiểu tử thông minh chọc trời này, chỉ sợ sớm đã đoán được thân phận Thiên Phong công chúa của mình, lúc này lại còn giả vờ khiêm tốn.

- Cung tỷ tỷ xuất hiện ở trận đấu hôm nay, có phải muốn nhìn thấy vị hôn phu tương lai của mình không!

Vẻ mặt lãnh đạm của Cung Vô Song khiến Lý Dật hơi khó chịu, bởi vậy ngôn ngữ cũng hàm chứa mỉa mai. Ngày đó khi rời khỏi Vạn Triều Lý gia, thái độ của cô ta đối với mình tựa hồ chuyển biến không ít, tại sao mới đó đã lãnh đạm như băng thế này.

- Lý Dật, ta có lời muốn nói với người, người đi theo ta!

Cung Vô Song giống như hoàn toàn không nghe thấy lời mỉa mai của Lý Dật, nói với Lý Dật, sau đó xoay người rời đi. Dù sao cô ta cũng là Đấu

Hoàng cường giả, không có chút nào vẻ yếu đuối của thiếu nữ bình thường, hành động vô cùng dứt khoát.

Lý Dật ngược lại sững sờ, trước sự chứng kiến của bao nhiêu người như vậy, hắn lại được công chúa mời nhập thâm cung, đừng nói đến người khác, ngay cả hắn cũng miên man bất định!

Dưới vô số ánh mắt cực kỳ hâm mộ, Lý Dật cười áy náy với đám người Cung Đỉnh Thiên, Bách Phái, rồi theo Cung Vô Song tiến vào thâm cung, quanh co xuyên qua hành lang, đi hơn mười phút, một tòa cung điện tinh xảo liền xuất hiện ở trước mắt. Trên tấm biển trước điện có viết ba chữ: “Thấu Ngọc Cung” có lẽ chính là tấm cung của Cung Vô Song!

- Các người lui ra hết đi! Tiến vào Thấu Ngọc cung, Cung Vô Song kêu tất cả thị nữ ra ngoài.

- Cung tỷ tỷ, còn hai cuộc tranh tài nữa? Không cần gấp gáp như vậy!

Lý Dật cười mĩa mai, vô cùng vô lại!

- Lý Dật, Cung tỷ tỷ đối đãi người như thế nào?

Cung Vô Song vẫn như cũ không để ý tới chòng ghẹo của Lý Dật nghiêm mặt nói!

Nếu hỏi Cung Vô Song đối đãi với mình như thế nào, điều này thật sự không dễ nói, Lý Dật không rõ Cung Vô Song hỏi như vậy có ý đồ gì, vẫn cười nói:

- Chuyện này thật sự khó nói, đánh cũng đánh rồi, tốt cũng tốt rồi. Chỉ có điều, ân huệ của Cung tỷ tỷ đối với Lý gia ta, Lý Dật mãi ghi nhớ trong lòng, chưa bao giờ quên!

- Nếu đã như vậy, tỷ tỷ muốn người đáp ứng ta một chuyện, người có thể không?

Đào Tiểu Vũ eBook

Thỉnh Cầu Của Vô Song

Q.6 - Chương 55: Thỉnh Cầu Của Vô Song

Đúng lúc Cung Vô Song mời Lý Dật giúp mình làm một chuyện, trên mặt cô ta hiện ra một thần thái khác thường, trong thần thái này lại như có một phần kiên quyết.

Lý Dật nhìn vẻ mặt này dĩ nhiên vô cùng khó chịu, thản nhiên nói:

- Cung tỷ tỷ nói trước xem, rốt cuộc là thỉnh cầu gì?

Cung Vô Song cười nói:

- Quả nhiên không thấy thỏ không thả chim ưng. Lý Dật người yên tâm, chuyện Cung tỷ tỷ muốn người giúp, đối với người khác khó như lên trời, đối với người bây giờ mà nói dễ như trở bàn tay!

- Tỷ nói ra trước đã!

- Thắng hai trận tranh tài phía sau, làm phò mã của ta!

Đây là thỉnh cầu gì chứ! Lý Dật tùy tiện ngồi xuống giường, cười rất vô sỉ:

- Chuyện này còn cần Cung tỷ tỷ thỉnh cầu, hiện tại ta có thể nói, chức phò mã này ta đã định rồi!

- Vậy thì tốt! Chỉ có điều chức phò mã này của người chỉ là hữu danh vô thực.

Cung Vô Song cũng cười rất rạng rỡ, vừa sáng lạn lại vừa quyến rũ, bao phủ cả ý vị nịnh bợ bên trong.

- Cái gì gọi là hữu danh vô thực?

Lý Dật lúc này mới phản ứng, thì ra thỉnh cầu thật sự vẫn còn ở phía sau.

- Hữu danh vô thực, ý nghĩa chính là, người ở bên ngoài nhìn vào, ta là công chúa, người là phò mã, nhưng giữa ta và người không thể có chuyện vợ chồng thật sự! Cái này là thỉnh cầu của tỷ tỷ, Lý Dật, người có thể đáp ứng không?

Lý Dật có thể đáp ứng mới lạ!

Lý Dật ngăn người hỏi ngược lại:

- Đây là ý tứ của người, hay là ý tứ của hoàng đế bệ hạ?

- Là ý của Cung Vô Song! Không quan hệ đến phụ hoàng !

- Cho ta một cái lý do! Chẳng lẽ Lý Dật ta như vậy mà không lọt mắt Cung tỷ tỷ sao?

Dù nói thế nào, hiện tại Lý Dật ở Thiên Phong đế quốc cũng được xem là một nhân vật lừng lẫy, luận về tướng mạo, mặc dù không tính là vô cùng đẹp trai, nhưng cũng rất sáng sủa. Luận về khí chất, bản thân là người của hai thế giới, mị lực nam tử siêu nhiên mà thành thực của hắn có mấy người có thể địch nổi? Lời này cũng không phải nói lung tung, hắn muốn có loại mỹ nữ như Lý Băng, Lý Na Na, Thanh Vũ, chẳng phải dễ như trở bàn tay sao?

- Bởi vì trong lòng Cung tỷ tỷ đã có người khác, không thể có nam tử khác được!

Câu nói nhẹ nhàng này như một đòn cảnh tỉnh, Lý Dật thiếu chút nữa phát điên. Nguyên nhân khác nói không chừng Lý Dật còn có thể hiểu được, nhưng lý do này. . . Mẹ kiếp, Cung Vô Song, người cũng quá độc ác, định để Lý Dật ta đội cái sừng trên đầu cả đời sao? Lời nói đùa này cũng thật quá mức.

Trong nội tâm đã oán hận tới cực điểm, nhưng trên mặt Lý Dật ngược lại rất bình tĩnh:

- Cung tỷ tỷ, nói vậy là sao?

Cung Vô Song làm sao đoán được suy nghĩ trong lòng Lý Dật, còn tưởng rằng Lý Dật biết tâm hồn thiếu nữ của mình đã có người khác, đã có ý buông tha, vì vậy xúc động nói:

- Không dối gạt Lý Dật đệ đệ, việc này nhắc tới cũng là duyên phận. Ngày ấy trên đường từ Lý gia Vạn Triều người quay về đế đô, Cung Vô Song từng gặp một dong binh đoàn, đoàn trưởng dong binh này vô cùng gan dạ, cho dù ta lộ ra thân phận công chúa Thiên Phong cũng không muốn dừng tay. Vì vậy vẫn quyết động thủ, nhân số dong binh đoàn tuy chỉ có 50- 60 người, nhưng cường giả cũng không ít, chí ít có mười mấy Đấu Vương. Ta cũng vì mới lên Đấu Hoàng nên kiêu ngạo, hận những người này vô si, một lòng muốn cả đoàn hấn bị diệt. Không ngờ dong binh đoàn này cũng có chút thủ đoạn, mấy gã Đấu Vương kết xuất một trận pháp, vây khốn ta bên trong.

Nói đến đây, Cung Vô Song lộ vẻ mặt hoảng sợ, có lẽ tình thế ngày đó chắc hẳn vô cùng hung hiểm. Với tâm tính của Cung Vô Song, nếu rơi vào trong tay dong binh đoàn, hậu quả cũng không cần nói rõ.

- Ta tự biết chạy trời không khỏi nắng, đang chuẩn bị dùng hết một tia Đấu Khí cuối cùng tự nổ kinh mạch, đã thấy giữa không trung một thiếu niên Đấu Hoàng bay vút đến.

Trong đáy lòng Lý Dật lập tức tuôn ra lòng ghen tuông vô hạn, thiếu niên Đấu Hoàng này tới thật đúng lúc, tại sao anh hùng cứu mỹ nhân lại không phải là mình?

- Một hồi ác chiến, dong binh đoàn tử thương hơn phân nửa, người còn lại sợ hãi bỏ chạy. Thiếu niên Đấu Hoàng này tên là Quân Nhất Tiểu, lúc đó trùng hợp đi ngang qua, thấy ta bị người ta vây khốn, đại nghĩa ra tay.

- Được rồi, được rồi, không cần phải nói nữa!

Lý Dật phát tay, vẻ mặt xanh xao, tình cảnh anh hùng cứu mỹ nhân sau đó hai bên phát sinh tình cảm, hẹn ước suốt đời này, trong phim ảnh trên

ti vi kiếp trước thật sự nhiều lắm. Lý Dật hơi trầm ngâm nói:

- Nếu Quân Nhất Tiếu là Đấu Hoàng có thực lực, lại hâm mộ người, vì sao không tham gia giải thi đấu tuyển chọn phò mã này?

Cung Vô Song cười khố nói:

- Tham gia giải thi đấu tuyển chọn phò mã phải là người của Thiên Phong đế quốc ta, Quân Nhất Tiếu lại đến từ Xuất Vân đế quốc.

- Quân Nhất Tiếu ở trong cung sao? Ta thật sự muốn gặp hắn!

- Bình thường hắn ở quán trọ Thiên Thần, lúc này có lẽ đang ở trong cung xem so tài. Ta sai người đi tìm hắn!

Cung Vô Song kêu một thị nữ đến, phân phó vài câu, thị nữ kia vội vàng đi ra.

- Lý Dật, nam tử xuất sắc như người, không lo không tìm thấy nữ tử xinh đẹp vô song. Xem mối quan hệ của chúng ta, ta cũng sẽ giúp đỡ Lý gia, xin đáp ứng thỉnh cầu này của Vô Song, làm một phò mã hữu danh vô thực. Ta cũng sẽ không khiến người khó xử, sau khi kết thúc giải thi đấu định ra hôn ước, ta sẽ tới học viện La Lan. Như vậy sẽ bảo vệ được huyết mạch hoàng tộc Cung thị, Lý Minh cũng có lợi ích lớn lao, Lý Dật người cũng sẽ không xấu hổ.

Những lời như vậy xuất phát từ mỹ nữ tai họa Cung Vô Song, người bình thường chỉ sợ sớm đã gật đầu như gà mổ thóc đồng ý. Nhưng Lý Dật chỉ cảm giác đau rất lồng ngực. Mình phải dốc sức liều mạng hoặc sống hoặc chết trên sân thi đấu, không ngờ sớm có người ở chùa ăn lộc Phật. Mình phải làm phò mã hữu danh vô thực, đừng nói Cung Vô Song tuyệt sắc như thế, chính là một công chúa bình thường, Lý Dật tuyệt đối cũng không thể nuốt trôi cục hận này xuống miệng.

Muốn giải quyết cục diện rắc rối trước mắt, kỳ thật cũng rất đơn giản. Nếu đã có một Đấu Hoàng không biết sống chết muốn đoạt nữ nhân của

mình như vậy, vậy cứ làm cho hấn biến mất hoàn toàn trên thế giới này!

Cho nên trước tiên phải xem xem, thiếu niên Đấu Hoàng của Xuất Vân đế quốc này, rốt cuộc là nhân vật như thế nào.

- Cung tử tử, người hấn là biết rõ cách đối nhân xử thế của Lý Dật ta, kêu ta làm phò mã của một người vợ ngoại tình đó là chuyện hoàn toàn không có khả năng. Tuy nhiên bây giờ giải thi đấu còn chưa kết thúc, chuyện còn có thời cơ thay đổi, nếu ta thấy Quân Nhất Tiểu đó thuận mắt, cố ý tác thành, ngược lại có thể cân nhắc thua Thần Mộc trong trận chung kết.

Những lời này của Lý Dật rất hợp lý hợp tình, không có chút nào tiết lộ sát cơ của mình. Chuyện tiêu diệt thiếu niên Đấu Hoàng của Xuất Vân đế quốc, Lý Dật đương nhiên sẽ không ngu xuẩn để Cung Vô Song nhìn ra manh mối.

- Như vậy, Cung Vô Song phải tạ ơn Lý Dật các hạ trước rồi!

Ngữ khí khách khí xa lạ này càng khiến Lý Dật tức giận tới cực điểm, nhưng trên mặt vẫn không biểu lộ gì, Lý Dật đột nhiên hỏi:

- Cung tử tử, nếu không phải vì Quân Nhất Tiểu đó, tử có nguyện ý để Lý Dật làm phò mã không?

Cung Vô Song không hề chuẩn bị tâm lý về vấn đề này, suy nghĩ hồi lâu mới trả lời:

- Việc đã đến nước này, cũng không còn nếu như, loại giả thiết vô nghĩa như vậy cũng không cần nói.

- Nếu như ta nhất định muốn biết đáp án thì sao?

Dù sao mình đang có việc cầu người, đối mặt với ngữ khí gần như uy hiếp của Lý Dật, Cung Vô Song thở dài:

- Giống như tu tập Đẩu Khí, điều này cũng cần cơ duyên, nếu như chúng ta thật sự có cơ duyên, Cung Vô Song cũng không ghét người làm trợ thủ của ta!

Có những lời này Lý Dật cũng an tâm, xem ra ấn tượng của mình trong lòng Cung Vô Song cũng không tệ lắm. Còn về cơ duyên, có càng tốt, không có không biết chế tạo ra sao!

Trong lúc nói chuyện, ngoài điện vang lên tiếng bước chân trầm ổn, sau đó một giọng nam tử vang lên:

- Quân Nhất Tiểu bá kiến Thiên Phong công chúa!

- Mời vào!

Chỗ cửa điện, một thân ảnh cao to nhanh chóng tiến đến, người này chỉ khoảng hai mươi, dáng người như ngọc, thanh tú, vẻ mặt chính trực oai nghiêm. Chỉ mới liếc mắt nhìn, đã khiến người khác cảm thấy thấp kém hổ thẹn.

Một anh chàng đẹp mã, thân hình không cần phải nói, chỉ riêng khí chất ưu nhã khi nói năng cũng khiến Lý Dật càng sôi trào ghen tuông! Cái gì là anh hùng cứu mỹ nhân, chẳng qua là ngụy biện? Nếu như anh hùng cứu người là một Ma Nhị Bính, Lý Dật không tin Cung Vô Song sẽ lấy thân báo đáp!

Lại nhìn Cung Vô Song, Quân Nhất Tiểu vừa đi vào trong điện, trên mặt lập tức hiện ra vẻ khác thường, ánh mắt như dán chặt vào hắn. Thân phận công chúa thì thế nào, rốt cuộc vẫn là loại thiếu nữ hoài xuân, không đủ sức kháng cự với trai đẹp.

- Nhất Tiểu, vị này chính là Lý Dật!

Thân mật như vậy sao? Không phải đã có quan hệ rồi chứ, Lý Dật oán hận nghĩ đến.

- Tại hạ ngưỡng mộ đại danh Lý Dật các hạ đã lâu, mấy ngày nay may mắn quan sát mấy cuộc tranh tài của Lý Dật các hạ, càng khiến tại hạ cảm giác xấu hổ. Mặc dù cùng là cấp bậc Đấu Hoàng, tại hạ chỉ sợ không tiếp nổi một chiêu của Lý Dật các hạ!

Quân Nhất Tiểu ngược lại khách khí vô cùng, không ngừng tăng bốc Lý Dật.

Không tiếp được một chiêu sao? Trong đôi mắt lạnh lùng của Lý Dật chợt lóe lên vẻ nghiêm nghị rồi biến mất. Con người Quân Nhất Tiểu không đơn giản giống như hân biểu hiện ra ngoài. Trên người hân, Lý Dật mơ hồ cảm thấy một luồng khí tức vô cùng nguy hiểm. Cảm giác đối với loại khí tức này không cách nào phân tích, hoàn toàn là dựa vào trực giác, một loại trực giác của cường giả đã trải qua vô số hoàn cảnh sinh tử mới có được.

Tại sao lại có loại trực giác này, chẳng lẽ chỉ vì ác cảm trước đó đối với người trước mặt? Lý Dật nghiêm túc đánh giá đối phương, không sai, gương mặt không tỳ vết, có một loại sát khí hơi quen thuộc. Chẳng qua loại sát khí này cũng chỉ có loại người tài giỏi như Lý Dật mới nhìn ra được.

- Nhất Tiểu huynh quả nhiên là nhất biểu nhân tài, sánh đôi với Cung tỷ tỷ thực là một đôi bích nhân!

Trên mặt Lý Dật vẫn trầm tĩnh, cười nói:

- Đứng chung một chỗ với Nhất Tiểu huynh, Lý Dật cảm giác mình còn không bằng con sâu con kiến. Đi, Nhất Tiểu huynh, trong hoàng cung bất tiện, chúng ta ra ngoài uống vài chén.

- Lý Dật!

Nhìn thấy Lý Dật muốn dẫn Quân Nhất Tiểu ra ngoài, Cung Vô Song cực kỳ khẩn trương, tiểu tử này vốn giáo quyết độc ác, Cung Vô Song đã từng thể nghiệm. Quân Nhất Tiểu mặc dù cũng là Đấu Hoàng cường giả,

nhưng ở đế đô dù sao cũng còn xa lạ, nếu Lý Dật làm loạn, không khỏi chịu thiệt thòi.

- Cung tử tử yên tâm, ta thấy Nhất Tiểu huynh thật sự thuận mắt, nếu như Cung tử tử lo lắng thì đi cùng chúng ta, thế nào hả?

Bị Lý Dật nói như vậy, Cung Vô Song ngược lại có chút xấu hổ, vì vậy nói:

- Lý Dật các hạ nói đùa, Cung tử tử có gì lo lắng. Lúc này, Cung tử tử xuất cung có nhiều bất tiện, không đi cùng hai người được!

- Vậy chúng ta đi trước. Nhất Tiểu huynh, nghe nói quán trọ Thiên Thần gần đây có mời một đầu bếp từ Đại Hạ đế quốc, nấu ăn rất ngon. Đúng lúc ta và ông chủ của quán trọ Thiên Thần có quen biết, chúng ta phải đi nếm thử tài nghệ của đầu bếp đến từ Đại Hạ đế quốc!

Lý Dật cố ý nói như vậy, là muốn cho Cung Vô Song biết rõ, mình cũng không đưa Quân Nhất Tiểu về Lý Minh. Ở quán trọ Thiên Thần, cho dù Lý Dật hãn có muốn làm loạn gì đó, cũng không thể thi triển.

- Vậy thì nhờ hồng phúc của Lý Dật các hạ vậy!

Quân Nhất Tiểu thi lễ với Cung Vô Song, hai người trao đổi ánh mắt, lập tức trong không gian xuất hiện một dòng điện xao động, Lý Dật hận đến mức thiếu chút nữa cắn nát hàm răng.

- Đi nhanh thôi, sắp trưa rồi, nếu tới muộn không còn chỗ đâu!

Lý Dật kéo tay áo Quân Nhất Tiểu, không nói gì kéo hãn ra ngoài

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bắc Đẩu Tứ Hoàng

Q.6 - Chương 56: Bắc Đẩu Tứ Hoàng

Lúc này trong nhà ăn quán trọ Thiên Thần, đang là lúc buôn bán tấp nập, người đến đây ăn cơm nổi liền không dứt. Nhìn thấy Lý Dật đến, quản lý nhà ăn của quán trọ đã vội vàng chạy tới, tỏ vẻ nịnh nọt.

- Lý đại gia tới rồi, mời vào, mời vào, mời ngài lên phòng khách quý trên lầu nghỉ ngơi một lát trước, tiểu nhân lập tức sắp xếp cho ngài phòng tốt nhất. Xin hỏi Lý đại gia đi mấy người?

- Chỉ có hai người thôi, ông chủ Tiêu của các người đâu? Thấy bản thiếu gia đến, cũng không ra nghênh tiếp? Không sợ bản thiếu gia đập phá lầu này sao?

Lý Dật cười nói.

- Lý đại gia nói đùa, ông chủ Tiêu có việc tới tổng bộ Thiên Thần Thương Minh rồi, có gì ngài cứ việc phân phó cho tiểu nhân!

- Được rồi, kêu đầu bếp tới từ Đại Hạ đế quốc của các người làm mấy món sở trường, hôm nay bản thiếu gia có mời khách quý!

- Lý đại gia yên tâm, tiểu nhân lập tức đi sắp xếp!

Căn nhà này thuộc về quán trọ Thiên Thần của Thiên Thần Thương Minh, cũng được xem là hội sở nhất đẳng của đế đô, người ra vào hội sở này, hiển nhiên đều là bậc quyền quý có danh tiếng trong đế đô. Lý Dật đi thẳng lên lầu, trên đường đi có rất nhiều người chào hỏi không ngớt. Có đại thần đế quốc, cũng có thể lực có quan hệ hợp tác với Lý Minh, phần lớn Lý Dật cũng chỉ quen mặt, chứ không biết tên. Những người này nhìn thấy Lý Dật, quả thực còn thân thiết hơn nhìn thấy cha ruột.

Cường thế của Lý Dật đã rõ như ban ngày, có thể đoán được, người này chắc chắn nắm giữ tương lai của Thiên Phong đế quốc, cung kính tóm lại chỉ có lợi chứ không có hại.

Lý Dật phải vất vả mới thoát khỏi những lời nịnh hót, tiến vào một gian phòng được trang trí ưu nhã, ăn hoa quả trên bàn, Lý Dật nói với Nhất

Quân Tiếu:

- Nghe Cung tử tử nói Nhất Tiếu huynh đến từ Xuất Vân đế quốc?

- Tại hạ đúng là người của Xuất Vân đế quốc, bởi vì đặc tội với gia tộc Tạ thị của Xuất Vân đế quốc, bắt đắ dĩ mới đến Thiên Phong đế quốc tị nạn. Tại hạ suy nghĩ, Xuất Vân đế quốc và Thiên Phong đế quốc vốn có quan hệ không tốt, mặc dù gia tộc Tạ thị có thể lực khổng lồ ở Xuất Vân đế quốc, vẫn không cách nào nhúng chân vào được Thiên Phong đế quốc. Ha ha, để Lý Dật các hạ chê cười rồi!

Lý Dật thật ra có nghe nói về gia tộc Tạ thị của Xuất Vân đế quốc, cũng thuộc về gia tộc cổ xưa nội tình thâm hậu truyền thừa ngàn năm. Đặc tội với gia tộc như vậy, một Đấu Hoàng xác thực không coi là gì.

Chỉ là, có chuyện như vậy thật sao?

- Không biết Nhất Tiếu huynh vì sao lại đặc tội với gia tộc Tạ thị?

- Chuyện này một lời khó nói hết! Lần đầu gặp gỡ, chúng ta đừng nói những chuyện không vui, Lý Dật các hạ, tại hạ mới đến, sau này kính xin các hạ chiếu cố nhiều hơn.

Lý Dật cười mở cười nói:

- Chuyện này còn phải nói sao? Cho dù không có Cung tử tử, với nhân vật như Nhất Tiếu huynh, Lý Dật ta nịnh bợ còn không kịp!

Chuyện này thật ra cũng hợp tình hợp lý, một Đấu Hoàng đi tới đâu, không phải là đối tượng để thể lực các nơi lôi kéo sao.

Trong giây lát, rượu và thức ăn đã được đưa lên, bầu không khí lập tức càng thêm “Vui vẻ”. Rượu là Trần Nhưộng gần trăm năm, rau nhìn ra cũng được tỉ mỉ xào nấu, mùi vị rất ngon.

Hai người chỉ thuần túy ăn uống nói chuyện phiếm, thảnh thơi mang chút ý tứ lôi kéo, Lý Dật xem ra cực kỳ vui sướng, liên tiếp nâng chén.

Sau mấy tuần rượu, Lý Dật rõ ràng cảm thấy, luồng sát khí trên người Quân Nhất Tiếu càng thêm rõ ràng. Luồng sát khí này khiến Lý Dật đột nhiên nhớ tới một người!

Cát Vũ Quang! Không sai, chính là Cát Vũ Quang trong trận đấu ngày hôm qua, bị Âm Kim Luân của chính mình bằm thành thịt nát.

Loại sát khí trên người Quân Nhất Tiếu cực kỳ giống với Cát Vũ Quang. Loại trực giác này khiến bản thân Lý Dật cũng khó hiểu, nhưng càng ngày càng chiếm cứ ý thức của mình mãnh liệt. Chỉ là ngẫu nhiên, hay Quân Nhất Tiếu và Cát Vũ Quang thật sự có liên hệ gì đó? Chuyện này hiện tại Lý Dật thật sự không cách nào phán đoán, sau đó Lý Dật đưa ra một quyết định.

Bữa tiệc rượu “vui vẻ” kéo dài gần hai giờ, hai người uống gần mười cân rượu trăm năm. Tiệc rượu chấm dứt, đầu lưỡi Lý Dật như tê cứng:

- Nhất Tiếu huynh, hôm nay ra bước cánh cửa này, người...người chính là huynh đệ của Lý Dật ta. Về sau ai...ai...dám khi dễ người, chính là gây khó dễ với Lý Dật và Lý Minh ta!

Lý Dật nghiêng ngả đi xuống lầu, âm thanh của hân rất lớn, như sợ các thực khách không nghe thấy vậy.

- Lý Dật huynh đệ quả nhiên hào sảng, được làm huynh đệ của người là vinh hạnh của Quân Nhất Tiếu này!

- Huynh đệ, ta còn có việc, không thể đi cùng... cùng Nhất Tiếu huynh, đợi....đợi giải thi đấu chấm dứt, huynh đệ...huynh đệ chúng ta nhất định phải uống ba ngày ba đêm!

- Được, ngày mai Nhất Tiếu nhất định đi ủng hộ trợ uy cho Lý Dật huynh đệ!

Hai Đấu Hoàng say khướt khiến các thực khách đến ăn uống ở quán trọ Thiên Thần đều phải ghé mắt, Đấu Hoàng cường giả uy nghi trên cao,

không phải là kẻ tầm thường, rất hiếm khi nhìn thấy.

Cáo từ Quân Nhất Tiểu, rời quán trọ Thiên Thần, Lý Dật tìm một nơi hẻo lánh, đầu tiên ép hết rượu ra ngoài, sau đó lấy từ trong dung giới ra một bộ áo đen, khăn bịt mặt trang bị kín người.

Nếu như không có gì bất ngờ, Quân Nhất Tiểu tuyệt đối có bí mật khiến người ta không lường được, Lý Dật tin tưởng trực giác và phán đoán của mình. Lý Dật ngồi xa xa quan sát chỗ cửa lớn của Thiên Thần Thương Minh. Hẳn biết rõ, Quân Nhất Tiểu sẽ ở trong khách sạn Thiên Thần!

Chờ đợi đến lúc sắc trời tối hẳn, Quân Nhất Tiểu vẫn không lộ diện, tuy nhiên chuyện này không có ảnh hưởng đến Lý Dật. Ngụy trang, theo dõi, ẩn núp, đây chính là một môn bắt buộc của sát thủ.

Lý Dật giống như một pho tượng, hầu như không hề động đậy. Bên trong lớp áo đen, chỉ có một đôi mắt lạnh lùng, chăm chú quan sát chỗ cửa lớn của quán trọ Thiên Thần. Nếu như tình huống bắt buộc, Lý Dật có thể duy trì tư thế này mấy ngày mấy đêm.

Chỉ có điều xem ra, hôm nay không cần ngồi chờ mấy ngày mấy đêm, sau khi đèn tinh thạch phát sáng trên đường, thân ảnh của Quân Nhất Tiểu xuất hiện ở chỗ cửa lớn quán trọ Thiên Thần.

Quân Nhất Tiểu thoát nhìn rất nhàn nhã, không hề có dự cảm bị theo dõi. Khóe mắt khẽ nháy động, Lý Dật thu khí tức cường giả của mình lại, bí mật theo đuôi.

Xuyên qua con phố buôn bán sầm uất nhất của đế đô, Quân Nhất Tiểu trực tiếp đi đến quảng trường phía đông đế đô. Quảng trường này mặc dù không sầm uất như phố buôn bán, nhưng hầu như hội tụ cơ cấu liên lạc của các thành trì lớn nhỏ trú khắp đế quốc, ở đế đô cũng là quảng trường tiếng tăm lừng lẫy.

Quân Nhất Tiểu đi vào một tòa hội quán thuộc về Thiên Nhất Thành.

Lượn quanh hội quán Thiên Nhất vài vòng, Lý Dật phân biệt địa thế, lặng yên nhảy lên tường viện, dọc theo nóc nhà giống như con báo lén vào bên trong hội quán. Hội quán chiếm diện tích khá rộng, phòng ốc cũng không ít, nhưng muốn tìm Quân Nhất Tiểu cũng không khó, Quân Nhất Tiểu cũng không tận lực thu liễm khí tức của mình.

- Lão Tứ, tiểu tử ngốc Lý Dật thật sự mời người uống rượu rồi sao?

Người nói chuyện chính là một người đàn ông dáng người trung bình, với góc nhìn của Lý Dật, chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng, chứ không thấy rõ diện mạo, nhìn bóng lưng, người nói chuyện tương đối rắn chắc.

Quân Nhất Tiểu được gọi là lão Tứ bắt chéo chân, thần sắc vô cùng đặc ý, hình tượng khác xa với dáng người khiêm tốn lúc ban ngày. Nghe thấy câu hỏi hoài nghi của người đàn ông, khinh thường đáp trả:

- Tên phế vật kia thật sự rất hào phóng, rượu Trần Nhưỡng trăm năm trên ngàn kim tệ, trong nháy mắt uống hết mười bình. Nếu lão đại người cũng có khí phách như vậy, ta và nhị tỷ thật có phúc.

Bị chửi keo kiệt, lão đại cũng không tức giận, chuyển hướng sang hỏi một nữ tử ở bàn bên cạnh:

- Lão Nhị, người thấy việc hôm nay thế nào?

Nữ tử này cũng không quá hai mươi lăm tuổi, dáng người cao gầy, thân hình thật sự cũng có thể xem là mỹ nữ. Lúc này cô ta đang ngắm nghía một con dao găm khéo léo tinh xảo hiện ra khí u lam âm u, trong ba người sát khí dày đặc này, cô ta lại người nồng nặc nhất.

- Nếu như lão Tứ và tiểu tử kia kết giao bằng hữu, chúng ta dụ hấn ra ngoài, giết chết hấn báo thù cho lão Tam!

Lão Đại trầm tư nói:

- Ta cũng muốn mau chóng báo thù cho lão Tam, chỉ có điều bên phía lão gia hỏa không biết chuẩn bị xong chưa. Giết tiểu tử kia không khó, chỉ

sợ tiểu tử kia vừa chết, toàn bộ đế đô sẽ hỗn loạn, hay là chúng ta báo cáo chuyện này với lão gia hỏa trước rồi mới có thể hành động.

- Lão đại vẫn là lão đại, làm gì phải xin chỉ thị của lão gia hỏa, ta thấy tên Lý Dật đó cũng không khác gì một phế vật, vẫn là Nhị tỷ sáng suốt, giết hay không giết, lần này chúng ta ra ngoài, không phải vì đối phó hắc sao? Không nên câu nệ nhiều như vậy!

Biểu lộ của Quân Nhất Tiểu giống như đang nói đến chuyện giết một con gà.

- Đừng xem thường Lý Dật, đừng quên lão Tam chính là chết trên tay hắc. Thủ đoạn của Lão Tam, các người cũng biết, trừ phi là đụng độ với Đấu Tôn, Đấu Hoàng dị thường, cho dù là Đấu Hoàng đỉnh phong cũng không thể nào là đối thủ của hắc!

- Xem như ta chưa nói gì!

Quân Nhất Tiểu bắt đầu uống trà, dáng vẻ ung dung như việc không liên quan đến mình.

Lại nghe thấy mỹ nữ kia lạnh lùng nói:

- Lão Tứ, mấy ngày nay chạy trong hoàng cung, người không bị hồ ly lăng lợ kia mê hoặc chứ!

Lời này vừa thốt ra, chỉ số ghen tuông tăng lên đỉnh điểm.

Đạo lý đối nhân xử thế của Lý Dật phong phú thế nào chứ, chỉ cần như vậy cũng đủ hiểu, mỹ nữ này có tình cảm rất sâu sắc với lão Tứ.

- Nhị tỷ nói gì vậy, ta tiến cung còn không phải đi điều tra thực lực của tiểu tử Lý Dật kia sao? Về phần Cung Vô Song, mẹ kiếp, thê non hên biển cũng thê non hên biển rồi, cũng đồng ý đi đến học việc La Lan với cô ta rồi, nhưng đến bây giờ, thậm chí ngay cả tay cũng không cho ta đụng một cái.

- Thật sao?

Mỹ nữ kia có vẻ không tin, hồ nghi nói:

- Cung Vô Song là nữ tử tuyệt sắc như vậy, người có thể quản được tay chân của mình sao!

- Không phải ta quản được, là cô gái ngốc đó, tự cho rằng mình là công chúa thì rất tài giỏi, chỉ có điều trêu ghẹo mấy câu đã giận dữ rồi. Nhị tỷ, lần này thật đúng là không chiếm được tiện nghi!

- Hừ, nhưng người nhất định cũng động tâm rồi!

Quân Nhất Tiểu cười cười, ngược lại rất có phong vận tà ác của Lý Dật:

- Nhị tỷ, người cũng biết ta đây, nữ nhân sau khi dùng xong cũng chỉ giữ lại hai ba ngày, vĩnh viễn không có ngoại lệ!

- Được rồi, lão Nhị, người cũng đừng ghen tuông nữa, lão Tứ có thể tiếp cận Cung Vô Song cũng bỏ ra cái giá rất lớn, đây chính là một quân cờ có thể lật ngược, đừng đem việc riêng tư cá nhân dây dưa vào trong. Nói việc chính đi, giải thi đấu tuyển chọn phò mã lần này xem ra đã không có gì phải lo lắng nữa. Kế hoạch chỗ lão gia hỏa là trận đấu vừa kết thúc liền phát động, lấy xu thế sét đánh cường đoạt hoàng quyền. Đương nhiên, hoàng thất và Lý Minh cũng sẽ không hề chuẩn bị, vạn nhất sự việc bất lợi, lão Tứ, người sẽ giết chết Cung Vô Song, hoàn toàn cắt đứt huyết mạch truyền thừa của hoàng tộc Cung thị.

Mỹ nữ kia lạnh lùng nói: - Còn Lý Dật? Hắn đã giết lão Tam, chúng ta nên tự tay giết chết hắn!

Lão đại hừ một tiếng, trong giọng nói cũng sôi trào sát ý :

- Không sai, Lý Dật khiến Bắc Đẩu Tứ hoàng chúng ta biến thành Bắc Đẩu Tam hoàng, thù này chúng ta phải tự mình báo. Trước trận chung kết, ta và lão Nhị sẽ lẫn vào trong khán đài, bên phía lão gia hỏa vừa phát động, chính là lúc Lý Dật phải chết/

Nghe đến đó, Lý Dật xem như đã minh bạch lai lịch của ba người này. Ba người trước mặt này, tựa hồ cùng với Cát Vũ Quang mà mình giết chết trong trận đấu vòng thứ hai tự xưng là Bắc Đẩu Tứ hoàng gì đó. Không cần nghĩ đến cái khác, dựa vào cách gọi của bốn người này đã biết rõ bọn họ có quan hệ chặt chẽ với Bắc Đẩu tông. Như vậy Cát Vũ Quang tham gia giải thi đấu tuyển chọn phò mã hiển nhiên cũng do Bắc Đẩu tông an bài, như vậy, cũng có thể giải thích tại sao thực lực của Cát Vũ Quang không tầm thường. Đấu Hoàng do Bắc Đẩu tông huấn luyện ra, thực lực hiển nhiên không giống người bình thường rồi.

Tựa hồ, chuyện anh hùng cứu mỹ nhân của Quân Nhất Tiểu cũng do Bắc Đẩu tông cố ý an bài. Khi nghe Cung Vô Song nói đến trong dong binh đoàn có mười mấy Đấu Vương, Lý Dật đã cảm thấy mơ hồ có gì không đúng. Bình thường dong binh đoàn, có một hai Đấu Vương đã xem là thực lực vô cùng khả quan rồi, dong binh đoàn có mười mấy Đấu Vương, trừ phi là dong binh đoàn cỡ lớn hơn một ngàn người mới có thể có được. Vì tiếp cận Cung Vô Song, tử thương một nửa dong binh đoàn, lần này Bắc Đẩu tông xác thực trả cái giá không nhỏ.

Chẳng qua trời tính không bằng người tính, bỏ ra cái giá lớn như vậy đổi lấy thành quả. Trong nội tâm Lý Dật cười lạnh một tiếng, nếu như bị bản thiếu gia này biết, thành quả này chỉ sợ không giữ được!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thần Mộc Thất Bại

Q.6 - Chương 57: Thần Mộc Thất Bại

Ngoại trừ biết rõ lai lịch thật sự của Quân Nhất Tiểu, thu hoạch ngoài ý muốn là bất ngờ thăm dò được kế hoạch của Bắc Đẩu tông. Nửa ngày trời ẩn núp xem như có thu hoạch, Lý Dật âm thầm đặc ý, lại thấy chuyện ba người trong phòng đang nói cũng không có giá trị gì, lặng lẽ rời khỏi.

Một kế hoạch đã âm thầm hình thành trong đầu Lý Dật.

Hoàng thành Thiên Phong, vòng thi đấu thứ tư của giải thi đấu tuyển chọn phò mã, cũng chính là vòng bán kết giải thi đấu. Dưới sự kiên trì của hoàng thất, phân tổ vòng bán kết không còn do Bắc Đẩu tông tự sắp xếp, mà đổi thành rút thăm quyết định.

Đối thủ Lý Dật rút thăm được là Hồng Vũ, Thần Mộc đấu với Lý Nhiên.

Đối với trận đấu giữa Lý Dật và Hồng Vũ, gần như không có gì phải lo lắng, chính bản thân Hồng Vũ cũng hiểu rõ điều này. Sòng bạc của Lý Kỳ đặt tỉ lệ một chọi một ngàn gần như mang tính chất ô nhục. Cho dù là tỉ lệ đặt cược như vậy, dân cờ bạc mua Hồng Vũ thắng cũng rải rác không có mấy.

Trọng điểm của vòng bán kết chính là giữa Thần Mộc và Lý Nhiên!

Thần Mộc mặc dù có cảnh giới Đấu Hoàng, còn Lý Nhiên chẳng qua là Đấu Vương đỉnh phong, chênh lệch thực lực là khá nhiều, nhưng ở Đấu Thần Đại lục, chuyện dựa vào binh khí, đan dược, đấu kỹ cao cấp hoặc một vài thủ đoạn để khiêu chiến vượt cấp cũng nhiều lần phát sinh. Cho dù không dựa vào ngoại vật, một Đấu Hoàng đóng cửa tu luyện và một Đấu Vương đỉnh phong đứng lên trong biển máu Thi Sơn, giữa hai người đó, ai có thể khiến ai chịu thiệt thật sự khó mà nói được.

Đương nhiên, Thần Mộc cũng không phải loại Đấu Hoàng ngu ngốc đóng cửa tu luyện, mà Lý Nhiên cũng không phải Đấu Vương đỉnh phong đứng lên trong biển máu Thi Sơn, gia tộc cũng truyền thừa mấy ngàn năm, nội tình thâm hậu không thể xem thường.

Tóm lại, trận chiến giữa Đấu Hoàng và Đấu Vương này, trước khi chưa chấm dứt, không ai có thể đoán được thắng bại.

- Thần Mộc, một tên tay sai của hoàng thất, rất tốt, hôm nay chính là ngày chết của ngươi!

Đối với sự ô nhục của Lý Nhiên, Thần Mộc hoàn toàn thờ ơ, chỉ lạnh lùng nói:

- Tại hạ chúc mừng Lý Nhiên các hạ vinh nhậm vị trí gia chủ Lý gia!

Thần Mộc bình thường luôn giữ thần thái nghiêm túc cứng nhắc, không ngờ còn có bản lĩnh sĩ nhục kẻ khác mà không thô tục như vậy, ngay cả Lý Dật nghe thấy cũng khen phục không thôi.

Cái chết của Lý gia chủ tiền nhiệm Lý Tùng dĩ nhiên là sỉ nhục lớn lao Lý gia, dẫn phát sóng to gió lớn trong đế đô. Vết sẹo này hiện giờ vẫn đau nhức, trong mắt Lý Nhiên xẹt qua vẻ lạnh lùng nghiêm nghị, lập tức sát ý sôi trào.

- Một con chó cũng dám nói này nói kia với Lý gia ta, chán sống rồi sao!

Lý Nhiên xoay tay phải, lấy từ trong dung giới ra hai viên đan dược màu xanh lá cây sáng long lanh, hơi ngửa đầu uống vào. Sau khi dùng đan dược, toàn thân Lý Nhiên rung động quỷ dị, sau lưng thành linh thi triển ra một đôi Liệt Diễm Hỏa Dực.

- Ngọc Bích Thăng Công đan!

Người biết hàng lập tức la hoảng lên:

- Cửu phẩm đan dược, khiến thực lực của người dùng trong hai giờ tăng lên một đến ba cấp, hầu như không có tác dụng phụ. Loại thần dược này, một viên giá trị trên trăm vạn kim tệ!

Trong hai giờ, thực lực tăng lên một cấp, thời khắc mấu chốt cái này chính là khoảng cách sống chết, 100 vạn kim tệ cũng không tính là đắt! Đây chính là bản lĩnh của gia tộc ngàn năm, cửu phẩm đan dược, cho dù có tiền, cũng chưa chắc có thể mua được thứ này.

- Cự Mộc Âm!

Chứng kiến Lý Nhiên thể hiện ra thực lực Đấu Hoàng, Thần Mộc cũng không chút khách khí, thi triển một chiêu đấu kỹ cấp bậc Chu Tước, Đấu Khí hóa mộc, âm thanh như lôi đình nện về phía Lý Nhiên. Lý Nhiên hừ lạnh một tiếng, cũng không dám đối chọi chiêu đấu kỹ này, một mặt lùi lại, một mặt vận chuyển Đấu Khí, hỏa diễm giữa tay bùng cháy dữ dội, hướng về phía Đấu Khí Cự Mộc.

Một mực thối lui đến sát dải phân cách sân thi đấu, mới khó khăn thiêu hủy gần hết Đấu Khí Cự Mộc, xem như hóa giải chiêu đấu kỹ này của Thần Mộc.

- Vạn mộc lung!

Không cho Lý Nhiên có bất kỳ cơ hội nghỉ ngơi, Thần Mộc chỉ quyết phi động, thân hình cấp tốc vờn quanh Lý Nhiên, nhanh đến mức chỉ thấy một đạo tàn ảnh chứ không thấy rõ thân hình. Sau đó trong không gian quanh người Lý Nhiên, từng đạo Đấu Khí Viên Mộc to bằng miệng chén tạo thành một lồng giam hình tròn, mang theo năng lượng kinh người lao về phía Lý Nhiên.

- Liệt Diễm Phần Thiên!

Không thể né tránh, Lý Nhiên thúc dục Đấu Khí đến mức tận cùng, còn lấy một chiêu đấu kỹ cấp cao Chu Tước giữ nhà. Đấu Hoàng dựa vào đan dược cưỡng ép đề thăng thực lực dù sao vẫn có khác biệt với Đấu Hoàng dựa vào thực lực bản thân, may mà Đấu Khí hỏa thuộc tính của Lý Nhiên có tác dụng khắc chế tự nhiên với mộc thuộc tính của Thần Mộc.

Chiêu đấu kỹ này cũng tám lạng nửa cân, Liệt Diễm đầy trời và Đấu Khí Viên Mộc không ngừng phát sinh tiếng nổ vang trời, hai luồng lực lượng khổng lồ giao kết vào một chỗ, tiêu hao lẫn nhau, cuối cùng biến thành hư vô.

Trận đấu này không tạo nên một chút hứng thú nào đối với Lý Dật, hẳn ngược lại có hứng thú đi tới bên còn lại của khu vực tuyển thủ dự bị, tùy

tiện ngồi xuống bên người Hồng Vũ.

- Hồng đại thiếu gia, không tệ lắm, lại có can đảm ngồi ở chỗ này, chẳng lẽ người thực sự có ý định động thủ với ta sao?

Nhìn thấy Lý Dật nhích lại gần mình, bản năng cảnh giác của Hồng Vũ trời dậy, nghe thấy Lý Dật mĩa mai, hắn cũng rất thức thời:

- Ta biết rõ mình không phải là đối thủ của người, nhưng không đánh mà lui không phải là phong cách của Hồng gia ta.

- Đừng khẩn trương, Hồng thiếu gia, chúng ta giao tiếp cũng không phải một hai lần, người cũng biết, bản thiếu gia từ trước đến nay là một người nói chuyện đạo lý. Muốn giết người đương nhiên sẽ làm trước mặt tất cả mọi người, quang minh chính đại giết người. Bây giờ, ta hỏi người một vấn đề.

Hồng Vũ ngăn người:

- Vấn đề gì?

- Sư đệ phế vật của người, bạn tốt của ta Long Ngạo Thiên và đại tiểu thư Diệp gia đã tìm được rồi sao?

- Người hỏi cái này để làm gì? Ta có cần nói cho người biết không?

- Ta hỏi cái này để làm gì không quan trọng, nhưng người trả lời, hoặc không trả lời, khác biệt có thể rất lớn đấy.

Hồng Vũ thoáng cái từ trên chỗ ngồi nhảy dựng lên, mạnh mẽ phô trương thanh thế nói:

- Nơi này là sân thi đấu, có Bắc Đấu tông và hoàng thất lược trận, người muốn làm gì ta?

Lá gan tiểu tử này đúng là càng ngày càng nhỏ, xem ra sau này thành thoảng vẫn hù dọa hắn, Lý Dật lắc đầu cười khố:

- Hồng thiếu gia, người khấn trương cái gì? Được rồi, xem như là lỗi của ta, là ta không nói rõ ràng. Nói như vậy, người thành thật trả lời vấn đề của ta, ta cam đoan một lát nữa sẽ cho người thể diện mà chấm dứt trận đấu. Nhưng nếu người cự tuyệt trả lời vấn đề của ta, tin ta đi, ta nhất định sẽ làm cho gia chủ Hồng gia không có cách nào an táng cho người, bởi hắn không có cách nào tìm được thi thể của người!

Lời này từ miệng Lý Dật nói ra, không hề có ý tứ uy hiếp, mà tuyệt đối là chuyện sẽ phát sinh, Hồng Vũ sợ hãi trừng mắt nhìn Lý Dật , bất đắc dĩ trả lời:

- Chuyện đêm hôm đó, đều là do đồ ngu Long Ngạo Thiên bày ra. Hắn cũng không biết dùng biện pháp gì thuyết phục Khinh Vũ đi dụ người ra, còn giựt giấy Tông Bãng mang theo hai lão quái vật đi mai phục. Về phần ta và Lý Nhiên, vì muốn chuẩn bị cho trận đấu ngày hôm sau nên không tham dự. Sau hừng đông, Tông Bãng phái người báo cho tứ đại gia tộc biết, kế hoạch đã thất bại. Diệp gia vì vậy phái người đến nơi xảy ra chuyện tìm kiếm Khinh Vũ, nhưng kỳ quái là, không tìm được thi thể Khinh Vũ, cũng không thấy Khinh Vũ quay về Diệp phủ. Long Ngạo Thiên cũng thế, hai người cứ như vậy mất tích, cho tới bây giờ cũng không có tin tức!

Lý Dật sở dĩ nghe ngóng tin tức của hai người kia, chủ yếu vẫn vì Long Ngạo Thiên, tên này là uy hiếp tiềm ẩn với mình. Không sợ trộm lén, chỉ sợ trộm nhớ thương. Huống chi tên trộm này còn là một kẻ thông minh tuyệt đỉnh, nếu Long Ngạo Thiên còn sống, bản thân sẽ không có cách nào an tâm hoàn toàn!

Về phần Diệp Khinh Vũ, tình cảm của Lý Dật tương đối tế nhị, tốt xấu gì hai người cũng từng có một lần quan hệ, hơn nữa còn là lần đầu tiên của thiếu nữ, chỉ cần Diệp Khinh Vũ chịu thành tâm nương thân vào mình, Lý Dật vẫn sẽ chịu trách nhiệm với nàng.

- Được rồi, ta tin người không nói dối, đợi lát nữa thi đấu, chỉ cần người đừng mất tự trọng, ta sẽ cho người thể diện chấm dứt trận đấu.

Ngữ khí của Lý Dật đầy lạnh lẽo, kết thúc cuộc nói chuyện, quay về chỗ ngồi của mình.

Trên sân, Lý Nhiên và Thần Mộc, hoàn toàn đang diễn bách khoa toàn thư đấu kỹ mộc hệ và hỏa hệ. Đối kháng đấu kỹ một chiêu tiếp một chiêu, mặc dù hao tổn Đấu Khí rất lớn, nhưng nếu đối với phương đã thi triển đấu kỹ, không lấy đấu kỹ đáp lại, rất có thể sẽ thất bại. Chính vì nguyên nhân như vậy, bắt đầu từ chiêu đấu kỹ đối kháng đầu tiên, hai người vẫn không ngừng nghỉ.

Trận đấu như vậy, nhất định sẽ không kéo dài. Trên thực tế, Lý Nhiên dựa vào đan dược cường ép đề thăng tới thực lực Đấu Hoàng , cũng không hi vọng trận đấu quá kéo dài, ít nhất không nên vượt quá hai giờ.

Ầm, ầm ầm ——

Đấu kỹ một lần nữa tương giao, dẫn phát ra tiếng nổ vang liên tiếp, Đấu Khí hỏa diễm và mảnh gỗ vụn bay múa khắp nơi. Hỗn loạn tan hết, trong tay Lý Nhiên thành linh xuất hiện một thanh trường kiếm quý dị màu đỏ .

Huyết Hồn ma kiếm!

Đây là át chủ bài của Lý Nhiên, trước trận đấu Lý Dật từng nhắc nhở qua hẳn nhược điểm của Huyết Hồn ma kiếm, Lý Dật cũng không hề giữ lại mà nói cho Thần Mộc. Lý Nhất Dương từng nói, Đấu Vương cường giả sử dụng Huyết Hồn ma kiếm, nhất định phải dùng kiếm tiếp cận cơ thể đối phương, mới có thể phát huy uy lực lớn nhất của ma kiếm.

Nhưng vấn đề là, Lý Nhiên hiện tại là Đấu Hoàng cường giả. Điểm này, Lý Dật không ngờ tới. Cho nên kế tiếp phải nhờ vào Thần Mộc ứng đối.

Huyết Hồn ma kiếm nơi tay, khí thế Lý Nhiên đại biến, một luồng khí tức âm hàn quý dị đến cực hạn khiến Thần Mộc không nhận được ớn lạnh sống lưng. Trong không gian hư vô, tựa hồ có vô số oan hồn đang

kêu rên gào thét, những oan hồn tràn ngập lệ khí ẩn chứa một luồng sức mạnh làm cho người ta phát run.

Sắc mặt Thần Mộc cũng đột biến, mặc dù có Lý Dật cảnh báo trước đó, nhưng khi chính thức đối mặt với Huyết Hồn ma kiếm vô cùng âm tà, lực chấn động vẫn vượt ra khỏi cực hạn tưởng tượng của bản thân.

Ma kiếm vung vẩy, một hỏa điều đỏ như máu lao về phía Thần Mộc tấn công. Hôm đó, hỏa điều này từng hóa giải Âm Dương Thần Lôi của Lý Dật, có thể thấy được bên trong ẩn chứa luồng sức mạnh cực lớn. Cảm nhận được năng lượng cực đại bên trong hỏa điều, Thần Mộc tăng Đấu Khí lên tới cực hạn, lấy chiêu “Cự Mộc Âm” nghênh đón.

Phi điều kêu một tiếng dài, Đấu Khí Cự Mộc với tốc độ cực nhanh đốt nó thành tro tàn, nhưng phi điều chỉ nhỏ bé đi vài phần, lại trực tiếp tấn công lên người Thần Mộc. Đấu Khí phòng ngự quanh người Thần Mộc tan rã trong nháy mắt, thân thể bay ngược lại 50 - 60 thước, hung hăng đập vào hàng rào chắn phía sau, từng ngụm máu đen và thịt nát không ngừng tuôn ra.

Lý Dật cũng đồng thời khê động, cấp tốc lao đến bên người Thần Mộc, một là phòng ngừa Lý Nhiên truy kích đến cùng, thứ hai là tiến hành trị liệu bên trong cho Thần Mộc.

- Huyết Hồn ma kiếm, quả nhiên lợi hại, Lý Dật huynh đệ, Thần Mộc vô năng, phụ lại phó thác của bệ hạ và Đại hoàng tử, kế tiếp chỉ có thể dựa vào người thôi!

Thần Mộc bị thương không nhẹ, nhưng thoát nhìn cũng không cần lo lắng cho tính mạng. Chẳng qua đối với vị thủ lĩnh Long vệ trung thành này, chưa hoàn thành nhiệm vụ của hoàng thất còn khiến hắn khó chịu hơn bị thương.

Thật ra, cho dù hắn chiến thắng, đối với thế cục hiện của đế đô mà nói cũng không có gì thay đổi. Điểm này, Lý Dật là người rõ ràng nhất, chẳng qua là không muốn nói ra mà thôi.

- Còn ta nữa, Huyết Hồn ma kiếm mặc dù lợi hại, nhưng đối với Lý Dật này mà nói, chẳng là cái rắm gì cả.

Sau khi xác nhận Thần Mộc không có gì nguy hiểm đến tính mạng, giao hãn cho hộ vệ hoàng thất xông tới, không đợi người chủ trì triệu hoán, Lý Dật đã sải bước đi vào sân thi đấu.

Lúc này, Lý Nhiên chưa rời sân, nhìn thấy Lý Dật, tia oán độc trong mắt Lý Nhiên không hề che dấu mà toát ra ngoài.

- Lý Dật, lúc này ngày mai chính là lúc chết của ngươi!

- Người không sợ khoác lác làm đau đầu lưỡi sao, dựa vào đan dược, dựa vào một thanh kiếm mẻ may mắn thắng được một trận thì cho rằng có thể khoác lác sao? Mau cút xuống dưới, chờ ngày mai xuống âm ti báo danh đi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thể Diện Của Hồng Vũ

Q.6 - Chương 58: Thể Diện Của Hồng Vũ

Huyết Hồn Ma Kiếm của Lý Nhiên quét ngang, hầu như không nhận được muốn động thủ. Người chủ trì cao giọng nói:

- Trận thứ hai vòng bán kết, Lý Dật đấu với Hồng Vũ, mời những người không liên quan ra khỏi sân!

- Lý Dật, ngươi đừng quá đắc ý!

Lý Nhiên nghiêng răng nghiêng lợi nói từng chữ, hậm hực rời khỏi sân thi đấu.

Đạt được hứa hẹn thể diện của Lý Dật, Hồng gia đại thiếu gia trấn định hơn rất nhiều, vào sân cũng có phần thông dong nhàn nhã. Cuộc tranh tài này, dựa theo tứ đại gia tộc, nhất là theo cách nói của Hồng gia, chẳng

qua là lên đài lộ mặt, không đến mức khiến người ta nói Hồng gia đại thiếu gia là một kẻ hèn nhát sợ chiến đấu. Một khi có tình thế nguy cấp gì, người chủ trì tự nhiên sẽ nghĩ cách chấm dứt trận đấu. Tóm lại, bảo vệ tánh mạng làm chủ, trận đấu làm phụ.

- Hồng thiếu gia, chuẩn bị xong chưa? Đại gia ta phải xuất thủ.

Liếc xéo Hồng Vũ, biểu lộ của Lý Dật khinh thường tới cực điểm.

Hồng Vũ hơi sững sờ, nói:

- Lý Dật, người tốt xấu gì cũng là một Đấu Hoàng, chủ động công kích một Đấu Vương, không khỏi có mất phong phạm!

Phong phạm? Lý Dật không phải là dạng đối trá thanh cao, chết vì sĩ diện, hăn cố lôi ra một nụ cười đẹp mắt:

- Đại gia không cần phong phạm, Hồng thiếu gia, mời!

Nhiệm vụ trận đấu này của Hồng Vũ chính là dành thể diện cho Hồng gia, nên đã ấp ủ mục đích này, lại được Lý Dật hứa hẹn nể mặt, lập tức ngừng tụ mười phần Đấu Khí, ngay cả Đấu Khí phòng ngự còn chưa thi triển, đã dốc hết toàn lực nện một chiêu đấu kỹ về phía Lý Dật.

- Chu Tước trung giai, Long Nhãn Cự Phong!

Gió đoàn cuồng loạn hình thành trong nháy mắt, không ngừng hấp thu phong nguyên tố trong thiên địa linh khí xung quanh, Hồng Vũ ra sức thúc giục Đấu Khí càng ngày càng lớn, hình thành một cái vòi rồng cao bảy tám thước. Trong gió lốc, lưỡi dao gió sắc bén gào thét bay vút, tràn đầy sức mạnh vô cùng cuồng bạo. Một Đấu Vương có thể sử dụng đấu kỹ Chu Tước trung giai hiển hách uy thế như thế, xem ra Hồng Vũ này cũng là một cái nhân vật không tầm thường.

Đáng tiếc, đối thủ của hăn là một Đấu Hoàng đỉnh phong.

Lý Dật căn bản không hề biểu lộ, đang lúc vùi rỗng hoàn toàn hình thành, sức mạnh đạt đến đỉnh phong, đấu cánh sau lưng mở ra, bất ngờ lao vào trong vùi rỗng.

Lưỡi dao gió cuồng bạo trước tầng phòng ngự dồi dào Đấu Khí của Lý Dật không ngừng bị tan rã, hiện tại Lý Dật đã đưa người vào trong mắt gió lốc. Trong mắt gió, một con Phong Long do lưỡi dao gió tạo thành bất ngờ xuất hiện.

Lý Dật đã sớm nhìn ra, lực sát thương rất lớn của chiêu này, không phải ở đám lưỡi dao gió tàn sát bừa bãi mà ở Phong Long trong mắt gió này .

Thấy có người xâm nhập vào mắt gió, năng lượng của Phong Long lập tức bị kích động, rít gào lao về hướng Lý Dật.

- Hồi Phong Chương, xoắn kình!

Năng lượng của Phong Long tuy cực lớn, nhưng trước mặt thực lực Đấu Hoàng đỉnh phong của Lý Dật cũng chỉ là một món đồ chơi. Dưới tác động của Hồi Phong Chương xoắn kình, Phong Long trong nháy mắt mất đi phương hướng, dẫn đạo toàn bộ vùi rỗng cản trở lại Hồng Vũ.

Sắc mặt Hồng Vũ đại biến, hẳn đương nhiên biết rõ uy lực của vùi rỗng này, thủ ấn di chuyển, ý đồ khống chế gió đoàn. Nhưng, đoàn vùi rỗng được Hồi Phong Chương xoắn kình của Lý Dật kích động, luồng sức mạnh đã vượt ra khỏi cực hạn hẳn có thể khống chế.

- Không!

Hồng Vũ không kịp kết xuất Đấu Khí phòng ngự, thân hình nhanh chóng lùi lại, ý đồ ly nuốt ngược lại công kích của đoàn vùi rỗng.

Còn chưa lùi khỏi hai thước, một luồng hấp lực vô cùng lớn bên trong đoàn vùi rỗng đã hoàn toàn triệt tiêu thế lùi lại của Hồng Vũ, sau đó giữa lúc mọi người đang trợn mắt há mồm, Hồng Vũ bị đấu kỹ “Long Nhãn Cụ Phong” do chính mình thi triển hút vào.

Biến cố này chỉ xảy ra trong nháy mắt, song phương giao đấu đồng thời đưa thân vào trong đoàn vòi rồng, thân ảnh biến mất.

- Tứ trưởng lão!

Trên chỗ ngồi khách quý, Hồng gia chủ đã liêu lĩnh hô to lên. Cho dù sức mạnh trong đoàn vòi rồng không đủ trí mạng, nhưng trong mắt gió còn có nhân vật vô cùng hung ác như Lý Dật. Trong lòng Hồng gia chủ chợt lạnh buốt, có lẽ đã không còn ôm hy vọng gì.

Tứ trưởng lão Bắc Đẩu tông, người chủ trì trận đấu hiển nhiên sẽ nhìn ra nguy hiểm bên trong, khi Hồng gia chủ la lên, cũng đồng thời lớn tiếng tuyên bố:

- Trận đấu chấm dứt, Lý Dật thắng!

Sau đó một tấm lụa Đấu Khí có chuẩn bị phóng tới đoàn vòi rồng, chịu trùng kích của luồng Đấu Khí này, vòi rồng phát ra thanh âm ầm ầm bạo liệt, sau đó dần dần tan rã.

Lưỡi dao gió vỡ vụn và Đấu Khí tản đi, tình cảnh dần dần xuất hiện trước mặt mọi người.

Thân thể Lý Dật vẫn lơ lửng giữa không trung, vẻ mặt vô tội giống như không có chuyện gì xảy ra. Phía dưới hắn, Hồng Vũ ôm bụng không ngừng giãy dụa trên mặt đất kêu la, hiển nhiên là thống khổ vô cùng. Trên người hắn bộ quần áo thi đấu chất liệu thượng hạng, đã sớm rách toạc tả, dính vô số vết máu, làm cho người ta liếc mắt nhìn thấy cũng phải thương cảm.

- Lý Dật, tên khốn khiếp nhà ngươi không giữ chữ tín, hèn hạ vô sỉ.
.

Nghe thấy lời chửi rủa của Hồng Vũ, Lý Dật liền đáp xuống trước mặt hắn, vẻ mặt vô tội nói:

- Hồng thiếu gia, ta như thế nào là không giữ lời hứa, cẩn thận ta cáo người phỉ báng người khác!

- Người đã nói để cho ta vô cùng thể diện mà chấm dứt trận đấu, a a a, người rõ ràng, rõ ràng đánh nát khí hải đan điền của ta, người là tiểu nhân vô sỉ !

Thống khổ cộng thêm khuất nhục, Hồng thiếu gia sớm đã không còn phong độ nhẹ nhàng, không ngừng chửi mắng.

- Hồng thiếu gia, ta cũng không thất tín với người, không tin người sờ mặt mình xem, đúng là lông tóc không tổn hao gì cả.

Toàn thân Hồng Vũ bị lưỡi dao gió chém cắt đầy thương tích, khuôn mặt đúng là không bị thương, vẫn sáng sủa vô cùng. Điểm này, hiện tại hơn vạn người xem có thể làm chứng!

- Ngu ngốc, không có thực lực mà đòi thể diện!

Lý Dật biến đổi ngữ khí, sắc bén nói.

Lúc này, người của Hồng gia chủ và tứ đại gia tộc đã chạy lên, đỡ lấy Hồng Vũ. Hồng gia chủ kiểm tra thương thế của Hồng Vũ, sắc mặt lập tức tái nhợt, tánh mạng mặc dù không lo, nhưng đan điền khí hải của Hồng Vũ đã bị hủy, đối với một người tu luyện Đấu Khí mà nói, đan điền khí hải bị phá hủy có ý nghĩa như thế nào, Hồng gia chủ biết rõ hơn bất cứ người nào khác.

Tình huống thâm trọng của những tộc nhân vi phạm gia quy nghiêm trọng bị phế đan điền khí hải trong phủ Hồng gia chính là tình cảnh sau này của đứa con trai yêu quý.

- Lý Dật, người thiếu nợ Hồng gia ta , Hồng gia nhất định sẽ đòi về!

Hồng gia chủ hận tới cực điểm, toàn thân không khỏi phát run, trợn mắt gào lên.

Lý Dật đã không còn sợ gì, chẳng phải phế bỏ đan điền khí hải sao? Ngay cả gia chủ Lý gia cũng thâm, Diệp gia thì đoạn hậu, Tông gia thì sao, cũng chẳng khác gì, chẳng phải Tông đại tiểu thư đã chịu khổ mấy lần sao.

- Sợ thật!

Lý Dật thu đầu cánh, vỗ ngực, dáng vẻ như người vô tội.

Hồng gia chủ liếc nhìn hẩn, biết rõ nhiều lời vô ích, ôm lấy Hồng Vũ, rời khỏi sân.

Cuộc tranh tài này cũng không tính là đặc sắc, kết cục đúng như mọi người dự liệu. Vòng bán kết chấm dứt, bên trên khán đài vang lên tiếng rời sân, đám người tứ đại gia tộc, Bắc Đẩu tông cũng trước sau rời đi.

Lý Dật gọi Tạ Vũ trong đoàn trợ uy Lý Minh đến, phân phó nói:

- Các người về trước, ta còn có việc cần xử lý trong hoàng cung. Sau khi trở về triệu tập tất cả nòng cốt đến tổng bộ, ta có việc muốn nói!

Sau khi đuổi đoàn trợ uy Lý Minh về, Lý Dật và cha con Cung thị cùng nhau tiến vào Hoàng thành.

Hoàng thành lồng lộng, lúc này lại bao phủ một tầng sát khí làm người ta run rẩy, ngay cả thủ vệ, thị nữ và nô bộc trong nội cung cũng đều cảm nhận rõ ràng được luồng sát khí này, vì vậy mọi người đều trở nên vô cùng cẩn thận.

Hoàng Thành, trong thư phòng của hoàng đế bộ hạ, hơn mười tướng quân đại thần sắc nghiêm túc đã đợi sẵn từ lâu. Nhìn thấy cha con Cung thị và Lý Dật tiến vào ngự thư phòng, những người này hành lễ đơn giản, sau đó chia hai nhóm cung kính đứng dưới bậc.

Cung Đỉnh Thiên bước vào thủ tọa, đại hoàng tử Lý Dật ngồi bên cạnh. Liếc nhìn mọi người, Cung Đỉnh Thiên chậm rãi nói:

- Chư vị đều là trung thần trụ cột của Thiên Phong đế quốc ta, cũng là phụ tá đắc lực được trăm tin nhiệm nhất, hôm nay triệu tập chư vị, thật sự là có biến cố trọng đại. Hôm qua, thiếu chủ Lý Dật của Lý Minh do thám biết được, Bắc Đẩu tông và tứ đại gia tộc Diệp, Tông, Hồng, Lý sau giải thi đấu tuyển chọn phò mã sẽ phát động tập kích bất ngờ với hoàng thất ta. Việc này trăm đã xác nhận, cũng không phải nói ngoa. Chư vị, có đối sách gì?

Cung Đỉnh Thiên vừa dứt lời, trên mặt mọi người đều lộ ra biểu lộ khiếp sợ.

Bắc Đẩu tông, tứ đại gia tộc và hoàng thất không hòa thuận, đây cũng không phải chuyện ngày một ngày hai. Hai thế lực lớn tranh đấu gay gắt mấy ngàn năm, nhưng đại xung đột thật sự người chết ta sống lại chưa bao giờ phát sinh qua. Nghe ý tứ của Cung Đỉnh Thiên, tứ đại gia tộc và Bắc Đẩu tông lại muốn thay đổi lệ cũ truyền thừa ngàn năm, gây chiến với hoàng thất sao?

Nếu như chuyện thật sự như vậy, vậy thì sợ rằng trong đế đô của Thiên Phong đế quốc sẽ thi chất thành núi, máu chảy thành sông rồi.

- Sao vậy? Không có lời nào để nói sao?

Trên mặt Cung Đỉnh Thiên hiện lên vẻ lo lắng, chỉ mặt gọi tên nói:

- Lôi tướng quân, người có suy nghĩ gì!

Thống lĩnh quân uy vũ Lôi Chiến tiến lên một bước, giọng nói như chuông đồng:

- Mặt tướng thuần phục hoàng thất thuần phục Đại hoàng tử, nếu có kẻ mưu nghịch dám can đảm trùng kích Hoàng Thành, nhất định sẽ dạy cho hắn có đến mà không có về!

Cung Đỉnh Thiên gật đầu tán thành, ánh mắt sắc bén quét về phía đám người còn lại. Tựa hồ, những tướng thần tâm phúc này không phải người

nào cũng có suy nghĩ giống như Lôi Chiến.

Tứ đại gia tộc không những có quân đội tinh nhuệ dũng mãnh phi thường, nghĩa dũng, thiên dũng, võ dũng, còn chiêu mộ được một số lượng lớn cường giả phụ tá, sau lưng lại có quái vật khổng lồ Bắc Đẩu tông. Hoàng thất mặc dù thực lực cường đại, nhưng khi thật sự có biến, xác suất thắng bại cũng chỉ khoảng 5- 5.

Huống hồ, quan hệ giữa tứ đại gia tộc và các thế lực lớn nhỏ các nơi trong đế quốc lại rắc rối khó gỡ, cho dù trong hơn mười người tâm phúc với hoàng thất ở ngự thư phòng này, làm gì không có người nào không có quan hệ thông gia với tứ đại gia tộc?

Cho nên dưới cái nhìn của hoàng đế Thiên Phong, một lão thần thoát nhìn rất có uy vọng nói:

- Bệ hạ, Thiên Phong đế quốc ta mấy ngàn năm qua sở dĩ có thể đứng vững ở Đẩu Thần đại lục cường quốc mọc lên san sát như rừng, chính là dựa vào hoàng thất Thiên Phong và tứ đại gia tộc chân thành đoàn kết. Hiện giờ ở phương bắc Xuất Vân đế quốc đang rục rịch, trong lúc mấu chốt này Theo cách nhìn của lão thần, nhân lúc tình thế hiện tại còn chưa phát triển đến trình độ không thể điều hòa, lão thần cả gan, xin bệ hạ trao quyền cho lão thần, triệu tập gia chủ tứ đại gia tộc và đại diện hoàng thất cử hành hoà đàm.

Thái độ của lão thần này trên căn bản phản ánh chủ trương của đại đa số tướng thần trong ngự thư phòng. Chỉ là bọn họ hiển nhiên không biết, giữa Thiên Phong hoàng thất và tứ đại gia tộc Bắc Đẩu tông, bởi vì nguyên nhân truyền thừa huyết mạch hoàng tộc đã đạt đến tình trạng không thể điều hòa, cơ sở đàm phán căn bản không tồn tại.

Cung Đình Thiên không biểu hiện gì, nhìn lướt qua, không tỏ vẻ đồng ý, cũng không tỏ vẻ phản đối, mà là hỏi:

- Các người thì sao? Cũng có ý tứ này sao?

Lúc này trong ngự thư phòng mới vang lên thanh âm phụ họa, phỏng đoán ý tứ của hoàng đế, các tướng thần cho rằng đề nghị của lão thần kia là biện pháp giải quyết tốt nhất rồi, không có ai cho rằng hoàng thất thật sự dám khai chiến toàn diện với tứ đại gia tộc Bắc Đẩu tông!

- Vậy thì, trăm sẽ quyết định cuối cùng.

Cung Đính Thiên cầm ngọc ban chỉ trong tay, ánh mắt âm trầm mà quả quyết rơi xuống người các chúng thần, làm cho người ta khiếp sợ.

- Trận chiến giữa hoàng thất Thiên Phong ta và tứ đại gia tộc Bắc Đẩu tông đã là tên đã lên dây, không phát không được! Nếu có người nào nhắc đến đàm phán, sẽ bị xử tội phản nghịch.

Thanh âm không lớn, nhưng vô cùng sắc bén:

- Chư vị, trăm cũng không miễn cưỡng mọi người, dưa hái xanh không ngọt. Nếu người nào sợ hãi chiến đấu, hiện tại có thể nói ra, hạn đêm nay trước khi trời tối rời khỏi đế đô!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phiên Muộn Của Lý Kỳ

Q.6 - Chương 59: Phiên Muộn Của Lý Kỳ

Cung Đính Thiên nói xong, lạnh lùng nhìn mọi người, các Tướng Thần nhất thời không hiểu rõ ý đồ trong lời nói của Cung Cao Thiên ? Nếu sự thật thả bọn họ đi, ít nhất sẽ có một nửa số người lập tức trở về nhà thu dọn chăn nệm rút ra khỏi đế đô.

Chỉ là những người có kinh nghiệm quan trường cũng biết, chỉ sợ chân trước còn chưa bước ra khỏi đại môn Hoàng Thành, chân sau đã rời khỏi thân. Loại lựa chọn xếp hàng này, thật sự quá khó xử. Giữa hai thế lực lớn căn bản không thấy rõ sự chênh lệch, nếu chọn sai đội ngũ, hậu quả rất có thể là tan nhà nát cửa, cho nên bọn họ thật sự rất khó hạ quyết tâm.

Cung Đỉnh Thiên cũng không vội vàng ép buộc bọn họ tỏ thái độ, hẳn tựa hồ xem những lựa chọn khó khăn này là một chuyện rất vui sướng.

Cuối cùng vẫn là lão thần kia mở miệng:

- Bệ hạ, lão thần tuổi tác đã cao, ở lại bên cạnh bệ hạ cũng không có công dụng gì, xin bệ hạ ân chuẩn cho lão thần về quê làm ruộng, từ nay về sau không màng đến thế sự!

Đã có một người làm gương như vậy, lập tức có thêm mấy Tướng Thần cũng tiến lên trước một bước.

- Chư vị Tướng Thần, tại hạ là Lý Dật thiếu minh chủ Lý Minh!

Lý Dật đột nhiên bước lên trước nói:

- Tứ đại gia tộc Bắc Đẩu tông chiếm giữ đế đô nhiều năm qua, thế lực ngập trời, chư vị cảm thấy sợ hãi cũng là chuyện thường tình.

Mục đích của hãn là giải vây cho những người này trước, vì vậy lại trầm giọng nói:

- Nhưng chư vị ăn bổng lộc của vua, chịu hoàng ân nhiều năm, hôm nay đúng là lúc hoàng thất cần dùng người, nếu chư vị không thủ tiết phụng sự việc công, thật sự có chút làm trái đạo nghĩa quần thần. Lý Dật ta tuy không phải là người trung nghĩa gì, nhưng trước mặt trái phải rõ ràng vẫn biết tiến lui. Tiểu nhân Lý Dật nguyện đi theo phục dịch hoàng đế bệ hạ san bằng phản nghịch, quét sạch loạn đồ, làm Thiên Phong đế quốc ta trong sạch thái bình!

Những lời nói chính khí nghiêm nghị thật sự khiến các tướng thần hồ thẹn. Chẳng qua Lý Dật biết rõ, dựa vào những lời khoát lác bên ngoài này cũng chỉ có thể khiến những lão già dày dạn kinh nghiệm quan trường này cảm thấy xấu hổ mà thôi. Nếu thật sự muốn làm bọn hãn xuất lực, vẫn phải bày ra tình thế cho bọn họ.

- Mấy vạn thành viên Lý Minh đã chuẩn bị xong, nguyện cùng hoàng thất tồn vong. Không chỉ có Lý Minh, hôm qua tại hạ liên lạc với Kiếm Hoàng Vương Minh Dương, biết được tứ đại gia tộc âm mưu làm loạn, Kiếm Hoàng đại nhân nhất thời lòng đầy căm phẫn, nguyện dốc hết khả năng cùng Thiên Phong hoàng thất cùng đối phó với nghịch đồ!

Cán cân tiểu ly bỗng nhiên nghiêng lệch, mấy vị tướng thần bước về trước một bước đã lạng lẽ lui về trong đội ngũ.

Nếu nói chỉ có một mình Lý Minh, mặc dù có thể làm hoàng thất gia tăng thêm vài phần phần thắng, nhưng dù sao Lý Minh căn cơ còn thấp, phân lượng trong suy nghĩ của những người này còn quá nhẹ.

Kiếm Hoàng Vương Minh Dương thì không giống như vậy, với tư cách là một vị Đấu Hoàng thành danh nhiều năm, chỉ cần lộ tên tuổi đã chống đỡ được một đội quân bình thường. Các tổ chức dong binh lớn nhỏ của Thiên Phong đế quốc và các nước lân cận mà Kiếm Hoàng khống chế thực tế tuyệt đối là một lực lượng kinh khủng. Nếu quả thật như Lý Dật nói, Kiếm Hoàng ủng hộ hoàng thất, như vậy tình hình sẽ sáng sủa hơn nhiều. . . Chọn lựa như thế nào? Hiển nhiên cũng đơn giản hơn nhiều.

- Về phần Đấu Thần điện, tại hạ với tư cách Phó điện chủ phân điện Thiên Phong, mặc dù không có quyền lợi điều động lực lượng của Đấu Thần điện, nhưng ta nghĩ, thời khắc mấu chốt, muốn Đấu Thần điện phái ra một hai cường giả vẫn có thể.

Những lời này vừa thốt ra, sau lưng những người vừa mới bước lên trước chợt toát mồ hôi lạnh: Thật nguy hiểm, thiếu chút nữa đã đứng sai đội rồi!

Trên trán lão thần dẫn đầu cũng lấm tấm mồ hôi, lau thế nào cũng không sạch:

- Bệ hạ, tội thần đáng muôn chết, thềm nghĩ tuổi tác bản thân đã cao mà quên đi kế hoạch của tổ hoàng. Những lời của Lý Dật các hạ đã hoàn toàn giác ngộ, khiến lão thần xấu hổ vạn phần. Lão thần mặc dù không

còn dùng được, trong nhà cũng có gần nghìn cường giả phụ tá, nguyện đi theo giúp đỡ bệ hạ bình định nghịch tặc!

Bản lĩnh đối mặt này còn nhanh hơn lật sách, Lý Dật xem như được một lần lĩnh giáo. Có một số người chính là ti tiện như vậy, không đánh vào bổn lộc của hãn thì không biết tốt xấu nặng nhẹ. Chỉ có điều vị hoàng đế Cung Đỉnh Thiên này cũng quá nhân từ. . . Lý Dật nghĩ, nếu lão tử ngồi vào vị trí này, những phế vật này đã sớm chết một trăm lần rồi.

Trong ngự thư phòng lúc này mới xem như vui vẻ chưa từng có, quân thần chân thành đoàn kết, hơn mười tướng thần nhao nhao cống hiến phụ tá cường giả nhà mình nuôi dưỡng cho hoàng thất.

- Nếu như chư vị tướng thần chịu đi theo giúp đỡ trăm, vậy thì chúng ta cần bàn bạc một chút, làm thế nào ứng đối với nguy cơ ngày mai!

Từ hoàng cung đi ra, đã là giữa trưa, Lý Dật cưỡi ngựa chạy không ngừng nghỉ về tổng bộ Lý Minh. Lúc này đế đô đã bắt đầu biến động gió mưa, ngay cả thị dân bình thường cũng cảm nhận được bầu không khí bất thường này, trở nên sợ hãi rụt rè cẩn thận từng li từng tí.

Những nhân sĩ linh thông tin tức càng biết rõ mâu thuẫn của hoàng thất và tứ đại gia tộc trở nên gay gắt, đã sớm mang theo gia thất ra thành tị nạn. Bầu trời mấy ngày qua tươi sáng, phảng phất như lúc này để phối hợp với tình thế đế đô, cũng mây đen cuồn cuộn, một luồng sát khí như muốn đồn ngã tòa thành.

Tổng bộ Lý Minh ngược lại vô cùng náo nhiệt.

Dù sao cũng là thế lực mới phát, cộng thêm Lý Dật cũng không phải người cứng nhắc, quy củ trong Lý Minh được mở rộng rất nhiều. Những nòng cốt được mời tới tổng bộ tụ họp trong tổng bộ rất rảnh rỗi, cũng có khoác lác tăng bốc, cũng có tỷ thí đấu kỹ, đồ xúc sắc đánh bạc, còn kém không mang mấy kỹ nữ đến trước mặt mọi người so đấu năng lực.

Nhìn thấy Lý Minh đường đường là một tổng bộ lại biến thành ỗ thổ phỉ như vậy, Lý Dật cũng không tức giận. Thử Lý Dật muốn là cường giả, không phải phế vật, nếu là cường giả không có chút tính cách thổ phỉ thì có khác gì thư sinh.

Thấy Lý Dật trở về, đám thổ phỉ bọn họ lập tức tỉnh táo tinh thần, vây quanh bên người Lý Dật, lớn tiếng nghị luận trận đấu hôm nay, vẻ mặt hưng phấn như vợ mình đẻ con trai. Nhưng có một người ngoại lệ!

- Lý Kỳ, tại sao bản mặt khó coi như vậy, bản thiếu gia thiếu nợ người sao?

Chuyện này hiển nhiên không qua khỏi mắt Lý Dật, vì vậy lớn tiếng hỏi.

- Thiếu chủ, hôm nay chúng ta thua lỗ hơn ba trăm vạn!

Lý Kỳ xấu hổ nói.

- Thua lỗ 300 vạn!

Lý Dật cũng không kịp phản ứng, mặc dù số tiền không nhiều, nhưng thiếu tiền cũng không phải khởi đầu tốt đẹp, vẫn phải điều tra rõ nguyên nhân:

- Rút cuộc xảy ra chuyện gì?

- Hôm nay tổng cộng có hai cuộc tranh tài, trận đầu khá tốt, buôn bán lời hơn mười vạn kim tệ. Thiếu chủ, lần này ngài thảm rồi. Mặc dù tôi đã mở tỉ lệ đặt cược siêu thấp 100 lần, nhưng đám dân cờ bạc giống như phát điên, toàn bộ đều mua ngài thắng, tiền đặt cược không ngờ phá kỷ lục đạt tới hơn ba trăm triệu. Nếu không phải tôi đóng bàn trước thời hạn, chỉ sợ kỷ lục này còn gia tăng thêm nhiều lần. Kết quả, ngài thắng, sòng bạc chúng ta phải bồi thường hơn ba trăm vạn!

Thì ra là chuyện này, sớm biết như vậy đã để Hồng Vũ đánh thua rồi. Hơn ba trăm vạn kim tệ mua một chiến thắng này cũng quá đắt. Lý Dật cười khở:

- Bọn họ xem trọng ta như vậy sao?

- Bọn họ giống như phát điên, bán nhà, mượn vay nặng lãi, đây đâu phải đánh bạc, đơn giản là đoạt tiền từ trong sòng bạc Lý Minh chúng ta!

Giọng nói của Lý Kỳ đã bắt đầu nức nở:

- Thiếu chủ, trận chung kết cuối cùng không có cách nào bắt đầu giao dịch rồi!

- Tại sao không?

Lý Dật mỉm cười, mỉm cười nham hiểm.

- Cái này còn phải hỏi vì sao, thiếu chủ người thông minh hơn Lý Kỳ gấp trăm lần. Lần đánh cược này, chúng ta rõ ràng yếu thế, giao dịch thua lỗ, Lý Kỳ ta nhất định không làm!

Lý Dật vỗ vỗ bả vai Lý Kỳ:

- Nếu trận chung kết, sòng bạc không mở đánh cược, bọn họ nhất định sẽ không nghe. Lý Kỳ, nghe bản thiếu gia, lần đánh cược này chẳng những phải mở, hơn nữa phải mở tỉ lệ đặt cược hợp lý, ta nghĩ, mười chọi một đi!

- Mười chọi một? Ta không nghe lầm chứ, Thiếu chủ.

Lý Kỳ trợn mắt:

- Nếu đặt cược như hôm nay, sòng bạc chúng ta phải bồi thường 3000 vạn. Thiếu chủ, 3000 vạn không phải số lượng nhỏ!

- Người không nghe sai, chính là mười chọi một, hơn nữa có bao nhiêu thu hết cho ta, đừng để người ta nói sòng bạc Lý Minh chúng ta không phóng khoáng.

- A! Chuyện này. Thiếu chủ, có phải người có dự định rồi không....

Lý Dật giống như không thấy lời nói của Lý Kỳ, tiếp tục trầm tư nói:

- Còn một điều nữa, hạn chế đặt cược, ít nhất một ngàn kim tệ đặt 100, dưới 100 không thu.

Lý Dật thoáng dừng lại rồi lại cười cổ quái:

- Đặt 100 gọi là một thủ, nếu là trận chung kết, ít nhất phải mua một thủ, còn không có hạn mức cao nhất!

Lời nói cổ quái cộng thêm quyết định cổ quái, Lý Kỳ hoàn toàn buồn bực:

- Thiếu chủ, tiểu nhân không rõ, vì sao phải mua ít nhất một thủ. Một ngàn kim tệ đối với bình dân mà nói không phải số lượng nhỏ!

Lý Dật liếc nhìn hắn:

- Tiền của người nghèo, có kiếm được nhiều lợi nhuận không?

Lợi nhuận? Lý Kỳ sáng mắt, nghe ý tứ của Lý Dật, xem ra bàn đánh cược trận chung kết vẫn có thể kiếm được tiền? Thế nhưng theo tình hình bây giờ, muốn kiếm lời chỉ có một khả năng.

Lý Kỳ nhẹ giọng hỏi thăm dò:

- Thiếu chủ, chúng ta có phải chuẩn bị đặt cược đen không!

Trừ phi đặt cược mờ ám, Lý Kỳ thật sự không nghĩ ra còn có thể kiếm lời như thế nào. Với thế lực của Lý Minh, cho dù đánh cược mấy trăm triệu, dám đánh cược cũng không cách nào suy nghĩ.

Đương nhiên, cứ như vậy, chiêu bài của sông bạc Lý Minh cũng xem như đập phá hoàn toàn rồi.

- Đen cái đầu người!

Lý Dật cười khở, hung hăng vỗ đầu Lý Kỳ:

- Bản thiếu gia còn có rất nhiều chuyện muốn làm, không rảnh dài dòng với người, người chỉ cần làm theo lời ta nói là được, mau chút, kiếm tiền cho lão tử!

Sau khi đuổi Lý Kỳ, Lý Dật triệu tập đám nòng cốt, bắt đầu phân công nhiệm vụ.

Nghe thấy đại chiến sắp tới, đám thổ phỉ bọn họ cũng lập tức trở nên nghiêm túc, dù sao đối phương là Bắc Đẩu tông và tứ đại gia tộc. Tuy

nhiên bọn hắn cũng biết, đối kháng của cường giả chân chính, bọn họ không phải nhúng tay vào, hiển nhiên có cường giả bốn phương đi thu thập, bọn họ chỉ cần thu thập những kẻ có thực lực tương đương với mình trong tứ đại gia tộc là được rồi. Cứ như vậy, tất cả đều sục sôi ý chí chiến đấu.

Chỗ ở của Lý Dật ở tổng bộ Lý Minh lúc này cũng rất náo nhiệt.

Toa Toa và Thanh Vũ hiển nhiên sẽ không lẫn lộn với đám thổ phỉ kia, trong lúc đợi Lý Dật trở về, hai mỹ nữ ngược lại luận bàn rất vui vẻ.

Thanh Vũ từ khi được Lý Dật kích phát ra huyết mạch, cũng bắt đầu tu luyện đấu khí. Giống như Lý Dật suy đoán, tốc độ Thanh Vũ tu luyện Đấu Khí thật sự là kinh người, hiện tại đã có thực lực Đấu Vương bát tinh. Chẳng qua Thanh Vũ còn chưa tu luyện qua đấu kỹ gì, cũng không có kinh nghiệm thực chiến, nếu đụng phải đối thủ có thực lực chênh lệch không xa, chỉ sợ bại nhiều hơn thắng.

Đối mặt với tiến công của Toa Toa, Thanh Vũ dùng một tấm lụa Đấu Khí trắng noãn hóa giải. Thanh Vũ dĩ nhiên là Đấu Khí thuộc tính thánh hệ, khiến Lý Dật đang ở ngoài cửa xem cuộc chiến cũng âm thầm kinh ngạc.

Bỗng nhiên, Toa Toa sử dụng ra một chiêu đấu kỹ Huyền Vũ trung giai, mũi kiếm tuôn ra một đoàn hỏa diễm. Uy lực của đoàn hỏa diễm này mặc dù không lớn, thanh thế lại không nhỏ, giữa hai người bỗng nhiên tuôn ra vô số hỏa đoàn. Thừa dịp ánh mắt Thanh Vũ bị ngăn cản, Toa Toa lắc người, lặng yên không một tiếng động tiến đến sau lưng Thanh Vũ, trường kiếm chỉ vào sau lưng Thanh Vũ.

- Toa Toa tỷ, không chơi, lại là chiêu này, chiêu này muội căn bản không có biện pháp chống đỡ!

Thanh Vũ sáng giọng.

- Tại sao không có cách nào chống đỡ, Thanh Vũ muội muội, thực lực của muội cao hơn ta, chẳng qua là muội còn chưa thích ứng với thân

phận cường giả của mình. Cho nên khi hỏa diễm của ta đốt tới, muối liền nhắm mắt lại theo bản năng, dĩ nhiên là không nhìn ra ta vây quanh phía sau người muối. Với thực lực hiện tại của muối, Lưu Hỏa của ta căn bản không đốt được áo giáp Đấu Khí trên người muối.

Toa Toa kiên nhẫn giải thích qua cho Thanh Vũ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kế Hoạch Kỳ Quái

Q.6 - Chương 60: Kế Hoạch Kỳ Quái

Nhìn thấy hai nữ nhân của mình thân mật như vậy, người cao hứng nhất đương nhiên là Lý Dật. Hắn cười ha ha, đẩy cửa bước vào nói:

- Toa Toa nói đúng, Thanh Vũ, nàng phải nhớ kỹ, nàng bây giờ cũng là một cường giả Đấu Vương rồi. Bát tinh Đấu Vương ở Thiên Phong đế quốc, cũng có thể xem là cường giả ở trên vạn người. Đối với một cường giả mà nói, ngoại trừ đấu kỹ Đấu Khí ra, tín niệm mới là trọng yếu nhất. Nếu như ngay cả tín niệm chiến thắng đối thủ, nàng cũng không có, đấu kỹ Đấu Khí chẳng qua là vật trang trí, căn bản không hình thành nên lực sát thương. Nếu rảnh rỗi thì luyện thêm với Toa Toa.

Lý Dật đột nhiên xuất hiện, ngược lại khiến Thanh Vũ và Toa Toa lập tức có chút không tự nhiên.

Loại quan hệ của ba người, dù sao cũng có chút tế nhị.

-Ồ, ta đáng ghét lắm sao?

Lý Dật tự giễu nói:

- Làm thế nào mà ta vừa tới, hai người lại không nói nữa vậy.

Mấy ngày vừa rồi cứ bận rộn bên ngoài, không ngó ngang đến hai mỹ nữ trong nhà. Cả ngày chém chém giết giết vì cái gì? Không phải là vì chinh

phục thiên hạ sau đó chinh phục nữ nhân sao, chinh phục được nữ nhân lại không dùng, đây chẳng phải là bi kịch nhân sinh lớn nhất!

- Lý Dật, tất cả mọi người đều đang nói người khai chiến với tứ đại gia tộc, chuyện này có thật không vậy?

Vẫn là Toa Toa khiến Lý Dật tránh khỏi trở thành vua tẻ ngắt.

- Chuyện này các nàng cũng đừng quản, nếu đã là nữ nhân của Lý Dật ta, chẳng lẽ ta còn có thể cho các nàng ra trận giết địch sao? Ngoan ngoãn ở nhà, chờ sinh nhi tử cho ta là được rồi!

Lý Dật dang hai tay, mỗi bên một người, ôm hai mỹ nữ xinh như hoa bước về phòng mình.

- Toa Toa cũng không phải loại chim hoàng yến, Lý Dật, để ta đi theo người đi!

Thực lực của Toa Toa mặc dù vừa mới thăng lên một tinh, đạt đến cảnh giới nhị tinh Đấu Vương, cũng không tính là quá mạnh mẽ, nhưng đứng trước một gã dong binh, Lý Dật vẫn yên tâm về thực lực của Toa Toa, trừ phi là gặp phải Đấu Hoàng, nhưng năng lực tự bảo vệ mình vẫn có. Hơn nữa nữ nhân này lại là một mỹ nữ tóc vàng mắt xanh hiếm có, dù sao chiếm chút ưu thế, vào thời khắc mấu chốt, nam nhân thật sự có thể ra tay hung ác chỉ sợ cũng không nhiều lắm.

Tâm niệm vừa động, Lý Dật nhanh chóng vạch ra một kế hoạch trong đầu mình, sau đó mới nói với Toa Toa:

- Nàng thật sự muốn làm chút chuyện vì ta?

- Đương nhiên, cả ngày buồn bực trong nhà, sắp phát bệnh mất rồi!

Toa Toa lúc này lại có vẻ làm nũng, đối với một thiếu nữ xinh đẹp tràn ngập dã tính như Toa Toa, thật sự hiếm khi nhìn thấy biểu hiện này.

- Trước mắt ta có một việc, ngoài nàng và Thanh Vũ ra, người khác thật sự không làm được!

Lý Dật hiện ra biểu lộ khó xử:

- Chỉ có điều, chuyện này có chút . . . Ta cũng không biết mở miệng nói như thế nào.

- Cứ nói thẳng ra là được!

Lý Dật cười hắc hắc, nói thẳng luôn:

- Ta muốn các nàng đi dụ dỗ một người!

Nghe được câu này, hai cái mỹ nữ tương đối ăn ý cổ giãy dựa thoát khỏi vòng tay Lý Dật.

- Cút!

Thanh Vũ không thô lỗ như Toa Toa, nhưng cũng ẩn chứa ánh mắt giận dữ.

Loại nữ tính cuồng dã như Toa Toa, nếu đi theo Lý Dật, không có khả năng bị một nam nhân khác đụng một ngón tay vào. Thanh Vũ tuy xuất thân vũ nữ, nhưng vẫn tiếp nhận giáo dục hoàng thất, nội tâm cực kỳ thanh cao, trước kia ở với Lý Dật cũng là băng thanh ngọc khiết, bây giờ kêu nàng đi dụ dỗ một nam nhân khác thì đúng là vô cùng khó khăn.

- Ôi, hai người thật đúng là ngoan độc, có thể nghe ta nói hết được không.

Lý Dật tỏ ra vô cùng vui mừng trước biểu hiện mạnh mẽ của hai nữ nhân, bất đắc dĩ:

- Ta chẳng qua muốn kêu các nàng đi thể hiện một chút vẻ đẹp nữ tính, chẳng lẽ thật sự kêu các nàng cho người khác chiếm tiện nghi. Đừng nói

các nàng không muốn, ngay cả các nàng nguyện ý, kẻ nào dám chiếm tiện nghi nữ nhân của ta, ta sẽ khiến cả nhà hấn gặp xui xẻo.

Hai mỹ nữ liếc nhìn nhau, cơ bản tán đồng lời nói của Lý Dật. Lý Dật sở trường chiếm tiện nghi của người khác, nhưng quả quyết không để người khác chiếm tiện nghi của mình. Huống chi còn là nữ nhân của mình!

- Người nói trước đi, rốt cuộc muốn sắc. Rốt cuộc là muốn làm như thế nào?

Thanh Vũ nói khẽ.

- Thay quần áo, đi theo ta làm chính sự!

Lý Dật vung tay lên, nói giọng quả quyết.

Cái Lý Dật gọi là chính sự, cũng chỉ có thể xem như miễn cưỡng. Kỳ thật chủ yếu nhất vẫn là trả thù! Vừa nhớ tới ánh mắt mê đắm của Cung Vô Song ở “Thấu Ngọc Cung” dành cho loại ngụy quân tử Quân Nhất Tiểu, Lý Dật đã cảm thấy tức giận. Mặc dù nói rõ ràng ngụy trang của Quân Nhất Tiểu sẽ bị vạch trần, nhưng trước đó, nếu như không thể khiến Cung Vô Song nhận rõ sắc mặt của tên này, nói thế nào cũng có chút ít không cam lòng.

Vốn vẫn ước lượng nhớ kỹ việc này, Thanh Vũ và Toa Toa khiến Lý Dật linh cảm vừa hiện, quyết định thật nhanh, bắt đầu áp dụng kế hoạch kỳ quái của mình.

Đặc Nguyệt Lô Đế đô, nơi gió trăng nhất đẳng.

Lý Dật và Quân Nhất Tiểu dắt tay nhau cùng đến, mới vừa vào cửa, một thị nữ đã dâng lên một bộ áo đen để hai người mặc lên. Ở các nơi gió trăng của đế đô, chỉ có Đặc Nguyệt Lô mới có đãi ngộ này. Bởi vì người ra vào Đặc Nguyệt Lô đều là hạng quyền quý, thân phận cao sang. Đế đô tuy lớn, người phú quý đến mức tận cùng, cũng chỉ có một

nhóm người, hầu hết đều quen biết nhau, gặp nhau ở những nơi như vậy thật sự là một chuyện vô cùng xấu hổ.

Trước kia khi Đắc Nguyệt Lô mới khai trương, chuyện phụ tử thúc cháu thậm chí ông cháu cùng chơi gái Đắc Nguyệt Lô cũng không phải chuyện hiếm gặp, vì vậy mới sáng tạo ra tập tục “Mặc áo đen” vào cửa này.

Hai người đi xuyên qua một đình viện được bố trí tinh xảo trang nhã thì nhìn thấy một tòa nhà năm tầng xuất hiện trước mặt, trên tấm biển treo phía trên ghi rõ ba chữ vàng “Đắc Nguyệt Lô”, mỗi chữ ước chừng rộng một thước.

Đắc Nguyệt Lô khác với những nơi gió trăng bình thường ở chỗ, ở nơi này không thấy nữ tử để lộ da thịt, chỉ có một số thị nữ dẫn khách, nhưng ăn mặc cũng rất quy củ. Trong lầu cũng lộ vẻ yên tĩnh, thoáng nhìn còn tưởng đã đến một nhà phú quý nào đó, không hề có chút bóng dáng của nơi gió trăng.

Thị nữ dẫn hai người đến một căn phòng trang nhã thơm tho, rồi khom người lui ra ngoài. Sau đó một mục tử bà trung niên đi đến, nở nụ cười nói với Lý Dật và Quân Nhất Tiểu:

- Nhị vị gia, trên bàn có danh sách, cũng có tranh phụ họa, nếu nhìn trúng vị cô nương nào thì nói với tôi một tiếng, đảm bảo làm nhị vị gia hài lòng.

Lý Dật nhẹ nhàng kéo chiếc mũ đen trên đầu xuống cười nói:

- Tú bà, ba cô nương kia chuẩn bị xong chưa?

- Thì ra là Lý đại gia, chuẩn bị xong rồi, mời mời mời, xin mời đi theo ta!

- Ba cô nương này mới đến hôm qua, thật sự là nhất phẩm, Lý đại gia quả thật nhanh nhạy, nếu đến muộn một ngày, chỉ sợ đã bị người khác

đoạt trước rồi. Ta cam đoan, ba vị cô nương này đều mới xuất đạo, băng thanh ngọc khiết giống như công chúa. Về phần dung mạo, đừng nói là đàn ông các người, ngay cả ta cũng ái mộ không thôi.

Mụ tú bà trung niên cười nói tự đắc không thôi.

Lý Dật chỉ mỉm cười, Quân Nhất Tiểu ngược lại nói:

- Có phải nhất phẩm hay không, chúng ta sẽ tự trải nghiệm. Người cũng đừng dài dòng, nhanh chóng dẫn đường đi!

Lúc này tú bà mới ngừng miệng, dẫn hai người lên lầu bốn, kéo một cánh cửa ra, mời hai người đi vào.

Lý Dật thuận tay lấy một đồng kim tệ kín đáo đưa cho tú bà, cười nói:

- Người còn bận nhiều việc, có việc gì ta sẽ gọi!

Tú bà mặt mày hớn hở rời đi.

Nhìn thấy mụ tú bà rời khỏi, Quân Nhất Tiểu liền cười nói:

- Lý Dật huynh đệ, lần trước tấm chân tình mời rượu Trần Nhưông trăm năm còn chưa còn, hôm nay lại khiến người phải tốn kém, Nhất Tiểu thật sự có chút băn khoăn.

Lý Dật tỏ vẻ không vui, trừng mắt liếc hằm nói:

- Nhất Tiểu huynh, sao lại khách khí như vậy, người còn xem ta là huynh đệ hay không?

- Lý Dật huynh đệ quả nhiên là người rộng lượng, Nhất Tiểu ngược lại không phóng khoáng rồi. Chỉ có điều, chuyện này không được lộ ra trước mặt Cung tỷ tỷ, Lý Dật huynh đệ nhất định phải giấu diếm cho ta.

- Nhất Tiểu huynh chẳng lẽ chưa nghe nói, quan hệ thân thiết nhất trên đời này có ba loại, cùng vác súng, cùng xuyên cửa sổ, cùng chơi gái. Chúng ta giờ đã là anh em thân thiết, còn nói những lời này làm gì.

Quân Nhất Tiếu lúc này mới trầm tĩnh lại, nhìn thoáng qua gian phòng rất khác biệt này. Trên chiếc bàn chính giữa đã bày rượu và thức ăn, hai tùy tùng gảy đàn sau tấm bình phong trong góc, đằng sau bàn rượu là ba bình phong lớn, cũng không biết cất giấu vật gì.

Nhìn thấy biểu lộ nghi hoặc của Quân Nhất Tiếu, Lý Dật cười hắc hắc nói:

- Đắc Nguyệt Lâu này không giống với những nơi khác, nhân vật chính xuất hiện càng độc đáo. Nhất Tiếu huynh, chúng ta uống rượu trước, xem xem tú bà rốt cuộc an bài như thế nào!

Lòng ham muốn của Quân Nhất Tiếu đã lên cao tận cùng, hăn sớm đã muốn nhìn thấy cái gọi là nhất phẩm của nơi gió trăng Phong Nguyệt nhất đẳng này rút cuộc có dung mạo kinh thế như thế nào, nghe thấy Lý Dật nói như vậy, cũng chỉ có thể cố gắng kiềm chế, bồn chồn uống rượu với Lý Dật.

Mới uống hai chén, tiếng đàn của hai người gảy đàn đã biến đổi, trở nên dồn dập. Theo tiếng nhạc, chỉ nghe một tiếng “Xoạt”, bình phong phía sau bàn rượu rơi xuống để lộ một thiếu nữ xinh đẹp.

Thiếu nữ này mặc một chiếc váy lụa mỏng, yên lặng ngồi xuống, giống hệt như một đóa Uất Kim Hương màu xanh da trời vừa chớm nở. Bờ vai hơi lộ ra nước da sáng bóng mịn màng như sứ, đẹp vô hạn, lại nhìn khuôn mặt, không hề trang điểm, đôi mắt tự nhiên như ngọc, thanh thuần như nước phảng phất như làn khói giữa nhân gian.

- Hay! Hay! Hay!

Quân Nhất Tiếu liên tục khen:

- Quân Nhất Tiếu ta cũng xem là người từng trải chuyện gió trăng, nhưng chưa bao giờ nhìn thấy cảnh tượng xuất hiện như vậy. Chắc chắn, đúng

là một thiếu nữ xinh đẹp thanh thuần, Đắc Nguyệt Lâu quả nhiên có chút chiêu trò.

Lý Dật cũng khen:

- Quả nhiên là vô cùng thú vị, thì ra các cô nương đã sớm ở đây, ha ha, sau hai chiếc bình phong kia, chắc chắn là hai vị cô nương nhất phẩm khác rồi. Ta đi vạch trần xem, lẽ nào trên đời này còn có vị cô nương nào xuất sắc hơn cả cô nương vừa rồi?

Hắn vừa nói vừa tiến đến bức bình phong ở giữa phong.

Lúc này thiếu nữ váy lam nhẹ nhàng đứng dậy, dùng giọng nói mềm mại ngăn cản:

- Đại gia, khi nào đến lúc, bình phong tự nhiên sẽ thối lui, hà tất gấp gáp như vậy. Trước hết để cho tiểu nữ uống với hai vị đại gia một chén, thế nào hả?

Thiếu nữ váy lam vừa đứng dậy vừa nói. Thì ra thiếu nữ váy lam này chẳng những khuôn mặt cực kỳ xinh đẹp, làn da vô cùng mịn màng, tư thái càng đáng kinh ngạc. Cơ thể tuyệt trần, chỗ cần lõm thì lõm, chỗ cần nhô thì nhô, mỗi một đường cong đều giống như mỹ nữ được vẽ trong tranh.

Hai tên gia súc đã hoàn toàn choáng váng, kinh ngạc nhìn thiếu nữ váy lam đến quên cả hô hấp.

- Nhị vị gia, mời!

Thiếu nữ váy lam nhẹ nhàng đi đến bên cạnh bàn rượu, nâng ly bạc lên kính mời Lý Dật và Quân Nhất Tiểu.

- Kính hỏi phương danh tiểu thư là gì?

Dù sao hắn cũng là người có nhiều kinh nghiệm gió trăng, Quân Nhất Tiểu đã kiềm chế đến tận cùng, nhắc ly rượu trên bàn chạm chén mà như

muốn đồ mất nửa.

- Tiểu nữ nghệ danh Phương Điệp!

- Phương Điệp tiểu thư là từ trên trời hạ giới sao, tại sao ta không nghe thấy một chút mùi vị nhân gian trên người! Để ta ngửi kĩ xem!

Quân Nhất Tiểu vừa cười nói vừa đưa mặt về hướng ngực Phương Điệp.

Phương Điệp lập tức biến sắc, vô ý thức nhanh chóng thối lui một bước, bất ngờ va vào ngực Lý Dật.

- Ha ha ha, Nhất Tiểu huynh, quả thật không có một chút mùi vị nhân gian, thơm vô cùng.

Lý Dật dí mũi về phía cổ Phương Điệp, hít sâu một cái, mới lưu luyến không rời kéo Phương Điệp ngồi vào:

- Phương Điệp tiểu thư, Lý Dật uống với cô ba chén trước!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Sự Phẫn Nộ Của Vô Song

Q.6 - Chương 61: Sự Phẫn Nộ Của Vô Song

Ba người ngồi xuống, Lý Dật nói:

- Nhất Tiểu huynh, không ngờ trên đời này lại có một mỹ nữ như vậy, với kinh nghiệm của ta, ở Thiên Phong đế quốc, chỉ sợ chỉ có một người có dung mạo không thua kém Phương Điệp.

- Hả? Là ai?

- Cung tử tử!

Lý Dật lại cười nói, trên mặt thoáng hiện ra vẻ quỷ dị không cách nào phát giác.

- Vô Song sao?

Ánh mắt Quân Nhất Tiểu như dính chặt lấy Phương Điệp, không cần nghĩ ngợi nói:

- Vô Song quả nhiên là tuyệt mỹ, chỉ có điều Lý Dật huynh đệ, không ngại nói thật với người, Cung tử tử của người cũng không chịu hiểu phong tình, lòng tự cao của công chúa quá lớn. Đàn bà nói cho cùng cũng chỉ là vật dưới háng đàn ông, có cái gì mà kiêu ngạo chứ?

Lý Dật bất giác bật cười:

- Nhất Tiểu huynh thật sự cao kiến, lý giải về đàn bà thật khiến tiểu đệ bội phục vô cùng.

Quân Nhất Tiểu đắc ý lắc lắc đầu, rót đầy một ly, tiếp tục nói:

- Chuyện này Lý Dật huynh đệ cũng không cần xấu hổ, người dù sao cũng nhỏ hơn ta mấy tuổi, chờ người phong tình với ngàn cô gái sẽ tự biết thôi. Đàn bà, sau khi dùng qua chỉ có thể giữ được ba ngày tươi mới. Sau đó chẳng khác gì nhai sáp nến, cũng không có mùi vị gì nữa.

Bên tai lại vang lên một khúc nhạc sôi nổi, Lý Dật và Quân Nhất Tiểu lập tức im lặng, nhìn về hướng bình phong bên cạnh.

Vị cô nương này lại mang một phong thái khác so với Phương Điệp. Chỉ thấy nàng mắt xanh tóc vàng, vẻ đẹp trên đôi lông mày đúng là khiến người ta loạn nhịp.

Mỹ nữ này mặc một chiếc váy da, bên trên là một chiếc áo giáp mỏng, càng tôn thêm dáng người nóng bỏng của nàng. Nếu như Phương Điệp làm người ta liên tưởng đến thần nữ, thì mỹ nữ váy da này khiến cho người ta không nhận được nghĩ tới cái giường. Cặp chân khỏe đẹp thon dài cân đối, bờ mông tròn trịa không gì sánh được, cặp núi đôi cao vút sừng sững, không có cái gì không khiến giống đực phải nhồi máu.

- Lý Dật huynh, cô gái này ta quyết lấy rồi!

Quân Nhất Tiếu ngây người, vẻ mặt dâm tà, lẩm bẩm nói, bất chấp đứng dậy đi về phía mỹ nữ váy da.

Ầm- - - Rắc....

Đấu Khí hung hăng nện thẳng lên ngực Quân Nhất Tiếu, khiến Quân Nhất Tiếu bay ngược mấy mét, đập thẳng vào bàn rượu, chiếc bàn gỗ lập tức nát bầy!

- Cung Vô Song!

Một ngụm máu đen tràn ra khóe miệng, Quân Nhất Tiếu giống như không có cảm giác, trừng mắt nhìn Cung Vô Song, hoảng sợ đến cực hạn.

- Phong tình với ngàn nữ nhân sao, đàn bà dùng qua chỉ có giữ được ba ngày tươi mới sao, Quân Nhất Tiếu, ngươi là đồ cầm thú!

Cung Vô Song mặt đầy lệ, sắc mặt tái nhợt, sát ý toàn thân sôi trào đến cực hạn!

- Vô Song, ta sai rồi, ta không nên đi với Lý Dật tới chỗ thế này. Nàng bỏ qua cho ta, những lời kia chẳng qua chỉ là mê sảng mà thôi, nàng nhất định phải tin ta, trong trái tim ta chỉ có một mình nàng.

Quân Nhất Tiếu không để ý toàn thân dính đầy rượu và thức ăn, quỳ trước mặt Cung Vô Song, ý đồ ôm lấy chân Cung Vô Song nhưng đã bị Cung Vô Song tránh được.

- Vô Song, là ta nhất thời nóng đầu, ngàn lần không nên vạ lần không nên, không nên tới chỗ thế này.

Quân Nhất Tiếu buồn bã đến cực điểm, chỉ còn thiếu nước dập đầu.

- Là nhất thời nóng đầu sao? Lão Tứ, Bắc đấu tứ hoàng đều là phế vật giống người sao?

Cung Vô Song bỗng nhiên lạnh lùng nói, trên khuôn mặt tái nhợt hiện lên vẻ mỉa mai.

Nghe thấy bốn chữ “Bắc Đẩu Tứ hoàng”, dáng vẻ Quân Nhất Tiểu đang giống như chó chết bỗng chậm rãi đứng dậy, sau đó chuyển hướng về phía Lý Dật:

- Thì ra các người đều biết rồi. Lý Dật, người âm mưu hại ta?

- Nhất Tiểu huynh!

Lý Dật lắc đầu, cười rất ngây thơ:

- Đồ ngu xuẩn, ta chưa từng thấy kẻ nào ngu xuẩn như người. Đến bây giờ mới biết ta hại người, đúng, là ta âm mưu hại người, có vấn đề gì không?

- Tốt, rất tốt! Lý Dật, ta muốn biết, người làm thế nào nhìn thấu thân phận của ta ?

Lý Dật biến sắc, nhìn thẳng Quân Nhất Tiểu, ngữ khí làm cho người ta lạnh sống lưng:

- Quân Nhất Tiểu, người thực ngu xuẩn hay là giả vờ ngu xuẩn, chẳng lẽ người còn không nhìn ra, hiện tại không tới phiên người đặt vấn đề. Nếu như người có thể trả lời vấn đề của ta, bản thiếu gia có thể cân nhắc cho người lưu lại cái mạng rách, bằng không ta có thể cam đoan với người, người sẽ biến thành bột phấn rất nhanh.

Bất giác bốn người Lý Dật, Cung Vô Song, Toa Toa và Thanh Vũ dần dần bao vây Quân Nhất Tiểu. Quân Nhất Tiểu lạnh lùng liếc nhìn, phán đoán tình thế. Hai Đẩu Hoàng, hai Đẩu Vương, cộng thêm vừa rồi mình bị Cung Vô Song tập kích cũng bị thương không nhẹ.

- Không cần nhìn, một mình ta có thể xử lý người. Chỉ có điều, xét thấy vừa rồi người ô nhục đàn bà, ba mỹ nữ quyết định cùng ta liên thủ tiền

người ra đi!

- Lý Dật, bốn hoàng nhận thất bại! Người muốn thế nào mới có thể thả cho ta một con đường sống?

Đám người Lý Dật thật sự bất ngờ, lúc này Quân Nhất Tiểu còn có mặt mũi nói ra những lời này. Lý Dật có mục đích lợi dụng hẳn, vội hỏi:

- Cũng không phải không thể thả cho người một con đường. Người hãy thành thật trả lời mấy vấn đề trước cho ta.

- Người hỏi đi!

- Bắc Đẩu Tứ hoàng các người rút cuộc có lai lịch gì?

Quân Nhất Tiểu vốn đang uể oải, nghe thấy vấn đề này, sắc mặt lại trở nên cổ quái:

- Bắc Đẩu Tứ hoàng, chính là bốn Đẩu Hoàng do Bắc Đẩu tông bồi dưỡng. Từ khi chúng ta sinh ra, đã bị Bắc Đẩu tông chọn trúng, mang đến một nơi bí mật tiến hành huấn luyện. Đương nhiên nhóm được chọn không chỉ có bốn người. Nếu ta nhớ không lầm, có lẽ hơn bảy trăm người.

- Hơn bảy trăm người, mỗi người đều là thiên tài có thiên phú hơn người. Cách mấy tháng, Bắc Đẩu tông sẽ căn cứ vào biểu hiện bình thường của chúng ta mà tiến hành phân tổ, sau đó tiến hành đào thải tàn khốc, đứa bé bị loại bỏ chỉ có một con đường chết.

Nói đến đây, Quân Nhất Tiểu khẽ nhăn mặt, giống như việc này khơi gợi lại chuyện cũ vô cùng thương cảm của hẳn.

- Thịnh thoảng, chúng ta còn có thể bị ném đến rừng rậm có ma thú hoành hành ở lại mấy tháng. Các người biết cảm giác đó như thế nào không? Một đứa trẻ vừa tròn 10 tuổi, phải đối mặt với ma thú tam giai thậm chí là tứ giai. Chỉ có điều chuyện đó còn chưa phải tàn khốc nhất, tàn khốc nhất chính là, hàng năm Bắc Đẩu tông sẽ tổ chức một cuộc thi

đấu. Quy tắc rất đơn giản, xác định một khu vực, tất cả mọi người chém giết lẫn nhau, chém giết đến khi nào Bắc Đẩu tông công nhận mới có thể chấm dứt. Sau lần đấu thảm thiết đó cũng chỉ còn lại bốn người, bốn người này chính là Bắc Đẩu Tứ hoàng!

- Nói chính xác phải là Bắc Đẩu Tam Hoàng mới đúng!

Lý Dật chế giễu, trên mặt bất động thanh sắc, nhưng trong lòng không nhịn được rét run từng đợt. Bắc Đẩu tông làm việc, thật sự là có kế hoạch đáng sợ, vì huấn luyện bốn Đẩu Hoàng, không tiếc hi sinh bảy trăm đứa bé, như vậy, vì tiếp cận Cung Vô Song, hơn mười cường giả đã chết cũng không đáng nhắc đến.

Đáng sợ hơn, là phần tâm cơ mưu tính sâu xa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tình Thế Đột Biến

Q.6 - Chương 62: Tình Thế Đột Biến

Nghe thấy Quân Nhất Tiểu nói ra lời nói này, trong ánh mắt khinh thường của đám người Cung Vô Song bỗng lộ ra một phần đồng tình. Quân Nhất Tiểu mặc dù đáng giận nhưng thật sự cũng vô cùng đáng thương.

Lý Dật vẫn bình thản, tiếp tục hỏi:

- Các người đã là Đẩu Hoàng, vì sao không rời khỏi Bắc Đẩu tông, với thực lực của bốn người các người liên thủ lại, cũng có thể xông pha Đấu Thần Đại lục.

Trên mặt Quân Nhất Tiểu hiện ra vẻ đả kích, rõ ràng châm chọc nói:

- Lý Dật huynh đệ là người thông minh như vậy, tại sao cũng không có đầu óc chứ. Bắc Đẩu tông sở dĩ đưa chúng ta đi khi chúng ta mới sinh ra, chính là để thuận tiện gieo khế ước linh hồn cho chúng ta.

Khế ước linh hồn ! Lý Dật cũng có nghe nói, loại bí kỹ Đấu Khí quý dị này có thể khống chế thể linh hồn của con người, khiến người bị gieo khế ước linh hồn hoàn toàn nghe theo lệnh mình, cao cấp gấp trăm lần Mị Ảnh khôi lỗi. Thực lực luyện chế khôi lỗi có mạnh hơn nữa, dù sao cũng không có suy nghĩ của mình, nhiều nhất chỉ là một tên tay chân mà thôi. Nhưng gieo khế ước linh hồn cũng không ảnh hưởng đến hoạt động bình thường của con người, chính là một khôi lỗi có trí năng.

Cung Vô Song đột nhiên hỏi:

- Gieo khế ước linh hồn cần thực lực Đấu Tôn, là lão quỷ Bắc Trác kia làm sao?

Ngữ khí của Cung Vô Song dĩ nhiên hòa hoãn không ít.

- Lúc đó Bắc tông chủ còn chưa đạt tới cảnh giới Đấu Tôn, càng không thể di chuyển vì sợ tẩu hỏa nhập ma.

- Vậy người gieo khế ước linh hồn cho các người là một người khác?

Cung Vô Song vừa hỏi, tất cả mọi người đều lạnh sống lưng. Ý tứ của những lời này, chẳng khác nào là, ở Bắc Đấu tông ngoài Bắc Trác, chẳng lẽ còn có Đấu Tôn khác?

- Xem ra, các người hiểu biết quá ít về Bắc Đấu tông. Chẳng qua điều này cũng không thể trách các người, dù là Bắc Đấu Tứ hoàng chúng ta, cũng không dám nói hiểu rõ thực lực tiềm lực của Bắc Đấu tông rút cuộc mạnh như thế nào!

Lý Dật cười lạnh một hồi:

- Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, ngày mai chúng ta có thể sẽ biết, đúng không. Ta hỏi người, Quân Nhất Tiểu.

- Đừng hỏi ta!

Quân Nhất Tiếu chợt ngắt ngang lời Lý Dật:

- Chúng ta chỉ để ý chuyện của mình, còn về toàn bộ kế hoạch, chỉ có nhân vật trọng yếu như Phong Hoàng mới nắm giữ, hỏi ta ta cũng không biết!

- Ta nói muốn hỏi người kế hoạch của Bắc Đẩu tông ngày mai sao? Ta chỉ muốn hỏi người, nếu như ta có thể nghĩ biện pháp giúp người giải trừ khế ước linh hồn, người còn nghe lệnh Bắc Đẩu tông không?

Nghe thấy những lời này, Quân Nhất Tiếu quả thực chấn động trong giây lát. Giải trừ khế ước linh hồn, Bắc Đẩu Tứ hoàng bọn hắn có năm mạng cũng muốn, vấn đề là, việc này dễ dàng như vậy sao?

- Nếu như người có thể giúp chúng ta giải trừ khế ước linh hồn, Bắc Đẩu Tứ hoàng chúng ta mặc dù sau này không nghe lệnh của người, nhưng có thể vì người làm ba chuyện, ba chuyện chỉ cần chúng ta làm được.

Bắc Đẩu Tứ hoàng, cho dù hiện tại chỉ còn lại tam hoàng, tam hoàng liên thủ, thật sự có thể làm được rất nhiều chuyện người thường khó có thể tưởng tượng. Điểm này, Lý Dật thật sự có chút động tâm. Hơn nữa Quân Nhất Tiếu, ngoại trừ kỳ thị giới tính, giải thích đối với nữ nhân tương đối đặc biệt, nếu luận về trình độ tà ác, chỉ sợ còn không bằng Lý Dật.

Nghe thấy Lý Dật có ý đàm phán, Cung Vô Song vội nói:

- Ta nhất định phải giết hắn!

Ngữ khí của cô ta vô cùng kiên quyết, lộ vẻ cực hận Quân Nhất Tiếu. Đây đúng là yêu nhiều hận nhiều, Cung Vô Song là người cao ngạo như thế, lại bị lừa thảm hại, há có thể cho phép Quân Nhất Tiếu sống sót.

- Vô Song, nàng thật sự không chịu tha thứ cho ta sao? Nhất Tiếu thật sự có tình cảm sâu nặng với nàng.

Quân Nhất Tiếu bỗng nhiên bước về phía Cung Vô Song, thần sắc buồn bã đến cực điểm.

- Cung tử tử cẩn thận!

Lý Dật lớn tiếng cảnh báo, đồng thời tung một đạo Âm Dương Thần Lôi đánh về phía Quân Nhất Tiểu.

Quân Nhất Tiểu có thể lừa gạt được Cung Vô Song đang hoảng hốt tinh thần, nhưng sát ý bỗng nhiên sôi trào làm sao có thể giấu được Lý Dật luôn luôn cảnh giác. Âm Dương Thần Lôi tương giao với tẩm lụa Đấu Khí sát thủ của Quân Nhất Tiểu, lập tức vang lên tiếng ầm ầm, năng lượng mạnh mẽ khiến đồ đạc trong phòng biến thành bột mịn trong nháy mắt.

- Chết cũng không hối cải!

Cung Vô Song hận đến tận xương, nếu không phải Lý Dật cẩn thận lúc này bản thân cho dù không chết, chỉ sợ cũng chịu trọng thương rồi.

Quân Nhất Tiểu một kích chưa đắc thủ, cũng không tấn công tiếp, nhanh chóng lùi lại một bước, thần sắc vô cùng đặc ý, lớn tiếng nói:

- Lão đại, Nhị tử, tới chậm quá đấy.

Ngoài cửa sổ có hai cường giả Đấu Hoàng Đấu Khí hóa cánh đang lơ lửng! Đương nhiên đó chính là người đàn ông và mỹ nữ Lý Dật nhìn thấy ở hội quán Thiên Nhất hôm đó.

Tình thế đột biến!

- Người làm thế nào?

Lý Dật quay sang hỏi Quân Nhất Tiểu, cố kéo dài thời gian, đồng thời trong nội tâm cấp tốc tính toán. Ba Đấu Hoàng, hơn nữa còn là cường giả Đấu Hoàng được huấn luyện trong hoàn cảnh cực kỳ khắc nghiệt, hoàn toàn có thể xưng tụng là cỗ máy giết chóc. Chỉ một mình lão Tam cũng làm mình tổn một phen công phu, còn thiếu chút nữa bị mất mạng.

Bên mình mặc dù cũng có hai Đấu Hoàng, nhưng Cung Vô Song mới tấn chức Đấu Hoàng không lâu, thực lực bây giờ cũng chỉ vền vẹn giữa nhất tinh và nhị tinh. Toa Toa cũng là nhân vật hung ác, nhưng chỉ là thực lực của Đấu Vương tam tinh, trong trường hợp hiện tại cũng không có vốn liếng lên mặt. Về phần Thanh Vũ, coi như xong, đồ ngốc luyện Đấu Khí, còn chưa có năng lực thực chiến thật sự.

- Chút tài mọn mà thôi!

Quân Nhất Tiểu mở bàn tay, lộ ra miếng ngọc phiến vỡ vụn bên trong:

- Minh Hoán ngọc, người nào trong Bắc Đấu Tứ hoàng cũng có, tác dụng không lớn, bóp nát vào thời khắc nguy cấp có thể gọi đồng bạn đến mà thôi!

Quân Nhất Tiểu cực kỳ đắc ý, cười vô sỉ. Vừa rồi hăn tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, tranh thủ thời gian cho mình.

- Nhất Tiểu huynh, chúng ta mỗi người âm mưu lừa dối phương một lần, xem như hòa nhau.

- Lý Dật!

Ngoài cửa sổ Tứ hoàng lão đại, một người đàn ông mặt vuông tướng mạo cực kỳ bình thường đột nhiên nói:

- Kính mời không bằng vô tình gặp mặt, nếu đã chạm mặt chúng ta tính sổ luôn.

- Vị này chính là lão đại của Bắc Đấu Tứ hoàng sao, thật sự muốn ăn thua đủ với bản thiếu gia. Nếu đã đến đủ, bản thiếu gia sẽ đưa các người cùng ra đi với lão Tam của các người! Chỉ có điều nơi này cũng không phải nơi thích hợp đánh nhau, giỏi thì đi theo ta.

Lý Dật cuồng ngạo đến cực điểm, đấu cánh mở ra, trực tiếp mở cửa sổ.

Bắc Đẩu Tứ hoàng là một trong những át chủ bài bí mật của Bắc Đẩu tông, Lý Dật cũng biết bọn chúng rất lợi hại. Tam Hoàng liên thủ, đừng nói mình là một Đẩu Hoàng, chỉ sợ cho dù là cường giả Đẩu Tôn cũng không dám nói có thể dễ dàng nuốt trôi. Nhưng vì để tránh cho Toa Toa, Thanh Vũ và Cung Vô Song bị thương tổn, cho dù là không thể làm, cũng phải nỗ lực hết sức.

- Hừ, người sợ mấy cô nàng này bị ta bắt làm nô lệ sao.

Quân Nhất Tiểu cũng không ngu ngốc, bỗng nhiên khẽ động, hóa chỉ thành trảo, chộp tới ngực Thanh Vũ. Nhìn thế nào, Thanh Vũ cũng là người dễ tấn công hơn cả.

Nhìn thấy Quân Nhất Tiểu chụp vào ngực mình, Thanh Vũ vừa vội vừa thẹn, vội nhắm mắt, song chưởng đẩy ra. Đẩu Khí của bát tinh Đẩu Vương phát huy đến mức tận cùng cũng không hề tầm thường, hướng chỉ huyết mạch chi lực của Thanh Vũ khác hẳn với người thường, Quân Nhất Tiểu có chủ tâm muốn bắt giữ Thanh Vũ, khiến trong lòng Lý Dật cũng có băn khoăn, vì một trảo này vền vền chỉ là thân pháp mau lẹ, chứ không sử dụng Đẩu Khí.

Quân Nhất Tiểu chụp lấy Thanh Vũ, Cung Vô Song, Toa Toa đương nhiên cũng nhanh chóng ra tay. Dưới ba luồng sức mạnh giáp công, Quân Nhất Tiểu hoảng hốt, hai tay chia ra đập tan hai luồng Đẩu Khí đánh úp hai bên, nhưng bị thánh hệ Đẩu Khí của Thanh Vũ nện vào ngực, lập tức phun ra một ngụm máu đen.

Thánh hệ Đẩu Khí thi triển ra, thanh thế không hề mạnh mẽ, nhưng sức mạnh ẩn chứa lại không phải chuyện đùa, Thanh Vũ có dáng vẻ thanh thuần vô hại như vậy, cũng khó trách Quân Nhất Tiểu nhìn lầm.

Bốn người trong phòng giao thủ nhanh như điện xẹt, cuối cùng Quân Nhất Tiểu bị thương không nhẹ. Tứ hoàng lão đại thấy Quân Nhất Tiểu bị thương, nhưng vẫn trong năng lực có thể chịu đựng được liền quát:

- Lão Tứ, đừng giờ bộ dạng quỷ háo sắc ra nữa, trước hết giải quyết tên tiểu tử này, mấy cô nương còn không phải vật trong tay sao?

Quân Nhất Tiểu không cam lòng trừng mắt liếc nhìn ba cô gái, muốn bắt cô nương này không khó, nhưng cũng phải phí chút ít công phu, chi bằng nghe lời lão đại, giải quyết xong Lý Dật, tam hoàng liên thủ, mấy cô nàng còn không sớm muộn lần lượt trở thành vật dưới háng mình sao? Hẳn nghĩ như vậy, cũng không dây dưa với ba người Cung Vô Song nữa, Đấu Khí hóa cánh, lao ra ngoài cửa sổ.

- Ha ha, thống khoái, Tam hoàng, đêm nay chúng ta đại chiến một trận!

Thấy ba vị cô nương tạm thời không việc gì, ý chí chiến đấu của Lý Dật lại đại thịnh, bay ra ngoài thành. Tam Hoàng theo sát phía sau hẳn. Thanh Vũ, Toa Toa cấp bậc không đủ, hơn nữa cũng nhìn ra được, Lý Dật chính là muốn dẫn dắt Tam Hoàng rời đi bảo vệ mình, nếu đi theo chỉ có thể trở thành chướng ngại cho Lý Dật.

Cung Vô Song lại không chút do dự triển khai băng tinh đấu cánh của mình đuổi theo bốn người.

Trên không trung rừng Hắc Tùng bên ngoài thành Đế Đô ba mươi dặm, có vài thân ảnh bay vút đến, khí tức cường giả ngang ngược khiến cả rừng cây xao động, phát ra âm thanh xào xạc.

- Tiểu tử, ba người này khí tức âm trầm, sát tính cực lớn, chỉ sợ khó đối phó, người có năm chắc không?

Trong đầu Lý Dật vang lên âm thanh ân cần của Xà tôn giả.

Nếu không bất đắc dĩ, Lý Dật cũng sẽ không đối chọi với ba đối thủ khó chơi này, nhưng nếu đã khiêu chiến, cũng không có gì phải hối hận. Lý Dật trả lời với vẻ trêu tức:

- Vấn đề này, lẽ ra ta phải hỏi người mới đúng chứ?

- Lại trông cậy vào bản tôn? Tiểu tử, bản tôn mới thức tỉnh không lâu, lực linh hồn mới khôi phục đến tầng bốn, lần này người phải dựa vào chính mình. Một mình chiến đấu với ba Đấu Hoàng cũng có ích lợi rất lớn đối với tu vi của người, nếu có thể tiêu diệt bọn hắn, luyện hóa hạt giống Đấu Khí của bọn họ, nói không chừng có thể làm cho thực lực của người lại tăng thêm một sao.

Mẹ kiếp, ngọn nguồn cũng chỉ muốn cời bỏ trọng trách! Lý Dật cười khổ không thôi. Hắn vốn đã dự định biến Xà tôn giả thành lá bài tẩy, không ngờ lão quỷ này lại nhìn thấu tâm tư của mình như vậy.

Đáp xuống rừng Hắc Tùng, Bắc Đấu tam hoàng đứng theo thế chân vạc, bao vây Lý Dật ở giữa.

- Lý Dật, nếu không có di ngôn gì, chúng ta động thủ đây!

Ngữ khí của lão đại Tam Hoàng rất bình thản, người này thoát nhìn ổn trọng dị thường, tâm cơ thâm trầm, sát khí toàn thân thu liễm vô cùng tốt, nếu không cẩn thận căn bản không phát hiện ra được.

- Các người thật sự cho rằng có ba Đấu Hoàng thì có thể tiêu diệt Lý Dật này sao?

- Người không phải còn có khôi lỗi sao? Cùng triệu hoán ra đi!

Xem ra Tam Hoàng tìm hiểu mình không ít, hơn nữa nhìn dáng vẻ tràn đầy tự tin của lão đại Tam Hoàng, chẳng lẽ, bọn chúng thực sự có cái gì đối phó với thủ đoạn Thôn Thiên Thú hay sao?

Trong lòng Lý Dật khê động, nhưng trên mặt vẫn không biểu hiện gì. Hiện tại hắn tạm thời vẫn chưa có ý định dùng đến Thôn Thiên thú. Lời nói của Xà tôn giả cũng có vài phần đạo lý, đối thủ càng cường ngạnh, càng có thể gia tăng rèn luyện của bản thân, kích phát ra tiềm năng, quả thật có lợi ích lớn lao với tu vi của mình.

- Lão đại, nói lời vô dụng làm gì!

Mỹ nữ lạnh lùng hoàn toàn khác với lão Tam Hoàng, dù sao cô ta cũng sát khí kinh người, hơn nữa còn không hề che dấu. Vừa nói xong, cánh tay nhoáng một cái, một tia ánh sáng âm u bắn về phía Lý Dật.

Một con dao găm khéo léo!

Tựa hồ còn không ẩn chứa một tia Đấu Khí nào!

Đối kháng của cấp bậc Đấu Hoàng lại sử dụng một con dao găm nhỏ không ẩn chứa bất kỳ Đấu Khí, đây không phải nói đùa hay sao!

Chuyện bất thường này càng khiến Lý Dật cảnh giác, một cường giả Đấu Hoàng sử dụng một loại vũ khí thanh thuần không hàm chứa Đấu Khí, hoặc là con dao găm này là thần binh lợi khí gì đó, hoặc là nhất định có cái gì cổ quái.

Lý Dật không dám khinh thường, tiện tay tung ra một đạo Đấu Khí, thân hình lướt ngang mấy mét tránh né con dao găm.

- Du Long, điên cuồng cắn!

Mỹ nữ lạnh lùng quát lạnh một tiếng. Ánh sáng âm u trên con dao găm càng sáng rõ, giống hệt như một động vật sống, trong nháy mắt hút sạch Đấu Khí của Lý Dật không còn một mảnh!

Quả nhiên là khác thường, món đồ chơi này rõ ràng có thể hút Đấu Khí! Con dao găm hút Đấu Khí vào bỗng nhiên bành trướng vài phần, biến thành một thanh đoản kiếm!

Lý Dật âm thầm kinh hãi, con dao găm tên “Du Long” này giống như có công năng quỷ dị, có lẽ là binh khí cửu phẩm. Nếu để thanh Du Long này dính vào thân thể, chẳng phải Đấu Khí bên trong cơ thể sẽ bị nó hút sạch sao!

Khi Lý Dật sử dụng Vân Bộ né tránh con dao găm, Quân Nhất Tiểu đồng thời cũng xuất thủ!

Bình khí của Quân Nhất Tiểu lại là một cái quạt xếp! Cây quạt này cũng không biết dùng vật liệu gì chế tạo, màu xanh nhạt, không phải vàng không phải thiết, ẩn chứa khí tức âm trầm đậm đặc. Mặt quạt lại là mặt giấy bình thường, phía trên vẽ một đóa hoa kiêu diễm xinh đẹp. Bình khí này ngược lại có phần phù hợp với khí chất ngụy quân tử cao to tiêu sái của Quân Nhất Tiểu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Một Mình Đấu Tam Hoàng

Q.6 - Chương 63: Một Mình Đấu Tam Hoàng

Nơi quạt xếp quét ngang chính là phương vị Lý Dật né tránh. Chiêu thức của mỹ nữ lạnh lùng và Quân Nhất Tiểu cực kỳ ăn ý, nếu không phải quanh năm suốt tháng ở cùng một chỗ tu luyện đối chiêu, tuyệt đối không đạt được loại cảnh giới gần như ăn khớp như vậy.

Lý Dật hai mặt chịu công, không chút nghĩ ngợi, Đoạn Hồn Nhận thành linh xuất hiện nơi tay, điểm về hướng quạt xếp.

Tiếng lanh canh vang lên, hỏa tinh nổ liên tiếp, chiếc quạt xếp bị điểm lệch đi, Đoạn Hồn Nhận khó khăn chống đỡ, rồi “Rắc” một tiếng, đứt thành từng khúc!

Chiếc quạt xếp quỷ dị có thể làm bát phẩm Đoạn Hồn Nhận đứt gãy trong một chiêu có lẽ đồng dạng là bình khí cửu phẩm. Xem ra, trong Bắc Đấu Tứ Hoàng người nào cũng có bình khí cửu phẩm bên người. Người bình thường có khi cả đời cũng không thấy được bình khí cửu phẩm, nhưng Tứ Hoàng ai cũng có một thứ, từ điều này cũng có thể thấy được Bắc Đấu tông coi trọng Tứ Hoàng như thế nào!

Đoạn Hồn Nhận và quạt xếp giao nhau, con dao găm Du Long dưới sự điều khiển của mỹ nữ lạnh lùng, xoẹt qua giống như lưu tinh truy nguyệt, hấp thu Đấu Khí Lý Dật phát ra, bản thân dao găm Du Long cũng tản mát ra một lực công kích sắc bén.

Một người tấn công xa, một người cận chiến, tổ hợp của Quân Nhất Tiểu và mỹ nữ lạnh lùng có thể nói là hoàn mỹ. Lão Đại Tam Hoàng lặng yên đứng dưới một gốc cây Hắc Tùng, vô thanh vô tức, tựa hồ muốn để người khác quên hẳn đi vậy. Nếu là người bình thường, bị hai đại Đấu Hoàng giáp công, chỉ sợ nhất thời thật sự không thể quan tâm đến hẳn, nhưng Lý Dật cũng không phải người bình thường. Hai người đã xuất thủ, hiển nhiên là khó chơi, nhưng kẻ trí mạng chân chính, Lý Dật biết rõ chính là lão đại Tam Hoàng đứng dưới cây Hắc Tùng tựa hồ như không tồn tại kia.

Đoạn Hồn Nhận bị hủy, Lý Dật lật tay, lấy từ trong dung giới ra một thanh binh khí dị hình, chính là Âm Kim Luân mà một trong Tứ hoàng Cát Vũ Quang sử dụng.

- Binh khí cửu phẩm của lão Tam!

Mỹ nữ lạnh lùng khẽ quát một tiếng, sát khí càng bùng cháy mạnh, ánh mắt giống như ăn tươi nuốt sống Lý Dật hơn vạn lần.

- Tồn hại đồ của người khác thì phải bồi thường! Tử quỷ lão Tam của các người đúng là có dự kiến từ trước!

Lý Dật nói trêu tức, tay chân cũng không chậm. Âm Kim Luân trong tay tách dao găm Du Long, chân phải bay lên đá văng quạt xếp của Quân Nhất Tiểu.

Bị bóc trần thủ đoạn, mỹ nữ lạnh lùng lập tức thu dao găm Du Long, triển khai đấu cánh, lơ lửng giữa không trung, một đoàn quang cầu tử sắc hiện ra trước ngực, lôi quang lập loè nhảy lên. Lôi cầu càng lúc càng lớn, khi lớn đến mức tận cùng lại chậm rãi nhỏ đi, cuối cùng chỉ còn bằng một viên đạn.

- Băng Thiên Lôi! Nổ cho ta!

- Nhị tỷ, người điên rồi!

Quân Nhất Tiểu biết rõ lợi hại của chiêu đấu kỹ này, nhanh chóng lùi lại hơn mười thước, kết xuất từng đạo Đấu Khí che chắn trước người.

Lý Dật thoát ra từ trong quần chiến, dĩ nhiên không kịp hóa ra Đấu Khí phòng ngự, Vân Bộ phát huy đến mức tận cùng, quỷ mị áp sát bên cạnh Quân Nhất Tiểu.

Ầm.... Ầm.... Ầm....

Lôi cầu bạo liệt, rừng Hắc Tùng lập tức sụp đổ một mảng lớn, mặt đất bị đánh ra một cái hố nhỏ rộng chừng mấy chục thước. Lý Dật, Quân Nhất Tiểu không thể chạy ra khỏi cái hố nhỏ này, nhưng cũng không phải trung tâm vụ nổ, khắp cơ thể hai người đều đầy bụi đất, Mấy đạo Đấu Khí phòng ngự Quân Nhất Tiểu kết xuất đều vỡ vụn. Nhờ ơn Quân Nhất Tiểu và phòng hộ của thánh hệ Đấu Khí nổ tung trong nháy mắt, Lý Dật ngược lại cũng không bị thương.

- Nhị tỷ, người muốn Tứ đệ ta chết sao!

Nhìn tình cảnh trong hố sâu vẫn còn lôi quang lóe lên, Quân Nhất Tiểu không nhìn được kê lên. Nếu không phải biết rõ lợi hại của lôi cầu, xem thời cơ nhanh hơn, cho dù Lý Dật bị đánh chết, bản thân hẳn chỉ sợ cũng bị chôn vùi theo cùng. Hơn nữa không ngờ Lý Dật mượn Đấu Khí phòng ngự của mình tránh được một kiếp, lúc này khoảng cách giữa hai người quá gần, không chút nghĩ ngợi, hẳn mở rộng quạt xếp, hơn mười đạo Đấu Khí thô bạo âm trầm trên chiếc quạt xếp nhanh chóng bắn ra.

Mặt quạt xếp từ lúc mới bắt đầu động thủ đã nát bấy hầu như không còn, lộ ra thanh quạt. Thanh quạt này tựa hồ có tác dụng rèn luyện Đấu Khí, mang theo một luồng năng lượng âm hàn đến tận cùng!

Hơn mười đạo Đấu Khí giống như một cây quạt phóng đại, quét ngang qua Lý Dật. Hai người cách nhau quá gần, nếu muốn né tránh, cho dù vận dụng loại bộ pháp tinh diệu như Vân Bộ đến cực hạn, chỉ sợ cũng khó né tránh được. Lý Dật không kịp suy nghĩ nhiều, vận chuyển hỏa hệ

Đấu Khí tới đỉnh phong, ý đồ lấy Nam Minh Lưu Hỏa vừa cương vừa dương khắc chế luồng khí tức âm hàn khiến người ta sợ hãi.

Trong nháy mắt hai đạo Đấu Khí va chạm vào nhau, Tam Hoàng lão đại đột nhiên xuất thủ!

Băng Thiên Lôi bạo liệt của mỹ nữ lạnh lùng, đến quạt cốt phát ra Đấu Khí của Quân Nhất Tiểu, và Nam Minh Lưu Hỏa của Lý Dật, tất cả chỉ diễn ra trong chớp mắt. Trong nháy mắt này, Lý Dật quả thật có chút cảm giác khó lòng ứng phó, khi tập trung tư tưởng vận chuyển và khống chế Đấu Khí vốn rất cần sự tập trung.

Lúc này, hiển nhiên cũng là cơ hội cực tốt cho Tam Hoàng lão đại triển khai sát thủ.

Tam Hoàng lão đại chờ đợi này giờ chính là cơ hội này.

Một cây cung màu vàng sáng rực bất ngờ xuất hiện trong tay Tam Hoàng lão đại, Đấu Khí hóa mũi tên, xoẹt xoẹt xoẹt —— bảy mũi tên Đấu Khí nhân lúc hai luồng Đấu Khí tương giao tuôn ra mảnh vỡ yểm hộ, lạng lạng không một tiếng động bắn về phía Lý Dật.

Nhưng Lý Dật không có phút giây nào lãng quên đối thủ trí mạng ở dưới bóng cây Hắc Tùng, mặc dù ánh mắt của hắn bị vầng sáng Đấu Khí che chắn, nhưng âm thanh lên dây cung cũng đủ khiến hắn cảnh giác.

Trong nháy mắt Nam Minh Lưu Hỏa phát ra, mượn sóng xung kích do Đấu Khí đụng nhau sinh ra, Lý Dật bay nhanh về phía sau. Sau khi đẩy xa mười mấy thước, mới nhìn thấy bảy mũi kim tinh bay đến trước mặt! Bố trí của bảy mũi kim tinh này đương nhiên cũng được nghiên cứu, làm cho người ta có cảm giác không thể nào tránh né.

Lý Dật không cách nào suy nghĩ, há mồm bức ra một ngụm máu tươi, phun về hướng Âm Kim Luân, Âm Kim Luân được tắm máu người lập tức bắt đầu cuồng bạo, dưới sự khống chế ý niệm của Lý Dật, trong nháy mắt phình to ra mấy phần.

Keng keng keng keng keng keng, sáu tiếng “keng” vang lên, mũi tên Đấu Khí đã đụng vào phía trên Âm Kim Luân, khiến Lý Dật hầu như tối mắt. Sáu mũi kim tinh vô cùng bình thường, lặng yên không một tiếng động không ngờ lại ẩn chứa năng lượng lớn lao như vậy! Chỗ bả vai, tầng tầng phòng ngự Đấu Khí bị xé nứt, một mũi tên Đấu Khí chui vào bên trong!

Cũng vô cùng khéo léo, mũi tên Đấu Khí vừa vặn xuyên qua lỗ thủng giữa Âm Kim Luân và bàn tay.

- Khá lắm, Lý Dật, người là người đầu tiên ngăn cản được sáu mũi tên trong Thất Tinh tiễn do Xạ Nhật Kim cung của ta bắn ra.

Trong giọng nói của Tam Hoàng lão đại ẩn chứa thất vọng, đồng thời cũng có sự khen ngợi không hề giấu diếm. Hẳn không nhắc tới Thất Tinh Tiễn này còn do hắn cẩn thận chọn lựa thời cơ phát ra!

- Các hạ họ Thời sao, làm loại chuyện vụng trộm như vậy mà không đỏ mặt!

Lý Dật bị tổn thất nặng, ngoài miệng hiển nhiên muốn đòi lại.

Vết thương trên bả vai do mũi tên Đấu Khí chui vào trong cơ thể mặc dù đau nhức, nhưng không đến mức quá ảnh hưởng. Tuy nhiên phiền toái là, luồng Đấu Khí này giống như heo rừng xông vào trong đất trồng ngô, điên cuồng tràn ra dọc theo kinh mạch Lý Dật, phá hỏng kinh mạch của Lý Dật.

Thoáng chốc, tay trái của Lý Dật đã tê dại!

Thánh hệ Đấu Khí tự động kích phát, một mặt đối kháng với mũi tên Đấu Khí điên cuồng phá hủy, một mặt chữa trị kinh mạch bị hao tổn.

Tam Hoàng lão đại mặc dù không biết họ Thời và chuyện vụng trộm có quan hệ gì, nhưng cũng biết đây không phải lời hay ho gì, trên mặt vẫn bình thản, còn có chút đặc ý nói:

- Chỉ bắn trúng một mũi tên, vậy cũng đủ rồi! Lý Dật, ta hỏi người, muốn chết hay muốn sống?

Lúc này hắn còn đưa ra lựa chọn, Lý Dật không khỏi hiếu kỳ hỏi:

- Muốn chết thì sao? Muốn sống thì thế nào?

- Nếu muốn chết, ta cam đoan không cần đến ba khắc, ba huynh đệ ta có thể tiêu diệt người. Nếu muốn sống, cũng đơn giản, nói toàn bộ đấu kỹ và tâm quyết công pháp tu luyện Đấu Khí của người cho ta biết, sau đó phế bỏ khí hải đan điền của người, người có thể cút!

- Tam Hoàng lão đại, lời này của người chẳng khác gì lời nói vô ích, đối với người và thế lực Lý Dật ta từng đắc tội mà nói, phế bỏ đan điền khí hải, chẳng khác nào đường chết. Điều này người còn không rõ sao!

Huống hồ, Lý Dật còn chưa ba giờ khảo nghiệm qua giá trị thành tín của Bắc Đấu Tam Hoàng.

- Tốt lắm, xem như ta nói lời vô ích. Lão Nhị, lão Tứ, đừng cho hắn cơ hội nghỉ ngơi!

Cánh tay trái của Lý Dật vẫn còn tê dại, trị liệu của thánh hệ Đấu Khí không thuận lợi lắm, Tam Hoàng lão đại cũng là Đấu Hoàng cường giả, luồng Đấu Khí xâm nhập vào trong cơ thể thực sự không như bình thường.

Đấu Hoàng lão đại vừa mới nói xong, dao găm Du Long của mỹ nữ lạnh lùng liền bắn đến, vì nhìn ra Lý Dật bị thương, thất bại của hắn chẳng qua là vấn đề thời gian, mỹ nữ lạnh lùng cũng không để ý hậu quả như lúc trước mà điên cuồng sử dụng sát chiêu.

Kể từ đó, tình thế lại khôi phục thành cục diện một người đánh xa một người đánh gần. Chỉ là Lý Dật đã vừa phải đối phó với hai đối thủ khó chơi, vừa phải đối kháng với lực phá hoại bên trong cơ thể, tình thế dĩ nhiên nguy hiểm tới cực điểm.

Đây chính là lúc sử dụng lá bài tẩy!

Theo tâm niệm Lý Dật vừa động, trong không gian thành linh xuất hiện một mỹ nữ không chút biểu tình. Cho dù Tam Hoàng đã tìm hiểu sơ lược về Lý Dật, biết rõ hẳn có át chủ bài Mị Ảnh khôi lỗi, nhưng đột nhiên nhìn thấy khôi lỗi âm trầm và tuyệt mỹ tới cực điểm này vẫn không kìm được rung động!

- Đây chính là sử dụng lá bài tẩy sao?

Tam Hoàng lão đại hừ lạnh một tiếng, thân hình di chuyển, tập kích về hướng Thôn Thiên thú.

Tam Hoàng lão đại đã tính toán rất kỹ lưỡng, hẳn muốn đối phó với Thôn Thiên thú, để mỹ nữ lạnh lùng và Quân Nhất Tiểu tiếp tục bảo trì ưu thế tuyệt đối.

Lý Dật đương nhiên sẽ không để hẳn thực hiện tính toán! Hẳn điều khiển tâm niệm để Thôn Thiên thú đánh về phía rồi mỹ nữ lạnh lùng.

Sau khi Thôn Thiên thú hút Tông gia các lão, tu vi cũng tăng lên nhiều, mặc dù không cách nào đột phá đến cảnh giới Đấu Tôn, nhưng luồng Đấu Khí tràn đầy, cho dù là Đấu Hoàng đỉnh phong chỉ sợ cũng khó với tới. Dưới sự uy bức của Thôn Thiên thú, sắc mặt mỹ nữ lạnh lùng cũng ngưng trọng đến cực hạn, thu hồi dao găm Du Long, vô cùng cẩn thận ứng phó với khôi lỗi khủng khiếp này.

Khi không có dao găm Du Long cản tay, áp lực của Lý Dật giảm bớt đi nhiều, thánh hệ Đấu Khí khôi phục vết thương bên trong cơ thể cũng hoàn thành được bảy tám phần, hẳn lập tức vung Âm Kim Luân ra, tấn công về hướng Tam Hoàng lão đại, đồng thời tung một đạo Âm Dương Thần Lô áp bức Quân Nhất Tiểu.

Nắm bắt cơ hội nghỉ ngơi hiếm có này, chỉ quyết của Lý Dật di chuyển, trong không gian xuất hiện sóng động dị thường, hỏa nguyên tố trong

phạm vi hơn mười thước giống như bị thứ gì đó triệu hoán, nhanh chóng tuôn về hướng rừng Hắc Tùng, hỏa nguyên tố nồng đậm khiến cho không ít cây Hắc Tùng tự bốc cháy.

Toàn bộ bầu trời và mặt đất như chìm đắm như màu lửa đỏ, giống như một lò lửa lớn sắp sửa bị thiêu đốt.

- Thiên Địa dị tượng, đấu kỹ Bạch Hổ!

Tam Hoàng hầu như phản ứng cùng lúc, khuôn mặt đều trắng bệch. Dưới sự giáp công của ba người, bọn hắc không ngờ Lý Dật còn có thể sử dụng được đấu kỹ đẳng cấp Bạch Hổ. Phải biết rằng, đấu kỹ đẳng cấp Bạch Hổ, mặc dù uy lực cực lớn, nhưng lại cần thời gian dẫn phát cảm ứng Thiên Địa nhất định, linh khí rút ra giữa thiên địa, khiến cho uy lực đấu kỹ càng cực lớn.

Uy lực của Lưu Hỏa Liệt đương nhiên thấp hơn Huyết Nguyệt Cuồng Cương một bậc, nhưng bất cứ cái gì cũng có lợi có hại, ưu thế lớn nhất của Lưu Hỏa Liệt là thời gian tích trữ ít hơn so đấu kỹ Bạch Hổ bình thường gấp đôi.

- Bạch Hổ cấp thấp, Lưu Hỏa Liệt, đốt cháy cho ta!

Theo tiếng quát sôi trào sát khí của Lý Dật, ở giữa thiên địa tựa hồ vỡ ra vô số khe hở, kẹp lấy hỏa diễm khí thể kinh người xoay tròn biến ảo, dưới sự điều khiển của Lý Dật, Lưu Hỏa lao từ trên trời xuống, với khí thể cuốn sạch tất cả lao về hướng Bắc Đẩu Tam Hoàng. Năng lượng động trời thậm chí đánh vỡ không gian thành hư vô, phía sau đuôi lửa Lưu Hỏa hiện ra một vòng xoáy màu đen!

Mặc dù uy lực của nó kém hơn đấu kỹ Huyết Nguyệt Cuồng Cương mạnh mẽ một bậc, nói thế nào cũng là đấu kỹ đẳng cấp Bạch Hổ. Trong nháy mắt năng lượng Lưu Hỏa Liệt phun trào, toàn bộ rừng Hắc Tùng đã biến thành một biển lửa, hỏa quang ngút trời kinh động đến nửa đế đô!

Thiên Ma Tam Biến

Q.6 - Chương 64: Thiên Ma Tam Biến

Nhìn thấy đã không cách nào ngăn cản Lý Dật thi triển đấu kỹ Bạch Hồ, Bắc Đẩu Tam Hoàng ra hiệu cho nhau, thân hình lắc lư, đứng theo thế chân vạc, lưng đối lưng. Vô số tầng Đấu Khí phòng ngự được đề thăng đến mức tận cùng, giống như một kén tằm bao vây ba người bên trong, tầng Đấu Khí phòng ngự này chắc chắn không thể tưởng tượng, ngay cả Thôn Thiên thú vượt qua Đấu Hoàng đỉnh phong cũng không thể lay động.

Trong nháy mắt đấu kỹ Lưu Hỏa Liệt bộc phát, Thôn Thiên thú bị Lý Dật thu hồi vào trong không gian của mình. Hầu như đồng thời với lúc Thôn Thiên thú biến mất, Phần Thiên Liệt Diễm liền nện xuống lưới Đấu Khí phòng ngự không thể nào xuyên thủng.

Dưới sự oanh kích của Đấu Khí và đốt cháy của Lưu Hỏa, mặt đất dưới chân Tam Hoàng giống như biến thành mặt nước, không ngừng hạ xuống! Tầng tầng Đấu Khí phòng ngự tan rã từng chút, phát ra âm thanh khiến người ta nhức răng.

Năng lượng của đấu kỹ Bạch Hồ và Lưu Hỏa Liệt cuối cùng chậm rãi tiêu hao hết, mặt đất chỗ đứng của Tam Hoàng dĩ nhiên đã biến mất, lộ ra một hố sâu đến mười mấy thước. Chỗ đáy giếng, sắc mặt Tam Hoàng đều trắng bệch, tầng Đấu Khí phòng ngự tường đồng vách sắt kia sớm đã tan rã. Quân Nhất Tiểu thực lực tương đối yếu kém, liên tục nôn ọe ra máu đen.

- Đấu kỹ Bạch Hồ quả nhiên uy lực bất phàm!

Mỹ nữ lạnh lùng bất giác khen ngợi, nhưng trên mặt vẫn biểu lộ vẻ khiếp sợ. Nếu không phải ba người liên thủ phòng trận, chỉ sợ không có bất cứ người nào toàn thân trở ra dưới chiêu đấu kỹ này.

- Càng bất phàm hơn là, hẳn có thể thi triển đấu kỹ Bạch Hổ dưới sự vây công của chúng ta!

- Ta nhổ vào! Chẳng qua để hẳn dành ưu thế trước, lão đại, nhị tỷ, cho tiểu tử này xem thủ đoạn của chúng ta!

Tam Hoàng bay ra khỏi hố sâu, một luồng hơi nóng tấp thẳng vào mặt, hiện tại toàn bộ rừng Hắc Tùng đang thế lửa đại thịnh. Chỉ có điều loại hỏa diễm không ẩn chứa Đấu Khí này đối với Tam Hoàng mà nói, căn bản không có áp lực. Đấu Khí hóa cánh, Tam Hoàng lơ lửng giữa không trung đưa mắt nhìn lại, nhưng không nhìn thấy thân ảnh của Lý Dật!

- Tiểu tử này chạy rồi sao?

Mỹ nữ lạnh lùng tỏ vẻ không cam lòng.

Tam Hoàng lão đại trầm tư một lát, lạnh lùng nói:

- Lý Dật liều mạng lâu như vậy, lại hao tổn Đấu Khí chữa thương, chiêu đấu kỹ Bạch Hổ đó uy lực tuy lớn, tiêu hao Đấu Khí có lẽ cũng không thấp. Hừ hừ, lúc này chỉ sợ đang trốn trong xó nào đó dốc sức liều mạng khôi phục!

- Vậy thì tốt, lão đại, nhị tỷ, chúng ta chia nhau ra tìm! Không giết tiểu tử này, khó lòng giải trừ được mối hận trong lòng tứ đệ.

Quân Nhất Tiểu bị Lý Dật chinh cho một phen, thiếu chút nữa mất mạng, vết thương do đấu kỹ Bạch Hổ tạo ra không nhẹ, lúc này đã hận Lý Dật đến cốt tủy, vừa nghe thấy Lý Dật có thể núp vào đâu đó, lập tức tỉnh táo tinh thần.

- Tuy nhiên chúng ta không nên rời đi quá xa, sau khi phát hiện Lý Dật không nên liều mạng, trì hoãn hẳn là được, chờ đợi cứu viện.

Ba bóng người lập tức biến mất trên biển lửa!

Tam Hoàng lão đại đoán không sai, Lý Dật xác thực không có đi xa. Lý Dật không nghĩ tới, hỏa nguyên tố xung quanh rừng Hắc Tùng này lại cực kỳ dồi dào như vậy, mà Lý Dật vì muốn phát huy uy lực lớn nhất của đấu kỹ, lại hơi tham lam rút những hỏa nguyên tố đó quá mức. Vì vậy, chiêu đấu kỹ Bạch Hổ có lẽ đã hút sạch Đấu Khí còn dư thừa của Lý Dật, cho dù nỗ lực hóa ra đấu cánh, chỉ sợ còn chưa quay lại để đô đã bị Tam Hoàng đuổi theo.

Trong tình huống này, Lý Dật lựa chọn phương hướng ngược lại với đế đô, tìm một nơi kín đáo ẩn nấp, Lý Dật đem Đấu Khí còn thừa kết thành một trận pháp phòng ngự, bắt đầu cố gắng khôi phục Đấu Khí!

Linh khí thiên địa xung quanh đột nhiên rung động một hồi, nhanh chóng vọt tới chỗ Lý Dật đang ngồi. Từ khi tu luyện đến cảnh giới Đấu Hoàng, kinh mạch bên trong cơ thể Lý Dật lại rộng dày thêm vài phần, dung lượng Đấu Khí cũng càng vì thế mà dồi dào, tốc độ khôi phục Đấu Khí gấp đôi so với ban đầu.

Linh khí thiên địa không ngừng được thu nạp vào trong kinh mạch, theo sự lưu chuyển nguyên khí do Lý Dật thúc dục, sau một chu thiên trở về đan điền khí hải, trải qua Thiên Khôn Địa Càn Châu cường hóa, thúc đẩy sinh trưởng ra từng sợi Đấu Khí nồng hậu dày đặc. Cùng với Đấu Khí càng ngày càng dồi dào, lực hồi phục cũng càng ngày càng lớn mạnh, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

Nhưng dung lượng Đấu Khí của một Đấu Hoàng dù sao cũng rộng lớn, Lý Dật lại là kẻ vận khí cao chọc trời, trong mỗi bước tu luyện hoặc là có cường giả chỉ điểm, hoặc có được cơ duyên hiếm gặp, thân thể sớm đã khác người. Tốc độ khôi phục Đấu Khí mặc dù nhanh, cũng không phải có thể hoàn thành trong chốc lát.

Bỗng nhiên, nơi đan điền khí hải dị động một hồi, tựa hồ như có thứ gì đó đang tả xung hữu đột. Lý Dật kinh hãi, nhìn vào trong phát hiện luồng Đấu Khí Thiên Ma cửu biến bên trong cơ thể đang du đãng cuồng tảo bất an trong đan điền khí hải, Dưới sự trùng kích của luồng Đấu Khí này,

bốn hệ Đấu Khí vốn đang hòa thuận bỗng nhiên vụn vỡ đan xen vào nhau.

- Tiểu tử, nhanh, theo như công pháp Thiên Ma cửu biến nhập đạo Đấu Khí vào trong kinh mạch!

Cảm nhận được hiện tượng dị thường trong cơ thể Lý Dật, âm thanh của Xà tôn giả cấp bách vang lên trong đầu.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Ngữ khí cấp bách của Xà tôn giả khiến Lý Dật cũng trở nên khẩn trương.

Xà tôn giả ngược lại cười ha ha nói:

- Vận may chộc trời của tiểu tử ngươi thật sự chưa hết. Đây là dấu hiệu Thiên Ma Cửu Biến muốn biến đổi lần thứ ba!

Trong lòng Lý Dật vô cùng vui mừng, từ sau khi rời khỏi đảo Tu La, biến cố liên tiếp nổ ra, hăn căn bản không có thời gian tinh lực đi tu luyện Thiên Ma Cửu Biến, Thiên Ma Cửu Biến dừng lại ở lần biến đổi thứ hai đã rất lâu mà chưa có đột phá. Không ngờ vào thời khắc nguy hiểm này lại đột nhiên có dấu hiệu đột phá.

Lý Dật không biết, mặc dù hăn không tận lực tu luyện Thiên Ma Cửu Biến, nhưng Thiên Ma Cửu Biến chính là ma công đệ nhất thiên hạ, tự có chỗ đặc biệt của mình. Đấu Khí chẳng những luyện hóa cường giả, trong đan điền khí hải Thiên Ma Cửu Biến cũng sẽ cắn nuốt các hệ Đấu Khí khác để nuôi dưỡng mình, tuy nhiên đó chỉ là những Đấu Khí cùng hệ với mình. Thiên Ma Cửu Biến hiển nhiên sẽ không ngang ngược cắn nuốt sạch sẽ tất cả các thuộc tính khác, mà chỉ là một quá trình thăm dò cẩn thận.

Bốn hệ Đấu Khí khác không ngừng hao tổn, chẳng những không có hại, ngược lại còn có ích nhiều hơn. Đấu Khí bị cắn nuốt một bộ phận, Thiên Khôn Địa Càn Châu tự nhiên sẽ tự động vận chuyển tiến hành bổ sung.

Cứ như vậy, cho dù Lý Dật không có chủ tâm tu luyện, một vòng tuần hoàn kỳ diệu bên trong cơ thể này cũng khiến hắn vẫn ở trong vòng tu luyện chậm rãi nhưng liên tục không ngừng. Chẳng qua Lý Dật hoàn toàn không biết tất cả chuyện này mà thôi.

Tu luyện “U Minh Hàn Băng Quyết” cấp Bạch Hổ, Thiên Ma Cửu Biến hiển nhiên lại có thêm một đạo Đấu Khí có thể cắn nuốt, mà tiến vào cảnh giới Đấu Hoàng, càng có lợi đối với Thiên Ma Cửu Biến. Cho nên, hôm nay Thiên Ma Cửu Biến tiến hóa lần thứ ba, thoát nhìn như đột nhiên, kì thực là chuyện rất bình thường mà thôi.

Theo yêu quyết công pháp của Thiên Ma Cửu Biến, Lý Dật chậm rãi khống chế Thiên Ma Đấu Khí điên cuồng bất an bên trong cơ thể, dẫn đạo lưu chuyển trong kinh mạch. Sau mấy vòng chu thiên, Thiên Ma Đấu Khí đã như sông lớn cuộn trào, điên cuồng gào thét mãnh liệt trong kinh mạch.

- Bây giờ đem Thiên Ma Đấu Khí rót vào trong Thiên Khôn Địa Càn Châu.

Thiên Ma Đấu Khí vừa mới nhập vào Thiên Khôn Địa Càn Châu, Thiên Khôn Địa Càn Châu mãnh liệt trường lớn gấp đôi, bên ngoài hạt châu tràn ngập một luồng hào quang đen bóng, cấp tốc xoay tròn.

- Dùng thánh hệ Đấu Khí bảo vệ Thiên Khôn Địa Càn Châu, dẫn tam hệ Đấu Khí khác vào Thiên Khôn Địa Càn Châu cho Thiên Ma Đấu Khí cắn nuốt!

Lý Dật không dám chần chờ, liền làm theo lời Xà tôn giả phân phó. Chỉ thấy sau khi tam hệ Đấu Khí rót vào Thiên Khôn Địa Càn Châu, trong nháy mắt bạo phát ra một luồng năng lượng uy mãnh, luồng năng lượng này khiến phế tạng kinh mạch toàn thân Lý Dật đều run lên, khí huyết đảo ngược, máu tươi từ trong ngũ quan tràn ra.

Tam hệ Đấu Khí há dễ dàng bị Thiên Ma Đấu Khí cắn nuốt như vậy, bản thân bốn luồng Đấu Khí cũng mạnh mẽ vô cùng, loại cắn nuốt và phản

phệ này không hề thua kém bốn Đấu Hoàng cường giả so đấu Đấu Khí. Nếu không có thánh hệ Đấu Khí phòng hộ, chỉ sợ Thiên Khôn Địa Càn Châu đã sớm bạo liệt, thân thể Lý Dật cũng thành một đồng thịt nát rồi.

Vào thời khắc Thiên Ma Cửu Biến đột phá, hần chột nghe thấy một tiếng cười lạnh nói:

- Hừ, quả nhiên ở chỗ này!

Giữa không trung bất ngờ có một người hạ xuống, chính là mỹ nữ lạnh lùng, lão nhị trong Bắc Đấu Tứ hoàng.

Đột nhiên chịu sự quấy nhiễu, Lý Dật lập tức phun ra một ngụm máu tươi.

Mỹ nữ lạnh lùng thấy tình huống này, mặc dù không đoán được nguyên nhân, nhưng cũng biết lúc này chính là thời cơ tốt để hạ thủ. Cô ta bóp nát ngọc phiến triệu hoán hai người kia, đồng thời cũng rút dao găm Du Long ra.

Tuy có trận pháp phòng ngự, nhưng tâm thần nhiễu loạn như vậy, không cần mỹ nữ lạnh lùng đích thân động thủ, sợ rằng Lý Dật cũng sẽ bạo thể mà chết. Huống chi, trận pháp này còn cần Lý Dật điều khiển.

Khi nhìn thấy con dao găm Du Long sắp sửa chạm vào trận pháp, chột một thanh trường kiếm huyết hồng chắn ngang giữa dao găm và trận pháp, sau đó một tiếng “đinh” giòn vang vang lên, con dao găm Du Long lập tức bắn ra, bay xéo mấy mét, lơ lửng giữa không trung, chờ đợi mỹ nữ lạnh lùng điều khiển tiếp theo.

- Cung Vô Song!

Mỹ nữ lạnh lùng liếc nhìn, ngược lại hiện ra biểu lộ khinh miệt. Đòn tấn công của Đấu Hoàng nhất tinh, đối với mỹ nữ lạnh lùng mà nói, không hề có chút áp lực!

Lúc này áp lực của Lý Dật lại càng lớn, không ngờ lại luân lạc tới mức cần nữ nhân hộ pháp cho mình!

- Muốn giết Lý Dật, qua cửa ải của ta trước đã!

Đối mặt với mỹ nữ lạnh lùng âm hàn đến mức tận cùng, sát ý sôi trào đến mức tận cùng, Cung Vô Song vẫn giữ vẻ bình tĩnh. Mặc dù là thân phận công chúa Thiên Phong, Cung Vô Song lại không hề yếu ớt. Chẳng những thế, so với những cường giả nữ nhân bình thường, Cung Vô Song còn là nhân vật đặc biệt hung dữ.

- Hừ, hai người các ngươi đều phải chết!

Mỹ nữ lạnh lùng hừ lạnh một tiếng, dao găm Du Long trở lại trong lòng bàn tay, Đấu Khí quán nhập vào trong, đột nhiên dài ra, biến thành một thanh trường kiếm u lam. Có trường kiếm trong tay, thân hình mỹ nữ lạnh lùng bỗng nhiên bạo khởi, tung một vầng sáng Đấu Khí mê hoặc về hướng Cung Vô Song.

Vầng sáng Đấu Khí lướt tới, khí tức cường đại phá vỡ Đấu Khí phòng ngự của Cung Vô Song, trong nháy mắt như phá tan Cung Vô Song thành từng mảnh!

- Ồ?

Mỹ nữ lạnh lùng mơ hồ cảm thấy bất an, một giây sau, sau lưng cô ta chợt có một luồng áp lực như núi vọt tới.

- Hư Hóa Lưỡng Nghi biến!

- Chu Tước cấp cao, Băng Huyết Ngạo Quyết!

Cung Vô Song chỉ có thực lực của Đấu Hoàng nhất tinh, thua kém mỹ nữ lạnh lùng ít nhất năm sáu tinh, nhưng với tư cách công chúa của Thiên Phong hoàng thất, hiển nhiên cũng không thiếu đấu kỹ tu luyện. Tiếp sau một đấu kỹ thân pháp là một chiêu đấu kỹ công kích Chu Tước

cấp cao, chỉ dựa vào chiêu thức này, năng lực thực chiến của Cung Vô Song cũng có thể so sánh với Đấu Hoàng ngũ tinh.

Một mảnh huyết sắc, một mảnh băng hàn, đấu kỹ Chu Tước cấp cao, lại do một Đấu Hoàng thi triển ra, uy lực không hề tầm thường. Dao găm Du Long lại được vung ra, mỹ nữ lạnh lùng vừa lùi lại vừa kết xuất Đấu Khí phòng ngự.

Cùng là thần binh cửu phẩm, Đấu Khí trong Băng Huyết Ngạo Quyết ít nhất bị thu nạp một phần ba, uy lực giảm bớt đi rất nhiều, nếu không, mỹ nữ lạnh lùng chỉ sợ đã bỏ mạng rồi.

- Đem bốn hệ Đấu Khí còn lại dẫn xuất vào đan điền khí hải, lưu lại trong kinh mạch, sau đó từ từ dẫn xuất Thiên Ma Đấu Khí từ trong Thiên Khôn Địa Càn Châu, nhất định không được nóng vội!

Nếu là lúc bình thường, Lý Dật hiển nhiên không vội, nhưng tình hình hiện tại như vậy, Lý Dật có thể không vội được sao?

Thiên Ma Đấu Khí vừa mới nhập đan điền khí hải, luồng lực lượng mạnh mẽ này khiến tâm thần Lý Dật lay động một hồi.

- Tiểu tử, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, định trụ tâm thần!

- Lấy nguyên khí Đấu Hoàng phục tùng luồng Đấu Khí Thiên Ma này!

Thiên Ma Đấu Khí tuy là Đấu Khí đệ nhất thiên hạ, nhưng trước mặt tiên thiên nguyên khí tinh túy của linh khí thiên địa, hiển nhiên lại thấp hơn một phần. May mắn là Lý Dật đã đạt tới cấp bậc Đấu Hoàng, đánh nát kết tinh Đấu Khí tạo thành tiên thiên nguyên khí, nếu không không cách nào ngăn cản Thiên Ma Đấu Khí, sau một hồi lâu đột phá đến Thiên Ma Cửu Biến đệ tam biến không chỉ không phải chuyện tốt, ngược lại là bị kích trí mạng.

Ta Đang Gấp

Q.6 - Chương 65: Ta Đang Gấp

Không biết qua bao lâu, chỗ đan điền khí hải rốt cuộc chậm rãi bình tĩnh lại.

- Tốt rồi, tiểu tử, chúc mừng người đã hoàn thành thiên ma đệ tam biến. Bây giờ người hãy dẫn nhập các hệ Đấu Khí khác vào đan điền khí hải đi!

Trong đầu cuối cùng truyền đến âm thanh nhẹ nhõm của Xà tôn giả.

Lý Dật cũng lập tức thở dài một hơi, chỉ cảm thấy ở chỗ đan điền khí hải trải qua lần biến đổi này, các hệ Đấu Khí giống như trải qua một phen rèn luyện, càng thêm tràn đầy. Vết thương trước đó so đấu với Bắc Đấu Tam Hoàng đã khôi phục toàn bộ, Đấu Khí càng đạt đến trạng thái đỉnh phong.

Nhưng khi Lý Dật đang trợn mắt xem tình hình bên ngoài, lập tức lo lắng.

Đấu kỹ của Cung Vô Song vô cùng biến hóa, gần như là một chiêu tiếp một chiêu, nhưng dù sao thực lực cách biệt, những đấu kỹ này cũng không tạo thành tổn thương thực chất đối với mỹ nữ lạnh lùng. Đấu Khí ngày càng tiêu hao, Cung Vô Song đã thấm mệt, thắng bại như đã thấy trước mặt.

- Ha ha ha, Vô Song mệt mỏi mệt mỏi, có phải nhớ Nhất Tiểu ca ca rồi không!

Giữa không trung truyền đến một tràng cười tà dâm, trong nháy mắt, hai bóng người đồng thời rơi xuống bên cạnh mỹ nữ lạnh lùng và Cung Vô Song.

- Lão Tứ, chớ vì nữ nhân mà làm hỏng đại sự, giết cô ta đi, ta đi đối phó Lý Dật!

Lúc này cũng không phải vì Lý Dật toàn thân máu đen thoát nhìn tương đối khá khi dễ mà chủ quan, Tam Hoàng lão đại vẫn có chút kiêng kỵ đối với Lý Dật, lo sợ Quân Nhất Tiểu mất mạng, vì vậy mới chủ động ôm trách nhiệm đối phó với Lý Dật.

Quân Nhất Tiểu ngược lại có chút không nữ, dựa vào giải thích của gia súc này đối với nữ nhân, thiếu nữ chưa bao giờ dùng qua là cực phẩm, nữ nhân đã dùng qua là thứ phẩm, mà dùng qua ba ngày chính là phế phẩm. Quân Nhất Tiểu có cảm giác phung phí của trời khi xuống tay với một thiếu nữ cực phẩm như Cung Vô Song!

Hắn xếp quạt giấy, lấy điểm góc độ quý dị tấn công dưới sườn Cung Vô Song. Cung Vô Song lúc này đang dốc hết toàn bộ tinh thần đối phó với Du Long kiếm của mỹ nữ lạnh lùng, mặc dù cảm thấy một luồng khí tức quý dị tới gần, nhưng muốn tránh cũng không thể tránh. Cô ta kêu lên một tiếng, dưới xương sườn tê dại một hồi, bay ra mấy mét.

Mỹ nữ lạnh lùng há chịu buông tha cơ hội tốt này, Du Long kiếm biến hóa trong nháy mắt, trở về hình dạng dao găm. đâm vào vị trí trái tim Cung Vô Song.

- Nhị tỷ, lưu lại cho tứ đệ hưởng dụng một phen trước rồi giết cũng không muộn!

Quân Nhất Tiểu ngoài miệng nói chuyện, trên tay cũng không chậm, Đấu Khí từ quạt xếp tuôn ra, chém vào dao găm Du Long.

Ngay lúc Quân Nhất Tiểu tập kích Cung Vô Song, Tam Hoàng lão đại cũng hành động, hắn bay thẳng lên không trung, hai tay ngưng tụ Đấu Khí đánh xuống chỗ Lý Dật vẫn đang ngồi xếp bằng tu luyện.

Lý Dật tựa hồ đã tiến vào cảnh giới vật ngã lưỡng vong, hoàn toàn không để ý đến đòn oanh kích cực đại từ trên đầu đánh xuống.

Hắn ngồi bất động, thậm chí không cau lông mày.

- Lý Dật, cẩn thận!

Mặc dù bị thương nặng, mặc dù dao găm Du Long đang lao thẳng hướng trái tim mình, Cung Vô Song vô lực vẫn hồi, lại cao giọng cảnh báo Lý Dật.

Nghe thấy tiếng cảnh báo sợ hãi của Cung Vô Song, Lý Dật rớt cuộc mở mắt. Chỉ là hấn vẫn ngồi xếp bằng ở đấy, căn bản không có ý định né tránh hoặc ý tứ đánh trả, ngược lại trên mặt hấn lại hiện lên nụ cười thuần khiết vô hại.

Lúc này, Lý Dật còn có thể mỉm cười, Tam Hoàng lão đại lập tức có chút cảm giác không ổn, nhưng lại không nói được rốt cuộc không ổn ở chỗ nào.

Ngay lúc Đấu Khí cường hấn do Tam Hoàng lão đại phát ra cách đỉnh đầu Lý Dật không quá nửa mét, trong hư không chợt có một sức mạnh vô hình chặn ngang giữa Tam Hoàng lão đại và Lý Dật. Luồng sức mạnh vô hình này vô cùng vững chắc như núi cao không cách nào rung chuyển.

Dưới phản chấn của trận pháp phòng ngự, Tam Hoàng lão đại đã chịu lực cản trả, giữa không trung phun ra một ngụm máu tươi, bị bắn ra mấy chục thước.

- Kỳ quái!

Mỹ nữ lạnh lùng không quan tâm vấn đề Quân Nhất Tiểu dây dưa giết hay không giết, thân hình khẽ động lướt đến trước mặt Lý Dật.

Quân Nhất Tiểu là quý hào sắc, nhìn thấy tình thế đột nhiên thay đổi, lão đại không hiểu tại sao mà trúng chiêu bị thương, lập tức cũng bỏ quên Cung Vô Song, ngược lại đối phó Lý Dật.

- Đây là cái gì? Trận pháp sao?

Tam Hoàng lão đại lau vết máu đen trên khóe miệng, vẻ mặt đầy nghi hoặc quay lại. Vết thương nhỏ này còn chưa quá nghiêm trọng với Tam Hoàng lão đại.

- Quả nhiên vẫn có chút nhân lực, trận pháp của bản thiếu gia, ba vị có hứng thú phá giải hay không!

Lý Dật ở trong trận pháp phòng ngự, không hề sợ hãi nói. Cung Vô Song mặc dù bị thương, nhưng hiện tại Lý Dật đã thu hút Tam Hoàng đối phó với mình, Cung Vô Song tạm thời không cần lo lắng cho tính mạng.

- Không có hứng thú!

Tam Hoàng lão đại lạnh lùng nói, sau đó đem ánh mắt chuyển hướng về phía Cung Vô Song:

- Nếu như người nguyện ý xem Tứ đệ ta biểu diễn thần công ngự nữ của hắn, cứ làm rùa đen rút đầu ở trong đó đi!

- Thần công ngự nữ? Nhất Tiểu huynh, nhị tỷ người khiến người mất hứng rồi sao!

Lý Dật biết rõ mối quan hệ khác thường giữa mỹ nữ lạnh lùng và Quân Nhất Tiểu. với bản tính háo sắc của Quân Nhất Tiểu, mỹ nữ lạnh lùng có lẽ sớm đã vượt qua kỳ hạn ba ngày rồi.

Bị Lý Dật vạch trần trước mặt như vậy, mỹ nữ lạnh lùng không nhận được, ánh mắt liếc nhìn Lý Dật đã tái đi!

Một đêm dây dưa, lúc này sắc trời đã sáng rõ, Bắc Đẩu Tam Hoàng vẫn không có cơ hội khôi phục, trên mặt khó tránh khỏi vẻ mệt mỏi. Trái lại Lý Dật, khắp người là máu đen, quần áo khi đánh nhau cũng rách rưới không ít. Tuy nhiên sắc mặt hắn vẫn đỏ hồng, dáng vẻ vô cùng bình thản.

- Được, ta cũng không muốn nhiều lời với người. Tứ đệ, nếu Lý Dật đã có hứng thú, người còn chờ gì nữa?

- Đợi một lát, đợi đã nào...!

Lý Dật thoát nhìn giống như bị uy hiếp, vội vàng ngăn cản Quân Nhất Tiếu, sau đó lộ ra vẻ mặt cười tà đạo:

- Các người đã muốn chết sớm như vậy, bản thiếu gia cũng đành phải giúp đỡ các người!

Lý Dật đưa một tia Đấu Khí vào đan điền khí hải, thủ quyết biến đổi, kết thúc trạng thái tu luyện, sau đó đứng lên, liên tiếp vẽ ra mấy thủ thế quỷ dị chỗ khớp nối của trận pháp.

- Khi dễ ta còn chưa tính, nhưng khi dễ nữ nhân của ta, các người chết chắc rồi!

Thần sắc Lý Dật lập tức biến đổi, phá hủy trận pháp, ngũ khí lạnh lùng và khí tức tản phát ra từ trong cơ thể khiến ba cường giả Đấu Hoàng mạnh mẽ trong Bắc Đẩu Tam Hoàng cũng phải rùng mình.

- Ai chẳng biết khoác lác, nhưng giết người cần có thực lực!

Cố tự trấn định tâm thần, Tam Hoàng lão đại đột nhiên lùi ra sau mấy bước, Xạ Nhật Kim cung thành linh xuất hiện trên tay. Cùng lúc đó, mỹ nữ lạnh lùng và Quân Nhất Tiếu cũng để lộ ra thần binh cứu phẩm của mình, cùng tấn công Lý Dật!

Nhìn thấy Lý Dật càng đánh càng mạnh, trong lòng lão đại Tam Hoàng cũng vô cùng phiền muộn, đưa tay ra dấu hiệu không chết không dừng lại. Mỹ nữ lạnh lùng và Quân Nhất Tiếu ngẫm hiểu, Du Long kiếm và quạt xếp chỉ còn lại thanh quạt một trái một phải, chia ra tấn công trước mặt và phía sau Lý Dật. Nhiệm vụ công kích từ xa được giao cho Tam Hoàng lão đại!

Lý Dật chưa bao giờ cảm giác Đấu Khí bên trong cơ thể lại dồi dào như vậy, vô cùng hưng phấn, dáng vẻ đầy ngang ngược.

Du Long kiếm, quạt xếp, mũi tên Thất Tinh Đấu Khí hầu như đồng thời tiếp cận Lý Dật...

- Ta đang gấp! Ý Thiên! Phá Không kiếm! Phá cho ta phá! Phá...!

Lý Dật quát một tiếng lớn, Thiên Khôn Địa Càn Châu cấp tốc vận chuyển, Đấu Khí tăng lên tới trạng thái Đấu Hoàng đỉnh phong, hóa khí làm kiếm, năng lượng chật chội tuôn ra, huyền hóa ra ba đạo kiếm ảnh mang theo tàn ảnh, chia ra tấn công Tam Hoàng!

Dựa vào sức mạnh của một người khiêu chiến với Tam Hoàng, khí thế này còn cao gấp mười lần trăm bước tung hoành!

Tiếng nổ vang lập tức vang vọng cả sơn cốc, Đấu Khí mạnh mẽ xông tới, cây cỏ xung quanh nhanh chóng hóa thành bột mịn, nham thạch văng tung tóe, mặt đất hiện ra mấy cái hố lớn nhỏ.

Mấy năm gần đây Bắc Đấu Tam Hoàng cũng bí mật chấp hành không ít nhiệm vụ, từng gặp mấy đối thủ ngang ngược, nhưng chuyện lấy ba chọi một mà vẫn rơi vào thế hạ phong như hôm nay, có năm mơ cũng không tưởng tượng nổi. Sau chiêu này, mỹ nữ lạnh lùng và Quân Nhất Tiếu bay ngược hơn mười thước, đụng nát vô số cây cối. Tam Hoàng lão đại mặc dù đứng xa, nhưng là mục tiêu chủ công của Ý Thiên Phá Không Kiếm của Lý Dật, tình cảnh cũng không khá hơn mỹ nữ lạnh lùng và Quân Nhất Tiếu.

- Phục chưa?

Hai chữ ngăn ngủi lại ẩn chứa một luồng khí tràn mạnh mẽ khiến người ta không thể không phục.

Rõ ràng không có ai trong Tam Hoàng có thể trả lời câu hỏi này.

Không thể không phục! Chẳng qua bốn chữ này chỉ giữ trong lòng, Tam Hoàng không nói ra ngoài miệng mà thôi. Lý Dật lạnh lùng liếc nhìn đánh giá ba người, không có ý tiếp tục hạ sát thủ, mà đi qua ôm lấy Cung Vô Song, Đấu Khí hóa cánh, bay về hướng đế đô.

Thời gian lúc này đang gấp, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, lại phải trình diễn tình cảnh hí kịch phút cuối cùng mới xuất hiện. Chỉ có điều tình cảnh này đã trình diễn quá nhiều trong giải thi đấu tuyển chọn phò mã, ngay cả bản thân Lý Dật cũng cảm thấy chán.

- Ngăn chặn hẳn, đừng để hắn quay về đế đô!

Nhìn thấy Lý Dật vỗ cánh bay đi, Tam Hoàng lão đại mới ý thức được vì sao Lý Dật lại vội vàng như vậy. Nếu có thể ngăn chặn Lý Dật, khiến cho hắn không cách nào tham gia trận đấu, như vậy thua thiệt một đêm qua coi như cũng đáng.

Chẳng qua là, Tam Hoàng lão đại phản ứng quá muộn, muốn đuổi kịp Lý Dật lúc này thật sự khó khăn.

Cư dân đế đô dậy sớm vì vậy may mắn nhìn thấy, trên bầu trời, bốn cường giả Đấu Hoàng kẻ trước người sau bay vút qua. Đấu Hoàng cường giả đi đầu, tựa hồ còn ôm lấy một người, nhưng tốc độ không hề chậm hơn ba Đấu Hoàng phía sau.

Cung Vô Song được Lý Dật ôm vào lòng, bản thân mơ hồ cảm giác có chút không ổn, chỉ là hiện giờ cô ta đang bị thương, cho dù miễn cưỡng hóa ra đấu cánh, cũng sẽ không chạy thoát khỏi truy kích của Bắc Đấu Tam Hoàng.

- Lý Dật, cảm ơn người!

Lý Dật ngây người ngạc nhiên, ngược lại cười nói:

- Muốn nói cảm ơn, có lẽ phải cảm ơn Cung tử tử, nếu không phải Cung tử tử hộ pháp cho ta, nói không chừng ta đã sớm tâm thần thác loạn bạo thể mà chết rồi.

- Không cần an ủi ta, kỳ thật cho dù ta không ra tay hộ pháp, Tam Hoàng muốn công phá trận pháp phòng ngự của người cũng không phải chuyện đơn giản, đúng không?

Cung Vô Song cũng không phải loại người dễ lừa gạt, Lý Dật bỗng nhiên nghi ngờ nói:

- Vậy tại sao Cung tử tử cảm ơn ta?

Ngữ khí của Cung Vô Song lập tức u oán, biểu lộ biến đổi, suy nghĩ một lát rồi nói:

- Cảm ơn người đã giúp ta nhận rõ Quân Nhất Tiểu là hạng người gì. Nếu không có người, chỉ sợ đời này của Cung Vô Song đã bị phá hủy.

Lý Dật bật cười, cũng không tỏ vẻ phản đối, lúc ấy để dễ dàng dành Cung Vô Song ra khỏi hoàng cung, Lý Dật đã tốn không ít khí lực. Bỏ công rồi cũng đến lúc thu hoạch, bây giờ có phải là lúc thu hoạch rồi không?

Lý Dật cẩn thận thăm dò nói:

- Cung tử tử, những lời hôm đó còn tính hay không?

- Sao? Lời gì?

- Chính là lời ta đã hỏi tử trong Thấu Ngọc cung hôm đó.

- Ta quên rồi, người nói rõ đi!

- Tỷ quên thật hay giả vờ quên vậy!

Lý Dật oán hận nói:

- Ta không phải đã hỏi tỷ, nếu không có gia súc Quân Nhất Tiểu, tỷ có tiếp nhận ta không?

- Xin lỗi, ta thật sự quên thật!

Lúc đó, Cung Vô Song một lòng hướng về Quân Nhất Tiểu phong lưu phóng khoáng, làm gì còn để ý đến lời Lý Dật nói.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trận Chung Kết

Q.6 - Chương 66: Trận Chung Kết

Hoàng Thành, giải thi đấu tuyển chọn phò mã, hơn vạn chỗ ngồi hầu như không còn chỗ trống. Chẳng qua người nào thoáng để ý cũng có thể thấy được, người xem hôm nay có chút không bình thường.

Mấy cuộc tranh tài trước đó, bên trên chỗ ngồi căn bản là bọn người khá giả bụng phệ, ăn mặc hoa lệ và tình nhân xinh đẹp của bọn họ ở đế đô. Hôm nay, những người này chỉ chiếm một phần ba số người đến. Hai phần ba “người xem” còn lại gần như là đều là trung niên tinh anh, thần sắc cũng mang theo một vẻ nghiêm nghị.

Trợ uy đoàn Lý Minh hôm nay cũng đông đảo chưa từng có, có khoảng bảy tám trăm người, giăng hoành phi, tấu nhạc cụ vang trời, biểu lộ vui sướng như đã thắng lợi.

Thời gian trận đấu bắt đầu chỉ còn lại năm phút, Lý Dật theo thường lệ vẫn chưa xuất hiện. Chỉ có điều bất cứ người nào cũng cho đó là bình thường, nếu Lý Dật sớm xuất hiện ở sân thi đấu, chỉ sợ rất nhiều người còn có chút không thích ứng.

Lý Nhiên ngược lại đã đứng ở chính giữa sân thi đấu từ sớm, biểu lộ hung ác nham hiểm.

Đúng như mọi người mong muốn, không biết người xem nào nhanh mắt bỗng nhiên hô lên:

- Đến rồi!

Sau đó vô số ánh mắt đồng loạt hướng lên bầu trời tìm kiếm.

Trên bầu trời, một đôi đấu cánh màu băng lam tản ra hào quang chói sáng dưới ánh mặt trời, trực tiếp bay tới phía trên sân thi đấu. Đúng là tiên sinh Lý Dật thích xuất hiện vào thời khắc then chốt. Chỉ có điều, Lý Dật bình thường rất chú trọng ăn mặc, hôm nay trang phục có chút khác thường. Chiếc áo bào màu xanh chất liệu cao quý, không biết vì sao rách toét tả, nhìn thấy cả vết máu đỏ sẫm trải rộng trước ngực.

Tuy nhiên càng làm người ta kinh ngạc không thôi chính là, trước ngực Lý Dật có một mỹ nữ xinh đẹp tuyệt trần nhưng có chút nhếch nhác đang ôm cổ hắn, thân mật nói gì đó với hắn!

- Thiên Phong công chúa Cung Vô Song!

Có người nhận ra được, lớn tiếng biểu hiện bản thân học rộng biết rộng.

Nghe thấy thiếu nữ trước ngực Lý Dật là công chúa Cung Vô Song, trên sân thi đấu vang lên tiếng xì xào xôn xao, hai người giữa không trung kia, nhìn thế nào cũng giống như đôi tình nhân bị đánh bại trở về. Sau đó chợt có tiếng vỗ tay từ vị trí trợ uy đoàn Lý Minh vang lên, kéo theo mấy ngàn người hưng phấn hét lên.

Xuất hiện vào phút cuối cùng, điều này đã không còn mới lạ nữa, mới lạ là, Lý Dật đã đem màu sắc mới cho trận quyết đấu.

Lý Dật đáp xuống khu khách quý trước, giao Cung Vô Song cho cha con Cung thị, cũng không nói thêm gì, đấu cánh giương lên, bay tới đối diện

Lý Nhiên. Toàn thân mặc dù có chút nhếch nhác, nhưng động tác vẫn vô cùng tiêu sái.

Nhưng lúc này trên bầu trời bỗng xuất hiện ba Đấu Hoàng cường giả bay vút tới, đáp xuống bao vây Lý Dật trong tiếng kinh hô của mọi người!

Nhìn ra ba Đấu Hoàng cường giả này không có hảo ý, trợ uy đoàn Lý Minh lập tức lớn tiếng kháng nghị:

- Ba người này là ai? Cút!

- Bốn đánh một sao? Bắc Đấu tông không biết xấu hổ!

- Quấy nhiễu trận đấu, bắt mấy người kia hỏi tội!

Tình hình trong sân nhất thời trở nên hỗn loạn. Với tính cách cuồng ngạo của Bắc Đấu Tam Hoàng, Hoàng Thành chẳng coi là gì, trận đấu cũng chẳng là gì, chưa trả được mối thù của Cát Vũ Quang, một đêm dây dưa lại không chiếm được nửa phần tiện nghi, đặc biệt là Quân Nhất Tiểu, bị Lý Dật bóc trần thân phận, chinh đốn một phen. Ba người chỉ hận không thể lập tức động thủ giết chết Lý Dật tại chỗ!

Tứ trưởng lão Bắc Đấu tông hiển nhiên biết rõ lai lịch của ba người này ra sao, nhìn thấy Tam Hoàng có thêm Lý Nhiên, đối phương chiếm được ưu thế tuyệt đối, nếu thừa cơ hành động đánh gục Lý Dật, coi như loại trừ một tai họa lớn cho Bắc Đấu tông. Chẳng qua nơi này dù sao cũng là hiện trường giải thi đấu tuyển chọn phò mã, hơn vạn ánh mắt đang theo dõi, hãn là chủ trì kiêm trọng tài lại làm việc thiên tư, chẳng khác nào chọc giận mọi người.

Lý Nhiên ngược lại không hiểu gì cả, không biết trời giáng Tam Hoàng đến là có ý gì!

- Như thế nào đây? Tứ trưởng lão Bắc Đấu tông, có phải ngay cả người cũng muốn động thủ hay không!

Lý Dật bình tĩnh nhìn bốn người, giễu cợt nói.

- Các người là ai? Trong Hoàng Thành, trên trận đấu, cho dù các người là Đấu Hoàng cường giả, cũng không thể chà đạp tôn nghiêm của Thiên Phong đế quốc ta như thế! Nhanh chóng thôi lui, niệm tình các người là Đấu Hoàng cường giả, Bắc Đấu tông sẽ không truy cứu!

Tứ trưởng lão tựa hồ còn chưa có dũng khí nghịch thiên, nghiêm túc nói với Tam Hoàng.

Nhìn thấy Tứ trưởng lão tỏ vẻ không quen biết, Tam Hoàng cũng không dám tự ý di chuyển, nhưng lại há cam tâm tình nguyện buông tay như vậy.

- Lý Dật, nếu có bản lĩnh thì ra ngoài đánh tiếp với chúng ta!

Tam Hoàng lão đại hung ác nói.

- Bản thiếu gia có bản lĩnh hay không, các người có lẽ biết rõ hơn ai khác. Ngược lại những người khác không biết vì sao ti tiện như vậy, đuổi theo bản thiếu gia đòi đánh!

- Hừ, Lý Dật, mối thù không chết không hết của chúng ta xem như kết thúc tại đây!

Tam Hoàng lão đại biết rõ cho dù nói gì, bọn họ cũng tuyệt đối cũng không chiếm được tiện nghi gì, cảm hận liếc nhìn Lý Dật rồi cùng mỹ nữ lạnh lùng và Quân Nhất Tiểu bay lên không trung.

Cường giả vẫn là cường giả, trong Hoàng Thành nói đến là đến, nói đi là đi, luật pháp uy nghiêm của đế quốc đối với bọn họ mà nói chỉ là mây bay.

- Trận chung kết giải thi đấu tuyển chọn phò mã hiện tại bắt đầu, người giao đấu, Lý Dật, Lý Nhiên!

Tứ trưởng lão tuyên bố trận đấu bắt đầu, rồi rời khỏi sân, trong sân lúc này chỉ còn lại Lý Dật và Lý Nhiên. Lý Dật vẫn giữ vẻ bình thản như

thường, còn Lý Nhiên lại lộ vẻ mặt bí tráng.

- Lý Dật, ta đợi giờ khắc này đã rất lâu rồi!

- Người vội đi gặp cha mình như vậy sao?

- Người muốn chọc giận ta, ta...

- Kích cái đầu người, muốn đánh thì đánh, không đánh thì rút ngay, bản thiếu gia đang muốn đi tắm rửa đây!

- Kiêu ngạo!

Lý Nhiên theo lệ cũ, lấy từ trong dung giới ra mấy viên dược hoàn, ngửa cổ nuốt xuống, sau đó lại lấy ra một bình ngọc nhỏ uống một hơi cạn sạch, cuối cùng lấy ra một bộ áo giáp nặng nề màu đỏ sậm và một thanh Huyết Hồn Ma kiếm!

- Người chuẩn bị xong chưa!

Lý Dật nhìn mà cứ lắc đầu, công tác chuẩn bị tốt như vậy, thật không có gì để nói.

Mặc bộ áo giáp lên người, Lý Nhiên chỉ lộ ra hai con mắt bên ngoài, cả người đều ẩn dưới lớp áo giáp hào quang màu đỏ sậm, khuôn mặt giật giật, trên trán nổi gân xanh, hiển nhiên là dược hoàn, dược thủy đã phát huy tác dụng.

Cảm thụ thoáng qua khí tức của Lý Nhiên hiện tại, có lẽ đã trải qua cảnh giới Đấu Hoàng ngũ tinh. Chẳng qua công tác chuẩn bị này cũng không biết tiêu hao bao nhiêu của cải của Lý gia.

- Chuẩn bị xong rồi chứ, bản thiếu gia sẽ đưa người lên đường!

Lý Dật khẽ đảo tay, Âm Kim Luân xuất hiện trên tay. Tuy nhiên nhiều ngày qua không được tắm bổ máu người, Âm Kim Luân lộ vẻ ảm đạm, sát khí âm trầm cũng thu bớt lại không ít.

Mặc áo giáp nặng nề lên người, hành động của Lý Nhiên hiển nhiên cũng không hề nhẹ nhàng, Huyết Hồn Ma kiếm chém thẳng xuống Âm Kim Luân. Nhìn thấy hai thanh binh khí sắp tương giao, Âm Kim Luân lại quỷ dị biến mất, sau đó phát ra tiếng kim loại ma sát lạnh người, hung hăng xẹt qua dưới xương sườn Lý Nhiên.

Âm Kim Luân tuy không ở trạng thái đỉnh phong, dù gì cũng là thần binh cửu phẩm, phiến lá sắc nhọn cũng được xưng tụng là thối tóc tóc đứt, chém sắt như chém bùn. Nhưng Lý Dật thúc giục Đấu Khí cũng lưu lại một vết cắt nhỏ trên chiếc áo giáp của Lý Nhiên.

- Muốn phá áo giáp của ta, thật sự là si tâm vọng tưởng!

Lý Nhiên cực kỳ đắc ý, khẽ xoay người, chém Huyết Hồn Ma kiếm xuống người Lý Dật.

- Chiếc áo giáp này thật sự rất vững chắc, đáng tiếc mặc trên người người, cũng chỉ là một mục tiêu sống mà thôi!

Dựa vào Vân Bộ, Lý Dật dĩ nhiên đã chiếm ưu thế hơn Lý Nhiên, hơn nữa bộ huyết giáp kia rất nặng, Lý Nhiên xác thực chỉ là một tấm bia sống.

Vấn đề là Lý Dật tựa hồ cũng không có cách nào đối phó với chiếc huyết giáp, quần chiến hơn mười chiêu, ngoại trừ đạt được một chuỗi tiếng âm sát ghê người cũng không tìm được nhược điểm gì của huyết giáp. Chiến đấu với một người, quả thực chẳng khác nào đánh vào một tòa thành.

Đánh hơn mười chiêu, Lý Dật nhảy ra ngoài vòng tròn, nghiêng đầu, tựa như đang tự hỏi cái gì.

- Đánh đi, tại sao lại không đánh nữa! Sợ sao? Sợ thì rút đi!

Lý Nhiên cực kỳ đắc ý, vung Huyết Hồn Ma kiếm ầm ỉ.

Lý Nhiên muốn chọc giận Lý Dật hao tổn Đấu Khí trên áo giáp, chút tài mọn ấy làm sao có thể giấu diếm được Lý Dật. Thu hồi Âm Kim Luân, Lý Dật vẽ mây chỉ quyết, khí tức xung quanh đột nhiên xao động kịch liệt.

- Dẫn khí nhập vào cơ thể!

- Ngưng khí phá không!

- Ý Thiên! Phá Không Kiếm! Phá phá phá...!

Lý Dật hóa khí làm kiếm, phóng tiết đấu kỹ Chu Tước cấp cao Ý Thiên Phá Không kiếm, khí tức sắc bén tận cùng lao thẳng tới trước mặt Lý Nhiên. Ngoại trừ chỗ con mắt ở trên mặt, huyết giáp tựa hồ không có bất cứ sơ hở nào. Lý Nhiên hiển nhiên cũng biết chỗ nhược điểm duy nhất này. Cảm nhận được Đấu Khí kinh người của Ý Thiên Phá Không kiếm, thúc giục Đấu Khí rót vào trong Huyết Hồn Ma kiếm, chặn kiếm ngay trước mặt.

Một tiếng ầm ầm bạo liệt vang lên, Ý Thiên Phá Không Kiếm và lực oan hồn của Huyết Hồn ma kiếm xoắn giao vào nhau, dưới sức mạnh trùng kích cường hãn, Lý Nhiên giống như chiếc lá khô cấp tốc lùi xa hơn mười thước. Dưới áo giáp, cũng không nhìn ra có bị thương hay không.

Lý Dật nhanh như cắt, không cho Lý Nhiên cơ hội nghỉ ngơi, chỉ quyết khê động, kẹp lấy Nam Minh Lưu Hỏa năng lượng Đấu Khí đốt về hướng Lý Nhiên.

Nam Minh Lưu Hỏa vừa chạm đến áo giáp trên người Lý Nhiên chợt nghe thấy Lý Nhiên phát ra tiếng kêu thảm thiết, đấu cánh triển khai, bạo phóng tới giữa không trung. Lại nhìn huyết giáp, trong hào quang huyết hồng mờ mờ ảo ảo là một màu đỏ thẫm. Xem ra, Lý Nhiên lúc này bị thiêu đốt không nhẹ, nếu tình thế hơi chậm, chỉ sợ lúc này đã bị thiêu chín.

Nam Minh Lưu Hỏa vô cùng tinh khiết trong nhân gian, không ngờ cũng không thiêu đốt được bộ huyết giáp, Lý Dật ngược lại có chút hứng thú với bộ áo giáp này. Nếu đoạt lấy, sau này khi đụng độ đối thủ cường ngạnh, mặc bộ huyết giáp này lên người, học tập phương thức trốn địch đặc biệt của đà điểu cũng là một lựa chọn không tồi.

- Cái này không thiêu chết được người!

Lý Dật cười khở nói:

- Vậy thì ném thử băng lạnh xem!

Băng tinh đấu cánh mở ra, đồng dạng xông lên giữa không trung, trên tay cũng không chậm, hàn khí u minh khiến tất cả hơi nước xung quanh ngưng kết trong nháy mắt, một luồng âm hàn cực lạnh xâm nhập vào trong cơ thể tất cả mọi người.

Thật ra không có đấu kỹ gì tương ứng, Lý Dật thúc dục băng hệ Đấu Khí đến mức tận cùng, giống như bất chấp tất cả xông về phía Lý Nhiên. Một tiếng “rắc rắc” giòn tan vang lên, một đoàn băng tinh dày đặc hoàn toàn đóng băng Lý Dật ở chính giữa, sau đó ầm ầm rơi xuống mặt đất, đánh vỡ vô số tảng băng lớn nhỏ.

Lý Nhiên chậm rãi bò người lên trong vụn băng, trên huyết giáp huyết hồng thêm màu đỏ thẫm nổi lên một tia lãnh ý u lam.

Lý Dật đã trải qua băng hỏa lưỡng trọng thiên, vẫn không nhìn ra tình huống gì, nhưng nhìn từ cặp mắt xám ngắt kia, đứa nhỏ này cũng không thể nào thoải mái.

- Đốt không chết, đông lạnh cũng không chết, Lý Nhiên, lại ném thử lợi hại của thần lôi đích đây!

- Đủ rồi!

Lý Nhiên quát lên một tiếng, Huyết Hồn Ma kiếm đột nhiên kêu lên tiếng “E e”, biến ảo ra một con hỏa điểu, mang theo phần nộ của Lý

Nhiên và năng lượng kinh người tấn công Lý Dật!

Lý Dật biết rõ lợi hại của hỏa điều, cũng không dám khinh thường, Âm Dương Thần Lôì vừa mới thôi phát đến đỉnh phong chuẩn bị công kích Lý Nhiên vội vàng đón đỡ hỏa điều ma kiếm nện tới.

Lý Nhiên đánh ra chân hỏa, Lý Dật cũng toàn lực chống đỡ, hai luồng Đấu Khí cấp bậc Đấu Hoàng, cộng thêm sức mạnh và oan hồn trên Huyết Hồn Ma kiếm, uy lực đối chọi của Đấu Khí này lớn đến mức khiến người ta kinh hãi.

Trong giây phút đụng nhau ngăn ngừì, trong nháy mắt hỏa điều đánh nát Âm Dương Thần Lôì, thân hình hơi nhỏ lại vài phần, nhưng vẫn không chút do dự hung hăng nện xuống phòng ngự Đấu Khí thánh hệ của Lý Dật. Đấu Khí phòng ngự tinh khiết lập tức vỡ vụn, Lý Dật thét lên một tiếng, nôn ọe ra một ngụm máu lớn, bay ngược ra hơn mười thước, giãy dụa không dậy nổi.

Lý Dật, thất bại rồi sao?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Còn Có Thể Trở Mình Sao?

Q.6 - Chương 67: Còn Có Thể Trở Mình Sao?

Toàn trường chợt im lặng, Lý Dật lại có thể thất bại như vậy sao? Chẳng những trợ uy đoàn Lý Minh, ngay cả tứ đại gia tộc, người xem bình thường và những võ giả ý đồ khó dò trên khán đài đều không dám tin vào sự thật trước mắt.

Nhưng Lý Dật bại trận, là chuyện tất cả mọi người đều tận mắt nhìn thấy.

Lý Nhiên thật sự cũng không dám tin bản thân thắng lợi dễ dàng như vậy, hần hơi sững sờ, nhìn bộ dạng Lý Dật nôn ra máu, cẩn thận bay xuống trước mặt Lý Dật. Hần nhìn thế nào cũng không giống lừa gạt, Lý

Nhiên không chút do dự nâng Huyết Hồn Ma kiếm lên, Đấu Khí thôi phát đến mức tận cùng, chém xuống cổ Lý Dật.

Nhát chém này, đừng nói Lý Dật hiện tại đang chịu trọng thương, ngay cả ở trạng thái đỉnh phong, sợ rằng cũng phải cẩn thận ứng đối.

Nhìn thấy Huyết Hồn Ma kiếm chém xuống cổ mình, Lý Dật hiển nhiên không cam chịu số phận, hai tay khê dựng, thân thể khó khăn lắm mới nghiêng sang nửa mét né tránh mũi kiếm. Chỉ là Đấu Khí trên mũi kiếm xẹt qua, lập tức xé rách lớp Đấu Khí phòng ngự đã không chống đỡ nổi của Lý Dật, cắt ra một vết máu thật dài.

- Cam chịu số phận đi, Lý Dật!

Nhìn thấy Lý Dật chật vật tránh né nhất chém tùy ý của mình, Lý Nhiên vững tin Lý Dật thật sự đã chịu vết thương nghiêm trọng, lập tức cực kỳ đặc ý, thu hồi huyết man giáp đã không còn tác dụng. Huyết Hồn Ma kiếm kéo lê một đường vòng cung quỷ dị trong hư không, Lý Nhiên bức ra một ngụm máu tươi phun lên thân kiếm. Huyết Hồn Ma kiếm giống như bị cái gì triệu hoán, không ngừng kêu vù vù, mơ hồ từ trong không gian xung quanh thân kiếm truyền đến vô số thanh âm khốc thét của oan hồn.

- Chu Tước cấp cao, Huyết Ma cuồng vũ!

Nhìn thấy Lý Dật thân bị trọng thương, còn sử dụng đấu kỹ Chu Tước cấp cao, Lý Nhiên dĩ nhiên đã tồn tại ý quyết giết. Một đoàn Đấu Khí huyết sắc mang theo mùi máu tanh lạnh người khiến người ta khó thở, hóa thành một hình tượng ma quỷ quỷ dị, nhào tới hướng Lý Dật đang nửa quỳ trên mặt đất.

- Thiếu chủ, cẩn thận!

Trợ uy đoàn Lý Minh trăm miệng một lời phát ra tiếng thét kinh hãi!

Chu Tước cấp cao, chỉ xếp sau đấu kỹ đẳng cấp Bạch Hổ, thi triển ra từ một Đấu Hoàng thực lực đạt tới ngũ tinh, luồng uy thế này ngay cả người xem xa nhất trên khán đài cũng có thể cảm nhận được sát khí âm trầm tới cực điểm trong đó.

- Hừ!

Lý Dật hừ lạnh một tiếng, nỗ lực đem Đấu Khí còn lại hóa thành một tầng phòng ngự che chắn, đồng thời thân hình nhanh chóng lùi lại.

Trong nháy mắt Đấu Khí ác ma xé rách tầng Đấu Khí phòng ngự không hùng hậu, uy thế không giảm, nặng nề nện lên người Lý Dật, sau đó hung hăng đâm vào phía trên vòng bảo hộ bên ngoài khán đài. Sau khi tung ra một đòn vô cùng nặng nề, lại nhìn Lý Dật, tựa hồ không có cả sức lực đứng lên.

Khi xé rách Đấu Khí phòng ngự của Lý Dật, độc oan hồn trong nháy mắt chui vào bên trong cơ thể Lý Dật.

Lý Nhiên hoàn toàn buông lỏng, cho dù một chiêu đấu kỹ kia không thể lấy mạng Lý Dật, nhưng bị những oan hồn chi độc mang theo công kích linh hồn xâm nhập vào bên trong cơ thể chẳng khác nào một đòn trí mạng!

- Ha ha ha, Lý Dật, ngươi cũng có hôm nay! Còn không nhận thua sao?

- Nhận thua! Ngươi thực sự cho rằng có thể đánh bại được ta.

Lý Dật vịn tay vào vòng bảo hộ, cơ bắp trên mặt rung rung từng trận, hiển nhiên là oan hồn chi độc đang công kích thể linh hồn của hắn.

- Cho dù ngươi còn át chủ bài gì, chỉ sợ cũng không có cơ hội thi triển ra!

Lý Nhiên đắc ý nói:

- Người quá tự phụ, nếu như ngay từ đầu người sử dụng át chủ bài, có lẽ ta đã không thể thắng được dễ dàng như vậy!

- Được rồi, để ta cho người nhìn át chủ bài của ta!

Cố nén sự run rẩy trên thân thể, Lý Dật khẽ động ý niệm, không gian chợt xao động một hồi kịch liệt, một nữ nhân tuyệt mỹ xuất hiện bên người Lý Dật.

Nhìn thấy nữ nhân tuyệt mỹ này, Lý Nhiên chợt biến sắc, hần đường nhiên biết rõ lợi hại của Ảnh khôi lỗi. Tông gia nhị các lão thực lực như vậy, đều chết dưới một chiêu của cô ta, huống chi hần vốn là một tên Đấu Hoàng gà mờ dựa vào đan dược cường ép thực lực tăng lên.

- Thôn Thiên thú, nuốt hần cho ta!

Lý Dật cuồng loạn kêu lên, thân thể càng ra sức run rẩy.

Lý Nhiên kinh hãi tới cực điểm, vung Huyết Hồn Ma kiếm lên, một hỏa điều lập tức hiện hình. Nhưng hỏa điều còn chưa công kích chợt thấy Lý Dật đột nhiên quỳ gối xuống, phun ra một ngụm máu tươi màu đen, ngay sau đó là một hồi không gian ba động, ảnh khôi lỗi khiến người ta khiếp sợ đã biến mất!

Lý Nhiên lập tức thở dài một hơi, khinh thường nhìn Lý Dật:

- Mùi vị lực linh hồn bị cắn nuốt không dễ chịu đúng không, đáng tiếc, cho dù bây giờ người quỳ cầu xin ta cũng vô ích. Ta sẽ kiên nhẫn nhìn xem tất cả lực linh hồn của người bị cắn nuốt sạch sẽ, sau đó biến thành một người điên, một người ngu ngốc!

- Mơ tưởng!

Lý Dật bỗng nhiên quát lớn một tiếng, khom lưng như mũi tên, bắn về hướng Lý Nhiên.

Hành động này rất bất ngờ, Lý Nhiên đã liệu định Lý Dật không có khả năng có lực công kích, không hề cảnh giác, cuối cùng bị Lý Dật đánh trúng bụng, văng ra mấy mét! Không có Đấu Khí phòng ngự, phần bụng yếu ớt nhất gặp trọng kích, Lý Nhiên lập tức kêu thảm một tiếng, phun ra máu.

Biến cố này khiến trợ uy đoàn Lý Minh lập tức bộc phát ra thanh âm ủng hộ ầm ầm, tất cả thành viên trợ uy đoàn Lý Minh đều không tin Lý Dật sẽ thất bại, bọn họ chỉ cho rằng thiếu chủ của bọn họ nhất định đang sử dụng sách lược gì đó, và một đòn này, chính là đòn đánh trả.

- Ngoan cố chống cự, người muốn để ta cho người thống khoái sao? Không dễ dàng như vậy đâu!

Lý Nhiên chịu đòn tấn công bất ngờ này, lập tức đề phòng, giơ Huyết Hồn Ma kiếm ra trước người.

Còn Lý Dật thấy Lý Nhiên thật sự không có tính toán hạ sát thủ, lại càng khoanh chân mà ngồi, thủ ấn di chuyển, chuyên chú tu luyện.

- Ta thật sự muốn xem xem, lực linh hồn của người mạnh mẽ, hay oan hồn của ta lợi hại!

Phía trên chỗ ngồi khách quý, bầu không khí lúc này cũng quỷ dị tới cực điểm. Tứ đại gia tộc Bắc Đấu tông ngoại trừ người của Lý gia, cũng không có một ai có sắc mặt vui mừng, trái lại phần lớn là kinh ngạc. Còn cha con Cung thị, trên mặt đầy vẻ lo lắng và không tin.

- Bách điện chủ, không phải có thể tuyên bố trận đấu kết thúc được rồi sao?

Hải Hâm hỏi dò.

Trên mặt Bách Phái ngược lại vô cùng bình tĩnh, đương nhiên trong lòng hẳn rồi cuộc đang nghĩ gì, chỉ sợ cũng không ai biết. Bách Phái lắc đầu:

- Dựa theo quy tắc trận đấu, chỉ có hai loại tình huống tuyên bố trận đấu chấm dứt, một là tuyển thủ chủ động nhận thua, nếu không chính là một phương hoàn toàn mất đi sức chiến đấu!

Hoàn toàn mất đi sức chiến đấu chỉ là một cách nói uyển chuyển, có thể đạt tới loại cảnh giới hoàn toàn mất đi sức chiến đấu chỉ có người chết!

- Xem ra bách điện chủ còn tưởng tượng Lý Dật có thể lật bàn!

Hải Hâm thở dài, tiếc hận nói:

- Với thiên phú của tiểu tử này, nếu biết khiêm tốn, nói không chừng thành tựu sau này còn ở trên chúng ta, đáng tiếc còn trẻ như vậy mà đã mất mạng!

- Phong Hoàng, Lý Dật là phó điện chủ phân điện Thiên Phong, không phải là tiểu tử gì đó!

Bách Phái lạnh lùng nói.

- Trận đấu này không thể kết thúc!

Bỗng nhiên một dáng người uyển chuyển xông đến, đối mặt với toàn bộ khách quý.

- Không thể kết thúc? Tại sao, đây chính là một trận đấu vô cùng công bằng, hoàn toàn dựa theo trình tự, không có chỗ nào không tuân theo quy định!

Người đầu tiên đưa ra dị nghị chính là Lý Trùng của Lý gia, thúc thúc của Lý Nhiên!

- Công bằng? Hừ, ngay tối qua, Lý Dật bị Bắc Đấu Tam Hoàng dây dưa một đêm, còn Lý Nhiên nghỉ ngơi dưỡng sức, xin hỏi Lý trưởng lão, đây là công bằng? Hay là công chính?

- Bắc Đẩu Tam Hoàng? Đó là thứ gì, Vô Song công chúa, thêm dặt câu chuyện cũng nên đầy đủ một chút chứ!

- Bắc Đẩu Tam Hoàng là ba Đẩu Hoàng cường giả do Bắc Đẩu tông bí mật huấn luyện, ban đầu đầy đủ có bốn người, được xưng là Bắc Đẩu Tứ hoàng, một người trong đó chính là Cát Vũ Quang đã bị Lý Dật giết chết trong trận đấu, cho nên hiện tại chỉ còn lại Tam Hoàng. Bắc Đẩu Tam Hoàng chính là ba Đẩu Hoàng cường giả đột nhiên hiện thân trước khi trận đấu bắt đầu. Lý Trùng các hạ, người không nói với ta là không nhìn thấy chứ!

- Vô Song công chúa!

Hải Hâm trầm giọng nói:

- Thật sự có ba Đẩu Hoàng cường giả hiện thân trước trận đấu, nhưng cho dù người là công chúa cũng không thể bịa đặt vu khống, ngậm máu phun người như vậy được. Xin hỏi Vô Song công chúa, người dựa vào cái gì nói ba vị Đẩu Hoàng cường giả kia là người của Bắc Đẩu tông ta!

- Phong Hoàng đại nhân, người cũng là một cường giả thành danh đã lâu, chẳng lẽ ngay cả khí phách thừa nhận một sự thật cũng không có hay sao?

Cung Vô Song nhìn thẳng Hải Hâm, trong ánh mắt tràn đầy phẫn uất.

Hải Hâm hừ lạnh một tiếng, không thừa nhận, cũng không phủ nhận, đáng vẻ như không so đo với tiểu cô nương.

- Xin hỏi Phong Hoàng đại nhân, Vô Song vừa rồi nói như vậy có đáng tin không?

Nhìn thấy đáng vẻ vô lại của Hải Hâm, Cung Đỉnh Thiên cũng mở miệng hỏi:

- Nếu như việc này là thật, tính công chính của trận đấu hôm nay rất đáng nghi ngờ. Trẫm đề nghị lập tức đình chỉ trận đấu, từ hoàng thất,

Bắc Đẩu tông, Đẩu Thần điện triển khai kết hợp điều tra, tra rõ thân phận của ba vị Đẩu Hoàng thần bí kia!

Hải Hâm khẽ dựa vào ghế, nặng nề hừ một tiếng, lạnh lùng nói:

- Trận đấu tiến hành đến lúc này, Vô Song công chúa mới đưa ra chuyện tối qua. Xin hỏi Vô Song công chúa, vì sao trước khi trận đấu bắt đầu, không đề xuất kéo dài thời hạn trận đấu, nếu nói ra Bắc Đẩu tông ta hiển nhiên sẽ không nói gì, nhưng hiện tại thì sao, đừng có mơ!

Những lời này của Hải Hâm ngược lại khiến Cung Vô Song phải im lặng, xác thực, Cung Vô Song có ôm một phần tư tâm. Lúc trước nhìn thấy Lý Dật tuy khổ chiến một đêm, nhưng Đẩu Khí dồi dào, tinh thần phấn chấn, lấy trạng thái này nghênh chiến với Lý Nhiên, không nói năm chắc mười phần thì cũng năm chắc chín phần. Cũng không biết tên Lý Nhiên kia ăn vào đan dược nghịch thiên gì, không ngờ tăng thực tăng lên tới Đẩu Hoàng ngũ tinh, còn Lý Dật chịu một đòn trọng thương, chiếm cứ ưu thế tuyệt đối hầu như không cách nào lật bàn!

- Không có lời nào để nói sao? Vô Song công chúa, nếu như không có lời nào để nói thì im lặng tiếp tục xem so tài, nói không chừng, phía sau còn có trò hay!

Lời này của Hải Hâm thật sự không cần nói, bất cứ một vị cường giả nào trên chỗ ngồi khách quý cũng nhìn ra được, Lý Dật muốn lật bàn dưới loại tình huống này còn khó hơn lên trời.

Chỉ có điều lời nói của Cung Vô Song ngược lại cởi bỏ được mối nghi hoặc trong lòng Hải Hâm. Thì ra tối qua Lý Dật và Bắc Đẩu Tam Hoàng ác chiến một trận, nếu không với thực lực của Lý Dật, trận đấu hôm nay tuyệt đối không phải loại tình hình trước mắt. Thực lực của Bắc Đẩu Tam Hoàng còn có ai biết rõ hơn Hải Hâm. Lý Dật bị Tam Hoàng vây công còn có thể hiện thân thi đấu đã là một chuyện vô cùng nghịch thiên, còn có thể trông cậy hẳn có thể ngăn cản một Đẩu Hoàng ngũ tinh sao!

- Lý Dật, đứng lên đi, người không thể thua được!

Một tên mập mạp bỗng nhiên đứng lên từ chỗ ngồi, kích động hét lên.

Nghe thấy tiếng hét này, Lý Dật hơi trợn mắt nhìn tên mập mạp kia, trong lòng ngược lại có chút cảm động. Không thể tưởng tượng sau mấy cuộc tranh tài, mình lại có một người hâm mộ trung thành như vậy, về mặt kích động của tên mập mạp mà nhìn, chỉ sợ nếu mình thua thì hẳn sẽ đau lòng đến mình phát điên.

- Ta đã đem toàn bộ gia sản đặt vào người, nếu người bị thua, ta chỉ còn cách nhảy lầu.

Tên mập mạp túm tóc mình, gần như ở bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ.

Trên rất nhiều chỗ ngồi khác bắt đầu cũng phát ra tiếng cầu xin đồng dạng.

Lý Dật cười ngất, trong lòng cười thầm, nếu đã như vậy, lão tử phải cho các người thất vọng rồi!

Nghe thấy tiếng kêu rên tuyệt vọng của tên mập mạp, trên khuôn mặt lạnh như băng của Lý Nhiên cũng hiện lên nụ cười cổ quái :

- Lý Dật, cái mạng của người cũng đáng giá không ít tiền, nếu người chết, sòng bạc Lý Minh sợ rằng sẽ kiếm được vài ngàn vạn, chỉ có điều đáng tiếc là, người không hưởng được số tiền đó, Lý Minh cũng không hưởng được, số tiền đó sẽ thuộc về Lý gia ta!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phong Hào Đại Diễn

Q.6 - Chương 68: Phong Hào Đại Diễn

Vài ngàn vạn? Lý gia chủ thật sự vừa quản lý đã không biết trừ tính thế vụ. Nếu nói trong hơn vạn người ở đây lúc này, người rồi rắm nhất nhất định ngoài Lý Kỳ không còn ai.

Nếu như Lý Dật có thể lật bàn, như vậy sòng bạc phải bồi thường hơn năm ngàn vạn kim tệ, sòng bạc Lý Minh cũng chỉ còn cách đóng cửa. Còn nhìn từ tính chất trận đấu không chết không kết thúc này, nếu Lý Dật thua trận, rất có thể hắn vừa chết, sòng bạc đã có thể kiếm được năm mươi vạn!

Năm mươi vạn! Chỉ cần vừa nghĩ đến con số này cũng có thể khiến người ta chảy máu mũi.

Tính mạng của thiếu chủ và năm mươi tỉ, cán cân này phải nghiêng bên nào thật sự là một chuyện rất khó nói.

Kỳ thật, nếu như không cân nhắc đến chuyện sẽ bị các thành viên khác của trợ uy đoàn nổi trận lôi đình, Lý Kỳ rất muốn xông vào hét to với Lý Dật một tiếng:

- Thiếu chủ, đầu hàng đi! Như vậy chúng ta sẽ phát tài!

Phảng phất như cảm ứng được suy nghĩ của Lý Kỳ, Lý Dật bỗng nhiên kết thúc tu luyện, chậm rãi đứng lên từ trên mặt đất, nghiêm túc liếc nhìn Lý Nhiên, sau đó bình tĩnh nói:

- Nếu như ta nhận thua, có phải hiện tại có thể rời đi hay không!

Nhận thua! Lý Dật sẽ nhận thua?

Câu nói này bình thản tới cực điểm, nhưng rơi vào trong tai mọi người lại khiến cả hiện trường ồn ào! Những dân cờ bạc lập tức tay chân lạnh buốt, phần nộ gào lên.

- Người thật sự chịu nhận thua?

Lý Nhiên muốn nhìn xem rút cuộc Lý Dật đang chơi trò gì! Nếu Lý Dật là một người dễ dàng chịu nhận thua như vậy thì làm sao xứng đáng trở thành kẻ địch của tứ đại gia tộc Bắc Đấu tông. Còn nếu như Lý Dật đã trở thành kẻ địch rắc rối nhất nhức đầu nhất của tứ đại gia tộc Bắc Đấu thì hắn tuyệt đối không phải loại người dễ dàng chịu thua như vậy!

- Đương nhiên là có một số điều kiện!

Lý Dật cười tà mị. Những oan hồn chi độc sớm được hóa giải gần hết cùng với ngum máu đen phun ra trước đó, còn tổn thương trong cơ thể đã được thánh hệ Đấu Khí khôi phục, hoàn toàn không ảnh hưởng gì nữa. Hiện tại vấn đề mấu chốt là làm thế nào biểu diễn tiếp trò hay trước mắt.

- Người cảm thấy người còn có tư cách ra điều kiện sao?

- Đương nhiên là có, chẳng lẽ người không tin, cho dù ta thua, ta cũng sẽ cắn xuống một khối thịt của người!

Nhìn thấy sắc thái trêu tức thường ngày của Lý Dật, Lý Nhiên hoàn toàn tin tưởng. Oan hồn không khiến tiểu tử này phát điên, hơn nữa còn khôi phục thái độ bình thường. Bỏ mặc hãn khôi phục lâu như vậy, mặc dù không có khả năng khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, nhưng thật sự là liều mạng, Lý Nhiên hãn nói không chừng sẽ chịu thiệt không nhỏ. Mà liều mạng vốn là điểm mạnh của Lý Dật!

- Nói điều kiện của người ra nghe xem!

- Điều kiện rất đơn giản, đưa cho ta Huyết Man giáp của người!

Đây là điều kiện gì chứ! Đối với Lý Nhiên Huyết Man giáp là thứ quý giá nhất, nhưng so sánh với ý nghĩa của trận thi đấu trước mặt. Một Huyết Man giáp đổi lấy thắng lợi của trận chung kết, tính toán như thế nào, Lý Nhiên hãn cũng vô cùng có lợi.

- Ta đáp ứng người!

Lý Nhiên cũng rất sáng khoái, lấy Huyết Man giáp từ trong dung giới ra, ném đến trước mặt Lý Dật.

Lý Dật cười thầm không thôi, thật là phá sản, làm buôn bán phải biết trả giá, vì vậy được một tắc lại muốn tiến một thước nói tiếp:

- Ta còn chưa nói xong, ngoài Huyết Man giáp, ta cũng thích Huyết Hồn Ma kiếm của người.

Sắc mặt Lý Nhiên trầm xuống, biết mình bị lừa gạt, giận dữ âm trầm quát:

- Người muốn chết!

Huyết Hồn Ma kiếm rung động hóa ra một hỏa điều màu đỏ như máu. Khi Lý Dật đòi hỏi Huyết Hồn Ma kiếm đã nghĩ tới sẽ có chiêu này, vì vậy vung ra một đạo Âm Dương Thần Lô và một tường Đấu Khí phòng ngự, dùng Vân Bộ tránh đi mấy mét!

Chẳng qua vận dụng Đấu Khí một trận kịch liệt như vậy lập tức liền khục khục mấy tiếng, vất vả lắm mới nhịn xuống không phun ra máu tươi.

Tránh được công kích của hỏa điều, Lý Dật hơi lão đảo chạy vội tới bên cạnh Bắc Đấu tông Tứ trưởng lão, thản nhiên nói:

- Lý Dật nhận thua!

Lý Dật nhận thua! Bốn chữ ngăn ngụt lại lấy mạng của rất nhiều người, tên mập mập đặt hết gia sản vào Lý Dật ngất đầu tiên. Người tiếp theo chính là Lý Kỳ, trước lúc ngất đi, Lý Kỳ ngược lại hô lớn ba chữ:

- Đại phát rồi!

- Trận chung kết, Lý Nhiên thắng cuộc!

Cùng với tiếng tuyên bố trận đấu chấm dứt của Bắc Đấu tông Tứ trưởng lão, toàn bộ sân thi đấu mơ hồ tràn ngập vẻ hoang mang. Người của tứ đại gia tộc và Bắc Đấu tông lấy thân phận người xem bình thường trà trộn vào trong sân, vốn đã nhận được lệnh, Tứ trưởng lão vừa tuyên bố trận đấu chấm dứt Lý Dật chiến thắng chính là tín hiệu để động thủ.

Nhưng hiện tại, trận đấu mặc dù chấm dứt, người chiến thắng lại là Lý Nhiên, rốt cuộc có động thủ hay không vẫn là một vấn đề!

Với tư cách là người chỉ huy trực tiếp hành động lần này, Hải Hâm và Tứ trưởng lão liếc nhìn nhau, nhanh chóng đưa ra quyết định.

- Trận đấu đã chấm dứt, những người không liên quan lập tức rời sân, nếu không sẽ bị coi là vô cớ tự tiện xông vào Hoàng Thành!

Lời nói trầm thấp mà uy nghiêm của Tứ trưởng lão mặc dù không nói rõ hủy bỏ hành động, thế nhưng các phục binh cũng nghe được hàm nghĩa trong đó, chậm rãi tiêu tán sát khí trên người.

- Nhận thua như vậy sao? Trong chuyện này nhất định có gì mờ ám, rõ ràng là Lý Dật nhượng bộ!

Một khách đánh cược không chịu rời khỏi, vừa khóc vừa phẫn nộ chỉ xuống sân. Sau lưng, một nam nhân hung ác nham hiểm vỗ lên đầu hăn:

- Nhượng bộ. Mẹ kiếp, loại trận đấu như vậy, ai vì mấy trăm kim tệ của người mà nhượng bộ chứ!

Những người có thể hiểu rõ ý nghĩa trận đấu này đương nhiên là những thế lực trung nhân.

- Năm chặt thời gian nhanh chóng rút lui, không được có bất cứ kẻ nào vô cớ ở lại!

Tứ trưởng lão ra sức thúc giục, đồng thời lại nói:

- Mời chư vị khách quý tham gia đại lễ phong tước phò mã của hoàng thất!

Dưới sự duy trì và giám sát của hộ vệ Hoàng Thành, hơn vạn người xem rất nhanh từ mười mấy lối ra rời khỏi Hoàng Thành. Hiện trường thi đấu lớn như vậy, ngoại trừ thủ vệ của hoàng thất cũng chỉ còn lại tứ đại gia

tộc, Bắc Đẩu tông, Đẩu Thần điện, Thiên Phong hoàng thất và mấy nòng cốt Lý Minh.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phong Hào Đại Điển 2

Q.6 - Chương 69: Phong Hào Đại Điển 2

Tâm tình lúc này của thế lực khắp nơi hiển nhiên không cần nói tí mĩ, Cung Đỉnh Thiên mặt không biểu hiện chỉ nói một tiếng:

- Mời!

Sau đó buồn bực đi vào trong hoàng thành.

Lúc này trong hoàng thành, tất cả mọi người đều đã vô cùng vui mừng, các nơi trên đại điện giăng đèn kết hoa, thị nữ nô bộc vui tươi hớn hởi, tiến hành công tác chuẩn bị cuối cùng cho lễ tấn phong phò mã.

Lý Dật theo đuôi Bách Phái, sóng bước cùng Lý Hàn. Hắn thân là phó điện chủ phân điện Thiên Phong của Đẩu Thần điện kiêm thiếu minh chủ Lý Minh, bất luận dùng thân phận nào, Lý Dật đều có tư cách tham gia đại lễ! Giờ khắc này, cũng không cách nào trao đổi cái gì, bất luận là thế lực phương diện nào đều lựa chọn yên lặng hành tẩu.

Trong hoàng thành có một tòa núi nhỏ xây dựng theo địa thế, trên đỉnh núi có một gò đất rộng một hai dặm, cũng là hạch tâm trung tâm hoàng thành. Chỉ có những đại lễ trọng đại mới được tiến hành ở nơi này. Đối với các thị nữ nô bộc sống nhiều năm trong hoàng cung, nói này cũng chính là Thiên Phong cửu điện vô cùng thần bí.

Thiên Phong cửu điện đúng như tên gọi của nó, là kiến trúc do chín tòa cung điện cấu thành!

Địa điểm tổ chức đại lễ tấn phong phò mã được tiến hành ở Khôn Hòa điện của Thiên Phong cửu điện. Lý Dật vừa mới bước vào Thiên Phong

cửu điện đã cảm giác cổ quái, loại cảm giác cổ quái này tương đối quen thuộc. Ngày đó khi mới vào hoàng cung gặp Cung Đỉnh Thiên, Cung Đỉnh Thiên đã khởi động trận pháp thăm dò thực lực của hắn.

Còn hiện tại, Thiên Phong cửu điện cấu thành một con quái vật khổng lồ cao bảy tầng, tựa hồ được xây dựng theo như quy luật nào đó. Loại quy luật chắc chắn và hoàn mỹ, hoặc là thể hiện uy nghiêm của hoàng gia. Cẩn thận dò xét, Lý Dật mơ hồ biết rõ, bản thân Thiên Phong cửu điện này chính là một tòa trận pháp cực kỳ quý dị!

Khôn Hòa điện đã sớm được dọn dẹp vô cùng sạch sẽ, các thị nữ và một loạt nô bộc đứng hai bên đại điện như tượng điêu khắc, không dám thở mạnh.

Đi vào đại điện, Cung Đỉnh Thiên nghiêm mặt ngồi xuống vị trí chủ tọa, mọi người cũng tự biết thân phận, phân biệt theo như tự ngồi xuống.

Lễ quan đi ra, Cung Đỉnh Thiên nói:

- Mời công chúa, phò mã tắm rửa thay quần áo!

Lập tức liền có mấy thị nữ đi ra phía trước, dẫn Cung Vô Song, Lý Nhiên ra đại điện, phân biệt dẫn hai người về nơi tắm rửa của mình. Cung Vô Song có lẽ đã sớm tắm rửa thay quần áo từ lâu, chẳng qua hình tượng Cung Vô Song trước mắt mặc dù không kém phần tuyệt mỹ xinh đẹp, nhưng lại có chút không phù hợp với một tân nương.

Mọi người trong điện mỗi người có một suy nghĩ riêng, nhưng tất cả đều im lặng lạ kỳ, hoàn toàn không giống bầu không khí đại hỉ của đám cưới.

Một lúc lâu sau, mới nghe Hải Hâm buồn bã nói:

- Chúc mừng bệ hạ đã tuyển chọn được cường giả xứng đáng, xem ra tuyển ra trên đời công nhận đích cường giả, xem ra truyền thừa huyết mạch hoàng tộc của Cung thị nhất tộc lại có thể kéo dài ngàn năm rồi!

Người nào mà chẳng nghe ra ý tứ mỉa mai bên trong lời nói này. Dựa theo ước định Đấu Thần, chỉ cần Cung thị chọn lựa cường giả cường hóa huyết mạch hoàng tộc, sẽ tự động thủ tiêu quy tắc biến đổi huyết mạch hoàng tộc ngàn năm. Chỉ là cường giả được người đời công nhận lại là Lý gia chủ một trong tứ đại gia tộc có lòng dạ khó lường đối với hoàng thất.

Tương lai của hoàng thất Thiên Phong, rốt cuộc là họ Cung hay họ Lý đã là chuyện vô cùng rõ ràng.

Nghe thấy lời mỉa mai của Hải Hâm, Cung Đỉnh Thiên cười nhạt một tiếng nói:

- Bắc Đấu tông chẳng lẽ còn chưa đủ sao? Tương lai địa vị thái thượng hoàng này, không thể so sánh với tự mình nắm giữ hoàng quyền!

- Lời này của bộ hạ Hải Hâm không rõ, Thiên Phong đế quốc mấy ngàn năm qua kiên cường không ngã, cũng có một phần công lao của Bắc Đấu tông ta, tại sao ý tứ của bộ hạ ngược lại giống như Bắc Đấu tông muốn ngấp nghé hoàng quyền vậy!

Cung Đỉnh Thiên cũng không chịu nhượng bộ:

- Nếu không có ngấp nghé hoàng quyền, chỉ sợ Bắc Đấu tông cũng sẽ không làm lễ tế thần ngàn năm gì đó!

Hải Hâm cười âm hiểm nói:

- Nếu Bắc Đấu tông có ý định mưu đồ đoạt hoàng quyền, bộ hạ cũng biết rõ đó không phải chuyện gì khó khăn!

Hai người đứng đầu đối chọi gay gắt, ngôn ngữ như muốn xuyên phá cửa sổ. Mọi người nghe thấy đều âm thầm kinh hãi, nếu xảy ra xung đột giữa hai người đứng đầu kim tự tháp Thiên Phong đế quốc, chỉ sợ chính là cục diện máu chảy thành sông.

- Bệ hạ, Phong Hoàng, hôm nay là ngày vui, nói những lời này có chút sát khí!

Bách Phái trầm ổn cắt đứt cuộc khẩu chiến của hai người, thanh âm không lớn, nhưng lại có một luồng uy nghiêm bên trong:

- Đấu Thần điện ta tôn kính chính là Đấu Thần cường giả, nếu như ước định Đấu Thần là do Đấu Thần cường giả chế định, Đấu Thần điện chắc chắn cần thận chấp hành. Bất luận có nhân vật nào, thế lực nào có ý đồ phá hỏng Đấu Thần ước định!

Bách Phái đại diện cho Đấu Thần điện biểu lộ thái độ, dưới tình hình này, đương nhiên là Bắc Đấu tông có lợi, cho nên Hải Hâm mỉm cười, Cung Đỉnh Thiên thì tối sầm mặt.

Đại lễ phong tước phò mã trước mắt, bao gồm cả vị trí hoàng đế kế thừa huyết mạch của công chúa và phò mã, đều là thủ tục phía sau của ước định Đấu Thần, đều do Đấu Thần điện giám sát chấp hành.

Trong lúc nói chuyện, Cung Vô Song và Lý Nhiên đã lần lượt hoàn tất tắm rửa, mặc đồ cưới được lễ quan dắt vào đại điện.

Thần sắc của Cung Vô Song vô cùng hồ hững, Lý Nhiên cũng giữ vẻ mặt lạnh nhạt. Hai người này nhìn thế nào cũng không giống vợ chồng sắp cưới, mà giống như kết thành pháp định với kẻ thù.

- Việc đầu tiên của đại lễ phong tước phò mã: Ban thưởng!

Âm thanh cao vút của Lễ quan vang lên:

- Đấu Hoàng cường giả Lý Nhiên của Thiên Phong đế quốc ta, vũ dũng cái thế, chân thành trung nghĩa, được thế nhân công nhận, nay nguyện ở rể hoàng thất, thụ phong phò mã, kế thừa huyết mạch hoàng thất ra. Hoàng đế bệ hạ đặc ân ban thưởng họ Cung, từ nay về sau chính là người của Cung thị nhất tộc, vĩnh viễn không đổi ý. Long ân rộng lớn, ban thưởng họ Cung!

Nói xong, đem quyển trục xanh ngọc dâng lên Cung Đỉnh Thiên. Cung Đỉnh Thiên cũng không thềm nhìn, rút một đạo Đấu Khí nhu hòa trong tay vào quyển trục, trên quyển trục tiếp hình thành một huy chương hoàng thất tinh xảo huyền bí.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phá Trận

Q.6 - Chương 70: Phá Trận

Cung Đỉnh Thiên vừa thốt ra lời lưu các gia chủ loại, tứ đại gia tộc Bắc Đấu tông và hoàng thất Lý Minh bỗng nhiên ngừng giảng co. Chỉ có mấy vị tư tế Bách Phái và Đấu Thần điện vẫn không di chuyển, Bách Phái thần sắc lo lắng nhìn Lý Dật, lại nhìn Cung Đỉnh Thiên rồi mới chậm rãi nói:

- Thế tục chư vị tranh đấu, Đấu Thần điện không có quyền can thiệp, nhưng nếu như Lý Nhiên dành chiến thắng, coi như đạt được tước hiệu phò mã, là huyết mạch truyền nhân với công chúa, tương lai kế thừa ngôi vị hoàng đế. Chỉ cần cam đoan điểm này, Đấu Thần điện sẽ bàng quan, không can thiệp vào hai bên!

Lý Dật trả lời:

- Bách điện chủ nói rất đúng, phó điện chủ này xin đảm bảo, bất cứ người nào trong Lý Minh sẽ không giết chết Lý Nhiên, trừ phi chính hãn tự sát!

Chỉ cần giải quyết xong tứ đại gia tộc Bắc Đấu tông, Lý Nhiên chẳng là cái gì, không khó khống chế, đến lúc đó tự nhiên sẽ có một vạn biện pháp làm hãn sống không bằng chết, phải tự sát! Cho dù hãn không chịu tự sát, hãn thật sự trông mong sẽ trở thành vợ chồng với Cung Vô Song, lưu lại hậu nhân sao? Nằm mơ đi!

Cung Đỉnh Thiên ngẫm hiểu, cũng nói:

- Lý Nhiên là phò mã hoàng thất ta, hoàng thất hiển nhiên sẽ không làm khó hãn.

Nếu như đã chiếm được cam đoan của Lý Dật và Cung Đỉnh Thiên, Bách Phái thoáng nhìn qua song phương, lắc đầu thở dài, thân hình khẽ động, phóng lên không mà đi!

Phi hành trên không chính là tiêu chí Đấu Tôn cường giả đã nắm giữ được quy tắc không gian! Lão già này từ lúc nào đã tấn chức Đấu Tôn?

Bách Phái triển lộ chiêu thức ấy, ngược lại thực sự không phải khoe khoang thân phận Đấu Tôn của mình, mà là dùng nó cảnh cáo Lý Dật và Cung Đỉnh Thiên không nên nuốt lời!

Nhìn thấy Bách Phái ly khai, tư thế Đấu Thần điện cũng lập tức Đấu Khí hóa cánh đi theo!

Không còn thế lực trung lập Đấu Thần điện ở đây, lúc này ở Thiên Phong cửu điện, trạng thái song phương giương cung bạt kiếm đều hết sức căng thẳng!

- Thế nào? Các vị còn muốn ngoan cố chống lại sao?

Cung Đỉnh Thiên ngược lại không cho rằng như vậy. Nơi đây dù sao cũng là hoàng cung, mà Cung Đỉnh Thiên giống như ôm cây đợi thỏ, chắc chắn đã chuẩn bị sách lược vẹn toàn. Hơn mười tinh anh tứ đại gia tộc muốn bình yên rời khỏi hôm nay đúng là vô cùng khó khăn.

- Hừ, Cung Đỉnh Thiên, nghe khẩu khí của ngươi, hôm nay đoán chừng muốn tiêu diệt chúng ta?

Cơ bắp trên mặt Hải Hâm khẽ chuyển động, khí tức cường giả trên người mờ mờ ảo ảo đã ở trạng thái phát tác.

Cung Đỉnh Thiên cười nhạt một tiếng nói:

- Chư vị đều là tinh anh của Thiên Phong đế quốc ta, trăm há chịu khiến chư vị phải bỏ mạng. Không đổi gặt các vị, mấy ngàn năm qua Cung thị ta mặc dù nắm giữ hoàng quyền, nhưng không có ngày nào không trải qua cảm giác nơm nớp lo sợ. Kể từ hôm nay, bố cục này phải sửa lại. Nếu chư vị thật tâm hàng phục hoàng thất ta, trăm sẽ vui vẻ ban tước vị công danh!

- Nếu như bốn hoàng không chịu thì sao!

- Phong Hoàng đại nhân, kẻ thức thời mới là tuân kiệt, cũng không nên làm ra chuyện hối hận không kịp!

- Ha ha ha, ha ha ha!

Hải Hâm bỗng nhiên ngửa mặt lên trời cười như điên, làm như đã nghe được chuyện cười gì thiên đại lắm:

- Người thật sự cho rằng Bắc Đẩu tông không có tứ đại gia tộc, sẽ không có cơ sở đối kháng hoàng thất sao? Hôm nay, bốn hoàng phải khiến người nhìn thấy, Bắc Đẩu tông rút cuộc có dễ khinh dễ như vậy hay không!

Hải Hâm nói xong, trong tay ngưng kết ra một luồng Đẩu Khí đỏ sậm, tiện tay hất lên, luồng khí đỏ sậm giống như bão tố lao thẳng vào không trung, nổ ầm ầm, trên không trung tràn ra một hỏa diễm đỏ sậm, nhìn vô cùng đẹp mắt.

Lúc này, cường giả của tứ đại gia tộc Bắc Đẩu tông ước chừng có hơn bốn mươi người, bên ngoài có Hải Hâm và Lý Nhiên, một Đẩu Hoàng gà mờ và một mới được nửa Đẩu Hoàng, trong tối thực lực như thế nào, giống như Tông gia chủ, Hồng gia chủ và những trưởng lão kia, cũng đã lâu rồi không triển lộ thực lực, rút cuộc đã tu luyện đến cảnh giới gì, người ngoài cũng biết rất ít.

Bên phương diện hoàng thất Lý Minh, Cung Đỉnh Thiên, Lý Dật, Lý Hàn, Cung Vô Song đều là Đẩu Hoàng cường giả, còn có hơn ngàn hộ

vệ trong nội cung, Long vệ và Ảnh vệ, nói thế nào thực lực cũng chiếm ưu thế tuyệt đối.

Theo hỏa diễm Đấu Khí tràn ra trên không trung của Hải Hâm, giữa không trung, ba Đấu Hoàng cường giả xòe cánh bay vút về hướng Thiên Phong cửu điện.

Nhìn thấy ba người này, Lý Dật không khỏi bật cười:

- Hải lão quý, đây là át chủ bài của người sao? Bắc Đấu Tam Hoàng mặc dù coi như thực lực không tệ, nhưng muốn lật bàn trong tình thế hôm nay sợ rằng chưa đủ tư cách!

Hải Hâm cũng không trả lời, trên mặt chỉ cười lạnh khinh thường. Bỗng nhiên không gian ba động một hồi, giữa Thiên Phong cửu điện lại có thêm mười mấy Hắc y nhân hóa trang cực kỳ tàn khốc.

- Bắc Đấu ảnh vệ!

- Coi như Cung Đỉnh Thiên người vẫn còn biết hàng!

Trong nháy mắt xuất ra gần hai mươi tên cường giả, tứ đại gia tộc Bắc Đấu tông cũng tâm thần chấn động. Hoàng thất mặc dù đã dành được cơ hội ra tay trước, nhưng tinh anh tứ đại gia tộc vẫn còn, nếu hoàng thất muốn thay đổi thế cục Thiên Phong đế quốc vẫn là đối thoại giữa những cường giả trước mắt.

- Mời mọc chi bằng tình cờ, nếu như hôm nay đã đụng độ, chúng ta thuận tiện tính toán luôn món nợ cũ những năm qua.

Hải Hâm quát lạnh một tiếng, sát ý sôi trào:

- Bắc Đấu Tru Tiên Đại Trận!

Hơn mười tên Hắc y nhân nghe vậy thân hình lắc lư, bày ra một trận pháp cổ quái, nếu luận về thực lực bản thân, những ảnh vệ này cũng chỉ là cường giả đẳng cấp Đấu Vương. Mười Đấu Vương cường giả đối phó

với Đấu Hoàng nhất nhị tinh có lẽ là lực lượng ngang nhau, nhưng muốn đối phó với loại Đấu Hoàng đỉnh phong như Lý Dật chỉ sợ vẫn chưa đủ bản lĩnh.

Thế nhưng theo vị trí đại trận Tru Tiên của Bắc Đấu chỉ trấn định như vậy, lập tức có một luồng sóng gợn uy thế động trời bức bách mà ra.

- Long vệ, ảnh vệ ở đâu!

Theo tiếng quát chói tai của Cung Đỉnh Thiên, long vệ, ảnh vệ hộ vệ cận thân tinh nhuệ nhất hoàng thất lập tức hiện thân. Loại đối kháng của cường giả cấp bậc này, thủ vệ hoàng thất bình thường hầu như mất đi ý nghĩa.

- Thần Mộc, người đi đối phó Bắc Đấu Tru Tiên đại trận này!

Thần Mộc đáp ứng, liền dẫn long vệ hướng về phía Bắc Đấu Tru Tiên đại trận. Bản thân Thần Mộc đã là Đấu Hoàng cường giả, thực lực của những Long vệ cũng đều trên Đấu Vương lục tinh, nhân số tương đối, thực lực của những Long vệ này tính toán như thế nào cũng ở trên ảnh vệ Bắc Đấu tông.

Hai luồng thế lực vừa mới tương giao, bốn Chu Thiên Địa Nguyên Khí kịch liệt tuôn tràn ra, trong nháy mắt hòa nhập vào trong Bắc Đấu Tru Tiên trận, hình thành một luồng khí xoáy Đấu Khí, hai Long vệ thực lực hơi yếu liền âm ỉ nổ tung.

Sức mạnh cường hãn như vậy, tình cảnh máu tanh như vậy khiến vô số cường giả nhìn thấy cảnh này cũng phải rùng mình ớn lạnh.

Long vệ lập tức lâm vào khổ chiến, dưới uy áp cực lớn, cơ bắp trên mặt các Long vệ đều từng đợt run rẩy biến hình, Thần Mộc có thực lực mạnh nhất, ngoài tự bảo vệ mình ngoài còn thể đánh ra một hai chiêu, các Long vệ khác ngay cả tự bảo vệ mình còn là vấn đề. Tình thế này mọi người cũng thấy rất rõ ràng, trong nháy mắt những long vệ này sợ rằng sẽ bị tiêu diệt toàn bộ.

- Thần Mộc, lui ra đi!

Cung Đỉnh Thiên nhiên nói. Hẳn thoáng thăm dò uy lực của Bắc Đẩu Tru Tiên trận không cần phải hi sinh toàn bộ Long vệ của mình.

- Muốn thoát thân chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy!

Hải Hâm lạnh lùng nói.

Tình thế xác thực như Hải Hâm nói, Long vệ hãm sâu trong trận, giống hệt như thân hãm trong lồng giam, ngoại trừ đem Đấu Khí phát huy đến mức tận cùng để phòng ngự, căn bản không có một tia năng lực hành động.

- Để bản thiếu gia đến chiếu cố đại trận mổ heo này!

Âm Kim Luân kẹp một luồng Đấu Khí nghiêm nghị bảo tổ bản về hướng một gã Bắc Đẩu ảnh vệ, thân hình Lý Dật vừa di chuyển, một đạo Nam Minh Lưu Hỏa liền đốt tới.

Chiến đấu giữa Bắc Đẩu ảnh vệ và Long vệ hoàng thất chẳng qua là làm nóng người trước. Nhưng trận chiến này quan hệ đến sĩ khí song phương. Bắc Đẩu Tru Tiên Đại trận mặc dù đáng sợ, nhưng đối với Lý Dật mà nói, muốn phá giải cũng không phải việc khó.

Từ khi nghiên cứu qua cuốn bí tịch trận pháp vô danh, Lý Dật tương đối có tâm đắc với trận pháp. Vô số trận pháp đều có chỗ tinh diệu của mình, nhưng trên căn bản dù sao cũng là trăm sông đổ về một biển. Bắc Đẩu Tru Tiên Đại trận này do mười bốn Đấu Vương điều khiển, Bắc Đẩu Thất Tinh vị mỗi vị trí có hai người, một người phụ trách thu nạp nguyên khí thiên địa bốn phía để bổ sung năng lượng trận pháp. Tên còn lại chuyên tâm đối phó kẻ địch vào trận, hai người một tổ, bảy tổ thành trận, các tổ giúp đỡ lẫn nhau, tựa hồ còn có đấu kỹ quý dị gì đó tăng cường Đấu Khí liên quan của các tổ.

Phá trận, mấu chốt là phải đánh vỡ liên quan giữa mỗi tổ, khiến bọn chúng không cách nào đề thăng Đấu Khí cho nhau, như vậy với thực lực bây giờ của Lý Dật, những Đấu Vương kia cho dù toàn lực rút ra linh khí thiên địa cũng khó mà toàn lực ngăn cản một kích của mình.

Âm Kim Luân phi vào trong trận, bỗng nhiên trì trệ, bị luồng khí xoáy gào thét trong trận quán lấy.

Nam Minh Lưu Hỏa lại đột ra một lối đi trên Bắc Đấu Tru Tiên trận, thánh hệ Đấu Khí hộ thể, Lý Dật phi thân vào trong, toàn lực thúc dục Đấu Khí, trận pháp lập tức run rẩy, yếu đi vài phần.

- Thần Mộc huynh đệ, các người đi trước, xem ta phá trận như thế nào !

Thần Mộc trước đó đã được Cung Đỉnh Thiên cho phép, cũng không hề cậy mạnh, thừa dịp trận pháp hơi yếu, dẫn các Long vệ còn lại từ thông đạo Lý Dật đột ra đích chập vật thoát thân.

Đã không có Long vệ cản tay, Bắc Đấu Tru Tiên Đại Trận khí thể biến đổi, luồng khí xoáy Đấu Khí xoay tròn ngưng tụ, hóa thành hình rồng diên cuồng cuốn tới hướng Lý Dật.

Lý Dật xông vào bên trong trận địa cũng âm thầm kinh hãi, trận pháp này vẫn có chỗ bản thân hẳn không thấy rõ, cũng không biết có cái gì cổ quái, không khí trong trận giống như ngưng kết thành chất rắn, giơ tay lên cũng thấy tổn sức. Luồng khí xoáy Đấu Khí hình rồng ngang ngược đánh úp tới, Lý Dật cũng không cách nào suy nghĩ nhiều, Đấu Khí tăng lên tới cực hạn, ngón giữa đột nhiên tràn ra mấy luồng Đấu Khí Lưu Hỏa.

Nam Minh Lưu Hỏa tựa hồ có tác dụng khắc chế tiên thiên đối với luồng khí xoáy Đấu Khí trong trận này, phía dưới tập kích trong nháy mắt đột cháy sạch sẽ Đấu Khí hình rồng.

Đấu Khí hình rồng bị đánh vỡ, sắc mặt ảnh vệ Bắc Đấu đều trắng bệch.

- Biến trận!

Người dẫn trận khẽ quát một tiếng, trận pháp lớn di chuyển, Bắc Đẩu ảnh vệ vốn vẫn đứng yên tại chỗ bỗng nhiên cấp tốc di chuyển, mười bốn thân ảnh quỷ dị quần giao vờn quanh, nhanh đến cực điểm, giống như một tấm màn đen bao phủ Lý Dật ở giữa.

Trận pháp biến đổi, khí thế đột nhiên biến đổi, luồng áp lực vô hình biến mất, trong không khí bỗng nhiên lại rét lạnh tới cực điểm, xuất hiện từng mảnh băng tinh xung quanh.

Lấy băng khắc hỏa, Bắc Đẩu ảnh vệ suy nghĩ cũng không tệ, đáng tiếc Lý Dật chính là cường giả đồng thời tu luyện bốn thuộc tính.

Vô số băng tinh lại không hình thành nên hình dạng cường hãn gì, nhưng càng tụ càng dày đặc, loại băng tinh có mặt khắp nơi này khiến Lý Dật nhất thời cũng có cảm giác mất phương hướng. Cứ tiếp tục như vậy, chỉ sợ toàn bộ Bắc Đẩu Tru Tiên trận đều sẽ trở thành một thực thể băng tinh cực lớn. Chẳng qua quá trình này giống như một người ở dưới đáy nước, nước bốn phía ngưng tụ thành băng, căn bản không có đường nào ngăn cản.

Xoẹt ——

Lý Dật hiển nhiên không cách nào ngồi yên đợi chết, một đạo Âm Dương Thần Lô tấn công về phía tấm màn đen đang bao phủ, chẳng qua đạo Tiên Thiên lô khí ẩn chứa năng lượng cực đại này vừa bắn ra nửa mét liền bị đóng kết thành băng tinh.

Lý Dật sửng sờ, bỗng nhiên tâm niệm khẽ động, vận chuyển U Minh Hàn Băng Quyết, theo vận chuyển tâm pháp băng hệ này, thủy nguyên tố trong bốn vòng thiên địa linh khí nhanh chóng bị rút lấy, kết thành băng tinh.

Trong trận pháp, tốc độ ngưng tụ của thật thể băng tinh rõ ràng ngày càng nhanh hơn, tấm màn đen vây lồng Lý Dật tựa hồ cũng nhận được

dẫn dắt gì đó, càng ngày càng co rút lại vị trí Lý Dật, dần dần bị kéo vào đến bên trong thực thể băng tinh đã hình thành cực lớn.

Không gian ba động chậm rãi dừng lại, một thật thể băng tinh cực lớn hiện ra trước mặt mọi người. Bên ngoài thật thể băng tinh này, Bắc Đẩu ảnh vệ giống như bị đóng băng ở các tư thái khác nhau, còn ở chính giữa băng tinh, tựa hồ lóng lánh một đoàn hào quang màu da cam!

Mọi người không ngờ tình cảnh sẽ như vậy.

- Lý Dật!

Cung Vô Song lo lắng hô lên một tiếng, Đẩu Khí trong tay chớp động, ý định đánh nát băng tinh cứu Lý Dật ra.

Bỗng nhiên, ở chỗ sâu trong thật thể băng tinh truyền đến tiếng “rắc rắc”, phía trên bên ngoài thật thể băng tinh xuất hiện từng khe hở như mạng nhện! Các khe hở này nhanh chóng khuếch trương, khi khe hở đạt tới trình độ nhất định, một luồng sức mạnh cực lớn từ chính giữa băng tinh tuôn ra, trong nháy mắt đánh thật thể băng tinh nát bầy.

Sức mạnh khiến thật thể băng tinh to lớn như vậy phải vỡ nát phải kinh người như thế nào!

Luồng năng lượng mang theo sức mạnh kinh người nhất thời điên cuồng bay múa trong Thiên Phong cửu điện, toàn bộ không gian bỗng nhiên phát lạnh.

Băng tinh tan hết, trên người Bắc Đẩu ảnh vệ bị khối băng bao vây dĩ nhiên không cách nào hành động, còn Lý Dật toàn thân khí thể bàng bạc đứng ở chính giữa, Lưu Hỏa không tắt, lượn lờ bên người!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thây Chết Cửu Điện

Q.6 - Chương 71: Thây Chết Cửu Điện

Nhìn thấy Lý Dật không tốn nhiều sức mà phá vỡ được Bắc Đẩu Tru Tiên đại trận, Hải Hâm không nén được giận, triển khai đấu cánh ngọc lưu ly, lại càng không để ý tới thân phận Đấu Hoàng cường giả thành danh nhiều năm, nhào tới hướng Lý Dật.

-Tàn Ảnh Nhận!

Đao Đấu Khí hóa thành vô số tàn ảnh, giống như trận bão chụp xuống đầu Lý Dật. Vừa ra tay đã sử dụng đấu kỹ sở trường của mình, động tác đánh lén này của Phong Hoàng khiến Cung Vô Song khẽ quát một tiếng “Vô sĩ” rồi tung ra một đạo băng tinh tấn công Tàn Ảnh Nhận.

Đồng thời, Lưu Hỏa lượn quanh người Lý Dật tựa hồ cũng bị triệu hoán nào đó, hình thành một Hỏa Long.

Ba luồng Đấu Khí hầu như cùng tương giao, trong nháy mắt bạo phát ra năng lượng đạt tới cảnh giới khủng khiếp, khiến người ta khó thở. Những mảnh băng vụn rơi lả tả trên đất trong nháy mắt hóa thành hơi nước, tiêu tán trong hư không.

Chiêu thức ấy của Hải Hâm cũng không chiếm được bất cứ tiện nghi nào, đành phải quát người của tứ đại gia tộc và mấy trưởng lão chấp sự của Đấu Thần điện:

-Còn chưa động thủ sao?

Nhìn thấy tứ đại gia tộc Bắc Đẩu tông bắt đầu phát tác, Cung Đỉnh Thiên vẫn giữ thần sắc bình thản, di chuyển ra xa mấy chục thước. Trong Thiên Phong cửu điện, trọng giáp võ sĩ lập tức tràn ra.

-Lý Dật, không cần dây dưa với bọn chúng, đứng xem kịch vui đi!

Phía trên áo giáp của các trọng giáp võ sĩ đều có chữ “Thiên Vũ”, hiển nhiên chính là Thiên Vũ quân. Thiên Phong đế quốc ngoại trừ lực lượng vũ trang địa phương, trong đế đô còn có tám nhánh quân tinh nhuệ. Trong tám nhánh quân này tứ đại gia tộc mỗi nhà có một nhánh, bốn

nhánh khác, hoàng đế nắm giữ hai nhánh, Thị Huyết thân vương nắm giữ một nhánh, thái tử nắm giữ một nhánh.

Hôm nay Tứ đại gia tộc đã rút một nửa quân đội của mình trà trộn vào sân thi đấu, vốn định tùy thời cơ phát động chiến đấu, không ngờ tin tức để lộ, bị Lý Dật ngẫu nhiên thám thính được. Ngược lại do quân đội bị điều đi khiến thành lũy của tứ đại gia tộc bỏ trống, bị hoàng thất và Lý Minh kết hợp đánh cho trở tay không kịp.

Hiện tại nhánh Thiên Vũ quân này hiển nhiên là chuẩn bị cho những tình huống trong tứ đại gia tộc.

Lý Dật trá bại, sau đó dẫn tinh anh tứ đại gia tộc tiến vào Thiên Phong cửu điện, trong ngoài phối hợp, từng bước liên hoàn, chính là mưu lược Lý Dật thuyết phục tướng thần hoàng thất tại ngự thư phòng hôm đó. Xem ra, Cung Đình Thiên thực hiện mưu lược này rất chính xác!

Thiên Vũ quân là một trong hai nhánh quân do hoàng đế nắm giữ, trang bị hiển nhiên là nhất lưu, thực lực bản thân cũng không thua kém, hơn phân nửa là cường giả Đấu Vương, Đấu Sư, cho dù là Đấu Giả cũng đều trên thất bát tinh. Loại thực lực này đối với cấp bậc Đấu Hoàng mà nói cố nhiên chỉ là mây bay, nhưng mấy ngàn người trải qua huấn luyện nghiêm khắc, luồng uy thế bạo phát này cũng đủ khiến người ta biến sắc.

Thiên Vũ quân từ trong Thiên Phong cửu điện lao ra, nhanh chóng bao vây người của tứ đại gia tộc Bắc Đấu điện, nhân số tuy đông đúc nhưng không hề hỗn loạn, tầng tầng vòng vây hiển thị rõ sự huấn luyện nghiêm túc của bọn họ.

Cha con Lý Dật, ba người Cung thị cùng với Tạ Vô nòng cốt Lý Minh và mấy vị cường giả tâm phúc với hoàng thất, Long vệ, Ảnh vệ...thối lui, bay người lên trên một tòa cung điện quan sát, dáng vẻ như xem kịch vui.

-Hà tất phải chịu chết vô ích như vậy!

Hải Hâm nổi giận, tung ra một chiêu “Cuồng Phong Thiên Niên Vũ”, đấu kỹ quần công từ giữa không trung ngút trời hạ xuống, lưỡi dao gió cuồng bạo lập tức xé rách trọng giáp của hơn mười dũng sĩ Thiên Vũ quân. Lúc này nếu Hải Hâm xòe cánh chạy xa, Thiên Vũ quân cũng không thể làm gì hắn. Nhưng Hải Hâm làm sao không hiểu đạo lý môi hở răng lạnh, bỏ rơi những tinh anh của tứ đại gia tộc, như vậy tiếp theo hoàng cung có thể chuyên chú đối phó với Bắc Đẩu tông. Huống chi, trận chiến với hoàng thất là chuyện không cách nào tránh khỏi, mặc dù Thiên Vũ quân khó chơi, nhưng cũng không đến mức khiến một Đấu Hoàng cường giả sợ hãi!

Dũng sĩ ở phía sau vọt lên nhanh chóng bổ sung lỗ hổng bị Hải Hâm xé rách, dưới sự chỉ huy của thủ lĩnh, trọng giáp dũng sĩ dần dần tạo thành vòng vây, hơn mười người tổ hợp thành một thể, Đấu Khí ngưng tụ trên người cũng hòa hợp với nhau, uy lực lập tức tăng gấp đôi, liên thủ bổ thành trùng kích phòng ngự vô cùng dũng mãnh về phía tứ đại gia tộc Bắc Đẩu tông!

Trên khán đài cung điện, đám người Cung Đình Thiên lại thần nhiên tự đắc. Muốn dựa vào Thiên Vũ quân thu thập những tinh anh này là chuyện rất phi thực tế, nhưng dưới sự trùng kích của quân đội mấy ngàn người, thương vong của tứ đại gia tộc là không thể tránh khỏi. Sau khi tứ đại gia tộc Bắc Đẩu tông đánh tan Thiên Vũ quân, thử hỏi còn bao nhiêu thực lực để chống lại những cường giả đang quan sát trên khán đài?

-Lý Dật, kế hoạch hôm nay tiến hành thuận lợi như vậy, công lao của người không nhỏ!

Cung Đình Thiên biểu hiện thần sắc đã tính toán kỹ càng.

-Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên, Lý Dật chẳng qua là cố gắng hết sức mình mà thôi. Chỉ có điều, ta luôn cảm thấy chuyện này không đơn giản như vậy, hình như thuận lợi quá mức.

Lý Dật lại khẽ nhíu mày. Kế hoạch tuy hoàn mỹ, nhưng nếu tứ đại gia tộc Bắc Đẩu tông cứ bản lĩnh như vậy, tựa hồ cũng chưa nói được điều

gì!

-Đương nhiên sẽ không đơn giản như vậy, cho nên trăm mới vừa nói, trò hay vẫn còn phía sau!

Vẻ mặt Cung Đỉnh Thiên đầy thâm trầm khó đoán, ánh mắt hung ác nham hiểm khiến Lý Dật tự nhiên cảm thấy rét run trong lòng.

Nhìn qua dưới đài, trong tứ đại gia tộc, những Đấu Vương có thực lực hơi kém dĩ nhiên đã có mấy người thổ huyết ngã xuống đất, không biết sống chết thế nào. Bỗng nhiên mọi người nhìn thấy Lý Nhiên dưới sự tấn công liên hoàn của hơn mười tên dũng sĩ bay ngược mấy mét, đầu đập xuống đất. Lý Dật và Cung Đỉnh Thiên hầu như đồng thời hét to:

-Không được giết Lý Nhiên!

Sống chết của Lý Nhiên quan hệ đến chuyện Đấu Thần điện có can thiệp vào chuyện này hay không, nếu hãn chết trong tay hoàng thất hoặc trong tay Lý Minh, vì hoàn thành ước định Đấu Thần, Đấu Thần điện cũng không cách nào bảo trì thái độ trung lập.

Dược liệu của Lý Nhiên sớm đã hết hiệu lực, khôi phục thành Đấu Vương cường giả, mặc dù tác dụng phụ của đan dược cực nhỏ, nhưng sau khi dược hiệu biến mất vẫn cần thời gian khôi phục thể lực Đấu Khí bị tiêu hao. Bởi vậy thực lực của Lý Nhiên lúc này còn kém hơn bình thường một bậc, nếu không phải Thiên Vũ quân nhận lệnh không được giết, chỉ sợ lúc này đã bỏ mạng rồi.

Quân đội tinh nhuệ nhất của Thiên Phong đế quốc đối đầu với cường giả cường đại nhất của đế quốc, trận chém giết này có thể được xem là kinh thiên động địa.

Thiên Vũ quân vô cùng dũng mãnh, nhưng thương vong cũng cực kỳ nghiêm trọng, Sau mỗi chiêu đấu kỹ công kích của Hải Hâm, Bắc Đấu Tam Hoàng, bên Thiên Vũ quân lại có vài chục dũng sĩ ngã xuống. Lúc này thực lực của tứ đại gia tộc cũng biểu hiện hết sức cuồng ngạo.

Quả nhiên không ngoài dự liệu, Tông gia chủ, Hồng gia chủ đều đạt đến cảnh giới Đấu Hoàng, Diệp gia chủ thực lực có kém hơn nhưng cũng là Đấu Vương đỉnh phong. Trong các trưởng lão trợ tá còn có ba Đấu Hoàng. Như thế cộng thêm Hải Hâm, Bắc Đấu Tam Hoàng, hiện giờ trong sân tổng cộng có chín Đấu Hoàng cường giả!

Ngoại trừ Đấu Hoàng cường giả trước mắt vẫn còn sống, không có một người nào có thực lực Đấu Vương đỉnh phong. Loại thực lực này cũng thật sự khiến người khác cảm thấy khủng bố!

Dưới công kích của chín đại Đấu Hoàng, Thiên Vũ quân tựa như một cây đá dưới ánh mặt trời ngày hè rực rỡ, biến mất với tốc độ cực nhanh.

Nhìn thấy đội quân tinh nhuệ của mình bị tiêu hao gần hết, sắc mặt đặc ý của Cung Đỉnh Thiên cũng dần trở nên lo lắng.

-Cung Đỉnh Thiên, ta xem ngươi còn bao nhiêu kẻ thế mạng nữa!

Một đội quân tinh nhuệ mấy ngàn người chỉ tiêu diệt được một số cường giả yếu ớt từ Đấu Vương đỉnh phong trở xuống trong tứ đại gia tộc, vì vậy Hải Hâm cũng cảm thấy đặc ý!

Tuy nhiên hãn cũng không đặc ý được lâu, khi quân tướng Thiên Vũ bị tiêu hao hầu như không còn, bên ngoài Thiên Phong cửu điện chợt vang lên tiếng bước chân nặng nề và tiếng ma sát của giáp sắt. Loại âm thanh này chỉ có thể do một nhánh quân đội phát ra!

-Hải lão quỷ, bốn vương tới đây!

Giữa không trung, một Đấu Hoàng cường giả xòe cánh tới gần, nhẹ nhàng hạ xuống trên khán đài đám người Cung Đỉnh Thiên đang đứng.

Thị Huyết thân vương! Vị thành viên hoàng thất thần bí nhất, cũng làm người ta cảm thấy bất an của Thiên Phong đế quốc, ngay cả Cung Đỉnh Thiên cũng phải nể mặt hãn vài phần.

-Hoàng thúc! Đa tạ viện thủ!

Cung Đỉnh Thiên cung kính nói.

-Không cần!

Thị Huyết thân vương thân nhiên nói, ánh mắt lại nhìn xuống dưới đài.

Thị Huyết thân vương là chỉ huy của Vũ Dũng quân. Nhánh quân này ngược lại rất có phong vận u ám của thân vương, những nơi nhánh quân này đi qua, một luồng khí tức tối tăm phiền muộn như tràn ngập khắp nơi. Vũ Dũng quân vừa vào Thiên Phong cửu điện, liền tiếp nhận Thiên Vũ quân, bao vây tứ đại gia tộc. Hoàn toàn khác với Thiên Vũ quân, Vũ Dũng quân không hò hét kêu gào, người nào cũng giống như quỷ mị, cho dù bị thương hay tử vong cũng lặng yên không một tiếng động.

-Lại thêm một đám nữa đến chịu chết!

Hải Hâm lơ lửng giữa không trung, song chương không ngừng đánh ra. Chẳng qua Phong Hoàng thoát nhìn càng đấu càng hăng nhưng trong lòng cũng có chút kinh hãi! Hoàng thất muốn đối phó tứ đại gia tộc ít nhất cần bốn nhánh lực lượng, hoàng thất nắm giữ bốn nhánh quân đội, cộng thêm Lý Minh cũng chỉ có năm nhánh lực lượng, tại sao còn có thể toát ra một nhánh Vũ Dũng quân?

Tựa hồ nhìn ra nghi hoặc của Hải Hâm, Lý Dật cất cao giọng nói:

-Hải lão quỷ, người nhất định cảm thấy rất kỳ quái, nếu giữ lại Thiên Vũ quân và Vũ Dũng quân để đối phó với các người, như vậy ai đi đối phó với thành lũy của tứ đại gia tộc. Bản thiếu gia không ngại nói cho người biết, “Thiết Kiếm dong binh đoàn” cũng gia nhập hành động hôm nay rồi!

Lý Dật sở dĩ nói như vậy, đương nhiên không phải vì giải đáp nghi vấn của Hải Hâm mà muốn để người bị bao vây dưới đài biết được, Thiết

Kiểm dong binh đoàn cũng đứng bên trận tuyến của mình, ít nhất đó cũng là một đòn đả kích vào tinh thần và sĩ khí của đối phương.

Thiết Kiểm dong binh đoàn thật sự là một thế lực không ai muốn chọc vào ở Thiên Phong đế quốc.

Quả nhiên, nghe thấy lời nói của Lý Dật, Hải Hâm tái mặt, sắc mặt vô cùng khó nhìn. Nhưng tin tức này lại càng khiến Hải Hâm kiên định quyết tâm liều chết bảo vệ tinh anh của tứ đại gia tộc, bên phía hẳn thật sự không thể chịu được nhiều tổn thất hơn nữa.

Ý chí chiến đấu đại thịnh, lưỡi dao gió liên tục chụp xuống Vũ Dũng quân, ở giữa Thiên Phong cửu điện thi thể đã sớm chất đống bãi. Các dũng sĩ biến thành từng đồng huyết nhục nát bấy dưới sự công kích của chín đại Đấu Hoàng, mùi huyết tinh nồng đậm tràn ngập toàn bộ Hoàng Thành. Sắc mặt Cung Vô Song tái nhợt đau lòng nhìn cảnh tượng bi thảm trước mắt như A Tỳ địa ngục.

Lý Dật đã từng nhìn thấy vô số tình cảnh thê thảm, hẳn thừa nhận, chuyện đó sau này không phải không có nhưng hiện giờ là chuyện trước nay chưa từng có. Tám đại quân tinh nhuệ, chưa kể những thứ khác, Thiên Vũ quân và Vũ Dũng quân cũng có thể đủ chống chọi phiên hiệu quân đội của mình. Dù cho biết rõ phía trước là lưỡi hái tử thần, bọn họ vẫn anh dũng xông về phía trước, về điểm này, Lý Dật tự nhận mình không làm được.

-Cung nỏ!

Theo hiệu lệnh của Cung Đỉnh Thiên, trên nóc cửu điện bỗng nhiên hiện lên từng tốp quân bắn nỏ. Những người này cứ ba người một tổ, hai người phụ trách giơ nỏ bóp cò, một người phụ trách lên nỏ. Mũi tên thô to như bắp tay người bình thường, được chế tạo từ tinh thiết, hiện ra màu lục quang âm u, hiển nhiên còn được luyện qua kịch độc!

Vô số lục quang giống như những bóng ma nặng nề. Khi Cung Đỉnh Thiên giơ tay phải lên cao rồi đột nhiên vung xuống, trên chín tòa đại

điện, tiếng xé gió “xoẹt xoẹt xoẹt” vang lên không dứt bên tai, bóng ma tử vong trong nháy mắt hóa thành thực chất, giống như lưu tinh lao tới nơi song phương đang tử đấu.

Một hai mũi tên kịch độc đối với cường giả cấp bậc Đấu Vương, Đấu Hoàng mà nói căn bản chỉ là mây bay, nhưng mấy trăm mũi tên cùng lúc lao tới giữa chiến trường đang hỗn loạn, ai dám nói mình có thể toàn thân trở ra? Dù cho cuồng ngạo như Lý Dật, khi thấy các mũi tên gào thét lao tới, trên mặt bất giác cũng co rúm lại.

Xem ra, vì đối phó với những tinh anh của tứ đại gia tộc Bắc Đấu tông, hoàng đế Thiên Phong Cung Đỉnh Thiên đã rút hết vốn liếng.

Dưới mũi tên kịch độc, các tinh anh tứ đại gia tộc Bắc Đấu tông đương nhiên phải trả giá vô cùng nghiêm trọng, nhưng Vũ Dũng quân của Thị Huyết thân vương sợ rằng cũng biến thành tro bụi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Phong Điện Trận

Q.6 - Chương 72: Thiên Phong Điện Trận

Nhìn thấy hành động điên cuồng này của Cung Đỉnh Thiên, Hải Hâm, Tông gia chủ, Hồng gia chủ, Bắc Đấu Tam Hoàng và cường giả Đấu Hoàng cũng bỏ mặc các Đấu Vương đang khổ chiến chỗ trọng yếu, cấp tốc bay vút ra khỏi phạm vi công kích của mưa tên.

Khi cơn mưa tên gào thét điên cuồng chỉ còn cách mấy mét, bỗng nhiên chuyện vô cùng quỷ dị bất ngờ xảy ra.

Những mũi tên cần lực của hai người bắn nỏ mới có thể phát ra, bản thân ẩn chứa sức mạnh kinh người. Nhưng khi những mũi tên này sắp xuyên thấu thân thể mục tiêu bỗng nhiên đồng loạt dừng lại.

Mấy trăm mũi tên đồng thời dừng lại, không tiến lên, cũng không rơi xuống mặt đất, mà cứ lửng lơ lơ lửng giữa không trung. Tình cảnh quỷ dị này chẳng những khiến người bắn nỏ quên mất chuyện tiếp tục bắn tên, ngay cả song phương đang ác đấu tại chỗ cũng đồng thời dừng tay.

-Hừ, quả nhiên không nằm ngoài dự liệu của trẫm, trò hay cũng sắp mở màn rồi!

Lời nói của Cung Đỉnh Thiên mặc dù là ngữ khí đang nắm giữ thế chủ động, nhưng trong giọng nói vẫn hiện ra vẻ sợ hãi không cách nào che dấu.

Không chỉ có Cung Đỉnh Thiên cảm nhận được sợ hãi, mà bầu không khí sợ hãi cũng nhanh chóng tràn ngập trong lòng mỗi người, cường giả cấp bậc càng mạnh, loại cảm giác sợ hãi này tới càng nhanh càng mãnh liệt.

Lý Dật cũng cảm thấy vô cùng rõ ràng. Loại cảm giác sợ hãi này chỉ có một khả năng, đó chính là áp lực vô hình do một cường giả tản mát ra. Mà người có thể đạt tới cảnh giới này chỉ ít là Đấu Tôn cường giả!

Một Đấu Tôn cường giả xuất hiện trong trường hợp này, phải nói cũng không có gì bất ngờ. Nhưng Đấu Tôn cường giả ngự không mà đến lại khiến tất cả mọi người đều thất kinh.

Người chưa đến mà đã thôi phát ra khí tức bức bách này dĩ nhiên là tông chủ Bắc Trác của Bắc Đấu tông!

Bắc Trác, Bắc lão quỷ, không phải vì tăng cấp thất bại mà mất đi hành động tự do sao? Bắc Trác trước mặt hoàn toàn là một người khỏe mạnh, hơn nữa chính xác còn khỏe mạnh hơn người khỏe mạnh bình thường rất nhiều! Hắn đứng chấp tay, trên người mặc trường bào màu lam nhạt, biểu lộ thâm trầm mà kiêu căng khiến người ta có cảm giác không chiến mà vẫn phục.

-Bệ hạ, đây chính là trò hay người nói sao?

Về mặt Lý Dật đầy khổ sở, đôi mắt nhìn Cung Đỉnh Thiên như tái đi. Một Đấu Tôn, hơn nữa còn là một Đấu Tôn thù địch, trò hay này không xem thì tốt hơn.

-Người nên đến cũng đã đến rồi. Bắc lão quý, nửa năm trước đã khôi phục hoàn toàn, nếu tin tức ta có được không sai, chẳng những khôi hân, hơn nữa trong thời gian nửa năm này đã thăng lên một tinh, Bắc lão quý hiện tại đã là Đấu Tôn cường giả!

Nhìn biểu lộ mặc dù sợ hãi nhưng vẫn cố gắng trấn định của Cung Đỉnh Thiên, Lý Dật thoáng yên tâm, nếu như tin tức chuẩn xác như vậy, có lẽ Cung Đỉnh Thiên cũng đã có biện pháp đối phó.

-Chắc hẳn bệ hạ sớm đã chuẩn bị phương án đối phó rồi!

Lý Dật vẫn không nhin được hỏi thăm dò.

Cung Đỉnh Thiên lắc đầu, hơi cười khổ nói:

-Ở Thiên Phong đế quốc có ai dám nói có thể tiêu diệt một Đấu Tôn cường giả chứ!

Hay thật, thật sự có phong độ hoàng vương, mặc dù biết rõ không tiêu diệt được nhưng vẫn giữ dáng vẻ núi Thái Sơn sụp đổ mà mặt không đổi sắc!

-Chỉ có điều....!

Cung Đỉnh Thiên lạnh lùng nói:

-Nếu muốn giương oai ở Thiên Phong cửu điện chúng ta, sợ rằng một Đấu Tôn cường giả vẫn chưa đủ!

Bắc Trác vừa hiện thân, ống tay áo rộng thùng thình bỗng vung khẽ, ngón tay vẽ một chỉ quyết, những mũi tên kích độc bị ngưng lại lúc này mới giống như được nới lỏng, lập tức nhao nhao rơi xuống đất.

Chiêu thức ấy, xác thực đủ kinh thế hãi tục! Chỉ có điều, nó chẳng là gì trong mắt Lý Dật. Mặc dù thực lực Đấu Tôn cường giả của Bắc Trác cường đại, tuy nhiên trình độ “ra vẻ” của hân cũng không cao nhã bình

thường. Kiêu ngạo gì chứ, cho dù là Đấu Thánh Đấu Thần, bản thiếu gia đều có quen biết!

-Cung Đỉnh Thiên!

Bắc Trác ngược lại không khách khí chút nào gọi thẳng tên Cung Đỉnh Thiên, chỉ có điều, đối với một Đấu Tôn cường giả mà nói, cho dù hẳn gọi “Tiểu tử Cung Đỉnh Thiên” đoán chừng cũng không ai có ý kiến.

-Cung Đỉnh Thiên, người giải thích cho ta!

Trong giọng nói Bắc Trác tự có một luồng uy nghiêm từ trên cao nhìn xuống.

Cung Đỉnh Thiên cũng là người từng trải, trấn định lại rất nhanh, cao giọng trả lời:

-Bắc tông chủ, trăm còn dự định bắt đám nghịch thần tặc tử này đích thân đưa đến núi Bắc Đấu hỏi Bắc tông chủ, Cung thị hoàng tộc ta rốt cuộc là đã đắc tội gì với chư vị!

-Người nói vậy là sao?

-Thiên Phong hoàng thất ta và Bắc Đấu tông từ trước đến nay luôn vui vẻ, hôm đó trong lễ tế thần ngàn năm, Bắc Đấu tông sử dụng lệnh bài tế thần đề ra ước định Đấu Thần, bởi vậy định ra giải thi đấu tuyển chọn phò mã. Thế nhưng trong trận thi đấu hôm nay, gần vạn người xem đều là tử sĩ của tứ đại gia tộc và Bắc Đấu tông. Trăm xin hỏi Bắc tông chủ, hoàng thất ta từ trước đến nay luôn công bằng, tại sao lại đối đãi với Thiên Phong hoàng thất ta như vậy!

-Bản tôn mặc kệ những ân oán của người, ta chỉ hỏi người, trước mặt người định làm gì những người này?

Cung Đỉnh Thiên suy nghĩ một lát rồi nói:

-Nếu Bắc tông chủ tự mình đến xin tha, trăm làm sao có thể không nể mặt. Như vậy đi, những người này hiện tại có thể rời khỏi Hoàng Thành, nhưng có một người ngoại lệ.

Hai hàng lông mày Bắc Trác khẽ cau lại, trầm giọng hỏi:

-Ai?

-Phong Hoàng Hải Hâm! Người này có bụng dạ khó lường đối với Thiên Phong hoàng thất ta, mai phục trọng binh, mưu đồ làm loạn. Mặc dù Đấu Hoàng cường giả được hưởng đặc ân ngoài vòng pháp luật, nhưng hôm nay nếu người này bình yên rời khỏi Hoàng Thành, sau này Thiên Phong hoàng thất cũng không còn mặt mũi nhìn người khác.

Ở Thiên Phong đế quốc ai cũng biết Hải Hâm là cánh tay phải của Bắc Trác, Cung Đỉnh Thiên chỉ trích Hải Hâm mưu đồ làm loạn, cũng chẳng khác gì trực tiếp tát vào mặt Bắc Trác. Hành động của Cung Đỉnh Thiên rõ ràng là chiến đấu đến cùng với Bắc Đấu tông, không nể mặt cả một Đấu Tôn cường giả, lẽ nào Cung Đỉnh Thiên còn có át chủ bài cường ngạnh nào đó hay sao.

Trong lòng Bắc Trác cũng đầy lo lắng, cho dù Đấu Tôn rất mạnh, nhưng cũng không đạt đến cảnh giới vô địch. Vị hoàng đế Thiên Phong không sợ hãi này, hoặc là có át chủ bài có thể chống đỡ với Đấu Tôn, hoặc là một kẻ vô cùng ngốc. Bắc Trác nhìn lướt qua đám người ở đây, âm thầm cảm thụ, ngoại trừ Đấu Hoàng, ở hiện trường tựa hồ cũng không có cường giả nào lợi hại hơn!

Nếu như không tồn tại cường giả có thể chống lại mình, khẩu khí của Bắc Trác liền lập tức cường ngạnh:

-Cung Đỉnh Thiên, đừng không biết xấu hổ, Thiên Phong hoàng thất người dám không nể mặt bản tôn! Trước tiên thả người của tứ đại gia tộc ra, nợ nần của Bắc Đấu tông chúng ta và hoàng thất sẽ tính sau.

Bắc Trác chỉ đề xuất đưa người của tứ đại gia tộc Bắc Đẩu tông đi, thoát nhìn là nể mặt Thiên Phong hoàng thất, kỳ thật chủ yếu nhất vẫn là sợ động thủ thật, mất hết toàn bộ lực lượng, các tinh anh cũng không khỏi bị hao tổn. Cung Đỉnh Thiên hình như cũng nhìn thấu điểm này, lại càng không chịu thỏa hiệp.

Đối với Cung Đỉnh Thiên mà nói, quan hệ của hoàng thất và tứ đại gia tộc đã bị phá vỡ hoàn toàn, từ hôm nay song phương đã ở vào cục diện chiến đấu đến cùng, bọn họ đã khó khăn chiếm được thời cơ trước, lẽ nào há chịu thả hổ về rừng!

-Nếu đã muốn tính sổ, có gì phải đợi ngày nào khác, Bắc tông chủ, những năm gần đây, Bắc Đẩu tông người cũng không xem Thiên Phong hoàng thất ta ra gì. Chi bằng nhân hôm nay chúng ta tính toán hết nợ nần?

Khiêu khích một Đẩu Tôn, cho dù là loại người cuồng ngạo như Lý Dật, chỉ sợ không phải vạn bất đắc dĩ cũng không dám làm. Cung Đỉnh Thiên thường ngày ít xuất hiện, hôm nay lại trở nên vô cùng cuồng ngạo.

-Được!

Chữ “Được” vừa thốt ra khỏi miệng, thân hình Bắc Trác đã ở trên đài, loại thân pháp di chuyển lợi dụng quy tắc không gian này dĩ nhiên đã vượt ra khỏi cực hạn của đấu kỹ thân pháp, căn bản không cách nào hình dung.

Ngoại trừ Lý Dật từng tiếp xúc với thực lực Đẩu Tôn, nhìn qua trên đài cũng không có người nào kịp phản ứng.

-Mau lui lại!

Lý Dật hét lớn một tiếng, Đẩu Khí tăng lên tới đỉnh phong, không chút nghĩ ngợi lao ra ngoài.

-Hảo tiểu tử, phản ứng nhanh lắm!

Bắc Trác khen một tiếng, trên tay dù sao cũng không lưu tình, búng nhẹ ngón tay, một tấm lụa tơ nhện Đấu Khí yếu ớt lao về hướng Lý Dật.

Lý Dật phát ra một đạo Đấu Khí, thân hình sớm đã lay động trên không trung, nhìn thấy Đấu Khí tơ nhện quẩn về hướng mình, hơn nữa Đấu Khí trong cơ thể lại điên cuồng đánh ra. Chỉ nhìn thấy như vậy, đám người Cung Đỉnh Thiên đã sớm bay khỏi đài quan sát! Tấm lụa Đấu Khí Lý Dật điên cuồng đánh ra tương giao với tơ nhện Đấu Khí tạo ra tiếng nổ lớn ầm ầm. Một tòa đại điện to lớn trong giây lát đã bị đánh nát hơn phân nửa.

Một đạo Đấu Khí tơ nhện tiện tay của Đấu Tôn cường giả khiến một cường giả thực lực Đấu Hoàng đỉnh phong ứng phó như thế, có thể thấy được giữa hai người mặc dù chỉ thua kém một cấp bậc, nhưng chênh lệch thực lực lại cực lớn!

-Người chính là Lý Dật? Quả nhiên không tệ, đáng tiếc, một kẻ có thiên phú tốt như vậy, hôm nay lại phải bỏ mạng ở đây!

Ngữ khí của Bắc Trác ngược lại rất bình thản, trên người tràn ngập một luồng sát ý nghiêm nghị, hiển nhiên đã động sát cơ.

Bắc Trác tuyệt đối không còn lả lẫm với cái tên Lý Dật này!

-Bản thiếu gia có chết cũng không phải chuyện gì lớn lao, chẳng qua chỉ sợ bản thiếu gia vừa chết, Bắc Đấu tông cũng không mở Bắc Đấu giới ra được!

Đối mặt với sát ý dày đặc của Đấu Tôn cường giả, có lẽ cũng chỉ có một mình Lý Dật mới có thể tỉnh táo tạo ra uy hiếp như vậy!

-Tiểu tử, người lừa dối người khác còn được, chẳng lẽ ngay cả bản tôn người cũng muốn lừa dối sao? Thất Tinh giới ở trên người người, giết chết người, Thất Tinh giới dĩ nhiên là của bản tôn!

Bắc Trác quả nhiên không phải người dễ lừa gạt. Thất Tinh giới đứng là trên người Lý Dật, vì lý do an toàn, Lý Dật không đeo Thất Tinh giới trên tay mà nhét vào trong dung giới của mình, không ngờ vẫn bị Bắc Trác cảm nhận được khí tức của Thất Tinh giới.

Lý Dật vỗ tay, Thất Tinh giới thành linh xuất hiện trên tay, tay trái Lý Dật nhặt lấy viên Thất Tinh giới có vẻ ngoài rất bình thường, tay phải chớp động một đoàn hỏa diễm nóng rực đến trắng bệch.

-Bắc lão quỷ, chúng ta đánh cược, xem người có thể hủy diệt Thất Tinh giới trước khi giết chết ta được không!

Bắc Trác hiển nhiên cũng có thể cảm giác được năng lượng bên trong Nam Minh Lưu Hỏa.

-Tiểu tử, người rất có khí phách, nói điều kiện của người ra đi!

Bắc Trác có vẻ hứng thú nhìn Lý Dật, tiểu quỷ này thoát nhìn có vẻ rất khó chơi, chẳng trách Hải Hâm thường xuyên chịu thiệt dưới tay tiểu tử này, xem ra cũng không thể trách Hải Hâm ngu xuẩn, mà vì Lý Dật quá khó chơi thôi.

Bỗng nhiên, Bắc Trác biến sắc, ánh mắt đang quan sát Thất Tinh giới trong tay Lý Dật chợt chuyển hướng về phía chính giữa Thiên Phong cửu điện!

Thiên Phong cửu điện, ba điện một tổ, ba tổ kiến trúc hiện lên một khối xếp đặt hình tam giác. Lúc này, trên quảng trường ở chính giữa ba tổ đại điện, một cột trụ thủy tinh đang chậm rãi dâng lên.

Khi cột trụ thủy tinh này dâng lên, thiên địa lập tức u ám!

Mây đen dày đặc đầy trời cũng không phải từ bốn phía tụ lại, mà được sinh ra từ sóng động không gian kịch liệt. Một luồng khí tức vô cùng âm hàn tràn ngập toàn bộ không gian. Thiên Phong cửu điện lập tức u ám, khắp nơi lấp lánh một tia huyết hồng sáng bóng quỷ dị.

Trong các tia huyết hồng sáng bóng này có một luồng năng lượng khiến người ta chấn động, luồng năng lượng cực đại đến mức ngay cả một Đấu Hoàng cường giả cũng không dám nhìn thẳng! Khi những tia huyết hồng sáng bóng còn đang không ngừng phản ứng nhiệt hạch, mơ hồ lại có xu thế càng ngày càng lớn mạnh.

Chính là loại tình cảnh này khiến Bắc Trác biến sắc:

-Thiên Phong điện trận!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Không Gian Sụp Đổ

Q.6 - Chương 73: Không Gian Sụp Đổ

Có thể làm một Đấu Tôn cường giả sắc mặt đại biến, hiển nhiên tuyệt đối không phải chuyện bình thường. Chuyện trước mắt này còn khiến Bắc Trác chú ý hơn Bắc Đấu giới, có thể thấy được, tình thế nghiêm trọng đến trình độ nào!

Bắc Trác khẽ quát một tiếng

-Thiên Phong điện trận.

Thân hình biến mất trước mặt Lý Dật, có thể thấy hăn nắm bắt cực nhanh, làm việc vô cùng quả quyết!

Nháy mắt sau đó, Bắc Trác đã xuất hiện trên không một tòa đại điện, một tấm lụa Đấu Khí màu ngà sữa giống như thác nước tuôn xuống nóc đại điện. Dưới sự oanh kích của đạo Đấu Khí này, tòa đại điện cao bảy tầng giống như con quái vật khổng lồ, trong nháy mắt tan rã thành đá vụn.

Không có thời gian thưởng thức thành quả của mình, Bắc Trác lại xuất hiện trên không trung một tòa đại điện khác, theo cách cũ phá huỷ tòa đại điện trong nháy mắt.

Mặc dù Đấu Tôn cường giả còn chưa có năng lực dời sơn lấp biển, nhưng muốn hủy diệt một tòa đại điện thực sự không tốn quá nhiều sức lực. Khi làm tất cả những việc này, Bắc Trác vẻ mặt ngưng trọng, xuống tay cũng đầy quả quyết. Đáng thương nhất là đám quân bản nỏ trên nóc đại điện, còn chưa rõ là chuyện gì xảy ra đã bị một luồng sức mạnh không cách nào chống lại phá tan thành từng mảnh, cùng với tiếng nổ ầm ầm bị chôn vùi bên trong mảnh vỡ ngói vụn.

Khi Bắc Trác làm tất cả những việc này, có một người khác cũng không hề nhàn rỗi.

Cung Đỉnh Thiên đứng bên cạnh trụ thủy tinh phía trên quảng trường chính giữa cửu điện, cả người bị hào quang vô cùng thần bí quý dị bên trên trụ thủy tinh phát ra bao phủ. Tất cả đám tay chân kỳ quái hình như đều đang lẩm bẩm cái gì, theo động tác của Cung Đỉnh Thiên, hào quang huyết sắc cấp tốc lưu chuyển bên trên trụ thủy tinh, giống như cảm ứng được quang mang huyết sắc, năng lượng rực rỡ màu huyết hồng trong không gian xung quanh cửu điện cũng càng ngày càng dồi dào.

-Thiên Phong điện trận, ha ha, Thiên Phong điện trận!

Trong đầu Lý Dật bỗng nhiên truyền đến âm thanh cổ quái của Xà tôn giả.

-Sư phụ, Thiên Phong điện trận này rất lợi hại sao? Ngay cả Bắc Trác là Đấu Tôn cũng phải kiêng kị!

-Không phải lợi hại, mà là vô cùng lợi hại. Nếu như năng lượng điện trận tụ tập đến mức tận cùng, đừng nói hẳn là một Đấu Tôn, cho dù là Đấu Thánh cường giả cũng sẽ bị xé rách trong nháy mắt!

Khó trách Cung Đỉnh Thiên có can đảm khiêu chiến với Bắc Trác, thì ra hẳn còn cất giấu chiêu thức át chủ bài! Nguồn năng lượng có thể xé rách Đấu Thánh cường giả trong nháy mắt, không phải nguồn năng lượng mà cường giả cấp độ như Lý Dật có thể tưởng tượng.

-Chỉ có điều, hình như Thiên Phong điện trận này không có cách nào đạt tới năng lượng cực hạn. Chín điện đã bị hủy mất bốn điện, giờ lại bị hủy thêm một điện, trận pháp này sụp đổ rồi. Tiểu tử, chạy mau đi!

Mặc dù gọi Lý Dật chạy trốn, nhưng ngữ khí của Xà tôn giả ngược lại không hề vội vã.

Chạy trốn hiện tại chỉ sợ không hợp tình hình thực tế, những quang mang màu hồng đậm tựa hồ đã trải rộng toàn bộ không gian xung quanh cửu điện, Lý Dật mới không có hứng thú đi thăm dò uy lực của bọn chúng. Huống hồ, Lý Hàn, Cung Vô Song còn ở đây, nếu chạy trốn một mình có lẽ không phù hợp với tính cách của Lý Dật.

-Điện trận này sụp xuống sẽ như thế nào?

-Không biết, dù sao cũng không có chuyện gì tốt!

Trong lúc nói chuyện, Bắc Trác đã xuất hiện trên không trung tòa đại điện thứ năm, tựa hồ có một chút do dự nhưng Bắc Trác vẫn phát ra một đạo Đấu Khí vô cùng hùng hậu, phá hủy đại điện trong nháy mắt.

Khi tòa đại điện thứ năm này bị hủy, trụ thủy tinh ở chính giữa quảng trường đột nhiên trở nên cuồn cuộn, hào quang đỏ như máu đã không chịu sự khống chế của Cung Đỉnh Thiên. Cung Đỉnh Thiên biến sắc, phun ra một ngụm máu tươi, bỗng nhiên bị đẩy ra mấy chục thước. Cùng lúc đó, bên ngoài trụ thủy tinh bắt đầu xuất hiện từng vết rạn, từ chỗ vết rạn, sương mù màu đỏ như máu chậm rãi tràn ngập ra ngoài.

-Cung Đỉnh Thiên, không ngờ người có thể khởi động Thiên Phong điện trận, xem ra bản tôn vẫn xem thường người rồi!

Lúc này Bắc Trác đã ngừng phá hủy đại điện, vọt đến trước mặt Cung Đỉnh Thiên .

Cung Đỉnh Thiên lau vết máu bên khóe miệng, mặt tái nhợt như người chết, lại tràn đầy lạnh lùng:

-Bắc lão quỷ, ta cũng thật không ngờ, người có thể ngăn cản!

-Ngăn cản, hừ, tên điên này, sợ rằng hôm nay chúng ta đều phải táng thân nơi này!

Bắc Trác lạnh lùng nhìn xung quanh. Một vùng Thiên Phong cửu điện bừa bãi, lúc này bị những hào quang màu đỏ sậm bao vây bên trong, trong âm u lóe ra những hào quang khiến cho người ta bất an, những hào quang này giống như một đám lôi điện, lóe lên, không ngừng bạo liệt, phảng phất đã không còn là không gian ban đầu, mà đi tới một không gian khác. Hào quang muốn xuyên thấu này làm cho người ta cảm thấy sợ hãi, cho dù là Bắc Trác có thực lực Đấu Tôn cũng không dám mạo hiểm nếm thử.

-Có thể táng thân cùng với Đấu Tôn, trăm chết cũng đáng!

-Người có tư cách táng thân với bản tôn sao? Nếu bản tôn đoán không sai, điện trận này sẽ sụp đổ rất nhanh, còn sau khi sụp đổ sẽ phát sinh cái gì, Cung Đỉnh Thiên người không đoán được, bản tôn cũng không biết, nhưng có một điều bản tôn có thể khẳng định, người nhất định sẽ chết trước bản tôn.

-Hừ, nếu không phải bị người phá hỏng, làm sao xuất hiện tình huống này!

-Bản tôn không phá hỏng, chẳng lẽ trợn mắt nhìn người hoàn thành kết trận, lợi dụng điện trận đuổi giết bản tôn sao?

Lúc này hai nhân vật đỉnh cao nhất của Thiên Phong đế quốc lại cãi vã nhau như hai đứa trẻ. Chuyện tức cười như vậy nhưng mọi người ở đây lại không có ai có thể cười.

Bất cứ ai cũng nhìn ra được, uy lực của Thiên Phong điện trận này vượt ra khỏi trình độ hợp lực đối kháng của những cường giả ở đây.

-Sư phụ, người miêu tả điện trận này một chút xem, xem xem ta có thể nghĩ ra cách phá giải hay không!

-Phá giải? Tiểu tử ngốc, loại điện trận này được gọi là đệ nhất đại trận của Đấu Thần đại điện, một Đấu Hoàng nhỏ bé như ngươi há có thể hóa giải được.

-Người cứ nói một chút xem, không dối gạt sư phụ, trong khoảng thời gian lão thức tỉnh thật ra có một người đưa cho ta một quyển bí tịch trận pháp vô danh, đối với trận pháp, đồ nhi ta cũng hơi có chút tâm đắc.

Xà tôn giả trầm tư một lát, mới chậm rãi nói:

-Điện trận này rút cuộc cổ quái như thế nào, ngay cả bản tôn cũng không hiểu lắm. Bản tôn chỉ biết là, những đế quốc có mấy ngàn năm lịch sử đều có một loại điện trận như vậy. Trong điện trận này, ngưng tụ Đấu Khí của Đấu Thần sáng lập ra đế quốc lúc ban đầu. Những Đấu Khí này bị phong ấn tại cửu tòa đại điện, chẳng những không suy yếu, ngược lại có thể chậm rãi hấp thu linh khí thiên địa, càng ngày càng mạnh mẽ. Về phần điều khiển loại điện trận này như thế nào cũng là một chuyện cực kỳ phức tạp, đại đa số hoàng thất đế quốc đều trải qua chiến loạn, hoặc là phân tranh nội bộ, phương pháp điều khiển điện trận đã sớm chôn vùi, không ngờ Thiên Phong đế quốc vẫn còn truyền thừa lại.

-Nói cả buổi cũng không có một chút tác dụng nào để đồ nhi phá trận!

-Kỳ thật, bản tôn ngược lại cảm thấy hứng thú hơn với tình hình sau khi điện trận sụp đổ. Điện trận này vừa khởi động đã bị phá hư một nửa, rút cuộc sẽ phát sinh thành chuyện như thế nào, thật sự rất đáng chờ mong!

Không ngờ Xà tôn giả lại suy nghĩ đến vấn đề này, Lý Dật thiếu chút nữa thổ huyết. Không biết tình hình như thế nào, chỉ nghe thấy hai chữ “sụp đổ” đã biết nhất định không phải tình hình gì tốt!

-Tiểu tử, chỉ sợ ngươi không biết, nếu như điện trận này kết thành, sẽ hình thành một không gian tương tự tại Đấu Thần cường giả kết xuất

xung quanh điện trận này. Bên trong không gian này, ai điều khiển điện trận, ai có năng lực khống chế tương tự Đấu Thần đối với mình, nói cách khác, bên trong cảnh giới của người điều khiển là tồn tại vô thượng.

Lý Dật không khỏi tức cười, có chút tiếc hận thay Cung Đỉnh Thiên, còn thiếu một chút may mắn, nếu như điện trận này kết thành, như vậy Bắc Đấu tông xem như phải bỏ mạng ở đây rồi.

Lúc này, trong không gian quỷ dị, tất cả mọi người như tạm thời quên hết tồn tại của kẻ địch vừa mới giăng co sinh tử, mà chỉ mờ mịt nhìn những ánh sáng màu đỏ sậm trí mạng!

Không biết từ lúc nào, Cung Vô Song lặng yên đi tới bên cạnh Lý Dật, sau đó Lý Dật cảm giác tay áo bị Cung Vô Song xiết chặt.

-Lý Dật, ta sợ!

Cung Vô Song nói khẽ, nhẹ đến mức như tiếng muỗi bay.

Nói thật, trong lòng Lý Dật cũng sợ hãi, loại tình huống âm trầm kinh khủng này, loại sợ hãi không biết sinh tử này, chỉ cần là một người có tâm tư có tình cảm đều cảm thấy sợ hãi.

-Cung tỷ tỷ, nếu tỷ sợ, ta sẽ kể chuyện cười cho tỷ!

Lý Dật nhớ lại một câu truyện cười của kiếp trước:

-Có ba chú chuột cùng thi nói khoác, chú thứ nhất nói, ta không ăn thuốc diệt chuột một ngày, ta sẽ đau bụng. Chú thứ hai chỉ nói, ta không giẫm bẫy chuột một ngày, ta sẽ ngứa ngón chân. Lúc này chú chuột thứ ba không chút hoang mang mà chỉ tấm nệm của mình nói, các người nhìn thấy không? Làm bằng da mèo đấy!

Cung Vô Song khẽ mỉm cười, ngược lại thở dài, cười khổ nói:

-Lúc này người còn có thể kể chuyện cười cho ta sao, Lý Dật, người rút cuộc có phải người hay không?

Lý Dật nuốt một ngụm nước bọt, cười khổ nói:

-Ta không phải người, ta là cầm thú!

-Cầm thú, kể chuyện cười tiếp đi!

Lý Dật trầm tư hồi lâu cũng không tìm được câu chuyện cười phù hợp, những câu chuyện cười dâm tục kiếp trước thật ra không ít, nhưng hắn cũng không muốn lộ ra bản tính cầm thú trước mặt mỹ nữ tuyệt sắc như Cung Vô Song, suy nghĩ hồi lâu mới nói:

-Không kể truyện cười nữa, ta hỏi người một vấn đề. Nếu có hai người rơi xuống một cái bẫy, một người té chết một người vẫn còn sống, người đã chết gọi là người chết, vậy người còn sống tên là gì?

-Người sống!

Cung Vô Song không chút nghĩ ngợi trả lời.

-Không đúng, tỷ thử nghĩ xem/1

Dáng vẻ tập trung tư tưởng suy nghĩ của Cung Vô Song khiến trái tim Lý Dật khê động, mỹ nữ vẫn là mỹ nữ, ngay cả dáng vẻ cau mày suy nghĩ cũng khiến người ta say mê.

Ầm —— Ầm —— Ầm ——

Khi Lý Dật đang quên hết tất cả để thưởng thức mỹ nữ, trong không gian vẫn mơ hồ xao động, bỗng nhiên truyền đến một chuỗi tiếng nổ lớn. Theo tiếng nổ này, toàn bộ mặt đất đều rung động.

Điện trạn bị phá hỏng nửa đường, rốt cuộc đã bắt đầu sụp đổ.

Sụp đổ đầu tiên bắt đầu từ trụ thủy tinh tràn ngập sương mù màu huyết hồng, sương mù thoát ra trong khe hở của trụ thủy tinh càng ngày càng ít, càng ngày càng mỏng manh, khi một đám sương mù huyết hồng bay ra khỏi trụ thủy tinh, trụ thủy tinh tựa hồ mất đi lực sinh mệnh, bắt đầu

trở nên âm đậm, sau đó từ từ co rút lại, không đến một phút đồng hồ đã co rút thành một tinh thể màu đen lớn bằng bàn tay.

-Thứ tốt, tiểu tử, còn không mau đến cướp!

Trong đầu vang lên tiếng nhắc nhở của Xà tôn giả.

Nếu như Xà tôn giả nói là đồ tốt, Lý Dật cũng không nghĩ nhiều, thân hình di chuyển, chạy vội tới nơi trụ thủy tinh trụ biến mất, dùng Đấu Khí nâng viên tinh thể hắc ám, nhét vào trong dung giới của mình, lúc này hẳn mới hỏi:

-Đây là vật gì, có tác dụng gì?

-Nếu như không ngoài dự liệu của ta, đây là hạt giống Đấu Khí của Đấu Thần!

Hạt giống Đấu Khí của Đấu Thần? Lý Dật khiếp sợ tột đỉnh, ở chỗ này bất ngờ lại chiếm được một hạt giống Đấu Khí của Đấu Thần, phải biết rằng Lý Dật tu luyện Thiên Ma cừu biến, chính là phải thôn phệ cường giả mới có thể tiến giai. Đấu Thần là cường giả cấp bậc như thế nào, thôn phệ một hạt giống Đấu Khí như vậy, có thể khiến thực lực của mình đề cao bao nhiêu? Chỉ cần suy nghĩ một chút cũng thấy đây là một chuyện chảy máu mũi!

Trong đầu, Xà tôn giả lại lập tức hắt một chậu nước lạnh:

-Chỉ có điều chớ đắc ý, với thực lực của ngươi bây giờ, vẫn không nên mạo hiểm luyện hóa hạt giống Đấu Khí này, ta sợ ngươi không luyện hóa được, ngược lại sẽ bị cản trở!

Lúc này, toàn bộ không gian trở nên cực kỳ bất ổn, ánh sáng đỏ đậm xung quanh không lập loè như ban đầu nữa mà bắt đầu tới lui xung quanh không theo quy tắc nào hết!

-Tất cả mọi người đến bên cạnh ta, tăng Đấu Khí lên tới cực hạn, bố thành phòng ngự Đấu Khí !

Bắc Trác uy nghiêm quát.

Dưới hiện tượng quỷ dị này, tất cả mọi người hầu như không hề nghĩ ngợi, theo lời Bắc Trác nói, xúm lại thành một vòng tròn, các hệ phòng ngự Đấu Khí thôi phát đến mức tận cùng, một Đấu Tôn, mười Đấu Hoàng, vô số Đấu Vương, những cường giả này đồng thời ngưng tụ Đấu Khí phòng ngự cực hạn, chỉ sợ phóng mắt toàn bộ Đấu Thần Đại lục, đây cũng được xem là sức mạnh lớn nhất trong lịch sử.

Ở bên ngoài đạo phòng ngự này, không gian đã bắt đầu sụp đổ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Điên Cuồng Tấn Cấp

Q.6 - Chương 74: Điên Cuồng Tấn Cấp

Quá trình sụp đổ của không gian điện trận cực kỳ khủng bố, những ánh sáng đỏ sậm giống như một đám lôi điện năng lượng kinh người, không ngừng nổ tung ra nhiều đóa năng lượng hỏa diễm, đánh thẳng vào tấm chắn Đấu Khí mạnh nhất trong lịch sử.

Mỗi một lần bùng lên lại có một gã cường giả há miệng phun ra máu tươi, màu máu tươi càng làm nổi bật hỏa diễm huyết sắc bên ngoài bức chắn, khủng bố tới cực điểm, cũng làm cho người ta khiếp sợ tới cực điểm.

Không ai dám khẳng định bức chắn Đấu Khí có thể đối kháng lại những năng lượng tàn sát bừa bãi, đúng là loại tình thế không xác định này khiến cho các cường giả và tinh anh quen lục đục với nhau lúc này cũng không dám có rắp tâm giữ lại thực lực, chờ đợi nguy cơ qua đi lại đối phó với kẻ địch. Lúc trước không lâu hai bên còn là hai thế lực lớn sống chết đến cùng, lúc này lại là cảnh tượng vui vẻ một lòng “Đoàn kết chân thành”.

-Mẹ kiếp, vẫn chưa hết sao!

Một trường lão Tông gia phun ra một ngụm máu tươi, không nhin được kêu lên. Những năng lượng màu đỏ sậm lấp lánh, bạo liệt giống như không bao giờ kết thúc, trùng kích vào Đấu Khí phòng ngự càng ngày càng ít. Trước mặt loại năng lượng này, bất cứ cá thể nào cũng lộ vẻ vô cùng bé nhỏ, kể cả Đấu Tôn cường giả Bắc Trác!

Lý Dật vẫn ở sau lưng hai người Cung Vô Song và Lý Hàn, lão gia nhà Lý Dật tựa hồ đã tiến bộ không ít, có thể hoàn toàn chống đỡ mà không phun huyết. Còn Cung Vô Song chống đỡ vẫn có chút khó khăn, nếu như không phải Lý Dật thỉnh thoảng rót một luồng thánh hệ Đấu Khí vào trong cơ thể nàng, Cung Vô Song có thể sẽ bạo thể thân thể giống như một vị trường lão nào đó.

Cảm nhận được Đấu Khí Lý Dật rót vào trong cơ thể mình, Cung Vô Song vô cùng cảm động. Trong tình thế này, dự trữ thêm một tia Đấu Khí sẽ có thêm một phần hi vọng sống sót, sử dụng Đấu Khí trợ giúp người khác, trừ phi là người đó còn quý giá hơn tính mạng của mình.

Đây là Lý Dật vẫn giáo quyệt, tự phụ, cuồng ngạo và háo sắc đó sao?

Trên mặt Cung Vô Song hiện lên vẻ đỏ ửng, thân thể không tự chủ dựa vào người Lý Dật.

Những người khác không rảnh rồi chú ý tới màn này, nhưng Quân Nhất Tiểu từ khi hiện thân, ánh mắt vẫn dán chặt vào Cung Vô Song, nhìn thấy Cung Vô Song chủ động bày tỏ yêu thương với Lý Dật, lập tức hận đến mức ngứa răng ngứa lợi. Một luồng ác niệm tự nhiên sinh ra, ngón tay vẽ mấy chỉ quyết tạo ra một đạo Đấu Khí vô hình nện về hướng Lý Dật!

Cảm nhận được luồng khí tức này, Lý Dật không chút nghĩ ngợi, trả lại một đạo Âm Dương Thần Lô. Hai luồng Đấu Khí tương giao, lập tức nổ tung một đạo sóng xung kích trong bức chắn phòng ngự. Thiếu đi hai Đấu Hoàng, bên ngoài bức chắn Đấu Khí nhất thời xao động, nhanh chóng rút nhỏ đi vài phần.

-Các người làm gì vậy? Muốn chết chứ liên lụy mọi người!

Bắc Trác liếc nhìn Quân Nhất Tiểu, cảnh tượng vừa rồi hẳn đương nhiên nhìn thấy, nhưng nếu kêu hắn theo lẽ công bằng chỉ trích sai lầm của Quân Nhất Tiểu cũng không phải phong cách của Bắc Trác, cho nên mới mắng cả hai người.

Lý Dật cũng không thèm chấp nhặt, khinh thường liếc nhìn Quân Nhất Tiểu, càng dựa sát vào Cung Vô Song.

Quân Nhất Tiểu mặc dù tức giận, nhưng cũng không dám làm càn quá mức, nếu gây chuyện nữa, đừng nói là đám người Lý Dật không buông tha cho mình, mà ngay cả Bắc Trác chỉ sợ còn tiêu diệt mình trước.

Tiết mục xen giữa này mọi người đều nhìn thấy, tuy nhiên tất cả đều giả bộ không nhìn thấy chuyện Cung Vô Song công khai cầm sừng Lý Nhiên.

-Tiểu tử, ta thật ra có một ý tưởng, không biết người có can đảm đi làm hay không!

Trong đầu Lý Dật bỗng nhiên vang lên âm thanh của Xà tôn giả.

Lý Dật trả lời:

-Sư phụ, người xem Lý Dật ta giống một người sợ chết hay sao? Ta thích nhất một câu, cầu phú quý trong hiểm họa, không có chút mạo hiểm, sao có thể làm nên đại sự.

-Nhưng mạo hiểm này rất lớn, ngay cả nếu bản tôn đích thân đi làm, chỉ sợ cũng chỉ có một phần ngàn, hoặc là một phần vạn cơ hội thành công.

Xà tôn giả nói rất chân thật, không có một chút nào đùa giỡn.

Nếu là một phần ngàn, một phần vạn cơ hội, vậy chính là nói, nếu thành công sẽ là thu hoạch gấp ngàn vạn lần, Lý Dật vui vẻ nói:

-Trước tiên nếu thành công sẽ có lợi ích gì, nếu có lợi ích lớn lao, Lý Dật ta sẽ không do dự đi làm.

Kiếp trước có một nhà triết học hình như đã từng nói: Vốn liếng nếu có 100% lợi nhuận sẽ dám chà đạp lên tất cả pháp luật trong nhân gian! Đối với Lý Dật mà nói, nếu có đầy đủ lợi ích, hẳn sẽ dám chà đạp lên tất cả mạo hiểm!

-Đừng thừa nước đục thả câu, theo tình cảnh trước mắt, cơ hội sống sót của chúng ta có lẽ cũng chỉ có một phần ngàn một phần vạn thôi!

Xà tôn giả trầm tư một lát mới chậm rãi nói:

-Người vừa mới lấy được viên hạt giống Đấu Khí của Đấu Thần, nếu như phải đợi người có năng lực luyện hóa nó, tối thiểu phải đợi đến lúc có thực lực trên Đấu Tôn ngũ tinh. Nói thật, mặc dù người tấn cấp rất nhanh, nhưng muốn đạt tới cảnh giới kia, cũng không phải chuyện ngày một ngày hai. Ý của ta là, nếu như người có thể mượn lực sụp đổ của điện trận này, nói không chừng hiện tại có thể luyện hóa nó!

Xà tôn giả vừa nói ra lời này, Lý Dật liền lập tức cảm thấy lạnh cả người.

Lợi dụng lực sụp đổ của điện trận luyện hóa hạt giống Đấu Khí của Đấu Thần, chuyện này nghe ra thật khó tin. Hai luồng lực lượng này, cũng không phải thứ với thực lực hiện tại của Lý Dật có thể tưởng tượng. Một khi thất bại chỉ có kết cục bạo liệt tại chỗ.

-Cho nên ta mới nói chuyện này cực kỳ mạo hiểm!

Một lúc lâu không nghe thấy Lý Dật trả lời, Xà tôn giả thân nhiên nói. Lý Dật cự tuyệt, đó cũng là chuyện hợp tình hợp lý.

-Luyện hóa hạt giống Đấu Khí của Đấu Thần, cuối cùng ta có thể có được bao nhiêu lợi ích?

Lý Dật rốt cuộc mở miệng hỏi.

-Chuyện này có trời mới biết, nhưng ta suy đoán, ít nhất có thể làm người thăng lên ba sao.

Đối với một Đấu Hoàng cường giả mà nói, thăng lên một sao là chuyện cực kỳ khó khăn, người có thiên phú bình thường mà lại không có kỳ ngộ cơ duyên, mấy năm mấy chục năm không được tấn cấp cũng là chuyện hết sức bình thường. Bây giờ thăng liền ba sao, lợi nhuận này xác thực đã đạt đến một trăm phần trăm.

-Hơn nữa, trong quá trình luyện hóa hạt giống Đấu Khí, người còn có thể hấp thu lực sụp đổ của điện trận, nói không chừng sẽ thăng thêm nhiều hơn!

-Sự phụ, ta sẽ làm với bất cứ giá nào!

Lý Dật khí phách nói.

Giật giây thành công, Xà tôn giả cũng cực kỳ vui mừng. Lão quỷ này, bản thân cũng là người cực thích mạo hiểm, nếu không cũng sẽ không có tu vi cao như vậy.

-Nếu như vậy, vậy người hãy lấy hạt giống Đấu Khí của Đấu Thần ra đây trước!

Một tay Lý Dật thôi phát Đấu Khí gia nhập bức chắn phòng ngự, một tay khác Lý Dật lấy từ trong dung giới ra một viên tinh thể màu đen. Tựa hồ cảm ứng được Lý Dật muốn làm cái gì, trên tinh thể màu đen mơ hồ hiện lên một tầng hào quang. Sau đó trong nháy mắt Lý Dật hé miệng, liền tự động chui vào bên trong cơ thể Lý Dật, nhanh chóng trượt về hướng đan điền khí hải.

Hạt giống Đấu Khí của Đấu Thần vừa mới nhập vào đan điền khí hải, một luồng năng lượng thô bạo mạnh mẽ đã tản phát ra.

-Nhanh, xông ra bức thành phòng ngự, tiếp nhận lực sụp đổ của điện trận!

Lý Dật cũng không suy nghĩ nhiều, co rút Đấu Khí lại, trên vị trí bức thành phòng thủ mà hắn điều khiển đột nhiên xuất hiện một lỗ thủng, Lý Dật phi thân ra ngoài từ chỗ hở kia.

Năng lượng màu đỏ sậm phía ngoài tựa hồ cũng cảm ứng được lỗ hổng này, lập tức vọt tới, tương giao với Lý Dật vừa bắn ra ngoài. Dưới sự chỉ dẫn cấp tốc của Xà tôn giả, Lý Dật dễ dàng Đấu Khí thiên ma cửu biến đến cực hạn theo công pháp thiên ma cửu biến, luồng năng lượng màu đỏ sậm tựa hồ cảm ứng được sự tồn tại của thiên ma Đấu Khí, cũng không đánh bay Lý Dật, mà trong nháy mắt chui vào bên trong cơ thể Lý Dật.

Luồng năng lượng màu đỏ này giống như sông lớn tràn lan, chống đỡ kinh mạch Lý Dật đến cực hạn, rót thẳng vào đan điền khí hải. Lúc này, năng lượng của hạt giống Đấu Khí Đấu Thần cũng nhanh chóng bành trướng, trong nháy mắt xoắn làm một với luồng năng lượng màu đỏ sậm.

Uy lực của hai luồng năng lượng cực kỳ lớn, đây đưa một hồi Lý Dật cảm giác huyết dịch toàn thân giống như nhất thời sôi trào.

Hành động này của Lý Dật khiến tất cả mọi người trong bức thành phòng ngự đều trợn mắt há hốc mồm. Ngay cả kẻ điên cuồng nhất cũng sẽ không làm ra loại động tác điên cuồng như vậy! Lý Dật muốn làm gì chứ. Hiện tại có thể rõ ràng nhìn thấy, trên thân thể Lý Dật, tất cả da thịt đã bạo lộ ra ngoài, cơ thể cũng bắt đầu chảy máu tươi!

Bạo thể bỏ mình! Đây là suy nghĩ của tất cả mọi người bên trong bức thành che chắn!

Ngay cả bản thân Lý Dật cũng cảm thấy muốn bạo thể rồi!

-Trấn định tâm thần, bản tôn giúp ngươi một tay!

Trong dung giới, một luồng Đấu Khí nhu hòa và hùng hậu chui vào bên trong cơ thể Lý Dật, theo luồng Đấu Khí dũng mãnh này, tâm thần Lý

Dật hơi chấn động, nhanh chóng dẫn đạo luồng Đấu Khí này rót vào đan điền khí hải, hình thành một bức tường phòng ngự, bao trùm năng lượng lên chỗ hai luồng sức mạnh giao hòa làm một.

-Dùng thiên ma cửu biến luyện hóa hạt giống Đấu Khí!

Thiên ma cửu biến được xưng là công pháp Đấu Khí nhất đẳng của Đấu Thần Đại lục, quả nhiên có chút huyền cơ, hai luồng năng lượng giao hòa thành thạo lao về hướng hạt giống Đấu Khí.

Hạt giống Đấu Khí Đấu Thần tựa hồ còn sót lại một tia linh hồn Đấu Thần, giống hệt như vật còn sống, hiển nhiên không chịu cam tâm luyện hóa như vậy, càng trở nên cuồng bạo.

Loại cuồng bạo này khiến Lý Dật đang lơ lửng giữa không trung toàn thân rung động lắc lư không ngớt, khắp cơ thể đỏ bừng, luồng hào quang đỏ hồng này khiến kinh mạch toàn thân Lý Dật lập tức hiện ra trước mặt mọi người.

Chẳng qua Lý Dật đến bây giờ còn chưa bạo thể bỏ mình.

Xung quanh Lý Dật, những năng lượng đỏ sậm giống như nhận được triệu hoán nào đó, bỏ qua công kích bức thành phòng ngự che chắn, ngược lại nhào vào bên trong cơ thể Lý Dật.

Bên trong cơ thể Lý Dật, lúc này quả nhiên hỗn loạn vô cùng. Lực sụp đổ của điện trận, lực của hạt giống Đấu Khí Đấu Thần, lực Xà tôn giả đưa vào, lực của bản thân thiên ma cửu biến, bốn luồng lực lượng này giống như thế lực tứ phương, tranh đấu không ngừng giữa kinh mạch và đan điền khí hải!

Những biến hóa này, người ngoài hiển nhiên không nhìn ra. Bọn họ chỉ thấy một tên điên toàn thân máu chảy đầm đìa, sắp sửa bạo thể.

Cuối cùng lực cuồng bạo của hạt giống Đấu Khí Đấu Thần dưới sự thuận phục của năng lượng đỏ sậm không ngừng tuôn vào, từ từ có xu thế bình

tĩnh, còn những năng lượng đỏ sậm cũng chậm rãi bị tiêu hao.

Lúc này Lý Dật cảm giác như hồn rời khỏi xác, chỉ có một ngụm khí tức giống như tơ nhện đang thoi thóp.

-Tiểu tử, đứng vững, bước đầu tiên đã hoàn thành.

Xà tôn giả không ngừng khích lệ, lại liên tục rót hai luồng Đấu Khí vào trong cơ thể Lý Dật.

-Ta còn chưa chết sao!

Hai luồng Đấu Khí nhu hòa khiến Lý Dật khôi phục tâm thần, chẳng qua hiện tại hắn hoàn toàn không cảm giác được tồn tại của thân thể mình, phảng phất chỉ còn lại thể linh hồn. Ngược lại hắn nhìn thấy sự hỗn loạn trong đan điền khí hải và kinh mạch rất rõ ràng. Lý Dật cũng không quan tâm, lập tức vận hành Đấu Khí thiên ma cửu biến đến mức tận cùng, từng chút một bắt đầu luyện hóa hạt giống Đấu Khí Đấu Thần!

-Tiểu tử này, rút cuộc hắn đang làm gì chứ?

-Điên rồi!

Ngoại trừ hai chữ này, tựa hồ không có bất kỳ lý do giải thích hành động của Lý Dật bây giờ.

Đúng là điên rồi, theo hạt giống Đấu Khí không ngừng bị luyện hóa, Lý Dật cảm thấy thực lực của mình đang đề thăng rất nhanh, tốc độ tăng lên cũng chỉ có thể dùng hai chữ “Điên rồi” để hình dung!

Ba sao! Bốn sao! ! Năm sao! ! ! Sáu sao! ! ! ! Bảy sao! ! ! ! Tám sao! !
! ! ! !

Thậm chí thăng lên sáu sao, đạt đến cảnh giới Đấu Hoàng bát tinh.

Đấu Hoàng bát tinh, mặc dù dựa vào Thiên Khôn Địa Càn Châu, Lý Dật hoàn toàn có thể vượt qua cảnh giới này, nhưng thực lực bản thân mới

đúng là vương đạo. Chỉ có thực lực bản thân tăng lên, mới có thể nhìn thấy cảnh giới cao hơn. Cách Đấu Tôn chỉ có hai bước nữa thôi!

-NGAO ——

Một tiếng thét dài, Lý Dật lơ lửng giữa không trung bỗng nhiên triển khai tứ chi.

-Hắn còn chưa chết!

Đôi mắt Cung Vô Song lập tức lấp lánh.

Ngữ khí kích động của Cung Vô Song rơi vào trong tai Lý Dật, khiến Lý Dật vô cùng vui mừng và cảm động, mỹ nữ cực phẩm này, xem ra chỉ cần lúc này không chết, đã có thể trở thành đồ dùng trên giường mình rồi.

-Lý Dật, mau nói cho ta biết, người sống kia tên gì?

Lý Dật sững sờ, lập tức phun ra một ngụm máu tươi, cô nàng này, không ngờ vẫn còn vương vấn câu hỏi này trong đầu.

-Ngực to mà không có não, đương nhiên tên là Cứu Mạng rồi!

Lý Dật trả lời một câu, sau đó trước mắt chợt tối sầm, hôn mê bất tỉnh, từ giữa không trung hung hăng rơi xuống.

Khi Lý Dật rơi xuống, những năng lượng màu huyết hồng vốn đã mỏng manh cuối cùng cũng tiêu hao hết, bầu trời màu lam nhạt và Thiên Phong cửu điện thay chất bữa bãi cuối cùng cũng chậm rãi trở lại bình thường trong tầm mắt mọi người.

Nhìn thấy Lý Dật toàn thân là máu, vẫn không nhúc nhích, trong mắt Bắc Trác ngược lại lộ ra vẻ khâm phục:

-Mặc dù ta và ngươi là địch nhân, nhưng lần này ngươi trả giá tính mạng của mình cứu được mọi người, chỉ dựa vào điểm này, bản tôn sẽ không

làm khó Lý Minh và Vạn Triều Lý gia!

Trong mọi người, Lý Nhiên không cho rằng như vậy:

-Tiểu tử này có hảo tâm chịu bỏ thân cứu chúng ta như vậy sao?

-Hừ, tiểu nhi vô tri , nếu không phải Lý Dật xả thân hấp thu năng lượng, lúc này nói không chừng chúng ta đã hóa thành bột mịn rồi!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Dưỡng Thương

Q.6 - Chương 75: Dưỡng Thương

Lý Dật phi thân ra khỏi bức thành phòng ngự, những năng lượng huyết hồng nhào vào trong cơ thể Lý Dật, khiến Lý Dật toàn thân đầy máu, điểm này tất cả mọi người đều nhìn thấy, cộng thêm Bắc Trác cũng khẳng định hành động xả thân cứu người này của hắn, vì vậy không có ai dám hoài nghi.

Hiện trường lập tức hiện lên một vẻ xấu hổ!

Trong tình thế như vậy lại đột nhiên xuất hiện một trận chiến sinh tử, thật sự có chút quỷ dị.

Một lúc lâu sau, Bắc Trác mới nói:

-Cung Đỉnh Thiên, chuyện hôm nay đến đây tạm dừng!

Lúc này nếu ra tay thật sự vô cùng xấu hổ, dù sao Lý Dật vừa mới thể hiện tình cảnh cảm động xả thân cứu người. Phương diện khác, cũng là phương diện chủ yếu nhất, thực lực của tất cả những người ở đây lúc này sợ rằng chỉ còn chưa đến nửa thành, chiến đấu sinh tử thật sự, cũng không có ai dám đảm bảo bên mình có thể có thể chiếm được tiện nghi gì.

Cung Đỉnh Thiên dĩ nhiên càng không muốn động đến binh khí, Thiên Phong điện trận át chủ bài lớn nhất của hắn đã bị hủy, hắn còn có lực lượng gì đối mặt với một Đấu Tôn, cho dù là Đấu Tôn chỉ còn nửa thành thực lực.

- Vậy chúng ta không tiến!

Đám người Bắc Trác cũng không gì thêm, giẫm chân tại chỗ đã lao ra ngoài Thiên Phong cửu điện lúc này đã thành một vùng phế tích. Ngự không mà đi, hóa khí đấu cánh, đối với những cường giả trước mắt này mà nói đã thành chuyện xa xỉ, cho dù là bước chân đều có chút phù phiếm.

Đưa mắt nhìn đám người tứ đại gia tộc Bắc Đấu tông rời khỏi, ánh mắt của Cung Đỉnh Thiên mới quăng đến trên người Lý Dật.

Bên cạnh Lý Dật, Cung Vô Song đang ngồi trên mặt đất, đờ đẫn nhìn Lý Dật, vẻ mặt đầy đau thương. Bỗng nhiên, chỉ nghe thấy bên kia người Lý Dật, Lý Hàn vui mừng hét lên:

-Hắn còn sống, Dật nhi còn sống!

Lý Dật xác thực chưa chết, nhưng lúc này hắn cũng chẳng khác gì đã chết.

Thăng liên sáu tinh, chuyện này đã hao tổn hầu như toàn bộ tinh khí của Lý Dật, đã vượt qua cực hạn của sức chịu đựng. Nếu như không có những Đấu Khí phụ trợ của Xà tôn giả, cho dù thăng liên tiếp sáu sao, cuối cùng cũng không khỏi rơi vào kết cục bỏ mạng bi kịch.

Lý Hàn cảm ứng được mạch đập vô cùng yếu ớt trong thân thể Lý Dật, quá đổi vui mừng nhanh chóng rót Đấu Khí vào trong cơ thể, bảo vệ mạch máu của Lý Dật!

Đại hoàng tử vội vàng lao ra khỏi phế tích, vừa chạy vội vừa nghiêm nghị hô lớn:

-Ngự y sĩ, nhanh tìm ngự y sĩ đến đây!

Ba ngày ba đêm, trọn vẹn ba ngày ba đêm, Lý Dật mới tỉnh lại trong trạng thái hôn mê. Đây cũng được xem là lần tu luyện Đấu Khí nguy hiểm nhất, cách thần chết chỉ trong gang tấc. Đối với bệnh tình của Lý Dật, ngự y sĩ trong hoàng cung cũng cảm thấy kinh ngạc, thân thể Lý Dật vô cùng yếu ớt, mất máu quá nhiều, kinh mạch toàn thân phình to gấp mấy lần so với người thường, thể lực hầu như kiệt quệ, toàn bộ hiện lên một trạng thái giả chết. Nhưng đối lập mạnh mẽ với chuyện này, Đấu Khí trong đan điền khí hải của Lý Dật lại vô cùng tràn đầy, từ trong đan điền khí hải tựa hồ có một luồng sức mạnh đang chậm rãi cố gắng chữa trị thân thể của Lý Dật.

Ngoại trừ bổ sung một số dược vật an thần bổ huyết, ích khí dưỡng sinh cho Lý Dật, ngự y sĩ cũng không có nhiều thủ đoạn hơn.

Khi Lý Dật tỉnh lại, một bàn tay thon dài thanh tú đang đút đan dược vào miệng hắn, đôi tay trắng nõn, tinh tế mềm mại vô cùng. Đôi tay này khiến Lý Dật nghĩ đến Cung Vô Song!

-Cung tỷ tỷ sao?

Âm thanh của Lý Dật có chút khàn khàn, nhưng làm hắn cảm thấy thất vọng chính là, sau khi chậm rãi mở mắt ra, hiện ra trước mặt hắn, chỉ là một thị nữ có dáng vẻ xinh đẹp trong nội cung mà thôi.

-Công chúa đang ở phía sau người!

Thị nữ kia nhoẻn miệng cười, cũng có vài phần động lòng người. Lúc này Lý Dật mới cảm giác được, sau lưng tựa hồ có một bàn tay đang nâng đầu mình.

-Lý Dật, cuối cùng ngươi cũng tỉnh lại rồi!

Sau lưng Lý Dật truyền đến âm thanh vui mừng của Cung Vô Song. Cung Vô Song nhất định là cách mình rất gần, tiếng nói thoảng qua bên

tai, có một loại cảm giác cực kỳ mãn nguyện.

-Thơm quá, Cung tử tử!

Lý Dật nhếch miệng cười nói.

Thị nữ kia thức thời buông chén ngọc, nhẹ nhàng đi ra ngoài, thuận tiện gài cửa lại. Thiên Phong công chúa có thân phận tôn quý như vậy, lại đích thân ngày đêm phục thị thiếu niên tên Lý Dật này, thị nữ hiển nhiên cũng hiểu rõ, quan hệ giữa hai người không bình thường. Thiếu niên kia mê man ba ngày đêm mới tỉnh lại, có lẽ chắc chắn có rất nhiều chuyện để nói, hà tất mình lại làm một chương ngại lớn như vậy.

-Sau này đừng gọi ta là Cung tử tử nữa, không được tự nhiên, cứ gọi ta là Vô Song!

-Được, Cung tử tử, à, Vô Song tử tử, à, Vô Song.

Vẻ thân mật bất ngờ ngược lại khiến Lý Dật nhất thời có chút không kịp thích ứng.

-Vô Song, ta hôn mê mấy ngày rồi? Hiện tại tình hình thế nào?

Vẻ thất thố của Lý Dật khiến Cung Vô Song cũng then thùng, gương mặt thoáng ửng đỏ, may mắn lúc này nàng đang ngồi sau lưng Lý Dật, cho nên không sợ bị nhìn thấy.

-Người mê man ba ngày rồi! Hôm đó người xả thân cứu mọi người, tứ đại gia tộc Bắc Đẩu tông niệm tình người, quyết định không dây dưa nữa, phụ hoàng cũng không làm khó bọn họ, thả bọn họ đi rồi.

Lời nói này có chút mơ hồ, tình hình hôm đó là hai bên thật sự không còn thực lực tiếp tục dây dưa nữa thì đúng hơn.

-Nói như vậy, chúng ta vẫn để cho bọn người Bắc lão quỷ, Hải lão quỷ chạy mất rồi sao?

Hải lão quỷ chạy trốn cũng không sao, với thực lực hiện tại của Lý Dật hoàn toàn không cần sợ hãi hăn, nhưng Bắc lão quỷ thật sự là phiền toái lớn lao! Hôm đó Thiên Phong điện trận xuất hiện, hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Lý Dật. Bây giờ nghĩ lại, chiêu thức át chủ bài của Cung Đỉnh Thiên ngược lại được sắp xếp rất hợp lý.

Nếu như Cung Đỉnh Thiên biết Bắc Trác hoàn toàn hành động tự nhiên, vậy thì dẫn quân bao vây tinh anh của tứ đại gia tộc và đám người Bắc Đẩu tông Hải Hâm, Bắc lão quỷ tuyệt đối không thể không hiện thân. Có lẽ, Cung Đỉnh Thiên cố ý biến những người kia làm miếng mồi ngon, mục đích thực sự chính là lôi kéo Bắc lão quỷ, lợi dụng Thiên Phong điện trận giết chết hăn.

Đáng tiếc trời tính không bằng người tính, Bắc lão quỷ tựa hồ cũng không xa lạ với Thiên Phong điện trận, điện trận khởi động không thể hoàn thành trong nháy mắt, kết quả mới rơi vào cục diện ngọc nát đá tan như vậy.

Vấn đề là, tại sao trước đó Cung Đỉnh Thiên không tiết lộ kế hoạch này với mình?

-Nhưng tin tức tốt là, thành lũy của tứ đại gia tộc đã bị phá hủy hoàn toàn, bốn nhánh quân bọn hăn năm giữ hiện giờ cũng chỉ còn thừa lại chưa đến ba thành. Những thế lực vốn phụ thuộc vào tứ đại gia tộc đã đồng loạt đào ngũ, tứ đại gia tộc hôm nay đã là nỏ mạnh hết đà, rốt cuộc không tạo ra cơn sóng lớn nào nữa!

Đây thực sự là một tin tốt, hiện tại Lý Minh và hoàng thất cộng thêm Thiết Kiếm dong binh đoàn đã biểu thị trạng thái nửa liên minh có thể chuyên tâm đối phó Bắc Đẩu tông. Cho dù Bắc Đẩu tông có Đẩu Tôn cường giả, trước mặt ưu thế tuyệt đối, Đẩu Tôn cũng không có ý nghĩa gì!

Nhìn thấy Lý Dật trầm mặc không nói gì, Cung Vô Song lại nói:

-Người vừa mới tỉnh lại, cũng không nên nghĩ nhiều như vậy, nghỉ ngơi thật tốt! Tối nay ta sẽ trở lại thăm người.

Lý Dật xác thực cũng muốn chuyên tâm kiểm tra tình hình cơ thể của mình, vì vậy cũng không cự tuyệt.

Cung Vô Song đi tới ngoài cửa, chợt nhớ ra điều gì đó, quay người cười nói với Lý Dật:

-Hôm đó người xả thân cứu người thật sự có chút khí khái anh hùng đấy!

Khí khái anh hùng xả thân cứu người? Lý Dật hơi sững sờ, mặt dày nói:

-Nếu không phải vì Vô Song người, ta sẽ không làm việc ngu ngốc đấy!

Một chút không cẩn thận ngược lại trở thành anh hùng, Lý Dật khẽ cười trong lòng, chuyện này đúng là làm tổn hao hình tượng nam nhân hảo sắc cường thế, khôn khéo, mặt dày mà mình đã dày công tạo ra!

Lý Dật ngồi xếp bằng, sau khi tĩnh tâm, rốt cuộc cười không nổi. Hắn nhớ lại sau khi luyện hóa hạt giống Đấu Khí Đấu Thần và hấp thu năng lượng màu đỏ sậm hôm đó, thực lực của mình đã cuồn cuộn bạo tăng tới Đấu Hoàng bát tinh, tại sao bây giờ chỉ có thực lực tứ tinh?

Lý Dật cả kinh, đúng là chỉ tăng lên hai sao, mạo hiểm lớn như vậy, lợi nhuận cũng không đạt tới một trăm phần trăm. Suy nghĩ của Lý Dật là nếu Đấu Hoàng bị kẹt lại cấp độ nào đó nhất định sẽ gặp trở ngại hoặc trực tiếp nổi điên. Trong khi hắn nháy mắt tấn chức hai sao, cơ duyên lớn như vậy, rõ ràng còn tham lam không biết đủ.

-Lão quỷ, ta làm sao lại chỉ có thực lực bốn sao?

Lý Dật liên tục kêu la, âm thanh miễn cưỡng của Xà tôn giả mới xuất hiện:

-Tiểu tử ngốc, phương thức tấn thăng của người tiến hành không ổn định, thực lực làm gì chẳng thối lui. Bây giờ người tỉnh lại rồi, nhanh chóng

vận chuyển chút thiên ma Đấu Khí cho bản tôn, hôm đó hộ pháp cho người, bản tôn đã tổn hao rất nhiều hồn lực.

Khó trách âm thanh của Xà tôn giả có chút khó nghe như vậy, lão quỷ này xác thực muốn tâm bố. Một luồng thiên ma Đấu Khí từ ngón giữa Lý Dật tràn ngập ra, nhanh chóng bị hút vào trong dung giới.

-Nói như vậy, hôm đó ta mạo hiểm xem như vô ích, mới thăng lên hai sao, đầu tư không thành rồi!

Lý Dật vẫn có chút không cam lòng nói.

-Người ngốc thật hay là giả ngốc? Mặc dù thực lực không ổn định nên xuất hiện tình cảnh thối lui, nhưng nếu người đã đạt tới thực lực Đấu Hoàng bát tinh, sau này chỉ cần khôi phục lại trình độ này, nếu không tu luyện tới trình độ đó, sự khác biệt bên trong người không phải không hiểu chứ.

Lý Dật vừa nghĩ đã hiểu rõ, một con đường từ trước đến nay người chưa từng đi qua và con đường quay đầu lại sau khi đã đi qua, đây là hai loại khái niệm hoàn toàn khác nhau.

-Người thử xem xem, bây giờ có thể khôi phục bao nhiêu thực lực, bản tôn cũng cần nghỉ ngơi một thời gian, vì vậy nếu không có chuyện gấp thì đừng quấy nhiễu bản tôn.

Một luồng Đấu Khí nhu hòa chậm rãi khởi xướng tới đan điền khí hải, rót vào trong kinh mạch toàn thân, theo sự vận hành của sợi Đấu Khí này, toàn bộ kinh mạch tựa hồ như từ trong giấc ngủ say tỉnh lại, phối hợp với luồng Đấu Khí này, càng ngày càng lớn mạnh, cuối cùng khi hoàn thành một chu thiên quay về đan điền khí hải, đã giống như sông lớn cuộn trào.

Sau hai vòng chu thiên ngắn ngủi, Lý Dật thành linh phát hiện, thực lực của bản thân đã khôi phục được trạng thái Đấu Hoàng ngũ tinh.

Lý Dật vô cùng vui mừng, không ngừng thúc dục Đẩu Khí hình thành từng vòng tuần hoàn hoàn mỹ bên trong kinh mạch, theo đó thực lực của Lý Dật cũng không ngừng khôi phục lại thời điểm thất tinh, Khi cảm giác thân thể tựa hồ đã có chút dị thường, hần vội vàng đình chỉ tu luyện khôi phục.

Lý Dật định thần lại mới phát hiện, thì ra kinh mạch trong cơ thể mình còn chưa hồi phục hẳn, khó có thể thừa nhận thực lực nhanh chóng tăng lên. Tâm niệm vừa động, thánh hệ Đẩu Khí từ chỗ đan điền khí hải tự nhiên sinh ra, tất cả những nơi đi qua đều có cảm giác ôn hòa, những kinh mạch chịu hao tổn lập tức bù đắp sức sống.

Lúc này, sau ba ngày ngủ say, thân thể Lý Dật đã khôi phục được bảy tám phần, hiện tại trải qua việc bản thân vận chuyển thánh hệ Đẩu Khí trị liệu, hiệu quả khôi phục hiển nhiên tăng lên rất nhiều. Ngoại trừ một số kinh mạch thiếu vận động nên đau nhức, thân thể không còn gì đáng ngại.

Thu công lại, Lý Dật nhảy xuống giường, mở cửa ra ngoài, đuổi người, hít thở một hơi thật sâu bầu không khí trong lành.

Thị nữ sớm đã chạy tới chuẩn bị hầu hạ, nhìn sắc trời, có lẽ đã là giữa trưa, Lý Dật cũng cảm giác có chút đói bụng, vì vậy không khách khí lệnh cho thị nữ đi chuẩn bị một bàn rượu và thức ăn.

Không bao lâu sau, một đám nô bộc mang theo đồ ăn lần lượt tiến vào phòng Lý Dật, không cần nể, chỉ nhìn màu sắc, ngửi mùi thơm cũng làm Lý Dật thấy thèm thuồng.

Nô bộc lui ra ngoài, một thân ảnh uyển chuyển lại tiến nhanh đến.

-Không ngờ người có thể khôi phục nhanh như vậy!

Nhìn thấy Lý Dật sinh khí dồi dào, Cung Vô Song không khỏi hé miệng mỉm cười.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chứng Minh Như Thế Nào

Q.6 - Chương 76: Chứng Minh Như Thế Nào

Lý Dật cũng không để ý, dù sao hắn cũng không có ý định trở thành hình tượng ngụy quân tử giống như Quân Nhất Tiểu, mỹ nữ ở bên cạnh nhưng vẫn thản nhiên ăn uống ngon lành.

Cơm nước no nê, Lý Dật lau miệng, cười nói:

-Rượu đã uống, cơm cũng đã ăn, nếu lúc nghỉ ngơi có người làm ấm giường thì còn gì bằng.

Nếu như là ngày trước, Lý Dật nói lời ám chỉ như vậy, hơn nữa còn nói trước mặt đám thị nữ nô bộc đang thu dọn bàn ăn, có lẽ đã bị Cung Vô Song quần ấu một trận. Chẳng qua hiện giờ không còn như xưa, Cung Vô Song chỉ biết bất đắc dĩ lắc đầu, thờ dãi:

-Lý Dật, rút cuộc ngươi là hạng người gì, tại sao Vô Song không thể hiểu ngươi!

-Một anh hùng khiêm tốn, giỏi ngụy trang mà thôi!

Lý Dật thản nhiên mỉm cười, nhưng nụ cười này đột nhiên lại có chút ý vị sâu xa:

-Ngươi không hiểu ta, tuy nhiên Lý Dật ta lại rất hiểu ba cha con Cung thị các ngươi!

Cung Vô Song lập tức biến sắc hỏi:

-Ngươi nói vậy là có ý gì?

-Cũng không có ý gì, có câu nói này vô cùng có đạo lý, ta thật sự luôn ghi nhớ trong lòng.

-Câu gì?

-Không có bằng hữu vĩnh viễn, cũng không có kẻ địch vĩnh viễn. Vô Song có lẽ cũng hiểu ý tứ của những lời này. Ví dụ như Thiên Phong điện trận kia cũng rất thú vị!

Thần tình trên mặt Cung Vô Song cực kỳ cổ quái, liên tục thay đổi, khi nhìn Lý Dật, ánh mắt kia càng giống như nhìn thấy quỷ.

Lý Dật cũng không nói thêm gì nữa, bình thần nhìn Cung Vô Song.

Tựa hồ như cuối cùng hạ quyết tâm, Cung Vô Song đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn thẳng Lý Dật, chậm rãi nói:

-Xem ra, phụ hoàng đoán không lầm, loại người thông minh tuyệt đỉnh như ngươi, cho dù chúng ta không thừa nhận ngươi cũng đoán ra được. Chẳng qua chuyện này, Vô Song cũng vừa mới biết được, trước đó phụ hoàng cũng không hề tiết lộ cho ta và Đại hoàng tử.

-Ta đoán được cái gì? Vô Song tỷ tỷ đoán mò rồi, Lý Dật rất ngốc, nghe không hiểu!

Cung Vô Song oán hận nhìn Lý Dật nói:

-Có cần ta phải nói rõ ra không? Được rồi, hôm đó phụ hoàng đúng là có ý định sau khi khởi động Thiên Phong điện trận tiêu diệt tứ đại gia tộc Bắc Đẩu tông, cũng sẽ không thả cho ngươi và Lý Hàn ra khỏi điện trận. Lý Dật, điều này cũng không có thể trách phụ hoàng ta, Lý Minh phát triển quá nhanh, lại nắm giữ sòng bạc, có thể nói là muốn người có người, muốn tiền có tiền. Phụ hoàng há nguyện nhìn thấy đuổi được đám sài lang tứ đại gia tộc Bắc Đẩu tông, lại phải đối đầu với hổ báo Lý Minh.

Trên mặt Lý Dật cuối cùng lộ ra một tia khen ngợi, thần nhiên nói:

-Ngươi nói không sai, nếu như Lý Dật ta đứng ở lập trường của bộ hạ, lúc đó cũng sẽ làm như vậy. Thế nhưng người tính không bằng trời tính,

sài lang không đuổi đi, hổ báo còn tiến vào ổ. Ha ha, Vô Song, phụ hoàng ngươi mấy ngày nay không ngủ ngon giấc đúng không!

-Lý Dật, ngươi cũng không cần châm chọc khiêu khích, Cung thị ta đi đến bước này, chỉ sợ vận số cũng đã hết, nhưng bây giờ ngươi cũng không muốn nhìn thấy Cung thị xuống dốc mất đi hoàng quyền chứ?

-Đương nhiên ta không muốn, chẳng qua chuyện chơi với sói này khiến cho người ta rất khó ngủ ngon.

Cung Vô Song cắn cắn môi, tựa hồ đang suy nghĩ chuyện gì đó rất khó mở miệng, một lúc lâu sau mới thản nhiên nói:

-Trải qua trận Thiên Phong cửu điện, phụ hoàng đã quyết định không có suy nghĩ khác nữa, nếu có thể giải quyết hết tứ đại gia tộc Bắc Đẩu tông, Cung thị và Lý Minh sẽ cùng chung thiên hạ, không phân biệt lớn nhỏ!

Cùng chung thiên hạ, không phân biệt lớn nhỏ, Lý Dật cười lạnh trong lòng, cho dù Lý Dật không phải người hay đa nghi, nhưng loại chuyện nói suông này sợ rằng cũng không đáng tin.

-Chứng minh như thế nào?

-Ngươi muốn chứng minh như thế nào?

Cung Vô Song đá quả bóng da về, trên khuôn mặt tuyệt mỹ nổi lên một luồng u oán khiến người ta thương cảm.

-Ghi giấy cam đoan? Cái này hình như quá nhàm chán. Thông cáo thiên hạ? Cái này rất tổn hại đến thể diện của Thiên Phong hoàng thất ta. Lý Dật chế giễu nói:

-Chỉ bằng chúng ta kết thông gia, trong người có ta, trong ta có người, vậy thì hài hòa.

Tựa hồ đã sớm biết Lý Dật sẽ nói ra những lời này, Cung Vô Song ngược lại không hề kinh ngạc, mà vẫn giữ vẻ mặt u oán buồn bã:

-Ý tứ của phụ hoàng là sau khi giải quyết xong tứ đại gia tộc Bắc Đẩu tông, giam lỏng Lý Nhiên trong nội cung, để chúng ta tạo ra người kế thừa ngôi vị hoàng đế. Lý Dật, nếu làm như vậy, Lý gia người cũng không bị thua thiệt!

Chẳng những không thiệt thòi, tựa hồ còn rất có lợi, cùng lúc có được mỹ nhân và hoàng quyền, nghe như thế nào đều là một cuộc mua bán có lợi.

Nhưng, Lý Dật lại lắc đầu, lộ vẻ xúc động nói:

-Vô Song, ở Thiên Phong đế quốc không có nhiều nữ nhân có thể làm Lý Dật ta ái mộ. Người là một trong số đó, hơn nữa còn là người ta rất ái mộ. Lý Dật này làm sao có thể khiến nữ nhân mình yêu thích phải làm chuyện ngoài sáng trong tối khó xử như vậy, điều này tuyệt đối cũng không phải là kết cục mà người muốn. Huống hồ, Lý Dật ta cũng không phải là người lén lút như vậy?

-Chúng ta không thể vi phạm Đấu Thần ước định, nếu không chính là khai chiến với Đấu Thần điện, ngoại trừ làm như vậy, người còn có thể kêu phụ hàng làm thế nào?

Lý Dật tự tin nói:

-Vấn đề này ta sẽ giải quyết, hiện tại chuyện ta muốn biết nhất chính là rút cuộc Vô Song người có thật lòng yêu thương ta, hay là vạn bất đắc dĩ?

Vấn đề này, đừng nói chỉ Lý Dật muốn biết, ngay cả bản thân Cung Vô Song cũng rất muốn biết. Rút cuộc bản thân mình có thích người thiếu niên trước mặt này hay không, đây là vấn đề Cung Vô Song đã hỏi qua chính mình vô số lần. Quen biết từ chiến đấu sinh tử, bất đắc dĩ bị ép làm tay chân của hắn, đến “giải được” ngoài ý muốn, quan hệ căng thẳng mặc dù vẫn ở trạng thái xoa dịu, nhưng nếu nói bản thân thích thiếu niên này, lại rất khó làm chính mình tin phục. Nếu nói không thích, hôm đó

nhìn thấy Lý Dật hôn mê, tại sao trong đáy lòng hẩn lại thấy lo lắng khổ sở. Loại tình cảm kỳ diệu này, ngay cả Cung Vô Song cũng không cách nào lý giải được.

-Thích thật lòng!

Cung Vô Song trầm ngâm một hồi lâu, mới nhẹ nhàng hồi đáp.

Chẳng qua các loại biến đổi trên mặt Cung Vô Song khi trầm ngâm không thể giấu được mắt Lý Dật, hẩn cười nhạt một tiếng nói:

-Chứng minh như thế nào!

Chứng minh như thế nào? ! Vẻ u oán trong mắt Cung Vô Song chậm rãi hóa thành một luồng bi tráng.

Sau đó. Sau đó Cung Vô Song giơ tay lên, nhẹ nhàng tháo trâm cài tóc ra, mái tóc đen mượt như thác nước buông xuống bờ vai. Chỉ cần một thay đổi nhỏ này, khí tức cường thế của Đấu Hoàng cường giả đã không còn lại chút gì, trong nháy mắt Cung Vô Song khôi phục thành một thiếu nữ thuần túy có vẻ đẹp tuyệt mỹ, mê người.

Lý Dật vẫn yên lặng ngồi tại chỗ, đến quý cũng không biết hẩn đang suy nghĩ chuyện gì.

Mái tóc buông dài, Cung Vô Song tiện tay vứt bỏ trâm cài tóc, trở tay cởi bỏ móc khoá sau lưng, thân thể nhanh nhẹn hấp dẫn thoáng hiện lên, chiếc váy dài màu xanh lơ nhất thời giống như màn che rơi xuống, lộ ra thân thể khiến người khác nín thở. Lúc này trên người nàng chỉ còn lại bộ nội y tơ tằm màu hồng che chắn, cả người Cung Vô Song tản phát ra một luồng khí tức vô cùng hiện ra trước mặt Lý Dật .

Bờ vai thon thả, hai núi đôi ngạo nghễ, bờ eo thon bé bỏng, cặp hông cong vút, đôi chân thon dài thẳng tắp, không ngờ Cung Vô Song từ trước đến nay luôn ăn mặc rất nghiêm túc, không chỉ có dung mạo tuyệt đẹp, dáng người cũng hoàn mỹ như vậy! Thậm chí còn hoàn mỹ hơn Toa Toa,

dáng người Toa Toa quá gợi cảm, nóng bỏng, còn Cung Vô Song lúc này lại đẹp đến mức có thể cắn nuốt cả linh hồn.

-Lý Dật, đây chính là chứng minh của Vô Song.

Nàng lượn lờ khẽ động, thân thể khiến người ta phát điên chậm rãi đi đến trước mặt Lý Dật, đôi bàn tay mềm mại ngọc ngà khẽ chạm vào ngực Lý Dật, nhẹ nhàng cởi bỏ nút thắt của Lý Dật.

Từng giải nút thắt tuột ra, để lộ cơ bắp rắn chắc trên người Lý Dật, Đấu Khí mạnh mẽ không chỉ khiến cường giả có được năng lượng cường đại, quá trình tu luyện Đấu Khí cũng có cải tạo rất lớn đối với thân thể. Thân thể của Lý Dật đối với nữ nhân mà nói, mặc dù không đến mức làm cho người ta nổi điên, nhưng cũng vô cùng hấp dẫn.

Lý Dật cũng không có di chuyển, dường như thật sự muốn xem Cung Vô Song chứng minh như thế nào.

Cung Vô Song nhẹ nhàng cởi áo Lý Dật, đôi bàn tay hơi lạnh buốt tới lui nửa người phía trên Lý Dật, giống như đang vuốt ve một khối ngọc thạch vô cùng quý giá. Nếu Lý Dật được vuốt ve như vậy mà vẫn không có phản ứng, vậy thì nhất định hẳn có vấn đề sinh lý.

Lý Dật không có vấn đề sinh lý, cho nên hẳn có phản ứng. Hắn mạnh mẽ kéo Cung Vô Song vào lồng ngực mình, giải trừ bức chắn phòng ngự cơ thể cuối cùng của Cung Vô Song. Cặp núi đôi chưa bao giờ khai phát bất ngờ ưỡn lên đầy kiêu hãnh.

Khi đôi môi và bàn tay Lý Dật đồng thời vuốt ve hai hạt anh đào, Cung Vô Song khẽ rên lên một tiếng, cả người bỗng nhiên giống như một viên kẹo hòa tan, mềm yếu vô lực nằm trên người Lý Dật. Thân thể run rẩy, trái tim đập liên hồi, khiến Lý Dật cảm thấy vô cùng hưng phấn.

Bỗng nhiên một giọt chất lỏng ấm áp rơi xuống cổ Lý Dật, giọt nước này giống như có tư tưởng, trượt về hướng lồng ngực Lý Dật.

Lý Dật khẽ giật mình, dừng tất cả động tác, ngẩng đầu lên nhìn Cung Vô Song.

Tại nơi khởi nguồn của giọt nước, Lý Dật nhìn thấy một đôi mắt buồn bã tổn thương sâu sắc. Một công chúa hoàng thất, một Đấu Hoàng cường giả, một mỹ nữ đẹp tuyệt luân, cho dù cũng có vài phần tình cảm với Lý Dật, nhưng rõ ràng nàng chịu sự ép buộc phải giao cái quý giá lần đầu tiên của mình cho hắn, loại tổn thương này làm cho người ta thật sự xúc động!

Lý Dật nhẹ nhàng nhấc chiếc váy dưới đất lên mặc vào người Cung Vô Song.

-Ta tin người rồi, Vô Song!

Thanh âm của Lý Dật không lớn, nhưng lại đầy tự tin và kiên quyết:

-Sớm muộn có một ngày, ta sẽ khiến nàng cam tâm tình nguyện dâng hiến cho ta.

Cung Vô Song lập tức thở dài một hơi, tựa hồ lại có mất mát nào đó, biểu lộ trên mặt tương đối đặc sắc. Nhìn thấy Lý Dật đang cài móc khóa sau lưng mình, không nhịn được bật cười, nhẹ nhàng nhảy ra khỏi người Lý Dật, sẵn giọng nói:

-Đồ ngốc, nội y còn chưa mặc mà!

Quả thật, khi không có đồ nội y che chắn, hai quả anh đào trên cặp núi đôi càng lộ ra kiêu hãnh.

-Vậy ta làm lại!

Lý Dật làm bộ nhào tới, Cung Vô Song nhẹ nhàng đẩy ra, thuận tay nhấc áo ngực lên, quay đầu chạy ra khỏi phòng Lý Dật.

Chỉ trong nháy mắt, Cung Vô Song từ một thiếu nữ buồn bã cực hạn trở nên giận dữ đáng yêu. Nữ nhân này, chính xác là thiếu nữ này, thật sự

còn khó hiểu hơn cuốn bí tịch vô danh!

Có chút mất mát, có chút thản nhiên! Cung Vô Song dù sao cũng là cô gái mình quý trọng nhất, đối với thiếu nữ này, cái Lý Dật muốn không chỉ là thân thể nàng. Xem ra muốn lấy được trái tim Cung Vô Song còn cần một phen công phu rất lớn. Nhưng mỹ nữ khó dành được, sau khi tới tay cảm giác còn tuyệt vời hơn nhiều!

Lý Dật mang theo một suy nghĩ cảm thú trong đầu, cất bước ra ngoài cung.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hạ Hậu Thuần

Q.6 - Chương 77: Hạ Hậu Thuần

Đế đô đã cơ bản khôi phục lại trật tự thường ngày, chỉ có điều vẫn thoáng lộ vẻ điêu hiu. Ba ngày trước, trận biến cố bất ngờ từng làm cả đế đô tràn ngập trong mùi máu tanh. Tứ đại gia tộc bị hoàng thất và Lý Minh, Thiết Kiếm dong binh đoàn liên thủ tiêu diệt, chuyện này mới nghe có chút khó tin, nhưng nghĩ lại cũng là lẽ thường tình.

Trong đế đô không ai dám công khai nghị luận chuyện này, có nhiều người chỉ đưa mắt về núi Bắc Đẩu bên ngoài đế đô. Thế lực tàn dư và tinh anh của tứ đại gia tộc, hiện tại cũng đã tụ tập đến núi Bắc Đẩu, chịu đả kích nặng nề như vậy, nếu tứ đại gia tộc và Bắc Đẩu tông chịu nhận thua thì đúng là quý quái.

Phía bên hoàng thất thật ra cũng có thêm chí khí, ý tứ muốn đến núi Bắc Đẩu giải quyết hoàn toàn Bắc Đẩu tông.

Trong ba ngày, trong ngoài đế đô yên lặng lạ thường, sau lưng sự yên lặng này, ai cũng biết, sẽ là một trận tranh đấu càng thê thảm hơn!

Lý Dật bước nhanh trên đường, hẳn vẫn tương đối hài lòng với tình hình này. Nếu ban ngày xuất hiện cảnh tượng thừa thốt bóng người, thì sòng

bạc còn làm ăn gì nữa? Trong bầu không khí này, còn người nào có tâm tư đi chơi?

Sau giải thi đấu tuyển chọn phò mã, tiểu tử Lý Kỳ khẳng định là vui mừng phát điên, trận đấu đầu tiên và trận chung kết, Lý Dật để thua nhưng sòng bạc lại thu được 600 triệu, cho dù phải chia cho hoàng thất năm thành tiền lãi, Lý Minh ít nhất cũng thu về được 300 triệu. Để đô vẫn là để đô, kẻ có tiền đầy rẫy khắp nơi, nhớ lại tên nam nhân mập mạp khóc rống trong trận chung kết, Lý Dật lại không nhịn được cười. Muốn chơi với nhà cái? Nói đùa gì vậy!

Nhìn cảnh tượng thái bình trên đường, Lý Dật cũng không vội vã quay về tổng bộ Lý Minh, đúng lúc bên đường có một quán trà, Lý Dật cũng không do dự, tản bộ bước vào.

Tiểu nhị quán trà có đánh chết cũng không dám tin thiếu minh chủ Lý Minh tựa hồ đã trở thành truyền thuyết trong đế đô lại ghé thăm quán trà của mình.

-Mời ngài lên phòng trên lầu, xin hỏi ngài đi mấy người, uống trà gì!

-Ta không cần phòng riêng, tìm cho ta một vị trí gần cửa sổ trên lầu là được rồi, còn trà thì lấy một bình Nạp Gia Ngọc Tuyền Mao Phong!

Nghe thấy tên loại trà Nạp Gia Ngọc Tuyền Mao Phong, tiểu nhị ngần người, loại trà Ngọc Tuyền Phong bên trong sơn mạch Nạp Gia chính là chỗ ma thú cấp cao hoành hành, bởi vì nước sơn linh Ngọc Tuyền Phong này hội tụ một lượng lớn Thiên Địa nguyên khí nồng đậm, hiển nhiên cũng là chỗ ma thú tranh đoạt kịch liệt nhất.

Hàng năm rất nhiều dong binh đoàn vì muốn hái Ngọc Tuyền Mao Phong, không biết bao nhiêu cường giả phải bỏ mạng trên ngọn núi này, bởi vậy Ngọc Tuyền Mao Phong có biệt hiệu làm người ta sờn hết gai ốc là Ngọc Tuyền Huyết trà!

Chỉ có điều, bởi vì Ngọc Tuyền Phong sinh ra Thiên Địa nguyên khí cực kỳ nồng đậm, Ngọc Tuyền Mao Phong chẳng những có vị vô cùng ngon, hơn nữa cũng rất có ích đối với người tu luyện Đấu Khí.

Một bình trà như vậy, không cần nghĩ cũng biết, giá cả cũng đủ dọa chết một gia đình trung sản rồi.

-Được, được, đại gia, xin ngài chờ một chút!

Khẩu khí của tiểu nhị liên biến đổi, lập tức trở nên cung kính, chẳng qua lại có chút buồn bực, uống đến Ngọc Tuyền Mao Phong này, chẳng lẽ lại không ngồi phòng riêng sao?

Lý Dật ngược lại không để ý ngữ khí và thay đổi biểu lộ của tiểu nhị, trực tiếp theo tiểu nhị đi lên lầu.

Lúc này vừa lúc sau giờ Ngọ, khách ở quán cũng không đông lắm, trong sảnh lớn như vậy, tốp năm tốp ba cũng không quá mười mấy người. Lý Dật ngồi gần cửa sổ, nhìn xuống mặt đường náo nhiệt phía dưới, trong khi lơ tai lại bị thu hút bởi nghị luận của mấy người cách đó không xa.

-. Nghe nói Hình Nhi tiểu thư đã từ Đại Hạ đế quốc quay về, lại sắp có trò hay để xem rồi.

-Chuyện đó là đương nhiên, Bắc Đấu tông chịu tổn thất lớn như vậy, há chịu bỏ qua! Không biết Hình Nhi tiểu thư mang về cường giả như thế nào?

-Có người nói là dẫn theo Đấu Tôn cường giả trở về, cũng có người nói là Đấu Thánh cường giả, còn có người nói là dẫn theo một món thần binh siêu giai gì đó. Ài, ai mà biết được chứ!

-Theo ta, trừ phi là dẫn theo Đấu Thần trở về, bằng không cũng vô dụng, thiếu minh chủ Lý Minh nghe nói cũng đã đạt tới cảnh giới Đấu Thánh đỉnh cao rồi.

-Lão Tam, ta nghe nói là Đấu Tôn đỉnh phong, thiếu minh chủ Lý Minh rốt cuộc có thực lực gì? Khó trách kia tông chủ Bắc Đấu tông có cảnh giới Đấu Tôn cũng không dám động thủ với Lý Minh!

-.....

Mấy người kia chẳng qua cũng chỉ là mấy người khách uống trà bình thường, rảnh rỗi tụ họp nói chuyện phiếm. Mặc dù thanh âm của bọn họ rất nhỏ, nhưng với thính lực của Lý Dật lại nghe thấy từng chữ rõ ràng. Lý Dật ngược lại không thể đoán được, thực lực của mình được tung tin còn nhanh hơn luyện hóa hạt giống Đấu Khí của Đấu Thần hôm đó, cao nhất cũng đã đạt tới cảnh giới Đấu Thánh đỉnh phong! Lý Dật nhất thời im lặng.

Chỉ có điều mấy người khách uống trà này ngược lại để lộ ra một tin tức trọng yếu, tiểu thư Hình Nhi gì đó tựa hồ đã mời được cao thủ gì đó từ Đại Hạ đế quốc.

Bắc Đấu tông lập tông mấy ngàn năm, chẳng những có thế lực khổng lồ ở Thiên Phong đế quốc, mà ở mấy nước láng giềng xung quanh cũng có sức ảnh hưởng không nhỏ. Nếu không làm Hình Nhi tiểu thư có lẽ chính là nữ nhân đã gặp qua ở phòng đấu giá Nạp Lan lần trước, nữ nhân này có thân phận thần bí trong Bắc Đấu tông, nếu cô ta mời đến cao thủ trợ trận gì đó, ngược lại cũng không phải chuyện gì bất ngờ.

Chẳng qua là, nếu cường giả mời tới thật sự là Đấu Tôn thì không phải chuyện nhỏ. Hai Đấu Tôn, loại thực lực này ở Thiên Phong đế quốc đã đủ được cho là nghịch thiên, trừ phi Đấu Thần điện ra tay, nếu không chỉ dựa vào Lý Minh, Thiên Phong hoàng thất và Thiết Kiếm dong binh đoàn, chỉ sợ căn bản không có cơ hội lật bàn .

Về phần Đấu Thánh, từ tiêu chuẩn mấy người khách uống trà thôi phỏng mình lên, hầu như có thể bỏ qua.

Lý Dật đang định dời bước về hướng mấy vị khách nghe ngóng một chút tin tức xác thật, chợt nghe nơi thang lầu vang lên tiếng bước chân, tiểu

nhị vẻ mặt tươi cười lại dẫn theo một người đi lên.

-Đại gia, ngài đi mấy người, muốn phòng ngồi phòng riêng hay ngồi ở sảnh? Ngài uống trà gì?

-Ta đi một mình, nghe nói ở Thiên Phong đế quốc các người, loại trà nổi danh nhất là Ngọc Tuyền Huyết trà, cho một bình Ngọc Tuyền Huyết trà đi!

Người nói chuyện cũng không lớn tuổi lắm, dáng dấp mới ngoài hai mươi, cử chỉ cũng tương đối có tu dưỡng, vừa nhìn cũng thấy không phải có xuất thân gia đình tầm thường, chẳng qua ngạo khí cũng không phải người bình thường có thể giả bộ được, đây là một loại ngạo khí kiêu ngạo tới cực điểm.

Nghe thấy lại là một khách quý muốn uống Ngọc Tuyền Mao Phong, cũng không muốn riêng, tiểu nhị bất giác nhìn về hướng Lý Dật.

Lý Dật lúc này cũng đang đánh giá người trẻ tuổi kia, nghe thấy hẳn cũng gọi một bình Ngọc Tuyền Mao Phong, vì vậy đứng dậy cất cao giọng nói:

-Vị huynh trưởng này, ở đây ta cũng vừa vặn có một bình Ngọc Tuyền Huyết trà, nếu huynh trưởng không chê, chúng ta cùng uống chung thì thế nào?

Người đó liếc nhìn Lý Dật, cặp lông mày trên khuôn mặt tuần lã giãn ra, có vẻ vui vẻ, cũng không câu nệ trả lời:

-Như vậy lại có thêm tiểu huynh đệ rồi, tại hạ là Hạ Hậu Thuần, xin thỉnh giáo đại danh của tiểu huynh đệ.

Hạ Hậu Thuần, nhìn thế nào cũng không giống nhân vật bình thường, chẳng qua những nhân vật cấp cao trong đế đô, Lý Dật hiện tại không dám nói mình biết hết, cũng biết được một vài người, tuy nhiên cái tên Hạ Hậu Thuần này lại chưa bao giờ nghe thấy. Nhưng nhớ lại câu nói

“Thiên Phong đế quốc các người...” vừa rồi của hân , hiển nhiên cũng không phải là nhân sĩ của Thiên Phong đế quốc.

Lý Dật cũng không để lộ thân phận, thản nhiên nói:

-Tại hạ họ Lý, Hạ Hạo huynh gọi ta là Tiểu Lý hoặc Tiểu Lý tử là được rồi!

Hạ Hạo Thuần cũng không so đo, hai người ngồi xuống, kêu tiểu nhị mang thêm một chén trà lên.

-Hạ Hạo huynh hình như vừa tới đế đô Thiên Phong ta, lẽ nào cũng không phải là nhân sĩ của Thiên Phong đế quốc?

Hạ Hậu Thuần thản nhiên cười nói:

-Ta là nhân sĩ của Đại Hạ đế quốc, đến Thiên Phong đế quốc cũng khoảng mười ngày rồi, nhưng mới đến đế đô hôm qua. Lý huynh đệ là người gốc đế đô sao?

-Cũng không hẳn, ta đến đế đô cũng chưa quá nửa năm.

Vừa nói chuyện phiếm, Lý Dật vừa âm thầm cảm thụ thực lực của Hạ Hậu Thuần, chẳng qua không biết chi tiết, lại không thể dò tìm quá rõ ràng, vì vậy không cảm giác được một tia khí tức nào. Tình huống này chỉ có hai khả năng, một là người này thuần túy chỉ là một kẻ có diện mạo dễ nhìn, là một người bình thường không tu luyện Đấu Khí. Một khả năng khác đó là thực lực của Hạ Hậu Thuần hơn xa mình, cho nên bản thân căn bản không dò xét được.

Chỉ sau khi nói chuyện mấy câu, Lý Dật mới thật sự nhìn ra, người trẻ tuổi có bề ngoài bất phàm này, tính tình lại rất trung thực, đương nhiên, đây là một cách nói uyển chuyển, nói cách khác hẳn chính là một kẻ ngốc nghếch, còn nói nhẹ hơn, xem ra Hạ Hậu Thuần là người không thông thế vụ.

-Lý huynh đệ, lãnh thổ của Thiên Phong đế quốc các người mặc dù nhỏ hơn Đại Hạ đế quốc chúng ta không ít, nhưng thực lực lại mạnh hơn. Chỉ nhìn Lý huynh đệ là có thể nhận ra điều này.

Lý Dật cả kinh hỏi:

-Xin Hạ Hậu huynh chỉ giáo cho?

-Lý huynh đệ nhỏ tuổi như vậy mà đã tu luyện đến thực lực của Đấu Hoàng thất tinh, thiên phú này chỉ sợ cũng không kém ta. Khó trách sư tôn ta thường nói, cường giả ở Đấu Thần Đại lục như rừng, không thể trông mặt mà bắt hình dong, càng không thể kiêu ngạo tự đắc. Hôm nay vừa thấy Lý huynh đệ, ngẫm lại lời nói của sư tôn, quả nhiên rất có đạo

lý. Thiên Phong đế quốc cũng thật là đáng sợ, chỉ cần tùy tiện chọn ra một thiếu niên đã là Đấu Hoàng cường giả thất tinh.

Hạ Hậu Thuần nói rất nghiêm túc, khiến Lý Dật nghe thấy vừa kinh hãi lại vừa buồn cười.

Bản thân hẳn không thể cảm ứng được một chút khí tức của đối phương, nhưng đối phương vừa nhìn lại đã nhận ra thực lực của mình. So ra cao thấp khó lường. Buồn cười chính là, anh chàng này luôn miệng nói sư tôn muốn mình phải khiêm tốn, nhưng lại nói khoác không biết ngượng thiên phú của Lý Dật ở dưới mình. Nếu là người thông hiểu đạo lý đối nhân xử thế, cho dù trong đáy lòng cho rằng như vậy, cũng tuyệt đối không nói ra.

Thú vị! Lý Dật lập tức cảm thấy hứng thú, thuận thế tăng tốc theo:

-Tiểu đệ làm gì có thiên phú, chẳng qua lúc nhàn rồi không có chuyện gì thì tu luyện Đấu Khí cường thân kiện thể mà thôi. Không biết Hạ Hậu huynh đã tu luyện đến cảnh giới gì?

Hạ Hậu Thuần vừa nghe xong, lập tức trợn mắt há hốc mồm, lẩm bẩm nói:

-Tùy tiện tu luyện mà đã là Đấu Hoàng cường giả? Thiên phú của Lý huynh đệ có lẽ còn hơn cả ta, ta tu luyện nhiều hơn người vài năm, vô cùng vất vả, cũng không biết bị sư tôn đánh cho bao nhiêu gậy, mới luyện đến cảnh giới Đấu Tôn bốn tinh!

Lý Dật thiếu chút nữa mắc nghẹn. Mới luyện đến Đấu Tôn bốn tinh! Nhìn tiểu tử ngốc này cũng không lớn hơn mình mấy tuổi vậy mà là Đấu Tôn bốn tinh rồi! Còn mình có thể tu luyện tới Đấu Hoàng bát tinh, mặc dù chưa bị sư tôn đánh một gậy nào, nhưng cũng không biết chịu bao nhiêu cực khổ, nhận được bao nhiêu cơ duyên, mạo hiểm biết bao lần!

-Hạ Hậu huynh đệ thật sự là cường giả Đấu Tôn tứ tinh sao?

Kinh ngạc của Lý Dật thật ra không hẳn là giả vờ:

-Theo ta được biết, ở Thiên Phong đế quốc chúng ta hiện tại cũng chỉ có hai Đấu Tôn cường giả. Một người là Phó điện chủ Bách Phái của phân điện Thiên Phong, một người khác là tông chủ Bắc Trác của Bắc Đấu tông, hai người này mặc dù là Đấu Tôn nhưng cũng tấn cấp không lâu, chỉ ở trên dưới thực lực một hai sao.

-Ta đương nhiên là Đấu Tôn tứ tinh rồi, lừa người làm gì! Sư tôn ta là Đấu Tôn đỉnh phong, lão nhân gia sư tôn có một bộ công pháp tu luyện, tu luyện đặc biệt nhanh, ta thiên phú lại tốt, theo như sư tôn ta nói, đến bây giờ mới tấn chức Đấu Tôn tứ tinh chỉ vì ta bất hảo, không chịu cố gắng!

Hạ Hạo Thuần có phải bất hảo hay không Lý Dật hoàn toàn không có hứng thú, Lý Dật cảm thấy hứng thú chính là bộ công pháp tu luyện đặc biệt nhanh kia.

-Trong thiên hạ thật sự có công pháp gì tu luyện đặc biệt nhanh sao? Nếu ta cũng có thì tốt rồi!

Hạ Hạo Thuần hoàn toàn không có chút cảnh giác, ngây ngô nói:

-Đương nhiên là có, chỉ có điều sư tôn đã dặn dò, bộ công pháp này tuyệt đối không thể nói cho người ngoài, bằng không ta đã dạy cho Lý huynh đệ rồi.

Mặc dù có chút tiếc hận, Lý Dật cũng không vội năn nỉ, chỉ cần không ngừng thân thiết với tiểu tử ngốc này, sau này sẽ có cách moi được bộ công pháp kia. Vì vậy hắn lập tức phụ họa nói:

-Huynh đệ không dám làm trái ý tứ của sư tôn là chuyện đương nhiên, Hạ Hạo huynh đệ không cần khó xử, ta chỉ tu luyện đùa, lại không có ý định phải tu luyện tới cảnh giới gì đó.

Hai người nói chuyện rôm rả, Lý Dật xem thần sắc nói chuyện, lộ vẻ thảo luận theo ý tứ của Hạ Hậu Thuần, sau hai bình trà, Hạ Hậu Thuần đã sớm xem Lý Dật là tri kỷ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chia Tiền

Q.6 - Chương 78: Chia Tiền

Hai người chỉ lo nói chuyện Đấu Tôn Đấu Thánh khiến tiểu nhị, trà khách nghe thấy không khỏi run sợ. Sau đó thấy hai người chẳng qua chỉ nói chuyện phiếm, cũng không có ý tứ gì khác, dần dần cũng chỉ đối đãi như hai người khách có đầu óc không bình thường mà thôi.

Một Đấu Hoàng một Đấu Tôn, ngồi trong trà lâu tán gẫu vô thưởng vô phạt, nói ra có quỷ mới tin!

Khi hai người đang trò chuyện rôm rả, lại nghe thấy tiếng bước chân nhẹ nhàng nhưng gấp rút vang lên. Một giọng nữ thanh thúy hô “Cút”, sau đó chợt nghe thấy tiếng tiểu nhị hét thảm một tiếng, tựa hồ còn đập vào cái gì, phát ra âm thanh như đồ gỗ bị đụng nát.

Nghe thấy tiếng “Cút” kia, Hạ Hậu Thuần bỗng nhiên biến sắc, trở nên cực kỳ cổ quái.

-Lý huynh đệ, ta phải đi đây!

Dù sao giờ này cũng đã muộn, khi hắn đang chào tạm biệt Lý Dật, một nữ tử đã xuất hiện trên lầu hai. Người này, Lý Dật cũng không phải lạ lẫm, chính là vị Thượng Quan Hình Nhi thần bí của Bắc Đấu tông!

-Hạ Hậu Thuần, lại chạy loạn khắp nơi, lần này ngươi còn lời nào để nói?

Giọng điệu sắc bén, lại mang vẻ giáo huấn.

Trên mặt Hạ Hậu Thuần thoáng hiện ra vẻ bối rối, cũng không còn đường để chạy, ngượng ngùng nói với Thượng Quan Hình Nhi :

-Cô cô, Thuần nhi biết sai rồi!

Lúc này, Thượng Quan Hình Nhi đã liếc nhìn thấy Lý Dật, sắc mặt lập tức trầm xuống, toàn bộ trà lâu thoáng chốc tràn ngập cảm giác lạnh như băng.

-Lý Dật! Thuần Nhi tại sao người lại ở cùng hần?

Mặc dù ngữ khí không nghiêm khắc nhưng còn khiến Hạ Hậu Thuần sợ hãi hơn cả sắc thái lạnh lùng.

-Ta, ta. Hần, hần. Cô cô, người quen hần sao?

-Còn hơn cả quen!

Thượng Quan Hình Nhi không thèm liếc nhìn Hạ Hậu Thuần, cảnh giác nhìn Lý Dật, lạnh lùng hỏi:

- Lý Dật, chuyện này là thế nào?

Lý Dật bật cười ha ha, đứng dậy hành lễ nói:

-Nếu Hạ Hậu huynh đệ kêu người là cô cô, vậy tại hạ cũng phải gọi người một câu Hình Nhi cô cô rồi!

Ý tứ này chính là ám chỉ mình và Hạ Hậu Thuần đã là huynh đệ thân thiết.

-Nói láo, ai là cô cô của người!

-Hạ Hậu Thuần, cô cô người nói dối kìa.

Muốn đấu võ mồm sao? Đây là điểm mạnh của Lý Dật. Hạ Hậu Thuần nghe Lý Dật nói như vậy, lập tức xấu hổ tới cực điểm, hần có ngốc cũng

nhìn ra được, vị Lý huynh đệ này và cô cô của mình tựa hồ không hòa thuận.

-Ta cảnh cáo người, Lý Dật, đừng âm mưu hại Hạ Hậu Thuần.

Thượng Quan Hình Nhi há lại không biết, mặc dù thực lực của Hạ Hậu Thuần siêu nhiên, nhưng tính cách thật sự có vấn đề, động thủ, so chiêu hay so đấu Đấu Khí với Lý Dật, nàng hoàn toàn không lo lắng. Nhưng tiểu tử này rất gian xảo, chỉ cười hi hi nhưng lại khiến Hạ Hậu Thuần chịu thiệt rất lớn.

-Cô cô, Lý huynh đệ sao lại âm mưu hại ta? Chúng ta chỉ là tình cờ gặp mặt tán chuyện phiếm mà thôi.

-Nói chuyện phiếm? Nói chuyện phiếm với một số người nào đó là tìm đến cái chết đấy.

Thượng Quan Hình Nhi oán hận nói:

-Thuần Nhi, người nhớ kỹ, tên Lý Dật này là địch nhân!

-Địch nhân?

Hạ Hậu Thuần lập tức lộ ra biểu hiện thống khổ. Từ nhỏ hắn đã chịu giám sát của sư tôn, người nhà khổ luyện đấu kỹ Đấu Khí, hầu như không có thời gian cũng không có tinh lực tiếp xúc với ngoại giới, chứ đừng nói đến có ý định kết giao bằng hữu. Khó khăn lắm mới gặp được một người bằng hữu vô cùng ăn ý như Lý Dật, hiện tại bỗng nhiên nói hắn là địch nhân. Hạ Hậu Thuần thật sự cảm thấy rất đau lòng.

-Đi, Thuần nhi, sau khi trở về chúng ta sẽ nói chuyện!

Hạ Hậu Thuần của Đại Hạ đế quốc, Thượng Quan Hình Nhi là cô cô, Đấu Tôn tứ tinh cường giả, những từ này nhanh chóng xoay chuyển trong đầu Lý Dật. Xem ra, mấy khách nhân nói chuyện cũng không phải chuyện tầm phào. Nếu không có gì ngoài dự liệu, Hạ Hậu Thuần chính là người Thượng Quan Hình Nhi mời tới từ Đại Hạ đế quốc.

Nếu hai bên so đấu thực lực, Hạ Hậu Thuần thật sự không phải nhân vật bình thường!

-Hạ Hậu huynh đệ, mặc kệ người khác cho ta là bằng hữu hay là địch nhân của người, cũng mặc kệ người khác muốn người xem ta là bằng hữu hay là địch nhân. Trong suy nghĩ của Lý Dật này, Hạ Hậu Thuần người chính là tri kỷ của ta, là huynh đệ tốt của ta!

Lý Dật xúc động nói, mặc dù Hạ Hậu Thuần không hiểu hết ý tứ của Lý Dật, nhưng cũng cảm thấy cảm động. Chẳng qua lúc này Thượng Quan Hình Nhi đang ở bên cạnh, nhất thời mồm miệng kém cỏi, xúc động liếc nhìn Lý Dật rồi mới lưu luyến không rời đi theo Thượng Quan Hình Nhi xuống cầu thang.

Chuyện này có chút thú vị rồi. Nếu chỉ là một Đấu Tôn tính cách bình thường, lần này hoàng thất và Lý Minh thật sự sẽ gặp phải đại phiền toái, nhưng còn Đấu Tôn này thì sao? Lý Dật đã bắt đầu cân nhắc, nếu như không lừa gạt được hắn, có phải nên luyện chế hắc thành khô lỗi hay không?

Lý Dật lại tinh tế thưởng thức một bình trà nữa, không biết từ lúc nào trên lầu hai trà lâu đã không còn một bóng dáng nào nữa.

Uống trà xong, Lý Dật mới đi nhanh về tổng bộ Lý minh. Nhìn thấy Lý Dật xuất hiện, mấy tên đấu giả gác cửa thậm chí quên cả chào hỏi Lý Dật, nhanh chân chạy vào trong sân kêu lớn:

-Thiếu chủ đã về! Thiếu chủ đã về!

Bọn chúng cũng không phải không biết mình còn sống, đâu cần phải kích động đến như vậy.

Mặc dù nói như vậy, Lý Dật vẫn rất cảm động, xem ra, sắp đến lúc “Giải được” cho bọn chúng rồi.

Hai chân hần mới đập mạnh cửa chính, thoáng cái, không biết từ chỗ nào mà toát ra nhiều người như vậy, bao vây lấy Lý Dật, ánh mắt tha thiết, biểu hiện kích động còn thân thiết hơn thấy cha ruột mấy lần.

-Bản thiếu gia không sao, chẳng những không có việc gì, hơn nữa thực lực đại tiến, để đô sau này sẽ là thiên hạ của Lý Minh chúng ta!

Đối mặt với biểu lộ của đám cấp dưới, Lý Dật cảm thấy có lẽ nên diễn thuyết một chút, chỉ có điều chuyện này không phải điểm mạnh của hần.

Lý Dật hoàn tất bài diễn thuyết ngắn gọn, nhưng tiếng hoan hô trong chờ mông lại không hề phát sinh, sau đó ánh mắt của người phụ trách sòng bạc, chợt lấp lánh, cẩn thận hỏi thăm:

-Thiếu chủ, có thể phát tiền trước không?

Phát tiền? Thì ra ánh mắt trông mong của đám tiểu tử thời này khi thấy mình trở về, chính là vì phát tiền!

-Ai nói muốn phát tiền!

Lý Dật bất đắc dĩ cười khố.

-Lý Kỳ nói, nói là đợi Thiếu chủ trở về, sẽ phát 500 triệu!

Chẳng trách ánh mắt của đám người này lại sáng rõ như đàn sói, 500 triệu, số tiền này đủ cung cấp cho bọn họ sống sung sướng mấy đời.

-Lý Kỳ! Lý Kỳ! Lý Kỳ đâu rồi?

Lý Dật kêu to, ai cho hần quyền lực này, hứa hẹn phân phát 500 triệu?

-Lý Kỳ và Thời tổng quản còn có cả Tạ Vũ đang nói chuyện ở hậu viện!

-Tìm hần đến cho ta!

Lý Kỳ rất nhanh xuất hiện trước mặt Lý Dật, phía sau hần còn có nhân vật trọng yếu của Lý Minh là Tạ Vũ và Thời Lương đi theo, chỉ có Lý

Hàn không lộ diện.

-Cung nghênh Thiếu chủ hồi phủ!

Ánh mắt Lý Kỳ nhìn Lý Dật đã sùng bái đến mức hồ đồ.

-Lý Kỳ, người nói xem, 500 triệu làm sao chia?

Lý Dật bình thản nói.

-Chuyện này kính xin Thiếu chủ định đoạt. Lần này trong giải thi đấu tuyển chọn phò mã, sòng bạc tổng cộng kiếm lời 500 140 000, vạn, sau khi chia cho hoàng thất một nửa, chúng ta còn lại 200 570 000 vạn! Số tiền này vẫn nhập cổ phần theo quy tắc lần trước, đương nhiên là do thiếu chủ định đoạt!

-Nếu đã như vậy... Lý Dật sờ sờ cằm, lộ ra nụ cười khiến người khác cảm thấy điềm xấu:

-Nói như vậy có nghĩa là bất luận ta chia như thế nào, tất cả mọi người đều không có ý kiến, phục tùng vô điều kiện đúng không?

-Đó là đương nhiên, số tiền này chính là thiếu chủ ngài kiếm được. Nếu không phải ngài cố ý thua trận, sòng bạc chẳng những kiếm được 500 triệu tiền lãi, chỉ sợ ngay cả chiếc quần lót cũng không còn mà mặc.

Chỉ có Lý Kỳ đang hoàn toàn chìm ngập trong cảm giác sùng bái Lý Dật mới không hề cảm thấy nụ cười không có điềm tốt của Lý Dật.

-Tiền, đương nhiên là phải chia, lần này chúng ta liên thủ với hoàng thất, Thiết Kiếm dong binh đoàn tiêu diệt thành lũy của tứ đại gia tộc, huynh đệ công cao khổ cực. Như vậy đi, những huynh đệ đã chết, bất luận có chức vị lớn nhỏ ở Lý Minh, mỗi người một vạn kim tệ, nếu có con cái, Lý Minh sẽ phụ trách nuôi dưỡng đến khi trưởng thành. Những huynh đệ bị thương, bỏ ra bao nhiêu tiền chữa bệnh, Lý Minh sẽ đền bù tổn thất gấp trăm lần. Tiền còn lại.....

Chia tiền cho những huynh đệ tử thương trước, đương nhiên không thể dị nghị, nghe thấy Lý Dật muốn chia số tiền còn lại, đám gia súc kia lập tức lại sôi lên sùng sục.

-Hôm đó ta đánh nhau với bọn chúng ở khu dân nghèo phía nam thành, ra tay hơi nặng một chút, phá hủy của người ta không ít nhà ở. Những người dân nghèo này muốn có một chỗ ở không hề dễ dàng, cho nên ý tứ của ta là.... Lý Kỳ, người có hiểu hay không!

Lý Kỳ lắc đầu, thành thật trả lời:

-Không hiểu!

-Thời Lương, người thì sao?

-Những phòng ốc bị phá hủy, Lý Minh sẽ phụ trách tu sửa lại!

Thời Lương bình thản đáp.

-Lý Kỳ, đừng suốt ngày nghĩ đến tiền, ta thấy người gần giống thần giữ của rồi. Được rồi, Thời tổng quản, chuyện tu sửa nhà cửa của họ giao cho người rồi. Đúng rồi, nếu như muốn tu sửa, dứt khoát tháo dỡ toàn bộ xây dựng lại, công trình này 5500 vạn có đủ không!

Toàn trường im lặng, ngay cả Thời Lương nhất thời cũng lộ ra biểu hiện sợ hãi. Lý Minh tiêu tốn 5500 vạn để tu sửa phòng ốc cho đám dân nghèo, thiếu chủ có phải điên mất rồi hay không? Lý Minh chúng ta là cái gì, chỉ là một đám “thổ phỉ” tập trung lại một chỗ tung hoành thiên hạ, không phải vì kiếm miếng ăn cho mình sao, làm gì lại còn chuyện xây dựng nhà cửa cho dân nghèo.

-Đây là một công trình lớn, sau này sông bạc lại kiếm được tiền, còn phải phá bỏ xây dựng lại khu dân nghèo khác. Đây là chuyện sau này, để sau này hãy nói. Số tiền còn lại, để lại 100 triệu, nhập vào trong tài sản của Lý Minh, không phân phối. Cái này gọi lại công quỹ, giống như một gia đình vậy, lúc nào cũng phải tiết kiệm ít tiền để phòng sau này cần

đến. Số tiền còn lại, lần này không nhập vào cổ phần, mọi người theo chức vụ và biểu hiện trong nhiệm vụ lần này mà phân phát. Chuyện này giao cho Thời Lương và Tạ Vũ cùng thực hiện.

Lý Dật một hơi nói ra quyết định của mình, cũng không quản xem bọn hắn có hiểu cái gì hay không, hoàn toàn dùng khẩu khí không thương lượng. Nếu tính toán như vậy, số tiền đến tay mọi người cũng không còn lại bao nhiêu.

-Thế nào? Không đồng ý với phương án phân phối này sao?

Lý Dật liếc nhìn mọi người, những chỗ ánh mắt của hắn lướt qua, những ánh mắt sôi sục lấp lán cuối cùng cũng trở lại bình thường.

-Tại sao lần nào cũng là ta kiểm tiền, Thời Lương và Tạ Vũ chia tiền!

Lý Kỳ không dám tranh giành với Lý Dật, nếu nói lời phản đối chỉ có thể nói chuyện với Thời Lương và Tạ Vũ mà thôi.

Lý Dật vỗ vỗ bả vai Lý ca, cười hòa ái đến dị thường :

-Kỳ ca, người thật không hiểu hay giả vờ không hiểu? Nếu không có Tạ Vũ, sòng bạc của người không cần đến ba ngày sẽ bị phân chia!

-Thiếu chủ, ta hoàn toàn đồng ý với phương án phân phối của người.

Vẫn là Thời Lương mở miệng trước:

-Đặc biệt là sửa phòng ốc tại khu dân nghèo, tiểu nhân nhất định dốc hết toàn lực làm tốt chuyện này. Người khác có lẽ không thể giải thích vì sao ngài lại làm như vậy, nhưng Thời Lương lại nghĩ ra. Nền tảng của Lý Minh ở đế đô còn thấp, mặc dù dựa vào uy lực khuất phục thế lực khắp nơi, nhưng dù sao cách làm này không phải kế lâu dài. Việc thiện của thiếu chủ chính là tạo ra nền tảng cho Lý Minh chúng ta, điều này đối với Lý Minh chúng ta mà nói, là chuyện lợi ích về sau! Thiếu chủ anh minh, mưu tính sâu xa!

Thời Lương đoán không sai, Lý Dật chưa từng có nghĩ tới biến Lý Minh thành quỹ từ thiện, kiếp trước có một câu nói rất chí lý: “Người được lòng dân ắt được thiên hạ”. Lý Minh muốn chính thức đứng vững ở đế đô, không thể chỉ dựa vào vũ lực, Lý Dật chính là muốn đi một con đường khác với những thế lực khác, dù sao số tiền này cũng không phải khó kiếm.

Chuyện này giao cho Thời Lương đi làm chắc chắn không sai, Thời Lương xuất thân dân nghèo, đối với người nghèo ắt có một loại cảm giác thân cận tự nhiên, cũng càng hiểu được khó khăn của dân nghèo. Lý Dật tin tưởng, sau mấy tháng, cư dân đế đô sẽ nhìn Lý Minh với một ánh mắt khác.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bắc Đẩu Mưu Đồ Bí Mật

Q.6 - Chương 79: Bắc Đẩu Mưu Đồ Bí Mật

Núi Bắc Đẩu là một ngọn núi kỳ vĩ có thể so sánh với Tam Thánh Sơn, cách đế đô khoảng 50 - 60 dặm. Núi Bắc Đẩu và Tam Thánh Sơn cấu thành lên hai góc cạnh bên ngoài thành Thiên Phong của đế đô Thiên Phong, khi có kẻ thù bên ngoài xâm lấn, nơi này chính là hai tòa thành lũy vững vàng hộ giá đế đô.

Chỉ có điều khi bên trong có loạn, hai tòa thành lũy này cũng có thể trở thành lưỡi đao nhọn trực chỉ đế đô.

Trải qua hỗn loạn ở đế đô, ngọn núi này thường ngày không hề náo nhiệt, lúc này lại vô cùng huyền ảo. Chủ lực của bốn nhánh quân tinh nhuệ trực thuộc tứ đại gia tộc đã bị tiêu diệt, một bộ phận sống sót không muốn bị cuốn vào nội loạn, trốn về nguyên quán, còn một bộ phận khác tức thì tụ tập đến Bắc Đẩu tông. Những người này cộng thêm người của tứ đại gia tộc và thế lực thân thiết với tứ đại gia tộc Bắc Đẩu tông ở Thiên Phong đế quốc, nhân số cũng có thể khả quan.

Mặc dù đã vào đêm, ngọn núi chính Bắc Đẩu và sáu ngọn núi bên cạnh vẫn đèn đuốc sáng trưng.

Trong một kiến trúc nào đó trên ngọn núi chính, Bắc Trác giữ vẻ mặt âm trầm, đang nhìn bóng núi của bảy ngọn núi Bắc Đẩu bên ngoài cửa sổ, không biết trầm tư suy nghĩ gì đó. Phía sau hẳn, Phong Hoàng Hải Hâm đang xem một phong thư. Còn ở góc gian phòng, Nguyệt Thị Phục Linh, Hoa Thị Hà Thiên vừa mới chấm dứt bế quan đứng yên lặng, từ khí tức cường giả phát ra trên người hai người có thể thấy được hai tùy tùng này đã tấn chức Đẩu Hoàng!

-Đẩu Thần điện đồng ý ra mặt điều đình sao?

Hải Hâm ném phong thư trong tay xuống, sắc mặt có chút cổ quái:

-Trong này chỉ sợ có âm mưu gì đó, bên ngoài Đẩu Thần điện tỏ vẻ không giúp hai bên, nhưng trong tối rút cuộc ủng hộ ai còn không rõ ràng sao? Nếu bọn họ quả thật không giúp ai, há chịu dung túng cho một Phó điện chủ làm loạn hay sao.

Bắc Trác chậm rãi thu hồi ánh mắt, xoay người lại nói:

-Chuyện này thật ra không thể trách Bách Phái, Lý Dật nhậm chức Phó điện chủ phân điện Thiên Phong, bản thân việc này cũng có chút kỳ quặc, chỉ sợ lão gia hỏa Bách Phái kia cũng có nỗi khổ tâm khó nói. Ta ngược lại cảm thấy Đẩu Thần điện lần này thật sự muốn điều đình.

-Hừ, điều đình, lúc này còn cần thiết không? Phục Linh, Hà Thiên đã tấn chức Đẩu Hoàng, Thiếu tông chủ cũng thông qua Truyền Tống trận đang trên đường từ Đại Hạ đế quốc quay về núi Bắc Đẩu, cộng thêm tên tiểu quỷ Hạ Hậu gia, hừ, kỳ ngộ hiếm có như vậy còn điều đình cái gì nữa!

-Phong Hoàng đại nhân vội vã khai chiến với hoàng thất như vậy có phải có nguyên nhân cá nhân gì hay không!

Bỗng nhiên từ trong góc phòng âm u nào đó vang lên âm thanh trào phúng của Thượng Quan Hình Nhi. Nếu như không nhìn kỹ, căn bản không nhìn ra trong phòng còn một người khác.

-Ân oán cá nhân đương nhiên cũng có, trực xuất Cung thị nắm giữ hoàng quyền vốn là mục tiêu số một của Bắc Đẩu tông ta, ân oán cá nhân của ta không hề làm trái mục tiêu này.

Nghe khẩu khí này, xem ra quan hệ của Thượng Quan Hình Nhi và Phong Hoàng đại nhân cũng không vui vẻ gì.

-Nói chính sự đi!

Bắc Trác âm trầm nói:

-Ta thật sự cảm thấy, điều đình không hẳn không phải cơ hội.

Ngữ khí lạnh lẽo lộ vẻ ý vị sâu xa của Bắc Trác khiến trong lòng Hải Hâm sáng ngời, với hiểu biết của hẳn đối Bắc Trác, hiển nhiên lập tức nghĩ ra.

-Ý tứ của Tông chủ có phải là lợi dụng cơ hội đàm phán điều đình, một mẻ hốt gọn Cung thị và Lý Dật Lý Minh!

Hải Hâm dừng một chút, lại có chút ít nghi kị nói:

-Nhưng nếu Đấu Thần điện ra mặt, làm như vậy, có phải sẽ lộ diện với Đấu Thần điện hay không!

-Hải Hâm, vừa rồi người cũng nói, mục tiêu số một của Bắc Đẩu tông chính là trực xuất Cung thị, nắm giữ hoàng quyền. Người hiển nhiên cũng biết, mục tiêu thứ hai chính là xóa bỏ thế lực Đấu Thần điện khỏi Thiên Phong đế quốc. Nếu thực lực trước mắt của chúng ta đã mạnh như vậy, tại sao không cùng lúc thực hiện hai mục tiêu này?

Hít một hơi lãnh khí, cho dù là cường giả như Hải Hâm cũng âm thầm kinh hãi trước khí phách của Bắc Trác. Một lần hành động diệt trừ hai

thế lực lớn, đây không phải chuyện thường nhân có thể tưởng tượng. Trước mặt Bắc Trác, Hải Hâm hẳn còn là một thường nhân.

-Làm như vậy có nắm chắc không?

-Thật ra chuyện này vốn không chắc chắn, nhưng hiện tại có bảy tám phần nắm chắc. Tên tiểu quỷ Hạ Hậu gia mặc dù còn kém cỏi một chút, nhưng cũng là cường giả cấp bậc Đấu Tôn. Vốn ta và lão gia hỏa Bách Phái kia kẻ tám lạng người nửa cân, hiện tại chỉ cần liên thủ với Hạ Hậu Thuần, Bách Phái làm sao có thể có cơ hội lật bàn. Chỉ có điều, muốn thực hiện kế hoạch này lại cần một điều kiện.

-Điều kiện gì?

Không để ý đến vấn đề này, Bắc Trác trực tiếp phân phó Thượng Quan Hình Nhi:

-Hồi âm cho Đấu Thần điện, nói trải qua hỗn loạn ở đế đô, Bắc Đấu tông ta thật sự lo lắng về rắc rối của hoàng thất. Nếu như muốn đàm phán, xin mời Đấu Thần điện tỏ chút thành ý, cùng đại diện hoàng thất đến núi Bắc Đấu chúng ta.

Nghe Bắc Trác nói như vậy, Thượng Quan Hình Nhi cũng không khỏi nghi ngờ:

-Đấu Thần điện và hoàng thất chịu lên núi Bắc Đấu sao?

-Các người còn không biết Bách Phái, lão gia hỏa kia thoát nhìn có vẻ rất khiêm tốn thâm trầm, thực chất bên trong lại là một người cực kỳ tự phụ. Dựa vào tính tự phụ của hắn, tuyệt đối không ngờ được Bắc Đấu tông có âm mưu đồng thời nuốt chửng hai thế lực lớn. Hừ, hắn nhất định sẽ đến, nếu Đấu Thần điện dám đến, hoàng thất tự cho đã có chỗ dựa, đương nhiên càng sẽ đến!

Nhìn thấy Bắc Trác tự tin như vậy, Hải Hâm và Thượng Quan Hình Nhi đều tỏ vẻ im lặng.

Bắc Trác vẫn giữ vẻ mặt âm trầm đặc ý:

-Nếu bọn họ không đến, chính là Đấu Thần điện không biểu hiện thành ý, Bắc Đấu tông chúng ta không có tổn thất gì cả?

-Tông chủ, còn có một việc không thể không phòng.

-Chuyện gì? Hải Hâm, người nói nghe xem.

-Tên Lý Dật của Lý Minh tựa hồ có sư tôn lợi hại gì đó, nhìn từ thực lực của Lý Dật, nếu vị sư tôn này thật sự tồn tại, vậy ít nhất cũng là cường giả cấp bậc Đấu Tôn, hơn nữa số sao tuyệt đối không thấp. Lý Dật cũng không đáng sợ, Lý Minh càng không đáng nhắc tới, Hải Hâm lo lắng nhất, là tên tiểu tử Lý Dật này có vô số át chủ bài, vạn nhất đến lúc đó thật sự toát ra vị sư tôn cấp bậc Đấu Tôn, Bắc Đấu tông ta chỉ sợ không thể đồng thời tiêu diệt hai tên cường giả Đấu Tôn.

Nghe thấy lo lắng này của Hải Hâm, Bắc Trác ngược lại ngẩn người, hiển nhiên trong kế hoạch của hắn không cân nhắc đến điều này. Việc này cũng không thể trách hắn, dù sao hắn và Lý Dật giao thủ cũng không nhiều, trong mắt một Đấu Tôn cường giả như hắn, cho dù Lý Dật có chút năng lực thì vẫn có khoảng cách rất lớn đối với Đấu Hoàng Đấu Tôn.

Bắc Trác chăm chú suy tư một lát, mới chậm rãi phân tích nói:

-Nếu như Lý Dật thật sự có loại át chủ bài này, tại sao hắn không sử dụng vào thời khắc nguy cấp trong Thiên Phong điện trận hôm đó? Hơn nữa, Đấu Thần đại lục đã mấy ngàn năm không xuất hiện Đấu Thần cường giả, cấp bậc Đấu Tôn chính là tồn tại gần với Đấu Thánh, một quốc gia cũng chỉ có mấy Đấu Tôn, ta không tin có một hội Đấu Tôn nào đó nguyện ý làm tay sai miễn phí cả đời cho Lý Dật.

Phân tích như vậy thật sự rất có đạo lý, Đấu Tôn cường giả là thân phận không thể so sánh với người bình thường, hiện tại ở Thiên Phong đế quốc cũng chỉ có hai người là Bắc Trác và Bách Phái của Đấu Thần điện.

Có thể đạt tới cảnh giới này, không có người nào không phải người đứng đầu thế lực một phương, làm gì có hội Đấu Tôn nào rảnh rỗi đi theo một đứa con nít mười mấy tuổi làm tay chân?

-Được rồi, việc này cứ quyết định như vậy đi. Cho dù Lý Dật có một sư tôn cấp bậc Đấu Tôn hiện thân, muốn lật bàn ở núi Bắc Đẩu ta cũng không hề dễ dàng. Đúng rồi, còn có một việc, một người trong Tứ hoàng đã bỏ mạng, Bắc Đẩu Tinh Thần Liên trận pháp đã vô dụng, ta sẽ cải tiến một chút trận pháp này, người kêu Nguyệt Hoa và Tam Hoàng đi tập luyện Bắc Đẩu Tinh Thần Liên trận pháp mới này một chút. Trận pháp này, cho dù không giết chết được một Đấu Tôn thì vẫn có năng lực vây khốn mấy ngày!

Một quyển trục hiện ra trong tay Bắc Trác, Hải Hâm cung kính tiếp nhận quyển trục, dẫn theo Nguyệt Hoa nhị thị quay người rời đi.

Nhìn thấy ba người Hải Hâm rời đi, lúc này Bắc Trác mới nói với Thượng Quan Hình Nhi:

-Hình Nhi, tên Hạ Hạo Thuần đó hôm nay thật sự chạy đi gặp Lý Dật sao?

-Hắn không phải cố ý đi gặp mặt, chẳng qua là ngẫu nhiên gặp được. Ta rất hiểu Thuần nhi, mặc dù hắn ham chơi, nhưng phẩm tính trung hậu trung thực, tuyệt đối sẽ không nói dối ta.

-Vậy thì tốt rồi, sau này Hạ Hạo Thuần sẽ có hữu dụng rất lớn với Bắc Đẩu tông ta, nhất định phải trông giữ cho tốt, đừng để xảy ra chuyện gì không hay!

-Hình Nhi hiểu rõ!

Ánh mắt của Bắc Trác lại trở về phong cảnh ngoài cửa sổ, ánh mắt hung ác nham hiểm tựa hồ muốn nhìn thấu dãy núi kéo dài miên man. Trên khuôn mặt âm trầm thường thấy của Bắc Trác thoáng hiện lên vẻ hưng phấn cho trận đại chiến sắp tới.

Ngay lúc nhân vật trọng yếu nhất của Bắc Đẩu tông tiến hành một mưu đồ bí mật động trời, có hai thân ảnh lặng lẽ đáp xuống ngoài núi Bắc Đẩu. Sau đó lặng yên không một tiếng động nhanh chóng tới gần núi Bắc Đẩu, rất nhanh tiến nhập vào phạm vi thể lực của Bắc Đẩu tông.

Hai nhân ảnh đó ngược lại không áp dụng bất cứ biện pháp ẩn nấp thân phận nào, cho nên dưới ánh trăng mờ mờ, rất dễ dàng nhìn thấy hai khuôn mặt. Một người là Lý Dật, người còn lại không ngờ là Đào Hoàng Ba Lâm.

-Tiểu tử, người dụ dỗ ta đến núi Bắc Đẩu, rút cuộc muốn làm cái gì?

Ba Lâm bỗng nhiên đứng lại trước mặt Lý Dật bất mãn hỏi.

-Ta không phải đã nói rồi sao, nhất định là chuyện người cảm thấy hứng thú.

Lý Dật lưu manh tốt.

-Người đã nói, đến núi Bắc Đẩu sẽ nói cho ta biết!

Lý Dật cười lạnh lẽ, chỉ vào bảy ngọn núi Bắc Đẩu hợp lại thành một thể trong màn đêm mờ ảo, cười nói:

-Phong cảnh xinh đẹp như vậy, chẳng lẽ người không có hứng thú sao?

-Nói láo! Lão tử có thời gian rảnh cùng người đến ngắm phong cảnh núi Bắc Đẩu sao?

Đào Hoàng Ba Lâm vốn có diện mạo khó coi, khi nóng giận càng lộ vẻ dữ tợn.

-Ba Lâm , đừng quên bản thiếu gia bây giờ là Phó điện chủ của người, luận về địa vị, người vẫn còn phía dưới ta.

-Vậy thì thế nào?

-Sau này xin gọi ta là Lý Dật các hạ, chứ không phải tiểu tử. Không đùa giỡn với người, nói nghiêm chỉnh tìm người đến đây đương nhiên là có chuyện tốt.

Lý Dật tỏ vẻ thần bí khó lường nói:

-Đêm nay chúng ta làm hai chuyện, chuyện thứ nhất có liên quan đến chúng ta, chuyện thứ hai có quan hệ đến Đấu Thần điện.

-Lý Dật các hạ, đừng úp mở nữa, người có tin ta sẽ cho người một cái tát bây giờ không!

“Lý Dật các hạ” nghe như thế nào cũng cảm thấy trào phúng, chỉ bằng gọi “tiểu tử” còn êm tai hơn một chút.

-Chuyện thứ nhất, núi Bắc Đấu chỉ sợ thời gian gần đây luôn là tiêu điểm của Thiên Phong đế quốc, tục ngữ nói biết người biết ta trăm trận trăm thắng, cho nên mới tìm kiếm ngọn nguồn núi Bắc Đấu có chỗ xấu gì hay không. Nếu như không nằm ngoài dự liệu của ta, Bách Phái điện chủ đề xuất hoà đàm, Bắc Đấu tông nhất định sẽ ấn định địa điểm tại núi Bắc Đấu. Chuyện thứ hai, Đấu Thần điện không phải rất hứng thú với Bắc Đấu giới của Bắc Đấu tông sao? Hôm nay ta cũng mang cả Thất Tinh giới đến, nếu có cơ duyên, Ba Lâm, đêm nay chúng ta không ngại tìm kiếm bí mật của Bắc Đấu giới!

Đối với chuyện điều tra địa hình gì đó, Dao Hoàng hoàn toàn không có hứng thú, với thân phận Đấu Hoàng cường giả gần như bất kỳ nơi nào đều đến rất tự nhiên, chỉ có cường giả bình thường hoặc là quân đội hành quân chiến tranh mới chú ý đến chuyện địa hình địa thế, Ba Lâm vượt mũi. Nhưng Ba Lâm chẳng những cảm thấy hứng thú với Bắc Đấu giới, thậm chí còn không phải là hứng thú bình thường.

-Đây là chỗ tốt, tuy nhiên nếu xảy ra điều gì ngoài ý muốn, người cũng đừng liều mạng chạy trốn mà vẫn phải xuất lực.

-Đao Hoàng Ba Lâm ta là loại người sợ chết sao? Ngoại trừ Bắc Trắc, lão quỷ Bắc lão, ở Bắc Đẩu tông vẫn chưa có kẻ nào lọt mắt Đao Hoàng ta.

Hắn nói vậy đương nhiên là lão đối đầu Hải Hâm rồi.

-Vậy thì tốt, chúng ta lên đường thôi!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Gặp Gỡ Bất Ngờ

Q.6 - Chương 80: Gặp Gỡ Bất Ngờ

Với thực lực của hai đại Đẩu Hoàng, trong nháy mắt đã đến được ngọn núi Bắc Đẩu ngoài mây dậm.

-Khẩu lệnh!

Trên một cây đại thụ, bỗng nhiên truyền đến một tiếng quát chói tai. Ba Lâm cảm thấy hơi kỳ quái, với thực lực của Lý Dật làm sao có thể không phát hiện trên cây có lính gác chứ?

Giữa lúc Ba Lâm đang nghi hoặc, Lý Dật không chút suy nghĩ trả lời:

-Mẹ của người gọi người về nhà ăn cơm!

-Hả? Người nào? Đứng lại!

Trên cây nhảy xuống hai thân ảnh khổng lồ. Cùng lúc đó, Lý Dật đã hiện thân phía dưới bọn hắn, hai tên lính gác đáng thương còn chưa đứng vững đã nghe thấy âm thanh cổ họng và xương cổ mình đồng thời vỡ vụn, sau đó liền nặng nề té ngã xuống đất.

-Người thích giết người sao? Giết hai tên lính gác không quan trọng làm gì chứ?

Không để ý đến vấn đề của Ba Lâm, Lý Dật bắt đầu lột quần áo của hai tên lính gác. Ba Lâm lúc này mới hiểu được ý đồ của Lý Dật. Sau khi thay áo bào màu xám đặc chế của đệ tử Bắc Đẩu tông, Ba Lâm không khỏi tức cười. Hắc đường đường là Đao Hoành một trong Thiên Phong thất hoàng, không ngờ lại làm loại chuyện trộm cắp này, nói ra tuyệt đối là một chuyện vô cùng xấu hổ.

-Đợi một lát, hình như có thể lợi dụng phế vật một chút!

Mới bước đi được hai bước, Lý Dật bỗng nhiên lại quay trở lại. Hắn lấy Âm Kim Luân từ trong dung giới ra, nhẹ nhàng vẽ một đường trên thân thể hai binh sĩ, lập tức máu tươi tuôn ra xối xả.

- Binh khí này thật sự quá âm tà!

Ba Lâm cau mày nói.

-Đương nhiên âm tà rồi! Cái này gọi là Âm Kim Luân, ngoại hiệu là Kim Luân khát máu, binh khí cửu phẩm, mỗi ngày đều phải dùng máu người tươi mới tắm bổ, có thể không tà được sao?

Lý Dật vừa nói chuyện, tay cũng không dừng lại, cho Âm Kim Luân ăn no máu tươi, lại lấy một cái túi da giả bộ tràn đầy một túi.

-Loại binh khí âm tà này tựa hồ không thích hợp cho người của Đẩu Thần điện sử dụng!

-Đao Hoành có phải sợ ta giết người vô tội tắm bổ Âm Kim Luân, chuyện này xin cứ yên tâm, ta đã có đủ kẻ địch rồi!

Sau khi lợi dụng phế vật hoàn tất, hai người mới bay nhanh lên núi. Lần này Lý Dật không đi lại trên chóc lính gác, núi Bắc Đẩu mặc dù dốc đứng, nhưng đối với loại cường giả như Lý Dật và Ba Lâm mà nói cũng không có gì khác biệt với đất bằng.

Không biết qua bao lâu, hai người đã tới trước một kiến trúc giữa sườn núi. Nơi này là một cửa khẩu thông tới núi Bắc Đẩu nên đồn trú không ít

nhân mã. Ở đây hiển nhiên cũng không có đại nhân vật gì, hai người không dừng lại mà tiếp tục tiến về chỗ sâu trong núi Bắc Đẩu.

Núi Bắc Đẩu tổng cộng có bảy đỉnh núi, giữa ngọn núi chính Thiên Cơ và sáu đỉnh núi còn lại có một khu đất trống lớn, tập hợp kiến trúc chủ đạo ở ngay trên mảnh đất trống này. Nếu người không biết nhìn từ xa, nơi này chính là một thành trấn có quy mô không nhỏ. Trên thực tế, nơi đây quả thật có các loại cửa hàng, thậm chí còn có một phòng đấu giá lộ thiên cỡ nhỏ, chỉ có điều bất luận là cửa hàng hay là phòng đấu giá, hai bên mua bán đều là đệ tử Bắc Đẩu tông hoặc là thế lực thân cận.

Dù cho vào đêm, trên thị trấn vẫn có không ít người qua lại. Đến nơi này, Lý Dật và Ba Lâm cũng chậm bước chân, tùy ý đi lại quan sát một chút với thân phận đệ tử Bắc Đẩu.

Đệ tử Bắc Đẩu tông vốn có gần vạn người chiếm đóng giữa bảy ngọn núi, sau hỗn loạn đế đô càng có thêm vô số khuôn mặt xa lạ, vì vậy cũng không có ai chú ý tới hai vị khách không mời mà đến Lý Dật và Ba Lâm.

Hai người đi lại, đảo mắt khắp nơi. Tất cả địa hình địa thế giống như dao khắc ghi tạc trong đầu Lý Dật. Lần này nửa đêm dò xét núi Bắc Đẩu, Lý Dật cũng không có mục đích gì đặc biệt, chính là muốn biết con quái vật khổng lồ Bắc Đẩu tông này rút cuộc là như thế nào.

Về phần tìm hiểu Bắc Đẩu giới, thuần túy là cái cớ dỗ dành Ba Lâm làm tay chân cho mình. Vạn nhất có chuyện gì, có Ba Lâm ở đây, cũng sẽ được xem là chuyện của Đấu Thần điện, loại tình huống trước mắt này, có lẽ Bắc Đẩu tông vẫn phải cho Đấu Thần điện vài phần thể diện. Tên Ba Lâm coi tiền như rác này cũng không nghĩ xem, Bắc Đẩu giới là bí mật lớn nhất của Bắc Đẩu tông, sao có thể chỉ dựa vào một quả Thất Tinh giới là có thể mở ra được.

Hai người bất giác đã đi tới phòng đấu giá lộ thiên ở trung tâm tiểu trấn Bắc Đẩu.

Xung quanh phòng đấu giá ngược lại có rất nhiều người tụ tập, trên đài đang đấu giá một món vũ khí tam phẩm, nói thế nào cũng chỉ là một đồ vật mấy nghìn kim tệ, Lý Dật và Ba Lâm căn bản không thèm để ý. Hai người nhìn thoáng qua, ngoại trừ vũ khí tam tứ phẩm, cũng có đấu giá đấu kỹ công pháp, chỉ có điều những thứ này có đưa cho Lý Dật, hẳn cũng lười lấy, để tránh chiếm giữ không gian trong dung giới.

-2350 kim tệ!

Bỗng nhiên một thanh âm hô lên một giá mới.

Thanh âm này rất quen thuộc, Lý Dật sững sờ, nhìn về hướng người thiếu nữ mới kêu giá mới. Thì ra thật sự là người quen, chỉ có điều không ngờ sẽ gặp nàng ở đây.

-Tiểu thư, đừng làm rộn nữa, chúng ta mau trở về thôi!

Bên cạnh thiếu nữ còn có hai Đấu Vương cường giả, một trong số đó lôi kéo vạt áo thiếu nữ, lớn tiếng khuyên nhủ. Trong những người ở quảng trường này, Đấu Vương cường giả cũng xem như là tồn tại không đáng coi trọng.

Thiếu nữ hô lên giá mới, nhất thời thu hút ánh mắt của mọi người. Nhìn thấy thiếu nữ này, trên mặt mọi người đều lộ ra biểu hiện cổ quái, sau đó liền không đưa ra giá nữa.

-Nếu như không có ai ra giá, như vậy binh khí tam phẩm này sẽ thuộc về Nhược Lâm tiểu thư!

Trên mặt Nhược Lâm chợt hiện lên nụ cười giảo hoạt, sau đó kiêu ngạo nói với vị Đấu Vương cường giả đứng bên cạnh:

-Trả tiền!

Hai Đấu Vương sầm mặt, bất đắc dĩ liếc nhìn nhau, một người trong đó tiến lên phía trước móc thẻ tinh của mình ra.

-Mẹ kiếp, không đủ tiền!

Vị Đấu Vương đó mắng một câu, vẻ mặt xấu hổ, sau đó kêu vị Đấu Vương còn lại:

-Lấy thẻ tinh của người ra đây!

Giao dịch hoàn thành, Nhược Lâm tiện tay ném món vũ khí tam phẩm vào trong dung giới của mình, tiếp tục đi về phía trước.

-Tiểu thư, đêm nay người đã tiêu hết gần một vạn kim tệ, cũng chơi đủ rồi, chúng ta về thôi!

-Nếu về thì các người về trước đi, ta còn muốn chơi một lát nữa!

Nhược Lâm căn bản không để ý tới hai Đấu Vương này vẫn tiếp tục tiến về phía trước. Ở sau lưng nàng, vẻ mặt hắc tuyến của hai Đấu Vương chậm rãi biến thành biểu lộ hung ác.

Ngoại trừ người trên quảng trường tương đối nhiều, ở những nơi khác trong tiểu trấn Bắc Đấu đều rất vắng vẻ. Khi đi ngang qua một hẻm nhỏ âm u vắng vẻ, Nhược Lâm bỗng nhiên cảm thấy hai cánh tay xiết chặt, sau đó thân thể chợt nhẹ bỗng, bị hai Đấu Vương tóm lấy. Lúc này Nhược Lâm còn chưa cảm thấy nguy cơ, chỉ tưởng rằng hai Đấu Vương này có ý định cưỡng ép đưa nàng về đình Thiên Cơ.

-Các người muốn làm gì?

-Làm gì? Như Lâm tiểu thư, người sẽ biết nhanh thôi!

Phía cuối hẻm nhỏ là một chuồng ngựa bỏ hoang dùng đá chồng lên, hai Đấu Vương tóm lấy Nhược Lâm đưa vào trong chuồng ngựa. Một tia dự cảm bất thường lập tức hiện lên trong lòng Nhược Lâm. Mặc dù đã bỏ hoang từ lâu, nhưng mùi phân ngựa vẫn mơ hồ truyền đến từ trong đồng rơm rạ dưới người.

-Ta cảnh cáo các người, đừng quên ta có thân phận gì, dám vô lễ với ta, tông chủ sẽ không bỏ qua cho các người!

-Hừ, biết sợ rồi sao! Vừa rồi ở phòng đấu giá, không phải người vô cùng hống hách sao? Hai huynh đệ chúng ta đương nhiên biết rõ người có thân phận gì, Nhược Thị hoàng tộc, nghe nói còn là hậu thân Đấu Thần.

Đấu Vương vẻ mặt âm trầm đích cười âm thầm:

-Hai huynh đệ chúng ta là Đấu Vương thất tinh đã nhiều năm rồi, vẫn không có cách nào đột phá, nghe nói nếu giao cấu với hậu nhân Đấu Thần sẽ có ích lợi rất lớn cho tu luyện Đấu Khí. Như Lâm tiểu thư, người cũng tu luyện qua Đấu Khí, có lẽ biết nỗi đau khổ bị mắc kẹt ở một cảnh giới không cách nào tiến lên. Hôm nay, người hãy hi sinh một chút, giúp đỡ huynh đệ chúng ta giải trừ thống khổ này!

Sắc mặt Nhược Lâm lúc này trắng bệch như tờ giấy, khẽ quát một tiếng:

-Vô sỉ!

Song chưởng tung ra, hai luồng Đấu Khí chia ra tấn công vào hai Đấu Vương.

Hai Đấu Vương cũng sớm đoán trước tình thế, đồng loạt xuất thủ, hai luồng Đấu Khí hùng hậu đập tan Đấu Khí của Nhược Lâm trong nháy mắt, kỳ thế không giảm, đánh vào người Nhược Lâm. Nhược Lâm than nhẹ một tiếng, thân thể tê dại, ngã xuống mặt đất.

Thực lực của Nhược Lâm mặc dù không kém, nhưng dưới sự giáp công của hai Đấu Vương cường giả lại há có sức hoàn thủ.

-Các người dám! Tông chủ sẽ không bỏ qua cho các người!

Giờ phút này, ngoại trừ mang Bắc Trắc ra, Nhược Lâm tựa hồ cũng không còn cách nào tốt hơn. Nhưng hai tên Đấu Vương xấu xa lại khát vọng đột phá căn bản không hề chú ý:

-Chúng ta là dòng chính Bắc thị, người tính toán cái gì? Nói dễ nghe một chút là huyết mạch hoàng tộc cung phụng Bắc Đẩu tông, nói khó nghe một chút chính là khôi lỗi của Bắc Đẩu tông. Ngủ với người, tông chủ nhiều nhất là quở trách chúng ta vài câu, nếu sau khi giao cấu có thể đột phá cảnh giới Đẩu Hoàng, ha ha ha, đừng nói quở trách, chỉ sợ tông chủ sẽ đối đãi đặc biệt với chúng ta.

Trong lòng Nhược Lâm biết không cách nào đào thoát khỏi ma chướng, trên mặt hiện ra vẻ tuyệt vọng, hai hàng nước mắt nghẹn ngào lăn xuống. Sau đó cắn răng một cái, Nhược Lâm vươn tay chụp về phía đỉnh đầu của mình.

Hai vị Đẩu Vương không ngờ Nhược Lâm lại can trường, quả quyết như thế, trên mặt vừa mới hiện lên vẻ tuyệt vọng đã hạ quyết tâm tự sát.

Trước mắt cứu hộ không kịp, hai vị Đẩu Vương cũng kinh hãi toát mồ hôi lạnh, nếu ân ái với Nhược Lâm có lẽ Hứa tông chủ sẽ không làm gì bọn họ, nhưng nếu bức tử vị truyền nhân huyết mạch hoàng tộc rất có chỗ hữu dụng với Bắc Đẩu tông này, bọn họ không gách vác nổi tội lỗi.

Chính vào lúc này, một đạo nhân ảnh chớp động, hiện thân giữa hai vị Đẩu Vương và Nhược Lâm, đập tan đạo Đẩu Khí Nhược Lâm đánh úp về phía mình. Bóng người này giống như quỷ mị, tốc độ cực nhanh dĩ nhiên vượt ra khỏi cực hạn tưởng tượng của hai vị Đẩu Vương.

-Người nào?

Hai vị Đẩu Vương kinh hãi lùi lại mấy bước, vẻ mặt hoảng sợ nhìn người vừa tới. Chỉ dựa vào một chiêu vừa rồi, hai vị Đẩu Vương cũng hiểu rõ, chênh lệch thực lực của mình và đối phương không hề nhỏ.

-Lý Dật!

Nhược Lâm vừa kinh ngạc vừa vui mừng la lên, khiến hai tên Đẩu Vương chân tay mềm nhũn. Bọn họ quá quen thuộc với cái tên Lý Dật, thiếu minh chủ Lý Minh, Đẩu Hoàng cường giả đã từng giết chết vô số

cường giả của tứ đại gia tộc và Bắc Đẩu tông . . . Thế nhưng, ma quỷ này tại sao lại xông đến núi Bắc Đẩu chứ?

-Người, người thật là Lý... Lý Dật!

-Cần ta dùng phương thức gì chứng minh một chút không?

Lý Dật cười mỉm liếc nhìn hai Đấu Vương, biểu lộ như gặp quỷ của hai Đấu Vương khiến Lý Dật vô cùng thích thú. Khiến cho người khác nhất là địch nhân nghe tin đã sợ mất mật, đây chính là hình tượng ánh sáng chói lọi mà Lý Dật tận lực tạo ra.

Dù sao cũng là hai vị Đấu Vương cường giả, dần dần từ trạng thái kinh hãi ban đầu đã tỉnh táo trở lại, hai người liếc nhìn nhau, ngầm hiểu ý. Nếu ma quỷ đã hiện thân hiển nhiên sẽ không để cho hai người bọn họ bình yên vô sự rời khỏi đây. Đứng yên khiếp sợ chỉ bằng liều mạng một phen, nơi này dù sao cũng là núi Bắc Đẩu, chỉ cần chạy trốn tới nơi có đông người sẽ có hi vọng sống sót.

Dường như nhìn thấu tâm tư của hai người, Lý Dật bỗng nhiên phát phát tay, cười nói:

-Đao Hoàng đại nhân, xin mời hiện thân!

Đao Hoàng Ba Lâm!

Lúc này hai Đấu Vương hoàn toàn hóa đá! Đối mặt với một Đấu Hoàng, hai người toàn lực đánh cược một lần còn có hi vọng chạy trốn xa vơi, nhưng đồng thời đối mặt với hai Đấu Hoàng thì trăm phần trăm phải chết.

Ba Lâm lách mình đi ra, vẻ mặt hắc tuyến, không biết Lý Dật rút cuộc muốn làm trò gì! Đây là nơi nào chứ, là hang ổ của Bắc Đẩu tông, chơi trò anh hùng cứu mỹ nhân làm gì chứ! Với tính cách tự phụ của Ba Lâm cũng không dám nói có thể ra vào tự nhiên ở Bắc Đẩu núi, Bắc lão quỷ đó chính là Đấu Tôn cường giả!

Nhìn hai Đấu Hoàng cường giả đứng trước mặt, lúc này hai Đấu Vương mới xem như hoàn toàn tan vỡ, giờ phút này cho dù là Lý Dật giờ chường lên chụp chết bọn hắn, chỉ sợ cũng không gặp một tia phản kháng nào!

-Lý... Lý thiếu chủ, rút cuộc ngươi muốn thế nào?

Một tên tương đối lạnh lợi trong đó nhìn thấy Lý Dật và Ba Lâm không lập tức ra tay, lập tức sinh ra một tia hi vọng.

-Nghe nói phong cảnh núi Bắc Đấu rất đẹp, ta dẫn Đào Hoàng đại nhân tới dạo chơi mà thôi.

Lý Dật rất bình thản, ngược lại “thành khẩn” hỏi thăm:

-Ta và Đào Hoàng đại nhân hiện tại đang thiếu người dẫn đường, không biết các người có nguyện ý giúp không?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thân Thế Của Nhược Lâm

Q.6 - Chương 81: Thân Thế Của Nhược Lâm

Hai tên Đấu Vương cũng không ngu ngốc, trong nháy mắt đã kịp phản ứng, hầu như đồng thanh kêu lên:

-Ta! Ta! Ta đồng ý!

Tình cảnh này khiến Lý Dật nghĩ đến tình cảnh các bạn nhỏ ở nhà trẻ giờ tay xin trả lời câu hỏi.

Lý Dật hiện ra biểu lộ khó xử :

-Thế nhưng, chúng ta chỉ cần một người!

Một người! Như vậy một người khác nhất định phải chết! Lý Dật không muốn nói rõ, hắn cần một kẻ tương đối thông minh. Quả nhiên, tên Đấu

Vương vừa mới đặt câu hỏi đã kịp phản ứng trước, không chút nghĩ ngợi, thốt nhiên giơ tay lên, một luồng Đấu Khí tăng tới cực hạn đánh vào người đồng bạn. Tên đồng bạn dưới uy áp của hai đại Đấu Hoàng đã hoàn toàn từ bỏ ý định chống cự, làm sao có thể phòng bị, lại bị tên đồng bạn một kích đánh trúng, chưa kịp kêu lên một tiếng đã đầu lìa khỏi cổ.

-Nếu người đã chọn lựa dẫn đường, vậy thì chúng ta sẽ xuất phát, đầu tiên hãy dẫn chúng ta đi dạo khắp Thiên Ki Phong một vòng, người đừng hòng giở trò, nếu không người cũng sẽ có kết cục giống đồng bạn của mình. Đúng rồi, ta nên gọi người như thế nào?

-Tiểu nhân là Bắc Tam Khôi!

-Bắc Tam Khôi đúng không, người yên tâm, chỉ cần người dẫn đường thật tốt, chờ chúng ta rời đi người sẽ được tự do, hơn nữa còn có thể kiếm được một món tiền thù lao! Đây là tiền đặt cọc!

Lý Dật tiện tay đưa một đồng kim tệ cho Bắc Tam Khôi, dù sao đây cũng là sào huyệt của Bắc Đẩu tông, vì vậy Lý Dật cũng không dám khinh thường. Về phần trước khi rời đi có thể thả hãn hay không, đáp án đương nhiên chỉ có một: Chắc chắn là không!

-Lý Dật, ta có thể đi theo người không?

Nhược Lâm còn chưa tỉnh hồn bò dậy, ánh mắt tha thiết nhìn Lý Dật.

Đương nhiên phải đi theo rồi, Nhược Lâm rút cuộc có lai lịch chi tiết như thế nào? Trong nội tâm Lý Dật thật sự vẫn chưa rõ ngọn nguồn, cho dù Nhược Lâm không nói ra, Lý Dật cũng sẽ không để nàng rời khỏi.

Nếu nàng chủ động nói ra, vậy thì càng tốt hơn:

-Nhược Lâm tỷ tỷ là đại mỹ nữ, Lý Dật làm sao nhẫn tâm cự tuyệt!

Ánh mắt gian tà của Lý Dật khiến Nhược Lâm nhất thời cảm giác như mình mới rơi vào miệng sói.

Trong màn đêm, một nhóm bốn người chậm rãi tiến về hướng ngọn núi Bắc Đẩu, thật ra cũng không có ai chú ý đến bọn họ, ngoại trừ thỉnh thoảng có người liếc nhìn Nhược Lâm mấy lần.

Trên đường đi, Lý Dật giả vờ lơ đãng hỏi han Bắc Tam Khôi về tình huống trước mắt của núi Bắc Đẩu, ví dụ như có bao nhiêu nhân khẩu, bao nhiêu cường giả cấp bậc Đẩu Vương. Bắc Tam Khôi hiển nhiên biết rõ ý đồ của Lý Dật, chẳng qua hắn thực sự không có dũng khí nói dối, cũng là biết gì nói nấy. Cộng thêm Bắc Tam Khôi có cấp bậc không thấp, là dòng chính Bắc thị, cho nên những chuyện hắn biết cũng không ít.

Khi nhìn thấy ngọn núi chính gần ngay trước mắt, Bắc Tam Khôi chợt dừng lại, chỉ vào phía trước nói:

-Muốn lên ngọn núi chính cần có lệnh bài thông hành, ta và Nhược Lâm tiểu thư có, nhưng hai người các người lại không có, không thể đi lên được!

- Vậy phải làm sao?

Vì những chuyện như vậy mới cần người dẫn đường, Lý Dật mới không muốn phí tâm chứ!

-Tiểu nhân bình thường cũng có mấy phần giao tình với những thủ vệ kia, chỉ bằng để ta đi khơi thông trước xem sao?

Lý Dật liếc nhìn hắn như không tin tưởng:

-Ngoài cách này ra còn cách nào khác không?

-Lệnh bài kia có phong ấn Đẩu Khí của tông chủ, không làm giả được!

-Nếu muốn khơi thông, vậy để ta đi khơi thông!

Lý Dật cười nhạt một tiếng, cũng mặc kệ Bắc Tam Khôi đang trợn mắt há hốc mồm, trực tiếp đi về hướng nhà đá các thủ vệ đang đồn trú.

Vài tiếng bạo liệt vang lên, một mảnh ánh lửa huyết hồng giăng co hơn mười giây ngăn ngủi. Sau đó liền nhìn thấy Lý Dật đứng ở cửa ra vào nhà đá ngoắc tay gọi bọn họ. Trong nhà đá tràn ngập mùi huyết nhục cháy khét khiến người ta ngửi thấy mà buồn nôn. Người khác không biết, nhưng Bắc Tam Khôi lại biết rõ ràng, đảm nhiệm thủ hộ thông đạo ngọn núi chính bình thường là một Đấu Vương và bốn Đấu Sư, loại cấp bậc này mặc dù không phải là cường hãn, nhưng muốn tiêu diệt bọn chúng trước khi bọn chúng phát ra cảnh báo là chuyện không hề dễ dàng!

Giờ phút này Bắc Tam Khôi xem như đã lĩnh giáo thủ đoạn điện xẹt của Lý Dật, trong lòng hãn phát lạnh, lập tức không dám có dị tâm gì nữa.

Tiến vào hành lang dẫn vào ngọn núi chính, Đào Hoàng Ba Lâm đột nhiên hỏi:

-Bắc Đấu giới mở ra ở đâu?

Nghe thấy câu hỏi của Ba Lâm, toàn thân Bắc Tam Khôi đột nhiên run lên, nếu hai người này đến đây vì Bắc Đấu giới vậy thì chuyện này rất nghiêm trọng. Bắc Đấu giới chính là nền tảng lập tông của Bắc Đấu tông!

-Tiểu nhân không biết!

-Thật sự không biết?

Những lời này của Ba Lâm vừa thốt ra, trên người nhất thời tuôn ra một luồng áp lực vô hình khiến người khác ớn lạnh.

-Bí mật của Bắc Đấu giới chỉ nằm trong tay tông chủ và mấy trưởng lão, đừng nói là tiểu nhân, ngay cả nhân vật nòng cốt bình thường cũng không biết được!

Những lời này cũng không hãn không có đạo lý, Ba Lâm hừ một tiếng, cũng không nói thêm gì nữa, khí tức áp bách trên người cũng dần dần suy yếu.

-Ta biết!

Nhược Lâm bỗng nhiên nói khẽ.

-Tiểu thư, người biết sao? Người có liên hệ thế nào với Bắc Đẩu tông?

Ba Lâm nghi hoặc nhìn Nhược Lâm, tình cảnh trong chuồng ngựa vừa rồi, Ba Lâm đương nhiên cũng nhìn thấy. Địa vị của Nhược Lâm ở Bắc Đẩu Tông thật sự cũng có chút kỳ lạ, nếu nàng biết bí mật trong Bắc Đẩu tông mà ngay cả một Đẩu Vương cũng không biết thì tựa hồ có chút khó tin. Nếu nói là không biết, nhìn vẻ mặt thản nhiên của nàng cũng không giống như nói dối.

-Ta là người thế nào không quan trọng, các người không phải muốn tìm chỗ mở ra của Bắc Đẩu giới sao? Ta có thể dẫn các người đi, nhưng các người phải đáp ứng ta một điều kiện!

-Điều kiện gì?-

-Cứu mẹ ta!

Lý Dật ngược lại không nghĩ rằng Ba Lâm vẫn nhớ đến Bắc Đẩu giới, nếu chuyện đã đến tình cảnh này, Lý Dật cũng rất muốn biết bí mật của Bắc Đẩu giới, vì vậy hắn nói:

-Dẫn đường, dẫn bọn ta đến một nơi yên tĩnh an toàn, ta nghĩ chúng ta cần chế định một kế hoạch du lãm tỉ mỉ.

Bắc Tam Khôi tìm được cho bọn họ một cứ điểm che giấu bình thường không cần, chỉ ở tình thế nguy cấp mới hữu dụng. Cứ điểm này giấu dưới mặt đất, trong ngoài ba gian có thể chứa hơn mười người, đơn sơ nhưng an toàn.

-Như Lâm tỷ tỷ, xin người nói rõ ràng, mẹ của người ở chỗ nào, gặp chuyện gì nguy nan cần chúng ta đi cứu!

Bước đầu tiên, Lý Dật đương nhiên muốn làm rõ thân phận của Nhược Lâm.

-Mẫu thân của ta phía trên núi Bắc Đẩu này, cụ thể ở nơi nào ta cũng không biết.

Lý Dật nhún nhún vai:

-Vậy không có cách nào, núi Bắc Đẩu rộng lớn như vậy, muốn tìm một người chẳng khác gì mò kim đáy biển!

-Mặc dù ta không biết, nhưng hẳn biết rõ!

Nhược Lâm chỉ vào Bắc Tam Khôi.

Chuyện này thật sự càng ngày càng thú vị, Lý Dật chuyển hướng mỉm cười với Bắc Tam Khôi, ý tứ rất rõ ràng.

-Mặc dù ta biết, nhưng đó là ba tháng trước, bây giờ bà ta còn bị giam ở đó hay không thì ta không biết.

-Đây là vấn đề người phải nghĩ, ta chỉ biết nếu như không tìm được mẫu thân của Nhược Lâm tỷ tỷ thì người phải đi trình diện đồng bạn của người !

Lý Dật bình thản uy hiếp.

Ba Lâm lại càng khẩn trương nóng ruột:

-Bắc Tam Khôi, nhanh chóng dẫn đường!

-Phong Hoàng đại nhân không cần sốt ruột, ta còn có việc muốn hỏi Nhược Lâm tiểu thư. Nhược Lâm tiểu thư, mời vào trong nói chuyện!

Lý Dật có mấy lời thật sự không tiện hỏi trước mặt Ba Lâm. Trên người Nhược Lâm nhất định cất giấu bí mật lớn nhất.

Nhược Lâm ý vị sâu xa liếc nhìn Lý Dật, đi theo hắn tới gian trong cùng, tiện tay tung một đạo Đấu Khí phong bế gian phòng nhỏ để tránh người ngoài nghe được hai người nói chuyện. Lúc này Lý Dật mới hỏi:

-Nhược Lâm tỷ tỷ, chuyện này rốt cuộc là thế nào?

Nhược Lâm nói:

-Chuyện này nói ra thì dài lắm.

-Người cứ từ từ nói, chúng ta có nhiều thời gian!

-Nhược thị chúng ta là hậu nhân Đấu Thần có quyền kế thừa hoàng thất, cũng không biết từ lúc nào, bị Bắc Đấu tông giam lỏng tại núi Bắc Đấu. Lệnh bài tế thần của Bắc Đấu tông cũng là lấy được từ trong tay Nhược thị chúng ta. Từ khi Nhược thị đến núi Bắc Đấu đến thế hệ của ta sợ rằng đã ngàn năm rồi. Bắc Đấu tông chỉ giữ lại một nữ nhân cho chúng ta làm người thừa kế, cho nên ta chỉ có một mẫu thân, ngay cả phụ thân của mình là ai, ta cũng không biết! Thậm chí mẫu thân, gần mười năm nay ta chưa từng gặp.

Lý Dật nghe xong sững sờ, một lúc lâu sau mới nói:

-Xem ra Bắc Đấu tông sớm đã có dự định cướp đoạt hoàng quyền. Vậy chuyện gì đã xảy ra với Hồng hoang chi giới? Còn lần trước, tại sao người lại xuất hiện ở Đấu Thần điện!

-Ta là hậu nhân của Đấu Thần, có tư cách ra vào nội điện Đấu Thần điện! Bắc Đấu tông giam lỏng mẹ con chúng ta, bọn chúng biết rõ mẹ con chúng ta tình sâu nghĩa nặng, chỉ cần mẫu thân ta ở đây, sẽ không sợ ta bỏ chạy. Cho nên ta muốn tới Đấu Thần điện gây chuyện khó khăn. Lần đó ta đã lấy trộm Hồng hoang chi giới ở Đấu Thần điện, vốn là muốn giả họa cho Bắc Đấu tông, khơi mào tranh đấu giữa hai thế lực lớn này, ta nghĩ dựa vào thực lực của Đấu Thần điện, có thể tiêu diệt được Bắc Đấu tông, như vậy, mẹ con chúng ta sẽ được tự do. Không ngờ sau khi ăn trộm Hồng hoang chi giới, đã bị Đấu Thần điện phát hiện, bọn hắn một

mục truy đuổi ta đến Vạn Triều thành, chuyện sau đó người cũng biết rồi đấy.

Nếu không phải Nhược Lâm đem Hồng hoang chi giới đến Vạn Triều thành, chỉ sợ cũng không có Lý Dật hôm nay, nói cho cùng, Nhược Lâm có ân huệ lớn lao với Lý Dật!

-Về sau mặc dù Đấu Thần điện bắt được ta, nhưng cũng không tìm thấy Hồng hoang chi giới trên người ta, ta lại là hậu nhân của Đấu Thần nên bọn hắn cũng không thể làm gì.

Chuyện nói đơn giản thì ra cũng chỉ đơn giản như vậy, nhưng Lý Dật lại hơi rùng mình, xem ra Hồng hoang chi giới và Xà tôn giả quỷ dị kia tuyệt đối không thể bị Đấu Thần điện phát giác. Nếu không kế hoạch Nhược Lâm giá họa cho Bắc Đấu tông chỉ sợ sẽ rơi xuống đầu mình. Chỉ có điều, Lý Dật vẫn còn nghi vấn.

-Đấu Thần điện để mặc cho mẹ con các người bị giam lỏng ở núi Bắc Đấu sao?

Nhược Lâm thở dài, nói:

-Bắc Đấu tông chưa từng nói giam lỏng chúng ta, bọn chúng cung phụng hậu nhân Đấu Thần, Đấu Thần điện còn lời gì để nói. Hơn nữa, mẫu thân bị quản chế, Nhược Lâm há chịu vứt bỏ mẫu thân, độc hưởng tự do!

Lý Dật suy nghĩ một lát, đột nhiên quyết tâm nói:

-Ta và Nhược Lâm tỷ tỷ coi như rất có cơ duyên, chuyện này nếu Lý Dật này đã biết, tuyệt đối sẽ không đứng ngoài quan sát.

-Lý Dật, ta quả nhiên không nhìn lầm người. Xem ra hôm đó để người đến Đế đô là đúng, trong Thiên Phong đế quốc sợ rằng cũng chỉ có người có thể đối phó Bắc Đấu tông!

Ánh mắt Nhược Lâm nhìn Lý Dật đầy lấp lánh, xem ra nàng cũng nắm rất rõ mọi hành động của Lý Dật ở Đế đô. Chỉ có điều, ánh mắt của nàng

không phải là tình yêu nam nữ mà tựa hồ mang tính chất sùng bái nhiều hơn.

Lý Dật cười ha ha:

-Nếu Nhược Lâm tỷ tỷ tin tưởng ta như vậy, cố ý không bằng tình cờ, chúng ta sẽ lên núi Bắc Đẩu giải cứu mẹ người!

Khi hai người từ trong phòng đi ra, đã thấy trên mặt Bắc Tam Khôi đỏ tươi năm dấu tay, không biết có chuyện gì khiến Ba Lâm mất hứng.

Ra khỏi điểm cất giấu, Bắc Tam Khôi lại nói:

-Trên đường đi lên ngọn núi chính không thiếu cửa khẩu trạm gác ngầm, có một số điểm ta cũng không có quyền biết đến, cho nên. vạ nhất. . . các người cũng không thể trách ta!

Lý Dật nhếch miệng cười:

-Làm sao không trách người được chứ, tóm lại, trước khi cứu được mẫu thân của Nhược Lâm tiểu thư, bất cứ sai lầm nào mà người phạm phải đều là đòn trí mạng. Đương nhiên, chỉ là trí mạng với người, Bắc Đẩu tông khẳng định sẽ không giết Nhược Lâm. Ta và Dao Hoàng đại nhân, Bắc Đẩu tông không giết được, người cảm thấy thế nào?

Uy hiếp của Lý Dật khiến Bắc Tam Khôi toát mồ hôi lạnh, hắn thật sự không nói dối. Cho dù là hắn, cũng không dễ dàng được phép lên ngọn núi chính Bắc Đẩu, làm sao có thể biết hết phòng hộ trên đó. Hắn nơm nớp lo sợ dẫn ba người đi lên núi, cũng không dám đi cầu thang, mà là nhảy lên phía trên vách núi. Cũng may thực lực của bốn người đều không thấp, nên cũng không có gì khó khăn.

Trong nháy mắt, cả bốn người đã trèo tới giữa sườn núi, chợt thấy trên vách đá dựng đứng, một huyết động không lớn không nhỏ, tối đen tới mức không nhìn thấy bên trong có những gì.

-Ồ, kỳ quái!

Bắc Tam Khôi bỗng nhiên kêu lên, tiến vào trong động tìm kiếm.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bí Thất Bí Văn

Q.6 - Chương 82: Bí Thất Bí Văn

Nghe thấy cảm thán kỳ quái của Bắc Tam Khôi , Lý Dật vội hỏi:

-Có gì cổ quái?

-Vị trí này, nếu ta đoán không lầm, chính là nơi Bắc Đẩu tông giam giữ phạm nhân, hoặc là tộc nhân phản bội tông môn. Lần trước khi ta phụ trách trông coi Nhược

thị, chính là giam giữ ở chỗ này. Chỉ có điều, ở nơi canh phòng nghiêm ngặt này, tại sao có thể xuất hiện một huyết động chứ?

Nghe thấy Nhược thị bị giam giữ ở chỗ này, trên mặt Nhược Lâm lập tức hiện ra vẻ vui mừng. Có hai Đẩu Hoàng hiệp trợ, chỉ cần tìm ra, chuyện cứu mẫu thân có lẽ không có vấn đề gì.

-Nếu kỳ quái, nhìn qua không biết sao!

Lý Dật nói xong liền nhẹ nhàng thúc dục Đẩu Khí, một luồng hỏa diễm từ ngón tay toát ra, giống như châm nến, hẵn cũng không dám đốt sáng quá, để tránh bị người khác phát giác.

Vì vậy Bắc Tam Khôi đi đầu, Lý Dật theo sát phía sau, bốn người chui vào trong động, đi về hướng chỗ sâu. Hang động này rất bất quy tắc, loạn thạch nổi lên bốn phía, chỉ có thể cho một người đi qua, gió lạnh phơ phất không ngừng thổi, khiến người ta cảm giác lạnh lẽo. Khi bọn họ đi được vài mét, chợt thấy xa xa hiện ra một chút ánh sáng, lấp lánh như vì sao. Lý Dật không chút nghĩ ngợi, lập tức vỗ một chưởng vào sau gáy Bắc Tam Khôi, cũng không dám dùng sức quá mức, về phần họ Bắc kia sống hay chết còn phải xem năng lực chống cự của hắn.

Ba người thu liễm khí tức, đi về hướng ánh sáng. Ba Lâm cẩn thận, từ xa đã chém ra một đạo Đấu Khí vô hình, phong ấn lối ra, để tránh nơi cuối cùng có cường giả gì đó nghe được động tĩnh ở đây.

Đến gần mới phát hiện, nguồn gốc của ánh sáng kia là từ một chiếc đèn tinh thạch, phía cuối thạch động lại là một bánh xe gió, cũng không biết dùng lực lượng nào điều khiển, đang xoay chuyển vù vù. Lá gió chuyển động ngăn cản đèn tinh thạch, bởi vậy mới hiện ra hiệu quả lúc sáng lúc tối.

Thông đạo này chẳng qua chỉ là miệng thông gió!

Như vậy ba người hiện tại đang ở trong thân núi Bắc Đẩu! Cả ba đều không dám chủ quan, nhảy đến chỗ lối ra đưa mắt nhìn ra phía ngoài. Vừa đưa mắt nhìn, ba người đều kinh ngạc không hiểu.

Chỉ thấy dưới ánh sáng của đèn tinh thạch, một gian phòng tràn ngập lưu quang, xa hoa đến mức xa xỉ xuất hiện ở trước mặt, trình độ xa hoa của gian phòng kia, chỉ sợ ngay cả tẩm cung của Thiên Phong Hoàng Đế cũng không bằng. Chính giữa gian phòng, là bóng lưng của một nữ tử ăn mặc vô cùng hoa lệ.

Nữ tử đó ngồi yên lặng, giống như đang liếc nhìn cái gì, trong tay áo lộ ra một đoạn cánh tay, vô cùng nõn nà, làm cho người ta mơ màng vô hạn. Chỉ cần bóng lưng thướt tha như liễu và một đoạn cánh tay nõn nà giống như ngọc, mỹ nữ cực phẩm như Nhược Lâm cũng không thể so sánh được.

Chỉ có điều, tình cảnh như thế xuất hiện trong mật thất của ngọn núi chính Bắc Đẩu, không khỏi làm cho người ta có cảm giác quỷ dị.

Bởi vì có Đấu Khí phong ấn của Ba Lâm, Lý Dật cũng không có cách nào cảm giác được thực lực của nữ tử này, chỉ có điều thoát nhìn, nữ tử này giống như là một người bình thường!

Lại nhìn Nhược Lâm, lại là một vẻ mặt vẻ mờ mịt, thần sắc cổ quái tới cực điểm.

-Bóng lưng của nữ nhân này giống như mẫu thân ta!

Gần mười năm không thấy, chỉ dựa vào một bóng lưng, Nhược Lâm cũng không dám khẳng định.

-Vậy chúng ta đợi một lát, đợi thấy rõ mặt rồi nói sau!

Ba người cũng rất thông minh, quả nhiên vẫn không nhúc nhích, yên lặng chờ nữ tử kia quay người lại. Nhưng nữ tử kia giống như nhập định, chỉ thỉnh thoảng lật mở trang sách trước mặt, không hề có động tác dư thừa.

Cũng không biết đợi bao lâu, bỗng nhiên có bóng người lóe lên, trong phòng lại có thêm một người đi vào.

Người này, Lý Dật biết, Ba Lâm biết, Nhược Lâm cũng biết! Dĩ nhiên là tông chủ Bắc Trác của Bắc Đẩu tông!

Bắc Trác vừa xuất hiện, nữ tử có bóng lưng tuyệt mỹ kia liền đột nhiên đứng dậy, tựa hồ đang lớn tiếng chất vấn Bắc Trác điều gì đó. Vẻ mặt Bắc Trác đầy tối tăm phiến muộn, thỉnh thoảng bờ môi chuyển động, trả lời lại.

Ba người vừa sợ hãi lại vừa có chút tò mò, chỉ hận không thể bài trừ phong ấn, nghe xem bọn hắn đang nói gì. Vì chỉ cần phong ấn vừa vỡ, với thực lực của Bắc Trác, tất nhiên lập tức phát hiện có người đang rình coi ở miệng thông gió.

Nữ tử kia tựa hồ càng nói càng kích động, trên mặt Bắc Trác cũng dần dần lộ ra tâm tình bức bối, đi đi lại lại trong phòng. Cùng với chuyển động của Bắc Trác, nữ tử kia cuối cùng cũng xoay người lại, lộ ra gương mặt khiến người khác chờ mong cho ba người Lý Dật.

Nếu có thời gian hồi hận, Lý Dật nhất định sẽ nhắm mắt lại trong một khắc nữ tử kia quay người, sau đó quay đầu bỏ chạy.

Đó là một khuôn mặt gì chứ! Lý Dật trực tiếp hoài nghi đó có phải là một vỏ cây già bị ngâm mình trong bùn đen, sau đó được lấy ra đeo lên mặt nữ tử này hay không. Trên gương mặt đó, người ta căn bản không thấy rõ ngũ quan, con mắt giống như hai bọt trắng nổi lên trong ao đầm bùn đen, còn cái miệng là một vết rạn trên “Vỏ cây già” đó.

Những cô gái Lý Dật từng gặp, chưa thấy ai xấu xí như vậy. Lý Dật hung hăng oán thăm một câu, ngoài ra không tìm được bất cứ hình tượng ngôn ngữ nào miêu tả tình cảnh trước mắt!

Ba Lâm vẫn còn tốt, dù sao cũng là thành danh nhiều năm, kiến thức rộng rãi, có lẽ còn gặp qua nhiều thứ xấu hơn, bởi vậy hẳn chỉ nhúu lông mày, để lộ dáng vẻ chán ghét. Còn Nhược Lâm đầu tiên hét lên một tiếng, sau đó không nhìn được nôn ra một trận.

Sau khi oán thăm, Lý Dật vẫn lấy nghị lực lớn lao tiếp tục nhìn. Khẩu vị của tên Bắc Trác tựa hồ có vẻ không bình thường, chẳng lẽ hẳn thích bóng lưng đó?

Sau khi “Vỏ cây già” ngâm trong bùn đen phát ra bão tố, liền bắt đầu ngồi trên giường khóc thút thít, mặc dù Bắc Trác không tiến lên tỏ vẻ thân mật, nhưng tựa hồ lại ở bên cạnh an ủi gì đó! “Vỏ cây già” nước nở hồi lâu, mới chậm rãi bình tĩnh trở lại.

Nhìn thấy “Vỏ cây già” bình tĩnh trở lại, Bắc Trác đi đến một cái bệ ngọc thạch trong góc phòng, khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện. Đấu Khí ngũ sắc trong nháy mắt lượn lờ quanh người Bắc Trác, theo thủ quyết không ngừng biến hóa ra những hình dạng khác nhau của Bắc Trác, bên trong là tường vân, khi thì là ma thú đáng sợ, khi thì là hình dạng long hổ.

Sau nửa giờ, Đấu Khí ngũ sắc dần dần chuyển biến thành màu ngà sữa, thân thể của Bắc Trác cũng không ngừng rung động, phía trên phần thân

thể lộ ra bên ngoài, các sợi gân xanh bắt đầu bạo khởi. Nhìn biểu lộ của hắn, tựa hồ như đang chịu đựng sự thống khổ nào vậy. Dưới tình huống bình thường, tu luyện tới tuyệt mỹ, lẽ ra toàn thân phải thư thái như tắm gió xuân mới đúng. Cũng không biết Bắc lão quỷ tu luyện công pháp gì mà rối rắm như vậy.

Nhìn thấy Bắc Trác nổi gân xanh, sắc mặt càng ngày càng tái nhợt, Đấu Khí màu trắng sữa quanh người cũng dần dần nhạt yếu. “Vỏ cây già” liền đi tới trước mặt Bắc Trác, cúi mặt xuống.

Nhìn thấy “Vỏ cây già” cúi người xuống, Bắc Trác đột nhiên cắn lên khuôn mặt khiến người khác buồn nôn. Máu tươi lập tức từ mặt “Vỏ cây già” tuôn ra, chảy vào trong miệng Bắc Trác. Đạt được huyết dịch tẩm bổ của “Vỏ cây già”, vẻ mặt thống khổ của Bắc Trác mới chậm rãi biến mất, Đấu Khí màu ngà sữa cũng dần dần chuyển thành ngũ sắc!

Khi Đấu Khí ngũ sắc rực rỡ đến mức tận cùng, Bắc Trác mới thu công, đứng lên.

Nhưng chính vào lúc này, Nhược Lâm bỗng nhiên kích động hét lớn:

-Mẫu thân!

Sau đó giống như phát điên xông tới đạo Đấu Khí phong ấn.

Đấu Khí phong ấn vô hình dưới sự trùng kích lập tức xao động một hồi, sau đó bắn ngược Nhược Lâm trở về. Biến cố bất ngờ này, cũng bởi vì ánh mắt của Lý Dật và Ba Lâm đều chăm chú vào màn quỷ dị trong phòng nên không chú ý tới biến hóa của Nhược Lâm.

Bắc Trác và “Vỏ cây già” hiển nhiên càng không ngờ, cả hai thoáng sửng người, sau đó Bắc Trác vung tay lên, Đấu Khí phong ấn do Ba Lâm kết thành lập tức tan rã, bánh xe gió có đường kính một thước cũng đồng thời vỡ vụn thành bụi phấn.

Nhược Lâm xông ra trước tiên, vọt tới bên cạnh “Vỏ cây già”, lật cổ áo “Vỏ cây già” lên, phía sau gáy lộ ra một nốt ruồi hình huy chương màu đỏ thắm thần bí, dễ làm người khác chú ý.

-Mẫu thân, người thật sự là mẫu thân của ta.

Con không chê mẹ xấu, câu nói này thật sự rất chí lý. Nhược Lâm vừa rồi nhìn thấy “Vỏ cây già” đã nôn ọe không dứt, lúc này lại ôm mẫu thân khóc rống lên. Màn xúc động này thật sự khiến Bắc Trác tạm thời quên mất còn có hai người khác trong lỗ thông gió.

Muốn bình yên lui ra ngoài, hiển nhiên là chuyện không thể nào. Lý Dật và Ba Lâm cũng lưu manh, dứt khoát thoải mái nhảy vào trong căn phòng xa xỉ.

- Đao Hoàng, Lý Dật?

Nhìn thấy hai người kia, vẻ mặt kinh ngạc của Bắc Trác trong nháy mắt biến thành sát ý âm lãnh.

Lý Dật nhếch miệng mỉm cười:

-Trùng hợp như vậy sao, Bắc tông chủ cũng ở đây?

-Không ngờ các người lại tự đưa mình đến cửa chết....

-Bắc lão quỷ, tên khốn khiếp nhà ngươi, tại sao mẫu thân của ta lại biến thành bộ dạng như vậy, có phải do ngươi làm hại hay không?

Nhược Lâm đột nhiên lao về phía Bắc Trác, Đấu Khí trên người bùng bùng phấn chấn.

Bị Nhược Lâm đột nhiên đả kích, sắc mặt Bắc Trác nhất thời đặc sắc vô cùng, hãn khê thở dài, đưa tay tóm lấy cổ tay Nhược Lâm, lạnh lùng nói:

-Nhược Lâm, Lý Dật và Đao Hoàng là do ngươi mang vào sao? Lẽ nào ngươi không biết, mang người ngoài vào núi là phạm vào tông quy?

-Bắc lão quỷ, tại sao người lại đối xử với mẫu thân ta như vậy? Tại sao?

Nhược Lâm gần như tuyệt vọng, cánh tay bị túm, liền nhấc chân đá vào bụng Bắc Trác. Chẳng qua đối với một Đấu Tôn cường giả mà nói, một cước của Nhược Lâm chẳng tạo ra cảm giác gì cả.

Tình cảnh trong phòng nhất thời quỷ dị tới cực điểm! Nhược Lâm bị Bắc Trác giữ chặt đang điên cuồng dùng bất cứ thủ đoạn công kích nào tấn công Bắc Trác. “Vỏ cây già” lại giữ vẻ mặt không lãnh đạm, cũng không nhìn ra biểu lộ gì chăm chú nhìn mọi chuyện trước mặt. Về phần Lý Dật, đương nhiên đang cấp tốc suy nghĩ kế hoạch thoát thân. Hắn thực sự không ngờ, “Vỏ cây già” kia lại là mẫu thân của Nhược Lâm, Nhược Lâm nhìn thấy Bắc Trác hút máu “Vỏ cây già” để luyện công, đương nhiên mới kích động như vậy.

Hai Đấu Hoàng đối đầu với một Đấu Tôn cường giả, nếu như liều mạng, chỉ sợ không có một phần ngàn cơ hội chiến thắng. Hi vọng đào thoát lúc này, rất có thể rơi vào người “Vỏ cây già”.

-Nhược Lâm, nếu người cứ điên cuồng không thôi như vậy, đừng trách bốn tôn không khách khí!

Đối diện với vẻ điên cuồng không chịu buông tha của Nhược Lâm, trên khuôn mặt âm lãnh của Bắc Trác đột nhiên bạo xuất một tia lệ khí, sát ý quanh người lập tức sôi trào, trong lòng bàn tay lóe ra một vòng xoáy Đấu Khí ngũ sắc.

-Bắc Trác, chẳng lẽ ngay cả con gái ruột của mình, người cũng nhẫn tâm giết chết hay sao?

Sát ý của Bắc Trác vừa hiện, “Vỏ cây già” cuối cùng cũng mở miệng. Bất ngờ là, âm thanh của “Vỏ cây già” rất êm tai, hoàn toàn đối lập với khuôn mặt đáng sợ của nàng.

Đương nhiên, so sánh với chấn động từ câu nói của “Vỏ cây già” mang tới cho bọn người Lý Dật, thì nó hoàn toàn không đáng nhắc đến.

Nhược Lâm là con gái của Bắc Trác?

Nhược Lâm bỗng nhiên dừng lại công kích vô vị về phía Bắc Trác, trong nháy mắt như hóa đá, vừa nhìn Bắc Trác lại nhìn “Vỏ cây già”, vẻ mặt ngạc nhiên kinh hãi chậm rãi ngưng tụ thành một nỗi tuyệt vọng, tuyệt vọng đến mức tận cùng. Cuối cùng, Nhược Lâm túm lấy cánh tay “Vỏ cây già”, khàn giọng nói:

-Mẫu thân, người nói cái gì? Ta là con gái của hãn?

-Đúng, con chính là con gái của chúng ta, con gái duy nhất của chúng ta.

Trong đôi mắt trắng đục của “Vỏ cây già” chợt hiện lên tình yêu thương của người mẹ, nàng vươn tay vuốt ve đầu Nhược Lâm tiếp tục nói:

-Bắc Trác chính là phụ thân của con, phụ thân ma quỷ của con!

-Bắc tông chủ!

Lý Dật bỗng nhiên cao giọng hô, âm thanh không hài hòa này này lập tức phá hủy tình cảnh cảm động cha con đoàn viên:

-Không ngờ người có khuôn mặt như người lại có thể sinh ra một nữ nhi xinh đẹp như vậy, chắc chắn, thật lợi hại!

Giọng nói mĩa mai không chút khách khí khiến ánh mắt mọi người đều tập trung về phía hắn, “Vỏ cây già” thoáng nhìn qua Lý Dật, hỏi Nhược Lâm:

-Tiểu tử này là ai?

-Một người bằng hữu của con, là con mời hắn tới cứu mẫu thân!

-Hừ!

Bắc Trác hừ lạnh một tiếng, ngữ khí tràn đầy khinh thường:

-Chỉ sợ bây giờ bọn chúng cũng khó toàn mạng trở về!

-Khục khục khục!

Nhìn thấy tình cảnh cảm động bị phá vỡ, Lý Dật khẽ ho khan mấy tiếng rồi mới nói:

-Bắc tông chủ, chúng ta làm một giao dịch đi!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lợi Thế Giao Dịch

Q.6 - Chương 83: Lợi Thế Giao Dịch

Nghe thấy Lý Dật muốn làm giao dịch với mình, Bắc Trác lập tức cười điên cuồng, giống như vừa nghe thấy chuyện buồn cười nhất trên thế giới, sau đó mới biến sắc, hừ lạnh một tiếng nói:

-Người xứng sao?

-Xứng hay không, người cứ nghe ta nói ra lợi thế của mình rồi hãy kết luận

Lý Dật không chút hoang mang mà tràn đầy tự tin nói. Thái độ ngừ khí này khiến Bắc Trác ngược lại có chút nghiêm túc đánh giá Lý Dật. Khi vừa mới phát hiện hai vị khách không mời mà đến này, Bắc Trác vẫn chỉ chú ý đến Đào Hoàng, dù sao thành danh nhiều năm, thực lực của vị Đào Hoàng này cũng không phải thối phồng. Ngược lại hẳn thật sự không ngờ, thiếu niên này khi đối diện với Đấu Tôn cường giả chẳng những không có ý khiếp sợ, lại còn khoác lác đưa ra đề nghị giao dịch với mình.

Tiểu tử này, thật sự có chút thú vị, khó trách có can đảm khi Thiên Phong điện trận sụp đổ, còn dám nhảy vào trong năng lượng màu đỏ sậm.

-Người thử nói xem, người có lợi thế gì có thể giao dịch với ta! Đừng lấy chuyện Thất Tinh giới ra nữa, bản tôn đã nói rồi, sau này người chết, ta sẽ tự đi tìm!

Bắc Trác có chút tự đắc, một tia Đấu Khí hiện lên trong lòng bàn tay. Ý tứ của hắn cũng vô cùng rõ ràng, chỉ cần Lý Dật người hơi vọng động, lấy Thất Tinh giới ra áp chế thì sẽ gặp cục diện phơi bày tại chỗ.

Lý Dật giơ cao hai tay, ý bảo tuyệt đối không đem Thất Tinh giới ra áp chế, sau đó tiến lên trước một bước, thông dong nói:

-Bắc tông chủ quả nhiên là người thông minh, tại hạ quả thật từng có ý tứ đó. Chỉ có điều đối phó với nhân vật khôn khéo như Bắc tông chủ, nếu cứ dùng trò cũ, ngược lại có vẻ Lý Dật này không phóng khoáng. Bắc tông chủ, ta hỏi người, Đấu Khí người tu luyện có phải là Thiên MaĐấu Khí ngoài cửu hệ Đấu Khí của Đấu Thần Đại lục không?

-Thiên MaĐấu Khí.

Bốn chữ này vừa thốt ra, tất cả mọi người đều biến sắc, Thiên Ma Đấu Khí là đệ nhất công pháp của Đấu Thần Đại lục, sớm đã là tồn tại trong truyền thuyết, người bình thường thậm chí còn chưa từng nghe nói. Nhưng mọi người ở đây không có ai là người bình thường!

Vẻ khiếp sợ trên mặt Bắc Trác cũng đủ nói rõ, phân lượng lợi thế Lý Dật sắp mở ra đủ nặng!

Sắc mặt Bắc Trác thay đổi mấy lần, bỗng nhiên đưa tay, Đấu Khí du động, một Đấu Khí phong ấn ngăn cách hai người và những người khác. Hiển nhiên, cho dù là nhân vật tầm cỡ như Bắc Trác, cũng coi trọng Thiên Ma Đấu Khí tới cực điểm.

-Tiểu tử, bản tôn tu luyện Thiên Ma Đấu Khí thì sao?

Vẻ mặt Lý Dật đầy lưu manh, bắt đầu đàm phán nhân quyền:

-Không sao cả! Ai cũng có quyền lợi và tự do tu luyện bất cứ Đấu Khí nào. Chỉ có điều, theo tại hạ quan sát, công pháp Thiên Ma Đấu Khí mà Bắc tông chủ có được hình cũng không phải bản đầy đủ, mà là bản thiếu. Bắc tông chủ là người thiên tư dị bẩm, thông minh tuyệt đỉnh, rõ ràng chỉ cần dựa vào bản thiếu bổ sung thành công pháp nguyên vẹn.

Những lời phía sau, Lý Dật gần như hoàn toàn rập khuôn theo lời Xà tôn giả.

Trước đó Bắc Trác tu luyện công pháp, thành linh xuất hiện tình cảnh hút máu luyện công, Xà tôn giả liền kêu lên một tiếng, xuất hiện trong đầu Lý Dật. Nếu không, với kiến thức ít ỏi của Lý Dật làm sao có thể nhìn ra những bất ổn khi Bắc Trác tu luyện Thiên Ma Cửu Biến.

Nghe xong lời nói của Lý Dật, Bắc Trác vẫn tỏ vẻ bình thản, nhưng Lý Dật là hạng người khôn khéo, sớm đã nhìn thấy nỗi khiếp sợ vô cùng trong sâu thẳm đôi mắt Bắc Trác.

-Tại sao ngươi biết?

Lý Dật rung đùi đắc ý, tiếp tục xác nhận:

-Ma giả, tùy tâm sở dục hại người ích ta, chỉ có căn nuốt cường giả, lại vừa suốt ngày biến ma... Muốn đạt tới Thiên Ma chi biến, còn cần tu luyện chín hệ Đấu Khí, cuối cùng dung hợp chín hệ Đấu Khí làm một. Bắc tông chủ đã tu luyện năm hệ Đấu Khí, nếu có thể bổ sung thêm bốn hệ còn lại, thành tựu sẽ không như bình thường! Đáng tiếc, Thiên Ma Cửu Biến mà người lĩnh ngộ, công pháp tâm quyết chủ yếu không có nhằm lẫn lớn, nhưng làm thế nào để chín hệ Đấu Khí cùng bình yên tồn tại lại là vấn đề lớn. Chín hệ Đấu Khí điên đảo hỗn loạn, khiến người tu luyện các hệ Đấu Khí càng nhiều, Đấu Khí càng hùng hậu dồi dào, tổn thương bên trong cơ thể lại càng nghiêm trọng.

Những lời này vừa thốt ra, trên trán Bắc Trác đã dày đặc mồ hôi. Thiếu niên này, rút cuộc là người hay quỷ, tại sao hãn giống như nhìn thấu bên trong cơ thể của mình.

-Nếu tại hạ đoán không lầm, mười năm trước người tấn cấp thất bại, khiến bản thân tẩu hỏa nhập ma mà không cách nào hành động, cũng chính vì liên quan đến chuyện này. Nếu không có huyết mạch chi lực của hậu nhân Đấu Thần áp chế Đấu Khí tương khắc trong cơ thể người, đừng nói người còn có thể tu luyện, chỉ sợ sớm đã bạo thể bỏ mình.

-Lý... Lý Dật các hạ, người có phương pháp hóa giải không?

Bắc Trác run giọng hỏi, điệu bộ không khác gì bệnh nhân đang lắng nghe bác sĩ khuyên bảo.

-Nếu không có, làm sao có thể đưa ra giao dịch được chứ?

-Vậy làm thế nào hóa giải thuộc tính tương khắc của các hệ Đấu Khí bên trong cơ thể?

-Chuyện này cũng đơn giản, tu luyện công pháp Thiên Ma Cửu Khí chính xác chứ không phải bản thiếu của người!

-Công pháp Thiên Ma cửu khí, há lại dễ dàng có được như vậy, các hạ nói như vậy cũng khác gì không nói... Lẽ nào, Lý Dật các hạ cũng tu luyện Thiên Ma Cửu Biến!

Với trí thông minh tuyệt đỉnh của Bắc Trác, há lại không nhìn ra được, người am hiểu Thiên Ma Đấu Khí, lý giải thông thấu như vậy, nếu không từng tu luyện Thiên Ma Đấu Khí mới kỳ quái! Chỉ là trước mắt chuyện này có liên quan đến cái mạng nhỏ của mình, toàn bộ tâm tư lúc này đều đặt lên chuyện không cách nào dung hợp các hệ Đấu Khí, làm gì còn quản được tại sao Lý Dật biết nhiều như vậy.

Bởi vậy người ta mới nói, ngoài cuộc tình tảo trong cuộc u mê, trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường.

-Ta có tu luyện công pháp Thiên Ma Cửu Biến hay không không quan trọng, không đối gặt Bắc tông chủ, bản công pháp Thiên Ma Cửu Biến chính xác, tại hạ có thể đọc thuộc lòng từng chữ không sai! Môn công pháp này, dù cho người giết ta, cũng không thể tìm thấy trong dung giới. Bắc tông chủ có muốn thử hay không?

Lý Dật mỉm cười, cuối cùng không quên trêu chọc một câu.

Bây giờ Lý Dật ở trong mắt Bắc Trác còn quý giá hơn châu ngọc gấp trăm vạn lần. Dù sao hẳn là Đấu Tôn cường giả, lại thông minh gian xảo. Sau khi Lý Dật đánh thẻ bài ra, Bắc Trác cũng trấn định lại rất nhanh, hẳn đương nhiên không phải không biết, phân lượng của thẻ bài trên tay mình tuyệt đối không nhẹ hơn Lý Dật.

-Vậy bản tôn phải làm như thế nào, người mới bằng lòng nói cho bản tôn tâm quyết của công pháp Thiên Ma Cửu Biến?

-Nếu Bắc tông chủ có thành ý như vậy, tại hạ cũng sẽ nói thẳng. Tâm quyết của công pháp Thiên Ma Cửu Biến quý giá như thế nào chắc hẳn Bắc tông chủ biết rõ hơn ai khác, nếu đưa giá thấp, chẳng phải xem nhẹ Bắc tông chủ hay sao. Như vậy đi, đầu tiên đương nhiên phải bảo đảm

cho ta và Đạo Hoàng các hạ cũng như mẹ con Nhược thị an toàn rời khỏi núi Bắc Đẩu!

-Chuyện này rất đơn giản!

Bắc Trác sáng khoái nói, trên mặt lại xẹt qua một tia cổ quái:

-Nếu như mẹ con Nhược thị đồng ý!

-Thứ hai, bằng hữu Đạo Hoàng các hạ của ta rất muốn đi thăm Bắc Đẩu giới, về phần Thất Tinh giới mở ra chúng ta sẽ tự chuẩn bị, cũng không làm phiền đến Bắc tông chủ.

Sắc mặt Bắc Trác tỏ ra khó coi, hẳn hiển nhiên đã sớm chuẩn bị tâm lý với yêu cầu này của Lý Dật, chỉ hơi do dự rồi nói:

-Chuyện này cũng không phải việc khó gì, ta đồng ý.

-Thứ ba....

Lý Dật dừng lại một chút mới nói:

-Yêu cầu thứ ba này, tại hạ ngược lại rất muốn Bắc Đẩu tông tìm chỗ đặt bảo địa khác, ao tù Thiên Phong đế quốc chúng ta không thể chứa giao long các vị. Chỉ có điều tại hạ cũng hiểu rõ, điều kiện này đối với Bắc tông chủ mà nói là vô cùng miễn cưỡng. Căn cứ vào nguyên tắc hợp tác vui vẻ, tại hạ hiển nhiên cũng sẽ không đưa ra yêu cầu miễn cưỡng Bắc tông chủ. Cho nên, chúng ta đều thối lui một bước, tìm cách điều hòa. Xin Bắc tông chủ giao những người được gọi là tinh anh của tứ đại gia tộc cho tại hạ xử trí, ân oán của tại hạ và tứ đại gia tộc Bắc tông chủ cũng đã biết, sớm đã đến cục diện không chết không thôi. Một khi tinh anh của Tứ đại gia tộc còn tồn tại, tại hạ sẽ không có một ngày ngủ ngon giấc.

Nếu chuyện này chỉ liên quan đến gần một trăm tinh anh của tứ đại gia tộc, Bắc Trác sẽ không nhú mày đồng ý, nhưng việc này còn quan hệ đến danh dự của Bắc Đẩu tông, nếu thật sự làm theo lời Lý Dật, thử hỏi

sau này còn có thể lực nào dám hợp tác với Bắc Đẩu tông? Cho nên vẻ mặt của Bắc Trác cực kỳ khó coi, sau một hồi lâu mới trả lời:

-Việc này cũng không phải không thể đáp ứng, chỉ có điều cần chút thời gian, cho bản tôn lên kế hoạch.

Lý Dật ngược lại cực thông cảm:

-Chuyện này ta cũng không thúc ép, tóm lại trước khi yêu cầu của ta không được thỏa mãn, Bắc tông chủ tuyệt đối cũng không lấy được tâm quyết của công pháp Thiên Ma Cửu Biến.

-Bớt xàm ngôn đi, người chỉ có ba điều kiện này thôi sao?

-Tạm thời cứ như vậy, trong lúc thời gian cấp bách làm sao nghĩ ra nhiều được, điều cuối cùng cứ để lại đã, đợi ta nghĩ ra sẽ nói.

-Được, nếu đã như vậy, bản tôn sẽ kết thành giao dịch với người. Lý Dật, người không sợ sau khi ta lấy được Thiên Ma Cửu Biến sẽ giết người diệt khẩu sao?

-Đã dám bảo hồ lột da, thì đã đoán được thực lực của hồ. Bắc tông chủ, muốn điều trị tình cảnh kinh mạch hỗn loạn, các loại Đấu Khí thuộc tính lộn xộn của người, chỉ sợ không phải chuyện ngày một ngày hai, đợi đến lúc đó, thực lực giữa chúng ta ai mạnh ai yếu, thật sự khó mà nói trước. Hơn nữa thực lực của bản thiếu gia mặc dù hơi thấp, nhưng một Đấu Tôn cường giả cũng chưa đến mức hù dọa được ta.

-Hừ, thật là một tiểu tử cuồng ngạo, tính cách này ngược lại có chút giống bản tôn lúc còn trẻ.

-Người cũng không phải lão đầu khiêm tốn gì cả.

Miệng lưỡi Lý Dật từ trước đến nay chưa từng chịu thua thiệt, không chút nghĩ ngợi trả lời:

-Khi ta còn trẻ giống như ngươi, tuyệt đối sẽ không chỉ là một Đấu Tôn nhỏ bé!

Những lời này thật sự khiến Bắc Trác khó mà mỉm cười, cũng không nói thêm gì nữa, ngón tay gảy nhẹ, Đấu Khí phong ấn được giải trừ trong nháy mắt.

Bên ngoài phong ấn, Ba Lâm vẫn giữ vẻ mặt lãnh đạm đứng ở chỗ cũ, mẹ con Nhược thị lại ngồi bên bàn nói chuyện. Nhìn tình hình, cũng không biết Nhược Lâm đã chảy bao nhiêu nước mắt, về phần “Vỏ cây già”, muốn nhìn rõ biểu tình của nàng thật sự không phải chuyện dễ dàng.

-Đạo Hoàng, Nhược Lâm, các người có thể đi. Tiểu Tuyết, nếu như nàng đồng ý, ta cũng sẽ không ngăn cản nàng.

Nhìn thấy Lý Dật và Bắc Trác vô cùng hòa thuận bước ra từ trong phong ấn. Đám người Đạo Hoàng thật sự cảm thấy khó hiểu, giữa hai người chẳng những không hề có sát khí, hơn nữa thái độ Bắc Trác đối đãi với Lý Dật thậm chí còn khách khí hơn đối đãi với nhân vật như Bách Phái. Duyên cớ bên trong hình như có liên quan đến Thiên Ma Đấu Khí gì đó. Đạo Hoàng cũng chỉ biết một chút về Thiên Ma Đấu Khí, lúc này Đạo Hoàng hạ quyết tâm, phải nắm bắt chuyện này cho Bách Phái.

-Người để cho ta đi?

Nghe thấy Bắc Trác nói thả mình đi, “Vỏ cây già” bỗng nhiên lại kích động:

-Bắc lão quỷ, ngươi hại ta thành bộ dạng này, đáp ứng chuyện ta vẫn chưa hoàn thành, đã muốn để ta đi?

-Mẫu thân, người đi cùng Lâm nhi, Lâm nhi sẽ nghĩ cách khôi phục dung mạo cho người.

-Hừ, ta không đi!

“Vỏ cây già” thật sự rất quật cường, Nhược Lâm lại là đứa con có hiếu, lại há chịu nhìn thấy mẫu thân bị giam giữ trong thân núi, hàng ngày chịu đựng nỗi thống khổ bị Bắc Trác hút máu mà không quan tâm đến?

Lý Dật thật sự không đành lòng xem tiếp màn kịch đau lòng này, vì vậy liền nói với Ba Lâm:

-Đao Hoàng đại nhân, Bắc tông chủ nhiệt tình hiếu khách, thịnh tình mời chúng ta đến Bắc Đấu giới dạo chơi, không biết Đao Hoàng đại nhân có hứng thú hay không?

Lúc trước Bách Phái phong cho Lý Dật đảm nhiệm chức Phó điện chủ Đấu Thần điện, Ba Lâm quả thực buồn bực vài ngày. Bản thân hân vì Đấu Thần điện đã bôn ba hơn phân nửa cuộc đời, bỏ ra bao nhiêu mồ hôi nước mắt cũng không được phong Phó điện chủ, nhưng tại sao Lý Dật lại có thể? Bây giờ xem ra, Lý Dật này thật sự có chút tài năng, ngay cả một Đấu Tôn cường giả cũng bị hấn năm giữ trong tay.

Bắc Đấu giới sao? Đao Hoàng đại nhân đương nhiên rất có hứng thú:

-Vậy thì làm phiền Bắc tông chủ dẫn đường!

Ba Lâm cũng giữ thái độ rất đúng mực.

Bắc Trác hừ lạnh một tiếng, tỏ vẻ khinh thường bộ dạng khách sáo này, sải bước đi ra ngoài. Ba Lâm theo sát phía sau.

-Như Lâm tỷ tỷ, người và mẫu thân bàn bạc xem rút cuộc có ra ngoài hay không, đợi chúng ta quay lại sẽ đưa hai người đi.

Lý Dật nói với Nhược Lâm, nhìn hai mẹ con đáng thương, bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó sải bước đuổi theo Bắc Trác và Ba Lâm.

Lý Dật cũng rất có hứng thú với Bắc Đấu giới thần bí!

Đào Tiểu Vũ eBook

Xà Hoàng Hiện Thân

Q.6 - Chương 84: Xà Hoàng Hiện Thân

Hai người đi theo Bắc Trác rời khỏi gian phòng xa xỉ quý dị, đến một thông đạo xung quanh đều là thạch bích, cách mấy chục thước trên thông đạo lại có một cửa khẩu. Sau khi đi qua mấy cửa khẩu, lại thấy từng dãy thạch thất, giam giữ những tù nhân của Bắc Đẩu tông. Xem ra Bắc Tam Khôi thật sự không tính sai, nơi này đúng là nơi giam giữ tù nhân, chẳng qua hắn không ngờ rằng, ở trong này ngoại trừ tù nhân, còn có một phòng giam cực kỳ xa xỉ.

Đi chừng nửa canh giờ, ba người Lý Dật mới ra khỏi thân núi ra ngoài.

Bầu trời bên ngoài thân núi lúc này đã lấp lánh tinh quang, từ nơi này có thể nhìn bao quát sáu ngọn núi khác. Trên sáu ngọn núi hiện tại đã rực rỡ những ánh đèn.

-Khởi động Bắc Đẩu giới, chẳng những cần Thất Tinh giới, còn cần tông chủ và tứ đại trưởng lão nỗ lực cùng duy trì. Đêm khuya thanh vắng, muốn triệu tập tứ đại trưởng lão cũng cần có thời gian.

Đi vào trong đại điện, Bắc Trác nói với Lý Dật và Ba Lâm.

Đại điện nằm trên đỉnh núi Bắc Đẩu, xung quanh là các kiến trúc bao quanh, vừa nhìn đã biết là một vị trí bất phàm của núi Bắc Đẩu. Thủ vệ trên đường đi cũng cực kỳ nghiêm mật, nếu không có Bắc Trác dẫn đường, hai người Lý Dật, Ba Lâm muốn bình yên tiến vào đại điện cũng không dễ dàng.

-Bắc tông chủ có thành ý như vậy, chúng ta có đợi thêm cũng không sao.

Lý Dật không để ý. Hắn định tìm một cái ghế, tùy tiện bày ra tư thái sống ở đâu theo phong tục ở đấy. Nhưng trong một cung điện lớn như vậy lại không có lấy một cái ghế. Trong đại điện toàn là các lá phướn rủ

xuống, bị bình phong là các cột gỗ tử đàn ngăn cách thành từng không gian riêng biệt, hoàn toàn không có phương tiện để người ta nghỉ ngơi.

Bắc Trác cũng không nhiều lời, quay đầu đi ra ngoài.

-Đạo Hoàng, quý khí trong gian phòng đại diện này nồng nặc như vậy, Bắc lão quý không phải muốn hại chúng ta chứ?

Từng trận gió lạnh thổi tung các lá phướn được trang trí những hình vẽ vô cùng thần bí, khiến người ta thật sự cảm giác gai người.

-Bắc Đẩu tông thích làm ra vẻ huyền bí, về phần Bắc lão quý có muốn hại chúng ta hay không, người phải biết rõ hơn ta chứ!

Mặc dù có tâm quyết công pháp Thiên Ma Cửu Biến làm thẻ đánh bạc, cho rằng Bắc Trác sẽ không hại tính mạng hãn, nhưng nơi này dù sao cũng là vị trí trung tâm của Bắc Đẩu tông, Bắc Trác là một Đẩu Tôn cường giả, hơn nữa còn là một Đẩu Tôn cực kỳ thông minh. Nếu hãn chịu ngoan ngoãn thực hiện ước định, vậy thì thật đáng ngờ.

Còn Ba Lâm lại không biết rút cuộc Lý Dật đã dùng cái gì để khống chế Bắc Trác, trong lòng hãn vốn đã không thích thú, cho nên ngữ khí cũng không có gì tốt đẹp.

-Không đối gạt Đạo Hoàng các hạ, Bắc lão quý rút cuộc có muốn chơi trò hay không, Lý Dật thật sự không biết được. Chỉ có điều để thăm dò Bắc Đẩu giới của Bắc Đẩu tông, cho dù có gặp chút mạo hiểm cũng xứng đáng có phải không. Đạo Hoàng các hạ, rút cuộc Bắc Đẩu giới có cái gì đáng để Đẩu Thần điện quan tâm?

Ba Lâm hừ lạnh một tiếng nói:

-Ta phải nói cho người biết sao?

Thật sự là không biết lớn nhỏ, theo chức vị của Đẩu Thần điện mà nói, Lý Dật còn cao hơn Ba Lâm một cấp, hơn nữa bản thân mình không ngại học hỏi chuyện của Đẩu Thần điện lại bị kẻ dưới lạnh lùng.

-Phó điện chủ này muốn biết, người phải nói cho ta biết, nếu không cho dù ta không đến chỗ Bách điện chủ tố cáo người phạm thượng với cấp trên, Bắc tông chủ có cho người tiến vào Bắc Đẩu giới hay không còn là một vấn đề đấy!

-Người dám uy hiếp ta?

Ba Lâm vốn quen được người khác tôn sùng, ngay cả Bách Phái khi nói chuyện với hắn cũng phải tôn kính mấy phần, Thái độ này của Lý Dật khiến Đào Hoàng đại nhân thật sự bị chấn động rất lớn.

-Ta có phải uy hiếp hay không phải xem người hiểu như thế nào, nếu người đủ thông minh nên thành thật trả lời ta, xem như Phó điện chủ này không ngại học hỏi kẻ dưới. Nếu như người không biết thức thời, lý giải thành uy hiếp cũng không có gì sai!

Lý Dật tỏ vẻ vô tội mỉm cười.

Bộ dạng của Lý Dật xác thực rất vô sỉ, nhưng Ba Lâm yên lặng suy nghĩ, xác thực cũng không phải ngữ điệu cuồng vọng không bị trói buộc.

-Nếu người đã là Phó điện chủ Đẩu Thần điện, nói cho người biết cũng không có gì đáng ngại. Có lẽ người cũng biết, Đẩu Thần điện chúng ta tôn kính chính là Đẩu Thần cường giả, mà người có thể kết xuất ra Bắc Đẩu giới chắc chắn chỉ có Đẩu Thần cường giả, phân điện Thiên Phong lâu nay vẫn hoài nghi Đẩu Thần cường giả kết xuất Bắc Đẩu giới có thể vẫn chưa chết!

-Ý tứ của Đào Hoàng chính là nói trong Bắc Đẩu giới có Đẩu Thần cường giả?

Nếu trong Bắc Đẩu giới có Đẩu Thần cường giả cũng không có gì kỳ lạ, trong Bách Hoa giới của Đẩu Thần điện đồng dạng cũng có Đẩu Thần cường giả. Chỗ bất đồng chính là, Đẩu Thần cường giả của Bách Hoa giới là người thủ hộ Đẩu Thần của Thiên Phong đế quốc, chỉ khi có nguy

nan kẻ địch bên ngoài xâm nhập vào Thiên Phong đế quốc với quy mô lớn mới hành sử chức trách người thủ hộ của mình.

Một Bắc Đẩu tông nhỏ bé, chẳng lẽ cũng có người thủ hộ Đấu Thần? Nếu quả thật như vậy, Lý Dật thật sự kinh hãi, hai Đấu Tôn cộng thêm một Đấu Thần cường giả có thể xuất hiện khi tình thế nguy cấp, liên minh của hoàng thất và Lý Minh hoàn toàn không có cơ hội dành chiến thắng.

-Dựa theo hiệp định Đấu Thần xa xưa, Đấu Thần cường giả không thể tùy tiện can thiệp vào sự vụ thế tục. Nếu Bắc Đẩu tông thật sự có Đấu Thần cường giả tồn tại, như vậy Đấu Thần cường giả này rất có thể thuộc về Ma giáo Đấu Thần!

-Ma giáo Đấu Thần?

Lý Dật chưa từng nghe nói đến danh từ này, vì vậy không khỏi cảm thấy hứng thú.

-Đúng, người thắng vì thần, kẻ bại vì ma. Sau đại chiến Đấu Thần viễn cổ, cũng có một bộ phận Đấu Thần cường giả không ủng hộ hiệp định các Đấu Thần định ra, bọn họ tự lập một giới, thỉnh thoảng quấy nhiễu sự vụ thế tục. Mà mục đích tồn tại của Đấu Thần điện, ngoại trừ tôn kính Đấu Thần, thực hiện ý chí của Đấu Thần, còn có một mục đích trọng yếu chính là phòng ngừa những Ma giáo Đấu Thần này quấy nhiễu sự vụ thế tục!

Ba Lâm không nhắc tới, nhưng Lý Dật cũng đoán được, nếu phân điện Thiên Phong có thể tìm thấy sự tồn tại của Ma giáo Đấu Thần bên trong Bắc Đẩu giới, như vậy Đấu Thần điện sẽ có đầy đủ lý do mời cường giả của Đấu Thần tổng điện đến tiêu diệt Bắc Đẩu tông. Khó trách Bách Phái và Ba Lâm lại nóng lòng đi tìm hiểu bí mật của Bắc Đẩu giới như vậy!

-Ta ngược lại cảm thấy khả năng Bắc Đẩu giới có Đấu Thần tồn tại không lớn. Nếu quả thật có Đấu Thần cường giả tồn tại, Bắc lão quỷ sẽ không dễ dàng đáp ứng yêu cầu của ta!

Lý Dật trầm tư phỏng đoán.

-Có tồn tại hay không phải đi xem mới biết được!

Giữa lúc hai người đang bàn luận, Bắc Trác đã quay lại, đi phía sau hẳn là một trưởng lão. Lý Dật ngược lại rất quen thuộc với người này. Đây chính là Tứ trưởng lão của Bắc Đẩu Tông, người chủ trì kiêm trọng tài của giải thi đấu tuyển chọn phò mã ngày trước.

-Ba vị trưởng lão khác hiện không có trên ngọn núi chính, bản tôn đã sai người đi mời, đoán chừng lúc này đang trên đường đến đây rồi.

Bắc Trác bình thản nói, sau đó vung tay lên, một đạo Đẩu Khí ngũ sắc như du long bay vút một vòng, những tấm màn trong điện lập tức nát bấy hơn phân nửa, hóa thành vô số mảnh vải chập chờn theo gió.

Bình phong thối lui, năm ụ đá ngọc thạch xuất hiện ở bốn phía đại điện, trên ụ đá hiện ra ánh sáng âm u khác biệt, làm nổi bật những hình vẽ đồ phù kỳ dị ở phía trên.

Bắc Trác và Tứ trưởng lão mỗi người khoanh chân ngồi lên một ụ đá ngọc thạch, giống như nhận được cảm ứng nào đó, bên trên ụ đá ngọc thạch phát ra hào quang nhanh chóng bao trùm lên hai người, càng ngày càng rùng rờ.

Không bao lâu, ba trưởng lão khác của Bắc Đẩu cũng trước sau tiến vào, ngồi lên từng ụ đá ngọc thạch. Năm người nhập dịch, trong đại điện ngũ sắc sáng rọi như hào quang, chiếu sáng đại điện như ban ngày.

Lý Dật lấy Thất Tinh giới ra, còn chưa kịp có động tác gì, Thất Tinh giới đã ngâm lên một tiếng. Thất Tinh giới đang ở hình dáng bình thường giống như lột xác, mạnh mẽ xoay tròn, hình dạng cũng theo đó biến hóa theo, nghênh đón đồ phù trên đỉnh đầu. Thất Tinh giới huyền hình và đồ phù giống hệt như một chiếc khóa và chìa khóa, chỗ hoa văn lồi lõm cực kỳ tiết hợp.

Khi Thất Tinh giới huyễn hình và đồ phù giao hợp lại với nhau, ngoài điện đột nhiên truyền tới một âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng:

-Lý Dật, cuối cùng ta đã tìm được người!

Thanh âm hiển nhiên xuất phát từ một nữ nhân, giọng nói trong trẻo nhưng tràn đầy sát ý vô hạn.

Sau đó một sinh vật quý dị trực tiếp đánh vỡ cửa lớn cung điện, xâm nhập vào trong điện.

Một bộ hộ giáp lân phiến bao phủ lên một bộ ngực cao vút, những bộ phận khác của cơ thể tuyệt mỹ đến mức khiến nam nhân phun huyết. Quý dị là nửa người phía trên của mỹ nữ xinh đẹp đến cực điểm, nửa người dưới không ngờ là một đuôi rắn màu bạc dài nhỏ!

-Liệt Diễm Long măng tuyết lân!

Khi tiếng thét kinh hãi của Lý Dật còn chưa hoàn toàn tiêu tán, huyễn ảnh Thất Tinh giới và đồ phù ngũ sắc trên đỉnh điện đã lặng yên dung hợp lại một chỗ. Một mảnh cường quang hoa mắt khiến tất cả mọi người trong điện, kể cả ma thú đều vô thức nhắm mắt lại.

Sau khi mở mắt ra, toàn bộ đại điện đã không tồn tại nữa.

Đây chính là Bắc Đẩu giới? Một mảnh sương trắng hơi mỏng bao phủ xung quanh, tầm nhìn chỉ có chừng một trăm mét, nhưng trong phạm vi tầm nhìn là một mảnh nham thạch màu nâu lờm chờm, cách biệt một trời với khung cảnh muôn hoa khắp nơi của Bách Hoa giới.

Chỉ có điều, hiện tại Lý Dật hoàn toàn không có tâm tư dò xét Bắc Đẩu giới, tên Xà hoàng khốn kiếp kia trong chớp mắt cuối cùng đã theo mọi người tiến nhập Bắc Đẩu giới, lúc này chỉ cách Lý Dật mấy mét! Bắc Trác và tứ đại trưởng lão Bắc Đẩu tông vẫn đang ngồi trên ụ đá ngọc thạch, nhưng ngũ sắc sáng rực bên trên ụ đá đang chậm rãi co lại.

Tuyết Lâm cũng không ngờ rằng, trong nháy mắt nhảy vào đại điện, chỉ thấy bạch quang lóe lên, toàn bộ đại điện liền biến mất, sau đó biến thành một nơi chứa đầy nhâm thạch. Mặc dù Xà hoàng có thực lực cường hãn, nhưng dù sao tu luyện lâu ở nơi thâm sơn cùng cốc, biết rất ít chuyện của thế giới loài người, biến cố bất ngờ khiến nàng cũng lộ ra vẻ mặt sợ hãi.

-Nơi này chính là Bắc Đẩu giới của Bắc Đẩu tông chúng ta, Lý Dật, Đào Hoàng, xin cứ tự nhiên!

Hào quang bên trên ụ đá ngọc thạch hoàn toàn biến mất, lúc này Bắc Trác mới đứng dậy, lại nhìn Tuyết Lâm nói:

-Vị này không có ân oán với Bắc Đẩu tông chúng ta, xin chờ một lát, đợi khi Bắc Đẩu giới mở ra xin cùng ra ngoài!

Bắc Trác hiển nhiên cũng nhìn ra, ma thú cấp cao này có thực lực khiến người ta kinh hãi, Bắc Đẩu tông hiện tại đang trong thời khắc nguy nan, nếu có thể không đắc tội tại sao phải đắc tội.

-Bản tôn không quan tâm đến Bắc Đẩu tông các người, ta chỉ muốn lấy mạng người này!

Tuyết Lâm từ trạng thái sợ hãi ban đầu dần dần tỉnh táo lại, thanh âm trong trẻo nhưng ẩn chứa sát ý vô hạn lại một lần nữa vang lên. Chỉ có điều trong âm thanh lạnh lùng này lại có một cảm giác huyền hoặc khiến người khác mê đắm.

-Bắc tông chủ, có nghe thấy không, nàng muốn giết ta!

Lý Dật tỏ vẻ vô tội nhún nhún vai, ngược lại không có bao nhiêu vẻ sợ hãi. Hiển nhiên hắn không muốn chết, chỉ sợ Bắc lão quỷ còn không muốn Lý Dật chết hơn cả bản thân hắn. Một Đẩu Tôn, hai Đẩu Hoàng, cộng thêm bốn trưởng lão có thực lực không quá yếu, đối phó với một ma thú lục giai cấp bậc Đẩu Tôn, ít nhất cũng có bảy tám phần nắm chắc, huống chi bọn họ lại được tác chiến trên sân nhà Bắc Đẩu giới.

-Vị nữ sĩ này, người và Lý Dật có ân oán gì, Bắc Đẩu tông không có hứng thú can thiệp. Chỉ có điều nơi này là thánh địa của Bắc Đẩu ta, mong rằng người nể mặt Bắc Đẩu tông. Sau khi ra khỏi Bắc Đẩu giới của núi Bắc Đẩu, người muốn đối phó Lý Dật thế nào, cũng không liên quan đến Bắc Đẩu tông.

Bắc Trác coi như đã biểu hiện đầy đủ thành ý, nhưng Xà hoàng Tuyết Lâm căn bản không để ý, cô ta chỉ hừ lạnh một tiếng, một đạo Đấu Khí lập tức bay về phía Lý Dật. Tầm lượ Đấu Khí thoát nhìn bình thường nhưng lại ẩn chứa năng lượng kinh người khiến sắc mặt Lý Dật đại biến, vừa nhanh chóng thối lùi vừa không ngừng kết xuất một tầng Đấu Khí phòng ngự.

Bắc Trác cũng không ngờ Xà hoàng lại bất ngờ ra tay như vậy, Lý Dật còn thiếu nợ hẳn một bộ tâm quyết công pháp, lúc này cũng không thể để hẳn chết được. Vì vậy Bắc Trác vội vàng thúc dục Đấu Khí, một đạo Đấu Khí ngũ sắc lao tới.

-Lý Dật, Thất Tinh giới trở về vị trí cũ!

Bắc Trác hét lớn một tiếng, năm người đồng thời đánh ra một đạo hào quang, kết giao thành một đồ phù phía trên trung tâm đại điện nơi Lý Dật đang đứng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Dị Giới

Q.6 - Chương 85: Đấu Thần Dị Giới

Hai luồng Đấu Khí của cấp bậc Đấu Tôn cường giả, cộng thêm Đấu Khí phòng ngự của Lý Dật, ba luồng năng lượng hầu như bạo phát cùng một lúc, nham thạch bên trong phạm vi trăm mét giống như sóng nước bỗng nhiên nhúc nhích, sau đó nhanh chóng hóa thành từng đám bột mịn, bay lên bầu trời.

Dù cho bị Bắc Trác hóa đi nửa số lực lượng, đòn tấn công của Xà hoàng Tuyết Lâm vẫn khiến đạo đạo Đấu Khí phòng ngự mà Lý Dật kết xuất tan rã trong nháy mắt, dưới sự trùng kích của sức mạnh vô cùng, Lý Dật bị bắn đi mấy chục thước, khoe miệng mơ hồ hiện ra vết máu tươi.

-Tại hạ là tông chủ Bắc Trác của Bắc Đấu tông, khẩn cầu Xà hoàng phu nhân cho Bắc Đấu tông ta một chút tình mọn!

Lúc này đây, bên trong ngữ khí khách khí của Bắc Trác lại mang theo một luồng sát ý lạnh lùng. Trước khi chưa có được tâm quyết công pháp của Thiên Ma Cửu Biến, cái mạng của Lý Dật vẫn còn rất quý giá. Nay Lục giai ma thú này mặc dù thực lực khủng bố, nhưng đối phương có bảy người vì vậy phần thắng cũng không nhỏ.

Tuyết Lâm lại cười lạnh:

-Bắc Đấu tông rất có thể diện sao? Hôm nay ai muốn ngăn cản ta giết hãn, người đó là kẻ địch của bản tôn!

-Bắc tông chủ, Xà mỹ nữ này giao cho các người, ta và Dao Hoàng các hạ đi thăm Bắc Đấu giới đã!

Lục giai ma thú, nếu có thể không trêu chọc thì tốt nhất không chọc vào, đương nhiên nếu Xà hoàng Tuyết Lâm và Bắc Trác đánh thành cục diện lưỡng bại câu thương, thì không còn gì tốt hơn.

Lý Dật hô một tiếng, Đấu Khí hóa cánh, thân hình cấp tốc di chuyển, bỏ chạy vào đám sương mù. Ba Lâm đương nhiên cũng không ngu ngốc, nhanh chóng tàng hình đi theo phương hướng của Lý Dật.

Xà hoàng Tuyết Lâm há chịu buông tay, mới vừa hành động. Một luồng Đấu Khí ngũ sắc trong lòng bàn tay Bắc Trác đã nện tới. Lần này Bắc Trác phải dây dưa, mặc dù không thể để Xà hoàng giết Lý Dật, nhưng lại không muốn vì đối phó Xà hoàng mà tiêu hao quá lớn. Hãn lập tức hạ quyết tâm, chỉ cần kéo dài một lát, để Lý Dật đi xa thì sẽ không dây dưa với Xà hoàng nữa.

Tiếng Đấu Khí đối chọi sau lưng truyền đến tai Lý Dật lại êm ái giống như âm nhạc.

Thân thể lơ lửng giữa không trung, Lý Dật và Ba Lâm càng bay càng cao, chỉ muốn thoát khỏi đám sương mù dây dưa này, nhưng bất luận hai người bay cao thế nào, đám sương mù vẫn bao phủ bốn phía xung quanh khiến người ta không khỏi khó chịu.

Lý Dật hỏi:

-Đạo Hoàng, làm thế nào mới có thể chứng minh trong giới này có tồn tại Đấu Thần cường giả hay không?

Ba Lâm trầm tư nói:

-Loại giới này huyền diệu vô cùng, nếu nhìn từ bên ngoài, toàn bộ giới có lẽ chỉ lớn bằng một hạt cát một lá cây, nhưng bên trong giới lại rộng lớn khôn cùng. Muốn tìm kiếm khắp Bắc Đấu giới, chỉ sợ không phải chuyện dễ dàng, cho nên trừ phi tìm được giới tâm, công kích giới linh, mới có thể bức ra Đấu Thần!

Xem ra Đạo Hoàng cũng hiểu biết về giới này không ít, nếu không phải tao ngộ trong Bách Hoa giới, Lý Dật có thể nói vẫn hoàn toàn không biết gì về những thứ như giới tâm, giới linh.

-Ý tứ của Đạo Hoàng là nói nếu công kích giới linh, không thấy Đấu Thần hiện ra thì chứng minh bên trong Bắc Đấu giới không có Đấu Thần tồn tại đúng không?

-Đúng, ta cũng hi vọng Bắc Đấu giới chẳng qua là Đấu Thần di giới, không cần có Đấu Thần cường giả tồn tại mới tốt!

Vấn đề là, giới linh là tồn tại của cấp bậc Đấu Thánh, chỉ dựa vào hai người Đấu Hoàng bọn họ mà muốn công kích giới linh? Đạo Hoàng rút cuộc biết bao nhiêu về giới này? Màn sụp đổ của Bách Hoa giới ngày đó, Lý Dật vẫn còn nhớ rõ trong đầu, loại sức mạnh khiến Đấu Thần không

thể chống lại, hiện tại hồi tưởng lại, sau lưng Lý Dật vẫn toát mồ hôi lạnh.

Hiện tại vấn đề bức thiết hơn là, đám sương dày đặc xung quanh vẫn không tan biến, hai người lại đang ở giữa không trung, đừng nói tìm được giới tâm, bây giờ muốn quay lại chỗ nhập giới sợ rằng cũng khó khăn.

Ba Lâm tựa hồ cũng ý thức được vấn đề này, vì vậy thu đầu cánh, cùng Lý Dật hạ xuống mặt đất.

Nham thạch dưới chân đã biến thành màu nâu đỏ, hơn nữa còn có chút bị phỏng chân, tựa hồ nhiệt độ không thấp. Ba Lâm cúi đầu cẩn thận quan sát, lẩm bẩm nói:

-Thì ra Bắc Đẩu giới là một hỏa giới!

Thì ra Đẩu Thần kết xuất ra giới này, cũng theo chín hệ Đẩu Khí có thuộc tính bất đồng, như Bách Hoa giới, đương nhiên là thuộc tính mộc.

Lý Dật phân tích nói:

-Nếu là hỏa giới, chắc chắn nhiệt độ chỗ giới tâm phải cao nhất, chúng ta chỉ cần đi theo hướng nóng nhất, có thể sẽ tìm được giới tâm!

-Đúng vậy!

Ba Lâm tỏ vẻ đồng ý. Hai người đều là Đẩu Hoàng cường giả, cảm giác với hoàn cảnh xung quanh đều hơn xa người thường, hiển nhiên có thể cảm nhận được biến hóa rất nhỏ của nhiệt độ.

Cấp tốc đã hơn nửa canh giờ trôi qua, nhiệt độ xung quanh lúc này phải thi triển Đẩu Khí phòng ngự mới có thể khắc chế. Còn sương mù cũng dần dần nồng đậm, giống như chất rắn, làm cho người ta khi giơ tay nhắc chân có cảm giác mất sức.

Xem ra chỗ giới tâm cũng không còn xa nữa, trong lòng hai người vô cùng vui mừng, đề thăng Đấu Khí, đẩy nhanh bộ pháp. Quả nhiên, đi thêm không xa, đột nhiên chạy ra khỏi sương mù dày đặc, xuất hiện một cái hồ cực lớn giống như miệng núi lửa. Đám sương mù dày đặc tựa hồ vô cùng kiên cố miệng núi lửa này, chỉ dám bay xung quanh, chứ không dám xâm nhập vào miệng núi lửa nửa phần.

Có một nhánh sông uốn lượn xung quanh cái hồ, đám sương mù có vẻ bị nhiệt độ cao làm cho bốc hơi tràn ngập xung quanh. Bên trong cái hồ, mơ hồ nhìn thấy một mảnh đỏ thẫm, một luồng sóng nhiệt mãnh liệt truyền đến, xuyên thấu Đấu Khí phòng ngự, khiến hai người đều cảm giác trái tim như đông cứng.

-Tiểu tử, thứ tốt, nhanh đi hái đi!

Đúng lúc Lý Dật và Ba Lâm đang sững sờ nhìn giới tâm Bắc Đấu, trong đầu, lại truyền đến âm thanh của Xà tôn giả.

-Cái gì?

Lý Dật ngược lại sững sờ, bị những lời này của Xà tôn giả làm cho mù mịt.

-Đặc sản hỏa giới, Hỏa la quả! Tiểu tử ngốc, còn chưa nhìn thấy sao?

Lý Dật đưa mắt nhìn lướt qua, quả nhiên nhìn thấy chỗ giao nhau giữa dòng sông và cái hồ, có một cây toàn thân đỏ bừng cao đến nửa mét, trên nhánh cây mọc ra bảy tám quả nhỏ bề ngoài giống như tràn đầy hỏa diễm.

-Thứ này có tác dụng gì?

Xem ra Lý Dật cũng biết đây là vật quý giá khó có được, vừa đi về phía Hỏa la quả vừa nói.

Xà tôn giả chặc lưỡi nói:

-Tác dụng của nó thì rất nhiều, chủ yếu nhất đương nhiên là có thể dễ dàng tu vi của hỏa hệ Đấu Khí, chỉ có điều tiểu tử người tu luyện Nam Minh Lưu Hỏa đã là chân hỏa tinh thuần nhất trên đời, tác dụng này đối với người ngược lại ý nghĩa không lớn.

-Nếu không có ý nghĩa với ta, vậy thì không cần hái.

Lý Dật cười nói, nhưng tay lại đưa về phía Hỏa la quả. Cho dù thứ này vô dụng với mình, nhưng lấy ra tặng người khác cũng kiếm được một nhân tình, nếu mang đi bán cũng kiếm được rất nhiều kim tệ!

-Tiểu tử ngốc, dùng Đấu Khí để hái!

Xà tôn giả vội vàng nhắc nhở:

-Loại quả này rời khỏi hoàn cảnh này sẽ dần dần mất đi hiệu lực, người phải dùng Nam Minh Lưu Hỏa tẩm bổ nó! Ngoại trừ dễ dàng tu vi hỏa hệ Đấu Khí, dùng một quả Hỏa la quả, tối thiểu có thể dễ dàng lực phòng ngự lên ba thành với công kích hỏa hệ.

Thứ lợi hại này, thử nghĩ nếu hai cường giả có thực lực tương đương, nếu một bên bỗng nhiên gia tăng lực phòng ngự lên ba thành, thắng bại còn cần phải nói sao?

-Tác dụng của nó không chỉ dừng ở hai điều này, loại Hỏa la quả này cũng có hiệu dụng rất lớn đối với rèn luyện lực linh hồn, trải qua rèn luyện của nó, lực linh hồn hầu như có thể miễn dịch với công kích nhắm vào hệ tinh thần!

Rèn luyện lực linh hồn? trong lòng Lý Dật khẽ động hỏi:

-Loại quả này có thể giải trừ khế ước linh hồn không?

Xà tôn giả suy nghĩ một lát mới trả lời:

-Thật ra không có tác dụng này, nhưng trải qua rèn luyện của Hỏa la quả, lực linh hồn đã thoát thai hoá cốt, hiển nhiên không bị khế ước linh hồn

trời buộc nữa!

-Nói như vậy là có thể!

Trong lúc nói chuyện, Lý Dật đã dùng Đấu Khí hái mấy quả Hỏa la quả, đặt vào trong một cái hộp ngọc, nhét vào dung giới. Loại quả này, nói không chừng sẽ có tác dụng lớn lao!

Ba Lâm nhìn thấy Lý Dật đi hái loại quả quý dị kia, ngược lại cũng không nói gì, chỉ lấy từ trong không giới ra một mảnh ngọc phù, đánh đến chỗ Giới tâm. Lý Dật cũng không xa lạ gì với ngọc phù này, ngày đó Phong Hoàng Hải Hâm dựa vào Đấu Tôn ngọc phù này thiếu chút nữa làm cho mình bị tổn thất nặng.

Đấu Tôn ngọc phù hóa thành một đạo kim quang, năng lượng nồng đậm đến mức tận cùng đánh lên nham thạch ở chính giữa Giới tâm, khiến cho toàn bộ Giới tâm đều bị chấn động.

Chẳng qua chỉ là chấn động mà thôi, sau đó liền khôi phục trạng thái bình thường. Đối với Giới tâm Bắc Đẩu mà nói, sức mạnh của Đấu Tôn ngọc phù này tựa hồ còn chưa đủ hù dọa Giới linh!

Ba Lâm nhú mày nhìn thoáng qua Giới tâm, lại lấy ra một miếng Đấu Tôn ngọc phù. Lý Dật cũng không ngăn cản hẳn dụng công vô ích, nhớ lại ngày đó, mình và Hồng Thiên Thánh giả liên thủ mới đã xuất được Giới linh, Ba Lâm chỉ dựa vào mấy miếng Đấu Tôn ngọc phù, tựa hồ cũng có chút không biết lượng sức mình. Như vậy Lý Dật ngược lại yên tâm hơn, nếu thật sự là đã xuất được Giới linh, đừng nói có Đấu Thần giá lâm hay không, chỉ riêng Giới linh bên trong cũng đã vượt xa khả năng đối phó của Ba Lâm.

Ngay lúc Ba Lâm đang chuẩn bị đánh ra tấm Đấu Tôn ngọc phù thứ hai, chỉ nghe sau lưng, âm thanh lạnh lùng nghiêm nghị của Bắc Trác vang lên:

-Đao Hoàng, người muốn làm gì?

Sương mù dày đặc một hồi xao động, mấy bóng người lần lượt hiện thân.

Bắc Trác, tứ đại trưởng lão Bắc Đẩu tông, còn có Xà hoàng Tuyết Lâm! Mẹ kiếp, Xà hoàng tựa hồ đã đạt được hiệp nghị gì với đám người Bắc Trác, lúc này đang ở trạng thái vô cùng hòa thuận.

Đao Hoàng Ba Lâm nghe thấy tiếng quát, chỉ thản nhiên nói:

-Không có gì, chỉ là muốn gặp Đấu Thần của Bắc Đẩu giới mà thôi.

-Bắc Đẩu tông đã từng nói với Đấu Thần điện, bên trong Bắc Đẩu giới không có Đấu Thần tồn tại, chẳng qua là một Đấu Thần di giới, cung cấp nơi tu luyện cho những tuấn tài trẻ tuổi có thiên phú trong tộc ta tu luyện mà thôi. Thế nào, Bách điện chủ vẫn không tin sao?

Ba Lâm trả lời cũng rất lưu manh:

-Có tin hay không cũng phải tận mắt nhìn qua mới biết được!

-Vậy thì Đao Hoàng các hạ, hiện tại người cũng tới tới, nhìn cũng nhìn rồi, có phải nên tin rồi hay không?

-Bốn hoàng sẽ đảm bảo chi tiết chuyện này với Bách điện chủ!

-Đáng tiếc, Đao Hoàng các hạ chỉ sợ không có cơ hội đó thôi!

Ngữ khí Bắc Trác biến đổi, một luồng sát ý tràn ngập không gian.

Lão quỷ này làm trò ngốc gì vậy, chẳng lẽ hần muốn phá vỡ giao hẹn sao? Lý Dật âm thầm cả kinh, lại bình tĩnh nói:

-Bắc tông chủ, lời này của người có ý gì?

-Ý của ta là, Đao Hoàng phải bỏ mạng trong Bắc Đẩu giới này. Còn người nữa, Lý Dật!

Lý Dật đang kinh hãi tại sao thái độ của Bắc Trác lại thay đổi 180 độ như vậy, bỗng nhiên chỉ cảm thấy trong lòng chấn động, ánh mắt bất giác nhìn về phía Tuyết Lâm.

Chỉ thấy Xà hoàng Tuyết Lâm đang thản nhiên nhìn Lý Dật, sóng mắt như nước từ trong sâu thẳm đôi mắt nàng chậm rãi lay động. Dưới sóng mắt này, Lý Dật chỉ cảm thấy Tuyết Lâm trước mắt là nữ nhân xinh đẹp gọi cảm nhất thế gian, một nữ nhân như vậy cần phải được yêu thương che chở mới đúng, bản thân mình nên đi chấp hành tất cả ý chí của nàng mới đúng.

Mặc dù cảm giác có chút không thích hợp, nhưng bước chân Lý Dật đã không tự chủ đi về phía Tuyết Lâm.

Trước mặt lực mê hoặc của Xà hoàng, Lý Dật hoàn toàn không chịu nổi một kích.

-Lý Dật, tới đây, tới bên ta.

Bên tai hân chỉ có thanh âm êm ái của Tuyết Lâm.

-Lý Dật, nhanh nhắm mắt lại!

Ba Lâm cũng nhìn ra chỗ kỳ lạ, mặc dù mục tiêu đả kích của Xà hoàng là Lý Dật, nhưng Ba Lâm đứng bên cạnh Lý Dật cũng cảm thấy được luồng xúc động tựa hồ không cách nào khắc chế.

Lý Dật hoàn toàn không có phản ứng nào với nhắc nhở của Ba Lâm, vẫn từng bước tiến về hướng Tuyết Lâm, ngay cả âm thanh cực kỳ đặc ý của Bắc Trác cũng không lọt vào tai hân.

-Lý Dật, không nghĩ tới đúng không, bản tôn và Xà hoàng đã đạt thành ước định, nàng phụ trách đem tâm quyết công pháp của người nói ra, sau đó cái mạng nhỏ của người sẽ thuộc về Xà hoàng phụ nhân. Ha ha ha, không ngờ trời cũng giúp ta!

Cục Diện Bế Tắc

Q.6 - Chương 86: Cục Diện Bế Tắc

Lý Dật xác thực không nghĩ tới Tuyết Lâm và Bắc Trắc có thể thỏa hiệp, tiến tới liên thủ đối phó chính mình. Trên thực tế, giờ phút này Lý Dật đã hoàn toàn mất đi khống chế đối với thế giới tinh thần của mình, đừng nói Tuyết Lâm có thể khiến hắn nói ra bộ tâm quyết công pháp, mà ngay cả Tuyết Lâm kêu hắn bạo thể bỏ mình, Lý Dật cũng sẽ không chút do dự đi làm.

-Lý Dật, quay lại!

Đạo Hoàng hoảng sợ, thân hình khẽ động đánh ra một đạo Đấu Khí nhu hòa nhằm đánh thức Lý Dật. Chỉ có điều Đạo Hoàng vừa động, tứ đại trưởng lão Bắc Đấu tông cũng đồng loạt xuất thủ. Tứ đại trưởng lão có hai Đấu Hoàng cường giả, hai Đấu Vương cường giả, mặc dù số tính của hai Đấu Hoàng cường giả cộng lại cũng không bằng Đạo Hoàng, nhưng thực lực của Đấu Hoàng cường giả cũng không phải bày ra cho đẹp mắt.

Lập tức, Đạo Hoàng bị bốn vị trưởng lão vây quanh, mặc dù không lộ ra hiện tượng thất bại, nhưng muốn đánh bại bốn người, lại đi ngăn cản công kích tinh thần của Tuyết Lâm đối với Lý Dật không khỏi lực bất tòng tâm.

-Tiểu tử ngốc, nhanh dùng Hỏa la quả đi!

Trong đầu, Xà tôn giả cũng có vẻ gấp gáp, nghiêm giọng quát.

Chỉ có điều, uy lực công kích tinh thần mà Đấu Tôn cường giả thi triển ra cực kỳ lớn, toàn bộ tinh thần của Lý Dật đã hoàn toàn bị Tuyết Lâm khống chế, đừng nói là có tiếng nói trong đầu hắn, chỉ sợ có tiếng sấm cũng không cách nào đánh thức được hắn.

Lý Dật lúc này cảm giác như mộng như ảo, mãi nguyện tới cực điểm. Nữ nhân đáng yêu trước mặt giống như mẹ của mình, có lúc lại giống như thê tử của mình, có lúc tựa hồ là nữ nhi của mình, tóm lại là nữ nhân mình yêu thương nhất, hẳn đắm chìm trong đủ loại tình cảm kỳ dị, trong lòng cảm thấy thỏa mãn vô hạn.

-Lý Dật, tâm quyết công pháp của Thiên Ma Cửu Biến là gì?

Nữ tử đáng yêu hỏi, trong vẻ nhu hòa lại có một loại ý tứ hàm xúc khiến Lý Dật không thể nào cự tuyệt.

-Ma giả, tùy tâm sở dục hại người ích ta, chỉ có cần hết cường giả, lại vừa suốt ngày biến ma.

Lý Dật gần như là không chút do dự đọc thuộc lòng yếu quyết công pháp của Thiên Ma Cửu Biến!

Bắc Trác vô cùng vui mừng, cũng mặc kệ tứ đại trưởng lão và Đào Hoàng đang khổ chiến, tiến đến gần Lý Dật và Tuyết Lâm chuyên tâm lắng nghe.

Khó khăn lắm mới đọc thuộc được một phần ba, Lý Dật đột nhiên giật mình, một lực linh hồn đã tiến vào thế giới linh hồn của hắn.

-Lý Dật ca ca, ngươi còn nhớ ta không?

-Tiểu Tuyết?

Lý Dật quá đổi vui mừng.

-Ta còn tưởng rằng Lý Dật ca ca đã quên Tiểu Tuyết này rồi!

Thanh âm hồn dỗi của Tiểu Tuyết khiến người ta yếu mềm.

-Tiểu Tuyết, tại sao nàng lại xuất hiện trong thế giới linh hồn của ta?

-Lý Dật ca ca, cô ta muốn hại ngươi, Tiểu Tuyết đương nhiên không thể để cô ta thực hiện được. Cho nên thừa dịp cô ta tiến hành công kích tinh

thần của người, khi lực linh hồn yếu kém nhất sẽ hoàn toàn áp đảo cô ta, sau này sẽ là ta lớn cô ta nhỏ. Ha ha, nói ra, còn phải cảm tạ Lý Dật ca ca, nếu không Tiểu Tuyết làm sao có cơ hội tốt như vậy?

Ngữ khí của Tiểu Tuyết thật là đặc ý. Lý Dật hiển nhiên sẽ không quên mình từng ân ái với Tiểu Tuyết, ngày đó nếu không có Tiểu Tuyết, chỉ sợ mình đã sớm bỏ mạng trong tay Tuyết Lâm. Chỉ có điều không ngờ, mới qua một khoảng thời gian, vì Tuyết Lâm phục dụng Thiên Yêu quả mà Tiểu Tuyết tân sinh linh hồn, cũng đã có năng lực đánh bại bản thể linh hồn của Tuyết Lâm.

Mặc dù thiên tính của Tiểu Tuyết tương đối kế thừa bản chất âm đặng của xà tính, nhưng vẫn không phản đối mình. Có một con quỷ háo sắc cấp Đấu Tôn bên cạnh như vậy, lợi ích sau này cố nhiên không ít, chỉ sợ cũng phải hi sinh không ít nhan sắc!

-Nói như vậy, Tiểu Tuyết, thân thể của Tuyết Lâm sau này sẽ do người nắm giữ?

-Đúng, nhưng ta vẫn chưa có cách tiêu diệt cô ta hoàn toàn, nói không chừng lúc nào đó nhân lúc ta không chú ý, cô ta lại tới quấy rối!

Lý Dật lập tức cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, chỉ cần người không chú ý một khắc, Tuyết Lâm đã lấy cái mạng nhỏ của bản thiếu gia! Xem ra, sau này né tránh Xà hoàng chết tiệt này càng xa càng tốt, hi sinh nhan sắc coi như xong, còn hơn mất cái mạng nhỏ.

-Tiểu Tuyết, người quay lại bản thể đi, không nên trao đổi với ta trong thế giới linh hồn của ta, như vậy rất không tự nhiên!

Tiểu Tuyết nghịch ngợm cười cười, trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng.

Hầu như đồng thời, Bắc Trác nhìn thấy toàn thân Lý Dật và Tuyết Lâm run lên, sau đó ánh mắt đờ đẫn của Lý Dật khôi phục lại thần thái bình

thường. Còn Tuyết Lân cũng thay đổi sắc thái, ánh mắt nhìn mình trở nên lãnh khốc.

-Bắc tông chủ, nói chuyện không tính toán cũng không phải một loại phẩm đức tốt !

Khóe miệng Lý Dật hiện ra một nụ cười châm biếm, tiếp theo là ngữ khí lạnh lẽo:

-Làm trái hứa hẹn sẽ phải trả một cái giá lớn, người không biết sao?

-Chuyện này là thế nào, Xà hoàng phu nhân, đừng quên hiệp định của chúng ta!

Bắc Trác không để ý đến Lý Dật, mà chuyển hướng sang Tuyết Lân, nói chính xác hơn là Tiểu Tuyết.

-Ta và người không có hiệp định gì, đó là chuyện của người và cô ta!

Tiểu Tuyết bình thản nói.

Bắc Trác dù thông minh tột đỉnh, hiển nhiên cũng không hiểu “Cô ta” là chỉ ai, vừa tức giận vừa khấn trương, mắt thấy đã thành công một phần ba, không ngờ lại xuất hiện biến cố như vậy.

-Hiện tại, ngược lại bản thiếu gia và Xà hoàng phu nhân đã có hiệp định, Bắc tông chủ có muốn nghe hay không?

-Lý Dật, rút cuộc người đang giở trò gì?

- Hiệp định của chúng ta là, ta, Đào Hoàng và Xà hoàng sẽ giết người và bốn lão quỷ kia, sau đó hủy diệt Bắc Đẩu giới và Bắc Đẩu tông, khiến Bắc Đẩu tông biến mất tại Thiên Phong đế quốc!

Ngữ khí của Lý Dật dĩ nhiên lãnh khốc đến cực hạn, một Đẩu Hoàng dám thể hiện sát khí sôi trào với một Đẩu Tôn cường giả, chỉ sợ khắp

Thiên Phong đế quốc, thậm chí là toàn bộ Đấu Thần Đại lục không tìm được mấy người.

-Bắc Trác, người muốn bản tôn động thủ, hay là định tự sát?

Tiểu Tuyết vui vẻ tiếp lời Lý Dật, ánh mắt nhìn Lý Dật đầy lấp lánh. Con dâm xà này chỉ sợ muốn giết ngay Bắc Trác, lập tức cùng Lý Dật tìm một chỗ khởi công làm việc.

Bên phía Đào Hoàng và tứ đại trưởng lão hiển nhiên cũng không bỏ qua biến cố ở đây, biến cố mang tính chất hí kịch này khiến sĩ khí của tứ đại trưởng lão bị áp chế, lập tức có một Đấu Vương trưởng lão bị đánh ra xa mấy chục thước, hầu như rơi vào trong Giới tâm.

-Tiểu Tuyết, giết hắn đi!

Lý Dật nhẹ giọng mà sát ý dày đặc.

Một đạo hỏa diễm rực rỡ hoa mắt lập tức xuất hiện giữa ngón tay Tiểu Tuyết, trong hỏa diễm nhảy múa có một luồng sức mạnh cực đại dùng tốc độ kinh người xông đến.

-Đợi đã...!

Bắc Trác vội vàng kêu lên:

-Lý Dật, giết chết ta, các người vĩnh viễn cũng không ra khỏi Bắc Đấu giới này được!

Lý Dật ngây người, lập tức nhớ ra, cánh cửa rời khỏi Bắc Đấu giới vẫn nằm trong tay Bắc Trác. Lúc này tình hình lập tức trở nên tế nhị, một bên có Lục giai ma thú, hai Đấu Hoàng, nói thế nào cũng đã áp đảo đối phương. Chẳng qua trong tay đối phương lại nắm giữ một mấu chốt quan trọng. Bắc Trác nói không sai, giết bọn chúng không khó, nhưng giết bọn chúng xong có thể bình yên rời khỏi Bắc Đấu giới, vậy thì khó càng thêm khó.

Đấu Thần di giới này vì thiếu Đấu Thần cường giả duy trì, mặc dù dựa vào năng lượng còn sót lại của Đấu Thần và hấp thu thiên địa linh khí có thể kéo dài mấy trăm năm thậm chí mấy ngàn năm, nhưng loại giới này nhất định sẽ sụp đổ, ở lại bên trong chẳng khác nào bị chôn sống.

-Bắc tông chủ, chúng ta có thể không giết người, người mở ra cửa ra vào Bắc Đấu giới, tất cả ân oán đợi chúng ta ra ngoài rồi giải quyết, thế nào hả?

Bắc Trác lại cười lớn một hồi, làm như nghe được chuyện buồn cười nhất thiên hạ:

-Thả các người ra ngoài? Chỉ cần vừa ra khỏi Bắc Đấu giới, Lục giai ma thú này còn không quấy phá núi Bắc Đấu long trời lở đất. Lý Dật, người cho rằng ta ngu xuẩn giống người sao?

-Nếu như vậy, Bắc tông chủ có đề nghị gì hay sao?

Sắc mặt Bắc Trác cũng trở nên cổ quái. Cục diện bế tắc này thật khiến người ta phát điên. Mặc dù lúc này bọn người Lý Dật không dám giết hãn, nhưng hãn cũng tuyệt đối không muốn mở lối ra. Nếu cứ tiếp tục giằng co như vậy, chỉ sợ mọi người ở đây đều sẽ mệt chết trong Bắc Đấu giới.

-Lý Dật ca ca, nếu như không đánh nhau, chúng ta tìm một chỗ tạm sự đi!

Dâm xà này khó khăn lắm mới chiếm được thân thể Tuyết Lâm, lại gặp được nam nhân lần đầu tiên ân ái sau khi có được linh hồn, lúc này đã dục hỏa khó nhịn, bất kể trước mắt là cục diện bế tắc, liền ám chỉ Lý Dật khởi công làm việc.

-Tiểu Tuyết, không được, chúng ta vừa đi, mấy lão quỷ này khẳng định sẽ vụng trộm mở lối ra đào tẩu, nhất chúng ta ở bên trong Bắc Đấu giới.

-Nơi này cũng không có gì không tốt!

Tiểu Tuyết cũng ngạo thiên, chỉ cần có người nam nhân Lý Dật này bên cạnh, ở trong hay ở ngoài đối với nàng cũng không có gì khác biệt.

-Tiểu Tuyết nghe lời, đợi sau khi chuyện này kết thúc, Lý Dật ca ca nhất định sẽ thưởng công cho nàng!

Sau khi ổn định Tiểu Tuyết, Lý Dật chuyển hướng sang Bắc Trác, âm lãnh nói:

-Người thật sự không muốn mở lối ra?

-Trừ phi người đưa ra một đề nghị có thể làm bản tôn tiếp nhận!

-Hừ, bản thiếu gia sẽ làm người ngoan ngoãn mở cửa ra Bắc Đẩu giới!

Lý Dật trừng mắt nhìn Bắc Trác, dặn dò Tiểu Tuyết và Ba Lâm canh chừng năm người, đừng để bọn hắc vụ trộm mở lối ra chạy trốn. Sau đó đấu cánh giang rộng, rơi xuống chỗ Giới tâm.

Lý Dật muốn đánh cuộc một lần!

Nghiêm túc quan sát tình thế, Lý Dật không ngừng du động trên không Giới tâm, trên tay vẽ ra từng đạo đồ phù quỷ dị, mỗi khi đồ phù chớp động một lần, thiên địa linh khí xung quanh lại chấn động kịch liệt. Cứ như vậy kéo dài hơn nửa giờ, Lý Dật lúc này mới phi thăng lên, tâm niệm vừa động, “Kim Ứng Đồ Long trận” thành hình khởi động!

Trong trận pháp, theo điều khiển tâm niệm và thủ quyết của Lý Dật, từng đạo lưỡi dao gió ẩn chứa sức mạnh khổng lồ đánh tới dung nham ở chính giữa Giới tâm. Chỉ có điều mặc dù thiên địa linh khí bên trong Bắc Đẩu giới cực kỳ nồng đậm, lực công kích của trận pháp lại không có được lực phản chấn của Giới tâm, không có người công kích cung cấp năng lượng, uy lực của trận pháp này không cách nào đạt được tăng trưởng.

Nhìn thấy màn này, Bắc Trác không khỏi cười nói:

-Tiểu tử, dựa vào một pháp trận pháp như vậy, người muốn làm gì?

Lý Dật vẫn bình thản lạnh lùng nói:

-Đã xuất Giới linh, giết chết nó, sau đó sẽ phát sinh cái gì, Bắc tông chủ người có lẽ cũng biết rõ. Bản thiếu gia cũng không tin khi Bắc Đẩu giới sụp xuống, Bắc tông chủ còn có thể không ngoan ngoãn mở lối ra!

Bắc Trác lại cười điên cuồng một hồi, khinh thường nói:

-Khẩu khí thật lớn, đã xuất Giới linh, còn muốn giết chết Giới linh? Người dựa vào cái gì? Chỉ dựa vào một Lục giai ma thú và hai Đấu Hoàng, còn có một trận pháp phế vật? Thật là nói chuyện hoang đường viễn vông, nếu biết có Giới linh tồn tại, chẳng lẽ các người không biết Giới linh, là tồn tại của cấp bậc Đấu Thánh hay sao?

Nếu không có Đạo Hoàng Ba Lâm ở đây, Lý Dật thật sự rất muốn nói cho hãn biết, bản thân hãn cũng không phải chưa từng giết qua Giới linh.

-Bắc tông chủ cứ im lặng mà xem kịch vui! Tiểu Tuyệt, Ba Lâm, xem chừng bọn hãn, nếu có kẻ nào muốn rời khỏi đây, lập tức giết chết cho ta!

Nếu Bắc Trác muốn rời đi, đương nhiên không có ai ngăn được, nhưng hiển nhiên dựa vào lực lượng của một mình Bắc Trác, hãn căn bản không cách nào mở lối ra. Cho nên chỉ cần có một trưởng lão không chạy thoát, sẽ không sợ năm lão quỷ này vụng trộm chạy trốn!

Mặc dù Ba Lâm có chút bất mãn với khẩu khí giống như mệnh lệnh của Lý Dật, nhưng không biết tại sao, vị thiếu niên khiến người ta khó hiểu này, lúc này lại có một loại khí tràng thủ lĩnh tự nhiên, loại khí tràng này áp chế bất mãn của Ba Lâm, khiến cho hãn không tự chủ làm theo lời Lý Dật nói.

Làm xong tất cả mọi chuyện, Lý Dật mới lơ lửng trên không của trận pháp, từng đạo Đấu Khí hùng hậu đập lên trên trận pháp. Chỗ quỹ dị của

“Kim Ưng Đồ Long trận”, cũng là chỗ đặc thù lớn nhất của nó, đó là có thể hấp thu năng lượng của người công kích hóa thành một bộ phận công kích của mình.

Lý Dật đúng là có ý định lợi dụng đặc tính này, không ngừng tăng cường lực công kích của trận pháp, cuối cùng đạt tới uy lực có thể đả xuất Giới linh. Đương nhiên, nếu Tiểu Tuyết và Dao Hoàng có thể xuất thủ, quá trình này nhất định sẽ nhanh hơn rất nhiều. Xét thấy tồn tại của năm người Bắc Đấu tông, Lý Dật cảm thấy cứ để mình từ từ làm thì thích hợp hơn.

Lý Dật dốc hết toàn bộ Đấu Khí đánh lên trận pháp, hần quay lại bên cạnh Giới tâm, khoan chân ngồi xuống, bắt đầu khôi phục Đấu Khí của mình! Thiên địa linh khí trong Bắc Đấu giới vốn nồng đậm vô cùng, cộng thêm cường hóa của Thiên Khôn Địa Càn Châu, tốc độ khôi phục Đấu Khí của Lý Dật cực nhanh, cho dù là nhân vật như Bắc Trác trong nội tâm cũng âm thầm kinh ngạc không thôi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Liên Thủ

Q.6 - Chương 87: Liên Thủ

Khi khôi phục Đấu Khí lại trạng thái đỉnh phong, Lý Dật lại đem toàn bộ Đấu Khí nện lên trên trận pháp. Sau nhiều lần như vậy, sắc mặt Bắc Trác bắt đầu trở nên khó coi.

Trong trận pháp, uy lực của lưỡi dao gió sắc bén mãnh liệt gấp mấy lần, điên cuồng đánh lên Giới tâm, khiến dung nham bắt đầu sôi trào. Năng lượng cuồng bạo cho dù ngoài trận pháp, cũng có thể cảm nhận được vô cùng rõ ràng, khiến Đấu Tôn cường giả như Bắc Trác cũng phải sợ hãi, không khỏi âm thầm suy nghĩ, nếu ở trong trận pháp, bản thân hẳn có thể đủ kiên trì bao lâu để không bị lưỡi dao gió xé rách?

-Lý Dật, rút cuộc ngươi muốn thế nào?

Bắc Trác trầm giọng quát.

Lý Dật trả lời cũng ngắn gọn:

-Đả xuất Giới linh, giết chết nó!

-Ta có thể mở lối ra cho người và Đạo Hoàng ra ngoài, nhưng Lục giai ma thú này phải ở lại, thế nào hả?

Bắc Trác cũng bất đắc dĩ đưa ra thỏa hiệp như vậy, nếu Giới linh thật sự bị tàn sát, Bắc Đẩu giới bị hủy, tộc nhân Bắc thị sẽ mất đi một nơi tu luyện cực kỳ tốt. Chỉ cần Xà hoàng ở lại bên trong, Lý Dật và Đạo Hoàng ở bên ngoài cũng sẽ không tạo thành uy hiếp gì quá lớn.

-Bây giờ nói điều kiện thì đã quá muộn!

Lý Dật lại một lần nữa chấm dứt khôi phục Đấu Khí, triển khai đấu cánh oanh kích trận pháp. Từ khi tao ngộ Bắc Trác ở mật thất Bắc Đẩu, Lý Dật đã ôm một bụng tức tối, Lý thiếu chủ chưa từng nín nhịn như vậy bao giờ. Lúc này Lý Dật đã hạ quyết tâm, muốn hủy Bắc Đẩu giới thì không còn thỏa hiệp gì nữa! Hơn nữa, Giới linh Bắc Đẩu có thể tuôn ra ma hạch gì, cũng rất đáng chờ mong!

Mới nện hai đạo Đấu Khí ra ngoài, trong trận pháp bỗng nhiên dị động một hồi, dị động này khiến cho toàn bộ trận pháp xao động như sóng nước. Sau đó dung nham đỏ thẫm đột nhiên phun trào, giữa không trung không ngừng biến ảo biến hình, cuối cùng hình thành một ma thú dài hơn bốn mét, cao hơn hai mét, toàn thân không ngừng toát ra hỏa diễm.

Hỏa giới linh của Bắc Đẩu giới thân hình không phải là ác mãnh bình thường!

Xoẹt ——

Một tiếng vang nhỏ, một luồng Đấu Khí ngũ sắc lặng yên bắn về hướng Lý Dật!

Bắc Trác xuất thủ! Bắc Trác không thể nhịn được nữa cuối cùng đã xuất thủ. Một Đấu Tôn đánh lén một Đấu Hoàng, Bắc Trác đã hoàn toàn không để ý đến thể diện và thân phận cường giả của mình, luồng Đấu Khí này mặc dù thoát nhìn thanh thế bình thường, nhưng lại ẩn chứa năng lượng cực hạn của một Đấu Tôn cường giả.

Ngay cả Lý Dật cũng không ngờ rằng Bắc Trác lại đột nhiên ra tay, Đấu Khí tập kích dĩ nhiên muốn tránh cũng không thể tránh, may mà vừa rồi đang tụ lực oanh kích trận pháp, lúc này cũng không suy nghĩ nhiều, bàn tay tung ra Đấu Khí cực hạn nghênh đón Đấu Khí ngũ sắc đánh lén của Bắc Trác.

Một tiếng “Ầm ầm” vang lên, sau đó là một chuỗi thanh âm bạo phá, Lý Dật liền phun ra mấy ngụm máu tươi, thân thể bay ngược về sau mấy trăm mét, rơi xuống đối diện miệng núi lửa.

Bắc Trác ngang nhiên ra tay, Tiểu Tuyết không giận ngược lại còn mỉm cười, một nụ cười yêu mị đến tận cùng khe xuất hiện trên mặt. Tuyết Lan ban đầu vì bản tính tương đối chính phái, nếu không vì tâm quyết của công pháp Thiên Ma Cửu Biến, ngược lại sẽ không dễ dàng sử dụng thiên phú ma thú công kích tinh thần của mình. Nhưng Tiểu Tuyết thì không giống, Dâm xà này lại cam tâm tình nguyện sử dụng loại mê thuật công kích tinh thần nam nhân.

Phía dưới công kích tinh thần của Tiểu Tuyết, sắc mặt Bắc Trác lập tức trở nên cổ quái, hẳn đương nhiên biết rõ chỗ lợi hại của loại mê thuật này, nhưng dưới nụ cười yếu ớt và đôi mắt chăm chú của Tiểu Tuyết, bản thân hẳn không muốn nhìn đôi mắt nàng cũng vô cùng khó khăn. Đột nhiên Bắc Trác vỗ vào ngực mình, đánh ra một ngụm máu đen, Bắc Trác miễn cưỡng trấn trụ tâm thần, sau đó ngồi xếp bằng trên đất, thủ quyết phi động, bắt buộc bản thân tiến vào trạng thái tu luyện.

Với thực lực Đấu Tôn cường giả của Bắc Trác, cuối cùng bị thuật công kích tinh thần của Tiểu Tuyết bức đến không cách nào nhúc nhích, có thể thấy được lợi hại của loại mê thuật này!

Đao Hoàng đương nhiên không chịu bỏ qua cơ hội tốt này, muốn thừa cơ công kích Bắc Trác, nhưng lại bị tứ đại trưởng lão vây quanh, cuối cùng vẫn rơi vào quần chiến bên tám lạng người nửa cân.

Lý Dật xoay người, kiểm tra thương thế của mình, Bắc Trác ra tay cũng ngoan độc, nếu không phải mình tự lực đọit phân phó Đấu Khí tiêu hao hơn phân nửa uy lực, lần này thật sự phải bỏ mạng rồi. Hắn oán hận quay lại đối diện, nhìn thấy Bắc Trác đang bị Tiểu Tuyết cưỡng ép tiến vào trạng thái tu luyện, trên mặt Lý Dật chợt hiện lên một nụ cười lạnh lùng.

-Lý Dật, ngươi muốn làm gì?

Một trưởng lão nhìn thấy Lý Dật không có hảo ý đi tới, vội vàng quát.

-Đương nhiên là làm chuyện xấu rồi!

-Ta khuyên ngươi đừng làm chuyện ngu xuẩn, một khi tông chủ tẩu hỏa nhập ma, đánh mất tu vi Đấu Khí, tất cả chúng ta cũng đừng nghĩ đến chuyện rời khỏi Bắc Đấu giới.

-Nếu ta cứ làm chuyện ngu xuẩn thì sao? Ngươi có biết, ta ghét nhất người khác uy hiếp ta hay không.

Một chưởng đánh lên của Bắc Trác đã hoàn toàn kích phát sát tính của Lý Dật, cho dù phải liều mạng ở lại Bắc Đấu giới cả đời, cũng phải giết chết lão già kia, hơn nữa còn phải hành hạ đến chết!

Lý Dật tiến lên, tung một cước đá ngã Bắc Trác, lấy chân đạp lên mặt hắn, Lý Dật lạnh lùng hỏi:

-Nếu ngươi là phụ thân của Nhược Lâm, ta cho ngươi thời gian lưu lại di ngôn!

Bắc Trác vẫn bảo trì tư thế tu luyện, thủ ấn chậm rãi thay đổi mấy lần, lúc này mới mở mắt ra, trong ánh mắt lộ ra hận ý vô hạn.

-Lý Dật, người thật sự cho rằng chỉ dựa vào người có thể giết chết bản tôn hay sao? Người đợi chôn cùng với Bắc Đẩu giới đi!

Ánh mắt biến đổi, Bắc Trác lộ ra thần sắc thản nhiên, trong tay không biết từ lúc nào đã xuất hiện một ngọc bài hình bán nguyệt, nhẹ nhàng sờ vào, ngọc bài bỗng nhiên biến thành bụi phấn, sau đó thân hình của Bắc Trác cũng bắt đầu hư hóa.

-Bốn vị trưởng lão, xin lỗi! Ha ha ha, tất cả các người hãy chôn cùng Bắc Đẩu giới đi!

Lý Dật phản ứng rất nhanh, nhìn thấy Bắc Trác bóp nát ngọc bài truyền tống, Đấu Khí trong tay liền ngưng tụ phát ra, nhưng cuối cùng vẫn chậm một bước, Đấu Khí xuyên thấu hư ảnh, nện lên mặt đá, văng tung tóe một mảng lớn.

Biến cố bất ngờ này khiến tứ đại trưởng lão và Ba Lâm đều đồng thời dừng tay. Sắc mặt của tứ đại trưởng lão lập tức trắng bệch, một trưởng lão cao gầy trong đó lạnh lùng nói:

-Lão quỷ Bắc Trác này vì muốn chạy trốn, lại dám phá hủy Như Ý lệnh Bắc Đẩu. Hừ, lúc trước chọn hắn làm tông chủ, thật sự là một sai lầm lớn.

-Đáng tiếc sai lầm này lại không cách nào bù đắp!

Lý Dật cũng thất thần một hồi, không ngờ trong tay Bắc Trác còn có át chủ bài như vậy.

Chỗ Giới tâm, lúc này lại đang khí thế ngất trời, “Kim Úng Đồ Long trận” tả xung hữu đột trong Hỏa giới linh, cuối cùng không thoát khỏi công kích hung hãn của lưỡi dao gió trong trận. Hỏa giới linh lúc này cũng bị kích động vô cùng tức giận, hỏa diễm quanh người bùng cháy mạnh mẽ, mỗi một lần trùng kích đều làm cả trận pháp rung động không thôi.

Bắc Trác suy nghĩ cũng quá đơn giản khi muốn Lý Dật chôn vùi cùng Bắc Đẩu giới. Lý Dật đưa ánh mắt về phía Hỏa giới linh đang cuồng bạo không thôi trong trận pháp, có thể bình yên rời khỏi Bắc Đẩu giới hay không, xem ra vẫn phải tìm manh mối trên người nghiệt súc này! Bắc Trác tựa hồ còn không biết, ngoại trừ hắc và tứ đại trưởng lão Bắc Đẩu tông liên thủ mở lối ra và sử dụng Bắc Đẩu Như Ý lệnh, còn có một cách nữa có thể rời khỏi Bắc Đẩu giới, chính là thu phục Hỏa giới linh! Ngày đó Hồng Hoang Thánh giả đã từng thử phục tùng Bách Hoa giới linh rời khỏi Bách Hoa giới.

Vấn đề là, Hồng Hoang Thánh giả có thực lực cấp bậc Đẩu Thánh, còn bây giờ, chỉ dựa vào một Đẩu Tôn, bốn Đẩu Hoàng, hai Đẩu Vương, muốn thuần phục Hỏa giới linh, chẳng khác nào nói chuyện hoang đường viễn vông. Lợi dụng “Kim Úng Đồ Long trận” giết chết Giới linh bây giờ xem ra không khó, nhưng muốn thuần phục nó lại không phải là chuyện dễ dàng!

-Lý Dật, làm sao bây giờ?

Ba Lâm trông mong nhìn Lý Dật, biểu lộ tiểu tử người nên nghĩ ra cách gì đi.

Không chỉ có Ba Lâm, ánh mắt tứ đại trưởng lão nhìn Lý Dật cũng tràn đầy khát vọng, không hề còn địch ý. Chỉ có ánh mắt của Tiểu Tuyết vẫn lấp lánh ánh sao, đối với nàng mà nói, chỉ cần có Lý Dật ở cạnh, ở lại Bắc Đẩu giới tựa hồ cũng không phải chuyện gì xấu.

Lý Dật vẽ mấy chỉ quyết, giảm bớt mấy phần lực công kích của trận pháp, lo sợ không cẩn thận sẽ tiêu diệt Giới linh, lúc này hắc mới xoay người nhìn mọi người, vẻ mặt vô tội nói:

-Đừng nhìn ta, ta chỉ là một Đẩu Hoàng nhỏ bé!

Sau đó bình thần khoanh chân ngồi xuống, chuyên tâm bắt đầu tu luyện.

-Sư phụ, xem ra cần lão nhân gia người xuất mã rồi. Sư phụ, sư phụ, đừng giả vờ không nghe thấy!

Lý Dật kêu lên nhiều lần, mới nghe thấy âm thanh lười biếng của Xà tôn giả vang lên trong đầu:

-Muốn ta giúp người thu phục Bắc Đẩu Giới linh? Nếu bản thể của ta vẫn còn, đương nhiên không có vấn đề gì, còn hiện tại, người phải tự nghĩ cách!

-Nếu đệ tử có cách hiển nhiên sẽ không làm phiền lão nhân gia, dù thế nào sư phụ cũng mạnh hơn đệ tử nhiều!

Lý Dật không ngừng tăng bốc, ngữ khí của Xà tôn giả mặc dù lạnh lùng, vẫn hòa hoãn hơn rất nhiều:

-Kỳ thật, có thuần phục được Giới linh hay không cũng không sao cả, loại ma thú này lại không ra ngoài được, chỉ có thể sống trong giới, chỉ bằng giết chết nó, rồi nghĩ cách ra ngoài.

Xà tôn giả nói thì rất dễ dàng, vấn đề là...

-Sư phụ, người không phải không biết một khi Bắc Đẩu giới sụp xuống sẽ có hậu quả như thế nào!

-Vi sư đương nhiên biết rõ, Đẩu Thần kết giới sụp xuống, tất cả năng lượng trong giới đều sẽ mất đi pháp tắc mà trở thành năng lượng hủy diệt.

-Sư phụ người cho rằng ta có thể gánh vác được năng lượng này không?

-Người? Cho dù là Đẩu Thần cũng không gánh vác được sức mạnh hủy diệt này.

Lý Dật phát điên nói:

-Vậy còn nói làm gì!

-Lực lượng pháp tắc đương nhiên cần pháp tắc chống lại, tiểu tử ngốc, trận pháp của người mặc dù rất huyền ảo, mặc dù không thể hoàn toàn không chế pháp tắc, nhưng cũng lợi dụng pháp tắc tự nhiên. Dùng cái này chống lại sự sụp đổ của Bắc Đẩu giới, vì sư cảm thấy, chí ít có năm sáu thành năm chắc.

-Năm sáu thành năm chắc? Sư phụ người nói ra mà không thấy xấu hổ sao.

Lý Dật cau mày, năm sáu thành năm chắc, chi bằng kêu mọi người thử thu phục Hỏa giới linh này còn hơn.

-Nếu thời khắc mấu chốt vì sư lại giúp người một tay, vậy tối thiểu sẽ có bảy tám phần năm chắc.

Xà tôn giả khẽ mỉm cười.

Có bảy tám phần năm chắc, tỷ lệ này hoàn toàn có thể đánh cược. Lý Dật cảm tạ Xà tôn giả rồi mới chậm rãi mở mắt, đứng lên, nói với Ba Lâm và tứ đại trưởng lão:

-Linh cảm của bản thiếu gia vừa hiện, bỗng nhiên nghĩ ra một cách, mọi người có hứng thú nghe hay không!

-Úp mở gì chứ, có rắc thì nhanh thả đi!

Ba Lâm không khỏi mắng, đã đến lúc này hắn còn tâm tư nói nhảm, Đào Hoàng làm sao có thể không tức giận.

-Đào Hoàng đại nhân kêu lên như vậy, bản thiếu gia quên hơn phân nửa phương pháp rồi, vậy thì vừa nghĩ vừa làm. Bốn vị trưởng lão, bây giờ bắt đầu, các người và Đào Hoàng nghe ta nói làm được không?

Tứ đại trưởng lão liếc nhìn nhau, thực sự không còn mặt mũi nào nói ra nghe lời hiệu lệnh của Lý Dật, chỉ có tứ đại trưởng lão đại diện, khẽ gật đầu tỏ vẻ đồng ý liên thủ.

-Đạo Hoàng các hạ, người cũng không có ý kiến gì chứ!

Ba Lâm im lặng đến cực điểm, ngược lại cũng lưu manh nói:

-Người là Phó điện chủ phân điện Thiên Phong, bốn hoàng nghe lời người nói cũng là chuyện nên làm!

-Tốt lắm, hiện tại bốn vị trưởng lão, các người thay phiên đem tất cả Đấu Khí nện vào trận pháp! Nhớ kỹ, là tất cả!

Bốn trưởng lão biến sắc, tiêu hao hết Đấu Khí, chẳng khác nào là tước vũ khí đầu hàng, vạn nhất đám người Lý Dật hãm hại mình, như vậy ngay cả một nửa cơ hội ra tay chống đỡ cũng không có. Vì vậy bọn họ không khỏi do dự, Đại trưởng lão nói:

- Xin Lý Dật các hạ cho một lý do!

-Lý do chính là làm như vậy, ta mới có thể cho các người rời khỏi nơi quỷ quái này!

-Đại trưởng lão sợ chúng ta động thủ với các người!

Ba Lâm nhìn ra tâm tư của mấy cái lão quỷ này, khinh thường hừ một tiếng, nói:

-Nếu chúng ta muốn động thủ với các người, cho dù bây giờ các người đang ở trạng thái đỉnh phong, còn không dễ như trở bàn tay. Đúng là hạng tiểu nhân!

Đạo Hoàng cũng không nhiều lời, đi đầu triển khai đấu cánh, bay đến phía trên trận pháp, đánh từng tấm lụa Đấu Khí xuống. Tứ trưởng lão đỏ mặt, Đạo Hoàng nói không sai, tình hình bây giờ, chỉ cần một Xà Hoàng cũng đủ khiến bọn họ bỏ mạng trong nháy mắt, căn bản không cần chơi trò này.

Đào Tiểu Vũ eBook

Đàm Phán Nhất Định Thất Bại

Q.6 - Chương 88: Đàm Phán Nhất Định Thất Bại

Ba Lâm nện toàn bộ Đấu Khí lên Đồ Long trận, lúc này mới quay trở lại, không nói một lời khoanh chân ngồi xuống đất khôi phục. Bốn vị trưởng lão cũng không cần Lý Dật nói thêm gì nữa, theo thứ tự tiến lên oanh kích trận pháp. Lý Dật cũng không nhàn rồi, cẩn thận khống chế trận pháp. Một vòng oanh kích của bốn vị trưởng lão và Đạo Hoàng làm năng lượng ẩn chứa trong trận pháp càng thêm cuồng bạo, nếu như không phải Lý Dật khống chế được, Hòa giới linh rất có thể bị xé vỡ rồi.

Trước khi năng lượng của trận pháp chưa đạt đến mức tận cùng, yêu nghiệt này vẫn không thể chết!

-Lý Dật ca ca, rút cuộc người đang làm gì vậy!

Nhìn thấy đám người Lý Dật vô cùng bận rộn, Tiểu Tuyết tiến lại, cặp núi đôi nhẹ nhàng cọ xát sau lưng Lý Dật, ngữ khí nũng nịu, nếu không phải có chiếc đuôi rắn màu bạc phía sau, thì không ai biết nàng là một Lục giai ma thú, mà chính là một thiếu nữ hoài xuân.

-Tiểu Tuyết, nàng cũng đừng nhàn rồi, đi công kích trận pháp đi.

Lý Dật dứt khoát nói.

Lý Dật đã từng lĩnh giáo uy lực khi kết giới Đấu Thần sụp đổ, loại năng lượng vô cùng nghịch thiên này, khiến Lý Dật cảm giác như thế nào cũng thấy trận pháp bây giờ còn chưa đủ cường đại. Kỳ thật, Đồ Long trận trước mắt sau khi trải qua một trận công kích, so với lúc khởi động ban đầu, năng lượng phải cao gấp trăm lần.

Khống chế một trận pháp như vậy, đối với Lý Dật mà nói, tuyệt đối cũng là sự khiêu chiến. Theo tốc độ sụp đổ tăng nhanh của Bắc Đấu giới, năng lượng cuồng bạo cuộn cuộn không ngừng giống như một cây thiết chùy cực lớn, hung hăng nện xuống trận pháp phòng ngự. Phía dưới trọng

kích, Lý Dật cảm giác phòng ngự trận pháp bất cứ lúc nào cũng có nguy cơ nát bấy thành bột phấn.

-Sư phụ, tại sao vẫn chưa kết thúc, phá trận này tại sao vẫn chưa sụp đổ?

-Nói ít thôi, tập trung tâm thần khống chế tốt trận pháp, nếu không có trận pháp phòng ngự gì đó của người, Bắc Đẩu giới đã nhanh chóng sụp đổ rồi, nhưng có trận pháp của người lại cho những năng lượng này một mục tiêu, trừ phi tiêu hao hết năng lượng, nếu không sẽ không chấm dứt!

Lý Dật cố gắng không phun ra một ngụm máu tươi:

- Rút cuộc phải đợi bao lâu?

-Ai biết được, có lẽ một ngày, có lẽ hai ngày, hoặc là mười ngày nửa tháng!

Bên ngoài Bắc Đẩu giới, dưới chân núi Bắc Đẩu, cường giả trên Đấu Sư của Bắc Đẩu tông tựa hồ đã tập hợp đầy đủ, Bắc Trác dẫn theo Phong Hoàng Hải Hâm, Thượng Quan Hình Nhi, Hạ Hạo Thuần, Tam Hoàng và tộc trưởng của các phân nhánh trong tộc ngồi trước cửa khẩu tiến vào núi Bắc Đẩu, phía trước cửa khẩu là một bãi cỏ rộng lớn, xuyên qua bãi cỏ có thể nhìn thấy một con đường đá xanh bằng phẳng nối thẳng đến Đế đô.

Phía sau đám người Bắc Trác là thế lực còn sót lại của Tứ đại gia tộc, chỉ có điều, sắc mặt của tứ đại gia chủ đều không đẹp mắt.

Bắc Đẩu tông và hoàng thất đàm phán, Tứ đại gia tộc rất có thể trở thành thẻ đánh bạc của song phương, vạn nhất hoàng thất có át chủ bài gì đó, hoặc Đấu Thần điện có khuynh hướng ủng hộ Thiên Phong hoàng thất, như vậy những người này rất có thể sẽ bị Bắc Trác thí xe giữ tướng. Điểm này, tứ đại gia chủ đều biết rất rõ.

Rất nhanh, trên con đường đá xanh xuất hiện một nhánh quân khí thể bất phàm, bởi vì lúc trước bọn họ đã tiêu diệt Tứ đại gia tộc, nên thoát nhìn

không khỏi có chút vô cùng ngạo khí, trong ánh mắt của các binh sĩ nhìn núi Bắc Đẩu đều có vài phần khinh thường.

Phía sau nhánh quân ngàn người, hai chiếc xe ngựa hoàng thất do mười Đẩu Vương cường giả cầm giữ xuất hiện trong tầm mắt mọi người. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, bên trong đương nhiên là cha con Cung thị. Phía sau xe ngựa xa hoa, Bách Phái điện chủ dẫn hơn mười tứ tể áo trắng, áo đỏ theo sát phía sau. Ở cuối cùng đội ngũ, đương nhiên là Lý Hàn cầm đầu các thành viên Lý Minh. Lý Minh lần này cũng dẫn theo mấy trăm người, tất cả đều là nhân vật tinh anh trong Lý Minh, chỉ có điều những người này xếp hàng rất lộn xộn, cũng không có đội hình, thoát nhìn giống như một đội ngũ dong binh.

Phía sau đội ngũ đến đây đàm phán, không ngờ còn có thị dân Đế đô bám đuôi xa xa để xem cảnh náo nhiệt.

Nhìn thấy người của Thiên Phong hoàng thất, Đẩu Thần điện và Lý Minh đã đến, trên khuôn mặt âm lãnh của Bắc Trác lộ ra một nụ cười, sau đó nhanh chóng đứng dậy nghênh đón.

-Hoàng Đế bệ hạ, Bách điện chủ, nhị vị quang lâm núi Bắc Đẩu, khiến Bắc Đẩu tông chúng ta cảm thấy thật vinh hạnh!

Lúc này, cha con Cung thị đã xuống xe ngựa, cùng Bách Phái, Lý Hàn dắt tay nhau tiến lên. Đối với nhiệt tình của Bắc Trác, Cung Đỉnh Thiên lại lạnh lùng nói:

-Bắc tông chủ có thân phận tôn quý, trăm không tự mình đến núi Bắc Đẩu, chẳng lẽ còn bắt Bắc tông chủ đi giá về Đế đô hay sao?

-Bản tôn dù tôn quý, cũng không thể tôn quý bằng Hoàng Đế bệ hạ, chẳng qua Đế đô hiện tại sát khí quá lớn, ngay cả Tứ đại gia tộc cũng chạy đi, nếu bản tôn đến Đế đô, chỉ sợ hậu quả rất khó đoán trước!

-Bắc tông chủ lâu nay luôn cẩn thận, quả nhiên là...

-Khục khục!

Bách Phái khẽ ho mấy tiếng, cắt đứt đối thoại âm dương quái khí của hai người, với tư cách người chủ trì đàm phán hôm nay, Bách Phái không hi vọng đàm phán còn chưa bắt đầu, nhân vật đầu não của hai thế lực lớn đã cãi nhau trở mặt.

-Bệ hạ, Bắc tông chủ, thời gian cũng không còn sớm, mời vào chỗ!

Chỗ đàm phán được bố trí chính giữa khu đất, tám chỗ ngồi vây quanh thành một vòng, phân biệt có Bách Phái, Cung Đỉnh Thiên, Lý Hàn, Bắc Trác và tứ đại gia chủ. Mọi người ngồi vào vị trí, Bách Phái đánh ra một đạo Đấu Khí phong ấn hiện trường, để tránh người bên ngoài nghe được nội dung cuộc đàm phán. Loại đàm phán này, đối với Bắc Đấu tông và Thiên Phong hoàng thất mà nói, cũng không phải chuyện tốt đẹp gì, có thể thấy Bách Phái xử sự rất cẩn thận.

-Chư vị đều là nhân vật tinh anh của Thiên Phong đế quốc ta, Thiên Phong đế quốc có thể sừng sững mấy ngàn năm, chư vị đều có công lao vô cùng lớn, chuyện hôm trước chắc hẳn có sự hiểu lầm. Hôm nay Bách mỗ đại diện Đấu Thần điện, kính xin chư vị coi trọng an nguy của Thiên Phong đế quốc mà vứt bỏ hiềm khích lúc trước, chân thành hợp tác, để tránh gặp kẻ thù bên ngoài xâm lấn.

Lời nói dạo đầu của Bách Phái ngược lại rất nhẹ nhàng khéo léo, chỉ có điều “Hiểu lầm” này sợ rằng cũng quá trầm trọng, mọi người nghe xong, trên mặt đều hiện ra bộ dạng lạnh lùng.

-Bắc tông chủ, hôm nay ngươi là chủ nhà, trước tiên hãy nói điều kiện của ngươi!

Nghe thấy Bách Phái điểm danh, Bắc Trác ngồi thẳng người, liếc nhìn mọi người một vòng, mới chậm rãi nói:

-Bắc Đẩu tông không dám đưa ra điều kiện gì, bản tôn chỉ muốn hỏi một câu, cường giả, tộc nhân của Tứ đại gia tộc bỏ mạng nhiều như vậy, chuyện này Đấu Thần điện định dùng một từ “Hiếu lâm” để cho qua sao?

-Tứ đại gia tộc mưu đồ làm loạn, dục vọng lợi dụng trận chung kết giải thi đấu tuyển chọn phò mã tấn công hoàng thất, hoàng thất chẳng qua chiếm được tiên cơ, tiến hành tự vệ. Điểm này, Bắc tông chủ có lẽ biết rõ hơn bề hạ và Bách điện chủ!

Lý Hàn bình thản nói, lời này đương nhiên hẳn nói ra là thích hợp nhất.

Lý Hàn vừa dứt lời, Diệp gia chủ lập tức cả giận nói:

-Lý minh chủ nói Tứ đại gia tộc mưu đồ tấn công hoàng thất, vậy có bằng chứng gì? Mưu nghịch là tội lớn, cũng không phải thuận miệng có thể nói lung tung.

-Diệp gia chủ muốn chứng cứ, có thể vào thiên lao hoàng thất một chuyến, trăm ít nhất có thể cho ngươi 100 nhân chứng, những nhân chứng này đều là người của Tứ đại gia tộc các ngươi!

Cung Đỉnh Thiên lạnh lùng hồi đáp.

-Lời nói của những người này chưa đủ để tin, hừ, thử hỏi có mấy người có thể chịu đựng được nhục hình tàn khốc trong thiên lao hoàng thất?

-Diệp gia chủ không tin trăm cũng không thể nói gì hơn. Trăm ngược lại muốn hỏi một câu, ngày đó khi Tứ đại gia tộc bị công kích, tại sao biểu hiện không chịu nổi một kích, bốn nhánh quân tinh nhuệ của các ngươi đâu? Nếu bốn nhánh quân tinh nhuệ của Tứ đại gia tộc đều ở phủ của

mình, cho dù trăm có lòng, sợ rằng muốn một lần hành động tiêu diệt Tứ đại gia tộc cũng không phải chuyện dễ!

Cung Đỉnh Thiên ngược lại không lưu tình vạch trần tất cả, tứ đại gia chủ nghe thấy chỉ biết hận nghiêng rằng nghiêng lợi chứ không thể phản bác được gì.

-Bắc tông chủ, không biết Hoàng Đế bệ hạ giải thích như vậy có khiến người thoả mãn hay không. Nếu chư vị đã ngồi vào bàn đàm phán, cũng đừng tính toán hiềm khích, Bắc tông chủ, Bắc Đẩu tông như thế nào mới có thể trở lại vui vẻ với hoàng thất?

Bách Phái kịp thời kéo cuộc đàm phán về lại quỹ đạo.

-Không tính toán hiềm khích nữa cũng có thể, tứ đại gia tộc lần này chịu tổn thất lớn, bản tôn hiển nhiên cũng không dám bắt bệ hạ giao hung thủ tàn sát người vô tội của Tứ đại gia tộc ra để đền mạng. Vậy xin bệ hạ trùng tu phủ đệ cho Tứ đại gia tộc, chiêu mộ lại số lượng quân đội ban đầu là được rồi. Về phần Bắc Đẩu tông ta, ngược lại không cần bồi thường cái gì, chỉ cần bệ hạ dùng hình thức văn bản đáp ứng vĩnh viễn bất xâm phạm núi Bắc Đẩu là được.

Bắc Trác vừa nói ra, Cung Đỉnh Thiên lập tức thay đổi sắc mặt!

Có lầm hay không, trận đàm phán này đối với Bắc Đẩu tông mà nói có thể nói là điều ước bất đắc dĩ. Bên thất bại không ngờ vẫn dám đưa ra loại yêu cầu cuông vọng này, hoặc là đầu óc có vấn đề, hoặc là bọn họ có át chủ bài gì đó chưa lật. Đầu óc của Bắc Trác tuyệt đối không có vấn đề. Như vậy, Bắc Trác nhất định có lá bài tẩy gì đó chưa lật.

-Bắc tông chủ tựa hồ còn chưa biết rõ tình thế bây giờ!

Cung Đỉnh Thiên thử thăm dò nói:

-Cung thị ta nguyện ý hoà đàm, cũng không phải sợ núi Bắc Đẩu có thể gây ra ác quỷ gì, thật sự chỉ vì chúng ta không muốn nhìn thấy vô số

cường giả của Thiên Phong đế quốc phải tiếp tục bỏ mạng. Nếu ngay cả điều này Bắc tông chủ cũng không biết rõ, vậy cuộc đàm phán này, trăm thấy có thể chấm dứt tại đây rồi!

Cung Đỉnh Thiên phản nộ đứng lên, làm bộ muốn bỏ đi.

Bắc Trác âm lãnh cười nói:

-Người không biết rõ tình thế, sợ rằng chính là Cung Đỉnh Thiên người! Đừng quên, nơi này là núi Bắc Đẩu, không phải Đế đô!

Những lời này vừa thốt ra, tứ đại gia chủ sau khi kinh ngạc lập tức trở nên hưng phấn, còn ba người Bách Phái, Cung Đỉnh Thiên, Lý Hàn lại sắc mặt đại biến, trở nên cảnh giác.

-Bắc tông chủ nói vậy là có ý gì?

Bách điện chủ uy nghiêm nói:

-Cho dù hôm nay không đạt được đàm phán, Bắc Đẩu tông và hoàng thất quyết ý khai chiến, đó cũng là chuyện sau này. Chẳng lẽ Bắc tông chủ có chủ ý gì khác.

-Thực lực tựa hồ có chút cách xa!

Bắc Trác không khỏi đặc ý nói:

-Bản tôn muốn giới thiệu cho các người một vị thiếu niên tuần tú tài giỏi, vị này chính là Hạ Hậu Thuần của Hạ Hậu gia tộc của Đại Hạ đế quốc, đừng thấy Hạ Hậu Thuần các hạ mới hai mươi tuổi mà xem thường, hiện tại hắn đã là Đẩu Tôn cường giả.

- Người không đặt Đẩu Thần điện vào mắt sao?

-Đẩu Thần điện đáng sợ như vậy, ai dám không đặt Đẩu Thần điện vào mắt!

Bắc Trác liền tranh thủ châm biếm:

-Đấu Thần điện còn tồn tại ở Thiên Phong đế quốc một ngày, là một ngày bản tôn ngủ không ngon giấc. Chỉ có điều, sau hôm nay, Đấu Thần điện sẽ không còn tồn tại trong cảnh nội Thiên Phong đế quốc nữa.

Bắc Trác đánh ra một đạo Đấu Khí ngũ sắc, phá tan Đấu Khí phong ấn mà Bách Phái kết xuất. Hầu như đồng thời, song phương bắn ra mấy mét, vẻ mặt cảnh giác nhìn chăm chú vào đối phương.

-Bắc tông chủ, có phải ngay từ đầu người đã không có ý định thật lòng đàm phán rồi không?

-Không dối gạt Bách điện chủ, bản tôn ngay từ đầu đã có ý định tiêu diệt Cung thị, Lý Minh, đương nhiên còn có cả Thiên Phong phân điện các người, Bách điện chủ yên tâm, bản tôn tuyệt đối sẽ không lưu lại một chút tro tàn.

-Nếu đã như vậy...

Bách Phái trước giờ vẫn giữ thái độ trầm tĩnh cũng tản mát ra sát ý dày đặc:

-Bách mỗ thật sự muốn xem xem, Bắc Đấu tông có bản lĩnh như vậy hay không!

-Chuyện này người sẽ thấy rất nhanh.

Một đạo Đấu Khí hỏa diễm bỗng nhiên lao lên không, tạo ra một tiếng nổ cực lớn trên đồng cỏ.

Theo tín hiệu động thủ phát ra, mấy ngàn hắc y võ sĩ từ trên núi Bắc Đấu lao xuống, bao vây quân đội Cung Đỉnh Thiên mang đến. Còn nhóm cường giả Hải Hâm, Thượng Quan Hình Nhi, Hạ Hạo Thuần lại bay vút đi. Lúc này cường giả trên Đấu Vương trong Đấu Thần điện, hoảng thất, Lý Minh cũng đều xông đến hình thành thế giằng co với đám người Bắc Đấu tông ở chính giữa đồng cỏ. Đấu Khí gào thét và tiếng kêu thảm thiết tràn ngập toàn bộ không gian.

Bắc Trác không nói sai, lúc này thực lực hai bên chênh lệch thật sự không nhỏ!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bắc Đẩu Cấm Địa

Q.6 - Chương 89: Bắc Đẩu Cấm Địa

Hai Đẩu Tôn, gần mười Đẩu Hoàng, loại thực lực này ở Thiên Phong đế quốc tựa hồ có thể nói là nghịch thiên. Nhân số Đẩu Hoàng bên Đẩu Thần điện, hoàng thất và Lý Minh mặc dù không rơi vào thế hạ phong, nhưng ít hơn một Đẩu Tôn, điều này tựa hồ có thể nói là kết cục thất bại đã định. Khó trách Bắc Trác lại tự tin như vậy, thì ra hẳn thật sự đã mời một cường giả cấp bậc Đẩu Tôn tới từ Đại Hạ đế quốc để viện thủ!

Lần này Bách Phái hơi tính toán sai lầm, mặc dù có cân nhắc Bắc Đẩu tông có thể sẽ giả bộ đàm phán để dụ người của hoàng thất, Lý Minh chui vào bẫy, nhưng hẳn tuyệt đối không ngờ, Bắc Trác lại âm mưu hãm hại cả Đẩu Thần điện.

Nếu Bắc Trác đã âm mưu hãm hại cả Đẩu Thần điện, vậy cục diện hôm nay nhất định là không chết không thôi, Bách Phái cũng không hề nhiều lời, chỉ lạnh lùng nói:

-Vậy xin thỉnh giáo cao chiêu của Bắc tông chủ!

Thân hình Bách Phái khẽ động, đã ở giữa không trung bên ngoài mấy chục thước. Bắc Trác hừ lạnh một tiếng, không chút suy nghĩ, theo sát lao theo.

Với tư cách điện chủ của phân điện Thiên Phong, Bách Phái đã rất nhiều năm không có cơ hội triển lộ qua thân thủ, Bắc Trác cũng có mười năm không xuất hiện trên núi Bắc Đẩu, thực lực của hai người rút cuộc như thế nào, trận chiến cấp bậc Đẩu Tôn này sẽ như thế nào, thật sự rất đáng được tất cả mọi người chờ mong.

Chỉ có điều, bất luận là thế lực bên nào, giờ phút này đều không có tâm tình đi thưởng thức cuộc chiến đỉnh phong này. Theo Bách Phái, Bắc Trác cũng lao lên không trung, Đấu Vương, Đấu Hoàng phía dưới cũng lao đến chém giết.

Thiên Phong đế quốc chỉ sợ mấy ngàn năm qua không xuất hiện tình cảnh này, mấy ngàn cường giả đồng thời sử dụng Đấu Khí, tình cảnh này thử hỏi đồ sộ như thế nào. Trong mấy ngàn người, thực lực thấp nhất cũng là Đấu Sư cường giả trên ngũ tinh, có thể nói tất cả cường giả đỉnh cao của Thiên Phong đế quốc đều gia nhập vào cuộc chiến hôm nay.

Cho dù là một Đấu Hoàng cường giả, trước mặt tràng diện này cũng lộ vẻ nhỏ bé.

Trên trận, người duy nhất không động thủ chỉ có Hạ Hậu Thuần. Trên khuôn mặt tuần tú của Hạ Hậu Thuần mơ hồ lại có vẻ sợ hãi, tình cảnh chém giết đồ sộ nhưng cũng vô cùng thâm hiểm đối với một Đấu Tôn còn trẻ như hắn mà nói, giống như cuộc chiến giữa những con sâu con kiến. Thế nhưng mùi huyết tinh nồng đậm đến mức tận cùng, cộng thêm mùi cơ thể bị Đấu Khí oanh kích thậm chí là thịt nát, lại mang tới cho người ta một loại cảm giác khó thở huyết mạch sôi trào

Ầm ầm ầm....

Thanh âm liên tiếp bạo liệt, sau khi Đấu Khí ngũ sắc và thánh hệ Đấu Khí trắng sữa đối chọi với nhau giữa không trung cao hơn trăm mét, tạo thành vô số mảnh vỡ Đấu Khí, xoay tròn rơi về hướng chiến trường, dư thế không giảm, trong nháy mắt giết chết vô số Đấu Sư cường giả.

Cảnh chém giết trời đất tối sầm giằng co hơn nửa canh giờ, cuối cùng dần lộ ra xu thế thắng bại.

Tư tể Đấu Thần điện, Ảnh vệ Long vệ hoàng thất, và cường giả tinh anh của Lý Minh tử thương hơn phân nửa, bị bao vây trên cỏ, đối mặt với công kích gấp mấy lần mình của Bắc Đấu tông và Tứ đại gia tộc.

-Hạ Hậu Thuần các hạ, người có thể xuất thủ!

Giữa không trung, âm thanh sôi trào sát ý của Bắc Trác vang lên, khiến đám cường giả đang bị bao vây không khỏi run rẩy. Tình cảnh như vậy, nếu không có gì bất ngờ, thất bại của Đấu Thần điện, hoàng thất và Lý Minh chỉ là vấn đề thời gian, nếu có thêm một Đấu Tôn cường giả gia nhập trận chiến, như vậy kết cục thắng bại đã hoàn toàn định ra.

Nghe thấy Bắc Trác kêu mình ra tay, sắc mặt Hạ Hậu Thuần thay đổi mấy lần, cuối cùng cắn răng, bay lên giữa không trung đồng cỏ, một hào quang rực rỡ mờ hồ xuất hiện trong lòng bàn tay.l

-Bảo hộ đệ hạ!

Thủ lĩnh Long vệ Thần Mộc hét lớn một tiếng, Đấu Khí hóa cánh, một đạo Đấu Khí Cự Mộc đồng thời hóa ra, nện về hướng Hạ Hậu Thuần. Cùng lúc đó, ba Đấu Hoàng cường giả trong Ảnh vệ cũng tấn công lên trên. Dưới sự oanh kích toàn lực của bốn Đấu Hoàng cường giả, Hạ Hậu Thuần cũng không dám khinh thường, song chưởng vỗ ra bốn đạo hào quang rực rỡ nghênh đón bốn luồng Đấu Khí.

Ầm ầm ầm.... giữa không trung vang lên bốn tiếng nổ ầm ầm, uy lực không sai biệt gì so với đối chọi của hai Đấu Tôn cường giả. Dưới sự trùng kích của năng lượng cường hãn, người vây công không khỏi thối lui hơn mười mấy thước, còn người bị vây công cũng nhanh chóng kết xuất Đấu Khí phòng ngự, chống đỡ mảnh vỡ Đấu Khí đang tàn sát bừa bãi.

Tứ đại Đấu Hoàng dưới một kích của Hạ Hậu Thuần, lập tức như lá rụng rơi thẳng xuống, máu tươi trong miệng điên cuồng phun ra, hiển nhiên bị thương không nhẹ.

-Bắc Trác, người thật sự muốn truy sát tận cùng sao?

Bách Phái giận dữ, ngữ khí trở nên rét lạnh.

-Ha ha ha, lẽ nào Bách điện chủ còn cho rằng có khả năng thỏa hiệp?

-Hừ!

Bách Phái hừ lạnh một tiếng, thân ảnh bỗng nhiên biến mất. Một giây sau, Bách Phái đã xuất hiện ở biên giới chiến trường, tung ra một luồng Đấu Khí trắng noãn, như một quả trái phá nổ tung trong đám đệ tử Bắc Đẩu tông, trong nháy mắt thu hoạch được tính mạng của mười mấy tên cường giả.

-Tới Bắc Đẩu cấm địa!

Âm thanh trong trẻo của Bách Phái, cho dù trên chiến trường đang hò hét ầm ĩ, cũng truyền đến tai mỗi người từng chữ rõ ràng.

Bắc Đẩu cấm địa! Chính là nơi chôn cất tông chủ các thời kỳ của Bắc Đẩu tông, cho dù là tông chủ hiện tại Bắc Trác cũng không thể tự ý tiến vào, trừ phi hẳn chuẩn bị viên tịch bên trong. Bản thân di thể của một cường giả chính là một tòa bảo tàng, vì vậy để di thể tông chủ Bắc Đẩu tông không bị quấy rối, Bắc Đẩu tông đã đặc biệt thiết lập cấm địa này.

Lúc này hiển nhiên không có khả năng dẫn mọi người trốn về Đế đô, khả năng duy nhất có thể làm, chính là trốn vào Bắc Đẩu cấm địa chờ đợi viện quân. Đây cũng là cách duy nhất Bách Phái có thể nghĩ đến lúc này.

Nói xong, thân hình Bách Phái khẽ động, hai luồng Đấu Khí vô cùng hùng hậu chia ra tấn công Bắc Trác và Hạ Hạo Thuần. Một khi điện chủ phân điện Thiên Phong thật sự nổi giận, toàn lực ra tay, uy thế hiển hách cho dù lấy một địch hai, không ngờ cũng làm cho hai vị Đấu Tôn không thể không toàn lực ứng phó.

Hai đạo Đấu Khí nện ra, Bách Phái thủ quyết phi động, khói mù phía trên chiến trường cấp tốc tiêu tán, hiện ra bầu trời xanh lam, ngay phía trên bầu trời, mặt trời rực rỡ màu vàng tựa hồ nhận được cảm ứng gì đó, ánh sáng bắt đầu vận vẹo, từ bốn phương tám hướng hội tụ tới không

trung chiến trường. Một luồng khí tức rùng rục huy hoàng bao vây chiến trường, phía dưới luồng khí tức này, tất cả lực lượng đều lộ vẻ nhỏ bé.

Thiên Địa dị tượng, Bạch Hổ đấu kỹ!

-Thánh Quang Ban Diệu!

Một tia bạch quang vô cùng hoa mắt hiện lên, giữa bạch quang tựa hồ còn kèm theo những điểm màu đen xoay tròn, sau đó tất cả mọi người tựa hồ đều thất thần trong mấy giây. Có rất nhiều cường giả không cách nào nhìn rõ ánh sáng, bởi vì thân thể của bọn họ đã bị tách rời. Đồng cỏ màu xanh trong nháy mắt biến thành màu khô vàng, chân núi Bắc Đẩu tựa hồ trong nháy mắt đã chuyển sang mùa thu.

Đấu Tôn cường giả thi triển Bạch Hổ đấu kỹ, loại rung động này hầu như làm người ta tan vỡ. Trong phương hướng Bách Phái nện ra Bạch Hổ đấu kỹ, tất cả cường giả dưới Đấu Vương trong nháy mắt bỏ mình, cho dù là cường giả Đấu Vương cũng chịu những tổn thương khác nhau.

Thiên Phong điện chủ, hôm nay ý định đại khai sát giới rồi!

Thừa dịp cơ hội Bách Phái sử dụng đấu kỹ Bạch Hổ, những cường giả trong hoàng thất, Đấu Thần điện và Lý Minh còn có thể chạy trốn, nhanh chóng mở đường máu xông ra ngoài, thẳng đến Bắc Đẩu cấm địa!

Những cường giả còn có thể sống sót trong trận chém giết này, thực lực đều không kém, để chạy trốn, tốc độ bay vút lên núi của bọn họ có thể nói là kinh thế hãi tục, chỉ chốc lát đã tới cửa vào của Bắc Đẩu cấm địa.

Cửa vào Bắc Đẩu cấm địa ngược lại không có người thủ vệ, chỉ có một đạo Đấu Khí phong ấn, dưới một kích hợp lực của mọi người lập tức liền tan rã. Đây cũng không phải nói Bắc Đẩu cấm địa phòng vệ không nghiêm, thử nghĩ nếu không phải trong tình huống cực kỳ cấp thiết, người bình thường muốn mở được phong ấn cũng cần tốn khá nhiều khí lực, thời gian đó cũng đủ để Bắc Đẩu tông phát giác.

Bên trong cửa vào lại là một huyết động rất lớn, vừa mở cửa động, trước mặt đã xuất hiện một luồng khí tức lạnh lẽo như băng. Huyết động rất lớn, hiển nhiên cũng không phải tự nhiên mà do nhân công xây dựng thành. Hai bên thông đạo rộng rãi có mái vòm hình cung là từng gian thạch thất, bất luận trên mái vòm hay là trên cửa đá của mỗi gian thạch thất đều có chạm khắc những hình vẽ tinh xảo. Bảy viên Dạ minh châu cực lớn được khảm nạm trên mái vòm theo vị trí của Bắc Đẩu thất tinh. Ánh sáng trong huyết động mặc dù không quá sáng nhưng cũng đủ nhìn thấy đồ vật.

Chưa nói đến những thứ khác, chỉ cần cầm bảy viên dạ minh châu này đi đấu giá, sợ rằng cũng đủ để chấn hưng một gia tộc.

-Bách điện chủ, Đấu Thần điện tự tiện xông vào thánh địa mai táng tổ tiên của người khác mà không sợ mất mặt sao?

Bên ngoài cấm địa, Bắc Trác giương giọng châm chọc nói.

Đám người Bách Phái làm gì có công phu đôi co những chuyện này với hắn, kiểm lại một chút, cha con Cung thị, Lý Hàn, phần tử nòng cốt như Bạch Khiết vẫn còn. Tam đại thế lực trốn vào cấm địa , không ngờ chỉ còn lại 50-60 người!

Nếu không phải Bách Phái liều mạng, ngay cả 50- 60 người này, chỉ sợ cũng bỏ mạng rất nhanh dưới sự công kích của hai đại Đấu Tôn. Đấu Thần điện mất mặt không nói, còn phải bồi thường hơn mười tư tế đi vào, cũng khó trách Bách Phái muốn đại khai sát giới.

-Đừng tưởng chạy vào Bắc Đẩu cấm địa, bản tôn sẽ không có cách bắt các người? Hừ, các người đợi chôn cùng tổ tiên Bắc Đẩu tông ta đi!

Mặc dù ngữ khí của Bắc Trác rất cuồng vọng, nhưng nhất thời vẫn chưa có dũng khí phá vỡ cấm kỵ ngàn năm của Bắc Đẩu tông.

-Bắc tông chủ, người đang nằm mơ sao, cho người chôn cùng tổ tiên trước? Không đối gạt Bắc tông chủ, chúng ta hiện tại đang cho tổ tiên

người ăn roi đây.

Cung Đỉnh Thiên lớn tiếng đáp.

Nói vậy thì hơi quá, chỉ có điều chuyện Hoàng Đế bệ hạ đang làm lúc này cũng không được xem là phải đạo.

Sau khi quan sát Bắc Đẩu cấm địa, vững tin không có gì cổ quái, Cung Đỉnh Thiên không khách khí mở ra một gian thạch thất.

Trong thạch thất, có một di thể lơ lửng giữa không trung, quanh thân hiện ra một tầng hào quang màu ngà sữa. Thi thể được bảo tồn tương đối hoàn hảo, biểu lộ trên mặt giống như đang ngủ say, ngoại trừ khuôn mặt có chút tái nhợt, hoàn toàn không khác gì một người sống.

Chỉ có điều làm người ta tiếc nuối chính là, ngoại trừ cỗ di thể này, trong thạch thất hoàn toàn trống rỗng, đừng nói không có binh khí cao phẩm đấu kỹ công pháp, ngay cả của cải cũng không có thứ gì. Cung Đỉnh Thiên thoáng thất vọng.

Liên tiếp mở mấy gian thạch thất khác, ngoại trừ những di thể tông chủ có khuôn mặt khác nhau, cũng không thu hoạch được gì, Cung Đỉnh Thiên cũng không có hứng thú, trở lại thông đạo rộng lớn, cùng Bách Phái thương lượng đối sách.

Tình hình lúc này, muốn dựa vào 50-60 người trong cấm địa thoát khỏi núi Bắc Đẩu trở lại Đế đô, tuyệt đối không có khả năng. Nhưng chỉ cần Bắc Đẩu tông tuân thủ nghiêm ngặt tông luật, không tiến công cấm địa, kéo dài thời gian, Thị Huyết thân vương, Tam Thánh Sơn Đấu Thần điện trong Đế đô chắc chắn sẽ biết trên núi Bắc Đẩu đã phát sinh chuyện gì, đến lúc đó viện quân vừa đến, trong ngoài giáp công, muốn san bằng núi Bắc Đẩu ngược lại cũng không phải việc khó.

Tính toán như vậy, trong lòng mọi người cũng thấy an tâm hơn một chút, để mấy người lưu lại cửa ra vào cấm địa để canh gác, đám người còn lại đều mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm, tĩnh tâm khôi phục Đấu Khí. Đặc biệt là

Bách Phái, vì yểm hộ mọi người xông vào cấm địa Bắc Đẩu, cũng dốc ra toàn lực, Đấu Khí hao tổn rất lớn.

Mặt trời lúc này đã dần dần ngả về hướng tây, ngoại trừ mùi máu tươi vẫn nồng đậm như cũ, ngọn núi Bắc Đẩu yên tĩnh đến mức như chưa từng xảy ra chiến đấu. Tất cả những người trong cấm địa đều cảm thấy sợ hãi khi màn đêm kéo đến. Cấm địa này đối với Bắc Đẩu tông mà nói, cũng không có gì lực trời buộc thực chất gì, Bắc Trác là tông chủ, hoàn toàn có khả năng thừa dịp đánh lén lúc ban đêm.

Mà viện quân của Đế đô và Đấu Thần điện, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, sớm nhất cũng phải đợi đến lúc bình minh mới có thể xuất hiện ở núi Bắc Đẩu.

Như vậy, đêm nay đối với 50-60 người trong cấm địa mà nói chính là một đêm sống chết.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hiện Thân Hoa Lệ

Q.6 - Chương 90: Hiện Thân Hoa Lệ

Kỳ thật, Bắc Trác cũng không phải vì tông luật mà không tiến công cấm địa. Quy củ là cái gì, quy củ chỉ là tấm giấy rách. Với tính cách của Bắc Trác, một cấm địa làm sao có thể trời buộc được hẳn.

Bắc Trác sở dĩ không thừa thắng truy kích, chỉ vì trải qua một hồi so đấu với Bách Phái, Thiên ma Đấu Khí cũng hao tổn rất lớn.

Lúc này, Bắc Trác đang ở trong mật thất xa xỉ, chịu đựng Thiên Ma Đấu Khí tàn sát bừa bãi kinh mạch bên trong cơ thể. Mặc dù dựa vào huyết mạch chi lực của mẫu thân Nhược Lâm, thực lực của Bắc Trác đã tấn thăng đến cấp bậc Đấu Tôn, nhưng thực lực càng mạnh, nhược điểm khi không tu luyện công pháp Thiên Ma Cửu Biến chính xác cũng bại lộ theo. Hiện tại mỗi khi Đấu Khí hao tổn một nửa, Đấu Khí còn lại sẽ không bị khống chế chạy đến kinh mạch, nếu như lúc này không có

huyết mạch chi lực áp chế, không cần người bên ngoài động thủ, bản thân Bắc Trác chỉ sợ cũng sẽ bạo thể bỏ mình.

Bắc Trác cố nén nổi thống khổ Thiên Ma Đấu Khí nghịch loạn kinh mạch, đem thiên khí trong đan điền khí hải nhập đạo kinh mạch. Cùng với Thiên ma Đấu Khí bạo ngược xông vào cơ thể, gân xanh bắt đầu lộ ra trên người Bắc Trác, khuôn mặt âm lãnh trở nên dữ tợn vô cùng, giống như là ác ma.

Bỗng nhiên thân hình khẽ động, Bắc Trác nhào tới người mẫu thân Nhược Lâm, hung hăng cắn vào cổ, máu tươi chảy ra trong nháy mắt nhuộm đỏ chiếc quần lụa mỏng trên người “Vỏ cây già”.

Huyết mạch chi lực vừa vào bên trong cơ thể, tức thì quanh người Bắc Trác nổi lên một vùng quang hoa ngũ sắc.

-Ta muốn trở nên mạnh mẽ, ta muốn trở nên mạnh mẽ, ta phải trở thành cường giả mạnh nhất!

Bắc Trác thấp giọng kêu ré, cái mồm đầy máu khiến người ta nhìn thấy mà rét run.

-Đấu Thần điện, Mị Ảnh Ma Tông, ta muốn dẫm nát tất cả các người dưới lòng bàn chân, Bắc Đấu Tông mới là mạnh nhất!

Mỗi khi Bắc Trác gằm lên, miệng hăn lại hút một ngụm máu tươi, loại tình cảnh này quả nhiên khiến người khác sởn hết gai ốc. Bắc Trác đã mất đi lý trí, trở nên có chút điên cuồng chỉ lo dốc sức liều mạng hút sạch huyết mạch chi lực, hoàn toàn không chú ý tới, mẫu thân Nhược Lâm không chỉ có khuôn mặt như gốc cây già, mà ngay cả những bộ khác trên cơ thể cũng bắt đầu khô héo, rạn nứt.

-Mẫu thân!

Một tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên, Nhược Lâm xuất hiện ở cửa ra vào, tình cảnh trước mắt khiến Nhược Lâm hoàn toàn tan vỡ, Đấu Khí

trong nháy mắt tăng lên tới cực hạn, tập kích sau lưng Bắc Trác.

Chỉ có điều luồng Đấu Khí này vừa mới chạm vào thân thể Bắc Trác, lập tức bắn ngược trở lại, hung hăng nện vào ngực Nhược Lâm. Nhược Lâm nặng nề đâm vào trên thạch bích, phun ra một ngụm máu tươi.

Nhìn thấy con gái bị thương, trong ánh mắt “Vỏ cây già” bỗng nhiên tinh quang lóe lên.

-Lão súc sinh Bắc Trác, chẳng lẽ con gái mình người cũng nỡ xuống ta sao?

-Tại sao ta lại giết nó chứ, nếu giết nó, còn ai cung cấp huyết mạch chỉ lực cho ta! Ha ha ha, ta còn muốn tìm cho nó một người đàn ông, tái sinh truyền nhân Đấu Thần tiếp theo....

-Người đừng mơ tưởng! Nhược Lâm, chạy mau!

“Vỏ cây già” thê lương quát to một tiếng, làn da khắp người nhanh chóng rạn nứt, tơ máu từ chỗ rạn nứt rỉ ra.

-Mẫu thân, đừng!

-Lâm nhi, đi đi!

Vừa nói xong, cả người “Vỏ cây già” mạnh mẽ bạo phát, máu tươi và huyết nhục khô héo vương vãi khắp gian phòng.

-Đáng chết!

Bắc Trác mắng một câu, nhanh chóng cúi người xuống, thè lưỡi liếm vết máu rơi trên người mình. Chờ khi hăn liếm sạch tất cả máu tươi trong căn phòng, lúc này mới ngẩng đầu lên, biểu lộ dữ tợn trên mặt hòa hoãn không ít. Nhưng Nhược Lâm đã biến mất!

-Hừ, người nghĩ có thể chạy trốn khỏi núi Bắc Đấu sao!

Bắc Trác hừ lạnh, bước ra khỏi căn phòng.

Bên ngoài huyết động, đám người Phong Hoàng Hải Hâm đang đợi ở lối ra, nhìn thấy Bắc Trác xuất hiện, lập tức xông tới.

-Đánh cấm địa!

Mệnh lệnh này của Bắc Trác khiến tất cả mọi người khẽ giật mình, Hải Hâm có chút do dự nói:

-Tông chủ, làm như vậy chỉ sợ không ổn!

-Có gì không ổn, chẳng lẽ trơ mắt nhìn tổ tiên Bắc thị chúng ta bị bọn chúng quất roi hay sao!

Khẩu khí của Bắc Trác hoàn toàn chân thật, hắn lập tức đi về phương hướng Bắc Đẩu cấm địa.

Ở cửa vào Bắc Đẩu cấm địa, hai gã tư tế áo trắng của Đấu Thần điện đang cảnh giác quan sát mọi động tĩnh. Bỗng dưng, nghe thấy tiếng Bách Phái chậm rãi nói sau lưng:

-Bọn chúng đến rồi!

Sau mấy phút đồng hồ, dưới ánh trăng, những cường giả may mắn sống sót sau cuộc chiến vô cùng thảm khốc ban ngày lại một lần nữa đối diện, không hề nghi ngờ, rất nhiều người trong bọn họ sẽ không bao giờ còn nhìn thấy mặt trời mọc nữa.

-Bắc tông chủ, xem ra thời điểm quyết chiến cuối cùng của chúng ta đã tới rồi!

Ngữ khí của Bách Phái ngược lại vô cùng bình tĩnh, trong bình tĩnh lại có cả một luồng sát khí kiên quyết dứt khoát.

-Không phải quyết chiến, mà là đồ sát!

Bắc Trác xem ra lại thô bạo hơn nhiều

-Muốn làm chúng ta bỏ mạng, chỉ sợ Bắc Đẩu tông cũng phải trả cái giá không nhỏ!

-Ha ha ha, nước đến chân còn cứng miệng, Bách điện chủ, chẳng lẽ người thật sự cho rằng người có thể chống đỡ được hai Đẩu Tôn sao? Cho dù.....

Ầm.... !

Tiếng nổ lớn khủng khiếp cắt đứt lời nói của Bắc Trác, sau đó trong nỗi khiếp sợ của tất cả mọi người, trên đỉnh núi Bắc Đẩu tuôn ra quang mang chói mắt còn hơn ánh mặt trời. Ngọn núi chính Bắc Đẩu bị vỡ vụn trong tiếng nổ, đỉnh núi vốn cao hơn sáu đỉnh núi khác cả trăm mét, lúc này lại thấp hơn sáu ngọn núi kia một đoạn.

Sức mạnh kinh khủng này, đừng nói là Đẩu Tôn cường giả như Bách Phái, Bắc Trác, cho dù là Đẩu Thánh, cũng khó lòng phá vỡ một ngọn núi khổng lồ như vậy trong nháy mắt.

Tất cả mọi người tựa hồ bị chấn động đến mức quên luôn trận quyết chiến sắp bắt đầu, mà đưa ánh mắt chuyển hướng về phía ngọn núi chính Bắc Đẩu đã biến mất.

Trong hào quang từ từ ảm đạm, mấy bóng người nhanh chóng phóng đại, bỗng bành lướt đến nơi hai bên sắp giao đấu.

-Đao Hoàng! Lý Dật!

Trong tiếng thán phục của mọi người, Lý Dật, Ba Lâm, Tiểu Tuyết và hai trưởng lão Bắc Đẩu hạ xuống mặt đất. Năm người này, nhìn thế nào cũng giống như dân chạy nạn, không ai còn quần áo nguyên vẹn, hai trưởng lão Bắc Đẩu còn thảm hại hơn, sau khi hạ xuống mặt đất việc làm đầu tiên chính là che đi vết rách trên người mình.

Mặc dù Lý Dật cũng chật vật, nhưng nét mặt toả sáng, tinh thần phấn chấn, vẻ mặt vui vẻ, hiển nhiên vô cùng hài lòng với màn hiện thân hoa

lệ này. Dựa vào trợ giúp của Xà tôn giả, Lý Dật đau khổ chèo chống mấy ngày, không ngờ trong một khắc cuối cùng, Bắc Đẩu giới và năng lượng phòng ngự đạt đến mức tận cùng, bạo tạc trong nháy mắt, Lý Dật đột phá một tinh mẫu chốt nhất của Đẩu Hoàng cường giả, đạt đến cảnh giới Đẩu Hoàng đỉnh phong!

Đột phá đến Đẩu Hoàng đỉnh phong, chẳng những khiến Đẩu Khí của Lý Dật khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, ngay cả thể lực tinh lực tiêu hao mấy ngày qua cũng khôi phục như thường. Tu luyện trong hoàn cảnh vô cùng đặc biệt, quả nhiên có lợi ích hơn nhiều so với tu luyện bình thường, khó trách “Tế thần huyết điển” của Đẩu Thần điện lại chọn Tu La đảo như vậy. Chỉ có điều, hoàn cảnh đặc biệt như như kết giới Đẩu Thần sụp xuống, chỉ sợ phóng nhãn khắp Đẩu Thần Đại lục cũng không có mấy người gặp được.

Giờ phút này, nhìn thấy song phương giao đấu, Lý Dật lập tức hiểu rõ chuyện gì đang xảy ra! Lý Dật nhẹ nhàng thoải mái đi đến trước mặt Bắc Trác, mỉm cười nói:

-Bắc tông chủ từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ, rất không may, ta chỉ dẫn ra ngoài được hai trưởng lão, hai người kia vận khí không tốt, bị chôn cùng Bắc Đẩu giới rồi.

Vốn Lý Dật không tới tham gia đàm phán lần này, khiến không ít quần chúng không biết chân tướng sự việc cảm thấy buồn bực, lúc này nghe Lý Dật nói như vậy, tựa hồ bên trong cũng có chuyện huyền ảo gì đó!

Sắc mặt Bắc Trác liên tục biến đổi. Hai trưởng lão đó, Bắc Trác tình nguyện cho bọn hắn chôn cùng Bắc Đẩu giới.

Quả nhiên, hai trưởng lão sau khi bối rồi che chắn những chỗ rách trên y phục của mình, liếc nhìn nhau, một trưởng lão cao giọng nói:

-Đệ tử tộc nhân tứ đại trưởng lão nghe lệnh, bốn tộc ta từ hôm nay rời khỏi Bắc Đẩu tông, không để ý Bắc Đẩu tông tranh chấp với bất cứ thế

lực nào, người nguyện ý nghe hiệu lệnh, lập tức theo ta và Nhị trưởng lão xuống núi!

Tộc nhân của Tứ đại trưởng lão mặc dù không biết chi tiết, nhưng lâu nay cũng có chỗ bất mãn với tính cách chuyên quyền độc đoán của Bắc Trác, nghe thấy hiệu lệnh của tộc trưởng bốn tộc, lập tức lui xuống. Bắc Trác không nói một lời, cũng không hề ngăn cản. Hai vị trưởng lão không nói ra chuyện bên trong Bắc Đấu giới, Bắc Trác để mặc Tứ trưởng lão một mình chạy trốn, cũng đã là nể mặt hãn làm rồi, Bắc Trác làm sao có thể mất mặt truy cứu bọn họ tội phản bội.

Cường giả trong tộc nhân Tứ đại trưởng lão nắm giữ cũng không nhiều, căn bản cũng không tạo ra ảnh hưởng gì lớn với tình thế giao đấu trước mắt của hai bên, nhưng những tộc nhân này rời đi, đối với binh sĩ của Bắc Đấu tông và tứ đại gia tộc mà nói cũng chịu sự đả kích.

-Lý Dật, người giỏi lắm, không ngờ người còn có thể thoát ra được!

-Đúng vậy, vận khí của ta tốt đến mức chọc trời, chẳng những còn sống thoát ra, còn có được lợi ích lớn lao. Bây giờ ta đang suy nghĩ, phải làm thế nào để hồi báo tấm chân tình của Bắc tông chủ? Đúng rồi, thưởng cho Bắc tông chủ được chết toàn thân!

-Kiêu ngạo!

Bắc Trác lạnh lùng nói:

-Người tưởng có thêm hai Đấu Hoàng là có thể lật ngược tình thế sao?

-Tiểu Tuyết, đánh hãn!

Chỉ có thêm hai Đấu Hoàng sao? Lý Dật khẽ gọi một tiếng, nhìn Xà hoàng Tiểu Tuyết bỗng nhiên xuất hiện giữa mình và Bắc Trác, vì vậy miễn cưỡng lui lại mấy bước, khoanh hai tay xem kịch vui.

Nhìn thấy giữa ngón tay thon dài trắng nõn của Tiểu Tuyết hiện lên một tia Đấu Khí màu cam hồng, trong mắt Bắc Trác hiện lên vẻ sợ hãi hiểm

thấy, vẻ sợ hãi này nhanh chóng biến thành sát ý lạnh lùng nghiêm nghị. Dù sao vừa mới hấp thu toàn bộ huyết mạch chi lực của mẫu thân Nhược Lâm, lúc này thực lực Bắc Trác cũng tăng vọt, Đấu Khí ở trạng thái đỉnh phong .

Hai luồng Đấu Khí vừa mới tương giao, năng lượng cực lớn tựa hồ làm Bắc Đấu cấm địa chấn động đến mức muốn sụp đổ. Một người một ma thú, hai cường giả cấp bậc Đấu Tôn thoáng cái bay lên không, Đấu Khí ngũ sắc và Đấu Khí màu cam hồng lượn lờ giữa không trung, hoàn toàn che mất ánh trăng.

Lý Dật thật sự cũng quan tâm lắm đến chiến đấu giữa không trung. Tiểu Tuyết thắng là tốt nhất, cho dù thua trận, Bắc Trác cũng sẽ tổn hao nguyên khí, không tạo thành uy hiếp. Huống hồ, Lý Dật vẫn chưa quên bên trong cơ thể Tiểu Tuyết còn sót lại linh hồn Tuyết Lâm. Tiểu Tuyết này lúc tỉnh là một tay chân tốt, có trời mới biết Tuyết Lâm có thừa dịp lúc nàng nghỉ ngơi hoặc sử dụng Tinh Thần lực khống chế thân thể của nàng hay không?

Tốt nhất là hai Đấu Tôn cùng lúc bỏ mạng, vậy thì kết quả quá sức hoàn mỹ!

Nhưng tâm niệm vừa chuyển, Lý Dật lại đưa ánh mắt về phía Bắc Đấu Tam Hoàng.

-Nhất Tiểu huynh, vẫn còn bán mạng cho Bắc Đấu tông sao? Chẳng lẽ ba vị vẫn chưa nhìn ra, vận số của Bắc Đấu tông sắp hết rồi?

Quân Nhất Tiểu cũng lưu manh, cao giọng cười nói:

-Lý Dật lão đệ, vận số Bắc Đấu tông có tận cùng hay chưa, chỉ sợ người không có cơ hội nhìn thấy, bởi vì người sẽ chết rất nhanh thôi.

Đối mặt với khiêu khích của Bắc Đấu Tam Hoàng, Lý Dật nhún nhún vai, cười nói:

-Huynh đệ chúng ta quả nhiên là hiểu lòng nhau, tiểu đệ ta cũng đang định cùng Tam Hoàng tính toán món nợ cũ. Bách điện chủ, bệ hạ, xin giao ba tên nhãi nhép này cho tại hạ!

Nhìn thấy Lý Dật tràn đầy tự tin, Bách Phái khẽ gật đầu, chậm rãi nói:

-Lý Phó điện chủ cẩn thận!

-Tam Hoàng, đến chịu chết đi!

Lý Dật mở rộng đấu cánh, thân hình đã ở ngoài không trung mấy chục thước đích. Đấu cánh băng tinh tinh xảo đến cực điểm đã nói rõ với mọi người, Lý Dật đã là một cường giả Đấu Hoàng đỉnh phong.

Một cường giả Đấu Hoàng đỉnh phong chưa đến 17 tuổi!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tam Hoàng Phản Bội

Q.6 - Chương 91: Tam Hoàng Phản Bội

Bắc Đấu Tam Hoàng liếc nhìn nhau, đừng nói lúc này là một Đấu Hoàng đỉnh phong, cho dù là một Đấu Tôn trước mặt, cũng chỉ có thể toàn lực tiến lên.

Tam Hoàng vẫn sử dụng đấu pháp xếp theo hình tam giác bao vây Lý Dật ở giữa, Quân Nhất Tiểu đánh cận chiến, Du Long dao găm của mỹ nữ lạnh lùng tới lui quanh người Lý Dật, còn Xạ Nhật kim cung của Tam Hoàng lão đại lại thỉnh thoảng bắn trộm mũi tên.

Lý Dật ngược lại cũng không để mắt đến cận chiến của Quân Nhất Tiểu, phiền toái chính là thanh Du Long dao găm có thể hấp thu Đấu Khí, còn uy hiếp lớn nhất, đương nhiên là Xạ Nhật kim cung.

-Hừ, Lý Dật, chỉ cần ngươi không thi triển đấu kỹ Bạch Hổ, ngươi nhất định sẽ thua!

Tam Hoàng lão đại nhất thời tìm không ra sơ hở hạ thủ, cố ý làm nhiễu loạn tâm thần của Lý Dật.

-Ai nói đánh bại các người cần phải thi triển đấu kỹ Bạch Hổ!

Lý Dật cười lạnh, Âm Kim Luân trong tay thành linh rời khỏi tay, hóa thành một tàn ảnh càng xoáy càng lớn, đánh về phía Tam Hoàng lão đại. Tam Hoàng lão đại chịu tập kích, hiển nhiên cũng không thể thi triển bản lén. Bộ pháp quý dị khê động, một giây đồng hồ trước Thanh Vân Thủ của Lý Dật vẫn còn đối mặt với quạt xếp của Quân Nhất Tiếu, lúc này đã chém vào bên eo của mỹ nữ lạnh lùng.

Không ngờ Lý Dật lại có thân pháp quý dị như vậy, mỹ nữ lạnh lùng kinh hãi toàn lực lùi lại, dù chưa bị Thanh Vân Thủ chém vào, nhưng Đấu Khí xẹt qua, tấm lưng mảnh khảnh giống như chịu trọng kích của thiết chùy, nàng đau đớn kêu lên, khoe miệng chảy ra một vết máu tươi. Nhìn thấy mỹ nữ lạnh lùng bị thương, Quân Nhất Tiếu mở quạt xếp, Đấu Khí trải qua cường hóa của quạt cốt, quét về hướng Lý Dật.

Lý Dật đã sớm dự liệu Quân Nhất Tiếu sẽ tung ra một chiêu như vậy, hẳn cũng không có ý tấn công mỹ nữ lạnh lùng, Đấu Khí quét trúng nàng cũng là thu hoạch ngoài ý muốn. Dụng ý thật sự của Lý Dật là trên người Quân Nhất Tiếu. Cùng với một kích toàn lực phát ra của Quân Nhất Tiếu, thân hình Lý Dật một lần nữa chớp động, giữa không trung vẽ ra một đường vòng cung vô cùng hoàn mỹ, Âm Dương Thần Lô đánh thẳng xuống đỉnh đầu Quân Nhất Tiếu.

Bắc Đấu Tứ hoàng mặc dù hung ác, nhưng tình cảm giữa bọn họ lại rất sâu sắc, Lý Dật chính là muốn lợi dụng điểm này. Quân Nhất Tiếu toàn lực cứu trợ mỹ nữ lạnh lùng, sẽ phát ra tất cả Đấu Khí, căn bản không rảnh từ công chuyển sang thủ, Âm Dương Thần Lô, cho dù không thể làm hấn bỏ mạng trong nháy mắt, sợ rằng cũng khiến Quân Nhất Tiếu bị thương rất nặng.

Chính vào lúc này, bốn đạo kim mang phá không lao tới, tốc độ cực nhanh, uy thế to lớn, ngay cả Lý Dật cũng âm thầm kinh hãi. Bốn đạo

kim mang nện lên Âm Dương Thần Lô, lập tức tạo nên tiếng vang rất lớn, nổ tung một đạo sóng xung kích Đấu Khí. Dưới sự trùng kích, thân thể Quân Nhất Tiểu chấn động, suýt nữa ngã xuống mặt đất.

Cũng may Tam Hoàng lão đại kịp thời viện thủ, hóa giải uy lực của Âm Dương Thần Lô, Quân Nhất Tiểu mới thoát khỏi kiếp nạn.

Từ lúc Âm Kim Luân rời tay Lý Dật đến lúc Âm Dương Thần Lô oanh kích Quân Nhất Tiểu chỉ là chuyện trong nháy mắt, Tam Hoàng lão đại có thể trong thời gian ngắn như vậy thoát khỏi Âm Kim Luân còn có thể giải vây cho Quân Nhất Tiểu, có thể thấy được sở dĩ Tam Hoàng lão đại có thể được chọn làm lão đại, quả nhiên cũng có chỗ phi phàm của hẳn.

-Lão Nhị, lão Tứ, tới!

Sau đó chuyện Lý Dật lo lắng nhất đã xảy ra, Tam Hoàng cực nhanh hợp lại một chỗ, thu hồi binh khí trong tay, tiếp đó ba luồng Đấu Khí hiện lên trong lòng bàn tay ba người. Thực lực của Đấu Hoàng đỉnh phong dù có cường đại thì vẫn là Đấu Hoàng, ba Đấu Hoàng thực lực thất bát tinh liên thủ, bất luận như thế nào luồng năng lượng này cũng cực đại đến mức vượt qua Đấu Hoàng đỉnh phong. Tam Hoàng lão đại ý thức được điều này, trừ phi sử dụng cách này, nếu không chỉ đối chọi Đấu Khí thuần túy, với thân pháp quý dị của Lý Dật, Tam Hoàng sớm muộn hội sẽ rơi vào kết cục từng người bị tiêu diệt.

Ba luồng Đấu Khí được Tam Hoàng tăng lên tới cực hạn, đột nhiên bạo phát, giữa ba luồng Đấu Khí tựa hồ có cảm ứng nào đó, uy lực quán giao vào một chỗ so với ba luồng Đấu Khí tách biệt đương nhiên tăng lên rất nhiều lần.

Loại Đấu Khí uy lực này, chỉ sợ có thể so sánh với Đấu Tôn cường giả.

Lý Dật sở dĩ muốn giao thủ với Tam Hoàng, chính là muốn xem xem, thực lực của Đấu Hoàng đỉnh phong rút cuộc như thế nào. Chính xác ra, là xem sau khi thực lực bản thân đạt tới Đấu Hoàng đỉnh phong, trải qua Thiên Khôn Địa Càn Châu cường hóa, Đấu Khí còn có thể cường đại đến

cảnh giới nào. Trước khi thực lực bản thân đạt tới cảnh giới của Đấu Hoàng cường giả, Thiên Khôn Địa Càn Châu có thể trợ lực, sau khi tiến vào cảnh giới Đấu Hoàng, hiệu quả này sẽ không còn rõ ràng. Dù sao Đấu Tôn cường giả không đơn thuần là sức mạnh Đấu Khí biến lớn, mà còn cần linh ngộ đối với quy tắc không gian khiến Đấu Khí không chế không gian, điểm này Thiên Khôn Địa Càn Châu không cách nào làm được.

Như vậy, sau khi thực lực bản thân đạt đến Đấu Hoàng đỉnh phong, ma khí siêu phẩm này ngoại trừ khôi phục và giải độc sẽ không còn tác dụng nào sao?

Không thử một chút làm sao biết được?

Đấu Khí tăng lên tới cực hạn, trải qua cường hóa của Thiên Khôn Địa Càn Châu, một tấm lụa Đấu Khí cực lớn xông tới Đấu Khí liên thủ của Tam Hoàng!

Đầu tiên là một tiếng trầm đục khiến người khác đau răng, ngay sau âm thanh trầm đục này là hồng thủy giống như phá đê, ầm ầm đổ xuống, những chỗ nó đi qua, cỏ cây lập tức hóa thành bột mịn. Ba luồng Đấu Khí tương giao sinh ra chấn động, hoàn toàn không thua kém đối chọi Đấu Khí của hai vị Đấu Tôn cường giả.

Kết quả hai luồng sức mạnh đối chọi là Bắc Đấu Tam Hoàng trong nháy mắt bị đánh tan, thân thể hung hăng đập xuống đất, mặc dù không chịu đại thương gì, đáng vẻ lại có phần chật vật. Còn Lý Dật chỉ bị chấn động bay ra giữa không trung mấy chục thước, sau đó đấu cánh mở ra, tiêu sái rơi xuống trước mặt Tam Hoàng.

Bản thân Lý Dật cũng không nghĩ tới kết quả này, Đấu Khí trải qua cường hóa của Thiên Khôn Địa Càn Châu, không ngờ lại tăng cường gấp đôi! Trước khi chưa đạt tới Đấu Hoàng đỉnh phong, ma khí chỉ có thể đề thăng thực lực của hắn lên tới Đấu Hoàng đỉnh phong, còn một khi đạt tới Đấu Hoàng đỉnh phong, Thiên Khôn Địa Càn Châu không ngờ lại đề thăng sức mạnh của mình lên gấp đôi. Nói cách khác Tam Hoàng vừa mới

đổi mặt, không sai biệt lắm là một kích hợp lực của hai Đấu Hoàng đỉnh phong!

-So đấu Đấu kỹ thì các người không dám, so đấu thân pháp các người cũng không muốn, đối chọi Đấu Khí trực tiếp nhất, tựa hồ các người cũng không chiếm thượng phong. Ba vị vẫn muốn đánh tiếp, hay là trực tiếp nhận thua?

Tam Hoàng cau mày, nhưng không thể không thừa nhận Lý Dật nói rất đúng sự thật.

-Nếu là tỷ thí độ sức bình thường, ba huynh đệ chúng ta cũng có thể nhận thua. Nhưng hôm nay là chiến đấu sinh tử, Lý Dật, mặc dù ba huynh đệ chúng ta không chiếm được thượng phong của người, nhưng người muốn giết chúng ta, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy!

Lý Dật thu hồi đấu cánh, thân mật cười nói:

-Đã như vậy, ta thật ra có một biện pháp giải quyết tốt hơn, không biết Tam Hoàng muốn nghe hay không!

Tam Hoàng nhất thời lặng im, không hiểu ý tứ của Lý Dật.

Thấy Tam Hoàng im lặng, Lý Dật lấy từ trong dung giới ra một loại quả quỷ dị nói:

-Không bằng các người gia nhập vào Lý Minh của ta, làm quà gặp mặt, ta tặng mỗi người các người một quả Hỏa la quả!

-Hỏa la quả là vật gì?

Mỹ nữ lạnh lùng không khỏi hiếu kỳ hỏi.

-Đương nhiên là đồ tốt, ngoại trừ bề ngoài đẹp mắt, dị quả này còn có một công hiệu lớn nhất, là có thể rèn luyện linh hồn chi lực. Nói thẳng ra, sau khi lực linh hồn của một người được Hỏa la quả rèn luyện, chẳng

những có thể đề thăng lực phòng ngự với công kích tinh thần, hơn nữa còn có thể giải trừ tất cả khế ước linh hồn!

Giải trừ khế ước linh hồn! Nghe thấy mấy chữ này, ánh mắt Tam Hoàng lập tức sáng ngời. Cho dù là một người bình thường, cũng sẽ không cam lòng cả đời làm tay chân cho người khác, huống chi là ba Đấu Hoàng cường giả. Nếu loại quả kỳ dị trong tay Lý Dật thật sự có thể giúp bọn họ giải trừ khế ước linh hồn, vậy thì chẳng khác nào giải trừ gông xiềng nặng nề nhất trên người bọn họ, từ nay về sau trời cao biển rộng, Đấu Thần Đại lục làm gì không có một chỗ cho Tam Hoàng dừng chân? Cho dù tiếp tục lưu lại Bắc Đấu tông, cũng không còn là tay chân, mà là thượng khách.

Nhưng Tam Hoàng lão đại hừ lạnh một tiếng nói:

-Lý Dật, tiểu tử người vô cùng xảo quyệt, làm sao chúng ta tin loại quả trên tay người không phải là độc dược?

-Lão đại quả nhiên khôn khéo. Các người có thể không tin ta, chỉ có điều không nên tin tưởng trên thế giới không có người ngu xuẩn đến dùng độc dược!

Lý Dật nói xong liền chậm rãi đưa một quả Hỏa la quả bao bọc Đấu Khí vào miệng mình.

Hỏa la quả vừa vào bên trong cơ thể, lập tức hóa thành một đoàn hỏa diễm cực nóng, dũng mãnh tiến vào thế giới linh hồn của Lý Dật, lực linh hồn đối mặt với luồng năng lượng xâm nhập này vô thức mà tiến hành cản trở. Dù sao trong thế giới linh hồn của mình, hỏa diễm bị áp chế rất nhanh, hóa thành một dòng nước ấm, chậm rãi dung nhập vào trong lực linh hồn.

Quá trình rèn luyện này cũng chỉ kéo dài vài phút, Tam Hoàng nhìn thấy, Lý Dật bỗng nhiên như trúng tà, ánh mắt mờ dần, toàn thân run rẩy từng đợt. Nếu lúc này Tam Hoàng ra tay, Lý Dật sợ rằng không có cả cơ hội phản kháng.

Sau vài phút, Lý Dật dừng lại run rẩy, ánh mắt cũng khôi phục thần thái.

-Bây giờ các người tin chưa? Lý Dật ta mặc dù không phải người tốt, nhưng cũng chưa nhược trí đến mức đem độc dược làm bảo bối lừa gạt Tam Hoàng. Nếu Tam Hoàng đáp ứng gia nhập Lý Minh, ân oán trước kia của chúng ta xem như xóa bỏ, như vậy ba quả này sẽ thuộc về các người!

Không có bằng hữu vĩnh viễn, cũng không có địch nhân vĩnh viễn, đạo lý này Tam Hoàng hiểu rất rõ.

Sau một lúc trầm ngâm, Tam Hoàng lão đại mới chậm rãi nói:

-Muốn Tam Hoàng chúng ta gia nhập Lý Minh, yêu cầu này thực sự quá hà khắc, Bắc Đẩu tông dù sao cũng có ân dưỡng dục Tam Hoàng chúng ta, gia nhập Lý Minh, sau này nhất định sẽ trở thành kẻ thù sống chết của Bắc Đẩu tông, khó tránh khỏi bị người đời mắng chửi là đồ vong ân phụ nghĩa !

Ý tứ trung tâm trong lời nói của Tam Hoàng lão đại vẫn là không muốn gia nhập Lý Minh. Dù sao Lý Minh cũng là thế lực mới ra đời, nói cho cùng còn là một đám ô hợp, không có bao nhiêu nội tình, thoáng cái muốn mời chào ba Đẩu Hoàng, xác thực còn chưa đủ tư cách. Tình thế bây giờ, Lý Dật cũng không muốn quá nghiêm khắc, vì vậy nói:

-Nếu Tam Hoàng không muốn gia nhập Lý Minh, làm sao ta có thể đem bảo bối này cho các người. Nếu không như vậy đi, ta dùng một Hỏa la quả đổi tính mạng của một tộc nhân Bắc Đẩu tông, chỉ cần là người tộc Bắc thị, bất luận là Đẩu Vương Đẩu Sư hay Đẩu Hoàng đều được, khoản giao dịch này, Tam Hoàng nhất định không thiệt thòi!

Ý tứ của Lý Dật cũng rất rõ ràng, chỉ cần Tam Hoàng trở mặt với Bắc Đẩu tông, không giúp đỡ Bắc Đẩu tông đối phó Lý Minh và hoàng thất là được.

-Được! Ta đáp ứng người!

Thỏa hiệp này Tam Hoàng cũng có thể tiếp nhận, nếu như có thể giải trừ khế ước linh hồn, sau khi đắc tội với Bắc Đẩu tông bọn họ cao chạy xa bay là được.

-Vậy ta sẽ đặt tiền cọc trước!

Giao dịch đạt thành, Lý Dật mỉm cười, đưa một quả Hỏa la quả đến trước mặt Tam Hoàng lão đại.

Tam Hoàng lão đại nhận lấy Hỏa la quả, cũng không nói nhiều, đấu cánh mở ra, dẫn theo mỹ nữ lạnh lùng và Quân Nhất Tiểu bay về phía tộc nhân Bắc Đẩu bên ngoài cấm địa.

Lúc này ánh mắt của mọi người đều tập trung vào hai vị Đấu Tôn cường giả ở giữa không trung, Tam Hoàng lặng yên không một tiếng động tới gần, chỉ một cái phất tay đã cắt đứt đầu của một tộc nhân Bắc Đẩu.

Bắc Đẩu tông đánh chết cũng không thể nào tin được, Bắc Đẩu Tam Hoàng lại ra tay với người của mình, ba tên quý chết oan lập tức mất đầu, còn mang theo vẻ mặt không thể tin được.

-Tam Hoàng phản bội!

Tam Hoàng phản bội, chuyện này tuyệt đối còn rung động hơn Tứ đại trưởng lão dẫn quân rời khỏi Bắc Đẩu tông! Ngoại trừ tông chủ và Phong Hoàng Hải Hâm, Tứ đại Đấu Hoàng có thể nói là át chủ bài lớn nhất của Bắc Đẩu tông.

Tam Hoàng lấy đầu người, ném tới trước mặt Lý Dật, tiếp nhận Hỏa la quả trong tay Lý Dật, không nói một lời, giương cánh bay đi.

Từ khi đám người Lý Dật xuất hiện, tình thế không ngừng xoay chuyển. Phía bên Đấu Thần điện, hoàng thất và Lý Minh có thêm một Đấu Tôn, hai Đấu Hoàng còn chưa nói, Bắc Đẩu tông lại thiếu đi ba Đấu Hoàng và bốn nhánh quân. Bây giờ xem ra cũng rất khó nói ai chết trong tay ai!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Khiêu Chiến Đấu Tôn

Q.6 - Chương 92: Khiêu Chiến Đấu Tôn

Cách núi Bắc Đấu không xa, phía trên một vách núi dựng đứng có một thân ảnh khô gầy đứng sừng sững, áo bào rộng thùng thình bị gió lay động, khiến cho bóng người này giống như một con dơi. Chỉ có điều, cho dù là một con dơi hút máu cũng khiến người ta thích thú hơn người đứng trên vách núi này. Trên bộ mặt của hắn giống như có đeo một mặt nạ da người, không hề có một chút biểu hiện. Bên trong nếp gấp rất sâu, để lộ ra khí tức âm trầm vô hạn.

Phía sau hắn hoàn toàn đối lập là hai nam nhân trung niên khôi ngô cao lớn đứng hai bên. Hai nam nhân này mặc trang phục màu đen, tựa hồ như muốn hòa mình vào trong đêm tối, ngoài ra trên người bọn họ cũng dẫn phát ra khí tức cường giả không hề che dấu.

Ba người này đều đứng đối mặt với phương hướng Bắc Đấu tông, giống như đang chờ đợi điều gì.

Một lúc lâu, một Hắc y nhân cao lớn mới chậm rãi nói:

-Tông chủ, Bắc Đấu tông không chống nổi, chúng ta có phải.....

Nam nhân khô gầy được gọi là tông chủ lắc đầu, vang lên một loại âm thanh vô cùng đặc biệt, khàn khàn, khô héo, phảng phất như tới từ địa ngục.

-Không cần phải gấp, Bắc Trác không thất bại nhanh như vậy đâu, bây giờ ra tay, Mị Ảnh ma tông chúng ta cũng sẽ tổn thất không nhỏ!

Một nam nhân cao lớn khác cũng nói:

-Tiểu tử kia thật sự là người chúng ta phải tìm sao?

-Hắn có phải là người chúng ta cần tìm hay không còn cần phải xem đã. Chỉ có điều, nhìn từ kết quả điều tra của chúng ta, cũng không sai biệt. Thử nghĩ nếu hắn không tu luyện Thiên Ma Đấu Khí, làm sao có thể trong vòng nửa năm, từ một người bình thường tấn thăng đến Đấu Hoàng đỉnh phong? Cho dù hắn tu luyện Thiên Ma Đấu Khí, loại tốc độ này cũng thực sự làm người khác khiếp sợ!

-Tông chủ, nếu không sai, vậy chúng ta bắt hắn về điều tra xem rút cuộc có phải hay không, còn phải đợi cái gì?

Trên mặt tên nam nhân khô gầy vẫn không có biểu tình như trước, chỉ có điều trong đôi mắt lại để lộ ánh mắt vô cùng phức tạp:

-Thiên Sát, đã nhiều năm rồi, tại sao ngươi vẫn cứ gấp gáp như vậy. Chúng ta cũng chờ gần được hai mươi năm rồi, chẳng lẽ lại tiếc chút thời gian này sao? Tính cách của tiểu tử kia thật sự giống mẹ hắn!

-Hừ, con nữ nhân ti tiện, hại chúng ta phải sống mấy chục năm người không ra người quý không ra quý, chờ ta bắt được tiểu tử kia, nhất định sẽ khiến hắn sống không bằng chết!

Thiên Sát hung dữ nói.

-Thiên ma xuất thế, tắc bách tông loạn. . . Thiên Sát Địa Sát các người nhớ kỹ, tiểu tử này chỉ sợ không đơn giản như vậy. Huống hồ mặc dù hiện tại Thánh nữ vẫn bị giam cầm, nhưng trước khác nay khác, nói không chừng ngày nào đó nàng lại bị khôi phục thân phận Thánh nữ, đến lúc đó....Cho nên đối với tiểu tử này, các người vẫn không nên làm chuyện gì quá kích!

-Vâng, tông chủ!

Nam nhân khô gầy tựa hồ không nghe được trả lời của Thiên Sát, Địa Sát. Ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị vẫn nhìn chăm chú vào núi Bắc Đấu. Nơi này mặc dù cao, có thể nhìn thấy tất cả mọi chuyện xảy ra ở Bắc Đấu cấm địa, nhưng dù sao cũng cách vài dặm, lại là buổi tối. Nam

nhân khô gầy tựa hồ có thể nhìn thấy vô cùng rõ ràng tất cả mọi thứ phát sinh ở Bắc Đẩu cấm địa.

Ở Bắc Đẩu cấm địa lúc này, sau khi Lý Dật dùng Hỏa la quả đuổi Bắc Đẩu Tam Hoàng đi, đã quay về trước trận. Lý Dật đưa ánh mắt dừng lại trên người Hạ Hậu Thuần, thi lễ nói:

-Hạ Hậu huynh, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!

Từ khi Lý Dật hiện thân, sắc mặt Hạ Hậu Thuần trở nên vô cùng phức tạp, vừa mừng rỡ lại vừa lo lắng, thậm chí còn có một phần niềm nở. Ngày ấy sau khi từ trà lâu Đế đô quay về núi Bắc Đẩu, Hạ Hậu Thuần đã bị Thượng Quan Hình Nhi hung hăng quở trách một trận, đồng thời không quên thêm mắm thêm muối vào “Hành vi phạm tội ngập trời” của Lý Dật.

Hạ Hậu Thuần cũng không phải là người của Bắc Đẩu tông, hẳn cũng không có cảm giác gì đối với thâm cừ đại hận của Bắc Đẩu tông và Lý Dật, ngược lại càng khiến hắn sản sinh hứng thú với Lý Dật. Đồng thời, hắn cũng thấy kỳ quái, Bắc Trác không phải là Đẩu Tôn cường giả sao, làm sao lại bó tay trước một Đẩu Hoàng như vậy?

Bây giờ nhìn thấy Lý Dật chủ động chào hỏi mình, Hạ Hậu Thuần trả lễ nói:

-Lý Dật tiểu đệ, xem ra ngươi tu luyện Đẩu Khí cũng không phải chỉ là vui đùa một chút!

-Điều này vừa đúng mà cũng không đúng! Cuộc đời chẳng qua chỉ là một trò chơi một giấc mộng, muốn chơi tốt trò chơi cuộc đời này, không có chút thực lực, chơi cũng không thú vị có phải không? Hạ Hậu huynh mặc dù thực lực đủ chơi, nhưng tựa hồ cũng không biết chơi như thế nào?

Bản tính Hạ Hậu Thuần vốn cũng ham chơi hiếu động, nhưng bị áp chế khổ luyện đấu kỹ Đẩu Khí, nghe thấy Lý Dật nói những lời này, nhất

thời kinh ngạc xuất thần. Cuộc đời chẳng qua chỉ là một trò chơi một giấc mộng, câu này nói ở kiếp trước của Lý Dật hết sức bình thường, nhưng đối với Hạ Hậu Thuần mà nói lại giống như hoàn toàn giấc ngộ vậy.

- Vậy theo Lý Dật huynh đệ, như thế nào mới được xem là chơi tốt trò chơi cuộc đời này?

- Mọi sự chỉ là mây bay, theo tính toán của ta mà biến ảo, có cừu oán tất báo, có ân nhất định trả, cảm tác cảm vi, co được dẫn được, công danh lợi lộc, cũng chỉ đùa bỡn trong lòng bàn tay. Trường kiếm đang ca, tiểu ngạo hoàn vũ.....

- Trường kiếm đang ca, tiểu ngạo hoàn vũ....

Hạ Hậu Thuần lẩm bẩm nói, hoàn toàn thất thần. Hắn tự nghĩ một đời Đấu Tôn cường giả, mặc dù không thể nói hoành hành khắp Đấu Thần Đại lục, nhưng cũng là tồn tại bất cứ kẻ nào cũng không dám khinh thường. Thế nhưng so sánh với Lý Dật, Đấu Tôn hắn cũng thật sự có chút uất ức, ngay cả đến trà lâu uống trà cũng bị quất tháo một phen, ngấm lại xác thực cũng không thú vị!

- Thuần nhi, đừng để hắn lừa gạt, Lý Dật tuyệt đối không phải người tốt lành gì!

Thượng Quan Hình Nhi nhìn ra chỗ bất thường, , nghiêm nghị cắt đứt trầm tư của Hạ Hậu Thuần.

- Cô cô, tại sao lúc nào các người cũng đối đãi với ta như một đứa trẻ?

- Thuần nhi, con là niềm tự hào của Hạ Hậu gia, không ai đối đãi với con như một đứa trẻ, chẳng qua mọi người đều kỳ vọng rất lớn vào con, con không nên làm mọi người thất vọng!

- Nhưng ta không biết ngày đêm tu luyện đấu kỹ Đấu Khí rút cuộc là vì cái gì? Kỳ thật lâu nay ta chỉ giả vờ, ta tuyệt đối không thích tu luyện!

-Thuần nhi. Lý Dật, tên khốn khiếp nhà ngươi!

Đối mặt với tình cảnh Hạ Hậu Thuần bị tẩm nã, Thượng Quan Hình Nhi đưa ánh mắt phần nộ hóa thành giết người trút xuống người Lý Dật.

Kỳ thật cũng không thể trách Lý Dật, thật sự bên trong Hạ Hậu Thuần có tâm ma, Lý Dật chẳng qua bắt được điểm này. Đóa hoa trong nhà ấm, dù cường đại thì có tác dụng gì? Lý Dật mỉm cười, một tia Đấu Khí hiện ra trong lòng bàn tay, nói với Hạ Hậu Thuần :

-Hạ Hậu huynh, ta và ngươi tuy có duyên phận tri kỷ, nhưng lại không có duyên phận tương giao. Nếu chúng ta thuộc về trận doanh khác nhau, vậy thì xin mời!

Một Đấu Hoàng khiêu chiến với một Đấu Tôn cường giả, hơn nữa còn nhẹ nhàng thoải mái như vậy, Lý Dật coi như đã khai sáng Đấu Thần Đại lục. Đương nhiên, đây cũng là Lý Dật suy đoán Hạ Hậu Thuần không thể nào hạ sát thủ với mình, nếu không hẳn sẽ không ngốc nghếch đi làm chuyện ngu xuẩn như vậy.

-Lý Dật huynh đệ, ngươi không phải đối thủ của ta.

-Chưa thử qua làm sao biết được, hơn nữa nếu có thể chết trong tay Hạ Hậu huynh, cuộc đời này của Lý Dật coi như đã viên mãn!

Dứt lời, Đấu Khí trong tay tăng vọt, thúc dục một đạo Nam Minh Lưu Hỏa bắn về phía Hạ Hậu Thuần.

-Lý Dật, không được!

Bách Phái cũng cả kinh, không ngờ Lý Dật thật sự dám động thủ với một vị Đấu Tôn cường giả.

Trong Lý Minh ngoại trừ Lý Hàn, tất cả cũng nhao nhao kêu lên:

-Thiếu chủ, không nên!

Ngược lại cha con Cung thị và Lý Hàn biết rõ Lý Dật tuyệt đối sẽ không làm chuyện không nắm chắc, lập tức bất động thanh sắc biểu lộ bình tĩnh.

Tình thế trên trận mặc dù có lợi cho đối phương, nhưng Hạ Hậu Thuần là một Đấu Tôn cường giả, thật sự khiến người ta bất an. Lý Dật ngược lại không thật sự muốn đánh bại Hạ Hậu Thuần, chẳng qua muốn tiêu hao Đấu Khí của hắn, bởi như vậy, khi Bách Phái xuất thủ phần thắng mới có thêm mấy thành. Dù sao Lý Dật suy đoán Hạ Hậu Thuần sẽ không giết mình, loại mua bán có lời không lỗ này, thiên hạ cũng khó mà tìm được!

Sau khi tính toán, Lý Dật vừa ra tay cũng không chút khách khí, đem Thiên Khôn Địa Càn Châu cường hóa Đấu Khí đến cực hạn. Tiếng xé gió của hỏa diễm Đấu Khí khiến người ta sợ hãi.

-Được, Lý Dật huynh đệ, Hạ Hậu Thuần sẽ thoải mái đánh với người một trận.

Hạ Hậu Thuần tiện tay hóa ra một đạo đấu khí thuần bài, đánh tan Đấu Khí hỏa diễm của Lý Dật, Hạ Hậu Thuần bay lên không, thân hình đã ở ngoài trăm mét. Lý Dật cũng không cần nghĩ ngợi triển khai đấu cánh, bay vút theo, trong tay cũng không chậm, phát ra một chiêu đấu kỹ Chu Tước .

-Dẫn khí nhập vào cơ thể —— Ngưng Khí phá không —— Ý Thiên! Phá Không Kiếm! Phá...! Phá...! Phá...!

Lực lượng Đấu Hoàng đỉnh phong gấp hai lần, cộng thêm đấu kỹ cấp cao Chu Tước, Đấu Khí hóa kiếm nện về hướng Hạ Hậu Thuần.

-Thật là đấu kỹ lợi hại!

Hạ Hậu Thuần khen ngợi, đối mặt với chiêu đấu kỹ này cũng rất cẩn thận, biểu lộ ngưng trọng còn thủ quyết phi động, Đấu Khí quanh thân trong nháy mắt ngưng tụ thành hình, hóa thành một Đại điều bốn cánh

ngheh đón Phá Không Kiếm của Lý Dật. Hai luồng Đấu Khí huyền hình đều kéo theo tàn ảnh dày đặc không ngừng tương giao, ánh sáng chiếu rọi nửa bầu trời. Ầm ầm ầm.... Thanh âm giống như tiếng sấm, làm lòng người kinh hãi.

Nếu chỉ bàn về lực lượng đơn thuần, thực lực của Lý Dật bây giờ cũng không kém một Đấu Tôn cường giả bao nhiêu, còn Hạ Hậu Thuần căn bản không có ý đồ giết chết Lý Dật, hiển nhiên cũng sẽ không sử dụng lực lượng của không gian pháp tắc, như vậy, chiêu đấu kỹ đối oanh này lại cân sức ngang tài.

Người đứng xem chỉ nhìn thấy Hạ Hậu Thuần không sử dụng lực lượng của không gian pháp tắc, lại không biết Đấu Khí của Lý Dật trải qua cường hóa của Thiên Khôn Địa Càn Châu cường đại đến cỡ nào. Ngay cả Bách Phái cũng nghĩ không thông, một Đấu Hoàng tại sao có thể chống lại đấu kỹ cấp Chu Tước của một Đấu Tôn !

-Thống khoái! Lại đấu thân pháp!

Một chiêu bất phân thắng bại, Lý Dật hào khí vượt mây, hét lớn một tiếng, thân hình đột biến, giống như quỷ mị, hóa thành đạo đạo tàn ảnh, đánh tới hướng Hạ Hậu Thuần.

Vân Bộ thêm Thanh Vân Thủ, tổ hợp cận chiến đặc ý nhất của Lý Dật!

-Tốt!

Hạ Hậu Thuần cũng khí phách bừng bừng, đáp lại:

-Đấu kỹ thân pháp, Lăng Ba Bộ!

Đấu kỹ thân pháp này của Hạ Hậu Thuần ngược lại không quỷ mị giống như Lý Dật, tay áo bông bành như sóng nước chập chờn, không hề có cảm giác quỷ dị, ngược lại có phần khiến người ta vui vẻ.

-Khá lắm, đấu kỹ thân pháp Lăng Ba Bộ!

Lý Dật cũng khen một câu, nếu bàn về tính thực dụng, Vân Bộ không hề thua kém Lăng Ba Bộ, nhưng luận về đẹp mắt, Vân Bộ và Lăng Ba Bộ cách nhau xa. Cũng may Lý Dật là người truy cầu thực dụng chứ không phải truy cầu hoa lệ!

Loại so đấu thân pháp này, cho dù hao tổn Đấu Khí tương đối ít, tình cảnh lại đặc sắc hơn so đấu đấu kỹ Đấu Khí vô số lần. Mọi người vốn còn chú ý tới cuộc chiến giữa Tiểu Tuyết và Bắc Trác, lần này lại hoàn toàn bị Lý Dật và Hạ Hậu Thuần thu hút. Mọi người không khỏi thán phục, nếu người trên không trung đối lại là mình, không biết có thể chống đỡ được ba chiêu của đối thủ hay không?

Song phương càng đánh càng nhanh, hai đạo tàn ảnh tập trung tại một chỗ, hình thành một vòng xoáy, dĩ nhiên không nhìn ra thân hình. Bên ngoài vòng xoáy, từng vầng sáng Đấu Khí lập loè, giống như tinh vân trên bầu trời đêm, vô cùng đẹp mắt!

Đột nhiên, vầng sáng lóe lên, vòng xoáy ầm ầm nổ tung, hai đạo nhân ảnh lập tức tách ra, trôi nổi giữa không trung.

Lý Dật và Hạ Hậu Thuần đối mặt thật lâu, không có ai ra tay nữa. Hai người lơ lửng giữa không trung, trời lại tối đen, không nhìn ra được biểu lộ trên mặt hai người, càng không rõ hai người vì sao đột nhiên dừng tay.

Một lúc lâu, mới nghe Hạ Hậu Thuần cất cao giọng nói:

-Cô cô, thỉnh cầu chuyển lời cho gia phụ, Hạ Hậu Thuần đã không còn là đứa trẻ rồi.

Nói xong, thân hình khẽ động, đã biến thành một chấm đen nhỏ phía chân trời.

Biến cố đột ngột này khiến mọi người trợn mắt há hốc mồm, Thượng Quan Hình Nhi càng nghiêm nghị không ngừng hét lên:

-Thuần nhi! Thuần nhi. .

Đáng tiếc Đấu Tôn cường giả thân pháp mau lẹ, trong nháy mắt đã biến mất không thấy tăm hơi.

Kỳ thật, Lý Dật chỉ nói với Hạ Hạo Thuần một câu. Hắn nói:

-Chuyện người muốn làm, không có ai có thể ngăn cản người!

Nhìn thấy Hạ Hạo Thuần biến mất, Lý Dật nhẹ giường đấu cánh, lơ lửng trên đầu đám người Bắc Đấu tông, lạnh lùng nói:

-Còn ai muốn khiêu chiến với bản thiếu gia?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hóa Ma Đại Pháp

Q.6 - Chương 93: Hóa Ma Đại Pháp

Hạ Hạo Thuần rời khỏi, Bắc Đấu tông và tứ đại gia tộc hoàn toàn tan vỡ. Đừng nói khiêu chiến với Lý Dật, ngay cả nhìn thẳng Lý Dật cũng cần dũng khí lớn lao.

-Âm mưu quỷ kế của người rất tốt, Lý Dật, thật sự tưởng rằng bốn hoàng sợ người sao?

Lúc này, với tư cách nhân vật đại diện cho Bắc Đấu tông, cho dù trong lòng Phong Hoàng Hải Hâm ó không có phần thắng, cũng không thể không ra mặt.

Lúc này, bên Bắc Đấu tông, ngoại trừ Hải Hâm, xác thực cũng không có người nào có thực lực chống lại Lý Dật .

Lý Dật khinh thường liếc nhìn Hải Hâm, khoe miệng để lộ ra một nụ cười. Mấy tháng trước, lần đầu gặp Hải Hâm tại Nạp Gia sơn mạch, vị Phong Hoàng đại nhân này vẫn là tồn tại mình không dám ngược nhìn. Lúc này không phải là lúc đó, lúc này ánh mắt nhìn Phong Hoàng đã hoàn toàn thay đổi.

Hải Hâm khiêu chiến mình, khiến Lý Dật nhớ tới hai chữ: Không xứng!

Chỉ có điều, hôm nay nhất định phải giết chết Hải Hâm! Giết một nhân vật đại diện như Hải Hâm, tuyệt đối là một đòn đả kích trí mạng đối với sĩ khí Bắc Đẩu tông.

Che dấu sát ý dày đặc, Lý Dật cười nói:

-Phong Hoàng đại nhân một trong thất hoàng của Thiên Phong, làm sao có thể sợ một tên tiểu tử hậu bối như ta chứ. Chỉ có điều, từ bắt đầu từ hôm nay, người se biết sợ ta.

Kỳ thật Lý Dật càng muốn nói là, từ hôm nay trở đi, người không thể sợ hãi, bởi vì người chết thì không biết sợ.

Đấu cánh Lưu Ly mở ra, Hải Hâm đi đến trước mặt Lý Dật, cục diện hầu như không cách nào lật bàn khiến sắc mặt Phong Hoàng đại nhân tái nhợt, từ trong kẽ răng thốt ra hai chữ:

-Kiêu ngạo!

Sau đó một gió đoàn Đấu Khí lóe ra màu xanh biếc của ngọc lưu ly cấp tốc bành trướng. Thiên địa linh khí hội tụ về phía gió đoàn, năng lượng không ngừng tăng vọt mang theo cuồng phong khiến cho mọi thứ trong phạm vi vài trăm mét bay tán loạn, thậm chí sớm đã bị phá hủy trong đối chọi Đấu Khí bị nhắc lên hoàn toàn, lộ ra thổ địa sa mạc. Núi Bắc Đẩu phong cảnh hữu tình lúc này lại giống hệt đại mạc cát vàng.

-Chu Tước cấp cao, Phong Cuồng Lan!

Chiêu đấu kỹ Chu Tước cấp cao “Phong Cuồng Lan” này, dĩ nhiên mơ hồ có khí tượng đấu kỹ Bạch Hổ, khí thế kinh thiên động địa tuy không phải dị tượng thiên địa, nhưng khí thế mãnh liệt khiến mọi thứ bay tán loạn khiến Lý Dật cũng hơi kinh hãi.

Hắn cũng chỉ hơi kinh hãi, có được lực lượng Đấu Hoàng đỉnh phong gấp hai Lý Dật biết rất rõ mình có thể chống đỡ năng lượng bộc phát này. Thánh hệ Đấu Khí hộ thể, Nam Minh Lưu Hỏa đốt ra một lối đi, Lý Dật không lùi mà tiến tới, ngang nhiên nhào vào trung tâm vòng xoáy gió đoàn.

-Muốn chết!

Hải Hâm thật sự không nghĩ rằng Lý Dật lại liều mạng như vậy, thủ quyết khê động, tất cả năng lượng đột nhiên co lại, đoàn gió bão mà Lý Dật đang đứng ở giữa nhanh chóng co rút lại, hình thành một gió đoàn thô bạo hình dáng con quay. Luồng năng lượng cực hạn này giống như sóng lớn điên cuồng, bao phủ Lý Dật trong nháy mắt.

Trên mặt Hải Hâm lộ ra vẻ đắc ý không thể tin được, không có bất kỳ một cường giả dưới Đấu Tôn nào bị cuốn vào trung tâm gió đoàn này, còn có thể sống bước ra ngoài.

-Phong Hoàng các hạ, chỉ có chút năng lực này sao?

Giữa trung tâm gió đoàn, bỗng nhiên truyền ra âm thanh mỉa mai của Lý Dật, ngữ khí khinh thường này, hoàn toàn không phải giả vờ. Sau đó một màn khiến Hải Hâm hoảng sợ đã xảy ra! Đoàn gió đoàn ẩn chứa năng lượng vô cùng dồi dào, chậm rãi dừng lại xoay tròn, sau đó trên con quay vỡ ra một khe hở, Lý Dật từ trong cái khe hở nhàn nhã chui ra. Trong tay quỹ dị vẽ mấy chỉ quyết, mấy đạo Đấu Khí tơ nhện thoát ra, bao vây đoàn Đấu Khí gió đoàn.

Nhìn thấy Lý Dật đùa bỡn đấu kỹ sở trường nhất của mình, sắc mặt Hải Hâm biến đổi cực kỳ đặc sắc.

-Trả lại cho người, Phong Hoàng các hạ!

Thủ quyết Lý Dật khê động, Đấu Khí tơ nhện khống chế gió đoàn cản trở về hướng Hải Hâm. Chiêu thức này cũng là Lý Dật linh quang vừa hiện, từ Hồi Phong Chương hóa ra , lực lượng tăng vọt, khiến Lý Dật điều

khiến Đấu Khí công kích của mình càng chính xác, mấy đạo Đấu Khí tơ nhện cũng đủ để khống chế lực công kích của một Đấu Hoàng cường giả.

Nếu Lý Dật chỉ đơn thuần đánh nát gió đoàn Đấu Khí của mình, Hải Hâm còn không đến mức kinh ngạc, nhưng tràng diện quỷ dị đùa bỡn năng lượng công kích của đối phương giống như chơi đồ chơi như vậy, lại khiến Phong Hoàng đại nhân nhất thời trợn mắt há hốc mồm.

Gió đoàn Đấu Khí cản ngược trở lại, trong ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị của Lý Dật tinh quang lóe lên, một đạo Âm Dương Thần Lô mượn yểm hộ của gió đoàn, lặng yên nện về hướng Hải Hâm.

Khi Hải Hâm đánh nát Đấu Khí gió đoàn, cảm nhận được lực lượng kinh khủng bức bách đến tận cùng phía sau gió đoàn thì đã quá muộn. Phong thuần chưa kết thành hình, Âm Dương Thần Lô nổ vang ầm ầm trước ngực, Hậu Hải Hâm hoảng sợ nhìn thấy trên lồng ngực của mình xuất hiện một hố đen. Nếu đầu của hắn có thể cúi xuống một chút, có thể nhìn thấy tình cảnh sau lưng thông qua hố đen.

Ầm....

Đấu cánh Lưu Ly bỗng nhiên biến mất, thân thể Hải Hâm nặng nề nện xuống mặt đất.

-Có di ngôn gì, mau nói ra đi!

Lý Dật từ từ hạ xuống, chân phải dẫm nát gương mặt Hải Hâm cười mỉm, bộ dạng cực giống Ác Ma.

-Lý Dật, ngươi là đồ ma quỷ!

Đây là câu nói cuối cùng của Phong Hoàng Hải Hâm uy danh hiển hách. Sau đó đầu lâu và linh hồn chi lực của hắn đồng thời biến thành mảnh vỡ dưới chân Lý Dật .

Tứ đại trưởng lão Bắc Đẩu tông rời khỏi, Tam Hoàng phản bội, Hạ Hạo Thuần quý dị mất tích mặc dù đều có quan hệ đến Lý Dật, nhưng còn chưa đủ để chứng minh thực lực của Lý Dật. Nhưng sự thật trước mắt lại khiến cho mọi người, kể cả Đẩu Thần điện, hoàng thất, thậm chí là người trong Lý Minh đều hít một ngụm lạnh khí. Một lần hành động giết chết Phong Hoàng Hải Hâm một trong thất hoàng Thiên Phong, loại thực lực này, cho dù là một Đẩu Tôn cường giả chỉ sợ cũng sẽ không làm được gọn gàng như Lý Dật.

Chẳng lẽ di ngôn của Hải Hâm là thật, Lý Dật thật sự là Ác Ma?

Không cho mọi người lấy lại tinh thần từ cái chết của Phong Hoàng Hải Hâm, giữa không trung xẹt qua một đạo hào quang hoa mắt giống như tia chớp rồi biến mất, đón lấy một bóng người nặng nề ngã xuống đất, may mắn thế nào lại rơi xuống bên cạnh thi thể của Hải Hâm.

Người này dĩ nhiên là Bắc Trác! Chỉ có điều chuyện này cũng không có gì bất ngờ, hoặc là Bắc Trác hoặc là con ma thú kia, tóm lại là một trong hai.

Toàn thân Bắc Trác bao phủ một tầng đấu khí màu ngà sữa mỏng manh, ngực loang lỗ vết máu, vẻ mặt trắng bệch, tình trạng xem ra cũng không tốt hơn Phong Hoàng Hải Hâm bao nhiêu.

Sau một lát, Tiểu Tuyết cũng trở xuống trên mặt đất, dựa vào người Lý Dật, khuôn mặt trắng trẻo tựa hồ áp vào bờ vai Lý Dật.

-Lão gia hỏa này thật lợi hại, thiếu chút nữa đánh không lại hẳn!

Tiểu Tuyết thở gấp liên tục, khí tức nồng nặc khiến Lý Dật cảm thấy khó nhin.

Lý Dật thân mật vỗ vỗ đầu Tiểu Tuyết:

-Thế này không phải đánh thắng rồi sao! Tốt lắm, đợi xong chuyện, lát nữa Lý Dật ca ca sẽ chơi với người!

Người ta giúp mình đánh bại một Đấu Tôn cường giả, hi sinh một chút nhan sắc cũng không sao.

-Tiểu Tuyết mệt rồi, muốn nghỉ ngơi một lát, người làm xong rồi đến tìm ta!

-Được. A, đợi đã, Tiểu Tuyết, người... người không được ngủ!

-Lý Dật ca ca, Tiểu Tuyết đã rất nhiều ngày rồi không được ngủ!

Lúc trước Lý Dật không biết, nhưng từ khi Tuyết Lan hiện thân đến núi Bắc Đấu, Tiểu Tuyết xác thực chưa có ngủ. Vấn đề là, Tiểu Tuyết muốn ngủ, vấn đề rất nghiêm trọng!

-Tiểu Tuyết, người thật sự không thể ngủ!

-Biết rồi, ta chỉ nghỉ ngơi một lát, sẽ không ngủ đâu.

Tiểu Tuyết muội muội người ta vẫn chờ Lý Dật ca ca làm xong việc rồi cùng chơi với nàng, vẻ mặt mập mờ, ngay cả người bên ngoài cũng nhìn ra được, mặc dù cũng không rõ ma thú này rút cuộc có quan hệ như thế nào với Lý Dật.

Lý Dật còn muốn nhắc nhở vài câu, nhưng tình cảnh quỷ dị trước mặt khiến cho hắn không quản được Tiểu Tuyết.

Bắc Trác té ngã trên mặt đất, chẳng biết từ lúc nào đã ngồi dậy. Phía sau hắn, bốn người áo đen bịt mặt xếp thành một hàng, bàn tay phát ra bốn luồng Đấu Khí màu sắc khác nhau đang bao vây Bắc Trác. Bắc Trác được bao bọc trong Đấu Khí, tựa hồ đang chịu đựng cực hình gì đó, cả khuôn mặt bắt đầu vằn vẹo, gân xanh nổi lên, trở nên vô cùng dữ tợn.

Bốn người bịt mặt áo đen, hiển nhiên cũng không phải là người của dòng họ Bắc Đấu, bọn chúng tới đây từ lúc nào? Với cảm giác nhạy cảm của Lý Dật, không ngờ cũng không cảm nhận được bọn họ đã đến, người như vậy, trừ phi là ma quỷ!

Trên người bốn hắc y nhân này phát ra khí tức xác thực cũng nồng nặc quý khí, loại cảm giác âm hàn này giống như đến từ A Tỳ địa ngục!

Chỉ có điều việc này không trọng yếu, quan trọng là bốn người này muốn làm gì?

Sau một lát sững sờ, Lý Dật liền đánh ra một đạo Đấu Khí sắc bén đến cực điểm về hướng Bắc Trác. Cảm nhận được công kích của Lý Dật, đôi mắt Bắc Trác bỗng nhiên co rút lại, sau đó trên mặt hiện ra một nụ cười vô cùng quý dị.

-Quá muộn rồi, Lý Dật!

Bắc Trác cười lạnh, quanh người hiện ra một luồng Đấu Khí màu đen.

Lý Dật lần này kinh ngạc tới cực điểm, Thiên Ma Đấu Khí của Bắc Trác trong nháy mắt không ngờ biến thành Đấu Khí ám thuộc tính, chuyện gì vừa xảy ra thế này? Càng làm Lý Dật phiền muộn hơn là, luồng Đấu Khí màu đen này trong nháy mắt đã ăn mòn sạch sẽ luồng Đấu Khí của mình tấn công về hướng Bắc Trác, hơn nữa tràn ngập về phía mình với tốc độ cực nhanh.

Lý Dật liên tục lùi lại mấy chục thước, đến tận cửa ra vào Bắc Đấu cấm địa. Luồng Đấu Khí màu đen này tựa hồ cũng không có ý tứ tiếp tục tiến sát, mà lui trở về.

-Bách điện chủ, chuyện gì thế này?

Lý Dật hỏi Bách Phái, nếu như ngay cả lão quái vật này cũng không hiểu chuyện gì, thì mình làm sao hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Sắc mặt Bách Phái cũng tương đối âm trầm, tựa hồ bốn hắc y nhân này còn làm hẩn lo lắng hơn Bắc Đấu tông:

-Người đến bất thiện, nếu bản điện không nhìn lầm, loại bí kỹ âm tà này có lẽ tên là “Hóa ma đại pháp!”

-Hóa ma đại pháp? Rất lợi hại sao?

-Lợi hại hay không, phải xem dùng trên người nào!

-Dùng trên người Bắc lão quỷ thì sao!

-Hóa ma đại pháp, bản điện cũng chỉ nghe thấy chứ chưa bao giờ tận mắt nhìn thấy. Người bị Hóa ma đại pháp luyện hóa, thực lực sẽ tiến nhanh mấy tinh, thậm chí sẽ đột phá tấn cấp. Nhưng phải trả giá cao là, bất luận tu luyện Đấu Khí gì, đều không ngoại lệ chuyển hóa thành Đấu Khí ám thuộc tính. Chủ yếu hơn là, sau khi bị Hóa ma đại pháp luyện hóa, trong lòng người này sẽ có ma niệm, có một nửa tâm trí sẽ bị người luyện hóa hãm khống chế.

Bị người khác khống chế một nửa tâm trí, loại chuyện này Bắc Trác cũng sẽ cam tâm? Chỉ có điều nhìn Bắc Trác, tựa hồ cũng không ý phản kháng, ngược lại cực kỳ đặc ý. Lý Dật có chút kinh ngạc, chỉ có điều suy nghĩ một chút cũng bình thường trở lại. Bắc Đấu tông đã đến thời khắc sống chết trước mắt, nếu đổi lại là Lý Dật trong tình huống này, chỉ sợ cũng không chút do dự lựa chọn đề thăng thực lực, tiêu diệt địch nhân rồi nói sau.

Tăng lên mấy tinh, vậy thì thế nào? Trừ phi sau khi Bắc Trác bị Hóa ma đại pháp luyện hóa tấn thăng đến cấp bậc Đấu Thánh, nếu không đêm nay muốn lật bàn, chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy!

-Bách điện chủ, người nên xuất thủ!

Bách điện chủ khẽ gật đầu, hắn đương nhiên cũng không muốn nhìn thấy thực lực của Bắc Trác tăng vọt sau khi luyện hóa thành công.

Tiến lên trước hai bước, thánh hệ Đấu Khí trắng noãn trong bàn tay Bách Phái nháy mắt sôi trào, ngưng tụ thành long hình, xoay quanh trước người một vòng, thành linh một tiếng rống ngâm, nhào tới hướng Bắc Trác vẫn còn trong quá trình luyện hóa.

Một kích toàn lực của Đấu Tôn cường giả, hơn nữa còn là Thánh hệ Đấu Khí có tác dụng khắc chế tự nhiên với Đấu Khí ám thuộc tính không có ai hoài nghi một chiêu này của Bách Phái sẽ trực tiếp thu hoạch tính mạng của Bắc Trác.

Nhưng, ngay lúc Đấu Khí hình rồng bắn ra mấy mét, một người, hoặc nói đúng hơn là một con dơi vắt ngang phía trước Đấu Khí, sau đó luồng Đấu Khí hình rồng tan rã trong nháy mắt.

-Bách điện chủ, ra tay như vậy tựa hồ có chút làm mất mặt thân phận của người.

Âm thanh của con dơi kia giống như tới từ địa ngục, làm cho người ta sờn hết cả gai ốc.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nguy Cơ Chưa Từng Có

Q.6 - Chương 94: Nguy Cơ Chưa Từng Có

Chỗ khùng bố của con dơi, không phải là hấn im ắng đánh tan Đấu Khí của Bách Phái, mà là một cường giả có thể chống lại Đấu Tôn, mọi người ở đây đều không biết lai lịch của hấn!

Lúc này cường giả tụ tập tại Bắc Đấu cấm địa, không có người nào không phải nhân vật đứng đầu các thế lực của Thiên Phong đế quốc. Với kiến thức kinh nghiệm của những nhân vật này, cho dù người này là cường giả của mấy quốc gia phụ cận, tuyệt đối cũng không có bất cứ người nào không biết lai lịch của hấn.

Tựa hồ chỉ có một người ngoại lệ, đó chính là Bắc Trác.

Nhìn thấy con dơi hiện thân, Bắc Trác lộ vẻ sầu thảm, lạnh lùng nói:

-Thiên lão quỷ, vẫn là người thẳng, để ta giết những người đó, Bắc Đấu tông sau này sẽ là Mị Ảnh ma tông của người!

Mị Ảnh Ma Tông? Tông phái quỷ dị này, đám người Bách Phái, Cung Đỉnh Thiên cũng từng nghe nói, chẳng qua Mị Ảnh Ma Tông làm việc cực kỳ quỷ dị, tựa hồ tận lực duy trì một khoảng cách với thế lực của Đấu Thần điện và hoàng thất. Bởi vì mọi người cũng chỉ biết đến tên gọi của Mị Ảnh ma tông, tình huống cụ thể thậm chí ngay cả tông chủ Mị Ảnh ma tông là thần thánh phương nào cũng không rõ lắm.

“Con dơi” tưởng mạo xấu đến mức tận cùng, âm trầm đến mức tận cùng tựa hồ căn bản không hề chú ý đến lời nói của Bắc Trác :

-Một Bắc Đấu tông nhỏ bé đáng cho bản tôn để mắt sao? Chỉ có điều người yên tâm, bản tôn sẽ không để Bắc Đấu tông bị diệt vong. Bắc Trác, sau này người còn phải làm con rối hoàng đế của Thiên Phong đế quốc cho bản tôn.

-Khẩu khí của các hạ thật lớn, xem ra Mị Ảnh Ma Tông cuối cùng cũng không nhìn được phải lộ diện rồi. Vị các hạ này, có thể thông báo tính danh của mình?

Bách Phái trầm giọng nói.

-Có cần như vậy không? Sau này các người chết rồi, có biết bản tôn là ai cũng có ý nghĩa gì.

Kẻ dám “ra vẻ” trước mặt Bách Phái hoặc là kẻ điên, hoặc là có thực lực chỉ ít là Đấu Tôn cường giả . Chắc chắn, “con dơi” này thuộc về vế sau.

Lúc này những người có tâm tình phức tạp nhất , chắc chắn là những người trong tứ đại gia tộc Bắc Đấu tông. Vận mệnh bọn họ sắp bị diệt lại gặp chuyển cơ, nhưng Mị Ảnh Ma tông này, tựa hồ cũng không tốt đẹp gì.

Trong lúc nói chuyện, Bắc Trác đã bị “Hóa ma đại pháp” luyện hóa hoàn tất, đứng thẳng dậy. Một luồng Đấu Khí màu đen dày đặc không ngừng

lượn lơ quanh người Bắc Trắc, làm cho người ta cảm giác quý dị hít thở không thông.

Tình thế đột nhiên thay đổi! Cho dù là Tiểu Tuyết còn năng lực chiến đấu, nhưng dường như “Con dơi” đã nhắm vào Bách Phái, giờ phút này Tứ đại Đấu Tôn trên trận mới là mấu chốt, mỗi bên hai vị Đấu Tôn tựa hồ cũng không có phần thắng quá lớn.

Tâm niệm Lý Dật vừa động, Xà tôn giả liền đoạt lời nói trước:

-Người kia, ít nhất có thực lực Đấu Tôn chín tinh, tiểu tử, chạy trốn đi, Bách Phái không phải là đối thủ của hắn!

Lý Dật không nghĩ tới Xà tôn giả lại kêu hắn chạy trốn, vấn đề là, cho dù có thể chạy trốn thành công, Lý Hàn sẽ làm thế nào, Lý Minh vất vả khổ cực tạo dựng lên phải làm sao bây giờ! Chủ yếu nhất là, còn có mỹ nữ Cung Vô Song, hắn thật sự không có lý do chạy trốn!

-Sư phụ, có lầm hay không, chưa đánh đã bỏ chạy, đây cũng không phải tính cách của ta!

-Đợi đến lúc đánh nhau mới bỏ chạy chỉ sợ không có cơ hội.

Xà tôn giả ngược lại không hề cảm thấy hổ thẹn, nói ra đạo lý hiển nhiên.

-Chẳng lẽ không có cách gì sao? Ví dụ như lão nhân gia người cho ta mượn toàn bộ Đấu Khí....

-Tiểu tử thôi, người còn muốn làm bản tôn rơi vào giấc ngủ say sao. Hơn nữa, cho dù ta đem Đấu Khí cho người mượn, cũng không cách nào khiến người tăng lên tới cảnh giới Đấu Tôn, chẳng qua chỉ đề thăng lực lượng đơn thuần. Cho nên, tiểu tử, tốt nhất là chạy trốn đi!

Nói đi, nói lại vẫn là chạy trốn. Lý Dật oán hận nói:

-Thần binh siêu phẩm không phải có thể khiêu chiến vượt cấp sao? Xem ra phải ép lão tử ra Phá Thiên kiếm rồi!

-Vậy thì chỉ có thể thử một lần, chỉ có điều, hẳn là một Đấu Tôn cường giả, trên người chỉ sợ cũng có không ít át chủ bài, phần thắng của người cũng không lớn. Hơn nữa sử dụng Phá Thiên kiếm hậu hoạn vô cùng, trừ phi người giết sạch toàn bộ những người trước mặt, nếu không chưa đến ba ngày, Thiên Phong đế quốc chính là thiên đường của Đấu Tôn, Đấu Thánh cường giả!

-Lão quỷ ý tứ của người, cũng chỉ có thể chạy trốn thôi!

Lý Dật vô cùng phiền muộn, mắng lão quỷ.

-Đúng, chạy trốn!

Ngữ khí của Xà tôn giả rất kiên định, không hề có chút thương lượng.

Nhưng lần này, Lý Dật không nghe đề nghị từ Xà tôn giả, trận chiến đêm nay thật sự vô cùng quan trọng, nếu như mỗi lần gặp phải thời khắc mấu chốt đều bỏ chạy, sau này còn thể nào lăn lộn trong thế giới cường giả vi tôn của Đấu Thần Đại lục. Nếu như trải qua nhiều nguy nan như vậy vẫn không chết, xem ra ông trời cũng sẽ không khiến mình phải bỏ mạng ở đây. Huống hồ, Lý Dật cũng biết về Mị Ảnh Ma tông này một chút, bọn chúng tựa hồ cũng không lợi hại như vậy.

Khi Lý Dật đang thương lượng với Xà tôn giả, Bách Phái và “Con dơi” đã giao thủ. Hai đại Đấu Tôn vừa lên chính là đối chọi của pháp tắc không gian, Đấu Khí khổng chế không gian sản sinh ra sóng động không gian kịch liệt, lực lượng khủng khiếp này khiến mọi người không khỏi thối lui, nhượng xuất ra một khu đất trống mấy trăm thước.

Người duy nhất không rời khỏi, mà tựa vào một thân cây nghỉ ngơi là Tiểu Tuyết. Dường như bị xao động của hai đại Đấu Tôn đánh nhau đánh

thức, Tiểu Tuyết mở to mắt, quanh thân hiển nhiên tràn ngập một luồng Đấu Khí phòng ngự che chắn. Tiểu Tuyết liếc nhìn chung quanh, sau đó đưa ánh mắt tập trung trên người Lý Dật.

-Tiểu tử, để mạng lại cho ta!

Trong mắt Tiểu Tuyết sát cơ sôi trào, thân hình bỗng nhiên khẽ động, đã xuất hiện trước mặt Lý Dật, sau đó một luồng Đấu Khí hùng hậu đến mức tận cùng tựa như sóng cồn ngập trời vọt tới.

Mẹ kiếp, Tuyết Lân! Tiểu Tuyết người chơi ta rồi!

Lúc này, Tiểu Tuyết rõ ràng bị Tuyết Lân chiếm cứ thân thể. Tuyết Lân tựa hồ cũng biết hiện tại lực linh hồn của Tiểu Tuyết đã vượt qua chính mình, cho nên trước khi Tiểu Tuyết tỉnh lại, nàng phải giết chết Lý Dật, vì vậy vừa ra tay đã dốc sức liều mạng.

Một kích liều mạng của một Đấu Tôn, cho dù Lý Dật có Thiên Khôn Địa Càn Châu trợ giúp, cũng không thể bình yên vô sự ngênh tiếp. Cảm thấy Lý Dật đang đối mặt với áp lực quá lớn, trong dung giới một luồng lực lượng đồng dạng cực đại tuôn ra.

Xà tôn giả biết rõ, nếu không ra tay, đồ đệ của hắn chỉ sợ sẽ phải bỏ mạng ở đây.

Lực trùng kích cực đại của hai luồng Đấu Khí khiến không gian cũng chấn động một hồi, Lý Dật có thể chống đỡ được một kích này, hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Tuyết Lân. Giữa lúc ngây người, lại nghe tên “Con dơi” áo đen hét lên một tiếng:

-Tiểu tử kia không thể chết được!

Trước khi Tuyết Lân phát ra đạo Đấu Khí thứ hai, Bắc Trác và Thiên Sát Địa Sát hầu như đồng thời xuất hiện trước mặt Lý Dật.

Tình cảnh lúc này lập tức trở nên quỷ dị, Lý Dật cũng không thèm nghĩ tại sao tên “Con dơi” áo đen lại không muốn mình chết, thừa dịp Bắc

Trác và hai tên nam nhân cao lớn không biết ở đâu xuất hiện ngăn cản trước mặt của mình, Lý Dật hét lớn một tiếng với đám người Lý Hàn, cha con Cung thị:

-Đi!

Cơ hội trôi qua tức thì, đám người Lý Hàn, cha con Cung thị nghe được tiếng hét lớn của Lý Dật, lập tức kịp phản ứng, một hồi hò hét phóng xuống chân núi Bắc Đẩu, Hải Hâm đã chết, nhân số bên Bắc Đẩu tông lúc này mặc dù còn nhiều, nhưng thật sự không có mấy cường giả, bị đám người Lý Dật, Lý Hàn, cha con Cung thị đột ngột xông tới, lập tức tránh ra một lối đi.

Đám người này bị nhốt cả đêm, lại trải qua biến cố thay đổi rất nhanh, lúc này có cơ hội chạy trốn, cả đám đều giống như ác lang tiến vào bầy cừu, đấu kỹ Đấu Khí liên tục nện vào về hướng đám người dày đặc.

Bắc Đẩu cấm địa lập tức lâm vào tình cảnh vô cùng hỗn loạn, đối chọi của các loại Đấu Khí chiếu rọi cả bầu trời đêm, tiếng bạo liệt, tiếng kêu gào không dứt bên tai. Mùi máu tươi quen thuộc khiến huyết mạch Lý Dật sôi sục, Âm Kim Luân khát máu điên cuồng, luân ảnh lập loè, tuôn ra đoàn đoàn huyết vụ.

Thời gian duy trì hỗn chiến không quá lâu, khi đám người Lý Dật xông lên mở đường máu, khiến tộc nhân Bắc Đẩu không có ai dám tiến lên khiêu chiến, bỗng nhiên một vầng sáng hoa mắt khiến bên trong Bắc Đẩu cấm địa mấy dặm bày ra tình cảnh vô cùng quỷ dị. Trong vầng sáng lấp lánh, một cổ hấp lực cực lớn đột nhiên xuất hiện, khiến tất cả cường giả còn đang giao đấu không thể không dừng lại, cố gắng chống lại này luồng hấp lực vô hình này. Tất cả những thứ có thể di động trên mặt đất, thảo diệp, hòn đá, thi thể, thậm chí vài cọng cây cối đều bị nhổ tung. Những vật này bị hút đến giữa không trung, cấp tốc xoay tròn, sau đó bị nghiền thành bụi phấn, hòa nhập vào trong vầng sáng.

-Đấu kỹ Bạch Hổ, Vạn Ma Cuồng Bạo!

Con dơi áo đen đặt mình trong trung tâm vầng sáng chỉ quyết khẽ động, cả người tựa hồ biến mất, hòa nhập vào bên trong vầng sáng, sau đó dị sắc quang hoa đột nhiên hóa thành một đầu thú dài mấy chục thước, nện tới hướng Bách Phái.

Về mặt Bách Phái vô cùng ngưng trọng, lúc này cũng không có thời gian nhàn rỗi, thủ quyết cấp tốc thay đổi, không gian vốn vô hình bắt đầu chấn động kịch liệt xung quanh cơ thể, hình thành một phòng ngự hình tròn. Thánh hệ Đấu Khí trắng noãn từ khắp người tản phát ra, không ngừng gia tăng không gian phòng ngự.

Vầng sáng dị sắc hình thú trong nháy mắt nuốt trọn toàn bộ không gian phòng ngự của Bách Phái, nhưng muốn “Tiêu hóa” không gian phòng ngự này, tựa hồ cũng không phải chuyện dễ dàng. Có thể nói trên trận lúc này là đối chọi giữa phòng ngự mạnh nhất và công kích mạnh nhất, dư âm trùng kích còn lại như từng đợt sóng gợn không ngừng khuếch tán ra bốn phía, từng trận Đấu Khí gió lốc, cuốn sạch toàn bộ chiến trường.

Cho dù là cường giả Đấu Hoàng đỉnh phong như Lý Dật cũng phải toàn lực dùng xuất Đấu Khí phòng ngự đối với dư âm trùng kích mà chiêu đấu kỹ Bạch Hổ đó mang lại.

Đột nhiên, vầng sáng dị sắc hình thú trong nháy mắt bành trướng, thân hình vốn cao mấy chục thước của nó, giờ phút này hầu như che kín nửa bầu trời. Giống như một khí cầu, bị thổi tới cực hạn, sau đó trước mắt tất cả mọi người, vầng sáng như khí cầu bạo liệt mạnh mẽ. Trong nháy mắt bạo liệt, cường quang huyễn bạch hiện lên, tất cả mọi người bất giác nhắm mắt lại. Còn trên mặt đất, mảnh vỡ vầng sáng rơi khắp nơi giống như những ánh lửa lổm đổm.

Cường quang tiêu tán, khi mở mắt ra, Lý Dật phát hiện giữa không trung lại có thêm bốn thân ảnh. Bốn thân ảnh này không có đấu cánh, cũng không biết lực lượng gì có thể khiến bọn hắn lơ lửng giữa không trung. Từ bàn tay bốn thân ảnh phát ra bốn luồng Đấu Khí màu sắc khác nhau, bao vây lấy Bách Phái.

-Hóa ma!

Bốn người này, không phải là bốn hắc ý nhân quỷ dị sử dụng Hóa ma đại pháp với Bắc Trắc sao!

Xem ra, Bách Phái vẫn không thể nào chống đỡ được đấu kỹ Bạch Hồ của con dơi áo đen, dưới sự trọng thương bị bốn Hắc y nhân thừa cơ ra tay, thi triển Hóa ma đại pháp! Được rồi, Tiểu Tuyết biến thành Tuyết Lâm, Bách Phái sau khi bị Hóa ma đại pháp luyện hóa, tâm trí bị khống chế sẽ chuyển sang đối phó với mình hữu ban đầu. Tứ đại Đấu Tôn hiện tại toàn bộ là địch không phải bạn.

Lý Dật vừa lạc quan vừa cuồng vọng, giờ phút này cũng có chút hối hận không nghe lời Xà tôn giả, sớm chạy trốn từ trước.

-Dật nhi, xem ra cha con chúng ta hôm nay phải bỏ mạng ở nơi này rồi

Lý Hàn lộ vẻ sâu thẳm, biểu lộ nhìn Lý Dật vừa nhu tình lại có chút cổ quái.

-Hài nhi liên lụy phụ thân rồi!

Lý Dật cũng không có cách nào che dấu sự ảm đạm. Lý Hàn nói không sai, trận này nguy cơ chưa từng có, tỷ lệ bỏ mạng ít nhất cao trên chín thành. Đấu Thần Đại lục, thế giới cường giả vì tôn này quả nhiên không đơn giản như mình nghĩ, tất cả mọi chuyện lúc trước đều quá thuận lợi. Thuận lợi đến mức khiến Lý Dật khó tránh khỏi lòng tự tin bành trướng, tự cho mình đã có vốn liếng đặt chân trên thế giới này.

-Phụ thân cũng không trách con, tất cả những gì con làm cũng là vì Lý gia. Bất kể nói thế nào, Vạn Triều Lý gia coi như đã phong quang một phen. Dật nhi, nếu như đêm nay cha con chúng ta đều khó tránh khỏi vận mệnh mất mạng, có một bí mật, cha cảm thấy cũng không nên lừa gạt con nữa.

Khi Lý Hàn nói những lời này, sắc mặt trở nên cực kỳ cổ quái và phức tạp.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ma Thiên Tôn

Q.6 - Chương 95: Ma Thiên Tôn

-Bí mật? Bí mật gì?

Lý Dật cố gắng thoải mái cười nói:

-Cha, cha không nói với con, con không phải con ruột của cha chứ!

Lý Dật thuần túy chỉ vui đùa, bởi vì trong các bộ phim trên ti vi kiếp trước từng có vô số kiểu đoạn như vậy. Không ngờ.

-Dật nhi, chẳng lẽ con đã sớm biết?

Lý Hàn kinh ngạc tròn tròn mắt, biểu lộ tuyệt đối không phải giả vờ.

Lý Dật cười ngất, kiểu đoạn chết tiệt này không ngờ thật sự xảy ra với mình, hẳn không khỏi có chút thất thần, náo loạn cả buổi, không ngờ cha thật của mình lại là cha giả. Chuyện này, nói như thế nào cũng có chút lừa bịp! Lý Dật thật sự rất muốn nói cho hẳn biết, Lý Dật hiện tại cũng không phải là Lý Dật quần là áo lượt đó!

-Chuyện này rút cuộc là thế nào?

Cố gắng kiềm chế phun ra một ngụm máu tươi, Lý Dật dùng biểu tình xoắn xuýt hỏi.

-Chuyện này nói ra rất dài dòng, nhưng bây giờ không có thời gian để ta từ từ nói. Kỳ thật ta và mẹ con trên danh phận là vợ chồng, nhưng chỉ là hữu danh vô thật, trước khi mẫu thân con được gả cho Lý gia ta, nàng đã có mang rồi.

Vẻ mặt Lý Hàn buồn bã, nhớ lại thời gian ngày xưa, nhất thời lại thất thần.

-Năm đó ta mới chỉ là một Đấu Sư nhỏ bé, tu luyện được mấy chiêu đấu kỹ gia truyền của Tàng kinh các liền tự cho là có thể tung hoành thiên hạ. Ta rời Vạn Triều thành, thẳng đường tới Đấu Thần Đại lục du ngoạn, kết giao cường giả luận bàn đấu kỹ, tất cả đều thuận buồm xuôi gió, cũng chưa từng gặp qua nguy nan gì lớn. Khi đi đến một tiểu thành phía đông Đại Hạ đế quốc, ở ngoài thành ngẫu nhiên nhìn thấy một nữ tử bị bốn năm người vây công. Vi phụ đương nhiên phải ra tay rồi, ta muốn giải cứu nữ tử kia, không ngờ. . .

Nói đến đây, Lý Hàn lộ vẻ hổ thẹn.

-Chỉ có điều khi vi phụ xông lên, còn chưa dùng hết một chiêu đấu kỹ nào đã bị đánh cho thổ huyết. Thấy ta bị thương, nữ tử đó tựa hồ nổi giận, thi triển ra một chiêu đấu kỹ Chu Tước cấp cao vô cùng lợi hại, đã thương những người vây công nàng, sau đó dẫn ta vào thành. Nữ tử này đương nhiên chính là mẹ con, cũng không biết nàng trêu chọc phải thế lực lợi hại gì, trong vòng mấy tháng sau này, chúng ta cứ dặt dứ nhau trốn tránh đuổi giết. Mấy tháng sau, ta mới phát hiện thì ra mẹ con đang có mang, vì vậy động viên nàng tìm một chỗ trốn. Mẹ con lại nói, nếu như biết rõ thân phận của nàng, chỉ sợ thiên hạ không có thế lực nào dám giữ nàng lại. Vi phụ nhất thời nhiệt huyết, khoe khoang khoác lác, đưa nàng về Vạn Triều Lý gia. Gia chủ lúc đó, gia gia của con nhìn thấy cha dẫn theo một nữ tử có bầu về nhà, hiển nhiên tưởng rằng. . .Vi phụ dứt khoát đã đâm lao cũng theo lao....

Nhìn vẻ mặt buồn bã của Lý Hàn, trong lòng Lý Dật cũng có chút xúc động. Người cha giả này, vì nuôi dưỡng nhi tử của người khác, không ngờ cả đời không kết hôn, chỉ còn thiếu đem vị trí gia chủ trao cho nhi tử của người khác, việc này nói ra thật khiến người ta không thể tưởng tượng, Vạn Triều Lý gia dù gì cũng là gia tộc ngàn năm. Mặc dù Lý Hàn không nói rõ, nhưng Lý Dật cũng đoán được, Lý Hàn chỉ sợ yêu thương lão nương của mình vô cùng sâu sắc, cho nên mới làm ra loại chuyện

không thể tưởng tượng này. Nhưng bất kể nói thế nào, Lý Hàn đối xử với hần như con ruột, hoàn toàn được xưng tụng là một phụ thân hợp cách.

Cho nên Lý Dật nghe xong, vẫn dựa vào kiều đoạn của kiếp trước, lộ vẻ xúc động nói:

-Cha, bất luận người có phải là cha ruột của Lý Dật này hay không, cả đời này Lý Dật vẫn nhận người làm cha.

-Đáng tiếc cha vô năng, nếu không có mẹ con trợ giúp, chỉ sợ hiện tại nhiều nhất cũng chỉ tấn cấp Đấu Vương. Dật nhi, trước lúc mẹ con ra đi, ngoại trừ giao cho con cuốn công pháp, còn để lại cho con vật này làm tín vật nhận người thân sau này. Chỉ có điều, hiện tại xem ra không cần dùng nữa!

Lý Hàn lấy từ trong dung giới ra một miếng Linh Lung Ngọc, Linh Lung Ngọc màu xanh sẫm lóe lên ánh sáng ôn hòa, vừa nhìn cũng biết không phải vật bình thường. Lý Dật nhận lấy nói:

-Bất kể có dùng hay không, Dật nhi nhét vào trong dung giới trước.

-Cha, mẹ con rút cuộc là người thế nào?

-Vi phụ cũng không rõ lắm, có lẽ là một thế lực rất lớn ở trung bộ Đấu Thần Đại lục, địa vị của mẹ con trong thế lực này tựa hồ cũng không thấp, nhưng vì chuyện gì đó, lại bị thế lực này đuổi giết. Ta chỉ biết có vậy, mẹ con không muốn ta biết quá nhiều, nàng nói nếu ta biết càng nhiều sẽ bị chết càng nhanh. Vi phụ nghĩ, đây cũng là nguyên nhân sau này nàng rời khỏi Vạn Triều, có lẽ nàng không muốn liên lụy Lý gia chúng ta!

Lý Hàn đã ôm ý niệm sẽ chết trong đầu, cho nên cũng không giấu diếm chuyện này với đám người cha con Cung thị. Cha con Cung thị cũng xem như không nghe thấy, ánh mắt vẫn tập trung trên người Bắc Trắc, Thiên Sát Địa Sát và Bách Phái đang bị luyện hóa.

Với thiên chất Lục giai ma thú đặc thù của Tuyết Lâm, một mình chiến đấu với Bắc Trác đương nhiên không có vấn đề, nhưng thêm hai huynh đệ Thiên Sát Địa Sát, nhất thời cũng khó phân thắng bại. Dù thế nào Tuyết Lâm muốn giết Lý Dật, đầu tiên cũng phải cân nhắc tính mạng của mình, chỗ đối phương còn có một Đấu Tôn cường giả lược trận. Công kích mấy chiêu, nhìn thấy ý đồ của mình vô vọng thực hiện, Tuyết Lâm oán hận nói với Lý Dật :

-Nếu hôm nay người không chết, sớm muộn có một ngày bản tôn sẽ phanh thây xé xác người!

Nói xong nhảy ra vòng chiến, cấp tốc rời đi.

Lúc này Bắc Trác cũng được hoàn tất luyện hóa, vẻ mặt dờ dẩn trở xuống mặt đất, tinh thần hoảng hốt đối diện mọi người.

-Tiếp theo đến lượt ai? Cung Đỉnh Thiên, người làm tấm gương cho mọi người đi!

Trong mắt con dơi áo đen lấp lánh tinh quang, tập trung trên người Cung Đỉnh Thiên.

Đáng tiếc tấm gương Cung Đỉnh Thiên lại không cách nào khiến con dơi áo đen thoả mãn:

-Hừ, trăm thà thịt nát xương tan, cũng không muốn sống người không ra người quỷ không ra quỷ!

-Vậy thì thịt nát xương tan đi!

Con dơi áo đen tiện tay tung ra mấy đạo Đấu Khí tơ nhện bay vút tới, không gian xung quanh cơ thể Cung Đỉnh Thiên một hồi xao động, lực vặn vẹo của không gian trong nháy mắt đánh nát Đấu Khí phòng ngự do Cung Đỉnh Thiên kết xuất, sau đó Cung Đỉnh Thiên dưới áp lực cực đại, thân thể bị uốn éo giống như một chiếc bánh quai chèo.

-Long vệ Ảnh vệ, liều mạng cho ta!

Nhìn thấy Cung Đỉnh Thiên gặp nguy, Đại hoàng tử Cung Bốn hét lên, dẫn đầu xông tới.

-Đại hoàng tử, đi!

Lý Dật không muốn hấn chịu chết, kéo Cung Bốn lại, triển khai đấu cánh, đồng thời ý niệm khê động, Mị Ảnh khôi lỗi Thôn Thiên thú xuất hiện sau lưng, theo điều khiển ý niệm của Lý Dật, liều mạng nhào tới con dơi áo đen. Bại cục đã định, nếu không muốn bị Hóa ma đại pháp luyện hóa, tốt nhất là chạy trốn. Liều mạng tung ra lá bài tẩy có thể sử dụng cuối cùng, Lý Dật mang theo Cung Bốn, cùng Lý Hàn bay lên trời, cấp tốc bay về chân núi Bắc Đẩu.

-Muốn đi!

Con dơi áo đen hét lớn một tiếng:

-Thiên Sát Địa Sát đi theo cho ta, nơi đây giao cho Mị Ảnh Tứ Sát! Tứ Sát, luyện hóa tất cả đám người ở đây cho ta, giữ bọn chúng lại còn hữu dụng!

Con dơi áo đen tung ra một đạo Đấu Khí nện lên người Thôn Thiên thú, hấn vốn tưởng rằng một kích này chắc chắn đánh nát bầy Thôn Thiên thú, nào biết được Thôn Thiên thú lúc này đã Đấu Hoàng đỉnh phong, lại có thiên phú dị bẩm của ma thú, càng bởi vì không có ý thức của mình, hung hãn vô cùng, tuy bị Đấu Khí nện vào, ngũ tạng đều tổn hại, vẫn liều mạng há to miệng tiếp tục lao đến con dơi áo đen.

-Muốn nuốt bản tôn, người có khẩu vị tốt như vậy sao?

Thân thể con dơi áo đen cấp tốc xoay tròn, Đấu Khí lượn lờ quanh người hình thành một chùy hình, sau đó trực tiếp chui vào trong miệng Thôn Thiên thú. Một giây sau, con dơi áo đen dĩ nhiên mang theo một thân máu tươi cùng thịt nát từ thân thể Thôn Thiên thú chui ra, Thôn Thiên thú tựa hồ mất đi một nửa thân thể đột nhiên bạo liệt, vô số sự vật không

cách nào tiêu hóa từ trong không gian quỷ dị bên trong thân thể Thôn Thiên thú rơi ra.

Giống như một tia chớp xẹt qua đầu Lý Dật, sau đó hoàn toàn đoạn tuyệt với ý thức của Thôn Thiên thú.

Lấy hi sinh của Thôn Thiên thú làm cái giá phải trả cho thời gian quý giá, bọn người Lý Dật đã bay vút được vài dặm. Nhưng đối thủ là một Đấu Tôn, khoảng cách này, thật sự vẫn chưa được xem là khoảng cách an toàn. Ba bóng đen phía chân trời dùng tốc độ cực nhanh lao tới gần ba người, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, chỉ vài phút nữa bọn họ sẽ bị đuổi kịp.

-Cha, cha dẫn Đại hoàng tử quay về Đế đô!

Lý Dật ném Cung Bồn về phía Lý Hàn, thân hình dừng lại, lơ lửng giữa không trung.

-Dật nhi, để cha ngăn cản, con và Đại hoàng tử đi trước!

-Hài nhi tự có cách thoát thân, đi mau, nếu chậm sẽ không còn kịp nữa!

Lúc này thật sự không phải lúc trình diễn tình cảm cha con, Lý Dật thuận miệng nói dối. Lý Hàn hơi chút do dự, liền nghĩ đến các loại át chủ bài của đứa con mình, không tranh luận nữa, mang theo Cung Bồn bay nhanh rời khỏi.

Có mà quỷ cách, thực lực của con dơi áo đen này vượt qua mình quá nhiều, hơn nữa vừa nhìn đã biết kinh nghiệm thực chiến cũng phong phú đến cực hạn. Lý Dật thật ra có hai con át chủ bài, nhưng cho dù mượn Đấu Khí của Xà tôn giả và thần uy của Phá Thiên kiếm, Lý Dật cũng không hoàn toàn nắm chắc có thể bình yên thoát thân hay không.

Điều duy nhất có thể khiến Lý Dật thoáng yên tâm là, con dơi áo đen này tựa hồ không muốn mình chết, bằng không đã không kêu Bắc Trác và Thiên Sát Địa Sát gì đó ngăn cản Tuyết Lân.

Chỉ chớp mắt, con dơi áo đen và Thiên Sát Địa Sát đã bay tới trước mặt.

-Tiểu tử này ta để đổi phỏ, các người đuổi theo hai người kia, không nên giết chết, mang về luyện hóa. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, công kích của Vân Xuất đế quốc đã bắt đầu rồi, giữ lại những người này, còn hữu dụng!

Thiên Sát Địa Sát đáp ứng một tiếng, tiếp tục đuổi theo hướng Lý Hàn, Cung Bồn. Giữa không trung, cũng chỉ còn lại Lý Dật và con dơi áo đen mặt đối mặt.

-Lão đầu, người tên gì?

Dù đánh không thắng, Lý Dật ngược lại tỏ ra buông lỏng thoải mái, ôm cánh tay liếc nhìn con dơi áo đen, nhẹ nhàng hỏi.

-Bản tôn tên gì người không xứng để biết, người có thể gọi ta là Ma Thiên Tôn. Lý Dật, người quả nhiên có can đảm, lòng can đảm không sợ trời không sợ đất này rất giống mẹ người.

-Mẹ ta?

Lý Dật cả kinh hỏi lại:

-Người biết mẹ ta?

-Há lại chỉ có quen biết, hừ hừ, Lý Dật, có phải người cảm thấy ta rất xấu hay không?

Vấn đề không hiểu đương nhiên phải hỏi, Lý Dật không nhịn được nặn ra một nụ cười:

-Phải nói thân hình rất sáng tạo, cũng rất có sức tưởng tượng, lão nương nhà người nhất định là trao thân cho u linh rồi.

-Đây đều là quà do mẹ người ban tặng!

Ma Thiên Tôn quát chói tai, giọng nói lại càng vô hạn thâm lương.

-Lão ma quỷ, người gây ra động tĩnh lớn như vậy, không phải vì muốn báo thù chứ!

-Không có động tĩnh lớn như vậy, làm sao có thể dẫn xuất loạn thế thiên ma người!

Ma Thiên Tôn vừa nói vừa tung ra một luồng Đấu Khí vô hình về hướng Lý Dật. Cảm nhận luồng Đấu Khí này cũng không có ý hại mình, Lý Dật ngược lại không động đậy.

-Đã tu luyện tới Thiên ma tam biến? Hừ, không tệ, còn trẻ như vậy mà đã tu luyện tới đệ tam biến, xem như người cũng có thiên phú dị bẩm. Còn có bốn hệ Đấu Khí. Cứ tốc độ này, chỉ sợ không bao lâu nữa, ngay cả bản tôn cũng không phải đối thủ của người. Đáng tiếc vẫn quá muộn, để người rơi vào trong tay của ta!

-Người muốn thế nào?

-Dẫn người tới một chỗ!

-Nếu ta không đáp ứng thì sao?

-Người có quyền lựa chọn sao?

-Đánh rồi người sẽ biết!

-Ha ha ha, ha ha ha!

Ma Tôn Giả bỗng nhiên ngửa mặt lên trời cười ha hả, tiếng cười quỷ dị làm cho da đầu người ta run lên.

-Đấu Hoàng đỉnh phong, người cho rằng thật sự rất rất giỏi, ở Thiên Phong đế quốc có lẽ cũng có thể hoành hành khắp nơi, nhưng phóng nhãn khắp Đấu Thần Đại lục, cho dù là bản tôn, nhiều khi cũng phải kẹp đuôi đi đường, muốn động thủ với ta, người còn chưa đủ tư cách!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Át Chủ Bài Cuối Cùng

Q.6 - Chương 96: Át Chủ Bài Cuối Cùng

Lý Dật vẫn nói:

-Có đủ hay không phải đánh qua mới biết được!

Sau một hồi nói chuyện, Lý Dật dĩ nhiên đã biết, Ma Thiên Tôn có lẽ đã tìm hiểu rất kỹ về mình, quan trọng nhất là, mình tựa hồ còn có tác dụng gì quan trọng, cho nên Ma Thiên Tôn không muốn giết hẳn.

Như vậy là có vốn liếng liều mạng rồi!

Lý Dật lật tay, Âm Kim Luân xuất hiện trên tay hắn. Sau khi hấp thu đầy đủ máu của tộc nhân Bắc Đẩu, thanh thần binh cửu phẩm này tỏa ra những ánh sáng âm u màu đỏ sậm, theo dòng Đấu Khí Lý Dật rót vào, một luồng khí tức cuồng bạo lập tức sôi trào.

-Thần binh cửu phẩm, hừ, thứ này mặc dù cũng được xem là đồ hiếm thấy, nhưng đáng tiếc vẫn không có cách nào khiêu chiến siêu cấp. Nếu người có thần binh siêu phẩm, có lẽ còn có thể chiến đấu với bản tôn.

Siêu phẩm thần binh thật ra cũng không phải không có, chỉ có điều còn chưa tới lúc dùng. Lý Dật không trả lời, rót Đấu Khí vào đến mức tận cùng, khí tức cuồng bạo của Âm Kim Luân cũng càng lúc càng mãnh liệt.

-Đi!

Cùng với tiếng quát của Lý Dật, Âm Kim Luân phát ra tiếng xé gió xoẹt xoẹt, tốc độ xoáy tròn trong nháy mắt bành trướng mấy chục lần, bay về hướng Ma Thiên Tôn.

Tựa như cùng lúc, mượn yểm hộ của Âm Kim Luân, một đạo Đấu Khí Nam Minh Lưu Hỏa với tốc độ quỷ dị cũng bay về hướng Ma Thiên Tôn.

-Chỉ dựa vào hai chiêu này, tiểu tử ngươi cũng quá coi thường thực lực của Đấu Tôn cường giả rồi đấy!

Ma Thiên Tôn không hề di chuyển, bình thản vẽ mấy chỉ quyết, trong lòng bàn tay hiện lên một Đấu Khí hộ thuẫn màu tím chớp động. Âm Kim Luân và Nam Minh Lưu Hỏa lần lượt nện lên Đấu Khí hộ thuẫn màu tím, luồng năng lượng cực đại lại bị hóa giải vô thanh vô tức.

-Lá chắn Tử Viêm của bản tôn, chưa có kẻ nào dưới Đấu Tôn có thể công phá được!

Ma Thiên Tôn ngạo nghễ nói.

-Phàm là chuyện gì cũng có ngoại lệ! Xem chiêu này của ta.

Lý Dật mỉm cười, bộ pháp quỷ dị, thủ quyết không ngừng biến ảo. Thật ra cũng không phải Lý Dật đang bày Đồ Long trận Khốn Long trận gì đó, đối phó với cường giả có kinh nghiệm thực chiến phong phú như Ma Thiên Tôn, cho dù trận pháp bố thành, nhất định cũng bị nhìn thấu. Nhưng Lý Dật vẫn cố ý làm ra vẻ huyền bí, chú ý đồ thật sự lại là....

-Sư phụ, cho ta mượn chút Đấu Khí của ngươi để đối phó với tên cuồng ngạo này!

-Sư phụ ngươi bây giờ chỉ là một tàn hồn, đối phó với Đấu Hoàng cường giả còn tạm được, cấp bậc Đấu Tôn của tên này không thấp. Ta kêu ngươi chạy trốn ngươi lại không chạy, tiểu tử, hiện tại đến lúc ngươi phải nếm mùi đau khổ rồi.

-Ta căn bản không có cơ hội chạy trốn, lão ma quỷ này rõ ràng đến đây vì đồ nhi. Sư phụ đừng khiếm tốn nữa, nhớ năm đó ngài cũng là Đấu

Thánh, à không, là Đấu Thần! Lạc đà gầy còn hơn ngựa béo, đánh một tên Đấu Tôn còn không phải chuyện dễ dàng.

Lý Dật cũng không biết Xà tôn giả rút cuộc có thực lực như thế nào, hẳn nói vậy chỉ để lấy lòng mà thôi.

-Đừng nói nhảm, những ngày nay người tẩm bổ Thiên Ma Đấu Khí cho ta, bản tôn ngược lại khôi phục rất tốt, phá Tử Viêm lá chắn của hắc thật ra không phải chuyện khó.

Không biết bị tâng bốc, Xà tôn giả lương thiện phát hiện, cuối cùng đáp ứng Lý Dật.

-Tốt lắm, ta đánh nghi binh, người chủ công!

Lý Dật kết thúc công tác chuẩn bị dài dòng, tư thế cổ quái phát ra một luồng Đấu Khí lôi thuộc tính, lôi quang lóe lên đầy trời lập tức tràn ngập giữa hai người, vô cùng đẹp mắt, nhưng uy lực. . . . Ma Thiên Tôn nhú mày, đối với loại đấu kỹ rác rưởi chỉ được vẽ hoa mỹ này, hẳn hoàn toàn không có hứng thú mở miệng châm biếm, vẽ mặt thoải mái thao túng lá chắn Tử Viêm.

Nhưng một giây sau, Ma Thiên Tôn đã không còn thoải mái được nữa. Cùng với lôi quang tiêu tán trước lá chắn Tử Viêm, một luồng áp lực cực đại giống như đào núi lấp biển bất ngờ xuất hiện, tiến tới với tư thế hủy diệt tất cả.

Ầm, ầm, ầm...

Một loạt tiếng bạo phá vang lên, lá chắn Tử Viêm nhanh chóng thu nhỏ hình thể, cuối cùng ầm ầm nứt ra. Nếu không phải Ma Thiên Tôn có kinh nghiệm vô cùng phong phú, trong nháy mắt kết xuất một đạo Đấu Khí phòng ngự thì sợ rằng luồng Đấu Khí quỷ dị đã khiến hắc chịu tổn thất không nhỏ.

Nhưng vẫn chưa xong, luồng Đấu Khí quý dị mặc dù đã nổ tan trước Đấu Khí phòng ngự mà Tử Viêm Lôi và Ma Thiên Tôn vội vàng kết xuất ra nhưng cuối cùng năng lượng đã hao hết. Không khí chung quanh đột nhiên kịch liệt tăng lên, hỏa nguyên tố trong thiên địa linh khí điên cuồng hội tụ, khiến mây bụi cây khô bỗng nhiên bốc cháy.

Trên bầu trời tối đen, bỗng nhiên hào quang đỏ sậm lập loè khắp nơi, ngay sau đó vô số đạo hỏa diễm bốc cháy rừng rực xoay tròn, hội tụ thành hình giữa không trung .

Thiên Địa dị tượng, đấu kỹ Bạch Hổ!

Sau khi Lý Dật đánh ra một chiêu biến địa thần lôi nghi binh, đấu kỹ Bạch Hổ “Lưu Hỏa Liệt” liền lặng lẽ tụ lực, Ma Thiên Tôn toàn lực chống lại công kích Đấu Khí của Xà tôn giả, căn bản không chú ý tới Lý Dật đang chuẩn bị đại lễ gì cho hắn.

Đến lúc Ma Thiên Tôn ý thức được đấu kỹ Bạch Hổ, Lưu Hỏa đầy trời dĩ nhiên đã biến thành khí thể đốt trời diệt địa, từ bốn phương tám hướng đập tới. Trong tình huống dốc hết tinh thần chuẩn bị, chiêu này của Lý Dật cũng không phải là đấu kỹ Bạch Hổ mạnh nhất, đối với cường giả Đấu Tôn như Ma Thiên Tôn mà nói, cũng chỉ chế tạo ra một chút phiền toái nhỏ mà thôi.

Nhưng tình huống lúc này hoàn toàn khác, sau khi Ma Thiên Tôn hóa giải một luồng Đấu Khí có thực lực không hề thua kém mình, bản thân hắn cũng cần một thời gian để lưu chuyển Đấu Khí, cho dù thời gian này rất ngắn. Lý Dật chính là bắt được sơ hở này, sử dụng đấu kỹ Bạch Hổ, ý đồ đánh bại Ma Thiên Tôn trong một lần hành động.

Lưu Hỏa vô cùng nện về hướng Ma Thiên Tôn hầu như không có bất kỳ Đấu Khí phòng ngự nào, trong hỏa diễm bao trùm, không nhìn ra biểu lộ và tình huống hiện tại của Ma Thiên Tôn như thế nào, nhưng nhất định là không tốt. Vì Lý Dật nghe thấy một tiếng thét rất thảm thiết, một tiếng thét khiến những người có thiện lương không thể nào chịu đựng được.

Nhưng đối với Ma Thiên Tôn, Lý Dật căn bản không có một tia thiện lương nào cả. Hắn càng làm Liệt Hỏa thiêu đốt mạnh mẽ hơn.

Bỗng nhiên không gian ba động, Nam Minh Lưu Hỏa đang bao vây người Ma Tôn giống như bị một bàn tay cực lớn xoa nắn, bắt đầu vận vẹo hỗn loạn. Ma Thiên Tôn ở trong vòng vây của Nam Minh Lưu Hỏa, tình nguyện không sử dụng Đấu Khí kết xuất phòng ngự, mà chịu đựng thiêu đốt của Liệt Hỏa, chính là vì sử dụng không gian pháp tắc, đột phá sự bao vây của đấu kỹ Bạch Hổ. Vì hắn biết rõ, loại đấu kỹ Bạch Hổ có thể khiến Thiên Địa dị tượng này, một khi bị bao vây bên trong, cho dù có thể dựa vào Đấu Khí phòng ngự chống lại, nhưng Đấu Khí cũng sẽ tiêu hao cực lớn.

Mặc dù trên cơ bản Mị Ảnh Ma Tôn đã nằm trong tay toàn bộ thế cục, nhưng ai có thể đảm bảo sẽ không có biến cố gì xảy ra. Cho nên tình nguyện cho Lưu Hỏa thiêu đốt, Ma Thiên Tôn cũng muốn Đấu Khí không chế không gian, đột phá vòng vây của Lưu Hỏa đầy trời!

Mặc dù cái giá phải trả cho việc khinh thường một Đấu Hoàng như Lý Dật lại vô cùng nghiêm trọng. Tất cả lông tóc trên người Ma Thiên Tôn râu ria đều bị thiêu thành tro tàn. Bộ áo bào màu đen rộng thùng thình cũng biến thành nửa trạng thái dịch, chảy xuôi theo người Ma Thiên Tôn, thân thể khô gầy của hắn lúc này thoát nhìn không giống như con dơi, mà như một con chuột bị nhổ sạch lông.

Chỉ có điều đối mặt với bộ dạng này của Ma Thiên Tôn, Lý Dật thật sự cười không nổi, bởi vì hắn nhìn ra được, mặc dù dáng vẻ của Ma Thiên Tôn rất chật vật, nhưng thực lực lại không bị hao tổn bao nhiêu. Còn Đấu Khí của hắn khi sử dụng đấu kỹ này lại tổn hao hơn Ma Thiên Tôn rất nhiều, từ phương diện này mà nói, người chịu tổn thất cuối cùng vẫn là Lý Dật.

-Lý Dật, người giỏi lắm, lúc trước đúng là ta đã sai lầm, hiện tại ta thừa nhận người có tư cách khiêu chiến với ta!

Ma Thiên Tôn nghiêng răng nghiêng lợi nói, trong giọng nói dĩ nhiên hiện ra một luồng sát ý.

Cảm nhận được sát ý của Ma Thiên Tôn, trong lòng Lý Dật cũng thấy rung mình, lúc trước bản thân hắn chiếm được một chút tiện nghi, chẳng qua bởi vì Ma Thiên Tôn không muốn giết hắn. Nếu như đối phương dốc sức liều mạng, chỉ sợ mình còn không có cơ hội sử dụng đấu kỹ Bạch Hổ.

-Tiếp theo, người sẽ thừa nhận ta có tư cách giết chết người!

Ngoài miệng Lý Dật vẫn tỏ ra không hề yếu ớt.

-Kiêu ngạo! Chỉ có điều người không có cơ hội đó, đem thi thể của người về, cũng có thể khôi phục địa vị của bản tôn trong tông môn. Thứ không biết chết sống, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, đừng trách bản tôn không khách khí.

-Nói như vậy bản thiếu gia chết chắc rồi!

-Từ lúc người ám hại ta thì giờ chết của người cũng đã bắt đầu.

-Nếu đã như vậy, ta ngược lại rất hứng thú muốn biết, tông môn của người rốt cuộc là môn phái nào, lẽ nào người không phải tông chủ của Mị Ảnh ma tông sao?

Mặc dù Mị Ảnh Ma Tông rất quý dị, nhưng nhìn thế nào cũng không phải thế lực khủng bố đặc biệt, có Đấu Tôn cường giả như Ma Thiên Tôn đã là chọc trời rồi. Nhưng nghe ngữ khí của hắn, tựa hồ lại chỉ có địa vị nhất định nào đấy trong tông môn.

-Nếu người đã muốn chết, bản tôn cũng không có gì giấu diếm. Mị Ảnh Ma Tông chính là tông phái sau khi bản tôn đến Thiên Phong đế quốc tùy ý thành lập, thân phận thật sự của bản tôn là hộ tông sứ giả của Thiên Ma Tông, chủ quản Hình đường. Tiểu tử người đã bao giờ nghe nói đến Thiên Ma Tông chưa!

Thiên Ma Tông là môn phái đứng đầu trong Tứ đại Ma Tông của Đấu Thần Đại lục, mặc dù cách xa Thiên Phong đế quốc ngàn vạn dặm, nhưng đừng nói là cường giả như Lý Dật, cho dù là dân chúng bình thường, cũng không có người nào không biết Tứ đại Ma Tông. Tứ đại Ma Tông, cũng là thế lực duy nhất dám chống lại Đấu Thần điện ở Đấu Thần Đại lục, chỉ cần như vậy cũng có thể nhìn ra Tứ đại Ma Tông có uy thế như thế nào.

Lý Dật nhất thời có chút thất thần, Thiên Ma Cửu Biến mà mình tu luyện, nghe thế nào cũng không có liên quan đến Thiên Ma Tông.

-Nếu các hạ là hộ tông sứ giả của Thiên Ma Tông, tại sao lại lại ngàn dặm xa xôi đến Thiên Phong đế quốc thành lập Mị Ảnh Ma Tông gì đó?

-Chỉ cần người biết người giết mình là ai được rồi, cần gì phải nhiều lời như vậy!

Lý Dật cười nói:

-Người sai rồi, lão quỷ, ta chỉ muốn biết sau lưng người ta muốn giết người rút cuộc có thế lực như thế nào!

-Sắp chết đến nơi còn lắm lời!

Ma Thiên Tôn hiển nhiên đã mất nhẫn nại, mắt nhìn trắng dã. Hắn chậm rãi giơ cánh tay còn đầy mùi khét lẹt.

Cảm nhận được sát ý nghiêm nghị của Ma Thiên Tôn, Lý Dật cũng không suy nghĩ nhiều, ý niệm khẽ động, ánh sáng trên cổ tay lấp lánh.

-Lý Dật, đi chết đi!

Một tấm lụa Đấu Khí vô cùng cuồng bạo cùng với tiếng sấm ầm ầm đập tới, luồng Đấu Khí thanh khiết, với năng lượng cường đại đuổi giết đối thủ, loại đấu pháp lấy mạnh đánh yếu này cố nhiên không có gì sơ hở.

Nhưng sau một tiếng ngâm, vầng sáng trên cổ tay Lý Dật đại tác, Phá Thiên kiếm dưới sự điều khiển ý thức của Lý Dật, đón đỡ tấm lụa Đấu Khí đang xông tới. Bản thân Siêu phẩm thần binh đã ẩn chứa lực lượng nghịch thiên, cộng thêm Đấu Khí Lý Dật rót vào, luồng năng lượng này lại càng cường đại, trực tiếp phá hủy tấm lụa Đấu Khí, uy lực của Phá Thiên kiếm không giảm, trực tiếp lao thẳng về phía Ma Thiên Tôn.

-Siêu phẩm thần binh! Phá Thiên kiếm!

Ma Thiên Tôn cũng là người đi nhiều biết rộng, vừa nhìn thấy đã nhận ra lai lịch của siêu phẩm thần binh. Về mặt Ma Thiên Tôn kinh hãi, sử xuất Đấu Khí khổng chế không gian, liên tục lùi lại mấy bước, đồng thời kết xuất một đám Tử Viêm lá chắn trước mắt. Tựa hồ trong chớp mắt, Ma Thiên Tôn đã lùi lại mấy trăm mét.

Với thực lực hiện tại của Lý Dật, ý niệm điều khiển Phá Thiên kiếm còn chưa đạt được khoảng cách xa như vậy. Hắn âm thầm than tiếc, sử dụng Phá Thiên kiếm đã là con át chủ bài cuối cùng của mình, không thể đánh chết Ma Thiên Tôn, hậu quả này sẽ tương đối nghiêm trọng.

Phá Thiên kiếm sẽ đưa tới phiền toái vô cùng còn nói đến, hiện tại chưa suy nghĩ đến những thứ đó. Điểm chết người nhất chính là, Ma Thiên Tôn đã có phòng bị, uy lực của Phá Thiên kiếm nhất định sẽ giảm bớt đi nhiều.

-Phá Thiên kiếm, tiểu tử ngươi lại có thần binh Phá Thiên Kiếm xếp thứ chín trong danh sách thần binh, thật không thể tin được!

Ma Thiên Tôn tựa hồ không thể tin vào thứ trước mắt mình. Đối với Thiên Ma Tông, khôi phục địa vị trong tông quả thật rất quan trọng, nhưng đối mặt với sự mê hoặc của siêu phẩm thần binh, có cường giả nào có thể chống lại được!

Nhìn thấy vẻ tham lam trong mắt Ma Thiên Tôn, Lý Dật bỗng nhiên nảy ra một ý!

Cứu Binh

Q.6 - Chương 97: Cứu Binh

-Không sai, đây chính là thần binh Phá Thiên kiếm xếp thứ chín trong danh sách thần binh. Nghe nói thời kỳ viễn cổ, có một vị Đấu Thần cường giả đã từng sử dụng thanh kiếm phá thiên này. Lão quỷ, đây chính là thần binh có thể khiêu chiến vượt cấp, hiện tại người đã tin ta có thể giết chết người rồi chứ!

Sau khi chìm vào giây phút tham lam và khó tin, Ma Thiên Tôn dần dần tỉnh táo lại, đôi mắt trông mong nhìn chăm chăm vào Phá Thiên kiếm đã khôi phục lại hình dạng ban đầu, lẩm bẩm nói:

-Thiên Ma xuất thế, thần binh phụ hữu, căn nuốt cường giả, trăm tông tức loạn.

-Lão quỷ, người đang lẩm bẩm cái gì vậy?

Lý Dật ngược lại cảm thấy u mê.

-Lý Dật, đừng tưởng có một thanh siêu phẩm thần binh là có thể bảo trụ được cái mạng nhỏ của người!

Ma Thiên Tôn tựa hồ đột nhiên tỉnh táo lại, sát khí trên người bùng cháy mạnh, mấy đạo Đấu Khí tơ nhện chậm rãi từ đầu ngón tay tràn ra.

Bản thân mấy đạo Đấu Khí tơ nhện này cũng không mạnh mẽ, nhưng Lý Dật biết rõ, đây là điềm báo Ma Thiên Tôn muốn sử dụng quy tắc không gian, nếu Cung Đỉnh Thiên gặp phải chiêu này chắc chắn sẽ rách bươm.

Lý Dật không muốn rách bươm, nhưng đối với sức mạnh mang tính hủy diệt do pháp tắc không gian sinh ra, Lý Dật hiện tại vẫn chưa có thực lực để lĩnh hội và chống lại.

-Tiểu tử, người muốn hại chết bản tôn sao!

Trong đầu Lý Dật truyền ra âm thanh có chút bất đắc dĩ của Xà tôn giả, sau đó mấy đạo Đấu Khí từ trong dung giới bắn ra. Hai luồng Đấu Khí quần giao lại một chỗ, không gian giữa Lý Dật và Ma Thiên Tôn nhất thời hiện lên từng đạo sóng gợn mơ hồ, sóng động không gian kịch liệt ngay cả ánh sáng cũng bị vụn vụn, Lý Dật nhìn thấy Ma Thiên Tôn ở đối diện giống như một tấm gương biến dạng, trở nên dị thường cổ quái.

-Còn không đi mau!

Xà tôn giả hô lớn:

-Sau này ta không thể giúp người nữa, bằng không một đám tàn hồn của ta sẽ hồn phi phách tán hoàn toàn.

Lý Dật khẽ giật mình, cũng không để ý đến biến dạng cổ quái của Ma Thiên Tôn, đấu cánh mở ra, cấp tốc bay về hướng Đế đô.

Khiếp sợ của Ma Thiên Tôn lúc này đã không thể dùng ngôn ngữ hình dung. Nam Minh Lưu Hỏa thiêu đốt hấn vô cùng thâm, đó là vì bản thân hấn quá khinh địch, cũng không động sát ý; bị Phá Thiên kiếm bức lui mấy trăm mét. Đây chính là uy lực của siêu phẩm thần binh, chỉ có thể nói Lý Dật vận khí tốt mới có được món thần khí đó. Nhưng khi hấn vận dụng sức mạnh của pháp tắc không gian chuẩn bị giết chết đối phương, một Đấu Hoàng không ngờ cũng vận dụng được sức mạnh không gian, điều này còn có thiên lý gì nữa.

Càng vô lý hơn là, lý giải và khống chế của đối phương đối với pháp tắc không gian tựa hồ còn hơn xa hấn. Cản trả lại lực lượng không gian giống như một cái lồng trong suốt, vững vàng giam cầm Ma Thiên Tôn giữa không trung, trơ mắt nhìn Lý Dật hóa thành một chấm đen biến mất trên bầu trời.

Vô lý, thật sự quá vô lý. Mặc dù Ma Thiên Tôn đã hoàn toàn nắm thế cục trong tay, Lý Dật cũng không thể chạy được bao xa, nhưng cảm giác

thất bại ba lần khiến vị Đấu Tôn cường giả lập tức có một loại cảm giác phát điên!

Kỳ thật tâm tình lúc này của Lý Dật cũng không hề tốt, Thôn Thiên thú bị hủy, Ma Tôn giả cũng phế, nhưng Phá Thiên kiếm hiện thân lại không giết chết được người có kiến thức về thần binh, đây mới là phiền toái lớn nhất. Vận dụng ba át chủ bài lớn, chỉ đổi được một cơ hội chạy thoát thân, Lý Dật cũng không hài lòng với kết quả này.

Cho dù chạy trốn tới Đế đô, tình thế cũng không thể lạc quan! Đối phương hiện tại có Ma Thiên Tôn, hai nửa Đấu Tôn Bắc Trắc và Bách Phái, mặc dù trước mặt số lượng tuyệt đối này, lực lượng không hề có ý nghĩa, nhưng phải vận dụng bao nhiêu quân đội mới có thể đối phó với hai nửa Đấu Tôn! Cho dù sau khi Đế đô biết tin Cung Đỉnh Thiên đã bỏ mạng vẫn không phản bội, bốn nhánh quân đội hoàng thất khổng lồ chỉ sợ sẽ phải liều mạng, nhưng cũng không biết có thể ngăn cản hai nửa Đấu Tôn này hay không!

Kiểm Hoàng của Thiết Kiếm dong binh đoàn, Hoa Hoàng của Thiên Thần Thương Minh, Cung Vô Song của hoàng thất, trong đầu Lý Dật cấp tốc kiểm kê lực lượng hiện có. Nhưng bất luận tính toán như thế nào, đều có cảm giác như muối bỏ biển!

Lý Dật vội vàng suy nghĩ đối sách, thân hình hắn cũng không chậm chạp, gần như tăng Đấu Khí lên tới cực hạn, bay vút về hướng Đế đô. Khi nhìn thấy Đế đô đã hiện ra trước mặt, bỗng nhiên nhìn thấy xa xa có một nhánh quân đội đang từ hướng Đế đô cấp tốc bay đến!

Sau một lát, Lý Dật liền thấy rõ, dẫn đầu nhánh quân đội này chính là Cung Vô Song và Thị Huyết thân vương hoàng thất!

Tính toán cả buổi tại sao lại quên mất Thị Huyết thân vương chứ? Địa vị của Thị Huyết thân vương trong hoàng thất không thua gì Cung Đỉnh Thiên, thực lực của hắn cũng không dưới Cung Đỉnh Thiên.

-Lý Dật!

Nhìn thấy Lý Dật, Cung Vô Song vội mở đầu cánh, nhanh chóng lao đến.

-Cha ta và ca ca nàng trở về thành rồi sao?

Nhìn thấy Cung Vô Song, Lý Dật lúc này cũng không có tâm tình nói những thứ khác, mà chỉ vội vàng nghe ngóng tin tức.

-Không có, từ hôm qua khi bọn người phụ hoàng theo Đấu Thần điện đi tới núi Bắc Đấu đàm phán vẫn chưa có ai trở về thành. Thám tử hồi báo nói là xảy ra chiến đấu ở núi Bắc Đấu, ta và thúc phụ suốt đêm chinh đồn quân đội, trời vừa sáng liền ra khỏi thành. Lý Dật, núi Bắc Đấu hiện tại tình hình như thế nào rồi? Tại sao người lại ở đây!

Tình huống ở núi Bắc Đấu há chỉ một hai câu là nói được hết, Lý Dật hơi suy nghĩ, cũng không trả lời câu hỏi của Cung Vô Song, mà hạ xuống nói với Cung Vô Song và Thị Huyết thân vương:

-Lúc này tình thế nguy cấp, Thân vương điện hạ, Mị Ảnh Ma Tông hiện tại nắm thế cục trong tay, ta tin bọn chúng sẽ đến Đế đô rất nhanh. Cho nên ý của ta là, chúng ta không cần tới núi Bắc Đấu, mà ở ngoài thành Đế đô đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công là được rồi. Tình huống chi tiết, đợi lát nữa ta sẽ nói với các người.

-Mị Ảnh Ma Tông? Hừ, Ma giáo này ẩn núp nhiều năm, cuối cùng đã phát tác. Lý Dật, Cung Đỉnh Thiên có phải đã chết rồi không?

Cung Đỉnh Thiên bị vận thành bánh quai chèo rồi, về phần chết hay chưa, Lý Dật vẫn chưa dám vội kết luận, cho nên do dự nói:

-Bệ hạ bị thương, hiện tại không biết sống chết thế nào!

Hắn dừng lại một lát rồi bổ sung:

-Bách Phái điện chủ bị Mị Ảnh Ma Tông dùng Hóa Ma đại pháp khống chế tâm thần, cha ta và Đại hoàng tử bị Ma tông Thiên Sát Địa Sát đuổi

giết, tình huống bây giờ cũng không biết thế nào. Đám người Dao Hoàng lại bị vây ở núi Bắc Đẩu, hiện tại cũng lành ít dữ nhiều!

Thị Huyết thân vương cũng không ngờ tình thế lại nghiêm trọng như vậy, trên khuôn mặt âm trầm hiện lên một tia thô bạo:

-Bọn Mị Ảnh Ma Tông này, bốn vương thật sự đã xem nhẹ bọn chúng. Thừa dịp hoàng thất và Bắc Đẩu tông tranh chấp, bọn chúng ngồi làm ngư ông thủ lợi.

-Mị Ảnh Ma Tông mặc dù làm ngư ông thủ lợi, nhưng thực lực của chúng cũng không thể khinh thường, bọn chúng hiện tại nắm giữ hai Đấu Tôn Bắc Trắc, Bách Phái, bản thân tông chủ tên là Ma Thiên Tôn gì đó cũng là Đấu Tôn cường giả. Mời thân vương các hạ lấy danh nghĩa của ta, nhanh chóng phái người đi mời Kiếm Hoàng của Thiết Kiếm dong binh đoàn và Hoa Hoàng của Thiên Thần Thương Minh đến đây hiệp trợ!

-Hai chuyện này cứ giao cho Na Na và Thanh Vũ, các nàng ấy cũng tới rồi!

Cung Vô Song chen lời nói.

Lý Dật vội vàng nói chính sự, ngược lại không chú ý tới Na Na và Thanh Vũ mặc quân trang đứng phía trước đội ngũ. Bộ quân trang tìm được tạm thời này cũng không vừa người, nhưng mỹ nữ vẫn là mỹ nữ, mặc quân trang trên người ngược lại có một phong vị tư thế hiên ngang.

Nhìn thấy hai vị mỹ nữ, phiền muộn cả đêm của Lý Dật lập tức giảm bớt không ít, giang rộng hai tay lao đến.

-Ta nhớ các nàng muốn chết, Na Na, Thanh Vũ, giao cho các nàng nhiệm vụ trọng yếu, các người chia nhau đi đến tổng bộ Thiết Kiếm dong binh đoàn và Hoa Thần Thương Minh, nói Lý Dật mời bọn hãn tới hỗ trợ, có thể mang bao nhiêu cường giả đến thì cứ mang!

Tạm thời chia các nàng ra cũng tốt, đằng sau còn có Đấu Tôn cường giả này!

Thanh Vũ không có ý kiến gì, gật đầu đáp ứng. Nhưng Na Na lại nghiêng đầu nói:

-Ta không đi, loại chuyện này tùy tiện kêu binh sĩ đi là được rồi!

-Binh sĩ sao đi được? Nếu không phải nữ nhân của ta, Kiếm Hoàng và Hoa Hoàng làm sao tin tưởng tin tức là thật!

Lý Dật kiên nhẫn khích lệ.

“Nữ nhân của ta” Bốn chữ này khiến Na Na cực kỳ hưởng thụ, ánh mắt ân cần nhìn chăm chú Lý Dật trong chốc lát, dường như đang xác nhận hẳn có bị thương hay không, lúc này mới vỗ ngựa, không nói một lời chạy như bay về phía Đế đô. Thanh Vũ cũng chỉ nói “Bảo trọng!” rồi đi theo.

-Nữ nhân của người đều rất nghe lời!

Nhìn theo bóng lưng đi xa của Na Na và Thanh Vũ, Cung Vô Song ghen tuông nói.

-Cũng có người không như thế.

Lý Dật đầy ẩn ý liếc nhìn Cung Vô Song, vô sỉ cười nói:

-Nhưng không sao, ta sẽ từ từ dạy dỗ. Nói vào chuyện chính đi, nơi này cách Đế đô cũng không xa, lại là con đường nhất định phải đi qua nếu từ núi Bắc Đấu đi đến Đế đô, đóng trại ngay ở chỗ này, chuẩn bị nghênh địch!

Thị Huyết thân vương gật đầu, nhìn một vòng địa hình xung quanh, im lặng xoay người đi vào trong đội ngũ, cùng mấy tướng quân thương lượng chuyện bố trí quân đội.

Cuối cùng chỉ còn lại Lý Dật và Cung Vô Song.

-Vô Song tử tử, hộ pháp giúp ta, ta muốn khôi phục Đấu Khí!

Cả đêm tiêu hao, Đấu Khí của Lý Dật cũng sắp khô cạn, đại chiến sắp tới, việc cấp bách chính là khôi phục thực lực đến đỉnh phong.

-Ta không là gì của người, dựa vào cái gì hộ pháp cho người!

Cung Vô Song vẫn ghen tuông như trước, dáng vẻ hờn dỗi khiến Lý Dật chỉ muốn ôm nàng vào lòng.

-Nàng chính là nữ nhân không nghe lời của ta!

-Ai nói ta không nghe lời!

-Được được, xem như ta nói sai, Vô Song nghe lời nhất, nữ nhân của ta đều rất nghe lời!

-Ai là nữ nhân của người! Thối tha!

-Vừa rồi chính nàng đã thừa nhận đấy!

-Bớt lắm mồm đi, nhanh khôi phục Đấu Khí!

Để che dấu vẻ mặt ửng đỏ, Cung Vô Song quay lưng lại.

Thật là đáng yêu muốn chết, nữ nhân này cũng quá gợi cảm, trong tình thế này còn có thể chơi nhi nữ tình trường. Nếu là bình thường, Lý Dật đã sớm nhào tới dứt khoát quật ngã rồi, nhưng bây giờ. Cố nén cảm xúc dâng trào, Lý Dật tìm một bóng cây vắng vẻ, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, thu liễm tâm thần, chuyên tâm khôi phục.

Đấu Hoàng đỉnh phong, thoát nhìn tựa hồ chỉ cách Đấu Tôn cường giả một bước ngắn, nhưng một bước ngắn này lại xa như trời và đất, khiến Lý Dật vẫn dậm dũa mãi không thôi. Nếu có thể đột phá đến cấp bậc Đấu Tôn, Lý Dật tin tưởng với năng lực của mình, cho dù không thể đánh bại

Ma Thiên Tôn, ít nhất sẽ không bị đánh đến mức chạy trốn khắp nơi như chó rơi xuống nước như vậy.

Từ Đấu Hoàng đột phá đến Đấu Tôn không phải chỉ cần cố gắng là có thể thực hiện, mà cần có thiên phú và cơ duyên nhất định. Vừa khôi phục thực lực, Lý Dật còn ôm một tia tưởng tượng xa vời, hi vọng trải qua cả đêm rèn luyện có thể đột phá. Kỳ thật ngay cả bản thân Lý Dật cũng cảm thấy có chút lòng tham không đáy, mới tấn thăng Đấu Hoàng đỉnh phong đã nghĩ đến đột phá Đấu Tôn, cũng chỉ có loại người như Lý Dật mới dám nghĩ.

Đấu Khí dưới cường hóa của Thiên Khôn Địa Càn Châu, với tốc độ cực nhanh khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, trong đan điền khí hải dần dần tràn đầy, kinh mạch toàn thân sau một đêm căng thẳng cũng được thả lỏng, một luồng lực lượng vô cùng kiên định tràn ngập thế giới linh hồn của Lý Dật đích. Nhưng cũng chỉ có vậy, không phát sinh đột phá trong khát vọng bức thiết, hơn nữa cũng không hề có dấu hiệu.

Trong lòng Lý Dật bất đắc dĩ thở dài, chỉ quyết chậm rãi lay động, một luồng Thiên Ma Đấu Khí rót vào trong dung giới, tẩm bổ Đấu Khí cung cấp đầy đủ cho Xà tôn giả, Lý Dật lúc này mới kết thúc khôi phục thực lực.

-Lý Dật, ngươi đã là Đấu Hoàng đỉnh phong rồi sao?

Nhìn thấy Lý Dật chấm dứt tu luyện, Cung Vô Song lúc này mới kinh ngạc kêu lên, nhìn Lý Dật giống như nhìn quỷ.

-Chuyện này có gì kỳ quái chứ.

Lý Dật bình thản nói:

-Không thăng cấp như vậy làm sao đánh được những lão quái Bắc Đấu tông.

-Nhưng khi chúng ta mới vừa quen, người vẫn là Đấu Sư thậm chí là Đấu Giả!

Khi Lý Dật mới quen Cung Vô Song, hẳn là Đấu Giả hay Đấu Sư, Lý Dật cũng không nhớ được, nhưng vì trận đấu sinh tử với mình, Cung Vô Song lại từ Đấu Vương đỉnh phong trực tiếp tấn cấp lên Đấu Hoàng cường giả, điều này hai người đều nhớ rất rõ. Chỉ có điều khiến Cung Vô Song phiền muộn chính là, thời gian dài như vậy mà nàng chỉ thăng lên một tinh, đạt tới cảnh giới Đấu Hoàng hai tinh, đối với những người khác như vậy cũng xem như nhanh rồi.

Nhưng Lý Dật biến thái, lại trực tiếp đạt đến cảnh giới khủng bố Đấu Hoàng đỉnh phong! Ngoại trừ khiếp sợ và im lặng, Cung Vô Song cũng không có cảm tưởng nào khác.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyết Quyền Cuồng Sa

Q.6 - Chương 98: Huyết Quyền Cuồng Sa

Sau khi khôi phục thực lực đến trạng thái đỉnh phong, Lý Dật mới cảm thấy an tâm hơn một chút, ngoại trừ ba lão quái vật, hiện tại hẳn có thể liếc nhìn tất cả đối thủ bằng nửa con mắt.

Trong lúc Lý Dật tu luyện, Thị Huyết thân vương cũng không nhàn rỗi, tựa hồ tất cả quân đội trong Đế đô mà hoàng thất có thể khống chế đều được điều động, Lý Minh cũng có mấy ngàn cường giả gia nhập. Hai thế lực cộng lại cũng có mấy vạn người, số lượng chiếm ưu thế tuyệt đối, tuy nhiên khi nhìn chất lượng, Lý Dật lại phải nhíu mày, trong đội ngũ ngay cả Đấu Giả ba bốn tinh đều có.

Bọn họ tuyệt đối chỉ là vật hi sinh! Những người có dũng khí đứng ở đây, chắc chắn đều là những người không biết sợ!

Theo báo cáo của thám tử, Bắc Đấu tông và Mị Ảnh Ma Tông cũng đã tập kết, bắt đầu xuất phát về hướng Đế đô, nếu không có gì bất ngờ xảy

ra, nửa giờ nữa có thể đến chiến trường.

Lúc này Lý Dật đã cơm nước no nê, trong miệng ngậm một cọng cỏ non, chấp tay sau lưng nhàn nhã đi dạo xung quanh con đường sắp trở thành chiến trường. Thỉnh thoảng hắn lại vươn tay ra vung vẩy chỗ này mấy cái, vỗ vỗ vào hư không chỗ kia, tựa hồ như có mấy con côn trùng đáng ghét đang vẩy quanh hắn.

Bầu trời trong xanh, chẳng biết từ lúc nào dần dần u ám, mây đen nặng nề giăng khắp trên trời, tựa hồ như sắp có một trận mưa to.

Cùng với mây đen che lấp, một đội nhân mã xuất hiện bên kia con đường. Không khí trong nháy mắt ngưng đọng, tiếng áo giáp ma sát và binh khí ra khỏi vỏ không dứt bên tai, một luồng sát ý dày đặc do mấy vạn nhân mã kết thành, biến ảo thành một đám mây đen càng khiến áp lực nặng nề hơn, xâm nhập vào trong lòng mỗi người.

Lý Dật, Thị Huyết thân vương, Cung Vô Song và mấy vị tướng quân đứng trên đài cao chính giữa đội quân nhìn chăm chú vào đội ngũ càng ngày càng đến gần. Cho dù là Lý Dật, trên mặt cũng hiện lên lo lắng.

Không ngờ Ma Thiên Tôn lại để đám người Đào Hoàng Ba Lâm làm tiên phong. Cường giả bị Hóa ma đại pháp luyện hóa qua đều là tinh anh của hoàng thất, Đấu Thần điện và Lý Minh, thực lực sau khi luyện hóa đều có đề thăng trình độ khác trước. Chỉ có điều ánh mắt chờ đợi của bọn họ thể hiện, tâm trí của bọn họ đã bị Mị Ảnh Ma Tông khống chế trong tay.

Đối diện với mấy người của mình toàn thân tản ra Đấu Khí thô bạo, binh sĩ hoàng gia nhất thời cảm thấy ngạc nhiên, không biết có nên động thủ hay không. Thị Huyết thân vương cũng có chút do dự, Đào Hoàng Ba Lâm, thủ lĩnh Long vệ Thần Mộc. . . Dù sao những người này vốn đều là tinh anh của bên mình.

-Sát!

Lý Dật quát khẽ một tiếng.

Từ trên cao lệnh kỳ của Truyền lệnh binh khê động, vô số xe ngựa mang theo tiếng xé gió sắc bén trong nháy mắt chiếm cứ không gian giữa hai bên. Loại xe ngựa này do ba Đấu Sư liên thủ kích phát, lực của chiếc xe cộng thêm Đấu Khí của Đấu Sư ngưng tụ bên trong, uy lực không thua gì từng viên đạn pháo cỡ nhỏ.

Vô số đạn pháo không ngừng bạo liệt giữa cường giả đang xông lên phía trước, vô số Đấu Khí xoay tròn, kết giao với Đấu Khí phòng ngự của công kích, hình thành một tình cảnh rực rỡ vô cùng đồ sộ.

Mặc dù xe ngựa có uy lực cực lớn, nhưng đối mặt với cường giả đều là Đấu Vương, thậm chí ở trên Đấu Vương, lực sát thương lập tức trở nên hạn chế. Đương nhiên Thị Huyết thân vương cũng không trông cậy xe ngựa này có thể giành được phần thắng, luồng công kích từ xa đầu tiên, vền vền chỉ đào thải được một số kẻ yếu, đồng thời tiêu hao thực lực của cường giả. Tiếp theo mới là khảo nghiệm chân chính!

Năm mươi binh sĩ một tổ, mặc áo giáp trang bị đặc biệt, giữa áo giáp có khóa có thể vững vàng liên kết năm mươi binh sĩ này thành một thể. Một tay binh sĩ cầm lá chắn, một tay cầm trường thương, tạo thành từng phương trận, từng búa tạ sắt thép, nghênh đón kẻ công kích hung hăng xông tới.

Ầm ầm ầm

Đấu khí do năm mươi Đấu Giả liên thủ kích phát và Đấu Khí sắc bén của Đấu Vương Đấu Hoàng cường giả mãnh liệt đụng vào nhau, mảnh vỡ sắt thép mang theo huyết nhục khí quan và đầu lâu bay ra khắp nơi. Cường giả bị Mị Ảnh Ma Tông khống chế tâm thần, đã hoàn toàn không còn sợ hãi và cảm giác đau đớn, hoàn toàn biến thành những cỗ máy giết người. Đối mặt với từng đợt oanh kích của búa tạ sắt thép, Đấu Khí cứ thế nện ra.

Thảm cỏ trên chiến trường trong hai đợt oanh kích đã không còn sót lại chút gì, Đấu Khí đụng nhau xoáy lên từng trận cuồng phong, khiến cho

toàn bộ chiến trường càng thêm hỗn loạn và máu tanh.

Mùi máu tươi khiến Lý Dật hơi nhếch mũi, dưới vẻ bình tĩnh bề ngoài, huyết dịch cuồn cuộn bắt đầu khởi động. Chỉ có điều, tình cảnh huyết cuồn cuộn sa này chỉ là mở màn, chiến đấu thật sự vẫn chưa bắt đầu!

Khi Đao Hoàng Ba Lâm tiến vào chiến trường, trận chiến khai mạc mới xem như hạ màn. Quân đội hoàng thất trả cái giá gấp trăm lần, giết chết hơn mười vị cường giả, cường giả bị Hóa Ma đại pháp luyện hóa, mặc dù thực lực tăng lên, nhưng mất đi tâm trí, hoàn toàn không có giữ lại Đấu Khí oanh kích, mới là mấu chốt thất bại của bọn họ. Trong giây phút Đấu Khí tiêu hao hết, không hề có chiến thuật mà liều mạng, trước mặt số lượng tuyệt đối, lực lượng tuyệt đối trở nên không còn ý nghĩa.

Gió tanh dần dần bình ổn, trên chiến trường nhất thời lặng im, tứ chi của mấy ngàn thi thể, hoặc nói chính xác là mấy ngàn cá nhân bị nghiền nát trộn lẫn vào nhau, biến thành một tình cảnh nhìn thấy mà giật mình.

Trên khuôn mặt âm trầm của Thị Huyết thân vương cũng không thể che giấu vẻ kinh hoàng.

-Ma Thiên Tôn, ra đây chơi trò chính đi!

Thị Huyết thân vương trầm giọng nói. Thanh âm lạnh lùng khắc nghiệt cũng không lớn, nhưng truyền khắp toàn bộ chiến trường.

-Người chính là Thị Huyết thân vương, hừ, người còn chưa đủ tư cách khiêu chiến với ta!

Thân hình khô gầy của Ma Thiên Tôn xuất hiện giữa không trung, ngạo nghễ nhìn xuống toàn bộ chiến trường. Lão quái vật này tựa hồ còn có Biên Bức áo đen làm đồ dự bị, đã không phải bị Nam Minh Lưu Hỏa của Lý Dật thiêu đốt thảm hại, chẳng qua do nguyên nhân nào đó, áo đen lại bao trùm lên toàn bộ cái đầu, chỉ lộ ra hai con mắt hung hãn.

-Không đủ tư cách sao?

Thị Huyết thân vương mở đầu cánh, vọt người lơ lửng giữa không trung cách Ma Thiên Tôn trăm mét. Lôi quang màu tím lấp lánh tinh xảo vô cùng, cho thấy thực lực Đấu Hoàng đỉnh phong của Thị Huyết thân vương. Sau đó tay hần run lên, một thanh trường trượng giống như lôi điện hiện ra ánh sáng màu xanh da trời xuất hiện trong tay Thị Huyết thân vương .

-Lôi Thần chi trượng!

Khiếp sợ cực độ thiếu chút nữa khiến Ma Thiên Tôn từ giữa không trung té xuống đất.

Lôi Thần chi trượng xếp thứ mười hai trong mười chín siêu phẩm thần binh của Đấu Thần đại lục! Chỉ trong mấy canh giờ ngắn ngủi, Ma Thiên Tôn đã thấy được hai thanh siêu phẩm thần binh mà vô số cường giả cả đời cũng không thấy được. Một Thiên Phong đế quốc bé nhỏ lại có đến hai thanh siêu phẩm thần binh! Chấn động này thật sự vô cùng biến thái!

Chẳng qua không phải người nào cũng có kiến thức uyên bác như Ma Thiên Tôn, kể cả Lý Dật cũng không biết đây là Lôi Thần chi trượng xếp thứ mười hai trong danh sách thần binh!

-Biết thì tốt rồi, chịu chết đi!

-Đáng tiếc người chỉ là một Đấu Hoàng!

Ma Thiên Tôn rung động, chẳng qua cũng chỉ vì không ngờ một quốc gia như Thiên Phong đế quốc lại có đến hai thanh siêu phẩm thần binh. Còn hần thật sự không để mắt đến một Đấu Hoàng đỉnh phong!.

Một lôi cầu màu tím không lớn, phạm vi nửa mét, trong nháy mắt ngưng tụ trên bảo thạch huyết hồng trên đỉnh Lôi Thần chi trượng liền bão tố hướng về phía Ma Thiên Tôn. Tiên Thiên lôi khí điên cuồng hung hãn hần dưới thôi phát Đấu Khí của Thị Huyết thân vương, bộc phát ra khí tức có thể hủy diệt tất cả của siêu phẩm thần binh. Trong chín đại Đấu Khí

thuộc tính, bản thân Đấu Khí lõi hệ chính là lực lượng cuồng bạo. Lõi cầu màu tím lấp lánh lõi quang, lực lượng cuồng bạo càng làm cho người khác cảm thấy sợ hãi.

Cho dù hẳn là một Đấu Tôn!

Nhanh chóng kết xuất một phòng ngự không gian , trong sóng động không gian kịch liệt, Ma Thiên Tôn không ngừng biến ảo thân hình, để tránh né công kích kinh khủng của lõi cầu màu tím.

Nhưng lõi cầu màu tím lại không nện về hướng Ma Thiên Tôn, mà kéo lê một đường vòng cung quỷ dị, đập vào trong đám người tộc nhân Bắc Đấu.

Một tiếng vang âm âm vang lên, một hố sâu rộng mấy chục thước thành linh xuất hiện trên chiến trường, trong hố sâu, lõi quang u lam đang không ngừng lập lòe giữa những phần cơ thể còn sót lại.

-Bắc Đấu tông, hôm nay bốn vương nhất định phải tiêu diệt các ngươi!

Lúc này Lý Dật mới hiểu danh xưng Thị Huyết thân vương không phải kê đùa. Thực lực của Đấu Hoàng đỉnh phong cộng thêm uy lực phi phạm của siêu phẩm thần binh, ngay cả Đấu Tôn cường giả như Bắc Trác, Bách Phái cũng không thể không nhượng bộ lui binh. Thị Huyết thân vương nghiêm nghị như Chiến thần, giống hệt Âm Kim Luân trong dung giới của Lý Dật, khát máu điên cuồng! Từng quả lõi cầu màu tím có năng lượng kinh khủng nện về chỗ đám người tập trung dày đặc nhất trong địch trận! Đây không phải là chiến tranh, mà là đồ sát thuần túy!

-Kiêu ngạo! Ngươi xem bản tôn không tồn tại sao?

Ma Thiên Tôn giận dữ, ý đồ của Thị Huyết thân vương đã rất rõ ràng, hẳn muốn giết hết minh quân của Bắc Đấu tông và Mị Ảnh Ma Tông, như vậy cho dù Ma Thiên Tôn hẳn vô địch như thế nào, cũng không có khả năng dựa vào sức mình giết chết hơn vạn cường giả.

Mấy đạo Đấu Khí tơ nhện từ đầu ngón tay Ma Thiên Tôn tràn ra, lượn lờ bắn về hướng Thị Huyết thân vương.

Cảm nhận được luồng lực của sóng động không gian, Thị Huyết thân vương cấp tốc phát ra hai lôi cầu màu tím cuối cùng, thành linh quay người, trực tiếp xông về hướng Ma Thiên Tôn. Lập tức, một đạo ánh sáng màu lam chớp động, bắn về phía Cung Vô Song.

-Vô Song, tiếp trụng! Bảo vật trấn tộc Cung thị, cần phải bảo toàn!

Chỉ một câu này thôi, đột nhiên một tiếng bạo liệt, cả người Thị Huyết thân vương giống như một quả bom, nổ tung cách Ma Thiên Tôn mấy mét. Trong một khắc cuối cùng, Thị Huyết thân vương dẫn nổ tất cả Lôi Đấu Khí trong đan điền khí hải, ý đồ khiến Ma Thiên Tôn bị thương.

Chỉ có điều thân thể của Thị Huyết thân vương dù sao cũng không phải siêu phẩm thần binh, trước mặt tại lá chắn Tử Viêm của Ma Thiên Tôn, tất cả đều hóa thành hư ảo.

Từ khi Thị Huyết thân vương sử dụng Lôi Thần chi trụng đến giây phút cơ thể bạo thể cuối cùng, chỉ diễn ra trong mấy phút ngắn ngủi. Nhưng trình độ thâm trọng trong mấy phút này so với cảnh chém giết thiết huyết trước mặt lại mạnh gấp trăm lần. Minh quân Bắc Đấu tông và Mị Ảnh Ma Tông trong mấy phút này hao tổn một nửa, sĩ khí càng rơi xuống hố sâu!

Thị Huyết thân vương dữ dằn, trong một khắc lộ ra Lôi Thần chi trụng đã ôm quyết định sẽ chết, điều này khiến Lý Dật cũng cảm thấy xúc động! Quả nhiên có anh dũng, chỉ có điều Lý Dật không tán thành cách làm này, sớm biết Thị Huyết thân vương có binh khí lợi hại như vậy, nếu kết hợp với Phá Thiên kiếm của mình, nói không chừng có thể hạ được Đấu Tôn cường giả như Ma Thiên Tôn.

Hiện tại hẳn chỉ có thể đưa mắt nhìn về hướng Cung Vô Song! Lôi Thần chi trụng đã được Cung Vô Song thu thập vào trong dung giới.

Cung Vô Song có Đấu Khí hỏa thuộc tính, Lôi Thần chi trượng đối với nàng mà nói căn bản không cách nào khống chế, cho nên mặc dù thứ này tốt, Cung Vô Song vẫn thức thời cất vào trước.

-Vô Song tỷ tỷ, hiện tại không phải lúc thương tâm!

Nhìn thấy vẻ mặt âu sầu của Cung Vô Song, Lý Dật vội vàng nhắc nhở. Thị Huyết thân vương vừa chết, quân đội hoàng thất dĩ nhiên sẽ do Cung Vô Song Thiên Phong công chúa cấp bậc Đấu Hoàng này quản hạt.

-Ta không thương tâm, ta chỉ có phần nộ!

Cung Vô Song lạnh lùng nói, đôi mắt sáng như băng lãnh gắt gao nhìn chằm chằm Ma Thiên Tôn đan lơ lửng giữa không trung.

Toàn thân Ma Thiên Tôn loang lổ máu, hãn cũng bị động tác dữ dội vừa rồi của Thị Huyết thân vương làm cho giật mình mười mấy giây. Lấy lại tinh thần, Ma Thiên Tôn nhìn xuống quân đội hoàng thất trên chiến trường, sát ý sôi trào nói:

-Nhiều người thì làm được gì, tất cả đều là phế vật. Bây giờ đến phiên bản tôn đại khai sát giới!

Một Đấu Tôn muốn đại khai sát giới, đây tuyệt đối là tình cảnh máu chảy thành sông, điều này không có ai nghi ngờ, Âm Ảnh tử vong lập tức bao phủ trong lòng quân đội hoàng thất, toàn bộ đội ngũ đều không tự chủ lui về sau mấy mét.

-Lão ma đầu, ra tay với đám Đấu Vương Đấu Sư này chẳng phải sẽ làm nhục thân phận tôn quý của ngươi sao!

Lý Dật chậm rãi từ trong đội ngũ đi ra, vẻ mặt thản nhiên:

-Chi bằng ta cho ngươi một cơ hội, cho ngươi cứu vãn thể diện lúc sáng!

Đào Tiểu Vũ eBook

Dốc Sức Chiến Đấu Tam Tôn

Q.6 - Chương 99: Dốc Sức Chiến Đấu Tam Tôn

Nhìn thấy Lý Dật tràn đầy tự tin đứng ra, trong lòng Ma Thiên Tôn cũng thoáng lo âu. Có trời mới biết tại sao tên thiếu niên Đấu Hoàng cường giả này lại khiến một Đấu Tôn đỉnh phong như Ma Thiên Tôn cảm thấy sợ hãi không cách nào nói nên lời.

-Người cho rằng, một đám phế vật có thể bảo trụ cái mạng nhỏ của người sao, thứ không biết sống chết!

Ma Thiên Tôn hiển nhiên sẽ không để nỗi sợ hãi biểu hiện trên mặt.

-Người chết ở đây hôm nay đã nhiều, không cần lãng phí tính mạng nữa, Ma Thiên Tôn, ta và người đấu một ván định thắng bại, như thế nào?

-Một ván định thắng bại, nói đùa, người tưởng đây là đánh nhau của đám du côn vô lại sao? Thành thật nói cho người biết, Lý Dật, những người ở đây hôm nay hoặc là thần phục bản tôn, hoặc là chết, tuyệt đối không có con đường thứ ba. Người muốn xuất đầu tìm cái chết, bản tôn sẽ cho người toại nguyện, chỉ có điều chuyện này tựa hồ cũng không cần bản tôn động thủ.

Ma Thiên Tôn đúng là không muốn động thủ với Lý Dật, nếu bị thất bại trước mặt nhiều người như vậy thì còn thể diện gì nữa! Huống hồ, đòn tấn công của Thị Huyết thân vương mặc dù khiến Bắc Đấu tông, tứ đại gia tộc và Mị Ảnh Ma Tông tổn thất vô cùng nghiêm trọng, nhưng hai át chủ bài lớn nhất của Ma Thiên Tôn là Bắc Trác và Bách Phái lại không tổn hao gì cả.

Theo chỉ thị của Ma Thiên Tôn, Bắc Trác và Bách Phái bị Mị Ảnh Tứ Sát điều khiển ý niệm dặt tay nhau xuất hiện trước mặt Lý Dật. Hai oan gia đối đầu, lúc này lại liên thủ tác chiến, nhìn thế nào cũng làm người ta cảm thấy vô cùng quý dị.

Lão quái này thật sự gian ngoan xảo hoạt, không tự mình ra tay mà kêu hai tên tay chân cấp bậc Đấu Tôn cùng tiến lên, chuyện này cũng quá xem thường Lý Dật này rồi.

Trong lòng Lý Dật thầm mắng, nhưng cũng bất đắc dĩ, ai kêu trong tay người ta có át chủ bài chứ?

-Ma Thiên Tôn, lão quái vật không biết xấu hổ nhà người, có gan thì đấu tay đôi với lão tử, kêu hai tên tay chân người không ra người quỷ không ra quỷ ra tay thì còn bản lĩnh gì nữa!

Lý Dật chửi ầm lên, đức hạnh và du côn vô lại thật sự cũng không khác gì nhau.

-Trên thế giới này, kẻ có thể tiếp tục sống chính là bản lĩnh, Thị Huyết thân vương không có bản lĩnh sao? Nhưng hiện tại ngay cả thi thể của hắn cũng không tìm thấy, ha ha, Lý Dật, người ngàn vạn lần đừng tự bạo, thi thể của người đối với bản tôn vẫn có tác dụng lớn lao!

-Người yên tâm, gia gia ta nhất định sẽ sống lâu hơn người!

Không để hai người đấu võ mồm, Bắc Trác và Bách Phái đồng loạt xuất thủ. Đấu Khí ngũ sắc và thánh hệ Đấu Khí thánh khiết đồng thời đánh về hướng Lý Dật, hai đại Đấu Tôn đồng loạt xuất thủ, thanh thế sắc bén như thế nào, mặc dù không vận dụng lực lượng không gian, nhưng vẫn dẫn đến từng đợt không gian ba động!

Hai bên giao đấu, bất luận là Bắc Đấu tông, Mị Ảnh Ma Tông, hay là quân đội hoàng thất, Lý Minh, hầu như đồng thời phát ra thanh âm hoảng sợ:

-A.....

Ngay cả Ma Thiên Tôn cũng nhíu mày, không phải hắn lo lắng cho an nguy của Lý Dật, mà lo lắng dưới sự oanh kích của hai luồng Đấu Khí

này Lý Dật cũng sẽ có kết cục giống như Thị Huyết thân vương. Cơ thể của tiểu tử này đối với hắn mà nói vô cùng quý giá!

Ngay lúc hai Đấu Tôn cường giả đồng thời động thủ, Lý Dật bỗng nhiên triển khai hai tay, nghiêng người lên không trung, sau đó nhắm mắt lại.

Đầu hàng? Chờ chết? Tựa hồ cũng không có khả năng, vừa rồi hắn còn mạnh miệng như vậy, hơn nữa đợi Đấu Khí của hai đại Đấu Tôn nện đến lại đầu hàng tựa hồ cũng quá muộn.

-Ảo ảnh trận giáp!

Nghi hoặc của tất cả mọi người được cởi bỏ rất nhanh, theo tư thế cổ quái của Lý Dật, thiên địa linh khí trên khắp chiến trường bắt đầu rung động kịch liệt, hội tụ xung quanh Lý Dật, trong chớp mắt xung quanh cơ thể Lý Dật hình thành một bình phong che chắn hình bầu dục! Bình phong che chắn hình bầu dục này không ngừng biến ảo, thoạt nhìn tựa như một quả trứng màu xinh đẹp, bao bọc lấy Lý Dật.

Ảo ảnh trận giáp là trận pháp được ghi chép trong cuốn sách trung cấp trận pháp vô danh, cũng là trận pháp dạng phòng ngự đơn giản nhất trong cuốn sách này. Ảo ảnh trận giáp có nguyên lý không giống với trận pháp phòng ngự trong cuốn sách sơ cấp, lấy thiên địa linh khí và Đấu Khí của bản thân người thi trận kết thành khởi nguồn năng lượng ban đầu, trong quá trình hấp thu năng lượng của người công kích sẽ càng ngày càng cường đại. Cho nên mới có thể xếp vào quyển sách trung cấp, ưu điểm lớn nhất của trận pháp này là có thể như hình với bóng, mà không câu nệ ở một chỗ, đây là điều trận pháp bình thường không cách nào làm được. Hơn nữa vì Ảo ảnh trận giáp khi mới bắt đầu bày trận chỉ cung cấp phòng ngự cho người bày trận, năng lượng tích tụ dày đặc khiến trận pháp khi mới bắt đầu bày trận có thể chống cự công kích cường đại.

Đúng như trong bí tịch trận pháp vô danh đã nói, trận này chính là như hình với bóng, lấy yếu chống mạnh bảo vệ tính mạng trận pháp! Ma

Thiên Tôn nói không sai, người sống sót mới là có bản lĩnh, người chết rồi không có tư cách xưng có bản lĩnh hay không.

Đấu Khí của hai đại Đấu Tôn cường giả đều nện lên phía trên trứng màu quỷ dị, năng lượng cực lớn xoáy thành trận trận cuồng phong, khiến cho trứng màu cấp tốc xoay tròn, từng vết rạn như mạng nhện xuất hiện trên vỏ trứng. Tựa hồ lại có một đạo Đấu Khí có thể đánh nát toàn bộ.

Nhưng trước khi Bắc Trác và Bách Phái phát ra đạo Đấu Khí thứ hai, vết rạn trên vỏ trứng lại nhanh chóng khôi phục, cùng lúc đó quả trứng màu tựa hồ còn lớn hơn mấy phần, Đấu Khí lượn lơ bên ngoài càng thêm tràn đầy.

Đạo Đấu Khí thứ hai vẫn đánh ra mấy vết rạn, nhưng so với lần thứ nhất những vết rạn này không rõ lắm, hơn nữa cũng nhanh chóng khôi phục.

Màn quỷ dị này khiến tất cả mọi người ở đây đều trợn mắt há hốc mồm!

Một Đấu Hoàng không ngờ lại có thể chống đỡ được hai làn sóng Đấu Khí oanh kích của hai đại Đấu Tôn, hơn nữa tựa hồ có thể chống đỡ được nhiều hơn nữa...! Việc này nếu nói cho người khác nghe đoán chừng bọn họ cũng không tin tưởng, nhưng hiện tại màn này lại xuất hiện trước mặt mấy vị cường giả.

-Dừng tay! Dừng tay!

Tựa hồ nhìn ra biến đổi càng ngày càng lớn của quả trứng màu, Ma Thiên Tôn liên tục quát bảo ngưng lại. Với kinh nghiệm của Ma Thiên Tôn, mặc dù cũng không biết rõ Ảo ảnh trận giáp, nhưng cũng nhìn ra được, oanh kích như vậy chỉ có thể khiến quả trứng màu càng ngày càng mạnh.

-Tiếp tục đi, lão ma đầu, chi bằng người cũng lên đi!

Bên trong quả trứng màu truyền ra thanh âm trêu chọc của Lý Dật, không thấy rõ thân hình của hắn, nhưng phán đoán từ giọng nói của hắn,

ở bên trong tiểu tử này tựa hồ sống rất thoải mái.

-Đấu kỹ phòng ngự này thật sự có chút thú vị, hừ, bản tôn không tin, người có thể chống đỡ được ba Đấu Tôn!

Thì ra Ma Thiên Tôn vẫn nhìn sai, hắn cho rằng đây chẳng qua là đấu kỹ nào đó. Thân hình Ma Thiên Tôn khẽ động, cùng Bắc Trác và Bách Phái xếp thành hình tam giác bao vây quả trứng màu ở giữa, Đấu Khí trong lòng bàn tay sôi trào.

-Thật không biết xấu hổ, ba Đấu Tôn liên thủ chống lại một Đấu Hoàng, Mị Ảnh Ma Tông hôm nay thật đúng là tăng thể diện!

Thanh âm chua ngoa của Cung Vô Song nhẹ nhàng phát ra.

Thật ra Ma Thiên Tôn từ trước đến giờ chưa từng suy nghĩ đến vấn đề thể diện, đối với hắn mà nói, tiêu diệt được đối thủ mới là thành công lớn nhất. Nhưng bị một người chỉ rõ đích danh như vậy, cũng bất giác đỏ mặt, may mà có chiếc áo đen che phủ nên cũng không sợ bị người khác nhìn thấy.

-Không biết xấu hổ, không biết xấu hổ, không biết xấu hổ.

Nghe thấy người dẫn đầu lên tiếng, mấy vạn binh sĩ trăm miệng một lời cùng hét to. Ma Thiên Tôn đỏ mặt không có ai nhìn thấy, nhưng những người khác của Mị Ảnh Ma Tông lại không được may mắn như thế. Quả thật ba Đấu Tôn cường giả liên thủ chống lại một Đấu Hoàng, cũng chỉ có người không có thể diện mới làm như vậy.

Ma Thiên Tôn không phản bác gì, cũng chỉ có thể giả vờ không nghe thấy, nhìn thấy Bách Phái và Bắc Trác đã tụ lực chờ phân phó, quát lạnh một tiếng:

-Giết hắn đi!

Ba luồng Đấu Khí vô cùng cường hãn mang theo sóng động không gian kịch liệt, cùng như đồng thời nện lên phía trên quả trứng màu .

Một tiếng ầm ầm vang lên, Đấu Khí tán loạn hoàn toàn bao vây quả trứng màu, khiến mọi người không thấy rõ tình huống bên trong. Nhưng lúc này, một màn quỷ dị hơn lại xuất hiện, tại vị trí của quả trứng màu, Ma Thiên Tôn, Bách Phái, Bắc Trác , từng đạo khí xoáy Đấu Khí đột nhiên sinh ra, kết thành một trận pháp nồng đậm năng lượng, bao phủ bốn người bên trong.

Lúc này, Ma Thiên Tôn mới phản ứng, nếu đây là trận pháp, vậy quả trứng màu mà Lý Dật kết thành chắc chắn cũng là trận pháp nào đó, chứ không phải đấu kỹ đặc thù nào đó mà hắn đã suy đoán.

Lúc này Lý Dật cũng đang bị hành hạ trong quả trứng màu. Trong lần oanh kích thứ nhất của Bách Phái và Bắc Trác đã khiến hắn phun ra một ngụm máu tươi. Ảo ảnh trận giáp mặc dù có thể phòng ngự siêu cấp, nhưng một kích toàn lực tràn đầy năng lượng của của hai đại Đấu Tôn vẫn vượt quá dự liệu của mình. May mà sau khi thu nạp hai luồng Đấu Khí về sau, ảo ảnh trận giáp cũng trở nên cường đại hơn.

Trêu chọc Ma Thiên Tôn và Bách Phái, Bắc Trác liên thủ, cũng không phải Lý Dật sinh anh hùng, hay là thí nghiệm uy lực của Ảo ảnh trận giáp, mà chỉ có thu hút bọn chúng đến cạnh mình, mới có thể nhét chúng vào phạm vi công kích của “Kim Ứng Đồ Long Trận”!

Trận pháp! Đây là át chủ bài cuối cùng của Lý Dật, một lần hành động đánh chết ba Đấu Tôn cường giả, điều này thật sự có chút không thể tưởng tượng, cũng chỉ có nhân tài như Lý Dật mới dám nghĩ, mới dám làm!

Sau khi quả trứng màu cường hóa, tiếp nhận công kích của ba Đấu Tôn cường giả liên thủ cũng không phải vấn đề gì, nhưng “Kim Ứng Đồ Long Trận” có thể đánh chết ba người thành công hay không vẫn phải xem Ma Thiên Tôn có đủ thông minh hay không. Nếu lão ma đầu này đủ thông minh, không đi công kích Đồ Long trận, Đồ Long trận cũng sẽ mất đi khởi nguồn năng lượng cường hóa, dựa vào năng lượng khởi nguồn của Đồ Long trận, muốn giết chết Đấu Tôn cường giả, tựa hồ còn miễn

cường. Nhưng nếu Ma Thiên Tôn không đủ thông minh, dám công kích Đồ Long trận thì không còn ai cứu được hẳn.

Bất kể xác xuất thành công cao bao nhiêu, đây là cơ hội duy nhất có thể thay đổi cục diện, Lý Dật nhất định phải đánh cược một lần.

Một lần khống chế hai trận pháp, chuyện này đối với Lý Dật mà nói mới đúng là khiêu chiến lớn nhất. Đặc biệt là Ảo ảnh trận giáp, cho dù đây là lần đầu sử dụng, hơn nữa còn là công cụ bảo vệ tính mạng, nếu hơi chủ quan không điều khiển tốt, dưới sự quan sát chăm chú của tam đại Đấu Tôn, kết cục nhất định là thịt nát xương tan!

Đối mặt với công kích Đấu Khí khí xoáy của Đồ Long trận, Bách Phái, Bắc Trác mặc dù thần trí bị Mị Ảnh Tứ Sát khống chế, nhưng bản năng sinh tồn vẫn khiến cho bọn họ vô ý thức thôi phát Đấu Khí đập tan Đấu Khí tấn công về phía mình. Cùng với lúc hai người liên tục đập tan Đấu Khí, luồng khí xoáy Đấu Khí trong Đồ Long trận cũng trở nên càng thêm dày đặc và sắc bén.

-Bốn lão quỷ, điều khiển cho tốt, đừng đánh trả, Đấu Khí phòng ngự!

Ma Thiên Tôn vô cùng nhạy bén, liên tục quát to.

Mị Ảnh Tứ Sát lúc này cũng toát mồ hôi, dù sao Hóa ma đại pháp cũng không thể khống chế hoàn toàn tâm trí của người bị khống chế, còn Bách Phái, Bắc Trác theo bản năng sinh tồn sai khiến, kích phát ra tâm trí thuộc về mình, giữa hai loại tâm trí cũng đang chiến đấu kịch liệt.

Tình thế thật sự không ổn, Bắc Trác thì không sao vì dù sao hắn và Lý Dật cũng là địch chứ không phải bạn, nếu lúc này Bách Phái khôi phục tâm trí trong trận pháp cổ quái này, tình thế sẽ tràn đầy nguy cơ.

Việc này không nên chậm trễ, Ma Thiên Tôn nhanh chóng vẽ mấy chỉ quyết quỷ dị, theo chỉ quyết biến ảo của Ma Thiên Tôn, một vầng sáng hoa lệ chói mắt xuất hiện quanh người Ma Thiên Tôn, bên ngoài trận pháp, tất cả sự vật có thể hoạt động, bao gồm cả cường giả hai bên cách

đó tương đối gần, đều bị một lực hút cực lớn hút đến xung quanh trận pháp, tất cả sự vật bị hút đến giống như trong vòi rồng, cấp tốc xoay tròn, trong lúc xoay tròn liên bị nghiền thành bụi phấn.

Loại tình cảnh này, nếu là người đã trải qua chiến đấu ở Bắc Đẩu cấm địa tối qua lập tức sẽ nhớ tới.

-Bạch Hổ đấu kỹ, Vạn ma cuồng bạo!

Ma Thiên Tôn quát khê một tiếng, chỉ quyết khê động, quanh hoa lấp lánh quanh người bỗng nhiên nổ tung, vòi rồng bên ngoài trận pháp tựa hồ cũng nhận được cảm thụ nào đó, nện về phía “Kim Úng Đồ Đồ Long trận”!

Đấu Tôn cường giả thi triển đấu kỹ Bạch Hổ, luồng năng lượng này đã vượt ra khỏi cực hạn tiếp nhận của Đồ Long trận, âm âm vỡ vụn!

Dưới trùng kích của năng lượng cường đại do Đồ Long trận vỡ vụn phóng xuất ra và năng lượng càng ngày càng mạnh mẽ của bản thân đấu kỹ Bạch Hổ, Lý Dật đang chấn động tinh thần vì Đồ Long trận vỡ vụn dẫn đến xuất hiện một chỗ trống cực ngắn khi điều khiển Áo ảnh trận giáp.

Đây tựa hồ là một chỗ trống trí mạng!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phì Phì

Q.6 - Chương 100: Phì Phì

Chỗ trống này xuất hiện khi đấu kỹ Bạch Hổ “Vạn ma cuồng bạo” sắp chấm dứt vì vậy cũng là thời khắc năng lượng cuối cùng bộc phát.

Vỏ trứng màu sắc rực rỡ do “Áo ảnh trận giáp” hình thành từng khúc vỡ vụn, chậm rãi biến vào hư vô, Lý Dật ẩn nấp dưới sự bảo vệ của trận pháp lúc này cũng hiện nguyên hình. Một chân quỳ xuống, vẻ mặt tái

nhọt gần như trong suốt, đối lập với vết máu tươi sáng nơi lồng ngực. Tổn thương của Lý Dật thật ra cũng không phải do đấu kỹ Bạch Hổ của Ma Thiên Tôn tạo thành, mà là vì trận pháp bị cưỡng ép bài trừ, năng lượng trong trận pháp cản trở lại.

-Người rất mạnh đúng không, rất mạnh cũng phải chết!

Một kích thành công, Ma Thiên Tôn cũng rất đắc ý, thân hình nhoáng một cái, tiến đến gần Lý Dật, đôi tay khô gầy chộp vào cổ Lý Dật. Ma Thiên Tôn muốn bắt sống chứ không muốn một thi thể!

-Lý Dật!

Một tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên, Cung Vô Song triển khai bằng tinh đấu cánh bay vút đến, giữa không trung, một đạo Băng Hệ Đấu Khí mang theo khí tức âm hàn nện về hướng Ma Thiên Tôn.

-Nữ nhân của người cũng rất xinh đẹp!

Đấu Khí của Đấu Hoàng một hai tinh, cho dù đã tăng lên tới cực hạn, đối với Ma Thiên Tôn mà nói cũng không hề có áp lực. Mỹ nữ này không muốn sống mà chủ động oanh kích một Đấu Tôn, có thể thấy được tâm tình bức thiết, như vậy quan hệ của nàng và Lý Dật hiển nhiên cũng không phải chuyện đùa, chuyện này khiến Ma Thiên Tôn bỗng nhiên cảm thấy ghen ghét. Hắn tiện tay vỗ, đánh tan Đấu Khí của Cung Vô Song, thế đi của Ma Thiên Tôn không giảm, cánh tay khô gầy chộp vào cổ Lý Dật.

Cung Vô Song dưới một kích tiện tay của Ma Thiên Tôn bị chấn động bay đi mấy chục thước, phun ra một ngụm máu tươi, tình cảnh này khiến không ít nam nhân đa tình của Bắc Đấu tông và Mị Ảnh ma tông không nhận được oán thăm Ma Thiên Tôn không biết thương hoa tiếc ngọc.

Một tay Ma Thiên Tôn tóm lấy Lý Dật, thân hình cấp tốc di chuyển, với tốc độ quỷ dị vọt đến rồi sau lưng Cung Vô Song.

Mặc dù Cung Vô Song bị thương nhưng ý thức vẫn hoàn toàn tỉnh táo, thấy Ma Thiên Tôn lướt đến gần mình, trong lòng hoảng hốt, không chút nghĩ ngợi, một thanh trường kiếm màu xanh da trời thành linh xuất hiện trên tay, kèm theo Đấu Khí sắc bén lao tới.

-Còn muốn phản kháng! Muốn chết!

Ma Thiên Tôn giận dữ, dĩ nhiên triển khai sát ý, không tránh né không nhượng bộ, trong bày tay trái cũng nổi lên một thanh trường kiếm Đấu Khí chém xuống Cung Vô Song.

Lý Dật lúc này, mặc dù bị trọng thương nhưng thấy Cung Vô Song gặp nạn, đột nhiên Đấu Khí nghịch loạn hoành hành bên trong cơ thể bức ra một luồng Đấu Khí, trở tay chụp về phía Ma Thiên Tôn gần trong gang tấc.

-Hừ, thật sự là tình cảm sâu nặng! Chỉ có điều bản tôn rất không quen nhìn loại nhi nữ tình trường này!

Tay phải phát lực, đột nhiên đẩy Lý Dật ra mấy chục thước, tay trái cũng không yếu, trường kiếm Đấu Khí nện vào trường kiếm màu xanh da trời của Cung Vô Song.

Dù sao thực lực cũng chênh lệch quá xa, trường kiếm màu xanh da trời đứt gãy từng khúc, một thanh binh khí bát phẩm dĩ nhiên không ngăn được một kích của Ma Thiên Tôn. Cung Vô Song thầm than một tiếng, sau đó đã bị Ma Thiên Tôn tóm vào sau gáy.

-Thả ta ra, đồ ma quỷ!

-Ngoan ngoãn nghe lời, bản tôn sẽ không giết ngươi, bằng không...

Bằng không như thế nào? Ma Thiên Tôn không nói tiếp, bởi vì hắn đang chú ý tới một chuyện quỷ dị.

Lý Dật vừa mới bị hất ném ra, lúc này đang lơ lửng giữa không trung. Nếu một người lơ lửng giữa không trung, chỉ có hai khả năng, hoặc là

Đấu Hoàng cường giả triển khai đấu cánh, hoặc chính là Đấu Tôn nắm giữ quy tắc không gian, có thể ngự không mà đi. Lý Dật không triển khai đấu cánh, với tình huống hiện tại của hắn, căn bản vô lực làm như vậy. Hơn nữa, có thể vững tin là Lý Dật vẫn chưa phải Đấu Tôn. Cho nên chuyện này trở nên vô cùng quý dị.

Chính bản thân Lý Dật cũng cảm giác rất kỳ quái, hắn vốn tưởng rằng mình sẽ nặng nề đập xuống đất, nhưng bỗng nhiên có một luồng Đấu Khí vô hình lại nhẹ nhàng nâng hắn lên, vì vậy hắn mới lơ lửng giữa không trung.

-Lại muốn chơi trò cổ quái gì đây!

Ma Thiên Tôn nhất thời do dự, vì hắn muốn điều tra tới cùng, lại sợ tiểu tử này chơi trò cổ quái gì đó khiến mình mất mặt. Cho nên sau khi do dự, Ma Thiên Tôn vẫn không tự mình động thủ, mà đưa mắt ra hiệu cho Mị Ảnh Tứ Sát. Tứ Sát ngẫm hiểu, nhanh chóng điều khiển Bắc Trác hướng về phía Lý Dật.

Ầm....

Sau một tiếng va đập vô cùng thanh thúy, bọn chúng liền nhìn thấy Bắc Trác giống như đập vào một sợi lò xo nào đó, bị bắn ngược trở lại mấy chục thước.

Quả nhiên có chuyện cổ quái xảy ra! Ma Thiên Tôn vô cùng phẫn nộ, tiểu tử Lý Dật này đã khiến hắn chịu nhiều tổn thất, khó khăn lắm mới bắt được, không ngờ hắn vẫn có thể gây chuyện. Sau khi cẩn thận suy nghĩ, trong lòng bàn tay Ma Thiên Tôn hiện lên một luồng Đấu Khí hùng hậu đánh về hướng Lý Dật.

Đấu Khí nện đến chỗ cách Lý Dật mấy mét, mạnh mẽ nổ ầm ầm! Mảnh vỡ Đấu Khí lập tức xoáy tròn bắn ra bốn phía, khi những mảnh vỡ Đấu Khí này dần dần tản đi, một bóng người chậm rãi hiện ra. Bóng người này từ hư đến thực, dần dần hiện ra trước mặt mọi người.

Dáng người trung bình, có vẻ rất khỏe mạnh, thậm chí là có chút mập mạp, trên khuôn mặt tròn vo còn lưu giữ dáng vẻ mũm mĩm của thời niên thiếu. Hình dáng này có chút không xứng với quần áo hoa lệ hằn mặc trên người. Chính là người có bộ mặt thiếu niên này đã dùng một luồng Đấu Khí nâng Lý Dật lên, khiến cho hắn lơ lửng giữa không trung như vậy.

-Ha ha ha, không trốn được rồi, nếu không phải lão già này đánh ta, chiêu đấu kỹ tàng hình này còn có thể tiếp tục ít nhất nửa giờ nữa.

Hài nhi mập vừa hiện thân đã cười ha ha, cười đến mức rất chân thật hồn nhiên.

Nhưng dáng vẻ của hắn lại khiến Ma Thiên Tôn ớn lạnh. Nghe khẩu khí của hắn, tựa hồ cũng không phải mới tiến vào chiến trường, với thực lực của mình, có cường giả tới gần tại sao lại không phát hiện ra? Hơn nữa nhìn cách hắn tiếp nhận oanh kích Đấu Khí vừa rồi của mình, xem ra thực lực của hài nhi mập này cũng không hề thua kém mình.

Rút cuộc hắn ở đâu chui ra? Ma Thiên Tôn hầu như muốn phát điên!

-Xin hỏi tôn tính đại danh các hạ? Đến Thiên Phong đế quốc ta có gì muốn làm?

Cố nén vẻ bất mãn trong lòng, Ma Thiên Tôn khách khí hỏi. Bởi vì hài nhi mập tướng mạo thù địch, vừa nhìn cũng biết không phải người của Thiên Phong đế quốc.

-Kì quái, ta đến Thiên Phong đế quốc làm gì cần phải báo cáo với người sao? Người là ai?

Hài nhi mập kinh ngạc nhìn Ma Thiên Tôn, vẻ mặt vừa mới cười nói vui vẻ đã biến thành tức giận.

-Bản tôn hiển nhiên không thể can thiệp vào tự do của các hạ, nhưng xin các hạ đừng can thiệp vào chuyện của bản tôn!

-Ta can thiệp chuyện của người lúc nào?

-Tiểu tử này là địch nhân của Mị Ảnh ma tông ta, vừa mới bị bản tôn đánh bại, nếu các hạ không muốn cuốn vào, tốt nhất là trả lại người này cho bản tôn, như vậy chuyện gì cũng dễ nói, nếu không.

-Nếu không thì thế nào?

Hài nhi mập liếc nhìn Ma Thiên Tôn, bỗng nhiên nói:

-Lý Dật là đệ tử của ta, ta dựa vào cái gì trả lại cho người!

Ầm.....

Một tiếng sấm vô thanh nhất thời bạo tạc trong đầu tất cả mọi người! Những người không biết nội tình bên trong đều nghĩ, Lý Dật lợi hại như vậy, vậy thì sư phụ của hắn phải là nhân vật lợi hại như thế nào, xem ra Thiên Phong hoàng thất tựa hồ rất có cơ hội lật bàn! Ma Thiên Tôn tìm hiểu nội tình của Lý Dật rất rõ, hắn cũng biết tin đồn sau lưng Lý Dật có một phụ, chỉ có điều không ngờ lại là một hài nhi mập có vẻ ngoài rất bình thường như vậy.

Nhưng Ma Thiên Tôn tâm tư nhạy bén lập tức phát hiện có chỗ không đúng. Nếu người này thật sự là sư phụ của Lý Dật, tại sao trước đó không chịu động thủ, trơ mắt nhìn Lý Dật bị mình đánh cho trọng thương!

-Các hạ nói đùa, Lý Dật chưa bao giờ ra khỏi Thiên Phong đế quốc một bước, làm sao có thể kết giao được cao nhân như các hạ làm sư phụ?

Hài nhi mập lập tức lộ ra vẻ mặt xấu hổ, phản biệt nói:

-Ta không nói trước kia, ta là nói hiện tại, từ giờ trở đi, Lý Dật chính là đệ tử của ta.

Lời này vừa nói ra, mọi người càng cảm thấy không hiểu. Ngay cả Lý Dật cũng cười khổ một hồi, hài nhi mập này không biết đến từ đâu, vừa đến đã muốn nhận mình làm đồ đệ, vì vậy không nhận được nói:

-Phì Phì, người đi nhận người khác làm đệ tử của người đi, ta không đi nhận làm đệ tử lung tung, sẽ chết người đấy.

Hài nhi mập nghiêm túc liếc nhìn Lý Dật đánh giá, trên mặt lại lộ ra nụ cười sáng lạnh ồn nhiên :

-Không tệ, không tệ, mặc dù kém hơn ta một chút, nhưng vẫn có vài phần anh tuấn. Lý Dật người yên tâm, cho dù chết người tuyệt đối cũng không phải sư đồ chúng ta!

Nụ cười tự tin của hài nhi mập đối với mình khiến Lý Dật cười ngất, chỉ có điều nghe khẩu khí lớn như vậy, tựa hồ cũng có chút bản lĩnh, chỉ có điều không biết có phải thật sự trâu bò hay không?

-Nói như vậy, các hạ xác định vững chắc muốn nhúng tay vào chuyện này?

Ma Thiên Tôn dĩ nhiên mất đi kiên nhẫn, vẻ mặt lạnh lùng không hề che dấu hiển lộ ra.

-Cút! Người đả thương đồ đệ của ta, bởi vì lúc trước còn chưa tính cho nên ta không so đo với người, nhưng từ giờ trở đi, người còn dám động thủ động cước với đồ đệ của ta, có tin ta sẽ nhét phân vào miệng người không!

-Đi chết đi!

Ma Thiên Tôn sớm đã vận sức chờ phát động, nếu có thể chịu đựng được, cũng không phải là Ma Thiên Tôn nữa rồi. Một luồng Đấu Khí lập

tức nện về hướng hài nhi mập, khí thể sắc bén khiến không gian một hồi ba động.

Một đạo Đấu Khí oanh kích đơn giản, Ma Thiên Tôn cũng dùng hết thực lực, mặc dù trong tình huống không biết rõ thực lực của đối thủ, nhưng Ma Thiên Tôn quen dùng thủ đoạn mạnh nhất để đuổi giết.

- Không tệ, Đấu Tôn người cũng rất mạnh!

Hài nhi mập khen một câu, Đấu Khí nâng Lý Dật vẫn không hề buông lỏng, chỉ có điều tay phải nâng lên, một luồng Đấu Khí vô hình tựa hồ không cần tụ lực, trong nháy mắt phát ra.

Sắc mặt Ma Thiên Tôn đột biến! Đấu Khí mình nện ra, không ngờ dưới một chiêu tiện tay của đối phương lại như bùn như biển, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Loại tình huống này, chỉ có một khả năng, chính là đối phương là Đấu Thánh cường giả có Đấu Khí pháp tắc của mình!

Đấu Thánh cường giả, có lực lượng pháp tắc từ lượng chuyển sang chất, đột phá lực lượng không gian và lực lượng phổ thông đơn thuần, trong pháp tắc của mình, tất cả lực lượng không gian và lực lượng phổ thông đều là mây bay!

-Người quái dị, tại sao lại không đánh?

Nhìn thấy biểu hiện mờ mịt trên khuôn mặt Ma Thiên Tôn, hài nhi mập càng đắc ý, vẻ mặt nhẹ nhàng thoải mái nhìn Ma Thiên Tôn.

-Người...người là Đấu Thánh cường giả!

-Ta không nói là không phải!

-Người, người. Các hạ rút cuộc là ai?

-Có cần thiết nói cho người không? Nếu không có ý kiến, ta sẽ mang đồ đệ của ta đi!

Nghe thấy bốn chữ “Đấu Thánh cường giả” mà Ma Thiên Tôn nói ra, tất cả những người ở đây đều hít một ngụm lãnh khí. Đấu Thánh cường giả là tồn tại chỉ dưới Đấu Thần cường giả. Đấu Thần cường giả rất ít khi xuất hiện ở Đấu Thần Đại lục, trên thực chất Đấu Thánh cường giả chính là tồn tại mạnh nhất.

Đối mặt với một loại sức mạnh như vậy, Đấu Tôn bát tinh căn bản chẳng là cái gì.

-Phì Phì, chớ vội đi!

Người cao hứng nhất đương nhiên chính là Lý Dật, Lý Dật quả thực mừng rỡ như điên:

-Chuyện này vẫn còn chưa kết thúc?

-Đừng gọi ta là Phì Phì, gọi ta là sư phụ ! Còn chuyện gì nữa?

-Đầu tiên xin tuyên bố trước, danh xưng sư phụ là do người tự phong, ta còn chưa tán thành. Muốn ta tán thành cũng được.

Lý Dật chỉ về phía Ma Thiên Tôn, lại chỉ người của Bắc Đấu tông, Mị Ảnh ma tông:

-Người phải giết sạch tên này và đám người kia! Nếu không đừng hòng nhận ta làm đồ đệ!

-Tiểu tử, người có lầm hay không, ta là Đấu Thánh, người không muốn làm đệ tử của ta sao?

-Phì Phì, không phải ta không muốn, người xem những người này đều là bằng hữu của ta, còn có nàng, là nữ nhân của ta, làm sao ta có thể bỏ mặc bọn họ đi làm đồ đệ của người?

-Thì ra là như vậy, chuyện này rất đơn giản, người quái dị kia, qua đây. Người tên gì?

Ma Thiên Tôn đã bị trấn trụ, nghe thấy câu hỏi của hài nhi mập, mặc dù không tình nguyện, cũng chỉ có thể thành thật hồi đáp:

-Tại hạ là Ma Thiên Tôn tông chủ Mị Ảnh Ma Tông!

-Thiên Tôn cái rắm! Đám bằng hữu và nữ nhân của đồ đệ ta giao cho người chiếu cố, nếu người chiếu cố không tốt, người có tin cho dù người trốn vào bụng mẹ ta cũng moi người ra băm cho chó ăn hay không!

Sắc mặt Ma Thiên Tôn lập tức cực kỳ đặc sắc, không đáp ứng chỉ sợ hiện tại cũng sẽ bị băm cho chó ăn, nếu đáp ứng trước mặt nhiều người như vậy, sau này còn tung hoành thế nào nữa.

-Người điếc sao? Có nghe thấy lời ta nói hay không!

-Xin nghe Thánh giả phân phó!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cáo Biệt Thiên Phong

Q.6 - Chương 101: Cáo Biệt Thiên Phong

Ma Thiên Tôn đồng ý mà không thêm để ý đến thể diện của mình, đương nhiên là còn có ý đồ riêng. Tên Đấu Thánh cường giả này tuy thực lực rất khủng bố, nhưng nghe ý tứ của hắn thì tựa hồ muốn mang Lý Dật rời khỏi Thiên Phong Đế Quốc, chỉ cần hai tên này không ở Thiên Phong Đế Quốc thì dựa vào hai Đấu Tôn cường giả Bắc Trác, Bách Phái mà Mị Ảnh Ma Tông nắm trong tay, còn có thể lực nào có thể sánh được nữa chứ.,

Thấy Ma Thiên Tôn đồng ý, Anh Nhi Phì đột nhiên vui mừng, không thêm nhìn Ma Thiên Tôn nữa, quay sang nói với Lý Dật:

- Đã xong, bây giờ có thể đi cùng ta rồi chứ?

Xong cái con khỉ, Lý Dật đột nhiên cảm thấy không biết nói gì hơn về đầu óc của Anh Nhi Phì, loại người như Ma Thiên Tôn , có thể chỉ cần một câu nói là có thể dọa được hay sao?

- Phì Phì, mọi người nói ngực to thì đầu đất, người đầu to mà cũng toàn đất thôi sao?

Thấy Anh Nhi Phì có vẻ dễ tính, Lý Dật cũng muốn thăm dò thái độ xem sao.

- Sao ta lại đầu đất?

Anh Nhi Phì có chút không vui, thắc mắc.

- Ta hỏi người trước, người định đưa ta đi đâu?

Anh Nhi Phì cười giảo hoạt:

- Đi rồi người sẽ biết, dù sao cũng là nơi tốt.

- Tạm thời tin người, vẫn còn một việc phải nói trước, ta có thể làm đồ đệ của người, nhưng cũng phải có giới hạn thời gian, nếu không chẳng phải là bán thân cho người rồi sao?

- Yên tâm, yên tâm, một năm, chỉ một năm là đủ rồi.

- Một năm, lâu quá?

- Ít nhất là chín tháng.

- Sáu tháng có được không?

- Không được, ít nhất là chín tháng, nếu không thì không có tác dụng.

Hai người đứng đó cò kè mặc cả, chúng nhân ở xung quanh không biết nói gì hơn. Gã Lý Dật này, đúng là không biết tốt xấu gì cả, Anh Nhi Phì không chỉ giúp hắn lật ngược tình thế thắng được Mị Ảnh Ma Tôn, hơn nữa còn được một Đấu Thánh cường giả chỉ giáo cho mấy ngày, bao

nhiều cường giả khuynh gia bại sản đều sẵn lòng, còn hẵn lại ra vẻ rất không đồng ý.

Thực ra không phải Lý Dật muốn kỳ kèo mấy tháng đó, chẳng qua là muốn thăm dò tính tình của Anh Nhi Phì, tốt nhất là có thể tìm hiểu ra mục đích việc hãn đột nhiên muốn thu mình làm đồ đệ. Không thể nhìn vẻ bề ngoài mà suy xét con người, ai biết Anh Nhi Phì này nhìn bề ngoài đầu đất như vậy, nhưng bên trong có phải là kẻ tâm địa hiểm ác hay không.

- Được rồi, vậy ta chịu thiệt một chút, chín tháng thì chín tháng, còn việc cuối cùng, nếu người làm được, chúng ta lập tức lên đường.

- Tiểu tử người phiền phức thật, sớm biết thu đồ đệ phiền phức như vậy ta đã không thêm đến.

Anh Nhi Phì vẻ mặt sốt ruột:

- Còn có chuyện gì nữa?

Lý Dật chỉ Ma Thiên Tôn :

- Giết hãn!

Một hành động đơn giản đó lại khiến Ma Thiên Tôn toát mồ hôi lạnh, nếu Anh Nhi Phì thực sự ra tay thì e rằng hãn không có cơ hội chạy thoát. Nhân lúc Anh Nhi Phì chưa tỏ thái độ gì, Ma Thiên Tôn vội nói:

- Lý Dật, người đừng tuyệt tình quá, sau này gặp nhau còn dễ nói chuyện.

Giọng điệu rõ ràng có ý thỏa hiệp.

- Người tuyệt tình không phải ta, mà là ai đó mới đúng.

Lý Dật cười lạnh, nói:

- Không giết người, cho ta một lý do đi.

Trầm ngâm trong giây lát, Ma Thiên Tôn đáp:

- Bốn tôn hôm nay coi như gặp xui xẻo, từ hôm nay rời khỏi Thiên Phong Đế Quốc, từ nay không bước một bước vào đây nữa.

- Lý do này, tựa hồ....

- Bốn tôn đảm bảo Bắc Đẩu Tông sẽ biến mất hoàn toàn, còn Bách Phái, Lý Hàn, Cung Bốn... bị trúng Hóa Ma Đại Pháp, bốn tôn cũng sẽ giải trừ cho bọn chúng.

Vốn dĩ Lý Hàn, Cung Bốn vẫn nằm trong tay Thiên Sát Địa Sát, bị Mị Ảnh Tứ Sát luyện hóa.

Đối với đề nghị của Ma Thiên Tôn , Lý Dật chỉ mỉm cười, thái độ cao thâm khó mà đoán được, không hề phù hợp với bề ngoài có chút non nớt của hắn.

Thấy thái độ đó của Lý Dật, Ma Thiên Tôn tựa hồ đã hạ quyết tâm, tay giơ lên, lôi từ trong dung giới ra một thứ vòng tròn màu đen tuyền, nói:

- Đây là Phệ Hồn Lệnh, người tự xem đi.

Búng nhẹ một cái, thứ màu đen đó liền rơi vào tay Lý Dật. Một cổ dấu khí của Lý Dật truyền vào, bề mặt của Thôn Phệ Lệnh liền hiện lên một lớp ánh sáng màu xanh, tiếp đó một đạo thông tin liền truyền vào trong não Lý Dật.

Thôn Phệ Lệnh dùng Ma Hạch của Bát Giai Tinh Thần Hệ Ma Thú, kết hợp với mấy chục loại vật liệu quý hiếm luyện thành, sau khi kích hoạt có thể thôn phệ linh hồn của con người, do người kích hoạt khống chế. Nói một cách đơn giản, nếu Lý Dật dùng Phệ Hồn Lệnh trên người Ma Thiên Tôn , vậy thì mọi lúc mọi nơi, Lý Dật đều có thể thôn phệ linh hồn của Ma Thiên Tôn , biến hắn thành một kẻ đần độn. Tới lúc này Lý Dật mới mỉm cười hài lòng, thứ cực kỳ âm tà này, quả thực là thứ tốt.

- Thứ tốt, lão ma đầu, đưa thêm mấy cái nữa ra đây.

- Ma hạch của bát giai ma thú dễ kiếm vậy sao? Người nghĩ là mớ rau con cá hay sao?

Lý Dật mỉm cười:

- Một khi lão ma đầu đã có thành ý, vậy bốn thiếu gia cũng không khách khí.

Căn cứ theo cách sử dụng Phệ Hồn Lệnh, Lý Dật kích hoạt nó, sau đó truyền vào một cỗ linh hồn chi lực. Linh hồn chi lực vừa truyền vào, Phệ Hồn Lệnh liền biến thành thể lỏng, Lý Dật búng tay một cái, thể lỏng đó liền bắn vào mi tâm của Ma Thiên Tôn, rồi nhanh chóng biến mất.

- Đừng quên lời hứa trước đó của người, hãy phò tá hoàng thất cho tốt, báo đáp Lý Minh. Đúng rồi, sau này không được mặc bộ áo dơi này nữa, nhìn không thuận mắt chút nào.

Phệ Hồn Lệnh đã xâm nhập vào, Ma Thiên Tôn rung mình một cái, trong thế giới linh hồn cũng có thêm một tia linh hồn lực của Lý Dật, tính tình cũng có chút thay đổi, thái độ với Lý Dật cũng gần gũi hơn một chút, vẻ mặt cũng ôn hòa hơn nhiều.

- Xin nghe theo lời dạy bảo của thiếu chủ.

Rồi quay người lại, tay vung ra, một cỗ đấu khí đánh về phía Bắc Trác.

Tâm trí của Bắc Trác bị Mị Ảnh Tứ Sát khống chế, nhưng bản năng cầu sinh lại khiến hắn kháng cự trong vô thức, khiến cho bộ dạng của hắn vô cùng quỷ dị. Tộc nhân của Bắc Đấu Tông và tàn dư của tứ đại gia tộc thấy Ma Thiên Tôn đồng ý với Lý Dật sẽ tiêu diệt sạch bọn chúng, đột nhiên trở nên liều mạng, dưới sự cầm đầu của tứ đại gia chủ, chém bay mấy đệ tử của Mị Ảnh Ma Tông, tìm đường chạy trốn.

Nhưng đã quá muộn, sau tiếng quát của Cung Vô Song, cung tên cùng bắn ra, ngăn chặn đường thoát của bọn chúng, sau đó binh sĩ trọng giáp

tiến lên. Dưới sự tấn công của quân đội hoàng thất và người của Mị Ảnh Ma Tông, Bắc Đẩu Tông và tứ đại gia tộc rất nhanh liền tan rã, tiếp đó liền rơi vào thế bị tàn sát.

Nhân lúc tàn sát, Mị Ảnh Tứ Sát cũng giải trừ Hóa Ma Đại Pháp cho đám người Bách Phái, Lý Hàn, Cung Bốn. Sống sót sau kiếp nạn, ngay cả Đẩu Tôn cường giả như Bách Phái cũng cảm thấy khiếp sợ, đối với Bách Điện Chủ mà nói, cho dù là bị chết cũng còn tốt hơn nhiều suốt đời không người không ra người ma không ra ma ở trong tay kẻ khác.

- Lý Dật các hạ, Thiên Phong phân điện đã không còn chức vị nào thích hợp cho ngươi, nếu người đồng ý, bốn điện chủ có thể đề cử ngươi với Đẩu Thần tổng điện, với thực lực của các hạ, tiền đồ sau này ở Đẩu Thần Điện sẽ không thể tưởng tượng nổi.

Thân phận hiện tại của Lý Dật đã là Phó điện chủ của Thiên Phong phân điện, nhưng điện chủ bắt buộc phải do Đẩu Thần Tổng Điện bổ nhiệm, Bách Phái cũng không có quyền đó, nên mới nói như vậy.

Lý Dật cười khò:

- Đa tạ Bách Phái Điện Chủ, nhưng Lý Dật tạm thời không rảnh rồi, ta còn phải làm đồ đệ trong chín tháng cho người ta nữa.

- Vậy cũng không sao, bốn điện chủ sau khi quay về sẽ báo cáo tình hình Thiên Phong Đế Quốc với tổng điện, đồng thời đề cử các hạ. Các hạ lúc nào cũng có thể đến Đẩu Thần Tổng Điện nhận chức mới.

Ngoài điện chủ tổng điện, Lý Dật cũng không còn có hứng thú với bất cứ vị trí nào của Đẩu Thần Điện, làm thầy thẳng ngu còn hơn làm tôi tớ cho thẳng khôn, đó là nguyên tắc của Lý Dật. Tuy nhiên đối với ý tốt của Bách Phái, Lý Dật cũng rất cảm kích.

Thấy Bách Phái dẫn mấy gã Tư Tế đi, Lý Dật quay về phía Lý Hàn, nói:

- Ta thấy Bắc Đẩu Sơn không tồi, chi bằng sau này Lí Minh tổng bộ chuyển tới Bắc Đẩu Sơn đi. Như vậy, Lí Minh và Đấu Thần Điện chiếm hai vị trí trọng yếu, có lợi rất lớn đối với sự an toàn của đế quốc. Tuy nhiên, tên núi phải đổi. Không biết là Đại Hoàng Tử, phụ thân đại nhân thấy thế nào?

- Lý thiếu chủ nói đúng lắm, Cung Bồn cũng có ý đó.

Đại hoàng tử vội nói theo. Lúc này cho dù Lý Dật muốn hoàng vị trong hoàng thất, Cung Bồn cũng phải đồng ý, có kết cục như vậy, đối với Cung Thị nhất tộc đã là vô cùng hài lòng rồi.

Đám người Lý Dật bàn tán về sự vụ sau này của Thiên Phong Đế Quốc, Anh Nhi Phì ở đằng kia đã thấy sốt ruột, kêu lên:

- Lý Dật, phải lên đường rồi, sao còn lề mề hơn cả đàn bà thế.

- Đợi thêm một chút thì người chết sao?

Vẫn còn mấy nữ nhân quan trọng nhất chưa sắp xếp xong, Lý Dật không khách khí đáp lại, sau đó quay về phía Cung Vô Song:

- Phiền Vô Song tỷ tỷ chuyển lời với Na Na và Thanh Vũ, chín tháng sau Lý Dật sẽ quay lại.

- Người nhờ người khác đi, ta muốn đi theo người.

Cung Vô Song lạnh lùng đáp.

Có người đẹp đi theo đương nhiên là tốt, nhưng tương lai bất trắc, Lý Dật không muốn Cung Vô Song mạo hiểm:

- Vô Song tỷ tỷ đừng nói đùa, Thiên Phong Đế Quốc còn cần tỷ tỷ.

- Mỹ nữ này phải chẳng muốn làm đồ đệ của ta, xin hoan nghênh!

Nhưng Anh Nhi Phì lại vô cùng vui mừng, quay đầu lại, khuôn mặt béo tròn tươi như hoa, vẻ dâm tà đầy trên nét mặt. Nếu không nghĩ đến việc

Anh Nhi Phì đã cứu hoàng thất, chỉ với bộ dạng đó, Cung Vô Song đã muốn ra tay.

- Phì Phì, ánh mắt đó của người là kiểu gì thế, cần nhớ rõ, Vô Song tỷ tỷ là nữ nhân của ta.

Lý Dật cũng rất mặt dày, trước mặt bao nhiêu người liền tuyên bố Vô Song là nữ nhân của mình, tuy tình cảm của Vô Song với Lý Dật ai cũng biết, nhưng trước mặt bao nhiêu người mà lớn tiếng tuyên bố như vậy, Cung Vô Song cũng cảm thấy đỏ mặt.

- Đó là ánh mắt của một người đàn ông bình thường ngắm người đẹp, có gì không đúng sao?

Anh Nhi Phì hậm hực nói, rồi phất tay:

- Đi thôi, đi thôi!

Nhìn bộ dạng thâm tà của Anh Nhi Phì, Cung Vô Song cũng không nói đi theo Lý Dật nữa, ánh mắt quan tâm nhìn Lý Dật một cái, rồi lao vào trong đám người của Bắc Đẩu Tông vẫn đang liều mình kháng cự, đem lửa giận vô cớ trút lên đầu mấy gã xui xẻo đó.

Lý Dật lắc đầu, giơ tay bái biệt mọi người rồi đi theo Anh Nhi Phì rời khỏi chiến trường.

Từ khi đến Đấu Thần Đại Lục, Lý Dật biết, muốn thành cường giả mạnh nhất, sớm muộn cũng sẽ có một ngày mình phải rời khỏi Thiên Phong Đế Quốc, kế hoạch ban đầu cũng là sau khi tiêu diệt xong Bắc Đẩu Tông và tứ đại gia tộc, khiến Lí Minh đứng vững ở Thiên Phong Đế Quốc thì sẽ tới La Lan Học Viện tìm Na Na, nhân tiện ngao du Đấu Thần Đại Lục.

Nhưng không ngờ rằng lại Anh Nhi Phì xen ngang vào. Vốn dĩ có một Đấu Tôn cường giả dẫn dắt cũng là lựa chọn không tồi, nhưng tính cách của Lý Dật xưa nay không muốn bị người khác khống chế, lần này bị người khác đưa đi như vậy, trong lòng vẫn cảm thấy không thoải mái.

May mà Anh Nhi Phì tính cách cũng rất tùy tiện, cho dù Lý Dật nói năng như vậy, nhưng cũng chỉ hơi tức giận mà thôi. Hai người tuy là sư đồ, nhưng Anh Nhi Phì cũng không thể gò bó Lý Dật được.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tham Ăn Háo Sắc

Q.6 - Chương 102: Tham Ăn Háo Sắc

Anh Nhi Phì đưa Lý Dật rời khỏi chiến trường đi về phía đông, hai người một người ngự không, một người thi triển đấu dực, tốc độ đẩy nhanh lên không ít. Sau khi đi khoảng hai giờ đồng hồ, đã rời khỏi đế đô rất xa rồi, Anh Nhi Phì đột nhiên dừng lại, suýt nữa khiến Lý Dật bay ở phía sau đâm phải.

- Có thành phố kia, xuống đó nghỉ ngơi.

Anh Nhi Phì nói rồi đáp xuống, đề nghị này cũng rất hợp ý Lý Dật, mấy ngày nay hẳn chưa được ngủ ngon một giấc nào, tuy đối với một đấu hoàng cường giả, mấy ngày không ngủ không nghỉ cũng không có vấn đề gì, nhưng nếu được hưởng thụ thì Lý Dật cũng không từ chối.

Tòa Đông Phong Thành này là thành phố lớn nhất của Thiên Phong Đế Quốc, chỉ cách biên giới với Đại Hạ Đế Quốc hơn trăm dặm. Là khu vực căn cứ quan trọng, lại là trung tâm thương mại nên thành phố này vô cùng phồn hoa, không hề thua kém so với Đế Đô.

Hai người thu lại khí tức cường giả, bước vào trong thành, vừa bước vào thành, Anh Nhi Phì liền tóm lấy một người đi đường, hỏi:

- Trong Đông Phong Thành, từ lâu nào tốt nhất?

Người đi đường đó lờm Anh Nhi Phì một cái, rồi nói:

- Đương nhiên là Đông Phong Khách Sạn.

- Người đưa ta tới đó.

- Dựa vào đâu chứ, không rảnh... được, được, các người đi theo ta!

Khiến thái độ của người đi đường đó đột nhiên thay đổi, chỉ là một kim tệ của Lý Dật vừa đưa cho.

Đông Phong Khách Sạn quả nhiên vô cùng sang trọng, ba tòa nhà bảy tầng nối tiếp nhau, nằm ở khu vực náo nhiệt nhất của Đông Phong Thành. Nhưng thấy Lý Dật và Anh Nhi Phì bước vào gần khách sạn, thị nữ đón khách liền nhú mày tỏ vẻ khó chịu, khuôn mặt theo thói quen vẫn mỉm cười, nhìn rất giả tạo:

- Nhị vị, bốn điểm có quy định mức chi tiêu thấp nhất, ăn uống thấp nhất là 100 kim tệ, ngủ lại thấp nhất là 150 kim tệ.

Lý Dật cũng không trách người thị nữ này, Anh Nhi Phì bộ dạng rất bình thường, là loại người vút ra đường không có ai nhận ra, còn Lý Dật quần áo rách rưới, tóc tai rũ rượi, một người bình thường mang theo một gã “ăn mày”, nếu mà thị nữ đón khách vẫn mời chào vào mới là lạ.

Anh Nhi Phì hiển nhiên không nghĩ tới điều đó, dáng vẻ nóng nảy kêu lên:

- Biết rồi!

Rồi định bước vào.

- Nhị vị!

Thị nữ đón khách chỉ vào một tấm biển ở trên cửa, cũng không nói gì thêm, để hai người tự hiểu.

Trên tấm biển viết trang trọng: người quần áo không chỉnh tề xin không tiếp đón.

Tấm biển này khiến Lý Dật không khỏi cảm thán, dựa vào dung mạo để đánh giá con người, ở thế giới nào cũng như vậy. Đang định cho tay vào

ngực lộ tinh tạp ra để thể hiện năng lực tiền bạc, thì thấy Anh Nhi Phì lại đưa mắt từ trên tấm biển nhìn xuống thị nữ đón khách, dáng vẻ rất dâm tà.

- Tiểu muội muội thật xinh đẹp, nể mặt ăn cơm cùng được không?

Thị nữ đón khách này thuộc hàng càng nhìn càng có duyên, mới nhìn chẳng thấy gì đặc biệt, nhưng càng nhìn lại càng thấy dễ chịu. Nhưng lúc này nụ cười theo thói quen cũng không còn, vẻ mặt có chút tức giận, cố nén giận nói:

- Khách quan xin hãy tự trọng, ta đang làm việc.

Anh Nhi Phì càng nhìn càng thích, dáng vẻ thêm nhỏ giải, không có chút phong thái gì của một Đấu Thánh cường giả, bộ dạng như một kẻ dâm tà, khiến Lý Dật cũng không biết nói gì, chỉ đứng xem.

- Làm gì chứ, ta đưa ngươi tiền, cả đời tiêu không hết, có được không?

- Cút!

Thị nữ đón khách không kìm được nữa, quát lên một tiếng, quay lại chỗ của mình, không thêm để ý đến bọn chúng nữa.

- Ông chủ đâu, ông chủ của các người đâu, gọi ông chủ ra đây.

Anh Nhi Phì đột nhiên kêu lớn, dáng vẻ lưu manh.

Những lời này lập tức khiến đám thị vệ của khách sạn chú ý, vốn dĩ khách sạn này do Đông Phong Thành Thành Chủ lập nên, nên mượn công lợi tư, cũng phải mấy gã thị vệ đến trông coi.

- Gã béo kêu cái gì! Ông chủ của chúng ta là người người muốn gặp là gặp được sao?

Bốn năm gã thị vệ thấy hai người dáng vẻ nhếch nhác, đương nhiên là không khách khí.

Bốp, bốp, bốp, ba tiếng tát vang lên, mặt gã thủ lĩnh của đám thị vệ lập tức sưng to như đầu heo.

- Ghét nhất kẻ nào gọi ta là gã béo, ta béo lắm sao? Đây gọi là đầy đặn, có biết không?

Anh Nhi Phì vể mặt rất tự nhiên, mấy gã thị vệ lập tức rút gươm ra, vây lấy hai người.

- Dám đánh ta, chán sống rồi hay sao? Huynh đệ, chém chết chúng đi.

Bên ngoài Đông Phong Khách Sạn đột nhiên trở nên náo loạn, mấy gã thị vệ bình thường thực lực cũng không tồi, tiếc là...

Bốp bốp bốp....

Những tiếng tát liên tiếp vang lên, sau đó tất cả mấy gã thị vệ mặt đầu sưng lên như đầu heo. Anh Nhi Phì không hề vận dụng chút đấu khí nào, nhưng bộ pháp cũng nhanh nhẹn như vân bộ của Lý Dật. Tuy nhiên, với thân phận Đấu Thánh của Anh Nhi Phì mà lại đi động thủ giáo huấn mấy gã thị vệ cũng khiến Lý Dật không biết nói gì.

Bị thua thiệt, mấy gã thị vệ mới biết đã nhìn nhầm người, không nói gì rút vào bên trong, chỉ một lát sau một lão nhân dáng vẻ đôn hậu đi ra.

- Đã đắc tội, đã đắc tội.

Vị lão nhân đó vừa tiến ra đã vội xin lỗi:

- Tại hạ là chủ sự của khách sạn, mấy tên này không biết, các hạ xin đừng trách, xin mời vào trong.

- Để tiểu muội muội đó tiếp chúng ta ăn cơm, nếu không thì không xong.

Anh Nhi Phì vẫn không chịu xuống nước.

- Cái này...các hạ xin mời vào trong, cô nương đó chuyên đón khách, nếu các hạ có nhu cầu, sẽ có cô nương xinh đẹp ra hầu hạ.

- Ta chỉ cần cô ta.

- Các hạ có chút làm khó người khác rồi, chắc các hạ cũng biết, tại hạ chỉ là chủ sự của khách sạn, ông chủ của Đông Phong Khách Sạn là Đông Phong Thành Chủ, xin các hạ nể mặt Đông Phong Thành Chủ, đừng làm khó tại hạ.

Chủ sự của khách sạn lời lẽ vừa mềm mỏng vừa cứng rắn, nhưng Anh Nhi Phì cũng không thêm để ý tới hắn, tay giơ lên, lôi từ trong dung giới ra một vật gì đó, phất qua trước mặt gã chủ sự.

Chỉ phất qua như vậy, mặt gã chủ sự đã biến sắc, vừa sợ hãi vừa kính trọng, còn có chút không tin, dáng vẻ rất buồn cười.

Thu vật đó lại, Anh Nhi Phì ưỡn ngực tiến vào trong khách sạn, ở sau lưng, chỉ thấy chủ sự của khách sạn lúc này mới hoàn hồn, tiến lại bên thị nữ đón khách thì thầm gì đó. Thị nữ đón khách toàn thân khẽ run lên, dáng vẻ tức giận cũng biến đâu mất, lặng lẽ đi vào theo.

Ở trong một gian phòng sang trọng, một chiếc bàn lớn đủ cho mười mấy người ngồi đang bày đầy các loại cao lương mỹ vị. Anh Nhi Phì ngồi ngay cạnh thị nữ đón khách, còn Lý Dật ngồi ở phía đối diện, coi như không biết những hành động của Anh Nhi Phì trên người thị nữ nọ.

- Thiên Hương, người đi theo ta, ta sẽ cho người tiền bạc cả đời tiêu không hết.

Bàn tay mập mập không ngừng vuốt ve trên đùi thị nữ nọ, mặt Anh Nhi Phì gần như áp sát vào má cô ta.

Thiên Hương dáng vẻ sợ hãi, nhưng không dám phản kháng, cũng không dám nói gì.

- Không nói gì là mặc nhận rồi nhé, Tiểu Hương, đưa ta vào phòng nghỉ.

Lý Dật nghe mà lắc đầu, tán gái thì cũng phải có chút lãng mạn chứ, thẳng thắn như thế hẳn khác nào con dê già. Chỉ thấy thị nữ kia dáng vẻ không tình nguyện, nhưng cũng không dám từ chối, không đành lòng liền nói:

- Phì Phì, không thấy người ta không tình nguyện hay sao?

Anh Nhi Phì lườm hằm một cái, dáng vẻ bất mãn nói:

- Nên ta phải quay vào phòng nghỉ thuyết phục chứ, người cứ ngồi ở đây, người ta đương nhiên thấy ngượng rồi.

- Phì Phì, ý người là ta cản trở việc tán gái của người sao? Mẹ kiếp, ngần ấy tuổi rồi, còn như con dê xồm, cô nương này mà theo người vào phòng, e rằng sẽ bị người cưỡng ép, có một sư tôn như người, bốn thiếu gia cũng thấy thật mất mặt.

Anh Nhi Phì cả đời làm chuyện hoang đường, nhưng do thực lực của lão nên cũng không ai dám nói gì, bây giờ bị Lý Dật nói như vậy, vừa xấu hổ vừa tức giận.

- Tiểu tử, đừng có gọi Phì Phì trơn tuột như vậy có được không, ta dù sao cũng là sư tôn của người. Sư tôn của người cũng chỉ có chút sở thích như vậy, tham ăn háo sắc, lẽ nào bằng này tuổi đầu rồi còn bắt ta phải sửa hay sao?

Tự nhận mình tham ăn háo sắc, Anh Nhi Phì quả thực là thẳng thắn, nhưng Lý Dật sau này sẽ còn được biết, những thói hư tật xấu của Anh Nhi Phì không chỉ có tham ăn háo sắc mà thôi.

- Là người làm thầy mà không có tôn nghiêm, người ôm một mỹ nữ trong tay, lẽ nào để ta học cách tán gái của người hay sao? Phì Phì, người hãy để Tiểu Hương của người rời đi một lát, ta có chuyện muốn nói với người.

Bị mất hứng, Phì Phì rút đôi bàn tay to như tay gấu của mình lại, xua xua tay, Thiên Hương như được đại xá, chạy nhanh như bay ra khỏi phòng.

- Ta nói này Phì Phì sư phụ, người rốt cuộc lai lịch thế nào, vì sao có thực lực lợi hại như vậy. Vừa rồi rút ra thứ gì vậy, mà khiến chủ sự của khách sạn sợ đến mức đó.

Phá hỏng việc tốt của người ta, Lý Dật liền mỉm cười

Không còn mỹ nữ, Phì Phì có thể làm thỏa mãn một sở thích khác của mình, nhồm nhoàm ăn những món mỹ vị ở trên bàn, còn mấy câu hỏi của Lý Dật thì chỉ trả lời cho qua chuyện:

- Hai ngày nữa người sẽ biết.

- Được, câu hỏi này cho qua, còn một câu hỏi nữa người phải trả lời. Người tới Thiên Phong Đế Quốc chỉ để tìm ta để làm đồ đệ thôi sao?

- Phải, mà cũng không phải. Lần này ta vốn dĩ là có việc cần làm, nhưng giữa đường nhớ ra nên tới Thiên Phong Đế Quốc tìm người, không ngờ lại được xem trò vui, hai sư đồ chúng ta cũng coi như có duyên.

Những lời nói mơ hồ đó khiến Lý Dật không hiểu đầu vào đâu, bản lĩnh ăn nói vòng vèo của Phì Phì quả thực còn hơn cả Xà Tôn Giả.

Lý Dật cũng không thèm để ý, tiếp tục hỏi:

- Vậy, sư tôn đại nhân, người có thể dạy ta cái gì?

Phì Phì ngừng ăn, ngẩng đầu lên, nghiêm túc nhìn Lý Dật, lăm lăm nói:

- Người không cho rằng ta sẽ dạy người thật đó chứ.

Lý Dật suýt ngất, vòng vèo mãi như vậy thu mình làm đồ đệ, cuối cùng lại chẳng dạy cho cái gì, rốt cuộc là chuyện gì chứ? Nhìn bộ dạng thất vọng của Lý Dật, Phì Phì đáng vẻ cũng rất đau khổ, nói:

- Nếu ta có thể dạy đồ đệ thì cũng không đến nông nổi như ngày hôm nay, tiểu tử, chỉ cần người ngoan ngoãn nghe lời ta, giúp ta hoàn thành một việc, ta sẽ coi người như là sư tôn, ăn ngon mặc đẹp, đàn bà gầy béo cao thấp cho người hưởng tất, tên nào dám ức hiếp người ta giúp người đập chết hẳn.

- Được rồi, người nói xem ta phải giúp người chuyện gì?

Lý Dật vô cùng kinh ngạc, một việc mà Đấu Thánh cường giả cũng không làm được, vì sao Phì Phì lại cho rằng mình có thể làm được.

- Câu này không bắt buộc phải trả lời chứ? Ăn no uống sau, sau đó chúng ta đi tìm Tiểu Hương, ta trước người sau, à không, người trước ta sau. Người đừng thấy Tiểu Hương không thuộc hạng sắc nước hương trời, ta nói cho người biết, nữ nhân như vậy mới thích hợp để ôm ấp nhất.

- Thế nào gọi là thích hợp để ôm ấp nhất?

- Cái này người không hiểu rồi, ta nói cho người biết, Dật Ca, đối với nữ nhân người vẫn còn non lắm.

Lý Dật toát mồ hôi hột, gã Phì Phì này cũng giỏi thật, nói đến nữ nhân là hai mắt mở to, dáng vẻ hưng phấn, lại còn gọi cả Dật Ca nữa.

- Với kinh nghiệm thưởng thức ngàn vạn nữ nhân của ta, khuôn mặt chỉ là tấm biển hiệu của người phụ nữ thôi, giống như là tấm biển đề tên các món ăn vậy, tấm biển đẹp đến mấy thì có ăn được không. Đương nhiên là tấm biển mà xấu xí bẩn thỉu thì người cũng không thèm nhìn tới, nên yêu cầu của ta đối với khuôn mặt của nữ nhân cũng không cao lắm, chỉ cần không xấu quá là được. Thực ra nữ nhân quan trọng nhất là vóc dáng, vóc dáng thân hình mới là nguyên liệu của món ăn, nguyên liệu ngon thì món ăn mới ngon, ví dụ như Tiểu Hương lúc này thực sự là thân hình tuyệt vời, ngực quả đào mông bí đỏ, đích thực là hạng nhất để ôm ấp trên giường... này, Dật Ca, người đi đâu thế, ta vẫn chưa nói xong, vừa mới bắt đầu thôi, thực ra quan trọng nhất của nữ nhân vẫn là chỗ đó....

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Một Đám Công Tử Ăn Chơi

Q.6 - Chương 103: Một Đám Công Tử Ăn Chơi

Lý Dật bỏ đi không phải bởi hấn quang minh lỗi lạc gì, làm người qua hai kiếp, nữ nhân có dư vị thế nào hấn lẽ nào còn không rõ hay sao. Chỉ là gã Phì Phì này cũng thật là khốn kiếp, nữ nhân trong mắt hấn chỉ là công cụ tình dục, nếu như ở kiếp trước thì chẳng cần tìm nữ nhân gì, cứ mua lấy một con búp bê bơm hơi, lại còn là loại nửa người là được.

Ăn no uống say, Lý Dật lúc này chỉ muốn ngủ một giấc. Xà Tôn Giả từ hôm ra tay giúp hấn đối phó với Ma Thiên Tôn có lẽ cũng phải nghỉ ngơi mấy ngày mới khôi phục lại được, do vậy Lý Dật cũng không làm phiền hấn, tuôn một cổ Thiên Ma Đấu Khí vào trong dung giới rồi vận hành mấy vòng đấu khí của mình, thấy thân thể không có gì bất thường, liền tắm rửa đi nghỉ.

Không biết gã Phì Phì đó lai lịch thế nào, gian phòng Đông Phong Khách Sạn chuẩn bị cho hấn vô cùng rộng rãi, giường gỗ hương vô cùng thoải mái, vừa nằm xuống là thấy hương thơm dịu nhẹ vô cùng dễ chịu.

Hôm sau tỉnh dậy thì mặt trời đã lên cao, thị nữ của khách sạn vội vàng mang một bộ trang phục mới tới, Lý Dật cũng không khách sáo nhận lấy luôn.

Ăn xong bữa sáng, hai người lại lên đường. Trên đường đi Phí Phí rất vô liêm sỉ kể lại tường tận chuyện đêm qua, thậm chí ngay cả chi tiết cũng kể rất sinh động, nhưng Lý Dật cũng cứ mặc kệ, chỉ coi như bên cạnh có thêm một con ruồi khó chịu.

Bất tri bất giác, hai người đã rời khỏi Thiên Phong Đế Quốc, tiến vào lãnh thổ của Đại Hạ Đế Quốc. Diện tích của Đại Hạ Đế Quốc ít nhất cũng rộng gấp đôi Thiên Phong Đế Quốc, là một quốc gia tương đối mạnh ở phía tây bắc của Đấu Thần Đại Lục. Dãy núi Táp Khắc Tư nổi

tiếng nhất của Đại Hạ Đế Quốc là một trong bảy địa điểm ma thú tập trung đông nhất của Đấu Thần Đại Lục. Dãy núi Tạt Khắc Tư tổng thể hình tròn, dài mấy ngàn dặm, là nơi tập trung lý tưởng của ma thú và lính đánh thuê, mạo hiểm gia. Ở trong dãy núi này, mỗi giờ mỗi khắc đều có những cuộc chiến sinh tử giữa cường giả và ma thú, những câu chuyện chuyện truyền kỳ về một đêm đổi đời cũng từ đây mà lan ra. Đường nhiên, dãy núi Tạt Khắc Tư cũng là nấm mồ của không ít cường giả, vô số cường giả vì giấc mộng phát tài mà đã phải bỏ mạng ở trong dãy núi này.

Nhưng, cho dù bao nhiêu cường giả đã bỏ mạng nơi đây, nhân loại cho tới nay vẫn chưa thể chinh phục hoàn toàn dãy núi Tạt Khắc Tư, cho dù là những đoàn mạo hiểm hay lính đánh thuê cỡ lớn thì cũng chỉ dám hoạt động trong phạm vi mấy trăm dặm quanh dãy núi Tạt Khắc Tư, còn nếu vào sâu hơn, nghe nói vẫn chưa từng có đoàn cường giả nào có thể thoát ra được.

- Sắp tới đích đến đầu tiên của chúng ta rồi.

Chỉ về một thị trấn nhỏ phía trước, Phì Phì nói với Lý Dật.

Thị trấn đó nằm rải rác trong thung lũng, diện tích cũng không nhỏ, nhưng nhà cửa thưa thớt, vừa nhìn đã biết không phải là thành phố. Vừa đáp xuống, Lý Dật lập tức liền hiểu ra, thị trấn này có lẽ nhờ cánh rừng ma thú nào đó mà xuất hiện. Người ở trong thị trấn chỉ có cường giả và thương nhân, ở trong thị trấn chỗ nào cũng có thể gặp cường giả bày sạp hàng bày bán ma hạch hoặc nguyên liệu mình săn được.

Lúc này đã vào thu, chính là thời điểm thích hợp nhất để săn ma thú, do đó thị trấn nhỏ cũng trở nên vô cùng náo nhiệt. Tiếng cò kè mặc cả, tiếng chiêu mộ lính đánh thuê, tiếng tập hợp đội ngũ, tiếng mua bán những thứ nguyên liệu đặc biệt đan xen vào nhau, đương nhiên còn có không ít tiếng tranh cãi, thậm chí thỉnh thoảng còn có cả tiếng đấu đá phát ra. Tóm lại là một thị trấn lộn xộn ầm ĩ, một thị trấn không có bất cứ trật tự

gì, một thị trấn hàng ngày vẫn viết nên những câu chuyện truyền kỳ lẫn bi thương.

Lý Dật cảm thấy buồn bực, gã Phì Phì này sao lại mang hấn tới nơi này.

Ngoài lý do đặc biệt nào đó thì ngay cả một Đấu Hoàng cường giả cũng không có hứng thú với việc săn bắt ma thú, bởi thân phận của Đấu Hoàng cường giả bản thân đã là tài sản cực lớn, cần nguyên liệu gì cơ bản đều có thể kiếm được ở chợ mua bán hoặc chợ đấu giá. Một Đấu Thánh cường giả đam me tửu sắc như Phì Phì đương nhiên cũng không thể nào là ẩn thế cao nhân để đến nỗi không có thể lực lớn nào cung dưỡng, phải đích thân đi săn tìm ma hạch.

- Phì Phì, lẽ nào người muốn ta giúp người săn ma thú cao cấp?

- Cũng phải, mà cũng không phải!

Phì Phì dáng vẻ bí ẩn, tiếp tục nói:

- Đã tới dãy núi Tạp Khắc Tư thì đương nhiên phải kiếm ít ma hạch mang về. Nhưng việc này người đồng ý làm cũng được, không đồng ý cũng không sao, không phải là việc ta muốn nhờ người làm.

- Tên Phì Phì đáng ghét, sau này không được nói những câu mơ hồ như vậy nữa.

- Ta đâu có nói năng mơ hồ gì, vốn dĩ như vậy mà.

Vừa đi vừa cãi cọ, rất nhanh hai người đã tới trước một khách sạn trong thị trấn. Tên khách sạn này gọi thẳng là Khách Sạn Phát Tài, tuy có hơi thô kệch nhưng lại rất phù hợp với đặc điểm của thị trấn này. Những cường giả, thương nhân tới đây, tất cả cũng đều vì mục đích đó.

- Thày giáo về rồi! Thày giáo về rồi!

Tiếng reo hò vang lên, sau đó một đám người từ trong khách sạn xông ra, vây quanh Phì Phì và Lý Dật. Đám người này có hơn chục người, ăn mặc

sang trọng cử chỉ lỗ mãng, vừa nhìn đã biết là một đám công tử chỉ quen ăn chơi. Nhưng nhìn dáng vẻ cao ngạo của bọn chúng thì có lẽ cũng không phải hạng công tử chơi bời tầm thường mà là con cháu của các thế lực lớn.

- Lão háo sắc, vị này là ai? Giới thiệu với chúng ta đi.

Một gã dáng vẻ như thủ lĩnh trong đó hỏi.

Lão háo sắc Phì Phì không những không tức giận, mà lại còn có vẻ tự hào, cười hì hì nói:

- Đây là tiểu sư đệ của các người, tên là Lý Dật.

- Tiểu sư đệ?

Gã đó bữu môi nhìn Lý Dật, trang phục Đông Phong Khách Sạn tặng hẳn tuy cũng không tồi, nhưng chưa đến mức sang trọng, nên ánh mắt của gã đó cũng vẻ coi thường:

- Lý Dật, phụ thân người làm gì?

Ánh mắt đó khiến Lý Dật rất không thoải mái, cũng không thềm để ý tới hẳn, quay sang nói với Phì Phì:

- Những gã này là đám phế tài ở đâu thế?

- Người nói chúng ta là gì?

Gã kia mặt tím lại, tên gọi phế tài quả thực quá thích hợp với bọn chúng, nên bọn chúng không muốn bị người khác gọi như vậy.

- Phế tài! Không hiểu tiếng người sao?

- Người!

- Được rồi, được rồi!

Phì Phì lên tiếng can ngăn:

- Đổ Lạp, Lý Dật gọi người là phế tài cũng không hề sỉ nhục người. Sau này là sư huynh đệ một nhà, ngày tháng cùng uống rượu cùng tán gái còn dài lắm, bắt tay làm bạn nào.

- Muốn làm bạn với Đổ Lạp ta ít nhất cũng phải là con cháu của vương công đại thần, Lý Dật, người có tư cách đó không?

- Thật là trùng hợp, Lý Dật ta kết bạn cũng có một nguyên tắc, ít nhất cũng phải là quốc chủ một nước hoặc bản thân vương công đại thần, Đổ Lạp, người có tư cách không?

- Hiện tại tuy chưa phải, nhưng chỉ cần lão già nhà ta chết đi, ta sẽ là quốc chủ của Phi Long Đế Quốc.

Quả nhiên lai lịch không tầm thường, thì ra là người thừa kế ngôi vị quốc chủ. Phi Long Đế Quốc Lý Dật cũng đã từng nghe nói tới, bốn nước Phi Long, Đằng Phượng, Hồ Dực, Thiên Tượng ở phía nam của Đấu Thần Đại Lục tuy thực lực bình thường, nhưng mấy ngàn năm này bốn nước quan hệ khăng khít, có thể coi như một tổng thể, bốn nước hợp lại, thực lực không hề tầm thường, cơ hồ có thể đủ sức đương đầu với cường quốc lớn nhất của Đấu Thần Đại Lục, Đại Thần Vương Triều. Trong số bốn nước, thực lực của Phi Long Đế Quốc mạnh hơn một chút, nên cũng có thể coi như có vị trí chủ đạo, nếu Đổ Lạp nói thật, sau này sẽ kế tục ngôi vị quốc chủ, vậy cũng có thể coi là nhân vật hô phong hoán vũ trên Đấu Thần Đại Lục.

Nhưng, một kẻ như vậy, sao lại có thể lưu lạc tới tận thị trấn nhỏ này.

Lý Dật mỉm cười, không lạnh không nhạt nói:

- Đợi các hạ kế vị ngôi quốc chủ thì sẽ có tư cách kết bạn với ta.

- Vừa gặp đã cãi nhau, bốn sư tôn dạy người thế nào. Sư huynh đệ phải đoàn kết, cũng ăn một nồi cũng chơi một gái. Đổ Lạp người cũng bớt

kiêu ngạo đi một chút, người kế vị quốc chủ thì là cái gì, với thực lực của người, gặp phải Đấu Hoàng cường giả là đủ để người chết toi trăm lần, còn người, Lý Dật, cũng đừng có cao giọng như vậy, sự đồ chúng ta vốn dĩ rất hòa thuận, người đừng có tới liên gây chuyện thị phi. Được rồi, không nói nữa, vào ăn cơm.

Phì Phì mà thực sự tức giận thì đừng nói là Lý Dật, cho dù là Lý Dật cũng vô cùng kiêng kị. Hai gã đưa mắt lườm nhau, sau đó tuy trong lòng không phục cũng đành theo Phì Phì tiến vào trong Phát Tài Khách Sạn.

Vây quanh một chiếc bàn lớn, bởi sự tham gia của Lý Dật cũng như sự xung đột vừa rồi, không khí trên bàn ăn có vẻ căng thẳng. Chỉ có Phì Phì là làm như không có chuyện gì, vẫn ăn uống thoải mái, vừa ăn vừa giới thiệu với Lý Dật những người còn lại. Ngoài người kế vị quốc chủ của Phi Long Đế Quốc Đỗ Lạp, thì những người còn lại, quả thật đúng như lời Đỗ Lạp đã nói, đều là hoàng tử thế tử, hoặc con cháu quốc sư nhiếp chính vương, tên tuổi đều không tầm thường, nhưng thực lực thì Lý Dật thăm tra một hồi, Lý Dật được coi là mạnh nhất nhưng cũng chỉ là Đấu Vương tầng thứ sáu.

Cũng không biết tại sao Phì Phì lại đưa bao nhiêu tên phế tài thân phận cao quý này tập trung lại một chỗ như vậy.

Trong đám công tử chơi bởi này, thân phận của Đỗ Lạp cao nhất, thực lực cũng mạnh nhất, đương nhiên trở thành nhân vật lãnh tụ của bọn chúng. Do sự xung đột vừa qua, bọn chúng cũng có ý căm tức Lý Dật, nhưng Lý Dật cũng chẳng thêm để ý, chỉ thản nhiên gật đầu.

Giới thiệu xong, Phì Phì vừa ăn lại vừa kể lại chuyện đêm ở Đông Phong Khách Sạn, chủ đề này đối với đám công tử ăn chơi mà nói thực sự còn hấp dẫn hơn cả mỹ vị ở trên bàn, không khí cũng dần trở nên ồn ào. Thấy không có cách nào có thể hòa nhập được vào đám người này, Lý Dật ăn no uống say xong liền lặng lẽ rời đi, ra khỏi khách sạn, tùy ý đi dạo.

Ở trong thị trấn có không ít người và cửa hàng đang bán các loại ma hạch và nguyên liệu, nhưng Lý Dật đều không thêm để ý tới, những

người qua lại phần lớn cũng chỉ là Đấu Sư Đấu Vương, có lẽ là bởi Đấu Giả thì chưa có gan đến đây, còn Đấu Hoàng thì không cần thiết tới những thứ đồ này.

Đột nhiên, Lý Dật như cảm thấy có người đang theo dõi mình, cảm giác này hoàn toàn là do bản năng của một sát thủ tuyệt đỉnh, hoàn toàn không thể nào nói rõ ra được.

Lý Dật rất tự nhiên đi vào một cửa hàng bán các loại đồ dùng sinh hoạt, cầm lấy một chiếc gương giơ lên nhìn.

Từ ánh phản quang của chiếc gương, một khuôn mặt nữ nhân xinh đẹp nhưng lạnh lùng đang đứng ngoài cửa hàng ngó nghiêng, nữ nhân đó chừng hai mươi tuổi, dung mạo cũng rất phù hợp với yêu cầu của Phì Phì, chỉ có điều là dáng vẻ rất lạnh lùng, còn có được ngực trái đào mộng bí ngô hay không thì Lý Dật chưa đạt tới được cảnh giới của Phì Phì nên cũng không thể nhìn ra được.

Lý Dật cười thầm, trình độ theo dõi của nữ nhân lạnh lùng này cao lắm cũng chỉ thuộc hạng mới vào nghề, thực lực lại không tồi, Đấu Vương đỉnh cao. Nghĩ lại thấy mình vừa vào thị trấn đã có người theo dõi, Lý Dật không khỏi tự chế giễu nhân phẩm của mình.

Đặt chiếc gương xuống, Lý Dật đi ra khỏi cửa hàng, nữ nhân lạnh lùng đó vội giả bộ sửa sang trang phục, không hề biết rằng Lý Dật đã phát hiện ra nàng ta đang theo dõi hắn.

- Vị cô nương này, quần cô rách rồi kìa.

Thiếu nữ đó vẻ mặt kinh hoàng, mặt đỏ bừng, vội đưa tay sờ vào mông mình, thấy quần vẫn bình thường, vẻ mặt liền trầm xuống, lạnh lùng hỏi:

- Người có ý gì?

- Không có ý gì, đùa một chút thôi.

Lý Dật cười lớn rồi quay người bước đi.

Thiếu nữ đó có chút ngượng ngùng đứng im tại chỗ, đuổi theo cũng không được, mà không đuổi cũng không được, ngẫm nghĩ trong giây lát rồi lao lên chặn trước mặt Lý Dật:

- Người nói rõ xem nào.

- Người phải nói rõ là cô nương mới đúng!

Lý Dật tủm tỉm cười.

- Đi theo ta qua hai con phố, định cướp sắc hay là cướp tiền thế?

- Người, người sao biết.... ai thèm cướp sắc cướp tiền của người!

- Thực ra là cướp sắc hay cướp tài, bốn thiếu gia đều rất sẵn lòng, chỉ cần cô nương nói rõ mục đích.

- Người, người... ta...

Thiếu nữ rõ ràng không quen đấu khẩu với người khác, đột nhiên không biết nói gì.

- A Huệ, nếu đã bị phát hiện thì hãy diệt khẩu, có vậy cũng không biết sao?

Đột nhiên một thanh âm còn lạnh lẽo hơn của thiếu nữ gấp trăm lần truyền tới, sau đó một cổ khí tức Lý Dật rất quen thuộc từ phía sau đánh tới.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đoàn Tham Quan Tạp Khắc Tư

Q.6 - Chương 104: Đoàn Tham Quan Tạp Khắc Tư

Cổ khí tức cường giả lạnh lẽo này vô cùng quen thuộc, khiến khóe mắt Lý Dật không khỏi co giật một cái, sắc mặt từ bộ dạng châm biếm thiếu nữ chuyển sang vô cùng lạnh lẽo.

Nữ nhân trung niên ở sau lưng có khuôn mặt có chút giống với thiếu nữ được gọi là A Huệ, nhưng đáng vẻ lãnh khốc hơn A Huệ rất nhiều, phảng phất toàn thân nữ nhân này đều là máu lạnh, cả thân thể đều là một bức tượng băng. Lạnh lẽo tới mức độ đó, trong kí ức của Lý Dật chỉ có một loại nghề nghiệp: sát thủ! Sát thủ lâu năm!

Không ngờ lúc này lại gặp được đồng nghiệp, nhưng chỉ không hiểu tại sao cặp sát thủ mẹ con này lại nhắm vào mình. Ngoài những kẻ thù bị mình đánh bại ở Thiên Phong Đế Quốc thì mình chẳng còn có kẻ thù nào nữa, mà cho dù có thì cũng không có lý gì lại tìm tới nhanh như vậy.

- Mẫu thân!

Quả nhiên là một cặp mẫu nữ như Lý Dật đã đoán, A Huệ nhìn thấy nữ nhân trung niên tựa hồ như gặp được cứu tinh, vẻ mặt lạnh lùng chợt như tan biến, cảm giác lạnh lẽo cũng giảm đi mấy phần, khuôn mặt cũng đáng yêu hơn một chút. Tiểu sát thủ này, giống như một kẻ mới vào nghề vậy.

- Ngu xuẩn, giết hẳn đi.

A Huệ chợt sửng người, dường như chưa kịp hiểu là trên đường cũng có thể giết người, nhưng dù sao cũng là sát thủ đã được huấn luyện, chỉ khẽ sửng lại trong giây lát, trong tay đã xuất hiện một thanh đoản thủ nhỏ màu xanh thẫm, đâm về phía cổ của Lý Dật. Động tác gọn gàng dứt khoát, chuẩn xác lạnh lùng, hoàn toàn có tư chất trở thành một sát thủ tuyệt đỉnh.

Nhưng hành động giết người chỉ dựa vào thân pháp này, đối với Lý Dật mà nói có vẻ như múa rì qua mắt thợ, cũng không hề có chút đấu khí gì, thân hình khẽ nghiêng rồi tiến lên, ngón giữa và ngón nhẫn lách qua lưỡi đoản thủ, kẹp chặt lấy cổ tay A Huệ.

Chỉ trong nháy mắt, thậm chí những người qua đường còn chưa kịp chú ý tới xung đột sinh tử vừa diễn ra, Lý Dật đã ở phía sau A Huệ, tay phải

keo chặt cổ tay A Huệ, ngọn chủy thủ có tẩm chất kịch độc đặt trên cổ nàng ta. Còn tay trái Lý Dật vung lên, ống tay rộng che kín hết mọi thứ, hai người lại còn có một tư thế vô cùng thân mật.

Mọi thứ diễn ra quá nhanh, ngay cả nữ nhân trung niên kia cũng không kịp có bất cứ phản ứng gì, A Huệ đã rơi vào tay Lý Dật.

- Tốt, rất tốt, không ngờ lão háo sắc đó còn có đệ tử như người.

- Việc không ngờ tới còn nhiều lắm, bây giờ đến lượt ta hỏi, các người trả lời rồi thì phải.

- Ta sẽ không trả lời bất cứ câu hỏi nào của người, A Huệ đã rơi vào tay người, sống chết là do người.

Nữ nhân trung niên nói xong, mặc kệ A Huệ, xoay người bỏ đi, nhanh chóng biến mất trong đám đông.

Không ngờ nữ nhân trung niên đó máu lạnh đến vậy, ngay cả con mình cũng mặc kệ, riêng điểm này thì Lý Dật tự cảm thấy không thể sánh kịp. Lý Dật dùng tư thế rất “thân mật” ôm A Huệ, đột nhiên cũng không biết làm thế nào.

- Mỹ nữ, xem ra chúng ta phải nói chuyện cho rõ ràng rồi.

- Ta sẽ không nói gì với người hết.

Kỹ năng sát thủ thua kém rất nhiều, nhưng tinh thần chuyên nghiệp thì cũng không tệ. Lý Dật buông tay ra, mỉm cười nói:

- Ta từng nói sẽ ép người phải nói sao. Chỉ là nói chuyện thôi mà.

.....

- Thôi vậy, người đi đi, nhân tiện nói với lão nương của người, muốn giết ta, dựa vào thân phận Đấu Hoàng cường giả còn lâu mới đủ, nếu còn có lần thứ hai, các người sẽ không còn may mắn như vậy được đâu.

A Huệ không thể tin được, nhìn Lý Dật một cái, lăm bắm:

- Người thực sự thả ta đi sao?

- Bây giờ thì đúng vậy, đợi lúc nữa thì không biết nữa.

Thân pháp còn nhanh hơn cả lúc tấn công Lý Dật, chỉ trong nháy mắt đã không thấy bóng dáng của A Huệ. Lý Dật cười khổ lắc đầu, đi về phía Phát Tài Khách Sạn. Chuyện vừa rồi Lý Dật cũng không thêm nghĩ ngợi nhiều, hiện tại đã có thể chắc chắn, cặp mẫu nữ sát thủ này tuyệt đối không phải là do cừu gia trước đây thuê, bởi nếu là cừu gia trước kia thì không thể nào không biết thực lực của Lý Dật, vậy mà lại đi thuê một Đấu Hoàng cường giả và một Đấu Vương cường giả vừa vào nghề để đi ám sát mình, hiển nhiên là không thể giải thích được.

Khả năng là có hiểu lầm gì đó, hoặc là bị nhận nhầm, Lý Dật cũng không thêm nghĩ thêm nữa.

Ở trong Phát Tài Khách Sạn, Phì Phì và đám công tử chơi bài kia đã ăn uống say sưa, lúc này đang đấu rượu với nhau, dường như không hề biết tới việc Lý Dật đứng lên bỏ đi cũng như quay lại. Lý Dật cũng mặc kệ, lệnh cho điểm chủ đưa mình lên lầu nghỉ ngơi.

Đám công tử chơi bài và Phì Phì còn chơi đến đêm khuya mới chịu quay về phòng, nhưng còn chưa chịu dừng, không biết kiếm ở đâu được mấy nữ nhân, cơ hồ lại chơi hết đêm. Lý Dật thầm cười khổ, so với đám công tử này, mình thực sự quá đứng đắn.

Đến gần trưa ngày hôm sau, đám tửu sắc chi đồ này mới lười biếng ngủ dậy, kẻ nào dáng vẻ cũng mệt mỏi ủ rũ, không còn vẻ khỏe khoắn nhanh nhẹn của ngày hôm qua. Lúc ăn trưa, Phì Phì đột nhiên nói:

- Chúng ta cũng đã đi hơn một tháng rồi, dù thế nào cũng phải vào trong núi, kiếm chút ma hạch về, nếu không, mấy lão già kia lại phàn nàn.

- Có đùa không thế!

Đỗ Lạp đột nhiên đứng dậy kêu lớn:

- Lão háo sắc, thực sự phải vào núi Táp Khắc Tư hay sao? Có ngọc không thể, ma hạch nguyên liệu chúng ta mua mang về là được, có lão háo sắc người ở đây, đám ma thú ở trong núi chúng ta đương nhiên không sợ, nhưng ở trong núi có rượu ngon gái đẹp hay sao? Có giường êm đệm ấm hay sao?

Một loạt câu hỏi khiến Phì Phì cũng không khỏi nghĩ ngợi, nhưng nghĩ rồi vẫn quyết định:

- Tên ngọc Đỗ Lạp nhà người, người nghĩ mấy lão già ở học viện dễ bị lừa vậy sao, nếu mà bị phát hiện, chúng ta sẽ phải biến hết, cả cuộc thi đại hội phía sau cũng không cần nghĩ đến nữa.

Đám công tử chơi bời lại tiếp tục đưa ra ý kiến, bao nhiêu chủ ý cổ quái đều được đưa ra, cãi cọ hơn hai tiếng đồng hồ mới đi đến quyết định, để một gã công tử có tên Khảm Kì đi tìm một đoàn lính đánh thuê. Đương nhiên, nhiệm vụ của đám lính đánh thuê này không phải là bảo vệ an toàn cho bọn chúng, mà là phụ trách vận chuyển đồ dùng sinh hoạt dài dằng dặc của bọn chúng.

Từ trong câu chuyện của bọn chúng, Lý Dật biết được, chỉ có gã Khảm Kì này là gia thế yếu nhất, phụ thân là đại thương gia, do kiếm được quá nhiều kim tệ nên được ban cho chức tài chính đại thần của Thiên Tượng Đế Quốc, do đó gã Khảm Kì đáng thương này liền trở thành ngân hàng di động kiêm nhân viên chạy việc cho đám công tử này.

Nhưng để kết giao được với các thế lực khác, trong tình tạng của Khảm Kì có số kim tệ không bao giờ tiêu hết. Dưới sức mạnh của kim tệ, chỉ trong chưa đầy một giờ đồng hồ, một đám lính đánh thuê mang theo hàng loạt đồ dùng sinh hoạt đã xuất hiện trước cửa của Phát Tài Khách Sạn. Có lẽ đây là đoàn thám hiểm đặc biệt nhất trong núi Táp Khắc Tư, nhìn càng giống một đám vào núi ngắm cảnh hơn là một đám vào núi mạo hiểm và rèn luyện.

Buổi chiều, đoàn tham quan này tiến vào núi!

Trong mấy chục dặm đầu tiên từ khi tiến vào trong núi Táp Khắc Tư, cả đoàn quả thực vui như đi tham quan, trong khu vực đệm tiếp giáp với vùng có người ở này toàn chỉ là ma thú cấp 1 đến cấp 3, thỉnh thoảng có ma thú cấp 4, dưới sự vây giáp của đoàn tham quan do Đấu Thánh cường giả dẫn đầu này, rất nhanh đều biến thành từng cỗ thi thể.

Nhưng do đi tham quan ngắm cảnh nên chỉ có mấy chục dặm đường mà đi hết nửa ngày, sắc trời cũng tối dần, mà ở phía trước, theo sự giới thiệu của tên lính đánh thuê kinh nghiệm phong phú, ma thú cấp 4 bắt đầu xuất hiện nhiều. Đương nhiên, cho dù là có một hai con ma thú cấp 5 xuất hiện, với thực lực của đội ngũ này, bọn chúng cũng không cần lo sợ, nếu cần sợ thì cũng chỉ sợ gặp phải đám ma thú hung hãn mà thôi.

Nghe thấy có thể xuất hiện tộc quần ma thú, đám công tử chơi bởi kia liền lập tức đòi Phì Phì dừng lại lập trại nghỉ ngơi, đợi trời sáng tiếp tục lên đường.

Lý Dật đương nhiên là mặc kệ, không hề có ý kiến gì. Gã Khảm Kì kia cũng không hề có quyền phát biểu gì, cũng bởi vậy, Lý Dật chủ động tiếp cận với hắn, sau mấy giờ đồng hồ tiếp cận, quả nhiên đã kết giao được với người bằng hữu đầu tiên trong đám công tử này

- Ta là học sinh của La Lan Học Viện, đúng, chính là La Lan Học Viện ở Vô Địch Chi Vực. Lần này đi theo lão háo sắc, à quên, sư tôn ra ngoài rèn luyện, cũng là một bộ phận của chương trình học, nhưng tiểu sư đệ cũng thấy rồi đấy, đám người chúng ta, thực ra là ra ngoài ăn chơi cả.

Dưới sự “tâm tình” của Lý Dật, rất nhanh Khảm Kì đã nói hết ra những chuyện mà Phì Phì không muốn nói ra.

- Chẳng phải La Lan Học Viện là cường giả học viện cao cấp nhất của Đấu Thần Đại Lục hay sao? Nghe nói điều kiện lựa chọn học sinh của La

Lan Học Viện đều rất nghiêm ngặt, các người sao có thể vào trong La Lan Học Viện được?

Đối với sự chê bai không chút che giấu của Lý Dật, Khảm Kì cũng không thấy kì lạ, e rằng ngay cả bản thân hắn cũng cảm thấy rất cặn bã.

- Đúng là rất nghiêm ngặt, nhưng đó chỉ là đối với người bình thường mà thôi. Đối với người có tiền hoặc có thế lực, La Lan Học Viện giống như vườn rau của nhà mình. Tiểu sư đệ, lão háo sắc sao lại thu người làm đệ tử vậy?

Ôi trời, vấn đề này Lý Dật cũng đang định hỏi Khảm Kì, xem ra vấn đề này hắn cũng không biết gì rồi, nên Lý Dật nhanh chóng đổi chủ đề:

- Chẳng qua là trùng hợp mà thôi. Khảm Kì, ta hỏi thăm người một người, trong La Lan Học Viện của người có một nữ học sinh tên là Na Na, từ Thiên Phong Đế Quốc tới, người có biết không?

Nghe Lý Dật nhắc tới hai tiếng “Na Na”, Khảm Kì lộ ra vẻ kinh ngạc, thất thanh hỏi:

- Sao lại không biết chứ, Na Na là một trong chín hoa khôi của La Lan Học Viện, không giấu tiểu sư đệ, đám Đồ Lạp thích Na Na phát điên, nhưng nàng Na Na đó tựa hồ đã thích người khác rồi, nam sinh trong học viện cho dù xuất sắc thế nào cũng không tán đổ được. Sao, tiểu sư đệ, người cũng đã từng nghe nói tới chín hoa khôi của học viện chúng ta?

Mấy ngày nay, đây là câu chuyện mà Lý Dật nghe xong cảm thấy vui nhất. Nếu trước đây là do sự uy hiếp ngầm của Phì Phì nên mới tham gia đoàn tham quan núi Táp Khắc Tư này, thì Lý Dật bây giờ vô cùng cam tâm làm đệ tử của Phì Phì. Vốn dĩ hẹn ba năm, không ngờ lại dùng hình thức này để thực hiện sớm, Lý Dật suýt nữa thì cười vang.

Không trả lời câu hỏi của Khảm Kì, Lý Dật tiếp tục hỏi:

- Bộ dạng của lão háo sắc, sao có thể làm sư tôn ở La Lan Học Viện được?

- Tiểu sư đệ chắc là không biết, lão háo sắc từ nhỏ là trẻ mồ côi, được học viện nhận nuôi dưỡng. Dựa vào thiên phú và nỗ lực kinh người, không ngờ ba mươi tuổi đã là Đấu Tôn cường giả, nên La Lan Học Viện cho lão làm đạo sư. Hồi đầu lão không phải có bộ dạng như hiện nay đâu, là người rất đàng hoàng. Sau đó không biết vì sao, đột nhiên trở thành bộ dạng như bây giờ. Có người nói là vì gặp thất bại trong tình yêu. Có người đoán là dùng đan dược, lại có người đoán là tẩu hỏa nhập ma. Nhưng lão háo sắc tuy phóng đảng, nhưng tu luyện lại là một thiên tài, sau khi tấn thăng Đấu Tôn, chỉ dùng hai mươi năm đã lại đột phá lên Đấu Thánh cảnh giới, theo quy định của học viện, chức vị cũng tăng lên thành đại đạo sư.

Nói tới vấn đề này, Khảm Kì liếc Phì Phì lúc này đang làm quen với một lính đánh thuê nữ, nhỏ giọng nói:

- Nhưng, đại đạo sư này thực ra có chút hữu danh vô thực, những học sinh thực sự muốn tu luyện căn bản không lựa chọn hắn, chỉ có đám công tử bị gia tộc ép tới đây như chúng ta mới chịu chọn hắn. Tiểu sư đệ, thực lực hiện nay của ngươi là gì, sao ta không cảm nhận được khí tức của ngươi?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tứ Nguyệt Hoa

Q.6 - Chương 105: Tứ Nguyệt Hoa

Xem ra Phì Phì vẫn giấu vấn đề này với đám công tử chơi bời này, Lý Dật cũng không nói toạc ra, chỉ nói:

- Khảm Kì sư huynh, ngươi đoán xem!

Khảm Kì chăm chú nhìn Lý Dật mấy cái, đoán:

- Người có lẽ là Đấu Sư cường giả, nếu không lão hạo sắc tuyệt đối không thu người.

- Khảm Kì sư huynh thật thông minh!

Lý Dật cũng không trả lời mà tăng bốc Khảm Kì một cái.

- Tiểu sư đệ thật không tồi, mới bằng này tuổi mà đã là Đấu Sư cường giả, ta lớn hơn người bốn tuổi, bây giờ mới là Đấu Sư tầng thứ tám, xem ta, người đuổi kịp ta cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

- Thực ra ta rất ngưỡng mộ Khảm Kì sư huynh, có bao nhiêu tiền như vậy, cường giả kiểu gì mà chẳng mời tới được.

- Tiền để làm cái gì chứ!

Khảm Kì liếc đám Đồ Lạp một cái, ánh mắt phức tạp.

Trong lúc nói chuyện, đoàn lính đánh thuê đã dựng xong lều trại, làm xong bữa tối. Phì Phì và đám công tử kia cũng thật biết hưởng thụ, ăn không hề thua kém so với ở khách sạn, chỉ vì lúc này đang ở trong rừng ma thú nên không dám uống nhiều rượu. Đang ăn uống, đột nhiên nghe thấy gã lính đánh thuê phụ trách cảnh giới hô lớn:

- Ai!

Mọi người cùng kinh ngạc, vội chạy tới xem, chỉ thấy một thiếu nữ quần áo rách rưới đang bị hai gã lính đánh thuê vây lấy, bộ dạng sợ hãi. Thiếu nữ đó thân mặc quần áo cường giả đã rách rưới, để lộ ra làn da trắng ngần, dung mạo xinh xắn, nếu không phải bộ dạng quá mức rách rưới thì thật sự là một mỹ nhân.

- Tiểu cô nương, cô là ai? Sao lại một mình ở trong rừng ma thú như vậy?

Lý Dật tranh chạy lên trước, ân cần hỏi, vẻ mặt dâm dề không ngừng nhìn lên làn da trắng ngần của thiếu nữ.

Thiếu nữ đó sợ hãi nói:

- Đoàn lính đánh thuê Thiết Sư của chúng ta gặp phải đàn Bạo Lang, cả đoàn bị thảm diệt, chỉ có mình ta chạy thoát được. Trốn ở trong rừng đã mấy hôm, chưa được ăn miếng cơm nào.

Thiếu nữ không dám nói tiếp, nhìn nồi thức ăn ở phía xa nuốt nước bọt ừng ực, ý tứ rất rõ.

- Được rồi, cô nương, xin mời.

Đỗ Lạp ân cần làm động tác mời.

- Khục, khục!

Phì Phì ho khẽ, liếc Đỗ Lạp một cái.

Đám hào sắc này cơ hồ đã mang theo tất cả các loại đồ dùng sinh hoạt, nhưng lại không mang theo nữ nhân vào trong núi. Đám lính đánh thuê cũng có hai nữ lính đánh thuê, nhưng dung mạo đó, thân hình đó, cho dù là kẻ hào sắc giỏi phát hiện vẻ đẹp của nữ nhân như Phì Phì cũng không thể có cảm hứng nổi. Cô nương ở trước mặt này, nếu ở bên ngoài cũng thuộc hạng trung bình, nhưng hiện tại, trước mắt một lũ hào sắc ăn no uống say chỉ thiếu hơi đàn bà này thì có lẽ đến cả cái rắm cũng thành thơm.

Phì Phì khẽ ho hai tiếng, Đỗ Lạp đương nhiên là hiểu ý tứ, biết điều lui lại một bên, nhìn Phì Phì nịnh nọt mỹ nữ:

- Tiểu muội muội yên tâm, sau này đi theo chúng ta vậy, so với đi theo đám lính đánh thuê thì tốt hơn nhiều.

Đáng tiếc thiếu nữ đang vội ăn uống, chỉ gật đầu một cách vô thức trước những lời nói của hắn.

- Khảm Kì, đi kiểm một bộ y phục sạch sẽ đến đây, cô nương cũng cần phải tắm rửa, lát nữa ta đưa cô nương đi tắm, các người ngoan ngoãn ở lại đây.

- Sư phụ, việc này giao cho chúng ta là được rồi, người nghỉ ngơi đi.

Một tên công tử chen ngang.

- Giao cho mấy tên tiểu tử các người? Cô nương yên tâm sao?

So với mấy tên công tử vắt mũi chưa sạch hai mắt lộ rõ vẻ háo sắc, Phì Phì nhìn có vẻ vô hại hơn rất nhiều.

Thiếu nữ ăn uống no nê xong, đột nhiên thần thái tốt hơn nhiều, càng có vẻ xinh đẹp hơn, khiến Phì Phì và đám công tử càng thêm thèm thuồng.

- Đại thúc chẳng phải muốn đưa ta đi tắm hay sao?

Nhìn bộ dạng thất thần của đám người Phì Phì, thiếu nữ cười tủm tỉm nói.

- Đúng, đúng, đi tắm rửa. Ta cảnh cáo đám tiểu tử các người không được đi theo, ai dám nhìn trộm ta sẽ đánh gãy chân hẳn.

Nhìn bóng dáng hai người nhanh chóng khuất đi, Đỗ Lạp không kìm được cười:

- Lão háo sắc này thật không biết quan tâm tới chúng ta, chỉ biết ăn một mình, rừng sâu đêm dài, biết làm gì cho hết đêm đây.

Đêm nay sẽ thế nào đây, Lý Dật hiểu rất rõ. Nếu không có gì bất ngờ, đêm nay sẽ là một đêm ác chiến đẫm máu. Lặng lặng rời khỏi đám người kia, Lý Dật quan sát địa hình, tìm một ngọn cây cổ thụ cao mấy chục mét, nhảy lên trên ngọn.

Thiếu nữ rách rưới đó, diễn kịch cũng không tệ, nếu cuối cùng không chủ động muốn đi tắm rửa, e rằng Lý Dật cũng sẽ bị lừa. Một người duy

nhất của đoàn lính đánh thuê chạy thoát khỏi đàn Bạo Lang, chỉ điều đó thôi đã khả nghi, cho dù may mắn thoát khỏi đám Bạo Lang đó, mấy ngày nay phải sớm chạy ra khỏi núi Táp Khắc Tư rồi mới phải. Nghi vấn vừa xuất hiện, sau khi cẩn thận quan sát và suy nghĩ, Lý Dật khẳng định thiếu nữ rách rưới này chỉ là điềm báo trước của một đêm đẫm máu.

Đám công tử đó chửi mắng mấy câu vẫn không thấy Phì Phì quay lại, xem ra Phì Phì định ăn một mình, không đem thiếu nữ quay lại chia sẻ với đám công tử này rồi. Chửi mắng thêm một hồi, bọn chúng cũng lần lượt tản ra, quay lại lều của mình.

Để tránh ma thú, lửa trong trại đều được dập tắt, ngoài đám lính đánh thuê gác ở bốn phía, tất cả mọi người đều đi nghỉ cả, không gian tĩnh lặng tới mức quá đáng. Ngoài tiếng gầm rú của ma thú cao cấp thỉnh thoảng vang lên từ nơi xa, khiến người ta có cảm giác gai người.

Lý Dật lựa chọn một tư thế thoải mái nằm ở trên cành cây, nhắm mắt lại, nhưng thần tức vẫn chú ý quan sát bốn phía. Bất luận là thiếu nữ rách rưới kia sẽ mang tới điều gì, Lý Dật đều không hi vọng sẽ ảnh hưởng tới mình. Đương nhiên, nếu không ảnh hưởng tới hắn, thiếu nữ kia muốn làm gì cũng đều không liên quan tới Lý Dật hắn.

Đột nhiên, thần tức Lý Dật khẽ động, một cỗ khí tức cường giả đang nhanh chóng tiến lại gần khu trại. Cỗ khí tức này càng lại gần, Lý Dật đã phán đoán ra, ít nhất có ba Đấu Hoàng cường giả cùng ba bốn Đấu Vương. Hơn nữa dựa vào cảm giác, sáu bảy người này dường như đều là nữ nhân.

Đám Đấu Hoàng Đấu Vương cường giả này cách khu trại chừng mấy trăm mét liền lặng lẽ tản ra, với hình tròn dần bao vây khu trại, sau đó nhanh chóng tiến lại gần, với tốc độ như tia chớp tiêu diệt lính gác.

- Có người...a!

Không biết ở phía nào xuất hiện sơ hở, một gã lính gác trước khi bị cắt cổ đã kịp phát ra tiếng cảnh báo quý giá. Đám lính đánh thuê vốn có tính

cánh giác trời sinh liền tỉnh giấc, nhanh chóng cầm lấy vũ khí bảo vệ bốn phía khu trại.

Thấy hành động đã bị bại lộ, mấy Đấu Hoàng Đấu Vương cường giả kia liền hợp lại một chỗ, dần tiến lại gần khu trại. Dựa vào ánh trăng mờ ảo, Lý Dật nhìn thấy đám người áo đen này tuy che mặt, nhưng thân hình đó chứng tỏ tất cả đều là nữ nhân.

- Các người là ai, dám tấn công đoàn lính đánh thuê Kim Thập Tự chúng ta.

Đoàn trưởng đoàn lính đánh thuê Diệt Qua giận dữ nói. Kẻ địch vừa xuất hiện đã khiến hắn tổn thất mấy huynh đệ, Diệt Qua đương nhiên là cực kỳ tức giận.

Đối với sự tức giận của Diệt Qua, mấy nữ nhân áo đen kia dường như không thèm để ý tới, một người trong đó lạnh lẽo nói:

- Giao một người ra, nếu không tất cả đều phải chết.

Diệt Qua sững người, hỏi một cách vô thức:

- Ai?

- Đỗ Lạp!

- Khốn kiếp, các người là ai, ta không hề quen các người!

Tên gốc Đỗ Lạp đột nhiên kêu lên, tự nhiên khiến mình lộ diện trước mặt ba Đấu Hoàng cường giả. Đoàn lính đánh thuê Kim Thập Tự, bao gồm cả mấy tên công tử này, trừ gã Đấu Thánh đã bị dụ đi chỗ khác thì những người khác cao nhất cũng chỉ là Đấu Vương đỉnh cao. Nhân số tuy chiếm ưu thế, nhưng ưu thế đó vẫn chưa thể tới mức dùng số lượng để chiến thắng chất lượng.

Những nữ nhân áo đen kia dường như cũng biết rõ điều đó, vừa thấy Đỗ Lạp bộc lộ thân phận, cũng không nói nhiều, một Đấu Hoàng thân hình

lóc lên, lao về phía Đỗ Lạp.

Đỗ Lạp dù sao cũng là một Đấu Vương cường giả, nhưng do nữ nhân áo đen ra tay quá đột ngột, hoàn toàn là đánh lén nên Đỗ Lạp thậm chí còn không có thời gian để thôi động đấu khí.

Thấy nữ nhân áo đen lao về phía Đỗ Lạp, Diệt Qua sớm đã có phòng bị liền tung một đạo đấu khí ra.

- Muốn chết?

Nữ nhân đó không ngờ đám lính đánh thuê dám động thủ với hãn, thân hình đang lao về phía Đỗ Lạp liền chậm lại, đáp trả bằng một đạo đấu khí. Nhân cơ hội đó, Đỗ Lạp liền lén vào giữa đám đông, hô lớn:

- Giết hãn, ai giết được nữ nhân điên này, ta cho một triệu kim tệ.

Có tiền mua được cả quỷ sứ, câu nói này thời nào cũng đúng. Dưới sức hấp dẫn của một triệu kim tệ, cả đoàn lính đánh thuê liền sục sôi lên, gần trăm người vây lấy Đỗ Lạp. Những gã công tử kia tu luyện đấu khí hoàn toàn là để đối phó với trưởng bối trong gia tộc, bình thường không hề có cơ hội động thủ, không hề có chút kinh nghiệm giao chiến gì. Lúc này thấy ba Đấu Hoàng cường giả ép tới, ngoài việc triển khai đấu khí sa y và đấu khí khai giáp để hư trương thanh thế ra thì cơ bản không biết phải làm gì.

Thấy đám lính đánh thuê ra tay, hai Đấu Hoàng còn lại cũng đồng thời động thủ. Ba Đấu Hoàng liên thủ công kích, chiến đấu bỗng chốc trở thành đồ sát.

Ở trên cây, Lý Dật lắc đầu, nếu Phì Phì vẫn không xuất hiện, trận đồ sát này không kéo dài quá mười phút sẽ kết thúc, tới lúc đó sẽ tới lượt đám công tử kia. Mà nếu đoán không sai, Phì Phì lúc này đang bị thiếu nữ kia đưa tới một nơi xa, ít nhất trời sáng mới có thể quay về.

Nghĩ một lát, Lý Dật liền lôi từ trong dung giới ra một bộ bào đen, mặc vào, rồi mới thi triển đấu dực, lướt xuống khu trại, thân hình ở trên không, một đạo đấu khí đã tấn công xuống dưới.

Một đấu khí đỉnh cao đột nhiên xuất hiện khiến kẻ đồ sát và người đang bị đồ sát đều sửng lại.

- Các hạ là ai?

Nữ nhân áo đen vừa hỏi, Lý Dật nghe ra chính là mẫu thân của A Huệ, còn A Huệ, nếu không có gì bất ngờ cũng trong số bốn Đấu Vương cường giả đang đứng ở phía ngoài.

- Qua đường, đi lấy tương!

Lý Dật khàn khàn nói.

Qua đường thì nữ nhân áo đen hiểu, nhưng hắn không hiểu sao lại có người vào trong rừng ma thú để lấy tương. Nhưng nghĩ tới thực lực Đấu Hoàng đỉnh cao của Lý Dật, nữ nhân áo đen trầm ngâm trong giây lát rồi rất khách khí nói:

- Các hạ nếu là người qua đường thì xin đừng can thiệp vào chuyện của Tứ Nguyệt Hoa chúng ta.

- Tứ Nguyệt Hoa!

Nghe thấy mấy từ đó, vẻ mặt Diệt Qua đột nhiên đại biến, bắt đầu hồi hận mình vì một triệu kim tệ mà trở nên điên cuồng:

- Tổ chức sát thủ số 1 của Đấu Thần Đại Lục, Tứ Nguyệt Hoa!

- Tứ Nguyệt Hoa rất lợi hại hay sao?

Lý Dật thực sự chưa hề nghe nói tới tổ chức này!

- Một trong những tổ chức thần bí nhất của Đấu Thần Đại Lục, một liên minh sát thủ, nghe nói tất cả đều là nữ nhân, hơn nữa đều rất xinh đẹp.

Là một nam nhân, Diệt Qua nói tới hai từ xinh đẹp lại không hề có chút khát vọng nào, vẻ mặt đầy vẻ khiếp sợ:

- Sát thủ của Tứ Nguyệt Hoa mỗi người đều là cỗ máy giết người máu lạnh, hoàn toàn không có tình cảm. Đó mới chính là chỗ đáng sợ của Tứ Nguyệt Hoa.

- Cũng chỉ đến thế mà thôi, chẳng qua là ba gã Đấu Hoàng.

Lý Dật坦然 nói. Bằng cảm giác, ba Đấu Hoàng này tuy thực lực không tồi, nhưng so với Bắc Đẩu Tam Hoàng thì tựa hồ còn kém một bậc, đối với một Đấu Hoàng đỉnh cao như Lý Dật thì không hề có bất cứ áp lực gì.

- Ba Đấu Hoàng này chỉ là một góc nhỏ của Tứ Nguyệt Hoa mà thôi.

Thấy bộ dạng coi thường của Lý Dật, Diệt Qua lên tiếng nhắc nhở. Thực ra hẳn muốn nói là, ba Đấu Hoàng không ra gì, lẽ nào tiểu tử ngươi là Đấu Tôn hay sao?

Lý Dật tựa hồ không hề có hứng thú với Tứ Nguyệt Hoa, chỉ quay đầu hỏi Lý Dật:

- Một triệu kim tệ, có thể trả tiền đặt cọc hay không?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bầy Bạo Lang

Q.6 - Chương 106: Bầy Bạo Lang

- Đương nhiên có thể, đương nhiên có thể!

Đấu Hoàng đỉnh cao thần bí xuất hiện khiến Đỗ Lạp như chết đuối vớ được cọc:

- Khảm Kì, mau đưa tinh tạp của ngươi ra đây.

- Tiểu tử ở đâu ra, khẩu khí thật cuồng vọng, Đấu Hoàng đỉnh cao vẫn chỉ là Đấu Hoàng, ngươi nghĩ ngươi là Đấu Tôn hay sao?

- Sự khác biệt giữa Đấu Hoàng và Đấu Hoàng là rất lớn, ba vị tỷ tỷ, hoặc là a di, có muốn thử hay không?

Nghe ra vẻ châm chọc trong khẩu khí của Lý Dật, mẫu thân của A Huệ vô cùng tức giận, cũng không nói năng gì thêm, một đạo đấu khí mang tính thăm dò đánh tới. Lý Dật và bọn họ cũng không có ân oán gì, cũng không muốn chọc vào liên minh sát thủ Tứ Nguyệt Hoa làm gì, nên trong lòng cũng không có sát ý, do vậy chỉ muốn đánh lui bọn họ.

Hỏa hệ đấu khí đề thăng đến cực điểm, thông qua Thiên Khôn Địa Càn cường hóa, mang theo không gian ba động mơ hồ toàn lực lao đi, hẳn muốn nhờ đó mà khiến đám sát thủ này khiếp sợ mà bỏ đi.

Thực lực của Đấu Hoàng đỉnh cao, thêm có ma khí cường hóa, trong cảnh giới Đấu Hoàng thực sự là vô địch. Ầm một tiếng, hỏa hệ đấu khí khí thể hơi giảm một chút, nhưng vẫn quét về phía mẫu thân của A Huệ. Mẫu thân của A Huệ hoảng hốt vô cùng, không ngờ Đấu Hoàng đỉnh cao cường giả lại có thể tung ra lực lượng cường hãn như vậy, vừa lui nhanh lại vừa kết ra phòng ngự đấu khí, liên tục lui lại gần trăm mét mới hóa giải được một đòn tấn công có vẻ tùy ý này của Lý Dật.

- Thế nào? A di, Đấu Hoàng đỉnh cao và Đấu Hoàng tầng thứ bảy thực lực vẫn rất khác xa có phải không!

Ngữ khí lại đổi, trở nên lạnh lẽo:

- Nếu không muốn bỏ mạng ở đây, bây giờ đi vẫn còn kịp.

- Đi? Hừ, Tứ Nguyệt Hoa chưa hề có sát thủ thất bại vẫn còn sống được.

Lý Dật thể hiện thực lực của mình, không chỉ không khiến đám nữ sát thủ này biết điều rút đi, ngược lại còn khiến bọn chúng sát ý bùng bùng, quyết tâm liều mạng. Một thanh trường tiên xuất hiện trong tay, đấu khí tuôn vào, trường tiên giống như sống lại, ở trong tay mẫu thân của A Huệ phát ra những tiếng lách tách, sau đó như con rắn cuộn lại, cuộn về phía Lý Dật.

- A Tinh, A Kiêu, động thủ hoàn thành nhiệm vụ.

Mẫu thân của A Huệ hô lớn, ý đồ rất rõ ràng, định kìm chân Lý Dật, để hai Đấu Hoàng cường giả còn lại đi giết Đỗ Lạp.

Đoàn lính đánh thuê chỉ còn lại một nửa nhân mã, căn bản không thể ngăn cản hai Đấu Hoàng cường giả. Nhìn ra điểm đó, khi mẫu thân của

A Huệ vừa hô lớn, Đỗ Lạp đã thi triển thân pháp chạy vào trong rừng sâu. Đám công tử còn lại hơi sững người, sau đó cũng co giò chạy theo.

- Các hạ che mặt, ta là người kế tục hoàng vị của Long Phi Đế Quốc, Đỗ Lạp, chỉ cần người giết được mấy nữ nhân điên này, lúc nào cũng có thể tới Long Phi Đế Quốc lĩnh một triệu kim tệ. À không, mạng của ta ít nhất cũng phải mười triệu, ta đưa người mười triệu.

Đỗ Lạp vừa chạy vừa không quên kích thích chiến ý của “các hạ che mặt”.

Nếu đám nữ sát thủ này đã không chịu lui, vậy Đỗ Lạp chạy đi có lẽ lại càng tốt, chỉ cần ngăn đám nữ nhân này đuổi theo tấn công, tới lúc đó mình muốn thoát thân cũng là việc dễ dàng. Nghĩ vậy, Lý Dật bộp bộp bộp đánh liên ba quyền, ba cổ đấu khí tấn công về phía ba Đấu Hoàng. Trừ mẫu thân của A Huệ là Đấu Hoàng tầng thứ bảy ra, hai người còn lại cùng lắm chỉ có thực lực Đấu Hoàng tầng thứ ba, đối diện với công kích của Lý Dật, đừng nói là đuổi theo đám Lý Dật, cho dù là tự bảo vệ cũng rất vất vả.

Thấy mục tiêu biến mất, mẫu thân của A Huệ đột nhiên lo lắng, hóa giải công kích của Lý Dật rồi lập tức tung trường tiên lên, trường tiên màu bạc biến thành vô số tiên ảnh, không phải là tàn ảnh mà mỗi đường tiên ảnh đều tràn đầy đấu khí cường hãn.

- Huyền Xà! Vũ!

Có thể thấy, chiêu chu tước cao cấp vũ kỹ này có lẽ là chiêu lợi hại nhất của nữ sát thủ này. Thực lực của Đấu Hoàng tầng thứ bảy ít nhất cũng là trường tiên thất phẩm, lại thêm chu tước cao cấp vũ kỹ, chiêu này của mẫu thân của A Huệ uy lực quả thực vô cùng lợi hại.

Vô số tiên ảnh hóa thành từng đạo đấu khí linh xà, lập lòe u lan quang mang vô cùng quỷ dị, đột nhiên bao bọc lấy Lý Dật.

Nhìn thấy Lý Dật bị đấu khí linh xà nuốt chửng, mấy tên sát thủ thờ phào một cái, việc như vậy bọn chúng đã gặp nhiều lần, cường giả bị cuốn vào đấu kỹ này mà vẫn còn sống được, ít nhất bọn chúng vẫn chưa từng gặp. Tiêu diệt được Lý Dật thì cũng không sợ đám người Lý Dật chạy được lên trời.

Đột nhiên, liên tiếp những tiếng lốp bốp mang theo cảm giác bất an từ trong vòng vây truyền ra, sau đó đấu khí linh xà đó đột nhiên như sợ hãi thứ gì đó, tạm thời ngừng bay lượn, rồi ầm một tiếng, năng lượng cường đại bao bọc lấy Lý Dật đột nhiên bị đánh tan.

- Ý Thiên! Phá Không Kiếm! Phá Phá Phá!

Đấu khí quang mang tràn ra bốn xung quanh, soi rõ cả khu trại, đồng thời cũng soi rõ khuôn mặt Lý Dật lúc này do đấu khí đánh bay hắc bào nên bị lộ ra.

- A! Là hắn!

A Huệ đột nhiên che miệng kêu lên, nhưng bị mẫu thân trừng mắt một cái.

- Quả nhiên là tiểu tử người, còn trẻ như vậy đã là Đấu Hoàng đỉnh cao, chúng ta lần đầu tiên mới gặp. Người rút đi, nếu không cho dù hôm nay có thể ngăn được Tứ Nguyệt Hoa chúng ta, Tứ Nguyệt Hoa cũng sẽ quyết không tha cho người.

Có thể dễ dàng hóa giải đấu kỹ lợi hại nhất của mình, mẫu thân A Huệ cũng liên tiếp thầm kêu lên mấy tiếng “không thể nào”, không còn cách nào khác đành lôi uy danh của Tứ Nguyệt Hoa ra để đe dọa.

- A Huệ, ta hỏi người, lời ta bảo người nói với mẫu thân của người, người đã nói chưa?

.....

- Ta đã nói với người, muốn đối phó với bốn thiếu gia, dựa vào Đấu Hoàng cường giả thì vẫn chưa đủ. Đây là lần thứ hai các người muốn giết ta, do vậy đừng trách ta không khách khí.

- Tiểu tử cuồng vọng, người tên là gì?

- Vạn Triều, Lý Dật!

Mẫu thân A Huệ hừ lạnh một cái:

- Từ xó nào chui ra, chưa từng nghe thấy! Nếu đã muốn chết thì để ta cho người chết một cách rõ ràng, bốn hoàng Tam Nguyệt Hoa của “Tứ Nguyệt Hoa”, Tiêu Lan

Lý Dật cũng không khách khí cười lớn:

- Cái gì Tam Nguyệt Hoa Tứ Nguyệt Hoa, nghe như là chốn phong nguyệt thế!

- A Huệ, đi giết đám lính đánh thuê!

Tam Nguyệt Hoa Tiêu Lan hô lớn, sau đó thu trường tiên lại, ra hiệu với hai Đấu Hoàng còn lại, ba Đấu Hoàng tạo thành hình tròn bao vây lấy Lý Dật.

- Thiên Diệp Vũ!

- Bách Hoa Triều Thánh!

- Lưu Vân Hỏa Liệt!

Ba chiêu đấu kỹ cấp chu tước được ba Đấu Hoàng cường giả đồng thời tung ra, tuy không có thời gian để cảm nhận ba chiêu này ở đẳng cấp nào, nhưng dựa vào khí thế kinh người của đấu kỹ này, ít nhất cũng không thấp hơn trung cấp đấu kỹ.

Đối diện với ba chiêu cùng tấn công tới, Lý Dật cũng không dám sơ ý, đấu dực tung ra, sau khi lao thẳng lên trời đột nhiên bao bọc lấy thân thể,

thánh hệ đấu khí không ngừng cuộn cuộn bên ngoài thân thể, hiển nhiên là đã vận dụng tới cực hạn. Ba cổ đấu kỹ đồng thời lao tới, đánh tan từng lớp đấu khí phòng ngự do Lý Dật tạo ra.

Tiếng nổ lớn không ngừng vang lên, giống như đang có vô số ngọn lửa bùng cháy trên không trung, vô cùng đẹp mắt. ở phía dưới ngọn lửa, có thể thấy đám A Huệ đã tiêu diệt gần hết đám lính đánh thuê, đám lính đánh thuê còn sót lại lúc này cũng đã không còn chút chiến ý, vội vàng bỏ chạy. Đám A Huệ cũng không đuổi theo, chỉ đứng ở ngoài quan sát cuộc chiến giữa Lý Dật và ba Đấu Hoàng.

Lý Dật đang ở trên không trung đột nhiên phát hiện ra, bốn xung quanh khu trại đã có thể vô số sinh vật thân hình to lớn, đám sinh vật này mắt lộ hồng quang vô cùng đáng sợ.

Bạo Lang, bầy Bạo Lang.

Bạo Lang tuy chỉ là ma thú cấp bốn, nhưng đám ma thú này quen tạo thành bầy đàn, ít thì mấy chục con, nhiều thì hàng nghìn con. Thêm vào thiên phú của ma thú, đừng nói là Đấu Hoàng cường giả, cho dù là Đấu Tôn cường giả cũng không thể tiêu diệt hết một bầy Bạo Lang, chỉ có thể tháo lui.

Hiển nhiên, chính mùi máu của đám lính đánh thuê tỏa ra đã thu hút đám Bạo Lang vốn rất mẫn cảm với mùi máu này.

Hóa giải chu tước đấu kỹ của ba Đấu Hoàng cường giả, sắc mặt Lý Dật cũng khẽ tái, nhẹ nhàng đáp xuống dưới, Lý Dật nói:

- Xem ra, chúng ta phải đổi chiến trường rồi!
- Biết sự lợi hại, muốn chạy rồi sao? Không dễ vậy đâu!
- Muốn chạy e rằng không chỉ có ta, các người cũng vậy.

Lý Dật chỉ bốn phía, tựa hồ cảm nhận thấy đã bị phát hiện, con Bạo Lang đi đầu hú dài, một cổ sát ý vốn có của ma thú phát tán ra. Vô số đạo

hồng quang nhanh chóng lao về phía bốn Đấu Vương cường giả đang đứng phía ngoài.

- Bạo Lang! A Huệ, mau lại đây!

Tam Nguyệt Hoa Tiêu Lan sắc mặt đại biến, đấu dực triển khai, đang định đưa A Huệ đi, nhưng lúc này một Đấu Vương khác đã bị vây Bạo Lang tấn công. Bạo Lang cấp bốn tương đương với Đấu Vương cường giả, nhưng do thiên phú cũng như sự cường hãn vốn có của ma thú, thực lực của Bạo Lang cấp bốn luôn cao hơn Đấu Vương rất nhiều. Tên Đấu Vương đó lập tức liền rơi vào thế nguy hiểm, Tam Nguyệt Hoa Tiêu Lan đành phải quay người đi cứu gã Đấu Vương đang bị nguy hiểm kia.

Cùng lúc đó, hai gã Đấu Hoàng còn lại cũng thi triển đấu dực, mang hai Đấu Vương còn lại lên không trung.

Chỉ còn A Huệ đứng một mình giữa vây Bạo Lang.

- Lần trước đã tha cho ngươi, xem ra lần này lại phải cứu ngươi rồi!

Lý Dật cười hì hì, giọng điệu châm chọc:

- Mỹ nữ, chúng ta thật là có duyên!

Giơ tay ra, ôm lấy A Huệ lúc này đã khiếp sợ ngây ngốc, lao lên không trung.

Chỉ trong nháy mắt, hai bên vốn đang ác chiến sinh tử đột nhiên trở nên rất ngưng ngùn, Tam Nguyệt Hoa Tiêu Lan cũng không hề có nửa câu cảm ơn, chỉ nhằm hướng Đỗ Lạp bỏ chạy, đấu dực tung lên, đuổi theo.

Mẫu thân máu lạnh như vậy, e rằng chỉ có tổ chức như Tứ Nguyệt Hoa mới có thể làm được.

Lý Dật ôm lấy A Huệ, cũng vội vàng đi theo sau sáu người, trong lòng cười thầm, A Huệ bị ôm ở trong lòng đang vô cùng căng thẳng, tiếng tim đập thình thịch thậm chí nghe thấy rõ.

- Mỹ nữ, định báo đáp ơn cứu mạng của bốn thiếu gia thế nào đây?

Lý Dật lên tiếng trêu chọc.

- Người, người muốn báo đáp thế nào?

Nữ nhân này không ngờ không nghe ra ý tứ trêu chọc của Lý Dật, vẻ mặt nghiêm túc hỏi.

- Ta cũng không biết, nhưng ta thấy trong sách nói anh hùng cứu mỹ nhân, sau đó mỹ nhân lấy thân báo đáp, hay là chúng ta cũng làm như vậy.

A Huệ đột nhiên giận dữ, vẻ mặt đỏ bừng, nhưng lúc này vẫn bị Lý Dật ôm trong lòng, khoảng cách gần như vậy khiến thân thể thiếu nữ vẫn còn ngây thơ này đột nhiên mềm nhũn.

Vẫn không nghe ra ý trêu chọc của Lý Dật, A Huệ nói nghiêm túc:

- Nữ nhân của Tứ Nguyệt Hoa không gả cho người khác.

- Ồ, lạ thật, nếu không gả cho người khác, mẫu thân Tam Nguyệt Hoa Tiêu Lan của người sao lại sinh được ra người?

- Mẫu thân ta sinh ra ta rồi mới gia nhập Tứ Nguyệt Hoa!

Lý Dật cười:

- Vậy thì đơn giản, người rời khỏi Tứ Nguyệt Hoa, rồi lấy thân báo đáp là được. Báo đáp xong lại gia nhập lại.

Dường như cuối cùng cũng hiểu ra ý châm chọc của Lý Dật, A Huệ thanh âm trầm xuống, lạnh lùng nói:

- Người giết ta đi!

- Ta tại sao phải giết người?

- Đã rơi vào tay người, mạng của ta là của người, người có thể giết!

Ngữ khí kiên quyết của A Huệ khiến Lý Dật khẽ sững người, sát thủ của thế giới này vẫn có thứ hơi khác sơ với thế giới trước, cho dù là nhiệm vụ thất bại, Lý Dật cũng sẽ tìm mọi cách để sống sót, chứ không phải chủ động để kẻ thù giết chết mình. Tuy ở kiếp trước Lý Dật vẫn chưa từng thất bại.

Thôi vậy, mỹ nữ này không thích hợp để trêu chọc, Lý Dật đoán rằng, với tính cách của A Huệ, căn bản không cần động thủ, chỉ cần dựa vào cái miệng này cũng đủ khiến nàng ta tự sát.

Bay được chừng vài dặm, nhìn thấy ở phía trước, đám người Tam Nguyệt Hoa Tiêu Lan đột nhiên đáp xuống.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ma Chi Lĩnh Vực

Q.6 - Chương 107: Ma Chi Lĩnh Vực

Một con sông lớn cuộn cuộn chảy ngang trước mặt, đám người Lý Dật bị dòng sông chặn lại, đám công tử đó bộ dạng thê thảm rách rưới, đang ra sức dùng đầu gối chọt cây đốn gỗ, dùng mây song, định đan một chiếc bè gỗ để vượt sông.

Khi Tam Nguyệt Hoa Tiêu Lan lại gần, chiếc bè gỗ cũng đã làm được bảy tám phần, thấy hai Đấu Hoàng cường giả lại gần, đám người Đỗ Lạp vội đưa bè gỗ xuống sông. Dòng sông chảy siết vô cùng, đám công tử kia chỉ biết kết bè gỗ, nhưng lại quên làm mái chèo, bè gỗ vừa xuống nước liền theo dòng nước lao nhanh về phía hạ lưu, khiến đám công tử chơi bời kia sợ hãi kêu gào, nhưng cũng không biết làm cách nào khác.

Còn ba tên Đấu Hoàng của đám Tam Nguyệt Hoa Tiêu Lan, mỗi người cũng đang ôm một Đấu Vương, phía sau lại còn có một Đấu Hoàng đỉnh

cao đang đuổi gấp, cũng không dám liều lĩnh ra tay, nhưng cũng không muốn bỏ qua mục tiêu, do vậy chỉ theo sát phía sau.

Trôi nổi mấy giờ đồng hồ, với dòng sông chảy xiết như vậy, có lẽ cũng đã phải trôi được hàng trăm dặm. Đột nhiên, một vách đá cao mười mấy mét xuất hiện ở cuối dòng sông, dưới ánh trăng mờ ảo, khi đám người Đỗ Lạp phát hiện ra điều này thì đã cách vách đá không tới mười mét.

- Khốn kiếp, ai đưa ra cái ý kết bè gỗ chết tiệt này thế.

- A!

Một trận kêu gào kinh hoàng vang lên, sau đó bè gỗ liền rơi từ trên vách đá xuống. Dưới tiếng thác nước gầm gào, bè gỗ cũng hơn chục gã công tử rơi tòm xuống hồ nước ở phía dưới. Bè gỗ nhanh chóng tan vỡ, đám công tử kia cũng đều là cường giả tu luyện đấu khí, nên dưới lớp đấu khí phòng ngự cũng không bị trọng thương gì, mỗi tên tìm lấy một cây gỗ, ôm chặt lấy.

Lý Dật đứng trên không nhìn thấy rõ ràng, hồ nước trước mặt mênh mông một màu nước, cũng không biết là rộng tới đâu, cũng không rõ là do ban đêm hay vì lý do gì đó mà hồ nước lại có màu đen kịt.

- Đã tiến vào Ma Chi Linh Vực rồi, hừ, đám người này đã vào Ma Chi Linh Vực thì cũng không thể sống sót được. Chúng ta đi thôi!

- A Huệ làm thế nào, nó....

- Kệ nó vậy, hoàn thành nhiệm vụ thì phải trả giá.

Tam Nguyệt Hoa Tiêu Lan nói xong, thực sự không quan tâm gì tới A Huệ đang ở trong tay Lý Dật nữa, dẫn theo hai Đấu Hoàng còn lại bay đi, trong nháy mắt đã biến mất trong màn đêm.

Thông thường, trong rừng ma thú, ở những nơi nhân loại vẫn chưa chinh phục được đều được gọi là Ma Chi Linh Vực, ở trong Ma Chi Linh Vực, ma thú mới là kẻ thống trị, có những ma thú cao cấp thậm chí còn xây

dựng được những đế quốc, vương triều ở trong Ma Chi Lĩnh Vực giống như xã hội của nhân loại.

Thôi được, Ma Chi Lĩnh Vực của núi Táp Khắc Tư, xem ra lần này có chuyện hay rồi. Lý Dật tuy không thích đám công tử chơi bời này, nhưng nể mặt Phì Phì, Lý Dật vẫn quyết định làm một phen bồ tát cứu khổ cứu nạn. Tuy nhiên, nếu thực sự gặp phải ma thú cao cấp mà không thể có cách nào đối phó, Lý Dật cũng sẽ tuyệt đối không liều mạng chống lại, đành phải xem vận khí của đám công tử này thế nào. Đặt A Huệ trên bờ sông, Lý Dật thi triển đấu dực, lần lượt vớt từng tên công tử đang ôm gổ vật lộn với thác nước lên.

Đã đến nước này rồi, Lý Dật cũng không định tiếp tục che mặt nữa.

- Lý Dật, mẹ kiếp người là Đấu Hoàng.

Lúc này, Đỗ Lạp đáng vẻ rách rưới, ánh mắt nhìn Lý Dật đã thay đổi hoàn toàn, thái độ trên mặt của rất buồn cười.

- Mười triệu kim tệ của ta lúc nào nhận được?

Lý Dật vừa giữ giữ bộ quần áo do cứu người nên đã bị ướt hết, vừa ra vẻ trêu đùa nói.

- Không vấn đề, đại sư huynh! Khảm Kì, đưa tinh tạp của người đây.

- Ai là đại sư huynh của người, luận tuổi tác người lớn hơn ta mấy tuổi mới đúng!

- Lão háo sắc có một quy định với chúng ta, thực lực của ai mạnh nhất chính là đại sư huynh, Lý Dật ca, người làm đại sư huynh của chúng ta là hợp nhất.

Đỗ Lạp đáng vẻ nịnh nọt.

- Đúng, đúng, Lý Dật ca, nếu không có người, chúng ta bây giờ vẫn còn ở dưới hồ uống nước lạnh.

Khảm Kì cũng vội phụ họa.

Đám công tử chơi bời này không có bản lĩnh gì khác, ăn uống chơi bời, gió chiều nào xoay chiều ấy thì lại rất giỏi, thấy Đỗ Lạp gọi Lý Dật là đại sư huynh thì đột nhiên hiểu ra, ở trong Ma Chi Lĩnh Vực mà không có Đấu Hoàng cường giả như Lý Dật thì chắc chắn phải chết, hắn không làm đại ca thì ai làm đại ca nữa?

- Đại ca, sau này ngươi là thủ lĩnh của chúng ta rồi.

- Không hi vọng gì ở lão háo sắc được, thì chúng ta sau này liền trông cậy vào Lý Dật ca vậy.

Những tên công tử này có thực sự công nhận địa vị đại ca của mình, Lý Dật lúc này cũng không có tâm tư mà suy nghĩ, chuyện phiến toái mới chỉ bắt đầu mà thôi.

- Đỗ Lạp, biết Tứ Nguyệt Hoa vì sao muốn ám sát ngươi không?

- Hừ, chẳng phải là do tên đệ đệ thân mến của ta làm hay sao?

Nói đến đệ đệ, khuôn mặt Đỗ Lạp hiện lên vẻ ngoan độc:

- Nếu đối xử tốt với ta, vậy vị trí người kế vị quốc chủ nhường cho hắn cũng được, mấy lần định ra tay hạ sát ta, ta quyết sẽ không nhường cho hắn. Đợi đến khi lão già kia chết đi, ta sẽ tước chức tước của hắn, giáng hắn làm thứ dân.

- A Huệ, có phải đệ đệ của Đỗ Lạp phái các người tới?

Lý Dật quay lại hỏi.

- Không biết!

A Huệ trả lời rành rọt.

- Nói hay không cũng không sao cả, nếu đã rơi vào tay anh em chúng ta, mỹ nữ, hãy đợi mà hưởng thụ.

Đỗ Lạp đáng vẻ tà ác, đúng là chó khó đổi tính thích xơi phân, vừa thấy mỹ nữ là đã quên hết cả chuyện cả đệ đệ, vẻ mặt cũng trở nên vô cùng dâm tà, ngay cả chuyện chưa thoát khỏi tình trạng nguy hiểm cũng quên hết.

- Người dám!

- Sao lại không dám!

- Được rồi, đừng cãi nhau nữa, bây giờ không phải lúc cãi nhau. A Huệ dù sao cũng là Đấu Vương, thêm một cường giả thêm một phần lực lượng, chúng ta muốn thoát khỏi Ma Chi Linh Vực thì phải đoàn kết nhất trí, nếu không các người ở lại đây, bốn thiếu gia không mặc kệ các người.

- Đại sư huynh đừng nổi giận, chúng ta nghe lời đại sư huynh.

Lý Dật nhìn A Huệ một cái:

- Còn người thì sao?

A Huệ vốn dĩ cũng không có chủ ý gì, không nghĩ gì cả, nói luôn:

- Ta nghe theo người!

- Được, Đỗ Lạp, trước khi rời khỏi dãy núi Tật Khắc Tư, các người không ai được động vào A Huệ. A Huệ, người cũng nghe rõ đây, nếu còn định tiếp tục ám sát, ta sẽ vứt người xuống hồ.

Giải quyết xong sự chia rẽ trong nội bộ, Lý Dật quan sát tình hình rồi trầm tư nói:

- Nếu chúng ta chèo thuyền đi lên thượng du, nếu không có gì bất ngờ thì trong một hai ngày là có thể rời khỏi Ma Chi Linh Vực. Chỉ cần ra tới

khu vực rìa của dãy núi Táp Khắc Tư, chúng ta coi như an toàn.

Nghe Lý Dật nói vậy, đám người cũng không dám dừng lại, thu thập đơn giản một chút rồi tiến lên phía thượng du. Ma Chi Lĩnh Vực vốn dĩ ít người tới, căn bản không có cái gọi là đường xá, hai bờ sông lại đầy cây gai rậm rạp, khiến đám công tử kia vừa đi vừa kêu trời kêu đất, lại còn không ngừng dùng những lời ác độc nhất để chửi mắng Phì Phì, lúc này có lẽ Phì Phì đang liên tục hắt xì hơi.

Đi được một hai dặm, đám công tử ăn chơi trên người đã bị cây gai cào rách, có mấy gã lúc rơi xuống hồ còn bị mất giày, lúc này chân đã phồng rộp hết lên, sau khi ra sức cầu xin, Lý Dật mới đồng ý cho mọi người nghỉ ngơi một lát.

Đám người nghe thấy có thể nghỉ ngơi liền nhanh chóng leo lên một tảng đá hình bát úp ngược, ngồi thở hồng hộc.

Đột nhiên, phiến đá đó đột nhiên chuyển động, suýt nữa thì khiến đám công tử rơi xuống. Mọi người vội nhìn lại thì phát hiện ra, đây vốn không phải là phiến đá mà là mai của một con cự Ma Quy. Loại Ma Quy này tuy là ma thú cấp năm, nhưng vốn dĩ nhát gan, công kích cũng có hạn, chỉ có lực phòng ngự là vô cùng kinh người, cho dù là Đấu Tôn cường giả muốn đánh vỡ mai rùa cứng rắn kia cũng không phải là chuyện đơn giản. Đó cũng chính là chỗ dựa để bọn chúng có thể sống được ở trong Ma Chi Lĩnh Vực.

Ma Quy đó đang ngủ trưa thì bị một đám người leo lên trên lưng nên vội vã thò chân nhảy xuống dòng sông bơi đi. Nhưng bi kịch là Ma Quy này không bơi về thượng du, lại bơi về phía hồ nước. Lý Dật vô cùng tức giận, liên tục đánh ra mấy đạo đấu khí, nhưng vừa cảm thấy công kích, Ma Quy đã vội rút đầu vào trong lớp mai. Đối với lớp mai còn cứng hơn cả kim thiết này, một cường giả có cảnh giới Đấu Hoàng đỉnh cao như Lý Dật không ngờ cũng không có cách gì.

Đám người vất vả đi được hai dặm, chỉ trong nháy mắt đã bị Ma Quy bơi về chỗ cũ. Thấy không có cách nào thoát khỏi đám người trên lưng, Ma

Quy liền bơi xuống chỗ vách đá, nhảy thẳng xuống.

Những tiếng kêu gào lại vang lên, A Huệ vô thức ôm chặt lấy Lý Dật.

Một tiếng ầm ầm vang lên, Ma Quy có thể tích năm sáu mét rơi xuống mặt hồ, khiến nước tung bọt trắng xóa. Mấy gã công tử bị đánh văng xuống nước, Ma Quy dường như cũng không thể lặn hết xuống nước, chỉ có thể nổi trên mặt nước, nhanh chóng bơi về phía giữa hồ nước. Lý Dật lại đành thi triển đấu dực, lần lượt vớt mấy gã công tử ăn chơi kia lên.

Nhưng bực mình là, mọi người dường như đã leo lên một chiếc thuyền không thể điều khiển, chỉ có thể để cho Ma Quy đưa bọn chúng vào sâu trong Ma Chi Linh Vực, rồi khu vực rìa của dãy núi càng ngày càng xa.

- Làm thế nào bây giờ, đại sư huynh?

Đỗ Lạp vẻ mặt đau khổ hỏi Lý Dật.

Lý Dật vẻ mặt thâm sì, thấy A Huệ vẫn đang ôm chặt lấy mình ra, đi tới phía đầu mai rùa, Ma Quy đó cứ cách một khoảng thời gian lại nhô đầu ra hô hấp, biết được quy luật này, Lý Dật bấm ngón tay, chờ đợi Ma Quy nhô đầu ra. Vừa nhô đầu ra, một tia lửa liền bắn ra.

Ma Quy đau đớn kêu lên, tốc độ bơi lại tăng lên không ít.

Bị thua thiệt, thời gian Ma Quy nhô đầu ra lại kéo dài, Lý Dật đang định đánh ra đạo đấu khí thứ hai thì đột nhiên bị xô mạnh về phía trước, thì ra Ma Quy đột nhiên dừng lại.

- Khốn kiếp, lại có chuyện gì thế!

Một gã công tử ăn chơi tinh mắt chỉ về phía trước kêu lên, dưới ánh trăng mờ ảo, chỉ thấy trăm mét phía trước là những điểm sáng màu xanh thẫm, rất nhanh mọi người đã kịp định thần lại, những điểm sáng theo cặp đó hiển nhiên chính là từng cặp mắt, ánh mắt xuất hiện ở trong hồ của Ma Chi Linh Vực, không cần đoán cũng biết là mắt của ma thú. Nhưng sao lại xui xẻo như vậy, không ngờ lại gặp phải bầy ma thú.

Mười mấy người, một con Ma Quy, sau giây lát sững người lại, không cần Lý Dật đánh nữa, Ma Quy vội quay đầu lại, tốc độ bơi lại tăng lên.

Nhưng nhanh thế nào cũng chỉ là một con rùa.

Tốc độ tiếp cận của những đôi mắt màu xanh thẫm kia nhanh chóng tới mức khiến người khác lạnh cả xương sống, từ tốc độ đó có thể thấy, đám ma thú này cũng không phải hạng cấp thấp.

- Chuẩn bị nghênh chiến!

Lý Dật hô lớn, nhanh chóng chia đám công tử ăn chơi ra thành bốn nhóm, phòng thủ ở bốn phía, ở phía sau là nơi nguy hiểm nhất đương nhiên do Lý Dật phòng thủ.

- Đại sư huynh, mang ta đi đi, nếu có thể sống sót, Phi Long Đế Quốc sau này người một nửa ta một nửa.

Sự vô liêm sỉ của Lý Dật lập tức bị phản đối, ngay cả Khảm Kì cũng không kìm được chửi một câu. Đế quốc do tổ tông để lại đem cho đi mà không chút đau lòng, kẻ kế vị quốc chủ như vậy khiến Lý Dật cũng không biết phải nói gì.

- Kẻ nào còn dám làm loạn lòng quân, ta sẽ vứt ngay hẳn xuống hồ.

Dù sao Lý Dật cũng đã quyết định, nếu thực sự không thể chống đỡ được thì sẽ đem theo Khảm Kì rời đi, dù sao trong số những kẻ này thì cũng chỉ có Khảm Kì là có chút giao tình với mình, càng quan trọng hơn là, tên gia hỏa này là một ngân hàng di động cực lớn.

Trong lúc nói chuyện, rầm một cái, một bóng đen nhảy ra khỏi mặt nước, tấn công về phía đám người ở trên lưng rùa, nhìn hình dáng thì bóng đen đó dường như là ma thú cấp bốn, Long Giáp Ngạc. Giống như Bạo Lang, Long Giáp Ngạc cũng là ma thú quần cư, dùng số lượng để giành phần thắng. Theo số lượng đôi mắt ở dưới nước thì ít nhất cũng phải có hàng mấy trăm con.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Dưới Đáy Hồ Hắc Thủy

Q.6 - Chương 108: Dưới Đáy Hồ Hắc Thủy

Thấy Long Giáp Ngạc phát động công kích, Lý Dật không thêm suy nghĩ, một đạo đấu khí tấn công xuống. Long Giáp Ngạc thân hình vẫn đang ở trên không, miệng há to, một cỗ đấu khí chưa kịp phun ra thì đã bị Lý Dật đánh lui lại mấy chục mét, rơi tõm xuống hồ, cũng không biết là sống hay chết.

Thấy Lý Dật dễ dàng đánh lui một con Long Giáp Ngạc, đám công tử ăn chơi sĩ khí đại tăng, đối diện với ma thú không ngừng từ trong hồ nhảy lên, mấy đạo đấu khí cũng đánh ra. Mấy tên công tử ăn chơi này tuy không nỗ lực, nhưng dù sao cũng xuất thân từ gia tộc lớn, để nâng cao tu vi, gia tộc cũng chấp nhận đầu tư rất nhiều, do vậy cũng có được cảnh giới Đấu Sư Đấu Vương, nếu trong thực chiến với cường giả cũng cấp thì không có tác dụng nhiều lắm, nhưng nếu chỉ đơn giản là để đánh lui đám ma thú này thì mấy gã hợp lực vẫn còn có thể làm được.

- Ha ha, thì ra đơn giản như vậy, đi chết đi, phế vật!

Một gã công tử ăn chơi thấy mọi người cùng hợp lực có thể khống chế được tình hình liền trở nên đắc ý. Những người khác cũng đột nhiên thở phào một cái.

- Long Giáp Ngạc chỉ là ma thú cấp thấp nhất trong dãy núi Táp Khắc Tư, chỉ là món mồi cho ma thú khác mà thôi.

A Huệ lên tiếng nhắc nhở, nghe ngữ khí, nàng ta tựa hồ cũng rất hiểu biết đám ma thú này.

Lý Dật nghe thấy vậy liền hỏi:

- A Huệ, người dường như rất hiểu biết về dãy núi Táp Khắc Tư này thì phải?

- Trước khi thực thi nhiệm vụ, chúng ta thường tìm hiểu cẩn thận môi trường ở nơi đó. Nếu ta nhớ không nhầm, hồ này dường như là hồ Hắc Thủy, trong hồ có mấy chục loại ma thú. Chỉ có đoàn mạo hiểm cỡ lớn, để tìm ma hạch đặc biệt của thủy hệ ma thú mới dám tiến vào hồ Hắc Thủy.

Sau một đợt công kích mãnh liệt, Long Giáp Ngạc bị tổn thương mấy chục con, cuối cùng cũng tạm dừng công kích, từ xa bao vây lấy Ma Quy, không rời đi cũng không tấn công tiếp. Con Ma Quy đó cũng có chút linh tính, biết đám người trên lưng mà chết thì nó cũng sẽ rơi vào sự bao vây của mấy trăm con Long Giáp Ngạc nên cũng không tìm cách thoát đi nữa, ngoan ngoãn làm thuyền cho đám người đó.

Sắc trời bắt đầu sáng dần, Long Giáp Ngạc rất kiên nhẫn chờ đợi, hoàn toàn không có ý tiếp tục tấn công.

Hồ Hắc Thủy quả nhiên giống hệt tên gọi, cũng không biết nguyên nhân gì làm cho nước hồ chỉ một màu đen, thậm chí mơ hồ còn phát tán ra một mùi tanh vô cùng cổ quái.

Bị bao vây thế này cũng không phải là cách hay, với tính cách của Lý Dật thì đã sớm tìm cách tấn công, xông đi rồi, nhưng Ma Quy vẫn không thể điều khiển được, hiện tại tuy không tấn công nó nữa, nhưng nó vừa nhìn thấy Lý Dật liền lập tức rút đầu vào.

- Tiểu tử, mấy con ma thú cấp bốn mà đã không biết làm thế nào rồi sao?

ở đầu vang lên thanh âm chậm rãi của Xà Tôn Giả. Qua mấy ngày khôi phục, lão quỷ này xem ra thần thái không tồi, có lẽ đã khôi phục được thực lực đỉnh cao.

- Ta thì không sao, cùng lắm nhắc mộng bỏ đi là được. Sao, lão quỷ, người có cách gì hay sao?

- Muốn bỏ đi, người sớm đã bỏ đi rồi. Ở cùng với đám công tử ăn chơi tham ăn háo sắc này, tiểu tử người nhất định có mục đích gì đó. Còn biện pháp, bốn tôn giả chẳng thèm nghĩ, chỉ là đến đây rồi khiến bốn tôn giả rất cảm khái, nghĩ năm đó nơi đây vẫn còn là một ngọn núi.

- Một ngọn núi cao?

Lý Dật kinh ngạc, nghe ngữ khí của Lý Dật, dường như là có vị cường giả nào đó đã đào một cái hồ lớn ở đây.

- Đúng thế, một ngọn núi cao! Nếu không có gì bất ngờ thì ở dưới có lẽ còn có một người bạn cũ của ta. Đã tới đây rồi, Lý Dật, chúng ta đi thăm người bạn đó một lát nhé.

- Lão quý, người đùa sao? Ta không có chút hứng thú với bạn cũ của người.

- Người yên tâm, hắc cũng giống như ta, chỉ còn linh hồn thể, hơn nữa còn bị phong ấn, cho dù hắc muốn thì cũng không thể làm gì chúng ta được. Đi gặp hắc, chưa biết chừng người còn có được không ít lợi lộc.

Xà Tôn Giả rất hiểu Lý Dật, không có lợi lộc gì thì không làm, do vậy phải đưa lợi lộc ra dụ dỗ.

- Nói nghe xem có lợi lộc gì?

- Cái này ta cũng không biết, có lẽ là mấy bộ đấu kỹ công pháp, cũng có thể là binh phí, tóm lại là một nơi từng có Đấu Thần chết ở đó, không có chút di vật gì thì thật là lạ.

Di vật của Đấu Thần, điều đó thực sự có sức hấp dẫn. Lý Dật nghĩ trong giây lát, rồi đồng ý:

- Lão quý, người đừng có lừa ta, nếu không đừng mong ta dùng Thiên Ma Đấu Khí bồi bổ cho người.

- Yên tâm, cho dù không có lợi lộc gì, gặp lão bằng hữu đó của ta cũng là phúc phận của người.

Lý Dật nghe xong, đột nhiên quay người lại, nói với đám người trên lưng rùa:

- Các người thủ ở đây, ta đi xem dưới đáy hồ có gì kỳ quái, xem xem có cách nào có thể thoát khỏi nơi đây không.

Nói xong cũng không thèm đợi bọn chúng đồng ý, dấu khí tỏa ra, hình thành một lớp màng kín mít, rồi nhảy xuống hồ.

Đáy hồ toàn một màu đen, căn bản không nhìn thấy bất cứ thứ gì. Xà Tôn Giả dựa vào cảm giác nhạy cảm của mình, dẫn đường cho Lý Dật tiến lên. Nhưng cảm giác tiến lên trong bóng tối này thật là khó chịu, đáy hồ tối đen như mực khiến người ta có cảm giác ngột thở.

Lý Dật cảm thấy mình chỉ dần đi xuống, rồi lặn sâu xuống gần trăm mét, đột nhiên phía trước sáng rực, một thế giới dưới đáy hồ, giống như Cung Thủy Tộc xuất hiện trước mặt Lý Dật. Nhưng đáy hồ rực rỡ, rêu cỏ rất nhiều, nhưng lại không có bất cứ chút sinh khí nào, không thấy bất cứ động vật nào biết động.

- Tiểu tử, sắp tới rồi, nhanh hơn nữa đi.

Xà Tôn Giả ngưng khí vô cùng hưng phấn.

Khống chế lớp màng dấu khí, Lý Dật tiếp tục lặn khoảng hơn nửa tiếng, ánh sáng đột nhiên càng mãnh liệt, dường như ánh sáng của cả hồ đều đã bị hấp thu vào khu vực này. Sau đó một vật vô cùng to lớn xuất hiện trước mặt Lý Dật.

Vật to lớn này không ngờ là một chiếc tàu ngầm, ít nhất bề ngoài rất giống, dài tới mấy trăm mét, bề ngoài được bao bọc bởi một lớp khí vụ màu trắng sữa. Lý Dật kinh ngạc nhìn thấy, mấy con ma thú đáng vẻ cổ quái đang hấp thu khí vụ đó.

Lý Dật tới đây khiến mấy con ma thú dừng hấp thu, xoay người lại, nhằm hướng Lý Dật lao tới.

- Khốn kiếp, ma thú! Lão quý, mấy con ma thú này cấp bậc không hề thấp.

Lý Dật không hiểu biết lắm về ma thú trên Đấu Thần Đại Lục, nhưng dựa vào khí tức cảm nhận được thì mấy con ma thú này ít nhất cũng là cấp năm, tương đương với Đấu Hoàng cường giả, một con đã đủ khiến Lý Dật vất vả rồi, không ngờ còn có bốn năm con.

Không gian xao động, Xà Tôn Giả đã từ trong dung giới chui ra, xuất hiện một đạo hư ảnh, cười cười, nói:

- Ta cũng không biết nơi này còn có ma thú, người đối phó với bọn chúng, ta đi gõ cửa.

Nói xong liền quay người bơi về hướng tàu ngầm, trước khi đám ma thú kia kịp phát động công kích thì đã nhập vào trong lớp khí vụ màu trắng sữa, không thấy tông tích gì.

Thật khốn kiếp!

Mất đi mục tiêu Xà Tôn Giả, mấy con ma thú liền tập trung về phía Lý Dật, dựa vào sự oán hận trời sinh của ma thú đối với nhân loại, bị ánh mắt như vậy nhìn vào quả thực không hề dễ chịu.

Chỉ thấy ma thú bề ngoài giống bạch tuộc phát động công kích, những con ma thú thủy hệ này có thiên phú trong khống chế thủy nguyên tố, một vũng xoáy nhanh chóng hình thành, khiến lớp màng đấu khí bao bọc lấy Lý Dật cũng trở nên xao động. Con bạch tuộc to lớn đó vươn mấy chiếc xúc tu dài của mình ra, mấy cái giác hút ở đầu xúc tu bám lấy màng đấu khí, định đánh tan màng đấu khí đó.

- Muốn chết!

Lý Dật đấu chí bừa bừa, xem ra trước khi Xà Tôn Giả kịp gõ cửa người bạn cũ này thì không thể tránh được một trận ác chiến.

Một đạo thủy hệ đấu khí xuyên qua lớp màng, đánh về phía bạch tuộc, những nơi đấu khí đi qua đột nhiên bị đóng thành băng. Bạch tuộc bị đóng băng trong một khối thủy tinh, chỉ thấy hai mắt là vẫn chớp chớp, mấy con bạch tuộc còn lại thấy đồng bọn bị thất thế cũng nhanh chóng lao tới, xô mạnh vào khối thủy tinh, khiến nó vỡ tan, con bạch tuộc kia nhờ đó cũng được giải thoát. Sau đó rất nhịp nhàng trên dưới phải trái bao vây lấy Lý Dật, xúc tu dài không ngừng tấn công lớp màng bảo vệ của Lý Dật, khiến hắn giống như một quả bóng trong chân kẻ khác.

Lý Dật ở trong quả bóng đầu óc hoa lên, không biết phải trái nam bắc gì nữa.

Tấn công một lúc, thấy không thể phá vỡ lớp màng bảo vệ của Lý Dật, mấy con bạch tuộc liền dừng lại, tất cả xúc tu bám trên bề mặt màng bảo vệ, tiếp đó Lý Dật liền cảm thấy một cỗ áp lực vô cùng lớn truyền tới, cơ hồ khiến cho lớp màng đấu khí sắp vỡ đến nơi. Lý Dật chiến đấu trong nước không có kinh nghiệm bằng chiến đấu trên lục địa, bị đám bạch tuộc bám lấy như vậy liền cảm thấy một cỗ áp lực dường như đã vượt quá giới hạn của hắn.

Nếu cứ để đám bạch tuộc này bám lấy như vậy, không quá năm phút, màng đấu khí của Lý Dật sẽ bị nát vụn. Ngồi đợi chết không bằng liều mạng. Vừa nghĩ như vậy, lớp màng đấu khí quanh người Lý Dật liền biến mất, thân hình cũng nhanh chóng thoát khỏi đám xúc tu dày đặc đó. Đồng thời, một cỗ khí tức ba động xuất hiện ở tay, khí thể kinh người khiến đám bạch tuộc kia đột nhiên lui lại mười mấy mét.

Dưới uy thế của Phá Không Kiếm, Lý Dật tựa như sát thần, tuy không thể thi triển toàn lực ở trong nước, nhưng khí tức chết chóc của siêu cấp thần binh khiến ý chí của đám ma thú kia bị tan rã. Dưới sự khống chế của Lý Dật, Phá Không Kiếm quỷ dị tấn công, một màu máu đỏ dần xuất hiện ở dưới đáy hồ.

- Dừng tay!

Một tiếng quát lớn từ bên trong chiếc tàu ngầm truyền ra. Thanh âm đó vừa kinh ngạc vừa tức giận, xen lẫn cả cảm giác vô cùng xót xa.

- Lý Dật, sao ngươi lại làm như vậy, thú cưng của bạn ta đều đã bị giết gần hết rồi, dừng tay lại.

Đó là thanh âm của Xà Tôn Giả, tuy nghe thì có vẻ như trách mắng, nhưng dường như lại có mấy phần vui mừng trước nỗi đau của người khác.

- Có nhầm lẫn không thể, bảo ta dừng tay để cho đám ma thú này đánh, có còn thiên lý không vậy.

Lý Dật vẫn không chịu dừng lại, Phá Không Kiếm phát ra tiếng “xích xích”, chém hết xúc tu của con bạch tuộc còn lại, rồi mới hài lòng thu kiếm, rồi bố trí lại màng đấu khí bảo vệ.

- Tiểu tử tu luyện Thiên Ma Đấu Khí, quả nhiên đều kiêu ngạo như vậy.

Thanh âm trong tàu ngầm lại vang lên, Lý Dật đột nhiên cảm thấy một cỗ hấp lực từ trong đám khí vụ màu trắng sữa lan tới, cỗ hấp lực đó vô cùng cường đại, cũng rất nhanh, trước khi Lý Dật kịp có bất cứ phản ứng gì thì thân thể đã “vù” một cái, đập vào chiếc tàu ngầm.

Hoàn toàn không có cảm giác gì, cho dù là đập vào một đồng bóng thì cũng phải có cảm giác mềm mềm, nhưng khi va vào tàu ngầm được bao bọc bởi lớp khí vụ màu trắng sữa thì lại không hề có bất cứ cảm giác gì, giống như hoàn toàn do khí vụ tạo nên vậy.

Giây lát sau mở mắt ra, Lý Dật phát hiện ra mình đã ở trong một không gian vô cùng quỷ dị. Không gian đó không lớn lắm, mái vòm cong cong được bao bọc bởi quang mang đỏ như máu, ở giữa không gian đó là một tinh thể màu tím lơ lửng giữa không trung, ở trong tinh thể màu tím, một cỗ khí tức vô cùng cường đại tỏa ra.

Chỉ là linh hồn thể nhưng đã cường đại tới mức khiến Lý Dật cảm thấy chấn kinh, nếu là thực thể thì không biết cường giả này thực lực cường hân tới mức nào.

Có lẽ, linh hồn thể này chính là bạn cũ của Xà Tôn Giả.

- Người chính là Lý Dật?

- Tiền bối thật là thú vị, biết rồi còn hỏi, chẳng phải là thừa sao?

Linh hồn thể khế sửng người lại, tựa hồ không ngờ thiếu niên này lại to gan tới thế, trong tình trạng như vậy mà dường như không những không sợ hãi mà khẩu khí còn rất thoải mái, khẩu khí thay đổi, linh hồn thể lạnh lùng nói:

- Người biết ta là ai không?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thăng Long Quyển Trục

Q.6 - Chương 109: Thăng Long Quyển Trục

Không nghe ra thái độ của linh hồn thể đó, Lý Dật quay sang phía Xà Tôn Giả, nói:

- Bạn của người dường như không được thân thiện cho lắm.

- Tiểu tử không được làm càn, hãn là Tước Linh sư bá của người, đi chào sư bá người đi.

Xà Tôn Giả đưa tay vẫy Lý Dật, ngữ khí đầy vẻ ám muội.

- A, A Xà, không tồi, thu được một đệ tử tốt như vậy, vừa tới đã diệt bốn con ma thú của ta, Đấu Hoàng cảnh giới đã có thực lực như vậy, chắc là có thần binh lợi khí gì phải không?

- Sư bá quả nhiên lợi hại.

Lý Dật không khỏi khen một tiếng, lại nói tiếp:

- Sư diệt không biết là thú cưng của sư bá, xuống tay hơi nhanh, mong sư bá lượng thứ.

- Mấy con ma thú cấp năm, tuy nuôi dưỡng không dễ, nhưng cũng không là gì cả. Lý Dật, sư bá và người làm một vụ trao đổi, thế nào?

- Sư bá chê cười rồi, người có việc gì cứ sai bảo, Lý Dật nhất định sẽ làm, nói gì đến trao đổi chứ.

Lý Dật khách khí đáp, loại quái vật như vậy, có thể kính trọng một chút cũng tốt.

Một lúc sau, ở trong phong ấn tinh thể mới truyền ra tiếng thở dài:

- Ôi, xem ra sư phụ người vẫn chưa nói với người chuyện trong môn phái, có muốn nghe chuyện của mấy ngàn năm trước hay không?

Xà Tôn Giả nói:

- Sư huynh, Lý Dật tuy gọi ta là sư phụ, thực ra chúng ta cũng chỉ là làm cuộc trao đổi, hãn cung cấp Thiên Ma Đấu Khí cho ta, còn ta sẽ giúp hãn những lúc quan trọng. Do vậy nói một cách nghiêm túc, hãn không phải đồ đệ của ta, có lẽ là bạn vong niên thì đúng hơn. Những việc đã qua đó, không cần nói cũng được.

Tức Linh sư bá tựa hồ không nghe thấy tiếng của Xà Tôn Giả, chỉ buồn bã nói:

- Năm xưa, ta và sư phụ Xà Linh của người, còn có sư thúc Thiên Linh của người cùng là môn hạ của sư gia người, lúc đó chúng ta vô cùng hòa thuận, cho dù là huynh đệ ruột thịt e rằng cũng không thể thân thiết như vậy. Đáng tiếc, lòng người như mây trôi, sư gia vừa qua đời, ba đồ đệ của hãn không nghĩ cách làm thế nào để báo thù cho hãn, mà trở mặt với nhau, ta lúc đó thực lực mạnh nhất, sư phụ sư thúc của người đương

nhiên không phải là đối thủ, do vậy nên đã liên thủ phong ấn ta ở đây. Lý Dật, biết sư phụ ngươi là hạng người thế nào rồi chứ. Hừ hừ, đúng là báo ứng, A Xà, ngươi bây giờ cũng chỉ là một tia tàn hồn, như vậy, đến nay ngươi vẫn chưa tìm thấy Thăng Long quyền trục phải không?

Xà Tôn Giả nói:

- Có lẽ Thăng Long quyền trục bản thân chỉ là một truyền thuyết, vì một truyền thuyết hoang đường, ba huynh đệ chúng ta cũng không đáng phải như vậy. Sư huynh cũng không cần nói xấu ta trước mặt Lý Dật, lúc đó nếu ta và A Thiên không phong ấn ngươi ở đây, e rằng bây giờ nằm dưới đáy hồ sẽ là ta và A Thiên.

- Ha ha, A Xà vẫn thẳng thắn như năm xưa, không sai, bao nhiêu năm nay, ta cũng không trách các ngươi, có trách thì chỉ trách thực lực của ta chưa đủ để đánh bại ngươi và A Thiên liên thủ. Vậy lần này ngươi tới là muốn thấy ta phá giải phong ấn hay chưa, hay vẫn muốn tiếp tục tìm kiếm Thăng Long quyền trục ở trong mộ của sư phụ?

- Không giấu sư huynh, lần này tới dãy núi Tọa Khắc Tư hoàn toàn là ngẫu nhiên, không phải để kiểm tra phong ấn của sư huynh, cũng không phải vì Thăng Long quyền trục, không tin sư huynh có thể hỏi Lý Dật.

Lý Dật không cần hỏi đã chủ động giải thích hộ Xà Tôn Giả:

- Sư phụ nói không sai, bởi sư diệt và mấy tên học sinh của La Lan Học Viện bị kẻ thù truy sát, đành phải vào sâu trong lòng dãy núi Tọa Khắc Tư, kết quả là bị một con ma quỷ khốn kiếp mang tới hồ Hắc Thủy này. Sư phụ cũng không ngờ rằng lại có chuyện này.

Từ ngữ khí của Lý Dật không hề phát hiện ra chút dấu hiệu không thành thật gì, Tước Linh sư bá trầm ngâm rồi coi như chấp nhận, lại buồn bã nói:

- A Thiên đâu? Hắn sao không tới?

- Sư huynh e rằng không ngờ được, năm xưa kẻ yếu nhất trong sư môn như A Thiên, hiện tại không những còn sống, không giống chúng ta chỉ là một tia tàn hồn sống chui lủi, hơn nữa còn sống rất thoải mái, ta bây giờ gặp hắn cũng chỉ có thể trốn chạy mà thôi.

- Ha ha, sao, người và A Thiên cũng trở mặt rồi sao? Đúng là báo ứng! Đây là báo ứng của sư huynh đệ chúng ta. Thiên Ma Đấu Khí, lẽ nào thực sự phải vô tình vô nghĩa mới có thể đạt tới cảnh giới chí tôn hay sao?

Tước Linh sư bá đột nhiên cao giọng nói, giọng nói tràn ngập vẻ tang thương.

Hai lão quái vật nhớ về những ký ức tốt đẹp, Lý Dật đương nhiên không xen vào được, thấy tình hình có chút trầm mặc mới chậm chậm hỏi:

- Sư phụ, Thăng Long quyền trục đó là thứ gì vậy, là công pháp đấu kỹ vô cùng lợi hại hay sao?

Xà Tôn Giả đáp:

- Không phải công pháp cũng không phải đấu kỹ, tam đại trường sinh quyền trục thời thượng cổ là Thăng Long, Niết Phượng, Bàn Nhược, Đấu Thần cường giả nếu muốn đột phá thành Phong Hào Đấu Thần bất tử bất diệt thì phải đoạt được một trong ba quyền trục đó. Nghe nói Thăng Long quyền trục này ở trong tay sư gia người, đáng tiếc là cho dù đoạt được thì có thể làm gì chứ, nghĩ kỹ lại, đúng là vì mấy lời đồn đại đó mà đã khiến sư gia người mất mạng.

Phong Hào Đấu Thần bất tử bất diệt, đó là cảnh giới nào? Cũng khó trách ba sư huynh đệ trở mặt với nhau, Lý Dật thầm thở dài, tam đại trường sinh quyền trục này tựa hồ chưa hề nghe thấy ai nói tới, có lẽ là do thời đại quá xa xưa nên đã bị thất truyền, bởi vậy cũng không ai nhắc tới nữa. Theo như Xà Tôn Giả nói, Đấu Thần muốn trở thành Phong Hào Đấu Thần thì phải dùng một trong ba trường sinh quyền trục, nói như

vậy, ba trường sinh quyền trục mà không xuất hiện, thế giới này sẽ không thể lại xuất hiện Phong Hào Đấu Thần nữa.

Tuy với thực lực hiện tại của Lý Dật, cách Đấu Thần cảnh giới vẫn còn rất xa, nhưng chỉ cần là cường giả tu luyện đấu khí, nghe thấy bốn chữ bất tử bất diệt e rằng đều sôi nhiệt huyết, cho dù phải liều mạng thì cũng phải giành lấy trường sinh quyền trục quyết không rời khỏi tay.

- Lý Dật, Thăng Long quyền trục cho dù bây giờ có nhét vào tay người, trừ việc mang lại họa sát thân cho người thì e rằng không có tác dụng gì khác. Chi bằng làm cuộc trao đổi thực tế hơn, thế nào?

Tước Linh sư bá tựa hồ đã từ trong những ký ức đẹp để quay trở lại hiện thực, ngữ khí đã trở lại bình thường.

- Sư bá nói nghe xem.

- Trao đổi rất đơn giản, người ở lại đây, truyền Thiên Ma Đấu Khí cho ta, đợi ta phá phong ấn ra, ta đem công pháp đấu kỹ của ta dạy hết cho người.

- Công pháp đấu kỹ sao?

Lý Dật có vẻ không hài lòng:

- Trong dung giới của ta còn mấy bộ công pháp đấu kỹ cấp Bạch Hổ, vẫn chưa có thời gian nghiên cứu.

- Hừ, sư phụ người để người tu luyện công pháp đấu kỹ cấp Bạch Hổ sao? Làm hồng đồ đệ, nếu người tu luyện công pháp đấu kỹ cấp Thanh Long, thành tựu chắc chắn sẽ vượt xa hiện tại.

Công pháp đấu kỹ cấp Thăng Long? Lý Dật thừa nhận, quả thực có chút động lòng với điều kiện đó. Tuy nhiên, trao đổi này sao nghe có vẻ không đáng tin lắm, chưa nói tới mức độ đáng tin của Tước Linh sư bá thế nào, sư phụ Xà Tôn Giả của mình có lẽ cũng sẽ không để trao đổi được hoàn thành.

Không nghe thấy Lý Dật đồng ý, Tước Linh sư bá cho rằng điều kiện chưa đủ hấp dẫn, tiếp tục nói:

- Ngoài công pháp đấu kỹ, ta còn có thể làm ba việc cho ngươi, bất cứ việc khó khăn như thế nào.

- Điều kiện này quả thực hấp dẫn.

Lý Dật nhấp nhấp môi, tựa hồ lập tức sẽ đồng ý, nhưng rồi lại không quyết định được. Xà Tôn Giả lại không nói gì, thản nhiên nhìn Lý Dật.

- Lý Dật, ngươi không cần sợ sư phụ ngươi, hắn bây giờ chỉ là một tia tàn hồn, tuy tự do hơn ta một chút, nhưng muốn làm loạn ở đây thì cũng không thể làm nổi. Chỉ cần ngươi đồng ý, ta có thể khiến sư phụ ngươi lập tức biến mất.

Nói tới đây, ngữ khí của Tước Linh sư bá đã có vài phần khẩn cầu.

Một tia linh hồn chi lực bị phong ấn mấy ngàn năm mà vẫn không tiêu tán, tu vi của Tước Linh sư bá này năm xưa cũng thực sự khủng bố, đáng tiếc là hồ xuống đồng bằng bị chó coi khinh, hiện tại không ngờ lại phải đi khẩn cầu một Đấu Hoàng cường giả nhỏ bé.

- Lý Dật, ngươi tự làm chủ đi, bốn tôn tuyệt không can thiệp vào quyết định của ngươi.

Bất kể là có thành tâm hay không, Xà Tôn Giả cuối cùng cũng thể hiện thái độ.

- Sư bá, nếu không như vậy đi, ta rất hứng thú với Thăng Long quyền trục, nếu ngươi có thể đưa cho ta trường sinh quyền trục đó, bất kể là một tháng hay một năm hai năm, sư diệt cũng nhất định sẽ giúp sư bá phá giải phong ấn.

Lý Dật nói rất khách khí, nhưng rõ ràng là có ý làm khó sư bá của hắn.

Nghe thấy Lý Dật khéo léo từ chối, vẻ mặt Xà Tôn Giả không khỏi mỉm cười, còn Tước Linh sư bá lại giận dữ:

- Lý Dật, ngươi hãy suy nghĩ cẩn thận.
- Sư diệt đã suy nghĩ vô cùng cẩn thận, ngoài Thăng Long quyển trục ra, sư diệt không có bất cứ hứng thú với công pháp đấu kỹ gì cả.
- Rượu mời không uống lại uống rượu phạt, A Xà, ngươi ta hiện nay đều là linh hồn thể, thực lực chưa bằng hai ba phần ngày trước, ngươi cho rằng ngươi và đồ đệ của ngươi có thể thoát khỏi đáy hồ này hay sao?

Ngữ khí của Tước Linh sư bá đã tràn đầy sát ý.

Xà Tôn Giả cũng lạnh lùng đáp:

- Vậy phải để xem ma thú sư huynh dạy dỗ thế nào rồi.
- Các ngươi rất nhanh sẽ biết thôi.

Tước Linh sư bá giận dữ nói, một trận không gian ba động kịch liệt truyền tới, trong không gian đã xuất hiện một con ma thú đáng vẻ nhỏ nhắn đáng yêu, ma thú này bề ngoài giống như tổ hợp giữa con tôm hùm và con cua biển.

Đối mặt với ma thú có thể tích chưa tới nửa mét này, Lý Dật không dám sơ ý, ma thú từ cấp năm trở xuống, thể hình càng lớn thì thực lực càng lớn, nhưng từ cấp năm trở lên thì thể hình không còn quyết định thực lực nữa. Ma thú có thể được Tước Linh sư bá huấn luyện thành thuộc hạ, đương nhiên không thể dưới cấp năm được. Nếu theo dự đoán thì ma thú này ít nhất cũng phải là cấp năm.

- Nhân loại tiểu tử, chịu chết đi.

Ma thú cấp năm đa phần đã có thể sử dụng ngôn ngữ của nhân loại, chỉ có điều thanh âm của con ma thú này rất chói tai khó nghe, giống như là tiếng sắt thép va chạm vào nhau.

- Ma thú quái vật, đừng khăng định như vậy, ai chết vẫn còn chưa biết được.

Lý Dật không khách sáo đáp trả.

Ma thú vừa xuất hiện, Xà Tôn Giả đã trốn vào trong Vân Hoang Giới trên tay Lý Dật, đồng thời không quên nhắc nhở:

- Tiểu tử, đây là ma thú cấp sáu, người cẩn thận một chút.

Gặp nguy hiểm liền trốn, gã Xà Tôn Giả này thật là mặt dày. Khốn kiếp, không ngờ là ma thú cấp sáu, thực lực đó tương đương với mấy Đấu Tôn cường giả trong thế giới nhân loại.

Không suy nghĩ nữa, Lý Dật tể là Phá Không Kiếm. Ngoài thần khí này ra, Lý Dật cũng không nghĩ ra có cách nào khác để đối phó với ma thú cấp sáu.

So áp lực của siêu cấp thần binh, ma thú cấp sáu đó vô thức lui lại mấy bước. Nhưng dù sao cũng là ma thú cấp sáu, sau khi định thần lại liền xoay tròn toàn thân, tốc độ ngày càng nhanh, hóa thành một đám hư ảnh, sau đó hình ảnh một nhân loại toàn thân mặc giáp đen liền xuất hiện trước mặt Lý Dật.

Lần đầu tiên nhìn thấy một con ma thú hóa thành hình người, Lý Dật không khỏi chấn kinh. Càng chấn kinh hơn là hình ảnh nhân loại của ma thú này rất giống một người. Một người mà Lý Dật không hi vọng hẳn vẫn còn sống trên thế giới này.

Long Ngạo Thiên!

Hình ảnh của ma thú này có nhiều nét giống Long Ngạo Thiên, nhưng so với hình ảnh anh tuấn của Long Ngạo Thiên thì hình ảnh Long Ngạo Thiên do ma thú này hóa thành lại có chút đáng sợ.

Lý Dật biết, ma thú sau khi đột phá lên cấp sáu có thể hóa thành hình người, thông thường sẽ hóa thành hình người đầu tiên mà nói nhìn thấy. Lẽ nào ma thú này đã từng nhìn thấy Long Ngạo Thiên! Trong này ít nhất có hai tin tức rất quan trọng với Lý Dật.

Tin xấu là Long Ngạo Thiên rất có thể vẫn còn sống, hơn nữa ở trong dãy núi Tạt Khắc Tư. Tên này có thể ở trong lòng của dãy núi Tạt Khắc Tư, tuyệt đối không phải do thực lực của hắn mà phải có lực lượng của cường giả nào đó trợ giúp. Tin xấu là ma thú này đột phá lên cấp sáu vẫn chưa lâu, nếu đánh giá theo tiêu chuẩn của nhân loại thì cũng chỉ là tăng thứ nhất, thứ hai mà thôi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Yêu Quái Hồ Hắc Thủy

Q.6 - Chương 110: Yêu Quái Hồ Hắc Thủy

Những việc này nói thì dài dòng, nhưng thực ra chỉ lóe lên trong nháy mắt ở trong đầu Lý Dật. Bất kể ma thú này và Long Ngạo Thiên có liên hệ thế nào, điều cần làm bây giờ là tiêu diệt nó, ngoài ra dường như không còn cách nào tốt hơn.

Tâm niệm vừa động, Phá Không Kiếm đã hóa thành một thanh trường kiếm thực sự, dưới dấu khí do Lý Dật truyền vào và năng lượng siêu nhiên mà thần binh vốn có, một cỗ sát khí nồng đượm lao về phía ma thú.

Đối diện với công kích của siêu phẩm thần binh, ma thú cũng không dám có chút sơ ý, chỉ quyết giương lên, không gian ba động kịch liệt, không gian lực lượng cường hãn bao bọc lấy Phá Không Kiếm. Hai cỗ lực lượng cường đại vô cùng va chạm vào nhau trong một không gian quỹ dị vốn không được rộng rãi lắm.

Không gian quỹ dị này không biết rốt cuộc làm bằng vật liệu gì, hai cỗ lực lượng va chạm vào nhau nhưng cũng chỉ khiến không gian lớn lên

vài phần, nhưng khi năng lượng tiêu tán đi thì lại lập tức khôi phục hình dáng cũ.

Tuy nhờ Phá Không Kiếm có thể khiêu chiến với ma thú cấp sáu, nhưng thực lực bản thân của Lý Dật vẫn chỉ là Đấu Hoàng cường giả, tuy không bị thua thiệt lớn, nhưng khí huyết trong cơ thể cuộn cuộn lên, khiến hãn vô cùng khó chịu.

- Tiểu tử, mau đi đi, quý mới biết sư huynh ta còn đưa ma thú cấp nào ra nữa.

ở trong đầu, Xà Tôn Giả nhẹ nhàng khuyên bảo.

Cuối cùng đã bị lão Xà Tôn Giả này lừa rồi, còn nói với mình là có lợi nữa, ngoài cái thứ Thăng Long quyển trục vô cùng mơ hồ ra thì chuyển đi xuống đáy hồ này, ma thú cao cấp mà người bình thường cả đời cũng không nhìn thấy được thì hãn đã gặp được những mấy con, còn lợi lộc thì chẳng thấy gì cả.

Lý Dật rất không cam lòng, trong lòng quyết định, Lý Dật nói:

- Món nợ này của chúng ta quay về rồi tính. Nếu đã tới đây, bốn thiếu gia muốn xem xem con ma thú cấp sáu này có gì ghê gớm. Kiểu gì thì cũng phải kiếm được ma hạch cấp sáu mới được.

Thần thức giao lưu của hai người, Tước Linh sư bá cũng là linh hồn thể nên nghe thấy rất rõ, xen vào:

- A Xà, tên đồ đệ này của ngươi rất thú vị, có khí chất kiệt ngạo của chúng ta hồi còn trẻ. A Xà, chi bằng chúng ta hòa giải đi, cùng nhau bồi dưỡng tiểu tử này, chưa biết chừng với thành tựu của hãn sau này có thể giúp chúng ta tìm thấy được Thăng Long quyển trục cũng nên.

Xà Tôn Giả cười lạnh nói:

- Nếu không tìm thấy Thăng Long quyển trục thì không sao, nếu tìm thấy thì, hừ hừ...

Xà Tôn Giả biết rằng với giao tình của hắn và Lý Dật hiện tại, cho dù Lý Dật có tìm thấy Thăng Long quyển trục thì cũng chắc chắn sẽ không chịu giao cho hắn.

Trong lúc nói chuyện, ma thú trong hình dáng của Long Ngạo Thiên đã nhanh chóng vung ra chỉ quyết, cấm cố ẩn chứa lực lượng của không gian quy tắc vô cùng cường đại đã xuất hiện xung quanh Lý Dật. Lực lượng của không gian quy tắc, với thực lực của Lý Dật hiện tại căn bản không thể chống lại được, do vậy cách duy nhất là để thăng đấu khí lên tới cực hạn truyền vào Phá Không Kiếm, sau đó chém mạnh vào trong cấm cố không gian.

- Tiểu tử, chuyển các hệ đấu khí thành Thiên Ma Đấu Khí.

Lời chỉ dẫn của Xà Tôn Giả khiến Lý Dật bình tĩnh. Bình thường ở bên ngoài, để tránh sinh hậu họa, Lý Dật không dám sử dụng Thiên Ma Đấu Khí, do vậy đã quen dùng các hệ đấu khí khác để ngênh địch, lúc này được chỉ dẫn Lý Dật mới nghĩ ra, Thiên Ma Đấu Khí này rất cuộc mạnh ở chỗ nào, vừa hay có con ma thú cấp sáu này để thử xem sao.

Phá Không Kiếm thoát ra khỏi tay, ý niệm khống chế, đối kháng lại với lực lượng của không gian quy tắc. Lý Dật tập trung tinh thần, Thiên Ma Đấu Khí tràn ngập trong đan điền, bấm nhẹ mấy chỉ quyết, Thiên Ma Đấu Khí giống như một trận cuồng phong, đột nhiên thôn phệ hết các hệ đấu khí khác. Thiên Ma Đấu Khí sau khi thôn phệ xong các hệ đấu khí còn lại đã đạt tới mức độ cường đại mà Lý Dật cơ hồ không thể khống chế nổi.

- ầm!

Thiên Ma Đấu Khí cộng với uy lực của siêu phẩm thần binh, lực lượng của không gian quy tắc do ma thú tạo nên trong nháy mắt đã tan vỡ, đây là lần đầu tiên Lý Dật dùng cảnh giới Đấu Hoàng cường giả đối đầu với lực lượng của không gian quy tắc, niềm vui mừng dâng lên trong lòng.

Trên thực tế, trong lịch sử của Đấu Thần Đại Lục, có thể dùng lực lượng thuần túy để đối kháng lại lực lượng của không gian cũng vô cùng ít ỏi.

- Tới lượt ta rồi.

Lực lượng cường đại tràn ngập tron cơ thể, cổ ngạo khí bùng bùng bốc lên, cho dù trước mặt có là ma thú cấp Đấu Thánh thì về khí thế, e rằng Lý Dật cũng không hề thua kém đối phương.

Ma thú không ngờ một gã Đấu Hoàng và một thanh siêu phẩm thần binh lại có thể phát ra lực lượng lớn như vậy, Phá Không Kiếm đâm thẳng vào mi tâm, từ phía sau đầu bay ra.

Máu me vung vãi, xác nằm tại chỗ.

Một con ma thú cấp sáu không ngờ lại chết một cách gọn gàng như vậy. Tuy có uy lực của siêu phẩm thần binh trợ giúp, nhưng Thiên Ma Đấu Khí của Lý Dật quả thực cũng vô cùng đáng sợ.

Nhặt ma hạch lên nhét vào trong dung giới, Lý Dật quay lại hành lễ với Tước Linh sư bá, thông dong nói:

- Đa tạ ma hạch của sư bá, sư bá yên tâm ở dưới đáy hồ nhé, sư điệt xin cáo từ.

Tước Linh sư bá kia không biết đang nghĩ gì, một lúc lâu vẫn không đáp lời. Lý Dật đợi một hồi lâu rồi lại thi lễ, đang định rời đi thì Tước Linh sư bá lại lên tiếng.

- Lý Dật, sư bá quả thực không nỡ giết ngươi. Ngươi đi đi, đợi khi nào ngươi trở thành Đấu Thần cường giả thì đừng quên quay trở lại đây, sư bá có quà cho ngươi.

- Quà mà chỉ có Đấu Thần cường giả mới cần.

Lý Dật nửa đùa nửa thật nói:

- Lễ nào sư bá định tặng ta Thăng Long quyền trục, để ta tu luyện thành Phong Hào Đấu Thần bất tử bất diệt hay sao?

- Là cái gì lúc này ta không thể nói được, tóm lại, tới lúc đó người tới rồi sẽ biết.

- Vậy xin đa tạ sư bá!

đột phá lên cảnh giới Đấu Thần cũng không biết phải đợi tới lúc nào, có thể sống được tới ngày đó hay không cũng là một vấn đề, do vậy đối với món quà của Tước Linh sư bá, Lý Dật cũng không hề nghĩ nhiều, sau khi cảm ơn liền bước đi.

- Tiểu tử, cắt đầu của ma thú vừa rồi.

Xà Tôn Giả nhắc nhở.

Lý Dật cũng lập tức hiềm ra, đấu khí hóa thành dao cắt lấy đầu của con ma thú kia, đấu khí đẩy thân hình hắn thoát ra khỏi không gian quỷ dị đó.

- Sư phụ, có biết sư bá định tặng ta quà gì không?

- Sư bá người tâm cơ thâm trầm, bốn tôn không đoán ra được. Thực ra năm xưa ta và sư thúc người phong ấn hắc ở đây cũng không phải là chủ trương của hai chúng ta, mà tuân theo di mệnh của sư gia. Sư gia người biết sư bá người vô tình ngoan độc, người vừa chết thì nhất định sẽ vì Thăng Long quyền trục mà ra tay với hai sư đệ.

Những việc tranh giành trong sư môn này Lý Dật cũng không muốn quan tâm, Lý Dật chỉ quan tới tới những gì có lợi cho hắn:

- Vậy Thăng Long quyền trục thực sự nằm trong tay sư phụ người, chính là sư gia của ta.

- Cái này chỉ có sư gia người biết. Tóm lại, tất cả mọi người lúc đó, bao gồm ba huynh đệ chúng ta đều cho rằng như vậy. Sư phụ ta sau khi trọng thương không chữa trị được thì đã tiêu tốn rất nhiều sức lực tới Ma Chi

Lĩnh Vực này, đời non đào hồ, dựng mộ dưới đáy hồ, e rằng không chỉ đơn giản là sợ người ngoài chiếm giữ mất di thể.

Nhắc tới chuyện cũ, ngữ khí của Xà Tôn Giả cũng có vài phần cảm khái:

- Chỉ là mộ huyết đó, ba sư huynh đệ chúng ta đã tìm không biết bao nhiêu lần...

Đào mộ huyết của sư tôn mà Xà Tôn Giả nói như chuyện tất nhiên, Lý Dật không khỏi cứng họng.

Trong lúc nói chuyện, Lý Dật đã thoát ra khỏi tầng nước đen, nổi lên trên mặt nước, đầu dực tung lên, lao lên không trung, nhưng cảnh tượng trước mắt khiến Lý Dật không khỏi kinh ngạc.

ở trên lưng con ma quy kia chỉ còn lại bảy tám người, xung quanh ma quy dày đặc Long Giáp Ngạc đang tấn công không ngớt. Nếu hấn mà lên muộn một chút, e rằng bảy tám người này đến cả xương chắc cũng không còn.

Liên tiếp tung ra mấy đạo đầu khí đánh lui Long Giáp Ngạc, Lý Dật đáp xuống lưng Ma Quy giờ cái đầu của ma thú cấp sáu lên. Đám Long Giáp Ngạc đó nhìn thấy đầu của ma thú kia, tựa hồ vô cùng kinh sợ, đột nhiên lặn xuống dưới nước, chưa đầy nửa khắc, tất cả Long Giáp Ngạc đã biến mất sạch sẽ.

- Đại ca, sao người giờ mới quay về.

Đỗ Lạp thân hình đầy máu, cơ hồ định ôm lấy Lý Dật khóc lóc, nhưng bị Lý Dật đẩy ra.

- Tổn thất mấy người?

Lý Dật lạnh lùng hỏi.

- Bốn người.

- Không tồi, qua lần rèn luyện này, nếu các người không chết, thực lực nhất định sẽ tăng nhanh. Khốn kiếp, sao con Ma Quy này không đi nữa vậy.

Lý Dật chú ý tới, sau khi hắt đáp xuống, Ma Quy không hề động đậy nữa.

A Huệ đoán:

- Ma Quy vốn dĩ nhất gan, có lẽ trận chiến vừa rồi đã khiến nó sợ chết rồi.

Vậy thì phiền phức rồi. Trong hồ Hắc Thủy chắc chắn không chỉ có Long Giáp Ngạc, đầu của ma thú cấp sáu e rằng cũng chỉ có thể dọa được ma thú cấp thấp hơn nó. Lý Dật nghĩ một lát rồi bay lên trên bờ sông.

- Đại ca, sao không nói gì đã đi rồi. Mau quay lại.

Ở phía sau Lý Dật kêu lên thăm thiết.

Bay vào bụi cây ở trên bờ, Lý Dật hóa đấu khí thành đao, chặt lấy bảy tám mái chèo mang về lưng rùa, phát cho mỗi người một cây:

- Chèo đi, chỗ này cách bờ không xa lắm.

Nói xong liền ngồi xếp bằng khôi phục đấu khí.

Đối với đặc quyền của Lý Dật, đám công tử ăn chơi kia cũng không có ý kiến gì, nhưng bình thường mấy tên công tử ăn chơi này chưa từng làm việc nặng nhọc gì, lại vừa chiến đấu với Long Giáp Ngạc xong, cũng không còn chút sức lực nào nữa, hơn nữa mỗi người chỉ lo chèo mà không hề phối hợp, do vậy hướng đi của chiếc mai rùa vừa quý dị vừa buồn cười.

Nghe thấy đám công tử ăn chơi này vừa cãi cọ vừa kêu khổ, Lý Dật coi như không nghe thấy gì, dù sao chỗ này cách bờ hồ cũng không xa lắm,

dù có bơi chậm thế nào thì chậm nhất là hai tiếng cũng sẽ vào tới bờ.

Đột nhiên, ở mặt hồ phía sau xuất hiện một lớp sóng lớn, tựa hồ có một chiếc tàu vô hình đang đi qua mặt hồ. Đi kèm với thanh âm kinh thiên động địa, một cỗ khí tức cường giả vô cùng cường hãn truyền tới.

- Lại là quái vật gì vậy?

Đỗ Lạp tuyệt vọng kêu lên, từ thanh thế thì thấy con ma thú này vô cùng đáng sợ, chỉ nhìn vào lớp sóng cao tới mười mét thì cũng không biết phải là thân thể to lớn thế nào mới có thể tạo nên được.

- Hắc Thủy Hồ Yêu!

A Huệ lấp bắp nói, nhìn theo ma thú đang dần nhô đầu lên, run rẩy nói:

- Kẻ thống trị của hồ Hắc Thủy, ma thú cấp bảy, Hắc Thủy Hồ Yêu!

Ma thú cấp bảy! Đó là khái niệm thế nào, tương đương với thực lực của Đấu Thánh cường giả, cho dù là lão háo sắc như Phì Phì thì cũng phải tránh đi. Không ngờ lũ công tử ăn chơi này lại xui xẻo như vậy. Vốn định bỏ đi, nhưng rồi nghĩ lại thấy có chút không được nghĩa khí lắm, Lý Dật thở dài, triển khai đấu dực, tung người lên không trung, bay về phía ma thú cấp bảy đó, từ đã đã tung một đạo Âm Dương Thần Lô ra.

Ầm một tiếng, hồ yêu đang di chuyển với tốc độ cao va chạm với đấu khí thần lô, mặt hồ tung nước lên mấy chục mét, sau đó một cái đầu có đường kính hàng mấy mét nhô ra khỏi mặt nước.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phòng Bán Đấu Giá Ở Đế Đô

Q.6 - Chương 111: Phòng Bán Đấu Giá Ở Đế Đô

Đây là cái đầu to nhất mà Lý Dật từng nhìn thấy, với quy mô của cái đầu này, Lý Dật, cộng đám công tử bột bên trên mai rùa cũng chưa đủ để lấp kẽ răng cho nó.

- Đầu to, chúng ta không đủ để cho người ăn thịt, hay là người tìm một thứ gì khác để ăn đi!

Lý Dật bị treo lơ lửng trước mặt Đầu to, với toàn bộ tinh thần cảnh giác, một khi Hắc Thủy Hồ Yêu có bất kì động tác gì khác thường, thì phải chuồn đi ngay.

- Loài người đáng ghét, bữa điểm tâm đưa tới miệng rồi không nhẽ ta lại từ chối?

Hắc Thủy Hồ Yêu ồm ồm nói, miệng dính đầy máu khiến người ta thấy buồn nôn mỗi khi có mùi tanh lan tới, đến Lý Dật cách xa như vậy mà thiếu chút nữa cũng nôn rồi.

- Lão đại, đánh hăn!

- Đại sư huynh, giết hăn đi!

- Lão đại tất thắng!

Đám thanh niên quần áo lụa là trên mai rùa kia nào biết tâm tư đang biến động của Lý Dật, thấy Lý Dật đối mặt với Hắc Thủy Hồ Yêu nên thay nhau hò la cổ vũ. Điều này làm Lý Dật, kẻ đang định rời bỏ, cảm thấy ngại, nghĩ đi nghĩ lại, hăn quyết định vẫn ở lại đánh. Nếu đã đánh, thì cũng muốn đánh cho ra trò, hơn nữa Lý Dật cũng thật sự muốn xem Ma thú cấp bảy rốt cuộc có sức đánh như thế nào.

Thân treo giữa không trung, thủ ấn Lý Dật di chuyển, linh khí trời đất bốn bề Hắc Thủy Hồ bị dao động, trong khoảng không giữa trời đất dường như bị bao trùm bởi một màn mỏng máu đỏ, rồi có một luồng năng lượng cực lớn đến từ khoảng giữa trời đất xoay tròn cuốn lại.

- Huyết Nguyệt Cuồng Cường!

Bạch Hổ đấu kỹ này tạo ra dị tượng của trời đất, khiến cho đám công tử bột kia quên cả hò hét cổ vũ. Đám thanh niên này tuy không học võ

thuật, nhưng dị tượng trời đất do Bạch Hổ đấu kỹ tạo ra thì bọn họ biết.

Năng lượng với ánh sáng màu đỏ hội tụ tại bàn tay Lý Dật trông như mặt trăng màu đỏ, ngay sau đó, mặt trăng màu đỏ này với sức mạnh trời đất oanh tạc về phía Hắc Thủy Hồ Yêu. Cảm nhận được sức mạnh của mặt trăng máu này, đầu của Hắc Thủy Hồ Yêu nhanh chóng lặn xuống dưới đáy hồ nước, dưới sự điều khiển của Ma thú hồ nước cấp bảy này, sóng lên nhanh chóng đón lấy Huyết Nguyệt, hình thành một tấm chắn tinh thể.

Dưới sự oanh tạc của Huyết Nguyệt, tấm chắn đó lập tức vỡ nát, bốc hơi!

- Loài người đáng ghét, chỉ làm được vậy thôi sao!

Thấy Huyết Nguyệt sau khi tấn công mình liên tiếp đã trở nên mạnh mẽ hơn thì Hắc Thủy Hồ Yêu lại một lần nữa đưa đầu lên mặt nước. Nhưng ngay khi cái đầu vừa nhô lên, thì vòng Huyết Nguyệt xem có vẻ yếu ớt kia, dưới sự khống chế bằng chỉ quyết của Lý Dật, bỗng nhiên nổ tung!

- Ngu ngốc! Uổng công người có cái đầu to như vậy!

Cái đầu to ấy dưới sự tấn công với năng lượng cực lớn của Bạch Hổ đấu kỹ, đã biến thành một vũng máu và xương, rơi vãi trên mặt hồ.

Ha, như vậy là đã hạ được một Ma thú cấp bảy ư? Độ khó như vậy là quá thấp rồi, Lý Dật gãi gãi đầu, có chút không dám tin vào sự việc trước mặt.

- Cẩn thận, Lý Dật, nó vẫn chưa chết!

A Huệ hét lên cảnh báo!

Cùng với tiếng la của A Huệ, một cơn sóng từ hồ nước dâng lên, vài vòng xoáy quỷ dị xuất hiện làm hồ nước như biến thành một nồi nước sôi, dường như muốn ném đám công tử bột trên mai rùa xuống nước. Sau đó một cái gì đó giống như cái đầu xuất hiện bên trên mặt nước, chỉ có điều vẻ mặt trên cái đầu này hung dữ hơn cái đầu trước rất nhiều.

Ngao ——

Thủy Yêu thét một tiếng thật dài, dường như là đã thật sự nổi giận. Cùng với tiếng thét này, toàn bộ Hắc Thủy Hồ đều rung động mạnh mẽ, mực nước giảm xuống vài mét trông thấy. Một con Thủy Long to lớn dưới sự khống chế của Thủy Yêu, xoay một vòng trên không trung, giật mạnh lao xuống phía Lý Dật.

Trước mặt Thủy Long to lớn, Lý Dật chỉ như một con kiến bé tẹo!

Ma thú cấp bảy thực sự nổi giận rồi, xem tình hình có vẻ cũng là lúc nên bỏ đi rồi, nhân lúc Thủy Long ẩn nấp thân mình, Lý Dật liền cho nổ vài luồng Đấu Khí, bọt nước bắn đầy trời, sau đó liền di chuyển, trong nháy mắt đã rời khỏi cả trăm mét.

Oanh, oanh, oanh ——

Những âm thanh vang dội liên tiếp nổ ra, sức mạnh vô cùng này, đến cả Lý Dật cũng cảm thấy khí huyết như chảy ngược dòng, thiếu chút nữa là phun máu ra rồi. Một luồng Đấu khí lấp lánh ánh kim đang lượn lờ quần chiến Thủy Long, những tiếng ầm ầm vang lên khi hai nguồn sức mạnh này đấu lại nhau.

- Đạo sư! Đạo sư đến rồi!

- Lão quỷ, lão quỷ đáng chết!

-

Một đám khóc rống lên, nước mắt nước mũi, rồi điên cuồng chửi bới, đám công tử lựa là đó đã không có cách nào dung ngôn từ để hình dung được tình thế phức tạp lúc này. Nhưng Phì Phì thì lại tay áo bông bênh đạp không bay đến, vẻ mặt không biết liêm sỉ mà cười cười.

- Phì Phì đáng chết!

Lý Dật không nhịn cười được nữa đã phải chửi một câu. Lý Dật cảm thấy nghi ngờ rằng Phì Phì đến từ lâu, chẳng qua là không muốn ra tay, để dò xét thực lực của hắn, không thì làm sao lại trùng hợp vậy được.

- Tiểu tử thúì, vì sư tới cứu các người đây.

Phì Phì liền giáng mấy luồng Đấu khí, đánh lui Thủy Long mà Hắc Thủy Hồ Yêu khống chế, sau đó Đấu khí khống chế không gian, xung quanh Hồ Yêu hình thành một không gian giam cầm. Xem ra Phì Phì không có ý định sẽ giết chết Ma thú cấp bảy này, chỉ là vì muốn tranh thủ thời gian gây khó dễ nó để cứu người thôi.

Giam cầm Hắc Thủy Hồ Yêu, Phì Phì dùng một luồng Đấu khí vừa nhẹ nhàng vừa đầy uy lực nâng toàn bộ mai rùa lên, hướng về phía bờ hồ. Chỉ tới khi được đứng trên mặt đất thật sự, những tên công tử kia mới có thể ổn định lại tinh thần, những mệt mỏi hung hiểm một ngày trời qua dường như đã không còn trên mặt mũi bọn chúng.

- Một, hai, ba... ô, thiếu bốn người, dư một người. Đồ Lạ, còn bốn người nữa đâu?

Đồ Lạ mặt không chút biểu hiện gì chỉ tay về phía Hắc Thủy Hồ Yêu:

- Bên trong!

- Ha, người là Đại sư huynh kiểu gì vậy? Hồng rồi, hồng rồi, thoát cái mà chết mất bốn học sinh, mấy lão già trong Học viện lại có cán dao để cầm rồi!

Nét mặt Phì Phì lo lắng, nhưng hiển nhiên không phải là vì bốn học trò xấu số kia, mà là vì tiền đồ của bản thân.

- Ta đã không còn là Đại sư huynh rồi, hiện nay Lý Dật mới đúng là Đại sư huynh của chúng ta.

Đồ Lạ nhún vai, ra vẻ vô tội nhìn Lý Dật.

- Lý Dật Đại sư huynh đã cố gắng hết sức rồi!

Khảm Kì nói:

- Nếu không phải Lý Dật Đại sư huynh đã chiến đấu khổ sở, đạo sư, e rằng bây giờ thậm chí một học trò ngài cũng không còn đó.

- Đúng vậy, lão đại hãn ít nhất cũng không vì tán gái mà bỏ rơi chúng tôi!

Đỗ Lạp oán hận chỉ trích Phì Phì.

Phì Phì mặt không đỏ tim không mất bình tĩnh, trả lời với vẻ mặt đứng đắn:- Những hành động của Đại sư huynh các người ta đều thấy hết rồi, vì mấy tên tiểu tử thú các người, mà cũng dám khiêu chiến với Ma thú cấp bảy. Được thôi, từ nay về sau Lý Dật sẽ là Đại sư huynh của các người. Sau này ai còn dám vì chuyện tán gái mà chậm trễ chính sự, thì hãy xem vì sư trưởng phạt kẻ đó như thế nào!

- Hứ ——

Có thể vô sỉ đến cảnh giới như Phì Phì, cũng phải tu luyện rất nhiều đó! Trăm miệng một lời đều cùng “Hứ” với Phì Phì, đám người quần áo lụa là cùng hướng về phía Lý Dật:

- Đại sư huynh, giờ làm sao đây?

Phì Phì ngược lại không cho đó là chuyện lớn, thấy mọi người phớt lờ hãn, thì lại gãi đúng chỗ ngứa của hãn, đến ngay chỗ của A Huệ, vẻ mặt cười tán tỉnh:

- Xin hỏi cô nương tên gì?

Trải qua chuyện ngoài ý muốn này, lại mất đi bốn người bạn cùng học, nói thế nào đám công tử bột đó cũng không chịu ở lại Táp Khắc Tư Sơn tiếp tục tu luyện. Lý Dật thì sao cũng được, chuyến này tuy gặp chút hung hiểm, nhưng so với những gì trước giờ trải qua, thì cũng đáng một chút. Một Ma hạch cấp sáu, coi như cũng thu hoạch không ít. Quan trọng

nhất là gặp được cái Hồ mộ kia, lại còn có truyền thuyết ba ngày trường sinh quyển trục. Lý Dật đã có một mục tiêu bí mật, bất luận là “Thăng Long quyển trục” rốt cuộc có còn nằm trong Đấu Thần mộ dưới đáy hồ không, e rằng sẽ phải đi một chuyến nữa đến Hắc Thủy Hồ.

Tu luyện đến cảnh giới Đấu Thần, tìm một trong ba Trường sinh quyển trục, tu luyện đến chí tôn trường sinh bất tử. Đây chính là mục tiêu hiện nay của Lý Dật, để thực hiện mục tiêu này bất luận có bao nhiêu khó khăn, Lý Dật đã xác định đó sẽ là mục tiêu của cả cuộc đời mình!

Phì Phì trong lòng thấy hồ thẹn, cũng không dám mạo hiểm nữa, vạn nhất lại chết thêm một học sinh nữa, về phía Học viện cố nhiên sẽ không giao cho hắn việc gì nữa, hơn nữa sợ là đám học trò dưới quyền hắn cũng bỏ hắn mà đi. Cho nên thuận tay đẩy thuyền, tuyên bố luôn kết quả tu luyện lần này!

Khu vực Hắc Thủy Hồ, dù sao cũng chỉ là biên giới của vùng đất Tịch Khắc Tư Ma, rất nhanh sẽ ra khỏi Ma chi lĩnh vực, những Ma thú cấp thấp bên ngoài khu vực này thì không có bất kì nguy hiểm nào đối với đội ngũ đã tu luyện này. Trái lại, vì có thêm một người là cô nương A Huệ, mà đám học trò và Phì Phì đã nhanh chóng quên đi những người bạn đã chết, cũng quên luôn thân phận sát thủ của A Huệ, trên đường đi không ngừng cười nói vui vẻ.

A Huệ cũng không có thiện cảm đối với những cử chỉ lỗ mãng của đám công tử bột, Lý Dật thì không nói tiếng nào, trừ khi đám công tử kia động tay động chân, không thì Lý Dật cũng không ngăn cản bọn chúng cười giỡn.

Đi ba ngày rồi mới trở về tới trấn nhỏ kia, Phì Phì cùng đám học trò mất ba ngày để nghỉ ngơi và hồi phục rồi mới thuê mấy chiếc xe, chạy về phía Đại Hạ Đế Đô. Khi vừa tới trấn nhỏ, Lý Dật liền đuổi A Huệ đi, đám người Đỗ Lạp cũng không nói gì, với thân phận nữ nhi lại xinh đẹp, đến chỗ này, bọn họ đã không còn hứng thú gì với nàng mà trở nên lạnh lùng như đang thiếu nợ tiền nàng.

Chẳng qua là, trải qua sự rèn luyện ở Tập Khắc Tư Sơn, địa vị hiện nay của Lý Dật đã cao hơn, so với tên Phì Phì ham ăn háo sắc, thì đám công tử bootj dù sao cũng tin tưởng Lý Dật hơn, Đỗ Lạp đến một chút tư thái của một người thừa kế quốc gia cũng không có, tất cả đều là vai trò của Lý Dật. Khảm Kì thì không cần phải nói, đến Tinh tạp của mình cũng còn phải giao cho Lý Dật bảo quản.

Trên đường đi không ai nói gì, rất nhanh sau đã tới Đại Hạ Đế Quốc Đế Đô! Với tư cách là Đại quốc ở Tây bộ, Đại Hạ Đế Đô cũng là thành phố có quy mô lớn hết sức quan trọng ở Đại lục Đấu Thần Tây bộ, những nơi như thế này mới phù hợp với đám người Đỗ Lạp. Cho nên khi vừa tới Đế Đô, Phì Phì không vội đi lo liên hệ chuyện Truyền Tống Trận để về Học viện La Lan ở Vô loạn chi vực, mà đi tìm quán trọ tốt nhất để ở, trước sau như một bắt đầu dùng giọng thanh sắc chê bai cuộc sống thối nát.

Lý Dật dĩ nhiên càng không vội, chẳng qua là đối với cuộc sống ăn chơi hưởng lạc, thì hẳn không hứng thú mà lại thấy hứng thú với bản thân cái thành phố đó hơn. Còn một chuyện nữa, Lý Dật muốn thử vận may trong Đại Hạ Đế Đô, đem Âm Kim Luân đến phòng bán đấu giá, đổi mua lấy những binh khí cửu tinh.

Âm Kim Luân dù sao cũng là âm tà, mỗi ngày đều phải được ngâm trong máu người tươi, nếu không thì uy lực sẽ ngày càng yếu, đây là điểm mà Lý Dật không thích nhất. Thứ hai là, Âm Kim Luân là dạng binh khí có hình thù kì dị, khi sử dụng không được thuận tay lắm. Nghe ngóng được rằng vị trí của phòng bán đấu giá Vạn Hữu là nơi bán đấu giá lớn nhất Đế Đô, Lý Dật bèn dạo tới chơi.

Tên của phòng bán đấu giá thì lại đáng yêu một cách dân dã, Lý Dật cũng hi vọng nơi bán đấu giá này có thể giúp hắn có được binh khí sử dụng thuận tay.

Đưa ra Âm Kim Luân, bên phòng bán đấu giá sau khi xem xét binh khí cửu tinh, Lý Dật lập tức nhận được một tấm thẻ khách quý màu tím, sau đó một thị nữ với dáng người nóng bỏng, ăn mặc hở hang dẫn vào ô ghế

khách quý trong phòng đấu giá. Phòng bán đấu giá Vạn Hữu có hơn mười phòng bán đấu giá lớn nhỏ, trừ phòng đấu giá tổng hợp mở suốt hai mươi bốn tiếng đồng hồ, những phòng khác chỉ chuyên đấu giá những vật phẩm nhất định nào đó, ví dụ như phòng đấu giá Công pháp Đấu kỹ, phòng đấu giá vũ khí binh nhận, phòng đấu giá đan dược.

- Tiên sinh có cần phục vụ gì nữa không?

Thị nữ đưa Lý Dật vào đại sảnh, đứng sát gạ gắm Lý Dật, cứ như thể do ở phòng đấu giá có nhiều người nên phải đứng sát mới có thể nói chuyện, kì thực là muốn để cho Lý Dật nhìn thấy đảo gò bông đầy mê hoặc của mình.

- Phục vụ gì cũng có sao?

Lý Dật hỏi thăm sâu mà cười ác ý, ánh mắt không kiêng kị nhìn vào khe rãnh đó.

- Ngài là khách quý thể tẩm, có thể yêu cầu tôi phục vụ bất kì nhiệm vụ nào!

- Vậy phiền mỹ nữ mát xa cho ta vậy!

Lý Dật thuận miệng nói, thu ánh mắt khỏi khe hở kia, rồi phóng ánh mắt tới đài đấu giá phía trước mặt.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Giá Âm Kim Luân

Q.6 - Chương 112: Đấu Giá Âm Kim Luân

Đây là lần đầu tiên Lý Dật được biết đến một phòng đấu giá làm việc liên tục suốt hai mươi tư giờ không ngừng nghỉ, xem tình hình, phòng đấu giá làm ăn không tẻ, đại sảnh phía dưới rất đông người, chính là nơi của các vị khách quý.

Cuộc đấu giá trước mắt dường như là một Công pháp hoặc một Đấu kĩ, Lý Dật không nghe thấy phía trước giới thiệu, chỉ nghe báo giá, món đồ này cũng là hiếm thấy, đã được đấu lên tới hơn tám trăm vạn kim tệ, mà vẫn còn vài người muốn đấu tiếp.

Cuối cùng món đồ này cũng ngã giá tám trăm chín mươi vạn kim tệ, tiếp theo, họ nghỉ vài phút, từ phía sau khán đài xuất hiện vài thị nữ, đem theo một cái nhìn thì có vẻ như lồng gỗ nặng, trên lồng gỗ đắp một mảnh vải tơ vàng nhạt.

- Món đồ tiếp theo cực kì đặc biệt, chỉ có tại phòng đấu giá ở Đại Hạ Đế Quốc mới có thể nhìn thấy được, nó chính là...

Cùng với lời nói của người chủ trì cuộc đấu giá, một thị nữ rút tấm vải tơ ra, vật được đấu giá trong lồng gỗ hiện ra trước mắt mọi người.

Rõ ràng, là một con người! Nói chính xác, là một thiếu nữ Tinh Linh tộc.

Tinh Linh tộc sinh sống trong rừng sâu Tinh Linh phía bắc Đấu Thần đại lục, là dân tộc thần bí nhất của Đấu Thần đại lục. Được coi là dân tộc được đấng tạo hóa yêu quý nhất, Tinh Linh tộc sinh ra là đã có được Ma pháp thiên phú. Không chỉ như vậy, dân tộc này bất kể về hình thể hay dung mạo, đều là đẹp nhất ở Đấu Thần đại lục. Cũng chính vì điều này, rất nhiều thế lực lớn hoặc phú thương ở Đấu Thần đại lục, đều khát khao có được một cô gái Tinh Linh tộc để làm thành biểu tượng thân phận của mình.

Nhưng Tinh Linh tộc dù sao cũng là con người, vì thế tại tuyệt đa số quốc gia, việc mua bán thiếu nữ Tinh Linh hoặc bán đấu giá bị coi là phi pháp.

Thiếu nữ Tinh Linh tộc trước mặt đang co ro trong lồng gỗ, trong đôi mắt to đẹp tràn ngập vẻ hoảng sợ, Tinh Linh tộc đặc biệt có dải tai dài hai bên mai. Vì muốn đấu được giá cao, nên phòng đấu giá đã cho Tinh Linh thiếu nữ này mặc một bộ đồ da ngắn thể hiện rõ nét đẹp cơ thể.

Không hổ là dân tộc được đấng tạo hóa yêu thương nhất, dung mạo, dáng người cùng làn da của thiếu nữ Tinh Linh này, ngoài từ hoàn mỹ ra, thì dường như không tìm được từ nào đẹp hơn để mô tả. Đến cả Lý Dật trong đám khách quý cũng không khỏi nghiêng thân mình về phía trước.

Tinh Linh thiếu nữ xuất hiện, lập tức tạo một cơn sóng trong phòng đấu giá!

- Khải Sát Lâm tiểu thư là Tinh Linh thiếu nữ huyết thống thuần khiết, điều này người của phòng bán đấu giá chúng tôi đã hoàn toàn xác nhận, mời mọi người yên tâm đấu giá. Còn về giá thấp nhất... Tôi cảm thấy đối với một Tinh Linh thiếu nữ mỹ lệ, phòng đấu giá không thể nào đưa ra giá thấp nhất, cho nên vật đấu giá này sẽ được đấu mà không có giá thấp nhất. Nếu mọi người không có vấn đề gì nữa, thì giờ có thể đấu giá!

- Ta có một vấn đề!

Trong đại sảnh, một đại hán đứng lên, cao giọng nói:

- Tinh Linh thiếu nữ này, có phải là xử nữ không?

Toàn bộ phòng đấu giá lập tức trở nên ồn ào! Vị chủ trì khôn ngoan không chút hoang mang đáp trả:

- Liên quan đến vấn đề này, tôi có thể chịu trách nhiệm mà nói với mọi người, đấu phẩm là một Tinh Linh thiếu nữ, thì phòng đấu giá có thể đảm bảo phẩm chất của cô gái này. Vị đại gia này, nếu không phải xử nữ, thì đã gọi là phụ nữ rồi, chứ không gọi là thiếu nữ nữa!

Câu trả lời khôi hài của người chủ trì khiến cho mọi người được một trận cười lớn, không đợi chủ trì tuyên bố bắt đầu đấu giá lại, đã có người cao giọng:

- Ta trả bảy mươi vạn kim tệ!

- Trương mặt đỏ, bảy mươi vạn mà cũng đáng để mua một Tinh Linh thiếu nữ ư? Ta trả một trăm vạn!

Cạnh tranh trả giá diễn ra trong đại sảnh, khi giá được đưa lên tới hơn ba trăm vạn kim tệ, trong chỗ ngồi của khách quý, cuối cùng cũng có người, này giờ không phí lời trả lung tung, hét to:

- Năm trăm vạn!

Vì một thứ để thể hiện thân phận thuần túy mà hao tổn năm trăm vạn kim tệ, điều này đã vượt qua suy nghĩ trong lòng những vị khách bình thường trong đại sảnh, cho nên sau khi nghe thấy cái giá “năm trăm vạn” được hô to, toàn bộ phòng đấu giá đều trở nên im ắng. Tuyệt đại bộ phận đều hiểu, bản thân chỉ có thể đứng xem kịch mà thôi.

- Năm trăm lẻ một vạn!

Trong phòng đấu giá yên tĩnh, giọng nói của Lý Dật có chút đột ngột!

Một ánh mắt sắc bén từ chỗ tối nào đó hướng về khoang riêng của Lý Dật, sau đó một giọng âm trầm khiến người ta dựng tóc gáy vang lên:

- Tiểu huynh đệ, người vẫn chưa đến tuổi hưởng lạc, chi bằng nhường cho ta món đồ đấu giá này đi! Năm trăm năm mươi vạn!

- Năm trăm năm mươi một vạn!

Lý Dật tiếp tục cạnh tranh mà không chút suy nghĩ. Thị nữ phía sau đang dùng hai ngọn núi mát xa cho Lý Dật không nhận được bèn nhắc nhở hắn:

- Tiên sinh, vị kia là Đại trưởng lão Nam Thiên tông của Đại Hạ Đế Đô của chúng ta, nhân vật thế này, ngài không nên đắc tội thì tốt hơn!

Thảo nào cái giá năm trăm vạn vừa đưa ra thì cả đại sảnh liền im ắng, nghĩ lại thì Nam Thiên tông của Đại Hạ Đế Đô cũng rất có thế lực và danh vọng. Nhưng điều này không liên quan gì đến Lý Dật, hắn cũng không có ý định sẽ lẫn lộn nơi đây, đấu giá xong, có Đấu Thánh cường

giả Phì Phì, Nam Thiên tông nhà hắc ư. Hừ, e rằng cũng chỉ có thể giương mắt ra nhìn thôi.

- Xem ra tiểu huynh đệ tính là không nể mặt ta rồi!

Giọng nói của Nam Thiên tông Đại trưởng lão càng trở nên sắc lạnh, ngữ khí này rõ ràng là có ý định uy hiếp.

Đối với loại uy hiếp trắng trợn này, Lý Dật không thể không trả lời:

- Người, tính cái đếch gì?

Dường như Lý Dật đột nhiên dùng Đấu khí, thị nữ phía sau bị bắn mạnh ra, lảo lảo nói:

- Tiên, tiên, tiên sinh, ngài...

Giọng nói này giống như lời của quỷ. Còn toàn bộ phòng đấu giá thì lập tức náo loạn, mọi ánh mắt đều tập trung tới khoang của Lý Dật.

Trong khoang của Nam Thiên tông Đại trưởng lão, một vài bóng người đang ngồi cũng đột nhiên đứng lên, muốn kéo màn cửa lên. Nhưng bị Đại trưởng lão nhẹ giọng quát ngừng lại.

- Ta tính cái đếch gì, tiểu tử ngươi sẽ biết nhanh thôi. Được, Tinh Linh nữ nhân này là của ngươi, nhưng ngươi sẽ không có số hưởng đâu, điều này, Nam Thiên tông rất khó bảo đảm cho các hạ!

Trưởng lão kia hung hăng uy hiếp, giận giữ đứng lên, không ngoảnh đầu lại mà bỏ đi. Đường như, vị Trưởng lão này cố ý đến là vì Tinh Linh thiếu nữ này.

- Năm trăm năm mươi một vạn! Còn có người nào đấu giá không, nếu không có, thì Tinh Linh thiếu nữ này sẽ thuộc về vị các hạ của thẻ khách quý màu tím kia.

Lời nói của Nam Thiên tông đã đặt xuống nơi đây, ai còn dám đi động vào sự xui xẻo ấy chứ, cho nên Lý Dật với cái giá khiến phòng đấu giá không cam lòng lắm thì đã có được Tinh Linh thiếu nữ.

Vật đấu giá là người sống này chỉ là một trong trong số những thứ được bày đấu giá, những món hàng kế tiếp cũng đều có giá trị trên trăm vạn kim tệ, nhưng Lý Dật không có hứng thú liếc nhìn, chỉ chuyên tâm hưởng thụ sự mát xa mập mờ của thị nữ.

Âm Kim Luân của Lý Dật được phòng đấu giá long trọng đẩy ra. Binh khí cửu phẩm, dù chỉ là một trong mười chín Siêu phẩm Thần binh của Đấu Thần đại lục, thì ở phòng đấu giá Vạn Hữu quy mô lớn này, cũng được xem là một vật đấu giá tiềm năng lớn. Nếu không phải Lý Dật nóng lòng đấu giá, thì phòng đấu giá còn định thiết lập một hội đấu giá đặc biệt cho vật phẩm này.

- Cửu phẩm Thần binh Âm Kim Luân, thấy máu là điên, khát máu đến điên cuồng, có thể đánh xa cũng như cận chiến, mặc dù không thể vượt cấp khiêu chiến, nhưng trong đồng cấp, dựa vào binh khí này có thể hoành hành vô địch....

Người chủ trì giới thiệu rất có tính cổ động, khiến Lý Dật cảm thấy bỏ ra bao nhiêu tiền cũng rất đáng.

- Binh khí cửu phẩm này, phòng đấu giá chúng ta định giá là một ức, nhưng theo yêu cầu của người bán, thì dùng binh khí này đổi vũ khí đồng phẩm, bây giờ đấu giá bắt đầu!

Sự định giá của phòng đấu giá, con số một ức hiển nhiên là đắt rồi. Nhưng với tư cách là một cửu phẩm binh khí vô giá, giá cả không định luận được gì, mà có ẩn ý, cho nên nói định giá là một ức cũng không có ai tìm một lí do để phản đối.

Đồng thời, trong phòng đấu giá cũng không có ai trả giá! Giá trị của Cửu phẩm binh khí quá cao, trong phòng này tuy đông người, nhưng người có thể đưa ra một cái có giá tương đương thì lại rất ít. Hơn nữa, phòng đấu

giá đã chỉ định phải trao đổi binh khí đồng phẩm. Điều này lại càng khó. Nào có cường giả nào không coi trọng cữu phẩm binh khí quan trọng hơn cả tính mạng của mình chứ, trừ khi có nguyên nhân đặc biệt, không thì sao có thể đem ra trao đổi với người khác.

Có điều, chuyện này phòng đấu giá cũng xem xét kỹ rồi. Quét mắt một vòng, thấy không có người trả giá, người chủ trì mới nói:

- Nếu đã không có cữu phẩm binh khí nào để trao đổi, thì người bán có thể cân nhắc đổi lấy binh khí bát phẩm, mọi người có thể đấu giá tự do, sau đó phòng đấu giá sẽ hỏi ý kiến của người bán xem giao dịch có thành công không!

Tình hình trong phòng đấu giá lập tức thay đổi!

Có thể ngồi trong phòng đấu giá Vạn Hữu, nào có ai là không có thân thể, dùng một vật bát phẩm đổi lấy cữu phẩm, chuyện này ai mà không muốn làm chứ! Một đám người âm thanh huyên nào, hầu như tất cả khách có binh khí bát phẩm theo mình đều kêu lên, có người thêm Công pháp Đấu kỹ, có người thêm tài liệu quý hiếm, có người nguyện đổi bằng hai binh khí bát phẩm, càng nhiều nữa thì là trực tiếp dùng kim tệ để mua.

Nghe xong cả buổi trong lòng Lý Dật lắc đầu, trực tiếp dùng kim tệ thì hẳn không thềm để ý đến rồi, có ngân hàng lưu động là Khảm Kỳ rồi, Lý Dật tạm thời không có hứng thú với kim tệ. Còn những kẻ muốn đem Công pháp, Đấu kỹ, tài liệu, đan dược để đổi, hẳn cũng không để mắt tới.

- Tiên sinh dường như không hài lòng với đấu giá!

Thị nữ phía sau nhìn thấu được ý nghĩ của Lý Dật, ôn nhu săn sóc nói.

- Đúng vậy, những thứ đồ chơi hư ấy, cũng không bằng cùng mỹ nữ là người vui thỏa một đêm!

Lý Dật đã có chuẩn bị tốt, nên cũng thấy nhẹ nhàng, bèn trêu chọc thị nữ.

- Tiên sinh là người ở đâu, hào sảng như vậy, đối với vật phẩm này nếu phải lưu lại đấu giá tiếp, thì thủ tục phí là hai vạn kim tệ đó!

- Đúng vậy, đau lòng quá, sớm đã biết sẽ phải giữ lại, chi bằng đem hai vạn kim tệ cho mỹ nữ nhà người luôn!

Thị nữ cũng biết Lý Dật là gặp dịp thì chơi hay nói giỡn, nhưng lời đó ai cũng thích nghe, liền cọ mạnh hơn lên người Lý Dật.

Thấy trong đại sảnh, khách quý có thể ra giá cơ bản đã hết giá, người chủ trì chỉnh sửa ghi chú một chút rồi nói:

- Nếu như mọi người đều ra giá rồi, thì xin đợi một chút, lão hủ này sẽ đi hỏi ý kiến người bán, mời chờ tin tốt!

- Đợi đã nào!

Lúc này, một người trong đại sảnh đứng lên. Lý Dật đưa mắt nhìn, một lão già lôi thôi, cũng không biết sao lại có thể bước vào phòng đấu giá nữa, hình như chân có chút cà nhắc, sau lưng có treo một túi rượu chói mắt.

- Ở đây ta có một Thanh Long cung bát phẩm, mặc dù chỉ là bát phẩm, nhưng tài liệu tẩy luyện ta cũng đã tìm cả rồi, nếu thành công thì sẽ trở thành Kim Long cung cửu phẩm. Ngoài điểm này ra, ưu điểm lớn nhất của Kim Long cung, là có thể tẩy luyện thành công Siêu phẩm Thần khí!

Lời nói của lão già lôi thôi này vừa nói ra, trong đại sảnh lập tức vang lên những tiếng mắng chửi:

- Lão già chết tiệt nghèo đến điên rồi, đem một bình khí bát phẩm cùng với tài liệu tẩy luyện mà dám đổi lấy cửu phẩm bình khí!

Bình khí tẩy luyện càng cao giá thì tỷ lệ thành công lại càng thấp đến đáng thương, giống như bát phẩm tẩy cửu phẩm, tài liệu không phải ai cũng tiếp thu được. Hơn nữa nếu tẩy luyện thất bại thì nhất định sẽ bị giáng phẩm, vất vả tìm tài liệu tẩy luyện, kết quả là bị giáng phẩm, người bình thường đều sẽ phát điên lên. Hàng năm số lượng những cường giả phát điên vì việc tẩy luyện bình khí thất bại ở Đấu Thần đại lục, nhiều đến độ có thể bó thành một bó to.

Kim Long cung của lão già lôi thôi có điểm đáng khen duy nhất đó là có thể tẩy luyện thành Siêu phẩm Thần binh! Những bình khí bình thường nếu tẩy luyện đến cửu phẩm thì đã là cực kì rồi, có thể luyện đến bình khí siêu phẩm, thì bản thân nó là ẩn chứa thiên địa linh khí huyền ảo, hơn nữa nhất định phải được rèn tạo trong một môi trường cực kỳ đặc thù.

Nhưng là cửu phẩm tẩy luyện thành Siêu phẩm Thần binh, thì không phải dựa vào tài liệu hay vận may, mà đó là kì duyên. Siêu phẩm Thần binh trong trường tượng về kì duyên mà người bình thường không bao giờ tưởng tượng nổi, mới có thể tẩy luyện ra được, nếu dùng tỷ lệ thành công để nói về độ khó của nó, thì có thể nói là hầu như bằng không. Đây cũng chính là nguyên nhân vì sao trên Đấu Thần đại lục chỉ có mười chính Siêu phẩm Thần binh!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hiện Trường Tẩy Luyện

Q.6 - Chương 113: Hiện Trường Tẩy Luyện

Khi mọi người đều vô tình châm chọc và chửi rửa, lão già lôi thôi dù sao cũng vẫn bướng bỉnh giữ vẻ mặt bình tĩnh. Người chủ trì không có biểu hiện gì của việc ghi chép lại điều kiện của hắn, sau đó định đi về phía hậu đài.

- Có chút thú vị!

Lý Dật cười nhẹ, đẩy thị nữ phía sau ra, nhắc thân mình lên, thoáng một cái đã bay đến phía trước đại sảnh.

- Tại hạ là người bán Âm Kim Luân, vừa rồi mọi người đấu giá tại hạ đều đã nghe thấy, thứ cho tại hạ nói thẳng, đối với những thứ khác tại hạ không có hứng thú. Còn Kim Long cung này... Vị chủ trì, ta nghĩ nên phát giá cho Kim Long cung bát phẩm và tài liệu tẩy luyện này.

- Ý các hạ là...

Người chủ trì có chút không hiểu ý của Lý Dật.

Lý Dật xoay người hướng trực tiếp về phía lão già lồi thoi:

- Ý của tại hạ là, đợi cho phòng đấu giá định giá của Kim Long cung và tài liệu tẩy luyện xong, thì tại hạ sẽ mua cung của các hạ, nếu tu luyện thành công, thì các hạ có thể dùng cung đổi lấy Âm Kim Luân như bình thường, còn nếu thất bại, thì các hạ cũng không bị thiệt thòi. Vụ mua bán này thấy thế nào?

Đồ ngu, thực sự rất ngu, nếu như thất bại, thậm chí còn bị giáng phẩm, thì lão già cũng đâu bị thiệt thòi gì!

- Giao kèo thành công!

Lão già cũng không ngốc, trả lời đầy sáng khoái.

- Nếu nhị vị đã đồng ý giao dịch, lão sẽ đi định giá cung và tài liệu, xin đợi!

Người chủ trì với kiến thức rộng rãi e rằng đây là lần đầu tiên thấy một kẻ coi tiền như rác giống Lý Dật, không khỏi chăm chú đánh giá Lý Dật vài lần, rồi sau đó tiếp nhận một cây Kim sắc trường cung mà lão già lấy ra từ dung giới cùng với mớ tài liệu cổ kì quái, rồi rút về hậu đài.

Đại sảnh phòng đấu giá rất ồn ào, ngoài chuyện nhìn thấy một tên siêu ngốc như Lý Dật, còn có thể biết về quá trình binh khí bát phẩm tẩy

luyện thành cửu phẩm, chuyện này nói thế nào cũng không phải là tự nhiên mà có!

Phòng đấu giá rất nhanh sau đã định giá xong cung và tài liệu, cung giá tám trăm vạn, tài liệu một ngàn hai trăm vạn, tổng cộng là hai ngàn vạn kim tệ! Giá này rẻ hơn nhiều so với sự đoán của Lý Dật, thẻ của hãn Lý Minh hai lần vào sòng bạc tuyển giải thi đấu phò mã công, đấu điên cuồng, nên cũng lời được một số kim tệ không ít. Cụ thể kim ngạch của Lý Dật hiện nay hãn cũng không rõ, nhưng ít nhất cũng có khoảng năm ngàn vạn.

Lý Dật và lão già lôi thôi đều không có dị nghị gì về mức giá đã định, vì thế Lý Dật thoải mái đem hai ngàn vạn kim tệ vào phòng thanh toán thẻ của phòng đấu giá.

- Lão tiên sinh, có thể bắt đầu rồi chứ!

Lý Dật vẻ mặt chờ mong. Hai ngàn vạn kim tệ cố nhiên không phải con số nhỏ, đối với Lý Dật thì lại không là gì, nhớ lại năm đó lại Lạp Tư Duy Gia Tư, một đêm thắng thua mấy ngàn vạn Mĩ kim cũng không phải là chưa từng kinh qua.

Lão già lôi thôi thì nửa kích động nửa khẩn trương, nếu thành công, thì là lợi nhuận gấp sáu lần, dĩ nhiên đối với một cường giả mà nói, tiền không phải là thứ quan trọng nhất, điều quan trọng nhất là có được một binh khí cửu phẩm, đây là giấc mơ của không biết bao nhiêu người.

Hít một hơi thật sâu, một tia nhìn ánh lên từ lão già, sự lôi thôi lếch thếch biến mất, một luồng đấu khí nhu hòa mà hùng hậu chậm rãi rót vào Kim Long cung bát phẩm. Đấu khí nhập vào, Kim Long cung không ngừng phát ra tiếng long ngân “ong ong”, cứ như là nó có sinh mệnh thật, màu vàng rực rỡ bên ngoài thân cung ánh lên ánh hào quang chói mắt.

Dưới sự đẩy Đấu khí của lão già, trong đồng tài liệu tẩy luyện cổ quái kia, một một dạng chất lỏng màu vàng xuất hiện từ một cái túi da tiêu xạ, thoáng cái đã bao phủ lấy toàn bộ thân cung. Kim Long cung dường như

không thích chất lỏng này, không ngừng vắn vẹo, dây cung tự động dần ra. Rõ ràng là tẩy luyện đi đến giai đoạn then chốt, vẻ mặt lão già ngưng trọng, một tay cất lực khống chế Kim Long cung, tay kia không ngừng dùng Đấu khí đẩy tài liệu vào xung quanh bốn phía thân cung.

Ngoài tiếng động mà lão già lôi thôi phát ra, gần ngàn người trong phòng đấu giá không phát một âm thanh nào.

Tài liệu tẩy luyện không ngừng gia nhập, Kim Long cung càng ngày càng cuồng bạo, toàn bộ cây cung cong lại tạo hình gần giống như mặt trăng tròn, tiếng long ngân càng lúc càng không dứt.

- Đấu Thần phù hộ!

Lão già hét lớn, dùng Đấu khí đẩy tài liệu cuối cùng vào bên trong vầng sáng. Các tài liệu được đưa vào, làm cho sắc thái Đấu khí bao lấy Kim Long cung trở nên rực rỡ huyền lệ, còn phần tài liệu cuối cùng này lại như một loại bột nào đó, khi vừa tiếp xúc với Đấu khí đã tạo nên một loạt âm thanh liên tiếp nghe như bị phá vỡ.

Phanh, phanh phanh, phanh phanh phanh ——

Kim Long cung đã giương đến cực độ dường như không chịu nổi lực phá này nữa, rào rào một tiếng rồi hóa thành vô số những mảnh vỡ cùng với Đấu khí xoáy thành vòng...

Thất bại rồi ư?!

Nét mặt chờ đợi của mọi người dần dần có biểu lộ, có người kinh ngạc cũng có người hả hê. Lão già lôi thôi nét mặt tái nhợt, nhìn vòng xoáy Đấu khí như đám sương mù trước mắt, sắc mặt cực kì khó coi.

- Hết rồi, cửu phẩm binh khí há lại dễ tẩy luyện, dù sao người cũng không thiệt thòi gì!

Lý Dật vỗ vai lão già, nói theo kiểu mây trôi nước chảy. Tiếc dĩ nhiên vẫn là tiếc, nhưng có thể dùng tiền để giải quyết vấn đề, cũng không phải

vấn đề gì lớn, Lý Dật cũng chỉ có chút tiếc nuối mà thôi.

Lão già lôi thôi chán nản thu lại Đấu khí, vẻ mặt thất thần không nói gì, trong đại sảnh đột nhiên vang lên những âm thanh ong ong.

Chỗ tẩy luyện khi này Đấu khí chậm chậm tản ra, sau đó không biết ai đã thất kinh kêu lên:

- A!

Chỉ thấy trong làn Đấu khí mỏng manh, thấy hiện ra trước mặt mọi người một Kim cung sắc sảo khéo léo tràn ngập các màu sắc. Cây Kim cung này nhỏ hơn một nửa so với cây cung bát phẩm dài hai mét cũ, nó dài chỉ khoảng một mét, nhưng người không có chút kiến thức về binh khí như Tiểu Bạch cũng có thể cảm nhận được rằng, sức mạnh tiềm ẩn bên trong cây cung này, cây cung cũ tuyệt đối không thể so bì được.

Dĩ nhiên là có thêm rất nhiều may mắn thì mới có thể thành công được!

Những người đang ngồi ở đó đã từng nhìn thấy vũ khí cửu phẩm cũng không ít, nhưng nhìn thấy sự ra đời của vũ khí cửu phẩm thì không nhiều, cũng không ai ngờ được rằng tẩy luyện lại thành công.

Thân hình mạnh nhoáng một cái, lão già đã ôn Kim cung cửu phẩm vào lòng, thần sắc gần như phát điên. Khi này quên nói, mỗi năm số cường giả bị điên do tẩy luyện thành công cũng không phải con số nhỏ.

- Không đổi nữa, ta không đổi nữa!

Lão già lôi thôi vui đến phát cuồng mà hét to lên.

Sự vô sỉ của lão già này, có thể so sánh với Phì Phì. Sắc mặt Lý Dật lập tức thay đổi, lông mày nhíu lại, nhưng không có dấu hiệu sẽ phát tác ngay lập tức. Người mặt biến sắc, còn có người chủ trì vững vàng của phòng đấu giá.

- Các hạ, Kim cung cửu phẩm này đã không còn là của người nữa rồi, xin hay giao nó ra!

- Ta đã nói không đổi rồi. Không đổi nữa!

Lão già đó không biết là cười hay khóc, nước mắt nước mũi giàn giụa trông rất kì quái. Trước sự thay đổi tình thế này, bảy tám cường giả thần sắc lạnh lùng bao quanh lấy lão già. Ở những phòng đấu giá lớn như vậy, cũng thường có những vật đấu giá rất có giá trị, nếu không có đủ thực lực, phòng đấu giá làm sao có thể bảo đảm an toàn cho vật đấu giá.

- Ta nhắc lại lần nữa, mời các hạ giao Kim cung cửu phẩm!

Giọng nói của người chủ trì đã có phần uy hiếp

Lão già lưu manh cũng lưu manh, đang ở chỗ có cả ngàn người, hăn vô si gập cong người, lao về phía cổng lớn. Chỉ là, dường như cùng lúc thân hình hăn di động thì có nhất nhiều luồng Đấu khí phóng về phía hăn chạy.

- Lão tửu quỷ, muốn chơi xấu ở chỗ này! Muốn chết hả!

Người chủ trì nhin không được bèn chửi hăn, phòng đấu giá là nơi rất uy tín, hành vi của lão già lôi thôi này, nếu không phải vì ngay trước mặt ngàn người thì phòng đấu giá có đủ lí do để giết chết hăn rồi.

Ý thức được rằng xác suất của việc chơi xấu này bằng không, nên lão già bỗng nhiên quay người, bỗng nhiên quỳ xuống trước mặt Lý Dật:

- Xin các hạ hãy hủy bỏ giao ước, ta không muốn đổi nữa!

Một nụ cười khinh thường hiện lên trên khóe miệng của Lý Dật:

- Không muốn đổi? Người cảm thấy có khả năng sao?

- Các hạ, lão gia, ta lão tửu quỷ trước giờ chưa quỳ trước mặt ai, hôm nay nếu người không hủy bỏ giao ước, thì ta sẽ không đứng lên!

Khôi hài, thích quỳ thì cứ quỳ! Lý Dật lắc đầu, lùi hai bước, tìm một chiếc ghế có lưng dựa trong đại sảnh ngồi xuống, trông có vẻ cũng lười biếng, ngồi liếc nhìn lão già này. Các hộ vệ trong phòng đấu giá chậm tiến tới gần, không chế lão già lôi thôi, cứng rắn đoạt lấy Kim cung cửu phẩm, giao cho người chủ trì.

- Chư vị chê cười rồi, phòng đấu giá có quy tắc của phòng đấu giá, quy tắc này mặc dù trong thế lực lớn kẻ mạnh càng mạnh hơn, nhưng trong phòng đấu giá này không thể phá vỡ. Tiếp sau sẽ xuất hiện những vật phẩm khiến người ta phải kích động, bây giờ xin mời các hạ cùng tôi ra phía hậu đài để làm thủ tục.

Hai ngàn vạn tệ và Âm Kim Luân dùng để đổi lấy một Kim Long cung cửu phẩm, vụ giao dịch này Lý Dật thấy thoả mãn. Làm xong thủ tục và giao tiền, Lý Dật nhét cung vào dung giới, liền muốn nhắc chân đi.

- Các hạ chờ chút, ngài còn một vụ giao dịch chưa hoàn thành đây này?

À, Tinh Linh thiếu nữ! Khi nhân viên phòng đấu giá nhắc nhở, Lý Dật mới đột nhiên nhớ ra. Khi này bị việc tẩy luyện làm cho u mê đầu óc, thiếu chút nữa là quên luôn chuyện này.

Kì thực Lý Dật không có ý định đem Tinh Linh thiếu nữ theo bên mình như một món đồ chơi, chỉ vì thấy cô ấy tội nghiệp, mua lại để đỡ bị người ta chà đạp. Lúc này, khi Tinh Linh thiếu nữ đứng trước mặt hắn, Lý Dật lại cảm thấy khó xử. Bây giờ nếu thả nàng tự do thì cũng vô nghĩa, ra ngoài rồi e rằng sẽ bị người ta bắt để bán đấu giá ngay lập tức. Tinh Linh thiếu nữ rời khỏi Đại Hạ Đế Đô, nói ít thì cũng vài ngàn dặm, nếu muốn đưa về cũng không phải chuyện ngày một ngày hai, còn đem về nhà trọ, để bọn quý háo sắc nhìn thấy, khó tránh khỏi sinh ra lăm thị phi.

Ra khỏi cửa lớn của phòng đấu giá, Đại Hạ Đế Đô đã lên đèn rực rỡ, cảnh tượng phồn hoa ngựa xe như nước hiện lên. Nhìn Tinh Linh thiếu

nữ điếm đăm phía sau, Lý Dật nhất thời không biết xử lí làm sao với mỹ nữ này.

- Nếu giờ ta thả cho người đi, người có chỗ để đi không?

Lý Dật hỏi thăm dò.

Tinh Linh thiếu nữ không ngờ Lý Dật sẽ nói ra những lời này, nhất thời kinh ngạc không trả lời, nhưng vẻ mặt nàng trông vẻ mờ mịt đã thay cho câu trả lời.

- Vậy người đi cùng ta, ta sẽ nghĩ cách đưa người về rừng sâu Tinh Linh!

Cuối cùng, dường như là cảm nhận được thiện ý của Lý Dật, Tinh Linh thiếu nữ trong ánh mắt hiện lên một sự tín nhiệm, khẽ nói:

- Người, thật sự có thể thả ta ư?

- Nếu người muốn thì bây giờ có thể đi!

- Ta không có chỗ để đi!

Tinh Linh thiếu nữ thờ dãi, vẻ mặt của nàng khiến bất cứ người nào có tâm địa sắt đá cũng phải dung động.

Lúc này đã có không ít người đi đường chú ý tới Tinh Linh thiếu nữ với tướng mạo khác thường, Lý Dật nghĩ, lấy trong dung giới ra một áo bào đen, cho Tinh Linh thiếu nữ khoác lên, sau đó nhanh chóng rời khỏi cửa lớn của phòng đấu giá.

Khi Lý Dật cùng Tinh Linh thiếu nữ nhanh chân rời khỏi phòng bán đấu giá, một vài bóng người cũng nhanh chân bước theo.

Xem ra, Nam Thiên tông đúng là có ý định ra tay với lão tử, Lý Dật lạnh lùng cười trong lòng. Ngoài Nam Thiên tông, bản thân hẳn không đặc tội với ai trong Đại Hạ Đế Đô, cho nên mấy kẻ theo dõi kém coi kia, không phải người của Nam Thiên tông thì là quỷ rồi.

Cố ý không về quán trọ liền, mà đi vào một cái hẻm nhỏ vắng vẻ, rồi Lý Dật đột nhiên quay người lại, lạnh lùng nói:

- Các huynh đệ Nam Thiên tông, đi theo lâu như vậy đã vất vả rồi, tới đây nghỉ một chút đi!

Mấy cường giả đó ngẩn người, dáng vẻ côn đồ bước tới, ánh mắt không có hảo ý nhìn chăm chăm Lý Dật và Tinh Linh thiếu nữ.

- Tiểu tử, nếu thức thời, thì để lại Tinh Linh thiếu nữ này, chúng ta có thể xin Đại trưởng lão, tha cho người một con đường sống!

Một tên nhìn giống như là thủ lĩnh của đám này nói vọng lại.

- Thật là trùng hợp, bốn thiếu gia cũng đang chuẩn bị nói, chỉ cần các người quỳ xuống cầu xin bốn thiếu gia, thì bốn thiếu gia sẽ cho các người một con đường sống!

- Tiểu tử miệng còn hôi sữa, dựa vào việc người dám trêu chọc Nam Thiên tông chúng ta, lão gia hôm nay sẽ cho người biết chữ tử viết như thế nào!

Lý Dật cười lớn, mấy Đẩu Vương cường giả cũng không dám nói bằng cái giọng như vậy với hắn, thật là chuyện cười trong thiên hạ:

- Không còn biết sống chết là cái gì, vừa hay có các người để thử cung!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thử Cung

Q.6 - Chương 114: Thử Cung

Vừa có được binh khí mới, Lý Dật sớm bị bức bách muốn thử ngay uy lực của nó, mấy đệ tử Nam Thiên tông coi như đã đụng vào súng đã lên nòng. Lý Dật thối lui mấy mét, Kim Long cung nhỏ nhắn khéo léo thì đã nắm yên vị trên tay.

- Ha ha, cười chết mất, cái cung nhỏ vậy, liệu có thể bắn chết một con thỏ rừng sao?

Năm đệ tử Nam Thiên tông cùng cười to. Lý Dật có hơi bất ngờ, binh khí cửu phẩm lấy ra từ dung giới, đã không còn ánh sáng tràn ngập màu sắc như khi vừa mới tẩy luyện xong, mà ánh sáng đó trở nên vô cùng ảm đạm. Ngoài ra, hình dạng trở nên nhỏ bé hơn, tựa như món đồ chơi của trẻ con, khó trách bị người khác nhạo báng.

Nhưng đám đệ tử Nam Thiên tông ngay sau đó đã không cười nổi! Một luồng Đấu khí hùng hậu được rót vào, thân cung ngân lên từng tiếng ông ông, một Du Long màu vàng rực rỡ bay vút một vòng quanh thân cung, toàn bộ Kim Long cung lập tức sống lại.

Mắt không chú ý thì sẽ không nhìn ra giá trị của Kim cung lúc này.

Những đệ tử phụ trách theo dõi của Nam Thiên tông nà, cùng lắm là đạt tới cảnh giới Đấu Sư, còn tên thủ lĩnh thì cũng chỉ là Đấu Vương tam tinh, đấu với một cường giả có binh khí cửu phẩm trong tay, nếu chỉ tính là Đấu giả, bọn hắn cũng không thể nói chắc là có thể thắng được. Huống chi, cường giả có binh khí cửu phẩm, có thể chỉ là một Đấu giả thôi sao?

- Tiểu tử, hãy đợi đấy!

Tên thủ lĩnh phô trương thanh thế làm theo phép tắc, hẳn là người đầu tiên quay lưng định chạy trốn.

- Muốn đi, có phải là quá trễ không!

Đã đưa đến làm bia để thử cung, Lý Dật há lại bỏ qua sao. Kim Long hóa cung, Đấu khí hóa tên, dây cung căng như trắng răng, “khanh” một tiếng, Đấu khí còn trên cung hóa thành hình mũi tên, mũi tên bắn ra như dòng chảy những ngôi sao bắn vào tim từ phía sau lưng tên thủ lĩnh. Một cái lỗ

xuyên qua cơ thể hần, máu chảy ra, hần vẫn cứ chạy đi, được bốn năm bước rồi ngã xuống đất!

Những đệ tử còn lại của Nam Thiên tông thấy Lý Dật ra tay tàn nhẫn, nghĩ rằng rồi sẽ không bỏ qua mình, chúng liếc nhau, hô to một tiếng, Đấu khí sôi trào rồi liều mạng xông lên.

Khanh, khanh, khanh ——

Lý Dật cũng không chút khách khí, cơ thể thu lại, một tay giương cung một tay kéo dây cung, bắn ra ba phát, lập tức lấy mạng ba đệ tử của Nam Thiên tông. Giờ chỉ còn lại hai tên cuối cùng, hình ảnh ba tên đang nằm dưới đất chính là muốn nói với bọn chúng một sự thật rằng, muốn chạy thì phải chết, liều mạng thì cũng chết, nói tóm lại, hôm nay là phải chúng phải chết.

Hai tên đệ tử can đảm của Nam Thiên tông cuối cùng cũng chọn con đường bỏ chạy vô nghĩa, đây chỉ là bản năng mà thôi.

Giết chết hai tên cuối cùng, Nam Thiên tông muốn tìm được Lý Dật trong Đại Hạ Đế Đô to lớn như vậy không phải chuyện ngày một ngày hai, lúc đó có lẽ đã đến Vô loạn chi vực thông qua Truyền thống trận rồi, thiết thời nhỏ này, Nam Thiên tông có lẽ cũng chỉ biết nuốt vào trong bụng thôi.

Chủ ý đã quyết, Lý Dật lần nữa kéo căng dây cung. Nhưng lần này, toàn bộ thân cung bỗng nhiên run lên, một sức mạnh cuồng bạo mà đến ngay cả Lý Dật cũng không thể giữ nổi. Sức mạnh này không chỉ là do Đấu khí mà Lý Dật rót vào, trải qua sự cường hóa cửu phẩm đơn giản như vậy.

Trong giây phút sừng sờ đó, hai tên đệ tử Nam Thiên tông đã chạy được trăm mét, quả đúng như câu tục ngữ, tốc độ nhanh nhất trên đời là tốc độ khi tháo chạy.

Không kịp suy nghĩ, Lý Dật “khanh, khanh” kéo cung hai lần, hai luồng sức mạnh cuồng bạo từ thân cung bắn ra đem theo ánh sáng lấp lánh, sau đó có hai tiếng kêu ré chói tai, hướng về phía hai đệ tử Nam Thiên tông.

Oanh —— oanh ——

Hai luồng ánh sáng huyền lệ rực rỡ như trong đêm tối nổ tung, giống như nổ pháo bông, trong tiếng nổ ấy, hai đệ tử Nam Thiên tông đến xương cốt cũng không còn, mà bốc hơi luôn.

Bạo kích!

Kim Long cung này, hóa ra có tính bạo kích! Thảo nào lão già lôi thôi không nở đổi, thuộc tính bạo kích với tỷ lệ nhất định bên trong binh khí cửu phẩm, cũng là phi thường hiếm thấy. Bạo kích, trong nháy mắt có thể làm tăng gấp mấy lần khả năng tấn công, binh khí cửu phẩm trong khi bạo kích, thì có thể khiêu chiến vượt cấp! Cũng là nói một cường giả, khi đứng trước một cường giả hơn mình một cấp, nếu có trong tay một binh khí có thuộc tính bạo kích, thì có cơ hội thắng nhất định nào đó!

Thu hồi Kim Long cung, Lý Dật lại bắt đầu đã có một ý tưởng tham lam, đem Kim Long cung tẩy luyện thành Siêu phẩm Thần binh.

Nhưng bây giờ không phải lúc suy nghĩ về chuyện này, không có gì bất ngờ xảy ra, đội trị an của Đế Đô sẽ nhanh chóng xuất hiện ở chỗ này. Kéo lấy Tinh Linh thiếu nữ đang còn trợn mắt há miệng, Lý Dật nhanh chóng chạy tới chỗ nhà trọ.

Tinh Linh thiếu nữ Khải Sắt Lâm thực sự đã bị dọa một trận, trong nháy mắt, đã liên tiếp lấy mạng sáu cường giả, mà bọn chúng đến ngay cả góc áo của Lý Dật cũng chưa chạm tới được, nhất là cảnh tượng hai người cuối cùng bị bốc hơi, càng làm cho Tinh Linh thiếu nữ phải kính sợ Lý Dật.

Về tới nhà trọ, Phì Phì và đám công tử bột đang ở trong phòng uống rượu mua vui cùng mấy cô gái, thấy Lý Dật, Đỗ Lạp ân cần chào đón:

- Lão đại, người đi đâu vậy. Để kỉ niệm đêm cuối cùng ở Đại Hạ Đế Đô, chúng ta đã mời tứ đại danh kĩ của Đại Hạ Đế Đô đến đây. Nhanh vào đi, nhập cuộc nào!

Đạt được Kim Long cung cửu phẩm, Lý Dật rất vui, khó mà từ chối được, rồi tùy tiện ngồi xuống cạnh một “danh kĩ”.

- Ôi, Đại sư huynh, vị huynh đệ này... là bạn người sao?

Đỗ Lạp lúc này mới phát hiện phía sau Lý Dật, một người mặc áo choàng đen che khuất dung mạo, Tinh Linh thiếu nữ. Đỗ Lạp vừa nói vừa định tiến tới trêu chọc Tinh Linh thiếu nữ!

- Đỗ Lạp, đừng đụng vào!

Nhưng lời cảnh cáo của Lý Dật đã quá muộn, áo choàng đen xốc lên, dung mạo của tuyệt mỹ mà độc đáo của Tinh Linh thiếu nữ hiện lên trước mặt mọi người. Tất thấy mọi người đột nhiên hóa đá, một Tinh Linh thiếu nữ đẹp khiến người ta quên hô hấp, đột nhiên xuất hiện ở đây thực sự là một hoàn cảnh khó lường, vừa xấu hổ lại vừa có chút quý dị.

Trước mặt Tinh Linh thiếu nữ, cái gọi là “Tứ đại danh kĩ”, chẳng qua cũng chỉ là một đồng hoa tàn liễu héo mà thôi

Cả buổi trời, mới thấy Phì Phì trơ mặt ra mà nói với Lý Dật:

- Lại lại lại đây, vào phòng của ta, chúng ta thương lượng chuyện này!

- Không cần thương lượng!

Lý Dật trả lời như chém đinh chặt sắt, thương lượng cái gì, dùng đầu ngón chân cũng có thể nghĩ ra, bỏ ra năm trăm vạn kim tệ là chuyện nhỏ, lại còn đắc tội với Nam Thiên tông mà hãn biết rõ lai lịch, Lý Dật không để cho Phì Phì chiếm lấy món hời cực kì lớn này đâu.

- Thật không cần thương lượng sao?

Vẻ mặt Phì Phì vừa thất vọng vừa không cam tâm.

- Không cần thương lượng! Lão sắc quỷ nhà người nếu muốn chiếm lấy nàng, ta lập tức phui mông quay về Thiên Phong thành, người giết ta cũng vô ích!

- Nhưng ta vẫn chưa nói là muốn thương lượng chuyện gì mà?

Lý Dật gắp một miếng thịt ngâm giấm lớn, vừa nhai vừa nói khinh thường:

- Chuyện gì thì cũng không cần thương lượng. Được rồi... Khải Sắt Lâm, qua đây, ngồi bên cạnh ta. Nhớ lấy, mấy tên này nếu muốn động vào người, thì cứ đánh vào tay hăn, ta cam đoan sẽ không có chuyện gì đâu!

Thái độ cường ngạnh của Lý Dật khiến Phì Phì phát điên, đám người Đỗ Lạp, Khảm Kì gặp Phì Phì là đùa giỡn, cũng thức thời mà không làm mất hứng. Đối với Tinh Linh thiếu nữ mà nói, đám thanh niên lúc thì như người tốt, lúc lại giống người xấu trước mặt, dường như nàng đã có thể ngẩng mặt uy nghiêm sai khiến. Gần như vô ý thức, Tinh Linh thiếu nữ ngồi xuống bên cạnh Lý Dật.

- Đêm nay ngủ sớm một chút, ngày mai đi Truyền Tống trận trở về trường!

Phì Phì không được như ý, có chút tức giận giống như trẻ con, nói xong hất tay áo trở về phòng của mình.

- Lão sắc quỷ yên tâm đi, chúng ta nhất định sẽ hết mình trong đêm cuối cùng này, sẽ làm cho bốn mỹ nữ này sướng đến cực độ. Đại sư huynh, đệ nghĩ huynh cũng biết!

Đỗ Lạp có vẻ hả hê nói, đồng thời nhìn Lý Dật với thâm ý.

- Người nói xem?

Lý Dật trả lời nước đôi, sau đó chăm sóc Tinh Linh thiếu nữ rồi nói:- Khỏi Sắt Lâm tiểu thư, không cần khách khí, mấy tên này đều rất hiếu khách, nàng là khách quý đến từ rừng sâu Tinh Linh, bọn họ nhất định sẽ dốc hết khả năng chiêu đãi nàng. Nhưng xin nhớ rằng, đừng để bọn chúng động đến nàng, đụng vào ngón tay cũng không được, nếu nàng thấy tên nào có ý định của loài gia súc, thì cứ đánh hấn thật đau. Đỗ Lạp, người không có ý kiến gì chứ?

- Không có, không có, hoàn toàn không có! Người con gái của lão đại, chúng đệ đều rất ngưỡng mộ, làm sao có thể chiếm đoạt đại tỳ chứ. Đúng không nào? Các anh em.

Tinh Linh thiếu nữ mặc không biết nhiều về những chuyện của con người, nhưng cũng ít nhiều hiểu ra chút gì đó, càng kiên định quyết tâm xem Lý Dật là thần hộ mệnh của mình. Lúc này ngồi trước một bàn thức ăn ngon, đã không khách khí mà ăn ngấu nghiến.

- Mẹ kiếp, đợi ta kế thừa vị trí Long Phi Quốc Chủ, ta nhất định sẽ mở rộng tất cả các giao dịch, bao gồm cả mua bán nô dịch!

Đỗ Lạp nhìn Tinh Linh thiếu nữ, nuốt nước miếng mà thấp giọng nói đầy oán hận.

- Quyết định của Đỗ Lạp quá anh minh rồi!

- Gia đình của ta ủng hộ quyết sách vĩ đại của Đỗ Lạp!

- Yên tâm đi, Đỗ Lạp, ta sẽ là người mua đầu tiên của người!

Đã có sự uy hiếp của Lý Dật, đám công tử này chỉ dám có ý nghĩ tà tâm thoáng qua trong tương lai. Tinh Linh thiếu nữ thấy chúng liếc mình, liền ngồi sát vào Lý Dật một cách vô ý thức.

- Đỗ Lạp các hạ, người vẫn chưa uống rượu giao bôi với ta đó!

Một “danh kỹ” ôn ền thỏ thẻ nói nhằm kéo sự chú ý của đám thanh niên lựa là này về phía mình.

- Đúng, uống rượu uống rượu. Khải Sắt Lâm tiểu thư, ta mời nàng một ly!

Đỗ Lạp bưng chén rượu lên mời Tinh Linh thiếu nữ.

Lý Dật thấy hứng thú, ngừng ăn như hổ đói, hỏi:

- Nàng biết uống rượu không? Nếu biết thì uống, đây là rượu ngon trên năm trăm kim tệ một bình đó.

- Rượu, ta thích uống!

Tinh Linh thiếu nữ nghe thấy rượu, hai mắt sáng lên, có phần nhìn giống như một quỷ rượu. Nhân lấy ly rượu lớn mà Đỗ Lạp đưa, ngửa đầu uống một ly lớn. Nhưng, ngay sau đó, sắc mặt Tinh Linh thiếu nữ biến đổi, phát ra một hồi ho khan kịch liệt, khuôn mặt trắng nõn lập tức đỏ bừng, tình hình rất nguy kịch.

- Người, rượu của các người, sao lại khó uống như vậy!

Chuyện này làm cho Lý Dật không khỏi cười ha hả, có lẽ là rượu của Tinh Linh tộc và rượu của con người không phải là một khái niệm, có thể nó là một loại đồ uống ngon miệng nào đó mà thôi. Ly rượu to kia, cũng phải chừng nửa cân rượu, Tinh Linh thiếu nữ ho một hồi, bắt đầu thấy say, thấy vầng đầu hoa mắt, không tránh khỏi dựa vào vai Lý Dật.

Lý Dật đưa nàng vào phòng của mình.

Với tư cách Đại sư huynh, Lý Dật có được sự đãi ngộ giống như Phì Phì, trong phòng có một phòng xếp đơn. Đặt Tinh Linh thiếu nữ lên chiếc giường êm ái, đắp chăn lông cho nàng, Lý Dật vẫn có ý định đi ra ngoài tiếp tục ăn uống. Không ngờ vừa mới quay người đã nghe thấy Tinh Linh thiếu nữ hỏi:

- Người tên gì!”

Xoay người lại, thấy Tinh Linh thiếu nữ ngà ngà say hai mắt nhắm hờ, vẻ mặt thơ ngây chân thành nhìn mình.

- Ta là Lý Dật, người có thể gọi ta là Lý Dật ca ca!

- Lý Dật ca ca sao người lại muốn mua ta?

Tinh Linh thiếu nữ nhìn thẳng vào Lý Dật, thần sắc đã đáng yêu lại có chút làm cho người ta mơ màng.

Lý Dật không nhịn được cười, xem ra rượu này thật rất mạnh, biến một Tinh Linh thiếu nữ đáng yêu thành một con người—— có lẽ Tinh Linh thiếu nữ này vốn là người hoạt bát thông minh đáng yêu, chỉ bởi vì bị giam cầm trong lồng gỗ mà thay đổi bản tính, hiện tại chẳng qua là khôi phục lại mà thôi.

- Bởi vì người xinh đẹp!

Lý Dật véo một cái trên khuôn mặt đáng yêu tinh xảo như búp bê của nàng.

- Vậy sao người còn muốn tiễn ta về rừng sâu Tinh Linh?

Xem ra Tinh Linh thiếu nữ cũng không hoàn toàn không thông hiểu đạo lý đối nhân xử thế.

Lý Dật gãi gãi đầu, vấn đề này không dễ trả lời. Mua nàng thả nàng đều là do hứng thú, tại sao lại có lắm câu hỏi vì sao thế! Nhưng, nhìn dáng vẻ ngây thơ đáng yêu của Tinh Linh thiếu nữ, Lý Dật bỗng nhiên muốn giữ Khảm Sắt Lâm bên mình, đó cũng là một lựa chọn tốt.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Truyện Tổng Phong Ba

Q.6 - Chương 115: Truyền Tống Phong Ba

Truyền Tống trận của Đại Hạ Đế Đô, lần đầu Lý Dật nghe thấy, là từ miệng Na Na mà biết được. Truyền Tống trận lớn này, sử dụng một loại không gian pháp tắc bí truyền nào đó, trong nháy mắt có thể đưa người hoặc vật đi tới ngàn dặm hoặc hàng ngàn dặm. Loại công năng không thể tưởng tượng được này, đem đến không biết bao nhiêu lợi ích cho môn phái Truyền Tống trận, ví như uy vọng và kim tệ.

Cho nên, để giữ được sự lũng đoạn này, môn phái có Truyền Tống trận thường coi Truyền Tống trận là căn cơ của môn phái, bí pháp chế tạo Truyền Tống trận, là điều cơ mật quan trọng của môn phái.

Phí Truyền Tống của loại Truyền Tống trận này cũng cao kinh người, người bình thường căn bản là không nên nghĩ tới.

Nhưng đối với đám người Đỗ Lạp mà nói, Truyền Tống phí căn bản không đáng bằng một nụ cười. Đương nhiên, chuyện như thế này luôn có Khảm Kì chạy đôn chạy đáo xử lý, những người khác tiến hành việc mua bán cuối cùng, dường như để đây ập trong dung giới, rồi mới tập trung lại, theo Khảm Kì tiến vào Truyền Tống trận.

Có lẽ là suy nghĩ đến sự thuận tiện cho Hoàng thất Đại Hạ Đế Đô, toàn bộ đất của Truyền Tống trận đều nằm bên cạnh Hoàng thành, bên ngoài nhìn cũng không bắt mắt lắm, đúng là rượu thơm không sợ ngô nhỏ. Sự thật là như vậy, những người đứng chờ trước Truyền Tống trận ở trong Đại viện có đến hàng trăm người, ai nhìn cũng mũ áo hoa lệ, tướng mạo phi phàm, hiển nhiên đều là thế hệ đầy quyền lực phú quý.

Đám người Đỗ Lạp tụ tập tại một góc của Đại viện, mắt không ngừng nhìn vào những cô gái với những bộ đồ hoa lệ, thỉnh thoảng lại nói nhỏ bình phẩm từ đầu đến chân.

Đợi khoảng nửa canh giờ, cửa của Truyền Tống đại điện mới “két” mở ra, một vài nhân viên đọc số trên thẻ để thu phí vào Truyền Tống trận, người nào bị đọc đến số thì tiến vào Truyền Tống đại điện. Rất nhanh sau là đến lượt đám người Lý Dật, tiến vào đại điện, bên trong là khoảng

không vô cùng, giống như một quảng trường bên trong một cái phòng, chính giữa quảng trường làm một khối ngọc thạch với những hoa văn huyền ảo bên trên. Những người làm ở đây đưa từng người đến bên trên ngọc thạch, căn dặn họ không được phép tự ý rời khỏi chỗ đứng. Nếu không truyền tống không đến đúng chỗ thì họ sẽ không chịu trách nhiệm.

Mấy trăm người đông đúc xếp thành một vòng tròn, sắp xếp ổn thỏa tất cả, phía sau đại điện có mấy lão giả xuất hiện. Nhìn quần áo, hẳn là cường giả chủ trì Truyền Tống trận.

Loại Truyền Tống trận quy mô lớn này, thông thường sẽ phải có chín Đấu Hoàng cường giả và ít nhất một Đấu Tôn cường giả thì mới khởi động được. Có thể thấy, có thể có loại Truyền Tống trận này, thì môn phái này cũng phải có một thế lực tương đương.

Chính Đấu Hoàng cường giả từ phía sau đại điện bước ra, thuần thục mà đi tới phía trên ụ đá của mình, ngồi xếp bằng.

Đúng là không khéo thì không thành sách, lúc Lý Dật nhìn thấy Đấu Hoàng cường giả ngồi xếp bằng trước mặt mình, đột nhiên trong lòng thầm thấy không ổn. Dường như đồng thời, vị Đấu Hoàng cường giả đó cũng nhìn thấy Lý Dật, hơi sững sờ, sắc mặt lập tức xám xuống.

- Hào tiểu tử, đã giết người của Nam Thiên tông, còn dám đến Truyền Tống trận của Nam Thiên tông!

Người này, dĩ nhiên là Đại trưởng lão của Nam Thiên tông! Cho đến lúc này, Lý Dật mới hiểu ra, Truyền Tống trận của Đại Hạ Đế Đô thuộc về Nam Thiên tông.

- Các hạ nhận nhầm người rồi!

Lý Dật đùa giỡn nói mà mặt không biến sắc.

- Nhận nhầm? Có nhận nhầm quý cũng không nhận nhầm người! Tiểu tử, đi ra cho ta!

Nam Thiên tông Đại trưởng lão đứng dậy từ vị trí của mình, ánh mắt mang đầy sát khí nhìn thẳng vào Lý Dật.

Biến cố này lập tức dẫn đến một sự xáo động, chính vị Đấu Hoàng cường giả đang định khởi động Truyền Tống trận cũng nhanh chóng xông tới. Còn những người đang đợi Truyền Tống trận, kể cả đám người Đỗ Lạp thì bất mãn trách móc:

- Làm cái trò gì vậy chứ, đừng làm mất thời gian của mọi người có được không!

Đại trưởng lão trước tiên hướng về phía mọi người thi lễ nói:

- Chư vị thứ lỗi, trước khi khởi động Truyền Tống trận, Nam Thiên tông cần phải xử lý kẻ thù của môn phái một chút. Người này đã giết chết sáu đệ tử của chúng tôi, giờ còn muốn dùng Truyền Tống trận của Nam Thiên tông để trốn chạy. Thử hỏi chư vị, chuyện này nếu đặt trên vai các vị, các vị sẽ để cho hắn rời đi bình an vô sự sao?

Những lời này cũng có tình có lý, nhất thời làm người ta không thể phản bác, mọi người chỉ còn biết nhẫn nại chờ Nam Thiên tông xử lý kẻ thù.

- Lão đại, sao người lại đắc tội với Nam Thiên tông?

Đỗ Lạp bất an nhìn Lý Dật. Cường long không chấp nhất rắn rít, dù có Đấu Thánh cường giả ở đây, nhưng đây là đại bản của đối phương, đến lúc đó Lý Dật và Phì Phì phải mông bỏ đi, Nam Thiên tông nói không chừng sẽ trút giận lên đám người Đỗ Lạp.

- Ta làm sao biết được, bọn họ nhận nhầm người rồi!

Lý Dật nhún vai, mặt làm vẻ vô tội.

- Tiểu tử, người đăng kí tên ở phòng bán đấu giá là Lý Dật đúng không, còn trẻ tuổi vậy mà đã tu luyện đến Đấu Hoàng cảnh giới, hừ, cũng có chút bản lĩnh cuồng vọng. Nhưng với bản lĩnh đó mà đến Nam Thiên

tông của chúng ta thì cũng chỉ xem ngươi là Đấu Tôn thôi, hôm nay cũng đừng nghĩ sẽ có thể bình yên mà rời khỏi Truyền Tống điện!

- Lão đại, xem ra bọn hắc không nhận nhầm người rồi!

Đỗ Lạp nhỏ giọng nói thầm.

Lý Dật liếm liếm bờ môi khô, trong lòng có chút buồn bực, hắc không phải sợ chín Đấu Hoàng, nhưng chuyện như thế này, làm sao cũng khiến người ta lo lắng. Không nói một lời, cũng không đáp một lời, cũng không bước ra, mắt lạnh nhìn từng cử động của Nam Thiên tông.

- Khục khục khục!

Phì Phì lên tiếng, lão sắc quỷ đi ra khỏi vòng, đi đến trước mặt chính Đấu Hoàng cường giả, vẫn làm cái việc là lấy từ trong lồng ngực ra miếng ngọc bài thể hiện thân phận của mình.

- Lý Dật là đồ đệ của ta, hắc phạm sai lầm, trở về Học viện La Lan, tự nhiên sẽ bị trừng phạt. Các người không nên làm chậm trễ thời gian của mọi người nữa!

Đại đạo sư của Học viện La Lan, chín Đại Đấu Hoàng của Nam Thiên tông sững sờ, đây chính là Đấu Thánh, dựa vào chín Đấu Hoàng này, cũng không đủ người xách bình cho người ta. Nhưng, nếu thôi như vậy, trước mặt mấy trăm người có danh có tính có địa vị, đưa hung thủ giết đệ tử của Nam Thiên tông đi, thì sau này Nam Thiên tông cũng không cần lăn lộn gì nữa.

- Đại đạo sư các hạ, đồ đệ của người giết sáu đệ tử của Nam Thiên tông chúng ta, nợ máu này nếu Nam Thiên tông không đòi lại, thì còn mặt mũi nào đứng trong Đấu Thần đại lục chứ!

Đối mặt với sự nghiêm trang của Nam Thiên tông Đại trưởng lão, Phì Phì thấy xoắn xuýt ngứa da đầu, đột nhiên lướt mình tới chỗ Lý Dật, đưa

tay ra đánh mạnh vào mũi Lý Dật một hồi, sau đó đi về chỗ khi nãy, chân chất mà cười nói:

- Ta đã trừng phạt hẳn rồi, trước mặt mọi người đánh vào mũi hẳn sáu cái, vậy là được rồi chứ gì!

Ngoại trừ việc đánh vào mũi Lý Dật, chiêu thức của Phì Phì, khiến mọi người kinh hãi. Đi đi lại lại chỉ trong nháy mắt, công phu này đối với trình độ nắm giữ đến tột cùng quy tắc, cũng đã đạt đến trình độ không thể tưởng tượng được.

Sắc mặt Nam Thiên tông Đại trưởng lão lập tức như một mảnh tro tàn, hẳn chống đỡ:

- Đại đạo sư các hạ là đang gắng bao che khuyết điểm đó sao? Nam Thiên tông tự nhận mình không phải là đối thủ của Đại đạo sư các hạ, nhưng muốn để Nam Thiên tông khởi động Truyền Tống trận đưa các người về Học viện La Lan, là chuyện tuyệt đối không thể được. Các người đi về đi!

- Khà, nói để chúng ta đi thì phải để cho chúng ta đi đó, chúng tôi đã trả Truyền Tống phí rồi đó!

Chứng kiến Phì Phì trấn trụ Nam Thiên tông, khẩu khí của Đỗ Lạp chốc lát đã to hẳn lên.

- Truyền Tống phí Nam Thiên tông sẽ trả lại cho các người!

Từ Đại Hạ Đế Đô đến Vô loạn chi vực, xa chừng vạn dặm, coi như Đấu Thánh cường giả Phì Phì ngự không mà đi, e rằng cũng phải mười ngày mới tới nơi. Còn để đám quần áo lụa là này trở về Vô loạn chi vực, không đi đến lúc râu tóc bạc phơ thì mới là lạ.

Nghĩ một hồi, Lý Dật mới cao giọng hỏi:

- Đại trưởng lão, như thế nào thì người mới chịu đưa chúng ta đến Vô loạn chi vực?

Cân nhắc đến việc đối phương có Đấu Thánh cường giả, Nam Thiên tông Đại trưởng lão cũng không dám quá đáng, trầm ngâm một lát, rồi mới nói:

- Nếu Đại đạo sư của Học viện La Lan đã ra mặt, Nam Thiên tông cũng không thể không nể mặt. Như vậy đi, thứ nhất, giao trả Tinh Linh thiếu nữ; thứ hai, trả an gia phí cho gia đình sáu đệ tử đã chết của Nam Thiên tông, mỗi nhà một trăm vạn kim tệ!

Đối với Nam Thiên tông Đại trưởng lão mà nói, hai điều kiện này đã là rộng rãi lắm rồi. Nhưng Lý Dật nghe vào tai đến đâu thì mặt lạnh đến đó, một Tinh Linh thiếu nữ, vốn không đáng gì, nhưng trước mặt bao nhiêu người bị bức như vậy, điều này không hợp với tính cách của hắn. Còn về sáu trăm vạn an gia phí, hừ, một Đấu Sư mà hét to một trăm vạn như vậy, tiền không phải là vấn đề, nhưng hắn có đáng vậy không?

- Đối điều kiện đi, hai điều kiện này bốn thiếu gia không thể thực hiện cái nào cả!

Lý Dật thản nhiên nói, thái độ thông dong như bà cụ trong chợ bán củ cải trắng vậy.

- Vậy thì không còn gì để nói cả, Đại đạo sư các hạ, ta cũng đã giữ thể diện cho các người rồi, nhưng là các người không muốn!

Chuyện đã đến bước này, dường như chỉ còn mỗi cách là dùng nắm đấm để nói chuyện. Bầu không khí nhất thời ngưng trọng, mọi người tạm thời đều quên chuyện Truyền Tống trận, mọi ánh mắt đều tập trung vào Lý Dật và Nam Thiên tông Đại trưởng lão.

Giằng co một lát, Lý Dật đề nghị:

- Đại trưởng lão, chi bằng vậy đi, oán hận của bốn thiếu gia và Nam Thiên tông, đều từ Tinh Linh thiếu nữ mà ra. Người trâu già muốn gặm cỏ non, thì cũng phải xem sức khỏe còn tốt không, bốn thiếu gia sẽ thay

Tinh Linh thiếu nữ thể nghiệm lão già người. Nếu người có thể thắng ta, ta sẽ làm theo điều kiện các người vừa nói. Nhưng nếu sức khỏe lão già người không đủ tốt, thì không còn lời nào để nói, người nên biết phải làm thế nào!

Đem mâu thuẫn đơn giản hóa, đơn giản đến mức như hai người đàn ông tranh giành một người phụ nữ, chuyện như vậy dễ giải quyết hơn nhiều rồi.

Nghe được lời khiêu chiến của Lý Dật, Nam Thiên tông Đại trưởng lão hừ lạnh một tiếng:

- Chẳng nhẽ ta lại sợ người sao, nói trước là chúng ta đấu tay đôi, không ai được giúp đỡ!

Đại trưởng lão vẫn còn cố kỵ Phì Phì, cũng hi vọng giải quyết với chính Lý Dật.

- Đại trưởng lão không được chơi xấu đó!

- Lòng dạ tiểu nhân, hôm nay mọi người ở đây có thể làm chứng! Mời ra ngoài!

Truyền Tống đại điện thực sự không thích hợp để Đấu Hoàng cường giả đánh nhau, hủy Truyền Tống trận, Lý Dật và Đại trưởng lão đều sẽ bị nước miếng của mọi người dìm chết. Một hồi xôn xao, mọi người đều rời khỏi vị trí của mình, chạy ra bên ngoài Đại điện, để xem chuyện huyền ảo, dù sao lúc này Truyền Tống trận cũng khởi động không nổi rồi.

Thực lực của Nam Thiên tông Đại trưởng lão, dựa vào cảm nhận của Lý Dật, thì đúng là ngang với Lý Dật, đang ở đỉnh phong của Đấu Hoàng. Muốn chắc thắng một Đấu Hoàng đỉnh phong, đối với Lý Dật hiện nay căn bản không có áp lực gì, cho nên sắc mặt của Lý Dật thể hiện ra là vô cùng nhẹ nhõm. Đối mặt với đối phương cách chừng mười mét với khuôn mặt lạnh lùng, Lý Dật không nhịn được cười khẩy nói:

- Đã có tuổi như vậy rồi, còn vì một cô gái mà quyết đấu với một tiểu tử như ta, lão gia hỏa, người không thấy xấu hổ à!

Mồm mép công phu, Đại trưởng lão thua Lý Dật một lần cũng không sai, trước mặt đông người như vậy, sự giễu cợt của Lý Dật khiến mặt của Đại trưởng lão hết trắng lại đỏ, nói có nhiều sự đặc sắc thì đúng là có nhiều đặc sắc thật.

- Sắp chết đến nơi rồi còn giảo hoạt cái miệng!

Nam Thiên tông Đại trưởng lão ở Đại Hạ Đế Quốc cũng xem như là nhân vật thành danh đã lâu, và cũng là người có vị trí này đã lâu, một luồng Đấu khí vận chuyển, một uy thế hiển hách lập tức phát tán ra.

- Lão già, người nhẹ tay với đồ đệ của ta một chút nha!

Phì Phì cũng không biết đồ đệ này của mình rốt cuộc thủ đoạn thế nào, chỉ đoán chừng rằng, dựa vào tuổi của hắn có thể coi như hắn có thực lực của một Đấu Hoàng đỉnh phong, nhưng mặc dù có thể đánh thắng vài trận, thì kinh nghiệm thực chiến vẫn không đủ, nên mới mở miệng nói như vậy.

Yêu cầu này cũng không phải là quá đáng, lấy thân phận của Nam Thiên tông đại trưởng lão, đánh thắng một tên tiểu bối vô danh thì cũng không tự hào được là bao. Nên Đại trưởng lão hào sảng đáp:

- Tiểu tử, trong vòng ba chiêu, ta không đánh trả!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Dương Danh Lập Vạn

Q.6 - Chương 116: Dương Danh Lập Vạn

Nghe được rằng Nam Thiên tông Đại trưởng lão cho mình ba chiêu, Lý Dật lại có một dự định khác. Trước đây ở Thiên Phong đế quốc, cho dù là chuyện huyền não long trời lở đất, đối với Đấu Thần đại lục mà nói,

cũng chỉ là là con cá chạch trong vũng bùn mà thôi. Đại Hạ đế quốc thì không giống vậy, nằm ở nơi giao nhau giữa tây bộ và trung bộ của đại lục, có mối thương giao mậu dịch phần vinh với các nước xung quanh, tin tức hiển nhiên cũng linh thông. Nếu có thể đánh bại Đại trưởng lão này, tin tức này sẽ rất nhanh truyền đi tới các nước xung quanh.

Nếu muốn trở thành tuyệt đỉnh cường giả, không thể vĩnh viễn không xuất hiện, lúc nào nên dương danh lập vạn thì phải dương danh lập vạn.

Nam Thiên tông Đại trưởng lão, xin lỗi, bốn thiếu gia hôm nay sẽ lấy người để dương danh lập vạn!

Suy nghĩ đã định, Lý Dật thản nhiên nói:

- Cho ta ba chiêu, cứ cho là thắng cũng không đủ vinh quang. Tại hạ Vạn Triều Lý gia thiếu gia Lý Dật, mời Nam Thiên tông Đại trưởng lão thưởng chiêu!

- Vạn Triều Lý gia? Đó cũng là gia tộc có truyền thống ngàn năm, Lý Dật, người thật sự không cần ta cho người ba chiêu đó chứ!

- Mời Đại trưởng lão thưởng chiêu!

- Được!

Chữ được vừa ra khỏi miệng, Nam Thiên tông Đại trưởng lão cũng không khách khí nữa, trong hai tay có một ngọn lửa do Đấu khí ngưng kết mà thành, trên đám Đấu khí, những ánh sáng ti tí lập lòe. Đấu khí quý dị này khiến Lý Dật hơi sửng sốt. Chẳng lẽ Đại trưởng lão này không những là song thuộc tính Đấu khí, mà còn có thể làm cho hai loại thuộc tính Đấu khí ấy dung hợp ư?

Trong chín hệ Đấu khí, hỏa tính và lôi tính đều thuộc về nhóm Đấu khí cương liệt tấn công, hai thuộc tính này dung hợp, cùng với hiệu quả tê liệt của lôi tính, lực tấn công sẽ tăng lên một nấc thang lớn. Lôi, hỏa Đấu khí của Lý Dật bất luận là không giống nhau, cùng được xem là Đấu khí

thuần khiết cùng hệ, nhưng muốn hợp làm một thì hiện tại Lý Dật không thể làm được. Nam Thiên tông Đại trưởng lão có thể cuồng ngạo, xem ra cũng có bản lĩnh để cuồng ngạo!

- Trước tiên hãy tiếp một chiêu Chu Tước Đấu kỹ của ta đã, Diệt Thiệt Lôi Hỏa!

Vừa ra tay đã sử dụng Chu Tước Đấu kỹ, mặt mũi của Nam Thiên tông Đại trưởng lão dù sao cũng bán cho Vạn Triều Lý gia. Gia tộc truyền thống ngàn năm, dù sao cũng có chút nội tình, trên chiến lược thì Đại trưởng lão coi thường Lý Dật, nhưng trên chiến thuật cụ thể, thì Đại trưởng lão lại cực kì thận trọng. Trận đấu này đối với lão mà nói, chỉ có thể thắng không được phép thua.

Hai luồng Lôi Hỏa bỗng nhiên bành trướng, mang theo năng lượng dồi dào thay nhau hướng tới Lý Dật.

Lý Dật điềm nhiên đứng đó, lông mày cũng không hề nhả một cái. Diệt Thiệt Lôi Hỏa cường thịnh, thì cuối cùng cũng là sức mạnh thuần túy, Lý Dật lại có thể có được Đấu Hoàng đỉnh phong cường giả gấp bội, tiếp cận với Đấu Tôn cường giả với sức mạnh trong điều kiện không sử dụng không gian pháp tắc. Trong Đấu Hoàng cảnh giới vô địch, chuyện này không thể nói chơi được.

Trong mắt, hai luồng Lôi Hỏa nhanh chóng phóng đại, tiến thẳng đến trong gang tấc, trong vô vàn tiếng la kêu kinh hoàng, Lý Dật mới động thủ quyết, Đấu khí theo bàn tay phát ra như những sợi tơ, thân hình khẽ nghiêng, Đấu khí tơ nhện quấn lấy phía trên hai luồng Lôi Hỏa.

- Đi!

Cùng với tiếng hô của Lý Dật, hai luồng Lôi Hỏa nghiêng về một góc không thể tưởng được, nện vào một cái cây cổ thụ to lớn chừng năm người ôm. Cây cổ thụ đáng thương, trong nháy mắt bị Lôi Hỏa nổ gãy làm đôi, ầm ầm ngã xuống, giữa đám lá cây, hỏa bốc lên tách tách, những ánh sáng của sấm sét lóe lên.

- Lão đại tốt đấy!

- Đại sư huynh lợi hại!

Đám người Đồ Lạp, Khảm Kì trầm trồ khen ngợi, đến ngay cả trong đám người chờ Truyền Tống trận, cũng có không ít cường giả không nhịn được phải cất tiếng khen.

Lý Dật dùng Hồi Phong chiêu để hóa giải Đấu kĩ của Nam Thiên tông Đại trưởng lão, nhìn thì có vẻ hơi hợt không tổn chút sức lực nào, nhưng nếu không căn bản thực lực cường hãn thì làm sao có thể làm được như vậy.

- Không dám đón sao? Muốn đầu cơ trục lợi nhưng không có dễ vậy đâu!

Đại trưởng lão trong lòng cũng run lên, không tiếp tục sử dụng Đấu kĩ hoặc là Đấu khí đánh trực tiếp nữa, mà lão lấy từ trong dung giới ra một trường thương màu đen.

Trường thương trong tay, Đại trưởng lão khẽ bay lên, lên được mấy thước, lơ lửng giữa không trung rồi mới nhìn xuống, trường thương màu đen ẩn chứa năng lượng Đấu khí ảo biến thành vô số lưỡi rắn độc, tất cả những cái đầu đều hướng về Lý Dật.

Lý Dật hôm nay có chủ tâm muốn dương danh lập vạn, theo cách thức triển khai thì cũng không vội vàng, chân trượt một cái rồi thi triển Vân Bộ, thân hình giống như quỷ mị, mắt thấy toàn bộ trường thương của Đại trưởng lão đã bao bọc lại, hoặc là dùng Đấu khí hoặc là dùng binh khí chống đỡ, ngoài ra không thể có biện pháp thứ ba.

Nhưng Lý Dật lại không có chống đỡ cũng không có hoàn thủ, mà là chạy không nhanh cũng không chậm, cây trường thương như một ngọn gió xẹt qua thân thể hắn, tựa như Đại trưởng lão cố ý để cho hắn như vậy, kém vài phần, không đủ thương được hắn. Lão cũng nhanh nhẹn

tung ra mấy chục thương, Đại trưởng lão cũng ý thức rằng dùng thân pháp quý dị của Lý Dật, muốn quần thân quần chiến, căn bản là không hề có cơ hội chiến thắng.

Đâm mấy thương liền, thấy Lý Dật lướt lên, Đại trưởng lão bỗng nhiên dừng tay, thu trường thương vào dung giới, sắc mặt ngưng trọng tràn đầy sát khí. Nếu là đệ tử Nam Thiên tông, nên biết rằng, Đại trưởng lão muốn vận dụng quân át chủ bài. Là một nhân vật quan trọng có thể lực lớn, là cường giả đã thành danh của Đại Hạ Đế Đô, đối với một thiếu niên trẻ tuổi mà phải vận dụng quân át chủ bài, điều này đã khiến người khác phải thay đổi cách nhìn đối với Lý Dật.

- Cẩn thận đó, tiểu tử, lão già này muốn chơi hoa dạng đó!

Phì Phì không khách khí vạch trần, làm Đại trưởng lão mặt không khỏi đỏ lên. Nhưng bất kể thế nào, vận dụng át chủ bài mà thắng thì có thể hiện hơn là dùng át chủ bài mà thua.

- Đây đã là chiêu thứ ba rồi, Đại trưởng lão có quân bài gì mau đưa ra đi, đợi lúc nữa là không có cơ hội đâu đó!

Lý Dật nói nhẹ, giọng có chút khinh thường Đại trưởng lão.

- Nếu đã muốn chết, thì sẽ giúp người hoàn thành tâm nguyện!

Nam Thiên tông Đại trưởng lão sát cơ lộ ra, ánh mắt hung hãn lóa lên, bỗng nhiên cúi người xuống, hai tay chạm đất, bày ra một tư thế cổ quái, sau đó

một luồng Đấu khí dày đặc từ quanh thân phát ra—— tựa hồ cũng không phải Đấu khí, mà đó là khí tức màu đen, đem theo những tính chất của một Ma thú thô bạo.

- Ma thú hóa thân!

Không ít người thấp giọng hô hoán.

Ma thú hóa thân đã không phải là công pháp Diệt Phi Đấu kỹ, mà là thông qua việc lấy sức mạnh ẩn chứa linh hồn Ma thú nào đó làm trung tâm để tiến hành gia công, sau đó luyện thành kỹ năng đặc thù. Ma thú hóa thân không chỉ có tác dụng nâng cao sức mạng của cường giả để cực đại, mà còn có thể có được thiên phú đặc thù của Ma thú. Đối với một Đấu Hoàng đỉnh phong cường giả mà nói, trừ phi đột phá đến Đấu Hoàng cảnh giới, nếu không thì mỗi lần thực lực tăng lên một chút đều là chuyện rất khó khăn, thông qua Ma thú hóa thân, mặc dù sự biến đổi Ma khí trong cơ thể không bằng Lý Dật, đẩy thực lực tăng gấp đôi, nhưng cũng là một sức mạnh ghê gớm rồi. Nhưng Ma thú hóa thân cũng không hoàn mỹ, sau khi hóa thân, cường giả sẽ không thể sử dụng Đấu khí.

Trong khí tức màu đen, tư thế cổ quái của Nam Thiên tông Đại trưởng lão dần dần hư ảo, hóa thành một hình tượng Ma thú cực lớn với bốn cái đuôi dài.

Ngao ——

Một tiếng rống thật dài vang lên, phía dưới cây cổ thụ tán rộng mà khi này bị đánh gãy, lá cây đều tróc ra, xoáy theo vòng xoáy của cơn cuồng phong. Cảnh này dường như có thể so sánh với cảnh sư tử Hà Động rống trong phim ảnh thời hiện đại! Trong chuỗi âm thanh kinh người, có một cơn sóng kì dị, cơn sóng này khiến cho Lý Dật chợt phát hiện ra, bản thân mình đã không có cách nào tập trung tinh thần để khống chế Đấu khí trong Đan điền khí hải.

- Tinh thần hệ tấn công, tiểu tử, Hỏa La quả!

Xà Tôn buộc lại lên tiếng nhắc nhở.

Sự nhắc nhở này làm cho Lý Dật hoàn toàn giác ngộ ra, đưa tay ra ngăn cản gió thổi, lặng lẽ lấy ra một hỏa la quả nhét vào miệng. Một sự dung động nhỏ, một dòng nước ấm trong nháy mắt nhập vào thế giới linh hồn, những cơn sóng do âm thanh gào rống mà Nam Thiên tông Đại trưởng lão phát ra tạo thành dường như bị cách li bởi một tầng sắt bao trùm lấy hắn, lập tức trở nên yếu ớt.

Lý Dật thu liễm Đấu khí, trên mặt hiện ra vẻ thống khổ, như đang đau khổ nỗ lực khống chế Đấu khí.

Nam Thiên tông Đại trưởng lão mừng rỡ, tấn công tinh thần làm cho đối phương mất đi khả năng khống chế Đấu khí, sau đó lợi dụng cơ thể mạnh mẽ của Ma thú mà tấn công đối phương, xé rách hẳn ra. Những cường giả bị thất bại dưới thủ đoạn này, không phải chỉ mới có một hai người. Nhìn thấy Lý Dật trúng chiêu, chân sau của Ma thú do Nam Thiên tông Đại trưởng lão hóa thành đập một cái, trên mặt nền đá xanh lập tức hiện ra hai cái hố to, cơ thể đem theo một cơn gió lớn, Ma thú như một tia chớp phóng tới chỗ Lý Dật, miệng lớn dính máu đang tập trung vào cái đầu của Lý Dật.

Đòn tấn công tinh thần của Nam Thiên tông Đại trưởng lão, mặc dù mục tiêu chính là Lý Dật, nhưng những nơi mà cơn sóng đi qua, phàm là những cường giả tu luyện Đấu khí qua, không thể không cảm thấy tâm thần mê loạn một hồi.

- Lý Dật, ngay lập tức người sẽ trở thành một thi thể không đầu! Ha ha ha!

Hóa thân Ma thú, hệ thống phát âm của Đại trưởng lão cũng bị ảnh hưởng, tiếng cười điên cuồng khàn khàn làm cho người ta phải sởn gai ốc.

Trong tiếng cười điên dại, Đại trưởng lão nhanh chóng tiếp cận Lý Dật, trên mặt nền nhanh chóng xuất hiện những hố nứt to.

- Đại sư huynh, cẩn thận đó!

Đám công tử lựa là không nhìn được nữa phải hét lên. Thời gian ở chung mặc dù không nhiều, nhưng cũng là cùng trải qua hoạn nạn, nói cho cùng Lý Dật đối với bọn họ cũng có ơn cứu mạng. Đám lựa là ham ăn háo sắc này, không phải là loại đồ đệ gian ác vong ân bội nghĩa. Thấy Lý Dật gặp nguy hiểm, kẻ nào cũng thật cảm thấy lo lắng.

Nam Thiên tông Đại trưởng lão chỉ còn cách Lý Dật vồn vện có mất mét, Lý Dật vẫn đang trong bộ dạng tâm thần mê loạn, cơ thể không có một chút Đấu khí phòng thân.

- Xong đời rồi!

Đỗ Lạp liền quay mặt đi, không đành lòng nhìn cảnh tiếp theo.

Một mét cuối cùng! Cái miệng thú của Nam Thiên tông Đại trưởng lão đã mở to hết cỡ, mặc dù đã hóa hình, nhưng mùi miệng thối nồng đậm vẫn hóa không hết, vấn đề khoang miệng nghiêm trọng như vậy, mà còn há miệng to, làm Lý Dật hết sức buồn nôn.

Không ít người, đặc biệt là nữ nhân, đều quay mặt đi giống như Đỗ Lạp vậy.

Nhưng, Lý Dật xuất thủ rồi! Hắn sớm đã âm thầm đẩy Đấu khí lên đến cực hạn, rồi như một cơn phong ba phóng ra từ bàn tay, không có bất kì mảnh khước nào, một luồng Đấu khí ngắn gọn mà mạnh mẽ nện vào Nam Thiên tông Đại trưởng lão.

- Đại trưởng lão, ta đã qua được ba chiêu của người, giờ đến lượt bốn thiếu gia ra tay!

Mặt thú đang giương giương tự đắc bỗng nhiên biến đổi, không có một quá trình nào giữa lúc đắc ý và lúc tuyệt vọng, tuyệt vọng đến tột cùng, Khoảng cách một mét, tốc độ như tia chớp, Nam Thiên tông Đại trưởng lão đã không có cơ hội biến chiêu.

Đấu khí của Lý Dật tất cả đều đánh lên cơ thể của Ma thú không một chút lãng phí, một tiếng ầm ầm thật lớn vang lên, Ma thú đang bay nhanh lên phía trước đột nhiên dừng lại, sau đó bay ra ngoài với một tốc độ còn nhanh hơn nữa.

Biến cố đột ngột này khiến cho hiện trường ngoại trừ âm thanh của Đấu khí bạo liệt, trở nên vô cùng yên lặng! Thậm chí ngay cả đám công tử lựa

là kia cũng quên luôn cả việc ủng hộ!

Nam Thiên tông Đại trưởng lão bị Đấu khí đánh lui đến gần trăm mét, máu phun tung tóe, hồi phục lại nguyên hình. Nếu không phải một cơ thể cao to đánh ra một luồng Đấu khí ôn hòa, tiêu tán đi Đấu khí cường hãn trong cơ thể Đại trưởng lão, xui xẻo nữa thì có thể bị đánh văng ra khỏi Đại viện rồi.

Liền phun ra máu đen và thịt nát, Đại trưởng lão mạnh mẽ động thân thể, oán hận nói:

- Tên tiểu tử giáo quyệt, ta và người liều mạng!

May là hóa hình, dựa vào thể chất mạnh mẽ của Ma thú, Đại trưởng lão mới không chết tại trận. Nhưng nếu nói liều mạng cũng Lý Dật, dường như cũng không còn đủ vốn liếng!

- Đủ rồi, còn sợ mất mặt, mất mặt như vậy chưa đủ ư!

Bóng người cao lớn đã cứu Đại trưởng lão kia quát khê một câu, âm thanh mặc dù không lớn, nhưng tràn đầy uy nghiêm.

Đại trưởng lão dường như lúc này mới để ý tới người phía sau lưng, liếc quả, mặt lộ vẻ xấu hổ, cúi đầu lẩm bẩm nói:

- Tông chủ...

Lúc này, mọi người trong Đại viện mới lấy lại được tinh thần, một sự thật khó có thể chấp nhận nhưng lại bày ra trước mắt, Thiếu chủ Lý Dật chưa từng nghe tới của Vạn Triều Lý gia, sau ba chiêu, đã nhẹ nhàng đánh bại Nam Thiên tông trưởng lão!

- Đại trưởng lão đã nhường rồi! Nếu như tại hạ đã may mắn chiến thắng, thì cũng xin Nam Thiên tông giữ lời hứa, khởi động Truyền Tống trận, đưa chúng tôi đến Vô loạn chi vực!

Lý Dật cúi đầu thi lễ, tinh thần bình tĩnh mà nhìn Đại trưởng lão và vị Tông chủ phía sau lưng hẳn.

- Người tên Lý Dật? Rất tốt, Đấu Thần đại lục quả là nơi xuất hiện lớp lớp nhân tài, đến cả Thiên Phong đế quốc chật hẹp nhỏ bé, mà cũng xuất hiện Đấu Hoàng thiếu niên cường hoành như vậy.

Nam Thiên Tông Tông chủ không nói khởi động Truyền Tống trận, cũng không nói không khởi động, lạnh lùng đánh giá Lý Dật, với một bộ dạng cao thâm mịt mịt.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Học Viện La Lan

Q.6 - Chương 117: Học Viện La Lan

Cảm giác đầu tiên vị Tông chủ Nam Thiên tông này đem đến cho Lý Dật là sự bình thản không chút kì lạ, nhưng khi ta nhìn lại một lần nữa, thì sẽ cảm thấy sự bất trắc thâm sâu của biển lớn.

- Tại hạ Vạn Triều Lý Dật, bái kiến Tông chủ các hạ.

- Không cần! Lý Dật các hạ còn trẻ mà đã có tài như vậy, nhìn khắp Đấu Thần đại lục, cũng coi như là thiên tài của những thiên tài, Nam Thiên tông của ta không có mắt, đã đắc tội với các hạ rồi, xin các hạ thứ lỗi!

Nam Thiên tông Tông chủ mặc dù nói những lời khách sáo, nhưng thần thái vẫn lạnh lùng nghiêm nghị.

- Tông chủ khen nhầm rồi! Xin hỏi Tông chủ các hạ, giao kèo giữa tại hạ các Đại trưởng lão Quý Tông có còn hiệu lực không?

- Đương nhiên, Nam Thiên tông một phương Cửu đỉnh, há lại lật lọng. Bốn Tông sẽ bắt tay chuẩn bị khởi động Truyền Tống trận!

Mọi người vừa lấy lại tinh thần sau việc Lý Dật cười hắc mã chiến thắng Nam Thiên tông Đại trưởng lão xong, nghe Nam Thiên tông Tông chủ

nói như vậy, lại ngậy người ra. Lý Dật đã khiến Nam Thiên tông bị một phen mất mặt, bất luận là với môn phái nào, liệu có thể bỏ qua chuyện này được sao. Câu nói nhẹ nhàng như mây trôi nước chảy của Nam Thiên tông Tông chủ, lại làm cho mọi người càng lo lắng, mọi người không khỏi cảm thán, dù sao cũng là Tông chủ một tông phái, phong thái này quả là người phi thường mới có thể địch nổi.

Vì thế sau một hồi náo động, mấy trăm người một lần nữa quay trở lại vị trí ngọc thạch chờ đợi truyền tống. Chỉ có điều là không có yên tĩnh như lúc trước, ai nấy đều đang bàn tán gì đó, rất nhiều ánh mắt thỉnh thoảng liếc nhìn về phía Lý Dật. Hơn trăm người này được đưa đến những nơi khác nhau, đến những điểm truyền tống không giống nhau. Cùng với việc mỗi người đến một nơi khác nhau, thì tin tức Vạn Triều Lý Dật đánh bại Nam Thiên tông Đại trưởng lão sẽ rất nhanh mà lan truyền khắp Đấu Thần đại lục, ý đồ muốn mượn Đại trưởng lão để dương danh lập vạn như vậy sắp được thực hiện rồi.

Đại trưởng lão bị thương rất nặng, dĩ nhiên không có sức chủ trì Truyền Tống trận, Nam Thiên tông bèn mời một Đấu Hoàng khác ra thay thế vị trí của lão.

Cửu đại Đấu Hoàng tề tựu, Nam Thiên tông chủ ngự trên không, lúc này mọi người mới phát hiện, ngay chính giữa Đại điện, là một cái đài bằng ngọc thạch vuông vức treo lơ lửng trên không. Nam Thiên tông Tông chủ đang ngồi xếp bằng trên đó, Cửu đại Đấu Hoàng song chưởng đặt nhẹ lên nền ngọc thạch, lập tức chính vòng ánh sáng xán lạn khác nhau tuôn chảy về phía đài ngọc thạch Tông chủ đang ngồi.

Chính vầng ánh sáng hợp làm một, vầng sáng lớn lên, hướng xuống bao phủ lấy mấy trăm người phía dưới, cảm nhận được ánh sáng này, ngọc thạch dưới bàn chân mỗi người cũng sáng lên. Cùng với ánh sáng này ngày càng mạnh, một trận dao động không gian kịch liệt liên tục rã tuôn tràn.

Lý Dật nhớ tới Vô danh trận pháp trong bí tịch, cũng có loại Di hình trận pháp, chỉ có điều quy mô không có hùng vĩ như vậy, không cần Cửu đại Đấu Hoàng và một Đấu Tôn cường giả điều khiển, mà chỉ cần một Đấu Tôn cường giả, với một sự bố trí trận pháp nhất định, trong nháy mắt có thể đưa người ta di chuyển cả trăm dặm.

Truyền Tống trận của Nam Thiên tông, dường như là phiên bản mạnh hơn của Di hình trận pháp, số người trong một lần truyền tống, khoảng cách, đều không phải là con số mà Di hình trận pháp có thể có được.

Chỉ là nghĩ như vậy, dao động không gian kịch liệt đó liền làm cho tất cả sự vật trước mắt bị vụn vụn như những hình ảnh hư ảo không thể nắm bắt được.

Sau một khắc, lúc Lý Dật mở mắt ra, đã đi đến một Đại điện khác. Bố trí trong Đại điện này cơ bản là giống với bố trí trong Đại điện Truyền Tống của Nam Thiên tông, chỉ có điều trước mắt không đầy kín những người như lúc này. Bên cạnh hẳn, ngoại trừ Phì Phì cùng đám công tử bột, chỉ còn rải rác mấy người, nghĩ lại có thể là bọn họ đã được đưa đến những chỗ khác rồi.

- Ha ha, đến rồi!

Đỗ Lạp kinh ngạc vui mừng reo lên, mặc dù ở Đại Hạ Đế Đô có xảy ra chút chuyện, nhưng cuối cùng đã có thể trở về Vô loạn chi vực mà không có nguy hiểm gì, đám công tử kia thấy rất hào hứng.

- Nơi đây cũng là một bộ phận của Nam Thiên tông sao?

Lý Dật nghe ngóng. Nếu là những lời như vậy, thì cần cẩn thận một chút, vị Nam Thiên tông Tông chủ thâm sâu bất khả đo, làm cho Lý Dật có một cảm giác bất an.

- Truyền Tống trận nơi đây thuộc về Trung Thiên tông! Đại sư huynh không biết à, các phân của Truyền Tống trận trong Đấu Thần đại lục thuộc về Ngũ đại tông phái Trung Thiên tông, Đông Thiên tông, Nam

Thiên tông, Tây Thiên tông, Bắc Thiên tông, Ngũ đại tông phái này vừa là đồng minh, vừa là đối thủ cạnh tranh. Mặc dù cần mượn Truyền Tống trận của đối phương, nhưng cũng thường vì chuyện lập Truyền Tống trận ở một nước nào đó mà tranh đấu.

Khảm Kì có vẻ rất thông thuộc giới thiệu cho Lý Dật nghe. Thương nhân lập nghiệp, đối với chuyện chuyên chở trong Đấu Thần đại lục, Khảm Kì có thể nói rõ như trong lòng bàn tay, Truyền Tống trận này coi như là một loại hình chuyên chở đặc biệt!

Nghe được rằng chỗ này không phải địa bàn của Nam Thiên tông, Lý Dật thấy có chút an tâm, xem trang phục của những người làm kia, quả nhiên khác với người làm của Nam Thiên tông. Đi cùng mọi người ta khỏi Đại điện Truyền Tống của Trung Thiên tông, bên ngoài Đại viện, sớm đã có mấy cỗ xe ngựa tinh xảo xa hoa đợi. Có lẽ tin tức bọn hắn trở về đã sớm truyền đi, dựa vào tác phong làm việc của đám công tử này, thì sẽ không lập tức trở về Học viện La Lan.

- Khảm Kì, giới thiệu một chút về Học viện La Lan cho ta nhé!

Cố ý chọn ngồi cùng xe với Khảm Kì, Lý Dật muốn có một cái hiểu đại khái và rõ ràng với hoàn cảnh sắp đối mặt.

- Đại sư huynh muốn biết gì, không phải khoác lác, đối với Vô loạn chi vực, Khảm Kì tôi cũng được xưng tụng là vạn sự thông đó.

- Nói gì cũng được, sau này nếu có gì đặc biệt cần hỏi, sẽ lại thỉnh giáo!

- Vậy trước tiên nói về môi trường bên trong Học viện La Lan đã nhé.

Khảm Kì nghĩ một chút, dường như đang dẫn đo xem nên biểu đạt thế nào mới có thể khiến Lý Dật hiểu rõ được:

- Vô loạn chi vực của Học viện La Lan, nằm ở trung bộ của Đấu Thần đại lục, là một thế lực đơn độc không thuộc bất kì một quốc gia nào. Nhưng đối với cái tên Vô loạn chi vực này, ta ngược lại luôn không cho là đúng, nó nên được gọi là Hỗn loạn chi vực thì mới thích hợp được.

- Nói làm sao đây, bốn phía của Vô loạn chi vực các thế lực mọc lên san sát, cực kì hỗn loạn. Phía nam là cường quốc số một của Đấu Thần đại lục Đại Thần Vương Triều, phía bắc là nơi ít dấu vết người nhất, nguy hiểm nhất, rừng sâu Ma thú Thế giới đóng băng. Còn phía đông và phía tây, có hai trong Tứ đại Ma tông của Đấu Thần đại lục chiếm cứ: Thiên Ma tông và Ác Ma tông. Ngoài ra, góc đông bắc là rừng sâu Tinh Linh!

Lý Dật ngạc nhiên, có thể tồn tại giữa nhiều thế lực như vậy, Học viện La Lan xem ra không phải là đơn giản. Học viện La Lan không những có thể tồn tại được, mà còn phát triển thành Học viện số một của Đấu Thần đại lục, thu hút đệ tử quyền thế của vô số các Đại Đế quốc, và rất nhiều thiếu nam thiếu nữ không quản đường xa vạn dặm đến đây học với ý chí trở thành tuyệt đỉnh cường giả.

Dựa vào điểm này, đã khiến Lý Dật phải lau mắt mà nhìn Học viện La Lan.

Khảm Kì tiếp tục nói:

- Kì thực, Vô loạn chi vực không có biên giới cố định, nó nằm trên một bình nguyên phía trên bốn về là núi bao quanh, chu vi cũng không quá

trăm dặm, do Tổng viện và Cửu đại phân viện cấu thành, Cửu đại phân viện phân biệt dạy Cửu hệ Đấu khí, là nơi để học viên mới gia nhập học tập tu luyện. Đạt tới được điều kiện nhất định nòa đó, thì có thể xin hoặc do đạo sư giới thiệu để gia nhập Tổng viện.

Nói đến đây, Khảm Kì ngừng lại một chút, một tên công tử khác ngồi cùng xe cười rồi bổ sung:

- Vô loạn chi vực kì thực là một thành thị cỡ vừa lấy Học viện La Lan làm trung tâm, tất cả đều được vận chuyển nhờ tu luyện Đấu khí. Đường nhiên, ngoài chúng tôi ra, cho nên ngoài những lúc phải ngồi ở Vô loạn chi vực, thời gian còn lại, chúng tôi thường xin nghỉ phép đến những thành thị phụ cận. Không dám đối gặt lão đại, ở những thành thị xung quanh đều có cứ điểm của chúng tôi, nếu lão đại thích, thì chúng tôi nguyện ý đưa lão đại vô đó để hưởng thụ cuộc sống hoang đường tốt đẹp!

- Là cuộc sống hoang dã thì có!

Lý Dật cười cười, gật đầu với tên công tử lựa là này:

- Nhưng ta không thích chơi cùng những cô gái bán thân!

- Yên tâm đi, chơi với những cô gái phong trần đó chỉ là những lúc khi đi bên ngoài thôi, kì thực chúng tôi đều có những tình nhân cố định, chỉ có điều không ổn định lắm, có lúc sẽ đổi cho nhau để dùng đó mà.

- Được thôi, chuyện này sau này hãy nói, trước tiên nghe xem Khảm Kì còn điều gì muốn nói không!

Lý Dật chuyển chủ đề.

- Không có gì hay để nói cả, cũng như Lạp Bố Lí nói đó, Vô loạn chi vực chính là một thành thị, do một cái tâm và chính cái trấn tụ thành. Nơi đây cái gì cũng xóc, cuộc sống ăn chơi, dị phẩm hiếm quý, binh khí đan

được, Công pháp Đấu kĩ, tranh giành đánh ghen, ấu đả đánh nhau, đương nhiên mỗi quốc gia có một mỹ vị riêng!

- Cám ơn Khảm Kì, về sau trong Học viện, chúng ta là bạn. Xem các người đã gọi ta một tiếng Đại sư huynh, ai sấm khi dễ các người thì hãy nói với ta, ta nhất định sẽ xử lí bọn chúng.

Ở Vô loạn chi vực, không có bạn thì không được, đám công tử bột này mặc dù thực lực không nhiều, nhưng ai trong số đó cũng đều có một bối cảnh gia đình bất phàm, tạo mối quan hệ tốt với bọn họ, ít nhất có thể không phải buồn về chuyện kim tệ.

- Trong tình huống bình thường, thì không có ai khi dễ chúng ta. Lại nói, trong Học viện, nội quy quy định xử phạt đối với chuyện ấu đả vô cùng nghiêm khắc, nhẹ thì trục xuất khỏi Học viện, nặng thì phế bỏ đan điền khí hải. Có điều, muốn đánh nhau cũng dễ, trong đấu trường mỗi ngày đều có người so đấu, đánh nhau ở đó thì hợp pháp, nhưng nếu thắng, không những được ghi vào điểm, mà còn có thể tiến vào Đấu bài Danh bảng của Học viện.

- Ghi vào điểm có thể khiến người tốt nghiệp thuận lợi, ví dụ như đạt được năm ngàn điểm đồng thời tấn cấp Đấu Sư cường giả, có thể được Học viện ban huy chương bằng sắt. Đạt được một vạn điểm đồng thời tấn cấp Đấu Vương cường giả thì nhận được huy chương bạc. Đạt được hai vạn điểm và tấn cấp Đấu Hoàng cường giả, thì có thể nhận được huy chương vàng. Người biết không, ở bên ngoài ba loại huy chương này được đãi ngộ đặc biệt thấy rõ. Còn nếu có tên trong Đấu bài Danh bảng, mặc dù không liên quan gì đến chuyện tốt nghiệp, nhưng có thể chiếm được một danh bài tốt, thì coi như không cần huy chương tốt nghiệp, cũng sẽ bị các thế lực lớn lôi kéo đó.

- Khảm Kì, người hiện nay có được bao nhiêu điểm rồi?

Lý Dật cười cười hỏi.

Nghe được vấn đề mà Lý Dật hỏi, Khảm Kì luống cuống với vẻ mặt đau khổ nói:

- Gia tộc của ta cho ta mục tiêu thấp nhất là phải có được huy chương bạc để tốt nghiệp thuận lợi, hiện nay ta tuy đã đạt được tới Đấu Sư cảnh giới, nhưng điểm thì đáng thương thay mới chỉ có một ngàn hai trăm phần thôi, nói đến tốt nghiệp hãy còn quá sớm!

- Ta còn thảm hơn!

Cái tên gọi là La Bố Lí kia cũng cười nói hì hì:

- Ta muốn có được huy chương bạc, nhưng ta lại chưa đạt tới Đấu Vương cảnh giới, điểm thì lại là số âm. Ha ha, ta cùng Đỗ Lạp đã dự định sẽ cùng lăn lộn cả đời này trong Học viện rồi.

- Điểm mà cũng có giá trị âm ư?

- Dĩ nhiên rồi, cúp học, đem nữ nhân vào kí túc xá, uống say mềm trong thư viện, lại còn nhìn trộm nữ đạo sư tắm, hủy hoại tấm điêu khắc Đấu Thần của Học viện vân vân, chúng ta rút ra được bài học xương máu, làm những chuyện đó sẽ bị trừ điểm!

La Bố Lí biểu lộ vẻ mặt giống như cái vò bị sút mẻ.

Lý Dật cũng hiểu ý rồi cười, nói:

- Học trò Đỗ Bố Lí thân yêu, xem ra người vĩnh viễn sẽ không có cách nào tốt nghiệp rồi.

- Lão đại người sai rồi, kì thực muốn đạt được huy chương, ngoài Đấu Khí cảnh giới và điểm ra, vẫn còn một đường tắt có thể đi!

Đỗ Bố Lí nói một cách thần bí.

- Nói nghe một chút!

- Lão đại không biết đó chứ, Học viện La Lan cứ cách bảy năm sẽ tổ chức đại hội một lần, phàm là học viên có tên trong ghi chép của Học viện đều có thể tham gia. Chỉ cần trong đại hội bảy năm có một lần đó đạt được thành tích tốt, tiến vào vị trí một trăm kẻ mạnh, thì có thể căn cứ vào thực lực Đấu khí giành được huy chương tương ứng.

Lý Dật hỏi đầy hứng thú:

- Học viện La Lan có bao nhiêu đệ tử?

- Có mấy vạn người đó!

- Không phải ta xem thường ngươi, Đỗ Bố Lí, dựa vào thực lực của ngươi, có thể vào nhóm một trăm kẻ mạnh sao?

- Ha ha, lão đại nghĩ vậy là không đúng rồi, dựa vào thực lực của ta đương nhiên không được rồi, nhưng những việc thực lực không làm được, thì kim tệ có thể làm được!

Lý Dật chợt ngộ ra:

- Ngươi định mua chuộc đối thủ của ngươi? Đúng rồi, đại hội bảy năm một lần đó, khi nào thì bắt đầu?

- Còn khoảng tám tháng nữa, ta và đám người Đỗ Lạp trong ngày này, sẽ giành được huy chương, chúng ta sẽ có thể rời khỏi cái nơi đáng chết này, trở về gia tộc để hưởng thụ những thứ mà chúng ta nên hưởng thụ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Trường

Q.6 - Chương 118: Đấu Trường

Còn hơn tám tháng? Lý Dật trong lòng chợt nghĩ, khoảng thời đã hứa với Phì Phì là chín tháng, cũng chính là hơn tám tháng, lẽ nào chuyện Phì Phì nhờ phép mình làm, có quan hệ với đại hội bảy năm một lần này?

Vì thế Lý Dật nói ra nghi ngờ của mình, Khảm Kì nghĩ một hồi, rồi nói:

- Đúng rồi, lão hắc tử nhất định là muốn lấy danh nghĩa của người và đệ tử của hắn tham gia Đại hội.

- Chuyện này đối với hắn có lợi gì?

Lý Dật hỏi.

- Học viện La Lan dường như có một điều quy định, nếu đệ tử của một đại đạo sư, trong ba lần đại hội liên tiếp không thể vào nhóm mười người mạnh nhất, thì sẽ bị mãi đi chức bị đại đạo sư. Lão sắc quỷ này, người cũng biết đó, ngoài chuyện ăn chơi, hắn căn bản không có dạy chúng ta điều gì cả, những học viên thực sự muốn tu luyện Đấu khí, sẽ không chọn hắn làm đạo sư. Cho nên ta đoán chừng, lần đại hội này nếu học trò của lão sắc quỷ không có ai vào được nhóm mười người mạnh nhất thì chức đại đạo sư của hắn e rằng cũng giữ không được.

- Khảm Kì ý người là, Phì Phì hắn muốn ta giúp hắn trong Đại hội này tiến vào nhóm mười người mạnh nhất? Nhưng, dựa vào lập luận của Lạp Bố Lí và Khảm Kì, chuyện này kim tệ có thể giải quyết, không phải phải phí công tìm ta đến như vậy chứ.

Lạp Bố Lí nói:

- Dùng kim tệ có thể mua được Danh bài trong nhóm trăm kẻ mạnh thì không phải vấn đề lớn, nhưng muốn là một mười kẻ mạnh thì e rằng không có dễ như vậy. Thử nghĩ, một học viên có thể tiến vào nhóm mười đó, thì thực lực bản thân cũng không dễ coi thường, hơn nữa sẽ không làm xấu bối cảnh gia đình, bọn họ coi trọng vinh dự hơn, kim tệ đối với bọn họ không có ý nghĩa gì cả. Hơn nữa, vạn nhất bị Học viện biết, lão sắc quỷ đến bị giáng xuống chức đạo sư cũng không được nữa, mà là bị đuổi ra khỏi Học viện luôn.

Cách giải thích này cũng hợp tình hợp lý, Lý Dật càng thêm hiểu rõ mục đích Phì Phì đem mình đến Học viện La Lan. Chỉ có điều, Phì Phì làm

sao biết được trong Thiên Phong đế quốc có một nhân vật như mình?

Nói chuyện trên cả đoạn đường, Lý Dật đã hiểu không ít về Học viện La La. Bỗng xe ngựa chậm chậm lại, phía trước có người hô to:

- Vô loạn chi vực đáng chết, các đại gia đã trở về!

Lý Dật xuống xe, khí thế kinh người trước mắt khiến Lý Dật đột nhiên sững sờ!

Chỉ thấy, hai ngọn núi vờn đỉnh sắc nhọn chống trời, giữa đỉnh núi là một kiến trúc thành lũy hùng vĩ. Dưới kiến trúc đó là cánh cửa to nhất mà Lý Dật từng nhìn thấy.

Lấy núi làm cửa, khí thế này sợ là Đế Đô của Đại Thần Vương Triều cũng không làm được. Dưới cửa lớn, các cường giả có vũ trang đang lần lượt kiểm tra từng người vào thành. Học viên của Học viện La Lan, người làm và đạo sư căn cứ vào thẻ bài của mình để ra vào, ngoài ra những người khác muốn vào thành, thì phải khai báo giấy thân phận của đế quốc mình cấp để tiến hành đăng kí.

Lý Dật mặc dù không có thẻ học viên nhưng với thân phận đại đạo sư của Phì Phì đám cảnh vệ hỏi cũng không hỏi, liền cho đoàn xe này đi vào.

Lướt qua hành lang thật dài bị hai ngọn núi kẹp, mọi thứ trước mắt đang bắt đầu, một thành thị nhìn không thấy biên giới đang hiện lên trước mắt.

Vô loạn chi vực, khí thế hùng vĩ của Học viện thành thị này, khiến Lý Dật trong lòng cảm thấy mình được kinh qua hai thế giới khác nhau.

Xe ngựa nhanh chóng đưa đám người Lý Dật tiến vào trong thành, quả nhiên như Khảm Kỳ và Lạp Bố Lí đã nói, hai bên con đường rộng lớn, các loại cửa hàng cùng đồ ăn thức uống cái gì cần có thì đều có. Đường nhiên, cân nhắc đến Học viện Đấu khí, trên đường đi, Lý Dật không hề nhìn thấy những nơi ăn chơi trăng gió này.

Tiến vào Vô loạn chi vực, xe ngựa chạy băng băng gần hai giờ, rồi mới tiến vào một Đại viện, xe chậm chậm dừng lại.

- Cuối cùng cũng tới nhà rồi, mệt chết đi được!

Đám công tử bột xuống xe, xhen nhau chui vào gian phòng riêng của mình. Phì Phì đi tới chỗ Lý Dật, cười:

- Tiểu tử, đến rồi, người tùy ý tìm một cái phòng ở lại nhé, dù sao cũng là Học viện cung cấp cho ta nhà này, có rất nhiều phòng, người thích ở đâu thì ở. Trừ việc không được đem tình nhân đến đây làm bậy, chuyện khác người muốn làm sao thì làm. Ngày mai ta sẽ đến đưa người đến chỗ quản lý của Học viện để bổ sung học tịch! Nếu không còn chuyện gì, thì giờ ta cũng muốn đi nghỉ đây.

- Làm sao mà không có vấn đề gì chứ, Phì Phì, ta hỏi người, người đem ta tới Học viện La Lan, có phải muốn ta giúp người tham gia đại hội rồi vào được nhóm mười người mạnh nhất, để giữ được chức vị đại đạo sư của người không?

Phì Phì liếc nhìn Lý Dật:

- Người biết rồi còn hỏi làm gì!

- Sao người lại biết mà tìm ta?

Nghĩ một lúc, Phì Phì thành thật trả lời:

- Là nghe Lý Na muội muội nói, cô ấy nói người tu luyện Đấu khí chưa đến nửa năm, từ một người bình thường đã đạt đến Đấu Vương cảnh giới...

- Người đã gặp Lý Na?

Lý Dật ngắt lời hăn, vội vàng hỏi thăm:

- Nàng ở đâu?

- Ta làm sao biết được, thành thị to lớn như thế này, ta chẳng qua là ngẫu nhiên nghe được. Sau này người từ từ tìm đi, hoa trong Học viện, muốn tìm được nàng cũng không khó. Còn có chuyện gì nữa không?

- Còn một vấn đề nữa, nếu người đã muốn ta giúp người chuyện đại hội, thì cũng cần phải cho ta một quân chủ bài, ví dụ như cái gì mà Công pháp Bạch Hồ cấp Đấu kĩ gì đó. Nếu không, ta cũng không dám cam đoan là có thể thắng được bao nhiêu thiên tài cũng như thắng điên trong Học viện La Lan được đâu.

- Bạch Hồ cấp Công pháp Đấu kĩ, người làm như là củ cải trắng, không có nhé! Hừ, nếu như ta biết dạy đồ đệ, thì còn cần tìm người không? Người nên tự mình cân nhắc đi, nếu như không thể vào nhóm mười người, ta sẽ đi đến Thiên Phong đế quốc một lần nữa, giết hết phụ nữ người già trong nhà người hết đó.

Phì Phì hung dữ nói.

- Người dám uy hiếp ta!

Lý Dật trầm mặt xuống, bình sinh hận ghét nhất là bị người ta bức bách.

- Được được được, coi như ta nói sai. Tóm lại người giúp ta, điều tốt tự nhiên sẽ có rất nhiều, ít nhất khi đánh nhau, trong Đấu Thần đại lục không có mấy người là đối thủ của ta. Kì thực cái ta am hiểu nhất là công phu trên giường, người giúp ta, ta sẽ truyền lại cho người toàn bộ công phu trên giường, đảm bảo...

Lý Dật đã “hừ” một tiếng rồi quay người bỏ đi. Lão sắc quỷ nhà người trên giường còn bịp bợm nhiều hơn nữa, so ra chắc kiếp trước Lý Dật ở một đảo quốc biến thái rồi?

Phì Phì nói đúng, căn nhà này chiếm một diện tích lớn, các phòng lớn nhỏ e rằng có hơn trăm phòng, đại đa số đều trống rỗng, có vài căn thậm chí bị mạng nhện và bụi phủ kín. Loại nhà này có lẽ chỉ có đại đạo sư mới

có tư cách dùng, chỉ có điều cho Phì Phì thì thực sự quá lãng phí. Chọn được một cái sân nhỏ, Lý Dật đến chỗ người làm phụ trách quét dọn, rồi dẫn Tinh Linh thiếu nữ vào.

Trên đường đi, Tinh Linh thiếu nữ, im lặng không nói tiếng nào, phán đoán tình hình giữa hai người sau khi uống rượu. Chỉ là lúc nghe thấy Khảm Kỳ nói phía Đông Bắc của Học viện là rừng sâu Tinh Linh thì tin đôi mắt mới có tinh thần một chút.

Bước vào phòng, nhìn thấy Tinh Linh thiếu nữ tay chân luống cuống, Lý Dật thân mật nói:

- Khảm Kỳ không cần khẩn trương, ở đây rất an toàn. Đợi qua vài ngày, sau khi tình hình ở đây ổn định, ta sẽ đưa nàng về rừng sâu Tinh Linh.

- Người, thật sự muốn đưa ta về rừng sâu Tinh Linh?

- Đương nhiên rồi, ta đối nàng làm gì? Nàng vốn thuộc về rừng Tinh Linh, ở đây không thích hợp với nàng.

Tinh Linh thiếu nữ tuy đẹp mê người, nhưng hiện tại Lý Dật vẫn khao khát tìm được Na Na, nếu như bị Na Na thấy bên cạnh mình có một mỹ nữ đặc biệt như vậy, thì đúng là trong đống quần có bùn đất rơi vào, có không phải phân thì cũng trở thành phân.

Trong phòng, mọi thứ đều đầy đủ, lại có người phụ trách việc chăm sóc, Lý Dật không cần phải làm cái gì cả. Nhìn trời thấy còn sớm, Lý Dật quyết định đi dạo quan Vô loạn chi vực. Để Tinh Linh thiếu nữ trong phòng, Lý Dật thật sự có chút không an tâm, thế nên đem nàng đi cùng, sau đó cùng đến phòng của Khảm Kỳ mời hân cùng đi để dẫn đường. Khảm Kỳ thì rất vui vẻ nhận lời, mặc vào bộ quần áo lụa là hoa lệ hân cùng Lý Dật, Tinh Linh thiếu nữ đi ra khỏi nơi Phì Phì đại đạo sư cư ngụ.

- Có biết người ta gọi nơi này là gì không?

Đi ra khỏi cửa lớn của nơi ở, Khảm Kì nghiên ngẫm nói.

Lý Dật cười nói:

- Có lẽ không phải là một cái tên dễ nghe rồi.
- Trung tính đi, bọn hăn đều gọi nơi ở của lão sắc quỷ là ‘Vô loạn hoa quật’!

Khảm Kì cười cười, rồi bổ sung thêm:

- Nhưng ta cảm thấy rất chuẩn xác, lão sắc quỷ chắc là đã nói với người rồi đúng không, không được đem người tình về đây làm bậy? Kì thực, đây chỉ là những lời ma quỷ, học viện chỉ quy định vậy mà thôi, lão sắc quỷ bản thân hăn cũng lén lút đem nữ nhân vào đây đó!

Vị trí địa lý của Vô loạn hoa quật cũng không tệ, đi ra ngoài vượt qua một góc đường, chính là một đường lớn phồn hoa náo nhiệt, người lui lui tới tới không ít. Nhưng so sánh với một thành thị bình thường, thì nơi đây có vẻ thanh vắng, trong những người qua lại, đại bộ phận đều là cường giả tu luyện Đấu khí, trong trong những cửa hàng mua bán bên đường, ngoài những đồ ăn hàng ngày, thì cũng đều là những thứ có liên quan đến việc tu luyện Đấu khí.

Đi qua hai con đường, Khảm Kì đột nhiên chivào một kiến trúc hình vòm phía trước, nói với Lý Dật:

- Chỗ đó là một đấu trường, có hứng vào xem không?

Cái này, Lý Dật thật sự có hứng thú!

Nơi chiến đấu nằm ở chính giữa một cái sân rộng, không cần giấy, thẻ gì cũng có thể tự do ra vào. Chỉ có điều ngay cửa có hai lối đi, một lối ghi rõ là- Người xem”, cái kia ghi chú rõ là “Ghi danh”, Lý Dật, Khảm Kì, Tinh Linh thiếu nữ dĩ nhiên là đi bên đường người xem.

Đấu trường này rõ ràng chỉ là một đấu trường quy mô nhỏ, chỉ có thể chưa được vài trăm người xem. Đài chiến đấu lộ thiên khá lớn, lúc này đang có hai cường giả, đang nện Đấu khí trên đài.

Hai thiếu niên đang nện Đấu khí trên đài tuổi cũng không lớn, cùng lứa với Lý Dật, đều là cường giả Đấu Vương cảnh giới, hơn nữa số tinh lại không thấp, Đấu khí phát ra chấn động làm lỗ tai người ta thấy oang oang.

- Đợi lão đại có được chứng minh học tịch, thì có thể lên đài khiêu chiến rồi. Nhưng ta khẳng định lão sắc quỷ sẽ giở chút thủ đoạn, nếu Học viện biết người là Đấu Hoàng đỉnh phong, e rằng sẽ không thu nạp người làm học viên đâu, mà trực tiếp thuê người làm đạo sư rồi.

Khảm Kì đứng một bên nói lấy lòng.

- Đấu Hoàng đỉnh phong có thể làm đạo sư ở Học viện La Lan sao?

- Ừ, theo lẽ thường mà nói, Đấu Hoàng cường giả có thể phụ trách chức đạo sư sơ cấp, Đấu Tôn cường giả có thể phụ trách chức đạo sư, Đấu Thánh cường giả thì là đại đạo sư đó. Nhưng đây chỉ là một hạng mục trong điều kiện, nếu trong thời gian đảm nhiệm chức đạo sư không có thành tích tốt, thì sẽ bị xuống chức. Vì Học viện cho rằng, thực lực bản thân mạnh, không có nghĩa sẽ dạy được học viên tốt, giống như đại đạo sư của chúng ta, ngoài ăn chơi hưởng lạc, căn bản không dạy chúng ta tu luyện Đấu khí gì cả!

Lý Dật đối với cái chức vụ đạo sư thì lại không có chút hứng thú, còn đại đạo sư thì đã làm sao? Thì cũng phải lăn lộn dưới chướng người khác! Nếu có thể đảm nhiệm chức Viện trưởng của Học viện La Lan, điều này, may ra Lý Dật sẽ xem xét!

Oanh ——

Trên đấu trường đột nhiên phát ra tiếng vang lớn, dường như là một học viên sử dụng một chiêu Đấu kỹ lợi hại, còn học viên kia bị trực tiếp đánh

ra khỏi nơi chiến đấu, trận này đã kết thúc. Tấm tinh thạch treo lơ lửng trên đài, lập tức hiện lên tên của học viên chiến thắng, tổng điểm cùng bài danh chiến đấu của cả Học viện. Nhưng học viên giành được chiến thắng này, không qua được hơn bảy trăm người được bài danh!

Một Đấu Vương cao tinh, bài danh trong Học viện La Lan, chỉ có bảy trăm người, cũng chính là Học viện La Lan ít nhất có bảy trăm vị cao tinh Đấu Vương!

Thực lực như vậy, cũng đủ làm Lý Dật thấy kinh hãi rồi!

Học viện La Lan, không hổ là Học viện thần bí nhất cũng như mạnh nhất Đấu Thần đại lục, ở nơi ngọa hổ tàng long này, vẫn là nên cẩn thận thì tốt hơn! Trong lòng Lý Dật thầm khuyên chính mình.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lôi Bách

Q.6 - Chương 119: Lôi Bách

Hai vị Đấu Vương kết thúc thi đấu lui vào trong, một lát sau lại có hai vị cường giả khác lên đài. Trong đó có một vị thiếu niên gầy gò làm Lý Dật chú ý. Trên áo bào màu xám mất trật tự của thiếu niên này có dính một ít vết máu đỏ, trên khuôn mặt thanh tú chỗ xanh chỗ tím, trên mái tóc có chỗ có màu lam nhạt tựa như đã bị Hỏa hệ Đấu khí làm cho cháy, lộ ra vài mảng da đầu màu đen.

Thấy Lý Dật chú ý đến thiếu niên này, với thói quen nói theo sắc mặt người ta, Khảm Kì giới thiệu với Lý Dật:

- Gã này là Lôi Bách, là tên điên. Hắn đã tuyên bố trong vòng một năm sẽ tích đủ điểm và huy chương bạc để tốt nghiệp, cho nên mỗi ngày đều liều mạng ở đấu trường để kiếm điểm.

- Thực sự rất điên cuồng, Khảm Kì, người có biết tại sao Lôi Bách lại phải liều mạng vậy không?

- Tên nghèo nàn này, vì muốn vào Học viện La Lan học, nghe nói gia đình phải đi vay rất nhiều tiền, hẳn muốn sớm tốt nghiệp, để sớm ra kiếm một cái nghề tốt để kiếm tiền trả nợ.

Bất luận là thế giới nào, đều có những người sống vì kim tệ, kiểu bi ai này Lý Dật không hề có ý thức qua, nhưng không phải không hiểu. Nhìn thấy khuôn mặt Lôi Bách kiên nghị như vậy, Lý Dật cảm thấy, người này có thể kết giao được, hoặc nói chính xác là, có thể dùng cho bản thân mình.

Trên đấu trường, đối thủ của Lôi Bách là một thiếu niên quần áo hoa lệ, thần thái kiêu căng.

- Lôi điên, hôm nay ngươi đã đánh bảy trận rồi, có còn tinh lực để đánh cùng ta không?

Thiếu niên quần áo hoa lệ có chút khinh thường nhìn Lôi Bách.

- Hôm nay ta muốn đánh đủ mười trận, sao không có tinh lực chứ! Bố Lí Tư, cứ việc ra tay đi, không cần nhường ta!

- Thật là một tên điên chính cống, ta đương nhiên không nhường ngươi rồi!

Bố Lí Tư nói, Đấu khí trong tay lưu chuyển, nhẹ nhàng vỗ, một luồng Hỏa hệ Đấu khí nện về phía Lôi Bách.

Lôi Bách đã đánh bảy trận rồi, dường như vẫn dùng chưa hết tinh lực và Đấu khí, chỉ quyết di chuyển nhanh, một luồng Đấu khí băng xuất hiện, Đấu khí tương khắc, Hỏa hệ Đấu khí bị tản ra. Nhân lúc những mảnh vỡ Đấu khí tản ra, Bố Lí Tư xông lên, trong tay thành linh xuất hiện một thanh trường kiếm phẩm giá không thấp, hướng về phía Lôi Bách.

Với sự rèn luyện chiến đấu hơn người, kinh nghiệm đấu trận của Lôi Bách rất phong phú, cảm nhận được mũi nhọn của trường kiếm, không dám ương ngạnh, bật lên mấy mét né sự tấn công của trường kiếm, đồng

thời thân hình gấp lại giữa không trung, đánh ra một luồng băng tinh Đấu khí.

Thân pháp rất nhanh, rất nhạy cảm nắm bắt thời cơ chiến đấu, Lý Dật thâm tán thưởng.

Cảm thấy sau lưng có âm hàn Băng hệ Đấu khí vọt tới, Bồ Lí Tư dốc toàn lực rút Đấu khí vào trường kiếm, trở tay bay lên, Băng hệ Đấu khí cùng Hỏa hệ Đấu khí trên thanh trường kiếm tuôn ra những tiếng nổ âm ầm.

Trong tầm điện quang thạch hỏa một công một thủ, hai vị Đấu Vương thi triển những Đấu kĩ không tồi, lập tức dẫn tới một loạt tiếng trầm trồ khen ngợi. Uy lực Đấu khí và thân pháp này, đối với Lý Dật như hiện nay mà nói, không đáng nhắc tới, nhưng cái Lý Dật chú ý là biểu hiện của Lôi Bách trong lúc chiến đấu.

Số tinh của Lôi Bách có lẽ cao hơn nhiều so với Bồ Lí Tư, nhưng thanh trường kiếm trong tay Bồ Lí Tư ít nhất cũng là thất phẩm, còn Lôi Bách tay không tắc sắt, sự chênh lệch về thực lực không những được vũ khí bù đắp mà Lôi Bách dường như còn phải chịu thiệt thòi.

Vì nguyên nhân Đấu khí tương khắc, Bồ Lí Tư không có ý định cùng Lôi Bách so sánh Đấu khí, mà muốn dựa vào ưu thế của vũ khí để thiếp thân quần chiến. Lôi Bách cũng ý thức được điều này, nhưng dưới sự dây dưa vũ khí thất phẩm sắc bén của Bồ Lí Tư, mãi mà không có gì quá mức để kích thích Đấu khí, biến trận đấu thành một cuộc đối kháng về Đấu khí.

- Lão đại, người cảm thấy ai có thể thắng!

Khảm Kì dường như không có hứng thú với trận đấu như vậy, không biết nói gì đành hỏi Lý Dật vậy.

- Lôi Bách sắp thua!

Lý Dật khẳng định.

Lý Dật nhìn thấy, Lôi Bách đã đánh bảy trận rồi, Đấu khí cũng không còn ở trạng thái đỉnh phong nữa, tinh lực thì là phải dựa vào ý chí kiên cường để chèo chống, nếu như đổi lại là một cường giả bình thường, đến giờ phút này e rằng ý chí chiến đấu cũng không còn. Lôi Bách có thể lên chiến đấu, lại còn có thể thể hiện một khí thế uy mãnh như vậy, đã là vượt xa người thường. Huống hồ, sự cách biệt về vũ khí, cũng chủ định rằng Lôi Bách căn bản không thể chiến thắng được Bồ Lý Tư.

Quả nhiên, dưới sự quần chiến, sự thiếu hụt Đấu khí rất nhanh biểu hiện ra, cơ thể cũng không còn nhanh nhẹn như lúc mới bắt đầu, mà trở nên trì trệ.

- Lôi điên, còn không nhận thua sao?

Cảm nhận được lực tấn công của Lôi Bách yếu dần, Bồ Lý Tư biết mình kéo dài trận đấu để tiêu hao Đấu khí của đối phương chính là đối sách để có được thành công.

- Trừ phi bị đánh ngã, Lôi Bách ta đã từng nhận thua sao?

Lôi Bách trả lời, ý thức được nếu cứ đánh vậy thì không nghi ngờ gì hẳn sẽ thua, đột nhiên quát lên một tiếng lớn, thân thể hăn bắn lên, thoát khỏi phạm vi của thanh trường kiếm, vận luồng Đấu khí cuối cùng, nện về phía Bồ Lý Tư một cách ngang ngược.

Chiêu cuối cùng này, không phải thắng thì sẽ là bại, thanh thế cũng cực kì mãnh liệt. Âm hàn của Băng hệ Đấu khí khiến cho nhiệt độ của toàn bộ đấu trường giảm xuống mấy độ. Bồ Lý Tư biết luồng Đấu khí tiếp theo, sẽ khẳng định được cục diện chiến thắng, thu hồi trường kiếm, thủ quyết di chuyển nhanh, trong nháy mắt kết thành mấy tấm khiên lửa.

Oanh, oanh, oanh ——

Hai luồng Đấu khí của hai Đấu Vương va chạm, kích thích một âm thanh mãnh liệt như muốn phá hủy mọi thứ. Vàng sáng Đấu khí tan hết, về mặt Bồ Lý Tư cũng trắng bệch, nhưng hiển nhiên vẫn là chiêu tiếp theo này hẳn không bị thương. Dường như ngay vào lúc Bồ Lý Tư thở dốc chưa ổn định, Lôi Bách, kẻ đã vận hết Đấu khí, không ngờ dùng thân mình lao tới phía Bồ Lý Tư.

- Tên điên, đi chết đi!

Bồ Lý Tư đánh ra lửa mãnh liệt, cuồn cuộn hướng về Lôi Bách ngu ngốc đang lao tới. Lôi Bách không có một chút Đấu khí nào phòng thân, không ngờ luồng Đấu khí cuối cùng cũng không thể đạt được cực hạn, hẳn đâm vào Bồ Lý Tư.

Nhưng, đợt Đấu khí lúc này đã lấy hết sức mạnh của Lôi Bách, cái gọi là- đâm”thực ra chỉ là Lôi Bách nhẹ nhàng tựa lên người Bồ Lý Tư.

Nhẹ nhàng đẩy ra, Lôi Bách ngã trên đài đấu.

- Bồ Lý Tư chiến thắng!

Người phụ trách dưới đài tuyên bố kết quả trận đấu, tinh thạch trên không cũng hiện lên kết quả, thành tích của Bồ Lý Tư, Bài danh và điểm!

- Tên điên đáng chết, cho rằng liều mạng thì có thể thắng sao? Thật là ngu ngốc!

Bồ Lý Tư không cam tâm trong lòng hung hăng đá vào xương sườn Lôi Bách một cái, ngang nhiên đi ra khỏi đài chiến đấu. Còn Lôi Bách hừ một tiếng, muốn đứng lên, nhưng không thành công, phải có sự giúp đỡ của người làm trong đấu trường rồi mới có thể xuống đài chiến đấu được.

Ra khỏi đài đấu, chuyện thứ nhất Lôi Bách làm quả nhiên là ngồi xếp bằng trên mặt đất, rất chuyên tâm mà khôi phục Đấu khí. Tên điên từ

đầu đến cuối này rõ ràng là muốn đánh tiếp hai trận nữa.

- Tên Lôi Bách này, rất thú vị đó!

Lý Dật khẽ cười, đứng lên từ phía ghế ngồi của người xem, đi về phía Lôi Bách đang khôi phục Đấu khí.

- Lão đại, người muốn làm gì?

- Thu nạp tiểu đệ, ta thích tên này, rất ngoan!

Hai người tranh đấu kẻ mạnh thắng, điều quan trọng nhất của Lôi Bách không phải là thua về Đấu khí, mà là không có một thứ vũ khí có thể chống lại vũ khí của Bồ Lý Tư.

Lý Dật cũng không muốn quấy rầy lúc Lôi Bách khôi phục Đấu khí, mà cứ kiên nhẫn đứng chờ Lôi Bách kết thúc khôi phục, đi tới chỗ người quản lý để đăng kí trận tiếp theo, rồi mới gọi hân:

- Lôi Bách, có thể nói chuyện chút không?

Lôi Bách quay đầu nhìn Lý Dật, không chút biểu lộ rồi hỏi:

- Người là ai? Chúng ta không quen biết, muốn nói gì cũng chờ ta đánh xong hai trận tiếp theo đã.

- Hai trận tiếp theo không cần đánh nữa, dựa vào tình hình bây giờ của ngươi, trừ phi là gặp được một đối thủ có thực lực rất yếu, không thì không nghi ngờ gì ngươi sẽ thua chắc. Thắng một đối thủ có thực lực kém ngươi rất nhiều, liệu còn có ý nghĩa gì nữa không!

- Ta không cần biết đối thủ yếu hay mạnh, mục tiêu hôm nay là mười trận đấu, ta chỉ biết toàn lực ứng phó, còn kết quả thế nào, thì phải dựa vào vận khí rồi.

Lôi Bách trả lời cố chấp, liếc Lý Dật một cái, rồi đi về phía đài quản lý.

Nữ nhân tiếp nhận khiêu chiến của học viên trước đài chiến đấu, xem ra hiểu rất rõ tình hình của Lôi Bách, đồng tình hỏi:

- Hôm nay người đã không tệ rồi, bảy trận thắng ba, kiếm được bốn mươi lăm điểm, ngày mai lại tới nữa đi.

- Học viện không có quy định số lần khiêu chiến của học viên mỗi ngày, tôi có quyền xin!

- Thật sự là hết cách với người!

Vốn không muốn nhìn thấy số học viên của Lôi Bách, nữ nhân kia lật lật thủ tục đăng kí, xem ra là đã thấy số học viên của Lôi Bách rồi:

- Còn năm trận nữa sẽ tới người, nhanh đi nghỉ ngơi một chút đi!

- Còn những năm trận nữa, thế nào, đi ra đây nói chuyện chứ!

Lý Dật kiến nghị.

Lôi Bách liếc nhìn Lý Dật, miễn cưỡng đáp:

- Được thôi!

Để Khám Kì cũng Tinh Linh thiếu nữa ở lại trong đấu trường, Lý Dật và Lôi Bách kẻ trước người sau bước ra bên ngoài đấu trường. Người qua lại trên quảng trường không nhiều, lác đác vài thiếu nam thiếu nữ đâu đó liếc mắt đưa tình.

- Người là ai? Có việc gì nói mau, ta cũng không rảnh cùng người đi dạo!

Lôi Bách không chút kiên nhẫn nói.

- Đến đây, người ngồi xuống!

Lý Dật thân mật chỉ vào một ghế đá bên quảng trường để ngồi nghỉ ngơi. Lôi Bách cũng không rõ lắm, thấy Lý Dật không có ác ý, cũng nghe theo

và ngồi lên ghế đá. Lý Dật đứng phía sau hắn, nhẹ nhàng đặt bàn tay lên người hắn, một luồng Thánh hệ Đấu khí nhu hòa mà hùng hậu tiến vào kinh mạch Lôi Bách, nhanh chóng chữa trị những chỗ Lôi Bách bị thương trong trận đấu. Công năng trị thương và hồi phục của Thánh hệ Đấu khí lúc này thể hiện rất rõ ràng, một cảm giác thư thái vô cùng nhất thời làm cơ thể Lôi Bách nhẹ nhàng trùng xuống.

Chữa trị và hồi phục vết thương trên cơ thể Lôi Bách xong, Lý Dật chậm rãi rót Băng hệ Đấu khí vào đan điền khí hải của Lôi Bách, - Huyền Băng U Minh bí quyết” của Bạch Hổ cấp bậc Băng hệ Đấu khí, một Băng hệ Đấu khí thông thường có thể so sánh cùng, nhưng có điều lúc này với công phu này, đã hồi phục Băng hệ Đấu khí của Lôi Bách tới trạng thái đỉnh phong.

Làm xong mọi việc, Lý Dật mới ngồi đến bên cạnh Lôi Bách.

- Thánh hệ Băng hệ Song hệ đồng tu, người, người là người nào?

Ngoài Song hệ đồng tu, thiếu niên trước mặt xem có vẻ nhỏ hơn mình một vài tuổi, trong vòng chưa đầy nửa giờ, đã hồi phục thực lực của mình đến trạng thái đỉnh phong, Lôi Bách kinh ngạc đến độ cà lăm rồi.

- Ta là Lý Dật, là học viên mới vào Học viện La Lan!

- Vì sao muốn giúp ta!

- Ta muốn làm lão đại của người, người sau này cũng ta lẫn lộn!” Lý Dật nói thẳng.

Nhưng những lời này khiến sắc mặt Lôi Bách thay đổi, bỗng nhiên đứng dậy, có chút phẫn nộ nói:

- Dựa vào cái gì? Dựa vào việc người hồi phục thực lực giúp ta, ta phải làm tiêu đệ của người?

- Nhận ta làm lão đại, lợi ích không phải chỉ đơn giản là giúp người hồi phục thực lực, ta sẽ kiếm giúp người vài món binh khí thất bát phẩm, và

còn Công pháp Đấu kỹ thích hợp cho người tu luyện.

Lý Dật tự tin mà dụ hoặc Lôi Bách.

Quả nhiên, nghe đến binh khí thất bát phẩm, ánh mắt Lôi Bách hiện lên một tia vui mừng ngạc nhiên. Nhưng mặc kệ vũ khí, hay là Công pháp Đấu kỹ tốt, những cái đó đối với Lôi Bách đều tốn rất nhiều kim tệ, Lôi Bách căn bản không dám hy vọng xa vời. Đối với một cường giả mà nói, ai mà không hi vọng có một binh khí tốt, một Công pháp Đấu kỹ có phẩm giá. Đặc biệt là những kẻ có xuất thân từ gia đình nghèo như Lôi Bách, có khát vọng sớm tốt nghiệp để kiếm một nghề nghiệp tốt trả nợ giúp gia đình.

- À, đúng rồi, nghe nói gia đình người vì muốn người vào Học viện La Lan học mà vay mượn không ít kim tệ, ta muốn biết số nợ là bao nhiêu?

Sắc mặt Lôi Bách ảm đạm một hồi, trả lời:

- Hơn một vạn kim tệ! Trường học đáng chết, học phí cao kinh người. Vô loạn chi vực đáng chết, mỗi ngày chi tiêu ở kí túc xá cũng một kim tệ.

Một vạn kim tệ? Lý Dật tức cười, quả nhiên là một phen tiền làm khó anh hùng hán, cường giả như Lôi Bách, không ngờ là vì một vạn kim tệ mà phải liều mạng nơi đây.

- Món nợ này ta sẽ giúp người trả, người không cần gấp gáp kiếm điểm để tốt nghiệp, cố gắng chú ý tới chất lượng, để nâng cao thực lực bản thân.

- Người, người là ai? Người làm vậy rốt cuộc có mục đích gì?

Hạnh phúc tới quá nhanh, ngược lại khiến cho Lôi Bách nghi ngờ.

- Ta là Lý Dật, thiếu gia của Thiên Phong đế quốc Vạn Triều Lý gia, Lôi Bách, ta là thành tâm muốn kết giao với người bạn như người!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ngọc Băng Nhận

Q.6 - Chương 120: Ngọc Băng Nhận

- Lý Dật!

Lôi Bách nghiền ngẫm cái tên này, nhưng hiển nhiên không biết đến tên tuổi của Vạn Triều Lý gia thuộc Thiên Phong đế quốc, đành dối trá nói:

- Ngưỡng mộ đã lâu!

- Lý Dật, người làm những chuyện này cho ta, ta rất cảm kích. Lôi Bách ta đích thực rất cần tiền, nhưng tuyệt đối không nhận tiền không có nguồn gốc, người muốn làm lão đại của ta, dựa vào kim tệ là điều không thể. Trừ phi, người đánh bại ta!

- Chỉ có mỗi biện pháp này sao?

Lý Dật điềm đạm hỏi.

- Đúng!

- Vậy được rồi, người hãy toàn lực đánh ta, ta tuyệt đối không dùng Đấu khí!

Lý Dật nói, đứng dậy khỏi ghế đá.

Lôi Bách có chút không vui liếc nhìn Lý Dật, trong Học viện La Lan, không có bất kì học viên nào dám coi thường hắn như vậy, kể cả những học trò đã tấn cấp lên tới Đấu Hoàng cường giả cảnh giới, cũng không dám nói là không dùng Đấu khí để thắng hắn. Cái tên tiểu tử xưng là Lý Dật đứng trước mặt hắn, trông có vẻ còn nhỏ tuổi hơn hắn, dựa vào cái gì mà lại có bản lĩnh điên cuồng vậy chứ.

- Ở chỗ này không được, nếu tự mình đánh nhau mà bị Học viện phát hiện, thì sẽ bị phạt nặng. Trận đấu của ta cũng sắp bắt đầu rồi, hay đợi

khi nào có thời gian chúng ta tìm một chỗ khác để thi đấu.

- Không cần phiền toái như vậy, sẽ kết thúc nhanh thôi, ta đảm bảo!

Lý Dật tự tin nói.

Sự cuồng ngạo cực độ của Lý Dật đã chọc giận Lôi Bách, cho dù tiểu tử này có chút bản lĩnh, cũng không cần cuồng ngạo đến mức này. Lông mày trên khuôn mặt thanh tú của Lôi Bách nhăn lại, thở một cái, mở miệng nói:

- Vậy được thôi, Lôi Bách điên ta đây ra tay, dốc toàn lực, người cần thận đó.

Dù sao cũng nể tình khi này Lý Dật khôi phục thực lực, Lôi Bách cũng có chút thiện cảm đối với Lý Dật, không khỏi lên tiếng nhắc nhở.

- Mời!

Chữ mời vừa dứt khỏi miệng Lý Dật, Lôi Bách kẹp lấy Đấu khí mạnh mẽ trong năm đấm hóa thành mạn thiên quyền ảnh, nện về phía Lý Dật.

Quả nhiên không sử dụng chút Đấu khí nào, Lý Dật thi triển Vân Bộ, dùng một thứ đường như không thể để lướt qua mạn thiên quyền ảnh, bàn tay cùng lúc hướng về Lôi Bách. Sắc mặt Lôi Bách khẽ biến đổi, thu quyền đỡ đòn, nào ngờ đầu chiêu này của Lý Dật là giả, thân hình lại di chuyển, quỷ mị vây lấy sau lưng Lôi Bách, một quyền đánh vào hậu tâm của Lôi Bách. mặc dù không dung tới Đấu khí, một cường giả đã trải qua tẩy tủy, dưới một đòn khí lực thuần túy, lại thấy cứng như sắt thép.

Một quyền giáng xuống, Lôi Bách thân bất do kỷ mà rơi xuống ghế đá.

Lôi bách với thân thủ nhanh nhẹn đâm ra tự phụ, không ngờ bị thua về thân pháp, tên điên khùng này có chút khiếp sợ nhìn Lý Dật, không hiểu nổi người này, làm sao có thể có được thân pháp quỷ dị như vậy. Đúng như những gì Lý Dật nói, sự so tài này sẽ kết thúc cực kì nhanh, không thu hút sự chú ý của bất kì ai, chớ nói là đội tuần tra của Học viện.

Lý Dật cười nhẹ, vận chuyển Đấu khí, một đôi cánh băng tinh tinh xảo đến tận cùng lóe lên, rồi lập tức biến mất.

- Đấu Hoàng! Đỉnh phong Đấu Hoàng!

Lôi Bách kinh ngạc hoàn toàn. Nếu, khi này bị đánh vào hậu tim một quyền, là một quyền chứa Đấu khí của một Đấu Hoàng cường giả thì lúc này bản thân đã chết rồi, hoặc cũng tuyệt đối bị thương nặng.

- Người làm sao có thể biến hóa như vậy?

- Giờ ta có tư cách là lão đại của người rồi chứ?

- Lão đại! Lôi Bách ta sẽ cùng người lăn lộn!

Lôi Bách hoàn toàn tâm phục.

- Rất tốt, Lôi Bách, cùng Lý Dật này lăn lộn cái lợi sẽ không ít, nhưng cũng sẽ rất khó khăn, bởi vì ta muốn trở thành cường giả mạnh nhất Đấu Thần đại lục, cho nên chúng ta sẽ có không ít kẻ địch.

- Lão đại, người không cho rằng ta là kẻ sợ chết đó chứ.

- Đương nhiên là không rồi, ta chỉ hi vọng người sẽ không lãng phí thời gian ở đấu trường nữa, đấu trường chỉ là nơi giúp người gia tăng kinh nghiệm thực chiến, nhưng nói thật, những cuộc chiến trong đấu trường so với sống chết ngoài thực tế thì vẫn còn những khác biệt rất lớn. Điều hiện giờ người phải làm, không phải là lãng phí thời gian để tăng điểm, mà là cố gắng làm tăng thực lực của mình lên, hiểu rõ chưa?

Lý Dật hứa với hãn sẽ thay hãn trả nợ, Lôi bách cũng không cần phải vội tốt nghiệp, tu luyện Đấu khí chính là ước mơ lớn nhất của tên tiểu tử nhà nghèo này, có cơ hội tốt như vậy, Lôi Bách há sẽ bỏ qua. Vì vậy hãn vui sướng hứa rằng:

- Ta nghe lời lão đại!

- Trận đấu của người sắp bắt đầu rồi, trước tiên hãy đi giải quyết tên đối thủ này đi, sau đó chúng ta đi dạo phố, mua cho người một vũ khí thuận tay, xem như là quà gặp mặt lão đại tặng người!

- Đa tạ lão đại!

Lôi Bách nhanh bước nhẹ nhàng chuyển hướng chạy về phí đấu trường, cảm giác hồi phục lại trạng thái đỉnh phong thật là tuyệt vời.

Không tốn bao nhiêu thời gian, Lôi Bách đã trở ra từ đấu trường. Biểu hiện của nét mặt vui vẻ đã nói cho Lý Dật biết kết quả của trận đấu. Cùng Lôi Bách đi ra còn có Khảm Kì và Tinh Linh thiếu nữ.

- Khảm Kì, Lôi Bách giờ là huynh đệ tốt của ta, nói ta biết, gần đây chỗ nào bán vũ khí tốt, ta muốn mua cho Lôi Bách một món vũ khí ít nhất là thất phẩm!

Ít nhất là thất phẩm, a...a a... Biểu hiện của Lôi Bách làm cho Lý Dật không nói được gì, giống như một tên ăn mày nhìn thấy một đồng màn thầu lớn mắt bốc lên lục quang như gấu.

- Lôi Bách, người nên ghi nhớ, đã là huynh đệ của ta, thứ nhất, không nên có hứng thú quá lớn đối với kim tệ, ý nghĩa của nó không lớn. Thứ hai, không nên bất ngờ trước bất kì cái gì, bởi vì chuyện gì cũng có thể xảy ra. Thứ ba, phải học cách hưởng thụ, hưởng thụ mỹ thực, hưởng thụ nữ nhân, hưởng thụ sự đả ngộ mà một cường giả nên có, đương nhiên, cũng nên hưởng thụ sự đánh nhau!

Lý Dật bắt đầu huấn luyện tiểu đệ, trên ý nghĩa nghiêm túc mà nói, Lôi Bách là tiểu đệ đầu tiên mà Lý Dật thu nhận. Lý Dật là thật tâm thích cái tên xuất thân nghèo khổ này, nhưng tính cách hung hãn, là một tên điên có ý chí hơn hẳn mọi người.

- Nhớ kĩ rồi lão đại!

Nhóm bốn người rời khỏi đấu trường, dưới sự dẫn đường của Khảm Kì, họ tiến vào một cửa hàng thoát nhìn thì có quy mô rất lớn. Là một thành thị có một Học viện làm hạt nhân, điểm không khiếm khuyết lớn nhất của Vô loạn chi vực chính là sự buôn bán các loại vũ khí, tài liệu tẩy luyện vũ khí, các loại đan dược vân vân phàm là những thứ có liên quan đến việc nâng cao thực lực của cường giả.

Chỉ là, điều khiến Lý Dật thất vọng chính là, bên trong cửa hàng này quy mô lại không hề lớn, vũ khí phẩm cao nhất chỉ là ngũ lục phẩm, ít hơn một phẩm so với yêu cầu thất phẩm của Lý Dật.

- Vũ khí thất phẩm rất ít bán ở các cửa hàng, căn bản chỉ có phòng đấu giá mới có!”người trong cửa hàng giải thích.

- Ta cảm thấy Liệt Thiên đao lục phẩm này là đủ tốt rồi, lão đại, lấy cái này đi!

Một vũ khí lục phẩm, nói thế nào cũng đáng giá khoảng năm sáu vạn kim tệ, đối với một tên xuất thân nghèo khó như Lôi Bách mà nói, đây đã là một con số đáng sợ rồi.

Bản thân dung vũ khí hơn cả ức kim tệ, lại còn có một Siêu phẩm Thần binh dùng kim tệ không thể mua được, lại để cho tiểu đệ dùng đồ rác rưởi năm sáu vạn, đây không phải là phong cách của Lý Dật, nghĩ một hồi, Lý Dật vẫn cứ cự tuyệt thỉnh cầu của Lôi Bách:

- Dù sao cũng không vội dung, đợi khi nào rảnh đến phòng đấu giá thử vận may, loại rác rưởi này làm sao xứng để để huynh đệ của ta dung chứ!

- Khẩu khí của các hạ thật lớn, vũ khí lục phẩm mà gọi là rác rưởi, lẽ nào người có vũ khí cửu phẩm!

Khách đang lựa vũ khí trong cửa hàng không ít, nghe được những lời nói cuồng ngạo của Lý Dật, một cường giả nhin không được bèn mở miệng nói, nhất thời thu hút những người xung quanh.

Lý Dật liếc đánh giá vị cường giả này, hơn hai mươi tuổi, mặt như châu ngọc, một đôi mắt dài nhỏ như cười nhưng không phải cười, ý vị thâm trường đánh giá lại Lý Dật. Nhìn cách ăn bận dù sao cũng là ho lệ quý tộc đến cực hạn, ngọc bội trên thân, không giống như phàm phẩm, nếu cầm đi bán đấu giá, e là có thể đổi lấy của cải của cả một gia tộc.

- Rác rưởi là rác rưởi, bất luận ta có vũ khí cừu phẩm hay không thì cũng không thay đổi được sự thật này!

Lý Dật nhìn thẳng vào đôi mắt của thiếu niên hoa quý này, trả lời không khách khí.

- Cao tính đại danh tiêu các hạ, xem ra cũng có chút lai lịch đó!

- Vạn Triều Lý Dật!

Lý Dật trả lời cụt lùn, lường trước cái danh hiệu này giờ cũng không làm được gì.

Không ngờ thiếu niên hoa quý nhú mày, thất thanh nói:

- Vạn Triều Lý gia thiếu chủ Lý Dật, là Lý Dật đã đánh bại Nam Thiên tông Đại trưởng lão ở Đại Hạ Đế Đô?

Lý Dật lại đâm ra kinh ngạc, đánh bại Nam Thiên tông Đại trưởng lão, là chuyện chưa bao lâu? Tin tức của thiếu niên này quả quá là linh thông rồi, nếu không có phương pháp gì đặc biệt, căn bản là không thể trong một thời gian ngắn như vậy mà biết được chuyện xảy ra ở nơi cách cả ngàn vạn dặm. Xem ra, thiếu niên hoa quý này không đơn giản, cực kì không đơn giản.

- Chính là tại hạ, các hạ có gì chỉ giáo!

- Thật sự là xem người không thể xem tướng mạo, ta còn cho rằng là cường giả ba đầu sáu tay nào chứ!

- Lẽ nào tướng mạo của tại hạ không thể sao? Khuôn mặt trắng nhỏ của các hạ, nếu ra ngoài lửa gạt nữ nhân thì không phải tồi đâu.

Lý Dật nói vài vắn chọc tức vài phần khiêu khích. Bên cạnh hẳn, Khảm Kì đã tiến thân lên, ghé tai Lý Dật nói nhỏ:

- Lão đại, vị này chúng ta không nên chọc vào, nên kính nể một chút đi!

Thiếu niên hoa quý đó lại không chút trách móc, xoay mình nói với một người có vẻ là thị vệ:

- Trên người người có vũ khí nào đáng để lên đài không?

Thị vệ kia trả lời:

- Thiếu gia, thuộc hạ chỉ có một thanh bát phẩm Ngọc Băng Nhận!

- Lấy ra đây!

Bát phẩm Ngọc Băng Nhận, quả nhiên tên xứng với đao, dường như là một mảnh hình đao làm từ băng tinh, được lấy ra từ dung giới, một luồng rét lạnh xâm nhập da thịt mọi người.

- Lý Dật các hạ, nếu không chê Ngọc Băng Nhận bát phẩm này khó coi, xin tạm thời nhận lấy!

Thiếu niên kia nhẹ nhàng đưa Ngọc Băng Nhận cho Lý Dật, biểu lộ cử trọng nhược khinh, dường như là đưa kẹo cho một đứa trẻ. Có thể tiện tay tặng người khác một vũ khí bát phẩm, khí phách này thật làm người khác giật mình.

- Vô công bất thụ lộc, lấy không đồ vật của người khác, việc này Lý Dật ta không làm được.

- Nếu Lý Dật các hạ không thích thu nhận quà của người khác, vậy thì ta bán cho người, một kim tệ, mời Lý Dật các hạ trả cho ta một kim tệ!

Mặc dù vẫn là tặng, nhưng tính chất không giống nhau. Lý Dật cười khà khà, lấy ra một kim tệ:

- Giao dịch vui vẻ!

Ăn thịt người miệng ngán bắt người nướng tay, bây giờ là dùng tiền mua, người khác đang muốn làm oan đại đầu thì ai mà quản được.

Một kim tệ mua được Ngọc Băng Nhận, Lý Dật tiện tay đưa cho Lôi Bách, điềm nhiên hỏi:

- Thử xem có thuận tay không, nếu không thuận tay, nhân lúc người bán vẫn còn ở đây, nói không chừng có thể trả hàng!

Tên mặt dày này, cũng sánh được tường thành của Vô loạn chi vực rồi.

- Thuận tay, thuận tay, rất tốt.

Lôi Bách không kìm được vui mừng, vũ khí bát phẩm, đừng nói là Ngọc Băng Nhận thích hợp với Băng hệ Đấu khí của bản thân, mà là một thanh bất kì nào đó, cũng đủ để làm tên tiểu tử nghèo này phát điên lên rồi.

- Đồ mua được rồi, vậy thì đi thôi!

Lý Dật không muốn dính vào loại người như tên thiếu niên này, vô duyên vô cớ tặng quà lớn như vậy, bụng dạ khó lường, liền chấp tay chào hân, rồi quay thân bỏ đi.

- Lý Dật các hạ, cùng uống chén trà, thế nào?

Thấy Lý Dật lưu manh vậy, thiếu niên kia không nhẫn nại nổi nữa, vội vàng hô to.

- Uống trà thì miễn đi, nếu như sau này còn có vũ khí bát phẩm rẻ như vậy, thì tại hạ mới có hứng thú tới mua đó.

Lý Dật vừa nói, vừa bước nhanh đi ra khỏi cửa hàng, một nửa cơ hội cũng không cho hân. Một vũ khí bát phẩm, mà đã muốn lôi kéo hân, Lý

Dật cũng chưa có tùy tiện đến mức đó.

Bước nhanh ra cửa, thấy tên thiếu niên đó không đuổi theo, Lý Dật mới chậm bước lại, quay sang hỏi Khảm Kỳ:

- Tên này bối cảnh gia đình rất sâu, rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Khảm Kỳ đáp:

- Lão đại không biết đó, Học viện La Lan của chúng ta, có ba Bá Vương không chọc nổi, vị khi nãy chính là một trong số đó.

- Nói nghe thử coi, Tam đại Bá Vương đó lai lịch như thế nào?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Khảm Kỳ Hùng Khởi

Q.6 - Chương 121: Khảm Kỳ Hùng Khởi

Thấy Lý Dật có hứng thú, Khảm Kỳ cũng thấy có tinh thần hơn, vừa trở về “Vô loạn hoa quật”, vừa nói rất sinh động: “Tam đại Bá Vương này, không những thực lực bản thân mạnh mẽ, mà còn là nhân vật lợi hại khôn khéo, gia cảnh phía sau lại càng khiến người ta khiếp sợ. Nói về cái vị khi nãy đó, nghe nói khi vừa mới nhập học thì đã là Đấu Vương cường giả đỉnh phong rồi. Cái bóng phía sau hẳn là Đại Thần Vương triều, hẳn là Thất Hoàng tử của Đại Thần Vương triều!”

Thất Hoàng tử của Đại Thần Vương triều, đệ nhất cường quốc của Đấu Thần Đại lục, cái danh thôi đã đủ gây chấn động, khó trách hẳn ra tay bất phàm như vậy.

“Theo Học viện đồn, vị Thất Hoàng tử này vì thất bại trong cuộc tranh giành ngôi vị thái tử, nên mới bị ép tới Vô loạn chi vực. Vốn là với thân phận của hẳn, làm sao có thể không có đạo sư cường giả chuyên môn dạy được. Nhưng vị Thất Hoàng tử này, dường như không cam lòng trước thất bại, trong Đại Thần Vương triều, có lẽ cũng còn những thế lực

ủng hộ hẳn, thế nên, tị nạn là một phần nguyên nhân, khả năng lớn có lẽ muốn nghỉ ngơi dưỡng sức ở Vô loạn chi vực, thuận tiện chiêu mời nhiều cường giả hơn nữa, chuẩn bị cho kế hoạch lật đổ thái tử trong tương lai. Cho nên, lúc này ta mới nhắc nhở lão đại, loại người này chúng ta chọc không nổi đâu, nếu có chút gì không cẩn thận, đứng sai đội hình, bị cuốn vào cuộc tranh đấu Hoàng quyền của Đại Thần Vương triều, thì rất có thể sẽ có kết cục thịt nát xương tan đó.”

“Khảm Kỳ nói đúng, chúng ta mặc kệ loại người coi tiền như rác! Vậy còn hai Đại Bá Vương kia thì sao?”

“Hai người kia thì rất đặc biệt, một người tên Khải Phong, không có bối cảnh gì cả, bất quá chỉ là một thiếu chủ của một thế lực nhỏ thôi, thế lực này không đáng nhắc tới trong Đấu Thần Đại lục, nhưng Khải Phong này, thực lực bản thân mạnh mẽ dị thường, trong các trận đấu của Học viện thường xếp thứ nhất, hẳn rất hung ác, hẳn có một đám thủ hạ huynh đệ cứng rắn. Bên ngoài thì không dám nói, nhưng trong Học viện, thì là nhân vật mà không ai dám khinh suất đắc tội.”

“Còn người cuối cùng là một học viên nữ, thân phận thần bí nhất, và cũng phức tạp nhất. Là một trong chín bông hoa của Học viện, tên là Ánh Vũ Tình, có lời đồn rằng là do Đấu Thần tổng điện phái tới, cũng có người nói là Đấu Thần Vương triều phái tới giám sát Thất Hoàng tử, ngoài ra còn có người nói có vẻ huyền bí hơn rằng nàng là Ma thú cấp cao biến hình. Nói tóm lại, Ánh Vũ Tình tình không những là linh hồn của nữ sinh Học viện, mà còn khống chế không ít nam sinh khiến họ phải quỳ gối dưới chiếc váy quả lựu của nàng. Cách ngôn của Ánh Vũ Tình là, ai nhất thời khiến nàng mất hứng thì nàng sẽ khiến hẳn mất hứng cả đời này.”

Đại Thần Vương triều Thất Hoàng tử, Đấu Vương Khải Phong, hoa khôi thần bí của Học viện Ánh Vũ Tình, Lý Dật đã ghi nhớ ba người này. Còn phải ở lại Học viện La Lan ít nhất một tháng nữa, chỉ sợ không tránh được việc xuất hiện cùng một chỗ với Tam Đại Bá Vương này, biết rõ một chút cũng không có gì không tốt.

“Còn những người khác?” Lý Dật thanh sắc không biến đổi: “Trong Học viện có còn những thế lực hay nhân vật ngành trát khác không?”

“Học viện Vạn sự thông” Khảm Kì trả lời: “Học viện La Lan là nơi tàng long ngọa hổ, Tam Đại Bá Vương này chỉ là thế lực bên ngoài, còn những cường giả thâm trầm nham hiểm thì cũng không ít, nhưng với thực lực của lão đại, thì cũng không cần sợ bọn họ.”

Lý Dật mỉm cười, thản nhiên nói: “Chẳng lẽ ta nên sợ Tam Đại Bá Vương sao?”

Lời này ngược lại làm Khảm Kì sửng sờ, đối với sư huynh cao thâm mặt trắc này, Khảm Kì vẫn không nhìn thấy, nhưng nếu nói Lý Dật có đủ vốn liếng để đấu cùng Tam Đại Bá Vương thì Khảm Kì không tin.

“Đại sư huynh sao lại nói vậy, Học viện La Lan có viện quy nghiêm khắc, Tam Đại Bá Vương đó mặc dù không hòa thuận, nhưng cũng e ngại viện quy, nên cũng không xảy ra xung đột gì lớn đâu. Lại nói chúng ta đi theo lão sắc quỷ, thuộc về thế lực trung lập, bình thường cũng sẽ không có ai đến chỗ chúng ta tìm phiền phức cả.” Khảm Kì trả lời, nói mà không diễn đạt được suy nghĩ của mình.

Đám phế vật này, đương nhiên không ai muốn đến chỗ bọn chúng tìm phiền phức cả, bởi vì căn bản bọn chúng không xứng.

“Đó là trước đây, giờ ta đã là đại sư huynh của ‘Vô loạn hoa quật’, hắc hắc, Học viện La Lan về sau, e rằng sẽ có Tứ Đại Bá Vương rồi!”

Lý Dật nói thẳng ra dã tâm của mình, nghe được Khảm Kì kêu khổ, Học viện La Lan là nơi nào? Là nơi mà cường giả như mây, ngọa hổ tàng long, hỗn loạn còn hơn ngoài biển, muốn xưng vương xưng bá ở đây, nếu không có đủ bối cảnh hoặc thực lực, vậy thì chờ rước lấy bi kịch rồi.

“Khảm Kì, dường như người không tin lời của ta hả?” Lý Dật dừng bước, cũng đưa mắt đánh giá Khảm Kì. Nói thật, Lý Dật vẫn rất muốn có

người như Khảm Kì bên mình, một cường giả thiên phú như Khảm Kì, thực lực mặc dù cũng bình thường, nhưng đạo lý đối nhân xử thế thuần thực, là người nhạy bén khéo đưa đẩy, xuất thân là thương nhân, với cơ sở này thì đã hơn gấp trăm lần đại quân gia Thời Lương, xuất thân từ một tên trộm, của Lý minh ở Thiên Phong Đế quốc.

“Khảm Kì, lẽ nào người chấp nhận cả đời này uất ức chấp nhận làm ngân hàng lưu động kiêm chân chạy cho người khác như một cầu tử sao?” Lý Dật nhìn thẳng Khảm Kì, cợn cách trực tiếp uy hiếp hằn.

Sắc mặt Khảm Kì như trò tàn, thấy ánh mắt của Lý Dật như quỷ mị, đại sư huynh này, thật không đơn giản, nhìn người mà dường như có thể đi guốc trong bụng người ta.

Khảm Kì động lòng nói; “Đại sư huynh, người nói không sai, nếu Khảm Kì ta muốn làm một nhân vật nhỏ bình thường, ta căn bản không cần thiết phải đến Học viện La Lan, nịnh bợ bọn Đỗ Lạp, ta có đủ tiền để một nhân vật nhỏ như ta có một cuộc sống an nhàn. Nhưng cái ta muốn, là vinh quang của một nhân vật làm mây làm gió trong Đấu Thần Đại lục, đây là kì vọng mà gia tộc ta ký thác, cũng là điều ta theo đuổi.”

“Vậy thì được rồi, Khảm Kì, ta thích nghe lời thật lòng, lại càng thích tính cách linh động. Được rồi, từ nay về sau hãy đi cùng ta, đừng có nịnh bợ bọn Đỗ Lạp thấp kém nữa, đám đó căn bản là một đám phế vật, người phải làm cho mỗi kim tệ của Tinh Tạp Hoa người trở nên không thừa, vì cũng không thể lấy được gì mà người muốn từ chỗ bọn hăn. Còn Lý Dật ta thì có thể, ta không bảo đảm người sẽ sống thật an toàn, nhưng ít ra sẽ làm cho người trở thành một nhân vật nổi tiếng trong Đấu Thần Đại lục!”

Lời nói của Lý Dật, người khác nghe hoặc giả chỉ như lời nói đùa, nhưng đã từng cùng Lý Dật trải qua nguy hiểm Ma thú sâm lâm ở Tạp Khắc Tư, phong ba Truyền tống trận ở Đại Hạ Đế đô, hình tượng Lý Dật trong mắt Khảm Kì thay đổi liên tục, Khảm Kì dường như có một loại lòng tin bản năng đối với Lý Dật.

“Ta tin người, lão đại!” chỉ câu này là đủ rồi, Lý Dật đã rõ, bản thân bây giờ xem như đang có một văn một võ bên mình, về chuyện nên huấn luyện hai đệ tử với hai tính cách khác nhau này thế nào, Lý Dật còn cần phải suy nghĩ rất nhiều.

Khi trở về “Vô loạn hoa quật” thì sắc trời đã tối đen, vừa thấy bọn Lý Dật trở về, đám người Đỗ Lạp đang tụ tập trong đại viện liền vây đến, Đỗ Lạp không khách khí nói với Khảm Kì: “Làm cái quỷ gì vậy, sao mà giờ mới về, đi, đến Nhất phẩm các ăn cơm!”

Nhưng vẻ mặt của Khảm Kì rất bình tĩnh: “Nhất phẩm các để ăn cơm? Được thôi, ai mời đây?”

Đỗ Lạp đang nhắc chân đi ra, nhìn lên nhìn xuống nghiêm túc đánh giá Khảm Kì một lượt, tức giận nói: “Gặp quỷ rồi hả, Khảm Kì, lẽ nào Tinh Khả Lí của người hết tiền rồi?”

“Đỗ Lạp thiếu gia đã bao giờ thấy Tinh Tạp Lí của ta hết tiền chưa?” Khảm Kì điềm nhiên cười nói, khiến Đỗ Lạp có một cảm giác muốn phát điên.

“Cái đó đương nhiên là người mời rồi, tên ngu ngốc nhà người!”

“Ta nhớ ta đã mời người không biết bao nhiêu lần rồi, là bạn của người, ta cảm thấy có một câu cần nhắc nhở người, trước giờ các người chưa từng mời ta đó!”

Đỗ Lạp đáng thương hai tay dùng hết sức níu mái tóc màu nâu nhạt của mình, phát điên mà nhìn Khảm Kì, sau đó nhìn qua đám quần áo lụa là kia, không hỏi hiểu: “Ai có thể nói cho ta biết đây là chuyện gì? Đứa nào trong các người đã dùng cửa kẹp đầu của Khảm Kì lại hả? Ta điên mất!”

Bốp ——

Một cái tát chói tai đập mạnh trên mặt của Đỗ Lạp, lập tức năm dấu tay đỏ tươi hiện lên. Đỗ Lạp đáng thương hoàn toàn ngây người ra!

“Nói rõ một chút, ta không phải ngu ngốc, trước giờ đầu cũng chưa bị cửa kẹp qua, trái lại, trong mắt ta, các người mới là phế vật ngu ngốc. Kể từ hôm nay, các người không có quyền sai ta làm này làm nọ. Nếu các người có thể chung sống với ta như bạn bè, ta sẽ cố gắng hết sức làm nghĩa vụ của một người bạn với các người.”

Đỗ Lạp cuối cùng cũng lấy lại được tinh thần, nhìn Lý Dật mà không dám tin, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Khảm Kì, người dám đánh ta, người biết sẽ có hậu quả gì không?”

“Đương nhiên biết, người sẽ nói, tên Khảm Kì ngốc nghếch, đợi sau khi ta kế thừa chức vị Quốc chủ Long Phi Đế quốc, sẽ băm cả gia tộc người ra cho cá ăn, đúng không?” Khảm Kì mĩa mai dùng giọng điệu của Đỗ Lạp nói.

"Biết rõ mà còn dám đánh ta?"

“Nhưng thiếu gia Đỗ Lạp thân yêu à, người cũng nên biết, với bộ dạng tính tình của người bây giờ, đừng nói tương lai có thể kế thừa vị trí quốc chủ thuận lợi hay không, cứ cho là có thể kế thừa, người có thể uy phục đám Vương công Đại thần của Long Phi Đế quốc hay không? Những người đó, có người nào không phải là người tinh anh túc trí đa mưu!”

Nói một phen, dù sao cũng khiến Đỗ Lạp á khẩu không nói lại được. Đỗ Lạp ham ăn háo sắc là không giả, nhưng không phải là kẻ có thể thương lượng được, thân là con trai trưởng của Hoàng đế, theo truyền thống của Long Phi Đế quốc, sẽ là người thứ nhất thuận vị kế thừa, nhưng mấy đệ đệ cùng cha mẹ với hắn cũng đều là người tinh anh cả, đâu có kẻ nào là không nhìn chăm chăm vào vị trí hoàng trữ chứ. Hơn nữa tính tình của mình, lão gia hỏa nên chết mà không chết kia cũng rất rõ, bị đưa đến Học viện La Lan, phần lớn nguyên nhân cũng là vì lão gia hỏa nên chết mà không chết kia không thích mình, không muốn thấy mình rồi ngứa mắt. Trong tình huống này, có thể thuận lợi kế thừa vị trí quốc chủ Long Phi Đế quốc hay không, Đỗ Lạp biết rõ hơn bất cứ ai.

“Khảm Kì, đừng cho là ta không kế thừa được vị trí Quốc chủ thì không thể đối phó được với gia tộc của người, gia tộc của người là cái đình, chẳng qua là có mấy đồng tiền dơ bẩn thôi.”

“Không sai, trên trường chính trị, gia tộc của ta so với Hoàng tộc của người, thì không bằng con kiến. Nhưng, nếu có thể có được sự ủng hộ về tài lực của gia tộc ta, Đỗ Lạp người muốn kế thừa vị trí Quốc chủ, chưa chắc là không có khả năng, không phải sao?”

“Rốt cuộc là người muốn nói gì? Khảm Kì.” Như là lần đầu quen biết Khảm Kì vậy, phòng tuyến trong lòng Đỗ Lạp đã hoàn toàn bị đánh tan, trợn mắt trợn miệng nhìn Khảm Kì, hỏi một cách vô ý thức.

“Ý của ta rất rõ ràng, chúng ta, Khảm Kì ta và Đỗ Lạp người liên thủ, Phi Long Đế quốc tương lai sẽ không rơi vào tay người khác, cách nói này đủ rõ ràng chưa?”

Đỗ Lạp trầm ngâm một lúc lâu, rồi mới lạnh mặt lại hỏi: “Khảm Kì, rốt cuộc là ai cho người lá gan vậy, biến người thành bộ dạng như bây giờ?”

Khảm Kì cười cười, chỉ vào Lý Dật nói: “Lão đại của chúng ta, nếu ta đoán không sai, lão đại cũng sẽ vui vẻ gia nhập liên minh của chúng ta, như vậy, tỉ lệ để người kế thừa vị trí Quốc chủ của Long Phi Đế quốc sẽ lớn hơn rất nhiều, không phải sao? Thiếu gia Đỗ Lạp thân yêu!”

“Khà, ta hiểu rồi, các người muốn giật dây ta đi tranh đoạt vị trí Quốc chủ của Long Phi Đế quốc, sau đó khống chế ta, để ta làm bù nhìn của các người. Gặp quỷ rồi, Khảm Kì người xem ta cũng ngu ngốc giống người sao? Lẽ nào người không biết, lão gia hỏa nên chết mà không chết kia, không thích ta một chút nào, các người muốn ta mất mạng sao! Khốn nạn!”

Lý Dật rất hài lòng, quá hài lòng, Khảm Kì mạnh hơn Thời Lương nhiều, không những gặp qua thế sự, hiểu được quyền mưu, hơn nữa ăn nói lại khéo léo, đã quyết đoán lại biết dùng sách lược. Kì tài à, kì tài!

“Đỗ Lạp, ta cảm thấy ý kiến của Khảm Kì thật không tệ, người nên chịu khó cân nhắc một chút. Còn về hình tượng của người trong mắt cái lão nên chết mà không chết kia, thì ta sẽ phụ trách giúp người đổi mới. Ta cảm thấy người rất có hi vọng, nhưng trước tiên bản thân người phải có lòng tin.” Lý Dật nửa thật lòng nửa đùa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Sự Trùng Phùng Đây Xấu Hổ

Q.6 - Chương 122: Sự Trùng Phùng Đây Xấu Hổ

Hiển nhiên Đỗ Lạp không tin tưởng vào chính bản thân mình, dù sao cũng chìm đắm trong lựa là sung sướng lâu rồi, muốn lập tức phấn đấu trở lại thật không hiện thực lắm, Lý Dật cũng không bắt buộc, quay sang phía Khảm Kì hất tay, đưa Tinh Linh thiếu nữ và đệ tử mới thu nhận Lôi Bách tiến vào nội viện.

Giới thiệu Lôi Bách với Phì Phì, Phì Phì không có ý kiến gì, trái lại hiểu được là mình cần chuẩn bị phòng. Mỗi quan hệ giữa các đạo sư của các học viên trong Học viện La Lan có chút rời rạc, hai bên đều có quyền lựa chọn đầy đủ, đây cũng là nguyên nhân mà lão sắc quý Phì Phì có ít đệ tử. Lôi Bách vui mừng chọn căn phòng kế bên Lý Dật, chuyển những đồ dùng sinh hoạt đơn giản tới, có được một căn phòng lớn để ở độc lập, hẳn vui mừng vô cùng, vị đạo sư cũ có quá nhiều học viên, những học viên nghèo khó như Lôi Bách, đương nhiên phải ở chung bốn năm người trong một phòng rồi.

Sáng sớm ngày thứ hai, Phì Phì gõ cửa phòng Lý Dật, đưa Lý Dật đến phòng quản lý học viện để bổ sung học tịch. Học viện La Lan thực hiện nguyên tắc theo đến theo học, nên không thống nhất thời gian tốt nghiệp, phù hợp với quy định của Học viện thì có thể nhập học, đạt được số điểm quy định thì có thể tốt nghiệp.

Đạo sư lớn như Phì Phì, là có tư cách đề cử cường giả nhập học. Chẳng qua là, việc gia hỏa này chủ động đưa người đến làm thủ tục nhập học, là

một chuyện kinh thiên lần đầu có, vì thế nên nữ đạo sư trẻ tuổi phụ trách tiến hành thủ tục nhập học đăng ký không nhịn được cười nói: “Mạc Lí Ai đạo sư, vị này... ồ, Lý Dật đúng không, hẳn là con riêng của ngài hả!” Lý Dật lúc này mới biết thì ra Phì Phì cũng có tên.

Phì Phì cũng không chút ngại ngùng, lặng lẽ cười nói: “Nếu không thì chúng ta sinh một đứa nhé!”

Chuyện Phì Phì này háo sắc không phải bí mật gì, nữ đạo sư phỉ vào mặt hắn, làm theo phép hỏi: “Tuổi? Quốc tịch? Đấu khí cảnh giới?”

Phì Phì cướp lời Lý Dật trả lời: “17 tuổi, Thiên Phong Đế quốc, Đấu Vương thất tinh!”

Nữ đạo sư ngẩng đầu liếc nhìn đánh giá Lý Dật, vừa đăng kí vừa khen: “Không tệ đó, 17 tuổi mà đã là Đấu Vương thất tinh rồi. Mạc Lí Ai đạo sư, đây chính là học viên có cấp bậc Đấu khí cao nhất trong đám đệ tử của ông, dạy bảo cho tốt, đừng hủy hoại hạt giống tốt đó nhé.”

“Hừ! Còn cần tiểu nha đầu nhà người giáo huấn ta ư!” Phì Phì nói có chút không vui.

“Có lòng tốt nhắc nhở người thôi, nếu đại hội khảo thí năm nay, trong đám đệ tử của người không ai có thể vào được thập cường, thì chức đại đạo sư của người sẽ bị giáng cấp rồi... được rồi, Lý Dật, đây là thẻ học viên của người, xin hãy bảo quản cho tốt, làm mất thì sẽ rất phiền phức đó.”

“Đã rồi!” Lý Dật nhận lấy thẻ, rút Đấu khí vào dò xét một chút, tin tức bên trong rất phong phú, số học tích, tin tức thân phận, đăng cấp Đấu khí, ghi chép về vinh dự trong Học viện, ghi chép về chiến đấu, ghi chép về nhiệm vụ vân vân, đương nhiên rất nhiều ghi chép vẫn là ‘không’.

Nhưng thật không ngờ thủ tục nhập học lại đơn giản như vậy, làm thuận lợi như vậy, đến cả sát hạch cấp bậc Đấu khí căn bản cũng không có. Học viện La Lan thần bí nhất cường đại nhất Đấu Thần Đại lục, mà lại

có thể thu nhận mình sao? Nhưng điều mà Lý Dật không rõ là, một trong những đặc quyền của đại đạo sư là mỗi năm có thể đề cử ba mươi lăm học viên, những học viên được đề cử này không cần trải qua bất cứ sự kiểm tra nào.

Có rất nhiều học viên có tư chất bình thường, Đấu khí thiên phú, thông qua sự ảnh hưởng thế lực của gia tộc, lợi dụng hình thức này để vào Học viện.

Đi ra từ đại lầu chỗ phòng quản lí, Phì Phì đầy trách nhiệm nói với Lý Dật: “Không còn việc gì cần ta nữa rồi, đợi đến lúc đại hội khảo thí người xuất hiện ở đấu trường đánh bại các đối thủ là được rồi. Cố gắng lên Lý Dật, chức vị đại đạo sư của ta phụ thuộc cả vào người đó, người nên biết, sự chứng nhận chức đại đạo sư rất có lợi, ở Đấu Thần Đại lục này tùy tiện xuất ra chứng nhận đó, muốn tiền có tiền, muốn nữ nhân có nữ nhân.”

Điều này Lý Dật đã được chứng kiến rồi, mỗi lần gặp phải chuyện gì, Phì Phì luôn có thói quen đưa ra chứng nhận đại đạo sư, nếu không có nó nữa, Phì Phì đúng là không quen được.

Nhìn Phì Phì rời đi, Lý Dật nhún vai. Tham gia Đại hội khảo thí, điều này, cứ cho là Phì Phì không yêu cầu, thì cũng là một trong những mục tiêu của Lý Dật. Có thể đạt được một số thứ tự tốt trong Đại hội bảy năm có một lần này, thì còn nhanh hơn là đánh nhau với Nam Thiên tông đại trưởng lão. Nhưng việc cấp bách hiện nay, không phải là chuẩn bị cho Đại hội, mà là đưa Tinh Linh thiếu nữ đi, nếu không thì sẽ không dám đi tìm Na Na.

Chủ ý đã định, Lý Dật bước nhanh về ‘Vô loạn hoa quật’. Trên đường đi, Lý Dật đã tính toán hết, đem Lôi Bách cùng Khảm Kỳ cùng đi, cùng trải qua một số chuyện, mối quan hệ của mọi người mới thêm vững bền ổn định.

Trở về ‘Vô loạn hoa quật’, cái sân to như vậy lại lạnh lẽo tĩnh lặng, cũng không có một bóng người, Lý Dật kinh ngạc, vội vàng trở về phòng của

mình. Hồng nhân họa thủy, đi đến phòng quản lí Học viện, không tiện đưa Tinh Linh thiếu nữ theo, không biết trong một lúc như vậy, thì có xảy ra nhiều loạn gì không.

Vẫn tốt, lá gan của đám lụ là kia còn chưa đạt đến cảnh giới to bằng trời, Tinh Linh thiếu nữ Khải Sắt Lâm ngoan ngoãn ở trong phòng, có lẽ là đã chán lắm rồi, Khải Sắt Lâm ngồi chơi với một quả thủy cầu. Thủy cầu trong tay nàng không ngừng biến thành các hình ảo, trong chốc lát là hình động vật dễ thương, rồi lại biến thành một đóa hoa, cuối cùng không ngờ lại biến thành một người có khuôn mặt giống Lý Dật, Tinh Linh thiếu nữ sờ sờ hơi run lên. Thủy cầu Đấu khí này rõ ràng có chút khác thường, làm Lý Dật cũng ngẩn người ra một lúc.

“Khải Sắt Lâm, nàng là một Ma pháp sư?”

Bị những lời đầy kinh ngạc của Lý Dật làm cho giật mình, thủy cầu trong tay Khải Sắt Lâm lập tức tan rã, tiêu tán, thấy sự kinh ngạc của Lý Dật, Khải Sắt Lâm thấp giọng nói: “Ta sao có thể là Ma pháp sư, còn không phải là Ma pháp học đồ nữa là.”

“Thủy cầu khi này của người rất thú vị, là kết quả của việc dùng Ma pháp lực khống chế nguyên tố nước đúng không?”

“Đúng vậy, nhưng những thứ ta có thể làm được, cũng chỉ có như thế.” Cùng ở với Lý Dật mấy ngày rồi, đặc biệt là ở chung một phòng, Lý Dật vẫn không mạo phạm gì đến nàng, điều này khiến Tinh Linh thiếu nữ ngày càng tin Lý Dật. Huống chi Lý Dật còn hứa sẽ đưa nàng về rừng sâu Tinh Linh, vì thế Tinh Linh thiếu nữ không còn ít lời như khi mới gặp, mà là thở dài, tiếp tục nói: “Nếu ta tu luyện từ nhỏ, nói không chừng bây giờ có thể là một Ma pháp sư có tiếng rồi, đáng tiếc bảy tuổi ta đã bị bắt đưa ra bên ngoài.” Trong khái niệm của Tinh Linh thiếu nữ, thế giới bên ngoài rừng sâu Tinh Linh, đều là thế giới đáng sợ.

“Nghe nói, trong Tinh Linh tộc, đến nay vẫn còn nghề Ma pháp sư, ở Đấu Thần Đại lục, điều này vô cùng hiếm thấy!” dưới sự thống trị của các loại Đấu khí sinh sôi đến vô cùng, nghề Ma pháp sư dường như biến

mất ở Đấu Thần Đại lục, vì ngoài chuyện Ma pháp sư quá chú trọng thiên phú, thì hơn nữa quá trình tu luyện rất rườm rà, thâm thúy, điều quan trọng hơn là để trở thành một Ma pháp sư, thuần túy mà nói, một Ma pháp sư đừng nói là Đấu giả, đến một người bình thường cũng không bằng.

Nhưng hiếm thấy cũng không phải không có, ở Đấu Thần Đại lục cũng có một vài gia tộc môn phái chuyên tu luyện Ma pháp, chỉ có điều số lượng và sức ảnh hưởng luôn không nhiều và không bằng những gia tộc tu luyện Đấu khí mà thôi. Nhưng trong Tinh Linh tộc ở rừng sâu Tinh Linh, tình hình lại hoàn toàn trái ngược, tu luyện Đấu khí mới là dị thường, chuyện này đại khái là vì Tinh Linh tộc có thiên phú Ma pháp vượt xa người thường.

“Tại thế giới Tinh Linh chúng ta, Ma pháp sư là người nhận được sự tôn kính nhất, một Ma pháp sư cấp cao chính là sự tồn tại của Thần linh.”

Lý Dật không khỏi hỏi: "Ma pháp sư rất lợi hại đúng không?"

"Hả? Cái gì gọi là rất lợi hại?" Khải Sắt Lâm nhìn Lý Dật có chút không hiểu.

"Chính là đánh nhau thì luôn có thể thắng!"

“Tinh Linh tộc chúng ta tu luyện Ma pháp, không phải để đánh nhau, mà là để lợi dụng Ma pháp khống chế các nguyên tố trong tự nhiên, để thay đổi tự nhiên. Đương nhiên, Ma pháp sư tà ma, cũng có thể lợi dụng sức mạnh Ma pháp khống chế các nguyên tố Ma pháp tiến hành phá hoại, nghe nói, sức phá hoại này rất mạnh.”

“Khải Sắt Lâm, qua đây!” Lý Dật không nói lời nào, kéo Tinh Linh thiếu nữ đang ngơ ngác không hiểu chuyện gì đi vào trong sân.

“Nàng dùng sức mạnh Ma pháp mạnh nhất mà nàng có thể khống chế để tấn công ta.”

“Tấn công người, tại sao ta lại phải tấn công người?”

“Chơi thôi! Không phải nàng đang rất chán sao?” kì thật Lý Dật muốn biết sự khống chế các nguyên tố Ma pháp của Ma pháp là như thế nào, từ khi xuất đạo đến nay, vẫn chưa đụng phải Ma pháp sư, ai có thể bảo đảm sau này không gặp phải chứ, hiểu nhiều một chút thì có thể chuẩn bị nhiều một chút.

“Nhưng Ma pháp tu vi của ta rất thấp, căn bản là không có lực tấn công gì cả.”

"Thử xem đi!"

"Được rồi!"

Ma pháp khống chế cấp thấp không cần chú ngữ, chỉ thấy Khải Sắt Lâm hơi nhắm mắt lại, vẻ mặt hoàn mỹ đến từng chi tiết chăm chú, lông mày nhíu lại, nhìn thế nào cũng thấy sự hấp dẫn. Cùng với sự khống chế điều khiển Ma pháp lực của Khải Sắt Lâm, nguyên tố nước xung quanh nhanh chóng tuôn tràn ra, từ hư hình hóa thành thực chất, hình thành một thủy cầu như vừa rồi Lý Dật chứng kiến.

Đột nhiên, Tinh Linh thiếu nữ đẩy nhẹ hai tay, thủy cầu kia nhanh chóng bay tới phía Lý Dật. Chỉ có điều, đúng như Khải Sắt Lâm đã nói, lực tấn công của thủy cầu này, rất có hạn. Căn bản không cần sử dụng Đấu khí, Lý Dật đón lấy quả cầu rồi vỗ một cái, nguyên tố nước Ma pháp lập tức trở thành một đồng mảnh vỡ Ma pháp, rồi từ từ tiêu tán.

“Thử lại xem hiệu quả Ma pháp phòng ngự thế nào?” Lý Dật nói.

Khải Sắt Lâm suy nghĩ một hồi lâu, mới nghĩ ra nên làm thế nào, chuẩn bị mất vài phút, mới bố trí xong một mảng che chắn bằng khí thể Ma pháp.

“Cẩn thận nhé, ta sắp tấn công nàng đó!”

Lý Dật cẩn thận từng li từng tí đẩy ra một đạo Đấu khí tơ nhện yếu, tấn công vào mảng che chắn Ma pháp của Khải Sắt Lâm.

Xoẹt một tiếng, Đấu khí xé một vết nứt trên mảng che chắn, nhưng rất nhanh sau bị nguyên tố Ma pháp xung quanh hàn gắn lại. Sự phòng ngự này lại mạnh hơn sự tấn công khi nãy, Lý Dật nhẹ tăng số lượng Đấu khí, tấn công lần nữa.

"A ——" Khải Sắt Lâm hét thảm một tiếng, mảng che chắn Ma pháp dĩ nhiên tiêu tán mất. Phòng ngự sự tấn công của Lý Dật dường như đã tiêu hao hết Ma pháp lực của Tinh Linh thiếu nữ, làm sao có thể chống đỡ nổi sự tấn công mạnh hơn chứ. Lý Dật không dự liệu tới kết quả này, thấy Khải Sắt Lâm hét lên một tiếng liền chạy tới phía sau, nhoáng một cái đỡ lấy nàng.

"Nàng không sao chứ, ta không phải cố ý!"

"Ta không sao, chẳng qua là có chút vầng đầu, không trách người, là Ma pháp lực của ta quá yếu!"

Ôm vào eo của Tinh Linh thiếu nữ thấy thật mềm mại, ở khoảng cách gần như vậy quan sát một người đẹp, đối với một nam nhân có lòng dạ háo sắc như Lý Dật, không sản sinh ra sự xúc động bản năng là không thể nào. Như là sự trừng phạt đối với ý niệm tà ác trong đầu Lý Dật, đang ngay lúc Lý Dật say mê hưởng thụ sự mềm mại da thịt của Tinh Linh thiếu nữ với một mùi thơm của cơ thể...

"Lý Dật!"

Một tiếng kêu có sự phản nộ xen lẫn tiếng thở hỗn hển, giống như bồn nước lạnh giội từ trên cao xuống.

Có lầm hay không, vào thời khắc quan trọng này, Na Na làm sao lại chạy tới đây! Lý Dật vô ý thức buông lỏng tay, Tinh Linh thiếu nữ lão đảo hai bước, thiếu chút nữa là té xuống đất.

Ngoài cửa viện, Na Na nét mặt tối sầm, Khảm Kì và Lôì Bách đứng phía sau, giống như đã phạm phải lỗi lầm lớn, uốn éo mặt rồi bước đi.

"Ha ha, Na Na, Na Na muội muội yêu dấu, sao nàng lại tới đây?" Lý Dật cười cười đón tiếp, ánh mắt đầy sát ý nhìn vào Khảm Kì.

"Thật sự là chó không đổi được bản tính đớp cứt mà!" Na Na vẫn ghi hận cảnh mập mờ khi nãy, liền nói ra những lời tục tũ.

"Lão đại, chúng ta...chỉ là muốn cho người một sự bất ngờ lớn!" Khảm Kì giải thích yếu ớt.

Thật là một sự bất ngờ không nhỏ, đã suy nghĩ qua không biết bao lần được trùng phùng cùng Na Na, nhưng không ngờ trở nên xấu hổ như thế này, Khảm Kì này, đúng là thông minh quá mức rồi.

"Na Na, nàng ngày càng xinh đẹp. Ta định vài ngày nữa, đợi mọi chuyện ổn định rồi, sẽ đi tìm nàng." Lý Dật không hoàn toàn muốn lấy lòng, thiếu nữ ngực phẳng năm đó, không những đã hoàn toàn dậy thì rồi, mà còn trước sau đầy đủ, dường như còn có xu hướng sẽ phát triển nhiều nữa, làm mê lòng người, khiến Lý Dật phải nuốt nước miếng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thế Giới Đóng Băng

Q.6 - Chương 123: Thế Giới Đóng Băng

Việc Lý Dật lấy lòng dường như cũng không làm tâm tình Lý Na tốt hơn, nói đầy sự ghen tuông: "Tìm ta làm gì? Lại còn là Tinh Linh tộc, Lý Dật ca ca thật là ngày càng biết thương thức rồi!" điều này cũng không thể trách nàng, ý trung nhân triều tư mộ tượng không ngại đường xa đến bên mình, nhưng lại trùng phùng trong hoàn cảnh này, bất kể ai thì cũng cảm thấy tức giận thôi.

"Lão đại, ta còn có việc, đi trước!" Khảm Kì vội vàng chạy đi chỗ khác.

‘Ta hình như cũng có việc!’ Lôi Bách cũng không ngốc, thấy tình hình không ổn, liền chuồn theo Khảm Kì.

“Na Na, nàng đã hiểu lầm, ta và Khải Sắt Lâm thật không có gì.” ở phòng đấu giá Lý Dật không đành lòng nhìn Tinh Linh thiếu nữ rơi vào tay lão sắc quỷ Nam Thiên tông đại trưởng lão ấy,

Nên mới mua Khải Sắt Lâm, định đưa nàng về rừng sâu Tinh Linh về rồi mới nói chuyện một lần. Cuối cùng rồi thề son sắt nói: “Ngày mai ta sẽ đưa cô ấy về rừng sâu Tinh Linh, nếu nàng không tin, có thể đi cùng ta!”

"Ta đương nhiên muốn đi rồi!" Na Na đã tin tưởng, cũng bớt giận không ít, chỉ có điều này những lời này cũng nên nghiền ngẫm, Lý Dật đoán không ra, là bởi vì xa cách lâu ngày gặp lại, muốn được ở bên mình, mới nói “đương nhiên muốn đi”, hay là không yên tâm để mình và Khải Sắt Lâm đi cùng nhau mấy ngày nên mới “đương nhiên muốn đi”.

“Được rồi, Khải Sắt Lâm tiểu thư, nàng về phòng nghỉ ngơi chút đi!”

Mời được Tinh Linh thiếu nữ về phòng rồi, Lý Dật mới kéo Na Na tới hành lang dưới tán cây Tử Đằng trong sân, tìm cái ghế đá, ân cần dùng tay áo lau, mời Na Na ngồi xuống.

Thái độ “lấy công chuộc tội này” khiến Na Na có chút không đành lòng, Lý Dật ca ca trong suy nghĩ của nàng, là nhân vật phân thượng thế nào, không ngờ vì nàng mà lại sẵn sóc cẩn thận như một tiểu nam nhân như thế.

“Lý Dật ca ca, tại sao ngươi đến Học viện?” sự tức giận của Na Na đã hoàn toàn biến mất, trở lại giọng nói thường ngày.

“Điều này à, nói ra thì rất dài. Chuyện của Thiên Phong Đế quốc, nàng nghe qua chưa?’

“Làm sao mà chưa nghe nói chứ, ta và phụ thân vẫn luôn chú ý đến chuyện ở Thiên Phong Đế quốc. Tin tức mới nhất mà chúng ta nhận

được là Hoàng đế Thiên Phong đã qua đời, Đại Hoàng tử kế thừa ngôi vị. Thế lực lớn của Tứ đại gia tộc và Bắc Đẩu tông hoàn toàn bị tiêu diệt, Lý minh của gia đình nhà người giờ là thế lực lớn nhất Thiên Phong Đế quốc. Ta biết được những chuyện đó đó!”

Ừ, tin tức này có lẽ tương đối chính xác, nhưng sự việc đương thời không nhẹ nhàng như chúng ta nói bây giờ, vốn là chúng ta đối phó với Bắc Đẩu tông đã nắm chắc thắng lợi trong tay, nhưng không biết Mị ảnh Ma tông ở đâu xuất hiện, thiếu chút nữa là ám sát được Biên Bức tông chủ của Mị ảnh Ma tông rồi. Cuối cùng vẫn là lão sắc...ách, Mạc Lí Ai đạo sư đến kịp, chế phục Mị ảnh Ma tông. Na Na, là nàng nói với Mạc Lí Ai về ta sao?”

Nghe thấy tên của Mạc Lí Ai, sắc mặt Na Na có chút khó coi, bất mãn nói; “Sao người lại chọn hãn làm đạo sư, gia hỏa này làm việc không ràng buộc, căn bản không xứng làm đại đạo sư. Sao ta có thể nói với hãn về người chứ, nhưng ta nhớ có một lần, trong đấu trường bàn luận với mấy tỷ muội chuyện thiên tài hay không phải thiên tài, lúc đó có nhắc qua về người, có thể đã bị Mạc Lí Ai đạo sư nghe thấy.”

Mạc Lí Ai ra tay giúp ta, điều kiện là yêu cầu ta giúp hãn một chuyện, đến Học viện rồi mới biết, chuyện hãn muốn ta làm, là lấy danh nghĩa đệ tử của hãn tham gia Đại hội khảo thí bảy năm một lần của Học viện, hơn nữa phải có tên trong thập cường, như vậy, chức vị đại đạo sư của hãn mới giữ được.”

“Trở thành thập cường, trời ơi, yêu cầu này thật quá đáng quá rồi?” Na Na không nhịn được la hoảng lên.

“Sao vậy Na Na không có lòng tin với Lý Dật ca ca sao?”

“Không phải là không có lòng tin, nhưng cường giả trong Học viện La Lan quả thật nhiều lắm, cho dù là Khải Phong đệ nhất trong chiến trường, cũng không dám nói là nhất định có thể tiến vào thập cường.”

Lý Dật cười nhạt một tiếng, tràn đầy tự tin nói: "Kỳ thật mục tiêu của ta cũng không phải thập cường, mà là, đệ nhất danh!"

"Đệ nhất danh! Đệ nhất danh của Đại hội khảo thí bảy năm một lần của Học viện La Lan! Đây là giấc mộng của tất cả học viên đó, nhưng thật sự là rất khó!"

"Chuyện càng khó mới càng đáng để khiêu chiến. Na Na, phụ thân nàng vẫn khỏe chứ?"

"Rất khỏe, phụ thân ta mở một cửa hàng ở Vô loạn chi vực, làm ăn rất tốt!"

Hai người lâu ngày không gặp, nói không ít chuyện, mãi tới lúc đám công tử lựa là kia hi hi ha ha trở về, Na Na để lại địa chỉ của mình, rồi mới cáo từ đầy lưu luyến. Đám lựa là thấy viện hoa quang lâm, tên nào tên nấy đều tròn mồm trợn mắt ngẩn ra, Đỗ Lạp vì chuyện khi trước có chút không thoải mái với Lý Dật, thì không nói gì cả, những tên khác thì vây lấy Lý Dật, cười oang oang hỏi không ngớt.

Lý Dật cũng không muốn phiền phức với bọn chúng, trả lời qua loa vài câu rồi trở về chỗ ở của mình.

Chậm rãi dẫn Đấu khí vận hành trong kinh mạch mấy Chu Thiên, Đấu khí ở đan điền khí hải đã tràn đầy, cả người đều cảm thấy thư thái. Nhưng trong lòng Lý Dật có chút bức bối, việc tu luyện gần đây dường như không có tiến triển gì, ngoài chuyện tăng thêm được một chút lượng Đấu khí dường như có thể đếm được, thì hoàn toàn không có dấu hiệu đột phá nào.

Lý Dật khát vọng đột phá, giờ đang có thực lực đỉnh phong của Đấu Hoàng rồi, chỉ cần có đột phá, thì sẽ là Đấu Tôn cường giả. Đấu Tôn và Đấu Hoàng, một bước ngăn nhưng cách biệt một trời. Lúc trước tốc độ tu luyện của Lý Dật cũng gần như là trái lại lẽ trời, nên thường bị váng đầu, kì thật hẳn mới được tấn cấp Đấu Hoàng đỉnh phong không bao lâu! Tu luyện Đấu khí cũng giống với nhiều chuyện khác, càng lên cao thì càng

gặp khó khăn, đặc biệt là từ Đấu Hoàng tấn cấp lên Đấu Tôn, chỉ dựa vào khổ luyện đến chết thì hiệu quả cũng không rõ ràng, phần nhiều là phải dựa vào cơ duyên và thiên phú.

Đấu Khí khổng chế không gian, làm sao mới có thể lĩnh ngộ ra huyền diệu của chuyện này? Về mặt này, bất cứ tri thức nào ở kiếp trước cũng đều là mây trên cao, không thể giúp ích cho Lý Dật được chút ít nào. Cho dù là có cường giả như Xà Tôn làm sư phụ, cũng không thể dạy được, mà hoàn toàn phải dựa vào chính mình để lĩnh ngộ ra.

"Lão quý, đã lâu rồi không lộ diện, ra ngoài ít thở chút không khí đi!"

"Tiểu tử ngươi lại gặp phải vấn đề gì à?" trong đầu truyền ra âm thanh không mờ không rõ của Xà Tôn giả.

"Vấn đề thì có, nhưng e rằng ngươi cũng không thể giải quyết được!"

Xà Tôn giả cũng hiểu rõ sự tham lam của Lý Dật, nháy bèn nói: “Tiểu tử người không phải là lại nghĩ làm sao để có thể đột phá tới Đấu Tôn cường giả cảnh giới đó chứ? Chuyện này bản tôn thật không giúp được người, nhớ năm đó, bản tôn từ Đấu Hoàng đỉnh phong đột phá đến Đấu Tôn cảnh giới, đã mất trọn vẹn bảy năm, thất bại mấy mươi lần, rồi mới gặp được một cơ duyên lớn mà đột phá thành công.”

“Cơ duyên lớn gì, hãy nói lại nghe xem?” cái ày có lẽ có thể giúp ích cho bản thân.

“Người muốn nghe hồ lô vẽ hồ lô sao? Bỏ cái ý nghĩ đó đi, cơ duyên là cầu cũng không tới đó. Cứ thành thật học toàn bộ chín hệ công pháp đi, lợi dụng tu luyện Thiên Ma Đấu khí để dung hợp, đến lúc nước chảy thành sông, người muốn không đột phá cũng không được.”

“Học Cửu đại công pháp, còn cần cả Bạch Hổ kĩ công pháp nữa, cơ duyên này cũng không nhỏ à.” Trong lòng Lý Dật khẽ giật mình, hàng trăm hoa giới từ trong dung giới nhảy ra để cho mình tìm lấy vài bộ Bạch Hổ kĩ công pháp.

Một bộ công pháp Thổ hệ 《Đôn thổ quyết》, một bộ lưác là công pháp Phong hệ 《Ngự hư thiên nhất quyết》, còn có một bộ Bạch Hổ Đấu kĩ Băng hệ 《Băng sương bạo》. Lấy rồi xem qua một lần, Lý Dật lại đem công pháp Đấu kĩ nhét lại vào trong dung giới, “Vô loạn hoa quật” rõ ràng không phải nơi tu luyện công pháp Đấu kĩ mới, vạn nhất bị quấy rầy thì không phải là đùa giỡn, hơn nữa sức công phá cường hãn của Bạch Hổ Đấu kĩ, Lý Dật là người rõ nhất, chút động tĩnh là có thể phá hủy cả một con đường, điều này không có gì lạ.

“Muốn nhanh chóng đột phá, cũng không hoàn toàn không có khả năng!” Xà Tôn giả lại mở ra một cái nút.

Lý Dật không để ý đến hần, quả nhiên, dừng một chút, thấy Lý Dật không phản ứng, Xà tôn giả tiếp tục nói: "Nơi đây không phải Vô loạn

chi vực sao? Như vậy phía Bắc chính là Thế giới đóng băng, nơi đó có thể là nơi tốt đó!”

Thế giới đóng băng là nơi tốt? Đây là lần đầu tiên Lý Dật nghe được những lời này. Được coi như nơi nguy nguy hiểm nhất của Đấu Thần Đại lục, toàn Ma thú sâm lâm ác liệt nhất, ngoại trừ thế lực lớn tổ chức đoàn đội mạo hiểm, căn bản không ai dám bước chân cò địa này, mà kể cả là thế lực lớn tổ chức đoàn đội đi mạo hiểm bước chân vào đó, thì chuyện rời khỏi Thế giới đóng băng cũng còn một khoảng cách rất xa. Lý Dật thật không hiểu Thế giới đóng băng có chỗ nào tốt.

"Nếu như người có thể đi đến Ma chi lĩnh vực ở Thế giới đóng băng, hơn nữa có thể sống mà quay trở về, vậy thì nếu như không thể đột phá, thì cũng là rút ngắn thời gian đột phá. Tiểu tử, có hứng thú muốn thử không?"

“Không có hứng thú gì cả? Vài người đã từng nói đến được đáy Hắc Thủy hồ ở Tạp Khắc Tư ma chi lĩnh vực sẽ có rất nhiều cái lợi, nhưng thực tế chứng minh, đến cọng lông cũng không mò được.” Lý Dật vẫn còn canh cánh trong lòng chuyện Xà Tôn giả lừa mình chuyện ở Hắc Thủy hồ.

“Chuyến đi đó nói thế nào cũng không phải là không thu được gì, sư huynh ta cũng hứa sẽ tặng quà cho người mà!”

“Hừ, lời nói gió bay, người cũng tin.”

"Ta cam đoan lần này để người đi Thế giới đóng băng tuyệt đối không có tư tâm, mà hoàn toàn là suy nghĩ vì chuyện tu luyện của người." Xà tôn giả dù sao có chút chột dạ, vội vàng nói sang chuyện khác.

“Vậy thì người nói một chút xem, Thế giới đóng băng tốt ở chỗ nào? Như thế nào mới có lợi cho việc tu luyện?”

“Thế giới đóng băng này, bản Tôn năm đó cũng từng đến một chuyến, nhưng không phải là bản thân muốn đi, mà là bị kẻ địch truy sát, bất đắc

đĩ phải trốn chạy vào để thoát chết. Thế giới đóng băng này, ta nói với người, kì thật không đơn giản là một Ma thú sâm lâm như chúng ta vẫn tưởng tượng đâu...”

Nghe xong lời tự thuật của Xà Tôn giả, Lý Dật thật sự động tâm. Dù sao còn hơn tám tháng nữa mới tới Đại hội khảo thí, ở lại Vô loạn chi vực, dường như cũng không có lợi lắm đối với việc tu luyện, chi bằng nghe lời Xà Tôn giả, đi một chuyến đến Thế giới đóng băng.

Chẳng qua là, đến một nơi như Thế giới đóng băng, một mình một người e rằng không được, cần tìm mấy người trợ giúp. Khảm Kì thì miễn đi, tên này thích hợp ở trong thành thị đi giao thiệp hơn, Lôi Bách thực lực hơi kém nhưng có thể hcịu khổ, đi học hỏi kinh nghiệm đối với hân cũng có nhiều cái lợi. Ngoài ra... ngoài ra bản thân nhất thời không nghĩ ra nên đưa người nào đáng tin tưởng đi.

Nếu đã quyết định muốn đi Thế giới đóng băng, Lý Dật liền đến một nơi chuyên để sách báo trong phòng tìm ít sách vở về Thế giới đóng băng ra. Thế giới đóng băng không phải là Ma thú sâm lâm bình thường, không chuẩn bị một chút thì Lý Dật sẽ mù mờ không biết gì. Nhưng sách vở nói về Thế giới đóng băng cũng không nhiều, nội dung bên trong nhắc đến Ma thú cũng ít đến đáng thương.

Đóng băng sâm lâm địa vực vô cùng rộng lớn, rốt cuộc rộng lớn bao nhiêu đến nay vẫn chưa rõ, vì văn bản chưa có ai chinh phục được nó. Theo như trong sách, những mạo hiểm gia tự thuật, Thế giới đóng băng là thiên đường của Ma thú, ở đây, người có thể tìm được bất kì loại Ma thú nào từ cấp một đến cấp chín. Mặc dù sự tồn tại của Ma thú cấp chín chỉ là suy đoán của con người, trên thực tế cũng không có ai tận mắt nhìn thấy —— người nhìn thấy có lẽ cũng không thể trở về.

Lý Dật tìm được không nhiều thông tin có ích, nhưng có một ít còn hơn không, chủ yếu vẫn là dựa vào Xà Tôn giả, một người từng trải qua thì vẫn tốt hơn nhiều so với sách vở chết.

Ám Toán

Q.6 - Chương 124: Ám Toán

Tiểu trấn Qua Nạp, khoảng một trăm dặm phía bắc Học viện La Lan, một tiểu trấn bên ngoài xấu xí, mấy trăm hộ gia đình, một con đường nối từ đông sang tây. Hai bên con đường mở ra một dãy nhà trọ, đều có liên quan đến chuyện ăn ở sinh hoạt hàng ngày.

Chạng vạng tối hôm nay, một cỗ xe hoa lệ âm âm kéo vào trấn, dừng lại trước một nhà trọ Qua Nạp lớn nhất thị trấn. Có ba nam giới hai nữ giới bước xuống từ xe ngựa, lập tức thu hút sự chú ý của tất cả mọi người trong nhà nghỉ. Năm vị thiếu niên cường giả, tướng mạo ai cũng không bình thường, quần áo hoa lệ, vừa nhìn là biết liền đều không phải những người thiếu kim tệ.

“Thiếu gia, tiểu thư, ở trọ sao?” tiểu nhị nhà trọ vội vàng ra nghênh đón, hận mình không thể là một con chó theo đuôi.

“Phí lời! Cho chúng ta ba gian phòng tốt nhất.” Khảm Kì cau mày nói, vệ sinh của nhà trọ này làm hắn không được hài lòng lắm.

"Mời, mời, lâu ba mời!"

Đám thanh niên này, đương nhiên là Lý Dật, Khảm Kì, Lôi Bách, Na Na và Tinh Linh thiếu nữ Khải Sắt Lâm đến từ Học viện La Lan. Học viện La Lan cách rừng sâu Tinh Linh khoảng bốn năm ngày đi đường, Lý Dật cũng không vội vàng đi, đi một ngày đã đi được hơn trăm dặm, vừa tới tiểu trấn Qua Nạp.

Trên đường đi thật rất vui vẻ, có hai mỹ nữ đồng hành, đến cả người có tính cách trầm mặc như Lôi Bách cũng nói rất nhiều lời —— biểu hiện trước mặt mỹ nữ, là bản năng của con trai, cho dù biết là cô gái đẹp này không thuộc về mình. So sánh một chút, Khảm Kì rất thức thời, luôn theo lời nói của Lý Dật, lời nào lời nấy đều rất vừa vặn.

Tính cách hai người hoàn toàn khác nhau, Lý Dật đều rất thích, đương nhiên thích hơn nữa, vẫn là ánh mắt Na Na thảnh thơi nhìn quanh. Còn về Tinh Linh thiếu nữ, Lý Dật bây giờ hoàn toàn không nghĩ gì tới. Chuyện xấu làm nhiều rồi, cũng cần làm chút chuyện tốt để điều tiết một chút, làm một người lương thiện, kì thực cảm giác rất tốt, đặc biệt mục tiêu của việc hành thiện là một Tinh Linh tiểu La Li.

Một đêm không có gì xảy ra, ngày tiếp theo sau khi tỉnh dậy rửa mặt, năm người kết nhóm đi xuống lầu, nhà trọ đã chuẩn bị bữa sáng rất ngon cho họ rồi.

“Khách sạn nhỏ mà nghĩ ra cũng thật chu đáo, đến bữa sáng cũng đã chuẩn bị xong rồi!” Lôi Bách không khỏi lên tiếng khen.

Lý Dật bỗng nhiên có một cảm giác mơ hồ, có cái gì đó không đúng, đây là loại cảm giác từ bản năng khiến Lý Dật không thoải mái, nhưng cụ thể không đúng ở chỗ nào, thì căn bản là không nhìn ra được.

Ăn bữa sáng xong họ tiếp tục lên đường, trên đường họ cười nói kể chuyện vui suốt làm Lý Dật quên mất cảm giác khó chịu khi ăn sáng lúc này.

“Sao ta thấy bụng không được thoải mái lắm!” Lôi Bách bỗng nhiên nhíu mày nói.

Khảm Kì cũng nói: “Ta cũng thế, có thể là do điều kiện vệ sinh của nhà trọ kia quá kém, thật muốn chết quá, chúng ta không nên ăn bữa sáng ở đó!”

“Thì ra các người cũng không thoải mái!” Tinh Linh thiếu nữ vẻ mặt thẹn thùng: “Có thể dừng xe lại một chút không, ta, ta muốn...”

Phanh ——

Xe ngựa bỗng nhiên chấn động mạnh, sau đó một tiếng rên từ cổ họng mã phu truyền tới, lập tức, mấy đạo Đấu khí quen thuộc từ chung quanh

xe ngựa đánh úp lại. Long mày Lý Dật tụ lại, Thánh hệ Đấu khí nhanh chóng tuôn ra, kết thành một vòng Đấu khí phòng ngự, che lấy cả năm người. Đấu khí phòng ngự vừa hình thành, Đấu khí tấn công đã nện tới.

Ầm ầm một trận nổ mạnh, toàn bộ xe ngựa bị vỡ thành nhiều mảnh nhỏ, văng tứ tung bay lả tả khắp phía. Vàng sáng Đấu khí tan hết, xung quanh con đường mất trật tự này, bảy bóng người hắc y bao vây lâu đám người Lý Dật. Bảy hắc y này đều che mặt, khí tức cường giả quen thuộc khiến Lý Dật lập tức đoán ra tình thế trước mắt.

Hai Đấu Hoàng, năm Đấu Vương!

Chút thực lực ấy mà cũng muốn đánh lén mình, đáng chết! Lý Dật đang muốn nói, thì một người trong đám hắc y giành quyền mở miệng trước: “Tính toán thời gian để độc tính phát tác rồi, sao ngươi vẫn có thể sử dụng Đấu khí?” đoán từ giọng nói, người hắc y này tuổi không lớn, khoảng chừng hơn hai mươi tuổi, trong giọng nói tràn đầy nghi hoặc.

Có Thiên Khôn Địa Càn Châu, chất độc đối với Lý Dật chỉ là mây bay mà thôi. Nhưng đám Khảm Kỳ, Lôi Bách thì hiển nhiên trúng chiêu, chuyện bụng khó chịu xem ra không phải do vấn đề vệ sinh của nhà nghỉ gây ra, mà là do bị bỏ độc. Sự việc nhà nghỉ tự chuẩn bị bữa sáng là một cái kế nhỏ dị thường, khiến Lý Dật luôn mơ hồ mà cảm thấy không đúng, nhưng bất luận thế nào, Lý Dật cũng sẽ không tin một sự sắp đặt của nhà nghỉ trong tiểu trấn sẽ không có gì quá nguy hiểm. Thì ra, đằng sau còn có người khác.

“Giao thuốc giải ra đây!” Lý Dật lạnh lùng nghiêm nghị nói, trên mặt như phủ một lớp băng sương dày.

“Nói đùa, giao thuốc giải ra ư? Vậy chúng ta bận rộn cả đêm không phải công toi rồi ư. Không trúng độc thì càng tốt, đúng lúc huynh đệ chúng ta muốn luyện tập một chút đây!” ngữ khí của thiếu niên hắc y kia tràn ngập sự cuồng ngạo.

“Lão đại, ta không có cách vận chuyển Đấu khí rồi!” Lôi Bách đứng bên cạnh khẽ nói với Lý Dật.

“Ta cũng vậy!” Khảm Kì cùng Lý Na dường như đồng thanh nói. Khảm Sát Lâm chưa từng tu luyện Đấu khí, thì sẽ không có tình trạng này, nhưng nhìn sắc mặt của nàng có thể đoán được, tình hình không được lạc quan lắm.

Bị người ám toán mà không hiểu vì sao, trong lòng Lý Dật cảm tức vô cùng, hắn phát ra sát ý không hề che dấu: “Cho ta một lý do!”

“Người sẽ biết thôi, nhưng không phải lúc này, đợi trước khi người chế, ta sẽ nói cho người biết vì sao! Động thủ!”

Hai chữ động chủ vừa dứt, bảy hắc y đã súc thể các hệ Đấu khí đến cực hạn hóa thành bảy tấm lụa, hướng về phía năm người Lý Dật đánh tới. Hai Đấu Hoàng năm Đấu Vương cùng ra tay, khí thể đó cũng đủ kinh hãi rồi. Thực lực của năm Đấu Vương Lý Dật không thềm để mắt đến, còn từ sự xuất thủ của hai Đấu Hoàng thì có thể phán đoán, một người là lục tinh, còn Đấu Hoàng khi này mở miệng nói chuyện thì cao hơn, đạt tới cảnh giới bát tinh.

Với thực lực Lý Dật bây giờ, bị tấn công kiểu này cũng không dám xem thường, nhưng kế tiếp nên là gì thì vẫn thành thạo. Phiền toái thì có phiền toái vì có bốn người cần chiếu cố.

Vẫn như cũ kết xuất một đạo Đấu khí hình cầu để che chắn, bao trùm lấy năm người, bảy luồng Đấu khí đồng thời đánh vào tấm phòng ngự này, lập tức trên tấm che chắn xuất hiện vết rạn.

“Quả nhiên có chút thực lực, ta muốn xem người có thể cầm cự được bao lâu!” vì đối phương có bốn người trùng độ, thiếu niên hắc y căn bản không cần cố kỵ, dưới sự ra lệnh của hắn, Đấu Hoàng kia và năm Đấu Vương cũng không cần biết gì liên tiếp oanh tạc Đấu khí tới.

Tình huống uất ức chỉ có thể bị đánh không thể đánh lại này là lần đầu Lý Dật gặp phải.

Đấu khí oanh tạc chừng mười phút rồi, tấm phòng ngự Lý Dật kết xuất lù lù bất động, những vết rạn ra đã nhanh chóng được hàn gắn lại trước khi có Đấu khí khác nện tới. Mặc dù không nhìn thấy rõ biểu hiện nét mặt, nhưng từ trong ánh mắt của hắc y nói chuyện khi nãy, có thể nhìn ra tay Đấu Hoàng đó cũng kinh ngạc vô cùng.

“Lão đại, người lao tới, tốc chiến tốc thắng, để ta bảo hộ bọn họ!” Lôi Bách kiến nghị.

Lý Dật lắc đầu, nếu như Lôi Bách có thể sử dụng Đấu khí, thì đây không còn là vấn đề, nhưng sức khỏe của Lôi Bách có hồi phục lại, cũng không thể chống chọi với sự tấn công Đấu Hoàng Đấu Vương cường giả trong tình trạng không có Đấu khí phòng ngự được.

“Lão quỷ, đừng làm như không thấy gì, giúp một tay, để ta giáo huấn mấy tên tiểu tử này!” bây giờ Lý Dật sợ bọn hắc y phá không được tấm phòng ngự, chờ bọn chúng hao hết Đấu khí chạy ra ngoài. Thuốc giải của Lý Na, vẫn còn nằm trong tay bọn hắc y.

“Tiểu tử thôi, đừng có gặp phiền phức một cái liền nghĩ tí bản Tôn, bản Tôn không thể ở bên người mãi được, đến khi không có bản Tôn, xem người làm thế nào!” Xà Tôn giả không tình nguyện, nhưng những lời hăn nói là nói thật.

“Có quân bài thì dùng cách đánh quân bài ấy, không có thì tự nhiên sẽ có cách không dùng đến quân bài, sự phụ yên tâm, mấy thứ không biết sống chết này, ta không hề để chúng trong mắt mình!”

Trong lúc hai thầy trò đang nói chuyện, đột nhiên nghe thấy Hắc y kia khẽ quát một tiếng: “Dùng Đấu kỹ!” Có lẽ là Đấu khí sắp hết, bọn này muốn dùng chiêu tấn công cuối cùng.

Đấu Hoàng kia và năm Đấu Vương ngẫm hiểu, Đấu khí nện ra, thủ quyết lần lượt biến đổi. Đấu kỹ của bảy người cũng không đồng nhất, từ Huyền Vũ cấp cao đến Chu Tước cấp cao nói chung đủ cả, trong đó hai tên áo đen sử dụng Đấu kỹ Chu Tước cấp cao thanh thế mãnh liệt nhất, khiến cho Thiên Địa linh khí đảo động kịch liệt, mờ mờ ảo ảo có khí thế của Đấu kỹ Bạch Hổ.

“Còn chưa chết sao!” thiếu niên hắc y hét lớn, giọng nói đặc ý vô cùng, dường như đã nhìn thấy Đấu khí phòng ngự của Lý Dật bị vỡ thành nhiều mảnh. Bảy loại Đấu kỹ cùng đánh vào, Đấu Hoàng đỉnh phong thì sao chứ?

Nhưng thiếu niên hắc y không cười được lâu, bảy Đấu kỹ vừa đánh ra trong nháy mắt, cái Đấu khí phòng ngự phá không vỡ kia bỗng nhiên biến mất, sau đó xung quanh Lý Dật tản ra bảy đạo Đấu khí tơ nhện, chia ra tấn công vào hai Đấu Hoàng và năm Đấu Vương kia, bảy đạo Đấu khí tơ nhện không nhanh không chậm, ẩn chứa một năng lượng không thể địch nổi, Đấu kỹ đã được súc thế đẩy ra, căn bản không kịp thu lại.

Bảy âm thanh khác nhau nhưng đều rất lớn cùng nổ vang, bảy tên hắc y đồng thời bị đánh bay ra ngoài, ngoại trừ hai Đấu Hoàng, năm Đấu Vương đều ngã xuống đất, không dậy nổi, không biết sống chết ra sao.

Dường như ngay lúc đó, cơ thể Lý Dật tiến nhanh lên phía trước, đứng ngay trước mặt thiếu niên hắc y kia, và đã lấy mất khăn che mặt của hắn.

Một khuôn mặt có thể coi là anh tuấn xuất hiện trước mặt Lý Dật, khuôn mặt này vì kinh hãi và không tin nổi mà vặn vẹo có chút dữ tợn. Nhưng nhìn thế nào Lý Dật cũng không nghĩ ra đã từng gặp thiếu niên này, chứ đừng nói đến là ân oán gì. Người này, vì sao muốn ám toán mình?

“Nam Cung Quyết Mân!” Lôi Bách phần nộ quát một tiếng, chạy tới chất vấn: "Người tại sao phải ám toán chúng ta?"

“Nam Cung Quyết Mân? Là người nào?” Lý Dật chau mày hỏi.

“Học viên của Học viện La Lan, trước đây cùng một đạo sư với ta, mẹ kiếp, Quyết Mân, chúng ta đã chọc giận gì người chứ?” Lôi Bách tức giận tới cực điểm, khổ nỗi không cách nào thi triển Đấu Khí, nếu không chỉ sợ hãn cũng nhào tới liều mạng.

Bị nhìn thấu thân phận, Nam Cung Quyết Mân xanh mặt, không nói một lời, thần thái vẫn kiêu căng như cũ. Mặc dù Lý Dật đủ cường hãn, có thể ngăn cản hãn tìm đến sự liên thủ tấn công, nhưng hãn cũng không phải không có quân bài trong tay.

"Ta nghĩ ta biết rõ vì sao?" thấy Nam Cung Quyết Mân không nói lời nào, Khảm Kì chậm rãi đi tới, lạnh lùng: “Nam Cung thiếu chủ, nếu như ta đoán không sai, người chính là thiếu tông chủ của Nam Thiên tông?”

Lý Dật nở nụ cười, cười đến độ khiến Nam Cung Quyết Mân toàn thân rét run một hồi: "Thì ra là thế, Nam Cung thiếu chủ, người thật không tồi, thông minh hơn nhiều so với Đại trưởng lão trong tông các người, ít nhất cũng biết dùng độc. Giờ cho người hai sự lựa chọn, thứ nhất giao thuốc giải, người sẽ chết không đau đớn; thứ hai, người có thể không nói không làm gì cả, đợi để thụ hưởng cái chết thảm thiết nhất trên đời này!"

“Có nghe hay không, lão đại cho người lựa chọn đó!” Lôi Bách xông lên, mau lẹ vô luận bắt lấy một tay của hãn.

Lau chút máu nơi khóe miệng, Nam Cung Quyết Mân không có lựa chọn gì cả, mà chậm rãi nói: “Có biết loại độc ta dùng với các người là độc gì không? Không ngại nói cho các người biết, đây là Thiên Hương tán độc do Nam Thiên tông bí mật chế tạo, loại độc này không có gì đặc biệt, khi độc tính vừa mới phát tác, sẽ phong cố đan điền khí hải. Nếu không uống thuốc giải cho Nam Thiên tông chúng ta mật chế, tiếp theo đan điền khí hải sẽ cứng lại, nói cách khác bụng của các người sẽ biến thành một khối đá lớn. Ha ha ha, Lý Dật, người đợi đến khi nhặt xác bọn chúng đi!”

“Nói vậy là người không có ý định giao thuốc giải ư?” Lý Dật sát ý sôi trào: “Nếu ta đoán không sai, thuốc giải nằm trong dung giới của người, giết người rồi, ta cũng có thể đạt được!”

“Không tệ, không tệ một chút nào, thuốc giải đúng là đang nằm trong dung giới của ta. Đương nhiên, bên trong đó ngoài thuốc giải, cũng còn mấy chục loại độc dược khác và thuốc giải tương ứng của chúng. Một phần mấy chục tỉ lệ, Lý Dật các hạ có gan đánh cược không?”

Nam Cung Quyết Mân này thật đúng là nhân vật khó giải quyết. Kì thật, Lý Dật đánh cược không nổi, bèn đổi giọng trì hoãn: “Nam Cung Quyết Mân, nói ra điều kiện của người đi!”

“Rất đơn giản, ta cho người thuốc giải, người thả bọn ta về Học viện! Đương nhiên, ân oán của chúng ta vẫn chưa xong, chỉ có điều lần sau người sẽ không may mắn như vậy đâu!”

“Đồng ý!” Lý Dật thanh sắc không đổi đưa tay ra.

“Xem ta là thằng ngu sao? Đưa thuốc giải cho người trước bọn ta sẽ chết nhanh hơn bất cứ ai!” Nam Cung Quyết Mân nói không sai, với tính cách của Lý Dật, lúc này giao thuốc giải ra, hẳn sẽ là kẻ đầu tiên chết!

“Vậy người nói xem phải làm sao?”

“Cho các người thời gian năm ngày để quay về Học viện, đến Học viện rồi tìm ta lấy thuốc giải, ta chỉ có thể bảo đảm thuốc giải có hiệu quả trong năm ngày, quá thời gian này, Đấu Thần cũng không cứu nổi người đâu.”

“Người muốn đi? Đùa chắc, nếu như còn năm ngày, vậy thì phiền Nam Cung thiếu gia đi cùng chúng ta một chuyến đến rừng sâu Tinh Linh!” ngữ khí tuyệt không thương lượng, nhưng dường như đây là giải pháp duy nhất. Chỉ có năm ngày để chạy về Học viện, dường như khoảng thời gian như vậy là quá bức bách.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tinh Linh Sâm Lâm

Q.6 - Chương 125: Tinh Linh Sâm Lâm

Đối với đề nghị của Lý Dật muốn hãn đồng hành, Nam Cung Quyết Mân không phản đối, để Đấu Hoàng kia ở lại lo hậu sự, sáu người tiếp tục lên đường tiến về rừng sâu Tinh Linh. Đến thị trấn nhỏ phía trước, Lý Dật bỏ ra giá tiền gấp mấy lần thuê một cỗ xe ngựa khác, được trọng thưởng, mã phu không quan tâm yêu thương ngựa gì nữa, trên đường phóng như điên. Rút, đi nhanh như chớp.

Dưới sự giám sát của Lý Dật, Nam Cung Quyết Mân thức thời không có giờ trò gì hết. Ban đầu khi nhận tin gia tộc mình bị muốn đổi phó với Lý Dật, Nam Cung Quyết Mân còn cho là không đúng, ở Học viện La Lan đến mấy năm, những trưởng lão trong gia tộc đã hoàn toàn không để mắt tới hãn nữa rồi. Vì thế Lý Dật đánh bại Đại trưởng lão, cũng không thu hút được sự chú ý đặc biệt nào của Nam Cung Quyết Mân, hạ độc chẳng qua là bản tính cẩn thận âm hiểm của vị Thiếu tông chủ này cho phép.

Nhưng tận mắt thấy dưới sự liên thủ tấn công của hai Đấu Hoàng năm Đấu Vương, Lý Dật này không những có thể bảo vệ bằng hữu không bị tổn thương chút nào, mà còn có thể phản kích, một lần hành động đánh tan sự liên thủ của bảy cường giả, lúc này Nam Cung Quyết Mân mới ý thức được rằng Lý Dật rất cường hãn, căn bản không phải người mình có thể địch nổi.

Không thể tấn công, thì chỉ có thể dùng kế, Nam Cung Quyết Mân nhìn như đang không màng chuyện gì, thực ra vẫn đang chờ cơ hội!

Đoạn đường tiếp theo tất nhiên không thể làm cho mọi người vui sướng được rồi, thời gian khẩn trương không nói, trong xe còn thêm một Nam Cung Quyết Mân bụng dạ khó ưa nữa, bất cứ ai cũng sẽ không có lòng dạ để đùa giỡn, vậy nên bầu không khí không tránh khỏi có chút nặng nề.

"Lý Dật, vì sao ngươi không có trúng độc?" Nam Cung Quyết Mân không biết nói gì bèn hỏi. Vốn là sự ám toán hoàn hảo không ngờ lại không thực hiện được, vị Thiếu tông chủ này có chút không cam lòng.

Lý Dật cười cười, hỏi lại: "Người cảm thấy thế nào?" nếu không có Ma khí Thiên Khôn Địa Càn Châu có thể giải độc này, Lý Dật lần này cũng sẽ là lật thuyền trong mương rồi, ngẫm lại thấy vẫn còn sợ.

“Thứ nhất, người không thể biết rõ trong bữa sáng ở quán trọ lại bị hạ độc, nếu không những người khác cũng sẽ không trúng độc. Thứ hai, Thiên Hương tán độc của ta ngoại trừ thuốc giải của bản tông, thì không thể giải được, vì thế người cũng không phải đã uống linh đan thần dược gì cả. Như vậy tính ra, trong cơ thể của người nhất định có cái gì đó cổ quái! Đúng hay không?”

"Nam Cung Thiếu chủ thật sự là thông minh hơn người, nếu Nam Thiên tông tông chủ cũng thông minh như vậy, hẳn sẽ không cho người đến đối phó với ta! Đồng thời ta cũng xin khuyên một câu, thừa dịp lúc này còn chưa đi đến nước không chết không thôi, mau đưa thuốc giải ra đây, ân oán trước kia, chúng ta xóa bỏ, thế nào?"

“Nói nghe thật nhẹ nhàng, Lý Dật các hạ đã giết đệ tử Nam Thiên tông của ta ở Đại Hạ đế đô, hủy đi bộ mặt của Nam Thiên tông, lúc này chuyện người đánh bại Nam Thiên tông Đại trưởng lão, e rằng đã truyền đi khắp Đấu Thần Đại lục rồi. Cái thể diện này không tìm lại được, Lý Dật các hạ, người nói Nam Thiên tông sau này làm sao có thể ngẩng đầu đi đường với người khác đây.”

“Nói như vậy, Nam Thiên tông và Lý Dật ta là không chết không thôi sao?”

“Thật ra cũng không nghiêm trọng đến vậy, chỉ cần Lý Dật các hạ đến Đại Hạ Đế quốc một chuyến, quỳ trước cửa lớn của Nam Thiên tông ba ngày ba đêm, như vậy hết thảy đều dễ nói rồi!”

"Cẩn thận gió lớn đau đầu lưỡi!" Lý Dật ôm lấy cánh tay, vẻ mặt khinh thường mà nhìn Nam Cung Quyết Mân, thản nhiên nói: “Kỳ thật ta cũng là không ngại nói cho người biết, nếu lão tử Nam Thiên tông tông chủ nhà người quỳ trước mặt ta ba ngày ba đêm, thì ân oán này, cũng coi như kết thúc.”

“Có thể cùng cường giả như Lý Dật các hạ đùa chơi, Nam Thiên tông rất vui!” Nam Cung Quyết Mân đáp lễ một câu, nhắm mắt dưỡng thần không nói gì nữa. Lời cũng đã nói hết, nên không nói gì với nhau nữa.

Đi hơn mười dặm thì đến một thành nhỏ, đám người Lý Dật đổi xe ngựa ở đây, chuẩn bị ít lương thực và nước, tiếp tục chạy đến rừng sâu Tinh Linh. Như vội như thế, vốn định là hành trình từ ba đến năm ngày, nhưng dưới áp lực như vậy, chỉ một ngày một đêm là đã đến biên giới phía bắc của Đại Thần Đế quốc và rừng sâu Tinh Linh.

Rừng sâu Tinh Linh mệnh mông rộng lớn, phía tây và phía bắc giáp với Thế giới đóng băng, phía nam cách Đại Thần Đế quốc một con sông nước chảy xiết. Với tư cách là Đấu Thần Đại lục đệ nhất cường quốc, con sông lớn hiển nhiên không thể ngăn cản được gót sắt của Đại Thần Đế quốc. Nhưng nghe nói là Đại Thần Đế quốc chủ từng để lại di mệnh, quân đội của Đại Thần Đế quốc trọn đời không được bay qua sông lớn, cho nên mấy ngàn năm qua, rừng sâu Tinh Linh với Tinh Linh tộc và Đại Thần Đế quốc bình an vô sự.

Ngoại trừ một chút cường giả vàng đỏ nhỏ lòng son, vì có mộng tưởng phát tài, mới lén qua sông lớn đi bắt Tinh Linh thiếu nữ.

Con sông lớn bắt ngang qua rừng sâu Tinh Linh và Đại Thần Đế quốc này, khởi nguồn từ Thế giới đóng băng, cũng không có cái tên gì cụ thể, theo thói quen thì gọi là sông lớn, hoặc là sông lớn phía ắc. Qua con sông này, chính là lãnh địa thuộc về Tinh Linh tộc.

Sắp về đến nhà, cảm giác hưng phấn của Khải Sắt Lâm không cần nói cũng biết. Nhưng Lý Dật lại có chút khó khăn.

Bởi vì Tinh linh tộc cao độ phong bế, không thương lượng với bất kì ai vắng lai tới, trái lại vì phòng ngừa cường giả tà ác tiến vào rừng sâu Tinh Linh, nên trên sông lớn không có cây cầu nào cả. Chuyện này vốn không có vấn đề gì cả, Đấu Hoàng cường giả dùng Đấu dực bay qua chỉ mất

mấy phút. Nhưng Lý Dật tuyệt sẽ không an tâm để một mình Nam Cung Quyết Mân ở lại bên bờ, cùng với bọn Na Na.

Nghĩ ngợi, Lý Dật nói: “Nam Cung Thiếu chủ, tiền Phật đưa đến gia, còn muốn phiên người một chuyện, Người đưa Khảm Kì cùng Lôi Bách bay qua sông, ta đưa hai vị tiểu thư theo sao.”

“Cùng lúc đem hai người, cái này tốn sức à, ai...vì sao không phải là ta đem hai vị tiểu thư, hai vị tiểu thư dù sao cũng nhẹ hơn không ít mà!” Nam Cung Quyết Mân cò kè mặc cả.

“Người cảm thấy hai vị tiểu thư xinh đẹp sẽ đồng ý để người đưa đi sao?” Lý Dật mỉa mai cười cười, người này mặc dù thông minh, sao lúc này lại không tự mình hiểu đi chứ. Na Na cùng Tinh Linh thiếu nữ cũng phối hợp tỏ ra vô cùng ghét bỏ Nam Cung Quyết Mân.

"Mẹ kiếp, lão tử cũng không muốn cho hắn đưa đi!" Lôi bách hừ một câu.

“Vậy càng tốt, dù sao phía trước cũng là lãnh địa của Tinh Linh tộc, Lôi Bách người cũng không cần đi.”

"Ta cũng không muốn cho hắn đưa đi!" vẻ mặt Khảm Kì cũng tối sầm lại.

“Khảm Kì, người nhẫn nại một chút đi, để Nam Cung Thiếu chủ phụ trách phi hành, ta cũng không an tâm lắm! Na Na, nàng cũng không cần đi, ở lại đây với Lôi Bách nhé.”

Khảm Kì cũng là người rất thông minh, lập tức hiểu ý.

“Lý Dật các hạ sợ ta ra tay hả, hừ, cũng quá xem thường Nam Cung Quyết Mân ta rồi. Đợi trở lại Học viện, chúng ta có cơ hội cùng chơi, ta sẽ không cần phải giở mấy cái trò hề ra rồi.” Nói rồi Đấu dực mở, nắm lấy eo của Khảm Kì, bay trước qua bên kia sông.

Lý Dật cũng không do dự nữa, triển khai Đấu dực ôm lấy Tinh Linh thiếu nữ bay qua bên sông.

Không quá lâu sau, bốn người đã đáp xuống vùng đất của Tinh Linh tộc bên kia sông. Có chút không nữ buông Tinh Linh thiếu nữ như ngọc mềm ra, mùi thơm của cơ thể vẫn tràn ngập trong hơi thở.

“Khải Sắt Lâm, chúng ta tiến nàg một đoạn đường nữa!” Lý Dật chỉ vào ngọn núi phía trước, dù sao nơi này còn cách nơi Tinh Linh tộc cư ngụ một khoảng cách không nhỏ, Lý Dật vội về Học viện cũng không vội rời khỏi đây ngay lập tức. Chỗ này mặc dù đã thuộc về lãnh địa của Tinh Linh tộc, nhưng nó là khu vực nguy hiểm nhất trong lãnh địa của Tinh Linh tộc. Cường giả con người có dã tâm, không dám xâm nhập sâu vào trong lãnh địa Tinh Linh, thường rình mò ở khu vực này để bắt các Tinh Linh thiếu nữ.

Khải Sắt Lâm gật đầu, không cự tuyệt, một thiếu nữ mảnh mai như nàng, phải đi một mình đến ngọn núi phía trước thật sự không phải chuyện an toàn.

“Vậy thì làm phiền Nam Cung Thiếu chủ một chút nữa rồi!” Lý Dật cười nói, đồng thời cũng không quên an ủi Khảm Kỳ một chút: “Người cũng nhẫn nại đi thêm một chút nữa đi!”

“Khà, tên này bị hôi nách!” Khảm Kỳ phiền muộn kêu lên, thanh âm rất lớn, tựa hồ sợ mọi người nghe không giống nhau.

Bị Khảm Kỳ nói toạc khuyết điểm của mình, sắc mặt Nam Cung Quyết Mân lạnh đanh, hừ lạnh nói: “Tốt nhất đừng có vui, cho rằng ta tự nguyện đưa người cùng bay!”

Mặc dù không vui, nhưng vì phòng ngừa Nam Cung Quyết Mân giở trò bịp nọ, Khảm Kỳ vẫn tỏ vẻ bi tráng: “Lão đại, ta sắp chết thối rồi đây, người xin đừng nói ra, mất mặt quá!”

Một lần nữa bay lên, vẫn là Nam Cung Quyết Mân mang theo Khảm Kì bay phía trước, Lý Dật mang theo Tinh Linh thiếu nữ bay phía sau.

“Cám ơn người, Lý Dật, người là bằng hữu của Tinh Linh tộc chúng ta, đáng tiếc các người không có thời gian, sau này có cơ hội, nhất định phải đến Tinh Linh tộc làm khách, cha mẹ đã sẽ vô cùng vui vẻ tiếp đón người!” lúc này Khải Sắt Lâm mới thực sự tin Lý Dật không có ác ý, thật lòng giúp mình.

Tinh Linh thiếu nữ nhẹ lời mềm giọng khiến khí tức của Lý Dật lan đi một hồi như một bàn tay mèo, trêu chọc hân khiến hân dường như phải hối hận với quyết định của mình.

Ngay lúc này, không một chút dấu hiệu, giữa không trung đột nhiên xuất hiện một vòng khí xoáy rất lớn, bao vây lấy Nam Cung Quyết Mân và Lý Dật vào bên trong. Vòng khí xoáy này không giống với Đấu khí, không có lực tấn công điên cuồng, năng lượng ẩn chứa trong đó lại như một biển lớn, mênh mang mà ôm lấy người, khiến người không có đường nào đánh trả.

"Đại Ma Pháp Sư!" Khải Sắt Lâm ý thức được điều gì đó, có thể không chết vòng khí xoáy lớn như vậy, Ma pháp lực ít nhất cũng là một Đại Ma Pháp sư mới có thể làm được.

Đấu lực bay lượn được là dựa vào khí đánh ra rồi có được lực nâng, nhưng hiện tại, trong vòng khí xoáy khổng lồ này, bất luận là Nam Cung Quyết Mân hay Lý Dật, đều không giữ được cân bằng, chỉ có thể xoay theo vòng xoáy như những chiếc lá.

“Ta không trụ nổi nữa rồi!” Nam Cung Quyết Mân hô to, thả tay, ném Khảm Kì ra ngoài, tình hình đó nhìn là thấy có chút làm bộ.

Khảm Kì không còn chỗ bám vào lập tức rơi thẳng xuống dưới, độ cao mà Nam Cung Quyết Mân và Lý Dật đạt tới cũng không phải là cao lắm, nhưng té từ đó xuống, cũng là nhào lộn rồi, Khảm Kì không thể dùng Đấu khí phòng hộ, bị ngã không chết nhưng cũng muốn bị thương nặng.

Không thể hoàn toàn khống chế cơ thể, Lý Dật vội càng thôi phát Đấu khí, một đạo Đấu khí tư nhện bắn vào Khảm Kì, giúp lực rút của Khảm Kì giảm xuống còn một nửa.

Không còn gánh nặng Khảm Kì, Nam Cung Quyết Mân vỗ hai chưởng, hai đạo Đấu khí từ trong gió lốc nện ra một vết nứt ra ngoài.

“Đừng để ý đến ta, Lý Dật!” Khảm Sắt Lâm khẩn cầu. nàng cũng biết vạn nhất để cho Nam Cung Quyết Mân chạy trốn, thuốc giải cũng sẽ không thể có được.

"Yên tâm, hẩn chạy không nổi đâu!" Lý Dật ra sức kháng cự luồng khí xoáy Ma pháp, nỗ lực một chút giảm độ cao. Bất Nam Cung Quyết Mân trước khi hẩn trở về Học viện La Lan, về chuyện này thì Lý Dật có đầy tự tin.

Đột nhiên, bên ngoài vòng xoáy truyền đến tiếng Đấu khí nện tới, nghe âm thanh này, dường như Nam Cung Quyết Mân đang giao thủ với người nào đó.

Cùng với tiếng Đấu khí oanh kích truyền đến, vòng khí xoáy lớn kia cũng yếu đi nhiều, nhân cơ hội này, Lý Dật ra sức vỗ Đấu đực, cuối cùng cũng lao ra được khỏi vòng khí xoáy Ma pháp.

Cách đó không xa, trong rừng cây, Nam Cung Quyết Mân đang lơ lửng giữa không trung, Đấu khí không ngừng nện tới hai Tinh Linh tộc nhân dưới tán cây. Hai Tinh Linh tộc nam nhân này, một người đã già nhìn không biết bao nhiêu tuổi, người còn lại chắc tuổi bọn Lý Dật, bộ dạng không đến hai mươi tuổi. Trên tay lão Tinh Linh là một Ma pháp trượng màu đỏ như máu, miệng niệm chú rất nhanh, vòng xoáy lớn vừa rồi hiển nhiên chính là hẩn thao túng. Còn Tinh Linh trẻ tuổi đang không ngừng bố kết Ma pháp che chắn, để chống đỡ sự tấn công của Nam Cung Quyết Mân. Nhưng Ma pháp che chắn của một Ma pháp sư trẻ tuổi chống lại sự oanh kích của một Đấu Hoàng cường giả đương nhiên có chút tâm bất tòng tâm, nếu không phải lão Ma pháp sư ra tay tương trợ, thì Ma pháp che chắn này e rằng sớm đã bị đánh vỡ nát rồi.

"Buông Tinh Linh tộc nhân xuống!" lão Ma pháp sư thấy Lý Dật đã ra khỏi vòng khí xoáy, sắc mặt hơi biến đổi. Trước đây hắn cũng đã từng gặp nhiều cường giả con người đến cướp Tinh Linh thiếu nữ, nhưng hôm nay đụng phải hai kẻ có thực lực mạnh này, dĩ nhiên đã vượt xa ra khỏi tưởng tượng của hắn.

Lý Dật còn chưa kịp trả lời, Nam Cung Quyết Mân cướp lời mắng: "Mãi không chết, thật khó để nắm được một tên, nói thả là thả? Lý Dật, mau giết hắn đi!" nói xong, một luồng Đấu khí như tấm lụa, âm âm thanh thể kinh người bay ra.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Một Chút Máu Tanh

Q.6 - Chương 126: Một Chút Máu Tanh

Nam Cung Quyết Mân nện ra một đạo Đấu khí, nhanh chóng tới gần Lý Dật, gần như đồng thời, lão Ma pháp sư liền phản kích.

Lão Ma pháp rất rõ, hai cường giả Đấu Hoàng, có thực lực như thế nào, thế nên sự phản kích của lão Ma pháp cũng không để lại chút dư thừa nào. Vầng sáng huyết hồng ở Ma pháp trượng nổ lên, hai Ma pháp tinh tạp màu xanh đậm treo lơ lửng trước mặt, một ánh sáng xanh quý dị bao trùm.

"Đừng!" Khải Sắt Lâm hét lớn, nhưng tiếng hét của nàng chìm ngấm dưới tiếng nổ Đấu khí của Nam Cung Quyết Mân, cũng không thu hút được sự chú ý của hai Ma pháp sư.

Hai Ma pháp tinh tạp xanh đậm mạnh mẽ nổ tung, vô số dây leo rắn độc vây tới, phía trên dây leo, có gai nhọn rậm rạp giống như râu động vật vậy, khe khẽ rung lên. Một hệ Ma pháp? Đối phó với loại Ma pháp của Đại Ma pháp sư này, Lý Dật hoàn toàn không có kinh nghiệm, nhưng có một điều hiển nhiên là, bị những dây leo này quấn lên tuyệt đối không phải là chuyện đùa!

Không kịp giữa thích gì, song chưởng đẩy ra, một đạo Nam Minh lưu hỏa cháy tới. bên cạnh hẳn, Nam Cung Quyết Mân cũng đồng thời đánh ra một đạo Đấu khí, nhưng Đấu khí của Nam Cung Quyết Mân không phải đánh vào những dây leo thuộc Mộc hệ Ma pháp đang nhanh chóng lan tràn tới, mà mục đích của nó lại là Lý Dật.

Âm hiểm tới cực điểm, điên cuồng tới cực điểm, thời cơ dẫn đo cũng tinh chuẩn tới cực điểm!

Lý Dật có mệnh, muốn thôi phát Đấu khí cũng cần có thời gian, Nam Cung Quyết Mân chính là lợi dụng chính khe hở lúc chuyển đổi Đấu khí này, không chú ý gì tới dây leo Ma pháp đang nhanh chóng lan tràn tới mình, mà ra tay với Lý Dật.

“Lý Dật cẩn thận!” Tinh Linh thiếu nữ hoảng sợ, không màng đến việc mình là một người bình thường hoàn toàn không có đấu khí, mạnh mẽ đẩy Lý Dật, muốn dùng thân mình che chắn sự đánh lén của Nam Cung Quyết Mân.

Toàn lực của một Đấu Hoàng cường giả, một thiếu nữ yếu ớt như Tinh Linh thiếu nữ làm sao có thể ngăn cản nổi, cơ thể Lý Dật ngừng lại, không những không bị Tinh Linh thiếu nữ đẩy ra mà ngược lại đẩy Tinh Linh thiếu nữ bắn ra xa mấy mét như một viên đạn.

Oanh, phanh ——

Cùng lúc Đấu khí của Lý Dật nện lên đám dây leo, Đấu khí của Nam Cung Quyết Mân cũng nện lên người Lý Dật. Đấu khí thuần túy trong cơ thể phát ra, tiêu hao một bộ phận năng lượng, nhưng một đòn toàn lực của Đấu Hoàng cường giả, vẫn khiến mặt Lý Dật tối sầm lại, dường như lực phủ ngũ tạng đều bị chấn nát rồi, liền phun ra mấy ngụm máu.

Cùng lúc đó dây leo bị đánh nát cũng nhanh chóng tụ lại, một lần nữa lờn tới, quần Lý Dật và Nam Cung Quyết Mân thành hai cái bánh chưng.

"Đại Ma Pháp sư dừng tay, là bằng hữu!" Tinh linh thiếu nữ từ trên mặt đất đứng lên, nghiêm nghị hô to.

Lão Ma Pháp sư khẽ giật mình, nhưng nếu là Tinh Linh thiếu nữ mở miệng, chắc chắn là không có giả, Ma pháp trượng điểm nhẹ, những dây leo như những vật sống nhanh chóng lui tán, trong nháy mắt đã biến mất không còn thấy tăm hơi.

Thoát khỏi trời buộc, Nam Cung Quyết Mân nhanh chóng triển khai Đấu dực, bay lên không trung, đặc ý nói: "Lý Dật, đấu với ta, người còn non lắm. Gặp lại ở Học viện, nếu người còn mạng để quay về!"

Lúc này Lý Dật ngồi xếp bằng, Thánh hệ Đấu khí bên trong cơ thể nhanh chóng vận chuyển, hồi phục kinh mạch và lực phủ ngũ tạng bị thương.

"Đại Ma Pháp sư, hãn là bằng hữu, hãn là địch nhân!" Tinh linh thiếu nữ hỗn hển, chỉ chỉ Lý Dật, sau đó chỉ vào Nam Cung Quyết Mân.

Lão Ma Pháp sư có thông minh, cũng không ngờ tới quan hệ phức tạp của ba người, vốn tưởng rằng đây là hai tên cường đạo định xâm nhập lãnh địa Tinh Linh với ý định cướp bóc Tinh Linh tộc mà thôi.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì?" Tinh Linh trẻ tuổi cũng không hiểu ra sao.

Nhất thời Tinh Linh thiếu nữ nào có thể giải thích cho rõ ràng được, lại sợ Nam Cung Quyết Mân chạy mất, vội vàng nói: "Hãn là người xấu, các người mau bắt lấy hãn, nếu không thì sẽ không lấy được thuốc giải!"

Hai Tinh Linh Ma pháp sư mặc dù không rõ thuốc giải gì, nhưng thấy tình hình cấp bách, lão Ma pháp sư cũng không hỏi nhiều, miệng niệm chú ngữ, khổng chế đẩy nguyên tố gió lên, truy đuổi Nam Cung Quyết Mân.

Ở đây, Tinh Linh thiếu nữ chạy tới bên Lý Dật, ân cần hỏi thăm: "Lý Dật, người không sao chứ!"

Lý Dật làm sao có thể không sao, chẳng những có chuyện mà còn rất nghiêm trọng. Thấy Lý Dật nhắm mắt không nói, Tinh Linh Ma pháp sư trẻ tuổi nói với Khải Sắt Lâm: “Đừng quấy rầy hân, hân đang tại trị thương.”

Tinh linh thiếu nữ gấp gáp lo lắng đến độ nước mắt cũng nhanh chóng chảy xuống, lại không thể làm gì, chỉ có thể lo lắng suông. Tinh Linh thiếu niên đưa Khải Sắt Lâm sang một bên, lúc này mới hỏi cận kề đầu đuôi câu chuyện.

Đợi Khải Sắt Lâm kể rõ chân tướng sự việc, Lý Dật cũng hồi phục được bảy tám phần, sợ Nam Cung Quyết Mân chạy xa mất, cũng không kịp hồi phục hoàn toàn, liền thu công đứng dậy.

“Lý Dật các hạ, ta là Cát Bạc Lạp, cảm ơn người đã cứu Khải Sắt Lâm!” thấy Lý Dật đứng lên, Tinh Linh thiếu niên vội vàng chào đón.

Lý Dật cười khố: “Cứu hay không cứu giờ vẫn rất khó nói, Khải Sắt Lâm và bằng hữu Khảm Kỳ của ta giao cho người, ta muốn đi truy bắt tên hỗn đản kia. Các người đừng đi đâu, đợi ta lấu được thuốc giải, ta còn muốn tiền Khải Sắt Lâm một đoạn đường nữa.”

Không có thời gian nói nhiều, Lý Dật triển khai Đấu dực, mau chóng đuổi theo hướng bay của Nam Cung Quyết Mân và lão Ma pháp sư. Cấp bậc của Tinh Linh Ma pháp sư kia không thấp, có thể đạt tới cảnh giới cười gió để đi, cho dù không thể hàng phục một Đấu Hoàng, thì cũng có thể dây dưa được. Huống hồ đối với Ma pháp sư, Nam Cung Quyết Mân chắc chắn không có kinh nghiệm đối phó rồi.

Nháy mắt đã bay tới bên kia bờ sông, xa xa có thể nhìn thấy chỗ của Lôi Bách cùng Lý Na, có vàng sáng sáng lạn và những tiếng Đấu khí nổ thình thoảng lại vang lên.

Đến gần mới phát hiện ra là Ma pháp sư đang giao thủ cùng Nam Cung Quyết Mân, xem ra thời gian hai người giao thủ cũng không ngắn, hai

bên bờ sông cây cỏ vốn um tùm, giờ này khắp nơi là một màu đen cháy xém.

“Lão quỷ đáng chết, không dây dưa không được sao?” Nam Cung Quyết Mân vẻ mặt tái nhợt, có thể thấy là đang nỗ lực chèo chống.

Lão Ma pháp sư không nói một lời, tình hình cũng không mấy lạc quan, tốc độ niệm chú trong miệng rõ ràng chậm đi vài nhịp, sắc mặt vàng như nến, dường như toàn bộ tâm huyết khí thần vì sử dụng Ma pháp mà bị tháo nước rồi.

Nam Cung Quyết Mân, tận thế của người đã đến!” Lý Dật tức giận cực kì, , sát ý sôi trào mà hét to một câu, đáp xuống bờ bên kia. Từ khi xuất đạo đến nay không phải không bị thua thiệt, nhưng đó là vì đối phương quá mạnh mẽ, còn bị thua thiệt lớn trong tay một đối thủ thực lực không mình, thì đây là lần đầu tiên.

Thấy Lý Dật đến, sắc mặt Nam Cung Quyết Mân lập tức như một mảnh tro tàn, lẩm bẩm nói: “Làm sao có thể, làm sao có thể khôi phục nhanh vậy được?”

“Rất kinh ngạc đúng không? Rất tiếc là đã quá muộn rồi, kể từ giờ khắc này, người chính là một người chết!”

“Người rất cường đại, nhưng hiển nhiên không đủ thông minh, đừng quên, thời gian không còn nhiều nữa. Thành thật nói lão già này dừng tay lại, sau đó đưa ta về Học viện, nếu không ta ít nhất cũng được chôn cùng bốn người nữa!”

“Người cho rằng chiêu này giờ vẫn có thể dùng sao?” Lý Dật cười lạnh lùng khiến Nam Cung Quyết Mân thấy lạnh buốt tim: “Lôi Bách, đưa Na Na rời khỏi đây, bởi vì kể đây sẽ có cảnh máu tanh, không thích hợp cho nữ nhi chứng kiến!”

"Người, người muốn làm gì?"

"Người không phải rất thông minh sao? Nên biết ta muốn làm gì!"

Nam Cung Quyết Mân không phải không biết Lý Dật muốn làm gì, bởi vì đến cả Lôi Bách cũng nhìn ra, một bên đưa Na Na tránh đi, một bên hung tợn nói: "Lão đại, thay ta chém hai đao, người nên sớm làm như vậy!"

Lúc trước, Lý Dật còn có ảo tưởng với Nam Cung Quyết Mân, hi vọng hẳn biết khó mà lui, dù sao Lý Dật cũng không muốn đi đến bước đại náo Nam Thiên tông đến chết mới thôi, nhưng bây giờ, Lý Dật không còn ảo tưởng nữa, cứ cho là giờ Nam Thiên tông có ý định thỏa hiệp thì Lý Dật cũng sẽ không muốn như vậy.

"Lý Dật, làm việc đừng quá tuyệt."

Trả lời Nam Cung Quyết Mân là một đạo Âm Dương Thần lôi Hắc bạch đan, mặc dù Lý Dật chỉ hồi phục được bảy tám phần Đấu khí, nhưng Nam Cung Quyết Mân cũng quần nhau với lão Ma pháp sư Tinh Linh cả buổi trời, Đấu khí cũng đã suy kiệt, trong nháy mắt Thần lôi bị vỡ nát dường như lập thành một Đấu khí phòng ngự, đánh lên Nam Cung Quyết Mân, khiến Nam Cung Quyết Mân toàn thân tê liệt.

Một đòn khiến Nam Cung Quyết Mân mất đi khả năng đánh trả, Lý Dật xông tới, một cước đá hấn ngã lăn, ủng da dẫm nát gương mặt hắn.

"Người có ba lượt cơ hội! Bây giờ là lần thứ nhất, ta hỏi người, người muốn chết không đau đớn, hay chuẩn bị hưởng thụ kiểu chết đau đớn nhất thế giới?"

Nam Cung quyết mân hừ lạnh một tiếng: "Ta sẽ cho bằng hữu của người được chôn cùng!"

"Được!" Lý Dật xách Nam Cung Quyết Mân, đi về phía một cây đại thụ, Đấu khí cuốn quanh một nhánh cây, không do dự đóng đinh tay trái của Nam Cung Quyết Mân lên thân cây.

"A ——" Nam Cung Quyết Mân kêu thảm lên một tiếng, toàn bộ khuôn mặt đau đớn vặn vẹo. Nhưng ngay sau đó, sự đau nhức kịch liệt truyền đến từ lòng bàn tay kia!

“Khốn kiếp, đồ ma quỷ nhà người!” giọng Nam Cung Quyết Mân the thé mắng chửi, dường như muốn làm giảm bớt nỗi đau của mình.

Lý Dật căn bản không để ý tới sự chửi bới của Nam Cung Quyết Mân, mà tiếp tục quán quanh một nhánh cây, nhưng không lập tức đóng đinh lên cơ thể Nam Cung Quyết Mân, mà là lấy một con dao găm, cẩn thận gọt, bình tĩnh nói: “Đã từng có người, chết như vậy, giống như người vậy, hai tay và hai chân bị đóng trên một cây thập giá. Người muốn biết phải qua bao lâu rồi mới chết không? Ta nói cho người biết, bảy ngày, tính mạng của người trong bảy ngày sẽ từ từ héo rũ. Nhưng ta không có nhẫn nại chờ người trong bảy ngày đâu, ta sẽ tặng cho người một chút kinh ngạc vui sướng nhé!”

“Hừ, muốn uy hiếp ta, ta không đời nào mắc mưu, nếu ta giao thuốc giải ra, thì ta chết chắc rồi!”

“Bây giờ, đến lượt hai chân của người đó!” Lý Dật đã vót nhọn cây gỗ, lạnh lùng đánh giá hai chân của Nam Cung Quyết Mân, thấy Nam Cung Quyết Mân đã quên sự đau đớn trên hai bàn tay, vô ý thức súc lên hai chân hần.

Nhưng cái này thì có ích gì, Lý Dật tiện tay đẩy một đạo Đấu khí quán quanh mắt cá chân Nam Cung Quyết Mân, cây gỗ không chút khách khí ghim xuống đó.

Nam Cung Quyết Mân toàn thân chấn động, rõ ràng căn răng không có hét to lên, chẳng qua là hần đã cắn nát chính bờ môi của mình. Thân cốt cứng ngạnh, đến cả Lý Dật cũng thầm bội phục trong lòng.

Đóng đinh tứ chi Nam Cung Quyết Mân trên thân cây, Lý Dật hăng hái gỡ dung giới của hần xuống, lấy những món đồ giống nhau bên trong ra. Máy bộ công pháp Đấu kĩ đều là Chu Tước cấp bậc, Lý Dật cũng không

có hứng thú gì, không thèm nhìn tiện tay nhét vào dung giới của mình. Một thành Tử sắc trường kiếm thất bát phẩm, cũng nhét vào! Quả nhiên có hơn hai mươi cái lọ, trong đó tất nhiên có một lọ là thuốc giải Thiên Hương tán độc.

Lý Dật đem những cái lọ thuốc độc thuốc giải này xếp trước mặt, sau đó lấy một vật khác từ trong dung giới ra.

Thấy vật này, sắc mặt Nam Cung Quyết Mân liền thay đổi. Khóe mắt liếc qua chú ý tới sự thay đổi sắc mặt của Nam Cung Quyết Mân, Lý Dật giơ lên cái ngọc bài mà thoát nhìn thì không có chút thu hút nào cả: “Đem vật này đi bán đấu giá, cũng được không ít tiền đâu!” Âm thầm dùng Đấu Khí dò xét một phen, không ngờ ngọc bài này dường như có Đấu khí phong ấn gì đó, khí tức căn bản là không tiến vào được.

Càng như vậy, càng khẳng định tầm quan trọng của khối ngọc bài này.

Đều là người thông minh, Nam Cung Quyết Mân cũng biết Lý Dật đã dự liệu được tầm quan trọng của ngọc bài này, thở dài, hắn nói: ‘Hủy nó đi, ta sẽ nói cho người bình nào chứa thuốc giải!’

Nếu Nam Cung Quyết Mân đã thỏa hiệp, thì Lý Dật lại không vội vã, đầy hứng thú hỏi thăm: “Đồ tốt như vậy, tại sao phải hủy đi? Trừ phi người nói cho ta biết, nó là cái gì.”

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thật Là Tức Chết

Q.6 - Chương 127: Thật Là Tức Chết

Sắc mặt Nam Cung Quyết Mân lại thay đổi, cộng với sự đau đớn trên mặt, giờ là nét bi tráng: “Nói cho người biết cũng không sao, đây là trận đồ của Nam Thiên tông Truyền tống trận, đã dùng Đấu khí phong ấn, người biết rõ cũng không có cách nào xem được, trừ phi người có thực lực của một Đấu Thánh.”

Quả nhiên là món đồ tốt, là căn bản để Nam Thiên tông lập tông, Truyền tông trận trận đồ, nếu ai đó có được vật này, thì phải bảy hần có thể nắm rõ kết cấu của Truyền tông trận lớn một lần có thể truyền tông hơn trăm người! Điều này có nghĩa là sẽ có rất nhiều kim tệ, có thể trở thành một thế lực mà không ai dám coi thường. Hơn nữa, có trận đồ này rồi, muốn phá hủy Truyền tông trận của Nam Thiên tông, cũng dễ như trở bàn tay.

Xương cốt Nam Cung Quyết Mân đủ cứng để chống chọi với cực hình của Lý Dật, nhưng đứng trước sự hưng suy tồn vong của toàn bộ Nam Thiên tông, dường như hẳn không có cách nào tốt hơn là thỏa hiệp.

Lý Dật mặc dù không phá được Đấu khí phong ấn trong đó, nhưng số lượng Đấu Thánh cường giả trong Đấu Thần Đại lục không ít, xa thì không nói, lão sắc quỷ Phì Phì là có thể làm được rồi.

Chỉ có điều, thứ này tuy tốt, tuy rất có giá, nhưng so với tính mạng của bọn Na Na, thì không đáng một hào.

“Được thôi, thấy người cam tâm tình nguyện hiến thân cho Nam Thiên tông như vậy, ta hứa với người, chỉ cần người cho ta biết bình nào chứa thuốc giải, ta không những lập tức hủy Truyền tông trận đồ trận, hơn nữa còn cho người chết một cách sung sướng!”

“Hủy đồ trận trước!” Nam Cung Quyết Mân nói yếu ớt, bởi vì điểm yếu bị Lý Dật nắm được, Nam Cung Quyết Mân không còn vẻ kiên cường nữa, toàn bộ thần sắc đều rất uể oải.

"Người có tư cách đàm phán điều kiện sao?" Lý Dật liếc mắt lạnh lùng nói.

Thật sự không có tư cách đàm phán điều kiện, Nam Cung Quyết Mân là người thông minh như vậy, hiển nhiên là người thức thời: “Bình ngọc hình cá màu tím!”

Lý Dật cầm lấy bình ngọc hình cá màu tím trước mặt: “Là cái này sao?”

Thấy Nam Cung Quyết Mân gật đầu, Lý Dật cao giọng nói: “Lôi Bách, ra đây thử thuốc!” nghe thấy tiếng gọi của Lý Dật, Lôi Bách từ xa chạy tới, căn bản là không hỏi nguyên nhân gì, nhận viên thuốc giải màu lam nhạt trong tay Lý Dật, bèn nuốt vào. Lần này, Nam Cung Quyết Mân không có đùa giỡn gì nữa, hơn nữa hiệu quả của thuốc phát huy cực nhanh, chỉ trong vài phút một cổ Đấu khí như ẩn như hiện ngay bàn tay Lôi Bách.

"Không có vấn đề gì, lão đại, là thuốc giải thật!"

“Đương nhiên là thuốc giải thật rồi. Bây giờ có thể hủy ngọc bài rồi đó!” Nam Cung Quyết Mân không thể chờ đợi được nói.

“Ngọc bài nào?” Lý Dật tiện tay nhét ngọc bài vào dung giới của mình, quay sang nhìn Nam Cung Quyết Mân, nhìn hẩn như một tên ngốc đang tan vỡ: “Là người nói Truyền tống trận đồ trận này sao? Đồ vật tốt như vậy, hủy đi thì thật đáng tiếc, bản thiếu gia trước hết giữ lại giùm người!”

"Người, người, người lừa ta?" Nam Cung Quyết Mân hai mắt bạo khởi, mặc kệ tứ chi bị đóng trên thân cây, ra sức giằng co, máu chỗ miệng vết thương vốn đã đông lại giờ lại bùng lên.

“Lừa em người ấy! Để xem người có tự xưng là thông minh nữa không, cũng không thử ngẫm nghĩ, ta giết người, tức là đi đến cục diện không chết không thôi với Nam Thiên tông rồi. Thứ bảo bối này có thể làm cho Nam Thiên tông xong đời, làm sao có thể hủy đi. Gặp qua kẻ ngốc, cũng chưa gặp qua kẻ nào ngốc như người!

Bị Lý Dật chửi mắng một trận lia lịa, Nam Cung Quyết Mân cứ ‘Người, người, người’ cả buổi, sững sờ không nói ra được một câu trọn vẹn, sau đó, cơ thể giãy mạnh, giãy rơi ra khỏi cành cây, trên bốn cành cây, vẫn còn máu thịt vương lại.

“Không tốt, tên tiểu tử này muốn liều mạng!” Lôi Bách xông lên phía trước, trong tay vận hành Đấu khí, định oanh nện hẩn. Nhưng thấy Nam

Cung Quyết Mân giãy giụa trối buộc, tiến lên hai bước, rồi ngã xuống mặt đất, không nhúc nhích nữa.

“Còn muốn giỡn gì nữa đây?” Lôi Bách cẩn thận từng chút đi tới, dùng chân đá đá, không một chút phản ứng, một đạo Đấu khí lật hăn qua, mới phát hiện Nam Cung Quyết Mân đã trợn mắt tròn xoe, không một chút tức giận, là chết mà không thể chết lại được nữa.

Đáng tiếc là, đã chết như vậy, Lý Dật vốn định biến hăn thành Mị ảnh khô hôi, mặc dù không bằng Thôn Thiên thú, nhưng ít nhất cũng là Đấu Hoàng cường giả rồi!

“Lão đại, hăn bị người chọc đến tức chết đó!” Lôi Bách kiểm tra một phen, trên người không có vết thương trí mạng, vết thương bị thùng ở tứ chi tuy là nghiêm trọng, nhưng đối với một Đấu Hoàng cường giả mà nói, vốn không là gì hết.

“Tổ chất tâm lí kém như vậy mà cũng ra ngoài lăn lộn, Lôi Bách, ném xuống sông đi!” Lý Dật cũng không muốn nhìn Nam Cung Quyết Mân một thân máu đen, quay người đi về phía Tinh Linh Lão Ma pháp sư: “Ma pháp sư tiên sinh, giờ chúng ta đến rừng sâu Tinh Linh thôi, Tinh Linh tộc Tinh Linh thiếu nữ Khải Sắt Lâm của các ngài cũng cần thuốc giải này, ta cũng cần đưa bằng hữu của mình về!”

Lão Ma pháp sư nhìn ánh mắt phức tạp của Lý Dật, rất phức tạp. Tinh Linh tộc bản tính nhân hậu, thị phi phân minh. Nhưng thiếu niên trước mặt này, đã hoàn toàn phá vỡ khái niệm phân biệt tà thiện của lão Ma pháp sư, muốn Lý Dật là người xấu, hăn rõ ràng là bằng hữu của tộc nhân mình; nếu nói hăn là người tốt, hành vi vừa rồi, thật sự không phải của một người tốt vẫn làm.

Ngấn người một chút, rồi lão Ma pháp sư mới trả lời: “Ách, được, được!”

Bờ bên kia, Khảm Kì, Khải Sắt Lâm và Bạc Cát Lạp đang vô cùng mong Lý Dật trở về, thấy Lý Dật và lão Ma pháp sư cùng trở về, Khảm Kì

hưng phấn không ai bằng: “Ta nói lão đại nhất định trở về an toàn mà, thế nào, Bạc Cát Lạp, may mà người không đánh cuộc cùng ta nhé! Lão đại, Nam Cung Quyết Mân kia thế nào rồi? Lấy được thuốc giải sao?”

“Người nói thử xem!” Lý Dật đưa bình ngọc hình cá ra, đổ vài viên thuốc đưa cho Tinh Linh thiếu nữ và Khảm Kì.

“Tiểu tử kia rốt cuộc thế nào rồi?”

“Chết rồi!”

"Chết như thế nào?"

"Tức chết!"

“Tức chết ư? Lão đại thật khô hài.” trí tưởng tượng của Khảm Kì có phong phú, cũng không thể tưởng tượng được cảnh một Đấu Hoàng cường giả chết vì tức giận.

“Tên Đấu Hoàng tà ác đó, đúng là tức chết!” Lão Ma pháp sư làm chứng.

“Được rồi, đừng nói chuyện này nữa. Khải Sắt Lâm, bây giờ nàng đã trở về trong tay tộc nhân của nàng rồi, nhiệm vụ của chúng ta xem như đã hoàn thành rồi, nếu không còn chuyện gì, thì chúng ta trở về Học viện La Lan đây!” Lý Dật bình thản nói, cố gắng che dấu nỗi lưu luyến trong lòng.

“Lý Dật, cảm ơn người!” Khải Sắt Lâm cũng không phải người giỏi ăn nói, bao nhiêu lời cảm kích cuối cùng chỉ gói gọn trong hai chữ “cảm ơn” bình thường. Từ khi ở phòng bán đấu giá, vì đưa mình về rừng sâu Tinh Linh, Lý Dật đã tốn không biết bao nhiêu kim tệ và tâm huyết, Khải Sắt Lâm tự nhủ cả đời này mình cũng không có cách nào báo đáp công ơn này cả.

Chỉ có điều bất luận là Lý Dật hay Khải Sắt Lâm lúc này đều không ngờ, sự giúp đỡ của Tinh Linh tộc cho Lý Dật trong tương lai, cái giá Lý Dật trả bây giờ là không đủ.

“Lý Dật các hạ, Bắc Cát Lạp thành tâm mời ngày đến thế giới Tinh Linh làm khách, sự giúp đỡ của ngài đối với Khải Sắt Lâm Tinh Linh tộc chúng tôi vĩnh viễn không bao giờ quên.”

Lão Ma pháp sư ngược lại không nói một câu, về Lý Dật, giờ hẳn không hoàn toàn hiểu được, nên không tùy tiện mời.

“Thôi bỏ đi, nếu có cơ hội ta sẽ quay lại rừng Tinh Linh thăm Khải Sắt Lâm. Còn bây giờ, chúng ta cần về rồi. Khảm Kì, chúng ta đi thôi!” triển khai Đấu đực, Lý Dật đem theo Khảm Kì bay lên không đi mất.

Trở lại bên kia bờ sông, tụ hợp cùng Na Na và Lôi Bách, bốn người cùng bước trở về Học viện La Lan.

Đường về hết thảy thuận lợi, không gặp sự cố nào ngoài ý muốn, bốn người trẻ tuổi rất nhanh quên đi chuyện không hay về Nam Cung Quyết Mân. Đặc biệt là kết cục cuối cùng của Nam Cung Quyết Mân, luôn bị Lôi Bách đem ra kể say sưa ngày mấy lần. Trong miệng của Lôi Bách, Nam Cung Quyết Mân là Đấu Hoàng đầu tiên của Đấu Thần Đại lục —— Đấu Hoàng đầu tiên bị tức chết.

Ngay thời điểm bước vào Học viện La Lan, đám người Lý Dật phát hiện, trong mấy ngày rời khỏi Học viện, trong Học viện dường như xảy ra chuyện lớn, không những lực lượng thủ vệ trong thành tăng lên gấp đôi, mà số lượng học viên đi lại trong thành rõ ràng cũng tăng lên. Những học viên vốn luôn ở chỗ đạo sư chuyên tâm tu luyện, giờ giống như ai cũng bị đánh vào máu gà, mặt ai tràn đầy sự hưng phấn.

Sự thay đổi này khiến bốn người không hiểu ra chuyện gì, Lôi Bách nghi ngờ nói: “Lẽ nào Học viện lại tổ chức ra hoạt động lớn nào đó sao?”

Lý Dật hỏi: “Học viện bình thường tổ chức hoạt động gì?”

“Cái này thì nhiều lắm, có khi là thi đối kháng giữa các cường giả ở các phân viện các hệ, có khi ban bố một vài nhiệm vụ, ví như săn giết một

vài nhóm đạo phi, có khi tổ chức đến Thế giới đóng băng rèn luyện, hoặc có thể là mời một vài cường giả đến Học viện dạy học. Nói chung những lão quỷ trong Học viện có rất nhiều phương pháp kích thích sự hào hứng tu luyện Đấu khí của mọi người.”

“Vây tham gia những hoạt động này, thì có lợi gì?” Lý Dật hỏi tiếp.

Lôi Bách liếm miệng, một thần sắc tham lam: “Lợi ích thì càng nhiều hơn, học viên nào trong hoạt động có biểu hiện đột phá, hoặc là hoàn thành nhiệm được ban bố, không những sẽ giành được điểm tương ứng, mà còn có được rất nhiều kim tệ, công pháp Đấu kĩ hoặc ban thưởng vũ khí. Đáng tiếc, những hoạt động đó đều là trò chơi của cường giả, ta mặc dù tham gia mấy lần, nhưng đều không giành được giải thưởng nào.”

“Ta chưa từng tham gia một lần nào!” Khảm Kì cười nói có chút hả hê.

Lúc đi ngang qua quảng trường lớn của Học viện, sự dị thường ở Học viện La Lan rất cuộc đã có đáp án. Trên cột công cáo ở giữa quảng trường có dán một tờ thông cáo, nội dung chủ quan là đệ tử La Tuyết Phong của Học viện La Lan đã đánh cắp Thánh khí của Học viện, hiện đã tra ra là bỏ trốn tới Thế giới đóng băng, cho nên Học viện tuyên bố nhiệm vụ, ai có thể đi vào Thế giới đóng băng đưa về hoặc là giết được La Tuyết Phong, đoạt lại được Thánh khí, thì sẽ trực tiếp đạt được tư cách đạo sư ở Học viện La Lan, hoặc cũng có thể lựa chọn một bộ công pháp Bạch Hổ cấp và thêm Đấu kĩ tương ứng.

Khó trách không khí Học viện La Lan sôi lên như vậy, bất luận là đảm nhận chức vụ đạo sư của Học viện hay là công pháp Bạch Hổ thêm Đấu kĩ, đều là điều cả đời mơ không thấy của rất nhiều người. Nhưng, tên La Tuyết Phong này, rốt cuộc là nhân vật như thế nào?

Mà ngay thời khắc nhìn thấy thông cáo này, bất luận là Khảm Kì, Lôi Bách hay Na Na, đều không khỏi kinh ngạc hô ra một cái tên: “La Tuyết Phong?”

“Tên La Tuyết Phong này, rất nổi tiếng sao?”

Khảm Kì thở dốc vì kinh ngạc: “La Tuyết Phong này, không phải là rất nổi tiếng, mà ai ai ở Vô loạn chi vực cũng biết. So sánh với La Tuyết Phong, Tam Đại Bá Vương của Học viện La Lan, cũng chẳng qua mà tôm tép nhãi nhép mà thôi.”

“Lợi hại vậy, sao trước đây không nghe người kể qua?” Lý Dật lập tức có hứng thú.

Lôi Bách cũng phụ họa nói thêm: “Không sai, La Lan Tam phách, chẳng qua mọi người sợ bọn chúng là vì sợ các thế lực ấy tụ tập lại. Nhưng La Tuyết Phong thì không giống, hẳn là thiên tài ưu tú nhất ngàn năm qua của Học viện La Lan, thiên tài của thiên tài, có thể nói, La Tuyết Phong là thần tượng của thế hệ trẻ ở Học viện La Lan. Bao gồm cả ta!”

Thiên tài của thiên tài, nhân tài như thế nào mới được tính là thiên tài của thiên tài? Bản thân mình mới chỉ mười bảy tuổi đã được tấn cấp lên Đấu Hoàng đỉnh phong, lẽ nào vẫn không được coi là thiên tài của thiên tài sao? Lý Dật có chút không tâm phục.

Thấy Lý Dật có biểu hiện cho là không đúng, Khảm Kì nói tiếp: “Lôi Bách nói không sai, La Tuyết Phong hai tuổi đã bắt đầu tu luyện Đấu khí, nhưng lúc mới bắt đầu thì không hề được chú ý đến, kể từ khi viện trưởng An Đức Lược nhận ra, đưa La Tuyết Phong về Học viện, vị thiên tài này mới nhanh chóng lóng lánh lên. Năm tuổi trở thành Đấu Giả, bảy tuổi tấn cấp Đấu Sư, chính tuổi tấn cấp Đấu Vương, mười hai tuổi đến được cảnh giới Đấu Hoàng. Từ lúc đó về sau, thực lực của hắn vẫn là bí mật lớn nhất của Học viện, không ai biết rõ thực lực của hắn hiện nay là gì. Nhưng có một chút khẳng định là, thực lực của La Tuyết Phong đã đạt tới cảnh giới không thể tưởng tượng được. Mới năm trước, hắn đã một mình tiêu diệt tập đoàn hải tặc Hải Lang làm loạn nhiều năm ở Đông bộ hải vực!”

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tổ Đoàn

Q.6 - Chương 128: Tổ Đoàn

Năm tuổi trở thành Đấu Giả, bảy tuổi tấn chức Đấu Sư, chín tuổi tấn chức Đấu Vương, mười hai tuổi đạt tới cảnh giới Đấu Hoàng, những điều này, Lý Dật không quan tâm, một người có mạnh hơn nữa thì cũng không thể hiện được điều gì, nếu không có kinh nghiệm thực chiến tương ứng và gan dạ sáng suốt, thì cũng không có lực sát thương thật sự. Nhưng tiêu diệt một tập đoàn hải tặc, thì không giống vậy, chỉ dựa vào điểm này, thì đã đủ để chứng minh La Tuyết Phong là một cường giả chân chính.

"Hắn bao nhiêu tuổi?" sắc mặt Lý Dật ngưng trọng lại.

"Năm nay có lẽ 23 tuổi!" nhắc tới thần tượng của mình Lôi Bách không khỏi bóp cổ tay thở dài: "La Tuyết Phong hắn làm sao lại đánh cắp Thánh khí của Học viện chứ, đó là tội phản bội Học viện rồi. Với thành tựu của hắn, tương lai kế thừa chức vị viện trưởng Học viện, cũng không phải là chuyện không có khả năng, sao lại làm một chuyện ngu xuẩn đến vậy chứ? Đúng là gặp phải quỷ rồi."

"Học viện Thánh khí, là vật gì?"

"Cái này ta cũng không biết, hắn là một đồ vật rất quan trọng với Học viện rồi. Có trời mới biết!"

Lúc này xung quanh quảng trường, không ít đệ tử đang tụ tập, đều đang nghị luận chuyện bên trên thông cáo, nội dung nghị luận cơ bản cũng giống như chuyện mà ba người Lý Dật, Khảm Kì, Lôi Bách đang nói đến.

"Có chút thú vị đó. Lôi Bách, có hứng đi Thế giới đóng băng một chuyến không?"

"Lão đại, người điên rồi sao!" Lôi Bách không dám tin mà nhìn Lý Dật, mặc dù trong suy nghĩ của hắn lão đại rất là mạnh, nhưng: "Đừng nói thần tượng của ta là La Tuyết Phong, chỉ là Thế giới đóng băng thôi, với

thực lực bây giờ của chúng ta, cứ cho là đi, e rằng sẽ là điểm tâm cho đám Ma thú trong đó đó!”

“Lôi Bách, biểu lộ như vậy là sao chứ, cứ như ta để người đi vào chỗ chết không bằng.” Lý Dật nói tiếp: “Cầu phú quý trong nguy hiểm, người muốn tu luyện Đấu khí, lại khôn gmuốn mạo hiểm, tu luyện chiến đấu trong đấu trường bốn về yên tĩnh, có thể làm cho người trở thành một cường giả chân chính sao?”

Nói một trận khiến Lôi Bách xấu hổ đỏ mặt, trả lời bằng cách im lặng.

“Nói hay lắm!” bỗng nhiên một người lóe xuất hiện trong đám đông, đi tới nhẹ nhẹ vỗ tay nói: “Lý Dật các hạ, xem ra người rất hứng thú với Thế giới đóng băng, chi bằng, hãy gia nhập đoàn của ta.”

"Thất Hoàng tử điện hạ, xem ra người cũng có ý định đi thử vận may? Nhưng, với thân phận của người, có lẽ không có hứng thú gì với chức đạo sư của Học viện La Lan hay là công pháp Đấu kỹ Bạch Hổ gì đâu nhỉ?"

Mời Lý Dật, chính là Thất Hoàng tử của Đại Thần Vương quốc.

"Lý Dật các hạ nói không sai, chức vị đạo sư cùng công pháp Đấu kỹ với ta mà nói, đều không có gì sức hấp dẫn gì cả, nhưng có thể có được cơ hội tiến vào Thế giới đóng băng, điều này, không phải lúc nào cũng có. Nếu không phải vì tên La Tuyết Phong khiến Học viện có sự ban thưởng hậu hĩnh, ta sao có thể triệu tập gần trăm vị Đấu Hoàng Đấu Vương cường giả được chứ."

“Nếu Thất Hoàng tử điện hạ đã có nhiều Đấu Hoàng Đấu Vương như vậy, thêm Lý Dật ta cũng không nhiều, bớt ta cũng không ít. Ý tốt của điện hạ Lý Dật xin ghi nhận!” vị Thất Hoàng tử của Đại Thần Vương triều này không phải là nhân vật mà Lý Dật muốn tiếp cận, hơn nữa nếu gia nhập đoàn này, bản thân sẽ không có quyền lên tiếng, không được làm việc mình muốn làm.

“Như vậy Lý Dật các hạ định gia nhập đoàn của Khải Phong hay là đoàn Vạn nhân mê kia?” Thất Hoàng tử vẫn nở một nụ cười chân thành hỏi thăm, nhưng Lý Dật trong mắt hẩn, chợt có một ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị lóe lên.

Xem ra Học viện Tam Đại Bá Vương đều tổ chức đoàn riêng của mình, hơn nữa nếu không có gì bất ngờ xảy ra, thì sẽ là ba đoàn có thực lực mạnh nhất. Thừa hành với nguyên tắc mình có thể làm chủ, Lý Dật cũng ôm lấy một nụ cười: “Ta tự tại tự do quen rồi, đoàn nào cũng không muốn gia nhập. Hơn nữa cứ cho là ta gia nhập, Khải Phong các hạ và Ánh Vũ Tình tiểu thư, cũng chưa chắc đã coi trọng tại hạ.”

Thất Hoàng tử cười khoan dung, nói như không sao cả: “Nếu Lý Dật các hạ đã không muốn gia nhập bất cứ đoàn nào, lẽ nào là muốn tổ chức đoàn cho riêng mình sao?”

“Đó là một cách nghĩ hay đó!” Lý Dật họa theo lời nói bên trên: “Khảm Kỳ, Lôi Bách, chúng ta đi xem thử, xem có ai muốn gia nhập với chúng ta không. Nếu ai muốn tham gia thì các người cần nói với họ, chúng ta đi cho náo nhiệt, thuận tiện tu luyện, đừng ôm lấy quá nhiều mộng tưởng.”

"Đã như vậy, sẽ không quấy rầy Lý Dật các hạ chiêu mộ đội viên nữa." Thất Hoàng tử rõ ràng có chút không vui, với thân phận của hẩn, chủ động mời một học viên, ai lại có thể không nể mặt hẩn vài phần chứ, có cự tuyệt cũng cần có lí do cứng rắn. Đã quen tự do tự tại, đây là lí do sao?

Bất luận là Lôi Bách hay Khảm Kỳ, đều không có tin tưởng gì về chuyện tổ chức nhóm đi vào Thế giới đóng băng, hai người này cũng không tuân theo. Vì vậy chia nhau hành động, kêu gọi người tham gia khắp quảng trường. Lý Dật và Na Na tìm một chỗ để ngồi, vừa nói ít chuyện phiếm về Học viện, vừa chờ kết quả chiêu mộ của Khảm Kỳ và Lôi Bách.

Kết quả chiêu mộ khiến Lý Dật phải ủ rũ, muốn gia nhập đoàn của Lý thị, ngoại trừ Đấu Vương ra thì là Đấu sư, hơn nữa nhìn vào là thấy

không tự nguyện tham gia. Những người này, chính là những đệ tử bình thường có chút giao tình với Khảm Kỳ và Lôi Bách.

Náo loạn đến hai ba giờ, bên cạnh đã có hơn mười Đấu Vương Đấu Sư.

“Lão đại, hết cách, trừ những người này, thật sự không tìm được người tốt hơn.” Lôi Bách cũng có chút ủ rũ.

Khảm Kỳ tức thì nói thẳng thắn: “Nhân vật lợi hại, đều bị Tam Đại Bá Vương chiêu mộ rồi. chúng ta có thể tìm được những người này đã là tốt lắm rồi, nếu không thì chúng ta đem đám Đồ Lạp theo!”

Cái này, thì miễn đi, mặc dù chục Đấu Vương Đấu sư này thực lực không đủ, nhưng vừa nhìn cũng biết là xuất thân nghèo khổ, sống cuộc sống khổ cực. Đem đám lựa là kia theo, thôi đi, chắc phải thuê một dong binh đoàn cho bọn hăn chở đồ dùng sinh hoạt theo.

“Lý Dật ca ca, hay là, ta đi tìm mấy tỷ muội để cùng đi với các người nhé.” Na Na thật lòng đề nghị.

Lý Dật không trả lời, mà hỏi ngược lại: “Na Na, thực lực của nàng bây giờ là gì?”

"Vừa mới tấn chức Đấu Sư!" Na Na mặt đỏ lên, cấp bậc này, ở bên ngoài coi như là rất tốt rồi, nhưng ở Học viện La Lan, nói thật là không có để khí chút nào.

“Các tỷ muội của nàng là cấp bậc gì?”

“Bỏ đi, bỏ đi, coi như ta chưa nói gì!” Na Na đứng lên có chút tức giận, cứ thế bỏ đi. Một tấm lòng tốt như vậy, bị hai vấn đề của Lý Dật làm cho nàng không còn chút thể diện nào cả.

Lý Dật cũng không đuổi theo, như vậy không còn gì tốt hơn, so với chuyện bản thân mình cự tuyệt trực tiếp thì tốt hơn rồi. Thấy Na Na đi xa rồi, Lý Dật mới nhìn quanh các thành viên xung quanh mình, nói rất chân thành với các thành viên: “Đoàn của chúng ta, ách, mặc dù số

người không nhiều, nhưng chỉ cần mọi người đoàn kết nhất trí, thì sẽ mạnh mẽ hơn so với đám ô hợp kia. Mọi người về chuẩn bị tốt một chút, nếu như có thể hãy tìm thêm vài bạn gia nhập, vậy thì càng tốt hơn. Cho dù cuối cùng chúng ta không lấy được phần thưởng của học viện, đến Thế giới đóng băng để rèn luyện một phen, dù sao cũng có lợi cho mọi người. Mọi người nói có đúng hay không?”

“Lão đại nói đúng, chúng ta rèn luyện là chính, lấy phần thưởng là phụ!”
Khảm Kì quả nhiên phụ họa theo.

“Thời gian thì, quyết định là hai ngày sau nhé, sẽ là ở đây, nếu việc chuẩn bị của mọi người có cần cái gì, thì hãy đề xuất với Khảm Kì, chỉ cần là yêu cầu không quá đáng, thì hẳn sẽ cung cấp đủ cho các người!”

“Lão đại nói đúng...ách, lão đại, cái không phải là yêu cầu quá đáng này, có thể nói rõ một chút không.” Dù sao cũng dính dáng đến tinh tạp của mình, Khảm Kì khó xử nhìn Lý Dật.

“Mỗi người một vạn kim tệ để chuẩn bị!”

Nhân mã chưa đi, lương thảo đi đâu, dù sao cũng không tốn tiền của mình, hơn chục Đấu Vương Đấu Sư này, tổng cộng cũng hơn mười vạn kim tệ rồi, đối với Khảm Kì đây không phải là cái gì to tát. Quả nhiên, tiêu chuẩn này xem ra vẫn trong phạm vi tiếp nhận được của Khảm Kì, sáng khoái lấy tinh tạp của mình ra: “Có tinh tạp thì đến thanh toán, không có tinh tạp thì đợi chút nữa cùng ta đi lấy hiện kim!”

Chuyện trên quảng trường giao cho Khảm Kì và Lôi Bách, Lý Dật phải mông đứng dậy, đi về phía Na Na đã đi.

Bên trong cửa hàng của Lý Nhất Dương, phụ thân của Lý Na, Lý Dật đã tìm được Lý Na. Cửa hàng với không gian bình thường mà Lý Nhất Dương mở, chủ yếu là bán đồ dùng sinh hoạt, vì có vị trí địa lý tốt, việc làm ăn cũng không tệ, trong cửa hàng có mấy nhân viên đang rất bận rộn. Lý Nhất Dương thì đang ở hậu viện, đang nửa nằm nửa ngồi nhàn

nhã uống trà, Na Na thì đang ngồi trên một cái ghế bên cạnh thân phụ đắm lưng săn sóc ông.

Thấy Lý Dật tiến đến, Lý Nhất Dương đứng dậy chào đón: “Lý Dật hiền chất, không ngờ người lại đến nhanh như vậy!”

“Nhất Dương thúc thúc, ngài luôn có cuộc sống thật là dễ chịu quá!” nghĩ đến việc Lý gia ở Thiên Phong đế đô bị diệt, là một trưởng lão như Lý Nhất Dương, có được kết cục như vậy đã vô cùng tốt rồi.

“Dưỡng lão mà thôi! Chuyện ở Thiên Phong Đế quốc, ta và Na Na đã biết rồi, ác giả ác báo, tứ đại gia tộc Bắc Đẩu cũng nên đến lúc tận số...”

Nhất Dương thúc thúc, những chuyện đó đã qua rồi, đừng nói nữa. Trận pháp bí tịch của ngài, đã giúp chất nhi không ít đó, Lý Dật nơi đây xin tạ ơn chút. Chỉ có điều quyển sách bên trong bí tịch đó thật sự vô cùng huyền ảo sâu sắc, nếu có thời gian kính xin Nhất Dương thúc thúc vui lòng chỉ giáo.”

“Hiền chất khiêm tốn, đừng nói quyển sách cao cấp bên trong, ngay quyển cấp thấp, đến nay ta cũng không hoàn toàn hiểu thấu, làm sao đến chỉ giáo được.” bỗng nhiên cảm nhận được điều gì đó, Lý Nhất Dương cười cười, vừa đi ra ngoài cửa hàng, vừa nói: “Na Na con ở lại với Lý Dật hiền chất một chút, ngoài cửa hàng còn một số việc cần phải xử lý. Lý Dật hiền chất, ở lại cùng nhau ăn cơm nhé!”

Con gái tức giận là muốn được dỗ dành, mục đích Lý Dật đến đến cũng là muốn dỗ dành Na Na, vì thế khi này mặc dù là nói chuyện cùng Lý Nhất Dương, nhưng ánh mắt thì luôn ở chỗ Na Na. Lý Nhất Dương là người từng trải, lại không phải người ngốc, sao lại có thể không nhìn ra. Hơn nữa con gái có một thanh niên tuấn kiệt như vậy, đúng là gái đúng chỗ ngựa, há lại nghiêm mặt đứng đó làm vướng tay vướng chân, khiến cho hai đứa trẻ thêm xấu hổ ngại ngùng.

“Na Na, còn tức giận sao?”

"Ai tức giận?"

“Không tức giận? Không tức thì hôn một cái đi, chỗ này nè!” Lý Dật nghiêng mặt đi, chỉ vào gương mặt của mình.

Na Na đỏ mặt, mắng: “Đồ háo sắc không biết xấu hổ, dựa vào cái gì mà không tức thì phải hôn người chứ!”

Lý Dật bắt đầu phân tích có bài bản: “Điều này nghĩ mà không rõ sao? Nàng nghĩ đi, tức giận có nghĩa là đang chán ghét một người đúng không? Không tức giận chính là không ghét, không ghét thì là cái gì, chính là yêu thích, nàng đã yêu thích người ta, hôn một cái là nên đúng không?”

Một phen càn quấy khiến Na Na không hỏi “phốc” lên một tiếng bật cười, như đốt cái trán Lý Dật: “Miệng lưỡi trơn tru! Tật xấu này lúc nào có thể sửa đây. Nghiêm chỉnh mà nói, Lý Dật ca ca, người thật sự muốn dẫn đám Đấu Vương Đấu Sư kia đến Thế giới đóng băng sao?”

“Đương nhiên, nếu không có bọn hăn, một mình ta cũng sẽ xông vào. Thế giới đóng băng này là Ma thú sâm lâm đệ nhất của Đấu Thần Đại lục, hôm nay đã đến Học viện La Lan rồi, không đi thì ta không cam tâm!

“Nhưng, chỗ đó thật sự rất nguy hiểm, ta, ta rất lo lắng!”

“Lo lắng cái gì? Sợ ta chết trong đó ư? Điều này rất khó nói đó, nếu vạn nhất gặp phải Ma thú cấp chín, vậy thì Lý Dật ca ca của nàng thật có điều muốn căn dặn đây. Vì thế, Na Na, tối nay có thể đến phòng của nàng không?”

“Đến phòng của ta làm gì?...đáng ghét, ta cảnh cáo người, bất luận gặp phải chuyện gì, đều phải sống sót trở về, không nên sính anh hùng, không nên không biết tự lượng sức mình...ta, ta sẽ luôn đợi người đó...”

Thế Giới Đóng Băng

Q.6 - Chương 129: Thế Giới Đóng Băng

Từ cửa hàng tạp hóa của Lý Nhất Dương trở về “Vô loạn hoa quật”, trời đã tối được một lúc rồi. Mặc dù không có được sự cho phép của Na Na để hẳn ở lại phòng nàng đêm nay, tâm tình Lý Dật cũng vẫn không tệ, chỉ cần đừng chết ở trong Thế giới đóng băng, thì cô nàng này sớm muộn gì cũng là người con gái của mình.

Đến ngoài cửa lớn của “Vô loạn hoa quật”, Lý Dật không khỏi lắp bắp kinh hãi, “Vô loạn hoa quật” vốn người qua lại thưa thớt, trời lạnh như vậy, trong lúc này lại như đang họp chợ, bên trong bên ngoài ba lớp người đứng kín hết chỗ.

“Vô loạn hoa quật”, từ lúc nào đã trở thành nơi công cộng vậy?

Lý Dật cố sức chen lấn đi vào, chỉ thấy trong nội viện, Khảm Kì cùng Lôi Bách đặt cái bàn lớn, đang khổ sở vùi đầu vào đăng kí. Những đệ tử chen chúc xung quanh cái bàn giống như đang điên cuồng lách vào, tình cảnh này không khác gì mấy với việc tranh đoạt tiền.

“Khảm Kì, Lôi Bách, các người ai có thể nói cho ta biết đây rốt cuộc là chuyện gì không?”

“Lão đại, người rốt cuộc đã trở về!” Khảm Kì cứ như nhìn thấy cứu tinh, vội vàng đứng lên, nhưng khổ nỗi người chen chúc quá nhiều, đi không ra nổi, chỉ còn cách cao giọng nói: “Lão đại, làm sao bây giờ, nhiều người muốn nhập đoàn như vậy, có thu nhận hay không?”

“Thu, đương nhiên thu nhận!” Lý Dật nói như đạo lý hiển nhiên vậy.

“Nhưng, ta sẽ phá sản đó!”

Ài, tiểu tử này cũng hẹp hòi quá, chỗ này mới chỉ có mấy trăm người, một người một vạn kim tệ thì tính ra là vài trăm vạn, nhiều đó đã khiến

cho ngân hàng lưu động phá sản sao?

“Trăm người đến thu trăm người, ngàn người đến thu ngàn người, tiền không đủ thì đến chỗ lão đại lấy!” Lý Dật hào sảng vỗ ngực. Có tiền có thể sai khiến ma quỷ, có vẻ đây cũng là chân lý trong Học viện La Lan. Đến một nơi như Thế giới đóng băng, thêm một người chính là thêm một phần sức mạnh, chất lượng không tốt thì dựa vào số lượng để chiến thắng, cũng không hẳn là một lựa chọn tồi.

Hạ lệnh thu nạp hết mọi người, Lý Dật lách mình vào nội viện, không còn màng đến sự âm ỉ bên ngoài nữa. Bên trong nội viện, đám người Đỗ Lạp với vẻ mặt tối sầm đang chờ Lý Dật về.

"Lão đại, người đã trở về?" thấy Lý Dật, Đỗ Lạp liền có thái độ nịnh nọt.

“Đỗ Lạp, có chuyện gì thì nói, đừng nhìn ta bằng ánh mắt ấy.”

"Là như vậy lão đại, chúng ta muốn gia nhập đoàn của người, nhưng tiêu tử thúì Khảm Kì kia nói phải có sự đồng ý của người. Tên này rõ ràng là hiệp tư trả thù, nhiều người như vậy hẳn đều thu nạp, dựa vào cái gì mà chúng ta thì lại phải thông qua sự đồng ý của người.”

Ồ, chuyện này trở nên mới lạ đây, với tính nết của đám công tử này, mà lại chủ động đến một nơi khủng khiếp như Thế giới đóng băng ư? Lý Dật nói thanh sắc không đổi: “Khảm Kì làm không sai, hẳn giờ là huynh đệ của ta, người không nên nói xấu hẳn sau lưng. Đỗ Lạp, Thế giới đóng băng là nơi như thế nào người có biết không, nhập đội thì có thể, nhưng ta không thể bảo đảm sự an toàn cho các người được. Từ lúc nào mà các người không còn sợ chết như vậy?”

Trên mặt Đỗ Lạp lập tức lộ ra sự nghi hoặc: “Lão đại, chẳng lẽ người không biết sao?”

"Không biết cái gì?"

“Vạn Thần mộ đó! Gần đây trong Học viện truyền như điên rằng, La Tuyết Phong đánh cắp Thánh khí của Học viện tiến vào Thế giới đóng băng, chính là vì muốn đi tìm Vạn Thần mộ. Trước đây lão đại giáo huấn đã đúng, đàn ông là phải tự cường, chúng ta quyết định vươn lên hùng mạnh, không tiếp tục sống những ngày đàn độn nữa...”

“Đỗ Lạp, trước tiên người hãy nói rõ Vạn Thần mộ là chuyện gì?”

“Chuyện này ta cũng không rõ lắm, kể từ khi xảy ra chuyện của La Tuyết Phong, trong Học viện lan truyền một thông ti, nói rằng Thế giới đóng băng là chiến trường đại chiến của các Đấu Thần viễn cổ, các Đấu Thần đã chết được hợp táng tại một nơi nào đó trong Thế giới đóng băng, Thánh khí của Học viện chính là chìa khóa để mở Vạn Thần mộ. Ai có thể tìm thấy Vạn Thần mộ, lấy được bảo vật bên trong, thì có thể trở thành cường giả mạnh nhất trong trời đất này. Tin tức này e rằng giờ đã truyền đi khắp Đấu Thần Đại lục rồi đó!”

Lông mày Lý Dật lập tức nheo lại, không cần biết tin tức này là thật hay giả, nhưng có một điểm không thể nghi ngờ là, tin tức này đã thu hút vô số cường giả tiến vào Thế giới đóng băng. Thử nghĩ, đến cả đám người Đỗ Lạp, cũng đều muốn vào thử vận may, những cường giả vì tu luyện mà không từ thủ đoạn, há lại bỏ qua cơ hội khiến mình trở thành một cường giả sao.

“Được rồi, Đỗ Lạp, ta để các người gia nhập, nhưng các người phải nhớ kỹ, lần này chúng ta đi mạo hiểm, không phải đi tham quan ngắm cảnh, trong Thế giới đóng băng tuyệt đối phải nghe theo chỉ thị của ta. Mặt khác, nếu Đỗ Lạp thiếu gia muốn vươn lên hùng mạnh, ta cũng không thể để người chịu thiệt, đến lúc đó sẽ cho người làm phó đội trưởng.” Lý Dật nói, bụng dạ hắc khó lường.

Tên Đỗ Lạp ngu ngốc rất vui: “Vậy thì đa tạ lão đại.”

“Nếu là đội phó rồi, Đỗ Lạp, người có phải nên có chút biểu hiện gì chứ đúng không?”

“Biểu hiện? Biểu hiện gì?”

“Những đội viên kia của ta, chiêu mộ đến là mỗi người một vạn kim tệ, Khảm Kì vì chuyện này mà sắp phá sản rồi, vì thế...”

Thấy biểu lộ “Người hiếu mà” của Lý Dật, Đỗ Lạp đáng thương nói: “Lão đại, kỳ thật ta không có bao nhiêu tiền cả!” Đỗ Lạp không nói dối, trên danh nghĩa hãn là Hoàng trữ của Long Phi Đế quốc, bởi vì không có được sự ưu đãi của cái lão già nên chết mà không chết kia, số tiền chi tiêu hàng tháng đối với người có thân phận như hãn mà nói, là thấp đến đáng thương, bây giờ Khảm Kì lại không hỗ trợ tiền nong cho hãn, nếu không phải đám công tử kia giúp đỡ, e rằng đến cả tiền tán gái hãn cũng đào không ra.

“Cái này ta không quản, chi tiêu để chiêu mộ đội viên, người và Khảm Kì mỗi người một nửa, đã định như vậy rồi, ta đi nghỉ ngơi đây, phó đội trưởng Đỗ Lạp, các người cũng ra ngoài giúp đỡ chút đi.”

Lý Dật quay người đi về phòng của mình, nghe được phía sau Đỗ Lạp đang điên cuồng vay tiền đám công tử kia, hãn không khỏi cười thầm.

Hai ngày sau, đoàn mạo hiểm của Lý Dật tập kết ở giữa quảng trường Học viện. Đoàn có quy mô to lớn này có đến hơn bốn trăm người, là một đoàn toàn là trẻ con, dường như tất cả đến xin gia nhập, đều là vì muốn nắm được một vạn kim tệ trong tay.

Một vạn kim tệ, đối với những kẻ nghèo kiệt xác mà nói là một khoản thu không nhỏ, cho dù chuyến này đi vào Thế giới đóng băng không thu được lợi lộc gì, chỉ cần an toàn trở về, thì cũng đã là thắng lớn rồi. Hơn nữa, ai cũng có suy nghĩ này, vạn nhất vận khí của mình cao, may mắn tìm được Vạn Thần mộ thì sao? Lại nói một đoàn có quy mô lớn như vậy, ít nhất vẫn có thể tìm được một cảm giác an toàn.

Căn cứ vào danh sách Khảm Kì cung cấp, Lý Dật bất ngờ khi phát hiện ra, ngoại trừ mình trong đoàn có hai Đấu Hoàng nữa, còn về chuyện hai Đấu Hoàng kia sao không tham gia đội của Tam Đại Bá Vương, Lý Dật

cũng không truy cứu. Hãn chia cả đoàn thành sáu đội nhỏ, do mình, Khảm Kì, Lôi Bách, Đỗ Lạp, và hai Đấu Hoàng kia làm thủ lĩnh mỗi tiểu đội.

Ngay lúc đoàn mạo hiểm này kêu gọi xuất phát, đoàn của Thất Hoàng tử đang tập trung ở một góc của quảng trường, trên mặt mỗi người bọn họ không khỏi lộ ra vẻ khinh miệt.

Thất Hoàng tử bèn đảo bước đến bên cạnh Lý Dật, giọng nói có chút thông cảm nói: “Lý Dật các hạ, đây là đoàn mạo hiểm của người ư?”

Lý Dật vẻ mặt lưu manh nói: "Không cần phải hâm mộ ta, đây là ta dùng tiền mua được!"

"Lý Dật các hạ quả nhiên là khí phách kinh người, trong thời gian ngắn như vậy có thể tập kết đông đảo Đấu Sư Đấu Vương như thế, Ma thú ở Thế giới đóng băng nhất định sẽ vô cùng cảm kích Lý Dật các hạ, thoảng cái đã đem đến cho bọn chúng nhiều điểm tâm như vậy!"

Đối mặt với sự mỉa mai của Thất hoàng tử, Lý Dật không hề để ý chút nào, bởi vì chính mình cũng không muốn gia nhập đoàn của hãn, vì hãn cứ mở miệng là mỉa mai như vậy, vị Thất Hoàng tử này, bề ngoài cũng không phải là người khí khái gì cả. Người không có khí khái gì, thì làm sao có thể làm được đại sự, hãn mỉa mai phen này, khiến Lý Dật xem thường hãn thêm vài phần. Thảo nào hãn bị đuổi ra khỏi Thần Vương Triều, e rằng sự nhỏ mọn không khí khái này chính là một phần nguyên nhân của sự việc đó.

“Cái này thì rất khó nói đó, bảy phần cố gắng, ba phần dựa vào ý trời, hơn bốn trăm Đấu Sư Đấu Vương của ta hay hơn trăm Đấu Hoàng của người có thể cười được đến phút cuối cùng, cái này phải dựa vào vận may rồi. Hoặc giả, chúng ta đều trở thành điểm tâm của Ma thú rồi cũng không biết chừng. Thất Hoàng tử điện hạ, không cần đưa tiễn, đoàn của ta sắp xuất phát rồi, nếu người không muốn bị tụt hậu phía sau quá xa thì khẩn trương lên chút đi, hôm qua Khải Phong và Ánh Vũ Tình đều đã xuất phát rồi.”

Mãi đến lúc đoàn của Lý Dật rời khỏi Vô loạn chi vực tiến về phía bắc, Lý Dật mới hiểu nguyên nhân Thất Hoàng tử án binh bất động. Tên này đúng là vô lại, muốn đoàn trăm Đấu Hoàng của hắn làm cái đuôi của đoàn mình, hiển nhiên là muốn đoàn của mình giảm lùi giúp bọn chúng.

Phía bắc của Học viện La Lan, còn hơn mười dặm khu vực hòa hoãn rồi mới tới Thế giới đóng băng, kì thật cũng thuộc về khu vực biên giới của Thế giới đóng băng. Khu vực biên giới hơn mười dặm này có không ít Ma thú cấp thấp sinh sống, là thiên đường của các dong binh đoàn và đoàn mạo hiểm nhỏ không thuộc Học viện.

Đội đầu tiên của Lý Dật phụ trách mở đường. Thông qua con mắt quan sát lợi hại của Lý Dật, khu biên giới Thế giới đóng băng này, đã không còn thấy những người mạo hiểm bình thường, nhưng hiển nhiên là có không ít cường giả đã tiến vào bên trong, từ dấu chân và cành cây gãy, có thể phán đoán rằng thời điểm những người này tiến vào, cũng không quá hai ba ngày. Những cường giả cấp Đấu Hoàng trở lên, mặc dù có thể bay vào, nhưng cách này không nhiều thì ít đều phải hao tổn Đấu khí. Trong cái nơi như Thế giới đóng băng này, không có bất kì ai muốn hao tổn Đấu khí một cách vô vị như vậy, bởi vì một chút thực lực, trong thời khắc mấu chốt, chính là khác biệt về sinh tử. Mà dấu tích của những cường giả tiến vào Thế giới đóng băng này, chính là mục tiêu kiếm tìm của Lý Dật.

Thất Hoàng tử muốn mình giảm lùi giúp hắn, Lý Dật há lại không muốn người khác giảm lùi cho mình. Vạn nhất không cẩn thận gặp phải hang ổ của Ma thú cao cấp, đối với cái đoàn toàn rể cỏ này mà nói, cả đoàn sẽ có thể có hậu quả là bị tiêu diệt, vậy nên Lý Dật không thể không cẩn thận.

Chỉ sau nửa ngày, đoàn đã đi qua khu vực hòa hoãn, đến buổi chiều là đã chính thức tiến vào khu vực Thế giới đóng băng. Tiến vào Thế giới đóng băng rồi, khí hậu đột nhiên thay đổi, chỉ cách có một dãy núi, mà nhiệt độ trong ngoài Thế giới đóng băng, theo Lý Dật phán đoán, cũng lệch

hơn mười độ. Cũng may, những cường giả rẽ cỏ này cũng có thực lực Đấu Sư, hơn nữa trước lúc xuất phát cũng đã chuẩn bị quần áo dày đủ cả, nên đây không phải là vấn đề gì lớn cả.

Nhưng càng đi sâu vào Thế giới đóng băng, nhiệt độ lại càng thấp, đến lúc cắm trại buổi tối, hoàn cảnh nơi này đã khác hoàn toàn so với cảnh cây cỏ xanh tươi bên ngoài.

Nơi này cũng chỉ có thể coi là bên ngoài của Thế giới đóng băng, sinh trưởng khắp nơi là những thực vật chịu rét, mặt đất cũng như phía trên cây cối, đều có những lớp băng tinh mỏng, toàn bộ thế giới tràn đầy hàn băng và tức sát khí.

Ngày hôm sau đi thêm được một ngày, nhiệt độ lại càng xuống thấp hơn, nước đã đóng thành băng, băng tuyết trên mặt đất cũng dày lên, trên bầu trời vẫn luôn có những bông hoa tuyết không lớn không nhỏ, toàn bộ là một thế giới hoang vu băng thiên tuyết đại. Lúc này cũng đã gặp phải Ma thú cấp bốn năm, nhưng với hải chiến thuật của đoàn mạo hiểm, những Ma thú này hoặc là bị giết chết hoặc là bị đuổi đi, cũng coi như không có hung hiểm gì.

Hai ngày trời được an toàn, Lý Dật vẫn kiên định tìm dấu chân của người đi trước, làm như vậy, ít nhất có thể tránh được huyết sao của bọn Ma thú, còn đối với những Ma thú rải rác đi lại bên ngoài, chỉ cần là cấp không quá cao, thì đoàn của mình có thể đối phó được.

Ngày hôm sau khi sắc trời đã tối đen, Lý Dật đã chọn một sơn cốc, chuẩn bị cắm trại tại chỗ này.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cố Nhân Trùng Phùng

Q.6 - Chương 130: Cố Nhân Trùng Phùng

Sơn cốc này hai mặt đều là vách núi, chỉ có một thông đạo phía nam bắc, lựa chọn nơi này để cắm trại, không cần lo lắng phía đông và tây, chỉ cần

cánh giới phía nam và bắc là được rồi, hơn nữa vạn nhất có tình huống gì, có thể chạy theo một trong hai hướng đó. Ngoài ra mặt phía nam, còn có đoàn của Thần Vương triều Thất Hoàng tử, kì thật chỉ cần phụ trách để phía bắc không xảy ra chuyện gì là được rồi.

Thất Hoàng tử cũng thật lưu manh đến vô cùng, suốt trên chặng đường, chỉ luôn làm cái đuôi phía sau đoàn của Lý Dật, bộ dạng không nóng vội chút nào. Đối với cách làm gần như vô lại của Thất Hoàng tử, Lý Dật cũng không để ý, kì thật, có một đoàn với thực lực không tầm thường giúp mình cản phía sau, lại có gì không tốt chứ? Điều duy nhất nên đề phòng, chính là vạn nhất đạt được lợi lộc gì, đoàn của Thất hoàng tử không biết liệu sẽ vạch mặt để cướp đoạt hay không.

Đoàn hơn bốn trăm người trong sơn cốc cắm trại không một tiếng động nào, theo yêu cầu của Lý Dật, tất cả thành viên đã chuẩn bị lương khô cho mấy tháng trời, trên đường đi ban ngày không ồn ào, buổi tối không tạo ra bất cứ ánh sáng nào.

Thế giới đóng băng vào đêm khuya thì nhiệt độ càng thấp hơn, so với nhiệt độ thấp điều càng làm người ta cảm thấy hàn ý bức bách người ta chính là những Ma thú đi lại trong đêm thỉnh thoảng lại gầm lên.

Lý Dật ngồi xếp bằng trên một khối nham thạch nhô lên giữa vách núi, chậm rãi vận chuyển Đấu khí, đẩy Chu Thiên xuống, toàn thân ấm áp. Điều khiến Lý Dật vui mừng là, mặc dù hoàn cảnh ở Thế giới đóng băng ác liệt, nhưng thiên địa linh khí thì lại nồng hậu dày đặc, nếu không có nhiều Ma thú tồn tại, thì chính là một nơi tốt để tu luyện Đấu khí. Nhưng nói đi thì cũng phải nói lại, nơi này có thiên địa linh khí nồng hậu dày đặc, hiển nhiên nguyên nhân chủ yếu là vì trong Thế giới đóng băng tồn tại rất nhiều Ma thú cấp cao.

Thế giới đóng băng, lẽ nào thật sự như lời đồn đạ, là chiến trường Viễn Cổ Hồng hoang Đấu Thần đại chiến? Nếu là sự thật, rốt cuộc bên trong Vạn Thần mộ có bao nhiêu bảo vật? Ở Đấu Thần Đại lục, một cái Đấu Thần huyết đã đủ để khiến rất nhiều cường giả đánh nhau đến đầu rơi

máu chảy rồi, huống chi đây là mộ hợp táng của rất nhiều Đấu Thần. Chỉ có điều, tin tức này Lý Dật có cảm giác mơ hồ là không đúng lắm.

Tên La Tuyết Phong kia, thiên tài đệ nhất của Học viện La Lan, cường giả mạnh nhất thế hệ trẻ tuổi, vì sao mãi sau khi đánh cắp Thánh khí của Học viện rồi mới bắt đầu lưu truyền tin tức về Vạn Thần mộ? Là ai bắt đầu lan truyền tin tức? Lý Dật có rất nhiều nghi vấn, không biết việc này có tìm được đáp án hay không.

Lý Dật định phân tích ra chân tướng của việc này, nhưng đối với Đấu Thần Đại lục, những việc mà mình biết quả thật quá ít, nghĩ đi nghĩ lại cũng không tìm ra cách giải thích hợp lý.

Đột nhiên, tinh thần cảnh giác của Lý Dật bỗng cảm thấy một cỗ khí tức bất thường, khí tức này đến từ phía bắc.

Mở to mắt, trong đêm tối phương bắc một mảng tối tăm mờ mịt, nhìn không thấy bất cứ vật gì, khí tức kia dường như còn ở rất xa. Lý Dật thân hình khẽ động, nhảy xuống vách núi, giữa không trung triển khai Đấu dực, cẩn thận từng li từng tí bay về phía bắc.

Bay không bao lâu, thì nhìn thấy phía trên sườn dốc bên ngoài một sơn cốc, một Ma thú cao tới bốn năm mét đang dùng tiền trào vô cùng lớn đánh vào người trước mặt. Khoảng cách quá xa, nhìn không ra tướng mạo người đó, nhưng từ trình độ đánh trả của hắn có thể nhìn ra thực lực không thấp, đối mặt với sự tấn công của Ma thú lớn như vậy, cường giả này không nóng vội đánh ra từng đạo Đấu khí. Một người một Ma thú, đang là cục diện ngang sức ngang tài.

Lý Dật cũng không nóng vội, lặng lẽ đáp xuống một nhánh cây, nhìn thử xem có thể kiếm chút lợi lộc nào không.

Người và Ma thú đánh nhau mấy chục hiệp, Ma thú bắt đầu nóng vội, đập đập thối lui vài bước, thân thể uốn cong như cung, chân sau đập mạnh, dùng thân thể với đơn vị là tấn bản về phía cường giả kia. Sức nặng cộng với khí thế lao về phía trước, lực tấn công này đừng nói là

một con người, ngay cả một tảng đá lớn, e rằng cũng sẽ bị vỡ vụn ra mất thôi.

Đối mặt với kiểu tấn công đơn giản mà hữu hiệu này, cường giả con người thoát đầu cũng có chút khẩn trương, thủ quyết khê động, trong không gian quỷ dị, thân hình liên tục thay đổi mấy vị trí, mới tránh được phạm vi tấn công của Ma thú.

Đấu Khí khổng chế không gian? Đây dĩ nhiên là một Đấu Tôn cường giả rồi! Như vậy, Ma thú có thể khiến một Đấu Tôn cường giả khẩn trương như vậy nói thế nào cũng là cấp năm cấp sáu rồi!

Thân thể khổng lồ của Ma thú thất bại, càng lộ vẻ điên cuồng luống cuống, trong miệng không ngừng phát ra tiếng gào “ôi, ôi, ôi”, bàn tay không ngừng đập về phía cường giả. Trong sự u ám, một đạo thủy tinh sáng lóe rất nhức mắt, khí thể bàng bạc rét lạnh này, ngay cả Lý Dật đứng xa hàng trăm mét cũng còn cảm thấy kinh hãi từng đợt.

Cường giả con người dường như cũng có chút kiêng kỵ đối với đạo băng tinh Đấu khí này, thân hình không ngừng biến ảo, bay nhanh quanh thân Ma thú. Đấu Tôn cường giả này, không phải là thiên tài La Tuyết Phong? Lý Dật thầm suy nghĩ, nếu tên kia đánh tới, thì hẳn có thể nhìn ra, mặc dù cường giả con người này không ở thế hạ phong, nhưng đối với thân hình to lớn dày đặc vô cùng của Ma thú, thì cũng bó tay không có đối sách nào, không tìm thấy một điểm tựa để hạ gục Ma thú.

Liều đi, liều đi, để lường bại câu thương, tài tử tới thu thập tàn cuộc, Lý Dật nghĩ đầy tà ác.

Đáng tiếc tính toán của Lý Dật dường như muốn thất bại, cường giả con người kia đánh lâu không đánh gục được, dường như cũng mất hết kiên nhẫn, hét to lên: “Yêu nghiệt, lần này tạm tha cho ngươi, chờ ta nghĩ ra cách đối phó với ngươi lại sẽ đến tìm ngươi!” thân hình khê động, hẳn đã ra khỏi vòng chiến, lơ lửng giữa không trung.

Âm thanh này, rất quen thuộc. Lý Dật đột nhiên nhớ tới một người, đương nhiên cũng không ần nấp nữa, triển khai Đấu dực, bay vút về phía cường giả kia, đồng thời kêu lên: “Hạ Hầu huynh, từ khi chia tay tới giờ không có tin tức gì cả!”

Hạ Hầu Thuần đột ngột dừng lại, quay người ra sau, nhìn thấy Lý Dật mà giống như gặp quý, một lúc sau mới nói: “Lý Dật! Sao ngươi lại xuất hiện ở đây.” Ánh mắt của vị cường giả này, thoát nhìn thì vẫn như trước kia, luôn thanh tịnh, trên mặt cũng đã có nét phong trần. Xem ra trong mấy tháng vừa qua, đã trải qua không ít chuyện.

"Ta vì sao không thể tới nơi này?"

“Trước tiên đừng nói điều này, Lý Dật ngươi tới cũng thật đúng lúc, ta và yêu nghiệt này đánh cả đêm rồi, truy đuổi mấy trăm dặm, nhưng tức nổi không thể hàng được nó, ta và ngươi trước tiên liên thủ đánh nó rồi nói chuyện sau.”

“Được!” Lý Dật hào sảng nói.

Quay người lại nhìn Ma thú đang ở dưới đất đang không ngừng gào thét, nhìn ra xa thì thấy cảnh tượng có chút khủng bố hơn. Một lam hắc lân thân thiết giáp bao trùm toàn thân, gai xương sắc nhọn trải khắp vai, dài đến nửa mét.

Đã có được giúp đỡ, ý chí chiến đấu của Hạ Hầu Thuần lại thịnh, quay người lại nện tới hai đạo Đấu khí. Ma thú gào thét một tiếng, đứng thẳng lên, dùng tay chụp về phía hai đạo Đấu khí, sự cứng cỏi về thể chất của Ma thú này thật không thể tưởng tượng nổi, Đấu khí của Đấu Tôn cường giả, liền bị nó dùng cái tát làm cho nát bấy, thân hình chỉ hơi đảo, cũng không có ngã xuống.

"Lý Dật huynh, thấy chưa, tên này mặc dù chỉ là cấp năm, nhưng da thịt cứng dày, dĩ nhiên là đánh nó không được rồi đó!" Hạ Hầu Thuần có chút bất đắc dĩ. Ma thú cấp năm tương đương với Đấu Hoàng cường giả con người, nhưng Ma thú có thiên phú khiến cho thực lực của nó mạnh

hơn con người nhiều, Ma thú cấp năm có lực phòng ngự kinh người này, không ngờ có thể chống chọi với sự công kích của một Đấu Tôn.

“Để ta thử xem!”

Lý Dật vừa lật tay, Kim Long cừu phẩm thành linh xuất hiện. Kim Long là cung, Đấu khí là tên, Đấu khí tràn đầy con lại, Lý Dật kéo dây cung cong như trăng rằm, buông tay, Đấu khí tràn đầy trên thân cung hóa thành mũi tên, bắn như bão tố về phía con mắt to bự của Ma thú.

Trên cơ thể to lớn ấy chỉ có chỗ này là không có lân phiến bao trùm!

Phán đoán của Lý Dật không sai, Đấu Khí tiễn quang chớp động, với tốc độ nhanh cực kì đã chui vào trong mắt Ma thú. Thân hình to lớn của Ma thú lập tức chấn động, bàn tay đau khổ che mắt trái của mình, gầm rú không thôi.

“Tốt, bắn thêm phát nữa, cho nó mù luôn đi!” Hạ Hầu Thuần vui mừng nói. Không cần Hạ Hầu Thuần nhắc nhở, Lý Dật lần nữa giương cung như trăng rằm, bắn về phía mắt của Ma thú.

Nhưng lần này, Ma thú đã có phòng bị, bàn tay to vỗ một cái, lập tức đập nát mũi tên Đấu khí. Thừa dịp Ma thú đối phó với Kim Long cung của Lý Dật, Hạ Hầu Thuần cũng không đứng nhìn, thân hình theo sự khống chế không gian của Đấu khí chuyển đến phía sau của Ma thú, tay run lên, một cây trường thương đâm vào lưng Ma thú.

Hai nơi bị thương, Ma thú vừa đau vừa vô, liền quay về phía sau tát chụp Hạ Hầu Thuần. Ma thú dù sao cũng là Ma thú, ai đánh nó thì nó đánh lại người đó, Hạ Hầu Thuần há lại chọi với bàn tay cứng như thép của nó, tay trường thương thương, thân hình khẽ đẩy ra.

Cái tát thất bại, ma thú đột nhiên ý thức được điều gì đó, vung bốn vó chạy như bay.

"Không được, yêu nghiệt muốn chạy trốn!" Hạ Hầu Thuần càng đấu càng cao hứng, há chịu buông tay, thân hình khẽ lắc liên đuổi theo. Lý Dật hô quát không kịp, cũng đành phải đuổi theo. Kì thật Lý Dật không có hứng thú săn giết Ma thú cấp năm này, cho dù là có được Ma hạch thì cũng không đáng cái gì. Lý Dật không nỡ bỏ, là Đấu Tôn cường giả Hạ Hầu Thuần, nếu có thể kéo hẳn nhập bọn, lần mạo hiểm này không nghi ngờ chính chính là có thêm được một pháp mã quan trọng.

Ma thú chạy vội tốc độ cực nhanh, tốc độ của Hạ Hầu Thuần không kém hơn nó, nhưng mãi cũng không cách nào đánh ra một đòn trí mạng. Thoáng một cái đã chạy qua hai triền núi, cách nơi cắm trại của đoàn Lý Dật hơn mười dặm.

"Hạ Hầu huynh, không nên đuổi nữa, giết nó lại có ích lợi gì?"

"Nhất định phải giết hẳn, Lý Dật huynh đệ có lẽ không biết, yêu nghiệt này đã nuốt một cái dung giới của ta, bên trong có đến một nửa gia sản của ta! Giờ còn lấy mất Yển thanh thương cừu phẩm của ta nữa, nào có thể bỏ qua nó được chứ."

Lý Dật đổ mồ hôi, không biết dung giới của Hạ Hầu Thuần làm sao mà để cho Ma thú nuốt được, nhưng nếu đã vậy, thì cũng không có cách nào khác, đành phải đẩy nhanh Đấu dực, Kim Long cung "khanh khanh" mấy tiếng, những mũi tên Đấu khí bắn về phía sau lưng của Ma thú, từng đạo Đấu khí bùng sáng.

Lại đuổi hơn mười dặm, dưới sự tấn công Đấu khí của Hạ Hầu Thuần và Kim Long cung của Lý Dật, Ma thú rốt cuộc cũng kiệt sức, ầm ầm té nhào xuống, chỉ có khí ra, không có khí vào. Với bản năng hận thù của Ma thú với con người, Ma thú chắc chắn sẽ không chủ động chạy trốn. Lúc Ma thú cấp năm này chạy trốn, đã mất đi tám phần mạng, phen này chạy trốn đường dài, lại không ngừng bị một Đấu Hoàng một Đấu Tôn thay nhau tấn công, rốt cuộc đã đi đời rồi.

Được rồi, Ma thú cấp năm mặc dù đã khí tuyệt ngã xuống, nhưng Lý Dật và Hạ Hầu Thuần liếc nhìn nhau, vẻ mặt cười khổ.

Một thân thể như một cái núi nhỏ, muốn tìm được một cái dung giới bên trong đó, cũng thật sự là một công trình to lớn. Sắc mặt Hạ Hầu Thuần đầy vẻ ghét bỏ, nhìn cái thi thể một lúc lâu, rồi mới ấp a ấp úng nói với Lý Dật: “Lý Dật huynh đệ, cái này, cái này ta quen, quen sạch sẽ rồi!”

Lý Dật cũng muốn nói ta thích sạch sẽ, nhưng nghĩ ngợi tồi lại thôi không nói, ai bảo người ta là Đấu Tôn, lại còn có ý định kéo người ta nhập bọn, làm tay chân cho mình nữa chứ. Vì thế nhân tình dứt khoát bán đến cùng, trượng nghĩ nói: “Chuyện này, sao có thể để Hạ Hầu huynh đại giá, đương nhiên là để tiểu đệ làm rồi.”

“Vậy thì thật đa tạ Lý Dật huynh đệ.”

“Giữa huynh đệ, sao lại khách khí vậy chứ!” Lý Dật lấy ra một con dao găm, cố nín thở vì cái mùi hôi thối của Ma thú kia, nhìn chuẩn phần bụng, liền rạch vào đó. Lúc Ma thú này sống cơ thể thấy cứng cỏi vô cùng, nhưng sau khi chết, không có khí huyết chèo chống, cũng không khác gì những động vật bình thường. Rạch tiếp xuống, lập tức máu chảy ra, máu đen đỏ thẫm xuất hiện.

Khí huyết thật nồng đậm quá!

Khí huyết này, trừ huyết phủ ở La đảo, dường như không còn nơi nào có được mức độ nồng đậm như thế này cả.

“Tiểu tử, dường như ngươi lại gặp may rồi!” trong đầu, giọng nói vui mừng của Xà Tôn giả truyền tới.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phong Vân Tế Hội

Q.6 - Chương 131: Phong Vân Tế Hội

Xà tôn giả nói:

- Các người giết chết đầu ngũ giai ma thú này, tên nó tuy khó coi, nhưng đã có nghe danh tự, gọi là Huyết Linh Lung. Sào huyết Huyết Linh Lung, bình thường sẽ chọn xây tại nơi sát khí nồng đậm. Người chui vào trong bụng nó đi, để cho ta lại cảm giác rõ ràng một chút.

- Không phải đâu, lão quỷ, để cho ta chui vào trong bụng nó sao? Có ác tâm không đây.

Lời tuy nói như thế, nhưng Lý Dật lại không chút do dự đem miệng vết thương cắt ra thành một cái lỗ lớn. Làm như đục phải cái gì chán ghét, sau đó chui vào.

Nhìn thấy Lý Dật không để ý máu đen mà tiến vào trong bụng ma thú, làm cho Hạ Hầu Thuần cảm động:

- Lý Dật huynh đệ, thật sự là làm khó người.

- Huyết Linh Lung tuy ở chỗ huyết sát nồng đậm, tự nhiên cũng có thể hấp thu luyện hóa khí huyết cho mình dùng. Nhưng, trong máu nồng đậm khí huyết sát, chẳng lẽ... Chẳng lẽ chỗ chín đại huyết sát Đấu Thần đại lục, thậm chí có một chỗ tại đóng băng thế giới sao? Đáng tiếc, đáng tiếc, các người hạ sát thủ nhanh như vậy, nếu đi theo huyết Linh Lung chạy trốn, có thể tìm tới chỗ chín đại huyết sát.

- Lão quỷ, làm sao người không nói sớm, hiện tại còn làm được cái gì.

Lý Dật một hồi ảo não, cơ hồ mất một hồi "Đại vận" rồi. Hiểu ra, cái nơi đóng băng thế giới rộng lớn này, thú phạm vi hoạt động của ma thú ít thì là mấy trăm dặm, nhiều thì hơn ngàn dặm, dù cho biết rõ đóng băng trong thế giới có chín đại huyết sát tồn tại, nhưng tìm ở chỗ nào đây?

- Tiểu tử, người cũng không cần nổi giận, xem một chút có ma hạch hay không, cho dù không có ma hạch, luyện hóa khí huyết sát của huyết Linh Lung, đối với người tu luyện thiên ma đấu khí chỗ tốt cũng không nhỏ.

- Lý Dật huynh đệ, tìm được rồi sao?

Hạ Hầu Thuần ở bên ngoài vội vàng hỏi thăm.

- Hạ Hầu huynh, trong này tối om, chỉ sợ không phải một lát liền tìm được. Người yên tâm, ta sẽ cố tìm bằng được. Người ra bốn phía nhìn xem, chú ý đám ma thú.

Đuổi Hạ Hầu Thuần đi rồi, Lý Dật từ trong bụng huyết Linh Lung móc ra một cái huyết sắc ma hạch.

- Xem ra vận khí còn không quá xấu.

Lý Dật cười.

- Luyện hóa nó đi, còn có khí huyết sát trong máu huyết Linh Lung.

Xà tôn giả thân nhiên nói, nhưng trong giọng nói lại ẩn ẩn một chút đồ kị. Tiểu tử này vận khí thật tốt, ai, nói như thế nào đây, tiện tay giết chết một đầu ngũ giai ma thú, đều là chí bảo tu luyện. Hiểu ra, huyết Linh Lung mặc dù không phải là ma thú hiểm thấy gì, phẩm giai cũng không tính là cao, nhưng có thể săn giết được một đầu huyết Linh Lung, loại vận khí này cũng không phải mỗi người đều có thể chiếm được.

Ma hạch Huyết Linh Lung vừa mới cho vào cơ thể, thiên ma đấu khí bên trong đan điền khí hải Lý Dật đúng là không bị khống chế như lúc bình thường, nhanh chóng đem ma hạch bao vây, cẩn thận thăm dò huyết sát khí trong ma hạch, sau đó hút ra một tia, dung nhập vào trong thiên ma đấu khí. Lúc này Lý Dật đạt tới thiên ma ba biến có được thiên ma đấu khí nồng hậu, luyện hóa một quả ma hạch như vậy, căn bản là không cần Lý Dật dùng tâm thần khống chế. Vì tiết kiệm thời gian, Lý Dật từ đan điền khí hải dẫn xuất một tia thiên ma đấu khí, vận hành tại trong kinh mạch.

Thiên ma đấu khí vừa động, huyết Linh Lung trong cơ thể cơ hồ bị triệu hoán, một lần nữa lại bắt đầu khởi động, nhưng nó cũng không chảy về phía trái tim, mà cực nhanh rút ra quanh thân Lý Dật, sau đó hóa thành

từng đoàn từng đoàn khí huyết sát, rót vào da thịt, dũng mãnh tiến vào trong kinh mạch, đầu nhập vào thiên ma đấu khí.

Chỉ trong vài phút, huyết Linh Lung trong cơ thể bị hút hết, miếng ma hạch lúc này đã bị luyện hóa xong. Điều làm Lý Dật có cảm giác tiếc nuối chính là, thiên ma đấu khí ở đan điền khí hải bắt đầu khởi động, cũng không có đột phá, đạt tới thiên ma bốn biến, mà chậm rãi bình tĩnh dừng lại.

- Đáng tiếc, chỉ kém một chút, nếu đầu ma thú này có thể đạt được lục giai, có thể đột phá đến thiên ma bốn biến.

Xà tôn giả cũng thở dài, nhưng nói trở lại, nếu đầu huyết Linh Lung này là lục giai, chỉ sợ Hạ Hầu Thuần cũng phải chết tại trong bụng huyết Linh Lung, mà hai người lúc này là một đồng thịt nát.

Xong xuôi chuyện của mình, Lý Dật lúc này mới lục lợi tìm được dạ dày huyết Linh Lung, cắt ra, bên trong là một mùi tanh tươi làm Lý Dật cơ hồ chóng mặt. Bên trong dạ dày, Lý Dật tìm kiếm nửa ngày, mới tìm được một cái vòng tròn gì đó, chắc đó là dung giới của Hạ Hầu Thuần.

Cầm trong tay, đang định chui ra khỏi bụng huyết Linh Lung, đột nhiên, trước mắt có ánh sáng, đã thấy Hạ hầu Thuần mang theo vết thương chui vào.

Đây là nói như thế nào? Lúc vừa rồi còn thích sạch sẽ? Lý Dật muốn lên tiếng chất vấn, nhưng lại nghe nghe Hạ Hầu Thuần hừ một tiếng, sau đó một cỗ không gian ba động yếu ớt, hiển nhiên là bố kết thêm thêm một đạo không gian cấm chế.

- Hạ Hầu huynh, làm cái quỷ gì, trong này tanh tưởi lắm.

- Lý Dật huynh đệ, tha thứ cho ta, sư phụ ta cùng sư đệ đến đây, nếu cho bọn hăn phát hiện ta trong này, ta sẽ không có tự do tự tại như vậy.

- Sư phụ sư đệ người sao? Bọn họ làm sao biết người ở đây, họ tới tìm người sao?

Đối với thân thể Hạ Hầu Thuần, Lý Dật hoàn toàn không biết gì cả, thừa cơ hội này hỏi một câu.

- Ta cũng không biết, chỉ sợ cũng là như vậy, nghe nói đóng băng thế giới có náo nhiệt, chạy tới tham gia náo nhiệt. Lý Dật huynh đệ, người sao rồi?

Trong thân thể huyết Linh Lung, thật sự không phải là chỗ nói chuyện, mặc dù có không gian cấm chế, đại bộ phận mùi hôi thối còn sót lại không người chịu được. Nhưng hiện tại cũng ra không được, Lý Dật đành phải hồi đáp:

- Ta cũng không phải một người tới, theo ta cùng đi, còn có La Lan học viện hơn bốn trăm học viên. Cái này nói rất dài dòng, tóm lại, ta bây giờ là học viên La Lan học viện, vì đuổi bắt phản đồ học viện là La Tuyệt Phong, mới tiến vào đóng băng thế giới.

- Với thực lực Lý Dật huynh đệ, còn ở La Lan học viện lãng phí thời gian sao?

Hạ Hầu Thuần rất là kinh ngạc nói.

- Cho nên nói một lời khó nói hết, bởi vì tại thiên phong đế quốc, ta cùng La Lan học viện đại đạo sư nói chuyện, ta đến La Lan học viện, cũng không phải muốn học chút gì đó, mà còn vì nhân tình với vị đại đạo sư kia mà thôi.

Hai người trò chuyện, mới nói phiếm vài câu, lại nghe bên ngoài một cái thanh âm thanh thúy nói:

- Di, một thi thể đầu ma thú, xem ra bị chết cũng không lâu.

Thanh âm già nua nói:

- Đây là huyết Linh Lung, nó chỉ là ngũ giai, lực công kích bình thường, nhưng năng lực phòng ngự rất mạnh, có thể giết chết nó, ít nhất là đấu tôn cường giả. Hừ hừ, xem ra đóng băng thế giới không hề đóng băng, quả nhiên là muốn náo nhiệt một phen.

- Ta đi tìm xem, có thể tìm ra cái ma hạch hay không.

- Ngu xuẩn, không thấy nó chết là vì sao, ai giết nó còn không lấy đi ma hạch chờ người chiếm tiện nghi sao. Hạ Hầu thiên, người chừng nào cũng dần như sư huynh của người vậy.

Nghe thế thanh âm già nua nói như thế, Hạ Hầu Thuần không khỏi thờ dãi, nói:

- Sư phụ một mực đều cho rằng ta dần, Lý Dật huynh đệ, chẳng lẽ ta thật sự rất dần sao?

Bên trong không gian cấm chế, chính là cấm chế làm cho âm thanh âm cùng khí tức cường giả không truyền ra ngoài được, nhưng mà có thể nghe được thanh âm bên ngoài cấm chế.

Hạ Hầu Thuần hỏi vấn đề này thật khó trả lời, đối với Hạ Hầu Thuần loại chỉ số thông minh vô cùng kém, nói ngu ngốc hay là nói thiên tài tựa hồ cũng không có sai.

- Hạ Hầu huynh không cần ảo não, nếu như người là ngu ngốc, hai mươi năm tuổi có thể tu luyện tới đấu tôn cường giả sao? Sư phụ người nói như vậy, là vì đối với người kỳ vọng quá cao.

Bên ngoài cấm chế, sư phụ sư đệ Hạ Hầu Thuần tựa hồ ngồi xuống, dường như đang đợi cái gì.

Thật lâu sau, Hạ Hầu thiên sư đệ Hạ Hầu Thuần nói:

- Sư phụ, không phải đợi người tứ đại Ma Tông sao, chúng ta không thể đi thử thời vận sao?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hãm Hại

Q.6 - Chương 132: Hãm Hại

- Thử thời vận, người cho rằng việc này, bằng vận khí là có thể đắc thủ? Nếu như bằng vận khí có thể thành công, với thực lực tứ đại Ma Tông, cần gì phải rộng mời giúp đỡ, ngay cả ta nhiều năm đều gọi đệ tử về. Thiên nhi, có việc cần nói rõ, sự kiện đóng băng thế giới lần này, tuyệt đối không phải trò đùa, tứ đại Ma Tông, Đấu Thần điện cùng La Lan học viện đều là phái tinh anh ra hết, người ngấm lại xem, cho dù chúng ta có năng lực đối phó ma thú trong đóng băng thế giới, với thực lực hai người chúng ta, đối với tam đại thế lực chúng ta cũng không có thể chọc nổi?

Bị sư phụ nói một trận, Hạ Hầu Thiên Đốn có chút ủ rũ, lại không cam lòng nói:

- Cho dù tứ đại Ma Tông có thể cười đến cuối cùng, có thể phân cho chúng ta chỗ tốt, chỉ sợ cũng là chín trâu mất sợi lông, chúng ta tội gì làm cho tay sai cho người ta.

- Vấn đề này người cũng không đã hiểu. Thứ nhất, Ác Ma Tông để mắt tới sư phụ, phát ra lời mời, vì sư nếu là không đến, Ác Ma Tông cho dù không giận lây sang ta Hạ Hầu gia tộc, nhưng chúng ta sau này có việc cầu người người, tứ đại Ma Tông sẽ ra tay giúp đỡ sao? Thứ hai, hôm nay tam đại thế lực quần quýt tại cùng một chỗ, mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được, cơ hội tốt để đứng là đục nước béo cò, có thể kiếm được chỗ tốt hay không, muốn xem vào vận khí cùng cơ duyên của

chúng ta. Phú quý cầu trong nguy hiểm, nếu như chúng ta không đến, vĩnh viễn không có cơ hội. Thứ ba, đóng băng thế giới này, đối với người mà nói, cũng là một chỗ lịch lãm tốt, nếu như không phải có tứ đại Ma Tông thế lực như vậy, bằng ta và người có thể đi được rất xa?

Thầy trò hai người hiện tại tính toán được mất, Lý Dật trong bụng huyết Linh Lung lại nghe được cũng phải âm thầm kinh hãi. Sự kiện La Tuyết Phong phản bội học viện, quả nhiên không phải là trộm đạo thánh khí đơn giản như vậy. Tứ đại Ma Tông, Đấu Thần điện, La Lan học viện, mỗi một phương đều danh chấn Đấu Thần đại lục, có thể làm cho ba cổ thế lực phái tinh anh ra hết, nhất định là chuyện tình Thông Thiên. Xem ra, chính sư phụ Hạ Hầu Thuần đến đóng băng thế giới là có mục đích, cũng may là có một trò hay muốn diễn ra rồi.

Đục nước béo còn có chỗ tốt, cái này, Lý Dật vẫn tương đối am hiểu. Dù sao thân phận hiện tại của mình phức tạp, là Đấu Thần điện phân điện phó Điện chủ, lại là học viên La Lan học viện, tu luyện thiên ma đấu khí lại thuộc về tứ đại Ma Tông, đúng là quá phức tạp.

- Sư phụ, chúng ta vừa tới, vì cái gì không thuận tay dọn dẹp một chút La tiểu tử Lan học viện kia? Với thực lực của lão nhân gia, một người là có thể đem bọn họ thu thập rồi.

- Những học viên kia? Hừ, những tên kia không biết sống chết làm cho người ta chướng mắt. La Lan học viện phái ra những đạo sư đại đạo tinh anh kia, không phải là ngọc tiểu tử miệng còn hôi sữa nói được. Nói sau, hiện tại tứ đại Ma Tông cùng La Lan học viện còn chưa có chính thức trở mặt, nói không chừng vì đối kháng Đấu Thần điện, còn có khả năng liên thủ. Điều chúng ta làm là muốn duy trì loại tình huống này.

Dù sao cũng nhàn nhã, Hạ Hầu Thuần sư phụ kiên nhẫn vô cùng, lấy việc đều suy một ra ba dạy bảo Hạ Hầu thiên. Nhưng điều đó lại làm khổ Lý Dật cùng Hạ Hầu Thuần, mùi tanh tươi Lý Dật không chịu nổi, Hạ Hầu Thuần thì càng không cần phải nói, hẳn là người thích sạch sẽ, ở

trong này vốn là một việc vô cùng thống khổ, còn lo lắng bị sư phụ phát hiện.

Đột nhiên, Lý Dật hoàn toàn quên hết mùi hôi thối, bởi vì ở chỗ có khí tức cường hân xa xa truyền đến. Cổ hơi thở này cường đại, đã vượt ra khỏi tường tượng của Lý Dật.

Nhưng chưa đầy một cái hô hấp, khí tức cường giả này nhanh chóng tới gần. Hạ Hầu Thuần xem ra cũng hiếu kỳ, nhẹ nhàng vệt ra khe hở hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Nhưng chỉ thấy là bóng đêm mịt mờ, hơn hai mươi thân ảnh quý mị đã đứng ở trước mặt sư phụ sư đệ của Hạ Hầu Thuần.

Hai mươi cường giả quý mị này, toàn bộ quần áo đều thuần một sắc đen áo bào, mà ngay cả kiểu dáng đều không sai biệt lắm, nhưng tại trên trái ngực, đeo huy chương có chút không giống nhau. Nhìn những huy chương này, đó là tử tử đại Ma Tông khác nhau.

- Hạ Hầu sư đệ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ.

Một cái hắc bào lão giả hướng sư phụ của Hạ Hầu Thuần chấp tay, xem như là lễ ra mắt. Mà những tên hắc bào Ma Tông khác thì đều mặt lạnh, tư thế hoàn toàn không có đem sư phụ Hạ Hầu Thuần đặt ở trong trước mắt vậy.

- Sư huynh, sư môn đã gọi, cho dù là núi đao biển lửa, Hạ Hầu thiết ta làm sao không dám không đến đây.

Hắc bào lão giả nói chuyện, lúc này lạnh lùng nói:

- Hay, Hạ Hầu sư đệ trọng nghĩa, những ngoại tông đệ tử tử đại Ma Tông kia bình thường vừa nghe đến đóng băng thế giới, còn có khả năng cùng Đấu Thần điện, La Lan học viện giao thủ, đều lấy cớ là có trọng tật trong người. Lúc này tông môn có chuyện quan trọng, lại cũng không tham gia. Tốt lắm, cũng không nhiều lời, hai ngày trước La Lan học viện

đã tiến vào đóng băng thế giới, nhưng bọn họ muốn quét sạch chướng ngại trên đường, chỉ sợ cũng đi cũng không được nhanh.

Hắc bào lão giả nói xong, ngẩng đầu lên liền đi, cũng không thấy hắc dùng cái đấu khí bộ pháp gì, chỉ như là thường người loại đi vậy, nhưng tốc độ cực nhanh lại làm Lý Dật cảm thấy kinh ngạc. Những cường giả này, cũng không dám lãng phí đấu khí phi hành, có thể thấy được tình thế trước mắt nghiêm trọng.

Bất quá là trong nháy mắt, tứ đại Ma Tông cùng thầy trò Hạ Hầu thị cũng khuất trong tầm mắt.

Xác định những người này đã đi xa, Lý Dật cùng Hạ Hầu Thuần mới từ trong bụng huyết Linh Lung chui ra. Vừa đi ra bên ngoài, vội hít thở không khí tươi mát, Hạ Hầu Thuần liền nhin không được nôn mửa liên tục.

Tìm đến dòng suối nhỏ, cũng chẳng quan tâm thời tiết lạnh giá, hai người đem thân thể rửa sạch sẽ, sau đó vận chuyển đấu khí hong khô quần áo, lúc này mới cảm thấy thoải mái.

- Hạ Hầu huynh, người đi con đường nào?

Lý Dật hỏi dò.

Hạ Hầu Thuần do dự một lát, làm ra một cái quyết định gian nan:

- Ta đi du lịch thôi.

Lý Dật nhẹ nhàng cười:

- Lúc này, có cái địa phương nào trên Đấu Thần đại lục so sánh được với đóng băng thế giới sao? Chẳng lẽ Hạ Hầu huynh thật sự cam tâm không gom vào cảnh náo nhiệt này sao?

- Có thể vạn nhất bị sư phụ ta phát hiện, ta liền không được tự do.

- Nếu như vậy.

Lý Dật bắt đầu vì Hạ Hầu Thuần sắp xếp:

- Nếu như Hạ Hầu huynh không chê, không bằng gia nhập đoàn mạo hiểm của ta, chúng ta có hơn bốn trăm người, cho dù sư phụ sư đệ người gặp phải, cũng không nhất định có thể nhìn ra được người. Như thế nào?

Hạ Hầu Thuần nghĩ nghĩ, cắn răng quyết định nói:

- Được rồi, vậy phiền toái Lý Dật huynh đệ.

Không phiền toái, một chút cũng không phiền toái, có thể có đấu tôn cường giả cùng đồng hành, phiền toái thêm một ngàn lần lại có làm sao? Lý Dật mừng rỡ trong lòng, trên mặt nhưng lại vì Hạ Hầu Thuần suy nghĩ, hoàn toàn không có biểu lộ ra tư tâm của mình.

Lăn qua lăn lại nửa đêm, sắc trời đều có chút tỏa sáng, Lý Dật mang theo Hạ Hầu Thuần bay trở lại doanh địa trong sơn cốc, thoáng nghỉ ngơi sau, liền kêu mọi người, ăn chút lương khô, tiếp tục hướng đóng băng thế giới thẳng tiến. Hiện tại phương hướng càng xác định, Lý Dật thấy được dấu vết tứ đại Ma Tông đi về phía trước, dọc theo những dấu vết này, thất hoàng tử y vẫn ở phía sau không xa không gần đuổi theo.

Lúc này Lý Dật cùng đoàn mạo hiểm đã xâm nhập đóng băng thế giới hơn một trăm dặm, theo lý thuyết, sẽ có cao giai ma thú ẩn hiện, may mà phía trước đã có vài trăm cường giả đi trước mở đường, cho nên bọn họ cũng không gặp ma thú quá mức cường hãn. Trên đường đi, cách vài dặm, lại nhìn thấy dấu vết chém giết, từ dấu vết nơi này, Lý Dật phán đoán đều là nhân loại cường giả cùng ma thú đánh nhau, cũng không có dấu hiệu xuất hiện nhân loại cường giả đánh nhau.

Nhưng tối ngày hôm sau, Lý Dật cùng vài cái tinh anh học viên rời khỏi đội ngũ, đi phía trước tìm kiếm nơi cắm trại, rốt cục phát hiện một cái chiến trường loại nhỏ. Đây là một sườn dốc thích hợp cắm trại, chắc đám người đang trong lúc cắm trại, bị người lạng yên tiếp cận, sau đó khởi

xưởng tiến công, nhưng theo dấu vết chung quanh, trận chiến đấu này duy trì thời gian cũng không quá dài, hiển song phương thực lực hơn kém quá nhiều.

Trên mặt tuyết, còn lưu lại vài cái trướng bông bị đấu khí xé rách, cùng mấy cỗ thi thể cường giả. Điều làm bọn người Lý Dật trầm trọng chính là mấy thi thể cường giả này đều là học viên La Lan học viện.

- Đây là đoàn Khải phong.

Một học viên khẳng định nói:

- Ta biết hẳn, hẳn là thủ hạ đặc lực trong đoàn Khải phong.

Là ai trong đoàn đội cũng không trọng yếu, quan trọng là những thi thể này đều bị một kích trí mạng, cơ hội hoàn thủ đều không có. Nhưng người đánh lén này cũng không có dây dưa, giết chết mấy người sau đó liền nhanh chóng bỏ đi.

Lý Dật không khỏi có chút lo lắng, Khải phong đoàn, thực lực đều mạnh hơn đội viên của mình, nếu như là đoàn đội của mình bị công kích, hậu quả nghiêm trọng nhiều lắm. Rốt cuộc là ai, dám ngang nhiên ra tay với La Lan học viện? Lúc này tại đóng băng thế giới, xem ra địch nhân đáng sợ nhất không phải ma thú, mà là nhân loại bụng dạ khó lường.

Thu thập vài cỗ thi thể, để tránh đội viên của mình sau khi nhìn thấy ý chí dao động, Lý Dật lúc này đem đội ngũ đến nơi đây cắm trại.

Cắm trại sườn dốc đối diện, có vài bóng người lạnh lùng nhìn đoàn mạo hiểm của Lý Dật xây dựng cơ sở tạm thời. Nhìn quần áo những người này, nếu như Lý Dật nhìn thấy, nhất định sẽ không lạ lắm, màu đen hắc bào, chỗ ngực trái thêu lên biểu tượng Ứng tông. Nhưng...

- Lý Kỳ tư tế, đêm nay còn động thủ không?

Người được gọi là Lý Kỳ tư tế là một trung niên, hiển nhiên đây là người thủ lĩnh. Tư tế, đây là danh xưng độc hữu của Đấu Thần điện, cái danh

xương này, cùng quần áo trên người bọn họ lại khác nhau.

- Đương nhiên.

Lý Kỳ tư tế mặt không biểu tình hồi đáp:

- Nhân số còn thật không ít, bất quá hôm nay chúng ta vận khí không tệ, tựa hồ cũng không cần động thủ.

- Lý Kỳ tư tế nói đến đám tuyết ma lang kia sao?

- Đúng, chỉ cần làm cho bọn họ biết rõ người cố ý đưa tới tuyết ma lang chính là tứ đại Ma Tông là được rồi.

Lý Kỳ tư tế vẻ mặt hiện lên một tia âm trầm mà đắc ý cười.

- Lý Kỳ tư tế, ta nghĩ mãi mà không rõ, đại tư tế đại nhân vì cái gì phải chúng ta đi làm loại chuyện này? Coi như là tứ đại Ma Tông cùng La Lan học viện liên thủ, chẳng lẽ chúng ta còn sợ bọn chúng sao?

- Nghĩ nhiều như vậy làm gì? Chẳng lẽ người nghi ngờ quyết định của đại tư tế đại nhân sao? Người chớ xem thường tứ đại Ma Tông cùng La Lan học viện, đều là nhất đẳng thực lực Đấu Thần đại lục. Đi thôi, đi tìm đám đám tuyết ma lang kia đi.

Bốn bóng người nhanh chóng biến mất tại đỉnh núi, trong không khí, hương vị âm mưu thật lâu không tiêu tan...

Khải phong đoàn đội đã bị công kích, cái này làm cho Lý Dật đề cao cảnh giác, gia tăng gấp đôi trạm gác cùng tuần tra đội lưu động. Ở đóng băng thế giới, từ nay về sau chân chính kéo ra đại màn mạo hiểm. Nhìn xem trong doanh địa, những học viên đang nghỉ ngơi kia, Lý Dật đột nhiên có chút bi ai thay cho bọn họ. Là học viên La Lan học viện, được coi như là bậc thiên kiêu chi tử, mang mộng tưởng đi vào học viện, nhưng đối với học viện mà nói, bọn họ tính là cái gì? Là công cụ có thể thu cao học phí phát tài, còn là thời điểm có chuyện, dùng để làm pháo hôi? Một cái chức vị đạo sư, hoặc là một bộ Bạch Hồ công pháp đấu kỹ,

thậm chí một vụn kim tệ, có thể làm những thiên chi kiêu tử này bị mất phương hướng.

Chúng sinh, cầu gì hơn?

Mục tiêu của Lý Dật rất rõ ràng, trở thành cường giả mạnh nhất Đấu Thần đại lục, không bị bất luận kẻ nào cùng thế lực nào ước thúc, có được tự do tuyệt đối.

Trong thế giới băng tuyết, cho dù là đêm đến, vẫn còn có chút mịt ánh sáng mờ ảo, với Lý Dật thực lực Đấu Hoàng đỉnh phong, nhìn theo điểm ánh sáng này, cũng có thể nhìn thấy vài trăm mét. Mà cảm giác nhạy cảm, càng có thể cảm nhận được các loại khí tức xa hơn.

Bỗng nhiên thân hình vừa động, Lý Dật ngồi xếp bằng trên tảng đá đi ra.

Bốn hắc y nhân, tại trong bóng đêm u ám cấp tốc lao tới, bọn họ dùng tốc độ cực nhanh hướng doanh địa lao tới gần. Trong thời gian ngắn, Lý Dật đoán được bốn hắc bào cường giả tới đây có ý đồ hiểm ác. Nhưng, lúc này cho dù có thể ngăn cản bọn họ dẫn đạo ma thú tiếp cận doanh địa cũng không có ý nghĩa, với khứu giác ma thú nhạy cảm, gần như thế không có khả năng không cảm giác nhân loại tồn tại.

Giờ phút này, điều duy nhất có thể làm, chính là báo động.

- Toàn thể đội viên, chuẩn bị nghênh chiến.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Con Ếch Cánh Ve Sâu

Q.6 - Chương 133: Con Ếch Cánh Ve Sâu

Lý Dật đấu dực vỗ lên, tại trên không trung doanh địa lướt gấp.

Bốn hắc bào cường giả tại cửa doanh địa dừng lại, một người trong đó âm trầm cười, lớn tiếng nói:

- La Lan tiểu tử học viện, xem gia gia mang cho các người cái lễ vật gì đây?

Cau mày lại, Lý Dật lạnh lùng nói:

- Tứ đại Ma Tông? Các người tại sao làm như vậy?

- Tiểu tử nhãn lực không sai, rõ ràng biết rõ thân phận gia gia, bất quá vấn đề của người, gia gia cũng không có nghĩa vụ trả lời, xuống Địa ngục hỏi tử thần đi.

Duy trì tiếng cười, bốn hắc bào cường giả triển khai đấu dực, từ trên không bay vút trở về.

Lưu lại đối phó ma thú, hay là đi truy mấy tên hắc bào cường giả âm hiểm? Lý Dật quyết đoán lựa chọn, đám tuyết ma lang tuy đáng sợ, nhưng không giết chết mấy tên hắc bào cường giả, trời biết bọn họ còn sẽ đưa tới ma thú gì nữa. Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, bọn họ, cũng chính là hung thủ đánh lên đoàn đội Khải phong.

Lúc này, tuyết ma lang đã tới gần doanh địa, đối mặt bốn trăm nhân loại cường giả, những ma thú này cũng không có lập tức tiến công, mà là cảnh giác.

- Hạ Hầu huynh, nơi này giao cho người.

Lý Dật hét to nói, bốn Đấu Hoàng, Lý Dật còn không có để vào mắt, Hạ Hầu Thuần ở lại doanh địa đối phó ma thú so với giúp mình tác dụng càng lớn hơn.

- Lý Dật huynh đệ yên tâm đi, chỉ là một đám tứ giai ma thú mà thôi.

Tứ giai ma thú mà thôi? Các học viên mạo hiểm đoàn cũng không biết thân phận cùng thực lực của Hạ Hầu Thuần, nhìn thấy Lý Dật rời đi, đều có chút nao nao. Nghe được Hạ Hầu Thuần cuồng vọng, vẻ mặt càng tối sầm lại. Lôi Bách không nhịn được nói:

- Hạ Hầu huynh, đây chính là mấy trăm đầu tứ giai ma thú, người có thể giết được hết bọn chúng không?

- Sao?

Hạ Hầu hừ về mặt khó hiểu:

- Các người tính ở ngoài xem cuộc vui?

Lôi bách về mặt khổ sáp:

- Chúng ta chỉ có hai cái Đấu Hoàng, những người khác đều là Đấu Sư Đấu Vương, nếu không trả giá thật nhiều giết chết một đầu tuyết ma lang, tối thiểu nhất cần bảy tám Đấu Vương liên thủ, nhưng bây giờ theo số lượng, chúng ta không có thực lực mạnh như vậy.

- Các người có thể giết bao nhiêu, còn lại giao cho ta.

Hạ Hầu Thuần được Lý Dật giao cho, tự nhiên là muốn ra sức biểu hiện một phen. Tuyết ma lang còn chưa có tiến công, thân hình Hạ Hầu Thuần đã bạo lên, cả người giống như tử thần liêm đao, đấu khí oanh kích ra, lập tức truyền đến tiếng tuyết ma lang khóc thét.

- Ngự Hư Lăng không? Dựa vào, bằng hữu lão đại, dĩ nhiên con mẹ nó là đấu tôn.

Lôi Bách liếm liếm môi khô ráo, tròng con mắt không thể tin được.

- Còn đứng ngây đó làm gì, giết thôi.

Khảm kỳ biết rõ những ma thú này điên cuồng, nếu như không thừa dịp Hạ Hầu Thuần ngang nhiên phóng ra, triệt để đánh tan bọn họ, một khi bọn chúng tỉnh táo lại, phải trả một cái giá lớn có thể nói là thảm trọng.

Có Hạ Hầu Thuần đấu tôn cường giả xung phong, Lý thị mạo hiểm đoàn ý chí chiến đấu bồng bồng, lập tức hướng tuyết ma lang công tới.

Cách doanh địa vài dặm, Lý Dật rút cục đuổi theo bốn hắc bào cường giả, quyết định tự mình giải quyết mấy tên Đấu Hoàng này.

Lý Kỳ tư tế hứng thú đánh giá Lý Dật, trên mặt tựa như xem Lý Dật có bệnh tâm thần:

- Ta nói tiểu tử ngươi có tật xấu, đuổi theo chúng ta ba dặm đường, không phải là muốn chết sao?

- Tứ đại Ma Tông cùng ta La Lan học viện có ân oán gì, các người có thể tìm viện trưởng giải quyết, lại ra tay đối với những học viên chúng ta, hơn nữa hèn hạ như thế, ngươi, không biết là quá mức sao?

- Ngốc tử, ngươi có tư cách nói với chúng ta sao? Được rồi, ngươi đã muốn đi tìm cái chết, gia gia sẽ thanh toán cho ngươi.

Lý Kỳ đánh mắt với ba tên Đấu Hoàng, sau đó nhẹ nhàng cước bộ rất nhanh đến bên cạnh Lý Dật, đem Lý Dật vây quanh ở giữa. Lý Dật có thực lực Đấu Hoàng đỉnh phong, làm cho Lý Kỳ cũng không dám khinh thường, ngoài miệng nói tuy nhẹ nhàng, nhưng cũng coi trọng tới cực điểm.

Thấy bốn tên Đấu Hoàng không biết sống chết, Lý Dật toàn thân tản ra một cỗ sát ý:

- Các người là người của Ma Tông nào? Nói ra ta để cho bọn họ tới nhặt xác.

- Ngươi không có tư cách biết rõ, động thủ.

Lý Kỳ không có trả lời, khẽ quát một tiếng, súc thể đấu khí hướng Lý Dật đánh ra. Cùng lúc đó, ba gã Đấu Hoàng kia cũng xuất thủ.

Bốn chiêu đấu khí từ bốn phương tám hướng lao tới Lý Dật. Bốn Đấu Hoàng cường giả hợp lực đánh ra một kích, coi như là một đấu tôn, cũng cần phải chú ý ứng phó. Lý Kỳ nhìn Lý Dật, hẳn tin tưởng một kích hợp lực, Lý Dật rất nhanh sẽ trở thành một cỗ thi thể.

- Phong chương, xoắn kình.

Lý Dật cước bộ giống như dính trên mặt đất, thân hình cũng không có động, chỉ là vận vẹo, song chương không ngừng tại trong hư không đánh ra từng đạo bán hình cung. Cái tư thế này, thoát nhìn có chút cổ quái.

Mà đúng là có chút cổ quái, làm bọn người Lý Kỳ khó có thể tin được. Sau khi công kích Lý Dật, bốn đạo đấu khí còn chưa tiếp xúc Lý Dật, khi Lý Dật kéo lê đường vòng cung cổ quái, giống như gặp phải cái gì cực kỳ trơn trượt, bị bắn ngược trở về. Mà góc độ bắn ngược lại nhắm ngay một cái hắc bào cường giả, uy lực tựa hồ gia tăng thêm mấy lần.

- Đây là cái đấu kỹ gì.

Lý Kỳ kinh ngạc khẽ quát một tiếng, vội vàng trước người bố kết đấu khí phòng ngự, chống lại.

Trong vòng vây, Lý Dật hơi hốt đứng một chỗ, mặt không biểu tình nói:

- Hiện tại ta có tư cách biết rõ tên của các người chưa?

- Người rốt cuộc là ai? học viên La Lan học viện, tại sao có cường giả như vậy.

La Lan học viện thật là mạnh, nhưng học viên ngoại trừ cái thần bí thiên tài La Tuyết Phong kia. Người trước mắt này có thực lực Đấu Hoàng đỉnh phong, nhưng có thể đối kháng bốn Đấu Hoàng Đấu cường giả, loại người tài giỏi này, làm sao có thể ở La Lan học viện là học viên bình thường được. Cho nên Lý Kỳ có chút buồn bực, thiếu niên trước mặt này Đấu Hoàng cường giả, có phải là đạo sư nào đó không.

- Ta chính là ta, vạn triều Lý Dật.

- Vạn triều Lý Dật? Người chính là vạn triều Lý Dật, người đánh bại Nam thiên tông đại trưởng lão sao?

Xem ra chính mình dương danh rồi, Nam thiên tông là tông phái nắm giữ truyện tổng trận to lớn, bản thân mình chính là đối tượng mà rất nhiều thế lực chú ý kết giao, thực lực của Nam thiên tông đại trưởng lão càng không phải là bí mật, Lý Dật đánh ra ba chiêu, sau đó đánh bại Nam thiên tông đại trưởng lão, loại tình huống này có chút hí kịch, tự nhiên bị thêm mắm thêm muối vào, bởi vậy truyền bá ra phạm vi rộng khắp.

- Có lẽ từ nay về sau, mọi người đều biết đến ta, sẽ không nói đến đánh bại nam thiên tông đại trưởng lão, mà nói đến việc giết cường giả tứ đại Ma Tông. Còn không muốn nói ra tên của các người sao?

Lý Kỳ sắc mặt thay đổi, hừ lạnh nói:

- Nam thiên tông đại trưởng lão vô dụng, đả bại hắn có cái gì kỳ lạ, bốn huynh đệ chúng ta tùy tiện phái ra một người ra tay, lão gia hỏa kia đã sớm vẫn lạc rồi.

- Nói như vậy, bốn người các người, hôm nay muốn làm quỷ Vô Danh rồi?

Lý Dật cũng lười nói nhảm nhiều, kim long cung cầm trong tay.

- Hợp kỹ.

Lý Kỳ hét lớn một tiếng, sắc mặt ngưng trọng. Cửu phẩm kim long cung nơi tay, trên người Lý Dật phát ra sát ý càng dày đặc, Đấu Hoàng đỉnh phong cùng cửu phẩm vũ khí, Lý Kỳ biết, nếu không vận dụng lá bài tẩy, chỉ sợ ăn phải thiệt thòi lớn.

Lý Kỳ quát lớn, bốn hắc bào Đấu Hoàng thân hình vừa động, tạo thành một cái hình thang, trong lòng bàn tay mỗi người đánh ra quang hoa sáng lạn, sau đó dung hợp tại một chỗ, hình thành một đạo đấu khí sáng ngời.

- Thần chi quang.

- Thánh hệ đấu khí?

Lý Dật hơi sững sờ, trong tay không chế dây cung, đồng dạng kim quang chói lọi. Cái biến đổi này làm Lý Dật có chút kinh ngạc, bốn người trước mắt thân phận cũng trở nên quỷ dị.

- Các người là người Đấu Thần điện?

- Đã biết rõ chúng ta là người Đấu Thần điện, Lý Dật, người hôm nay phải chết.

Lý Kỳ quát, đấu khí quang hoa đã súc thể đến cực hạn, năng lượng phá hủy hết thảy, xoáy lên vô số băng tuyết, hướng Lý Dật đánh tới.

Lý Dật cũng vô pháp nghĩ lại, khanh khanh khanh ba tiếng giòn vang, cả người nhanh như Lưu Tinh.

Hai cổ đấu khí toàn lực phát ra, một cái dựa vào hợp kỹ, một cái dựa vào ma khí cùng cửu phẩm cung, cũng đã tiếp cận thực lực đấu tôn cường giả, năng lượng trong nháy mắt nổ ra, giống như một đạo kim sắc nổ tung, băng tuyết đóng băng thế giới bị xóc hết lên một mảng lớn, tạc ra hố sâu một vài mét.

Một chiêu đối công này, dĩ nhiên là tám lạng nửa cân, cũng không có ai chiếm được tiện nghi.

- Nhân loại đáng giận.

Đột nhiên ở trong hố sâu, truyền tới một cái thanh âm ồm ồm. Thanh âm này giống như là một người mới tỉnh ngủ, lộ ra vẻ không thoải mái.

Ma thú? Một ma thú có thể sử dụng ngôn ngữ nhân loại, ít nhất cũng là lục giai?

Lục giai ma thú, Lý Dật cùng bọn người Lý Kỳ nghĩ đến bốn chữ này, trên sống lưng mồ hôi lạnh đồng thời tuôn ra.

Từ trong hố sâu, bùn đất bị đánh ra một khối lớn, một đầu quái vật xông ra. Quái vật nhìn trông xấu xí, thân thể giống như con cóc, nhưng trên

lưng có một đôi cánh như cánh ve sầu, trên đầu một đôi mắt to cơ hồ chiếm nửa cái đầu, toàn thân mặc lục, hình thể cũng không lớn, ngồi chồm hồm tại đó, thỉnh thoảng vung vẩy lưỡi dài, tựa hồ đang thêm thường cái mỹ vị gì vậy.

- Con ếch cánh ve sầu.

Lý Dật đọc qua trong sách, ngàn vạn đừng nhìn vẻ bên ngoài của đầu ma thú nhỏ này mà bị mê hoặc, vẻ xấu xí bề ngoài nó còn có một khóa ma hạch năng lượng kinh người, đủ đối kháng với đấu tôn. Khi con ếch cánh ve sầu trưởng thành có thể đạt tới lục giai, có con thậm chí cao hơn. Bởi vì loại ma thú này có một nửa thời gian ẩn thân trong lòng đất, ở vào trạng thái giấc ngủ, cho nên có thể gặp được là rất ít.

Nhưng, lúc này xui xẻo như vậy, Lý Dật cùng Lý Kỳ đánh nhau ở đây là không thích hợp, lại gặp phải đầu ma thú như vậy.

- Ta nói nhân loại hèn mọn, đã làm ta tỉnh lại, dù sao ta cũng phải ăn chút gì đó?

Con ếch cánh ve sầu há miệng rộng thùng thình, bộ dáng buồn cười vô cùng.

Đáng tiếc là Lý Dật cùng đám người Lý Kỳ đều không thể bật cười nổi. Lý Dật trong nội tâm phát khổ, tại trước mặt lục giai ma thú, muốn chạy trốn cơ hồ là xa vời.

Cuối cùng Lý Dật nhún vai, nói ra một câu làm Lý Kỳ thiếu chút nữa cười ngất đi:

- Ếch tiên sinh, người đi ngủ thôi, ở đây đối với người không có chuyện gì.

- Lý Dật, chúng ta liên thủ?

Lý Kỳ đề nghị nói.

Lý Dật không có để ý đến hẳn, tiếp tục hưởng con ếch tiên sinh đề nghị:

- Nếu không như vậy, ta sẽ nghĩ biện pháp thuyết phục vài người cùng ngủ với người.

- Tiểu tử loài người rất thú vị, thông qua thực tế chứng minh, óc của người thông minh, so với óc người ngu ngốc ngon hơn nhiều. Ta thích óc của người.

Cánh ve sầu lục con ếch nói, lại liếm đầu lưỡi thật dài.

- Lý Kỳ, ta đồng ý cùng người liên thủ.

- Năm tên nhân loại Đấu Hoàng, nghĩ liên thủ đối phó ta sao? Chê cười, nếu như là năm tên nhân loại đấu tôn, còn có thực lực này.

Cánh ve sầu lục con ếch mở con mắt lớn cực độ khinh miệt nhìn năm người, con mắt quay tròn tựa hồ phân tích người nào thông minh nhất.

Cánh ve sầu lục con ếch nói rất đúng, năm Đấu Hoàng xác thực không đủ để lục giai ma thú giết chết.

- Vậy xuất hiện đi, để cho Lão Tử nhìn xem một đầu lục giai ma thú rốt cuộc có gì đặc biệt hơn người.

Lý Dật cường hoành nói, khẩu khí ngược lại có chút phong phạm Đấu Thánh cường giả.

- Ta thích ăn thức ăn sống, đặc biệt thức ăn sống còn đang hoạt động.

Cánh ve sầu lục con ếch nhếch môi, tựa hồ là cười một chút, nhưng trông nó càng xấu.

- Lý Kỳ, cho ta một phút đồng hồ, không, nửa phút. Ta có biện pháp đối phó nó.

Lý Dật chuyển qua bên người Lý Kỳ, nhỏ giọng nói ra. Nhưng đề nghị này cũng được Lý Kỳ tiếp nhận, không chỉ nói Ricci bọn họ có năng lực

chịu được lực giai ma thú nửa phút hay không, cho dù gánh vác được thì thế nào? Cho Lý Dật tranh thủ thời gian chạy trốn sao?

- Ta dựa vào cái gì tín nhiệm người?

- Bởi vì ta là Đấu Thần điện thiên phong phân điện phó Điện chủ.

Lý Dật từ trong thông dong giới lấy ra khối thân phận ngọc bài phó Điện chủ. Ngọc bài này làm cho Lý Kỳ sửng sờ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ngư Ông Đặc Lợi.

Q.6 - Chương 134: Ngư Ông Đặc Lợi.

- Nguyên nhân ta gia nhập La Lan học viện nói rất dài dòng, trước đối phó đầu ma thú quái dị này rồi nói sau.

Cái thanh âm ồm ồm kia lại vang lên:

- Các người nói nhanh lên, ta có chút đói bụng rồi

- Được rồi, chúng ta làm hết sức.

Lý Kỳ miễn cưỡng đáp ứng nói, sau đó chuyển hướng cánh ve sầu lục con ếch:

- Ma thú quái dị, chúng ta cùng người liều mạng.

Đấu Thần điện bốn tư tể, thực lực tuy không tính là mạnh, nhưng phối hợp ăn ý vô cùng, hiển nhiên là do thường ngày cùng một chỗ tu luyện. Lý Kỳ vừa động, ba vị Đấu Hoàng cũng đồng thời thúc dục đấu khí cực hạn, hướng cánh ve sầu lục con ếch oanh kích. Đấu khí đánh ra, một mảnh băng tuyết bay lên càng làm cho tràng diện càng thêm mê ly.

Lúc này bốn đạo đấu khí so với lúc trước oanh kích Lý Dật, uy lực tựa hồ chỉ có hơn chứ không kém, mọi người đang lâm vào hoàn toàn tuyệt

vọng cho nên cố hết sức, bộc phát ra lực lượng liều mạng. Nhưng, dù sao đối thủ của bọn họ, là một đầu lục giai ma thú.

Cánh ve sầu lục con ếch cánh hơi mỏng và vô cùng mịn màng, dường như không nhìn thấy bốn đạo đầu khí xâm nhập, mà có tốc độ rất nhanh làm cho trông mắt người ta đều muốn rơi ra vậy, lần lượt từng người bị cái chân con ếch đạp trúng, tốc độ quỷ dị như vậy, đã nhanh vô cùng, làm cho mọi người không thể né tránh.

Cánh ve sầu lục con ếch tựa hồ cũng không có lập tức giết chết Lý Kỳ ngay, mà tựa hồ muốn bọn họ hoạt động, để khi ăn hương vị càng ngon, cho nên đánh Lý Kỳ chỉ phun ra mấy ngụm máu tươi, cũng không có bị thương trí mạng.

- Nhân loại hèn mọn, có chút bốn sự ấy, cũng dám đến đóng băng rừng rậm sao, các người... Ai, cảm ơn các người đưa tới món điểm tâm ngon miệng.

- Lục con ếch tiên sinh, chỗ này của ta có hai món ngon, ngài có hứng thú nếm thử không.

Lý Dật thanh âm đột nhiên từ trong hố sâu truyền đến, loại thanh âm sung sướng này, làm lục con ếch tiên sinh lập tức có dự cảm bất thường.

Trong hố sâu, Lý Dật cười mỉm dùng song chưởng nâng một vật hình tròn, vật hình tròn này trơn bóng, xuyên thấu qua thân màng mỏng, mơ hồ có thể nhìn thấy.

Nhìn thấy vật trên tay Lý Dật, cánh ve sầu lục con ếch nước mắt trong hốc mắt chảy ra, vẻ mặt thống khổ vằn vẹo.

- Thả bọn hần xuống.

Tức giận tới cực điểm, giọng nói lạnh thấu xương.

- Lục con ếch tiên sinh có khẩu vị tốt như vậy sao? Ta lại cảm thấy hai con ếch nhỏ này hương vị nhất định không sai, bất quá, nếu như nấu

chín, hương vị chắc rất ngon.

Lý Dật nói, bốn phía bàn tay ần ần hiện lên một đoàn hỏa diễm, trên mặt lại một mảnh đặc ý. Quyển sách kia giới thiệu rất đúng, cánh ve sầu lục con ếch có một nửa thời gian ngủ ở trong lòng đất, nhưng có một bộ phận thời gian lục con ếch sẽ chọn trong lúc ngủ đồng thời ấp trứng. Ấp trứng nhiệm vụ là do con ếch đực tiến hành, bởi vì con ếch cái khi sinh hạ con trứng ếch xong, cũng sẽ bị ếch đực nuốt chửng.

Tri thức chính là lực lượng, Lý Dật bây giờ cảm nhận được điểm này.

- Dừng tay, thả bọn chúng xuống, các người rút đi.

Có thể tu luyện tới lục giai, cánh ve sầu lục con ếch trí tuệ cùng thường nhân cũng không sai biệt, tự nhiên biết rõ Lý Dật muốn làm cái gì.

Nhưng cánh ve sầu lục con ếch trí tuệ cũng chỉ là cùng thường nhân bình thường, mà Lý Dật cũng không phải thường nhân.

- Lục con ếch tiên sinh, ta cảm thấy để cho người hiện tại thừa nhận một sự thật.

- Chuyện gì?

- Sự thật chính là, ta hiện tại có tư cách chỉ huy người, đúng hay không?

- Thúì lăm.

- Thúì lăm sao? Bàn tay hỏa diễm lại mạnh thêm vài phần, có thể nhìn thấy mấy con ếch nho nhỏ có chút bất an, tựa hồ là đối với nhiệt độ quá cao mà biểu đạt bất mãn.

- Người rốt cuộc muốn làm gì, đáng nhân loại giận.

- Để cho ta suy nghĩ, ta muốn làm gì. Vấn đề này thật đúng là có điểm đau đầu.

Lý Dật chỉ Lý Kỳ:

- Người trước giết bọn họ.

- Lý Dật, người nói cái gì?

Lý Kỳ bi phần vô cùng, thật không ngờ Lý Dật qua sông phá cầu nhanh như vậy. Nói như thế nào, bọn họ mới vừa rồi còn quan hệ minh hữu, hơn nữa, Lý Dật là phó Điện chủ cũng không phải hàng giả.

Mà ngay cả cánh ve sâu lục con ếch cũng có chút sờ, không có hiểu ý Lý Dật, còn tưởng rằng hắn nói giỡn.

Đối với Lý Kỳ bi phần, Lý Dật không nhìn thẳng, mà là nhìn cánh ve sâu lục con ếch tiếp tục cường điệu:

- Người không có nghe lầm, ta muốn người làm chuyện này, chính là giết bọn họ. Nếu không, người sẽ ngửi thấy được mùi chết chấy của hai đứa con trai người.

- Hào, ta thay người giết là được, người đem chúng nó cho ta, có phải không?

- Thứ nhất, bọn họ không là đồng bạn của ta, mà là địch nhân của ta, thứ hai,

ta chỉ đưa một cái trứng cho người. Chờ người làm xong xuôi chuyện thứ hai, ta mới có thể đưa trứng trả lại cho người, hiểu chưa? Lục con ếch tiên sinh.

- Lý Dật, người vong ân phụ nghĩa, chúng ta cùng người liều mạng.

Lý Kỳ biết rõ Lý Dật không phải đang nói đùa, mà thật sự động sát ý. Bốn Đẩu Hoàng cường giả, sao có thể chịu thúc thủ chịu trời đây.

- Giữa chúng ta chỉ có cừ hận, không có ân nghĩa, ngu ngốc, chẳng lẽ người điếm ấy cũng không hiểu sao? Bị lợi dụng chỉ có thể nói rõ người

ngu xuân, kẻ ngu dốt còn muốn đi ra lăn lộn, kết cục chỉ có một chữ. Lục con ếch tiên sinh, có thể động thủ rồi.

- Hóa thần.

Trong lúc Lý Dật ra lệnh lục con ếch giết chết, Lý Kỳ bị thương cùng tuyệt vọng đến tột đỉnh hét to ra hai chữ này. Từ hai chữ này hét ra, ba cái Đấu Hoàng bên cạnh hấn khê giạt mình, trên mặt hiện ra một cổ bi thương. Ba cái Đấu Hoàng đột nhiên ôm cùng một chỗ, bên ngoài thân dày đặc thánh hệ đấu khí dung hợp cùng một chỗ, đan vào thành một mảnh đấu khí quang hoa chói mắt.

Lập tức, từ trong cổ đấu khí quang hoa, một đạo cột sáng đột nhiên bắn ra, chui vào ngực Lý Kỳ. Khi cổ đấu khí quang hoa rót vào, làm thân thể Lý Kỳ chậm rãi phồng lên. Kim sắc quang hoa chói lọi hoàn toàn bao vây thân thể Lý Kỳ, khiến cho hấn thoát nhìn cùng một đầu kỳ đà cản mũi cũng không có cái gì khác nhau. Cái màn quỷ dị này làm cánh ve sầu lục con ếch cũng ngây ngẩn cả người, cũng không có lập tức động thủ, mà là đang hiếu kỳ nhìn xem, muốn nhìn một chút cái nhân loại rốt cuộc muốn làm gì.

Rất nhanh, từ trên người ba cái Đấu Hoàng hoá vọng ra Kim Quang Hoa chói lọi trở nên yếu ớt, mà sau khi hấp thu thực lực ba cái Đấu Hoàng, Lý Kỳ đã bành trướng thành một cự nhân cao tới ba bốn mét. Năng lượng cuồng bạo tựa hồ có chút khống chế không nổi. Mà ba cái Đấu Hoàng, cũng đã bị héo rút thành ba cái thân khô.

- Đấu Thần điện hóa thần. Pháp kỹ rất tà môn.

Lục con ếch ồm ồm nói:

- Thì ra Đấu Thần điện cũng có loại tà môn công pháp này, nếu có chín mươi chín Đấu Hoàng đồng thời làm phép, có thể làm bất kỳ một cường giả nào thực lực trong nháy mắt tăng lên tới Đấu Thần cảnh giới.

- Trong nháy mắt tăng lên tới Đấu Thần cảnh giới?

Lý Dật lúu lười nói:

- Còn tu luyện cái gì, đi Đấu Thần điện bắt chín mươi chín Đấu Hoàng đến làm phép là xong rồi.

- Hừ, người cho rằng loại thực lực tăng lên này là vĩnh cửu sao, bất quá là trong nháy mắt tăng lên, sau đó chậm rãi biến mất, đến cuối cùng biến mất, cùng bản thân thực lực cũng không còn một nửa.

- Trong nháy mắt tăng thực lực, cũng đủ giết chết các người rồi.

Lý Kỳ tựa hồ là không chế được năng lượng thể tràn trong cơ thể, kim sắc quang hoa chói lọi dần dần chui vào trong thân thể, không hề tiết ra ngoài.

- Ba cái Đấu Hoàng hóa thần. Pháp kỹ, hừ, có thể mạnh như thế nào? Chẳng qua là đổi lại kiểu chết mà thôi.

Cánh ve sầu lục con ếch không hề do dự, hai chân đạp một cái, cánh ve sầu giương đôi cánh lên, tốc độ quỹ dị cùng lộ tuyến bay vút, căn bản là không phù hợp với quy luật vật lý học.

Thân hình Lý Kỳ khổng lồ, thực lực mặc dù lớn mạnh, nhưng tốc độ cũng không có cách nào tăng lên, đối mặt với cánh ve sầu lục con ếch, căn bản không có bất kỳ phản ứng nào.

Một tiếng kêu làm cho người đau răng "Xích " thanh âm vang lên, cánh ve sầu lục con ếch xuyên qua thân thể Lý Kỳ cao lớn. Một cái lỗ máu trong suốt lập tức xuất hiện ở trên thân thể Lý Kỳ, từ lỗ máu đó, Lý Dật có thể nhìn thấy cánh ve sầu lục con ếch xuyên qua thân thể Lý Kỳ biến thành một con ếch đầy máu huyết, kèm theo cùng thịt nát, nó vội vàng lau đi máu đen cùng thịt nát.

Xem ra đầu lục con ếch cùng Hạ Hầu Thuần không khác nhau lắm, đều thích sạch sẽ.

- Ôi, Ôi, Ôi.

Trong miệng Lý Kỳ phát ra tiếng giống như thanh âm ma thú, tiện tay từ trên mặt đất nắm lấy tuyết, nhét cái lỗ máu tươi không ngừng tuôn chảy, điên cuồng hướng đầu lục con ếch nhào tới. Ở trước mặt thân thể khổng lồ, lục con ếch nhìn nó giống như con kiến hôi bình thường.

Nhưng ngoại hình con kiến hôi, thân thể nhỏ nhắn của nó, lại có được thực lực chống được mấy đầu tôn nhân loại cường. Lúc này một chiêu đắc thủ, lại thấy Lý Kỳ đánh tới, cánh ve sầu lục con ếch dùng chiêu cũ xuyên ra một cái lỗ máu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ánh Vũ Tình

Q.6 - Chương 135: Ánh Vũ Tình

Cánh ve sầu lục con ếch dù sao cũng chỉ là một đầu ma thú, đối với nhân loại âm hiểm xảo trá còn không có bằng.

Trong lúc cánh ve sầu lục con ếch lọt vào thân thể Lý Kỳ, sắp sửa xuyên sang bên kia, Lý Kỳ làm động tác hung ác tới cực điểm. Không để cho cánh ve sầu lục con ếch có cơ hội làm lại trò cũ, Lý Kỳ hướng thân thể của mình, thành linh cầm một thanh trường kiếm, hướng phần lưng của mình đâm xuống.

Đấu pháp liều mạng như vậy, ngay cả Lý Dật cũng tự than thở không bằng. cánh ve sầu lục con ếch bị trường kiếm đâm trúng, sau đó cứng lại, tựa hồ Lý Kỳ cùng lục con ếch đồng loạt hóa đá. Nhưng ngay sau đó, một tiếng bạo liệt vang lên từ trong cơ thể Lý Kỳ truyền ra, theo cái thanh âm thanh bạo này vang lên, cả người Lý Kỳ bắt đầu tan rã, kim sắc quang hoa chói lọi tiết ra từ miệng vết thương, ánh sáng của nó làm cho Lý Dật một hồi mê muội.

Sau khi quang hoa tan hết, hết thấy đều bình tĩnh. Lý Dật mở mắt ra, đã không nhìn thấy Lý Kỳ tồn tại, chỉ có bốn phía tán loạn phần còn lại của chân tay cùng mùi máu tươi, chứng minh có một cường giả đã từng tồn tại.

Cánh ve sâu lục con ếch mặc dù so với Lý Kỳ tốt hơn nhiều lắm, nhưng cũng rất là không ổn, một thanh ngân sắc trường kiếm xuyên qua thân thể nhỏ nhắn của nó, như là xuyên qua một con cá, có thể bắt đầu nướng vậy.

Lục con ếch trúng chiêu, bởi vì chính nó chủ quan, đánh giá thấp nhân loại giáo quyết cùng hung ác, Lý Kỳ thông qua hóa thần thực lực đại tiến, nếu không, với thực lực Đấu Hoàng cường giả, coi như là liều mạng cũng không có tư cách kia. Nhưng ba tên Đấu Hoàng hóa thần có khả năng tăng lên thực lực, đối với một đầu lục giai ma thú mà nói, vẫn là không đủ, nếu muốn đâm bị thương lục con ếch thì trên thân kiếm quán chú đấu khí cùng lục con ếch chạm vào nhau, Lý Kỳ đã bị lực lượng này xé nát.

Cái kết cục này, so với trong dự đoán của Lý Dật còn tốt hơn nhiều, quả thực hoàn mỹ.

Một đầu lục giai ma thú, tại trong mắt Lý Dật, đây chính là bảo bối, tuyệt đối bảo bối.

- Lục con ếch tiên sinh, xem ra người bị thương không nhẹ.

Lý Dật thành khẩn nói:

- Cảm ơn người giúp ta trừ đi địch nhân của ta, ta cũng vậy sẽ tuân thủ lời hứa của ta, ta cho người một quả trứng.

Nói xong, Lý Dật nghiêm túc lấy ra một quả trứng một lần nữa vùi xuống dưới đất bùn đen, lúc này mới ngẩng đầu lên, càng thêm thành khẩn nói:

- Nhưng tình huống người hiện tại, tựa hồ rất khó thay ta hoàn thành chuyện thứ hai. Không bằng như vậy, ta trị liệu cho người trước.

Trong lòng bàn tay một cỗ thánh khí bắt đầu khởi động.

Loại vết thương tuy nghiêm trọng, nhưng đối với một đầu lục giai ma thú cũng không phải trí mạng, chỉ là khôi phục lại cần nhiều thời gian hơn, thánh hệ đấu khí đối với chữa thương công hiệu làm đầu lục con ếch trong mắt sáng ngời, ồm ồm nói:

- Tiểu tử, người là nhân loại thành thật, chỉ cần người không thương tổn con của ta, ta cũng vậy tuyệt đối sẽ không thương tổn người. Hy vọng việc của người không quá phiền toái.

- Cũng không phiền toái, nhưng cần thực lực của người.

- Yên tâm, thánh hệ đấu khí giúp ta khôi phục, vết thương không được bao lâu sẽ khôi phục.

Thấy được cánh ve sầu lục con ếch chấp thuận, Lý Dật mới đi đến bên người lục con ếch, tay trái nắm giữ lấy một quả trứng, hữu chưởng lại chậm rãi dán tại trên người cánh ve sầu lục con ếch. Cùng lúc đó, chuôi ngân sắc trường kiếm, được đấu khí Lý Dật thúc dục, ở trong cơ thể từ từ rút ra.

- Thánh hệ đấu khí chữa thương có điểm cố quái, người phải cố chịu đựng nhé.

Lý Dật nói ra, đan điền khí hải bắt đầu khởi động đấu khí, một cỗ hùng hậu thiên ma đấu khí từ bàn tay tràn nhập vào trong cơ thể lục con ếch.

Cánh ve sầu lục con ếch cảm giác có chút kỳ quái, đấu khí dũng mãnh vào, thương thế bên trong cơ thể nhanh chóng khép lại, nhưng khép lại cũng không có nửa phần sinh cơ, tánh mạng khí tức ngược lại nhanh chóng biến mất. Đấu Thần điện công pháp quả nhiên có chút tà môn, loại chữa thương này, Đấu Thần đại lục chỉ sợ cũng không có nhà thứ hai.

Tại sau lưng cánh ve sầu lục con ếch, Lý Dật trên mặt cười lạnh, lén lút vứt bỏ trứng con ếch trong tay, đem tay kia lẳng không ấn trên đầu lục con ếch. Song chưởng tuôn chảy thiên ma đấu khí càng thêm tràn đầy, theo cổ đấu khí cường hãn tại trong cơ lục con ếch thể bắt đầu khởi động, cơ thể dần mất đi sinh khí.

Nhưng lục con ếch ý thức được có chút không đúng, đầu lục giai ma thú này thành linh phát hiện, ngoại trừ vị trí tâm hồn còn lưu có một tia sinh cơ yếu ớt, cả người của mình, đều đã chết rồi.

- Tiểu tử, người rốt cuộc đang làm cái gì đó?

Đây là câu nó cuối cùng mà cánh ve sầu lục con ếch lưu ở trên đời này.

- Cho người sống suốt đời, đương nhiên có giới hạn.

Lý Dật vui sướng hồi đáp, không chút khách khí tại tâm hồn cánh ve sầu lục con ếch lưu lại một linh hồn lạc ấn.

Lúc này, một cái mị ảnh khôi lỗi xem như cơ bản hoàn thành.

Rất nhanh đem cánh ve sầu lục con ếch khôi lỗi đưa vào một cái không gian bảo tồn khác, Lý Dật tâm tình vui sướng tới cực điểm, một đầu lục giai ma thú luyện chế mị ảnh khôi lỗi, tuyệt đối là một trong lá bài tẩy cường đại nhất của mình.

Nhưng, không biết doanh địa hướng gì như thế nào, không có chút dừng lại, Lý Dật bay lên hướng phía doanh địa lao đi.

- Ngốc tiểu tử, bảo bối cũng không lấy à?

Xà tôn giả đột nhiên mắng.

- Bảo bối gì?

Lý Dật khẽ giật mình, thân hình đã ngừng lại.

Xà tôn giả dùng ngữ khí chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói:

- Hai cái trứng con ếch, ngu ngốc, bao nhiêu người vì tìm được một quả trứng cánh ve sầu lục con ếch mà táng thân tại đóng băng rừng rậm, tiểu tử người tốt hơn, ném trên mặt đất cũng không lấy.

- Cái quả trứng nở nhớp chán ghét kia làm được cái gì?

Lý Dật một bên hỏi, một bên đã phản hồi.

Xà tôn giả nói:

- Người biết con người vật gì quý giá nhất?

- Mệnh.

Lý Dật không chút nghĩ ngợi trả lời.

- Đúng rồi, trứng cánh ve sầu lục con ếch chính là tài liệu khó kiếm nhất để luyện chế thọ mệnh đan, tài liệu khác mặc dù cũng trân quý, chỉ cần kim tệ cũng có thể mua được. Nhưng trứng con ếch, người cũng biết, cánh ve sầu lục con ếch sau khi trưởng thành đều có thực lực lục giai, bình thường cường giả căn bản không phải là đối thủ của nó. Cho dù có Đấu Thánh cấp bậc cường giả tìm đến, nó có một nửa thời gian ở trong lòng đất ngủ, phải tìm được nó cũng là rất khó, mặc dù có thể tìm tới, trong sào huyết của nó có trứng hay không cũng không biết. Cho nên nói, trứng con ếch rất khó khăn có được, có thể luyện chế đan dược khởi tử hồi sinh.

- Phương thuốc thọ mệnh đan, lão quỷ, người có sao?

Phương thuốc này tại thời kỳ viễn cổ cũng không phải bí phương bí mật gì, người biết rất nhiều, cũng là bởi vì trứng cánh ve sầu lục con ếch thật sự rất khó khăn có được, cho nên lại thành tử phương, cũng dần dần bị người quên đi. Lúc này mệnh đan, chính là cửu phẩm thần đan, vô luận một cường giả bị thương có nghiêm trọng đến mấy, cho dù chỉ còn lại có một hơi thở, ăn vào cũng có thể khởi hân.

Lý Dật xem như minh bạch, cầm hai khóa trứng con ếch, cơ hồ mạng nhỏ của mình được bảo hiểm. Đêm nay đúng là rất đẹp

Bất quá, đối với mười mấy học viên trong doanh địa mà nói, ban đêm cũng không có đẹp như vậy. Tuyệt ma lang đã bị hoàn toàn đánh tan, tại doanh địa lưu lại vài trăm cỗ thi thể, có trên trăm đầu ma lang cuối cùng chạy tứ tán. Mà học viên rơi rụng mười ba học viên, bị thương hai ba mươi người.

Đương nhiên, cái thương vong này đã làm đám học viên cảm thấy phi thường hài lòng, nếu không có Hạ Hầu Thuần ra sức đánh chết, đoàn mạo hiểm cho dù không có kết cục đoàn diệt, nhưng cũng không ngoài ý muốn bao nhiêu.

Nhưng là Lý Dật tại thời khắc mấu chốt rời khỏi đơn vị, làm không ít người đối với hắn thầm trách. Tâm tình Lý Dật thật tốt cũng không để ý tới những người này, nhìn xem không ít học viên trên thi thể ma lang tìm kiếm lấy ma hạch, lựa lấy Lang Nha, lang cốt tài liệu, không khỏi nhăn mi lại.

- Lôi bách, chinh đốn đội ngũ, chuẩn bị xuất phát.

Doanh địa huyết tinh đầy trời, ở nơi này trở thành hung hiểm vô cùng, không có gì bất ngờ, những cao giai ma thú kia khừu giác cực độ nhạy cảm xuất hiện, chỉ là vấn đề sớm hay muộn mà thôi.

- Lão đại, tất cả mọi người mệt muốn chết rồi, lại nghỉ ngơi trong chốc lát, hiện tại trời còn chưa sáng.

- Không được, cho người năm phút đồng hồ chuẩn bị, phải lập tức rời khỏi.

Mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng sau năm phút đồng hồ, Lý thị mạo hiểm đoàn ly khai, hướng về chỗ sâu đóng băng thế giới xuất phát.

Hùng đông, mạo hiểm đoàn đã đi ra dãy núi đóng băng, hiện ra ở trước mắt, là một mảnh băng tuyết bình nguyên trông không thấy giới hạn. Phía trên bình nguyên, bông tuyết nhỏ vụn đầy trời giống như là vĩnh viễn không ngừng phiêu vu, trong không gian khắp nơi tràn ngập bông tuyết. Bình nguyên gió lạnh lạnh thấu xương, tuyết đọng ngập quá đầu gối, không ngừng bay xuống bông tuyết che dấu hết thấy dấu chân.

Lúc trước có ít cường giả, đi hướng nào, Lý Dật hiện tại cũng vô pháp tìm được dấu vết để lại.

- Lão đại, đây chính là ma chi lĩnh vực đóng băng thế giới sao.

Lôi bách thói quen liếm liếm miệng, nhìn qua cánh đồng hoang đóng băng, trong ánh mắt vừa hưng phấn vừa kính sợ.

Ma chi lĩnh vực, thuộc về lãnh địa ma thú, trong này, nhân loại chỉ là khách qua đường. Ở nơi này hung hiểm vô cùng, cũng giống như là một đám ma thú xâm nhập đến thế giới loài người vậy.

Đối mặt với ma chi lĩnh vực thần bí không lường được, Lý thị mạo hiểm đoàn bắt đầu dò đường, nghiêm khắc mà nói, bọn họ chỉ là một nhóm lính đánh thuê. Tại học viện, với một vạn kim tệ hấp dẫn mọi người báo danh, rất nhiều người gia nhập, về phần mục đích cuối cùng của mạo hiểm đoàn là bắt phản đồ La Tuyết Phong.

Nhưng hiện tại, đi tới ma chi lĩnh vực, thấy đóng băng bình nguyên khắc nghiệt, làm rất nhiều người bắt đầu hối hận. Một vạn kim tệ tuy đáng giá, nhưng tánh mạng của mình càng thêm đáng quý hơn.

- Lão đại, có người nghĩ rời khỏi đơn vị, làm sao bây giờ?

Loại tình huống này Lý Dật cũng đã đoán trước được, đánh giá một phen đoàn đội mạo hiểm của thất hoàng tử đằng sau, Lý Dật nói:

- Nghĩ rời khỏi đơn vị cũng có thể, bắt chúng gia tiền lại là được.

Lý Dật nói như vậy không có ai có thể dị nghị, tại khi nhiệm vụ không có hoàn thành, đội trưởng cũng không có hủy bỏ nhiệm vụ, lúc này những học viên kia ngoan ngoãn đem kim tệ ra, sau đó tụ cùng một chỗ thương lượng đi con đường nào. Những người này cho là nên đường cũ phản hồi, mà một nhóm người cho là nên lưu tại chỗ chờ đợi mạo hiểm đoàn Lý Dật cùng trở lại học viện.

Lý Dật chẳng muốn nghe bọn hăn tranh luận, nhanh điểm lại nhân số, những người nguyện ý cùng hăn tiếp tục đi tới chỉ còn lại một phần ba, khoảng một trăm ba bốn mươi người. Bất quá, hơn một trăm người cũng coi là tinh anh của Lý thị mạo hiểm đoàn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Liên Thủ

Q.6 - Chương 136: Liên Thủ

Tinh anh mạo hiểm đoàn rất nhanh chui vào cánh đồng hoang đóng băng.

Mất đi dấu vết có thể truy tung, Lý Dật hiện tại phương hướng hoàn toàn dựa vào xà tôn giả. Cái lão quỷ này giựt giây Lý Dật tiến vào đóng băng, ý đồ, đến nay Lý Dật còn không có rõ, vốn dĩ cá tính lão quỷ mà nói, ngoại trừ khả năng sẽ cho Lý Dật chỗ tốt, chính hăn cũng sẽ không thất bại. Nhưng lần này, Lý Dật mơ hồ cảm giác, xà tôn giả đối với hành trình đóng băng thế giới, tựa hồ tràn đầy chờ mong.

Tiến vào ma chi lĩnh vực ngày hôm sau, mạo hiểm đoàn gặp được khiêu chiến nghiêm trọng.

Giữa trưa hôm nay, mạo hiểm đoàn hơn một một trăm ba mươi người đột nhiên gặp Ánh Vũ Tình mạo hiểm đoàn. Gặp ánh Vũ Tình vốn cũng không có gì, đều thuộc về La Lan học viện, Lý Dật cùng Ánh Vũ Tình cũng không có bất kỳ thù hận gì.

Nhưng sau lưng Ánh Vũ Tình mạo hiểm đoàn, có một đầu ma thú dài đến hơn mười mét. Đầu ma thú này thân thể thật dài, mang theo cái đuôi có móc câu sắc nhọn, dài hơn 20m. Đầu ma thú vô cùng lớn coi Vũ Tình mạo hiểm đoàn trở thành mục tiêu của mình, nó đuổi theo đoàn mạo hiểm của Ánh Vũ Tình âm ầm chân động, đến cả đoàn của Lý Dật ở đằng xa cũng đều nghe rõ.

- Lão đại? Làm sao bây giờ, chạy chứ.

Khả kỳ không chút suy nghĩ đề nghị nói.

Lý Dật ý niệm đầu tiên cũng là chạy, mình và Ánh Vũ Tình không có gì giao tình, không đáng vì nàng mà cùng ma thú phân cao thấp.

Nhưng Ánh Vũ Tình đoàn phát hiện Lý Dật, bọn họ cũng đã cùng đường gặp được cứu mạng, há chịu buông tay sao, trực tiếp hướng đến chỗ Lý Dật chạy vội tới.

- Đồng học, cứu chúng ta.

Đã có người nhận ra Lý Dật cùng là học viên La Lan học viện, không khỏi cao giọng la lên.

Lúc này, coi như là muốn tránh, cũng không thể được, cho nên Lý Dật dứt khoát thuận nước giong thuyền, nói:

- Đều là đồng học La Lan học viện, lôi bách, khả kỳ, chuẩn bị đón đánh.

Chuẩn bị đón đánh? Lôi bách cùng khả kỳ đồng thời hít vào một luồng lương khí, Ánh Vũ Tình đoàn đội đều bị đánh tan, chỉ bằng vào đoàn không nhập lưu này, lấy cái gì đón đánh?

Chạy cách đoàn đội Lý Dật chừng trăm mét, Ánh Vũ Tình huyền phù ở giữa không trung, không ngừng oanh kích ma thú, nhưng hiệu quả quá

mức bé nhỏ. Lý Dật cũng không muốn nói nhảm nhiều, đấu đực giường động, sợ người khác nghe không được hết to:

- Vạn triều Lý Dật đến trợ giúp các người.

Nếu muốn ban ơn, đương nhiên phải cao điệu.

Cách ma thú trăm mét, kim long chi cung Lý Dật "Khanh khanh khanh" liên phát ra ngoài, đấu khí biến thành chi tiến tại ma thú thân thể mãnh liệt nổ tung, nhưng ma thú thân thể thật sự vô cùng khổng lồ, nổ bị thương cũng không có ý nghĩa. Rồi đột nhiên, kim long cung một tiếng rỗng ngâm, một cổ lực lượng cuồng bạo kéo ra, Lý Dật mừng rỡ, đây là dấu hiệu cửu phẩm kim long cung bạo kích, đấu khí tăng lên tới cực hạn rót vào, một vòng Kim Quang Hoa chói lọi trực tiếp oanh tại trên đầu ma thú.

Kim long cung bạo kích ra uy lực, ma thú siêu đại hình bị đánh lui lại, sau đó phần nộ nhìn lại.

- Lý Dật, đa tạ.

Thân là danh hoa tại La Lan học viện, Ánh Vũ Tình quả nhiên không phụ danh xưng mỹ nữ, đáng người hoàn mỹ vô khuyết. Nhưng, mỹ nữ này làm cho người ta cảm giác quá cường thế cùng yêu mị.

- Vũ Tình tiểu thư không cần phải khách khí, trước xử lý đầu bôn lôi thú rồi nói sau.

Bôn lôi thú, bởi vì chạy có tiếng sấm mà được gọi là Bôn lôi thú, nó là đầu lục giai ma thú cường hãn và khát máu nhất, bị nó quần lấy, cho dù là chạy ra khỏi ma chi lĩnh vực, nó cũng đuổi tới thế giới loài người cũng sẽ không bỏ qua, nó là một trong những đầu ma thú mà nhân loại cường giả không nguyện ý trêu chọc vào.

- Đầu ma thú này làm ta tổn thất một phần ba đội viên.

Ánh Vũ Tình oán hận nói, ngược lại nhìn Lý Dật, một đạo vũ mị nhu sóng điện xạ tới:

- Lý Dật các hạ có thể giúp ta loại trừ lời nó, Vũ Tình nhất định sẽ hảo hảo báo đáp ngài.

Nam nhân đều hiểu câu này ý tứ gì, đối với mỹ nữ nói câu như vậy, Lý Dật thật sự không có hứng thú muốn nàng "Hảo hảo báo đáp".

- Vũ Tình tiểu thư báo đáp thật là khiến người chờ mong.

Lý Dật cười, ngược lại nghiêm mặt nói:

- Ta cần 20', vô luận như thế nào, các người phải đứng vững 20'.

- 20'?

Ánh Vũ Tình mặt lộ vẻ khó xử, đánh giá thoáng đội viên của mình, giờ phút này ấu Hoàng cường giả huyền phù tại giữa không trung đem bốn lôi thú vây quanh Đ, cũng chỉ còn có mười mấy người.

- Đội viên của ta hiệp trợ người.

- Lý Dật các hạ xác định có biện pháp gì giết chết bốn lôi thú?

- Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên.

- Được rồi.

Bốn lôi thú nhìn kỹ đám cường giả rất đông này, hai đoàn mạo hiểm có chừng ba trăm người, đằng sau còn có mạo hiểm đoàn của thất hoàng tử, nhưng bốn lôi thú trời sinh tính cuồng bạo biết khó không có rút lui, ngược lại càng khơi dậy bản tính huyết tinh của nó.

Bốn vó tung lên, bốn lôi thú đột nhiên phóng tới đám người học viên. Đầu ma thú này hình thể thật sự khổng lồ, căn bản không có khả năng chọi cứng. Đấu Hoàng cường giả toàn bộ huyền phù ở giữa không trung, thực lực dưới Đấu Hoàng thì chỉ có chạy trốn bốn phía.

- Vũ Tình tiểu thư, đừng để nó chạy xa.

Lý Dật hô, lúc này tổ chức tất cả học viên là không thể, trong một mảnh kêu loạn, có học viên bắt đầu phản kích, mà đại bộ phận học viên chạy trốn tứ tán. Những mục tiêu của bọn lôi thú mà nói, quả thực chính là những thớt thịt, rất nhanh trên cánh đồng tuyết lưu lại hơn mười thi thể học viên.

Những người có năng lực gây ảnh hưởng đối với bọn lôi thú, đều là Đấu Hoàng cường giả, hai mạo hiểm đoàn hợp lại gần hai mươi Đấu Hoàng, đấu khí đấu kỹ không ngừng oanh kích bọn lôi thú. Lúc này chiến trường vô cùng hỗn loạn, băng tuyết bay lên, tiếng khóc thét khắp nơi, tình cảnh thảm thiết giống như Địa ngục vậy.

Tinh anh đoàn của thất hoàng tử vẫn không có ra tay, đoàn đội này có trên trăm vị Đấu Hoàng, La Lan mạo hiểm đoàn có thực lực mạnh nhất. Lúc này xa xa quan sát bọn lôi thú tàn sát học viên La Lan học viện, phảng phất như đang xem trò vậy.

Một màn này Lý Dật cũng không không có để ở trong mắt, bất quá lúc này không phải cùng bọn họ so đo. Thân hình không ngừng phiêu di, hai tay quý dị kéo lê vài đạo đồ phù, khi thì như gọi về cái gì, từ trong tay Lý Dật không ngừng đánh ra, cũng không hề có quy tắc du đãng tại thiên địa, phảng phất như triệu hoán, bắt đầu chậm rãi lưu động.

Một màn này, làm các đoàn viên mạo hiểm đoàn đối với Lý Dật càng thêm bất mãn, Đấu Hoàng khác đều ra sức cùng bọn lôi thú chém giết, chỉ có Lý Dật rảnh rỗi như vậy.

- Đội trưởng đến muốn làm gì?

- Quý mới biết được, có lẽ là sợ hãi, cố lộng huyền hư.

- Ta từ nay về sau rốt cuộc không cùng đội trưởng chỉ biết dùng kim tệ kéo người.

- Có đội trưởng như vậy thật sự là con mẹ nó sĩ nhục.

- Im miệng, các người là một lũ tạp chủng, còn dám nói đội trưởng như vậy, ta Lôi bách bầm vằm các người trước.

Đội viên thương vong thảm trọng, làm lôi bách mục quang sung huyết, nhưng thực lực của hắn chỉ có cấp bậc Đấu Vương, căn bản không có tư cách cùng bọn lôi thú đối địch được.

Khoảng chừng 20', Lý Dật mới lắc lư xong, hô to nói:

- Vũ Tình tiểu thư, mau dẫn bọn lôi thú tới.

- Nhân loại tiểu tử đáng giận, người muốn làm gì?

Bọn lôi thú cũng không quên mất cái tiểu tử này từng làm cho hắn thống khổ, tiếng nói của bọn lôi thú, cũng cùng tiếng sét đánh làm cho màng tai người chấn đau một hồi.

Dưới tình thế cấp bách, Lý Dật xem nhẹ lực giai ma thú đã biết sử dụng ngôn ngữ nhân loại, đương nhiên, cũng có thể nghe hiểu được ngôn ngữ nhân loại.

- To con, ta đã chuẩn bị mộ địa cho người xong, cứ tới đây đi.

Lý Dật khiêu khích hắn một kích.

- Ta sẽ, chờ ta thu thập hết những phế vật này.

Bọn lôi thú cũng không có bị Lý Dật dung phép khích tướng ảnh hưởng, mà là tiếp tục lao đến đám học viên.

Bố trí tốt trận pháp, nếu như không thể dẫn bọn lôi thú vào trong trận, cũng chỉ là thùng rỗng kêu to mà thôi. Lý Dật lần này thật sự có điểm cấp thiết, với thực lực của những người này, không có biện pháp khống chế bọn lôi thú hành động, chỉ có thể dựa vào hắn vây công mà thôi.

- Hạ Hầu huynh, đấu khí của người khổng chế không gian, có biện pháp nào không đem hắc di động đến vị trí của ta không.

Lý Dật bay đến bên người Hạ Hầu Thuần, nhỏ giọng hỏi. Hạ Hầu Thuần là lá bài tẩy của đoàn đội, vạn bất đắc dĩ, Lý Dật mới yêu cầu Hạ Hầu Thuần ra tay. Cho nên Hạ Hầu Thuần vẫn một mực theo như Lý Dật yêu cầu thờ ơ lạnh nhạt, rồi biến mất không có gia nhập vào trong Đấu Hoàng các cường giả vây công Bôn Lô thú.

Đối mặt với vấn đề của Lý Dật, Hạ Hầu Thuần lắc đầu:

- Chắc là làm không được, cái đầu lục giai ma thú này tương đương với nhân loại đấu tôn cường giả chúng ta, đã lĩnh ngộ không gian quy tắc, thực lực của nó cũng trên ta.

Lý Dật có điểm buồn bực, Xà tôn giả đột nhiên cười lạnh nói:

- Tiểu tử, người thông minh như vậy, hôm nay sao lại phạm hồ đồ. Bôn lô thú không vào, sao các người không trốn vào trong trận pháp đi.

Một câu làm bừng tỉnh người trong mộng, bôn lô thú hung hãn vô cùng cừu hận đối với nhân loại, sao có thể dễ dàng tha thứ những nhân loại này tránh ở trong trận pháp tiêu dao? Lý Dật mừng rỡ, bay vút đi, hắc đã bố kết xong "Đồ Long trận", chỉ cần thay đổi vài cái quan khiếu, là chuyển hóa làm phòng ngự trận pháp, quá trình này chỉ vài phút thời gian.

- Tất cả mọi người, đến bên cạnh ta.

Lý Dật cao giọng la lên, nhưng lúc này ở trên cánh đồng tuyết tình hình cực kỳ hỗn loạn, có học viên căn bản không có nghe được, có học viên là bởi vì Lý Dật không chịu trách nhiệm đội trưởng, mà bắt đầu không tín nhiệm Lý Dật.

Nhìn thấy phí trước phòng ngự trận pháp, học viên chỉ có rải rác vài người, Lý Dật phi thân lướt trên, vẽ ra một cái khu vực hình tròn, sau đó

chạy về phía chiến trường hỗn loạn, lần lượt nói:

- Đến vòng tròn tuyết đi.

Đấu Vương cường giả của Ánh Vũ Tinh đoàn đội là đám người đến phòng ngự trận pháp đầu tiên, cuối cùng đại bộ phận học viên đoàn Lý Dật đội cũng vào trong phòng ngự trận pháp. Nơi này tụ tập lại hơn hai trăm nhân loại, làm đầu bốn lôi thú điên cuồng kia con mắt sung huyết, vung cái đuôi thật dài quất ra mấy đạo đấu khí băng sương sắc bén đến cực điểm, thừa dịp cơ hội Đấu Hoàng cường giả trốn tránh, nó gầm nhẹ một tiếng, hướng phòng ngự trận pháp xông tới.

- Vũ Tinh tiểu thư, mang theo người của người, nhanh vào trận.

Lý Dật véo nhẹ đánh ra vài cái chỉ quyết, đấu khí vô hình dẫn dắt thiên địa linh khí hình thành một cái vòng tròn trảo, đem cái vòng tròn Lý Dật vừa vẽ trên tuyết hoàn toàn bao phủ trong đó. Đến tận đây, mọi người mới hiểu được Lý Dật thực sự không phải là tại rảnh rỗi ngồi chơi, mà là đang bố kết trận pháp nào đó. Nhưng, trận pháp này, có thể bảo vệ mấy trăm người an toàn sao?

Gần hai mươi Đấu Hoàng cường giả thấy bốn lôi thú phi tốc phóng tới phòng ngự trận pháp Lý Dật bố kết, đấu dực giương động, cấp tốc truy kích, gần hai mươi đạo các hệ đấu khí, nhan sắc quang mang bất đồng, đồng loạt đánh về phía bốn lôi thú. Uy thế, làm bốn lôi thú cước bộ dừng một chút, thân thể khổng lồ hiện lên một tầng đấu khí phòng ngự màu đen.

Thừa dịp đầu ma thú này dừng một chút, hai mươi Đấu Hoàng cường giả cũng không ham chiến, cấp tốc lao vào trong phòng ngự trận pháp.

Tất cả học viên đều tiến vào trận pháp, Lý Dật tay quyết bay động, đem lực phòng ngự trận pháp thôi phát đến mức tận cùng, đóng băng thế giới thiên địa linh khí nồng đậm hình thành một đạo cái chắn, đem mấy trăm học viên cùng bốn lôi thú ngăn cách ra. Thiên địa linh khí nồng đậm có

thể thấy được trong đó ẩn chứa năng lượng dư thừa, nhưng đối mặt một đầu碌 giai ma thú, Lý Dật cảm thấy chưa đủ, lớn tiếng nói:

- Công kích trận pháp.

Mọi người sửng sờ, không có minh bạch ý tứ Lý Dật, tại sao phải công kích phòng ngự trận pháp?

Nhưng lời bách đối với mệnh lệnh của Lý Dật tuyệt đối phục tùng, không chút nghĩ ngợi đánh về phía phòng ngự cái chắn. Mà ở cùng một thời gian, bốn lôi thú thân thể cao lớn cũng đụng vào phía trên trận pháp cái chắn. Thân thể của nó dùng tấn để đánh sâu vào, bốn lôi thú làm cho phòng ngự trận pháp cũng xuất hiện từng đạo vết rạn giống mạng nhện. Mà cùng trận pháp có cảm ứng, Lý Dật, khóe miệng chậm rãi tràn ra một vòi máu tươi.

- Công kích trận pháp, giống như lôi thú, nhanh.

Lý Dật không dám cam đoan năng lượng trận pháp mới bắt đầu, có thể ngăn cản được bốn lôi thú hay không.

Mọi người không hề do dự, từng đạo đấu khí ngũ thải ban lan oanh hướng về phía phòng ngự trận pháp, lần này động thủ có gần trăm vị cường giả, gần trăm vị cường giả đồng thời ra tay, cổ năng lượng này tựa hồ cũng không kém hơn bốn lôi thú, Lý Dật phun ra một ngụm tiên huyết, trong tay không ngừng ngừng đánh ra, lợi dụng năng lượng toàn bộ thu nạp vào trong trận pháp.

Trải qua hai lần công kích, phòng ngự trận pháp cái chắn càng thêm nồng hậu, đã có thể chống lại bốn lôi thú lần nữa đánh vào.

- Được rồi, được rồi, mọi người dừng tay.

Gặp quỷ, gần trăm vị cường giả mới đầu động thủ oanh kích trận pháp, những cường giả nếu đều do dự không ra tay. Mà ra tay thời cơ không đồng nhất, phòng ngự trận pháp so với bây giờ mạnh hơn rất nhiều, trận

pháp này không có hủy ở trong tay bôn lôi thú, chỉ sợ muốn hủy tại trong tay chính mình.

Cuối cùng là hữu kinh vô hiểm, trận pháp ổn định lại, hiện tại năng lượng đã đầy đủ ứng đối bôn lôi thú. Lý Dật thoáng nhẹ nhàng thở ra, vận dụng đấu khí trong cơ thể, cử trọng nhược khinh thao túng trận pháp. Loại sơ cấp trận pháp này, đối với Lý Dật hiện tại mà nói, đã quen thuộc lắm rồi.

Nhìn thấy bôn lôi thú đánh vào, đối với trận pháp ảnh hưởng không nhiều, trong trận những cường giả kia lúc này mới thở dài một hơi, mục quang nhìn Lý Dật thay đổi hoàn toàn. Nếu không có trận pháp này, hôm nay những người ở đây đều là chết chắc.

- Lão đại, đây là cái trận pháp gì, thật sự là chống được Bôn lôi thú.

Lôi bách nói, nhìn thấy bôn lôi thú lần lượt không công mà lui, cảm giác này thật sự là mỹ diệu cực kỳ.

- Không có điểm thủ đoạn, lão đại dám mang chúng ta xông đóng băng thế giới sao?

Khảm kỳ niệm hót càng cao hơn một bậc.

Lý Dật mỉm cười, khiêm tốn nói:

- Sự tình vẫn chưa xong, chờ sau khi thoát khốn lại vượt mộng ngựa được không.

Có người vượt mộng ngựa luôn tốt, như vậy có thể ở tại trong mắt đội viên rất nhanh dựng nên uy tín.

- Lý Dật, người chính là Lý Dật. Ta gọi là Ánh Vũ Tình.

Chìa bàn tay thon dài tới, nương theo bàn tay xinh đẹp này, ẩn ẩn mùi thơm. Lý Dật thân thủ đánh ra vài cái chỉ quyết, tỏ vẻ chính mình không có nhàn rồi, chỉ là nhoẻn miệng cười nói:

- Ngưỡng mộ đại danh đã lâu, quả nhiên là nghe danh không bằng gặp mặt.

Ánh Vũ Tình không có nhãn nhó, cười duyên rũ nói:

- Cái gì đại danh, chỉ sợ thanh danh không tốt, Lý Dật các hạ nếu có hứng thú, cũng có thể làm bạn trai của ta, tỷ tỷ sẽ không chê người tuổi còn nhỏ đâu.

- Vũ Tình tiểu thư là hoa khôi của học viện, Lý Dật không dám trèo cao.

Lý Dật nói sang chuyện khác:

- Hai vị, không là đoàn đội các người sao.

Chỉ chỉ một nam một nữ trong đám người, Lý Dật hỏi.

Một nam một nữ này, Lý Dật đã sớm chú ý tới, cách ăn mặc rõ ràng không phải học viên La Lan học viện. Nam nhân tướng mạo ác mãnh, vẻ mặt râu quai nón, ánh mắt hung ác nham hiểm làm cho người ta có một loại cảm giác nguy hiểm, trên người phát ra hơi thở cường giả, mang theo một cỗ ngang ngược.

Mà nữ nhân kia, thì vẻ mặt lạnh lùng, cùng hoàn cảnh đóng băng thế giới cực kỳ tương xứng. Nữ nhân này, làm cho Lý Dật cảm giác không rõ, dựa vào kinh nghiệm của người hai thế giới, Lý Dật tự tin nhìn người vẫn tương đối tinh chuẩn, nhưng nữ nhân này, tựa như một cái đầm nước sâu, mặt ngoài một mảnh bình tĩnh, căn bản là nhìn không tới đáy.

Nữ nhân này, nếu như cười lên, cũng tương đối đẹp mắt. Đây là Lý Dật nhìn một lúc đưa ra được kết luận.

- Bọn họ xác thực không là người trong đoàn đội của ta, chẳng qua là hai ngày trước ngẫu nhiên gặp phải. Đoàn đội của ta từ khi tiến vào đóng băng thế giới đến nay, đã tổn thất một nửa, hai người này thực lực không thấp, đặc biệt nam nhân kia, cũng rất có hương vị.

Ánh Vũ Tình không che dấu, trong giọng nói mập mờ:

- Cho nên ta liền chữa chấp bọn họ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lai Lịch

Q.6 - Chương 137: Lai Lịch

Khẩu vị của Ánh Vũ Tình tiểu thư, Lý Dật không quan tâm, Lý Dật quan tâm chính là một vấn đề khác:

- Lai lịch hai người kia, các người biết rõ ràng sao?

- Có quan trọng sao? Đóng băng thế giới hiện tại não nhiệt lắm, tất cả thể lực lớn nhỏ không nói, cường giả rải rác càng nhiều vô số kể, hai vị này, chắc hẳn cũng là người đến đóng băng thế giới tham gia não nhiệt để tìm vận may.

Lời của Ánh Vũ Tình rõ ràng che dấu cái gì, một cường thế nữ nhân khôn khéo như vậy, làm sao có trong hoàn cảnh hiểm ác, tùy tiện thu lưu hai người không biết lai lịch gia nhập đoàn đội của mình. Nhưng Ánh Vũ Tình không nói, Lý Dật cũng không hỏi tiếp.

Lý Dật nói:

- Nếu hai đoàn đội chúng ta liên thủ, hy vọng chúng ta đều có thể thành khẩn đối đãi với nhau.

- Vũ Tình rất nguyện ý cùng Lý Dật các hạ thành khẩn đối đãi.

Biến thái nữ nhân quả thực là muốn chết:

- Muốn thành khẩn có thể có thành khẩn.

- Vậy là tốt rồi.

Lý Dật chậm rãi thao túng trận pháp, không hề để ý Ánh Vũ Tình, mà là đưa ánh mắt nhìn về phía hai người không rõ lai lịch kia. Lúc này, mục quang một nam một nữ, cũng đang nhìn kỹ Lý Dật.

Vô số lần đánh vào trận pháp, đầu lục giai ma thú bên lôi thú kia rất cực đình chỉ công kích, nhìn trận pháp bắt đầu cân nhắc. Bên lôi thú phẩm giai mặc dù không thấp, thực lực cũng là cường hãn nhất, nhưng cũng không phải là hoàn mỹ, đối với lục giai ma thú, bên lôi thú trí tuệ cũng không cao. Nếu nó thông minh một chút, thì đã sớm nhìn ra, là nó không ngừng đánh vào trận pháp.

Mà bên lôi thú cơ hồ cũng tiêu hao hết thể lực, mới phát hiện hiện tượng này.

Thời cơ đến, Lý Dật tay quyết biến đổi, phòng ngự trận pháp trên không chậm rãi hiện ra một cái trống rỗng, Lý Dật từ không trung chui ra cái khoảng trống rỗng nhanh chóng lấp đầy.

Xem nào nhiệt cũng đủ rồi, hiện tại đến lúc phải trả giá thật nhiều.

Từ trong phòng ngự trận pháp vừa hiện thân, đầu bên trái kia phát ra một tiếng rỗng giậm trầm trầm, chiếc đuôi của nó phát ra mấy đạo Băng Sương Đấu Khí, hướng Lý Dật tiêu xạ đến. Không nghĩ tới đầu ma thú này công kích phòng ngự trận pháp lâu như vậy, mà vẫn còn năng lực phát ra đấu khí sắc bén như thế.

Đấu dực lướt gấp, sau đó bay lên không trung, đạo đạo đấu khí phòng ngự cái thuẫn bố kết ra trước người.

Oanh, oanh, oanh.

Không gian chấn động kịch liệt, Lý Dật ở giữa không trung cơ hồ thành một cái chấm đen. Bên trái tuy hơi dần vụng về một chút, nhưng cũng nhận ra được, thiếu niên trước mắt này đúng là đầu só ngăn cản chính mình giết chóc. Bên trái cũng cừ hận tới cực điểm, đem tiềm năng phát huy đến cực hạn.

- To con, chúng ta chơi đùa nhé?

Nhìn thấy bên trái miệng cộp gan thỏ, điểm đen giữa không trung nhanh chóng đến gần, từ điểm đen là một đạo hắc bạch lôi điện đấu khí đánh ra.

Lại một tiếng bạo liệt vang lên, âm dương thần lôi oanh tại trên người bên trái, vô số lôi quang lập tức tại bên ngoài thân lập bên trái lập loè bất định, vẻ ngoài của nó có chút đồ sộ, bên trái cũng lão đảo, mất đi đấu khí phòng ngự, thuần túy dựa vào thân thể cứng cỏi, chọi cứng Tiên Thiên thần lôi, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Một đạo thần lôi oanh kích làm bốn lôi thú toàn thân phát run, nhưng Lý Dật không có tiếp tục công kích, mà bay vút lên. Bốn lôi thú bị thần lôi công kích tức giận làm sao cho Lý Dật nghỉ ngơi, bốn vó bay lên, cũng không buông tha đuổi theo. Dù sao lạc đà gầy so với ngựa béo cũng hơn, bốn lôi thú thể lực cơ hồ hao hết, cũng không phải Lý Dật có khả năng một mình địch nổi, nếu không cẩn thận, cũng có thể bị đầu lục giai này làm cho ngã xuống.

Lúc này đoàn đội thất hoàng tử phát hiện, mục tiêu Lý Dật bay vút chính là đoàn đội bọn hắn, một người một thú cách bọn họ vài trăm mét mà thôi.

- Lý Dật, ngươi muốn làm gì?

Tựa hồ nhìn ra ý đồ Lý Dật, thất hoàng tử đại thần vương triều lớn tiếng quát lên.

- Thất hoàng tử điện hạ, xem các người rảnh rồi có điểm nhàn chán, ta dẫn đầu sủng vật này cấp cho các người chơi đùa.

Đoàn đội này có trăm tên Đấu Hoàng, tựa hồ có chút nói quá sự thật, trong đoàn đội thất hoàng tử, Đấu Hoàng cường giả xác thực cũng không ít, nhưng tất cả mọi người cũng không có đạt tới Đấu Hoàng, chỉ ít có một phần ba đội viên là Đấu Vương cấp bậc. Lúc này bốn lôi thú khí thế kinh người, một đường lao tới, đầu tiên là đám Đấu Vương, bọn họ tận mắt nhìn đến, không ngờ tràng diện nhanh như vậy đến đầu mình rồi.

Đấu Hoàng cường giả nhanh chóng bay lên không, dù sao cũng là tinh anh đoàn đội, tuy sợ hãi, nhưng trận hình không loạn chút nào, Đấu Vương cường giả trên mặt đất làm thành một cái vòng tròn, cùng Đấu Hoàng giữa không trung phối hợp thành một cái hình cung trận thế. Cái trận thế này mỗi người cũng có thể toàn lực đem đấu khí của mình oanh kích lên người Bốn lôi thú.

Tới gần cái hình cung trận thế này, đấu dực Lý Dật vỗ một cái, tạo ra một cái đường vòng cung duyên dáng nhanh chóng kéo dài ra, bốn lôi

thú sau lưng dừng lại không kịp, dĩ nhiên bước vào phạm vi công kích của đoàn thất hoàng tử.

Tựa hồ vang lên một chuỗi như pháo, trăm vị Đấu Hoàng Đấu Vương cường giả đấu khí đấu kỹ cơ hồ oanh ra, tiếng vang bạo liệt cùng hoa lệ đấu khí tiêu xạ ra. Nếu như là tại trạng thái đỉnh phong, với thực lực bên loi thú lục giai, tự nhiên sẽ không đem loại công kích này để vào mắt, nhưng hiện tại, bên loi thú cơ hồ hoàn toàn dựa vào thân thể cường hoành chọi cứng.

- Thất hoàng tử ra tay, quả nhiên phi phạm.

Giữa không trung Lý Dật đứng chấp tay, vẻ mặt ngâm ngâm vui vẻ, xem cuộc vui, loại cảm giác này mỹ diệu vô cùng. Cái đại thần vương triều thất hoàng tử này, xem ra vẫn còn có chút thủ đoạn, lại đem một cái đoàn đội mạo hiểm huấn luyện ăn ý được như thế, xem ra những người này cũng không phải tạm thời liều mạng tự cùng một chỗ, mà rất có thể lực lượng thất hoàng tử tại trong học viện tích lũy được. Cổ lực lượng này, thất hoàng tử tính toán công dụng, Lý Dật tựa hồ cũng minh điểm hiểu ra.

- Lý Dật các hạ là trả thù chúng ta không xuất thủ tương trợ sao?

Thất hoàng tử cao giọng nói:

- Nếu là như vậy, Lý Dật các hạ hiểu lầm. Chúng ta đều là học viên La Lan học viện, theo lý thuyết nên đồng tâm hiệp lực, nhưng Lý Dật các hạ cũng nên biết, đầu lục giai ma thú này, tuyệt đối không phải là dễ đối phó. Ta bảo tồn thực lực, tính toán tại thời điểm mấu chốt nhất đối phó đầu ma thú này, hy vọng Lý Dật các hạ hiểu nỗi khổ tâm của ta.

Thất hoàng tử nói ra cũng chưa hẳn không có đạo lý, dám vào đóng băng thế giới, có cường giả nào có lá bài tẩy, có thủ đoạn mình, những lá bài tẩy này cùng thủ đoạn, đương nhiên là muốn ở tại thời khắc mấu chốt mới lấy ra.

Lý Dật mỉm cười, cao giọng nói:

- Vô luận thất hoàng tử dụng tâm lương khổ như thế nào, đều đến ma chi lĩnh vực, cũng nên luyện tập, đầu ma thú này cũng là cùng đồ mạt lộ, coi như là tại hạ đưa cho thất hoàng tử cơ hội luyện tập. Các người cũng không cần cảm ơn ta, hy vọng thất hoàng tử điện hạ sẽ nhận được nhiều lễ vật tại hạ đưa cho chư vị.

Dẫn bốn lôi thú đánh vào mạo hiểm đoàn thất hoàng tử, thuần túy là cảnh cáo, Lý Dật cũng không phải muốn đối phó thất hoàng tử, nếu không cũng sẽ không đợi cho bốn lôi thú thể lực suy kiệt mới hành động như vậy.

Nói xong, Lý Dật dứt dứt giường động, đang định bay trở về phòng ngự trận pháp. Không có khppng có mình chủ trì, trận pháp này bắt đầu rối loạn.

Nhưng lúc này, bốn lôi thú bị thất hoàng tử vây công đột nhiên phát sanh biến hóa, Đầu ma thú hình thể khổng lồ, tại trong vòng vây mình đầy thương tích bằng mắt thường có thể thấy được tốc độ nhỏ đi, mà hình thể bốn lôi thú co rút lại, vết thương bên ngoài cũng cực nhanh khôi phục. Một đạo khí vụ đen đặc từ quanh thân bốn lôi thú tràn ngập ra, dần dần bao phủ cả người hắn, cái khí vụ đen đặc này bao phủ, gần trăm Đấu Hoàng Đấu Vương công kích tựa hồ không có nửa điểm hiệu quả.

Một màn cổ quái này làm Lý Dật dừng lại, muốn nhìn một chút cxưm hoa gì dạng. Nhưng trong đầu, lại truyền ra thanh âm xà tôn giả nói:

- Ngốc tiểu tử, còn xem cọng lông à, còn không mau chạy.

- Chạy, Vì cái gì phải chạy?

- Người cũng nhìn không ra, đầu ma thú kia muốn lên cấp.

Tiến giai sao, Lục giai ma thú tiến giai, là thất giai ma thú, thất giai ma thú theo như phẩm giai thì tương đương với nhân loại Đấu Thánh cường

giả, mà một đầu thất giai ma thú thực lực mạnh hơn nhân loại cường giả cùng phẩm giai. Nói cách khác, đầu bốn lôi thú trước mắt này tiến giai thành công, vậy ít nhất cần mấy tên Đấu Thánh cường giả mới có thể giết chết.

Đối với một đầu thất giai ma thú mà nói, nhân loại Đấu Hoàng cường giả, trừ bỏ bị giết hại, thật sự không có con đường thứ hai. Chẳng khác gì đầu voi so với cùng một một ổ kiến, số lượng hoàn toàn không có ý nghĩa.

Thất hoàng tử đoàn đội ngu ngốc, còn tưởng rằng bốn lôi thú đã cùng đồ mạt lộ, đem đấu khí không ngừng oanh ra, cố gắng chấm dứt chiến đấu sớm một chút.

Lý Dật bất động thanh sắc, lại dùng tốc độ nhanh nhất chạy trở lại, sau đó giải trừ phòng ngự trận pháp.

- Chạy mau.

Vội vàng dùng ngữ khí ngưng trọng, lôi bách cũng không hỏi cái gì, hơn ba trăm cường giả được Lý Dật suất lĩnh, nhanh chóng chạy về phía phương xa. Tựa hồ, quá trình bốn lôi thú tiến giai cũng không phải ngăn ngại, Lý Dật chạy trốn nửa ngày, cũng không có nghe được cái tiếng vang dị thường gì.

- Lão đại, có chuyện gì xảy ra?

Đội ngũ bắt đầu chậm lại, lôi bách lúc này mới hỏi.

- Không chạy, nếu thất hoàng tử kia giải quyết xong bốn lôi thú, chẳng phải như ruồi bọ sẽ quần quít lấy chúng ta.

Lý Dật nói thất hoàng tử như thế nào cũng là đại thần vương triều hoàng tử, nếu để cho người khác biết rõ, chính mình dẫn ma thú hại chết một vị hoàng tử đại thần vương triều, đại thần vương triều cũng phải trả thù, chẳng phải là tự tìm phiền toái sao.

- Như vậy cũng là việc nhỏ.

Lý Dật hiển nhiên không đủ, lôi bách nhện không được vắng tục.

- Nhanh hơn nữa, hiện tại bắt đầu hành quân gấp.

Lý Dật cũng không để ý gì tới lôi bách bất mãn, mà là hạ mệnh lệnh làm người khó có thể tiếp nhận.

- Lão đại, để cho mọi người nghỉ ngơi đi, các huynh đệ đều mệt muốn chết rồi.

Bị cơn lôi thú đã kích thích tinh thần những cường giả này, xác thực cần nghỉ ngơi, điểm ấy Lý Dật không phải không biết. Nhưng một đầu thất giai ma thú, suy nghĩ một chút, Lý Dật đều cảm thấy thật sự khoảng cách không được an toàn. Cho nên chỉ có thể cự tuyệt lôi bách thỉnh cầu:

- Không được, chúng ta phải trước lúc trời tối xuyên qua cánh đồng hoang vu.

Nếu như không phải Lý Dật dùng phòng ngự trận pháp cứu vãn mọi người, cái đạo mệnh lệnh này rất khó nói có thể chấp hành được.

Tại Lý Dật thúc giục, hai mạo hiểm đoàn kết hợp ra sức xuyên cánh đồng hoang vu. Trong sách vở thế giới loài người, đối với đóng băng thế giới ghi lại cánh đồng hoang vu. Xa hơn cánh đồng hoang vu phía bắc là cái gì? Cũng không biết bao nhiêu cường giả biết, nhưng nhân loại cường giả qua cánh đồng đóng băng cực kỳ hiếm thấy.

- Lý Dật, người nói đằng sau cánh đồng hoang vu, là cái gì?

Không biết khi nào, Ánh Vũ Tình đi đến bên người Lý Dật, nhìn Lý Dật hỏi.

- Đến đó chẳng phải sẽ biết sao?

Lý Dật qua loa nói.

- Người không thấy là kỳ quái sao?

Ánh Vũ Tình thần nhiên nói:

- Những người này, số lượng tuy nhiên nhiều, nhưng thật sự không có cường giả đặc biệt xông ra, với thực lực này xâm nhập cánh đồng hoang vu lọt vào ma thú quy mô tiến công, tựa hồ là không thể nào chống nổi.

- Vũ Tình tiểu thư, người muốn hỏi vấn đề gì?

- Ta cảm thấy được, đóng băng thế giới ma thú tựa hồ so với trong dự đoán ít hơn nhiều.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lữ Thị Huynh Muội.

Q.6 - Chương 138: Lữ Thị Huynh Muội.

Ánh Vũ Tình nói ra vấn đề này, Lý Dật cũng không phải là không có nghĩ tới. Lúc này cùng nhau đi tới, gặp được số lượng ma thú, tựa hồ số lượng có chút không tương xứng. Nhưng Lý Dật vẫn đi theo lộ trình phía trước tiến lên, lúc này hẳn cũng chỉ có thể giải thích ma thú đã bị cường giả phía trước xử lý xong rồi.

Cho nên Lý Dật đối với vấn đề này cũng chỉ là tại trong ý nghĩ mà thôi, cũng không có nghĩ lại. Hiện tại được Ánh Vũ Tình nhắc nhở, Lý Dật không khỏi nhăn lại mày kiếm lại. Xác thực như thế, nếu như nói ở bên ngoài đóng băng thế giới gặp được rất ít ma thú, thì có thể nói dù sao nhân loại cường giả liên sát ma thú bị đồ lặc, hoặc trốn vào ma chi lĩnh vực, bởi vậy số lượng mới ít như vậy.

Nhưng ở nơi này chính là cánh đồng hoang vu, nơi này chính là ma chi lĩnh vực, là địa bàn ma thú, mạo hiểm đoàn quy mô gần năm trăm người tại cánh đồng hoang vu cùng bôn lôi thú đánh nhau lâu như vậy, cũng

chết nhiều người như vậy, mùi máu tươi dày đặc như vậy, mà không có thêm một đầu ma thú nào hiện thân.

Hơn nữa đang trong quá trình lẫn trốn, cánh đồng hoang vu cũng yên lặng như vậy, mà ngay cả đám đề giai ma thú cũng không thấy. Cái sự tình này rõ ràng không hợp tình lý, mà có thể nổi lên nguy cơ.

Lý Dật không khỏi nhìn Ánh Vũ Tình vài lần, thiếu nữ này có thể trở thành thủ lĩnh học viên của La Lan học viện, cũng không chỉ dựa vào tư sắc.

- Không có ma thú không phải rất tốt sao, chẳng lẽ Vũ Tình tiểu thư hy vọng đụng phải ma thú sao.

- Lý Dật các hạ là thật sự nghĩ như vậy sao?

Ánh Vũ Tình đôi mắt sáng lên, ý vị thâm trường nhìn Lý Dật.

- Như vậy Vũ Tình tiểu thư có thể giải thích thoág cái về loại dị tượng không tầm thường này hay không?

- Đây còn phải nói sao? Nơi này ma thú nhất định bị cường giả phía trước thu thập hết rồi.

Lôi bách chen miệng nói.

Ánh Vũ Tình lắc đầu:

- Nếu quả thật chính là như vậy, các người gặp qua dấu vết đánh nhau sao? Phía trước cường giả có mạnh như thế nào, cũng tuyệt đối không thể giết tất cả ma thú.

Lôi bách không phản bác được, khảm kỳ thì trầm tư nói:

- Chẳng lẽ những ma thú này được lệnh, thả chúng ta đi qua cánh đồng hoang vu?

Khảm kỳ có cái ý nghĩ này rất có sức tưởng tượng, nhưng hiển nhiên cùng sự thật khác khá xa. Ai có thể lệnh tất cả ma thú? Dựa vào cái gì muốn đ hấn lưu tình?

- Ta lại cảm thấy, ma thú đóng băng thế giới tựa hồ là nhận lấy cái gì triệu hoán, hướng một chỗ tập kết. Các người nghĩ, nhiều người như vậy xâm nhập ma thú lĩnh vực, ma thú giới không có khả năng không làm ra phản ứng, phải biết rằng, đóng băng thế giới khả năng tồn tại cửu giai ma thú. Nếu quả thật như vậy một đầu cửu giai ma thú tồn tại, hấn chính là vương giả đóng băng thế giới, có năng lực hiệu lệnh tất cả ma thú.

- Ý tứ của Vũ Tình tiểu thư, vì đối phó nhân loại cường giả tiến vào, cửu giai ma thú trong truyền thuyết triệu hoán tất cả ma thú tập kết, chuẩn bị đối phó nhân loại cường giả? Cái này, ý nghĩa là nhân loại cường giả sắp cùng ma thú quân đoàn khai chiến rồi.

Quân đoàn ma thú, bốn chữ này làm cho tất cả mọi người làm giật mình, sau đó cảm giác có một cỗ hơi thở lạnh thấu xương. Trong truyền thuyết có ghi lại thế giới loài người cùng ma thú thế giới có xung đột mấy lần đại quy mô, miêu tả ma thú quân đoàn, cơ hồ đại biểu cho huyết tinh bạo lực cùng hủy diệt.

Cuối cánh đồng hoang vu, có phải là đang có ma thú quân đoàn trong truyền thuyết đang tập hợp hay không, đang nhìn chăm chăm chờ đợi những nhân loại cường giả này không biết sống chết đi vào sào huyệt của bọn chúng?

- Cái này hỏi làm gì? Đến lúc đó chẳng phải sẽ biết hay sao?

Nhìn thấy Lý Dật nổi lên hứng thú, Ánh Vũ Tình biểu hiện ra thái độ không sao cả.

Một đường buôn chuyện, đoàn mạo hiểm tốc độ cũng không có chậm lại. Nhưng đến khi sắc trời trở tối, đội ngũ cũng không có đạt tới yêu cầu Lý Dật, đi ra khỏi cánh đồng hoang vu.

Cánh đồng hoang vu rộng cuộc rộng bao nhiêu, Lý Dật không biết, Anh Vũ Tình cũng không biết, có lẽ Xà tôn giả cũng không biết. Lý Dật nói như vậy, càng là khích lệ các đội viên hành quân gấp, để tránh gặp phải đầu thất giai ma thú khủng bố Bôn lô thú kia.

Trải qua ban ngày hành quân gấp, ban đêm cánh đồng hoang vu nhiệt độ tựa hồ lại giảm xuống không ít, bầu trời cũng không nhiều tuyết bay, tầm nhìn cũng tăng lên. Cả một mảnh băng tuyết thế giới nhìn không tới cuối, phía trên cánh đồng hoang vu ngẫu nhiên có từng lùm cây chịu rét lâm xuất hiện, làm cho cánh đồng hoang vu có thêm một chút sinh khí.

Lý Dật quyết định cắm trại, các đội viên tố chất tốt xấu lẫn lộn, trong một trận ác liệt qua đi, một mực cắn răng kiên trì đi đến nơi này. Đỗ Lạp quần là áo lụa đều rất nhanh hư thoát. Đỗ Lạp không có muốn tiến vào cánh đồng hoang vu mà muốn lưu lại, nhưng có thể đi theo Lý Dật đi đến nơi đây đó kỳ tích. Lý Dật cũng không muốn tên gia hỏa yếu kém này kéo suy sụp.

Tìm được chỗ cắm trại, các đội viên luống cuống bắt đầu dựng trướng bông, tình cảnh làm Lý Dật lắc đầu, những người này thật sự được chiều chuộng, đối với cường giả chân chính hăn vô luận tại trong hoàn cảnh nào đều có thể lập tức tiến vào trạng thái nghỉ ngơi, lập tức có thể khôi phục chiến đấu.

- Còn chưa thỉnh giáo cao tính đại danh hai vị?

Chậm rãi đi đến bên người một nam một nữ thần bí kia, Lý Dật có chút cung kính hỏi thăm.

Một nam một nữ này cũng không ở trong trướng bông, mà là xếp bằng ở trên mặt tuyết, tựa hồ đều có tâm tư. Trông bọn họ cũng không giống như là huynh muội, tình lữ, cũng không giống bằng hữu, giữa hai người, làm cho Lý Dật không đoán ra quan hệ như thế nào.

Thiếu nữ không để ý đến Lý Dật, lại chậm rãi nhắm mắt lại, tu luyện. Nam nhân hồi đáp:

- Ta gọi là Lữ Tư, nàng là muội muội của ta Lữ Tư Lệ, có gì chỉ giáo.

Lữ Tư tựa hồ có điểm không kiên nhẫn, không hy vọng bị quấy rầy, nhưng đối với Lý Dật đội trưởng, lại không thể không nói chuyện.

- A, nghe danh đã lâu, nhị vị tiến vào đóng băng thế giới, làm gì vậy?

- Chơi.

Lữ Tư đến gần gọn mà không che dấu hồi đáp. chỗ thích hợp đi du lịch ở Đấu Thần đại lục là những vùng biển, không có việc gì chạy đến đóng băng thế giới chơi, nếu không phải gặp quý, thì nhất định chính mình là quý.

- Như vậy tại hạ chúc nhị vị đi chơi vui sướng.

Lý Dật thức thời chấp chặt tay ly khai.

Lữ tư, lữ tư lệ, đây là huynh muội rất có ý tứ, hiển nhiên hai người hiện tại đang che dấu cái gì. Về phần rốt cuộc che dấu cái gì, chỉ cần đối với đoàn đội không có nguy hại, Lý Dật cũng chẳng quan tâm. Vấn đề là nếu như sự tình cũng không đơn giản như vậy? Hừ, xem ra phải để hai huynh muội thành thật khai ra thân phận của mình.

Vào đêm, cánh đồng hoang vu yên tĩnh, ngoại trừ vài thân ảnh chậm rãi di động cảnh giác ra, cũng không có bất kỳ sinh vật nào.

Lý Dật xếp bằng ở trong bụi cỏ, toàn thân bao phủ tại một tầng đấu khí quang hoa, tay quyết không ngừng biến ảo, đóng băng thế giới nồng đậm thiên địa linh khí cấp tốc hướng Lý Dật hội tụ lại, rót vào thân thể cùng kinh lạc Lý Dật, dần dần dung nhập đấu khí trở thành một bộ phận trong đó.

Dựa vào thu nạp thiên địa linh khí tu luyện, tuy tiến triển thông thả, nhưng lại cực kỳ vững chắc, bất kỳ một cường giả nào tu luyện đều phải làm.

Ngày hôm sau, Lý Dật tay quyết biến đổi, thu thể dừng tu luyện. Đứng dậy, Lý Dật như một pho tượng, ánh mắt như điều hâu, quan sát nhất cử nhất động của doanh địa.

Lúc này ngoài trời tuyết bay, gió lạnh yếu đi không ít, bông tuyết vô tình dần dần chồng chất tại trên thân thể Lý Dật, cho đến khi xếp thành một người tuyết. Ngoại trừ hai đạo mục quang, đã nhìn không ra một tia sinh khí. Bỗng nhiên, Lý Dật trong mắt tinh quang lóe lên, thân hình không tiếng động động, lướt thẳng hướng phương bắc như u linh mà đi. Mà bông tuyết che ở trên người hắn, không có chút nào ảnh hưởng, phảng phất như là một người tuyết di động.

Phương bắc, hai bóng người nhẹ nhàng linh hoạt tránh thành viên mạo hiểm đoàn, biến mất tại trong thế giới tuyết trắng. Nhưng đối với người xa xa theo đuôi, hai người tựa hồ cũng không cảm giác.

Hai bóng người rời khỏi doanh địa, không cố kỵ, phân biệt triển khai đầu dục, hướng bắc cấp tốc bay vút đi. Vì đuổi kịp tốc độ của hai người này, Lý Dật cũng chẳng quan tâm tầng nguy trang kia, cơ hồ rất nhanh theo đuôi. Trọn vẹn bay một giờ, hai bóng người mới tại một chỗ địa phương cổ quái dừng lại.

Nơi này tựa hồ đã từng có thác nước nào đó, nhưng hiện tại, thác nước đã cạn nước, vốn là thác nước phải có thủy đàm, cũng mơ hồ hiện ra một cái hố nhỏ. Hai bóng người đi đến bên cạnh thác nước, đột nhiên thân hình lóe lên, lại không thấy bóng dáng đâu nữa.

Đợi hai người biến mất một hồi lâu, Lý Dật mới cảnh giác đi đến địa phương hai người biến mất, thăm dò một chút. Thì ra đằng sau thác nước này có một vết nứt một người nghiêng đi lọt. Nếu là từ đằng xa nhìn, cho dù là tới gần, nếu không chú ý, cũng không phát hiện ra.

Không chút suy nghĩ, Lý Dật đi đến khe hở, đi vào theo. Dọc theo khe hở này đi vào một chút một cái động khẩu xuất hiện ở trước mặt Lý Dật.

Ở chỗ sâu trong huyết động, tản ra quang mang yếu ớt, thạch động ánh sáng lơ mờ.

Lữ thị huynh muội quả nhiên không đơn giản, tại đóng băng thế giới, lại có một chỗ huyết động bí ẩn như thế. Đi đến cuối cùng huyết động, có một lối đi, quan sát một phen, Lý Dật tự tin lựa chọn bên phải thông đạo. Cái thông đạo này quanh co khúc khuỷu. Lý Dật tính toán, đại khái xuống phía dưới cách mặt đất ước chừng bảy tám thước, động này là do tự nhiên hình thành rộng rãi xuất hiện ở trước mặt Lý Dật.

Thu liễm khí tức của mình, Lý Dật cẩn thận đi lên phía trước. Trong động đá khắp nơi thạch nhũ, có chút ẩm ướt, thỉnh thoảng có nước chảy xuống. Thường cách một đoạn đường, phía trên thạch nhũ liền khảm tinh thạch phát sáng, ánh sáng mặc dù yếu, nhưng đối với Lý Dật rất dễ dàng có thể nhìn thấy hết thảy trong động.

- Lão bất tử, chúng ta đã nghĩ xâm nhập ma thành.

Nói chuyện thanh âm tục tăng rất rõ phân biệt.

Chỉ trong chốc lát, mới nghe được một cái thanh âm phảng phất như là tới từ địa ngục:

- Phải hết sức cẩn thận?

- Hừ, trên đời này có nhiều chuyện phải hết sức cẩn thận sao? Nếu có, lão bất tử người còn có thể tránh ở cái địa phương này không. Chúng ta bây giờ ở La Lan học viện, có hơn ba trăm người, không sợ bị phát hiện.

Lý Dật đi về phía trước vài bước, nấp ở phía sau một khối thạch nhũ, lặng lẽ ngẩng đầu lên. Chỉ thấy Lữ thị huynh muội đang đứng tại một khối thạch bích, giống như thạch bích này là cái bóng của mình nói chuyện.

Thanh âm u linh vang lên:

- Hơn ba trăm người, có cấp bậc cường giả ra sao?

Đoàn đội này đều là học viên tạo thành, có hơn hai mươi Đấu Hoàng, tựa hồ còn có một đấu tôn, bất quá hắn không ra tay, còn không dám xác định.

- Mười Đấu Hoàng? Hừ, chút thực lực ấy, chỉ sợ ở cánh đồng hoang vu một bước đều đi không được, còn nói cái gì ma thành.

Thanh âm như là u linh có phần tức giận.

- Lão bất tử chớ xem thường, ngoại trừ một đấu tôn cường giả, Lý Dật Đấu Hoàng, thủ đoạn không kém, còn biết trận pháp.

- A? Đấu Thần đại lục bây giờ còn có trận pháp sư? Quá quý hiếm, quý hiếm.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ván Bài Đệ Nhất

Q.6 - Chương 139: Ván Bài Đệ Nhất

Thanh âm tựa như u linh nói xong, sau đó thạch bích một hồi ba động, tựa hồ như là biến thành chất lỏng, từng vòng gợn sóng tuôn ra vậy.

Một sinh vật có cái đầu tam giác, có rất nhiều nếp gấp, làm cho người ta nhìn một lần là không muốn nhìn lần thứ hai. Tùy theo nếp gấp là thân thể thật nhỏ cũng chui ra, một sinh vật như vậy, thật sự rất khó nói là một con người. Thân thể không đến nửa thước, cả người không có mặc quần áo gì, nó có những nếp gấp làm cho người chán ghét hoàn toàn lộ ra bên ngoài.

Trên đầu tam giác có con mắt rất lớn, lúc này sinh vật xấu xí này phát ra thanh âm như u linh nói:

- Thử một lần đi, không được chúng ta lại nghĩ biện pháp khác.

Lữ Tư Lệ nhìn thấy loại sinh vật này vẫn một mực không có mở miệng nói chuyện, vẻ mặt ghét quay mặt đi. Lúc này Lữ Tư lấy ra một cái túi, đem sinh vật này cho vào trong túi, sau đó cởi bỏ ngoại bào buộc tại bên hông. Lữ Tư mặc áo bào vào, nhìn cũng không thấy cái gì trong đó nữa.

Sau khi Lữ Tư chuẩn bị xong, Lý Dật lặng yên lui về phía sau, theo con đường cũ quay lại. Nhưng hăn đi chưa tới hai bước, lại gặp phải người đi vào. Người này đột nhiên ở đằng sau một tòa thạch nhũ xuất hiện, vẻ mặt vũ mị, mặt mày mập mờ, người này chính là Ánh Vũ Tình.

Hai người nhìn nhau, ánh mắt trao đổi, sau đó lui ra khỏi huyết động quỹ dị này. Lý Dật trong lòng có chút rung động, đúng là bộ ngựa bắt ve, chim sẻ chực sẵn, rõ ràng là Ánh Vũ Tình cũng đang theo dõi mình và Lữ thị huynh muội.

Ra khỏi huyết động, hai người triển khai đấu dực, rất nhanh hướng doanh địa bay trở lại.

- Tên gia hỏa nói chuyện cổ quái kia, người thấy rõ ràng chưa? Nó là hạng người gì?

Xác định khoảng cách khá xa, không sợ bị Lữ thị huynh muội nghe được, Ánh Vũ Tình mới hỏi.

- Trông nó rất tuần tú, cùng nó so sánh, ta quả thực không đẹp trai bằng.

Lý Dật nói giỡn đáp.

- Thật sự sao? Lý Dật, người không phải là gạt ta chứ.

- Mỗi người khẩu vị không giống nhau, tóm lại ta thì cho là như vậy.

- Tốt lắm, đã ra nhập vào đoàn đội của người ta, dù sao cũng phải trả giá một chút mới được. Trở về ta sẽ đem suất ca lên giường.

Lý Dật phún huyết, thiếu chút nữa ngã từ giữa không trung ngã xuống. Nữ nhân này như vậy, Lý Dật thật sự cũng không thể nói được gì.

- Người mang giường đi sao?

- Giường không mang, bắt quá Lý Dật tiểu đệ đệ...

Ánh Vũ Tình cố ý đem ba chữ "Tiểu đệ đệ" nói dài ra, làm Lý Dật "Tiểu đệ đệ" một hồi không được tự nhiên.

- Lý Dật tiểu đệ đệ thật sự không hiểu sao, chẳng lẽ còn? Nếu tỷ tỷ thì thật sự rất có hứng thú giúp người thành một người nam nhân chân chính.

Đối mặt khiêu khích như thế, Lý Dật sao không phản kích đây:

- Sao còn... Ca đến nay ngự nữ hơn vạn, ăn nằm với thanh lâu, thử qua song phi, chơi đùa Bá Vương Ngạnh Thượng Cung, tinh thông mười tám chiêu ngự nữ...

- Khanh khách.

Ánh Vũ Tình cười một hồi phóng đảng, thân hình đột nhiên vừa động, lướt đến trước mặt Lý Dật, nghiêng về một bên cười nói:

- Khanh khách, Lý Dật tiểu đệ đệ thật sự có năng lực như vậy sao? Tỷ tỷ rất thích, có thử chơi tại trên mặt tuyết hay không, tỷ tỷ còn không có chơi đùa, nếu không, chúng ta đi thử đi?

- Cút.

Ánh Vũ Tình không tức giận, trên mặt biểu lộ vũ mị đến cực hạn:

- Lý Dật tiểu đệ đệ, người thật là rất có ý tứ, có tin hay không, tỷ tỷ sớm muộn có một ngày sẽ đem người lên giường.

Sỉ nhục, tuyệt đối sỉ nhục. Vô luận kiếp trước hay là kiếp này, bị một thiếu nữ nói như vậy, đều là lần đầu tiên.

Đáng tiếc hiện tại quyền chủ động hoàn toàn nằm giữ ở trong tay Ánh Vũ Tình, vô luận mình bây giờ hờ hững, hay là lập tức động thủ lột sạch nàng ra, tựa hồ cũng không có biện pháp đoạt lại quyền chủ động. Lý Dật xanh mặt đáp lại:

- Đó là điều vĩnh viễn không có khả năng.

- Lý Dật tiểu đệ đệ, có hứng thú đánh cuộc hay không? Người đừng có bộ dáng đó, ta còn không có cường bạo người... Chúng ta đánh cuộc tại đi khi ra khỏi đóng băng thế giới, ta có thể đem người lên giường hay không?

Ánh Vũ Tình rất nghiêm túc nói.

- Thua thì thế nào? Thắng thì thế nào?

- Nếu là ta thắng, Lý Dật tiểu đệ đệ, thì từ nay về sau người coi như người hầu của ta, nam nhân khác nào có thể thượng giường của ta toàn bộ là do người quyết định. Nếu như ta thua, ta làm người hầu của người.

Cái ván cược này, chỉ sợ cũng coi là đệ nhất rồi. Nếu không đánh cuộc, Lý Dật chỉ sợ bị chém đến nhà, đường đường nam nhi bảy thước, chẳng lẽ sợ đánh cuộc sao?

- Hảo, đánh cuộc, bất quá nếu người thua, ta không có hứng thú có người hầu như người vậy, mà người là nô lệ của ta.

- Có thể, dù sao người muốn ta làm gì đều được. Lý Dật tiểu đệ đệ, từ nay về sau cũng phải cẩn thận, thủ đoạn tử tử rất lợi hại, hắc hắc hắc...

Lý Dật ngoại trừ cười khổ, tựa hồ cũng không biểu lộ gì, chính mình lại muốn vi bảo trụ thân thể "trong sạch" mà chú ý, đây là chuyện lạ vô cùng, sự tình có điểm loạn, làm sao lại làm cho mình thành bộ dạng này? Ánh Vũ Tình, chẳng những thực lực không tầm thường, tâm tư nhạy bén, nhưng lại rất có bản lĩnh lừa dối.

- Tốt lắm, chính sự nói xong, chúng ta trò chuyện một chút, vì sao người lưu Lữ thị huynh lại?

Lý Dật dờ đi chủ đề.

Ánh Vũ Tình thấy Lý Dật hỏi vấn đề này, nhàn nhạt hồi đáp:

- Không có gì, bọn họ lợi dụng chúng ta, chúng ta đồng dạng có thể lợi dụng bọn họ, ai lợi dụng ai còn rất khó nói.

- Dám toan tính với ma thành, tuyệt đối không phải là người dễ trêu chọc, điểm này người không rõ sao.

- Tiểu đệ đệ, người cũng biết ma thành?

Ma thành, Lý Dật vốn không biết, dù sao đi vào thế giới này thời gian còn không tính là dài, tên quần áo lụa là Lý Dật trước kia lưu lại trí nhớ cho mình về thế giới này, ngoại trừ cuộc sống phóng túng ra, thật sự không có bao nhiêu hỗ trợ. Về ma thành, đây cũng là mục tiêu của Lý Dật cùng Xà tôn giả lần này.

- Vì cái gì ta không thể biết?

Lý Dật hỏi ngược lại:

- Nếu như ta không có đoán sai, mục tiêu của người cũng là ma thành?

- Ngoại trừ những đứa ngốc, đi vào đóng băng thế giới mục tiêu đều là ma thành?

Lý Dật cười:

- Đi ma thành chỉ là bước đầu tiên, mục tiêu chính thức chỉ sợ là vạn thần mộ?

- Lý Dật.

Ánh Vũ Tình sắc mặt đứng đắn nói:

- Chúng ta liên thủ chứ, được chỗ tốt mỗi người một nửa.

Ánh Vũ Tình, tuyệt đối không phải là loại người chịu phân chia một nửa chỗ tốt cho người khác, điểm này Lý Dật biết rõ, bất quá trên mặt vẻ mặt vui vẻ:

- Tốt, khoản mua bán này ta sẽ không thiệt thòi, ở đóng băng thế giới, người chính minh hữu của ta.

- Ta cũng là có cái ý nghĩ này, đã như vậy, cứ quyết định đi, ít nhất tại đóng băng thế giới, chúng ta là minh hữu tuyệt đối.

- Thành giao.

Doanh địa lúc này là một mảnh an tĩnh, trong đóng băng thế giới phong vân biến hoá kỳ lạ, đối với Ánh Vũ Tình mà nói, tựa hồ rất xa xôi.

Hừng đông, cả đội xuất phát, Lữ thị huynh muội chẳng biết lúc nào đã trở về, ngoại trừ Lữ Tư đeo trên người cái bọc không quá rõ ràng, thì cũng không có cái gì có thể khiến cho người khác cảm thấy khác thường. Ánh Vũ Tình nhìn chung quanh một phen, tựa hồ là đang tìm kiếm cái suất ca thần bí kia.

Đội ngũ tiếp tục hướng phương bắc đi tới, khí hậu cũng càng ngày càng khắc nghiệt, nơi cực hàn thực vật cũng càng ngày càng ít, cánh đồng tuyết trời mênh mông làm cho lòng người bất an. Nhưng kỳ quái vẫn không có đụng phải ma thú, ngược lại gặp không ít cường giả rải rác, đám cường giả này tốp năm tốp ba, quy mô đại khái có vài chục, hơn trăm người, cùng là đến từ các quốc gia Đấu Thần đại lục.

Lý Dật mạo hiểm đoàn, cùng những cường giả rải rác này so sánh, thực lực mạnh hơn, cũng không có người dám đánh chủ ý bọn hắn, cho nên trên đường đi bình an vô sự.

Không có ma thú xâm nhập, đối với mạo hiểm đoàn mà nói, uy hiếp lớn nhất chính là hoàn cảnh tự nhiên ác liệt. Trời rét lạnh đối với Đấu Vương

cũng không coi vào đâu, nhưng thỉnh thoảng gặp phải phong quyền, lại làm đoàn đội tổn thất không ít nhân thủ.

Những phong quyền này phiêu hồ bất định đến cực nhanh, năng lượng cường hãn cơ hồ không kém hơn đấu tôn thậm chí là Đấu Thánh cường giả.

Cánh đồng hoang vu địa vực to lớn, vượt xa Lý Dật dự đoán, đi suốt năm ngày, cánh đồng hoang vu địa hình mới bắt đầu có chút biến hóa, nguyên bản cánh đồng tuyết mênh mông, bắt đầu xuất hiện vùng đất cao thấp lồi lõm. Ngoài băng tuyết dày đặc đọng ở dưới tầng băng, có thể phát hiện dưới đó đất đá lồi chồm. Mà ở phương xa, ẩn ẩn có thể nhìn một ngọn Tuyết Phong lẫn ở trong đám mây.

Dựa theo lời nói của Xà tôn giả, thì có thể đã đến điểm cuối cùng của cánh đồng hoang vu rồi. Càng đi về phía trước, địa thế càng ngày càng phức tạp, rất nhiều địa phương cơ hồ không có đường có thể đi, độ cao so với mặt biển cũng càng ngày càng cao, ngoại trừ giá lạnh, càng làm người khó chịu chính là, hô hấp cũng trở nên khó khăn hơn.

Nhân loại cường giả cũng nhiều hơn, bọn họ đều từ bốn phương tám hướng cánh đồng hoang vu hướng khu vực này hội tụ, không ít cường giả rải rác bắt đầu kéo bè kết phái, đương nhiên, tranh cường đấu quyết liều mạng cũng không ít.

Tại hỗn loạn chi vực gian nan hai ngày, mạo hiểm đoàn Lý Dật rốt cục đi tới dưới đỉnh núi tuyết.

Tuyết ở nơi đây làm tất cả mọi người chấn động, nơi này chính là tòa thành thị tạm thời của nhân loại. Vô số trưởng bối xây tại khe rãnh, loạn thạch, có chỗ không cần trưởng bối, mà lợi dụng băng tuyết xây thành băng thất hình thái khác nhau.

Có vô số nhân loại cường giả đi qua khu vực này, tiếp khách, giao dịch, gây hấn, ẩu đả... Phàm là trong nhân loại thành thị có, ở đây cơ bản cũng

đều có. Cũng càng nhiều người tốp năm tốp ba đầu đang bàn tán đến La Tuyết Phong, thánh khí, ma thành, vạn thần mộ...

Vừa đến dưới chân Tuyết Phong, Ánh Vũ Tình liền chọn một địa phương, để các đội viên hạ trại. Nàng ở nơi này tính toán kiến tạo một bộ băng thất xa hoa nhất.

Gần trăm cường giả hiệp đồng làm việc, chỉ hơn hai giờ, dựng xong một căn phòng lớn. Thiếu nữ tiêu chuẩn thẩm mỹ cũng không thấp, phòng băng giống như căn phòng xinh đẹp bình thường.

- Lý Dật các hạ, có hứng thú đi thăm nhà mới của ta hay không?

Đang tại trước mặt người khác, Ánh Vũ Tình cũng không có hô từ "Tiểu đệ đệ" đối với Lý Dật.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trúng Chiêu

Q.6 - Chương 140: Trúng Chiêu

Đây chẳng lẽ là muốn ra chiêu sao? Lý Dật muốn nhìn một chút, Ánh Vũ Tình có phải muốn Bá Vương Ngạnh Thượng Cung của mình không:

- Tốt, Vũ Tình tiểu thư là con người tao nhã.

Bên trong Băng thất, có trái thảo tinh khiết, trên mặt thảo, mấy cái mâm đựng trái cây thoạt nhìn mùi vị không tệ lắm, bên cạnh là bình chứa rượu ngon. Tiến vào đóng băng thế giới ai cũng có dung giới, ngoài các loại đan dược, vũ khí còn một chút vật phẩm, có thể đem rượu cùng điểm tâm mang đến đây, Vũ Tình tiểu thư chỉ sợ là đệ nhất nhân.

Ngồi trên mặt đất, Ánh Vũ Tình ưu nhã, cầm lên bầu rượu, rót rượu cho Lý Dật:

- Khổ cực nhiều ngày như vậy, Lý Dật tiểu đệ đệ, buông lỏng một chút đi.

Trong Bể phòng chỉ còn lại có hai người bọn họ, thái độ Ánh Vũ Tình lại bắt đầu mập mờ.

- Cường giả ở đây như rừng, là địa phương từng bước hung hiểm, cho nên chúng ta không thể buông lỏng.

Lý Dật phản bác nói.

- Nơi này cường giả tuy nhiều, bất quá, trên cơ bản cường giả đỉnh cấp đều chưa đến. Hừ, Tiểu đệ đệ, ta vừa rồi nhìn ngươi, cũng đừng man tử tử như vậy, chúng ta bây giờ là liên minh.

- Cũng không có giá trị gì, chẳng qua là nói tam đại thế lực Đấu Thần điện, tứ đại Ma Tông cùng La Lan học viện khổng chế tiến vào Tuyết Phong. Bọn họ tựa hồ đang đợi cái gì.

- Là La Tuyết Phong, bọn họ xác định La Tuyết Phong còn chưa có tiến vào Tuyết Phong?

Ánh Vũ Tình tựa hồ đang nghĩ cái gì hỏi.

- La Tuyết Phong đánh cắp thánh khí học viện bị phát hiện, học viện lập tức phái ra tinh anh tiến vào đóng băng thế giới. La Tuyết Phong lẻ loi một mình, không có khả năng so với tinh anh học viện đi nhanh hơn được. Hơn nữa dãy núi đóng băng phía trước, nghe nói có cấm chế cấm bay.

Những tin tức này do xà tôn giả cung cấp.

- Mọi người khẳng định La Tuyết Phong nhất định sẽ đến? Nếu hãn không đến, chúng ta đến đây không phải uổng rồi sao?

Ánh Vũ Tình ánh mắt vô tội thuần khiết nhìn qua Lý Dật, có vẻ khát vọng muốn biết đáp án.

Lý Dật không khỏi cười mắng một câu:

- La Tuyết Phong đánh cắp thánh khí, nếu hãn không đến, cũng không cần phải làm như vậy.

- Còn có tin tức gì không?

- Người lúc trước dự đoán đúng, cao giai ma thú cánh đồng hoang vu, cơ hồ đều được triệu hoán đến ma thành, cho nên chúng ta mới có thể dễ dàng đi qua như thế. Đám cao giai ma thú, nếu bị nhân loại cường giả quy mô xâm nhập giết chết. Xem ra thời gian tới nhân loại cường giả cùng ma thú ác chiến, không thể tránh khỏi.

- Nói những chuyện này quá nhàm chán.

Ánh Vũ Tình đuổi đuổi người, ngáp một cái, cầm lên chén rượu:

- Tiểu đệ đệ, uống rượu.

Lý Dật cũng bưng chén rượu lên, cho nên miệng nhấp một chút, rượu quả nhiên là hảo tửu, hơn nữa ngoại trừ ngâm qua một ít dược liệu bổ dưỡng, cũng không có gì độc hại.

- Vũ Tình tiểu thư, chúng ta bây giờ là liên minh, cũng nên nói ra tất cả. Ta ngay cả thân phận Vũ Tình tiểu thư cũng không có biết rõ ràng. Có người nói người là người Đấu Thần điện năm vùng, cũng có người nói người là đại thần vương triều phái tới giám thị thất hoàng tử, đương nhiên, hai tin tức này ta cũng không tin. Như vậy Vũ Tình tiểu thư, người có thể nói cho ta biết thân phận thật hay không?

- Ai.

Ánh Vũ Tình thở dài một câu, biểu lộ buồn bã:

- Ta có cái gì thân phận chân thật, kỳ thật chính là ba tuổi tang phụ năm tuổi tang mẫu, sống cuộc sống khổ sở lớn lên hài thôi. Lý Dật đệ đệ, nếu như ta có cha mẹ thân nhân, ta còn lang thang như vậy để làm cha mẹ hổ thẹn sao?

Mặc kệ Ánh Vũ Tình biểu diễn là thật hay giả, tối thiểu nhất nàng biết mình có hành vi "Xấu hổ". Lý Dật nhất thời cũng vô pháp phán đoán Ánh Vũ Tình thân phận như thế nào, xấu hổ cười nói:

- Vũ Tình tiểu thư hiện tại coi như là khổ tận cam lai.

- Cho nên ta phải hưởng thụ, lão nương đều muốn hưởng thụ, ta mới không quan tâm người ta nói ta thấy thế nào. Khái, nói như vậy mất chủ đề, Lý Dật tiểu đệ đệ, uống rượu.

Mấy chén rượu ngon vào bụng, hai gò má ửng hồng, mũi nhả lưu ba như nước, kiều diễm không thể diễn tả. Nếu không đối với nàng phong lưu thành tánh, chỉ dựa vào tình huống trước mắt, Lý Dật rất khó nhẫn nại được.

- Lý Dật tiểu đệ đệ, chẳng lẽ người thật sự là sợ ta thương người sao?

Nhìn thấy Lý Dật cảnh giác, Ánh Vũ Tình khích tướng nói.

Đột nhiên một cổ cảm giác khô nóng kỳ quái từ bụng truyền đến, dùng tốc độ cực nhanh hướng quanh thân tràn ra, cảm giác khô nóng này tràn ra "Tiểu đệ đệ" lập tức có sinh cơ, trưởng thành "Đại đệ đệ". Loại không nên có phản ứng này, tuyệt đối không phải Lý Dật thật sự có phản ứng, mà tựa hồ là do ngoại lực thôi phát.

Rượu cùng điểm tâm có vấn đề? Có thể là rượu hay là điểm tâm, trước khi ăn Lý Dật đều nghiêm túc phân biệt, với nhạy cảm của hắn, có vấn đề tuyệt đối sẽ không dấu điểm hắn được.

- Người đến tột cùng sử dụng cái mách khéo gì?

- Làm sao vậy, tiểu đệ đệ, người thoát nhìn rất nóng. cởi áo khoác ra nhé.

Ánh Vũ Tình cười nói tự nhiên, hai tay liền thay Lý Dật cởi áo ra. Lý Dật bản năng muốn cự tuyệt, nhưng bàn tay mềm mại không có nửa

phần khí lực. Thấy Lý Dật thật sự trúng chiêu, không giống như là làm bộ, Ánh Vũ Tình cười vũ mị đến cực hạn:

- Tỷ tỷ nói qua, sớm muộn sẽ đem người lên giường. Đáng tiếc hiện trong này điều kiện thiếu chút, không có giường lớn thoải mái, chỉ có thể dùng thảm. Khi ra ngoài đóng băng thế giới, tỷ tỷ hảo hảo đền bù tổn thất cho người.

- Người đến cho ta ăn cái gì?

Lý Dật coi như cẩn thận rồi, nhưng không nghĩ tới trúng chiêu, thật buồn bực chính là, hắn đến bây giờ cũng không biết là trúng chiêu như thế nào.

- Cái này đều là thứ tốt, rượu này, ta cho nó cái tên dễ nghe gọi là Nữ nhi hồng, rượu này chẳng những hương thơm thuần chính, còn ngâm qua hơn mười vị dược liệu bổ dưỡng, đối tiểu đệ đệ chính là đại bổ nha. Cái điểm tâm này sao, ta gọi là Vạn thúy hàm hương . Rượu cùng điểm tâm hợp lại chính là Vạn thúy hàm hương nữ nhi hồng, hai thứ này tách ra dùng, đối với người ngược lại cũng không dị thường, nếu là hợp cùng một chỗ, hắc hắc, đây chính là thôi tình thánh vật đấy.

Ánh Vũ Tình mềm giọng nũng nịu, nhẹ nhàng mà nghịch qua bên tai Lý Dật. Làm hắn cảm giác thoải mái cực kỳ, một cổ xúc động không cách nào khắc chế tư duy Lý Dật, trước mắt Lý Dật muốn đem nàng hòa tan ra vậy.

Chẳng biết lúc nào, Lý Dật tay đã không bị khống chế vươn tới Ánh Vũ Tình, nhanh chóng cởi ngoại bào. Không còn ngoại bào nhìn trông đáng người Ánh Vũ Tình hấp dẫn lập tức lộ ra. Đáng người của nàng không kém hơn vẻ kiều mỹ, phối hợp cùng một chỗ, chỉ có thể nói là vưu vật để hình dung. Kỳ thật cái này đều không trọng yếu, tại dưới tác dụng của thôi tình thánh vật "Vạn thúy hàm hương nữ nhi hồng", Lý Dật đã không nóng tới cực điểm, dục hỏa hùng hực nếu muốn đem đối phương thôn phệ rồi.

Trên mặt thắm những điểm tâm bầu rượu kia, Lý Dật nghiêng người, đem Ánh Vũ Tình áp dưới thân thể, hai tay bay động, nội y đáng thương của Ánh Vũ Tình, lập tức hóa thành mảnh nhỏ, sau đó hiện lên ngọc thể, làm Lý Dật ngây người, nhưng theo một tiếng ngâm khẽ của Ánh Vũ Tình, thần trí thanh tỉnh ngẩn ngui cũng lập tức hóa thành hư ảo, càng thêm điên cuồng miệt, cùng tay tàn sát bừa bãi hai vú của Ánh Vũ Tình...

Ánh Vũ Tình hưởng thụ lấy âm mưu thực hiện được cùng thân thể vui sướng, bàn tay mềm như không có xương ôm lấy Đại đệ đệ của Lý Dật. Chỉ cần cái đại đệ đệ này tiến vào thân thể của mình, có thể thi triển tình thuật, từ nay về sau, sẽ lại đùa giỡn Lý Dật này.

Đang lúc Ánh Vũ Tình âm thầm tính toán, đột nhiên, một cổ đấu khí phảng phất sinh tại thân thể nàng cùng Lý Dật cơ hồ tuôn ra, đem Lý Dật đánh bay ra ngoài.

- Lý Dật, Lý Dật, thối tiểu tử mau tỉnh lại.

Xà tôn giả làm Lý Dật từ trên thân thể Ánh Vũ Tình chấn khai, không ngừng mà la lên. Nhưng dục hỏa phần thiên, Lý Dật lại căn bản không có nghe được, quơ quơ đầu, một lần nữa hướng Ánh Vũ Tình nhào tới.

Xà tôn giả khẩn trương, cũng đành phải vậy, ở trong dung giới trong một cổ vô hình đấu khí tuôn ra, oanh hướng Ánh Vũ Tình.

- Ai? Ai dám ám toán lão nương.

Ánh Vũ Tình oán hận nói, ngữ khí sắc giọng, sát khí lộ ra. Đấu khí hộ thể, cực kỳ nhanh kết xuất đấu khí thuần bài, chống đỡ đấu khí xà tôn giả oanh kích.

Xà tôn giả cũng không có sát ý, một đạo đấu khí cũng không phải mạnh mẽ, nhưng hai cổ đấu khí va chạm, cũng làm cho băng thất vỡ vụn ra một lỗ hổng.

Ánh Vũ Tình không ngờ ở bên ngoài băng thất nhiều người như vậy, trước mặt bảo trì nửa người không mảnh vải. Sau khi nổ nát đấu khí công kích của xà tôn giả, Ánh Vũ Tình biết rõ hôm nay mưu kế xem như thất bại, đấu khí nhất quyền, đem ngoại bào cuốn tới, mặc trên người. Vừa mới mặc lên, rất nhiều đội viên ở bên ngoài thạch thất chạy đến.

- Vũ Tình, chuyện gì xảy ra?

Những học viên kia nhìn tình hình trước mắt, có điểm ong ong đầu óc.

- Đi ra ngoài.

Ánh Vũ Tình vừa then vừa giận, cường giả vừa mới ra tay, chính mình thậm chí bóng người của hắn cũng đều không có thấy, đây mới là điều Ánh Vũ Tình lo lắng nhất.

- Dem hắn mang đi.

Ánh Vũ Tình chỉ chỉ Lý Dật, trên mặt biểu lộ phức tạp.

Lý Dật được đưa về doanh địa, bốn người khảm kỳ, lô bách, Hạ Hầu Thuần, Đỗ Lạp vây quanh ở bên người Lý Dật, nhìn Lý Dật biểu lộ đồng tình.

Y phục không ngay ngắn của Lý Dật, hiện tại, mà là cái kia cũng không cảm thấy được, y nguyên đứng dậy.

- Cái đó của lão đại thực lớn.

Nhìn thấy ở đũng quần của Lý Dật dựng lên một khối lớn, Lô bách nhin không được cười nói.

- Thật là muốn chết, trong này không phải thế giới nhân loại, không có nữ nhân. Nếu không lô bách, người tới giúp đỡ lão đại đi.

Khảm kỳ nói ra mấy chuyện xấu.

- Ta lại không phải nữ nhân, giúp như thế nào?

- Kỳ thật, không nhất định cần phải nữ mới có thể giúp.
- Khảm kỳ muốn chết, có tin ta làm cho lão đại làm thị người hay không.

Cuối cùng, Đỗ Lạp đưa ra một chủ ý:

- Nếu không, dùng đá chườm lạnh, dù sao nơi này đầy băng tuyết.

Nếu không có lô bách cùng khảm kỳ đồng thời đem hãn đá văng ra, Lý Dật có thể thiếu chút nữa thì bị phế đi.

Thẳng đến vài giờ sau, Lý Dật mới chậm rãi khôi phục thần trí, đối với chuyện đã xảy ra trước kia, sau khi hãn biết mình trúng chiêu, Lý Dật hoàn toàn không biết gì cả.

- Hay cho nữ nhân lợi hại.

Lôi bách cảm khái nói:

- Từ khi ta biết lão đại, đây là lần đầu tiên lão đại bị hạ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đế Na Phó Viện Trưởng

Q.6 - Chương 141: Đế Na Phó Viện Trưởng

Sau khi nghe mọi người thuật lại, Lý Dật mới ý thức được tình thế lúc ấy nghiêm trọng. Đám người Lôi bách, Khảm kỳ cũng không biết, lúc này đều cảm thấy có chút tiếc nuối thay cho Lý Dật. Đang làm thật học viện chín đại viện hoa thì bị lôi ra, tiếc nuối, đúng tiếc nuối cả đời rồi.

- Hồn tiểu tử, nếu không có bản tôn kịp thời ra tay, người hôm nay xong đời.

- Lão quý, thì ra người thấy chuyện xấu. Làm sao, người tưởng ván bài kia là thật?

Lý Dật có chút miễn nói, ván bài này cũng chỉ là vui đùa mà thôi, Ánh Vũ Tình nữ nhân mạnh như vậy thế, thua mà chịu làm nô lệ cho Lý Dật sao, Lý Dật cũng tiếp thu không nổi. Và chính mình có thua, cũng tuyệt đối không có khả năng trở thành người hầu của nàng.

- Người biết cái gì? Nếu không vì cái ván bài kia, bản tôn ra tay sao.

Xà tôn giả lạnh lùng nói:

- Cái tiểu nữ oa kia rất tà môn, bản tôn thiếu chút nữa nhìn sai rồi.

Nghe xà tôn giả nói tình thế nghiêm trọng như thế, Lý Dật cũng nghiêm chỉnh lại, hỏi:

- Sư phụ nhìn ra chút gì đó sao?

- Nữ kia oa tu luyện tà môn công pháp, nếu như ta nhớ không lầm, chắc là 'Hoa mê loạn', môn công pháp này rất quý dị, đừng nói người một cái Đấu Hoàng nho nhỏ, chính là đấu tôn Đấu Thánh cường giả trúng chiêu, từ nay về sau cũng sẽ ngoan ngoãn nghe lời của nàng.

- Lão quý, ta van người đừng thừa nước đục thả câu, 'Hoa mê loạn' rốt cuộc có cái công pháp cổ quái gì?

- 'Hoa mê loạn' công pháp, có thể trong lúc quan hệ nam nữ tại trong thế giới linh hồn đối phương lưu lại lạc ấn, sau đó khống chế tâm thần đối phương, cho dù thời điểm không có khống chế, bị lưu lại linh hồn lạc ấn, cũng sẽ cải biến tính tình, đối với người thi pháp sinh ra một loại cảm giác thân cận tự nhiên. Nghe nói, 'Hoa mê loạn' tà môn công pháp nếu như tu luyện tới cảnh giới cao nhất, sẽ thăng cấp thành Bạch Hổ cấp tinh thần hệ công pháp, cũng không làm quan hệ nam nữ, chỉ cần một ánh mắt, có thể tại thế giới linh hồn đối phương trong lưu lại lạc ấn.

Nghe đến đó, Lý Dật kinh ngạc không thôi, hẳn không nghĩ tới thiếu nữ thoát nhìn vũ mị phong tao như vậy, lại âm hiểm tà ác như thế. Khó trách những nam học viên kia đi theo nàng, mỗi người nhìn đều có chút là lạ, đối với nàng nói gì nghe nấy, căn bản không hề có chủ kiến của mình.

- Lão quỷ, nếu người không có kiến thức rộng rãi, ta hôm nay thật sự lật thuyền trong mương rồi.

Cũng vì quá tin tưởng thiên khôn kiền châu ma khí, không sợ bách độc, cho nên mới dám ăn bánh uống rượu với Ánh Vũ Tình như vậy.

Nghe thấy Lý Dật khen ngợi, Xà tôn giả có điểm đặc ý, tiếp tục nói:

- Môn công pháp này, tuy lợi hại, nhưng nhược điểm người cũng biết. Cho nên nữ hài bình thường cũng không chịu tự hủy danh dự tu luyện loại công pháp này. Cho nên có người tu luyện môn công pháp này đến nay rất ít. Theo ta được biết, đang bí mật tu luyện môn công pháp này, đến nay thiên hạ chỉ có một môn phái.

- Môn phái nào?

- Một trong Tứ đại Ma Tông Yểm Ma Tông, Yểm Ma Tông trong tứ đại ma trong tông thực lực thấp nhất, từ xa xưa tới nay đều bị tam đại Ma Tông áp chế, cho nên vì đối kháng, đệ tử trong tông lựa chọn tu luyện một ít công pháp bàng môn tả đạo.

Lý Dật ngạc nhiên nói:

- Tứ đại Ma Tông không phải hòa thuận sao, bọn họ cũng có tranh đấu sao? Ta cũng không có nghe nói qua.

- Tứ đại Ma Tông đối phó với kẻ thù bên ngoài đều đồng khí liên chi, nhưng do về ích lợi, ai thực lực mạnh có được nhiều lợi ích hơn, đây cũng là điều đương nhiên.

- Lão quỷ, ý của người là Ánh Vũ Tình, chính là người của Yểm Ma Tông một trong tứ đại Ma Tông sao?

- Mười phần là như vậy.

Tuy bị thất thế, nhưng Ánh Vũ Tình cũng tiết lộ thân phận của mình, thu hoạch ngoài ý liệu như thế làm cho Lý Dật thoải mái, Ánh Vũ Tình trường kỳ tiềm phục tại La Lan học viện, rốt cuộc có mục đích gì? Tại Đấu Thần đại lục các thế lực phức tạp, Lý Dật thông tuệ tuyệt đỉnh như vậy cũng cảm thấy có chút rối loạn, cảm thấy có chút lực bất tòng tâm.

Lúc này nhìn thấy Ánh Vũ Tình, thiếu nữ vũ mị tựa hồ như không có phát sinh cái gì, Lý Dật cũng làm như không có chuyện gì xảy ra. Bất quá Lý Dật bây giờ đối với người thiếu nữ này cảnh giác đã vượt qua Lữ thị huynh muội rồi.

Lữ thị huynh muội cũng không có gì dị động, mỗi ngày ở lại doanh địa, cũng không có đi ra ngoài, cơ hồ đều tu luyện.

Lúc này đám người Lý Dật đến dưới chân đóng băng dãy núi bốn ngày, ở nơi này các cường giả đến càng ngày càng nhiều, thế cục đã khó có thể khống chế. Đấu Thần điện, tứ đại Ma Tông, La Lan học viện tam đại thế lực, tại cả Đấu Thần đại lục ảnh hưởng rất lớn, nhưng ở đây bị các cường giả từ chối, đã có dấu hiệu không chịu được.

Dưới chân Tuyết Phong, càng làm cho người bất an.

Tựa hồ cũng cảm thấy loại bạo động này, ngày thứ tư, một Đấu Hoàng cường giả bay vút đến chân núi, rải ra truyền đơn.

Trong nội dung truyền đơn, nói rằng tại dãy núi đóng băng cùng ma thành, đã tụ tập ma thú quân đoàn, vì ứng đối loại nguy cơ này, Đấu Thần điện, tứ đại Ma Tông cùng La Lan học viện đạt thành hiệp nghị, bất luận một phương thế lực nào trước khi đánh vào ma thành, thì có quyền lợi ưu tiên tiến vào vạn thần mộ. Vì quy phạm trật tự, ba phương thế lực nhắc nhở nhân loại cường giả đóng quân ở đây, trong ba ngày phải kết thành ít nhất một trăm người, cũng tuyển ra hai người đại biểu đến để thương lượng.

Lúc này cường giả tụ tập ở đây, ít nói cũng có hơn một vạn, hàng trăm hàng ngàn tạo thành đoàn đội cũng có, ba năm người tiểu đoàn thể cũng có, thậm chí còn có cường giả độc lai độc vãng. Muốn những cường giả này tự cho mình thanh cao kết thành đoàn đội trăm người, chỉ sợ cũng không phải là chuyện dễ dàng gì.

Quả nhiên, sau khi đọc truyền đơn, doanh địa lập tức bạo động, tùy ý đánh nhau ẩu đả có thể thấy được.

Lý Dật mạo hiểm đoàn nhân số hợp quy định, đại biểu cũng không cần nói, tự nhiên là Lý Dật cùng Ánh Vũ Tình. Bởi vì tam đại thế lực quy định cường chế, cũng có không ít cường giả rải rác nghe được Lý Dật là chi đoàn đội của La Lan học viện, đều chủ động gia nhập. Đây là cơ hội phát tài, Lý Dật sao lại bỏ qua, mỗi người hai vạn kim tệ, giao tiền rồi ra nhập. Những cường giả có năng lực xông vào đóng băng rừng rậm, người nào không phải một phương thế lực lớn đây, hai vạn kim tệ đối với cường giả này mà nói, cũng không tính là cái gì. Kết quả là không đến nửa ngày, Lý Dật chiêu mộ kim tệ toàn bộ thu hồi, lợi nhuận cũng không ít.

- Lão đại, người thật sự là thiên tài, a không, kỳ tài mới đúng. Nếu người đi đến bốn quốc phía nam buôn bán, gia tộc của ta chỉ sợ cũng phải đổi nghề.

Khảm kỳ tự đáy lòng khuất phục, nói.

Những đoàn đội khác cũng không cam lòng rút lại phía sau, cũng bắt đầu noi theo Lý Dật, bởi như vậy, sự tình lại dễ giải quyết, gần một ngày thời gian, cường giả dưới chân Tuyết Phong hợp thành chín thế lực, chỉ có chút cường giả quay lại đường cũ trở về.

Đoàn đội Lý Dật đột nhiên khuếch trương đến gần ngàn người, tuy chỉ là trên danh nghĩa, nhưng Lý Dật thu được hơn một ngàn vạn kim tệ.

- Cảm tạ Đấu Thần điện, cảm tạ tứ đại Ma Tông, cảm tạ La Lan học viện, lão đại, chúng ta phát tài rồi.

Khảm kỳ xuất thân là thương nhân đối với kiếm tiền có một loại ham mê bản năng, tuy hắn cũng không thiếu tiền. So với Lô Bách có chút xem không vừa mắt, nói:

- Có cái gì hảo vui mừng, đi theo lão đại, kim tệ căn bản không có ý nghĩa.

Đỗ Lạp thì hai mắt sáng lên:

- Khảm kỳ, chúng ta là người đầu tư, số tiền kia hai người chúng ta phân chia.

- Không có lão đại, chúng ta phân cọng lông, tiền kiếm được đương nhiên là giao cho lão đại, để cho lão đại phân phối.

Khảm kỳ không có đắc ý, còn rõ ràng tiền làm sao sao tới tay.

- Những số tiền này, khảm kỳ người trước thu lại, chờ khi ra khỏi đóng băng thế giới tính toán.

Lý Dật thần nhiên nói.

Trong lúc mọi người mừng thầm, chẳng biết từ lúc nào, một thân ảnh đã đứng ở bên cạnh bọn họ. Khảm kỳ hai mắt lập tức trì trệ một chút, thu hồi vẻ mặt gian thương mỉm cười, cung kính về phía người nọ hành lễ:

- Đế Na phó viện trưởng, ngài khỏe.

La Lan học viện phó viện trưởng, duy nhất Đế Na là nữ, cũng là phó viện trưởng học viên kính sợ nhất. Có học viên thâm niên từng nói, hắn cả đời không muốn nhìn thấy Đế Na phó viện trưởng cười qua. Lúc nàu cũng mặc võ phục màu xám, gương mặt lạnh lùng nghiêm khắc, gây cơn ác mộng cho học viên.

Đương nhiên, phải ngoại trừ Lý Dật ra, lúc này hẳn hứng thú đánh giá Đế Na, Lý Dật cũng không nói lời nào.

- Ai là Lý Dật?

- Đế Na phó viện trưởng, ngài tìm ta có chuyện gì?

Lý Dật kính hồi đáp.

Một ánh mắt như tựa hồ có thể nhìn thấu thân thể Lý Dật quét qua một lần, Đế Na mới lên tiếng:

- Người là đệ tử của Phì Phì đại đạo sư sao?

- Đúng như lời của phó viện trưởng, xác thực là Phì Phì tiên sinh thu tại hạ làm đệ tử.

- Chuyện của người, viện phương đã rất rõ ràng. Ta tới, là muốn chứng thực một sự kiện khác, lần này chiến dịch ma thành quan hệ tương lai của La Lan học viện, ta muốn biết chính là người đứng ở trên lập trường học viện hay không.

Đế Na rốt cục nói ra ý đồ của mình.

- Sau khi tiến vào vạn thần mộ trước, ta sẽ.

Lý Dật cũng thẳng thắn nói.

- Ta muốn người từ đầu đến cuối đứng ở trên lập trường học viện.

Đúng là giọng điệu tuyệt đối cường thế, sau đó nghiêm khắc nhìn chăm chăm vào Lý Dật, tựa như Đế Na thường xuyên làm như vậy. Ánh mắt này, từng làm cho vô số học viên sợ hãi.

Nhưng, đây cũng là khẩu khí Lý Dật ghét nhất, đặc biệt xuất từ một nữ nhân. Nữ nhân chính là phải ôn nhu, cho dù là Ánh Vũ Tình, so với loại cường thế này thái độ càng làm người thoải mái hơn nhiều.

- Nếu như, ta không nói gì?

Lý Dật bình tĩnh nói, cũng không để ý mình ánh mắt khám kỳ, Lý Dật bổ sung nói:

- Thật có lỗi, Đế Na nữ sĩ, cho tới bây giờ, La Lan học viện cũng chưa đủ điều kiện để cho ta thuận phục.

- Khi người là học viên của La Lan học viện, người nhất định phải thuận phục vô điều kiện. Nếu không, cũng giống như La Tuyết Phong phản bội. Học viện có thể phát ra lệnh giết chết, bất luận cái gì cường giả từng tại La Lan học viện tu luyện, cũng sẽ là địch nhân của người. Không cần phải ta nhắc nhở người, học viên La Lan học viện ở cả Đấu Thần đại lục.

- Đế Na phó viện trưởng, chúng ta đương nhiên đứng ở trên lập trường học viện rồi. Lý Dật đội trưởng cùng ngài nói giỡn. Đúng hay không, Lý Dật?

Khám kỳ vội vàng hòa giải.

- Ta nói rồi, ta sẽ không vô điều kiện thuận phục, nhưng là có điều kiện, ta sẽ xem xét.

Lý Dật đẩy khám kỳ ra, nghiêm túc nói, căn bản không có nửa điểm nói giỡn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ma Thú Quân Đoàn

Q.6 - Chương 142: Ma Thú Quân Đoàn

Lý Dật kiên quyết, làm Đế Na sắc mặt càng thêm vẻ lo lắng:

- Người có điều kiện là gì?

- Điều kiện của ta cũng không hà khắc, nếu như La Lan học viện chúng ta đạt được quyền lợi ưu tiên tiến vào vạn thần mộ, ta được chọn lựa

trước ba người.

- Năm mơ.

Đế Na hừ lạnh nói, ngữ khí âm trầm tới cực điểm:

- Một học viên vừa tiến vào học viện, mà dám cùng học viện cò kè mặc cả như vậy. Lý Dật, người sẽ phải trả giá thật nhiều.

Nói xong câu đó, Đế Na cũng không cùng Lý Dật nói nhảm nữa, thân hình hóa thành một cái chấm đen biến mất ở trên mặt tuyết.

- Lão đại, tổ tông của ta, tại sao người đắc tội với lão yêu bà như vậy. La Lan học viện có hai nữ nhân không thể đắc tội nhất, một người là Ánh Vũ Tình, còn một vị nữa là Đế Na phó viện trưởng.

Khảm kỳ không ngừng kêu khổ, nói.

Lôi bách biểu hiện tốt hơn nhiều lắm:

- Thống khoái, ha ha ha, sư thái lúc này cũng phải nể mũi. Lão đại, Lôi bách càng ngày càng bội phục người rồi.

Cũng không phải là Lý Dật muốn đắc tội với Đế Na, tại trước mặt nhiều người như vậy, mà còn mệnh lệnh uy hiếp hăn, nếu Lý Dật chịu thua, từ nay về sau còn ngẩng đầu được nữa.

Sau khi trời tối, tại Tuyết Phong các cường giả đã hợp thành chín đại thế lực, tam đại thế lực quyết định sớm triệu tập đại biểu của chín đại thế lực đến thương lượng. Dưới sự dẫn dắt của Đấu Thần điện tư tế, Lý Dật cùng Ánh Vũ Tình đi đến thông duy nhất đến ma thành, chỗ này có một tòa đại trưởng bông tạm thời dựng lên. Bên ngoài trưởng bông, Đấu Thần điện, tứ đại Ma Tông cùng La Lan học viện tinh anh thần sắc nghiêm nghị hộ vệ đại trưởng bông.

Tam đại thế lực cùng cửu đại thế lực mới tổ kiến, tổng cộng hai mươi bốn đại biểu, hiện tại đã đến đủ. La Lan học viện, ngoại trừ Đế Na, còn

có một vị đại đạo sư đại biểu. Đấu Thần điện thì có một Hồng Y đại tư tế cùng một Hồng Y tư tế đại biểu. Tứ đại Ma Tông hai cái đại biểu chức vị không rõ, nhưng trong tứ đại ma tông, địa vị cũng là khá cao.

Thương lượng do Đấu Thần điện Hồng Y đại tư tế chủ trì.

Tam đại thế lực có sáu vị đại biểu, điều này làm cho Lý Dật có chút ngoài ý muốn. Phải nói có thể làm đại biểu tam đại thế lực, sáu người này chính là cường giả cao cấp nhất của tam đại thế lực ở đóng băng thế giới. Nhưng trong sáu người này có bốn đấu tôn, hai cái Đấu Hoàng đỉnh phong, rõ ràng cùng tam đại thế lực thực lực cường hãn không tương xứng.

Thì ra cao thủ chân chính, còn chưa xuất hiện.

- Bản tư tế chính là Đấu Thần tổng điện Hồng Y đại tư tế, được tứ đại Ma Tông, cùng La Lan học viện ủy thác, chủ trì cuộc thương lượng hôm nay. Kết quả thương lượng hôm nay, chính là kim chỉ nam của chúng ta hành động tại đóng băng thế giới, mời mọi người thận trọng.

- Hồng y đại tư tế, có lời gì người nói đi.

Một cường giả vội vàng đứng lên nói.

- Chắc là mọi người lần này tiến vào đóng băng thế giới, đều có cùng một cái mục đích, đều vì ma thành vạn thần mộ. Vạn thần mộ là thánh địa ma thú tộc tại đóng băng thế giới, là nơi ma thú tập kết. Theo tin tức chúng ta dò thám, chỉ ít có mấy ngàn đầu ngũ giai ma thú, muốn đến ma thành, không thông qua một phen chém giết chỉ sợ là không thể. Hôm nay chúng ta muốn thương nghị, nên tổ chức mọi người đối kháng ma thú quân đoàn. Mặt khác còn có phân phối di vật Đấu Thần tại vạn thần mộ.

Lời của Hồng y đại tư tế nói, khiến cho cả hội trường một hồi bạo động. Ma thú quân đoàn, một chữ đáng sợ này đã thật lâu không có xuất hiện ở

Đấu Thần đại lục. Nhưng ma thú quân đoàn đáng sợ, là phương pháp tại Đấu Thần đại lục dùng để đe dọa tiểu hài tử nửa đêm dùng khóc.

Mà mấu chốt nhất chính là Đấu Thần di vật ở vạn thần mộ, đây mới là vấn đề mà mọi người quan tâm nhất.

Hai tay lắng không ấn xuống, làm thanh âm mọi người trong trường phòng nghị luận chậm rãi dừng lại, Hồng y đại tế sư mới tiếp tục nói:

- Trải qua Đấu Thần điện chúng ta cùng tứ đại Ma Tông, La Lan học viện thương lượng. Thì mười hai thế lực ở đây, bất luận thế lực nào có thể đầu tiên đánh vào ma thành, sẽ được quyền lợi ưu tiên tiến vào vạn thần mộ. Đối với đề nghị này, mọi người có ý kiến gì hay không, nếu như không có, cứ như vậy thực hiện.

- Thế lực đầu tiên đánh vào ma thành đạt được quyền ưu tiên, như vậy mọi người đều tiến đến một loạt thì làm sao?

Một đại biểu hỏi.

- Hỏi rất hay, vấn đề này chúng ta cũng lo lắng qua, nhưng trước phải đề ra nguyên tắc, phương thế lực nào tới trước, trước hết tiến vào vạn thần mộ. Nhưng trọng điểm nhắc nhở, vô luận là thế lực đầu tiên hay cuối cùng đến, tại Đấu Thần mộ thời điểm không được vượt qua nửa giờ. Vượt qua cái thời hạn này, đồ vật hãn mang ra, mọi người đều hợp nhau tấn công.

Tựa hồ, đây cũng là biện pháp hợp, mặc dù cái phương án này có nhiều vấn đề, nhưng cũng là phương án phân phối tốt nhất, mọi người nhất thời im lặng.

- Nếu không có ý kiến, thì cứ quyết định như vậy, kế tiếp chúng ta muốn thảo luận, làm thế nào tiêu diệt ma thú quân đoàn.

Tại vấn đề này, tranh luận kịch liệt hơn nhiều, hai mươi bốn người đang ngồi ở đây, đều là nhân vật tinh anh. Bọn họ hiểu cùng ma thú quân đoàn

chiến đấu, muốn thắng cũng là thắng thảm, liều mạng cho dù là người thứ nhất đánh vào ma thành, cầm bảo bối vạn thần mộ, thì có thể bình yên đi ra khỏi đóng băng thế giới sao?

Tất cả đều tranh cãi cơ hồ thương lượng không cách nào tiếp tục nữa, đối với tràng diện này, Lý Dật bảo trì im miệng. Chiến đấu với ma thú quân đoàn, đây cũng không phải là mục đích của hắn và xà tôn giả đến đóng băng thế giới. Thậm chí, vạn thần mộ cũng không phải mục tiêu cuối cùng. Ma thành, chẳng qua là một trong chương ngại, muốn vượt qua chương ngại, còn phải dựa vào những tình anh trước mắt.

Lý Dật chú ý tới Đấu Thần điện, tứ đại Ma Tông hay là La Lan học viện, đại biểu ngồi ở đây cũng không có một người là tuyệt đỉnh cường giả. Theo lý thuyết, cùng đóng băng thế giới ma thú quân đoàn khai chiến, thì tam đại thế lực phải cử đến thực lực mạnh nhất mới đúng.

Chẳng lẽ tam đại thế lực đều ẩn dấu thực lực của mình?

Nhìn trời sắp sáng sớm, cũng chấm dứt thảo luận.

Trở lại doanh địa của mình, Lý Dật bắt đầu đi ngủ, rất nhanh sẽ đem hội đàm tối hôm qua bỏ ra khỏi đầu. Hai mươi bốn đại biểu này, nhân loại cường giả có thể vào trong mắt Lý Dật, ngoại trừ Đấu Thần điện Hồng Y đại tư tế, cũng chỉ có Tứ đại Ma Tông trưởng lão mà thôi.

Vị trưởng lão này cũng không nói nhiều, nhưng mỗi khi hắn nói chuyện, từng cường giả đều dừng lời mà chú ý vị trưởng lão này nói chuyện. Vị trưởng lão này đúng là có uy thế lớn.

Mà Lý Dật, cũng không có cho quá nhiều người lưu lại ấn tượng, ngoại trừ chỉ có Đế Na thi thoảng nhìn qua.

Lý Dật đánh một giấc, nhưng không có ngủ quá dài thời gian. Không lâu sau, một hồi tiếng động lớn vang lên, làm cho Lý Dật từ trong giấc mơ tỉnh lại.

- Lão, lão đại, ma thú quân đoàn, ma thú quân đoàn tấn công.

Lôi bách chạy đến nói.

Ma thú quân đoàn tấn công? Cái tin tức vội vàng này làm Lý Dật cũng cảm thấy giật mình, nhanh chóng xoay người, kéo trưởng bông ra xông ra ngoài. Tối hôm qua vừa mới thương thảo kế hoạch tiêu diệt ma thú quân đoàn, ngày hôm sau lại bị ma thú quân đoàn tấn công, cái này, tựa hồ cũng quá ngẫu nhiên đi.

Dưới chân núi tuyết, cái kia thông đạo duy nhất đi ma thành, tam đại thế lực thiết trí chướng ngại đã bị phá hủy hoàn toàn. Rất nhiều ma thú bất kể phẩm giai giống như hồng thủy trút xuống. Những ma thú kia bình thường cũng tranh đấu lẫn nhau, ăn thịt lẫn nhau, giờ phút này tựa hồ có người chỉ huy, từ trong thông đạo xông ra, liền hướng doanh địa nhân loại cường giả đột kích.

Tất cả đều tới quá gấp gáp, hoàn toàn không có bất kỳ dấu hiệu nào, tam đại thế lực chống cự một chút, sau đó bắt đầu lui bước. Sau khi tam đại thế lực lui bước, đối với đám cường giả tâm lý ảnh hưởng to lớn. Nếu tam đại thế lực đều không thể ngăn cản được, những đoàn đội kia lập tức trận tuyến buông lỏng.

- Lôi bách, thông tri tất cả mọi người, lui về cánh đồng hoang vu.

Lý Dật lớn tiếng hạ lệnh, mặc dù danh nghĩa đoàn đội hẳn có hơn một ngàn người, nhưng thực tế khổng chế nhân số, chỉ là mạo hiểm đoàn của học viện La Lan, và Lý Dật cũng chỉ phụ trách đối với những người này mà thôi.

Sau khi nhìn thấy Lôi bách cùng khảm kỳ tổ chức các học viên triệt thoái, Lý Dật nhìn Hạ Hầu Thuần cười nói:

- Xem nào nhiệt đi thôi.

Sau đó leo lên một sườn núi cao, Lý Dật cùng Hạ Hầu Thuần nhìn xuống. Thấy Ma thú quân đoàn công kích, chỉ ít có hơn một ngàn đầu ngũ giai cấp ma thú tham dự. Có thể làm cho ma thú quân đoàn tiên phong đánh sâu vào trận doanh của nhân loại, những đầu ma thú này hung ác lệ tới cực điểm, so với nhân loại có vẻ bị động hơn.

- Tiểu tử, đừng do dự nữa, xông đi vào.

Xà tôn giả vội vàng nhắc nhở.

Lúc này tiến thông đạo vào ma thành đã mở rộng, ma thú công kích tạm thời dừng lại, tam đại thế lực còn chưa tới tiến đến bố phòng kịp. Mà cả núi tuyết, ma thú đánh ra phong nhận, băng nhận cùng các hệ đấu khí công kích cùng một chỗ, khắp nơi quang hoa đấu khí bạo liệt làm cho toàn bộ chiến trường có vẻ đồ sộ. Lúc này, căn bản cũng không có người có tâm tư đi trông cửa.

- Lôi bách, Khảm kỳ, mạo hiểm đoàn giao cho các người.

Lý Dật hét lớn một tiếng, lại nhìn Hạ Hầu Thuần nói:

- Hạ Hầu huynh, mau theo ta.

Đấu vực giương cánh, thân hình Lý Dật nhanh chóng tiếp cận cửa ra vào.

- Tiểu đệ đệ, sao không chờ ta một chút?

Sau lưng, Ánh Vũ Tình cười mỉm đuổi theo, ngữ khí mềm mại đáng yêu.

Mà lúc này, Lý Dật chú ý tới, tại trong tràng diện hỗn loạn, La thị huynh muội cũng đang rất nhanh tới gần cửa vào. Nhìn thấy vài người không đi đón đánh ma thú, mà là bay về phía cửa ra vào, không ít người thầm mắng:

- Muốn chết.

Cái thông đạo này, nát đá thẳng tắp bóng loáng, chinh tề làm cho người lú lười. Bay vào cái thông đạo này, cảm thấy không khí mất đi vậy, đấu dực hoàn toàn không có tác dụng, vô luận võ như thế nào, cũng vô pháp ngự không phi hành. Xem ra, trong này cấm chế cấm phi hành tồn tại. Xoay người lại nhìn Hạ Hầu Thuần, tình huống cũng như vậy.

Ba người cũng không do dự, lao xuống đất chạy vội đi, tốc độ Đấu Hoàng đấu tôn cường giả tuy kém phi hành, nhưng cũng rất nhanh, cũng không có tổn bao nhiêu thời gian, ba người xuyên qua thông đạo này.

Cuối thông đạo rộng mở, một mảnh rừng rậm tuyết trắng xuất hiện ở trước mặt. Dĩ nhiên là một tòa rừng rậm, ở nơi này thực vật có chút đơn điệu, cũng chỉ khoảng mười loài thực vật chịu rét, nhưng trong nhiệt độ này, so với dưới chân Tuyết Phong cao hơn không ít.

- Lý Dật tiểu đệ đệ, ta nghĩ chúng ta không phải chờ bọn hắn.

Ánh Vũ Tình đột nhiên xoay người, nhìn về phía Lữ thị huynh muội đang chạy đến.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

La Tuyết Phong

Q.6 - Chương 143: La Tuyết Phong

Lữ thị Huynh muội tựa hồ không để ba người Lý Dật vào mắt, hai người bọn họ tốc độ chân không chạm đất, thực lực cũng không thấp.

- Tư huynh, có hứng thú tiếp tục cùng đường hay không.

Lý Dật cười hỏi thăm.

- Không có hứng thú.

Lữ Tư lạnh lùng đáp lại nói, dưới chân không chạm chút nào, như gió xẹt qua bên người Lý Dật, lướt vào rừng cây, hoàn toàn đem bọn người Lý Dật trở thành không khí.

Lý Dật cùng Ánh Vũ Tình nhìn nhau, cũng không chút do dự đuổi theo. Trong rừng cây cây cối cực kỳ cao lớn, che khuất bầu trời, một cổ cảm giác u ám làm cho người không thoải mái. Nhìn thấy Lý Dật, Ánh Vũ Tình cùng Hạ Hầu Thuần đuổi theo, Lữ thị huynh muội dừng lại xoay người nói.

- Ta cảnh cáo các người, không nên đi theo chúng ta.

- Nếu như chúng ta không phải muốn đi theo người thì sao?

Nghe vậy trầm mặc một lúc, Lữ tư Lệ đột nhiên nói ra:

- Giết bọn họ.

Ngữ khí của nàng bình thản, giống như tính toán giết một con gà. Thái độ bình thản này, lập tức làm cho rừng cây tràn ngập sát ý.

- Muốn giết ta sao, người không sợ đáng đắc tội La Lan học viện.

Không ngờ, Lữ Tư lại dám nói ra một câu như vậy.

Trên mặt của Lữ tư lệ không biểu lộ cái gì, bàn tay lại tuôn ra một cổ đấu khí vô hình, Lý Dật nhất thời cũng phán đoán ra, là Lữ Tư Lệ hù dọa bọn họ, hay là động sát cơ. Lữ tư lệ này thật đúng là một người phi thường đáng sợ, bất cứ người nào, lúc giết người, vẻ này tràn đầy sát ý cũng không cách nào che dấu. Nhưng Lữ tư lệ, đấu khí không ngừng ngừng tụ, cũng không cảm thụ được sát ý của nàng.

- Tỷ thật sự muốn động thủ sao? Chú ý đưa ma thú tới sao.

Ánh Vũ Tình vẻ mặt vô hại mỉm cười, tựa hồ là nắm chắc Lữ tư lệ sẽ không thật sự động thủ. Dù cho thật sự động thủ, thắng bại khó liệu định được.

- Có người đến.

Lữ tư mày rậm nhíu lại, âm trầm tới cực điểm.

- Đi.

Lữ tư lệ phản ứng cực nhanh, xoay người liền đi. Thân hình rất nhanh, liền vượt qua Lý Dật. Ở phía sau lưng, có vài bóng người phi tốc chạy

đến. Nhìn thân pháp cực nhanh, cũng không thể là hạng người bình thường được.

Chăm chú đi sau Lữ thị huynh muội, Lý Dật thử thăm dò nói:

- Lữ tư, các người thật sự tính toán xông vào ma thành sao?

- Liên quan đến người sao.

- Thân mật một chút biết không? Có lẽ chúng ta còn có thể hợp tác, lúc trước chúng ta cũng không phải là hợp tác rất tốt sao?

Lữ tư Lệ đột nhiên thoáng trì hoãn cước bộ, cùng Lý Dật đi song song, nhưng thanh âm vẫn không có bất kỳ cảm giác nào:

- Lý Dật, hợp tác như thế nào?

- Lữ tư lệ tiểu thư chẳng lẽ còn không nhìn ra, với tình thế bây giờ, chỗ tốt của vạn thần mộ, bất cứ người nào đều muốn nuốt một mình. Chỉ có liên thủ cùng nhau, mới có thể còn sống mang bảo vật ra khỏi đóng băng thế giới này.

Lữ tư lệ nói:

- Chúng ta đối với vạn thần mộ không có hứng thú, nếu như là vì vạn thần mộ, người cũng đừng đi theo chúng ta. Ta cảnh cáo người, đi theo chúng ta, các người tuyệt đối sẽ không có cái gì ngon để ăn đâu.

- Di, kỳ quái, các người đến đóng băng thế giới, không phải là vì vạn thần mộ, chẳng lẽ là đến chơi sao đùa?

- Cái vấn đề này người đừng xen vào.

Lý Dật trong lòng cảm thấy rung mình, chẳng lẽ mục tiêu của Lữ thị huynh muội cùng mình, xà tôn giả giống nhau? Lý Dật không có thể kịp nghĩ lại, bởi vì một cổ khí tức làm cho người kinh hãi ở trong rừng cây

truyền ra. Cổ hơi thở này cường đại, chỉ có một khả năng, phía trước có rất nhiều ma thú.

Lữ thị huynh muội tựa hồ cũng cảm nhận được cổ hơi thở này, dừng bước lại.

Dừng một chút, những bóng người kia đằng sau đã tiếp cận. Những người này, Lý Dật cũng không phải lạ lẫm, đều là những cường giả tối hôm qua ngồi trong trường bằng. Bốn vị trưởng lão Tứ đại Ma Tông, Đấu Thần điện Hồng Y đại tư tế cùng hai cái Hồng Y tư tế.

- Các người không ở bên ngoài đối phó ma thú quân đoàn, lén lén lút lút trong này làm cái gì?

Một Ma Tông trưởng lão thanh sắc nói.

Lý Dật trả lời một cách mỉa mai nói:

- Như vậy, các người tại sao lại xuất hiện ở trong này?

- Vệ trưởng lão tính nết nóng tính như vậy, tội gì cùng một cái hậu bối tiểu tử cãi nhau.

Hồng y đại tư tế trầm ổn nói:

- Chúng ta ra tay tại chỗ này.

Thấy Hồng y đại tư tế nói như vậy, Ma Tông vệ trưởng lão trừng mắt nhìn Lý Dật, sau đó cũng không có nói cái gì.

Một Ma Tông trưởng lão khác âm trầm nói:

- Hồng Y đại tư tế tiên sinh khẳng định La Tuyết Phong sẽ xuất hiện?

- Hẳn nhất định sẽ tới, những ngày này chúng ta một mực canh gác thông đạo, hiện tại cơ hội tốt như vậy, hẳn làm sao có thể buông tha sao.

Hồng y đại tư tế tự tin nói.

Lúc này trong rừng cây tình hình có chút quái dị, tại đây có bảy đại cường giả, vô luận là Lý Dật, Ánh Vũ Tình, Hạ Hầu Thuần, hay là Lữ thị huynh muội cũng không dám tự ý di động, phía trước rừng cây còn có đại lượng cao giai ma thú sát khí ngút trời.

Lý Dật cảm thấy có chút nghi hoặc, theo hắn biết, Đấu Thần điện cùng tứ đại Ma Tông, từ trước đến nay là hai cỗ thế lực đối lập, mấy ngàn năm qua tranh đấu gay gắt, đại khái xung đột cũng phát sinh mấy lần. Nhưng bốn vị cường giả trước mắt này, thì thấy thân mật đoàn kết như vậy, thật sự có điểm làm cho người không thể tưởng tượng được. Chẳng lẽ là liên thủ đối phó ma thú quân đoàn sao?

Còn có La Tuyết Phong muốn chết kia, dẫn phát nhân loại cường giả cùng ma thú giới xung đột, thật sự như Hồng y đại tế sư nói, ở trong rừng cây La Tuyết Phong hiện thân sao?

- Đến đây đi.

Hồng y đại tế sư đột nhiên tinh quang lóe lên.

Lý Dật cũng cảm thấy có khí tức cường giả tới gần, nhưng theo cổ hơi thở càng ngày càng gần, Lý Dật rõ ràng cảm giác được, người đến cũng không chỉ có một người, mà có hai người.

Hồng y đại tế sư vừa nói câu "Đến đây", bảy vị cường giả cơ hồ đồng thời nhìn về phía hai cổ hơi thở kia.

Oanh, oanh, oanh.

Nhưng một lát sau, phía trước liền truyền đến thanh âm đấu khí oanh kích, xem ra là bảy vị cường giả đã cùng La Tuyết Phong giao thủ.

- Hạ Hầu huynh, phiền toái người ở đây cùng Lữ thị huynh muội, ta đi phía trước xem náo nhiệt một chút.

- Lý Dật huynh đệ, tại sao ta phải cùng bọn họ.

- Người thực ngốc.

Ánh Vũ Tình không chút khách khí nói:

- Lý Dật tiểu đệ đệ cho người giám thị bọn họ, đừng để cho bọn họ chạy thoát.

- Ha ha, Tư huynh, đây chính là Vũ Tình tiểu thư tự mình suy đoán, ta cũng không có nói như vậy.

Lý Dật nói ra, dưới bàn chân phát lực, hướng chỗ đánh nhau chạy đến.

Khi Lý Dật đến chỗ đánh nhau, đã không có thấy thanh âm đấu khí oanh kích, tại một mảnh rừng cây bị hủy hoại, ba vị tư tế Đấu Thần điện cùng bốn vị trưởng lão Ma Tông vây hai cái thiếu niên vào giữa.

- Các người lầm rồi, chúng ta thật không phải là La Tuyết Phong.

Một thiếu niên vội vàng nói, thiếu niên này xem ra bị thương không nhỏ, ngực đầy vết máu. Mà thiếu niên ở bên cạnh hẳn, Lý Dật lại quen thuộc không thể quen thuộc hơn, đương nhiên đó là đại thần vương triều thất hoàng tử điện hạ.

- Không phải La Tuyết Phong? Các người tại sao chạy vào đây?

Hồng y đại tế tư nói chuyện với một tên thiếu niên, tựa hồ muốn đem hẳn nhìn thấu vậy.

- Ta là Cốc phong, học viên La Lan học viện.

Cốc phong tuy ở La Lan học viện thanh danh vang dội, nhưng đối với đám cường giả quyền thế ngút trời, hiển nhiên không lọt vào trong mắt, căn bản không có nghe nói qua.

- Ta không phải là La Tuyết Phong, là đại thần vương triều thất hoàng tử.

Thất hoàng tử thái độ cũng không có như Cốc phong, vội vàng lấy ra khối ngọc bài chứng minh thân phận, vẻ mặt bình tĩnh nói.

Hồng y đại tể tư hồ nghi nhìn hai người, sau đó mới tiếp nhận ngọc bài. Loại ngọc bài thân phận này khả năng làm giả rất nhỏ, nhưng tuyệt đối không có khả năng, Đấu Thần đại lục người tài ba dị sĩ rất nhiều, giả tạo hoặc là sửa đổi ngọc bài cũng không phải là chuyện không thể.

Cho nên Hồng y đại tể tư nhất thời thật cũng không thể khẳng định thất hoàng tử cùng cốc phong thật hay giả đây.

Nhìn thấy Lý Dật xuất hiện, Ma Tông trưởng lão nói:

- Tiểu tử, người tới. Người biết bọn họ sao?

Loại ngữ khí cường thế này làm Lý Dật cực kỳ khó chịu.

- Lý Dật lão đệ, người làm hại chúng ta thật khổ.

Nhìn thấy Lý Dật, trên mặt thất hoàng tử biểu lộ phong phú. Lý Dật tại cánh đồng hoang vu lửa hắc, theo lý thuyết thì thất hoàng tử cùng Lý Dật kết thù hận rồi. Nhưng thất hoàng tử cũng không xem như vậy, trong mạo hiểm đoàn đội những cường giả đã chết kia, thất hoàng tử tuyệt đối không có vì bọn họ mà nổi lên hứng thú báo thù. Ngược lại thất hoàng tử còn quyết tâm mua chuộc Lý Dật càng thêm mãnh liệt.

- Thất hoàng tử điện hạ, người còn sống sao?

Lý Dật cười, đột nhiên ngữ khí biến đổi, có chút oán trách nói:

- Thất hoàng tử điện hạ, tại trước mặt nhiều cường giả như vậy, người cũng đừng che giấu cho La Tuyết Phong.

Lời Lý Dật vừa nói ra, không khí lập tức biến đổi.

Cốc phong kinh sợ, quát:

- Người là tiểu tử xuất hiện ở đâu, ta căn bản là không biết người, người dựa vào cái gì nói ta là La Tuyết Phong?

- Ta Lý Dật mặc dù ở La Lan học viện không dài, nhưng La Lan học viện đệ nhất thiên tài làm sao không biết. Thất hoàng tử điện hạ, người đã bắt được La Tuyết Phong, vì cái gì không trở về học viện lĩnh thưởng, ngược lại dẫn hân tới nơi này, có phải là muốn bảo bối vạn thần mộ sao?

Thất hoàng tử cũng là người thông minh, hơi sững sờ, nói:

- Lý Dật huynh đệ, người làm gì vạch trần ra như vậy, chúng ta chia đều bảo vật vạn thần mộ, hiện tại xem ra, có nhiều người như vậy, chẳng phải là...

- Lạc Thủy, người là tiểu nhân hèn hạ.

Cốc phong giận dữ, không nói hai lời, một cổ đấu khí bùng bùng đánh ra, hướng thất hoàng tử công kích đến.

Nhưng ở bốn phía có bảy vị cường giả, vài đạo đấu khí tư nhện phát ra, lượn lờ tại quanh thân Cốc phong, giống như một mạng nhện cuốn lấy.

- Việc này không nên chậm trễ, La Tuyết Phong đã bị bắt, chúng ta phải đi ma thành.

Hồng y đại tể tư nói xong, tay quyết nhẹ nhàng vê động, một cái không gian giam cầm đem Cốc phong chặn lại.

- Hồng y đại tể tư đại nhân, bảo tàng vạn thần mộ cũng chia cho ta cùng thất hoàng tử một phần?

- Đúng, yêu cầu của chúng ta không cao, chỉ cần phân đến một hai kiện mà các người nhìn không thuận mắt là được.

Thất hoàng tử cũng phối hợp với Lý Dật nói ra.

- Các người tới sao.

Hồng y đại tế tư cũng không có cự tuyệt.

Trở lại chỗ chờ đợi trước kia, Hạ Hầu Thuần, Ánh Vũ Tình cùng Lữ thị huynh muội vẫn ở tại đó. Mà ở rừng rậm, khí tức cao giai ma thú tựa hồ cũng trở nên nồng đậm, tựa hồ là đang chuẩn bị hướng nhân loại cường giả tấn công.

- Chư vị.

Hồng y đại tế tư nói:

- Các người đã có thể đứng ở chỗ này, ta cũng cho phép các người cùng chúng ta đến ma thành vạn thần mộ, nhưng có một điều phải nói. Sau khi tiến vào vạn thần mộ, đồ vật bên trong phải do Đấu Thần điện cùng Ma Tông chọn lựa trước, sau khi chúng ta chọn xong, các người mới có tư cách chọn lựa, điều này các vị có đồng ý không?

Còn có thể như thế nào? Bảy vị cường giả, Lý Dật phán đoán, ngoại trừ Ma Tông trưởng lão cùng Hồng Y tư tế, những người khác toàn bộ là đấu tôn, tại trước mặt năm đấu tôn cường giả, ai có thể nói không.

Nhìn thấy mọi người chấp nhận, Hồng y đại tế tư mới nhìn Ma Tông trưởng lão nói:

- Bắt đầu đi.

Nhìn thấy Ma Tông trưởng lão gật gật đầu, bàn tay thổ hoàng đấu khí chậm rãi phát ra. Nơi đấu khí đi qua, trên mặt đất hiện ra một cái động lớn.

Thổ hệ đấu khí, Lý Dật lập tức rõ ràng, vị trưởng lão này đang lợi dụng thổ hệ đấu khí điều khiển, cố gắng mở ra một cái thông đạo dưới mặt đất. Trước, Lý Dật còn đang nghi hoặc, bảy vị cường giả này thực lực tuy không thấp, nhưng đối kháng ma thú quân đoàn dường như là lấy trứng chọi đá. Hiện tại xem ra, nếu muốn đánh nhau với đám nhân loại cường giả có chủ ý với ma thành vạn thần mộ, thật đúng là có chút thủ đoạn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Xuất Hiện?

Q.6 - Chương 144: Đấu Thần Xuất Hiện?

Ma Tông trưởng lão kiếp trước tám phần chính là chuột chũi đào đất rồi, tiến độ đào móc của hắn cực nhanh đã vượt qua tưởng tượng của Lý Dật. Bởi vì trên mặt băng tuyết dày đặc, cho nên đào đất cũng không cần quá sâu, nhưng một lúc sau thì gặp được nham thạch cứng rắn phía dưới.

Bốn vị Ma Tông trưởng lão ở trước, ba vị tư tế Đấu Thần điện ở giữa, mà Lý Dật, Ánh Vũ Tình, Hạ Hầu Thuần cùng thất hoàng tử thì ở phía sau, Cốc phong đáng thương bị đánh đến hôn mê bất tỉnh.

Lúc này mọi người đi lên phía trước, đi tới vài dặm, khí tức cường hoành của ma thú từ phía trước truyền đến, tựa hồ là cảm nhận được trong lòng lòng đất có cái gì dị thường, cho nên chúng nó không ngừng đánh xuống mặt đất, làm cho mọi người ở dưới nền đất không khỏi toát ra mồ hôi lạnh, hết sức thu liễm khí tức của mình.

Khó khăn lắm mới qua được đoạn đường do ma thú quân đoàn canh gác, xác nhận bốn phía an toàn, Ma tông trưởng lão mới cẩn thận đi ra khỏi mặt đất.

Tình cảnh trước mắt làm mọi người đều run lên, khi mọi người đi ra khỏi lòng đất, xa xa là rừng rậm, có vô số cao giai ma thú đi đi lại lại, những cao giai ma thú này, bình thường cũng là một phương bá chủ, hôm nay tụ tập nơi này, lại không có chém giết nhau, mà như có quy luật nhất định tại chỗ của mình, cũng không dám đi xa.

Nếu như mọi người bị đám ma thú hung hãn này phát hiện, hậu quả không ai dám tưởng tượng,. Cho nên mọi người đều cẩn thận ẩn thân, che dấu khí tức.

Bỗng nhiên, những đầu ma thú kia tựa hồ có cái gì kích thích, lại rống giân lên, có đầu ma thú còn rống lên là một loại thủ đoạn công kích, đó là tinh thần hệ công kích. Đám người Lý Dật cách chỗ đó tuy không gần, nhưng loại thanh âm tinh thần công kích này làm cho người phải kết xuất đầu khí phòng ngự chống lại.

Nhìn thấy đám ma thú gầm rú, một đám nhân loại cường giả xuất hiện ở ven rừng rậm. Hiển nhiên là đợt công kích ma thú đầu tiên đã bị thu thập hết rồi, những nhân loại cường giả này lúc này có lòng tự tin thừa dịp thắng truy kích ma thành.

Nhưng nhóm ma thú trong rừng cây này, phẩm giai tuy không tính cao, số lượng lại ra rất nhiều. Mà nhân loại cường giả tại ma thú đợt công kích lần đầu đã thương vong thảm trọng, hiện tại còn chủ động hướng ma thú khiêu chiến, quả thực là không khác gì tự sát cả.

Lý Dật nhìn ra, nhưng hẳn biết tình huống này không thể tránh được.

- Hiện tại, chúng ta cách ma thành không xa, mọi người phải chú ý, một khi bị ma thú phát hiện hậu quả sẽ như thế nào, tin tưởng cũng không cần ta nhiều lời. Ta cảnh cáo các người, hết thảy phải cẩn thận, nếu không cũng không cần ma thú xử lý mà chúng ta sẽ xử lý các người.

Lý Dật cùng Ma Tông trưởng lão thương lượng xong, lúc này mới nói ra.

Lúc này nhìn thấy Hồng Y đại tư tế lãnh huyết vô cùng, Lý Dật cũng phải tự than thở. Đấu Thần điện tại Đấu Thần đại lục được dân chúng tôn kính, không chỉ là Đấu Thần điện có được đại lượng cao giai cường giả, mà tại Đấu Thần đại lục, Đấu Thần điện còn được Đấu Thần trao sứ mạng quản lý chúng sinh. Đấu Thần điện cũng một mực cố gắng tỏ ra mình là lãnh tụ tinh thần của Đấu Thần đại lục.

Lúc này Đấu Thần điện là một thế lực khổng lồ, nhưng hôm nay vị Hồng Y đại tư tế này biểu hiện, cũng không giống như là một Đấu Thần điện tư tế.

- Hồng Y đại tư tế tiên sinh, ngài không biết là những nhân loại cường giả kia cần chúng ta sao?

Lý Dật nói.

Hồng Y đại tư tế nhìn Lý Dật một cái, lạnh lùng nói:

- Tại trường hợp này, thiếu vài cái nhân loại cường giả có ý nghĩa sao?

Làm sao không có ý nghĩa đây? Nhân loại cường giả đối kháng với ma thú quân đoàn, đều rất là quan trọng.

- Ta cảm thấy chúng ta cần phải giơ tay biểu quyết.

Lý Dật yếu ớt đề nghị.

- Nếu như các người nguyện ý ở tại chỗ này, cũng được.

Hồng Y đại tư tế đã mất đi kiên nhẫn, hướng về phía đám người Ma Tông trưởng lão nói:

- Đi.

- Được rồi, chúng ta ở tại chỗ này, giúp không được thì xem náo nhiệt cũng là không sao.

Lý Dật tìm vị trí phù hợp, tính toán ở bên ngoài quan sát:

- Tư huynh, các người cùng ta xem náo nhiệt sao?

Lữ thị huynh muội nhìn nhau, cũng lựa chọn lưu lại. Hồng Y đại tư tế cũng không quan tâm đến vài người Lý Dật, sau đó cùng Tứ đại Ma Tông trưởng lão hướng Phong cốc lao đi.

Lúc này, ma thú quân đoàn tựa hồ đang chờ hiệu lệnh, một hồi rít gào.

Thanh âm giống như máy ủi đất, làm cây cối đổ xuống, bông tuyết tuyết bay đầy trời, trận chiến đấu còn chưa bắt đầu, loại tràng diện kinh

tâm động phách này đã triển lộ ra.

Đối mặt với ma thú quân đoàn, đám nhân loại cường giả nhin không được lui về phía sau mấy bước.

Nhưng đằng sau thông đạo không ngừng vọt tới nhân loại cường giả, đường lui đã bị phá hỏng.

Lúc này ngoại trừ liều mạng, tựa hồ cũng không có biện pháp nào khác.

- Giết chết những ma thú này, vạn thần mộ chính là của chúng ta.

Không biết tên nào hô to một tiếng, cái lực hấp dẫn này lập tức làm cho sĩ khí mọi người đại chấn. Vô số đấu khí quang hoa tạo thành một tràng diện đồ sộ hướng ma thú quân đoàn oanh kích tới.

Liên tiếp tiếng nổ kinh thiên vang lên, một nhóm nhân loại cường giả đứng ở tuyến ngoài còn chưa tới kịp, phát ra một tiếng kêu thảm thiết, ngã trên mặt đất, giống như gặp phải cơn địa chấn, lộ ra hố sâu dưới tầng băng tuyết.

Lực lượng rất mạnh xé rách lỗ hổng, sau đó ở phía sau nhân loại loại cường giả cùng ma thú vọt tới, một trận hỗn loạn thảm thiết diễn ra.

Nhìn thấy tràng diện trước mắt này, làm cho bọn người Lý Dật ở xa xa nhìn, cũng đều há mồm kinh ngạc. Tại trước mặt lực lượng tuyệt đối thì cá nhân quá nhỏ bé, loại tràng diện huyết tinh trước mắt này thì bất luận cường giả chỉ có thể bị cối xay thịt này nghiền nát, trừ phi là Đấu Thần

Hơn mười phút giằng co, ma thú quân đoàn đánh vào, nhân loại cường giả bắt đầu lui bước, lúc này nhân loại cường giả mất đi ý chí chiến đấu, đều chen chúc thành một đoàn lui lại. Lúc này dù không cách nào toàn thắng, ít nhất cũng có thể cùng ma thú quân đoàn đồng quy vu tận, nhưng cũng không có người nào nguyện ý cùng ma thú đồng quy vu tận cả, đều lui lại, cho nên chính vì vậy tràng diện biến thành ma thú đuổi giết hại nhân loại.

- Lý Dật huynh đệ, ta cảm thấy được chúng ta từ phía sau lao ra, giết ma thú là ứng phó được.

Hạ Hầu Thuần nhìn Lý Dật nói, trong năm người, Lữ thị huynh muội tuy khiếp sợ tròng diện trước mắt này, nhưng để cho bọn họ ra tay viện trợ những nhân loại cường giả kia, chỉ sợ là không được. Mà Ánh Vũ Tình âm hiểm, tự nhiên cũng sẽ không làm chuyện ngu xuẩn này.

Lý Dật cũng thấy được, đừng nói thực lực năm người bọn họ, chỉ sợ thêm đám Hồng Y đại tư tế kia, cũng không thể chiến thắng được. Cho nên Lý Dật nói:

- Hạ Hầu huynh, chúng ta cũng nên đi thôi, nếu đám ma thú này mà quay đầu đối phó chúng ta, chúng ta cũng không có khả năng đào thoát.

- Lý Dật huynh đệ.

Hạ Hầu Thuần sắc mặt tái nhợt nói:

- Ma thú đều đoàn kết nhất trí, nhân loại chúng ta vì cái gì không thể.

Câu hỏi này rất hay, nhưng đáng tiếc Lý Dật cũng vô pháp trả lời được.

- Hạ Hầu huynh đệ, chúng ta bây giờ cũng khó bảo toàn, cũng không cứu được bất luận kẻ nào. Người muốn nhân loại giống ma thú đoàn kết lại, biện pháp duy nhất chính mình cường đại lên, hơn nữa chinh phục bọn họ. Đi thôi, có lẽ vạn thần mộ có thể làm cho người trở thành đầu thần gì đó.

- Các người đều không đi phải không? Hảo, vậy các người hãy chờ xem, ta muốn đi.

Hạ Hầu Thuần nhìn Lý Dật, Ánh Vũ Tình cùng Lữ thị huynh muội một cái, sau đó xoay mình hướng Ma thú quân đoàn phóng đi.

Nhìn vẻ mặt chịu chết của Hạ Hầu Thuần, Ánh Vũ Tình có chút tiếc nuối nói:

- Tiểu tử này rất có ý tứ, đáng tiếc không có cơ hội đem hắn thu được lên giường.

- Hạ Hầu huynh, người tỉnh táo đi.

Lý Dật hô to.

Lúc này Hạ Hầu Thuần rất nhanh hướng về phía ma thú quân đoàn, đấu khí quanh thân lưu chuyển, làm ra một bộ tư thế liều mạng.

Sau lưng đột nhiên lao ra đấu tôn cấp cường giả, làm cho ma thú quân đoàn một hồi bạo động nho nhỏ, sau đó có ba đầu ma thú to lớn gầm nhẹ một tiếng, hướng Hạ Hầu Thuần xông tới. Ba đầu ma thú này, phẩm giai cũng không thấp, đều đem đấu khí phong nhận đánh về phía Hạ Hầu Thuần.

Lúc này Hạ Hầu Thuần tính toán liều mạng cũng không lùi bước, song chưởng tung bay, vài đạo đấu khí nghênh đón ba đầu ma thú.

Một tiếng nổ rung trời nổ vang, làm cho chiến trường trắng bụi mù mịt xuất hiện điểm xấu, có mấy nhân loại cường giả tuyệt vọng, hướng ma thú triển khai đấu khí đánh đến. Nhưng bọn họ phát hiện phía sau ma thú quân đoàn có viện quân, viện quân này chỉ là một đấu tôn cường giả đơn thương độc mã, căn bản cũng vô lực thay đổi chiến cuộc. Một đấu tôn, tại thế giới loài người là một cường giả đỉnh cao, nhưng trong này, cũng chỉ là một mà thôi.

Lúc này ba đầu ma thú đánh bay Hạ Hầu Thuần, định thừa thắng truy kích, giải quyết chướng ngại nho nhỏ, thì xuất hiện một cỗ khí tức quỷ dị từ sơn cốc vọt tới, trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ chiến trường. Cỗ khí tức này, vô luận là nhân loại cường giả, hay là ma thú quân đoàn, đều tạm dừng lại, đồng loạt đưa ánh mắt nhìn về phía chỗ phát ra cỗ khí tức đó.

Lúc này ở đó có ba thân ảnh phiêu diêu xuất hiện, ba bóng người này tựa hồ huyền phù tại giữa không trung, nhìn không ra được động tác, nhưng nhân loại cường cùng ma thú đều thấy ba người này rõ ràng có thể ngự không phi hành.

Bởi vì Băng Phong dãy núi có cấm chế, nơi này là vùng cấm phi hành, nhìn kỹ mới biết được, thì ra ba người này cũng không phải bay vút, mà là thỉnh thoảng lại điểm nhẹ xuống, thân thể dựa vào cổ lực lượng này bay lên.

Nhưng ba người này, dựa vào lực lượng yếu ớt như vậy mà ngự không phi hành, ba người này thực lực cũng mạnh mẽ vô cùng rồi.

Nhưng lúc này thân ảnh va người tới gần, ma thú quân đoàn hung hãn, lại vô ý thức lui về phía sau vài mét, cường giả có thể làm ma thú quân đoàn lui lại như vậy, thực lực rất là khủng bố, chẳng lẽ đây là Đấu Thần?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Thạch Trận

Q.6 - Chương 145: Đấu Thần Thạch Trận

Nguyên nhân cách nhau quá xa, Lý Dật cũng không thể cảm nhận được khí tức của ba vị này như thế nào.

Đến Đấu Thần cảnh giới, dựa vào thị lực nhạy bén của Đấu Hoàng đỉnh phong, Lý Dật vẫn có thể nhìn ra được

Dung mạo ba người.

Một người, ngân tu ngân phát, diện mục hồng nhuận, có điểm giống Phật Di Lặc Lý Dật kiếp trước vậy.

Một người đi sau đang mặc áo bào Đấu Thần điện, nhìn rất cuộc là loại bào tư tế, người này thoát nhìn lớn tuổi nhất, mặt mũi tràn đầy cổ lão

Cuối cùng một vị tướng mạo hèn mọn bỉ ổi, là tôn giả Đấu Thần điện.

Vô luận tướng mạo như thế nào, ba người này đi cùng với nhau, đều là cường giả đỉnh phong.

Khí tức cường giả tuyệt thế.

- Đội hình này quá mạnh.

Sau khi nhìn thấy ba người này, Anh Vũ Tình kinh dị.

Lúc trước nhân loại cường giả cùng ma thú quân đoàn chém giết thảm thiết, Ánh Vũ Tình đều không có kinh dị như vậy.

- Vũ Tình tiểu thư biết ba người này?

Lý Dật hỏi.

Từ khi ăn thiệt thòi lớn đến nay, Lý Dật biểu lộ ra điểm thiện ý.

- Người ngay cả Đấu Thần điện điện sĩ cũng không nhận ra sao?

Ánh Vũ Tình ngạc nhiên nói:

- Đấu Thần.

Đấu thần điện có bảy vị điện sĩ, vị này, nếu như ta không có đoán sai, chắc là bài danh đệ tam.

Điện sĩ sao, về phần tên lông trắng lão quỷ chính là La Lan học viện viện trưởng An Đức

- Còn có một vị ta kia ta đoán được.

Lý Dật nói:

- Hẳn là người tứ đại Ma Tông sao?
- Người đoán không sai, vị này chính là Ác Ma Tông tông chủ Ác Kỳ.
- Thực lực người này chỉ sợ chỉ có Thiên Ma Tông tông chủ mới có thể địch nổi.
- Ba vị này, đều là cấp bậc như thế nào?

Lý Dật có phần hứng thú hỏi.

Bởi vì lần trước Ánh Vũ Tình ám toán hắn, nữ nhân này biết đến sự tình, có thể rất nhiều.

Ánh Vũ Tình tựa hồ là nhìn ra tâm tư Lý Dật, nàng cũng muốn khoe khoang kiến thức của mình.

- Thực lực ba vị này, chỉ có thể dùng thâm bất khả trắc để hình dung, ít nhất là Đấu Thánh cường giả.

Cũng không thấp, đặc biệt Đấu Thần điện cái lão quỷ kia, nghe nói đã đạt tới Đấu Thánh đỉnh cao. Tại Đấu Thần đại lục, cơ hồ chính là chí tôn tồn tại.

- Chí tôn tồn tại? Hừ.

Lữ thị huynh muội, Lữ tư lệ đột nhiên cười lạnh nói chen vào:

- Đấu Thần Đại lục cường giả vô số, một cái Đấu Thánh đỉnh phong tựu dám xưng chí tôn tồn tại, Vũ Tình tiểu thư kiến thức, không phải quá nông cạn đi.

- Chẳng lẽ là Đấu Thần?

Ánh Vũ Tình mỉm cười giọng mỉa mai nói.

- Cho dù là Đấu Thần, ai dám nói mình chí tôn tồn tại sao?

Lữ tư lệ nói ra.

Lộ ra một nỗi buồn vô cớ:

- Đấu Thần đại lục ngoại trừ một người, không có người nào dám xưng mình là chí tôn Mà loại người này, có lẽ đã không thể xem như người.

Phong hào Đấu Thần? Xác thực đã không phải là nhân loại.

Lúc này, ba vị Đấu Thánh cấp bậc cường giả, chạy tới chỗ giao chiến của nhân loại cường giả cùng ma thú quân đoàn. Khí tức của ba vị cường giả cùng một chỗ, tuy không đạt được Đấu Thần cường giả, nhưng cũng không quá kém. Đúng là cổ khí thể này, làm ma thú cuồng bạo sinh ra sợ hãi.

- Xin hỏi, có vị nào có thể đi ra nói chuyện?

Đi ở phía trước, An Đức viện trưởng thanh âm cũng không lớn, khí tức uy nghiêm làm cho kẻ khác có cảm giác hít thở không thông.

Ma thú quân đoàn thành linh tách ra một cái lối đi, một con khi, thần sắc kiêu căng đi ra. Đầu ma thú này xác thực có thể xưng là hầu tử, so với nhân loại bình thường đáng người cao một mét năm

Thân thể gầy gò vừa đi ra, tỷ lệ mất cân đối nghiêm trọng.

- Ba tên nhân loại Đấu Thánh?

Hầu tử thanh âm lạnh lạnh tràn ngập khinh thường:

- Các người đối với ma thành có hứng thú sao?

An Đức viện trưởng thi lễ nói:

- Các hạ xưng hô như thế nào?

- Ta là ai không trọng yếu, ta hôm nay xuất hiện ở đây, chính là muốn nói cho các người biết một sự thật, ai muốn đánh nhau với ma thành thì phải chết.

- Nếu như ta không có đoán sai, các hạ chính là ma thành thành chủ.

Đấu Thần điện tử y điện sĩ chen lời nói.

- Đấu Thần điện lão quái vật, quả nhiên có mấy phần nhãn lực.

Đầu ma thú hầu tử ma thành thành chủ ánh mắt sáng ngời:

- Cạc cạc, không nghĩ tới đã nhiều năm như vậy, nhân loại còn có người nhớ rõ ta.

- Thành chủ các hạ, bản điện hôm nay cùng Ác Ma Tông tông cùng La Lan học viện An Đức viện trưởng cùng nhau mà đến, cũng không phải là vì ma thành, lại càng không tới cùng ma thú đối nghịch, mà là muốn hưởng thành chủ các hạ giải thích một chuyện.

Tử y điện sĩ thân nhiên nói.

Ma thành thành chủ không tín nhiệm nhìn tử y điện sĩ nói:

- Giải thích một việc? Hừ hừ, còn giải thích sao? Là nhân loại các người phá hư quy tắc trước, nhân loại xảo trá, có trách là trách các người muốn muốn các thứ trên người ma thú chúng ta?

- Thành chủ các hạ, chỗ này không phải chỗ nói chuyện. Chúng ta đường xa mà đến, chẳng lẽ thành chủ các hạ không muốn mời chúng ta vào thành sao?

Tử y điện sĩ có thỉnh cầu làm cho ma thành thành chủ hơi sững sờ, ba người này có đảm lượng xâm nhập ma thành, phần khí phách này cũng đủ kinh người.

- Đã điện sĩ tiên sinh nếu nói như vậy, nếu như bốn thành chủ không đáp ứng, ngược lại có vẻ bốn thành chủ keo kiệt.

- Thành chủ các hạ quả nhiên là người sảng khoái.

Tử y điện sĩ khen một câu, lại xoay người nhìn đám nhân loại cường giả uy nghiêm nói:

- Các người, còn không mau lui ra ngoài.

Mọi người như được đại xá, nếu như tử y điện sĩ nói những lời này tuy có chút nghiêm khắc, nhưng ít ra đã cứu mạng của bọn hắn. Nếu không có ba lão quái vật đuổi tới, những nhân loại cường giả này đều đem táng thân tại đóng băng dãy núi.

Cũng không thể nghi ngờ, Ma thú quân đoàn không có được thành chủ phân phó, nên cũng không dám vọng động,

Trơ mắt nhìn nhân loại cường giả thông dong thối lui ra bên ngoài đóng băng dãy núi.

- Không tốt, bọn họ hướng bên này.

Lý Dật cả kinh, chỉ thấy tam đại Đấu Thánh cường giả được ma thành thành chủ dẫn dắt, vô thanh vô tức rất nhanh tiếp cận.

Lúc này Lý Dật cùng Ánh Vũ Tình, Lữ thị huynh muội cơ hồ đồng thời theo chỗ bí mật hướng ma thành bay đến.

Nhưng khí tức vừa phát ra, đã bị cường giả sau lưng phát giác. Đấu Thần điện Tử y điện sĩ trầm giọng quát:

- Đứng lại.

Rồi đột nhiên gia tốc, hướng bọn người Lý Dật nhanh bắn đến.

Chạy hay là không chạy, đó là một vấn đề. Mà vấn đề càng nghiêm trọng chính là bọn họ có chạy, cũng chạy trốn không thoát, lo lắng điểm này,

Lý Dật đột nhiên dừng cước bộ, tử y điện sĩ rất nhanh đuổi kịp Lý Dật, Ánh Vũ Tình, Lữ thị huynh muội.

Lúc này rất nhanh, bốn cường giả tuyệt đỉnh đã đi tới trước mặt Lý Dật.

- Các người là ai?

Thấy rõ Lý Dật, trên mặt tử y điện sĩ lộ ra thất vọng cùng khó hiểu.

- Không phải là bọn hăn.

An Đức viện trưởng cũng biểu lộ vẻ mặt thất vọng.

- Hỏi một chút xem, nói không chừng có thể tìm ra tin tức của bọn hăn.

Ác Ma Tông tông chủ ám nói.

- Tiểu tử, ta hỏi các người, các người đã gặp qua Tứ đại Ma Tông trưởng lão cùng Đấu Thần điện Hồng Y đại tư tế chưa?

Lý Dật lập tức có vẻ mặt vô tội, ngạc nhiên nói:

- Tứ đại Ma Tông cùng Đấu Thần điện đại tư tế bị lạc mất sao? Nếu gặp được chúng ta nhất định sẽ báo lại.

- Tiểu tử, người tên là gì? Thuộc thế lực nào?

- Tại hạ Lý Dật, thuộc La Lan học viện Phì Phì đại đạo sư.

Lý Dật thu liễm bộ dáng quang côn, cung kính hồi đáp.

- Đệ tử của Phì Phì sao? Phì Phì cũng có đệ tử có đảm lượng như các người sao? Nơi này chính là ma thành, các người vào bằng cách nào?

Phì Phì tuy tham ăn háo sắc, nhưng dù sao cũng là một Đấu Thánh cường giả, thực lực cũng không quá thấp, cho nên nói là đệ tử của phì phì mà tỏ vẻ kinh ngạc cũng là hợp lý.

Lý Dật thuận miệng bịa chuyện nói:

- Chúng ta thừa dịp vừa rồi hỗn loạn chạy vào, nghĩ đến ma thành tìm vận may, nghe nói chỗ đó có vạn thần mộ, ai có thể tìm được bảo tàng vạn thần mộ, có thể tu luyện thành Đấu Thần cường giả.

- Lý Dật, ma thành quả thật có vạn thần mộ, vạn thần mộ cũng có bảo tàng mà vô số người điên cuồng. Nhưng đó cũng là chỗ đóng băng rừng rậm, có quan hệ với nhân loại Đấu Thần cường giả cùng ma thú ước định, nếu người muốn tìm được bảo tàng vạn thần mộ là không thể, đừng nói tất cả Ma thú đóng băng thế giới sẽ không đáp ứng, Đấu Thần điện cũng sẽ không đáp ứng. Cho nên, các người hãy trở về đi.

- Đa tạ các vị chỉ rõ.

Lý Dật chỉ vào ma thú quân đoàn ở dãy núi đóng băng, có chút bất đắc dĩ nói:

- Bất quá chúng ta hiện tại chỉ sợ không có cơ hội trở về rồi.

- Vậy theo chúng ta cùng đi ma thành.

Dù sao cũng là học viên của mình, An Đức viện trưởng rộng lượng nói.

Lúc này Lý Dật thật vất vả mới vào được, há có thể bỏ qua cơ hội đây, nếu không cũng không đến đây. Bằng bốn sự của Lý Dật, Ánh Vũ Tình cùng Lữ thị huynh muội, muốn né qua ma thú quân đoàn quá dễ dàng. Mà có một chút làm Lý Dật có phần cảm thấy hứng thú chính là mấy tên Ma Tông Trưởng lão cùng Hồng Y đại tư tế đang muốn làm việc gì đó, hẳn muốn thừa cơ một phen nước đục này, nói không chừng có thể lấy được chỗ tốt.

Vài cái hậu bối tiểu tử, đối ở tứ đại cường giả trước mắt mà nói, cũng không tính là cái gì.

Lúc này hầu tử ma thành thành chủ nói:

- Chỉ sợ vài tên tiểu tử này không có đảm lượng đi vào ma thành.

Ma thành thành chủ dứt lời cũng mặc kệ mọi người, đi vào trong thành.

Ma thành thành chủ xem thường bọn người Lý Dật, đối với thực lực của đám người Lý Dật, hẳn đoán đám người Lý Dật không có đảm lượng.

Ma thành trong truyền thuyết, là chỗ vui chơi của cao giai ma thú, là cấm địa của nhân loại.

Lúc này ở bên ngoài ma thành tràn ngập một tầng tím xanh, ở đó chắn một cánh cửa rất là to lớn.

Trên cửa có gần trăm bức điêu khắc, đều là hình tượng nhân loại cường giả, cũng có hình tượng ma thú. Ma thành thành chủ chỉ vào chút ít điêu khắc nói:

- Trong này, là nhân loại Đấu Thần các người cùng Đấu Thần ma thú chúng ta đã ngã xuống.

Đối mặt với điêu khắc, Lý Dật có thể mơ hồ cảm giác được những điêu khắc này thiên địa linh khí bắt đầu khởi động.

Ở đây không giống địa phương khác, mà tựa hồ lấy phương thức nào đó mà bố trí. Loại này trạng thái này, cùng Lý Dật bố trí trận pháp cực kỳ tương tự. Hơn nữa càng thêm quỷ dị.

Tại đóng băng thế giới, khắp nơi đều là một mảnh băng tuyết mênh mông, nhưng chất liệu nham thạch màu ngăm đen ở đây càng thêm chói mắt.

- Các người đã vào ma thành, vậy trước tiên phải qua cửa thứ nhất. Đây là Đấu Thần thạch trận của bốn thành chủ, ngoại trừ ma thú bất luận các người đều phải giải trừ cấm chế, mới đi vào được ma thành, đi qua Đấu Thần thạch trận phải chịu công kích.

Đứng ở Đấu Thần thạch trận, ma thành thành chủ giáo hoạt nói, sau đó giảm đi vào thạch trận, sau đó biến mất ở trong tầm mắt.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tập Tục Ma Thành

Q.6 - Chương 146: Tập Tục Ma Thành

Thiên địa linh khí trong Đấu Thần thạch trận quý dị, cường giả ở đây cũng không cảm thụ được. Sau khi nhìn ma thành thành chủ biến mất tại trong động khẩu u ám, Ác Ma Tông tông chủ Ác Kỷ không vui nói:

- Chúng ta thành tâm đến hoà giải, lão quỷ này vẫn không nể mặt chúng ta, còn dùng Đấu Thần thạch trận cản trở chúng ta.

An Đức viện trưởng không cho là đúng nói:

- Ma thành thành chủ nói không có sai, Đấu Thần thạch trận đúng là cái chần của ma thành, cũng bảo hộ cho vạn thần mộ, cho dù hẳn là ma thành thành chủ, cũng vô pháp giải trừ cái thạch trận cấm chế này. Đành để chúng ta tự mình xông vào, đáng tiếc chúng ta không có ma trận sư, lúc này cho dù xông vào, chỉ sợ phải phá hủy cái thạch trận này.

- Trận pháp là vật chết, mà người là sống, để ta đi trước thử xem cái Đấu Thần thạch trận huyền ảo ở chỗ nào.

Tử y điện sĩ nói, sau đó đưa một cổ đấu khí thánh khiết, chậm rãi tiến vào trong thạch trận.

Phảng phất như là tại một cái đầm nước quăng một cục đá vào vậy, phát phơ làn gió nhẹ, tử y điện sĩ tựa hồ như bị một cổ lực cản thật lớn, mỗi bước đều gian nan vô cùng. Có thể làm một Đấu Thánh đỉnh phong cường giả cố sức như thế, thì trong làn gió nhẹ này ẩn chứa năng lượng cũng cực kỳ kinh người.

- Điện sĩ các hạ không cần miễn cưỡng.

Nhìn thấy tử y điện sĩ vẻ mặt cố hết sức, Ác Ma Tông tông chủ có chút hả hê nói. Dù sao vẫn là hai thế lực đối lập, từ trong giọng nói của Ác Kỷ, cũng có thể thấy được.

Lý Dật tu tập Vô Danh trận pháp bí tịch, hẳn hiện tại tối thiểu coi như là một sơ cấp trận pháp sư. Nhưng đối với Đấu Thần thạch trận tại trước mặt, cũng là một mảnh mờ mịt. Đóng băng thế giới thiên địa linh khí mặc dù nồng đậm, nhưng tuyệt không phải nồng đậm đến có thể làm một Đấu Thánh cường giả mỗi bước gian nan như vậy, coi như chính mình bố kết trận pháp, nếu như không có tìm được năng lượng bổ sung, mà bằng vào năng lượng mới bắt đầu, cũng không cách nào đạt tới hiệu quả như vậy.

Trận pháp có thể có được ẩn chứa năng lượng thật lớn như thế, tuyệt đối không phải là vận hành thiên địa linh khí đơn giản như vậy. Lý Dật đưa ánh mắt nhìn về phía những điều khắc Đấu Thần sống động kia.

Theo như lời của ma thành thành chủ nói, trong mỗi một tôn điêu khắc, đều có một di thể Đấu Thần cường giả, nhưng vô luận quan sát như thế nào, Lý Dật đều không có thể ở bên ngoài điêu khắc nhìn thấy dấu vết. Đã không có dấu vết, di thể Đấu Thần cường giả, làm sao cho vào bên trong đây?

Trong trận pháp này năng lượng, tựa hồ rất là quý dị.

Lúc này, tử y điện sĩ đã đi vào phạm vi hơn mười mét trận pháp, gió nhẹ phát phơ cũng bắt đầu trở nên mãnh liệt, một cỗ lực lượng cường hãn vô hình ở trước mặt, quanh thân tử y điện sĩ đấu khí phòng ngự bắt đầu hiện ra.

Đối mặt loại tình huống này, tử y điện sĩ tay quyết biến đổi, một hồi không gian ba động mãnh liệt tràn ra, dựa vào đấu khí khống chế không gian, tử y điện sĩ đột nhiên đi tới hơn mười mét. Nhưng, trong Đấu Thần thạch trận có chút nhúc nhích, thạch trận thành hình biến đổi, không gian

ba động kịch liệt ánh sáng đều bị vụn vụn. Đám người Lý Dật nhìn thấy tử y điện sĩ, bởi vì loại ánh sáng này vụn vụn mà biến thành hình tượng cổ quái.

- Điện sĩ các hạ, mau lui lại.

Lý Dật hét to nói.

Kỳ thật không cần phải Lý Dật lên tiếng nhắc nhở, phản ứng của tử y điện sĩ là cực nhanh, tay quyết về động như bay, thân hình kịch liệt xoay chuyển, chỉ cần từ trong không gian kịch liệt ba động tìm được một khe hở nhỏ, toàn thân đã lui ra. Một màn này, làm Ác Ma Tông tông chủ cùng An Đức khâm phục, bọn họ nghĩ nếu bản thân ở trong thạch trận, có thể thành thạo không chế không gian chạy trốn ra ngoài thật đúng một câu hỏi lớn.

Rời khỏi thạch trận, tử y điện sĩ vẻ mặt nghiêm nghị, nếu không phải vừa rồi xem thời cơ nhanh, lúc này chỉ sợ đã bị không gian chi lực trong thạch trận nghiền thành bột mịn.

- Thế nào? Điện sĩ các hạ thử xem thạch trận huyền ảo ra sao?

Ác Kỷ cười mỉa mai.

Tử y điện sĩ vẻ mặt gian nan, tức giận hỏi đáp:

- Ác tông chủ đi vào thử xem thì sẽ biết.

Ác tông chủ nghĩ mình sẽ không ngu như vậy, nói:

- Đã có điện sĩ các hạ đều không thể đi qua Đấu Thần thạch trận, với thực lực tại hạ, cũng không dám tùy tiện ném thử. Thạch trận này nếu không cách nào bài trừ, xem ra, chúng ta cũng không cần đi ma thành, có thể đám người Hồng y đại tư tế cũng vô pháp thông qua cái thạch trận này, lúc này chúng ta từ bốn phía tìm xem sao.

- Ác tông chủ nói có phần có lý.

An Đức đứng ở bên gật gù, nói.

Nhưng ba vị nhân loại cường giả đỉnh phong dừng bước tại một tòa thạch trận trước mặt ma thành mà không tiến được thêm, chuyện này mà lan truyền ra ngoài, thật sự khiến cho người kinh ngạc. Cho nên trong nội tâm tử y điện sĩ mặc dù đồng ý lời Ác tông chủ nói, nhưng trên mặt biểu lộ không có cam lòng.

- Lý Dật, người có phải cũng muốn thử một lần hay không?

Ánh Vũ Tình đột nhiên cười mỉm nói.

Ánh Vũ Tình một mực quan sát Lý Dật, sau khi nhìn thấy Lý Dật đối với trận pháp suy nghĩ, ngẫu nhiên còn đổi lại góc độ xem trận pháp, liền không ngừng hỏi.

Lý Dật lại không để ý đến vấn đề Ánh Vũ Tình hỏi, cũng không phải Lý Dật khinh thường không trả lời vấn đề này, mà là hắn đang chuyên chú nghiên cứu một vấn đề. Vì cái gì ma thú có thể bình yên thông qua thạch trận, mà nhân loại cường giả lại không thể? Có lẽ, giải đáp ra vấn đề này, liền có thể tìm được cách phá giải Đấu Thần thạch trận.

Nhưng nếu như có thể dễ dàng tìm được đáp án như thế, Đấu Thần thạch trận còn khả năng trở thành cửa chặn của ma thành sao?

Suy nghĩ, Lý Dật cảm thấy tạm thời không cần phải đi tìm hiểu sự huyền bí của thạch trận, mà việc quan trọng nhất, là lo lắng làm như thế nào có thể tiến vào ma thành.

Nếu muốn vượt qua Đấu Thần thạch trận tiến vào ma thành cũng không phải khó, nhưng mà khó như thế nào để thoát khỏi ba vị Đấu Thánh cấp bậc cường giả trước mắt này. Lý Dật nghĩ nghĩ, nói:

- Lời của Ác tông chủ nói cực kỳ có lý, nếu điện sĩ các hạ đều xông không qua Đấu Thần thạch trận, Đấu Thần đại lục chỉ sợ cũng không người nào có thể làm được việc này, các người muốn đi tìm người, chúng

ta sẽ không phụng bồi, ở chỗ này chờ các người. Mong rằng ba vị thánh giả thương cảm mấy người tiểu bối chúng ta, sau khi chuyện này thành công đừng quên tới nơi này mang bọn ta ra.

- Các người chú ý.

An Đức viện trưởng nói, lại nhìn tử y điện sĩ:

- Việc này không nên chậm trễ, chúng ta chia nhau đi tìm, đề phòng bọn họ ở gần nơi này tùy thời có thể vào thành.

Tử y điện sĩ bị nhục trước mặt đám hậu bối tiểu tử, sắc mặt không được tốt lắm, sau đó thoáng gật nhẹ đầu, liền phi thân lao đi:

- Vô luận tìm được hay không, hai giờ sau chờ ở nơi này.

An Đức cùng Ác kị cũng hai hướng bất đồng lao đi.

- An Đức viện trưởng chờ ta một chút, ta cùng đi với người.

Tựa hồ là lo lắng bọn Lý Dật cùng An Đức ở một chỗ an toàn, thất hoàng tử hướng viện trưởng đuổi theo.

Nhìn thấy ba vị cường giả đi xa, lúc này bốn người mới nhìn nhau, với cái nhìn này, làm Lý Dật rõ ràng, người thông minh có thể nhìn xa một chút. Nếu mình nghĩ đến, thì Ánh Vũ Tình cùng Lữ thị huynh muội cũng đều đã nghĩ đến.

- Như vậy, hiện tại chúng ta cùng vào thành.

Lý Dật cười nhạt một tiếng, ba người khác hiểu ý gật đầu, sau đó Lý Dật đánh ra một đạo đấu khí oanh kích xuống, đánh ra một cái động khẩu. Cái động khẩu này là kiệt tác của Ma Tông chuột chũi kia, Lý Dật vừa rồi quan sát thạch trận, nhưng đồng thời cũng chưa quên cái sở trường đặc biệt của Ma Tông trưởng lão kia.

Cái động đất này đánh rất sâu, hiển nhiên là đám ma tông kia đối với Đấu Thần thạch trận cũng có chút kiêng kỵ. Tiến vào động quật, Lý Dật phong kín lại, lúc này mới dọc theo địa đạo tiến lên.

Một đường cũng không có gì dị thường, cửa ra vào tại ma thành chừng trăm mét, bởi vì có Đấu Thần thạch trận, cửa vào ma thành cũng không có ma thú canh gác. Đi vào cửa, đi khoảng hơn mười thước, trước mặt là một không gian rộng mở.

Tuy trong động không thấy dương quang, lại không phải hắc ám, vô số tinh thạch khảm trên thạch bích, ngửa đầu lên nhìn, giống như bầu trời đêm đầy sao.

- Hoan nghênh đi vào Tinh Quang Chi Thành.

Đột nhiên, một thanh âm âm trầm nói ra.

Tinh Quang Chi Thành, danh tự cũng không sai, cùng quang cảnh trước mắt rất tương xứng, nhưng lúc này lời nói của ma thành thành chủ âm trầm vô cùng.

- Thành chủ đại nhân, chúng ta vào được, bây giờ có thể mang bọn ta ngắm cảnh một chút được không.

Ma thành thành chủ chờ trong này, mọi người cũng không ngoài ý muốn.

- Ba Đấu Thánh cường giả?

Ma thành thành chủ vẻ mặt không thể che hết kinh ngạc, bốn người này thực lực, cùng ba lão quái vật kia kém không cùng một cái cấp bậc. Ma thành thành chủ cũng phải suy nghĩ cẩn thận, bọn họ làm thế nào mà đi qua Đấu Thần thạch trận như vậy.

Lý Dật cũng bắt đầu nói dối:

- Ba vị thánh giả để cho đám tiểu bối chúng ta vào thành, là muốn nói cho thành chủ, trận pháp Đấu Thần thạch trận này truyền lưu mấy ngàn

năm, đã căn bản không phải chướng ngại của nhân loại cường giả. Đấu Thần điện, La Lan học viện cùng tứ đại Ma Tông kỳ thật cũng không toan tính cùng ma thú đóng băng thế giới đối nghịch. Nhưng người có bụng dạ khó lường, chỉ là Đấu Thần điện Hồng Y đại tư tế cùng vài cái trưởng lão tứ đại Ma Tông. Hiện tại năm người đã bị tử y điện sĩ bắt được, mấy người kia vi phạm ý nguyện tông phái, tự tiện xúi giục nhân loại cường giả cùng ma thú giới chiến tranh, tông phái bắt bọn họ trở về, tự nhiên sẽ có biện pháp xử trí.

Đây là Lý Dật dựa vào quan sát của mình mà làm ra phán đoán, tuy cũng không phải là sự thật, nhưng đám Hồng y đựi tư tế làm sai chỉ lệnh, bị tử y điện sĩ đuổi bắt cũng tuyệt đối không sai.

- Đây là chuyện mấy cái lão quỷ muốn giải thích, Hừ, nhiều nhân loại đáng chết như vậy xâm nhập đóng băng thế giới, chỉ bằng một câu giải thích như vậy coi như là xong sao? Bốn thành chủ lúc này muốn nhìn mấy tên gia hỏa xúi giục nhân loại cường giả cùng ma thú chiến tranh, rốt cuộc là ai?

- Cũng đơn giản, hai giờ sau, tử y điện sĩ sẽ ở bên ngoài Đấu Thần thạch trận chờ đón thành chủ đại nhân. Thành chủ đại nhân, chúng ta thật vất vả đến ma thành một chuyến, ngài không có ý định mang đám văn bối chúng ta đi thăm một chút sao?

Lý Dật hỏi dò.

- Đi thăm? Ma thành sao có thể là nơi ngoại nhân tùy ý đi thăm.

Ma thành thành chủ đột nhiên thần sắc hơi đổi, trở nên có chút giao hoạt nói:

- Nhưng, mấy ngàn năm nay, ma thành có tập tục bắt thành văn. Nếu có nhân loại cường giả có thể xông qua năm cửa, thì có thể tiến vào Đấu Thần mộ, lấy thứ chính mình cần. Cái tập tục này, hắc hắc, bốn thành chủ thiếu chút nữa đã quên rồi. Bất quá điều này cũng không có thể trách ta, có rất nhiều nhân loại cường giả không làm được điều này, một ngàn

năm... Ách, có lẽ là một ngàn tám trăm năm, tóm lại, chỉ có một nhân loại cường giả thành công, ta hồi đó vẫn chỉ là ngũ giai ma thú.

- Thành chủ đại nhân yên tâm, nếu ngài quên, ta cũng nhắc nhở người.

Một mực trầm mặc ít nói, Lữ tư đột nhiên nói ra.

- Nói như vậy, các người tính toán xông vào năm cửa ma thành?

Ma thành thành chủ mặt mũi tràn đầy khinh thường, với thực lực của đám nhân loại cường giả này, so với người thành công lấy được bảo vật bên trong vạn thần mộ, thấp đâu chỉ một cái cấp bậc.

Lý Dật cười nói:

- Nghe rất thú vị, chúng ta thử một lần đi.

- Thử một lần? Đừng trách bốn thành chủ không có nhắc nhở các người, năm cửa này, bất luận một cửa thất bại, là chết không có chỗ chôn, cửa thứ nhất Đấu Thần thạch trận, nếu như các người đều chuẩn bị xong, xin mời đi theo ta.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Qua Cửa.

Q.6 - Chương 147: Qua Cửa.

Ma thành tập tục có chút ý tứ, nhưng nhất định sẽ không thú vị.

Ma thành thành chủ gọi là cửa thứ hai, một đầu ma thú toàn thân hỏa hồng, đầu ma thú này thoát nhìn rất dịu dàng ngoan ngoãn, nằm co ro tại một cái cửa thạch động.

- Lông quăn, nên làm việc thôi.

Ma thành thành chủ nhẹ giọng quát, đầu ma thú kia lúc này cũng nhìn mọi người liếc, sau đó mới lười biếng đứng dậy.

- Lục giai hỏa lân thú, hỏa hệ ma thú, phòng ngự bình thường, nhưng lực công kích tại lục giai ma thú là cao nhất, mọi người phải cẩn thận rồi.

Ánh Vũ Tình giới thiệu nói, loại ma thú này Lý Dật trước khi đến đóng băng thế giới đã học qua sách vở, nhưng cũng không có ghi lại, cũng không biết Ánh Vũ Tình làm sao biết được.

Nhưng điều Lý Dật quan tâm nhất:

- Nó có nhược điểm ra sao?

- Nhược điểm không biết, nhưng biết rõ nó có một đặc điểm, hỏa lân thú rất thích sạch sẽ, người xem nó lông dài, thoát nhìn rất sạch sẽ không.

- Đừng nói nhảm, lợi dụng thời gian qua cửa, bốn thành chủ không có bao nhiêu thời gian cùng các người.

Ma thành thành chủ có điểm không kiên nhẫn thúc giục.

- Thành chủ đại nhân ngài bề bộn công việc, chúng ta thật vất vả đến ma thành một chuyến, tự nhiên là muốn chậm rãi chơi đùa rồi.

Lý Dật cười nói.

Ma thành thành chủ hừ lạnh một tiếng, quả nhiên xoay người rời đi, trước khi đi chưa quên nói ra một câu:

- Tin rằng người rời đi thôi, lông quăn thích nhất ăn thịt người, đến lúc đó nhặt xác các người cũng không còn.

Một đầu lục giai ma thú, bốn Đấu Hoàng nhân loại cường giả xác thực không phải là đối thủ của nó. Nhưng ma thành thành chủ cũng không ngờ rằng, bốn người cường giả này không phải bình thường. Sau khi nhìn thấy ma thành thành chủ rời đi, Lý Dật mỉm cười:

- Ít nhất, thuận lợi ở ma thành, chúng ta là minh hữu, Vũ Tình tiểu thư, Lữ thị huynh muội, đều phải lấy ra hết lá bài tẩy, nếu không đừng nói

vượt qua tam quan, cửa thứ hai này cũng đủ giết chúng ta rồi.

Nói xong lời này, Lý Dật ngưng một chút nhìn ba người, mới tiếp tục nói:

- Thực lực của ta Đấu Hoàng đỉnh phong, hỏa, lôi, băng, thánh bốn hệ cùng tu, lá bài tẩy không đối gạt chư vị, ta có một thanh siêu phẩm thần binh.

- Siêu phẩm thần binh?

Ánh Vũ Tình cực kỳ hâm mộ nói:

- Đấu Thần đại lục mười chín thanh thần binh siêu phẩm sao? Lý Dật tiểu đệ đệ, tỷ tỷ thật sự là xem thường ngươi, xin hỏi xếp hàng thần binh thứ mấy?

Lý Dật nói:

- Vũ Tình tiểu thư không phải là muốn chú ý đến siêu phẩm thần binh của ta sao.

- A.

- Chắc hẳn là muốn, bất quá Lý Dật đệ đệ lại là Đấu Hoàng đỉnh phong, lại có siêu phẩm thần binh nơi tay, Vũ Tình có tâm, cũng không có thực lực cướp đoạt. Vũ Tình chẳng qua là Đấu Hoàng tám tinh, về phần đấu khí thuộc tính, hắc hắc, ám thuộc tính.

- Lá bài tẩy? Vũ Tình tiểu thư sẽ không nói cho chúng ta biết, ngươi không có lá bài tẩy gì đó chứ.

- Lý Dật tiểu đệ đệ thông minh như vậy, Vũ Tình không dám nói dối, lá bài tẩy của ta là một chiêu Bạch Hổ trung giai đấu kỹ, mặt khác còn có rất nhiều loại đan dược.

Nếu lá bài tẩy của Ánh Vũ Tình cũng nhiều như vậy, Lý Dật cười, cũng không lại truy vấn, tự mình cũng không có giấu diếm thực lực chân chính.

- Ta là chín tinh Đấu Hoàng.

Lữ tư ồm ồm nói:

- Phong hệ cùng thủy hệ đấu khí, không có gì.

- Lá bài tẩy.

Lý Dật cũng không đi so đo, chuyển hướng nhìn Lữ tư lệ hỏi:

- Tư lệ tiểu thư, người sao?

- Một tinh Đấu tôn, ngoại trừ ám thuộc tính, đấu khí công pháp khác đều tu luyện qua.

Lữ tư lệ nhàn nhạt trả lời, tuy trong giọng nói của nàng nghe không ra cái ý tứ gì, nhưng những lời này làm cho Lý Dật cùng Ánh Vũ Tình biểu lộ cực kỳ phong phú.

Thật là không có thiên lý, thoát nhìn đoàn đội bốn người này yếu nhược nhất là Lữ tư lệ tiểu thư, không ngờ nàng là đấu tôn một tinh. Đấu tôn cường giả thì cũng thôi, không ngờ nàng tám hệ cùng tu. Như Lý Dật cùng tu bốn hệ đấu khí cường giả, đã đủ biến thái rồi, nhưng thật không ngờ trên đời còn có người biến thái đến cực hạn như thế.

- Tám hệ cùng tu? Tư lệ tiểu thư, người không phải là nói đùa sao.

- Lý Dật, không cần phải biểu lộ như thế.

Lữ tư lệ nói, vươn tay chậm rãi xé toang mặt nạ của mình

Khi bỏ mặt nạ ra, hé ra bộ mặt thanh tú, từ trên môi nhàn nhạt thanh sắc có thể thấy được, Lữ tư lệ tiểu thư là nam giả gái.

- Kỳ thật các người đã sớm biết thân phận của ta, nhưng không có vạch trần đúng không? Lý Dật, Ánh Vũ Tình tiểu thư, không sai, ta chính là La Tuyết Phong.

La Tuyết Phong hiện ra, làm cho Lý Dật cùng Ánh Vũ Tình xấu hổ một hồi. Đều là người thông minh, giả bộ đúng là làm nhục chỉ số thông minh lẫn nhau.

- Như vậy, Tư huynh thân phận chân thật lại là...

Lý Dật nói sang chuyện khác.

- Đầu lĩnh hải tặc Tác Mã Lý.

La Tuyết Phong dứt khoát hồi đáp:

- Đây là một gia hỏa âm hiểm, các người đều cẩn thận một chút.

Âm hiểm đối với Lý Dật mà nói cũng không có cảm giác gì, người âm hiểm Lý Dật thấy nhiều hơn, ngược lại đối với danh tự hải tặc, Lý Dật sinh ra hứng thú. Tác Mã Lý, ách, tên sao lại trùng hợp như vậy

- Luận âm hiểm, người họ La cũng không kém ta, nếu không thủ hạ ta gần ngàn người làm sao thể bị người tiêu diệt.

- Đó là thực lực, cùng âm hiểm không quan hệ.

- Thực lực? Hừ, lẫn vào thuyền của ta, sau đó hạ độc, vậy cũng là thực lực?

Lý Dật có điểm đau đầu, một cái đầu mục hải tặc âm hiểm, một cái La Lan học viện thiên tài phản bội, một cái Ma Tông thiếu nữ thần bí khó lường, kể cả chính mình, cũng không phải là đơn giản.

- Tốt lắm, đừng cãi, trước xử lý đầu ma thú này đã.

Lý Dật quơ quơ tay, ngăn lại La Tuyết Phong cùng Tác Mã Lý đấu khẩu.

Đám nhân loại cường giả không ngừng nói chuyện với nhau, lúc này nghe được Lý Dật nói muốn xử lý chính mình, hỏa lân thú mở miệng nói.

- Đám tiểu tử nhân loại hèn mọn các ngươi khẩu khí thật lớn, cũng không ngờ vào được đến đây. Vào đi...Cô nàng kia hương vị rất không tệ.

Ánh Vũ Tình, sau khi tiến vào ma thành, cởi bỏ áo dài, lộ ra thân hình gợi cảm, làm cho người ta phải ngước nhìn.

- Tuyết Phong sư huynh, nơi này thực lực của người mạnh nhất, bầu người là đội trưởng chỉ huy nhé.

Lý Dật sáng khoái đem chức đội trưởng giao cho La Tuyết Phong, thật ra Lý Dật cũng không có hứng thú làm chức đội trưởng.

La Tuyết Phong cũng không nhún nhường, lạnh lùng nhìn hỏa lân thú, từ trong thông dong giới lấy ra một thanh trường kiếm tràn đầy hàn ý, nhìn vẻ ngoài của nó, thanh trường kiếm này phẩm giai cũng không thấp.

Trường kiếm nơi tay, La Tuyết Phong khí thế lập tức biến đổi, một cỗ băng hàn đấu khí tràn ra, nơi kiếm phong đi qua, bông tuyết nhanh chóng ngưng tụ thành hình, hướng Hỏa lân thú đánh tới.

- Người cho rằng dùng băng hệ đấu khí có thể đối phó ta sao? Đáng tiếc, người chẳng qua là một cái đấu tôn nho nhỏ mà thôi.

Hỏa lân thú khinh thường nói, lông dài màu đỏ đột nhiên tỏa ra một đoàn liệt diễm, nhắm về phía bông tuyết đâm tới.

La Tuyết Phong cũng là nhân vật hung ác, tựa hồ không có súc thể, đấu khí đột nhiên tăng lên tới cực hạn,

Thân hình đã lướt vào trong động, bông tuyết đấu khí hung hãn va chạm vào hỏa diễm.

Oanh, oanh, oanh.

Liên tục vài tiếng thanh âm bạo liệt vang lên, La Tuyết Phong hung ác cũng không khinh xuất, đấu khí mảnh nhỏ đánh rơi lả tả bốn phía, thân hình kéo lê một đường vòng cung, sau đó rơi vào sau lưng hỏa lân thú.

- Động thủ.

Lý Dật cũng không do dự, khẽ quát một tiếng, kim long chi cung thành linh nơi tay, "Xích xích xích" băng hệ đấu khí biến thành mưa tên tạo thành những tiếng xé gió nhanh bắn về phía hỏa lân thú.

Bên ngoài thân thể Hỏa lân thú liền kết xuất mấy bông tuyết.

Cơ hồ cùng lúc đó, thủy hệ đấu khí của Tác Mã Lý cùng ám hệ đấu khí của Ánh Vũ Tình cũng nhắm về phái hỏa lân thú. Tam đại Đấu Hoàng cường giả hợp lực đánh ra một kích, cỗ năng lượng này cũng tuyệt không kém hơn một kích của đấu tôn.

Nhưng hỏa lân thú là lục giai ma thú, lúc này há miệng phun ra liệt diễm, lập tức tràn ngập cả thạch động, tất cả băng hệ, thủy hệ, ám thuộc tính đấu khí lập tức tan rã ra.

- Gia hỏa thật là lợi hại, đội trưởng, người đang làm gì đó, để cho hắn đem nướng chúng ta sao?

Lý Dật lớn tiếng nói.

Khi liệt diễm tan hết, trong thạch động tình cảnh hiện ra, Tác Mã Lý cùng Ánh Vũ Tình trên người đều đầy bụi đất, vẻ mặt sợ hãi nhìn hỏa lân thú, mà La Tuyết Phong? Trong thạch động căn bản cũng không có thấy La Tuyết Phong đâu nữa, có thể khẳng định là vị thiên tài trong thiên tài này không phải bị hỏa lân thú đốt thành tro bụi. Chẳng lẽ, tiểu tử này muốn đùa giỡn gì sao.

Hỏa lân thú đứng quay lưng về phía ba người Lý Dật, thần sắc khẩn trương như đang tìm kiếm cái gì, thân thể có chút cong lên đề phòng,

mục tiêu của nó hiển nhiên không phải là ba người Lý Dật.

- Nó đề phòng đội trưởng?

Ánh Vũ Tình cười khố nói, xem ra đối với La Tuyết Phong đột nhiên biến mất mà bất mãn.

- Hai người các người ngu ngốc.

Tác Mã Lý mắng:

- Chuẩn bị tiến công.

Bỗng nhiên, hỏa lân thú thống khố gầm nhẹ một tiếng, một cổ đấu khí giống như nham thạch nóng chảy chảy ra, đầu ma thú này máu cũng như là hỏa diễm bình thường. Tuy bị thương, nhưng hỏa lân thú giống như tìm được mục tiêu, thân hình hung ác đánh sang một bên.

- Đánh.

Tác Mã Lý quát một tiếng, thủy hệ đấu khí đánh ra.

Lý Dật cũng không do dự, đấu khí rót vào kim long cung, sau đó bắn nhanh ra. Đấu khí biến thành băng tiễn rào rào nhằm vào móng đít của hỏa lân thú, xích vài tiếng, móng đít của hỏa lân thú vỡ ra, máu chảy ra.

- Ăn thân đấu kỹ.

Lý Dật cùng Ánh Vũ Tình cơ hồ hiểu được, tuy chỉ là một tinh đấu tôn, nhưng La Lan học viện thiên tài trong thiên tài này, một đời tuổi trẻ nhân tài kiệt xuất, làm sao bị một đầu lục giai ma thú dọa chạy sao. Lúc bình thường mà nói, một cái đấu tôn cường giả cùng một đầu lục giai ma thú cũng chênh lệch không ít.

Nhưng loại chênh lệch này, cũng không thể không thể đền bù, chính là Lý Dật Đấu Hoàng cường giả, bằng vào Phá Thiên kiếm, cũng chưa hẳn không thể cùng hỏa lân thú đánh một trận.

Nhưng, đã có La Tuyết Phong, Lý Dật còn muốn liều mạng như vậy sao?

Cửu phẩm kim long cung của Lý Dật sinh ra bạo kích, Ánh Vũ Tình có hủ thực ám hệ đấu khí, cùng thủy hệ đấu khí của Tác Mã Lý, đều khắc chế ngọn lửa của hỏa lân thú.

Hơn nữa so với đấu tôn cường giả, hỏa lân thú cũng đang phải hết sức ứng phó

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nhân Sinh Đặc Ý

Q.6 - Chương 148: Nhân Sinh Đặc Ý

Nhìn thấy hỏa lân thú sắp sửa thất bại, Ánh Vũ Tình nhìn Lý Dật nói:

- Người không phải có siêu phẩm thần binh sao? Còn không mau sử dụng, miễn cho đêm dài lắm mộng.

Muốn kiến thức siêu phẩm thần binh của mình, Lý Dật cũng không thích toan tính, đang muốn lấy cớ từ chối, lại nghe bên ngoài thạch động, ma thành thành chủ âm thanh sắc nhọn nói:

- Tốt lắm, đều dừng tay, cửa ải này, coi như các người qua, hiện tại đi theo ta.

Ma thành thành chủ lúc này nhìn bọn người Lý Dật, đã không giống như là lúc trước.

Giải trừ ấn thân đấu kỹ, La Tuyết Phong hiện ra thân hình. Tựa hồ cũng ăn chút ít thiệt thòi, La Tuyết Phong khoe miệng còn có vết máu.

Bên trong thạch động, ma thành thành chủ xoay thân hình nhỏ gầy, thông dong đi vào. Thông qua động khẩu, nhưng một cái đỉnh ốc thông đạo, quanh co, đi một lúc, trước mắt đột nhiên sáng ngời.

Chỉ thấy một cái không gian hình tròn rộng rãi, bốn vách tường khảm đầy các loại tinh thạch, trong đó không ít bảo thạch quý báu, những tinh thạch này cùng bảo thạch quang mang đan vào cùng nhau, cấu thành thế giới huyền lệ rực rỡ.

Cái không gian hình tròn rực rỡ này, như một cái thư phòng rất lớn, từng dãy giá sách xếp đặt chỉnh tề, trong giá sách chất đầy sách vở. Ở giữa, là một cái bàn sách, ngồi ở đó là một lão giả, đầu lớn giống ma thú chuột túi, mặc một bộ trường sam, trên sống mũi mang theo kính mắt, người này có bộ dáng nhân loại học giả.

- Các lão, vài người trẻ tuổi này giao cho người.

Ma thành thành chủ nhìn bị cổ giả có dáng vẻ cung kính.

Ma thành các lão cái này mới chậm rãi đưa ánh mắt từ quyển sách trên tay nhìn tới đám người Lý Dật, ánh mắt lợi hại tựa hồ có thể nhìn thấu được người khác. Loại ma thú trí tuệ này am hiểu sử dụng nhất định là tinh thần hệ công kích. Sau khi nhìn thấy ma thành thành chủ cung kính

đối với các lão, đám người Lý Dật cũng không dám khinh thường, âm thầm phòng bị.

- Đã lâu không có tiểu bằng hữu nhân loại đến chơi, các người tốt, tiểu bằng hữu đáng yêu, trước tư tự giới thiệu đi?

Ma thành các lão bộ dáng nho nhã, không ai thấy đây là một đầu một đầu ma thú mà là con người thì đúng hơn.

- Tại hạ Lý Dật, nhân loại Đấu Hoàng, các lão hãy bỏ qua những nghi thức xã giao này, có thủ đoạn gì nhanh sử dụng thôi, chúng ta cần thời gian.

Các lão nhàn nhạt nhìn Lý Dật liếc, nhả nhận đến mức làm cho người phát điên nói:

- Lý Dật, ách, cái tên không sai, đúng là phong phạm tuần dật. Không vội không vội, Lý Dật, ta muốn thỉnh giáo người một vấn đề, nếu như người có thể trả lời được, cửa ải này coi như các người qua, thế nào?

Trả lời một vấn đề có thể vượt qua kiểm tra? Vậy vấn đề này, tự nhiên sẽ không đơn giản. Lý Dật cười nói:

- Muốn chúng ta trả lời vấn đề này có đáp án hay không, hay là vấn đề này căn bản không có đáp án?

- Vấn đề này, nhất định là có đáp án, các người ngồi xuống trước, ta sẽ cho các người cũng đủ thời gian.

Các lão tay áo rộng thùng thình vung lên, khi hắt đèn đối diện bàn học, ở đó xuất hiện bốn cái thạch đôn.

Lý Dật, La Tuyết Phong, Ánh Vũ Tình cùng Tác Mã Lý nhìn nhau, không biết trong hồ lô rốt cuộc bán thuốc gì, do dự một lát, sau đó ngoan ngoãn ngồi xuống thạch đôn.

Ngồi lên thạch đôn có có cảm giác hơi lạnh, ngồi xuống cảm giác không được tự nhiên, đương nhiên loại cảm giác này cũng không chỉ đến từ thạch đôn, mà là từ ánh mắt của các lão nữa.

- Các người trả lời vấn đề của ta trước, điều ta muốn hỏi chư vị có thể trả lời, cũng có thể không trả lời.

Ma thành các lão dừng một chút, sau đó thản nhiên nói:

- Các người biết rõ, ma thú chúng ta cùng nhân loại xưng hô khác nhau, kỳ thật ta cũng muốn bắt bọn nó coi các người như đồng bào của ta, nhưng ma thú chúng ta đối với nhân loại có một loại cảm hận tự nhiên, các người biết rõ, loại cảm hận này vì sao mà có?

Nhân loại là nhân loại, ma thú là ma thú, như hỏa cùng băng khắc chế mà không cách nào điều hòa được, vậy thì có nên hỏi tại sao không? Vấn đề này, Lý Dật không có từng suy nghĩ qua, La Tuyết Phong, Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý cũng chưa từng có suy nghĩ qua. Bọn họ biết ma thú vì cái gì cảm hận nhân loại, bởi vì ma thú có ma hạch cùng tài liệu hi hữu.

- Được rồi, ta nói rồi, các người có thể không trả lời vấn đề này.

Thấy bốn người không nói gì, ma thành các lão tiếp tục nói ra:

- Nhưng ta vẫn nói cho các người biết, ma thú tại sao phải cảm hận nhân loại. Kỳ thật, theo nghiên cứu của ta, từ trước đây thật lâu, nhân loại các người cũng giống như ma thú chúng ta, đồng dạng, ăn tươi nuốt sống, khi đó nhân loại cùng ma thú tuy cũng tranh đấu, nhưng thuần túy là vì sinh tồn, cùng cừu hận không có quan hệ. Sau đó nhân loại cường đại, nhân loại thành lập lên quốc gia, lúc này nhân loại cường đại hơn làm cho không gian ma thú sinh tồn càng ngày càng ít. Hơn nữa, nhân loại tham lam, vì săn bắt ma thú ma hạch chúng ta, cơ hồ không từ thủ đoạn nào để giết hại ma thú. Nhưng thực ra ma thú cũng giết nhân loại, nhưng chẳng qua là vì sinh tồn, mà nhân loại giết ma thú chúng ta, lại là vì lòng tham lam. Cho nên chúng ta nói cho các người biết, ma thú cảm hận nhân loại, chính là vì nhân loại quá tham lam.

Sau đó với ánh mắt thâm sâu nhìn bốn người nhân loại trẻ tuổi, ma thành các lão đột nhiên biến đổi chủ đề:

- Tốt lắm, các người cũng nên chuẩn bị trả lời vấn đề của ta. Ta muốn thỉnh giáo các người, nhân loại tham lam sẵn giết ma thú chúng ta, cướp lấy ma hạch đến để thăng thực lực của mình, nhưng trong hàng tỉ vạn chúng sinh, có mấy người cuối cùng có thể trở thành phong hào Đấu Thần bất tử bất diệt đây. Cho nên, nhân loại làm như vậy, đáng giá sao?

Nhân sinh đặc ý nghĩa? Các lão nói rất đúng, vấn đề này quả thật có đáp án. Nhưng, lại cùng với không có đáp án có cái gì khác nhau đâu. Mỗi người còn sống mục đích đều là không giống nhau, ai có thể nói mình hiểu rõ đáp án chính là chân lý?

Nhìn mục quang vô cùng thâm thúy của ma thành các lão, bốn người tuổi trẻ đều lâm vào trầm tư.

Đúng vậy, người sống vì cái gì? Vậy phong hào Đấu Thần hư vô mờ ảo là mộng tưởng sao? Ít nhất Lý Dật không nghĩ như vậy, vô luận có bao nhiêu gian khó, Lý Dật đều vì mục tiêu này mà cố gắng.

- Nhân sinh đặc ý, ai cũng cố gắng để trở thành cường giả mạnh nhất.

La Tuyết Phong đột nhiên lạnh lùng nói, ánh mắt lạnh như băng có một chút thần sắc dờ dẩn.

- Các người? Các người cũng nghĩ như vậy sao?

Ma thành các lão cười mỉm mà nói.

- Đúng.

Cơ hồ là vô ý thức, Lý Dật cùng Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý hồi đáp.

- Rất tốt, các người đã đưa ra đáp án. Hiện tại, chỉ cần một người các người giết chết ba người, thì chính là cường giả mạnh nhất, giấc mộng

của các người có thể thực hiện.

Ma thành các lão thanh âm đột nhiên linh hoạt hẳn lên, phảng phất đến từ trong nội tâm của Lý Dật cùng đám người La Tuyết Phong vậy.

Giết chết ba người còn lại, sau đó sẽ trở thành cường giả mạnh nhất, thực hiện giấc mộng của mình, ý nghĩ này mãnh liệt cơ hồ chiếm lấy tất cả tư duy cùng ý thức của Lý Dật.

Trong ánh mắt hung lệ, Lý Dật huy chương, phách về phía La Tuyết Phong, mà đồng thời đấu khí La Tuyết Phong cũng hướng Lý Dật oanh tới. Bởi vì suy nghĩ đánh lén, ra tay quá mức vội vàng, một chiêu đấu khí này không có đem đấu khí tăng lên tới cực hạn, nhưng thuần túy lực lượng của một đấu tôn oanh kích tới lực lượng mạnh mẽ vô cùng.

Từng dãy giá sách lập tức ầm ầm ngã xuống, giấy tờ bay tung tóe, trong không gian hình tròn là một mảnh hỗn loạn. Bên kia, Ánh Vũ Tình cùng Tác Mã Lý cũng giao đấu một chiêu.

Đấu khí va chạm vào nhau làm cho chấn động không trung, Lý Dật cảm giác có gì là lạ rồi lại nghĩ không ra. Cả tư duy hoàn toàn bị một cái thanh âm như có như không khống chế. Cái thanh âm kia không ngừng lặp lại một câu bên tai:

- Giết chết bọn họ, người chính là cường giả mạnh nhất. Giết chết bọn họ, giết chết bọn họ...

Cho nên càng về sau, mục đích tại sao phải giết chết La Tuyết Phong hẳn cũng đã quên, Lý Dật chỉ có một ý niệm trong đầu, chính là giết chết ba tên nhân loại trước mắt này.

La Tuyết Phong, Ánh Vũ Tình cùng Tác Mã Lý cũng như vậy, ánh mắt mờ dần mà lãnh khốc nhìn nhau. Lúc này La Tuyết Phong phát động công kích, mục tiêu là Ánh Vũ Tình.

Trong lúc La Tuyết Phong hướng về phía Ánh Vũ Tình cong kích, Lý Dật cùng Tác Mã Lý cùng hướng về phía La Tuyết Phong. Vô luận là Lý Dật hay là Tác Mã Lý đều minh bạch, chưa trừ diệt tên đầu tôn cường giả này, bị hấn tiêu diệt xong từng bộ phận, chỉ có một con đường là chết.

Ánh Vũ Tình tự nhiên cũng không chịu khoan tay chịu chết.

Tình thế lập tức biến thành cục diện ba đánh một, La Tuyết Phong cũng không hề sợ hãi, thân hình di động lẹ tránh đi ba đạo đấu khí, đồng thời thúc dục đấu khí, hướng Ánh Vũ Tình công kích.

Ánh Vũ Tình có thực lực tám tinh Đấu Hoàng, nhưng nếu vì vậy mà cho rằng trong bốn người nàng có thực lực thấp nhất, vậy thì sai rồi. Lúc này đột nhiên xuất hiện một hồi không gian ba động, sau đó xuất hiện một tử y nữ nhân, âm trầm không hề có sinh khí, lại tản ra khí tức đầu tôn cường giả.

Mị ảnh khôi lỗi là một đầu tôn, sau khi nhìn thấy cái khôi lỗi này, Ánh Vũ Tình thân phận ma tông càng xác thực không thể nghi ngờ. Nhưng khôi lỗi này chính là lá bài tẩy của nàng.

Tử y nữ nhân vừa xuất hiện, chống đỡ được một kích của La Tuyết Phong. Xem cấp bậc, tử y nữ nhân đầu tôn không dưới La Tuyết Phong, một kích chọi cứng với La Tuyết Phong mà thân hình có chút nghiêng nghiêng.

Kể từ đó, tình thế càng phức tạp, ở nơi này bỗng nhiên xuất hiện đầu tôn khôi lỗi làm Lý Dật cùng Tác Mã Lý đồng thời ý thức được, Ánh Vũ Tình mới là địch nhân nguy hiểm nhất. Vì vậy, tình thế lại chuyển thành Lý Dật, La Tuyết Phong, Tác Mã Lý liên thủ công kích Ánh Vũ Tình cùng mị ảnh khôi lỗi.

Mấy người sử dụng đấu khí oanh kích, làm cho thư phòng của ma thành các lão xem như triệt để bị phá hủy.

- Thối tiểu tử, còn không mau thanh tỉnh lại.

Xà tôn giả tại trong ý nghĩ Lý Dật lớn tiếng kêu gọi, nhưng thanh âm này rất nhanh bị chìm ngập trong thanh âm muốn Lý Dật giết chết ba tên nhân loại cường giả.

- Đây là tà môn tinh thần hệ công kích gì vậy, thậm chí ngay cả hỏa la quả đều không khắc chế được.

Xà tôn giả cũng rất là kinh ngạc, rơi vào đường cùng, trong dung giới một cổ đấu khí năng lượng kinh người, oanh kích tới ma thành các lão.

Thấy vậy các lão biến sắc, rất nhanh về động chỉ quyết, đánh ra một đạo đấu khí chống lại.

Trong lúc này, Lý Dật ánh mắt sáng ngời, ý niệm dần khôi phục vài phần, hỏa la quả dù sao còn không phải vô dụng toàn bộ. Còn đám La Tuyết Phong thì vẻ mặt chờ đợi như cũ không ngừng công kích lẫn nhau.

- Tiểu tử, đánh ma thành các lão.

Xà tôn giả nắm lấy thời cơ, nghiêm nghị quát.

Lý Dật tuy có vài phần thanh tỉnh, nhưng dù sao thần trí chưa khôi phục hoàn toàn, nhất thời không rõ ai là địch nhân ai là bằng hữu, mục quang mê mang nhìn chung quanh. Mà lúc này, ma thành các lão không ngừng vui vẻ, đôi môi không ngừng nhu động, thanh âm linh hoạt kỳ ảo lại truyền khắp cả không gian.

- Tử lão quái, tại trước mặt bản tôn còn muốn sử dụng thủ đoạn này sao.

Xà tôn giả lại lần đấu khí mạnh mẽ đánh ra, như triều dâng sóng dậy đánh về phía ma thành các lão.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đệ Tứ Quan

Q.6 - Chương 149: Đệ Tứ Quan

Tinh thần hệ công kích của Ma thành các lão tuy lợi hại, nhưng đấu khí tu vi lại cũng không mạnh, làm sao có thể ngăn cản một kích phần nộ của Xà tôn giả. Cho nên, ma thành thành chủ liền xuất thủ, thân thể gây ồm bồm vừa động, đã đứng chắn ngang tại trước mặt ma thành các lão.

Lý Dật cuối cùng cũng thanh tỉnh lại, hăn tự cao là có hỏa la quả linh vật, thật cũng không để tinh thần hệ ma thú vào mắt. Hôm nay nghĩ đến đúng là hoảng sợ, nếu không có Xà tôn giả, thì hôm nay ăn thiệt thòi cũng không nhỏ.

Lúc này, trong động lại có tình cảnh quỷ dị. Ánh Vũ Tình, mị ảnh khôi lỗi, tử y nữ nhân đang cùng La Tuyết Phong, Tác Mã Lý đánh nhau tung trời, mà bản thân Ánh Vũ Tình, lại ở sau lưng tử y nữ nhân, tay quyết không ngừng biến ảo. Từ trong tay quyết của Ánh Vũ Tình thay đổi, thiên địa linh khí xuyên thấu qua thạch bích, không ngừng mãnh liệt hướng về phía quanh thân Ánh Vũ Tình hội tụ.

Một cổ khí tức đen đặc cũng chậm rãi thành hình, che dấu quang mang tinh thạch cùng bảo thạch. Khí tức, làm cả không gian phủ một tầng hắc khí.

Nhìn thanh thế phán đoán, Ánh Vũ Tình là muốn sử dụng Bạch Hổ đấu kỹ.

Trong thư phòng không gian mặc dù rộng rãi, nhưng đối với uy lực của Bạch Hổ đấu kỹ mà nói, năng lượng nếu như trong này phun trào ra, Lý Dật cũng không dám khẳng định bản thân mình có thể toàn thân trở ra.

Việc này không nên chậm trễ, kim long cung cầm ở trong tay, đấu khí rót vào ba đạo đấu khí tiến vũ phá không hướng Ánh Vũ Tình bắn nhanh đến.

- Ngốc tiểu tử, đánh ma thành các lão.

Xà tôn giả không khỏi hỗn hển nói.

Mà ma thành thành chủ cùng các lão, trên mặt cũng không khỏi hiện vẻ đắc ý. Nhưng, sau đó rất nhanh biến thành ngạc nhiên, ba đấu khí mưa tên trong lúc cách Ánh Vũ Tình hai thước, đột nhiên kéo lê một đạo đường vòng cung, chuyển hướng sau lưng ma thành thành chủ cùng ma thành các lão bắn tới.

Vị trí Ánh Vũ Tình vốn gần các lão, ba chi đấu khí mưa tên vượt qua ma thành thành chủ, cho dù là thành chủ cố tình cũng vô lực ngăn cản. Ba chi đấu khí mưa tên đều chui vào thân thể các lão, tạo ra ba cái lỗ máu phun ra.

Lúc này ma thành các lão tâm thần bị phá giải, Ánh Vũ Tình, La Tuyết Phong cùng Tác Mã Lý toàn thân run lên, chậm rãi thanh tỉnh lại.

- Đáng chết, chúng ta đang làm cái gì đó?

La Tuyết Phong trước hết thanh tỉnh lại, ảo não vô cùng.

Ba người tỉnh lại, ai không phải là người thông minh tuyệt đỉnh đây, bọn họ bị ma thành các lão ám toán, ngấm lại đều cảm thấy buồn bực vô cùng.

Ma thành thành chủ xem xét thương thế các lão một phen, lại lấy ra vài khóa đan dược, liệu định các lão thương thế cũng không quá nặng, lúc này mới xoay người, lạnh lùng nhìn Lý Dật:

- Tiểu tử, trong dung giới ngươi, cất giấu cái cổ quái gì?

Lý Dật lặng lẽ cười:

- Đây là lá bài tẩy, nói cho người biết cũng không sao. Ta là thần võ ngọc thụ lâm phong, cho nên sư phụ tại hạ có chứa đấu khí của người ở trong dung giới, khi bảo vệ tánh mạng thì dùng. Thành chủ đại nhân, cách làm vừa rồi của ngươi, tựa hồ trái với quy tắc trò chơi rồi.

Vừa rồi ma thành thành chủ thấy các lão gặp nạn mà ngang nhiên ra tay hộ vệ, cái này có điểm không phù hợp quy tắc trò chơi. Ma thành thành chủ gương mặt như cảnh khô xấu hổ, nhưng cũng giả vờ không nghe thấy, lạnh lùng nói:

- Hảo, cửa ải này, coi như các người thông qua. Kế tiếp còn có hai cửa ải nữa, các người tự giải quyết cho tốt.

Lúc này Lý Dật cùng mọi người theo ma thành thành chủ thông qua cái hình tròn không gian, ma thành các lão đi trước cũng không còn bộ dáng nho nhã phong phạm, mà là sắc lạnh, the thé kêu lên:

- Không có khả năng, điều đó không có khả năng, chỉ bằng một cái Đấu Hoàng cường giả, làm sao có thể bài trừ Phệ thần khố của ta, điều đó không có khả năng, Lý Dật, người làm như thế nào.

- Muốn biết sao?

Lý Dật quay đầu lại cười, sau đó nói:

- Ta không nói cho người biết.

Tức giận đến mức làm cho ma thành các lão đụng đầu vào thạch bích, làm cho hấn tức chết vô cùng.

Lại hướng mặt trước đi tới, ở đây thông đạo bằng phẳng nhưng khúc chiết giống như mê cung, nếu như không có ma thành thành chủ dẫn đường, mà để cho đám người Lý Dật tiến đến, chỉ sợ cũng khó có thể tìm được vạn thần mộ.

- Lý Dật tiểu đệ đệ, có thể nói cho tỷ tỷ hay không, người rốt cuộc là dùng phương pháp gì, phá giải Phệ thần khố của lão quái vật?

Ánh Vũ Tình mềm giọng nói, mặc dù biết hiện tại vô luận có hấp dẫn như thế nào, đối với Lý Dật mà nói cũng không có nửa phần hiệu quả, nhưng Ánh Vũ Tình thói quen toát ra mị hoặc.

- Vũ Tình tiểu thư cũng muốn biết? ta nói cho người biết bí mật này, người cũng phải nói cho ta biết một bí mật?

- Người nói đi.

Ánh Vũ Tình sáng khoái hồi đáp.

Lý Dật giả bộ ngu nói:

- Vừa rồi tử y nữ nhân giúp người là ai? Người đem nàng giấu đi nơi nào rồi?

- Lý Dật tiểu đệ đệ thực hay nói giỡn, người ngay cả quỷ ảnh khôi lỗi cũng không biết sao. Nàng chẳng qua là bảo tiêu của tử tử, hiện tại ở tại một không gian khác, tử tử có thể tùy thời triệu hoán nàng đi ra.

- Oa oa.

Lý Dật mặt hiện thần sắc cực kỳ hâm mộ:

- Bảo tiêu lợi hại như vậy bảo sao, ta đây cũng nói cho người biết, ta sở dĩ có thể chống cự tinh thần hệ công kích của lão quái vật, là vì dùng linh dược hỏa la quả có thể khắc chế tinh thần hệ công kích. Vũ Tình tiểu thư, chỗ này của ta còn có vài hỏa la quả, dùng để đổi hộ vệ của người, có được hay không?

Lý Dật vẫn hay nói giỡn, mị ảnh khôi lỗi, đây là lá bài tẩy bảo vệ tánh mạng của Ánh Vũ Tình, sao có thể đơn giản lấy ra đổi. Không ngờ, Ánh Vũ Tình lại sáng khoái nói:

- Ta đổi, đương nhiên là ta đổi rồi, bảo tiêu của ta tuy không dễ có được, nhưng cũng không phải khó kiếm, hỏa la quả của người là bảo bối có tiền cũng không mua được. Thành giao.

Cũng không phải nói giỡn, Ánh Vũ Tình nói xong, từ ý niệm chính mình một hồi không gian ba động, sau đó tử y nữ nhân mờ dần không có nửa phần khí tức xuất hiện ở trước mặt Lý Dật.

- Hộ vệ của ta sở dĩ có thể nghe ta khống chế, nguyên nhân là trong cơ thể của nàng có linh hồn lạc ấn của ta. Lý Dật tiểu đệ đệ, ta triệt tiêu linh hồn lạc ấn, người muốn ngay lập tức đem linh hồn lạc ấn của người khắc vào người nàng không, nếu không, giao dịch này coi như là hủy.

Lý Dật có điểm dở khóc dở cười, Ma Tông thiếu nữ thật đúng là lợi hại, tròng hoàn cảnh này còn có tâm tư làm ra giao dịch. Bất quá, lấy một quả hỏa la quả đổi một cái đấu tôn mị ảnh khôi lỗi, tựa hồ mình cũng không thiệt thòi gì.

Đem linh hồn lạc ấn ở lại trong cơ thể khôi lỗi, loại chuyện này đối với Lý Dật mà nói cũng không xa lạ gì, nếu không xa lạ gì, còn quen thuộc cực kỳ. Đem tử y nữ nhân thu nạp tiến vào không gian khác, Lý Dật cũng không nuốt lời, từ trong thông dong giới lấy ra một quả hỏa la quả, đưa cho Ánh Vũ Tình.

Nhưng, khoản giao dịch này lại làm cho Lý Dật đối với Ánh Vũ Tình càng trọng thị vài phần. Người như vậy đơn giản đem một cái đấu tôn khôi lỗi trao đổi, như vậy, trên người Ánh Vũ Tình, nhất định còn có lá bài tẩy lợi hại hơn.

Mọi người đều có tâm tư, thông đạo khúc chiết bỗng nhiên lại sáng sủa, nhưng nơi này hơi có vẻ âm u cũng không có vật gì, đừng nói ma thú, mà ngay cả một con sâu nhỏ đều không có.

- Đây là một không gian giam cầm, cũng không ngại nói cho các người biết, đánh vỡ cái không gian giam cầm này, các người sẽ đi tới vạn thần mộ. Bất quá các người phải suy nghĩ kỹ càng, nếu như không cách nào đánh vỡ cái không gian giam cầm này, các người sẽ vĩnh viễn bị giam cầm ở đây, sau đó biến thành người trông coi.

Ma thành thành chủ ngữ khí biến đổi, dùng khẩu khí thương lượng nói:

- Nếu như các người hiện tại buông tha, ta cũng không so đo với các người, đưa các người về thế giới loài người.

Đáng tiếc điều kiện này, đối với bốn nhân loại cường giả đều không có sức hấp dẫn. Thật vất vả mới bước lên cánh cửa vạn thần mộ, làm sao có thể buông tha đây?

- Đa tạ thành chủ các hạ hảo ý.

La Tuyết Phong lạnh lùng nói, dưới chân chậm rãi di động, đã bước chân vào cái không gian giam cầm kia.

- Lão nhân, người không phải nói có năm quan sao? Lúc này mới đệ tứ quan, đánh vỡ cái không gian giam cầm này chúng ta thật sự có thể tiến vào vạn thần mộ rồi?

Lý Dật nói giỡn nói.

- Đương nhiên sẽ có năm quan, bất quá các người có lẽ không có cơ hội biết rõ quan thứ năm có cái gì. Cái không gian giam cầm này, hừ, đừng nói là ba người các người Đấu Hoàng cùng một tinh đấu tôn, coi như là bốn cao tinh đấu tôn, cũng chưa chắc có thể đánh vỡ.

Thấy ý kiến của mình không ai hưởng ứng, ma thành thành chủ khẩu khí lại trở nên sáng giọng.

- Yên tâm đi, bốn người chúng ta dù có bốn cao tinh đấu tôn cũng không phải là đối thủ của chúng ta.

Ánh Vũ Tình dứt khoát vỗ vỗ bả vai ma thành thành chủ, cười mỉm nói. Ma thành thành chủ vốn là thấp bé, bị Ánh Vũ Tình vỗ vỗ vai, khí thế lập tức giảm đi vài phần.

- Một phút đồng hồ sau không gian giam cầm khởi động, các tiểu tử cuồng vọng, các người sẽ biết cái gì gọi là tự làm tự chịu.

Một phút đồng hồ sau, không hề có dấu hiệu, không gian kịch liệt nổi lên, theo cái trận không gian ba động kịch liệt này, ánh sáng đều bị vạn vạo thành một đoàn, lộn xộn không có quy luật, biến thành mơ màng độn

động. Cái không gian giam cầm này, thân mình tựa hồ cũng không có lực công kích gì, mà như ma thành thành chủ nói, chỉ có tác dụng giam cầm.

Đối mặt với đệ tứ quan là không gian giam cầm, nhất thời ai cũng không dám tùy tiện ra tay.

- Ai tới trước thử xem?

La Tuyết Phong nhìn về phía ba người, mục quang cũng là kinh nghi bất định.

- Đương nhiên là đội trưởng rồi.

Lý Dật nhún nhún vai, thiên kinh địa nghĩa nói.

- Cái không gian giam cầm này tuyệt đối không đơn giản, Tác Mã Lý, người trước thử xem.

Không có người chủ động, La Tuyết Phong đành phải điếm danh.

- Vì cái gì để cho ta thử trước?

Tác Mã Lý không vui nói.

La Tuyết Phong tức giận mà đem thanh âm đề cao vài lần:

- Bởi vì ta là đội trưởng.

- Ta chưa từng thừa nhận.

- Có tin là ta giết người hay không.

- Giết ta, người vĩnh viễn không thể có được thánh khí.

Một thiên tài trong thiên tài cùng một đầu mục hải tặc quả thực chính là củi khô với liệt hỏa, nói chuyện chưa được ba câu thì đã muốn cái nhau. Tùy bọn hắn cái nhau, Lý Dật khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu khôi phục đấu khí.

Nếu không gian giam cầm lợi hại như vậy, chính mình không ra được, như vậy người ở phía ngoài hoặc ma thú muốn tiến đến cũng không khinh địch như vậy, dù sao ma thành thành chủ cũng không quy định trong thời gian đánh vỡ cái không gian giam cầm này, cho nên thừa dịp khôi phục đấu khí tiêu hao mới được. Huống hồ, cái không gian giam cầm này, thiên địa linh khí nồng đậm đúng là số một số hai.

Nhìn thấy Lý Dật ngồi xuống khôi phục đấu khí, ba người hơi sững sờ, ngay sau đó cũng lập tức làm theo.

Không gian giam cầm nhất thời yên lặng vô cùng, chỉ nghe đấu khí lượn lờ tại quanh thân bốn vị nhân loại cường giả mà phát ra "Tì tì tì" thanh âm. Hai giờ sau, Lý Dật thu thế, đứng lên. Bởi vì thiên khôn kiên châu cùng thánh hệ đấu khí tác dụng, Lý Dật khôi phục đấu khí tốc độ từ trước đến nay vẫn là rất nhanh.

Người thứ hai khôi phục chính là La Tuyết Phong, đoán chừng là ích lợi từ tu luyện thánh hệ đấu khí, còn Ánh Vũ Tình cùng Tác Mã Lý đứng dậy sau cùng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Không Gian Giam Cầm

Q.6 - Chương 150: Không Gian Giam Cầm

- Tốt lắm, hiện tại chúng ta cũng đã khôi phục tới trạng thái đỉnh phong.

La Tuyết Phong nói:

- Nếu như không có người nào chịu lãng phí đấu khí, vậy để ta làm thử một lần, về phần sẽ phát sinh cái hậu quả gì, vậy dựa vào thiên ý.

La Tuyết Phong nói, đấu khí ầm ầm di động.

Lý Dật khoát tay chặn lại, hào sảng nói:

- Để ta đánh đi, thời khắc mấu chốt còn muốn dựa vào người.

Đối với Lý Dật hào sảng như vậy, Ánh Vũ Tình cùng Tác Mã Lý cũng không có ý kiến. Lúc này Lý Dật chậm rãi súc thể đấu kỹ, lôi hệ đấu khí trải qua thiên khôn kiên châu cường hóa, hóa thành một đạo năng lượng kinh người như tia chớp, oanh kích về phía không gian giam cầm.

Lặng yên không một tiếng động, tựa hồ, một đạo đấu khí này của Lý Dật một cũng không bằng cái rắm.

- Lý Dật tiểu đệ đệ, người đánh muỗi sao, dùng thêm chút sức lực nữa được không.

Ánh Vũ Tình trào phúng nói.

- Xem ra ta không được, Vũ Tình tiểu thư có thể đến thử một lần?

Lý Dật cũng phải âm thầm kinh ngạc, cái không gian giam cầm này cũng thật sự thật là quý dị, nhưng trên mặt lại không đổi sắc, thông dong nói, tựa hồ như là bản thân mình cố ý giấu diếm thực lực vậy.

- Làm sao có thể nói như vậy được? Lý Dật tiểu đệ đệ, người không phải có cái gì siêu phẩm thần binh sao? Lấy ra thử một lần, để chúng ta nhìn thấy bảo bối của người một chút.

Phá Thiên kiếm, không phải thời điểm vạn bất đắc dĩ, sao có thể đơn giản lộ ra? Lý Dật từ chối nói:

- Cái bảo bối này cũng không thể đơn giản lấy ra, một khi lấy ra phải có người chết, Vũ Tình tiểu thư đang thanh xuân tươi đẹp, sẽ không ngại sống quá lâu chứ.

- Ta xem Lý Dật đệ đệ khoát lác dọa người, siêu phẩm thần binh, coi như là những thủ lĩnh thế lực lớn kia cũng không có được. Người một cái Đấu Hoàng, cho dù có, làm sao có giữ được.

Lý Dật dứt khoát nói:

- Tất cả đều bị Vũ Tình tiểu thư đoán được, Vũ Tình tỷ tỷ nói không sai. Vấn đề này không trọng yếu, chúng ta lúc này lên bài trừ cái không gian giam cầm này. Nói cách khác có thể chúng ta làm bạn với nhau nốt quãng đời còn lại.

- Có ba vị suất ca như vậy làm bạn, Vũ Tình ở đây cả đời có ngại gì.

Đôi mắt đẹp lưu chuyển, Ánh Vũ Tình bắt đầu vũ mị nói chuyện.

- Lý Dật, người vừa mới công kích không gian giam cầm, có thể có cái cảm giác gì khác thường không?

La Tuyết Phong hỏi.

- Không có, tựa như một giọt nước tại trong biển rộng, không có nửa điểm phản ứng.

Lý Dật hồi đáp. Thấy La Tuyết Phong vừa hỏi như vậy, Lý Dật cũng bắt đầu cẩn thận hồi tưởng lại tình cảnh vừa rồi.

Nếu như một giọt nước nhập trong biển rộng, ít nhất cũng sẽ nổi lên một tia, nhưng đạo âm dương Thần lôi vừa rồi lại vô thanh vô tức biến mất không thấy, phảng phất như chính mình chưa từng có ra tay vậy, điều này làm cho không thể nào nói nổi.

- Lý Dật, người tới đánh ta thử xem.

La Tuyết Phong lui về phía sau vài bước, triển khai đấu khí phòng ngự, nói.

- Hảo.

Lý Dật trả lời một tiếng, thấy La Tuyết Phong chuẩn bị tốt, một đạo lôi hệ đấu khí đánh ra. Đạo đấu khí này, Lý Dật cũng dùng sức, lôi quang đan vào nhau, thanh thế kinh người.

Nhưng, trong lúc thần lôi hắc bạch giao nhau quần lấy oanh kích tới đấu khí phòng ngự La Tuyết Phong, nhưng lại không phát ra đấu khí va chạm, mà vô thanh vô tức biến mất.

Đây là cái tình huống gì? Lý Dật, Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý trợn mắt ngạc nhiên. La Tuyết Phong trầm tư nói:

- Ta hiểu được, Lý Dật, người phát ra đấu khí, cùng đấu khí phòng ngự của ta, kỳ thật, đều là ảo giác, căn bản không tồn tại.

- Ảo giác? Đây là ý gì?

Ba người cơ hồ không hiểu hỏi.

- Nói đúng, nơi này là trong không gian giam cầm, chúng ta không cách nào sử dụng đấu khí.

Kết luận vừa đưa ra, ba người đều hoảng hốt, đối với một tên võ giả, nếu như không thể sử dụng đấu khí, cùng cùng người bình thường không khác gì nhau? Không thể sử dụng đấu khí, vạn nhất giam cầm ở nơi cổ quái này, chẳng phải là thúc thủ chịu trời sao?

- Tuyết Phong sư huynh, đã tìm ra thì chắc là người cũng có biện pháp phá giải chứ?

- Nếu đơn giản như vậy thì tốt rồi, Lý Dật, xem ra chúng ta lần này gặp phải đại phiền toái rồi.

La Tuyết Phong sắc mặt ngưng trọng, vị La Lan học viện thiên tài trong thiên tài này, vốn tuổi không quá tương xứng với biểu lộ thành thực, lúc này cũng phải ngưng trọng như vậy, khiến cho hãn thoát nhìn càng có vài phần tái nhợt.

- Không vội, chúng ta từ từ nghĩ biện pháp.

Lý Dật an ủi:

- Ta cũng không tin, bằng vào bốn người chúng ta mà bị một cái không gian giam cầm làm khó.

- Ta cũng không tin, nhưng có lẽ sẽ trở thành sự thật.

- Tuyết Phong sư huynh, trong này chỉ có người là đấu tôn cường giả, lĩnh hội đấu khí khổng chế không gian pháp tắc. Như vậy đối với không gian giam cầm này người rõ ràng hơn so với chúng ta nhiều, lúc này người nghĩ biện pháp phá giải thôi.

La Tuyết Phong trầm tư một lúc, tựa hồ đang suy nghĩ sai cái gì đó.

- Kỳ thật, đối với đấu khí khổng chế không gian, đấu tôn cường giả đối với lý giải pháp tắc đều không đồng nhất. Hơn nữa, loại lý giải này, căn bản không cách nào dùng ngôn ngữ biểu đạt ra, chỉ có khi thời điểm người sử dụng đấu khí, mới có thể tự giác khổng chế. Cho nên, đây cũng là điều mà Đấu Hoàng đỉnh phong cùng đấu tôn cách xa như vậy, có ít người không thể vượt qua, lĩnh ngộ chỉ có thể dựa vào chính mình, mà không cách nào thông qua người khác dẫn dắt. Về phần không gian giam cầm, là do lợi dụng đấu khí khổng chế không gian pháp tắc, kết xuất ra một vùng không gian, đương nhiên loại giam cầm này cùng giới cũng khác nhau, tuyệt đối là khi đạt được Đấu Thần cường giả mới có thể kết xuất ra được giới. Tại trong không gian giam cầm này, hết thảy pháp tắc đều phải phục tùng.

Lý Dật thừa nhận, La Tuyết Phong nói rất cụ thể, nhưng cũng làm cho Lý Dật, Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý nghe được như lọt vào trong sương mù, nhưng ba người nghe cũng đã hiểu được ý tứ trong đó, không gian giam cầm trước mắt này, nếu như bốn người hợp lực cũng không có cách nào đánh vỡ.

Thật sự, thực lực bốn người Lý Dật lúc này, cho dù tất cả mọi người dùng hết tất cả lá bài tẩy, chỉ sợ cũng chống được Đấu Thánh. Có tư cách tại vạn thần mộ thành lập không gian giam cầm.

- Tiểu tử, nói như vậy, chúng ta là bị khốn trụ không ra được rồi?

Tác Mã Lý ồm ồm nói, thần sắc ảo não tới cực điểm.

La Tuyết Phong nhìn hắn, không khách khí nói:

- Ta có tên, người đối với ta bất kính, ta là người thứ nhất muốn tiêu diệt người. Nếu không, Lão Tử sao lại rơi xuống trình độ như vậy

.

- Tại sao lại trách ta, muốn trách, chỉ có thể trách lòng tham chính người.

- Ta lòng tham không giả...

- Được rồi, các người đừng cãi.

Đột nhiên một cái âm thanh từ thân thể Tác Mã Lý truyền tới. Đối với cái thanh âm này, Lý Dật cùng Ánh Vũ Tình cũng cảm thấy kỳ quái, bọn họ cho tới bây giờ đều chưa quên quái vật xấu xí bên trong cái túi.

Quái vật có tam giác đầu cùng một đôi to lớn xấu xí xé rách túi chui ra, nó đối với tình hình bên ngoài cũng biết sơ lược, cũng không có nhìn chung quanh, mà trực tiếp nhìn La Tuyết Phong cùng Tác mã Lý, sau đó dùng thanh âm khó nghe nói:

- Đoàn kết, muốn đoàn kết, các người luôn xảo quyết như vậy. Chết sao được, để cho ta tới nghĩ biện pháp. Không gian giam cầm... Ách, nếu như ta không có nhớ lầm thì mỗi một cái không gian giam cầm, tựa hồ cũng có nhược điểm, thì ra là pháp môn bố kết không gian giam cầm đều có một pháp dẫn toàn bộ trận pháp. Tuyết Phong, người chắc đã rõ ràng, nếu chưa rõ, ta cũng nói qua hình tượng. Ách, cái pháp môn này, chỉ cần người tìm được trận tâm hủy đi, cấm chế cũng bị hủy. Ách, ta nói như vậy, các người minh bạch chưa.

La Tuyết Phong đáp lễ nói:

- Không sai, theo như quy tắc bố kết trận pháp, nhất định kết giới, đều có cách phá trừ, coi như là Đấu Thần kết giới, chỉ cần hủy giới tâm, kết quả cũng sẽ sụp xuống. Nhưng lão quái vật, lời này của người nói cũng vô ích, nếu như đơn giản có thể tìm được ra cái pháp môn không gian giam cầm này thì không gian giam cầm còn có đáng sợ nữa.

- Cho nên nói, các người phải đoàn kết, không cần phải luôn cãi nhau như vậy, sau đó nhất định tìm được trận tâm.

Quái vật có chút tự đắc giáo huấn.

Ánh Vũ Tình cẩn thận đánh giá một chút, rốt cục nhìn không được hỏi:

- Người, là đực hay cái?

- Cái gì đực với cái, Lão Tử là người, đường đường chính chính là nam nhân.

Quái vật trừng mắt nhìn Ánh Vũ Tình:

- Nhớ năm đó... Ách, nếu không đến đóng băng thế giới cái địa phương quỷ quái này, ta hôm nay chinh phục nữ nhân kín cả sảnh đường.

- Người thật là nam nhân sao?

Ánh Vũ Tình nói thầm, lại đưa ánh mắt chuyển tới dưới khố quái nhân, nhưng thật sự không tìm thấy cái kia có thể chứng minh là nam nhân.

- Hừ, chờ ta khôi phục thân thể, Lão Tử muốn đem người đấy ngã, cho người nếm thử Lão Tử lợi hại.

Thấy Ánh Vũ Tình nhìn mình, quái vật toàn thân không được tự nhiên oán hận nói.

Lý Dật cũng cảm thấy có chút hứng thú hỏi:

- Ai đem người biến thành như vậy?

La Tuyết Phong phát phát tay nói:

- Không nói nhiều nữa, chúng ta nên tập chung tìm pháp môn của không gian giam cầm, Lý Dật, người lấy cung ra.

Tuy không rõ tìm không gian giam cầm cùng cữu phẩm kim long cung của mình có quan hệ gì, Lý Dật cũng lấy ra kim long cung.

La Tuyết Phong lấy ra một thanh chủy thủ, ngồi xổm người xuống, tiện tay từ trên mặt đất cắt ra một khối đưa cho Lý Dật:

- Thử một chút.

Kim long cung từ trước đến nay là do dùng đấu khí hóa tiến, loại tiến pháp này, Lý Dật lần đầu tiên ném thử. Nhặt cung cài tên, dây cung kéo thành trắng rằm, Lý Dật buông tay, thạch tiến phá không lao ra. Tùy theo một hồi không gian ba động, sau đó một tiếng giòn vang vang lên, thạch tiến lại hóa thành vô số mảnh nhỏ, đều rơi xuống.

Xem ra không gian giam cầm này thực sự cũng có lực sát thương.

La Tuyết Phong nhìn đất đá vụn trên mặt, sau đó lâm vào trong trầm tư. Một đấu tôn cường giả nghĩ gì, bọn người Lý Dật cũng không đoán ra, đơn giản thì không hỏi, dù sao cái không gian giam cầm này, chỉ cần không đi khiêu kích nó, thì nó cũng rất ôn hòa.

- Ta cảm thấy được chúng ta có thể đào qua không gian giam cầm này.

Lý Dật nói.

- Không thể thực hiện được, chỉ cần người đào ra, lực lượng không gian pháp tắc vẫn tồn tại, trừ phi người có thể xuyên qua nham thạch.

Tác Mã Lý thô lỗ nói:

- Tên gia hỏa nào thiếu đạo đức, bố kết không gian giam cầm, đến đấu khí đều không thể sử dụng được.

Ánh Vũ Tình nói:

- Ngoại trừ địa phương này, trong này cũng không có cái gì không tốt. Ta nói các người đường đường là nam nhân, người có thể lấy bộ y phục mặc hay không.

Lúc này vài người nói vài câu, đột nhiên La Tuyết Phong nói.

- Xem ra, cũng chỉ có thể mạo hiểm.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vạn Thần Mộ

Q.6 - Chương 151: Vạn Thần Mộ

Nghe thấy La Tuyết Phong đã nghĩ ra biện pháp, mọi người đều thấy tinh táo tinh thần, lập tức mọi ánh mắt đều hướng về phía La Tuyết Phong, muốn nghe xem hắn có cách gì. Những tên này đều là nhân vật gan thô hơn eo, chỉ muốn tính kế, mạo hiểm như thế nào cũng không dám thử.

- Hiện nay ta không nói với các người biết ta nghĩ tới điều gì, nếu các người tin ta, muốn cùng ta mạo hiểm lần này, thì đi cùng ta, nếu không thì không cần miễn cưỡng. Ta nói rõ sự tình trước, sự phỏng đoán của ta có phải đúng hay không, hiện nay ta cũng không biết, nếu là sai, có lẽ kết quả của chúng ta cũng giống như nó!- La Tuyết Phong chỉ vào mũi tên đá bị vỡ vụn thành nhiều mảnh, bình tĩnh nói.

- Tại sao không nói rõ trước đi chứ?

Ánh Vũ Tình giương đôi mắt thuần khiết trong sáng hỏi.

- Nếu phỏng đoán của ta là đúng, sau khi xuất phát ta sẽ nói rõ với các người, nếu là sai, thì sẽ không có điều tất yếu ấy rồi!

La Tuyết Phong quét ánh mắt qua đám người, không nghe thấy có ý kiến phản đối, hắn mới tiếp tục nói:

- Đi!

Đi? Đi tới chỗ nào đây?

La Tuyết Phong lại không để ý tới những nghi hoặc của mọi người, từ trong tay áo lấy ra một sợi thừng, buộc ngay hông của mình, sau đó buộc với Tác Mã Lý, Quái nhân, Lý Dật cùng Ánh Vũ Tình như xâu chuỗi hồ lô với nhau.

- Chúng ta bây giờ thực sự trở thành những con châu chấu trên một sợi thừng rồi đó.

Lý Dật cười khở nói.

Còn Quái nhân thì làm bộ kêu lên:

- Tiểu tử, người rốt cuộc có tìm được pháp môn không gian giam cầm không, chớ làm loạn đó nha!

- Căn bản là không có pháp môn nào cả!

La Tuyết Phong lạnh lùng nói, thử kéo sợi dây một cái, đích thực là đã buộc chặt rồi, lúc này mới bắt đầu dờn bước tiến về phía không gian giam cầm. Sợi thừng này chỉ to bằng ngón tay, dường như được kết thành từ gân mạch của ma thú nào đó, nên vừa mềm lại vừa chắc chắn.

- Chúng ta cứ như vậy mà đi ra ngoài, bất luận xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, đều phải kiên trì bước ra bên ngoài, nhớ rõ chưa?

- La Tuyết Phong, người muốn đem chúng ta đi đến chỗ chết ư? Ta không làm nữa, sức mạnh không gian sẽ nghiền nát chúng ta tan thành từng mảnh đấy!

Quái nhân ra sức kháng cự, nhưng trước nét mặt kiên quyết của La Tuyết Phong, sự phản kháng này trở nên không có chút ý nghĩa nào.

La Tuyết Phong đã từng đi tới biên giới của không gian giam cầm, có thể cảm nhận được sức mạnh không gian tràn đầy năng lượng đó, sự dao động của không gian mơ hồ nơi đó làm cho huyết mạch người ta sôi sục.

- Tất cả chuẩn bị tốt rồi chứ? Tác Mã Lý, nếu ta không nhúc nhích được, liền đẩy ta một cái nhé!

- Ta không có chuẩn bị tốt! Xin người đó La Tuyết Phong, có thể đổi một biện pháp khác không!

La Tuyết Phong không thêm quan tâm đến kháng nghị của Quái nhân, hơi cong thân mình, từng bước cứng rắn tiến vào phía không gian có sự dao động kịch liệt. Vô thanh vô tức, cơ thể La Tuyết Phong tiếp xúc với không gian dao động quỷ dị liền lập tức cảm thấy như bị nhét vào cối xay thịt, huyết nhục và xương cốt như bị tán ra khắp nơi, cuốn người ta vào không gian vô dị mà quỷ dị.

Thảm cảnh này khiến Lý Dật cảm thấy lưng run lên một hồi! Thiên tài trong những thiên tài của Học viện La Lan, kẻ mạnh nhất trong thế hệ trẻ tuổi, không ngờ, lại chết mà không còn lại xương cốt như vậy ư?

- Má ơi, mau kéo con đi ra khỏi đi!

Theo sát ngay sau La Tuyết Phong, Tác Mã Lý cũng bị cảnh này làm cho kinh sợ một phen, kết được bện từ sợi thừng chính là tử kết, căn bản là không có đường thoát thân, còn trong không gian quỷ dị kia, dường như có lực hút rất mạnh, khiến cho một nửa cơ thể La Tuyết Phong dốc sức kéo hẳn về phía không gian đó.

Lý Dật, Ánh Vũ Tình cũng cong người lên một cách vô ý thức, cố mạng chống lại lực hút mạnh mẽ kia. Đến cả Quái nhân cũng bày ra một tư thế rất buồn cười, hai chân như hai chân hạt đậu đang cố sức chống đỡ.

- Đợi đã nào!

Lý Dật đột nhiên không dùng lực nữa.

- Đợi cái gì, còn đợi nữa chúng ta đều sẽ bị nghiền nát thành thịt vụn đó!

Tác Mã Lý thét lớn, chỉ hận bản thân không có cách nào dùng Đấu khí.

- La Tuyết Phong đã nói, bất luận xảy ra chuyện gì cũng đều phải tiến lên phía trước, ta nghĩ chúng ta nên tin hẳn một lần!

- Tin cái cọng lông ấy, ta không tin!

Sự thật máu tanh bày ra trước mắt, đi vào không gian giam cầm, kết cục chính là huyết nhục bị văng tung tóe.

Nhưng, đây cũng chính là những nghi vấn trong lòng Lý Dật, với sự thông minh của La Tuyết Phong, mà không có sự chắc chắn nhất định nào, há chẳng phải làm cái việc ngu xuẩn gần như là đâm đầu tự sát đó sao! Hơn nữa La Tuyết Phong dường như đã dự liệu được sự phát sinh của tình huống thê thảm này, nếu không đã không nói “Bất luận xảy ra chuyện gì cũng đều phải tiến lên phía trước”.

Lý Dật cảm thấy, có thể đánh cược một lần.

- Không giúp người được rồi, tiểu thư Vũ Tình, còn cô thì sao? Người thấy có thể tin La Tuyết Phong huynh không?

Lý Dật một mặt kháng cự sức lùi của Tác Mã Lý, một mặt quay đầu hỏi Ánh Vũ Tình.

- Mỹ nữ, chớ có tin hai tên điên này, kết cục của La Tuyết Phong hẳn nàng cũng thấy đấy!

Quái nhân chột giật dây dưới bàn chân.

Lý Dật một cước khiến hẳn phải gào khóc, nói:

- Xin lỗi, không xem người là người, người không có quyền lên tiếng!

- Được rồi, ta tin người một lần... thật là muốn chết luôn, tiêu đệ đệ, người sẽ hại chết chúng ta đó!

Ánh Vũ Tình rơi vào tình thế khó xử, kết cục thể thảm của La Tuyết Phong ở ngay trước mặt, sức mạnh của không gian vẫn không ngừng cuốn lấy da thịt người ta, trước mặt là cối xay thịt, nhưng vẫn đưa ra được quyết định tiến về phía trước, tuyệt đối là một việc có dũng khí khiêu chiến cực kì.

- Tác Mã Lý, bây giờ là hai chọi một, dựa theo nguyên tắc số ít phục tùng số đông, hãy dừng cảm tiếp nhận sự khiêu chiến của số phận đi!

Lý Dật nói, nghe đầy mãnh lực, toàn bộ cơ thể của La Tuyết Phong đã tiến vào máy xay thịt to lớn kia rồi, còn Tác Mã Lý cũng chỉ còn cách nó có một thốn.

- Chết tiệt! Người không thể thế được!

Tác Mã Lý hoảng sợ tới cực điểm, thân hình to lớn cố gắng ngả về phía sau, giữa hắn là Lý Dật, tiểu Quái nhân cũng đang giúp đỡ. Nhưng với hợp lực của hai người, hắn hiển nhiên không chống đỡ nổi Lý Dật và Ánh Vũ Tình. Cuối cùng, với một tiếng thét kinh thiên động địa, Tác Mã Lý bị đẩy vào cỗ máy xay thịt kia.

Huyết nhục văng tung tóe!

Có thể tưởng tượng cảnh huyết nhục văng tung tóe từ một khoảng cách gần như vậy, ý nghĩ của Lý Dật dường như bị dao động. Chẳng lẽ La Tuyết Phong thực sự sai rồi sao?

Tiếng thét thảm khốc kinh thiên động địa của Tác Mã Lý biến mất rất nhanh, kế tiếp thân thể của hắn vô thanh vô tức bị nghiền nát, biến mất theo sự dao động của không gian.

Quái nhân la hoảng, một bước bay vào trong, bây giờ là đến lượt Lý Dật. Nhìn một lần nữa sự dao động của không gian, Lý Dật không do dự nữa,

căn răng, nhắm mắt xông thẳng vào phía trước. Dường như lao vào một đầm lầy, áp lực xung quanh đồng thời vọt mạnh, khiến Lý Dật không cách nào hít thở được, nhưng may thay, không hề có cảm giác là cơ thể bị nghiền nát như đã dự liệu. Trước mắt là sự tiếp sức của sợi thừng, phía sau là lực đẩy của Ánh Vũ Tình, nhưng rất nhanh sau Lý Dật đã qua được đầm lầy này.

Ra ngoài đầm lầy, Lý Dật thở một hơi, đồng thời cảm thấy vô cùng nhẹ nhõm. La Tuyết Phong và Tác Mã Lý đang cười mỉm nhìn hắn, còn tên Quái nhân thì hưng phấn hoa tay múa chân:

- Chúng ta thành công rồi, ha ha, chúng ta thành công rồi!

Từ bên ngoài có thể nhìn thấy rất rõ tình cảnh bên trong không gian giam cầm. Nhìn thấy Ánh Vũ Tình còn chút do dự, nhưng cô nàng này thực ra là đang rất thận trọng, không căn răng mà đưa toàn thân vào, rồi chậm rãi duỗi bàn tay xanh nhạt như ngọc non, chậm rãi tiếp cận với sự dao động của không gian.

Lý Dật cực kỳ vui, không dùng đến lực kéo của dây thừng bên hông, mà muốn xem cô nương Ma tông này phản ứng như thế nào.

- La Tuyết Phong, người phán đoán rằng không gian giam cầm này chỉ là một huyền trận thôi ư?

Bên cạnh là Tác Mã Lý vừa bội phục vừa nghi vấn.

Thành công thoát khỏi sự trói buộc của không gian giam cầm, La Tuyết Phong cũng rất đặc ý, thoải mái hồi đáp:

- Trừ việc không thể sử dụng Đấu khí, tất cả những thứ chúng ta nhìn thấy trong không gian đều là giả, mũi tên đá đó căn bản không bị vỡ vụn, cái chúng ta nhìn thấy chẳng qua chỉ là ảo giác, mà ảo giác này chỉ là vì ánh sáng bị bẻ cong đường đi theo một quy luật nhất định nào đó. Lực cản của biên giới không gian thực sự có tồn tại, nhưng sức mạnh đó, một người bình thường có thể nhẹ nhàng qua được. Chỉ là, nhìn thấy ảo ảnh

cơ thể bị xé nát, đoán chừng không có mấy người có can đảm vượt qua ảo trận kia.

Đối với sự giải thích của La Tuyết Phong, hứng thú của Lý Dật ngược lại lại đặt vào Ánh Vũ Tình.

Ánh Vũ Tình duỗi ngón tay, đưa nhanh vào trong không gian dao động, rồi lại nhanh chóng rút về, sau đó nghiêm túc xem xét ngón tay của mình. Sau khi xác nhận là không có bất kì vấn đề nào, Ánh Vũ Tình mới cẩn thận từng chút bước vào bên trong không gian dao động, nhưng khi có cảm giác huyết nhục văng tung tóe lại khiến Ánh Vũ Tình kêu gào thê lương.

- Đừng đùa nữa, Lý Dật, kéo nàng ra đi!

- Cô nàng này rất thú vị đó!

Lý Dật cười, kéo sợi thừng trong tay, kéo Ánh Vũ Tình đang liều mạng lù ra khỏi không gian ấy.

- Cô ấy rất nguy hiểm!

La Tuyết Phong đáp lại một câu.

Ánh Vũ Tình nguy hiểm sau khi ra khỏi không gian giam cầm, lập tức cười tươi như hoa, thấy trong mắt La Tuyết Phong như tràn ngập những ngôi sao:

- La Tuyết Phong huynh thật lợi hại, nếu không phải là huynh, chúng ta lần này thật sự biến thành những quả trứng đồ chơi rồi!

Đối với những lời nịnh khéo của Ánh Vũ Tình, La Tuyết Phong lạnh lùng làm ngơ, sự chú ý lại đặt vào phía trên của không gian giam cầm. Sau khi Ánh Vũ Tình ra khỏi, dường như cảm nhận được bên trong ảo trận không có ai tồn tại, sự dao động bên trong ảo trận đột nhiên biến đổi, ảo giác về năng lượng to lớn dần dần biến mất.

Ảo giác về không gian giam cầm biến mất, một khối thạch bích với vầng sáng màu xanh rực rỡ từ chỗ đám người Lý Dật đứng xuất hiện, thạch bích nơi đây trong ánh sáng xanh mờ ảo dần dần hòa tan, sau đó hiện ra một thông đạo xán lạn.

- Chỗ này chính là Vạn Thần mộ sao?

Ánh Vũ Tình vẻ mặt rạng rỡ, dẫn đầu đám người đi vào lối thông đạo kia.

Đám người Lý Dật không chút do dự, nếu như đã đến nước này, cho dù là cạm bẫy, cũng phải xông vào một lần. Huống gì, ma thú mặc dù rất hận loài người, mặc dù thô bạo hung tàn, nhưng luận về giáo quyết âm hiểm, so với con người thì kém rất nhiều. Nếu Thành chủ Ma thành nói phá vỡ không gian giam cầm này, sẽ có thể tiến vào Vạn Thần mộ, thì thông đạo này nhất định là dẫn tới Vạn Thần mộ. Chỉ có điều, còn cửa ải thứ năm khiến người ta thấy bất an, rốt cuộc là nó cổ quái như thế nào chứ?

Tiến vào bên trong thông đạo màu xanh xán lạn, Lý Dật mới cảm thấy nơi đây vốn là một truyền tống trận nhỏ. Sau khi kinh qua dao động không gian kịch liệt, xung quanh vầng sáng từ từ nhạt dần, cuối cùng mắt đã có thể thấy mọi vật rồi.

Trước mắt, bên dưới đỉnh núi tuyết mây trắng vờn quanh, vẫn là một mảng băng thiên tuyết địa, chỉ là, trong băng thiên tuyết địa, có vô số người. Những người này, hình thái khác nhau, hoặc ngồi xếp bằng, trông giống như tu luyện; hoặc ngẩng đầu lên trời, như đang hát vang; hoặc nghiêng mình, như đang ngủ...

Chỉ bất ngờ là, đám người Lý Dật liền hiểu ra, những “người” này trông có vẻ rất sống động nhưng thực ra lại không có chút sinh khí nào, chỉ là cái xác mà thôi?

Lẽ nào những người này chính là những Đấu Thần vẫn lạc?

Mọi người không khỏi hít vào một luồng khí lạnh, nếu những người này là Đấu Thần, những người trong Đấu Thần Đại lục đã từng tu luyện đến cảnh giới Đấu Thần cũng nhiều. Trong không gian rộng lớn này, những cái xác trông sống động như người sống ấy nhiều không đếm nổi, khiến cho cái nơi quỷ dị này trở thành một phiên chợ lớn không chút âm thanh.

- Những người này đều là Đấu Thần?

Ánh Vũ Tình tò mò tiến đến trước mặt một người chết như sống, đưa tay ra quơ quơ trước mặt ông ấy, dường như muốn xem người này đã chết thật hay giả vờ chết.

- Yên tâm đi, đều chết hết rồi!

Lý Dật thì tiện tay lần mò bên trong di thể một Đấu Thần, muốn xem trên cơ thể Đấu Thần đó có ngọc bội gì hay không.

- Tìm bảo bối à!

Ánh Vũ Tình vui vẻ kêu to như một đứa trẻ, sau đó chạy tới di thể của một Đấu Thần đang ngồi đối lưng về phía bọn họ, bàn tay như ngọc trắng đưa ra định mò trên cơ thể Đấu Thần.

Chỉ có điều, khi tay của Ánh Vũ Tình chưa tiếp xúc tới thì “di thể” kia liền động đậy, sau đó xoay người lại.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đều Có Át Chủ Bài

Q.6 - Chương 152: Đều Có Át Chủ Bài

- Ta nói rồi, nhất định có cửa ải thứ năm! Cửa ải thứ năm này, chính là ta! Cái tên giả thần giả quỷ đó nhìn về phía bọn Lý Dật, giọng nói giống như băng thiên tuyết địa, làm người ta thấy lạnh rét tới cực điểm.

Cửa ải thứ năm này, hóa ra chính là thành của Ma thành!

- Thành chủ vào đây từ khi nào vậy? Xin ngài đừng giả thần giả quỷ được không, người dọa người mà muốn chết luôn đó! Lý Dật nhìn bộ dạng vẫn còn sợ sệt của Ánh Vũ Tình, đột nhiên cảm thấy cô nàng vẫn có mặt dễ thương.

- Bốn Thành chủ biết, khó khăn của không gian giam cầm không giữ được các người, vì thế ta vào đây trước đợi các người. Hoang trận của không gian giam cầm, chỉ là để kiểm tra dũng khí và ý chí của các người, chứ không phải là thực lực, nhưng cửa ải thứ năm này, thì không đơn giản như vậy, các người nhất định phải dùng đến thực lực của mình thì mới nói chuyện được!

Thành chủ Ma thành nói không sai, nếu cửa ải thứ năm này thực sự là ông ta, thì bốn người trẻ tuổi kia phải thực sự dùng đến toàn bộ những quân bài của mình để liều mạng. Thành chủ Ma thành là người thâm sâu khó lường, Lý Dật căn bản không thể thăm dò được về thực lực của ông ta, chẳng qua chỉ phỏng đoán ít nhất là Cao tinh Đấu Tôn, hoặc là Đấu Thánh cường giả, Lý Dật thiên về giả thiết sau hơn.

Còn bên này, ngoại trừ La Tuyết Phong là Đấu Tôn, mà, Đấu Tôn nhất tinh thì cũng được coi là Đấu Tôn, còn ba Đấu Hoàng còn lại, Quái nhân thì không tính rồi, nhìn thế nào cũng không giống người có thể đánh nhau. Một Đấu Tôn thêm ba Đấu Hoàng, muốn đối phó với một Đấu Thánh, khoảng cách không phải là lớn, mà là lớn một cách phi thường. Điều duy nhất để an ủi đó là trong không gian giam cầm, bốn người đều khôi phục được trạng thái đỉnh phong.... Hoặc có lẽ đây là điều mà người sắp đặt cửa ải thứ năm đã cân nhắc tới.

- Thành chủ các hạ! La Tuyết Phong nói mà không có bất kì cảm xúc nào trong giọng nói:

- Nếu chúng tôi có cơ may thắng người, thì sẽ được lợi gì?

- Bốn Thành chủ chẳng phải đã nói qua rồi sao? Nếu các người qua được năm cửa ải, mỗi người đều có thể lấy một thứ đồ từ trong Vạn Thần mộ!

- Chỉ một thứ đồ vật thôi sao?

Tác Mã Lý bất mãn:

- Thành chủ các hạ có phải là quá hẹp hòi chẳng, chúng tôi trải qua trăm ngàn khó khăn để đến được đây, chỉ để lấy một thứ đồ vật thôi sao? Tác Mã Lý này trông có vẻ như người thô lỗ, thực chất bên trong thì không thô lỗ vậy, những lời này thực ra là đang thử dò xét Thành chủ. Thử nghĩ, nếu bốn cường giả này thắng được Thành chủ, hiển nhiên cho thấy được thực lực cao hơn cả Thành chủ Ma thành, đến lúc đó, bọn họ muốn lấy cái gì thì Thành chủ làm sao có thể quản được?

- Đây là quy tắc, các người chỉ có thể tiếp nhận! Chớ nên tham lam, con người các người chính là rất tham lam. Bởi vì trong Vạn Thần mộ này, trừ ta ra thì không ai có thể để các người đi ra. Cho nên, nếu các người muốn lấy nhiều thứ thì chúng ta sẽ vĩnh viễn lưu lại chỗ này thôi!

Chuyện này không biết có phải là uy hiếp không, nhưng sự thăm dò của Tác Mã Lý thì có kết quả rồi. Nhìn một chút cảnh vật xung quanh, truyền tống trận nhỏ đưa bọn họ tới đây đã biến mất rồi, xung quanh đều là núi tuyết cao ngất không thấy đỉnh, bên trên những thạch bích chín mươi độ nghiêng là những tầng băng vô cùng dày, trong tình hình bất đắc dĩ, nếu muốn vượt qua chỗ này thì không phải không được, nhưng trở ngại rất lớn, đến cả bốn đồ đệ liều mạng này cũng không muốn thử.

- Không cần phí lời như vậy, đánh xong rồi hãy nói! La Tuyết Phong lạnh lùng nói, bỗng nhiên thanh trường kiếm trong tay phát ra một tiếng kêu trong, Đấu khí lượn lờ, liền muốn phát tác.

- Chúng ta không nên làm phiền những Đấu Thần này, các người đi theo ta! Thành chủ Ma thành thân mình khế động, lao đi về hướng một mảng rừng với băng tuyết bao phủ khắp nơi.

Cây cối nơi đây cũng không biết là loại cây gì, không ngờ lại có thể sống trong hoàn cảnh thiên băng địa tuyết như vậy, mà lại còn cao lớn khác

thường, dường như che lấp cả bầu trời. Trong hoàn cảnh như thế này, cảm thấy mình giống như đang trong một động băng vậy.

Thành chủ Ma thành vác trên lưng mấy cái cây thô, Đấu khí từ thân hình nhỏ gầy tràn ra, một khí thế uyên đình nhạc trì khiến cho thân hình nhỏ gầy này đột nhiên trở nên to lớn cao ngạo lên.

- Không nên che giấu nữa, đã đến lúc đưa ra lá bài át chủ rồi đó! La Tuyết Phong lạnh lùng khuyên bảo, thong dong lấy ra mấy viên đan dược, đưa mỗi người một viên.

- Ý muốn chơi gì đây? Tác Mã Lý hỏi.

- Dù sao cũng không phải độc dược! La Tuyết Phong đưa đan dược vào miệng, cũng không giải thích gì thêm.

Đan dược vào miệng, Lý Dật chỉ cảm thấy như có một dòng nước ấm tràn ngập trong kinh mạch, dung động theo dòng nước ấm này, Đấu khí trong khí đan điền phảng phất, chảy ra theo hướng tứ chi và xương cốt. Thậm chí có thể thấy lộ ra trên da, gân xanh nổi lên như vô số những con giun to khỏe. Ánh Vũ Tình thấy sự biến đổi trên cơ thể thì thấy rất khó chịu.

- Tuyết Phong sư huynh, không có tác dụng phụ chứ, nếu như vĩnh viễn không hồi phục được, thì bốn tiểu thư làm sao có thể lập gia đình được nữa!

- Hừ, nếu vĩnh viễn có thể được vậy thì tốt rồi, thực lực của các người hiện đã tăng lên một cách đáng kể, nếu chỉ dựa vào tu luyện, sợ là vài chục năm nữa cũng không đạt được hiệu quả của - Luyện cân tủy khí đan này đâu!

Phía xa, Thành chủ Ma thành vẻ mặt khinh thường, cợt nhạt:

- Dựa vào mấy viên đan dược mà muốn đánh bại bốn Thành chủ, có phải là quá trẻ con đó không!

- Đương nhiên không chỉ là mấy viên đan dược rồi! La Tuyết Phong tay run lên, một luồng khí tức làm lạnh người đột nhiên bao phủ khắp rừng cây. Chưa hiện thân mà đã có khí thế thế này, vài chữ lớn đồng thời hiện lên trong đầu đám người Lý Dật: Siêu phẩm Thần Binh!

Một sợi trường tiên màu bạc! Tựa hồ là không thực chất, nhưng Đấu khí ngưng tụ của trường tiên, trong sắc bạc lấp lánh như băng như nước ấy ẩn chứa một năng lượng Tiên Thiên, binh khí bình thường tuyệt đối không thể có được.

- Thí long tiên! Siêu phẩm thứ mười của Thần binh bằng Thí long tiên, tiểu tử, người sao lại có thứ này!

- Coi như có nhãn quang! Thứ này không phải của ta, mà là mượn của Học viện La Lan! La Tuyết Phong đắc ý, cười thêm vào một chút ý trêu tức:

- Nhưng Thí long tiên này đã nhận ta là chủ nhân, người không muốn nói nó là của ta, ta cũng không phản đối!

Tên La Tuyết Phong này cũng ngoan độc lưu manh, trộm Thánh khí của Học viện La Lan mà không nói, đến trấn viện chi bảo mà cũng tiện tay lấy được, cũng khó trách Học viện La Lan cho tất cả những người tinh nhuệ đi truy bắt kẻ này.

- Lý Dật, quân bài lớn nhất của ta đã xuất hiện rồi đó, Thần binh của người cũng nên cho xuất hiện đi!

Đối với yêu cầu này của La Tuyết Phong, Lý Dật mỉm cười, tâm niệm vừa động, trong tay áo liền lóe lên một vầng sáng, một khí tức lợi hại tuôn tràn rồi bao trùm lấy Thí long tiên.

- Phá Thiên kiếm, thật ngại quá, La Tuyết Phong huynh, nghe nói còn đứng hạng cao hơn Thí long tiên của người! Đối mặt với kẻ địch mạnh, Lý Dật cũng không che giấu điều gì.

- Tốt, tốt, quả nhiên là có chút thủ đoạn! Biểu hiện của Thành chủ Ma thành cũng rất đặc sắc, bốn cường giả của con người, lại có hai kẻ có Siêu phẩm Thần binh, mà còn không hề sợ Thần binh này, tình trạng này thật cũng khiến người ta chấn động.

- Còn hai người các người, có quân bài gì đây, cùng nhau dứt khoát cho xuất hiện đi!

- Ta thì không có những đồ vật tốt vậy đâu! Ánh Vũ Tình tỏ vẻ ngưỡng mộ, quanh nàng lại có chút rung động, rồi một Mị ảnh khôi lỗi xuất hiện bên người nàng. Chỉ là lần này, Mị ảnh khôi lỗi không phải là một người, mà là một ma thú, nói chính xác, là một con rắn!

Nói về thân thể của con rắn này, e rằng cũng phải dài hơn mười mét, thân hình to lớn của Mị ảnh khôi lỗi với một khí tức âm trầm đặc trưng tản ra. Tuy chưa biết được phẩm giá của con rắn này, nhưng có thể đem ra đối phó với Thành chủ Ma thành thì cũng tuyệt đối không phải là hàng thứ phẩm. Lý Dật cứ luôn hoài nghi, thiếu nữ Ma tông này, liệu có phải là vẫn còn rất nhiều khôi lỗi bảo tiêu hay không.

- Lục Giai Băng Phách Long Mãng! Ủ, không tệ, cũng có tư cách lấy ra rồi đó. Thành chủ Ma thành khen một câu rồi chuyển sang nhìn Tác Mã Lý.

Tên thủ lĩnh hải tặc thô lỗ này đã bị ba tên thiếu nam thiếu nữ kia khuất phục:

- Các người hung ác, ta thì khó coi nhất, lại không có siêu phẩm Thần binh, cũng không có bảo tiêu gì lợi hại, chỉ có một chiêu đấu kỹ đã cũ. Thành chủ các hạ, có hứng thú với chiêu đấu kỹ của ta không!

Trong trường hợp này, nếu nói là đấu kỹ đã cũ thì ít nhất cũng là cấp bậc của Bạch Hổ.

- Bạch Hổ đấu kỹ của Cửu tinh Đấu Hoàng, hừ hừ, đúng là có chút khó coi! Thành chủ Ma thành tỏ vẻ khinh thường.

Linh khí nồng đậm khắp trời đất trong Vạn Thần mộ bỗng nhiên di động một trận, băng tuyết quanh rừng nhanh chóng tan, trong lúc hơi nước từ nước băng tan bốc hơi lên, nhìn thì có vẻ nhu hòa, kì thực nó cường hãn khiến người ta phải thở dồn dập, năng lượng quanh chỗ Tác Mã Lý khoảng mười mấy thước tuôn trào lên. Quả nhiên là Bạch hổ đấu kỹ, giữa khoảng trời đất, không biết lúc nào, dường như biến thành một đại dương, trong sức mạnh không có cách nào chống cự lại đó, con người tự nhiên cảm thấy vô lực và xa vời.

- Bạch Hổ đẳng cấp cao, nộ hải kinh đào!

Rõ ràng là Bạch Hổ đẳng cấp cao! Cũng là Bạch Hổ, nhưng cấp thấp và cấp cao là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau, Lý Dật mặc dù có hai chiêu Bạch Hổ đấu kỹ, nhưng đều là cấp thấp, uy lực của nó đã như vậy, còn Bạch Hổ đấu kỹ cấp cao này, e rằng không có cách nào tưởng tượng nổi. Tác Mã Lý này cũng khiêm tốn quá rồi, nếu một chiêu Bạch Hổ đấu kỹ mà hắn nói là đã cũ rồi thì những kẻ khác cũng không nên nhăm lăm mà xem thường hắn.

Quân bài của Tác Mã Lý xem ra cũng không kém bất kỳ bảo bối nào của Lý Dật, La Tuyết Phong, Ánh Vũ Tình.

Chỉ quyết Tác Mã Lý vừa thay đổi, biến lớn giữa thiên địa đột nhiên thô bạo lên mãnh liệt, Thủy Hệ Đấu khí trước giờ linh động trứ danh, có thể đưa năng lượng của Thủy Hệ Đấu khí ngưng tụ đến cảnh giới thế này, e rằng chỉ có đấu kỹ của Bạch Hổ cấp cao mới có thể làm được.

Trong nộ hải, cơ thể nhỏ gầy của Thành chủ Ma thành, đến một chiếc thuyền lá cũng không tính, đối mặt với nguồn năng lượng cực lớn có thể hủy diệt tất cả, Thành chủ Ma thành bỗng di chuyển thân mình. Chỉ trong một nháy mắt, Thành chủ Ma thành biến thành một con quay, con quay có tốc độ xoay rất nhanh, càng xoay càng to, trong nộ hải hình

thành một vòng xoáy rất lớn. Vòng xoáy giống như một cái hang đen tối, chậm rãi hấp thu năng lượng kinh thiên của nộ hải.

Tác Mã Lý hơi sững sờ, thủ quyết đột nhiên biến đổi, phải dựa theo tốc độ xoay nộ hải của Thành chủ để biến đổi, giống như đã hoàn toàn bị làm cho rối loạn, biến thành vô số những kinh đào không có quy luật nào cả, hung hăng hướng tới vòng xoáy lớn mà Thành chủ chính là cái tâm.

- Còn chờ gì nữa, ra tay đi! La Tuyết Phong hét lớn, Thí long tiên dài ra hơn mười mét, vô thanh vô tức cuốn tới tâm của vòng xoáy. Những người có mặt đều nhìn thấy Bạch Hổ đấu kỹ đẳng cấp cao của Tác Mã Lý mặc dù uy lực đáng sợ, nhưng muốn đối phó với một Đấu Thánh cấp cường giả, thì vẫn còn khiếm khuyết không ít.

Thí long tiên vô thanh vô tức cuốn vào tâm của vòng xoáy, đột nhiên có tiếng ti ti rồi nó run lên, đón lấy sự tấn công của siêu phẩm Thần binh, Thành chủ Ma thành dường như không cứng rắn được, vòng xoáy bỗng nhiên biến mất, thân hình gầy nhỏ thẳng tắp từ trên xuống dưới, đã rơi vào một nhánh cây.

Có thể thoát thân an toàn dưới sự liên thủ tấn công của Bạch Hổ đấu kỹ cao cấp và Thí long tiên, Đấu Thánh Thành chủ Ma thành tất nhiên không phải tầm thường rồi.

- Hai người chúng ta cùng ra tay, Thành chủ các hạ chịu không nổi rồi? La Tuyết Phong nói châm chọc, Thí long tiên đã thu lại trong tay hắn, chỉ dài còn có khoảng một hai mét.

- Không cần phải đặc ý quá sớm, các người thực sự rất có thực lực, nhưng thực lực này, còn đủ để đối phó với bốn Thành chủ. Bây giờ, đến lượt các người tiếp chiêu đó!

Trong tay Thành chủ Ma thành đột nhiên xuất hiện một Tử Kim Đấu khí, khí tức cường hoành tràn ngập khắp cây rừng, khí thế này dường như muốn áp chế đi khí tức của Thí long tiên và Phá Thiên Kiếm.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ta Là Đấu Tôn Ta Sợ Ai

Q.6 - Chương 153: Ta Là Đấu Tôn Ta Sợ Ai

Thực lực cấp bảy của Thành chủ Ma thành, tương đương với Đấu Thánh cường giả của con người, điều này không thể nghi ngờ, cấp bậc này, bất kể là Lý Dật, La Tuyết Phong hay hai người còn lại, đều là sự tồn tại ở ngưỡng cao, nên rốt cuộc kết quả như thế nào, không ai có thể đoán ra được.

Nhưng điều đó đã không còn quan trọng nữa, điều quan trọng lúc này là sự tấn công của Ma thú cấp bảy.

- Hợp kĩ!

La Tuyết Phong hét lớn, Thí long tiên thu hồi, nhanh chóng kết thành một luồng Đấu khí phòng ngự. Hợp kĩ cũng không phải là kĩ thuật gì thần bí, mà là dùng sự liên hợp khi lấy nhu đấu với cương để phòng ngự, những người ở đó, sợ rằng không ai có thể đỡ được sự tấn công của Thành chủ Ma thành, quyết định hợp kĩ của La Tuyết Phong là bất đắc dĩ nhưng cũng là quyết định sáng suốt nhất.

Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý hiển nhiên cũng hiểu sự tấn công của Đấu Thánh cường giả là như thế nào, liền nhanh chóng tiến sát về phía La Tuyết Phong đẩy Đấu khí vào vòng phòng ngự quanh thân họ, năng lượng dày đặc, khiến cho vòng phòng ngự hiện lên như một vật chất thật, bao phủ ba người bên trong nó.

- Lý Dật tiểu đệ đệ, sao thế? Muốn một mình chống đỡ sự tấn công của Thành chủ các hạ hả?

Ánh Vũ Tình cười nói.

Lý Dật tựa như không nghe thấy lời chế nhạo của Ánh Vũ Tình, tay cầm Phá Thiên kiếm, kinh ngạc nhìn Thành chủ Ma thành, mà không có suy

nghe sẽ hợp kê cùng đám người La Tuyết Phong, cũng không có dự định một mình chống đỡ Thành chủ.

- Lão quý, người chắc chắn ta có thể thử chứ?

Xà Tôn lặng lẽ cười:

- Bốn tôn cũng không dám chắc chắn, người thích thì cứ thử đi!

- Khà, nói gì vậy chứ, ta xong đời thì người có lợi gì chứ!

- Luyện gân tẩy khí đan mà khi này người dùng là một thứ tốt khó có được, lại thêm Phá Thiên kiếm, cũng nắm được ba, bốn phần thắng.

- Nắm được ba, bốn phần thắng ư? Nói đùa gì vậy chứ, tên xấu xí đấy là cường giả, nếu tiếp chiêu không được, lão tử chưa nói dứt thì đã chết rồi đó!

- Tiểu tử nhà người chẳng phải luôn vận khí đỉnh thiên đó sao, năm ba bốn phần thắng là đủ rồi. Vạn bất đắc dĩ, bốn tôn có thể giúp người một tay.

Xà Tôn trước sau như một mà giật gậy.

- Có nhất thiết phải mạo hiểm như vậy không? Rốt cuộc thì có lợi gì chứ?

- Cái lợi ở đây rất khó nói, nhưng có thể cùng một Ma thú cấp bảy, chỉ cần sống sót thì cái lợi đối với người nhất định sẽ không nhỏ, nói không chừng...hắc hắc, nói không chừng sẽ có đột phá đó! Đây là cơ duyên, tiểu tử, không phải ai cũng có cơ duyên đối mặt với một Ma thú cấp bảy đâu, mà không phải ai có cơ duyên đối mặt với Ma thú cấp bảy cũng được dùng “Luyện gân tẩy khí đan” loại đan được nghịch thiên đó đâu. Hơn nữa có thể trông cậy vào Phá Thiên kiếm và bốn tôn đây!

Lúc này, Tử Kim Đấu Khí trong tay Thành chủ Ma thành đã bành trướng như cái mâm, lộ vẻ đã đến cực hạn, muốn phát tác liền, thời gian còn lại

cho Lý Dật quyết định không còn nhiều nữa.

- Được rồi, lão quý, người cẩn thận một chút nhé, chúng ta là những con châu chấu trên cùng một sợi thừng, ai xong đời cũng không có lợi lộc gì cho người khác.

- Yên tâm yên tâm, bốn tôn tự nhiên sẽ gắng hết sức!

Khi đã quyết định rồi, Lý Dật hạ quyết tâm, thân hình khẽ động, chắn ngang ngay giữa Thành chủ Ma thành và La Tuyết Phong, Phá Thiên kiếm chỉ vào Thành chủ Ma thành, hăn lạnh lùng nói:

- Thành chủ Ma thành, chiêu này tại hạ sẽ tiếp!

Lời nói này không những khiến đám người La Tuyết Phong, Ánh Vũ Tình, mà cả Thành chủ Ma thành cũng phải ngạc nhiên. Nhìn thấy sự điên cuồng, cũng chưa thấy ai điên cuồng đến mức này, Lý Dật nhà người là người thế nào? Chỉ là một Đấu Hoàng đỉnh phong mà thôi, Thành chủ Ma thành là cấp bậc gì chứ? Đấu Thánh cường giả đó!

Sự chênh lệch của hai cấp bậc này, có thể dùng khái niệm nào được nhỉ? Đơn giản mà nói, là lấy trứng chọi đá!

- Lý Dật, người điên ư! Ánh Vũ Tình thất thanh hét lớn. Nhưng không phải do nàng quan tâm nhiều đến Lý Dật mà trong trường hợp thế này, mất đi bất kỳ đồng minh nào thì sẽ làm sức mạnh của nhóm nhỏ này yếu đi, sẽ tiến gần đến cái vận mệnh bị diệt vong.

- Lý Dật, đây không phải lúc sính kẻ anh hùng, ta lấy thân phận đội trưởng ra lệnh cho người phải hợp kỹ! La Tuyết Phong nói với một giọng nói không dung lượng.

- Rất tốt rất cường đại, nhưng cũng rất ngu ngốc! Tác Mã Lý dùng ánh mắt như nhìn một kẻ bệnh hoạn nói với hăn.

Thành chủ Ma thành bỗng nhiên khục khục khục cười khan, như thể nghe thấy tiếng cười cổ quái nhất trên đời, như nhìn thấy kẻ bệnh hoạn

ngốc nhất trên đời.

- Một mình tiếp chiêu của ta ư? Đúng là nghe mới sinh không sợ cọp, đừng cho rằng ta sẽ hạ thủ lưu tình, đã vào đến Vạn Thần mộ, hoặc là để mạng lại, hoặc là lấy một bảo vật đi ra, sẽ không có sự lựa chọn thứ ba đâu. Vốn là bốn người các người hợp sức thì có thể cầm cự một trận với bốn Thành chủ... Còn bây giờ, trời giúp ta rồi, rõ ràng có kẻ đang trở nên ngớ ngẩn!

Hai chữ “ngớ ngẩn” vừa dứt thì Tử Kim Đấu Khí cực đại trong tay liền nổ tung, trong Đấu khí ánh sáng tím tuôn chảy, biến thành hình một con rồng, không gian rung động kịch liệt, với một trạng thái có thể làm rách hết mọi thứ nó lao về phía Lý Dật.

Lý Dật đột nhiên hít thở kiềm sức mạnh, sức mạnh pháp chế mạnh mẽ đối với Đấu khí và khống chế Đấu khí đồng thời xuất hiện khi Thành chủ Ma thành xuất chiêu.

Khó khăn nâng Phá Thiên kiếm lên, chỉ quyết bên tay trái khẽ nhích, đem Đấu khí nhập vào Phá Thiên kiếm, Lý Dật không lùi lại mà bước lên, phòng ngự Đấu khí thánh hệ phát huy đến cực điểm, đón lấy sức mạnh phá nát bấy mọi thứ này mà xông bước tiến lên.

Một tiếng ầm vang lên, Lý Dật chỉ cảm thấy trong đầu kêu u u một hồi, toàn bộ cơ thể đã vào trong không gian dao động, sức mạnh không gian ngự áp Đấu khí thánh hệ đến cực hạn, tựa như chỉ cần mạnh hơn một chút nữa, sẽ tiếp tục nghiền nát phần phòng ngự đã bị nghiền nát. Cảm nhận được nguồn áp lực mạnh mẽ đó, kinh mạch của Lý Dật vì đã sử dụng “Luyện gân tủy khí đan” mà sinh ra dòng nước ấm và đột nhiên mạnh lên, dòng nước ấm này như một máy bơm nước, trong nháy mắt đã rút ra Đấu khí trong đan điền khí hải của Lý Dật, để chống đỡ lại áp lực tưởng chừng không thể tiếp nhận nổi ở bên ngoài.

Kinh mạch của Lý Dật mặc dù đã trải qua Ma luyện, so với Đấu Hoàng cường giả bình thường đã là mạnh gấp đôi rồi, nhưng lượng Đấu khí nhiều như vậy cùng một lúc đổ vào, thì đây là lần đầu, kinh mạch lập tức

phải chống đỡ đến cực hạn, đạt tới mức có thể bị phá vỡ. Theo đó Đấu khí dâng lên rồi ra ngoài, áp bách mà sức mạnh không gian đem tới chậm lại một chút.

- Nhanh, vận dụng sức mạnh của Phá Thiên kiếm!

Xà Tôn nhắc nhở.

Cố nén sự khổ sở bên trong, tâm niệm Lý Dật điều khiển, Phá Thiên kiếm ngân lên từng hồi, không ngừng vận vạo lóe sáng lên, càn quét khắp không gian mà tiến tới. Sức mạnh Tiên Thiên của siêu phẩm Thần binh ngay lúc này biểu lộ không chút nghi ngờ, dưới vòng càn quét của Phá Thiên kiếm, dao động không gian dưới sự khống chế của Đấu khí pháp tắc lập tức bị nứt ra.

Lý Dật chứng kiến rõ ràng, không gian vốn vô hình, lúc này lại như là thực chất lui tới ngay trước mặt hắn, giống như một chiếc bình sứ, vỡ vụn, hỗn loạn, nhưng lại có một sức mạnh tràn trề.

Còn ở ngoài vòng xoáy không gian hung hiểm ấy, những gì La Tuyết Phong, Ánh Vũ Tình và Tác Mã Lý nhìn thấy thì lại khác một trời một vực. Họ thấy thân hình Lý Dật không ngừng vận vạo biến đổi, giống như biến thành một cái tượng đất, có thể tùy ý nắn bóp tạc hình. Bỗng nhiên, mấy luồng Đấu khí phát ra từ tay của Lý Dật, trông giống như mạng nhện, mạng nhện này như một cái tay khéo léo, đang không ngừng chấp vá một cái gì đó...

- Hừ, tiểu tử thú vị, cho rằng như vậy là xong hả?- dưới sự kinh hãi của Thành chủ Ma thành, thân hình gầy nhỏ của Thành chủ bỗng nhiên bạo khởi, biến thành một khối cầu Tử Kim, xông thẳng về phía Lý Dật.

Lý Dật căn bản không biết đến đợt tấn công thứ hai của Thành chủ Ma thành, hắn đang chăm chú dùng Đấu khí tạc nhện, tập hợp lại những mảnh vỡ của chiếc bình nát kia. Dùng Đấu khí khống chế không gian, thể nghiệm hoàn toàn mới này làm cho Lý Dật mê mẩn, không gian vỡ

nát dưới sự khống chế của Lý Dật, đã nghe lời mà tập hợp lại, trở thành một không gian hoàn chỉnh có thứ tự, tràn đầy năng lượng.

- Cần thận!

Xà Tôn lớn tiếng báo động, nhưng Thành chủ Ma thành đã tiến tới quá nhanh.

Phanh ——

- A ——

Ánh Vũ Tình quay mặt đi, không đành lòng chứng kiến diễn biến tiếp theo. Khi Thành chủ Ma thành điên cuồng xông tới, với thực lực của Lý Dật thì sẽ tan vỡ thành cái gì, điều này đến ngón chân cũng có thể tưởng tượng ra.

Nhưng, tưởng tượng và thực tế luôn có một khoảng cách, có khi, khoảng cách này lớn khác thường. Ví như ngay lúc này, “phanh” , một tiếng nổ lớn vang lên, nơi Lý Dật đứng, băng tuyết bị vỡ thành một hố thật sâu, trong vòng mười mét xung quanh, những thực vật chịu rét khổng lồ đều đổ cả.

Duy nhất một chỗ không có gì đổ xuống, đó chính là Lý Dật. Lý Dật đứng trên một khối băng còn sót lại, ánh mắt có chút mịt mờ. Còn kẻ tấn công tới, Thành chủ Ma thành, lại kéo lê một vòng đường quanh một cách quỷ dị, trở về trong tình trạng bị đạn chấn, hung hăng đâm vào một cái cây đã bị đổ.

- Trời ơi, Lý Dật, người làm sao có thể làm được? Ánh Vũ Tình cuối cùng cũng nói vắn tắt vài câu với “Tiểu đệ đệ”.

- Chúc mừng người, Lý Dật sư đệ, không ngờ người đã tấn cấp rồi!

- Tấn cấp? Ý người là, tiểu tử này ... aiii, Lý Dật hiện nay cũng là Đấu Tôn cường giả sao? Tác Mã Lý mở to mắt, vừa ngưỡng mộ lại vừa ghen ghét vừa hối hận, sớm biết chịu một chiêu của Thành chủ Ma thành rồi có thể tấn cấp, vì sao khi này mình lại không ra đó chứ?

- Tiểu tử, bốn tôn lại cứu người một lần nữa, lần này bốn tôn có thể là đã dùng toàn lực, trong chốc lát sợ rằng không phục hồi ngay được, đừng

quên phải báo đáp bốn tôn đó! Xà Tôn khí tức có chút suy yếu. Vừa rồi, đối mặt với sự tấn công hung hãn của Thành chủ Ma thành, Xà Tôn nhắc nhở không kịp, đành phải ra tay. Nếu không có sự hiệp đồng với việc Lý Dật đang sử dụng Đấu khí không chế không gian, đối với việc vội vàng ra tay của Xà Tôn, cho dù có thể bảo vệ tính mạng của Lý Dật, thì cũng không cách nào làm cho Thành chủ Ma thành phản trấn trở về. Điều này Xà Tôn đương nhiên hiểu rõ, nhưng vì muốn khoe công trạng nên đã không đề cập đến.

- Kế tiếp phải dựa vào chính người thôi đồ đệ à. Được tấn cấp dễ dàng như vậy, Lý Dật không kìm được vui mừng, hào khí vượt mây:

- Ha ha ha, ta là Đấu Tôn ta sợ ai!-

- Đấu Tôn, tính là cái đỉnh gì! mặc dù bị phản chấn, Thành chủ Ma thành lại không bị thương chút nào, chẳng qua là có chút thiệt thòi, thực chất là quá mất mặt. Vì thế Thành chủ Ma thành bò lên từ giữa chạc cây, chạy tới đối mặt với Lý Dật, nhìn vào mắt hãn như muốn ăn tươi nuốt sống luôn.

- Đấu Tôn cái đếch thì cũng không phải là cái đếch bình thường! Lý Dật cười nhạt, giơ thanh kiếm trong tay lên:

- Siêu phẩm thần binh Phá Thiên kiếm, Vạn Triều Lý Dật chính thức khiêu chiến vượt cấp với Thành chủ các hạ!

Lý Dật có can đảm khiêu chiến vượt cấp, không chỉ vì có Phá Thiên kiếm, “Luyện gân tủy khí đan”, Thiên Khôn Địa Càn Châu, mà còn có hai Mị ảnh khôi lỗi chưa thể hiện tác dụng lớn lắm trong lúc này, Lý Dật rất muốn thử trải qua điểm cực hạn thực lực của mình. Chỉ có rèn luyện dưới điều kiện cực hạn thì mới là cách tu luyện tốt nhất, đây là chân lý mà Lý Dật luôn thờ phụng.

- Lý Dật, người quá ngông cuồng rồi! La Tuyết Phong không ngăn nổi phải thốt lên:

- La Tuyết Phong ta đã được coi là ngông cuồng rồi, nhưng so với người, ta khiêm tốn tựa như đàn bà!

- Ta thì lại cảm thấy, hai người có chút giống nhau, đều là nhất tinh Đấu Tôn, cùng có siêu phẩm Thần binh trong tay. Kì thực, hai người nên liên thủ lại, tiên kiếm hợp nhất, đánh cho kẻ quái dị kia phải phục! Ánh Vũ Tình như mỉm cười nói. Giờ bọn họ đã có hơn một Đấu Tôn cường giả, làm tăng khả năng chiến thắng, nhưng chỉ có Ánh Vũ Tình điềm tĩnh nhìn thấy, Thành chủ Ma thành không chỉ là Ma thú cấp bậc Đấu Thánh, mà còn là thành của của một Ma thành, với vai trò này, nếu không có quân bài gì mà chỉ có thực lực thì làm sao có thể!

La Tuyết Phong lĩnh hội, tiến lên vài bước, sóng vai cùng Lý Dật:

- Lý Dật sư đệ, hôm nay chúng ta hợp tác một phen, thế nào?

- Có thể liên thủ cùng Tuyết Phong sư huynh, là may mắn của Lý Dật, chúng cùng đấu một trận thật ra trò với tên Ma thú cấp bậc Đấu Thánh này thôi!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đường Sống Trong Cõi Chết

Q.6 - Chương 154: Đường Sống Trong Cõi Chết

Trên thực tế, kẻ có tư cách đấu với Thành chủ Ma thành chỉ có Lý Dật và La Tuyết Phong, Đấu Hoàng Ánh Vũ Tình và Tác Mã Lý, thêm cả quân bài của họ, đấu với Đấu Tôn cường giả có phần miễn cưỡng, trước mặt Đấu Thánh cường giả, không có tư cách đề xuất chiêu. Bạch Hổ đấu kĩ cao cấp của Tác Mã Lý không gây bất cứ thương tổn nào cho Thành chủ Ma thành, đó chính là minh chứng rõ ràng nhất.

Vấn đề là, Lý Dật và La Tuyết Phong chỉ có tư cách khiêu chiến mà thôi, có bao nhiêu phần thắng thì trời mới biết được, Thành chủ Ma thành có thể trở thành Ma thú thủ lĩnh của thế giới băng tuyết, thì tuyệt đối không phải một Ma thú cấp bảy đơn giản.

- Chịu chết đi, hai tên tiểu tử không biết trời cao đất dày!

Thành chủ Ma thành giận giữ gầm lên một tiếng, Đấu khí mang theo một rung động không gian như vật chất thật, tạo nên từng tầng không gian rung động, chia ra tấn công Lý Dật và La Tuyết Phong.

Lý Dật và La Tuyết Phong liếc nhìn nhau, giữa những cao thủ với nhau kiểu phối hợp ăn ý này cũng không cần phải nói gì nhiều, Phá Thiên kiếm và Thí long tiên đồng thời xuất chiêu, giống như hai con rồng đang bơi.

Dưới sự tấn công của Siêu phẩm Thần binh, sức mạnh không gian mà Đấu khí pháp tắc khổng lồ bị nứt ra thành vô số những dao động vỡ nát và hỗn loạn, ở những tầng băng bị đánh vào, cây cối đều nát bấy. Phía trên lớp băng, năng lượng điên cuồng gào thét không chịu bất kì sự khống chế của ai mà bay đi tứ tán.

Trong lúc hỗn loạn vô cùng này, Lý Dật và La Tuyết Phong đồng thời niết động chỉ quyết, tức thì hai hiện tượng thiên địa kì diệu đồng thời xuất hiện trên tầng băng. Cái mà Lý Dật sử dụng là uy lực cực lớn của Bạch Hổ đấu kĩ “Huyết nguyệt cuồng cương”, trong bầu trời đầy huyết sắc, nguồn năng lượng xán lạn nhanh chóng tuôn trào, hội tụ hướng về phía Lý Dật.

Còn Bạch Hổ đấu kĩ của La Tuyết Phong, thì lại làm cho sắc trời phía dưới thoáng hiện lên những tia chớp màu đen.

Đối mặt với Bạch Hổ đấu kĩ của hai Đấu Tôn cường giả, Thành chủ Ma thành cũng không dám khinh suất, dưới sự bức bách của hai Siêu phẩm thần binh, hắn không hoảng hốt chút nào, tay trái tiếp tục đẩy ra từng đạo Đấu khí mang sức mạnh của không gian, tay phải cũng di chuyển thủ quyết. Cùng với thủ quyết thay đổi nhanh lẹ của Thành chủ Ma thành, băng tuyết hỗn loạn xung quanh lập tức xoáy vũ lên. Đám băng xoáy vũ càng tụ càng to ra, rõ ràng những đám băng được rót vào Đấu khí cường hãn đang bao bọc lấy thân hình của Thành chủ Ma thành bên trong.

- Một quả cầu tuyết thật lớn, lão quái vật, một Phá tuyết cầu có thể đỡ nổi Bạch Hổ đấu kĩ của Đấu Tôn cường giả sao!

Ánh Vũ Tình đứng phía xa quan sát trận chiến không bỏ lỡ thời cơ để châm chọc Thành chủ Ma thành, làm nhiễu loạn tinh thần của hắn.

Dường như đồng thời, Huyết Nguyệt súc thể đến tận cùng đem theo một âm thanh chói tai rít lên, giống như một quả bom từ trên trời giáng xuống. Bạch Hổ đấu kĩ của La Tuyết Phong lại là một khối lôi trụ hình vuông mấy chục mét, từ trên trời giáng thẳng xuống, làm cho quả cầu tuyết phải nằm gọn bên trong ánh sáng của lôi trụ.

Oanh ——

Một tiếng nổ mạnh như muốn xé rách màng tai, năng lực của hai Bạch Hổ đấu kĩ cùng bạo liệt một cách rắn chắc mà khai phá, năng lượng cực hạn đến độ không thể hình dung được trực tiếp nổ tung tạo một cái hố có đường kính cả trăm mét, nơi hố sâu, không chỉ tầng băng bị vỡ mà tầng đất còn bị xóc lên, để lộ ra lớp nham thạch.

Điều quỷ dị là, quả cầu tuyết cực đại treo lơ lửng trên không của hố sâu, những vết rạn cũng thể hiện được sự tấn công mà nó phải chịu khi này. Hai Đấu Tôn đồng thời khai triển Bạch Hổ đấu kĩ, không ngờ cũng không thể phá được sự phòng ngự này, xem ra Phá tuyết cầu này cũng là một vật khó chơi một cách không bình thường.

Ngay lúc Lý Dật và La Tuyết Phong còn cảm thấy kinh hãi, thì quả cầu tuyết ấy đột nhiên mở ra, tán thành vô số những miếng băng vụn sắc như kim loại do có Đấu khí bên trong.

Dưới sự yểm hộ của những mảnh vỡ, Thành chủ Ma thành bất thành linh hiện thân, thân thể gầy ốm giống như một viên đạn, bắn về phía Lý Dật. Đối với Thành chủ Ma thành mà nói, Lý Dật chỉ là một Đấu Tôn vừa mới tấn cấp, cảnh giới vẫn còn chưa ổn định, chính là rắc rối đầu tiên mà hắn muốn giải quyết. Ngay sau sự phối hợp tấn công của hai Bạch Hổ

đấu kỹ, bộ dạng của Thành chủ Ma thành xem ra không phải chỉ có quả cầu tuyết mới có vết rạn nứt, một vết máu xuất hiện ngay chỗ ngực của hắn, sắc mặt vốn màu đỏ đen, giờ cũng đã chuyển sang một màu trắng.

Lý Dật thấy rõ ràng, cùng với nụ cười lạnh lùng trên mặt, Huyết Nguyệt trong tay đón lấy Thành chủ Ma thành bằng một tròng bắn ra như bão tố. Huyết Nguyệt Cuồng Cường công kích gấp đôi, cái vòng Huyết Nguyệt này mới thực sự là nhân vật chính.

Một lần nữa một tiếng nổ âm âm vang lên, năng lượng cực đại tiềm ẩn bên trong trong Huyết Nguyệt trực tiếp giáng xuống, đưa Thành chủ Ma thành xuống cái hố sâu.

- Lý Dật tiểu đệ giỏi quá, lão quái vật xong đời rồi!

Ở phía xa Ánh Vũ Tình hô to lên, nhưng câu nói này từ miệng nàng nói ra sao có ý như “Tiểu đệ Lý Dật của ta giỏi quá”.

Cú đánh không hề nhẹ như vậy? Lý Dật và La Tuyết Phong có chút nghi ngờ, đồng thời di chuyển thân mình, đến mép cạnh của hố sâu.

Cảnh tượng bên trong hố, khiến hai người không khỏi kinh hãi. Chỉ nhìn thôi, thân hình gãy guộc như khúc của Thành chủ Ma thành, giờ đây không ngừng to lên gấp bốn lần, hơn nữa còn có xu hướng tiếp tục to ra. Khi thân hình bành trướng ra, những cái xương sắc nhọn sáng loáng lần lần tuôn ra từ bên trong cơ thể, trên những cái xương đó có một ánh sáng lập lòe bất định.

Cảnh tượng trước mắt khiến cho Lý Dật và La Tuyết Phong cùng ý thức được rằng, Thành chủ Ma thành đang cuồng hóa, sau khi cuồng hóa, Ma thú có thể phóng ta Đấu khí trong thời gian ngắn, thực lực ít nhất cũng nâng cao lên mấy tầng, thậm chí gấp mấy lần. Đây là một cách đánh rất liều mạng, nếu trong khoảng thời gian cuồng hóa hết hiệu lực, không cách nào tiêu diệt đối thủ thì chỉ có con đường là bị đối thủ tiêu diệt.

Có thể bức Thành chủ Ma thành đến mức phải cuồng hóa, ít nhất cũng thể hiện được hai việc, thứ nhất là sự liên hợp của Lý Dật và La Tuyết Phong, không chỉ có thể chống lại Thành chủ Ma thành, mà còn có thể có được ít nhất năm phần thắng lợi; thứ hai là khi Thành chủ đã muốn đem ra toàn lực thì sự tấn công tiếp theo nhất định sẽ cực kì đáng sợ.

- Đánh!

La Tuyết Phong nói quyết đoán, rung Thí long tiên lên, phi thân xuống tấn công. Lý Dật cũng không một chút do dự, đem Đấu khí cực hạn đẩy vào Phá Thiên kiếm, cả cơ thể hóa thành một tia chớp thẳng tắp, bắn vào vị trí trái tim của Thành chủ Ma thành đã bành trướng cao đến năm, sáu mét.

- Loài người đáng chết, muốn chết thì bốn Thành chủ sẽ thành toàn các người!

Thành chủ Ma thành hét lên một tiếng, hoàn toàn xem thường hai Thần binh, đón lấy Lý Dật và La Tuyết Phong đang lao tới.

Lý Dật và La Tuyết Phong đột nhiên dừng lại, một luồng áp lực vô hình khiến cho hai thân thể như quang tiễn đột ngột đứng khựng, một sức mạnh cường hãn dồn tới, áp chế sức mạnh mạnh mẽ của Siêu phẩm thần binh. Trong sự đối kháng của ba luồng sức mạnh, bất luận là Lý Dật, La Tuyết Phong hay Thành chủ Ma thành, đều không thể tiến thêm nửa bước.

Thời gian giằng co không quá dài, chỉ nhìn thấy băng tuyết xung quanh Thành chủ Ma thành lại lần nữa bay lên, xoay vòng vòng giữa không trung, đột nhiên hóa thành hình thú, tấn công về hướng của Lý Dật. Mục tiêu của Thành chủ Ma thành vẫn là Lý Dật mà hẳn cho rằng còn tương đối là yếu.

Ma thú do băng tuyết biến thành giống như có sinh mệnh thật vậy, nhẹ nhàng xẹt qua một vòng quay lấy phía sau Lý Dật, ma thú, với năng lượng Đấu của của Thành chủ Ma thành tàng ẩn bên trong, xoáy băng

tuyết lên đầy trời, bao phủ hoàn toàn lấy Lý Dật, khiến hần kinh sợ tột cùng.

Đối kháng chính diện với Thành chủ Ma thành đã khiến Lý Dật hao tổn toàn bộ Đấu khí, còn tình trạng lúc đó của La Tuyết Phong cũng không khác là mấy, căn bản không có cách nào viện trợ.

Tâm niệm vừa động, không gian dao động một hồi, Tử y nữ nhân mà Ánh Vũ Tình dùng Hỏa la quả đồi lấy đột nhiên xuất hiện phía sau Lý Dật. Nhưng dường như quá muộn, Tử y nữ nhân vừa xuất hiện, Đấu khí phòng ngự xung quanh Lý Dật đều vỡ tan, một sức mạnh rất lớn đánh thẳng vào cơ thể của Lý Dật.

Trong khi Đấu khí cuồng phong tàn sát bừa bãi, cơ thể của Lý Dật giống như điều bị đứt dây, bị đánh ra hơn trăm thước, rơi ngay bên cạnh Ánh Vũ Tình và Tác Mã Lý. Mất đi sự hỗ trợ của Lý Dật, La Tuyết Phong hiển nhiên cũng không cách nào một mình chịu được sự bức bách của Thành chủ Ma thành, phun không biết bao máu tươi rồi bị bật sáng một bên khác.

Thành chủ Ma thành sau khi cuồng hóa, thực lực không ngừng tăng lên gấp bội, dưới sức mạnh này, đừng nói là La Tuyết Phong cùng với Đấu Tôn vừa mới tấn cấp Lý Dật, ngay đến cả một Đấu Thánh cường giả của con người, e rằng cũng khó mà đỡ nổi.

Nếu không phải có sự phụ trợ của Thần binh, dưới đòn tấn công này hai người còn có thể rơi xuống cũng không có gì là lạ.

Một đòn đánh được hai người, Thành chủ Ma thành thoát ra từ hố sâu, thân hình cao năm sáu mét đem theo quả cầu tuyết gào thét điên cuồng, không buông tha mà công về phía Lý Dật.

- Hợp kỹ!

Mặt Ánh Vũ Tình liền biến sắc, hét lớn, thủ ấn biến đổi, Đấu khí hắc thuộc tính tràn ra, kết thành một mảng phòng ngự.

- Hợp cái gì nữa, mau chạy đi!

Đằng xa, La Tuyết Phong vội vàng hét to.

- Ta cũng cảm thấy chạy sẽ sáng suốt hơn!

Tác Mã Lý chuyển thân mình, chạy về đường cũ, Ánh Vũ Tình và Lý Dật vội theo sau.

Thân hình to lớn của Thành chủ Ma thành cũng không dừng lại, chạy nhanh như sấm chớp khiến người khác kinh sợ, phía sau hẳn, La Tuyết Phong cũng nhanh chóng đuổi theo.

Phiền muộn, phiền muộn tuyệt đối. Lý Dật đây là lần đầu cảm nhận được cái gì là chạy bán sống bán chết. Cơ hội duy nhất hiện tại, là dùng không gian đổi lấy thời gian, đợi cho cuồng hóa của Thành chủ Ma thành biến mất, nếu không thì không có bất kì hi vọng thắng lợi nào cả. Suy nghĩ của đám người Lý Dật La Tuyết Phong, Thành chủ Ma thành không phải không biết, vì thế hẳn nâng cao tốc độ lên cực hạn, hóa thành đạo đạo tàn ảnh, bay nhanh để rút ngắn khoảng cách với đám người Lý Dật.

Liền vào lúc này, bên cạnh di thể Đấu Thần của Vạn Thần mộ, năm bóng người bỗng nhiên thoáng hiện!

Năm bóng người này khiến cho bốn người cùng tên thú kia quá đổi kinh ngạc, năm cửa phòng thủ nghiêm ngặt của Vạn Thần mộ, chẳng nhẽ là ai muốn tới là tới được. Nhưng khi nhìn thấy năm bóng người này là ai, đám người Lý Dật lại không còn cảm thấy rất kì quái nữa.

Người đầu tiên là Hồng y đại tư thế của Đấu Thần điện Kha Bì Tán, bốn người phía sau rõ ràng là Tứ đại Ma tông trưởng lão!

- Kẻ nào, có biết tự tiện xông vào Vạn thần mộ hậu quả sẽ thế nào không?

Thành chủ Ma thành vừa kinh ngạc vừa phẫn nộ, năm cường giả này, thực lực xem ra còn hơn cả Lý Dật và La Tuyết Phong, nếu bọn chúng liên thủ thì...

- Các hạ là Thành chủ Ma thành phải không?- Kha Bĩ Tán nói mà mặt không có chút thay đổi:

Tại hạ là Hồng y đại tư tế của Đấu Thần điện Khả Bĩ Tán, đặc biệt tới Vạn Thần mộ để mượn Thành chủ Ma thành vài di thể Đấu Thần!

- Mượn? Thật hay cho chữ “mượn” đó!

Thành chủ Ma thành phẫn nộ: - Kha Bĩ Tán, các người lập tức rời khỏi Vạn Thần mộ, bốn Thành chủ sẽ không tính toán với các người, còn nếu không, các người sẽ được chôn cùng với các Đấu Thần tại nơi đây!

Với khả năng của đám người Kha Bĩ Tán, cộng thêm với ba cửa ải mà đám người Lý Dật đã giải quyết hòm hòm trên đường, nếu bọn chúng không xuất hiện ở Vạn Thần mộ thì mới là chuyện kì quái. Cũng tốt, nói thế nào thì cũng là con người, có biến cố mới có chuyển cơ, giải quyết phiền phức lớn là Thành chủ Ma thành mới là việc cấp bách trước mắt.

- Đại tư tế các hạ, Thành chủ Ma thành này chính là cửa ải sau cùng, giết được hắn, những thứ trong Vạn Thần mộ cứ tùy ý đem đi, chứ còn mượn gì nữa!

Lý Dật giật dây nói.

Kha Bĩ Tán đánh giá Lý Dật, La Tuyết Phong phía sau Thành chủ Ma thành, ánh mắt thâm sâu dường như muốn nhìn xuyên thấu Lý Dật.

- Lý Dật, giờ ta đã biết vì sao người không đi cùng chúng ta. Nếu ta đoán không sai, hắn chính là La Tuyết Phong. Rất tốt, đến bốn điện cũng dám lừa!

Trong giọng nói có một sát khí nghiêm nghị, làm cho không khí xung quanh như muốn ngưng đọng lại. La Tuyết Phong mặc dù đã khôi phục

lại tướng mạo vốn có, cùng với tiểu thư Lữ Tư Lệ xét như hai người, nhưng hình dung của “Lữ Tư Lai” tiên sinh Tác Mã Lý, kẻ khôn khéo cực độ như Kha Bĩ Tán lập tức đoán được chính xác tình thế.

Lý Dật lặng lẽ cười:

- Từ “lừa” mà Đại tư tế dùng là quá nghiêm trọng rồi, tại hạ là một tiểu bối vô danh, há dám lừa một Đại tư tế của Đấu Thần điện. Thực ra, chúng tôi sau khi bước vào Vạn Thần mộ mới biết thân phận thật sự của La Tuyết Phong. Nếu các hạ đoán không sai, Kha Bĩ Tán Đại tư tế, các người vào Đại thần mộ đoạt bảo, dường như cũng không có được sự cho phép của Đấu Thần điện và Tứ đại Ma tông, mà là hành động vì mục đích riêng đúng không.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thần Chi Lĩnh Vực

Q.6 - Chương 155: Thần Chi Lĩnh Vực

Nghe Lý Dật vạch trần bí mật của mình, Kha Bĩ Tán mặt liền biến sắc, nhưng lại mạnh mẽ nói:

- Vậy thì sao? Chỉ cần chúng ta đạt được di vật của Đấu Thần, thì có thể tu luyện thành tuyệt đỉnh cao thủ, đến lúc đó, e rằng Đấu Thần điện sẽ không chỉ trích bốn điện, mà còn cho ta địa vị cao hơn.

- Lời nói này không phải giả, nhưng đó là chuyện sau này, muốn đạt được di vật của Đấu Thần, các người còn phải nghĩ làm thế nào để đối phó được với tên quái vật này đã!

Tên quái vật Thành chủ Ma thành không có thời gian nghe mấy tên loài người phí lời, đối với hắn mà nó, hiện giờ thời gian là quý giá nhất.

- Loài người tham lam đáng chết, tất cả đều chết đi!

Thành chủ Ma thành đột nhiên hét to một tiếng, làm ra một tư thế cổ quái, cả người phục ngã xuống đất, nhưng lưng thì lại để nhô cao. Những cái gai xương vốn trên vai và lưng của Thành chủ Ma thành đột nhiên rời khỏi cơ thể hắn, mang theo tiếng rít sắc nhọn hướng về phía Kha Bĩ Tán, đám người Lý Dật giáp đầu giáp não bay tới.

Những cái gai xương này không biết làm từ chất liệu gì, dường như là Đấu khí biến thành, chỗ Kha Bĩ Tán, Tứ đại Ma tông trưởng lão xuất Đấu khí, khi hai bên Đấu khí va chạm liền bật ra mảnh liệt, quang mang mảnh liệt khiến mọi người thứ trước mắt mọi người là một mảng trắng, lâm vào trạng thái mê muội.

Nhân trạng thái mê muội ngắn ngủi này, cơ thể cong vồng của Thành chủ Ma thành lập tức thẳng dậy, quét thẳng về phía đám người kia. Nếu đám người Lý Dật lúc này không mê muội, thì sẽ bất ngờ mà phát hiện ra, từ trên cái gai xương của Thành chủ Ma thành, những cái gai xương mới lại xuất hiện.

Cảm nhận được sức mạnh của Thành chủ ma thành đang xông tới, Lý Dật không nghĩ ngợi gì, Phá Thiên kiếm đưa lên phía trước, tà tà lùi lại đối phó.

Sau khi hoàn toàn khôi phục thị lực, ở nơi không xa, Thành chủ Ma thành đã tới phía trước chỗ Kha Bĩ Tán, Tứ đại trưởng lão. Năm người hợp lực, nỗ lực tấn công mạnh mẽ về phía Thành chủ Ma thành.

Hai bên này ai thắng ai thua, đối với Lý Dật đã không còn quan trọng. Liếc nhìn xung quanh, Ánh Vũ Tình vẫn còn ở bên mình, còn La Tuyết Phong và Tác Mã Lý thì đã chạy tới giữa đám Đấu Thần.

- Chạy!

Lý Dật khẽ nói với Ánh Vũ Tình, chạy về phía La Tuyết Phong cùng Tác Mã Lý đã chạy qua.

Vì địa thế của Vạn thần mộ, hai bên đang liều mạng tranh đấu không để ý đến bốn cường giả trẻ tuổi. Ngay cả có thể tìm được bảo bối gì, thì có thể chạy ra khỏi Vạn thần mộ hay không?

Thấy Lý Dật và Ánh Vũ Tình chạy tới, La Tuyết Phong chạy chậm lại, đợi Lý Dật theo tới gần, mới nói lạnh lùng:

- Các người không cần cùng ta, chúng ta cũng không phải đang tìm di vật Đấu Thần gì, mà là muốn đến một nơi. Đã cùng các người trải qua hoạn nạn, chỉ cần các người không dây dưa thì chúng ta cũng không làm khó các người!

Nguy hiểm vừa mới được giải quyết tạm thời, tên La Tuyết Phong này đã trở mặt còn nhanh hơn cả lật trang sách, Lý Dật không vui nói:

- Đây là nơi của chúng, không ai có quyền muốn chúng tôi đi đường nào cả. Huống chi, không giấu gì Tuyết Phong huynh, nơi mà các người muốn đến, khéo thay cũng là nơi mà chúng ta muốn đến.

- Ta cũng vậy!

Ánh Vũ Tình cười ngậy thơ nói.

La Tuyết Phong biến sắc, lẩm bẩm nói:

- Thì ra các người cũng giống ta, vốn là không phải vì di vật Đấu Thần gì đó mà tới đây, đúng không?

Quay đầu lại nhìn Tác Mã Lý, giọng nói có phần cổ quái:

- Chẳng phải người nói chuyện Thần chi lĩnh vực, số người biết trong Đấu Thần đại lục đếm được trên đầu ngón tay đó sao? Gặp quỷ rồi, giờ xem ra, cả đại cầu này ai cũng biết chuyện hết!

Không sai, Lý Dật bước vào thế giới đóng băng, cũng chính là vì Thần chi lĩnh vực mà đi tới đây. Lý Dật không nằm trong số người đếm trên

đầu ngón tay ấy, nhưng Xà Tôn là một trong những kẻ ấy. Xà Tôn nói với Lý Dật:

- Thần chi lĩnh vực, đó mới là nơi thần bí nhất của Đấu Thần đại lục, trên mảnh đất thần kì ấy, một hòn đá rơi ra ngoài, tối thiểu có thể loại bỏ được năm ba Đấu Hoàng cường giả. Linh khí thiên địa nơi đó nồng đậm hơn bất kì tưởng tượng của ai, những cường giả bên dưới Đấu Hoàng, nếu không dựa vào phương pháp thì đặc biệt, thì căn bản là không thể tồn tại được trong đó, vì linh khí thiên địa nồng đậm nơi đó sẽ làm nổ đan điền khí hải của hân. Vì thế, ở Thần chi lĩnh vực, hoặc là người bình thường chưa từng luyện qua Đấu khí, hoặc là cường giả trên Đấu Hoàng. Nếu người có thể ở trong đó tu luyện một năm rưỡi, với Đỉnh Thiên vận khí của người, đừng nói là Đấu Tôn, nếu tấn cấp lên Đấu Thánh thì cũng không phải là chuyện gì kì lạ.

Đúng là vì sự hấp dẫn này, Lý Dật mới không tiếc số tiền lớn tổ chức thành một đoàn người, gia nhập thế giới đóng băng này.

- Cái này có gì đó rất kì lạ!

Tác Mã Lý cười đau khổ nói với Lý Dật Ánh Vũ Tình:

- Bọn họ đều không phải người, người cho rằng một kẻ có Siêu phẩm Thần binh biết sự tồn tại của Thần chi lĩnh vực là không bình thường ư? Lại nói, muốn đi đến đó phải đối mặt với nguy hiểm không biết bao nhiêu mà kể, thêm hai người thì có thêm hai sự trợ giúp, cũng không hẳn không phải là một chuyện tốt.

La Tuyết Phong nghĩ lại thấy cũng có lí, sắc mặt hòa hoãn, nói:

- Vậy thì đừng lãng phí thời gian nữa, nhanh chóng tìm cửa vào Thần chi lĩnh vực. Bây giờ, chúng ta chia ra, nhưng không nên cách nhau quá xa!

Thế nhân chỉ biết trong Vạn thần mộ tồn tại vô số di vật Đấu Thần khiến người ta thèm thuồng, nhưng lại không biết bí mật lớn nhất của Vạn thần mộ, kì thực chính là cửa vào Thần chi lĩnh vực.

Vấn đề là, trong một cánh đồng băng tuyết, giữa những di thể Đấu Thần, muốn tìm một cánh cửa cũng hoàn toàn không phải chuyện dễ.

- Lão quỷ, chẳng phải người đã nói Thần chi lĩnh vực sao? Chắc cũng nên biết cửa nằm ở chỗ nào chứ!

Lý Dật vừa tìm vừa hỏi Xà Tôn. Vì đã giúp Lý Dật tấn cấp Đấu Tôn, Xà Tôn dường như cũng hao tổn hết thực lực, vì thế khi này Lý Dật gặp nguy hiểm, cũng không có cách nào ra tay. Lúc này tiếng nói còn lộ ra sự yếu ớt:

- Đã lâu như vậy rồi, bản tôn nào còn nhớ rõ, hơn nữa ở đây khắp nơi là một màu trắng xóa, muốn nhớ cũng không nhớ nổi. Nhưng ta biết ở chỗ đó có một tảng đá lớn, trên tảng đá có khắc rất nhiều kí hiệu cổ quái, rót Đấu khí vào tảng đá thì cửa sẽ hiện lên!

Tảng đá lớn? Lý Dật đưa mắt nhìn, băng tuyết bao phủ khắp nơi, đừng nói là tảng đá có khắc kí hiệu, đến cây cối cũng bị tầng tầng lớp lớp tuyết che phủ.

- Lão quỷ, khi người đến thế giới đóng băng là mùa nào?

- Là mùa hạ, ách, khi đó mặc dù cũng có băng tuyết, nhưng tuyết đối không dày như bây giờ!

Lý Dật phìền muộn, trong băng thiên tuyết địa này, muốn tìm một tảng đá, thực sự là làm khó người ta.

Lúc này, cuộc tranh đấu giữa Thành chủ Ma thành với đám người Kha Bỉ Tán cũng đến giai đoạn gay cấn, Đấu khí mạnh liệt và gấp rút va chạm nhau, những âm thanh lớn không ngừng vọng tới, mặt đất trong Vạn thần mộ không ngừng rung động.

Thời gian còn lại cho đám người Lý Dật xem ra không còn nhiều, bất luận hai bên ai thắng ai thua, đối với bốn người bọn họ mà nói, đều không có lợi gì.

Xem ra, chỗ La Tuyết Phong, Ánh Vũ Tình và Tác Mã Lý không có tiến triển gì. Chung quanh Vạn thần mộ là núi, đại khái là vòng thành một vòng tròn, đường kính khoảng mười dặm, muốn tìm một tảng đá bị tuyết bao phủ trong một diện tích rộng lớn như vậy, cũng không khác gì mò kim đáy bể.

- Ta cảm thấy, chúng ta phải kiếm một ít di vật Đấu Thần, sau đó nghĩ cách thoát ra khỏi chỗ này thôi!

Niềm tin của Tác Mã Lý bị tan vỡ, vừa nói vừa định lật một di thể của một Đấu Thần lên.

- Được rồi, cửa ra của Vạn Thần mộ nằm trong tay của Thành chủ Ma thành, người cảm thấy người có thể đánh cho hấn phải phục tùng người sao, hay là ngoài chuyện đó ra thì còn có thể làm ra một cánh cửa khác.

Bốn người bay vút lên lưng súc lợt nữa, nhưng không hề có chút manh mối nào, nên đã tụ tập lại cùng hội ý.

- Không thể cứ tìm vậy, phải nghĩ ra một cách nào đó!

La Tuyết Phong trầm tư nói.

- Ta thì biết cửa vào Thần chi lĩnh vực là một tảng đá lớn có khắc các kí hiệu bên trên, nhưng đáng tiếc là chúng ta đến không đúng lúc, giờ nó đã bị băng tuyết bao trùm lại rồi.

Lý Dật nhún vai bất đắc dĩ nói.

- Nói ra và không nói hoàn toàn không giống nhau đó!

Ánh Vũ Tình liếc nhìn hấn, nói có chút oán trách.

- Nếu như đã biết được manh mối này, thì chúng ta hãy phá tầng băng để tìm thôi!

La Tuyết Phong không do dự nói đầy quyết đoán.

- Ý nghĩ này thật điên cuồng!

Ánh Vũ Tình lạnh nhạt cười nhưng không làm theo La Tuyết Phong. Đến cả Lý Dật cũng nghĩ đây không phải là một cách nghĩ không quá phù hợp với thực tế, băng dày đến mấy chục mét như vậy, muốn phá toang ra, đừng nói mấy năm, tối thiểu cũng cần tới mấy tháng.

- La Tuyết Phong, chúng ta dường như không có nhiều thời gian như vậy.

Tác Mã Lý đang lật di vật Đấu Thần rồi đột nhiên ngừng sờ mó, xoay người lại, nói với La Tuyết Phong.

Phía đằng xa, có ba bóng người đang bay về phía đám người Lý Dật, càng lúc càng gần, không lâu sau có thể nhìn ra, chính là Kha Bĩ Tán và hai vị Ma tông trưởng lão. Nhìn thấy ba người này, bọn Lý Dật, La Tuyết Phong hiểu rõ rằng, Kha Bĩ Tán và Tứ đại Ma tông mặc dù đã thắng nhưng là thắng thảm hại, năm người tổn thất mất hai người.

- La Tuyết Phong, mau đem Thánh khí ra!

Còn cách đến hơn mười mét, Kha Bĩ Tán đã hét to, giọng nói biểu lộ sự lo lắng, hấn đang rất gấp.

- Dựa vào cái gì?

La Tuyết Phong bước lên một bước, bày ra một tư thế khển cá chết lưới rách, từ thân mình Đấu khí tràn ngập bốc lên, khiến bất kì người nào cũng không dám coi thường sự tồn tại của hắn.

- Giao Thánh khí ra thì người còn một con đường sống nho nhỏ, còn nếu không giao ra, thì người sẽ biến thành người chết rất nhanh thôi, ta dựa vào điều này đó.

Kha Bĩ Tán uy hiếp một cách hung dữ, biểu lộ hung hăng này, vốn không giống với một Hồng y đệ tử đức cao vọng trọng của Đấu Thần

điện được vạn người kính ngưỡng, mà giống một tên côn đồ.

- Nếu như ta vẫn không giao nó?

- Vậy ra sẽ giết người, sau đó tìm Thánh khí bên trong dung giới của người.

- Nghĩ thấy cũng không tồi, chỉ có điều dung giới của ta, không những ẩn dưới lạc ấn linh hồn của ta, mà còn trải qua một sự gia công đặc biệt, một khi không cảm giác được khí tức linh hồn của ta thì dung giới này sẽ hóa thành tro, chết cùng ta!

Kha Bĩ Tán nghe hơi sững sờ, lạnh lùng nói:

- Cho nên ta chỉ còn một sự lựa chọn, đó là đánh bại người, nhân cơ hội ngay trước khi người chết giải trừ lạc ấn linh hồn của nó!

- Trên lý luận là như vậy, nhưng ai đánh bại ai, thì phải đánh rồi mới nói được.

Kha Bĩ Tán dường như không có thời gian để phí lời với La Tuyết Phong, đột nhiên đưa tay, gần như hoàn toàn không cần sức thế, một đạo Đấu khí mạnh mẽ phóng tới phía của La Tuyết Phong. Trong mắt của Kha Bĩ Tán, thiên tài số một của học viện La Lan mới là người duy nhất trong bốn kẻ đó xứng làm đối thủ có thể khiêu chiến với mình, còn về Lý Dật, hẳn không thèm liếc nhìn một cái.

Mắt thấy Đấu khí vọt tới, sắc mặt La Tuyết Phong biến đổi, vị Hồng y Đại tư tế của Đấu Thần điện, có thể lẫn lộn đến chức vị này, quả nhiên có một thực lực phi phàm. Vừa lui chạy, vừa kết xuất vô số Đấu khí phòng ngự, chút Đấu khí phòng ngự này trước mặt Kha Bĩ Tán dường như là tiện tay mà phát ra, từng cặp tiếp nhau rồi vỡ vụn. Năng lượng cực lớn khi Đấu khí va chạm, làm cho tầng băng dày kiên cố bị rách như một tờ giấy, tạo ra một cái hố rất sâu.

Trong cái hố rộng lớn ấy lộ ra một mặt đá, Lý Dật thành linh phát hiện, một cái gì đó có chút giống những kí hiệu Thái Cực mơ hồ tán ra chút ánh sáng mờ mờ.

Kí hiệu thần bí giống Thái Cực này làm cho Lý Dật rung mình, không chút nghĩ ngợi, bèn nện Đấu khí tới, lớp băng tuyết bị gọt đi một mảng lớn, một khối nham thạch màu nâu đỏ hiện lên trước mặt mọi người. Trên mặt đá, có những kí hiệu kì lạ trải khắp một cách có quy luật, có hình người mà cũng có hình ma thú, cũng có hình giống như huy chương của một vài gia tộc nào đó.

Trong khoảnh khắc Lý Dật oanh tạc tầng băng, Ma tông hai vị trưởng lão lại hiểu lầm rằng Lý Dật muốn tấn công bọn họ, hai vị trưởng lão đã sớm chú ý cảnh giác, cũng là không nghĩ ngợi gì liền ra tay, Đấu khí phóng ra.

- Cẩn thận! Lý Dật!

Ánh Vũ Tinh thét lớn, rồi chuyển hướng về phía hai trưởng lão, quát:

- Lão bất tử, dừng tay lại cho ta!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thánh Khí

Q.6 - Chương 156: Thánh Khí

Lý Dật sốt ruột tìm kiếm cửa để đi vào Thần chi lĩnh vực, căn bản không ngờ tới rằng sẽ làm hai vị Ma tông trưởng lão hiểu nhầm, mắt nhìn thấy hai luồng Đấu khí ngang ngược trái phải cùng tiến đến, cũng không kịp phát ra Đấu khí hoặc kết thành phòng ngự, trong lúc vội vàng đã đưa Phá Thiên kiếm ra, hướng về phía hai luồng Đấu khí.

Dưới sự ngăn cách của Siêu phẩm Thần binh, hai luồng Đấu khí bị cắt thành vô số mảnh vỡ vụn, bay tán loạn khắp xung quanh, một vài miếng

võ vụn vấy lấy Lý Dật, sức mạnh không thể coi thường của nó đã khiến Lý Dật không nhận được phun ra một ngụm máu tươi lớn.

Hai vị Ma tông trưởng lão một chiêu trúng đích, há chịu nghe lời của Ánh Vũ Tình mà ngừng lại, nhưng ngay lúc thủ quyết thay đổi, hiển nhiên là có ý đồ muốn dùng đấu kỹ lợi hại nào đó, thêm một chiêu nữa để đánh gục Lý Dật.

- Hai lão bất tử, chán sống rồi ư!

Ánh Vũ Tình cực kì tức giận, thân thể chớp động, đứng chắn ngang giữa Lý Dật và hai vị trưởng lão, trong tay không biết từ lúc nào đã lấy ra một ngọc bài hình kiếm.

Nhìn thấy ngọc bài này, hai vị trưởng lão không khỏi bất ngờ. Lệnh bài Tông chủ Thiên Ma tông, làm gì có chuyện họ không nhận ra, trong Tứ đại Ma tông, Thiên Ma tông trước giờ vẫn luôn giữ địa vị lãnh đạo, lệnh bài của Tông chủ Thiên Ma tông xuất hiện có ý nghĩa như Tông chủ đích thân xuất hiện, kẻ có được lệnh bài, có quyền thay Tông chủ ra lệnh. Điểm này, hai vị trưởng lão, trong đó một vị còn là Đại trưởng lão Thiên Ma tông, đương nhiên biết rất rõ.

- Vị tiểu thư đây làm sao có được lệnh bài Tông chủ của Ma tông chúng tôi? Xin hãy chỉ rõ, nếu không, chúng tôi sẽ phải lấy lại lệnh bài trong tay của tiểu thư. Nếu là cướp đoạt được thì đương nhiên chúng tôi muốn thu hồi lại rồi.

- Âu Dương trưởng lão! Lẽ nào người thật sự không nhận ra ra sao?

Ánh Vũ Tình mỉm cười tiến đến gần Thiên Ma tông trưởng lão. Thiên Ma tông Âu Dương trưởng lão bị Ánh Vũ Tình hỏi như vậy, không khỏi phải cẩn thận xem xét, lúc xem xét lại, sắc mặt của trưởng lão không khỏi biến đổi vài lần, thần sắc trở nên cực kì đặc sắc.

- Ánh Hái Hà? Người là con gái của Ánh Hái Hà!

Đến cả nửa ngày sau, Âu Dương trưởng lão mới trỗi lên, không dám tin vào mắt mình, lẩm bẩm nói.

- Vậy, giờ Âu Dương trưởng lão còn cho rằng Tông chủ lệnh bài của ra là giả sao?

- Ánh tiểu thư, lão phu thật sự không thể ngờ, Tông chủ lại giao cho người một cái Tông chủ lệnh bài.

- Hừ, một cái Tông chủ lệnh bài, ông ấy cho rằng như thế có thể đền bù tổn thất cho ta và mẹ ta ư? Còn người nữa, Âu Dương trưởng lão, người đối với mẹ con ta thế nào, có lẽ đã quên rồi, nhưng Ánh Vũ Tình ta thì vĩnh viễn không bao giờ quên!

Lấy lại được thần thái, Âu Dương trưởng lão lạnh lùng đánh giá lại Ánh Vũ Tình, âm trầm nói:

- Mẹ người làm dáng tao nhã, đã dẫn dụ Tông chủ Thiên Ma tông của chúng ta, chúng ta chỉ chiếu theo Tông pháp mà hành sự thôi. Hừ, lệnh bài của người nếu là đặt ở bên ngoài, thì bốn trưởng lão không chừng sẽ nể mặt người vài phần. Nhưng trong Vạn Thần mộ này, nó không khác gì một vật bỏ đi!

- Nói như vậy, Âu Dương trưởng lão thiết tâm đến Tông chủ lệnh bài cũng không coi ra gì rồi!

- Âu Dương trưởng lão, còn cần nhắc cái quái gì nữa, lần này chúng ta xông vào Đấu Thần mộ, là đã phản bội Tông giáo, phạm phải tội chết rồi, còn sợ Tông chủ lệnh bài cái gì chứ. Nói cho cùng, cũng chỉ là một miếng ngọc bài mà thôi.

Trong lúc nói chuyện, La Tuyết Phong và Kha Bì Tán đằng kia đang liều mạng dùng một chiêu đấu kỹ, hai chiêu đấu kỹ cấp bậc không thấp nổi vang rung trời, băng tuyết vỡ ra bay tán khắp nơi, tràn ngập tới bên Lý Dật.

Ánh Vũ Tình tiện tay đánh ra một luồng Đấu khí, đập vỡ những mảnh băng tuyết kia, đồng thời đẩy Đấu khí vào miếng Tông chủ lệnh bài, miếng lệnh bài vốn màu xanh biếc, lập tức có một tầng sương mù màu đen bao trùm lấy.

- Âu Dương trưởng lão thật sự cho rằng đây chẳng qua chỉ là một miếng ngọc bội thôi sao?

Ánh Vũ Tình vẫn không giảm sự cười cợt, khuôn mặt xinh đẹp không thể khóa lấp được sát ý lạnh lùng bên trong đôi mắt nhỏ dài.

Nhìn thấy sương mù màu đen bên trên Tông chủ lệnh bài, mặt Âu Dương trưởng lão ngay lập tức trắng bệch, oán hận nói:

- Hóa ra đến cả bí mật này Tông chủ cũng nói với người.

- Nếu không nói cho ta biết, thì cho ta lệnh bài liệu có ích gì? Âu Dương trưởng lão đã có thể trở thành trưởng lão của Thiên Ma tông, chắc biết rõ không thể nói những lời thề cấm chú đối với Tông tộc, mà những lời cấm chú này lại bị niêm phong trong miếng ngọc bội nhỏ bé trong tay ta đây, nếu như bốn tiểu thư một ngày nào đó mà thấy không vui thì cái mạng nhỏ bé của người coi như bị treo lên đó. Cho nên, từ này về sau ở bên cạnh ta thì đừng chọc cho ta mất hứng đó nghe chưa!

Ý tứ cốt lõi trong toàn bộ lời nói đó thực chất chỉ là một câu, Ánh Vũ Tình tiểu thư không vui, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

Đương nhiên, hậu quả này là nhắm vào Âu Dương trưởng lão.

Âu Dương trưởng lão mặt biến sắc mấy lần, có thể nhìn ra nội tâm đang đấu tranh kịch liệt, sau cùng nói thỏa hiệp:

- Vũ Tình tiểu thư, lão phu về sau nghe lời người là điều chắc chắn rồi!

- Vậy mới chịu nghe lời, được, bây giờ người có cơ hội thể hiện sự trung thành của mình. Bạn của ta đang bị lão già Kha Bì Tán kia đánh, người biết phải làm sao rồi đấy!

Tình hình chỗ La Tuyết Phong có chút không ổn, chiêu đấu kỹ vừa rồi, dường như đã thiết thời không ít, giờ hẳn đang bị Kha Bĩ Tán truy đánh. Với khoảng cách về thực lực của hai người, La Tuyết Phong có thể cầm cự đến giờ đã được coi là một kì tích rồi, nhưng nếu kéo dài lâu, e rằng rất khó nói.

Âu Dương trưởng lão liếc nhìn đánh giá trận chiến, chuyển hướng nói với Ma tông trưởng lão kia:

- Cổ trưởng lão, người định tiếp tục hợp tác cùng Kha Bĩ Tán hay đi cùng ta!

Vị trưởng lão gầy gò được gọi là Cổ trưởng lão kia rất nhanh sau đã phán đoán ra tình thế. Kha Bĩ Tán hiện tại đã trở nên cô độc rồi, nếu tiếp tục hợp tác cùng hắn, thì sẽ phải đối mặt với năm đối thủ, cứ có là cuối cùng có thể thắng thì cũng rất thảm hại. Còn nếu như bản thân cùng Âu Dương trưởng lão đối phó với Kha Bĩ Tán, sáu đánh một, cục diện sẽ nhẹ nhàng hơn rất nhiều. Dù sao bất luận là đi theo bên nào, thì bản thân cũng không thể đóng vai trò chủ đạo, vậy sao phải làm khó mình?

- Âu Dương trưởng lão, nói thế nào chúng ta cũng đều là người của Ma tông, làm sao có thể hợp tác cùng lão quỷ của Đấu Thần điện được!

- Được, vậy chúng ta trước tiên đi giải quyết lão quỷ của Đấu Thần điện đã!

Âu Dương trưởng lão lạnh lùng hừ một tiếng, thân hình bay lên, đến phía sau của Kha Bĩ Tán, dùng một chiêu vận dụng đến cực hạn đấu kỹ Chu Tước đẳng cấp cao đánh về phía lão quỷ của Đấu Thần điện.

Kha Bĩ Tán mặc dù đang cố sức đánh với La Tuyết Phong, nhưng với sự nhạy cảm của một cường giả, cuộc đối thoại của Âu Dương trưởng lão và Ánh Vũ Tình hẳn nghe không sót một chữ nào cả. Mặc dù biết sự phản bội của Âu Dương trưởng lão, lúc này nhẫn nhịn không được, chỉ có cách cắn răng dấn vào cuộc chiến tay ba.

La Tuyết Phong vốn nguy hiểm vây quanh, được hai vị này cứu viện, lập tức Đấu trí mạnh thêm, ba người vây lấy Kha Bĩ Tán, Đấu khí không ngừng nện vào hắn, lão quỷ của Đấu Thần điện, đã có thể leo tới cực Hồng y Đại tứ tể, thủ đoạn cũng không phải của một cường giả tầm thường, bị ba cường giả vây đánh nhưng nhất thời cũng không biểu lộ sự thất bại.

Thấy tình hình của La Tuyết Phong có chuyển biến, Lý Dật bên này cũng không quản nữa, cùng Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý luống cuống tay chân cố gắng phá mở tầng băng tuyết, nhằm làm lộ ra khối nham thạch màu nâu đỏ ví biết bao kí tự bí mật được khắc lên trên đó.

Tầng đá này, nhìn thế nào lại thấy giống một cái màn thầu lớn, mà lại là một cái màn thầu màu nâu đỏ có hoa văn. Bên ngoài “màn thầu” đã bị rất nhiều kí hiệu thần bí bao trùm, những kí hiệu này đều được khắc từ những đường cong màu đen ngắn, rõ ràng, đơn giản, nhưng lại đem đến cho người ta một cảm giác cổ quái. Ngay trên trung tâm phía trên đỉnh, có ba vết lõm không sâu, một cái hình mặt trăng, một cái hình ngôi sao, cái còn lại hình mặt trời.

- Không sai, chính là nó!

Tác Mã Lý dùng tay xoa xoa kí hiệu mặt trời khắc lõm xuống, bộ dạng ôn nhu như đang vuốt ve thân thể người tình của chính mình.

- Tác Mã Lý, xem ra chúng ta sắp thành công rồi! Trời ạ, thật khó có thể tin được, khó mà tin được, Tác Mã Lý, ta yêu người, người thật là vĩ đại!

Quái nhân không biết đã xuất hiện từ lúc nào, cố sức mà bò lên “Màn thầu lớn có hoa”, hưng phấn đến độ nói năng lung tung khua chân múa tay.

- Cái tên ngu ngốc này, không được nói những lời nhục mạ như vậy.

Tác Mã Lý xem ra trong lòng cũng rất vui, dùng cách thức của hải tặc để mặc nhiên, đồng thời vỗ mạnh vào vai quái nhân:

- Tạp Lí Lộ Tư, đem cái thánh khí của ngươi ra đi!

-Ồ, Thánh khí, Thánh khí đáng chết, ta vì nó mà biến thành hình dạng nửa quỷ này đến. Vạn Thần bảo hộ, giờ đây cuối cùng nó cũng có công dụng rồi.

Trong tay quái nhân có một dung giới tính chất rất tốt, nháy mắt, từ trong dung giới quái nhân lấy ra một đồ vật hình tròn, trên bề mặt của đồ vật hình tròn này, cũng khắc những kí hiệu cổ quái, nhìn vào những đường được khắc trên đó, thấy khác với những những kí hiệu trên “màn thầu lớn” nhưng lại giống nhau về cách làm đến kì diệu.

- Tác Mã Lý, các ngươi đừng có đạt được Quái khí này rồi quên đền đáp cho ta nhé, cái này là ta dùng tính mạng đổi lấy đó!

- Được rồi, là một hải tặc, trước giờ ta chưa từng lừa gạt một kẻ tàn tật đáng thương bao giờ cả!

Tác Mã Lý cười lấy Thánh khí hình tròn trong tay Tạp Lí Lộ Tư:

- Lại nói, chúng ta có giao tình bao nhiêu năm như vậy, ta cũng chưa bao giờ gạt ngươi, phải không?

Tác Mã Lý vừa nói vừa đặt Thánh khí hình tròn vào vết lõm hình mặt trời phía trên đỉnh của “màn thầu lớn”, thánh khí vừa vận tiết nhập và tảng nham thạch màu nâu đỏ, tản mát ra kim sắc quang mang. Thấy Quái khí giống đồ giả của Tạp Lí Lộ Tư không có vấn đề gì, Tác Mã Lý mới lấy ra Thánh khí hình mặt trăng của mình, đặt vào chỗ vết lõm hình mặt trăng. Ngân sắc thanh huy lập tức rực rỡ tràn ngập, cùng hòa lẫn với kim sắc quang mang.

- La Tuyết Phong, đến lượt ngươi đó!

Bộ dạng La Tuyết Phong giờ không có gì là nhàn rỗi, Kha Bĩ Tán dường như nhận định hẳn là một kẻ dễ đối phó, ngoài chuyện phòng ngự, tất cả mọi công kích hẳn đều nhắm về La Tuyết Phong.

Đối với sự chiến đấu bên đó, Lý Dật sớm đã có phán đoán của mình, Kha Bĩ Tán mặc dù đủ mạnh, nhưng sự vây đánh của ba đại cường giả, cũng chỉ là tạm thời kéo dài thời gian mà thôi, vì thế Lý Dật mới quan tâm nhiều hơn đến phía trên màn thầu lớn.

- Thánh khí mà La Tuyết Phong trộm ra từ Học viện La Lan, chính là Thánh khí hình ngôi sao này đây. Tác Mã Lý, Thánh khí của người lấy từ đâu vậy?

- Hỏi nhiều vậy làm gì, dù sao cũng không phải quang minh chính đại mà có được.

Tác Mã Lý liếc nhìn Lý Dật, nói thô lỗ.

Ngược lại tâm tình Tạp Lí Tộ Tư rất tốt, đặc ý và có chút oán độc nói:

- Làm một hải tặc, những thứ đáng giá trên người Tác Mã Lý đều là cướp được rồi. Còn Quái khí của ta này, vì hẳn ta, lão tử bị Đấu Thần điện truy sát đến mức lên trời không có cửa, xuống địa ngục không có chỗ dung thân, điều kinh ngạc là lại có thể trong thế giới đóng băng trốn mấy chục năm. Ông trời có mắt, Tam đại Thánh khí rốt cuộc có thể tề tựu, cửa thông vào Thần chi lĩnh vực sắp được mở ra rồi. Đợi lão tử hồi phục lại thực lực, tu luyện đến Đấu Thần cảnh giới, thì đám ngu ngốc Đấu Thần điện kia nhất định gặp phải tai ương! Khắc khắc khắc!

Bọn người này, xem ra mỗi người đều có một câu chuyện của mình, đặc biệt là Tác Lí Lộ Tư, vì khoảnh khắc hôm nay, dường như đã phải trả không biết bao nhiêu tâm huyết. So với ba người bọn họ, bản thân và Ánh Vũ Tình chỉ phải trả một cái giá rất rẻ.

- Theo như ra biết, Tam đại Thánh khí do Đấu Thần điện, Thiên Ma tông và học viện La Lan quản. Thánh khí của Quái nhân Tác Lí Lộ Tư là lấy

từ một kẻ tay trong ở Đấu Thần điện, vậy thì Tác Mã Lý, Thánh khí hình mặt trăng của người, nhất định là lấy từ Thiên Ma tông rồi.” Ánh Vũ Tình bỗng nhiên cười quỷ dị: - Lý Dật, nếu chúng ta đem Tam đại Thánh khí này trả lại cho Đấu Thần đại lục, trả lại cho chủ nhân của từng vật, người nói xem, chúng ta sẽ được những lợi ích gì?

Câu nói này của Ánh Vũ Tình vừa dứt, Tác Mã Lý và Tác Lí Lộ Tư sắc mặt đều biến đổi, ánh mắt đầy sát ý và cảnh giác nhìn chằm chằm Lý Dật và Ánh Vũ Tình. Thực ra, nếu Lý Dật và Ánh Vũ Tình làm như vậy, thì cái lợi họ có được người thường khó mà tưởng tượng được, nhưng phán đoán theo tình thế hiện này, bọn họ liên thủ lại thì đích thực có khả năng ấy.

- Nhìn hai đại nam nhân các người hồi hộp kìa, không cần phải như vậy, ta chẳng qua chỉ là nói đùa mà thôi!

Ánh Vũ Tình cười khanh khách, nhìn xinh đẹp lại thơ ngây vô cùng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trận Đấu Gian Khố

Q.6 - Chương 157: Trận Đấu Gian Khố

- Vũ Tình tiểu thư, kiểu đùa này không nên tùy tiện chứ, làm không tốt là chết người đó!

Biểu hiện của Tác Mã Lý có chút nhẹ nhàng, nhưng trong ánh mắt vẫn luôn cảnh giác.

- Kiểu ấy mà không dám đùa, thì còn gì là đàn ông nữa!

Ánh Vũ Tình chu cái miệng nhỏ nhắn, nếu là một người hiểu nàng, sẽ bị những biểu lộ đáng yêu của nàng làm cho mê mẩn.

- Được rồi, bây giờ không phải lúc thấy nhẹ nhõm!

Lý Dật cắt ngang bọn họ, chuyển chủ đề:

- Có ai biết Thần chi lĩnh vực rốt cuộc là một nơi như thế nào không?

Đối với vấn đề này, Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý và Tác Lí Lộ Tư đều mù tịt. Tình huống này, Lý Dật lại không dự liệu tới, nhìn sự hưng phấn quá đổi của bọn họ, dường là chỉ muốn đến Thần chi lĩnh vực, thì có có thể tu luyện đến Đấu Thần cảnh giới vậy. Đến tình hình của Thần chi lĩnh vực cũng không thấu hiểu gì cả, như một người mù lạc quan, mấy tên thông minh tuyệt đỉnh này, lẽ nào lại ngu ngốc như vậy?

- Nơi đó ắt hẳn là thiên đường để tu luyện Đấu khí, ách, ở đó có vô số cường giả có thể chỉ dẫn cho chúng ta tu luyện, đại khái là như vậy đó!

Tác Mã Lý phỏng đoán.

- Có lẽ sẽ có rất nhiều công pháp và đấu kỹ, ở đó, Bạch Hổ đấu kỹ chắc sẽ như củ cải trắng, có thể mua được cả một xe, nói không chừng, chúng ta có thể học được một vài đấu kỹ Thanh Long!

Tưởng tượng của Tác Lí Lộ Tư làm người ta ngạc nhiên.

- Ta cảm thấy chỗ đó không khác biệt lắm so với thế giới của chúng ta, chỉ có điều có nhiều cường giả hơn thôi. Cũng có các thể lực, cũng có các cuộc tranh đấu. Vậy còn người, Lý Dật, người cảm thấy Thần chi lĩnh vực sẽ là một nơi như thế nào?

Khách quan mà nói, phỏng đoán của Ánh Vũ Tình gần với thực tế nhất.

Lý Dật nhún vai, không muốn đưa ra ý kiến:

- Ta làm việc không muốn phỏng đoán! Xem tình hình, cuộc chiến của La Tuyết Phong cũng sắp kết thúc rồi!

Dưới sự liên thủ tấn công của ba cường giả, lão quái vật Đấu Thần điện Kha Bĩ Tán, cuối cùng cũng không còn sức chiến đấu, ba luồng Đấu khí liên tục oanh tác khắp phía khiến khó Đấu khí phòng ngự của hắn ngày

càng suy yếu, dĩ nhiên sắp đến lúc vỡ thành những mảnh nhỏ. Một khi tầng Đấu khí phòng ngự này bị phá vỡ, thì việc tiếp theo sẽ rất đơn giản.

Nhưng lúc này, một tiếng gào thét liên tục vang lên, truyền đến từ cánh rừng mà lúc trước đám người Lý Dật và Thành chủ Ma thành đánh nhau, một lát sau, thân hình to lớn ấy xuất hiện trong tầm mắt của đám người Lý Dật.

- Xem, lão quái vật này vẫn chưa chết, Kha Bĩ Tán ngu ngốc!

Tác Mã Lý không nhin nổi chửi một câu.

Thành chủ Ma thành không những chưa chết mà trạng thái cuồng hóa vẫn chưa kết thúc, thân hình to lớn đó, hiện lên vẻ uy thế của cường giả khiến bọn Lý Dật cách xa mấy trăm mét đều cảm thấy lạnh sống lưng.

Đám La Tuyết Phong đương nhiên cũng không thể không chú ý tới biến cố này, chỉ ngay trong khoảnh khắc sững sờ ấy, Kha Bĩ Tán rống lên một tiếng, nện Đấu khí mệnh môn vào Âu Dương trưởng lão, nhân lúc Âu Dương trưởng lão phòng ngự sơ hở, Kha Bĩ Tán mở ra một lối thông đạo, chạy tới phía Thành chủ Ma thành.

- Âu Dương trưởng lão, là chuyện gì đây?

Ánh Vũ Tình nghiêm nghị hỏi.

Âu Dương trưởng lão ảm đạm một hồi, đáp:

- Muốn rời khỏi Vạn Thần mộ chỉ có thể dựa vào Thành chủ Ma thành, nên chúng tôi đã không giết chết hắn, mà dùng không gian giam cầm tạm thời nhốt hắn lại. Chỉ là không ngờ rằng tên Ma đầu đó lại nhanh chóng phá vỡ giam cầm đến như vậy.

Đây không còn là vấn đề nghiêm trọng, chuyện nghiêm trọng hơn là, Kha Bĩ Tán chạy về phía Thành chủ Ma thành, không phải để quyết sống mái với hắn, mà là...

- Thành chủ các hạ, ta nghĩ chúng ta có thể làm một vụ giao dịch!

Thành chủ Ma thành mặc dù cuồng hóa nhưng không mất đi lí trí, hẳn cũng hiểu dựa vào sức lực một mình mình mà muốn giết hết đám cường giả trước mặt thì dường như là nhiệm vụ bất khả thi. Vì thế Thành chủ Ma thành dừng bước, hỏi:

- Giao dịch gì?

- Chúng ta liên thủ, ta giúp người giết đám gười này, người để ra chọn ba di vật Đấu Thần, đồng thời bảo đảm cho ta an toàn rời khỏi thế giới băng tuyết!

Đối với Kha Bì Tán mà nói, cuộc giao dịch này là bất đắc dĩ, như vậy cũng không yêu cầu gì quá nhiều, mà trực tiếp đưa ra giá cả thấp nhất. Thành chủ Ma thành cũng không nghĩ ngợi gì, đáp:

- Được, một lời thống nhất!

Tình thế đột nhiên thay đổi! Bọn Lý Dật mặc dù số lượng chiếm ưu thế nhưng Kha Bì Tán có thể trụ nổi trước sự liên hợp của La Tuyết Phong và hai vị trưởng lão, còn Lý Dật, Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý muốn ngăn cản được trạng thái cuồng hóa của Thành chủ Ma thành thì dường như là chuyện không thể.

- Đại tư tể các hạ, giết chúng ta rồi, một mình người có thể chế ước Thành chủ các hạ sao? Vạn nhất Thành chủ các hạ vì chuyện ngày hôm nay mà không vui, quyết định bội ước, thì kết cục của người sợ rằng cũng không tốt hơn chúng ta chỗ nào đâu.

Lý Dật quyết định khiêu khích liên minh yếu đuối có tính tạm thời giữa Thành chủ Ma thành và Kha Bì Tán, cũng là để kéo dài thời gian, nói không chừng sẽ chờ được đến lúc trạng thái cuồng hóa của Thành chủ Ma thành tiêu tan.

- Loài người đáng chết, người tưởng Ma thú chúng ta cũng không giữ lời hứa giống như loài người các ngươi ư? Bốn chủ ngược lại không ngờ rằng, các ngươi vì muốn đến Thần chi lĩnh vực mà tìm tới đây. Nếu đã vậy, các ngươi càng đáng chết!

Thành chủ Ma thành liếc nhìn hình mặt trời và hình mặt trăng đang phát quang bên trên “Màn thầu lớn”, ánh mắt căm hận như muốn xé đám người Lý Dật ra thành từng mảnh.

- Lý Dật, phí lời cùng bọn chúng làm gì, cứ giết hết, nói không chừng còn có thể dựa vào Thất giai Ma hạch mà đi ra!

Không hổ là Học viện La Lan đệ nhất thiên tài, La Tuyết Phong đối mặt với hai cường giả mà không nóng giận chút nào, ngược lại Đấu trí càng tăng. Vị thiên tài này, mặc dù vũ dũng đáng khen, nhưng cũng không tránh khỏi quá mạnh động rồi.

- Tốt! Vậy thì để xem ai tiêu diệt ai!

Thành chủ Ma thành cũng biết rõ ưu thế của mình, hoàn toàn dựa vào trạng thái cuồng hóa, một khi trạng thái này biến mất, tình thế sẽ thay đổi ngược lại, kẻ không muốn phí lời là hắn, kẻ đầu tiên muốn ra tay cũng là hắn.

Mục tiêu tấn công của Thành chủ Ma thành là hai vị trưởng lão của Ma tông, qua cuộc giao đấu trước Thành chủ Ma thành biết được thực lực của hai vị này, đều là Đấu Tôn trên ngũ tinh, tiêu diệt hai nhân vật khó giải quyết này trước, tiếp sau đó thì rất nhẹ nhàng. Liên công thân mình, vô số những gai xương lập tức bắn về phía hai vị trưởng lão. Do hiệu quả của cuồng hóa, Thành chủ Ma thành không thể sử dụng đấu kỹ, mà lợi dụng thân hình mạnh mẽ cứng rắn như thép, bay lên giữa không trung, rồi như một tòa tháp bằng thép trấn áp xuống.

Hai vị Ma tông trưởng lão không dám liều mạng, Đấu khí khổng lồ không gian, nháy mắt đã triển khai ra mấy chục mét, đồng thời nện hai luồng Đấu khí về phía Thành chủ Ma thành.

Lúc trước, vì giam cầm Thành chủ Ma thành, Kha Bĩ Tán và bốn vị Ma tông trưởng lão liên thủ đã thiệt mạng mất hai người, nay chỉ còn hai vị trưởng lão mà thực lực đã giảm đi nhiều do trải qua nhiều trận đấu, sự khác biệt về thực lực có thể tưởng tượng ra được.

Bốn người còn lại muốn đấu với Kha Bĩ Tán, dường như cũng chưa đủ sức, phán đoán tình hình một hồi, Lý Dật nói với La Tuyết Phong một câu:

- Thánh khí!

Sau đó Phá Thiên kiếm xuất hiện, khí thể bức bách của Siêu phẩm Thần binh hướng về phía Kha Bĩ Tán.

La Tuyết Phong ngẫm hiểu, nhưng không bước lên giúp đỡ, mà lấy ra thánh khí hình sao cuối cùng từ trong dung giới, lắp vào chỗ lõm hình sao của tảng nham thạch màu nâu đỏ. Ba Thánh khí tề tụ, cả khối nham thạch lập tức tỏa ra vầng sáng xán lạn, có một luồng lưu quang xung quanh khối nham thạch, những kí hiệu thần bí như bị kích thích sống lại, treo lơ lửng giữa không trung, di chuyển bất định.

- Thông đạo đã mở ra, Lý Dật, mau tới đây!

La Tuyết Phong coi như còn có nghĩa khí, không thừa cơ bỏ đi, mà gọi Lý Dật lại đi cùng.

Vấn đề là Lý Dật hiện đang trong không gian dung động kịch liệt, muốn thoát thân dường như không hề dễ dàng. Mặc dù Phá Thiên kiếm đủ mạnh, nhưng tầng tầng không gian giam cầm trước mặt kết lại trước mặt, nhất thời không thể phá được.

- Nhanh đi thôi, nếu không là không kịp đó!

Tiểu Quái nhân Tạp Lí Lộ Tư thôi thúc, không ai biết lối thông đạo này có thể tiếp tục mở được bao lâu.

- Không được! Phải cùng đi!

Ánh mắt kiên định của La Tuyết Phong lóe lên, Thí long tiên ra tay, từ phía sau lưng bay tới phía Kha Bĩ Tán.

Kha Bĩ Tán mặc dù thực lực vượt xa Lý Dật và La Tuyết Phong, nhưng dây dưa quá lâu, thực lực hao tổn rất nhiều, dưới sự tấn công của hai Đại Thần binh, cũng là phải liều mạng đến cực hạn.

Một tiếng ầm ầm vang lên, khí tức bức bách của hai Đại Thần khí cuối cùng cũng xuyên qua tầng tầng không gian dao động hội tại một chỗ, bức Kha Bĩ Tán, kẻ đang tấn công Lý Dật điên cuồng, đến độ không thể không kết đấu khí phòng ngự. Nhưng thân hình của Kha Bĩ Tán, lại ngoan cố như cũ chặn giữa đường không cho Lý Dật đi tới thông đạo.

- Tác Mã Lý, chúng ta đừng mãi đứng xem náo nhiệt thế chứ!

Ánh Vũ Tình đưa ánh mắt về phía thủ lĩnh hải tặc, tâm niệm khê động, hắc xà màu đen to lớn thành hình xuất hiện trong không gian, thân hình mạnh mẽ như một cái côn sắt khổng lồ, cuốn về phía Kha Bĩ Tán.

Tác Mã Lý thực sự rất muốn lúc này bước vào thông đạo rời khỏi cái Vạn Thần mộ lấy mạng người này, nhưng cuối cùng cũng khắc chế được suy nghĩ này, thông dong súc thể, đẩy Bạch Hổ đấu kỹ lên đến cực hạn, đánh về phía Kha Bĩ Tán!

Bốn người cùng với một Mị Ảnh khôi lỗi liên thủ, Kha Bĩ Tán cuối cùng không thể không di chuyển, rời khỏi vị trí tấn công trung tâm. Nhân cơ hội này, Lý Dật cũng tiến gần lại tới cái thông đạo với vầng sáng đang tỏa ra kia.

- Đi!

Ánh Vũ Tình khê quát một tiếng, dẫn đầu nhảy vào bên trong vầng sáng, thân hình uyển chuyển trong phút chốc như bị hòa tan vậy, dần dần hóa

thành hư hình, thậm chí không thấy được. Tiểu Quái nhân Tạt Lí Lộ Tư cầu còn không được, là kẻ thứ hai rời đi.

Trong lúc Tác Mã Lý nhảy vào vòng sáng, Thành chủ Ma thành phát hiện ra tình thế bên này, bỏ hai vị Ma tông trưởng lão sang một bên, thân hình khổng lồ như một trái núi nhỏ bay tới, còn Kha Bỉ Tán cũng nhân lúc bốn người liên thủ tấn công bị ngưng trệ, thủ quyết nhanh chóng thay đổi, kết một không gian giam cầm ngay phía trên thông đạo. Tác Mã Lý cũng vừa tiếp xúc với không gian giam cầm này, liền bị sức mạnh ẩn chứa bên trong không gian đánh bật ra mấy mét.

Nếu không thể phá bỏ cái không gian giam cầm này để rời đi, thì tình hình tiếp theo sẽ vô cùng nguy hiểm. Lý Dật và La Tuyết Phong đều ý thức được chuyện này, căn bản không nhìn thấy Thành chủ Ma thành đang lao tới, hai Siêu phẩm Thần binh cũng đánh về cái không gian giam cầm chết tiệt kia.

Ầm ầm ầm... một chuỗi âm thanh nổ mạnh! Dưới sự tấn công của hai Siêu phẩm Thần binh, không gian giam cầm lập tức tan rã thành nhiều mảnh vỡ mang theo những năng lượng thô bạo, bay ra bốn phương tám hướng.

Không gian vỡ vụn xoáy lên bầu không gian, cơ thể khổng lồ của Thành chủ Ma thành hung hăng lao tới, cuồng bạo đâm vào người Lý Dật và La Tuyết Phong. Một cái gai xương sắc nhọn đâm vào vai Lý Dật, còn La Tuyết Phong thì may mắn hơn nhiều, không bị gai xương làm cho bị thương, chỉ bị gãy mấy cái xương sườn, bị bật ra hơn mười mét.

Không có Ánh Vũ Tình cùng Tông chủ lệnh bài của nàng uy hiếp, hai vị Ma tông trưởng lão cũng có chút do dự, thấy Lý Dật và La Tuyết Phong đang ở thế yếu cũng không có ý tiếp viện. Nhưng Lý Dật và La Tuyết Phong rơi vào thế yếu như vậy, cũng không hẳn là không có ý nghĩa gì, ít nhất, cái không gian giam cầm ngăn cản họ bước vào Thần chi lĩnh vực cũng bị đánh vỡ.

Chỉ có điều khoảng cách mười mấy mét lúc này giống như đường lên trời, chẵn ngang trước mặt Lý Dật và La Tuyết Phong và Tác Mã Lý là hai cường giả đáng sợ Kha Bĩ Tán và Thành chủ Ma thành.

- Ha ha, tên tiểu tử loài người đáng chết, ngày tận thế của các người đến rồi!

Thành chủ Ma thành cười điên cuồng, lại cong thân lại một lần nữa, nhắm những cái gai tựa hồ có thể dùng mãi không hết về phía Lý Dật và La Tuyết Phong. Cho dù là không bị thương, Lý Dật và La Tuyết Phong muốn đỡ sự tấn công của những cái gai xương của Thành chủ Ma thành, thì cũng phải thận trọng không ít, còn trong tình trạng này, Thành chủ Ma thành dường như có đủ tư cách tuyên bố kết quả của cuộc chiến.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đào Xuất Thăng Thiên

Q.6 - Chương 158: Đào Xuất Thăng Thiên

Nhìn thấy Thành chủ Ma thành cong thân lại, muốn dùng gai xương giết chết Lý Dật cùng La Tuyết Phong, Tác Mã Lý bật dậy, mỗi tay một người, muốn kéo hai người ra khỏi phạm vi tấn công của Thành chủ Ma thành. Nhưng dường như quá muộn rồi, tiếng gào thét sắc lạnh the thé vang lên, những cái gai xương trắng hếu mang theo lực Đấu khí của Thành chủ Ma thành như mưa sao băng, đâm chính xác lên trên cơ thể ba người.

Điều may mắn là, có thêm Tác Mã Lý đứng chịu trận đó, nên gai xương không đâm vào những chỗ hiểm.

Ngay lúc Thành chủ Ma thành ra đòn chí mạng, Kha Bĩ Tán cũng ra tay. Chi là, mục tiêu của Kha Bĩ Tán, lại hoàn toàn không phải là Lý Dật, La Tuyết Phong và Tác Mã Lý ba người bọn họ, luồng đấu khí vô hình nhưng mạnh đến cực hạn đó rần rần bắn vào tim từ phía sau lưng không chút phòng ngự của Thành chủ Ma thành.

Biển cổ này, không những Thành chủ Ma thành kinh hãi vô cùng, mà đến cả bọn Lý Dật cũng hoàn toàn không nghĩ tới.

- Hèn hạ! Loài người hèn hạ!

Bị Kha Bì Tán đánh lén hèn hạ, Thành chủ Ma thành ngã rầm xuống đất, thân thể to lớn như cầu quả khí cầu bị rách nhanh chóng nhỏ lại, khôi phục lại trạng thái gầy ốm trước khi cuồng hóa.

- Loài người hèn hạ, tại sao người lại phải làm vậy?

Với tư duy Ma thú của Thành chủ Ma thành, thật sự không hiểu nổi Kha Bì Tán tại sao phải đâm sau lưng hắn.

- Ngu ngốc!

Lý Dật nhin không nổi bèn mắng hắn:

- Không giết người, hắn chỉ có thể chọn ba di thể Đấu Thần, còn giết người, thì Vạn Thần mộ sẽ là của hắn rồi.

Một cái gai xương đâm ngay phần ngực bụng của Lý Dật, tuy không phải chí mạng, nhưng nếu còn bị tấn công thêm nữa, thì sẽ mất mạng luôn.

- Tiểu tử coi như thông minh đó, người nói không sai, tại sao ta phải nghe lời của một tên ma thú chứ! Ha ha ha, ta là con người, là vạn vật chi linh, còn người, Thành chủ các hạ, người có mạnh hơn thì cũng chỉ là một tên ma thú, căn bản không có tư cách ra điều kiện với ta. Âu Dương trưởng lão, tình thế hiện nay rất rõ ràng rồi đó, các người có phải muốn lại một lần nữa xác định lại lập trường của mình chẳng?

Khuôn mặt Kha Bì Tán rất đặc ý, trong lời nói bộc lộ sự tự đắc vì mình đã có thể khống chế được tình hình.

- Ta chết rồi, người cũng đừng nghĩ tới chuyện ra khỏi Vạn Thần mộ!

Thành chủ Ma thành hung dữ nói.

- Tại sao phải rời khỏi nơi đây? Ở đây có nhiều di vật Đấu Thần như vậy, có một môi trường tốt để tu luyện như vậy, đợi ta tu luyện đến cảnh giới Đấu Thần, thì cái Vạn Thần mộ nhỏ bé này, có thể làm khó ta ư? Lại nói, ta đang không chế thông đạo tới Thần chi lĩnh vực, khi nào ta muốn là có thể bước vào trong đó rồi.

- Kha Bĩ Tán Đại tư tế, ta nghĩ chúng ta vẫn là bạn bè, chuyện trước đây, người cũng có thể lí giải, chúng ta cũng là thân bất do kỷ!” Âu Dương trưởng lão thức thời rồi tỏ rõ thái độ của mình.

- Rất tốt, để chứng minh người thân bất do kỷ, hiện tại có một cơ hội cho người!

Giọng nói của Kha Bĩ Tán đột nhiên lạnh lùng, chỉ vào Lý Dật, La Tuyết Phong và Tác Mã Lý:

- Giết chết bọn chúng, chúng ta cùng nhau có được Vạn Thần mộ, cùng nhau ở đây tu luyện thành Đấu Thần!

- Năm mơ!

La Tuyết Phong đột nhiên nhổ một cái gia xương từ trên cơ thể mình ra, bất chấp máu tuôn chảy ra, đem toàn bộ Đấu khí đẩy vào Thái long tiên, Siêu phẩm Thần binh phát ra âm thanh xì xì... cuốn lại hướng về phía Kha Bĩ Tán.

Hành động hung hiểm này của La Tuyết Phong cũng làm cho sắc mặt Kha Bĩ Tán biến đổi, đối mặt với Thái long tiên đang điên cuồng gào thét, không khỏi vội vàng thối lui. La Tuyết Phong mặc dù bị thương không nhẹ, nhưng uy lực của Siêu phẩm Thần binh thì vẫn không hao tổn chút nào.

Một chiêu khiến Kha Bĩ Tán lùi lại, La Tuyết Phong không tiếp tục bức hấn mà lướt nhanh về phía thông đạo với ánh sáng xán lạn.

- Âu Dương trưởng lão, cản hẳn lại!

Kha Bĩ Tán đương nhiên ra tay không kịp, chỉ có thể lớn giọng hô hoán. Âu Dương trưởng lão mặc dù quay lại với Kha Bĩ Tán, nhưng ngay lúc này ít nhiều vẫn còn lưỡng lự, hai luồng Đấu khí mà hai vị Ma tông trưởng lão nện La Tuyết Phong, có chút qua loa, không dùng hết thực lực.

Thấy La Tuyết Phong chiếm cứ thông đạo then chốt, Lý Dật và Tác Mã Lý cũng đỡ nhau tới đó gấp.

Kha Bĩ Tán ổn định thân hình, nhanh tay bóp thủ quyết, cùng với sự di chuyển của thủ quyết, linh khí thiên địa nồng đậm trong Vạn Thần mộ dường như nhận được một cảm ứng nào đó, lập tức cuốn tròn quanh thân Kha Bĩ Tán. Giữa băng thiên tuyết địa, một vầng sáng thánh khiết ngày càng rực rỡ, cứ như có rất nhiều mặt trời cùng lúc chiếu vào trái đất, băng tuyết đang tan ra với tốc độ có thể nhìn thấy được, toàn bộ nhiệt độ ở Vạn Thần gia đang tăng lên vài độ.

Loại dị tượng này, không thể nghi ngờ, là dấu hiệu của Bạch Hổ đấu kỹ.

Đánh nhau sống mái lâu như vậy, Kha Bĩ Tán vẫn còn sức lực để triển khai Bạch Hổ đấu kỹ, lão quái vật của Đấu Thần điện, quả nhiên không phải là mạnh bình thường. Ngay lúc này xuất ra tuyệt kỹ, cũng thể hiện rằng Kha Bĩ Tán quyết ý muốn bọn Lý Dật, La Tuyết Phong vĩnh viễn lưu lại ở Vạn Thần mộ.

Thời gian, thời gian quyết định sinh mạng! Chân của Lý Dật và Tác Mã Lý đều bị trúng gai xương của Thành chủ Ma thành, mặc dù không để ý đến đau đớn, nhưng muốn chạy nhanh thì cũng thật khó khăn. Hai người dìu nhau cùng chạy, với tốc độ nhanh nhất của mình —— La Tuyết Phong đang tiếp cận được với thông đạo sinh mệnh.

- Nhanh! Nhanh lên! Khốn kiếp, các người không thể nhanh hơn hả!

Bạch Hổ đấu kĩ của La Tuyết Phong súc thể đang gần đạt đến đỉnh điểm, khí thể của đấu kĩ này khiến người ta kinh hãi, hiện giờ nó có thể tiếp cận được tới bất kì người nào đang ở đó.

- Chạy đi đâu! Đều chết hết cho bốn điện! Bạch Hổ trung giai, thần quang phổ chiếu!

Khoảng giữa trời đất, ánh sáng thánh khiết ấy đột nhiên hội tụ lại thành một cột sáng khổng lồ hình trụ, ngưng kết trên đầu bọn Lý Dật, La Tuyết Phong.

Nhưng lúc này, Thành chủ Ma thành đột nhiên bật dậy mạnh mẽ sau khoảng thời gian ngắn phục hồi, nghiêng về bên cạnh như một viên đạn lao tới Kha Bì Tán. Thành chủ Ma thành cũng hận vô cùng, lần tấn công này là dùng hết toàn bộ tiềm lực của bản thân, tư thế ấy làm cho người ta nghi ngờ rằng không biết có phải hẳn định trở thành một Ma hạch tự nổ hay không, muốn Kha Bì Tán cùng phải chết với hắn.

Kha Bì Tán cười lạnh lùng, thủ quyết nhẹ biến, một đoạn từ trong vầng sáng thánh khiết kia đột nhiên tách ra, nện về phía Thành chủ Ma thành. Sau đó Kha Bì Tán quá coi thường quyết tâm liều mạng của Thành chủ Ma thành, vài tiếng xẹt xẹt vang lên, không ngờ Thành chủ Ma thành lại xuất hiện từ trong vầng sáng ấy, hoàn toàn đâm thẳng vào ngực Kha Bì Tán!

Chịu đòn này, thân hình Kha Bì Tán không khỏi lắc lư, vầng sáng thánh khiết giữa bầu trời lập tức trì trệ. Nhân cơ hội này, Lý Dật và Tác Mã Lý cuối cùng cũng tiến vào được bên trong thông đạo, La Tuyết Phong cũng nhảy vào theo.

Trong giây phút hóa thành hư ảnh sắp sửa rời khỏi Vạn Thần mộ, Lý Dật nhìn thấy Thành chủ Ma thành đâm vào Kha Bì Tán khiến hắn lui về vài bước, rồi bị đánh bay mấy chục mét, nằm trên đất không biết sống chết thế nào. Còn Kha Bì Tán thì không nhìn hắn lấy một cái, thủ quyết động, toàn bộ vầng sáng thánh khiết thoáng hội tụ, toàn bộ năng lượng phá hủy nổ oanh kích trên đầu họ...

Kế tiếp Vạn Thần mộ xảy ra chuyện gì, đám người Lý Dật hoàn toàn không biết, vì bọn họ đã đến một không gian hoàn toàn khác. Trong không gian này, nhìn thế nào cũng thấy như thế giới băng tuyết, khắp nơi là một mảng băng thiên tuyết địa, từ trên trời những bông tuyết dày vừa nhiều đang lả tả bay xuống. Chỉ có duy nhất một điều hơi khác là, xung quanh có vô số những cái cây chịu lạnh cao thấp, điều càng làm họ kinh ngạc là, chủng loại của chúng không hề ít, cũng có những cây thô ráp to cao hơn mười mét, cũng có những bụi cây cao chưa bằng đầu người, lại có cả loại dây leo, giữa những loài thực vật này, có không ít những đóa hoa ngoạn cường đâm qua lớp băng tuyết mà vươn lên.

Ánh Vũ Tình và Quái nhân Tật Lý Lộ Tư ở trong mảng rừng đầy băng tuyết này lo lắng chờ đợi những người khác, chỉ có điều trong lúc chờ đợi, Ánh Vũ Tình thuận tiện thu thập mấy đóa hoa trong suốt như ngọc bích, đang đọc một cuốn sách nào đó phân tích phân tích danh mục những loài hoa này.

- Vạn thần phù hộ, cuối cùng chúng ta cũng đến được rồi!

Tật Lý Lộ Tư vui mừng, không có những người trẻ tuổi này, hẳn có lẽ sẽ không có niềm tin rằng sẽ được cùng một thiếu nữ lưu lạc vào Thần chi lĩnh vực.

- Chúng ta có thể sống tiếp, chắc không phải là Vạn Thần gì đó phù hộ đâu!

Lý Dật cười mà vẻ mặt rất thảm, tình huống đã qua làm cho hẳn giờ nghĩ lại còn thấy hơi sợ, nếu chỉ chậm trễ thêm vài giây, hẳn, La Tuyết Phong và Tác Mã Lý có lẽ vĩnh viễn ở lại Vạn Thần mộ làm bạn với những di thể Đấu Thần rồi.

- Bây giờ không phải lúc để nói chuyện, tìm một nơi ẩn náu đi!

La Tuyết Phong tỉnh táo khuyên mọi người, quan sát bốn bề rồi chọn một rừng cây rậm rạp, tập tễnh bước tới.

Lý Dật ngược lại cảm thấy không cần gấp gáp như vậy, dưới uy lực của Bạch Hổ đấu kĩ, thông đạo coi như không bị đánh thành bột, nhưng hiện tại tám phần là không thể sử dụng được. Kha Bì Tán muốn sửa lại thông đạo đó, cũng không phải là chuyện trong chốc lát. Nhưng Lý Dật không nói ra suy nghĩ của mình, thứ nhất La Tuyết Phong bây giờ mới là đội trưởng, thứ hai vạn nhất phỏng đoán của mình là sai!

Đi được vài dặm, tại một bụi rậm đầy cỏ bao trùm, bọn họ cuối cùng cũng tìm thấy một cái hang động nhỏ, thấy những vết chân sau lưng bị tuyết rơi bao phủ hết, La Tuyết Phong cuối cùng cũng thấy an tâm nhẹ nhõm, mọi người tiến vào động, rồi phong ấn chặt cửa động lại, lúc này mới ngồi xuống dựa lưng vào động.

Gắng gượng đến lúc này, La Tuyết Phong cũng đã phát huy tiềm lực đến cực hạn, máu chảy xương gãy khắp thân mình, Đấu khí dường như cũng kiệt cạn, dưới tình trạng đó, là một Đấu Tôn cường giả, nếu không có ý trí lực kinh người thì e rằng đã sớm ngã trên mặt tuyết rồi. Nhưng La Tuyết Phong không những không ngã xuống, mà còn có thể chạy đến hang động tạm thời an toàn mà không dựa vào sự giúp đỡ của bất kì ai.

Nhưng, nếu La Tuyết Phong muốn tìm sự giúp đỡ thì e rằng cũng phải thất vọng thôi. Ánh Vũ Tình có tình trạng tương đối ổn trong năm người, dường như có hứng thú rất mãnh liệt đối với những đóa hoa trong cánh đồng băng tuyết này, trên đường đi cũng không chăm sóc cho ba sư ca bị thương không nhẹ, mà chỉ chú ý tìm những đóa hoa kia. Còn Tạp Lý Lộ Tư nếu có tâm thì cũng không có năng lực để giúp đỡ.

Tình trạng của Lý Dật cũng không tốt hơn mấy so với La Tuyết Phong, hẳn đều có những vết trọng thương ở vai, ngực, bụng, bắp chân trái cũng bị gãy, bị thương như vậy, đối với một Đấu Tôn cường giả mà nói, mặc dù không chí mạng, nhưng là gây tổn thương gân cốt, nếu là người thường thì không thể chịu đựng được.

Người bị thương nhẹ nhất là Tác Mã Lý, trên đường đi không ngừng kêu ca, ân cần chửi rủa người trên kẻ dưới mười tám đời của Kha Bì Tán.

Sơn động cũng không to, dường như là là một huyết động do loài động vật nào đó bỏ đi, trong động vẫn còn những khúc xương vỡ nát và một ít cỏ khô. Năm người đặt thân mình xuống, có hơi chật chội, nhưng lúc này cũng không có ai quan tâm đến điều này. Lý Dật, La Tuyết Phong, Tác Mã Lý không nói gì, uống một vài dực đan có tác dụng trị thương, sau đó tự ngồi xếp bằng bước vào trạng thái tu luyện để trị thương .

Ánh Vũ Tình vẫn cứ mãi nghề nghiên cứu kỳ hoa dị thảo của nàng, sự chăm chú này thực không có tương xứng phù hợp với phong thái của nàng. Tạp Lý Lộ Tư cố tình nói chuyện cùng Ánh Vũ Tình nhưng lại sợ quấy rầy việc tu luyện của bọn Lý Dật, đi dạo xung quanh vài vòng, chất ít cỏ khô thành một đồng, rồi muốn ngủ một giấc thật đã đời.

Dưới hai tác dụng mạnh mẽ của Thánh hệ Đấu khí và Thiên Khôn Địa Càn Châu, những vết thương da thịt trên cơ thể Lý Dật hồi phục với tốc độ có thể trông thấy được, miệng các vết thương dần dần khép lại, khí quản bị thương cũng đang phục hồi chức năng lại như bình thường, Đấu khí bị tiêu hao trong Vạn Thần mộ, dần dần luyện lại tràn đầy ở đan điền khí hải và kinh mạch toàn thân.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Người Có Câu Chuyện

Q.6 - Chương 159: Người Có Câu Chuyện

Sắc trời tối dần, trong hang động không có lấy chút ánh sáng, chỉ có cửa động hiện ra với chút ánh sáng. Trong khoảng không gian tĩnh mịch của hang động, đến cả ánh sáng của Đấu khí cũng biến mất, đám người Lý Dật đã kết thúc trị thương và lẳng lặng nghỉ ngơi.

Bị thương nghiêm trọng như vậy, mặc dù bây giờ đã ổn định lại, nhưng muốn hồi phục triệt để thì cũng phải mất vài ngày tĩnh dưỡng.

Bên ngoài hang động, lớp tuyết dày không những che lấp hoàn toàn vết chân của bọn người Lý Dật, mà ngay cả cửa hang cũng hoàn toàn bịt kín.

Trong cánh đồng tuyết mênh mông quỉ dị này, ngoài băng tuyết và sự tĩnh mịch ra, tựa hồ không có một thứ gì khác.

Đêm tối và ban ngày luân phiên, tuyết rơi lúc to lúc nhỏ, nhưng vẫn không ngừng lại. Sau ba ngày, bên ngoài hang động đã bị lớp tuyết bao phủ kín, đột nhiên lớp tuyết đó bị chọc thủng một lỗ nhỏ, sau đó xuất hiện khuôn mặt nhỏ xấu xí của Tạp Lý Lộ Tư. Sau khi Tạp Lý Lộ Tư ra ngoài, một mảng băng tuyết lớn sập xuống, Lý Dật, La Tuyết Phong, Tác Mã Lý và Ánh Vũ Tình nối đuôi nhau bước ra.

Trong hang động buồn chán mấy ngày rồi, năm người tham lam hít thở lấy không khí trong treo, lạnh lùng như mới lại bên ngoài.

Sau khi trải qua sự hưng phấn này, trên mặt mỗi người bắt đầu toát ra sự bất an, Đội trưởng La Tuyết Phong nhìn xung quanh, trong đầu phán đoán tình thế hiện nay.

- Hiện tại chúng ta đã thoát được đám người Kha Bì Tán, nhưng Tác Mã Lý, các người có ai biết đây là đâu không?

Cảnh vật trước mắt và Thần chi lĩnh vực trong tưởng tượng thật khác nhau quá xa.

- Ta cũng cảm giác đây không phải là Thần chi lĩnh vực, thật là gặp quỷ rồi, chúng ta đã lạc đường?

Còn Ánh Vũ Tình thì triển khai đấu cánh màu đen của mình, muốn nhìn một chút xem nơi đây có tồn tại chế độ cấm không. Nhưng thật không may, bất kể Ánh Vũ Tình phe phẩy đấu cánh như thế nào, thì chân nàng cũng vẫn cứ đạp trên mặt đất.

- Ai có thể nói cho ta biết, chúng ta hiện đang ở đâu?

La Tuyết Phong nhìn mọi người với chút bất đắc dĩ và bất lực.

- Ta nghĩ bây giờ chúng ta đã chính thức bước chân vào con đường đi tới Thần chi lĩnh vực.”Lý Dật nói lại những lời của Xà Tôn trong đầu mình

cho mọi người nghe:

- Nói một cách nghiêm túc, Thần chi lĩnh vực không thuộc về Đấu Thần đại lục, nó thuộc một đại lục khác, một đại lục của cường giả. Vị trí của chúng ta hiện giờ, không có gì bất ngờ, là đang ở biên giới của thế giới băng tuyết.

- Biên giới? Ý người là đi ra khỏi khu vực biên giới này, sẽ tiến vào phạm vi của Thần chi lĩnh vực ư?

- Thật đáng tiếc, Tác Mã Lý lão huynh, ta cũng hi vọng như huynh mong muốn. Nhưng sự thật là, đầu biên giới của thế giới đóng băng, là biển lớn, là một mảng mênh mông không biên giới, quanh năm là biển băng nổi, cho nên nó mới có tên như vậy. Chỉ có vượt qua được biển băng này mới có thể tìm đến được Thần chi lĩnh vực.

- Không phải chứ, phải vượt qua biển nữa ư? Tại sao lại phiền phức như vậy!

Tác Mã Lý bất mãn lắm lắm:- Lý Dật, sao người biết nhiều thế, sẽ không lầm đó chứ!”

- Vậy chúng ta cứ đi về hướng bắc, xem phía trước mặt có biển băng nổi không, thì có thể chứng minh được ta nói đúng hay sai!

- Ta tin người!

La Tuyết Phong lấy la bàn ra, chỉ phương hướng, cũng không tốn nhiều lời, sai bước đi.

Lớp tuyết dày còn mới xộp mềm khó đi, mỗi bước chân đạp xuống như bị lún cả nửa mét, nhưng mặc dù tới được biên giới thế giới đóng băng, năm người bọn họ không lo lắng nhiều về Ma thú. Thông thường, trong rừng sâu ở khu vực biên giới của, đều không có những Ma thú cao phẩm giai gì xuất hiện.

Bước đi khó khăn cả ngày trời, trời tối lại, La Tuyết Phong lại đi tìm một hang động, đưa mọi người vào trú chân. Cái động này to hơn nhiều so với cái động trước, hơn nữa trong động lớn có động nhỏ, động nhỏ lại thông với động lớn. Đám người Lý Dật chỉ định ở lại một đêm nên cũng không muốn đi xem xét.

Ổn định rồi, La Tuyết Phong nhìn quanh mọi người, bỗng nhiên cười tươi rồi nói:

- Những ngày vừa qua mọi người đều đã vất vả rồi, đêm nay có thể hưởng thụ thoải mái một phen. Lý Dật, người và ta cùng nhau đi săn vài con thú, Tác Mã Lý, Ánh Vũ Tình tiểu thư, các người chuẩn bị ít củi.

- Đồ nướng ư Tuyết Phong sư huynh, ta thích!

Lý Dật cũng cảm thấy sau khi được sống lại từ chỗ chết, cũng nên chúc mừng một trận ra trò.

Trong rừng sâu đầy băng tuyết tự nhiên không thấy có những Ma thú lớn, những con thú nhỏ thì cảm nhận được khí tức cường giả của Lý Dật và La Tuyết Phong, từ đằng xa là đã chạy mất rồi, vì vậy hai người đi cả buổi trong rừng, đến nửa cọng lông thú cũng không nhìn thấy. Hai vị Đấu Tôn cường giả đi ăn, nếu tay không trở về, thì thật sự là rất mất mặt.

- Tuyết Phong sư huynh, người đã đi săn bao giờ chưa? Cứ tiếp tục thế này cũng không phải là cách!

Lý Dật cười nhắc nhó.

- Chưa từng đi bao giờ, hồi trước thì có cùng các huynh đệ sư phụ ở Học viện đi vào rừng sâu ma thú để luyện công, nhưng trước giờ chưa bao giờ gặp tình trạng không có lấy một con thú sống cả. Chúng ta nên cố gắng thu liễm khí tức lại đi!

Gương mặt La Tuyết Phong cũng tỏ ra phiền muộn.

- Sự miễn cảm của những loài vật nhỏ còn mạnh hơn cả loài người.

Lý Dật vừa nói, vừa quan sát địa hình, tuy là chưa từng đi săn qua, nhưng cuộc sống hoang dã bên ngoài thế này Lý Dật cũng thấy quen thuộc rồi:

- Tuyết Phong sư huynh, có nhìn thấy quả núi nhỏ phía xa kia không? Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, thì bên trong đó nhất định có rất nhiều thú. Như vậy đi, chúng ta chia hai đường, ta trái huynh phải, nhanh chóng đi lên núi, tranh thủ đục nước béo cò kiếm lấy một vài con thú!

La Tuyết Phong cũng không có cách nào tốt hơn, chỉ còn cách gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Ngọn núi này cũng cao đến vài trăm mét, trước sau đều là vách núi cheo leo, chỉ có cây cối hai bên. La Tuyết Phong và Lý Dật mỗi người đứng một bên, sau đó cũng không thu liễm khí tức lại, lướt nhanh lên đỉnh núi. Những con thú trong rừng cây bị đuổi, lập tức đều tuôn ra từ đỉnh núi, thỏ, hồ li chạy khắp nơi, một cảnh hỗn loạn diễn ra.

Lúc Lý Dật và La Tuyết Phong tụ hợp tại đỉnh núi, tối thiểu cũng có vài chục con thú đang hoảng loạn tháo chạy, thậm chí có vài con không để ý đến vách núi, nhảy luôn xuống đó. Hai người huy động song chưởng, mỗi chưởng xuất ra dường như đều có thể giết chết một con thú. Chưa qua một giây, hơn mười con thú đã bị thu nạp vào dung giới.

- Lý Dật, người thật là một chiến lược gia bẩm sinh!

Chiến thắng trên đường trở về, La Tuyết Phong đột nhiên có ý khen.

Chiến lược gia? Chỉ là chiến lược gia sao? Có điều đối với La Tuyết Phong mà nói có lẽ là như vậy, vị thiên tài trong những thiên tài này, đương nhiên sẽ không thừa nhận thực lực của bất kì ai hơn được mình.

- Sư huynh quá khen, ta chẳng qua là có chút kinh nghiệm săn bắn thôi.

Lý Dật khiêm tốn nói.

La Tuyết Phong không để ý đến sự giả bộ của Lý Dật, tiếp tục nói ra ý nghĩ của mình:

- Chỉ có điều Lý Dật sư đệ, sự khôn ngoan của đệ, lại làm cho người ta cảm thấy có chút bất an đó! Một Đấu Tôn trẻ tuổi, hơn nữa lại mơ giấc mơ hùng tài, đối với bất kì thế lực nào của Đấu Thần đại lục mà nói, chỉ có hai sự lựa chọn, hoặc là mời chào, hoặc là diệt trừ.

- Tuyết Phong sư huynh thực sự đánh giá Lý Dật quá cao rồi, nếu Lý Dật có được vinh hạnh ấy, các thế lực lớn há chẳng phải vì Tuyết Phong sư huynh mà gây chiến sao.

- Lý Dật huynh đệ không cần quá khiêm tốn!

La Tuyết Phong đột nhiên thở dài, hỏi:

- Người có biết ta tại sao lại nhân lúc Học viện La Lan sơ hở, trộm Thí long tiên và Thánh khí không?

Vấn đề này, Lý Dật thực sự cũng muốn biết, La Tuyết Phong nếu đã hỏi như vậy tự nhiên sẽ nói cho biết, cho nên Lý Dật chỉ cười cười mà không hỏi gì. Quả nhiên, La Tuyết Phong tiếp tục nói:

- Chuyện này nó ra rất dài! Năm ngoái, Học viện La Lan đã ban bố một nhiệm vụ với cấp bậc cao nhất, đó chính là đến Đấu Thần đại lục Đông bộ hải vực, tiêu diệt bọn cướp biển Hải Lang —— chính là đám người Tác Mã Lý. Nhưng sau khi nhiệm vụ này được ban bố ra, thì lẻ tẻ vài người hưởng ứng, thứ nhất vì bọn Hải Lang này hung ác nổi tiếng nhiều năm nay, đến cả hải quân do Đại Thần vương triều phái đi cũng không thể tiêu diệt được bọn chúng; thứ hai học viên trong Học viện đều có phần kiêng kỵ hải chiến, hải chiến không giống với đánh nhau trên mặt đất, dùng điểm yếu của mình đấu với sở trường của người ta, chuyện ngu xuẩn này hiển nhiên không ai tự nguyện muốn làm; thứ ba là vì phần thưởng mà Học viện La Lan giành cho lần nhiệm vụ này là ba ngàn vạn kim tệ!

- Ba ngàn vạn!

Lý Dật bất ngờ:

- Nhiều tiền như vậy, đúng ra phải là nhiều người muốn đi mới đúng chứ!

- Không sai, ba ngàn vạn đối với nhiều đệ tử mà nói là một sự hấp dẫn lớn, nhưng cũng chính vì từ lúc Học viện La Lan ra đời tới giờ chỉ có nhiệm vụ Huyền Linh mới được thưởng tiền, nên không có người muốn đi thử. Vì đạo lý rất đơn giản, Học viện mở ra khoản tiền thưởng cao như vậy, đồng thời nói rõ mức độ khó khăn và nguy hiểm của nhiệm vụ lần này. Thêm vào đó hai nguyên nhân phía trên nữa, nên ngoài một vài cá nhân rải rác, thì căn bản là không có bất kì nhóm nào muốn lãnh nhiệm vụ này cả.

- Lúc này, Học viện tìm đến ta, bọn họ hi vọng ta có thể vì danh dự của Học viện La Lan mà tiếp nhận nhiệm vụ, hơn nữa là viên mãn hoàn thành nhiệm vụ trở về. Bởi vì kẻ phía sau sự ban bố nhiệm vụ này chính là Tứ đại Ma tông! Trong Đấu Thần đại lục, mối quan hệ của Tứ đại Ma tông, Đấu Thần điện và Học viện La Lan luôn là trạng thái vô cùng cân đối, đương nhiên không thể thiếu những cuộc tranh đấu âm thầm, và cũng không tránh được có những lúc hợp tác có chút chuyện. Tứ đại Ma tông quyết ý gây khó dễ cho bọn cướp biển Hải Lang, cũng chính vì Tác Mã Lý tên tiểu tử đó phái người trà trộn lâu năm, cuối cùng lấy trộm đi Thánh khí của Tứ đại Ma tông.

Lý Dật chú ý nghe chuyện, lúc này đột nhiên hỏi:- Nếu Thánh khí bị trộm, hơn nữa còn biết được thủ phạm, với thực lực của Tứ đại Ma tông, còn cần Học viện La Lan các người ra tay sao?

- Rất đơn giản, vì Tứ đại Ma tông không mong muốn chuyện này bị làm lớn lên ai ai cũng biết, càng không hi vọng các môn phái khác biết được thứ đồ mà họ bị mất là Thánh khí. Mới đầu ta không biết rốt cuộc là ai muốn gây khó dễ cho bọn Tác Mã Lý, chỉ dựa theo yêu cầu của nhiệm vụ, nghĩ cách trà trộn vào nội bộ của bọn hải tặc, trong một lần bọn

chúng mở tiệc ăn mừng việc cướp bóc thành công, ta đã thêm một chút thuốc vào trong rượu của bọn chúng, kha kha, ngay cả như vậy, nếu không có sự âm thầm quan sát yểm trợ của Ma tông trưởng lão, với sức lực của mình ta, cũng không có cách nào diệt trừ toàn bộ bọn Hải Lang đó.

- Những lời đồn đại của Học viện lại không phải là vậy đó!

Lý Dật hiểu ý cười cười, hắn nói:- Ta nghe nói sư huynh một mình anh dũng xông vào hang cọp, đại khai sát giới, một lần hành động tiêu diệt toàn bộ bọn hải tặc.

- Sự thật là trong đám những người bị trúng độc thì có đến bảy tám phần là hải tặc, còn lại đều là cao thủ, ta khổ chiến cả ngày trời, tiêu diệt mấy trăm người, kẻ còn lại sau cùng là Tác Mã Lý và một vài nhân vật chủ chốt. Lúc đó ta đã bị thương, hơn nữa Đấu khí lại sắp cạn kiệt. Lúc đó mấy vị hộ pháp Ma tông đi giám sát ta ra tay, bọn họ ra tay một cái thì những kẻ kia đã tan xác, chỉ giữ lại mỗi Tác Mã Lý để tra vấn về Thánh khí. Tác Mã Lý không chịu được nghiêm hình ép hỏi của họ, nên đã giao Thánh khí ra, nhưng tên tiểu tử Tác Mã Lý, cũng lưu manh, lúc giao Thánh khí ra, hắn nói ra bí mật của Thánh khí. Hắn chính là hi vọng những hộ pháp của Ma tông sẽ bị Thần chi linh vực mê hoặc, tình nguyện nhập bọn với hắn và Tạp Lý Lộ Tư. Người nói vô tâm, người nghe hữu ý, mấy vị hộ pháp Ma tông kia không có hứa điều gì, nhưng sau khi nhận được Thánh khí, thì định giết luôn Tác Mã Lý. Lúc này ta mới ra tay, sự tập kích đột ngột của ta làm mấy vị Ma tông hộ pháp kia trở tay không kịp.

Nói đến đây, ánh mắt La Tuyết Phong xoáy nhìn Lý Dật rồi cười nói:

- Người nhất định sẽ thấy kì quái, ta tại sao lại ra tay với Ma tông hộ pháp?

Lý Dật trả lời mà không chút nghĩ ngợi:

- Người đã biết được bí mật của Thánh khí, mấy vị Ma tông hộ pháp cũng khó mà giữ lại cái mạng của người.

La Tuyết Phong bỗng cười khổ sở mang một chút bí ẩn:

- Đó chỉ là một phần của nguyên nhân thôi, điều quan trọng nhất là, không biết vì sao kể từ sau khi ta tấn cấp Đấu Tôn, trong nhiều năm việc tu luyện của ta không có một chút tiến triển!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Long Tửu

Q.6 - Chương 160: Long Tửu

Đối với một cường giả mà nói, điều thống khổ nhất là cho dù tu luyện có khổ như thế nào, cũng không có tiến triển nào cả. Đặc biệt là đối với La Tuyết Phong, người được tôn vinh là thiên tài của những thiên tài, lại dừng chân ở Đấu Tôn nhất tinh mà không tiến thêm bước nào, có nghĩa là quang sáng của thiên tài nhạt màu dần, tất cả những lời tán thưởng ban đầu đều sẽ trở thành lời châm chọc.

Điểm này, Lý Dật cũng đồng tình.

Nếu La Tuyết Phong đã đem bí mật lớn nhất của mình kể cho hẳn, vậy Lý Dật cũng rõ rằng, La Tuyết Phong ít nhất cũng đã coi hẳn là bằng hữu.

- Ta giậm chân tại Đấu Tôn nhất tinh, không tiến thêm được chút nào, không ai có thể giải thích chuyện này. Đây cũng là một trong những mục đích khiến ta quyết định nhận nhiệm vụ tiêu diệt bọn hải tặc Hải Lang, vì ta muốn thông qua rèn luyện để thay đổi tình trạng này, tìm ra sự đột phá. Nhưng bí mật của Thánh khí lại khiến ta nghĩ rằng, có lẽ ta nên đến Thần chi lĩnh vực, nơi mà cường giả nhiều như cây trong rừng, thì tình hình của ta có thể sẽ có cách giải quyết. Sau này ta mới biết, đám người Tác Mã Lý lên kế hoạch tìm cách đến Thần chi lĩnh vực, ít nhất cũng mười năm rồi, mười năm trước lúc Tịch Lý Lộ Tư đánh cắp Thánh khí của Đấu Thần điện thì sự hợp tác của bọn họ bắt đầu. Diễn biến tiếp theo, đơn giản là ý trời, Thánh khí cuối cùng nằm trong Học viện La Lan, mà với thân phận của ta, cầm Thánh khí này đi, ách, đương nhiên, tiện tay lấy Thí long tiên, không phải là chuyện gì tốn nhiều công sức cả.

Đúng là ý trời, nếu không phải Na Na ngẫu nhiên nhắc đến mình, lão sắc quỷ há lại đột ngột kì lạ, đưa mình đến Học viện La Lan. Nếu không tới Học viện La Lan, thì làm sao có thể tham gia với đội này tiến vào thế giới băng tuyết. Nếu không vào thế giới băng tuyết, thì làm sao đụng phải đám người Ánh Vũ Tình và La Tuyết Phong. Nếu ý trời đã định Lý Dật hẳn phải đi đến Thần chi lĩnh vực, vậy thì còn gì phải nó nữa.

Nói chuyện trên cả quãng đường, về tới hang động, Ánh Vũ Tình và Tác Mã Lý đã chuẩn bị xong một đồng củi lửa. Mặc dù họ là cường giả, có thể chịu đựng được cái lạnh giá khắc nghiệt âm mấy chục độ, nhưng có đồng củi lửa ấm áp, thì vẫn có thể làm cho người ta cảm thấy vui sướng mãn nguyện.

Nướng đồ ăn là việc Lý Dật làm rất tốt, vứt bỏ nội tạng của thú, phá lớp băng lấy bunn đắp lên thú, bẻ vài nhánh cây, xuyên qua chúng, rồi gác lên

trên đồng lửa, từ từ lật qua lật lại. Cách nướng thịt mới lạ này, làm cho đám người La Tuyết Phong thấy kinh ngạc, lúc lớp bunn vỡ ra, thịt thơm đậm mùi lan tỏa, khiến mọi người đều há miệng, trông bộ dạng đúng như thềm nhỏ nước miếng.

- Thịt ngon như vậy, sao lại thiếu rượu được chứ!

Ánh Vũ Tình khẽ lật tay, từ trong dung giới lấy ra một vò rượu lớn.

Không ngờ Tác Mã Lý lại khinh thường nói:

- Rượu của người mà xứng với loại thịt ngon như vậy sao, ai ya, để ta cho các người mở mang tầm mắt nhé!

Mở dung giới, lấy ra một bình ngọc không lớn lắm. Rồi dùng giọng nói ra lệnh với Tạp Lý Lộ Tư:

- Đi lấy một ít băng và tuyết sạch đến đây!

Hai tay Tác Mã Lý nắm lấy bình ngọc, đặt trên ngực ra bộ lưu luyến không muốn rời.

- Hứ! Không nỡ bỏ thì đừng lấy ra, nhìn bộ dạng giữ của của người, thật là vô sỉ đó.

Ánh Vũ Tình bất mãn lắm bầm nói.

- Tiểu nha đầu biết cái gì, đây chính là Long tửu trăm năm đó, cộng thêm khoảng thời gian mười năm ta cất giữ nó, tổng cộng hơn một trăm năm rồi đó. Đây chính là rượu mà các đảo quốc hải ngoại tiến cống cho Hoàng đế Đại Thần Vương triều đó, vì loại rượu này mà Hoàng đế Đại Thần Vương triều phái hải quân đi tiêu diệt đám cướp biển Hải Lang bọn ta! Loại rượu này trước khi uống thì cần dùng nhiệt độ cơ thể làm ấm, sau đó dùng nước đá điều chỉnh nhiệt độ. Các người kể cũng có phúc hưởng, ở đây băng tuyết sẵn ra đó.

Rất nhanh sau đó, Táp Lý Lộ Tư quả nhiên mang tới một cái bồn lớn đầy tuyết và một vài khối băng tinh, Tác Mã Lý làm tuyết tan thành nước, mở bình ngọc ra, rót xuống khoảng mười giọt, Long tửu có màu xanh biếc óng ánh mà nồng đặc rót vào nước lạnh, không lâu sau thì biến toàn bộ bồn nước thành màu ngọc bích. Rồi đặt khối băng vào, nhẹ nhàng lắc đều đều, một mùi rượu tinh khiết mà đậm đặc lan tỏa khắp cả hang động, hòa quyện với mùi thịt nướng thơm lừng, càng làm tăng sức quyến rũ của chúng.

- Nghe nói loại Long tửu này là nấu từ Long quả và hơn mười loại quả công thêm với cột sống của rồng mà thành, Long quả chỉ có ở Long đảo, là loại thức ăn của duy nhất của loài rồng to lớn. Lên Long đảo thu thập Long quả vốn là chuyện khó khăn, nhưng chuyện kiếm được cột sống của rồng còn khó khăn hơn, cho nên loại Long tửu này, đừng nói là người bình thường không thể uống được, ngay đến trong những Đại đế quốc, Hoàng đế của Đại Thần Vương triều mỗi năm cũng chỉ được một bình nhỏ.

Thảo nào Tác Mã Lý cứ có bộ dạng giữ của, thì ra nội tình của Long tửu này có nhiều chuyện như vậy. Nhưng so với Long tửu, Lý Dật lại càng có hứng thú với Long đảo hơn.

- Trên đời này thật sự có Long đảo và loại sinh vật đó sao?

- Nói nhảm, đương nhiên là có rồi! Đó là loài động vật mạnh nhất thế gian, nghe nói một con rồng mới sinh ra, thực lực của nó có thể so sánh với Đấu Hoàng cường giả.

- Người thấy rồng rồi sao? Tác Mã Lý.

- Ta mới là không muốn nhìn thấy loài động vật khủng khiếp đó đây! Nói cho cùng, bọn nó cũng thuộc loài ma thú, mặc dù không có lòng hận thù đối với con người giống như ma thú, nhưng nếu các người không cẩn thận xâm nhập vào Long đảo, hừm, những thú vật đó sẽ xé xác các người thành từng mảnh, sau đó ném xuống biển cho cá ăn.

- Ta đã thấy rồng, một con rồng nhỏ!

Nãy giờ không nói câu nào, La Tuyết Phong đột nhiên lên tiếng

Nó rất đẹp, không hổ danh là sinh vật đáng yêu nhất, có màu vàng kim, nghe nói là con rồng nhỏ màu vàng kim có phẩm giá tốt nhất trong Long tộc, nhưng sau đó nó chết, vì rồng không thể rời khỏi Long tộc mà sinh tồn lâu dài được.

Lý Dật còn định hỏi thêm gì đó, nhưng Ánh Vũ Tình cắt ngang lời bọn họ:

- Xin các người đừng có nói lung tung nữa được không, thịt ngon rượu ngon bốn tiểu thư không khách sáo đâu đó.

Cũng không để ý đồ nướng đang còn nóng để bị phỏng tay, liền đưa tay xé một miếng lớn, tại lấy cái một cái chén ngọc, múc một chén rượu, cứ một ngụm rượu một miếng thịt liên tục.

Hình tượng không có một chút thực nữ này khiến ba nam nhân cũng muốn ăn liên, mặc dù linh khí trời đất nồng đậm trong thế giới băng tuyết này cũng đủ để cho những cường giả này không ăn bất kì thứ gì cũng có thể tồn tại được. Nhưng sự ham muốn ăn uống là thiên tính của loài người, huống chi đây là Long tử cùng với một câu chuyện lớn phía đằng sau nó.

Trong một lúc, trong huyết động chỉ nghe tiếng ăn thịt uống rượu tất tất tốc tốc, một con thú to như vậy trong nháy mắt đã thành một bộ xương thuần túy.

- Lý Dật tiểu đệ đệ, có thể nướng thêm một con nữa không, thật sự là không đủ ăn đó!

Tay và miệng Ánh Vũ Tình còn đầy mỡ, ánh mắt đầy mong mỏi nhìn Lý Dật.

- Tiểu nha đầu, đừng có gọi nghe phát buồn nôn như vậy được không hả, có thể cắt tiểu đệ đệ... nói rõ trước, rượu của ta nhiều như vậy, nhưng không thể lấy thêm ra đâu.

- Đồ hẹp hòi! Không phải ta nói chuyện buồn nôn như vậy, người hỏi Lý Dật tiểu đệ đệ đi, hắn có đồng ý cắt tiểu đệ đệ không?

Ánh Vũ Tình vừa giao hoạt vừa ủy mị.

Lý Dật chỉ còn biết cười đau khổ, chuyện này, dường như trong đầu đều là tiểu đệ đệ của đàn ông, vào thế giới băng tuyết lâu như vậy không đụng chạm với người đàn ông nào, cũng thật sự là khó với nàng.

- Được rồi, đừng đùa nữa, nói chuyện nghiêm túc này!

La Tuyết Phong uống một hớp rượu, nghiêm giọng nói:

- Bây giờ chúng ta nên chính thức tiến vào Thần chi lĩnh vực, về sau gặp phải chuyện gì trong lòng mọi người đều không có phở, ít nhất trước khi trở về Đấu Thần đại lục, năm người chúng ta xem như những con châu chấu trên một sợi dây, đã như vậy, mọi người nên đoàn kết. Mà muốn đoàn kết, thì nên hiểu nhau, nhân lúc này có thời gian nhàn rỗi, Lý Dật, nói rõ lai lịch của người đi!

La Tuyết Phong quả là xứng với chức hiệu đội trưởng, Lý Dật suy nghĩ, rồi nói:- Lai lịch của ta rất đơn giản, là con trai độc nhất của Lý gia tại Thiên Phong đế quốc Vạn Triều thành. Chuyện của Thiên Phong đế quốc không biết các người đã nghe qua chưa, tóm lại Vạn Triều Lý gia ở Thiên Phong đế quốc lẫn lộn cũng không phải tầm thường. Còn ta, được Mạc Lí Tư đạo sư ở Học viện La Lan xem trọng, thu nhận làm đệ tử đưa đến Học viện La Lan. Không giấu các vị, lão quỷ Mạc Lí Tư đó, có lẽ mọi người cũng biết rõ, hắn vốn không định dạy dỗ ta cái gì, chỉ muốn ta giúp hắn đạt được vị trí mười người đứng đầu trong đại hội của Học viện, để có thể giữ được vị trí đại đạo sư của hắn. Cho nên ta đã đến học viện La Lan, căn bản là đơn giản vậy đó.

- Vạn triều Lý gia, hình như là một gia tộc có truyền thống cả ngàn năm rồi. Còn chuyện của Thiên Phong đế quốc, ta cũng biết chút ít, giai đoạn trước dường như có chút hỗn loạn, nhưng rất nhanh sau thì đã ổn định lại. Ánh Vũ Tình tiểu thư, còn cô? Có điều gì muốn nói với mọi người không?

Ánh Vũ Tình mơ hồ nói:

- Ta mà La Tuyết Phong người còn không hiểu sao? Hoa khôi của học viện tính tình phong lưu, lấy đàn ông làm trò tiêu khiển!

- Cái chúng ta biết không phải chuyện đó, mà là chuyện trước khi người tới Học viện La Lan.

- Trước lúc đến Học viện La Lan ư...bảy tuổi ta đã đến Học viện, trước bảy tuổi, ta lớn lên ở Thiên Ma tông, mẹ ta là người phụ nữ của Tông trưởng Thiên Ma tông, một người phụ nữ không có lấy một chút danh phận!”nói đến đây, trên mặt Ánh Vũ Tình hiện lên sự oán hận:

- Các người cũng nên biết, mối quan hệ giữa Tứ đại Ma tông, được duy trì bởi quan hệ hôn nhân, khi đó phu nhân của Tông chủ Thiên Ma tông chính là con gái của Tông chủ Yểm Ma tông. Hừm, mẹ ta không dung tha cho mẹ ta, lúc ta vừa mới chào đời, đã hại chết mẹ ta, lại còn truyền cho ta ‘Hoa mê loạn’ môn công pháp độc môn của Yểm Ma tông. Nguyện vọng lớn nhất của cuộc đời ta, là giết chết mẹ đàn bà đó, báo thù cho mẹ ta!

Ngày đó, dựa vào ‘Hoa mê loạn’ của Ánh Vũ Tình mà Xà Tôn cho rằng nàng là người của Yểm Ma tông, không ngờ bên trong còn có sự tình rắc rối như vậy. Hóa ra sự phong lưu của Ánh Vũ Tình, không phải là bản tính của nàng, mà là do ‘Hoa mê loạn’ mà là do phu nhân của Tông chủ Thiên Ma tông truyền cho nàng.

- Được, Ánh Vũ Tình tiểu thư, thù này của người sẽ ghi tạc trên đầu năm người chúng ta, đợi chúng ta ra khỏi Thần chi lĩnh vực, việc đầu tiên sẽ

là giết Thiên Ma tông, báo thù giết mẹ của người. Còn người khác, còn có chuyện gì cần báo thù không?

- Thôi đi, La Tuyết Phong, chúng ta đi chuyến này, sớm đã đắc tội với Tứ đại Ma tông, Đấu Thần điện và Học viện La Lan rồi, không cần người phải tìm thêm rắc rối nữa, chỉ cần chúng ta vừa xuất hiện trên Đấu Thần đại lục, đảm bảo sẽ có vô số cường giả đến tính sổ với chúng ta!

Tác Mã Lý tùy tiện nói:

- Cho nên, trước khi tu luyện đến độ có thể tung hoành ở Đấu Thần đại lục, lão tử ta sẽ không có ý định quay về Đấu Thần đại lục đâu.

- Ta muốn tìm Đấu Thần điện báo thù!

Giọng nói lạnh lạnh của Tạp Lý Lộ Tư đột nhiên truyền tới:

- Đám người đó, làm hại ta biến thành bộ dạng như quỷ như vậy, không đợi được ta bước ra khỏi Thần chi lĩnh vực, để lật đổ Đấu Thần điện thì ta không phải Tạp Lý Lộ Tư.

- Đúng rồi Tạp Lý Lộ Tư, thân thể lai lịch của người, ta vẫn không biết, người có hứng thú nói cho mọi người biết không?

La Tuyết Phong có chút hứng thú nói với tiểu Quái nhân. Tiểu Quái nhân này, dưới yêu cầu năn nỉ của Ánh Vũ Tình, cuối cùng cũng khoác lên thân một lớp phải, điều này làm cho hắn đã buồn cười lại càng trở nên xấu xí hơn.

- Thân thể của ta, hừ, hừm, nói ra thì cũng phức tạp.

Tạp Lý Lộ Tư làm như thể mọi chuyện đang hiện ra trước mắt:

- Nhớ năm đó...

Tạp Lý Lộ Tư vừa mới chỉ đề cập đến “Nhớ năm đó”, chưa đi vào chủ đề chính, thì đột nhiên, từ phía bên ngoài đầy băng tuyết, bỗng vang lên

một âm thanh trong treo:

- Rượu thơm quá, lẽ nào cái mũi của ta lại có vấn đề rồi, ở đây mà lại có Long tửu ư!

Cái mũi của hần có vấn đề rồi ư? Đám người Lý Dật thì nghi ngờ lỗ tai của mình có vấn đề, nơi này là nơi nào, ngoài năm người bọn họ, lẽ nào còn có dấu vết của người khác?

Lý Dật không khỏi rung mình, nhớ đến câu chuyện khủng bố kiếp trước: Vào lúc người cuối cùng của địa cầu này ngồi trong nhà, đột nhiên có tiếng gõ cửa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Con Bạc, Tửu Quỷ

Q.6 - Chương 161: Con Bạc, Tửu Quỷ

Đám người Lý Dật vẫn chưa kịp hoàn hồn thì một thân ảnh cao lớn đã xuất hiện ở cửa động, dựa vào ánh sáng của đồng lửa có thể nhìn thấy người đó rất cao lớn, nhưng tướng mạo lại rất xấu xí, lệch tha lệch thếch, bộ râu dài như bụi rậm che gần kín khuôn mặt, khiến người khác không thể đoán ra được tướng mạo thực sự cũng như tuổi tác cụ thể của hần.

Khi gã râu rậm xuất hiện, Lý Dật, La Tuyết Phong, Tác Mã Lý, Ánh Vũ Tình cùng đứng bật dậy, đứng thành hàng, dáng vẻ cảnh giác nhìn chăm chú vị khách không mời mà tới này. Chỉ có Tạp Lí Lộ Tư là trốn ở phía sau, sợ hãi nhìn ra phía trước.

- Tiền bối là ai?

La Tuyết Phong dáng vẻ cung kính hỏi.

Quái nhân đó không thèm để ý đến câu hỏi của hần, cũng chẳng thèm để ý đến bốn cường giả đang sẵn sàng ra tay mà bước thẳng đến cạnh đồng lửa, ánh mắt sáng rực, cầm lấy bình ngọc ở cạnh đồng lửa lên, dốc ngược

uống sạch chút long tửu còn sót lại, sau đó đáng vẻ tiếc nuối nhìn ra bốn xung quanh:

- Còn không? Còn nữa không?

- Rất tiếc, hết rồi!

Tác Mã Lý vốn là kẻ keo kiệt, sợ La Tuyết Phong và Lý Dật lên tiếng trước, vội đáp.

- Thực sự hết rồi sao?

Gã râu rậm đáng vẻ vô cùng thất vọng, rồi đột nhìn giơ tay ra, năm ngón tay mở rộng, tựa hồ có một lực hút cực mạnh đem Tác Mã Lý hút vào trong tay hắn.

Tác Mã Lý dù sao cũng là Đấu Hoàng cường giả, vậy mà bị hút như vậy, không kịp phản ứng gì thì đã nằm trong tay gã râu rậm. Thấy Tác Mã Lý đã bị gã râu rậm khống chế, đám người Lý Dật sắc mặt đại biến, nhưng lại lo sợ mà không dám ra tay.

Gã râu rậm bắt được Tác Mã Lý, không nói năng gì, chỉ lấy tay bóp mạnh cằm Tác Mã Lý, mồm Tác Mã Lý liền mở rộng ra, sau đó một cảnh tượng vô cùng bất ngờ liền xuất hiện, khiến Ánh Vũ Tình cảm thấy vô cùng buồn nôn.

Gã râu rậm thè lưỡi vào mồm Tác Mã Lý, không ngừng liếm láp.

- Rượu ngon, rượu ngon! Đúng là long tửu!

Gã râu rậm liếm sạch chút rượu còn sót lại trong miệng Tác Mã Lý, sau đó mới buông tay vứt gã hải tặc Tác Mã Lý ra, sau đó ánh mắt nhìn về phía đám người Lý Dật.

- Trên người hắn còn long tửu!

Cơ hồ cùng một lúc, Lý Dật, La Tuyết Phong, Ánh Vũ Tình cùng chỉ về phía Tác Mã Lý, ba người này thà phản bội bạn bè còn hơn là để lưỡi của gã râu rậm liếm láp ở trong miệng của mình.

- Khốn kiếp!

Tác Mã Lý vô cùng tức giận, ánh mắt long lên sòng sọc:

- Các vị, ta vô cùng vinh dự vì có những người bạn như các vị.

Lý Dật tươi cười bước lại, vỗ vỗ vai Tác Mã Lý:

- Tình thế bất đắc dĩ, ha ha, Tác Mã Lý lão huynh, thực ra bọn ta cũng rất muốn nếm thử long tửu của người, ha ha.

Gã râu rậm vội vàng đẩy Lý Dật ra, tóm lấy vai Tác Mã Lý, vội vàng hỏi:

- Rượu đâu? Rượu ở đâu? Người nói mau, ta không đánh người.

Thấy gã râu rậm đẩy mình ra, Lý Dật cũng muốn thăm dò thử xem, thôi động đấu khí, tuôn vào vị trí mà gã râu rậm đã tiếp xúc với thân thể mình. Với cổ lực lượng này, cho dù là một gã Đấu Hoàng cường giả thì cũng bị chấn bay đi, nhưng gã râu rậm lại giống như không hề hay biết, cũng không thấy hấn thôi động đấu khí, chỉ nhẹ nhàng đẩy Lý Dật sang một bên.

Gã râu rậm không có cảm giác gì, nhưng La Tuyết Phong thì lại nhìn thấy rất rõ ràng, khẽ hỏi:

- Thế nào?

Lý Dật cười khở lắc đầu, chỉ nói mấy chữ:

- Cao thâm khôn lường.

Có thể được Lý Dật đánh giá như vậy, La Tuyết Phong đột nhiên nhíu mày lại, một cường giả chưa rõ là bạn là thù như vậy, hiện nay không

phải là chuyện đùa.

- Gã râu rậm, rượu của chúng ta không thể uống không được.

Ánh Vũ Tình đột nhiên bước lên hai bước, mỉm cười nói:

- Người thích uống rượu như vậy, chắc cũng biết ích lợi, cũng như sự hiểm có của long tửu, dựa vào đâu chúng ta phải đưa rượu cho người uống?

Nói như vậy khiến gã râu rậm đột nhiên ngẩn người ra, nói:

- Ta đã hơn sáu chục năm chưa được uống rượu rồi, các người có rượu, ta đương nhiên phải uống.

- Lạ thật, sáu chục năm người chưa được uống rượu thì có liên quan gì tới chúng ta?

- Ta không biết, dù thế nào thì rượu của các người phải đưa hết cho ta.

Gã râu rậm mắt lộ hung quang, ngang ngược nói, tựa hồ không được uống rượu thì sẽ xông lên liều mạng.

Ánh Vũ Tình vẫn không hề sợ hãi, nói:

- Sao, muốn đánh nhau? Nếu người muốn cướp, chúng ta dù không đánh lại người, lẽ nào còn không kịp đổ rượu vào trong đồng lửa hay sao, người có cần thử không?

Gã râu rậm ngẩn người ra một lúc, bộ râu rậm che hết khuôn mặt nên cũng không biết gã đang nghĩ gì, thân hình đột nhiên lao lên, tốc độ vượt ra ngoài sự tưởng tượng của đám người Lý Dật.

- Ta thử rồi, hình như các người không có thời gian để đổ rượu vào trong đồng lửa.

Gã râu rậm một tay bóp chặt gáy Tác Mã Lý, dáng vẻ đắc ý nói.

- Ha ha, người mắc lừa rồi, thực ra rượu ở chỗ ta. Có muốn thử không?

Ánh Vũ Tình ứng biến rất nhanh, lời hũ rượu vốn định uống ra, giờ lên trên đồng lửa đang cháy rùng rục.

- Nha đầu giáo hoạt thật.

Gã râu rậm đành thả Tác Mã Lý ra, giọng điệu đột nhiên thay đổi, có chút dễ dàng:

- Cô nương tốt, phải thế nào mới chịu đưa rượu cho ta?

Đôi mắt Ánh Vũ Tình chuyển động rất nhanh, cười nói:

- Nhìn bộ dạng rách rưới của người, hình như cũng chẳng có kim tệ để đổi. Nếu không thì thế này, ta có thể đưa rượu cho người, người phải đồng ý giúp ta ba việc, coi như tiền mua rượu, thế nào?

- Ai bảo ta không có kim tệ?

Gã râu rậm liền sờ mó trên bộ quần áo rách rưới, bộ quần áo đó hình như cũng đã mấy chục năm chưa giặt, vừa rách rưới vừa bẩn thỉu, lại còn có mùi rất kỳ quái. Tìm khắp mọi túi trên người nhưng cũng không kiếm được nổi đồng kim tệ nào.

- Tình tạng của ta chắc là mất mất rồi, khi thật, ở chỗ quái quỷ này, tình tạng cũng là thứ bỏ đi, ta cũng không ngờ nó còn có tác dụng.

Gã râu rậm thất vọng nói:

- Vậy người nói xem ba việc cần ta giúp là gì, khó quá ta không làm đâu.

- Đương nhiên là không quá khó. Chuyện thứ nhất là người nói xem tên tuổi lai lịch của người thế nào, sao lại ở chỗ này?

Việc này quả thực không khó, gã râu rậm cũng không nghĩ ngợi gì, đáp luôn:

- Ta tên là... khỉ thật, ta tên là gì nhỉ? Ta cũng quên rồi, chỉ biết là mọi người thường gọi ta bằng hai biệt danh, một là gã ma men, hai là tay cờ bạc, các người thấy cái tên nào dễ gọi thì gọi vậy. Ta bị đày từ Thần Chi Linh Vực tới đây, mẹ kiếp, ta thật là may mắn, mấy ngàn năm nay ta là người đầu tiên phạm phải cấm luật của Thần Chi Linh Vực, ta một mình ở đây đã năm mươi năm rồi, có lẽ là sáu mươi năm, ai mà biết được chứ. Dù sao thì lúc ta bị đày tới đây vẫn chưa có râu.

- Người là người của Thần Chi Linh Vực?

La Tuyết Phong vô cùng ngạc nhiên, cũng vô cùng vui mừng, đây quả thực là món quà mà vạn thần đã ban cho bọn chúng, đang định đi tới Thần Chi Linh Vực thì vạn thần lại đem gã này tới đây.

- Đương nhiên, ta từ nhỏ đã sống tại Thần Chi Linh Vực, có vấn đề gì sao?

- Không có gì! Tửu Quỷ!

Ánh Vũ Tình cười nói:

- Ta gọi người là Tửu Quỷ vậy, ta hỏi người, nơi này cách thần chi linh vực bao xa, sao người không tìm cách quay về?

- Quay về! Sao ta không muốn chứ, vấn đề là nơi này và Thần Chi Linh Vực ngăn cách bởi băng hải vời vợi, quái thú trong băng hải, người thực sự không thể tưởng tượng nổi nó lớn thế nào đâu, khốn kiếp, ta đã từng gặp một con cá, mắt nó to bằng một trái núi ở trước mặt vậy.

Những lời này của gã râu rậm Tửu Quỷ khiến Lý Dật, La Tuyết Phong đột nhiên vô cùng thất vọng.

Thực lực của gã râu rậm Tửu Quỷ này tuyệt đối không kém hơn năm người bọn chúng, ngay cả hắn cũng không dám thử vượt biển quay lại Thần Chi Linh Vực thì đủ thấy khó khăn thế nào. Mắt to bằng trái núi,

cho dù không phải là ma thú thì lực lượng đó, con người nhỏ bé cũng không thể chống chọi lại nổi.

- Cầm lấy đi! Còn có hai việc ta chưa nghĩ ra, sau này nói tiếp!

Ánh Vũ Tình cũng vô cùng thất vọng, ném hũ rượu cho Tửu Quỷ.

Tửu Quỷ cầm lấy hũ rượu, ánh mắt lóe lên, nói:

- Ta đã trả lời các người không chỉ ba câu hỏi rồi, còn nợ người cái gì chứ? Hũ rượu này vốn phải thuộc về ta.

Nói xong bóc nắp hũ rượu ra, ngửa cổ lên tu, sắc mặt đột biến, quát Ánh Vũ Tình:

- Nha đầu, người lừa ta, đây căn bản không phải là long tửu.

- Chơi xấu sẽ không có kết cục tốt, rõ ràng đã đồng ý ba việc với ta, ta cũng không nói một câu hỏi là một việc.

- Ta chơi xấu gì nào, rõ ràng người lừa ta trước.

- Được rồi, đừng cãi nhau nữa.

Tác Mã Lý đột nhiên lên tiếng, nói với Tửu Quỷ:

- Người chẳng phải còn có một biệt hiệu nữa là tay cờ bạc hay sao, xem ra rất thích cờ bạc. Chi bằng chúng ta cược một ván, nếu người thắng thì long tửu là của người hết, nếu người thua thì sau này người phải nghe theo ta.

- Ha ha, cược thế nào? Không sai, cả đời ta chỉ có hai sở thích, rượu và cờ bạc.

Gã râu rậm lôi từ trong bộ quần áo bẩn thỉu ra ba viên xúc xắc:

- Cược to nhỏ đi?

Tinh tạt mắt rồi mà ba viên xúc xắc này vẫn còn, có thể thấy trong mắt Tửu Quỷ, ba viên xúc xắc này còn quan trọng hơn nhiều.

- Chúng ta không chơi trò này.

Tác Mã Lý xua xua tay, cười nói:

- Long tửu là chí tôn trong các loại rượu, nếu chỉ dựa vào mấy viên xúc xắc và vận may để thắng thì thật là hạ nhục cực phẩm thần vật như vậy. Thế này đi, nếu đã đánh cược thì cược lớn một chút, cược khó một chút, như vậy mới thú vị, có phải không?

Tửu Quỷ hiển nhiên cũng rất có hứng thú, nhưng tên này cũng không ngốc, sợ Tác Mã Lý giở trò gì nên thận trọng nói:

- Người nói trước xem cược gì nào?

- Trò cược này đối với người cũng có rất nhiều lợi lộc, chúng ta cược xem chúng ta có thể bình an đến Thần Chi Lĩnh Vực được hay không!

Tửu Quỷ ngăn người ra, một lúc sau mới nói:

- Cái gì, các người muốn tới Thần Chi Lĩnh Vực, chỉ dựa vào mấy tên nhóc các người? Đùa hay sao?

- Không phải đùa, cho dù người không cược với ta, chúng ta cũng sẽ đi.

Tác Mã Lý nghiêm túc nói, không hề có chút đùa cợt.

- Các người dựa vào cái gì để đi chứ, phải biết rằng nơi này và băng hải đều có cấm chế, không thể nào bay được.

- Đóng thuyền!

Tác Mã Lý tự tin cười nói.

Thái độ tự tin này khiến Lý Dật và La Tuyết Phong cũng nhen nhóm lại chút hi vọng. Đúng thế, sao có thể quên Tác Mã Lý nhỉ, Tác Mã Lý là ai,

là tướng cướp biển mà.

- Đóng thuyền? Dựa vào mấy người các người mà có thể đóng được thuyền vượt biển hay sao?

- Vậy nên mới khó, người nói trước xem có cược hay không nào?

Từu Quỷ ngẫm nghĩ một lúc rồi lắc đầu:

- Không cược, ván cược này không công bằng, nếu ta thua thì không có rượu uống, nếu ta thắng, e rằng các người cũng chôn thây trong lòng biển, còn có long từu nào chứ. Tiểu tử, đừng có lừa gạt ta.

- Đúng là có chút không công bằng.

Tác Mã Lý mỉm cười.

- Nếu không thì thế này, nếu chúng ta thất bại thì cũng không sao, trước khi chết nhất định sẽ đưa rượu cho người, nếu thành công thì rượu cũng sẽ đưa cho người, nhưng sau này người phải nghe theo mệnh lệnh của ta. Thế nào, công bằng chưa?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tàu Đấu Thần

Q.6 - Chương 162: Tàu Đấu Thần

- Nghe hay đấy.

Từu Quỷ mỉm cười, ván cược này đối với hắn mà nói vô cùng hấp dẫn, thứ nhất hắn cũng có cơ hội thoát khỏi nơi quỷ quái này, thứ hai, bất luận thế nào long từu cũng thuộc về hắn, ván cược bây giờ vẫn không công bằng, nhưng là không công bằng với Tác Mã Lý.

- Chỗ ta còn mấy hũ rượu, coi như là phần thưởng thêm, tuy không sánh được bằng long từu nhưng cũng là rượu ngon hiếm có, để người uống trước khi ván cược kết thúc.

Ánh Vũ Tình sao lại không hiểu dụng ý của Tác Mã Lý, vỗ vỗ dung giới, cười hì hì nói

- Được, quyết định như vậy đi, ta cảnh cáo các người đừng có định giở trò gì, nếu không ta sẽ trói các người lại, vứt xuống biển nuôi cá.

Trong nháy mắt, nhóm người này đã có thêm một cường giả cao thâm khôn lường trợ giúp, Lý Dật và La Tuyết Phong vô cùng vui mừng, nướng thêm một con dã thú nữa, uống tiếp mấy hũ rượu. Năm người nằm nghe Tửu Quỷ kể về cuộc sống ở nơi quỷ quái này, đương nhiên cũng tìm hiểu cả về cuộc sống của hãn khi còn ở Thần Chi Linh Vực.

Thì ra Thần Chi Linh Vực cũng giống như Đấu Thần Đại Lục, đều là lãnh địa của nhân loại, chỉ khác ở chỗ nơi đó nhỏ hơn nhiều so với Đấu Thần Đại Lục, nhân loại cũng phân hóa rất rõ ràng, có những người căn bản không thể tu luyện được đấu khí, chỉ có thể vĩnh viễn làm người bình thường, còn những người có thể tu luyện được đấu khí thì do môi trường đặc biệt của Thần Chi Linh Vực nên thiên địa linh khí ở đó vô cùng nồng đậm, tốc độ tu luyện do vậy cũng nhanh hơn nhiều, không ít cường giả cuối cùng có thể tu luyện thành Đấu Thần, tư chất kém thì cũng có thể tu luyện thành Đấu Tôn Đấu Thánh, đó thực sự là mảnh đất của cường giả.

Còn Tửu Quỷ, do ham mê rượu và cờ bạc, nói như lời hãn thì “vì hai khuyết điểm mà đối với nam nhân thì không thể coi là khuyết điểm” nên đã phạm phải lỗi lầm có chút hoang đường, kết quả là bị mấy lão già ngoan cố ở Thần Chi Linh Vực dày đến nơi quái quỷ này.

Lỗi lầm mà tên này phạm phải nhất định không nhỏ, nếu không cũng không đến nỗi trở thành người đầu tiên trong mấy ngàn năm nay bị dày khỏi Thần Chi Linh Vực, nhưng đám người Lý Dật vẫn giả bộ bất bình thay cho hãn, khiến Tửu Quỷ cuối cùng coi bọn chúng như bằng hữu thật sự.

Bất giác một đêm đã trôi qua, ánh bình minh xuất hiện, bầu trời trong xanh, tuyết trắng kéo dài tới tận chân trời.

Theo lời Tửu Quỷ thì đám người Lý Dật được biết, ba mặt của vùng này đều là núi tuyết kéo dài không dừng, hãn cũng đã từng thử vượt qua núi tuyết này, nhưng cuối cùng đều thất bại. Còn mặt còn lại là Biển Băng Trôi, Tửu Quỷ cũng đã từng thử đạp băng đi trên biển ngoài trăm dặm, nhưng cuối cùng gặp phải con cá có mắt to như trái núi đỏ, cuối cùng sợ quá đành quay lại.

Còn rừng cây này cũng không lớn lắm, có hình lưỡi liềm, đi một vòng quanh rừng cây cũng chỉ mất vài ngày. Lúc này bọn người Lý Dật đi xuyên qua rừng cây, chỉ nửa ngày là đã ra tới Biển Băng Trôi.

Không hổ danh là Biển Băng Trôi, nhìn khắp tầm mắt đều chỉ là từng tảng băng nối tiếp nhau, tảng lớn như trái núi, tảng nhỏ thì chỉ có vài trượng, kéo dài tới tận chân trời. Căn cứ theo nhiệt độ thì lẽ ra nơi này phải đóng băng hết mới đúng, nhưng kỳ lạ là nước biển ở đây lại chỉ hình thành băng trôi.

Sau khi ra tới bờ biển, Tác Mã Lý hỏi thăm Tửu Quỷ về tình hình nước triều của Biển Băng Trôi, sau đó bắt đầu đi dọc theo bờ biển, tìm chỗ thích hợp nhất để xây dựng ụ tàu.

Tửu Quỷ dường như cũng không biết nhiều về thủy triều, thời tiết hơn so với Tác Mã Lý là mấy, nhưng cũng giúp gã thủ lĩnh cướp biển có thêm chút ít thông tin tham khảo quý báu. Cuối cùng Tác Mã Lý lựa chọn chỗ giáp nhau giữa bãi cát và một vách đá ở bờ biển làm nơi dựng ụ tàu.

Nói là làm, Tác Mã Lý đương nhiên trở thành tổng chỉ huy đóng tàu, nhiệm vụ ban đầu của Lý Dật và La Tuyết Phong là chặt gỗ. Nói như gã tướng cướp biển thì hãn muốn đóng một chiếc tàu lớn thực sự, chứ không phải một con xuồng, do vậy cũng cần rất nhiều gỗ. Lý Dật và La Tuyết Phong trở thành hai kẻ phá hoại môi trường, dọn sạch không biết bao nhiêu là cây cổ thụ đã sống mấy ngàn mấy vạn năm, sau đó giao cho Tửu Quỷ vận chuyển về.

Sau khi chuyển về bờ biển, Ánh Vũ Tình và Tạt Lí Lộ Tư liền tiếp tục gia công theo sự chỉ huy của Tác Mã Lý.

Tác Mã Lý không hổ là tướng cướp biển, dưới sự chỉ huy của hắn, công việc đóng tàu tiến hành rất thuận lợi, chỉ ba ngày, một ụ tàu lớn đã được xây dựng ở trên bờ Biển Băng Trôi.

Công việc đốn gỗ tẻ nhạt chán ngắt, hai vị Đấu Tôn cường giả trở thành thợ đốn gỗ, bất giác nhìn nhau đều có thể cảm nhận thấy sự bất đắc dĩ của đôi phương. Đấu Tôn cường giả ở Đấu Thần Đại Lục ghê gớm thế nào, nếu để cho người khác biết hai vị Đấu Tôn cường giả ở đây lại trở thành thợ đốn gỗ, không cười vỡ bụng mới lạ.

Những cây chịu lạnh to lớn đó vô cùng dẻo dai, Lý Dật và La Tuyết Phong tự hạ thấp phẩm cách của mình nhưng cũng không thể để cho siêu phẩm thần binh hạ thấp phẩm cách làm công cụ đốn gỗ, đồng thời cũng để tu luyện, hai người đều dùng đấu khí để đốn gỗ. Cũng may mà dưới uy lực của hai vị Đấu Tôn cường giả, cây cối dẻo dai thế nào thì cũng chỉ như tờ giấy, hiệu suất công việc rất đáng hài lòng.

Hiệu suất công việc của Tửu Quỷ còn khủng khiếp hơn, hắn dường như không biết mệt mỏi, những cây cổ thụ ngàn năm mà hắn mỗi tay một cây, đi như bay, Lý Dật và La Tuyết Phong cơ hồ còn không đốn kịp cho hắn vận chuyển. Trong ba ngày ụ tàu được dựng xong, bọn chúng cũng đã chuẩn bị xong đủ số gỗ cần dùng.

Công việc tiếp theo của ba người là sấy khô gỗ. Thời tiết ở Biển Băng Trôi rất không ổn định, lúc trời nắng, lúc tuyết rơi, gỗ sau khi được Ánh Vũ Tình và Tạt Lí Lộ Tư gia công xong vẫn cần được sấy khô, nhưng nếu trong điều kiện thời tiết này mà muốn đạt đến yêu cầu của Tác Mã Lý thì có lẽ phải cần tới vài năm, do vậy Tác Mã Lý quyết định để Lý Dật và La Tuyết Phong cùng Tửu Quỷ dùng hỏa hệ đấu khí lần lượt sấy khô gỗ.

Công việc này so với đốn gỗ thì càng yêu cầu cẩn thận hơn nhiều, cần phải khống chế tốt lực lượng của đấu khí, yếu quá thì hiệu quả không cao, mạnh quá thì gỗ thành than.

Hiện tại Tác Mã Lý trần trở nhất vẫn là chuyện buồm của tàu. Hãn đã tìm khắp cả cánh rừng nhưng vẫn chưa tìm ra được vật liệu thích hợp để làm buồm, song mây thì rất dẻo dai, nhưng thứ nhất là quá nặng, thứ hai là đan lát cũng rất phiền phức, hơn nữa dùng cũng rất bất tiện.

Vấn đề động lực của tàu nhờ có sáng kiến của Lý Dật mà được giải quyết. Lý Dật cho rằng khí hậu của Biển Băng Trôi rất khắc nghiệt, lấy gió làm động lực thì đối với những “thủy thủ” ngoài Tác Mã Lý ra sẽ là một thảm họa, nhưng nếu như lấy người làm động lực thì các Đấu Tôn Đấu Hoàng cường giả này sẽ phát huy tác dụng rất lớn, nên hãn kiến nghị dùng mái chèo.

Một lời làm tỉnh cả cơn mê, Tác Mã Lý lập tức thay đổi thiết kế của con tàu, lựa chọn hình thức không cần cánh buồm, con tàu cũng dài hẹp hơn, ở hai bên tăng thêm một hàng mái chèo lớn. Lý Dật tham gia vào việc thiết kế, hãn và Tác Mã Lý đem mái chèo, thông qua một hệ thống bánh răng gỗ liên kết với một bàn xoay lớn trên khoang tàu, thông qua chuyển động bàn xoay này để điều khiển mái chèo.

Lý Dật còn căn cứ vào thiết kế tàu thuyền ở kiếp trước, ở đuôi tàu còn làm thêm bộ phận chân vịt gỗ và bộ phận điều chỉnh phương hướng, nhưng xét tới việc chân vịt gỗ rất yếu, do vậy Lý Dật không coi nó như hệ thống động lực chủ yếu, mà chỉ là hệ thống động lực phụ trợ.

Thiết kế này khiến Tác Mã Lý vô cùng kinh ngạc, cuối cùng dành cho Lý Dật một đánh giá và đề nghị không biết nên cười hay nên khóc: “ta thấy người có năng khiếu bẩm sinh để trở thành cướp biển, chi bằng sau khi thoát khỏi Thần Chi Lĩnh Vực thì xây dựng một tập đoàn cướp biển lớn mạnh nhất trong lịch sử.”

Lý Dật đương nhiên không hề có hứng thú làm cướp biển, nên cũng đành nói cho qua chuyện:

- Đó là chuyện sau này, bây giờ phải đặt một cái tên cho tàu của chúng ta chứ.

- Tàu Vũ Tình!

Ánh Vũ Tình không biết xấu hổ nói.

- Tàu Xúc Xắc!

Tửu Quý đề nghị.

- Tàu Trân Ny!

Tạp Lí Lộ Tư thấy mọi người đưa mắt không hiểu liền giải thích:

- Đó là tên nữ nhân của ta.

- Các người đừng tranh nữa, đây là tàu do ta đóng, phải gọi là tàu Tác Mã Lý.

- Tàu Đấu Thần!

Lý Dật và La Tuyết Phong cùng đề nghị.

Cuối cùng “Tàu Đấu Thần” có hai phiếu nên được lựa chọn.

Dù gì thì cũng là con tàu lớn dài hàng mấy chục mét nên việc đóng tàu cũng không đơn giản, đặc biệt là đối thành thiết kế không cánh buồm nên Tác Mã Lý cũng cần có một quá trình tìm tòi cải tiến, khiến cho hệ thống động lực trở nên hợp lý hơn, dùng lực lượng nhỏ nhất điều khiển cả con tàu lớn.

Những ngày tiếp theo, ngoài Tác Mã Lý suốt ngày nhẩn nhó với bánh răng bánh lái còn đám người Lý Dật lại nhàn tản hơn nhiều, Lý Dật bắt đầu lợi dụng thời gian rảnh rỗi tu luyện đấu khí để củng cố cảnh giới Đấu Tôn vừa đạt được chưa lâu.

Sau khi đột phá lên cảnh giới Đấu Tôn, Lý Dật cảm thấy kinh mạch trong cơ thể càng trở nên to lớn hơn, lượng đấu khí có thể dung nạp và tuôn ra trong khoảnh khắc cũng lớn hơn rất nhiều, cỗ thiên ma đấu khí ở trong đan điền khí hải dường như cũng có dấu hiệu sắp đột phá, chỉ là khi Lý Dật bắt đầu tu luyện cẩn thận, tìm cách đột phá lên thiên ma tầng thứ tư thì lại phát hiện ra khu vực rìa của Băng Phong Thế Giới này tuy thiên địa linh khí cũng rất nồng đượm, nhưng hiệu quả tu luyện lại không hề cao.

Nhưng hiệu quả tu luyện không cao này, so với La Tuyết Phong còn tốt hơn rất nhiều, La Tuyết Phong căn bản không tu luyện gì, bởi hắn dù có tu luyện cũng chẳng có ích lợi gì, dường như tất cả mọi tiềm lực của hắn đã tu tiêu hao sạch, sau khi tiến vào cảnh giới Đấu Tôn, hắn tu luyện thế nào cũng không có tác dụng. Thấy Lý Dật tuy chậm nhưng vẫn có thể biến thiên địa linh khí trở thành đấu khí, La Tuyết Phong đương nhiên không thoải mái. Đi thuyền ngược dòng, không tiến nghĩa là lùi, Lý Dật tuy mới tiến lên Đấu Tôn cảnh giới, nhưng cảnh giới tu luyện đã đuổi kịp hắn, hơn nữa còn nhất định sẽ vượt qua hắn. Bất luận là ai, nhìn thấy tình hình đó cũng đều không thể vui vẻ nổi.

Khi Lý Dật kết thúc tu luyện đứng dậy nhìn thấy thái độ của La Tuyết Phong, hắn lập tức hiểu ra, tu luyện ngay trước mặt La Tuyết Phong có lẽ không phải là sự lựa chọn sáng suốt.

Bất luận là Lý Dật hay La Tuyết Phong đều hiểu rõ, lúc này cả hai trở thành bằng hữu là vì lợi ích, tương lai cũng có thể vì lợi ích khác nhau mà trở thành kẻ thù. Ai cũng sẽ lưu lại một đòn cuối cùng, một đòn có thể tiêu diệt đối phương, đương nhiên, đó là chuyện sau này, khi mà lợi ích khác nhau vẫn chưa xuất hiện thì bọn chúng vẫn còn là bằng hữu.

Qua mấy chục ngày lao động vất vả, Tà Đấu Thần của Tác Mã Lý cuối cùng đã thành hình, bước vào giai đoạn quan trọng nhất, lắp đặt và vận hành thử hệ thống động lực. Nhưng đúng lúc đó, bất ngờ lại xảy ra.

Đôn Thổ Quyết

Q.6 - Chương 163: Đôn Thổ Quyết

Hôm đó trời nắng đẹp, tất cả mọi người ngoài Tác Mã Lý bận rộn vận hành thử hệ thống động lực, tất cả mọi người còn lại đều nhàn rỗi nằm sưởi nắng trên bãi biển. Lý Dật nằm phơi nắng, trong lòng thầm suy nghĩ.

Từ sau khi rời khỏi Thiên Phong Đế Quốc đã gặp không ít sự cố, không có thời gian tu luyện, làm lãng phí mấy bộ công pháp đấu kỹ cấp bậc bạch hổ, chuẩn bị tiến vào nơi cường giả đầy rẫy như Thần Chi Lĩnh Vực, nếu chỉ dựa vào chút bản lĩnh hiện tại e rằng không có cả tư cách để tự bảo vệ mình. Chưa nói đâu xa, chỉ riêng tay Tử Quỷ trước mặt này, nếu thực sự động thủ thì mình cũng không phải đối thủ của hắn.

Càng nghĩ càng cảm thấy nằm phơi nắng ở đây là một tội lỗi.

Lý Dật không nói gì với người khác, đứng dậy đi sâu vào trong rừng cây, đám người La Tuyết Phong cho rằng hắn đi vệ sinh nên cũng không hỏi han gì.

Dời khỏi ánh mắt của mọi người, Lý Dật bước nhanh hơn về phía chân núi bao quanh lấy cánh rừng này. Cứ đi như vậy khoảng hơn một giờ, thấy đã rời khỏi bờ biển khá xa, Lý Dật mới tìm một chỗ vắng vẻ, ngồi xếp bằng, lôi mấy bộ công pháp đấu kỹ từ trong dung giới ra.

- Lão già, nên ra ngoài hít thở không khí rồi.

Lý Dật gọi Xà Tôn Giả ra, xem ra lão già này cũng đã tổn hao không ít linh hồn chi lực, mấy ngày nay cũng không có động tĩnh gì.

- Tiểu tử, lại muốn bốn tôn giúp ngươi làm gì thế?

Thấy Lý Dật chủ động gọi ra, Xà Tôn Giả theo bản năng vô cùng cảnh giác.

- Không có việc gì, nói chuyện thôi.

- Không có việc gì thì người truyền thiên ma đấu khí cho ta, ai rảnh rồi nói chuyện với người.

- Lão quý, làm gì cũng phải có lương tâm, mấy ngày nay ta cũng bổ sung cho lão không ít thiên ma đấu khí.

Xà Tôn Giả ngữ khí dịu lại, hì hì nói:

- Tiểu tử người coi như có lương tâm, nói xem, lại gặp chuyện gì?

- Cũng chẳng có việc gì, chỉ muốn hỏi một chút, lão đã từng nhìn thấy có người tu luyện tới một cảnh giới nhất định, bất luận tu luyện thể nào cũng không thể tiến bộ chưa?

Trầm ngâm một lúc, Xà Tôn Giả nói:

- Người nói tới tên thiên tài của thiên tài La Tuyết Phong hả? Tiểu tử đó thực sự là thiên tài tu luyện đấu khí, chỉ tiếc là... tiếc là hắn không may mắn như người, có thể gặp được thầy giáo tốt như ta.

Sự cao ngạo của Xà Tôn Giả khiến Lý Dật thầm khinh bỉ, không ngờ dám nói La Tuyết Phong không gặp được thầy giáo tốt. Người là đệ tử của La Lan Học Viện, La Lan Học Viện là nơi thế nào? Đó là Học viện tu luyện đấu khí số 1 của Đấu Thần Đại Lục, hơn nữa La Tuyết Phong còn là học viên do đích thân Viện Trưởng An Đức Lược chỉ bảo, dám bảo người ta không có thầy giáo tốt?

- Tiểu tử, người đừng có không phục, nếu La Tuyết Phong có ta dạy bảo, lúc này còn lâu mới chịu dừng lại ở đấu tôn tầng thứ nhất không tiến lên được chút nào nữa, e rằng đã chuẩn bị đột phá lên cảnh giới Đấu Thánh rồi.

- Ghê gớm vậy sao?

Lý Dật không khỏi ngưỡng mộ nói:

- Vậy ta bằng tuổi hắc phải chẳng cũng có thể chuẩn bị đột phá lên cảnh giới Đấu Thánh rồi?

- Người không có được thiên phú tốt như La Tuyết Phong, nhưng người lại may hơn hắc nhiều, La Tuyết Phong chẳng phải đồng thời tu luyện bát hệ đấu khí hay sao, người thường chỉ biết đấu khí tu luyện càng nhiều càng tốt, nhưng lại không hề biết rằng nhiều thì không tinh thâm, tạp loạn không thuần khiết. Nếu chỉ tu luyện hai ba hệ đấu khí thì hậu quả còn chưa lớn, nhưng nếu bát hệ thì..., hừ, cho dù hắc thiên phú hơn người thì cũng không thể dựa vào thực lực của bản thân để điều hòa tám loại đấu khí có thuộc tính khác nhau tương sinh tương khắc. Hắc có thể đột phá lên cảnh giới Đấu Tôn e rằng cũng là nhờ cao nhân trợ giúp, nhưng sau khi đột phá thì không thể có tiến bộ gì được nữa, bởi tới cảnh giới Đấu Tôn thì lực lượng bình thường không thể khắc chế được tám loại đấu khí có thuộc tính khác nhau đó nữa. Thiên địa linh lực hắc hấp thu được đều tiêu hao vào việc khắc chế tám loại đấu khí tương khắc, tiêu tử, người hiểu ý ta chứ?

- Hiểu rồi, nghĩa là La Tuyết Phong không thể có tiến bộ gì nữa là do tiêu hao trong cơ thể quá lớn, thiên địa linh khí hấp thu được đều bị tiêu hao hết sạch rồi. Vậy, sư phụ, có cách gì hóa giải không?

- Đương nhiên là có cách, trên đời này chỉ cần có vấn đề là sẽ có cách giải quyết. Nhưng tình hình hiện tại của La Tuyết Phong cho dù là có cách thì cũng vô cùng nguy hiểm, thập tử thì thừa mà nhất sinh lại chẳng có.

- Chúng ta không vòng vo nữa có được không?

- Theo ta được biết, để hóa giải tình trạng hiện tại của La Tuyết Phong thì chỉ có một cách, đó là tu luyện một loại đấu khí hệ âm thuộc tính, sau đó lại tu luyện thiên ma đấu khí, dùng thiên ma đấu khí luyện hóa chín loại đấu khí kia quy nhất. Nhưng nói thì dễ, muốn làm được lại vô cùng khó. Ngay bước đầu tiên là tu luyện đấu khí hệ âm thuộc tính đã vô cùng

nguy hiểm, tám hệ đấu khí cùng ở trong đan điền khí hải đã vô cùng không ổn định rồi, bây giờ lại thêm đấu khí ám thuộc tính tương khắc với thánh hệ đấu khí, không cẩn thận thì cả đan điền khí hải sẽ bị phế. Còn bước thứ hai là tu luyện thiên ma đấu khí để luyện hóa chín loại đấu khí, trừ khi có Đấu Thần cường giả hộ pháp, nếu không căn bản là hành động tự sát. Nhưng nếu có thể thành công thì sẽ nhờ họa mà được phúc, một bước lên trời.

Nghe Xà Tôn Giả nói vậy, lại ngẫm lại những hành động của La Tuyết Phong, Lý Dật đột nhiên có một suy đoán. La Tuyết Phong không kể hiểm nguy tiến vào Thần Chi Linh Vực, phải chăng là để tìm kiếm một Đấu Thần cường giả giúp mình hộ pháp? Nếu thực sự như vậy thì nguyên nhân hẳn không thể tiếp tục tu luyện được nữa theo như Xà Tôn Giả nói, e rằng La Tuyết Phong cũng đã biết rất rõ. Dù sao, hẳn cũng là đệ tử ruột của viện trưởng An Đức Lược của La Lan Học Viện, xảy ra tình trạng không thể tu luyện tiếp được như vậy, An Đức Lược tuyệt đối sẽ không thể không quan tâm tới.

Nghĩ thêm một bước nữa, La Tuyết Phong ăn trộm thánh khí, xông vào Băng Phong Thế Giới phải chăng cũng là do An Đức Lược ngầm đồng ý?

Việc này rất có khả năng! Bởi thánh khí của học viện, cho dù là một viện trưởng như An Đức Lược cũng không thể tự tiện đưa cho La Tuyết Phong dùng được, dù sao cũng liên quan tới tam đại môn phái, nên cách duy nhất là để La Tuyết Phong tự ăn trộm. Thánh khí quan trọng như vậy, học viện nhất định sẽ canh phòng cẩn mật, La Tuyết Phong có giỏi thế nào thì cũng chỉ là một học viên, căn bản không thể có cơ hội lại gần thánh khí được, sao lại có thể ăn trộm được dễ dàng như vậy, còn tiện tay lấy được một kiện siêu phẩm thần khí nữa.

Lý Dật luôn cảm thấy việc La Tuyết Phong phản bội La Lan Học Viện không đơn giản như vậy, suy đoán như vậy thì những khuất tất phía trong là rất lớn. Ví dụ như, An Đức Lược và La Tuyết Phong rốt cuộc có quan hệ thế nào? Chỉ là quan hệ sư đồ thì không thể giải thích nổi, nếu

không An Đức Lược cũng không mạo hiểm như vậy. Còn sự xuất hiện của cường giả của Đấu Thần Điện và Tứ Đại Ma Tông, không khéo đây lại là sự tranh đấu ngầm giữa tam đại thế lực của Đấu Thần Đại Lục.

Ngẫm nghĩ kỹ việc này đối với Lý Dật vô cùng quan trọng, tuyệt đối không thể hồ đồ để bị cuốn vào cuộc tranh đấu của tam đại thế lực, làm quân cờ trong tay kẻ khác.

- Tiểu tử, quan hệ của ngươi và La Tuyết Phong không tốt đến mức đưa cả Thiên Ma Công Pháp cho hãn tu luyện chứ. Ta cảnh cáo ngươi, cho dù bây giờ hãn có tu luyện thiên ma đấu khí, dựa vào bản lĩnh của ngươi cũng tuyệt đối không thể hộ pháp cho hãn, đảm bảo cho hãn có thể luyện hóa thành công tám loại đấu khí kia.

Lời của Xà Tôn Giả lời Lý Dật quay lại hiện thực, thực ra nói chuyện của La Tuyết Phong với Xà Tôn Giả cũng chỉ là chuyện ngoài lề, nói xong rồi, Lý Dật mới bắt đầu nói tới chuyện chính.

- Yên tâm đi, ta không ngốc đến như vậy đâu. Đúng rồi, sư phụ, ta muốn tu luyện thêm một hệ công pháp, hiện tại trong tay có một bộ Phong hệ và một bộ Thổ hệ bạch hổ công pháp, ngươi cảm thấy ta hiện tại tu luyện hệ nào thì thích hợp?

- Bây giờ?

- Đúng vậy, đợi tàu đấu thần của chúng ta khởi hành, ta e rằng chúng ta cũng không còn thời gian nữa.

Ngẫm nghĩ một lúc, Xà Tôn Giả mới trả lời:

- Tu luyện thổ hệ vậy, thứ nhất thổ hệ công pháp và các loại công pháp ngươi đã tu luyện không xung đột lớn lắm, có bốn tôn hộ pháp, cơ hồ không cần lo lắng, hai là tới Thần Chi Linh Vực, có một hệ công pháp phòng ngự sẽ có rất nhiều ích lợi cho ngươi trong việc giữ mạng.

- Được, vậy quyết định như vậy đi!

Lâm Động giữ lại “Đôn Thổ Quyết”, đem các lại công pháp còn lại nhét vào trong dung giới.

Lý Dật cũng không vội vàng tu luyện công pháp mới mà đem thiên ma đấu khí dẫn ra khỏi đan điền khí hải, vận chuyển một vòng quanh kinh mạch khắp thân thể, căn cứ vào kinh nghiệm tu luyện trước kia, để hạ chế sự xung đột của công pháp cũ và mới, Lý Dật thông qua Thiên Khôn Địa Càn Châu cường hóa thiên ma đấu khí đến cực hạn để khắc chế bốn hệ đấu khí còn lại.

Lúc này ở trong đan điền khí hải, thiên ma đấu khí vô cùng sung mãn đã bao bọc chặt lấy bốn hệ đấu khí còn lại, bốn hệ đấu khí kia dưới sự khắc chế của cỗ năng lượng sung mãn này, giống như những con cừu ngoan ngoãn, không hề có dấu hiệu phản kháng.

Chuẩn bị xong hết rồi, Lý Dật mới đưa một tia đấu khí nhập vào trong Đôn Thổ Quyết, Đôn Thổ Quyết công pháp hóa thành một đạo tin tức tuôn vào trong đầu của Lý Dật, còn một tia đấu khí màu vàng đất thì nhanh chóng nhập vào trong cơ thể Lý Dật, tiến vào trong kinh mạch.

Căn cứ theo ghi chép trong công pháp, Lý Dật dẫn tia thổ hệ đấu khí đi khắp kinh mạch trong cơ thể. Đấu khí hấp thu thổ nguyên tố ở trong thiên địa linh khí ở trong kinh mạch, dần trở nên cường đại. Tiếp tục vận chuyển thêm mấy lượt nữa, khi cỗ đấu khí này như dòng nước sông cuộn cuộn trong kinh mạch, Lý Dật mới định làm tiếp bước thứ hai, cũng là bước quan trọng nhất.

Bước quan trọng nhất là đem thổ hệ đấu khí dẫn vào trong đan điền khí hải, đem nó thành một bộ phận đấu khí của mình. Mấu chốt của bước này là ở chỗ phải lấy thiên ma đấu khí thuần phục nó, đưa năng lượng cuồng bạo của nó đạt tới mức độ thích hợp. Yếu quá thì nhất định sẽ bị bốn hệ đấu khí còn lại khắc chế, vậy những nỗ lực vừa rồi coi như phí công. Nếu mà thổ hệ đấu khí quá cường hãn thì sẽ ảnh hưởng tới bốn hệ đấu khí còn lại.

Đúng như Xà Tôn Giả đã nói, dù sao thổ hệ đấu khí và các hệ đấu khí khác cũng không tương khắc ghê gớm như là nước với lửa, Lý Dật rất yên ổn đưa cổ thổ hệ đấu khí vào trong đan điền. Đột nhiên, cả đan điền khí hải đều khê rung lên, thiên ma đấu khí nhanh chóng tuôn trào, hai cổ đấu khí đan xen vào nhau, năng lượng cường đại khiến thân thể Lý Dật cũng khê run lên.

- Tiểu tử, chút khổ sở này hiện tại đối với người đã không còn vấn đề gì rồi, mau nắm lấy thời gian, luyện hóa cổ thổ hệ đấu khí này đi.

So với những lần tu luyện trước đây, lực xung đột của các loại đấu khí lần này vẫn còn trong khả năng chịu đựng của Lý Dật. Cố chịu đựng sự đau đớn của thân thể, Lý Dật nhanh chóng đẩy nhanh tốc độ dẫn đạo thổ hệ đấu khí, dưới năng lượng cường hãn của thiên ma đấu khí, thổ hệ đấu khí phản kháng ngày càng yếu.

Không ngờ tu luyện Đôn Thổ Quyết lại thuận lợi như vậy, Lý Dật thậm chí còn suy nghĩ xem có nên đem “Ngự Hư Thiên Nhất Quyết” cũng tu luyện luôn hay không. Nhưng cũng chỉ là nghĩ mà thôi, công pháp mới dù sao cũng vẫn chưa ổn định, vẫn cần thời gian để dung hòa với các loại đấu khí khác. Hơn nữa, tu luyện Đôn Thổ Quyết tuy đơn giản, nhưng luyện hóa được thổ hệ đấu khí thì cũng đã tiêu hao hết nửa ngày, nếu còn không quay về thì đám người La Tuyết Phong nhất định sẽ đi tìm.

Lý Dật chậm rãi thu thể lại, đang định kết thúc tu luyện, thiên ma đấu khí trong đan điền khí hải lại đột ngột tuôn động.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Ma Tầng Thứ Tư

Q.6 - Chương 164: Thiên Ma Tầng Thứ Tư

Lý Dật vô cùng kinh hãi, ở trong đan điền khí hải, thiên ma đấu khí vốn đang rất yên ổn đột nhiên không thể khống chế được nữa, từ bỏ sự khống chế với năm hệ đấu khí còn lại, thu thành một đám mây đấu khí vô cùng nồng đậm.

Mất đi sự khống chế của thiên ma đấu khí, bốn hệ đấu khí vốn ở trong cơ thể như mãnh hổ thoát khỏi lồng, nhanh chóng lao về phía thổ hệ đấu khí vừa mới tu luyện.

- Nguy rồi, tiểu tử, thiên ma đấu khí sắp đột phá rồi, khốn kiếp, sao lại đột phá vào thời khắc này chứ.

Xà Tôn Giả cũng vô cùng kinh hãi, vốn dĩ thiên ma đấu khí mà đột phá lên tầng thứ tư là việc rất tốt, nhưng lại đúng vào lúc vừa tu luyện xong Đôn Thổ Quyết thì lại không hay chút nào.

Ở trong dung giới, một cỗ đấu khí ôn nhu nhưng cường đại nhanh chóng tuôn vào trong đan điền khí hải của Lý Dật, đấu khí của Xà Tôn Giả tuôn vào khiến tình trạng vô cùng hỗn loạn của Lý Dật lại càng trở nên phức tạp.

Thiên ma đấu khí vẫn đang tiếp tục thu nhỏ lại, nhưng năng lượng ẩn chứa trong đám mây đấu khí đó lại khiến người khác vô cùng bất an. Còn băng, hỏa, lôi, thánh bốn hệ đấu khí lại không ngừng tấn công thổ hệ đấu khí, còn không ngừng xung đột với cỗ đấu khí phòng ngự của Xà Tôn Giả. Mấy cỗ năng lượng không ngừng xung đột khiến Lý Dật vô cùng đau đớn, không thể khống chế nổi đan điền khí hải của mình.

- Tiểu tử, mau đưa thiên ma đấu khí dẫn vào trong kinh mạch, đan điền khí hải ta giúp người phòng thủ, mau đưa thiên ma đấu khí đột phá đi, ta không thể chống đỡ được lâu đâu.

Thanh âm của Xà Tôn Giả tựa hồ đến từ chân trời, Lý Dật biết đâu là biểu hiện tinh thần của mình đang suy yếu, nhổ ra một ngụm máu tươi đang nghẹn trong lồng ngực, Lý Dật cảm thấy tỉnh táo hơn nhiều, nghiêng rằng dựa vào công pháp tu luyện thiên ma đấu khí, tìm cách khống chế cỗ thiên ma đấu khí đang chuẩn bị đột phá.

Được Lý Dật dẫn đạo, cỗ đấu khí đã thu nhỏ lại chỉ bằng quả trứng đột nhiên giãn nở ra, khiến cho mấy cỗ đấu khí còn lại tan tác khắp nơi, rồi

như nước lũ tràn bờ nhanh chóng tuôn đi khắp kinh mạch toàn thân.

Kinh mạch của Lý Dật trải qua vô số lần tu luyện đã trở nên vô cùng bền vững, nhưng bị cỗ năng lượng cường đại đó tuôn vào đột nhiên cũng căng lên tới cực hạn, Lý Dật nhìn vào cũng thâm kinh hãi, kinh mạch lúc này đã giãn nở ra mỏng như tờ giấy, lúc này chỉ cần khẽ va chạm vào là có thể vỡ ngay lập tức.

Lúc này, nếu có chút ngoại lực tác động vào thì hậu quả sẽ là kinh mạch toàn thân nát vụn, cho dù có giữ được mạng thì tu vi toàn thân cũng sẽ bị phế bỏ hoàn toàn.

-Ồ, tiểu tử này đang tu luyện công pháp gì vậy?

Đột nhiên, một thanh âm có chút ngạc nhiên, không hề có ý tốt vang lên.

Thế nào là sợ cái gì cái đó tới. Lý Dật cuối cùng đã được nếm trải việc đáng ghét này. Nghe thanh âm đó, người vừa nói không ngờ chính là gã Hồng Y Đại Tư Tế của Đấu Thần Điện, Kha Bĩ Tán.

-Lẽ nào là ám thuộc tính công pháp? Nhưng hình như không giống, Kha Bĩ Tán, người nói xem lúc này mà chúng ta cho hấn một chưởng thì hậu quả sẽ thế nào?

Lại một thanh âm nữa vang lên, không ngờ lại còn là kẻ đáng sợ hơn, chính là Ma Thành Thành Chủ.

Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ, hai gã này sao lại ở cùng với nhau? Nghe ngữ khí của cả hai thì tựa hồ đã hóa can qua thành bằng hữu. Trong lúc tu luyện, Lý Dật cũng không thể ngẫm nghĩ nhiều, chỉ có thể cố gắng tránh sự làm phiền của hai thanh âm này, dẫn đạo thiên ma đấu khí đi khắp toàn thân, chờ đợi đột phá.

- Muốn biết hậu quả thế nào thì thử một cái là biết ngay.

Kha Bĩ Tán cười âm hiểm, chậm rãi tiến lại gần Lý Dật, trong bàn tay, một cỗ đấu khí không nồng đượm lắm xoay chuyển không ngừng.

Cũng là người tu luyện đấu khí, Kha Bì Tán đương nhiên biết Lý Dật đang ở trong thời khắc quan trọng, đừng nói là một đạo đấu khí không mạnh lắm, hiện cho dù là một người bình thường chưa từng tu luyện đấu khí cũng đủ khiến Lý Dật tẩu hỏa nhập ma.

- Lý Dật, nếu hấn dám công kích người thì dùng thiên ma đấu khí trong kinh mạch tấn công hấn.

Xà Tôn Giả trầm tĩnh nhắc nhở, thực ra không cần Xà Tôn Giả nhắc nhở, trong tình trạng hiện tại, cho dù là liều mạng tới lưỡng bại câu thương thì với tính cách của Lý Dật cũng tuyệt đối không chịu khoan tay chịu gối.

Đi tới cách Lý Dật khoảng ba bốn mét, Kha Bì Tán cười lạnh, hai tay giương ra, một cỗ đấu khí mạnh mẽ lao về phía đan điền khí hải của Lý Dật.

Cùng lúc đó, chỉ thấy Lý Dật cũng khẽ giơ tay ra, đấu khí màu xám đột nhiên tuôn ra.

Hai cỗ đấu khí va chạm vào nhau, một tiếng nổ lớn vang lên, Lý Dật đang trong tư thế ngồi xếp bằng bị đánh văng đi, vẫn duy trì tư thế đang tu luyện, nhưng miệng không ngừng thổ huyết.

Còn Kha Bì Tán tuyệt đối không thể nào ngờ được một cường giả đang trong lúc tu luyện, hơn nữa dường như còn gặp phải phiền phức không nhỏ lúc này lại có thể đánh ra đấu khí cường đại như vậy. Lăn ra tay vừa rồi hấn chỉ đánh ra năm thành công lực, nhưng bị thiên ma đấu khí vô cùng nồng đậm đánh trúng, đột nhiên cũng bị đánh bay ra xa mười mấy mét, đánh gãy mấy cây cổ thụ to mới dừng lại được. Đại tứ tể vẻ mặt vừa còn vô cùng đắc ý bây giờ lại vừa đau đớn vì bị gãy mấy đốt xương vừa vô cùng căm hận, bước tiếp về phía Lý Dật.

- Tiểu tử này, hấn, hấn không ngờ lại tu luyện thiên ma đấu khí.

Lý Dật vừa rời ra tay cũng khiến Ma Thành Thành Chủ vô cùng kinh ngạc, nếu vẫn không nhìn ra Lý Dật tu luyện cái gì thì một Ma Thành Thành Chủ như hắn có thể đập đầu vào tường tự tử được rồi.

- Thiên ma đấu khí? Lẽ nào tiểu tử này là người của Thiên Ma Tông?

Vẻ mặt sát khí đằng đằng của Kha Bĩ Tán lúc này lại lộ ra vẻ kinh ngạc, thiên ma đấu khí tuy từng là nền tảng lập tông của Thiên Ma Tông, nhưng mấy năm nay, món công pháp này đã trở thành truyền thuyết, ở Đấu Thần Đại Lục cơ hồ đã bị tuyệt tích.

Tiểu tử Lý Dật này, tuy Kha Bĩ Tán tuy chưa biết nhiều, nhưng hắn lại biết rất rõ về Thiên Ma Tông, nếu Thiên Ma Tông mà có nhân vật như Lý Dật, Đấu Thần Điện sao lại không hề biết gì chứ.

- Lý Dật, người rốt cuộc là người thế nào? Lai lịch ra sao?

Nhưng Lý Dật lại không thèm để ý đến câu hỏi của Kha Bĩ Tán, thiên ma đấu khí vừa rời đánh ra, kinh mạch đột nhiên trở nên thông suốt, Lý Dật đột nhiên có ý nghĩ muốn đem tất cả đấu khí ở trong cơ thể đánh hết ra, để giảm bớt sự đau đớn của thân thể.

Tựa hồ biết được ý định của Lý Dật, Xà Tôn Giả vội vàng nhắc nhở:

- Tiểu tử, đây là thiên ma đấu khí của ngươi, can hệ tới tu vi sau này của ngươi, thiếu một chút ít thì thành tựu sau này cũng sẽ kém một bậc.

Lý Dật không nói gì, nhưng cũng ngầm hiểu, nhân lúc Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ đang bàn tán về đấu khí của hắn, không lập tức ra tay, hắn liền nhanh chóng thôi động thiên ma đấu khí vận chuyển nhanh ở trong khắp kinh mạch.

- Thành Chủ, người đi thử xem, xem tiểu tử đó rốt cuộc đang giở trò quỷ quái gì.

Một chiêu bị thua thiệt, e ngại uy danh của thiên ma đấu khí, Kha Bĩ Tán chỉ cảm hận nhìn Lý Dật, nhưng lại không tiếp tục ra tay mà đi xúi giục

Ma Thành Thành Chủ.

Nhưng Ma Thành Thành Chủ cũng không ngốc như vậy, nhìn kỹ Lý Dật mấy cái, rồi cảm nhận thấy cỗ lực lượng cường hãn ở trong thân thể của hắn, Ma Thành Thành Chủ xua xua tay nói:

- Trước hết không động đến tiểu tử này, nhân lúc hắn còn đang bận rộn, chúng ta đi giải quyết mấy tên còn lại.

Thiên ma đấu khí tuy Lý Dật không muốn lãng phí, nhưng nếu Kha Bì Tán hay Ma Thành Thành Chủ lại ra tay lần nữa thì để giữ mạng, Lý Dật cũng sẽ đành phải ra tay lần nữa. Lực lượng của thiên ma đấu khí Kha Bì Tán vừa rồi cũng đã được lãnh giáo, uy lực cường hãn bá đạo đó, cả hai gã cường giả đều cảm thấy kinh sợ.

Nhưng Kha Bì Tán sao có thể dễ dàng bỏ qua cơ hội này.

- Chúng ta cùng liên thủ ra tay, còn sợ không chế phục được tiểu tử này hay sao?

Kha Bì Tán nói một cách ác độc. Hai gã Đấu Tôn cao cấp liên thủ đối phó với một tên Đấu Tôn vừa một đột phá lên, hơn nữa còn là nhân lúc dậu đổ bìm leo, việc vô liêm sỉ như vậy, cho dù là Ma Thành Thành Chủ cũng cảm thấy do dự.

Nhưng Lý Dật lại vô cùng lo lắng. Nếu thiên ma đấu khí mà bị hai gã cường giả kia liên thủ tấn công, vậy công lao tu luyện vất vả hơn nửa năm nay, mấy lần giao đấu sinh tử đều sẽ trở thành công cốc, hơn nữa cái mạng nhỏ này cũng khó mà giữ được.

- Làm thế nào, lão quý?

Xà Tôn Giả lúc này đang vất vả đối phó với cục diện hỗn loạn ở trong đan điền khí hải của Lý Dật, nghe thấy hắn hỏi như vậy cũng tức giận nói:

- Còn làm thế nào nữa, nếu bọn chúng dám liên thủ thì dùng hết thiên ma đấu khí đánh trả, lẽ nào cứ giương mắt nhìn bọn chúng đánh chết người hay sao?

Đột nhiên, thiên ma đấu khí tràn ngập trong kinh mạch đột nhiên thoát khỏi sự khống chế của Lý Dật, khẽ ngưng lại một chút, sau đó đột nhiên di chuyển ngược chiều trong kinh mạch. Tình trạng đó thông thường chính là dấu hiệu tẩu hỏa nhập ma, nhưng lúc này Lý Dật lại cảm thấy toàn thân vô cùng dễ chịu, kinh mạch toàn thân, cơ bắp, xương khớp đều thả lỏng hết cả ra, cảm giác thoải mái dễ chịu như đang ngâm mình trong suối nước nóng vậy.

- Mau đưa thiên ma đấu khí dẫn vào trong đan điền khí hải! Thiên ma đấu khí đã đột phá thành công. Nhanh lên, tiểu tử, ta sắp không chịu được nữa rồi.

Xà Tôn Giả cũng đang trong giai đoạn phục hồi sau khi thực lực bị tổn hại lớn, lúc này đối phó với bốn hệ đấu khí cuồng bạo cũng vô cùng vất vả.

Đúng lúc Lý Dật đang dẫn thiên ma đấu khí vào trong đan điền khí hải, Kha Bỉ Tán và Ma Thành Thành Chủ cuối cùng đã đạt được nhất trí, phải trái hai bên dần đi lại phía Lý Dật, sau đó đấu khí cuồng hãn từ trong lòng bàn tay hai gã tuôn ra, mang theo tiếng xé gió hung hãn tấn công về phía Lý Dật.

- Lúc yếu nhất cũng là lúc mạnh nhất. Lý Dật, mặc kệ bọn chúng, dẫn thiên ma đấu khí về.

Xà Tôn Giả đột nhiên ra một chỉ thị vô cùng cổ quái, Lý Dật tuy không hiểu nghĩa là gì, nhưng lúc này bảo hãn dùng thiên ma đấu khí vừa đột phá được để đỡ đòn tấn công của Kha Bỉ Tán và Ma Thành Thành Chủ thì hãn cũng không muốn, nên nghe thấy Xà Tôn Giả nói vậy, hãn cũng không thèm để ý tới hai cổ đấu khí đang hung hãn tấn công về phía mình, chỉ chuyên tâm dẫn thiên ma đấu khí quay về đan điền khí hải.

Lúc này Lý Dật đang ngồi xếp bằng trên tuyết, toàn thân được bao phủ bởi một tầng sương mỏng màu xám, ngoài ra không hề có dấu khí hay không gian phòng ngự gì cả, hai cổ năng lượng kinh người chuẩn bị trút lên nhục thân không chút phòng ngự của hắn.

Cho dù là một thân thể bằng sắt thép, dưới đòn tấn công của hai Đấu Tôn cường giả thì e rằng cũng sẽ bị biến thành một đồng sắt vụn. Điều này Kha Bì Tán và Ma Thành Thành Chủ vô cùng tin tưởng, do vậy, khi nhìn thấy Lý Dật không hề dùng cổ đấu khí cổ quái lúc trước để đánh trả mà ngồi khoanh tay chờ chết, cả hai đều cười lạnh.

- Xem ai có thể cứu người.

Kha Bì Tán cười hung ác, tựa hồ đã nhìn thấy cảnh Lý Dật bị hai cổ đấu khí đánh tan xác.

Không ai có thể cứu Lý Dật, ngoại trừ chính bản thân hắn. Khiến Kha Bì Tán vô cùng bức bối là, khi hai cổ đấu khí cường hãn đó đánh lên lớp sương mỏng quanh người Lý Dật, chỉ thấy một cổ khí tức ba động đột nhiên tỏa ra, rồi hai cổ đấu khí của hắn và Ma Thành Thành Chủ đánh ra đều bị đánh bật trở lại, hơn nữa còn tăng thêm một cổ năng lượng cường đại kỳ lạ.

Cho đến lúc bị hai cổ lực lượng đó đánh bay đi, gây thêm mấy vết xương nữa, Kha Bì Tán vẫn không hiểu nổi rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Chuyện gì đã xảy ra, Lý Dật cũng không hề biết!

- Thiên ma tăng thứ tư lợi hại vậy sao, không cần ra đòn cũng có thể khắc chế địch? Vậy thì không cần khách sáo nữa, diệt luôn hai lão quái vật này vậy.

Lý Dật cũng biết là điều này rất khó tin, nhưng ngoài cách giải thích đó ra, hắn không còn có cách giải thích nào hay hơn nữa.

- Diệt cái con khi! Còn không mau chạy đi!

Xà Tôn Giả kêu lên, rồi giải thích:

- Thiên ma đấu khí đột phá cần số lượng lớn thiên địa linh khí trợ lực, tầng sương mỏng quanh người người chính là thiên địa linh lực để giúp người đột phá. Để có thể đột phá lên thiên ma đấu khí tầng thứ tư, ta đoán thiên địa linh khí trong phạm vi mười dặm quanh đây đều bị người hấp thu sạch rồi. Cổ lực lượng này đừng nói là hai gã Đấu Tôn, cho dù là Đấu Thánh cường giả e rằng cũng không thể chống đỡ nổi. Tình trạng này được gọi là “thời gian thần hộ” không nhân thời gian này mà chạy trốn, hai tên ma đầu đó mà hoàn hồn thì người sẽ mất mạng.

Lý Dật đã sớm co giò chạy về phía bờ biển băng trôi. Thật là nguy hiểm, chậm đột phá một chút nữa thôi thì lần này thật sự sẽ bị mất mạng.

Đột phá lên thiên ma tầng thứ tư, thiên ma đấu khí cũng trở nên cường đại hơn, dễ dàng khống chế năm hệ đấu khí trong cơ thể.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tàu Đấu Thần Xuất Phát

Q.6 - Chương 165: Tàu Đấu Thần Xuất Phát

Lúc này trên bờ Biển Băng Trôi, Tác Mã Lý vẫn đang bận rộn với Tàu Đấu Thần, đám người La Tuyết Phong thì đốt lửa, học cách làm của Lý Dật, cũng ngồi nướng thức ăn.

Nhìn thấy Lý Dật cố sức chạy về, Ánh Vũ Tình liền hỏi:

- Lý Dật tiểu đệ, gặp phải ma hay sao thế? Người chạy đi đâu cả nửa ngày như vậy?

Lý Dật dừng bước, cười khố nói:

- Đúng là gặp phải ma thật, hơn nữa còn là hai con ma, Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ liên thủ tấn công.

Nghe nói tới Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ, ngoài Tửu Quỷ ra thì đám người La Tuyết Phong đều kinh hãi đứng bật dậy, Lý Dật cũng không ngốc tới nỗi kể về chuyện tu luyện thiên ma đấu khí mà nói rằng hai tên ma đầu đó bị thương, nhưng không nghiêm trọng, nếu không có gì bất ngờ thì rất nhanh sẽ kéo tới gây chuyện.

Tuy dựa vào thiên địa linh khí tập trung lúc đột phá lên thiên ma tăng thứ tư khiến cho Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ chịu chút đau khổ, nhưng chút đau khổ đó đối với Đấu Tôn cường giả mà nói thì không có gì ghê gớm, chỉ một lúc là có thể khôi phục hoàn toàn, cũng có nghĩa là thời gian để bọn chúng chuẩn bị nghênh địch hoặc bỏ chạy chỉ có một lúc đó mà thôi.

- Tác Mã Lý, Tác Mã Lý, mau cho chúng ta biết, tàu của người bao giờ có thể ra biển?

La Tuyết Phong nghe Lý Dật nói xong, lập tức quay về phía Tác Mã Lý đang ở trên Tàu Đấu Thần, nói to.

- Ba ngày, nhiều nhất là ba ngày, Tàu Đấu Thần của chúng ta có thể giương buồm ra khơi, à không, tàu của chúng ta không có buồm.

Tác Mã Lý đứng ở xa, không nghe thấy tin về Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ nên vẻ mặt vui vẻ đáp.

- Ba ngày lâu quá, Tác Mã Lý, cho người ba giờ chuẩn bị, ba giờ sau chúng ta ra khơi.

Sự lo lắng của La Tuyết Phong cũng không phải không có lý, dựa vào thực lực hiện tại thì tuy đã thêm một gã Tửu Quỷ, nhưng tên này rất không đáng tin, không thể hi vọng hẳn có thể làm được việc gì ra hồn. Nếu Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ cũng mang theo rượu thì sao? Còn đám người La Tuyết Phong, liên thủ đối phó với một gã còn được, hai gã quái vật mà liên thủ với nhau, căn bản không có hi vọng chiến thắng.

- Ba giờ đồng hồ, không thể được, trừ phi người muốn Tàu Đấu Thần trở thành Tàu Tử Thần.

Tác Mã Lý vẫn chưa ý thức được sự nghiêm trọng của vấn đề, trả lời rất nhẹ nhàng.

- Nếu ta nói với người, Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ hiện tại đang ở trong rừng cây, ba giờ sau sẽ xông tới đây gây chuyện với chúng ta thì sao?

- Kha Bĩ Tán? Ma Thành Thành Chủ? Trời ơi, hai bọn chúng chẳng phải đang đánh nhau ở trong Vạn Thần Mộ hay sao? Ai đang bịa đặt thế?

- Ta tận mắt nhìn thấy.

Lý Dật nói to.

- Bọn chúng hiện tại không những không đánh nhau sống chết mà còn thân thiết hơn cả huynh đệ.

- Khi thật!

Tác Mã Lý chửi đồng một câu, sau đó nhanh chóng biến mất trong con tàu, chỉ có thanh âm là vang lại:

- Ba giờ đồng hồ, các vị thần bảo hộ, ta chỉ đảm bảo con tàu đáng chết này có thể khởi động được, nhưng không đảm bảo chúng ta có thể đến được Thần Chi Linh Vực.

Mấy người trên bờ biển cũng không nhàn rỗi, lập tức chuyển lên tàu tất cả dã thú đã đánh bắt được để chuẩn bị cho chuyến đi biển, đương nhiên là cả gỗ để nướng và băng tuyết để dùng làm nước ngọt. Chỉ có Tửu Quỷ là mặc kệ, thản nhiên nhìn đám người La Tuyết Phong bận rộn ngược xuôi, lại còn nhồm nhoàm nhai từng miếng thịt nướng thơm phức.

Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ còn đến nhanh hơn cả dự tính của đám người Lý Dật, bởi Tàu Đấu Thần và ụ tàu to lớn quả thực quá dễ

nhận biết.

- Ha ha, con tàu lớn thật, mấy tên tiểu tử, cảm ơn các người đã chuẩn bị quà cho ta.

Kha Bĩ Tán vô cùng thông minh, vừa nhìn thấy Tàu Đấu Thần là lập tức hiểu bọn người Lý Dật định làm gì.

- Những tên nhân loại đáng ghét này, bọn chúng định làm gì? Lẽ nào bọn chúng muốn tới Thần Chi Lĩnh Vực hay sao?

Ma Thành Thành Chủ đương nhiên cũng không ngốc.

- Ta nghĩ đúng như vậy, nhưng đáng tiếc là kế hoạch của bọn chúng phá sản rồi. Thành Chủ các hạ, có hứng thú cùng ta tới Thần Chi Lĩnh Vực hay sao?

- Không có hứng thú, ta sẽ không rời khỏi Băng Phong Thế Giới. Mục tiêu của ta là giết chết bọn chúng, sau đó người tới Thần Chi Lĩnh Vực, ta quay về Ma Thành, chúng ta kết thúc hợp tác.

- Được, quyết định vậy đi, nhưng không cần giết bọn chúng, chỉ cần phế đan điền khí hải của bọn chúng là được, ta vẫn cần vài tên thủy thủy mà.

Trong khi Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ vẫn còn đang trao đổi điều kiện, bọn người La Tuyết Phong cũng không hề rảnh rỗi, năm người tập trung lại một chỗ, thăm đề phòng, còn Ánh Vũ Tình thì nói chuyện với Tửu Quỷ.

- Hai gã đó là kẻ địch, lát nữa nếu đánh nhau thì Tửu Quỷ, người phải giúp chúng ta.

Tửu Quỷ cũng không ngốc:

- Đó là địch nhân của các người, không phải của ta. Nếu các người thua, bị người ta cướp mất tàu thì coi như ta thắng cược, long tửu thuộc về ta có đúng không?

- Lẽ nào người không muốn quay về Thần Chi Linh Vực hay sao? Long tửu sớm muộn cũng thuộc về người, chỉ cần quay về Thần Chi Linh Vực, ta đảm bảo người có rượu uống không hết.

- Người lấy gì đảm bảo? Ta không tin lời của một nha đầu, người chưa từng tới Thần Chi Linh Vực, căn bản không hiểu gì về Thần Chi Linh Vực cả, ở Thần Chi Linh Vực, rượu là thứ bị cấm, chỉ có mấy gã bán rượu lậu mới có rượu.

- Nói như vậy thì người không định giúp chúng ta hay sao?

Ánh Vũ Tình tức giận nói.

Mấy ngày nay Ánh Vũ Tình cũng bỏ ra không ít công sức với gã Tửu Quỷ này, gã này tuy nhân phẩm không ra gì, nhưng dù sao vẫn chưa tới mức vô tình vô nghĩa, thấy Ánh Vũ Tình tức giận, ngữ khí cũng dịu xuống:

- Ta cũng không nói là không giúp, chỉ cần không quá phiền phức, giúp các người một chút cũng không sao.

Còn La Tuyết Phong lại có ý định của riêng mình, hẳn hiển nhiên không muốn có cuộc đấu sinh tử với Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ:

- Tác Mã Lý, người đưa Ánh Vũ Tình tiểu thư và Caly Rost lên Tàu Đấu Thần, tìm cách làm cho Tàu Đấu Thần khởi hành đi.

Nghe thấy vậy, Lý Dật tỏ ra nghi hoặc:

- Chúng ta có lẽ không thể lên tàu an toàn khi chưa tiêu diệt được hai lão già này.

- Không tính nhiều như vậy được, đành phải liều một phen.

Suy đến cùng, La Tuyết Phong vẫn không tin tưởng lắm Tửu Quỷ, tuy biết thực lực của hắn tuyệt đối không thua kém Kha Bĩ Tán và Ma Thành

Thành Chủ.

- Hai tên này là người thế nào, rất lợi hại hay sao?

Tửu Quỷ vừa nhai miếng thịt nướng, bộ dạng thản nhiên nhìn Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ.

- Tửu Quỷ, người thử chẳng phải là biết ngay hay sao?

- Thử thì thử!

Tửu Quỷ vừa nói vừa ra tay luôn, hai viên xúc xắc tung ra, xúc xắc được một lớp ánh sáng màu lam bao bọc, mang theo tiếng “vù” lao về phía Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ.

Cảm nhận được cỗ năng lượng cường đại ẩn chứa trong hai viên xúc xắc, Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ cũng không dám khinh địch, một chiêu đánh về phía viên xúc xắc đang lao về phía mình, rồi thân hình lao về phía đám người Lý Dật. Hai cỗ đấu khí cường bạo lao tới, khiến không gian cũng bị rung động.

-Ồ, lợi hại thật, ta mắc kệt, các người tự đánh.

Tửu Quỷ chạy nhanh tới mức khiến người khác phải khâm phục, lời chưa dứt, thân hình hắn đã lùi về bên cạnh Tàu Đấu Thần. Từ tốc độ đó có thể thấy thực lực của hắn không những không hề thua kém Kha Bĩ Tán hay Ma Thành Thành Chủ mà thậm chí còn cao hơn một bậc, chỉ tiếc là ý chí của gã này lại là con số âm.

Lý Dật và La Tuyết Phong cũng không ngờ được rằng Tửu Quỷ lại vô liêm sỉ như vậy, vừa nãy còn “thử thì thử”, trong nháy mắt đã chạy nhanh hơn tất cả những người khác. Hai cỗ đấu khí cường đại đã từ trên không trung đánh xuống, hai người cũng chẳng có cách nào khác, cơ hồ cùng giương siêu phẩm thần binh của mình ra.

Úy kỵ thần uy của siêu phẩm thần binh, Kha Bĩ Tán Ma Thành Thành Chủ cũng lui lại vài thước, thủ ấn tung ra, thiên địa linh khí bốn phía

nhANH chóng tuôn về.

Không được, hai lão ma đầu định dùng đấu kỹ. Với cấp bậc Đấu Tôn cao cấp của Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ, cho dù không phải là bạch hổ đấu kỹ mà chỉ là chu tước đấu kỹ thì Lý Dật và La Tuyết Phong cũng chẳng có mấy phần chắc chắn có thể dựa vào siêu cấp thần binh để chống đỡ lại được.

Vấn đề bây giờ là nhân lúc Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ vẫn còn đang chuẩn bị phát động đấu kỹ để chủ động công kích, hay là hai người liên hợp, tận lực kháng cự lại đấu kỹ của hai gã. Nếu lựa chọn liên hợp thì hai người sẽ chắc chắn có chút khó khăn, còn nếu chủ động công kích thì phải có chút may mắn, nếu trước khi hai tên ma đầu đó chuẩn bị xong mà công kích được thì hai gã đó sẽ bị thua thiệt nặng, nhưng nếu lúc bên mình công kích mà đối phương cũng đã chuẩn bị xong thì bọn chúng sẽ là người phải chịu thiệt.

Có trời mới biết, thời gian chuẩn bị phát động đấu kỹ của hai gã ma đầu này là bao lâu.

Nhìn vào mắt nhau, Lý Dật và La Tuyết Phong tìm thấy đáp án trong mắt đối phương. Công kích.

Thời gian rất quý giá, đặc biệt là lúc này. Lý Dật công kích Kha Bĩ Tán, La Tuyết Phong công kích Ma Thành Thành Chủ, hai vị Đấu Tôn thấp cấp không ngờ lại chủ động tấn công hai tên Đấu Tôn cao cấp, Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ cũng thầm khâm phục, sau đó hai tay vung lên, đấu kỹ chưa được chuẩn bị kỹ lưỡng cùng vội vạng xuất ra.

Cho dù là thi triển vội vàng nhưng thanh thế của chu tước đấu kỹ do hai gã Đấu Tôn cao cấp phát ra cũng khiến người khác kinh hãi.

Ầm ầm!

Hai tiếng nổ lớn vang lên, ánh sáng chói mắt do đấu khí va chạm với nhau khiến mặt trời cũng như âm đạm hắt đi, ở giữa bờ biển và rừng

cây, hai đám đấu khí nổ tung ra, rồi nhanh chóng bao trùm lấy bốn cường giả đang chiến đấu.

Nhờ ánh sáng của đấu khí che mắt, Lý Dật thi triển Vân Bộ, vòng ra phía sau Kha Bì Tán, siêu phẩm thần binh được tuôn đầy đấu khí chém mạnh xuống.

Nếu là cường giả bình thường gặp phải bộ pháp quỷ dị và uy lực của siêu phẩm thần binh của Lý Dật thì sẽ bị chém làm đôi, nhưng Kha Bì Tán có thể tấn thẳng thành hồng y đại tư tế của Đấu Thần Điện cũng không phải do may mắn.

Cảm nhận thấy cỗ lực lượng đặc biệt của siêu phẩm thần binh ở sau lưng, Kha Bì Tán cũng không quay đầu lại, trong khoảnh khắc khi Phá Thiên Kiếm sắp chém xuống lưng hắn thì hắn cũng nhanh chóng tránh thoát. Còn Lý Dật thấy một đòn không trúng cũng vội lao theo, Phá Thiên Kiếm rời khỏi tay! Tấn công! Chỉ có thể lợi dụng siêu phẩm thần binh tấn công mới khiến Kha Bì Tán không thể ngời tay để phản công được.

Phía bên kia, La Tuyết Phong cũng có ý định như vậy, Thí Long Tiên vây lấy người Ma Thành Thành Chủ.

Nhưng dù là Lý Dật hay La Tuyết Phong đều hiểu rằng, tấn công điên cuồng như vậy cũng chỉ có thể làm chậm lại kết cục thất bại, Kha Bì Tán và Ma Thành Thành Chủ không phải là Đấu Tôn cường giả như Hạ Hầu Thuần, bất luận là kinh nghiệm thực chiến hay là thực lực đều vượt trội so với bọn chúng. Một khi đối phương phản công thì mình chắc chắn sẽ bị thảm bại.

Tàu Đấu Thần cuối cùng cũng dần khởi động.

Tửu Quỷ đứng trốn ở cạnh Tàu Đấu Thần không biết từ lúc nào đã lên tàu, ra sức xoay chiếc bàn xoay đường kính hơn hai mét. Bàn xoay qua một hệ thống bánh răng gỗ truyền động truyền lực xuống hàng mái chèo ở hai bên thành tàu.

- Tàu Đấu Thần! Xuất phát!

Tửu Quỷ sung sướng hô to.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trị Thương

Q.6 - Chương 166: Trị Thương

Tàu Đấu Thần xuất phát, đó chính là động lực lớn nhất khiến La Tuyệt Phong là Lý Dật ra sức đương đầu với hai tên đại ma đầu.

- Lý Dật, La Tuyệt Phong, mau lên tàu!

Ánh Vũ Tình đứng ở đuôi tàu hô lớn. Tửu Quỷ tuy đánh nhau không ra gì, nhưng thực lực không tầm thường, dưới sự điều khiển của hắn, Tàu Đấu Thần rất nhanh phá vỡ lớp băng, tiến ra Biển Băng Trôi.

Tàu Đấu Thần khởi hành lập tức thay đổi cục diện của bốn người ở trên bờ.

Kha Bỉ Tán và Ma Thành Thành Chủ bắt đầu phản kích, hai gã cũng không thềm để ý đến uy lực của siêu phẩm thần binh, bố trí từng lớp không gian phòng ngự ở trước mặt, sau đó đấu khí đã đề thăng đến cực hạn liền đánh về phía Lý Dật và La Tuyệt Phong.

Lúc này Lý Dật và La Tuyệt Phong vừa khống chế Phá Thiên Kiếm và Thí Long Tiên vừa lui dần về phía Tàu Đấu Thần đang dần rời khỏi bờ biển. Do lui lại như vậy nên khoảng cách với siêu phẩm thần khí cũng xa dần, khả năng khống chế cũng kém dần đi, không những không phá vỡ được lớp không gian phòng ngự của Kha Bỉ Tán và Ma Thành Thành Chủ mà hai đạo đấu khí mang theo năng lượng kinh người còn mạnh mẽ lao tới.

- Lý Dật! Hợp kỹ!

La Tuyết Phong hô lớn, siêu phẩm thần binh ở cách xa năm sáu mét, rõ ràng là không kịp thu về để đối phó với hai đạo đấu khí này, ngoài cách hợp kỹ để gắng sức chống lại thì tựa hồ cũng không còn cách nào tốt hơn cả.

Lý Dật thủ quyết vừa động, thôi động thổ hệ đấu khí, qua sự cường hóa của thiên khôn địa càn châu, trong nháy mắt đã kết thành một tầng đấu khí ở trước mặt, đặc tính phòng ngự của thổ hệ đấu khí lúc này đã được hiện rõ, năng lượng phòng ngự kiên cố giăng ra trước mặt, nếu lúc này La Tuyết Phong cũng dùng thổ hệ đấu khí dựng lớp phòng ngự lên thì tuy có thể chịu chút thua thiệt, nhưng chắc chắn có thể ngăn chặn được đòn tấn công của hai gã Đấu Tôn cao cấp mà không bị thua thiệt quá ư nghiêm trọng.

Nhưng khiến Lý Dật bất ngờ là, trong khi hắn đang cố hết sức bày lớp phòng ngự ra thì La Tuyết Phong lại không hề hợp kỹ cùng hắn.

La Tuyết Phong dưới sự yểm hộ của lớp phòng ngự của Lý Dật, thân hình lao ra phía biển, nhẹ nhàng lướt trên lớp băng trôi, đáp lên Tàu Đấu Thần.

- Lý Dật huynh đệ, xin lỗi nhé. Ai bảo người là cường giả trẻ tuổi duy nhất có thể so sánh được với ta cơ chứ.

La Tuyết Phong ngữ khí lạnh lùng khiến Lý Dật hiểu rằng, lần này không phải là kích động nhất thời của La Tuyết Phong, mà là cơ hội đã chờ đợi từ lâu.

Không ngờ, thời khắc quan trọng này, La Tuyết Phong lại chơi cho Lý Dật một vở.

Cảm giác bị người khác chơi xấu rất không dễ chịu! Đồng thời hai cổ đấu khí đánh lên lớp đấu khí phòng ngự cũng rất không dễ chịu.

Một tiếng nổ lớn vang lên, lớp đấu khí phòng ngự màu đất đỏ đột nhiên tan rã, dư lực của đấu khí đánh mạnh lên người Lý Dật, đột nhiên khiến

Lý Dật bay ngược lại mười mấy mét, rơi tõm xuống làn nước biển lạnh buốt.

Nước biển lạnh buốt khiến tinh thần Lý Dật chấn động, không bị ngất đi, lần này chịu tổn thất không nhỏ, lục phủ ngũ tạng tựa hồ bị nát vụn, đau thấu xương, kinh mạch cũng bị chấn vỡ mấy chỗ, không thể chuyển động bình thường. Ngoài ra, khiến Lý Dật càng bức bối là, hẳn không hề đề phòng La Tuyết Phong, đúng vào lúc quan trọng nhất thì lại trở thành quân cờ trong tay kẻ khác, điều đó khiến Lý Dật càng đau đớn hơn.

Hợp lực đánh bay Lý Dật xuống biển, Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ cũng không rảnh rỗi để ý tới Lý Dật, thân hình lao lên, đập trên lớp băng trôi đuổi theo Tàu Đấu Thần.

Lúc này, ngoài Tác Mã Lý đang điều khiển tàu ra còn những người khác đều chạy lại bên bàn xoay, ra sức xoay bàn xoay, hai hàng mái chèo bên thân tàu điên cuồng hoạt động, tác phẩm kiệt xuất của thiên tài Tác Mã Lý lúc này thể hiện ra tốc độ kinh người, cho dù Kha Bĩ Tán và Ma Thành Thành Chủ thi triển tốc độ đến cực hạn nhưng muốn lập tức đuổi theo được Tàu Đấu Thần cũng là việc không thể nào. May mà trên mặt biển cũng đầy rẫy những tảng băng trôi. Rất nhanh, một con tàu, hai thân ảnh người chỉ còn là những bóng đen ở phía chân trời.

Từ trong làn nước biển lạnh buốt leo lên, bởi kinh mạch đã bị tổn thương, đấu khí không thể vận chuyển được nên sự giá lạnh xâm nhập vào trong xương tủy khiến Lý Dật không ngừng run rẩy, thân thể cũng trở nên đông cứng lại.

Muốn không bị đông cứng lại thì tốt nhất là phải khôi phục lại những chỗ kinh mạch đã bị tổn thương, để đấu khí có thể luân chuyển được, người tu luyện đấu khí sợ nhất chính là kinh mạch bị thương tổn, đấu khí bị ngưng tụ lại ở đan điền khí hải không thể lưu chuyển được, cho dù đấu khí có cường đại đến mấy thì cũng giống như kẻ ôm đồng vàng mà chết đói, đó chính là bi kịch đau đớn nhất.

Ngồi xếp bằng xuống, tự kiểm tra thân thể, Lý Dật không khỏi lo lắng, kinh mạch bị tổn thương năm sáu chỗ, đều là kinh mạch quan trọng ở bụng và ngực, muốn khôi phục lại hoàn toàn cần phải mất mấy ngày. Mấy ngày trong điều kiện giá lạnh ở trên bờ biển này, cho dù không có tuyết rơi thì e rằng cũng sẽ bị lạnh cóng thành đông tuyết.

- Tiểu tử, xem ra phiền phức lần này không nhỏ.

Xà Tôn Giả từ trong dung giới bay ra, hóa thành một đạo hư ảnh, xem xét tình trạng của Lý Dật.

- Chưa chết được.

Lý Dật yếu ớt trả lời.

- Bây giờ chưa chết được, nhưng mấy ngày nữa thì khó nói.

Xà Tôn Giả cũng ý thức được tình trạng không tốt của Lý Dật hiện tại, nhưng những lời tiếp theo của Xà Tôn Giả còn khiến Lý Dật buồn bực hơn.

- Bốn tôn để cứu người hiện tại cũng chỉ còn một chút hồn tàn, cũng chẳng khá hơn người là mấy. Người cũng chẳng thể dùng thiên ma đấu khí để bồi bổ cho bốn tôn, bốn tôn cũng không thể giúp người được, người đành tự nghĩ cách vạy.

Lý Dật tức giận nói:

- Nếu đã không giúp được ta thì người nằm im trong dung giới đi, còn chạy ra làm gì.

- Bốn tôn chỉ muốn nhắc người, ở đây gió lớn, lẽ nào người không biết tránh vào trong rừng cây hay sao?

Chỉ vì việc này thôi sao? Lý Dật rất muốn giơ tay tát cho chút hồn tàn này tan tành luôn, nhưng lại nghe Xà Tôn Giả nói tiếp:

- Ý ta là nếu người muốn đi vào trong rừng thì hãy để Hồng Hoang Chi Giới ở chỗ nào dễ thấy ở trên bờ biển, như vậy cũng dễ để cho người khác phát hiện ra, tránh cho bốn tôn phải đợi không biết bao nhiêu năm mới gặp được nhân loại có con mắt tinh đời phát hiện ra.

Tình người bạc bẽo! Mình vẫn còn chưa chết, Xà Tôn Giả đã bắt đầu tính đến chuyện sau khi mình chết rồi. Thì ra lão quỷ này cảm thấy Lý Dật không thể sống nổi nữa, nên mới chạy ra yêu cầu như vậy.

- Lão quỷ, người có tin ta ném Hồng Hoang Chi Giới xuống biển hay không?

Lý Dật giận dữ uy hiếp.

- Hì hì, người sẽ không làm thế đâu, chúng ta là sư đồ, nhân phẩm của người bốn tôn biết rất rõ. Người tuy không phải người tốt, nhưng không đến nỗi làm việc hại người không lợi cho mình. Hơn nữa bốn tôn cũng đã tận tâm tận lực vì người, là do người không có duyên với Thần Chi Linh Vực, việc này không thể trách bốn tôn được.

Những lời này của Xà Tôn Giả tuy có vài phần nịnh nọt, nhưng cũng không phải không có lý. Lý Dật cũng chỉ là trong lúc tức giận lên tiếng uy hiếp, cũng không đến nỗi vứt Xà Tôn Giả và Hồng Hoang Chi Giới xuống biển thật.

- Lão quỷ, người thực sự cho rằng ta không sống được nữa hay sao?

- Theo tình hình thương thế của người thì không đến nỗi nguy kịch, vấn đề là thứ nhất bốn tôn không thể giúp người được, thứ hai, hoàn cảnh nơi này quá khắc nghiệt, nếu người có thể chịu đựng được ba ngày, khôi phục lại được kinh mạch đã bị thương tổn thì có thể sống, nếu không thì chỉ có thể chết.

Những phán đoán này và phán đoán của Lý Dật hoàn toàn trùng khớp.

- Lão quỷ, ta sẽ sống cho người xem.

Lý Dật giận dữ nói rồi đứng dậy đi về phía rừng cây, hành động này ảnh hưởng tới thương thế của cơ thể, khiến Lý Dật xây xẩm mặt mày.

- Đồ đệ tốt, người tìm chỗ nào đó để ta lại, nếu người thành công thì quay lại tìm bốn tôn cũng không muộn.

- Chết thì cùng chết, sống thì cùng sống.

Lý Dật lạnh lùng đáp, sự phản bội của La Tuyết Phong khiến Lý Dật vô cùng bức bối, không thèm để ý đến lời nói của Xà Tôn Giả, vẫn giữ Hồng Hoang Chi Giới ở trên người.

Rừng cây sau khi bị Lý Dật và La Tuyết Phong tàn phá lúc này chỉ còn lại những gốc cây cao thấp khác nhau, muốn tìm một nơi tránh gió thì phải đi mấy trăm mét, nhưng cũng đủ khiến Lý Dật cảm thấy khó khăn, đi được mấy chục mét hắt lại dừng lại thở dốc, thỉnh thoảng còn nôn cả ra máu.

Cuối cùng cũng vào đến rừng cây, tìm một gốc cây lớn, dựa vào phía tránh gió, ngồi xuống, ý niệm của Lý Dật phát động, Quỷ Ảnh Khôi Lỗi đổi được từ chỗ Ánh Vũ Tình liền xuất hiện bên cạnh Lý Dật. Nhưng khiến Lý Dật cảm thấy buồn bực là Tử Y Khôi Lỗi này cũng tu luyện ám thuộc tính đấu khí chứ không phải là hỏa hệ đấu khí, không thể sưởi ấm cho hắn. Nhưng dưới sự khống chế của hắn, Quỷ Ảnh Khôi Lỗi cũng không phải không có tác dụng, ít nhất thì cũng có thể cắt mấy tấm băng lớn quay quanh thân người Lý Dật, giúp hắn tránh được làn gió lạnh buốt.

Ngồi ở trong phòng băng kín gió, Lý Dật cởi lớp quần áo đã đóng băng ra, thay bằng một bộ quần áo đen ở trong dung giới, vẫn thấy chưa đủ liền lột cả bộ quần áo tím trên người Quỷ Ảnh Khôi Lỗi ra khoác lên, dù sao Quỷ Ảnh Khôi Lỗi cũng không sợ giá lạnh, quần áo cũng chỉ để trang trí mà thôi.

Quỷ Ảnh Khôi Lỗi chưa nhiều tuổi lắm, bộ dạng chỉ khoảng ba mươi, trước khi bị luyện thành khôi lỗi thì đang thời xuân sắc, cơ thể trắng muốt khiến người khác thêm muốn, chỉ tiếc là Lý Dật hiện tại không có tâm trạng để hưởng thụ.

Công tác tránh lạnh đã chuẩn bị xong, Lý Dật mới bắt đầu loại bỏ tất cả mọi tạp niệm, tập trung tinh thần, dẫn đạo thánh hệ đấu khí dần đi về phía kinh mạch bị thương tổn đầu tiên. Hiệu quả trị liệu của thánh hệ đấu khí là tốt nhất trong chín hệ đấu khí, nhưng muốn khôi phục lại chỗ kinh mạch đã bị rách rời này thì không phải việc đơn giản.

Cho dù không bị gió lạnh tấn công nhưng nhiệt độ của môi trường hiện tại cũng rất thấp, nơi kinh mạch bị thương tổn đầu tiên vẫn chưa khôi

phục được 1/10, Lý Dật đã cảm thấy sắp lạnh cóng, đầu óc cũng trở nên mơ hồ. Nếu không muốn thăng thiên vào lúc này thì tốt nhất là phải đứng dậy vận động.

May mà phòng băng này cũng rộng bảy tám mét vuông, cũng có chỗ để đi lại. Đi lại mấy chục vòng, thân thể nóng lên một chút, Lý Dật lại ngồi xuống, tiếp tục công việc trị thương.

Vừa trị thương vừa hoạt động thân thể như vậy, tiến triển rất chậm chạp, hơn nữa một lúc sau, một vấn đề nghiêm trọng đã bày ra trước mắt Lý Dật.

Do không thể hấp thu thiên địa linh khí để cung cấp năng lượng cần thiết cho cơ thể, Lý Dật rất nhanh đã cảm thấy đói. Đây là một vấn đề rất nghiêm trọng, vì lạnh nên đói, vì đói nên lạnh, nếu không giải quyết vấn đề của cái bụng, e rằng chỉ đến ngày mai, Lý Dật sẽ không còn sức để đi lại nữa. Mà trong điều kiện thời tiết như vậy, không đi lại đồng nghĩa với chết cóng.

Cũng may mà trong lúc chuẩn bị thực phẩm, mỗi người đều nhét một ít vào trong dung giới để phòng lúc cần tới. Bây giờ tảng thịt khoảng bốn năm cân đó liền trở thành chiếc phao cứu sinh cho Lý Dật. Lý Dật cẩn thận cắt miếng thịt rừng đó ra làm ba phần, chuẩn bị cho ba ngày, hai phần nhét lại vào trong dung giới, cầm lấy miếng còn lại đưa lên gặm. Miếng thịt này hình như là thịt đùi của con thú rừng nào đó, nếu mà nướng thì nhất định sẽ rất ngon, nhưng ăn sống thì vừa dai vừa tanh, để tránh lãng phí sức lực, Lý Dật cắt thành từng miếng nhỏ, nhai một chút rồi nuốt luôn.

Kỹ năng sinh tồn Lý Dật không hề thiếu, nhưng vấn đề là lúc này kinh mạch đang bị thương tổn, không thể sử dụng đấu khí, nên rất nhiều việc đều không thể làm nổi.

Ăn thịt thú rừng rồi, thể lực cũng khôi phục không ít, Lý Dật lại tiếp tục việc trị thương. Chỗ thương tổn đầu tiên chữa trị thêm được hai phần nữa

thì cơn lạnh lại kéo đến. Lý Dật đang định đứng dậy vận động thì đột nhiên nghĩ tới Quỷ Ảnh Khôi Lỗi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vô Song

Q.6 - Chương 167: Vô Song

Nói một cách nghiêm túc thì Quỷ Ảnh Khôi Lỗi chưa thể coi là người chết, bởi trong tâm khiếu vẫn còn tồn tại một tia linh hồn chi lực của người không chế, Quỷ Ảnh Khôi Lỗi vẫn có chút sức sống, tuy không thể khôi phục thành người bình thường được nữa.

Nhưng nếu không phải là người chết thì thân thể có thể vẫn có nhiệt lượng phát ra. Đó chính là vấn đề Lý Dật cảm thấy hứng thú, đối với hắn mà nói, mỗi tia nhiệt lượng đều vô cùng quý báu, triệu hồi Quỷ Ảnh Khôi Lỗi lúc này chỉ còn mặc bộ nội y ra, Lý Dật vui mừng nhận thấy thân thể không còn chút sức sống này không ngờ vẫn giống như người bình thường, thân thể vẫn còn sức ấm.

Quá đổi vui mừng, Lý Dật ôm lấy cổ khôi lỗi đó, cảm giác ấm áp tuy không đến nỗi nóng bỏng nhưng lại không ngừng nghỉ khiến Lý Dật vô cùng vui mừng. Chúng thần làm chứng, đây là lần đầu tiên Lý Dật biết rằng thân thể nữ nhân lại còn có tác dụng kỳ diệu như vậy.

Thân thể đã ấm áp lại, Lý Dật đưa Quỷ Ảnh Khôi Lỗi trở lại không gian vốn có của nó, rồi tiếp tục trị liệu.

Không ngừng lặp lại như vậy, khi Lý Dật lại cảm thấy đói, chỗ kinh mạch bị thương tổn đầu tiên đã được khôi phục xong. Trong quá trình dùng đấu khí để trị liệu không thể cảm nhận thấy thời gian trôi qua, hơn nữa thân thể ở trong phòng băng cũng không biết là ngày hay đêm, nên khi Lý Dật cảm thấy đói thì cũng không biết là đã trải qua một ngày hay chưa. Cố chịu đựng, Lý Dật vẫn chưa ăn miếng thịt thứ hai, dù sao vẫn chỉ mới khôi phục xong một chỗ kinh mạch, vẫn còn ba chỗ kinh mạch

quan trọng và một chỗ không quan trọng lắm nữa chưa được khôi phục, tiến triển vẫn chưa thể gọi là thuận lợi.

Không biết là do thời tiết bên ngoài đã trở nên lạnh hơn, hay do thân thể Lý Dật đã bị suy nhược nên cảm nhận như vậy, Lý Dật cảm thấy ngày càng lạnh hơn, khi khôi phục nơi kinh mạch thứ hai, cơ hồ chưa tới một giờ Lý Dật đã lại cần ôm lấy khôi lỗi để sưởi ấm, cho tới khi chỗ kinh mạch bị thương tổn thứ hai khôi phục được một nửa, Lý Dật mới ăn miếng thịt thứ hai.

Có năng lượng của ma thú bổ sung, Lý Dật liền một mạch khôi phục xong chỗ kinh mạch thứ hai. Chỗ kinh mạch bị thương tổn thứ ba ở gần tim, bị thương tổn nghiêm trọng nhất, cũng là chỗ quan trọng nhất, nếu có thể khôi phục được chỗ này thì đấu khí có thể luân chuyển trong phần lớn kinh mạch, hình thành một vòng tuần hoàn nhỏ, như vậy tình hình sẽ tốt hơn rất nhiều. Cơ hồ có thể khẳng định sẽ không thể chết được.

Nhưng kinh mạch gần tim bị thương tổn nghiêm trọng nhất, với tình hình thân thể suy yếu của Lý Dật, muốn khôi phục được cũng không phải chuyện dễ dàng.

Thánh hệ đấu khí vận chuyển tới chỗ kinh mạch vị đứt, dần ghép những mảnh vỡ lại với nhau, những nơi không thể ghép nối lại được thì dùng thánh hệ đấu khí thôi động, dần sinh ra kinh mạch mới. Công việc khôi phục kinh mạch khó khăn và chậm chạp nhất chính là phải dùng đấu khí để sinh ra kinh mạch mới. So với lục phủ ngũ tạng, một cường giả, đặc biệt là một cường giả cấp bậc Đấu Tôn, kinh mạch so với người thường dẻo dai hơn gấp trăm lần, trong lúc tu luyện hay đối địch thì vô cùng có lợi, nhưng nếu bị thương tổn thì công việc phục hồi cũng khó khăn hơn người thường gấp trăm ngàn lần.

Nếu không phải có thánh hệ đấu khí và thiên khôn địa càn châu, dựa vào khôi phục bình thường, Lý Dật e rằng phải nằm trên giường nửa năm mới khôi phục lại được.

Nhưng khó thế nào cũng bắt buộc phải phục hồi, Lý Dật cắn răng, không ngừng thôi động thánh hệ đấu khí, nhưng lúc này, Lý Dật lại cảm thấy một việc không tốt. Nguyên khí trong đan điền khí hải tuôn vào kinh mạch trở thành đấu khí, nhưng nguyên khí này không phải dùng không bao giờ hết, khi phục hồi hai chỗ kinh mạch bị tổn thương vừa rồi, thánh hệ đấu khí đã tiêu hao quá nửa, nếu là lúc bình thường thì đương nhiên có thể hấp thu thiên địa linh khí để khôi phục, nhưng hiện tại chỗ kinh mạch quan trọng nhất vẫn chưa phục hồi được, đương nhiên là không thể khôi phục thánh hệ nguyên khí, cũng có nghĩa là, nếu Lý Dật không thể lợi dụng thánh hệ nguyên khí còn lại để phục hồi xong chỗ kinh mạch bị tổn thương thứ ba này, thì chỉ có thể dùng các hệ đấu khí khác để hoàn thành công việc tu sửa.

Vấn đề là các hệ đấu khí khác có thể tu sửa kinh mạch bị tổn thương nghiêm trọng như vậy hay không? Lý Dật không dám chắc chắn.

Nghĩ đến điều đó, Lý Dật đột nhiên toát mồ hôi lạnh. Bất luận thế nào, bắt buộc phải dựa vào chỗ thánh hệ đấu khí còn sót lại để hoàn thành công việc phục hồi.

Ở trong phòng băng lạnh giá, cái lạnh âm mấy chục độ dần lấy đi năng lượng của Lý Dật, tác dụng của nhiệt độ cơ thể của Quỷ Ảnh Khôi Lỗi ngày càng nhỏ. Lý Dật cảm thấy khí tức của sinh mạng dần xa rời khỏi cơ thể hắn, tựa hồ cũng sắp giống như Quỷ Ảnh Khôi Lỗi, không còn một chút sức sống.

Không biết đã trải qua bao lâu, miếng thịt cuối cùng cũng đã ăn hết, thương tổn ở tâm khiếu mới chỉ phục hồi được một nửa, nhưng thánh hệ đấu khí đã dùng hết bảy tám phần. Sự tuyệt vọng đã chiếm dần tâm trí đã có phần tê dại của Lý Dật. Lẽ nào chúng thần thực sự muốn mình phải bỏ mạng ở nơi quỷ quái này hay sao? Lẽ nào mình không chế Quỷ Ảnh Khôi Lỗi xây dựng phòng băng này, chính là dựng mộ cho chính mình hay sao?

Ý nghĩ này vừa hiện ra, Lý Dật đã lập tức dùng lực bấm mạnh vào đùi mình, giúp mình duy trì trạng thái tỉnh táo. Hẳn biết, trong tình cảnh tuyệt vọng này, còn quan trọng hơn cả đấu khí chính là ý chí, là khát vọng sống, nếu mất đi hai thứ này, tử thần sẽ có thể dễ dàng đem hắt đi.

Tử thần! Tử thần cái con khỉ! Cũng giống như nhân loại, chỉ là đồ khốn kiếp bắt nạt kẻ yếu sợ kẻ mạnh.

Nhưng không bao lâu sau, trong cái lạnh giá, Lý Dật cảm thấy thân thể mình bắt đầu cứng lại, thân thể cứng lại thì ý thức cũng dần mơ hồ.

- Lý Dật tiểu hữu! Người hãy đưa ta quay lại bờ biển đi.

ở trong đầu đột nhiên vang lên thanh âm có chút bất lực xen lẫn cầu xin của Xà Tôn Giả, ngay cả cách xưng hô cũng trở nên khách khí hơn. Lão quỷ này cũng không ngồi chơi không mà luôn chú ý quan sát động tĩnh của Lý Dật, tình trạng của Lý Dật hiện tại hẳn thậm chí còn hiểu rõ hơn cả bản thân Lý Dật. Xà Tôn Giả thực sự không muốn cùng với Lý Dật bị chôn trong phòng băng lạnh giá này.

- Lão quỷ, người cảm thấy ta có thể chết được hay sao?

- Chắc là vậy, dù sao thì trăm phần chết không có hi vọng sống.

Ngừng lại một chút, Xà Tôn Giả ngữ khí đột nhiên trở nên vô cùng cổ quái:

- Nhưng cũng không phải là không có cách nào khác. Vẫn còn một cách, nhưng cách này... cách này quả thực khiến người ta không thể chịu nổi, ta khuyên người hãy chấp nhận số phận đi.

Xà Tôn Giả cố làm ra vẻ thần bí, nhưng Lý Dật không mắc mưu, cứ mặc kệ hắn. Quả nhiên, ngừng lại mấy giây, Xà Tôn Giả lại hỏi:

- Lẽ nào người không muốn nghe cách này hay sao?

- Người có mồm!

Lý Dật thân thể suy nhược, thực sự không muốn nhiều lời với hân.

- Hì hì, người chẳng phải là có một mỹ nữ khôi lỗi hay sao? Ý của bốn tôn là, cho dù là khôi lỗi thì cũng là nữ nhân, hơn nữa còn là một nữ nhân khuôn mặt đáng người cũng không hề tồi chút nào. Lý Dật tiểu hữu, nam nhân tuổi người đang là lúc dục hỏa hưng thịnh, nếu có thể khơi dậy ngọn dục hỏa này, có lẽ sẽ giải quyết được vấn đề giá lạnh. Vấn đề giá lạnh được giải quyết rồi thì sẽ có thể tập trung tâm trí khôi phục kinh mạch bị tổn thương.

Những lời này có lẽ chính là chủ đề mà Xà Tôn Giả muốn nói. Ý của Xà Tôn Giả là muốn Lý Dật đi làm chuyện ấy với khôi lỗi. Lý Dật tuy không phải người tốt, nhưng chưa đến nỗi khổ nạn đến vậy. Kích phát dục hỏa với khôi lỗi, vừa nghe đã biết là một việc vô cùng đáng buồn nôn.

- Lão quỷ, người thật là tà ác, chủ ý như vậy cũng có thể nghĩ ra được.

- Bốn tôn biết việc này có chút làm khó người, nhưng tựa hồ lúc này cũng là cách duy nhất, chỉ dựa vào một chút hơi ấm cơ thể đó hiện nay đã không còn nhiều tác dụng với người nữa. Thử đi, Lý Dật tiểu hữu.

Cho dù đã chiến thắng được cảm giá buồn nôn, nhưng lúc này muốn Lý Dật thân thể đang suy nhược nảy sinh ngọn dục hỏa cũng không phải là việc dễ dàng. No ấm mới nghĩ đến chuyện tà dâm. Nhưng lúc này Lý Dật vừa không no, cũng chẳng ấm, tính mạng lại còn đang bị nguy hiểm, trong tình trạng này...

- Lý Dật tiểu hữu, người thử tưởng tượng trong đầu xem, tưởng tượng nữ nhân trước mắt này thành người người yêu thích đang trút sạch xiêm y đứng trước mặt người, là một nam nhân sinh lý bình thường, nếu người không làm việc gì đó thì sao có thể xứng đáng với bản thân. À, bây giờ người triệu hoán Quỷ Ảnh Khôi Lỗi ra rồi tính tiếp.

Ở trong đầu, Xà Tôn Giả vẫn dùng ngữ khí mập mờ để lôi kéo Lý Dật.

Khôi lỗi nữ nhân này thân thể khá đầy đặn, thực sự rất phù hợp làm đối tượng để tưởng tượng, nhưng là một khôi lỗi, khí tức âm lãnh đó đủ để khiến bất cứ cậu nhỏ nào cũng phải mềm xuống.

Thôi được, Lý Dật dừng ánh mắt lại trên bộ ngực, cố gắng tưởng tượng thành người mà mình yêu thích. Người mà mình yêu thích, vừa nghĩ đến đó Lý Dật lại cảm khái, thiếu nữ đầu tiên hẳn nghĩ tới không ngờ lại là Mạc Tâm Nhu. Nhưng vừa nghĩ đến đó thì cũng hiểu ra, Mạc Tâm Nhu tuy chưa tới mức yêu thích, nhưng dù sao cũng là nữ nhân đầu tiên mình “xâm nhập” khi tới thế giới này, do vậy để lại ấn tượng cho hẳn cũng là điều dễ hiểu.

Nhưng rồi nghĩ đến vẻ mặt đau đớn tức giận của Mạc Tâm Nhu, Lý Dật lại cố gắng gạt bỏ hình ảnh này ra khỏi đầu. Do mình đã cưỡng ép cô ấy, nên Mạc đại tiểu thư cũng chưa từng có thái độ tốt đẹp với mình.

Người thứ hai mà Lý Dật nghĩ tới chính là Cung Vô Song. Thực ra Lý Dật cảm thấy phải nghĩ tới Lý Na mới đúng, nhưng cái thứ tư duy này, có lúc không thể nào khống chế được.

Nghĩ tới Cung Vô Song, Lý Dật cảm thấy trong tim như dâng lên một dòng nước ấm áp. Ngày trước khi hắn rời khỏi Thiên Phong Đế Quốc, Cung Vô Song đã từng yêu cầu được đi cùng hắn, nếu không bị lão sắc quỷ Phì Phì dọa cho sợ chết khiếp thì có lẽ cũng đã cùng mình tới La Lan Học Viện. Vị đại công chúa tôn quý của hoàng thất này cũng có thể đưa vào danh sách nữ nhân của mình rồi.

Nghĩ ngợi lung tung như vậy, cảm giác lạnh buốt xâm nhập vào trong cơ thể cũng đã giảm đi rất nhiều, vẻ mặt cao quý tuyệt mỹ của Cung Vô Song cũng đột nhiên thay thế khuôn mặt của khôi lỗi trước mặt.

- Đúng, đúng thế, Lý Dật tiểu hữu, trước mặt có nữ nhân như vậy, người lẽ nào không muốn làm gì sao?

Xà Tôn Giả tựa hồ biết rất rõ tâm tư của Lý Dật, ngữ khí mập mờ của lão khiến Lý Dật nhẹ nhàng đi lên trên, trút bỏ tầng phòng ngự cuối cùng của khôỉ lỗi. Đây có lẽ cũng là thân thể của nữ nhân chưa từng sinh nở, bộ ngực vút cao, vẫn còn có hai quả anh đào ửng hồng khiến người khác mê muội.

- Vô Song, Vô Song...

Lý Dật khẽ lăm bắm, úp mặt vào giữa bộ ngực đó, ý niệm khổng chế, Quỷ Ảnh Khôỉ Lỗi cũng ngoan ngoãn ngồi xuống, ôm gọn trong lòng mình, hơi ấm thân thể của khôỉ lỗi cùng ngọn dục hỏa của Lý Dật khiến cái giá lạnh đột nhiên tan biến.

Đúng lúc Lý Dật không tự chủ được, định làm động tác tiếp theo thì Xà Tôn Giả lại đột nhiên nhắc nhở:

- Tiểu tử, còn không mau nhân cơ hội phục hồi kinh mạch bị tổn thương.

Lý Dật nghe vậy mới hoàn hồn lại, vẫn ôm khôỉ lỗi nữ nhân trong lòng, tập trung tinh thần thôi động thánh hệ đấu khí còn sót lại tu sửa chỗ kinh mạch đã khôỉ phục hơn một nửa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lại Gặp Thành Chủ

Q.6 - Chương 168: Lại Gặp Thành Chủ

Trên bờ Biển Băng Trôi, gió lạnh buốt từ ngoài biển không ngừng kéo vào, từng cơn gió sau khi vào bờ liền kéo theo từng đám tuyết vụn, tạo thành những cơn bão tuyết. Ụ tàu Tác Mã Lý dựng nên đã tan rã hoàn toàn trong gió bão, bờ biển nổi liền cùng với mặt biển, trở thành một khung cảnh vắng lặng tới ghê người, chỉ có tuyết, băng và từng hàng cây chịu vững như bàn thạch, lặng lẽ biểu thị sự hoang lương của vùng ven Băng Phong Thế Giới này.

Đột nhiên, trên mặt Biển Bể Trôi xuất hiện một chấm đen nhỏ, chấm đen này hướng vào bờ với tốc độ rất nhanh, chỉ một lát sau mọi người đã có thể nhìn rõ mặt mũi của chấm đen đó, chính là một người không hề xa lạ, Ma Thành Thành Chủ.

Ma Thành Thành Chủ nhẹ nhàng đáp xuống bờ biển, thân hình dừng lại, chậm rãi quan sát dấu tích ụ tàu còn sót lại. Từ khuôn mặt xấu xí gầy guộc của Ma Thành Thành Chủ không thể nhận ra chút biểu cảm nào, chỉ có ánh mắt là tràn ngập sự không cam tâm xen lẫn sự căm giận.

Dời ánh mắt khỏi dấu tích ụ tàu, Ma Thành Thành Chủ chậm rãi đi về phía rừng cây. Đối với một người coi từng thân cây ngọn cỏ ở Băng Phong Thế Giới này đều như tài sản riêng của mình như Ma Thành Thành Chủ mà nói, việc tàn phá này thực sự là một tội lớn không thể nào tha thứ được.

Đột nhiên, trước mặt xuất hiện một vật kỳ lạ khiến Ma Thành Thành Chủ khẽ sững lại. Một đồng tuyết nổi lên cạnh một thân cây lớn, giống như một gian phòng, vô cùng dễ nhận biết.

Chỉ trong mấy ngày mà đã xuất hiện một đồng tuyết lớn, Ma Thành Thành Chủ sao có thể bỏ qua được. Thân hình lóe lên, khoảng cách mấy trăm mét chỉ trong nháy mắt đã tiến lại gần. Bây giờ hẳn có thể nhìn thấy rõ, ở trong phòng băng có một người, hơn nữa còn là một cường giả thực lực không hề thấp. Ma Thành Thành Chủ lập tức nghĩ tới Lý Dật, kẻ đã bị mình và Kha Bì Tán hợp lực đánh bay xuống biển.

Nhưng sao có thể như vậy được, uy lực liên hợp đó ít nhất cũng sẽ chấn vỡ kinh mạch của đối phương, trong hoàn cảnh khắc nghiệt như vậy, một cường giả bị chấn vỡ kinh mạch sao còn có thể tồn tại được. Từ khí tức hiện tại để phán đoán thì Lý Dật này không những không chết, mà mạch đập rất ổn định, không hề có dấu hiệu hấp hối.

Lẽ nào người này không phải là Lý Dật?

- Kẻ nào ở đây? Mau hiện thân!

Ma Thành Thành Chủ lên tiếng quát, khiến tuyết vụn ở trên gian phòng băng bay tung tóe.

Một lúc sau, Ma Thành Thành Chủ đột nhiên cảm thấy một cổ đấu khí cường đại, sau đó căn phòng tuyết liền nứt ra, đến khi băng tuyết bị chấn vỡ hoàn toàn, một thiếu niên cười hì hì đứng trước mặt hắn, chính là Lý Dật.

- Thành Chủ các hạ, đã mấy hôm rồi nhỉ?

Nhìn thấy Ma Thành Thành Chủ, Lý Dật tựa hồ không chút ngạc nhiên, hơn nữa còn hỏi một câu khiến Ma Thành Thành Chủ cảm thấy rất buồn bực.

- Há?

- Ta muốn biết, từ khi ngươi và Kha Bĩ Tán đuổi theo La Tuyết Phong đến nay đã qua mấy ngày rồi?

Ma Thành Thành Chủ trầm ngâm một hồi lâu, rồi lạnh lùng hỏi:

- Câu hỏi này rất quan trọng hay sao?

- Không quan trọng, tùy tiện hỏi cho biết thôi. Nói như vậy, Thành Chủ các hạ, các ngươi đã không đuổi kịp đám người La Tuyết Phong?

- Nhân loại tiểu tử đáng ghét, ngươi phải hiểu rõ là bốn Thành Chủ không có nghĩa vụ trả lời bất cứ câu hỏi nào của ngươi, nhưng bốn Thành Chủ rất muốn biết, vì sao ngươi vẫn còn sống?

Lý Dật vẻ mặt thản thơi, nhưng thực ra trong lòng lại rất lo lắng, thương thế và thực lực của hắn tuy đã khôi phục bảy tám phần, nhưng Ma Thành Thành Chủ tuyệt đối là phiền phức lớn, cần phải dùng mưu chứ không thể đối đầu trực diện được.

- Thành Chủ các hạ thực sự muốn biết. Vậy cũng được, nói cho người biết cũng không sao cả.

Lý Dật lập tức bốc phét:

- Hôm đó sau khi ta bị các người đánh bị thương, lục phủ ngũ tạng và kinh mạch đều bị tổn thương nghiêm trọng, vốn dĩ với thực lực của ta, muốn khôi phục được vô cùng khó khăn. Nhưng nơi quỷ quái này vô cùng lạnh giá, ta lại không có cách nào có thể sử dụng đấu khí để ngăn cái giá lạnh lại, kết quả là bị lạnh cóng thành một cục băng. Cũng may mà mạng của ta lớn, lúc đó không biết mọc từ đâu ra một tên cường giả, không những giúp ta chống lạnh, lại còn hộ pháp giúp ta, giúp ta khôi phục kinh mạch bị tổn thương.

- Đợi đã! Người nói là ở đây ngoài người ra thì còn có nhân loại khác?

- Đúng thế, có vấn đề gì sao? Ta cũng hỏi hắn là ai, sao lại chạy tới nơi quỷ quái này, hắn chỉ nói là bạn cũ của Thành Chủ các hạ, từ xa vạn dặm tới đây tìm gặp bạn cũ.

Một lời “bạn cũ” từ miệng Lý Dật nói ra sao nghe giống như là oan gia đối địch vậy. Tin tức này khiến Ma Thành Thành Chủ khẽ nhíu mày, suy nghĩ xem là gã oan gia nào đã tìm tới gây chuyện. Là chủ nhân của Băng Phong thế giới, Thành Chủ của ma thành, lão quái vật đương nhiên là đã từng đi tới thế giới nhân loại, cũng có hiềm khích với không ít cường giả nhân loại. Lý Dật cũng đoán được điều đó mới lên tiếng nói láo, dù sao thì bốc phét cũng không phạm pháp.

- Người mà người nói bộ dạng thế nào? Tuổi tác ra sao?

Lý Dật mỉm cười nói:

- Vì sao ta phải nói với người? Lẽ nào bốn thiếu gia ta có nghĩa vụ đó hay sao?

Ma Thành Thành Chủ hung hăng nói:

- Người đứng là không có nghĩa vụ đó, nhưng người nên biết rằng, người nói và không nói thì cách chết sẽ hoàn toàn khác nhau.

- Uy hiếp ta hay sao, Ma Thành Thành Chủ, bốn thiếu gia ta không sợ nhất chính là uy hiếp. Cùng lắm thì đấu tới lưỡng bại câu thương với người, lưu lại một tia đấu khí cuối cùng tự chấn vỡ đan điền khí hải là được.

Lý Dật đột nhiên nói lớn, Ma Thành Thành Chủ cũng đã biết Lý Dật lâu rồi, tiểu tử này quả thực nói được làm được, nên ngữ khí không khỏi trở nên hòa hoãn hơn:

- Vậy phải thế nào người mới chịu nói?

- Để cho công bằng, ta nói cho người biết người đã cứu ta là ai, nhưng người cũng phải nói cho ta biết mấy hôm nay rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Ma Thành Thành Chủ, xem ta tâm trạng của người không được tốt, có lẽ cũng không gặp phải chuyện tốt gì cả.

- Hừ, nhân loại tà ác, vĩnh viễn không thể thay đổi được bản tính tà ác. Tên khốn Kha Bĩ Tán lại chơi bốn Thành Chủ một phen, món nợ này bốn Thành Chủ sớm muộn sẽ tính sổ với hắn. Được rồi, ta nói cho người biết năm ngày nay rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, dù sao người cũng sẽ là một người chết rồi.

Ma Thành Thành Chủ dừng lại một chút, dường như đang nghĩ xem làm cách nào để nói cho ngắn gọn.

- Năm ngày trước, bốn Thành Chủ và tên khốn đó đuổi theo chiếc tàu của La Tuyết Phong, thật là quý quái, bốn Thành Chủ chưa từng gặp chiếc tàu nào chạy nhanh như vậy, chúng ta đuổi theo hai ngày hai đêm mới đuổi kịp, lúc này trên mặt biển băng trôi đã ngày càng ít, nếu mà không đuổi kịp thì e rằng không thể nào đuổi theo được nữa. Cũng may mà chiếc tàu đó dường như cũng gặp trục trặc gì đó, tốc độ chậm lại. Sau khi đuổi kịp, bốn Thành Chủ vốn định một chưởng đánh tan chiếc tàu

đó, để cho tất cả đám nhân loại đó làm mồi cho cá, nhưng tên khốn nạn đó lại không đồng ý như vậy, lấy lý do là hãn vẫn cần con tàu đó.

Thế là chúng ta lên tàu, vốn dĩ hai chúng ta hợp lực có thể dễ dàng khống chế nhân loại ở trên tàu. Nhưng gã nhân loại cao to, chính là tên hôm đó giao thủ một chiêu liền sợ hãi bỏ chạy không ngờ thực lực lại cao hơn chúng ta, sau một phen chiến đấu vất vả chúng ta mới có thể khống chế được hãn. Lúc này trên biển xuất hiện bão lớn, con tàu như chiếc lá trong cơn bão, ai cũng không muốn phải uống nước biển, nên chúng ta tạm thời ngừng đấu, cùng chống lại cơn bão. Tên khốn đó nhân lúc ta đang bận điều khiển tàu lại ra tay đánh lén ta, đánh ta rơi xuống biển. Khốn kiếp, cùng một sai lầm ta không ngờ lại phạm phải hai lần, nhân loại các người quả thực tà ác.

Lý Dật cười thầm không ngừng, hợp tác với loại thâm hiểm như Kha Bỉ Tán, chẳng phải là chơi với cọp sao?

- Như vậy là Thành Chủ các hạ vừa thưởng thức nước biển vừa bơi trở lại?

- Được rồi, ta đã nói hết rồi, đến lượt người rồi.

Ma Thành Thành Chủ thâm sì mặt, chứng tỏ suy đoán của Lý Dật không sai, còn về mùi vị của nước Biển Băng Trôi như thế nào, đương nhiên là không cần nói nữa.

Lý Dật khẽ nhắm mắt, như đang nhớ lại “người đó”:

- Cường giả cứu ta tuổi tương đương với Thành Chủ, thân hình cao lớn, bộ dạng lúc nào cũng như có người mượn hãn tiền không trả vậy, còn thực lực thì ta không cảm nhận ra nổi.

Ma Thành Thành Chủ chăm chú nghe, cố gắng suy nghĩ, đột nhiên mắt sáng rực, hỏi:

- Người đó phải chẳng tay phải có sáu ngón tay, trên mặt có vết sẹo bằng ngón tay?

- Đúng thế, xem ra đúng là bạn cũ của Thành Chủ các hạ.

Lý Dật cười thầm, Ma Thành Thành Chủ này là loại thông minh trong đám ma thú, nhưng so với “nhân loại tà ác” thì tựa hồ còn kém một bậc.

- Hẳn hiện tại đâu rồi?

- Không biết, hẳn nói ta ở đây đợi hẳn, kết quả là hẳn không tới, không ngờ lại đợi được người tới.

- Hừ, Lục Chỉ Đảo Tiên, hẳn không tới bốn Thành Chủ cũng sẽ đi tìm hẳn. Nếu đã tới rồi, bốn Thành Chủ sao có thể để hẳn đến không được. Nhân loại tiểu tử đáng ghét, vậy để bốn Thành Chủ xử lý người trước rồi sẽ chuyên tâm đối phó với bạn cũ của ta.

Ma Thành Thành Chủ đột nhiên nổi sát ý, khí tức cường giả tuôn ra khiến Lý Dật cảm thấy ngạt thở.

Đối đầu trực diện với lão ma đầu này, Lý Dật thực sự không có nhiều phần thắng, vội xua tay nói:

- Đợi đã Thành Chủ các hạ, người chắc cũng biết cho dù giết ta người cũng cần trả giá không nhỏ, vạn nhất khi người tiêu hao đấu khí, bạn cũ của người quay lại, người cảm thấy người nắm chắc mấy phần thắng. Hơn nữa, hẳn không quản mấy vạn dặm tới đây tìm người, nhất định là có cơ sở tiêu diệt được người. Cho nên, chi bằng chúng ta trao đổi.

- Bốn Thành Chủ đã không còn đủ kiên nhẫn trao đổi với đám nhân loại không giữ chữ tín các người.

Bị Kha Bì Tán chơi xỏ hai lần, Ma Thành Thành Chủ đã không còn tin tưởng ở nhân loại nữa.

Kha Bì Tán khốn kiếp, làm toàn việc xấu lại để Lý Dật phải chịu hậu quả. Thấy Ma Thành Thành Chủ đưa ta hai quả cầu đấu khí trong lòng bàn tay, Lý Dật một mặt tế Phá Thiên Kiếm ra để uy hiếp, mặt khác vội nói:

- Tên khốn Kha Bì Tán đó không đại diện cho nhân loại, ta trước nay nói luôn giữ chữ tín, nếu không sẽ bị chúng thần nguyên rửa.

Lời này để Nam Cung Quyết Mân đại thiếu gia mà nghe được, chắc sẽ tức đến đập mồ sống lại mất.

Ma Thành Thành Chủ có chút do dự, không biết có nên tin tưởng nhân loại tiểu tử tà ác ở trước mặt này hay không. Trầm ngâm một lúc rồi mới nói:

- Người nói xem chúng ta trao đổi gì?

- Rất đơn giản, ta giúp người đối phó với gã bạn cũ kia, còn người sau khi chúng ta chiến thắng phải đưa ta rời quay về Nhân Loại Thế Giới.

Cuộc trao đổi này có sức hấp dẫn rất lớn đối với Ma Thành Thành Chủ. Lý Dật nói không sai, Lục Chỉ Đảo Tiên đã dám tìm đến đây thì nhất định phải có thực lực, tin chắc rằng có thể tiêu diệt được mình, trong tình hình đó, thêm một bang thủ là thêm phần hi vọng. Huống hồ, thực lực của Lý Dật Ma Thành Thành Chủ cũng biết vài phần, thêm một đồng minh mạnh như vậy, có thể sẽ là thứ có tính quyết định tới kết cục cuộc đấu. Nhưng...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giăng Co

Q.6 - Chương 169: Giăng Co

Nhưng Ma Thành Thành Chủ vẫn thận trọng nói:

- Người cho rằng ta sẽ tin lời người sao, Lục Chỉ Đảo Tiên đã cứu người, người sao có thể liên thủ với ta để đối phó với hắc, cho rằng ta là tên ngốc hay sao?

- Không sai, hắc đã cứu ta, nhưng nếu bây giờ ta bị người giết chết, hắc cứu hay không cũng không có gì khác nhau cả. Nếu hắc thực sự muốn cứu ta thì nên để chúng ta giết chết hắc, nhưng người nghĩ xem, hắc sẽ chịu đứng ở đó để chúng ta giết chết hay sao?

Ma Thành Thành Chủ ngẫm nghĩ một lát, không ngờ lại bị những lời nói vớ vẩn này của Lý Dật thuyết phục:

- Bốn Thành Chủ tạm thời tin người, nhưng đừng hi vọng bốn Thành Chủ sẽ tin người hoàn toàn, đưa Phá Thiên Kiếm của người cho ta, ta sẽ đồng ý với yêu cầu của người, sau khi giết chết Lục Chỉ Đảo Tiên sẽ đưa người quay về nhân loại thế giới.

Ma Thành Thành Chủ sau nhiều lần bị lừa gạt cũng đã thông minh ra không ít, yêu cầu này nếu Lý Dật đồng ý thì cho dù hắc có lật lọng, dựa vào siêu phẩm thần binh, Ma Thành Thành Chủ vẫn tin rằng đủ sức đối đầu với Lục Chỉ Đảo Tiên. Hơn nữa, giao Phá Thiên Kiếm cho hắc, Lý Dật sẽ không còn vốn để đấu lại với hắc nữa, hoàn toàn trở thành một con kiến, Ma Thành Thành Chủ muốn làm gì cũng được.

Nhưng bất ngờ là Lý Dật lại nhanh chóng đồng ý:

- Được, nhưng phải nói trước, Phá Thiên Kiếm tạm thời giao cho người, sau khi giết xong Lục Chỉ Đảo Tiên thì phải trả lại cho ta.

- Đương nhiên!

- Chủ nhân, người thực sự muốn giao ta cho nên ma đầu đó hay sao?

Nghe thấy cuộc trao đổi của Lý Dật và Ma Thành Thành Chủ, Phá Thiên Kiếm Linh cũng có chút không vui. mấy phen ác chiến khiến cho năng lượng của Phá Thiên Kiếm cũng bị tiêu hao rất lớn, mấy ngày gần đây

chưa thể khôi phục hoàn toàn được, nên lời nói của Phá Thiên Kiếm Linh vẫn có vẻ suy nhược.

- Không, Kiếm Linh, người chịu khó ở trong tay gã ma đầu đó một thời gian, ta rất nhanh sẽ cho hắc biết, vũ khí cũng ta không chỉ có một kiện cừu phẩm thần binh.

Có được chỉ thị của chủ nhân, Phá Thiên Kiếm thoát khỏi tay Lý Dật, bay lên không trung, rồi lao về phía Ma Thành Thành Chủ, đột nhiên bắn vào cổ tay hắc, hóa thành một vết xăm hình thanh kiếm.

- Bây giờ người có thể tin tưởng ta rồi chứ, Thành Chủ các hạ?

- Tin hay không còn phải đợi Lục Chỉ Đảo Tiên xuất hiện mới được.

Ma Thành Thành Chủ hài lòng nhìn vết xăm trên cổ tay mình, bước tới cạnh gốc cây bên cạnh căn phòng băng lúc này, thái độ của hắc tuy vẫn rất lạnh lùng, nhưng Lý Dật có thể thấy, hắc đã lại có chút niềm tin với nhân loại.

- Thực ra ta cũng rất muốn biết, Lục Chỉ Đảo Tiên này rốt cuộc thế nào, hắc rất lợi hại sao? Người và hắc rốt cuộc có mâu thuẫn gì?

Lý Dật ngồi xuống cạnh Ma Thành Thành Chủ, vẻ hiếu kỳ hỏi.

Trước câu hỏi của Lý Dật, Ma Thành Thành Chủ tựa hồ cũng không biết phải trả lời thế nào, suy nghĩ một lúc rồi mới nói:

- Lục Chỉ Đảo Tiên, nếu người sinh ra sớm 100 năm thì nhất định sẽ biết tên của hắc. Tên này là một trong những thiên tài nhất trong đám nhân loại ta đã từng gặp, nhưng cũng giống như tất cả thiên tài khác, tên này cũng vô cùng kiêu ngạo. Tên này không thích ma thú cũng không không thích nhân loại, ở một mình trên một đảo nhỏ ở Đông Hải, tự xưng là Đảo Tiên. Còn việc sao ta và hắc lại có mâu thuẫn, việc này nói ra thì dài lắm, chỉ cần người nhớ kỹ, lần này hắc tới tìm ta nhất định là phải đấu sinh tử, chúng ta sẽ chỉ có một người có thể sống sót dời đi.

Lý Dật chẳng qua là hỏi để giết thời gian, đồng thời tăng cường quan hệ đồng minh với Ma Thành Thành Chủ, căn bản không hề có khái niệm gì về Lục Chỉ Đảo Tiên. Một cao nhân thế ngoại, không có xung đột lợi ích gì với mình, chẳng qua do mình bịa ra “người đó” nên trùng hợp với hình ảnh của Lục Chỉ Đảo Tiên mà thôi.

- Được rồi, nếu Thành Chủ các hân đã nói vậy thì ta cũng không hỏi nữa. Bây giờ chúng ta nghỉ ngơi một lát, đợi hân đến vậy.

Lý Dật nói xong, ngồi xếp bằng khôi phục lại đấu khí vẫn chưa phục hồi hoàn toàn. Lục Chỉ Đảo Tiên không thể xuất hiện được, Ma Thành Thành Chủ lúc này còn có thể giúp mình hộ pháp, việc tốt như vậy sao có thể bỏ qua.

Thấy Lý Dật chuyên tâm tu luyện, Ma Thành Thành Chủ cũng lại không dám lơ là cảnh giác, chỉ khẽ nhắm mắt dưỡng thần, miễn cảm cảm nhận từng biến động trong phạm vi trăm mét xung quanh.

Ngồi đợi nửa ngày như vậy, trời nổi gió lạnh buốt, rồi tuyết buông xuống, bao phủ lên hai người, khiến cả hai sắp biến thành hai gã người tuyết.

Kinh mạch bị thương tổn của Lý Dật đã được khôi phục hoàn toàn, lục phủ ngũ tạng cũng đã bình phục. Đấu khí đã lưu thông bình thường nên cũng không sợ thời tiết giá lạnh này. Thấy tiết trời đã chuyển tối, Lý Dật đứng dậy, nói với Ma Thành Thành Chủ:

- Bây giờ đến lượt ta hộ pháp cho Thành Chủ các hạ tu luyện.

Trôi nổi trên biển năm ngày liền, Ma Thành Thành Chủ cũng cảm thấy vô cùng mệt mỏi, Phá Thiên Kiếm ở trong tay, có lẽ Lý Dật cũng không thể giở trò gì được, hiện tại cường địch sắp xuất hiện, không nâng thực lực lên trạng thái cao nhất, Ma Thành Thành Chủ cũng không đủ tự tin có thể chiến thắng. Do vậy nghe thấy Lý Dật nói vậy cũng không nói gì

nhiều, thủ quyết vung lên, thiên địa linh khí xung quanh cuộn cuộn tuôn động.

Lý Dật cười thầm, đúng là ma thú, dễ bị lừa thật. Lý Dật đương nhiên không ngốc tới nỗi nhân lúc Ma Thành Thành Chủ tu luyện để đánh lén, tuy thông thường một cường giả trong lúc tu luyện là lúc dễ bị công kích nhất, nhưng nếu một đòn không thắng, lại không có Phá Thiên Kiếm trợ giúp, cho dù Ma Thành Thành Chủ có bị thương, Lý Dật cũng không chắc chắn có thể tiêu diệt được hắn.

Do vậy Lý Dật quyết định dùng trận pháp. Đó là dự định xuất hiện ngay từ khi Lý Dật bịa ra câu chuyện về ‘bạn cũ’, mà hiện tại chính là cơ hội tốt nhất.

Trái ba vòng phải ba vòng, Lý Dật vươn vai, đi quanh gốc cây hoạt động thân thể, nhưng ở những chỗ thích hợp, mấy đạo đấu khí vô hình hình thành đồ phù quỷ dị, rồi nhanh chóng tiêu tán vào trong không gian. Tuy thầm cảm nhận thấy khí tức ba động của đấu khí của Lý Dật, nhưng lúc này Ma Thành Thành Chủ cũng không ý thức được Lý Dật đang làm gì, hơn nữa còn cho rằng hắn đang dùng đấu khí để thăm dò động tĩnh xung quanh.

Đi lại mấy vòng như vậy, Lý Dật liền nhảy lên trên cây, đem mấy vị trí quan trọng của trận pháp bố trí xong.

Lý Dật bố trí “Kim Ưng Khốn Long Trận”, cũng không phải do Lý Dật không muốn giết chết lão ma đầu này mà do so với Đồ Long Trận, năng lượng ban đầu của Khốn Long Trận cường đại hơn nhiều, trận pháp có thể khắc chế được Ma Thành Thành Chủ hay không, quan trọng nhất nằm ở chỗ năng lượng ban đầu của trận pháp có thể chống lại được một đòn tấn công toàn lực của Ma Thành Thành Chủ hay không.

Âm thầm bố trí xong trận pháp, Lý Dật nhảy ra khỏi phạm vi của trận pháp, cười đắc ý, một đạo đấu khí chậm rãi từ ngón tay hắn tuôn ra, nhanh chóng tấn công vào mấy vị trí quan trọng trên trận pháp, đột nhiên một bức màn trận pháp hình bát úp bao trùm lấy Ma Thành Thành Chủ

và gốc cây cổ thụ lớn đó. Bên ngoài trận pháp, thiên địa linh khí bị điên cuồng hấp thu lại, dung nhập vào trong trận pháp.

Tới lúc này, Ma Thành Thành Chủ mới đột nhiên thu thế lại, mở mắt ra nhìn vào cảnh tượng trước mắt. Một kẻ đi nhiều hiểu rộng như Ma Thành Thành Chủ đương nhiên không thể không biết mình đang phải đối mặt với thứ gì.

- Lý Dật, ngươi muốn làm gì?

Lý Dật không có thời gian và tâm trí để trả lời câu hỏi của Ma Thành Thành Chủ, đấu khí không ngừng tuôn lên trên bức màn trận pháp, vẫn không đủ, luôn cảm thấy không đủ. Dù sao Ma Thành Thành Chủ cũng là Đấu Tôn cao cấp! Đấu khí của Lý Dật tuôn vào, bức màn trận pháp hấp thu, Kim Ứng Khốn Long Trận càng trở nên cường đại.

- Nhân loại khốn kiếp, lại lừa bốn Thành Chủ một phen.

Vẻ mặt gầy gò của Ma Thành Thành Chủ đầy vẻ tức giận, từ khi quen biết đám nhân loại này cho tới nay, lão ma đầu tựa hồ luôn bị thua thiệt, là kẻ đứng đầu đám ma thú của Băng Phong Thế Giới, luôn tự cho mình rất thông minh, Ma Thành Thành Chủ sao có thể chấp nhận điều đó được.

Sự phản nộ tới cực điểm lại khiến Ma Thành Thành Chủ bình tĩnh trở lại, hành động kỳ quái của Lý Dật khiến hắn chú ý, thấy mỗi khi Lý Dật công kích một đạo đấu khí, năng lượng của trận pháp lại tăng thêm không ít, lão ma đầu lập tức hiểu ra, nếu mình toàn lực tấn công mà không thể đánh sập được trận pháp này, vậy sẽ đồng nghĩa với việc tăng thêm năng lượng cho trận pháp này.

Hiểu ra điều đó, Ma Thành Thành Chủ cũng không nói gì nữa, không thèm để ý tới trận pháp không hề có chút lực sát thương này mà lại chuyên tâm tiếp tục tu luyện.

Trận pháp tuy đã vây khốn hãn nhưng lúc này cũng là sự bảo vệ đáng tin cậy nhất cho hãn, hiện tại hãn có thể toàn tâm toàn ý khôi phục thực lực của mình.

Điều này hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Lý Dật, trí thông minh của Ma Thành Thành Chủ không ra gì, nhưng kinh nghiệm đối phó với tình hình thì lại vượt ngoài sự dự liệu của Lý Dật.

Lý Dật nhanh chóng bày trận cũng là muốn nhân lúc Ma Thành Thành Chủ vẫn chưa khôi phục hoàn toàn sức lực để dụ hãn ra tay, không ngờ Ma Thành Thành Chủ không mắc mưu. Cũng không còn cách nào khác, Lý Dật đành dùng tất cả đấu khí đánh lên trận pháp, sau đó ngồi xếp bằng xuống, vừa khống chế trận pháp vừa khôi phục đấu khí đã bị tiêu hao sạch sẽ.

Tình hình đột nhiên trở nên cổ quái, ở trong và ngoài trận pháp hai cường giả đều cố gắng khôi phục thực lực, trong tình trạng đó, Lý Dật do có thiên khôn địa càn châu nên cũng không bị thua thiệt. Khôi phục được bảy tám phần, Lý Dật lại đứng dậy, toàn lực công kích lên Kim Ứng Khốn Long Trận.

Đợt công kích này tấn công xong, bề mặt trận pháp càng trở nên rục rở, đã không còn nhìn thấy thân hình của Ma Thành Thành Chủ nữa.

Ở trong trận pháp lại là sự tĩnh lặng khiến người khác cảm thấy bất an.

Đột nhiên, khi Lý Dật ngồi xếp bằng xuống tiếp tục khôi phục đấu khí, Khốn Long Trận đột nhiên rung lên, cỗ ba động này khiến Lý Dật đột nhiên cảm thấy căng thẳng. Ma Thành Thành Chủ đã xuất chiêu, nhưng Ma Thành Thành Chủ khôn ngoan lại không hề có ý định công kích lên trận pháp, mà định lợi dụng đấu khí khống chế không gian, định tìm cách thoát khỏi sự trói buộc của trận pháp. Không gian ba động kịch liệt khiến tầm mắt trận pháp bị phồng lên một chỗ lớn, hiển nhiên chính là chỗ giao nhau giữa lực lượng của không gian do đấu khí khống chế và lực lượng của trận pháp.

Lý Dật dùng khôi phục đấu khí, chuyên tâm khống chế năng lượng của trận pháp tuôn về phía bị lỗi lên, tránh Ma Thành Thành Chủ đột phá.

Đối kháng hơn hai mươi phút, Ma Thành Thành Chủ mới dùng đột phá, lại ngồi xếp bằng, tựa hồ đang tìm cách tốt hơn.

Ma Thành Thành Chủ quả nhiên là khó đối phó. Lượt công kích này không những không hề khiến năng lượng của Khốn Long Trận tăng lên, hơn nữa còn bị tiêu hao không ít. Nếu cứ như vậy, khi năng lượng của Khốn Long Trận bị tiêu hao hơn nửa thì Ma Thành Thành Chủ toàn lực tấn công, Khốn Long Trận cũng không biết có thể vây khốn được Ma Thành Thành Chủ nữa hay không.

Nhưng Ma Thành Thành Chủ tựa hồ cũng không nghĩ như vậy, bên trong trận pháp lại trở nên an tĩnh, Lý Dật cũng không dám sơ ý, ngồi xếp bằng xuống, thôi động thiên khôn địa càn châu toàn lực khôi phục đấu khí.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hành Trình Qua Băng Hải

Q.6 - Chương 170: Hành Trình Qua Băng Hải

Trong và ngoài trận pháp, hai cường giả im lặng ngồi xếp bằng, đấu khí tuôn động quanh thân thể hai người, thiên địa linh khí chuyển động giữa hai người và Khốn Long Trận. Thực ra Lý Dật không biết rằng, tuy vừa rồi đã khiến năng lượng của Khốn Long Trận bị tiêu hao mấy phần, nhưng mười mấy phút giao đấu cũng khiến đấu khí của Ma Thành Thành Chủ bị tiêu hao sạch, do vậy cũng không phải Ma Thành Thành Chủ không muốn tiếp tục công kích, mà do hắn không có thực lực làm như vậy.

- Lý Dật, cho dù vây khốn được bốn Thành Chủ, người cho rằng có thể rời khỏi đây được hay sao?

Bên trong trận pháp, thanh âm lạnh lẽo của Ma Thành Thành Chủ đột nhiên vang lên.

Lâm Động cười khố:

- Nơi non xanh nước biếc như vậy, bốn thiếu gia còn chưa muốn rời đi.

- Chỉ có ta, chủ nhân của Băng Phong Thế Giới mới có thể đưa người rời khỏi đây. Cho nên, chúng ta thỏa hiệp vậy, ta không giết người, còn có thể đưa người rời khỏi Băng Phong Thế Giới, quay lại Nhân Loại Thế Giới, nhưng đấu khí là người phải đưa Phá Thiên Kiếm cho ta, thế nào?

Đưa Phá Thiên Kiếm cho hắn? Đừng có mơ, nhưng có thể khiến Ma Thành Thành Chủ thỏa hiệp cũng không phải là một cơ hội tốt. Hiện tại cả hai đều có điều cố kỵ, đều không nắm chắc có thể khắc chế được đối phương, thỏa hiệp chính là một lựa chọn tốt.

- Lão quý, người sống bao nhiêu năm như vậy chắc là sống phỉ hoài rồi, người có thấy cường giả nào có được siêu phẩm thần binh rồi còn đưa cho người khác không? Đó đâu gọi là thỏa hiệp, đó là cướp bóc.

- Người không chịu đưa, lẽ nào bốn Thành Chủ còn không thể chế phục được siêu phẩm thần binh hay sao? Bây giờ nó ở trong tay ta, trừ phi người phá giải trận pháp khốn kiếp này, nếu không căn bản không thể ngăn chặn ta làm như vậy.

Tiếp xúc với nhân loại lâu rồi, Ma Thành Thành Chủ cũng bắt đầu giở trò. Thực ra Ma Thành Thành Chủ không phải muốn Phá Thiên Kiếm của Lý Dật, mà muốn hắn phá bỏ trận pháp. Nhưng trò trẻ con đó của hắn sao có thể lừa nổi Lý Dật.

- Bốn thiếu gia có gan đưa Phá Thiên Kiếm cho người thì đương nhiên biết chắc người không thể đoạt được nó. Nếu người ép Phá Thiên Kiếm nhận chủ, ta sẽ để cho Phá Thiên Kiếm Linh tự sát. Người cũng biết, siêu phẩm thần binh mà mất thì Kiếm Linh thì cũng chỉ là cữu phẩm thần binh. Thành Chủ các hạ, chắc người không muốn mười chín kiện siêu phẩm thần binh biến thành mười tám kiện chứ.

- Nếu chúng ta không đạt được thỏa hiệp, để cho nó trở thành thần khí người dùng để đối phó với ta, chi bằng ta hủy nó đi.

Đối mặt với sự uy hiếp của Ma Thành Thành Chủ, Lý Dật thản nhiên nói:

- Phá Thiên Kiếm không thể nào để cho người được, nếu Thành Chủ các hạ thực tâm muốn thỏa hiệp, chi bằng thế này, người đưa Phá Thiên Kiếm và cách thoát khỏi Băng Phong Thế Giới cho ta, ta tự rời đi. Mất đi sự khống chế của ta, trận pháp này sẽ tiêu tan, Thành Chủ các hạ cũng sẽ có tự do. Thế nào? Rất công bằng có phải không?

Với sự căm hận của mình, Ma Thành Thành Chủ đương nhiên không muốn bỏ qua cho Lý Dật, nhưng hiện tại, Ma Thành Thành Chủ cũng không có cách thoát thân nào tốt hơn.

- Đề nghị của người không tồi, nhưng muốn rời khỏi đây bắt buộc phải dùng tới kỹ năng Thành Chủ của ma thành để mở truyền tống trận, ngoài ra không có cách nào khác. Biện pháp này e rằng không được. Ta thấy chi bằng thế này, ta trả Phá Thiên Kiếm cho người, người có thể từ Biển Băng Trôi thoát khỏi Băng Phong Thế Giới.

- Từ Biển Băng Trôi rời đi?

Lý Dật nghi hoặc nói:

- Lão quỷ, người định lừa ta hay sao, không có tàu lớn sao có thể thoát khỏi Biển Băng Trôi được?

- Bốn Thành Chủ không giống nhân loại chuyên lừa lọc các người, từ Biển Băng Trôi thực sự có thể quay trở lại Nhân Loại Thế Giới được, nhưng sau khi tới vùng vịnh thì người không được đi về phía bắc mà phải chuyển sang hướng đông, ít nhất sau khi đi hai trăm dặm thì chuyển sang hướng nam, cứ đi như vậy thì có thể quay về Nhân Loại Thế Giới được.

Nghe lời Ma Thành Thành Chủ không giống như đang nói dối, hơn nữa dựa vào kiến thức địa lý ở kiếp trước của Lý Dật, cách này dường như rất đáng tin cậy.

- Được! Người trả Phá Thiên Kiếm lại cho ta.

Lý Dật dùng ý niệm khống chế, vết xăm trên cổ tay Ma Thành Thành Chủ bay lên, hóa thành Phá Thiên Kiếm, lơ lửng trong trận pháp. Trận pháp khẽ nứt ra một vết nứt nhỏ, Phá Thiên Kiếm từ vết nứt đó bay ra. Ma Thành Thành Chủ cũng không giở trò gì, nhìn thấy Phá Thiên Kiếm quay lại tay Lý Dật, vẻ mặt thâm sì lại. Nhìn thấy vẻ mặt thâm sì của hắn, Lý Dật hiểu rằng, cho dù mình có rời khỏi Băng Phong Thế Giới thì lão ma đầu này cũng tuyệt đối không bỏ qua cho mình. Nhưng đợi cho trận pháp tiêu tan hết cũng không phải nhanh chóng, tới lúc đó hắn muốn tìm mình trong Băng Phong Thế Giới này chẳng khác nào mò kim đáy bể.

Bất kể thế nào, trước mặt cường địch, chỉ dựa vào câu chuyện về Lục Chỉ Đảo Tiên mà có thể thoát thân, đối với Lý Dật mà nói tuyệt đối là một món lời lớn.

Thu hồi Phá Thiên Kiếm, Lý Dật nhanh chóng rời khỏi rừng cây, bay về phía Biển Băng Trôi.

Bề mặt Biển Băng Trôi toàn là những tảng băng trôi nổi, đập trên những tảng băng này, Lý Dật rất nhanh đã rời khỏi bờ biển. Căn cứ theo lời nói của Ma Thành Thành Chủ, Lý Dật đi về phía vùng vịnh, rồi xác định phương hướng, quay đầu đi về phía đông. Để tránh Ma Thành Thành Chủ đuổi theo, Lý Dật đi về phía bắc mấy chục dặm rồi mới đi về phía đông.

Đập băng mà đi, nghe thì rất điên cuồng, nhưng cũng rất thú vị. Ai mà ngờ được mặt biển lại nhiều băng trôi đến vậy. Theo lý mà nói, với nhiệt độ âm mấy chục độ của mặt nước biển, toàn bộ mặt biển phải đóng băng mới đúng. Nhưng kỳ lạ là mặt biển vẫn chỉ hình thành băng trôi, mà không hề đóng kín băng.

Đi trong trời tuyết suốt một đêm, khi mặt trời xuất hiện, trên mặt biển chỉ còn mình thân ảnh nhỏ bé của Lý Dật. Nghĩ rằng Ma Thành Thành Chủ không thể dễ dàng phát hiện ra tung tích của mình, Lý Dật mới ngồi xếp bằng trên một tảng băng, nhiệm vụ trước mắt là phải khôi phục thực lực, nâng đấu khí tới trạng thái tốt nhất. Lý Dật không hề quên lời của Tửu Quỷ, Biển Băng Trôi không hề phẳng lặng, một đêm chạy trốn, Lý Dật cũng cảm nhận thấy khí tức của ma thú cao cấp thỉnh thoảng lại xuất hiện.

Lý Dật tuy không có ý gây phiền phức với ma thú, nhưng vạn nhất có ma thú gây phiền toái cho mình thì cũng không thể khoan tay chịu trôi được.

Mất mấy giờ đồng hồ mới có thể khôi phục được đấu khí, thấy Lý Dật đứng dậy, Xà Tôn Giả lại không kìm được lên tiếng.

- Lý Dật tiểu hữu, mạng của người lớn thật, cửa lần này đã coi như thoát rồi. Lẽ nào người thực sự định quay về Nhân Loại Thế Giới hay sao? Không muốn đi tới Thần Chi Linh Vực một chuyến hay sao?

Xà Tôn Giả thanh âm đầy vẻ dụ dỗ khiến Lý Dật đột nhiên ý thức được, lão quỷ này nhất định là có ý đồ riêng khi xúi giục mình đi tới Thần Chi Linh Vực.

- Còn biết làm thế nào nữa, còn mạng quay về là may rồi, Thần Chi Linh Vực, hừ, ta không tin không tới Thần Chi Linh Vực thì không tu luyện lên cảnh giới Đấu Thần được.

Quả nhiên, Xà Tôn Giả giọng điệu gấp gáp:

- Lý Dật tiểu hữu, tuy với thiên phú và vận may của người, muốn tu luyện thành công cũng không phải là không thể. Nhưng có đường nhanh hơn sao lại không đi chứ. Chúng ta đã đi tới đây rồi, lẽ nào Lý Dật tiểu hữu lại cam tâm quay về như vậy hay sao?

Không cam tâm! Thực sự không cam tâm. Lý Dật tuyệt đối không phải là loại người gặp khó thì co vùi lại, nhưng băng hải mệnh mông, còn không có một cái bè gỗ nào nữa, băng trôi cũng không thể đến tận Thần Chi Lĩnh Vực được, nếu không có băng thì làm thế nào. Lẽ nào vừa thưởng thức nước biển vừa tới Thần Chi Lĩnh Vực hay sao?

- Lão quý, người nói không sai, nếu trách thì chỉ có thể trách ta không đề phòng La Tuyết Phong, bị hấn lừa một võ, nếu không thì có lẽ cũng có thể tới Thần Chi Lĩnh Vực được. Còn hiện tại... lão quý, lẽ nào người có chủ ý gì?

- Chủ ý thì có.

Nghe thấy Lý Dật nói vậy, Xà Tôn Giả liền nói ra kế hoạch của mình:

- Theo ta được biết, trên đường từ Băng Phong Thế Giới tới Thần Chi Lĩnh Vực, băng trôi chiếm nửa đường. Nửa đường này không có vấn đề gì. Còn nửa đường còn lại thì mặt biển không có băng trôi, chúng ta sao không tập trung băng trôi lại, lợi dụng băng hệ đấu khí của người, liên kết thành một con tàu băng.

Chủ ý không tồi, nhưng vấn đề là, thứ nhất, tàu băng trôi lấy gì để đi, thứ hai, tới phần biển không có băng trôi, nhiệt độ nhất định sẽ tăng lên, tàu băng phải lớn thế nào mới có thể tới Thần Chi Lĩnh Vực được. Thứ ba, vạn nhất gặp phải bão gió thì làm thế nào?

Nghe ba vấn đề do Lý Dật nêu ra, Xà Tôn Giả tựa hồ cũng chưa nghĩ tới, nên trầm ngâm một lúc rồi mới khẽ nói:

- Ba vấn đề này, tổng thể mà nói thì núi băng càng lớn càng tốt, còn về vấn đề phương hướng thì không cần lo, theo quan sát của ta, băng luôn trôi về hướng bắc, chỉ cần duy trì phương hướng này thì căn bản không cần đẩy nó cũng sẽ đưa ta tới Thần Chi Lĩnh Vực.

Nhưng lời giải thích này không thể thuyết phục được Lý Dật:

- Không được, quá nguy hiểm, ta thấy vẫn nên quay lại Nhân Loại Thế Giới rồi nghĩ cách.

- Cơ hội đi qua sẽ không quay lại nữa, Lý Dật tiểu hữu, không thử sao biết là không được.

Đúng thế, không thử sao biết là không được. Câu này cũng chính là châm ngôn sống của Lý Dật. Cho dù là không được, với thực lực của mình tin rằng vẫn có thể thoát thân. Nhưng nếu đồng ý như vậy tựa hồ lão quỷ Xà Tôn Giả này chiếm quá nhiều tiện nghi.

- Thử cũng được, nhưng ta mạo hiểm như vậy, lão quỷ, người phải cho ta lợi ích gì mới được. Chuyện mạo hiểm không có ích lợi, ta tuyệt đối không làm.

Xà Tôn Giả cười lớn:

- Ha ha, đó mới là tính cách của người, bốn tôn cũng không giấu người, bốn tôn có mấy người bạn ở Thần Chi Linh Vực, chỉ cần người đưa ta tới đó, ta có thể đảm bảo người sẽ được lợi lớn. Còn lợi lớn đó là gì, bốn tôn hiện tại cũng không thể nói rõ cho người biết được. Còn phải xem vận may của người thế nào nữa, có những thứ cần phải có vận may mới có được.

Cuối cùng cũng lộ ra chút chân tướng, thì ra Xà Tôn Giả xúi giục mình tới Thần Chi Linh Vực chủ yếu là muốn mình đưa lão đi gặp băng hữu. Còn mục đích gặp băng hữu, Lý Dật hỏi đầu gối là có thể đoán ra, đương nhiên là muốn mấy lão băng hữu đó tìm giúp bản thể để dung nhập linh hồn lực vào, kết thúc trạng thái linh hồn thể khó chịu này.

- Được, vậy ta tin người một phen.

Lý Dật cười rồi đứng dậy, đưa mắt nhìn băng trôi bốn xung quanh, nói là làm, đó chính là tính cách của Lý Dật.

Nhìn thấy mấy tảng băng lớn, Lý Dật hài lòng thôi động đấu khí lùi lại trước mặt, sau đó băng hệ đấu khí tuôn ra, kết nối hai tảng băng lại với nhau, công việc này rất thú vị, tiết kiệm sức lực hơn nhiều việc đóng Tàu Đấu Thần. Bận rộn một buổi chiều, một con tàu băng dài gần trăm mét, rộng hơn hai mươi mét đã hình thành.

Để tránh cho con tàu băng này không quá mỏng manh, Lý Dật còn vớt không ít băng trôi đắp lên trên thuyền băng, một mặt để giúp thuyền băng càng vững chắc hơn, mặt khác cũng tiện tay dựng mấy căn phòng băng, như vậy ít nhất không còn phải chịu gió lạnh của Biển Băng Trôi nữa.

Từ khi tiến vào Băng Phong Thế Giới, làn da vốn mềm mại đã trở nên thô ráp, là một gã đẹp trai quan tâm tới ngoại hình, đây là việc Lý Dật không thể chấp nhận được.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thanh Mĩ Thiếu Nữ

Q.6 - Chương 171: Thanh Mĩ Thiếu Nữ

Xung quanh chiếc thuyền băng đều là những tảng băng nổi nhìn không thấy bờ bến, vì không có bất kì một vật nào để tham chiếu, nên không thể phán đoán được tốc độ trôi của thuyền, chỉ có thể dựa vào cảm giác, và tốc độ này thực sự là rất nhanh.

Nhưng Lý Dật cũng không có cách nào lợi dụng Đấu khí và núi băng để tăng tốc độ, bởi vì bên dưới biển băng này cũng không tĩnh lặng, trong vài ngày trôi nổi ngán ngủ, chiếc thuyền băng đã chịu hơn mười lần tấn công của Ma thú dưới đáy biển, may mà thuyền đủ lớn, Lý Dật cũng đủ khả năng đối phó với phẩm giá của đám Ma thú đó. Cũng chính vì sự tồn tại của đám Ma thú này, Lý Dật mới không dám hao tổn chút Đấu khí nào để tăng tốc độ của thuyền. Hơn nữa càng đi xa, phẩm giá của Ma thú xuất hiện ngày càng cao, đến cả việc tu luyện Đấu khí Lý Dật cũng phải cẩn thận từng li từng tí.

Cứ trôi như vậy hơn mười ngày, Lý Dật đã lo lắng đến độ muốn nổ tung, bắt đầu có chút hối hận vì đã để Xà Tôn giả giật dây. Xà Tôn giả ngược lại đang hưởng thụ tình hình trước mắt, mỗi ngày đều được Thiên Ma Đẩu khí của Lý Dật tẩm bổ, hẳn đang nỗ lực hồi phục linh hồn lực của mình.

Trong những ngày này, Lý Dật phát hiện những tảng băng trên biển bắt đầu mỏng đi, những mảng băng lớn cũng ngày một ít hơn, tương ứng với điều này, nhiệt độ dường như tăng lên một chút. Khí hậu bên trên mặt biển âm u sáng tỏ bất định, lúc thì có gió và nắng ấm, lúc thì mưa liên miên, lúc thì có trana tuyết lớn rơi xuống.

Hôm nay chính là một ngày có tuyết rơi nhiều, Lý Dật co mình trong thạch thất của thuyền băng, tuyết rơi dày đặc sẽ nhanh chóng bao phủ lấy thuyền băng, trở thành một núi băng lớn nhìn có chút quỷ dị.

Bỗng nhiên, một âm thanh dài lê thu hút sự chú ý của Lý Dật, lắng nghe, âm thanh này hình như từ trên bầu trời vọng xuống, mấy ngày trời trôi dạt, chỉ nhìn thấy động vật dưới biển, chứ không hề nhìn thấy động vật nào từ trên trời bay xuống. Sự hiếu kì của Lý Dật không khỏi trỗi dậy, hẳn chọc một lỗ thoát khí từ đồng băng tuyết phủ đầy kia, ra bên ngoài nghe ngóng.

Khoảng hai trăm mét phía bên trái thuyền băng, một đại điểu với đôi cánh giương ra gần mười mét đang xoay vòng vòng giữa không trung, quanh thân đại điểu này đều là tuyết trắng, trên đỉnh đầu lại là một hồng linh của một con mắt khác thường. Điều mà Hồng linh đại điểu này làm Lý Dật kinh ngạc nhất là, trên lưng nó có một con người.

Một người nhìn thân hình thì có lẽ là nữ, nhưng khoảng cách quá xa, người ấy mặc áo da lông trắng dày, trên đầu cũng đội mũ da trắng dày. Trên cổ áo tay áo, khảm một chút lụa đỏ, cách ăn mặc này rất phù hợp với đại điểu. Một mình cười thú, lộ vẻ vô cùng thanh lệ thoát tục, cao quý bất phàm.

Trong giây lát, chỉ thấy đại điều kêu to một lần nữa, hướng xuống mặt biển lao xuống với tốc độ lớn. Cũng cùng lúc đó, một đại ngư mập ngấn đen bóng cũng rẽ nước xuất hiện, đón lấy đại điều đang xông tới. Đại ngư này mặc dù không có râu dài hay mắt to như quả núi như từu quỷ đã khoa trương, nhưng thân hình mập mạp ấy sức nặng cũng phải tính đến hàng tấn. So sánh với đại ngư, đại điều tuần mã có vẻ mỏng manh hơn.

Trước mắt là cảnh đại ngư và đại điều xung đột, cơ thể đại điều lại hơi nghiêng, dường như là xẹt qua vây cá bên thân đại ngư. Cùng lúc đó, một ánh sáng lóe lên trong tay nữ nhân cười trên lưng đại điều, lập tức khiến cho đại ngư phun máu ra, một vết thương vừa dài lại vừa sâu xuất hiện bên cạnh thân của đại ngư.

Để có được trình độ phối hợp ăn ý của đại điều và nữ nhân kia, dường như đã phải luyện qua trăm ngàn lần, khoảng cách tấn công, thời điểm ra tay chuẩn xác vô cùng. Đại ngư rống lên một tiếng sầm sầm, rồi lại ngụp xuống mặt nước, trên mặt biển lập tức xuất hiện những mảng màu đỏ thẫm. Còn đại ngư đem theo nữ nhân kia lại lượn vòng trên không trung, dường như đang đợi thời cơ để tấn công tiếp. Đại ngư bị thương, lấy tiêu chuẩn của con người ra đo thì đó là vết thương rất lớn, nhưng đối với cơ thể khổng lồ của đại ngư thì nó rất nhỏ và tuyệt đối không phải vết thương trí mạng.

Sau vài phút ngắn ngủi bình tĩnh lại, đại điều lại lao xuống tấn công, nhưng đại ngư kia đã bị thương, dường như cũng rút ra kinh nghiệm, nên không để lộ toàn bộ thân thể lên trên mặt biển nữa, chỉ lộ lên nửa thân trên với cái đầu tròn thoi, cái miệng cực rộng đầy những chiếc răng sắc nhọn đột nhiên mở rộng ra cực lớn, xem ra nó muốn cùng lúc nuốt chửng đại điều cùng nữ nhân kia.

Đại điều dù sao cũng theo hồ lô vẽ hồ lô, khi sắp rơi vào miệng lớn dính đầy máu của đại ngư, cơ thể lập tức bay hơi nghiêng qua. Lần này, nữ nhân trên lưng đại điều không có cách nào sử dụng vũ khí, mà dùng một luồng Đấu khí nện vào miệng của đại ngư. Mấy cái răng nanh to đùng trông như thạch nhũ lập tức bay ra ngoài.

Nhưng lúc này, đại ngư không để ý đến cơn đau, cái đuôi quẫy mạnh một cái, nước biển và băng bay lên cao cả mười mét, tấn công tới tấp đại điều.

Đại điều hét lên một tiếng thảm, dường như bị băng đập trúng, bay lung tung trên mặt biển, hai chân đập một cái, rồi bay lại lên bầu trời. Chỉ có điều chim và người đều bị nước biển dội vào, ngay tức thì gặp chút khó khăn, đại điều bay cũng không giữ được cân bằng như lúc ban đầu, có chút lay động, hiển nhiên là vừa rồi cũng chịu chút thiệt thòi.

Cảnh tranh đấu trước mắt khiến Lý Dật cảm thấy có chút khó tin, thật không ngờ ở nơi không thể có con người tồn tại này, đột nhiên xảy ra chuyện không thể tưởng tượng được như vậy.

Tấn công thành công, đại ngư lớn lối, cơ thể khổng lồ từ từ hiện lên trên mặt biển, thỉnh thoảng nhô đầu lên hàm ý khiêu khích, gầm nhẹ vài tiếng về phía đại điều.

Đại điều xoay vài vòng trên không trung, cuối cùng cũng có chút kiên kị, cũng không tấn công lần nữa, mà bay về phía thuyền băng của Lý Dật chế tạo, vững vàng đáp xuống. Còn đại ngư thì không buông tha mà đuổi theo, như thể muốn liều mạng với ý nghĩ người phải chết ta phải sống mới được.

Cũng vì thế mà ngay lập tức Lý Dật thấy lo lắng, nữ nhân áo bào trắng nếu không đánh được thì có thể mở đường bỏ chạy bất cứ lúc nào, nhưng chiếc thuyền băng này nếu bị đại ngư hủy hoại, thì chính là lấy mạng của Lý Dật rồi.

Lý Dật đang muốn ra khỏi băng phòng để giúp nữ nhân và đại điều đối phó với đại ngư, nhưng đã nhìn thấy đại ngư định nhào tới bên trên thuyền băng.

- Muốn chết hả!

Nữ nhân kia lạnh lùng quát một tiếng, trong tay một thanh trường kiếm lóe lên ánh sáng màu bạc với một luồng Đấu khí hùng hậu, hướng phía đầu đại ngư mà chém tới. Mặc dù có sát ý, nhưng âm thanh của nữ nhân tương đối êm tai, thanh thúy mà lại có chút vị ngọt ngào của đường, từ âm thanh này mà phán đoán, tuổi của nữ nhân này không lớn, dường như là một thiếu nữ.

Phẩm cấp của thanh trường kiếm màu bạc không thấp, thực lực của thiếu nữ này cũng không yếu, thân hình của đại ngư khổng lồ, loại thân hình này mặc dù giúp nó có sức mạng cường hãn, nhưng đồng thời cũng đem đến yếu điểm là không linh hoạt, mắt thấy kiếm khí và Đấu khí cùng lao tới, cũng không có cách nào né tránh, đành phải cứng rắn mà chống đỡ lần này.

Một dòng máu lại tràn ra từ trên đầu của đại ngư, nhưng đại ngư này thực sự quá to lớn, thiếu nữ mặc dù đã thương đại ngư, nhưng dưới sự trùng kích của đại ngư, toàn cơ thể đã nhảy lên thuyền băng, sức mạnh rất lớn này làm cho cả thuyền băng phải nghiêng ngả. Đại ngư nhảy lên thuyền, toàn thân quét ngang, nhưng không muốn tấn công thiếu nữ, mà mục tiêu chính là đại ngư đã chịu thua thiệt kia.

Xem ra đại ngư này cũng có chút trí tuệ, nó biết đại ngư mới chính là mấu chốt, chỉ cần giết chết đại ngư, thiếu nữ sẽ mất đi công cụ thoát thân, như vậy có thể từ từ đối phó trên mặt biển này. Cho nên liều mạng chịu thiệt thòi rồi lại bị thương, đại ngư vẫn không chùn bước thay đổi ý nghĩ mà quét cái đuôi về phía đại điều.

Biến cố lần này xảy ra rất nhanh, đại điều lại chịu thiệt thòi, lại trốn tránh không kịp, đại ngư quét một đường rắn chắc vào, đại điều bay ra khỏi thuyền băng, rơi vào biển băng.

- Hồng linh nhi! Gắng cầm cự nhé!

Dưới sự hốt hoảng của thiếu nữ, Đấu khí không ngừng được rót vào trường kiếm, một loạt đường chém mãnh liệt xuất hiện. Đại ngư tuy gãy giữa, thân hình không ngừng quét ngang quét dọc, nhưng thiếu nữ linh

hoạt gấp trăm lần so với bản thân, thì những đường quét ấy chẳng có tác dụng tấn công gì cả, sau khi trên cơ thể bị thương hơn mười vết, rốt cuộc nó chịu không được, lui về phía biển.

Thiếu nữ lo cho đại điều, cũng không muốn dây dưa với nó, nhẹ nhàng lướt trên mặt băng nổi, đưa đại điều đang gãy giữa lên thuyền băng.

Lúc này thiếu nữ và đại điều chỉ cách Lý Dật chừng mười mét, góc độ cũng không tệ, Lý Dật rốt cuộc cũng nhìn thấy khuôn mặt lơ lơ của thiếu nữ. Nhìn thấy dung nhan của thiếu nữ, trong đầu Lý Dật lập tức hiện lên bốn chữ: kinh vi thiên nhân!

Làn da trắng như đồ sứ thượng đẳng hiện ra hồng nhuận phơn phớt sáng bóng, cái mũi thẳng một cách cao quý, một đôi mắt màu xanh da trời sáng, sâu như đầm nước dưới dòng thác, linh động một cách trong trẻo mà thanh tịnh vô cùng. Bên dưới mũi da, mấy lọn tóc màu vàng kim rủ xuống, nhẹ nhàng phất phơ theo gió, tạo ra một dáng điệu vô cùng đáng yêu khó tả và cũng không hiểu vì sao lại dễ thương như vậy.

- Mỹ nữ, có cần giúp đỡ gì không?

Lý Dật ra khỏi phòng băng, cố gắng khắc chế biểu lộ háo sắc của mình.

Mỹ nữ bị Lý Dật làm cho giật mình, giống như một chú thỏ con nhảy lên một bước, rồi cảnh giác nhìn Lý Dật. Nhưng, từ trong biểu lộ gần giống nịnh nọt của Lý Dật rốt cuộc nàng đã đọc được sự thiện ý, thần sắc cảnh giác chậm rãi biến mất.

- Đương nhiên cần rồi, người giúp ta đi giết hổ đầu ma sa kia đi! Ta cần da của nó!

Lý Dật thì không nghĩ tới thiếu nữ thanh thuần tuyệt lệ này lại thành thực không chút khách khí như vậy. Đối với người xa lạ mà mở miệng là có thể nói ra thỉnh cầu của mình như vậy. Hổ đầu ma sa kia, mặc dù cơ thể to lớn, nhưng cũng chỉ là Ma thú cấp năm, mà còn bị thương không nhẹ,

với thực lực hiện tại của Lý Dật, có thể tự tin lấy nó làm lễ gặp mặt với mỹ nữ.

Chỉ có điều, trong lúc Lý Dật dò xét mặt biển, thì lại phát hiện ra hồ đầu ma sa kia vẫn luôn lượn lờ tuần tra xung quanh cách thuyền bằng trong phạm vi khoảng trăm mét, nó không tấn công, cũng không tới gần thuyền. Nó không tới như vậy, thì Lý Dật cũng không thể làm gì với nó.

Vì thế đi một vòng, Lý Dật quay lại bên cạnh mỹ nữ đang trị thương cho đại diện:

- Mỹ nữ, không phải ta không giúp nàng, mà là hồ đầu ma sa bị người làm cho sợ, không dám nhích tới gần nữa rồi.

- Vậy người giúp ta đề phòng nó, giờ ta đang phải chữa trị cho Hồng linh nhi.

Mỹ nữ áo bào trắng đích thực đang lo trị liệu cho đại diện, luồng Đẩu khí thuần hậu đang không ngừng rót vào bên trong cơ thể của đại diện.

- Nàng không muốn biết ta là ai ư?

Cô gái này có thể là đủ điềm tĩnh, cách xuất hiện của Lý Dật cũng đủ quỷ dị rồi, nhưng thiếu nữ này xem ra cứ như gặp được một người nơi đô thị phồn hoa chứ không có chút kỳ lạ nào cả.

Nghe được câu hỏi của Lý Dật, thiếu nữ ngẩng khuôn mặt xinh đẹp lên, đánh giá Lý Dật, trên gương mặt hồng phơn phớt đáng yêu xuất hiện hai má lúm đồng tiền đáng yêu:- Người kì quái hơn cha ta, cha ta tốt xấu gì thì cũng ở trên đảo, người thì trú trên một khối băng lớn. Nhưng người tốt như vậy, đảo thì không dịch chuyển, băng thì có thể thay đổi, cho nên người trú trên băng có nhiều điều thú vị hơn trú trên đảo đó!”

Lý Dật thì một chút cũng không thấy trú trên thuyền băng có gì thú vị, nhưng, với lời nói ngọt ngào và tiếng cười giòn giã của thiếu nữ, đột nhiên hẳn cảm thấy được ở trên thuyền băng kỳ thật cũng rất là thú vị.

- Tọa kỵ của nàng rất có thần khí, nó bị thương có nặng không? Có cần ta giúp nàng không?

Lý Dật không biết nói gì bèn hỏi thăm.

- Cái gì gọi là ‘tọa kỵ của nàng’, nó có tên đó, gọi là Hồng linh nhi. Hơn nữa nó không phải là tọa kỵ của ta, mà là bạn của ta, người bạn tốt nhất.

Nàng nói có chút không vui.

- À, Hồng linh nhi, thật là một cái tên hay. Nhưng nó bây giờ xem ra bị thương không nhẹ.

- Đúng vậy, đáng tiếc ta đã không nghe lời cha ta, tu luyện Thánh hệ Đấu khí, nếu không thì có thể trị thương cho nó nhanh hơn rồi.

Thiếu nữ chau mày, trong ánh mắt như đang tự trách bản thân.

- Thật trùng hợp, ta thì lại là kẻ tu luyện Thánh hệ Đấu khí, nàng đi phòng hộ đầu ma sa kia đi, ta sẽ đến chữa trị cho Hồng linh nhi!

Cơ hội lấy lòng thiếu nữ tốt như vậy, Lý Dật đương nhiên sẽ không bỏ qua rồi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Rất Nhiều Ma Sa

Q.6 - Chương 172: Rất Nhiều Ma Sa

Nghe được rằng Lý Dật cũng tu luyện Thánh hệ Đấu khí, trong mắt thiếu nữ thoáng sự vui mừng, nhưng thần sắc ngay lập tức trở nên nghi ngờ”
“Thật không? Người tu luyện Thánh hệ Đấu khí rồi sao? Lẽ nào người là người của Đấu Thần điện, cha ta nói người của Đấu Thần điện ai cũng thích giả thần giả quỷ, ông ấy nhìn không quen, nhưng người xem ra không giống như loại người giả thần giả quỷ rồi!”

Lý Dật lập tức nói theo ý tứ của thiếu nữ: “Ừ, ta cũng không thích đám người của Đấu Thần điện, nhưng tác dụng hồi phục và trị thương của Thánh hệ Đấu khí thì rất rõ ràng đó.” Lý Dật vừa nói vừa đến bên đại điều, đại điều lại quấy một cái, dường như có chút kháng cự với Lý Dật.

“Hong linh nhi, bé ngoan, vị ca ca này muốn chữa thương cho người, không cần sợ hãi! Nghe lời nha!” thiếu nữ nhẹ nhàng vỗ về đỉnh đầu của Hong linh, những lời nói ấy giống như của một người mẹ hiền nói với con mình. Nhưng cách xưng hô này làm cho Lý Dật im lặng, đại điều không phải là bạn thân thiết của thiếu nữ sao? Tại sao lại nói “bé ngoan”, hơn nữa, luận về tuổi tác, hẳn và thiếu nữ có thể là cùng thế hệ, nếu hẳn là ca ca của đại điều, đại điều lại là bé ngoan của thiếu nữ, vậy thân phận bản thân há chẳng phải nhỏ hơn thiếu nữ kia một thế hệ.

Thánh hệ Đấu khí rót vào cơ thể Hong linh, cơ thể to lớn của đại điều lập tức run lên, nhưng biểu hiện đau đớn cũng từ từ tan đi. Lý Dật phát hiện Hong linh bị thương không nhẹ, cho dù đẩy Thánh hệ Đấu khí đến cực hạn, nếu muốn hoàn toàn khôi phục vết thương, cũng không phải chuyện trong chốc lát là có thể hoàn thành được.

Bàn tay vững chắc của Lý Dật thu khỏi chỗ vết thương của Hong linh nhi, cùng thiếu nữ đem đại điều vào trong băng phòng nghỉ ngơi.

“Thế nào rồi? Khi nào Hong linh nhi có thể bay lại?” thiếu nữ lo lắng hỏi.

“Chuyện này gấp không được, e rằng cần bốn năm ngày, bây giờ, chúng ta trước tiên nên đi đối phó với hồ đầu ma sa kia đã, không phải nàng muốn da của nó sao? À, đúng rồi, mỹ nữ, nàng tên gì?”

“Cha ta gọi ta là Băng nữ, còn người? Người tên gì?”

"Ta là Lý Dật, người có thể gọi ta là Lý Dật ca ca!"

“À, Lý Dật ca ca, người nhất định phải giúp ta giết hồ đầu ma sa ư, vốn chỉ định lấy một ít da của nó để làm quần áo cho cha ta. Hừ, giờ nó đã

dám làm hại Hồng linh nhi, nên ta sẽ không dễ dàng tha cho nó sống nữa!”

Mặc dù Lý Dật còn rất nhiều nghi vấn muốn hỏi thiếu nữ, nhưng hiện tại lấy được niềm vui và niềm tin của thiếu nữ là quan trọng nhất. Mà muốn làm cho thiếu nữ vui, thì không được khách khí với hồ đầu ma sa kia. Lý Dật nịnh thiếu nữ, không chỉ vì dung mạo thanh mỹ tuyệt luân của nàng. Mà hơn nữa vì Hồng linh nhi, muốn thoát ra khỏi thuyền băng khiến người ta phiền não này, xem ra giờ đây nó là hi vọng lớn nhất rồi.

Hồ đầu ma sa bơi gần thuyền băng cẩn thận từng chút đi tuần tra, cảm nhận được thực lực của hai vị thiếu niên trên thuyền, không cam lòng, lại không muốn buông tha bỏ đi như vậy. Cách xa như vậy, Lý Dật có muốn tấn công thì cũng là ngoài tầm với. Suy nghĩ, rồi Lý Dật nói với thiếu nữ: “Xem ra, cần phải có chủ ý gì đó, dẫn dụ đại ngư mập tới đây thì mới được!”

Thiếu nữ đánh vòng mắt mấy vòng, rồi nói: “Ta thì lại có một cách, nhưng cách này cần mượn một ít đồ của Lý Dật ca ca, không biết Lý Dật ca ca có bằng lòng không?”

Biểu hiện là lạ của Băng nữ khiến cho Lý Dật lo lắng, biết rõ là không phải chuyện gì tốt đẹp, nhưng vẫn hỏi thăm một cách vô thức: “Nàng muốn mượn cái gì?”

“Nghe nói hồ đầu ma sa này thích nhất là máu người, nếu Lý Dật ca ca có thể làm cho chút máu chảy ra, nói không chừng có thể thu hút dẫn dụ được nó!”

Ma thú thích máu người, điều này cũng không có gì lạ, chẳng qua là có trời mới biết khứu giác của hồ đầu ma sa kia mẫn cảm đến mức nào, cần bao nhiêu máu tươi mới có thể dẫn dụ được nó. Lý Dật phiền muộn, lại nhìn vào nét mặt chờ đợi của Băng nữ, cắn răng nói: “Nàng chắc chắn là có thể dẫn dụ nó tới chứ!”

"Ừ, ừ, ừ!" Băng nữ gật đầu giống như là gà con mổ thóc vậy.

Từ trong kinh mạch Lý Dật bèn bức ra một ít máu tươi, phun xuống biển, máu tươi hòa vào nước biển, rồi lan tỏa ra rất nhanh.

Đợi lúc lâu, hồ đầu ma sa vẫn không có động tĩnh gì, vẫn tuần tra cách thuyền hai trăm mét. Lý Dật lẩm bẩm nói: “Lẽ nào quá ít rồi, tên mập ấy không ngửi thấy, ta lại bức một ít nữa ra vậy!” Lý Dật dứt lời toan làm thật thì Băng nữ vội vàng khoát tay nói: “Đừng, đừng, đừng, ta vừa rồi chẳng qua là nói bậy, kì thực chỉ là muốn nhìn xem máu của người có phải màu đỏ không thôi!”

Đây là người gì vậy, tại sao lại có những suy nghĩ kì quái như vậy chứ! Lý Dật tuyệt đối, có Vạn Thần làm chứng, nếu không phải nhìn thấy vẻ mặt vô tội của Băng nữ, thì hẳn nhất định sẽ ném nàng xuống biển băng rồi.

Lý Dật im lặng, bị Băng nữ làm cho cứng đờ người. Thấy vẻ mặt cứng ngắc của Lý Dật, Băng nữ cười hì hì, vỗ vỗ mặt của Lý Dật, nói: “Lý Dật ca ca tức giận rồi à? Đừng tức giận, ta bồi thường tiền cho người là được, nghe cha ta nó, trong thế giới loài người, cái gì cũng có thể dùng tiền để mua được, chút máu tươi của người ta mua lại là được rồi. Cần bao nhiêu tiền?”

“Một ức kim tệ!” Lý Dật thuận miệng đáp, đối với sự tương phản mãnh liệt giữa dung mạo và tính cách này càng cảm thấy có hứng thú.

“Nghe có vẻ rất nhiều đấy. Được, đợi vết thương của Hồng linh nhi tốt lên, ta đưa người về nhà lấy!” Băng nữ ngược lại không giống như nói giỡn, mà nói rất chân thành.

Đào được mỏ vàng hay sao mà có tiền như vậy? Nhưng Lý Dật nhìn ra Băng nữ mặc dù không nói giỡn, nhưng tiểu thư này rõ ràng không có khái niệm gì về tiền, có lẽ là đại tiểu thư này từ bé tới giờ chưa hề tự cầm tiền đi mua thứ gì cả.

Đột nhiên, từ bên dưới thuyền băng truyền tới một âm thanh, sau đó toàn bộ thuyền đều rung lên, dường như là va phải đá ngầm. Một thoáng ngay sau đó thêm một phát nữa, rồi thêm một lần nữa. Lý Dật lúc này mới rõ, bên dưới thuyền băng đang có một vật gì đó tấn công thuyền. Quay đầu nhìn ra xa thì hồ đầu ma sa bị thương không nhẹ kia vẫn cách đó hai trăm mét, hiển nhiên không phải nó làm rồi.

Không lâu sau, Lý Dật biết được là do ai làm!

Xung quanh thuyền băng, mấy cái đầu to từ từ trời lên mặt nước, không nghi ngờ gì ánh mắt không có hảo ý đánh giá Lý Dật và Băng nữ. Rồi nhiều con thêm nữa, những cái đầu ma sa này dần dần xuất hiện dày đặc trên mặt biển xung quanh thuyền băng.

"Xem ra ta chó ngáp phải ruồi rồi, biện pháp kia quả nhiên hữu hiệu!" Băng nữ cười hì hì, đối mặt với bầy ma sa lớn và đông như vậy mà còn có thể bình tĩnh được, khiến Lý Dật phải tự than thở vì công phu của mình không sánh bằng được.

"Mỹ nữ, nàng có thể nghĩ ra cách nào đuổi đám mập muốn lấy mạng người này đi không?"

Băng nữ vô tội lắc đầu: "Không có! Nếu cha ta ở đây, ông nhất định sẽ có cách!"

"Vấn đề là cha nàng bây giờ không có ở đây a, đại tiểu thư!"

"Có người đang ở đây rồi, Lý Dật ca ca, nam nhân bảo vệ nữ nhân, không nên sao?"

"Ta có lẽ không có trâu bò như cha nàng!"

"Trâu bò là sao?"

"Trâu bò chính là ở giữa ngựa A và ngựa C đó."

Băng nữ càng không hiểu, nhưng từ đó lại nảy sinh một sự thúc giục khiến người khác không tự chủ được mà muốn đến bảo vệ nàng. Nhưng lời tiếp theo của Băng nữ lại khiến Lý Dật phiền muộn cực kì: “Ta không hiểu người đang nói gì. Nhưng cha ta có đưa ta một cái Truyền tống bài, có thể về nhà bất cứ lúc nào. Nếu người thực sự không được, thì ta chỉ có thể về nhà thôi.”

Rất tốt, rất cường đại, thảo nào có thể bình tĩnh như vậy, thì ra là có tuyệt chiêu bảo vệ tính mạng đặc biệt như vậy. Vấn đề là, nếu không phải đại tiểu thư nàng muốn da của hổ đầu ma sa, há phải triệu tới nhiều ma sa như vậy. Nàng phải mê đi lúc nào cũng được, còn Lý Dật ta thì tìm quỷ mà khóc thôi!

“Truyền tống bài của nàng, có thể dẫn ta cùng đi không?” Lý Dật yếu ớt hỏi.

“Không thể! Truyền tống bài chỉ có thể đưa một mình ta đi. Hơn nữa nếu có thể, ta tại sao phải đem người về nhà, cha ta không thích người lạ đến nhà mình. Người đi rồi, thì ông ấy cũng sẽ giết chết người.”

Lúc này, một hổ đầu ma sa đã thử thăm dò nhảy lên thuyền băng, con mắt tròn căng mang theo ý khiêu khích nhìn Lý Dật và Băng nữ.

"Lý Dật ca ca, mau đánh nó!"

Không cần Băng nữ nhắc nhở, Lý Dật lật tay, Kim Long cung xuất hiện, dây cung căng như trắng rằm, vài tiếng khanh khanh rào rào vang lên, lập tức trên cái đầu tròn núc ních của ma sa toạc ra mấy cái lỗ đầy máu, mấy cái lỗ này thoạt nhìn thấy không đủ lớn, nhưng là trí mạng, hỗn hợp máu và óc từ lỗ đó chảy ra. Ma sa giãy giụa trong chốc lát, rồi bất động!

Lý Dật hạ thủ với ma sa này, chính là muốn uy hiếp những ma sa khác, quả nhiên, với kết cục của người dẫn đường, những ma sa khác không lập tức phát động tấn công.

"Lý Dật ca ca, người thật là lợi hại!" Băng nữ vừa khen vừa sôi nổi chạy tới bên thi thể ma sa kia, trường kiếm màu bạc khua vài đường, đã cắt được mấy mảng da cá, rồi nhét vào trong dung giới, động tác thuần thục như thể một đồ tể.

"Mỹ nữ, người ở bên ngoài quan sát động tĩnh, ta đi trị thương cho Hồng linh nhi!" Lý Dật không phải người mới gặp một đóa hoa hồng thì đầu liền nóng, nhiều ma sa như vậy, cho dù từng con chạy tới, thì Đấu khí của bản thân cũng không đủ. Hơn nữa vạn nhất bọn chúng phát động quần công, hoặc là phá hủy thuyền băng, tình thế thực sự rất nguy hiểm. Cho nên trước mắt điều quan trọng nhất là, chữa trị cho Hồng linh nhi nhanh chóng bay lên được, thì mới có thể thoát khỏi hiểm cảnh này.

Tình hình vết thương của đại điều không nhẹ, bản thân lại không có căn cơ Thánh liệu Đấu khí, toàn bộ đều là Đấu khí do Lý Dật từ bên ngoài đẩy vào, hiệu quả kém đi vài phần. Băng nữ lo lắng cho bạn tốt của mình, cũng không chuyên tâm cảnh giới, thỉnh thoảng lại chạy vào trong băng phòng xem tình hình.

Lý Dật rốt cuộc nhịn không được, nghiêm khắc nói: "Chỗ này không cần nàng giúp, đi ra bên ngoài!"

Bị thần sắc của Lý Dật hù, Băng nữ thè lưỡi, quay người chạy ra khỏi băng phòng, Chỉ có điều, vài giây sau, Băng nữ lại chạy vào.

"Ma sa, rất nhiều ma sa!"

Lý Dật giật mình, ngừng chữa trị cho Hồng linh nhi, chạy ra khỏi băng phòng. Bên ngoài băng phòng, toàn bộ xung quanh thuyền băng là những cái đầu to cùng những cái miệng dính đầy máu. Sức nặng mấy chục tấn đè lên thuyền băng khiến cho thuyền băng như núi băng nhỏ này chìm xuống vài mét, may mà dự phòng phần đường đi về sau băng sẽ bị tan, Lý Dật tạo chiếc thuyền này cũng đủ lớn, nếu không bị ép xuống như vậy, e rằng phải chui xuống dưới mặt biển rồi.

Không giống bất kì thứ gì, Kim Long cung của Lý Dật liên tục phát ra tiếng xé gió khanh khanh, những mũi tên Đấu khí bắn vào đầu ma sa một cách chuẩn xác. Nhưng muốn sức thể Đấu khí đến cực hạn, để sát thương hữu hiệu thì cũng cần có thời gian, với tốc độ tiến tới của vây cá cùng cơ thể của ma sa, lực sát thương của Kim Long cung mặc dù kinh người nhưng dường như còn chưa đủ nhanh.

"Đại tiểu thư, xin nàng cũng đừng nhàn rỗi xem cuộc vui được không, giúp đỡ chút chứ!"

Băng nữ muốn chết này, mỗi lần Lý Dật giết chết một ma sa, liền giơ tay hoan hô tung tăng như chim sẻ, dường như hoàn toàn không ý thức được tình thế nguy cấp trước mắt. Đợi cho mấy tên mập này tiến tới, mở to miệng đầy máu về phía bọn họ, thì chính là làm điểm tâm cho bọn chúng rồi.

"À, ta không phải không giúp, muốn giúp thì người nói một tiếng đi, không nói ta làm sao biết người cần giúp gì!" Băng nữ dường như có thiên phú giống như hòa thượng trong một bộ phim mà ăn thịt hăn xong thì sẽ trường sinh bất lão.

"Ta bây giờ không phải yêu cầu nàng giúp đó sao?"

Vòng bao vây của ma sa ngày càng ít, Băng nữ rút cuộc cũng ra tay. Kỳ thực, thực lực của Băng nữ này, Lý Dật có thể nhìn ra, tuyệt đối không thấp hơn hăn, còn thanh trường kiếm màu bạc kia, tuy không phải Siêu phẩm Thần binh, nhưng từ bảo thạch và ma hạch được khảm nạm trên kiếm, có thể thấy uy lực của kiếm tuyệt đối vượt qua uy lực Cửu phẩm của bản thân.

Thực lực Đấu Tôn, thân pháp nhẹ nhàng, cộng thêm binh khí siêu phẩm, cùng với lực sát thương trí mạng của Lý Dật, Băng nữ đánh cho máu tanh chảy khắp nơi, làm cho đám ma sa kia trong lòng càng thêm run sợ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Băng Đảo

Q.6 - Chương 173: Băng Đảo

Hơn mười phút sau, trong số vài chục ma sa leo lên thuyền băng trừ một số ít vài con bị thương quay lại biển, những con khác đều trở thành thi thể. Có thể nói kỳ tích là, trên áo bào trắng như tuyết của Băng nữ vẫn không bị dính cho dù là nửa chấm máu.

Đánh lui đợt công kích của đám hổ đầu ma sa, Lý Dật không dừng lại mà bắt đầu tiếp tục trị thương cho Hồng linh nhi. Những tên mập ấy sẽ cảm thấy sợ hãi, nhưng tuyệt đối sẽ không bỏ cuộc, đợt tấn công tiếp theo nhất định còn mãnh liệt hơn.

Cơ sòng tấn công tiếp theo bắt đầu rất nhanh sau đó, lần này đám ma sa không tập trung trèo lên thuyền như lần trước, mà ở dưới nước, nơi có lợi cho bọn chúng, dùng thân mình liên tục đập vào thuyền băng. Đây chính là điều Lý Dật lo lắng nhất!

Dưới sự tấn công của ma sa, chiếc thuyền băng như ngọn núi nhỏ bị lay động kịch liệt, cạnh thuyền bắt đầu tan rã, tiếng băng tan vỡ làm cho Lý Dật lo lắng vô cùng. Băng nữ dường như cũng ý thức được tình hình có chút không ổn, chạy ra chạy vô báo với Lý Dật tình hình tổn hại của con thuyền.

"Phía trước sụp một khối lớn!"

"Bên trái rạn nứt rồi!"

"Thuyền của chúng ta sắp xong đời rồi!"

"Còn lại một nửa! Lý Dật ca ca, Hồng linh nhi rút cuộc khi nào có thể bay lên vậy!"

"Đại tiểu thư, đừng quấy rầy ta được không!" Lý Dật bi phần vì cũng không biết, hẳn cũng muốn làm cho Hồng linh nhi nhanh chóng bay lên

được, nhưng đại điều thì đang rất mẫn nguyện khi được hưởng thụ việc trị thương của Lý Dật, căn bản là không có ý muốn bay lên.

Rắc, rắc rắc phần phật ——

Lý Dật chưa nói dứt lời, thì vang lên một tiếng giòn giã trên mặt băng trong phòng băng, một vết nứt xuất hiện.

Vết nứt này, như một cái miệng há to ra, vô tình trào tới kẻ đang gặp tai họa là Lý Dật. Chỉ có điều, chuyện làm Lý Dật thất vọng, là chuyện kế tiếp. Băng nữ nhìn thấy vết rạn đó, thở dài, chạy tới, nói với Hồng linh nhi bằng giọng yêu thương: “Đừng sợ, bé ngoan, tỷ tỷ sẽ đưa người về nhà.” Nói đến đây, cũng không biết lấy từ đâu ra một lệnh bài xanh ngọc biếc lớn bằng bàn tay.

"Mỹ nữ, người không phải nói Truyền tống bài chỉ có thể mang một mình người về nhà sao?"

"Ta nói vậy đấy!"

“Khà, sao không thể đưa ra dùng sớm chút nữa, hại ca ca của nàng ta đây phải lo lắng lâu như vậy.

Băng nữ mở to đôi mắt xanh vô tội, cẩn thận nhìn Lý Dật rồi nói: “Người, cho rằng ta sẽ đưa người về nhà sao?”

Lý Dật bi thương nói: “Chẳng lẽ nàng không có ý định đưa ta ra khỏi nơi quỷ quái này sao?”

“Ừ, ta sẽ không đưa người về nhà, cho dù ta có đưa về, cha ta cũng sẽ giết người.”

“Cha nàng thích giết người vậy sao? Cho dù là một người vô tội cũng giết ư?”

Băng nữ nháy nháy con mắt, nói: "Người bây giờ vẫn tính như người vô tội sao? Ta quen biết người rồi, hơn nữa còn biết tên của người. Kì thực

ta vì người là người tốt nên mới không đưa người về nhà, thật sự, nhà ta không thích hợp để người đến.”

“Lại càng không thích hợp để làm điểm tâm cho hổ đầu ma sa phải không? Mỹ nữ, hãy xem ta đã giúp nàng trị thương cho Hồng linh nhi được phần nhiều, cũng đến lúc nàng cầu xin cho ta trước mặt cha nàng, thả ta đi là được rồi.”

Rắc rắc phần phật ——

Sau một cơn chấn động mạnh, vết nứt kia trong phòng băng trở nên to hơn. Băng nữ cười có chút giảo hoạt: “Người thật sự muốn để ta cầu xin cho người chứ?”

“Đương nhiên, cha nàng chế tạo Tổng truyền bài bảo vệ tính mạng này, nhất định tốn không ít tâm sức, có thể nhìn thấy cha nàng rất thương nàng đó!”

“Hắc hắc, người nhất định sẽ hối hận đó.” Bộ dạng tinh quái của Băng nữ khiến cho Lý Dật có chút khiếp sợ, có trời mới biết vào thời khắc mấu chốt nào đó nàng lại nói một câu “Ta nói vậy đấy.”

Lúc này dưới sự tấn công của đông đảo hổ đầu ma sa, thuyền băng đang tan rã với tốc độ rất nhanh, trong cơn chấn động mạnh, băng phòng bắt đầu sụp xuống, những mảnh băng vụn bay tung tóe, trong cơn hỗn loạn, Băng nữ bóp nát ngọc bài, trong vầng sáng của Đấu khí trong ngọc bài phong ấn ngay lập tức lưu tràn tới, hình thành một Truyền tống trận pháp hình tròn xung quanh Băng nữ.

"Mau đưa Hồng linh nhi vào."

Truyền tống trận nhỏ dung nạp hai người cũng một đại điều trở nên rất chật chội, nhưng đây lại là một cơ hội cho Lý Dật được tiếp xúc gần gũi với mỹ nữ, Băng nữ thì có chút chậm hiểu, sững sốt không nhận ra Lý Dật cố ý chạm vào phía trên thân nàng, không kiêng nể gì mà đụng chạm tới cả chỗ mẫn cảm kia.

Một trận không gian ba động kịch liệt, trận pháp đã bắt đầu khởi động, cảnh cuối cùng mà Lý Dật và Băng nữ nhìn thấy là thuyền băng bị oanh tạc biến thành vô số khối băng vỡ vụn, vô số chiếc miệng lớn đầy máu che cả bầu trời.

Lần tiếp theo mở mắt ra, cảnh tượng xung quanh đã hoàn toàn biến đổi. Khí hậu nơi đây cũng băng giá như vậy, nhưng ấm áp hơn một chút so với Thế giới đóng băng lạnh đến cực độ, một tầng tuyết mỏng bao trùm lấy những loài thực vật màu xanh, và cũng có không ít những loài hoa chịu rét tách những lớp tuyết mỏng mà vươn lên rạng rỡ. Thấp thoáng phía dưới những tán cây và hoa, là những căn nhà gỗ không cao lớn nhưng vô cùng tinh xảo.

“Chào mừng đến với Băng đảo!” Băng nữ mỉm cười nói.

“Nhà nàng trên đảo hả?”

“Phải nói là đảo này chính là nhà của ra, bởi vì ngoại trừ cha ta và ta cùng mấy người hầu, trên đảo này không có người nào khác.”

“Vậy thì, có thể dẫn ta tham quan nhà của nàng một chút được không?” Lý Dật bức thiết muốn biết hoàn cảnh của nơi mình đang ở.

“E rằng đã muộn rồi, cha ta biết ta trở về, sẽ lập tức đến đó!”

Băng nữ đoán không sai, nàng vừa dứt lời, Lý Dật liền cảm nhận được khí tức của một người đang hướng đến chỗ hắn và Băng nữ với tốc độ rất nhanh. Khí tức của người này không giống người thường, hắc đường như không thu liễm chính khí tức cường giả của mình, cái loại khí tức ngang tàng này không giống với cách làm của một cường giả thích che giấu thực lực của mình.

“Băng nhi, con đã trở về sao?” một lão giả chừng ngũ tuần, tướng mạo rất thanh thớt bỗng nhiên xuất hiện trước mặt Băng nữ và Lý Dật. Chỉ

có điều, lúc lão nhìn thấy Lý Dật, biểu lộ hiền lành cùng vui sướng lập tức bị sự cảnh giác và lãnh ngạo thay thế: “Người là ai?”

Lão đầu đến rất nhanh, từ lúc Lý Dật cảm nhận được khí tức cho tới lúc lão xuất hiện, dường như chỉ trong chớp mắt. Lý Dật thức thời không phát ra Đấu khí tơ nhện thăm dò thực lực của đối phương, mà cung kính thi lễ: “Xin chào bá bá, tại hạ Lý Dật!”

Chỉ có điều, biểu hiện lịch sự hiếm có này của Lý Dật không lấy được một chút cảm tình nòa của lão đầu, ngược lại làm cho biểu lộ của lão càng thêm tối tăm. Lão căn bản không để ý tới Lý Dật, mà chuyển hướng sang Băng nữ: “Băng nhi, đã nói với con bao nhiêu lần rồi, những tên thiếu niên tiểu tử này không tên nào có ý tốt cả, chỉ là thấy con trẻ tuổi xinh đẹp nên muốn lợi dụng con thôi. Những kẻ này, đều đáng chết!”

“Cha à, lời này cha nói không qua một trăm lần thì cũng qua hai trăm lần rồi, Băng nữ sớm đã ghi nhớ trong lòng rồi. Tên này không giống với những kẻ bị cha lấy làm phân bón hoa đâu, hẳn chẳng qua là trong lúc bị hổ đầu ma sa tấn công con nhất thời không nỡ bỏ lại. Cha nghĩ thế nào cũng được, con mới là không muốn quản đây này.” Nói không quản là không quản liên, Băng nữ nhắc chân bước đi, trong nháy mắt đã đem Hồng linh nhi đi vào trong một căn phòng giữa những đám cây hoa.

Cái này là Băng nữ cầu xin ư? Lý Dật lo lắng cực độ, cổ nhân đã từng nói, chỉ có tiểu nữ có thể nuôi nấng đúng là chân lý!

Âm thầm nâng cao hơi thở đề phòng, trên mặt Lý Dật dù sao cũng thả lỏng vô cùng: “Tại hạ quấy rầy đảo chủ mong được tha thứ, nếu như đảo chủ không muốn tại hạ ở lại trên đảo, tại hạ này liền cáo từ cũng được.”

“Đảo băng há là nơi tùy tiện cho người ta nói đến là đến nói đi là đi vậy sao?” Băng đảo đảo chủ lúc này mới bắt đầu nghiêm túc dò xét Lý Dật, một luồng sát ý phiêu hồ bất định khiến Lý Dật cũng một phen tâm thần bất an.

“Vây đảo chủ muốn tại hạ như thế nào?” bị uy hiếp, giọng điệu Lý Dật cũng thay đổi, trở nên có chút ương ngạnh.

Băng đảo đảo chủ xem thường Lý Dật, dường như phối hợp với những lời nói sau: “hừ, một Đấu Tôn nhất tinh, lớn lên coi như không có trở ngại gì, cũng không thích hợp để làm phân bón hoa cho ta. Nếu đã là người mà lần đầu tiên trong đời Băng nhi cầu xin giúp thì ta cũng không giết người, trước tiên hãy làm tạp dịch trên đảo đi, nhưng đừng trách ta không cảnh cáo trước, nếu người dám có ý nghĩ quấy rối Băng nhi, hừ!”

Biến thái! Lão già biến thái tuyệt đối! Từ giọng điệu và nét mặt của Băng đảo đảo chủ Lý Dật đã ngộ ra, lão đầu bị biến thái luyện nữ tình kết. Trong mắt của lão biến thái, bất kì người con trai nào tiếp cận Băng nữ đều có ý xấu với nàng, vì thế đều bị lão coi là kẻ địch. Nhưng nghĩ lại cũng đúng, lão biến thái nhiều tuổi như vậy rồi, Băng nữ còn trẻ trung như một đóa hoa tươi vậy, cố nhiên là yêu thương con mình hết mực rồi.

"Đa tạ đảo chủ!"

Băng đảo đảo chủ cảnh cáo Lý Dật xong, hừ một tiếng rồi đi vào phòng của Băng nữ, để một mình Lý Dật ngơ ngác trong sân, không chút lo liệu gì cả.

Không lâu sau, một người đàn ông trung niên trông bộ dạng giống như quản gia đi tới, không khách khí gọi Lý Dật: “Người là Lý Dật hả? Đi theo ta!” người đàn ông trung niên này nhìn thô kệch, tiếng nói lạnh lùng, khiến Lý Dật liên tưởng tới một vài chức vụ thời Hoàng đế trước đây. Hắn chợt giật mình, lẽ nào đàn ông ở đây đều bị phế đi của quý?

“Còn đứng ngây ra đó làm gì? Nghe đây, quy định của đảo điều thứ nhất: không được nói nhiều, không được đi lung tung; điều thứ hai: bảo người làm gì thì làm thấy, không được hỏi vì sao; điều thứ ba: không được rời khỏi Băng đảo nửa bước... điều thứ ba mươi: vi phạm bất kì một điều nào, bầm nát ném xuống biển làm mồi cho cá!” quản gia thật sự đã coi Lý Dật là thuộc hạ mới, thao thao bất tuyệt nói một hơi các điều quy định.

Vài điều đầu Lý Dật còn chú ý nghe, những điều phía sau hẳn không nghe nữa, mà chú ý quan sát quang cảnh của Băng đảo.

Băng đảo này diện tích khá lớn, toàn bộ đảo là hình bầu dục, ở giữa cao bốn phía thấp. Nơi mà Băng nữ và Lý Dật truyền tống tới, có lẽ là nơi cao nhất trên đảo, cũng là nơi có điều kiện môi trường tốt nhất, nghĩ lại chính là nơi mà hai cha con họ ở. Nơi này bày ra điều cấm gì, quản gia đều dặn dò kĩ càng Lý Dật để tránh những điều đó, vốn là không tính đến đoạn đường lớn lên, vì muốn tránh khỏi những điều cấm quanh co này cũng tốn không ít thời gian.

Ngay sườn đảo, có một dãy phòng lớn, cũng phải hơn trăm phòng, chỉ có điều sự tinh xảo so với những phòng trên đỉnh núi thì khác một trời một vực, có lẽ đây là chỗ ở của tạp dịch rồi.

Giao Lý Dật cho một quản sự tạp dịch, quản gia kia đi theo đường cũ lên núi. Số lượng tạp dịch nơi đây không ít, nhưng hiển nhiên là đều là những thành phần tinh túy được luyện ra từ quy định của đảo, người nào cũng như được tạo ra từ một khuôn mẫu, thần sắc ngốc nghếch, trầm mặc ít nói, như các u hồn đang đi làm chuyện của mình.

Chuyện thứ nhất quản sự tạp dịch giao cho Lý Dật, là sai Lý Dật đi đút cho phân hoa! Lý Dật vừa nghe đến “đút cho phân hoa” thì không hiểu gì hết, phải nghe quản sự tạp dịch giải thích mới hiểu rõ, những kẻ sắp sửa bị băm ra làm phân bón cho hoa, cần được đảo chủ tỉ mỉ điều chế đồ ăn nuôi nấng một thời gian ngắn, để cho phân bón hoa đạt tới hiệu quả tốt nhất.

Dùng người làm phân bón hoa, chuyện tàn bạo không thể tưởng tượng này đối với những người tạp dịch kia dường như là đạo lý hiển nhiên. Cũng không biết những kẻ xui xẻo sắp trở thành phân bón kia làm thế nào mà leo tới được cái đảo này, Lý Dật ngược lại thấy thương cảm cho bọn họ.

Thức ăn cho phân bón hoa được Băng đảo đảo chủ chế tạo được đựng trong một cái thùng gỗ to, được Lý Dật và một tay tạp dịch gầy gò khác khiêng đi xuống núi.

“Đại ca, Băng đảo rốt cuộc là nơi nào? Người làm sao mà lên đảo được?”

“Đại ca, người tự nguyện đi đến Băng đảo làm tạp dịch sao? Hay là bị bắt tới? Có nghĩ tới việc đào tẩu không?”

Đối với mọi vấn đề của Lý Dật, tay tạp dịch gầy gò đều như một kẻ điếc, nghiêm túc tuân theo điều thứ nhất trong quy định của đảo, hoàn toàn không có phản ứng gì. Chỉ khi đến trước một sơn động là nơi giam giữ đám người sắp làm phân bón, tay tạp dịch cơ gầy gò mới hung dữ nói một câu: “Muốn hại chết ta sao?”

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phân Bón Hoa Của Đảo Chủ

Q.6 - Chương 174: Phân Bón Hoa Của Đảo Chủ

Cửa động giam giữ phân bón hoa, là một Ma thú thân hình to lớn nằm chắn ngang... hiển nhiên là một ma thú bị thu phục. Nhìn thấy kẻ lạ là Lý Dật, Ma thú đột nhiên đứng dậy, cảnh giác trừng mắt nhìn Lý Dật, mở miệng rộng phát ra tiếng gầm nhẹ.

Tên tạp dịch gầy gò nhìn Ma thú rồi chỉ hộp cơm, sau đó chỉ vào huyết động, ý là nói cho Ma thú biết bọn họ đến đưa thức ăn cho phân bón hoa. Ma thú gầm thét vài tiếng, rồi mới chậm rãi tránh người sang một bên, để lộ ra cửa vào huyết động. Thu phục một Ma thú không phải là chuyện đơn giản, không những cần có thực lực vượt xa Ma thú, mà còn cần có đủ nhẫn nại để quần nhau với Ma thú, triệt để làm cho Ma thú mất đi ý thức kháng cự. Từ việc Ma thú cấp bốn bị thu phục này cũng đủ để thấy Băng đảo đảo chủ tuyệt đối không phải là một nhân vật đơn giản.

Trong huyết động rộng rãi, lại không có những đồ vật lao tù, một không gian bằng hai sân đánh bóng, được bày biện tùy ý bàn giường chiếu các

loại. Còn ở trong khoảng những vật đó, có mấy người chán đến chết đang nằm hoặc đang ngồi, nhìn họ có vẻ uế oải.

Nhìn thấy mấy người này, Lý Dật thiếu chút nữa là cười lên rồi.

Thì ra, những kẻ xui xẻo sắp có cơ hội may mắn trở thành phân bón hoa của đảo chủ, đều là người quen cũ của hắn. Kẻ đang xếp bằng tu luyện ở một góc huyệt kia, chẳng phải là thiên tài của những thiên tài trong Học viện La Lan đó sao, người trong lúc mấu chốt đã đánh lén Lý Dật, La Tuyết Phong ? Tác Mã Lý thì đang nằm trên một cái giường phủ cỏ khô, không biết là đang ngủ hay đang suy nghĩ gì, không nhúc nhích. Tửu quỷ râu dài cùng Quái nhân Tạp Lý Lộ Tư ngồi đối diện nhau chơi xúc xắc, còn về tiền đánh cược là cái gì thì chỉ có bọn họ mới biết.

Ánh vũ tình ** này, rõ ràng còn tâm tư soi gương làm cái gì đó trên mặt mình.

Đối với việc Lý Dật cùng tên tạp dịch gầy gò đến đưa cơm, bọn họ không có phản ứng gì. Tên tạp dịch gầy gò thu dọn chén đĩa bữa bãi trên bàn xong, rồi đem đồ ăn giống nhau từ trong thùng gỗ bày lên, rồi mới nói với đám người La Tuyết Phong: “Đến giờ cơm rồi!”

Ngoại trừ Tác Mã Lý nghiêng người nhảy từ trên giường xuống, những kẻ khác không có bất kì phản ứng nào. Nhưng ngay sau đó tất cả mọi người đều bị bất ngờ nhảy dựng lên.

“Chào các bằng hữu, rất vui khi có thể gặp lại mọi người ở đây!”

"Lý Dật!"

Nhìn thấy quỷ tuyệt đối cũng không khiến người ta kinh khiếp như vậy, Ánh Vũ Tình là người đầu tiên chạy đến bên Lý Dật, ánh mắt điều tra quét từ trên xuống dưới không biết bao nhiêu lần, rồi mới nói cười: “Lý Dật tiểu đệ đệ, ngươi không phải đến đây để cứu bọn ta đó chứ?”

“Lý Dật, chuyện này không thể trách chúng ta, là sai lầm của một mình La Tuyết Phong. Chết tiệt, hắn uy hiếp ta, nếu đem thuyền về cứu người, hắn sẽ ném ta xuống biển!” Tác Mã Lý lớn tiếng biện minh, hắn đã hoàn toàn coi Lý Dật là cứu tinh.

Tạp Lý Lộ Tư đang làm chứng lời nói của Tác Mã Lý, tiểu Quái nhân giọng nói bị kích động khiến âm thanh trở nên mơ hồ nghe không rõ, Lý Dật căn bản không nghe được hẳn đang nói cái gì. Chỉ có La Tuyết Phong hơi mở mắt một lúc đánh giá Lý Dật, sau đó lại nhắm mắt lại tiếp tục nhập vào trạng thái tu luyện, dường như không có chút hứng thú nào với sự có mặt của Lý Dật.

Tên tạp dịch gầy gò bị biến cố trước mắt làm cho cuống cuồng lên, nhân sự hỗn loạn trước mắt hẳn tranh thủ rời đi, nhưng ngay sau đó, Lý Dật đã chặn đường lui của hắn.

"Người, người muốn làm gì?" Tạp dịch bị khí tức cường giả của Lý Dật tản ra quanh thân chấn trụ, nói chuyện trở nên cà lăm luôn.

"Phiền người ra góc hẻo lánh kia, ta và bằng hữu cần ôn chuyện!" Lý Dật mặt mỉm cười, giọng nói thì lại rất đáng tin. Nhìn thấy tạp dịch cơ bắp ngoan ngoãn đi đến vị trí mà Lý Dật chỉ định ngồi xuống, Lý Dật lúc này mới chuyển hướng về phía bọn Ánh Vũ Tình, thản nhiên nói: "Ai có thể cùng ta nói về những chuyện đã gặp qua!"

"Chết tiệt, thật là xui xẻo mà...."

"Câm miệng, tên ngốc Tạp Lý Lộ Tư này, ta nói, chúng ta..."

"Người mới là ngu ngốc, nếu không phải vì cái thuyền hỏng của người, chúng ta làm sao rơi vào bước này..."

"Cái thuyền hỏng của ta? Vạn Thần làm chứng, 'Đấu Thần hào' là chiếc thuyền tốt nhất trong lịch sử trước giờ của Đấu Thần Đại lục, nhưng cũng không thể nói nó có thể ngăn nổi sự phá hủy của một Đấu Tôn cao tinh!"

"Tác Mã Lý, Tạp Lý Lộ Tư, các người đều câm miệng!" Ánh Vũ Tình nghiêm nghị quát hai tên kia ngừng tranh luận: "Đủ rồi, các người ngày ngày nhao nhao lên còn chưa đủ sao? Sự việc là như thế này, Lý Dật, ngày hôm đó chúng ta bị Kha Bĩ Tán và Ma thành thành chủ truy đuổi,

đuổi một mạch mấy ngày mấy đêm, thể lực chúng ta chống đỡ hết nổi, tốc độ của ‘Đấu Thần hào’ trở nên chậm đi, bị hai tên Ma đầu đuổi theo. Mặc dù chúng ta ra sức phản kích, nhưng sự thua kém so với hai tên ma đầu quả thực quá lớn, rất nhanh sau thì bị chế phục. Về vấn đề giết hay không giết, Kha Bì Tán và Ma thành thành chủ đã phải tranh cãi với nhau. Kết quả là Kha Bì Tán nhân lúc Ma thành thành chủ không để ý, đánh lén, đánh cho Ma thành thành chủ rơi xuống biển.”

“Kha Bì Tán ép chúng ta thay nhau lái thuyền đưa ‘Đấu Thần hào’ chạy về phía Thần chi lĩnh vực, đó đúng là một hành trình xui xẻo vô cùng, chúng ta gặp gió lốc, thiếu chút nữa sóng biển đã lật đổ thuyền. Sau đó thì lại đụng phải Ma thú cấp cao, trước mặt đám Ma thú này, chúng ta ngoài việc điên cuồng cho chạy ‘Đấu Thần hào’ ra, căn bản không làm nổi điều gì nữa. Có điều những Ma thú đó cũng cho chúng ta cơ hội, cơ hội tiêu diệt Kha Bì Tán. Chỉ có điều chúng ta đã đánh giá thấp thực lực của Kha Bì Tán, quả nhiên lúc lão ma đầu đối mặt với Ma thú cấp sáu vẫn có thể đối phó được sự đánh lén của chúng ta. Kết quả ‘Đấu Thần hào’ dưới một chiêu Bạch Hồ Đấu kỹ của Kha Bì Tán đã tan rã thành trăm mảnh. Chúng ta ôm lấy những mảnh vỡ đó rồi bị trôi dạt đến hòn đảo đáng chết này. Sau đó đụng phải một quái vật có thực lực còn ghê gớm hơn cả Kha Bì Tán, tên kia ít nhất cũng là Đấu Thánh cường giả có cấp bậc, rất dễ đánh bại chúng ta. Có trời mới biết tại sao lại đưa chúng ta tới đây, mỗi ngày cho chúng ta ăn những thứ có mùi vị rất cổ quái!”

Đối với vấn đề cuối cùng của Ánh Vũ Tình, Lý Dật biết được câu trả lời, xa cách cũng gần một tháng trời, cảnh ngộ thì rất khác nhau. Trên mặt Lý Dật hiện lên một nụ cười mỉm: “Đúng là con đường không tốt đẹp gì. Đảo này gọi là Băng đảo, lão quái vật đó chính là Băng đảo đảo chủ, còn chuyện nhốt các người trong sơn động hàng ngày cho các người ăn những thứ cổ quái đó, nguyên nhân là...kha kha, các người không nên biết thì hơn!”

"Vì sao? Con mẹ nó một ngày cũng không muốn sống ở chỗ này!" Tác Mã Lý nhin không được lại trách móc.

“E rằng các người vĩnh viễn phải ở lại đây rồi. Vì Băng đảo đảo chủ là một người rất cẩn thận, cẩn thận đến độ hoa hãn trồng cần phải được bón phân làm từ người, đúng vậy, ý của ta chính là, hãn đem các người đến đây, cho các người ăn những thứ cổ quái, là dự định đợi cho các người đạt đến tiêu chuẩn phân bón, sau đó đem biến các người thành phân bón hoa.”

"Phân bón hoa?"

Lập tức trong huyết động trở nên trầm mặc, những tên liều mạng này đều không sợ chết, nhưng nghĩ đến việc sẽ bị băm nát thịt rồi trở thành phân bón bị chôn dưới gốc hoa, thì không thể không nổi da gà. Ngay cả La Tuyết Phong không nói không động đậy, thì các cơ trên mặt cũng không khỏi co rúm lại.

“Vận khí của ta tốt hơn các người nhiều, bởi vì ta không giống các người tự mình xâm nhập vào Băng đảo, mà được nữ nhi bảo bối của Băng đảo đảo chủ đem tới, cho nên ta không bị đem đi làm phân bón hoa, tốt xấu gì cũng được cái chức tạp dịch. Nếu không có vấn đề gì khác, thì ăn cơm đi, ta cũng phải trở về phục mệnh đây!”

Thấy Lý Dật làm bộ phải đi, Ánh Vũ Tình kéo tay áo Lý Dật lại, giống cười mà không phải cười: “Người thật sự không định cứu chúng ta ư?”

“Ta có cái nghĩa vụ đó sao? Ta nghĩ, khoảnh khắc mà ta bị ném bỏ, ta đã không phải là thành viên trong đội của các người rồi, cứu các người, là nhiệm vụ của đội trưởng, không phải là ta!” Lý Dật điềm nhiên nói.

“La Tuyết Phong sao? Tên khốn đó căn bản không có tư cách làm đội trưởng của chúng ta, nếu không phải hãn đánh lén người, hại chúng ta mất đi một người bạn mạnh mẽ, chúng ta sẽ không lưu lạc đến bước này!” âm thanh khó nghe chói tai của Tạp Lý Lộ Tư, bởi vì bị kích động và tức giận mà trở nên khó nghe hơn.

Đối với những lời này của Tạp Lý Lộ Tư, kẻ mà mấy ngày nay không ngừng cãi nhau với hãn, Tác Mã Lý không những không phản bác,

ngược lại còn phụ họa: “Tập Lý Lộ Tư nói đúng, La Tuyết Phong đã không còn xứng đáng làm đội trưởng của chúng ta nữa, Lý Dật, chúng ta cần người, người mới nên là đội trưởng của chúng ta, người giúp chúng ta ra khỏi cái đảo đáng chết này, chúng ta sẽ cùng nhau đồng tâm hiệp lực đến Thần chi lĩnh vực.”

Về mặt Lý Dật trở nên khó khăn, cười khổ sở nói: “Cám ơn ý tốt của các người, vấn đề là cứ cho ta có tâm giúp các người, thì ta cũng không có cái thực lực đó. Băng đảo đảo chủ, là một Đấu Thánh đang tồn tại, một Đấu Tôn nhất tinh nhỏ bé như ta, chút thực lực này đem cho người ta nhai e rằng cũng không đủ.”

Thủ đoạn lạt mềm buộc chặt này của Lý Dật có thể qua được Tác Mã Lý, Tập Lý Lộ Tư, nhưng không qua mắt được Ánh Vũ Tình khôn khéo cực độ, nàng bước lên, cười rằng: “Cũng không cần người phải liều mạng với Băng đảo đảo chủ, chỉ cần Lý Dật tiểu đệ đệ muốn cứu chúng ta, thì nhất định sẽ có cách đúng không?”

Cách nói tóm lại là có, chỉ là xem có muốn đi không thôi. Kể từ lúc nhìn thấy đám Ánh Vũ Tình, Lý Dật đã bắt đầu tính toán làm sao có thể đem bọn họ rời khỏi đảo. Dù sao con đường đến Thần chi lĩnh vực vẫn còn rất xa, thêm một người là thêm một hi vọng. Đương nhiên, trừ La Tuyết Phong ra, không tính tới việc đánh lén của La Tuyết Phong. Nguyên nhân quan trọng hơn là, Lý Dật và La Tuyết Phong cùng có suy nghĩ giống nhau. Trong thế hệ cường giả trẻ tuổi ở Đấu Thần Đại lục, đối thủ Lý Dật nghĩ rằng trong tương lai có thể chống lại mình, e rằng cũng chỉ có La Tuyết Phong. La Tuyết Phong không nghĩ mình sẽ trở thành kẻ địch xung đột lợi ích sau này của hắn, thì Lý Dật cũng không nghĩ. Vậy thì hãy để hắn làm phân bón hoa cho Băng đảo đảo chủ đi cho rồi!

Suy nghĩ xong, Lý Dật mới thu lại nụ cười không sao cả, nghiêm nghị nói: “Các người đã thành tâm muốn ta trở thành đội trưởng của các người, nếu ta lại khoanh tay đứng nhìn thì cũng không được. Xét lại quan hệ đã từng đồng sinh cộng tử, ta sẽ nghĩ cách. Nhưng những lời tục tĩu nói khi này, nếu đã thừa nhận ta là đội trưởng, sau này mọi chuyện

đều phải nghe lời ta, ta không hi vọng thấy bất kì chuyện gì làm tổn hại đến cả đội!”

Khi nói những lời cuối cùng này, Lý Dật không biết hữu ý hay vô ý mà đưa mắt nhìn La Tuyết Phong. Dường như cảm nhận được cái nhìn chăm chú của Lý Dật, La Tuyết Phong cũng mở mắt, từ trong đôi mắt ấy những thông tin biểu đạt rất phong phú. Không cam tâm, đổ kị, oán độc, lại còn có một chút cầu xin, đủ loại biểu lộ mâu thuẫn cùng tồn tại trong đôi mắt ấy, nhưng trong lúc nhìn thấy nội tâm của La Tuyết Phong, thì trên mặt hắn tuyệt đối có biểu hiện rất bình tĩnh!

Trên đời này rất nhiều chuyện là có thể tha thứ, nhưng phản bội là Lý Dật tuyệt đối không dễ dàng tha thứ, cho nên sau vài giây, Lý Dật lạnh lùng nói với La Tuyết Phong: “Đừng có ý đồ quấy nhiễu kế hoạch của chúng ta, bằng không mà nói, kết cục của người sẽ còn thảm hơn là làm phân bón cho hoa!”

Cảnh cáo La Tuyết Phong xong, Lý Dật đi đến chỗ tên tạp dịch bị dọa cho đến ngất người, cầm cổ áo hắn lên kéo ra phía ngoài động.

“Chuyện trong động vừa rồi, người đều thấy đúng không?”

Tên tạp dịch gầy gò gật đầu.

Thật là ngu xuẩn, Lý Dật không thể không tiến thêm một bước nhắc nhở: “Thật sự là nhìn thấy không? Nên biết, đôi khi bí mật biết được càng ít càng tốt!”

Tạp dịch đột nhiên kịp phản ứng, lại vội vàng lắc đầu.

"Vậy người đã nghe được cái gì sao?"

"Không có, ta, ta cái gì cũng không nghe được, cũng không thấy được!"

“Rất tốt, giờ người hãy nghĩ cách chứng minh lòng trung thành đi, nếu không ta thật rất khó để người sống sót đi ra khỏi huyết động này.” ở chỗ

cách cửa huyết động mấy mét, Lý Dật dừng lại, ánh mắt lạnh lùng nhìn tên tạp dịch.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Sự Thịnh Cầu Của Băng Nữ

Q.6 - Chương 175: Sự Thịnh Cầu Của Băng Nữ

Tên tạp dịch vốn vụng về, lại bị dọa như vậy, chỉ còn biết quỳ xuống đất thề thốt cầu khẩn, căn bản là hắn không có lý do nào ra tay để chứng minh lòng trung thành của mình. Lý Dật cũng không biết làm sao, giết chết tên tạp dịch này đương nhiên là dễ dàng và nhẹ nhàng, nhưng khó tránh khỏi những phiền phức không đáng có. Hắn suy nghĩ, một tay nắm bả vai tên tạp dịch, đẩy một chút Đấu khí vào kinh mạch hắn, khiến cho tên tạp dịch đau đến khóc bù lu lên.

“Có biết Đấu khí phong ấn không? Ta đã để lại trong kinh mạch của người một Đấu khí phong ấn, nếu người không muốn kinh mạch vỡ đến chết, thì hãy ngoan ngoãn nghe lời, trước khi chúng ta rời Băng đảo ta sẽ giải phong ấn cho người, bằng không thì...không cần ta nói chứ!”

“Hiểu rồi, rõ rồi, ta sẽ không nói lung tung, tuyệt đối không...”

“Được rồi, về thôi! Ở đây lâu như vậy, người nghĩ một lý do nào hợp lý để giải thích đi nhé.”

Trên đường về, Lý Dật không ngừng quay đầu lại quan sát địa hình, trên bờ biển phía xa xa, có xây một cái bến tàu đơn giản, gần bến tàu có đỗ một chiếc thuyền lớn và một chiếc thuyền nhỏ. Muốn rời khỏi Băng đảo, hi vọng duy nhất chính là nhảy lên được chiếc thuyền lớn kia. Nhưng, Lý Dật tin, Băng đảo đảo chủ đã giữ một Ma thú cấp bốn để trông coi bọn La Tuyết Phong, tức là tuyệt đối không xem thường thực lực đám người La Tuyết Phong, nhưng là bản thân có cách phòng ngừa bọn chúng tháo chạy. Mà lũ ngốc cũng đều có thể nghĩ ra, muốn rời khỏi Băng đảo chỉ có thể dựa vào con thuyền lớn. Vậy thì, có thể đoán định, ở bến tàu và chỗ hai con thuyền kia, nhất định có sự phòng bị gì đó rất nghiêm mật.

Trở lại đây phòng tạp dịch ở, Lý Dật đã tính toán xong một kế hoạch đơn giản nhất. Giết chết Ma thú trông coi huyết động, phá thuyền nhỏ, sau đó lấy thuyền lớn dùng tốc độ nhanh nhất để rời khỏi đảo. Đương nhiên, đây chỉ là một kế hoạch sơ sài, vẫn còn nhiều chi tiết cụ thể nữa. Ví như cần tiêu diệt một Ma thú cấp bốn với tốc độ nhanh đến mức người không biết quý không hay, thì phải lật óc ra mà suy nghĩ. Lại nói ở chỗ bến tàu tình hình rất cuộc như thế nào, thì cũng cần có cách để xác minh.

Cất xong cái thùng gỗ đựng thức ăn cho phân bón hoa, Lý Dật chưa kịp nghỉ ngơi một chút, thì quản sự tạp dịch lập tức sai hẳn việc thứ hai: chèo thuyền giúp cho tạp dịch đánh cá.

Chuyện xui xẻo này Lý Dật ngược lại cầu còn không được! Bị sai đi tạp dịch đánh cá ngoài Lý Dật và tên tạp dịch gầy gò khi trước mặt đang tái nhợt như người chết còn có hai tên tạp dịch khác. Cũng chỉ là những tên u hồn giống nhau, tên nào cũng như được đúc ra từ một cái khuôn, ba tên cũng không trung tiện ra được một cái. Đến cuối cùng, Lý Dật cũng lười hỏi han bọn chúng đành phải dựa vào quan sát của chính mình.

Thuyền nhỏ không có bất kì dị thường nào, nhưng trong thuyền lớn, thì lại tuôn tràn ra một luồng khí tức không tầm thường, dường như có một sức mạnh phong ấn không gian nào đó, cũng dường như có sự tồn tại của Ma thú cấp cao. Xem ra phán đoán của bản thân là đúng, chiếc thuyền lớn này, không có sự cho phép của Băng đảo đảo chủ, e rằng bất cứ người nào cũng không có cách tiếp cận.

Lý Dật và tên tạp dịch gầy gò phụ trách chèo thuyền, hai tên tạp dịch kia thì phụ trách tung lưới đánh cá. Hải vực xung quanh Băng đảo không nhìn thấy một mảng băng nào cả, nhưng đám người La Tuyết Phong sau khi thuyền bị vỡ đã bám vào những mảnh gỗ trôi dạt đến đây, nói rõ ra cái đảo nhỏ này nằm giữa thế giới đóng băng và Thần chi lĩnh vực, thì bọn họ đã đi một quãng đường không quá nhiều.

Hai tên tạp dịch đánh cá hiển nhiên không phải ngư dân chuyên nghiệp, tung lưới không ít lần, nhưng cá bắt được không nhiều, có lẽ bọn chúng

cố ý kéo dài công việc, cứ làm mãi cho đến lúc sắc trời đen lại, thì mới thu lưới trở lại bờ biển, đem hơn mười cân cá lớn nhỏ các loại về trụ sở.

Sau khi trời tối, những tạp dịch bị phân công đến các nơi trên đảo để làm việc đều trở về, Lý Dật mới phát hiện số lượng tạp dịch trên Băng đảo khác xa với con số “mấy tên tạp dịch” mà Băng nữ đã nói, tính ra cũng khoảng trăm người. Điều ngạc nhiên là, cả trăm người tập hợp lại ăn cơm, ngoài những lời cần thiết, thì không ai nói nửa câu nào.

Cơm nước xong xuôi, không có việc gì để làm, tên tạp dịch mới Lý Dật, rõ ràng cũng có một nơi ở đơn giản, tuy hơi nhỏ, cũng đơn sơ, nhưng có một không gian của riêng mình, đối với Lý Dật mà nói mới thực sự quan trọng.

Ngủ đến nửa đêm, Lý Dật tỉnh giấc, thám thính thấy xung quanh không có bất kì động tĩnh gì, Lý Dật rón rén ra cửa, không một tiếng động lao nhanh tới bến tàu nơi bờ biển.

Biết mình biết người mới có thể trăm trận trăm thắng, không làm rõ chiếc thuyền lớn đó rốt cuộc có huyền ảo gì, thì kế hoạch của Lý Dật không thể hoàn mỹ được. Theo tính cách cổ quái của Băng đảo đảo chủ, một khi kế hoạch “vượt ngục” thất bại, cứu không được bọn Ánh Vũ Tình thì không nói, e rằng bản thân cũng trở thành phân bón cho những khóm hoa xinh đẹp của Băng đảo.

Nhờ có ánh trăng, Lý Dật chui vào trong một bụi cỏ trên bãi biển, khép hờ hai mắt, khí tức xung quanh thuyền lớn càng trở nên rõ ràng hơn. Bây giờ Lý Dật có thể đoán định rằng cả con thuyền lớn đậu gần bến tàu không phải đơn giản không có phòng ngự như vẻ ngoài mà đậu gần bến tàu, kì thực nó nằm trong một không gian giam cầm với một năng lượng kinh người. Muốn bài trừ không gian giam cầm này, đối với Lý Dật mà nói không phải là quá khó, nhưng không muốn để cho đảo chủ biết, thì dường như là chuyện không thể. Bởi vì Lý Dật biết rõ, loại không gian giam cầm này và cường giả tạo ra nó nhất định có sự liên hệ ý thức nào

đó, chỉ cần bị tấn công một chút, kẻ tạo không gian sẽ lập tức cảm nhận được.

Muốn phá vỡ giam cầm trước khi đảo chủ phát hiện ra, hơn nữa muốn chạy chiếc thuyền ra biển sao cho đảo chủ không cách nào đuổi theo, đây dường như là một nhiệm vụ không thể hoàn thành. Huống chi, trong thuyền còn tồn tại một Ma thú mà rốt cuộc không biết nó như thế nào!

"Này, Lý Dật ca ca, ta biết ngay người sẽ đến đây mà!" ngay trong lúc Lý Dật lo lắng, từ bãi biển trong khoảng giữa hẻm và chiếc thuyền lớn, đột nhiên có giọng của Băng nữ truyền tới.

Đúng là gặp quỷ rồi, khoảng giữa Lý Dật và chiếc thuyền là trống rỗng căn bản không có người nào, lẽ nào cô nàng tinh linh cổ quái này cũng biết tàng hình Đấu kỹ hay sao?

Câu trả lời có rất nhanh sau đó, Băng nữ cũng không phải dùng tàng hình Đấu kỹ gì, nàng quả nhiên là đang chôn mình dưới cát mịn, đang hưởng thụ ánh trăng. Thứ nhất là Băng nữ nhất định đã thu liễm khí tức cường giả của mình, thứ hai là Lý Dật đã chăm chú thám thính cái thuyền lớn kia, nên đã không phát hiện ra Băng nữ đang mai phục bên trong cát.

"Mỹ nữ, vì sao biết ta sẽ đến?" thấy Băng nữ không có ác ý gì, Lý Dật mới bước ra khỏi bụi cây, mỉm cười nhìn Băng nữ.

"Bởi vì người nhất định sẽ tìm cách chạy trốn, cho nên người nhất định có chủ ý đánh cắp chiếc thuyền lớn." Băng nữ tinh linh cổ quái này, Lý Dật cũng không đoán ra nàng rốt cuộc là thông minh hay ngốc nghếch. Thoạt nhìn có chút đần đần, có lúc lại khôn khéo hơn cả người tinh khôn vài phần.

"Vậy nàng muốn ngăn cản ta sao?" ánh mắt Lý Dật như đùa vui nhìn Băng nữ.

"Đương nhiên không rồi, người biết mà. Ta đến đó mà, theo lẽ tự nhiên là đến nhận sự cảm tạ của người."

"Ta tại sao phải cảm tạ nàng?"

"Người thật không biết ư, hôm nay ta đã cứu mạng người một lần rồi đó!"

Lý Dật biết, Băng nữ nói không sai, hôm nay khi mới gặp đảo chủ, nếu Băng nữ thực sự cầu xin cho Lý Dật, lão biển thái Băng đảo đảo chủ sẽ một chương giết chết hẳn luôn. Lúc lĩnh hội được luyện nữ tình kết của lão biển thái, Lý Dật mới rõ Băng nữ không hề cầu xin cho mình, mà tỏ ra có thái độ thờ ơ lạnh lùng, như vậy kì thực mới chính là "xin tha".

"Được rồi, mỹ nữ, cảm ơn nàng đã cứu ta." Lý Dật thức thời chân thành cảm ơn Băng nữ.

"Chuyện đó coi như xong, đêm nay ta lại cứu người một lần nữa, nếu người tiếp cận cái thuyền lớn kia, thì người chết chắc rồi, ngay cả ta cũng không thể nào cứu được người. Lần này người không thể chỉ nói cảm tạ suông được rồi." Băng nữ khéo léo cười, tự cho là mình đã thực sự cứu mạng Lý Dật một lần nữa. Lần thứ nhất cứu mạng là đúng, còn lần này... Lý Dật không ngốc đến mức xông lên chiếc thuyền đó.

"Được thôi, nhưng muốn ta cảm tạ như thế nào, à, đúng rồi, nàng còn thiếu ta một ước kim tệ đó, chúng ta coi như huê được không?"

"Cái đó thì không được, mạng của người đáng một ước kim tệ sao?" người không có khái niệm về kim tệ như Băng nữ kiến nghị: "Người lẽ nào không biết, tiền không mua được tính mạng?"

"Đã như vậy." Lý Dật lộ ra một nụ cười: "Vậy thì ngoài việc lấy thân báo đáp, tại hạ cũng không có thứ đồ gì để báo đáp ơn cứu mạng lần hai của mỹ nữ."

Đối với sự khinh bạc của Lý Dật, Băng nữ ngược lại không chút tức giận, mà đầy hứng thú đáng giá Lý Dật rồi nói: "Lý Dật ca ca người thật ra vô cùng đáng yêu, nhưng dùng thân để báo đáp thì miễn đi. Nếu người

thật lòng muốn báo đáp ta, thì hãy đưa ta đến Đấu Thần Đại lục đi chơi đi?”

Lý Dật sững sờ: "Đấu Thần Đại lục có gì vui chứ? Nàng ở Băng đảo ăn uống không phải lo, sống như một công chúa, lại có một người cha lợi hại sủng á."

“Từ khi ta biết chuyện ta chưa hề rời khỏi Băng đảo, thỉnh thoảng ra biển vài ngày, lão đầu tử cũng nhất định phải đi tìm ta. Nghe mấy người tạp dịch nói, Đấu Thần đại lục rất vui. Hơn nữa, cha ta cũng không phải cha ruột, thương ta thì không phải tình cảm giả, nhưng sao bằng cha ruột được. Cha ruột ta ở Đấu Thần Đại lục, Lý Dật ca ca, người hứa với ta đi.”

Không phải cha ruột? Như vậy, động cơ của lão biến thái kia rất đáng nghi, không phải là muốn trâu già gặm cỏ non ư, trong nội tâm Lý Dật đã dấy lên nghi hoặc, một mỹ nữ khiến người ta động lòng như vậy, nếu như lão ngư kia gặm, thì đâu còn thiên lý nữa. Đang muốn nhận lời với Băng nữ, thì bỗng nhiên nghĩ tới tiểu nha đầu này nói chuyện không đáng tin, cũng không biết lúc nào lại nói câu “Ta nói bậy đấy”.

Tiểu nha đầu tinh linh cổ quái này là kiếm hai lưỡi. Mang theo nàng đương nhiên có rất nhiều cái lợi, đặc biệt là đối với “kế hoạch vượt ngục” của mình, nhưng nếu lão biến thái biết mình chơi hăn mà cũng không biết hăn có phải cha ruột của nữ nhi bảo bối này không, thì Lý Dật hăn sẽ gánh đòn không nổi rồi.

Thấy Lý Dật do dự, giọng điệu Băng nữ biến đổi, bắt đầu uy hiếp: “Nếu người không mang ta theo, người cũng đừng mong rời khỏi đảo, mà cả đời này lo làm tạp dịch cho bốn tiểu thư đây đi.”

“Không phải ta không muốn đem nàng đi, mỹ nữ, không giấu gì nàng, trong động nhốt phân bón hoa của cha nàng, còn vài người nữa muốn đi, nhiều người như vậy, ta thực sự lo không nổi, vạn nhất xảy ra sơ suất gì, cha nàng không nghiền xương ta ra thành tro mới lạ đó!” Lý Dật đã

quyết định đem Băng nữ theo rồi. Còn chuyện Băng đảo đảo chủ trả thù là chuyện sau này, hiện giờ cũng chỉ có thể đi từng bước một.

“Kha kha, ta còn cần người chăm sóc sao? Phải là bốn tiểu thư đây chăm sóc người mới đúng! Kì thực, ta chỉ muốn tìm một kẻ dẫn đường, chuyện ở thế giới loài người ta đều không hiểu...ách, không nên tức giận, ta nói bậy đấy!” Băng nữ lấy nét mặt của Lý Dật khó coi, lập tức thay đổi giọng điệu như muốn lấy lòng hẳn.

Kì thật Lý Dật biết Băng nữ nói không sai, thực lực Đấu khí của nàng không thua kém gì mình, cái kia không biết có phải cha ruột của nàng đã cho nàng một quân át chủ bài bảo vệ tính mạng, truyền tống ngọc bài để về Băng đảo.

Thiếu đi một La Tuyết Phong, lại thêm một Băng nữ, bất luận là chất lượng hay số lượng thì đều nhiều chứ không ít, Lý Dật nên vui mới đúng. Nhưng Lý Dật vẫn vui không nổi, thứ nhất, La Tuyết Phong sẽ không trơ mắt nhìn mọi người bỏ chạy, trong khi bản thân mình ở lại làm phân bón hoa. Thứ hai, điểm mấu chốt của “vượt ngục” là chiếc thuyền lớn trong tay đảo chủ, cho dù là Băng nữ, cũng tuyệt không có khả năng phá vỡ không gian phong ấn ấy. Thứ ba, mặc dù Băng nữ có Hồng linh nhi, một cái ghế có thể điều khiển được, thì Băng đảo đảo chủ có thể cũng có thứ đồ tương tự vậy.

Muốn chạy khỏi Băng đảo, xem ra còn phải tìm cách nhiều hơn nữa!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quà Sinh Nhật

Q.6 - Chương 176: Quà Sinh Nhật

Băng nữ không dám trì hoãn quá lâu, thấy Lý Dật đồng ý đem mình đến thế giới loài người, liền cười nói vui vẻ trở về chỗ ở của mình trên đỉnh núi. Nơi đây, Lý Dật lại không một tiếng động lặng lẽ trở về phòng của mình.

Sau khi trời sáng, vài tiếng chiêng vang lên, đám tạp dịch đều lục tục dậy. Nói theo lương tâm, cuộc sống của tạp dịch trên Băng đảo này vẫn được xem như thanh nhàn, ăn uống cũng không tệ. Khoảng trăm người phục vụ hai cha con đảo chủ, thế nào cũng không phải việc khổ sai, chỉ có điều là quy tắc của đảo quá nghiêm khắc thôi, biến những kẻ tạp dịch thành những kẻ câm điếc, giống quỷ mị làm cho người ta thấy áp lực.

Ăn điểm tâm xong, quản sự tạp dịch bắt đầu phân công công việc hôm đó, những tên tạp dịch bị gọi đến tên từng tên ra khỏi nhà ăn, cuối cùng còn lại Lý Dật là chưa bị gọi tên.

“Lý Dật, nhiệm vụ của người hôm nay là làm cỏ trong vườn hoa trên núi của tiểu thư. Nhớ rõ, gặp tiểu thư thì phải lập tức cúi đầu xuống, nếu không hậu quả tự người gánh chịu!” cùng những lời cảnh cáo nghiêm khắc, trong mắt của quản sự tạp dịch xen lẫn vẻ hồ nghi lẫn hăm dọa. Không biết tên tạp dịch mới này, làm sao mà tiểu thư lại biết được, mà lại chỉ điểm chính tên hắn lên núi. Quản sự tạp dịch ở Băng đảo cũng mười mấy năm, số lần được lên núi cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Lý Dật trả lời một tiếng, quay người dẫn theo cái cuốc lên núi. Ở giao lộ, vị quản gia đã từng đưa hắn xuống núi đứng đợi đã lâu, thấy Lý Dật, có chút bất mãn: “Tại sao bây giờ mới đến, hại ta đợi cả buổi. Điền quản sự đều đã giao cho người những việc cần làm rồi, không cần ta nhắc lại. Người chỉ cần ghi nhớ, chỉ được phép làm việc, không cho phép nhìn lung tung, càng không cho phép nói lung tung, làm xong thì đi xuống núi.”

Lý Dật trả lời một tiếng, theo quản gia vượt qua một cái hoa viên giống như mê cung, đây mới là hạch tâm của Băng đảo. Hoa viên của Băng nữ Lý Dật không lạ lẫm, chính là nơi mà hôm qua Truyền tống đưa tới. Làm cỏ chẳng qua là cái cớ của Băng nữ, để đưa mình tới đây, Băng nữ chính là vì muốn cũng mình bàn cách rời khỏi đảo.

Quả nhiên, thấy quản gia rời đi, Băng nữ liền từ trong phòng đi ra, mỉm cười nói: “Tiểu tạp dịch lại đây, ta hỏi người chuyện này.”

“Dạ, tiểu thư!” Lý Dật cúi đầu với bộ dạng phục tùng, cầm theo cái cuốc, rồi cũng làm bộ dạng mà tạp dịch nên có.

"Người đến làm gì?"

“Theo lời dặn dò của tiểu thư, đến làm cỏ trong hoa viên.”

“Sẽ làm cỏ sao?”

“Không!”

“Khanh khách, nghĩ ra cách gì chưa?”

“Chưa!”

“Xem ra vẫn cần bốn tiểu thư xuất mã. Làm cỏ đi, cha ta sẽ tới ngay lập tức đó.”

“Dạ, tiểu thư!”

“Lý Dật ca ca, người thật thú vị, đợi ta chơi xong rồi, người hãy cùng ta về Băng đảo nhé.”

“Được, tiểu thư!” nghĩ khá lắm, đến thế giới loài vậ, thì không cần tiểu nha đầu người rồi, Lý Dật ít nhất ó một nghìn cách khiến Băng nữ trở nên dễ bảo.

Băng đảo đảo chủ quả nhiên đã đến, một bộ áo trắng ngà, râu dài bằng bành, trông rất phiêu dật. Băng nữ cố ý không vào phòng, đứng ngoài phòng nói chuyện, để cho Lý Dật đang đứng “làm cỏ” phía xa có thể nghe thấy rõ ràng.

“Cha, sắp tới sinh nhật 17 tuổi của Băng nhi rồi, cha rốt cuộc có định tặng quà gì cho con không vậy?”

“Yên tâm, rồi sẽ làm cho con thỏa mãn!”

Băng nữ làm nũng nói: "Cha nói trước đi rốt cuộc là cái gì!"

Băng nữ vừa mới làm nũng, sự lãnh ngạo của Băng đảo đảo chủ lập tức tan biến, cười nói: “Cha đã lúc nào bạc đãi con chưa, đồ cha tặng con đều là những thứ quý giá nhất trên thế giới này. Còn đó là cái gì, cha sẽ cho con một thử kiện, gợi ý một chút thôi, quà tặng lần này rất khó lường, là một trong mười chính Siêu phẩm Thần binh của thiên hạ này. Cũng hợp một lẽ là bảo bối của cha và Thần binh này có duyên, như thế có thể gặp những vật mà không thể cầu thấy, như thế gọi là có người đem đến tận cửa đó. Ha ha ha, ha ha ha!”

Lý Dật đánh cộc một cái! Lẽ nào Phá Thiên kiếm trên người hắn bị lão biến thái phát hiện rồi, muốn chiếm lấy để tặng quà sinh nhật cho Băng nữ. Nhưng nghĩ lại, lập tức nghĩ tới Thí Long tiên của La Tuyết Phong. Khi bọn La Tuyết Phong giao thủ với Băng đảo đảo chủ, với tính cách ngoan cường của La Tuyết Phong chắc chắn sẽ không thúc thủ chịu trói, mà sẽ lôi Siêu phẩm Thần binh Thí Long tiên ra, cũng là chuyện có thể đoán được. Còn về kết quả thì có thể tưởng tượng ra được, đối mặt với Đấu Thánh cường giả như Băng đảo đảo chủ, Thí Long tiên cũng không cách nào đánh lại, Siêu phẩm Thần binh ắt rơi vào tay Băng đảo đảo chủ.

Nghĩ như vậy, Lý Dật thở phào nhẹ nhõm.

“Cha, đừng gợi ý nữa, lấy ra xem đi!” Băng nữ không kiềm chế được, níu Băng đảo đảo chủ lại tìm kiếm trong dung giới của lão. Lão nhẹ nhàng lấy ra một Siêu phẩm Thần binh, rồi đặc ý vô cùng, lập tức vỗ vào dung giới, Thí Long tiên với ánh ngân quang sáng lạng mang theo những tiếng ti ti ti của Tiên Thiên khí tức phá giới mà ra.

“Cái này là Thần binh xếp thứ mười trong bảng bài, thần của những cây roi Thí Long tiên. Đáng tiếc chủ nhân trước của nó vô dụng, không biết sử dụng, nếu không thì cha đâu có dễ dàng có được Thần binh này.” Cường giả nét mặt vốn bình tĩnh, lúc đối mặt với Siêu phẩm Thần binh

thì lại không thể bình tĩnh được. Giọng giọng nói của Băng đảo đảo chủ, khó nén được sự đặc ý vô cùng.

“Lợi hại vậy sao?” Băng nữ nhìn vào Siêu phẩm Thần binh đang treo lơ lửng trên không, có chút hoài nghi.

“Há chỉ có sự lợi hại mà con có thể tưởng tượng được thôi sao, mỗi Siêu phẩm Thần binh đều có nguyên bộ binh pháp, nắm giữ binh pháp này, mới có thể phát huy uy lực mạnh mẽ nhất của Siêu phẩm Thần binh. Ha ha ha, Thí Long tiên này coi như là có duyên với cha con ta, trước kia cha ngẫu nhiên có được Thí Long tiên pháp, giờ có người đem Thí Long tiên đặt trước bệ cửa, lại là một tên không hiểu Tiên pháp. Về cha thì nếu có gặp một đối thủ cường giả, đánh không lại thì thoát thân, không có vấn đề gì, cho nên Thí Long tiên này, và Tiên pháp, Băng nhi ta giao cho con để nghiên cứu đó.”

"Cám ơn cha!" nhìn thấy cha bình thường bất luận với cái gì đều tỏ ra lạnh nhạt vô cùng nay lại có bộ dạng hưng phấn kia, Băng nữ hiển nhiên cũng hiểu Thí Long tiên này không phải bình thường. nàng đưa tay ra, chộp lấy cây roi, lại nghe từng tiếng ngân, Thí Long tiên kia đột nhiên bắn ra nửa mét.

“Băng nhi, Siêu phẩm Thần binh đều có linh hồn của mình, chỉ cần để cho linh hồn đó nhận chủ, thì binh khí này mới thực sự thuộc về con. Ta đã hoàn toàn xóa đi lạc ấn của chủ nhân trước, hiện tại linh hồn của cây roi bị cha giam cầm rồi. Xem thủ quyết của cha, ngay khi cha giải giam cầm, con liền hàng phục linh hồn cây roi, thì Thí Long tiên mới thật sự thuộc về con được.”

Siêu phẩm Thần binh nhận chủ vốn là một chuyện có chút phiền phức, như Lý Dật đạt được Phá Thiên kiếm, cũng tốn không ít công phu. Nhưng Băng nữ có sự hiệp trợ mạnh mẽ của Băng đảo đảo chủ, thì tự nhiên sẽ nhẹ nhàng hơn rất nhiều. Đối với việc Băng nữ làm thế nào để Thí Long tiên nhận chủ, Lý Dật lại không có hứng thú, Lý Dật giờ đang quan tâm đến lời nói của Băng đảo đảo chủ. Siêu phẩm Thần binh có bộ

binh pháp của nó, thì mới có thể phát huy được uy lực mạnh mẽ nhất của binh khí đó.

Nghe nói Đấu Thần cường giả thời thượng cổ, dùng Phá Thiên kiếm một kiếm phá trời, vì thế bảo kiếm mới có tên như vậy. Bây giờ Lý Dật dù gì cũng là Đấu Tôn rồi, nhưng cho dù là phát huy đến cực điểm, ngay cả dời núi lấp biển cũng không làm được. Nghĩ lại chính là vì không có kiếm pháp của Phá Thiên kiếm phụ giúp!

Phá Thiên kiếm pháp, đi đâu tìm được Phá Thiên kiếm pháp bây giờ?

Nghĩ ngợi lung tung, Băng nữ cũng đã thu phục xong Thí Long tiên, đút vào dung giới. Quà sinh nhật tới tay sớm, Băng nữ đột nhiên nhớ tới chuyện thực sự muốn nói với cha, vì thế liền trề miệng ra mà nói: “Cha, mặc dù Thí Long tiên này tốt, nhưng cũng là vật sát phạt, lẽ nào cha không định tặng con những thứ mà con gái hay dùng sao?”

“Ồ mà con gái dùng? Băng nhi, mấy tử y phục lễ nào không đủ cho con mặc sao?”

“Ai nói là y phục chứ, con gái lễ nào ngoài quần áo ra thì không có dùng những thứ khác nữa? Ủ, cầm lấy!?” một tờ giấy ghi chằng chịt danh sách những đồ vật, bị Băng nữ nhét vào tay Băng đảo đảo chủ. Nhìn thấy danh mục linh tinh các đồ vật, người chuyên tâm tu luyện, rảnh rồi liền đi dạ hạc như Băng đảo đảo chủ làm gì có tâm tư xem hết danh mục ấy. Tiện tay nhét vào trong ngực nói: “Cái này cũng dễ thôi, để quản gia Mạc Kỳ ra biến một chuyến đặt mua cho con là được rồi.”

Đạt được mục đích, Băng nữ vui mừng giả làm mặt giận, được voi đòi tiên: “Cha, để con đi cùng quản gia Mạc Kỳ nhé!”

Nghe được lời tình cầu này của Băng nhi, Băng đảo đảo chủ sầm mặt xuống, nghiêm túc nói: “Băng nhi, cha đã nói với con bao nhiêu lần rồi, thế giới bên ngoài rất nguy hiểm, thực lực của con tuy không thấp, nhưng nếu gặp phải cường giả thực sự thì sẽ không chịu nổi một đòn đâu. Mà nếu không gặp phải cường giả thực sự, thì trong thế giới loài người

khắp nơi đều là âm tà tiểu nhân, đến lúc đó khó tránh khỏi bị mắc lừa rồi lại chịu thiệt. Đợi con lớn chút nữa, việc tu luyện của cha cũng tiến thêm một bước, rồi chúng ta tung hoành ngang dọc cũng không sợ, muốn đi đến nơi nào mà không được chứ!”

“Được rồi, được rồi, Băng nhi chẳng qua là tùy tiện nói một chút thôi, không ngờ lại to chuyện vậy. Cha, cha đi tu luyện đi, còn cũng muốn thử Siêu phẩm Thần binh này rốt cuộc có uy lực như thế nào.”

“Ừ, cha đi trước, con cũng phải cẩn thận với hoa cỏ nha, trông cho chúng sống cũng không dễ đâu đó!”

Băng đảo đảo chủ đi xa, Băng nữ mới lách mình đến cạnh Lý Dật, đặc ý nói: “Đều nghe thấy hết rồi chứ, quản gia Mạc Kỳ sắp xuất hải rồi, ngày tháng cụ thể thì chờ ta biết được rồi sẽ nói với người sau, đây là cơ hội của chúng ta, cụ thể làm sao thì dựa vào người đó. Còn đám bạn của người, có thể không đem theo được không, phiền phức lắm đó!”

“Mỹ nữ, chúng ta đã nói trước rồi, nếu người đã muốn ta dẫn đi chơi, thì những việc tiếp theo phải nghe theo lời ta, nếu không ta thà là mạo hiểm mãi mãi ở trên Băng đảo này.” Một bên là đám người Ánh Vũ Tình nhanh nhẹn, một bên là nha đầu tinh linh cổ quái này, nếu đều không nghe lời hăn, thì những ngày sau cũng đừng mong có lúc nào nhàn rồi được.

“Nghe lời người là được chứ gì! Một Đấu Tôn nho nhỏ là giỏi rồi, cẩn thận bốn tiểu thư đây lấy Thí Long tiên quất vào mông người đấy!” Băng nữ mới có được bảo bối, tâm tình cũng vui hơn. Đột nhiên, ngay lúc nàng nhìn thấy thành quả “lao động vất vả” của Lý Dật, thì hét âm lên: “Lý Dật, người gặp đại họa rồi! Gốc Thiên La Thảo này cha đã trồng bảy năm rồi mới lớn được một thước, người giỏi lắm, một cuộc đã chém ngang lưng nó rồi!”

Quý mới biết nó là Thiên La Thảo gì, nhìn thì không thấy có gì khác với cỏ dại. Lý Dật nhìn Băng nữ nhặt lấy gốc cây xui xẻo đây yêu thương,

bất đắc dĩ nhún vai nói: “Ta cảm thấy ta không chỉ chặt phải một gốc Thiên La Thảo rồi!”

“Người liên cầu nguyện trước khi quản gia Mạc Kỳ xuất hải cha ta không đi tới đây đi!” Băng nữ thông cảm nhìn Lý Dật rồi nói: “Người đi đi, để người cuối tiếp, sẽ chết rất nhiều người nữa!”

“Dạ, tiểu thư!” Lý Dật quay lại thân phận tạp dịch, vác cuốc đi xuống núi. Băng nữ đã phát hiện ra, thì sẽ nghĩ cách không để Băng đảo đảo chủ tiếp cận với đám Thiên La Thảo đáng thương kia, hiện giờ điều quan trọng nhất là phương án cho kế hoạch “vượt ngục”.

Bây giờ vấn đề mấu chốt quan trọng nhất đã được giải quyết, chuyện còn lại thì phải tính đến từng chi tiết cụ thể. Có Băng nữ, Ma thú cấp bốn bảo vệ cửa động không còn là vấn đề gì nữa. Điểm mấu chốt hiện nay là sau khi Băng đảo đảo chủ giải không gian giam cầm của chiếc thuyền lớn làm thế nào để cũng lên thuyền đi, điều thứ hai là làm sao giải quyết được tên La Tuyết Phong phiền phức.

Không có Thí Long tiên, giờ không còn sợ La Tuyết Phong qua mặt, sợ là sợ tên này sẽ lợi dụng cơ hội hại người, đem kế hoạch vượt ngục của bọn chúng tiết lộ cho Băng đảo đảo chủ. Trong mắt Lý Dật lóe lên một tia sáng, một ý nghĩ đầy sát ý hiện lên. Cách giải quyết phiền phức triệt để nhất là không để cho kẻ đem đến phiền phức thở được nữa.

Đúng! Trước khi quản gia Mạc Kỳ xuất hải, phải giết La Tuyết Phong. Lý Dật hạ quyết tâm.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hướng Đi Không Đúng

Q.6 - Chương 177: Hướng Đi Không Đúng

Giết chết La Tuyết Phong mà không gây ra bất kì động tĩnh nào, điều đầu tiên Lý Dật nghĩ tới là dùng thuốc độc, nhưng cách này tính khả thi không cao. Lý Dật lại không có loại độc thích hợp, cũng không chắc La

Tuyết Phong sẽ ăn. Đánh lén khả năng không lớn, với thực lực và sự khôn khéo của La Tuyết Phong, muốn một chương giết chết hãn trong im lặng dường như là chuyện không thể.

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng không có cách nào hoàn mỹ cả.

Lý Dật chờ lần đi đưa cơm cho phân bón hoa tiếp theo, nhưng từ lúc Lý Dật bị chỉ định là làm cỏ hoa viên của nàng, quản sự tạp dịch không sắp xếp cho hãn đi đưa thức ăn nữa, hầu hết thời gian Lý Dật rảnh rỗi đến nhức mỏi cả người.

Ngày hôm sau, Băng nữ đích thân đến nơi ở của tạp dịch, ngay lúc đám tạp dịch còn há miệng tròn mắt thì nàng kêu Lý Dật đi ra ngoài. Lý Dật có thể được con gái của đảo chủ ưu ái như thế, đột nhiên khiến cho quản sự tạp dịch xám ngắt cả tròng mắt.

“Một tin tốt, một tin xấu, muốn nghe cái nào trước?”

Bước chậm rãi trên nền cát mềm nơi bờ biển, Băng nữ dần hé lộ thông tin. Lý Dật không nghĩ gì liền đáp: “Đương nhiên là tin tốt rồi!”

“Tin tốt à, chính là lần xuất hải này, Mạc Kỳ quản gia sẽ đem người trả về thế giới loài người. Người là người đầu tiên lên đảo không có sự cho phép của cha ta mà lại có thể ra đi bình yên đó, đây có được coi là tin tốt không?”

“Vậy còn tin xấu?”

“Tin xấu là thời gian xuất phát là sáng sớm ngày mai, nên thời gian của người không còn nhiều nữa, nếu là hai người chúng ta đi thôi, thì đơn giản rất nhiều, nhưng nếu muốn đem theo đám bạn của người, sự việc e rằng rất phức tạp đó.”

Băng nữ nói không sai, Lý Dật có được sự cho phép rời đảo, còn nàng thì bất cứ lúc nào cũng có thể cưỡi Hồng linh nhi rồi lên thuyền. Nếu

không đem theo đám người Ánh Vũ Tình, sự việc thật sự sẽ đơn giản hơn rất nhiều.

Nhưng Lý Dật sau một hồi suy nghĩ, vẫn quyết định đưa bọn Ánh Vũ Tình cùng rời khỏi đảo. Nguyên nhân rất đơn giản, trừ La Tuyết Phong ra, những tên đã cùng đồng sinh cộng tử ấy, trong tương lai đều sẽ là những cánh tay đắc lực của mình. Lý Dật rất rõ, khi trở về Đấu Thần đại lục, sẽ phải trực tiếp đối diện với những nhân vật lớn như Học viện La Lan, Tứ đại Ma tông, Đấu Thần điện. Nếu là một kẻ mạnh thì năng lực cũng có giới hạn. Cho nên tính về lâu dài, Lý Dật vẫn quyết định mạo hiểm một phen.

“Ta không thể bỏ mặc bạn bè không quản, để bọn họ trở thành phân bón của cha người được.” Lý Dật đồng ý nói: “Băng nữ, chỉ cần người giúp ta giải quyết Ma thú trông coi động, ta sẽ có cách đem họ lên thuyền mà thần không biết quỷ không hay!”

“Nam nhân đều nghĩa khí như vậy sao? Thật không hiểu nổi người, thôi được, Tiểu Hắc là ta trông nó lớn lên, rất nghe lời ra, sau khi trời tối, ta sẽ cho nó uống thuốc để nó ngủ hay ngày luôn là được, chuyện còn lại là chuyện của người.” Băng nữ sáng khoái đáp lại.

“Cứ quyết định vậy đi, Băng nữ nàng phụ trách cho Ma thú ngủ, sau đó chờ thuyền đi được một tiếng đồng hồ thì hãy cười Hồng linh nhi đuổi theo, chúng ta gặp lại trên biển, rõ chưa?”

Trước khi lên đường lạng lẽ tiêu diệt La Tuyết Phong là điều không thực tế rồi, Lý Dật quyết định trước tiên đưa hãn lên thuyền —— nếu La Tuyết Phong đồng ý, đợi sau khi thoát ra khỏi nguy hiểm, thì sẽ giải quyết tên âm hiểm này sau. Dựa vào thực lực của Lý Dật, Băng nữ cùng hai Siêu phẩm Thần binh, Lý Dật tin chắc có thể thắng được La Tuyết Phong.

Ăn cơm tối xong, quân sự tạp dịch bắt đầu bố trí nhiệm vụ ngày hôm sau, trong số hơn trăm tên tạp dịch, có hơn một nửa được phái ngày mai theo quân gia Mạc Kỳ cùng lên thuyền. Chiếc thuyền lớn có hai cột buồm

song song, cần đầy đủ thủy thủ giúp sức. Lý Dật đương nhiên cũng bị độc tên, chỉ có điều không được phân nhiệm vụ gì, mà chỉ lên thuyền với thân phận một hành khách.

Đêm tối,. Lý Dật lén lút mò tới trước cửa tạp dịch tổng quản, một luồng đầu khí đẩy vào chém đứt cái chốt cửa. Quản sự tạp dịch bị đánh thức chưa kịp phản ứng, thì liền bị vỗ một cái lên đầu, sau đó rơi vào trạng thái “ngủ”.

Lý Dật đem theo quản sự tạp dịch hôn mê lạng lẽ lao như bay tới chỗ động huyết giam giữ bọn Ánh Vũ Tình. Ngay trước cửa, Ma thú cấp bốn quả nhiên đang khò khè ngáy vang trời, ngủ không biết gì.

Thấy Lý Dật xuất hiện, đám người Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý, Tạp Lý Lộ Tư lập tức chạy tới.

“Đội trưởng, người tốt cuộc cũng tới, chúng ta còn tưởng người quên chúng ta rồi chứ!”

“Tác Mã Lý huynh đệ, Lý Dật ta không phải như một số người nào đó, ta dù có quên tên mình cũng không quên huynh đệ của mình!” Lý Dật liếc qua, La Tuyết Phong vẫn cứ đang ngồi tu luyện không nhúc nhích, giọng nói lạnh lùng: “La Tuyết Phong, nghĩ đến chuyện chúng ta đã từng xuất sinh nhập tử, ta không so đo chuyện người từng đánh lén ra, nếu người định rời khỏi Băng đảo, thì hãy cùng đi với chúng ta.”

La Tuyết Phong mở mắt, một đạo tinh quang hiện lên, nét mặt châm chọc nói: “Có lòng tốt như vậy, là sợ ra phá hỏng chuyện tốt của các người chứ gì.”

“Bất luận người nghĩ thế nào, đây là cơ hội của người, nếu người không muốn làm phân bón hoa của Băng đảo đảo chủ!”

“Ta đồng ý! Nhưng đừng bao giờ xem đây là ân huệ, Lý Dật, chính xác mà nói, đây chỉ là một lần giao dịch, người giúp ta rời Băng đảo, ta bảo vệ bí mật của các người không làm lộ ra. Còn chuyện chúng ta rời khỏi

Băng đảo, là cùng có lợi ích. Nhưng ta muốn cảnh cáo các người, nếu các người dám động thủ với ta thì đừng trách ta không khách khí!”

La Tuyết Phong e rằng không biết Lý Dật đã biết hẳn bị mất Thí Long tiên, khẩu khí điên cuồng này trước đây còn khiến Lý Dật nghe theo, còn bây giờ, Lý Dật nhận thấy, La Tuyết Phong chẳng qua là phô trương thanh thế thôi. Nhưng bây giờ cũng không nên làm rõ chuyện này, đợi đến lúc ra biển đã, hừ hừ...

“Vậy thì đừng phí lời nữa!” Lý Dật đánh hai chưởng cho quản sự tạp dịch tỉnh dậy.

Sau khi quản sự tạp dịch mở to mắt và điều chỉnh thì thấy xuất hiện trước mắt hẳn là mấy cái đầu. Tác Mã Lý thô lỗ, tửu quỷ râu dài ngang ngược, Tạp Lý Lộ Tư quỷ dị, Ánh Vũ Tình xin đẹp, ngay cả kẻ bình thường nhất là Lý Dật, cũng một mặt âm lãnh.

"Các, các người muốn làm gì?" quản sự tạp dịch sợ đến choáng váng.

"Đói bụng, muốn ăn thịt!" trong miệng Tác Mã Lý toàn những cái răng thô bạo.

"Cái người cho chúng ta ăn thật là khó ăn đó!" tửu quỷ râu dài vuốt ve mấy cái răng của quản sự tạp dịch.

"Chuyện, chuyện này không, không liên quan ta, là, là đích, đích thân đảo chủ, đích thân trộn thức ăn!" mấy tên tạp dịch kia, kể cả quản sự tạp dịch, quản gia Mạc Kỳ đều là những người bình thường chưa từng luyện Đấu khí qua, ý chí vốn rất bạc nhược, dưới sự uy hiếp của nhiều cường giả, không sợ đến vỡ ra đã là giỏi lắm rồi.

"Được rồi, chúng ta không vòng vo với người nữa." Lý Dật đẩy những kẻ ác ý đùa giai đang chơi trò tâm lý không ngừng đe dọa quản sự tạp dịch đáng thương ra, rồi thản nhiên nói: "Ngày mai quản gia Mạc Kỳ sẽ xuất hải, các bạn của ta muốn đáp thuyền thuận buồm xuôi gió, người hiểu ý của ta chứ?"

"Hiếu, hiếu, ta hiếu!"

"Vậy người nên làm như thế nào?"

"Ta cái gì cũng không làm, cái gì cũng không biết!" dù sao cũng là quản sự tạp dịch, so với tên tạp dịch gầy gò kia thì thông minh hơn nhiều, nói chuyện với người thông minh không cần hao tâm nhiều. Lý Dật vỗ vỗ vai quản sự tạp dịch: "Trước khi chúng ta rời đi, ta sẽ luôn theo sát bên người, đừng có đùa với ta, bằng không thì..."

"Yên tâm, đại gia, tiểu nhân biết phải làm như thế nào!"

Xử lý xong quản sự tạp dịch, Lý Dật đưa mọi người ra khỏi huyết động, rồi lặng lẽ trở về dãy phòng của tạp dịch.

"Bây giờ mỗi người các người tìm lấy một cái phòng, rồi làm cho kẻ xui xẻo bên trong ngủ luôn hai ngày, y phục của bọn chúng chính là y phục các người cần mặc trên người khi xuất hiện vào ngày mai. Chúc các người may mắn, có thể tìm bộ y phục vừa vặn. còn về Tạp Lý Lộ Tư, ta cảm thấy người rất khó tìm được một bộ thích hợp, vẫn như cách cũ, giấu trên lưng Tác Mã Lý vậy." Lý Dật nhẹ giọng dặn dò mọi người, sau đó đưa quản sự tạp dịch về tới phòng của mình.

Hầu như không có bất kì động tĩnh nào đám người Ánh Vũ Tình, La Tuyết Phong giống như những cái bóng tiến vào các phòng, sau đó thì không có tiếng động gì nữa.

Băng đảo đã quen với sự yên bình, nếu như có kẻ xông vào, sẽ bị đảo chủ phát hiện rất nhanh sau đó, cho nên những tên tạp dịch ở đây trước giờ không có ý thức cảnh giác, hơn nữa do nơi đây rộng và vắng, mỗi tạp đều có phòng riêng. Đêm tối nhanh chóng trở lại sự tĩnh mịch vốn có, trên Băng đảo, chỉ duy nhất trong một căn phòng tinh xảo trên đỉnh núi, ngọn đèn dầu vẫn còn đang sáng.

Dưới ánh sáng, Băng đảo đảo chủ với vẻ mặt lãnh ngạo mông lung mà thần bí, theo sự lưu chuyển Đấu khí xung quanh, đặng đặng năm cái bóng với tốc độ xẹt qua nhanh mà mắt thường có thể nhìn thấy được.

Còn ở cách đó không xa, trong phòng của Băng nữ, cũng lập lòe ánh nến. Tiểu nha đầu đang đối mặt với rất nhiều thứ bày trên bàn phía trên giường đến phát sầu, dung giới của nàng mặc dù là loại tốt nhất, không gian dung nạp rất lớn, nhưng cũng có hạn của nó, nên đem cái gì bỏ cái gì đây?

Sau khi trời sáng, sau khi tiếng chiêng vang lên bọn tạp dịch lục tục rời khỏi giường đi rửa mặt, cảm ta quy tắc nghiêm khắc của đảo, đám tạp dịch có thái độ lạnh lùng với những khuôn mặt mới xuất hiện như thế đây không phải việc của ta, còn quản sự tạp dịch thì nơm nớp lo sợ đi bên cạnh Lý Dật như hình với bóng.

Ăn xong điểm tâm, phân công xong nhiệm vụ cho những người khác, quản sự tạp dịch đi đến chỗ những tên tạp dịch sẽ xuất hải hôm nay. Chuyện thuận lợi như vậy, khiến cho Lý Dật ngày càng cảnh giác, bây giờ mới là lúc mấu chốt, cũng không biết quản gia Mạc Kỳ hiểu rõ đám tạp dịch được bao nhiêu, nếu để hắn nhìn ra đầu mối thì sẽ có chuyện lớn. Nhưng đám người La Tuyết Phong, Ánh Vũ Tình lẫn trong bốn năm chục người bị phái đi làm thủy thủ thì cũng không dễ bị lộ.

Đám tạp dịch đứng chờ trên bãi biển nửa giờ, Băng đảo đảo chủ và quản gia Mạc Kỳ mới cùng nhau đến.

Băng đảo đảo chủ vừa tới bãi biển, bèn lấy ra mấy cái chỉ quyết, giải trừ không gian giam cầm phòng hộ chiếc thuyền lớn, sau đó chậm rãi lên thuyền, đem ra một Kỳ thú với hình thể có thể coi như không lớn lắm, toàn thân màu sắc rực rỡ. Lý Dật hơi kinh hãi, Kỳ thú nhiều màu sắc này đã được ghi tên lại trong Kỳ thú thư, gọi là Hỏa Lân, phẩm giá cao nhất có thể đạt tới là cấp tám, nhưng Hỏa Lân cấp tám toàn thân sẽ bao trùm bởi liệt diễm, loại lông nhiều màu sắc này là sự đặc trưng của cấp bảy.

Khó trách Băng nữ tự cho nàng đúng khi nói đã cứu Lý Dật một mạng nữa, cho dù là cấp bảy chưa đạt tới cấp cao nhất của Hỏa Lân, thì Ma sủng này cũng có thể dễ dàng biến Lý Dật thành điểm tâm rồi.

Băng đảo đảo chủ đem Hỏa Lân ra khỏi thuyền, quay mình hướng phía trên thân nó, Hỏa Lân kia giữ thuyền sớm đã không đủ kiên nhẫn rồi, lúc này được tự do, liền biến thành một đạo quang mang ngũ sắc bay về phía trên núi, trong chớp mắt đã biến mất.

Ở đây, quản gia Mạc Kỳ sớm đã lên thuyền, quản sự tạp dịch cố gắng trấn tĩnh, dẫn đám tạp dịch lên thuyền.

Hết thảy đều ngay ngắn trật tự, thấy đám người La Tuyết Phong, Ánh Vũ Tình thuận lợi lên thuyền, quản sự tạp dịch giả vờ giả vịt phân công nhiệm vụ căng buồm, nhổ neo, Lý Dật đánh một chưởng khiến quản sự tạp dịch chóng mặt ngay trên bãi biển.

Gió biển lạnh thấu xương, sau khi căng buồm, thuyền lớn rất nhanh rời bờ hướng về phía biển mênh mông chạy tới. Những tên tạp dịch kia hiển nhiên không phải lần đầu ra khơi, thao tác nhìn rất có phong thái của một thủy thủ. Đám người Lý Dật ngoại trừ Tác Mã Lý là đạt tiêu chuẩn chuyên nghiệp, những người khác dù sao cũng thật giả lẫn lộn. Những tên tạp dịch khác do đã thâm thụ quy định của đảo nên chỉ lo làm tốt phận sự của mình, chứ không hỏi nhiều cũng không quản nhiều, quản gia Mạc Kỳ y vào thân phận của mình, chỉ bổ nhiệm một tên tạp dịch làm thuyền trưởng lâm thời, còn mình thì cứ nằm trong khoang thuyền tránh rét, không buồn quản tình hình bên ngoài.

Nhìn thấy Băng đảo đã trở thành một điểm đen nho nhỏ, Lý Dật và Tác Mã Lý bỗng nhiên rời khỏi vị trí của mình, đến bên thuyền trưởng lâm thời đang nằm đà lái thuyền.

“Thưa thuyền trưởng, hướng đi không đúng!” Tác Mã Lý mỉm cười nói với thuyền trưởng.

Hành Trình Gian Nan Trên Biển

Q.6 - Chương 178: Hành Trình Gian Nan Trên Biển

Thấy Lý Dật và Tác Mã Lý tiến tới mà không có ý tốt gì, thuyền trưởng lâm thời tức giận nói: “Cút về vị trí của các người, lẽ nào ta còn cần các người dạy lái thuyền như thế nào?”

“Hẳn rõ ràng đuổi chúng ta kìa?” Tác Mã Lý thấy khó tin rồi nhìn Lý Dật, còn Lý Dật thì không phí một lời nào mà động thủ liền, nắm lấy quỹ áo của cái tên xui xẻo ấy, kéo hẳn sang một bên.

“Tác Mã Lý, giờ ta bổ nhiệm người làm thuyền trưởng, nhưng không được để con thuyền trông có vẻ tốt này có số mệnh như ‘Đấu Thần hào’ đó nhé.”

"Yên tâm đi đội trưởng, ta cam đoan nó sẽ đến Thần chi lĩnh vực bình yên vô sự!"

"Các người, các người rốt cuộc là cái gì? Mà lại muốn đi Thần chi lĩnh vực!" thuyền trưởng đã mất chức hoảng sợ nhìn Lý Dật và Tác Mã Lý, tay chân lạnh buốt.

Lúc này, đám Ánh Vũ Tình cũng phát động, đuổi đám người tạp dịch —— giờ đã là thủy thủ, bao gồm cả quản gia Mạc Kỳ, xuống boong thuyền. Tiểu Quái nhân Tạp Lý Lộ Tư đứng trên một cái thùng gỗ lớn nhìn rất ra dáng, đang nghiêm nghị nói lời chỉ bảo, đại thể là: cái thuyền lớn này đã được chúng ta chường dụng rồi, những ai tự muốn làm thủy thủ thì có thể tiếp tục được ở trên thuyền, còn không muốn thì có thể tự nhảy xuống biển hoặc hỗ trợ tửu quỷ râu dài.

Kết quả khiến Tạp Lý Lộ Tư rất hài lòng, không kẻ nào muốn nhảy xuống biển cả mà đều chọn tiếp tục làm thủy thủ. Những tên tạp dịch này nhẵn nhụi đã quen, đối với bọn họ mà nói, chỉ là đổi chủ mà thôi.

Những chuyện vặt vãnh giao cho Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý và Tạt Lý Lộ Tư cũng đủ rồi. Lý Dật hướng mắt nhìn về phía Băng đảo, vừa mong mỗi lại vừa không hi vọng sự xuất hiện của Băng nữ. Trong hành trình trên biển buồn tẻ, nếu có một mỹ nữ làm bạn bên mình thì quả là một chuyện tốt, nhưng nếu phía sau mỹ nữ này là một người cha cực kì biến thái, thì chuyện đó rất không ổn. Lấy đi “phân bón hoa” cùng mấy chục tên tạp dịch, đám người đó đối với Băng đảo đảo chủ thực ra sẽ không phải lí do khiến lão nổi giận. Nhưng nếu bắt cóc Băng nữ, với tính cách của lão biến thái, Lý Dật coi như sẽ gặp một sự đối đầu lớn rồi.

Nghĩ như vậy, Lý Dật thấy có chút hối hận, chi bằng giờ chút thủ đoạn, khiến Băng nữ không tới được thì hơn. Nhưng bây giờ hối hận thì đã quá muộn rồi, trên khoảng không có một điểm đen đang bay tới với một tốc độ cực nhanh bay sát vào thuyền lớn, hơn mười phút sau, có thể nhìn thấy rõ hình dáng của Băng nữ.

“Đoàn của chúng ta sắp có thêm một thành viên mới, trước tiên xin giới thiệu một chút, nàng là con gái của Băng đảo đảo chủ, có lẽ là thân sinh, có lẽ là Băng đảo đảo chủ nhận nuôi, ai mà biết được! Mục đích của nàng là Đấu Thần Đại lục, không may nơi chúng ta muốn đến là Thần chi lĩnh vực, cho nên, hi vọng các người phối hợp một chút, nói nơi mà chúng ta sẽ đến là Đấu Thần Đại lục.”

Ánh Vũ Tình: “Con gái của Băng đảo đảo chủ? Nghe chẳng phải là tuyệt vời sao?”

Tác Mã Lý: “Là một mỹ nữ! Bất luận là con gái của ai, là mỹ nữ là tuyệt rồi!”

Tạt Lý Lộ Tư: “Ta thì không quan tâm nàng có phải mỹ nữ không, không cần chúng ta bảo vệ là được rồi..., đương nhiên, tốt nhất là có thể bảo vệ chúng ta!”

Từu quỷ râu dài: “Hi vọng nàng giống Ánh Vũ Tình tiểu thư, thích rằng trong dung giới có mấy vò rượu ngon.”

Ngoại trừ La Tuyết Phong đã bị khai trừ khỏi đội, từng thành viên của đội đều có những đánh giá hi vọng khác nhau về Băng nữ, rồi lúc này, tất cả đều im bật trước sự đáp xuống thuyền nhẹ nhàng của Hồng linh nhi.

“Chào mọi người, ta là Băng nữ, các người đang nói về ta đúng không? Lý Dật, có người nào nói xấu ta không?” Băng nữ từ trên lưng Hồng linh nhi nhảy xuống, nhìn quanh, nửa đùa nửa thật hỏi Lý Dật.

Lý Dật lặng lẽ cười cười: “Cha nàng thiếu chút nữa biến bọn họ thành phân hồn, nói xấu nàng vài câu cũng là nên đó.”

“Đúng vậy, cha nàng chút nữa là hại chết huynh đệ chúng ta, giờ nàng rời vào tay chúng ta, hắc hắc, còn mong được đối xử tốt sao?” tướng mạo Tác Mã Lý vốn thô kệch, giờ còn cố ý hung dữ nhe răng cười trông bộ dạng càng kinh khủng.

Băng nữ nhìn Tác Mã Lý khinh thường, lại không có chút gì sợ hãi, khẩu khí điên cuồng: “Chỉ dựa vào các người? Lý Dật, các bạn của người thật làm người ta thất vọng, xấu vô cùng xấu, thực lực còn kém cỏi vậy nữa chứ.” Bỗng nhiên đôi mắt đẹp liếc một cái, nhìn thấy La Tuyết Phong đang ngồi xếp bằng phía xa xa: “Tên kia cũng là bạn của người? Xem ra có vẻ còn thuận mắt một chút.”

Lý Dật giật mình! Cầu xin, còn mong đại tiểu thư nàng ra tay xử lý La Tuyết Phong luôn, ngược lại, trên thuyền này đại tiểu thư Băng nữ chỉ thấy thuận mắt với mỗi La Tuyết Phong hăh. Cũng cố ý để La Tuyết Phong nghe thấy, Lý Dật vội vàng nói: “Mỹ nữ, nhớ kí, đừng bao giờ nói chuyện cũng người đó.”

“Vì sao? Vì hăh đẹp trai hơn người hăh?”

“Bởi vì hăh là kẻ địch!”

Nhưng lời khuyên bảo của Lý Dật không có hiệu quả, Băng nữ không rời mắt khỏi La Tuyết Phong, trong con người ngày càng có nhiều sao nhỏ. Cũng không thể trách Băng nữ được, La Tuyết Phong vốn có vẻ ngoài

anh tuấn, lại có một khí tức tuấn tú lạnh lùng trời sinh, nhiều năm qua có ánh sáng thiên tài của thiên tài bao quanh, khiến La Tuyết Phong có một khí chất khiến người ta kính ngưỡng. Nếu không phải ăn ám hại Lý Dật, khiến cả đoàn thiếu chút nữa bị diệt, Lý Dật bất luận thế nào cũng không thể thay thế vị trí đội trưởng trong cái nhóm nhỏ này của hắn được.

“Là kẻ địch của các người, không phải của ta!” Băng nữ nói, không để ý tới mọi người, mà đi tới phía La Tuyết Phong.

Tình huống này không hay rồi, với sự khôn khéo của La Tuyết Phong, sẽ không để Lý Dật ám toán hắn. Nếu như hôm nay cường giả như Băng nữ chủ động làm quen, La Tuyết Phong mặc dù không có cảm giác gì với Băng nữ, tự nhiên cũng sẽ có ý nửa thật nửa đùa, đến lúc đó tiểu nha đầu tinh linh cổ quái này trở nên trái ngược, thì vận mệnh của đám người Lý Dật trở nên xấu rồi.

Nhoáng một cái, Lý Dật đã ngăn ngay giữa Băng nữ và La Tuyết Phong, nghiêm túc nói: “Băng nữ, còn nhps tối qua ta đã nói gì không? Bây giờ tất thấy đều phải nghe ta, nếu không, đừng hi vọng ta đưa nàng đến Đấu Thần Đại lục.”

Băng nữ cười hì hì: “Trước khác nay khác, người không đưa thì ta nhờ chàng đẹp trai kia đưa ta đi là được rồi.”

Lúc này La Tuyết Phong dường như cảm thấy Băng nữ này là người có thể lợi dụng, đột nhiên chen ngang: “Đấu Thần Đại lục ư? Hướng đi bây giờ là Thần chi lĩnh vực đó.”

Băng nữ lập tức nắm đặng cán: “Ha, còn gạt ta nói là đi Đấu Thần Đại lục. Lý Dật, nếu đã như vậy, ta càng không cần nghe người nữa.” nói xong câu này, liền không thèm để ý tới Lý Dật nữa, nàng đến gần La Tuyết Phong hỏi: “Người tên gì, tại sao lại là kẻ địch của Lý Dật ca ca?”

La Tuyết Phong thanh sắc bất động, lạt mềm buộc chặt mà nói: “Tiểu nha đầu, người nên tránh xa ta một chút thì tốt hơn!”

“Hừ, Băng nữ ta đây trước giờ làm gì cũng không ai có thể ngăn cản, thứ gì ta muốn trước giờ cũng chưa từng chưa đạt được. Lý Dật ca ca, các người lo chuyện của các người, không cần lo chuyện của ta!” Băng nữ nói, đẩy Lý Dật qua một bên, lân la ngồi bên cạnh La Tuyết Phong.

Lý Dật cũng bất hết cách, đành mặc cho La Tuyết Phong giả vờ để lừa dối Băng nữ.

Băng nữ vừa xuất hiện, đám người Ánh Vũ Tình hiển nhiên không cảm nhận được thực lực của nàng, huống chi còn có một Đại điều Thần tú không rời nàng nửa bước, Băng nữ này bất luận như thế nào cũng là nhận vật khó đối phó nhất trên thuyền hiện nay. Nếu như chỉ có một mình Băng nữ, hoặc một mình La Tuyết Phong, thì tình thế còn nằm trong tay của đám người Lý Dật. Nhưng nếu hai người này liên thủ, thì ít nhất hai bên có thể lực ngang nhau, bên Lý Dật dường như còn có chỗ yếu thế hơn.

Ngoại trừ chuyện có rượu có xúc xắc để chơi, đám người tửu quỷ, Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý rất lười chú ý mọi chuyện, chuyện như thế nào cũng không nhìn ra được.

“Haizz, đội trưởng, về sức hút thì người thua La Tuyết Phong rồi!” Tác Mã Lý thở lại một cái, rồi lại trở lại vị trí bánh lái trên thuyền.

“Tiểu nha đầu không hiểu chuyện, chỉ biết nhìn bề ngoài.” Ánh Vũ Tình an ủi: “Nữ nhân trưởng thành vẫn thích người có ngoại hình như Lý Dật tiểu đệ đệ hơn.”

“Đây là lời gì vậy chứ, chẳng lẽ bề ngoài của đội trưởng Lý Dật không bằng tiểu tử La Tuyết Phong ư?” Tạp Lý Lộ Tư thấy bất bình tay cho Lý Dật: “Ta cảm thấy đội trưởng đẹp trai hơn La Tuyết Phong nhiều.” Đương nhiên, xét theo dung mạo của Tạp Lý Lộ Tư thì quan điểm của hắn không đáng tin lắm.

“Tất cả im miệng lại!” Lý Dật khoát tay: “Thứ nhất, ta không có hứng thú gì với Băng nữ; thứ hai, thần kinh của ta chưa yếu đến mức đó; thứ

ba, tất cả đều cẩn thận đề phòng La Tuyết Phong cho ta, hắn mà có manh động gì, thì liền ném hắn xuống biển!”

Lý Dật không hề cấm kị La Tuyết Phong, dù sao hai bên không có chút lý do nào để đối địch ngay lúc này, chẳng qua là lo sợ thực lực của nhau nên không dám khinh suất phát động mà thôi. Cho nên nghe được những lời này của Lý Dật, La Tuyết Phong không chút khách khí mà đáp trả một câu: “Ai ném ai xuống biển, giờ còn khó nói lắm.”

Chuyến đi dài đằng đẵng làm cho người ta xoắn xuýt cũng bắt đầu rồi, sự lắc lư buồn tẻ làm cho người ta trở nên buồn chán muốn làm loạn, ngoại trừ tửu quý cùng Tạp Lý Lộ Tư cả ngày chơi xúc xắc tìm niềm vui, những kẻ khác muốn đề phòng La Tuyết Phong, cũng không có cách nào tu luyện, ngoài chuyện nằm trong boong tàu nói chuyện phiếm, dường như cũng không có lựa chọn nào tốt hơn.

La Tuyết Phong và Băng nữ ngày càng thân mật, nhưng Băng nữ tinh linh cổ quái cũng không khiến La Tuyết Phong đau khổ không ít, có một lần hai người cười Hồng linh nhi ra biển, cả buổi mới về, lúc trở lại, toàn thân La Tuyết Phong đầy máu đen, hiển nhiên là đã đấu qua một trận cùng Ma thú nào đó.

Trên mặt biển đã hoàn toàn không còn băng nổi, khí hậu cũng dần dần tăng lên đến mức bình thường, đã không còn cần dùng Đấu khí để chống rét nữa. Ngày nào cũng tắm nắng, mọi người đều trở nên đen hơn, thoát nhìn đều có vẻ tiêu tụy đi. Không ai biết con bao xa nữa mới tới Thần chi lĩnh vực, chỉ là dựa vào cảm giác của Tác Mã Lý mà chạy về phía trước.

Sáng sớm nay, Lý Dật vẫn đang còn ngủ trong boong, chợt nghe trên khoang tàu có một loạt âm thanh hoan hô. Đi ra buồng tàu nhìn, thấy phía trước thuyền xuất hiện một đại lục. Trên đường đi, cũng gặp không ít đảo nhỏ không người, vừa nhìn là biết ngay đảo nhỏ, nhưng đại lục trước mặt thì không giống, nhìn thấy đường bờ biển dài bất tận với cây cối xanh tươi, khiến cho người ta có cảm giác an tâm. Những tên tạp

dịch làm thủy thủ đã phải lắc lư trên biển hơn mười ngày, cuối cùng cũng thấy được đất liền, không tránh khỏi có chút hưng phấn.

“Kia là Thần chi lĩnh vực sao?” Ánh Vũ Tình, Tạp Lý Lộ Tư, tửu quỷ cũng bị thu hút chạy ra coi, đứng cạnh Lý Dật, mắt đều rạng rỡ hẳn lên.

“Các thủy thủ, cố gắng lên, mục tiêu ở ngay trước mắt, tới đó là các người được tự do rồi!” Tác Mã Lý hưng phấn la hét, chuyển đà một cái, chạy tới một chỗ nhìn có vẻ như thuận lợi cho việc nhổ neo. Các thủy thủ cùng nhau trở về vị trí của mình, ra sức làm việc.

Thuyền lớn rất nhanh tiếp cận bờ biển, nhưng có một âm thanh vang lên khiến cho mọi người run lên như cây sậy lê-eeee-eezz, cảm giác hưng phấn của tất cả đều tiêu tán.

Trong âm thanh chói tai lê-eeee-eezz, có một cảm giác sợ hãi mà người ta không chống lại được, ngay cả những cường giả như Lý Dật, La Tuyết Phong, Băng nữ mặt đều biến sắc.

"Rồng ngâm!" cùng với tiếng nói run rẩy của Tạp Lý Lộ Tư, từ trong rừng cây phía bờ biển, mấy con quái vật to lớn bay tới phía thuyền của Lý Dật.

Rồng, là sinh vật to khỏe nhất trên đời này, chỉ là tiếng ngâm của nó, đã có sức uy hiếp như vậy. Nếu mấy con quái vật khổng lồ đang bay tới kia thực sự là rồng, như vậy, lẽ nào, đại lục với đường bờ biển rất dài kia không phải là Thần chi lĩnh vực, mà là —— Long đảo?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ngộ Nhập Long Đảo

Q.6 - Chương 179: Ngộ Nhập Long Đảo

Trong các loại truyền thuyết của Đấu Thần Đại lục, những chuyện liên quan đến Long đảo chiếm tuyệt đối một trong ba vị trí đầu tiên. Long tộc mạnh mẽ, Long đảo thần bí, đó là nơi mà các cường giả luôn khát khao

chinh phục, cũng là nơi chôn thân của vô số cường giả. Mỗi năm, vì các loại nguyên liệu quý trên Long đảo, thậm chí vì săn giết loại rồng toàn thân là ngọc, vô số cường giả đã xuất phát từ Đấu Thần Đại lục, bước chân vào hành trình mêh mông trên biển.

Kĩ thuật chế tạo thuyền và kĩ thuật hàng hải của Đấu Thần Đại lục không phát triển lắm —— ít nhất là từ sự nhìn nhận của một người trẻ tuổi đặc biệt được trải qua nền văn minh hiện đại hóa như Lý Dật, vì thế, Đấu Thần Đại lục vẫn luôn không ghi chép lại chính xác vị trí địa lí của Long đảo. Những kẻ mạo hiểm hoàn toàn dựa vào cảm giác và kinh nghiệm cùng vận khí, trong đó một bộ phận rất lớn những kẻ mạo hiểm thiệt mạng vì sự khác thường về khí hậu. Một vài kẻ khác đi một vòng trên biển rồi lại quay lại Đấu Thần Đại lục, chỉ có số ít kẻ mạo hiểm có vận khí cực tốt mới có thể đến được Long đảo.

Nhưng loại vận khí này đồng thời cũng không phải tốt đẹp gì lắm, muốn lấy được những nguyên liệu quý có giá trị liên thành để đem về Đấu Thần Đại lục mà có thể thoát khỏi sự dò xét tìm kiếm của Long tộc cũng không phải là một chuyện đơn giản. Còn về việc săn giết Long tộc, cũng chỉ là xem thời cơ, gặp được mấy con rồng con bị rét, hoặc bị bệnh, tàn phế, hoặc rồng già thì mới có thể giết được.

Cho dù là vận khí cao ngất trời có thể đem về những bảo bối có giá trị liên thành, nhưng sau đó có thể bình yên trở về Đấu Thần Đại lục không vẫn còn là một dấu hỏi lớn. Vì vậy, cả ngàn năm qua, số cường giả có thể thực sự lấy được bảo bối từ Long đảo thành công trở về, trong ngàn người e rằng chỉ có một nửa làm được.

Mạo hiểm nhiều tự nhiên sẽ lợi nhuận cao, thường luôn có những cường giả mộng lớn tham lam không sợ chết muốn thử để trở thành một trong ngàn người đó. Có thể an toàn trở về từ Long đảo, cho dù không đem theo bất cứ thứ gì, vị cường giả đó cũng sẽ trở thành đối tượng để nhiều thế lực lớn tranh giành rồi, Bởi vì một nhân vật như vậy chính là một kim chỉ nam sống. Bất cứ một thế lực lớn nào cũng không dám bảo đảm sẽ vì một nguyên nhân quan trọng nào đó mà bí mật đi đến Long đảo,

dưới tình hình này, nếu có một bộ phận bản đồ và kim chỉ nam sống thì sẽ làm tăng tỉ lệ thành công.

Trong tình huống không có bất kì sự chuẩn bị về tâm lí nào, đám người Lý Dật trời xui quỷ khiến thế nào mà đã đi tới Long đảo, đây là vận may mà cũng là bất hạnh. Điều bất hạnh hơn là, bọn họ còn chưa đặt chân lên đất liền thì đã bị Long tộc phát hiện.

Ba Cự Long trưởng thành xếp hình tam giác đón chiếc thuyền đang chạy nhanh tới, từ trong sự khiếp sợ Tác Mã Lý lập tức phản ứng.

"Queo phải đà, quay trở lại!"

Trên đường biển tiếp cận Long đảo này, có vô số san hô đá ngầm, cho dù Tác Mã Lý là thủ lĩnh của hải tặc, cũng không dám nói là có thể cập bờ mà không hề hấn gì. Dưới tình huống nguy cấp phía trước, không thể lo quá nhiều chuyện như vậy được, kết quả, khi thuyền quay đầu được một nửa, cả thuyền chấn động, va phải đá ngầm rồi.

Cùng lúc đó, ba Cự Long như ba mảng mây đen, đã bao phủ trên đầu đám người Lý Dật.

"Tác Mã Lý, Tác Mã Lý đáng chết, người định đưa ta vào miệng rồng à!" Lý Dật cuống quýt tức giận quát, phía dưới bóng của ba Cự Long, bất kì người nào cũng không thể điềm tĩnh được.

"Không nên trách hắn, mà có lẽ nên khen hắn, Tác Mã Lý là thuyền trưởng giỏi nhất mà ta từng thấy." Từu quỷ râu dài bỗng nhiên nói: "Nếu đã đến Long đảo rồi, vậy thì cách Thần chi Đại lục cũng không xa, theo như ta được biết, Long đảo nằm ở phía bắc của Thần chi Đại lục."

Phương bắc? Lý Dật sững sờ, lập tức tỉnh ngộ. Bọn hắn vẫn luôn dựa vào cảm giác tiến về phía bắc, theo lí Long đảo nằm ở phía bắc của Thần chi Đại lục. Râu dài để lộ tin tức quan trọng khiến Lý Dật đột nhiên nghĩ rằng, thế giới này đồng dạng với thế giới mà hắn từng sinh tồn kiếp trước, cũng là hình cầu —— có lẽ căn bản chính là cái địa cầu kia, mà

Thần chi Đại lục và Đấu Thần Đại lục nằm ở hai bên của địa cầu. Vì sự lạc hậu của kĩ thuật hàng hải, nên thỉnh thoảng mới có một kẻ mạo hiểm đến được đại lục kia, nhưng mãi không thể biến nó thành một khái niệm đại lí chuẩn xác.

Nếu phán đoán của Lý Dật là đúng, thì có thể nói là, sự chịu đựng cực khổ giá rét của bọn chúng thực ra là vô ích, chỉ cần đi về phía đông hoặc tây của Đấu Thần Đại lục thì đều có thể đến được Thần chi lĩnh vực.

Nghĩ ngợi một chút, Lý Dật khóc không ra nước mắt, tốn nhiều công sức như vậy, mà chỉ là đổi lấy một kiến thức địa lí thường thức. Thực ra cũng không hoàn toàn trách Lý Dật được, mấy cái Truyền tống trận kia cứ truyền tới truyền lui, sớm đã làm Lý Dật choáng váng đầu óc, quên mất cả kiến thức thường thức.

Được thôi, giờ không phải lúc kiểm nghiệm lại chuyện này, thuyền sau khi bị va vào đá ngầm thì đã bị đá ngầm cắm vào không có cách nào nhúc nhích được, còn ba Cự Long thì không có ý tốt gì bay vòng xoáy trên đầu, cánh rộng rộng khoảng mười mét quất qua như kinh phong khiến người ta thấy khó thở, Long uy trời sinh của Long tộc sớm đã làm cho đám tạp dịch kia hôn mê bất tỉnh.

Do những điều mà những kẻ mạo hiểm thành công kia đã làm trên Long đảo, Long tộc mặc dù sinh ra không có cảm hận với loài người như Ma thú, nhưng cũng tuyệt đối không có thiện cảm, ít nhất bọn họ cũng không hoan nghênh con người đặt chân lên đất của họ.

Về điểm này, từ biểu hiện hùng hổ của ba Cự Long cũng có thể nhìn ra được.

Sau khi bay mấy vòng, ba Cự Long dường như đã ăn ý được chuyện gì đó, ngay ngắn cúi lao xuống, một con Hắc Dực Long tóm lấy đầu thuyền, một con Thanh Dực Long tóm lấy đuôi thuyền, Chanh Dực Long to nhất thì tóm cột buồm. Móng vuốt sắc bén của ba Cự Long phập sâu vào thân thuyền, sau đó một luồng khí lớn bay ra, cả con thuyền đột nhiên bị nhấc ra khỏi mặt biển, bay lên trời.

Chiếc thuyền này tính cả người và đồ vật ít nhất cũng nặng mấy chục tấn, thế mà lại bị ba con rồng này coi như đồ chơi nhấc bổng lên trời. Sức mạnh ngang ngược này, những người trên thuyền chưa từng nhìn thấy, mà cũng là không thể tưởng tượng nổi.

"Đội trưởng, làm sao bây giờ? Chúng ta không thể khoanh tay chịu chết được!" tiếng nói của Tác Mã Lý đã bắt đầu run lên.

"Có cách gì được chứ, đều trách người đưa chúng ta đến Long đảo!" Táp Lý Lộ Tư bắt đầu đổ lỗi cho Tác Mã Lý, chuyện ngoài ý muốn xảy ra, hai người nhất định sẽ cãi lộn cho đến lúc bị Cự Long đánh chết.

"Trước tiên không được loạn, Long tộc dường như cũng không muốn giết chết chúng ta, nếu không thì đã không tốn nhiều sức lực như vậy đem thuyền của chúng ta lên bờ rồi." Lý Dật tỉnh táo phán đoán. Đây tuyệt đối không phải những lời an ủi, nếu Long tộc thật sự muốn giết bọn chúng, thì có thể ra tay ngay lúc trên biển rồi.

"Đội trưởng của các người nói đúng! Long Tộc dù sao cũng không phải là Ma thú, trí tuệ của bọn chúng không thua gì con người." La Tuyết Phong không biết từ lúc nào đã xuất hiện bên cạnh đám người Lý Dật: "Lý Dật, ít nhất trước khi thoát khỏi Long đảo, chúng ta nên hòa giải, nếu không thì trong chúng ta không ai có khả năng ứng phó được."

"Cho dù chúng ta liên thủ, có thể chống lại Long Tộc sao?" Lý Dật cười đau khổ, từ chối lời đề nghị liên thủ.

"VẬY ÍT NHẤT CŨNG MẠNH HƠN LÀ CHIA RẼ ĐỂ MẶC BỊ CHÉM GIẾT."

Bỗng nhiên như bị mất trọng lượng, ba Cự Long đồng thời bung trảo, chiếc thuyền lớn đang ở trên không cao gần mười mét bỗng rơi xuống. Sau đó là một loạt tiếng ầm ầm, rồi biến thành một đồng gỗ vút đi. Những tên tạp dịch đang trong mê giờ coi như được gặp tử thần, còn một số khác thì bị chấn động làm cho tỉnh lại, sau đó lại nhanh chóng hôn mê bất tỉnh tiếp.

Đứng lên từ trong đồng gỗ vụn, đám người Lý Dật phát hiện, ba Cự Long đã thu cánh lại, đang quay tròn lấy bọn họ.

Quan sát những sinh vật to lớn nhất trên thế giới từ một khoảng cách gần như vậy, đối với đám người Lý Dật mà nói là một trải nghiệm hoàn toàn mới. Không hổ là loài sinh vật được tạo hóa yêu quý nhất, chỉ cần là con rồng mạnh mẽ cũng đủ để chống đỡ được Đấu Hoàng cường giả của loài người. Mà Long tộc này, là những kẻ tu luyện trời sinh, dường như bất cứ con rồng nào cũng có thể thu nạp được linh khí trời đất biến nó trở thành Đấu khí của mình, mà loại tu luyện này, không cần bất kì công pháp nào, hoàn toàn bằng thiên phú, trong mỗi lần hô hấp đều là đang tu luyện.

Nếu như cân nhắc bằng tiêu chuẩn của con người, thực lực của ba Cự Long đảm nhiệm nhiệm vụ dò xét tuần tra này, ít nhất cũng là Đấu Hoàng cấp bậc cường giả.

Trước mặt cường giả loại này, đám người Lý Dật đúng là nhỏ bé. Còn Hồng linh nhi của Băng nữ, dưới sự uy hiếp của ba con Cự Long này, đừng nói là vỗ cánh bay lượn, đến cả việc đứng vững cũng có chút khó khăn rồi, nó đang dựa tựa bên Băng nữ mà phát run lên.

“Loài người, đi theo ta!” Chanh Dực Cự Long nói bằng ngôn ngữ của loài người. Hệ thống phát âm của rồng rõ ràng khác với loài người, mặc dù đã nói ngôn ngữ của con người, nhưng những âm thanh như ma sát kim loại ấy khiến màng nhĩ muốn thủng ra. Những âm thanh đơn điệu như ma sát kim loại lại không có bất cứ sắc thái nào làm cho người nghe không biết là có ác ý hay không.

Lời mời của Chanh Dực Cự Long lập tức khiến cho đám người Lý Dật, La Tuyết Phong lâm vào sự lựa chọn khó khăn. Nên ngoan ngoãn đi theo Chanh Dực Cự Long, hay là phản kháng, được ăn cả ngã về không? Nếu như lúc này phản kháng, còn có chút cơ hội trốn ra biển rồi khỏi Long đảo. Nếu xâm nhập vào Long đảo, tiến vào thế giới Long tộc, bằng thực

lực của những người này, chỉ có thể là biến thành miếng thịt nằm trên thớt, lúc đó nên làm hoành thánh hay thịt viên là chuyện của Long tộc.

“Đánh chứ?” La Tuyết Phong hạ giọng xuống nói với Lý Dật.

“Được, ta đem một, hai, ba, người đánh Hắc Long, ta đánh Thanh Long, sau khi đắc thủ sẽ cùng đánh Chanh Long!” Lý Dật vừa tụ lực vừa nói.

“Tốt!” xung quanh La Tuyết Phong cũng bắt đầu tràn ngập Đấu khí khí tức.

"Một. Hai. Ba!"

Lý Dật không động thủ, La Tuyết Phong cũng không động thủ. Cả hai nhìn nhau cười, Lý Dật đã nhấc chân đi theo Chanh Dực Cự Long. Hừ, muốn ta liều mạng với Long tộc, người thừa loạn đào thoát rồi đó, Lý Dật không có ngốc như vậy.

Thấy Lý Dật đi theo Cự Long hướng vào sâu bên trong Long đảo, Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý, Tạp Lý Lộ Tư và Tửu quý cũng chỉ biết đi theo, phía sau La Tuyết Phong và Băng nữ kẻ vai sát cánh đuổi theo. Băng nữ thì có thái độ như không có chuyện gì xảy ra, không ngừng an ủi Đại Điều còn chưa hoàn hồn đang tựa vào nàng.

“Hồng linh nhi không cần phải sợ, mấy Cự Long đó sẽ không làm hại chúng ta đâu, ngoan ngoãn đi cùng tỷ tỷ nhé.”

Lý Dật hiển nhiên biết rõ nguyên nhân Băng nữ không thấy sợ, chỉ có điều, nếu Băng nữ sử dụng Tổng truyền bài quay lại Băng đảo lần nữa, e rằng không chỉ đi một mình, mà còn đưa La Tuyết Phong theo.

Địa hình của Long đảo rất gấp ghe không bằng phẳng, đối với rồng thì có lẽ không phải là trở ngại lớn, đối với người mà nói thì cần tốn không ít sức lực. Cũng may những nhân vật này, ít nhất cũng là Đấu Hoàng cường giả, những hiểm trở trên đường đối với bọn họ chưa phải là

chướng ngại thực sự. Chẳng qua là từ việc quan sát thấy địa hình, Lý Dật cố ý đi trái phải lung tung, nhằm kéo dài thời gian.

Khí hậu của Long đảo hợp với loài người, các loại thực vật cũng xanh um tươi tốt, mặc dù bị loài người gọi là đảo, nhưng phạm vi của đảo của cả ngàn dặm. Đám người Lý Dật đi một hồi thì rồi hết tinh thần, không biết Chanh Dực Cự Long muốn đưa bọn họ đến đâu. Cự Long lãnh ngạo chỉ để ý phía trước, thấy đám người Lý Dật rút lại phía sau bèn ngâm giọng một hồi.

Cứ đi như thế cho đến lúc bầu trời tối đen, Chanh Dực Cự Long không có một chút nào là muốn dừng lại, Băng nữ vốn được nuông chiều xưa nay là người đầu tiên chịu không nổi, cao giọng với Chanh Dực Cự Long: “Đại Long, rốt cuộc ngươi muốn đưa chúng ta đi đâu, có thể nghỉ một chút không?”

Chanh Dực Cự Long lúc này mới quay thân lại, dùng giọng nói như kim loại ma sát chỉ nó mới có nói: “Loài người, Long tộc tộc trưởng có lệnh, bất cứ con người nào xông vào, đều phải đưa đến chỗ của hãn.”

“Ngươi muốn đưa bọn ta đi gặp Long tộc tộc trưởng? Được rồi, Đại Long, nếu đã vậy, ngươi có thể cho bọn ta cưỡi rồi bay tới đó sao? Đi như vậy rất mệt đó!” trong đám người này, người duy nhất không sợ Chanh Dực Cự Long e rằng chỉ có Băng nữ, người bất cứ lúc nào cũng có thể về Băng đảo được.

“Các ngươi muốn cưỡi ta tới Long động? Nằm mơ đi, là một con rồng cao quý như ta, làm sao có thể cho phép các ngươi cưỡi lên lưng chứ!” Chanh Dực Cự Long lập tức có chút tức giận, xem ra lời đồn của loài người thật chính xác: rồng rất xem thương con người.

“Vậy thì ta không đi nữa!” Băng nữ quả nhiên liền đứng lại, không tiến lên. Tiểu nha đầu này vốn là rời đảo đi chơi, có thể căn bản không hề nghĩ tới việc phải chịu khổ, trên đoạn đường không thích hợp cho con người đi này, phải chịu cảnh gai nhọn đâm vào đau nhức.

“Nếu như đã lên Long đảo, vậy cũng do các người bất đắc dĩ rồi!” Chanh Dực Cự Long lập tức nghiêm nghị, con người nhỏ bé này lại dám làm trái ý mình, đối với một con rồng mà nói, điều này đã là một sự ô nhục rồi. Trong kinh nghiệm giao tiếp với con người của Chanh Dực Cự Long, chưa có người nào không ngoan ngoãn nghe lời nó, muốn làm gì thì làm, tính cách của Băng nữ đã vượt qua khả năng chịu đựng của Chanh Dực Cự Long

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Long Sứ Tiên Sinh

Q.6 - Chương 180: Long Sứ Tiên Sinh

Thấy Chanh Dực Cự Long quay lại đi về phía Băng nữ, La Tuyết Phong lập tức thấy lo lắng. Dù sao, bây giờ Băng nữ là chỗ dựa duy nhất của hắn, đạo lý môi hở răng lạnh không thể không hiểu, hơn nữa, giờ cũng là lúc thể hiện dũng khí của một nam nhân.

“Người muốn làm gì?” La Tuyết Phong dùng thân che Băng nữ. Lúc đó, có thể có được dũng khí như vậy, trong lòng Băng nữ La Tuyết Phong cũng được cộng thêm không ít điểm nữa.

Vấn đề là ở chỗ La Tuyết Phong khí khái như vậy, nhưng Chanh Dực Cự Long lại không để mắt tới hắn, nó vỗ cánh một cái, La Tuyết Phong liền bị thổi bay xa mấy mét, sau đó nó cúi thân xuống, cái đầu to lớn nhìn Băng nữ dọa dẫm: “Ta có thể nói với tộc trưởng ta chỉ bắt được sáu người thôi!”

“Sợ người sao?” nói đến đây, Băng nữ bỗng nhiên đưa tay tát một cái. Cái đầu to của Chanh Dực Cự Long quá gần Băng nữ, hơn nữa đây lại là cái đầu rồng cao quý. Căn bản không nghĩ rằng một con người lại dám tát nó. Kết quả là cái tát này của Băng nữ liền vỗ vào mặt Chanh Dực Cự Long một cách mạnh mẽ.

Một người là Đấu Tôn cấp bậc cường giả, cho dù là chưa dùng tới Đấu khí thì lực của cái tát cũng rất mạnh rồi. cái đầu lớn của Chanh Dực Cự

Long không khỏi lệch đi, trên gương mặt lập tức bị hằn hình năm ngón tay.

Cái tát của Băng nữ không khiến Chanh Dực Cự Long bị làm sao, nhưng lại khiến đám người Lý Dật, La Tuyết Phong chấn động tinh thần. Cũng không có cách suy nghĩ thêm gì nữa, bọn họ lập tức tản ra, đứng thành một vòng tròn vây lấy Chanh Dực Cự Long. Ngay lập tức Đấu khí tràn ngập, mỗi người đều đẩy thực lực lên đến cực hạn.

Đương nhiên cũng có ngoại lệ, hơn nữa còn là hai. Tạp Lý Lộ Tư nhanh chân nấp sau một phiến đá, người còn lại là Tửu quỷ râu dài, Tửu quỷ nói với Chanh Dực Cự Long với một thái độ cung kính: “Long tộc tôn quý, ta không giống với đám người đến từ Đấu Thần Đại lục đó. Ta đến từ Thần chi lĩnh vực. Ngài cũng biết, người ở Thần chi lĩnh vực coi Long đảo như thánh địa, coi Long tộc như Thần tộc, mặc dù Long đảo cách Thần chi lĩnh vực một khoảng đường biển lớn, nhưng cả ngàn năm nay vẫn bình an vô sự. Long tộc tôn quý, ta không cố ý mạo phạm người...”

“Câm miệng!” Chanh Dực Cự Long thẹn quá hóa giận. Căn bản là không muốn nghe lời giải thích của Tửu quỷ, hung hãn nói: “Ta có thể nói với tộc trưởng rằng ta vốn không bắt được con người nào! Các người, đi chết hết đi!”

Băng nữ, người gây ra họa, thì lại không bận tâm, vung tay lên lấy ra Thí Long tiên mà nàng có được chưa lâu, lớn lối nói: “Ngu ngốc, người căn bản cũng không có cơ hội nói gì với tộc trưởng đâu. Dù nói Long tộc toàn thân đều là bảo vật, La Tuyết Phong đừng làm cho ta thất vọng nhé!”

La Tuyết Phong lúc này đang trong trạng thái thất thần, mắt nhìn chăm chăm vào Thí Long tiên sáng lóa như bạc trong tay Băng nữ, biểu lộ cực kỳ đặc sắc. Có lẽ ngày đó Băng đảo đảo chủ chế phục La Tuyết Phong, lúc cướp đi Thí Long tiên, Băng nữ không có mặt, cho nên không hề biết ai là chủ nhân cũ của Thí Long tiên. Nếu chỉ là một binh khí cừ phẩm thì cũng vậy mà thôi, nhưng đây là Siêu phẩm Thần binh xếp thứ mười

trong Thần binh bảng, bị mất như vậy La Tuyết Phong có siêu thoát cũng không thể nào nhẹ nhõm được.

“Tuyết Phong, người sợ đến choáng váng luôn rồi sao?” Băng nữ nhú mày không vui

“Được, vậy chúng ta cùng đấu với Cự Long này, để xem Long tộc không ai bì nổi năng lực rốt cuộc như thế nào.” Bị Băng nữ hỏi vậy, La Tuyết Phong lập tức lấy tinh thần lại, trong lòng dạ hẩn, với quan hệ cùng Băng nữ hiện nay, hiển nhiên sẽ không há miệng đòi lại Thí Long tiên liền. Hào ngôn đã nói ra, sức mạnh hung hãn của La Tuyết Phong lập tức bùng bùng, thanh trường kiếm vẫn thường dùng thành linh xuất hiện trên tay, Đấu khí phía dưới mang đầy hàn ý.

“Loài người không biết sống chết!” Chanh Dực Cự Long gầm lên một tiếng, tiếng rống ngâm chói tai, đôi cánh chuyển động, hai bộ trào hướng về phía La Tuyết Phong và Băng nữ.

Có thể tu luyện tới Đấu Tôn, bất luận là La Tuyết Phong hay Băng nữ, đều có thân pháp rất nhanh nhẹn. Nhưng dưới sự tấn công như kinh phong cùng tiếng hét chói tai, thân pháp họ đều trở nên trì trệ, mắt thấy Long trào sắc bén bay tới, Thí Long tiên và trường kiếm đang tích tụ Đấu khí run lên, cây roi cuốn kiếm, bay lên đỡ đòn.

Khanh khanh ——

Mấy tiếng kim loại cọ xát vang lên, không ngờ Chanh Dực Cự Long dùng cơ thể để đấu chọi với sự tấn công của hai binh khí, đập tan Đấu khí trong binh khí, nhưng khí thể vẫn không giảm, vẫn theo hướng cũ tiếp tục tấn công La Tuyết Phong và Băng nữ.

Dưới sự kinh hãi, Đấu khí của La Tuyết Phong khổng lồ chế không gian, hẩn bay lên không, trong gang tấc tránh được móng vuốt sắc bén của Chanh Dực Cự Long. Còn Thí Long tiên của Băng nữ bị Long trào phản chấn, nhưng cũng nhân cơ hội đó cuốn lại, cây roi khuếch trương, quần

quanh cổ của Cự Long, bị Cự Long tấn công, thân hình liền theo thể đu đưa né tránh.

Ngự không nhi hành! Đôi mắt Lý Dật sáng lên, nói như vậy, Long đảo không có cấm chế bay! Đã lâu không bay, mọi người dường như quên mất chuyện này.

"Đội trưởng, làm sao bây giờ, có cần ra tay không?" Tác Mã Lý hỏi.

"Ra cọng lông ấy, mau dùng Đấu khí hóa dực, chạy!" Lý Dật khẽ quát, một đám Đấu khí tơ nhện phát ra, không gian vô hình trước mắt lập tức nứt ra thành những ba động không gian, được ba động của không gian khu động, thân hình Lý Dật bay lên không. Thấy rằng không có cấm chế, Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý mừng rỡ, cũng tự triển khai Đấu dực, bay sát theo Lý Dật.

Thấy đám người Lý Dật muốn chạy, Chanh Dực Cự Long ngửa đầu, Long ngữ liên tiếp vang lên khắp bầu trời, truyền đi mấy chục dặm. Rất nhanh, có hai tiếng Long ngữ được truyền lại từ phía bờ biển, hiển nhiên là hồi đáp của Thanh Long và Hắc Long. Lý Dật vốn đang bay về phía bờ biển, nghe được những hồi âm này, hẩn nhướng mày, rồi lại hướng về phía sâu bên trong Long đảo.

Nhưng Lý Dật rất nhanh sau liền hiểu rằng quyết định của hẩn là không anh minh, vì ở phía dưới, trong rừng cây rậm rạp của Long đảo, bỗng nhiên xuất hiện vô số Thanh Long, Bạch Long, Hoàng Long, Hắc Long, con lớn con nhỏ, con đực con cái đang bay tới, đánh thẳng tới phía đám người Lý Dật, trước mặt đám Cự Long này, đám người Lý Dật, Ánh Vũ Tình giống như một giọt nước trong biển cả bao la, lộ ra sự nhỏ bé không chút ý nghĩa nào.

"Quá đồ sộ, những con rồng này, *** quá đồ sộ rồi!" Tác Mã Lý há hốc miệng.

"Cũng là do tên ngốc người đưa chúng ta đến đây." Táp Lý Lộ Tư mắng như thường lệ: "Tác Mã Lý, người thật sự là một tên cướp biển chuẩn

mực, hợp tác cùng người thật quá tuyệt vời.”

“Bọn chúng sẽ không làm hại ta đâu, ta là người của Thần chi lĩnh vực, Long tộc là được Thần chi lĩnh vực tôn sùng là Thần linh, bọn họ sao có thể làm hại người phụng thờ bọn họ chứ.” Gã râu dài dường như đang tự an ủi bản thân.

Chỉ có Ánh Vũ Tình mặt trắng bệch không nói tiếng nào, to gan lớn mật này **, lúc này rốt cuộc cũng bộ lộ nét sợ hãi khiếp đảm vô cùng mà một thiếu nữ vốn nên có, vô ý thức núp sau lưng Lý Dật để tránh.

Liếc nhìn phía xa xa, Chanh Dực Cự Long dường như đã chế ngự được Băng nữ và La Tuyết Phong, nhưng do nó đã phát tín hiệu cầu viện, nên giờ mất đi cơ hội nói dối tộc trưởng, vì thế không thể giết được hai người, mà phải quặp lấy như điều hâu quặp chuột đồng, bay tới không nhanh cũng không chậm.

“Chúng ta đâu hàng đi, Long tộc dường như không muốn giết chúng ta đâu!” Lý Dật trưng cầu ý kiến mọi người một chút, sau đó bay xuống mặt đất, thu liễm khí tức cường giả, bộ dạng thúc thủ chịu trời. Thúc thủ chịu trời đương nhiên không phải tính cách của Lý Dật, nhưng trong tình huống kiểu này, dường như cũng không có sự lựa chọn tốt hơn.

Những Cự Long đầy màu sắc kia cũng không phí lời, từng con lao xuống, trảo vuốt sắc nhọn giơ ra, tóm lấy đám người Lý Dật rồi bay lên không, sau đó bay tới một ngọn núi cao nhất ngay giữa đảo.

Trải qua phen này, mục đích của Băng nữ coi như đã đạt được —— bọn họ rốt cuộc không cần đi đường vất vả nữa.

Long tộc đem đám người Lý Dật đến chân núi, tùy ý thả bọn người họ trên mặt đất, như cái cách cũ. Dưới chân núi là một quảng trường rộng lớn, xem ra là nơi Long tộc tụ cư, các Long tộc lớn nhỏ xung quanh nhìn thấy đám người Lý Dật, không tránh khỏi đều xông tới, vừa hiếu kì vừa khinh thường nhìn bọn họ. Tòa chính điện sau lưng quảng trường, có

một cánh cửa cao hơn mười mét, cái cửa vừa cao vừa tinh xảo, trên đó khắc lên rất nhiều hình rồng sống động.

Một thân hình nhỏ bé tương phản với cánh cổng to lớn kia bước ra, rõ ràng là một con người chứ không phải là một con rồng.

Người này cơ bắp nhưng rất khôn khéo, khoác trên thân một chiếc áo bào xám rộng thùng thình, tuổi tác cũng rất lớn rồi, tay cầm một quả trượng bằng xương, đi run rẩy trên đường đến mức tưởng như một cơn gió cũng có thể thổi bay hẳn đi. Thấy người này xuất hiện, đám rồng kia rẽ ra tạo một đường đi cho hắn.

"Khục khục, hoan nghênh đã đến Long đảo!" lão già run rẩy ho nhẹ, trong mắt tinh quang lóe lên, liếc nhìn đánh giá bọn người Lý Dật.

"Người là con người hay Long tộc?" Lý Dật không an tâm, bèn hỏi một câu, Long tộc tu luyện đến một mức độ nhất định, cũng có thể biến hình.

"Ta à, khục khục, là con người không thể giả được. Các người có thể gọi ta là Long sứ tiên sinh. Là sứ giả của loài người và Long tộc, ta đã sống ở Long đảo này... Vạn Thần làm chứng, ta cũng không nhớ mình đã ở đây bao nhiêu năm rồi, ta già quá rồi, sắp chết rồi, rất hi vọng trong số các người sẽ có người có thể thay thế vị trí của ta!"

"Vậy thì Long sứ tiên sinh, đám Long tộc này sẽ xử lý chúng tôi như thế nào đây. Thật sự, chúng tôi không phải kẻ mạo hiểm, càng không cố ý làm phiền Long tộc cao quý, sự thật là, vì thuyền trưởng của chúng tôi..." Lý Dật chỉ Tác Mã Lý: "Hắn lạc đường, kết quả là thay vì đến Thần chi lĩnh vực thì lại chuẩn bị lên bờ của Long đảo, nếu Long tộc cho phép, chúng tôi sẽ lập tức đi ngay, vĩnh viễn không trở lại."

Long sứ tiên sinh cười thâm trường: "Những người bị Long tộc bắt được đều nói như vậy, ách, đây không phải vấn đề mấu chốt, khục khục, ít nhất là đối với ta. Tiểu tử, người là thủ lĩnh của bọn chúng hả, nhìn cũng ra, người rất cường đại, có thể cho ta biết tên của người được không?"

“Lý Dật! Long sứ tiên sinh, tại sao tôi chưa từng nghe qua trên Long đảo lại có con người sinh sống vậy? Ông tại sao lại phải ở lại đây?”

“Lý Dật, khục khục, tên không tề, ta vẫn còn chưa hỏi các vấn đề của người, thì đã bị người hỏi một hơi rồi. Khục khục, các người là đám người đầu tiên vào Long đảo mà ta nhìn thấy trong năm nay, lũ nhỏ không may, còn về sứ mệnh của ta trên đảo, các người cũng không cần thiết phải biết, đây cũng không phải cái gì tốt đối với các người, nếu thông tin lại truyền đến Đấu Thần Đại lục, thì lại càng không có gì tốt đẹp. Ta chỉ có thể nói với các người, thực ra ta, khục khục khục, ta rất ghét Long tộc, nhất là phân của rồng. Nhưng là vì Đấu Thần Đại lục, ta nhất định phải ở lại, khục, ta già rồi, sống cũng nhiều rồi. Quay về vấn đề chính thôi, tiếp đây ta muốn hỏi các người vài điều, hi vọng các người trả lời thành thật, điều này có liên quan đến mạng sống của các người, đã chuẩn bị tốt chưa?”

Nghe Long sứ tiên sinh nói thận trọng như vậy, đám người Lý Dật, La Tuyết Phong không khỏi liếc nhau, không biết Long sứ tiên sinh sẽ hỏi vấn đề trọng đại nào.

"Ngài hỏi đi, Long sứ tiên sinh, chúng tôi nhất định biết gì nói nấy. Điều khẩn cầu duy nhất, là hi vọng ngài có thể nói tốt về chúng tôi trước mặt Long tộc, để chúng tôi rời khỏi Long đảo!" Lý Dật cố gắng dùng giọng nói nhẹ nhàng để trả lời.

“Rất tốt!” trong mắt Long sứ tiên sinh xẹt qua một tia tinh quang, chăm chú nghiêm túc hỏi: “Trong các người, có người từng tu luyện Thiên Ma Đấu khí sao?”

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cùng Long Sủng So Khí Lực

Q.6 - Chương 181: Cùng Long Sủng So Khí Lực

Lý Dật cũng không nghĩ tới Long sứ tiên sinh hỏi vấn đề này, đám người La Tuyết Phong, Ánh Vũ Tình cũng thật không ngờ. Về thiên ma đấu

khí, những tu luyện giả tu luyện đấu khí ít nhiều cũng từng nghe nói qua, loại tà môn công pháp này có thể thôn phệ hạt giống đấu khí của cường giả để làm tăng thực lực cho mình, từ thời thượng cổ Hồng hoang cũng đã bị tất cả thế lực lớn cấm tu luyện. Bởi vì loại công pháp này một khi lưu truyền ra, có thể tạo thành một đám cường giả tu luyện đấu khí thôn phệ lẫn nhau, cũng không có ai tự thân chậm rãi tu luyện.

Mấy ngàn năm qua, Thiên Ma Tông là nơi sáng chế ra thiên ma đấu khí công pháp, cũng không có người tiếp tục tu luyện.

Lúc này ngoại trừ Lý Dật cùng Xà tôn giả, cũng không người có nào biết, thiên ma đấu khí công pháp của Thiên Ma Tông cũng không bị thất truyền. Tại tất cả thế lực lớn nhìn với con mắt thèm thuồng, muốn bảo tồn bộ công pháp này, Thiên Ma Tông tình thế cũng thật là khó khăn. Về phần tiện nghi lão nương của Lý Dật làm thế nào tìm được thiên ma đấu khí công pháp, điều này Lý Dật cũng vô pháp biết được.

Nghe được lời nói của Long sứ tiên sinh, Tác Mã Lý bật cười:

- Long sứ tiên sinh, thiên ma đấu khí công pháp tại Đấu Thần đại lục đã sớm thất truyền, chẳng lẽ người không biết sao?

- Đúng như vậy.

Ánh Vũ Tình cũng phụ họa nói:

- Hiện tại Đấu Thần đại lục chỉ có chín hệ thuộc tính đấu khí, cũng không có thiên ma đấu khí.

Lý Dật nhất thời cảm thấy chủ ý bất định, bởi vì thiên ma đấu khí quá quan trọng, để lộ ra khó tránh khỏi chọc phải phiền toái. Với thực lực đấu tôn cường giả, thiên ma đấu khí cũng mới tu luyện tới tứ biến, còn chưa đủ để ứng phó cường giả đỉnh cấp của Đấu Thần đại lục. Cho nên Lý Dật quyết định không nói ra.

- Nói như vậy, các người đều không có tu luyện thiên ma đấu khí sao?

Long sứ tiên sinh nhìn quanh một vòng, thản nhiên nói:

- Bản sứ cũng chỉ là hỏi một câu mà thôi. Khái khái, không đối gạt chữ vị, bản sứ sở dĩ có hỏi như vậy, cũng chỉ là bởi vì một lời tiên đoán.

- Lời tiên đoán sao?

Mọi người không khỏi hỏi.

- Các người đã không tu luyện thiên ma đấu khí, thì cũng không cần phải nói cho các người biết. Vấn đề của ta hỏi đã xong, về phần vận mệnh của các người, nắm giữ ở trong tay Long Tộc, đương nhiên, khái khái, vì nhân loại, ta sẽ hết sức hướng Long Tộc tộc trưởng nói ra những lời hữu ích.

Long sứ tiên sinh nói xong, quay người lại, thân hình hướng động khẩu đi đến.

- Long sứ tiên sinh, ta tu luyện thiên ma đấu khí.

La Tuyết Phong thanh âm cũng không lớn, nhưng lúc này lại như một cái sét đánh, làm trong đầu mọi người nổ vang.

Long sứ đột nhiên quay người lại, bởi vì thân hình xoay chuyển quá mau, thiếu chút nữa lao đảo té ngã, cũng may Ánh Vũ Tình xông về phía trước một bước đỡ hấn.

- Người... Khái khái khái... Người tên là gì?

- Tại hạ La Lan học viện La Tuyết Phong.

- Người thật sự tu luyện thiên ma đấu khí?

- Không sai, tại hạ ngoại trừ một thuộc tính đấu khí chưa tu luyện qua, còn lại tám hệ cùng tu, nếu không có thiên ma đấu khí, làm sao có thể điều hòa tám hệ đấu khí.

Long sứ tiên sinh cũng là cường giả tu luyện đấu khí, tự nhiên biết rõ tám hệ cùng tu là như thế nào, nghiêm túc nhìn La Tuyết Phong một cái, Long sứ lúc này mới trì hoãn âm thanh nói:

- Các người, theo bản sứ.

Long Tộc ăn lông ở lỗ, xem ra lời đồn đãi không sai, sau khi vào cửa, chính là thánh địa Long đảo, cũng được gọi là long động, cũng có thể gọi là long huyết, là đại bản doanh Long Tộc. Bên trong Long động khắp nơi châu báu quang hoa lập loè, hiện tại được khảm lên trên thạch bích cực kỳ bóng loáng, vô số châu báu, ngọc thạch ánh sáng lóng lánh. Làm cho cả long động sáng lạn vô cùng, xem ra Long Tộc yêu mến vật thể tỏa sáng cũng không phải là không có đạo lý, mà là xuất phát từ tập tính của long tộc.

Đi vào long động như mê cung, cơ hồ lấy hết cả sơn thể, trải qua tu sửa, tạo thành một tòa nhà cao tới ngàn mét, cho dù là xã hội văn minh của Lý Dật kiếp trước kiến tạo cao lâu, cũng không thể so sánh với long động được.

Long sứ tiên sinh dẫn đám người Lý Dật, dọc theo long động quanh co hướng chỗ sâu trong đi đến.

Mới đầu Lý Dật còn có thể nhớ rõ con đường, nhưng sau nửa giờ đi dạo, đầu óc choáng váng, cũng không thể nhớ được nữa.

Trên đường đi, gặp phải không ít long tộc có muôn hình muôn vẻ, trong đó không thiếu ấu long, những ấu long này cũng có lòng hiếu kỳ mãnh liệt, đối với nhân loại xâm nhập long động đều trừng mắt tròn vo dò xét không ngớt, khi mọi người đi qua, có hơn mười đầu ấu long ở phía sau theo đuôi.

Đi suốt một giờ, mọi người mới đi đến một cái đại sảnh, bốn vách tường đại sảnh huy hoàng, cơ hồ là dùng hoàn toàn châu báu ngọc thạch, trình độ xa hoa, đều làm cho mọi người trợn mắt kinh ngạc.

Long sứ chỉ chỉ vào chiếc ghế ngọc thạch trong đại sảnh, nói:

- Mời ngồi, La Tuyết Phong, người đi theo ta.

Lúc này đám ấu long chen chúc ở cửa bên ngoài đại sảnh, nhưng cũng không dám đi vào, dù cho bọn chúng muốn đi vào đến cũng không thể, bởi vì có hai Long Tộc thị vệ đáng canh ở cửa vào.

Sau khi nhìn thấy Long sứ cùng La Tuyết Phong biến mất tại bên trong thông đạo, trong đại sảnh mọi người ngồi xuống. Lý Dật nhìn ra bên ngoài cửa vui vẻ nhìn xem những ấu long kia.

- Các người có nói được tiếng người sao?

Thấy Lý Dật hỏi, đám ấu long vẻ mặt mờ mịt, thanh âm la hét ầm ĩ lại càng lớn. Một Long thị vệ không kiên nhẫn, ngậm lên một tiếng rống ngậm trầm trầm, đem những ấu long kia tất cả đều xua tan, lúc này mới hướng Lý Dật nói:

- Nhân loại, ngoan ngoãn ngồi xuống, nơi này chính là nghị sự đại sảnh của Long Tộc, ngàn vạn lần đừng đùa giỡn, nếu không Long sứ tiên sinh cũng không thể nào cứu được các người.

Lý Dật mỉm cười, nói:

- Chúng ta có thể đùa giỡn cái gì sao, hiện tại muốn chém muốn giết không phải đều do Long Tộc sao?

- Hừ, lần trước có hai nhân loại bị mang đến nơi đây, rõ ràng thừa dịp chúng ta không chú ý, vụng trộm lấy đi mấy khối bảo thạch.

Lý Dật thuận thế hỏi:

- Chẳng lẽ thường xuyên có nhân loại được mang đến nơi đây sao?

- Thường xuyên thì không thể nói, bất quá luôn có một ít nhân loại không biết sống chết chạy đến Long đảo chúng ta ăn trộm gì đó.

Nói đến đây, Long thị vệ khó hiểu nói:

- Chẳng lẽ nhân loại các người đều là trộm sao?
- Muốn nói trộm là do Long Tộc các người, nhiều châu báu như vậy, đều là trộm từ thế giới loài người.

Lý Dật biết rõ, Long Tộc tuy có được trí tuệ tương đương nhân loại, nhưng lại không biết tinh luyện châu báu ngọc thạch, cho nên những vật này, đều là đến từ thế giới loài người.

- Thúi lắm, cao quý Long Tộc không trộm, những châu báu này đều là nhân loại thần chi lĩnh vực tiến cống... Ách, đương nhiên, có đôi khi chúng ta nhìn thấy những vật này, cũng sẽ thuận tay lấy đi.

Lý Dật hiểu ý cười, cũng không dây dưa nữa, nói sang chuyện khác:

- Long sứ tiên sinh, hẳn chắc ở tại Long đảo? Long đảo còn có những nhân loại khác sao?
- Hai trăm năm trước, Long Tộc vĩ đại nhất chúng ta có dự ngôn sư trước khi chết... Di, ta tại sao phải nói cho người biết những vấn đề này, các người là những tên trộm, căn bản là không xứng cùng Long Tộc chúng ta nói chuyện.

Long thị vệ nói, ngẩng đầu ngang lên, dùng biểu hiện chính mình tồn tại siêu nhiên.

- Long tộc rất giỏi, thật sự trong truyền thuyết cường đại như vậy sao?

Lý Dật khinh miệt nhìn Long thị vệ, thần thái như vậy làm hai gã Long thị vệ lập tức bất mãn, bị một nhân loại xem thường, đối với Long Tộc tôn quý mà nói chính là ô nhục. Bất quá, được huấn luyện nghiêm khắc, chức trách của bọn hắn là thủ hộ tộc trưởng, đồng thời hướng nhân loại hiển lộ ra Long Tộc tồn tại cường đại.

- Chẳng lẽ người muốn thử xem Long Tộc mạnh cỡ bao nhiêu sao?

Lúc này tên long thị vệ có vẻ không chịu được Lý Dật khiêu khích, mang theo vẻ trào phúng hỏi.

- Nói đúng, sư phụ của ta đã từng nói với ta, muốn trở thành cường giả chân chính, vậy phải đi đả bại một con rồng. Ta còn tưởng rằng long tộc có bao nhiêu thực lực, bây giờ nhìn lại, tựa hồ cũng có thực lực này.

Lý Dật cùng Long thị vệ đối thoại đã khiến cho đám Ánh Vũ Tình cho rằng Lý Dật trúng tà, lúc này đi trêu chọc Long Tộc làm gì. Hai đầu long này có thể trở thành Long Tộc thị vệ, tự nhiên cũng là tinh anh long tộc, ngay cả một đầu long trưởng thành bình thường, với thực lực Lý Dật bây giờ, còn chưa đủ tư cách.

Muốn tìm cái chết có rất nhiều loại phương pháp, không cần lựa chọn chọc giận một con rồng.

Nhưng đầu Hắc Long tương đối trầm ổn đã bị chọc giận:

- Được rồi, nhân loại, ta tiếp nhận khiêu chiến của người. Ta sẽ cho người biết, Long Tộc cùng nhân loại khác nhau như thế nào.

- Chúng ta so với cái gì?

Lý Dật quay trở ra, đánh giá thân thể cao lớn Long thị vệ, nói:

- Lớn như vậy thì khí lực hẳn là cũng không nhỏ. Như vậy ở đây địa phương tốt, cũng không thích hợp đánh nhau, không bằng, chúng ta so với so khí lực, như thế nào?

- Cạc cạc cạc, cùng ta so bì lực lượng sao.

Long thị vệ cười:

- Ta cần đầu ngón chân là có thể nghiền nát người.

Long thị vệ nói, bày ra một cái tư thế khinh thường.

- Nguy rồi, đội trưởng chúng ta điên rồi.

Tác Mã Lý tuyệt vọng thở dài.

Lý Dật cầm trong tay quyển sách mà hắn lấy từ trong phòng Phì Phì, nội dung nói về một ít tư liệu đóng băng thế giới, nhưng quyển sách bây giờ cũng không có giá trị gì nữa.

Long thị vệ không có tay, hắn chỉ có thể dùng móng vuốt bắt lấy trang giấy hơi mỏng, thoạt nhìn có chút buồn cười. Phương thức so khí lực làm Long thị vệ một hồi quần quýt, bất quá xuất phát từ Long Tộc cao ngạo, hắn không muốn cùng một nhân loại cò kè mặc cả:

- Được rồi, Long Tộc phương diện gì đều cũng không thua nhân loại.

- Chờ một chút.

Lý Dật tà mị cười:

- Nếu như Long thị vệ người bất hạnh thua trận thì sao, cũng phải trả giá chút gì đó?

- Người nói là tiền đặt cược sao? Không có khả năng, ta làm sao có thể thua được.

- Việc luôn luôn ngoài ý muốn, như vậy đi, nếu như người thua, phải trả lời ta mấy vấn đề, cái này không quá phận chứ.

- Nếu người thua?

- Nếu như ta thua sao...

Đối với cái đầu Long thị vệ cao ngạo này, Lý Dật còn thực không có tiền đặt cược có thể khai ra, mỉm cười nói:

- Nếu như ta thua, ta liền thừa nhận nhân loại đều là đạo tặc.

Dương Cao

Q.6 - Chương 182: Dương Cao

Long thị vệ cũng không có muốn từ nhân loại hèn mọn được cái gì, cho nên đối với tiền đặt cược cũng cũng không thèm để ý. Để cho thiếu niên thừa nhận nhân loại đều là tặc, đối với tự tôn hư vinh của Long thị vệ cũng đủ thỏa mãn. Cho nên Long thị vệ đáp ứng một tiếng, sau đó dùng một cái tư thế cổ quái khởi động thân thể, long dực rộng thùng thình vỗ vách tường, thân thể rất mạnh vọt tới trước, đến bên Lý Dật, móng vuốt vỗ lấy trang giấy ma sát, ném ra hơn mười mét.

Có thể đem trang giấy hơi mỏng ném tới hơn mười mét, loại lực lượng này cũng làm cho người ta sợ hãi. Nhưng, trang giấy cũng không có lập tức rơi xuống đất, quán tính sau khi biến mất, không khí bắn ngược lại, ung dung phiêu diêu bay trở về hai thước, lúc rơi xuống đất đại khái chừng hơn tám thước.

Khoảng cách này, Long thị vệ cũng tương đối thỏa mãn, bày tư thế ngang nhiên, Long thị vệ nhìn nhìn Lý Dật, khinh thường nói:

- Hiện tại đến phiên ngươi, nhân loại.
- Chẳng lẽ ngươi có thể ném được xa hơn ta, nhân loại khoác lác, ngươi thừa nhận nhân loại là đạo tặc đi, miễn cho mất mặt xấu hổ.

Lý Dật nhìn về phía trước, căn bản không có động tác chuẩn bị, sau đó cực nhanh đem trang giấy vò thành một đoàn, sau đó đầu khí rút vào, duỗi ngón bắn ra, "Xích" một tiếng, đoàn giấy phá không bắn ra, bay về phía trước hơn 20m, rơi xuống mặt đất.

- Tôn quý Long Tộc, ngươi nhận thua chưa?
- Đáng giận.

Long thị vệ thấy Lý Dật đem giấy chà xát thành một đoàn, lúc này mới tỉnh ngộ, hăn tuy không phục, nhưng kết quả tỷ thí lại bày ở trước mắt, vô luận là Long Tộc cao quý cũng không thể phủ nhận kết quả này,.

- Nhân loại, các người gian trá.
- Đây là gian trá sao? Đây là vấn đề kỹ xảo.
- Ngu ngốc, trí tuệ mới là lực lượng chân chính.
- Chẳng lẽ Long Tộc cao quý xấu lắm sao?

Lý Dật cùng các đội viên, mỗi người một câu, mồm miệng lợi lợi làm cho hai đầu Long thị vệ không thể ứng phó nổi. Cuối cùng, đầu hắc long kia rốt cục thừa nhận nói:

- Nhân loại ti bỉ, người thẳng, có vấn đề gì hỏi mau. Hỏi xong những vấn đề này lập tức biến mất trước mắt ta, nếu không ta nhất định cho các người đẹp mắt.
- Tôn quý Long Tộc, mời không nên tức giận, chỉ là đùa một chút mà thôi, Long Tộc vĩ đại nhân loại làm sao có thể chống lại.

Lý Dật hợp thời cho Long thị vệ một cái bậc thang, lúc này mới hỏi:

- Vừa rồi vị Long thị vệ này nói về vấn đề hai trăm năm trước, Long Tộc Dự Ngôn sư các người trước khi chết... Có phải có lời tiên đoán vĩ đại?

- Không sai, Dự Ngôn sư trước khi chết đã từng tiên đoán, ác ma bị giam giữ đã thức tỉnh, hấn phá gông xiềng cùng giết chết vô số Long Tộc chạy ra khỏi Long đảo. Mà có thể ngăn cản, là một người tu luyện thiên ma đấu khí. Về phần tại sao người tu luyện thiên ma đấu khí xuất hiện sẽ ngăn cản ác ma, cùng với làm như thế nào ngăn cản ác ma, cũng chỉ có tộc trưởng chúng ta mới biết được.

Long thị vệ cũng không nuốt lời, đem bí mật toàn bộ đều nói ra.

Lý Dật tiến thêm một bước hỏi:

- Ác ma kia, hấn là ai?

- Tên này, từ thượng cổ Hồng hoang bị nhốt tại Long đảo, Long Tộc phụ trách trông coi ác ma này, nhưng lại không có bất kỳ con rồng nào biết rõ vì cái gì, dựa vào cái gì mà Long Tộc vĩ đại lại làm ngục tốt. Thật sự là gặp quỷ, người còn có bao nhiêu vấn đề muốn hỏi nữa đây.

- Câu hỏi cuối cùng.

Lý Dật hơi nín thở cười:

- Ác ma này rốt cuộc hội mang đến cái gì?

- Ác ma đương nhiên chỉ mang đến tai nạn cùng hủy diệt, chẳng lẽ người còn mong hấn mang đến hạnh phúc cùng an bình sao. Ngu ngốc.

Cuối cùng là không phục, Long thị vệ ngữ khí bất hòa nói. Lý Dật thức thời không hề trêu chọc làn tự tôn của Long thị vệ đã bị thương tổn nghiêm trọng, cùng đám người Ánh Vũ Tình đi về phòng khách.

Lúc này không khí có chút cổ quái, không có người nào biết rõ Long thị vệ nói ác ma rốt cuộc là ai? Đám tuổi trẻ cường giả này, cũng coi như là

ting anh của Đấu Thần đại lục, kiến thức uyên bác, nhưng cho tới bây giờ cũng không có nghe nói qua Long đảo giam giữ ác ma như vậy.

Lý Dật cảm thấy, lời của Long Tộc Dự Ngôn sư tiên đoán tựa hồ cùng mình có quan hệ, nguyên nhân rất đơn giản, chính mình đúng là người tu luyện thiên ma đấu khí. Về phần La Tuyết Phong, Lý Dật căn bản không tin tưởng hẳn cũng tu luyện thiên ma đấu khí. Bí mật Thiên Ma Tông mịt mờ, thậm chí Thiên Ma Tông cũng không biết bí mật, công pháp thiên ma đấu khí tuyệt đối không có khả năng truyền ra bên ngoài, La Tuyết Phong đừng nói là học viên La Lan học viện, ngay cả bản thân An Đức viện trưởng, cũng không có khả năng biết công pháp thiên ma đấu khí.

Ác ma, thiên ma đấu khí, Long sử tiên sinh, lời tiên đoán...

- Các người thấy thế nào?

Lý Dật nhìn Ánh Vũ Tình nói:

- Có ai biết tin tức này không?

Ánh mắt nhìn mọi người, thấy mọi người đều biểu lộ mờ mịt, chỉ có Băng nữ cười hì hì nói:

- Xem ra chuyện này không có đến không, ta muốn nhìn ác ma kia một chút, rốt cuộc là hạng người gì vậy, ngay cả Long Tộc đều sợ hãi.

Những người này không phải là không thể trông cậy vào, Lý Dật khép hờ hai mắt, nói:

- Vậy thì chờ La Tuyết Phong có tin tức gì không.

Sau đó nhắm mắt lại, ngồi xuống.

- Lão quỷ, người không phải cái gì cũng không sao.

Xà tôn giả tựa hồ đối với Lý Dật sớm đã có chuẩn bị, chậm rãi hồi đáp:

- Tiên đoán cái rắm gì, bản tôn sao không biết, hai trăm năm trước, bản tôn còn đang ở trong Hồng hoang giới chỉ. Về phần cái ác ma gì, nếu như không có gì bất ngờ mà nói, chính là tông chủ Thiên Ma Tông. Nhớ năm đó...

Nhớ lại năm đó, trong ngữ khí của Xà tôn giả có một cổ tang thương:

- Nhớ năm đó, tông chủ Thiên Ma Tông Dương Cao sáng chế ra công pháp thiên ma chín biến thành công, tu luyện ra thiên ma đấu khí, vì tấn cấp rất nhanh, người Đấu Thần đại lục chết dưới tay hắn, bị luyện hóa đấu khí hạt giống, không nói một vạn cũng có chín ngàn chín, loại hành vi lạm sát này tự nhiên làm cho cường giả của Đấu Thần đại lục bất mãn. Nhưng thời điểm đó Dương Cao thực lực đã đạt tới Đấu Thần cảnh giới, hắn lập nên Thiên Ma Tông là thế lực đứng đầu của Đấu Thần đại lục.

- Lúc đó Đấu Thần đại chiến, cường giả khắp nơi bị chết nhiều vô cùng, thực sự không rảnh liên thủ diệt trừ Thiên Ma Tông, ngược lại cũng có không ít thế lực được Thiên Ma Tông lôi kéo. Đến lúc Đấu Thần đại chiến ngưng chiến, Đấu Thần cường giả mới bắt đầu thương thảo đối phó Thiên Ma Tông cùng Dương Cao. Dương Cao nhận được tin tức, đơn thương độc mã xâm nhập phòng nghị sự của cường giả Đấu thần đại lục, đại khai sát giới, lần đại chiến này Dương Cao đột phá đến cảnh giới phong hào Đấu Thần, trở thành tồn tại bất tử bất diệt.

- Lẽ ra đạt tới cảnh giới này, kế hoạch Chư Cường đối phó Thiên Ma Tông hoàn toàn thất bại. Nhưng Dương Cao mặc dù đạt tới phong hào Đấu Thần bất tử bất diệt, người nhà của hắn lại bị Đấu Thần điện bắt được. Dương Cao mặc dù trời sinh tính bạo ngược, cả đời giết người vô số, nhưng đối với vợ con của mình lại vô cùng thương yêu, cho nên cũng phải thỏa hiệp.

- Cuối cùng kết quả thỏa hiệp là Dương Cao hủy diệt công pháp thiên ma chín biến, không được truyền lưu hậu thế, đồng thời bị phong ấn bản thể, trọn đời không thoát thân được, mà Chư Cường thì cam đoan Thiên Ma Tông cùng vợ con Dương Cao không bị bất luận cái thế lực gì quấy

nhiều. Về phần Dương Cao bị phong ấn ở nơi nào, vẫn là bí ẩn lớn nhất của Đấu Thần đại lục. Hiện tại xem ra, cái chỗ phong ấn này, chính là Long đảo.

Câu truyện giống như truyền thuyết, làm Lý Dật không khỏi trầm ngâm, nghe Xà tôn giả vô đoán như thế, không khỏi hỏi:

- Tại sao?

- Nói đến Dương Cao, không thể không nói đến Đấu Thần điện. Lúc đó Đấu Thần điện, cũng bất quá là một trong rất nhiều thế lực, Đấu Thần điện có thể có thành tựu của ngày hôm nay, công lao lớn nhất là một người. Ngay lúc đó Đấu Thần Chư Cường, có chín đại Đấu Thần. Chín đại Đấu Thần chính là Dương Cao, thực lực cao nhất, thậm chí là phong hào Đấu Thần. Mà trong chín đại Đấu Thần người bài danh thứ hai chính là Đấu Thần điện Điện chủ Á lý Sĩ, người này tuy bài danh thứ hai nhưng uy vọng rất lớn. Lúc đó Đấu Thần luôn một bộ giả mù sa mưa chính nhân quân tử, mê hoặc không ít người, lúc đó trong mắt mọi người Dương Cao đại biểu cho tà ác, mà Á lý Sĩ đại biểu cho chính nghĩa.

Nhưng thực lực Á lý Sĩ cũng quá mạnh mẽ, mà thanh danh hiển hách, hẳn cùng Đấu Thần điện bốn gã điện sĩ chinh phục Long đảo. Viễn cổ Hồng hoang Đấu Thần cường giả tuy nhiều, nhưng có thể chinh phục Long đảo, thì Á lý Sĩ là một người trong đó. Lúc nghe nói Á lý Sĩ chinh phục Long đảo, từng cùng Long Tộc tộc trưởng đại chiến ba tháng, trở mình nhảy xuống biển mấy ngàn dặm, toàn bộ thiên địa linh khí đều bị rút lấy không còn, thế cho nên cường giả đời sau thực lực không bằng đời trước, chính là vì không đủ thiên địa linh khí có thể tu luyện. Đương nhiên loại truyền thuyết này là vô cùng khoa trương, nhưng Á lý Sĩ chinh phục Long đảo là sự thật. Cho nên bản tôn phán đoán, nếu như Á lý Sĩ phong ấn Dương Cao, địa điểm tốt nhất, dĩ nhiên là Long đảo rồi.

Lý Dật trầm ngâm nói:

- Nghe tựa hồ cũng có đạo lý, lão quỷ, vì cái gì mà những sự tình này, hiện tại người biết cũng không nhiều lắm?

Sau Đấu Thần đại chiến, Đấu Thần đại lục còn lại tam đại thế lực, Đấu Thần điện, Thiên Ma Tông cùng La Lan học viện, trong đó Thiên Ma Tông về sau lại phân hoá thành tứ đại Ma Tông.

Lý Dật rùng mình:

- Lão quỷ, chẳng lẽ người có kinh nghiệm về viễn cổ Đấu Thần đại chiến?

Thấy mình nói lỡ miệng, xà tôn giả qua loa nói:

- Bản tôn cũng không có nói như vậy.

Lại lập tức nói sang chuyện khác:

- Bản tôn dự đoán, muốn phong ấn một cái phong hào Đấu Thần cũng không phải là một chuyện đơn giản, phong ấn thời gian trôi qua mà dần dần yếu bớt. Dương Cao thông minh tuyệt đỉnh, tự nhiên sẽ không nghĩ đến điểm này, cho nên hắn sẽ nghĩ ra kế sách đối ứng. Cái gì lời tiên đoán, có lẽ cũng có vài phần đạo lý, bởi vì cho dù là chiến lược cũng theo dòng thời gian dài mất đi hiệu lực.

Nói đến đây đang định hỏi xà tôn giả, lại nghe một hồi tiếng bước chân truyền đến, La Tuyết Phong cùng Long sứ tiên sinh hiện ra, sau đó lại xuất hiện vài thân ảnh nữa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Không Chết Không Ngừng

Q.6 - Chương 183: Không Chết Không Ngừng

Lão Long thật sự quá già rồi, trên người lão rất nhiều nếp nhăn. Nhưng, cho dù là già như vậy, tinh thần quắc thước, không có dáng vẻ già nua, Lý Dật đoán lão Long chính là Long Tộc tộc trưởng.

Long Tộc tộc trưởng hình thể cũng không lớn, tại trong long tộc thuộc về tam đẳng, nhưng trên người toát ra khí tức uy nghiêm thượng vị, làm cho đám người Lý Dật cảm giác sợ hãi.

Lão Long này thật đáng sợ.

Nhưng, không biết hẳn có phải là đầu Long Tộc kia bị Á lý Sĩ chinh phục hay không.

- Các người đi thôi.

Long sứ tiên sinh nhìn đám người Lý Dật phất phất tay:

- Nhưng Long Tộc cũng không có nghĩa vụ đưa các người trở lại Đấu Thần đại lục, điều này các người phải nghĩ biện pháp thôi.

Long Tộc không có nghĩa vụ đưa bọn họ trở lại Đấu Thần đại lục, thì cũng không cần phải hủy thuyền của bọn họ, hiện tại có thể phi hành, nhưng cho dù đấu tôn cường giả cùng Đấu Hoàng cường giả muốn bay đi thì đều hao tổn đấu khí, Lý Dật cũng không nắm chắc sử dụng đấu khí bay qua biển rộng mênh mông như vậy.

- Long sứ tiên sinh, ít nhất Long Tộc bồi chúng ta một cái thuyền.

Ánh Vũ Tình lớn tiếng kháng nghị nói.

Cửa ra vào, Long thị vệ bị Lý Dật đả bại nhịn không được nói:

- Thuyền? Long Tộc cao quý cho tới giờ không cần dùng loại đồ vật này.

- Long Tộc không truy cứu các người tự tiện xông vào Long đảo, trước khi Long tộc thay đổi chủ ý, các người mau đi. Ta tin tưởng các người có biện pháp rời đi.

Long sứ tiên sinh trong giọng nói cũng có thiện ý, Long sứ đối với tính tình Long Tộc cũng biết sơ lược, những Long Tộc này hỉ nộ vô thường, cũng không phải là vĩnh viễn dễ nói chuyện như vậy.

Cũng chỉ có thể như vậy, trước thoát ly hiểm cảnh rồi nói sau, chỉ cần nghĩ biện pháp là sẽ có biện pháp. Đại hồ tửu quỷ không phải nói thần chi lĩnh vực cùng Long đảo cách xa hàng nghìn hải lý sao? Có lẽ, nếu bay thẳng là đến thần chi lĩnh vực.

Lý Dật ra hiệu cho các đội viên không cần nhiều nói, sau đó hướng Long sứ cùng Long Tộc tộc trưởng thi lễ nói:

- Đa tạ tộc trưởng không trách tội, cáo từ.

Sau đó cùng mọi người xoay người muốn rời đi.

- Chậm đã.

Chợt nghe La Tuyết Phong quát khẽ một tiếng.

Cũng không biết trong khoảng thời gian này, La Tuyết Phong cùng Long Tộc tộc trưởng nói những thứ gì, hiện tại thoát nhìn La Tuyết Phong kêu ngạo đến cực điểm.

- La Tuyết Phong, lại muốn theo chúng ta sao?

La Tuyết Phong không để ý tới Lý Dật, mà chuyển hướng nhìn về phía Long Tộc tộc trưởng:

- Tộc trưởng đại nhân, ta có một thỉnh cầu, thỉnh cầu vị tiểu thư kia lưu lại theo ta.

La Tuyết Phong chỉ chỉ Băng nữ, nói.

Long Tộc tộc trưởng không nói gì, chỉ khẽ gật đầu.

- Về phần những người khác thì sao... Ta muốn nhìn bọn họ vĩnh viễn ở lại Long đảo.

- La Tuyết Phong, hỗn đản có ý tứ gì, muốn đuổi tận giết tuyệt sao?

Tác Mã Lý nhảy dựng lên, phẫn nộ mắng.

- Đúng, ta muốn các người chết.

Nghe La Tuyết Phong thỉnh cầu, Long sứ tiên sinh cùng Long Tộc tộc trưởng không khỏi ngần ngại, còn tên Long thị vệ thì mỉa mai nói:

- Nhân loại hèn mọn, các người đoàn kết thật làm cho người cảm động.

- Tộc trưởng đại nhân, thỉnh cầu của ta người đáp ứng không?

Lúc này tất cả ánh mắt lập tức tập trung nhìn về phía Long Tộc tộc trưởng, Lý Dật cũng khẩn trương lên, tuy không biết La Tuyết Phong cùng Long Tộc rốt cuộc đạt thành cái hiệp nghị gì, bởi vì hẳn biết cá tính La Tuyết Phong, đã đưa ra thỉnh cầu như vậy, nhất định là nắm chắc.

Quả nhiên, Long Tộc tộc trưởng trầm ngâm một lát, dùng ngữ khí không tình cảm hồi đáp:

- Có thể.

Nghe thấy Long Tộc tộc trưởng đáp ứng lời thỉnh cầu của La Tuyết Phong, cao hứng nhất chính là hai cái Long Tộc thị vệ, hai người rất nhanh chóng lách mình tiến vào đại sảnh, vừa rồi tên Long thị vệ bị thua bởi Lý Dật cao hứng nói:

- Nhân loại, đồng bạn của người phản bội các người, loại sự tình này, thật là khiến người cảm thấy cao hứng.

La Tuyết Phong thân hình nhoáng lên một cái, vọt đến bên người Lý Dật, nói thầm bên lỗ tai Lý Dật, âm lãnh nói:

- Lý Dật, người thua, ta muốn người chết, Đấu Thần đại lục tương lai chính là của La Tuyết Phong, không còn có người có thể cùng ta chống lại. Đừng trách ta hung ác, nhưng bởi vì nếu như người còn sống, ta không thể ngủ ngon giấc.

Lý Dật bất động thanh sắc hồi đáp:

- Người cảm thấy đám long môn này có thể giết được ta.
- Người nhất định phải chết.
- La Tuyết Phong, người nên biết, từ hôm nay trở đi, quan hệ chúng ta chính là không chết không dừng. Vì trong quá trình người xưng bá tại Đấu Thần đại lục không đến quá mức tịch mịch, ta nhất định sẽ cố gắng sống sót cùng người chơi đùa. Không đến một khắc cuối cùng, thắng bại còn rất khó đoán trước.
- Đừng dong dài, đi theo ta, ta sẽ dẫn các người tuyển một ngôi mộ địa.

Hai gã Long thị vệ một tả một hữu, cảnh giác nhìn đám người Lý Dật.

Băng nữ vẫn thờ ơ lạnh nhạt, lúc này lông mày nhíu chặt, ánh mắt lạnh như băng nhìn La Tuyết Phong. Nhìn thấy Lý Dật bị Long thị vệ bắt giữ đến đại sảnh, băng nữ cũng theo đi ra ngoài.

- Băng nữ, người muốn làm gì?

La Tuyết Phong vội vàng quát.

- Người hơi quá đáng, La Tuyết Phong, ít nhất bọn họ cũng là nhân loại, đồng bạn của chúng ta.

La Tuyết Phong ngữ khí biến đổi, trầm giọng nói:

- Người phải ở lại.

Sau đó nhìn Long Tộc tộc trưởng trịnh trọng nói:

- Nàng phải lưu lại.

Bảy người này quan hệ phức tạp vô cùng làm Long sứ cùng Long Tộc đều cảm thấy đau đầu, nhất là Long Tộc, bọn họ có chỉ số thông minh tuy không thua kém nhân loại, nhưng Long Tộc tộc trưởng thấy La Tuyết

Phong có một câu cơ hồ là hơi có tính chất uy hiếp cảm thấy không vui, lạnh lùng hồi đáp:

- Không có bất kỳ nhân loại nào có thể đối với Long Tộc ta nói chữ 'Phải, hoặc tuyệt đối' như vậy.

Long Tộc tộc trưởng lạnh như băng ngữ khí lạnh lạnh làm La Tuyết Phong sắc mặt khó coi, nhưng hăn có thĩ long tiên, La Tuyết Phong mặc dù sợ hãi, nhưng lúc này thực sự lui bước không được, lập tức kiên quyết nói:

- Nàng này chính là người yêu của tại hạ, nếu nàng không thể làm bạn với tại hạ, tại hạ dù chết cũng sẽ không đứng ở trên long đảo.

Băng nữ nghe La Tuyết Phong đứng trước mặt mọi người xưng hô chính mình là người yêu của hăn, đỏ mặt lên, sảng giọng nói:

- Ai là người yêu của người.

Sau đó ngừng lại. La Tuyết Phong thừa cơ tiến lên, nói:

- Băng nhi, cũng không phải La Tuyết Phong ác độc, người cũng nghe được, Lý Dật cùng ta đã vào tình thế không chết không ngớt, hôm nay chưa diệt trừ bọn họ, sau này chỉ sợ sẽ bị hăn hại. Băng nhi tội gì làm bạn cùng bọn họ?

- Người muốn bọn họ chết sao?

Băng nữ khó xử, nàng có tính tình cổ quái, nhưng tâm địa không xấu, mười mấy ngày nay ở chung trên biển, tuy trao đổi không nhiều lắm, nhưng cũng có vài phần cảm tình, muốn trơ mắt nhìn đám người Lý Dật bị Long Tộc giết hại, nhưng cũng không đành lòng.

- Không bằng như vậy đi.

Long sứ tiên sinh tiến lên nói:

- Những người này không giết cũng không thả, tạm thời tạm giam tại Long Tộc, sau này xử trí, chúng ta làm đại sự quan trọng hơn.

La Tuyết Phong còn chưa có phản ứng, Long Tộc tộc trưởng đã kiên quyết nói:

- Cứ quyết định như vậy, đem bọn họ giam xuống.

Những nhân loại hèn mọn này ân ân oán oán, Long Tộc tộc trưởng thật sự có chút không để ý tới, hướng Long thị vệ hạ mệnh lệnh sau đó đi ra ngoài. La Tuyết Phong cũng không nói gì nữa, cùng Long sứ tiên sinh đuổi theo sau.

Nhìn thấy ba người đi xa, băng nữ hướng Lý Dật giả làm cái cái mặt quỷ, cười hì hì nói:

- Lý Dật ca ca, ta lại cứu người một mạng, đừng quên báo đáp ta nhé.

Lý Dật cười khở:

- Cứu hay không còn khó nói.

- Yên tâm đi, có băng nữ ở đây, La Tuyết Phong giết không được các người.

Tiểu nha đầu dù sao kinh nghiệm sống chưa nhiều, lại là mỗi tình đầu, căn bản nhận không rõ La Tuyết Phong đối với chính mình chân tâm thật ý hay là hư tình giả ý, rõ ràng đánh giá cao địa vị mình ở trong lòng La Tuyết Phong.

- Đừng dong dài, đi nhanh đi, nhân loại, vận mệnh của các người nắm giữ ở trong tay Long Tộc chúng ta.

Long thị vệ không kiên nhẫn thúc giục:

- Nhân loại giáo quyết, lúc này thông minh còn hữu dụng sao?

Lý Dật, Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý, Tạp Lý Lộ Tư cùng Đại hồ Tử bị đưa ra khỏi Long sơn, giao cho một đội binh lính Long Tộc, sau đó được bọn họ bị mang đi đến một tòa sơn động khác.

Tòa sơn động này các Long sơn cũng không xa, nhìn ngọn núi này có chút quỷ dị, so với Long sơn có vẻ thấp bé hơn, xung quanh cỏ dại cũng không có, hoàn toàn do nham thạch màu nâu đỏ cấu thành. Tại bốn phía tòa sơn thể quỷ dị, cách mấy chục thước thì có một con rồng tuần tra, giữa không trung, vài đầu long không ngừng phi hành.

Tiến vào trong núi, cứ ba bước một cửa rồi năm bước, đám cự long thần sắc nghiêm túc nhìn đám người Lý Dật.

- Không cần phải khoa trương như vậy chứ.

Tạp Lý Lộ Tư la hoảng lên:

- Có một hai đầu cự long là đủ rồi, bố trí nhiều như vậy thật sự là quá đề cao chúng ta rồi.

Trận thế của Long Tộc, cũng không vì đám người Lý Dật mà chuẩn bị, trận thế phòng ngự nghiêm mật như vậy, chẳng lẽ là... Ác ma ở trong này sao? Ngọn núi này thạch bích màu nâu đỏ, chính giữa là một cái động sâu đen sì, nhìn bên trong có xích sắt to bằng cánh tay, ngẫu nhiên, có một đạo lưu quang giống như như thiểm điện xẹt qua, tại sâu trong hắc động lóe ra tia sáng yêu dị.

Binh lính Long Tộc giao cho đám người Lý Dật cho tên Ngân Sắc Cự Long trông coi sơn động này, sau đó đi về long sơn phục mệnh. Lúc này, Ngân Sắc Cự Long cực kỳ khinh thường nhìn đám người Lý Dật, tựa hồ hoài nghi đám nhân loại có tư cách bị giam cầm ở đây hay không.

- Nhân loại, nói cho ta biết, các người tại sao bị giam ở đây?

Lý Dật nhún nhún vai cười nói:

- Một cái hiểu lầm mà thôi.

- Hiểu lầm? Có lẽ người nói không sai, nhân loại cùng Long Tộc cho tới bây giờ không thiếu hiểu lầm. Nhân loại, các người rất nhanh sẽ biết, ở chỗ ngục giam này chán nản vô cùng, ngày qua ngày, năm qua năm, Long Tộc tôn quý vĩ đại sống như con chuột như vậy. Cho nên, chúng ta cũng thường xuyên sẽ tìm cách giải khuây.

Nói đến đây, Ngân Sắc Cự Long không có hảo ý nhìn đám người Lý Dật vài lần.

- Tòa ngục giam chết tiệt này có rất nhiều nhà tù, đương nhiên mỗi gian nhà tù điều kiện không giống nhau, thậm chí có cách biệt một trời một vực. Hiện tại ta cho các người lựa chọn, nếu như các người có thể đánh bại bất kỳ một cái binh lính nào của ta, các người có thể tìm được nhà tù tốt nhất, đồng thời cũng được ta tôn kính, nếu không ta cam đoan, các người ở trong phòng giam ác liệt nhất, chỉ cần sau ba ngày sẽ điên mất.

Lý Dật nhớ rõ kiếp trước, phạm nhân khi vào nhà giam sẽ phải chịu ngục tốt uy hiếp, lúc này ý tứ của Ngân Sắc Cự Long cũng không sai biệt lắm. Nhưng, đối với Ngân Sắc Cự Long khiêu khích, Lý Dật cũng không nhịn được. Có thể cùng một đầu cự long giao thủ, mà đối phương rõ ràng không có sát ý, loại cơ hội lịch lãm này cũng khó có được. Hiện tại nguy cơ chưa giải trừ, khó nói là từ nay về sau sẽ không cùng Long Tộc sinh tử, dù cho hôm nay trật vật, cũng sẽ gia tăng kinh nghiệm đối phó Long Tộc sau này.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cây Hoa Cúc Hoàng Đầy Đất Tàn

Q.6 - Chương 184: Cây Hoa Cúc Hoàng Đầy Đất Tàn

Suy nghĩ xong, Lý Dật mỉm cười, nói:

- Binh lính của người chúng ta không có hứng thú, ta cũng muốn tìm một chút việc vui đùa, ngốc long, không bằng chúng ta chơi đùa một chút nhé.

Lần này khiêu chiến, cũng không phải như là lần trước, bằng một trang giấy có thể lừa dối được. Nghe thấy Lý Dật nhìn Ngân Sắc Cự Long khiêu chiến, đám người Ánh Vũ Tình đều cảm thấy kinh ngạc. Nhưng có kinh nghiệm trước đó, bọn họ đối với Lý Dật đã sớm có tín nhiệm, cho nên cũng không có ý kiến gì.

- Nhân loại tiểu tử, ta không phải là ngốc long, người có thể gọi ta là tướng quân. Người phải biết rằng, lời người nói vừa rồi chính làm làm ô nhục Long Tộc chiến sĩ cao quý, chính vì vậy người sẽ phải trả giá thật nhiều.

Lý Dật tự nhiên đã chuẩn bị tâm lý trả giá, sau đó nhìn các đội viên, lạnh nhạt nói:

- Nếu Long Tộc tướng quân đã nói như thế, chúng ta hãy chơi đùa một chút.

- Ta mặc kệ.

Đại hồ tử phản đối nói:

- Kẻ điên mới khiêu chiến một con rồng.

- Ta biết rõ người sẽ nói như vậy, tửu quỷ chết bầm, mang theo Tật Lý Lộ Tư đứng qua một bên thôi. Vũ Tình tiểu thư, Tác Mã Lý, các người thì sao?

Ánh Vũ Tình cùng Tác Mã Lý bất đắc dĩ gật đầu, mặc dù có chút không muốn, nhưng cũng phải phục tùng ý chí của đội trưởng.

Ngân Sắc Cự Long gầm nhẹ một tiếng, từ trong mồm phun ra một cái băng cầu, băng cầu tựa như vật còn sống bay về phía chậu than trên thạch bích, huyền phù tại trong ngọn lửa ở trên chậu than.

- Trước khi băng cầu bị hòa tan, nếu như ta vẫn không có thể đả bại các người được thì ta thua.

Long Tộc tướng quân có tư cách kiêu ngạo, lúc này cũng không có sức thể đấu khí, một cỗ khí tức chí âm chí hàn từ quanh thân Ngân Sắc Cự Long phát ra, tại trong cỗ hơi thở này, Lý Dật cảm giác không khí quanh thân đều đọng lại. Xem ra, Long Tộc đấu khí cũng phân theo thuộc tính.

Lý Dật đem hỏa hệ đấu khí tăng lên tới cực hạn, dùng hỏa hệ chống lại đấu khí băng hàn thấm cốt nhập tủy này.

Lúc này, ba người một con rồng ở trên vách đá, bên cạnh xích sắt hơi nghiêng là hắc động không đáy. Long Tộc tướng quân hai cánh chấn động, hóa thành bóng đen giống như một tòa băng sơn, đem Lý Dật, Ánh Vũ Tình cùng Tác Mã Lý hoàn toàn bao phủ trong đó.

Ba người bị cỗ hơi thở này áp chế xuống, lập tức thân hình cứng lại, rõ ràng muốn né tránh, nhưng thân thể như có cái gì trói buộc, hành động vô cùng chậm chạp.

Chẳng lẽ đây là long uy sao.

- Hợp kỹ.

Lý Dật hô to một tiếng, ba người khoảng cách rất gần, lúc này bị long uy bức bách, dứt khoát không né tránh, mà đem hết đấu khí tăng lên tới cực hạn, muốn chọi cứng cùng Long Tộc tướng quân.

Oanh, rầm rầm, rầm rầm rầm.

Mấy đạo đấu khí oanh kích trên thân thể của Long Tộc tướng quân, ba cỗ đấu khí hợp lực tạo thành năng lượng đến cực hạn. Nhưng cỗ lực lượng này này oanh kích trên người Ngân Sắc Cự Long, cũng chỉ làm cho thân hình Ngân Sắc Cự Long trì trệ một chút, cũng không có tạo thành thương tổn.

Đúng là thân thể Long Tộc vô cùng cường hoành rồi.

Thân hình bị đấu khí đối phương oanh kích trì trệ lại, Ngân Sắc Cự Long ngâm nga, thân thể màu ngân bạch tựa hồ như trong suốt, thiên địa linh khí trong cả không gian nhanh chóng bắt đầu khởi động, sau đó là một hồi băng tiếu từ trong miệng Ngân Sắc Cự Long vang ra.

Ngân Sắc Cự Long toàn lực công kích, áp lực long uy được giải tỏa, ba nhân loại cường giả lập tức cảm giác thân thể thoải mái, lúc này nhìn thấy cuồng phong mang bông tuyết phong nhận rít đến, Ánh Vũ Tình cùng Tác Mã Lý đều triển khai đấu dực, sau đó trước người kết xuất vài đạo đấu khí phòng ngự.

Còn Lý Dật chẳng những không có lui về phía sau, dựa vào vận bộ quý dị, thân thể cơ hồ dán chặt lấy Ngân Sắc Cự Long. Sau khi tấn cấp đấu tôn cảnh giới, nắm giữ được không gian pháp tắc, lại mượn nhờ Vận bộ, thân thể Lý Dật có thể làm ra rất nhiều động tác không thể tưởng tượng được.

Oành một tiếng, Lý Dật tránh khỏi băng tiếu của Ngân Sắc Cự Long, sau đó nhìn về phía bụng của cự long. Lúc này Lý Dật phán đoán, phần bụng của Long Tộc tương đối yếu ngược, nếu công kích ở đó có thể tạo thành tổn thương. Phán đoán xong, kim long chỉ cung cầm trong tay, lúc này ba tiếng khanh khanh khanh, ba đạo đấu khí mưa tên bắn về phía bụng của Ngân Sắc Cự Long.

Lý Dật phán đoán không sai, long tộc cùng nhân loại giống nhau, bụng là bộ phận mềm mại nhất. Đương nhiên, đây cũng chỉ là cùng các bộ vị long thể khác so sánh, cũng không phải dùng long bụng so sánh cùng với bụng con người được.

Nhìn thấy mũi tên lao vào bụng mình có thể tạo thành thương tổn, Ngân Sắc Cự Long theo bản năng cố gắng né tránh. Nhưng Lý Dật đang ở dưới thân thể Ngân Sắc Cự Long, khoảng cách cũng chỉ một mét, muốn né tránh cũng không thể được, thân thể Ngân Sắc cự long cũng chỉ hơi

động một chút, ba mũi đầu khí tiến vũ lúc này đâm thẳng vào bụng của Ngân Sắc Cự Long.

Long Tộc chiến sĩ vĩ đại , bởi vì thân là Long Tộc mà Ngân Sắc Cự Long vô cùng tự hào, lúc này hẳn phát hiện, chính mình bị một nhân loại tiểu tử dùng đầu khí đánh cho văng máu.

Vết thương như vậy, mặc dù đối với một đầu cự long trưởng thành mà nói cũng không có nguy hiểm đến tánh mạng, nhưng lòng tự tôn, làm cho một Long Tộc cảm nhận thương tổn thật sự là sâu sắc.

- Nhân loại đáng chết, người tên là gì.

Ngân Sắc Cự Long xoay thân thể lại, sau đó bị phản nhìn Lý Dật.

Nghĩ nói chuyện phiếm sao? Tốt, Lý Dật không nhanh không chậm hồi đáp:

- Tại hạ, Đấu Thần đại lục thiên phong đế quốc thiếu chủ vạn triều thành vạn triều Lý gia, kiêm thiếu minh chủ thiên phong đế quốc Lý minh, hiện tại thân phận là đệ tử của Đấu Thần đại lục La Lan học viện Phì Phì đại đạo sư, là ngọc thụ lâm phong trong mắt của vô số mỹ nữ, họ Lý tên Dật.

Lý Dật thầm tính cái băng cầu trong chậu than bị liệt hỏa thiêu đốt, đã hòa tan đến gần một nửa, nếu như cự long có hứng thú trò chuyện như vậy, Lý Dật có thể trực tiếp tuyên bố chính mình thắng lợi. Mà Ngân Sắc Cự Long đang bị phản cũng không có ý thức được điểm này, cũng may có một tên cự long binh sĩ nhắc nhở:

- Tướng quân, nhanh không hết thời gian.

Ngân Sắc Cự Long nhìn qua chậu than, oán hận nói:

- Lý Dật, người nhất định phải chết.

Thân hình rồng di động, thân thể vài tấn hướng Lý Dật bay thẳng tới, hình rồng chưa đến gần, khí tức rét lạnh đã làm Lý Dật cảm giác giống

như bị một tòa núi lớn ép tới vậy.

Thu hồi kim long cung, Lý Dật tay quyết vừa động, hân cũng không có chọi cứng với Ngân Sắc Cự Long, đấu khí khổng chế không gian, thân hình từ không gian ba động nhanh chóng biến ảo vị trí.

Nhưng đầu Ngân Sắc Cự Long này hình thể thật sự khổng lồ, triển khai hai cánh đạt tới hơn mười thước, Lý Dật tấn cấp đấu tôn không lâu, đối với khổng chế không gian pháp tắc lĩnh ngộ cũng giai đoạn nhập môn, căn bản không cách nào thoát khỏi phạm vi khổng chế của Ngân Sắc Cự Long.

Lúc này, Ánh Vũ Tình cùng Tác Mã Lý cũng đã phục hồi tinh thần lại thấy Lý Dật ở vào tình thế hung hiểm, lúc này vạn dụng đấu khí công kích về phía hai cánh của cự long.

Nhiều lần biến ảo vị trí, thân hình Lý Dật đã tại trên miệng cái động sâu không đáy kia, Ngân Sắc Cự Long không nhìn đấu khí của Anh Vũ Tình cùng Tác Mã Lý oanh kích, hai cánh đột nhiên hợp lại, đem Lý Dật khổng chế lại, sau đó đánh ra một đôi lợi trảo giống như tử thần liêm đao chộp tới Lý Dật. Trong lòng Ngân Sắc Cự Long cũng không còn có sát ý, nhưng cường giả thi đấu, cũng không có ai cam đoan toàn lực oanh kích lại thu phát tự nhiên được. Cho nên khi bị Lý Dật bắn cho tóa máu, Ngân Sắc Cự Long dù cho không muốn giết Lý Dật, ít nhất cũng phải cho Lý Dật ăn phải đau khổ.

Bị hai cánh của Ngân Sắc Cự Long vây quanh, Lý Dật biến sắc, nếu như bị một trảo của Ngân Sắc Cự Long chộp trúng, vậy kết cục chính là phơi thây thành hai đoạn.

Lúc này tay quyết Lý Dật vừa động, thiên ma đấu khí được thiên khôn kiền thiên châu cường hóa, đột nhiên phát ra. Đối với Lý Dật, không phải vạn bất đắc dĩ thiên ma đấu khí không sử dụng đến. Lúc này thân thể bị hai cánh của Ngân Sắc Cự Long bao vây lại, nếu thi triển ra thiên ma đấu khí người cũng không thể phát giác ra được, thứ hai Long Tộc

cũng không có ý thức tu luyện đấu khí, bọn họ hoàn toàn dựa vào thiên phú, cho nên đối với đấu khí thuộc tính nhân loại cũng biết rất ít.

Thiên ma đấu khí tuôn ra, hai cánh của Ngân Sắc Cự Long tạo thành vòng tròn vây lấy Lý Dật đột nhiên bành trướng ra.

Ở bên trong, truyền đến tiếng Lý Dật hét thảm một tiếng.

Hai móng của Ngân Sắc Cự Long đã chộp vào trên vai Lý Dật, móng vuốt bén nhọn đâm vào da thịt làm cho Lý Dật bị đau nhức, nhưng tay quyết không ngừng biến đổi, đấu khí huyết hồng cũng không ngừng phun ra.

- Dừng tay nhận thua đi, Lý Dật.

Nhìn thấy Lý Dật không ngừng thúc dục thiên ma đấu khí, hai cánh Ngân Sắc Cự Long phồng lên, đối với mấy kẻ tù tội này, Long Tộc tướng quân chỉ thuần túy nghĩ đến tìm niềm vui mà thôi, không nghĩ tới bị đánh cho phun máu, còn biến thành cục diện lại giằng co. Giết không thể giết, thả ra lại không cam lòng, lúc này cũng chỉ khuyên Lý Dật đầu hàng.

- Để cho Lão Tử đầu hàng sao, ngốc long, người nằm mơ.

Lý Dật hung ác nói, không để ý hai vai đau nhức, hai chân hung hăng đạp trên ngực Ngân Sắc Cự Long. Bị hai cánh Ngân Sắc Cự Long kẹp lấy, thiên ma đấu khí lúc này áp súc đến mức tận cùng, bị Lý Dật đạp mạnh một cái, Ngân Sắc Cự Long rốt cuộc nhịn không được, hai cánh buông lỏng, lợi trào ở trên vai Lý Dật bóc ra một khối da thịt.

Đau đến mức thấu xương làm cho Lý Dật vận dụng thiên ma đấu khí đến mức tận cùng, sau đó Lý Dật hướng cái động sâu không đáy kia rút xuống.

Lúc này, Ngân Sắc Cự Long lại nhẹ nhàng thoải mái hơn nhiều, hai cánh nhẹ nhàng vỗ, thân thể bay lên vách núi, ở trước ngực có vài miếng long lân hơi chút rạn nứt mà thôi.

Nhưng vào lúc này, băng cầu băng hệ đấu khí hòa tan, một giọt băng thủy cuối cùng vào trong chậu than, sau đó bốc hơi không còn thấy bóng dáng đâu nữa.

Ánh Vũ Tình cùng Tác Mã Lý bay lên trên không, cúi người xuống nhìn lại, cũng không thấy thân ảnh của Lý Dật, không khỏi sắc mặt đều biến đổi. Đội trưởng chính là Lý Dật, chẳng những là người có thực lực mạnh nhất, hơn nữa Lý Dật còn là lãnh tụ tinh thần. Mất đi đội trưởng, cái đoàn đội nho nhỏ này cũng không cách nào đối phó được Long Tộc.

- Hồn đản, người giết hãn?

Trên mặt Ánh Vũ Tình hiện lên một tầng băng hàn, quanh thân đấu khí màu đen tràn ngập, chuẩn bị cùng với Ngân Sắc Cự Long liều mạng.

- Ta cũng không có giết hãn, chính Lý Dật muốn chết.

Tác Mã Lý tương đối tỉnh táo, nhìn Ánh Vũ Tình an ủi nói:

- Với thực lực Lý Dật, từ trên này té xuống cũng không đến nỗi bị ngã chết, yên tâm đi, người này có thể bay lên.

- Hừ, nhân loại không biết, xem ra các người đối với ngục giam thật đúng là không hiểu biết. Các người có biết cái động này tên gì không? Động này được xưng là Tù thiên động, nếu đấu tôn nhân loại nho nhỏ, đụng vào cấm chế bên trong, đã sớm phân thân toái cốt rồi.

Xương quai xanh bị một trảo của Ngân Sắc Cự Long đánh nứt ra, mắt Lý Dật tối sầm lại, cơ hồ ngất đi. Hãn lúc này rất nhanh thân thể gồng lên, cố gắng bảo trì trạng thái thanh tĩnh. Hai tay tạm thời không cách nào nhúc nhích, cũng không thể vận động thủ quyết khổng chế đấu khí, trở mắt nhìn thân thể của mình rời xa ánh sáng, lâm vào trong bóng tối vô tận.

Trong bóng tối, Lý Dật có thể cảm giác được một cỗ khí tức cường hoành càng ngày càng lớn mạnh càng ngày càng rõ ràng, cỗ hơi thở này

mang theo năng lượng vô cùng lớn, hình thành một cái cối xay thịt, nếu như rơi vào trong đó, Lý Dật rõ ràng bản thân xong rồi. Cũng may phía trên xích sắt, thỉnh thoảng tràn đầy quang mang mang đến ánh sáng yếu ớt, có thể nhìn rõ xích sắt. Lúc này Lý Dật cố gắng điều chỉnh tốt vị trí, hai chân đạp một cái, triệt tiêu đại bộ phận hạ xuống dây xích sắt.

Dây xích sắt run lên, Lý Dật thuận thế rơi tại phía dưới dây xích sắt, sau đó mới vững vàng đứng vững.

Dần dần thích ứng ở trong bóng tối, Lý Dật nhìn bốn phía, nơi này giống như một cái giếng hình tròn, đường kính chừng ba bốn mươi mét, trên vách động gập ghềnh, có treo ngang sợi xích sắt. Mà ở phía dưới, tựa hồ còn rất sâu nữa, ầm ầm quang mang huyết hồng, bởi vì khoảng cách rất xa, cho nên không thể nhìn rõ.

Nhưng có thể rõ ràng cảm ứng được năng lượng rất lớn, đúng là quang mang huyết hồng.

Cẩn thận ở trên xích sắt ổn định lại, Lý Dật lúc này mới bắt đầu xem xét kỹ thương thế của mình. Ngân Sắc Cự Long cũng không có hạ sát thủ, chỉ có điều lúc chế trụ hai vai của mình, bị Lý Dật đạp mạnh một cái mới vô ý thức bấu chặt móng vuốt, kết quả kéo đi một khối da thịt, xương cốt cũng bị bẻ gãy.

Một chút thương thế này cũng không tính là cái gì, nhưng ở trên sợi dây xích sắt cũng không phải phải là nơi khôi phục thương thế, nếu lại bị té xuống, cũng không có vận khí tốt như vừa rồi.

Cẩn thận sờ trên vách đá, nếu lúc bình thường thạch bích như vậy Lý Dật cũng có thể bước như trên đất bằng, nhưng lúc này hai tay bị thương, động tác đau đến tận xương cốt, căn bản không cách nào leo lên.

Thầm nghĩ một chút, Lý Dật gọi xà tôn giả xin giúp đỡ:

- Lão quý, hộ pháp cho ta.

Xà tôn giả không cho là đúng nói:

- Sợ cái gì, trong này chẳng lẽ còn có người sao?

- Ta đương nhiên biết rõ trong này không có ai, người canh chừng cho ta, đừng làm cho ta té xuống.

- Yên tâm đi, thầy trò chúng ta cũng sẽ không chết tại trong này, nếu như bản tôn không có đoán sai, trong này, chỉ sợ là Long đảo tù thiên động.

- Tù thiên động này? Người đã tới tham quan rồi sao?

- Bản tôn có cuồng vọng, cũng không đến mức cuồng vọng đến tù thiên động tham quan. Chỗ này, người thường không có tư cách tới. Hắc hắc, nếu như thế càng thêm chứng minh Long Tộc giam giữ cái gọi là ác ma chính là Dương Cao, địa phương có thể giam giữ một cái phong hào Đấu Thần, sẽ đơn giản như vậy sao? Nhưng tiểu tử, trong này khí huyết sát cực kỳ nồng đậm, ta thấy người tu luyện thiên ma đấu khí, không cần đi thần chi lĩnh vực tu luyện, mà tu luyện tại tù thiên động này càng thích hợp hơn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tù Thiên Động

Q.6 - Chương 185: Tù Thiên Động

Xà tôn giả bay ra khỏi dung giới, một mặt chú ý đến Lý Dật đang khoanh chân ngồi ở phía trên xích sắt, một mặt đánh giá tù thiên động. Lý Dật đang khôi phục thương thế của mình, tự nhiên không có không phản ứng, xà tôn giả càng giống như nói chuyện một mình.

Xích sắt lắc lắc đung đưa cực kỳ không ổn định, Lý Dật thúc dục đấu khí không khỏi gia tăng chấn động, cũng may có xà tôn giả thỉnh thoảng phát ra một đạo đấu khí giúp Lý Dật khôi phục cân đối. Cứ như thế, sau

vài tiếng đồng hồ, thương thế cũng khôi phục bảy tám phần, nhưng muốn hoàn hảo như lúc ban đầu, còn cần thời gian điều dưỡng.

- Lão quỷ, cái tù thiên động này có cái gì cổ quái, lại có thể nhốt được Đấu Thần như vậy.

- Cũng không có cái gì cổ quái, chỉ có điều nham thạch núi này không giống bình thường, nham thạch nơi này được xưng là long thạch, vô luận đấu khí cường thịnh đến đâu cũng đều không thể phá hủy, bởi vì tảng đá này giống như vật còn sống, sau khi bị hao tổn cũng tự mình chữa trị. Đương nhiên, bằng vào cái này muốn vây khốn một cái phong hào Đấu Thần cũng còn kém xa lắm. Bản tôn dự đoán, Dương Cao lúc đó, chắc còn bị chư vị thượng cổ Đấu Thần bố kết tầng tầng cấm chế cùng phong ấn. Nhưng, coi như là có những cấm chế cùng phong ấn này, Dương Cao muốn rời khỏi tù thiên động, cũng không thể không được. Huống hồ đã nhiều năm như vậy, vô luận loại cấm chế cùng phong ấn nào, năng lượng đều kém hơn lúc trước.

Nhìn thấy Xà tôn giả vẻ mặt do dự, Lý Dật nói:

- Lão quỷ, người có phải nói, ngoại trừ tù thiên động này có nham thạch cổ quái cùng những phong ấn cấm chế kia ra, trong động này còn có pháp bảo áp chế Dương Cao sao?

- Có hai loại khả năng, một loại chính là có pháp bảo có thể làm phong ấn cấm chế chẳng những không suy yếu còn có thể thu nạp thiên địa linh khí mà gia tăng, còn khả năng thứ hai là Dương Cao không muốn rời đi.

Phong hào Đấu Thần là dạng cảnh giới gì, đừng nói Lý Dật tưởng tượng không được, mà đối với Xà tôn giả mà nói, đó cũng là núi cao tồn tại. Cho nên tất cả đều là suy đoán, mà không có bất kỳ căn cứ nào.

Trầm mặc sau nửa ngày, Lý Dật bỗng nhiên nói:

- Nếu không, chúng ta đi đến xem thử.

Lời nói này tuy thoải mái, nhưng Lý Dật cũng cảm thấy sau lưng có điểm lạnh cả người. Nhưng Lý Dật biết rõ, Xà tôn giả đã nói nhiều như vậy, tự nhiên cũng đang nghĩ gì.

- Hắc hắc, người cẩn thận một chút, tình thế không ổn rồi đi, loại địa phương này, cũng không thể xông loạn vào, nếu là xúc động đến Đấu Thần cấm chế, thầy trò chúng ta thật sự hài cốt không còn.

Lý Dật hiện tại đấu khí đã có thể vận chuyển tự nhiên, lập tức đánh ra một đám hỏa hệ đấu khí tại đầu ngón tay, chiếu sáng chậm rãi đi xuống.

Càng lúc càng thâm nhập vào cái động sâu không đáy kia, đáy động huyết hồng sắc quang mang cũng càng thêm rõ ràng, cỗ năng lượng này tuy rất xa nhưng làm cho Lý Dật có cảm giác hít thở không thông. Loại cảm giác này thật là khó chịu.

Bỗng nhiên, trong bóng tối, một tiếng thanh nhạc truyền ra, đối với thế giới nhạc khí, Lý Dật biết rất ít, nghe tựa hồ là một loại nhạc khí nào đó, lúc dứt lúc nổi, xuyên qua bóng đêm ai oán rơi vào trong tai Lý Dật.

Lý Dật thúc dục đấu khí, ngón tay ở giữa chiếu sáng hỏa diễm trở nên càng sáng lên, thăm dò, chỉ thấy xích sắt phía dưới dày đặc, một cái hộp đen hơn mười mét vuông xuất hiện ở trong tầm mắt Lý Dật.

- Đây là vật gì?

Cái hộp hơn mười mét vuông, bên ngoài ngăm đen, có chút giống gỗ lại có điểm giống hắc thiết tạo thành một gian phòng nhỏ, xích sắt dày đặc quấn vào nhau, quỷ dị nổi trong bóng đêm. Thanh âm như khóc kia chính là từ trong phòng nhỏ truyền tới.

Đối với Lý Dật nghi hoặc, xà tôn giả thân nhiên nói:

- Là cái gì, đến nhìn xem chẳng phải sẽ biết sao?

Lúc này Lý Dật vận chuyển đấu khí mới có thể chống lại áp lực ở đáy động truyền đến, nhưng gian phòng nhỏ này cũng không còn xa, chỉ vài

bước là đến.

Rất nhanh hần đến nóc của căn phòng nhỏ, hai chận đạp nóc phòng, Lý Dật lúc này mới biết được, cái phòng này do cả khối kim loại đúc thành. Cái tiểu phòng này có phải là chỗ nhốt Dương Cao không, Lý Dật rung mình, toàn thân máu huyết đều sôi trào lên, nếu quả thật có thể biết một chút về một vị phong hào Đấu Thần cường giả, loại vinh hạnh này cho dù là Lý Dật cuồng ngạo, cũng không thể không kích động.

Bất quá, nếu như một cái tiểu phòng này có thể nhốt một vị phong hào Đấu Thần, phong hào Đấu Thần cũng không đáng giá. Trong lúc miên man suy nghĩ, Lý Dật đã cúi xuống xem xét gian phòng nhỏ.

Hần tìm được một cái cửa sổ, bên trong cửa sổ còn lộ ra ánh sáng, nương theo ánh sáng, Lý Dật phát hiện, nơi này quả nhiên là một cái phòng ở. Hơn nữa còn có một nữ nhân, gian phòng này được bố trí thanh nhã sạch sẽ. Một cái giường lớn cùng một cái bàn cùng ghế dựa, bốn vách tường bày đặt rất nhiều sách vở, dưới cửa là một loại nhạc khí.

Lý Dật kinh ngạc nhìn lại, đối với căn nhà nhỏ bé này cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, Đấu Thần đại lục cũng không phải thế giới kiếp trước kia, không có giá phòng cao như vậy.

Nhưng, trong phòng cũng không có một bóng người, vậy nhạc khí này do ai khảy đàn, như vậy người ở bên trong là ai?

- Người là ai?

Trong lúc Lý Dật đang hết sức nghi hoặc, một thanh âm nữ nhân từ sau lưng Lý Dật truyền đến. Thanh âm này tới cực kỳ đột ngột, với thực lực của Lý Dật cùng Cà tôn giả, cũng không có phát hiện nữ nhân này ở phía sau bọn họ.

Lý Dật quay lại, chỉ thấy một trung niên phụ nhân tuổi chừng bốn mươi, trên người mặc một bộ váy dài màu tím, trên đầu kéo một cái búi tóc, có vẻ nhẹ nhàng khoan khoái. Phụ nhân này có lẽ là lâu không thấy ánh mặt

trời, sắc mặt tái nhợt giống như trong suốt, nhưng lại che đậy nếp nhăn, có vẻ trẻ hơn vài phần.

Cũng không biết tại sao, Lý Dật vừa mới nhìn thấy nữ nhân này, tuy lấp bắp kinh hãi, nhưng tinh tế xem kỹ, lại sinh ra một cổ cảm giác thân cận tự nhiên. Nữ nhân dung mạo cực kỳ tú lệ, lúc tuổi còn trẻ cũng là mỹ nữ khuynh quốc khuynh thành. Nhưng Lý Dật có loại cảm giác thân cận, lại không phải vì dung mạo nữ nhân, hoàn toàn không có bất kỳ ý nghĩ bất lương gì, chỉ là cảm thấy nữ nhân này đối với chính mình rất thân cận.

- Ta hỏi người, người là ai? Tại sao không đáp lời ta.

Phụ nhân nhìn thấy Lý Dật kinh ngạc nhìn mình, cũng không trả lời, đành phải hỏi lại một lần.

Lý Dật định thần lại, không khỏi cười thầm chính mình, từ sắc mặt của phụ nhân, nàng hiển nhiên là bị giam tại tù thiên động này đã lâu rồi.

- Vậy ngài là ai, tại sao phải sống ở loại địa phương này?

Lý Dật không biết người trước mắt là ai, không thể để lộ ra lai lịch của mình.

Phụ nhân kia sắc mặt kinh nghi bất định thay đổi mấy lần, nhìn Lý Dật mục quang cũng dần dần trở nên hiền lành, chậm rãi nói:

- Ta đã thật lâu chưa từng gặp qua nhân loại, nếu đã đến đây, hãy đi vào ngồi một chút.

Nghiêng người bước vào trong căn phòng nhỏ, Lý Dật cũng nhẹ nhàng linh hoạt theo sau.

Đây là một căn nhà nhỏ bé, tổng cộng có hơn mười mét vuông, gia cụ cực kỳ đơn sơ, đồ vật bày biện ở đây cùng quần áo phụ nhân cực kỳ tương phản. Dầu gì hãn cũng xuất thân thế gia, Lý Dật đối với vật liệu may mặc cũng có mấy phần rõ ràng, phụ nhân này ăn mặc trên người, đều là chất liệu thượng đẳng.

Một quý phụ nhân hoa lệ, ở một căn nhà nhỏ bé đơn sơ, quan trọng hơn nơi này chính là tù thiên động, tại sao có thể có người cư trú? Chẳng lẽ, nàng cũng là tù nhân của Long Tộc sao?

Lý Dật cung kính nói:

- Phu nhân, tại hạ mạo muội xâm nhập, mong rằng phu nhân đừng trách.

- Trách móc?

Phụ nhân trên mặt xẹt qua một tia khổ sáp:

- Không có gì trách móc, người đã không chịu nói ra lai lịch của mình, ta cũng không trách được người. Có thể có người ở đây cùng ta trò chuyện, ta cũng thỏa mãn rồi. Nhưng cũng không biết, người đến cái chỗ này, Long Tộc có biết không?

- Những ngốc long kia sao? Bọn họ chắc đã cho rằng ta chết rồi.

Lý Dật cười, hứng thú hỏi:

- Phu nhân, người bị Long Tộc bắt đến nơi này sao?

- Không phải, là ta tự nguyện ở chỗ này.

Một tia buồn vô cớ làm cho người không đành lòng nhìn:

- Vì gia tộc vì tông phái của ta, có lẽ còn vì vô số người vô tội, ta phải sống ở chỗ này.

Lời của phụ nhân nói tựa hồ như cũng không phải nói cho Lý Dật nghe, mà là nói cho chính mình nghe, cũng tựa hồ ý thức được Lý Dật đang ở đây, phụ nhân cười một tiếng:

- Nói chuyện này để làm gì, nơi này không có gì chiêu đãi, ta khảy cho người một bản nhạc.

Ta Mới Là Người Tu Luyện Thiên Ma Đấu Khí

Q.6 - Chương 186: Ta Mới Là Người Tu Luyện Thiên Ma Đấu Khí

Chân thành ngồi xuống ở bên chiếc đàn tranh, phụ nhân lướt nhẹ phím đàn, một cổ u oán tình lập tức tràn ngập cả gian phòng.

- Lão quý, có ý kiến gì không?

Lý Dật nghe phụ nhân gảy đàn, trong đầu lại hỏi.

Xà tôn giả dùng khẩu khí do dự bất định hồi đáp:

- Nàng này, có lẽ cùng Dương Cao có quan hệ, trừ lần đó ra, bản tôn cũng vô pháp kết luận nàng có lai lịch gì.

- Cùng Dương Cao có quan hệ sao, Ngân dực long tộc tướng quân không phải đã nói sao? Cái tù thiên động này có rất nhiều nhà tù, không phải chúng ta lo lắng nhiều, nàng chỉ là một tù phạm bình thường của Long Tộc mà thôi.

- Sẽ không phải như vậy, một tù nhân bình thường sẽ không bị nhốt ở trong này. Hơn nữa, ta dám đoán chắc, dưới cái động sâu này, chính là nơi nhốt Dương Cao. Với thần thông của Dương Cao, dù cho có tầng tầng phong ấn cùng cấm chế, cũng sẽ cảm giác nàng tồn tại. Bản tôn có ý nói, phụ nhân này rất có thể chính là biện pháp chế phục Dương Cao.

Xà tôn giả suy đoán làm Lý Dật không cho là đúng, phụ nhân này có thể thần không biết quỷ không hay đến sau lưng mình cùng xà tôn giả, phần thực lực này tuy không thấp, nhưng nếu cùng phong hào Đấu Thần, không chỉ kém một hai cấp bậc, vậy để một phụ nhân mặt mũi hiền lành đi áp chế một đại ác ma mà Long Tộc đều sợ hãi vô cùng, tựa hồ không thể.

Trong lúc Lý Dật cùng xà tôn giả nói chuyện, phụ nhân khó khăn lắm khảy xong một khúc đàn, về phần là thứ gì, Lý Dật chỉ cảm thấy có một cổ oán khí u buồn ra, những thứ khác hẳn hoàn toàn nghe không hiểu.

- Khách nhân chê cười, cái làn điệu này là sáng tác của ta, cũng không được hay lắm.

- Phụ nhân khiêm tốn, tại hạ ngu ngốc, không hiểu âm luật.

Không biết vì cái gì, Lý Dật tuy cùng phụ nhân không có bất cứ quan hệ nào, nhưng vừa nghe phụ nhân nói chuyện, lại có một loại cảm giác thân thiết. Loại cảm giác này, hoàn toàn không có đạo lý, Lý Dật cũng cảm thấy phi thường kỳ quái.

Mới nói vài lời khách sáo, phụ nhân kia đột nhiên thần sắc biến đổi, ngưng thần một chút, nhìn Lý Dật nói:

- Có người đến, nơi này không tiện, mời người trốn một chút.

Kéo ra cái tủ quần áo, ý bảo Lý Dật tránh đi. Lúc này Lý Dật đi vào, phụ nhân tiện tay đánh ra một đạo đầu khí tơ nhện, tại phía trên tủ quần áo bố kết một tầng không gian phong ấn.

Ở trong không gian phong ấn, ngoại nhân mặc dù không cảm giác khí tức Lý Dật, nhưng Lý Dật có thể thông qua khe hở ngăn tủ nhìn ra bên ngoài. Lúc này trong phòng có hơn ba người.

Đối với ba người này, Lý Dật cũng không lạ lắm, đó là La Tuyết Phong, Long sứ tiên sinh cùng Long Tộc tộc trưởng.

Trung niên phụ nhân nhìn thấy ba người này đi đến, tựa hồ cũng giật mình không nhỏ, lông mày chau lại, lạnh lùng hỏi:

- Tộc trưởng đại nhân, chẳng lẽ các người thật sự tin lời tiên đoán sao?

Thần sắc chi lạnh lùng cùng với thái độ vừa rồi khảy đàn với Lý Dật cách biệt một trời một vực.

Long Tộc tộc trưởng nói:

- Long Tộc Dự Ngôn sư chính là ta Long Tộc đức cao trọng vọng, đoán trước sự việc đều ứng nghiệm. Điều này cũng nói sau, nếu như cái lời tiên đoán này thật sự, như vậy chẳng những Long Tộc, hơn nữa Thánh nữ người cũng có điểm tốt.

- Chỗ tốt sao? Chỗ tốt này ta cũng không cần.

Phụ nhân mặc dù cùng Long Tộc tộc trưởng nói chuyện, mục quang cũng nhìn trên người La Tuyết Phong, trong ánh mắt thần sắc phức tạp cực kỳ.

- Vô luận ngư thế nào, kính xin Thánh nữ hao tâm tổn trí một chút.

Phụ nhân nhìn La Tuyết Phong, ngữ khí lập tức hòa ái:

- Người tên là gì?

La Tuyết Phong đáp:

- Tại hạ là La Tuyết Phong gặp qua Thánh nữ.

- La Tuyết Phong, người gọi là La Tuyết Phong, không có sửa đổi danh tính sao?

Vấn đề này thật là kỳ quái, La Tuyết Phong hơi sửng sò, nói:

- Cái này, tại hạ cũng không biết cái gì. Bởi vì thuở nhỏ được La Lan học viện An Đức viện trưởng mang đến La Lan học viện tu luyện, về phần trước khi tiến vào La Lan học viện có danh tính khác cũng không rõ ràng.

Thần sắc thất vọng từ trên mặt phụ nhân xẹt qua, sau đó khôi phục như thường, chỉ là tăng thêm chút lạnh nhạt.

- Đưa bàn tay của người cho ta.

Phụ nhân nhìn La Tuyết Phong nói, La Tuyết Phong thành thật vươn tay ra, phụ nhân cũng duỗi bàn tay, trong lúc này xuất hiện một đám đầu khí huyết hồng ần ần hiển hiện.

- A.

Phụ nhân cầm tay La Tuyết Phong, đầu khí huyết hồng sắc lập tức chui vào trong lòng bàn tay của La Tuyết Phong, tại trong kinh mạch lưu chuyển. Với tính cách làm người của La Tuyết Phong, lúc nào cũng chú ý phòng bị, mắt thấy phụ nhân dùng đầu khí dũng mãnh tuôn vào kinh mạch của mình, bản năng muốn cự tuyệt, không ngờ trong lúc kháng cự, đầu khí tương giao làm kinh mạch của hãn cơ hồ bị đánh gãy, lúc này kêu thảm một tiếng.

- Ai bảo người dùng đầu khí chống cự.

Phụ nhân không vui nói, kịp thời rút đầu khí của mình lại, mới không có đem kinh mạch của La Tuyết Phong đánh gãy.

La Tuyết Phong bị phụ nhân quát lớn một tiếng, lập tức đỏ mặt lên, nghe được Long sứ nói:

- Yên tâm, chẳng qua là để cho Thánh nữ kiểm tra người tu luyện thiên ma đầu khí là thật hay giả.

Lúc này mới đem đầu khí trở lại đan điền khí hải, tùy ý để phụ nhân kiểm tra.

Phụ nhân đem đầu khí huyết hồng sắc rót vào thân thể La Tuyết Phong, tinh tế kiểm tra thực hư. Đầu khí đem rót vào, theo lý thuyết, đối phương đem đan điền khí hải mở rộng giao cho nàng kiểm tra thực hư, vốn liền sáng tỏ ngay. Nhưng phụ nhân được xưng là Thánh nữ lại kiểm tra hồi lâu, vẫn vẻ mặt do dự bất định.

Lúc này Long Tộc tộc trưởng cực kỳ ổn trọng cũng không chịu nổi, lên tiếng hỏi:

- Thánh nữ, là như thế nào?

Phụ nhân được gọi là Thánh nữ lúc này mới đưa xuống tay, nhưng trên mặt nghi ngờ cũng không có tiêu tán, trầm tư nói:

- Ta cũng không dám chắc.

- Thánh nữ chỉ giáo cho, hãn có tu luyện thiên ma đấu khí hay không.

- Tộc trưởng đại nhân, không dối gạt các người nói, ta mặc dù tu luyện qua Thiên Ma công pháp, nhưng cũng tu luyện tới đệ nhất biến, đối với thiên ma đấu khí thâm thúy còn nhiều chỗ không rõ ràng. Người này.

Thánh nữ chỉ về phía La Tuyết Phong:

- Người này dò xét sơ sơ tựa hồ tu luyện thiên ma đấu khí, nhưng ta cảm giác cùng Thiên Ma công pháp của ta lại có rất nhiều chỗ bất đồng.

- Bất đồng như thế nào?

- Cái bất đồng này lại không thể dùng lời nói rõ ràng được, Long Tộc đại nhân, ta muốn biết, La Tuyết Phong tu luyện thiên ma đấu khí là từ đâu mà có?

Môn công pháp này cùng thiên ma đấu khí khác nhau như thế nào, xác thực không thể nói rõ ràng được, trừ phi người này tu luyện qua hai môn công pháp. Nhưng Thánh nữ vẫn đối với lời tiên đoán của Long Tộc cũng không nóng nảy, cho nên trong nội tâm Long Tộc tộc trưởng không khỏi có ý nghĩ là Thánh nữ cố ý chỉ hươu bảo ngựa. Cho nên nghe xong lời Thánh nữ nói, hãn lại trầm ngâm không quyết, giống như đang suy nghĩ cái gì đó.

La Tuyết Phong nghe được Thánh nữ hỏi xuất xứ của thiên ma đấu khí, cũng sáng khoái đáp:

- Chư vị tiền bối, văn bối cũng không dám giấu diếm. Bởi vì tại hạ rất có thiên tư, sau khi ra nhập La Lan học viện, nhờ vào thiên tư của mình, đồng thời tu luyện tám hệ đấu khí. Tám hệ đấu khí tu luyện tới trình độ nhất định, tề nạn khắc chế lẫn nhau cũng dần dần hiển lộ ra, với tu vi của văn bối, căn bản không cách nào khắc chế. Nhìn thấy có thể gây thành đại họa, ân sư An Đức viện trưởng liền truyền thụ tại hạ bộ thiên ma đấu khí công pháp. Dựa theo lời ân sư nói, chỉ cần tu luyện thiên ma đấu khí, đem tám hệ đấu khí hòa tan thành một thể, như vậy tiền đồ tương lai bất khả hạn lượng. Nếu như có thể thành công tu luyện ám hệ công pháp cuối cùng, như vậy trở thành Đấu Thần cường giả thậm chí phong hào Đấu Thần cũng không phải là không thể.

- An Đức viện trưởng?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mẫu Tử Tình Thâm

Q.6 - Chương 187: Mẫu Tử Tình Thâm

Thánh nữ nghiêng ngẫm cái tên này, sắc mặt tối sầm lại, trầm tư sau nửa ngày, mới nói:

- Nếu như ta đoán không nhầm, La Tuyết Phong, người rút lui đi, An Đức truyền công pháp cho người, cũng không phải là thiên ma đấu khí chính thức, chỉ là cùng thiên ma đấu khí có vài phần giống nhau mà thôi. Nếu như người theo công pháp này tu luyện, tương lai cho dù không chết, cũng nhất định tàn phế. Ta hỏi người, hôm nay người thường cảm giác chỗ đan điền khí hải, các hệ đấu khí có va chạm lẫn nhau, thậm chí không cách nào điều khiển, hơn nữa, vô luận cố gắng tu luyện như thế nào, cũng vô pháp tiến thêm một bước.

La Tuyết Phong sắc mặt tái mét, lẩm bẩm nói:

- Không có khả năng, điều đó không có khả năng. An Đức viện trưởng không có khả năng gạt ta, ta tu luyện, chính là thiên ma đấu khí.

Biểu lộ của La Tuyết Phong đã chứng minh Thánh nữ nói không sai, người này mặc dù không có ác ý lừa gạt, nhưng tu luyện lại không phải thiên ma đấu khí chính thức. Nhìn thấy loại tình huống này, Long sứ tiên sinh cùng Long Tộc tộc trưởng đồng thời hiện lên thần sắc thất vọng.

Thánh nữ không khỏi mỉa mai nói:

- Dương thị tổ tiên chẳng lẽ cứ như bị nhị vị quần quýt như vậy sao, không thể đưa hãn vào chỗ chết sao?

Long Tộc tộc trưởng thở dài một hơi nói:

- Bởi vì một người, mà Long Tộc phải phái ra binh lính tinh anh tiến vào thủ hộ, mà không cách nào hưởng thụ sinh tồn. Nhưng Long sứ tiên sinh cùng Thánh nữ, nếu như không vì ác ma kia, sao phải ở Long đảo mà không được từ do. Cho nên cũng không phải là lão Long ta ngoan độc, mà ác ma này không nên còn sống ở trên đời.

- Dù nói thế nào, hãn cũng là Dương thị tổ tiên của ta.

Thánh nữ không vui nói:

- Làm gì mở miệng một tiếng ác ma, hãn mặc dù giết người vô số, nhưng lại không từng giết một con rồng nào.

Thất vọng đến cực điểm, Long Tộc tộc trưởng cũng lườm cãi nhau với Thánh nữ về vấn đề này, trừng mắt nhìn La Tuyết Phong, nhắc chân muốn rời đi.

La Tuyết Phong lúc này từ trạng thái thất thần tỉnh lại, vội vàng hỏi:

- Tộc trưởng đại nhân, người, người xử trí tại hạ cùng bằng hữu như thế nào.

- Người cũng không phải là người chính thức tu luyện thiên ma đấu khí, như vậy ở lại trên đảo có tác dụng gì, Long Tộc cùng các người cũng không thù hận, các người tự do rời đảo thôi.

- Đa tạ tộc trưởng đại nhân.

La Tuyết Phong biết rõ việc đã đến nước này nhiều lời vô ích, cung kính nói.

Mắt thấy ba người chuẩn bị ly khai, đột nhiên trong phòng có một người hô:

- Chờ một chút.

Thanh âm của thiếu niên này, Long sứ tiên sinh cũng không xa lạ gì, mà La Tuyết Phong lại càng quen thuộc, tự nhiên đó là Lý Dật. Bởi vì trong không gian phong ấn của Thánh nữ, Lý Dật không cách nào đi ra, chỉ đành nói to lên.

Thánh nữ đỏ mặt lên, đối với việc mình giấu người xấu hổ, tay phải nhẹ nhàng vung lên, vài đạo dấu khí tơ nhện lập loè, không gian phong ấn được giải trừ.

- Lý Dật.

Sau khi nhìn thấy Lý Dật, La Tuyết Phong, Long sứ tiên sinh, Long Tộc tộc trưởng cùng Thánh nữ biểu lộ bất đồng, cũng không lắm lời. Chỉ nghe Long Tộc tộc trưởng có chút không vui nói:

- Thánh nữ, người này làm gì ở chỗ này?

- Ta làm cái gì trong này cũng không trọng yếu.

Lý Dật cướp lời hỏi đáp:

- Các người không phải đang tìm kiếm người tu luyện thiên ma dấu khí sao?

- Thì làm sao?

Long Tộc tộc trưởng bất động thanh sắc nói.

- Ta mới là... là người tu luyện thiên ma đấu khí chính thức.

Lý Dật nói ra một câu kinh người, nhưng đã bị La Tuyết Phong ngụy thiên ma đấu khí đả kích, Long Tộc tộc trưởng cùng Long sứ tiên sinh nhìn Lý Dật nói, vẻ mặt bán tín bán nghi, thần sắc không thể tin được.

Phụ nhân kia lại giống như gặp phải sấm đánh vậy, sau nửa ngày, lúc này thanh âm mới rung động hỏi:

- Người, người gọi Lý Dật? Thiên phong đế quốc vạn triều thành Lý Dật?

Lý Dật không biết phụ nhân làm thế nào biết thiên phong đế quốc, càng không rõ nàng làm thế nào biết vạn triều thành, vạn triều thành gọi Lý Dật, trừ hẳn ra tựa hồ cũng không có người thứ hai, vì vậy đáp:

- Chính tại hạ là Lý Dật, Thánh nữ...

Một lời chưa xong, đã thấy phụ nhân kia mãnh liệt ôm lấy Lý Dật, nước mắt chảy ra không ngừng, rất nhanh làm ướt vai Lý Dật. Phụ nhân kia lẩm bẩm nói:

- Dật nhi, Dật nhi, người thật là Dật nhi của ta?

Đến lúc này, Lý Dật mới tỉnh ngộ lại, phụ nhân này chính là tiện nghi lão nương của mình trên thế giới này, đối với mẫu thân mình Lý Dật biết rất ít, chính là Lý Dật bị chính mình chiếm đoạt thân thể trí nhớ về mẫu thân cũng rất là ít ỏi, cơ hồ là không có, chỉ biết là tuổi nhỏ mẫu thân cùng Lý gia kín như bưng, cũng không có người nào biết gia chủ phụ nhân chết như thế nào. Mà Lý gia gia chủ, Lý Hàn cũng một mực không có tái giá.

Dù là Lý Dật khôn khéo hơn người, thực sự đoán không ra rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Nhưng tiện nghi lão nương đối với chính mình tha thiết, biểu lộ không thể nghi ngờ, mẫu tử tình thâm tuyệt đối tạo không phải giả vờ. Hồi tưởng lại kiếp trước, mình cũng là cô nhi, thuở nhỏ

khuyết thiếu tình thương của mẹ, lúc này cảm thụ được tình yêu thương, không khỏi tự đáy lòng nói:

- Nương, người thật là mẹ ta sao?

Phụ nhân kia nghe câu hỏi, tựa hồ là nghĩ tới điều gì, buông Lý Dật ra, tỉnh táo nói:

- Lý Dật, cha ngươi có thể giao cho người tín vật sao?

Lý Dật sờ tay vào ngực, lấy ra miếng khuyên tai Lý hàn giao cho mình. Nhìn thấy cái khuyên tai này, phụ nhân không còn một tia nghi hoặc, chỉ là rơi lệ không ngừng.

- Không thể tưởng được, còn có thể nhìn thấy Dật nhi của ta.

Phụ nhân dường như xem không đủ rồi, từ trên xuống dưới đánh giá Lý Dật:

- Đều lớn như vậy, Dật nhi, người không oán mẹ chứ, mẹ vứt phu bỏ con, thật sự là có nỗi khổ. Dật nhi của ta, người nhất định không nên oán mẹ.

- Dật nhi thấy nương, cao hứng còn không kịp, như thế nào oán nương.

Tình thương của mẹ trên đời vĩ đại nhất, nhưng hài tử đối với mẫu thân không muốn xa rời. Lý Dật tuy cướp đi thân thể cùng tư duy, nhưng tiềm thức ở chỗ sâu trong cũng hoàn toàn bị kích phát ra rồi, cũng khó trách Lý Dật khi nhìn thấy phụ nhân liền cảm giác thân thiết vô cùng.

Cái cảm giác mẫu tử tình thâm làm Long sứ tiên sinh cùng Long Tộc tộc trưởng cũng rất là động dung, chỉ có La Tuyết Phong thần sắc biến đổi, âm trầm tới cực điểm.

- Chúc mừng mẫu tử Thánh nữ gặp lại.

Long Tộc tộc trưởng thấy Lý Dật cùng phụ nhân mẫu tử tình thâm không dứt, đành phải mở miệng nói:

- Nhưng chính sự quan trọng hơn, kính xin Thánh nữ kiểm tra Lý Dật có tu luyện thiên ma đấu khí hay không.

Thánh nữ nhìn Long Tộc tộc trưởng, sau đó nói:

- Dật nhi đã nói tu luyện thiên ma đấu khí, thì nhất định tu luyện qua. ở trên thế giới này, cũng chỉ có Dật nhi của ta mới có thể tu luyện thiên ma đấu khí.

Bị phụ nhân quát lớn, trên mặt lão Long có điểm không nhịn được, ngượng ngùng nói:

- Hay là kiểm tra thực hư một chút.

Phụ nhân đang muốn nổi giận, Lý Dật lại nói:

- Nương, người kiểm tra một chút, cũng nhìn xem dật nhi tu vi như thế nào.

Mười bảy tuổi tu luyện tới đấu tôn, vô luận như thế nào cũng là một hào sực. Tại trước mặt mẫu thân biểu hiện ra thành tựu của mình, vốn bất luận hài tử nào cũng muốn làm vậy, Lý Dật cũng không khác. Nghe được Lý Dật nói như thế, phụ nhân nhẹ gật đầu, đem một đám huyết hồng sắc đấu khí rót vào trong kinh mạch Lý Dật, dọc theo kinh mạch thẳng vào đan điền khí hải.

Công năng của thiên ma đấu khí nội thị làm phụ nhân đối với đan điền khí hải Lý Dật vừa xem hiểu ngay, phụ nhân không khỏi mừng rỡ, xem trong ánh mắt Lý Dật kinh ngạc lại vừa kiêu ngạo. Lúc này thanh âm khẽ run nói:

- Thiên ma đấu khí, không sai, cũng đã tu luyện tới thiên ma tứ biến, Dật nhi, người mới nhỏ tuổi như vậy, như thế nào làm được.

Mặc dù nhỏ tuổi, nhưng chuyện tình trải qua, nếm qua đau khổ, cùng phong hiểm, cũng chỉ có Lý Dật mới rõ ràng nhất. Nhưng vì không muốn làm mẫu thân lo lắng, Lý Dật nói:

- Con chính là trời sinh ra để tu luyện thiên ma đấu khí.

Long Tộc tộc trưởng thấy Lý Dật tu luyện thiên ma đấu khí không thể nghi ngờ, cũng trút được gánh nặng, mở miệng nói:

- Nếu Lý Dật thật sự tu luyện thiên ma đấu khí, như vậy Thánh nữ, việc này không nên chậm trễ, xin mời giao cho Long Tộc. Ngày Dương thị tổ tiên thức tỉnh chỉ sợ không xa, giải trừ đại nguy cơ trước mắt, mẹ con người tự nhiên có được thời gian ở chung lâu dài.

Từ biệt hơn mười năm, phụ nhân không có buông tay, nói:

- Tộc trưởng đại nhân, các người đi ra ngoài trước, ta muốn cùng con ta nói vài lời.

Yêu cầu này cũng thường tình, tự nhiên lão Long chỉ nói:

- Không được trì hoãn quá lâu.

Liền sau đó đi ra ngoài trước, La Tuyết Phong, Long sứ tiên sinh đằng sau cũng đành phải đuổi theo.

- Chậm đã.

Lý Dật đột nhiên sáng giọng nói, chỉ vào La Tuyết Phong nói:

- Người này không cho hản đi, tại hạ có việc cùng hản thanh toán.

Lão Long hiểu ý, nhẹ gật đầu.

Ba người rời đi, trong lúc này mẫu tử hai người cũng chậm rãi bình phục tâm tình, ngồi xuống, phụ nhân nói:

- Dật nhi, cha ngươi có từng nói với ngươi về nương không? Lý Hàn, hẳn có khỏe không?

- Cha nói không nhiều lắm.

Lý Dật thành thật trả lời nói:

- Cha hẳn cũng không tệ lắm, chẳng những là Lý gia gia chủ, còn mới thành lập Lý minh, hiện tại thiên phong đế quốc là nhân vật ngang hàng với thiên phong hoàng đế.

Về phần công lao của mình, Lý Dật một chữ cũng không nói ra.

- Như vậy cũng tốt, Cha ngươi là người tốt.

Phụ nhân thần tình trên mặt phức tạp, dường như nhớ lại chuyện cũ.

- Nương, ngươi tại sao bị giam trong này? Cùng con trở lại Đấu Thần đại lục thôi.

Phụ nhân chậm rãi lắc đầu, khổ sở nói:

- Nương bị giam trong này chính là vận mệnh, từ khi nương mới sinh ra liền chú định rồi. Dật nhi, ngươi hiện tại cũng đã trưởng thành, những chuyện này cũng có thể nói cho ngươi biết. Mẹ ngươi là Thiên Ma Tông Thánh nữ, ngươi biết rõ Thiên Ma Tông tại sao phải tôn nương là Thánh nữ không? Đó là bởi vì chỉ có ta, mới có thể kéo dài sinh tồn cho Thiên Ma Tông.

- Nương là hậu nhân của Thiên Ma Tông tông chủ Dương Cao, về sự tích Dương Cao Dật nhi cũng đã nghe nói.

- Dật nhi biết rõ là tốt rồi, Dương Cao bị phong ấn ở tù thiên động này, ngày đó Dương thị tổ tiên cùng Đấu Thần Chư Cường đạt thành ước định, thế lực khắp nơi cam đoan giữ an toàn cho Dương thị nhất mạch cùng thiên ma tông, mà Dương Cao cam nguyện tiến vào tù thiên động này, để chúng thần phong ấn mà lâm vào trạng thái ngủ say. Nhưng

Dương thị tổ tiên dù sao cũng là phong hào Đấu Thần, Đấu Thần Chư Cường vô luận phong ấn như thế nào cũng cảm thấy không đủ, cuối cùng Đấu Thần điện Điện chủ nghĩ ra một chủ ý, tại tù thiên động kết xuất một cái minh hồn đại trận, để Dương thị nhất tộc phái ra một người có được Dương thị huyết thống thuần khiết làm trận tâm của minh hồn đại trận. Bởi vì ta có huyết mạch rất nặng của Dương thị tổ tiên, cho nên ở đây làm trận tâm cho minh hồn đại trận.

Nói đến đây, trên mặt thiên ma Thánh nữ hiện ra một vẻ thê lương:

- Từ viễn cổ Hồng hoang đến nay, cũng không biết bao nhiêu nữ tử Dương thị khổ khổ chết ở đây, không thể thấy ánh mặt trời, sống quăng đời còn lại. Nếu là tất cả đều vì Dương thị nhất tộc thì cũng được, nhưng tuế nguyệt biến thiên, Thiên Ma Tông sớm đã không còn trong tay Dương thị nhất tộc nữa rồi, ngược lại, Dương thị nhất tộc là hòn đá tảng của Thiên Ma Tông, nếu như Dương thị bị diệt sạch, không cách nào tuyển ra nữ nhân làm trận tâm minh hồn đại trận, Dương thị tổ tiên sẽ gặp rất nhanh thức tỉnh. Thiên Ma Tông tôn ta là Thánh nữ, kì thực bởi vì sinh tử tồn vong chính mình.

Lý Dật chen lời nói:

Đã như vậy, chúng ta tại sao phải nghe bọn hăn, đảm đương cái trận tâm này.

Thiên ma Thánh nữ càng thêm buồn bã nói:

- Không sai, lúc trước ta cũng hỏi mẹ ta như vậy. Người biết bà ngoại người trả lời như thế nào không? Bà nói, Dương thị tổ tiên sát khí rất nặng, lại rất nặng thân tình, nếu hăn tỉnh lại, biết rõ Dương thị nhất tộc hiện tại như thế này, nhất định sẽ vô cùng giận dữ. Đến lúc đó thiên hạ đại loạn, lại làm cho dân chúng vô tội chịu cảnh can qua. Dương thị nhất tộc tuy xuống dốc, lại còn hưởng thụ lấy đãi ngộ của Thiên Ma Tông, làm sao nhẫn tâm nhìn thấy Thiên Ma Tông, thậm chí vô số lê dân bách tính thiên hạ lâm vào cảnh thủy hỏa như vậy. Lúc trước ta biết rõ được tuyển Thánh nữ, sau đó được đưa đến nơi đây, cũng không tình nguyện.

Về sau tìm một cơ hội chạy ra khỏi Thiên Ma Tông, bởi vậy kết bạn với cha người, sau đó mới có người, đây hết thảy đều là thiên ý. Nương sở dĩ rời khỏi phụ tử các người, cũng chính bởi vì Thiên Ma Tông không ngừng truy tìm, nếu như ta còn ở lại Lý gia, sẽ làm cho Lý gia nhà hủy người vong.

Sống tới ngày nay, Lý Dật mới biết được thế lực nhà bà ngoại có một cái bối cảnh như vậy, trời xanh có mắt, nguyên lai chiếm cứ thân thể này, lại có huyết thống phong hào Đấu Thần, khó trách tu luyện làm ít công to, nghĩ đến cùng huyết thống có quan hệ.

Nghe đến đó, Lý Dật bỗng nhiên lại có một cái nghi vấn, hỏi:

- Theo như Dật nhi biết, ngày đó Dương thị tổ tiên cùng Đấu Thần Chư Cường đạt thành ước định, đã đem Thiên Ma công pháp toàn bộ hủy diệt, như vậy mẫu thân làm sao biết thiên ma chín biến công pháp?

Vấn đề này làm thiên ma Thánh nữ mỉm cười, trên mặt hiện ra một vòng giao hoạt:

- Thiên ma chín biến chính là tâm huyết cả đời của Dương thị tổ tiên kết tinh ra, sao có thể nói hủy là hủy được. Dương thị tổ tiên hủy chỉ là văn bản cùng ngọc bài ghi lại, nhưng có một dạng hủy không được, đó là máu huyết của Dương thị nhất tộc. Thiên ma chín biến công pháp đúng là giấu ở trong máu Dương thị, công pháp này nhất mạch truyền thừa, trong cùng thể hệ không có khả năng hai người cùng tu luyện. Thiên ma chín biến công pháp truyền thừa tại Dương thị tộc nhân, trời sinh liền có huyết sắc đấu khí, mà loại người này được cho rằng là Dương thị hậu nhân có huyết thống thuần chính nhất, cũng là nhân tuyển Thánh nữ.

Dùng máu huyết truyền thừa công pháp, loại chuyện tình không thể tưởng tượng này làm Lý Dật cả kinh không thể ngậm miệng lại được, Dương Cao tưởng tượng cũng thật sự là phong phú, nhưng loại phương pháp này phong hiểm cũng thật là lớn, vạn nhất Thánh nữ tuổi nhỏ liền chết non, hoặc là Thánh nữ trưởng thành không cách nào sinh con, ngày sau thiên ma chín biến công pháp chẳng phải thất truyền sao?

Đương nhiên tất cả cũng chỉ là nếu như, sự thật thiên ma chín biến công pháp chẳng những truyền thừa xuống, mà lại cho mình cái kẻ xuyên việt lấy được đại tiện nghi. Dương Cao sáng tác ra thiên ma chín biến tu luyện đến phong hào Đấu Thần cảnh giới, thì không biết chính mình, sau này có thể tu luyện tới cái dạng thành tựu gì đây?

Lý Dật đang lúc tự sướng, lại nghe thiên ma Thánh nữ, tiện nghi lão nương của mình nói ra:

- Nương sau khi đem thiên ma chín biến công pháp ghi chép lại lưu cho người, cũng là hối tiếc vô cùng. Công pháp này nếu bị Đấu Thần điện, La Lan học viện biết được, chẳng những không mang đến chỗ tốt cho người, mà sẽ bị đuổi giết không ngừng. Nhưng lúc này nương đã bị mang đến Long đảo, hối hận cũng vô ích, cho nên Dật nhi, trước khi người có thực lực tuyệt đối, ngàn vạn lần đừng để lộ là mình tu luyện thiên ma đấu khí ra ngoài. La Tuyết Phong, Long sứ tiên sinh, tuyệt đối không thể để cho bọn họ còn sống trở lại Đấu Thần đại lục, về phần Long Tộc, cũng không cần lo lắng, bọn họ đối với chuyện tình nhân loại cũng không quan tâm.

- Con biết rồi, nương.

Lý Dật sáng khoái đáp ứng, La Tuyết Phong, nếu thiên ma Thánh nữ không nói, Lý Dật cũng có ý định giết rồi, Long sứ tiên sinh sao, thoát nhìn tựa hồ là người tốt, nhưng cùng Lý Dật cũng không có quá nhiều giao tình, vì tánh mạng mình cùng người thân, cũng phải giết.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Long Chi Cấm Chú

Q.6 - Chương 188: Long Chi Cấm Chú

- Đúng rồi, Long Tộc tiên đoán kia là gì?

Đối với chuyện cũ của Dương thị nhất tộc, vấn đề này mới là vấn đề cần chú ý nhất.

Thiên ma Thánh nữ nói:

- Lúc ấy Long Tộc đáp ứng Đấu Thần điện Điện chủ Á lý Sĩ đem Dương thị tổ tiên nhốt tại Long đảo tù thiên động này. Nhưng nhiều năm như vậy, Long Tộc vì nhốt Dương Cao, cho nên không được sống yên ổn, ở tại tù thiên động này phái đồn trú đại lượng binh lính Long Tộc tinh nhuệ. Cho nên Long Tộc càng ngày càng ôm lấy trọng trách. Hai trăm năm trước, Long Tộc có một vị Dự Ngôn sư trước khi chết làm ra một lời tiên đoán cuối cùng. Nghe nói lời tiên đoán của lão Dự Ngôn sư kia nói Dương Cao sẽ thức tỉnh, hơn nữa bởi vì vạn năm ngủ say, bản tính bị mất đi, trở thành ác ma chính thức. Mà phương pháp duy nhất ngăn cản Dương Cao thức tỉnh là, có một vị nhân loại cường giả tu luyện thiên ma đấu khí đi vào Long đảo, tại Long Tộc tu luyện Long chi cấm chú, bằng vào một thanh siêu phẩm thần binh lần nữa làm cho Dương Cao lâm vào ngủ say, thậm chí có khả năng hủy diệt hẳn.

Lý Dật đối với Dương Cao cũng không có cảm tình gì, chỉ có bội phục cùng cực kỳ hâm mộ, nhưng đối với lời tiên đoán của Long Tộc lão Dự Ngôn sư, nhất là câu nói kế tiếp có phần không tin. Một phong hào Đấu Thần, có được thân thể cùng linh hồn chi lực bất tử bất diệt, chỉ bằng một siêu phẩm thần binh, tu luyện thiên ma đấu khí cùng Long chi cấm chú gì gì đó là có thể hẳn hủy diệt sao. Nếu thật là như vậy, phong hào Đấu Thần cũng không đáng giá rồi.

- Nương, có phải là giết Dương Cao, người có thể rời khỏi chỗ này sao?

Nếu để cho tiện nghi lão nương rời khỏi nơi này, cái ý nghĩ này làm nội tâm Lý Dật trở nên càng ngày càng mãnh liệt. Chỉ ngăn ngụt mấy giờ,

Lý Dật đối với thiên ma Thánh nữ cảm tình lại nồng đậm đến mức chính hắn cũng không dám tin tưởng.

Nhưng thiên ma Thánh nữ lại vẻ mặt ngưng trọng, Dương thị tổ tiên dù sao là tổ tiên của mình, để cho con của mình giết tổ tiên, loại hành vi vô nhân bất luận kẻ nào cũng không muốn nhìn qua. Nhưng mà Dương Cao dù đang ngủ say vạn năm, gây cho Dương thị nhất tộc vô cùng thống khổ, nếu để cho hắn triệt để hủy diệt cũng không đủ. Nhưng... Thiên ma Thánh nữ lo lắng, một mực không có đáp án thoả mãn.

- Sự tình này chỉ sợ không có đơn giản như vậy, nếu như không có Dương thị tổ tiên, Dương thị nhất tộc chỉ sợ cũng không có chỗ dựa tại Thiên Ma Tông. Hơn nữa, tất cả thế lực lớn Đấu Thần đại lục, chỉ sợ cũng một lần nữa tẩy bài, chắc sẽ có một hồi gió tanh mưa máu.

- Ta mặc kệ, ta chỉ muốn nương rỗi khỏi nơi này, sống cuộc sống của người bình thường.

Lý Dật có chút bướng bỉnh nói:

- Sau đó chúng ta cùng trở về thiên phong đế quốc, trở lại vạn triều thành.

Thiên ma Thánh nữ cũng không đáp ứng cũng không chối bỏ, ánh mắt trù mến nhìn Lý Dật, ánh mắt tràn đầy tình mẫu tử cùng kiêu ngạo.

Thật lâu sau, thiên ma Thánh nữ mới buồn bã nói:

- Đi thôi, Dật nhi, vô luận kết cục như thế nào, có thể tu luyện Long Tộc Long chi cấm chú đối với người mà nói cũng là một chuyện tốt.

Từ chỗ của thiên ma Thánh nữ đi ra, Lý Dật tâm tình rất tốt, kiếp trước kiếp này, rốt cục hắn cũng có mẫu thân. Đối với người khuyết thiếu tình thương của mẹ như Lý Dật mà nói, thì càng trân quý. Loại tâm tình này làm Lý Dật quyết tâm càng thêm mãnh liệt, vô luận như thế nào, nhất định phải cứu mẫu thân ra khỏi Long đảo.

Đã hoàn toàn khôi phục thực lực, Lý Dật rốt cuộc không cần dựa vào xích sắt, trực tiếp ngự không mà bay ra khỏi động sâu không đáy. Lúc trước bị ngân dực cự long đánh rơi xuống tù thiên động, Long Tộc tộc trưởng, Long sứ tiên sinh cùng La Tuyết Phong đã đợi tại đó. Ánh Vũ Tình, bọn người Tác Mã Lý cũng không có mặt, chắc là bị nhốt vào lao tù, mà băng nữ vẫn đứng ở bên người La Tuyết Phong, thái độ rất thân mật.

- Lý Dật các hạ, người rốt cục lên đây rồi.

Lão Long thoát nhìn có chút không kiên nhẫn, nhưng đối với Lý Dật khách khí lại làm Lý Dật có chút chịu không được. Đây chính là uy danh Long đảo Long Tộc tộc trưởng hiển hách, ngay cả ở Đấu Thần đại lục có đại thần vương triều hoàng đế quyền thế nhất, đều không có tư cách được hăn xưng hô một câu "Các hạ" .

Thái độ của Lão Long làm Ngân Sắc Cự Long nhất thời có chút thần thờ, lúc này nhìn Lý Dật tựa hồ như gặp quỷ vậy.

- Các băng hữu của ta đâu?

Lý Dật đối với Long Tộc tộc trưởng xưng hô các hạ thân nhiên thừa nhận, lúc này khẽ gật đầu, sau đó nhìn Long Tộc tướng quân, nói:

- Người đem băng hữu của ta giấu ở nơi nào rồi? Ta cần bọn họ làm bạn ở bên cạnh ta.

Long Tộc tướng quân nhất thời không biết trả lời như thế nào, đành phải chuyển hướng nhìn tộc trưởng, lão Long lúc này hời hợt nói:

- Vì không ảnh hưởng các hạ tu luyện, băng hữu của người, chúng ta an trí thỏa đáng.

Lý Dật lập tức cò kè mặc cả:

- Khó mà làm được, ta lúc tu luyện cần bọn họ hộ pháp. Long Tộc các người tuy cường đại, nhưng đối với pháp môn nhân loại tu luyện đấu khí cũng không thông, phương diện này không thể giúp ta được.

- Cái này đơn giản, lão Long ta sẽ vì bằng hữu các hạ chuẩn bị một địa điểm tu luyện tốt nhất.

Mục tiêu thứ nhất đạt thành, Lý Dật lập tức muốn tiến một bước, mục quang không có hảo ý nhìn trên người La Tuyết Phong, cười nói:

- Thật sự là vừa tới, La Tuyết Phong, hiện tại xem ra, thời gian đã đến, người nhất định chết rất thản nhiên.

Biết rõ Lý Dật tuyệt đối sẽ không buông tha chính mình, La Tuyết Phong cũng rất thản nhiên, nhìn Lý Dật mỉm cười:

- Chết sớm hay chết muộn đều giống nhau, ta tu luyện thiên ma đấu khí là giả, cho dù người cùng Long Tộc không động thủ, La Tuyết Phong cũng sống không lâu.

- Nhưng người chết mất, cùng ý muốn của ta hạ bất đồng.

Lý Dật thanh âm bỗng nhiên sáng giọng:

- Tộc trưởng đại nhân, tiểu tử này ta thấy hẳn chết.

Giết một nhân loại tiểu tử, đối với Long Tộc cũng không có bất kỳ áp lực nào, lão Long cũng chẳng muốn phân phó, chỉ là hướng Ngân Sắc Cự Long khẽ gật đầu. Tướng quân hiểu ý, liền hướng La Tuyết Phong đi tới.

- Lý Dật, người không cần phải xằng bậy, xem mặt mũi của ta, không cần phải giết La Tuyết Phong.

Băng nữ sẽ ra mặt, Lý Dật cũng biết, thậm chí cố ý làm như vậy để cho băng nữ xuất đầu. Như thế, ít nhất trả băng nữ một cái nhân tình. lúc băng nữ ra mặt, không có biện pháp giết La Tuyết Phong, cho nên Lý Dật nói:

- Nếu mỹ nữ cầu tình, vậy cũng tốt, bất quá ta cũng sẽ không tha thứ cho hắn. Tộc trưởng đại nhân, La Tuyết Phong trước đối phó ta như thế nào, phiền toái người đối phó hắn như thế.

- Đem hắn đi.

Lão Long phân phó Long Tộc tướng quân, trên mặt biểu lộ có chút không vui, những chuyện tình nhân loại này thật sự phiền toái.

- Mỹ nữ, người bây giờ tính toán theo chúng ta hay là La Tuyết Phong?

Lý Dật đi đến bên người băng nữ, cười có chút tà mị.

Băng nữ lo lắng, tuy rất muốn cùng La Tuyết Phong đồng cam cộng khổ, nhưng tình yêu tuy đáng quý, tự do quý giá hơn, nàng mím môi nói:

- Long Tộc dựa vào cái gì muốn quản ta?

Sau đó nhìn La Tuyết Phong nói:

- Ta sẽ thường xuyên đến thăm người, sau đó nghĩ biện pháp để cho Lý Dật ca ca không muốn giết người.

Lão Long an bài cho đám người Lý Dật địa điểm tu luyện cách bàn long chỉ sơn không xa, bốn phía là núi non, sau đó kiến tạo qua loa vài gian nhà gỗ. Đám Ánh Vũ Tình thoát khỏi nguy hiểm, còn được Long Tộc coi như khách quý, lúc này không khỏi đối với Lý Dật đội trưởng càng thêm kính nể hơn.

Mà ngay cả đại hồ tửu quỷ, tại trước mặt Lý Dật cũng biểu hiện nhu thuận hơn rất nhiều.

Trong này chừng ba ngày, ngoại trừ mấy đầu ấu long đưa đến cho Lý Dật chút ít đồ ăn uống cũng không có gặp lại Long Tộc tộc trưởng. Lý Dật trong lòng cũng có chút không yên, lão Long không phải sợ đại ác ma

thức tỉnh, muốn chính mình tu luyện Long chi cấm chú sao? Làm sao lại không thấy hắc đầu?

Trên long đảo, thiên địa linh khí nồng đậm, lúc này nhàn hạ, Lý Dật tự nhiên không lãng phí thời gian tu luyện. Ngoại trừ băng nữ thường xuyên cầu tình cho La Tuyết Phong, những người khác cũng không dám quấy rầy hắc đầu tu luyện.

Đến ngày thứ tư, lão Long rốt cục hiện thân.

Nhưng lão Long lần này mang đến lại không phải Long sứ tiên sinh, mà là một người tựa hồ so với lão Long còn già hơn, long lân trên người tựa hồ tùy thời cũng có thể tróc ra, nhưng siêu lão Long già này thân hình lại rất khổng lồ, dù cho thân hình khô héo, hình thể cũng không kém hơn một đầu cự long trưởng thành cường tráng, có thể tưởng tượng đầu siêu lão Long này tuổi trẻ uy mãnh bậc nào.

- Nhân loại, đây là long tộc các lão, Lý Dật, người đã kêu hắc đầu là long đạo sư nhé, từ nay về sau người cùng long đạo sư học tập Long chi cấm chú.

Long đạo sư ánh mắt đục ngầu nhìn Lý Dật, từ bộ mặt của hắc đầu biểu lộ cũng không ra hắc đối với người đệ tử Lý Dật này thoả mãn hay là không hài lòng.

- Đi theo ta.

Long đạo sư thản nhiên nói, thân hình như khúc cây khô bay lên trời. Là một con rồng, bay lượn cũng không gì kỳ lạ, nhưng kỳ lạ ở chỗ đầu siêu lão Long không có vẩy hai cánh, chỉ là đem hai cánh triển khai, tựa hồ lướt đi bình thường vậy.

Lý Dật thoáng sửng sốt, nhưng là Long Tộc các lão có thủ đoạn như vậy cũng là bình thường, vì vậy hắc đầu cũng Lãng không cùng long đạo sư bay lên trời.

Siêu lão Long mang theo Lý Dật một mực hướng phía nam Long đảo bay đi, quá trình này có chút nhàm chán, siêu lão Long vẫn không có vồ hai cánh, bảo trì tư thái lướt đi, tốc độ cũng không nhanh. Không biết có phải khảo nghiệm thực lực Lý Dật không, lúc này Lý Dật không ngừng thúc dục đấu khí, cố gắng đuổi kịp siêu lão Long. Nhưng dù sao hãn tấn cấp đấu tôn không lâu, đối với đấu khí khổng lồ không gian pháp tắc linh ngộ cũng không sâu, lúc này hao tổn đấu khí cũng rất lớn, một giờ sau, hãn có chút theo không kịp siêu lão Long.

Cứ như thế gượng chống lại nửa giờ, xa xa có thể nhìn thấy biển rộng bát ngát mênh mông.

- Lão gia này không phải là muốn dẫn ta bay qua biển rộng chứ.

Lý Dật cả kinh, nếu thật sự là nói như vậy, sẽ mất thể diện. Nhưng cũng may siêu lão Long cũng không có ý tứ vượt biển, sau đó hạ xuống độ cao, rơi vào phía trên vách núi cạnh bờ biển.

Bờ biển ở đây so với bờ biển trên đất liền không giống, chỗ giao giới biển rộng cùng Long đảo, song to vồ bờ, khắp nơi nhấp nhô loạn thạch.

Đứng ở bên huyền nhai, siêu lão Long lúc này mới quay lại, nhìn Lý Dật, nói:

- Lý Dật, người thật sự tính toán tu luyện Long chi cấm chú sao?

Siêu lão Long nói là tu luyện Long chi cấm chú, không biết là xa như vậy là làm gì.

Nhưng, đối mặt đầu siêu lão Long thâm bất khả trắc, Lý Dật cung kính gật đầu, không có biểu hiện ra nội tâm nghĩ gì.

Siêu lão Long thấy Lý Dật gật đầu, sau đó hỏi một vấn đề:

- Người biết Long chi cấm chú là cái gì không?

Công pháp? Đấu kỹ? Hay là trận pháp? Lý Dật một mảnh mờ mịt, sau đó thành thực lắc đầu. Cái vấn đề này tựa hồ đã ở trong dự liệu của siêu lão Long, hần lập tức mỉm cười, chậm rãi nói:

- Tại thế giới loài người các ngươi, thiên ma đấu khí là công pháp lợi hại nhất, mà ở trong long tộc, Long chi cấm chú mới là thượng cổ bí pháp mà mỗi con rồng đều khát vọng tu luyện. Nhưng cùng giống như thiên ma đấu khí bị thế giới loài người cấm tu luyện, Long chi cấm chú tại trong long tộc cũng không cho phép tu luyện. Bởi vì Long chi cấm chú này trong quá trình tu luyện, cần long huyết phụ giúp mới có thể làm ít công to. Nếu như Long chi cấm chú tại Long Tộc lưu hành ra, như vậy người chắc dự đoán được nó có hậu quả gì.

Lý Dật lần nữa nhẹ gật đầu, sau đó hỏi:

- Như vậy Long chi cấm chú rốt cuộc là vật gì? Rất lợi hại phải không?

- Long chi cấm chú là vật gì, ngay cả ta cũng không biết, từ thời thượng cổ Hồng hoang đã bị Long Tộc cấm tu luyện. Sở dĩ truyền thừa xuống, chính là vì dự phòng thế giới loài người xuất hiện Dương Cao ác ma. Như vậy người đã chuẩn bị tốt, lúc này theo ta đi Long các.

Dứt lời, siêu lão Long xoay người lại, nhìn ra mặt biển rộng mênh mông ngھnh cổ thét dài, thanh âm rờn ngăm kéo dài vang xa, làm Lý Dật đối với siêu lão Long cực kỳ khâm phục.

Theo tiếng rờn ngăm của siêu lão Long không dứt, bốn phía thiên địa linh khí đột nhiên cuồn cuộn, trên mặt biển mãnh liệt ba đào đều xuất hiện toàn qua, sau đó là một hồi kịch liệt không gian ba động, vách núi đối diện trống rỗng xuất hiện cao lâu, huyền phù tại giữa không trung.

Đối mặt với ảo ảnh, Lý Dật lập tức trợn mắt kinh ngạc. Cái cao lâu này, ít nhất cũng nặng trăm tấn, muốn duy trì huyền phù tại giữa không trung như vậy cần bao nhiêu năng lượng đây?

- Đến đây đi.

Siêu lão Long lần này liền dương hai cánh, long thể khổng lồ trực tiếp hướng đại lâu đi đến.

Đại lâu phỏng theo kiến trúc nhân loại, toàn bộ do vật liệu gỗ xây dựng mà thành, mà ngay cả kiến trúc, cũng nhìn ra được xuất từ nhân loại. Đương nhiên, so sánh với kiến trúc nhân loại, thì kiến trúc này đồ sộ hơn nhiều.

Nơi này được siêu lão Long gọi là Long các, bên trong kiến trúc quả nhiên là thiết trí theo nhân loại tầng kinh các, cự loại kệ gỗ, bày đầy quyển trục, ngọc bài, thậm chí sách vở giấy bình thường.

- Tòa Long các này là lễ vật của nhân loại thượng cổ Á lý Sĩ đưa cho Long Tộc ta.

Siêu lão Long nhếch miệng cười:

- Đáng tiếc nó quá lớn, căn bản không cách nào đặt ở bàn long chi sơn, cho nên Long Tộc chúng ta không thể không mở một không gian khác cất giấu vào.

Lý Dật kinh nghi nói:

- Long Tộc không phải trời sinh thiên phú tu luyện đấu khí, còn cần những quyển trục, ngọc bài này sao?

- Không sai, Long Tộc xác thực không cần những vật này. nhưng trí tuệ của nhân loại các người thức sự quá mạnh, nhân loại cường giả không ngừng khiêu chiến cực hạn, đấu khí sinh sôi nảy nở đến cực hạn, lúc trước nhân loại cùng Long Tộc đều cho rằng cảnh giới cao nhất là Đấu Thánh, về sau lại đột phá đến Đấu Thần, thế cho nên xuất hiện Dương Cao phong hào Đấu Thần. Ai biết nhân loại sẽ còn xuất hiện cái dạng nghịch thiên cường giả gì nữa? Cho nên, đừng cho là Long Tộc chúng ta đối với loài người loại thờ ơ, kỳ thật chúng ta thời khắc nào cũng chú ý

các người, dù sao nhân loại, vô luận thực lực hay là số lượng, đều là Chúa Tể thế giới này.

Siêu lão Long nói ra, Lý Dật thấy Long Tộc lý giải đối với nhân loại có cách nhìn một trời một vực, Long Tộc kiêu ngạo, thì ra cũng giống nhân loại nghiên cứu, hiện tại đang nghiên cứu nhân loại.

Trong lúc nói chuyện, bỗng nhiên vang lên một hồi tiếng bước chân, tại trên bậc thang xuất hiện ba lão siêu lão Long, chính là ba vị các lão.

Bốn siêu lão Long nhìn nhau, chậm rãi đi đến, sau đó bốn đạo đấu khí từ trên thân thể lão Long phát ra. Bốn đạo đấu khí dung hợp tại một chỗ, hình thành một đạo hình trụ quang hoa chói mắt. Tại hoa trụ, dần dần hiện ra một quyển trục xanh ngọc.

Siêu lão Long mỉm cười, một đám đấu khí xoáy lên quyển trục xanh ngọc, chậm rãi di động đến trước mặt Lý Dật.

- Cầm lấy đi, nhân loại tiểu tử, ngàn vạn năm, vô luận là nhân loại hay là Long Tộc, người là một người duy nhất tu luyện bộ bí pháp này.

Lý Dật có vẻ sợ hãi cùng kích động, nếu có thể được Long Tộc coi trọng như thế, Long chi cấm chú dù thế nào cũng không quá yếu, nếu tu luyện thành công, vậy cũng thêm một lá bài tẩy. Nhưng không biết Long chi cấm chú đối với mình tu luyện đấu khí có chỗ tốt gì không, hay là dẹt hoa trên găm.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Long Chú

Q.6 - Chương 189: Long Chú

Đang muốn dùng tay đón lấy, xà tôn giả trong đầu lại đột nhiên kêu lên:

- Tiểu tử, chậm một chút, cái quyển trục này khí tức có điểm cổ quái.

Quyển trục cất dấu một cỗ khí tức quý dị, điểm này Lý Dật cũng cảm giác được. Nhưng siêu lão Long cũng không biết rõ thượng cổ bí pháp này, trong đó phong ấn cái khí tức gì, cho nên Lý Dật cũng dò xét không ra.

- Lão quý, có cái gì cổ quái sao?

- Lý Dật tiểu hữu, người cũng là người thông minh, cũng không thấy Long chi cấm chú đối với Long Tộc trọng đại như thế sao, sao có thể đơn giản truyền thừa cho người. Bất quá Long Tộc lừa gạt tiểu hài tử như người vậy, như giấu điểm tiểu nhi.

Lời của Xà tôn giả làm Lý Dật cảm thấy giật mình, ở Long đảo mấy ngày nay, chính mình cùng Long Tộc thực lực cách biệt, kỳ thật trong tiềm thức đã bỏ đi ý nghĩ chống cự, mà chuyển biến thành không cách nào chống chọi, vùng vẫy mà sinh ra tín nhiệm tuyệt đối, căn bản không có nghĩ tới Long Tộc đối với chính mình gây bất lợi. Bởi vì tại trong tiềm thức Lý Dật, Long Tộc muốn chính mình làm gì, đại khái có thể quang minh chính đại đi làm, cho nên Lý Dật cũng tiêu trừ cảnh giác.

Lúc này, Lý Dật mới nghĩ đến, nếu như luyện được Long chi cấm chú như con dao hai lưỡi, lúc này Lý Dật mới cảm giác lờn lạnh cả người, ngay cả Lý Dật cũng không dễ dàng tha thứ La Tuyết Phong cùng Long sứ tiên sinh mang theo bí mật hãm tu luyện thiên ma đấu khí bí mật rời khỏi Long đảo thì Long Tộc muốn Lý Dật mang theo Long chi cấm chú bí pháp rời khỏi Long đảo sao?

- Lão quý, cái quyển trục này có cái trò gì?

Lúc này, Lý Dật biết rõ, mình và Long Tộc tranh đấu đã bắt đầu.

- Quyển trục này không giả, nhưng tại quyển trục, Long Tộc tựa hồ động thủ cưỡng. Nếu như bản tôn đoán không lầm, bên ngoài quyển trục có một cỗ hơi thở, chính là long chú.

Về long chú, Lý Dật cũng không lạ lắm, trong dân chúng thế giới loài người bình thường, cũng truyền lưu một loại câu nói, đối với những gia hỏa thần hồn điên đảo, mọi người thường xuyên nói là người trúng long chú rồi.

Long chú cùng loại tinh thần hệ ma thú công kích, nhưng là tinh thần hệ tối cao công kích, long chú xâm nhập thế giới linh hồn, làm cho tinh thần cùng linh hồn của người bị công kích hoàn toàn bị gạt bỏ, do đó bị người xâm nhập thay thế. Đơn giản mà nói, chính là một người bị người khác lợi dụng điều khiển, bản thân người bị công kích đã hoàn toàn tử vong.

Long chú tuy nổi tiếng, nhưng Lý Dật nhưng lại chưa bao giờ được nhìn thấy. Bởi vì long chú không phải kỹ năng của nhân loại cường giả, chỉ có Long Tộc mới có thể tu luyện sử dụng.

- Lý Dật, tiếp lấy quyển trục.

Thấy Lý Dật chậm chạp, siêu lão Long nghiêm nghị nói, trong giọng nói có một cỗ uy nghiêm không để kháng cự.

- Vậy làm sao bây giờ?

- Trước hết, dùng đấu khí, nhớ kỹ đừng cho long chú xâm nhập kinh mạch của người.

Xà tôn giả ngữ khí cũng không dám chắc, tại trước mặt bốn vị Long Tộc các lão, Lý Dật cũng không dám khinh thường, nếu để cho bọn họ nhìn ra mánh khoe, với thực lực bốn đầu siêu lão Long, Lý Dật dù có ba đầu sáu tay cũng vô pháp ứng phó được.

Lý Dật thò tay ra, một cỗ huyết hồng sắc thiên ma đấu khí đem quyển trục xanh ngọc quán lấy.

- Còn đứng ngây ra đó làm gì? Mở ra quyển trục tu luyện đi.

Xà tôn giả không có chỉ thị bước tiếp theo, Lý Dật nhất thời cũng không biết làm như thế nào cho phải, đành phải kéo dài thời gian:

- Long đạo sư, cái Long chi cấm chú này đối với ta tu luyện đấu khí có tác dụng khắc chế sao? Để cho người tu luyện có thể có tác dụng phụ hay không?

- Ai nói Long chi cấm chú, chỉ có thể Long Tộc tu luyện, về phần tác dụng phụ, có lẽ có, nhưng có ta Tứ đại các lão hộ pháp cho người, người còn lo lắng cái gì.

- Lão quý, rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ, nói cho ta đi.

Thất Lý Dật thúc giục, Xà tôn giả nói ra suýt nữa làm Lý Dật thổ huyết:

- Giả ngây giả dại có thể được không?

- Không.

- Không cũng phải làm, trước dùng đấu khí yểm hộ, quyền trực thu vào trong dung giới, bài trừ long chú xong rồi lại tu luyện, sau đó người cứ giả ngây giả dại lừa gạt lão Long này, có thể thành tựu hay không thì phải nhìn vào khả năng diễn kịch của người.

Tựa hồ cũng không có biện pháp khác, giả ngây giả dại đối với Lý Dật thật sự là không biết. Lúc này Lý Dật chỉ quyết vừa động, huyết hồng sắc đấu khí dọ thám tin tức bên trong quyền trực, sau đó nương theo khí huyết nồng đậm lén lút đem quyền trực cho vào trong dung giới.

Về phần phải diễn kịch giả ngây giả dại, đúng là khó khăn, Lý Dật thúc dục đấu khí tại quanh thân lượn lờ một hồi, tựa hồ là quyền trực có ấn núp long chú đã xảy ra tác dụng, toàn thân Lý Dật là một hồi loạn chiến, trừ tình huống đó ra, Lý Dật cũng tưởng tượng được trúng long chú sẽ có phản ứng dạng gì, vì vậy hần dứt khoát "Oành" một tiếng té ngã xuống đất hôn mê.

Xác định Lý Dật không có phản ứng, một đầu lão Long mới "Di" một tiếng nói:

- Bất tỉnh? có chuyện gì?

Lão nhân bên kia nhìn thấy tình huống của kỹ Lý Dật, dự đoán nói:

- Thế giới linh hồn người này phòng ngự cực kỳ kiên cố, ngay cả long chú chống lực quá lớn, cho nên không cách nào thừa nhận được.

- Đã như vậy, thủ tọa, trước đem linh hồn chi lực của người phong ấn vào linh hồn thế giới của hắn.

Một lão Long đề nghị.

Người được gọi là lão Long thủ tọa chính là siêu lão Long đã đem Lý Dật bay ra bờ biển, đối với tình huống của Lý Dật, siêu lão Long cũng không có nghĩ nhiều, sau đó đáp ứng một tiếng, một cỗ linh hồn chi lực vô hình chui vào não bộ của Lý Dật.

Nhưng lão Long cũng không thể tưởng tượng được, thế giới linh hồn Lý Dật cứng cõi như thế nào. Thiên ma đấu khí đối với tinh thần hệ linh hồn công kích có hiệu quả khắc chế, mà sau khi dùng hỏa la quả, thế giới linh hồn Lý Dật càng có năng lực chế phục đối với linh hồn ngoại lai xâm phạm. Đương nhiên, ngay cả như vậy, vô luận là Lý Dật hay là Xà tôn giả cũng không có chống cự lại được long chú xâm nhập, dù sao, nó cũng là tinh thần hệ công kích cường đại nhất trên đời.

Trong nháy mắt chế phục đám linh hồn chi lực của siêu lão Long là một việc dễ dàng, lúc này Lý Dật cũng đã triệt để đem sợi linh hồn chi lực này chế phục. Đối với thế giới linh hồn hắn rất tinh tường, siêu lão Long lợi dụng cái sợi linh hồn lực này đến điều khiển chính mình, nếu như thôn phệ nó sẽ bị siêu lão Long phát giác. Cho nên Lý Dật cũng không thôn phệ sợi linh hồn chi lực này, mà là chăm chú đem vây hãm tại một góc thế giới linh hồn của mình.

Quả nhiên, không bao lâu sau, siêu lão Long hay dùng ý niệm cùng một đám linh hồn chi lực ở trong thế giới linh hồn Lý Dật tiến hành liên lạc, cảm ứng được sợi linh hồn chi lực lưu tại trong thế giới linh hồn Lý Dật,

siêu lão Long thoả mãn cười rộ lên, tựa hồ đối với việc dễ dàng khống chế thiếu niên tu luyện thiên ma đấu khí tỏ vẻ thoả mãn.

- Tốt lắm, trước đưa tiểu tử này trở lại nghỉ ngơi đi.

Siêu lão Long long trào nắm lấy Lý Dật, bay qua long các, trở lại trên không Long đảo, hướng chỗ đám người Ánh Vũ Tình bay vút đến.

Nhìn thấy Lý Dật hôn mê, đám người Ánh Vũ Tình kinh hãi, đang muốn hỏi siêu lão Long, lão Long vút Lý Dật xuống dưới ngực không rời đi, không giải thích gì cả.

- Long Tộc chết tiệt làm cho đội trưởng bị làm sao vậy?

Tác Mã Lý nhìn lão Long đi xa vung nắm tay, lại không làm nên chuyện gì.

Tạp lý lộ Tư nói:

- Hay là nghĩ biện pháp đem hãn cứu tỉnh.

- Cái này đơn giản, dùng nước lạnh gội lên là được.

- Cút.

Ánh Vũ Tình quát:

- Người cho rằng dùng nước lạnh gội là tỉnh lại sao.

- Ta tới véo hãn một cái.

Tác Mã Lý ngồi xổm xuống bên người Lý Dật, ngón tay liền hướng mắt mũi Lý Dật véo xuống.

- Ôi.

Lý Dật tránh cái véo của Tác Mã Lý, lúc này mới cười ngồi dậy, hãn đoán siêu lão Long đã đi xa, Lý Dật lúc này mới nói:

- Yên tâm đi, ta không sao. Ngốc long muốn ám toán đại gia ta cũng không có đơn giản như vậy.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ấu Long Sủng

Q.6 - Chương 190: Ấu Long Sủng

- Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Lý Dật, người không phải muốn theo chân bọn họ học Long chi cấm chú sao?

Ánh Vũ Tình có chút ân cần hỏi.

- Ngốc long muốn cho ta tu luyện Long chi cấm chú đi đối phó đại ác ma, nhưng bọn hắn cũng không muốn ta đem Long chi cấm chú ra khỏi Long đảo, cho nên định ám toán ta. Nhưng đại gia anh minh, không có trúng chiêu. Chư vị, ngàn vạn lần đừng cho là ngốc long bên ngoài thật thà phúc hậu mà mê hoặc, những tên to con này cũng đầy âm mưu, từ nay về sau mọi người nhất định phải chú ý làm việc, bằng không ta không thể cam đoan mọi người có thể còn sống rời khỏi Long đảo... Di, băng nữ? Nàng đi nơi nào rồi?

- Nhất định là lại vẫn an tiểu bạch kiểm rồi.

Tác Mã Lý cảm giận nói.

Đối với băng nữ an toàn, Lý Dật hoàn toàn yên tâm, hắn thấy một đóa hoa tươi, cắm ở La Tuyết Phong là một cái gói hoa thêu làm cho Lý Dật cũng không thoải mái. La Tuyết Phong chết chắc, nhưng nhất định phải tránh băng nữ, nếu không cũng không thể ra tay.

Trong lúc nói chuyện, một đầu kim sắc ấu long đi vào sân nhỏ, ba ngày nay, đầu ấu long này cho Lý Dật thực vật cùng rượu, cho nên cùng Lý Dật cũng quen biết. Tuy là ấu long, nhưng thân hình cũng cao gần bằng Lý Dật, một thân kim sắc long lân chói lọi dưới ánh mặt trời phản xạ vô

cùng đẹp mắt. Vô luận là động vật nào đó, cho dù là một con rồng, tại thời điểm tuổi nhỏ là rất đáng yêu. Đầu ấu long này mới một tuổi, còn chưa sử dụng được ngôn ngữ nhân loại, chỉ biết phát ra thanh âm xèo xèo, cho nên Ánh Vũ Tình mới gọi là Xèo xèo.

Xèo xèo lòng hiếu kỳ rất nặng, buông cái hộp ra, cũng không vội vã rời đi, hứng thú nhìn nhân loại vừa nói cười vừa ăn uống trước mắt, thỉnh thoảng xèo xèo lại chỉ nói vài câu, tựa hồ biểu đạt chút gì đó, đáng tiếc Lý Dật cũng không hiểu long ngữ.

- Nghe nói Long Tộc dùng màu sắc phân chia huyết thống.

Hải tặc đầu lĩnh Tác Mã Lý kiến thức uyên bác, chỉ chỉ xèo xèo, hướng mọi người nói ra:

- Như loại kim sắc long này, huyết thống cao quý nhất, chỉ có kim sắc long mới có thể trở thành Long Tộc tộc trưởng. Đừng xem đầu tiểu xèo xèo này hiện tại đáng yêu như thế, tương lai cự long trưởng thành, nó có được năng lực di sơn đảo hải đấy.

- Xèo xèo tựa hồ là muốn cùng chúng ta làm bằng hữu.

Ánh Vũ Tình thân mật vỗ vỗ đầu ấu long, đầu ấu long xinh đẹp này thấy như giống một kiện tác phẩm nghệ thuật, mà không phải là sát thủ trời sinh.

Nhưng mọi người rõ ràng, long tộc là sinh vật đỉnh cao nhất, chính là sát thủ trời sinh, mỗi một bộ phận thân thể bọn họ, tựa hồ có được lực lượng cường đại.

Nhìn thấy đầu ấu long, Lý Dật cũng cảm khái vô hạn, đây là thiên phú, so với long tộc, nhân loại tu luyện thật sự là quá mức gian khổ.

- Tiểu tử, có muốn có một đầu sủng vật không?

Trong đầu, xà tôn giả đột nhiên nói.

Lý Dật sững sờ, lập tức vô ý thức đưa ánh mắt nhìn tới xèo xèo. Xà tôn giả có chủ ý, nhất định là đầu ấu long này, nhưng Lý Dật biết rõ, chính là một đầu ma thú bình thường, nghĩ muốn thuần phục thành ma sủng đã là một việc cực kỳ gian nan, nhất là phẩm giai ma thú càng cao, khả năng phục tùng lại càng nhỏ. Như Băng đảo đảo chủ, thuần phục nhiều ma thú như vậy, cũng không biết mất bao nhiêu tâm huyết.

Nhưng thuần phục một con rồng không giống, với Long Tộc huyết thống cao quý mà nói, nhân loại đến nay còn chưa có thành công thu phục thành công long sủng, cho dù là như viễn cổ Á Lý Sĩ cường giả như vậy, đã từng chinh phục qua Long đảo, nhưng cũng không có thu phục được bất luận một con rồng nào. Đối với một con rồng mà nói, bọn họ thà rằng chết trận, cũng tuyệt đối sẽ không hướng nhân loại khuất phục.

Cho nên nghe được Xà tôn giả nói, Lý Dật thản nhiên nói:

- Đừng nói giỡn, xèo xèo chính là một con rồng, hơn nữa còn là một đầu kim sắc ấu long.

Xèo xèo tuy còn nhỏ, nhưng Long Tộc cao quý sâu tận xương tủy.

- Bình thường đương nhiên không được, nhưng người đừng quên long chú trên quyền trục Long chi cấm chú.

Lời của Xà tôn giả nói làm cho Lý Dật hai mắt tỏa sáng, lập tức nghĩ đến chủ ý. Chính là...

- Làm như vậy có vài phần nắm chắc? Vạn nhất thất bại, sẽ khiến cho Long Tộc cảnh giác đối với chính mình.

- Nghĩ nhiều như vậy làm gì, dù thế nào cũng chỉ là một cái ấu long, cho dù không thành công, hẳn cũng không nhất định sẽ biết chúng ta đối với hẳn làm cái gì.

Lý Dật nghi kị cũng chỉ là một loại cẩn thận, kỳ thật tại lúc xà tôn giả đưa ra phương pháp dùng long chú thu phục ấu long, Lý Dật cũng đã

quyết định làm như vậy.

- Vũ Tình tiểu thư, phiền toái người đem xèo xèo đưa đến gian phòng của ta, ta nghĩ cùng hăn nói chuyện.

Lý Dật nói, sau đó đứng dậy, hướng gian phòng của mình đi đến. Xèo xèo cùng Vũ Tình thân mật, vài ngày ở chung, một người một con rồng đã có thể tiến hành trao đổi đơn giản.

Ánh Vũ Tình tuy không rõ Lý Dật muốn cùng xèo xèo làm chuyện gì, nhưng đã thành thói quen phục tùng mệnh lệnh Lý Dật đội trưởng, cũng không có hỏi nhiều, đem xèo xèo dẫn vào gian phòng của Lý Dật.

Sau khi Ánh Vũ Tình trở về, Lý Dật thân thiết hòa ái vô nhìn ấu long, sau đó từ dong giới lấy ra Long chi cấm chú.

- Xèo xèo, bắt lấy.

Lý Dật có ý bảo ấu long đi đón lấy quyển trục, nhưng kim sắc ấu long cũng không có hiểu ý tứ của Lý Dật, mắt to chớp chớp biểu đạt ra vẻ mê mang. Trong sáu người Lý Dật, Ánh Vũ Tình, băng nữ, Tác Mã Lý, Tật lý lộ Tư cùng Đại hồ tử tửu quý, ấu long không nguyện ý tiếp cận nhất chính là Lý Dật, thứ nhất Lý Dật không có tâm tư trêu chọc hăn, thứ hai quanh thân Lý Dật phát ra khí tức cường giả cùng ần ần sát khí, làm ấu long xuất phát từ bản năng tránh xa Lý Dật.

- Người cho là đồ tiểu hài sao, đánh nó.

Xà tôn giả nói.

- Đánh nó sao? nó không chịu được, đánh chết thì đáng tiếc.

- Thúi lắm, đừng xem nó nhỏ, nhưng là một đầu long đó, thực lực người bây giờ, cũng chỉ có thể cùng nó đánh ngang tay.

Xà tôn giả nói có chút khoa trương, Lý Dật dù thế nào cũng không đánh ngang tay với một đầu ấu long như vậy.

Nếu xà tôn giả nói đánh, Lý Dật cũng không khách khí, bỗng nhiên phát ra một đạo đấu khí, hướng ấu long oanh kích tới. Nhìn thấy Lý Dật công kích chính mình, đầu ấu long biến sắc, trong ánh mắt hoảng sợ lại phần nộ, không lùi mà tiến tới, quanh thân tràn ngập một cỗ kim sắc quang mang chói lọi, hướng Lý Dật đánh tới.

Ầm ầm một tiếng, Lý Dật phát ra đạo đấu khí cũng không quá mạnh mẽ lúc này vỡ thành vô số mảnh nhỏ, mà đầu ấu long kia khí thế không giảm, trực tiếp hướng Lý Dật xông tới.

- Nhanh, đem quyền trục long chú cho hẳn.

Lý Dật không để ý ấu long phóng tới chính mình, tay quyết vừa động, bao vây Long chi cấm chú, đều tuân hướng kim sắc ấu long. Lúc này ấu long cách Lý Dật hơn nửa bước, đột nhiên, ánh mắt ấu long ngẩn ngơ, thân hình lập tức ngưng trệ, hiển nhiên là long chú xâm nhập thế giới linh hồn ấu long, đang trắng trợn thôn phệ linh hồn chi lực ấu long.

- Còn chờ cái gì, mau đem linh hồn chi lực của người rót vào thế giới linh hồn ấu long.

Trong thế giới linh hồn ấu long, lập tức một mảnh tràng giang đảo hải, linh hồn chi lực cùng long chú chi lực tăng thêm linh hồn chi lực của Lý Dật, ba cỗ lực lượng vặn vẹo làm cho ấu long không chịu được lăn qua lăn lại, quanh thân kim sắc quang mang chói lọi lập tức phai nhạt.

Long chú chi lực quả nhiên cường hoành vô cùng, Lý Dật không khỏi cảm thán, nếu là cỗ lực lượng này rót vào linh hồn thế giới của mình, mình có thể thôn phệ được hay không thật sự là khó nói. Nhưng tình huống hiện tại, Lý Dật có thể khí định thần nhàn xem xét thời thế.

Long chú chi lực chẳng những cường hoành, hơn nữa phương thức công kích rất quỷ dị, cũng không phải đơn giản thôn phệ linh hồn chi lực đối phương, mà đúng là đem chính mình dung nhập linh hồn lực đối phương. Làm như vậy chỗ tốt rõ ràng, nếu như long chú chi lực thành công, như

vây đối phương bảo lưu lại linh hồn chi lực của mình, có thể đồng dạng sinh tồn, nhưng long chú chi lực tùy thời có thể phát tác, khống chế thế giới linh hồn đối phương, tiến tới khống chế hành vi đối phương. Lý Dật lúc này cũng cảm thấy hoảng sợ, nếu không có Xà tôn giả nhắc nhở, bị siêu lão Long ám toán long chú này, tương lai Lý Dật là vì Long Tộc bán mạng.

Lý Dật tỉnh tường, muốn thành công sử dụng kim sắc ấu long thành long sủng, hiện tại khống chế long chú chi lực là thời khắc tốt nhất.

Long chú chi lực tuy mạnh, nhưng phong ấn chú giả linh hồn chi lực, cùng Lý Dật trải qua thiên ma đấu khí cùng hỏa la quả cường hóa linh hồn chi lực tương đối mạnh cũng không chịu nổi một kích. Huống hồ, cái sợi linh hồn chi lực này sau khi bị kích phát, xâm nhập thế giới linh hồn ấu long, cũng không biết là bộ ngựa bắt ve, chim sẻ chực sẵn.

Trong lúc long chú chi lực triệt để dung nhập thế giới linh hồn ấu long, Lý Dật cũng hoàn toàn khống chế long chú chi lực linh hồn thôn phệ. Hiện tại, quyền sanh sát đầu kim sắc ấu long này, đã hoàn toàn nắm giữ ở trong tay Lý Dật. Nhưng Lý Dật sẽ không để cho long sủng rơi rụng, chẳng những không để cho hấn rơi rụng, còn hảo hảo bồi dưỡng, tạo thành phi hành tọa kỵ của mình.

Mở mắt ra, chỉ thấy đám người Ánh Vũ Tình vây quanh ở cửa ra vào, ánh mắt kỳ quái nhìn Lý Dật. Mà đầu ấu long kia, nhìn Lý Dật, dịu dàng ngoan ngoãn đáng yêu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thức Uống Long Huyết

Q.6 - Chương 191: Thức Uống Long Huyết

- Lý Dật, người đã làm gì với Chi Chi vậy?

Ánh Vũ Tình thầm cảm thấy có chút bất thường, nhưng có đánh chết cũng không thể ngờ rằng, Lý Dật có thể thuần phục thành công ấu long

trở thành thú cưng của mình.

Lý Dật tâm trạng không tồi, rất không tồi, nghe thấy Ánh Vũ Tình hỏi, vui vẻ đáp:

- Ta và Chi Chi tiến hành giao lưu tâm linh một cách sâu sắc mà thôi.

Ánh Vũ Tình nửa tin nửa ngờ, dù sao cũng là một thiếu nữ, ấu long đó cũng rất đáng yêu, bởi vậy sau mấy ngày ở cùng, Ánh Vũ Tình đã có tình cảm yêu thương đối với Chi Chi, thấy tình hình có chút bất thường của Chi Chi, Ánh Vũ Tình tiến lại gần, vừa vỗ đầu nó vừa hỏi:

- Chi Chi, người làm sao thế?

Ánh Vũ Tình vỗ đầu của ấu long vốn là động tác thân mật rất bình thường, nhưng lần này ấu long lại lui nhanh lại, ánh mắt cảnh giác trừng trừng nhìn Ánh Vũ Tình, hai cánh mở rộng, đuổi giường lên, dáng vẻ chuẩn bị công kích, hoàn toàn khác biệt so với thái độ thân mật với Lý Dật. Bởi thế giới linh hồn đã lưu lại linh hồn chi lực của Lý Dật, ấu long đã sinh ra một cảm giác thân cận tự nhiên với Lý Dật, do vậy không thể cho phép người khác lại gần.

- Lý Dật, người rốt cuộc đã làm gì?

Lý Dật mỉm cười, không trả lời câu hỏi này mà đã ấu long một cái, quát:

- Chỗ này không còn việc gì của người nữa, quay về đi.

ấu long dường như hiểu được lời của Lý Dật, dáng vẻ công kích thu về, bộ dạng lưu luyến nhìn Lý Dật, không thèm nhìn Ánh Vũ Tình lấy một cái, quay đầu đi ra khỏi phòng.

- Đừng hi vọng ta giải thích gì cả.

Lý Dật nói:

- Chi Chi sau này là thú cưng của ta rồi, các người tốt nhất là đừng trêu chọc nó, nếu không tự gánh chịu hậu quả.

- Thú cưng! Người thuần phục được một con rồng. Trời đất! Chỉ trong nháy mắt như thế, đội trưởng người đã thuần phục được một con rồng?

So với thái độ khiếp sợ của Tác Mã Lý, Ánh Vũ Tình lại có cảm giác không cam lòng, tình cảm nuôi dưỡng trong ba ngày qua bị Lý Dật trong nháy mắt xóa sạch. Ánh Vũ Tình thực sự thích con ấu long đáng yêu đó, không ngờ lại bị Lý Dật xen ngang, cướp đoạt trắng trợn như vậy, nên vẻ mặt có chút khó coi.

- Ánh Vũ Tình tiểu thư, người đừng tức giận, đã là thú cưng của ta, ta đương nhiên có thể cho nó tiếp cận người, làm bạn với người. Hơn nữa....

Lý Dật cười thần bí:

- Hơn nữa chúng ta còn có thể đưa nó về Đấu Thần Đại Lục, các huynh đệ, nghĩ thử xem, chúng ta mang một con huyết sắc ấu long huyết thông cao quý về Đấu Thần Đại Lục, đó sẽ gây chấn động không nhỏ.

- Đâu chỉ là chấn động, cả Đấu Thần Đại Lục sẽ phát điên lên ấy chứ.

Tác Mã Lý vẫn có chút không thể tin được, vừa nói vừa thở hổn hển.

- Được rồi, bây giờ đừng thảo luận thú cưng của ta nữa, nói chuyện chính đi. Chuyện là thế này, từ bây giờ trở đi, ta sẽ đóng vai một người bị Long Tộc thôn phệ linh hồn thế giới, nhưng ta không biết, do vậy các người phải phối hợp biểu diễn với ta, không thể để lộ việc ta đã thuần phục được ấu long ra, nếu ta đi đời, các người cũng chẳng thể thoát được đâu.

Những người này vốn rất thông minh, cũng không cần nói nhiều, tất cả đều gật đầu, tỏ vẻ biết rõ phải làm thế nào.

Ngày hôm sau, Long Tộc Các Lão tới, bởi biểu hiện của ấu long, Lý Dật đã biết Long Chú rốt cuộc là thế nào, trước khi bị người điều khiển Long Chú điều khiển, thân thể và tư duy vẫn thuộc về bản thân khổng chế, ngoài việc nảy sinh tình cảm thân mật với người thi triển Long Chú ra thì không có biểu hiện bất thường gì khác.

- Lý Dật, thân thể khôi phục thế nào rồi?

Long Các Lão đáng vẻ vô cùng quan tâm, nếu không biết được tâm địa khó lường của hắn, thái độ quan tâm đó thực sự khiến Lý Dật cảm động.

- Hoàn toàn không còn vấn đề gì rồi, Long đạo sư!

Lý Dật vỗ vỗ ngực, tỏ vẻ thân thể hoàn toàn bình thường.

- Vậy chúng ta bắt đầu tu luyện Long Chi Cấm Chú thôi. Chỗ này không thích hợp.

Long Các Lão giống như hôm qua, lại đưa Lý Dật tới một vách đá ngoài bờ biển, rồi mới ra ý bảo Lý Dật bắt đầu tu luyện.

Lý Dật lôi ra quyển trục đã giải trừ Long Chú, dấu khí truyền vào, một cỗ tin tức nội dung rất phong phú liền truyền vào trong đầu.

Long Chi Cấm Chế nội dung không giống như các công pháp đấu kỹ khác, trong phần mở đầu thường giới thiệu lai lịch xuất xứ của mình, trong quyển trục này hoàn toàn chỉ có nội dung của cấm chế.

Cho tới khi những nội dung này hoàn toàn dung nhập vào trong đầu Lý Dật, Lý Dật mới hiểu tại sao Long Tộc lại nghiêm cấm tu luyện Long Chú này.

Biện pháp tu luyện cơ bản nhất của nhân loại là hấp thu thiên địa linh khí, thiên địa linh khí vô cùng vô tận tuy có đậm loãng khác nhau, nhưng gần như ở nơi nào cũng có thể hấp thu được. Còn cách tu luyện duy nhất của Long Chi Cấm Chú là luyện hóa Long Mạch Chi Lực ở trong long huyết. Có thể tưởng tượng được, nếu loại bí pháp này mà lưu truyền ra

ngoài sẽ là tai họa đối với Long Tộc. Long Tộc tuy là sinh vật được tạo hóa yêu thương nhất, nhưng tạo hóa cũng rất công bằng, người cho Long Tộc nhục thân và lực lượng cường đại nhất hoàn hảo nhất, nhưng cũng khiến Long Tộc sinh sôi rất thấp, khắp Long Đảo này cũng chỉ có mấy nghìn con, đó là lý do vì sao Long Tộc tuy rất cường đại, nhưng lại không thể tấn công nhân loại thế giới, bởi bọn chúng không cần nhiều lãnh địa và tài nguyên, hơn nữa so với số lượng áp đảo của nhân loại, khả năng xâm chiếm thành công nhân loại thế giới là rất thấp.

Nếu Long Chi Cấm Chú mà lưu truyền ra, nhân loại hoặc bản thân Long Tộc vì tu luyện mà liều lĩnh săn lùng Long Tộc sẽ khiến Long Tộc lâm vào tình trạng diệt vong.

-Tu luyện Long Chi Cấm Chú chia thành bốn cảnh giới: Long Lực, Long Uy, Long Khiếu và Long Chi Cấm Chú!

Thông qua hấp thu Huyết Mạch Chi Lực ở trong Long Huyết, bất luận là nhân loại hay Long Tộc tu luyện đều có thể nâng cao lực lượng và sự cường hãn của nhục thân, đặc biệt là đối với nhân loại mà nói, tu luyện long lực sẽ có được nhục thân cơ hồ có thể sánh với Long Tộc. Còn Long Uy, Lý Dật trong khi đấu với ngân sắc Cự Long cũng đã được lãnh giáo, cỗ áp lực vô hình đó giống như thực chất có thể trói buộc chân tay, bất cứ cường giả nào dưới long uy, thực lực đều giảm sút rất nhiều. Tu luyện long uy tới cảnh giới cao nhất có thể trực tiếp trói chặt đối thủ.

Còn tới cảnh giới Long Khiếu thì có thể có được lực lượng dồi dào non lấp bể, nhục thể chi lực dung nhập vào trong long uy, sinh ra tiếng gầm, dùng âm ba để truyền năng lượng ra, tạo nên sát thương khiến đối thủ không thể tránh được.

Còn tới Long Chi Cấm Chú thì không còn là lực lượng của bản thân nữa, mà dùng lực lượng của bản thân để phát động lực lượng của cả đất trời.

Trong quyển trục có ghi rất rõ phương pháp tu luyện, nhưng bốn cảnh giới này rốt cuộc có uy lực thế nào thì lại ghi rất giản lược, do vậy khiến Lý Dật không khỏi nghi ngờ hiệu quả thực chiến của bí pháp này. Nhưng

bất kể thế nào, có cơ hội tu luyện thượng cổ bí pháp của Long Tộc cũng là một cơ hội lớn.

Khó khăn lắm mới lĩnh ngộ hết những thông tin ghi trong Long Chi Cấm Chú, Lý Dật lúc này mới mở mắt ra.

- Thế nào? Có thể bắt đầu tu luyện được chưa?

Long Các Lão hỏi. Lý Dật gật gật đầu, long đực mở ra, không biết từ đâu xuất hiện một chiếc bình nhỏ, dùng long đực đưa đến trước mặt Lý Dật.

Ở trong bình là long huyết đỏ sẫm.

Cũng không biết là con rồng cao quý mà xui xẻo nào, vì việc tu luyện của một nhân loại hèn mọn mà phải cống hiến ra huyết dịch quý giá của mình. Lý Dật biết, chỉ một bình nhỏ này thôi, nhưng nếu đem tới nhân loại thế giới để bán đấu giá thì sẽ khiến cả trường đấu giá đều phát điên.

Nếu không có gì bất ngờ, sau này mỗi ngày hắn sẽ dùng long huyết làm đồ uống, thật là tốt.

Long huyết tiến vào trong cơ thể, huyết mạch chi lực cuồng bạo lập tức lan khắp cơ thể. Lý Dật cũng không dám nghĩ nhiều, căn cứ theo phương pháp tu luyện ghi trong Long Chi Cấm Chú, dùng ý niệm dẫn cổ huyết mạch chi lực này vào trong cơ thể hắn.

Long Chi Cấm Chú không phải là công pháp, hoàn toàn khác so với tu luyện đấu khí, huyết mạch chi lực không thể đưa vào đan điền khí hải được, mà phải dung nhập nó vào trong huyết dịch nhục thể, từ đó mới có thể sinh ra cảnh giới đầu tiên của Long Chi Cấm Chú, long lực.

Căn cứ vào bí pháp tu luyện long lực không phải chuyện khó khăn lắm, chỗ khó của Long Chi Cấm Chú là phải không ngừng cung cấp long huyết, đó mới là chỗ khó khăn nhất, chỉ cần mất nguồn cung cấp long huyết, cho dù tu luyện tới cảnh giới cao nhất cũng sẽ do huyết mạch chi lực bị tiêu hao hết mà bị thoái hóa đi.

Một bình nhỏ long huyết rất nhanh đã bị luyện hóa xong, Lý Dật mở mắt ra, nhìn thấy Siêu Lão Long vẫn đang trầm ngâm đánh giá hần.

- Được rồi, đây là lần tu luyện đầu tiên, không được tham lam, sau này ta sẽ dần tăng lượng long huyết lên, ngươi cũng cẩn thận đấy.

Siêu Lão Long nhìn Lý Dật một cái, rồi bất ngờ ngự không rời đi, mặc kệ Lý Dật đứng đó.

Đứng yên lặng trên vách đá trên bờ biển một lúc, cảm nhận những thay đổi tinh vi trong cơ thể do luyện hóa long huyết mà có, Lý Dật khẽ thở phào một cái. Chỉ một bình nhỏ long huyết đã khiến Lý Dật cảm nhận thấy, thân thể vốn dĩ do tu luyện đấu khí nên rất cường tráng thì tựa hồ đã rần rởi thêm mấy phần. Bây giờ cho dù không dùng bất cứ đấu khí phòng ngự nào, một cường giả dưới cảnh giới Đấu Hoàng cũng không thể nào làm tổn thương tới thân thể của hần được.

Nếu có thể uống được một lượng lớn long huyết, thì tu luyện thân thể cường hần như Long Tộc cũng không phải là chuyện không thể xảy ra. Nếu thực sự như vậy, có lẽ đối kháng với Long Tộc cũng không phải chuyện không thể. Đám Long Tộc ngốc nghếch cứ nghĩ rằng đã khống chế được mình trong lòng bàn tay bọn chúng, muốn mình làm lính đánh thuê miễn phí cho bọn chúng, diệt trừ đại ác ma Dương Ma Thiên vốn còn có quan hệ huyết thống với mình. Hừ, vì mẫu thân tự nhiên kiếm được kia, Dương Ma Thiên đương nhiên phải diệt trừ, nhưng mình cũng sẽ không làm kẻ đánh thuê miễn phí được.

Mặt mỉm cười, Lý Dật không vội vàng quay lại nơi ở. Long Chi Cấm Chú tuy bị Long Tộc coi là bí pháp tuyệt đối bị cấm, nhưng uy lực thế nào, trong quyển trục không hề ghi chép, cũng không có ghi chép thực chiến nào, hơn nữa còn cần long huyết không ngừng cung cấp, không thể là căn bản để giữ mạng được. Điều này Lý Dật suy nghĩ rất rõ ràng, đối với hần mà nói, quan trọng nhất vẫn là tu luyện Thiên Ma Đấu Khí, Dương Ma Thiên có thể dựa vào Thiên Ma Đấu Khí để đột phá tới

Phong Hào Đấu Thần, đối với Lý Dật mà nói, đó tuyệt đối là sự cảm dỗ chết người.

Thấy không có ai làm phiền, Lý Dật ngồi xếp bằng xuống, mặt hướng về phía gió biển, thủ quyết vung ra, dẫn Thiên Ma Đấu Khí di chuyển khắp kinh mạch, hấp thu thiên địa linh khí ở trong kinh mạch.

Trong khi tu luyện, thời gian trôi qua rất nhanh, cho tới khi trời tối, Lý Dật mới thu thế đứng dậy, lướt trên cây cối trên long đảo, bay về nơi ở.

Đột nhiên, trong đám cây cối phía trước truyền tới một cỗ khí tức khiến Lý Dật cảnh giác, với sự nhạy cảm của Lý Dật hiện tại, có thể phân biệt rõ ràng đó là hai người, hai nhân loại cường giả chứ không phải Long Tộc.

Đám người Ánh Vũ Tinh bị hạn chế đi lại ở gần nơi ở, không thể nào đi lại tùy tiện trên long đảo, vậy lai lịch của hai nhân loại này vô cùng đáng nghi. Lẽ nào, là hai mạo hiểm gia may mắn nào đó.

Lý Dật nghĩ vậy, khẽ đáp xuống mặt đất, thu khí tức cường giả của mình lại, không một tiếng động lại gần hai người đó.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lời Mời Của Băng Nữ

Q.6 - Chương 192: Lời Mời Của Băng Nữ

Đến khi nhìn thấy hai người đó, Lý Dật chợt thấy buồn cười, thì ra cũng không phải ai xa lạ, hai người đó một người là quản gia của Băng Đảo Mạc Kỳ, gã còn lại là một tạp dịch có tên Tác Duy Nhĩ, Lý Dật vẫn có chút ấn tượng, gã tạp dịch này cũng khá thông minh lanh lợi.

- Mạc Kỳ quản gia, Đào Chủ thực sự sẽ tới cứu chúng ta hay sao?

Tác Duy Nhĩ hỏi. Hai người trốn trong một hốc cây ở chỗ cây bị tách ra, xem ra tình hình rất khổ sở. Hôm đó thuyền bị hủy, Mạc Kỳ quản gia và

đám tạp dịch không biết sống chết ra sao, đám người Lý Dật cũng không quan tâm tới. Hai gã này có thể trốn tránh được Long Tộc, sống đến hôm nay đã có thể coi là kỳ tích rồi.

Mạc Kỳ quản gia tự tin nói:

- Đảo Chủ đương nhiên không thể vì chúng ta mà tới Long Đảo, nhưng tiểu thư ở trên đảo, Đảo Chủ cũng chiều tiểu thư như vậy, đương nhiên sẽ không thể không tới.

Tác Duy Nhĩ nói:

- Cho dù Đảo Chủ tới, biến cả mệnh mạng như vậy, cũng không biết lúc nào mới tới, hơn nữa, Long Tộc lợi hại như vậy, Đảo Chủ không biết có là đối thủ cũng bọn chúng hay không. Mà cho dù Đảo Chủ có thể tới được Long Đảo, có thể đối phó được với đám cự long lợi hại kia, cứu tiểu thư ra, nhưng, Đảo Chủ sẽ lo cho sự sống chết của chúng ta hay sao?

Lời của gã tạp dịch khiến Mạc Kỳ khẽ ngẩn người, quản gia trung thành hết mình chỉ biết Đảo Chủ tới mới có hi vọng, còn một loạt câu hỏi của Tác Duy Nhĩ hắt lại chưa từng nghĩ tới, liền lo lắng nói:

- Vậy phải làm thế nào? Chúng ta không thể trốn quá lâu trên Long Đảo được.

- Chi bằng làm thế này, quản gia đại nhân, ngọc bài có thể trao đổi tin tức với Đảo Chủ của người còn không?

- Còn hai mảnh!

- Chi bằng chúng ta lại truyền một tin đi, nói là tiểu thư bị Long Tộc vây khốn, nhốt ở một nơi canh gác rất cẩn mật, e rằng hai chúng ta không thể cứu ra được!

Nghe thấy vậy, Mạc Kỳ quản gia không khỏi nhú mày:

- Tác Duy Nhĩ, lẽ nào người không tin tưởng năng lực của Đảo Chủ hay sao?

- Không phải tiểu nhân không tin, Đảo Chủ đại nhân đương nhiên là bách chiến bách thắng. Nhưng nếu không nói như vậy, hai chúng ta chỉ e khó mà thoát khỏi Long Đảo được. Nếu Đảo Chủ có thể mời thêm nhiều bang thủ, đối đầu trực diện với Long Tộc, hai chúng ta có lẽ còn có cơ hội sống sót.

Mạc Kỳ quản gia suy nghĩ trong giây lát, cuối cùng ý nghĩ muốn sống sót vẫn mạnh hơn, nghiêng răng nói:

- Cũng đành vậy thôi. Ôi, nếu Đảo Chủ tới Long Đảo nhưng không tìm thấy tiểu thư, chúng ta sẽ rất ân hận.

- Dù sao cũng chết, liều một phen có lẽ còn có cơ hội.

Hai người rì rầm bàn tán ở đó, Lý Dật đều nghe rõ, lại suy nghĩ:

- Băng đảo Đảo Chủ quả nhiên ghê gớm, nhưng muốn xông vào Long Đảo, tựa hồ phân lượng còn kém xa lắm. Nhưng, có lẽ vì Băng Nữ, nếu nhận được tin của Mạc Kỳ quản gia, có lẽ sẽ tới. Băng Nữ tuy do ta đưa đi, nhưng bây giờ lại không có nhiều quan hệ với mình, mà lại là tên La Tuyết Phong kia, nếu quan hệ của bọn chúng bị Đảo Chủ biết được, không biết sẽ có hậu quả thế nào.

Suy nghĩ một phen, mặc kệ Mạc Kỳ quản gia và tiểu tạp dịch, lặng lẽ dời đi, quay về nơi ở, nhưng trong lòng thêm một sự đề phòng, đề phòng băng đảo Đảo Chủ tìm tới Long Đảo sẽ gây khó dễ cho mình.

Lý Dật tối mịt mới quay về, khiến đám người Ánh Vũ Tình rất lo lắng, sự lo lắng này Lý Dật cũng thấy được, không chỉ bởi hắn có liên quan tới sống chết của bọn chúng, mà còn là tình cảm qua bao phen sinh tử thời gian qua.

- Lý Dật, Băng Nữ chiều tối tìm người, thấy người không tối thì rất không vui, bỏ đi rồi.

Ánh Vũ Tình bây giờ cũng không gọi Lý Dật là “tiểu đệ đệ” nữa.

-Ồ, có nói gì không?

- Nàng ta nói người tối nay ở đây đợi nàng ta, nàng ta sẽ tối tìm người.

- Bây giờ chẳng phải là buổi tối rồi hay sao?

- Cho nên ta đã tối rồi.

Băng Nữ mỉm cười đứng ngoài cửa, xem ra tâm trạng không tồi.

- Nghĩ ra cách cứu La Tuyết Phong chưa mà vui như vậy.

Lý Dật nửa đùa nửa thật nói.

- Chưa có, ta bám lấy mấy ngày, lão long đáng ghét mới cho ta gặp La Tuyết Phong. Lý Dật ca ca, La Tuyết Phong muốn gặp người, người có chịu gặp hẳn hay không?

Băng Nữ ánh mắt cầu khẩn nhìn Lý Dật.

Ánh mắt đó khiến Lý Dật trở nên cảnh giác, cô nàng muốn dùng mỹ sắc dụ dỗ mình, đương nhiên là vì La Tuyết Phong. Dù thế nào La Tuyết Phong cũng tuyệt đối không thể rời khỏi Long Đảo, Lý Dật đã quyết định như vậy, dùng ánh mắt đầy ẩn ý nhìn Băng Nữ:

- Thế nào, mỹ nữ, nếu ta đồng ý thả La Tuyết Phong, người sẽ báo đáp ta thế nào?

- Tuyệt đối không được tha cho tiểu tử La Tuyết Phong!

Thái độ của Lý Dật lừa được cả Tác Mã Lý, gã thủ lĩnh hải tặc bây giờ vô cùng căm hận La Tuyết Phong.

Caly Rost cũng nói theo:

- Đúng thế, chúng ta và hắc không đội trời chung, tuyệt đối không thể thả hổ về rừng.

- Các người thật đáng ghét.

Băng Nữ sẵn giọng, rồi nói với Lý Dật:

- Lý Dật ca ca, đừng nghe bọn chúng, người đi theo ta.

Cô nàng này tuyệt đối sẽ không để cho mình chiếm chút tiện nghi gì, điều đó Lý Dật biết rõ, hơn nữa, xem bộ dạng của Băng Nữ, dường như có gì đó cổ quái. Lý Dật vẫn đứng im, chỉ thản nhiên nói:

- Bọn họ đều là huynh đệ ra sống vào chết cùng ta, có gì cứ nói, không cần giấu giếm bọn họ.

Thấy Lý Dật không chịu nghe, Băng Nữ càng cười ngậy thơ, nói:

- Nghe nói Lý Dật ca ca tu luyện một loại công pháp rất đặc biệt, nếu bí mật này bị cường giả của Đấu Thần Đại Lục biết được, chưa biết chừng bọn chúng đều muốn bắt được người. Thế nào, chúng ta ra ngoài nói chuyện chứ?

Lý Dật đột nhiên sầm mặt xuống, Băng Nữ muốn nói chính là Thiên Ma Đấu Khí, chuyện này chắc chắn do La Tuyết Phong nói cho Băng Nữ biết, việc này ngay cả đám người Ánh Vũ Tình cũng không biết. Nếu cô nàng này mà nói chuyện này ra, ngày tháng sau này của Lý Dật chắc chắn sẽ không dễ dàng.

- Mỹ nữ, người uy hiếp ta hay sao?

Lý Dật ánh mắt lạnh lùng, lời của Băng Nữ đã chạm tới giới hạn của hắc, vì tính mạng của hắc, Lý Dật tuyệt đối không ngại đắc tội với cường giả vốn dĩ hắc không muốn đắc tội như băng đảo Đảo Chủ.

- Băng Nữ sao dám uy hiếp Lý Dật ca ca.

Băng Nữ vẻ mặt vô tội, nhỏ nhẹ nói:

- Chỉ muốn mời Lý Dật ca ca ra ngoài nói chuyện, cũng không ăn thịt người, dám người này thật đáng ghét.

Đã nói như vậy, Lý Dật cũng không có cách nào khác, thực lực của Băng Nữ này so với hắn không phân cao thấp, bây giờ lại có siêu phẩm thần binh Thí Long Tiên ở trong tay, mình toàn lực cũng không phải không thể giết nàng ta, nhưng do có truyền tống ngọc bài, biến số trong này lại rất nhiều. Suy nghĩ như vậy, Lý Dật đành đồng ý:

- Thôi được, nói chuyện thì nói chuyện.

- Đây mới là ca ca tốt của ta mà.

Băng Nữ mỉm cười, thoải mái khoác tay Lý Dật, đi về phía khu rừng rậm của Long Đảo.

Rừng rậm ban đêm tối om, dường như che giấu ma quỷ khiến người ta phải khiếp sợ. Thực ra trên Long Đảo, ngoài Long Tộc ra thì không còn dã thú ma thú lớn nào cả, nhưng động vật cỡ nhỏ thì rất nhiều. Lý Dật và Băng Nữ đi vào khiến đám động vật nhỏ này chạy toán loạn, càng khiến khu rừng rậm thêm không khí bất an.

Băng Nữ vẫn khoác tay Lý Dật, giống như một tiểu muội muội yếu đuối ngoan ngoãn.

- Lý Dật ca ca, thật không thể hiểu nổi người và La Tuyết Phong, tại sao không thể buông tha cho đối phương. Thực ra người cũng là người tốt.

Người tốt không dám nhận, nhưng La Tuyết Phong cũng tuyệt đối không phải là người tốt, khi ở Băng Phong Thế Giới, La Tuyết Phong lừa hắn thì quan hệ cũng hai người đã không đội trời chung rồi. Tất cả những việc sau đó chỉ khiến quan hệ càng căng thẳng hơn mà thôi.

- Người không hiểu được, đây là chuyện của nam nhân, ta lại muốn biết, La Tuyết Phong có gì tốt, khiến mỹ nữ đối xử tốt với hắn như vậy?

- Hắn rất đẹp trai!

Băng Nữ trả lời, khiến Lý Dật suýt nữa thổ huyết:

- La Tuyết Phong là nam nhân đẹp trai nhất ta từng gặp, hơn nữa trẻ như vậy đã là Đấu Tôn cường giả. Phụ thân ta nói, nam nhân ta tìm, ít nhất phải có thực lực Đấu Tôn cường giả, hơn nữa còn phải cực kỳ đẹp trai.

Thực ra Băng Nữ cũng rất đáng thương, suốt ngày ở trên Băng Đảo, chưa từng tiếp xúc với thế giới bên ngoài, La Tuyết Phong thực ra đẹp trai, nhưng chưa tới mức tuyệt thế mỹ nam, còn thực lực thì Lý Dật hắn cũng không hề thua kém La Tuyết Phong. Nghĩ như vậy, Lý Dật không khỏi cảm thấy đáng tiếc cho Băng Nữ.

- Băng Nữ, người có từng nghĩ rằng, La Tuyết Phong đối xử tốt với người không phải vì người, mà vì lý do khác.

Lý Dật nhắc nhở, với những gì Lý Dật biết về La Tuyết Phong, La Tuyết Phong tuyệt đối không phải người háo sắc, càng không phải là kẻ dễ có tình cảm. Ở trên thuyền là do cần thực lực đối kháng, còn bây giờ ngoài việc Băng Nữ có thể giúp hắn, quan trọng hơn là Thí Long Tiên vẫn ở trong tay Băng Nữ.

Băng Nữ lại không hề biết gì, lẩm bẩm nói:

- Ta cũng không biết, nhưng hắn dám tốt với ta đã là rất giỏi rồi, phải biết rằng, người thích ta, nếu được phụ thân ta chấp nhận thì đương nhiên là tốt nhất, nhưng nếu phụ thân ta nhìn không vừa mắt, vậy sẽ phải chết. Điều này, ta đã nói với La Tuyết Phong rồi.

Vừa đi vừa nói chuyện, bất giác đã cách rất xa nơi ở, đi vào giữa Long Đảo rồi.

- Mỹ nữ, người kéo ta tới đây lẽ nào chỉ để nói những việc này.

Lý Dật đột nhiên cảm thấy không tốt, cảm giác này không có căn cứ gì, chỉ là dự cảm, chỉ người thường xuyên đối diện với cái chết mới có dự cảm đó. Do vậy, Lý Dật dừng lại.

- Vậy thì nói chuyện chính nhé. Lý Dật ca ca, nể mặt Băng Nữ, đừng để Long Tộc giết La Tuyết Phong. La Tuyết Phong bây giờ rất đáng thương, Thiên Ma Đấu Khí hẩn tu luyện là giả, nên bây giờ rất đau khổ. Lý Dật ca ca, người nói cho ta Thiên Ma Đấu Khí thật có được không?

Băng Nữ này thuần khiết một cách quá đáng. Điều trước đã vượt quá giới hạn của Lý Dật, huống hồ còn truyền Thiên Ma Đấu Khí cho La Tuyết Phong, quả thực là chuyện buồn cười nhất trong thiên hạ.

- Người cảm thấy có thể sao?

Đột nhiên trở nên trầm mặc, Băng Nữ buông tay Lý Dật ra, lui lại hai bước, với nhãn lực của Lý Dật hiện tại, đương nhiên nhìn rõ thái độ của Băng Nữ. Vẻ ngây thơ trên mặt cô nàng đã hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại sự lạnh lẽo.

- Lý Dật ca ca thực sự không đồng ý hay sao?

- Yêu cầu của người đã vượt ra giới hạn của ta, không phải ta không đồng ý, mà tuyệt đối không thể. Nếu tình hình ngược lại, ta ở vào vị trí của La Tuyết Phong, hẩn cũng sẽ làm như vậy.

Băng Nữ đột nhiên thở dài, buồn bã nói:

- Lý Dật ca ca, những thứ nên làm ta đều đã làm rồi, là do người không đồng ý, do vậy hậu quả người tự gánh chịu.

Lời của Băng Nữ rất có thâm ý, Lý Dật còn chưa kịp hiểu ra, đột nhiên, một cỗ cường giả khí tức quen thuộc truyền qua màn đêm lao tới.

Khí tức ghê người này Lý Dật biết rất rõ, tuyệt đối ở trên hẩn.

- Người khỏe chứ, Lý Dật!

Ở trong bóng tối, một thân ảnh mơ hồ dần trở nên rõ nét.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quả Nhiên

Q.6 - Chương 193: Quả Nhiên

Quả nhiên có mai phục, điều đó không bất ngờ, bất ngờ là khí tức cường đại của thân ảnh đó không ngờ là khí tức của Đấu Thánh cường giả. ở trên Lý Dật, ngoài Long Tộc ra, Lý Dật không nghĩ ra ai có thể có được khí tức đó.

Nhưng khi đối phương vừa lên tiếng, Lý Dật liền hiểu người đó là ai.

- An Đức Lược hiệu trưởng, người tới Long Đảo bao giờ thế?

- Bóng đen đó chính là hiệu trưởng của La Lan Học Viện, Đấu Thánh cường giả An Đức Lược, một trong những nhân vật nổi tiếng nhất, có quyền thế nhất của Đấu Thần Đại Lục.

- Là học viên của La Lan Học Viện, Lý Dật, thái độ của người khi gặp ta tựa hồ không thích hợp với thân phận của người.

Lúc này An Đức Lược hiệu trưởng tựa hồ khác xa so với lão giả vừa quyền lực vừa hòa nhã mà Lý Dật đã gặp tại Băng Phong Thế Giới. An Đức Lược tại Băng Phong Thế Giới chính khí lấy lòng, vì cứu bao nhiêu nhân loại cường giả mà tới, khiến bao nhiêu cường giả nhìn mà thất sắc.

Còn An Đức Lược hiệu trưởng trước mặt, toàn thân không chút chính khí lẫn liệt, thay vào đó là sát ý trùng trùng.

Lý Dật đáp:

- Là hiệu trưởng của La Lan Học Viện, người đối xử với học viên của mình, tựa hồ cũng không nên có sát ý trùng trùng như vậy mới phải.

- Hừ, nếu người coi ta là hiệu trưởng của La Lan Học Viện, ít nhất cũng phải hành lễ với ta mới đúng. Nhưng bây giờ hình như cũng không cần nữa, ta chỉ muốn hỏi người một câu, người chỉ cần gật đầu hoặc lắc đầu là được.

- Không cần hỏi nữa, đáp án của ta là phủ định.

Cổ sát ý trùng trùng đó khiến Lý Dật hiểu rằng, vấn đề An Đức Lược muốn hỏi tuyệt đối vượt ra khỏi giới hạn của Lý Dật.

- Lý Dật, sao người ngoan cố như vậy.

Băng Nữ giận dữ nói:

- Chẳng phải là một bộ đấu khí công pháp hay sao, đáng để người liều mạng vậy sao?

- An Đức Lược hiệu trưởng, người cũng vì Thiên Ma Đấu Khí công pháp mà tới?

Lý Dật chăm chăm nhìn An Đức Lược hiệu trưởng, Thiên Ma Đấu Khí lưu chuyển trong kinh mạch, một cỗ uy thế vô hình bao trùm quanh Lý Dật, chống lại khí tức ghê người của An Đức Lược.

- Không sai, chỉ cần người giao Thiên Ma Đấu Khí công pháp ra, ta lập tức rời khỏi Long Đảo, nếu người muốn quay về La Lan Học Viện, người sẽ có chức vị đại đạo sư. Cần phải biết rằng, có vô số người trên Đấu Thần Đại Lục khát vọng chức vị đó, người cũng sẽ có được vô số danh vọng và quyền lợi.

Danh vọng thế nào, quyền lợi thế nào cũng là một đại đạo sư bị kẻ khác khống chế, đó không phải thứ Lý Dật muốn. Thứ Lý Dật muốn vượt xa thứ An Đức Lược có thể cho được. Hơn nữa, lời hứa này, Lý Dật biết tuyệt đối không thể thực hiện được. Lúc này nếu hắn đưa Thiên Ma Đấu Khí công pháp ra, An Đức Lược sẽ lập tức ra tay giết hắn.

- Chức vụ đại đạo sư, nghe rất không tồi.

Lý Dật nói, vừa để đối phó với An Đức Lực, vừa nghĩ trong đầu biện pháp thoát thân. Với thực lực của Lý Dật, muốn đấu với An Đức Lực rõ ràng là vô cùng khó khăn.

- Hơn nữa có Thiên Ma Đấu Khí rồi, ta căn bản không cần cái chức vị hiệu trưởng của La Lan Học Viện nữa, tới lúc đó, cho dù nhường chức hiệu trưởng cho người cũng không phải vấn đề. Thế nào, Lý Dật, suy nghĩ đề nghị của ta đi.

An Đức Lực tiếp tục dụ dỗ Lý Dật.

Miếng mồi càng lớn, cái bẫy càng ghê gớm, đạo lý đó Lý Dật đương nhiên hiểu rõ. Hắn cũng không trả lời thẳng An Đức Lực, chuyển chủ đề, hỏi:

- Ta muốn biết, An Đức Lực hiệu trưởng các hạ và La Tuyết Phong rốt cuộc có quan hệ thế nào?

- Vấn đề này có liên quan tới cuộc trao đổi của chúng ta hay sao?

- Đương nhiên là có, người của Đấu Thần Đại Lục đều biết La Tuyết Phong là đệ tử đặc ý của người, nếu ta chen ngang vào chức vị hiệu trưởng của người, thiên hạ sẽ nghĩ thế nào. La Tuyết Phong sẽ đồng ý hay sao?

Lý Dật bắt đầu xuất chiêu.

- La Tuyết Phong! Hừ, thứ vô dụng, ta đã phí bao tâm huyết trên người hắn, rốt cuộc chẳng được gì cả. Lý Dật, lẽ nào người cho rằng hắn còn có thể sống sót rời khỏi Long Đảo hay sao?

Lời này khiến Băng Nữ đang trầm mặc ở bên cạnh chợt biến sắc, quát lớn:

- Lão già, sao người trở mặt nhanh hơn lật sách như vậy. Chúng ta trước đây đã nói thế nào?

- Nhóc con, người thực sự ngốc hay là giả vờ vậy, giúp người cứu La Tuyết Phong. Tiểu tử đó bây giờ không còn giá trị gì cả, một kẻ không còn giá trị, chết ở Long Đảo là kết cục tốt nhất.

- Người....người là kẻ khốn nạn.

Sự phản nộ của Băng Nữ chính là thứ Lý Dật muốn có, ít nhất, bây giờ cũng thêm được một bang thủ.

- An Đức Lược hiệu trưởng, như ta được biết, chẳng phải người đã truyền Thiên Ma Đấu Khí công pháp cho La Tuyết Phong hay sao, sao lại còn đòi ta?

An Đức Lược nhất thời trầm ngâm, nói:

- Tiểu tử, chúng ta đã hợp tác, ta cũng không giấu người. Thiên Ma Đấu Khí ta truyền cho La Tuyết Phong không phải là Thiên Ma Đấu Khí thật, mà do ta tự sáng tạo ra. Thực ra ở Đấu Thần Đại Lục, những người muốn sáng tạo ra Thiên Ma Đấu Khí như ta nhiều vô kể, nhưng ta không ngốc như bọn chúng, đem Thiên Ma Đấu Khí không đúng thử ngay trên người mình, La Tuyết Phong, hừ, chỉ là vật thí nghiệm của ta mà thôi, dùng để thí nghiệm Thiên Ma Đấu Khí do ta sáng tạo ra. Theo tình hình hiện tại, thí nghiệm của ta đã hoàn toàn thất bại. Tên phế vật vô dụng đó, khiến ta hao phí bao tâm huyết, kết quả lại chẳng báo đáp được gì cho ta, hẳn sống còn có giá trị gì nữa.

- La Tuyết Phong chỉ là vật thí nghiệm của người?

Băng Nữ lúc này đã hoàn toàn hoàn hồn trở lại, cũng không còn có hi vọng gì ở An Đức Lược nữa, lạnh lùng nhìn An Đức Lược, toàn thân đầy sát ý:

- Người bảo ta lừa Lý Dật ca ca ra ngoài, thì ra là đang lợi dụng ta?

- Bây giờ biết e rằng quá muộn rồi. Tiểu nha đầu, ở đây không có việc của người, câm miệng lại cho ta. Lý Dật, thế nào, chúng ta hợp tác chứ. La Lan Học Viện sau này sẽ là của người, ta chỉ cần công pháp tu luyện Thiên Ma Cửu Biến.

Đầu óc của Lý Dật đang suy nghĩ rất nhanh, muốn đối phó với An Đức Lược, hãn và Băng Nữ liên thủ vẫn chưa đủ, từ chối thẳng lại không phải là lựa chọn thông minh. Nghĩ một lát, Lý Dật nói:

- Hợp tác cũng được, nhưng, An Đức Lược hiệu trưởng, với biểu hiện của người, ta không dám tin vào thành ý của người, người làm sao để chứng minh thành ý của mình?

- Lý Dật, người thực sự hợp tác với tên khốn kiếp này hay sao?

Băng Nữ ngữ khí lạnh lẽo, Băng Nữ xưa nay quen sống an nhàn, sao hiểu được tâm cơ thâm trầm của nhân loại.

- Tiểu nha đầu, người còn nói nữa, đừng trách ta không khách khí.

- An Đức Lược hiệu trưởng, để chứng minh lời của người, ta yêu cầu người làm một việc, nếu người làm được thì sẽ chứng minh thành ý của người, việc hợp tác cũng sẽ không thành vấn đề. Còn nếu không... đây là Long Đảo, hiệu trưởng các hạ không cho rằng ở đây mình là kẻ mạnh nhất chứ?

Về địa vị của Lý Dật ở trên Băng Đảo, An Đức Lược hiển nhiên đã nghe Băng Nữ nói qua, do vậy An Đức Lược cũng không muốn gây chiến trên Long Đảo, nếu lôi kéo Long Tộc tới, mọi việc sẽ vô cùng phức tạp.

- Được, người nói, ta phải chứng minh thành ý của mình thế nào?

- Ta muốn người đích thân giết chết La Tuyết Phong.

An Đức Lược cười thâm hiểm:

- Việc này không thành vấn đề, nhưng tựa hồ quá phiền phức, La Tuyết Phong hiện tại ở trong tay Long Tộc, muốn giết hẳn không phải dễ dàng.

- Đối với người khác có lẽ không dễ dàng, nhưng đối với Lý Dật ta lại vô cùng đơn giản. Với giao tình của ta và Long Tộc hiện tại, La Tuyết Phong chỉ như nắm đất trong tay ta, ta muốn hẳn vuông, hẳn không thể tròn được.

An Đức Lược lại trở nên cảnh giác, ánh mắt nghi ngờ nhìn Lý Dật:

- Đúng như người nói, với quan hệ của người và Long Tộc hiện nay, ta không dám chắc người rời khỏi sự khống chế của ta, có lời dám cự long kia tới đối phó với ta hay không. Do vậy, ta đề nghị người đối phương thức khác để ta thể hiện thành ý.

Cò kè mặc cả là chuyện Lý Dật rất am hiểu, nghĩ một lát, Lý Dật nói:

- Thế này đi, người đã phải chứng minh thành ý của mình, ta không biểu thị gì tựa hồ cũng không được.

Nhìn Băng Nữ một cái, thành khẩn nói:

- Ta đem Băng Nữ làm con tin, đặt trong tay người, nếu ta giở trò, người liền giết nàng ta.

- Băng Nữ?

An Đức Lược nhíu mày:

- Nàng ta và người có quan hệ gì?

- A, An Đức Lược hiệu trưởng, lẽ nào người không nhìn ra, Băng Nữ là người trong lòng ta, nếu không vì nàng ta, sao ta lại lưu lạc tới Long Đảo, gặp phải nguy cơ như thế này chứ. Nếu không phải nàng ta cầu xin, La Tuyết Phong đã chết mấy lần rồi. Ta đưa người trong tim mình giao cho người làm con tin, người còn không yên tâm hay sao?

An Đức Lược tuy thực lực cao thâm, nhưng do chỉ chuyên tâm khổ công tu luyện, không có hứng thú với chuyện nam nữ, không thể biết được lời của Lý Dật là thật hay giả. Còn Băng Nữ nghe Lý Dật nói vậy, thái độ trên mặt cũng vô cùng phức tạp, thiếu nữ này vốn không có tâm cơ, sao hiểu được tâm địa của Lý Dật, nhưng Lý Dật vì đưa mình tới Đấu Thần Đại Lục mà lạc vào Long Đảo, cũng vì mình mà không giết La Tuyết Phong, đó đều là sự thực.

Có thiếu niên nam tử xuất sắc theo đuổi là chuyện vui với bất cứ thiếu nữ nào, ánh mắt của Băng Nữ nhìn Lý Dật đã ôn hòa hơn nhiều.

- Được!

An Đức Lược trầm ngâm trong giây lát rồi đồng ý. Vẻ đẹp tuyệt sắc của Băng Nữ khiến Lý Dật động lòng cũng là chuyện thường tình.

- Muốn bắt ta làm con tin, nằm mơ.

Băng Nữ không chịu giơ tay chịu trói, đấu khí tuôn ra, một đạo đấu khí tấn công về phía An Đức Lược.

- Lý Dật, người trong lòng của người tính tình thật hung dữ.

An Đức Lược mỉm cười, thân hình không hề động, tay phải vung lên, một đạo không gian ba động vô hình nghênh đón đạo đấu khí kia, trong nháy mắt đã đánh tan đạo đấu khí đó, đồng thời, không gian cấm chế của Lý Dật cũng đã trùm lấy Băng Nữ, thứ nhất là để thể hiện lập trường, thứ hai là để bảo vệ Băng Nữ không bị An Đức Lược làm tổn thương.

Băng Nữ lúc này mới tin lời của phụ thân, chút bản lĩnh đó của nàng ta tuy không tồi, nhưng đứng trước cường giả thực sự thì vẫn không đáng một đòn. Đứng trước một Đấu Thánh một Đấu Tôn cường giả, Băng Nữ chỉ có một thân đấu khí, không chút kinh nghiệm chiến đấu, liền dễ dàng bị khống chế.

- Bây giờ, theo ta đi giết La Tuyết Phong.

Lý Dật thản nhiên nói.

- Được!

An Đức Lược đồng ý, đột nhiên thân hình biến mất, đấu kỹ ẩn thân này, La Tuyết Phong có thể dùng, An Đức Lược có thể dùng Lý Dật cũng không cảm thấy có gì kỳ lạ.

An Đức Lược thân hình ẩn đi, tay đặt trên gáy Băng Nữ, đi theo Lý Dật vào trong Tù Thiên Chi Động. Gáy bị khống chế, chỉ cần An Đức Lược dùng chút lực, Băng Nữ sẽ lập tức bị chết, Băng Nữ có hung dữ thế nào cũng không dám đánh cược với tính mạng của mình. Tuy rất không cam chịu, nhưng cũng đành đi theo hai người vào trong Tù Thiên Chi Động.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đánh Lén

Q.6 - Chương 194: Đánh Lén

Tù Thiên Chi Động vẫn canh phòng cẩn mật, trên trời dưới đất, cự long không quản ngày đêm tuần tra. Để trấn áp Dương Ma Thiên, Long Tộc đã phải trả giá quá lớn, Long Tộc tộc trưởng rất muốn giải quyết gánh nặng này, thậm chí không tiếc dùng “Long Chi Cấm Chú”.

Còn sau khi Dương Ma Thiên chết sẽ khiến nhân loại thế giới có tình trạng thế nào, đó không phải là việc Long Tộc cần quan tâm.

Những gã long thị vệ canh giữ Tù Thiên Chi Động tựa hồ cũng biết được tin người tu luyện Thiên Ma Đấu Khí trong lời tiên đoán của Long Tộc, nhìn thấy Lý Dật, thái độ rất tốt, khiến Lý Dật cảm thấy có chút ngượng ngùng. Dù sao người ta cũng là sinh vật cấp cao nhất, sinh vật được sùng ái nhất của đẳng tạo hóa.

- Lý Dật các hạ, muộn thế này vẫn tới đây có chuyện gì hay sao?

Một gã long thị vệ hòa nhã nói.

- Ta muốn nhìn gặp La Tuyết Phong, phiền người giúp ta thông báo với tướng quân.

Gã cự long phụ trách Tù Thiên Chi Động chính là gã ngân dực cự long ngày trước định lôi đám người Lý Dật ra làm trò đùa, kết quả là bị Lý Dật đánh cho thê thảm.

- Các người đi theo ta.

Long thị vệ liếc Băng Nữ một cái, nhanh chóng đồng ý, nhìn bộ dạng dường như gã thị vệ này cũng không xa lạ gì với Băng Nữ.

Trong Tù Thiên Chi Động vẫn là cổ khí tức ngưng trọng. Ngàn vạn năm nay Long Tộc trấn thủ đại ác ma ở trong tâm trí bọn chúng, không dám có chút lơ lỏng, có thể thấy phẩm chất cẩn thận tỉ mỉ của Long Tộc cũng đáng để đáng tạo hóa ưu đãi.

Nhìn thấy Lý Dật, ngân dực cự long tỏ vẻ thân mật:

- Lý Dật các hạ, ngọn gió nào đưa người tới đây vậy. Đang không có việc gì làm, chúng ta lại vui đùa một chút nhé.

Rõ ràng là có ý trêu đùa, long tướng quân đương nhiên không muốn tỉ thí với Lý Dật nữa.

Lý Dật cười nói.

- Long tướng quân, ta nửa đêm tới tìm người không phải để chơi, mà muốn nhờ người làm giúp một việc.

- Việc gì vậy? Chỉ cần ta có thể làm được, nhất định sẽ làm hết sức.

- Đương nhiên là người làm được, ta muốn xin người thả La Tuyết Phong, nếu hắn vẫn còn sống.

Nghe thấy lời thỉnh cầu này của Lý Dật, long tướng quân thẳng thắn đáp:

- Hắn đương nhiên còn sống, không vấn đề gì. Người không muốn hắn chết? Để thể hiện lòng kính trọng của chúng ta với người, kẻ thù này của người mấy ngày nay cũng chịu không ít khổ sở.

Nhưng gã long thị vệ ở bên cạnh lại nhắc:

- Tướng quân, thả tù nhân trong Tù Thiên Chi Động ra cần phải được tộc trưởng đại nhân cho phép.

- Ngoài tên đại ác ma và thánh nữ, những kẻ khác ta đều có thể quyết định.

Long tướng quân lớn tiếng phản bác, lại ra lệnh cho một gã long thị vệ khác:

- Các người đưa La Tuyết Phong lên đây.

Đúng như lời long tướng quân đã nói, mấy ngày nay La Tuyết Phong bị giam giữ, cuộc sống rất không dễ chịu. Do thiếu ánh nắng nên làn da nhợt nhạt, ánh mắt lại đầy tia máu, áo quần rách rưới, còn có cả vết máu khô đen, bộ dạng vô cùng khổ sở.

Nhục thân thâm thắm, nhưng thần tình của La Tuyết Phong còn thâm hơn, bởi tu luyện Thiên Ma Đấu Khí giả nên La Tuyết Phong đã hoàn toàn suy sụp, hắc hỉu rất rõ, cho dù Long Tộc không nghe theo lời Lý

Dật giết hẳn, chỉ cần tám hệ đấu khí trong cơ thể hẳn phản phệ, hẳn sớm muộn cũng mất mạng.

- Lý Dật, người thắng rồi.

Mấy câu này đã đủ nói lên tâm trạng của La Tuyết Phong. Khiến một kẻ cố chấp như La Tuyết Phong nhận thua, đó là việc còn khiến hẳn khó chịu hơn cả cái chết.

- Vậy sao, La Tuyết Phong, điều này không hợp với cá tính của người, hơn nữa cũng khiến ta hơi thất vọng. Cần biết rằng, ở Đấu Thần Đại Lục muốn tìm một đối thủ như người thực sự không dễ dàng. Mà con người, luôn cần có đối thủ mạnh, có đúng không?

- Ta chỉ thua người về vận may, chứ không phải thực lực.

Ánh mắt La Tuyết Phong lộ vẻ không cam tâm, gã thiên tài của thiên tài này thực sự không biết, ngay từ đầu hẳn đã thua rồi, là vật thí nghiệm Thiên Ma Đấu Khí do An Đức Lược tự sáng tạo ra, ngay từ đầu kết cục của hẳn đã định sẵn là sẽ không tốt đẹp.

- Vậy được, ta cho người một cơ hội. Đi theo ta, ta sẽ không giết người.

- Không biết người, hừ, người đang làm nhục ta hay sao?

- Nhưng người cũng đừng vui mừng quá sớm.

Lý Dật dáng vẻ vô cùng thần bí, cười nói:

- Ta không biết người, không có nghĩa người khác không muốn giết người, cần biết rằng, người nhân từ như ta trên Đấu Thần Đại Lục không có được mấy người.

- Việc của nhân loại các người thật là phiền phức.

Long tướng quân có chút không kiên nhẫn được nữa, lớn tiếng nói:

- Lúc muốn giết, lúc không muốn giết, tiểu tử này ta nhìn rất không vừa mắt, chỉ cần người nói một câu, ta sẽ lập tức cho hắn biến mất.

- Đa tạ ý tốt của long tướng quân. Ta không giết hắn đương nhiên là có ý của ta. La Tuyết Phong, nếu không muốn chết trong tay long tướng quân thì đi theo ta.

Lý Dật hướng về phía long tướng quân hành lễ, rồi bước ra phía cửa của Tù Thiên Chi Động.

Băng Nữ bị An Đức Lực ngăm khống chế cũng đành phải đi theo. La Tuyết Phong khẽ sững người, không biết Lý Dật định giở trò gì, nhưng cho dù hắn có mục đích gì, có thể thoát khỏi sự giam cầm của Long Tộc, La Tuyết Phong đương nhiên cũng không từ chối.

Đi ra khỏi Tù Thiên Chi Động, Lý Dật nói với La Tuyết Phong:

- Nếu người muốn đi thì bây giờ có thể đi được rồi. Nhưng ta khuyên người đi theo ta gặp một người, người này, có lẽ người rất muốn gặp.

- Ai?

- An Đức Lực hiệu trưởng!

- Hiệu trưởng!

La Tuyết Phong khẽ sững sốt, thái độ rất kỳ quái, lăm lăm:

- Sao hắn lại tới đây?

- Lẽ nào người không muốn biết, Thiên Ma Đấu Khí của người sao lại là giả ư?

- Được, ta đi theo người!

Băng Nữ tuy muốn lên tiếng cảnh báo, nhưng gáy đang bị khống chế, đấu khí của An Đức Lực quấn chặt lấy cổ họng nàng ta, khiến nàng ta

mặt đỏ bừng, không nói được gì. Cách xa Tù Thiên Chi Động rồi, Lý Dật mới dừng lại, quay người lại, nói với An Đức Lược:

- An Đức Lược hiệu trưởng, bây giờ hãy hiện thân thể hiện thành ý của người đi.

Thu đấu kỹ tàng hình đi, An Đức Lược không còn che giấu khí tức cường giả nữa, một cỗ sát ý chột tràn ngập trong màn đêm.

Nhìn thấy An Đức Lược, La Tuyết Phong đột nhiên có chút điên cuồng, chạy nhanh lại, lay vai An Đức Lược, lớn tiếng hỏi:

- Phụ thân, phụ thân của ta, vì sao Thiên Ma Đấu Khí của ta là giả?

Phụ thân? Cách xưng hô này khiến Lý Dật và Băng Nữ cũng sửng người. Lẽ nào mình đã mắc mưu của An Đức Lược, mục đích thực sự của An Đức Lược là cứu La Tuyết Phong ra. Sư đồ và phụ tử, đó là hai quan hệ hoàn toàn khác nhau.

Nhưng những lời tiếp theo của An Đức Lược khiến Lý Dật thở phào.

An Đức Lược đẩy La Tuyết Phong ra, lạnh lùng nói:

- Ngu ngốc. Nếu ta không nói người là con riêng của ta, sao người có thể tin ta tốt với người như vậy. Tỉnh lại đi, La Tuyết Phong, người chỉ là con chuột bạch thí nghiệm của ta mà thôi, một thí nghiệm thất bại, lãng phí bao tâm huyết của ta.

- Người không phải phải phụ thân của ta?

- Ta sẽ lập tức chứng minh cho người thấy.

Nói đến đây, An Đức Lược cười lạnh, khí tức cường giả không chút che giấu tỏa ra. Băng Nữ lúc này đã thoát khỏi sự khống chế của An Đức Lược, hô lớn:

- La Tuyết Phong cẩn thận, hắn muốn giết người.

Lời cảnh cáo của Băng Nữ vừa vang lên, một cỗ không gian chi lực vô hình từ tay An Đức Lực tấn công về phía La Tuyết Phong. Với cự ly gần như vậy, nếu không có lời cảnh cáo của Băng Nữ, La Tuyết Phong sẽ bị thua thiệt lớn.

Cơ hồ là phản ứng bản năng, La Tuyết Phong lui người lại, đồng thời kết ra từng đạo không gian phòng ngự ở trước mặt. Phản ứng nhanh nhạy như vậy, ngoài thực lực ra, nếu không có kinh nghiệm thực chiến phong phú thì tuyệt đối không thể làm được. Lực lượng của không gian đối đầu với lực lượng của không gian, tuy không hoành tráng như dùng đấu khí tấn công, nhưng sự nguy hiểm lại vượt xa đấu khí.

Sư đồ trở mặt, trong nháy mắt Lý Dật liền ra tay.

Tất cả đều vì thời khắc này.

Lý Dật vừa ra tay đã tế Phá Thiên Kiếm ra, một khi đã dùng tính mạng để đánh cược thì phải dùng toàn lực. Phá Thiên Kiếm vô hình vô sắc, mang theo đấu khí cường đại cùng thần lực trời sinh của hắc, nhanh như tia chớp tấn công về phía hông của An Đức Lực.

Lúc này An Đức Lực đang toàn lực chứng minh thành ý của mình với Lý Dật, để tránh làm kinh động tới Long Tộc, hắc cũng hi vọng một đòn có thể tiêu diệt La Tuyết Phong. Thực lực của La Tuyết Phong không ai biết rõ hơn An Đức Lực. Đánh bại hắc không khó, nhưng nếu muốn giết hắc mà không làm kinh động tới người khác, trừ phi ngay từ đầu đã dốc toàn lực, khiến hắc không thể thi triển đấu kỹ cao cấp.

Đấu kỹ cao cấp, cho dù chỉ là chu tước đấu kỹ cũng sẽ khiến Long Tộc chú ý.

Đoán được ý đồ đó của An Đức Lực, Lý Dật mới quyết đoán ra tay.

Những việc này nói thì dài dòng, nhưng lại chỉ xảy ra trong nháy mắt, chỉ trong nháy mắt, dưới một đòn tập kích của An Đức Lực, không gian

phòng ngự của La Tuyết Phong đã hoàn toàn tiêu tán, không gian ba động khiến thân thể La Tuyết Phong cơ hồ biến dạng. Nếu không phải Lý Dật quyết đoán ra tay, khiến An Đức Lực từ bỏ tấn công, La Tuyết Phong chắc chắn sẽ bị không gian ba động biến thành đồng thịt vụn.

Tuy đã vội vàng ứng biến, đem toàn bộ không gian chi lực tấn công La Tuyết Phong chuyển sang đối phó với Phá Thiên Kiếm của Lý Dật, nhưng uy lực của siêu phẩm thần binh đâu có đơn giản, chỉ trong nháy mắt Phá Thiên Kiếm đã đâm vào sườn An Đức Lực, đột nhiên một đám huyết vụ bắn ra.

An Đức Lực vẫn coi như tránh kịp thời, nếu không một kiếm này sẽ không phải xuyên vào sườn hắn, mà sẽ xuyên thẳng vào tim hắn.

- Người dám lừa ta, Lý Dật, người khá lắm.

Vội vàng bịt vết thương lại, An Đức Lực tức giận gào lên.

- Lừa người thì đã sao? Không được sao? Người lừa La Tuyết Phong bao nhiêu năm, đây là báo ứng.

Thực ra Lý Dật không hề hài lòng với kết quả tập kích vừa rồi, tuy một đòn vừa rồi không nhẹ, nhưng vết thương ở sườn đối với một Đấu Thánh cường giả mà nói thì không ảnh hưởng nhiều tới thực lực.

Cho tới bây giờ, Băng Nữ có gốc tới mấy cũng đã nhìn ra ý đồ của Lý Dật, lao tới cạnh La Tuyết Phong, kiểm tra vết thương của hắn, thấy La Tuyết Phong tuy bị thương không nhẹ, nhưng vẫn chưa mất lực chiến đấu. Lôi mấy viên thuốc từ trong dung giới ra, nhét vào miệng La Tuyết Phong, rồi mới lạnh lùng nhìn An Đức Lực, giận dữ nói:

- Lão già khốn kiếp, bốn tiểu thư sẽ cho người biết tay.

- Các người muốn đấu với ta, tựa hồ chưa đủ tư cách.

An Đức Lực sát khí đằng đằng, tay rung lên, giương ra một đôi huyết sắc song kiếm.

- La Tuyết Phong, xem ra chúng ta lại phải liên thủ rồi, giải quyết lão già này trước, chúng ta tính sổ sau, thế nào?

La Tuyết Phong gật đầu, ân oán của hắn và Lý Dật chủ yếu là vì không muốn lưu lại đối thủ sau này, còn hiện tại, La Tuyết Phong đã cảm hận An Đức Lược tới tận tận cùng. Bị lừa mười mấy năm, nỗi nhục nhân giặc làm cha, một người như La Tuyết Phong sao có thể chịu đựng được.

Ba Đấu Tôn cường giả đấu với một Đấu Thánh cường giả, thực lực này quả thực vẫn có chút mỏng manh, nhưng may có hai kiện siêu phẩm thần binh tăng thêm vài phần thực lực. Liên minh tạm thời được hình thành, Lý Dật cũng không muốn cho An Đức Lược thời gian nghỉ dưỡng thương, ý niệm không chế Phá Thiên Kiếm rời khỏi tay, khí thể hung hãn tấn công về phía An Đức Lược.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giam Lông

Q.6 - Chương 195: Giam Lông

Đối diện với công kích của siêu phẩm thần binh, An Đức Lược cũng không dám sơ ý, huyết sắc song kiếm khẽ rung lên, hai đạo đấu khí hóa thành hình rồng, lao về phía Phá Thiên Kiếm.

Lý Dật đã ra tay, Băng Nữ sao có thể khoanh tay đứng nhìn, thân hình khẽ động, lao lên mấy mét, Thí Long Tiên đã ở trong tay, cuốn về phía An Đức Lược. An Đức Lược lại vung song kiếm lên, hai đạo đấu khí hình rồng lại bắn đi.

- Thiên Long Thư Hùng Kiếm. Băng Nữ, Lý Dật, cẩn thận.

Khí tức quý dị của huyết sắc song kiếm, Lý Dật đã sớm cảm nhận thấy, căn bản không cần La Tuyết Phong nhắc nhở. Ý niệm không chế Phá Thiên Kiếm, tay lại giương Thiên Long Chi Cung lên, mấy tiếng vụt vụt vang lên, mũi tên đấu khí xuyên qua khe hở giữa khí tức của hai kiện

siêu phẩm thần binh, lao về mặt của An Đức Lược. Có thể khiến Lý Dật cũng lúc sử dụng cửu phẩm và siêu phẩm thần binh, thể diện của An Đức Lược quả thực cũng rất lớn.

Đối diện với công kích sắc bén như vậy, An Đức Lược sắc mặt ngưng trọng, song kiếm hợp bích, đấu khí hình rồng không ngừng lao ra để đối phó với công kích của siêu phẩm thần binh. Tay phải là chỉ quyết rung động, dùng không gian chi lực phá vỡ mũi tên đấu khí của Lý Dật.

Có thể làm hiệu trưởng của La Lan Học Viện, thái độ ung dung của An Đức Lược khi đối diện với cường địch này là sự chứng minh thực lực tốt nhất. Thái độ ung dung này đương nhiên là được xây dựng trên cơ sở thực lực cường đại. Lý Dật biết rõ, nếu không thể duy trì được áp lực cường đại, một khi An Đức Lược phản kích, ba người ở đây cho dù không chết không bị trọng thương.

Đấu khí thôi động tới cực điểm, dưới sự tấn công điên cuồng của Lý Dật và Băng Nữ, màn đêm bị xé rách, tiếng đấu khí va chạm vào nhau không ngừng vang lên, quang mang của đấu khí soi sáng cả một vùng trời, rừng rậm cũng bị năng lượng cường hãn của đấu khí khiến cho tan nát.

Trong thời gian giằng co ngắn ngủi này, La Tuyết Phong cũng không rảnh rỗi, không kịp để ý tới điều tức thân thể đang bị trọng thương, La Tuyết Phong thủ quyết tung lên, tiếp đó thiên địa linh khí bốn phía nhanh chóng rung động, trong phạm vi mấy trăm mét xung quanh, tất cả cây cối đều bật gốc bay lên, tất cả tập kết quanh La Tuyết Phong, mộc nguyên tố bị hấp thu hết, hóa thành một đám quang mang không ngừng xoay tròn quanh La Tuyết Phong.

Thiên không đã hoàn toàn bị cây cối che khuất, vốn dĩ là đêm tối không có ánh trăng, bây giờ ngoài ánh sáng của đấu khí ra, cơ hồ không có bất cứ thứ ánh sáng gì khác. Trong khi La Tuyết Phong thôi động đấu kỹ, tất cả thực vật như sống lại, phát tán ra thứ khí tức quỷ dị.

Những hiện tượng kỳ lạ này biểu hiện một cách rõ rệt, đấu kỹ La Tuyết Phong sắp tung ra chính là bạch hổ đấu kỹ.

- Bạch hổ trung cấp, mộc chi cuồng bạo!

Cây cối bị hấp thu hết mộc nguyên tố trong nháy mắt biến thành cát bụi, tiếp đó sóng xung kích đấu kỹ lan ra bốn xung quanh, tất cả mộc nguyên tố bị hấp thu đều dung nhập vào trong bạch hổ đấu kỹ của La Tuyết Phong.

Từng đạo đấu khí màu xanh đột ngột xuất hiện trên tầng không phía trên An Đức Lược, sau đó hung hãn tấn công về phía An Đức Lược, chiêu bạch hổ đấu kỹ này thời gian chuẩn bị tương đối dài, kèm theo đó là nguồn năng lượng rất dồi dào. An Đức Lược đương nhiên biết sự lợi hại của Mộc Chi Cuồng Bạo, nhưng lúc này đang bị hai kiện siêu phẩm thần binh, một kiện cửu cấp thần cung của Lý Dật và Băng Nữ giáp công, muốn phản công cũng phải mạo hiểm rất lớn.

An Đức Lược không hề muốn mạo hiểm như vậy, vốn dĩ chỉ định đợi đợt tấn công này qua đi, lại tìm cơ hội phản công, nhưng bạch hổ đấu kỹ của La Tuyết Phong khiến An Đức Lược thay đổi chủ ý, chịu thua thiệt dưới chiêu bạch hổ đấu kỹ này, chẳng thà liều mạng một phen.

Khi quang sáng màu xanh tấn công tới đỉnh đầu An Đức Lược, An Đức Lược đột ngột thu huyết sắc song kiếm lại, không quản mọi đòn công kích của Lý Dật và Băng Nữ, thân hình né qua, tránh được đòn tấn công cuồng bạo nhất của bạch hổ đấu kỹ, đồng thời thủ quyết nhanh tới mức dường như không nhìn thấy ngón tay của hắn.

Ầm! Ầm! Ầm!

Mấy tiếng nổ lớn liên tục vang lên, năng lượng cơ hồ có thể hủy diệt tất cả mọi sinh vật trong lúc này đã lên tới cực điểm, siêu phẩm thần binh, bạch hổ đấu kỹ, toàn lực phản kích của Đấu Thánh cường giả.

Dưới lực lượng đó, không có ai có thể hoàn toàn kháng cự được, năng lượng cuồng bạo đã vượt ra ngoài khả năng chịu đựng của bốn người tại đây.

Dưới đòn công kích của Mộc Chi Cuồng Bạo, đồng thời với đòn phản kích toàn lực của An Đức Lược, Lý Dật cảm thấy mình như một mảnh lá giữa cơn cuồng phong, không tự chủ được bay đi, cổ năng lượng không thể kháng cự đó chèn ép thân thể hần, tựa hồ ép hần thành đồng thịt vụn. Lúc đó, Lý Dật đã cảm thấy rõ ràng, long lực do huyện hóa long huyết đã phát huy tác dụng. Long lực không cần khống chế, tự động tuôn ra, khiến cơ thể trở nên vô cùng dẻo dai cứng rắn, hóa giải lực công kích của cổ năng lượng cực đại này.

Quầng sáng đấu khí và cát bụi dần tan đi, Lý Dật lúc này mới phát hiện ra, tình trạng của La Tuyết Phong lúc này đã thê thảm hơn rất nhiều so với lúc trước, nằm lăn ra đất, trên bộ quần áo rách rưới là những vết máu dài và thịt vụn, còn Băng Nữ đang bị treo trên một ngọn cây ở phía xa, đang bị ngắt đi.

Còn An Đức Lược tựa hồ cũng không khá hơn là mấy, một chân quỳ dưới đất, thân thể không ngừng run rẩy, hiển nhiên đã bị thua thiệt không nhỏ.

Trong tình trạng đó, tình trạng của Lý Dật là khá hơn tất cả, cơ hồ hoàn toàn không bị thương tổn gì.

- Lý Dật, người, người không bị gì sao?

Thấy khí tức của Lý Dật vẫn rất bình ổn, đứng sừng sững giữa hố sâu do bạch hổ đấu kỹ tạo nên, An Đức Lược có chút không tin vào mắt mình. Dù thế nào hần cũng là một Đấu Thánh cường giả, một Đấu Thánh cường giả còn bị tổn thương mấy đoạn kinh mạch và xương cốt, Lý Dật chỉ là một Đấu Tôn cường giả, tại sao lại có thể bình an vô sự được?

- Rất kỳ lạ sao? Ta đã dám lừa người, đương nhiên là có chỗ dựa của ta!

Lý Dật cười, nhưng lại không tiếp tục tấn công An Đức Lược, dù sao đó cũng là một Đấu Thánh cường giả, Lý Dật hần muốn đối phó với một Đấu Thánh cường giả, quả thực vẫn chưa đủ sức.

Đối diện với thái độ mỉa mai của Lý Dật, vẻ mặt An Đức Lược vô cùng khó coi, đột nhiên, An Đức Lược lắng tai nghe trong giây lát, sau đó chân đạp mạnh xuống đất, thân hình nhảy lên trên không, rồi không nói thêm một câu, thân hình biến mất vào màn đêm.

Thấy An Đức Lược đã bỏ đi, Lý Dật mới thở phào một cái! Thật là nguy hiểm! Nguy hiểm tối nay cuối cùng cũng đã vượt qua.

Giây lát sau, mấy gã cự long xuất hiện trong khu rừng đã vô cùng đổ nát, đi đầu chính là tướng quân của Long Tộc. Ngân dực cự long nhìn Lý Dật đầy ẩn ý, hỏi:

- Thế này là thế nào? Hủy hoại Long Đảo không phải là hành vi đáng khen ngợi!

- Thật là xin lỗi, ta và bạn ta đang thử một chiêu bạch hổ đấu kỹ.

- Tựa hồ, bạn ngươi còn bị thương.

Long Tộc tướng quân hiển nhiên không tin lời nói của Lý Dật, nhưng nếu đã không phát hiện được người ngoài nào, Long Tộc tướng quân cũng khẽ yên tâm, giọng điệu cảnh cáo nói:

- Nửa đêm tu luyện đấu kỹ không phải là một thói quen tốt. Lý Dật các hạ, có gì cần chúng ta giúp không?

- Đúng thế, bạn ta bị trọng thương, để làm giảm bớt sự đau đớn của hãn, long tướng quân, xin hãy một lần triệt để giải quyết cho hãn vĩnh viễn không còn đau đớn nữa nhé.

Băng Nữ đang bị hôn mê, lúc này là thời cơ tốt nhất để giải quyết La Tuyết Phong, Lý Dật đương nhiên không thể bỏ qua một cơ hội như vậy.

- Rất vui lòng! Hơn nữa ta cũng đã từng nói, ta rất không thích tên tiểu tử này.

Long tướng quân quay đầu ra hiệu với hai gã thị vệ, thân ảnh của hai gã cự long liền bao trùm lấy La Tuyết Phong. Long Tộc không có ý thức tu luyện đấu khí mà thường thích sử dụng lực lượng, giết người cũng như vậy. Hai gã cự long dùng bàn tay nhỏ nhắn tới mức rất không hài hòa với thân hình to lớn của bọn chúng cầm lấy đầu và hai chân của La Tuyết Phong, định xé La Tuyết Phong ra thành hai mảnh.

Xem ai còn có thể cứu người. Lý Dật trong lòng thầm nghĩ. Tuy người là đối thủ ta tôn trọng nhất cho tới thời điểm này, nhưng người cũng buộc phải chết.

Đúng lúc hai gã cự long đang định ra tay xé nát La Tuyết Phong ra, một thanh âm uy nghiêm từ trong không trung truyền tới:

- Khoan đã!

Tiếp đó, một thân ảnh to lớn đáp xuống, khi Lý Dật nhìn rõ đó là tộc trưởng của Long Tộc thì hai gã cự long đã đặt La Tuyết Phong xuống, cung kính hướng về phía tộc trưởng, chờ đợi mệnh lệnh.

Cuộc hỗn chiến này làm kinh động tới tộc trưởng Long Tộc cũng là chuyện sớm muộn, Lý Dật cũng không cảm thấy bất ngờ, bất ngờ là không hiểu vì sao tộc trưởng long tộc lại ngăn cản việc giết La Tuyết Phong. La Tuyết Phong đối với tộc trưởng long tộc mà nói không hề có ý nghĩa gì, còn chính mình lại có liên quan tới việc Long Tộc có còn phải tiếp tục chịu nỗi khổ của kẻ ngục tốt hay không.

- Tộc trưởng tôn kính, rất xin lỗi đã làm phiền người nghỉ ngơi, đây chỉ là bất ngờ nho nhỏ, hơn nữa đã kết thúc rồi.

Lão long không thềm để ý tới Lý Dật, chỉ chăm chú nhìn hiện trường ngổn ngang, đặc biệt là hố lớn do bạch hổ đấu kỹ tạo nên, một lúc sau mới lạnh lùng nói:

- Sự việc e rằng không đơn giản như vậy, ngoài ba người ra, còn có nhân loại từng xuất hiện. Hẳn là ai?

Đối diện với ánh mắt sắc lạnh của lão long, Lý Dật biết, muốn che giấu được vị tộc trưởng Long Tộc này e rằng không hề dễ dàng, thực ra cũng không phải Lý Dật muốn che giấu cho An Đức Lược, mà hẳn biết rằng quan hệ của hắn và Long Tộc lúc này cũng rất phức tạp, bất cứ sự việc gì cũng đều có thể khiến Long Tộc cảnh giác, do vậy mới chịu thà liều lĩnh liên hợp cũng với La Tuyết Phong, Băng Nữ đối phó với An Đức Lược cũng không chịu để cho Long Tộc nhúng tay vào việc này.

Lúc này, nghe tộc trưởng Long Tộc hỏi như vậy, Lý Dật mới trả lời:

- Đúng vậy, quả thực còn có một Đấu Thánh cường giả tới đây, hắn là sư phụ của La Tuyết Phong, hiệu trưởng của La Lan Học Viện, An Đức Lược tiên sinh, nhưng hắn hiện tại đã bị chúng ta đánh chạy đi rồi.

Cố ý nói tới quan hệ của La Tuyết Phong và An Đức Lược chứ không phải Thiên Ma Đấu Khí, hiển nhiên là để tộc trưởng Long Tộc cho rằng An Đức Lược tới Long Đảo là để cứu La Tuyết Phong.

- Lý Dật, gặp phải chuyện như vậy, hiển nhiên người nên thông báo cho Long Tộc chúng ta, chứ không phải mạo hiểm đi đối đầu với một cường giả đẳng cấp cao hơn người. Phải biết rằng, sinh mạng của người hiện tại không chỉ thuộc về người, mà còn thuộc về Long Tộc, bất cứ sự uy hiếp nào tới tính mạng của người đều phải tránh đi. Do hành vi mạo hiểm của người tối nay, Long Tộc bắt buộc phải có hành vi trừng phạt thích hợp.

Tộc Trưởng trầm ngâm trong giây lát, tựa hồ đang suy nghĩ hình thức trừng phạt.

Tộc Trưởng rõ ràng đang muốn mượn cớ để hạ chế mình đây mà, Lý Dật mặt lạnh lùng:

- Tộc Trưởng đại nhân định trừng phạt ta thế nào?

- Từ bây giờ ngoài long đảo sư đưa người ra ngoài tu luyện, người và bạn bè của người đều không được rời không nơi ở một bước, nếu không,

mỗi khi các người phạm một sai sót, Long Tộc sẽ giết một người bạn của người.

Tộc Trưởng trịnh trọng nói.

Quả nhiên là muốn hạn chế tự do của Lý Dật, điều này tương đương với giam lỏng, nếu là người khác Lý Dật đã sớm nổi nóng rồi, nhưng do tình thế hiện nay đang ở trên Long Đảo của Long Tộc, vị tộc trưởng này là đẳng tối cao, Lý Dật cũng chỉ nhún nhún vai, nhìn về phía Băng Nữ vẫn đang bất tỉnh ở trên cây, nói:

- Long Tộc cao quý thích chối bỏ trách nhiệm như vậy hay sao? Rõ ràng là các người phòng thủ không tốt, để cho nhân loại cường giả lên đảo, suýt nữa lấy mạng của ta, bây giờ lại muốn trừng phạt ta.

Băng Nữ cũng bị thua thiệt không nhỏ, Lý Dật kiểm tra thấy kinh mạch nàng ta cũng bị chấn vỡ mấy nơi, toàn thân bị gãy mấy đốt xương. Ôm lấy Băng Nữ, Lý Dật đi về phía nơi ở, cũng không thêm để ý Long Tộc xử lý La Tuyết Phong thế nào.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nghe Trộm Long Kinh Các

Q.6 - Chương 196: Nghe Trộm Long Kinh Các

Ở trong phòng của Lý Dật, Băng Nữ nằm ở trên nền nhà, khuôn mặt xinh đẹp trắng bệch, miệng ngậm chặt, do đấu khí trong cơ thể tự động vận chuyển để tự động tu sửa kinh mạch bị tổn thương, nên xung quanh thân thể nàng đang lượn lờ một tầng đấu khí.

Lý Dật không cho ai tiến vào mà một mình ngồi xếp bằng đối diện với Băng Nữ đang hôn mê. Đối với những lời bình luận không ngớt của Tác Mã Lý Ánh Vũ Tình ở bên ngoài, Lý Dật coi như không hề nghe thấy.

Giết! Hay là không giết? Đó là một vấn đề.

Nha đầu này đã biết mình tu luyện Thiên Ma Cửu Biến công pháp, hơn nữa còn định dùng nó để uy hiếp hắc, theo lý thì giết chết mới là lựa chọn tốt nhất. Nhưng vì sao mình không thể xuống tay được. Lẽ nào chỉ vì sợ Băng Đảo Đảo Chủ hay sao? Điều đó rõ ràng không đúng, đây không phải lần đầu hắc đắc tội với nhân vật cường đại hơn hắc rất nhiều, mà cũng không phải là lần cuối cùng.

Nguyên nhân khiến Lý Dật không thể xuống tay được, chính Lý Dật cũng cảm thấy có chút kỳ lạ, trong đầu hắc không ngừng xuất hiện hình ảnh Băng Nữ khi gọi hắc “Lý Dật ca ca”, vẻ mặt vừa tinh nghịch vừa ngây thơ như một hồ nước, đó mới chính là lý do khiến Lý Dật mềm lòng.

Đối với một sát thủ lãnh khốc mà nói, mềm lòng là điều đại kỵ. Nhưng sống ở trong thế giới này chưa tới một năm, Lý Dật phát hiện ra hắc ngày càng dễ mềm lòng.

Trong lòng khê kinh ngạc, ánh mắt có chút lạnh lẽo, một tia dấu khí xuất hiện trong tay Lý Dật, chỉ cần một chương này đánh xuống, Băng Nữ sẽ trở thành một thi thể. ở trong thế giới mạnh được yếu thua này, lẽ ra cần phải lạnh lùng hơn cả thế giới pháp trị trước kia mới phải. Giết nàng ta, nhất định phải giết nàng ta. Không chỉ là vì bí mật của mình, quan trọng hơn, nhất định phải làm cho tia nhân từ rất nguy hiểm ở trong lòng kia bị đập nát.

Đúng lúc Lý Dật tựa hồ đã hạ quyết tâm, tay chuẩn bị đập xuống thì tựa hồ cảm nhận được điều gì đó, Băng Nữ hừ một tiếng, chậm rãi mở mắt ra.

- Lý Dật ca ca, lão già xấu xa chết chưa?

Chỉ một câu nói nhẹ như tiếng muỗi bay đó khiến cho tia dấu khí trong tay Lý Dật biến mất tăm mất tích, nhẹ cười, Lý Dật trả lời:

- Chưa chết, nhưng bị ta đánh chạy đi rồi.

- Vậy La Tuyết Phong thì sao?

Câu hỏi đầy sự quan tâm khiến Lý Dật rất không thích thú.

- La Tuyết Phong, hẳn chết rồi.

Lý Dật không thèm nghĩ gì, trả lời nhanh, cũng không phải có ý xấu xa gì mà chỉ muốn tiểu nha đầu này hoàn toàn hết hi vọng.

Nhưng bất ngờ là, nghe thấy La Tuyết Phong đã chết, Băng Nữ dường như đã có tâm lý chuẩn bị, không hề có tâm lý bị kích động gì, chỉ có vẻ mặt đau thương, một lúc sau mới chậm rãi nói:

- Có lẽ chết cũng tốt, La Tuyết Phong quả thực quá bất hạnh.

- Người có thể nghĩ được như vậy thì tốt.

Lý Dật an ủi:

- Đợi chuyện ở Long Đảo kết thúc, ta đưa người tới Đấu Thần Đại Lục, chuyện hay ho ở trên Đấu Thần Đại Lục rất nhiều.

- Được, nhưng ta không biết có còn sống được tới ngày đó hay không.

Chưa từng bị thương nặng như vậy, Băng Nữ không hề rõ về tình trạng của mình, chỉ cảm thấy thân thể không còn là của mình nữa, sự đau đớn đến từ mọi bộ phận của cơ thể.

- Chút thương này không vấn đề gì, ta sẽ giúp người chữa trị.

Lý Dật nói, rồi cầm lấy bàn tay nhỏ nhắn của Băng Nữ, một cỗ thánh hệ đấu khí truyền vào trong kinh mạch của Lý Dật, lúc này kinh mạch trong cơ thể Băng Nữ bị chấn vỡ không ít, đấu khí vận chuyển không thông, cơ hồ khó có thể dựa vào lực lượng của mình để khôi phục.

Mất cả một đêm, kinh mạch của Băng Nữ mới khôi phục được bảy tám phần, Lý Dật đang định ngồi xếp bằng khôi phục đấu khí của mình thì bên ngoài có tiếng uy nghiêm vang lên:

- Lý Dật, người ở đâu?

Lại là long đạo sư tới.

Lý Dật đành đứng dậy bước ra khỏi phòng, đi về phía long đạo sư cười nói:

- Long đạo sư, lại mang long huyết tới sao?

Đột nhiên, Lý Dật cảm thấy thế giới linh hồn của hắn có dị động, tia linh hồn chi lực lão long lưu lại trong thế giới linh hồn của hắn tựa hồ bắt đầu tiếp nhận tin tức gì đó. Xem ra, sự việc tối qua đã khiến Long Tộc chú ý, Long Tộc các lão đang tới thăm dò hắn.

Tia linh hồn chi lực đó tuy đã bị hắn hoàn toàn khống chế, nhưng rốt cuộc tiếp nhận mệnh lệnh gì của Long Tộc các lão, Lý Dật hoàn toàn không rõ. Lý Dật cũng rất nhanh trí, cảm nhận thấy điều bất thường đó, lại diễn lại kịch cũ, hai tay ôm đầu, ra vẻ đau khổ, sau đó lăn xuống ngất đi.

Tình trạng đó của Lý Dật khiến Long Tộc Các Lão rất kinh ngạc, nhất thời không rõ Lý Dật rốt cuộc bị làm sao.

- Lão long này rốt cuộc đã làm gì với Lý Dật?

- Lũ Long Tộc thay đổi bất thường này, chúng ta thực sự không nên tin chúng mới phải.

- Đội trưởng sao thế?

Long Tộc Các Lão không thềm để ý tới lời bàn tán của Tác Mã Lý Ánh Vũ Tình, nhắc Lý Dật đang bị “hôn mê” lên, đi về phía Long Kinh Các.

Thân ở trên không, Lý Dật suy nghĩ rất nhanh, những gã Các Lão của Long Tộc này nhất định không dễ đối phó như vậy.

Không lâu sau, Long Tộc Các Lão đã đưa Lý Dật tới bờ biển, sau đó khi siêu lão long đang định dùng tiếng rồng gầm để mở Long Kinh Các ra, ánh mắt của lão long lại chuyển ra ngoài biển.

Ở ngoài biển, một đoàn thuyền lớn đang đi về phía Long Đảo. Bởi do quá xa nên không nhìn rõ đoàn thuyền rốt cuộc quy mô thế nào, nhưng nhìn mờ mờ thì thấy có hơn chục chấm đen.

Lão long nhìn một lát, xác định phương hướng của đoàn tàu chính là Long Đảo, liền tung mình lên không trung, không ngừng phát ra tiếng hô lớn, tiếng hô của lão long nhanh chóng khiến Long Tộc trên Long Đảo chú ý, không ngừng có cự long bay lên không trung, bay về phía Long Kinh Các, bộ dạng như gặp đại địch.

Khi lão long bay lên không trung phát tiếng cảnh báo, Lý Dật đã đứng dậy, nhìn về phía đoàn thuyền, đúng như phán đoán của lão long, Lý Dật khẳng định đoàn thuyền đó đang đi về phía Long Đảo, xem ra Long Đảo càng ngày càng nóng nực, có biến cố sẽ có cơ hội, Lý Dật quan sát địa hình một cái, nhảy xuống vách đá, ẩn mình ở trong một huyệt động bí mật ở trên vách đá.

Huyệt động này chỉ vừa một người ẩn thân, vị trí rất thích hợp, có thể quan sát mọi biến động trên biển. Đoàn thuyền ngày càng lại gần Long Đảo, Long Tộc càng tập kết về phía bờ biển, ở trên không trung, cự long không ngừng bay lượn, tạo thành một lớp phòng ngự ngay trên bờ biển.

Còn cách Long Đảo khoảng một hai dặm, đoàn thuyền thu buồm đi chậm lại, một chiếc tàu nhỏ được thả xuống, do mấy cường giả thực lực không tầm thường khống chế, nhanh chóng lại gần Long Đảo.

Chỉ mấy phút sau, tàu nhỏ đã cách bờ biển chỉ mấy trăm mét, với khoảng cách này, Lý Dật đã có thể nhìn rõ một trung niên cường giả đang đứng ở đầu thuyền. Người này mặc bộ hồng sắc trường bào của tư tế Đấu Thần Điện, thân hình vạm vỡ, lưng đeo một thanh kiếm dài tới mức khoa trương, vẻ mặt bình thản nhìn về phía Long Tộc đang vô cùng căng thẳng.

Ở trên tầng không của chiếc thuyền nhỏ có hai gã cự long đang bay lượn, áp tải chiếc thuyền này, để thể hiện uy nghiêm của Long Đảo.

Hồng ý tứ tế của Đấu Thần Điện không bay lên trên đảo mà lại ngồi thuyền, hiển nhiên là không muốn chọc giận sự uy nghiêm của Long Đảo.

- Tại hạ hồng y tứ tế của Đấu Thần Điện Bồ Lỗ Y, thừa lệnh của Đấu Thần Điện Điện Chủ, xin mời chủ sự Long Tộc ra nói chuyện.

Bồ Lỗ Y đặt chân lên bờ biển mềm ướt, nhìn một lượt Long Tộc đang xếp thành trận địa chỉnh tề trên bờ biển, không hề run sợ nói. Sau khi Bồ Lỗ Y nói xong, một gã cự long màu đen đáp:

- Nhân loại, các người muốn xông lên đảo, rốt cuộc là có ý đồ gì?

- Đấu Thần Điện lần này tới Long Đảo không hề có mưu đồ gì, chỉ vì một chuyện có liên quan tới Đấu Thần Đại Lục, bất đắc dĩ mới tới quấy rầy Long Tộc thần thánh.

- Nếu đã không có mưu đồ gì, tại sao lại mang nhiều nhân loại như vậy?

Trên mặt biển cơ tới gần hai chục chiếc thuyền lớn, khiến người ta không khỏi liên tưởng tới một cuộc xâm lược quy mô lớn.

- Các hạ hiểu lầm rồi, Đấu Thần Điện mang theo nhiều nhân loại như vậy, thứ nhất vì đường đi xa xôi nguy hiểm bất thường, người đông là để đề phòng lúc cần thiết, hai là vì đoàn thuyền này không chỉ có của Đấu Thần Điện, còn có một bộ phận là người của Tứ Đại Ma Tông của Đấu Thần Điện, thứ ba là lần này Đấu Thần Điện và Tứ Đại Ma Tông tới Long Đảo cũng vì một việc rất cần có nhân thủ, do đó... mong các hạ rộng lượng. Chúng ta không hề có ác ý gì với Long Tộc, nếu không cũng không quang minh chính đại như vậy tiến vào Long Đảo.

Đối với những lời nói của Bồ Lỗ Y, hắc long cũng không hề phủ nhận, mà đi vào trong đám Long Tộc, sau khi được chỉ thị của Tộc Trưởng

Long Tộc đang đứng trong đám đông mới quay lại bờ biển, đáp:

- Tộc Trưởng có lệnh, Đấu Thần Điện có thể lên bờ, nhưng chỉ cho phép chủ sự của Đấu Thần Điện và Tứ Đại Ma Tông, những người khác chưa được phép mà lên bờ giết không tha.

Được sự đồng ý của Long Tộc, Bồ Lão Y mới giơ tay ra hiệu, mười mấy chiếc thuyền liền giương buồm tiến vào, rất nhanh đã dừng lại gần bãi biển.

Lại là Đấu Thần Điện và Tứ Đại Ma Tông, hai thế lực quan hệ rất phức tạp này lần này lại liên thủ với nhau, Lý Dật chỉ có thể nghĩ tới lý do duy nhất chính là vì Dương Ma Thiên. Nhưng, cho dù là có được báo cáo của long sứ tiên sinh thì chỉ mới mấy ngày, nhân loại thế giới và Long Đảo cách xa biển lớn, những nhân loại này tựa hồ đến cũng quá nhanh.

Sự tồn tại của Dương Ma Thiên, bất luận là đối với Tứ Đại Ma Tông hay là Đấu Thần Điện đều là chuyện có can hệ rất lớn. ở trong việc này, cả hai thế lực vốn vẫn đấu tranh với nhau lại có chung lợi ích. Nếu Dương Ma Thiên không còn tồn tại thì sẽ là một việc tốt đối với cả hai thế lực, nhưng đối với Dương thị nhất tộc kí cư ở Tứ Đại Ma Tông thì lại không phải là một việc tốt. Nhưng cũng phải nói lại, Dương Ma Thiên tồn tại, tuy Dương thị nhất tộc còn có thể tồn tại, nhưng lại buộc phải phái một thánh nữ đi chịu cuộc sống tăm tối ở Tù Thiên Chi Động.

Nếu là người khác đương nhiên sẽ không liên quan tới Lý Dật, nhưng bây giờ bị giam trong Tù Thiên Chi Động lại chính là lão nương Lý Dật đã chiếm tiện nghi, Lý Dật đương nhiên không thể không lo được.

Lời tiên đoán của Long Tộc rốt cuộc có mấy phần chính xác, hay căn bản chỉ là một chuyện đồn đại vô căn cứ. Mục đích của Đấu Thần Điện và Tứ Đại Ma Tông lần này tới Long Đảo là gì? Mình có nên giết Dương Ma Thiên hay không? Tất cả những vấn đề nay Lý Dật nhất thời không thể trả lời được. Lần đầu tiên Lý Dật cảm thấy bối rối, lại còn gã An Đức Lược đang ẩn mình ở trên Long Đảo và ý đồ của Long Tộc khi khống chế mình nữa.

Phải làm thế nào mới có thể thoát thân khỏi tình trạng rối ren này, hơn nữa còn đưa lão nương và Ánh Vũ Tình quay về Đấu Thần Đại Lục nữa. Đó tựa hồ không phải là một chuyện dễ dàng.

Tình hình lúc này khiến Lý Dật nhớ tới một câu lưu truyền ở khiếp trước: cuộc sống giống như bị cưỡng hiếp, nếu không thể phản kháng thì hãy nằm xuống mà hưởng thụ.

Nếu đã không thể có cách giải quyết thì hãy tùy cơ ứng biến, làm hết sức, làm theo ý trời vậy.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Oan Gia Ngõ Hẹp

Q.6 - Chương 197: Oan Gia Ngõ Hẹp

Ở trên bờ biển lúc này đang bao trùm một cỗ cường giả khí tức nồng đượm như thực chất, nhân loại và Long Tộc tuy chưa có dấu hiệu xung đột, nhưng không ngừng thôi động cường giả khí tức, định dùng khí thế để đè bẹp đối phương.

Loại cường giả khí tức do hàng ngàn hàng vạn cường giả cấp bậc không hề thấp hợp thành này khiến Lý Dật đang ở trong động đá cũng thầm chấn kinh, đừng nói là Đấu Sư Đấu Vương cường giả, cho dù là Đấu Hoàng cường giả cũng không thể coi thường, mà phải thôi động đấu khí để hộ thể.

Trong không khí đó, Hồng Y Tư Tế của Đấu Thần Điện và Ác Ma Tông Tông Chủ Ác Kỳ đã xuất hiện. Hai đại nhân vật quyền thế ngút trời ở Đấu Thần Đại Lục này, Lý Dật đương nhiên không hề xa lạ, ở Băng Phong Thế Giới cũng đã từng gặp mặt. Bây giờ Lý Dật mới hiểu vì sao Đấu Thần Điện và Tứ Đại Ma Tông sao lại tới nhanh như vậy, nếu không có gì bất ngờ thì Tử Y Điện Sĩ và Ác Kỳ đã đi thẳng từ Băng Phong Thế Giới tới Long Đảo, còn bọn chúng có đi qua Ma Thành, Vạn Thần Trùng, Biển Băng Trôi hay không thì không thể đoán nổi.

Tử Y Điện Sĩ và Ác Kỵ đã hiện thân, Tộc Trưởng Long Tộc cũng từ trong đám đông đi ra.

- Vị này chắc là Tộc Trưởng đại nhân của Long Tộc!

Tử Y Điện Sĩ là hạng người thông minh thế nào, vừa nhìn không khí đó, đột nhiên liền đoán ra được thân phận của Tộc Trưởng Long Tộc.

- Đúng thế.

Tộc Trưởng Long Tộc ngạo nghễ đáp, ngạo nghễ nhìn hai nhân loại cường giả cao không tới nửa người của hắn, ra dáng vẻ Long Tộc cao quý.

Nhưng Tộc Trưởng Long Tộc đối diện với không phải là nhân loại cường giả bình thường mà là hai vị ở trên ngôi cao đã lâu, quyền lực lớn.

Tử Y Điện Sĩ không chút thua kém dùng lễ tiết của nhân loại hành lễ nói:

- Xin chào Tộc Trưởng đại nhân của Long Tộc, tại hạ Tử Y Điện Sĩ của Đấu Thần Điện, vị này là Tông Chủ Ác Ma Tông. Hôm nay mạo muội tới Long Đảo làm phiền Tộc Trưởng đại nhân, quả thực là có nguyên nhân bất đắc dĩ.

- Xin lắng tai nghe!

Tử Y Điện Sĩ có chút có khó liếc nhìn bốn xung quanh, nói:

- Tộc Trưởng đại nhân, đây không tiện nói chuyện, xin tới chỗ khác được chăng.

Tộc Trưởng Long Tộc chưa mời hai gã lên đảo, tuy Tử Y Điện Sĩ và Tông Chủ Ác Ma Tông có chút không vui, nhưng do tình thế bắt buộc cũng đành phải kìm nén cơn giận lại, chủ động đề nghị lên đảo nói chuyện.

Không ngờ, Tộc Trưởng Long Tộc cao quý dường như có ý hạ uy phong của hai nhân loại cường giả, tựa hồ không hề có ý lĩnh hội đề nghị của Tử Y Điện Sĩ, đáp:

- Ta tuy là Tộc Trưởng của Long Tộc, nhưng đại sự của Long Tộc đều do toàn thể Long Tộc thương nghị định đoạt. Điện sĩ có chuyện gì xin mời nói trước mặt tất cả thành viên Long Tộc là được. Không cần che giấu.

Câu trả lời như vậy khiến vẻ mặt Tử Y Điện Sĩ chợt sầm xuống, vốn đã quen được người khác ngưỡng mộ, thái độ này của Tộc Trưởng Long Tộc khiến hắn có chút không thể nén nổi. Nhưng Ác Ma Tông Tông Chủ vẻ mặt hèn mọn lại kiềm chế tốt hơn, thái độ rất bình thản nói:

- Xin Tộc Trưởng đại nhân biết cho, việc hai chúng ta muốn thương nghị với đại nhân quá mức trọng đại, tạm thời nên tránh đi một chút. Còn Long Tộc thương nghị thế nào, chúng ta đương nhiên không có quyền can thiệp.

Chỉ hạ uy thế của nhân loại cường giả một chút, Tộc Trưởng Long Tộc cũng không muốn không khí trở nên căng thẳng, nhìn hai người quả thực có vẻ có chuyện quan trọng muốn thương lượng, mới nói:

- Vậy được, nếu đã như vậy cũng không cần đi đâu khác, ở đây có một nơi nói chuyện rất tốt.

Rồi đưa mắt ra hiệu cho Long Tộc Các Lão ở bên cạnh, Long Tộc Các Lão hiểu ý, ngẩng đầu lên hô lớn một tiếng. ở trên không trung của mặt biển đột nhiên rung động kịch liệt, rồi dưới con mắt kinh ngạc của nhân loại cường giả, Long Kinh Các xuất hiện.

- Xin mời

Tộc Trưởng Long Tộc đưa tay ra, rồi bay lên không trước, đi về phía Long Kinh Các.

Tử Y Điện Sĩ và Ác Ma Tông Tông Chủ đưa mắt nhìn nhau, không giấu nổi vẻ nghi hoặc, nhưng đã lên tới Long Đảo cũng chỉ có thể đi theo gia chủ.

Lý Dật thực sự rất muốn vào trong Long Kinh Các để nghe xem Tử Y Điện Sĩ và Ác Ma Tông Tông Chủ rốt cuộc muốn thương lượng với Long Tộc chuyện gì, dù sao chuyện này rất có khả năng liên quan tới hắc, còn có cả lão nương mà hắc đã chiếm tiện nghi kia nữa. Nhưng với thân phận và tình cảnh của hắc hiện tại, muốn vào Long Kinh Các là không thể nào. Đang không biết làm cách nào thì chợt nhìn thấy trong đám Long Tộc có một đám ấu long đang ngó nghiêng, trong đó có con ấu long mà Lý Dật đã truyền linh hồn chi lực vào.

Lý Dật cũng không nghĩ nhiều, một đạo đấu khí vô hình lao về phía đám Long Tộc, rồi đánh thẳng xuống. Trong hoàn cảnh căng thẳng như vậy, đám Long Tộc bị công kích, đột nhiên trở nên hỗn loạn, tất cả đều chú ý về phía người bị công kích. Nhân cơ hội đó, Lý Dật ý niệm vừa động, con kim sắc ấu long liền bay lên, khi cửa Long Kinh Các sắp đóng vào thì đã bay vào trong Long Kinh Các.

Long Chú dùng linh hồn chi lực để khống chế đối phương, khi không bị khống chế thì đối phương hoàn toàn không ý thức được mình đã bị khống chế, còn khi ở vào trạng thái bị khống chế, người khống chế sẽ giống như có được một thân thể khác, bản thể có thể cảm nhận được mọi cảm giác của đối phương.

Điều đó là điều Lý Dật cũng không ngờ tới. Vốn chỉ hi vọng ấu long nghe trộm được chuyện trong Long Kinh Các, sau đó sẽ tìm cách lệnh cho ấu long truyền ra, nhưng bây giờ xem ra quá trình đó đã có thể lược bỏ.

Ấu long tiến vào trong Long Kinh Các, Tộc Trưởng Long Tộc tuy không vui nhưng một con ấu long thỉnh thoảng nghịch ngợm cũng không phải là chuyện lớn ở Long Tộc, hơn nữa Tộc Trưởng Long Tộc vốn không có

gì phải dấu với các thành viên trong Long Tộc, do vậy chỉ khẽ mắng một câu, cũng không để ý tới nữa.

Ở trong một gian phòng nhỏ ở tầng 2 của Long Kinh Các, vốn dĩ là nơi nghỉ ngơi của vị Các Lão nào đó, bây giờ tạm thời được dùng làm phòng hội nghị. Phòng nghỉ đối với Long Tộc mà nói là một nơi rất nhỏ, nhưng đối với nhân loại mà nói, đó là nơi quá mức rộng lớn.

- Được rồi, ở đây không có người ngoài, tuyệt đối không bị nghe trộm. Điện Sĩ, có gì cứ nói.

Tộc Trưởng Long Tộc vẫn giữ thái độ cao ngạo.

Tử Y Điện Sĩ nói:

- Tộc Trưởng đại nhân, không dám giấu, chúng ta vốn dĩ chỉ phải xử lý vài việc ở Băng Phong Thế Giới, vốn không có ý định tới Long Đảo. Nhưng giữa đường nhận được tin tức của Đấu Thần Điện, mới biết lời tiên đoán của Long Tộc đã ứng nghiệm, theo lệnh của Đấu Thần Điện, tại hạ ngày đêm tới đây, thậm chí không tiếc dùng truyền tống trận pháp mới tới được Long Đảo. Tộc Trưởng đại nhân, nghe nói vị Thiên Ma Đấu Khí tu luyện giả trong tiên đoán của Long Tộc đã tới Long Đảo, có thể cho tại hạ gặp người đó được không?

Tộc Trưởng Long Tộc vẻ mặt không chút biểu cảm nói:

- Quả thực như vậy, người tu luyện Thiên Ma Đấu Khí đã ở trên đảo. Nhưng điều này có liên quan gì tới Đấu Thần Điện?

- Quan hệ rất lớn. Nếu tại hạ nói không nhầm, năm xưa Đấu Thần Điện Chủ giao Dương Ma Thiên cho Long Đảo đã định khế ước vĩnh hằng.

Sắc mặt Tộc Trưởng Long Tộc đột nhiên đại biến.

Cái này Tộc Trưởng Long Tộc đương nhiên biết rõ, khi đó Á Lí Sĩ đánh bại Tộc Trưởng của Long Tộc lúc đó, khuất phục Long Đảo, sau đó lập

khế ước vĩnh hằng với Long Tộc, lệnh cho Long Tộc vĩnh viễn phụ trách trấn thủ Dương Ma Thiên trong Tù Thiên Chi Động. Khế ước vĩnh viễn là một ký ức nhục nhã đối với Long Tộc cao quý, chứ không phải là một việc vinh quang gì. Lúc này bị Đấu Thần Điện Điện Sĩ nhắc tới, Tộc Trưởng Long Tộc đương nhiên không vui.

- Năm xưa lập khế ước vĩnh viễn cũng chỉ là việc bất đắc dĩ, Dương Ma Thiên đã tu luyện tới Phong Hào Đấu Thần bất tử bất diệt, với thực lực của cường giả lúc đó, căn bản không có cách nào giết chết Dương Ma Thiên được. Nhưng bây giờ đã khác, căn cứ theo lời tiên đoán của Long Tộc, chỉ cần nhân loại tu luyện Thiên Ma Đấu Khí đó tới Long Đảo, tu luyện Long Chi Cấm Chú của Long Tộc là có thể khiến Dương Ma Thiên thần hồn đều bị hủy diệt. Nếu đã có cách tiêu diệt Dương Ma Thiên, vậy khế ước vĩnh viễn đương nhiên có thể chấm dứt.

Nghe trộm tới đây, Lý Dật mới hiểu, giết chết Dương Ma Thiên không chỉ miễn được nỗi khổ ngục tốt cho Long Tộc, mà quan trọng hơn là có thể rửa sạch nỗi nhục Tộc Trưởng Long Tộc bị nhân loại cường giả đánh bại.

Tử Y Điện Sĩ trầm ngâm trong giây lát, rồi nói:

- Tại hạ nhắc tới khế ước vĩnh hằng, chỉ là muốn nhắc nhở Tộc Trưởng đại nhân, tình trạng của Dương Ma Thiên liên quan tới vô số sinh linh của Đấu Thần Đại Lục, xin Tộc Trưởng đại nhân nghe tại hạ nói rõ hơn.

- Người cứ nói.

- Tộc trưởng có lẽ không biết, năm xưa Dương Ma Thiên để tu luyện Thiên Ma Đấu Khí đã giết hại vô số cường giả, Dương Ma Thiên tuy đã bị giam cầm, nhưng hậu thế của những cường giả đó sao chịu cam tâm, bởi vậy không ngừng tìm cách trả thù. Còn Dương Ma Thiên cam tâm chịu giam cầm là bởi Đấu Thần Điện và các thế lực khác hứa sẽ bảo vệ an toàn cho gia tộc của hắn. Bởi vậy, trong trăm năm sau khi Dương Ma Thiên bị giam cầm, Đấu Thần Đại Lục vẫn vô cùng hỗn loạn, để giải quyết tình trạng hỗn loạn đó, cũng là để vỗ về lòng dân, Đấu Thần Điện

cuối cùng đành thỏa hiệp, giao Thiên Ma Tông do Dương Ma Thiên một tay dựng nên cho phó tông chủ lúc đó, còn tộc nhân Dương thị trở thành tông tộc ký cư theo Thiên Ma Tông. Làm như vậy vừa không vi phạm ước định với Dương Ma Thiên, cũng khiến cho những người bất mãn với tộc nhân Dương thị không nói được gì nữa, có thể nói là kết cục tốt nhất.

Việc trong quá khứ này, Lý Dật chưa từng nghe nói tới, không khỏi lắng tai nghe, dù sao cũng là dùng ý niệm khống chế ấu long, không được rõ ràng như bản thân mình nghe.

- Nhưng duy nhất bất mãn là Dương thị nhất tộc. Tuyệt đại đa số Dương thị tộc nhân do áp lực của các đại thế lực nên đồng ý nhường quyền khống chế Thiên Ma Tông, nhưng cũng có một bộ phận không cam tâm, sau khi chiến bại liền lưu lạc trên khắp Đấu Thần Đại Lục, nhưng lúc nào cũng tìm cách khôi phục sự khống chế với Thiên Ma Tông. Còn vị phó tông chủ do các phương thế lực đưa lên do năng lực có hạn, không thể khuất phục được chúng nhân, Thiên Ma Tông từ đó mâu thuẫn nội bộ không ngừng, cuối cùng trở thành Tứ Đại Ma Tông.

Nghe tới đây, Tộc Trưởng Long Tộc có chút không kiên nhẫn được nữa, ngắt lời nói:

- Đối với việc của nhân loại thế giới, Long Tộc không có hứng thú nghe, các người nói chuyện chính đi.

Tộc Trưởng Long Tộc không hề khách khí khiến Tử Y Điện Sĩ có chút ngượng ngùng, khẽ ho nhẹ một cái, Tử Y Điện Sĩ mới nói tiếp:

- Tại hạ nhắc lại chuyện cũ là muốn nói với Tộc Trưởng đại nhân, một khi tin Dương Ma Thiên chết truyền tới Đấu Thần Đại Lục, vậy... rất có thể sẽ khiến Đấu Thần Đại Lục gặp phải tai kiếp chưa từng có.

Sắc mặt Tộc Trưởng Long Tộc đột nhiên trở nên vô cùng khó coi, ngữ khí lạnh lùng nói:

- Dương Ma Thiên còn sống thoát khỏi Tù Thiên Chi Động sẽ khiến Đấu Thần Đại Lục gặp đại họa, chết đi cũng khiến Đấu Thần Đại Lục gặp tai nạn. Lẽ nào Long Tộc suốt kiếp phải làm ngục tốt cho Đấu Thần Đại Lục hay sao? Hơn nữa, tai nạn của Đấu Thần Đại Lục có liên quan gì tới Long Tộc chúng ta.

Đã nói như vậy, tình thế liền đi vào bế tắc. Với thân phận địa vị của Tử Y Điện Sĩ, đó là một hình thức khiêu khích, nếu không phải suy nghĩ tới đang ở trên lãnh địa của Long Tộc, hơn nữa còn có thực lực kinh người của Long Tộc, Tử Y Điện Sĩ e rằng đã ra tay rồi.

Thấy vậy, Ác Ma Tông Tông Chủ vội lên tiếng:

- Tộc Trưởng đại nhân bớt nóng, thực ra không phải không thể giết Dương Ma Thiên, nhưng bây giờ chưa phải lúc. Xin hãy nghe ta nói. Khi Dương Ma Thiên và các cường giả lập khế ước, cam tâm vào trong Tù Thiên Chi Động chịu giam cầm, các cường giả đã hứa sẽ bảo vệ sự an toàn cho Dương thị nhất tộc. Ước định đó không phải nói suông, mà có huyết hồn khế ước. Trong huyết hồn khế ước đó, Dương Ma Thiên và Ác Lí Sĩ đều phong ấn một nửa đấu khí của mình cũng với lãnh ngộ của mình về không gian quy tắc, đấu khí quy tắc. Căn cứ theo huyết hồn khế ước, nếu bên nào bội ước, bên kia sẽ có được đấu khí ở trong phong ấn.

Lý Dật khẽ há hốc mồm, một nửa đấu khí của Phong Hào Đấu Thần và Đấu Thần, nếu đấu khí này bị cường giả nào đó hấp thu thì sẽ là sự việc khủng bố đến mức nào.

Chỉ nghe thấy Tử Y Điện Sĩ bổ sung:

- Bất hạnh là, hiện nay khế ước đang ở trong tay hậu thế của Dương thị nhất tộc, những kẻ không chịu khuất phục mà cam tâm lưu lạc trên Đấu Thần Đại Lục. Điều đó có nghĩa là, nếu lúc này Long Tộc giết chết Dương Ma Thiên sẽ phá hỏng huyết hồn khế ước, hậu nhân Dương thị sẽ có được đấu khí trong khế ước. Cổ đấu khí đó, cho dù không thể nào sản sinh ra được một Phong Hào Đấu Thần thì tí nhất cũng sẽ khiến một cường giả trở thành Đấu Thần cường giả.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Oan Gia Ngõ Hẹp (2)

Q.6 - Chương 198: Oan Gia Ngõ Hẹp (2)

Nói tới đây, không chỉ Lý Dật mà ngay cả Tộc Trưởng Long Tộc cũng đã hiểu ra, cái mà Tử Y Điện Sĩ gọi là thời cơ chưa chín muồi, ý là trước khi Đấu Thần Điện và Tứ Đại Ma Tông đoạt được huyết hồn khế ước trong tay hậu nhân của Dương thị thì nhất định phải đảm bảo sự an toàn của Dương Ma Thiên.

- Hừ, nói đi nói lại, ngày nào các người còn chưa tìm được huyết hồn khế ước trong tay hậu nhân của Dương thị thì Long Tộc vẫn còn phải làm ngục tốt cho các người, nếu vĩnh viễn không tìm thấy thì Long Tộc vĩnh viễn phải làm ngục tốt cho các người sao?

Tộc Trưởng Long Tộc càng nói càng tức giận.

- Nếu không thì thế này, cường giả mạnh nhất của nhân loại thế giới các người là ai? Để hẳn đến đấu với ta, nếu đánh thắng thì Long Tộc sẽ vĩnh viễn làm ngục tốt cho các người, còn nếu thua thì Dương Ma Thiên sẽ để cho Long Tộc tự xử trí, thế nào?

Đó thực sự là một lời khiêu khích trần trụi. Tộc Trưởng Long Tộc thực sự vẫn không thể quên được chuyện Tộc Trưởng cũ của Long Tộc đã từng thua nhân loại cường giả.

- Tộc Trưởng đại nhân nói thực chứ?

Tử Y Điện Sĩ cho dù có kiềm chế tốt thế nào, dưới lời khiêu khích của Tộc Trưởng Long Tộc, ngữ khí cũng không khỏi trở nên lạnh lẽo.

- Lời của Long Tộc chưa từng thất hứa, nếu không thì đã không làm ngục tốt cho các người tới hôm nay.

Đã nói đến mức đó thì cho dù là Ác Tông Tông Chủ cũng không thể thay đổi được, đành để cho Tử Y Điện Sĩ chấp nhận lời khiêu chiến.

- Được, Tộc Trưởng đại nhân, tại hạ nhất định sẽ truyền đạt không thiếu một chữ với Đấu Thần Điện Điện Chủ, nhưng, trước khi Điện Chủ trả lời, xin Tộc Trưởng đại nhân tuân thủ ước định lúc trước, phụ trách canh giữ Tù Thiên Chi Động.

- Đừng để ta đợi quá lâu.

- Trong vòng ba ngày sẽ trả lời cho người, nếu chấp nhận khiêu chiến, nhiều nhất hai mươi ngày, Đấu Thần Điện Điện Chủ sẽ tới Long Đảo.

- Tốt! Cứ vậy đi!

- Được!

Cuộc thương lượng của Đấu Thần Điện và Long Tộc liên kết thúc không mấy vui vẻ, không khí ngưng trọng trên bờ biển cũng không thể tan đi, nhân loại cường giả chỉ có thể ở trên thuyền, còn Long Tộc thì phái mấy trăm gã cự long ra tuần tra trên bờ biển.

Kết quả nghe trộm đối với Lý Dật mà nói thực sự rất mỹ mãn, đã hiểu những góc ngách trong chuyện này, ít nhất cũng không vô cớ trở thành quân bài trong tay kẻ khác. Bây giờ đã thoát khỏi Long Tộc, Lý Dật cũng không muốn quay lại nữa, có lẽ, bây giờ để tìm hãn, cả Long Tộc cũng đang rối hết cả lên. Lúc cự long ngốc nghếch đó có đánh chết cũng không ngờ được rằng, Lý Dật hãn đang trốn ở trên vách đá ở ngay phía sau bờ biển tập trung dày đặc Long Tộc.

Cho tới nửa đêm, Lý Dật mới giống như một con báo không chút tiếng động rời khỏi động huyết, đi vào sâu trong đảo. Việc đầu tiên Lý Dật muốn làm là đưa đám người Ánh Vũ Tình tới chỗ của nhân loại cường giả, bởi việc tiếp theo đã không còn trong sự khống chế của hãn, mấy đội viên cùng vào sinh ra tử này chính là tài sản của mình, sau này nếu còn có thể quay lại Đấu Thần Đại Lục thì sẽ trở thành cánh tay đắc lực cho

hắn. Điểm này từ khi bọn chúng phế bỏ La Tuyết Phong để phong hắn làm đội trưởng, Lý Dật đã hiểu ra.

Quả nhiên không ngoài dự liệu của Lý Dật, sự mất tích của hắn khiến Long Tộc tuy bề ngoài yên ả, nhưng bên trong lại vô cùng náo động. Ở chỗ ở cũ cũng đã có mấy gã cự long đi tuần tra.

Ẩn nấp trong rừng đối với một sát thủ ở kiếp trước mà nói là việc rất quen thuộc, nhưng Lý Dật quan sát thấy, ở trước sân trong khu ở cũ còn có một gã thanh long rất oai vệ, có thể tránh được đám long thị vệ bên ngoài không khó, nhưng muốn trao đổi với đám người Ánh Vũ Tình ngay trước mũi gã thanh long này, rồi đưa bọn chúng ta thì thực sự khó khăn.

Nghĩ đi nghĩ lại, ngoài con ấu long kia ra, Lý Dật không còn nghĩ ra thứ gì có thể lợi dụng được nữa.

Nơi này cách Bàn Long Chi Sơn không xa, Lý Dật hoàn toàn có thể cảm nhận được thấy tia linh hồn chi lực của hắn lưu lại trong thể giới linh hồn của ấu long, lúc này đang nằm ngủ ngon lành trong một động huyết nào đó. Cũng không có cách nào khác, đành phải thử xem con ấu long này có thể dụ gã thanh long kia đi được không vậy.

Dưới sự khống chế của Lý Dật, con ấu long đó bị lôi dậy, đi ra khỏi động huyết, đi thẳng tới nơi ở của đám người Ánh Vũ Tình. Sự xuất hiện của tiểu kim long lập tức khiến đám long thị vệ chú ý, đối với con ấu long nửa đêm không ngủ lại đi ra ngoài này, bọn chúng đương nhiên cảm thấy kỳ lạ, nhưng cũng không nghĩ ra điều gì cả, chỉ quát nó quay lại Bàn Long Chi Sơn.

Nhưng tiểu kim long không chịu nghe lời, cứ nhất định bám lấy, mấy phút sau quả nhiên đã thu hút sự chú ý của thanh long.

Nắm lấy cơ hội đó, Lý Dật thân hình lướt nhanh, mượn cây cỏ yểm hộ, như một tia chớp lao vào trong căn phòng gỗ đang sáng tinh thạch quang mang.

ở trong phòng, đúng như kết quả thăm dò khí tức của Lý Dật, Ánh Vũ Tình, Băng Nữ, Tác Mã Lý, Caly Rost và Tửu Quỷ đang nhẩn nhó ở giữa phòng thương lượng gì đó. Thấy Lý Dật xuất hiện, năm người đột nhiên vô cùng vui mừng.

Tác Mã Lý vội hỏi:

- Khốn kiếp, Lý Dật, người đi đâu vậy, Lý Dật đang đòi chúng ta, nếu trước khi trời sáng người còn chưa xuất hiện, chúng ta sẽ xong đời.

Lý Dật xuyt một cái, ra hiệu cho bọn chúng đừng làm ồn, rồi cảm ứng một cái, con tiểu long kia vẫn đang quấy rầy đám long thị vệ kia, Lý Dật mới nói:

- Long Tộc cũng không có ý tốt gì, định ám toán ta. Bây giờ, nhân thủ của Đấu Thần Điện và Ác Ma Tông cũng đã tới Long Đảo, đương nhiên, bọn chúng có mục đích của chúng, nhưng bây giờ chúng cũng đang thiếu người, ta nghĩ bọn chúng sẽ không từ chối dám cường giả các người. Do vậy ý ta là, tối nay các người thoát khỏi sự khống chế của Long Tộc, chạy tới chỗ nhân loại cường giả. Ý các người thế nào?

- Ta không có ý kiến gì, sớm đã chịu đủ lũ đàn độn tự coi mình phi phạm này rồi.

Không có gì bất ngờ, Tác Mã Lý là người đầu tiên tán thành.

Caly Rost cũng đồng ý:

- ở đâu an toàn thì ta ở đó.

Ánh Vũ Tình tâm tình càng cẩn thận hơn một chút:

- Thân phận của bọn chúng ta dường như cũng không được đám Đấu Thần Điện và Ác Ma Tông hoan nghênh, cho dù muốn chạy về đây cũng cần phải thay đổi thân phận.

- Vấn đề này ta đã nghĩ xong rồi, Caly Rost có thể tiếp tục trốn trên người Tác Mã Lý, còn Tác Mã Lý, Băng Nữ và Tửu Quỷ, Đấu Thần Điện và Ác Ma Tông không hề biết, người duy nhất cần che giấu thân phận chính là Ánh Vũ Tình người, người đã nghĩ tới điều này thì có lẽ đã có cách đối phó.

Ánh Vũ Tình cười quyến rũ, đấu khí xoay động quanh người, rồi sau đó, thân thể Ánh Vũ Tình bắt đầu lớn lên, thân hình nhỏ nhắn đột nhiên trở thành một đại hán thân hình cao lớn, khuôn mặt xinh đẹp cũng biến thành béo tròn, cả người đã biến thành một gã béo, hoàn toàn không còn bóng dáng của Ánh Vũ Tình lúc trước.

- Lý Dật đội trưởng, dịch dung đấu kỹ này chỉ có giọng nói là không thể thay đổi, cho dù là cố ý nói khàn khàn thì vẻ kiêu mị cũng sẽ lộ ra.

- Không tồi, như thế này cho dù phụ thân mẫu thân người cũng không thể nhận ra được, nhưng Ánh Vũ Tình tiểu thư, người tốt nhất là ít nói thôi. Được rồi, việc không được chậm trễ, đi theo ta.

Lý Dật dẫn đường phía trước, phía sau Ánh Vũ Tình dìu Băng Nữ vẫn chưa khôi phục hoàn toàn, đoàn sáu người lặng lẽ đi vào trong rừng, long thị vệ đang bị tiểu kim long quần lấy, do vậy trên đường đi rất thuận lợi. Đợi đi xa rồi, sáu người mới thi triển phi hành đấu kỹ, bay sát rừng cây trên đảo.

Nhưng Long Đảo lúc này đang được canh gác cẩn mật, không trung thỉnh thoảng lại xuất hiện phi long đi tuần tra, để tránh đám phi long này, đám người Lý Dật cũng thường xuyên phải trốn đi, do vậy cũng chậm trễ không ít thời gian. Đi được khoảng một nửa quãng đường thì không trung đột nhiên trở nên ồn ào, một lượng lớn phi long bay trên không trung, đáng vẻ gặp phải địch nhân. Đám người Ánh Vũ Tình cũng bị Long Tộc phát hiện.

Long Tộc tuy ngốc nhưng cũng biết quan hệ của Lý Dật và những người này, giữ những nhân loại cường giả này lại chưa chắc đã khiến Lý Dật tự động xuất hiện, nhưng dù sao cũng là lựa chọn không tồi. Nhưng dưới sự

canh gác cẩn mật như vậy mà đám người Ánh Vũ Tình vẫn có thể chạy trốn, điều đó khiến Long Tộc không khỏi nghĩ tới có sự trợ giúp của Lý Dật.

Đối với Long Tộc hiện tại mà nói, Lý Dật vô cùng quan trọng, chỉ cần có chút bất thường thì sẽ khiến Long Tộc lập tức tra xét.

Dù vội thế nào thì cũng không thể đi tiếp được nữa, Lý Dật đành phải hạ xuống một sườn núi rất hiểm trở, ở đó có một tảng đá nhô ra ngoài, ở phía sau có một huyệt động, bất đắc dĩ đành phải trốn đi một lát.

Cửa động rất nhỏ, lại còn có tảng đá che nên nhìn rất kín đáo. Trong lúc vội vàng, sáu người xông vào mới phát hiện ra ở bên trong đã có người chiếm chỗ.

Nhìn thấy người này, Lý Dật không khỏi giật mình, người này không phải ai khác mà chính là hiệu trưởng La Lan Học Viện An Đức Lược. Đám người Lý Dật xông vào khiến An Đức Lược cũng không khỏi giật mình, nhưng sau đó liền cười lớn.

Cái gì gọi là oan gia ngõ hẹp, nhưng khiến Lý Dật cảm thấy được an ủi là, thương thế của An Đức Lược dường như cũng chưa khỏi hẳn. Việc tu luyện đột nhiên bị gián đoạn, An Đức Lược toàn thân chấn động, hiển nhiên là đang cố sức khống chế đấu khí cuồng bạo trong cơ thể, nhưng cho dù có che giấu thế nào thì miệng vẫn có vết máu xuất hiện.

- Người khỏe không, An Đức Lược hiệu trưởng, quả nhiên là trốn ở trong đây, người định tự vẫn hay cần ta ra tay?

Lý Dật suy nghĩ rất nhanh, dáng vẻ tự tin mỉm cười.

- Lý Dật, cẩn thận gió lớn cứng họng đấy, mấy người các người dường như vẫn chưa đủ tư cách.

An Đức Lược nhất thời cũng không tra rõ được thực lực của đám người Lý Dật, nhưng khí thế cũng không chịu kém cạnh, cứng rắn trả lời.

- Đúng là không gặp quan tài không rơi lệ. Lý Dật ta đã sớm tới đây đương nhiên là đủ tự tin có thể hạ được người.

Lý Dật thực sự rất muốn ra tay, muốn nhân An Đức Lược thương thế chưa khôi phục để ra tay, nhưng động thủ thì động tĩnh sẽ rất lớn, mà như vậy thì Long Tộc sẽ phát hiện ra bọn chúng.

- Ha ha ha!

An Đức Lược cười lớn:

- Muốn giết ta thì động thủ đi, tại sao ta không cảm nhận thấy sát ý trên người người?

Đúng là một kẻ xảo quyệt, Lý Dật thầm chửi một câu, sắc mặt khê biến, nói:

- Không sai, ta bây giờ không muốn giết người, bởi ta muốn hợp tác với người.

An Đức Lược đương nhiên biết đạo lý không có kẻ thù vĩnh viễn, cũng không có bằng hữu vĩnh viễn. Nhưng bị Lý Dật lừa một võ quả thực quá đau, trong thời gian ngắn như vậy không thể quên ngay được.

- Hợp tác, người cảm thấy ta có thể hợp tác với người được sao?

- Lần hợp tác trước thất bại không phải chỉ tại ta. An Đức Lược viện trưởng, là do thứ người muốn vượt khỏi giới hạn của ta. Bây giờ, ta có cách hợp tác cùng có lợi, không biết An Đức Lược hiệu trưởng có hứng thú nghe không?

An Đức Lược vẫn cứng rắn:

- Ngoài bộ công pháp đó ra, ta không có chút hứng thú gì khác. Nếu người không đưa ta, giết người rồi, nghiền cứu kinh mạch của người, tuy

phiền phức một chút, ta cũng có thể tìm ra được công pháp chính xác. Do vậy, nếu hợp tác, tốt nhất người đừng giở trò gì.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thông Đạo Quỷ Dị

Q.6 - Chương 199: Thông Đạo Quỷ Dị

Thông qua kinh mạch của thi thể của cường giả để tìm hiểu về đấu khí công pháp cường giả đó tu luyện quả thực là một việc vô cùng phức tạp, yêu cầu cường giả phải rất hiểu về đấu khí công pháp mới có thể làm được. An Đức Lược đã có thể sáng tạo ra một bộ Thiên Ma Đấu Khí, hơn nữa công pháp đó Băng Nữ ban đầu cũng không thể phân biệt thật giả, có thể thấy người này hiểu biết sâu rộng như thế nào, thông qua nghiên cứu thân thể Lý Dật để đạt được Thiên Ma Đấu Khí mà Lý Dật đã tu luyện cũng không phải là không thể, do đó có thể nói, thi thể của cường giả bản thân là một kho báu.

An Đức Lược đã vì Thiên Ma Cửu Biến mà trở nên điên cuồng, trăm phương nghìn kế bồi dưỡng La Tuyết Phong trở thành vật thí nghiệm cho mình, tâm cơ đó thâm sâu tới mức nào.

Đối mặt với sự uy hiếp của An Đức Lược, Lý Dật không hề sợ hãi:

- Theo ta được biết, muốn thông qua kinh mạch của cường giả để tìm hiểu một bộ công pháp, ít nhất kinh mạch của cường giả đó cũng vẫn còn phải tồn tại. Cho dù thực lực của hiệu trưởng các hạ cao hơn ta, nhưng ta tự tin rằng trước khi người giết được ta, ta sẽ hủy được kinh mạch. Hơn nữa, không giấu hiệu trưởng các hạ, bộ công pháp đó thâm sâu khôn cùng, cho dù là người tu luyện như ta cũng chưa hiểu hết được, chỉ cần có chút sơ xuất, ha ha, đó sẽ là kết cục thê thảm tới mức nào.

Về mặt An Đức Lược không ngừng biến đổi, một lát sau mới nói:

- Được, Lý Dật, người khá lắm. Vậy người nói xem phải hợp tác thế nào?

- Rất đơn giản, người giúp ta cứu một người từ trong Tù Thiên Chi Động ra, ta sẽ giao công pháp cho người.

- Cứu một người từ trong Tù Thiên Chi Động ra? Lẽ nào người muốn cứu đại ma đầu Dương Ma Thiên.

- Hiệu trưởng các hạ đoán sai rồi, ta không phải muốn cứu Dương Ma Thiên, mà là thánh nữ của Thiên Ma Tông.

Lời của Lý Dật không chỉ khiến An Đức Lược cảm thấy kỳ lạ, ngay cả đám người Ánh Vũ Tinh cũng không hiểu gì, thánh nữ Thiên Ma Tông có địa vị rất cao trong Tứ Đại Ma Tông, đặc quyền chẳng khác gì gấu trúc ở thế giới Lý Dật sống trước kia. Còn cảnh ngộ bi thảm của thánh nữ thì không có ai được biết.

- Thánh nữ Thiên Ma Tông? Sao người muốn cứu nàng ta?

- Cái này người không cần biết. Tóm lại, cứu thánh nữ ra, ta giao công pháp cho người, thế nào. Hợp tác này người không bị thua thiệt chứ?

Từ trong Tù Thiên Chi Động cứu một người ra đương nhiên không dễ dàng, nhưng so với thứ đạt được thì sự nguy hiểm này không đáng gì cả. An Đức Lược khẽ gật đầu, sau đó lại lắc đầu:

- Ta dựa vào đâu tin người?

Vấn đề này Lý Dật cũng không dễ trả lời, cái gọi là hợp tác chỉ là do tình thế bắt buộc, hơn nữa Lý Dật cũng không định giữ lời hứa, chỉ muốn tiện tay kiếm thêm một bang thủ mà thôi.

- Tin hay không tùy người, đã là hợp tác, quan trọng nhất là tự nguyện, người đã không tin ta cũng không có cách nào khác, cũng làm chúng ta đấu một phen.

Nếu Lý Dật lại lấy việc bắt nữ nhân mình yêu để làm con tin An Đức Lược chắc chắn sẽ không tin, nhưng thái độ vô lại đó của Lý Dật, An

Đức Lược lại cười ha ha, nói:

- Lý Dật, chúng ta coi như không đánh không quen. Được, ta tin người lần này, nếu hợp tác vui vẻ, La Lan Học Viện vẫn là của người, người sẽ trở thành một trong những người có quyền lực nhất của Đấu Thần Đại Lục.

Chức vị hiệu trưởng của La Lan Học Viện, nếu có thể đương nhiên Lý Dật không từ chối. Đàm phán khó khăn cuối cùng đã đạt được đồng thuận, không khí căng thẳng dần trở nên hòa dịu. Dịch dung đấu kỹ cần tiêu hao lượng lớn đấu khí, thấy tình hình đã an toàn, Ánh Vũ Tình liền khôi phục lại bộ dạng thiếu nữ.

Là một trong những bá vương của La Lan Học Viện, An Đức Lược đương nhiên không hề xa lạ với Ánh Vũ Tình, cũng bởi vậy, An Đức Lược mới vô cùng buồn bực:

- Những tên phế vật kia đã bồi dưỡng cho ta học viên nào thế này. Lẽ nào một hiệu trưởng như ta không đáng được tôn trọng hay sao?

Ánh Vũ Tình mỉm cười, nói:

- An Đức Lược hiệu trưởng, không phải ta không tôn trọng người, mà các đạo sư luôn dạy chúng ta một chân lý, Đấu Thần Đại Lục là thế giới của cường giả. Chỉ cần trở thành mạnh nhất thì sẽ có được tất cả. Ta lĩnh hội được chân lý đó, nên ta là một học viên ưu tú.

Lý Dật cũng không thêm để ý tới An Đức Lược và Ánh Vũ Tình, mà càng có hứng thú với nơi hắc đang ở hơn.

Đây có lẽ không phải là tự nhiên, mà do con người tạo nên, điều đó có thể khẳng định từ những dấu vết ở trên tường. Nếu không có gì bất ngờ, có lẽ là do cường giả nào đó dùng đao kiếm hoặc trực tiếp dùng đấu khí khoét ra. Điều đó có thể giải thích tại sao ở phía trong cửa động rất kín đáo đó là một không gian có thể dung nạp hơn chục người, hơn nữa ở sâu trong không gian này còn có một bức tượng đá.

- Cái này do người tạo ra sao?

Lý Dật chỉ tượng đá, hỏi An Đức Lực.

- Ta tới thì nó đã ở đó rồi. Người cho rằng ta có thời gian rảnh rồi làm thứ đó hay sao?

Lý Dật tiến lại gần bức tượng, nhìn kỹ, bức tượng rất thô ráp, chỉ lơ mờ nhìn thấy hình dáng một người, mặt rất mơ hồ, không nhìn ra rõ là khuôn mặt của cường giả nào.

Nhìn thấy Lý Dật có hứng thú với bức tượng, An Đức Lực nói:

- Đừng nhìn nữa, không có gì đâu. Có lẽ là tên nhân loại cường giả nào đó bị khốn ở Long Đảo đã tạo nên nơi này, và lưu lại kiệt tác vô nghĩa này.

Vừa mới bắt đầu, Lý Dật cũng nghĩ như vậy, nhưng nếu đúng như An Đức Lực nói, vậy nhân loại cường giả bị giam trên đảo nếu có thời gian lưu lại kiệt tác như vậy thì phải căn cứ theo hình dáng của mình để khắc mới đúng, hơn nữa không thể thô ráp như vậy được. Bức tượng này có lẽ dùng để che giấu thứ gì đó.

Vừa nghĩ như vậy, Lý Dật liền dùng đấu khí vung ra, quán quanh bức tượng, khẽ dùng lực, bức tượng liền bị di chuyển đi mấy thước, tiếp đó, một cái cửa động đen ngòm liền hiện ra.

Động này chỉ một người có thể vào, giống như một chiếc miệng đen ngòm.

- Xem bộ dạng không hề đơn giản.

An Đức Lực khẽ sửng sốt, rất có hứng thú, Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý cũng vây quanh, cùng bình luận không ngừng.

- Ai đi vào xem trong đó rốt cuộc có gì cổ quái.

Lý Dật nhìn một lượt đội viên của mình, cuối cùng dừng lại trên người Caly Rost. Con đường này quả thực để dành riêng cho tiểu quái nhân này vậy.

- Ta không vào!

Caly Rost vô thức lui lại.

- Ta cho rằng đây là một hang rắn, hơn nữa còn là một con rắn cấp bậc không hề thấp, các người muốn ta vào làm điểm tâm cho nó, còn lâu.

Nhưng Caly Rost lui lại liền gặp phải trở ngại, bởi thân hình to lớn của Tác Mã Lý đã ở phía sau hắn.

- Caly Rost, người nên biết Long Tộc căn bản không cho phép ma thú sinh sống trên Long Đảo, cái này hiển nhiên do con người tạo nên. Khi cần người ra sức vì đồng đội, ta không muốn quyền uy của đội trưởng ta bị nghi ngờ.

- Cho dù không phải là ma thú, cho dù là do người đào nên, nhỡ đâu có một con măng xà chiếm lấy thì sao, ta sợ rắn.

- Sao nhiều lời thế.

Hành vi nhu nhược của Caly Rost đã khiến Tác Mã Lý bất mãn, tên tướng cướp biển nắm lấy thân thể Caly Rost, nhét xuống.

Đã tới nước đó, Caly Rost miệng kêu không ngừng, nhưng cũng đành cẩn thận bước xuống.

Nhờ ánh sáng của ngọn lửa trên ngón tay Lý Dật, có thể nhìn thấy thân thể Caly Rost đang run lên. Nhưng rất nhanh, Caly Rost đã không còn thấy tung tích, tiếp đó là tiếng kêu của tiểu quái nhân:

- A, đúng là một nơi tuyệt diệu, các người mau vào đây.

Nơi Caly Rost gọi là nơi tuyệt diệu nhỏ hơn một chút so với bên ngoài, nhưng cũng vẫn dung nạp được đám người Lý Dật. ở trong góc đó có hai cỗ xương khô răn toát, còn ở một góc là thông đạo.

Lý Dật lúc này đã có thể khẳng định, nơi này có chừng chục nhân loại cường giả, không biết vì lý do gì bị nhốt trên Long Đảo. Do khiếp sợ Long Tộc, bọn chúng định đào thông đạo thoát khỏi Long Đảo.

Nhưng với cảm giác phương hướng rất tốt của Lý Dật thì suy đoán này dường như không chính xác, bởi hướng của của thông đạo kia không phải đi ra phía bờ biển gần nhất, mà lại hướng ngược lại. Lẽ nào những nhân loại cường giả đó đã nhầm phương hướng chẳng.

Trong khi mọi người vẫn đang xem xét hai bộ xương khô kia, Lý Dật đã tiến vào trong thông đạo.

- Đi thôi, cùng đi, xem xem địa đạo này rốt cuộc đi tới đâu.

Lý Dật đề nghị.

- Có lẽ là đưa tới một kho báu.

Tác Mã Lý đầy kỳ vọng nói.

Ta càng hi vọng ở đó là huyết mộ của một cường giả.

Ánh Vũ Tình nói.

Nhưng khiến cả hai buồn bực là, thông đạo này rất dài, nhưng không có kho báu, cũng không có dấu hiệu của huyết mộ, ngoài cao thấp trải dài trước mắt ra, khiến tất cả càng đi càng kinh sợ. Thông đạo dài như vậy, tất cả đều khoét từ vách đá cứng rắn, điều đó cần bao nhiêu thời gian và sức lực. Nếu một người hoặc một nhóm người mà có ý chí kiên định như vậy thì còn việc gì mà không làm được nữa. Nhưng người đào thông đạo này dường như cũng phải trả giá không ít, trên đường đi thỉnh thoảng lại gặp một hai cỗ thi thể khô, trước sau có tới bảy tám cỗ.

Ở trong địa đạo không biết ngày hay đêm, dựa vào cảm giác, Lý Dật cảm thấy hiện tại dường như đã là ban ngày.

Đột nhiên, phía trước xuất hiện một đám trắng toát, thứ đó mọi người đi qua cũng không hề xa lạ nữa, chính là một đám xương khô. Nhưng so với phía trước, số lượng đồng xương khô này càng kinh người, tất cả tới 10 người.

So với đám xương khô phía trước thì trong đám xương khô này còn có vũ khí, hộ giáp, dung giới..., hiển nhiên là tất cả những người đào địa đạo đều đã chết hết, nếu không cũng không để những thứ này ở lại đây mà không mang theo.

- Nguyện vọng của ta đã thành sự thật, quả nhiên là kho báu.

Tác Mã Lý bắt đầu lục lọi đồng di vật đó, cấp bậc của binh khí không cao, hơn nữa đều đã bị hư hỏng, hiển nhiên là do đào địa đạo tạo thành. Còn những thứ trong dung giới, Tác Mã Lý cũng không có ý chiếm một mình, lần lượt kiểm tra.

Lý Dật không phải không có hứng thú với những thứ đó, mà hẳn càng quan tâm tới việc những cường giả này đột nhiên chết tập thể. Lẽ nào những người ý chí kiên định này đột nhiên thất vọng cùng cực mà chết. Điều đó rõ ràng không đáng tin cậy. Vậy rốt cuộc là vì lý do gì?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nguồn Gốc Địa Đạo

Q.6 - Chương 200: Nguồn Gốc Địa Đạo

Lớp đá màu nâu đỏ khiến Lý Dật nhớ tới một nơi, bốn xung quanh của hố sâu không đáy trong Tù Thiên Chi Động chẳng phải cũng là lớp tường đá màu nâu đỏ này hay sao? Lẽ nào, địa đạo này không phải thông ra biển, mà thông vào Tù Thiên Chi Động hay sao?

Nếu đúng như vậy, vậy giả thiết những mạo hiểm gia tìm cách đào đường để chạy trốn đã bị phủ định, từ phương hướng chính xác của địa đạo suy đoán thì những người đào địa đạo này trước đó đã tính toán vô cùng cẩn thận. Nếu vậy, là ai muốn đào một địa đạo tới Tù Thiên Chi Động chứ?

-Ồ, dung giới này có chút cổ quái!

Tác Mã Lý vẫn đang tìm kiếm kho báu chợt cầm lấy một chiếc dung giới, ngắm nghía không ngừng:

- Không ngờ không thể dùng đầu khí để thăm dò thứ bên trong.

Dung giới màu lam này cấp bậc cũng không cao lắm, nhưng chế tác rất tinh tế. Lý Dật cầm lấy dung giới, thôi động một tia đầu khí tuôn vào trong dung giới, nhưng đúng như Tác Mã Lý đã nói, dung giới dường như có sự phản kháng với đầu khí. Đó là một dung giới có phong ấn, nhưng cường giả đã phong ấn hiển nhiên thực lực không cao lắm, Lý Dật thủ quyết khẽ động, dùng không gian chi lực phá vỡ phong ấn trên đó.

Mơ hồ có tiếng tách tách vang lên, phong ấn trên dung giới bị không gian chi lực phá vỡ, sau đó từ trong dung giới bay ra một cỗ khí tức yếu ớt, khí tức này hóa thành hư ảnh, xuất hiện trước mặt đám người Lý Dật.

Hư ảnh này hóa thành một trung niên nam tử, thân hình cao lớn, khuôn mặt anh tuấn, bởi chỉ là hư ảnh nên nhìn có vẻ mảnh mai. Hư ảnh này sau khi thành hình liền nói:

- Chúng ta đã thất bại, vốn dĩ kế hoạch vô cùng hoàn hảo, nhưng chúng ta không ngờ rằng, tường đá trong Tù Thiên Chi Động lại như có sinh mệnh, căn bản không thể phá vỡ. Các tộc nhân, khi các người nhìn thấy cảnh này, chúng ta đã chết hết, chúng ta vô cùng xin lỗi, nhưng vì tông tộc chúng ta, ta tin các người sẽ tiếp tục nỗ lực hoàn thành sứ mạng chúng ta chưa hoàn thành. Bất kể thế nào, chúng ta chỉ cách thành công một bức tường, tuy bức tường này rất ngoan cố và quỷ dị. Được rồi, để

cho các người khỏi phải đi đường vòng, ta sẽ nói cho các người biết, chúng ta rốt cuộc đã gặp phải thứ gì.

Loại ảo ảnh này cũng là một loại đấu kỹ, tuy thực lực không cần cao lắm, nhưng tu luyện rất phức tạp, lại không có công năng thực chiến gì, do vậy cường giả đều không thêm để ý tới, chính vì thế mà lại rất hiếm gặp. Lại nghe ảo ảnh tiếp tục nói.

- Chúng ta thuận lợi tiến lên Long Đảo, hơn nữa đã tìm thấy địa điểm trên bản đồ tộc nhân mang về, tiếp tục đào thông đạo. Công trình tiến triển rất chậm chạp, nhưng chúng ta không mất niềm tin, ngược lại càng ngày càng hăng hái. Rốt cuộc đã đào trong bao lâu, chúng ta cũng không biết, có lẽ là mấy năm. Theo ước lượng, chúng ta đã tiến rất gần Tù Thiên Chi Động rồi, nhưng đúng lúc đó, chúng ta gặp phải một bức tường không thể vượt qua. Bức tường đá này vốn là một con ác quỷ, không chỉ vô cùng dẻo dai, hơn nữa khôn kiếp là, nó có thể tự động phục hồi lại, chúng ta đã làm mọi cách phá hiện tượng quỷ dị này, nhưng không thể phá nổi. Do đó, hỡi các tộc nhân, nếu các người tìm thấy dung giới này, nghe thấy lời ta nói, nhất định không được tìm cách vượt qua bức tường màu nâu đỏ quỷ quái này, phải tìm cách khác. Ta dám khẳng định, phía sau bức tường này chính là Dương Ma Thiên. Chúng ta cách thành công không còn xa nữa, chúng ta nhất định có thể giết chết hoặc thả Dương Ma Thiên ra. Đấu khí của ta đã cạn, chỉ có thể nói được đến đây, ta yêu các người, tộc nhân của ta.

Hư ảnh nói xong dần mờ đi, cho tới lúc không còn nhìn thấy nữa.

Hư ảnh hiển nhiên không phải lưu lại cho đám người Lý Dật mà cho tộc nhân của bọn họ, xem ra công trình to lớn này không phải do một đám người hoàn thành, mà là một kiệt tác do một tông tộc tạo nên. Có lẽ những người tới sau đã tìm thấy hư ảnh trong dung giới này nên mới không tiếp tục công trình nữa, nhưng nếu thực sự có người sau tới, tại sao họ không đưa những hài cốt và di vật này đi. Có lẽ, căn bản không hề có người sau tới.

Hư ảnh vừa rồi khiến Lý Dật buồn vui lẫn lộn, vui là vì không ngờ số hãn may đến như vậy, định cứu lão nương của hãn thì đã có người đào địa đạo giúp bọn chúng, buồn là vì bức tường đá màu nâu đỏ quý dị kia, nếu không có cách nào phá giải thì vĩnh viễn cũng không thể làm gì được.

Tất cả mọi người đều lặng lẽ nhìn hư ảnh đó, vừa cảm thấy khâm phục nghị lực ngoan cường của họ, vừa tò mò trước động cơ của họ. Giết chết hoặc cứu Dương Ma Thiên ra, rốt cuộc là tông phái nào có nhu cầu đó?

- Đội trưởng, bây giờ làm thế nào?

Tác Mã Lý không thích trò suy đoán, đưa mắt nhìn Lý Dật.

- Còn làm thế nào nữa, nếu đã không còn đường thì chúng ta quay về thôi.

Ánh Vũ Tình đề nghị.

Còn Caly Rost, nằm ngoài dự tính của mọi người, lại cầm lấy một chiếc dung giới, lôi hết mấy thứ đan dược, vũ khí và quyển trục trong đó ra, rồi vừa nhét hết đồng xương khô đó vào trong vừa lẩm bẩm:

- Dù sao cũng chết rồi, ta sẽ đưa các người quay về Đấu Thần Đại Lục.

Lý Dật tò mò nhìn hành động của Caly Rost, không ủng hộ cũng không ngăn cản. Ở trong đội, Lý Dật biết về Caly Rost ít nhất, nhưng có thể khẳng định là, tay này tuyệt đối không phải là một kẻ làm việc từ thiện, hành động này của hãn có chút bất thường.

- Tên gốc Caly Rost kia lẽ nào có sở thích sưu tầm xương khô?

Hiển nhiên Tác Mã Lý cũng có cảm giác đó, lên tiếng đả kích tiểu quái nhân.

Caly Rost lại không hề tranh cãi cùng Tác Mã Lý, chỉ lặng lẽ thu nhặt xương khô, bộ dạng rất nghiêm túc.

Lý Dật tạm thời không có thời gian để ý tới việc đó, đưa mắt nhìn An Đức Lược:

- Hiệu trưởng các hạ, người có ý tưởng gì?

An Đức Lược đáp:

- Người chẳng phải muốn tới Tù Thiên Chi Động cứu Thiên Ma Thánh Nữ hay sao. Đã tới đây rồi, lẽ nào tay không quay về?

- Nhưng!

Lý Dật đưa tay sờ lên bức tường đá.

- Hiệu trưởng các hạ có cách nào phá vỡ bức tường này hay sao?

Tường đá có cảm giác ấm áp.

- Không có! Nhưng cách là do con người nghĩ ra.

- Vậy người thử trước đi.

Lý Dật nghiêng người, ra dấu xin mời

- Thử thì thử!

An Đức Lược đi tới bên bức tường, nhìn bức tường quý dị một cái, sau đó một cỗ hỏa hệ đấu khí vung ra.

Hỏa hệ đấu khí đánh lên trên vách đá, không hề có âm thanh vang vọng lên, sau đó vách đá bị cỗ hỏa hệ đấu khí đốt cháy sâu vào trong khoảng hơn một thước, một mùi khét khó chịu tỏa ra.

Bị công kích, vết lõm hơn một thước kia khẽ nổi lên chút ánh sáng, vách đá càng đỏ hơn, sau đó việc quý dị khiến người ta không thể tin được đã xảy ra, vết lõm như một chiếc bánh bao bị ấn một ngón tay lên, sau khi

ngón tay vừa bỏ ra thì cũng dần trở lại hình dáng như cũ, chỉ có điều tốc độ khôi phục không nhanh như bánh bao mà thôi.

Quả nhiên có chút kỳ quái.

An Đức Lược không khỏi hít vào một ngụm lạnh khí, đây còn là đá sao? Hoàn toàn là một sinh mạng có khả năng tự khôi phục mới đúng!

Xem ra hỏa hệ đấu khí không được rồi, An Đức Lược hiệu trưởng, thử đấu khí khác xem sao.

Nhân vật như An Đức Lược đương nhiên không thể chỉ tu luyện một loại đấu khí, An Đức Lược thủ quyết vừa thay đổi, trong bàn tay đã xuất hiện lôi quang lập lòe.

Một tia lôi hệ đấu khí đánh lên vách đá, lôi hệ đấu khí có lực phá hoại ghê gớm, đột nhiên trên vách đá liền xuất hiện một vết lõm lớn. Nhưng cũng giống như trước, vết lõm đó rất nhanh đã trở lại hình dáng cũ, An Đức Lược đổi sang mấy hệ đấu khí khác nhưng kết quả vẫn chỉ như cũ.

An Đức Lược có chút mất tự tin, lui lại, Tác Mã Lý, Ánh Vũ Tình cũng lần lượt sử dụng các loại đấu khí khác nhau, thậm chí hai ba người cùng hợp lực sử dụng đấu khí khác nhau công kích, nhưng vẫn không có chút hiệu quả.

- Lão quỷ, thứ đá khốn kiếp này rốt cuộc là thứ gì?

Không có cách nào khác, Lý Dật đành phải hỏi Xà Tôn Giả.

Dường như đã sớm dự liệu được việc này, Xà Tôn Giả lần này không vòng vo mà trực tiếp trả lời:

- Động bên trong vì sao gọi là Tù Thiên Chi Động, chính là bởi thứ đá này. Loại đá này gọi là Tù Thiên Thạch, nghe nói nơi sản sinh ra loại đá này vốn dĩ là nơi Long Tộc chôn cất thi thể của tộc nhân, trong Long Tộc có những cường giả tuy chưa đạt tới mức bất tử bất diệt, nhưng linh hồn chi lực vô cùng cường đại, chết rồi mà vẫn chưa tiêu tán, tụ tập trong mộ

phần, thôn phệ lẫn nhau, cuối cùng tồn tại dưới hình dạng của đá, hay nói cách khác là đá có linh hồn, trở thành Tù Thiên Thạch. Cũng chính bởi vậy nên loại đá này mới có khả năng tự khôi phục.

Thì ra là như vậy, cách giải thích này đáng tin không? Có cách nào đối phó không?

- Có đáng tin hay không bốn tôn cũng không biết, còn cách đối phó, ngoài việc tìm ra Tù Thiên Thạch Hồn và tiêu diệt nó thì không còn cách nào xuyên qua cả.

- Lão quý, người chẳng phải đang làm khó ta sao? Tù Thiên Thạch Hồn, người bảo ta đi đâu tìm chứ?

- Vốn dĩ là như vậy, nơi giam cầm Phong Hào Đấu Thần đâu có thể để người khác dễ dàng vào được.

- Nói như vậy ngoài cách tiêu diệt Tù Thiên Thạch Hồn ra thì không còn cách nào khác?

- Đúng! Nhưng muốn tìm ra Tù Thiên Thạch Hồn thì có cách hơi ngốc nghếch một chút.

Thói quen vòng vo của Xà Tôn Giả Lý Dật đã quen, cũng không lên tiếng hỏi tiếp, quả nhiên, dừng lại một chút, Xà Tôn Giả tiếp tục nói:

- Cách ngốc nghếch này là không ngừng tấn công Tù Thiên Thạch, phải biết rằng đối với năng lượng chứa trong Tù Thiên Chi Thạch, mỗi lần công kích của các người không là gì cả, nhưng nước chảy đá mòn, mỗi lần khôi phục tổn thương Tù Thiên Chi Thạch cũng phải tiêu hao chút thực lực, chỉ cần không ngừng công kích, không cần các người đi tìm, Tù Thiên Thạch Hồn sẽ tự tìm tới các người. Nhưng, đây chỉ là suy đoán của bốn tôn, có thành công hay không không có gì đảm bảo cả.

Cách này quả thực ngốc nghếch, ở đây có một Đấu Thánh cường giả là An Đức Lực, còn có hai Đấu Tôn là Lý Dật, Tửu Quý và hai Đấu Hoàng cường giả là Ánh Vũ Tình và Tác Mã Lý, cho dù có thể bỏ qua Caly Rost thì thực lực như vậy cũng đủ để không ngừng tấn công Tù Thiên Chi Thạch rồi.

Cách ngốc nghếch thường là cách có hiệu quả nhất, huống hồ cách ngốc nghếch này do Xà Tôn Giả nói ra, Lý Dật biết, tuy Xà Tôn Giả không dám đảm bảo, nhưng tỉ lệ thành công tuyệt đối không thấp. Sự việc đã tới mức này, ngoài cách thử ra thì còn cách khác tốt hơn hay sao?

- Các vị, nghe ta nói, ta có cách đối phó với bức tường đá này. Nhưng cần tất cả chúng ta hợp tác. An Đức Lược, đây là lúc đánh giá thành ý của chúng ta, có muốn nghe cách của ta không?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tù Thiên Thạch Hồn

Q.6 - Chương 201: Tù Thiên Thạch Hồn

Bên trong núi Bàn Long, bên trong một mê cung rắc rối phức tạp liên hoàn, lúc này trừ lão ấu và kẻ bệnh tật, thì tất cả Long tộc đều rời khỏi bản doanh, một bộ phận thì ở khu vực Long kinh các trên bờ biển, chính là nơi bọn chúng giăng co với con người, còn một bộ phận khác phụ trách dò xét cảnh giới toàn bộ Long đảo. Trong đó một bộ phận sĩ binh Long tộc tinh anh nhất, thì nghe theo mật chỉ của Long tộc tộc trưởng, đào sâu ba thước toàn bộ Long đảo để tìm một con người.

Mặc dù Long tộc tộc trưởng đã tuyên bố sẽ không giấu diếm điều gì với tộc nhân của mình, nhưng tin tức Lý Dật bị mất tích, vì không muốn làm Long tộc lo lắng, Lão Long đành phải giấu nhẹm. Long tộc Các lão đến giờ cũng không hiểu vì sao, Lý Dật sau khi trúng Long chú, thì bỗng không thể khống chế được thế giới linh hồn của hắn nữa.

Trên Long đảo lúc này là một không khí ngưng trọng khẩn trương, bầu không khí này không khiến cho đám lão ấu trong núi Bàn Long phí đi những thứ trời ban, chúng vẫn chạy đùa vui chơi, tiêu xài khí lực cường kiện trời ban cho bọn chúng, khi tiếp nhận sự giáo dục bọn chúng sớm đã biết Long tộc là tộc mạnh mẽ cao quý nhất trên thế giới, tất cả các sinh vật trong mắt bọn chúng đều là cát bụi.

Trò chơi mà đám ấu long thích nhất là trò đâm vào nhau, các cơ thể ngang ngược trực tiếp đâm vào nhau đem đến cho đám ấu long một khoái cảm vô tận. Lúc này đến lượt một Thanh Long và một Kim Long ra trận, hai ấu long này đều ngang tuổi nhau, đám ấu long này đều thể hình được trời ban đều tương đối tốt.

Hai ấu long tách ra khoảng bảy tám mét, khi một ấu long đảm nhiệm nhiệm vụ trọng tài hét ra một tiếng, hai cái chân mạnh mẽ đạp mạnh xuống đất, trên nền nham thạch có những vết rạn nho nhỏ, sau đó hai thân hình giống như hai tia chớp màu xanh màu vàng đâm vào nhau. Điều mấy chốt để thắng bại trong trò chơi này là khí lực cùng tốc độ, hai con rồng nhỏ đều ý thức lĩnh ngộ được điều này nên trước lúc va chạm đều cố sức đạt tới tốc độ nhanh nhất.

Khoảng cách bảy tám mét ngắn ngủi, khi hai ấu long cùng xông tới với tốc độ nhanh, thì chỉ là một khoảng cách ngắn trong nháy mắt.

Thấy hai ấu long sắp đâm vào nhau, những ấu long khác dường như đều chuẩn bị hoan hô vỗ tay. Nhưng, Kim Long đang chạy nước rút lao tới với tốc độ nhanh tựa như sắp chiến thắng đột nhiên lệch hướng sang một bên, tránh được sự trùng kích của đối phương.

Đây là điều mà trò chơi đâm vào nhau không cho phép. Trò chơi này là trò đối kháng thuần túy, chứ không chú ý vào kỹ thuật. Tội nghiệp Thanh Long không có chuẩn bị trước đột ngột lao vào khoảng không, cơ thể ngay lập tức bị mất cân bằng, chật vật ngã xuống như cho gặm bùn.

“Chơi xấu, hăn chơi xấu, hành vi vô lại!”

“Đúng vậy, sao có thể thế được, đây là chuyện trước giờ chưa từng xảy ra!”

Đám ấu long lập tức nhao nhao lên khiển trách Kim Long, nhưng Kim Long dường như hoàn toàn không nghe thấy những lời chỉ trích nhắm vào nó, sau khi tránh được sự trùng kích của Thanh Long, lập tức chạy như bay ra phía cửa động.

“Nó làm sao vậy? Mấy ngày nay nó rất lạ, ta thật sự lo lắng cho nó!” một con rồng cái chăm chú nhìn theo bóng của Kim Long, trong mắt rồng con xinh đẹp toát ra sự ân cần sâu sắc.

Hoàng kim ấu long tách ra khỏi đồng bọn của mình, trực tiếp chạy ra khỏi cánh cửa to lớn có chút khoa trương của núi Bàn Long, một lúc sau mới có thể bay lên trời, bay tới chỗ bãi biển mà rồng và loài người giăng co.

Mấy ngày nay trên bờ biển vô cùng im lặng, chỉ có điều trong không khí tĩnh lặng này lại có một khí tức khiến người ta bất an. Một tin tức được truyền đến từ chiến sĩ của trận chiến. Đó là Đấu Thần điện diện chủ đã hồi phục Long tộc, điện chủ đích thân đến Long tộc bá kiến Long tộc tộc trưởng, hai bên phân kì tiến hành thương thảo.

Ngôn ngữ ngoại giao của loài người khiến cho Long tộc có hút mê mang, điện chủ không nói trực tiếp khiêu chiến với Long tộc tộc trưởng, cũng không cự tuyệt, điều này khiến cho thế cục trong tương lai thêm phần không tốt đẹp. Nhưng có một cái, hai bên đều rất rõ, đó là thực lực quyết định tất cả.

Kim Long đến cũng không thu hút sự chú ý của Long tộc. Do tính phồn dục thấp nên mỗi ấu long đều được bảo hộ nghiêm khắc trong Long tộc, bất cứ hành vi bướng bỉnh tình nghịch nào của bọn chúng đều có thể được tha thứ —— đây cũng là nguyên nhân tiểu Kim Long đã xâm nhập Long kinh các mấy lần mà không bị xử phạt.

Nhưng tiểu Kim Long sau vài vòng xoay xoay trên bờ biển mà Long tộc thủ vệ, bỗng nhiên bay lên thuyền của loài người. Không chỉ có vậy Kim Long còn hăng hái đi thăm dò các buồng trên thuyền, điều này làm cho cường giả loài người bị khủng hoảng. Cần biết, một ấu long như vậy, một Đấu Hoàng cường giả loài người cũng không dám nói là có thể thắng được nó.

Cũng may, tiểu Kim Long này dường như chỉ là hiếu kì mà thôi, không có ác ý nào cả, lần lượt nó tra hết mười cái thuyền, rồi lại bay trở lại bờ biển.....

Lý Dật thu liễm ý nghĩ, lần thị sát thần không biết quỷ không hay, từ bỏ long súng này lại không thu hoạch được cái gì đặc biệt, chẳng qua chỉ là hiểu được tình hình chung ở bên ngoài.

Theo cách làm ngu ngốc của Xà tôn giả, đám người Lý Dật không ngừng nghỉ mà công kích tù thiên chi thạch đã mấy ngày mấy đêm rồi, cụ thể là mấy ngày mấy đêm thì không ai có thể nói rõ được. Trong địa đạo không phân rõ ngày đêm, sáu vị cường giả thay nhau công kích tù thiên chi thạch, công kích, hồi phục, nghỉ ngơi, thao tác như máy móc khiến người ta có cảm giác nổi điên lên. Nhưng tù thiên chi thạch vẫn không thay đổi, hồn của tù thiên chi thạch căn bản không có ý muốn hiện thân.

“Đội trưởng, làm như vậy rốt cuộc có tác dụng gì không?” Tác Mã Lý luôn tin tưởng không nghi ngờ Lý Dật lần này nhẫn nại không nổi nữa nên đưa ra sự nghi ngờ với tính khả thi của cách làm ngu ngốc này.

Có tác dụng gì không trong lòng Lý Dật cũng không biết, theo lý thuyết lâu như vậy, tù thiên thạch hồn nếu thực sự tồn tại thì sớm đã có phản ứng rồi.

“Tiếp tục làm đi!” Lý Dật không trả lời thẳng vào vấn đề của Tác Mã Lý, mà khích lệ: “Nếu thành công, có thể cứu Thánh nữ từ nơi này, thì chúng ta có thể rời Long đảo trở về Đấu Thần Đại lục hoặc đi Thần chi lĩnh vực!”

Mấy ngày trong địa đạo buồn tẻ, tâm tình mọi người đều biểu lộ có chút khó chịu đặc biệt là Băng nữ, thương thế của nàng đã hoàn toàn hồi phục, như vì vì sự “chết” của La Tuyết Phong, cộng với việc không thể không ở cùng với kẻ thù An Đức Lược, nên khuôn mặt vốn xán lạn ngày thơ, giờ luôn luôn lạnh lùng, và cũng rất ít nói.

Một người khác có chút bất thường là Táp Lý Lộ Tư, tên này không giúp được gì, thức thời tìm góc vắng người, nếu không ngủ thì cũng ngăn người ra, nếu Tác Mã Lý cố tình tìm hấn để cãi nhau thì Quái nhân cũng vô tâm ứng chiến.

Những người khác thì vẫn bình thường, Tửu quỷ râu dài một lòng muốn rời khỏi Long đảo chốn quỷ quái này, “phân rỗng thối dữ dội”, vì thế hấn nỗ lực nhất, thực ra thực lực của Tửu quỷ không thấp, chỉ có điều hấn mãi không nhận ra sức mạnh mà bản thân đang có, hơn nữa ý chí lực yếu kém, lại không có kinh nghiệm thực chiến, nên sức chiến đấu thực sự của hấn so với Lý Dật kém hơn không ít hơn một cấp bậc. Nhưng nếu làm những việc cần sức mạnh này thì thật hợp với hấn.

Lão An Đức Lực đó, mặc dù làm theo lời Lý Dật mà không có bất kì ý kiến nào, nhưng rõ ràng là đang giữ sức, không để đến lúc Đấu khí hao hết rồi mới nghỉ tay.

Quan sát từng động tác nhỏ của người ta, từ đó cân nhắc về tính cách thói quen của họ là một môn học trong những ngày này của Lý Dật.

Hoàn toàn không có bất kì sự báo trước nào, khi linh hồn tù thiên thạch hiện thân, là đến lượt Ánh Vũ Tình oanh kích tù thiên thạch. Đột nhiên, trong địa đạo bỗng nhiên rung lên như động đất, vì phải dung nạp bảy người này, lại còn bị Lý Dật mở rộng ra nên nhất thời có những hòn đá vỡ ra bay tứ tung.

Cảnh tù thiên thạch hồn hiện thân đủ để gây ra chấn động, vào lúc mọi người dốc sức triển khai Đấu khí phòng ngự, thậm chí cho rằng toàn bộ địa đạo đều lở ra, chấn động bỗng nhiên dừng lại.

Từ một đầu của địa đạo phần mở rộng không ngừng bị oanh kích đã đạt tới năm sáu mét vuông, trên bức tường đá của tù thiên chi thạch, đột nhiên sinh ra một đợt rung động, thạch bích cứng rắn bỗng như có những vệt nước, sau đó hình thành hình dạng một khuôn mặt.

Đây là khuôn mặt lớn nhất mà Lý Dật từng nhìn thấy, cũng là khuôn mặt quỷ dị nhất. Sau khi khuôn mặt này xuất hiện, phần nham thạch làm cái miệng bắt đầu chuyển động, sau đó những âm thanh trầm mà có chút mơ hồ vang lên: “Loài người đáng chết, các người rốt cuộc muốn làm gì?”

Đối mặt với tù thiên thạch hồn, Lý Dật bị kích động đâm ra lo lắng, nỗ lực mấy ngày mấy đêm không hề uống phí, nhưng điều làm hắn lo lắng lại là vì trong thâm tâm muốn đánh cho tù thiên thạch hồn xuất hiện, giờ linh hồn cuối cùng cũng xuất hiện rồi, hắn có khả năng chế phục hoặc tiêu diệt nó không? Nên biết rằng, đây là linh hồn không ngừng nuốt sức mạnh linh hồn của những Long tộc cường giả sau khi chết.

"Tôn kính thạch hồn các hạ!" Lý Dật cố gắng dùng giọng nói thể hiện thái độ bình tĩnh: “Cửa nhà ngài thật gỗ không dễ, chúng tôi gõ mấy ngày mấy đêm rồi mới được.”

Thạch hồn bị Lý Dật làm cho không biết trả lời thế nào, nghĩ ngợi một lúc rồi mới nói: “Các người cứ luôn đánh ra, đánh ra, làm ta cảm thấy rất khó chịu. Nếu đánh nhẹ một chút ta sẽ không cảm nhận được, nếu đánh mạnh một chút ta sẽ thấy đau, nhưng các người đánh ta không nhẹ cũng không mạnh, làm ta rất ngứa, đây là một cảm giác rất khó chịu! Loài người đáng chết.”

Lúc này đến phiên Lý Dật không biết trả lời như thế nào. Miệng lưỡi khô cứng hết lại, bọn hắn thay nhau không ngừng công kích, hóa ra trong mắt của thạch hồn người, chẳng qua chỉ là gãi ngứa!

“Thật xin lỗi, chúng tôi quấy rầy ngài rồi!” Lý Dật cảm thấy vẫn nên cung kính một chút, nên nhu một chút thì vẫn hơn: “Chúng tôi không phải cố ý làm cho ngài bị ngứa, mà là có chuyện quan trọng muốn tìm ngài!:

"Tìm ta? Tìm ta có chuyện gì? Nói mau!"

"Ách, là như vậy, chúng tôi muốn ngài mở một thông đạo, để chúng tôi tiến vào tù thiên chi động, chuyện này đối với ngài mà nói, nhất định là

chuyện dễ dàng rồi!”

“Muốn vào tù thiên chi động các người có thể tìm Long tộc thì ta mới không quản chuyện này, được rồi, ra cảnh cáo các nười đừng làm phiền khiến ta ngứa ngáy nữa, nếu không thì ta sẽ không khách khí đâu!” tù thiên thạch hồn nói hết câu, thì liền biến mất, lúc biến mất cũng giống như lúc xuất hiện, cũng khiến phong quyển tàn vân, không chút dây dưa dài dòng, một chút cơ hội để lại cho Lý Dật cũng không có.

Kết quả này nhất thời làm cho đám người Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý tan vỡ, Lý Dật gãi gãi đầu, cũng vẻ mặt cười khổ, lúng túng cả buổi, mới nói yếu ớt: “Đến lượt ai? Tiếp tục gõ cửa!”

“Ta không làm, dọa người quá rồi!” sau Ánh Vũ Tình sẽ đến lượt Tác Mã Lý, tên thủ lĩnh hải tặc dọa không biết bao nhiêu người rồi này lần này thực sự thấy mình bị dọa cho kinh sợ.

Ánh Vũ Tình lần này cũng không ủng hộ Lý Dật, mà đồng tình với Tác Mã Lý: “Lý Dật, ta cảm thấy tiếp tục làm phiền tù thiên thạch hồn cũng không phải là sáng suốt, nên nghĩ cách khác đi!”

“Sợ cái gì, ta mặc kệ, hăn có lợi hại, thì rốt cuộc cũng là sức sức mạnh linh hồn, chúng ta liên thủ, không nhẽ không có được ít vốn liếng để liều mạng!” Lý Dật trách móc mà có chút liều mạng.

“Lý Dật!” lúc này An Đức Lược mới trầm giọng nói nghiêm túc: “Thôi đi, chúng ta thật sự không phải là đối thủ của tù thiên thạch hồn. Mặc dù hăn chỉ là thể linh hồn, nhưng giờ đã có được cơ thể nham thạch, không cần chuyển động cũng có thể giết chết chúng ta rất dễ dàng. Cái gì gọi là sự tồn tại của con sâu con kiến? Trước mặt tù thiên thạch hồn, chúng ta chính là những con sâu con kiến. Lý Dật, hãy nhìn thẳng vào sự thật đi!”

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thái Ngoại Công

Q.6 - Chương 202: Thái Ngoại Công

An Đức Lược nói, Lý Dật lý gì không hiểu, nhưng mãi cho tới giờ, bất luận gặp phải khó khăn gian khổ gì, dựa vào ý chí lực siêu nhiên, Lý Dật gặp Thần giết Thần gặp Phật giết Phật, lần nào cũng năm phần dựa vào thực lực năm phần dựa vào vận may mà vượt qua được. Lẽ nào hôm nay lại bỏ cuộc như vậy? Lý Dật không cam tâm!

Nhưng không cam lòng thì cũng không có cách nào, cả nhóm bị tù thiên thạch hồn uy hiếp, đến cả người có thực lực mạnh nhất như An Đức Lược cũng phải run sợ. Dựa vào sức mạnh một mình Lý Dật, e rằng đến tư cách gõ cửa cũng không có!

Bầu không khí trong địa đạo đột nhiên trở nên nặng nề, mọi người đều chờ đợi quyết định ngưng việc gõ cửa của Lý Dật.

“Được rồi, không làm khó dễ mọi người nữa, chúng ta suy nghĩ cách khác!” Lý Dật rút cuộc cũng thốt ra, có chút không cam tâm nhìn bức tường đá màu nâu đỏ kia, sau đó quay đi. Có được sự cho phép của Lý Dật, Tác Mã Lý là người đầu tiên nhảy lên, rồi sau đó liền chạy đến trước mặt Lý Dật.

Nhưng, ngay lúc mọi người đều di chuyển chuẩn bị rời khỏi địa đạo, trong địa đạo lại rung lên một lần nữa. Có kinh nghiệm lần thứ nhất rồi, mọi người đều biết tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì, vậy nên dừng bước rồi quay lại nhìn, cũng không có biểu hiện gì là kinh hoàng.

Khuôn mặt của tù thiên thạch hồn lại xuất hiện trên tường đá, âm thanh mơ hồ không rõ lại vang lên: “Đợi đã! Trong các người,. Có người đã tu luyện Thiên Ma Đấu khí sao?”

Lại là Thiên Ma Đấu khí! Trong lòng Lý Dật kinh hoàng, không biết vấn đề này của tù thiên thạch hồn là phúc hay là họa, hơn nữa hẳn không muốn trước mặt mọi người để lộ ra chuyện mình đã từng luyện Thiên Ma Đấu khí, nên nhất thời không trả lời.

“Rốt cuộc là có, hay không?” tù thiên thạch hồn không nhận được câu trả lời khẳng định, cũng không thấy ai phủ nhận, không đủ kiên nhẫn nên đã hỏi lại vấn đề của mình.

“Có!” An Đức Lực chỉ Lý Dật: “Hắn!”

“Được! Người đi theo ta!” tù thiên thạch hồn bỗng mở rộng miệng ra, trên bức tường đá lập tức mở ra một cái cửa mà người ta có thể thẳng người đi qua. Chỉ có điều, tình hình này thực sự vô cùng quỷ dị, rất dễ khiến người ta liên tưởng tới chuyện dè vào miệng cọp. Nếu tù thiên thạch hồn muốn đùa nghịch linh tinh, Lý Dật cứ như vậy tiến vào miệng hắn, đó há chẳng phải là đại đầu oan gia của oan gia.

Nhưng nghĩ ngợi một lúc, Lý Dật ra dấu cho mọi người ở lại chỗ đó chờ mình, sau đó sải bước đi vào miệng của tù thiên thạch hồn. Nếu thạch hồn muốn giết hắn, không cần dùng thủ đoạn, cứ giết trực tiếp là được rồi. Nói không chừng, việc tù thiên thạch hồn không mời mà tới chính là một cơ hội xoay chuyển tình thế!

Sau khi Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý thấy Lý Dật bước vào trong miệng của tù thiên thạch hồn, thì khuôn mặt đó lập tức biến mất, trở lại tình trạng như ban đầu.

“Cứ ăn như vậy sao?”

Xung quanh đều đen tối, Lý Dật vội đẩy Đầu khi ra đầu ngón tay để phát ra một chút ánh sáng, với ánh sáng này, có thể thấy phía trước có một thông đạo dài chưa đầy hai mét, lúc hắn đang đi về phía trước, thì thông đạo liên tục động kéo dài, cứ như vậy bước được vài chục bước, tình trạng vẫn như trước, khiến cho Lý Dật có cảm giác đang ở trên một cái máy chạy bộ. Xung quanh vẫn là nham thạch màu nâu đỏ, có một sự ấm áp, Lý Dật biết, đây chính là bên trong tù thiên chi thạch.

Nhận thấy tù thiên thạch hồn đích thực không có ác ý, Lý Dật mới yên tâm dừng cảm bước tiếp trên “máy chạy bộ”.

Bỗng nhiên, trước mắt sáng lên, một không gian hư ảo hiện lên trước mắt Lý Dật. Không gian này không nhỏ nhưng cũng không lớn, ước chừng bằng một cái sân bóng rổ, bao phủ lấy toàn bộ không gian là một màu máu đỏ, có điều màu đỏ này không có một chút sát khí, ngược lại, lại đem đến cho người ta một cảm giác yên tĩnh, nhu hòa. Nếu không nằm ngoài dự đoán, thì nơi đây chính là lao tù.

Lý Dật tính toán một chút, tổng cộng hần bước năm trăm bảy mươi hai bước, mỗi bước dài tám mươi tám cen ti mét, như vậy tính ra độ dày của tù thiên chi thạch là: năm trăm lẻ ba mét!

Tù thiên chi thạch giam giữ Dương Ma Thiên trên cao, không ngờ dày đến năm trăm lẻ ba mét!

Nhưng điều mà Lý Dật kinh động rất nhanh sau đó liền xuất hiện từ phía trên, bởi vì, ngay lúc mắt hắn đang tập thích ứng với lao tù bên trong tù thiên chi thạch, một bóng người màu máu đỏ xuất hiện.

Người này lơ lửng cách mặt đất chừng hai mét, vẫn giữ nguyên tư thế ngồi xếp bằng tu luyện, quay lưng về phía Lý Dật, nhìn không rõ bộ dạng như thế nào, nhưng nhìn từ phía sau lưng, dáng người này tương đối đều, không phải cơ bắp nhưng cũng không mỏng manh, có một mỹ cảm rất khiến người ta hưởng thụ.

Một cái bóng nam nhân lại khiến cho người ta mỹ cảm, đây là lần đầu Lý Dật gặp phải, không biết người này có phải mỹ nam không!

“Người họ gì?” người kia nhẹ nhàng hỏi, giọng nói điềm đạm vô cùng.

“Tại hạ họ Lý, tên chỉ có một chữ Dật!” Lý Dật dường như dùng lực Đấu khí để áp chế sự kích động trong lòng, bóng người đầy mỹ cảm và giọng nói điềm đạm kia, không hiểu vì sao khiến Lý Dật có một cảm giác bị bức bách khó thở. Cảm giác này không giống với cảm giác bị một cường giả có thực lực hơn mình rất nhiều áp chế, trước mắt hắn, Lý Dật cảm giác mình như một cánh liễu bay bay trong gió nhẹ, căn bản không khống chế được phương hướng của mình. Nhưng có một cảm giác, Lý

Dật không hề thấy lạ lùng, phải biết rằng, người này là Phong hào Đấu Thần —— nếu hẳn đoán không sai!

“Họ Lý?” giọng nói của Dương Thiên ma hơi thay đổi: “Tại sao lại là họ Lý? Đây vốn là họ của người sao?”

Cảm giác vạn Thần, khiến Lý Dật biết không ít chuyện của Phong hào Đấu Thần Dương Ma Thiên, một nam nhân vì thể nhi mà cam chịu nổi khổ vạn năm tù cấm, bất luận hẳn là một ác ma giết qua bao nhiêu người, cũng đều khiến Lý Dật không khỏi tự nhiên có một cảm giác khâm phục.

“Tại hạ họ Lý, nhưng mẫu thân thì họ Dương!”

Dương Thiên Ma trầm ngâm một lúc, vẫn không quay đầu lại, Lý Dật không có cách nào suy đoán trong lòng vị cường giả chí cường này rốt cuộc đang nghĩ gì. Người này chính là biến lớn mênh mông, từ biểu hiện bên ngoài người căn bản không thể đoán ra một chút suy nghĩ nào trong lòng hẳn.

“Trời tính không bằng người tính, công pháp Thiên Ma cửu biến, đã không còn được truyền trong mình gia tộc Dương thị rồi. Nhưng Lý Dật, người mặc dù là người ngoài họ, nhưng trong người có chảy dòng máu của Dương thị. Lại đây, để ta nhìn người cho rõ!”

Lý Dật dường như không bị khống chế mà mở rộng bước chân, đi về phía Dương Ma Thiên đang lơ lửng trên không, lúc này, Dương Ma Thiên vẫn giữ nguyên tư thế xếp bằng, nhưng chậm rãi xoay lại và hạ độ cao.

Lúc này Lý Dật mới nhìn thấy rõ tướng mạo của Dương Ma Thiên.

Dương Ma Thiên có dáng vẻ quả xứng với cái bóng hoàn mỹ của mình, khuôn mặt trung chính, vừa thô lại vừa ôn nhu, ngũ quan cũng thế, từng đường góc cạnh rõ ràng nhưng không mất đi đường cong. Chỉ là, nam nhân sống lấy đơn vị là vạn năm này, lại có thể lưu giữ lại làn da trắng

đầy vẻ phú quý giàu sang, thực sự làm cho người ta có một cảm giác quý dị vô cùng.

“Dáng vẻ cũng tạm được, trẻ tuổi vậy mà đã tu luyện được Thiên ma tứ biến, coi như rất giỏi rồi!” thì ra Dương Ma Thiên cũng đang đánh giá Lý Dật, chẳng qua là hăn nhìn càng sâu thì có thể thấy được những chỗ sâu bên trong Lý Dật.

Lý Dật đột nhiên thấy nghi hoặc, cứ cho là mình đã tu luyện Thiên Ma Đấu khí, cứ cho là đã tu luyện được Long chú của Long tộc, dựa vào hai điều này, thì liệu có thể đối phó với Phong hào Đấu Thần không?

“Ta, nên xưng hô với người thế nào đây?” Lý Dật nhếch miệng, nở một nụ cười xán lạn, đồng lời hỏi một vấn đề mà bản thân cũng cảm thấy kì quái.

“Đương nhiên là Thái ngoại công rồi! Ngoại sanh nhỏ, người dù sao cũng có một nửa dòng máu của Dương thị, Thiên Ma cửu biến công pháp không biết là do nữ nhân Dương thị nào truyền lại cho người. Ai, nữ nhi ngoại tộc, quả không sai, thứ mà tổ tông truyền lại, nói đùa là đưa cho người ngoài, cũng không biết lão tổ tông vì Thiên ma cửu biến công pháp này, mà tốn biết bao tâm huyết!” Dương Ma Thiên nhìn mặc dù giống một người trung niên nhưng những lời này vừa được nói ra lập tức có ngay cái giọng của một người già mới có.

“Thái ngoại công, nữ nhân Dương thị truyền Thiên Ma công pháp cho ngoại sanh, ở ngay phía trên người, đương kim Thiên Ma Thánh nữ!”

“Thì ra là nàng, nàng đưa ta đến tù thiên chi động cũng được mười mấy năm rồi, thật đã làm khó nàng rồi!” đề cập đến Thiên Ma Thánh nữ, trong mắt Dương Ma Thiên lập tức dâng lên một tình cảm thương mến, quả nhiên là một nam nhân chí tình.

“Thái ngoại công, theo ngoại sanh được biết, ông bị giam trong tù thiên chi động này hoàn toàn là vì tự nguyện để bảo vệ thê tử, nếu đã như vậy, vì sao lại muốn để nữ nhân của Dương thị đến chỗ này chịu khổ? Điều này

đối với nữ nhân Dương thị mà nói có phải là quá không công bằng không?” Lý Dật không quên sứ mệnh cứu mẫu thân, cũng không quan tâm tâm tình của Dương Ma Thiên, lớn gan nói ra nghi ngờ của mình, hay nói cách khác là đang thỉnh cầu.

Dương Ma Thiên nghiêm túc đánh giá Lý Dật, kẻ có thể nói những lời như vậy dưới sự uy hiếp của Phong hào Đấu Thần như mình, kìm ức trong hãn không nhiều, lẽ nào nhiều năm như vậy qua đi, lá gan của con người lại lớn lên nhiều?

“Người đang chất vấn ta sao?”

“Ngoại, ngoại sanh không dám!”

Trầm mặc một lát, Dương Ma Thiên dường như âm thầm thở dài, lúc này mới hỏi lại: “Lý Dật, người đã nghe qua Thiên yêu quả chưa?”

Thiên yêu quả? Cái tên rất quen thuộc! Tuy hãn đến Đấu Thần Đại lục chưa đến một năm, nhưng đan nay thuốc kia, cỏ này quả kia mà hãn tiếp xúc cũng không ít, dù là trí nhớ của Lý Dật siêu quần, muốn lục lọi trong đó ra cái tên Thiên yêu quả cũng cần chút thời gian, hoặc là sự nhắc nhở.

Thấy biểu hiện của Lý Dật, cũng không ngoài dự đoán, Dương Ma Thiên tiếp tục nói: “Người không biết Thiên yêu quả cũng là bình thường, thứ này đối với cấp độ cường giả như ngươi mà nói, không dễ có được. Nhớ lại năm đó, Thái ngoại công ngươi không lớn hơn ngươi là mấy, vì một quả Thiên yêu quả mà giết hai ba chục người, nếu có thuốc hồi hận để uống, Thái ngoại công tuyệt đối không vì muốn nhanh chóng tăng thực lực mà giành lấy Thiên yêu quả như vậy!”

“Thiên yêu quả! Ta nhớ ra rồi, đây là một loại độc vật, mặc dù có lợi là sẽ tấn cấp, nhưng sau này sẽ có rất nhiều tác dụng phụ, trong thế giới linh hồn sẽ sản sinh ra một linh hồn khác!” cuối cùng cũng nghĩ ra, ngày đó thứ mà Liệt Diễm Long mang cùng Hải Hoàng để tranh đoạt, không phải là Thiên yêu quả sao?

“Không sai! Vì lí do Thiên yêu quả này, Thái ngoại công người giờ đang có hai linh hồn ở trong thế giới linh hồn. Nhưng linh hồn mới này, vẫn luôn bị ta áp chế. Nhưng sớm muộn cũng có một ngày, linh hồn mới này sẽ thay thế linh hồn của Thái ngoại công. Lý Dật, giờ người đã rõ rồi chứ, Thái ngoại công tự nguyện vào tù thiên chi động chịu khổ muôn đời, không đơn thuần là vì thế nhi, một lí do quan trọng đó là vì linh hồn mới này. Cứ cho là có một ngày hắn có thể thay thế ta, có tù thiên chi động này rồi, hắn muốn ra ngoài hại Dương thị tộc nhân thì cũng là điều mơ tưởng.”

Nói đến đây, trên gương mặt anh tuấn trung chính của Dương Ma Thiên hiện lên một sự hung ác, nhưng thần thái này cũng nhanh biến đổi.

“Thánh nữ nói trên, nếu không sai, thì chính là mẫu thân của người. Lý Dật, người đến Long đảo là để cứu mẫu thân sao?”

“Không dối gạt Thái ngoại công, Lý Dật mới tới Long đảo không phải là như vậy, chẳng qua là vào nhầm, nhưng sau khi biết mẫu thân bị nhốt trên Long đảo, liền muốn đưa mẫu thân ra khỏi Long đảo, để sống một cuộc sống như người bình thường!”

“Nếu đã vậy, thì mấy lão Long có phải muốn người giết ta không?”

Lý Dật nhất thời không biết nên trả lời thế nào, suy nghĩ, trước mặt Thái ngoại công hầu như không gì không làm được, nên thật thà một chút không nên bịp bợm thì tốt hơn, vì thế hắn trả lời: “Đúng vậy, bọn họ dạy ngoại sanh ‘Long chú’, nói rằng như vậy có thể hoàn toàn giết được Thái ngoại công!”

Dương Ma Thiên dường như cũng không ngại ý đồ giết mình của Lý Dật, nhưng ngữ khí bỗng nhiên thay đổi: “Thực ra, Thái ngoại công cũng không hi vọng Dương thị nữ nhân bị giam cầm như vậy, nhưng cũng là vì linh hồn mới kia, nên không thể không làm như vậy!”...

Đoạt Xá

Q.6 - Chương 203: Đoạt Xá

“Linh hồn mới sinh đó mặc dù đã bị ta cực lực áp chế, nhưng vẫn luôn từ từ phát triển, nếu không phải có sức mạnh huyết mạch của dòng máu Dương thị tộc nhân thuần túy áp chế, tốc độ trưởng thành của linh hồn mới sẽ rất kinh người, thái ngoại công căn bản cũng không thể kiên trì đến bây giờ. Dù vậy, trong mấy trăm năm gần đây, linh hồn mới kia cũng đã vài lần nhân lúc ta không chú ý, khống chế cơ thể ta, hơn nữa có có ý đồ phá vỡ sự trói buộc của tù thiên chi động này nữa.

Vì thế thái ngoại công mới nghĩ cách đem tin tức truyền cho Long tộc dự ngôn sư, để nói với Dương thị hậu nhân, có thể tu luyện Thiên ma cửu biến công pháp. Tù thiên động này mặc dù cố định, nhưng với tu vi hiện nay của thái ngoại công, muốn phá vỡ sự trói buộc, cũng nắm chắc năm phần, linh hồn mới nếu hoàn toàn khống chế ta, nếu tiếp tục tu luyện thì phần nắm chắc càng nhiều hơn. Nếu như hãn chạy ra khỏi tù thiên chi động, thì Dương thị tộc nhân của ta nhất định sẽ gặp hại.

Chẳng qua là thái ngoại công không hề nghĩ tới, Thiên Ma cửu biến rốt cuộc lại truyền cho người ngoài họ!”

Xem ra Dương Ma Thiên đối với việc Thiên Ma cửu biến không thể truyền cho người trong Dương thị vẫn có chút canh cánh trong lòng, Lý Dật cũng nói theo ý tứ của thái ngoại công: “Nếu có cơ hội, ngoại sanh nhất định sẽ truyền Thiên Ma cửu biến công pháp cho Dương thị hậu nhân, xin thái ngoại công yên tâm!”

Dương Ma Thiên dù sao vẫn không để ý những lời hứa hẹn nửa thật nửa giả của Lý Dật, mà tiếp tục nói ra suy nghĩ của mình: “Thế nhân chỉ biết tu luyện Đấu khí càng cao càng tốt, tình trạng của thái ngoại công hiện nay thì ngược lại, nếu không phải là tu vi Phong hào Đấu Thần bất tử bất diệt này, hà tất phải phiền phức như vậy, tự phá kinh mạch mà chết là xong rồi. Bất tử bất diệt, cũng có khi là một nỗi thống khổ rất lớn đó!”

“Lão Dương, lại đang tự ngải tự oán hả?” trong không gian bỗng nhiên truyền tới âm thanh giọng nói mơ hồ không rõ của tù thiên thạch hồn, giao tình của thạch hồn và thái ngoại công của Lý Dật cũng rất tốt. Nghĩ cũng phải, hơn vạn năm cùng nhau sinh tồn tử thủ, đến hai hòn đá cũng trở thành bạn cũ của nhau được.

Trong giọng nói của thạch hồn có ý chọc tức: “Cho nên mới nói con người các người nhìn thì có vẻ thông minh, thực ra thì tham lam ngu muội cực kì, như Long tộc chúng ta, từ không có Long khắc ý tu luyện đến cảnh giới biến đổi bất tử bất diệt gì đó.”

Dương Ma Thiên chậm rãi nói: “Không thể so sánh con người với Long tộc các người. Long tộc thiên phú siêu nhiên, lại độc cứ Long đảo, cuộc sống phiêu diêu tự tại. Còn con người thì địa vực rộng lớn, chủng tộc đa dạng, muốn sinh tồn hoặc sống tốt, nhất định phải trở nên mạnh mẽ, chỉ có cường giả mới có thể giành được tất cả. Đây là điều bất hạnh của con người, cũng là điều mau mắn. Nếu không, thì làm sao xuất hiện những người như Á Lí Sĩ có thể khiêu chiến với cường giả thiên phúc của Long tộc chứ?”

“Á Lí Sĩ căn bản không dựa vào thực lực bản thân để chiến thắng tộc trưởng, được không nào, lão Dương người biết rõ điểm này mà, sức mạnh trận pháp ỷ trượng của hã, không thể tính là sức mạnh của con người được! Nếu nói dựa vào thực lực bản thân để thắng được Long tộc, ta thấy trong loài người e rằng chỉ có mình lão Dương người thôi đó!”

“Thạch hồn, ta cùng ngoại sanh ta nói chuyện, người đừng chọc vào nữa được không.”

“Hắc hắc, ngoại sanh của người, hóa ra có chút thú vị đó...”

Dương Ma Thiên lại không để ý tù thiên thạch hồn, bỗng nhiên nghiêm túc đánh giá lại Lý Dật, hơi có chút kinh ngạc: “Lý Dật, người đem tàn hồn của ai vào, nếu đã đến rồi, thì ra ngoài gặp mặt đi!”

Xà Tôn giả biết rõ, trước mặt một Phong hào Đấu Thần, muốn giấu diếm sự tồn tại của bản thân là điều không thể, hơn nữa, hẳn cũng không có ý định che đậy sự tồn tại của mình.

Một hư ảnh bay ra khỏi dung giới, hóa thành hình dạng con người, cung kính thi lễ với Dương Ma Thiên, nói: “Ngoại sanh bái kiến thái ngoại công!”

Xà Tôn giả vừa nói ra lời này, Lý Dật thiếu chút nữa là phun ra, đây là đầu chứ. Cảnh này khiến Lý Dật không thể không nghĩ tới một câu thoại kinh điển trong một tiểu phẩm tiền thế: ta có một người ông cũng họ Tất. Ngay cả Dương Ma Thiên cũng hơi chau mày lại, có chút tự giễu nói: “Sao lại là ngoại sanh, lẽ nào Dương thị tộc nhân của ta không để lại cho ta chút ấn tượng về vài hậu thân thành khí?”

Xà Tôn giả lại có vẻ mặt đứng đắn, không một chút đùa cợt nói rằng: “Thái ngoại công, ngoại sanh thực sự là hậu nhân của Thiên Ma Thánh nữ, chỉ có điều so với vị ngoại sanh này của ngài, thì ngoại sanh tôi có khác chút ít!”

“Ha ha ha, ha ha ha, thật là thú vị, ta cười chết mất, lão Dương, lời của hẳn không sai, hẳn thực sự đã tu luyện Thiên Ma Đấu khí, đáng tiếc là thiên tư không đủ, không tu luyện được đến cảnh giới biến đổi như người!” từ thiên thạch hồn cười đến run rẩy hết cả người, làm cả không gian đều chấn động.

“Điều này còn cần người nói sao!” Dương Ma Thiên khẽ đảo mắt, sắc mặt có chút cổ quái. Cường giả biến đổi siêu cấp này nhất định có chút hối hận, hối hận vì sao lại giấu Thiên Ma cửu biến công pháp giấu trong máu nữ nhân Dương thị. Nữ nhi ngoại tộc, đây không phải là một chân lý bình thường mà. Một người thông minh tuyệt đỉnh như Dương Ma Thiên, sao lại không nghĩ ra, đối với một người mẹ mà nói, điều quý nhất không gì sánh bằng trên thế gian này là con của mình.

Vì con của mình mà phải trả giá tất cả thậm chí là tính mạng thì cũng không hối tiếc, chứ nói gì đến một bộ công pháp chứ?

“Ngoại sanh vì đủ loại nguyên nhân, chết, chỉ còn lại một chút sức mạnh tàn hồn, mượn dung giới một quả thù địch mới có thể tồn tại được, nếu không gặp được Lý Dật, không ngừng tẩm bổ bằng Thiên Ma Đấu khí, thì mảnh tàn hồn này e rằng không giữ được lâu!” Xà Tôn giả trước mặt Dương Ma Thiên, ngữ điệu nói chuyện giống hệt một tiểu ngoại sanh cùng lão ngoại công của mình.

“Người muốn ta giúp người hồi phục lại hình dạng con người phải không?” Dương Ma Thiên ngầm hiểu, nhưng nói có chút khó xử: “Điều này vốn không khó, nhưng đáng tiếc ở đây không có cơ thể nào có thể dùng...người, không phải muốn dùng cơ thể của Lý Dật chứ!”

Xà Tôn giả vội vàng nói: “Ngoại sanh đương nhiên không có ý này. Ngoại sanh là ngoại sanh của ngài, Lý Dật cũng vậy, ngoại sanh há lại để thái ngoại công làm chuyện bên nặng bên nhẹ vậy chứ. Ách, nơi này mặc dù không có cơ thể nào, nhưng... Cái đó, bên ngoài tù thiên chi thạch lại có vài cái đó!”

Chủ ý không đánh Lý Dật, Xà Tôn giả còn tính như vậy. Lý Dật bây giờ mới rõ, Xà Tôn giả luôn đối đãi hằn không tệ, hằn vẫn luôn cho rằng vì Xà Tôn giả cần Thiên Ma Đấu khí để tẩm bổ, giờ xem ra, lão quỷ sớm có lẽ đã biết, cùng là tu luyện Thiên Ma Đấu khí, vậy giữa hai người, nhất định có quan hệ nào đó. Chẳng qua là điều này lão quỷ giữ kín, không để lộ điều này.

“Ồ? Thật không? Thạch hồn, chi bằng, phiền người đưa bọn họ vào đây cho ta xem một chút!”

“Đợi đã!” Lý Dật vội vàng quát ngừng lại, sau đó quay sang nói với Xà Tôn giả: “Lão... Xà...” xưng lão quỷ, trước mặt Dương Ma Thiên dường như là quá bất kính, gọi Xà Tôn thì dường như càng không được tự nhiên, Lý Dật dứt khoát hỏi: “Giờ ta nên xưng hô với người thế nào?”

"Đương nhiên là sư phụ rồi!"

“Được rồi, sư phụ, người định chiếm đoạt thân thể của ai vậy?” vấn đề này phải hỏi cho rõ.

“Thế nào? Không nỡ bỏ hai mỹ nữ kia chứ gì?” Xà Tôn giả liếc Lý Dật, chẳng qua là trước mặt Dương Ma Thiên hấn không dám nói những lời thái quá: “Yên tâm đi, ta không biến thái đến mức dùng cơ thể của nữ nhân đâu.”

“Sư phụ, chi bằng, người dùng cơ thể của viện trưởng Học viện La Lan An Đức Lược kia đi!” nếu điều này thật sự được thực hiện, thật là một mũi tên trúng hai đích, không những giải quyết hoàn toàn sự uy hiếp của An Đức Lược, mà còn thêm một sư phụ cường giả rất có sức mạnh.

Xà Tôn giả lại cự tuyệt dứt khoát, hơn nữa lại có lý do đầy đủ: “Không nên, An Đức Lược già rồi, hơn nữa tướng mạo cũng không tốt, nếu như thái ngoại công từ bi, chịu giúp ta đoạt xá cơ thể, vì sao không chọn một cái tốt?”

“Rốt cuộc muốn chọn ai?”

“Tác Mã Lý đó, mặc dù tuổi hơi lớn, nhưng rất có nam nhân vị, Lý Dật, người sẽ không phản đối quan điểm của ta chứ!”

Lý Dật thực ra là đồng ý với quan điểm này, nhưng tên thủ lĩnh hải tặc đó, Lý Dật không nỡ bỏ. Trong đội, Tác Mã Lý không những là người trung thành với mình nhất, hơn nữa lại có nhận thức rộng, xử sự chu đáo, thực lực cũng không thấp, sẽ là cánh tay đắc lực của mình.

“Sư phụ, ta thay người chọn một kẻ. Người xem râu dài thì thế nào? Hấn mặc dù suốt ngày có vẻ dằn dợn, nhưng thực ra cũng không phải kém cỏi, chòm râu dài so với nam nhân vị của Tác Mã Lý cũng không thua kém. Hơn nữa, râu dài dù sao cũng không phải người của Đấu Thần Đại lục chúng ta, đoạt xá hấn rồi cá thành biên cũng không có ý kiến gì, nói không chừng trí nhớ của hấn về Thần chi lĩnh vực đối với người sẽ có cái lợi sau này đó.

Chỉ cần sư phụ ngài chiếm được cơ thể của hắn, đệ tử tin rằng tinh thần diện mạo của hắn nhất định sẽ thay đổi hoàn toàn!”

Lần này Lý Dật nói cũng coi như là hợp tình hợp lý, những cái khác không nói, chỉ riêng chuyện râu dài đến từ Thần chi lĩnh vực, đã rất có sức hút với Xà Tôn giả rồi.

“Được rồi, ta biết người không nỡ bỏ Tác Mã Lý, râu dài thì râu dài!” Xà Tôn giả sáng khoái trả lời. Mất đi cơ thể lâu như vậy, nếu không phải giờ đây có chỗ dựa là thái ngoại công, có thể nói, một cơ thể như Táp Lý Lộ Tư, Xà Tôn giả cầu cũng không được!

Xà Tôn giả đã sáng khoái như vậy, Lý Dật liền hướng về phía tù thiên thạch hồn nói về mặt thỉnh cầu: “Vậy làm phiền thạch hồn các hạ đem tên râu dài ngoài kia vào. Rất dễ nhận dạng, hắn là một tên có râu rất dài!”

Gương mặt trên tường đá biến mất, khoảng cách năm trăm mét không phải là dài, vài phút sau, trên tường đá lại xuất hiện khuôn mặt của thạch hồn, sau đó vẫn từ cái miệng lớn, tên tửu quỷ râu dài nửa tỉnh nửa mê bước vào không gian, ánh mắt mê mang nhìn cảnh tượng quỷ dị trước mặt, không biết rằng người nào đó đang chú ý đến cơ thể của hắn.

“Người nên suy nghĩ kỹ, đoạt xá cơ thể mặc dù dễ dàng, nhưng sau khi đoạt xá, công pháp đấu kỹ mà người vốn có sẽ bị cơ thể thay thế, Thiên Ma Đấu khí cũng không cách nào tu luyện được.”

“Thiên ma Đấu Khí không cách nào nữa tu luyện được nữa?” Xà Tôn giả giật mình, hiển nhiên có chút lo lắng về chuyện này. Công pháp đấu kỹ có thể tu luyện lại được, nhưng không cách nào tu luyện Thiên Ma Đấu khí, điều này có nghĩa là đời này Xà Tôn giả không thể tu luyện đến Phong hào Đấu Thần cảnh giới như Dương Ma Thiên. Bởi vì trong nhân loại, như hiện nay được biết, chỉ có mỗi Dương Ma Thiên dựa vào Thiên Ma Đấu khí mà tu luyện được đến cảnh giới Phong hào Đấu Thần thôi!

“Đúng! Đây là một cái giá!” cái giá này là do cách đoạt xá của Dương Ma Thiên tạo thành, hay là vị “mổ gia” này có ý nhân cơ hội này khiến

cho một kẻ ngoại sanh không thể tu luyện Thiên Ma Đấu khí nữa, Lý Dật và Xà Tôn giả cũng biết điều này.

Nhưng mong muốn có được cơ thể vẫn chiếm thể thượng phong, Xà Tôn giả căn rằng nói: “Tất cả dựa vào sự sắp xếp của thái ngoại công!”

Nghe đến đây, râu dài lại dần ra, cũng như đã nhìn ra mảnh khốe này, hăn mở to hai mắt, miệng lắp bắp hỏi: “Các, các người muốn, muốn đoạt, đoạt xá ta sao?”

“Không phải người thì còn ai nữa?” Dương Ma Thiên vẫn giữ nguyên tư thế xếp bằng không hề thay đổi, nhưng có một lực hấp dẫn vô lực kéo râu dài đi tới mà không cách nào kháng cự nổi. Từu quý đáng thương ý thức được kết cục bất hạnh, cố gắng đẩy Đấu khí ra đến cực hạn, sự chống chọi phí công phí sức này chỉ là để lại trên mặt đất những vết lõm sâu, sau đó từ thiên thạch hồn liền phục hồi những vết sâu đó, chúng nhanh chóng biến mất.

Đưa tên râu dài kéo lại gần mình, Dương Ma Thiên đưa tay ra, một vầng sáng với tia màu đỏ nhạt nhạt như máu xuất hiện trên đỉnh đầu tên râu dài, ngay sau đó, râu dài trở nên hoàn toàn tĩnh lặng, sau đó không nhúc nhích gì, hiển nhiên là sức mạnh linh hồn đã bị Dương Ma Thiên mạt sát. Sau đó một luồng Đấu khí huyết sắc bao vây lấy hình dáng của Xà Tôn giả, Đấu khí huyết sắc tràn đầy, hư ảnh của Xà Tôn giả chậm rãi biến mất,

Dường như là sáp nhập vào trong Đấu khí huyết sắc.

Cuối cùng, luồng Đấu khí huyết sắc này từ trên đỉnh đầu của tên râu dài nhanh chóng chui vào cơ thể của hăn. Đấu khí chảy vào, hai mắt nhắm chặt của râu dài đột nhiên mở ra, ánh mắt tràn ngập vui sướng lộ ra...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mỗi Người Một Ngã

Q.6 - Chương 204: Mỗi Người Một Ngã

Toàn bộ quá trình đoạt xá không nhiều hơn năm phút! Đối với người khác thì là chuyện khó khăn vô cùng, còn đối với Dương Ma Thiên thì đến cả tư thế cũng không hề thay đổi, chỉ cần phát tay là đã hoàn thành xong. Lý Dật nhìn cảm thấy vô cùng khiếp sợ nhưng cũng rất hâm mộ, không biết lúc nào bản thân mới đạt được đến cảnh giới này ! Đúng rồi, cùng là ngoại sanh, Xà Tôn giả đã có được một đặc ân như vậy, còn mình thì sao?

Xà Tôn giả mừng vì có được cơ thể, không tránh khỏi cứ sờ sờ xoa xoa khắp cơ thể, nào còn phong phạm thân phận một cường giả thượng cổ, mà giống như một đứa bé. Nhìn kĩ cơ thể của mình rồi, Xà Tôn giả mới quỳ xuống trước mặt Dương Ma Thiên, dập đầu thỉnh thịch xuống đất mấy cái.

Lý Dật thừa cơ nói: “Thái ngoại công, ngoại sanh có một thỉnh cầu, không biết có thể đáp ứng không?”

Dương Ma Thiên hiểu ý cười cười: “Người nói đi, nếu không phải là thỉnh cầu gì không an phận, ta nhất định đáp ứng cho người, tránh việc người nói thái ngoại công bên trọng bên khinh.”

Trong lòng Lý Dật nhất thời hiện lên vô số suy nghĩ, một “mỗ gia” dường như không gì không thể, sẽ phải có công pháp đấu kĩ gì đó, nói không chừng là Thanh Long cấp bậc đó? Muốn cái gì đây?

“Ngoại sanh muốn nhờ thái ngoại công giúp cháu cứu mẫu thân ra!” thần xui thế nào, Lý Dật lại nói ra lời thỉnh cầu này, vừa dứt lời, trong lòng Lý Dật thầm tát mình mấy cái, thật là tình mẫu tử không gì sánh bằng.

Nhưng, đối với Lý Dật mà nói, đã là lời thỉnh cầu ở mức độ thấp nhất, thế mà Dương Ma Thiên lại nhanh chóng cự tuyệt: “Cái này, không làm được!”

"Vì sao?"

Dương Ma Thiên hé mở một nụ cười đau khổ: “Lý Dật, chẳng lẽ người đã quên, thái ngoại công hiện nay là một kẻ tù tội!”

“Đúng, lão Dương là một kẻ tù tội!” tù thiên thạch hồn không cam chịu im lặng mà tiếp tục nói: “Mặc dù chúng là bạn lâu năm, đã là bạn, ngoài việc thả hãn ra, ta có thể giúp hãn rất nhiều chuyện khác.”

“Hơn nữa, trên tù thiên chi thạch, còn có phong ấn không gian của các chư thần thượng cổ, trên phong ấn là Minh hồn đại trận, mẫu thân người chính là hạch tâm của Minh hồn đại trận này. Đừng nói thái ngoại công không muốn, nếu ta muốn cứu mẫu thân người cũng không dễ dàng như vậy!”

Thì ra cũng có chuyện Phong hào Đấu Thần không làm được! Lý Dật không cam tâm: “Lẽ nào thái ngoại công nhân tâm nhìn Dương thị tộc nhân với dòng máu thuần túy phải chịu nỗi khổ cầm tù mãi như vậy?”

Đối mặt với lời chất vấn của Lý Dật, Dương Ma Thiên có chút không vui, giọng nói lạnh lùng như băng: “Thạch hồn, tiền bọn chúng ra ngoài!”

“Thái ngoại công không đồng ý lời thỉnh cầu, cháu sẽ không đi.”

“Lão Dương, ngoại sanh này của lão rất bướng bỉnh đó, nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng gặp được một tiểu tử thú vị như vậy, thật sự không có ý định để bọn chúng theo chúng ta một lát sao?”

Dương Ma Thiên thì nhắm mắt không nói, như là một bức tượng. Xà Tôn giả thấy vậy, khuyên nhủ Lý Dật: “Lý Dật, đi thôi, không nên làm phiền thái ngoại công nữa!”

Lý Dật hung hăng bước lên, lớn gan nói: “Nếu thái ngoại công đã không muốn cứu mẫu thân ra, ta chỉ còn biết tự mình động thủ, để lời tiên đoán của Long tộc trở thành sự thật.” Thiên Ma Đấu khí, Long chú cộng thêm với Siêu phẩm Thần binh có thể giết được Dương Ma Thiên, tuy khả

năng của cách này rất cao, nhưng trong lòng Lý Dật không nghĩ vậy, nhưng lúc này nói ra rồi, thì giọng điệu uy hiếp cũng nên tăng một chút.

Nhưng sự uy hiếp này lại không có bất kì ý nghĩa nào với Dương Ma Thiên: “Cầu còn không được!”

Lời nói đã nói đến cùng, Lý Dật cũng không còn cách nào, trừng mắt nhìn Dương Ma Thiên, quay mình bỏ đi. Đi đến trước miệng đá, thì thạch hồn liền thở dài, mở thông đạo ra, để Lý Dật và Xà Tôn giả bước vào trở về đường cũ.

“Lý Dật, bản tôn biết ngươi rất sốt ruột cứu mẫu thân, nhưng cũng không thể đắc tội với thái ngoại công được!” Sau lưng, Xà Tôn giả khuyên nhủ: “Thái ngoại công không thể ra tay, ắt có nỗi khổ riêng, hà tất phải làm đến huyền não như vậy. Việc này... haizz... ngươi sẽ không thật sự giúp Long tộc đối phó với thái ngoại công chứ?”

“Đương nhiên là sự thật! Ngươi cũng nghe rồi đó, thái ngoại công sớm muộn gì cũng sẽ bị linh hồn mới khổng chế, nếu ta có thể thật sự giết chết hắn, hắn cảm tạ còn không kịp nữa! Lão quý, ngươi đừng vì được chút lợi ích, rồi liền đứng đó nói chuyện khiến ta đau đầu, tiếp theo đây ngươi định làm thế nào?”

Xà tôn giả lạnh lẽo cười nói: “Nói thế nào bản tôn cũng thiếu nợ ân tình của ngươi! Thực ra bản tôn luôn giật giây để ngươi đến Thế giới đóng băng tìm Thần chi linh vực, là muốn nhờ những người bạn ở Thần chi linh vực giúp ta khôi phục cơ thể, chỉ có điều kẻ may mắn luôn là người đó Lý Dật, không ngờ rằng tuy không đến được Thần chi linh vực mà tâm nguyện của ta lại được hoàn thành. Đã vậy, ngươi cứu mẫu thân, bản tôn cũng sẽ cố gắng hết sức với phần lực non nớt của mình.

Chỉ có điều ra khỏi Long đảo, chuyện sau này phải dựa vào ngươi, bản tôn vẫn còn chuyện chưa thể dứt ra được!”

Thật lòng mà nói, Xà Tôn giả cũng không khiến Lý Dật thua thiệt, lâu nay, Lý Dật mặc dù ngày ngày cho hắn tắm bổ bằng Thiên Ma Đẩu khí,

nhưng Xà Tôn giả trong những giây phút quan trọng đã cứu Lý Dật không phải một hai lần, nói thế nào cũng là quan hệ hợp tác, không tồn tại vấn đề ai thiếu nợ ai.

Hai phút sau, Lý Dật và Xà Tôn giả vừa mới đoạt xá cơ thể râu dài trở về đến địa đạo.

"Lý Dật, các người không có sao chứ, bên trong xảy ra chuyện gì?" vấn đề của Ánh Vũ Tình, cũng là điều mà Tác Mã Lý, Tạp Lý Lộ Tư, Băng nữ và thậm chí là An Đức Lược muốn biết.

"Không có gì!" Lý Dật chỉ vào thạch bích màu nâu đỏ, hời hợt nói: "Đây là tù thiên chi thạch giam giữ Dương Ma Thiên, tù thiên thạch hồn mời ta và Râu dài tới nói chuyện uống trà, cảnh cáo chúng ta không được tiếp tục làm hấn ngứa ngáy nữa mà thôi." Cái này rõ ràng là nói dối, khiến Tác Mã Lý ngay lập tức thấy bất mãn: "Nói đùa sao đội trưởng, tù thiên thạch hồn nói vô duyên vậy sao? Có phải các người đã gặp được Dương Ma Thiên?"

"Đúng vậy, chúng ta đã gặp được Dương Ma Thiên, Dương Ma Thiên còn nói ta và râu dài là ngoại sanh của hấn, hấn là ngoại công của chúng ta, các người tin không?"

"Không tin!"

"Vậy thì xong rồi! Đi thôi, trở về, đường này không thông!" Lý Dật nói, gạt mọi người đi ra, từ địa đạo đi theo đường cũ trở về.

Đám người Ánh Vũ Tình mặc dù không hiểu ra sao, cũng đành phải đi theo, còn Tác Mã Lý thì miệng không ngớt lầu bầu. Có điều Lý Dật đã nói như vậy, hơn nữa nhìn sắc mặt không tốt, thì cũng không có ai tiếp lời, tiếp tục chất vấn chuyện xảy ra bên trong tù thiên chi thạch.

Trên đường trở về, Lý Dật luôn suy nghĩ về kế hoạch cứu viện. Hiện giờ dường như cũng không có biện pháp nào đầu cơ trục lợi, chỉ có thể cứu Thiên Ma Thánh nữ từ chính diện tù thiên chi động, từ trong tay Long

tộc. Dựa vào thực lực của mấy người hiện nay, muốn chống lại thị về của Long tộc trông coi tù thiên chi động kia, thật sự là lực bất tòng tâm. Nhưng, vì có sự xuất hiện bất ngờ của Đấu Thần điện và Tứ đại Ma tông, thì lại là có cơ hội khuấy nước bắt cá.

Khuấy động Long đảo này lên thế nào thì đã có mấy cái đầm nước sôi trào rồi, dường như không phải là việc gì khó, hơn nữa dường như trước mặt là một cơ hội tốt...

Cơ hội mà Lý Dật hi vọng, chính là sự xuất hiện của Đấu Thần điện điện chủ, hơn nữa lại quyết chiến với Long tộc tộc trưởng. Là người có quyền lực nhất ở Đấu Thần Đại lục, theo lời đồn thì Đấu Thần điện điện chủ đã đạt đến cảnh giới Đấu Thần cường giả. Chỉ có điều, cứ cho là tư tế bên dưới Đấu Thần tổng điện điện sĩ, rất ít người biết lư sơn chân diện mục của Đấu Thần điện điện chủ. Đấu Thần điện bình thường giải quyết chuyện gì, cũng do vài Điện sĩ phân biệt chủ trì,

Vài trăm năm nay, dường như không có chuyện gì cần điện chủ đích thân ra mặt giải quyết.

Nếu như lần này cường giả cấp bậc Đấu Thần điện điện chủ thật sự phải xuất hiện, vậy thì đã nói rõ rằng mức độ nghiêm trọng của chuyện ở Long đảo đã được Đấu Thần điện coi là chuyện vô cùng quan trọng.

Nhưng điều khiến Lý Dật lo lắng là, bọn hắc ở trong địa đạo động huyết cũng được ba ngày trời, Đấu Thần điện điện chủ mãi không xuất hiện. Ba ngày qua đã không ngừng sai Long súng Chi Chi đi khắp nơi dò xét tin tức, đã bị Long tộc chú ý, giờ Chi Chi bị hạn chế bên trong Long tộc, lí do là để chăm sóc bảo vệ ấu long như nó, không cho phép rời khỏi Long động. Điều này khiến Lý Dật không có cách nào tìm hiểu được tình hình bên ngoài!

Tình hình này Lý Dật không thể nhẫn nại thêm được, hắc quyết định phải hành động.

Sáng sớm ngày thứ tư, Lý Dật vỗ vỗ tay, thu hút sự chú ý của các thành viên đang chán chường, sau đó cao giọng nói: “Các bång hứu, rất vinh hạnh vì có thể cùng mọi người chiến đấu đến ngày hôm nay. Nhưng con đường mạo hiểm của chúng ta dường như đi đến cuối cùng rồi, vì ta đã không còn cách nào chờ đợi được nữa, đầu tiên sẽ rất nguy hiểm, thực ra nó không đem đến cho các người bất cứ lợi ích nào, thuần túy là việc riêng của ta.

Vì thế, ý của ta là, chúng ta chia tay thôi.”

Một hồi im lặng, ánh mắt đều nhìn vào khuôn mặt Lý Dật.

Cuối cùng, Ánh Vũ Tình lạnh lùng nói: “Đây không phải là những lời mà một đội trưởng nên nói, ít nhất trước khi trở về Đấu Thần Đại lục, ta cảm thấy chúng ta có thể chia tay sao?”

“Không phải ta muốn tách ra khỏi mọi người, mà thực ra là, việc tiếp theo mà ta cần làm rất nguy hiểm, ta không có tự tin là sẽ chiến thắng!”

“Vũ Tình tiểu thư, Lý Dật chê chúng ta bốn sự kém, sợ đến lúc đó không những không giúp đỡ nổi, còn vướng tay vướng chân đó!” Tác Mã Lý giận nói như vậy.

Lý Dật cũng nói thẳng: “Tác Mã Lý, người đã hiểu lầm, ta chỉ không muốn mọi người chết một cách vô nghĩa!”

“Đúng, chúng ta đều là quý, chỉ có mình người là anh hùng!”

Tạp Lý Lộ Tư cũng phụ họa: “Đúng thế, lúc này bỏ lại chúng ta, mấy con rồng ngốc nghếch không lấy chúng ta làm điểm tâm mới lạ đó.”

“Ta sẽ đưa các người đến chỗ bờ biển con người ở Long đảo, chỉ có điều các người có thể không đi tiếp đến Thần chi lĩnh vực được thôi.”

“Đưa chúng ta đến chỗ con người nào, có nhầm không vậy, Tạp Lý Lộ Tư đã trộm Thánh khí của Đấu Thần điện, còn về phần ta, là một hải tặc

nổi danh khắp Đấu Thần Đại lục, ta thà quyết sống mái trong Long chiến, chứ không muốn bị xử trên đài hành hình!”

“Tất cả dừng cãi nữa!” viện trưởng An Đức Lược nghiêm giọng quát: “Muốn đi thì đi, muốn ở lại thì ở lại. Lý Dật, đừng quên ước định của chúng ta, cũng đừng mong giở trò gì, nếu không thì ta sẽ cho người chết thật khó coi đó.”

“Tai hạ đâu có dám!” Lý Dật mỉm cười: “Chỉ có điều, muốn cứu mẫu thân của ta từ trong tay Long tộc, khó khăn sẽ không ít, viện trưởng các hạ suy nghĩ kỹ chưa có muốn mạo hiểm không?”

“Hừ, không cần phải khích ta, đừng quên lời hứa là được rồi!” nói xong, An Đức Lược không thèm nhìn Lý Dật và đám người nữa, nhắm mắt lại, ra cái bộ dạng là đã quyết định rồi.

“Được rồi, nếu đã vậy.” Lý Dật đưa mắt nhìn mọi người một lượt: “Muốn cùng ta mạo hiểm phen này thì ở lại, không muốn thì ta sẽ nghĩ cách đưa người trà trộn vào đám người đang ở bờ biển. Bây giờ, mời tỏ rõ thái độ!”

Bầu không khí bỗng nhiên có chút ngưng trọng, hiển nhiên, quyết định chuyện này không dễ chút nào, đặc biệt là đối với những người tinh anh này mà nói. Đúng là cần suy nghĩ kỹ một chút, con đường tương lai đi như thế nào.

“Ta chơi chán rồi!” Ánh Vũ Tình đột nhiên cười: “Ta về Học viện La Lan thì tốt hơn. An Đức Lược viện trưởng, người yên tâm, ta là kẻ biết giữ mồm miệng, chỉ cần người có thể để ta lưu lại ở Học viện, những chuyện của người ở Long đảo, sẽ không đi ra từ miệng của ta, ách, nếu người vẫn có thể về Học viện La Lan!”

“Vậy thì giải thể, ta về Đấu Thần Đại lục lập một đội hải tặc mới, hắc hắc, cũng không thể coi là không có thu hoạch gì, đợi hạm đội của ta chế tạo hoàn tất, hoan nghênh mọi người cùng ta đi đến Thần chi lĩnh vực!”

“Tác Mã Lý, người cần đưa ta theo, mẹ kiếp, chuyến này không được gì, sớm biết đi Thần chi lĩnh vực không được cái gì mà lại phiền phức vậy, ta đã không trộm Thánh khí đáng chết kia rồi!”

Ngoại trừ Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý, Tạp Lý Lộ Tư, Xà Tôn giả cùng Băng nữ không có thái độ gì, Xà Tôn giả đã hứa giúp đỡ Lý Dật, đương nhiên là không cần nói nữa, chỉ có Băng nữ là thái độ mập mờ.

“Băng nữ, nàng cũng trở về Băng đảo đi!” Lý Dật đề nghị.

“Ta muốn về lúc nào cũng được, chỉ có điều giờ không muốn!” Băng nữ kiên định trả lời...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đục Nước Béo Cò

Q.6 - Chương 205: Đục Nước Béo Cò

Sự an nguy của Băng nữ, Lý Dật thật sự không cần lo lắng. Thấy mọi người tỏ rõ thái độ xong, Lý Dật mới nói: “Vậy chuẩn bị một chút, chúng ta lập tức xuất phát, rời khỏi sơn động đáng chết này.”

Sơn động đáng chết này mọi người ở đến phát chán cả rồi, vì thế mọi người đều cùng di chuyển, thực ra cũng không cần chuẩn bị gì, nhắc chân là có thể đi được.

Đi đến lúc bầu trời bên ngoài đã trở nên đen tối, Lý Dật mới dẫn đầu đi ra khỏi động. Một đoàn bảy người mượn rừng rậm cùng màn đêm, hết sức thu liễm khí tức cường giả, tránh né Long tộc thỉnh thoảng bay qua trên bầu trời, đi về phía bờ biển giăng co của con người cùng Long tộc.

Bờ biển rất tĩnh mịch, Long tộc cao ngạo thậm chí không thêm cảnh giới, toàn bộ nằm trên bờ biển nghỉ ngơi. Còn con người thì tỏ ra rất cẩn thận, có thể nhìn thấy mấy cái thân hình đang di chuyển, chăm chú nhìn vào nhất cử nhất động của Long tộc. Cường giả loài người dựa sát mười

chiếc thuyền song song vào nhau boong tàu liên thông, có thể đi qua đi lại, hình thành một mảng lục địa lớn trên biển.

“Chúng ta nên làm gì bây giờ?” Tác Mã Lý hơi giễu giễu nói: “Chẳng lẽ chúng ta cứ vậy chạy lên thuyền, chấp nhận sự chất vấn của mọi người?”

Đang nhìn lên mấy cái thuyền, Lý Dật mỉm cười nói: “Đừng nóng vội, Tác Mã Lý, không lâu nữa sẽ có một con rồng tấn công chiếc thuyền ngoài cùng bên trái, rồi sẽ phá hủy nó, những kẻ trên thuyền đều sẽ rơi xuống nước, nếu ta đoán không nhầm, những cường giả đó đều là kẻ mạo hiểm đi vòai thế giới đóng băng. Ý của ta là, bọn họ không quen mặt nhau lắm, với đầu óc của các người, nên biết làm như thế nào!”

“Ý của người là để chúng ta trà trộn vào đám đó? Vấn đề là, làm sao người có thể xác định Long tộc sẽ tấn công một chiếc thuyền?”

“Đúng vậy Lý Dật, Long tộc và con người giằng co lâu như vậy, căn bản là không có ý định tấn công.” Ánh Vũ Tình cũng nói phụ họa.

Lý Dật vẽ mặt thần bí khó lường: “Ta nói có tự nhiên sẽ có mà, lẽ nào các người không tin ta?” Chủ đề đột nhiên thay đổi, Lý Dật nói với Tác Mã Lý: “Ta thấy người không nên làm hải tặc nữa. Chi bằng như vậy, người đem ngọc trụ của ta đến Thiên Phong đế quốc, tìm Lý minh minh chủ ở Thiên Phong đế quốc, ông ấy sẽ giữ người lại đó.”

“Lý minh gì, chưa hề nghe qua, làm môn hạ của Lý minh có lợi gì cho ta?”

Là như vậy, Lý minh minh chủ Lý Hàn, là thân phụ của ta!”

Ở Thiên Phong đế quốc chật hẹp, thêm một cường giả như Tác Mã Lý, Lý Minh sẽ như hổ thêm cánh, mặt khác, Lý Dật cũng muốn thông qua Tác Mã Lý, chuyển đến Thiên Phong Hoàng thất một tin tức: Lý Dật ta vẫn còn sống, hơn nữa sống rất thoải mái, đừng có làm chuyện gì bất lợi cho Lý minh.

Nghe được nguồn gốc giữa Lý minh và Lý Dật, Tác Mã Lý cười: “Đội trưởng này là muốn ta làm tay chân cho Lý minh!”

“Người có thể nghĩ như vậy, ta cũng không miễn cưỡng người, chẳng qua là ta cho người một lời đề nghị nho nhỏ mà thôi. Nhưng có có thể nói với người, với tính cách của Lý Dật ta, Lý minh tuyệt đối sẽ không chỉ xưng hùng ở Thiên Phong đế quốc, tương lai mỗi người ở Đấu Thần Đại lục, đều sẽ biết đến sự tồn tại của Lý minh!”

“Hắc hắc, Tác Mã Lý ta đây đánh cuộc một lần, cược rằng người vẫn còn có thể sống sót ra khỏi Long đảo, hơn nữa giấc mộng sẽ thành sự thật!” Tác Mã Lý tiếp nhận ngọc trụy, thứ có thể chứng minh thân phận của Lý Dật, cất kỹ vào bên trong.

“Ta đây cũng đánh cuộc một lần!” Ánh Vũ Tình cười nói: “Cứ ở Học viện La Lan thì chẳng có ý nghĩa gì, nghe nói Thiên Phong đế quốc có vài chỗ phong cảnh không tệ. Lý Dật, nếu Lý minh gì đó thật sự có ngày trở thành thế lực lớn, người có thể hứa với ta sẽ đi tìm Tứ đại Ma tông xúi quẩy kia chứ!”

“Đương nhiên, cho dù không phải vì người, Tứ đại Ma tông cũng sẽ không phải là bằng hữu của ta!” Lý Dật nói xong, nhắm mắt lại, dường như đang nghỉ ngơi.

Long sủng Chi Chi bị trông coi cũng không nghiêm mật lắm, dưới ý niệm khống chế của Lý Dật, nó rất nhanh sau đã thoát khỏi đám ấu long đang ngáy ngủ, chuồn ra khỏi Long động tiến thẳng tới bờ biển.

Ấu long cao hơn người này nhẹ nhàng như bay ra phía bờ biển, lặng yên không một tiếng động ra phía sau thuyền của con người, sau đó chọn chiếc thuyền ngoài cùng bên trái, lao xuống với một góc khoảng bốn mươi lăm độ. Mặc dù chỉ là một ấu long, nhưng mức độ cường hãn của cơ thể nó đủ để làm cho boong thuyền của chiếc thuyền gỗ bị đâm thủng một lỗ rất lớn.

Những tiếng ầm ầm lớn vang lên, thuyền lớn chấn động, sau đó là những tiếng ồn ào. Những cường giả bị tấn công cũng không biết chuyện gì xảy ra, thuyền gỗ đã bị nước chảy vào. Hoàng kim ấu long lao xuống dưới nước, rất nhanh sau lại bay lên, rồi lại lao xuống lần nữa, hai lần trùng kích là đủ rồi, chiếc thuyền gỗ chìm xuống biển rất nhanh.

“Long tộc đáng chết! Chúng ta đã bị tấn công!” cường giả trên boong thuyền chạy, nhanh chóng kinh động đến người trên thuyền khác và Long tộc đang trên bờ biển. Hiện trường lập tức hỗn loạn, tình thế trở nên khẩn trương. Còn Hoàng kim ấu long gây chuyện kia, thì sớm đã tranh thủ sự hỗn loạn này bay đến bên cạnh Lý Dật.

“Long súng Chi Chi của ta!” Lý Dật vui sướng giới thiệu với Xà Tôn giả, Băng nữ và An Đức Lược. Còn về Tác Mã Lý, Ánh Vũ Tình và Tạp Lý Lộ Tư, ngay lúc Chi Chi tấn công thuyền của con người, đã triển khai Đấu dực phi bỏ đi, nhảy xuống nước để thực hiện kế hoạch đục nước béo cò.”

“Vạn Thần ơi, người làm sao mà đoạt được nó vậy! Ta có thể sờ nó một chút không?” Băng nữ nhìn thấy Hoàng kim ấu long dễ thương, liền bộc lộ tình cảm hâm mộ trong lời nói. Trên thế giới này, cường giả có súng vật là ma thú thì không ít, nhưng có thể có một con rồng làm súng vật, Lý Dật e rằng trước giờ hẳn là người đầu tiên.

Không chỉ có Băng nữ, đến cả Thượng cổ cường giả như Xà Tôn giả, và viện trưởng An Đức Lược nổi danh khắp Đầu Thần Đại lục, đối với việc Lý Dật có một súng vật là một con rồng cũng có thái độ vừa hâm mộ vừa ghen ghét.

Biến động trên bờ biển dường như chậm rãi bình tĩnh trở lại, Long tộc tộc trưởng xuất hiện cùng với Đấu Thần điện diện sĩ áo tím, Ác Ma tông tông chủ đang nói chuyện gì đó. Hiển nhiên, chuyện nhỏ ngoài ý muốn này, sẽ không dẫn tới xung đột quy mô lớn giữa cường giả con người và Long tộc. Như vậy lại khiến Lý Dật có chút thất vọng, nếu cường giả con

người và Long tộc vì vậy mà gây chiến, triệu tập tù thiên chi động thị vệ của Long tộc tới thì thật hoàn mỹ.

Xem ra vẫn phải đợi Đấu Thần điện diện chủ đến thì mới có thể đục nước béo cò được.

Mọi thứ lại bình thường trở lại, bờ biển lại trở nên yên lặng. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, đám Ánh Vũ Tình đã có thể trà trộn vào trong đám cường giả con người, dựa vào sự thông minh xảo trá của bọn họ, Lý Dật không lo lắng là sẽ có gì bất trắc xảy ra.

“Lý Dật, giờ làm gì đây?” Xà Tôn giả nóng lòng hỏi.

Lý Dật suy nghĩ, quay sang nói với viện trưởng An Đức Lược: “Viện trưởng các hạ, ta muốn biết, người không phải là cùng hội với điện sĩ áo tím và Ác tông chủ sao? Sao lại tách ra?”

“Hừ, người quản được sao?” An Đức Lược dù sao cũng không muốn trả lời vấn đề này.

“Đương nhiên, chúng ta là quan hệ hợp tác mà. Được, ta nói thẳng, người có thể quay lại đám cường giả con người, giật giây để đám cường giả đó và Long tộc gây ra xung đột, chỉ có như vậy, chúng ta mới có thể tiến vào Long động cứu mẫu thân của ta, người cũng thực sự có thể có được Thiên ma cửu biến công pháp!”

An Đức Lược dường như suy nghĩ một lát, rồi mới trả lời: “Giật giây để con người và Long tộc xung đột thì không có vấn đề gì, nhưng vấn đề là ta làm sao có thể tin người đây? Tiểu tử người quý kế đa đoan, không ở bên cạnh người ta không an tâm được!”

“Ngu ngốc!” Lý Dật thầm mắng trong lòng, cho dù ở bên cạnh hắn thì thế nào, so sánh thực lực hiện nay, bản thân có Xà Tôn giả và Long sủng hai vật đáng tin, còn có Băng nữ có thâm thù với An Đức Lược, bốn chọi một không hề không thắng được An Đức Lược, đánh thắng một cách

nhẹ nhàng cũng không phải là vấn đề gì. Sở dĩ giữ lại viện trưởng các hạ, chẳng qua là còn có giá trị lợi dụng mà thôi.

“Viện trưởng các hạ yên tâm, sau khi giết giây xung đột xong, chúng ta lại tụ hợp bên ngoài Long động. Không có sự hiệp trợ của viện trưởng các hạ, chúng ta muốn cứu mẫu thân Thiên Ma Thánh nữ của ta, e rằng không phải dễ dàng như vậy, ngài nói đúng không nào?”

Viện trưởng An Đức Lược ngẫm lại cũng thấy hợp lý, bèn gật đầu: “Vậy thì được, đã nói như vậy, người sẽ nhanh chóng nhìn thấy xung đột giữa con người và Long tộc!”

“Không cần gấp gáp như vậy!” Lý Dật vội vàng ngăn lại: “Đợi sau khi Đấu Thần điện diện chủ đến rồi hãy nói!”

"Đấu Thần điện diện chủ? Hẳn sẽ đến?" nghe được tin này, An Đức Lược lắp bắp kinh hãi, vì sự kiện Long sủng, đối với thiếu niên Lý Dật có vô số quân bài này, viện trưởng các hạ ngày càng cảm thấy thâm bất khả trắc.

“Đấu Thần điện diện chủ không những muốn tới, mà nếu không có gì bất ngờ thì sẽ có một cuộc đại chiến với Long tộc tộc trưởng. Đây là cơ hội tốt nhất của chúng ta, người chắc là hiểu ý của ta chứ!”

“Ta hiểu rồi, người muốn nhân lúc Đấu Thần điện diện chủ và Long tộc tộc trưởng đánh nhau khơi ra xung đột giữa hai bên, sau đó nhân lúc hỗn loạn tiến vào Long động cứu Thiên Ma Thánh nữ!”

“Cùng người thông minh hợp tác thật là tốt, nói một chút là hiểu liền. Đúng, đây là kế hoạch của ta, đương nhiên, người có thể đi hội họp với bọn điện sĩ áo tím cũng được, ta nghĩ bọn chúng sẽ vui vì có thêm một cường thủ đó.”

Nhận được lời khen ngợi, An Đức Lược không có chút gì là vui mừng, bởi vì nếu Đấu Thần điện diện chủ đến thì thế cục trên Long đảo sẽ càng

trở nên phức tạp. Rốt cuộc ai có thể thu lợi trong xung đột chiến trận chưa từng có này, giờ không ai có thể nói chính xác được.

Mang một tâm trạng bất định bất an, An Đức Lược hung hăng liếc nhìn Lý Dật, trong ánh mắt tràn đầy sự uy hiếp, sau đó thân hình khẽ động, lướt ra khỏi khu rừng.

Thấy An Đức Lược đi hơi xa, Lý Dật rốt cuộc cũng cảm thấy nhẹ nhõm trong lòng. Bây giờ giữ lại hai người bên mình, tính ra cũng tương đối là vô hại rồi.

“Lão xà, một mình ngươi có thể đối phó với một con rồng phải không?” Lý Dật không đếm xỉa gì tới mà hỏi thăm.

“Nếu là trạng thái đỉnh phong trước đây thì có thể tự bảo vệ mình, bây giờ thì...Đừng đùa giỡn đó!” cơ thể của tửu quỷ thiên phú rất tốt, nhưng lão tửu chỉ biết bài bạc uống rượu, lừa biếng tu luyện, lại bị vây trong thế giới đóng băng đến mấy chục năm, nên càng không có chút tiến bộ. Xà Tôn giả muốn khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, cũng không phải chuyện một sớm một chiều.

Bàn qua về thực lực, Lý Dật không khỏi cười đau khổ, thực lực ba người cộng lại, e rằng muốn đối phó với một Cự Long bình thường cũng là vấn đề, nếu muốn cứu người từ Tù Long chi động, xem ra vẫn cần có thêm một chút may mắn nữa!

“Băng nữ, còn nàng, nàng có quân bài gì không?” Lý Dật không cam tâm quay sang hỏi Băng nữ.

Băng nữ đang đùa giỡn với Long sủng Chi Chi, dù sao vẫn là một Băng nữ không biết thế sự, tính cách Băng nữ có chút cổ quái, mặc dù còn canh cánh trong lòng chuyện của La Tuyết Phong, nhưng thoát nhìn đã không còn bộ dạng thương cảm nữa rồi.

“Quân bài gì? Ta là đi để chơi!” Chi Chi có chút lãnh đạm với Băng nữ, vì trong thế giới linh hồn có sức mạnh linh hồn của Lý Dật, bởi vậy

không cần Lý Dật dùng ý niệm điều khiển, đối với Lý Dật cũng có một cảm giác thân cận trời sinh, người khác tốt với nó thế nào, nó cũng không có cảm giác gì.

“Đừng đùa nữa Chi Chi, tranh thủ nghỉ ngơi đi, tiếp sau còn tất nhiều chuyện cần làm nữa đó!” Nói rồi vẫy tay, kéo Long sủng đến bên cạnh mình.

Ba người Lý Dật đang muốn nghỉ ngơi, đột nhiên một luồng khí tức cường gia không hề che dấu đánh về phía ba người. Quay đầu nhìn lại, hai bóng người lướt sát mặt đất đang đến, Lý Dật giật mình, ngược lại là may mắn, may mà không phải Long tộc, chỉ cần là con người thì có thể...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Băng Đảo Tuyên Tế

Q.6 - Chương 206: Băng Đảo Tuyên Tế

Đội hai người tiến đến gần, nhìn thấy rõ mặt, Lý Dật mới không khỏi kêu khổ trong lòng. Hai người này vốn là người quen, một người là La Tuyết Phong, người còn lại đương nhiên là Băng đảo đảo chủ, cũng không biết hai người này vì sao lại đến cùng một lúc như vậy.

Thấy La Tuyết Phong, Băng nữ không khỏi chuyển ánh mắt qua Lý Dật, lạnh lùng nói: “Lý Dật, người lừa ta, La Tuyết Phong vẫn còn sống.”

La Tuyết Phong đứng cách Lý Dật mấy mét, điềm nhiên nói: “Hắn đương nhiên hi vọng ta chết, nhưng mạng ta lớn, cuối cùng là chết không nổi!”

“Người thật sự mạng lớn, bị đánh đến vậy mà không chết!” mặt Lý Dật bình tĩnh như nước, chuyển sang phía Băng đảo đảo chủ: “Đảo chủ các hạ, tại hạ đi không từ biệt, đã đắc tội lớn rồi!”

“Đi không già từ thì không nói, nhưng lại bắt cóc nữ nhi của ta, hừ, muốn chết hả!” sát khí nghiêm nghị khiến cho không khí xung quanh dường như cũng đọng lại.

“Đạo chủ các hạ minh giám, bắt cóc con gái ngài không phải tại hạ, mà là hắn!” Lý Dật chỉ La Tuyết Phong, ung dung cười nói: “Con gái ngài và vị cường giả thiếu niên này lưỡng tình tương duyệt, nói không chừng cũng đã tư định suốt đời nữa. Tuyết Phong huynh, ta nói sự thật đúng không!”

Dụng ý trong lời nói của Lý Dật rất hiểm ác. Đối với Băng đảo đảo chủ luyện nữ mà nói, bất kì kẻ nào có ý đánh con gái lão đều là kẻ địch. Nếu La Tuyết Phong thừa nhận tình cảm với Băng nữ, rất có khả năng sẽ bị Băng đảo đảo chủ giết chết tại chỗ, còn nếu La Tuyết Phong không thừa nhận, Băng nữ sẽ không còn coi trọng người mà đến tình cảm của mình cũng không dám thừa nhận.

Hiển nhiên, La Tuyết Phong không biết tình cảm luyện nữ của Băng đảo đảo chủ: “Đạo chủ các hạ, bắt cóc con gái này thật sự không phải là chủ ý của tại hạ, nhưng tình cảm của tại hạ và con gái ngài không phải giả, rất mong đạo chủ thành toàn cho chúng tôi!”

“La Tuyết Phong!” Băng nữ vội vàng quát lớn, bất chấp nhiều thứ, mong hắn sẽ ngưng lại. Nhưng hiển nhiên là cứu không kịp nữa rồi, nghe được lời thổ lộ của La Tuyết Phong, sắc mặt Băng đảo đảo chủ lập tức trầm xuống, quanh thân bỗng sinh ra tràn ngập sát ý. Đương nhiên, sát ý này là nhắm vào La Tuyết Phong.

“Băng nhim hắn nói sự thật phải không?”

“Không! Không phải! Con sẽ không lưỡng tình tương duyệt cùng tên ngốc này đây, người con yêu tha thiết là...là hắn!” Băng nữ dùng chiêu gậy ông đập lưng ông, chỉ về phía Lý Dật, khiến Lý Dật cảm thấy phiền phức khó chịu.

Chỉ có điều, Băng đảo đảo chủ là người khôn khéo, hiểu con gái không ai bằng cha, thủ đoạn nhỏ ấy của Băng nữ nào có thể giấu diếm được lão.

“Băng nhi, cha không phải không cho phép con thích nam nhân. Nhưng, kẻ có thể xứng với Băng nhi của ta, nhất định là người kiệt xuất trong đám thiếu niên đương thời, chứ không phải tên tiểu tử nào tùy tiện cũng có đủ tư cách thích con gái ta, hoặc được Băng nữ của ta thích. Băng nữ, cha hết thầy cũng là vì muốn tốt cho con!”

“Tốt cho con, cha, cha hãy giết hắn đi!” Băng nữ vô cùng hận, chỉ vào Lý Dật lạnh lùng nói.

"Đảo chủ các hạ, ngài có lẽ đã nhìn ra, ta là vô hại!" Lý Dật nhún vai, một vẻ mặt vô tội.

Băng đảo đảo chủ hiển nhiên đã nhìn ra mối quan hệ giữa ba người bọn họ, chỉ là, lão cũng không có thiện cảm gì với Lý Dật: “Người vô hại sao? Dem con gái của ta mạo hiểm đến Long đảo, điều này, đã là tội chết rồi!”

“Băng nữ, nói một lời từ lương tâm đi, là Lý Dật ta muốn đưa nàng đến đây ư?”

“Đương nhiên rồi, là người một mực giết giây ta, nói thế giới bên ngoài thú vị đặc sắc như thế nào, nếu không phải người giết giây, ta làm sao có thể rời khỏi Băng đảo, rời khỏi phụ thân!” Băng nữ cũng không phải là đứa con thật thà, vì La Tuyết Phong, giờ nàng mong đảo chủ chú ý toàn bộ vào Lý Dật.

Vấn đề là, Băng đảo đảo chủ không phải là người chỉ biết nghe, trầm ngâm một hồi lâu, lão gia hỏa nói: “Con gái lớn không giữ được! Băng nhi, con lớn rồi, đến tuổi tìm một thanh niên tuấn kiệt anh tuấn rồi. Hai vị thiếu niên này, trẻ như vậy mà đã có được thành tựu như vậy, cũng xem như không đơn giản. Chi bằng như vậy, hôm nay cha làm chủ, trong hai vị thiếu niên này chọn ra một người có thể làm nam nhân tương lai của con!”

Băng đảo đảo chủ ngồi xuống khiến Lý Dật không khỏi kinh hãi, không nhẽ không còn luyện nữ nữa sao? Hay là lão hỏa gia nay muốn cho mình và La Tuyết Phong đánh nhau đến lường bại câu thương, sau đó bản thân không tốn chút sức nào uy hiếp đánh đuổi hai tên đi? Đánh La Tuyết Phong, Lý Dật tự tin mười phần. Vấn đề là cứ cho là thắng, rồi có một cha vợ hỉ nộ bất thường như Băng đảo đảo chút, không phải là phúc rồi. Nói không chừng ngày nào đó làm cho Băng nữ mất hứng,

Thì sẽ đem mình đi làm phân bón hoa. Hơn nữa với tình hình hiện nay, đắc tội với Băng nữ đã là chuyện chắc chắn ván đã đóng thuyền rồi. Thật là khổ!

“Ta bỏ cái quyền này được không?” Lý Dật nét mặt tối đi.

“Coi thường nữ nhi của ta sao?” tinh quang lóe lên, Băng đảo đảo chú nhìn thẳng Lý Dật, lạnh lùng nghiêm nghị đến cực hạn.

“Cha, người hồ đồ gì vậy!” Băng nữ vừa tức vừa lo lắng, nàng hiển nhiên hiểu rõ thực lực của Lý Dật, La Tuyết Phong muốn đánh bại Lý Dật, khả năng thắng không cao.

“Cha hồ đồ thế nào chứ? Đấu Thần Đại lục vốn là đất của cường giả, cha lựa chọn cho con, đương nhiên là thiếu niên anh tài mạnh nhất rồi!”

“Khục khục!” Xà Tôn giả nãy giờ thờ ơ lạnh nhạt giả ho nhẹ hai tiếng: “Lão quỷ, xem ta là không khí ư?”

“Người là kẻ nào? Dám gọi ta là lão quỷ!” Băng đảo đảo chủ không để mắt đến Xà Tôn giả với tướng mạo thô lỗ.

“Ta là sư phụ của Lý Dật, muốn đồ đệ của ta làm nữ tể của người, có phải là nên hỏi ý kiến của ta không?” Xà tôn giả nghiêm trang nói.

Băng đảo đảo chủ lạnh lùng nói: “Có cần vậy không? Nếu Lý Dật chiến thắng, thì sẽ là nữ tể của Băng đảo ta, sau này sẽ sống ở Băng đảo, còn nếu thua, thì sẽ chết.”

“Đúng là tự mình ảo tưởng, con gái người, đồ đệ của ta chưa chắc đã để ý tới đây này! Không giấu lão quỷ người, tình nhân mà đồ đệ ta tùy ý tìm, cũng không thua kém con gái người.”

“Người! Muốn chết!” Băng đảo đảo chủ tức giận, mặc kệ Long tộc nghiêm mật không chế Long đảo, quanh thân lập tức sinh ra một luồng Đấu khí tràn ngập, xem ra muốn phát tác liền.

“Sư phụ, ta tự nguyện tiếp nhận đề nghị của Băng đảo đảo chủ! Lý Dật lo lắng rằng Băng đảo đảo chủ và Xà Tôn giả động thủ kinh động Long tộc, vội hỏi: “Cũng không biết Tuyết Phong huynh có can đảm này hay không!”

“La Tuyết Phong ta phụng bồi đến cùng!” Chuyện đã đến nước này, La Tuyết Phong cũng không có đường lui, còn về thực lực, hãn hiệu Lý Dật không phải dưới tầm của mình, nhưng hai bên tranh đấu, chuyện thắng bại đôi khi cần chút vận may.

“Được!” Lý Dật liếc nhìn xung quanh, nói: “Chỉ có điều nơi đây dường như đảo đảo chủ, chúng ta vẫn nên đổi một chỗ khác!”

Băng đảo đảo chủ chậm rãi thu liễm Đấu khí của mình, nói: “Vậy thì lên trên mặt biển đi!” nói xong liền bay lên, bay ra biển với tốc độ rất nhanh.

“Thí Long tiên gì đó vốn là của người ư?” Băng nữ ngạc nhiên, liền lấy từ trong dung giới ra một cây roi dài, rồi sau đó nói với La Tuyết Phong: “Cầm lấy đi!”

Mắt thấy Băng nữ không chút keo kiệt đem Thí Long tiên giao cho La Tuyết Phong, ngay lập tức nộ khí của Băng đảo đảo chủ tăng lên, cảnh cáo: “Thí Long tiên là con gái ta cho người mượn dùng, bất luận thắng thua thì không có chuyện Thí Long tiên sẽ là của La Tuyết Phong nữa. Ai bảo ta mạnh chứ!

“Tại hạ đã rõ!” La Tuyết Phong cũng chỉ có thể đi một bước tính một bước.

Không biết từ lúc nào, trên mặt biển bay tới một đám mây đen, năm vị cường giả con người treo lơ lửng trên không.

“Người cho rằng có thể chắc thắng ta sao?” La Tuyết Phong rung Thí Long tiên, một âm thanh sắc nhọn xé gió phát ra, cây roi lập tức to ra, sát ý dày đặc không hề che giấu trút ra.

"Đi chết đi!"

Thí Long tiên to ra mấy chục lần, hóa thành hình rồng đánh về phía Lý Dật, năng lượng tiên thiên cường hãn của Siêu phẩm Thần binh triển khai, thậm chí dưới mặt nước mười mét nước cũng biến động tạo thành vòng xoáy. Nếu không phải Lý Dật cũng có Siêu phẩm Thần binh, đối mặt với năng lượng cường hãn cực độ như vậy, e rằng ngăn cản không nổi.

Trên tay Lý Dật có một đợt sóng năng lượng, Phá Thiên kiếm xuất hiện không có ngang ngược như Thí Long tiên, trái lại, dưới sự thu liễm tận lực của Lý Dật, có chút lạng yên không một tiếng động.

Nhưng, thu liễm không có nghĩa là năng lượng của Siêu phẩm Thần binh suy yếu, tất cả năng lượng được tập trung nhiều nhất để đánh trả lại đối thủ, chứ không phải để lãng phí vô nghĩa. Phá Thiên kiếm bắn thẳng đến vòng xoáy năng lượng của Thí Long tiên, hai cỗ năng lượng vừa mới tương giao, liền nổ ra một tiếng vang lớn, ngay sau đó, tiếng nổ này biến thành những âm thanh bạo liệt liên tiếp, sức mạnh năng lượng tấn công khiến cho da thịt Lý Dật và La Tuyết Phong đều vụn vụn, trông có vẻ dữ tợn lên.

Hai vị thiếu niên cường giả có thiên phú lớn nhất Đấu Thần Đại lục, vừa ra tay đã tạo ra sự đánh phá mạnh mẽ nhất, khí thế mạnh mẽ này cho dù là Băng đảo đảo chủ hay thượng cổ cường giả Xà Tôn giả cũng đều phải

có nét mặt sợ hãi. Hai người này nếu đợi một thời gian nữa, mức độ thành tựu e rằng khó có thể tưởng tượng được.

Dưới sự oanh tạc này mặt biển lập tức như sôi trào, sóng biển tuôn trào thẳng đứng bắn lên, rồi lại như mưa lớn trút xuống, bao phủ lấy Lý Dật cũng La Tuyết Phong.

“Ha ha, lão phu quả không có nhìn nhầm, Lý Dật La Tuyết Phong các người đều rất không tồi. Đều đẩy ra lá bài của mình, kẻ bại chết, người thắng chính là nữ tể của Băng đảo!” Băng đảo đảo chủ vẫn ở một bên châm ngòi thổi gió.

Ngược lại không cần sự xúi giục của Băng đảo đảo chủ, bất luận là Lý Dật hay La Tuyết Phong đều hi vọng đối phương biến mất trên thế giới này, nếu không cũng không ra tay hung hãn như khi này.

Dưới bầu trời đêm, thỉnh thoảng nổ lên từng ánh hào quang rực rỡ, sau khi đánh trực tiếp Siêu phẩm Thần binh liền đánh những đòn rất nhanh gọn dứt khoát, Đấu Tôn cường giả mặc dù không có sức di sơn đảo hải, nhưng khí thế kia cũng đủ làm cường giả bình thường phải sợ hãi rồi.

Bỗng nhiên, sau một chiêu nện Đấu khí, La Tuyết Phong bị bắn ra đến mấy chục mét, Thí Long tiên bỗng không thấy đâu, quanh thân hơi nước bốc lên, khi thủ quyết của La Tuyết Phong di chuyển, hơi nước này trong nháy mắt nở to ra, cho đến lúc đậm đặc thành một hào quang trắng. Giữa hào quang, sắc mặt La Tuyết Phong dữ tợn, liền phun mấy ngụm máu tươi, trong hào quang đã có huyết sắc mờ ảo. Ngay sau đó trên mặt biển, bảy tám đạo Thủy Long phóng lên trời, lượn lờ bên người La Tuyết Phong,

Thiên địa linh khí nhanh chóng tuôn trào ra, dưới bầu trời trên mặt biển, huyết quang chi sắc dường như đã tràn ngập toàn bộ không gian.

Cuối cùng cũng đánh tới lúc phải đưa ra Bạch Hổ đấu kỹ Thiên đại dị tượng.

Đương nhiên, Lý Dật cũng không có nhàn rồi, ngay lúc La Tuyết Phong súc thể, trên bầu trời mặt trăng mờ lung bị mây đen bao phủ, cũng một huyết sắc chiếu rọi một mảng rắng hồng trên mặt biển. Một vòng huyết nguyệt trên tay Lý Dật cũng nhanh chóng đẩy ra Thiên địa linh khí, khi huyết nguyệt không ngừng xoay tròn, năng lượng ẩn chứa trong đó không ngừng gia tăng.

Hai Bạch Hồ đấu kỹ của hai Đấu Tôn va chạm, thắng bại rồi cuộc thế nào, thật sự khiến người ta rất mong đợi!

Mà đáp án dường như đang muốn được công bố!...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kim Lan Chi Giao

Q.6 - Chương 207: Kim Lan Chi Giao

Một vòng huyết nguyệt nho nhỏ, và bảy tám đạo thủy long thanh thể kinh người, giăng co từ khoảng cách hơn mười mét, hai người đều có ý đồ súc thể chiêu Bạch Hồ Đấu kỹ này đến cực hạn, để một chiêu phân thắng bại. Chỉ thấy hào quang và huyết sắc không ngừng giao thoa, mà không có chút âm thanh nào, trong sự yên tĩnh này, dù sao cũng có một sự bức trắc làm cho người ta khó có thể thở nổi.

"Tốt! Tốt! Tốt! Sắp phân thắng bại rồi!" Băng đảo đảo chủ lớn tiếng khen, càng cảm thấy hài lòng với nữ tế tượng lại của mình.

"Cha, người giúp đỡ La Tuyết Phong đi!" Băng nữ không nhẫn nại nổi bèn nhẹ giọng khẩn cầu. Băng nữ không hề hận Lý Dật, nhưng nàng thích La Tuyết Phong, đối mặt với cục diện một sống một còn này, Băng nữ thật không muốn nhìn thấy La Tuyết Phong bị thua.

"Lão quỷ, nếu người ra tay, bản Tôn cũng không đứng nhìn đâu!" Xà Tôn giả đứng bên cạnh Long sủng Chi Chi theo dõi trận đấu. Hoàng kim ấu long thấy chủ nhân ấu đấu với người ta, sớm đã không kiềm nén

được, nếu không phải Lý Dật không cho nó ra tay, e rằng nó đã sớm nhào tới liều mạng cùng La Tuyết Phong.

"Yên tâm đi! Khôn sống mong chết, chỉ có người dựa vào thực lực của mình để sống sót mới xứng đáng làm nữ tể của Băng đảo, nếu như ta giúp đỡ để La Tuyết Phong thắng, đó mới là việc khiến hãn hối hận suốt đời!"

"Con mặc kệ, dù sao con cũng không muốn La Tuyết Phong chết!"

"Không cho phép hồ đồ!"

Trong trận chiến, hai chiêu Bạch Hồ Đấu kỹ đều đã hoàn tất súc thể, thấy đều có vẻ muốn phát tác. Đột nhiên, nghe được tiếng quát to giữa không trung: "Hai vị xin dừng tay, nghe ta nói một lời!"

Âm thanh trong trẻo đến rất đột ngột, khi hãn nói "hai" dường như vẫn còn ở một nơi rất xa, nhưng khi nói chữ "lời" thì âm thanh này đã gần ngay trước mặt. Trừ quý mị, mọi người ở đây đều không thể tượng tượng được ai có thể làm được điều này.

Vấn đề là, vào lúc người nói chuyện hiện thân, rất cả mọi người đều phát hiện, người này chẳng những là một người không thể giả được, hơn nữa nhìn lại rất bình thường, ngoại trừ trên thân khoác một áo bào màu xám cho thấy thân phận người này không thấp, còn nhìn từ tướng mạo thì hoàn toàn là người có thể bị đám đông đè chết trên đường.

Một mái tóc hơi dài quấn xoắn màu nâu lúa thừa, không có bất kỳ bội sức thừa thừa nào, vóc người trung đẳng, ngũ quan bình thường, nếu không muốn nói đến cái gì vật chất, nét mặt điềm đạm của người này có thể miễn cưỡng được xem như một đặc trưng.

Chỉ có điều là, có thể ở giữa khoảng trời và biển quý dị do hai chiêu Bạch Hồ Đấu kỹ tạo thành, mà vẫn có thể giữ được nét điềm đạm như vậy, thì vốn đã là một điều không tầm thường. Huống hồ, bất luận là Xà Tôn giả hay Băng đảo đảo chủ, dường như không hề phát hiện ra việc

người này tiếp cận mình, còn người này thì sớm cảm giác được tình huống giằng co của bọn họ.

“Các hạ là ai, mời thông báo danh tính!” Bằng đảo đảo chủ không dám đường đột, ngữ khí có chút cung kính. Bằng đảo đảo chủ cao còn hơn trời nay lại dùng giọng điệu cung kính nói với người kia, trong toàn Đấu Thần Đại lục số người như vậy e rằng đếm được trên một nửa bàn tay.

“Ta là ai cũng không quan trọng, chỉ là ta muốn biết, hai thiếu niên kiệt xuất như vậy, tại sao lại quyết sống mái mà đấu nhau như vậy?” Hôi bào lão giả đứng giữa Lý Dật và La Tuyết Phong, rất hăng hái hỏi thăm.

Xà Tôn giả lặng lẽ cười nói: “Các hạ không nên quản chuyện rảnh rồi thì hơn, đây là Bằng đảo đảo chủ người ta đang kén nữ tể đó!”

“Tuyển nữ tể?” Long bào lão giả nhướng lên, khuyên nhủ: “Ta thấy hai vị thiếu niên này tuần tú tài giỏi hiếm thấy, vậy mà phải lưỡng bại câu thương, chỉ bằng nghĩ thoáng hơn một chút, sao không dựa vào tướng mệnh mà chọn? Bất kể người nào chết, cũng đều không phải chuyện tốt đẹp!”

Vì sự xuất hiện của hôi bào lão giả, nên Lý Dật và La Tuyết Phong vẫn chưa đánh ra Bạch Hổ Đấu kỹ.

Lý Dật lạnh lùng đánh giá hôi bào lão giả, liên tưởng tới Đấu Thần điện điện chủ sắp đến, đột nhiên giật mình, lẽ nào người này, chính là Đấu Thần điện điện chủ?!

Không thể nào, Đấu Thần điện điện chủ thanh danh hiển hách, làm sao có thể là một lão đầu nhỏ bé trông như người bình thường được?!

Nhưng ngoại trừ Đấu Thần điện điện chủ, Lý Dật thực sự không nghĩ ra cường giả nào có thể xuất hiện ở đây vào lúc này.

“Tiền bối các hạ nói rất có lý, tại hạ tham gia cuộc tuyển nữ tể này cũng là bất đắc dĩ.” Lý Dật cao giọng nói: “Kì thật, con gái của Bằng đảo đảo

chủ, tại hạ không thể để mắt tới!”

“VẬY chẳng phải xong rồi sao!” hôi bào lão giả nói một cách thoải mái: “Nếu vị thiếu niên này đã không muốn tham gia tuyển nữ tể, thì Băng đảo đảo chủ các hạ, chi bằng nể mặt ta một chút, để hai người họ dừng tay thì hơn!”

“Nếu đã muốn bốn đảo chủ nể mặt các hạ, các hạ cũng nên thông báo danh tính của mình chứ!”

Hôi bào lão giả mỉm cười, cũng không đáp lại, mà cùng với nụ cười ấy, một đạo Thánh quang bỗng nhiên hiện ra phía sau lưng hắn, hình thành một đồ phù hoa mắt.

Thấy Thánh quang đồ phù này, Xà Tôn giả cùng Băng đảo đảo chủ mặt liền biến sắc, với kinh nghiệm của hai người, làm sao lại không nhận ra, trong thiên hạ này, chỉ có Đấu Thần điện điện chủ mới có thể phát ra Thánh quang đồ phù thôi! Liên tưởng đến sự xuất hiện quỷ dị của hôi bào lão giả, thân phận này không cần nói ra cũng trở nên rõ ràng rồi.

“Thì ra là Điện chủ các hạ giá lâm, nếu còn không nể mặt, bốn đảo chủ thật là không phải rồi!” Băng đảo đảo chủ thầm hít một hơi thật sâu, nhưng trên mặt thì không chút thanh sắc, dù sao cũng là cường giả tuyệt đỉnh đương thời, cũng không đến mức đại kinh thất sắc.

“Như vậy thì đa tạ đảo chủ các hạ thành toàn!” Đấu Thần điện điện chủ cúi bái cảm tạ.

“Bốn đảo chủ mặc dù nể mặt điện chủ các hạ, hủy bỏ việc tuyển hiền tể, nhưng hai thiếu niên này dường như có chút không hòa thuận, liệu có thể dừng lại như thế này không, chuyện này bốn chủ không quản nữa! La Tuyết Phong, trả Thí Long tiên lại cho ta!” chữ “trả” có chút đùa giỡn, nhưng cường giả vi tôn đạo lý như La Tuyết Phong thì vẫn hiểu, mặc dù không muốn, nhưng cũng đành phải giao nộp ra.

Băng đảo đảo chủ thu hồi Thí Long tiên, bỗng nhiên ra tay, đánh một cái vào ót sau của Băng nữ, Băng nữ kêu “á” một tiếng rồi nhẹ nhàng rồi trở vào vòng tay của đảo chủ, sau đó bị đảo chủ kẹp lấy nhanh chóng ngự không bay đi, thoáng một cái đã biến mất phía chân trời.

Đấu Thần điện điện chủ thấy Băng đảo đảo chủ biến mất trên bầu trời đêm, rồi mới quay lại, nói với Lý Dật và La Tuyết Phong: “Nhị vị, có thể nể mặt ta không?”

“Rất sẵn lòng!” Lý Dật thức thời chậm rãi tản đi súc thể trong “Huyết nguyện cuồng cương”.

Dưới sự uy áp của Đấu Thần điện điện chủ, La Tuyết Phong không dám hành động thiếu suy nghĩ, nên cũng xua tán đi Bạch Hổ đấu kỹ của mình, bầu trời cùng mặt biển quay trở lại tình trạng như bình thường!

“Nhị vị, có muốn gia nhập Đấu Thần điện không?” điện chủ là người sáng suốt, nói chuyện cũng không vòng vo.

“Hồi bẩm điện chủ đại nhân, tại hạ đã là phó điện chủ Đấu Thần điện Thiên Phong phân điện rồi!” Lý Dật thong dong lấy từ trong dung giới ra ngọc bài thể hiện thân phận của mình. Lúc này để lộ thân phận của mình, dường như không có chỗ nào xấu cả.

“Ồ, rất tốt! Người tên gì?”

"Lý Dật!"

"Lý Dật?" Điện chủ dường như đang nhớ lại cái gì đó, trầm tư trầm rĩ nói: “Người chính là Lý Dật đã huyền náo Thiên Phong đế quốc đến long trời lở đất đó ư?”

Lý Dật thầm rung mình! Thiên Phong đế quốc bổ nhiệm một chức Phó điện chủ, tự nhiên sẽ báo cáo lên tổng điện, nhưng phân điện các nơi của Đấu Thần điện có đến hàng vạn, việc mà Đấu Thần điện tổng điện điện chủ cần xử lý cũng có đến hàng ngàn hàng vạn, tự nhiên lại có thể để lại

ấn tượng trong đầu vị cường giả tuyệt đỉnh này, như vậy cũng có thể coi là một vinh hạnh rất đặc biệt rồi. Chỉ có điều ấn tượng này, không biết là tốt hay là xấu.

“Chính là tại hạ!” Lý Dật mỉm cười.

"Rất tốt! Rất tốt!" Đấu Thần điện điện chủ gật gật đầu, thật sự không nghe ra “rất tốt” là tán dương hay là ý khác. Sau đó lão chuyển hướng sang La Tuyết Phong: “Còn người?”

“Tại hạ La Tuyết Phong, học viên Học viện La Lan, còn về việc gia nhập Đấu Thần điện, tại hạ cần cân nhắc một chút!” kì thực La Tuyết Phong bây giờ rất rất cần gia nhập Đấu Thần điện, tìm cho mình một chỗ dựa vững chắc, dù sao sau khi trở mặt với An Đức Lược, muốn ở lại Học viện La Lan cũng là việc không thực tế rồi. Nhưng La Tuyết Phong trước giờ vốn cao ngạo, hay bởi vì mối quan hệ của Lý Dật với Đấu Thần điện, mà nhất thời không muốn hạ mình để cùng tham gia vào một thế lực với Lý Dật.

“Học viện La Lan đệ nhất thiên tài La Tuyết Phong?” Đấu Thần điện điện chủ có ấn tượng với La Tuyết Phong thì không có gì là lạ, Học viện La Lan là một trong ba thế lực lớn của Đấu Thần Đại lục, vì có mối quan hệ với Đấu Thần điện, nên Đấu Thần điện cũng có chút ưu ái với Học viện La Lan, tin tức về nhất cử nhất động của Học viện La Lan đều được liên tục báo cáo về tổng điện. Là thiên tài đệ nhất của Học viện La Lan, nếu Đấu Thần điện điện chủ chưa từng nghe danh qua, thì mới thật là lạ.

“Chẳng qua chỉ là hư danh mà thôi!” La Tuyết Phong khiêm tốn nói.

"Rất tốt! Rất tốt! Xem như nể mặt của ta, các người nắm tay giảng hòa nhé!" trong giọng nói của Đấu Thần điện điện chủ có một chút như mệnh lệnh. Nhưng những lời này trong tai Lý Dật và La Tuyết Phong dường như lại là đạo lý hiển nhiên vậy.

“Tuyết Phong huynh, ân oán của chúng ta giờ bỏ đi nhé, hoành hoành người gia nhập Đấu Thần điện, nếu ta đoán không lầm, giờ người cũng

không thể trở về Học viện La Lan được?” Đã để lộ ra thân phận phó điện chủ Thiên Phong phân điện, nói thế nào cũng là thuộc hạ của tổng điện chủ, trong tình hình này, nên thức thời thì tốt hơn.

La Tuyết Phong hiển nhiên cũng không ngu ngốc, có người đã hạ mình, liền thoải mái cười tươi, nói vô cùng thành khẩn: “Lý Dật lão đệ, thật ra chúng ta cũng không có thâm cừu đại hận gì, có thể được tổng điện chủ đại nhân hòa giải, mặt mũi chúng ta cũng lớn lắm rồi. La Tuyết Phong ta nếu lại không linh tình, thì đúng là không biết thức thời rồi. Chi bằng như vậy đi,” La Tuyết Phong dứt khoát sẽ diễn cho đủ, đề nghị: “Chúng ta kết thành kim lan chi giao nhé!”

Lý Dật không thể tưởng tượng ra La Tuyết Phong diễn kịch còn hơn mình nữa, rồi thản nhiên cười nói: “Chúng ta có thể coi như không đánh thì không quen biết, tiểu đệ ta cũng đang có ý này. Lý Dật ta xin thề trước danh nghĩa Vạn Thần, kể từ hôm nay, La Tuyết Phong là huynh trưởng của ta, trời đất có thể thay đổi, nhưng quan hệ của huynh đệ chúng ta sẽ không thay đổi.”

“La Tuyết Phong ta xin thề trước Vạn Thần, từ hôm nay Lý Dật là đệ đệ ruột thịt của ra, chúng ta có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu!”

Tổng điện chủ không biết có nhìn ra việc biểu diễn cho ra vẻ thanh tú này không, nhưng vẫn là vẻ mặt không màng danh lợi cao thâm mặt trắc, thản nhiên nói: “Đã như vậy, La Tuyết Phong, giờ người gia nhập La Tuyết Phong chắc không có vấn đề gì chứ?”

“Vâng, tổng điện chủ đại nhân, La Tuyết Phong ta kể từ hôm nay xin dốc sức vì Đấu Thần điện!”

"Rất tốt! Rất tốt!" Tổng điện chủ gật đầu nhè nhẹ: “Ta đến Long đảo, là có một việc quan trọng, nếu ra đoán không sai, các người cũng biết không ít chuyện ở Long đảo. Các người theo ta đến Long đảo một chuyến, đợi giải quyết ổn thỏa việc ở đây xong, về Đấu Thần điện, ta sẽ cho các người những chức vị thích hợp!”

Thấy Lý Dật và La Tuyết Phong ngay ngắn tạ ơn, tổng điện chủ nói: “Nhưng ta phải nhắc nhở các người, đừng quên lời thề ngày hôm nay, lời thề này lập trước mặt ta, ta sẽ phụ trách!” giọng điệu này khiến Lý Dật và La Tuyết Phong đều phải rùng mình, nhận ra được một sự thật đáng ngại: xem ra từ này về sau muốn ra tay, cũng không thể ra tay một cách quang minh chính đại được!

“Vị các hạ này, xin hỏi danh tính?” tổng điện chủ quay sang hỏi Xà Tôn giả.

Xà Tôn giả đương nhiên không muốn tiết lộ thân phận của mình, cười phá lên nói: “Ta chỉ là một tiểu bối vô danh tiểu tốt mà thôi, thích uống rượu đánh bạc, điện chủ các hạ có thể gọi ta là lão tửu quỷ!” vấn đề là, có thể xuất hiện ở đây lúc này, nếu thật sự là một tiểu bối vô danh tiểu tốt, vậy thì có quỷ thật rồi...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Cơ Hé Lộ

Q.6 - Chương 208: Thiên Cơ Hé Lộ

Phần đầu hay cuối sách đều có lúc, mặc dù tác đều cố gắng hết sức để sáng tạo, nhưng nếu bạn không thỏa mãn với kết thúc của truyện, thì đó là chưa có duyên với nhau.

Thấy Xà Tôn giả không chịu để lộ thân phận của mình, tổng điện chủ cũng không miễn cưỡng, nhếch miệng cười cho qua, rồi quay sang nói với Lý Dật và La Tuyết Phong: “Nếu không còn chuyện gì khác, thì theo ta đến Long đảo thôi!”

“Tổng điện chủ đại nhân, lão tửu quỷ này, là bạn vong niên của ta. Lão tửu quỷ, nếu tổng điện chủ đã đến, người nên về Đấu Thần Đại lục đi, còn chuyện gì khác thì đã có tổng điện chủ đảm đương giúp ta rồi!” tình thế bất ngờ, Lý Dật đã có tính toán hơn thiệt, cũng không muốn đưa Xà Tôn giả cuốn vào những nguy hiểm lớn. Dù sao thực lực của Xà Tôn giả

hiện giờ e rằng cũng chưa khôi phục được ba phần, khả năng giúp đỡ hắc trên Long đảo này cũng có hạn, chi bằng để hắc rời đi.

Xà Tôn giả hiểu ý, cười nói: “Người bạn nhỏ trèo cao rồi, không cần người bạn vong niên như ta nữa. Cũng được, ta liền trở về Đấu Thần đại lục vậy!” nói xong nhoáng một cái thân hình đã đi xa mấy chục mét. Nói đi là đi, phong phạm này cũng chỉ có thượng cổ cường giả mới làm được thôi.

Ở cùng Xà Tôn giả lâu như vậy, hơn nữa lại cùng có một “ông ngoại”, Lý Dật không khỏi có chút buồn. Là một trong những quân bài của mình, Xà Tôn giả ra đi rồi, sau này phải tự dựa vào chính mình. Nếu không phải Xà Tôn giả, một mình trên con đường cường giả, cũng không thể quyết định đi xa đến như vậy. Bất luận nói như thế nào, Xà Tôn giả cũng còn ân sư chi nghĩa với hắc.

“Ấy, Long súng này không phải của lão tửu quý sao?” tổng điện chủ bỗng thấy hơi kinh ngạc. Vì Xà Tôn giả vẫn luôn đứng bên cạnh Chi Chi, tổng điện chủ đương nhiên xem Chi Chi như Long súng của Xà Tôn giả.

“Bẩm cáo tổng điện chủ đại nhân, Long súng này là của ta!”

"Rất tốt, rất tốt!" hai câu này dường như là lời mà tổng điện chủ thường nói, khen hai câu xong, biểu lộ của tổng điện chủ lại như không có chuyện gì: "Đi thôi!"

Dẫn đầu đoàn ngự không hướng về Long đảo lướt nhanh tới, hiển nhiên là khắc chế tốc độ của bản thân để Lý Dật và La Tuyết Phong đuổi theo kịp. Nơi đây cách Long đảo chỉ vài dặm, với thực lực của ba người, chỉ dùng công phu trong tức khắc thì đã đến được đội thuyền của cường giả con người.

Tổng điện chủ dường như không muốn kinh động đến mọi người, dừng lại một chút trên không, chuẩn bị đáp xuống thuyền của tử y điện sĩ.

Nhìn thấy tổng điện chủ giá lâm, tử y điện sĩ như trút được gánh nặng, báo cáo kĩ càng tình hình đàm phán với Long tộc tộc trưởng cho tổng điện chủ. Khi nói tất cả chuyện này, tổng điện chủ cũng không bắt Lý Dật La Tuyết Phong phải lui đi, một phong cách dùng người không nghi ngờ.

Tử y điện sĩ thì không đề hỏi Lý Dật và La Tuyết Phong tại sao lại cùng đến với tổng điện chủ, chỉ báo cáo rằng: “Dương Ma Thiên hiện giờ vẫn bị giam giữ trong tù thiên chi động, chỉ có điều Long tộc dường như đã mất kiên nhẫn trông coi rồi, đang rất muốn tru sát Dương Ma Thiên. Thuộc hạ đã hết sức nói tình nói lý, nói rõ khẩn cầu Long tộc cho Đấu Thần điện thêm chút thời gian để tìm hậu nhân của Dương thị, tìm về kế ước. Nhưng Long tộc bướng bỉnh không phải đơn giản,

Không hề để tâm tới sinh tử của hàng vạn dân ở Đấu Thần Đại lục, thuộc hạ cũng bất đắc dĩ, chỉ còn cách sắp xếp trận quyết đấu giữa Long tộc tộc trưởng và tổng điện chủ đại nhân!”

Nghe tử y điện sĩ báo cáo, sắc mặt tổng điện chủ không còn như không màng danh lợi, mà có chút phiền muộn. Dù sao cũng là Long tộc cường đại, vị này là cường giả chuẩn Đấu Thần cấp, nếu muốn nói là vô địch hoành hành ở Đấu Thần Đại lục e rằng cũng không có ai phản đối. Nhưng là đối mặt với Long tộc tộc trưởng, nếu là hội cờ bạc ở sông bạc của Lý minh, thì tỉ lệ đặt cược e rằng cũng có khuynh hướng đặt cho Long tộc tộc trưởng.

“Tru sát Dương Ma Thiên, Long tộc có khả năng đó ư?” một hồi lâu sau, tổng điện chủ mới chậm rãi đề xuất nghi vấn của mình.

“Theo lý thuyết là không thể. Nhưng Long tộc đã có một lời tiên đoán, nói là sẽ có một vị cường giả con người tu luyện Thiên Ma Đấu khí đến Long đảo, có Siêu phẩm Thần binh hơn nữa sau khi tu luyện ‘Long chi cấm chú’ của Long tộc sẽ có khả năng tru sát được Dương Ma Thiên! Mà người này, theo tin tức mấy ngày nay chúng ta dò tìm được,” tử y

điện sĩ đưa mắt nhìn Lý Dật, trên mặt có một biểu lộ kì quái: “đang ở đây!”

Tổng điện chủ cũng không dám xác nhận, nhìn Lý Dật một thoáng, rồi hỏi: “Cường giả con người trong lời tiên đoán ấy là Lý Dật ư?”

"Đúng vậy!"

Không khí lập tức cứng đờ, Lý Dật có thể cảm nhận một ánh mắt lạnh như băng từ tổng điện chủ đang nhìn xuyên thấu vào trong tận xương tủy của hắn. Lão đầu tướng mạo bình thường này, lúc này lại làm cho Lý Dật có một cảm giác bị đè nén. Lý Dật là nhân vật nào, là người trải qua hai thế giới, đã gặp qua vô số thi sơn huyết hải cường giả, nhưng tổng điện chủ căn bản không có kích phát Đấu khí, mà chẳng qua là nhìn lạnh lùng, mà Lý Dật đã có cái cảm giác như muốn lấy mạng mình rồi.

Loại cảm giác này thật không tốt! Tử y điện sĩ đáng chết, hắn làm sao lại biết được cường giả con người trong lời tiên đoán của Long tộc chính là mình chứ?

"Lý Dật, ngươi thật sự tu luyện Thiên Ma Đấu Khí sao?"

Nói dối đã không còn bất cứ ý nghĩa gì, Lý Dật trả lời: “Đúng!” nhưng muốn loại người như Lý Dật trở thành một đứa trẻ ngoan ngoãn thật thà, thì là chuyện không thể. Sau khi khẳng định, Lý Dật lập tức giải thích: “Thuộc hạ tu luyện Thiên Ma Đấu khí hoàn toàn là tu luyện trong hoàn cảnh không hay biết gì!”

“Như thế nào là tu luyện trong hoàn cảnh không hay biết gì? Mà người làm sao có được Thiên Ma Đấu khí công pháp?” tổng điện chủ ép hỏi.

“Bẩm tổng điện chủ đại nhân! Thiên Ma Thánh nữ trấn thủ Dương Ma Thiên ở tù thiên chi động, chính là mẫu thân của thuộc hạ, cơ duyên kết hợp, Thiên Ma Thánh nữ làm quen với cha ta, sinh hạ ra ta, nhưng vì trấn áp Dương Ma Thiên, mẫu thân đã dứt khoát bỏ gia đình để đến Long đảo. Trước khi đến Long đảo, mẫu thân giao Thiên Ma công pháp cho

cha ta, dặn dò ta tu luyện công pháp này, cha ta lúc đó cũng không hề biết phong ấn trong ngọc bài chính là Thiên Ma công pháp,

Thuộc hạ cũng không biết, mãi tới khi đến Long đảo, tiến vào tù thiên chi động, qua sự kiểm tra của Long tộc thuộc hạ mới biết Đấu khí mà mình đã tu luyện là Thiên Ma Đấu khí!” những lời nói nửa giả nửa thật, Lý Dật nói ra nghe cũng thật vô cùng, nhất thời khiến cho tổng điện chủ không phân biệt được thực hư.

“Thiên Ma Đấu khí chính là tà môn công pháp, công pháp đó nếu tồn tại lưu truyền cho hậu thế nhất định sẽ là mối họa vô cùng, Lý Dật, người có nguyện phế bỏ công pháp này, chuyên tâm tu luyện Thánh quang Đấu khí của Đấu Thần điện không?” trầm ngâm một hồi lâu, tổng điện chủ mới đề xuất ý kiến. Tổng điện chủ không giết Lý Dật ngay tại chỗ, vở kịch khổ diễn của Lý Dật xem như đã đạt được thành công.

“Thuộc hạ mong còn không được!” bộ não của Lý Dật chuyển động thật nhanh, phế bỏ Thiên Ma cửu biến công pháp là điều tuyệt đối không thể, nhưng không hứa với tổng điện chủ thì cũng tuyệt đối không được. Lý Dật hiểu rõ thái độ của mình hiện giờ, có quan hệ trực tiếp đến sự sinh tử tồn vong, làm thế nào mới vượt qua được kiếp nạn này đây?

“Tốt lắm, người tới đây!”

“Bẩm tổng điện chủ đại nhân, thuộc hạ mặc dù không tình nguyện tu luyện tà môn công pháp này, nhưng lúc này không phải thời cơ để phá bỏ Thiên Ma công pháp!”

“Lời này nghĩa là sao?”

Lý Dật động dung nói: “Không dám giấu tổng điện chủ đại nhân, thuộc hạ ở Long đảo mấy ngày này, đã gặp được Dương Ma Thiên!”

“Người đã gặp Dương Ma Thiên?” Tuy tổng điện chủ có sự bình tĩnh khiến người ta kinh ngạc, nhưng nghe thấy Lý Dật nói hẳn đã gặp Dương Ma Thiên, nét mặt đã không còn có thể che dấu được sự ngạc nhiên.

Dương Ma Thiên là nhân vật thế nào, bị giam giữ ở nơi nào? Đã gặp Dương Ma Thiên, đầu óc của Lý Dật không có vấn đề gì chứ?

“Thật sự đã gặp, nếu có nửa lời giả dối xin mặc cho tổng điện chủ đại nhân phanh thây xé xác!”

“Được, trước tiên người cứ nói xem!” nét mặt tổng điện chủ hơi trì hoãn, ánh mắt vô cùng sắc bén nhìn thẳng vào Lý Dật, dường như muốn nhìn thấu Lý Dật vậy. Dưới nhãn thần này, nếu nói dối hoặc bịp bợm, tuyệt đối là sự khiêu chiến vượt qua điểm cực hạn.

“Xin cho thuộc hạ kể lại từ đầu chí cuối! Chuyện thuộc hạ xông vào Long đảo hoàn toàn không có chủ ý, mà đó là chuyện xảy ra ngoài ý muốn. Sau khi tiến vào Long đảo thì bị Long tộc bắt được, đưa đến tù thiên chi động kiểm tra Đấu khí, điểm này, Tuyết Phong huynh có thể chứng minh giúp ta chứ! Sau khi Long tộc biết được ta đã từng tu luyện Thiên Ma Đấu khí, thì nhất định cho rằng ta chính là cường giả trong lời tiên đoán kia, liền có ý đồ cho ta luyện ‘Long chi cấm chú’ để tru sát Dương Ma Thiên. Nhưng

Thuộc hạ cũng đồng thời biết được rằng Dương Ma Thiên là tổ tiên của thuộc hạ, làm sao có thể ra tay được. Nhưng dưới sự bức bách của Long tộc, chỉ có cách hứa với bọn họ thôi.

Về sau thuộc hạ tìm cách thoát khỏi Long tộc, ẩn thân trong Long đảo, nhưng lại vô tình tìm thấy một thông đạo bí mật, nó có một lai lịch, thì ra hậu nhân Dương thị luôn tìm cách giết chết Dương Ma Thiên, để kế ước có hiệu lực, hoặc là cứu Dương Ma Thiên ra, để Dương thị lại một lần nữa chấp chương Tứ đại Ma tông, mà không chỉ trở thành thành phần phụ thuộc của Thiên Ma tông.

Thông đạo bí mật kia là do hậu nhân của Dương thị đào nên, thông với tù thiên chi động. Thuộc hạ đi dọc theo thông đạo bí mật này đến được bên ngoài tù thiên chi động, vốn bên ngoài tù thiên chi động là tù thiên chi thạch, Dương Ma Thiên đã thỉnh cầu tù thiên chi thạch hồn đó, cho

phép ta vào tù thiên chi động, lúc đó thuộc hạ mới được gặp Dương Ma Thiên!”

Tổng điện chủ nghe được cũng nhập thần, không khỏi truy vấn: “Gặp được Dương Ma Thiên rồi đã nói những gì?”

“Đây chính là nguyên nhân mà thuộc hạ thỉnh cầu tổng điện chủ đại nhân tạm thời đừng phế bỏ Thiên Ma Đấu khí của thuộc hạ. Vốn là, Dương Ma Thiên kia cam tâm vào tù thiên chi động chịu nỗi khổ vạn thế tù cấm, không chỉ vì thê tử, mà còn một ẩn bí quan trọng nữa!”

“Bí ẩn gì?”

“Dương Ma Thiên lúc còn trẻ, vì từng tham công liều lĩnh tu luyện, đã ăn Thiên yêu quả. Kết quả là trong thể giới linh hồn đã sản sinh ra một linh hồn mới, tổng điện chủ đại nhân có lẽ cũng rõ, linh hồn mới do thiên yêu quả này sinh ra đáng sợ đến mức nào, đến cuối cùng nó sẽ thay thế linh hồn gốc rồi khống chế cơ thể người đó. Dương Ma Thiên đã cật lực khống chế sự trưởng thành của linh hồn mới, đồng thời cũng muốn mượn tù thiên chi động này vây khốn cơ thể bất tử bất diệt của mình.

Dương Ma Thiên nói với thuộc hạ, hắn sắp không thể khống chế linh hồn mới kia nữa, còn tù thiên chi động có thể giữ được linh hồn mới hay không, thật sự cũng chưa thể biết được!” Lý Dật dừng một chút, rồi mới nói ra ý đồ cuối cùng của mình: “Cho nên, Dương Ma Thiên hi vọng tôi có thể thực hiện lời tiên đoán của Long tộc, hủy diệt cơ thể bất tử bất diệt của hắn!”

Tổng điện chủ không thể không tin lời của Lý Dật, một kẻ thiên phú có khả năng bịa chuyện, cũng không thể bịa ra một câu chuyện như vậy, huống chi Lý Dật giọng kể chân thành của Lý Dật lại không giống như đang nói xạo.

Lý Dật rèn sắt khi còn nóng: “Ý của thuộc hạ là, Đấu Thần điện chúng ta nên chuẩn bị hai phương án, thứ nhất là phải cố gắng hết sức truy tìm hậu nhân của Dương thị, tìm về kế ước. Nhưng mặt khác, thì phải

chuẩn bị tốt để tru sát Dương Ma Thiên. Vạn nhất linh hồn mới không chế được cơ thể của Dương Ma Thiên, ra khỏi tù thiên chi động, thì hậu quả...”

Đi tìm Đấu Thần khế ước và linh hồn mới sinh thay thế Dương Ma Thiên phá vỡ tù cấm, giữa hai chuyện này bên trọng bên khinh, tổng điện chủ ắt sẽ rõ. Phương pháp giải quyết sự việc tốt nhất, chính là sau khi tìm được khế ước trong tay Dương thị hậu nhân sẽ tru sát Dương Ma Thiên. Bất luận là kết quả tốt nhất hay trong tình huống bất đắc dĩ thì thà không để ý khế ước thì cũng phải tru sát Dương Ma Thiên, Thiên Ma Đấu khí của Lý Dật dường như sẽ rất có đất dụng.

Bởi vì cho dù vị này là cường giả ở vị trí đỉnh phong nhất của con người, ngoài cách như trong lời tiên đoán của Long tộc, thì cũng không nghĩ ra cách nào để tru sát một thượng cổ phong hào Đấu Thần.

“ThiênMa Đấu khí không phải là con đường tu luyện cuối cùng của cường giả, chẳng qua là vì tình thế lúc này, ta cho phép người tạm thời giữ lại Thiên Ma Đấu khí công pháp, nhưng sau khi chuyện Dương Ma Thiên kết thúc, Lý Dật, Thiên Ma Đấu khí của người cũng nhất định phải bỏ đi! Điều này có thể làm được!”

Kế hoạch hoãn binh của Lý Dật cuối cùng cũng có hiệu quả, bây giờ coi như đã qua được kiếp nạn này. Còn về chuyện phế bỏ Thiên Ma Đấu khí, hắc hắc, thì đừng nghĩ tới! Cần biết, ngoài Dương Ma Thiên dựa vào Thiên Ma Đấu khí tu luyện được đến cảnh giới phong hào Đấu Thần ra, dường như chưa có cường giả nào đạt được tới cảnh giới tương tự.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tư Đấu

Q.6 - Chương 209: Tư Đấu

Đối với yêu cầu của tổng điện chủ, Lý Dật tỏ ra vô cùng chân thành nhận lời. Sau đó thì tử y điện sĩ báo cáo một số tình tiết sự việc nhỏ trên Long đảo, tổng điện chủ chẳng qua là lắng nghe mà không có ý kiến gì. Cuối

cùng mới nói: “Chuyện ta đến Long đảo rồi tạm thời không được để lộ ra, thứ nhất ta muốn khôi phục thực lực đến trạng thái đỉnh phong, thứ hai cũng muốn đi điều tra thực hư ở Long đảo. Được rồi, đều mệt cả rồi, đêm nay tới đây thôi.

Hãy đi sắp xếp cho Lý Dật và La Tuyết Phong đi!”

Tổng diện chủ đã coi trọng hai người trẻ tuổi này, tử y diện sĩ cũng không dám lơ là, sắp xếp cho hai người ở trong một khoang thuyền rộng lớn. Khoang thuyền này mặc dù không thể gọi là xa hoa, nhưng không gian rất rộng, hai người ở xa xỉ thì vẫn còn dư, hai cái giường lớn đặt song song cạnh nhau, ở giữa có bày biện một cái tủ nhỏ.

Lý Dật và La Tuyết Phong đều không ngờ đêm nay vốn là cục diện một sống một chết vậy mà đột nhiên lại xuất hiện nghịch chuyển kịch tính như vậy. Trước đó một giờ, hai người vẫn còn đang chém giết hoặc sinh hoặc tử, hận không thể xé đôi phương thành những mảnh nhỏ, nhưng hiện tại, hai vị “hảo huynh đệ” dường như muốn ngủ cùng giường...tạo hóa ời...tạo hóa trên người!

“Hảo huynh đệ của ta, người muốn chọn chiếc giường nào!” Lý Dật đưa cột chỉ hai cái giường, rộng lượng tặng cho La Tuyết Phong quyền ưu tiên.

La Tuyết Phong cũng có vài phần hài hước khiêm nhường nói: “Người là đệ đệ, đại ca ta làm sao có thể lấy mất quyền ưu tiên của người, hay là người chọn đi!”

Lý Dật cũng không khách sáo, sải bước tới chiếc giường bên cạnh cửa sổ, nằm vật xuống thẳng cẳng trên giường, thả lỏng cái lưng mệt mỏi, nói: “Đã lâu rồi không được nằm trên chiếc giường mềm mại như vậy, đợi khi trở về Đấu Thần Đại lục, ta nhất định sẽ tìm một cái giường ngon lành ngủ ba tháng trời. Tuyết Phong huynh thì sao? Trở về Đấu Thần Đại lục, việc người muốn làm nhất là gì?”

Lý Dật rõ ràng muốn hòa hoãn tình cảnh xấu hổ ngại ngùng giữa hai người, La Tuyết Phong cũng là người nhanh nhẹn, sao có thể không lĩnh tình, trả lời: “Đương nhiên là thỉnh cầu tổng diện chủ nghĩ ra một biện pháp giải quyết khó khăn trong việc tu luyện của ta rồi!”

“Vậy cũng được, Tuyết Phong huynh cố gắng tu luyện, sau này gặp phải chuyện gì, cũng không phải là khó khăn đối với huynh đệ chúng ta!”

“Cái đó thì rất khó nói!” La Tuyết Phong mặc dù mạnh miệng nhưng trong lòng quả thật rất lo lắng, tu luyện Đấu khí như đi ngược dòng nước, không tiến thì ắt sẽ lùi, nếu không khắc phục tình trạng giậm chân tại chỗ trước mắt, chuyện thực lực của Lý Dật vượt qua hẳn là chuyện không sớm thì muộn, đến lúc đó, thì đã không có tư cách gì nữa. Tình cảnh đó bất luận như thế nào La Tuyết Phong cũng không muốn nhìn thấy.

Dường như là hiểu rõ tâm tư của La Tuyết Phong, Lý Dật cười nói: “Tuyết Phong huynh không cần mạnh miệng, cho dù thực lực bị rút lại, với thân phận huynh đệ, nếu có người khi dễ người, người huynh đệ như ta cũng sẽ vì người mà ra mặt. Được rồi, đừng nói những chuyện này nữa, huynh đệ chúng ta ngược lại có một vấn đề rất muốn hỏi người.”

La Tuyết Phong dù sao cũng có chút không vui, thản nhiên nói: “Vấn đề gì?”

“Tuyết Phong huynh là thật lòng với Băng nữ, hay là kế sách tạm thời?” không phải là Lý Dật nhiều chuyện, nhưng đối với chuyện này Lý Dật không cách nào hiểu rõ được. Theo lý thuyết, Băng nữ thân thể không tầm thường, dung mạo tuyệt lệ, một nữ tử như vậy sánh cùng La Tuyết Phong thì thật là xứng đôi. Mặc dù năng lực thực chiến của Băng nữ không bằng Lý Dật La Tuyết Phong, nhưng Đấu khí tu vi của bản thân thì không thể xem thường.

Bất kể nói thế nào, về chiêu tán gái thì Lý Dật vẫn thua La Tuyết Phong, điều này không thể không khiến Lý Dật canh cánh trong lòng.

La Tuyết Phong thì lại tỏ ra vẻ huyền bí hỏi ngược lại: “Lý Dật lão đệ cứ nói đi?”

“Muốn ta nói sao, Tuyết Phong huynh người không phải loại người để tâm đến chuyện đùa giỡn với nữ tử! Sở dĩ chu toàn với Băng nữ, hơn một nửa là vì Thí Long tiên, đáng tiếc là, cha người ta cũng không ngồi không!”

Bị Lý Dật nói trúng tim đen, La Tuyết Phong đỏ mặt, cũng không trả lời Lý Dật, nằm im trên giường, nhắm mắt lại nhưng không biết có ngủ thật hay không.

Lý Dật cũng ngủ, hơn nữa ngủ rất say. Có Đấu Thần điện tổng điện chủ uy áp, cho dù La Tuyết Phong có mười lá gan, cũng không dám ám hại mình trong khoang thuyền này, đương nhiên Lý Dật hẳn cũng không dám!

Khi thức dậy, sắc trời đã sáng, có lẽ thời điểm cũng không còn sớm. Lý Dật nhìn qua bên giường La Tuyết Phong, không có ai, vì thế cũng rời giường, vịn eo bẻ cổ đi ra ngoài boong thuyền.

Vì tổng điện chủ không muốn người khác biết mình đã đến, nên trên boong thuyền rất thấy đều rất bình thường, mà có chút nhàm chán. Đám người cường giả tụ năm tùm bầy trên boong thuyền, cũng có người ngồi xếp bằng luyện công, cũng có người ngồi khoác lác, cũng không ít người uống rượu bài bạc, gây chuyện cãi lộn hoặc đang ngồi ngẩn người.

Lý Dật tự tin rằng đi lại trên boong thuyền, thì cũng không ai để ý. Mười mấy chiếc thuyền hợp thành một, các boong thuyền cũng được dùng những tấm ván gỗ nối thông, xếp thành một hàng, cũng có quy mô như một thị trấn nhỏ. Mới bước hơn mười mét, thì nghe thấy một giọng nửa mừng nửa lo: “Lý Dật?! Đội trưởng, khà, thế nào người cũng tới mà!”

Lại là Tác Mã Lý, tên này đã thay một bộ trang phục binh lính không biết lấy từ đâu ra, trong đám cường giả long ngư hỗn tạp cũng không có chút thu hút nào. Cùng với tiếng hô nhỏ của Tác Mã Lý, Ánh Vũ Tình cũng không biết từ đâu chui ra, cách ăn mặc của Ánh Vũ Tình lại hoàn toàn không giống với Tác Mã Lý, một bộ trang phục ôm sát diễm lệ thể hiện được nét đẹp của vóc dáng, mái tóc dài như suối màu đen trải ra trước cái cổ trắng, lộ vẻ gợi cảm vô cùng.

Tuy ai cũng thích cái đẹp, nhưng trong trường hợp này, không thể chờ đợi được mà phục trang như vậy, chỉ có loại người như Ánh Vũ Tình

mới có tâm trạng để làm.

“Đội trưởng Lý Dật, không ngờ có thể gặp mặt sớm như vậy? Thế nào? Váy của ta đẹp không?”

Lý Dật cười đau khổ: “Ta muốn biết trong dung giới của người ngoài đồ ăn đồ uống ngon ra, rốt cuộc có thứ gì có thể dùng để đi mạo hiểm không?”

“Kể từ khi kết giao với đội trưởng, Vũ Tình đã hiểu ra, nữ nhân, nếu muốn dựa vào việc tu luyện Đấu khí để chinh phục thế giới thì là điều không thể. Cho nên ta đã quyết định sử dụng vũ khí mạnh nhất của ta.” Ánh Vũ Tình chỉ trang phục nữ trang của mình: “Thật ra ta cũng mới chỉ vừa mới làm đẹp thôi, đang muốn triển khai một chút hiệu quả đây!”

Hiệu quả đúng là rất rõ ràng, kể từ lúc Ánh Vũ Tình xuất hiện trên boong thuyền, nam nhân có thể nhìn thẳng tới chỗ Ánh Vũ Tình thì ánh mắt đều không hén mà cũng nhìn nàng. Thậm chí đã có vài hán tử đã xông tới.

“Mỹ nữ, nàng xuất hiện từ chỗ nào vậy?” một hán tử tướng mạo thô lỗ xem ra đã uống không ít rượu, tỏ ra vô cùng gấp gáp, cũng không để ý Lý Dật đang cùng Ánh Vũ Tình nói chuyện, ngang ngược chọc vào, đến gần Ánh Vũ Tình để nói.

“Đại ca nói đùa rồi, ta cũng không phải bong bóng, sao lại là xuất hiện từ chỗ nào chứ!” Ánh Vũ Tình đá lông nheo, đầy vẻ ủy mị.

Lý Dật và Tác Mã Lý cũng không nhiều lời, chỉ lạnh lùng nhìn Ánh Vũ Tình triển khai mị lực nữ nhân của mình

Đại hán kia thấy Ánh Vũ Tình trên đường, không phải nữ nhân hay xấu hổ, lập tức hào hứng đến cười nói: “Mỹ nữ, ở đây nhiều người xấu lắm, đến đây, ca ca bảo vệ nàng!” mượn cảm giác say, bàn tay to lớn đưa ra ôm lấy eo của Ánh Vũ Tình.

Nhưng bàn tay to lớn này cứ như không phải ôm vào eo của Ánh Vũ Tình mà là đặt lên một mình cá trơn trượt, trượt xuống.

“Người muốn bảo vệ ta dường như rất nhiều đó, người có thể đánh được bọn họ không?” Ánh Vũ Tình cười mỉm chỉ vào đám “sói” càng ngày càng vây lấy nàng đông hơn, nửa đùa nửa thật xúi giục.

Đại hán bị Ánh Vũ Tình khích, lập tức hăng hái, quay sang phía đám người cả tiếng nói: “Đó là ai hả hả hả, đứa nào dám cười nữ nhân của Mạt Tư ta?”

Lý Dật phán đoán, thực lực đại hán này ước chừng cũng dưới mức Đấu Hoàng ngũ tinh, cũng xem như không tồi rồi. Nhưng ở đây, một Đấu Hoàng ngũ tinh dường như còn xa mới có thể hiên ngang đi qua đi lại. Quả nhiên, lập tức có người ra ứng chiến. Kẻ ứng chiến này là một hỏa gia nhìn có vẻ hung ác nham hiểm thâm trầm, gầy gầy cao cao, toàn thân làm cho người ta có một cảm giác u ám.

Nam nhân âm trầm kia lạnh lùng nói: “Mạt tư, đừng ý là mình uống được mấy cân nước tiểu ngựa mà không biết trời cao đất dày, thức thời thì rút súng một bên nhắm bắn đi!”

“Thì ra là Sử Thanh Vân lão tiên sinh!” sâu bên trong đôi mắt mơ hồ của Mạt Tư có chút sợ hãi, nhưng thứ nhất đã uống không ít rượu, thứ hai người đẹp trước mắt, tửu sắc hòa lẫn, lá gan lập tức to lên, vẻ sợ hãi chỉ là trong phút chốc, rồi mạnh mẽ nói: “Cái tên Đại Thần đế quốc Sử gia này muốn dọa người khác sợ thì thôi đi, muốn làm Mạt Tư ta sợ ư, xem ra còn chưa đủ tư cách đó.”

Sử gia Sử Thanh Vân cũng chừng ngũ tuần rồi, đối với một cường giả tu luyện Đấu khí mà nói, tuổi tác có ảnh hưởng đến sự cường tráng, bị gọi là lão tiên sinh, Mạt Tư như càng muốn trọc tức hơn. Bị trọc tức như vậy, khuôn mặt vốn hung ác nham hiểm của Sử Thanh Vân trở lên lạnh lùng khiến người ta thấy rét.

“Không sợ gió lớn đau đầu lưỡi, xem ra, không giáo huấn người một chút, người sẽ không biết làm người nên khiêm tốn một chút!” đấu dực màu đen được triển khai, Sử Thanh Vân đã bay lên không trung, ngoắc Mạt Tư lên: “Đến đây! Đến đây! Có gan thì lên đây!”

Đấu Thần điện có quy tắc, trên thuyền không được đánh nhau vì lí do cá nhân! Đương nhiên, đánh nhau trên không, thì sẽ không ai quản. Mạt Tư giật mình, nhưng vẫn triển khai Đấu dực bay lên, miệng vẫn cường ngạnh nói: “Ai sợ ai?” hấn tiến lên, Đấu khí trong lòng bàn tay dĩ nhiên là đang sôi trào, nện về phía Sử Thanh Vân.

Chuyện gây hấn như vậy trên không của boong thuyền mỗi ngày nếu không có chục lần, thì cũng bảy tám, trừ phi xảy ra chuyện liên quan đến tính mạng, Đấu Thần điện cũng không muốn quản thúc. Những cường giả không quan hệ kia thì càng vui khi được xem kịch vui trong khoảng thời gian nhàn chán này, vì thế đã nhao nhao xông tới xem trận chiến.

“Sử gia ở Đại Thần đế quốc thuộc loại trâu bò sao?” Lý Dật mặc dù thực lực phi phàm, nhưng lịch duyệt về thế giới này vẫn còn thấp, bởi vậy lên tiếng hỏi Tác Mã Lý bên cạnh.

“Sử gia này sao, nói thế nào nhỉ, nói hấn mạnh thì cũng không tính là quá mạnh, nói yếu cũng không phải yếu, trong Đại Thần đế quốc thuộc dạng ở giữa thế lực hàng hai hàng ba, vì có giao hảo với Đấu Thần điện, bình thường nếu không cần thiết, cũng không có ai muốn trêu chọc bọn hấn. Thế nào, đội trưởng có hứng với đám này ư?”

Lý Dật rất rõ, Đại Thần đế quốc là đế quốc mạnh nhất Đấu Thần Đại lục, trên con đường cường giả của mình không có cách nào lảng tránh, bởi vậy hiểu thêm một chút sự tình ở những đế quốc lớn này chỉ là có lợi chứ không có hại.

“Sử Thanh Vân này không biết là vai trò tầng lớp nào trong Sử gia?”

“Sử Thanh Vân chính là gia chủ của Sử gia! Đội trưởng Lý Dật, không nhẽ đến cả điều này người cũng không biết?”

“Điều này, ta thật sự không biết!” Lý Dật lặng lẽ cười, lập tức có chút coi thường Sử gia. Là một gia chủ một gia tộc, thực lực của Sử Thanh Vân cũng chỉ hơn Mạt Tư khoảng tam tinh, gia chủ Đấu Hoàng bát tinh, thực lực như vậy thực sự rất khó coi.

Giữa không trung, hai vị Đấu Hoàng đã đánh đến phát nóng, Đấu khí Đấu kĩ nện đến khí thế ngất trời, may mà có lệnh cấm của Đấu Thần điện, Sử Thanh Vân và Mạt Tư đều tính toán độ cao, để tránh Đấu khí Đấu kĩ đánh qua đánh lại làm hư hao đội thuyền. Vì vậy đám đông đang xem không bị ảnh hưởng chút nào.

Đương nhiên, người thực sự vui mừng trong đám người đang xem, chỉ có mỗi Ánh Vũ Tình. Khiến hai người đàn ông vì mình mà trở thành hai con gà chọi, bất luận là từ góc độ hư vinh trong lòng, hay từ góc độ có thể khống chế đàn ông, cũng đều được coi là một thủ đoạn thực dụng đơn giản.

Cuộc chiến giữa không trung cũng không tiếp tục được bao lâu, sự chênh lệch thực lực ở đó, sự khác biệt tam tinh mặc dù không phải lớn, nhưng Sử Thanh Vân dù sao cũng có thể lực của một gia chủ, khí thế thế nào cũng là một điều kiện quan trọng, đều không phải sợ Mạt Tư kia. Ưu thế duy nhất của Mạt Tư là đã uống rượu rất nhiều, vì thế trở nên không còn biết sợ là gì.

Ầm một tiếng, sau một chiêu Đấu kĩ, trên không trung Mạt Tư bị bật mạnh ra, rơi tự do xuống boong thuyền, toàn thân bị một lớp băng sương dày bao phủ, xem ra mặc dù không phải lo cho tính mạng, nhưng tình hình cũng khốn đốn vô cùng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vũ Tình Động Tình

Q.6 - Chương 210: Vũ Tình Động Tình

Sử Thanh Vân đánh bại Mạt Tư, khí thế càng tăng lên, căn bản không muốn nhìn thấy tên Mạt Tư đang nằm trên boong thuyền mà nhẹ nhàng đến bên Ánh Vũ Tình.

“Còn người nào muốn khiêu chiến với Sử gia chủ không?” Ánh Vũ Tình quét nhìn một vòng, sau đó nhìn Lý Dật. Lý Dật nhất thời cũng không rõ cô nàng rốt cuộc muốn làm gì, vẫn làm bộ thờ ơ không liên quan gì đến mình.

Trong đám đông, thực lực của Sử gia chủ tuyệt đối không phải là cao nhất, nhưng đối với những cao thủ Đấu Hoàng kia, đều vì thân phận của mình, không muốn trong đám đông là người vì một nữ nhân mà liều mình chiến đấu. Còn những cường giả thực lực kém hơn Sử gia, thì sẽ càng không đi rước lấy cái nhục rồi. Vì thế nhất thời không ai ra ứng chiến.

“Cô em, có Sử lão gia ở đây, thì còn có hỏa gia nào không tự lượng sức mình dám ra đây chứ.” Trên mặt Sử Thanh Vân thoáng chút âm tà. Vị Sử gia chủ này, bình sinh ngoại trừ tu luyện Đấu khí thì không ưa thích cái gì khác, bởi vậy thấy nữ sắc đẹp một chút, đã không để ý mình là một gia chủ có thể lực và thân phận Đấu Hoàng bát tinh mà đi khiêu chiến với Mạt Tư.

“Sử gia chủ quả nhiên sát khí rất tốt, xem ra, những thứ gọi là cường giả, đều sợ Sử gia chủ rồi!” liếc xéo ánh mắt qua phía Lý Dật, vẫn là sự vũ mị uyển chuyển.

Lý Dật cuối cùng đã hiểu, Ánh Vũ Tình đang ra ám hiệu cho mình ra tay! Nói thật, Lý Dật không có chút hứng thú nào với Ánh Vũ Tình, đặc biệt như trong tình cảnh hiện nay ở Long đảo, thì càng không muốn ra mặt đánh nhau để tranh giành một nữ nhân. Nhưng Sử Thanh Vân kia nét mặt âm tà thật khiến người ta không chịu nổi, Ánh Vũ Tình nói thế nào cũng là một mỹ nữ, hoa nhài cấm bãi cắt trâu, chuyện này...

“Tác Mã Lý, chẳng lẽ ngươi không có hứng thú đánh vài chiêu cùng Sử gia sao?” Lý Dật linh cơ khẽ động, dùng cùi chỏ chọc vào bên người thủ

lĩnh hải tặc. Tác Mã Lý từng sờ, chuyện hãn muốn làm bây giờ nhất là ít xuất hiện, phải biết trong đám cường giả này có không ít người mình đã đối đầu rồi, nếu bị nhìn ra thân phận, tuyệt đối không phải chuyện gì hay ho. Huống chi Ánh Vũ Tình là một nữ nhân xinh đẹp lại là một nữ nhân cường thế, hãn không phải không muốn, mà là không dám hy vọng xa vời.

Nhưng Lý Dật đã yêu cầu hãn xuất thủ, Tác Mã Lý không thể cự tuyệt.

“Sử gia chủ, làm người nên tự hiểu mình, đồng phân nhà ngươi căn bản là không xứng với Ánh Vũ Tình tiểu thư.” Có chỗ dựa là Đấu Tôn cấp bậc như Lý Dật, Tác Mã Lý quyết định ra tay, ngay khi mở miệng đã làm mọi người kinh ngạc. Sử gia chủ người ta mặc dù chỉ là thế lực hàng hai ba trong Đại Thần đế quốc, nhưng Đại Thần đế quốc cũng là đế quốc mạnh nhất của Đấu Thần Đại lục, thế lực hàng hai ba này trong đế quốc nhỏ bé của hãn cũng là thế lực số một,

Hơn nữa thực lực Đấu Hoàng bát tinh của Sử Thanh Vân bày ra đó, có người khiêu chiến thì mồm miệng cũng phải biết nể vài phần, thứ nhất nếu có thua thì còn đường mà xuống, thứ hai là cũng không đến mức đắc tội với Sử gia của Đại Thần đế quốc.

Chỉ có điều Tác Mã Lý hình dung Sử Thanh Vân như “đồng phân”, quả thực lên mặt được một chút trước mặt Ánh Vũ Tình, vì thế không ít cường giả không nhịn nổi đã phải cười rộ lên.

“Người là cái thá gì? Mà gọi Sử mỗ là đồng phân!” mặt tràn đầy sự thâm tà lập tức trở nên đầy sát ý, Sử Thanh Vân đã động sát cơ.

“Đại gia ta ư, là một tiểu bối vô danh, là một hộ pháp của Thiên Phong đế quốc Lý minh Lý gia!” Tác Mã Lý bịa chuyện, nếu Lý Dật đã giật giây mình đi khiêu chiến với Sử Thanh Vân, vậy thì ít nhất cũng lấy danh Lý minh để che đầu.

Nếu là một thời gian nữa, Lý minh với tư cách là thế lực đệ nhất của Thiên Phong đế quốc, trong Đấu Thần Đại lục nhất định sẽ có một chỗ

để cầm dùi, nhưng lúc này Lý minh mới là thế lực đệ nhất của Thiên Phong đế quốc chưa được bao lâu, Sử Thanh Vân đương nhiên cũng không biết Lý minh là cái gì, sát khí đang sôi trào trên mặt không chút giấu cợt: “Thiên Phong đế quốc Lý minh? Là con chuột trong góc nào, các người nghe qua chưa? Vô danh tiểu tốt mà dám đứng đây giương oai, ta thấy là người chán sống rồi đó.”

“Không cần phải nói nhiều với một đồng phân!” Tác Mã Lý chiếu theo quy tắc không tư đấu trên Long đảo, triển khai Đấu đực của mình, bay vút lên không, đợi Sử Thanh Vân lên ứng chiến.

Sử Thanh Vân một lần nữa bay lên không, so với lần trước thuần túy là vì tranh giành một nữ nhân thì lần này, Sử gia chủ đã hoàn toàn động sát cơ. Nếu bị một tên cường giả vô danh không biết gì tùy tiện làm nhục mà không giết hãn, như vậy Sử gia chủ hãn về sau cũng không nên lãn lộn làm gì nữa.

Nhưng, ngay lúc Sử Thanh Vân đối diện Tác Mã Lý, cảm nhận được Đấu khí khí tức phát ra trên người Tác Mã Lý, đã khiến Sử Thanh Vân có một cảm giác không thật. Nam nhân trước mặt tướng mạo thô lỗ hung ác, đơn giản xét từ thực lực mà nói, cũng không hề thua kém bản thân, ngược lại, thậm chí còn mạnh hơn mình. Một tên hộ pháp trong một thế lực chưa từng nghe qua, sao lại có loại thực lực này được?!

Thay đổi biểu lộ trên khuôn mặt của Sử Thanh Vân hiển nhiên không thoát khỏi con mắt của Tác Mã Lý, hãn cười lớn một hồi, rồi nói: “Bây giờ nhận thua vẫn còn kịp đó!”

Trả lời Tác Mã Lý là một Lôi hệ Đấu khí, khi luồng Đấu khí này phát ra, cuộc chiến đấu sinh tử của hai Đấu Hoàng cao tinh cũng chính thức bắt đầu.

Trận đấu giữa không trung này, Lý Dật không thể nào quan tâm được, không phải là không để ý tới sống chết của Tác Mã Lý, mà là Lý Dật tin tên thủ lĩnh hải tặc Tác Mã Lý, đối phó với một gia chủ thế lực hàng hai hàng ba tuyệt đối không có vấn đề gì cả.

Lý Dật chuyển ánh mắt tới Ánh Vũ Tình, có chút bất mãn nói: “Làm cái trò gì, không hiểu thế nào là ít xuất hiện sao?”

Ánh Vũ Tình thì lại cao thâm mặt trầm nói: “Ta chính là muốn biết, trong lòng người, ta rốt cuộc có được bao nhiêu phần?”

Lý Dật hơi sững sờ, nhưng ngay lập tức trở nên hiểm ác, nói thẳng: “Thế nào? Thật sự yêu bốn thiếu gia rồi sao?”

"Không được sao?"

“Đương nhiên được!” Lý Dật biến sắc, trở nên nghiêm túc: “Nhưng xin người đừng trở nên như vậy ngay trong thời điểm này!”

Vẻ vũ mị trên mặt Ánh Vũ Tình hồng lên hiem thấy, giọng điệu có chút u oán: “Lý Dật, trong lòng của người, Ánh Vũ Tình ta không đáng để chịu đựng vậy sao?” những lời nói động tình như vậy, khiến nội tâm Lý Dật run lên. Bất kể nói thế nào, Ánh Vũ Tình cũng là một người đáng thương, sở dĩ háo nam sắc, cũng không hoàn toàn là do bản tính, mà do tu luyện Ma tông bí kỹ “Hoa mê loạn”.

“Được rồi, đừng làm loạn nữa, giờ không phải lúc để làm loạn.” Lý Dật mềm giọng lại, nói nhẹ nhàng: “Lý Dật ta cũng không phải người tốt gì, càng không cảm thấy người có gì là không chịu nổi, chỉ là muốn nhắc nhở người, ở trên Long đảo này, khiêm tốn một chút thì vẫn hơn.”

Lúc này, trận chiến trên không trung đã đến giai đoạn gay cấn, các cường giả có mặt tại đây không ai có thể nhìn ra rằng, trận chiến của hộ pháp Lý minh kia và Sử gia chủ đã trở thành quyết đấu sinh tử.

Mà cuộc quyết đấu này, đã thu hút sự chú ý của Đấu Thần điện. Không biết lúc nào, tử y điện sĩ đã xuất hiện trên boong thuyền, lạnh lùng quan sát mọi chuyện, cất giọng nói: “Nhị vị dừng tay!” âm thanh không lớn lắm, nhưng từng từ từng từ đã được truyền vào tai mọi người một cách rõ ràng, hơn nữa giọng nói lại uy nghi đáng tin.

Có thể không nể mặt người khác, nhưng Đấu Thần điện đã xuất hiện, Sử Thanh Vân cũng đành dừng tay. Huống hồ phen này nếu đấu tiếp, hẳn cũng biết, bản thân không phải là đối thủ của Tác Mã Lý, thực tế là một chuyện rất khó nói. . Thối lui mấy chục mét ra khỏi phạm vi năng lượng Đấu khí, Sử Thanh Vân ở giữa không trung kéo lê một đạo nửa cung, trở lại phía trên boong thuyền.

Tác Mã Lý vốn là oan đại đầu không trâu bắt chó đi cày, nên cũng sẽ không dây dưa nữa.

“Sử gia chủ, là chuyện gì? Tại sao lại động sát ý? Đấu Thần điện lại một lần nữa nhấn mạnh, hiện tại địch ngay trước mặt, bất cứ ai cũng không được tiến hành quyết đấu khiến cho bên ta tổn thất về nhân lực. Người thân là Sử gia gia chủ, vì sao biết rõ rồi mà còn vi phạm.” tử y điện sĩ tuy là phê bình Sử gia chủ, nhưng mọi người đều nhìn ra, Sử gia có quan hệ không tệ với Đấu Thần điện, chỉ vài câu phê bình sẽ không dẫn tới việc bị xử phạt chính thức nào cả, còn hộ pháp Lý minh kia, thì thật là khó nói.

Quả nhiên, phê bình Sử gia chủ xong, tử y điện sĩ chuyển hướng sang Tác Mã Lý, lạnh lùng nói: “Các hạ có lẽ cũng biết quy củ rồi chứ!”

Lý Dật không muốn thân phận của Tác Mã Lý bị tiết lộ, bèn vội vàng cướp lời, giọng điệu nhẹ nhàng nói: “Tử y điện sĩ các hạ, chuyện này thực ra không thể trách Lý hộ pháp. Đồng phân Sử gia chủ này muốn lấn nam bá nữ, Lý hộ pháp thật sự nhìn không chịu nổi nên mới ra tay, nhưng người đầu tiên động sát cơ là Sử gia chủ, điều này, tất cả mọi người ở đây đều có thể làm chứng.”

“Nói láo, ngươi là tiểu tử thối từ nơi nào xuất hiện, chỗ này có phần cho ngươi nói sao?”

Sử gia chủ lần này đã nhìn lầm rồi, Lý Dật cười khinh miệt: “Không có tư cách nói chuyện, e rằng là ngươi đó, Sử gia chủ!”

Liên tục chịu nhục, mặt mũi Sử gia chủ hôm nay coi như vứt đi. “Tử y điện sĩ các hạ, tại hạ khẩn cầu vì sự tôn nghiêm của Sử gia ta, cho phép tại hạ thuyết pháp với hai vị này một chút!”

Tử y điện sĩ còn chưa nói gì, Lý Dật bước lên một bước, lạnh lùng nói: “Ta cho người một cái thuyết pháp trước đây!” thân hình vừa tiến vừa lùi, chỉ nghe ‘ba’ một tiếng giòn vang, trên mặt Sử gia chủ bỗng xuất hiện năm dấu tay tươi rói đẹp mắt. Lý Dật dám ra mặt với Sử gia như vậy đã đủ làm người khác kinh hãi rồi, còn Sử gia bị đánh lên mặt như vậy còn chưa kịp phản ứng xem chuyện gì đã xảy ra, sự kinh hãi này lại càng trở nên không thể hơn được nữa.

Đương nhiên đối với Lý Dật mà nói, cái rát này có ý an ủi Ánh Vũ Tình nhiều hơn là để giáo huấn cho Sử gia chủ một chút.

Bưng lấy khuôn mặt nóng rát như thiêu đốt, Sử gia chủ có một cảm giác khóc không nước mắt.

"Người. . . Người. . ."

"Người con em người đó!"

“Tử y điện sĩ, xin cho phép Sử mỗ tìm lại công bằng!” Sử gia chủ nhìn tử y điện sĩ cầu cứu. Tử y điện sĩ ngoại trừ trên mặt có chút thông cảm, thì không có biểu lộ gì hơn. Lý Dật này, đừng nói Sử gia chủ không động vào được, đến cả tử y điện sĩ hăn cũng phải kính nể ba phần. Dù sao hăn và La Tuyết Phong giờ giống nhau, đều là người tổng điện chủ đưa về. Nhìn thấy mức độ mà tổng điện chủ coi trọng hai người bọn họ,

Sau này sẽ thu nhận bọn họ làm đệ tử cũng không phải là chuyện không có khả năng.

“Được rồi, dừng lại ở đây!” tử y điện sĩ thản nhiên nói: “Giải tán! Sử gia chủ, người đi theo ta!”

Trò hay cứ vậy mà tan cuộc sao? Mọi người mặc dù không cam tâm, nhưng khiếp sợ sự uy áp của tử y áo tím, nên đành phải chậm rãi tản đi. Người không cam tâm nhất đương nhiên là Sử gia chủ, hẳn làm sao cũng không thể ngờ rằng, Đấu Thần điện vẫn luôn giao hảo với Sử gia, vậy mà lần này lại không có ý muốn giúp đỡ mình một chút nào. Đương nhiên, Sử gia chủ tuyệt đối không phải người ngu xuẩn, nghĩ lại một chút, đã biết rõ tử y điện sẽ không giúp mình, thì ắt là vì một lý do nào đó không thể nói ra.

Vì thế hẳn không động thủ nữa, mà đợi mọi người tản đi hết, rồi mới đi theo tử y điện sĩ vào khoang thuyền.

Trên boong thuyền, Lý Dật có chút buồn bực mà nhún vai, chẳng phải là đi ra tản bộ sao, vậy mà thiếu chút nữa là gây phiền phức rồi. Nhìn Ánh Vũ Tình, nhất thời cũng im lặng.

Nhưng trên boong thuyền dài được nối với nhau, đề tài mà những nhóm cường giả tụ năm tụ bảy lại đang dị nghị thì đều giống nhau. Lý minh thần bí, một Đấu Hoàng cao tinh chỉ là hộ pháp của người ta, lại còn thiếu niên kia có thể tặng cho Đấu Hoàng bát tinh một cái bạt tai mà khiến hẳn không phản ứng gì, những đề tài này bắt đầu càng truyền đi thì càng tà dị...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tàng Hình Đấu Kỹ

Q.6 - Chương 211: Tàng Hình Đấu Kỹ

Lý Dật phát hiện, bây giờ bất kể hẳn đi đến đâu, lập tức sẽ xuất hiện rất nhiều ánh mắt ẩn chứa nhiều cảm xúc. Baidu tìm “Trung văn mỗi ngày 360118” Trong những ánh mắt này có sự hâm mộ cực kì, có hiếu kỳ, có ghen ghét, đương nhiên cũng có nịnh bợ.

“Vì sao người đánh nhau là ta, nhưng người nổi tiếng lại là ngươi, lão đại!” Tác Mã Lý đi phía sau Lý Dật vui vẻ hơn hờ hởi thăm. Đương nhiên, đây chỉ là những lời đùa vui của Tác Mã Lý, điều mà tên thủ lĩnh

hải tặc giờ đây sợ nhất là sự nổi tiếng. Lý Dật đập Sứ Thanh Vân, cũng là có ý muốn chuyển sự chú ý trong đó.

“Người muốn nổi tiếng thì cũng đơn giản thôi, căn bản không cần phải đánh nhau với người ta, chỉ cần hét lên rằng ‘ta là Tác Mã Lý thủ lĩnh hải tặc’ là được rồi!” Lý Dật cười cười trả lời.

“Vấn đề là hiện tại cho dù ta có là hải tặc, thì cũng không phải thủ lĩnh nữa rồi, La Tuyết Phong đáng chết, phá hủy hạm đội ta khổ tâm kinh doanh bao nhiêu năm. Nếu lần này có thể đến Thần chi lĩnh vực, có thể tu luyện được gì đó đột phá thì mới đáng giá, không thì thua thiệt quá lớn rồi!”

“Nhìn thấy La Tuyết Phong chưa? Hắn cũng ở trên thuyền, có gặp người bạn cũ quen mặt nào khác không?”

“La Tuyết Phong thì không nhìn thấy, nhưng người quen mặt thì không ít, những cường giả đó, đều là đám người trong thế giới đóng băng. Ví như hoàng tử của Đại Thần Vương triều cũng đang ở đây.”

Lý Dật đột nhiên dừng bước lại, trịnh trọng cảnh cáo Tác Mã Lý: “Chúng ta vẫn không nên đi gần nhau quá, không nên biểu hiện như quá quen nhau, nếu không thì sẽ không có gì tốt đẹp cho người đâu.”

Tác Mã Lý coi như không có vấn đề gì: “Cùng lắm thì bị giết chết rồi đưa về Long đảo, cũng tránh được thời gian ở đây lo lắng chờ đợi sự ứ đọng của người khác.

“Những tháng ngày này sẽ không kéo dài đâu, Tác Mã Lý. Người không còn muốn đến Thần chi lĩnh vực thử vận may nữa sao? Chuyện linh tinh khác không cần lo nữa, giờ lo chuẩn bị cho tốt đi. Ta hi vọng người và Vũ Tình tiểu thư có thể nhanh chóng khống chế một con thuyền, để chúng ta có thể rời khỏi Long đảo bất cứ lúc nào. Làm được không?”

“Chuyện này có lẽ không có vấn đề gì, lái thuyền là nghề của ta, còn về thủy thủ, Ta tin Vũ Tình tiểu thư sẽ có cách đơn giản để đối phó! Đội

trưởng, chúng ta có kế hoạch mới rồi sao?”

“Cũng không tính là kế hoạch mới, vẫn là nhân lúc Long tộc và con người xung đột để cứu mẫu thân của ta ra, nếu như giờ đã gặp được các người, các người thì lại muốn đến Thần chi lĩnh vực như vậy, cho nên ta nghĩ, chi bằng chúng ta cùng nhau đi đến Thần chi lĩnh vực là được rồi.” kế hoạch thật ra có chút thay đổi, bởi vì Đấu Thần điện diện chủ yếu cầu Lý Dật phế bỏ Thiên Ma Đấu khí, Lý Dật thực sự cần một nơi không có sự khống chế của Đấu Thần điện diện chủ để tu luyện.

Mà Thần chi lĩnh vực, không nghi ngờ gì chính là lựa chọn tốt nhất.

“Giữa Long tộc là con người thật sự sẽ xảy ra xung đột sao?” lúc Tác Mã Lý hỏi vấn đề này sắc mặt có chút thay đổi, nếu thực sự xảy ra xung đột lớn, những người này có thể rời khỏi Long đảo không thật sự rất khó nói được.

“Nhất định phải nảy sinh xung đột!” Lý Dật kiên định nói: “Cứ cho là bọn họ muốn hòa giải, chúng ta cũng sẽ tính cách khiến họ xung đột! Nước không động thì làm sao mò bắt được cá chứ?”

“Được thôi, vậy chúng ta chia nhau ra hành động, chuyện ứng cứu Thiên Ma Thánh nữ ta và Ánh Vũ Tình đoán chừng là không tham gia được. Đợi sau khi chúng ta không chế được con thuyền lớn nào đó, sẽ bơi lên trên cột buồm ít thuốc màu đỏ, chỉ cần nhìn thấy dấu hiệu này, thì có thể hiểu con thuyền đó có thể xuất phát dưới sự điều khiển của chúng ta bất cứ lúc nào!”

Thấy Tác Mã Lý rời đi, Lý Dật cũng không muốn đi dạo tiếp nữa, mà đi về phía con thuyền chỉ huy trong đội thuyền chiến của Đấu Thần điện. Hắn vẫn chưa đi đến boong thuyền chỉ huy, thì đã thấy một cường giả mặc áo tư tế Đấu Thần điện đi tới đón, thấy Lý Dật, vội nói: “Điện sĩ cho mời Lý Dật các hạ!”

Người thực sự mời Lý Dật, không phải là tử y điện sĩ, mà là tổng điện chủ!

Đấu Thần điện điện chủ cả ngày ẩn trong khoang thuyền để khôi phục, lúc này xem ra đã khôi phục được trạng thái đỉnh phong, lúc Lý Dật bước vào khoang tày bí mật mà xa hoa đó, vị tổng điện chủ tướng mạo bình thường đó đang thưởng thức một cách tinh tế một ly rượu màu vàng trong vắt.

“Lý Dật, người cũng làm một ly, loại rượu thuốc này không những thơm ngon mặn nồng, mà khi gia nhập Đấu Thần điện, nó có không ít cái lợi đối với việc tu luyện của cường giả.” Nhìn thấy Lý Dật, tổng điện chủ tỏ vẻ rất hữu hảo, sau khi vờ hắt đến rồi rót cho hắt một li rượu, lại tỏ ý để Lý Dật ngồi trước mặt mình.

Nếu không phải biết rõ thân phận của đối phương, Lý Dật rất khó có thể đoán ra lai lịch của tổng điện chủ từ vẻ bên ngoài này. Một lão đầu nhỏ bé hiền hòa như một người bình thường, nhìn thế nào cũng giống như một đại thúc vô hại.

“Tổng điện chủ đại nhân, triệu hoán thuộc hạ có điều gì giao phó sao?” nhưng Lý Dật cũng không phải có nửa phần bất kính —— ít nhất là sự biểu hiện bên ngoài.

“Sao chứ, bốn điện chủ mời người uống rượu cũng không được ư?”

Nếu là uống rượu thuần túy, thì thật là gặp quý rồi, nhưng tổng điện chủ đã cố tình làm ra vẻ huyền bí, thì Lý Dật cũng chỉ biết nhập gia tùy tục thôi, nâng li rượu cao chân lên, đánh giá rượu thuốc do Đấu Thần điện nấu theo phương pháp bí truyền.

Mùi vị của rượu thuốc hơi nhạt, do dược liệu nên có chút kì lạ, nhưng như tổng điện chủ đã nói, khi rượu thuốc vừa vào cơ thể, thì liền có một luồng khí lưu ấm áp chảy trong kinh mạch, dưới tác dụng của dược lực, hắt thấy kinh mạch ôn thuận thoải mái dễ chịu, mơ hồ mà có chút thoải mái. Nếu có thể được uống loại rượu thuốc này thường xuyên, thì nhất định sẽ có tác dụng rất tốt đối với kinh mạch.

“Lý Dật, người biết sử dụng tàng hình Đấu kỹ không?” tổng điện chủ đột nhiên hỏi.

Lý Dật thành thực trả lời: “Không biết!” mặc dù tàng hình Đấu kỹ huyền diệu, nhưng thật ra không có tác dụng gì đối với một cường giả chân chính, cao thủ quyết đấu, không thể thu liễm khí tức cường giả, mà loại khí tức này không thể giấu được. Đương nhiên, những lời này Lý Dật sẽ không nói.

“Bốn điện truyền cho người bộ môn tàng hình Đấu kỹ vậy!”

Tổng điện chủ này thật có chút không hiểu nổi, tự dừng lại muốn truyền cho Lý Dật môn tàng hình Đấu kỹ này, trong điều này có gì đó rất lạ? Nhưng nhiều nghề thì cũng không hại thân, Lý Dật khó bảo đảm sau này không làm những chuyện gà gáy chó trộm, tàng hình Đấu kỹ này vừa hay có nhiều công dụng, vì thế đã vui vẻ đáp: “Vậy thì phải đa tạ tổng điện chủ đại nhân rồi!”

“Tàng hình Đấu kỹ cũng có những phần vao thấp, tàng hình Đấu kỹ thông thường chỉ có thể giấu được thân hình, mà lại tiêu hao không ít Đấu khí. Còn loại cao minh, tiêu hao Đấu khí ít, thời gian sử dụng tàng hình Đấu kỹ thì lại càng dài. Bốn điện truyền cho người bộ môn tàng hình Đấu kỹ này, không những tiêu hao cực kì ít Đấu khí, mà đồng thời có tác dụng thu liễm khí tức cường giả, trừ phi thực lực đối phương hơn người rất nhiều, còn không thì khi người đã thu liễm khí tức cường giả rồi, thì nhất định là không ai có thể phát hiện được!”

Tàng hình Đấu kỹ mà tổng điện chủ truyền thụ cho Lý Dật có tên là “Ẩn Long quyết”, tên gọi này cũng không có gì kì quái, Đấu khí, vũ khí, Đấu khí công pháp cao cấp của Đấu Thần Đại lục thường có chữ Long. Ẩn Long quyết công pháp có chút tinh vi, với tài trí của Lý Dật, hơn nửa ngày thì đã hoàn toàn lĩnh ngộ, còn muốn đạt được hiệu quả tàng hình dùng Đấu khí khổng chế không gian, thì tốn không ít thời gian. Khó trách rằng muốn tu luyện tàng hình Đấu kỹ thì trước tiên phải đạt được cảnh giới của Đấu Tôn cường giả,

Thì ra tàng hình Đấu kỹ cần phải dùng đến kỹ năng khống chế không gian, lý thuyết của nó thì không quá phức tạp, chỉ là khống chế ánh sáng xung quanh mình để nó lách qua cơ thể mình một cách chính xác, từ đó sẽ đạt được hiệu quả tàng hình.

Trong thời gian một ngày, dưới sự hướng dẫn của tổng điện chủ, Lý Dật đã tu tập được tàng hình Đấu kỹ, Lý Dật đã hoàn toàn nắm được “Ẩn Long quyết”.

“Bộ môn ‘Ẩn Long quyết’ này cường giả thông thường muốn nắm bắt được cũng tốn khoảng một tháng, còn võ giả có thiên phú tốt nhất mà ta từng thấy, cũng cần dăm ba ngày. Không người Lý Dật người trong một ngày thì có thể nắm vững rồi.” thấy Lý Dật sử dụng tàng hình Đấu kỹ thuần thục, tổng điện chủ không khỏi khen ngợi.

Lý Dật sở dĩ có thiên phú như vậy, một mặt là do sự lĩnh ngộ sâu sắc của tổng điện chủ đối với bộ môn này, mặt khác là đương nhiên là do kiếp trước đã học qua những kiến thức về vật lý, kiến thức của hắn về ánh sáng và không gian vượt xa bất kỳ cường giả nào trong Đấu Thần Đại lục này.

“Tổng điện chủ quá khen rồi, thuộc hạ có thể có tiến triển nhanh như thần tốc vậy, tất cả đều là do tổng điện chủ đại nhân có phương pháp dạy dỗ!” Lý Dật khiêm tốn nói.

“Được rồi, cũng không xê xích gì nhiều!” tổng điện chủ nhìn sắc trời bên ngoài, đột nhiên nói: “Lý Dật, chúng ta cùng lên Long đảo khám phá thực hư thế nào chứ!”

Lý Dật giờ mới hiểu dụng ý của tổng điện chủ khi truyền lại tàng hình Đấu kỹ cho mình, thì ra là muốn hắn dẫn đường lên Long đảo. Có tàng hình Đấu kỹ rồi, thì có thể ung dung thoải mái rất nhiều mà đi lên Long đảo, xem ra tổng điện chủ đại nhân này hành sự, vẫn luôn có chút hợp lý, chứ không phải là đột ngột tùy ý như khi mới nhìn thấy.

“Không biết tổng điện chủ đại nhân muốn đi đến đâu? Long động hay tù thiên chi động?”

Bốn điện muốn tìm Long tộc tộc trưởng, để xem thực lực của lão Long này rốt cuộc là mạnh như thế nào.” Tổng điện chủ cũng không giấu diếm ý đồ của mình, nói thẳng với Lý Dật.

Điều này với Lý Dật thì lại là một tin tức tốt, tổng điện chủ nếu đã muốn thám thính thực hư về Long tộc tộc trưởng, thì có thể nói lão đã quyết định quyết đấu một trận. Chỉ cần hai lão quái vật này đánh nhau, thì Lý Dật sẽ có cơ hội lên vào Long động cứu Thiên Ma Thánh nữ! Chỉ có điều...

“Theo thuộc hạ được biết, Long tộc tộc trưởng thâm cư ở chỗ sâu trong Long động, muốn vào Long động tìm tộc trưởng, chỉ dựa vào tàng hình Đấu kỹ này, dường như là không đáng tin lắm!”

“Vậy theo ý người, làm sao mới có thể tiếp cận lão Long đây?”

“Điều này thuộc hạ cũng không thể nói trước, tất thủy nên đợi sau khi lên đảo rồi thì tùy cơ ứng biến thôi!”

Tổng điện chủ gật đầu tỏ vẻ đồng ý, hai người thi triển tàng hình Đấu kỹ, ra khỏi khoang thuyền, bên ngoài trời đã tối đen, ánh trăng vẫn chưa dâng lên, đèn đuốc trong đội thuyền sáng trưng, Long tộc trên bãi biển vẫn là một mảng đen kịt. Để thử nghiệm hiệu quả tàng hình một chút, Lý Dật tận lực thu liễm khí tức, đi đến trước mặt một tư tế Đấu Thần điện đảm nhiệm nhiệm vụ cảnh giới rồi làm mấy bộ mặt quỷ, vị tư tế kia quả nhiên một chút phản ứng cũng không có.

Rời khỏi đội thuyền, hai người nghênh ngang trèo lên bờ biển, tiến vào Long đảo từ chỗ chỉ cách Long tộc chừng hơn mười mét. Lần này lên đảo, Lý Dật có cảm giác nhẹ nhõm hơn nhiều, tàng hình Đấu kỹ là một phần nguyên nhân, phần khác là có thể dựa vào cường giả có thể khiêu chiến với Long tộc tộc trưởng như tổng điện chủ đây, như vậy nếu có gặp phải chiến sĩ của Long tộc, thì cũng không phải lo lắng gì nhiều.

Ở Long đảo lâu như vậy, Lý Dật có thể nói là thuộc đường nơi đây, rất nhanh sau đã đi đến gần Long động. Long tộc cao ngạo, có chút khinh thường cường giả con người, chỉ để lại trên bãi biển vài chiến sĩ phụ trách tranh chấp và dò xét trên bầu trời, bên ngoài Long động hoàn toàn không điều thêm thủ vệ.

“Bên trong núi kia chính là Long động!” đứng trên quảng trường phía trước Long động, Lý Dật chỉ vào cánh cửa khổng lồ của Long động rồi nói.

“Đại bản doanh của Long tộc, xem ra cũng chỉ đến thế thôi!” tổng điện chủ nói: “Lý Dật, có thể phái Long sủng của ngươi đến để giúp chúng ta không?”

“Ý của tổng điện chủ đại nhân... thuộc hạ không rõ!”

“Thật không rõ sao? Lý Dật, ngươi không phải là dạng người ngu ngốc!” tổng điện chủ thản nhiên nói: “Nếu như muốn dò xét thực lực của lão Long mà hãn không ra tay thì không được rồi!”

Lý Dật lập tức toát mồ hôi lạnh, xem ra đêm nay bản thân ngoài việc dẫn đường, vẫn có có tác dụng khác, ví dụ như, vì tổng điện chủ, làm đá thử vàng, đi dò xét thực lực của lão Long. Một hồi miệng đắng lưỡi khô, Lý Dật khó khăn nói: “Tổng điện chủ các hạ, bản lĩnh của thuộc hạ chưa tới, e rằng có mà lãnh được nhiệm vụ lớn, ngài có lẽ nên tuyển người khác đi ạ!”

“Ngươi là sự lựa chọn tốt nhất. Yên tâm, lão Long sẽ không giết ngươi đâu. Cứ cho là lão Long động sát ý, bốn điện chủ cũng không ngồi nhìn mặc kệ!” tâm ý tổng điện chủ dù sao cũng đã quyết, giọng nói hoàn toàn không để cho người khác nghi vấn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Khiêu Chiến Long Tộc Tộc Trưởng

Q.6 - Chương 212: Khiêu Chiến Long Tộc Tộc Trưởng

“Trước tiên người có thể triệu hoán Long sủng đi ra, giả ý đánh nhau với Long sủng, đợi đến sau khi dẫn dụ được lão Long rồi, thì sẽ nghĩ cách khiêu chiến. Đúng rồi, nếu bốn điện cảm thấy thời cơ thích hợp, sau khi trời sáng sẽ chính thức khai chiến với lão Long, cho nên Lý Dật, nếu người có thể làm tiêu hao thực lực của lão Long đến mức độ nhiều nhất, thì bốn điện vô cùng cảm kích người!”

Cái gì gọi là bề ngoài trung hậu nội tâm gian trá, cái này trong tưởng tượng của người ta chính là những việc mà tổng điện chủ đang làm. Nhưng nghĩ kỹ lại thì cũng đúng, có thể leo lên đến chức vị tổng điện chủ của Đấu Thần điện, ngoài thực lực Đấu khí của bản thân, không có chút thủ đoạn thì cũng không được.

“Thuộc hạ thì có thể gắng hết sức, nhưng có thể đạt được đến yêu cầu của tổng điện chủ hay không, thuộc hạ không dám bảo đảm!”

Tiếp đó tổng điện chủ trả lời khiến cho Lý Dật muốn thổ huyết: “Không sao, nếu tiêu hao không đủ, thì đêm mai ta đưa La Tuyết Phong đến tiếp tục khiêu chiến với lão Long. Nói chung, bốn điện làm việc, nếu không nắm chắc mười phần thì sẽ không động thủ!”

Lý Dật im lặng, khó trách Long Tộc không thích con người, so với Long tộc, con người thực sự rất xảo trá, không biết năm đó cường giả Thượng cổ Á Lí Sĩ đánh bại Long tộc tộc trưởng có phải cũng dùng phương pháp tương tự không.

Dưới sự khống chế ý niệm, Hoàng kim ấu long Chi Chi rất nhanh sau đã xuất hiện, nhìn thấy Lý Dật, Long sủng này tỏ ra hưng phấn khác thường. Nói thật, Lý Dật cũng càng ngày càng thích ấu long này. Nhưng vì kế hoạch của tổng điện chủ, Lý Dật phải điều khiển để Chi Chi và mình đánh nhau.

Đấu khí rục rở được nện ra, rất nhanh tạo ra hiệu ứng những ánh sáng rục rở phía trước Long động, một người một rồng treo lơ lửng trên bầu

trời công kích lẫn nhau, khí thế trông thật hoành tráng!

Chỉ vừa đánh có vài hồi, từ cửa Long động to lớn đã xuất hiện vài cự long, nhanh chóng tiến tới gần cuộc chiến hoa lệ kia. Lý Dật nghiêng người, cười lên lưng Chi Chi, một trạng thái sắp đồ long.

Thấy ấu long bị quản chế, mấy cự long kia lập tức dừng lại cách đó hơn mười mét, không dám tiến lên. Long tộc cao ngạo mặc dù không thể chịu được cảnh ấu long bị con người cười lên, nhưng cũng không muốn con người đồ long.

Một lát sau, Long tộc lão tộc trưởng cũng xuất hiện trong đám rống kia.

Nhìn thấy Lý Dật, lão Long không những không tức giận, mà còn có sắc mặt vui mừng! Con người tu luyện Thiên Ma Đấu khí mà bấy nay tìm kiếm khắp nơi không thấy tung tích, trong lời tiên đoán là kẻ duy nhất có thể đối phó với cường giả Dương Ma Thiên cho hẳn chui đầu vô lưới, lão Long cố gắng để sự vui mừng chậm chậm hạ xuống.

Chỉ có điều, xuất phát từ lòng tự trọng của Long tộc, lão Long vẫn thanh sắc nghiêm nghị quát rằng: “Lý Dật, ngươi muốn làm gì?”

“Không có gì, chỉ là muốn người thôi, lão Long!” Lý Dật cười vui sướng nhẹ nhõm.

“Ta trịnh trọng cảnh cáo ngươi, nếu ngươi muốn ra tay với Long tộc, thì sẽ nhận được sự trả thù nghiêm khắc nhất của Long tộc!”

Lý Dật nhảy xuống lưng ấu long, vỗ tay tỏ ý bản thân vô hại, sau đó cười nói: “Không cần phải lo lắng, ta đến Long động, chỉ là muốn tìm lão Long tâm sự. Lão Long, không cần phải phô trương như vậy đâu, để cho bọn chúng giải tán hết đi!” Lý Dật thần thái bình tĩnh, chỉ vào ít nhất mấy chục cự long xung quanh.

Trước mặt mấy chục cự long, thoát nhìn Lý Dật cũng không bằng một con kiến. Vì một cường giả con người mà đã kinh động đến nhiều cự

long như vậy, mặt này coi như được coi trọng quá rồi. Thấy ấu long không sao, lão Long cũng không muốn các Long tộc khác nghe thấy câu chuyện mà lão và Lý Dật sắp nói đây, vì thế ý bảo các cự long khác đem Chi Chi về Long động.

Vài phút sau, trên quảng trường chỉ còn lại Lý Dật và Long tộc tộc trưởng —— đương nhiên, còn có Đấu Thần điện điện chủ đang trong trạng thái tàng hình.

“Lý Dật, tại sao lại thất hứa rời khỏi Long tộc?”

“Ta đây không phải đã trở về đó sao?” trong đầu Lý Dật đang nhanh chóng tự hỏi làm thế nào để có thể khiêu chiến cùng lão Long, nhưng không đến mức chọc giận lão quá mức, miễn để cho hắn ra tay không phân biệt nặng nhẹ, ra tay diệt mình là được.

“Trở về là tốt rồi, Long tộc sẽ không truy cứu trách nhiệm của ngươi, chỉ vấn sau này nghe lời Long tộc, hoàn thành sứ mệnh tru sát Dương Ma Thiên của mình!”

“Có cần tru sát Dương Ma Thiên không, dường như còn phải chờ sau khi lão Long ngươi và Đấu Thần điện điện chủ quyết đấu xong rồi mới nói được!” Lý Dật nói: “Lẽ nào Long tộc muốn vi phạm lời thề ra tay với Dương Ma Thiên?”

“Long tộc đương nhiên sẽ không vi phạm lời thề! Hừ, Đấu Thần điện tổng điện chủ, theo ta được biết, vẫn chưa đạt đến cảnh giới Đấu Thần. Cường giả con người có đủ tư cách khiêu chiến với ta, trừ phi là một Đấu Thần cao tinh, nếu không thì căn bản là đến tư cách cũng không có!”

Khẩu khí thật cuồng ngạo!

Chỉ có điều khẩu khí của Lý Dật còn cuồng ngạo hơn: “Có tự tin là chuyện tốt, nhưng tự tin thái quá sẽ là ngu xuẩn đó, lão Long, ngươi muốn ta vì Long tộc mà đối phó với Dương Ma Thiên thì cũng phải xem

ta có tự nguyện hay không chứ? Cách để ta tự nguyện chính là dùng võ lực để ta phục người. Ta đồng ý, lão Long, ta muốn đấu với người vài chiêu, để xem người rốt cuộc là phô trương thanh thế hay là thật sự có cái thực lực đạt tới cảnh giới Đấu Thần của con người!”

“Người muốn khiêu chiến với ta?” nét mặt khô héo của Long tộc tộc trưởng lập tức hiện ra biểu lộ như đang cười, như thể đã nghe được lời nói không thể tư nghị nhất trên đời này.

"Không phải khiêu chiến, mà là giáo huấn, để cho người biết rằng cường giả con người không phải nhỏ bé như trong tưởng tượng của Long tộc các người!" nếu đã muốn dò xét thực lực của lão Long, lại còn muốn cố gắng hết sức làm tiêu hao thực lực của hắn, không kích hắn dùng toàn lực thì dường như không thể được.

“Nếu ta đánh cho người phục, người sẽ theo ý của Long tộc tự nguyện đối phó với Dương Ma Thiên sao?”

"Đúng!"

"Tốt! Vậy thì mời ra tay!"

Lý Dật suy nghĩ, vẫn không nên đưa Phá Thiên kiếm ra. Đấu Thần điện tổng điện chủ bề ngoài trung hậu nội tâm xảo trá kia, rất khó nói khi đã nhìn thấy Siêu phẩm Thần binh rồi không sinh lòng mơ ước. Liền lấy Kim Long chi cung ra, Lý Dật thối lui vài mét, vận Đấu khí tới cực hạn, thân cung biến thành một mảng lưu quang tràn ngập màu sắc, không ngừng phát ra âm thanh Đấu khí vù vù.

Xoẹt xoẹt xoẹt ——

Đấu khí hóa mũi tên súc thế phát ra, ba mũi kim quang xé rách màn đêm, bay nhanh về phía lão Long. Đối phó với lão quái vật dạng này, tay của Lý Dật đương nhiên sẽ không có lúc nào rảnh rỗi, Đấu khí đã phát huy đến cực điểm, trong đó một mũi tên Đấu khí với nhân phẩm rất tốt đã bạo kích ra rồi!

Lão Long tự phụ có chủ tâm chặn tâm lý phòng tuyến của Lý Dật, đối mặt với sự công kích cực kỳ cường hãn của năng lượng Đấu khí, dĩ nhiên là không hề động đạn, hoàn toàn không hề động đạn. Trừ một mảng Đấu khí phòng ngự nhàn nhạt ra, căn bản là không có phản ứng gì nhiều.

Ba tiếng vang lớn ầm ầm, mũi tên Đấu khí nổ tung trước mảng Đấu khí phòng ngự nhàn nhạt của lão Long, nổ tung thành một vầng sáng sáng lạn rực rỡ. Không gian chịu sự chấn động mãnh liệt, phản lực khiến Lý Dật không thể không xuất ra một đạo Đấu khí thuần bài phòng ngự.

Còn lão Long, vẫn mây trôi nước chảy đứng ngay chỗ đó, ngoại trừ Đấu khí nhàn nhạt quanh thân tiêu tán đi, căn bản không có bất kì ảnh hưởng nào.

Đây chính là thực lực của một Long tộc cường giả! Mặc dù kết quả sớm đã như trong dự liệu của Lý Dật, nhưng biểu hiện siêu nhiên của lão Long vẫn khiến Lý Dật khiếp sợ trong lòng. May mà như tổng điện chủ đã nói, Long tộc tộc trưởng trong lòng không muốn lấy mạng Lý Dật hãn, không thì đừng nói là phản kháng, cơ hội cho hãn trốn chạy khỏi cái chết e rằng nửa phần cũng không có.

Nếu như sự an toàn của mình đã được đảm bảo, thì Lý Dật lại càng không khách khí, cấp tốc thúc dục Đấu khí, hàng chục mũi tên Đấu khí liên tiếp bắn liên hồi, lúc này mới thu hồi Kim Long chi cung, thân hình lướt lên, thủ quyết nhanh chóng di chuyển, một mảnh hàn ý dày đặc nhanh chóng tràn ngập không gian hư vô.

Bỗng nhiên giữa trời đất, một cơn xoáy xuất hiện biến thành cuồng phong, cuồng phong khiến cho nhiệt độ bỗng nhiên giảm xuống, thấp đến độ hơi nước đều ngưng tụ lại thành băng sương. Băng sương theo cuồng phong không ngừng ngưng tụ năng lượng, tụ tập quanh thân Lý Dật.

Không tệ, dị tượng thiên địa này, chính là vì Lý Dật sử dụng Bạch Hồ trung giai Đấu kỹ “Băng sương bạo”!

Đối mặt với Bạch Hồ trung giai Đấu kỹ, lão Long cũng không dám quá xem thường, Long dực triển khai quần lấy thân thể, Đấu khí tăng vọt kết xuất thành một đạo Đấu khí phòng ngự hùng hậu phía trước.

Nếu lão Long đã quyết tâm phòng thủ để chứng minh thực lực của mình, Lý Dật cũng thật lòng không khách khí chậm rãi súc thể, rút hết thiên địa linh khí trong phạm vi vài trăm mét, làm tăng thêm Băng hệ Đấu khí mà bản thân đã kinh qua Thiên Khôn Đại Càn Châu cường hóa, băng sương hàn khí tụ tập quanh thân Lý Dật dĩ nhiên đã đạt đến tình trạng khiến Long tộc tộc trưởng cũng hoàn toàn không dám khinh thường.

"Lão Long, chuẩn bị xong chưa? Bốn thiếu gia muốn động thủ rồi đó!" việc có thể toàn lực công kích mà hoàn toàn không để ý những chuyện khác, đây là lần đầu Lý Dật gặp, cảm giác vô cùng sáng khoái.

"Được rồi, loài người hèn mọn, ta sẽ cho người biết, Long tộc cường đại đến cỡ nào, trước mặt Long tộc, con người nhỏ bé như thế nào!"

Thủ quyết Lý Dật khế động, băng sương xung quanh lập tức tuôn tràn, năng lượng cuồng bạo như chính cái tên của Đấu kỹ này, trạng thái phá hủy tất cả thật kinh người, hóa thành các dạng hình thái công kích, bắn như bão tố về phía lão Long.

Đúng như Long tộc tộc trưởng đã nói, thời khắc này, khả năng thiên phú cường đại của Long tộc triển lộ. Năng lượng điên cuồng hung hãn liên tiếp nện vào Đấu khí phòng ngự trước mặt lão Long, rồi không ngừng vỡ nát, băng sương tuôn tràn ra theo gió lốc đầy trời, phát ra tiếng thét sắc nhọn, phá vỡ đến nửa mét toàn đá xanh trên quảng trường, để lộ ra mặt đất thâm đen.

Chiêu Bạch Hồ trung giai Đấu kỹ này súc thể thật lâu, trọn vẹn cũng đã công kích được cả hơn mười phút rồi, năng lượng bền bỉ oanh kích, hầu như đã hủy toàn bộ quảng trường rộng lớn trước Long động, thế nhưng

lão Long ngoan cố, vẫn cứ trong trạng thái lơ lửng gần mặt đất, chỉ là thúc động Đấu khí kết thành phòng ngự thôi, đến cả vị trí cũng không có chút thay đổi nào cả.

Đến lúc này, trong lòng Lý Dật đã hoàn toàn chịu thua rồi!

Nhưng nhiệm vụ tổng diện chủ giao cho mình vẫn chưa hoàn thành, Lý Dật âm thầm điều hòa hơi thở, cất cao giọng nói: “Lão Long quả nhiên thực lực chắc chắn vô cùng, ta đánh mà người không hề nhúc nhích! Tốt, để ta đổi chiêu Đấu kỹ lợi hại hơn!” thủ quyết lại di chuyển, nhiệt độ do Đấu kỹ “Băng sương bạo” hạ thấp nhanh chóng trở lại bình thường.

“Người không có cơ hội đâu!” Long tộc tộc trưởng trầm giọng quát: “Nên cho người biết một chút về sức mạnh của Long tộc!”

Mặc dù nhìn có vẻ cứng rắn trước “Băng sương bạo” của Lý Dật, nhưng lượng thực lực mà lão Long đã tiêu hao cũng không ít, không biết thiếu niên cường giả loài người quý dị này còn bao nhiêu Đấu kỹ có thể dùng nữa, vạn nhất không may thua thiệt, mặt mũi Long tộc tộc trưởng còn biết để đâu. Cho nên lão Long không cách nào tiếp tục bình tĩnh được, quyết tâm phản kích để bảo vệ danh dự của Long tộc, và cũng để uy phục tên tiểu tử loài người ghê gớm kia.

Phản kích cũng không có vấn đề gì, trong lòng Lý Dật cười lạnh nhạt, hẳn biết rõ, Long tộc tộc trưởng tuyệt đối không để hãn chết, điều này có nghĩa là bản thân có thể vẫn tiến công mà không hề cố kỵ!

Nếu lại súc thể Bạch Hổ Đấu kỹ thì dường như không phải là sự lựa chọn sáng suốt, thủ quyết Lý Dật khẽ biến, đó là Chu Tước thậm chí là Huyền Vũ cấp bậc Đấu kỹ không lo lắng gì hướng về phía lão Long. Những loại Đấu kỹ cấp bậc này mặc dù uy lực không thể so sánh cùng Bạch Hổ Đấu kỹ, nhưng thời gian súc thể quá ngắn, dường như cũng chỉ là tùy ý mà thôi, mà dưới thực lực của Đấu Tôn cường giả, những Đấu kỹ này cũng không thể coi thường.

Đón sự tấn công của Lý Dật lão Long một mặt lùi lại một mặt không ngừng phát ra Đấu kỹ cấp thấp, Long tộc tộc trưởng cấp tiến hình rồng, rất nhanh sau, liền biến thành một đạo tàn ảnh. Thực lực của Lý Dật mặc dù không bằng Long tộc tộc trưởng, nhưng luận về thân pháp nhanh nhẹn thì không thua kém nhiều. Đang lúc một người một rồng trên không cấp tiến cấp lui, Đấu khí nhanh chóng tán ra chiếu sáng toàn bộ quảng trường đã bị phá nát và mất trật tự.

Lão Long rốt cuộc cũng bị chọc giận đến triệt để, trầm giọng quát: “Lý Dật, đừng quá đáng, xem ta giáo huấn ngươi thế nào đây!”

Hình rồng đột nhiên ngưng lại, văn bản không quan tâm đến đòn Đấu kỹ mà Lý Dật tấn công, lão Long mở ra Long hôn cực lớn, tiếng Long ngâm liên rung động hoàn vũ!

Sự tấn công của Long tộc, đơn giản nhất là xông thẳng vào, lợi hại hơn là Đấu khí tấn công, hướng lên trên dùng Đấu khí ngang ngược tấn công tổ hợp. Mà giống như sự tấn công rồng ngâm loại này của Long tộc tộc trưởng, thì là một cách tấn công cao cấp, trong Long tộc cũng chỉ có một vài kẻ tu luyện đến một trình nhất định mới có thể có được sự tấn công này thôi.

Trong tiếng rồng ngâm, Lý Dật lập tức cảm giác được một luồng khí tắc nghẽn, hần đang súc thế một chiêu Đấu kỹ rồi phát nó ra. Trong sự ẩn giấu không gian phòng ngự chuyển hướng, uy lực của rồng ngâm đang dẫn tới ngực. Lão Long đương nhiên hạ thủ lưu tình, không dùng toàn lực, còn Lý Dật thì đã điên cuồng phun một ngụm máu tươi, rơi thẳng xuống mặt đất.

Sở dĩ bị bại nhanh như thế là bởi vì Lý Dật thật không ngờ lão Long khi phản kích đã đưa ra cách tấn công cao cấp như vậy, nếu là toàn lực phòng ngự, thì hiển nhiên không đến mức thua ngay sau một chiêu như thế!

Đấu Sỏa Long

Q.6 - Chương 213: Đấu Sỏa Long

Bộ dạng của Lý Dật tuy có vẻ chật vật, nguyên nhân hẳn điên cuồng phun máu là vì trong lúc chuyển đổi sang phòng ngự đã lọt vào sự công kích của rồng ngân, khiến cho khí huyết không thoải mái, phun ra máu tươi rồi hẳn lại cảm thấy thoải mái nhẹ nhàng hơn nhiều, thực chất cũng không có tổn thương gì quá lớn.

“Lão Long người ra tay thật độc ác, nếu không phải bốn thiếu gia đủ mạnh mẽ, thì đã bị lão quỷ người giết chết rồi, xem ngọp đi tìm ai giúp người đối phó với Dương Ma Thiên!”

“Yên tâm! Ta sẽ không để cho người chết đâu. Ta hỏi người, giờ đã phục chưa?”

Lý Dật lau vết máu trên khóe miệng, nhảy lên cười: “Như vậy mà phục? Người cũng quá xem người Lý Dật rồi đó, con người không dễ nhận thua như trong tưởng tượng của Long tộc các người đâu!”

"Chẳng lẽ người còn muốn đánh tiếp sao?"

Đương nhiên, phải nỗ lực hết sức để tiêu hao thực lực của lão Long, để lão quỷ tổng diện chủ nhận thấy đã nắm chắc phần thắng trong trận chiến với lão Long, đây là nguyện vọng lớn nhất của Lý Dật hiện nay. Nhưng muốn tiêu hao thực lực của lão Long, chỉ dựa vào trận đấu tay đôi khi này hiển nhiên vẫn không đủ. Hơn nữa Lý Dật cũng rõ thực lực của mình có đến một nửa vẫn chưa được phát huy, cứ vậy mà dừng thì thật là quá lãng phí.

“Không những muốn đánh tiếp, mà còn muốn đánh thắng đó!” khẩu khí Lý Dật điên cuồng, tay cũng không chút nhàn rỗi, một tia Đấu khí hiện lên trên tay, xung quanh hẳn một tấm phòng ngự đang ngưng tụ dần. Có công có phòng, Lý Dật đang bày ra một tình thế chiến đấu tiêu hao thực lực.

Lão Long lắc cái đầu cực đại, nói: “Cường giả con người ngoan cổ đến như vậy, đây là lần đầu ta được thấy. Người bình thường, thấy ta dọa cho là đều sợ hết rồi. Xem ra cường giả con người có thể đối phó với Dương Ma Thiên trong lời tiên đoán quả thực không phải bình thường. Chỉ có điều, chuyện này lại càng làm tăng niềm tin của ta đối với người.”

“Đừng phí lời nữa, lão Long, tiếp chiêu đi!” thân hình Lý Dật khê động, nhưng không bay lên không, vì đứng trên mặt đất thì thích hợp để vận dụng bộ pháp “Huyền sát” hơn.

Đối với lão quái vật không chút yếu điểm mà còn mạnh hơn mình rất nhiều lần như lão Long, Lý Dật cảm thấy cách duy nhất để kéo dài chính là cách dây dưa này.

Còn về sự tấn công của rồng ngâm, Lý Dật tin lão Long sau khi nhìn thấy mình phun máu khi này thì tuyệt đối sẽ không sử dụng lại chiêu thức này nữa.

Quả nhiên, đối mặt với bộ pháp Huyền sát hình dạng như quỷ my thêm vào sự kết hợp hoàn mỹ với Thanh vân thủ, lão Long không tiếp tục sử dụng rồng ngâm để tấn công nữa, vì thế lộ vẻ có chút chật vật. Dù sao sự chênh lệch về hình thể cũng bày ra đó, càng là những sinh vật có hình thể nhỏ, thì càng có tính linh hoạt cao. Đây là quy luật tự nhiên, sức người hay sức rồng đều không thể thay đổi được sự thật.

Nhưng Lý Dật muốn làm cho lão Long bị thương, thì lại không dễ dàng như vậy, thậm chí là chuyện không thể. Một thân thể mạnh mẽ với Đấu khí phòng ngự thêm vào đó là thiên phú của Long tộc, cho dù là Thanh vân thủ chém lên mình lão Long, cũng sẽ nhanh chóng bị bắn ra, ngược lại sẽ khiến Lý Dật bị tuôn tràn khí huyết.

Thân pháp linh hoạt có chỗ tốt duy nhất là, cơ thể mạnh mẽ cũng Đấu khí không cách nào tấn công được Lý Dật, chỉ cần lão Long không sử dụng lại rồng ngâm, Lý Dật vẫn có vài phần hi vọng tự bảo vệ được mình.

Thêm một chút thì tiêu hao được một chút thực lực của lão Long, Lý Dật ôm một niềm tin như vậy, vận dụng bộ pháp “Huyền sát” đến cực độ, thậm chí cũng có sự chuẩn bị rút Phá Thiên kiếm ra.

Trận đấu kéo dài như vậy khiến lão Long có chút biểu hiện không nhẫn nại được trên mặt, bởi vì ngay chỗ cửa Long động lớn kia, Long tộc đến xem trận chiến càng ngày càng đông. Bọn họ mặc dù biết tộc trưởng của mình không muốn gây thương tích cho con người kia, nhưng cứ kéo dài như vậy, đối với Long tộc tuyệt đối không phải chuyện gì vinh quang cho lắm.

“Nên kết thúc rồi!” lão Long lạnh lùng hừ một tiếng, đột nhiên cấp tốc xoay tròn. Chiêu này biến đổi vừa nhanh lại vừa hung mãnh, Long tộc khổng lồ trong nháy mắt dường như từ từ thế chống đỡ sự tấn công của Lý Dật chuyển thành một con quay lốc xoáy với tốc độ cao, gió lốc mà vòng xoáy tạo ra kẹp lấy Đấu khí mà lão Long phát ra, lập tức biến Lý Dật thành một chiếc lá rụng trong cơn lốc xoáy, bị bắn ra mấy chục mét, sau đó nặng nề té xuống nền đất.

Vẫn không bị thương quá nghiêm trọng, xem ra lão Long nắm rất chắc sức mạnh của mình.

Lần này Lý Dật bò đứng lên, không tiếp tục khiêu chiến nữa, mà để lộ ra biểu hiện thành phục, nói với lão Long: “Ta phục rồi! Long tộc đích thực cường đại!” Sỡ dĩ phục rồi là vì Lý Dật cảm thấy lượng Đấu khí của mình sau khi chiến đấu sống chết rồi thì còn lại không nhiều, cứ đánh tiếp thì ảnh hưởng đối với lão Long là rất nhỏ thậm chí là không có chút ảnh hưởng gì.

“Chỉ có điều lão Long người cũng đừng quá đặc ý, trong cường giả loài người, ta không phải là cường giả đứng đầu gì cả, ta phục rồi không có nghĩa là con người đều phục.”

“Ta chỉ cần người phục là được rồi. Bây giờ có thể cùng ta trở về Long động được rồi chứ?”

"Không có vấn đề!" Lý Dật vui vẻ trả lời.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, sau khi trời sáng Đấu Thần điện tổng điện chủ sẽ khiêu chiến quyết đấu với lão Long, mà Lý Dật tin rằng, trong khoảng thời gian vài tiếng trước khi trời sáng này, lão hỏa gia đa mưu túc trí như tổng điện chủ tuyệt đối sẽ không cho lão Long có thời gian để hồi phục thực lực, mà nhất định sẽ có động tĩnh nào loạn gì đó.

Chỉ cần hai đại cường giả của Long tộc và con người tiến hành quyết đấu, hẳn với tàng hình Đấu kỹ và sự hỗ trợ của Chi Chi, muốn rời khỏi Long động hoàn toàn không phải là vấn đề. Vì thế hiện tại thành thật theo lão Long vào trong động, cũng không phải là chuyện gì không hợp lý.

Chỉ có duy nhất một khúc mắc, đó là vạn nhất Đấu Thần điện tổng điện chủ tự cảm thấy chưa tốt, vẫn cho rằng chưa thể đánh bại được Long tộc tộc trưởng, thì sự việc sẽ không ổn chút nào. Lý Dật thật không tin tổng điện chủ sẽ đưa La Tuyết Phong tới đùa nghịch cùng Long tộc tộc trưởng, vì La Tuyết Phong không có thân phận đặc biệt như mình, căn bản không có tư cách khiêu chiến với lão Long.

Lý Dật được sắp xếp ở một chỗ không xa tộc trưởng bên trong huyết động, trông coi hẳn chính là con rồng ngốc nghếch đã từng đánh cuộc với hắn.

Sở Long kỳ thật không ngốc, bởi vì bị Lý Dật làm cho thiệt thòi, bây giờ rất cảnh giác với Lý Dật, muốn lừa dối nó thì không còn dễ như vậy nữa.

Lý Dật cũng không có tâm tư đi lừa gạt nó, bây giờ điều bức thiết nhất là nhanh chóng khôi phục lại thực lực Đấu khí của bản thân. Bởi vì sau khi trời sáng lão Long và tổng điện chủ nếu đánh nhau như đã định, thì hắn vẫn cần trạng thái đỉnh phong để đến được Tù thiên chi động.

Ngay lúc Lý Dật vừa mới ngồi xuống xếp bằng định tiến hành tu luyện, thì đột nhiên một hồi tiếng vang ầm ầm ầm truyền đến. Tiếng vang đó ắt hẳn là phát ra từ một nơi rất xa, truyền đến một nơi sâu bên trong núi như Long động không ngờ vẫn rõ ràng như thế, có thể thấy được tiếng này rất lớn. Nghe thấy tiếng vang này, Lý Dật hiểu ý cười cười, cũng không để ý tới biểu hiện kinh ngạc của sỏ Long, bắt đầu tu luyện hồi phục Đẩu khí.

Long đảo đêm nay nhất định sẽ có một đêm không yên tĩnh, bởi vì Đẩu Thần điện tổng điện chủ tuyệt đối không cho lão Long chút thời gian để hồi phục.

Quả nhiên, trong Long động, đêm nay dường như không có chút yên tĩnh, khắp nơi trên Long đảo đều bị cường giả con người quấy rối, thực lực của những cường giả này đều không thấp, hơn nữa phần lớn đều sử dụng tàng hình Đẩu kỹ, bọn họ lặng lẽ mò đến phía sau Long tộc, bắt đầu tập kích đột ngột. Sau khi đánh lén cũng không quản hiệu quả thế nào, liền thu liễm khí tức, ẩn trốn biến mất!

Đương nhiên hết thảy chuyện này Lý Dật không biết rõ, dưới tác dụng của Thiên Khôn Địa Càn Châu, Đẩu khí của Lý Dật trong mấy giờ liền đã khôi phục được trạng thái đỉnh phong. Nhìn qua lỗ thoát khí, Lý Dật phát hiện sắc trời đã bắt đầu sáng. Hiện tại, nên tìm cách để biết được tình hình bên ngoài.

“Này, sỏ Long, dẫn ra đi ra ngoài dạo đi, Long động thật không thích hợp cho con người ở!”

Bị gọi là sỏ Long, cự Long kia đương nhiên là thấy không vui rồi, không vui thì cũng không có cách nào, đối với vị khách đặc biệt của Long tộc như Lý Dật, sỏ Long thật không thể tóm lấy hắn.

“Lau mồm cho sạch một chút! Nhiệm vụ của ta là trông coi người, chứ không phải là dẫn người đi hóng gió!” sỏ Long rất tức giận, nhưng hậu quả không nghiêm trọng lắm.

“Nhiệm vụ của người không liên quan gì đến ta, ta chỉ biết là nếu cứ tiếp tục ở đây, ta sẽ sinh bệnh, hơn nữa nói không chừng sẽ tẩu hỏa nhập ma rồi biến chứng, vạn nhất thật sự xảy ra tình huống như vậy, sỏ Long, người sẽ không gánh nổi hậu quả đâu đó!”

Sỏ Long không hề ngốc không thèm để ý tới sự uy hiếp của con người xảo trá này, cái đầu cao quý ngẩng lên im lặng để trả lời lại Lý Dật.

“Được rồi, ta biết người không có cái quyền này. Vậy thì, xin chỉ thị của tộc trưởng các người một chút, hoặc kêu hăn tới gặp ta, hoặc là đưa ta đi gặp hăn là được rồi!”

“Tộc trưởng không có trong Long động, cả đêm đều vậy!” sỏ Long vẫn để lộ ra một chút tin tức mà Lý Dật muốn biết.

“Hả? Long tộc tộc trưởng bận rộn như vậy, cả đêm làm chuyện gì được chứ?”

“Ta có nhất thiết phải nói cho người không?”

Lý Dật lặng lẽ cười: “Chúng ta lại đánh cuộc, tỷ thí một chút cái gì đó.”

“Con người xảo trá đáng ghét, ta sẽ không bị người lừa nữa đâu!”

“Nếu người không sợ mắc lừa, thì tỷ thí cái gì sẽ do người quyết định. Thế nào? Chiến sĩ Long tộc cao quý, lẽ nào người không muốn đánh cho hòa lại, rửa sạch nỗi nhục lần trước?”

Chiêu khích tướng của Lý Dật khiến cho sỏ Long suy nghĩ lại! Nếu tỷ thí cái gì là do mình quyết định, sỏ Long cảm thấy bản thân nắm được phần thắng. Nếu như đã nắm được phần thắng, vậy thì tại sao không thắng con người này một lần, để không còn cái cảm giác ngắc đầu không nổi trước mặt hăn vậy nữa! Hơn nữa, cuộc sống trong Long động đích thực là rất nhàm chán.

Nghĩ tới đây, khẩu khí của sỏ Long cuối cùng cũng trở nên hòa hoãn, nghĩ nghĩ rồi nói: “Thật sự do ta quyết định tỷ thí cái gì chứ?”

“Đương nhiên, tất thắng do người. Nhưng phải nói trước, nếu người thua, thì phải nhận lời dẫn ta đi tìm Long tộc tộc trưởng của các người.”

“Vậy nếu người thua?”

“Nếu ta thua, sau này ta sẽ không gọi người là sỏ Long nữa!”

Sỏ Long đáng thương, thực chất trước giờ không hề nghĩ tới việc lấy được cái gì trên người Lý Dật, mà chỉ muốn tìm lại tự tôn của bản thân. Đề nghị này của Lý Dật lại trúng ngay tim đen của sỏ Long, vì thế sỏ Long rất sảng khoái nhận lời: “Một lời đã định!” nhưng không hề biết ý đồ thực sự của Lý Dật.

Nhưng rốt cuộc tỉ thí cái gì thì vấn đề này lại làm khó sỏ Long. Điều sỏ Long muốn nhất chính là so bì thực lực với Lý Dật, cứ đơn giản là đánh một trận. Nhưng cường giả này thân là tù thân đặc biệt của mình, sỏ Long không thể động thủ cùng hãn. Nghĩ một hồi lâu, sỏ Long mới quyết định: “Vậy đánh cược người có thể đi ra từ bên trong phòng được không.”

Phương pháp tỉ thí của của sỏ Long thể hiện trí tuệ của hãn không hề thấp! Bởi vì là quan hệ tù nhân và người trông coi, nhiệm vụ của sỏ Long là giữ cho Lý Dật không rời khỏi căn phòng này, nếu Lý Dật muốn ra khỏi phòng, thì bản thân ra tay ngăn chặn lại cũng là việc đương nhiên, cứ cho là vì vậy là Lý Dật bị thương, trước mặt Long tộc tộc trưởng cũng có lý do giải thích.

“Được!” Lý Dật cũng sảng khoái nhận lậ, lại hỏi: “Ta có thể dùng bất cứ cách nào đúng không!”

Sỏ Long cũng không hiểu cái gì gọi là “bất cứ cách nào”, ngoài việc sử dụng vũ khí cường ép đột phá, lẽ nào lại còn cách khác?

“Đương nhiên! Ta cũng không tin, người còn có thể có cách gì đầu cơ trục lợi!”

Cửa của động huyệt đối với con người mặc dù đủ to đủ cao, nhưng sỏ Long đứng đó, không cần giương cánh ra thì dường như cũng che kín hoàn toàn. Với thực lực của Lý Dật, muốn xông tới để vượt qua, tuyệt đối là một nhiệm vụ bất khả thi. Vì thế, vẫn phải dùng trí!

Sỏ Long bị thua dưới tay Lý Dật một lần, muốn cho hăn mắc lừa, nhưng cũng không phải là chuyện dễ dàng gì.

Một bên mỉm cười nhìn vẻ mặt cảnh giác của sỏ Long, một bên ngưng tụ Đấu khí đánh nghi binh, trong đầu Lý Dật đang cấp tốc suy nghĩ, nghĩ ra một cách đấu trí.

Sỏ Long không hề ngốc dường như nhìn thấu tâm tư của Lý Dật, ngang nhiên nói: “Vì sao còn chưa động thủ, đang suy nghĩ quỷ kế gì đúng không!”

Đúng vậy, sỏ Long, không thể không nói sự tiến bộ của người quả thật rất lớn, mới vài ngày, mà trí thông minh liền đã tăng cao như vậy. Xem ra ta thật sự phải cân nhắc nhận thua rồi!”

“Nếu đã nhận thua thì cũng đừng gọi ta là sỏ Long nữa, đồ ngốc!”

“Ta nói là cân nhắc nhận thua, chứ vẫn chưa nói là nhận thua nhé, sỏ Long, xem ra sự thông minh của người không được ổn định đó!”

“Đừng phí lời, ta đợi người xuất chiêu đó!” tự biết đấu võ mồm thì không phải là đối thủ của Lý Dật, sỏ Long chuyển chủ đề, bức Lý Dật vào đường cùng.

“Vậy được rồi, cũng nên thử!” Lý Dật vừa nói dứt, Đấu khí trong tay liền nện ra.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nhân Long Đại Chiến

Q.6 - Chương 214: Nhân Long Đại Chiến

Nhưng Đấu khí mà Lý Dật phát ra không phải đánh vào sỏ Long, mà là ——vách tường! Dưới sự thiêu đốt của Nam Minh Lưu Hỏa của Lý Dật, tường đá lập tức vỡ ra một lỗ hổng lớn. Nam Minh Lưu Hỏa, hỏa diễm tinh tú nhất thiên hạ, đốt hủy đá cũng không phải sự việc gì kì lạ.

Sỏ Long nhanh chóng hiểu ra, Lý Dật muốn mở rộng cửa, điều này làm cho nó không thể chiếu cố được.

"Quả nhiên xảo trá!" sỏ Long lấy lại tinh thần, lập tức có phản ứng, ngay lúc Lý Dật đẩy la đạo Đấu khí thứ hai, thì cũng phát ra một đạo Đấu khí phản kháng, để bảo vệ bức tường. Nếu mắt thấy Lý Dật đốt hủy bức tường, sỏ Long muốn trấn giữ “cửa lớn” dài hơn mười mét, thì rất khó bảo đảm trong tình huống không giết chết Lý Dật, hẳn sẽ phá sự phòng ngự rồi trốn ra ngoài.

Hai đạo Đấu khí nổ ầm ầm trong thạch thất, Lưu Hỏa mặc dù không đốt cháy vách tường, nhưng sức mạnh ngang ngược của Đấu khí đã tạo ra mấy vết rạn nứt trên tường.

“Đáng chết!” sỏ Long nhất thời ngơ ngẩn, nếu cứ đấu Đấu khí như vậy, nói không chừng vách tường sẽ hoàn toàn đổ sụp.

“Ha ha, sỏ Long, bây giờ kẻ nên nhận thua không phải là ta, mà mà người đó!”

Vì bảo vệ vinh dự của Long tộc và bản thân, sỏ Long đương nhiên không nhận thua: “Cứ cho là người làm sập toàn bộ tường đá, cũng đừng mơ ra khỏi phòng này!”

Vậy thì thử một chút xem sao! Lý Dật không nói đi nói lại, đẩy Đấu khí ra như pháo, quả nhiên, dưới sự oanh kích của Đấu khí, vách tường đã có vài vết rạn nứt giờ vỡ thành một đồng những tảng đá lớn nhỏ. Trong cảnh vách tường sụp xuống, bụi bặm mù mịt, nhoáng một cái thân hình của Lý Dật đã bắn ra khỏi gian phòng.

Sỗa Long sớm đã có phòng bị, Long dực ẫn chứa Đấu khí mở ra, phong bế chính xác đường đi của Lý Dật.

Cơ thể to lớn cường hãn của Long tộc phát huy tác dụng, Lý Dật cũng không trùng kích thành công, mà bị Long dực chặn lại bắn ngược trở lại vào trong phòng.

“Ha ha ha,ta đã nói rồi mưu kế của người sẽ không thực hiện được đâu... a, tàng hình Đấu kĩ!” sỗa Long chỉ đắc ý được một chút, sau đó mặt liền biến sắc, bởi vì sau khi Lý Dật bị bắn ngược vào trong phòng thì lập tức biến mất, sỗa Long liền nhận ra tàng hình Đấu kĩ, nhưng ý thực được không có nghĩa là nó có khả năng ngăn cản để sự việc không xảy ra nữa.

Sỗa Long đã nỗ lực hết sức để cảm nhận được khí tức của Lý Dật, nhưng thứ nhất mặc dù thực lực của sỗa Long và Lý Dật có khác biệt nhưng khác biệt này không phải quá lớn; thứ hai tàng hình Đấu kĩ mà Lý Dật tu luyện tàng hình Đấu kĩ cao cấp mà cường giả cường hãn nhất Đấu Thần Đại lục tu luyện, có thêm hiệu quả che giấu khí tức cường giả. Thế nên mãi cho tới lúc Lý Dật xuất hiện phía sau sỗa Long, sỗa Long mới phiền muộn hiểu ra, bản thân lại bại một lần nữa dưới tay con người này.

Chỉ có điều lần này đánh cược, sỗa Long đã tâm phục khẩu phục.

“Bỏ đi bỏ đi, ta chỉ là đùa vui cùng người một chút để tiêu khiển khoảng thời gian nhàn chán này thôi, sỗa Long người không cần phải thực sự đưa ta đi gặp Long tộc tộc trưởng đâu!” Lý Dật thoải mái cười nói. Biết rõ Long tộc rất giữ chữ tín, lại cố ý khích tướng.

“Bậy bạ, Long tộc nói chuyện đã khi nào lật lọng chưa. Giờ ta sẽ đưa người đi tìm tộc trưởng đại nhân!”

Lý Dật lập tức được voi đòi tiên, nhìn cơ thể to lớn của sỗa Long, cười hì hì nói: “Thật là muốn cười rống đi ra ngoài hóng gió đó! Chi bằng, sỗa Long, chúng ta lại đánh cược cái gì đó, nếu ta thắng, ta sẽ cười trên lưng người đi ra ngoài!”

“Không thể nào! Ta thề, sẽ không đánh cược bất cứ điều gì với con người nữa!”

Sõa Long đã không còn tin vào Lý Dật giao quyết đa đoan nữa, vì đề phòng Lý Dật chạy thoát được, liền gọi ba Long tộc khác lên. Bốn cự Long áp giải Lý Dật đi ra khỏi Long động, bay về phía bờ biển.

Trên bờ biển đã không còn tĩnh lặng nữa, trên trời, mây mù dày đặc, sóng biển vỗ từng hồi mãnh liệt. Tình cảnh khiến người ta bất an như vậy hiển nhiên không phải tự nhiên hình thành, mà là vì rất nhiều cường giả con người và Long tộc không ngừng rút ra thiên địa linh khí. Rất nhiều Long tộc từ các hướng của Long đảo bay tới bờ biển, hiện tại số Long tộc tụ tập trên bờ biển cũng hơn cả trăm. Bên dưới hàng ngàn cường giả con người xem ra vẫn cứ là nhỏ bé hơn.

Phía xa xa, Lý Dật có thể cảm nhận được một luồng khí tức cực hạn do một lực lượng lớn cường giả tụ tập mà thành, dưới loại khí tức này, sức mạnh của bất kì cá nhân nào cũng trở nên nhỏ bé hèn mọn. Cảm nhận được luồng khí tức này, Lý Dật đột nhiên thấy mơ hồ, kế hoạch xúi giục con người và Long tộc, thực sự có thể thực hiện không?

Cũng không biết An Đức Lược viện trưởng cuối cùng có bao nhiêu khả năng và thủ đoạn để bảo đảm thực thi kế hoạch của mình.

Bỗng nhiên từ một nơi cao trên không trung truyền đến một tiếng nổ vang nặng nề, khi Lý Dật ngẩng đầu lên nhìn hướng về phía có tiếng nổ, thì chỉ thấy được một đám mây Cô vân Đấu khí xuất hiện rất cao trên không. Ngay sau đó, một con sói trùng kích lớn đến cực hạn từ trên cao giáng xuống, đột nhiên sắc trời thay đổi, một cảnh cát bay đá chạy...

Lý Dật hơi sững sờ, lập tức hiểu ra, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, thì có lẽ là Long tộc tộc trưởng và Đấu Thần điện tổng điện chủ đang ra tay. Chỉ có điều thân hình của hai cường giả lớn này đều bên trên đám mây đen, nhìn không thấy được chi tiết cuộc chiến, chỉ có thể đoán ra mức độ kịch liệt của cuộc chiến từ những đám mây Đấu khí không ngừng tuôn tràn ra.

Cuộc chiến như vậy, tuyệt không phải có thể phân thắng bại trong một giờ một khắc, Lý Dật vẫn còn đủ thời gian để thực hiện kế hoạch của mình.

“Thật đáng tiếc, không phải ta không giữ lời hứa, mà là tộc trưởng đại nhân giờ không rảnh để gặp người!” sau khi hỏi những Long tộc khác, sỡa Long giải thích với Lý Dật.

“Vậy lúc nào hẵn rảnh?”

“Điều này ta cũng không nói chắc được, không thể tính được thời gian chính xác, nếu không có vấn đề gì khác, chúng ta quay về Long động trước đã!”

Quay về Long động không phải điều mà Lý Dật hi vọng nhất, mục tiêu của hẵn là Tù thiên chi động, nếu đạt được mục tiêu này, nhất định cần An Đức Lược viện trưởng mau chóng xúi giục để con người và Long tộc xung đột. Đối diện với đội thuyền của con người, tất cả cường giả đều lên boong thuyền, Lý Dật thật vui khi thấy phía ngoài cùng bên trái có một con thuyền với chiếc cột buồm có màu thuốc đỏ bên trên. Nhưng những con người đang khẩn trương và ngưng trọng kia lại không có chút ý định công kích Long tộc.

“Sỡa Long, Long tộc tộc trưởng của các người đang đánh cùng ai vậy?” Lý Dật biết rõ còn hỏi, để kéo dài thời gian.

“Một nhân loại cường giả, hẵn là cường giả mạnh nhất trong đám con người các người, yên tâm đi, hẵn đánh không lại tộc trưởng đâu!” sỡa Long tràn đầy tự tin, giọng nói có chút thoải mái.

“Tộc trưởng của các người nếu lợi hại vậy, thì sẽ kết thúc cuộc chiến này nhanh thôi, vậy chúng ta đợi ở đây đi. Hơn nữa, cuộc quyết đấu ngàn năm cũng khó gặp của hai đại cường giả này, ta cũng rất muốn xem một chút đó!”

Sõa Long lập tức thấy khó xử, nếu không phải đang có nhiệm vụ bên mình, nó cũng bằng lòng xem trận quyết đấu trên bầu trời rồi. Nhưng đối mặt với Lý Dật giáo quyết, sõa Long cảm thấy về Long động vẫn ổn thỏa hơn, cho nên sõa Long vẫn cự tuyệt: “Không được, tộc trưởng đại nhân đã giao phó, tiểu tử ngươi có can hệ tới việc có thể giúp Long tộc thoát khỏi sự trói buộc với tên ác ma đáng giận kia. Nếu để người chạy lần nữa, ta lấy cái gì giao lại cho tộc trưởng đại nhân đây!”

Lý Dật lập tức hích mũi: “Nếu có thể chạy thì ta đã chạy từ lâu rồi, Long tộc cao ngạo thì ra lại nhát gát như vậy!”

Sõa Long nhất thời có chút tức thời, không phản bác được. Lại nhìn đám binh sĩ Long tộc đông đúc xung quanh, cũng không lo lắng Lý Dật đùa giỡn gì, vì thế không cần thúc giục nữa.

Những âm thanh nổ vang trên bầu trời chưa lúc nào ngớt, sự trùng kích cũng như những đợt sóng lúc lớn lúc nhỏ, mây đen trên trời hình thành thành hai vòng xoáy, dường như đang che khuất toàn bộ bầu trời, vòng xoáy mây đen nhanh chóng tuôn tràn ra, thỉnh thoảng xuất hiện âm thanh của sấm sét. Hai đại Đấu Thần cường giả chọn trên không để quyết đấu, hiển nhiên là không muốn làm thương những kẻ đang trên bờ biển Long đảo. Trên thực tế, dưới những đợt sóng trùng kích không ngừng, sớm đã có những cường giả con người thực lực yếu kém chịu đựng không được, ngất đi.

Lý Dật không muốn đợi nữa, nhắm mắt lại, ye niệm liên hệ với Long sủng Chi Chi. Vốn là Chi Chi không ở trong Long động, mà đang ở trong đám Long tộc trên bờ biển, như thế có thể giảm đi không ít phiền toái.

Sự khẩn trương và ngưng trọng bên bờ biển lúc này giống như một đồng củi khô, chỉ cần một chút Hỏa Tinh, có thể nhen nhóm sự đối địch mạnh mẽ của hai bên. Mà Long sủng Chi Chi không nghi ngờ gì chính là Hỏa Tinh đó!

Bỗng nhiên Hoàng kim ấu long phóng lên trời, giữa không trung hiện lên đường vòng cung duyên dáng tuyệt mỹ, sau đó đánh về phía nhân loại cường giả, rồi nó lao xuống, Long dực vỗ một đạo Đấu khí từ vòng xoáy xuống boong thuyền.

“Long tộc tấn công! Long tộc tấn công!” lập tức có cường giả con người chạy loạn lên khắp boong thuyền, thông báo tin này đến từng góc nhỏ. Dây cung đang căng hết cuộc cũng bị đứt, cường giả con người bị tập kích lập tức lên không phản kích, nếu là người cẩn thận, thì sẽ phát hiện những người đầu tiên phản kích chính là thể lực hoặc thân cận của Học viện La Lan. Xem ra, mấy ngày này An Đức Lược cũng không được nhàn rỗi rồi.

Con người đã phản kích, Hoàng kim ấu Long lập tức quay đầu, bay trở về lẫn trong đám Long tộc. Ngòi nổ đã nhem nhóm, trong tình huống này cũng không có ai hoặc Long tộc nào đi quản chuyện rốt cuộc ai đã châm ngòi thuốc nổ, đặc biệt là Long tộc, nhìn thấy ấu Long của mình buh con người tấn công, liền điên cuồng xông lên, trong nháy mắt đã cùng con người tụ lại một chỗ.

Nhân Long đại chiến mà Lý Dật mong chờ rốt cuộc cũng được khai màn!

Thân thể to lớn của Long tộc đương nhiên là có ưu thế thiên phú, nhưng những cường giả kia dường như cũng nhận được chỉ đạo tác chiến tập thể, hơn chục người lập thành một đoàn thể chiến đấu, hơn mười người này trong đó có cả những người tu luyện Đấu khí, chín hệ Đấu khí cùng tác chiến lại càng phát huy tác dụng, một công nhưng hai hiệu quả.

Sau khi dẫn đầu Long tộc trùng kích lần thứ nhất, trận chiến trên mặt đất cũng quyết liệt như cuộc chiến trên không, bước vào giai đoạn giằng co căng thẳng.

Quang cảnh hoành tráng trước mặt khiến Lý Dật thâm kinh hãi, những cường giả con người có thể đến được Long đảo, đều là tinh anh của tinh anh, ở Đấu Thần Đại lục không ai không là thủ lĩnh của một thể lực nào

đó, nhưng ở đây, thì chỉ là một chiến sĩ bình thường trong một cuộc chiến.

Những luồng Đấu khí với sắc màu rực rỡ tươi đẹp xẹt qua trên bầu trời cùng sóng biển cuộn cuộn tuôn trào, tiếng rít sắc bén của Đấu khí cùng Long ngâm của Long tộc xen lẫn những tiếng hô ứng, kêu thảm cùng kêu rên không dứt của hai bên, mùi máu tanh tràn ngập toàn bộ không gian, lưỡi hái tử thần từng lần từng lần vô tình quét qua chiến trường, lấy đi tính mạng của từng chiến sĩ con người cũng như Long tộc!

Chiến trường bờ biển giăng co nhiều ngày trời, cuối cùng trở thành một địa ngục vô cùng thê thảm...

"Sỡ Long, các người tại sao không đi hỗ trợ!" Lý Dật mỉm cười hỏi thăm. Ngoại trừ gần trăm cự Long trong nhóm tấn công thứ hai, dường như tất cả Long tộc đều đã tham gia cuộc chiến, bất chợt trên bầu trời còn có mấy Long tộc lẻ tẻ bay tới, gia nhập chiến đoàn ngày một ghê hãi. Lý Dật rõ sự hỗn loạn này cũng sẽ không kéo dài quá lâu, ít nhất là sau khi hai Đấu Tôn cường giả đang quyết đấu trên không nhận thức được tình hình dưới bờ biển, nhất định sẽ tìm cách ngăn chặn. Vì thế, lúc này nhất thiết phải thoát khỏi sự khống chế của sỡ Long ngay lập tức, rồi sau đó tiến về Tù thiên chi động.

"Nhiệm vụ của chúng ta là trông giữ người!" chiến trường vô cùng thê thảm khiến sắc mặt của sỡ Long và ba Long tộc trông coi Lý Dật phải biến đổi nhiều. Nhưng sỡ Long thành thực cũng không vì vậy mà bị rối loạn, ngược lại lại càng cảnh giác trông coi Lý Dật nghiêm ngặt hơn.

Đến lúc mấu chốt này, Lý Dật cũng không thể dùng nhu được cường, dưới ý niệm khống chế, Hoàng kim ấu Long sau khi phát khởi cuộc chiến này giờ vẫn luôn trốn trong đám quân Long tộc thứ hai lại một lần nữa bay lên không, bay đến trên đầu sỡ Long, hung hăng tấn công xuống...

Thánh Nữ Rời Vị

Q.6 - Chương 215: Thánh Nữ Rời Vị

Bất kì một Long tộc nào cũng không thể ngờ rằng ấu Long này lại tấn công đồng loại, ngay lúc đang còn ngây người, Long trảo sắc nhọn của ấu long lấy ra từ sau lưng sũa Long một khối cả máu và thịt.

Sũa Long bị đau, kêu thảm một tiếng rồi quay đầu lại, nhìn thấy kẻ tấn công mình hóa ra lại là một ấu long, sự khiếp sợ đã hoàn toàn thay thế nỗi đau của sũa Long .

Nhân lúc Long tộc xung quanh giật mình lớn tiếng dùng Long ngữ quát tháo ấu long, Lý Dật biến mất, trong không khí có một chút sóng khí tức, Lý Dật bay vút về phía Tù thiên chi động.

Bảy phần là dốc sức, ba phần là thiên định, chuyện tiếp theo đây phải dựa vào vận may rồi. Nếu Tù thiên chi động vẫn phòng thủ nghiêm mật như bình thường, nếu Lý Dật muốn cứu Thiên Ma Thánh nữ ra thì dường như là một chuyện không thể hoàn thành. Nhưng Lý Dật tin rằng giữa con người và Long tộc đột nhiên xảy ra xung đột quy mô lớn như vậy, Long tộc không thể không điều những con rồng từ nơi khác đến trợ chiến, điểm này, từ việc nhìn thấy Long tộc không ngừng lẻ tẻ bay tới bầu trời phía bờ biển thì có thể phán đoán ra được.

Ở cửa của Tù thiên chi động, từ xa Lý Dật đã nhìn thấy An Đức Lược viện trưởng, lão già này không biết từ lúc nào đã thoát ra khỏi trận chiến mà hần nên có mặt, sớm đến trước cửa Tù thiên chi động này. Lý Dật không muốn để ý tới hần, thu liễm khí tức, muốn tránh khỏi hần trực tiếp đi vào bên trong.

Nhưng ngay trong khoảnh khắc sắp đặt chân vào Tù thiên chi động, Lý Dật đột nhiên nghĩ rằng, vạn nhất tiếp theo đây có xảy ra việc cần đánh nhau, thì lão già này không nghi ngờ gì chính là một tay chân tốt. Mà hần đã có “Ấn Long quyết”, nếu đánh hần không lại, muốn thoát khỏi An Đức Lược có lẽ không phải là vấn đề quá lớn.

‘An Đức Lược viên trưởng, ngài đến sớm quá đó!’

“Ai? Lý Dật? Người ở đâu?” An Đức Lược quả nhiên kinh hãi đến lắp bắp mồm miệng, nhưng lão gia hỏa cũng là một cường giả kiến thức uyên bác, lập tức nhận ra trên cơ thể Lý Dật có chuyện gì. Tiện tay vỗ một cái, một đạo Đấu khí nhàn nhạt xuất hiện trong tay của An Đức Lược, sau đó Đấu khí đi ra, theo sự chuyển động của An Đức Lược mà quét một vòng tròn.

An Đức Lược tập trung rất chính xác vào vị trí của Lý Dật, quay thân lại nói với hắn: “Tàng hình Đấu kỹ của người thật không rồi, mạnh hơn nhiều so với tàng hình đấu kỹ của La Tuyết Phong kia. Lý Dật, nhiệm vụ của ta đã hoàn thành, con người và Long tộc đã khai chiến, ta hi vọng người sẽ không nuốt lời!”

“Nếu ta định nuốt lời, thì đã tiến thẳng vào trong động, sao lại còn chào hỏi ông chứ!” Lý Dật trấn an nói, ngay sau đó liền hỏi: “Có biết tình hình của Tù thiên chi động không? Bên trong còn bao nhiêu thủ vệ?”

“Có tin tốt cũng có tin xấu. Tin tốt là binh sĩ Long tộc canh giữ Tù thiên chi động về căn bản toàn bộ đã đi ra ngoài bờ biển trợ giúp rồi, tin xấu là ‘căn bản’ không có nghĩa là tất cả, theo như khí tức mà ta mới cảm nhận được, bên trong Tù thiên chi động ít nhất cũng còn từ ba đến sáu binh sĩ Long tộc. Với thực lực liên thủ của chúng ta thì vốn không phải là đối thủ.”

“Quản không nổi nhiều chuyện như vậy, nếu đã đến rồi, không nhẽ tay không ra về!” Lý Dật nói, nhắc chân bước vào bên trong Tù thiên chi động.

Phòng vệ trong Tù thiên chi động, quả nhiên không nghiêm mật như lần đầu tiên Lý Dật tới, ít nhất ở cửa ra vào cũng không có Long tộc gác. Chỉ có phần lõm phía trên động, Long tộc tướng quân đã từng bị Lý Dật đánh cho tơi tả và ca cự long khác đang nôn nóng đi lại. Là một thành viên của Long tộc, bọn họ dĩ nhiên là rất quan tâm chú ý đến trận chiến trên

không của Long đảo, những cũng không thể không trấn thủ Tù thiên chi động, tâm tư thì chỉ có thể nôn nóng vậy thôi.

Nếu muốn xâm nhập vào Tù thiên chi động tiến vào chỗ của Thiên Ma Thánh nữ, muốn tránh mặt Long tộc tướng quân và ba cự long thì là chuyện không thể. “Ẩn Long quyết” của Lý Dật hẳn là dư xài đối với binh sĩ Long tộc bình thường, nhưng trước mặt Long tộc tướng quân, trạng thái tàng hình có vài phần là không thể xông vào được, Lý Dật không thể nào có lòng tin được.

Toàn lực thu liễm tâm thần, Lý Dật cẩn thận từng li từng tí men theo con đường bằng đá xoay quanh Tù thiên chi động tiến tới, phía sau hẳn, An Đức Lực cũng dùng tàng hình Đấu kỹ, chăm chú đi theo.

Ở vị trí cách Long tộc tướng quân chỉ khoảng hơn mười mét, Long tộc tướng quân vẫn luôn nôn nóng đi qua đi lại đột nhiên dừng bước, ánh mắt cảnh giác đưa khắp bốn phía tìm tòi một lượt, xem bộ dạng, có lẽ là cảm nhận được có gì đó bất ổn.

Trong lòng Lý Dật khẽ rung mình, dừng bước dán chặt cơ thể lên vách đá. Long tộc tướng quân có vẻ nghi hoặc nhìn quanh một lần, nhưng không xác định được có gì khác thường, bởi vì trong Tù thiên chi động bình thường có khí tức cường giả ẩn ước bay ra từ phần sâu dưới đáy động phát ra, thế nên Long tộc tướng quân cũng không đặc biệt chú ý. Tiếp tục đi đi lại lại đầy nôn nóng, vừa dùng ngôn ngữ Long tộc nói chuyện với mấy cự long kia.

Một cự long trả lời lại một tiếng, cùng với một cự long khác nhấc chân đi ra ngoài động, lúc đi ngang qua bên cạnh Lý Dật và An Đức Lực, Long được dường như xẹt qua mặt Lý Dật. Xem ra, hai cự long này bị Long tộc đại tướng quân sai đi ra ngoài tăng viện.

Như vậy không tồi, Lý Dật không di chuyển nữa, mà tiếp tục dán mình vào vách tường, đầu óc nhanh chóng suy nghĩ. Nếu Long tộc tướng quân đã chú ý đến cuộc chiến bên ngoài như vậy, nói không chừng một lúc

nữa, bản thân cũng sẽ ra ngoài tăng viện cũng không chừng, đến lúc đó Tù thiên chi động chính là nơi không có phòng ngự rồi!

Lẳng lẳng chờ đợi chừng hơn nửa canh giờ, Long tộc tướng quân không rời khỏi Tù thiên chi động như Lý Dật mong mỏi. Lý Dật không thể chờ được nữa, bắt đầu mạo hiểm tiến về phía trước.

Vừa mới di chuyển được vài mét sát vách đá, thì Long tộc tướng quân đột nhiên hét lên: “Ai?” đồng thời nhìn về phía Lý Dật, hẳn là đã biết hành tung của Lý Dật. “Ẩn Long quyết” không thể giấu thân trước mắt của Long tộc tướng quân được rồi, không chỉ có nghĩa là bị lộ hành tung, mà còn có nghĩa là sự khác biệt về thực lực của Lý Dật so với Long tộc tướng quân là rất lớn.

Lý Dật đang muốn hiện thân, định dùng thân phận đặc biệt của mình đối với Long tộc tiến hành quần nhau, nhưng nhìn thấy Long tộc tướng quân vỗ Long dực, một đạo Đấu khí tuôn thẳng đi qua, Đấu khí hùng hậu không phải tuôn về phía mình, mà là về phía An Đức Lược bên cạnh.

Không lẽ, bị nhìn thấu trạng thái tàng hình không phải là mình, mà là An Đức Lược?

Trong lòng Lý Dật rất vui, cũng bất chấp rất nhiều, thừa dịp Long tộc tướng quân đang vận Đấu khí liền đi thật nhanh, đi tới đáy sâu tối đen không thấy gì bên cạnh.

Đã bị tấn công, An Đức Lược cũng dứt khoát hiện hình, thừa cơ yểm hộ Lý Dật.

Một đạo không gian phòng ngự bố kết trong nháy mắt, sau đó trước Đấu khí mà Long tộc tướng quân đánh ra tiêu tán thành những mảnh vỡ không gian phân loạn.

“Người kia từ đâu đến, đến cả Tù thiên chi động mà cũng dám xông vào!” Long tộc tướng quân phản nộ quát lớn, vốn trong lòng đang nôn

nóng rốt cuộc tìm ra nơi để phát tiết, cơ thể cao lớn như núi ép về phía An Đức Lược.

Lý Dật không để ý tới tình hình trên, càng không để ý tới sống chết của An Đức Lược, nếu Long tộc tướng quân có thể đánh gục hắn thì càng tốt, nếu có thể lưỡng bại câu thương thì thật hoàn mỹ.

Theo con đường vào thâm uyên, Lý Dật rơi xuống mười mấy mét, sau đó mới từ từ rồi mới chống chế được thân mình, cúi đầu nhìn xuống phía dưới. Thâm uyên tối tăm cho người ta một cảm giác đầy áp lực. Những dây xích sắt chẳng chịt hiện lên, thỉnh thoảng ánh lên sắc đỏ sậm đầy quỷ dị.

Lý Dật sau khi men theo dây xích sắt đi xuống gần trăm mét, căn phòng u ám của Thiên Ma Thánh nữ cuối cùng cũng hiện ra.

Lại một lần nữa đến chỗ này, tâm tình của Lý Dật có chút kích động. Dù sao thân phận của mình cũng là do Thiên Ma Thánh nữ cho, tự sâu bên trong linh hồn của Lý Dật, còn ẩn chứa mơ hồ tình cảm khắc sâu ấu, nếu không thì, Lý Dật sẽ không mạo hiểm nhiều như vậy để nghĩ cách cứu viện lão nương này.

“Mẫu thân, con tới cứu người đây!” Lý Dật nhẹ nhàng linh hoạt nhảy vào trong tù thất từ phía cửa sổ. Thiên Ma Thánh nữ tuyệt mỹ, khuôn mặt tái nhợt vô cùng kích động.

“Dật nhi!” chỉ hai chữ, người phụ nữ không hề yếu ớt này nhất thời thể hiện ra một sự ôn nhu vô cùng.

“Mẫu thân, con muốn đưa người rời khỏi chốn tăm tối không ngày đêm này này, rời khỏi Long đảo, đưa người về bên phụ thân!” Lý Dật vội vàng nói gấp, tất cả đều nói lộn xộn hết cả.

“Ta có thể đi sao?” Thiên Ma Thánh nữ chợt có chút hoảng hốt, u ám tù thiên động này chính là sứ mệnh mà Thiên Ma Thánh nữ kể từ khi sinh ra đã có, nếu rời đi như vậy, những hậu nhân của Dương thị nắm giữ

trong tay Ma tông phải làm thế nào? Nếu Dương Ma Thiên xông ra khỏi đây làm hại Đấu Thần Đại lục thì phải làm thế nào? Đi, là cần phải có dũng khí mà máu lạnh.

“Vì sao không thế? Chỉ cần gia đình chúng ta đoàn viên, những chuyện khác con không cần biết!” đây là những lời trong tim Lý Dật, và cũng chính là tính cách của Lý Dật.

"Thế nhưng."

“Không có nhưng nhị gì hết!” Lý Dật gạt phăng, thân hình lắc lư, đã lên đến trên đỉnh của tù thất.

Đã cảm nhận được tâm tình của Lý Dật, và cũng bị tương lại đoàn viên tuyệt đẹp hấp dẫn, Thiên Ma Thánh nữ không hề cự tuyệt, nhìn lên phần đỉnh lò mờ của tù thiên chi động, lập tức nói kiên quyết: “Được, Dật nhi, có lẽ con nói đúng, chỉ cần gia đình chúng ta đoàn viên, những chuyện khác không còn quan trọng nữa!”

Bên ngoài tù thiên chi động, trên không bờ biển Long đảo, hai đại cường giả đang tranh đấu kịch liệt bỗng nhiên dừng tay, một người một rồng đồng thời xuất hiện trên không trận chiến nơi bờ biển, sau đó hạ tầng đạo không gian cấm xuống, cách ly chiến trường thành vô số không gian không thể đột phá được.

“Toàn bộ dừng tay!” âm thanh trong trẻo của Đấu Thần điện tổng điện chủ truyền vào tai mỗi người.

“Thánh nữ rời khỏi vị trí rồi!” Long tộc tộc trưởng nói ra nguyên nhân khiến hai đại cường giả bỗng nhiên dừng tay.

Thánh nữ rời khỏi vị trí có ý nghĩa gì, mọi người lập tức ý thức được. Xa xa, bên ngoài đó mấy chục dặm, ở phía Tù thiên chi động, cả ngọn núi lắc lư như thể có một cơn địa chấn.

“Chiến sĩ Long tộc, cấp tốc chạy tới Tù thiên chi động!” Long tộc tộc trưởng phát lệnh, giải trừ không gian cầm cố trên chiến trường, dẫn đầu đoàn bay nhanh về phía Tù thiên chi động. Những chiến sĩ cự long thoáng sững sờ, rồi cũng liền bay lên trời, theo sát Long tộc tộc trưởng phi nước đại đến Tù thiên chi động.

Còn về cường giả con người, mặc dù không rõ “Thánh nữ rời vị” có ý nghĩa gì, nhưng thấy Long tộc khẩn trương như vậy, hiển nhiên cũng biết không phải là chuyện nhỏ rồi!

Rất nhiều Đấu Hoàng, Đấu Tôn thậm chí là tử y điện sĩ, Đấu Thánh cường giả như Ác tông chủ cũng đồng thời triển khai thân hình, nhanh chóng theo sau Long tộc bay về phía Tù thiên chi động.

Cảnh tượng phía dưới bầu trời lập tức trở nên vô cùng hoành tráng, vô số Long tộc và cường giả con người dường như đang che đầy toàn bộ bầu trời, cảnh tượng này, bất luận là Long đảo hay Đấu Thần Đại lục, đều là trước giờ tuyệt chưa hề có.

Còn ở trong Tù thiên chi động, Long tộc tộc trưởng đang quần chiến cùng An Đức Lực cũng dừng tay vì chấn động của toàn bộ thân núi. Long tộc tướng quân rất nhanh ý thức được rằng trong thâm uyên đã xảy ra chuyện gì! Là hộ vệ của Tù thiên chi động, Long tộc tướng quân dường như không chút do dự buông tha An Đức Lực, thân hình mãnh liệt bay phốc vào bên trong thâm uyên!

Đối với Long tộc ở Long đảo chuyện nghiêm trọng nhất chính là chuyện Thánh nữ rời vị. Thánh nữ rời vị, có nghĩa là sự giam cầm Dương Ma Thiên bị đứt mất một mắt xích. Không ai có thể dám chắc qua khoảng thời gian ngàn vạn năm, hậu quả của việc mất đi một mắt xích sẽ như thế nào?

Nhưng có thể khẳng định, đây tuyệt đối không phải là chuyện gì tuyệt vời cả!...

Bên Ngoài Tù Thiên Động

Q.6 - Chương 216: Bên Ngoài Tù Thiên Động

Lý Dật và Thiên Ma Thánh nữ đang nhanh chóng bay về phía đỉnh của Tù thiên chi động thì đụng độ Long tộc tướng quân, hai bên một trên một dưới đang bay với tốc độ rất nhanh, ý thức được sự tồn tại của đối phương rồi đẩy Đấu khí đến cực hạn, đánh vào nhau, rồi như có ánh lửa lóe lên.

Một tiếng ầm ầm nổ vang, Đấu khí oanh kích lập tức khiến dây xích xung quanh bay tán lên. Lý Dật và Thiên Ma Thánh nữ, thực lực không hề thua kém Lý Dật, cùng hợp lực, không ngờ là ngang sức với Long tộc tướng quân. Chỉ vì lí do kẻ trên kẻ dưới, nên Lý Dật và Thiên Ma Thánh nữ bị đánh đến mức rơi thẳng xuống hơn mười mét, còn Long tộc tướng quân cũng bị đánh bật lên mấy mét.

“Thánh nữ, vì sao rời vị?” Long tộc tướng quân nghiêm giọng quát, giọng nói cực kì thâm nghiêm, cứ như là một Long tộc khác, không giống bình thường.

“Long tướng quân, dựa vào cái gì mà muốn mẫu thân ta sống trong chốn tối tăm không ngày đêm này!”

“Lý Dật!? Thì ra là tiểu tử người giở trò quỷ, nói cho người biết, chuyện khác thì có thể thương lượng, nhưng chuyện Thiên Ma Thánh nữ rời vị thì Long tộc không kể tha thứ được!”

“Là một Long tộc mà phải canh ngục vạn năm cho con người lẽ nào người không thấy chán sao?”

“Không cần phải khích Bồn tướng quân! Trước khi nhận được mệnh lệnh bãi bỏ sự trông coi Dương Ma Thiên của tộc trưởng đại nhân, bất cứ con người nào hoặc là Long tộc nào có ý đồ mang Thiên Ma Thánh nữ đi đều gặp là giết!”

“Vây cũng phải xem người có hay không khả năng ấy!”

“Dật nhi, không cần phí lời với hần!” Thiên Ma Thánh nữ cũng không phải nhân vật yếu đuối gì, lúc này quyết ý liều lĩnh rời khỏi Tù thiên chi động không màng chuyện gì khác, thì lập tức ý chí chiến đấu cũng hùng hừng, Đấu khí lập tức xuất hiện quanh thân.

"Mẫu thân nói đúng, chúng ta đánh hần!"

Mẫu tử đúng là tâm thông thần hội, một trái một phải sức thể hai đạo Đấu khí, đánh về phía Long tộc tướng quân.

“Không biết tự lượng sức mình, dựa vào hai người mà muốn đối kháng với bốn tướng quân sao!” Long tộc tướng quân không lùi mà bước tới, Long đực khổng lồ triển khai, xoáy lên hai đạo Đấu khí, nghênh đón Đấu khí mà Lý Dật và Thiên Ma Thánh nữ đánh tới.

Rầm rầm ——

Hai tiếng vang lớn, mảnh vỡ Đấu khí văng khắp trong thâm uyên, nhân lúc xích sắt bay tứ tung, Lý Dật và Thiên Ma Thánh nữ dán chặt vào tường đá bay lên trên. Bọn họ cũng không muốn dây dưa với Long tộc tướng quân, mà muốn nhanh chóng thoát khỏi Long động.

Lúc này, toàn bộ thân núi chứa Tù thiên chi động chấn động lần nữa. Không giống với chấn động lúc Thánh nữ rời vị, lần này chấn động càng trở nên mãnh liệt hơn, thời gian chấn động cũng dài hơn. Cảm nhận được chấn động này, sắc mặt Long tộc tộc trưởng trở nên trắng bệch. Đây là chuyện chưa từng xảy ra kể từ khi hần trấn thủ Tù thiên chi động đến nay. Chấn động này rõ ràng là đến từ dưới đáy thâm uyên. Điều này có nghĩa là, ác ma đột phá nơi giam cầm như trong lời tiên đoán, dường như đang có hành động nào đó!

"Thánh nữ! Xem đi, đại ác ma muốn hành động rồi!"

“Giam mẫu thân ta ư! Đại ác ma là tiền nhân của Dương thị, có ác hơn nữa cũng không hạ thủ với hậu nhân của Dương thị, còn Long tộc các người đã giam cầm hắc vạn năm, nên cẩn thận hắc sẽ trả thù đó!” Lý Dật nói đầy hả hê. Tuy nói như vậy, nhưng trong lòng Lý Dật không nắm chắc. Theo hắc biết Dương Ma Thiên không có ý định rời khỏi Tù thiên chi động, nếu không thì đương nhiên năm đó cũng sẽ không chọn cách chủ động tiến vào Tù thiên chi động chịu nhốt.

Nếu Dương Ma Thiên thật sự muốn phá tù cấm, thì có nghĩa là một sự việc vô cùng đáng sợ trở thành hiện thực: đó là linh hồn mới trong thế giới linh hồn của Dương Ma Thiên đã hoàn toàn khống chế cơ thể của hắc.

Với kinh nghiệm của Lý Dật từ chuyện của Tuyết Lâm, thông thường linh hồn mới sẽ giống như mặt trái vật chất của linh hồn, mọi thứ yêu thích tính nết sẽ trái ngược với linh hồn cũ. Có nghĩa là những người mà linh hồn cũ yêu thương, thì linh hồn mới sẽ rất hận. Còn những người vốn là kẻ thù của linh hồn cũ thì sẽ là người mà linh hồn mới yêu thương.

Vì thế năm đó sau khi tiểu Tuyết có được quyền khống chế thế giới linh hồn của Tuyết Lâm, liền đối tốt với Lý Dật.

Đương nhiên, những phỏng đoán này Lý Dật chắc hẳn sẽ không nói cho Long tộc tướng quân biết!

“Lý Dật, giờ người đã cứu Thiên Ma Thánh nữ a, mau nói cho ta Thiên Ma cửu biến ngay!” tên An Đức Lực đáng chết mà không chết trong lúc hỗn loạn còn gây thêm phiền phức, cũng đến được bên trong thâm uyên, vừa đánh với một binh sĩ Long tộc vừa hét to nói chuyện với Lý Dật.

“Ra khỏi Tù thiên chi động hãy nói!” Lý Dật và Thiên Ma Thánh nữ vội lướt lên trên, phía sau là Long tộc tướng quân triển khai Long dực đuổi theo. Tình thế không được khả quan, mà chuyện càng không thể lạc quan được, thậm chí An Đức Lực cũng không nghĩ tới, đó là ngay lúc này toàn bộ Tù thiên chi động đã bị vô số Long tộc và cường giả con người bao phủ.

Còn bên trong Tù thiên chi động, ba người hai rỗng, đang giằng co ngay cửa ra vào thâm uyên!

“Bốn tướng quân một lần nữa khẩn cầu Thánh nữ hồi vị!” Long tộc tướng quân lạnh lùng nghiêm nghị! Vị tướng quân này giờ cũng vô cùng khó xử, bất luận là Lý Dật hay Thiên Ma Thánh nữ, đều là nhân vật chỉ có thể chế phục chứ không thể giết. Cứ như vậy, bản thân không cách nào mạnh tay. Đều là cường giả Đấu Tôn cấp biệt, nếu không toàn lực ứng phó, muốn toàn thắng cũng không phải chuyện đơn giản. Mà còn một người nữa thực lực không thấp, có thể đánh đến bất phân thắng bại với thủ vệ Long tộc, mà dường như là có phần chiếm thế thượng phong.

“Long tướng quân, ta đã quyết định đi, nếu còn cố ý ngăn ta lại thì chỉ có thể là ra tay thôi!” Thiên Ma Thánh nữ cương nghị từ chối.

“Thiên ma Cửu Biến công pháp! Lý Dật, người nói trước một nửa đi, nếu không ta sẽ không giúp người, mà giúp Long tộc đó!” An Đức Lược cũng không ngốc, nếu như thực sự đợi đến lúc an toàn rồi, Lý Dật và Thiên Ma Thánh nữ liên thủ, bản thân sẽ không có khả năng đánh thắng lại.

Tình thế nhất thời trở nên cực kỳ cổ quái!

Thấy An Đức Lược yêu cầu Lý Dật đưa ra Thiên Ma cửu biến công pháp, Thiên Ma Thánh nữ sắc mặt trầm xuống, không vui nói: “Dật nhi, hắn là ai?”

“Học viện La Lan viện trưởng An Đức Lược, đồng minh tạm thời của chúng ta!” Lý Dật khổ sở nói.

“Đồng minh này không đáng tin!” Thánh nữ vẻ mặt khinh thường, giọng nói mỉa mai.

“Lợi ích đồng minh vĩnh viễn không đáng tin cậy! Lý Dật suy nghĩ, vẫn thỏa hiệp nói: “Yêm hộ chúng ta rời khỏi Tù thiên chi động, chúng ta

vừa đi vừa nói!”

“Được!” dưới sức hấp dẫn của Thiên Ma cửu biến công pháp, An Đức Lược sẵn sàng đổi bất cứ giá nào, bởi vì Thiên Ma cửu biến công pháp là giấc mộng lớn nhất cuộc đời của vị viện trưởng này. Vì muốn có được nó, An Đức Lược đã bỏ ra bao nhiêu tâm tư cùng tinh lực có lẽ chỉ mình hắn biết. Những chuyện khác không nói, chỉ riêng việc hắn trăm phương ngàn kế bồi dưỡng La Tuyết Phong nhằm thử nghiệm Thiên Ma cửu biến công pháp sơn trại của mình, đã đủ để thấy người này điên cuồng cực độ. Bây giờ, chỉ một bước nữa là tới giấc mộng, An Đức Lược há có thể không điên cuồng được sao.

Thủ quyết di chuyển nhanh, một chiêu Đấu kỹ Chu Tước cấp cao xé một lỗ hổng từ giữa hai cự long, dù sao cũng là chuyển nhanh, một chiêu Đấu kỹ Chu Tước cấp cao do Đấu Thánh cường giả thi triển, hai chiến sĩ Long tộc cũng cần dốc toàn lực phòng ngự. Nhân lúc hai cự long lo phòng ngự, Lý Dật và Thiên Ma Thánh nữ bay nhanh ra bên ngoài Tù thiên chi động.

"Ma giả, tùy tâm sở dục tổn nhân lợi kỷ, duy hữu phệ tẫn cường giả, phương khả thành thiên ma chi biến."Lý Dật cũng không bội ước, vừa thối lui vừa lớn tiếng đọc Thiên Ma cửu biến công pháp!

“Như thế nào là ‘phệ tẫn cường giả, phương khả thành thiên ma chi biến’?” An Đức Lược theo sát phía sau hai người, Đấu khí Đấu kỹ đầy sát ý đánh vào hai cự long đang theo sát phía sau.

Lý Dật đương nhiên sẽ không nói cho hắn biết làm thế nào để luyện được phần Đấu khí cốt lõi của sự tu luyện, chẳng qua không nhịn được nói: “Ta chỉ có trách nhiệm nói cho người biết công pháp, còn về nội dung ý nghĩa, với sự thông minh của viện trưởng các hạ, sau này từ từ lĩnh ngộ đi!”

Cũng khéo, chạy ra đến bên ngoài Tù thiên chi động, thì đọc được một nửa Thiên Ma cửu biến công pháp.

Ngay lúc ba người Lý Dật hiện thân bên ngoài Tù thiên chi động, cảnh tượng trước mắt, Lý Dật chỉ có thể dùng một từ để hình dung: tan vỡ!

Lý Dật quả thật có một cảm giác tan vỡ, cố sống cố chết rời khỏi Tù thiên chi động, vậy mà không dự liệu được bên ngoài Tù thiên chi động, hàng ngàn Long tộc đang đứng nhìn chăm chăm, mà sau lưng những Long tộc này là những cường giả con người đang nghiêm nghị đứng nhìn. Lý Dật không rõ, khi này hai bên còn đang liều chết chiến đấu, sao bây giờ đã tề tựu đầy đủ trước Tù thiên chi động.

"Thời tiết thật là không tệ đó!" Lý Dật ngẩng đầu nhìn lên trời! Vẻ u uất của bầu trời không biết đã tàn đi từ lúc nào, ánh sáng cho người ta một cảm giác không thật, khiến cho Lý Dật có chút váng đầu.

"Lý Dật, thì ra người tới Long đảo là để cứu Thánh nữ!" giọng nói của Long tộc tộc trưởng có chút khiến người ta sững sờ không cách nào bình tĩnh được: "Nhưng người có thể không nghĩ tới, làm như vậy sẽ có hậu quả nghiêm trọng như thế nào!"

Trời đất chứng giám, Lý Dật trước giờ chưa hề có ý định đến Long đảo, cũng chưa từng có ý nghĩ sẽ cứu mẫu thân ra khỏi Long đảo. Nhưng sự việc phát triển như ngày hôm nay, dường như là có Thiên ý bên trong, nếu không thì hai trăm năm trước vị Long tộc dự ngôn sư, làm sao dự liệu rằng sẽ có một kẻ như hắn, từng tu luyện Thiên Ma Đấu khí đem theo Siêu phẩm Thần binh lên đảo chứ?

Cần biết, Siêu phẩm Thần binh trong thiên hạ này chỉ có mười chín cái, cũng có nghĩa là số cường giả có khả năng trở thành người trong lời tiên đoán kia không vượt quá mười chín người. Mà sự thật thì rất nhiều Siêu phẩm Thần binh sớm đã bật vô âm tín, không nằm trong tay của bất cứ người nào. Mười chín người này cứ cho là đồng thời tu luyện thứ Đấu khí bị nghiêm cấm nghiêm ngặt trên Đấu Thần Đại lục, Thiên Ma Đấu khí, thì càng là phượng mao lân giác. Trừ khi là thiên ý, Lý Dật không cách nào giải thích vì sao vô duyên vô cớ lại xông vào Long đảo được.

“Tộc trưởng đại nhân!” Lý Dật bình tĩnh trả lời: “Nếu mẫu thân của người phải chịu khổ trong một nơi tối tăm như vậy, vĩnh viễn chịu nỗi khổ tù cấm, người sẽ nhẫn nại để chuyện đó kéo dài sao?”

Câu hỏi của Lý Dật khiến lão Long có chút xấu hổ, những chuyện không bao giờ có thể xảy đến với lão Long, lão Long nếu đồng ý chẳng khác nào ủng hộ cách làm của Lý Dật, còn nếu như phản đối thì thực sự là không hợp tình hợp lý.

“Hơn nữa,” thấy lão Long im lặng, Lý Dật tiếp tục nói: “Việc nhốt Dương Ma Thiên trên Long đảo vốn là một sai lầm, là kết quả sự giao tranh của Thượng cổ cường giả. Tại sao lại di họa vạn năm, khiến Long tộc và con người không thể sống yên ổn, khiến Long tộc và con người phải đổ máu? Cho dù Dương Ma Thiên rời khỏi Tù thiên chi động thì đã sao chứ, không nhẽ Đấu Thần Đại lục bị chia năm xẻ bảy không nên có một cường giả tuyệt đỉnh đứng lên duy trì và thống trị sao?”

Những cường ngôn của Lý Dật mới nghe thấy cũng có đạo lý, lão Long không biết nhiều về sự việc trong thế giới con người, nhất thời thêm ghen lời.

“Lý Dật!” đột nhiên một cường giả con người đi ra từ trong đám Long tộc, thân hình nhìn thì có vẻ nhỏ bé, nhưng cái cách hãnh đứng trong bầy Long tộc, khí thế cao ngất khiến hắn trở nên cao ngạo hơn cả Long tộc. Đấu Thần điện điện chủ lúc này xuất đầu lộ diện, đã không còn là lão giả bình thường như mọi khi nữa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ánh Sáng Hòa Bình

Q.6 - Chương 217: Ánh Sáng Hòa Bình

“Lý Dật!” Đấu Thần điện tổng điện chủ nghiêm nghị: “Lấy tư cách Đấu Thần điện tổng điện chủ, ta ra lệnh cho người, thuyết phục Thiên Ma Thánh nữ trở về vị trí cũ!”

Lời lẽ không thể nghi ngờ này rõ ràng nói cho Lý Dật biết một sự vật, nếu không tiếp nhận mệnh lệnh này, Lý Dật chính là phản bội Đấu Thần điện. Bất luận là môn phái nào, thế lực phương nào, đối với kẻ phản bội sẽ có những biện pháp mà không cần nói thì cũng rõ rồi.

Tình cảnh đối nghịch tuyệt đối ngược lại lại kích thích sự hung ác tuyệt đối nơi Lý Dật, đối mặt với đại tuyệt đỉnh cường giả của Long tộc và con người, Lý Dật lạnh lùng trả lời: “Nếu ta nói không?”

"Người cho rằng người có tư cách nói không sao?"

"Đương nhiên là có!" Thiên ma Thánh nữ thủ đoạn run lên, một thanh dao găm sắc lạnh đã xuất hiện trong tay nàng: “Các người kẻ nào dám ra tay với Dật nhi, Tù thiên chi động mãi mãi sẽ không có Thánh nữ tồn tại!”

Lời này có chút khoa trương, nhưng ít ra trước khi Thiên Ma tông vượt vạn dặm xa xôi đưa Thánh nữ đến, Long đảo chắc chắn không có Thánh nữ rồi. Mà trong lúc này, Tù thiên chi động sẽ xảy ra chuyện gì, chỉ có trời mới biết được.

Bầu không khí nhất thời giăng co, một sự bế tắc đã bắt đầu hình thành!

Ngoại trừ âm thanh “ti ti ti” của Đấu khí trong đám mây ngàn Long tộc và con người vang lên, thì không nghe được bất cứ âm thanh nào khác.

Trong im lặng, thân núi bao bọc Tù thiên chi động lại một lần nữa chấn động, lần chấn động này kéo dài khoảng mười phút. Cũng giống như địa chấn thông thường, cơn chấn động này làm cho rất nhiều tảng đá lớn từ trên đỉnh núi rơi xuống, mặc dù không làm thương cường giả nào, nhưng đã tạo nên một áp lực rất lớn trong lòng những cường giả này.

Loại dị động từ một Phong hào Đấu Thần này, đích thực đủ để làm cho người ta phải kinh hãi.

Sau khi chấn động chấm dứt, Long tộc tộc trưởng mới thở dài nói: “Lý Dật, chi bằng như vậy, Long tộc chúng ta làm một cuộc giao dịch với người. Nếu người có thể hoàn thành lời tiên đoán của Long tộc, tru sát Dương Ma Thiên trong Tù thiên chi động, Long tộc sẽ cho phép người đưa Thiên Ma Thánh nữ rời khỏi Long đảo! Thế nào?”

“Không được! Dương Ma Thiên bây giờ không thể chết được!” Lý Dật còn chưa trả lời, Đấu Thần điện tổng điện chủ đã đứng lên chối bỏ.

Câu chuyện đi một vòng, cuối cùng cũng trở lại là cuộc phân tranh giữa lão Long và Đấu Thần điện điện chủ.

“Ta đồng ý!: Lý Dật không chú ý đến sự phản đối của Đấu Thần điện tổng điện chủ, sáng khoái nhận lời. Sự việc đã rất rõ ràng, giữa Long tộc và Đấu Thần điện tổng điện chủ, Lý Dật phải chọn một, mới có thể có một cơ hội sống sót, mà sở dĩ lựa chọn hợp tác cũng Long tộc, mặc dù hậu họa khôn lường, nhưng ít nhất là có thể đạt được nguyên vọng lớn nhất hiện nay, đó là đưa mẫu thân hãn rời khỏi Long đảo.

"Lý Dật, người đồng ý cũng vô dụng, bốn điện chủ sẽ không cho phép người làm như vậy!"

“Lão quỷ!” Long tộc tộc trưởng không khách khí gọi Đấu Thần điện điện chủ là lão quỷ: “Đừng cho rằng ta không biết, sở dĩ người không muốn Dương Ma Thiên bị tru sát, đơn giản là sợ Đấu Thần khế ước có hiệu quả, Đấu Thần Đại lục có thêm một tuyệt đỉnh cường giả tiếp thừa được hai nửa Đấu khí của Á Lú Sĩ và Dương Ma Thiên, địa vị của Đấu Thần điện ở Đấu Thần Đại lục sẽ bị lung lay. Dựa vào điểm này, có phải là người quá ích kỉ rồi không?”

"Quả thật có chút ích kỷ!" Tổng điện chủ lạnh lùng trả lời: “Nhưng lão Long người có nghĩ tới hay không, một khi thế lực cân đối của Đấu Thần

Đại lục bị phá vỡ, sẽ tạo thành biết bao nhiêu rung chuyển, sẽ khiến cho không ít sinh linh phải mất mạng!”

“Không cần phải tìm kiếm vẻ đạo mạo để lấy cố, nói cho cùng còn không phải là vì lợi ích của Đấu Thần điện sao?” Lão Long xì mũi coi thường.

“Nếu như nói không được, lão Long, chúng ta đánh tiếp!”

Lão Long thì không muốn đánh tiếp, thứ nhất cường giả nhân loại này cực kì khó thắng, thứ hai là giờ hắc chỉ muốn tru sát Dương Ma Thiên, triệt để giải quyết hậu hoạn cho Long đảo. Còn chuyện quyết đấu với Tổng điện chủ thì hoàn toàn không có chút hứng thú.

“Lão Long, đừng mắc mưu hắc!” nhìn ra nội tâm của Long tộc tộc trưởng, Lý Dật thừa cơ nói: “Đừng để ý hắc, nếu có thời gian rảnh, thì giờ chúng ta đi tru sát Dương Ma Thiên!”

“Ta trước hết giết ngươi!” Đấu Thần điện tổng điện chủ nhíu lông mày, cũng không thấy có bất kì động tác nào, một cỗ Đấu khí vô hình không có bất cứ ba động nào hướng về phía Lý Dật. Với thân phận như vậy, mà sử dụng thủ đoạn như ám sát như vậy, tổng điện chủ này không những sát phạt quyết đoán, mà hơn nữa bề ngoài trung hậu tính cách lạnh lùng khiến người ta khó đoán.

Lý Dật thậm chí không hề phát giác, cho rằng tổng điện chủ chỉ nói miệng uy hiếp! Nhưng Long tộc tộc trưởng tinh anh hơn người không phải là mù, dùng Long dực nhẹ nhàng vỗ, đẩy Lý Dật sang một bên, tránh được sự ám sát của Đấu Thần điện tổng điện chủ!

“Con người các ngươi lúc nào mới học được sự quang minh chính đại đây!” lão Long không thể không cảm khái.

Đấu khí vô hình đánh thẳng đến tạo một hố sâu, lúc này Lý Dật mới hiểu mình vừa mới lướt qua Quỷ môn quan. Nếu không phải lão Long nhanh nhạy thấy được, e rằng mình chết mà không biết vì sao mình chết. Đấu

Thần điện tổng điện chủ này, thật không ra gì. Lý Dật may mắn đã không lựa chọn hợp tác cùng bọn chúng, mà chọn hợp tác cùng Long tộc.

"Lý Dật, Long tộc có thể cứu người cả đời sao? Hay là người định cả đời này sống trong Long tộc?"

"Tổng điện chủ, tộc trưởng, không ngại nghe kiến nghị này của ta chứ!"
Thánh nữ bỗng nhiên buông dao găm trong tay, chậm rãi nói: "Bế tắc ngày hôm nay, cũng không có cách nào gỡ bỏ được, không biết các người có muốn nghe hay không!"

"Rửa tai lắng nghe!"

"Xin lắng tai nghe!"

"Tranh đấu giữa Đấu Thần điện cùng Long tộc, kì thật mấu chốt không phải là Dương Ma Thiên có nên bị tru sát hay không, mà là thời cơ tru sát. Thật ra, Đấu Thần điện còn mong Dương Ma Thiên chết hơn cả Long tộc có đúng không. Sở dĩ Đấu Thần điện hiện nay không muốn Dương Ma Thiên chết, là bởi vì sợ Đấu Thần khế ước có hiệu lực, Đấu Thần Đại lục có thêm một vị tuyệt đỉnh cường giả có thể tranh giành cùng Đấu Thần điện. Vậy thì, nếu như sự việc đã đến nước này, ta cũng không giấu tổng điện chủ, hành tung của hậu nhân Dương thị giữ Đấu Thần khế ước, ta biết rõ!"

Tình thế lập tức biến đổi, bế tắc quả nhiên là có hi vọng tháo gỡ!

Đấu Thần điện tổng điện chủ vuốt cằm nói: "Nếu như quả như Thánh nữ nói, hết thảy phân tranh đều có thể hóa giải! Chẳng qua là không biết, hậu nhân của Dương Ma Thiên kia ẩn thân nơi nào?"

"Hắn ở trong thế giới đóng băng!" Thiên ma Thánh nữ lấy từ trong dung giới ra một cuộn da: "Trên bản đồ này có đánh dấu địa điểm hắn ẩn thân. Còn về chuyện ta làm sao biết được nơi hắn ẩn thân, làm sao đoạt được cuộn da này, nói ra thì rất dài dòng. Kì thật liên quan đến người này, Đấu Thần điện ác người cũng không xa lạ gì, tổng điện chủ có lẽ còn nhớ

chuyện Thánh khí bị mất năm đó chứ. Tên trộm Thánh khí đó, hơn nữa còn bị các người truy sát đến mức không còn cửa chứa chấp, chính là hậu nhân Dương thị mang theo Đấu Thần khế ước! Không ngờ tới đúng không!”

Tạp Lý Lộ Tư! Trong lòng Lý Dật muốn hét lên, dường như hưng phấn đến độ phải hét thật to.

Trộm lấy Thánh khí của Đấu Thần điện, và ẩn thân tại thế giới đóng băng, căn bản là không cần nhìn cuộn da, ngoại trừ Tạp Lý Lộ Tư thì còn có thể là ai? Chẳng lẽ trong bí đạo của Long đảo, một kẻ máu lạnh như Tạp Lý Lộ Tư đối mặt với thi hài của những hậu nhân Dương thị khác lại có thể có biểu hiện khác thường như vậy. Thì ra tên này chính là hậu nhân của Dương thị!

Chẳng qua là Lý Dật nằm mơ cũng không ngờ, tiểu quái nhân mà hắn coi thường nhất, trên người lại đem theo nhiều bí mật đến như vậy.

Vậy trên Đấu Thần khế ước, hắn là phong ấn một nửa Đấu khí của hai đại cường giả năm đó là Á Lí Sĩ và Dương Ma Thiên! Nếu có thể đạt được hai luồng Đấu khí phong ấn này, rồi sử dụng, thì thật là một chuyện không biết sẽ khiến người ta phải điên cuồng đến cỡ nào!

"Hi vọng đây không phải là kế hoãn binh của người!" nghe được lời đề nghị của Thánh nữ, Đấu Thần điện tổng điện chủ dù sao cũng bán tín bán nghi. Nhưng sức hấp dẫn này là cực lớn, vì tìm kiếm hậu nhân Dương thị mang theo Đấu Thần khế ước này, Đấu Thần điện vượt ngàn dặm đến đây không biết đã tốn biết bao tinh lực. Một khi Đấu Thần khế ước bị hủy, gông xiềng trên đầu Đấu Thần điện coi như được giải trừ. Như vậy sự sống chết của Dương Ma Thiên đối với Đấu Thần điện không còn quan hệ gì, Long tộc muốn tru sát, Đấu Thần điện cầu còn không được nữa.

“Với khả năng của tổng điện chủ, trở về thế giới đóng băng chỉ tốn thời gian mười ngày, là thật hay giả, mười ngày sau sẽ được nghiệm chứng!” Thiên Ma Thánh nữ giương cuộn da trong tay lên, làm bộ ném về phía

tổng điện chủ, rồi lại không ném, mà tiếp tục nói: “Nếu như ta nói đúng sự thật, Đấu Thần điện thật sự lấy được Đấu Thần khế ước, tổng điện chủ các hạ sẽ có cách gì bảo đảm an toàn cho cả nhà mẫu nhi ta?”

“Chuyện này đơn giản thôi, nếu những lời Thiên Ma Thánh nữ nói là đúng, ở bất cứ một nơi nào trên Đấu Thần Đại lục Đấu Thần điện có thể cho Dương thị hậu nhân khai thác một lãnh địa độc lập, cung cấp nhiều hưởng dụng cho các thế hệ của Dương thị hậu nhân. Bốn điện chủ có thể thề trước mặt tất cả tinh anh của Đấu Thần Đại lục, nếu bốn điện chủ thất hứa, thiên hạ đều có thể cùng nhau tấn công.” Đấu Thần điện tổng điện chủ nham hiểm, nhưng trước mặt ngàn người lập lời thề, cũng không thể gì lật lọng. Cho nên Thiên Ma Thánh nữ lên tiếng: “Vậy thì tốt!” sau đó ném cuộn da về phía hắn.

“Tốt rồi, chuyện ngày hôm nay chấm dứt tại đây, Đấu Thần điện tạm quay về đội thuyền chờ lệnh. Mẹ con Thánh nữ các người có thể ở chỗ Long tộc hoặc có thể lên thuyền. Đợi bốn điện chủ đến thế giới đóng băng một chuyến, lấy được Đấu Thần khế ước, chúng ta liên thủ đối phó với Dương Ma Thiên, thì có thể triệt để giải quyết đại hoạn này.”

Trên Long đảo rốt cuộc cũng xuất hiện ánh sáng hòa bình, bầu trời dường như vân khai vụ tán. Nhưng chỉ có Lý Dật biết rõ, ánh rạng này cũng chỉ kéo dài được mười ngày. Bởi vì Tạp Lý Lộ Tư đã không còn ở thế giới đóng băng, tổng điện chủ vĩnh viễn không thể đạt được Đấu Thần khế ước.

Chỉ có điều, đợi đến lúc tổng điện chủ rõ chuyện này, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, thì Đấu Thần khế ước đã nằm trong tay Lý Dật rồi. Cho dù có băm Tạp Lý Lộ Tư thành trăm mảnh, Lý Dật cũng quyết lấy Đấu Thần khế ước từ tay tiểu quái nhân, Lý Dật đã hạ quyết tâm rồi. Chỉ cần có được năng lượng phong ấn Đấu khí trong khế ước, để bản thân một bước trở thành tuyệt đỉnh cường giả, vậy thì sẽ có vốn liếng để đối đầu với nhân vật như Đấu Thần điện tổng điện chủ, đến lúc đó...hừ, ai sợ ai chứ!

Dưới sự sắp xếp của Đấu Thần điện các cường giả con người bắt đầu thối lui về bờ biển, Long tộc tộc trưởng cõi lòng đầy lo lắng nhìn vào cửa của Tù thiên chi động, nhưng cũng không yêu cầu Lý Dật và mẫu thân hồi vị.

Thoạt nhìn thì Tù thiên chi động đã trở lại trạng thái tĩnh lặng, theo lão Long phán đoán, hẳn là Dương Ma Thiên đã vùng vẫy khỏi trùng trùng sự khống chế, nhưng không có kết quả, chỉ có thể tiếp nhận sự thật tù cầm.

Ngoại trừ việc tiếp tục giữ lại lực lượng trấn thủ Tù thiên chi động, Long tộc tộc trưởng cũng bắt đầu ra lệnh cho Long tộc binh sĩ trở lại cương vị của mình. Nên dò xét thì đi dò xét, nên trở về bờ biển cảnh giới thì trở về, nên về Long động thì về Long động.

Lý Dật bởi vì vội vàng muốn tìm thấy Táp Lý Lộ Tư, đề xuất đưa Thiên Ma Thánh nữ lưu lại tại Long tộc, để Long tộc bảo vệ, còn mình thì trở về đội thuyền cùng với cường giả con người.

Lấy được Đấu Thần khế ước, rồi giật giây Long tộc cho phép mình dựa vào Thiên Ma Đấu khí, Siêu phẩm Thần binh và Long chú đi tru sát Dương Ma Thiên, để Đấu Thần khế ước có hiệu quả, rồi tu luyện năng lượng Đấu khí phong ấn trong khế ước —— đây là kế hoạch bây giờ của Lý Dật!

Nếu như kế hoạch này có thể thực hiện thuận lợi, thì quá hoàn mỹ! Lý Dật hưng hân nghĩ...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ác Ma Xuất Thế

Q.6 - Chương 218: Ác Ma Xuất Thế

Ngay lúc đám đông cường giả chậm rãi tan rã, ngọn núi đồ sộ chứa Tù thiên chi động trở lại tình trạng tĩnh lặng, thì một chuyện ngoài ý muốn xảy ra.

Chuyện ngoài ý muốn này đến đột ngột như vậy, làm cho bất cứ kẻ nào, kẻ cả hai vị cường giả giỏi nhất, Long tộc tộc trưởng và Đấu Thần điện chủ, cũng đều không cảm ứng được một chút báo hiệu.

Chuyện ngoài ý muốn này là: Tù thiên chi động đột nhiên sụp xuống!

Đúng vậy, sụp xuống! Một ngọn núi đồ sộ cao mấy trăm mét so với mực nước biển, trong nháy mắt bỗng như một cái bánh mì bị đè xuống, lộ ra một cái hố thật sâu. Hơn nữa điều còn quý dị hơn là, Tù thiên chi động sụp xuống, một ngọn núi sụp xuống, nhưng lại không có tiếng động nào quá lớn, hơn nữa những vật chất cấu thành ngọn núi, đá, bùn đất và những thực vật bên ngoài thân núi vẫn đều rơi vào cái hố kia khi núi sụp xuống, dường như dưới đáy núi có một cái động tối thật to, hút tất cả mọi thứ vào.

Ngay lúc sự việc này xuất hiện trước mắt mọi người, bao gồm Long tộc tộc trưởng và Đấu Thần điện tổng điện chủ cùng tất cả mọi người và Long tộc, biểu hiện trên những khuôn mặt đó chỉ có thể dùng bốn từ để hình dung: chấn động, tan vỡ!

Rất lâu sau, từ bên trong cái hố đã sụp xuống, hơn mười thân hình cao lớn đột phá bay lên, đó là những thủ vệ Long tộc chịu trách nhiệm trông coi Tù thiên chi động. Cảm tạ trời xanh đã thiên phú cho Long tộc thể chất mạnh mẽ, những binh sĩ Long tộc này không những không bị ép nát mà còn có thể đột phá chui ra.

“Đây là chuyện gì? Đây là chuyện gì!” Long tộc tộc trưởng bị tan vỡ vô cùng đã bay vút tới trước mặt Long tộc tướng quân mới vừa chui lên từ dưới đất, liền thô lỗ hỏi ngay, một chút phong phạm của tộc trưởng cũng không còn.

Ta. Ta. Ta không biết!” Long tộc tướng quân đáng thương chật vật mặt không còn một chút Long sắc, Long nhãn mở to cực đại, một bộ dạng khóc không có nước mắt hiện lên.

Sự thật là, bất cứ con người hay Long tộc nào ở đây đều hiểu một chuyện cực kì kinh khủng đã xảy ra!

Dương Ma Thiên, Phong hào Đấu Thần duy nhất của Đấu Thần Đại lục, đột phá công xiềng dày đặc của Tù thiên chi động, hiên ngang xuất thế.

Có điều, nói hiên ngang xuất thế dường như có chút không thỏa đáng, vì sau khi các binh sĩ Long tộc chui ra, cái hố sâu khổng lồ vẫn tĩnh lặng, hoàn toàn không xuất hiện cảnh tượng nào khiến người ta phải chú ý như việc Đại Ác ma xuất hiện.

Từ sự kinh hãi và tan vỡ lúc đầu, giờ đã lấy tinh thần, Long tộc tộc trưởng đột nhiên phát ra một hơi dài toàn Long ngữ. Theo tràng Long ngữ này, những Long tộc đang rút lui nhanh chóng tập kết ngay chỗ cái hố sâu, đứng thành vòng tròn bao vây lấy cái hố, thần sắc cảnh giác đối diện với cái hố.

Còn nhân loại cường giả dưới sự chỉ đạo của Đấu Thần điện, với tư cách là đội quân thứ hai, vờn sau lưng Long tộc.

Tất cả đã chuẩn bị, chỉ chờ bóng dáng đáng sợ kia xuất hiện từ cái hố, vô số Đấu khí đã được súc thể đến cực hạn liền oanh kích xuống dưới!

Trong thời khắc sinh tử này, điều đầu tiên Lý Dật nghĩ đến không giống với mọi người. Để Dương Ma Thiên đi, hẳn chỉ muốn nhanh chóng rời khỏi Long đảo đáng chết này! Nhân lúc sự chú ý của mọi người đang tập trung vào cái hố, Lý Dật lặng lẽ rời khỏi tầm mắt của mọi người, đến bên Thiên Ma Thánh nữ, thấp giọng nói: “Mẫu thân, chúng ta đi!”

Thiên Ma Thánh nữ cũng nhanh chóng nhận ra thời cơ, hiểu ra ý định của Lý Dật, nhanh chóng lợi ngược dòng người đi về phía bờ biển. Long tộc tộc trưởng không chú ý tới Lý Dật, Đấu Thần điện điện chủ cũng đang chỉ huy đám cường giả con người vây quanh cái hố, nhưng điều này không có nghĩa là không ai chú ý tới hành tung của Lý Dật và Thiên Ma Thánh nữ.

Kì thật trong đám cường giả này, kẻ toàn tâm toàn ý đặt sự chú ý lên Lý Dật, không phải ai khác, chính là viện trưởng An Đức Lược sắp trở nên điên cuồng. Vị viện trưởng các hạ này kể từ lúc ra khỏi Tù thiên chi động, tinh thần vẫn luôn hoảng hốt, một bên không ngừng lặp đi lặp lại để ghi nhớ một nửa Thiên Ma cửu biến công pháp mà mình mới nghe được, một bên thì ánh mắt không rời khỏi Lý Dật lấy một chút. Lý Dật nhất động, thì mắt của An Đức Lược cũng động theo.

Đang lúc Long tộc cùng cường giả con người vây lấy cái hố, lâm trận đối mặt với sự xuất hiện của Dương Ma Thiên, Lý Dật, Thiên Ma Thánh nữ, theo sau là An Đức Lược, đã ra khỏi phạm vi của Tù thiên chi động.

Chạy theo sau cách khoảng hơn mười mét, An Đức Lược phát lực, thân hình bỗng nhiên xuất hiện trước mặt Lý Dật. Lý Dật cũng Thiên Ma Thánh nữ không phải là không cảm nhận được có người đang truy đuổi, chỉ là không có cách nào cắt đuôi.

“Lý Dật, còn nửa bộ công pháp, giờ có thể nói ra rồi đó!”

“Có thể! Đợi chúng ta lên thuyền rồi, ta sẽ nói cho người!” đợi lên thuyền rồi, có thêm hai người Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý trợ giúp, vậy thì có thể nắm chắc chuyện đánh bại An Đức Lược.

“Chớ đùa giỡn với ta! Bây giờ những Long tộc và con người tinh anh đều đang ở chỗ Tù thiên chi động, các người đã an toàn rồi!” An Đức Lược khôn khéo hơn người làm sao có thể dễ dàng mắc lừa như một tên ngốc.

Đã như vậy, Lý Dật dứt khoát lật bài ngửa, tiện đó làm ra vẻ huyền bí: “An Đức Lược viện trưởng, người cho rằng ta sẽ thật sự đọc Thiên Ma cửu biến công pháp cho người ư? Không gạt người, nửa bộ công pháp trước, hắc hắc, là ta bịa ra đó.”

Nghe thấy Lý Dật lật bài ngửa, sắc mặt An Đức Lược trở nên đáng sợ, vô cùng đáng sợ.

"Lý Dật, bây giờ người hồi hận vẫn còn kịp!"

“Dật nhi, đừng để ý đến hăn, chúng ta đi!” Thiên ma Thánh nữ cũng là nữ, nếu không phải vậy, năm đó đã không chạy ra khỏi Thiên Ma tông, chu du khắp Đấu Thần Đại lục. Chỉ là giờ tuổi tác hơi lớn, tính tình thu liễm không ít, nếu không thì với sự nóng nảy năm đó, thấy người khác uy hiếp bảo bối của mình, e rằng sớm đã động thủ rồi.

"Mẫu thân, người cho rằng chúng ta còn có thể đi sao?"

"Vậy thì đánh hăn!"

Chữ “đánh” vừa ra khỏi miệng, trong tay Thiên Ma Thánh nữ dĩ nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm âm sắc, Nhân Kiếm Hợp Nhất đánh về phía An Đức Lược. Đối với thực lực của mẫu thân, giờ Lý Dật đã rõ, cao hơn mình, đã đạt đến cảnh giới Đấu Tôn thất tinh.

Một Đấu Tôn sơ tinh và một Đấu Tôn thất tinh liên thủ, đối phó với một Đấu Thánh cường giả tuy có chút miễn cưỡng, những hai mẫu tử lúc này chính là thời diêm của tình hân, ý chí chiến đấu cực cao, căn bản không để An Đức Lược trong mắt mình. Thấy Thiên Ma Thánh nữ động thủ, Lý Dật há lại ngồi nhìn, sau một hồi ba động, Phá Thiên kiếm rào rào xuất hiện.

"Dật nhi, hảo nhi tử, đến Siêu phẩm Thần binh cũng có, mạnh hơn cha con rồi!"

Đối mặt với khí tức chật chội của Siêu phẩm Thần binh, dĩ nhiên An Đức Lược đang trong trạng thái điên loạn thì không có cố kị, hai chân đạp mạnh thân hình bạo khởi, né nhất chém của Phá Thiên kiếm, trong hai tay đột nhiên xuất hiện một kim cầu Đấu khí rất lớn.

Ba vị cường giả ra tay đều tuyệt đối là tư thế rất tàn nhẫn, nhưng bất luận là An Đức Lược hay Lý Dật, Thiên Ma Thánh nữ, đều ăn ý tận lực thu liễm tình cảnh tranh đấu, để tránh người khác chú ý.

Nhưng điều này không có nghĩa là sự tấn công bị ảnh hưởng, thân pháp lạnh lẽo quần chiến tại một chỗ, nhanh đến tận cùng, chỉ thấy ba đám quanh ảnh đan vào nhau triền miên. Đấu khí không ngừng bay ra phá hủy mọi thứ xung quanh, vàng sáng tràn đầy trở nên rực rỡ tươi đẹp.

Quần chiến như vậy không phải là điều Lý Dật mong muốn, nhưng thực lực của An Đức Lược quả thực cường đại, đủ cường đại để hạ một chiến sĩ Long tộc bình thường! Hẳn dựa vào Phá Thiên kiếm và sự liên thủ của mẫu thân, mặc dù nỗ lực thì cũng có thể bất phân thắng bại, nhưng chỉ làm tạm thời, một khi Đấu khí hao tổn đến một mức độ nhất định, muốn giữ được thế cân bằng này thì là điều không thể rồi.

"Lý Dật, đừng cho là ta không nỡ giết người. Cho dù người không chịu nói, đợi giết chết người, nghiên cứu thi thể của người thì ta cũng có thể đạt được Thiên Ma cửu biến công pháp! Người là người thông minh, đối với ta mà nói, chỉ là phiền toái một chút, còn đối với người mà nói, là phải trả một cái giá lớn là tính mạng, cái gì nhẹ cái gì nặng có lẽ người rất rõ!"

"Chính vì ta là người thông minh, mới không giao Thiên Ma cửu biến công pháp cho người." Lý Dật cười lạnh lùng: "An Đức Lược viên trưởng tuyệt đối không phải không biết rằng trong thiên hạ này trừ người ra thì cũng còn nhiều người khác tu luyện Thiên Ma Đấu khí!"

"Thực sự là như vậy, nhưng ta có thể hứa không giết người, phế bỏ thế giới linh hồn của người là được rồi. Ha ha ha, từ nay về sau, người sẽ không còn hỉ nộ oán tăng, được sống cuộc sống không tranh quyền thế rồi!"

"Ít nói nhảm, ai phế bỏ ai còn rất khó nói đó!" người mẹ vĩ đại dưới ánh sáng chói lọi phía dưới, Thiên Ma Thánh nữ căn bản đang trong trạng thái không sợ, cho dù bây giờ đang đối mặt một Đấu Thần cường giả, e rằng Thánh nữ cũng không chút do dự mà chủ động tấn công.

"Vậy thì được, ta sẽ tổng tiến mẫu tử nhà người xuống địa ngục!" An Đức Lược nói, thủ quyết biến đổi, thân hình cũng chậm trễ lên, cùng với

thủ quyết thay đổi, Đấu khí lượn lơ quanh thân An Đức Lực cũng biến đổi, vàng sáng ngũ sắc sáng lạn bành trướng dựng lên, một sức mạnh quý dị đầy sợ hãi tràn ngập toàn bộ không gian.

"Đấu khí pháp tắc? !" Thiên ma Thánh nữ hơi sửng sốt, lên tiếng kinh hô.

Sự khác biệt lớn nhất giữa Đấu Thánh cường giả và Đấu Tôn cường giả là Đấu Thánh cường giả nắm giữ Đấu khí pháp tắc của chính mình, sức mạnh đã biến đến biến chất, có sự đột phá mới, trong Đấu khí pháp tắc của bản thân, kể cả trong thế giới mà Đấu Thần cường giả bố kết, Đấu Thánh cường giả là vô địch.

"Lui!" Ý thức được An Đức Lực có ý đồ nạp Lý Dật và Thiên Ma Thánh nữ vào trong Đấu khí pháp tắc của mình, Thiên Ma Thánh nữ hét lên một tiếng, cấp tốc lùi lại. Nhưng đã quá muộn, dưới vàng sáng chiếu rọi của An Đức Lực, chính là dưới sự khống chế Đấu khí pháp tắc của hắn. Dưới sức mạnh Đấu khí pháp tắc, Lý Dật và Thiên Ma Thánh nữ cảm nhận được tất cả Đấu khí mình phát ra như muối bỏ biển, căn bản không gây nên một chút gợn sóng, vô thanh vô tức biến mất trong ánh sáng ngũ sắc của Đấu khí pháp tắc.

Mà sức mạnh cường hãn vô cùng của Đấu khí pháp tắc, sẽ nghiền nát Lý Dật và hắn không thể kháng cự, Đấu khí phòng ngự xung quanh Thiên Ma Thánh nữ, trực tiếp đè lên thân thể, nếu không phải Đấu khí bên trong kinh mạch lưu chuyển chống lại, hai người chỉ sợ sớm đã bị xé nát rồi.

Đấu Thánh cường giả chính là Đấu Thánh cường giả, sức mạnh của Đấu Thánh cường giả, thuộc về Đấu khí pháp tắc trước mặt mình, Đấu Tôn cường giả trở nên nhỏ bé bất lực!

"Lý Dật, đây là người cơ hội cuối cùng, là sinh, hay là tử, để xem suy nghĩ của người thế nào!"

"Yên tâm, bốn thiếu gia trước khi chết sẽ cố gắng bạo toàn bộ kinh mạch, cái gì người cũng không thể đạt được!" Lý Dật cảm thấy Đấu khí

nơi đan điền khí hải đã hoàn toàn bị khống chế, giống như đang nhanh chóng bị rút ra, muốn ứng phó với sức mạnh ngang ngược trong Đấu khí pháp tắc của An Đức Lược, hãm lại sức mạnh Đấu khí pháp tắc của một Đấu Thánh cường giả, xem ra là điều không thể. Mặc dù thực lực của Thiên Ma Thánh nữ cao hơn Lý Dật không ít, nhưng trong nỗ lực chèo chống, cũng đã phải hết sức mới cầm cự được.

Nếu nói là bị thiệt, thì chính là Lý Dật trước giờ chưa từng thực sự lĩnh giáo qua loại Đấu khí pháp tắc này của Đấu Thánh cường giả. Nếu có sự cảnh giác trước với tình huống này, An Đức Lược tuyệt đối không dễ gì nạp được hai người vào Đấu khí pháp tắc của hắn.

Trong ánh sáng ngũ sắc, hai bộ mặt Đấu Tôn cường giả đang vặn vẹo méo mó, như hai con mồi trong lưới nhện, đang phí công sức tiêu hao chính sức mạnh ít ỏi của mình, chờ đợi đến giây phút cuối bị bắt!

Ngay lúc Lý Dật và Thiên Ma Thánh nữ tuyệt vọng, đột nhiên từ dưới nền đất có một trận rung động, sau đó một chuyện rất quỷ dị xuất hiện.

Ngay lúc An Đức Lược đang lơ lửng gần mặt đất, từ dưới mặt đất một cái túi lớn bay lên, vết rạn trên túi đang nhanh chóng lớn lên, giống như một cây măng khổng lồ mọc lên từ dưới mặt đất.

Chỉ mấy giây sau, cây măng này bị đột phá, bất thiên bất ý đâm vào phía trên ánh sáng ngũ sắc trong Đấu khí pháp tắc của An Đức Lược. Mà hậu quả của sự va chạm này là, vô địch Đấu Thánh cường giả An Đức Lược kêu lên một tiếng kêu sợ hãi ngay trong Đấu khí pháp tắc của mình, bị chấn ra mấy mét, Đấu khí pháp tắc hiển nhiên cũng tiêu tán.

Áp lực bỗng nhiên nhẹ đi, Lý Dật và Thiên Ma Thánh nữ lại thấy có chút không hợp, khí huyết chảy ngược, mỗi người đều phun ra một ngụm máu!

Phun được ngụm máu này ra, Lý Dật mới cảm thấy nhẹ nhõm sung sướng, rồi mới nhìn về cây măng chui lên từ mặt đất kia!

Nhìn thấy cây “măng” này, mặt Lý Dật đột nhiên trở nên trắng bệch!

Quả nhiên... quả nhiên là Dương Ma Thiên!

Ít nhất, là hình tượng của Dương Ma Thiên! Cơ duyên tình cờ, trong tù thiên thạch hồn Lý Dật đã từng được bái kiến Dương Ma Thiên, hình tượng của Dương Ma Thiên, cho dù có hóa thành tro, Lý Dật cũng có thể nhận ra. Người trước mặt khí vũ bất phàm, xem ra là một nam tử trung niên, không phải là Dương Ma Thiên thì là ai?

Đương nhiên, An Đức Lược không có điểm phúc được nhìn thấy lư sơn chân diện mục của Dương Ma Thiên trước đó. Hắn đã tính được ăn cả ngã về không, dốc hết Đấu khí chế tạo Đấu khí pháp tắc để đối với Lý Dật, thấy có người phá hỏng chuyện tốt của mình, sắc mặt đột nhiên trầm xuống, nhìn có vẻ như hận tới cực điểm, nói: “Cút ngay! Nếu không lão tử sẽ không khách khí với ngươi!” Nếu An Đức Lược còn chút lí trí, có lẽ sẽ ý thức được, người trung niên này có thể từ mặt đất chui lên rồi có thể bay bổng va vào hắn, vậy thì thực lực người ấy lẽ nào lại thấp hơn An Đức Lược hắn?!

Đáng tiếc là An Đức Lược viện trưởng của chúng ta đã hoàn toàn mất đi khả năng tư duy, hi vọng duy nhất của hắn hiện nay là giết chết Lý Dật, tốt nhất là giết trong nháy mắt, sau đó đem thi thể Lý Dật về Đấu Thần Đại lục, tiến hành nghiên cứu cẩn thận tỉ mỉ, để đạt được ước mơ tha thiết của mình, là Thiên Ma cửu biến công pháp!...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Khuyên Can

Q.6 - Chương 219: Khuyên Can

Bị An Đức Lược quát lớn, Dương Ma Thiên đột nhiên thấy áy náy, thi lễ cười hì hì nói: “Xin lỗi, xin lỗi, ta không ngờ sẽ đụng ngài như vậy, thật ra ta không có ác ý!”

Điều không ngờ chính là tình huống này, An Đức Lược không ngờ, Lý Dật cũng không ngờ!

Đánh giá lại lần nữa, Lý Dật nhất thời rung mình, Dương Ma Thiên trước mắt, tuy vẫn là hình tượng của Dương Ma Thiên, nhưng thần thái khí chất thì là hai người! Lẽ nào, đây là Dương Ma Thiên đã bị linh hồn mới khống chế? Lý Dật lập tức cảm thấy vô cùng bí thống, nếu sau khi phá tù ra sẽ đại khai sát giới, thậm chí quấy động Long đảo đến long trời lở đất, Lý Dật cũng sẽ không có cái cảm giác này. Nhưng Dương Ma Thiên trước mặt, là một Dương Ma Thiên trong trạng thái khiêm tốn, khiến Lý Dật phát điên.

“Người, người rốt cuộc là ai?” thần trí An Đức Lược như điên cuồng rốt cuộc cũng tỉnh lại được một chút, nhìn thấy quái nhân trước mắt, hần trở nên cà lăm.

“Ta sao? Ngài có thể gọi ta là tiểu Thiên, ừ, đúng, tên của ta là tiểu Thiên. Chuyện kia, ta muốn hỏi một chút, các người tại sao lại đánh nhau?” đột nhiên chuyển hướng nhìn Lý Dật, cẩn thận đánh giá, rồi nói: “Dường như ta quen người, người là Lý...Lý Dật, đúng không?”

Lý Dật biết rõ sau khi phục dụng Thiên yêu quả, linh hồn mới ra đời, thường sẽ có tính cách trái ngược mới linh hồn gốc, nhưng không tưởng tượng được tính cách của tiểu Thiên này và Dương Ma Thiên khác nhau một trời một vực như vậy. Phải biết rằng, Dương Ma Thiên vì tu luyện Thiên Ma Đấu khí, đã giết không biết bao nhiêu người, những cường giả có danh tiếng đã chết dưới tay hắn e rằng nếu không phải một vạn thì là tám ngàn, từ mới mới có uy danh hiển hách với cái tên “Đại ác ma”, đến cả Long tộc cũng phải kính sợ cực kì.

Lẽ nào vì Dương Ma Thiên giết người quá nhiều, không ngại giết chóc, nên linh hồn mới mới ôn lương vô hại như vậy?

Nhưng bất kể nói thế nào, thì cũng vì tiểu Thiên đột nhiên hiện thân, mới kéo lại mạng sống cho mẫu tử Lý Dật khi đang cận kề cái chết, trong sự vô tình lại khiến cho tiểu Thiên trở có một nhân tình rất lớn.

“Ta chính là Lý Dật, tiểu Thiên người đoán không sai!” Lý Dật thử nói với cách nói chuyện như bình thường: “Bằng hữu, ta có thể nhờ người giúp một chuyện được không?”

“Rất vui khi được cống hiến vì ngài!” tiểu Thiên cười nhẹ.

“Tên đại ác nhân này, hắn muốn giết ta và mẫu thân, tiểu Thiên, người có thể giúp ta đánh lui hắn không?” Lý Dật chỉ An Đức Lược, nhấn mạnh vào ba chữ “đại ác nhân”.

“Thật quá khéo!” tiểu Thiên vỗ tay một cái, cười nói: “Ta lựa chọn chỗ này để xuất hiện, chính là vì thấy các người đang đánh nhau. Lý Dật, hay là bị đại ác..Ách, lão tiên sinh, hãy nghe ta nói, đánh nhau là không đúng, có chuyện gì thì cứ nói ra là tốt nhất. Ngài chưa nghe qua câu nói này sao: người đánh ta, ta đánh người, chẳng qua là mượn người khác đánh chính mình. Hôm nay ngài giết hắn, ngày mai con hắn đến tìm người báo thù, cứ đánh giết như vậy, cuối cùng đâu ai có lợi ích gì đâu chứ!”

Lý Dật càng thêm phát điên! Trở nên tao nhã thì thôi không nói, còn biến thành một tên thích nói, điều này thực sự có chút khiến người ta không chịu nổi. Nếu không phải bây giờ tiểu Thiên có can hệ tới mạng sống của Lý Dật và mẫu thân thì Lý Dật thật sự rất đập một cục gạch vào đầu hắn.

“Tiểu Thiên người nói đúng, ta thật không muốn đánh nhau với hắn, nhưng thực lực của hắn mạnh hơn ta rất nhiều, chính là muốn chạy cũng không chạy được!”

Tiểu Thiên thỏa mãn gật đầu, quay sang An Đức Lược, khuyên giải nói: “Nếu Lý Dật đã nhận thức được đánh nhau là không tốt, hơn nữa cũng không muốn đánh nhau cùng ngài, lão tiên sinh, chi bằng ngài cũng phải tay, đường ai nấy đi, há chẳng phải chuyện tốt hơn sao!”

“Tốt cái đầu người!” An Đức Lược có vẻ bắt đầu phát điên lên. Không hiểu ở đâu chui ra một tiểu Thiên thích nói lí, ôn văn tao nhã, cao thâm

mặt trắng, đây là chuyện gì chứ.

“Mắng chửi mặc dù tốt hơn đánh nhau một chút, nhưng cũng không phải là chuyện tốt đẹp gì. Lão tiên sinh, ngài xem người đã lớn tuổi như vậy rồi, đứng ra nên ở nhà an hưởng niềm vui tuổi tác cùng gia đình, tội gì chạy đến đây để đánh nhau đến mức không chết không thôi...”

"Câm miệng!" An Đức Lược phần nộ quát lên, chỉ vào Lý Dật, nói: “Trừ phi tiểu tử này giao Thiên Ma cửu biến công pháp ra, không thì, hôm nay hắc nhất định phải chết!”

“Nổi giận sẽ hại gan đó! Lão tiên sinh, Thiên Ma cửu biến công pháp mà ngài nói, ai, kù thật cũng không phải là vật gì tốt đẹp, cứ cho là ngài có rồi, ta khuyên ngài tốt nhất không nên tu luyện. Loại công pháp hại người này, thật sự là luyện công rồi sẽ biến ra hàng vạn xương cốt khô, vì sự tu luyện của một người, mà phải hại nhiều sinh mạng con người như vậy, Thiên lý khó dung! Thiên lý khó dung đó!”

Hiển nhiên, nếu nghe tiếp An Đức Lược sẽ giống như yêu tinh trong “Đại thoại Tây Du”, nên thắt cổ thì thắt cổ, nên cắt cổ thì cắt cổ. An Đức Lược không muốn mình sống mà bị nói đến chết, vì thế hắc quyết định động thủ, nhưng mục tiêu ra tay không phải là Lý Dật, vì Lý Dật đối với hắc giờ là miếng thịt nằm trên thớt rồi, trở ngại lớn nhất bây giờ, chính là tên trung niên cổ quái tên gọi tiểu Thiên kia.

Thủ quyết khê động, ánh sáng ngũ sắc nhanh chóng được súc thể đến cực hạn xuất hiện, An Đức Lược thực sự không thấu hiểu người trung niên quỷ dị kia, đối với đối thủ mà mình không thấu hiểu, An Đức Lược ra tay hiển nhiên sẽ không nương tay một chút nào, vừa ra tay thì đã là Đấu khí pháp tắc, ý đồ muốn nhét tiểu Thiên vào trong Đấu khí pháp tắc của mình.

Nhưng, An Đức Lược có năm mơ cũng không ngờ, người mà hắc đối mặt là một Phong hào Đấu Thần cường giả! Nếu An Đức Lược biết mình đang khiêu chiến với một Phong hào Đấu Thần cường giả, vì hắc vị

cường giả đảo khuynh thiên hạ này hẳn sẽ bị sự cả gan của mình hù cho đến chết.

Đấu khí ngũ sắc không chút lo lắng bao bọc lấy tiểu Thiên, ngay lúc An Đức Lực thúc dục Đấu khí hồng xé xác kẻ trung niên không biết sống chết không hiểu chuyện này ra, thì tiểu Thiên lại bắt đầu lải nhải: “Lão tiên sinh, ta thấy ngài tu luyện đến cảnh giới Đấu Thánh cường giả cũng không dễ gì, với loại cảnh giới này của ngài, còn có chuyện gì ở Đấu Thần Đại lục mà không làm được, vì sao cứ phải hết lần này tới lần khác gây khó dễ cho một vị thiếu niên? Nếu ngài đánh ta có thể làm ngài bớt giận, ta tuyệt đối không đánh lại, để mặc ngài đánh! Nhưng sau khi đánh xong, thì phải hòa hảo cùng Lý Dật, thế nào?”

Ở trong Đấu khí pháp tắc của mình mà còn có thể bình tĩnh nhàn nhã nói như vậy, An Đức Lực lúc này mới ý thức được sự việc có chút không ổn. Nhưng An Đức Lực không phải loại người gặp chút khó khăn đã thối lui. Nên lại thúc dục toàn lực lần nữa, Đấu khí hình thành một vòng xoáy, một vòng xoáy có năng lượng xoay trong tốc độ cao, trong không gian thậm chí cả ánh sáng cũng chiếu vào tiểu Thiên.

Tiểu Thiên quả nhiên không nuốt lời, không vận dụng Đấu khí hoặc bất cứ thủ đoạn nào để chống lại sức mạnh Đấu khí pháp tắc của An Đức Lực, lại càng không có chút suy nghĩ sẽ đánh trả nào, mà thả mình theo mây trôi nước chảy để bị đánh!

Sau khi liên tiếp phát mấy chục Đấu khí oanh kích, An Đức Lực mới hoàn toàn tỉnh ra! Hẳn bắt đầu ý thức được, người trung niên quý dị trước mắt, thực lực không phải là cao hơn hẳn, mà là cao hơn hẳn rất nhiều! Đối kháng với một cường giả siêu cấp như vậy, thật buồn cười giống như một con kiến đang khiêu chiến với một con voi.

Không để mình tiếp tục bị cười nhạo, An Đức Lực dừng tay.

“Tiểu Thiên, ngươi rốt cuộc có lai lịch thế nào? Ngươi không phải người của Đấu Thần đại lục, tuyệt đối không phải, lẽ nào ngươi là cường giả ở Thần chi lĩnh vực!” ở Đấu Thần Đại lục không ai có thể chống lại mình,

rõ ràng những cường giả như tử y điện sĩ, Tứ đại Ma tông tông chủ, ẩn thế cao nhân như Băng đảo đảo chủ, những người như vậy không phải là số ít. Nhưng cho dù là cường giả chuẩn Đấu Thần cấp như Đấu Thần điện điện chủ, cũng tuyệt đối không vui vẻ để mình bị nạp vào trong Đấu khí pháp tắc. Một khi tiến vào Đấu khí pháp tắc của mình, chính là tiến vào lãnh địa của mình, muốn đột phá đi ra, cứ cho là thành công thì cũng phải trả một cái giá rất đắt.

Tiểu Thiên này, rốt cuộc là cường giả cấp bậc gì? Hay nói cách khác, hãn tu luyện Đấu kỹ đặc thù gì mà có thể chống lại được sức mạnh của Đấu khí pháp tắc?

“Lai lịch của ta sao, cũng không dấu người, không phải là Thần chi lĩnh vực, mà là đến từ Đấu Thần Đại lục. Chỉ là, đó là chuyện rất lâu về trước rồi, nơi ta thực sự sinh ra, nên là nơi này, Long đảo!”

Nghe đến đó, An Đức Lực hơi giật mình” An Đức Lực cũng là người thông minh tuyệt đỉnh, sự chấn động vừa rồi chẳng qua là vì tâm tình với Thiên Ma cửu biến pháp quá bức bách. Nghe tiểu Thiên giới thiệu lai lịch của mình, chỉ đơn giản vài câu, nhưng An Đức Lực liên liên tưởng đến việc Tù thiên chi động bị sụp xuống!

Trên Long đảo, ngoại trừ Dương Ma Thiên, không có cường giả con người nào, hoặc là chiến sĩ Long tộc có thể cười nói điềm nhiên trong Đấu khí pháp tắc của hãn! Điều này có nghĩa là, người khiêm tốn tao nhã trước mắt này, có thể chính là vị Phong hào Đấu Thần cường giả duy nhất của Đấu Thần Đại lục từ Thượng cổ cho tới giờ!

Sắc mặt An Đức Lực bắt đầu trắng ra, càng ngày càng trắng, trắng đến mức dường như làn da trở nên trong suốt!

"Người. Người. Người là Dương Ma Thiên?"

“Ta không phải Dương Ma Thiên! Thật sự, Dương Ma Thiên đã chết rồi, hoặc gần như là đã chết. Ta là tiểu Thiên!”

"Đừng đùa với ta!" An Đức Lực bỗng nhiên the thé hét lên, sau đó nhanh chân bỏ chạy, thân pháp rất nhanh, rất phù hợp với thân phận Đấu Thánh cường giả của hắn. Viện trưởng An Đức Lực đáng thương, hiển nhiên không biết sự tình về Thiên yêu quả. Mà biểu hiện của tiểu Thiên, tự nhiên hắn sẽ nhìn nhận là Dương Ma Thiên đang cố ý đùa giỡn hắn. Trước mặt một Phong hào Đấu Thần, một Đấu Thánh nho nhỏ như hắn, ngoại trừ việc hận bản thân không thể có tám chân để chạy thoát chết, thì còn có thể làm gì được nữa?

Thấy bóng của An Đức Lực nhanh chóng biến mất, Lý Dật bắt đầu cười, một nụ cười sung sướng từ trong nội tâm, cứ cười đến độ không thể đứng dậy được. Chuyện có thể kết thúc như vậy, một Đại ác ma vạn người đang tìm kiếm, hóa ra lại được tái sinh với thân phận một người khiêm tốn, không biết đây có được coi là Thiên ý không hay ông trời đang muốn đùa giỡn một chuyện quá lớn như vậy.

"Dật nhi, rốt cuộc là chuyện gì vậy?" Thiên Ma Thánh nữ không hiểu gì hết không nhịn được nên lên tiếng hỏi.

Còn tiểu Thiên mặt mũi cũng đầy nghi vấn: "Lý Dật, người cười cái gì?"

"Mẫu thân, đợi đến lúc thích hợp con sẽ nói với người. Tiểu Thiên, người có biết không, ở Tu tiên chi động, đang có vô số cường giả con người và Long tộc đang chờ người xuất hiện đó?"

Đương nhiên biết rõ rồi, những gia hỏa đó khẳng định sẽ đánh nhau cùng ta. Vậy nên ta không hiện thân, phí chút lực khí đến đây luôn."

"Vậy kế tiếp đây, tiểu Thiên, người định làm thế nào?" Lý Dật hỏi dò. Trong lòng đang nhanh chóng tính toán, nếu có thể đem một người tính cách ôn hòa mà thực lực chí tôn như tiểu Thiên theo bên mình, thì thật tốt biết mấy, mặc dù tiểu Thiên không thể ủng hộ những chuyện xấu mình hại người, nhưng với tính cách của hắn hiện nay thì sẽ không cho phép bất cứ kẻ nào làm hại mình.

Lý Dật bây giờ xem như đã đắc tội với Đấu Thần điện và Học viện La Lan, còn Tứ đại Ma tông kia, cứ cho là không chuốc phiền toái đến tìm Lý Dật hẳn, thì Lý Dật sớm muộn cũng đến tìm xúi quẩy cho bọn họ. Ba thế lực hiển hách nhất Đấu Thần Đại lục, giờ đều coi như là kẻ thù của Lý Dật! Dưới tình hình này, có tiểu Thiên làm bùa hộ mệnh siêu cấp là điều rất quan trọng.

Nghe thấy vấn đề của Lý Dật, tiểu Thiên nghĩ ngợi, rồi trả lời: “Ta cũng không biết, cứ đi loạn như vậy đó, đến chỗ này chỗ kia xem một chút, thấy có người đánh nhau thì khuyên can. Ta cũng không có kế hoạch gì cả.”

“Nếu không, tiểu Thiên, người cùng đi với chúng ta nhé, chúng ta đánh tính đi tới Thần chi lĩnh vực, nghe nói ở Thần chi lĩnh vực có không ít chuyện thú vị, chúng ta đi thử một phen, thế nào?”nơi thú vị gì chứ, là Lý Dật bịa chuyện thôi, mục đích của Lý Dật rất rõ ràng, là muốn đem tiểu Thiên theo, làm bảo tiêu siêu cấp cho mình.

Nhưng ý kiến của Lý Dật tiểu Thiên không cần thương lượng thì đã chối bỏ: “Ta không muốn đồng hành cùng bất cứ người nào, như vậy quá phiền phức, lão tiên sinh kia đã chạy mất rồi, chuyện tranh chấp của các người cũng đã được giải quyết, vậy ra xin cáo từ!”

Chắp tay về phía Lý Dật, ngay lúc tay của tiểu Thiên đưa xuống, Phong hào Đấu Thần tính tình thay đổi khác biệt đã ở cao trên không cả trăm mét, thân pháp mau lẹ quỷ dị như vậy, ngoại trừ quỷ mị, Lý Dật không dám tin con người có thể làm được...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hàng Hành Đại Hải Dựa Vào Đà Thủ

Q.6 - Chương 220: Hàng Hành Đại Hải Dựa Vào Đà Thủ

Thấy tiểu Thiên biến bất giữa trời, Lý Dật khó nén một hồi mất tinh thần. Nhưng ngược lại càng thoải mái, một Phong hào Đấu Thần làm bảo tiêu cho một Đấu Tôn cường giả, thật là không có Thiên lý gì cả!

Lập tức, Lý Dật cùng Thiên Ma Thánh nữ không chút chần chừ, cấp tốc lướt về phía bờ biển. Lúc đi ngang qua chiến trường bên bờ biển, chỉ thấy có một bộ phận cường giả con người lưu thủ lại và những Long tộc già yếu đang quét dọn chiến trường, cứu chữa thương binh. Đối với việc Lý Dật đến, những người bình thường và Long tộc này không hề để ý.

Lý Dật đưa Thiên Ma Thánh nữ trực tiếp đi lên chiếc thuyền có bơi sơn đỏ trên cột buồm.

Đúng như Tác Mã Lý đã nói, chiếc thuyền đã được đánh dấu này, đã chuẩn bị tốt có thể khởi hành bất cứ lúc nào. Khi Lý Dật và Thiên Ma Thánh nữ lên boong thuyền, Tác Mã Lý thật lạ là không nhiều lời, mà đi trực tiếp đến vị trí thuyền trưởng của mình cầm lái. Một vài nhân loại con người —— nếu không có gì bất ngờ xảy ra, thì những cường giả này cũng giống như những nam sinh ở Học viện La Lan kia, đều là những nam nhân bị “Hoa mê loạn” bí kỹ của Ánh Vũ Tình chinh phục.

Đối với những nam nhân này, Lý Dật hoàn toàn tin tưởng, đương nhiên điều kiện tiên quyết là khi hãn còn tin tưởng Ánh Vũ Tình. Những nam nhân này dường như trước đó đã được huấn luyện, lúc Tác Mã Lý đi tới vị trí thuyền trưởng, người nhổ neo thì đi nhổ neo, người giương buồm thì đi giương buồm, ngoài ra còn có hai võ giả chuyên trách chặt đứt ván gỗ nối liền với thuyền khác!

Mười phút, chỉ cần mười phút, chiếc thuyền hai cột buồm này liền vô thanh vô tức mà rời khỏi bờ biển, giương buồm đi tới biển rộng mênh mông.

Long đảo chết tiệt, cuối cùng cũng sắp nói lời tạm biệt với nó rồi. Lý Dật nhìn thấy Long đảo càng ngày càng xa, lập tức thấy thoải mái nhẹ nhõm. Bỗng nhiên, thấy một chấm đen bay rất nhanh tới từ phía Long đảo, một lát sau, từ điểm đen có thể nhìn ra hình dáng, chính là một con rồng!

“Đáng chết! Là Long tộc!” Tác Mã Lý chửi bới, tuyên bố mệnh lệnh của thuyền trưởng: “Đầy buồm, hết tốc lực tiến về phía trước!”

Nhưng thuyền có nhanh hơn nữa, thì nào có thể nhanh hơn tốc độ bay của Long tộc, Long tộc đó rất nhanh sau đã bay qua khoảng cách vài trăm mét để đến được chiếc thuyền hai buồm. Nhưng, sau khi thấy rõ con rồng này, Lý Dật vui mừng đến mức dường như muốn nhảy dựng lên. Lúc rời đảo quá vội vàng, nên đã quên Long súng Chi Chi của mình, không ngờ, Hoàng kim ấu long này, dường như cảm nhận được khí tức của chủ nhân càng ngày càng mờ nhạt, nên dựa theo luồng khí tức mà bay tới.

“A ha, Chi Chi, ta yêu ngươi đến chết mất!” Lý Dật ôm Long súng một cái thật chặt, thật sự rất vui mừng, mà nguyên nhân vui mừng, không chỉ là từ nay về sau có thêm một bảo tiêu cường hãn tiềm lực vô hạn, mà điều quan trọng là, tu luyện “Long chi cấm chú” cần Long huyết!

“Lão đại, làm sao ngươi có được một Long súng vậy!” Tác Mã Lý đã không còn gọi Lý Dật là đội trưởng mà gọi trực tiếp là lão đại. Nhìn Lý Dật thân mật với Chi Chi mà thấy vô cùng ngưỡng mộ, tên hải tặc này lẩm bẩm nói: “Nếu ta cũng có được một Long súng thì tốt biết mấy.”

“Con người tính tới giờ này, không có bất kì cường giả nào tuân phục được một con rồng làm Long súng của mình đâu, Lý Dật, ngươi là người đầu tiên!” Ánh Vũ Tình cũng thật lòng tán dương, nhìn Lý Dật mà trong mắt ngày càng có nhiều ngôi sao nhỏ.

“Nếu ta đem nó đến phòng đấu giá, không biết phải đưa ra giá nào đây!” Lý Dật đang vui trong lòng, thuận miệng vui đùa. Kì thật cứ cho là đem toàn bộ kim tệ của Đấu Thần Đại lục đến trước mặt hắn, thì Lý Dật cũng tuyệt đối không mái Long súng của mình đi. Ấu long mặc dù chưa biết sử dụng ngôn ngữ của loài người, nhưng dường như có thể nghe hiểu tất cả. Nghe thấy Lý Dật nói đem nó đi bán, đột nhiên trở nên buồn bã, hai cái Long nhãn to lớn long lanh như nước lộ vẻ khẩn cầu, càng trở nên tha thiết hơn.

“Một kim tệ cũng không bán!” Ánh Vũ Tình mỉm cười: “Không ai dám mua loại súng vật rồng cấp biệt này đâu, ách, không phải rồng cấp biệt,

mà bản thân là rỗng, ai mua thì người đó xui xẻo!”

“Đồng ý với cách nói của Vũ Tình tiểu thư!” Tác Mã Lý lập tức phụ họa thêm: “Cho nên lão đại, cả đời người là muốn thoát khỏi Chi Chi đó, hoặc là nghĩ cách làm sao để nuôi được một con rỗng đi, theo ta được biết, lượng thức ăn của Long tộc rất kinh người, hơn nữa chỉ ăn lạc không ăn tổ.”

Lý Dật vỗ đầu Chi Chi, an ủi: “Đùa với người chút thôi, người ngoan như vậy, ta nở lòng nào bán người đi chứ. Xem ra, Dung giới của ta từ này về sau sẽ không đựng bất cứ thứ gì nữa, chỉ chứa thịt cho người thôi.”

"Dật nhi!" Thiên Ma Thánh nữ nhìn Chi Chi, trầm tư nói: “Có một Long sủng mặc dù là chuyện tốt, nhưng cũng không tránh khỏi khiến các cường giả khác mơ ước, hơn nữa, nếu mang theo một con rỗng xuất hiện ở Đấu Thần Đại lục, không tránh khỏi khiến người bình thường hoảng sợ, chúng ta nên nghĩ cách, không nên rêu rao như vậy!” cách nghĩ của mẫu thân không giống với đám đông, tất cả những thứ bà suy nghĩ đều là vì con của mình. Lý Dật nghe, mặc dù rất có đạo lý, nhưng Long sủng không phải là Mị ảnh khôi lỗi, có thể che dấu đến một không gian khác.

“Mẫu thân có biện pháp nào không?” Nếu như Thiên Ma Thánh nữ đã có đề nghị này, chắc hẳn cũng đã có biện pháp.

Rất đáng tiếc, Lý Dật đã đoán sai, Thiên Ma Thánh nữ trả lời: “To con như vậy, ta không có cách nào, hơn nữa nếu không có gì thay đổi, thì sau này nó còn sẽ lớn to hơn nữa.”

Bây giờ Chi Chi to cao cỡ Lý Dật, nhưng cái khổ là khi nó triển khai Long dực, thì thân hình to hơn Lý Dật rất nhiều, hơn nữa cơ thể khỏe mạnh của Chi Chi, cũng vượt xa Lý Dật, rõ ràng là về mặt thể trọng, Chi Chi cũng phải nặng hơn Lý Dật gấp ba lần chứ không ít. Tương lai có thể dự đoán rằng, Chi Chi sẽ phát triển thành một con rỗng to lớn, đem một Long sủng to lớn như vậy di chuyển trên Đấu Thần Đại lục, cũng thật sự không phải là chuyện gì vui vẻ.

“Ta thì nghe nói có một loại dung giới mà không gian của nó có thể thu nạp được vật sống!” là một thủ lĩnh hải tặc, kiến thức uyên bác của Tác Mã Lý không ai sánh bằng. “Nhưng có thể chưa được Chi Chi to như vậy hay không thì không biết, hơn nữa loại dung giới này cũng không có dễ tìm, nghe nói những thợ rèn tinh xảo nhất của Ải nhân tộc mới có thể chế tạo ra được.”

Chỉ cần thứ đồ đó có tồn tại, Lý Dật tin sẽ có cách lấy được. Ải nhân đảo nơi mà Ải nhân tộc cư trú nằm ở phía nam của Đấu Thần Đại lục, chỉ cách nhau một eo biển rộng khoảng mười dặm. Kỹ thuật chế tạo vũ khí áo giáp của Ải nhân tộc nổi tiếng khắp thiên hạ, có thể tạo được một dung giới có khả năng chứa vật sống thì không phải là chuyện không thể.

Chuyện này Lý Dật ghi nhớ trong lòng, chuyện này không phải có thể làm ngay được. Thấy Long đảo đã trở thành một chấm đen nhỏ, chuyện bức thiết nhất Lý Dật phải giải quyết bây giờ là, hướng đi. Chuyện đi lại trên biển là phải dựa vào đá thủ, là thuyền trưởng chính thức của con thuyền hai buồm này, Lý Dật cần suy nghĩ kỹ bước hành động tiếp theo.

Chúng ta biết kỹ thuật hàng hải của Đấu Thần Đại lục còn chưa thuần thục, đặc biệt là hàng hải đường xa, để xảy ra chuyện như ngày hôm nay, nguyên nhân chính là vì không có thứ đồ rất phổ biến ở thế giới kiếp trước của Lý Dật: la bàn! Trên biển lớn không xác định được phương hướng là một chuyện chết người, thuần túy dựa vào kinh nghiệm của thuyền trưởng, thì không thể nào tiến hành di chuyển xa một cách chính xác được. Kì thật hiện tại Lý Dật khá rõ, Đấu Thần Đại lục, Long đảo và Thần chi lĩnh vực, đều chỉ là những lục địa độc lập trên thế giới, sở dĩ chúng bị Thần hóa là vì thiếu đi sự giao lưu giữa các đại lục này.

Lý Dật đến bên Tác Mã Lý, đầu tiên hỏi một vấn đề: “Người biết bây giờ chúng ta đi về hướng nào không?”

“Theo kinh nghiệm của ta, giờ chúng ta nên đi về phía đông, lão đại, mục đích của chúng ta là nơi nào?”

"Thần chi lĩnh vực!" Lý Dật trả lời không cần nghĩ ngợi. Trừ Thần chi lĩnh vực ra, Lý Dật nghĩ không ra nơi nào có thể chứa hãn và Thiên Ma Thánh nữ. Sau khi đắc tội với ba đại thế lực của Đấu Thần Đại lục, nếu ngốc nghếch không bỏ đi mà quay lại Đấu Thần Đại lục, thì có gì là tự sát?

Đấu Thần Đại lục sớm muộn gì cũng phải về, ở đó có phụ thân là Lý minh mà phụ thân đã khổ tâm kinh doanh! Đương nhiên, đợi đến lúc Lý Dật cảm thấy có thể trở về Đấu Thần Đại lục rồi, thực lực của hãn cũng đạt được đến cảnh giới có thể tung hoành khắp Đấu Thần Đại lục rồi.

"Thần chi lĩnh vực, a ha ha, cuối cùng chúng ta cũng được đi đến Thần chi lĩnh vực. Vũ Tình tiểu thư, lấy vò rượu ra chúc mừng một chút đi!"

"Chúc mừng cái đầu ấy!" Ánh Vũ Tình giội một xô nước lạnh vào Tác Mã Lý: "Người biết Thần chi lĩnh vực ở phương hướng nào sao? Hi vọng người không một lần nữa xông đến một cái đảo đầy sinh vật cường hãn nữa." Ánh Vũ Tình đang ám chỉ sai lầm tiến vào Long đảo của Tác Mã Lý. Kì thực, nói thật lòng, "Đấu Thần hào" đương thời khi từ Thế giới đóng băng xuất phát đi Thần chi lĩnh vực, không có xảy ra sự sai sót về phương hướng quá lớn, chính vì như vậy nên mới đến nhầm Long đảo. Bởi vì Long đảo nằm ngay chính giữa Thế giới đóng băng và Thần chi lĩnh vực.

"Đương nhiên ta biết! Là phía nam, nếu chúng ta cứ tiến thẳng về phía nam, thì sẽ có thể đến được Thần chi lĩnh vực!" Tác Mã Lý khẳng định, ánh mắt rạng rỡ tia chớp nhìn vào mặt biển, như thể đang tự nhủ: "Đợi ra khỏi đường biển này, cùng đám đá ngầm chết tiệt, chúng ta sẽ điều chỉnh phương hướng, tiến thẳng tới Thần chi lĩnh vực. Tạp Lý Lộ Tư, không cần phải ẩn nấp nữa, đi ra thôi một chút gió biển đi!"

Tạp Lý Lộ Tư đáng thương những ngày này luôn bị giấu trong cơ thể Tác Mã Lý, đã nín muối khùng rồi, nghe được lời nói của Tác Mã Lý, lập tức giãy giụa đi ra, rơi ngay ra boong thuyền.

Thấy Táp Lý Lộ Tư xuất hiện, khoe miệng Lý Dật khẽ nở một nụ cười. Hắc hắc, bay giờ Táp Lý Lộ Tư, trong mắt Lý Dật, chẳng những không xấu, mà lại vô cùng đáng yêu. Chỉ có điều Lý Dật cũng không vội vã. Đấu Thần khế ước đối với tiểu quái nhân mà nói, nhất định là thứ đồ còn quan trọng hơn tính mạng, trực tiếp mở miệng nói muốn tuyệt đối là một cách làm ngu xuẩn, Lý Dật cần một cách khiến Táp Lý Lộ Tư chủ động đem khế ước giao ra.

Còn lúc này, Lý Dật chỉ cần dặn Tác Mã Lý một câu: “Năm thật chắc phương hướng nhé, có thể đến được Thần chi lĩnh vực hay không, đều trông chờ ở người cả!” sau đó cùng Thiên Ma Thánh nữ tiến vào khoang thuyền.

Mấy ngày liền khẩn trương cao độ, khiến Lý Dật cũng cảm thấy mệt mỏi, nhân lúc Long tộc và Đấu Thần điện đang ngốc nghếch chờ Dương Ma Thiên hiện thân, chính là một cơ hội tốt để cao chạy xa bay. Đợi đến lúc họ định thần phát hiện mình biến mất, nhất định sẽ tìm kiếm khắp thế giới. Mà với tốc độ của con thuyền hai buồm này, muốn hoàn toàn thoát khỏi bọn chúng, chỉ sợ cần phải đi đến vài ngày. Nguy hiểm còn chưa giải trừ, nhất định lúc nào cũng phải giữ được trạng thái đỉnh phong, để có thể đối phó được với những sự việc bất ngờ xảy đến trong tương lai!

Trách sự làm phiền của bất cứ người nào, chỉ để Long sủng Chi Chi ở trước cửa hộ pháp, Lý Dật ngồi xếp bằng trong khoang thuyền, bắt đầu khôi phục Đấu khí bị hao tổn. Có sự trợ giúp của Thiên Khôn Địa Càn Châu, sau mấy giờ, Đấu khí liền tràn đầy đan điền khí hải. Lý Dật cũng không kết thúc như vậy, mà là đưa đạo Thiên Ma Đấu khí rót vào kinh mạch, bắt đầu đột tu luyện mới. Trong thế giới mà thực lực quyết định mọi thứ này, Lý Dật cần phải nắm được mọi thời cơ tiến hành tu luyện.

Sau khi tu luyện Long chi cấm chú của Long tộc, Lý Dật cảm thấy, Long chi cấm chú dường như rất có lợi cho việc tu luyện Thiên Ma Đấu khí. Mặc dù không thể lí giải huyền ảo trong đó, nhưng Lý Dật tin vào cảm giác của mình. Điểm này, trong lời tiên đoán của Long tộc dường như

cũng nhìn ra. Trong lời tiên đoán không phải cần một cường giả con người, mà phải tu luyện Thiên Ma Đấu khí đó sao?

Tu luyện xong mấy cái Thiên Ma Đấu khí Chu Thiên, Lý Dật thu thể, từ từ mở mắt, không khỏi đưa ánh mắt nhìn lên trên cơ thể Long sủng ngồi trước cửa khoang.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hiển Máu Quang Vinh

Q.6 - Chương 221: Hiển Máu Quang Vinh

Lý Dật nhất thời tâm tình bất định, long sủng tuy trong thế giới linh hồn lưu lại linh hồn chi lực của mình mà đối với chính mình trung thành và tận tâm, nhưng để cho hẩn hiển máu, không biết khiến cho long sủng có phản cảm không.

Thân thể lớn như vậy, hiển một chút máu cũng không có gì ảnh hưởng, kiếp trước hẩn học khoa học lý luận không phải nói số lượng hiển máu vừa phải có trợ giúp thể xác và tinh thần khỏe mạnh hơn sao? Huống hồ, lão Thiên đã để cho ta tu luyện long chi cấm chú, lại cho ta đầu long sủng này, không phải là muốn ta thông qua xèo xèo để tu luyện sao?

Lý Dật cố tìm đủ lý do, lúc này mới đem xèo xèo gọi đến bên người.

- Xèo xèo, thương lượng với người một chút nhé.

Lý Dật ôn nhu sờ đầu hoàng kim ấu long, ngữ khí gần như nịnh nọt.

Xèo xèo nghe hiểu lời Lý Dật nói, mắt to vô tội nhìn qua Lý Dật, chờ đợi Lý Dật tiếp tục nói.

- Là như thế này, xèo xèo, ta tu luyện Long chi cấm chú của Long Tộc các người? Người cũng không biết, Long chi cấm chú tu luyện chính là thông qua luyện hóa long huyết chi lực đến đề thăng. Cho nên, ý của ta là, người có thể cho ta một ít long huyết hay không?

Lý Dật nói lời uyển chuyển, nhưng sau khi xèo xèo nghe được yêu cầu này, trong mắt lập tức hoảng sợ, không khỏi lui về phía sau mấy bước, không ngừng phát ra thanh âm "Xèo xèo, xèo xèo", tựa hồ đang cầu khẩn Lý Dật vậy.

Nhìn thấy long sủng cầu khẩn, Lý Dật cũng không buông tha, vẻ mặt thuần khiết vui vẻ, nịnh nọt càng phát huy đến cực hạn:

- Xèo xèo này, người nếu không nguyện ý ta cũng không miễn cưỡng. Nhưng, ngoại trừ long huyết, Long chi cấm chú cũng không có biện pháp khác tu luyện, ta cũng là bất đắc dĩ mới đưa ra thỉnh cầu như vậy. Ta chỉ muốn một chút, chút long huyết ấy đối với người không có bất kỳ ảnh hưởng nào, thật sự, ta cam đoan.

Xèo xèo đã bị dồn đến trong góc, không cách nào lui về phía sau nữa, xèo xèo đáng thương là một đầu long cao quý giờ phút này biểu lộ bất lực.

- Xèo xèo chi, xèo xèo chi.

Long sủng dồn dập kêu to, biểu lộ cực kỳ hoảng sợ.

Lý Dật hăm dò xèo xèo, xem ra chính mình cường chế lấy máu huyết, xèo xèo cũng không biết phản kháng. Như vậy Lý Dật an tâm, chẳng phải lấy một chút long huyết thôi sao, lại biểu lộ u oán như thiếu nữ như vậy? Lúc này một bên tiếp tục dùng ngữ khí nịnh nọt cùng xèo xèo nói chuyện, hết sức trấn an hẳn, Lý Dật tay phải lại lặng lẽ sờ một thanh chủy thủ, không chút khách khí đâm xuống đùi của xèo xèo.

Vết thương máu tươi đỏ thẫm chảy ra, Lý Dật liền vội nắm lấy, dùng một đạo dấu khí tơ nhện đem long huyết bao bọc lại.

- Được rồi, một chút long huyết, cũng sẽ không muốn mạng của người. hiến máu chính là quang vinh.

Lý Dật dùng đấu khí bao bọc lấy long huyết đưa tới trước mặt xèo xèo, đắc ý cười nói. Dù sao sau này không ngừng dùng đến long huyết, cũng không thể mỗi lần đều áp bách như vậy, để cho ấu long quen mới tốt.

Không ngờ, hoàng kim ấu long nhìn thấy đấu khí bao bọc lấy long huyết, đột nhiên long nhãn mở to, toàn thân sợ run, sau đó liền té xuống.

Tại sao ấu long lại chóng mặt như vậy.

Hôn mê cũng tốt, Lý Dật dễ dàng chuyên tâm luyện hóa long huyết tu luyện, Long chi cấm chú tu luyện cũng không có ảo diệu quá lớn, chỉ cần có đủ long huyết cung cấp, có thể không ngừng tu luyện.

Trong đấu khí long huyết đỏ thẫm bị Lý Dật hút vào miệng của mình, long huyết chi lực thuần khiết lập tức như sóng lớn đi vào kinh mạch, xèo xèo mặc dù là ấu long, nhưng long huyết chi lực có thể so với bất luận long tộc trưởng thành nào.

Lý Dật vội vàng thu liễm tâm thần, theo bí pháp Long chi cấm chú dẫn đạo cổ long huyết chi lực hung hãn không ngừng rót vào thân thể kinh mạch của mình, nơi Long huyết chi lực đi qua, Lý Dật cảm giác mỗi một tế bào thân thể đều hưng phấn lên, gân cốt cơ thịt thậm chí cốt tủy kết cấu đều phát sinh biến hóa, loại biến hóa này thật lớn, làm cho Lý Dật có thể rõ ràng cảm giác được.

Cứ thế dẫn đạo long huyết chi lực chạy khắp toàn thân, sau đó cổ lực lượng hung hãn chậm rãi yếu bớt, sau đó hoàn toàn biến mất, lần này Long chi cấm chú tu luyện mới xem như hoàn thành.

Đây là Lý Dật lần thứ hai luyện hóa long huyết, sau khi tu luyện xong, Lý Dật nhảy xuống giường, cảm giác một chút thân thể của mình. Với hai lần tu luyện, Lý Dật cảm giác thân thể của mình trở nên càng thêm kiên cố. Bỏ đi quần áo, có thể rõ ràng nhìn thấy trên thân thể mình từng khối cơ thịt, cảm giác ẩn chứa lực lượng, Lý Dật rõ ràng nhất.

Từ trong thông dong giới lấy ra một thanh chủy thủ, Lý Dật đem chủy thủ đâm vào cánh tay mình, điều làm Lý Dật thoả mãn đó là trên cánh tay chỉ có dấu vết mờ mờ. Loại tình huống này, nếu như vận dụng đấu khí phòng ngự cũng có thể thực hiện được. Nhưng không sử dụng bất luận đấu khí gì, một cơ thể cường giả cùng người thường khác biệt cũng không quá lớn. Có thể làm cho Lý Dật mạnh mẽ như thế, đương nhiên là Long chi cấm chú rồi.

Theo như Long chi cấm chú bí pháp diễn giải, long lực tu luyện tới cực hạn, cả người vững như kim thiết.

Lý Dật kinh hỉ cảm thụ được thân thể biến hóa, long sủng xèo xèo cũng tỉnh lại, cảm giác chóng mặt do mất huyết dĩ nhiên là quên hết, hắc liếc con mắt như ánh sao nhỏ nhìn Lý Dật, thần sắc không muốn rời xa.

Có long huyết bảo khổ như vậy, Lý Dật đối với tu luyện Long chi cấm chú niềm tin tăng nhiều. Lúc trước long đạo sư nói, Long chi cấm chú cùng thiên ma chín biến thể giới loài người đồng dạng, không biết đồng thời tu luyện hai công pháp này, hậu quả sẽ là gì?

Đang nghĩ ngợi, Lý Dật đột nhiên cảm thấy thiên ma đấu khí trong đan điền khí hải mơ hồ nhúc nhích. Loại tình huống này Lý Dật quá quen thuộc, nhưng mỗi lần thiên ma chín biến trước khi đột phá, đều có loại dị động. Nhưng cách lần trước đột phá đến thiên ma tứ biến, thời gian cũng không phải dài. Nếu như thiên ma chín biến có thể nhanh đột phá tấn cấp như vậy, thì công pháp lợi hại nhất ở thế giới loài người tu luyện cũng quá dễ dàng rồi.

Nhưng Lý Dật lập tức nghĩ tới Long chi cấm chú, cẩn thận ngẫm lại, Long Tộc thượng cổ bí thuật, tựa hồ cùng thiên ma chín biến công pháp có kết quả lại giống nhau đến kì diệu. Thiên ma chín biến chú ý đến hại người ích ta, thôn phệ hạt giống đấu khí cường giả, thông qua đó để tăng lên thực lực của mình. Mà Long chi cấm chú luyện hóa Long Tộc huyết mạch chi lực. Vô luận là cường giả đấu khí hạt giống, hay là Long Tộc

long huyết chi lực, đều cùng cường giả bình thường thông qua thu nạp thiên địa nguyên khí đến tăng cường thực lực khác nhau.

Cho nên, thiên ma chín biến cùng long chi cấm chú đều là đi đường tắt, hơn nữa long huyết có năng lượng thường nhân khó có thể tưởng tượng được. Về phần luyện hóa long huyết đối với thiên ma đấu khí có chỗ tốt, Lý Dật cũng chỉ cảm giác được, cũng không có chứng thật.

Nếu xà tôn giả còn ở đây, có thể giải được huyền bí, đối với tu luyện của mình càng có ích.

Không có kiến thức rộng rãi của xà tôn giả, từ nay về sau hết thảy đều phải dựa vào chính mình, Lý Dật cũng không có ảo não. Con đường cường giả, vốn chính là dựa vào cố gắng của mình, gửi hi vọng vào người khác vĩnh viễn cũng không thành tựu được. Có xà tôn giả thượng cổ cường giả trợ giúp chính mình vượt qua giai đoạn thực lực yếu kém, chính là một loại thiên đại cơ duyên.

Đã tu luyện xong, Lý Dật lúc này mới nằm ngã xuống giường ngủ.

Hai ngày sau, ngoại trừ đựng phải hai lần sóng gió không nhỏ trên biển, thì cũng không có cái gì ngoài ý muốn. Biển rộng mênh mông, Long Tộc cùng Đấu Thần điện, La Lan học viện, tứ đại Ma Tông, muốn tìm một con thuyền nho nhỏ đi ra cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Mà bây giờ, vận khí tựa hồ đứng ở bên đám người Lý Dật, thời gian trôi qua càng lâu, bị đối thủ tìm được càng nhỏ.

Mấy ngày qua, ngoại trừ ngẫu nhiên hoạt động gân cốt trên boong tàu một chút, sau đó cùng tiện nghi lão nương trò chuyện, Lý Dật cơ hồ đem toàn bộ thời gian đều tu luyện thiên ma đấu khí cùng long chi cấm chú. Nhưng long súng xèo xèo, mỗi ngày đều một lần chóng mặt do lấy long huyết, sau đó tỉnh lại nhìn nhìn xem chủ nhân của mình.

Duy nhất có việc, Lý Dật phát hiện ánh cô nàng Vũ Tình thâm mến chính mình, hẳn là người của hai thế giới, đối với đạo lý đối nhân xử thế

vô cùng quen thuộc Lý Dật, sao không thể nhìn thấy Ánh Vũ Tình đối với chính mình là thật hay là giả đây. Trước kia ở đóng băng thế giới lần đầu gặp mặt, về sau cùng mạo hiểm, trải qua bao nguy hiểm. Ánh Vũ Tình đối với mình, chỉ sợ tâm tư quá nặng rồi.

Nhưng sau khi trải qua ở Long đảo hiển nhiên Ánh Vũ Tình đã có biến hóa.

Nếu như được cô nàng yêu cũng không có cái gì không tốt, nhưng Ánh Vũ Tình tu luyện tà môn công pháp kia, làm cho Lý Dật luôn luôn có cảm giác nghẹn ở cổ họng. Một nữ nhân như vậy, cách xa xa quan hệ thỏa đáng hơn, đối với Ánh Vũ Tình hướng về phía Lý Dật thổ lộ tấm lòng, Lý Dật luôn nhẹ nhàng linh hoạt tránh né.

Lý Dật hiện tại có tâm tư lớn nhất, đó là làm thế nào từ Tạp lý lộ tư đạt được Đấu Thần khế ước.

Dựa theo khế ước, nếu như Đấu Thần điện, tứ đại Ma Tông không cách nào giữ được Dương thị hậu nhân an toàn, như vậy khế ước tức thời có hiệu lực, đấu khí phong ấn cũng được Dương thị hậu nhân kế thừa. Mà tình huống bây giờ có chút vi diệu, thế giới linh hồn Dương Cao bị tân sinh linh hồn cướp lấy sau mới vi phạm khế ước, nếu như đơn giản nói Dương Cao vi phạm khế ước hiển nhiên là không đúng. Ngược lại có thể nói Đấu Thần điện không có bảo vệ tốt hậu nhân của Dương Cao.

Đấu Thần khế ước là do linh hồn chi lực song phương lập ước làm bảo đảm, một khi lập ra liền không cách nào sửa đổi. Nhưng trước mắt không thể tính Dương Cao vi phạm, hoặc là Đấu Thần điện vi phạm, vấn đề này Lý Dật không rõ ràng lắm, nhưng chỉ sợ Long Tộc tộc trưởng, Đấu Thần điện tổng Điện chủ cũng nói không rõ ràng. Bởi vì lúc ký kết khế ước, ngoại trừ Dương Cao, chỉ sợ không có bất kỳ người nào biết có một ngày quỷ dị như vậy.

Hơn nữa, Đấu Thần khế ước trải qua vạn năm, khế ước linh hồn chi lực, cùng với đấu khí phong ấn đến trạng thái như thế nào, cũng không cách nào nói được rõ ràng.

Nhưng vô luận như thế nào, Lý Dật quyết tâm muốn bắt thực hiện Đấu Thần khế ước, vô luận là nó có hiệu lực hay không.

Lý Dật bắt đầu tiếp cận Tạp lý lộ tư, nhìn như không đếm xỉa tới Tạp lý lộ tư, mà mọi người cũng không rõ ý đồ của Lý Dật, đối với Lý Dật đột nhiên thân cận, mới đầu còn có chút thụ sủng nhược kinh. Dù sao thái độ Lý Dật trước đó, căn bản là hờ hững. Nhưng rất nhanh, Tạp lý lộ tư cũng cảm giác được có cái gì không đúng.

Tạp lý lộ tư tưởng mạo xấu xí bỉ ổi, nhưng cũng không ảnh hưởng sự khéo léo của hắn, nếu không có cũng đủ thủ đoạn, hắn sao có thể đánh cắp thánh khí trong tay Đấu Thần điện.

Cảm thấy được Lý Dật dường như không không đếm xỉa đến mình, kì thực là có ý thức tiếp cận chính mình, cho nên thừa dịp không có có người khác ở đây, Tạp lý lộ tư hỏi:

- Lão đại, người rốt cuộc có chuyện gì muốn nói cùng ta sao?

Lý Dật nghĩ nói:

- Tạp lý lộ tư, ta có một bí mật muốn nói cho người biết, bí mật này đối với quan hệ của chúng ta rất quan trọng, người có muốn biết hay không.

- Nếu là bí mật, lão đại, người không cần phải nói cho ta biết, sống lâu như vậy, có một nguyên tắc ta cũng biết, biết đến bí mật càng nhiều, thì chết càng nhanh, càng thảm.

- Bí mật này người nên biết rõ.

Lý Dật không nghĩ tới Tạp lý lộ tư cẩn thận mà giáo hoạt như vậy, đành phải chủ động nói ra:

- Bí mật này có lẽ đối với người cũng không phải là bí mật, người nên biết, ta từ Long đảo cứu mẹ của ta ra, chính là Thánh nữ Thiên Ma Tông.

Thiên ma Thánh nữ là ai, người chắc cũng tinh tường, chính là huyết thống thuần chánh nhất của Dương thị hậu nhân.

- Không sai, ta xác thực biết rõ, Tác Mã Lý cùng Vũ Tình tiểu thư cũng biết.

- Biết rõ là tốt rồi.

Lý Dật đột nhiên trở nên có chút thần bí:

- Là Dương thị hậu nhân, ta cảm thấy cùng người có một loại cảm giác thân cận, loại cảm giác này nói như thế nào đây, thật là tốt. Hơn nữa, ta còn nhớ trong địa đạo Long đảo, người đối với di hài Dương thị hậu nhân tựa hồ có chút quan tâm.

Tạp lý lộ tư cuối cùng minh bạch, điều Lý Dật muốn nói cho hẳn biết rõ ràng là muốn hẳn nói bí mật của mình nói cho Lý Dật.

Sắc mặt thay đổi mấy lần, Tạp lý lộ tư hồi đáp:

- Lão đại, người đoán đúng, ta xác thực cũng là Dương thị hậu nhân, năm đó trộm Đấu Thần điện thánh khí, xác thực là muốn đi Long đảo.

- Là như vậy sao?

- Trộm thánh khí cũng không phải là một mình ta, nhưng ở Đấu Thần điện bị đuổi giết, tộc nhân của ta ngoại trừ một số nhỏ chạy thoát, những người khác vẫn lạc. Chỉ có ta, bị hủy dung mạo cùng thân thể, mới miễn cưỡng bảo trụ tính mệnh, trốn ở đóng băng thế giới.

Lý Dật hỏi tiếp:

- Người lẩn trốn ở đóng băng thế giới chờ cái gì?

- Chờ Tác Mã Lý.

Tạp lý lộ tư hồi đáp:

- Tác Mã Lý trước khi hấn trở thành hải tặc chính là bằng hữu của ta, hấn sở dĩ thành hải tặc, mục đích chủ yếu chính là tổ kiến một đội tàu. Đương nhiên, mục tiêu của hấn là thần chi lĩnh vực, mà mục tiêu của ta là Long đảo. Chính là như vậy.

- Tựa hồ còn có điểm giấu diếm.

Lý Dật thản nhiên nói, giống như cười mà không phải cười nhìn Tạp lý lộ tư, tựa hồ muốn xem thấu vậy.

- Đương nhiên, người biết rõ chỗ ta ẩn thân, cũng không phải chỉ có một mình Tác Mã Lý, Dương thị tộc nhân ở Đấu Thần đại lục có không ít liên lạc, mục tiêu của chúng ta chính là muốn cứu Dương Cao ở Long đảo ra. Kế hoạch này áp dụng mấy ngàn năm, nhưng một mực không có thực hiện được, nguyên nhân lão đại người cũng biết, không ai có thể đột phá phòng ngự của Tù thiên ngục được.

Tạp lý lộ tư còn không có đem chuyện tình về Đấu Thần khế ước nói ra, nhưng mục đích Lý Dật đã đạt được. Xem ra Tạp lý lộ tư cũng không muốn cho Lý Dật biết Đấu Thần khế ước ở tại trên người hấn, như vậy Lý Dật cũng chỉ có thể giả bộ làm như không biết. Về phần thiên ma Thánh nữ biết rõ khế ước giấu ở trên người Tạp lý lộ tư, Lý Dật dự đoán, nhất định là thiên ma Thánh nữ trong lúc du lịch Đấu Thần đại lục, bởi vì thân phận của mình, đã từng ở trong tổ chức của Dương thị hậu nhân.

Tạp lý lộ tư nhất định biết thiên ma Thánh nữ, nhưng thiên ma Thánh nữ cũng không nhất định biết dung mạo của Tạp lý lộ tư.

Điểm mấu chốt đã xác minh, xem ra Tạp lý lộ tư quả quyết không chủ động giao khế ước cho mình, càng làm Lý Dật quyết tâm hơn.

Đảo mắt lại qua một ngày, Lý Dật sau khi tu luyện thiên ma đấu khí cùng long chi cấm chú thì sắc trời đã tối đen, trên mặt biển sóng biển mãnh liệt, bầu trời bao phủ một mảng mây đen lớn, thời tiết tựa hồ nổi bão tố. Loại thời tiết này, tự nhiên là ngủ ở trong khoang thuyền tốt hơn, về phần

buồm thuyền, có Tác Mã Lý cùng Ánh Vũ Tình thao túng, cũng không cần Lý Dật quan tâm nhiều.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Sát Khí Thật Lớn

Q.6 - Chương 222: Sát Khí Thật Lớn

Ngủ đến đêm khuya, đột nhiên chợt nghe đến "Oanh" một tiếng, sau đó thân tàu chấn động, làm cho Lý Dật tỉnh lại. Mới đầu Lý Dật cho rằng lại là đụng phải gió lớn, tình huống như vậy cũng gặp phải qua mấy lần, cùng lần này hoàn toàn không giống, loại chấn động này là thuyền buồm đụng phải cái gì đó.

Lý Dật mặc thêm áo khoác, sau đó đi ra bong thuyền.

Tình huống trước mắt làm cho Lý Dật hơi kinh hãi, lúc này trên mặt biển chẳng biết lúc nào trời đổ mưa, mà cột buồm hơi nghiêng, xuất hiện một chiến thuyền chạy đến.

Lúc này cách Long đảo vền vền mấy ngày hành trình, có thể đi xa đến Đẩu Thần đại lục là rất xa xôi, tuyệt đối không phải thương thuyền bình thường. Lý Dật âm thầm cảnh giác, ánh mắt sắc bén gắt gao đánh giá chiếc thuyền đối diện này.

- Không biết lái thuyền à.

Tác Mã Lý đang ngồi ở mép thuyền bên cạnh chửi ầm lên:

- Các người mù mắt chó, không biết né tránh sao?

Trên thuyền đối phương cũng không người đáp lại, không lâu sau, ba cái bóng người lẳng không bay đến, sau đó nhẹ nhàng rơi vào trước mặt Tác Mã Lý. Nhìn thấy ba người này, Lý Dật không khỏi cảm thán, điều không muốn đã đến rồi.

Trong ba người này, một người cầm đầu là Đấu Thần điện tử y điện sĩ, còn hai người là Hồng Y tư tế.

Hai cái Đấu Hoàng Hồng Y tư tế, Lý Dật căn bản không có để vào mắt, phiền toái chính là vị tử y điện sĩ này, cùng An Đức giống nhau, tử y điện sĩ cũng là Đấu Thánh cường giả. Đấu Thánh cường giả, Lý Dật đã lĩnh giáo qua uy lực đấu khí pháp tắc, một khi bị Đấu Thánh cường giả vây hãm vào trong đấu khí pháp tắc của mình, thì Lý Dật biết rõ thực lực mình bây giờ nhất định chỉ có đường chết.

Còn trên chiếc thuyền đối diện, không biết Đấu Thần điện tử Điện chủ có ở bên trong đó hay không.

Nhìn thấy tử y điện sĩ giá lâm, Tác Mã Lý nhất thời cũng có chút run sợ, ấp úng nói không ra lời. Chỉ thấy tử y điện sĩ mặt không biểu tình nói:

- Không sai, chúng ta chủ tâm đụng phải các người.

Cẩn thận đánh giá đám người trên thuyền một phen, lúc này mới lạnh lùng hỏi:

- Thuyền trưởng của các người đâu, mời ra đây nói chuyện.

- Thuyền trưởng, ta chính là thuyền trưởng, có chuyện gì nói với ta, ta còn muốn hỏi các người, các người là ai, tự dừng đụng phải thuyền của ta.

Thấy tử y điện sĩ cũng không nhận ra mình, Tác Mã Lý trả lời.

- Người chính là thuyền trưởng sao? Như vậy mong người nói cho ta biết, các người làm sao xuất hiện ở trong này?

- Ta có nghĩa vụ nói cho các người biết sao? Chúng ta giống như không có có quan hệ gì, hơn nữa các người cố ý đụng thuyền của chúng ta, thật sự là buồn cười, hai cái Đấu Hoàng có thể khi dễ người như vậy sao.

Đối mặt với Tác Mã Lý dong dài, tử y điện sĩ bỗng nhiên kích phát một đạo đấu khí quang hoa, sau đó hướng Tác Mã Lý lộ ra thân phận ngọc bài của mình. Tại Đấu Thần đại lục, nhận biết thân phận ngọc bài Đấu Thần điện là kiến thức cơ bản, bởi vì không biết loại thân phận ngọc bài này mà tùy tiện đắc tội Đấu Thần điện, sau đó hối hận cũng không kịp.

Nhìn thấy tử y điện sĩ lộ ra thân phận của mình, Tác Mã Lý cũng không nên cố ý dong dài nữa, cung kính nói:

- Điện sĩ đại nhân, với thân phận ngài tôn quý, không đến mức cướp bóc mạo hiểm đoàn của chúng ta chứ. Chúng ta chỉ là muốn đến Long đảo để có cơ hội phát tài, hơn nữa Đấu Thần điện tựa hồ cũng không có cấm chúng ta làm như vậy, đúng không.

- Ta cần kiểm tra thuyền của các người.

Tử y điện sĩ nói ra.

Tác Mã Lý lập tức la hoảng lên:

- Kiểm tra? Dựa vào cái gì? Chúng ta cũng không có đắc tội với Đấu Thần điện.

- Tất cả thuyền viên gọi vào bong thuyền, ta hy vọng người không cần phải đùa giỡn làm gì.

Tử y điện sĩ căn bản không nhìn Tác Mã Lý nói.

Nhìn thấy tử y điện sĩ lên thuyền, Lý Dật liền bí mật đi tới. Lúc này nghe được tử y điện sĩ muốn điều tra, trong lòng cũng trầm lại. Bí mật trên chiếc thuyền, này nhiều lắm, đầu tiên là những thuyền viên kia chính là cường giả, tuy tử y điện sĩ đều thuộc về hạng người không có tiếng tăm gì, nhưng rất khó đảm bảo hai cái Hồng Y tư tế kia không nhận ra.

Cho dù những người này không có vấn đề, hãn Lý Dật cùng thiên ma Thánh nữ, là mục tiêu điều tra của tử y điện sĩ, cũng không che dấu được thân phận. Lại còn hoàng kim ấu long, căn bản không cách nào giấu kín.

Lý Dật tâm niệm thay đổi thật nhanh, bởi vì sự đột nhiên phát sinh, căn bản không có đối sách, lúc này tử y điện sĩ cùng hai cái Hồng Y tư tế từ đầu thuyền bắt đầu chậm rãi đi tới nơi này.

Nếu giấu không được, vậy cũng chỉ có thể liều mạng mà thôi.

Tác Mã Lý cùng Ánh Vũ Tình cùng với những người kia bởi vì trúng "Hoa mê loạn" công pháp mà thuận phục Ánh Vũ Tình đối phó hai Đấu Hoàng Hồng Y tư tế chắc không có vấn đề gì. Mà mình cùng thiên ma Thánh nữ, long súng liên thủ, cũng chưa hẳn không thể đối phó được cục diện.

Thiên ma Thánh nữ đã sớm bị đánh thức, lúc này ở sau lưng Lý Dật, tựa hồ cảm ứng được Lý Dật đang nghĩ gì, thiên ma Thánh nữ hạ giọng nói:

- Dật nhi, quyết định động thủ sao?

- Nương, chỉ cần không bị đẩy vào đấu khí pháp tắc, cũng nắm chắc phần thắng.

Lúc này trời mưa càng lúc càng lớn, phong bạo gào thét cùng những giọt mưa đánh vào người, tạo ra một loại cảm giác lạnh buốt thấu xương. Tử y điện sĩ cùng hai vị Hồng Y tư tế bởi vì có đấu khí cái chắn, mưa to cũng không thể xâm nhập thân thể của bọn họ được. Nhìn thấy đấu khí hào quang không ngừng tới gần vị trí Lý Dật cùng thiên ma Thánh nữ ẩn thân, Lý Dật đã bắt đầu lặng yên súc thể đấu khí.

Nếu muốn đánh, thì nhất định phải đánh cho tử y điện sĩ trở tay không kịp, tuyệt đối chủ động, nếu không một khi giằng co, đối với Lý Dật mà nói, có thể tai hoạ ngập đầu.

Ôm ý nghĩ như vậy, Lý Dật mặc kệ mưa to xâm nhập, một mặt tận lực thu liễm khí tức cường giả, một mặt đem đấu khí súc thể đến cực hạn, chỉ chờ tử y điện sĩ tiến vào phạm vi công kích tốt nhất, liền phát động tập kích.

Sau lưng Tử y điện sĩ, Tác Mã Lý hiển nhiên đã đoán được Lý Dật có hành động gì rồi, lúc này đấu khí chậm rãi hiển hiện tại trong lòng bàn tay, chỉ chờ Lý Dật phát động, liền nhào tới liều mạng.

Sắp tiến tới vị trí Lý Dật dự định công kích, tử y điện sĩ lại đột nhiên dừng bước, chuyển hướng nhìn Tác Mã Lý, cười nhạt nói:

- Thuyền trưởng các hạ, thuyền của người, sát khí thật lớn nhỉ.

Sát khí chừng trọng sao? Dù che dấu thế nào, vẻ sát khí khí đằng đằng này, với thực lực tử y điện sĩ không cảm giác được sao.

Sự tình như thế, Tác Mã Lý cũng đã thông suốt, ha ha cười nói:

- Điện sĩ các hạ, người kiêu ngạo đã chọc giận thuyền viên của ta. Chúng ta tại trong mắt điện sĩ các hạ mặc dù ngay cả con kiến hôi cũng không bằng, nhưng cũng không phải nói là chúng ta sợ Đấu Thần điện.

- Hào, ta còn lần đầu tiên nhìn thấy có người dám nói như vậy đối với Đấu Thần điện, xem ra, người là chi mạo hiểm đoàn đội không đơn giản rồi. Cho nên bản điện càng cần điều tra một phen.

Tử y điện sĩ ngữ khí khinh miệt, mà hãn cũng có lý do khinh miệt, thực lực Đấu Thánh cường giả, cũng không phải một con thuyền nho nhỏ là có thể chống đỡ được.

Tử y điện sĩ nói xong, tiếp tục xoay người lại, từng bước một đi về phía trước.

Nhưng Lý Dật rõ ràng, đánh lén đã không có ý nghĩa, dĩ nhiên có đề phòng tử y điện sĩ, hiển nhiên đã làm tốt chuẩn bị.

Đông, đông, đông.

Tiếng bước chân của Tử y điện sĩ trầm ổn vang lên, nhưng rõ ràng làm cho người rung động lắc lư.

Bỗng nhiên, một đạo huyết hồng sắc đấu khí vạch phá màn đêm, cùng đan vào trong màn mưa, giống như một đạo thiểm điện, đánh về phía tử y điện sĩ. Từ đạo huyết hồng sắc đấu khí này, một đạo đấu khí cường hãn khác cũng công kích tới.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chịu Thua Cũng Không Được

Q.6 - Chương 223: Chịu Thua Cũng Không Được

Hai cổ đấu khí năng lượng cường hãn đan vào nhau, uy thế to lớn làm hai Hồng Y tứ tế không khỏi liên tục bạo lui lại. Tử y điện sĩ cũng biến sắc, tay quyết bay động, bố kết ra một đạo không gian giam cầm.

Đấu khí oanh kích tại phía trên không gian giam cầm, lập tức nổ ra đấu khí quang hoa, mà quang hoa cũng không tiêu tán, liên tiếp oanh kích tới.

Không thể cho tử y điện sĩ có bất kỳ cơ hội đánh trả nào, Lý Dật cùng thiên ma Thánh nữ đem đấu khí thôi phát đến mức tận cùng, đem từng đạo đấu khí vận chuyển tới cực hạn oanh kích ra, đánh tới tử y điện sĩ.

Trong lúc Lý Dật, thiên ma Thánh nữ cùng tử y điện sĩ động thủ, Tác Mã Lý, Ánh Vũ Tình cùng những thủy thủy đoàn bao vây lấy hai vị Hồng Y tứ tế, đấu khí không ngừng oanh kích đến.

Lúc này bị hai đại đấu tôn cường giả oanh kích, tử y điện sĩ cũng không dám có chút chủ quan. Loại công kích này phương thức đơn giản nhất mà hữu hiệu nhất, mà ứng đối loại oanh kích này, ngoại trừ sử dụng đấu khí của mình bố kết phòng ngự, hoặc là trực tiếp dùng đấu khí oanh kích trực tiếp, thì cũng không có phương pháp nào tốt hơn.

Tử y điện sĩ cũng không có nghĩ từ bỏ phòng ngự chuyển sang phản kích. Hắn nhìn ra được, hai vị đấu tôn công kích khí thế kinh người,

nhưng thực lực chênh lệch, nếu liều lĩnh công kích, đấu khí có thể kiên trì bao lâu? Một khi đối phương đấu khí hao hết, với thủ đoạn của mình, cũng không phải là dễ như trở bàn tay sao.

Điểm này Lý Dật cũng rõ ràng, nhưng hẳn rõ ràng hơn, nếu như không duy trì công kích liên tục, một khi tử y điện sĩ lợi dụng đấu khí pháp tắc phản kích, vậy hẳn cùng thiên ma Thánh nữ cơ hội thắng nửa điểm cũng không có. Hiện tại, tối thiểu còn có một tia hy vọng liều mạng.

Điều làm cho tử y điện sĩ không có dự đoán được là một con rồng bỗng nhiên hiện thân, tấn công phía sau của hắn.

Rõ ràng khi xuất hiện một con rồng, tuy chỉ là một đầu ấu long, nhưng Long Tộc thiên phú cường đại làm tử y điện sĩ không thể không chú ý. Trong lúc cấp bách đánh ra một đạo đấu khí, đem ấu long đánh bật trở về, tử y điện sĩ cũng không dám nặng tay đánh chết. Hắn ở tại Long đảo nhiều ngày như vậy, hẳn tự nhiên biết rõ ấu long tại trong long tộc giá trị như thế nào, nếu như bị Long Tộc biết mình đánh chết một đầu ấu long, thì Đấu Thần điện cùng Long Tộc xem như kết thâm cừu đại hận.

Nhưng lúc này ấu long lại cũng không lĩnh tình, sau khi bị chấn lui về, lập tức kêu lên một tiếng, lần nữa điên cuồng tấn công xuống.

Kể từ đó, tử y điện sĩ không khỏi có chút luống cuống tay chân, đã muốn đối phó hai đại đầu tôn điên cuồng công kích, lại vừa muốn ra tay nhẹ nhàng thoát khỏi hoàng kim ấu long, dù là tử y điện sĩ thân kinh bách chiến, nhất thời cũng có cảm giác thúc thủ vô sách.

Mà ở chiến đoàn bên kia, hai vị Hồng Y tư tế đã cực kỳ nguy hiểm. Không biết vì sao, trên thuyền đối diện lại không có tiếp viện, thực lực hai vị Hồng Y tư tế, cùng Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý cũng chỉ ngang tay, mà cùng với hơn mười cường giả thực lực cũng không yếu nhược chiến đấu, có thể chèo chống đến bây giờ, cũng đủ chứng minh Đấu Thần điện cường hãn.

Không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành loại tình huống này, tử y điện sĩ sắc mặt khó coi, trong đôi mắt tinh quang lóe lên, dĩ nhiên là động sát ý rồi.

- Lý Dật, còn muốn đông dài sao? Người cũng rõ ràng kết cục, hiện tại dừng tay theo ta đi gặp tổng Điện chủ đại nhân, bản điện còn có thể xin cho người vài lời hữu ích.

Xem ra vị tử y điện sĩ các hạ này, đối với tính cách Lý Dật còn không hiểu rõ, nếu như hắn muốn bắt Lý Dật, thì cũng không có nói loại nói nhảm này.

- Đa tạ điện sĩ các hạ có ý tốt, bất quá, người nếu hiện tại giết ta, ta sẽ càng cảm kích người.

Trong miệng đáp lời, trên tay Lý Dật cũng không chậm, đấu khí liên tục một đạo đón lấy một đạo, cùng thiên ma Thánh nữ cùng hô ứng, căn bản không để cho tử y điện sĩ nhàn hạ.

- A.

Lúc này có một tiếng kêu thảm thiết vang lên, sau đó một thân thể hung hăng nện xuống bong thuyền, tạo thành một cái cái hố nhỏ. Một tên Hồng Y tư tế bị rơi xuống boong tàu, vẫn không nhúc nhích, chết sống không biết.

- Dừng tay.

Tử y điện sĩ một bên bạo thối kêu lên.

Lý Dật cũng không có dừng tay, thân hình như Ảnh Tù Hình lao lên. Bởi vì đám Somalia đặc thủ, ý chí chiến đấu càng tăng lên, đấu khí từ trong lòng bàn tay lập tức tuôn ra.

- Coi như là các người hung ác, bản điện hôm nay nhận bại.

Tử y điện sĩ không thể không quan tâm đến sống chết của hai vị Hồng Y tư tế, hai gã Hồng Y tư tế chính là thuộc hạ trung thành nhất của mình,

mất đi hai vị Đấu Hoàng cường giả, đối với Đấu Thần điện mà nói cũng không tính là cái gì. Nhưng cùng tất cả thế lực lớn giống nhau, đấu tranh nội bộ trong đấu thần điện cũng là phi thường tàn khốc. Không thể bắt được Lý Dật, hoặc là giết chết Lý Dật, tử y điện sĩ hoàn toàn có thể dấu điểm chuyện này, có thể để sự tình hôm nay phát sinh bình thường.

Nhưng mất đi phụ tá đặc lực, vị trí hãn ở Đấu Thần điện t có thể bồng tay, chỉ sợ cũng không ít người tính kế. Bởi vì lo lắng như vậy, tử y điện sĩ quyết định nhường một bước, tạm thời sẽ không tìm Lý Dật gây phiền toái nữa.

Để cho Đấu Thần điện tử y điện sĩ mở miệng chịu thua, mặc kệ tình huống này là thật hay là giả, đối với Tác Mã Lý, Ánh Vũ Tình mà nói, đều tuyệt đối là một sự kiện vinh quang. Vì vậy, bọn họ đành chỉ công kích, chỉ là vây quanh hai nguwoif ở giữa.

- Lý Dật, bản điện nhận bại, ngươi còn không ngừng tay sao?

Tử y điện sĩ thật sự là không biết tính cách của Lý Dật, đúng vậy, Lý Dật căn bản cũng không có tính toán dừng tay. Lý Dật kiếp trước biết rõ đánh rắn phải đánh giập đầu, giặc cùng đường muốn dồn sức đánh. Tử y điện sĩ hòa hoãn chẳng qua là an bài tốt hai vị Hồng Y tư tế xong, sau đó lại đến đối phó bọn họ, cái tính toán này Lý Dật tuyệt đối không dễ dàng tha thứ.

- Dật nhi, lão gia này đã chịu thua, chúng ta nên nghe hãn nói như thế nào?

Thiên ma Thánh nữ cũng hiểu được nếu như dừng lại, tử y điện sĩ sẽ không đến tìm phiền phức là kết cục tốt nhất.

- Chịu thua cũng không được, đánh.

Lý Dật hung ác nói, cường giả quyết đấu, ngoại trừ thực lực, quan trọng nhất chính là khí thế, một người không có nắm chắc chiến thắng, làm sao có thể tìm được thắng lợi đây.

- Lý Dật, người rốt cuộc muốn thế nào?

Tử y điện sĩ tức giận tới cực điểm, dùng thân phận của mình chịu thua, đối với Lý Dật mà nói, mặt mũi cũng có, tiểu tử này còn muốn cái gì?

Lý Dật nói:

- Ta muốn mạng của người.

Lời vừa nói ra, tử y điện sĩ không khỏi cười to, giống như là nghe được chuyện buồn cười nhất. Một cái đấu tôn cường giả, lại muốn giết chết một cái Đấu Thánh, chuyện tình hoang đường như vậy, tử y điện sĩ chẳng những là lần đầu tiên đụng phải, còn là lần đầu tiên nghe nói đến.

Thấy Lý Dật kiêu ngạo tuyên bố, chính Tác Mã Lý, Ánh Vũ Tình, kể cả thiên ma Thánh nữ cũng hiểu được, nếu như đây không phải Lý Dật vì tranh thủ lợi ích đàm phán, vậy nhất định váng đầu não rồi.

- Lý Dật, nếu như không tin được tử y điện sĩ, chúng ta có thể đem hai cái Hồng Y tư tế làm nhân chứng lưu trên thuyền.

Tác Mã Lý khuyên nhủ, đồng thời đưa ra đề nghị của mình.

Vấn đề là Lý Dật quyết tâm muốn tru sát tử y điện sĩ, loại quyết tâm này, trước nay Lý Dật vẫn không có thay đổi qua. Lý Dật muốn giết tử y điện sĩ, tự nhiên có càng thêm lo lắng. Như là đã cùng Đấu Thần điện trở mặt, bị Đấu Thần điện đuổi giết, có cơ hội diệt trừ một cái điện sĩ, vì cái gì không nắm lấy cơ hội này.

Nếu như hôm nay thật có thể giết chết tử y điện sĩ, chẳng những giảm bớt một cái địch nhân cường đại, mà còn suy yếu thực lực địch nhân, hơn nữa có thể đối với Đấu Thần điện phát ra tác dụng uy hiếp. Dù sao cùng Đấu Thần điện thù hận đã sâu như vậy, căn bản không cách nào hóa giải, giết chết tử y điện sĩ, Lý Dật đã sớm chuẩn bị.

Nhưng, nghe được Tác Mã Lý đề nghị, Lý Dật dừng một chút, hỏi:

- Điện sĩ các hạ, nếu như ta thật sự bỏ qua cho người, người nguyện ý đem hai cái Hồng Y tư tế lưu lại làm nhân chứng sao?

Vấn đề này đối với tử y điện sĩ mà nói, hẳn sẽ dĩ chịu thua, chính là lo lắng an toàn của hai tên Hồng Y tư tế, nếu như đáp ứng lưu lại Hồng Y tư tế làm nhân chứng, như vậy thành chính thức nhận thua. Nếu như không đáp ứng, cho dù bắt Lý Dật cùng thiên ma Thánh nữ, tại đấu thần điện lập được công lao, nhưng lâu dài cũng không có thể đền bù tổn thất mất đi hai cái trợ thủ đặc lực này được.

Lúc này tử y điện sĩ cảm thấy lo lắng, hẳn chỉ có thể quyết định tạm thời thỏa hiệp, còn muốn dùng biện pháp khác cứu Hồng Y tư tế ra.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hạ Sát Thủ

Q.6 - Chương 224: Hạ Sát Thủ

- Ta đáp ứng người, nhưng người cũng phải đáp ứng bản điện, không được thương tổn Đấu Thần điện Hồng Y tư tế, ta muốn đưa bọn họ an toàn về Đấu Thần đại lục.

- Cái này người yên tâm, thuyền của người có thể cùng chúng ta trở lại Đấu Thần đại lục.

Tác Mã Lý nhất thời làm ra hình dáng, có thể làm ra quyết định.

- Lý Dật, người sao? Nói như thế nào? Đồng ý không?

- Được rồi.

Lý Dật rốt cục dừng tay, có chút thở phà phò, giống như cười mà không phải cười khinh thường nhìn tử y điện sĩ.

Nhìn thấy Lý Dật dừng tay, tử y điện sĩ lúc này mới xoay người hướng hai tên Hồng Y tư tế đi đến. Trong lúc tử y điện sĩ xoay người, Lý Dật về mặt vô hại hiện lên một tia tinh quang, cùng sát ý. Cái sát ý này, làm cho thiên ma Thánh nữ toàn thân run lên, sau đó rất nhanh rõ ràng Lý Dật muốn làm gì.

Lý Dật đồng ý đề nghị của Tác Mã Lý, chính là muốn mê hoặc tử y điện sĩ mà ngừng tay, lúc này Lý Dật sức thể đấu khí chuẩn bị đánh lén. Trong nháy mắt Tử y điện sĩ xoay người, chính là cơ hội tuyệt hảo cho Lý Dật, cơ hội như vậy đối với Lý Dật mà nói, càng có giá trị.

Phá Thiên kiếm vô thanh vô tức xé toang màn đêm, vì thực hiện đánh lén, Lý Dật cũng không có rót đấu khí vào Phá Thiên kiếm. Dùng lực lượng siêu phẩm thần binh, đối phó một cái Đấu Thánh hoàn toàn không có phòng ngự, vậy là đủ rồi.

Tử y điện sĩ thực lực vượt xa Lý Dật, điểm này không giả, nhưng bởi vì có Đấu Thần điện dựa vào, tử y điện sĩ một thân tuy bách chiến, nhưng cùng cường giả Đấu Thần điện luận bàn, hoặc là cùng đối phương phát sinh chiến đấu. Mà phần lớn tình huống, chỉ cần nói ra thân phận của mình, đối thủ sớm đã không còn ý chí chiến đấu, thành thối trên thớt cho mình sơ tái.

Đối với Lý Dật mà nói, tử y điện sĩ phát triển chính là hoa tươi trong nhà kính, đối với người giáo quyết, cùng Lý Dật so sánh, tử y điện sĩ càng không là gì. Tử y điện sĩ nằm mơ cũng không nghĩ ra, một tên thiếu niên mười mấy tuổi, lại đối với chính mình động sát cơ như vậy.

Lúc này Phá Thiên kiếm vô thanh vô tức đâm thẳng tới hậu tâm của tử y điện sĩ.

Khi Tử y điện sĩ ý thức được nguy hiểm, tựa hồ quá muộn. Nhưng Đấu Thánh cường giả dù sao cũng là Đấu Thánh cường giả, đối mặt với nguy cơ, thân thể theo bản năng hơi nghiêng, cố gắng dùng đấu khí hóa giải.

Phá Thiên kiếm đâm vào bàn tay của tử y điện sĩ, sau đó đâm vào, từ vai xuyên thấu ra. Thân thể Đấu Thánh cường giả, tại trước mặt siêu phẩm thần binh cũng chỉ là một khối đậu hũ, trong nháy mắt liền sụp đổ.

Tử y điện sĩ nhìn qua tàn cốt trên cánh tay phải, quên cả đau đớn, hẳn không thể tin được nhìn Lý Dật, mỗi chữ mỗi câu tóe ra:

- Người, dám, ám sát ta?

- Đúng vậy, ta ám sát người, như thế nào?

Không có đánh trúng trái tim tử y điện sĩ, Lý Dật có chút thất vọng, nhưng mất đi một cái cánh tay, đối với một người tu luyện đấu khí mà nói, cũng cơ hồ là một kích trí mạng, bởi vì không có cánh tay, kinh mạch bị hao tổn không nói, quan trọng hơn là không cách nào vận động chỉ quyết, đấu khí không cách nào vận chuyển, đấu kỹ càng thì không cách nào thi triển ra. Lý Dật tin tưởng, tử y điện sĩ cũng không cách nào sử dụng ra đấu khí pháp tắc của mình.

Loại tình huống này, Lý Dật cũng có lòng tin bằng vào siêu phẩm thần binh Phá Thiên kiếm tru sát được tử y điện sĩ, cho nên Lý Dật thần sắc rất cực bắt đầu thoải mái xuống. Nhưng thoải mái cũng không phải buông lỏng, đối phương dù sao cũng là Đấu Thánh cường giả, lạc đà chết gãy còn hơn ngựa lớn.

Trong lúc tử y điện sĩ phản nộ, Lý Dật lẳng không đánh ra một trảo, đem Phá Thiên kiếm nắm trong tay, nếu không che dấu khí tức, đem đấu khí cực hạn rót vào Phá Thiên kiếm, triển khai vân bộ, lao đến bên người tử y điện sĩ, mũi kiếm dùng góc độ quỷ dị đâm thẳng vào tử y điện sĩ.

Tử y điện sĩ vừa phản nộ vừa sợ, nộ chính là Lý Dật lật lọng ám toán chính mình, kinh hãi cánh tay vừa bị hao tổn, đấu khí lưu chuyển không được thông khoái, lúc này chột vật lặn một vòng, dùng laoij tránh né không xứng với thân phận của mình tránh đi Phá Thiên kiếm, nhưng trên kiếm vẫn làm cho tử y điện sĩ kéo lê một đạo vết máu trên lưng.

Máu tươi chảy ra, Lý Dật đánh ra đấu khí quang hoa đâm thẳng vào tử y điện sĩ, có thể thấy được Lý Dật trẻ tuổi mà lãnh khốc, biểu lộ kiên quyết.

- Không nên, không nên.

Vượt quá tất cả ý liệu mọi người, thân là nhất đại Đấu Thánh cường giả, tử y điện sĩ sợ chết:

- Lý Dật, chỉ cần người không giết ta, ta tuyên thệ, ta giúp người đối phó Đấu Thần điện, không ai so với ta hiểu Đấu Thần điện rõ hơn, người dùng được ta, thật sự, ta thề, ta thật sự sẽ vì người mà cống hiến.

Nhìn thấy tử y điện sĩ nói năng lộn xộn cầu xin tha thứ, Lý Dật trong nội tâm vừa động, có một Đấu Thánh cường giả vì hiệu lực chính mình, đây quả thật là hấp dẫn. Nhưng là tử y điện sĩ siêu cấp cường giả ở bên người, Lý Dật ngủ cũng không yên.

- Ta tiếp nhận thỉnh cầu của người.

Lý Dật nói, quyết đoán một kiếm xuyên thấu trái tim tử y điện sĩ. Lúc tử y điện sĩ chưa chết, Lý Dật cũng muốn biến một Đấu Thánh thành mị ảnh khô lồi, với tình cảnh Lý Dật trước mắt, suy nghĩ như vậy là bình thường.

Đúng là loại tâm tình này, làm Lý Dật không để ý ở trước mặt mọi người bắt đầu luyện chế mị ảnh khô lồi.

Lúc này trong lòng bàn tay Lý Dật không ngừng tuôn ra đấu khí màu đen bao vây thân thể tử y điện sĩ, tàn cốt toái thịt không ngừng bay trở về cánh tay phải tử y điện sĩ, thân thể rất nhanh phục hồi như cũ, nhưng tử y điện sĩ sinh khí lại không ngừng biến mất, toàn thân bắt đầu lộ ra một cổ hơi thở lạnh như băng. Nhưng trong lòng còn lưu lại một đám khí tức, Lý Dật không chút do dự đem linh hồn của mình phong ấn vào trong tâm hồn tử y điện sĩ.

Thử cùng tâm hồn tử y điện sĩ liên lạc, chứng minh mị ảnh khôi lỗi luyện chế thành công, Lý Dật lúc này mới đem tử y điện sĩ thu vào trong dung giới không gian.

- Lão, lão đại, người vừa mới giết tử y điện sĩ.

Tác Mã Lý trán đầy mồ hôi lạnh, nói chuyện đều có lắp bắp.

- Tác Mã Lý, chẳng lẽ người không có rõ ràng, ta cũng không có giết tử y điện sĩ, chỉ là thu một cái tiểu đệ trung thực.

Bỗng nhiên đưa ánh mắt nhìn về phía Hồng Y tư tế:

- Nhưng, giết hai tên Đấu Thần điện Hồng Y tư tế này.

- Không, không nên.

Quả nhiên là thượng bất chính, hạ tất loạn, có nhiều tử y điện sĩ, thủ hạ có nhiều Hồng Y tư tế, Hồng Y tư tế đúng là dứt khoát quỳ gối cầu khẩn Lý Dật.

Đáng tiếc Lý Dật cũng không có ý niệm luyện chế hai tên Hồng Y tư tế thành mị ảnh khôi lỗi, trực tiếp một kiếm chém chết. Đấu khí quang hoa chiếu rọi, một thân Lý Dật máu đen, giờ phút này giống như một vị sát thần, một ác ma. Lý Dật cũng không có buông tha Hồng Y tư tế đang ngã trên boong tàu, đem hai đầu lâu cùng thi thể đều ném vào trong biển rộng, Lý Dật ngửa đầu hít sâu một hơi, bỗng nhiên bay lên trời.

Đêm nay nhất định là muốn đại khai sát, mà, Lý Dật rõ ràng, chỉ là mới bắt đầu. Từ lúc trốn khỏi Long đảo, Lý Dật biết sẽ đi một đường đầy máu.

Bay đến chiếc thuyền đối diện, Phá Thiên kiếm trong tay Lý Dật thân kiếm tăng vọt, huyết sắc quang hoa bay ra, sau huyết sắc quang hoa lẳng không chém bổ xuống, một tiếng vang nặng nề vang lên, thuyền lớn đã bị chém thành hai đoạn, rất nhanh nghiêng sang một bên, sau đó nhanh chóng chìm vào biển rộng.

Trơ mắt nhìn trên thuyền không một người thoát ra, đều biến mất tại trong song biển, Lý Dật lúc này mới thu hồi Phá Thiên kiếm, trở lại trên thuyền của mình. Mà Phá Thiên kiếm một lần nữa trở lại cổ tay, Lý Dật sát khí cũng thoáng tiêu tán hầu như không còn, hiện tại Lý Dật thoát nhìn, chỉ là một thiếu niên mà thôi.

- Dật nhi, người giết người có phải quá nhiều không!

Mà ngay cả tiện nghi lão nương Lý Dật, thiên ma Thánh nữ đều cảm thấy lo lắng nhìn Lý Dật.

- Nương, ta không giết bọn họ, bọn họ cũng sẽ giết chúng ta. Bọn họ chết là đáng đời.

Lý Dật cũng không cho cách làm của mình có cái gì không ổn, giết hết những người đáng chết là chuyện thiên kinh địa nghĩa.

- Ít nhất, hai tên Hồng Y tư tế, bọn họ đối chúng ta không tạo thành uy hiếp.

Thiên ma Thánh nữ còn đang cố gắng thuyết phục Lý Dật.

Lý Dật giải thích nói:

- Thế nào là không có uy hiếp? Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, đám cường giả Long đảo kia, kể cả Long Tộc, đều tìm tung tích của chúng ta, một khi bọn họ biết được phương vị của chúng ta, sẽ có rất nhiều cường giả chạy đến. Con giết bọn họ, chính là cứu vãn càng nhiều tính mạng, đương nhiên cũng kể cả tính mạng của chúng ta.

Cái câu giải thích này rất là hợp lý, giết người diệt khẩu không lưu dấu vết, là một sát thủ cơ bản, Lý Dật đối với chuyện này có lý giải sâu sắc.

Hai cột buồm của chiếc thuyền trong khi đánh nhau chết sống đã bị tổn thương không nhẹ, nhưng cũng may tất cả cường giả cũng không nghĩ hủy hoại, loại tổn thương này đối với việc tiếp tục đi cũng không có ảnh

hưởng quá lớn. Nhưng đã bị công kích, cùng với Lý Dật giết người làm tất cả mọi người tâm tình đều có chút trầm trọng. Ngoại trừ Lý Dật tiếp tục trở lại khoang thuyền ngủ, những người khác, một đêm không ngủ.

Sáng hôm sau, biển rộng cũng gió êm sóng lặng, Lý Dật rời giường trở lại bong thuyền, ban đêm dấu vết đánh nhau đã được nước mưa tẩy rửa, hết thấy trở lại bình thường.

Sang ngày thứ tư, Táp lý lộ tư chủ động tìm tới cửa, tiểu ả quái nhân thần thần bí bí gõ cửa phòng của Lý Dật, hẩn thoát nhìn có điểm tâm thần bất định, chú ý nói chuyện tào lao một phen, sau đó mới đi vào chính đề:

- Lão đại, người và ta đều là Dương thị hậu nhân. Thật sự, Dương thị hậu nhân ta tiếp xúc cũng không ít, trong đó cũng không thiếu người tu luyện đến đấu tôn cường giả. Nhưng nếu luận năng lực chiến đấu, không ai có thể cùng người so sánh.

Được tán dương, Lý Dật tâm tình cũng không tệ lắm. Nhưng, cái này cũng không ảnh hưởng Lý Dật phán đoán về ý tứ của Táp lý lộ tư:

- Như thế nào? Có phải là đến nói hết bí mật cho ta không?

- Lão đại chẳng những thực lực kinh người, hơn nữa thông minh tuyệt đỉnh. Không sai, ta quả thật có chút chuyện muốn nói với người.

Táp lý lộ tư thần sắc có chút quỷ dị nhìn Lý Dật, tựa hồ là đang suy nghĩ nên nói như thế nào.

Lý Dật thật cũng không gấp, lẳng lặng chờ đợi Táp lý lộ tư nói ra ý tứ của mình.

- Là như vậy lão đại, trong tay của ta có một kiện đồ vật, ta cũng không biết nó là bảo bối, hay là tai họa. nhưng nghe nói nó có thể giúp ta khôi phục đến bộ dáng cũ, cho nên mới giữ lại đến nay. Ta vốn tính toán sau

khi đến thần chi lĩnh vực, có thể được cường giả trợ giúp. Hiện tại xem ra, lão đại, với thực lực của người, có thể giúp ta sử dụng nó.

Tạp lý lộ tư, chơi đùa với ta, người còn non một chút. Lý Dật trong nội tâm cười thầm, tiểu ả quái nhân không biết là bảo bối hay là tai họa gì đó, còn có thể là cái gì, tự nhiên là phần khế ước. Muốn mượn tay của mình giúp hãn kế thừa khế ước đấu khí, hắc hắc, Tạp lý lộ tư bàn tính quả thực chính là chuyện Lý Dật cầu cũng không được sao.

Lý Dật vô cùng chân thành hồi đáp:

- Chúng ta đều là Dương thị hậu nhân, Tạp lý lộ tư người còn khách khí với ta cái gì, nếu ta có khả năng nhất định sẽ hết sức giúp người.

- Cảm ơn lão đại trước, ta có một đạo phong ấn, cần đấu tôn cấp bậc cường giả, hơn nữa phải là Dương thị tộc nhân mới có thể bài trừ. Ta nghĩ đây là thiên ý, nếu không lão Thiên làm sao cho ta kết bạn với lão đại như vậy.

- Rốt cuộc là cái quái gì, trước lấy ra cho ta nhìn một cái xem sao.

Lý Dật có chút không thể chờ đợi được, hãn muốn nhìn Đấu Thần khế ước một chút rốt cuộc là một kiện vật đồ vật gì.

Tạp lý lộ tư cẩn cẩn, rốt cục quyết định, sau đó từ ngón chân cái gỡ xuống một cái dung giới, với dáng người của Tạp lý lộ tư, tại trên dung giới đeo vào ngón chân cũng là phù hợp, mà lại an toàn hơn.

Tạp lý lộ tư lấy ra dung giới, cầm trong tay tỉ mỉ chà lau một phen, lúc này cũng không ngờ dung giới ánh ra ngân sắc quang mang. Sau đó Tạp lý lộ tư duỗi ra một ngón tay đặt ở trong miệng, đem một giọt máu tươi nhỏ tại phía trên dung giới, trên dung giới lập tức phát ra một tiếng "Ong ong ông" thanh âm.

- Lão đại, người xem đi, thứ này tuy thoát nhìn dung mạo xấu xí, nhưng là ta phải bỏ một cái giá lớn đổi lấy, có thể để cho ta khôi phục tướng

mạo anh tuấn hay không, cũng chỉ mong chờ vào nó.

Một lúc sau, Tạt lý lộ tư mới vỗ dung giới, từ bên trong lấy ra một vật. .

..

Vật này tròn tròn lớn cỡ hai bàn tay, dày mười centimet, có điểm giống gia tộc huy chương, toàn thân một mảnh ngăm đen, cũng không biết là làm từ kim loại hay là ngọc, bên ngoài là các loại hoa văn phức tạp quý dị bao trùm lấy. Từ nơi này nhìn hoa văn khắc hết sức tinh xảo, có thể thấy nó không phải vật tầm thường.

Một khối huy chương xuất hiện ở trước mặt, Lý Dật không cảm giác có bất kỳ năng lượng ba động nào. Lý Dật thật sự nghĩ không ra, nếu như nó là Đấu Thần khế ước, lớn cỡ hai bàn tay, làm sao có thể phong ấn một nửa đấu khí của hai vị thượng cổ cường giả đây.

Lý Dật tiếp nhận Đấu Thần khế ước, lật qua lật lại nửa ngày, cũng không có cảm thấy hứng thú ném trả lại cho Tạp lý lộ tư:

- Người có lầm không, đây là gia tộc huy chương sao, chỉ bằng một khối huy chương có thể làm cho người khôi phục? Ta xem người điên rồi.

- Đây tuyệt đối không phải là huy chương.

Tạp lý lộ tư vội vàng nói.

- Vậy nó tên gì.

Đối với vấn đề Lý Dật nói, Tạp lý lộ tư hiển nhiên cũng đã sớm chuẩn bị xong đáp án:

- Thứ này đây chính là thánh thạch, là thánh vật chữa thương, bất luận cái thương thế gì thông qua thánh thạch đều khôi phục như lúc ban đầu.

Đấu Thần đại lục các loại phụ trợ tu luyện đấu khí, binh khí cường hóa, tài liệu chữa thương nhiều vô số kể, Tạp lý lộ tư nói đến thánh thạch rồi cuộc là cái gì, Lý Dật cũng không biết.

- Nếu là thánh vật chữa thương, vì cái gì mà hết lần này tới lần khác phải là Dương thị tộc nhân đấu tôn cường giả mới có thể sử dụng?

Lý Dật vẻ mặt nghi hoặc nói.

- Ách, cái này sao, ta cũng không rõ lắm. Kỳ thật, vật này là truyền thừa, có thể là Dương thị tổ tiên sợ ngoại nhân dùng, cho nên, có phong ấn chi lực.

Nhìn Tạng lý lộ tư che lấp, trong nội tâm Lý Dật cười thầm không thôi. Đùa giỡn cũng diễn đủ rồi, Lý Dật quyết định không trêu chọc nữa, nói:

- A, thì ra là như vậy, vậy thứ này sử dụng như thế nào, chắc hẳn người cũng biết chứ.

- Ừ, cái này đơn giản, người trước bức ra một giọt máu tươi, nhỏ tại thánh thạch.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Tôn Tám Tinh

Q.6 - Chương 225: Đấu Tôn Tám Tinh

Lý Dật thực lực bây giờ, cũng không cần như Tạng lý lộ tư lấy dao đâm vào ngón tay, mà là trực tiếp dùng đấu khí tại đầu ngón tay bức ra một giọt máu huyết. Dựa theo lời nói của Tạng lý lộ tư, Lý Dật đem giọt máu tươi nhỏ tại phía trên Đấu Thần khế ước.

Máu tươi rất nhanh thấm vào trong khế ước, theo máu tươi rót vào, khế ước đột nhiên kim quang tràn đầy, từ trong tay Tạng lý lộ tư huyền phù lên. Bên ngoài khế ước thần bí quang ảnh hiên ra bốn phía.

- Đây là lực phong ấn, người dùng đấu khí đánh vỡ nó đi.

Tạng lý lộ tư kinh hỉ kêu lên.

- Xác định là thế này phải không?

Lý Dật mỉm cười, trong đầu vòng vo trăm ngàn ý niệm.

- Đúng, đúng vậy.

Một vòng đấu khí hiển hiện tại bàn tay Lý Dật, sau đó chậm rãi hướng thần bí đồ phù bên ngoài kim quang khế ước không ngừng tuôn đến. Đấu khí cùng kim quang tương giao, Lý Dật cảm giác có một ít tin tức từ chỗ mi tâm dũng mãnh vào đầu óc của mình.

Quả thực không tệ, đây là Dương Cao cùng Á lý Sĩ đại biểu Đấu Thần điện ký kết Đấu Thần khế ước, những tin tức kia đúng là nội dung khế ước, cùng những điều Lý Dật biết cũng không quá bất đồng, chỉ là điều khoản khế ước tưởng tận hơn một ít mà thôi.

Điều khoản cuối cùng làm cho Lý Dật chú ý, Á lý Sĩ cũng là người có tâm tư kín đáo, tại điều khoản này, làm điều khoản khế ước liên quan đến không ít tình huống. Mà nếu như phát sinh loại tình huống ngoài ý muốn, Khế ước lập tức mất đi hiệu lực, đấu khí niêm phong tự nhiên tiêu tán.

Lý Dật cả kinh, Dương Cao bị linh hồn tân sinh thay thế, xem ra đúng là phù hợp với điều khoản này. Nếu quả thật là như thế, như vậy Tịch lý lộ tư tính toán, cùng kế hoạch của mình đã tan thành bọt nước.

Nhìn thấy tin tức trong khế ước tiến vào đầu óc Lý Dật, Tịch lý lộ tư biết rõ giấu diếm không được, vội vàng nói:

- Cảm ơn lão đại, chuyện kế tiếp ta tự mình làm là được rồi.

Một mặt nói, một mặt liền chụp vào Đấu Thần khế ước.

Chuyện cho tới bây giờ, Lý Dật sao có thể để cho Tịch lý lộ tư thực hiện được, mặc kệ trong khế ước phong ấn đấu khí có tiêu tán hay không, hẳn muốn thử một lần mới biết được. Lý Dật thúc dục đấu khí, nương theo khế ước phát ra quang hoa, đẩy lui Tịch lý lộ tư, đồng thời thân thể chấn động, hét lớn:

- Tịch lý lộ tư, đây là có chuyện gì, ta không thoát khỏi được thánh thạch.

Nhưng thật ra thánh thạch không thoát khỏi được Lý Dật, đấu khí thăm dò vào trong khế ước, Lý Dật đột nhiên cảm giác mình đi tới một thế

giới kia, đó là một không gian khác, một cái không gian vô cùng khổng lồ, ở đó khí tức đấu khí nồng đậm đến mức tận cùng. Cổ hơi thở này, giống như thiên địa nguyên khí đậm đặc gom lại vậy, cơ hồ như thực chất sền sệt.

Lý Dật có thể cảm giác khí tức đấu khí đang tốc độ chậm rãi tiêu tán, nhưng nó thức sự quá mức nồng đậm, quá trình tiêu tán rất chậm. Ý thức được điểm này, Lý Dật không hề do dự, tại quanh thân kết xuất một đạo đấu khí cái chặn hừng hậu cùng một đạo không gian giam cầm, lập tức tiến hành trạng thái tu luyện, thu nạp khí tức đấu khí nồng đậm.

Sự tình đã rất rõ ràng, Đấu Thần khế ước đã mất đi hiệu lực, đấu khí phong ấn cường đại cuối cùng tự nhiên tiêu tán. Nhưng đấu khí của hai thượng cổ cường giả là tồn tại bậc nào, quá trình tự nhiên tiêu tán cũng không phải là một thời ba khắc có thể hoàn thành.

Đây cũng là thiên ý, nếu không có Tạp lý lộ tư chủ động tìm đến mình, để qua mười ngày nửa tháng, Đấu Thần khế ước chỉ sợ cũng vô giá trị. Dương Cao đột phá từ thiên động, cũng có thời gian bảy tám ngày, nếu tại trước bảy tám ngày hấp thu cổ đấu khí này thì rất là hoàn mỹ. Không có kế thừa khế ước đấu khí, không thể không nói, đây là một việc vô cùng tiếc nuối.

Tạp lý lộ tư nhìn thấy Lý Dật bắt đầu thu nạp đấu khí trong khế ước, hẳn cũng bất đắc dĩ, một đạo đấu khí phòng ngự cộng thêm một đạo không gian giam cầm, không phải thực lực của hắn có khả năng đánh vỡ.

Mà trong không gian giam cầm, Lý Dật cảm thụ được thời khắc kỳ diệu mà vui sướng. Đấu khí trong khế ước tồn lượng tuy đã tổn thất hơn phân nửa, nhưng mà trải qua vạn năm, nhiều ít có chút hao tổn tự nhiên, nhưng so sánh với thiên địa nguyên khí, cũng mạnh hơn ngàn vạn lần.

Lúc này Lý Dật không ngừng rút ra, luyện hóa, đấu khí trong khế ước dừng mãnh tuân vào trong kinh mạch Lý Dật, cùng đấu khí trong thân thể Lý Dật tan ra làm một thể, sau đó thẳng vào đan điền khí hải. Đan

điền khí hải Lý Dật biến thành cực kỳ không ổn định, thực lực trong thời gian ngắn ngắn liên tục đột phá.

Hai tinh, ba sao, bốn tinh, năm tinh...

Mãi cho đến cảnh giới tám tinh, đấu khí trong khế ước mới bị rút hết, cùng thiên địa nguyên khí trong tự nhiên như nhau. Lúc này Lý Dật hạnh phúc muốn ngất đi.

Từ đấu tôn một tinh đến đấu tôn tám tinh, Lý Dật đột phá suốt bảy tinh. Nếu như dựa vào chính mình tu luyện, Lý Dật biết, những cường giả Đấu Thần đại lục, từ đấu tôn một tinh tấn thăng đến tám tinh, ít nhất cũng vài thập niên, có người tiêu tốn trăm năm thời gian cũng là chẳng có gì lạ. Mà chính mình, rõ ràng tại mấy giờ hoàn thành công việc như vậy.

Đối với một người tu luyện đấu khí mà nói, còn có cái gì so với cái hạnh phúc này hơn?

Chỗ tốt còn không chỉ có như vậy, trải qua khế ước phong ấn đấu khí, tại trong kinh mạch lưu chuyển đánh sâu vào, kinh mạch Lý Dật lần nữa chất phá, độ dày rộng cứng cõi làm Lý Dật cũng cảm thấy kinh ngạc.

Cùng Lý Dật hưng phấn kích động, Tạp lý lộ tư sa sút tinh thần. Giờ khắc này, tiểu ải quái nhân khắc sâu cái gì gọi là ăn trộm gà bắt thành còn mất năm gạo.

- Lão, lão đại, tại sao có thể như vậy.

Nhìn thấy Lý Dật thần thái vui vẻ, Tạp lý lộ tư tuyệt vọng lẩm bẩm nói.

Lý Dật trên mặt mĩa mai cười:

- Tạp lý lộ tư, đây là có chuyện gì? Ta lại không có cảm giác gì, ta cũng kỳ quái, trải qua thánh thạch, ta hiện tại cảm giác phi thường bay bổng, vết thương cũ trước kia cũng triệt để khôi phục.

- Vậy là tốt rồi, thấy lão đại được chỗ tốt, so với ngoại nhân tốt hơn.

Sự thật đã bày ở trước mặt, vô luận Tạp lý lộ tư không cam lòng như thế nào, cũng không có cách nào thay đổi. Lúc nàycungx theo như lời của tiểu ả quái nhân, Lý Dật dù sao cũng là Dương thị hậu nhân, khế ước đấu khí cho hãn kế thừa cũng không tiếc.

Khế ước đấu khí đã tới tay, tuy không phải toàn bộ, nhưng Lý Dật cũng cảm thấy mỹ mãn, Lý Dật cũng không để ý tới tâm tình của Tạp lý lộ tư, ngược lại nghiên cứu thánh thạch. Cái đồ vật này lớn cỡ hai bàn tay, sau khi mất đi đấu khí phong ấn, lại lần nữa khôi phục bộ dáng không hề sáng chói.

Lý Dật đầu tiên thử đem long súng thu vào trong dung giới của mình, không có vấn đề gì cả, cái này làm vật dẫn Đấu Thần khế ước là có thể thu được vào dung giới. Đã có không gian lớn như vậy, Lý Dật nghĩ, có thể để long súng xèo xèo bỏ vào được không? Nếu như có, thì giải quyết được một cái phiền toái không nhỏ.

Lý Dật đem xèo xèo đi vào gian phòng, đem máu của mình tích vào vật dẫn, dùng ý niệm liên lạc. Sau đó Lý Dật ý niệm vừa động, một cổ hấp lực cường đại tự nhiên sinh ra, trong lúc hoàng kim ấu long sợ hãi, cổ hấp lực này đã đem xèo xèo hút vào trong đó.

Xem ra, vật này mặc dù không phải như theo lời của Tác Mã Lý là không gian dung giới, nhưng hiệu quả không sai biệt lắm. Hiện tại vấn đề duy nhất là không biết không gian có duy trì sinh vật sinh tồn hay không. Một lúc sau, Lý Dật đem một đám đấu khí thăm dò vào trong không gian, chỉ thấy hoàng kim ấu long ngoại trừ có chút hoang mang, cũng không có cái cảm giác gì khác.

- Tạp lý lộ tư, người lừa gạt ta.

Lý Dật sắc mặt có chút không vui nhìn Tạp lý lộ tư, thấy Tạp lý lộ tư sợ hãi. Lý Dật tính tình thô bạo tiểu ả quái nhân đã lĩnh giáo qua, hãn là Dương thị hậu nhân thì thế nào, truyền thừa nhiều năm như vậy, cũng chỉ

là một cái danh phận mà thôi, huống hồ Lý Dật cùng Dương thị ngoại tộc không có quan hệ huyết thống.

- Ta... Ta...

- Người là cái gì, cái này không phải là thánh thạch, mà là không gian dung giới nào đó. Ta cũng không truy cứu người mục đích lừa dối ta là cái gì, người lấy thánh thạch giao cho long sủng ta đi.

Tạp lý lộ tư thở phào một cái, Lý Dật cũng không có phát hiện hắc cố gắng mượn tay hắc kế thừa Đấu Thần khế ước, nếu không hắc trở mặt, Tạp lý lộ tư thật không biết ứng phó như thế nào.

- Đi, đi, ta sẽ đưa cho xèo xèo, nếu không có chuyện gì, ta đi trước.

Dù sao vật dẫn của Đấu Thần khế ước hiện tại cũng không có tác dụng, không bằng thuận nước giong thuyền đưa cho Lý Dật.

Thẳng đến khi Lý Dật đi ra khỏi gian phòng, Tạp lý lộ tư mới đột nhiên giật mình một cái, rõ ràng chính mình tiền mất tật mang, làm sao vì Lý Dật không truy cứu mà chính mình như trút được gánh nặng. Cái con mẹ nó rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Mà trong phòng, nghe được tiếng bước chân Tạp lý lộ tư đi xa, Lý Dật rốt cục nhịn không được cười lên ha hả.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ba Người Tổ Giết Chóc

Q.6 - Chương 226: Ba Người Tổ Giết Chóc

Lênh dênh trên biển buồn chán, lúc này mọi người rời khỏi Long đảo cũng đã gần một tháng, ngoại trừ ngẫu nhiên gặp phải một số tiểu đảo, thì trước mặt là biển rộng mênh mông. Dựa theo lời của lão tửu quỷ nói, Long đảo cách thần chi lĩnh vực cũng không quá xa, thuyền buồm vẫn

thuận gió, tốc độ cũng không chậm, mà đi lâu như vậy vẫn chưa có tới thần chi lĩnh vực?

Lý Dật mới đầu còn tín nhiệm Tác Mã Lý, nhưng càng chạy lại càng thấy không đúng, hỏi Tác Mã Lý, tên đầu lĩnh hải tặc này đối với kinh nghiệm của mình vô cùng tự tin, cũng không nói nên cái gì.

- Yên tâm đi, bằng kinh nghiệm của ta, chúng ta đi là hướng Nam, đúng phương hướng của thần chi lĩnh vực rồi.

- Vì cái gì còn chưa tới? Thần chi lĩnh vực cùng Long đảo cách không có xa xôi như vậy.

- Cái này, ta cũng không biết, ta chỉ là một nhà hàng hải, không phải nhà tiên tri.

Lý Dật không nói gì, lúc này cũng không có la bàn hàng hải, ngoại trừ tiếp tục tin tưởng kinh nghiệm của Tác Mã Lý, tựa hồ cũng không lựa chọn nào khác. May mà Long Tộc cùng Đấu Thần điện cũng không có xuất hiện, hết thảy vẫn còn gió êm sóng lặng.

Suốt một tháng hàng trình, sự kiện rối rục cũng có biến hóa. Lúc này trời hoàng hôn, một thuyền viên được Tác Mã Lý bảo mời Lý Dật đến:

- Lão đại, đã xảy ra chuyện.

Từ lúc tấn thẳng đến tám tinh đấu tôn, Lý Dật tự tin cũng tăng vọt, chuyện tình bình thường đã không kích động được hắn, sau khi nhìn thấy tên thuyền viên đầu đầy mồ hôi, thản nhiên nói:

- Nói đi.

Thấy chuyện không may đã xảy ra, hơn nữa sự tình cũng không nhỏ, nhưng vấn đề này, cùng Lý Dật tựa hồ quan hệ không lớn.

Phía trước thuyền buồm có ước chừng mười hải lý, có mười chiếc chiến hạm xuất hiện, với thị lực của Lý Dật có thể nhìn thấy, hơn mười chiến

thuyền này đang liều chết chém giết lẫn nhau. Đi gần thêm một chút, Lý Dật có thể nhìn thấy rõ ràng, song phương chém giết, một bên chính là quân đội chính quy, mặc chế phục thống nhất, tiến thoái cũng ngay ngắn trật tự. Còn bên kia giống như lính đánh thuê hoặc hải tặc, một đám tướng mạo thô lỗ, ra tay hung ác, nhưng căn bản là đơn đả độc đấu.

- Tác Mã Lý, có ý kiến gì không, có phải là quân đội đế quốc nào đó đang trấn áp các huynh đệ của người không?"

Tác Mã Lý bỏ kính viễn vọng ra, nhún nhún vai nói:

- Ta không biết bọn họ, nếu như bọn họ là hải tặc, đều bị tên khốn La Tuyết Phong kia tiêu diệt hết rồi. Bất quá, những quân đội kia, ta có chút quen thuộc, chắc là hải quân đại thần đế quốc rồi?

Lý Dật sắc mặt cũng thay đổi.

Lúc này không ngờ xuất hiện hải quân đại thần đế quốc? Hải quân Đại thần đế quốc giới rất ít viễn hải đi xa, trên căn bản là tại vùng duyên hải mấy trăm dặm hành động, nhiệm vụ chủ yếu quét sạch đạo phi trên biển, bảo vệ cư dân cùng thương thuyền vùng duyên hải. Nếu quả thật như Tác Mã Lý nói, những quân đội này thuộc về hải quân đại thần đế quốc, như vậy chính là, Lý Dật cách Đấu Thần đại lục còn mấy trăm hải lý mà thôi.

- Tác Mã Lý, người nhìn rõ ràng không? Nói không chừng quân đội thần chi lĩnh vực phục sức cùng đại thần đế quốc có điểm giống nhau.

Tập lý lộ tư không cam lòng nói ra.

Tác Mã Lý quả nhiên lại cầm lấy kính viễn vọng, tỉ mỉ quan sát nửa ngày, lúc này mới uể oải khẳng định hồi đáp:

- Đúng vậy, cái chi quân đội này ta đã từng gặp qua, hải quân của đại thần đế quốc tập, do Lạc Kỳ tướng quân chỉ huy. Lạc Kỳ tướng quân

chết tiết, ta không thể không nói hắn là một thiên tài, hắn cho ta ăn không ít đau khổ.

Lúc này không có gì nghi hoặc nữa, hiển nhiên là Tác Mã Lý lần nữa phạm phải sai lầm, bọn họ trệch hướng đi, không có chạy đến thần chi lĩnh vực, mà là trực tiếp chạy về phía Đấu Thần đại lục.

- Tác Mã Lý người là tên ngu ngốc.

Ngoại trừ chửi bới, Tạp lý lộ tư cũng không có biện pháp khác để phát tiết.

- Ta đồng ý cách nhìn của Tạp lý lộ tư.

Ánh Vũ Tình cười khổ lắc đầu, tuy sắc mặt không có khó coi như vậy, nhưng thất vọng thì không cách nào che dấu.

- Không cần phải trách cứ Tác Mã Lý, hắn đã tận lực rồi.

Lý Dật nhìn lại, đã trải qua mạo hiểm trở lại Đấu Thần đại lục, đối với Lý Dật hiểu địa lý thế giới này đại khái minh bạch, nếu như làm ra la bàn, lại tổ chức một chi đội tàu đi thần chi lĩnh vực, là một việc cũng không quá khó khăn.

- Lão đại, làm sao bây giờ?

Biết mình phạm vào sai lầm lớn, Tác Mã Lý vẻ mặt xấu hổ, cũng không dám cãi cò cái gì, chỉ làm vẻ mặt đau khổ nhìn Lý Dật.

Lý Dật nhanh chóng điều chỉnh ý nghĩ, phân tích tình thế trước mắt. Xem ra lại tổ chức một đội tàu mới, ít nhất phải ở tại Đấu Thần đại lục một thời gian ngắn, mà nếu muốn an toàn đứng ở Đấu Thần đại lục, nhất định phải che dấu tốt thân phận của mình. Nhìn thấy đám hải tặc cùng quân đội của đại thần đế quốc đang đánh nhau, Lý Dật suy tư một chút, quyết định trợ giúp đế quốc hải quân. Nếu như có thể như vậy lẫn vào đế quốc hải quân, không thể nghi mọi người tìm được một chỗ ẩn thân.

- Từ giờ trở đi, chúng ta chính là một đoàn đội mạo hiểm thất bại, bởi vì không có tiếp tế mà không thể về Đấu Thần đại lục. Đều cho mình một cái thân phận thích hợp, hiện tại, xuất phát từ tôn kính đối với đại thần đế quốc hải quân, chúng ta đem đoàn hải tặc đánh bại.

- Lão đại người quyết định động thủ với đám hải tặc này sao?

- Đúng, chúng ta phải lấy tín nhiệm được của đế quốc hải quân, nếu có thể ở bên trong hải quân, có thể che dấu được Đấu Thần điện, La Lan học viện cùng tứ đại Ma Tông truy nã.

- Ta hiểu,

Tuy trợ giúp hải quân, hơn nữa trợ giúp cho Lạc Kỳ tướng quân làm cho Tác Mã Lý ném qua không ít thiệt thòi, Tác Mã Lý có chút không quá tình nguyện, nhưng tình thế bức bách, lý do của Lý Dật là tốt nhất.

Thuyền buồm bởi vậy không có thay đổi hướng đi, mà là hướng về phía chiến trường xông tới. Lúc này chiến trường, đúng là giai đoạn gay cấn. Lạc Kỳ tướng quân sau khi phát động công kích hải tặc, cũng không có liên lạc những quân đội khác, mà là một mình xâm nhập, tại trên biển rộng truy kích ba ngày ba đêm, mới rốt cục đem đám hải tặc vây quanh tại hải vực này.

Điều làm cho Lạc Kỳ tướng quân cũng không ngờ đoàn hải tặc này thực lực hơn xa dự đoán, mà nhân số đạt gần hai ngàn người, cơ hồ thu nạp tất cả những kẻ tù tội của đế quốc, phản đồ môn phái, tạo thành tập đoàn cướp biển.

Đã bị vây khốn, đoàn hải tặc hung ác thành tính, những tên này trước khi ra nhập hải tặc đều đã thánh danh, ngoại trừ khuyết thiếu tính tổ chức có kỷ luật ra năng lực đơn đả độc đấu, binh sĩ của Lạc Kỳ căn bản ngăn cản không nổi.

Trên soái hạm Đế quốc hải quân, Lạc Kỳ nhìn quân đội nhân số ưu thế đang dần dần biến mất, trên mặt càng ngày càng trầm trọng, với thương

vong thắm trọng như vậy, hải quân đế quốc thiệt hại càng lớn. Kinh nghiệm chiến trường Lạc Kỳ đã có thể nhìn thấy kết cục trận chiến đấu này, vô luận là bộ đội của hãn, hay là hải tặc, coi như thắng là thắng thắm. Mà chiến hạm đã sớm dây dưa cùng một chỗ, bộ đội của hãn căn bản hãm sâu vào vũng bùn không cách nào thoát thân.

- Tướng quân, có một con thuyền buồm đang hướng chúng ta tới gần.

Một binh sĩ phụ trách theo dõi báo cáo.

Lạc Kỳ cả kinh, hỏi:

- Viện quân của hải tặc sao?

Đế quốc hải quân chắc là không biết chiến hạm mình ở đây, mà thương thuyền bình thường hoặc mạo hiểm đoàn, nhìn thấy loại tràng diện chiến tranh này, tránh đi còn không kịp, như thế nào chủ động tiếp cận. Cho nên Lạc Kỳ có lẽ đã nhận định đây là viện quân của hải tặc, nếu như vậy tình thế càng nghiêm trọng rồi.

- Bẩm báo tướng quân, chiến thuyền buồm này không có cờ của hải tặc, chắc không thuộc về tập đoàn Phong quyền hải tặc.

Lạc Kỳ lúc này cũng thoáng yên lòng, nhìn về phía chiến thuyền thần bí. Đây là một chiến thuyền cỡ trung, nhìn ra nó ở trên mặt biển thời gian rất lâu rồi. Thuyền buồm thuỷ thủ cũng không nhiều, có nữ có nam, nhìn thuyền buồm này thời gian trải qua trên biển đường dài, đều có vẻ tiêu tụy. Một đám người như vậy cùng hải tặc không thể nào có liên quan, nhưng đây cũng không phải thương thuyền bình thường.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ca Đã Trở Lại

Q.6 - Chương 227: Ca Đã Trở Lại

Thuyền buồm nhanh chóng tiếp cận chiến trường, tại khoảng cách chiến trường chừng trăm mét, ba bóng người bay lên trời, đánh về phía hải tặc.

Ba bóng người này, ngoại trừ Lý Dật cùng Ánh Vũ Tình, còn có Tác Mã Lý thay hình đổi dạng. Bởi vì có chủ tâm muốn tại trước mặt Lạc Kỳ lập công, ba người cũng không có nói nhảm nhiều, xông lên đấu khí đồng loại đánh ra.

Hai cao tinh Đấu Hoàng, cùng một đấu tôn tám tinh, thực lực như vậy đối phó đám hải tặc, đúng là dùng dao mổ trâu. Lúc này ba người không ngừng biến ảo vị trí, nơi đi qua, chính là người người ngã đổ, hải tặc hung ác trước thực lực tuyệt đối đều ngã gục.

Lúc này Lý Dật đối với thực lực của mình cũng giữ lại, cấp bậc đấu tôn cường giả, nếu như đặt trong quân đội, đó cũng là tướng lĩnh cao cấp, Lý Dật còn không quá mức bạo lộ thực lực của chính mình.

- Ba tên tiểu tử thú vị, các người rốt cuộc là ai?

Đột nhiên xuất hiện viện quân đủ sức phá vỡ chiến trường, cán cân bắt đầu hướng về đế quốc hải quân, lúc này thủ lĩnh phong quyền hải tặc đặc biệt tức giận, tự mình mang theo mấy tên hải tặc tinh anh hướng ba người Lý Dật vây quanh.

- Chúng ta là đặc công đế quốc hải quân.

Lý Dật không chút nghĩ ngợi thuận miệng bịa chuyện, ánh mắt đã nhắm vào tên thủ lĩnh hải tặc. Bắt giặc phải bắt vua trước, nhiều hải tặc như vậy, muốn tru sát, cũng là một việc khó khăn, bắt được đầu lĩnh hải tặc, hết thảy đều giả quyết.

- Cái gì đặc công, ta không có nghe nói qua.

Tên đầu lĩnh hải tặc này cùng Tác Mã Lý bất đồng, người này thoát nhìn so với Tác Mã Lý âm lãnh hơn nhiều:

- Ta khuyên các người không nên lấy mạng nhỏ ra giỡn, trợ giúp đế quốc hải quân chưa hẳn là chuyện tốt.

Phán đoán đơn giản một chút, tên đầu lĩnh hải tặc này bất quá là Đấu Hoàng đỉnh phong, Lý Dật chẳng muốn cùng hắn nói nhảm, tay run lên, kim long chi cung phát ra một hồi thanh âm, đấu khí lưu chuyển, bắn thẳng về tên đầu lĩnh hải tặc.

Tên đầu lĩnh hải tặc thấy kim quang bỗng nhiên đại phóng, mang theo tử vong khí tức. Dù sao hắn cũng là Đấu Hoàng đỉnh phong, thấy tiến vũ ẩn chứa năng lượng cường hãn, cỗ năng lượng này không phải hắn một cái Đấu Hoàng có khả năng chọi cứng được.

Hắn vội vàng thối lui, một mặt không ngừng kết xuất từng đạo đấu khí phòng ngự. Sau khi bạo thối mấy chục thước, thối lui đến mặt biển, lúc này mới đem đấu khí mưa tên tiêu hao hầu như không còn. Về mặt hoảng sợ nhìn Lý Dật, tên đầu lĩnh khiếp sợ tột đỉnh, thiếu niên trước mắt này, thoát nhìn cũng chưa tới hai mươi tuổi, theo lẽ thường suy đoán, hắn chính là từ trong bụng mẹ bắt đầu tu luyện, cũng không thể đạt đến cảnh giới như bây giờ được.

- Người, các người rốt cuộc là ai?

Tên đầu lĩnh giọng nói phát run, càng ngày càng cảm thấy khí tức tử vong rõ ràng.

Thủ lĩnh hải tặc, cũng không biết rõ Lý Dật, cho nên Lý Dật trả lời vị đầu lĩnh hải tặc, là một làn mưa tên.

Khanh, khanh, khanh.

Pha bạo âm thanh vang lên làm cho tên thủ lĩnh hải tặc tuyệt vọng, hắn rõ ràng thực lực của hắn, là không cách nào hóa giải ba mũi tên này. Tuyệt vọng, hải tặc đầu lĩnh không lùi mà tiến tới, lớn tiếng quát lên:

- Giết bọn họ, giết bọn họ, giết bọn họ cho ta.

Cách làm của thủ lĩnh hải tặc sáng suốt, ba mũi đầu khí mưa tên một đường lao đến, nếu đứng nguyên một chỗ chờ đợi, thân thể của tên thủ lĩnh hải tặc sẽ bị nổ thành mảnh nhỏ, mà bây giờ, ba mũi đầu khí mưa tên tuy trúng ở trên người hắn thành ba cái lỗ máu, nhưng so với thân thể phân thân toái cốt còn tốt hơn trăm lần.

Nghe thấy thủ lĩnh kêu la, những hải tặc kia cũng ý thức được, hôm nay nếu muốn sống sót, ngoại trừ giết chết ba tên đế quốc hải quân đặc công đội này, chỉ sợ cũng không có đường sống nào nữa.

Loại tư thế liều mạng này làm cho Lý Dật, Tác Mã Lý, Vũ Tình cũng cảm thấy rung mình, hải tặc tinh anh với thực lực Đấu Vương cường giả chiếm đa số, cũng không thiếu Đấu Hoàng cường giả, chừng ba bốn mươi người, đem ba người Lý Dật vây quanh lại, đầu khí hội tụ thành đám mây oanh kích xuống.

Nhưng công kích của bọn họ, có thể làm gì một vị tám tinh đấu tôn đây.

Oanh, rầm rầm, rầm rầm rầm.

Liên tiếp tiếng bạo liệt vang lên, ba người Lý Dật đầu khí đều bị phản chấn trở về, năng lượng đầy trời mất đi khổng chế mạnh mẽ đâm tới, hướng hải tặc cản trả. Năng lượng cường đại xông tới, chiến hạm cũng khó có thể đè ép, từ thân thuyền nhanh chóng vỡ vụn.

Lúc này vô cùng hỗn loạn, tại đầu khí mảnh nhỏ, máu tươi thì thể cùng phần còn lại của chân tay bị cụt văng tung tóe, thân hình Lý Dật bay lên, chuẩn xác bắt lấy tên thủ lĩnh hải tặc. Tên hải tặc đầu lĩnh đáng thương còn chưa rõ chuyện gì xảy ra, cần cổ bị xiết chặt, Lý Dật đã khổng chế hắn rồi.

Lý Dật giơ cao đầu lĩnh hải tặc, thân hình ở giữa không trung, nhìn chiến trường, lạnh lùng ra lệnh:

- Không muốn chết, hạ mệnh lệnh đầu hàng đi.

Tên thủ lĩnh hải tặc cảm thụ được Lý Dật giống như sát thần vậy, tâm lý của hắn đã triệt để hỏng mất, thành thật nhìn về phía hải tặc kêu gọi đầu hàng:

- Các huynh đệ, đầu hàng đi, hướng đế quốc hải quân đầu hàng đi.

Lúc này tên thủ lĩnh hải tặc hô lên hai chữ "Đầu hàng", đối với bọn hải đạo tâm lý bị đả kích trí mạng, lúc này khác biệt chính là đế quốc hải quân chiến sĩ thì ý chí chiến đấu càng tăng lên, dù cho đại bộ phận hải tặc cũng không có nghe theo mệnh lệnh, nhưng cũng vô pháp vẫn hồi vận mệnh bị đoàn diệt.

Kế tiếp chiến đấu giằng co hơn nửa canh giờ, nhưng lúc này đối với hải tặc tập đoàn mà nói, là một hồi bị đồ sát.

Lý Dật sớm dẫn thủ lĩnh hải tặc tới trước mặt Lạc Kỳ, hải quân tướng quân uy nghiêm tận mắt nhìn thấy Lý Dật, Vũ Tình, Tác Mã Lý đánh chết hải tặc, nhất là Lý Dật, chẳng những đánh chết hơn mười tên hải tặc, hơn nữa bắt giữ thủ lĩnh. Lý Dật biểu hiện ra thực lực, làm cho Lạc Kỳ muốn biết, đến tột cùng người này là ai? có lai lịch gì?

Nhưng Lạc Kỳ cũng kìm lòng hiếu kỳ lại, nhiệt tình thân mật ôm Lý Dật một cái:

- Các hạ, các vị ra tay giúp trợ, bốn tướng vô cùng cảm kích, các người vì đế quốc hải quân lập được công lao thật lớn.

- Tướng quân quá khen, hiệp trợ đế quốc hải quân tiêu sát hải tặc, bất kỳ một cường giả nào đều coi đây là nghĩa vụ.

Lý Dật cũng sử dụng ngôn ngữ ngoại giao đáp lại.

Lạc Kỳ ha ha cười, cho người đưa hải tặc đầu lĩnh đi giam giữ, chính mình lại vỗ bả vai Lý Dật, đưa hắn đến ngồi xuống bên cạnh mình.

- Nếu như không ngại, bốn tướng có thể biết rõ cao tính đại danh tráng sĩ không?

- Bốn tướng quân, tại hạ họ An, danh Đồ Sinh.

Lý Dật thuận miệng nói, sau đó hỏi ngược lại:

- Đại tướng quân đại thần đế quốc sao?

- Không sai, bốn tướng là đại thần đế quốc hải quân Lạc Kỳ, phụng mệnh quét sạch hải tặc tập đoàn. Nhờ có An tráng sĩ ra tay, đế quốc hải quân mới không cần tốn nhiều sức lực, đã hoàn thành nhiệm vụ lần này. Nếu không có An tráng sĩ ra tay, đế quốc hải quân hôm nay có thể toàn thân trở ra hay không còn là một vấn đề.

Lý Dật mỉm cười, tình thế chiến trường hãn đường nhiên nhìn rõ, trước mặt vị tướng quân sĩ diện này hãn có thể lý giải, vội vàng vượt môn ngựa nói:

- Đại thần đế quốc hải quân uy danh vang dội, tiêu diệt một đám hải tặc nho nhỏ này chính là lật tay, huynh đệ chúng ta ra tay, cũng không ý tứ gì khác, thuần túy là giúp sức mà thôi.

Lời này làm cho Lạc Kỳ thích nghe, càng ưa thích người thanh niên bất phàm, hơn nữa khiêm tốn nhu thuận như thế.

- Không biết An tráng sĩ có ý kiến gì không, tiếp tục mạo hiểm hay là trở lại Đấu Thần đại lục?

- Ai, đừng nói nữa, lần này mạo hiểm không xong, ngoại trừ gặp phải phong bạo cùng quái vật biển chán ghét, chúng ta quả thực không thu hoạch được gì, xuất phát hơn một trăm huynh đệ, hiện tại cũng chỉ còn lại hai mươi người. Ta nghĩ ta còn có thể trở lại Đấu Thần đại lục, sau đó đi ma thú sâm lâm thử thời vận thôi. Ta thề, từ nay về sau cũng không thử đi tìm Long đảo nữa.

- Vậy thì tốt quá, hạm đội của ta cũng trở lại đại thần vương triều.

Lạc Kỳ nghe được Lý Dật nói, càng thêm cao hứng, thấy người tuổi trẻ mạo hiểm này chán nản, hiện tại đúng là thời cơ tốt lôi kéo:

- An tráng sĩ thực lực như thế, không bằng nghe bốn tướng một câu, không cần phải đi thám hiểm, hay là ở trong đế quốc hải quân phát triển, sau này cũng có thể tìm được vô tận vinh quang cùng địa vị.

Lý Dật thở dài nói:

- Đế quốc hải quân, ai, ta cũng nghĩ muốn gia nhập a, nhưng ta chỉ là một người xuất thân bình dân, căn bản cũng không có cơ hội có người dẫn tiến.

Nếu như quân đoàn của mình, có thể chiêu nạp được An Đồ Sinh cường giả như vậy, thì vị trí đại tướng quân đế quốc hải quân, còn không phải là vật của mình hay sao? Lúc này Lạc Kỳ giống như nhìn thấy Lý Dật suất lĩnh hạm đội của mình nam chinh bắc chiến vậy, vì chính mình lập nhiều chiến công hiển hách, sau đó đại thần hoàng đế đem quân hàm đại tướng quân hải quân ban phát vào trong tay mình.

Mộng đẹp vẽ lên, trên mặt Lạc Kỳ vẫn như cũ nghiêm trang:

- Nếu như An tráng sĩ nguyện ý, ta, Lạc Kỳ hiện tại có thể bổ nhiệm người làm phó tướng cho ta.

- Thật vậy chăng?

Lý Dật rất phối hợp biểu hiện một bộ thụ sủng nhược kinh:

- Ta thật sự có thể gia nhập hải quân đế quốc vĩ đại sao?

- Đương nhiên, bốn tướng chẳng lẽ còn lừa người sao, chẳng những là người, hai vị đồng bọn của người, ta nghĩ cũng có thể bổ nhiệm bọn họ chức vị.

Đại thần đế quốc hải quân phó tướng, tựa hồ còn không bằng Đấu Thần điện phó Điện chủ. Lý Dật đương nhiên là không có cảm giác gì, chỉ là dưới mắt, nếu như có thể tìm được chức vị này, thì có thể an ổn tu luyện. Đấu Thần điện chỉ sợ nằm mơ cũng không nghĩ ra, bọn họ lẫn vào đại thần đế quốc hải quân làm tướng quân.

- Đa tạ đại tướng quân thành toàn.

Lý Dật cảm động đến rơi nước mắt làm Lạc Kỳ rất hài lòng, thưởng tại chỗ cho Lý Dật, Ánh Vũ Tình cùng Tác Mã Lý một bộ quân phục khôi giáp.

Trở lại thuyền buồm của mình, Lý Dật tiện tay đem khôi giáp ném vào trong góc, sau đó trở lại phòng nhỏ trên tàu tiếp tục tu luyện. Chiến trường đã không còn chiến đấu, lúc này đế quốc hải quân cũng thu thập xong chiến trường rồi, sắc trời cũng hoàn toàn tối đen lại.

Lý Dật từ thuyền buồm quan sát hạm đội đế quốc hải quân, hướng phía Đông vùng duyên hải Đấu Thần đại lục chạy tới, cái hải vực này Tác Mã Lý cũng rất quen thuộc. Nhưng hãn là hải tặc, nếu như không phải La Tuyết Phong đến, có lẽ Lạc Kỳ hôm nay muốn tiêu diệt hải tặc, cũng có thể là Tác Mã Lý.

Ba ngày sau, hạm đội về tới vùng duyên hải cảng thần long cảng, Thần long cảng có một tòa cảng thành thị, ngoại trừ không những mở ra cảng quân dụng, còn có mười mấy cảng dân dụng. Cái cảng này cũng là nơi đoàn mạo hiểm tập kết hàng, ngoại trừ mạo hiểm đoàn hoạt động, cảng thương mậu dịch cũng có chút phát đạt, hải vận tuy tốc độ tương đối chậm, nhưng tải trọng rất nhiều, mà đi biển cũng không có phong hiểm quá lớn, cho nên có rất nhiều thương gia lựa chọn.

Hôm nay thần long cảng, vô cùng nhiệt liệt, tin tức tiêu diệt phong quyền hải tặc đã đến tai đại thần đế quốc, do chính phủ địa phương tổ chức nghi thức hoan nghênh đế quốc hải quân chiến thắng trở về đã sớm chuẩn bị thỏa đáng, lúc Lạc Kỳ hạm đội xuất hiện ở trên mặt biển, mọi người lập tức hoan hô đón chào.

Là người bình thường, cao hứng nhất là khi nhìn thấy tập đoàn hải tặc bị diệt. Xú danh phong quyền hải tặc đoàn, gần hơn mười làm cho người bất an, bọn họ cướp bóc hết thủy đội thuyền gặp được, giết chết thủy thủ cùng khách thương, những đội thuyền bọn chúng cướp chưa từng có người sống sót. Thậm chí có thời điểm phong quyền hải tặc còn lên đất liền cướp bóc thôn trang, lạm sát kẻ vô tội.

Đối với tập đoàn hải tặc này, làm người hận không thể tiêu diệt.

Mà bây giờ, công thần tiêu diệt phong quyền hải tặc, đế quốc hải quân Lạc Kỳ tướng quân, đem mang theo tù binh đầu lĩnh hải tặc trở lại thần long cảng, cho nên hấp dẫn vô số dân chúng nhiệt tâm đến vây xem. Tất cả mọi người đều muốn nhìn tên đầu lĩnh hải tặc tướng mạo tàn ác như thế nào.

Thấy bên cảng tụ tập nhiều người như vậy, Lý Dật có chút nhú mày. Hắn và đồng bạn, hiện tại sợ nhất chính là thấy nhiều công chúng như vậy. Ai có thể đảm bảo trong đám người, có thể có người nhận biết Lý Dật hay không.

Nhưng cũng may mắn, dân chúng chú ý đều ở trên hạm đội có hải tặc đầu lĩnh, đối với những hạm đội đằng sau, ngược lại không có người chú ý.

Hạm đội chạy nhanh, nghi thức hoan nghênh liền bắt đầu, quan viên địa phương dài dòng đọc diễn văn hoan nghênh, cùng với đế quốc hải quân ca tụng công đức làm cho người nghe muốn buồn ngủ. Sau đó là đến đế quốc hoàng thất thụ huân cho Lạc Kỳ tướng quân, Lạc Kỳ vận khí không tệ, được hoàng thất trao tặng kim sắc thánh thập tự huân chương đại biểu cho vinh dự của hải quân.

Chương trình kế tiếp, là biểu diễn ca múa nhạc, tại Đấu Thần đại lục tôn trọng cường giả, người mạnh là vua của thế giới, văn hóa nghệ thuật cũng không phát đạt, biểu diễn ca múa căn bản là độc quyền của quý tộc.

Sau khi thưởng thức hết ca múa nhạc, Lý Dật cho rằng có thể lên bờ thành thơi, thì Lạc Kỳ bắt đầu phát biểu.

Lạc Kỳ diễn thuyết, bằng lương tâm mà nói là phi thường cuốn hút. Lúc này Lạc Kỳ diễn thuyết sinh động như thật, đế quốc hải quân được miêu tả thành một chi quân đội kỷ luật nghiêm minh, không sợ gian hiểm, thiện chiến, đối với đế quốc cùng hoàng đế trung thành đến tận xương tủy, hoàn mỹ đến mức không thể hoàn mỹ hơn.

Diễn thuyết cuối cùng, Lạc Kỳ ngữ khí vừa chuyển:

- Tại đế quốc hải quân cùng phong quyền hải tặc quyết chiến thời khắc cuối cùng, hải tặc tập đoàn đánh mất ý chí chiến đấu. Ta ra lệnh binh sĩ tốc chiến tốc thắng, để phòng ngừa bọn hải tặc bỏ chạy. Sự thật chứng minh phán đoán của ta hoàn toàn chính xác, bọn hải tặc đã chuẩn bị chạy trốn. Lúc này, nhờ có vận thần phù hộ, một anh hùng lừng không bay đến, chính là bởi vì hãn bay đếnbọn hải tặc mới mất đi cơ hội chạy trốn cuối cùng, thành tù nhân của đế quốc hải quân. Các người có muốn biết anh hùng cuối cùng xuất hiện hay không, cũng là người bắt lấy thủ lĩnh của hải tặc?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đãi Ngộ Phó Tướng

Q.6 - Chương 228: Đãi Ngộ Phó Tướng

Điều Lý Dật sợ nhất đã xuất hiện, Lạc Kỳ tướng quân diễn thuyết đã làm cho dân chúng kích động, Đấu Thần đại lục sùng bái đối với anh hùng, người mạnh là vua thế giới. Tại chiến trường hỗn loạn, xuất hiện một vị anh hùng, tình huống này kích động vô cùng.

Nhìn thấy như vậy, Lạc Kỳ tướng quân cuối cùng đem một ngón tay cái chỉ vào chiếc thuyền buồm:

- Ta thật cao hứng nói cho mọi người biết, vị anh hùng này ở chỗ này, tại bên cạnh chúng ta, tên của hắn gọi An, Đồ, Sinh.

Nếu vị An Đồ Sinh lúc này ở đây, không biết có cảm tưởng gì.

Giả An Đồ Sinh, Lý Dật cảm giác không tốt, vô luận kiếp trước thân phận sát thủ, hay là hiện tại ở vào tình thế như vậy, Lý Dật không muốn đối mặt công chúng. Nhưng bây giờ lần trốn không xong, Lý Dật lúc này tận lực sửa sang chính mình xem ra giống như là một vị anh hùng.

Anh hùng An Đồ Sinh vịn cầu thang đi xuống thuyền buồm, vẻ mặt anh hùng cười, hướng dân chúng ngoắc tay. Không thể không thừa nhận, dân chúng đại thần đế quốc nhiệt tình như thế, nhất là các cô nương chưa lập gia đình, không chút keo kiệt hôn giá. Nghi thức hoan nghênh còn hơn lễ tiếp đón Lạc Kỳ tướng quân.

- Tới rồi, An Đồ Sinh các hạ, để cho mọi người nhìn xem người. Người là anh hùng tuổi trẻ, anh tuấn, cho dù người không có bất kỳ hành động anh hùng nào, người cũng cực kỳ giống một anh hùng.

Lạc Kỳ còn đang không ngừng kích động dân chúng.

Đợi cho Lý Dật đứng ở bên người Lạc Kỳ, vị hải quân tướng quân tháo xuống huân chương trước ngực, tự tay đeo tại trước ngực Lý Dật:

- Không hề nghi ngờ, tất cả vinh dự của hải quân anh dũng mang đến, mà bây giờ, ta rốt cục tìm được chỗ thích hợp cho chiếc huân chương này rồi. An Đồ Sinh các hạ, người nhất định có rất nhiều lời muốn nói với con dân của đại thần đế quốc, hiện tại chính là một cơ hội tốt nhất.

Lý Dật hận không thể bóp chết cái mặt lão này, hắn không phải muốn đem mình đổ lên sân khấu, đây không phải là việc vô cùng gian nan sao.

- Lạc Kỳ tướng quân đối với ta cũng không công chính.

Lý Dật đánh phải cao giọng nói ra:

- Hiệp trợ đế quốc hải quân quét sạch hải tặc, bất kỳ một cái cường giả nào đều là nghĩa vụ. Vạn thần phù hộ, ta chỉ là ở một thời gian chính xác, làm ra một việc. Cái huân chương này, là thuộc về tất cả đế quốc hải quân, mà Lạc Kỳ tướng quân là hải quân tướng lĩnh vĩ đại nhất, duy nhất có tư cách đeo cái huân chương này.

Lý Dật tháo xuống huân chương, một lần nữa đem trở lại ngực Lạc Kỳ, đồng tiến đến bên tai Lạc Kỳ, dùng thanh âm nhẹ vô cùng nói ra:

- Lạc Kỳ tướng quân, người tranh thủ thời gian chấm dứt thôi, ngài phải biết rằng, ta không thích loại tràng diện này.

Lạc Kỳ là người đa mưu túc trí đương nhiên sẽ không đem câu nói này biểu hiện ở trên mặt, lúc này bất động thanh sắc tiếp nhận câu chuyện Lý Dật rồi nói mấy câu, sau đó đưa thân thể một nhọc đi ra điều hành nghi thức hoan nghênh, mang theo Lý Dật cùng một đám phó tướng chạy về phía căn cứ hải quân.

Lạc Kỳ đúng là có hảo tâm, đồng thời cũng muốn quân đội của mình dựng nên một hình tượng anh hùng, mới tại nghi thức hoan nghênh nâng đỡ Lý Dật, chỉ là không nghĩ tới Lý Dật cũng không thích như vậy. Lạc Kỳ lập tức ý thức được, Lý Dật sở dĩ không muốn đổi mặt công chúng, tựa hồ là có ẩn tình nào đó. Nam nhân, ai không muốn làm anh hùng đây.

Nếu như một người có cơ hội làm anh hùng, lại cự tuyệt, như vậy không thể nghi ngờ, trong chuyện này nhất định có ẩn tình.

Đối với thiếu nữ phó tướng, Lạc Kỳ rất cảm thấy hứng thú. Mà bản thân Lạc Kỳ chính là một đấu tôn cường giả, là một cường giả, Lạc Kỳ đối với Lý Dật tràn đầy hứng thú. Bởi vì Lạc Kỳ phát hiện, chính mình không cách nào dò xét ra thực lực Lý Dật. Chẳng lẽ nói, thiếu niên này đấu khí tu vi cũng không thua kém mình sao?

Là hải quân đại bản doanh, chiếm cứ cảng thành thị tốt nhất, đế quốc hải quân ở nơi này tu kiến binh doanh, sân huấn luyện, đương nhiên còn có nơi binh lính giải trí. Mà các quân quan, thì quân doanh tu kiến sa hoa.

Lý Dật được dẫn tới cái trụ sở này, về phần thiên ma Thánh nữ cùng Ánh Vũ Tình, Tác Mã Lý, Lạc Kỳ thì phân phó quan quân đem bọn họ an bài tại trong quân doanh cạnh bờ biển.

- An Đồ Sinh các hạ, Ba Đồ thuộc hạ hiện tại đi theo ta.

Ba Đồ phụ trách nơi tiếp đãi, đại khái tương đương với trưởng phòng bộ đội hậu cần Lý Dật kiếp trước vậy.

- Đầu tiên ta cần mang ngài đi điền bảng vé, những bảng này cần đưa đến để bộ xét duyệt, bất quá ngài yên tâm, nếu là Lạc Kỳ tướng quân tự mình bổ nhiệm, xét duyệt chẳng qua là hình thức mà thôi. Điền xong những bảng này xong, thuộc hạ mang ngài đi chọn lựa biệt thự. Biệt thự dự bị, thuộc hạ dám cam đoan làm ngài không phải thất vọng, sau đó ngài cũng có sáu tùy thân vệ, bọn họ đều được nghiêm khắc huấn luyện hải quân, đồng thời cũng tư quân của ngài. Đương nhiên, ngài có cái gì cần hoặc là yêu cầu, cũng có thể nói cho ta biết, ta sẽ cố gắng thỏa mãn ngài. An Đồ Sinh phó tướng, thuộc hạ gọi là Ba Đồ.

Xem ra, Ba Đồ rất thích hợp chức vị này, còn không có chính thức là thành viên của đế quốc hải quân, Lý Dật cũng cảm nhận được ầm ập.

- Cám ơn người, Ba Đồ, ta không có cái gì yêu cầu đặc biệt gì, duy nhất muốn mời người hỗ trợ là đưa các bằng hữu của ta đến biệt thự của ta,

Những đăng ký bảng kia rất là rườm rà, điền mục làm Lý Dật phiền nhất, lúc này điền một mạch, cũng bất kể là trước sau mâu thuẫn. Dù sao đế quốc hải quân căn cứ chỗ chính mình tạm thời dung thân, mới không thật sự là lâu. Điền xong bảng đáng ghét này, chuyện kể tiếp nhẹ tênh hơn nhiều.

Đúng như Ba Đồ nói, biệt thự các quan quân hải quân mà xây dựng gần biển, địa thế khá cao, trước có thể trông về phía biển rộng xa, sau có thể bao quát cả thần long cảng, hơn nữa kiến trúc cũng cực kỳ tinh xảo rộng

rãi lớn, đừng nói Lý Dật cùng thiên ma Thánh nữ, Tác Mã Lý, Ánh Vũ Tình, nhiều hơn nữa chỉ sợ cũng có thể vào ở thoải mái.

Lý Dật chọn lấy biệt thự vắng vẻ, tuy địa phương so về những biệt thự khác nhỏ hơn, nhưng cùng các biệt thự có chút cách biệt, đây là nơi mình tu luyện không bị quấy nhiễu, hoặc là quấy rầy người khác.

Lý Dật vào ở, lính cần vụ bận rộn, không ngừng vận chuyển đến dụng cụ sinh hoạt hàng ngày, hơn nữa những vật dụng này đều là hàng cao đẳng. Xem ra đế quốc hải quân, thật đúng là công việc béo bở. Chỉ là một cái phó tướng, đãi ngộ xa hoa như thế, không biết đế bộ quan lớn kia, bọn họ hưởng thụ như thế nào.

Cuối cùng, Ba Đồ chỉ định sáu lính cần vụ lưu lại biệt thự.

Lý Dật nhìn sáu lính cần vụ kêu đến, từng người một hỏi tính danh:

- Các người ngàn vạn đừng đem ta là phó tướng đối đãi, kỳ thật ta có vận khí tốt mà thôi, gặp được Lạc Kỳ tướng quân tốt như vậy. Xem tuổi, các người so với ta còn lớn hơn, từ nay về sau các người coi ta như đệ đệ.

Sáu lính cần vụ không nghĩ tới Lý Dật hiền hoà như vậy, khi hãnh phụng vụ các quan quân khác, tên nào có tính tình tốt như Lý Dật đâu, không khỏi một đám mặt mày hớn hở. Trên thực tế, Lý Dật cùng những tiểu binh này bằng tuổi nhau, vốn tương đối câu thông. Tại Lý Dật chủ động nói chuyện, chỉ chốc lát sau đã thân quen.

- Thần long cảnh có Đấu Thần điện hay không?

Lý Dật đột nhiên hỏi thăm.

Một sĩ binh hồi đáp:

- Đương nhiên là có, Đấu Thần đại lục chỉ cần có người ở lại thành thị, thì có Đấu Thần điện. Bất quá thần long cảnh là thiên hạ hải quân chúng ta, Đấu Thần điện những lão gia hỏa kia thấy hải cũng không có nói chuyện.

Một người lính khác cũng không cam chịu rút lại phía sau phụ họa:

- Chính là, đế quốc hải quân chúng ta ở nơi này kinh doanh mấy trăm năm, thế lực khác sớm đã bị đè ép xuống, tại thần long cảng, hải quân nói một không hai.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hôm Nay Nâng Ly Rượu Mừng Khánh Công

Q.6 - Chương 229: Hôm Nay Nâng Ly Rượu Mừng Khánh Công

Nghe xong lời này, Lý Dật yên tâm nhiều hơn. Đấu Thần điện tại Đấu Thần đại lục truy nã mình, nhưng mỗi tòa thành thị, địa vị Đấu Thần điện đều không giống nhau, muốn dựa vào năng lực của phân Điện chủ địa phương mà định ra. Mà Đấu Thần tổng điện, trừ phi là xảy ra khiêu chiến nghiêm trọng, nếu không bình thường cũng không chen vào xung đột các thế lực địa phương. Thần long cảng Đấu Thần điện suy yếu, Lý Dật cũng không cần quá lo lắng. Về phần tứ đại Ma Tông cùng La Lan học viện, so về Đấu Thần điện, thực lực không cùng một cái cấp bậc, phạm vi thế lực cùng Đấu Thần điện càng không thể giống nhau.

Không lâu sau, thiên ma Thánh nữ, bọn người Ánh Vũ Tình cũng đến biệt thự. Phó tướng cấp bậc chính là đãi ngộ rất tốt.

Lý Dật cũng có chút cảm khái, từ khi rời khỏi La Lan học viện tiến vào đóng băng thế giới, ngay cả gian phòng bình thường cũng chưa từng có.

- Lão đại, không nói gạt người, ta đã có ít nhất ba năm, không đúng, hơn bốn năm không có cảm giác ngủ mất giấc thư sướng như thế này.

Tác Mã Lý ngã chổng vó xuống giường, thích ý duỗi lưng ra:

- Nếu có mỹ nữ cùng ngủ thì thật tuyệt.

- Tác Mã Lý, đừng buông lỏng cảnh giác, ta đoán hiện tại khắp thế giới tìm chúng ta, đừng đến lúc đó chết cũng không biết là mình chết như thế

nào.

Lý Dật ngược lại bảo trì thanh tỉnh, Thần long cảnh Đấu Thần điện tuy không mạnh, nhưng đối với Đấu Thần tổng điện mà nói, một chi hải quân bộ đội cũng coi là cái gì. Nếu biết rõ hãn Lý Dật ẩn thân tại nơi này, coi như là hoàng cung đại thần đế quốc, chỉ sợ cũng không ngăn cản được Đấu Thần tổng điện đuổi giết.

- Biết rồi, lão đại. Kế tiếp có kế hoạch gì?

- Ta cần tìm hoàn cảnh an toàn tu luyện, nghĩ tới nghĩ lui, ngoại trừ thần chi lĩnh vực, tựa hồ không có chỗ nào. Cho nên Tác Mã Lý, người cũng đừng nhàn rỗi, ta cần người chuẩn bị một chi đội tàu, chiêu mộ thủy thủ ưu tú nhất, một khi thời cơ chín muồi, chúng ta lên đường đi thần chi lĩnh vực.

- Còn muốn đi thần chi lĩnh vực sao.

Tác Mã Lý vẻ mặt đau khổ, lúc này thần chi lĩnh vực hành trình thật sự là cửu tử nhất sinh, hơn nữa chính mình còn phạm vào không ít sai lầm, vòng vo tới Đấu Thần đại lục, Tác Mã Lý đã mất đi tin tưởng đi thần chi lĩnh vực rồi.

- Đương nhiên, nhưng người yên tâm, lần này chúng ta không cần thông qua đóng băng thế giới, mà là trực tiếp đi trên biển.

- Lão đại, chúng ta không có lộ tuyến đồ.

- Ta có.

Lý Dật chỉ chỉ đầu của mình:

- Bất quá trước khi lên đường, ta cần tìm một kiện đồ vật, cái đồ vật này có thể trợ giúp người tại trên biển không bị lạc phương hướng.

Trong lúc Lý Dật cùng Tác Mã Lý bàn luận, một sĩ binh chạy tới thông báo:

- An phó tướng, lính liên lạc tới truyền lời, Lạc Kỳ tướng quân mời người tham gia Khánh Công yến hội đêm nay, hy vọng người đến đúng giờ.

Vô luận nói như thế nào, có thể còn sống trở lại Đấu Thần đại lục, hơn nữa thực lực tăng lên tới đấu tôn tám tinh, tu luyện Long chi cấm chú, đem thiên ma Thánh nữ trở về, còn mang về một con long sủng, thì đúng là thu hoạch vô cùng lớn rồi.

Đương nhiên, cái chuyến đi này trên chọc phiền toái cũng không phải bình thường, đặc tội Đấu Thần đại lục tam đại thế lực không nói, còn lưu lại La Tuyết Phong hậu hoạn, thậm chí còn đặc tội Long đảo Long Tộc, gây ra hậu hoạn vô cùng.

Nghĩ tới những phiền toái này, Lý Dật không khỏi có chút đau đầu, lại không thể không đến lễ hội mừng Khánh Công.

Đế quốc hải quân Khánh Công yến thiết lập tại biệt thự của Lạc Kỳ, trên thực chất là đầu mối quyền lực thần long cảng. Nơi này chiếm diện tích là đại bản doanh hải quân, tất cả kiến trúc lớn nhỏ gần trăm tòa nhà, phòng ốc gần ngàn.

Đêm nay tổ chức đại yến, có thể không phải náo nhiệt bình thường, quân nhân thần long cảng, thương nhân cự phú, nhà giàu quý tộc cùng với thế lực môn phiệt, lính đánh thuê, đương nhiên còn có hoàng thất. Những người này tụ tập ở đây, tham gia yến tiệc.

Lý Dật mới đến, cùng người không quen, hơn nữa tận lực an phận, chỉ lo bưng rượu điểm tâm ăn uống, căn bản không có chủ tâm đi giao lưu với người khác.

Nhưng bởi vì nghi thức hoan nghênh náo nhiệt, Lý Dật hiện tại coi như là người nổi danh, muốn an phận cũng không thể được.

- Di, vị này không phải tân nhậm hải quân phó tướng An Đồ Sinh các hạ sao?

Rất nhanh liền có người tiến lên lôi kéo làm quen.

Lý Dật cũng đành phải khách sáo một phen, sau đó qua loa vài câu. Sau một lát, lại có một người sĩ quan đi tới, cảm ứng được khí tức người này, Lý Dật không ngẩng đầu, nghiêm túc đánh giá người này vài lần.

Quan quân này cũng tuổi trẻ, so với Lý Dật không lớn hơn mấy tuổi, quân hàm cũng là cấp bậc phó tướng, chỉ là trên thân cũng không có tinh thần của người tuổi trẻ bông bột, mà là sự khác biệt, có chút âm trầm. Lý Dật thấy người này có loại khí tức này, không phải là đơn giản, Lý Dật có thể rõ ràng cảm ứng được người này tu luyện chính là ám chúc công pháp. Cường giả tu luyện công pháp, khả năng sẽ cải biến khí chất, thậm chí là bên ngoài.

- Người chính là An Đồ sinh sao?

Quan quân trẻ tuổi ngữ khí cũng không có hữu hảo. Đây là lần đầu tiên Lý Dật đến đại thần vương triều gặp phải người không hữu hảo như vậy.

Lý Dật khước miệng khẽ mỉm cười:

- Đúng, ta chính là An Đồ Sinh, các hạ có chuyện gì không?

- Người đừng cho là ta như bọn họ đến nịnh nọt người. An Đồ Sinh, ta là Lạp cát nhĩ, là một người sáng khoái, nói thẳng ra, đối với người trở thành hải quân phó tướng, ta không phục.

Lý Dật minh bạch, thì ra là người đến khiêu khích. Bất quá với tính cách của Lạp cát nhĩ, tuyệt đối không phải là người dững cảm xuất đầu, mà là người có lòng dạ. Hãn khiêu khích, rất đáng hoài nghi.

- Lạp cát nhĩ phó tướng.

Lý Dật thu hồi mỉm cười, nghiêm túc cùng khiêm tốn hồi đáp:

- Là Lạc Kỳ tướng quân ưu ái, bổ nhiệm ta là phó tướng, kỳ thật An Đồ Sinh ta cũng biết rõ, phần vinh hạnh đặc biệt này ta nhận cũng cảm thấy xấu hổ. Như vậy đi, Lạc Kỳ tướng quân tự mình bổ nhiệm, ta tạm thời cũng không nên chối từ, mấy ngày nữa, ta nhất định tự mình hướng Lạc Kỳ tướng quân trả lại quân chức, Lạp cát nhĩ phó tướng, người xem như vậy có được không?

Lý Dật tạm thời nhân nhượng vì lợi ích toàn cục cũng không có chiếm được hảo cảm của Lạp cát nhĩ, dù sao, Lạp cát nhĩ xem mục quang Lý Dật lại càng thêm khinh thường.

- An Đồ Sinh, người cho rằng đem chức phó tướng là của người sao? Nói không cần là không cần sao. Ta mặc kệ người ngày mai như thế nào, người hôm nay là phó tướng ngồi ở chỗ này, người cần dùng thực lực của mình chứng minh là không có bôi nhọ chức vị này.

- Như vậy, ta nên chứng minh như thế nào?

- Rất đơn giản, đả bại ta.

Thực lực của Lạp cát nhĩ, Lý Dật căn bản cũng không để vào mắt, Đấu Hoàng tám tinh, cùng mình kém một cái cấp bậc. mục quang Lý Dật nhìn chung quanh một vòng, sau đó nhìn lạc kỳ không xa. Cái này nơi hẻo lánh tranh chấp, đã sớm đưa tới một đám người vây xem, Lý Dật rất muốn biết, ai đã làm cho Lạp cát nhĩ có đảm lượng khiêu chiến chính mình, chủ ý này rốt cuộc là ai.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tình Thế Nghiêm Trọng

Q.6 - Chương 230: Tình Thế Nghiêm Trọng

- Nhất định phải có lời nói, ta phụng bồi. Bất quá, trường hợp hôm nay, tựa hồ không quá phù hợp.

Lời nói là Lạp cát nhĩ nói, mục quang cũng đang nhìn Lạp Kỳ tướng quân.

Lạc Kỳ tướng quân khôn khéo như vậy sao lại không hiểu ý tứ của Lý Dật, vì vậy đứng dậy, đi đến gần Lý Dật, trên mặt bất động thanh sắc, thản nhiên nói:

- Ta thích phó tướng thỉnh thoảng lại luận bàn, đối với tất cả mọi người mới có lợi. Hơn nữa, ta thường xuyên nói cho thuộc hạ của ta biết, nên đi khiêu chiến một vị phó tướng, nếu như người có thể quật ngã hãn, như vậy chúc mừng người, chức vị của hãn sẽ là của người. Cái này rất công bình, hơn nữa đối với bất luận kẻ nào cũng vậy, An Đồ Sinh, người là đế quốc hải quân chúng ta kiêu ngạo, nhưng ta sẽ không cho người đặc quyền, người cần tiếp nhận khiêu chiến của Lạp cát nhĩ.

Sự tình đã rõ ràng, Lạc Kỳ tướng quân duy trì Lạp cát nhĩ, có lẽ sự thật chính là Lạc Kỳ tướng quân bảo Lạp cát nhĩ khiêu khích Lý Dật vậy.

Đã như vậy, Lý Dật ngoại trừ ứng chiến, tựa hồ cũng không có đường khác để đi. Hãn cứ tưởng yến tiệc Khánh Công, không nghĩ tới là hồng môn yến.

- Thuộc hạ rất nguyện ý tiếp nhận Lạp cát nhĩ phó tướng khiêu chiến.

Lý Dật rốt cục nói ra:

- Càng hy vọng trận đấu chúng ta có thể trợ hứng mọi người uống rượu.

- Không phải trận đấu.

Lạc cát nhĩ lạnh lùng nói:

- Là quyết đấu.

- Quyết đấu là muốn người chết, Lạp cát nhĩ, người chuẩn bị tốt sao?

Đối mặt với Lạp cát nhĩ tiến sát từng bước, Lý Dật rốt cục bắt đầu trở nên cứng nhắc.

Từ khi ta gia nhập đế quốc hải quân, ta liền chuẩn bị tùy thời chết trận. Nếu như không có chuẩn bị loại này, chắc không xứng đáng là chiến sĩ đế quốc hải quân, mời.

Lạp cát nhĩ nói thẳng làm đám binh lính hải quân nhiệt liệt vỗ tay, Lạp Kỳ tướng quân cũng thoả mãn gật đầu.

Đám người nhanh chóng dọn ra một cái không gian, để cho Lý Dật cùng Lạp cát nhĩ quyết đấu. Cái không gian này tuy nhỏ, bất quá Lý Dật cảm giác phải đối phó một cái tám tinh Đấu Hoàng cũng đủ rồi.

Chậm rãi đi đến, Lý Dật khoát tay chặn lại:

- Mời.

Lạp cát nhĩ xác thực là do Lạp Kỳ tướng quân mệnh lệnh hướng Lý Dật khiêu chiến. Hơn nữa Lạp Kỳ mệnh lệnh làm cho Lạp cát nhĩ có chút không hiểu, hẳn không rõ Lạp Kỳ vì cái gì mà bổ nhiệm Lý Dật chức vị phó tướng, lại muốn hẳn cố gắng đánh chết Lý Dật.

Kỳ thật từ góc độ Lạp Kỳ rất dễ lý giải, bởi vì Lạp Kỳ tướng quân rõ ràng, bằng vào của thực lực Lạp cát nhĩ, căn bản không phải là đối thủ của Lý Dật, để cho Lạp cát nhĩ giết Lý Dật, chỉ là hy vọng Lạp cát nhĩ ra tay không cần phải giữ lại. Nhưng Lạp cát nhĩ toàn lực ra tay, Lý Dật mới có thể bạo lộ thực lực.

Lạp Kỳ tướng quân hứng thú đối với Lý Dật, thật không phải là bình thường.

Lý Dật nói ra chữ mời, Lạp cát nhĩ cũng không khách khí, tay quyết run lên, lấy ra một thanh đại đao, đấu khí vận chuyển phía trên lưỡi đao, thanh đao màu nâu xám lập tức dâng ánh lên quang mang màu đen dày đặc.

- Lý Dật, ta ra tay từ trước đến nay không đúng mực. Nếu như người hiện tại hối hận còn kịp, chỉ cần thừa nhận mình là một người nhu nhược, sau đó rút ra khỏi thần long cảnh là được rồi.

Lý Dật có chút không khách khí cắt đứt lời của Lạp cát nhĩ, không lưu tình mắng trả lại:

- Lạp cát nhĩ, người mỗi lần đánh nhau đều dong dài như vậy sao?

- Đi chết đi, An Đồ Sinh.

Bị Lý Dật trách móc một hồi, Lạp cát nhĩ lúc này thật sự bị chọc giận, đấu khí phát ra, thân hình bạo tiến về phía Lý Dật chém xuống. Một đao kia chém ra, trong đó ẩn chứa lực lượng, Lý Dật cũng không dám xem nhẹ.

Nhưng, cũng chỉ là không dám xem nhẹ mà thôi, Lý Dật hơn hẳn một cấp bậc, mà không phải đồng cấp, chú định một đao của Lạp cát nhĩ không có kết cục tốt.

Thi triển vận bộ nhẹ nhàng linh hoạt, Lý Dật biến ảo một chút vị trí, né qua đại đao cùng với đao khí bao phủ không gian.

Một đao thất bại, Lạp cát nhĩ cũng không có tự hỏi một đao kia tại sao phải thất bại, sự khác biệt, Lý Dật luôn lẩn tránh, làm Lạp cát nhĩ nghĩ rằng Lý Dật sợ hãi, không hề cố kỵ chém xuống.

Là một quân nhân, Lạp cát nhĩ đao pháp trầm ổn, ngắn gọn, mà bên trong ẩn chứa chiêu số có chút tinh diệu, bằng bộ đao pháp này, đối phó với người có thực lực ngang nhau là có thể chiếm ưu thế. Nhưng đối mặt với Lý Dật, dù cho đao pháp của Lạp cát nhĩ tinh diệu như thế nào cũng không có bất kỳ ý nghĩa. Mỗi lần đao phong tựa hồ chém tại trên người Lý Dật, nhưng mỗi lần đó chỉ là kém một chút, lại chém hụt, lúc này Lạp cát nhĩ cũng ý thức được, đối phương có lẩn tránh cũng không phải là e ngại chính mình.

- Người nhu nhược, người hại sợ cái gì, đừng như phụ nữ như vậy, người đánh trả đi.

Lạp cát nhĩ biết mình mục đích khiêu khích Lý Dật cuối cùng là cái gì. Không phải là vì thắng bại, mà là cố gắng để cho Lý Dật xuất toàn lực, làm cho Lạc Kỳ tướng quân có thể thấy rõ lai lịch của hắn. Vì vậy cho dù biết rõ đối phương thực lực trên mình, Lạp cát nhĩ vẫn nói năng lỗ mãng khiêu khích.

Lý Dật đương nhiên không phải sợ hắn, nhưng Lý Dật xác thực sợ hãi một thứ gì đó. Nếu như hắn để lộ thực lực tám tinh đấu ra, không biết sẽ khiến cho mọi người ở đây khiếp sợ như thế nào, nếu vậy thì bản thân muốn ẩn thân tại đế quốc hải quân cũng có thể bị lộ. Nhưng Lý Dật cố ý nhận thua, cũng không phải là tính cách của Lý Dật, hơn nữa chưa hắn có thể dấu diếm được Lạc Kỳ tướng quân.

Lạp cát nhĩ đánh ra từng đao bổ về phía Lý Dật, nhưng bởi vì Lý Dật còn không có nghĩ ổn thỏa tình thế trước mắt.

- An Đồ Sinh, không cần cố kỵ, là hải quân binh lính, Lạp cát nhĩ đã sớm chuẩn bị cho tốt tùy thời hy sinh. Phản kích đi, tận toàn lực của người phản kích đi, để cho tất cả mọi người tận mắt nhìn thấy, ta bổ nhiệm người làm phó tướng cho ta không phải là lựa chọn ngu xuẩn.

Lạc Kỳ tướng quân rất muốn biết thực lực Lý Dật, lúc này nhìn về phía Lý Dật đưa ra yêu cầu phản kích.

Còn có thể làm như thế nào? Nếu như tận lực giấu diếm thực lực của mình, chỉ sợ cũng làm cho Lạc Kỳ nghi ngờ mình mà thôi.

Suy nghĩ đã định, Lý Dật khí thế biến đổi, ngón tay thành quyết, quanh thân lập tức tràn ngập từng đạo lôi hệ đấu khí.

Lý Dật quyết định phản kích, nhưng tuyệt đối không bạo lộ tất cả thực lực của mình, nếu như là bản thân Lạc Kỳ đến xò xét, Lý Dật có lẽ

không làm được, nhưng Lạp cát nhĩ chỉ là một Đấu Hoàng, như vậy cũng tốt hơn nhiều.

- Lạp cát nhĩ phó tướng, người cẩn thận rồi.

Lý Dật nhắc nhở một câu, lôi khí quanh thân bắt đầu khởi động, hóa thành hình thú, hướng về Lạp cát nhĩ oanh kích tới. Lạp cát nhĩ sắc mặt đại biến, lôi hệ đấu khí đối với ám thuộc tính có hiệu quả khắc chế, hơn nữa Lạp cát nhĩ cảm giác được, trong đấu khí đối phương ẩn chứa năng lượng vượt ra khỏi cực hạn của mình.

- Oanh.

Lôi hệ đấu khí hung hăng nện ở phía trên ám đấu khí, lập tức đem ám thuộc tính đấu khí triệt để nát bấy, ám thuộc tính đấu khí có tính hủ thực bị đánh văng đi tứ tán, tại phía trên phiến đá bốc lên từng đợt sương mù màu đen, mà thanh lục phẩm trường đao, căn bản không cách nào thừa nhận lực lượng lôi hệ đấu khí, vỡ vụn từng khúc.

Bản thân của Lạp cát nhĩ giống như điều đứt dây, bị đánh bay ra giữa không trung, sau lưng là một đoàn máu tươi. Một kích quá nhanh, làm mọi người sợ hãi, vài giây đồng hồ trước tất cả mọi người còn nhìn thấy Lạp cát nhĩ chiếm hết thượng phong điên cuồng tấn công về phía Lý Dật, nhưng chỉ là vài giây đồng hồ sau, Lạp cát nhĩ bị đánh văng đi, bay vào một gian phòng, cũng không biết sống chết như thế nào.

- Ha ha ha.

Lạc Kỳ tướng quân thần sắc thay đổi mấy lần, sau đó rất nhanh khôi phục lại bình thường, phát ra một tiếng cười to cười mở:

- An Đồ Sinh, người không có làm bốn tướng thất vọng, tất cả mọi người thấy được chưa, anh hùng của chúng ta không phải dựa vào vận khí, mà là thực lực, hiện theo còn dám nói ta quyết định bổ nhiệm là ngu xuẩn cùng khinh suất nữa không.

Lạc Kỳ thích nói như thế nào Lý Dật cũng không ngăn được, chỉ là chấp tay, khiêm tốn nói:

- Kỳ thật Lạp cát nhĩ thực lực cũng không dưới ta, chỉ là hấn chủ quan.
- An phó tướng, không cần phải khiêm tốn, đế quốc hải quân là một nơi chú trọng đến thực lực. Ách, đấu khí của người cấp bậc, ít nhất là đấu hoàng đỉnh phong rồi.

Đáng thương là Lạc Kỳ vẫn không thể nào nhìn ra thực lực của Lý Dật, chỉ theo như một kích vừa rồi của Lý Dật mà phán đoán.

- Tướng quân anh minh, thuộc hạ không lâu vừa mới tấn cấp Đấu Hoàng đỉnh phong.

Lý Dật cũng vui vẻ thấy Lạc Kỳ hiểu lầm thực lực của mình, nếu chính mình thực lực tám tinh đấu tôn lan truyền ra ngoài, Lý Dật tin tưởng Đấu Thần điện rất nhanh sẽ tìm tới tận cửa rồi. Bởi vì, Đấu Thần đại lục có mấy người không đến hai mươi tuổi đã có thực lực đấu tôn tám tinh đây?

- A, là Đấu Hoàng đỉnh phong.
- Bằng tuổi như vậy mà đã có thành tựu như thế, Lạc Kỳ tướng quân lúc này nhất được bảo bối rồi.
- Thật sự là thiên phú kỳ tài, có người thanh niên tài tuấn mới, là phúc của đế quốc hải quân, là phúc của đại thần đế quốc chi phúc.

...

Đám khách quý tham gia Khánh Công yến lập tức xôn xao bàn tán, ánh mắt nhìn Lý Dật thay đổi hoàn toàn. một người tuổi còn trẻ như vậy, thành tựu từ nay về sau, chỉ sợ sẽ không dưới Ba Bối Vi tướng quân. Như vậy, khi yến hội bắt đầu, tự nhiên là muốn hảo hảo uống rượu lôi kéo quan hệ.

Sau đó Lý Dật buồn bực phát hiện, tự nhiên thay thế Lạc Kỳ tướng quân, trở thành tiêu điểm của Khánh Công yến, vô bất kể ai, tất cả đều tranh nhau đến bàn tiệc của mình mời mình mời rượu. Thấy Lạc Kỳ kiên trì, Lý Dật không thể không ngồi ở vị trí thủ tịch, chỗ ngồi thủ tịch có tám cái chỗ, ngoại trừ Lý Dật cùng Lạc Kỳ tướng quân, ngoài ra còn có thần long cảnh thủ lãnh hành chính, thủ phủ, thần long cảnh phân điện Điện chủ, dong binh đoàn đoàn trưởng, cùng với Lạc Kỳ đệ nhất phó tướng. Nhưng, bảy người này cũng không có tư cách ngồi ở vị trí thủ tọa.

Ngồi ở vị trí thủ tọa, tự nhiên là vị đại biểu hoàng thất kai. Vị này gọi là Lục vương gia. là thành viên hoàng thất bốn mươi tuổi gì đó, thái độ tương đương lạnh lùng, ngoại trừ ngẫu nhiên ăn chút món ăn cùng uống chút rượu, phần lớn thời giờ như đang suy nghĩ vấn đề gì, cũng không nói chuyện.

Lạc Kỳ tướng quân tựa hồ cũng tinh tường tính cách của vị lục vương gia này, cũng bất quá nhiều để ý tới hân, chỉ lo ăn uống. Lý Dật cũng không quá thích ứng loại xã giao này, hưởng hồ chính mình trở thành diễn viên chính, ngoại trừ đối mặt đám người tán dương cùng thối phồng, sau đó dùng ngôn ngữ khiêm tốn ngoại giao đáp lại ra, Lý Dật cũng không biết có thể làm gì. Uống rượu không ít, nhưng rượu còn trong người bị đấu khí khống chế, căn bản cũng không có đến dạ dày mà trực tiếp theo tuyến mồ hôi xuất ra khỏi thân thể. Càng vào thời khắc này, Lý Dật càng phải bảo trì đầu óc thanh tỉnh.

- Các người tiếp tục đi, ta cần nghỉ ngơi.

Không hề có dấu hiệu, lục vương gia đột nhiên đẩy chén nhỏ trước mặt địa bàn, đứng dậy bước đi.

- Cung kính lục vương gia.

Lúc này lục vương gia đi xa, Lạc Kỳ mới hướng mọi người nói:

- Tính tình Lục vương gia, mặc kệ hân, chúng ta tiếp tục. Ân đoàn trưởng, nghe nói gần đây Đấu Thần điện cấm hết thầy mạo hiểm đoàn

đội rời bến, không biết có thật không?

Ân đoàn trưởng chính là đoàn dong binh lớn nhất thần long cảng, nghe được Lạc Kỳ tướng quân vừa hỏi như vậy, Ân đoàn trưởng trên mặt lập tức hiện ra vẻ không cam lòng:

- Không phải Đấu Thần điện cấm, mà là Đấu Thần tổng điện cấm. Lão quỷ kia cũng không biết có phải thần kinh không, bọn họ bằng một câu nói nhẹ nhàng, vấn đề là chúng ta là lính đánh thuê không mạo hiểm thì ăn cái gì? Đấu Thần điện lại không cho chúng ta kim tệ.

Cái đề tài này Lý Dật cảm thấy hứng thú, vì vậy dựng lỗ tai lên nghe.

- Không biết, Đấu Thần điện tại sao phát ra lệnh truy nã như vậy?

Lạc Kỳ tướng quân bởi vì lúc trước một mực truy kích và tiêu diệt hải tặc trên biển, hiển nhiên rất nhiều chuyện cần hỏi Ân đoàn trưởng.

- Lạc Kỳ tướng quân chỉ sợ còn không biết, ước chừng một tháng trước, Long đảo đã xảy ra một chuyện không tầm thường, về phần là chuyện gì ta cũng không rõ lắm, nhưng nghe nói Đấu Thần điện tổng Điện chủ đều xuất động đi Long đảo.

- Đấu Thần điện tổng Điện chủ, lão quái vật này đã trên trăm năm không có để ý qua chuyện tình Đấu Thần điện.

Lạc Kỳ hợp một ngum rượu, khắc chế nội tâm hiếu kỳ, tận lực biểu hiện áng vẻ tướng quân ổn trọng:

- Long đảo không phải việc nhỏ, ta dám khẳng định Long đảo phát sinh chuyện này rất có thể sẽ ảnh hưởng đến cả đại thần vương triều thậm chí cả Đấu Thần đại lục.

- Ai nói không phải, ít nhất đã ảnh hưởng đến tổ chức lính đánh thuê chúng ta, Đấu Thần điện phát ra lệnh truy nã, còn phát ra lệnh truy nã cao nhất, muốn truy nã một người tên là Lý Dật. Nghe nói, Đấu Thần điện đã có hơn một ngàn lệnh truy nã, vì thế, Đấu Thần điện treo giả

người chết một ước, người sống hai ước. Vạn thần phù hộ, ta thật sự tưởng tượng không ra, người nào đáng giá như vậy.

- Cái này chỉ có thể nói Đấu Thần điện lão quỷ rất nhiều tiền.

Lạc Kỳ ha ha cười:

- Nếu Lý Dật đến thần long cảnh đến thì tốt rồi, chúng ta có thể vì đế quốc hải quân từ chỗ Đấu Thần điện có được hai ước kim tệ.

- Đại ca, Lý Dật bên cạnh người cùng người uống rượu được không.

- Đúng vậy, trọng thưởng tất có dũng phu, lính đánh thuê của ta có không ít người bắt đầu tổ chức thành đoàn thể, dù sao không thể ra ngoài mạo hiểm, chỉ có thể đi tìm vận khí. Đối với bọn hăn làm, ta phản đối, Đấu Thần điện đã khai ra giá trên trời, Lý Dật tự nhiên cũng không phải là đèn cạn dầu, tiền tuy muốn, nhưng có còn mạng hưởng thụ hay không.

- Phân điện thần long cảnh chúng ta cũng nhận được mệnh lệnh, không tiếc bất cứ giá nào tìm được Lý Dật kia.

Phân điện Điện chủ Đấu Thần điện thần long cảnh cũng nói chuyện:

- Cái người gọi là Lý Dật mang theo một đầu kim ấu long màu vàng, chỉ cần hăn xuất hiện ở Đấu Thần đại lục, nhất định sẽ tiến vào tầm mắt của Đấu Thần điện. Hoàng kim ấu long?

Tất cả mọi người lập tức kinh hô lên.

- Đúng, hăn cũng không biết dùng phương pháp gì, rõ ràng tuần phục một đầu ấu long làm súng vật của mình. Bất quá có lừa đảo, có một long súng tuy có thể làm thực lực hăn tăng nhiều, nhưng mang theo một con rồng, thì không cách nào che dấu, ẩn trốn. Chỉ cần hăn xuất hiện ở Đấu Thần đại lục, như vậy Đấu Thần điện rất nhanh biết hành tung của hăn.

- Điện chủ người rất tự tin, bất quá hăn có thể phục tùng long súng, tự nhiên có thủ đoạn bất phàm, Đấu Thần điện có cái năng lực không chế

hắn hay không.

Bởi vì phân điện thần long càng suy nhược, Lạc Kỳ tướng quân đối với phân Điện chủ cũng không có bao nhiêu cố kỵ, không chút khách khí đã kích Đấu Thần điện. Điện chủ lập tức có chút xấu hổ, chỉ là từ trước đến nay tại trước mặt Lạc Kỳ tướng quân chịu thua quen rồi, cũng phản bác không được, chỉ đành cười không đáp.

- Bất quá theo tin tức ta được biết, Lý Dật rất có thể đã chạy trốn tới thần chi lĩnh vực. Các người ngẫm lại đi, đã bị Đấu Thần điện truy nã, còn mang theo một đầu long sủng ẩn trốn, nghe nói tứ đại Ma Tông cùng La Lan học viện cũng tham dự truy nã, Lý Dật dù có mười cá lá gan cũng không dám trở lại Đấu Thần đại lục?

- Thật đúng là đáng tiếc, hai ước của ta.

Lạc Kỳ ngạc nhiên kêu lên, biểu hiện tâm tình khoa trương là hải quân tướng quân, nhất là nói đến chuyện xưa.

- Đây cũng chỉ là dự đoán của đoàn trưởng.

Thần long càng tướng quân hỏi.

- Cũng không chỉ là dự đoán, Lý Dật đắc tội Đấu Thần điện, tựa hồ cũng là bởi vì Long đảo, mọi người đều biết, Long đảo cùng thần chi lĩnh vực khá gần, Lý Dật muốn chạy trốn hẳn sẽ chọn nơi đâu.

Còn nữa, Đấu Thần điện tổng Điện chủ cùng La Lan học viện An Đức viện trưởng vẫn chưa về, nghe nói Thiên Ma Tông tông chủ cũng muốn rời bến.

Cái này cũng đủ nói rõ, Đấu Thần điện cũng cho rằng Lý Dật chạy trốn tới thần chi lĩnh vực. Lý Dật lúc này mới hiểu được vì cái gì bọn họ một đường trở lại Đấu Thần đại lục, ngoại trừ gặp tử y điện sĩ, cũng không có gặp lại đối thủ. Thì ra Đấu Thần điện hiểu lầm phương hướng, chú ý tới thần chi lĩnh vực, mà thật không ngờ Lý Dật trở lại Đấu Thần đại lục.

Đây cũng là may mắn, nếu không Tác Mã Lý mơ hồ đem thuyền lái về Đấu Thần đại lục, trời biết bọn họ gặp được cái hung hiểm gì, nói đến như thế, Ánh Vũ Tinh, tạp lý lộ tư bọn họ chỉ trích Tác Mã Lý cũng không phải công bình, trên thực tế, Tác Mã Lý đã cứu mọi người.

- An Đồ Sinh, đừng cố lấy uống rượu, nói xem, người có ý kiến gì không?

- Ta sao?

Lý Dật biết rõ, với tình thế hiện tại vô cùng nghiêm trọng, thân phận của mình tuyệt đối không thể bạo lộ ra, cho nên đùa giỡn nhất định phải diễn thật chân thật:

- Ta sao có ý kiến gì đây, loại đại sự này không phải tiểu nhân chúng ta có thể tham dự vào. Lý Dật đã có đảm lượng đặc tội Đấu Thần điện, nhất định có chỗ hơn người, loại người này, theo lý thuyết đừng đụng phải, tốt nhất là trốn xa một chút là hơn.

- Ai nói không phải.

Ân đoàn trưởng lập tức nói:

- Ta cùng nghĩ An phó tướng đồng dạng, hắc hắc, không sợ các vị chê cười, ta sở dĩ có thể hơn một ngàn lần mạo hiểm tìm được đường sống trong chỗ chết, cũng là bởi vì loại căn thân này.

- Bất quá.

Lý Dật ngử khí vừa chuyển, kiên định nói:

- Nếu cho ta đụng phải, ta nhất định sẽ cố gắng vì đế quốc hải quân cùng Lạc Kỳ tướng quân lấy được hai ức tiền thưởng của Đấu Thần điện.

- Ha ha, đây mới là phó tướng của ta.

Lạc Kỳ tướng quân thoả mãn cười ha ha, đồng thời bưng chén rượu lên:

- Chúng ta vì Lý Dật cần một chén, hy vọng hắc có thể đem may mắn đến thần long cảng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tác Hợp

Q.6 - Chương 231: Tác Hợp

Chấm dứt tiệc rượu trở lại biệt thự, chuyện phát sinh ở Long đảo, tin tức chưa có hoàn toàn rơi vào tay Đấu Thần đại lục. Nhưng theo thời gian trôi qua, tình huống cụ thể càng ngày càng nhiều, thân phận của hắc càng ngày càng nguy hiểm. Cùng Thiên ma Thánh nữ, Tác Mã Lý, Ánh Vũ Tình sống chung một chỗ đã trở nên không an toàn. Lý Dật hiện tại nhu cầu cấp bách là cần phải an bài tốt bọn họ. Lúc này triệu tập tất cả mọi người cùng một chỗ, Lý Dật trình trọng nói:

- Rất vinh hạnh nói cho mọi người, ta đã trở thành ngàn năm Đấu Thần điện truy nã đuổi giết. Kế tiếp tình thế vô cùng nghiêm trọng, ta không cách nào biết trước sau này sẽ phát sinh cái gì, nhưng ta dám khẳng định, chúng ta bây giờ an toàn cũng không kéo dài được quá lâu. Cho nên, ý của ta là, chúng ta cần tách ra.

Làm sao tách ra đây? Lão đại, ý của ngươi là mặc kệ chúng ta sao?

Tác Mã Lý lớn tiếng kháng nghị nói. Thiên ma Thánh nữ cũng không nguyện ý rời xa Lý Dật, cũng tỏ vẻ phản đối:

- Dật nhi, mẫu tử chúng ta thật vất vả đoàn tụ, tại sao phải tách ra.

- Mục tiêu Đấu Thần điện là con, mẫu thân, Tù thiên động này sụp xuống, bọn họ cũng không cần Thiên ma Thánh nữ, cho nên bọn họ cũng không q làm khó dễ ngươi. Tác Mã Lý, kế hoạch biến đổi, chúng ta không đi Thần chi linh vực, ngươi cùng Ánh Vũ Tình, cùng mẫu thân ta đi thiên phong đế quốc tìm phụ thân của ta.

- Còn con thì sao, Dật nhi?

- Mẫu thân, người yên tâm đi, một khi có cái gì không đúng, con liền rời đi thôi, sau đó tìm địa phương an toàn tu luyện. Còn, Đấu Thần điện đàm gia hỏa kia cho là chúng ta đi thần chi lĩnh vực, chủ yếu tinh lực đều đặt ở thần chi lĩnh vực, cho nên con tạm thời an toàn. Dùng thực lực của con, ngoại trừ cấp bậc điện sĩ cường giả, Đấu Thần điện dù có phát hiện ra, cũng không nhất định có biện pháp làm gì con?

- Chính là...

- Nương, không cần như vậy.

Lý Dật không chút khách khí cắt ngang Thiên ma Thánh nữ, thành khẩn nói:

- Các người ở bên cạnh ta, không tốt cho ta, ngược lại bất lợi.

Sự tình như vậy, vô luận Thiên ma Thánh nữ hay là Tác Nã Lý cũng không phản bác được. Theo thực lực mà nói, bọn họ xác thực chỉ là gánh nặng cho Lý Dật, lưu ở bên cạnh hẳn không có lợi.

- Được rồi, Dật nhi, theo như lời của người.

- Ừ, chờ ta tu luyện tới cảnh giới Đấu Thần, cũng không cần lại e ngại bất luận kẻ nào.

Lý Dật nói xong, nếu như đổi lại người khác, chỉ có thể nói là trâu bay trên trời, nhưng mà Lý Dật nói ra, thiên kinh địa nghĩa vậy. Vào đêm, Lý Dật đem long súng phóng xuất, tu luyện thiên ma đấu khí vài cái chu thiên, sau đó luyện hóa một long huyết, đang định lên giường nghỉ ngơi, đột nhiên nghe được một tiếng thở dài, tiếng thở dài này nhẹ vô cùng, nếu không phải Lý Dật có thành lực kinh người, căn bản là nghe không được.

- Hảo thanh âm quen thuộc.

Lý Dật trong nội tâm vừa động, kéo cửa ra, chỉ thấy dưới ánh trăng trong trẻo lạnh lùng, Vũ Tình đang đứng lặng tại hoa viên, nhìn lên trăng rằm đau buồn. Lý Dật nhẹ nhàng, thân hình lay nhẹ, ra sau lưng Vũ Tình, nói.

- Đêm khuya không ngủ được sao, còn chạy đến ngắm trăng như vậy.

Lý Dật có chút giễu giễu nói, Vũ Tình quay đầu lại, quét Lý Dật một cái, thở dài:

- Lý Dật, người đến tột cùng là một người như thế nào?

- Ta đương nhiên là một người xấu.

Lý Dật mỉm cười, mang theo một bộ dạng bất cần đời nói.

- Ta biết rõ người không phải là một người tốt, ai, nếu người là một người tốt, ta sẽ không thích người.

Thu ba vừa chuyển, ánh mắt Vũ Tình không còn xinh đẹp vũ mị, ngược lại, có một loại thanh tịnh chân thành.

- Người yêu thích ta sao?

- Đừng giả bộ choáng váng, người cũng biết.

Ánh Vũ Tình oán hận nhìn Lý Dật, biểu lộ vừa hận lại yêu, đã yêu vừa hận, Lý Dật chợt phát hiện cũng có vài phần đáng yêu.

- Biết rõ ngược lại cũng tốt, cũng không biết người yêu thích ta điểm nào nhất, người nói ra để ta sửa là được.

Lý Dật vẫn có một bộ dáng bất cần đời.

- Chán ghét, Lý Dật.

- Nhân gia nói cho người, người có thể đứng đắn hay không.

Ánh Vũ Tình hận vô cùng, nhưng lại không có biện pháp. Ngược lại vũ mị u oán:

- Ta biết rõ người chướng mắt ta. Ta thấy người không thích ta. Bất quá người đừng quên đáp ứng chuyện của ta, chờ người có thực lực kia, hãy theo ta đi tứ đại Ma Tông tìm bọn chúng.

-Ta không đi tìm tứ đại Ma Tông.

Xem ánh mắt Vũ Tình khiếp sợ, Lý Dật lạnh lẽo cười:

- Ta sẽ diệt tứ đại Ma Tông, xóa tên bọn chúng ở Đấu Thần đại lục.

- Nhưng người chừng nào thì mới có thể đạt tới cảnh giới kia.

Lý Dật cũng không có trả lời nàng vấn đề này, mà nói sang chuyện khác:

- Vũ Tình tiểu thư, kỳ thật ta cũng không có chướng mắt người, muốn trách chỉ có thể trách Ma Tông cho người tu luyện loại tà môn công pháp kia. Nhưng, thành thực mà nói, ta đối với người cũng không có nghĩ gì, người minh bạch ý của ta chưa?

Ánh Vũ Tình là người thông tuệ, há không rõ ý tứ Lý Dật sao, nàng thờ dài nói:

- Ta thích người như vậy, người thẳng thắn thành khẩn nói với ta, thật sự, cảm ơn người.

- Vũ Tình tiểu thư, chẳng lẽ người không có nhìn ra, kỳ thật Tác Mã Lý đối với người rất có ý tứ, chỉ có điều hắn cũng sợ hãi công pháp kia của người.

- Câm miệng. Lý Dật người hắn cũng biết, Ánh Vũ Tình dám yêu dám hận, cầm được thì cũng buông được, người không cần phải lo lắng cho ta. Ta thích người không giả, nhưng không có người ta vẫn sống tốt, không cần phải vì thoát khỏi ta mà người nhét ta cho người khác.

- Ta thấy người hiểu lắm, ta cũng không có ý tứ kia. Chỉ là cảm thấy, người cùng Tác Mã Lý có vài phần khả năng.

Bị Ánh Vũ Tình nói trúng tim đen, Lý Dật cũng rất là xấu hổ, cũng chỉ yếu ớt giải thích. Nhất thời xấu hổ, Ánh Vũ Tình bẻ một đóa hoa diễm lệ, nhàm chán cầm trong tay vuốt vuốt, Lý Dật cũng đoán không ra nàng đang suy nghĩ gì. Do dự nửa ngày, mới tiếp tục nói:

- Kỳ thật, tại Thiên phong đế quốc, có mấy người cùng ta quan hệ không tầm thường, ta hy vọng người đến thiên phong đế quốc, đừng cho các nàng hiểu lầm người cùng ta quan hệ.

- Cho nên người vội vã giao ta cho Tác Mã Lý, tốt, Lý Dật, nếu người có thể có làm cho Tác Mã Lý có đảm lượng lên giường của ta, ta liền không dây dưa người nữa, ta sẽ theo Tác Mã Lý.

Lúc này Ánh Vũ Tình nhìn Lý Dật, trong ánh mắt tràn đầy khiêu khích.

- Nếu người không sử dụng loại công pháp tà môn, ta nghĩ, Tác Mã Lý rất nguyện ý ở cùng giường của người. Đúng hay không, Tác Mã Lý?

- Bị Lý Dật gọi vào, Tác Mã Lý ẩn thân tại phía sau một cây đại thụ che trời đi ra, sờ cái đầu cười hắc hắc, lẩm bẩm nói:
- Lão đại, Vũ Tình tiểu thư, hắc hắc, đêm nay trăng sáng thật không sai.
- Tác Mã Lý, chúng ta vừa nói chuyện, người đều nghe thấy được chứ.
- Không có, ta vẫn nghiêm túc ngăm trắng, cái gì cũng không có nghe được.

Lúc này Tác Mã Lý với bộ dáng vô lại, nói dối.

- Không nghe thấy cũng không có vấn đề gì, ta hỏi lại người một câu, người có thích Vũ Tình tiểu thư hay không?
- Mỹ nữ ai mà không thích, chỉ có điều ta là hải tặc, chỉ sợ không vào được pháp nhãn của Vũ Tình tiểu thư.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lạc Thủy

Q.6 - Chương 232: Lạc Thủy

- Vũ Tình tiểu thư.

Lý Dật chuyển hướng ánh mắt nhìn về phía Vũ Tình:

- Như vậy, để ta, mẹ nó, để cho ta một cái đấu tôn cường giả tác hợp cho các người, mặt mũi của các người cũng khá lớn.

Ánh Vũ Tình cầm trong tay đóa hoa, chậm rãi đi đến trước người Tác Mã Lý, cầm đóa hoa nghịch nghịch, sau đó gương mặt biểu lộ cổ quái nói:

- Yêu thích ta sao? Người có can đảm kia sao?

- Lão đại, tha cho ta đi, Vũ Tình tiểu thư chính là một đầu cao giai ma thú, chỉ có lão đại tài giỏi mới có thể phục tùng, ta Tác Mã Lý cũng không có cái năng lực kia đâu.

- Sao, người sợ Vũ Tình tiểu thư ăn người phải không.

Lý Dật chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mắng:

- Ta cảm thấy người có thể thử một chút, Vũ Tình tiểu thư không phải đã nói, chỉ cần người dám ở trên giường của nàng, nàng cùng ở với người sao?

- Lão đại, ta cũng không muốn trở thành những thuyền viên kia, như một lũ đàn độn.

Những người kia trúng "Hoa mê loạn" công pháp của Vũ Tình trong mắt ngoại trừ Vũ Tình, cũng không có bất kỳ những vật khác, cả ngày đàn độn, Vũ Tình bảo làm gì thì làm như thế, đúng như Tác Mã Lý nói, là một đám đàn độn.

- Ta biết người không dám.

Ánh Vũ Tình khinh miệt cầm đóa hoa nhét vào trong mồm Tác Mã Lý, không để ý tới hai người, xoay người rời đi, sau đó nàng trở về gian phòng của mình.

- Ai, Tác Mã Lý, người đúng là không tốt, đừng nói Vũ Tình tiểu thư, ta cũng có điểm xem thường người.

Lý Dật tiếp tục khích tướng.

- Lão đại, con gái tu luyện tà môn công pháp thật là lợi hại, ta cũng không muốn một đêm chi hoan mà hối hận cả đời.

Nhìn đèn trong phòng Vũ Tình sáng lên, Tác Mã Lý nuốt một ngụm nước bọt.

- Nếu như Vũ Tình tiểu thư không sử dụng công pháp đó với người, vậy chẳng những một đêm chi hoan, mà là cả đời khoái hoạt.

Tâm tư của nữ nhân, nam nhân chúng ta đâu thấu hiểu được, cái này nguy hiểm cũng quá lớn, ta cũng không cần phải bốc đồng.

Lý Dật tâm tư linh hoạt, xem ra Tác Mã Lý thật không có can đảm kia. Nếu như hãn trước khi rời đi không đem phiến toái này giải quyết hết, chỉ sợ đến Thiên phong đế quốc, đối mặt với đám người Cung Vô Song, khi đó, với Vũ Tình thông tuệ, sẽ làm cho nội bộ mâu thuẫn. Cho nên, Lý Dật quyết định ra chiêu.

- Ai, Somalia, xem ra tình huynh đệ của chúng ta, ta phải giúp người mới được.

- Đừng, đừng, cái khác người có thể giúp ta, loại chuyện này thì thuận theo tự nhiên là tốt hơn.

- Ta còn chưa nói giúp người như thế nào, người lại cự tuyệt ta sao? trước tiên ta hỏi người, người có yêu mến Vũ Tình tiểu thư hay không?

Tác Mã Lý vui vẻ, nói:

- Đương nhiên, Vũ Tình tiểu thư xinh đẹp như vậy, ta nói không thích mới là lừa gạt quý.

- Vậy người không ngại Vũ Tình tiểu thư có rất nhiều nam nhân sao?

- Ai nói Vũ Tình từng có rất nhiều nam nhân? Vũ Tình làm như vậy, chỉ là một loại nàng công kích đặc thù, tựa như Bạch Hổ đấu kỹ của lão đại vậy.

- Người có thể nghĩ như vậy là tốt rồi.

Đối với tính cách Tác Mã Lý rộng rãi, Lý Dật ngược lại có chút hồ thẹn, hãn có thể không đếm xỉa đặc thù công kích của Vũ Tình:

- Chỗ này của ta còn có một quả hỏa la quả cuối cùng, Tác Mã Lý, người chưa nghe nói qua hỏa la quả là cái gì sao?

- Đương nhiên ta biết, nó là thánh vật đối kháng tinh thần công kích. Lão đại, người từ nơi nào lấy được thứ này vậy.

- Cái này người cũng đừng quản, huynh đệ chúng ta, quả hỏa la tặng cho người. Kỳ thật 'Hoa mê loạn' chỉ là một loại tinh thần hệ công kích, có hỏa la quả, dù cho Vũ Tình sử dụng tà môn công pháp, người cũng có thể miễn dịch.

Lý Dật chỉ lo khoe khoang tán gẫu, mục đích làm cho Somalia bạo loạn. Về phần hỏa la quả có đối phó được "Hoa mê loạn" hay không, cái này Lý Dật cũng không biết.

Hỏa la quả này thật sự có cái hiệu dụng này hay sao?

Tác Mã Lý nhìn đấu khí của Lý Dật bao lấy hỏa la quả, lúc này hắn cũng có chút nghi hoặc.

- Không tin lão đại sao, ta cho người quả hỏa la quả, phải biết rằng, thứ này nếu ở phòng đấu giá mà nói, giá trị mấy trăm vạn kim tệ đó.

Điểm này Lý Dật nói ra cũng không uổng, một quả hỏa la quả, tác dụng miễn dịch đối với tinh thần hệ công kích, hắn cũng chưa xác định được? Nhưng hỏa la quả cực kỳ khó có được, cũng không phải là quả đại ở trong đất hoang, giá trị xa xỉ còn phải nói.

Lão đại ở trong suy nghĩ của Tác Mã Lý là vô cùng chân thật và đáng tin, Lý Dật đã nói hỏa la quả có thể đối kháng được với tà môn công pháp của Ánh Vũ Tình thì không có gì nghi ngờ cả, dựa theo phương pháp Lý Dật phân phó, Tác Mã Lý ăn vào hỏa la quả thì trong thế giới linh hồn của hắn phát sinh tác dụng. Lúc này Tác Mã Lý mới ưỡn ngực, khí phách hiên ngang nhìn Lý Dật nói:

- Lão đại, ta liền đi đây, Nếu có thể thành công, ta nhất định sẽ hảo hảo cảm tạ lão đại.

- Cảm tạ thì không cần, dù sao chúng ta cũng là hảo huynh đệ.

Lý Dật khoe miệng lơ đãng cười, hỏa la quả đối với "Hoa mê loạn" có tác dụng miễn dịch hay không Lý Dật thật sự không có nắm chắc, bất quá Lý Dật đối với Ánh Vũ Tình biết rõ, cô nàng này cũng không đến mức ra tay với Tác Mã Lý, cho nên phần thắng có thêm vài phần. Lúc này Lý Dật đi nhòm trộm là có vẻ không đạo đức, cho nên sau khi thấy Tác Mã Lý đi đến phòng của Vũ Tình, Lý Dật cũng đi về phòng của mình, thật ra cũng không có cái gì, hắn rất nhanh liền đi ngủ. Dù sao kết quả ngày hôm sau là sẽ rõ.

Kết quả ngày hôm sau làm Lý Dật thoải mái, Vũ Tình cùng Tác Mã Lý tựa hồ cũng không có chuyện gì phát sinh, nhưng Lý Dật biết rõ, đã thành công. Về phần hỏa la quả phát huy tác dụng, hay là Vũ Tình có ra tay hay không, cái này, Lý Dật không muốn biết cũng không muốn đi phán đoán. Dùng qua bữa sáng xong, Lý Dật nghe Ba Đồ nói về địa điểm truyền tống trận pháp.

- Thì ra An phó tướng cần chính là truyền tống trận. Tiểu hình truyền tống trận tới Thần long cảnh thì có, bất quá chỉ có thể truyền tống một ít văn kiện, và vật phẩm nhỏ mà thôi. Nếu như muốn truyền tống người cự ly xa, cũng chỉ có thể đến Trung Châu thành hơn hai trăm dặm mà thôi.

- Ba Đồ, ta muốn người giúp ta làm một chuyện được không?

- Đương nhiên, An phó tướng, chức trách của ta chính là phục vụ ngài.

- Ta hy vọng ngài có thể phái vài huynh đệ, đưa các bằng hữu của ta đến Trung Châu thành.

- An phó tướng, Lạc Kỳ tướng quân đã bổ nhiệm cho bằng hữu của ngài quân chức phù hợp, làm như vậy, rất không thích hợp.

- Về phần Lạc Kỳ tướng quân ta tự nhiên nói rõ, người chỉ cần trả lời ta có nguyện ý giúp ta hay không mà thôi.

- Đương nhiên.

Lý Dật lao thẳng đến chỗ của Thiên ma Thánh nữ, Tác Mã Lý, Ánh Vũ Tình. Ba Đồ chuẩn bị vài cỗ xe cấp bậc không thấp, trước khi lên xe ngựa, Tác Mã Lý nhìn Lý Dật vẫy tay chào.

Xem ra tiểu tử này tối hôm qua cũng không tệ, Lý Dật cũng không cách nào khắc chế một tia ghen ghét, bất kể thế nào mà nói, Ánh Vũ Tình đúng là tuyệt sắc mỹ nữ. Lúc sau xe ngựa cũng biến mất tại trong tầm mắt, Lý Dật tâm cũng để xuống, lúc này hắn đã không còn cái gì để lo lắng ràng buộc nữa, hắn càng có thể buông tay buông chân làm chuyện của mình. Đương nhiên, hiện tại chuyện đầu tiên hắn cần làm chính là muốn tìm lý do hợp lý, hướng Lạc Kỳ tướng quân giải thích chuyện đám người Thiên ma thánh nữ rời đi. Lạc Kỳ tướng quân say rượu chưa tỉnh, phòng tiếp khách cũng không có thiếu người đang chờ đợi vị thổ hoàng đế này rời giường, để hắn xử lý văn kiện, hoặc trao đổi một số chuyện tình ích lợi. Lý Dật nhìn điệu bộ này, cho dù Lạc Kỳ tỉnh lại, chỉ sợ cũng không có nhàn rỗi tiếp đãi chính mình, vì vậy liền quay đầu đi ra khỏi phòng tiếp khách.

Lý Dật hiện tại bước đi, hắn tính toán trở lại chỗ ở của mình. Bỗng nhiên, có vài tiếng khê kêu từ bên kia truyền đến, Lý Dật quay đầu nhìn lại, thấy một thiếu nữ ở cách đó không xa quơ trường kiếm trong tay, sau đó đâm ngang bổ dọc, trong miệng thỉnh thoảng lại phát ra tiếng khê khe khê. Từ trên thanh trường kiếm sôi trào đấu khí, đấu khí tu vi thiếu nữ này cũng không thấp, nàng có thực lực Đấu Vương đỉnh cao. Thiếu nữ này cũng chỉ mười lăm mười sáu tuổi, so với Lý Dật còn nhỏ hơn chút ít, trên trán đều có một phần anh khí, sắc đẹp so với Cung vô Song, Lý Na thì tương đương nhau. Lý Dật tuy cũng không phải là phường hiếu sắc, thấy mỹ nữ thì sắc quỷ nhào tới, nhưng dừng bước để thưởng thức là chuyện đương nhiên. Cô gái kia xem ra tu luyện thời gian cũng không ít, võ phục bạch sắc sớm mờ hôi ẩm ướt, dán tại trên thân thể, càng rõ ràng

đem tư thái phát dục nổi bật ẩn ẩn lên hình dáng mê người. Hiện tại dưới mắt Lý Dật không có che dấu được gì.

- Lớn mật, người nào dám nhìn coi bản tiểu thư luyện công.

Cô gái kia bỗng nhiên chú ý tới cặp mắt nhìn mình, thì ra là một người đang mặc quân phục hải quân, không khỏi tức giận lên. Kỳ thật Lý Dật đi con trên đường này cùng chỗ tu luyện của thiếu nữ cách nhau khá xa, con đường này chính là thuận tiện để cho các quan quân đi lại, nếu nói là Lý Dật nhìn coi, thật sự cũng có chút gượng ép. Thiếu nữ này, nhiều ít vẫn còn có chút càn quấy, nếu mỹ nữ muốn bảo tấp nổi lên, Lý Dật cũng không tiếp tục "Nhìn coi" nữa, sau đó hần xoay người ly khai.

- Người có thái độ gì, một câu cũng không nói, đã nghĩ chạy rồi sao?

Không ngờ, cô gái kia không có buông tha, chạy đến gần tại trước mặt Lý Dật.

- Thế thì người muốn thế nào?

Hai hàng lông mày Lý Dật nhéo lại một cái, có chút không vui nói. Nếu không xem nàng là tiểu mỹ nữ, một thân ăn mặc cũng hiển lộ thân phận không thấp, Lý Dật cũng mặc kệ nàng. Thiếu nữ tròn mắt quay tít một vòng, tựa hồ nghĩ tới điều gì, mang theo vài phần giáo hoạt nói:

- Không muốn thế nào, người cũng là phó tướng, chắc hẳn cũng có vài phần bốn sự, không bằng biểu hiện ra mấy chiêu đấu kỹ lợi hại cho ta xem, ta sẽ bỏ qua cho người, thế nào?

- Mấy chiêu đấu kỹ lợi hại sao?

Lý Dật trầm nghĩ, sử dụng mấy chiêu Bạch Hổ đấu kỹ mà nói, ở đây để chỉ sợ cũng không giữ được, nhưng xem thiếu nữ này nói chuyện khí phách, dĩ nhiên đã ít nhiều đoán được lai lịch thiếu nữ này, nhưng cố ý làm ra không biết, nói:

- Người là ai, ta dựa vào cái gì biểu hiện ra đấu kỹ cho người xem.

- Người lại không biết bản tiểu thư là ai sao, xem ra người chính là đại anh hùng hải tặc kia sao, tất cả mọi người đem người thổi bay lên trời, theo ta thấy, ngoại trừ lớn lên còn có mấy phần, ngược lại cũng không có cái gì quý hiếm sao.

Đối với mình bên ngoài, Lý Dật từ trước đến nay không quá coi trọng, nhất là kiếp trước thân phận sát thủ, Lý Dật ước gì chính mình càng không có đặc điểm càng không làm cho người ta lưu lại ấn tượng là tốt nhất. Nam nhân mà, quan trọng nhất là nội hàm cùng thực lực, lại không muốn làm mình tinh mần bạc, muốn nổi trội như vậy làm gì vậy.

- Tiểu thư khoa trương, không có việc gì thì tại hạ cáo từ trước.

- Chờ một chút.

Thiếu nữ lập tức sắc mặt trầm xuống, lúc này nàng cực kỳ mất hứng. Xưa nay những quân quan kia thấy chính mình, tên nào không phải tươi cười nịnh bợ chính mình, người này làm sao chán ghét như vậy, nhìn thấy mình như thấy quỷ vậy, vội vã muốn chạy như vậy?

- Đại anh hùng, người còn không có biểu hiện ra dấu kỹ cho bản tiểu thư xem sao.

- Dấu kỹ miễn đi, vạn nhất hủy hoại cái gì ta bồi thường cũng không nổi, cho dù không có hủy hoại cái gì, đụng phải hoa hoa thảo thảo cái gì đó cũng không nên...

Thiếu nữ cắt đứt lời nói của Lý Dật:

- Nếu như ta mệnh lệnh cho người thì sao.

-Ra lệnh cho ta? Dựa vào cái gì?

- Bằng vào Lạc Kỳ tướng quân là cha ta.

Thân phận của thiếu nữ này Lý Dật đã sớm dự liệu, nếu không có loại thân phận này, thiếu nữ làm sao có thể đem quân quan để luyện kiếm, làm sao lại có thể cao như thế ngạo. Xem ra vị đại tiểu thư này xác định muốn quần lấy chính mình, Lý Dật nghĩ nghĩ, thành khẩn nói:

- Người nói thực lực của ta có chỗ hoài nghi, cảm thấy ta không xứng làm phó tướng của phụ thân người sao. Đã như vậy, ta có thể chứng minh thực lực của mình cho người xem, bất quá không cần biểu hiện ra cái gì đấu kỹ, dù sao đấu kỹ uy lực quá lớn, làm ra động tĩnh sẽ quấy nhiễu tướng quân thì không tốt.

Thiếu nữ nghĩ nghĩ, tựa hồ cũng có vài phần đạo lý, vì vậy thỏa hiệp nói:

- Vậy người chứng minh cho ta xem.

- Ta đây biểu diễn thoáng chút, bất quá biểu diễn cần phải có người phối hợp.

Lý Dật nói, sau đó vén lên ống tay phải của mình, lộ ra cánh tay rắn chắc.

- Người muốn làm gì? Xuống sông mò cá sao?

Thiếu nữ giễu giễu nói.

- Đương nhiên không phải, dùng kiếm của người chém ta, dùng tới đấu khí, toàn lực chém ta.

Lý Dật đầu gối hơi cong, duỗi ra cánh tay phải, cũng không có sử dụng nửa phần đấu khí phòng hộ, cũng không có nói giỡn. Cô gái kia ngược lại sợ hãi kêu lên một cái. Nếu Lý Dật vận dụng đấu khí phòng hộ để cho nàng chém, thiếu nữ tuyệt đối sẽ không có chút do dự chém xuống. Nhưng, hẳn hiện tại không vận dụng bất luận đấu khí phòng ngự gì, đừng nói nàng có thực lực Đấu Vương đỉnh phong, coi như là người không có tu luyện qua bất luận đấu khí gì đi nữa, chỉ dựa vào thanh thất

phẩm trường kiếm trong tay nàng, cũng đủ đem cánh tay Lý Dật chém rơi xuống.

- Người, người điên ư.

- Người không phải muốn thử thực lực của ta sao?

- Như thế nào, sợ rồi sao? Không sao, ta cho người chém, người chém là được, ta cam đoan không có bất cứ chuyện gì phát sinh.

Lý Dật chẳng những không có sử dụng đấu khí phòng hộ, cũng không sử dụng kinh lực, chỉ là vươn tay cánh tay bình thường ra. Thái độ kiêu ngạo như vậy, rốt cục làm cho thiếu nữ tức giận, đồng thời cũng có chút tò mò, chẳng lẽ cánh tay người này thật chém không đứt sao? Nàng cẩn thận một cái, lui về phía sau một bước, trường kiếm đột nhiên giơ lên, chiếu xuống cánh tay Lý Dật muốn chém xuống. Chỉ là, trường kiếm giơ lên giữa không trung, thiếu nữ nhất thời lại có chút sợ hãi, một kiếm này không có chém xuống. Dù sao cũng là một thiếu nữ mười mấy tuổi, cho tới bây giờ cũng không có trải qua huyết tinh, nghĩ đến một kiếm xuống, làm cho chân tay bị cắt, máu tươi bay tung tóe, thiếu nữ lại có chút sợ hãi.

- Yên tâm đi, không có chuyện gì, ta cam đoan. Nếu như người không nghĩ chặt đi, quên đi, không phải ta không muốn chứng minh, mà là chính người không muốn.

Lý Dật nói, làm bộ muốn thu cánh tay lại.

- A.

Thiếu nữ phát ra một tiếng kêu, sau đó con mắt khép lại, đấu khí sôi trào trường kiếm hung hăng chém xuống. “Phốc” một tiếng rất nặng vang lên, sau đó thiếu nữ cảm giác trường kiếm rất nhanh bị bắn ra, mà trên thân trường kiếm ẩn chứa lực lượng Đấu Vương đỉnh phong bị bắn ra, cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi đâu nữa. Làm sao có thể như vậy, đấu khí Đấu Vương đỉnh phong cùng với binh khí thất

phẩm, rõ ràng chém xuống cánh tay Lý Dật tạo ra một vết thương cũng không có. Lúc này thiếu nữ khiếp sợ tột đỉnh, xem ra Lý Dật biểu lộ cùng quỷ cũng không có khác gì nhau.

- Nếu như không có chuyện gì, ta đi trước nha, trẻ nhỏ.

Chấn trụ thiếu nữ, Lý Dật cười nhạt một tiếng, buông tay áo, nhắc chân bước đi.

- Đừng gọi ta là trẻ nhỏ.

Thiếu nữ rốt cục định thần lại, ngữ khí lập tức thay đổi:

- Gọi ta là Lạc Thủy, người chờ đấy, ta sẽ còn tới tìm người.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyết Long Châu

Q.6 - Chương 333: Huyết Long Châu

Mỗi ngày thông qua luyện hóa long huyết tu luyện "Long chi cấm chú", thân thể Lý Dật đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Những biến hóa này do long lực cải tạo, đừng nói Lạc Thủy là một cái Đấu Vương, ngay cả một tinh Đấu Hoàng, muốn tổn thương thân thể Lý Dật, cũng không phải chuyện đơn giản.

- Xem ra, "Long chi cấm chú" là công pháp Long Tộc lợi hại nhất, quả nhiên không giống bình thường, mới tu luyện một tháng, thân thể cũng đã cường hãn đến như vậy, nếu có thể tu luyện tới long uy hoặc rồng ngâm, không biết uy lực là như thế nào.

Lý Dật càng nhìn đầu long sủng này càng thích.

Cho nên sau khi trở lại biệt thự, Lý Dật lập tức triệu triệu tập Ba Đồ đến:

- Người mua cho ta một ít thịt, càng nhiều càng tốt, đúng, vô luận là thịt gì, đều mua trăm cân trở về, tiền lấy từ bổng lộc của ta.

Lý Dật cũng không rõ chức vị phó tướng của mình có bao nhiêu bổng lộc, nghĩ đến nuôi đầu long sủng hẳn là đủ rồi. Hơn nữa, Lý Dật cũng không biết nó rốt cuộc thích ăn cái gì, nhưng Long Tộc trời sinh là để ăn thịt động vật là không thể nghi ngờ.

Ba Đồ cũng thức thối không hỏi nhiều, những cường giả tu luyện công pháp đủ loại, nói không chừng vị An phó tướng chính là thông qua hấp thụ năng lượng từ thịt để tiến hành tu luyện? Tóm lại không tốn tiền của mình, hẳn chỉ là chân chạy mà thôi, Ba Đồ vui sướng tiếp nhận yêu cầu của Lý Dật, bắt đầu công tác mua sắm.

Một lúc sau mua về hơn một ngàn cân thịt, Lý Dật đem hoàng kim ấu long ở trong giới phóng ra. Trên biển rộng một thág, ấu long cơ hồ không có nếm qua thịt tươi, hải ngư ngược lại ăn hồng cả dạ dày, hiện tại nhìn thấy thịt, ấu long nhào đến ăn.

Nhìn xem ấu Long tham lam cắn xé khối lớn lớn mang theo tơ máu, Lý Dật tựa hồ thấy được những tảng thịt này thông qua ấu long tiêu hoá chuyển hóa thành long huyết quý giá, sau đó bị chính mình luyện hóa.

Long sủng ngược lại không kén ăn, chỉ cần là thịt toàn bộ đều ăn, trong chớp mắt ăn hết trên trăm cân. Sức ăn như vậy, đến Lý Dật nhìn cũng phải ngẩn người.

- Xèo xèo, đã ăn no chưa?

Nghe hiểu ngôn ngữ nhân loại, đối với ấu long mà nói không có vấn đề, cho nên Xèo xèo gật nhẹ đầu.

- Từ nay về sau ngươi mỗi ngày đều ăn không hết thịt, ta cam đoan là như vậy. Bất quá, ngươi cũng không thể ăn hết thịt mà không trả giá chút nào.

- Xèo xèo, xèo xèo.

Ấu long khẩn trương lên, vô ý thức bên cạnh rút lui về sau.

- Mẹ, cũng không phải lần một lần hai, mỗi lần đều khiến cho bản thiếu đùa giỡn đàng hoàng.

Lý Dật không thể không nổi giận, ấu long chóng mặt nghiêm trọng, mỗi lần lấy huyết đều khó khăn vô cùng, cuối cùng còn phải cưỡng chế.

- Xèo xèo, xèo xèo.

Long súng vội vàng kêu to, tựa hồ cầu khẩn cái gì. Nhưng Lý Dật rút ra chủy thủ rét căm căm, mục quang tìm kiếm vị trí thích hợp.

Long súng sợ hãi cực độ, đột nhiên như hạ quyết tâm, ấu long không hề lui về phía sau, toàn thân căng cứng, một cổ hồng sắc quang mang ầm ầm hiển hiện tại trên thân thể.

- Như thế nào? Chẳng lẽ bắt đầu cố gắng phản kháng? Lý Dật cả kinh, không khỏi đình chỉ lại, sợ chọc giận ấu long.

Thân thể Hoàng kim ấu long căng cứng vài phần, bốn phía thân thể phát ra quang mang càng ngày càng sáng ngời, cuối cùng, những hào quang này bắt đầu khởi động, tiếp theo các bộ vị thân thể hình thành một cái đan đỉnh giống như bạch hạc.

- Làm cái gì, máy bay sao. Chẳng lẽ long súng muốn bạo thể tự sát? Lý Dật không thấy ra cái gì, nhất thời cũng không dám cưỡng chế ra tay, chỉ nhìn long súng làm trò cho xong.

Bỗng nhiên, cái đan đỉnh kia chậm rãi vỡ ra, một cái huyết sắc quang mang quyền đầu lớn bằng hạt châu tản ra huyền phù tại đỉnh đầu ấu long.

- Huyết long châu.

Lý Dật trong ý nghĩ nhảy ra ba chữ kia, Đấu Thần đại lục thịnh truyền có mười chín thần binh, trong đó có ba mươi ba Thiên Bảo. Thiên khôn kiên châu chính là ma khí bài danh thứ ba mươi hai, mà ma khí bảng bài danh hai mươi bảy, chính là huyết long châu.

Nhưng Lý Dật còn không dám xác định đỉnh đầu ấu long huyền phù bảo vật quý dị này chính là huyết châu hay không, chỉ là cho tới bây giờ, hình thể tựa hồ so với "Huyết long châu" thích hợp hơn. Nếu Xà tôn giả hiện tại nhìn thấy, nhất định có thể phân biệt ra được. Từ khi Xà tôn giả mất, Lý Dật quyết định bất kể là huyết long châu hay không, nếu Xèo xèo cố gắng lấy ra như vậy, cho dù không phải ma khí bảng bài danh hai bảy huyết long châu, cũng không phải là vật tầm thường.

Sau khi lấy ra huyết châu, hoàng kim ấu long tựa hồ hao phí thể lực lớn, nó xụi lơ trên mặt đất, như bộ dạng chết rồi vậy. Cái tình huống này làm cho Lý Dật cũng cảm thấy đau lòng, ở chung lâu như vậy, Lý Dật đối với long sủng, ngoại trừ ích lợi ra, nhiều hay ít cũng có chút cảm tình. Đem ấu long thu vào dung giới, Lý Dật mới bắt đầu chăm chú nghiên cứu huyết châu.

Về phần mười chín thanh thần binh, ba mươi ba thanh Thiên Bảo, lúc trước Xà tôn giả vì gia tăng lịch duyệt cho Lý Dật, cũng từng giảng giải qua. Huyết long châu sở dĩ so với Thiên khôn kiên châu tại ma khí bảng bài danh còn hơn năm bậc, là vì tác dụng Thiên khôn kiên châu lớn nhất thể hiện tại Đấu Hoàng cấp bậc. Mà Lý Dật đạt tới cấp bậc đấu tôn, Thiên khôn kiên châu ngoại trừ khôi phục đấu khí, chữa thương, hiệu lực trừ bỏ độc không giảm, đối với tác dụng tăng lên đấu khí tu vi thì cực kỳ bé nhỏ.

Mà huyết long châu không giống với lúc trước, trong huyết long châu ẩn chứa Long Tộc huyết mạch chi lực thuần chánh nhất, loại Tiên Thiên lực lượng chính là ngưng tụ Long Tộc thiên địa tạo hóa tối tinh túy, vô luận là tu luyện hệ đấu khí gì, cũng có thể thông qua hấp thu huyết mạch chi lực trong huyết long châu tiến hành tu luyện. Mà tốc độ so với bình thường thông qua thu nạp thiên địa nguyên khí tu luyện, nhanh gấp hàng trăm lần.

Nhưng, huyết long châu tại ma khí trong bảng bài danh cũng không cao, không phải do huyết long châu không mạnh mà là bởi vì thực sự huyết

long châu sau khi dùng hết huyết mạch chi lực thì huyết long châu cũng liền mất đi tác dụng. Điểm này, cùng thiên khôn kiên châu có chút không bằng.

Một đám đầu khí tơ nhện từ trong lòng bàn tay Lý Dật tràn ra, chậm rãi tiếp cận huyết châu, tại cảm giác trong huyết châu ẩn chứa năng lượng, Lý Dật lập tức ý thức được, huyết châu nhất định chính là huyết long châu trong truyền thuyết.

Không có nghi hoặc, Lý Dật thúc dục thiên ma đầu khí, đem năng lượng trong huyết long châu dẫn vào thể nội, sau đó công pháp thiên ma chín biến, từng điểm từng điểm luyện hóa cỗ năng lượng này. Theo cỗ năng lượng này bị luyện hóa, Lý Dật cảm giác được đan điền nguyên vốn có chút không ổn định, tựa hồ có dấu hiệu đột phá thiên ma đầu khí.

Tu luyện tới thiên ma bốn biến, Lý Dật đối với thiên ma đầu khí tấn cấp đã tính trước kỹ càng, lập tức dẫn đạo thiên ma đầu khí rót vào trong kinh mạch, mặc kệ tại trong kinh mạch mãnh liệt bừa bãi, đợi cỗ đầu khí năng lượng này vận chuyển mấy chu thiên, sau đó dẹp loạn mới một lần nữa trở lại đan điền khí hải.

Quả nhiên, thiên ma đầu khí quay về đan điền khí hải bắt đầu thôn phệ các hệ đầu khí khác. Lý Dật chỉ là nhiếp thần cố thủ các hệ đầu khí đầu khí hạt giống, các hệ đầu khí bị thiên ma đầu khí thôn phệ, thiên ma đầu khí rốt cục đột phá, tấn thăng đến biến thứ năm, sau đó chậm rãi lắng xuống.

Làm xong đây hết thảy, Lý Dật vẫn chưa thỏa mãn, quyết định thừa cơ nếm thử một chút huyết long châu để tu luyện "Long chi cấm chú" có trợ giúp hay không. Dù sao mỗi ngày lấy long huyết phiên toái lại dễ dàng khiến cho long sủng khẩn trương, long sủng đã hiến bảo bối, nhất định là muốn cho huyết long châu thay thay máu tươi của mình.

Lý Dật dùng "Long chi cấm chú" công pháp, bắt đầu thu nạp huyết mạch chi lực ẩn chứa bên trong huyết long châu, Lý Dật chú ý tới, huyết long châu huyết sắc lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ trở thành nhạt, do

huyết hồng đỏ tươi lại biến thành phấn hồng, cuối cùng biến thành một cái bạch long châu. Mà sau khi huyết long châu biến thành bạch long châu, Lý Dật rốt cuộc không còn hấp thụ huyết mạch lực.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Không Giải Thích Được Quyết Đấu

Q.6 - Chương 334: Không Giải Thích Được Quyết Đấu

Trong nội tâm Lý Dật rung mình, ma khí bảng bài danh hai mươi bảy Thiên Bảo ma khí, không đến mức như vậy, chỉ dùng lần thứ nhất đã hao hết huyết mạch lực? Bất quá nghi hoặc rất nhanh biến mất, Lý Dật rất nhanh chú ý tới, khi hắn ngừng rút ra huyết mạch chi lực trong huyết long châu, huyết long châu liền bắt đầu khôi phục lại, bạch châu chậm rãi khôi phục thành huyết sắc. Nhưng quá trình khôi phục phi thường thông thả, theo Lý Dật phán đoán, không có thời gian một ngày một đêm, chỉ sợ là khôi phục không được trạng thái như lúc đầu.

Mỗi ngày có thể lợi dụng huyết long châu tu luyện một lần, loại chỗ tốt này, Lý Dật cũng cảm thấy mỹ mãn. Đừng xem thường huyết long châu, Lý Dật tu luyện "Long chi cấm chú" rút ra huyết mạch chi lực, lại so với một ly long huyết hơn chứ không kém.

Đem khôi phục huyết long châu trở lại dung giới, Lý Dật tâm tình đại sướng.

- Đại phát tài rồi, có huyết long châu, lo gì tu luyện không đến Đấu Thần, thậm chí phong hào Đấu Thần cảnh giới.

Hưng phấn nửa ngày, Lý Dật mới chậm rãi bình tĩnh trở lại. Sau đó khoanh chân ngồi ở trên giường, bắt đầu dẫn đạo đấu khí tại trong kinh mạch chảy đi. Có một cái đạo lý Lý Dật hiểu rõ, vô luận đường tắt như thế nào, thu nạp thiên địa nguyên khí mới là tu luyện đấu khí mới là căn bản. Thông qua huyết long châu hoặc là những biện pháp khác, tỷ như

Đấu Thần khế ước phong ấn đấu khí, tuy nhiên có thể làm cho đấu khí tu vi đề cao rất nhanh. Nhưng rất nhanh đề cao thân mình cũng không phải là pháp tắc tự nhiên, muốn đi đường tắt đạt được hiệu quả, nhất định phải thông qua thủ đoạn, tiếp xúc thu nạp thiên địa nguyên khí để cố bản bồi nguyên.

Lý Dật biết rõ, thời gian có lợi cho tu luyện nhất định sẽ không quá lâu, hẳn phải nắm bắt lấy thời gian quý giá này để khắc khổ tu luyện.

Ngoài cửa sổ, trong lúc bất tri bất giác, sắc trời đã hoàn toàn đen lại. Tại đây đế quốc hải quân liệt vào vùng cấm, không cần lo lắng có cái gì quấy rầy.

Nhưng cũng có việc ngoại lệ, đã có vùng cấm nhất định có người vi phạm lệnh cấm. Tỷ như hiện tại, bên ngoài biệt thự Lý Dật, trên một cây đại thụ che trời có đôi mắt, gắt gao nhìn chăm chăm vào Lý Dật khoanh chân ngồi ở trên giường. Đôi mắt này như chim ưng phát hiện con mồi, chỉ là nhìn không thấy đôi mắt chủ nhân, bởi vì hoàn toàn bao vây tại một kiện hắc bào bó sát người. Một món hắc bào bó sát người như vậy, hiển nhiên là vì hành động ban đêm mà chuẩn bị, cái hắc bào khách ẩn thân tại bên ngoài biệt thự Lý Dật, hẳn là cũng có chuẩn bị rồi.

Bỗng nhiên lúc đó, hắc thân hình bào khách giật giật, sau đó hóa thành một đạo hắc tuyến, hướng chỗ Lý Dật đang tại tu luyện vọt tới. Loại thân pháp quỷ dị, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi, thực lực của hắc bào khách không biết mạnh đến nhường nào.

Lý Dật cũng không phải thật sự không hề hay biết, hẳn có thực lực đấu tôn tám tinh cường giả, nếu không phải cường giả thần cấp, muốn thần không biết quỷ không hay đến cạnh hẳn đó là mơ tưởng. Cường giả tu luyện là lúc yếu ớt nhất, bởi vậy vô luận cường giả nào đó, tại thời khắc này đều đặc biệt chú ý, huống chi Lý Dật còn ở chỗ phi thường không ổn định, cho nên mặc dù là đang tiến hành tu luyện, nhưng luôn luôn tâm thần cảnh giác.

Tên hắc bào khách tại sắc trời hoàn toàn tối đêm nấp ở sau cây đại thụ, sau đó vẫn chú ý nhất cử nhất động của Lý Dật. Nếu như hắc sớm đến một chút thời gian, lúc thời điểm Lý Dật luyện hóa "Huyết long châu", nói không chừng Lý Dật còn chưa phát hiện được. Nhưng hiện tại, mỗi một lần hô hấp của hắc đều ở trong cảm ứng của Lý Dật. Trước mắt hắc bào khách thốt nhiên ra tay, hướng Lý Dật đến, Lý Dật trong tay pháp quyết vừa động, đấu khí lưu chuyển khắp trong kinh mạch trong nháy mắt trở lại đan điền khí hải, mà đấu khí ườn hắc vô cùng chảy ra cơ hồ đồng thời bùng phát, hướng về hắc bào khách đánh tới.

Thấy Lý Dật phản kích, hắc bào khách tựa hồ cũng không cảm giác ngoài ý muốn, thân hình hắc tuyến bỗng nhiên gấp lại, tránh được đấu khí của Lý Dật, nhẹ nhàng linh hoạt rơi vào trong phòng. Lý Dật vẫn bảo trì tư thế ngồi xếp bằng, ánh mắt lại mở ra, lạnh lùng nhìn hắc bào khách một cái, sau đó Lý Dật nhàn nhạt hỏi:

- Tối thiểu, cấp cho ta một lý do đi.

Tên hắc bào khách thực lực cũng không thấp, cũng là cấp bậc đấu tôn, mà thân phận của hắc, Lý Dật bây giờ dự đoán không ra. Hắc đi vào thần long cang mới vài ngày, nếu như thân phận chân thật không có bị người nói, hắc là không có cùng người kết thù. Cùng Lạc Cát thể coi là thi đấu hữu nghị, hơn nữa Lạc Cát cũng không có loại thực lực này, tự hồ chỉ có hai người, một là hắc bào khách chính là Lạc Kỳ tướng quân, đến xò xét thực lực chân thật của mình.

Nhưng Lý Dật rất nhanh từ chối loại dự đoán này, bởi vì khí tức trên thân hắc bào khách, cùng Lạc Kỳ kém quá xa, điểm này, Lý Dật cảm thụ rõ ràng vô cùng. Ngoại trừ Lạc Kỳ, cũng chỉ có loại khả năng thứ hai, vậy thân phận của mình đã bại lộ, hắc bào khách là do Đấu Thần điện phái đến xò xét xác nhận thân phận của mình. Nhưng cái này tựa hồ cũng không đúng, dựa vào phong cách hành sự của Đấu Thần điện hoặc là tứ đại Ma Tông, La Lan học viện, một khi phát hiện hành tung của mình, tất nhiên phái ra rất nhiều sát thủ tiêu trừ mình mới đúng. Hơn nữa, bốn phía, ngoại trừ hắc bào khách, tựa hồ cũng không có cường giả khác. Lý

Dật tâm niệm thay đổi thật nhanh, nhưng lại không thấy đầu mối, Lý Dật vẻ mặt bình tĩnh, lai lịch hắc bào khách hẳn dự đoán ít nhất hơn mười loại tình huống.

- An Đồ Sinh, đi theo ta.

Hắc bào khách nói xong, thân hình bay ra ngoài cửa sổ, nói lại một câu làm cho Lý Dật an tâm, ít nhất, thân phận Lý Dật không có bạo lộ. Đã không có bạo lộ thân phận, lòng hiếu kỳ Lý Dật nổi lên, cũng không kịp nghĩ gì, liền đuổi theo.

Theo sát hắc bào khách bay vút ra khỏi quân doanh, một lát sau liền đi tới trên biển. Quân doanh gần bờ biển, cũng chỉ có khoảng chừng trăm mét. Tựa hồ là sợ kinh động đến đế quốc hải quân, hắc bào khách bay hơn mười dặm, lúc này mới dừng lại.

- Các hạ vì sao không dùng chân diện mục, chẳng lẽ có cái gì khó nói sao?

- Muốn biết thân phận của ta sao?

Trong giọng nói của Hắc bào khách có vài phần trêu tức:

- Vậy chính mình động thủ đi.

- Động thủ thì động thủ, chẳng lẽ lại sợ người sao.

Lý Dật biết rõ một trận đấu tránh không khỏi, hẳn liền thúc dục lôi hệ đấu khí, một chưởng Lý Dật liền hướng hắc bào khách đánh ra. Dù sao không phải trận đấu sinh tử, Lý một đạo đấu khí Dật đánh ra chỉ có thể dùng bảy thành thực lực. Lúc này chỉ thấy lôi quang đan vào lập loè ầm ầm tiếng sấm, hướng giữa không trung, sau đó quay đầu hướng hắc bào khách đập tới.

Hắc bào khách nhẹ tay đánh ra, tại trên đỉnh đầu kết xuất một cái chắn đấu khí, sau đó lạnh lùng nói:

- Vì cái gì mà không đánh toàn lực? Người cho rằng, ta tìm người luận bàn sao? Như vậy người sai rồi, ta muốn giết người.

Hắc bào khách dừng lại một chữ "Giết người", đấu khí quanh thân lập tức bùng bùng, một cỗ sát ý dày đặc không che dấu lộ ra. Lý Dật xác thực sai rồi, hẳn thật không ngờ hắc bào khách tâm tình như thế, trước rõ ràng không có sát khí, giờ phút này sát khí lộ ra như vậy.

Ti ti ti một hồi, hắc bào khách quả nhiên là động sát cơ, vừa ra tay chính là đấu khí khổng chế không gian, vận dụng không gian lực lượng. Đấu khí khổng chế không gian lực lượng tuy năng lượng cường hãn, nhưng cần hao phí đấu khí cũng vô cùng lớn. Đối với đấu tôn cường giả mà nói, có thể sử dụng đấu khí chiến thắng, chính là không gian lực lượng. Nhưng đối phương đã dùng đấu khí khổng chế không gian lực lượng, Lý Dật nếu còn dùng đấu khí thuần túy, là căn bản không có cách nào chống lại.

Pháp quyết trong tay vừa động, đấu khí tơ nhện từng sợi tràn ra đầu ngón tay, trước mắt rõ ràng không gian dưới sự khổng chế của đấu khí tơ nhện, lập tức có quy luật nổi lên. Tầng tầng không gian rung động không ngừng vận vẹo lên, cùng lúc hắc bào khách khổng chế không gian chi lực quán cùng một chỗ, năng lượng cuồng hãn đến mức tận cùng, thiên địa nguyên khí điên cuồng rút ra bốn phía, trên biển đột nhiên cuồng phong gào thét, mà ở trên mặt biển, theo không gian ba động, xuất hiện một đám toàn qua cự đại, tại trong đám toàn qua, hết thảy sinh vật đều bị nghiền thành bột mịn.

- Cái này là được rồi, nhưng, muốn bảo vệ tánh mạng, chỉ có tu vi đấu tôn là chưa đủ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tướng Quân Mời Tiệc

Q.6 - Chương 335: Tướng Quân Mời Tiệc

Hắc bào khách ngoài miệng nói chuyện, trong tay một khắc không ngừng, không gian rung động giống như nổi sóng, tầng tầng khuếch tán mà ra. Loại đấu pháp liều mạng này làm cho Lý Dật tức giận tới cực điểm, không giải thích được, bị một người xa lạ dây dưa quyết đấu, đối với Lý Dật mà nói, cũng không phải là một chuyện tốt. Hơn nữa thực lực người xa lạ này, cùng mình tương xứng, lúc này hãn sử dụng lá bài tẩy, muốn chiến thắng đối thủ cũng không phải là không có khả năng, nhưng đấu khí tinh lực cũng tiêu hao không nhỏ.

- Ta cũng không muốn giết một người không có tên tuổi, người nhanh lưu lại di ngôn đi, ta sẽ giúp người chuyển đạt lại.

Lý Dật thân hình biến đổi, đấu khí khổng lồ chế không gian đánh nhau chết sống, thân thể mau lẹ vô luân ở tại trong hư không quay chung quanh hắc bào khách, tốc độ nhanh đến mức tận cùng, căn bản không cách nào nhìn thấy rõ thân hình, chỉ thấy một đoàn tàn ảnh đem hắc bào khách hoàn toàn bao bọc vào bên trong. Hắc bào khách thực lực Đấu tôn bình thường, bị Lý Dật bao vây cũng không nhúc nhích, sát khí trên mặt nhưng lại càng thêm nồng đậm. Bỗng nhiên, đoàn tàn ảnh liên tiếp vang lên "Khanh khanh khanh" thanh âm, ngay sau đó, vài điểm kim tinh theo tàn ảnh phát ra, nhắm tất cả các phương vị chung quanh hắc bào khách bắn nhanh đến. Tình huống này, cực kỳ giống một cái bánh xe ngựa, thân ảnh Lý Dật chính là trục bánh xe, mà hắc bào khách là hạch tâm của trục xe.

Nhận lấy kim long cung phát ra đấu khí như mưa tên công kích, thân thể hắc bào khách cũng chợt xoay nhanh, nhưng phương hướng xoay tròn cùng với Lý Dật lại khác biệt, thân hình của hắc bào ở tại chỗ chuyển động. Hắc bào khách xoay tròn, đấu khí mưa tên giống như gập lò xo, chẳng những không có tại trên người hắc bào khách bạo liệt, ngược lại bị phản chấn trở về. Hiệu quả như vậy, cùng phong chương Lý Dật xoắn kính trở lại, hai cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, chỉ là không biết là cái đấu kỹ gì. Xem ra hắc bào khách, quả nhiên

có vài phần thủ đoạn. Nghĩ tới đây, Lý Dật đột nhiên thân hình ngừng lại.

- Đừng đánh, ta cũng không muốn biết người là ai.

Đáng chết, hắc bào khách sát ý dày đặc, chẳng qua là cố ý lộ ra mà thôi, lúc vừa rồi chiến đấu kịch liệt, loại sát khí cũng dần dần tiêu tán. Mục đích của Hắc bào khách, Lý Dật đoán ra đó là thử thực lực của mình. Hắc bào cũng không có ngờ tới Lý Dật lúc này sẵn giọng nói:

- Nói không đánh sẽ không đánh? Cái này không phải là thực lực chân thật của người.

- Người nhiều người đang ngủ không phải là người có đạo đức.

Lý Dật nói xong, cũng không quay đầu lại không nhanh không chậm bay trở về. Hắc bào khách quả nhiên đuổi theo, cũng không có ra tay, mà là ngăn Lý Dật trước mặt, sau đó chậm rãi mở ra hắc tráo, hiện ra gương mặt mà Lý Dật cũng không có xa lạ gì. Khuôn mặt này, Lý Dật tuy nhiên cũng không xa lạ gì, thực sự không thể không quen thuộc, đúng là tên quân quan mà tối hôm qua cùng bàn với Lục vương gia. Về phần Lục vương gia, tại sao phải lén lén lút lút cùng mình quyết đấu, Lý Dật cũng chẳng muốn suy nghĩ.

- An Đồ Sinh, với thực lực của người, cam tâm làm một cái phó tướng của Lạc Kỳ tướng quân sao, tựa hồ nhân tài không được trọng dụng rồi.

- Nguyên lai là người của Lục vương gia, xin thứ cho tại hạ có mắt không trông, đối với vương gia vô lễ, sợ hãi, sợ hãi rồi.

Loại người thân phận bất phàm, Lý Dật cảm thấy viễn kính một chút là tốt hơn.

- Đi theo ta, bốn vương có thể đưa cho người nhiều thứ so với Lạc Kỳ hơn rất nhiều.

Điểm này Lý Dật không chút nghi ngờ, nhưng Lý Dật đồng thời cũng rõ ràng, Lục vương gia cần chính mình trả giá, so với Lạc Kỳ lớn hơn rất nhiều. Mà vật Lý Dật muốn, Lục vương gia năm mơ cũng không nghĩ tới, không phải tài phú, không phải địa vị, mà chỉ là không có người quấy nhiễu hấn tu luyện. Nhìn thấy Lý Dật do dự mà không nói, Lục vương gia tiếp tục hiểu sai ý nghĩ của Lý Dật:

- Bốn vương biết rõ Lạc Kỳ với người có ơn tri ngộ, người có thể hiệu lòng trung thành với hấn cũng nói rằng người là một người đáng giá tín nhiệm. Nhưng hấn chẳng qua là một tướng quân, tại đại thần đế quốc, hấn chỉ là nhân vật nhị lưu, hoàng thất đại thần đế quốc mới là chỗ thích hợp nhất, tin tưởng bốn vương, người sẽ đạt được vô tận vinh quang cùng tài phú.

- Được rồi, Lục vương gia, ta sẽ xem lại ý kiến của người.

Lý Dật cảm thấy từ chối tựa hồ cũng không quá thỏa đáng, nhất là Lục vương gia đầy toan tính.

- Sáng sớm ngày mai bốn vương phải ly khai thần long cảng trở lại đế đô, hy vọng trước đó, người có thể trả lời bốn vương thuyết phục.

Lục vương gia nói xong, hướng bờ biển bay vút đi. Lý Dật rất cảm khái nhớ tới lời kinh kịch nổi tiếng kiếp trước: Thế kỷ hai mươi mốt có cái gì quý giá nhất, đó là nhân tài. Xem ra không riêng gì kiếp trước kia, cũng không riêng gì thế kỷ hai mươi mốt, nhân tài, vĩnh viễn là quý giá nhất. Lý Dật sẽ không theo lục vương gia đi đại thần đế đô, hiện tại hấn cần lý do cho lục vương gia bậc thang. Lý do này, tựa hồ cũng không phải dễ tìm.

Tâm tình có chút ảm ức trở lại biệt thự của mình, không ngờ thiếp thân thị vệ Lạc Kỳ tướng quân đã chờ ở đó.

- An phó tướng, Lạc Kỳ tướng quân cho mời.

Tại hải quân doanh địa nhàn rỗi vài ngày, Lý Dật cũng ít nhiều biết một chút, Lạc Kỳ tướng quân là con cú, ngay cả đến buổi tối vẫn tràn đầy tinh lực, nhưng không biết triệu tập chính mình lần này, có cái gì đây. Không phải là lại tìm quan quân, đến xò xét thực lực của mình sao.

Lạc Kỳ lần này cũng không tính toán gì, đây là yến tiệc bình thường mà thôi. Lạc Kỳ tướng quân đến cái tuổi này, thân là một đại quan, Lạc Kỳ đã đem cuộc sống sinh hoạt bình thường. Cuộc sống quý tộc mỹ hảo cỡ nào, nhất là Lạc Kỳ có mười hai thê tử quý tộc mỹ mạo. Đại tướng quân gia yến cơ hồ mỗi ngày một lần, ngoại trừ thành viên gia tộc, Lạc Kỳ ngẫu nhiên cũng mời thuộc hạ đặc lực, dùng cách này lôi kéo quan hệ cảm tình. Lúc này, Lý Dật có may mắn trở thành người mà Lạc Kỳ muốn lôi kéo.

- Đại anh hùng của chúng ta đến đây, An phó tướng, ta đã cho lính của ta đến liên lạc, đêm nay người không nên mặc quân phục, mà là mặc lễ phục mới đúng.

Nhìn thấy Lý Dật đã đến, Lạc Kỳ hào hứng vô cùng. Bị phần đông thê tử vây quanh ở vị trí trung tâm, Lạc Kỳ uống rượu đỏ bừng cả khuôn mặt, thở hổn hển.

- Lạc Kỳ tướng quân, ta hiện tại có thể trở về đổi lễ phục rồi.

- Không cần không cần, ngồi xuống, ta giới thiệu một chút vợ con của ta, đây là Táp Lâm, nàng đến từ Vân La đế quốc, là vũ nữ ưu tú nhất, đợi lát nữa nàng nhày cho người một điệu sở trường nhất, về phần Mã Ly, ta nghĩ không lầm, nàng sinh ra tại phía nam trong gia đình điều tửu sư, cái yến tiệc này rượu toàn bộ là do Mã Ly tự tay điều chế.

Điều làm cho Lý Dật kinh ngạc không thôi chính là, thê tử Lạc Kỳ tướng quân đều không phải là bình hoa, cơ hồ mỗi người đều có tuyệt kỹ, khoa trương nhất chính là trong đó còn có một vị đức kiếm sư Ải nhân tộc, đương nhiên nàng là Ải nhân tộc mỹ nữ, nhất định phải dùng ánh mắt thẩm mỹ đặc biệt đối đãi.

- Hải Hải, bọn nhỏ, Lạc Thủy là nữ nhi của ta, nàng không phải nói với ta muốn nhìn thấy đại anh hùng sao?

Lạc Kỳ tướng quân đột nhiên dường như là nhớ ra cái gì đó, nhìn về một góc hội sảnh reo lên.

- Lạc Thủy tỷ tỷ nói môi hồng bị cá nướng làm hư, ta nghĩ nàng đi trang điểm lại rồi.

Một cái nam hài tử đáp, Lạc Thủy tiểu thư, thật đúng là có uy tín, Lý Dật cười khở, bắt đầu tính toán Lạc Thủy tiểu thư trang điểm lại mất bao nhiêu thời gian.

Lúc này cảnh tượng kiều diễm xuất hiện ở yến hội, xem ra Lạc Thủy tiểu thư vì yến hội, quả thực chăm chú cách ăn mặc. Trên người nàng mặc một bộ hợp thể, làm tôn dáng người mỹ lệ, lại không có ngả ngớn, phối hợp lọn tóc đen, lộ ra phần cổ thiên nga. Kỳ thật Lạc Thủy xinh đẹp, cho dù không cần bất luận trang phục gì, đối với nam nhân cũng có một loại lực hấp dẫn tự nhiên. Nàng ăn mặc đẹp chỉ là làm cho Lạc Thủy đối với yến hội đêm nay coi trọng mà thôi.

- Khái khái, An phó tướng, xin đừng dùng cái loại ánh mắt này xem con gái ta có phải là nữ nhân xinh đẹp nhất, điều này sẽ làm ta bất an.

Lạc Kỳ tướng quân có chút trêu tức nhắc nhở, lời nói này cũng làm cho Lý Dật không khỏi xấu hổ, tiện tay liền nịnh hót:

- Đúng vậy, Lạc Kỳ tướng quân, con gái của ngài tối nay thật xinh đẹp. Nếu như không phải lo lắng giữa chúng ta thân phận cách biệt một trời, ta nghĩ... Ta nghĩ quả thực muốn yêu nàng.

Loại thói phong này, đối với bất kỳ một phụ thân nào mà nói, đều là một việc vui sướng, hơn nữa bởi vì thẳng thắn thành khẩn càng có cảm giác vô hại. Lạc Kỳ tướng quân ha ha cười nói:

- Ta là một phụ thân, bởi vì vấn đề này, chính mình cũng không phải là một tấm gương hoàn hảo, vợ con của ta một nữ nhân quý tộc đều không có. Cho nên, An phó tướng, chỉ cần người có mị lực làm cho nữ nhi của ta yêu người, ta tuyệt đối không phản đối.

- Phụ thân.

Lạc Thủy đi đến bên người Lạc Kỳ tướng quân, thoải mái nói:

- Con nghĩ, con đã yêu An phó tướng.

- Phốc.

Lý Dật không ngừng phun trà ở trong miệng ra, thật có phải là nữ nhân không nữa, thói quen nữ hài rụt rè, Lạc Thủy thẳng thắn ngược lại làm Lý Dật thần kinh kiên cường có chút không chịu được.

- A, thật vậy chăng?

Khi nghe được Lạc Thủy chính miệng thừa nhận, Lạc Kỳ tướng quân giật mình không nhỏ:

- Vừa thấy đã yêu? Lão thiên a, Lạc Thủy, con gái thân ái của ta, xem ra tại điểm này người hoàn toàn kế thừa truyền thống của ta. Được rồi, An phó tướng, nữ nhi của ta đã yêu người, nếu như không có vấn đề gì mà nói, gia yến hôm nay là lễ đính hôn rồi.

Nhân phẩm này bộc phát cũng quá mức mãnh liệt, loại mỹ nữ này, loại phụ thân mỹ nữ này, Lý Dật đột nhiên cảm giác được có điểm không chịu nổi. Đột nhiên giật mình một cái.

- Đa tạ đại tướng quân thành toàn, thuộc hạ, trong lòng thuộc hạ cảm kích không cách nào dùng ngôn ngữ biểu đạt.

- An phó tướng, người hẳn là cảm tạ bản tiểu thư mới đúng chứ.

Lạc Thủy híp mắt lại, hình thành một cái đường vòng cung đẹp mắt, miệng mỉm cười phối hợp, có vẻ mê người phi thường. Làm ra loại thần sắc thiếu nữ mê người. Lý Dật cảm giác sừ sừ trên lưng man mát, vừa rồi hẳn tính toán đem người thu được trên giường, nói không chừng làm được.

- Quân gia, quân gia, lấy rượu tốt nhất mang lên, vạn thần phù hộ, Lạc Thủy rốt cục chọn được nam nhân, ta phải chúc mừng mới được.

Lạc Kỳ tướng quân kêu to lên, điên cuồng.

- Tạp Lâm, nàng múa Vũ Y Kiếm Vũ sở trường nhất, ta không thể chờ đợi được rồi. Lạc Thủy, An phó tướng, các người ngồi vào bên cạnh ta, các hài tử của ta, ta yêu các người.

Dưới tác dụng của rượu cồn, Lạc Kỳ tướng quân hoàn toàn nói năng lộn xộn, vừa hưng phấn lại kích động, tính cách uy nghiêm trầm ổn ngày thường mất sạch. Lý Dật cũng không nói gì, chính mình ở cái thế giới này lần đầu tiên đánh hôn, cứ như vậy dần dần, u mê hoàn thành? Duy nhất đáng giá chính là, tân nương đánh hôn coi như là mỹ nữ cực phẩm. Bất quá, mỹ nữ cực phẩm cũng không quá bình tĩnh, liễu mạng nháy mắt cho Lý Dật, Lý Dật cũng hiểu lẽ chuồn khỏi yến hội.

- An phó tướng.

Đi đến một chỗ vắng vẻ, Lạc Thủy gọi Lý Dật lại, thoải mái nói:

- Ta có phải là quá đường đột không.

- Sao có thể chứ, có thể được tiểu thư yêu mến, tại hạ cao hứng còn không kịp, làm sao cảm thấy đường đột.

- Ta thấy có buồn bực tại trong bụng cứ nói, từ nay về sau khi kết hôn, người cần phải nhường cho ta.

- Cái này Lý Dật thật sự cần một chút thời gian thích ứng, về phần kết hôn, Lý Dật trước mắt ăn hôm nay lo bữa mai, thật đúng là rất khó làm

cho Lạc Thủy một cái hứa hẹn.

Lý Dật đột nhiên có chút thương cảm, chẳng lẽ đây là con đường cường giả phải trả giá sao? Nếu như, Lý Dật nguyện ý an toàn làm một người bình thường, trên thế giới này cũng có thể sống được. Lấy mấy mỹ nữ làm lão bà, không cần lo lắng, sinh ra một ổ hài tử, cuộc sống không cần tranh quyền thế. Nhưng vấn đề này cũng chỉ có thể ngấm lại mà thôi, hắc chiếm cứ thân thể Lý Dật, trở thành Lý gia thiếu chủ, quần vào gia tộc cùng với các loại thế lực tranh đấu. Cũng khiến cho hắc tinh tường pháp tắc thế giới này, chỉ có trở nên mạnh mẽ, trở nên mạnh nhất, mới có thể chính thức có cuộc sống tự do. Đã lựa chọn con đường cường giả, ngoại trừ đi đến cuối đường, cũng không có đường quay về.

- An phó tướng, người đang suy nghĩ cái gì?

Nhìn thấy Lý Dật biến hóa bất định, Lạc Thủy ân cần hỏi.

- Ta suy nghĩ, nếu có một ngày, người phát hiện ta kỳ thật vốn cũng không phải là người đáng để người yêu, người sẽ như thế nào?

Lý Dật có chút không đành lòng, hắc không đành lòng thương tổn nàng. Lạc Thủy hiểu lời Lý Dật nói, mở to con mắt, trầm tư hồi đáp:

- Nếu ta phát hiện ta không thương người, ta đương nhiên rời khỏi người rồi, người có cầu ta cũng không được.

- Chỉ mong không có ngày nào đó.

Lý Dật rùng mình, cũng không nói thêm nữa, sau đó vội vàng phanh lại chủ đề.

- An Đồ Sinh, thực lực của người mạnh như thế nào? Ngay cả cha ta, cũng không dám không sử dụng đấu khí phòng hộ để cho ta cầm kiếm chém, chẳng lẽ người so với ta cha còn mạnh hơn sao?

Lạc Thủy nhin không được hỏi đến vấn đề này, vấn đề này nàng muốn biết nhất.

- Cái này cùng thực lực không quan hệ, mà là vì ta tu luyện qua một loại công pháp đặc thù, loại công pháp này sẽ không cần gia tăng đấu khí, nhưng thân thể có thể trở nên như kim như sắt. Kỳ thật, cái này như ma thuật đùa giỡn vậy, thoát nhìn rất huyền diệu, kỳ thật đơn giản vô cùng.

Lý Dật giáo hoạt cười:

- Người không phải vì vậy mới yêu ta sao, nguy rồi, ta thật sự là không nên nói bí mật này cho người biết.

- Nguyên lai là như vậy, làm sao người không nói sớm, ta còn tưởng rằng người mạnh mẽ như vậy.

Lạc Thủy mặt có sắc giận, oán trách nhìn Lý Dật, tựa hồ là Lý Dật có chủ tâm lừa gạt nàng vậy. Mỹ nữ yêu anh hùng bất luận thời đại nào đều không thay đổi, Lý Dật cảm thấy nếu nói, không khỏi làm cho Lạc Thủy xem thường, vì vậy lại nói:

- Nói cho người biết một bí mật, người cũng không thể nói cho bất luận kẻ nào, kể cả Lạc Kỳ tướng quân.

- Bí mật gì?

- Kỳ thật tu vi đấu khí của ta không phải là Đấu Hoàng cảnh giới, mà là đấu tôn.

Tâm tư thiếu nữ hay dẫn đo, Lý Dật phi thường tinh tường, Lạc Thủy lại nhanh mồm nhanh miệng, đối với loại tiểu tình nhân bí mật nhất định sẽ thủ khẩu như bình. Còn nữa, coi như là tiết lộ ra ngoài, sự tình cũng không sao, nếu tình huống không đúng hắn sẽ vỗ vỗ cái hông rồi đi.

- Đừng đùa ta, người nếu là đấu tôn, ta còn là Đấu Thánh.

Lạc Thủy lại không tin, Lý Dật muốn nàng vui vẻ, tựa như cầm công pháp cổ quái đến làm cho nàng tin tưởng.

- Không tin sao? Ta chứng minh cho người xem.

Lý Dật khẽ vươn tay, nắm ở eo Lạc Thủy, sau đó ngự không mà bay lên, hướng hơn mười thước giữa không trung. Ngự không phi hành, đây là đặc thù của đấu tôn cường giả. Lạc Thủy lập tức kinh ngạc tới cực điểm, An phó tướng thật sự có chút cổ quái, so với chính mình cũng không lớn hơn được bao nhiêu tuổi, rõ ràng... Rõ ràng đạt đến đấu tôn cường giả, vậy hẳn là người hay là quỷ?

- Người sẽ không lại tu luyện cái gì đặc thù công pháp mới đạt tới hiệu quả như vậy chứ?

- Không có loại công pháp này.

Lý Dật mang theo Lạc Thủy chậm rãi hạ xuống.

- Người tại sao phải tại trước mặt cha ta giấu diếm thực lực?

Đối với vấn đề này, Lý Dật đang quyết định trước mặt Lạc Thủy biểu hiện thực lực cũng đã nghĩ kỹ:

- Ta đây là sợ cây to đón gió, đấu tôn cường giả cũng không phải là chí cường tồn tại, bạo lộ thực lực của mình thái quá, dễ dàng đưa tới phiền toái.

- Không nghĩ tới An Đồ Sinh người lòng dạ còn sâu nha, nói mau, còn có chuyện gì gạt bản tiểu thư.

- Đã không còn.

Lý Dật dứt khoát trả lời, nói dối lông mày đều không động xuống. Chuyện tình thật sự còn nhiều lắm, Lý Dật cũng không muốn khảo nghiệm thần kinh Lạc Thủy có đủ cường kiện hay không. Cúng may vừa lúc đó, một thị nữ hướng bọn họ đi tới, sau đó ôn nhu nói:

- Tướng quân mời tiểu thư cùng An phó tướng trở lại đại sảnh.

Lúc này hai người nhớ tới yến hội bên trong đại sảnh, mới chỉ trong chớp mắt, mà trong đại sảnh yến hội tăng thêm không ít người, nguyên bản Lạc Kỳ tướng quân hào hứng bừng bừng vẫn chưa thỏa mãn, dứt khoát sai người mời một nhóm thuộc hạ đặc lực, chứng kiến nữ nhi của mình đính hôn. Chỉ là những quân quan này, đều còn độc thân, sớm đối với Lạc Thủy ái mộ đã lâu, hôm nay danh hoa có chủ, những quân quan này trên mặt nào có nửa điểm sắc mặt vui mừng, cùng đều có vẻ mặt hắc tuyến, nếu không có Lạc Kỳ tướng quân ở đây, chỉ sợ đã không kìm nén được.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lạc Kỳ Đem Bí Mật Nói Ra

Q.6 - Chương 336: Lạc Kỳ Đem Bí Mật Nói Ra

Yến hội một mực đến khuya mới chấm dứt, Yến hội vừa kết thúc, những quân quan kia lần lượt trở về, dù sao đêm nay cũng không còn cơ hội động phòng, Lý Dật cũng đứng dậy cáo từ.

- Con rể của ta, cứ vịn vào ta, ta muốn mang người nhìn một ít đồ vật, để người hiện tại nên biết một chút.

Lạc Kỳ tướng quân say khướt cơ hồ đem sức nặng thân thể béo tốt hoàn toàn dựa vào trên người Lý Dật, nếu không phải Lý Dật tu luyện "Long chi cấm chú" thân thể thay đổi, thì lúc này cũng chỉ có thể sử dụng đấu khí mới có thể duy trì thân thể cân đối.

Nhưng đối với Lạc Kỳ tướng quân muốn cho hắn xem gì đó, Lý Dật ngược lại tràn ngập chờ mong, cũng đã gọi là con rể, cái lễ gặp mặt này, với thân phận của Lạc Kỳ tướng quân, cũng không nên quá nhẹ. Lạc Kỳ tướng quân không có mang bất luận người hầu nào khác, mang theo Lý Dật rời khỏi yến hội đại sảnh, một mực hướng hậu hoa viên biệt thự đi đến. Tọa hoa viên này chiếm diện tích cực kỳ rộng lớn, cơ hồ chiếm một nửa cả biệt thự, Lạc Kỳ tướng quân đem Lý Dật đưa đến một tòa giả sơn, hòn non bộ này đen ngòm không có một tia ánh sáng, tại trong đêm khuya

làm cho người ta bất an như gặp quỷ vậy. Xem ra Lạc Kỳ tướng quân uống nhiều lắm, đêm hôm khuya khoắt, loại địa phương này. Đi đến hòn non bộ bí ẩn, Lạc Kỳ rốt cục đem thân thể của mình từ trên người Lý Dật dịch chuyển.

- An Đồ Sinh, người nhất định là cho ta uống nhiều quá rồi.

Ngữ khí hoàn toàn bình thường, cùng Lạc Kỳ tướng quân trong yến hội hoàn toàn khác nhau:

- Kỳ thật, ta rất chán ghét uống rượu. Tuy nhiên rượu cần đối với ta hoàn toàn không có ý nghĩa, ta chỉ chán ghét hương vị rượu cần. Trước đừng hỏi ta vấn đề này, ta có vấn đề trọng yếu muốn hỏi người, người nhất định phải thành thật trả lời ta.

- Đại tướng quân, thuộc hạ làm sao dám giấu diếm?

- Vậy là tốt rồi, ta hỏi người, người có phải thật sự yêu nữ nhi của ta hay không, nguyện ý trở thành người của Lạc thị gia tộc sao?

Vấn đề này đã không có ý nghĩa, Lý Dật ngoại trừ trả lời khẳng định, căn bản cũng không có con đường thứ hai lựa chọn.

- Đương nhiên, đây là vinh hạnh lớn lao của thuộc hạ.

- Tốt lắm, lại trả lời ta một vấn đề: Lục vương gia có phải là đi tìm người, hơn nữa muốn đem người theo bên cạnh?

Hiện tại, Lý Dật triệt để tin tưởng Lạc Kỳ tướng quân không có say. Chẳng những không có say, hơn nữa so với bất luận kẻ nào đều tỉnh táo hơn.

- Như đại tướng quân sở liệu, Lục vương gia xác thực đi tìm tại hạ. Lục vương gia nói đại tướng quân tại đại thần đế quốc chỉ là nhân vật nhị lưu đều không bằng, hẳn có thể cho ta rất nhiều vinh dự cùng tài phú hơn so với ngài.

- Như vậy người đáp ứng hẳn sao?

Ngữ khí bỗng nhiên lạnh lẽo.

- Nếu như đáp ứng hẳn rồi, ta sẽ không tiếp nhận đại tiểu thư. Hơn nữa, không dỗi gạt đại tướng quân, sở dĩ tiếp nhận tiểu thư, ngoại trừ ta yêu nàng, hơn nữa ta còn có một mục đích, cũng coi đây là lý do, có thể danh chính ngôn thuận cự tuyệt yêu cầu của lục vương gia muốn mang ta đi.

Trong bóng tối Lạc Kỳ tướng quân không nói gì, tựa hồ phán đoán độ tin cậy của lời Lý Dật nói. Sau một lúc, Lạc Kỳ tướng quân mới nói:

- Ta tin tưởng người.

Sau đó có chút dấu khí quang hoa xuất hiện ở trong lòng bàn tay Lạc Kỳ tướng quân, theo cổ dấu khí này xâm nhập vào vị trí nào đó của hòn non bộ, tảng đá ở hòn non bộ phát ra thanh âm " Xèo xèo ". Sau đó cánh cửa hiện ra tại trước mặt Lý Dật.

- Đồ vật trong này ta muốn cho người xem.

Ngay lập tức Lạc Kỳ tướng quân bước đi vào cửa, lúc này hai người đi xuống bậc thang đi xuống, Lý Dật cùng Lạc Kỳ tướng quân đi vào bậc thang, sau lưng cánh cửa liền lại "Xèo xèo " khép lại.

- Thừa dịp còn có chút thời gian, để cho ta nói cho người biết một ít về đại thần đế quốc. Đơn giản mà nói, ta cùng lục vương gia tại đại thần vương triều hoàn toàn bất đồng, thậm chí là đứng ở hai trận doanh. Lão Lục lần này tới thần long cảng, trên danh nghĩa là ta có quân công mà thụ huân, kỳ thật, hẳn đến là quan sát động tĩnh của ta. Cho nên người hẳn là minh bạch mấy ngày nay ta vì cái gì mỗi ngày đều bày ra yến tiệc. Ta chính là muốn cho lão Lục cùng tất cả mọi người cho rằng ta đã hoàn toàn vô hại.

Thông đạo đình ốc đi xuống, Lý Dật căn cứ vào bậc thang mà phán đoán độ cao của nó, bọn họ đã đi ít nhất mấy chục thước. Cuối thông đạo, là

một gian phòng lập tức xuất hiện ở trước mặt Lý Dật. Lý Dật lần đầu tiên nhìn thấy một màn quỷ dị như thế. Chỉ thấy dưới mặt đất hoàn toàn bị đào rỗng, tại mấy chục thước dưới mặt đất của biệt thự hoa viên, một cái không gian ít nhất hơn vạn thước vuông bốn vách tường chỉnh tề xếp chồng chất các loại binh khí khô giáp, những trang bị này cũng đủ trang bị một chi quân đội quy mô không nhỏ. Mà ở trong không gian có không ít cường giả, có người đang tu luyện đấu khí, có người vật lộn độ sức, có người hiện tại nghỉ ngơi. Nhân số có hơn ngàn người, những cường giả này nhìn thấy Lạc Kỳ hiện thân, đồng thời đứng lên hướng về phía Lạc Kỳ cung kính hành lễ.

- Các người tiếp tục đi.

Lạc Kỳ phất phất tay áo ý bảo những cường giả kia không cần để ý tới mình, sau đó xoay đầu lại, trên mặt không che dấu vẻ đắc ý của mình:

- Đây là chiến sĩ Lạc gia tinh nhuệ nhất trung thành nhất, bọn họ chỉ thuộc về Lạc gia.

Đấu Thần đại lục các thế lực lớn cũng nuôi tư quân cũng không phải hiếm có, chỉ cần số lượng quy mô không lớn, phía chính phủ cũng sẽ không can thiệp. Lạc Kỳ tướng quân cũng không thiếu quân đội, về an toàn Lạc gia cũng không phải không bảo đảm, mà lén lén lút lút huấn luyện tư quân như vậy là chuyện đáng hoài nghi.

- Thuộc hạ không rõ, thỉnh đại tướng quân chỉ rõ.

- An Đồ Sinh, người phải gọi bốn tướng là Nhạc phụ đại nhân. Lão phu ta ẩn nhẫn tại thần long cảnh hoang vắng mấy chục năm, chẳng lẽ thật sự chỉ biết uống rượu chơi nữ nhân sao. Lão Lục đánh chết cũng không nghĩ ra, bí mật của ta ở trong biệt thự này, ha ha ha...

Lý Dật đều bị gạt, triệt triệt để để bị gạt, nếu không Lạc Kỳ tướng quân chủ động nói ra bí mật của mình cho chuẩn con rể biết, Lý Dật thật đúng là coi Lạc Kỳ trở thành một tên chỉ biết hưởng thụ mà thôi. Dù cho Lý Dật là người lịch duyệt của hai thế giới, một người nếu muốn ở trước

mặt hân che dấu bí mật cũng không phải là một chuyện dễ dàng. Nhưng chỉ có thể nói Lạc Kỳ lòng dạ quá sâu, rất có thiên phú diễn trò.

- Lạc Kỳ tướng quân, thuộc hạ, thuộc hạ muốn biết, ngài làm như vậy là vì cái gì?

Lý Dật phối hợp biểu hiện làm ra một bộ mặt khiếp sợ, kỳ thật, đối với ý đồ của Lạc Kỳ, Lý Dật cũng không muốn quan tâm, đơn giản là vì tranh đấu quyền lực, loại chuyện này không làm cho Lý Dật hứng thú.

- Vì cái gì người về sau tự nhiên sẽ biết, ta hôm nay mang người tới nơi này, chỉ là muốn nói cho người biết, Lạc gia ta cũng không phải là một phương đại quan, nếu người là người Lạc gia, thì càng phải chăm lo việc nước, tương lai nhất định sẽ có đất dụng võ. Về phần lý lịch người lộ ra có các điểm đáng ngờ, ta cũng không so đo với người, chỉ cần người vì Lạc gia xuất lực, mặc kệ người trước kia đã làm chuyện gì, ta cũng không so đo.

Còn có thể làm sao, loại tình cảnh này ngoại trừ bề ngoài, Lý Dật tựa hồ cũng không có lựa chọn khác:

- Thuộc hạ nhất định trung thành, làm hết phận sự, vô luận Lạc gia làm gì, đều kiên định đi theo.

Vốn muốn nói "Sinh vì Lạc gia, tử vì Lạc gia, nhưng ngấm lại thật sự không nói ra.

Nhận được lời hứa hẹn của Lý Dật, Lạc Kỳ tướng quân vô cùng vui sướng, dù sao Lý Dật có tiềm lực vô hạn, có Lạc gia thể chiêu nạp cũng là một cơ duyên. Một Đấu Hoàng đỉnh phong, thực lực rất cao, đối với Lạc gia mà nói, chiêu nạp tuyệt không phải chuyện dễ dàng. Dọc theo đại đạo đi trở về, Lạc Kỳ trầm mặc không nói, tựa hồ là đang suy nghĩ cái gì, chờ đến khi đi ra bên ngoài hoa viên, Lạc Kỳ mới bình thường, nhìn Lý Dật nói:

- Người mới vừa nói, tiếp nhận Lạc Thủy là một trong những nguyên nhân, người không muốn cùng lục vương gia đi đại thần đế đô sao?

- Xác thực như thế.

- Tại sao vậy chứ? Người tuổi trẻ, sao không muốn đi đế đô phát triển?

- Bởi vì, thuộc hạ tu luyện công pháp đang đến giai đoạn khẩn yếu, thuộc hạ hiện tại cần có hoàn cảnh tu luyện. Ở đế đô có đủ loại quyền lực phân tranh, thực lực thuộc hạ bây giờ, tại thần long cảnh có lẽ còn cạnh tranh được, nhưng đụng phải cường giả chân thật, chỉ còn đường chết. Cho nên, dù cho muốn đi đế đô phát triển, thuộc hạ phải vượt qua giai đoạn khẩn yếu này đã.

- Ha ha, rất có kiến thức, ánh mắt Lạc Thủy quả thật không tệ, Lạc Kỳ mục quang càng hài lòng, ngữ khí vừa chuyển, lại nói:

- Nhưng An Đồ Sinh, ta hiện tại cần người đi đế đô, về phần hoàn cảnh tu luyện, Lạc gia tại đế đô cũng không phải là không có căn cơ, ta cam đoan an toàn tu luyện của người đảm bảo.

- A. Lạc Kỳ tướng quân, không đi có được không?

Lý Dật không nghĩ tới Lạc Kỳ nói ra như vậy. Theo như lời Lạc Kỳ yêu cầu, nếu như mình thật sự đi đại thần đế đô làm nội gián, đó là một cơ hội thật tốt.

- Ta hy vọng người có thể được lục vương gia tín nhiệm, để cho chúng ta bố trí được một quân cờ trọng yếu, nhiệm vụ này rất trọng yếu, chỉ có người mới có thể hoàn thành.

Ở Đại thần đế đô, loại địa phương ngư long hỗn tạp, thế lực Đấu Thần điện cũng không nhỏ, ở đó Thất hoàng tử nhận biết mình, vạn nhất hấn cũng về đế đô, vậy cũng chẳng phải đi tìm chết sao.

- Lạc Kỳ tướng quân, nhiệm vụ này thuộc hạ chỉ sợ rất khó hoàn thành, nói lục vương gia nhất định sẽ biết rõ đêm nay thuộc hạ cùng tiểu thư

đính hôn, có thể lấy được tín nhiệm của hắn hay không, thật sự là rất khó.

Lúc này Lạc Kỳ ngữ khí biến đổi, khẩu khí hoàn toàn là chân thật đáng tin:

- Có thể chiếm được tín nhiệm của lục vương gia hay không là bốn sự của người, tóm lại, cơ hội này chúng ta nhất định phải nắm chặt. Ta nghĩ hiện tại bọn họ sắp đặt quân cờ đã rất nhiều năm, nhưng một mực không có thành công, An Đồ Sinh, người phải thử một lần. Lạc Kỳ nhìn Lý Dật, sau khi cho hắn biết bí mật lớn nhất Lạc gia, Lý Dật biết Lạc Kỳ đã tín nhiệm mình, cũng là nguy cơ lớn lao, một khi chính mình có nửa điểm bất trung thành, thân gia lập tức biến thành cừu gia. Nghĩ có lên quyết định đáp ứng yêu cầu của Lạc Kỳ hay không. Hay là câu nói kia, nhắc chân rời đi, hết thầy hành sự tùy theo hoàn cảnh, dù sao hiện tại một mình một người, không có gì ràng buộc, Đấu Thần đại lục to lớn, chẳng lẽ còn không tìm thấy chỗ mình dung thân sao.

- Thuộc hạ nỗ lực thử một lần, nhưng làm việc tại người, thành sự tại thiên, thuộc hạ cũng không dám cam đoan nhất định có thể được lục vương gia tín nhiệm. Lạc Kỳ sắc mặt chậm lại, thông dong lấy ra một khối huy chương, sau đó đưa cho Lý Dật nói:

- Đây là Lạc gia lệnh bài, cầm lệnh bài này như bốn tướng đích thân tới, về phần thế lực Lạc gia ngầm tại đế đô, Lạc Thủy đến lúc đó sẽ nói cho người biết. Người cần gì, cũng có thể hướng bọn họ yêu cầu.

- A, tiểu thư, nàng cũng muốn đi sao?

- Đương nhiên, nữ nhi của ta thích người như vậy, ta nghĩ nàng cũng sẽ không yên tâm để người một mình đi đế đô đủ loại mỹ nữ như vậy sao.

Nói đến đây, Lạc Kỳ tướng quân tâm tình vui sướng nói ra có vài phần trêu tức. Được rồi, đi đế đô làm nội gián, còn muốn mang cả hôn thê. Lý Dật buồn bực. Lão già mập hiểm để cho Lạc Thủy cùng hắn đi đế đô, chỉ

sợ không phải sợ chính mình trêu chọc mỹ nữ đơn giản như vậy, mà cho mình mặc lên một bộ gông xiềng mà thôi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tên Khất Cái Trung Châu

Q.6 - Chương 337: Tên Khất Cái Trung Châu

Hoàng hôn, Đấu Thần tổng điện, bên ngoài sơn môn xuất hiện hai cái thân ảnh. Hai người này đều là một thân hắc bào từ đầu đến chân, nhưng theo hình thể có thể đoán được, đi ở phía sau là một nữ nhân. Không chỉ có hắc bào trên thân, trên mặt hai người còn đeo một bộ ngân cụ, đem cả khuôn mặt hoàn toàn bao vây lại, làm cho hai người âm khí quỷ dị.

Ở Đấu Thần đại lục khổng lồ là một trong thế lực lớn nhất, Đấu Thần tổng điện ở Quang Minh thần sơn cơ hồ là một vương quốc nho nhỏ. Là Quang Minh thần sơn hùng vĩ thần điện liên miên không dứt, bất luận cái cường giả gì đi đến dưới chân núi, đều không tự chủ được sinh ra cảm giác là một con kiến hôi nhỏ bé.

- Đứng lại! Các người là ai?

Hai thủ vệ phụ trách sơn môn Đấu Thần điện ngăn cản hai cường giả hắc bào quỷ dị. Không cần phải nói, vền vẹn thân cách ăn mặc cũng làm cho người ta cảm giác bất an.

- Ta muốn gặp Đấu Thần Điện chủ.

Phía trước giọng đàn ông cực kỳ khàn khàn, tựa hồ không phải là nhân loại, mà là ma thú mới học biết sử dụng ngôn ngữ nhân loại.

- Điện chủ là ai muốn gặp là gặp được sao?

Hắc bào nam nhân bừa bãi làm cho Đấu Thần tư tế có chút tức giận. Đừng nói hắn là một người xa lạ, chính là hai gã tư tế chỗ này, đến Đấu

Thần tổng điện cũng đã nhiều năm, ngay điện sĩ cấp bậc cao tăng đều chưa từng thấy.

- Điện chủ các người, có hứng thú gặp ta.

Nam nhân có chút tự tin nói, tại phía sau hăn, nữ nhân kia có vẻ có chút không kiên nhẫn, từ trên mặt nạ ánh mắt ần ần sát ý. Hai gã tư tế liếc nhau, hai người thủ vệ ở đây vài năm, người như vậy chưa thấy qua, bất quá hai người kia kiêu ngạo như vậy, còn thật sự không có thấy nhiều. Đấu Thần tổng điện là địa phương nào, Đấu Thần tổng điện Điện chủ lại là hạng người gì, những võ giả tầm thường kia, nếu cầm tay dắt đến trước mặt tổng Điện chủ, cũng đủ làm hăn chân tay mềm nhũn. Lúc này tên tư tế ngữ khí thoáng mềm nhũn xuống, nói:

- Các người rốt cuộc là ai, ít nhất phải nói cho chúng ta biết, các người vì cái gì mà tới Quang Minh thần như vậy.

Qua một lúc sau, nam nhân kia mới từ trong miệng tóe ra hai chữ. Nghe xong hai chữ này, sắc mặt hai gã tư tế ngay lập tức thay đổi:

- Lý Dật?

Tên Lý Dật, thân là Đấu Thần điện tư tế, lại quen thuộc vô cùng. Hai gã phụ trách trông coi sơn môn rõ ràng nhất, lúc này ở Quang Minh thần sơn, tối đa cũng chỉ có dưới tình huống bình thường có một hai người rời đi, mà những người rời đi kia từ Quang Minh thần sơn đi Đấu Thần đại lục mục tiêu cũng chỉ có một, là đi tìm một người tên là Lý Dật.

- Người, người nói người biết Lý Lý Dật sao.

Tư tế đầu lười đều có chút thất lại.

- Tóm lại là cùng Lý Dật có quan hệ, ta nhớ người còn chưa có tư cách biết nhiều.

Nam nhân nói không sai, hai tên cấp thấp tư tế xác thực không có tư cách.

- Các hạ thỉnh chờ một chút, tổng Điện chủ cũng không tại Quang Minh thần sơn, bất quá ta sẽ vì người đi thông báo.

Trong đó một tên tư tế dùng đầu khí hóa dục, hướng Quang Minh thần sơn bay vút đi. Không được bao lâu, tên tư tế này liền mang theo một vị Hồng Y đại tư tế đi tới bên ngoài sơn môn. Vị Hồng Y đại tư tế này vừa thấy được hắc bào nhân, không thể chờ đợi được hỏi thăm:

- Các người biết rõ Lý Dật rơi xuống sao?

Nam nhân chậm rãi hồi đáp:

- Không biết.

Một giọng trêu đùa làm cho Hồng Y đại tư tế tức giận muốn phát tác, nhưng người nam nhân kia ngay sau đó còn nói thêm:

- Ta có khả năng giúp đỡ Đấu Thần điện tìm được Lý Dật.

- Các người rốt cuộc là ai? Dựa vào cái gì nói có thể tìm được Lý Dật.

- Ta là người ở Đấu Thần đại lục hiểu rõ Lý Dật nhất, chỉ cần hắc còn đang ở Đấu Thần đại lục, ta liền nhất định có thể tìm hắc ra, mặc dù hắc giấu trong lòng đất đi nữa.

Một mục quang oán độc đến mức tận cùng từ sau tấm mặt nạ của nam nhân lộ ra. Đối với nam nhân này, Hồng Y đại tư tế tựa hồ nhất thời quyết định tin tưởng hắc, lúc này, nữ nhân sau lưng nam nhân nói chuyện:

- Chúng ta không cần Đấu Thần điện có bất luận hồi báo gì, cái này còn chưa đủ sao?

Thì ra đây là hai chí nguyện giả. Hồng Y đại tư tế còn đang lo lắng hai người kia có phải là bọn bịp bợm giang hồ không, thì ra bọn họ cái gì cũng không muốn cầu, chuyện này dĩ nhiên dễ làm hơn, không quản xem

bọn hăn làm cái khí gió gì có thể tìm ra Lý Dật hay không, tóm lại đối với Đấu Thần điện mà nói không có bất kỳ tổn thất nào, như vậy, vì cái gì mà không thử một lần.

- Hai vị, mời đi theo ta.

Hồng Y đại tư tế khoát tay thủ thế mời, đợi hai hắc bào khách ngang nhiên từ trước mặt hăn đi qua, Hồng Y đại tư tế tựa hồ nhớ ra cái gì đó, hỏi:

- Xin hỏi các hạ tôn tính đại danh.

- Long Ngạo Thiên.

Cùng lúc đó, tại phía ngoài ngàn dặm xa, Lý Dật ngồi trong xe ngựa đột nhiên cảm giác mắt phải nháy mạnh một cái. Từ thần long cang xuất phát đi một ngày rồi, dự tính khuya hôm nay có thể đến Trung Châu thành, từ truyện tổng trận, có thể trực tiếp truyền tống đến đế đô. Lúc này Lạc vương gia tính toán trực tiếp ngựa không phi hành, như vậy có thể tiết kiệm nhiều thời giờ. Nhưng Lạc Thủy đại tiểu thư, tùy thân mang theo quá nhiều vật phẩm, hơn nữa Lạc gia chuẩn bị lễ vật tiền tài cho thể lực khắp nơi ở đế đô đủ chứa mười chiếc rương. Đối với Lạc Thủy đồng hành, lạc vương gia không có nói ra bất cứ ý kiến gì, trừ phi lúc cần thiết, vị vương gia này bề ngoài thoạt nhìn có điểm tàn mạn, đối với bất cứ chuyện gì đều không tỏ thái độ, gần đây càng trầm mặc ít nói.

- An ca ca, người làm sao vậy.

Nhìn thấy Lý Dật bởi vì mắt phải nháy dựng giống như bị điện giật, Lạc Thủy vội vàng ân cần hỏi thăm. An ca ca sau khi rời khỏi thần long cang, Lạc Thủy đối với Lý Dật đã đổi cách gọi.

- Không có gì, có điểm thất thần mà thôi.

- Theo ta cùng một chỗ, rõ ràng còn dám thất thần, thành thật nói, có phải là suy nghĩ nữ nhân khác không.

Lạc Thủy hờn dỗi, đôi bàn tay trắng như phấn nhẹ nhàng đâm vào ngực Lý Dật, ai, đúng là thiếu nữ có tình yêu cuồng nhiệt rồi, Lý Dật không khỏi trong lòng lắc đầu. Lý Dật cười, thừa cơ đem Lạc Thủy ôm ở trong ngực:

- Người là con gái đã xuất giá, thừa dịp hiện tại tranh thủ thời gian, bằng không từ nay về sau không có cơ hội.

- Hiện tại cũng không cho, nếu lại bị ta phát hiện người suy nghĩ miên man, ta liền ở trán người khắc lên bốn chữ 'Lạc Thủy chuyên dụng'

Cô nàng thật đúng là dí dỏm đáng yêu, loại tốt đẹp ngăn ngủi này mà có thời gian, Lý Dật tự nhiên sẽ không bỏ qua, bàn tay ở tại trước ngực Lạc Thủy vuốt ve:

- Ta ở chỗ này khắc lên.

- Chán ghét, không cho phép sờ loạn.

Loại ngữ cảnh này, Lý Dật đương nhiên biết rõ, nội dung ngôn ngữ cùng ý tứ thực tế tự nhiên là khác biệt, vì vậy càng thêm không kiêng nể gì cả.

Lạc Thủy dù sao cũng chưa bao giờ trải qua nam nhân thiếu nữ, bị thủ pháp Lý Dật rất quen một vòng vuốt phẳng, cả người cũng mềm nhũn xuống, nghĩ đi ra lại sợ cho xa phu nghe thấy, sau lại rất là ưa thích. Lý Dật tâm sinh lý hoàn toàn bình thường, nam nhân tuổi trẻ, mỹ nữ trong ngực, Lý Dật phản ứng sinh lý cũng phi thường cường liệt, nếu không lo lắng xe ngựa cách âm cũng không tốt, Lý Dật chỉ sợ cũng không nén loại sinh lý muốn chết này rồi.

Lúc này trời cũng đến hoàng hôn, đoàn xe rốt cục đi vào Trung Châu thành. Trung Châu thành ở phía Đông Đẩu Thần đại lục là một tòa thành thị to lớn, là chỗ xung yếu, buôn bán cực kỳ phát đạt, Nam lai Bắc vãng, thương lữ rất nhiều. Lục vương gia hiển nhiên cực kỳ an phận, cũng không làm kinh động chính phủ địa phương, mà lựa chọn một gian khách

điểm cỡ trung ở lại. Lạc Thủy đối với Trung Châu thành có chút quen thuộc, nơi này là một tòa thành phố lớn cách thần long cảng gần nhất, đế quốc hải quân thường tới đây mua sắm một ít vật tư, những quân nhân kia cũng vui vẻ mang theo tiêu thư xinh đẹp đáng yêu này, hàng năm Lạc Thủy đến Trung Châu thành không có dưới mười lần.

- An ca ca, chúng ta đi ra ngoài dạo chơi thôi.

Dùng qua bữa tối đơn giản, Lạc Thủy đẩy bát đĩa ra, xong liền đề nghị Lý Dật đi chơi. Trung Châu thành đối với Lý Dật mà nói hoàn toàn lạ lẫm, được mỹ nữ rủ đi, hơn nữa Lý Dật cũng muốn xem cảnh đêm của tòa thành được xưng là "Không đêm chi thành" này như thế nào, vì vậy cũng không chối từ, liền dắt tay nhau ra khỏi khách điểm. Chỉ thấy dòng người dày đặc đi đến, có thể là thành thị to lớn nhất ở đại thần đế quốc, Trung Châu thành quả nhiên phần hoa, cao lầu san sát nối tiếp nhau, cho dù là tại ban đêm, người lui tới mua sắm nghỉ ngơi cũng không ít.

Lý Dật cùng Lạc Thủy một đường đi dạo, tiện tay mua chút ít đồ ăn vặt, cũng là thoải mái vui sướng. Giống như thanh nhàn, Lý Dật đã lâu không có hưởng thụ qua. Trung Châu mỹ thực đặc sắc, Trung Châu bất luận đồ ăn nài cũng đều cay, đều có tiêu ớt trong đó. Ăn vào Lý Dật cùng Lạc Thủy nước mắt chảy ròng.

- Lão bản, có thể không cho cây ớt vào hay không.

Lý Dật cũng có chút không chịu nổi, một bên uống nước một bên hướng lão bản đề nghị.

- Khách quan, cái cây ớt này nếu không cay sẽ không đủ vị rồi. Khách quan chắc lần đầu tiên đến Trung Châu rồi, Trung Châu thành chúng ta gọi là cay thành, chờ người trở lại vài lần, ta đảm bảo người còn muốn ăn cay một lần.

Lão bản vui tươi hơn hớn nói.

- Chịu không được, chịu không được.

Lý Dật đẩy chén đĩa, quyết định đầu hàng. Lạc Thủy vẫn còn thích ứng hơn so với hẳn, bất quá thấy Lý Dật không ăn, liền cũng đứng dậy:

- Chúng ta đi dạo chơi cửa hàng thôi.

Trong lúc Lý Dật cùng Lạc Thủy rời đi, một tên khất cái đầu tóc rối bù cực kỳ nhanh xông lên, nắm lấy cây ớt cay trong tay Lý Dật liều lĩnh cho vào trong miệng. Người nghèo ở đâu đều có, Trung Châu thành cũng không ngoại lệ, Lý Dật ngược lại không thèm để ý, dù sao lãng phí cũng đáng tiếc. Không ngờ lão bản kia lại tiện tay quơ lấy một cây gỗ nổi giận dùng dùng xông lại, một mặt mắng:

- Lại đây, mỗi lần đều như vậy, bảo ta sinh ý làm như thế nào.

- Tính một cái, lão nhân gia cũng có thể thương, thưởng cho hẳn thôi. Lý Dật hảo tâm khuyên một câu, không ngờ, nghe được Lý Dật nói, tên khất cái kia không hề cảm ơn, mà lại ngẩng đầu lên, cẩn thận đánh giá Lý Dật, sau đó xông lên, bắt lấy cổ áo Lý Dật, lắp bắp nói:

- Lý, lý...

Lý Dật kinh hãi, nhìn kỹ thiếu chút hỏng mắt. Nguyên lai tên khất cái này là đại danh鼎鼎 đại đạo sư La Lan học viện tên là Phì Phì. Không ngờ Phì phì lại lưu lạc trở thành một tên khất cái như vậy, dù là Lý Dật tố chất tâm lý vượt qua người thường, nhất thời cũng choáng váng.

- Lý, lý, lý...

Lý Dật giật mình một cái, vội vàng tiếp lời nói:

- Ta, ta, ta làm sao vậy? Nhanh buông tay, bằng không người cũng dừng ăn.

- Ta liều mạng với người.

Phì phì rớt cục rống lên, một tay đẩy Lý Dật ra, bàn tay đấu khí bùng bùng, tư thế là một bộ liều mạng. Lão bản kia nằm mơ cũng không có nghĩ đến lão khất cái đáng giận lại là một cường giả tu luyện đấu khí, trên người thúì lăm, bị mất mộc côn trong tay, cũng không để ý việc buôn bán, vội tránh xa xa. Lạc Thủy càng không hiểu ra sao, nàng cũng không biết cái tên khất cái này bị thần kinh, cả giận nói:

- Hảo tâm không có hảo báo, An ca ca, đánh hần.

Lý Dật sớm đã khấn trương, trong lòng bàn tay đều là mồ hôi lạnh, mắt thấy người vây xem càng ngày càng nhiều, sợ Phì Phì lấy tên của hần kêu ra, vội hỏi:

- Muốn đánh không? Lão Tử còn sợ người sao, đến đây đi.

Thân hình lắc lư, cả người liền vọt lên giữa không trung. Phì Phì há chịu buông tay, Nhân ảnh liền bay lên.

- Phì phì, đây là chuyện gì xảy ra, làm đại đạo sư không lo, lại muốn làm tên khất cái như vậy.

Đến giữa không trung, Lý Dật lập tức biến sắc, vẻ mặt hơi có vẻ nịnh nọt cười hì hì, trêu tức hỏi.

- Lý, lý, Lý Dật, người tên hỗn đản này, Lão Tử thành cái dạng này hôm nay, còn không phải người làm hại sao.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đại Thần Đế Đô

Q.6 - Chương 338: Đại Thần Đế Đô

- Ta làm hại? Ta làm thế nào hại được người?

- Lý Dật người nhớ lại một lần đại hội của La Lan học viện bảy năm trước không, vì ứng phó đại hội, ta ngầm đồng ý bọn họ hối lộ học viên khác, Đỗ Lạp chết tiệt, sau khi bị viện trưởng phát hiện một mực nói là do ta sai sử. Kết quả viện trưởng chẳng những cách chức đại đạo sư của ta, hơn nữa trực tiếp đuổi ta ra khỏi La lan học viện. Lý Dật, người nói, có phải là đều là người của người không.

Nói đến tình huống bị đuổi ra khỏi La Lan học viện, trong giọng nói của Phì phì đều mang theo khóc âm. Vị đại đạo sư này, từ nhỏ lấy La lan học viện như nhà của mình, đối với học viện cảm tình sâu đậm, hoặc là nói đối học viện tính ỷ lại rất mạnh, bởi vì La Lan học viện với thân phận đại đạo sư, ở bên ngoài cơ hồ hoành hành không sợ, muốn ăn có ăn, muốn uống có uống, muốn mỹ nữ có mỹ nữ. Nhưng cũng chính là bởi vậy, Phì phì chỉ số thông minh có hạn. Tại phương diện tu luyện đấu khí, Phì phì xác thực có chỗ hơn người, nhưng đạo lý ứng đối xử thế, người này giống như nhi đồng. Nếu không, với thực lực của hắn là Đấu Thánh cường giả, cho dù La Lan học viện không cần hắn, tùy tiện tìm một chỗ an thân cũng dễ dàng.

- Phì phì, không phải ta không nghĩ tham gia bảy năm đại hội, mà là vì hành trình đóng băng thế giới bỏ lỡ, cái này... Ta sẽ nghĩ cách đền bù tổn thất cho người được không.

Bất kể nói thế nào, xác thực Lý Dật có sai. Hơn nữa ban đầu ở Thiên phong đế quốc gặp phải nguy nan thật lớn, nếu không có Phì phì ra tay, chính mình chỉ sợ cũng không có ngày hôm nay. Đối với Phì phì, Lý Dật xác thực nợ hắn.

- Đền bù tổn thất? Đền bù tổn thất như thế nào? Nếu như người thật muốn đền bù tổn thất, vậy người tự giết mình đi.

Dù thực lực Lý Dật bây giờ, muốn đánh bại Phì phì cũng khó khăn, nhưng toàn thân trở ra cũng không thành vấn đề. Bất quá vô luận xuất phát từ mục đích gì, Lý Dật đều không muốn cùng Phì phì động thủ:

- Nếu như giết ta có thể làm cho người trở lại La Lan học viện, ta tự sát cũng không có cái gì. Phì phì, người tỉnh táo một chút đi, chẳng lẽ ngoại trừ La Lan học viện, người không thể không có chỗ sinh sống sao?

Nói lên cuộc sống, Phì phì càng ủy khuất, nói:

- Ta vốn đang có chút tiền, đều bị người tiêu hết rồi, không có thân phận đại đạo sư, chẳng lẽ người để cho ta đi cướp bóc sao? Còn cuộc sống sao, ta cũng đã vài ngày chưa ăn cơm no đều là một chuyện bình thường, cho nên mới thảm như vậy?

Lý Dật buồn cười, lại cảm thấy đáng thương, Phì phì, cũng thật sự làm cho người ta không nói được lời nào.

- Không phải là uống rượu tán gái sao, chút tiền ấy Lý Dật ta có. Phì phì, vì đền bù tổn thất cho người, từ nay về sau người hãy sống cùng ta.

- Sống cùng người sao? Di, Lý Dật, làm sao thoát cái người đã là đầu tôn cường giả, nếu người trở về sớm một chút thì tốt rồi.

- Đúng rồi, Phì phì, từ nay về sau đừng gọi ta là Lý Dật, ta đổi tên là An Đồ Sinh, Nhớ kỹ, ngàn vạn đừng gọi ta là Lý Dật. Như vậy, ta trước hết mời người có một bữa cơm no đủ, sau đó mua cho người quần áo, sẽ tìm mười tám mỹ nữ hầu hạ người, thế nào?

- Hảo, người sửa tên là gì.

Bị Lý Dật từa sắc dụ dỗ, Phì phì cũng hết giận hơn phân nửa, lẩm bẩm nói:

- Lý Dật người lần này hại ta hại thảm, sau này người phải đối tốt với ta.

- Không phải Lý Dật, là An Đồ Sinh.

Về phần lo cuộc sống cho người, Lý Dật ngược lại cam tâm tình nguyện đến cực điểm, một cái Đầu Thánh cường giả như vậy, cho dù năng lực thực chiến không phải quá mạnh mẽ, lôi ra cũng có thể hù cũng không ít

người. Tốn chút tiền rượu có thể thu phục, trên thế giới còn có chuyện dễ dàng như vậy sao? Một lần nữa trở lại, Lý Dật hướng lão bản bày ra rượu thịt đầy cả bàn.

- An ca ca, ai vậy?

Lạc Thủy vẻ mặt chán ghét nhìn người này thôn phệ rượu thịt, không vui mà hỏi thăm.

- Một lão băng hữu, có điểm cổ quái, đang thể nghiệm cuộc sống tên khất cái. Chúng ta trước có điểm hiểu lầm, nhưng bây giờ đã nói rõ, không có việc gì.

Lý Dật cười hì hì thuận miệng nói.

- Thế nghiệm cuộc sống tên khất cái sao? Bằng hữu của người có bệnh à?

Lạc Thủy nhanh mồm nhanh miệng làm Phì phì tạm dừng thôn phệ, ngẩng đầu lên, bất mãn trừng mắt nhìn Lạc Thủy một cái:

- Người mới có bệnh.

Nhưng vừa nhìn thấy Lạc Thủy, cái sắc quỷ nhãn tình sáng lên, đôi mắt ở chỗ sâu thâm quang không hề che dấu lộ ra. Cái lão sắc quỷ mấy chục năm tu luyện thâm quang, Lạc Thủy là một thiếu nữ làm sao chịu đựng được, dưới thân thể ý thức lui về phía sau mấy bước, hàng mi nhú chặt, vẻ mặt trắng bệch.

- Phì phì, đây là hôn thê của ta.

Lý Dật vội vàng nhắc nhở, nghe được Lý Dật nói Lạc Thủy là vị hôn thê của mình, thâm quang phì phì rốt cục mất đi, một lần nữa vui đầu vào ăn. Một lúc sau cái bụng ăn trọn tròn, Lý Dật quả nhiên mang Phì phì đi đến nhà tắm tắm rửa, sau đó mua mấy bộ quần áo mới, tốn hao vài kim tệ, lại làm cơn giận của phì phì còn sót lại tiêu hết, lại có mỹ nữ tại bên người, chẳng những không giận, ngược lại vui vẻ ra mặt. Về phần tìm nữ nhân, phì phì ngược lại chủ động cự tuyệt. Hẳn sợ Lý Dật rời đi, vừa sống qua cuộc sống tên khất cái, hiện tại Lý Dật trong mắt hẳn chính là tài thần. Trở lại khách điểm, phì phì càng kiên trì cùng với Lý Dật ở cùng một cái phòng, việc này làm Lý Dật quần quýt không thôi. Nguyên kế hoạch, tối nay muốn đem Lạc Thủy xử lý. Đối với việc ăn thịt Lạc Thủy, Lý Dật đã tin tưởng mười phần, hơn nữa chặn đẽm đúng chỗ, không ngờ xuất hiện phì phì chặn ngang.

Đêm nay, đối với Lý Dật mà nói là một hồi tai nạn, tiếng ngáy phì phì cùng lời hệ đấu khí oanh kích không có khác gì nhau, Lý Dật cơ hồ một đêm cũng không sao chợp mắt. Sáng sớm hôm sau, bởi vì truyện tống

trận khởi động, bốn người vội vàng ăn bữa sáng, sau đó liền hướng địa điểm truyền tống xuất phát.

Đối với phì phì mới gia nhập, Lục vương gia ngược lại cũng không nói gì. Bốn người thông qua truyền tống trận xuất hiện ở ngoại ô đế đô, nhìn qua đại thần đế đô nguy nga, Lý Dật có điểm chấn kinh. Đây là tòa thành thị phồn hoa nhất khổng lồ nhất Đấu Thần đại lục, thậm chí vượt qua siêu cấp đô thị mà Lý Dật kiếp trước kia. Tại thành thị trước mặt, Lý Dật cũng hiểu được lực lượng cá nhân là vô cùng nhỏ bé, làm hẳn sinh ra một loại cảm giác không cách nào chinh phục. Trong lúc này, cách thiên phong đế cũng đã xa vạn dặm, năm đó tiến vào thiên phong đế đô, Lý Dật mang theo cảm giác muốn chinh phục. Mà ở đại thần đế đô, Lý Dật có chút mờ mịt, cảm giác mình giống như là một mảnh lá cây, theo gió mà xoay tròn, có một loại cảm giác vô lực. Truyền tống trận sớm đã có người tới đón Lục vương gia, sau khi lên xe bốn người rất nhanh chạy đến đại thần đế đô.

- An Đồ Sinh, người tính toán ở vương phủ của ta, hay là tìm địa phương khác?

- Không làm phiền Lục vương gia, chúng ta ở tại Lạc gia đế đô, có chút thu thập liền có thể vào ở.

Lạc Thủy đã sớm đem Lý Dật nhét vào tài sản riêng của mình, tài sản của mình đương nhiên phải đặt trong nhà của mình mới yên tâm. Lý Dật dù sao cũng thân phận là vị hôn phu thê, Lục vương gia cũng không cưỡng cầu, tối thiểu hiện tại, Lục vương gia cùng Lạc gia biểu hiện hoà hợp êm thấm.

- Đã như vậy, An Đồ Sinh, người trước hết ở lại, bốn vương lập tức lại phải ly khai đế đô một thời gian ngắn. Trong khoảng thời gian này người trước thích ứng hoàn cảnh đế đô, khi bốn vương trở về, cho người một chức vị thích hợp.

- Làm phiền Lục vương gia. Lý Dật cầu còn không được.

Lập tức ba người cùng Lạc vương gia từ biệt, Lạc Thủy tự mang Lý Dật cùng Phì phì đi Lạc gia. Lạc gia dĩ nhiên không có Lạc gia trực hệ quan hệ huyết thống, chỉ có mấy Lạc họ tộc nhân hằng ngày trông giữ, nghe được đại tiểu thư mang theo cô gia đến, những tộc nhân này lập tức liền bề bộn mở cửa, mua sắm, quét dọn nhà cửa đổi mới hoàn toàn. Lạc gia ở vào đế đô tại thành Nam, cùng phương bắc đế đô Hoàng thành hai giờ đường xe, so với nhà giàu bình thường mạnh hơn không ít, nhưng cùng đế đô quyền thế gia tộc thua kém rất nhiều.

- An ca ca, đại thần đế đô không thể tầm thường so sánh, quyền quý rất nhiều, thế lực lớn cũng nhiều, ở bên ngoài phải cẩn thận một chút, không nên trêu chọc thị phi, gặp được chuyện gì trước tiên lui một bước, sau đó tự có cha ta tác chủ cho chúng ta.

Lời nói này, Lý Dật chẳng lẽ không bằng Lạc Thủy tiểu nha đầu này sao, chắc là trước khi đi đến đế đô, Lạc Kỳ có căn dặn Lạc Thủy. Lý Dật hiện tại không nguyện ý nhất là gây chuyện, điểm này cũng không phải dùng Lạc Thủy nhắc nhở.

- Yên tâm đi, An ca ca từ giờ trở đi ở lại nhà, ở đâu cũng không đi, dĩ nhiên là không trêu chọc cái gì.

- Cũng không thể không đi, ta mang theo lễ vật thần long cang, còn muốn đi phân phát các nơi. Người phải theo giúp ta.

- Ta cùng người đi sao? Chúng ta còn không có chính thức lập gia đình, cái này có điểm danh bất chính, ngôn bất thuận rồi?

- Làm sao nói danh bất chính ngôn không thuận, người là cô gia Lạc gia tương lai, trước cho người biết không được sao.

Lạc Thủy phần miệng nói một hồi, lão đại không vui. Lạc Thủy mang theo Lý Dật bái phỏng đệ nhất gia, là người lãnh đạo trực tiếp Lạc Kỳ, đại thần đế quốc thống lĩnh hải quân Ba bố Vi tướng quân, Ba thị nhất tộc tại đế đô cũng coi là thế lực nhất lưu, Ba Bố Vi thống lĩnh hải quân, tuy nhiên cùng lục quân so ra kém hơn một cấp bậc, nhưng Ba thị tại đế

đô kinh doanh mấy ngàn năm, dù cho Ba Bối Vi không có được chức hải quân thống lĩnh, Ba thị vọng tộc địa vị cũng không cách nào rung chuyển.

- Cha ta nói đại thần đế đô từ trước đến nay có chín đại vọng tộc, ngoại trừ hoàng thất Long thị nhất tộc, đế đô có cửu đại gia tộc thuộc về thế lực nhất lưu, mà Ba thị đúng là một trong chín đại vọng tộc, có tư cách tham gia Hoàng thất cửu tộc đại hội.

Cùng ngồi đến Ba Bối Vi phủ tướng quân bằng xe ngựa, Lạc Thủy hướng dẫn Lý Dật về người của đế đô. Lý Dật đối với mấy cái này hoàn toàn không biết gì cả, chỉ có thể thành thành thật thật ngồi nghe, kỳ thật hẳn càng muốn ở nhà tu luyện.

- Cửu tộc đại hội đại thần đế quốc quyết sách cơ cấu cao nhất, tương truyền chín đại vọng tộc đều đi theo đại thần đế quốc khai quốc hoàng đế Long Đình Thiên nam chinh bắc chiến nhiều năm mới kiếm được gia nghiệp. Long Đình Thiên không dám tự ý đoạt quyền, bởi vậy làm ra Cửu tộc đại hội, quốc sách trọng yếu của đại thần đế quốc, cần phải có cửu tộc đại hội liên danh thông qua. Nhưng bởi vì điểm này, mấy ngàn năm qua, chín đại vọng tộc địa vị không có người nào có thể rung chuyển.

- Ngoại trừ chín đại vọng tộc, tại đế đô có thể được xưng tụng thế lực nhất lưu, ngoại ra có Đấu Thần điện. Tứ đại Ma Tông cùng La Lan học viện cũng có ảnh hưởng không nhỏ, nhưng nhiều nhất cũng chỉ có thể xem như thế lực nhị lưu.

- Khó trách Lục vương gia nói Lạc gia tại đế đô là nhị lưu thế lực cũng không tính, xem ra cũng không phải nói lung tung.

- Kỳ thật Lạc gia chúng ta cũng là một trong chín đại vọng tộc, chỉ có điều một chi cha ta cũng không phải là dòng chính, mà là cạnh bên cạnh, đến tổ phụ ta thay mặt một ít, bên trong gia tộc phát sinh nội chiến, bởi vậy đi tha hương, cha ta là hải quân tướng quân, dựa vào thực lực của

mình khiến cho đế đô Lạc gia cũng không nửa phần liên quan. Cho nên, lần này ta chuẩn bị lễ vật, cũng không có đến đế đô Lạc gia.

Gia tộc trở mặt thành thù, tại Đấu Thần đại lục cũng bình thường, cho nên Lý Dật cũng không hỏi nhiều về tiền căn hậu quả, chỉ là có chút minh bạch Lạc Kỳ tại sao phải huấn luyện tư quân. Lão nhân xem ra không nghĩ chỉ ở thần long cảng, mà cố gắng trở về đế đô rồi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đánh Ta Cũng Không Hoàn Thủ

Q.6 - Chương 339: Đánh Ta Cũng Không Hoàn Thủ

Đế đô kiến trúc xa hoa, Hoàng thành là nơi trung tâm ở của hoàng thất, sau đó vòng tròn hướng ra phía ngoài khuếch tán. Hoàng thành cấm địa, kể cả không gian trên hoàng thành, người chưa được phép mà tự ý tiến vào giết không tha. Ở bên ngoài Hoàng thành, là phủ đệ của chín đại vọng tộc, trong thành mặc dù không có mệnh lệnh cấm ngoại nhân đi vào, nhưng chín đại cửa thành trong thành ngày đêm có các thủ vệ đại gia tộc phụ trách, xuất nhập đều phải kiểm tra, đặc biệt gặp phải sự kiện trọng đại, trong thành sẽ phong bế lại, cấm dân chúng bình thường đi vào. Trong thành thương nhân hoành hành, do khu vực đế đô diện tích lớn nhất, tại đây đầy dẫy thương nhân, thị dân, quan viên trung tầng, bên cạnh chín đại vọng tộc, có các loại mạo hiểm đoàn, dong binh đoàn, ở đây ngư long hỗn tạp, cũng tràn ngập kỳ ngộ.

Bên ngoài trung thành, là khu dân nghèo, đều sinh hoạt tại trong này, tự nhiên đều là tầng dưới chót nhất của xã hội. Mà Đấu Thần điện ở vùng ngoại ô thành bắc, Đấu Thần điện lựa chọn núi lớn làm căn cứ, làm như vậy chính là lệ cũ của Đấu Thần điện cùng thế tục bảo trì cảm giác thần bí, điều này còn có thể tránh cho Đấu Thần điện cùng thế lực địa phương xung đột, mà quan trọng nhất là dãy núi này thiên địa nguyên khí tương đối nồng đậm, có lợi cho tư tế tu luyện đấu khí.

- Đổ xe kiểm tra. Tiến vào trong thành không được đeo vũ khí.

Dung giới cũng không được, bỏ xuống đăng ký, đợi thời điểm ra khỏi thành thu hồi lại.

Ba phủ chiếm cứ một phần chín trong thành, cùng một tòa cửa thành, phụ trách thủ vệ tự nhiên cũng là người của Ba gia. Thời điểm tháo xuống dung giới, Lý Dật có điểm lo lắng, cái dung giới này của hãn quý giá nhất là long sủng. Nhưng nhìn thấy mọi người tiến vào trong thành đều theo như quy củ tháo xuống dung giới của mình, giao cho thủ vệ bảo quản trong một cái hộp gỗ, cũng là giải quyết việc có chút chính quy. Giao ra dung giới, thủ vệ nhìn hình xăm trên cổ tay Lý Dật, cuối cùng ý thức được đồ chơi này là vũ khí. Bởi vì mục đích Lạc Thủy cùng Lý Dật đi vào thành là khách, hơn nữa tìm chính là Ba thị gia chủ, cho nên kiểm tra xong thì đi vào cửa thành, liền có nô bộc dẫn đường.

Lạc Thủy mang theo Lý Dật đi về phía Ba thị tộc, sau khi qua vài trọng môn, lại đi vào trong một cái sân rộng, trong sân rộng có một đám thiếu niên đang chơi một loại trò chơi, mà kiếp trước đó là bóng đá. Nhìn thấy Lý Dật cùng Lạc Thủy sóng vai đi vào, những thiếu niên này lập tức dừng lại trò chơi, mục quang nhìn tới. Đương nhiên, những ánh mắt cũng không phải là nhìn Lý Dật, mà là Lạc Thủy. Mỹ nữ đi đến đâu xúng là tiêu điểm, hưởng chi là tuyệt sắc mỹ nữ.

- Di, đây không phải là Lạc Thủy muội muội sao? Vài năm không thấy, đã xinh đẹp như vậy.

Một tên thiếu niên quần áo hoa lệ dị thường đi tới, từ trên xuống dưới không ngừng đánh giá Lạc Thủy, ánh mắt kia so về Phì phì, cũng không tốt hơn. Thiếu niên này khoảng hai mươi năm tuổi, ăn mặc loè loẹt, đúng là một bộ ăn chơi trác táng. Lạc Thủy giật mình, cũng nhận ra, cười nói:

- Nguyên lai là Ba Đông, Đông ca ca, người khỏe.

- Lạc Thủy muội muội, làm sao tới đế đô cũng không cáo tri cho ta một tiếng, ta đi tiếp người.

Ba đông vẻ mặt ân cần nhìn Lạc Thủy, ánh mắt kia dừng lại tại trên bộ ngực cân xứng cao ngất của Lạc Thủy.

- Truyện tổng trận tới, cũng là rất nhanh.

Cảm nhận được mục quang của Ba Đông không kiêng nể gì cả, Lạc Thủy lập tức sắc mặt có chút ngưng trọng, ngữ khí cũng không có vui sướng.

- Vị này, là ai? Ta chưa từng gặp qua.

Khinh miệt mà không có hảo ý nhìn qua Lý Dật, giống như là xem một loại động vật vậy.

- Hửn, hửn là hôn phu của ta.

Lạc Thủy cắn răng một cái, kiên định nói ra.

- Vị hôn phu?

Quần áo lụa thiếu niên Ba Đông lúc này mới cẩn thận quay sang Lý Dật đánh giá mấy lần, sau đó cười ha ha, như là Lạc Thủy vừa mới nói vui đùa vậy:

- Ta nói Lạc Kỳ thúc thúc quá kém, làm sao tìm cho người trượng phu như vậy.

Lý Dật tự nhiên thấy Ba Đông nói như vậy không chịu nổi được, nhưng hửn không coi tên quần áo lụa này trong mắt, Lý Dật ăn mặc có chút nông dân vào thành. Hơn nữa Lý Dật vừa mới trải qua một hồi mạo hiểm, vẻ mặt phong trần còn chưa tiêu tán, cùng không loè loẹt quần áo lụa là như thiếu niên này, tự nhiên có vẻ đen gầy một chút.

- Vị hôn phu của thì làm sao vậy? Đông ca ca, làm sao người có thể nói cha ta như vậy.

Vô luận Lạc Kỳ hay Lý Dật, đối với Lạc Thủy mà nói đều là nam nhân tối trọng yếu nhất, Ba Đông làm nhục hai người, Lạc Thủy giận dữ hiện lên trên mặt.

- Ha ha, Lạc Thủy muội muội tức giận bộ dáng thật là đáng yêu. Hảo, hảo, tính ta nói vậy. Bất quá Lạc Thủy muội muội, tiểu tử này thật sự là không xứng với người, quả thực chính là một đóa hoa tươi cắm phải bãi cứt trâu. Người nhìn bằng hữu của ta, người so với hãn mạnh hơn nhiều.

Ba Đông xoay người, chỉ chỉ đám thanh niên cùng nhau chơi đùa, vẻ mặt đắc ý, giống như là hướng Lạc Thủy quả trách vậy.

- Đúng là đầu con lừa, hãn là ai.

Thình lình, Lý Dật nhàn nhạt nói ra một câu. Ba Đông mặt dài, lớn lên còn có điểm giống con lừa.

Lý Dật nói ra câu này không mẫn không nhạt, lời nói không nhẹ không nặng làm cả không gian trong sân không khí đều động lại vậy.

- An ca ca, đừng nói loạn, hãn là con của Ba Bố Vi tướng quân.

Lạc Thủy cũng có chút cấp bách, Ba Đông mặc dù là con của Ba Bố Vi tướng quân, nhưng dù nói thế nào cũng là thổ địa thiếu chủ nhân. Mà Ba gia nguyên vốn là chỗ dựa lớn nhất của Lạc gia tại đế đô, đặc tội ai cũng không thể đặc tội người của Ba gia. Đây cũng là vì Ba Đông trêu chọc bản thân mình, Lạc Thủy cũng không có nổi giận. Lý Dật há lại không rõ ràng Ba Đông là con của Ba Bố Vi tướng quân sao, nhìn thấy tên thiếu niên quần là áo lượt này, Lý Dật đã sớm đoán được hãn cùng Ba Bố Vi có quan hệ. Sở dĩ Lý Dật còn khiêu khích, đó là tính cách của hãn.

- Người nói ta là cái gì?

Bị một tên nông thôn trước mặt mọi người gọi mình là con lừa, Ba Đông xác thực cần giải quyết xuống. Lý Dật thản nhiên cười, có điểm thông dong nói:

- Ta không có nói sai, cái mặt người lớn lên giống như con lừa trong thôn chúng ta.

Lý Dật vừa nói như vậy, Lạc Thủy đột nhiên nhin không được "Xì" cười ra thành tiếng, nguyên bản nhin kỹ, Lý Dật nói có vài phần đạo lý. Không riêng gì Lạc Thủy, những thiếu niên kia cẩn thận đánh giá, lập tức đều cười lại không dám biểu lộ.

- Lạc Thủy, tiểu tử này rốt cuộc là ai?

Sắc mặt Ba Đông tái nhợt nhin Lạc Thủy, hắc thật sự không cách nào lý giải, một tên nông thôn dám chạy đến nhà mình mà chửi mình. Chẳng lẽ, cái tên tiểu tử này, có cái bối cảnh gì khó lường sao?

- Người này chính là một cái phó tướng của cha ta. Đông ca ca, hắc mới tới đế đô, cái gì cũng không biết, xem là do lỗi của ta, chớ cùng hắc so đo?

Lạc Thủy gấp đến độ nước mắt đảo quanh, cơ hồ muốn chảy xuống, về mặt cầu khẩn nhin Ba Đông.

- Không so đo sao? Có thể. Nhưng, mặt mũi của ta làm sao bây giờ? Nếu không như vậy, người làm cho hắc chui qua háng của ta, mặt mũi của ta đã trở lại, sẽ không cùng hắc so đo.

- Còn nói không so đo, hắc là vị hôn phu của ta, người bắt hắc làm như vậy, mặt mũi của ta đặt ở đâu.

Nói cái gì, Lạc Thủy cũng sẽ không trơ mắt xem nam nhân chính mình yêu mến chui qua đũng quần người khác, Ba Đông yêu cầu vô lý làm Lạc Thủy nước mắt lập tức ngừng lại, giận dữ vô cùng.

- Vậy cũng đơn giản, vị hôn phu của nàng cũng không cần phải làm như vậy cũng được, mặt mũi của người chẳng phải được bảo vệ sao? Chỗ này của ta nhiều bằng hữu như vậy, tên nào cũng có thể so với hắc cường hãn hơn trăm lần, nếu người đều không xem trúng, hắc hắc, Lạc Thủy muội

muội, không bằng chúng ta là được rồi. Hắn là một cái phó tướng, ta cho là ta bóp chết hắn tựa như bóp chết một con kiến.

Đối mặt với Ba Đông ngang ngược, Lý Dật lần nữa nói ra một câu kinh người:

- Ba Đông, không bằng như vậy, người chui qua đũng quần ta, ta liền không so đo với người.

- Người chán sống rồi sao, huynh đệ, đánh chết hắn cho ta.

Ba Đông nhả nài đã đến cực hạn, rốt cuộc chẳng muốn nói nhảm, vung tay lên, chính mình lao ra bên ngoài.

Những tên ăn chơi trác táng, từ trước đến nay đều là do Ba Đông dẫn đầu, lập tức nhận được mệnh lệnh, đều ra sức nịnh nọt Ba Đông, lập tức một trận oanh xuống, vô số quyền cước hướng Lý Dật đánh tới. Lạc Thủy dù sao còn trẻ, lại có một cổ tử anh khí, chính chịu nhục như thế ước gì Lý Dật giáo huấn bọn họ dừng lại, bởi vậy thấy một đám ăn chơi trác táng đánh tới, cũng không ngăn cản, bởi vì nàng biết rõ khả năng Lý Dật, những người này có lợi hại nhiều hơn nữa đối với Lý Dật mà nói cũng không tính là cái gì.

Lúc này đối mặt quyền cước mãnh liệt, Lý Dật căn bản di động cũng không có, chẳng những không có di động, đấu khí cũng không có vận dụng, vẻ mặt cười khẽ nhìn xem quyền cước "Đông đông đông" trên người mình. Vấn đề là quyền cước tuy nhiên rơi vào trên người Lý Dật, cảm nhận đau đớn lại rơi vào tay đám công tử bột, trước mắt tên phó tướng, rõ ràng cả người như sắt thép kim loại đúc thành vậy, đánh càng nặng, chính mình càng bị đau.

- Phế vật, ngu ngốc, dùng đấu khí.

Ba Đông cũng nhìn ra, người trẻ tuổi này tựa hồ có chút thủ đoạn, liền ở một bên kêu lên. Được Ba Đông nhắc nhở, những tên quần áo lụa là

bỗng nhiên tản ra, mười mấy người vây quanh Lý Dật, đều tự vận chuyển đấu khí, liền hướng Lý Dật oanh kích đến.

- Chờ một chút.

Lý Dật đột nhiên quát.

- Như thế nào? Sợ hãi sao? Sợ hãi đã quá muộn rồi, tiểu tử thối, người hôm nay nếu còn sống đi ra, thiếu gia ta liền không phải họ Ba nữa, Lạc Thủy, tiểu tử này tên gọi là gì?

- Gia gia họ An, danh Là Đồ Sinh. Ba Đông, người không phải nói bóp chết ta liền như bóp chết một con kiến sao? Có dám cùng ta đánh cuộc hay không.

- Đánh cuộc gì? Người có tư cách kia sao?

- Đánh cuộc các người có thể bóp chết ta hay không. Ta liền đứng ở chỗ này, không sử dụng nửa điểm đấu khí, tùy người đánh, nếu ta chịu không được mà hoàn thủ, hoặc là bị đánh cho tàn phế coi như là ta thua, ta thua, người muốn ta chui qua đống quần hoặc là muốn mạng của ta đều được.

- Nếu ta thua?

- Rất đơn giản, theo ta đổi thành họ An, đổi tên gọi An Đông là được.

- Kiêu ngạo, lời này chính là người nói, vô luận chúng ta đánh đều được sao?

- Đương nhiên, chỉ cần chân của ta di động thoáng cái cũng tính là ta thua.

Một tên hải quân phó tướng mà thôi, Ba Đông nhiều ít cũng biết một chút, có thể lên làm hải quân phó tướng, vậy cũng là cấp bậc Đấu Hoàng cường giả. Dưới tay hắn đều là đám quần áo lụa là, tuy nhiên hết ăn lại nằm, nhưng ở Đấu Thần đại lục truyền thống thượng võ, tên nào mà không có tu luyện qua đấu khí. Hơn nữa, tại phương diện tu luyện đấu

khí, những tên quần áo lụa này trong nhà cũng không tiếc vốn gốc, những người này dưới tay hăn, cơ bản đều tấn cấp đến Đấu Vương cảnh giới, còn lại cũng là Đấu Sư, mười mấy người đánh một tên đầu gối, chẳng lẽ còn đánh không phể được sao?

- Hảo. Bản thiếu cùng người đánh cuộc một keo.

Đến lúc này, đám công tử bột kia thì càng hăng say, đều đem đấu khí áp súc thể đến cực hạn, sau đó Ba Đông kêu "Đánh" một tiếng, hơn mười đạo đấu khí chảy ra liền hướng Lý Dật oanh kích. Lý Dật xác thực không hề cử động, chẳng những chân không hề động, thân thể cũng hoàn toàn không hề động, hăn có chút nhắm mắt lại, giống như những năng lượng kia cũng không có tồn tại vậy.

- Rầm rầm, rầm rầm.

Hơn mười Đấu Vương Đấu Sư liên hợp oanh kích, cũng không kém hơn một Đấu Hoàng cường giả, nhưng đợi cho đấu khí quang hoa tan hết, Lý Dật vẫn khí định thần nhàn đứng ở nơi đó, kiểu tóc đều không có loạn. Nghe được đấu khí nổ vang, trong nháy mắt có một đám thị vệ võ trang đầy đủ chạy vội tới.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cái Tát Vang Dội

Q.6 - Chương 340: Cái Tát Vang Dội

- Thiếu gia, chuyện gì xảy ra?

Nói chuyện là một tên thị vệ trưởng, nhìn xem Ba Đông cùng thủ hạ tạo thành một vòng oanh kích một thiếu niên, thị vệ trưởng nhất thời cũng không hiểu chuyện gì xảy ra.

- Tô đội trưởng, không liên quan đến người, bản thiếu gia đang huấn một tên nông thôn.

Nhìn thấy Lý Dật bị oanh kích đánh rầm cũng không có, Ba Đông sắc mặt biến đổi. Ngoài cuộc tình tảo trong cuộc u mê, cái tên gọi là An phó tướng, rõ ràng không có sử dụng đấu khí phòng ngự. Điều này sao có thể? Cho dù hãn là một Đấu Hoàng cường giả, nhưng ở tình huống không có sử dụng đấu khí, một cái Đấu Hoàng cường giả so với người thường mà nói, cũng chỉ có thể chất tốt hơn một chút mà thôi.

- Lại đánh! Tất cả đều dùng đấu kỹ.

Đuổi đội trưởng đội bảo vệ qua một bên, Ba Đông hung dữ ra lệnh.

- Đông ca ca, các người đã đánh rồi. An ca ca cũng chỉ đùa với các người một chút, chẳng lẽ thật sự muốn người họ An sao, không bằng tất cả mọi người đều dừng tay, Lạc gia và Ba gia cùng hòa khí mới tốt.

Mắt thấy sự tình náo nhiệt càng lớn, Lạc Thủy lúc này mới nhớ tới mục đích của chuyến đi này, vốn là mang lễ vật đến cho Ba gia, kết quả không nghĩ tới, còn chưa thấy Ba Bố Vi, mà đã sinh sự đến như vậy.

- Lạc Thủy, ta không nói giỡn. Lý Dật bình tĩnh mà nghiêm mặt nói:

- Hãn nếu như bị thua, thì nhất định phải mang họ An.

- An ca ca, người cũng náo cũng đủ rồi, đừng làm rộn nữa.

- Ta cũng không có nói đùa, hôm nay người nhất định phải chết ở chỗ này.

Ba Đông hung ác nói, trong giọng nói sát ý sôi trào. Xử lý tên này, nhiều nhất là bị phụ thân quở trách một trận, sau đó cấm bế mấy ngày, dù sao xưa nay hãn náo loạn không ít, trừng phạt như vậy hãn đã sớm quen rồi.

- Cứ tiếp tục đi.

-Dùng toàn lực đánh chết hãn cho ta.

Lần này đám quần là áo lụa oanh kích cũng không có như lần trước, bởi vì lần trước đấu kỹ mọi người áp sức thể thời gian có dài có ngắn, mười tên quần áo lụa là có các loại cấp số đấu kỹ toàn bộ oanh kích xong, trọn vẹn chỉ vài phần thời gian. Nhưng lúc này, có thời gian áp sức đầu khí, làm cho cả trong sân giống như một đồng pháo hoa pháo nổ tung, tiếng bạo liệt, tiếng đấu khí không ngừng vang lên, đấu khí quang hoa sáng lạn đem Lý Dật hoàn toàn bao phủ ở tại trong đó, dĩ nhiên là không thấy rõ thân hình.

- Ba Đông, nếu vị hôn phu ta có chuyện gì, ta sẽ không bỏ qua cho người. Khi nhìn thấy tràng diện như vậy, dù là Lạc Thủy đối với Lý Dật tin tưởng mười phần, trong lòng cũng không tránh khỏi lo lắng.

- Hẳn đã chết, ta sẽ có trách nhiệm với Lạc Thủy muội muội, hơn nữa là có trách nhiệm cả đời. Ha ha.

Hơn mười chiêu đấu kỹ liên tục oanh kích, một người không sử dụng đấu khí phòng ngự, cho dù hẳn là đấu tôn thậm chí Đấu Thánh cường giả, cũng không thể sinh tồn. Ba Đông thậm chí tin tưởng, sau khi đấu khí quang hoa tan hết, căn bản là tìm không thấy tên phó tướng kiêu ngạo kia, chỉ sợ thân thể của hắn sớm đã bị oanh kích thành mảnh nhỏ rồi.

Lúc này tiếng đánh nhau kịch liệt hấp dẫn tới hơn trăm tên thị vệ tới, đối với cái loại hành hạ như vậy, trên mặt những tên thị vệ này, cũng đều biểu lộ không đành lòng. Đấu kỹ oanh kích rất cực cũng đình chỉ, đấu khí mảnh nhỏ cùng quang hoa cũng bắt đầu chậm rãi tiêu tán, mà thân hình Lý Dật cũng chậm rãi xuất hiện ở trước mặt mọi người. Một màn này làm cho mọi người hít thở không thông, sợ dĩ làm cho người hít thở không thông, là vì không có khả năng có sinh vật sinh tồn ở bên trong kia. Nhưng tên A phó tướng, thì vẫn còn đứng ở nơi đó, ngoại trừ y phục trên người có chút lam lũ ra, thân thể của hắn không tìm thấy bất luận tổn thương gì cả.

- An ca ca.

Lạc Thủy mừng rỡ kêu lên, sau đó nhào tới, chăm chú ôm lấy Lý Dật.

- Ai, kiểu tóc rối loạn rồi.

Lý Dật vuốt vuốt mái tóc, vẻ mặt vui vẻ.

- Mẹ nó, gặp quỷ rồi.

Vẻ mặt cực độ khiếp sợ, Ba Đông nhin không được mắng một câu, xem ra nhìn thấy quỷ vậy. Về phần những tên quần áo lụa là kia, sớm đã lâm vào trạng thái hóa đá.

- Ba Đông thiếu gia, a không, An Đông thiếu gia, chúc mừng người kế thừa quang vinh dòng họ của tộc ta.

Lý Dật vẻ mặt mỉa mai nhìn Ba Đông, cố ý đem An Đông thiếu gia bốn chữ nói ra.

- Thúi lắm, bản thiếu gia còn không có ra tay.

Ba Đông tức giận mắng một tiếng, bàn tay vỗ ra, một thanh đoản kiếm kim quang sáng chói xuất hiện ở trong tay.

- Ba Đông, người còn muốn thế nào? An ca ca không hoàn thủ xem mặt mũi của Ba Bối Vi bá bá, người không cần phải khinh người quá đáng.

Lạc Thủy cũng giận dữ, lập tức trở mặt. Ba Đông cầm trong tay thanh đoản kiếm, thanh đoản kiếm này một trong những lễ vật mà năm đó Lạc Thủy theo cha đến để đồ tặng cho Ba gia. Chuôi đoản kiếm này tên là Kim Phong kiếm, là một thanh kiếm cừu phẩm, sắc bén vô cùng, gọt kim đoạn thiết giống như thái dưa, Lạc Thủy biết rõ lợi hại, bởi vậy liều lĩnh ngăn cản.

- Ta chính là muốn giết hãn. Chính là muốn mạng của hãn.

Cố gắng đè nén khiếp sợ cùng kích thích, Ba Đông dĩ nhiên có chút điên cuồng, khuôn mặt dài đều vắn vẹo, biến thành dữ tợn. Thanh Kim Phong

kiếm cũng làm cho Lý Dật rung mình, là một người từ núi thây biển máu đứng lên, đối với vũ khí ẩn chứa cái loại sát khí tự nhiên mãnh cảm. Loại mãnh cảm này nói cho Lý Dật biết, "Kim Phong kiếm" có thể đứng hàng cửu phẩm, cũng không biết có bao nhiêu cường giả vẫn lạc dưới mũi kiếm này rồi. Trên thân kiếm tỏa ra sát khí lạnh thấu xương, cách năm sáu thước còn là mãnh liệt như thế. Trước mắt long lực tu vi có thể ngăn cản được "Kim Phong kiếm" hay không, điểm này, Lý Dật không có nắm chắc, và hoàn toàn không có nắm chắc.

- Muốn giết hẳn, người trước giết ta đã?

- Đối mặt sát khí của Ba Đông, Lạc Thủy chặn trước mặt Lý Dật, vẻ mặt quyết định cùng kiên quyết.

- Bản thiếu không phải không dám, mà là không nỡ, muốn giết người, cũng phải chờ người ngủ với bản thiếu trên giường đã. Lạc Kỳ chết tiệt, gọi hẳn một tiếng thúc thúc, nhìn hẳn đối với Ba gia còn có giá trị lợi dụng. Lạc gia chính là chó do Ba nuôi trong nhà, Lạc Thủy muội muội người thật đúng là nghĩ trước mặt bản thiếu bày ra tư thế tiểu thư sao, hừ, nếu không phải người có vài phần tư sắc, con mắt bản thiếu đều lười nhìn người.

- Bốp.

Hiện trường vang lên ba cái tát thanh thúy vang dội, sau đó mặt Ba Đông con lừa biến thành mặt trư, cũng may răng của Ba Đông cũng không có rơi rụng tại chỗ, thật sự là Lý Dật cũng không muốn đem sự tình cường cứng quá mức. Nhìn thấy Ba Đông bị công kích, gần trăm thị vệ lập tức "Rầm" một tiếng rút vũ khí ra khỏi vỏ, đồng loạt hướng về phía Lý Dật. Lý Dật tát Ba Đông quá nhanh, nhanh đến mức khi Lý Dật đánh xong, những thị vệ kia còn không có nửa điểm phản ứng. Đám Ba gia thị vệ, những người này sứ mạng trọng yếu nhất chính là bảo vệ thành viên Ba thị. Vừa rồi, nếu Lý Dật trong lòng còn có sát ý, những thị vệ này tồn tại còn có bất kỳ giá trị cùng ý nghĩa sao? Nhưng cũng không thể trách những thị vệ này, gặp phải Lý Dật là đấu tôn cường giả như vậy.

- Người, dám đánh ta?

Ba Đông đã hoàn toàn bị đánh cho hồ đồ, trong trí nhớ, từ nhỏ đến lớn, trừ hấn bị phụ thân đánh ra, tựa hồ vẫn chưa có người nào chạm qua hấn một đầu ngón tay. Ba cái tát này, ngoại trừ đau nhức, quan trọng nhất là hấn bị thương tổn đến lòng tự tôn của mình.

- Không có giáo dưỡng gì, ta thay Ba tướng quân giáo người làm người.

Lý Dật sắc mặt bỗng nhiên sáng giọng, sự tình đã đến nước này, cùng lắm thì hấn mang theo Lạc Thủy nhắc chân rời đi, về phần Lạc gia cùng Ba gia quan hệ, hấn cũng chẳng quan tâm.

- Giết hấn rồi! Giết hấn rồi! Ai dám ngăn trở là giết! Giết! Giết! Giết. Ba Đông rất nhanh lui về phía sau, một mặt nhìn bọn thị vệ rộng to.

Bàn tay Lý Dật tát ra, nói cho hấn biết một cái sự thật vô tình tàn khốc, thì ra thực lực tên phó tướng này đáng sợ, muốn bóp chết hấn như bóp chết một con kiến vậy, Ba Đông hiện tại cảm nhận được sợ hãi.

- Đủ rồi.

Đột nhiên truyền đến một giọng nói uy nghiêm, cái thanh gầm này rất nhanh đem Ba Đông kêu gào áp chế xuống. Nghe thấy thanh âm gầm nhẹ, những thị vệ kia lập tức đem vũ khí trong tay thu lại, sau đó về mặt cung kính nhìn về phía chỗ thanh âm truyền đến. Một thân ảnh ngự không mà đến, rơi vào trước mặt Lý Dật cùng Ba Đông. Theo điệu bộ này, Lý Dật đã biết thần thánh phương nào giá lâm. Ba Bố Vi trưởng thành ở trong quân đội, đã sớm dưỡng thành một bộ đại thần quân nhân đế quốc, vô luận đi hay là đứng, hấn cùng Ba Đông có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, khi đầu có chút ngẩng lên, như một đầu trâu được cao ngạo.

- Ba bá bá, ngài vừa tới, ngài bình luận phân xử cho.

- Lạc Thủy, không cần nhiều lời, ta cũng biết.

Ba BỐ Vi nhìn Lạc Thủy với vẻ mặt ôn hoà, nhưng xoay người nhìn Ba Đông, biểu lộ khôn mặt giận dữ:

- Đúng là tên không nên thân, ngoại trừ gây sự ra, người còn có thể làm gì? Nếu như người có một nửa bản lĩnh của ca ca người, Lão Tử này đầu cũng bớt vài sợi bạc. Cút. Lăn đến thư phòng đi, không có mệnh lệnh của ta không cho phép rời khỏi thư phòng nửa bước.

Lúc này Ba BỐ Vi tướng quân lôi đình rống giận, vô luận Ba Đông có bao nhiêu ủy khuất, đều biến thành một bộ đáng thương như chó rơi xuống nước cống, nửa câu kháng nghị cũng không có, Ba Đông ngoan ngoãn "Cút " trở về thư phòng.

- Còn các người nữa, các người đều không có tiền đồ, suốt ngày đi theo Ba Đông lê lố. Tô đội trưởng, đem bọn họ áp giải về nhà, nói cho cha mẹ của bọn chúng, nói mệnh lệnh của ta, mỗi người một tháng cấm bế.

Lúc này, Lý Dật ánh mắt sắc bén cơ hồ muốn nhìn thấu Ba BỐ Vi tướng quân. Từ khi gặp Lạc Kỳ, Lý Dật hiện tại càng thêm cẩn thận rồi. Ba BỐ Vi tướng quân, một thân quân nhân khí chất cường tráng, nhìn tựa hồ là một kẻ vũ phu. Nhưng, nếu như cẩn thận quan sát, thì sẽ phát hiện ánh mắt của hắn nháy động nhiều lần, chi tiết này nói cho Lý Dật biết Ba BỐ Vi tướng quân cũng không phải là một tên vũ phu như biểu hiện bên ngoài, mà hoàn toàn khác biệt, vị tướng quân này tư duy rất sinh động. Lúc này Lý Dật luôn không ngừng tự hỏi cái gì, về điểm này, Ba BỐ Vi chắc hẳn đã nhận được tin tức, hoặc là đi vào hiện trường cũng đã lâu, nhưng hắn chậm chạp không hiện thân như vậy, dĩ nhiên là mang theo mục đích nào đó.

- Lạc Thủy chất nữ đừng chú ý, người cũng biết năm tên con trai của ta, cho dù Ba Đông không thành khí nhất, ý vào nhỏ tuổi nhất được mọi người sủng ái, cả ngày luôn gây chuyện... Đi thôi, vào trong nói chuyện.

- Ba bá bá, một cây làm chẳng nên non, chúng ta cũng có chỗ không đúng, mong rằng Ba bá bá thứ lỗi.

Bởi vì lúc trước xung đột, Lạc Thủy cùng Lý Dật cũng không muốn ở Ba phủ lâu, giao lễ vật của Lạc Kỳ, cùng một phong thư xong, hai người ngồi tạm một lát liền cáo từ mà quay về. Ba Bố Vi cũng giữ lại, chỉ là trước khi đi, nghiền ngẫm ánh mắt của Lý Dật thật lâu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bốn Đại Phú Thương

Q.6 - Chương 341: Bốn Đại Phú Thương

Sau khi lấy lại dung giới cùng vật phẩm khác của mình, sau đó hai người trở lại ngoại thành phồn hoa, Lạc Thủy lúc này cũng khôi phục lại vẻ thiếu nữ nhẹ nhàng.

- An ca ca, hôm nay thật sự là quá thống khoái. Người không biết, tên Ba Đông đáng ghét nhất, ý vào nãi nãi của hần, suốt ngày không nghề chơi bởi lêu lổng, ai thấy cũng đều đau đầu. Cũng may có Ba bá bá đánh hần, bằng không chúng ta hôm nay xui xẻo rồi.

Lý Dật thản nhiên nói:

- Người không trách ta thiếu chút nữa làm cho Lạc gia cùng Ba gia quan hệ căng thẳng sao?

- Làm sao như vậy? Người là hôn phu của ta, là do Ba Đông trêu chọc ta trước, người xuất đầu cho ta, ta làm sao có thể trách người được. Giáo huấn tên Ba Đông tiểu tử kia cũng tốt, nhìn xem hần từ nay về sau còn dám khi dễ chúng ta hay không.

Lạc Thủy nói ra lời này làm cho Lý Dật có chút cảm động, hần vốn tưởng rằng Lạc Thủy nhiều ít trách hần không thể ẩn nhẫn, thiếu chút nữa gây ra phiền toái, không nghĩ tới cô nàng lại nguyện đắc tội với Ba gia một trong chín đại vọng tộc đế đô, cũng không muốn chính mình chịu nhục. Cô nàng này, Lý Dật phát hiện hần thật sự có điểm thích nàng.

- An ca ca, ta hỏi người một vấn đề.

- Ủ?

- Nếu hôm nay Ba bá bá không có kịp thời đi ra, người xử trí tình thế như thế nào?

- Giết Ba Đông, sau đó mang người rời đi.

Lời của Lý Dật nói làm Lạc Thủy giật mình một cái, sau đó dừng bước, quay đầu nghiêm túc đánh giá Lý Dật:

- Thiệt hay giả?

- Đương nhiên là thật sự.

Lý Dật ngay cả Đấu Thần điện tử y đại tư tế cũng dám giết, giết một người của chín đại vọng tộc như vậy, Lý Dật cũng không có chút áp lực nào. Bất quá, trước mặt Lạc Thủy thần sắc sợ run, Lý Dật sáng sủa cười:

- Nói giỡn với nàng thôi, chúng ta cùng lắm thì bỏ đi, bằng bốn sự chúng ta, muốn chạy trốn khỏi Ba phủ còn có vấn đề gì sao?

- Người đương nhiên không có vấn đề, ta thì không nhất định.

- Ta không có vấn đề, người đương nhiên cũng không có vấn đề, chẳng lẽ An ca ca có thể bỏ mặc kẻ người sao? Người là vị hôn thê của ta mà.

Hạnh phúc trên gương mặt xinh đẹp của Lạc Thủy có vài phần anh khí hiện ra, tiểu nha đầu lơ đãng nhích lại gần Lý Dật, miệng phẫn lại trề môi:

- Ai biết được người thật tâm hay là giả toan tính, nếu có cơ hội, bản tiểu thư nhất định sẽ hảo hảo khảo nghiệm người.

Xe ngựa nhanh chóng đi xuyên qua nhai đạo, tiếng động bên ngoài ồn ào không ảnh hưởng đến cảm xúc của hai người. Thấy nổi lòng tiểu nha

đầu bình tĩnh trở lại, Lý Dật mới đột nhiên hỏi:

- Người biết lá thư cha người gửi cho Ba lão con lừa có ghi cái gì không?

- Ba lão con lừa, ha ha, An ca ca, người rõ ràng nhìn thấy Ba bá bá như con lừa sao. Khoan hãy nói, người một nhà Ba gia đều có một bộ mặt con lừa. Ách, lá thư này, cha ta để cho ta tự tay giao cho Ba lão con lừa, ta không biết trong đó nói gì.

- Không biết sao, ta chỉ tùy tiện hỏi thôi. Đúng rồi, Lạc Thủy muội muội, cái tên Ba lão con lừa này cũng không đơn giản, người này bên ngoài thô lỗ, kỳ thật làm người khôn khéo, chúng ta từ nay về phải cẩn thận một chút.

- Làm sao người lại nghĩ như vậy, Ba bá bá đối với Lạc gia chúng ta không tệ, đối với ta cũng không tồi, nếu không có Ba bá bá, cha ta cũng không đảm đương nổi cái chức hải quân tướng quân kia.

Lý Dật đột nhiên minh bạch, đối với một thiếu nữ mà nói những lời này, nàng chưa hẳn đã hiểu, những chuyện này thì chính mình cứ để trong bụng thôi:

- Vậy chúng ta kế tiếp muốn đi báỉ phỏng ai vậy, lại là một nhà vạn thần phù hộ, hay là đụng phải một nhà như Ba tiểu con lừa nữa.

- Cái tình huống như vậy tuyệt đối sẽ không xuất hiện lần thứ hai nữa.

Lạc Thủy khẳng định nói:

- Hẳn là bằng hữu tốt nhất của cha ta, tại đế đô không tính là thế lực lớn, chỉ là một thương nhân mà thôi. Bàn Ba Khắc thúc thúc rất có nhiều tiền, một trong đế đô tứ đại phú thương, nghe nói trong nhà hẳn kim tệ dùng ước đơn vị để tính. Công việc buôn bán thường xuyên phải dùng thương thuyền, cái này đương nhiên phải dựa vào phụ thân của ta, mà cha ta thu được hàng hóa cấm, từ bọn cướp biển lấy được chiến lợi phẩm, cũng cần thông qua Bàn Ba Khắc thúc thúc xử lý.

Cái này gọi là đôi bên cùng có lợi, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, Lý Dật tin tưởng hải quân hạm đội của Lạc Kỳ thỉnh thoảng hành động thương thuyền. Lý Dật hiểu ý cười:

- Bằng hữu như vậy rất là tin cậy, trừ phi lợi ích quan hệ đứt gãy. Xem ra, chúng ta tại đế đô chắc không sâu do thiếu tiền rồi.

- Đúng là như vậy.

Lạc Thủy không ngại cười nói:

- Chúng ta bên ngoài phải đi tặng lễ vật, thực tế là sao, hắc hắc, nói cho Bàng thúc thúc, dùng tiền giúp hắc có thêm quan hệ, còn chờ cái gì nữa sao?

- Chúng ta đi ngay bây giờ sao.

- A, không cần gấp gáp như vậy, chúng ta có nhiều thời gian.

Hai người sau khi từ Ba phủ về nhà, mang lễ vật liền thẳng đến nhà Bàng Ba Khắc. Tiền cùng quyền là hai khái niệm hoàn toàn bất đồng, một người như Ba Bố Vi, tiền đối với hắc mà nói không có ý nghĩa gì. Mà cho dù giàu có như đế đô tứ đại phú thương, đối với Bàng Ba Khắc quyền lực mà nói, vẫn không là gì. Bởi vậy, đối với Ba gia mà nói, Lạc gia chỉ là con chó nuôi mà thôi, nhưng ở trong mắt Bàng Ba Khắc, Lạc gia lại là vị thần hộ mệnh của mình. Lý Dật cùng Lạc Thủy đến, nhận lấy Bàng gia không giống bình thường, Bàng Ba Khắc rất mập, người mập bình thường chỉ có một cái cằm, nhưng Bàng Ba Khắc mập đến nỗi có bốn cái cằm. Nếu như Ba Bố Vi như là một đầu lão con lừa, thì Bàng Ba Khắc chính là một đầu trư mập.

- Chất nữ thân ái của ta, hai năm không thấy, đã thành một đại cô nương xinh đẹp như vậy. Ta thực ghen ghét Lạc Kỳ huynh đệ, rõ ràng có con gái xinh đẹp như vậy. Chất nữ thân ái, người nhất định muốn gặp con của ta, chỉ mong nó làm cho người hơi chút động tâm.

Bàng Ba Khắc nói nửa đùa nửa thật.

- Cám ơn Bàng thúc thúc, bất quá, lần này tới đây ngoại trừ thay phụ thân biểu chút hải sản cho ngài, còn muốn nói cho ngài một tin tức tốt, ta đã đính hôn rồi.

- Đính hôn rồi sao? Cái này đối với đứa con của ta mà nói, tuyệt đối là một cái tin tức xấu. Hôn phu của cháu, hẳn nhất định là một người phi thường xuất sắc, hy vọng có một ngày ta có thể trông thấy hẳn, xem hẳn so với con của ta mạnh hơn bao nhiêu.

Lạc Thủy hì hì cười, chỉ chỉ Lý Dật:

- Hẳn ở bên cạnh người đấy.

- Là người sao? tiểu tử may mắn, người có biết hay không, người là tiểu tử may mắn nhất trên thế giới này... Ách, bất kể thế nào mà nói, ta còn muốn chúc phúc các người.

Bàng Ba Khắc nói, từ trong giới lấy ra tinh tạp, đưa cho Lạc Thủy:

- Đây là quà mừng cháu.

Lạc Thủy cũng không chối từ, nói tạ, nhận lấy cất kỹ. Đây là một loại thông dụng tinh tạp không ký danh, về phần kim ngạch, tự nhiên là vượt qua những giá trị hải sản kia. So sánh với Ba Bố Vi, Lý Dật đối với Bàng Ba Khắc có hảo cảm hơn nhiều, tuy nhiên người này cũng không phải là đèn đã cạn dầu, nhưng hẳn vô hại hơn nhiều, mà nếu như cùng lợi ích, hẳn hoàn toàn có thể làm bằng hữu của người. Cùng loại người này quan hệ cùng một chỗ không có áp lực, hẳn tự nhiên xem hiểu tâm tư của người, theo tâm ý của người khác mà làm việc.

- Có thể nói cho ta biết, vị tiểu tử này, hẳn là ai, tên gọi là gì?

Lý Dật cười:

- Ta gọi là An Đồ Sinh, phó tướng của Lạc Kỳ tướng quân. Bàng thúc thúc, người nói việc buôn bán của người đi.

- Bàng thúc thúc, sinh ý của người đại thể sao rồi.

- Trên thực tế, làm một thương nhân, chỉ cần là kiếm tiền, sản nghiệp của ta là vận tải, sau đó là buôn bán ma hạch tài liệu. Nhưng sao? tiểu tử, người đối với việc buôn bán cũng có hứng thú sao?

Bàng Ba Khắc nhìn Lý Dật nói:

- Kỳ thật ta từ khi còn bé mơ ước lớn nhất là làm một thương nhân, bất quá bởi vì nguyên nhân nào đó, giấc mộng này không có cách nào thực hiện. Bàng thúc thúc, sinh ý ngài có tốt không?

Nói đến việc buôn bán của mình, như bất kỳ một thương nhân nào, Bàng Ba Khắc nhăn lại lông mày, bắt đầu nói:

- May mắn người không có trở thành thương nhân, cái này thực là một chức nghiệp thấp hèn, tha thứ ta đây sao thô lỗ. Người phải đồng thời đối mặt với những tên quan viên có lòng tham không đáy, biên cảnh thủ vệ thậm chí trị an tuần tra đội, còn phải chuẩn bị gặp những thế lực như hấp huyết quỷ, người phải có biểu hiện ăn nói khép nép, có khi như người còn là người đàn bà chanh chua cùng bọn họ cò kè mặc cả, lại càng không cần phải nói người buôn bán với đối thủ cạnh tranh, bọn họ sẽ xếp đặt mưu kế tinh diệu, chờ đợi người chui vào, sau đó là tổn thất hàng trăm vạn kim tệ. Đương nhiên, có đôi khi ta cũng làm như vậy. Ta buôn bán lời chút ít tiền tài không giả, nhưng vạn thần có thể làm chứng, nếu như ở 30 tuổi, ta nhất định sẽ một lần nữa lựa chọn lại nghề nghiệp của mình.

Kiên nhẫn nghe Bàng Ba Khắc nói xong, Lý Dật mỉm cười:

- Chẳng lẽ Bàng thúc thúc không có nghĩ qua, kiếm tiền đơn giản một chút mà không có phong hiểm sao?

- Nào có loại chuyện tốt như vậy, nếu có loại sinh ý tốt như vậy trên thế giới này còn sẽ có người nghèo sao?

- Lý Dật nhìn chung quanh hạ thấp giọng xuống, tìm được chén bạc nhỏ nhỏ, hẩn cầm tại trong lòng bàn tay, không ngừng xoa bóp, vừa nói:

- Ta có sinh ý, có thể đề nghị Bàng thúc thúc, đương nhiên, nếu như Bàng thúc thúc có hứng thú, Lạc gia chúng ta có cổ phần.

Xét thấy sòng bạc tại Thiên phong đế quốc đạt được thành công rất lớn, Lý Dật cảm thấy có thể tại đại thần đế đô cũng thử một lần, hiện tại hẩn tuy không thiếu tiền, nhưng vốn Lý Dật hùng tâm tráng chí, từ nay về sau tiêu tiền chỉ sợ còn rất nhiều. Hơn nữa có Bàng Ba Khắc là người quản lý tuyệt hảo như vậy, làm sao không cùng kiếm tiền?

Bàng Ba Khắc mới đầu không có để ý, hẩn là thương nhân giao hoạt mà khôn khéo, có thể trở thành đế đô tứ đại phú thương, tự nhiên có chỗ khôn khéo của mình. Trong mắt hẩn, Lý Dật bất quá là tiểu hài tử hai mươi tuổi, có thể có ý kiến gì mà kiếm được nhiều tiền:

- Ngài nói nói xem, ta tin tưởng đề nghị của ngài nhất định sẽ làm cho ta được lợi không ít.

Lý Dật xúc xúc, ba cái xúc xúc cơ hồ giống như ngân đúc, trên mặt rõ ràng có thể đếm được. Chiêu thức này làm cho lão thương nhân trợn mắt kinh ngạc:

- Thứ này gọi xúc xúc sao, một loại trò chơi mới, ngài thấy được sao? Xúc xúc có sáu mặt, mỗi mặt đều có một đếm. Hiện tại chúng ta chơi trò chơi này một chút, vì gia tăng kích thích trò chơi, Bàng thúc thúc, chúng ta một người lấy ra một kim tệ.

Lý Dật đem chén trà trước mặt rửa qua, ba cái xúc xúc cho vào trong đó, sau đó mà bắt đầu lắc.

- Cái trò chơi này, thoát nhìn không thú vị.

Bàng Ba Khắc cười ha hả nói.

- Đừng vội.

Lý Dật rung vài cái, đem cái chén móc ngược trên bàn, hắt vụn khí không ném ra mười bốn điểm:

- Hiện tại mọi người tới thử một lần, nhìn xem ai đếm cộng điểm lớn nhất, như vậy người đó được một kim tệ.

- A. Cái này không phải là trò chơi, mà là một loại đánh bạc.

Bàng Ba Khắc khôn khéo cực độ, lập tức phản ứng. Tại Đấu Thần đại lục, ngoại trừ thiên phong đế quốc, là nơi chân chính khai thác đánh bạc, đương nhiên ở đó cũng có đám gia hỏa, say mê đánh bạc.

- Đúng, người có thể gọi là đánh bạc. Chúng ta vừa mới đánh cuộc, nếu như nguyện ý tham gia đừng nhiều lời, có thể đổi một loại phương thức, như là đoán lớn nhỏ.

- Ta còn không biết rõ, loại trò chơi này, hoặc nói là đánh bạc, cùng việc buôn bán của ta có quan hệ gì.

Dù sao cũng là một thương nhân, Bàng Ba Khắc mọi thời khắc đều không quên sinh ý.

- Cái trò chơi này chính là sinh ý.

Lý Dật tự tin cười, bắt đầu đề nghị kiến thiết một tòa sòng bạc:

- Đây là một trò chơi rất đơn giản, nhưng về mặt học vấn lại phi thường phức tạp, nói quá nhiều cũng không hữu dụng, ta nghĩ, chúng ta trước tiên có thể mở một gian sòng bạc nho nhỏ để xem lợi nhuận rốt cuộc như thế nào?

- Nói thật, cháu rể thân ái của ta, đối với đề nghị của người ta cũng không có quá lớn hứng thú, tiền của ta đều vất vả thu được, không muốn

thông qua vài cái xúc xắc mà rơi vào túi người khác.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nhiệm Vụ Thứ Nhất

Q.6 - Chương 342: Nhiệm Vụ Thứ Nhất

Bàng Ba Khắc dù sao cũng là siêu cấp phú thương, cho dù không có ý thức sòng bạc có khả năng mang đến tiền lời trước mặt, nhưng hẳn cũng không quá coi thường xúc xắc. Bên trong xúc xắc nho nhỏ bao hàm tâm lý học cùng toán học, Lý Dật nhất thời cũng không thể nói được rõ ràng, chỉ có thể cố gắng dùng thực tế để chứng minh.

- Bàng thúc thúc, cho ta một cái cơ hội, cũng cho chính người một cái cơ hội, ta tin tưởng cái trò chơi nho nhỏ này, sẽ trở thành sản nghiệp tương lai của người.

Lý Dật kiên trì nói. Dù sao cá độ trải qua kiếp trước cùng Thiên phong đế quốc thực tế kiểm chứng rồi, Lý Dật có mười phần tin tưởng.

- Bàng thúc thúc, nếu An ca ca nghĩ như vậy thì thử một chút.

Lạc Thủy tuy không hiểu cái trò chơi này thực chất là cái gì, nhưng cô nàng tâm tư đã hoàn toàn ở tại trên người Lý Dật, nàng cũng không muốn nhìn thấy Lý Dật thất vọng. Lạc gia tiểu thư lén tiếng, Bàng Ba Khắc tuy không có hứng thú, cũng không thể tỏ vẻ, những người tuổi trẻ này thực là nghĩ gì đều có, nghĩ dựa vào vài cái xúc xắc này mà muốn phát đại tài, ta xem là nằm mơ rồi. Bàng Ba Khắc khắc chế ý nghĩ trong lòng, cười nói:

- Vậy dự toán hạ xuống, ước chừng cần bao nhiêu tiền, mới có thể mở một cái sòng bạc.

- Mười vạn.

Lý Dật thuận miệng hồi đáp, mười vạn kim tệ Lý Dật cũng có thể tiện tay có được, kỳ thật lựa chọn cùng Bàn Ba Khắc hợp tác, chính là nhìn trúng Bàn Ba Khắc tại đế đô có lực ảnh hưởng, tài nguyên, cùng với năng lực quản lý của Bàn Ba Khắc.

- Mười vạn?

Bàn Ba Khắc như bị sâu cắn một cái, bốn cái cầm đồng thời bỗng nhiên nhúc nhích. Chẳng lẽ là tên quỷ còn keo kiệt? Lý Dật thầm nghĩ. Lý Dật không biết, Bàn Ba Khắc tuy gia tài hàng tỉ, nhưng tiền đều tân tân khổ khổ mới kiếm được, không giống hần Lý Dật, tiền tới không hề có áp lực. Hơn nữa Bàn Ba Khắc nguyện ý xuất ra số tiền kia, hoàn toàn không nghĩ thu hồi tiền vốn về, chỉ là nịnh nọt Lạc gia mà thôi.

- Mười vạn rất nhiều sao?

- Không nhiều lắm, không nhiều lắm.

Bàn Ba Khắc cười khổ, nếu như cầm lấy tiền đi hối lộ Lạc gia thì không coi là nhiều, nhưng cầm lấy đi chơi phiêu lưu thì có vẻ hơi nhiều:

- An Đồ Sinh cháu rể, ta công việc bề bộn, cái sòng bạc này người cùng với Bàn Lợi quản sự của ta phụ trách, ta cam đoan với người, hần là một gia hỏa có khả năng.

Bàn Lợi xác thực là có khả năng, toàn thân đều tỏ ra khôn khéo kính, ngộ tính cũng là phi thường. Lý Dật cự tuyệt Bàn Ba Khắc ở lại ăn cơm, mà trực tiếp đi tìm Bàn Lợi. Tìm thấy Bàn Lợi, Lý Dật lấy toàn bộ quy tắc trò chơi xúc xắc cùng sòng bạc giảng giải thấu triệt, cũng may Bàn Lợi thông tuệ, cho nên cũng không phải việc khó gì.

- Bàn Lợi, ta cần một cái tòa nhà hai tầng, khu vực không cần quá tốt, đơn giản thu thập xuống, sẽ tìm mười mấy tiểu nhị, cái này cần bao nhiêu kim tệ.

- Muốn xem là thuê hay là mua, thuê cần một ngàn kim tệ mà có thể có cửa hàng tương đối khá. Về phần tiểu nhị, tự chúng ta có thể điều nhân thủ tới hỗ trợ.

Lý Dật cũng không ngờ tiền thuê nhà dễ dàng như vậy:

- Bàn thúc thúc cho chúng ta mười vạn kim tệ, làm phía đối tác, ta cũng vậy xuất ra mười vạn kim tệ. Nói cách khác, chúng ta có hai mươi vạn kim tệ tiền vốn, chúng ta cần tiêu hết hai mươi vạn kim tệ này.

Bàn Lợi cũng rất muốn biết, mở sòng bạc như thế nào mới có thể tiêu hết hai mươi vạn kim tệ, về tài vụ hẳn là cần hướng Bàn Ba Khắc xin ý kiến.

- Ta nghĩ chúng ta không dùng được nhiều tiền vốn như vậy.

- Có thể xử dụng, nhưng có điểm phiền toái.

Lý Dật nói:

- Bàn Lợi, người có thể nghĩ từ quy tắc trò chơi này có thể kiếm được tiền không?

- An thiếu gia, ta nghĩ ta không có nghe hiểu ý của người.

Lý Dật biết rõ Bàn Lợi không phải là không có nghe hiểu, mà là không thể tin được, vì vậy đành phải nói rõ ràng hơn:

- Sòng bạc tại đế đô là cách kinh doanh mới, chúng ta cần thị trường, hấp dẫn mọi người đến sòng bạc chơi trò chơi. Dựa vào cái gì để hấp dẫn mọi người, đương nhiên là kim tệ, còn có cái gì so với kim tệ càng có lực hấp dẫn hơn đây. Hiện tại, người hiểu chưa?

- Nhưng là... Nhưng là An thiếu gia, hai mươi vạn không nhiều lắm.

Bàn Lợi yếu ớt đưa ra ý kiến phản đối. Hai mươi vạn kim tệ, cho dù là tại đế đô, cũng là toàn bộ gia sản của gia đình trung bình.

- Không nhiều lắm, một ít cũng không nhiều.

Lý Dật trên mặt hiện lên cười ý vị thâm trường:

- Chỉ cần tìm được một tên coi tiền như rác, khoản đầu tư này có thể toàn bộ thu hồi, hơn nữa ta dám khẳng định, những tên coi tiền như rác như vậy tuyệt đối không chỉ có một, bọn họ người trước ngã xuống, người sau tiến vào sòng bạc chúng ta.

Trong mấy ngày kế tiếp, thời gian Lý Dật hay ở tại sòng bạc, tìm Bàn Ba Khắc hợp tác thật sự là một cái lựa chọn sáng suốt, hết thảy đều tiến hành thuận lợi, Bàn thị sòng bạc rất nhanh khai trương. Cái mới lạ này sự vật rất nhanh đưa tới không ít người tuổi trẻ, mà Lý Dật cố ý quảng cáo, sòng bạc dùng mỗi ngày gần một vạn kim tệ phát ra, loại kiếm tiền hiệu ứng rất nhanh đưa tới càng nhiều người tham gia.

- Hai mươi vạn kim tệ dùng hết, có thể bắt đầu kiếm tiền.

Lý Dật nói với Bàn Lợi, mở sòng bạc kiếm tiền cũng không phải mục đích, mà chỉ là thủ đoạn mà thôi, có vật chất cường đại hậu thuẫn, Lý Dật mới có thể làm càng nhiều sự tình hơn nữa. Nhưng Lý Dật tuyệt không lẫn lộn đầu đuôi, tại Đấu Thần đại lục, chỉ có cường giả, cường giả mạnh nhất mới có thể chính thức tìm được tất cả. Trong những ngày kế tiếp, ngoại trừ Lạc gia tiếp tục bài phỏng thân bằng hảo hữu tại đế đô, toàn bộ tinh lực Lý Dật đều vùi đầu vào trong tu luyện.

Được huyết long châu trợ giúp, Lý Dật có thể rõ ràng cảm giác được tu vi của mình gia tăng với tốc độ kinh người. Nhưng đến đâu tôn tám tinh, muốn tăng lên, mỗi một bước đều vô cùng khó khăn. Bên trong Huyết long châu ẩn chứa huyết mạch chi lực cường hãn, bị thu nạp vào đan điền của mình có vẻ nhỏ bé cũng không có ý nghĩa. Đương nhiên, ngoại trừ tu luyện đấu khí buồn tẻ ra, hẳn cũng đem Lạc Thủy tiểu thư thu phục, xác thực là một đêm trời mưa sấm sét, với bất kỳ một thiếu nữ nào, thân ở trong phòng, nghe tiếng sấm ầm ầm, tiếng mưa duy trì liên

tục, cảm thụ được thỉnh thoảng thoáng hiện tia chớp, Lạc Thủy tiểu thư tâm lý rất cực hồng mắt, mặc cả nội y bỏ chạy đến phòng Lý Dật.

Đối mặt với vẻ mặt kinh hoàng thất thố, giống như con chim nhỏ tiến vào trọng lòng ngực Lý Dật, nếu như Lý Dật còn không phải là nam nhân bình thường phản ứng mà nói, vậy cũng không có thiên lý nữa. Tại đêm mưa giông đó, trong phòng Lý Dật đồng thời mưa giông bão gió cũng nổi lên...

Tiến vào đế quốc ngày thứ mười, Lục vương gia lâu ngày không hiện thân rốt cục đã tìm tới cửa. Vị Lục vương gia thân phận tôn quý Lý Dật nhận thấy cùng một cường giả dân gian cũng không có quá lớn khác biệt, chưa bao giờ chú ý phô trương cái gì, cho tới bây giờ đều một mình độc lai độc vãng. Đương nhiên, với thực lực của Lục vương gia, tự bảo vệ mình vẫn còn dư sức, mang theo thị vệ tùy tùng ngược lại chỉ là vương vếu. Lục vương gia còn có thói quen cổ quái, tựa hồ thích buổi tối phá cửa sổ mà vào. Phá cửa sổ tiến vào gian phòng Lý Dật, Lục vương gia tiện tay bố kết một cái không gian cấm cố, rồi mới hướng Lý Dật nói ra:

- An Đồ Sinh, người có việc cần hoàn thành.

- Mời Lục vương gia chỉ rõ.

Lục vương gia cũng không quanh co lòng vòng, thẳng thắn nói:

- Người hiện tại có một cái nhiệm vụ cần người đi hoàn thành, sau khi hoàn thành cái nhiệm vụ này, sẽ phong người giữ chức đô thống để đô phòng vệ quân. Đương nhiên, đây chỉ là mới bắt đầu, bốn vương tin tưởng thực lực của người, rất nhanh sẽ thăng chức.

- Trước tiên nói về nói nhiệm vụ gì đi.

- Giết một người.

- Ai?

- Thất hoàng tử Đại thần đế quốc.

- Thất hoàng tử sao?

Dù là Lý Dật có tố chất tâm lý kinh người, cũng nhin không được lên tiếng kinh hô. Thực có phải là oan gia không, Lục vương gia lại để cho chính mình đi ám sát Thất hoàng tử.

- Thất hoàng tử không phải tại La Lan học viện sao? Hắn đã trở lại sao?

- Người cũng biết nhiều đấy. Không sai, Thất hoàng tử Long An Bang đang trên đường trở lại đế đô. Lục vương gia từ trong lòng ngực lấy ra một bức họa, bức tranh này so với kỹ thuật chụp ảnh kiếp trước Lý Dật kém hơn không chỉ một cái cấp bậc, nhưng mặt mày cực kỳ rất giống, không phải Thất hoàng tử còn có thể là ai nữa đây.

- Nhân lúc trời tối, Thất hoàng tử ngủ lại bốn mươi dặm vùng ngoại ô thành tây, chỗ đó chính là cơ hội người động thủ tốt nhất. Nhớ kỹ, chỉ cho phép thành công không có thất bại.

- Ta có thể biết tại sao không?

Mơ hồ để cho người sai sử, đây là cục diện mà Lý Dật không thích nhất, tuy nhiên biết rõ Lục vương gia căn bản không có khả năng cho mình đáp án, Lý Dật vẫn nhin không được hỏi.

- Ta đơn giản nói cho người biết, đại thần đế quốc hoàng đế Long Diệp đang bệnh nguy kịch, không lâu sau sẽ băng hà. Thất hoàng tử lần này phản hồi đế đô, chính là về tranh đoạt ngôi vị hoàng đế. Cái việc này cũng hông nên nói đầy đủ, biết quá nhiều đối với người không có chỗ tốt gì.

- Ta cần một ít chi tiết, tỷ như cấu tạo đồ trạm dịch, cùng thực lực tùy tùng của Thất hoàng tử, tốt nhất còn có thể cung cấp chi tiết tập quán sinh hoạt của thất hoàng tử.

Lý Dật biết mình căn bản không có lựa chọn, ngoại trừ tiếp nhận. Ám sát, đây là sở trường của Lý Dật, nếu như không phải thời gian vô cùng

vội vàng, Lý Dật còn tính thực địa thăm dò địa hình, dùng lựa chọn đường lui tốt nhất. Không phải xuất thân chức nghiệp sát thủ Lục vương gia ngược lại ngờ giết người phiến toái như vậy, nghĩ nghĩ, hồi đáp:

- Sáng mai, những vật này người nói sẽ có người đưa tới, chúng ta phải chuẩn bị kỹ càng. Bất quá, hy vọng người minh xác một điểm, chuyện ám sát thất hoàng tử này, người cũng biết, là một việc vô cùng nghiêm trọng, người đối với bất kỳ người nào cũng phải thủ khẩu như bình, kể cả vị hôn thê của người. Hơn nữa...

Nói đến đây, Lục vương gia dừng một chút, sắc mặt ngưng trọng dị thường:

- Vạn nhất ám sát thất bại, người biết phải nên làm như thế nào rồi?

- Thất hoàng tử không chết, ta thì phải chết, là như thế phải không? Lục vương gia.

- Người rất thông minh, người chết nhất định không phải là người, mà là Thất hoàng tử. Đây là thiên hạ chí độc 'Mất hồn đan', người biết khi nào thì nên dùng. Loại độc chất này làm người chết không mấy may thống khổ, bất quá, ta tin tưởng người không dùng đến nó. Chúc người nhiều may mắn.

Chúc Lý Dật vận may, Lục vương gia đánh vỡ không gian cấm cố, thân hình lắt lư, y theo cửa sổ phi thân ra. Sau đó biến mất tại trong bóng đêm, Lý Dật đột nhiên cảm giác được phía sau lưng có cảm giác ẩm ướt. Ám sát một vị hoàng tử, vô luận ở đế quốc nào, đều tuyệt đối là một việc nghiêm trọng nhất. Mặc dù mình cực lực tránh lé, hay là thân bất do kỷ. Đã nhất định không thoát khỏi được loại phân tranh này, Lý Dật liền quyết định muốn hảo hảo nghiên cứu tin tức hoàng thất đại thần đế quốc. Tuy nhiên, thời gian của hắn cũng không nhiều, chỉ còn một ngày một đêm nữa mà thôi.

Hoàng Trừ Mê Cục

Q.6 - Chương 343: Hoàng Trừ Mê Cục

Lục vương gia đi không lâu sau, Lý Dật cũng bắt đầu hành động. Đường nhiên, không chỉ là vì ngày mai đi ám sát, mà là cố gắng xem xét rõ vấn đề hoàng quyền phân tranh. Phải hiểu những bí ẩn này, có một người mà Lý Dật trước mắt lựa chọn tốt nhất. Dùng tu luyện làm danh nghĩa, Lý Dật đem mình ở tại trong phòng.

Nhìn thấy Lạc Thủy nằm ngủ, Lý Dật từ trong dung giới lấy ra bộ hắc bào, đem mình từ đầu đến chân khoác lên. Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hiện tại bên ngoài Lạc gia, đầy nhân tuyến của Lục vương gia. Chỉ là những nhân tuyến kia, nếu muốn giám thị Lý Dật thì đúng là nằm mơ.

Sau khi thu thập thỏa đáng, Lý Dật vận chuyển đấu khí tiến vào trạng thái ẩn thân, sau đó đánh ra chỉ quyết, thân thể giống như phi điều, vô thanh vô tức lao vào trong bầu trời đêm. Sau nửa giờ, Lý Dật đã bay đến xa hoa phủ trạch của tứ đại phú thương Bàng gia. Trong nhà Bàng Ba Khắc lúc này đang có buổi tiệc, cũng không biết đang khoản đãi quan lớn quý tộc gì. Lý Dật nghĩ nghĩ, sau đó đáp xuống một chỗ hẻo lánh không người, một thân hắc bào, thoải mái đi tới cửa thông báo.

Là tứ đại phú thương, Bàng Ba Khắc tất phải chú ý đến tất cả thế lực lớn để đô, nhất là tình báo về hoàng đế bí ẩn, điểm này Lý Dật phi thường rõ ràng. Đối với Lý Dật, Bàng Ba Khắc thấy sắc mặt có chút không được tốt. Dù sao hắn chưa phải thành là viên chính thức của Lạc gia, hơn nữa còn mở sòng bạc kiếm tiền, làm cho kim tệ trôi ra khỏi miệng túi của hắn, bởi vậy Bàng Ba Khắc đối với Lý Dật không khỏi có chút lãnh đạm.

- An cháu rể, muộn như vậy tới tìm ta nhất định là có việc gì gấp sao, nghe Bàng Lợi nói, người đã vài ngày không có đi tới sòng bạc rồi.

- Người tuổi trẻ việc buôn bán nếu không có kiên nhẫn, nhưng cháu rể, kỳ thật người căn bản không nên nếm thử việc buôn bán, loại công tác đề

tiện này thật sự không phù hợp thân phận của ngài.

Tại Đấu Thần đại lục thương nhân có thân phận không cao, lời của Bàn Ba Khắc nói cũng chưa hẳn không có đạo lý, một người muốn làm một phen đại sự nghiệp, tuyệt đối sẽ không lựa chọn theo thương nghiệp, mà sẽ lựa chọn tu luyện đấu khí.

- Bất quá, Bàn Ba Khắc lại hiểu sai ý, Lý Dật tìm hãn, cũng không phải là vì sòng bạc nhỏ nhặt này.

- Bàn thúc thúc, ta gặp người vì chuyện khác, nếu như ngài có rảnh.

- Có rảnh sao? Ai, cháu rể của ta hảo, người gặp ta không đúng thời điểm? Nếu là không, ta đã sớm đi giảm béo. Có chuyện gì, ngài cứ nói đi, ta nghĩ Khảm Phổ công tước sẽ tha thứ ta rời tiệc trong chốc lát.

- Bàn thúc thúc, ta có thể chiếm dùng người không ít thời gian, nếu như ngài hiện tại không có rảnh, ta có thể đợi ngài, nhưng ngài nhất định phải cho ta đầy đủ thời gian, bởi vì ta cùng với ngài đàm chuyện tình trọng yếu phi thường.

Ít nhất đối với Lý Dật mà nói là chuyện trọng yếu phi thường, hiện tại đại thần đế đô, Lý Dật không biết được tin tức gì, tình huống như vậy cực độ nguy hiểm. Đối với Lý Dật kiên trì, Bàn Ba Khắc cũng có chút bất đắc dĩ, lại không muốn đắc tội, nghĩ nghĩ, nói ra:

- Vậy cùng nhau gia nhập buổi tiệc chúng ta thôi, ta nghĩ Khảm Phổ công tước nhất định sẽ rất muốn quen biết người.

- Không được, ta ở tại bên ngoài yến hội đại sảnh chờ ngài, Bàn thúc thúc.

Lý Dật hiện tại thân phận có vấn đề, hẳn không nghĩ kết giao quá nhiều người, dù sao kết giao nhiều một chút bạo lộ thân phận nguy hiểm.

Khảm Phổ công tước ở Bàn phủ trọn vẹn hơn hai giờ, lúc này có vô số người hầu tùm tùm dọn dẹp. Nhìn lão gia mặt, Lý Dật thực hận không

thể đập hẳn một cước. Sau khi tiễn Khảm Phổ công tước, Bàng Ba Khắc lúc này mới đưa Lý Dật đến một cái tiểu phòng tiếp khách, thân thể to mọng an trí tại trên giường êm chuyên dụng, lúc này mới hỏi:

- An cháu rể, rốt cuộc có chuyện gì trọng yếu cùng với ta đàm luận? Hiện tại có thể nói.

- Là như vậy, ngài biết rõ Lạc Kỳ tướng quân để cho ta cùng Lạc Thủy đến đế đô, đương nhiên không phải đến sống phóng túng.

- Ta cùng Lạc Thủy đã đính hôn, có thể nói là một thành viên Lạc gia, Lạc Kỳ tướng quân đương nhiên hy vọng ta có đại tiền đồ xa hơn, đây là nguyên nhân chủ yếu chúng ta đi vào đế đô.

Đưa đẩy nửa ngày một vòng luân quần, chủ đề Lý Dật mới vừa chuyển tới đề tài chính:

- Cho nên, ta nghĩ muốn hiểu rõ các mối quan hệ ở đại thần đế đô hoàng thất cùng với chín đại vọng tộc, đương nhiên, ta hy vọng ngài lấy được tin tức không phải loại người nào cũng biết.

Dù cho Bàng Ba Khắc nhạy bén, tự nhiên cũng không hiểu ý tứ của Lý Dật, bất quá, lão cáo già cười cười nói:

- Người muốn biết một ít tin tức sao, cái này, không nói gạt người, ta lại biết rõ một ít, bất quá, đế đô hoàng thất, chín đại vọng tộc thế lực quan hệ cực kỳ rắc rối phức tạp, không phải nói một lát là xong. Hơn nữa, đêm nay cùng Khảm Phổ công tước uống cũng hơi nhiều, nếu không chúng ta hẹn thời gian, hôm nào ta từ từ nói với người.

Bàng Ba Khắc từ chối khéo làm Lý Dật có chút căm tức, nhưng lại không có cách nào phản bác. Hôm nào sao? Lý Dật cũng không có thời gian.

- Vậy ngài đơn giản nói cho ta một chút về người kế thừa hoàng thất đi.

Lý Dật dứt khoát nói thẳng, làm rõ chủ đề.

- Người thừa kế hoàng thất sao, cái này... Cái này không phải có thể nói lung tung, như thế nào? An cháu rể, chẳng lẽ ngài nghe được cái tin đồn gì sao?

Người thừa kế ngôi vị hoàng đế, đối với bọn hắn là thương nhân mà nói, có quan hệ tương lai vận mệnh, cho nên nghe được Lý Dật nói ra việc này, ngược lại đều lắng nghe.

Lý Dật lại cười:

- Ta chỉ muốn biết, hoàng quyền đế đô thế lực nào mạnh nhất, bởi vậy muốn biết mà thôi, cũng không phải là muốn nghe được cái tin tức gì.

Bàng Ba Khắc sao có thể bị một thiếu niên năm mũi dẫn đi, thấy Lý Dật lùi bước, cũng là cười nhạt một tiếng:

- Hoàng quyền thì sao, từ xưa chính là tiêu điểm của các thế lực phân tranh, không đối gặt cháu rể, hoàng quyền cái này thay đổi đối với Bàng gia chúng ta cũng không có ảnh hưởng lớn lao.

- Đã như vậy, Bàng thúc thúc nhất định chiếm được không ít tin tức.

- Ách, cháu rể của ta, ta thật là có chút hôn mê, chuyện này chúng ta rảnh rồi mới hảo hảo tâm sự, Lạc Kỳ tướng quân coi trọng người như thế, trong lòng ta biết rõ, tự nhiên là đúng mực.

Nói đến đây, lão cáo già cố gắng hoạt động thân thể. Nhưng vào lúc này, một tiếng bước chân truyền đến, trực tiếp đi về phía phòng tiếp khách. Mọi người nhìn thấy Lý Dật ở đây, đều không khỏi sửng sò, sau đó có vài phần xấu hổ hướng Lý Dật gật nhẹ đầu.

- Bàng Lợi, vội vã như vậy chạy tới đây có chuyện gì?

Người tới chính là Bàng Lợi phụ trách sông bạc, tiểu tử này do dự một chút, tiến đến bên tai Bàng Ba Khắc, nhẹ giọng nói thầm. Thanh âm Bàng Lợi xác thực rất nhỏ, nhưng ở trước mặt Lý Dật là đấu tôn cường

giả, dù cho có nói nhỏ hơn mấy lần, cùng nói chuyện lớn tiếng có cái gì khác nhau đâu. Nghe Bàng Lợi nói, trên mặt Bàng Ba Khắc biểu lộ thay đổi mấy lần, cuối cùng, rốt cục biến thành một đóa hoa tươi kiêu diễm.

- Hảo, hảo, ta biết, người đi mau lên.

Bàng Ba Khắc ngồi trên giường êm, lúc này mới cười nhìn Lý Dật:

- Kỳ thật, Bàng Lợi nghĩ nói cho ta biết cũng không cần phải gạt người. Cháu rể, ta nghĩ ta xin lỗi người.

Xác thực là hãn phải xin lỗi, Bàng Lợi chết tiệt, rõ ràng không có tuân thủ theo lời của mình dặn dò.

Bàng Ba Khắc cũng không biết Lý Dật biết được Bàng Lợi đã báo cáo cho hãn chưa, hãn nhìn Lý Dật tươi cười rạng rỡ nói:

- Là như vậy. Bàng Lợi hôm nay nói về các khoản, kết quả làm cho ta phi thường khiếp sợ, hôm nay hãn báo cáo trước, cái sòng bạc nho nhỏ kia, đã lấy được lợi nhuận ba vạn kim tệ. đây là một ngày lợi nhuận.

- Bàng Lợi chết tiệt, hãn không có nghe lời của ta, ta nói với hãn, nhất định bốn mươi vạn kim tệ phải thua hết mới có thể có lợi nhuận.

Lý Dật có chút căm tức, sòng bạc nếu để ý lợi nhuận quá sớm, chính là bóp chết thị trường. Hiện tại sòng bạc còn không có hình hiệu ứng trước, mà bắt đầu từ trong túi áo đồ khách đào kim tệ, kế tiếp, còn có người chịu vào sòng bạc sao?

- Cháu rể thân ái, người có thể nói cho ta biết, vì cái gì trò chơi kia trước phải thua nhiều tiền như vậy, nếu ngay từ đầu kiếm tiền, đây không phải là rất tốt sao? Một ngày ba vạn, trời ạ, chúng ta chỉ cần hơn mười ngày có thể lợi nhuận như vậy. Ta không thể không nói, người thực là một thiên tài, vài ngày trước ta ngu xuẩn thật xin lỗi người.

- Hãn là xin lỗi Bàng Lợi, người lập tức phái người nói cho hãn biết, ngày mai sòng bạc phải tiếp tục thua tiền, kể cả lợi nhuận hôm nay, toàn

bộ thua trận sau mới có thể bắt đầu kiếm tiền, hơn nữa vừa mới bắt đầu không thể lợi nhuận quá nhiều, phải từng bước một.

Nhìn thấy bộ dạng Lý Dật tức giận như vậy, Bàn Ba Khắc lập tức lĩnh ngộ, dù sao hắn cũng là người thông minh.

- Ta hiểu, cháu rể, chuyện này ta biết rõ phải làm như thế nào. Đúng rồi, chúng ta đi nói chuyện về hoàng quyền.

Đương kim đại thần hoàng đế Long Diệp, mười năm trước bị ám sát, sát thủ mặc dù không có thành công, nhưng mà đánh trọng thương Long Diệp. Sau được y sư cố gắng, mệnh Long Diệp được bảo vệ, nhưng thân thể ngày càng sa sút, mấy năm gần đây, càng ngày càng kém. Làm một hoàng đế thời thái bình, Long Diệp cũng không có hùng tâm gì cả, bởi vậy khi hắn chấp chính, quyền lực hoàng thất còn yếu hơn, thế lực chín đại vọng tộc thì tiến thêm một bước tăng mạnh.

Đối với loại tình huống này, vài vị vương gia hoàng thất có chút bất mãn, nhưng vì lấy đại cục làm trọng, tránh cho hoàng thất phân tranh làm cho chín đại vọng tộc có cơ hội càng tiến thêm một bước, vài vị vương gia cũng chỉ có thể kiềm chế ở tâm tình của mình. Hiện tại Long Diệp hoàng đế rất không ổn định, tùy thời đều có thể băng hà. Đối với hoàng thất mà nói, đó là một cái cơ hội, nếu như có thể tranh đoạt đế vị, như vậy hoàng thất liền có hi vọng chấn hưng.

Đương nhiên, chín đại vọng tộc vì lợi ích của mình, tự nhiên là hy vọng tân hoàng đế càng nhu nhược càng tốt, tốt nhất là thành tượng gỗ của bọn hắn. Nhưng sự tình cũng không phải là đơn giản như vậy, Long Diệp cả đời trị quốc không được tốt lắm, sinh con lại có sở trường, trước sau tổng cộng sinh mười chín vị hoàng tử, bởi như vậy, về người thừa kế hoàng quyền tranh đoạt rất nhiều. Trong lúc đó chín đại vọng tộc, cũng không phải thực sự hòa thuận, ngoài sáng trong tối ngấm ngầm cùng các hoàng tử tranh đoạt hoàng vị, để đó lúc này các thế lực từ đó trộn lẫn phức tạp vô cùng.

Đại thần vương triều hoàng thất chi tranh, chỉ sợ có ai cũng để ý cũng không ra đầu mối. Nhưng, có mười chín vị hoàng tử, theo tình huống trước mắt xem, thì Lục hoàng tử cùng Thất hoàng tử có khả năng nhất, hai người này đều khôn khéo và có khả năng. Bốn năm trước, mười hai hoàng tử bị người giết bằng thuốc độc, hoàng thất điều tra hoài nghi Thất hoàng tử gây nên, nhưng cũng không chứng cứ xác thực, kết quả Thất hoàng tử bị trục xuất khỏi đế đô. Thất hoàng tử là nhân tuyển đứng đầu. Đây chỉ là bên ngoài, theo Bàn Ba Khắc phán đoán, Thất hoàng tử chẳng qua là bị người cố ý đẩy lên sân khấu để người ngoài chú ý mà thôi.

Mà các thế lực hoàng thất khắp nơi che dấu cực kỳ sâu. Bởi vậy trận tranh giành hoàng vị còn không có chính thức bắt đầu. Hoàng tử mê cục xác thực làm người đau đầu, mà lấy đầu óc Lý Dật, nghĩ trong thời gian ngắn tạo thành mê cục, tựa hồ cũng không có khả năng. Hắn ở đế đô rắc rối như vậy, cũng không có xuất đầu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ấn Hình Nghe Trộm

Q.6 - Chương 344: Ấn Hình Nghe Trộm

Bàn Ba Khắc đem tin tức mà mình nắm giữ về hoàng quyền phân tranh nói xong, chủ đề lại vừa chuyển:

- Cháu rể thân ái, ta cảm thấy được cái sòng bạc này thật sự có tương lai, không bằng như vậy, chúng ta một người lại ra hai ngàn vạn kim tệ, mở ra một trăm phòng, trước chiếm cứ đế đô này đã, sau đó đẩy ra cả đại thần đế quốc.

Tứ đại phú thương quyết đoán chính là không tầm thường, nhận thức chuẩn vô cùng, há miệng ra chính là hai ngàn vạn kim tệ. Cảm thấy lão cáo già khi nói về vấn đề hoàng quyền, mà vẫn còn đang cân nhắc mở ra sòng bạc.

Lý Dật hiện tại không có tâm tư nói với hân về sông bạc, sau đó chuyển sang vấn đề hoàng quyền hỏi:

- Bàng thúc thúc nói khả năng lớn nhất chính là Lục hoàng tử cùng thất hoàng tử, như vậy sau lưng hai vị hoàng tử này, đều có thế lực nào duy trì?

- Vấn đề này Bàng thúc thúc nếu đáp được, ta liền không làm sông bạc, mà vì hoàng quyền phân tranh đánh cuộc một lần. Bất quá, cháu rể nhất định phải hỏi thăm ra manh mối rồi nói, ta lại có tin tức nho nhỏ chưa có chứng thật. Nghe nói sau lưng Lục hoàng tử là Ba gia, Vân gia cùng Hạ Hầu gia, thất hoàng tử thì có hoàng thất vương gia làm chỗ dựa... Đúng rồi, cháu rể, còn có một vấn đề, sông bạc chúng ta sau khi thành công, nhất định sẽ có người khác noi theo cách làm của chúng ta, người có phương pháp hay không, để cho người khác không có cách nào làm theo?

Không hổ là lão gian thương, đã lo lắng đến những vấn đề Lý Dật đều không có suy nghĩ qua.

Lý Dật vẫn còn đang suy tư tin tức nho nhỏ của Bàng Ba Khắc, cái tin tức nho nhỏ này làm cho Lý Dật có ý nghĩ lóe lên.

- Nhất định sẽ có người làm theo, đối phó kẻ làm theo, đến một nhà bóp chết một nhà là được, không cần khách khí.

Lý Dật biết rõ Bàng Ba Khắc trong lúc này chỉ sợ không chiếm được cái gì có giá trị, vì vậy thuận miệng trả lời vấn đề của hân, liền đứng lên cáo từ.

- Bóp chết sao? Như thế nào bóp chết? Cháu rể thân ái, người có thể nói rõ hơn một chút sao?

- Tìm mấy tên côn đồ, mỗi ngày đi nháo sự là được rồi.

Từ Bàng phủ đi ra, Lý Dật cũng không trở về Lạc gia, mà một lần nữa mặc vào hắc bào, vận chuyển đấu khí tiến vào trạng thái ẩn thân, sau đó bay lên trời, hướng phủ đệ Lục vương gia bay đi.

Phái người giám thị ta, hừ, bản thiếu ngược lại muốn tìm kiếm người để xem nội tình. Mưu đồ bí mật ám sát thất hoàng tử, đại sự bức này, Lục vương gia phủ không có khả năng không có một điểm động tĩnh, mà chỉ cần có thể làm cho Lý Dật phát giác được một điểm động tĩnh, có thể phán đoán hành động kế tiếp. Lý Dật có thể bị người khác sử dụng, nhưng tuyệt đối không thể mơ hồ như vậy.

Không biết xuất phát từ cái duyên cớ gì, Lục vương gia phủ cũng không tại Hoàng thành đế đô, cũng không phải trong thành, mà là ở trong giao giới với ngoại thành. Thời điểm này, tựa hồ cũng đó có thể thấy được, tại đại thần vương triều là đế quốc đặc thù, địa vị vương gia, còn không bằng chín đại vọng tộc. Vương gia phủ chiếm diện tích, trình độ xa hoa đã chứng minh điểm này.

Về phần thủ vệ Vương gia phủ, Lý Dật có thể cảm giác được trong chặt ngoài lỏng, ngược lại sắp đặt rất phù hợp. Ngoại trừ binh lính tuần tra thông thường, cũng không có thiếu trạm gác ngầm, đối với vương gia phủ tiến hành quản chế nghiêm mật. Chỉ là những trạm gác ngầm này, đối với ẩn thân đấu kỹ của Lý Dật mà nói, chỉ là thùng rỗng kêu to.

Bay vút vào bên trong vương gia, Lý Dật tìm ngọn đèn dầu sáng lên trong một gian phòng vương gia phủ, nhưng làm cho người thất vọng chính là cũng không có thấy bóng dáng Lục vương gia. Chẳng lẽ, Lục vương gia không có ở nhà? Hay là, trong phủ vương gia có cái cơ quan mật thất gì đó?

Trong lúc Lý Dật có chút nôn nóng, phòng bếp vương phủ làm cho Lý Dật chú ý. Đêm khuya khoắt như vậy, vương phủ không có bày tiệc, nhưng phòng bếp lại đèn đuốc sáng trưng, thoát nhìn nhiều việc bề bộn như vậy.

Ỡ vào ẩm thân đấu kỹ đám đầu bếp tạp dịch căn bản không có cách nào biết rõ sự hiện hữu của mình, Lý Dật tùy tiện ở cửa phòng bếp nhìn vào. Quả nhiên, cũng không lâu lắm, một quản gia vội vã đi vào phòng bếp, nhìn chúng nhân nói:

- Đã làm xong chưa?

Phòng bếp quản sự ân cần cười nói:

- Quản gia phân phó, đã sớm chuẩn bị xong, tùy thời có thể dùng.

- Chuẩn bị xong bảy phần, à không, tám phần.

Những đầu bếp tạp dịch lập tức cẩn thận đem một ít nước canh, điểm tâm trang trí vào chén thịt nguội, sau đó đưa vào trong hộp cơm, giao cho vài thị nữ trẻ tuổi, sau đó hướng chỗ sâu trong vương phủ đi đến.

Queo bảy tám rẽ đi một lúc, mấy thị nữ dưới sự dẫn dắt của quản gia, đi lên một tòa giả sơn. Lý Dật không khỏi tức cười, đại thần vương triều thế lực lớn đều có loại háo sắc này, đều có mật thất ở trên ngọn giả sơn như vậy? Nhưng có chỗ bất đồng chính là bốn phía hòn non bộ, lại đề phòng sâm nghiêm, bị hơn mười Đấu Vương, Đấu Hoàng cường giả bao bọc vây quanh. Những thị nữ kia đi đến nơi này, liền không được đi tới, giao hộp cơm xong, đi đường cũ phản hồi.

Lý Dật toàn lực thu liễm tâm thần, rón ra rón rén theo sát quản gia theo cửa ngầm đi vào. Cửa ngầm mở ra, tiếp theo mười cái bậc thang, liền là một cái thạch thất, xem quy mô, so với sân huấn luyện kiên kho vũ khí của Lạc Kỳ tướng quân không bằng, nhưng đây chỉ là mật thất. Xuyên qua cái gian thạch thất này, một cái thạch cửa mở ra, bên trong bố trí gian phòng có chút tinh xảo xa hoa, mười cái thân ảnh, hoặc đứng hoặc ngồi, đang ở đó nói chuyện.

Mắt thấy thức ăn khuya đưa đến, những gia hỏa bất phàm kia liền đình chỉ nghị luận, tất cả đều nhận lấy một phần ăn khuya bắt đầu ăn.

Lục vương gia ở đây, Lý Dật lại gan lớn, cũng không dám thử mạnh, ẩn thân đấu kỹ đối phó những thủ vệ bên ngoài dư dả, nhưng thực lực đám người bên trong, trong nội tâm Lý Dật cũng không dám mạo hiểm.

Ăn khuya xong, sau đó thu thập chén đĩa, cửa đá lại lần nữa đóng lại. Lý Dật cũng bất chấp, rón ra rón rén đi đến trước cửa đá, lỗ tai liền dán vào. Trước cửa đá có hai tên thủ vệ, Lý Dật nghe trộm cũng không hề phát giác.

Có lẽ bởi vì yên tâm bên ngoài thủ vệ sâm nghiêm, Lục vương gia không có ở tại bên trong mật thất bày ra không gian cấm cố, bởi vì tiếng nói trong này rõ ràng truyền vào trong tai Lý Dật.

- Chết tiệt, làm gì phiền toái như vậy, chúng ta sớm trực tiếp diệt trừ, các người không dám làm sao, loại sự tình này giao cho ta là được rồi.

Đây là một tiếng thanh âm vang dội, thanh âm này biểu đạt ra táo bạo, đúng là một lão gia hỏa.

- Lão Tam, không không được nói như vậy.

Người này âm trầm, lòng dạ sâu thẳm.

- Giết bệnh dễ dàng, bất quá, đây cũng là những việc mà lão quỷ Ba gia kia hy vọng chúng ta làm như vậy, loại mượn cớ thiết thời này lão Tam cũng nói được.

Một mảnh công kích, lão Tam vẫn còn không cam lòng nói:

- Để chúng quần quýt như vậy, còn không bằng giải quyết dứt khoát, liên hợp gia tộc khác triệt để diệt trừ Ba lão quỷ.

- Tốt lắm, đừng cãi, hôm nay cũng không phải là thương lượng chuyện này.

Cái thanh âm này Lý Dật quen thuộc, đó là thanh âm của Lục vương gia. Từ trong giọng nói có thể phán đoán, Lục vương gia uy vọng không

thấp.

- Mười bavương gia, nhân thủ đều an bài tốt, không có vấn đề gì?

- Lục ca, ta làm việc người còn lo lắng sao? Bảo đảm tiểu tử kia có đến mà không có về.

- Chớ khinh thường, tiểu tử kia thực lực không tầm thường, làm người cực kỳ cơ cảnh, không làm tốt còn lộng xảo thành chuyên, trộm gà không thành còn mất năm gạo.

- Tiểu tử kia là ai? Trong nội tâm Lý Dật rung mình, thần kinh cực kỳ khẩn cảm nói cho hẳn biết, trong mật thất đàm việc cùng mình tất nhiên có liên quan.

- Tiểu tử kia chính là mình sao? Cái gọi là ám sát chỉ là mưu kế? Vô số nghi vấn trong nháy mắt vào đầu óc Lý Dật, sự tình đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

- Ta dám đánh cam đoan, chỉ cần lão Lục người không có làm ra đường rẽ, tiểu tử kia dám đến, nhất định sẽ không còn sống rời đi.

- Vậy là tốt rồi, vì dùng phòng ngừa vạn nhất, ảnh vệ cũng điều đi, việc này muốn làm tuyệt đối phải hết sức cẩn thận. Còn có Thần long cảnh bên kia, cũng tất cả chuẩn bị xong chưa, Lạc Kỳ lão quý kia gian ngoan cực hoạt, tại hải quân lâu như vậy rất có uy tín, nếu muốn hẳn thần không biết quỷ không hay, không cần phải kinh động đến lực lượng hải quân.

- Yên tâm đi Lục ca, trong lúc này sự tình vừa xảy ra, chúng ta phải đi tình nhuệ sát nhập thần long cảnh, dùng sét đánh không kịp bưng tai bắt được Lạc Kỳ. Bắt lấy Lạc Kỳ, sẽ không sợ hẳn liên lụy Ba gia, đến lúc đó Ba gia không thể không nhượng bộ. Lục ca, người một chiêu này thật là cao minh.

- Sự tình còn không có làm tốt, cũng không nên cao hứng quá sớm, người tính không bằng trời tính, có thể thành công hay không còn cần

dựa vào điểm vận khí.

Lục vương gia có vẻ cực kỳ tinh táo, làm cho nhiệt tình của mọi người giới cho một chậu nước lạnh.

Lúc này, sau lưng Lý Dật một mảnh ướt đầm.

- Nguy hiểm thật, đến vương gia phủ lần này là quá đúng, hung hiểm một chút thu hoạch cũng không tệ. Căn cứ những tin tức này, Lý Dật đã có thể rõ ràng đầy đủ âm mưu.

Sự tình hẳn là như vậy, Lạc Kỳ tướng quân tiêu diệt tập đoàn phong quyền hải tặc trở về, Lục vương gia dùng danh nghĩa ban huân đến thần long cảng dò xét Lạc gia bí mật, bí mật có hay không Lý Dật không rõ ràng lắm, nhưng lại thu hoạch ngoài ý muốn là chính mình là quân cờ, quân cờ này bây giờ phát huy tác dụng.

Những vương gia này chính thức ủng hộ Thất hoàng tử, xem ra tin tức nhỏ nhỏ của Bàn Ba Khắc cũng không phải là không đúng, làm cho mình ám sát thất hoàng tử, chỉ là một cái bẫy. Bởi vì Lý Dật có thân phận chuẩn con rể Lạc gia, một khi trong quá trình ám sát bị bắt hoặc bị giết chết, đó chính là bằng chứng Lạc gia hành thích. Mà thông qua Lạc gia, lại có thể liên lụy các thế lực phản đối thất hoàng tử, kế tiếp, các vương gia có thể danh chính ngôn thuận đối phó những thế lực này.

Về phần một vị vương gia vừa mới nói, hết thầy cũng chỉ là bức bách Ba gia nhượng bộ, vì thế lực chín đại vọng tộc thật sự vô cùng khổng lồ, cho nên các vương gia thông qua cũng không thể đắc tội.

Kế hoạch này xác thực đủ âm hiểm rồi, đương nhiên, nếu như trong kế hoạch thích khách không lựa chọn chính mình, Lý Dật cảm thấy kế hoạch này có thể nói là hoàn mỹ.

- Còn có một chút, chính là muốn tăng mạnh lực lượng Hoàng thành thủ vệ, phòng ngừa những lão gia hỏa kia chó cùng rứt giậu, tiên hạ thủ vi cường trực tiếp đoạt quyền.

- Người nào? Lớn mật.

Đột nhiên một tiếng quát chói tai nổ vang bên tai Lý Dật, sau đó hai đạo đấu khí hùng hậu mãnh liệt một tả một hữu lao tới. Lý Dật lần này giật mình không nhỏ, nhưng dù sao thân cũng kinh qua bách chiến, gặp nguy không loạn, song chưởng đều xuất hiện hai đạo đấu khí tơ nhện đánh ra, dùng phong chưởng xoắn kính thuận thế đem đấu khí mãnh liệt xoắn ra, thân hình chính mình sớm đã tránh ra hơn mấy mét.

- Phan.

- Phan.

Hai tiếng trầm đục vang lên, hai tên thủ vệ bị đấu khí đối phương đập trúng, bởi vì do quá vội vàng ra tay, thân mình hai gã thủ vệ cũng không có đấu khí phòng ngự, đồng thời bị nện ra mấy mét, đâm vào trên thạch bích, bản thân bị trọng thương.

Nghe được động tĩnh, trong bí thất, lập tức một mảnh động tĩnh, khí tức cường giả lạnh lạnh đập vào mặt, có như thực chất bao quanh Lý Dật.

Dùng xoắn kinh thoát khỏi hai gã thủ vệ dây dưa, Lý Dật càng không ngừng lại, thân hình hướng ngoài động lao ra. Đấu Thần điện tổng Điện chủ chết tiệt, thì ra ẩn thân đấu kỹ cũng không phải là đấu khí có thể một mực sử dụng, mà là thời gian nhất định sau liền tự động tiêu tán.

Thực lực của đám thủ vệ vương phủ quả thực không kém, vô số đấu khí oanh kích tới, phong bế động khẩu nhỏ hẹp. Hơn mười đạo đấu khí năng lượng dày đặc ở trước động khẩu, cỗ khí thế này cũng đủ làm cho người ta cảm thấy kinh hãi, dù là Lý Dật thân là đấu tôn cường giả, nhất thời cũng vô pháp đột phá, chỉ có thể không ngừng kết xuất từng đạo không gian cấm cố phủ kín trước người.

Mà sau một lát, vài thân ảnh liền từ trong mật thất hiện thân.

- Thích khách lớn mật, ở trong này cũng dám xông vào sao.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Gây Xích Mích

Q.6 - Chương 345: Gây Xích Mích

Lúc này, Lý Dật nghe được thanh âm, chính là người gọi lão Tam vương gia, quả nhiên là tam vương gia hình dung thô lỗ, có tính nóng như lửa.

Lý Dật tự nhiên không dám lên tiếng, mắt thấy trước sau bị giáp công, giống như con ba ba trong hồ, trong nội tâm luống cuống, cũng không để ý cái động khẩu bị bịt kín, năng lượng mạnh mẽ đánh ra, một đạo không gian cấm cố đột nhiên đập một cái, tại trên mặt đất lưu lại hai cái dấu chân thật sâu, thân hình giống như phi toa hướng ngoài động tháo chạy.

- Muốn chạy sao.

Tam vương gia quát một tiếng, thân hình đuổi theo.

Lý Dật cường chế đột phá, ngạnh sanh đấu khí quang hoa tiêu xạ ra, đem những thủ vệ kia đánh cho thất linh bát lạc. Không gian cấm cố quanh thân cũng trong nháy mắt nát bấy, đấu khí mảnh nhỏ xẹt qua thân thể, lập tức trên thân thể cắt ra mười vết máu. May mà Lý Dật tu luyện "Long chi cấm chú", có long lực hộ thể, thì với đám đấu khí mảnh nhỏ trực tiếp thương tổn, cũng không phải là cắt ra vài vết máu đơn giản như vậy.

Đấu khí ản thân của Lý Dật mất đi hiệu lực cho nên hắc vôi vàng đột xuất vòng vây, nhưng sau mười giây thời gian, cả vương phủ có người ở hô to:

- Có thích khách, có thích khách.

Sau đó là thủ vệ không ngừng hướng hòn non bộ lao đến.

Chẳng quan tâm đến vết thương trên người, Lý Dật ngự không mà lao đi, bắn thẳng lên giữa không trung, sau lưng có hơn mười thân ảnh đuổi theo.

Lý Dật phân biệt rõ phương hướng, liền hướng Ba phủ bay đi. Lục vương gia bất nghĩa như vậy, thì cũng xin lỗi Ba Bối Vi, hẳn muốn sử dụng phương pháp di hoa tiếp mộc vậy.

Sau khi tiếp cận Ba phủ, thân ảnh sau lưng có chút ngưng trọng một chút, tựa hồ đang suy nghĩ có tiếp tục truy kích hay không, cuối cùng, những thân ảnh kia lui trở về, chỉ có một người không buông tha đuổi theo. Lý Dật thấy rõ ràng, đó là tam vương gia tính tình như lửa kia.

Cường giả bay đến, Ba phủ lập tức cảnh giác, liền có bốn Đẩu Hoàng cường giả lên không ngăn cản Lý Dật, sau đó nghiêm nghị quát:

- Người đến là người phương nào, tại sao tự tiện xông vào phủ tướng quân.

Đẩu Thần đại lục ước định, một tòa nhà lãnh địa không được xâm phạm, thủ vệ nói đừng là không có sai.

Lý Dật không nói lời nào, chỉ là trên không trung định trụ thân hình, bất quá trong nháy mắt, tam vương gia theo tới.

- Người bịt mắt, lộ ra thân phận, nếu không, giết không tha.
- Tam vương gia, nguyên lai là lão nhân gia ngài, làm sao ngài không mời mà tới tựa hồ không hợp lý lắm.

Những tên Đấu Hoàng gia cấp bậc thủ vệ đối với tam vương gia tựa hồ cũng không tôn trọng, ngữ khí có chút lãnh đạm. Bởi vì tam vương gia đến, những thủ vệ kia ngược lại buông lỏng cảnh giác đối với Lý Dật, thậm chí còn muốn bao che. Địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu của mình, điểm này ai cũng minh bạch, huống chi Đấu Hoàng thủ vệ khôn khéo vô cùng.

- Gọi Ba lão quỷ đi ra, bốn vương muốn hỏi một chút, khuya khoắt phái người lên vào vương phủ, đạo lý có hợp không?
- Ai phái người lên vào vương phủ?

Một thanh âm bình tĩnh vang lên, bốn sau lưng gã Đấu Hoàng thủ vệ thêm một vị công tử. Công tử có một bộ mặt con lừa, bất quá so với Ba Đông tiểu tử kia thoát nhìn thuận mắt hơn nhiều, hơn nữa quanh thân một cỗ khí tức hùng hậu, Ba Đông loại quần áo lụa là lại càng không có thể so sánh.

- Ba gia nhị thiếu gia, thích khách lên vào vương phủ ở tại trước mặt, chẳng lẽ người còn muốn chống chế sao?

Tam vương gia chỉ vào Lý Dật, vẻ mặt phẫn nộ, nói.

- Tam vương gia đắc tội nhiều người như vậy, nghĩ người muốn ám sát ngài nhất định không ít đâu, dựa vào cái gì nói vị lão huynh này chính là người Ba gia phái đi?
- Không phải Ba gia người phái đi, hửn tại sao lại chạy tới đây?
- Ngoại giới đồn đãi tam vương gia chỉ số thông minh không cao, xem ra quả thật là nghe danh không bằng gặp mặt, chẳng lẽ chạy đến Ba phủ thì

thích khách nhất định là do Ba gia phái đi sao? Chê cười, nếu nói như vậy, ta phái thích khách giết người, sau đó chạy đến vương phủ người, thích khách này chính là vương phủ người phái ra rồi?

- Người... Người cường từ đoạt lý.

Vị tam vương gia này, quả nhiên là chỉ số thông minh quá kém, Lý Dật cũng không nói chuyện, cứ lẳng lặng đứng ở đó, ước gì song phương đánh nhau, đến khi chó cắn chó, chính mình có thể nhân cơ hội tránh người.

Nếu là địch nhân vương phủ, Ba gia nhị thiếu gia tuy biết người bịt mặt cùng mình không quan hệ, nhưng vẫn cố tình che chở, vì vậy nói:

- Tam vương gia, cái người bịt mặt này rốt cuộc là ai, bản thiếu tự nhiên thăm vấn, nếu hãn có hành vi làm loạn, tự nhiên giao cho quan lại xử lý. Về phần tam vương gia, dù sao cũng là hoàng tộc, bản thiếu không truy cứu người tự tiện xông vào Ba phủ, người hảo hành động cho tốt nhé.

Lý Dật nghe được âm thầm kinh hãi, không ngờ tư thế chín đại vọng tộc kiêu ngạo như thế, đối phương lại như thế nào chịu nổi, dù sao cũng là hoàng tộc vương gia, Ba gia nhị thiếu gia tính là cái gì, một cái vọng tộc, nhưng cũng không phải là gia chủ, sao có tư cách nói với một vương gia như thế.

- Mẹ, bốn vương đã sớm nhìn người không vừa mắt, Ba Trung, đến đây, chúng ta không chết không ngừng.

Bất quá là Ba gia nhị thiếu gia, tam vương gia hung ác tức giận, cũng không thể làm gì được.

- Tam vương gia xin tự trọng, ta và người đều là người có thân phận, há có thể nói đánh liền đánh, nếu bản thiếu không để ý làm bị thương tam vương gia, thì Ba gia cùng hoàng thất mất đi sự hòa thuận.

- Chỉ biết miệng lưỡi người lợi hại nhưng người nhu nhược, muốn chết sao.

Dù tam vương gia nóng nảy, có thể chịu nhẹn đến bây giờ dĩ nhiên là một kỳ tích, nhưng hãn cũng không thể nhẹn được nữa, đấu khí trong lòng bàn tay bắt đầu khởi động, ra tay chính là áp súc một chiêu đấu kỹ không thấp.

Bốn gã Đấu Hoàng nhìn thấy tam vương gia muốn động thủ, lập tức cũng vận chuyển đấu khí, lách mình đến trước người nhị thiếu gia. Ba Trung lại nhẹ nhàng đẩy thủ vệ ra, vẻ mặt cười khê nhìn tam vương gia, thông dong nói:

- Cho dù thật động thủ, bản thiếu cũng không sợ người.

Thiên địa nguyên khí không ngừng bắt đầu khởi động, hương quanh thân tam vương gia hội tụ, một điểm bạch quang hỏa diễm chớp động tại song chưởng tam vương gia, trong lúc đó như ánh nến bạch sắc hỏa diễm, năng lượng mạnh mẽ đến mức tận cùng.

- Thối luyện hoa hỏa.

Bạch sắc hỏa diễm đột nhiên bùng lên, hóa thành hình thú, mở cái miệng rộng hướng về phía Ba Trung bổ nhào tới, trong không gian sinh ra một cỗ kinh phong, gió lớn trợ thế lửa, ánh đỏ cả bầu trời.

Lúc này, vốn thời cơ Lý Dật thoát là tốt nhất, nhưng Lý Dật nghĩ nghĩ, chỉ thối lui vài mét, tránh được vòng chiến, nhưng lại không rời đi.

Chiêu đấu kỹ này của Tam vương gia, hãn là Chu Tước cao giai, hoa hỏa ở không gian đều mờ mờ ảo ảo đốt thấu, đối mặt năng lượng cường hãn như thế, cùng công kích thô bạo, Ba trung vẫn bảo trì bình tĩnh, sau đó tay khê đảo, trước người có thêm một cái thuẫn màu đen, không cách nào nhìn ra là chất liệu gì cấu thành, nhưng hiển nhiên không là phạm phẩm.

Cái thuẫn được rút vào đầu khí, lập tức tràn ngập màu đen sáng bóng, hoa hỏa oanh kích tại trên tấm chắn, lại không có phát ra tiếng vang quá lớn, cũng không có nổ vang, mà là như hắc động không đáy, tất cả năng lượng đều quy dị bị cái thuẫn hấp thu.

- Tam vương gia, bản thiếu không muốn tổn thương hòa khí, chỉ để cho người biết khó mà lui thôi.

- Ba Trung, cái này là hắc la chi thuẫn của người sao? Quả nhiên danh bất hư truyền, đúng là thánh vật phòng ngự.

Nói cũng khôn bằng, đánh cũng đánh không lại, tam vương gia bắt đầu tỉnh táo lại. Ba Trung nói không có sai, thật sự nếu không biết khó mà lui, mình ở Ba gia cũng tuyệt đối không có gì tốt.

- Biết rõ là tốt rồi, xin mời.

Ba Trung làm một cái tư thế xin mời:

- Thứ cho không tiễn xa được.

- Ba gia nhị thiếu gia, người cũng không cần đặc ý quá sớm, chúng ta đánh giá còn không có chính thức bắt đầu, thắng bại như thế nào còn rất khó nói.

Nói xong câu đó, tam vương gia không dây dưa nữa, thay đổi thân hình bay vút đi, thoáng qua liền biến mất ở trong bầu trời đêm.

Nhìn thấy tam vương gia bay đi, Ba Trung lúc này mới xoay người lại, nhìn về phía Lý Dật, thản nhiên nói:

- Các hạ, có thể nguyện ý hiện chân dung?

Lý Dật chậm rãi cười ra hắc bào, vừa vỗ tay, cười nói:

- Ba nhị thiếu gia, ngài không biết ta, bất quá Ba Bố Vi tướng quân, còn có đệ đệ Ba Đông đáng yêu của ngài cũng không lạ lắm.

- Vậy cho mời xuống dưới nói chuyện.

Ba BỐ Vi cũng không ngủ ngon, động tĩnh lớn như vậy, đừng nói là cường giả, chính là tạp dịch đang ngủ chỉ sợ cũng bị đánh thức. Bất quá, loại sự tình tam vương gia, tự nhiên Ba Trung ra mặt so với Ba BỐ Vi càng thỏa đáng hơn.

- Thì ra là An Đồ Sinh.

Nhìn thấy Lý Dật, Ba BỐ Vi có vẻ rất cao hứng, không có vì Lý Dật lên vào vương phủ mang đến cho Ba gia phiền toái mà không có bộ dạng vui mừng.

- Tướng quân, chính là tại hạ.

- Có thể nói cho bốn tướng, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra sao?

- Chuyện này Ba tướng quân cũng đừng có hỏi nhiều, tại hạ đêm khuya chạy đến, chỉ là muốn nói cho Ba tướng quân một điểm tin tức vừa mới lấy được.

Nếu Lục vương gia bất nhân, Lý Dật cũng chỉ có thể bất nghĩa. Đại thần đế quốc hoàng quyền vốn không liên quan đến chuyện của mình, Lục vương gia muốn đem mình cuốn vào, vậy nào cho long trời lở đất thôi.

- Đêm mai đế đô sẽ có đại sự phát sinh, cái đại sự này nhằm vào Lạc Kỳ tướng quân cùng Ba tướng quân ngài, tại hạ hy vọng ngài có thể chú ý phòng bị.

- Rốt cuộc là chuyện gì, An các hạ, có thể kỹ càng nói cho bốn tướng.

Ba BỐ Vi vẻ mặt ngưng trọng, ngữ khí thập phần khách khí nói.

- Cụ thể sự tình gì ta cũng không biết, đã bị tam vương gia bọn họ phát hiện, thật vất vả mới trốn đến nơi đây.

Lý Dật còn có kế hoạch của mình, tự nhiên sẽ không nói thẳng ra:

- Còn có, bọn họ tựa hồ tại thần long cảng cũng an bài nhân thủ, ra tay với Lạc Kỳ tướng quân, không biết Ba tướng quân có thủ đoạn gì, có thể mau chóng thông tri Lạc Kỳ tướng quân, sớm phòng bị.

- Xem ra Lạc Kỳ không có nhìn lầm người, An các hạ, nhân tình của người, từ nay về sau nếu người gặp được chuyện gì khó khăn, Ba gia sẽ dốc sức giúp người. Bốn tướng hội quân đội chuyên dụng truyện tổng trận truyền lại tin tức tình báo của người truyền cho Lạc Kỳ tướng quân, người cứ yên tâm đi.

- Vậy là tốt rồi, tại hạ còn có một chút việc tư cần phải xử lý, sẽ không ở lâu. Đúng rồi, tại hạ thân phận cũng không muốn bại lộ, hy vọng Ba tướng quân thay tại hạ giấu diếm, nếu không các vương gia tất nhiên muốn gây phiền phức cho ta.

Lý Dật nói xong, hướng Ba Bố Vi cùng Ba Trung chấp tay cáo từ, sau đó ly khai, lúc này thấy Ba Đông không biết từ nơi nào xuất hiện, tiểu tử này thoát nhìn thành thật hơn nhiều, gọi lại Lý Dật, đến gần hướng Lý Dật cúi mình vái chào, nói:

- Ba Đông ngày trước có nhiều mạo phạm, hiện tại biết sai rồi, mong rằng lão đệ bỏ qua cho.

Lý Dật ha ha cười:

- Việc rất nhỏ, ta căn bản không có để ở trong lòng, Ba Đông thiếu gia, từ nay về sau hay ít ham chơi, đi theo phụ huynh ngài làm chính sự đi.

Mặc kệ Ba Đông xin lỗi chân tâm thật ý hay là do Ba Bố Vi sai sử, loại tiểu nhân này Lý Dật hoàn toàn không có để vào mắt, tiếp nhận Ba Đông xin lỗi xong, Lý Dật ngự không mà bay đi, xác nhận bốn phía cũng không có cường giả giám thị, lúc này mới hướng Lạc gia bay vút đến.

Trong nhà, Lục vương gia phái giám thị giám sát, bất quá Lý Dật cẩn thận sử dụng ẩn thân đấu kỹ. Trải qua vừa rồi, Lý Dật ý thức được "Ẩn

long quyết" cũng không phải hoàn mỹ, chẳng những ẩn thân thời gian có hạn chế, mà một lần ẩn thân, cũng cần thời gian nhất định khôi phục mới có thể tiếp tục sử dụng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Công Tác Chuẩn Bị

Q.6 - Chương 346: Công Tác Chuẩn Bị

Trong nhà ngược lại là một mảnh sự yên lặng, trong phòng Lạc Thủy im lặng, có thể nghe được tiếng hô hấp của nàng, hiển nhiên nàng đang ngủ say. Lý Dật nghe xong một lát, nhẹ nhàng gõ cửa phòng.

- Ai vậy?

Bị đánh thức trong lúc ngủ mơ, ngữ khí Lạc Thủy có chút không vui.

- Là ta, Lạc Thủy muội muội, mở cửa mau.

- An ca ca?

Nghe thấy tiếng của Lý Dật, Lạc Thủy liền mở cửa. Bên trong là mỹ nữ hiện lên vẻ mặt lười biếng làm cho người ta thấy một hương vị khác, sau khi nhìn thấy Lý Dật, cô nàng triệt để thanh tỉnh, nhưng lại hiểu sai ý, trên mặt thoàng một mảnh ráng hồng:

- An ca ca, khuya khoắt, chàng muốn làm gì.

Thần sắc của nàng then thùng không chịu nổi làm cho Lý Dật tim đập thình thịch, nếu không ở vào tình thế không lạc quan, Lý Dật thật đúng là muốn làm thịt Lạc Thủy. Bất quá, Lý Dật cũng không phải là người dễ dàng xúc động như vậy, Lúc này cũng không phải là lúc cô phụ Lạc Thủy được.

- Lạc Thủy muội muội, ta muốn chuyện trọng yếu cùng nói với nàng.

Nhìn sắc mặt ngưng trọng của Lý Dật, Lạc Thủy vẻ mặt then thùng mà chờ mong, mê mang hỏi:

- An ca ca, đã xảy ra chuyện gì sao?

- Ừ.

Lý Dật gật đầu nói:

- Sự tình còn chưa có xảy ra, nhưng chuẩn bị lại không còn kịp rồi. Lạc Thủy muội muội, nài tin tưởng ta không?

Lạc Thủy gắt giọng:

- An ca ca, ta không tin chàng thì còn có thể tin tưởng ai đây?

- Ta muốn nàng sau hừng đông phải rời đi thôi, ách, có thể giả bộ đi trên đường phố như bình thường, chú ý có người theo dõi hay không, nếu có mà nói, nghĩ biện pháp vứt bỏ bọn họ. Sau đó nàng có thể đến nhà của Bàn thúc thúc. ở tại đó chờ tin tức của ta, ta sẽ tới tìm nàng.

- An ca ca, có thể nói cho ta biết đã xảy ra chuyện gì không?

- Bây giờ còn không thể. Nàng chỉ cần theo như lời ta nói là được, nàng đã là nữ nhân của ta, ta nhất định phải bảo vệ nàng an toàn.

Lạc Thủy vẻ mặt mê hoặc nhìn Lý Dật, tựa hồ trước mắt nàng không phải là nam nhân quen thuộc, giờ phút này lại trở nên cực kỳ lạ lẫm, An ca ca có khi có chút thật thà phúc hậu, có khi có chút giảo hoạt, có khi lại có chút bất cần đời, giờ phút này toàn thân đầy khí tức làm cho người bất an, Lạc Thủy nói không rõ đây là một loại khí tức gì, chỉ cảm giác loại khí tức này chính mình không cách nào cự tuyệt thỉnh cầu của hắn.

- Ta biết.

Lạc Thủy nhẹ gật đầu, một bộ dạng nhu thuận nghe lời.

- Tiểu nha đầu thực láu lỉnh.

Lý Dật thân mật vỗ vỗ đầu Lạc Thủy:

- Tiếp tục ngủ đi.

Trở lại gian phòng của mình, Lý Dật cởi hắc bào, xử lý thoáng qua vết thương, miệng vết thương được thánh hệ đấu khí cùng Thiên khôn kiên châu tự động phục hồi, sớm đã không còn trở ngại. Xử lý xong miệng vết thương, Lý Dật khoanh chân ngồi xuống, sau đó tiến nhập tu luyện.

Lúc vừa rồi dò xét sự xếp đặt của Lục vương gia, Lý Dật cũng không tính toán hủy bỏ hành động ám sát. Hẳn chẳng những không hủy bỏ, hơn nữa, giống như lời của Lục vương gia hành động ám sát chỉ cho phép thành công, không cho phép thất bại. Lý Dật muốn cho kế hoạch giả của các vương gia thành thật, triệt để hủy diệt kế hoạch bọn họ tranh đoạt vương vị.

Sau khi khôi phục thực lực tới trạng thái đỉnh phong, thì sắc trời cũng đã hoàn toàn sáng. Sau khi rửa mặt, gia nhân đã chuẩn bị xong bữa sáng tinh sảo, trên bàn cơm, Lạc Thủy thoát nhìn có chút tâm thần bất định, xem ra, từ sau khi Lý Dật rời khỏi, tiểu nha đầu cũng không có ngủ nữa. Nhìn thấy nàng lúc này tâm lý có chút cứng ngắc, Lý Dật vẫn một bộ điềm nhiên như không, mà Phì Phì thì trước sau như một uống rượu cùng ăn như lang thôn hổ yết, tựa hồ là muốn đền bù tổn thất khi làm một tên khất cái vậy.

Đang trong lúc dùng bữa sáng, Lục vương gia cũng phái một tên tạp dịch đưa đến tin tức cho Lý Dật. Về điểm này, Lý Dật cũng có thể dễ dàng phán đoán, xem ra tối hôm qua Lục vương gia căn bản cũng không có hoài nghi đến bản thân mình.

Ăn xong bữa sáng, Lạc Thủy liền thu thập mấy thứ quan trọng, sau đó liền dẫn quản gia đi ra khỏi nhà. Trong lúc này, Lý Dật liền tìm được Phì phì, bắt đầu thực hiện kế hoạch.

- Phì phì, người ở chỗ của ta ăn uống miễn phí cũng không phải biện pháp.

Lý Dật vẻ mặt đứng đắn nói.

Phì phì kinh ngạc:

- Người, người muốn đuổi ta đi sao. Vậy cũng không được, ta bị người làm hại thảm như vậy, người chẳng lẽ còn nghĩ không có trách nhiệm sao?

Thần sắc của hắn có vẻ thấy Lý Dật muốn đối với hắn bất lợi, thì sẽ nhào lên liều mạng vậy.

Lý Dật chân thành vô cùng nói:

- Như thế sao được? Ta lại không thiếu tiền, còn sợ nuôi không nổi người sao. Chỉ là ta cân nhắc, người cả đời đứng ở La Lan học viện, đối với học viện cảm tình sâu đậm, đi theo ta cho dù cũng không bằng trở lại La Lan học viện. Cho nên ý của ta là, chúng ta nghĩ biện pháp tổng người trở lại La Lan học viện mới được.

- Có biện pháp nào sao? Ta hiện tại đạo sư bình thường đều không tính, chẳng lẽ người muốn ta dùng thân phận học viên đi xin nhập học sao?

- Di, như thế cũng là biện pháp tốt, ta nhớ La Lan học viện không hạn chế tuổi học viên, dùng thực lực của người đi làm học viên hẳn là không có vấn đề gì? Học phí để ta lo đi.

- Cắt. Người thật đúng là muốn ta đi làm học viên, nhưng ta không làm được.

Tuy Phì Phì không có chỉ số thông minh không có nghĩa không có lòng tự tôn, Lý Dật cũng đoán ra điểm này, mới cố ý nói như vậy.

- Vậy làm thế nào mới tốt? La Lan học viện không nhận đạo sư sao? Chờ có cơ hội người đi nhận lời mời.

Lý Dật lại bắt đầu làm loạn chủ ý.

- La Lan học viện đạo sư không phải dựa vào thông báo tuyển dụng, đại bộ phận là từ học viên, đương nhiên cũng có đạo sư không phải xuất thân từ học viên, đó là do nhân viên nhà trường cùng tầng lớp cao tầng liên hợp đề danh, nhưng sau đó viện trưởng đồng ý mới được. Người cho rằng tình huống ta hiện tại, có người đề danh sao?

Lý Dật bắt đầu hốt du:

- Nếu viện trưởng đề danh thì sao?

- Viện trưởng căn bản là không cần đề danh, hắn có tư cách trực tiếp bổ nhiệm, ngu ngốc.

- Là như thế này sao, người không nói sớm, ta và An Đức viện trưởng tại thế giới đóng băng đã gặp nhau, về sau lại ở Long đảo, có vài phần giao tình, không biết có thể nể mặt mũi của ta hay không?

- Thật không?

Phì phì hai mắt tỏa ánh sáng, như chết đuối vớ được cây cỏ cứu mạng:

- Mặc kệ có được hay không, dù sao cũng phải thử một lần, nói như thế nào, ta cũng ở La Lan học viện cả đời, vì học viện mà cống hiến lớn lao.

Dưới tình thế cấp bách, hắn cũng không quên, rõ ràng là La Lan học viện vì hắn tham ăn háo sắc mà cống hiến được không.

- Đó là nhất định.

Lý Dật chăm chú hồi đáp:

- Nơi này cách La Lan học viện cũng không xa lắm, chúng ta liền cùng người đi một chuyến. Bất quá ta cũng nói trước, nếu An Đức qua lão nhân kia không để cho ta mặt mũi, ta cũng không có cách nào.

- Vấn đề này tự nhiên là ta sẽ không trách người. Còn chờ cái gì nữa, chúng ta hiện tại dùng truyện tổng trận, ngày mai sẽ có thể đến, nhưng nếu đi trên đường cũng phải mất vài ngày... Ta ở La Lan học viện đi đến đại thần đế đô, cũng mất gần một tháng.

Phí Phí một đường ăn xin từ La Lan học viện đến Đế Đô, cũng thật khó cho Phì phì, làm một Đấu Thánh cường giả, bết đến trình độ như vậy, thù từ trước đến nay cũng chưa từng có ai như vậy.

- Bây giờ còn chưa được.

Lý Dật làm ra vẻ mặt vẻ khó khăn, tự nhiên làm ra vẻ có chuyện:

- Ta đụng phải một điểm phiền toái, nếu không giải quyết được, căn bản là không thoát được thân.

- Phiền toái gì? Ta giúp người giải quyết.

Giúp Lý Dật giải quyết phiền toái, Phì phì làm việc này cũng không phải là lần đầu tiên.

- Nếu là phiền toái, đương nhiên không phải dễ dàng giải quyết như vậy, Phì phì, người thật sự nguyện ý giúp ta sao? Chuyện này nói không chừng rất nguy hiểm.

Thấy Phì phì mắc câu, Lý Dật lôi kéo mỗi câu.

Vì trở lại La Lan học viện, ngoại trừ mất mạng già bên ngoài, làm cho Phì phì trả giá cái gì hãn cũng đều nguyện ý:

- Yên tâm đi, muốn đánh ai người nói cho ta là được.

- Hảo, Vậy tốc chiến tốc thắng, chúng ta bây giờ cần phải thực hiện càng nhanh càng tốt. Nhưng cũng nói trước, người trên đường cũng không thể đổi ý, ta không muốn người hại chết.

- Trừ phi đánh không lại, nếu đánh thắng được ta nhất định giúp người.

Giao dịch đạt thành, Lý Dật tin tưởng cá lớn đã bị cắn câu. Hừ, Lục vương gia, người tuyệt đối không thể tưởng được, Lý Dật ta sẽ mang cho người sát thủ cấp bậc Đấu Thánh. Sau khi thu thập thỏa đáng, Lý Dật xuất môn trước, làm cho những nhân tuyển kia biết được.

Cách thời gian ám sát còn cả ngày thời gian, hiện tại Lý Dật cũng không phải sốt ruột, cũng không sử dụng xe ngựa, không nhanh không chậm đi bộ tới, sau lưng cái đuôi thanh lý sạch sẽ. Đến thành Tây, Phì phì sớm đã đến, cùng Phì phì hội hợp, hai người ra khỏi cửa thành, lúc này mới ngựa không mà bay đi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mục Tiêu Đã Đến

Q.6 - Chương 347: Mục Tiêu Đã Đến

Tuy chỉ là phòng cấp ba, nhưng hoàn cảnh không kém hơn phòng thượng đẳng trong khách điểm nhị lưu đế đô. Cái dịch quán này, tổng thể kiến tạo từ đá, đại thần đế quốc bình thường chọn dùng gỗ trong kiến trúc cũng không nhiều. Dịch quán, tứ phía cao năm tầng nhà lầu, chính giữa vây quanh một cái sân rộng, trên sân trồng cây cối hoa cỏ. Dịch quán nằm trên đường núi, nam bắc là núi non, cách dịch quán mấy trăm mét, là nhà dân, bị lấp kín bởi tường cao trang nghiêm vô cùng.

Bên trong Dịch quán, ngoại trừ một hai phòng ra, thì mỗi phòng khách trọ cũng có vài chục người, Lý Dật dò xét phía dưới, rất nhanh phân biệt ra người nào là khách trọ chân chính, người nào là thủ vệ bí mật. Một hoàng tử, nhất là thân phận thất hoàng tử như vậy đi đến, vậy công tác bảo vệ an toàn không có khả năng là sau khi hoàng tử tới mới bắt đầu.

Thăm dò hết thấy địa hình, sau đó so sánh tư liệu của Lục vương gia đưa tới, cả tòa dịch quán đã khắc vào trong đầu Lý Dật, làm xong hết thủy, thời gian ăn cơm cũng đến. Ba bốn khách trọ Dịch quán tự nhiên cũng không mất tiền cơm, nhưng phải tuân thủ thời gian cố định ăn cơm của

dịch quán, chỉ có một hai khách thượng hạng mới có tư cách định chế đồ ăn ở đây, ở khách phòng ăn uống.

Trong nhà ăn to như vậy, có chỗ cho hơn bốn mươi, gần năm mươi người, đồ ăn không thể nói tốt, nhưng tuyệt đối không kém. Lý Dật cũng không để ý, ngược lại Phì phì trong nhà đã ăn quen, thấy thức ăn ở đây không khỏi có vẻ mặt mất hứng.

Lý Dật mặc dù hiện tại dùng cơm, tâm tư lại không ở trên đồ ăn, mục quang xoay nhanh, ở trong mắt đều nhìn mọi người. Lúc này trong này có hơn mười người, không phải là khách trọ chính thức, tuy nhiên bọn họ phân tán ra, cũng không ngồi cùng một chỗ.

Đồ ăn mang lên, dịch quán, bỗng nhiên khẩn trương lên, đầu tiên là một đội kỵ mã để đô cấm quân lao đến, trực tiếp nhảy vào dịch quán, sau đó túa ra ở các cửa ra vào, sau đó một đám Long thị vệ hoàng thất, đem một danh sách các khách phòng tra một lần. Cuối cùng, những Long thị vệ này bắt đầu kiểm tra các phòng khách khách trọ khác.

Phì phì cũng không có chứng minh, bởi vì muốn vào ở đây Lý Dật đã đốt kim tệ, lúc ấy tiểu lại cũng mở một con mắt nhắm một con mắt cho qua. Nhưng những Long thị vệ này không giống như vậy, tuyệt đối sẽ không nhận hối lộ, Lý Dật thấy bắt đầu kiểm tra khách trọ liền biết không ổn, nhìn Phì phì nói:

- Người nhanh ẩn thân, đừng để bị phát hiện.

Phì phì lại cực kỳ bất mãn:

- Lý Dật, người lén lén lút lút rốt cuộc là muốn làm cái gì?

Lý Dật ánh mắt lập tức hung ác, cảnh cáo nói:

- Phì phì, nói lại lần nữa xem, ta hiện tại tên là An Đồ Sinh, nếu còn dám bảo ta là Lý Dật, lập tức trở mặt cùng người. Bảo người ẩn thân thì người cứ ẩn thân, nói nhiều như vậy làm gì vậy.

Nhìn thấy Lý Dật tức giận, Phì phì cũng có chút sợ hãi, chỉ phải thỏa hiệp, vội vận chuyển ẩn thân đấu kỹ, lập tức thân hình biến mất.

Ẩn thân đấu kỹ của Phì phì mặc dù không bằng "Ẩn long quyết", nhưng giấu diếm mấy tên Long thị vệ là đủ rồi, nhìn thấy Long thị vệ nhìn giấy chứng nhận phó tướng của mình sau đó rời đi, Lý Dật thoáng thở dài một hơi.

Sau giờ Ngọ, thái dương sắp xuống núi, một đoàn xe rốt cục xuất hiện ở phía Tây. Mọi người đều nhìn ra được thực lực của đoàn xe này chạy rất nhanh tại trên đường núi, giống như gió cuốn phăng tất cả, nhất thời làm cho người đi đường cuống quýt né tránh. Đoàn xe đến gần dịch quán thì đi chậm lại, sau đó đi vào cửa chính dịch quán.

Đã sớm chuẩn bị tốt, quán chủ dịch quán vẫn cuống quýt đi ra cửa chính, nhưng đám người đi đến cũng không quá mức để ý đến hắn, xuống ngựa liền thẳng vào trong dịch quán.

Trong phòng khách lầu hai, Lý Dật mục quang quét mắt nhìn về phía đoàn xe, sau khi nhìn thấy thất hoàng tử vẻ mặt phong trần nhưng thần thái sáng láng đi xuống xe ngựa, hắn như có điều suy nghĩ nhìn về phía đế đô chốc lát, Lý Dật khóe mắt có chút nháy lên. Mục tiêu rốt cục xuất hiện, đối với bất kỳ một sát thủ thâm niên nào mà nói, đều làm cho huyết mạch sôi sục.

Lúc trước ở thất hoàng tử thế giới đóng băng được cùng thất hoàng tử bây giờ cũng không khác nhau quá lớn, nhưng so với ở thế giới đóng băng lịch lãm, vị hoàng tử tuổi trẻ này bây giờ thoạt nhìn càng thêm thành thực hơn mà thôi.

Thất hoàng tử thân ảnh biến mất tại trong dịch quán, nhưng cũng không biến mất tại trong thần thức của Lý Dật. Lý Dật dùng cảm giác kinh người nắm bắt hành tung của Thất hoàng tử, lầu một, lầu hai, lầu ba... Tiếng bước chân cuối cùng dừng ở tại tầng năm, cũng là tầng lầu cao nhất.

Loại phòng khách quý này ngoại trừ Đại tướng đế quốc biên cương cùng hoàng đế cấp ra, mà ngay cả Lạc Kỳ tướng quân cũng không có tư cách vào ở. Khách phòng như vậy, Lý Dật theo kiến trúc cấu tạo đồ dịch quán biết rõ, cả dịch quán cũng chỉ có hai phòng.

Thất hoàng tử mang đến cường giả, thực lực mạnh nhất là mắt ưng tử bào lão giả, đối với lão giả này, Lý Dật cảm thấy có chút ấn tượng, nhất thời cũng không nhớ nổi, lúc này Phì phì kinh ngạc nói:

- Di, đây không phải là Sử khắc đại đạo sư sao? Làm sao hắn cũng bị học viện khai trừ rồi sao.

Lý Dật lúc này mới nhớ lại, mình và Sử khắc đại đạo sư tại La Lan học viện từng có gặp mặt một lần, nhưng cũng chỉ là gặp mặt một lần, cũng không có giao tình, cho nên tuy có ấn tượng cũng không khắc sâu.

- Hắn không phải là bị khai trừ, mà là bị Thất hoàng tử mời chào tới.

Lý Dật cười thầm, đại đạo sư La Lan học viện bị khai trừ, trừ Phì phì ra chỉ sợ không có người thứ hai. Ban đầu ở La Lan học viện, Thất hoàng tử từng có tâm mời chào Lý Dật, có thể thấy được người này cũng có hùng tài, lúc này cũng cố gắng tăng cường lực lượng của mình. Chỉ là không biết mời chào La Lan học viện đại đạo sư như vậy, Thất hoàng tử phải bỏ giá lớn như thế nào đây. Đại đạo sư chính là nhân vật, đây chính là Đấu Thánh cường giả.

Lý Dật không khỏi âm thầm may mắn, may mắn bên cạnh mình có một Phì phì, nếu không dùng thực lực của mình, chỉ cần một Sử khắc đại đạo sư cũng đủ làm hắn đau đầu rồi.

Ngoại trừ Sử khắc đại đạo sư, Lý Dật cùng Phì phì còn nhận ra ít nhất năm học viên của La Lan học viện, những học viên này đều là Đấu Hoàng cường giả, Lý Dật cũng không có để ở trong mắt. Bất quá có thể mời chào đến nhiều cường giả như vậy đi theo chính mình, Thất hoàng tử mấy năm nay tại La Lan học viện cũng quá nổi bật rồi.

Đại thần để đô cường giả, cầm đầu chính là thống lĩnh để đô cấm quân, Lý Dật phán đoán cùng thực lực của mình hiện tại sà sà như nhau, cũng là một tình huống cân bằng. Những Đấu Hoàng, Đấu Vương cũng không ít, nhưng Lý Dật cũng không thêm để ý.

Tình thế địch ta như vậy, tính toán kỹ càng mới là sáng suốt. Nhưng Lý Dật tình huống, các vương gia nắm chắc đối phó mình như vậy, ngoại trừ những lực lượng bên ngoài này, chỉ sợ còn ẩn tàng thủ đoạn khác, hết thảy đều chú ý làm việc. Phía bên mình, trên thực lực cũng không mạnh lắm, nhưng có một ưu thế chính là nắm giữ quyền chủ động, có thể lựa chọn thời cơ cùng kỹ xảo tốt nhất để hành động, đạt tới hiệu quả xuất kỳ bất ý. Quan trọng nhất là, trong tay của mình còn có Phì phì mà các vương gia không ngờ tới.

Thái dương rốt cục hoàn toàn lặn xuống dãy núi xa xa kia, sắc trời càng ngày càng mờ, màn đêm buông xuống thật sâu, tại bốn phía dịch quán những nhà dân thấp bé lóe ra ánh đèn le lói, thì nhìn các dãy núi xa xa trông càng hùng vĩ. Bởi vì cả dịch quán xuất hiện từng đạo khí tức không rõ, khí tức này làm cả nhân viên phục vụ bình thường dịch quán cũng cảm thấy được, trên mặt của mỗi người đều không tự giác xuất hiện cảm giác bất an.

Màn đêm buông xuống, Lý Dật bắt đầu ngủ, nhưng lại lôi kéo Phì phì cùng ngủ một chỗ, không cho phép hẫng rời khỏi phòng một bước.

Là một sát thủ, Lý Dật đối với quy luật sinh lý của con người từng có nghiên cứu. Tại Đấu Thần đại lục không có phương thức giải trí hiện đại hoá, ngoại trừ kẻ có tiền ở thành thị, ăn chơi trác táng, người thường có thời gian thường là nghỉ ngơi. Căn cứ loại thói quen này, Lý Dật dự đoán khi mọi người mệt nhọc thì thường đi ngủ sớm, đến lúc này, vô luận là thủ vệ hay là Thất hoàng tử đều tinh thần mỏi mệt, chính lúc này là lúc Lý Dật động thủ tốt nhất.

Thời gian rạng sáng, Lý Dật tỉnh lại, loại đồng hồ sinh lý báo thức này không phải là người bình thường có thể có, cần phải trải qua huấn luyện

đặc biệt mới có được.

- Phì phì, rời giường làm việc thôi.

Lý Dật lay đẩy phì phì ngáy không ngừng, thấp giọng nói.

- Để cho ta ngủ lúc nữa.

Trong lúc ngủ mơ bị đánh thức, phì phì nhất thời còn chưa tỉnh táo, không biết mình đang ở chỗ nào.

- Ta nói cho ngươi, hiện tại ngươi thần trí tỉnh táo lại đi, bởi vì việc này có vài phần nguy hiểm. Ngươi không phải nói, ngươi có thực lực đại đạo sư so với người bình thường mạnh hơn không ít sao?

- Đương nhiên là ta...

Phì phì chẳng biết xấu hổ hồi đáp.

- Vậy là tốt rồi. Nghe kỹ đây, kế tiếp ta muốn bố trí nhiệm vụ cho ngươi. Ta muốn ngươi mặc bộ hắc bào này vào, sau đó đi ra bên ngoài lẩn lút một vòng... Nói nhảm, đương nhiên không cần phải ẩn thân, chỉ cần ngươi khiến cho thủ vệ chú ý. Ngươi muốn phóng ra một hai cái, động tĩnh tự nhiên là càng lớn càng tốt, sau khi tất cả mọi người bị hấp dẫn đi ra ngoài, ngươi có thể đi. Dùng thực lực của ngươi, thoát thân chắc không có vấn đề gì.

Xét thấy Phì phì chỉ số thông minh quá kém, Lý Dật cảm thấy cần phải nói sự tình càng thêm kỹ càng:

- Nếu như ngươi thành công thoát thân, có thể thử trở lại xem tình huống, bởi vì ta khả năng còn cần hỗ trợ của ngươi. Nếu đụng phải đối thủ cứng rắn, thực lực mạnh hơn ngươi, thì ngươi chạy trốn càng xa càng tốt.

- Nếu lão quỷ một mực truy một thì làm sao bây giờ?

Phì phì cắt đứt Lý Dật hỏi.

- Sẽ không, hẳn chắc hiểu được chức trách của hẳn là bảo vệ Thất hoàng tử. Đương nhiên, nếu như truy theo người, người cũng có thể lựa chọn giết chết bọn hẳn sau đó trở về. Nhớ kỹ, bất luận dưới tình huống gì, cũng không bạo lộ thân phận của người, nếu không, bị An Đức viện trưởng biết, hẳn cũng sẽ không thu lưu một đạo sư đắc tội với hoàng thất như vậy.

- Ta hiểu được, người tính toán để cho dẫn dắt hộ vệ rời đi, người muốn làm chuyện xấu sao.

Lý Dật cười, xem ra trẻ nhỏ dễ dạy, hẳn cũng không giấu diếm, thành thật nói:

- Không sai, là ta muốn làm chuyện xấu. Ai bảo có người đắc tội ta trước, ta là người mà ai đắc tội ta, ta nhất định phải trả lại gấp bội.

- Tốt lắm, hành động thôi, nếu như người trở về không tìm thấy ta, thì đi cửa thành tây chờ ta, ta sẽ đi tìm người.

Vì có rượu uống thịt ăn, vì La Lan học viện thân ái, Phì phì cũng không chần chờ, thân ảnh theo cửa sổ bắn ra, thân pháp xác thực cũng chỉ có Đấu Thánh cường giả mới có thể sử dụng được.

- Có thích khách! Có thích khách, mau tới bảo hộ.

Rất nhanh, bên ngoài dịch quán truyền đến tiếng kêu của binh lính. Lý Dật khép hờ hai mắt, vận dụng cảm giác đến cực hạn, sau đó phân biệt khí tức cường giả, lúc này có vô số khí tức cường giả lập tức lao đến.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thất Hoàng Tử

Q.6 - Chương 348: Thất Hoàng Tử

Thất hoàng tử ở trong phòng khách quý, khí tức cường giả xoay quanh không đi.

- Oanh, rầm rầm, rầm rầm rầm oanh.

Phì phì ngược lại tuân thủ một cách nghiêm chỉnh dẫn dò của Lý Dật, bắt đầu làm ra một trận đại động tĩnh, nhưng trận huyền não này tựa hồ cũng quá lớn, chỉ cần nhìn qua Lý Dật có thể thoả mãn vô cùng, Phỉ Phỉ ra tay cũng không rõ nặng nhẹ, liên tục vài đạo đấu khí cực hạn oanh kích xuống phía dưới, dịch quán bằng đá cũng bị oanh sập một góc.

Tựa hồ cũng chính là loại thực lực này, Lý Dật cảm giác được khí tức cường giả trong phòng khách quý thất hoàng tử rốt cục cũng hành động.

- Người phương nào lớn mật?

Sử Khắc đại đạo sư xuất hiện ở trước mặt Phì phì, với khí thế to lớn quát.

Nhìn thấy Sử Khắc hiện thân, Phì phì cũng không trả lời, quăng một đạo đấu khí đánh ra, sau đó quay người chạy đi, thân hình cấp tốc xẹt qua bầu trời đêm, mang theo trận trận cuồng phong gào khóc.

Nhìn thấy Phì phì bỏ chạy, mọi người đâu có chịu bỏ, tất cả bằng đều đuổi theo.

Nhìn thấy đám người Sử Khắc đuổi theo, khóe miệng Lý Dật không khỏi hiện lên một tia cười lạnh. Hết thấy đều ở trong dự liệu của hắn, bởi vì lục vương gia muốn không đuổi thích khách đi, mà là phải bắt lấy hoặc là đánh giết thích khách, nếu như không bắt được thích khách hoặc là thi thể thích khách, thì không cách nào chứng minh thích khách cùng Lạc gia Thần long cảnh có quan hệ, hết thấy âm mưu đều không thể thành công, trận ám sát này cũng trở thành một trò khôi hài. Cho nên Lý Dật hoàn toàn có lý do tin tưởng, bọn họ sẽ tận hết sức lực đuổi theo Phì phì.

Sự thật chứng minh Lý Dật đúng, hiện tại trong dịch quán, ngoại trừ thất hoàng tử, cùng những Đấu Hoàng kia không còn cường giả nào nữa, lúc

này cũng không còn bất luận chướng ngại nào có thể ngăn cản Lý Dật nữa rồi.

Thân thể nhẹ nhàng linh hoạt nhảy ra ngoài cửa sổ, thân hình Lý Dật cơ hồ thẳng tắp từ trên nhảy xuống, bay thẳng vào phòng khách quý của thất hoàng tử.

- Còn có một, còn có một thích khách nữa.

Cường giả đều đuổi theo Phì phì, ở lại khách điểm chỉ còn mấy tên Đấu Vương Đấu Sư mà thôi, bọn chúng đều trơ mắt nhìn Lý Dật đến gian phòng của thất hoàng tử, cũng không có nửa điểm biện pháp.

Nhưng cái tiếng la này cũng kinh động đến phòng khách quý còn một tên đấu tôn cường giả hộ vệ cho thất hoàng tử, người này biết rõ Lý Dật, chính là thống lĩnh cấm vệ quân.

- Người nào dám đi tìm cái chết, khi Tư Mã là người giấy sao.

Ý thức được đã trúng kế diệu hồ ly sơn, Tư Mã thống lĩnh trong lòng cũng âm thầm lo lắng. Hắn làm sao không cảm giác được thực lực của người áo đen trước mắt này, nếu như chỉ bảo vệ thất hoàng tử, Tư Mã thống lĩnh có đầy đủ tin tưởng, nhưng đánh giết người này, Tư Mã thống lĩnh cảm giác bất lực.

Trên thực tế, Tư Mã thống lĩnh rất nhanh ý thức được, trước mắt hắn phải bảo vệ thất hoàng tử cũng không phải là đơn giản như vậy.

Lý Dật căn bản không có nói nhảm, khi vừa xuất hiện ở cửa sổ, liền dùng lửa đốt dịch quán. Hắn muốn dùng lửa đốt hủy hết thảy tất cả.

Bị liệt hỏa thiêu đốt, Lý Dật muốn bức thất hoàng tử cùng Tư Mã thống lĩnh ra khỏi gian phòng, phi thân ra bên ngoài dịch quán.

Cách làm này làm cho Tư Mã thống lĩnh nội tâm trầm xuống, ý thức được sự tình có chút phiền phức, nhưng, dù sao cũng là một đấu tôn cường giả, Tư Mã thống lĩnh quát lên một tiếng lớn, một thanh huyết sắc

trường thương bỗng nhiên xuất hiện ở trong tay, run lên cổ tay, trong trường thương ẩn chứa đấu khí chi lực phát ra sắc lạnh, xé gió công kích Lý Dật.

Tình thế nguy cấp, thất hoàng tử cũng nhìn ra thực lực của tên thích khách phi phàm, trong nội tâm oán trách Lục thúc làm sao tìm được đối thủ đáng sợ như vậy đến ám sát chính mình, chẳng lẽ làm giả hoá thật sao. Thấy Lý Dật cùng Tư Mã thống lĩnh đang đánh nhau, trong tay chỉ quyết bay động, một chiêu Chu Tước cao giai đấu kỹ không ngừng áp súc.

Hiện tại Lý Dật nhìn thấy như vậy, trong nội tâm lại cười thầm không thôi, nếu thất hoàng tử không ra tay, Lý Dật muốn cùng Tư Mã thống lĩnh dây dưa một chút, cũng khó tìm được cơ hội nhất cử đánh chết hẳn. Tiến công mặc dù là phòng thủ tốt nhất, nhưng tiến công cũng là cơ hội đối thủ phản kích tốt nhất.

Thất hoàng tử không ngu ngốc, chẳng những không ngu ngốc, mà lại vô cùng thông minh. Chu Tước cao giai đấu kỹ áp súc đến mức tận cùng, thừa lúc Lý Dật cùng Tư Mã thống lĩnh đồng thời giao đấu, thất hoàng tử dùng đấu kỹ "Ám nguyệt Lưu Tinh" cũng kích phát ra.

Chiêu đấu kỹ này đánh ra thời cơ chính xác, nhưng thất hoàng tử xem nhẹ một chuyện trọng yếu, nếu muốn đánh lén thành công điều kiện là thực lực của đối thủ hơn kém không quá lớn, hơn nữa, chiêu này áp súc đấu kỹ quá lâu, cũng rất khó nói là đánh lén.

Mắt thấy một đoàn đấu khí hướng chính mình đánh tới, đấu khí lóe sáng, Lý Dật khòe miệng lơ đãng lộ ra một tia cười lạnh tàn khốc. Tay quyết biến đổi, đạo đấu khí liền thu thế, thân hình Lý Dật cấp tốc dung đưa, bàn tay dùng một cái tư thế quý dị không ngừng xoắn động, sau đó mang theo năng lượng cường đại lựa chọn phương hướng đánh ra.

Thất hoàng tử phát ra đấu kỹ năng lượng cùng đấu khí Tư Mã thống lĩnh cải biến phương hướng, hai cỗ năng lượng oanh kích cùng một chỗ, nổ lên một tiếng nổ vang, mà tiếng nổ vang cùng nổ lên đấu khí quang hoa,

Lý Dật thân hình như quỳ như mị vậy đồng thời hướng về phía thất hoàng tử, một đạo không gian ba động nghiền nát hết thầy cuốn về phía thất hoàng tử.

Cơ hội xảy ra ngay trong nháy mắt, Lý Dật rất là rõ ràng, thời gian của hắn cũng không nhiều lắm, trong lúc này rất nhanh cường giả truy kích Phì phì đều có thể trở lại. Mà bọn họ trở về, nếu như mình không cách nào đắc thủ, thì chẳng những kiếm củi ba năm thiêu một giờ, thân mình còn hãm vào trong hung hiểm.

Không gian chi lực vận vẹo do đấu tôn công kích, cũng làm hao phí không ít đấu khí của Lý Dật, nhưng tại loại phương thức công kích này, thất hoàng tử tu vi chỉ là Đấu Hoàng, lại căn bản không có cách nào đối kháng. Ngay lập tức không gian ba động sắp sửa quấn lấy thất hoàng tử, Tứ Mã thống lĩnh quát lên một tiếng lớn, đấu khí quanh thân liền lĩnh bùng bùng sáng lên, hướng về không gian chi lực vận vẹo tấn công.

- Phốc phốc phốc.

Vài tiếng trầm đục vang lên, Tứ Mã thống lĩnh quanh thân thể bùng bùng đấu khí tất cả đều vỡ vụn, thân hình khôi ngô bị biến dạng. Tuy nhiên thân thể Tứ Mã thống lĩnh ngăn cản đại bộ phận không gian chi lực, nhưng thất hoàng tử dù sao chỉ là một Đấu Hoàng, Đấu Hoàng cùng đấu tôn hai cái khái niệm hoàn toàn bất đồng, đối với lực lượng tuyệt đối, cái không gian chi lực còn sót lại đơn giản đánh nát đấu khí phòng ngự trước người thất hoàng tử, trực tiếp quấn lấy thân thể thất hoàng tử. Sau đó cũng chỉ nghe thất hoàng tử kêu lên thảm thiết, đấu khí cánh chim trong nháy mắt biến mất, nặng nề rơi xuống.

Lý Dật há chịu buông tha cơ hội này, thân hình như ảnh tùy hình, đấu khí trong tay đánh ra, sát ý sôi trào đến cực hạn.

- Bảo vệ hoàng tử diện hạ.

Trên mặt đất những hộ vệ kia tuy bốn sự không cao, nhưng độ trung thành khiến người khâm phục, biết rõ chính mình không cách nào chống

lại lực lượng mà mình có thân hìn toái cốt, nhưng vẫn giống như con bướm bướm nhảy lên, ngăn tại trước người thất hoàng tử, dùng huyết nhục của mình thể làm tiêu hao đấu khí năng lượng.

Lúc này thất hoàng tử bị thương không nhẹ cũng xem như an toàn chạm đất, sau khi hấn chạm đất trách mắng mấy câu chính là:

- Lục thúc, ngươi là vương bát đản.

Mắt thấy hộ vệ liều chết bảo vệ, Lý Dật không chút nào nường tay, song chưởng đánh xuống, đấu khí như cối xay thịt, đem vô số thân thể xoắn thành huyết nhục. Trong không khí lập tức tràn ngập huyết tinh, loại khí tức quen thuộc này kích thích Lý Dật, càng thêm điên cuồng khu động cối xay thịt.

- Dừng tay, mau dừng tay.

Giữa không trung đột nhiên truyền đến thanh âm, ba bóng người cấp tốc tới gần dịch quán, người kêu gọi đó là Lục vương gia.

Tiếp theo Lý Dật nhảy ra ra tay, đến lúc thất hoàng tử bị thương rơi xuống đất, nói đến thì phiền toái, kỳ thực chỉ diễn ra vài phút. Lý Dật biết rõ bọn người lục vương gia nhất định ẩn núp tại nơi phụ cận, nhưng thật không ngờ đến nhanh như vậy, lúc này thân hình Lý Dật đột nhiên cấp hạ, ý đồ trực tiếp oanh kích tại trên người thất hoàng tử.

Nhưng lúc này, Tư Mã thống lĩnh bị uốn thành bánh quai chèo thấy Lý Dật thẳng bức thất hoàng tử, liền dùng hết một tia đấu khí cuối cùng, tà tà xông tới.

Loại tình huống xông tới này đối với người tu luyện qua "Long chi cấm chú" như Lý Dật mà nói hoàn toàn không có áp lực, nhưng Lý Dật lại mất đi cơ hội cuối cùng đánh chết thất hoàng tử. Chỉ dừng lại một chút, tam vương gia, lục vương gia cùng thập tam vương gia đã đến trước mặt thất hoàng tử.

- Cuồng đồ lớn mật, dám ám sát hoàng tử điện hạ. Mau mau đầu hàng, bốn vương có thể tha cho người không chết.

Lúc này nói ra, lục vương gia âm thầm đưa ánh mắt cho Lý Dật, Lý Dật xem hiểu ý của hắn dừng tay. Lục vương gia còn không biết âm mưu mình bại lộ, còn tưởng rằng Lý Dật còn ở trong lòng bàn tay của mình.

- Đầu hàng sao? Lục vương gia ý tứ có phải là để cho ta nuốt 'Mất hồn tán' sao?

Lý Dật khàn khàn cuống họng, vẻ mặt mỉa mai nói, tuy nhiên người khác không thấy rõ mặt mũi của hắn, nhưng loại mỉa cười khí mai này ai cũng nghe được.

Lục vương gia nhất thời sắc mặt xấu hổ, đang lúc không biết rõ tình hình hộ vệ cùng đám nhân viên dịch quán đang run sợ xem cuộc chiến, lại không dám nói rõ Lý Dật bỏ dở kế hoạch ám sát. Lục vương gia nhin không được quay đầu trừng mắt liếc nhìn thập tam vương gia, ý tứ thập tam vương gia cũng xem hiểu:

- Như thế này mà các người nói là hết sức cẩn thận sao?

Bằng lương tâm mà nói, thập tam vương gia an bài cũng không có gì sơ hở, một cái thiệp thân Đấu Thánh cường giả, một cái đấu tôn thống lĩnh, lại thêm hơn mười Đấu Hoàng, cùng rất nhiều Đấu Vương Đấu Sư, trận thế như vậy cũng đủ đánh một hồi chiến tranh nhỏ rồi, đối phó tên hải quân phó tướng hai mươi tuổi, chẳng phải dễ dàng hay sao? Nhưng sự tình làm sao lại biến thành dạng như vậy? Thập tam vương gia cũng không rõ.

- Lục vương gia, tại sao phải ngăn cản ta giết thất hoàng tử?

Lý Dật trong giọng nói trào phúng càng đậm.

- Giết hắn đi.

Lục vương gia ánh mắt biến đổi, sát khí lộ ra. Nói thêm gì đi nữa, bí mật biến thành như vậy ai ai cũng biết.

Tính tình tam vương gia nóng nảy động thủ trước, vị Đấu Hoàng đình phong cường giả này cả đời khó gặp đối thủ, đã sớm dưỡng thành thói quen coi trời bằng vung. Đương nhiên, tam vương gia khó gặp đối thủ nguyên nhân lớn nhất, tự nhiên là vid hãn là đại thần vương triều tính tình nóng nảy, cho nên người có thể đánh bại, cũng không dám đả bại hãn.

Mà bây giờ, không may, tam vương gia đụng phải một người có thể đánh bại hãn lại không sợ hãn.

Đối mặt đấu khí tam vương gia đánh ra, Lý Dật chỉ là ngăn gọn dùng một đạo đấu khí đáp lại. Một tiếng bạo liệt vang lên, tam vương gia mặt không còn chút máu giống như bao cát vậy, tạo thành một đường vòng cung duyên dáng hung hăng rơi xuống mặt đất.

Sự tình đã đến mức này, Lý Dật cũng ra tay tàn nhẫn.

Trong lúc Lý Dật một kích đánh tan tam vương gia, một cái thân ảnh ngạo nghễ trống rỗng xuất hiện, đứng ở bên người thất hoàng tử. Một bộ áo bào tro, mắt sâu mũi cao, nhưng ở chỗ đó vừa đứng làm cho người ta gặp phải một cỗ áp lực. Nhìn người nọ, thất hoàng tử sắc mặt bất định lúc này mới hòa hoãn xuống, trở nên thoải mái:

- Sử Khắc đạo sư, ngài rốt cục đã trở lại, đệ tử, đệ tử thiếu chút chết rồi.

Sử khắc đại đạo sư xuất hiện, những cường giả truy kích Phì phì cũng lục tục trở về, hơn hai chục vị Đấu Hoàng đem Lý Dật bao vây vào giữa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Dùng Đấu Khí Nói Chuyện

Q.6 - Chương 349: Dùng Đấu Khí Nói Chuyện

Sự tình biến thành loại tình huống này, Lý Dật không phải là không có nghĩ tới, nhưng sự thật bày ở trước mặt, Lý Dật cảm giác được một tia khổ sáp. Hẳn đánh giá quá thấp sự trung thành của đám hộ vệ này. Bởi vì bản thân Lý Dật cũng không phải quá tin tưởng lòng trung thành của con người, bởi vì hẳn ảnh hưởng rất sâu ở kiếp trước.

Lúc này Lý Dật đang suy nghĩ, người với người căn bản nhất là quan hệ ích lợi, chung quy quan hệ ích lợi mới có thể sinh ra địch nhân cùng bằng hữu. Những người này dùng máu của mình để chống đỡ đấu khí năng lượng chính mình, làm như vậy là vì cái gì?

Không quản xem bọn hắn làm là vì cái gì, nhưng Lý Dật lúc này gặp phải khốn cảnh rồi.

Một cái Đấu Thánh, ngoại trừ Tư Mã thống lĩnh đã ngã xuống còn có Lục vương gia đấu tôn, mười Đấu Hoàng, Đấu Vương Đấu Sư mấy chục người, tuy thực lực không có mấy, nhưng Lý Dật hiện tại không hề bỏ qua bọn họ. Những người dùng máu huyết che chắn cho thất vương gia như vậy đáng được Lý Dật tôn trọng, đương nhiên, còn có thêm cảnh giác.

Đại cục đã định, lục vương gia biểu lộ sát khí nhìn Lý Dật, lạnh lùng nói:

- Đối với một cường giả được hưởng tôn kính, ta cho ngươi cơ hội tự sát.
- Tự sát sao?

Lý Dật sẽ không, tuyệt đối không, hẳn là nhân vật hung ác, điểm này, lục vương gia cũng không rõ ràng lắm.

Lý Dật không có trả lời, ngẩng đầu lên nhìn lên bầu trời, trên bầu trời đầy sao, trước sau là bầu trời thâm thúy mênh mông.

- Chết tiệt Phì phì, không phải thực lực hơn Sử Khắc sao? Còn cần bao lâu, ngươi mới có thể hiện thân?

Ngoại trừ Sử Khắc, Lý Dật hoàn toàn có lòng tin đối phó những người khác. Chỉ cần Phì phì có thể vì chính mình tranh thủ mười phút thời gian, hẳn có lòng tin chẳng những toàn thân trở ra, hơn nữa đồng thời tru sát thất hoàng tử, hoàn thành sứ mạng.

Lý Dật nhìn lên bầu trời, trước khi chết cảm khái, làm một cường giả, đây là quyền lợi, cho nên chúng cường giả chỉ cần vây quanh hẳn, nhưng không có lập tức động thủ. Lý Dật muốn chính là hiệu quả như vậy, tình huống lúc này, ngoại trừ kéo dài thời gian, có thể xử lý biện pháp cũng không nhiều.

Đương nhiên, không nhiều lắm cũng không có nghĩa là không có, chỉ là không đến phút cuối cùng, Lý Dật cũng không có ý định dùng lá bài tẩy của mình.

Lá bài tẩy là thanh bảo kiếm 2 lưỡi, nhất là Lý Dật hiện tại, vô luận là vận dụng mị ảnh khôi lỗi tử y điện sĩ, hay là siêu phẩm thần binh Phá Thiên kiếm, đều có thể lộ ra với Đấu Thần điện, Lý Dật dùng tên giả là An Đồ Sinh, muốn yên ổn ở tại đại thần đế đô.

- Vậy thì lão phu tiễn ngươi một đoạn đường.

Tựa hồ nhìn ra Lý Dật cũng không thật sự tự sát, Sử Khắc đại đạo sư nhảy tới, thản nhiên nói. Dù chưa ra tay, vị Đấu Thánh cường giả khí thế đặc biệt này làm cho Lý Dật cảm nhận được khí tức nguy hiểm, toàn thân lông mao nổi lên.

- Sử Khắc đại đạo sư các hạ, ta muốn hỏi ngươi một vấn đề.

Lý Dật kiệt lực ngăn chặn cảm giác sợ hãi, tận lực làm cho ngữ khí bình tĩnh lại.

Sử Khắc nao nao:

- Ngươi, biết ta?

- Đại danh đình đình La Lan học viện Sử Khắc đại đạo sư, Đấu Thần đại lục có mấy cường giả không biết?

Lý Dật thuận thế nịnh hót một cái.

Ngàn năm qua nịnh hót lúc nào cũng làm dịu đi tình thế, lúc này Sử Khắc sắc mặt hơi chút nhu hòa lại.

- Tại hạ muốn biết, thất hoàng tử điện hạ trả một cái giá lớn như thế nào để mời chào người? La Lan học viện đại đạo sư, là chức vị làm cho người cực kỳ hâm mộ, chẳng lẽ lại không bằng một con chó đại thần để quốc sao?

- Người nói cái gì?

Sử Khắc lông mày nhéo lên một cái, cả giận nói:

- Có tin ta sẽ làm người chết thê thảm hay không?

Lý Dật lại nở nụ cười:

- Ai sẽ chết thê thảm vẫn rất khó nói? Các người, thật sự chờ ta chết sao? Kỳ thật, không ngại nói cho các người biết, ta hiện tại cho các người cầu nguyện, các người cầu nguyện còn có thể trông thấy thái dương ngày mai.

- Hừ, cho rằng có người đến đây giúp đỡ có thể khoa trương sao?

Sử Khắc uốn éo xoay người, hướng giữa không trung nhìn lại.

Kiên ngạo, có gì không thể? Phì phì có thể thật sự thoát khỏi truy binh sau còn có thể trở về giúp hãn, điểm này có chút vượt ngoài ý liệu của Lý Dật. Đã tham ăn háo sắc, hơn nữa nghĩa khí thủ tín không có khái niệm gì. Phì phì đều có thể chạy về giúp mình sao, Lý Dật còn có cái gì có thể sợ hãi.

- Mẹ, người rốt cuộc là ai?

Thất hoàng tử nhện không được nói tục:

- Có lộ ra chân diện mục không.
- Trước khi người chết, ta sẽ nói cho người biết.

Phì phì xa xa nhìn Lý Dật bị bao vây, tựa hồ có một chút do dự, nhưng cảm nhận được đối phương chỉ có một Đấu Thánh cường giả, cho dù không giúp được Lý Dật, mình muốn toàn thân trở ra cũng không phải khó. Bởi vậy, vì trở lại La Lan học viện, thân hình Phì phì tiến tới gần.

- Mập mập giao cho lão phu đối phó, tiểu tử này giao cho các người.

Sử Khắc nhìn Lục vương gia nói. Xem ra, hai người này cũng không phải không có giao tình, nếu không Sử Khắc nói chuyện như vậy.

Loại an bài này cũng không cái gì phải chê, vì vậy Lục vương gia nói:

- Làm phiền đại đạo sư các hạ rồi.

Mà, cũng chính là Lý Dật muốn.

Mắt thấy Sử khắc muốn đi ngăn cản Phì phì, Lý Dật lại động thủ trước, không có người nghĩ tới Lý Dật ở trong vòng vây còn chủ động động thủ như vậy, điều này phải nói Lý Dật quá hung ác.

Mục tiêu công kích của Lý Dật là những tên Đấu Hoàng cường giả. Nguyên nhân là bởi vì những người này cản trở Lý Dật, như vậy Lý Dật muốn thanh trừ mục tiêu, ngoài ra những người này tuy thực lực không đủ, nhưng không sợ chết, đối với người không người sợ chết, biện pháp tốt nhất chính là làm cho bọn chúng chết đi, nếu không thời khắc mấu chốt có thể gây phiền toái cho Lý Dật.

Lúc này Lý Dật thốt nhiên ra tay, mấy tên Đấu Sư, Đấu còn chưa rõ chuyện gì xảy ra, vẫn lạc tới gần một nửa. Những người còn lại, lập tức

điên cuồng huy động binh khí trong tay, đều tự đem đầu khí vận chuyển tới cực hạn, như con thiêu thân lao đầu vào lửa đánh về phía Lý Dật.

Mà tại chiến trường bên kia, Phì phì cùng Sử Khắc đã giao thủ.

Hiện tại vẫn không có hành động, đó là thất hoàng tử cùng ba vị vương gia. Lục vương gia đa mưu túc trí trơ mắt nhìn Lý Dật giết hại binh lính anh dũng của đế quốc, trên mặt cơ thịt thỉnh thoảng lại co rúm hạ lại, nhưng thủy chung không có ra tay. Lý Dật đêm nay biểu hiện ra sức chiến đấu ngoài ý muốn, cùng ngày đó tại trên biển "Quyết đấu" hoàn toàn bất đồng, trước mắt hải quân phó tướng An Đồ Sinh, hoàn toàn hóa thân thành tử thần, quyết đoán, vô tình, tàn khốc, không có nửa điểm thương cảm.

Đối với dạng đối thủ đáng sợ này, lục vương gia càng muốn nhìn hăn giết chóc để tiêu hao đầu khí, như vậy thời điểm mình ra tay, phần thắng lớn hơn vài phần.

Lục vương gia nhìn Lý Dật đánh giết, đối với những hộ vệ kia cùng Long thị vệ mà nói, cũng không có bất kỳ người nào có thể ngăn cản Lý Dật ra tay, hơn nữa không ai có thể chạm vào Lý Dật cho dù là góc áo.

Sát nhập trong trận, liên tiếp thu hoạch hơn mười tánh mạng, dĩ nhiên toàn thân trong mắt Lý Dật cũng là một mảnh huyết hồng, giờ phút này hăn làm cho người ta cảm giác giống như là một đầu ma thú, một đầu nhân loại trí tuệ mà thực lực không kém hơn lục giai ma thú.

- Lục thúc, mau ra tay, động thủ giết cái tên man rợ này.

Thất hoàng tử bị Lý Dật hù sợ, tên hắc bào sát thủ đáng sợ chính là một ác ma, hăn hiện tại hận không thể lập tức giết chết tên ác ma này.

Tình trạng giết chóc duy trì liên tục thời gian cũng không dài, Đấu Sư Đấu Vương rất nhanh bị Lý Dật giết chóc tan thành mây khói, giống như chưa từng có sống ở trên thế giới này.

Trên chiến trường đột nhiên trầm mặc, một thân đầy máu đen Lý Dật hiện tại lạnh lùng nhìn mười tên Đấu Hoàng cường giả, đạo chướng ngại thứ hai, giải quyết bọn họ, có thể trực diện ba vị vương gia cùng mục tiêu cuối cùng của mình là thất hoàng tử.

- Oanh.

Một tiếng nổ kinh thiên động địa nổ ra, sau đó khuếch tán, cả không gian đều bị chấn động. Phì phì cùng Sử khắc liễu mạng đánh ra chân hỏa, liễu mạng đánh đấu kỹ không thấp.

- Sát thủ các hạ, chúng ta nên nói chuyện.

Trong lúc đó, lục vương gia cảm giác mình phạm vào một sai lầm, một cái rất sai lầm lớn. Nếu như sự tình có thể lặp lại, hẳn tuyệt đối sẽ không đem Lý Dật ra xử, không nhất định hy sinh quân cờ, mà chân tâm thật ý mời chào lung lạc hắn.

Trên thế giới này không có thuốc hối hận, nhất là đối tượng hối hận lại là Lý Dật.

- Tiếp theo, ta sẽ cùng người dùng đấu khí nói chuyện với nhau.

Lý Dật từng bước chậm rãi đi về phía mười tên Đấu Hoàng cường giả, cước bộ trầm ổn mà kiên định lộ ra vô cùng tự tin, tuyệt không là tự tin.

Đứng trước uy áp của đấu tôn cường giả từng bước ép đến, mười tên Đấu Hoàng bình thường tự cho mình là phi phàm coi trời bằng vung, lại vô ý thức chậm rãi lui về phía sau mấy bước. Đối với chiến sĩ trung thành mà nói, chết cũng không sợ, đáng sợ chính là loại bản năng sợ hãi này.

- Giết.. hắn.

Lục vương gia biết rõ, nếu như mình không phát ra đạo mệnh lệnh này, thủ hạ của hắn, mười tên Đấu Hoàng sẽ hỏng mất.

Cái này đạo mệnh lệnh này giống như một liều thuốc trợ tim, làm cho những tên Đấu Hoàng có dũng khí chiến đấu. Mà khi đồng thời lục vương gia phát ra mệnh lệnh, Lý Dật như con thoi, đâm vào đám Đấu Hoàng.

Lý Dật giống như là một con cá, có thói quen sinh hoạt tại trong biển đấu khí, trong vây công của mười tên Đấu Hoàng cường giả, thân hình Lý Dật như quỷ mị không ngừng biến ảo phương vị, mà mỗi biến ảo phương vị, là đấu khí đụng nhau nổ vang. Lý Dật cũng không nghĩ tại trên người đám Đấu Hoàng cường giả lãng phí quá nhiều đấu khí, mà lợi dụng phong chưởng phối hợp trở lại, tận lực mà năng lượng công kích đối thủ. Thực lực đấu tôn cường giả, hẳn dùng phong chưởng, tạo ra uy lực càng mạnh thêm.

Nhưng mà mười tên Đấu Hoàng cường giả liên thủ, uy thế cũng tuyệt không kém hơn một đấu tôn. Dưới tình huống bình thường, bảy tám Đấu Hoàng cường giả thực lực tương đương với một đấu tôn. Nhưng loại tương đương này cũng chỉ là trên lý luận, trong thực chiến, không có người có thể tính toán ra Đấu Hoàng cùng đấu tôn chênh lệch như thế nào. Bởi vì năng lực một cường giả, chẳng những quyết định đấu khí tu vi, cùng đấu kỹ, thân pháp, lực ý chí thậm chí nữa.

Mười Đấu Hoàng cường giả cùng Lý Dật vừa mới tương giao thì đã tổn thất mấy người, loại tình huống này làm cho những người này lập tức khí thế biến đổi, bởi vì mỗi người đều rõ ràng, nếu không liều mạng, không may chính là mình. Đấu Hoàng cường giả còn lại đều ăn ý buông tha vây quanh Lý Dật, co rút lại một chỗ, sử dụng thủ đoạn hợp kỹ.

Mười Đấu Hoàng cường giả tạo thành đấu khí phòng ngự, cũng không phải bằng một cộng với hai đơn giản như vậy, đối mặt loại phòng ngự này, Lý Dật ý thức được, không nghĩ lãng phí đấu khí mà ý đồ sử dụng thân pháp cùng kinh xảo chỉ sợ là thất bại, kế tiếp, sẽ phải dùng thực lực chân chính để chiến đấu.

Long Uy

Q.6 - Chương 350: Long Uy

Chuyện xảy ra ở dịch quán thành Tây, tòa dịch quán bằng đá một ngàn năm lịch sử bị hồng cũng không thể tu sửa được, bắt đầu bị Phì phì oanh sập một góc, sau đó cả tòa kiến trúc không ngừng bị năng lượng đánh sâu vào, phạm vi sụp xuống không ngừng mở rộng. Cho nên, hiện tại Lý Dật sử xuất Chu Tước cao giai đấu kỹ "Ý thiên phá không kiếm", đấu kỹ năng lượng cùng thập đại Đấu Hoàng hợp kỹ phòng ngự cái chắn chạm vào nhau nổ vang làm sụp xuống không ít kiến trúc.

Cường giả hợp kỹ, trừ phi là thường xuyên cùng một chỗ luyện tập cùng loại trận pháp hợp kỹ đấu kỹ, nếu không cũng không phải hoàn mỹ, loại hợp kỹ tuy nhiên có thể sử dụng phòng ngự công kích của đối phương, nhưng mà tồn tại không cách nào thoát khỏi hoàn cảnh xấu.

Đối mặt bởi vì hợp kỹ mà đám thất hoàng tử chăm chú nhìn mười tên Đấu Hoàng, Lý Dật không chút khách khí đem đấu kỹ của mình từng chiêu đánh ra. Kỳ thật Lý Dật rất muốn sử dụng Bạch Hổ đấu kỹ, đem đám Đấu Hoàng trước mặt ngoan cố này đập bay. Nhưng lo lắng Bạch Hổ đấu kỹ tiêu hao đại lượng đấu khí. Lý Dật có chưa quên, tại đây sau lưng đám Đấu Hoàng cường giả còn có hai Đấu Hoàng cường giả cùng một đấu tôn cường giả.

Duy trì chiến đấu liên tục, Lý Dật tiêu hao đấu khí của mình đã ba bốn phần, nếu như không cách nào bảo trì phân nửa thực lực, muốn đối phó Lục vương gia đấu tôn cường giả trước mặt, căn bản cũng không có bất cứ cơ hội nào đánh chết thất hoàng tử.

Hơn nữa, Phì phì bên kia thoát nhìn tình thế cũng rất không ổn, tự xưng là thực lực trên Sử khắc, phì phì hiển nhiên là thối da trâu, một khi người này chịu không được, như vậy mình nghĩ toàn thân trở ra chỉ sợ là không thực tế.

Chẳng lẽ, thật sự muốn dùng ra lá bài tẩy rồi sao?

Lúc này Lý Dật lo lắng muốn liệu lĩnh sử dụng lá bài tẩy hay không, lục vương gia lại quyết định động thủ. Lục vương gia một mực chờ đợi cơ hội, nếu như Lý Dật thực lực không có tiêu hao tới trình độ nhất định, tự mình ra tay rất có thể làm hãn chạy mất, mà nếu như hãn tiêu hao quá lớn, rất có thể chính mình còn không có ra tay hãn chạy trước. Trong lúc Sử khắc bị con dơi béo cuốn lấy, Lý Dật hiện tại muốn chạy trốn chỉ sợ chính mình còn không có cách nào ngăn cản.

Mà bây giờ, chính là lúc lục vương gia nhận thấy thời cơ công kích tốt nhất.

Lục vương gia phán đoán không có sai, Lý Dật xác thực đã lo lắng vấn đề đường lui. Nếu là làm nhiệm vụ, nhất định sẽ có ít nhất hai kết cục, thành công cùng thất bại. Nhìn thẳng vào thất bại, đối với một sát thủ mà nói, có đôi khi cũng là một loại lựa chọn sáng suốt.

Nhưng lục vương gia ra tay, làm Lý Dật đã không có loại này lựa chọn khác nữa. Đối mặt Lục vương gia đấu khí tơ nhện khổng lồ chế không gian vặn vẹo, Lý Dật ngoại trừ vận dụng không gian lực lượng bố kết không gian cấm cố ra, cũng không có lựa chọn khác. Lục vương gia toàn lực ra tay, hãn đã rõ thực lực của đối thủ đã tiêu hao đến trình độ nhất định, chỉ cần bảo trì oanh kích đối thủ thắng lợi nhất định là chính mình.

Lục vương gia ra tay, làm cho mười Đấu Hoàng lập tức như trút được gánh nặng, sau đó đều tự điều chỉnh phương vị, đem Lý Dật vây quanh ở giữa, đấu khí không ngừng đánh ra.

Rất nhiều năm sau, những người dịch quán nhân viên được chứng kiến trận chiến đấu thảm thiết này đều nhớ rõ ràng tràng diện đồ sộ mà hoa lệ lúc đó. Mười đạo đấu khí lóe ra quang hoa chói mắt, duy trì liên tục không ngừng mà oanh kích. Đấu khí mảnh nhỏ tứ tán bay vụt ra làm năng lượng không gian đều trở nên không ổn định, san bằng hết thảy

dịch quán, sau đó trong phạm vi vài trăm mét dịch quán đã biến thành đá sỏi, ở chung quanh lúc đó hình thành một cái sa mạc nho nhỏ.

Lý Dật thân ở hạch tâm, thừa nhận áp lực cực lớn, thân thể không cách nào thừa nhận áp lực. Thổ hệ đấu khí bị thôi phát đến mức tận cùng, Bạch Hổ công pháp độn thổ quyết rốt cục phát huy tác dụng. Thổ hệ đấu khí là một trong chín hệ đấu khí thích hợp nhất là phòng ngự, hiện tại Lý Dật đấu tôn cấp bậc đã phát huy đến cực hạn. Một tầng đấu khí màu vàng sáng rốt cục bao vây lấy toàn thân Lý Dật, chống lại đấu khí công kích của mười tên Đấu Hoàng.

Nhưng mà loại cục diện này Lý Dật cũng không muốn nhìn thấy, loại cục diện bất đắc dĩ này chứng minh một sự thật chính mình bị khốn trụ ở đây.

Trừ phi Phì phì bộc phát đánh bại Sử Khắc, nếu không chính mình chỉ có thể ở bất đắc sử dụng lá bài tẩy mà thôi.

- Lý... An Đồ Sinh.

Xa xa, Phì phì đột nhiên kêu lên:

- Tiểu tử thôi, ta chịu không được, chạy mau, bảo vệ tánh mạng quan trọng hơn.

Có thể liều mạng đến bây giờ, cũng thật sự làm khó cho cái lão lưu manh tham ăn háo sắc, Lý Dật may mắn Phì phì đã gánh cho hắn không ít, lúc này lão đã không chịu đựng được nữa rồi, đã nói lên người này đã sinh ra tâm tư lùi bước, một khi lão già này chú ý tự chạy trốn chết, như vậy...

Tuy nhiên Lý Dật ý thức được điểm này, nhưng tình cảnh hiện tại của Lý Dật bây giờ khả năng toàn thân trở ra càng ngày càng nhỏ.

Chung quanh thân thể được thổ hệ đấu khí màu vàng sáng phòng ngự, cũng bị mười Đấu Hoàng cùng Lục vương gia oanh kích mà héo rút, đấu khí khí tức không ngừng xâm nhập thân thể làm cho Lý Dật phải gánh

vác lấy áp lực như một tòa núi lớn. Ban đầu xem Tây Du ký, hẳn nhìn thấy Tôn hầu tử bị yêu quái biến ảo ta tảng đá lớn áp chế thân thể không chịu nổi, Lý Dật đã từng nghi hoặc, hầu tử vì cái gì không đem tảng đá lớn bỏ qua. Tình huống hiện tại cùng loại, Lý Dật mới ý thức được áp lực phía dưới, cho dù muốn động thủ cũng là một việc cực kỳ khó khăn, muốn thoát khỏi loại này áp lực này rất khó.

Bỗng nhiên, Lý Dật cảm giác thân thể tựa hồ có biến hóa, loại biến hóa rất nhanh và rõ ràng. Dưới sự công kích trọng áp thân thể căng cứng đột nhiên buông lỏng xuống, tựa hồ từng tế bào cũng không bị thân thể khống chế, bắt đầu tới lui tuần tra, tự do tổ hợp, kỳ quái chính là không chút ảnh hưởng tới Lý Dật thúc dục thổ hệ đấu khí phòng ngự.

Càng lúc thân thể biến hóa càng ngày càng mãnh liệt, Lý Dật đột nhiên ý thức được một vấn đề, thân thể đến từ loại biến hóa này, tựa hồ cùng mình tu luyện "Long chi cấm chú" có quan hệ. Chẳng lẽ, "Long chi cấm chú" lại muốn thăng cấp rồi sao?

Vì chứng minh dự đoán của mình, trong lúc cấp bách, dưới sự khống chế ý niệm của Lý Dật, huyết long châu từ trong giới thành linh nhảy ra. Huyết long châu vừa hiện thân, liền cấp tốc xoay tròn, trong long châu ẩn chứa Long Tộc huyết mạch chi lực liền không bị khống chế hướng về phía Lý Dật, tựa hồ trong thân thể Lý Dật có một máy bơm hút lấy vậy.

Lúc này cổ long mạch chi lực tiến vào, thân thể biến hóa càng thêm kịch liệt, dưới công kích kia thoát nhìn, Lý Dật quả thực giống như động kinh vậy, thân thể càng không ngừng sợ run, vắn vẹo.

Huyết long châu có huyết mạch chi lực rất nhanh bị rút ra không còn một mảnh, huyết hồng sắc bên ngoài biến thành trắng bệch.

- Cái quái gì đây?

Tam vương gia đứng ở một bên lên tiếng hỏi.

- Có thể là đan dược cường hóa, xem ra tiểu tử này không kiên trì nổi, mới cần ngoại vật cường hóa

Thập tam vương gia phán đoán nói.

Thất hoàng tử nhưng lại trầm tư nói:

- Ta xem không có đơn giản như vậy, đan dược bình thường đều là nuốt vào.

Huyết mạch chi lực bên trong huyết long châu giống như có linh tính, tự động chui vào trong dung giới. Mà Lý Dật động kinh lại yên tĩnh trở lại, khi quanh thân hắt toả sáng ra màu vàng sáng đấu khí phòng ngự lại đột nhiên tăng vọt.

Thân ở hạch tâm công kích, Lý Dật đột nhiên làm cho mọi người trợn mắt kinh ngạc, đám người lúc này đều há mồm kinh ngạc nhìn. Mà Lý Dật quý dị cười, từng người công kích đột nhiên có một loại cảm giác kỳ quái, cảm giác này giống như là thời gian đột nhiên biến chậm lại, hoặc nói là động tác mỗi người đều trì trệ lại vậy.

- Long uy, đây là tầng thứ hai cảnh giới long uy của "Long chi cấm chú" công pháp.

Lý Dật tại Long đảo Tù thiên động cùng Long Tộc tướng quân đối kháng, đã từng lĩnh giáo qua phương thức công kích đặc biệt của Long Tộc. Đây là một loại so sánh với đấu khí, cùng đấu kỹ thậm chí tinh thần hệ công kích hoàn toàn bất đồng, tuy cũng không tạo thành thương tổn cho đối thủ, nhưng trong lúc cao thủ thi đấu, mỗi một giây đồng hồ thời gian đều quý giá vô cùng, loại này có thể làm cho thân hình đối thủ trì trệ mấy lần. Hơn nữa, thông qua thực tế, long uy còn có thể quần công, có thể đối với cường giả chung quanh chính mình tạo thành hiệu ứng trì trệ.

Duy nhất làm cho Lý Dật cảm giác có chút cuống quýt chính là, long uy hiệu quả cùng công dụng thực chiến tuy nhiên rất lớn, nhưng long uy sử dụng rõ ràng cần hao phí đấu khí. Theo điểm này xem ra, "Long chi cấm

chú" thuộc về Long Tộc cùng nhân loại tu luyện đấu khí, tựa hồ cũng có liên lạc.

Ý thức được đan điền khí hải đấu khí đang bị điên cuồng tiêu hao. Lý Dật lại không chần chờ, thừa dịp long uy làm cho thân hình đối thủ trì trệ, song chưởng đẩy ngang, một đạo lôi hệ đấu khí tuôn ra, theo đấu khí đánh ra, sau đó thân hình giương động, nhanh chóng chạy trốn ra ngoài.

- Đây là cái công pháp gì?

Chúng cường giả kể cả lục vương gia trợn mắt há hốc mồm nhìn qua Lý Dật đục hỏa trùng sinh, trong lòng kinh ngạc đều quên truy kích.

Thân hình Lý Dật thẳng tắp bốc lên, nếu như lúc này lựa chọn thoát thân là thời cơ tốt nhất. Nhưng Lý Dật thân ở giữa không trung, nhìn bao quát phía dưới, trong nội tâm đột nhiên sinh ra một tia khinh miệt không cách nào che dấu. Có thể ở ười công kích của một vị đấu tôn cường giả cùng mười vị Đấu Hoàng mà đột xuất vòng vây, cũng làm cho Lý Dật đấu khí đại thịnh, khí thể biến đổi, rồi đột nhiên khôi phục vẻ hung ác.

Không có nhân cơ hội viễn độn, Lý Dật lại không để ý đấu khí hao tổn hơn phân nửa, lần nữa vận chuyển "Long chi cấm chú" công pháp, long uy vô hình lần nữa tạo thành thời hiệu quả. Mà nhân cơ hội này, Lý Dật lao xuống thẳng xuống dưới, mục tiêu là thất hoàng tử.

Ý thức được Lý Dật đang muốn làm gì, ba vị vương gia gần thất hoàng tử nhất cơ hồ đồng thời đem đấu khí vận chuyển tới cực hạn, huy động song chưởng, hướng về Lý Dật đánh ra. Đáng tiếc ba vị vương gia đã rất là cố gắng, nhưng khi Lý Dật lao xuống bắt lấy cổ áo thất hoàng tử đưa hẳn bay lên không trung, đấu khí ba vị vương gia cũng không thể phát ra.

Lý Dật làm như vậy, không chỉ có hung ác, còn càng thêm táo bạo. Lúc này dưới tình huống đấu khí hao tổn hơn phân nửa, bằng vào long uy, tạm thời thoát thân không có vấn đề, nhưng lục vương gia sẽ bỏ qua chính mình sao?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Dùng Hiệp Hoàng Tử Làm Vương Gia.

Q.6 - Chương 351: Dùng Hiệp Hoàng Tử Làm Vương Gia.

Thất hoàng tử vốn bị thương không nhẹ, bản thân lại bị long uy ảnh hưởng, căn bản cũng không có thể phản kháng. Mắt thấy mình bị hắc bào sát thủ bắt, trong nội tâm sợ hãi đến cực điểm, hô to nói:

- Lục thúc, nhanh cứu ta.

- Còn kêu cứu sao?

Sau khi Long uy tan hết, lục vương gia cùng tam vương gia, thập tam vương gia cùng mười mấy Đẩu Hoàng đã sớm phóng người lên, nhưng do cố kỵ an toàn của thất hoàng tử, cũng không có ra tay thôi.

Con tin nơi tay, Lý Dật hơi yên tâm, cố ý dùng cuống họng khàn khàn nhìn Phì phì giương giọng nói:

- Lão quỷ, chúng ta đi.

Đang nỗ lực chèo chống Phì phì như được đại xá, đánh ra một đạo đấu khí, thân hình cấp tốc lắc lư, đi tới gần Lý Dật.

- An Đồ Sinh, buông thất hoàng tử ra, ân oán chúng ta xóa bỏ.

Sự tình đến như vậy, lục vương gia cũng rõ ràng chính mình tỉ mỉ bày ra âm mưu xem như triệt để thất bại, hiện tại chỉ cầu cho thất hoàng tử an toàn. Dù sao, thất hoàng tử, bây giờ là quân cờ cực kỳ trọng yếu trong tay các vương gia.

Nhưng lục vương gia dưới tình thế cấp bách, cũng không có ý thức được lục hoàng tử hiện tại trong tay Lý Dật là bảo vật duy nhất bảo vệ tánh mạng. Lý Dật mỉm cười:

- Lục vương gia, người nói xóa bỏ thì xóa bỏ sao? Ta còn không có chơi đùa xong, trò chơi giờ mới bắt đầu.

- Người rút cuộc muốn thế nào?

- Muốn thế nào? Ta nghĩ cần rất nhiều, lục vương gia người đều có thể thỏa mãn ta sao? Tỷ như, ta nghĩ nhìn lục vương gia trên đường cái tại đế đô chạy, được không?

Lục vương gia đáng thương mặt tái mét, biết rõ Lý Dật cố ý trêu đùa, dùng lời nói chọc giận chính mình, vốn dĩ tâm tính lục vương gia sao có thể khắc chế được, lập tức hung ác nói:

- An Đồ Sinh người cũng không cần đặc ý quá sớm, hoàng tử đại thần đế quốc không chỉ có thất hoàng tử, thất hoàng tử cũng không phải là người duy nhất chúng ta lựa chọn, có tin ta hay không ta cùng người tới đá ngọc câu phần.

- Nếu như lục vương gia cam nguyện ngọc thạch câu phần, hãn cũng không nói ra, mà là trực tiếp động thủ, uy hiếp đàm phán, đều chẳng qua là vì có thể lợi dụng cơ hội tốt nhất mà thôi. Lý Dật biểu lộ thái độ không sao cả:

- Xem ra chúng ta cần hảo hảo nói chuyện, không biết lục vương gia có hứng thú hay không. Vì phán đoán công bình với lục vương gia, người sẽ không đem những thứ rác rưởi này toàn bộ mang theo chứ.

- Hảo.

Lục vương gia xác thực cần một hồi hòa hoãn để đàm phán, ở đại thần đế quốc không chỉ có thất hoàng tử mới có địa vị hoàng tử, nhưng lục vương gia tài bồi thất hoàng tử nhiều năm như vậy, trong đó có cảm tình không nói, thất hoàng tử cũng là được các vương gia công nhận có thể từ chín đại vọng tộc đoạt lại hoàng quyền.

- Chúng ta chỉ có hai người, công bình đàm phán, lục vương gia, ta cho phép người mang theo một người đến cùng chúng ta đàm phán. Nếu như xuất hiện người dư thừa, ta liền không cách nào cam đoan an toàn cho thất hoàng tử.

Lý Dật nói xong, sau đó mang theo thất hoàng tử phân biệt phương hướng để đô bay vút đi.

Mặc dù hiện tại trong tay Lý Dật, thất hoàng tử há chịu cam tâm làm con tin sao, vì vậy kêu cứu:

- Anh hùng, khuyên người phải có lòng khoan dung, hôm nay tha ta, sau này hảo tương kiến.

- Câm miệng, ta không phải là anh hùng.

Lý Dật chính đang suy tư làm thế nào thoát thân, cái tâm tư đó thất hoàng tử cắt đứt làm hấn tức giận quát.

Nhưng Thất hoàng tử chưa từ bỏ ý định, cố gắng nói:

- Người không phải mới vừa hỏi Sử Khắc đại đạo sư sao, ta làm sao có thể mời chào hấn? Không đối gạt anh hùng, nếu như ta có thể được kế thừa ngôi vị hoàng đế đại thần đế quốc, như vậy Sử Khắc đại đạo sư chính là đại nguyên suất của đại thần đế quốc. Anh hùng, người chịu giúp ta tìm được ngôi vị hoàng đế đại thần đế quốc, như vậy phó nguyên soái binh mã thiên hạ là của người. Ngẫm lại, đại thần đế quốc nhân vật trong quân đội đứng thứ hai, hiệu lệnh vô số quân mã, uy phong, chẳng phải so với làm cái hải quân phó tướng mạnh hơn ngàn vạn lần sao.

- Pằng.

Cái tát vang dội vang lên, Lý Dật dứt khoát dùng hành động thực tế để trả lời. Hừ, bất quá là phó nguyên soái, nếu đem ngôi vị hoàng đế đại thần đế quốc lấy ra, Lý Dật ngược lại có thể suy nghĩ. Bất quá, ngôi vị

hoàng đế đại thần đế quốc, là mơ ước của thất hoàng tử có thể lấy ra được sao?

- Người dám đánh vào mặt ta.

Thất hoàng tử vừa thẹn vừa giận, nhưng chỉ trong nháy mắt, nổi giận lại trở nên thỏa hiệp:

- Anh hùng, người rốt cuộc muốn thế nào? Ta thay lục thúc thực xin lỗi người, chính là hãn hiện tại cũng biết sai rồi, người cần gì phải ngoan cố như thế, không phải muốn lường bại câu thương sao? Chỉ cần người đáp ứng buông tha ta, đòi tiền, hay là muốn quyền thế, hoặc là cái gì khác nữa, ta cũng có thể đáp ứng cho người.

Thất hoàng tử bất đắc dĩ lại khó hiểu, không biết cái tên hắc bào sát thủ tại sao cố chấp như thế.

- Thất hoàng tử điện hạ.

Lý Dật dùng ngữ khí có chút mỉa mai nói:

- Vật mà ta muốn, bằng người một cái hoàng tử nho nhỏ trả lại không được, sớm cầm miệng lại, đỡ phải chịu khổ.

Lý Dật cuống khẩu khí, lúc này thất hoàng tử rốt cục ý thức được mình tự cứu là bao nhiêu ngu xuẩn cùng không có ý nghĩa, vì vậy thở dài, thành thành thật thật im lặng.

- An Đồ Sinh có thể đi, trong này đã không có ngoại nhân. Chúng ta hảo hảo đàm phán.

Đang sau, lục vương gia nói. Nơi này, cách thành tây dịch quán đã trở thành lịch sử xa vài chục lý, dưới chân một ngọn núi liên miên vô tận.

Bị một vị đấu tôn cùng một vị Đấu Thánh dây dưa, muốn thoát thân cũng không phải một chuyện đơn giản. Lý Dật cũng phải dừng lại, sau đó xoay người trở lại, bàn tay thủy chung cảnh giác đặt lên cổ thất hoàng tử.

- Tốt, có cái gì có thể nói, ta nghe?

Lục vương gia sắc mặt xấu hổ một hồi:

- An phó tướng, người rất cường đại, so với trong tưởng tượng của chúng ta còn cường đại hơn nhiều, đặc biệt đồng bọn của người. Ý của ta là, ta nghĩ chúng ta có thể bắt đầu chính thức hợp tác, người giúp ta đối phó địch nhân của chúng ta, mà chúng ta cho người thù lao đủ nhiều. Như thế nào? Người suy nghĩ kỹ đi.

- Còn thất hoàng tử có phải là bình mới rượu cũ không.

Lý Dật khinh miệt trên khóe miệng, đáp lại:

- Ta làm sao tín nhiệm người nữa? Tại vừa mới bị tính kế, ta còn đi tín nhiệm cái người tính toán ta sao, đầu của người có tật xấu còn đầu của ta không có tật xấu?

- Đầu của chúng ta đều không có tật xấu, người không tín nhiệm ta cũng là rất bình thường. Ta vừa mới chỉ là đưa ra đề nghị hợp tác, nếu như An phó tướng có hứng thú, chúng ta có thể thảo luận một cái phương thức hợp tác làm song phương đều thoả mãn, ta cam đoan song phương tín nhiệm lẫn nhau.

- Người phải nói cụ thể phương thức hợp tác, chỉ có thành lập trên cơ sở tín nhiệm, hợp tác mới có ý nghĩa, ta nói đúng không? Lục vương gia.

Lục vương gia trên mặt hốt nhiên hiện ra một cỗ ý vị thâm trường:

- Chỉ cần có thành ý hợp tác, phương thức có thể có rất nhiều. Tỷ như một loại đơn giản nhất, chính là trao đổi con tin. Thất hoàng tử có thể lưu trong tay người, nhưng người phải cam đoan không thể thương tổn hắn, mà Lục gia tiểu thư là vị hôn thê của ngài, thì phải do chúng ta phụ trách chiếu cố.

Lý Dật mi phong tụ lại, trong mắt hiện lên một đám tinh quang:

- Đây là chuyện giữa nam nhân chúng ta, để cho một nữ tử yếu nhược vướng vào, lục vương gia, cái này không thỏa đáng.

- Có biện pháp gì sao, việc đã đến nước này, Lạc Thủy tiểu thư đã không thể tránh né mà phải cuốn vào. An phó tướng, nhìn ra được ngài rất yêu nàng, không phải sao? Hơn nữa ngài cũng rất khôn khéo, phi thường khôn khéo, phía trước là đến dịch quán thành tây sắp xếp nàng. Đáng tiếc ngài xem nhẹ một điểm, tại đế đô, bất kỳ một thương nhân nào đều khó có khả năng mạo hiểm đắc tội thế lực chánh trị.

- Có ý tứ gì?

Lý Dật cảm giác sau lưng có điểm mờ mờ ẩm ướt. Lạc Thủy nha đầu kia, thẳng đến ngày đó đính hôn, Lý Dật đều căn bản không có để ở trong lòng, thuần túy một là hấn muốn sống yên phận tại Lạc gia, hai là nam nhân cần sinh lý. Nhưng cùng đi đến đế đô, cùng một chỗ vượt qua cuộc sống gia đình, Lý Dật đã đem Lạc Thủy chính thức coi như nữ nhân của mình.

Không sai, Lý Dật không phải là một người tốt, thậm chí về vấn đề nào đó còn là một người có máu lạnh. Nhưng đó cũng không phải nói Lý Dật không có cảm tình, là nhân loại, đều có cảm tình. Cho nên phía sau lưng Lý Dật đổ mồ hôi.

- Chúng ta đây càng thẳng thắn thành khẩn một điểm, cái này có lợi cho chúng ta rất nhanh thành lập quan hệ tín nhiệm. Lạc Thủy tiểu thư chân trước đi vào Bàng phủ thỉnh cầu che chở, Bàng Ba Kỳ chân sau phái người thông tri cho chúng ta. Ta lại càng thành khẩn một điểm, sinh ý của Bàng Ba Khắc có thể có được quy mô hôm nay, không có thế lực chánh trị làm hậu thuẫn thì không cách nào làm được. Người đế đô người cũng biết gia tộc Bàng thị buôn bán cùng một vị vọng tộc giao hảo, nhưng không có người biết rõ, hậu thuẫn chính thức của Bàng Ba Khắc, chính là ta, là lục vương gia ta.

Nói đến đây, lục vương gia nhin không được có chút đặc ý.

Đại thần để đô các loại thế lực thật đúng là không phải phức tạp bình thường, bất quá Lý Dật hiện tại đã biết rõ một điểm, nếu muốn cứu Lạc Thủy ra cũng chỉ có thể rời để đô trước, hãn và lục vương gia hợp tác chỉ sợ là không thể tránh khỏi.

- Rất tốt, Lục vương gia, người thông minh hơn so với ta tưởng tượng, cũng càng có thế lực. Đề nghị hợp tác của ngài rất tốt, ta cần hợp tác với người thông minh. Bất quá vì chứng minh thành ý của ngài, ta còn là muốn cầu ngài làm cho ta một việc.

Lý Dật đã trở nên phi thường bình tĩnh.

- An phó tướng, người nói đi, tại để đô ta làm rất nhiều chuyện, rất nhiều người căn bản là tưởng tượng không được.

- Ta ghét nhất là có người phản bội ta, tuy hiện nay nói ra hơi muộn, chúng ta căn bản nhất xung đột chính là căn cứ vào sự phản bội đó. Bàn Ba Khắc dám phản bội ta, ta nghĩ nếu như không cho hãn phải trả giá một cái giá lớn, vậy chính không phải là tính cách của ta.

Lục vương gia từ chối cho ý kiến nói:

- Như vậy người muốn Bàn Ba Khắc trả giá một cái giá lớn? Hãn chỉ là một thương nhân, một tên thương nhân háms lợi, hơn nữa hãn đối với ta trung thành và tận tâm, so với một con chó càng giống chó hơn, nói thật, ta không bởi vì hãn phản bội người mà trả giá quá nhiều, bởi vì chúng ta còn cần năng lực xuất sắc kinh thương của hãn, ta cùng minh hữu của ta cần vật chất bảo đảm cùng địch nhân chống lại.

Khó trách Bàn thúc thúc keo kiệt như vậy, nguyên lai phú khả địch quốc là mặt ngoài, hãn là một con chó trung thành và tận tâm. Bất quá, Lý Dật cũng không bởi vì hãn đáng thương mà thương cảm hãn, bởi vì phản bội thì không cách nào dễ dàng tha thứ.

- Lục vương gia không phải nói ta ở trong hợp tác lựa chọn tài phú hoặc là quyền lực để báo đáp lại sao? Hiện tại ta có thể lựa chọn, ta lựa chọn kim tệ, vạn thần tác chứng, ta luôn có cảm giác yêu mến kim tệ.

Lục vương gia hiểu ý cười:

- Người vẫn không chịu buông tha Bàn Ba Khắc sao?

- Bàn Ba Khắc không phải là một võ giả, ta sẽ không giết một người không có năng lực hoàn thủ. Như vậy, ta sẽ rất có hứng thú tiếp quản sản nghiệp Bàn gia, đương nhiên, không cần phải huyênháo thành tất cả Bàn gia sản nghiệp đều mang họ An. Hơn nữa ta cũng tiếp tục phát huy thiên phú kinh doanh của Bàn Bàn Ba Khắc, để cho hắn dùng thân phận quản gia tiếp tục kiếm tiền cho chúng ta.

Lý Dật rốt cục đưa ra điều kiện đàm phán.

- Đúng là quá điên cuồng. Há miệng là muốn tất cả sản nghiệp của một tứ đại phú thương, nói thật, ta chưa từng gặp qua người tham lam như người.

- Ta không có muốn toàn bộ, ta chỉ muốn một nửa, còn có lục vương gia, đây chính là cơ hội tốt nhất để người chứng minh thành ý hợp tác. Hơn nữa, ta nghĩ, giá trị thất hoàng tử, xa xa không phải kim tệ có thể cân nhắc. Mỹ nữ có rất nhiều, thất hoàng tử có thể chỉ có một.

- Thật ra người là một tên gia hỏa khó chơi.

Lục vương gia chếp miệng, vuốt cằm của mình, nhưng trên mặt lại vui vẻ dạt dào:

- Được rồi, ta đáp ứng người. Bàng Ba Khắc đáng thương, hẳn thực là một người tốt, hy vọng người đúng là thần tài của chúng ta.

Lý Dật cũng lộ ra loại thoải mái:

- Lục vương gia nói sai rồi, ta An Đồ Sinh hiện tại mới là thần tài của các người.

- Cứ như vậy đi, chúng ta đối đãi Lạc Thủy tiểu thư như một công chúa, ta hy vọng thất hoàng tử điện hạ cũng đồng dạng đãi ngộ như vậy

- Yên tâm đi. Ta sẽ coi hẳn là bằng hữu của ta và ta thủ hộ ở bên cạnh hẳn, cam đoan hẳn an toàn, ngoại trừ chỗ ở có thể sẽ không làm các người hài lòng, nhưng hoàng tử điện hạ được hưởng thụ lễ ngộ cao nhất của ta. Đúng rồi, thỉnh lục vương gia chú ý một điểm, ngàn vạn không cần phải cố gắng theo bằng hữu của ta đi cứu thất hoàng tử, đây chính là đối với hợp tác chúng ta khiêu khích nghiêm trọng.

- Điểm này, bốn vương có thể dùng nhân cách đảm bảo. Nhưng nếu có lúc cần thất hoàng tử ra mặt, hẳn phải xuất hiện, đương nhiên, người hoặc là bằng hữu của người có thể làm thiếp thân thị vệ của hẳn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Có Chút Bí Mật Không Có Thể Biết

Q.6 - Chương 352: Có Chút Bí Mật Không Có Thể Biết

Đàm phán rốt cục hoàn thành, lục vương gia cùng Sử Khắc dẫn đầu trở lại đế đô. Nhìn thấy thân ảnh hai người biến mất tại trong trời đêm, Lý Dật cảm thấy có chút đau đầu.

Sự tình náo đến loại tình trạng này, thật vượt ngoài ý liệu Lý Dật.

Động cái gì, ngàn vạn lần đừng nhúc nhích. Nếu không bởi vì Lạc Thủy tiểu thư, hiện tại một chương chụp chết thất hoàng tử, có thể hết phiền toái. Hết lần này tới lần khác, ý nghĩ hung hăng cứ trong đầu Lý Dật. Vứt bỏ nữ nhân của mình, chỉ lo chạy trốn chết, đây là một nam nhân làm được sao? Làm một nam nhân còn không tính, thì còn nói cái gì cường giả? Người không phải muốn trở thành cường giả mạnh nhất sao? Cường giả mạnh nhất, nếu như ngay cả một nữ nhân đều bảo vệ không được, còn có cái ý nghĩa gì.

Vô số câu hỏi trong đầu hiện lên, sau đó Lý Dật thở dài, bắt đầu đối diện phiền toái trước mắt.

Đệ nhất phiền phức chính là Phì phì.

- Tiểu tử thôi, làm sao bây giờ? Người không phải muốn giúp ta đi La Lan học viện sao? Tại sao lại cùng những vương gia kia hợp tác, còn bảo ta giúp người trông giữ tiểu tử này.

Phì phì vẻ mặt lão đại không vui, có một loại cảm giác bị Lý Dật trêu chọc.

- Đừng nói nữa, ta cũng thật không ngờ sự tình biến thành như vậy. Yên tâm đi, lời hứa của ta sẽ không thay đổi, bất quá trước đó, chúng ta muốn cứu ra Lạc Thủy tiểu thư, Lạc Thủy tiểu thư đổi đãi người cũng không kém, cứu nàng đối với người mà nói cũng nên làm.

Lý Dật đưa thất hoàng tử giao cho Phì phì, không nhanh không chậm đi về phía đế đô. Phì phì tuy là lão đại không vui, cũng đành phải mang theo thất hoàng tử đi theo:

- Cứu Lạc Thủy nào có dễ dàng như vậy, bất quá trông giữ tiểu tử này ngược lại phiền toái vô cùng, đây chính là cái khổ sai.

- Kỳ thật các người không cần khẩn trương như vậy, ta sẽ hết lòng tuân thủ, lục thúc đã hứa với các người, ta cũng không có chạy trốn.

Thất hoàng tử chen miệng nói.

Thất hoàng tử sẽ thủ hứa hẹn không có chạy trốn vậy có quý mới tin, nói như vậy là lừa phì phì mà thôi, thất hoàng tử khôn khéo, sao lại không thể nhìn ra Phì phì tuy thực lực cường hãn, nhưng trên thực tế nếu so với Lý Dật dễ đối phó hơn hàng trăm lần.

- Pằng.

Một bạt tai lần nữa vang lên tại trên mặt thất hoàng tử.

- Là một con tin, người có nghĩa vụ thành thành thật thật đi theo, nhưng không có quyền lợi nói.

Lý Dật nhìn hoàng tử tuyên bố, sau đó lại phân phó Phì phì:

- Tiểu tử này từ nay về sau nếu có dám hành động thiếu suy nghĩ, người cứ đánh hằn như vậy. Kỳ thật, tát một cái hoàng tử thật sự rất là đã ghiền.

- Thật vậy chẳng? Ta cũng tới thử một chút.

Phì phì nói, quả nhiên là mau lẹ bạt tai cho thất hoàng tử một cái. Thất hoàng tử mặc dù có đề phòng, nhưng Phì phì nói đánh là đánh, tốc độ thật sự quá nhanh, đúng là không thể né tránh.

Đã bị Lý Dật cùng Phì phì hồ đồ như vậy, thất hoàng tử ủy khuất nước mắt đều chảy ra, sau đó reo lên:

- Các người đã đáp ứng lục thúc, cái này chính là lễ ngộ cao nhất của các người sao?

- Đương nhiên không phải.

Lý Dật nhìn có chút hả hê cười nói:

- Lễ ngộ này, ta đem người cởi hết quần áo, sau đó treo ngược lên, dùng roi quất vào thân thể của người. Về phần lễ ngộ cao nhất, ta còn chưa

nghe ra, chờ ta nghe tới sẽ nói cho người biết. Thất hoàng tử điện hạ, người muốn thử xem loại lễ ngộ nào?

Thất hoàng tử rút cục minh bạch một cái sự thật tàn khốc, hai tên sát thủ hắc bào trước mặt này, bọn họ không giảng đạo lý.

Phì phì nhìn muốn nói chuyện lại không dám nói, vẻ mặt bi phần nhìn thất hoàng tử, cong đầu hỏi:

- Lý Dật, cái tên tiểu tử thú vị này, chúng ta đem hắc vật ở nơi nào?

- Ta cũng không biết... Phì phì, người ngu ngốc.

Lý Dật đột nhiên như bị rắn cắn nhảy dựng lên.

Nhưng là đã chậm, thất hoàng tử bỗng nhiên quay sang, gắt gao nhìn chăm chăm vào Lý Dật:

- A, người là Lý Dật.

Phì phì tự biết nói lỡ, cố gắng vẫn hồi nói:

- An, An Đồ Sinh, hắc gọi là An Đồ Sinh, ta vừa mới gọi sai.

Không khí nhất thời xấu hổ và cổ quái, thất hoàng tử gắt gao nhìn chăm chăm vào Lý Dật, Lý Dật trừng mắt Phì phì, mà Phì phì thì nhìn Lý Dật sau đó lại nhìn thất hoàng tử, tỏ ra một bộ dáng đáng thương sợ hãi.

Cuối cùng, Lý Dật dứt khoát cười bỏ hắc bào, khôi phục tiếng nói bình thường, sau đó lạnh lùng nói:

- Thất hoàng tử, chúng ta lại gặp mặt.

- Mẹ, khó trách ta cảm giác người rất quen thuộc, chỉ là ta không thể tưởng được người còn dám đứng ở Đấu Thần đại lục, mà còn chạy đến đại thần đế đô như vậy.

- Người không thể tưởng được còn nhiều.

Đã bạo lộ thân phận, Lý Dật trực tiếp lạnh lùng uy hiếp nói:

- Không sai, An Đồ Sinh chính là Lý Dật, Lý Dật chính là An Đồ Sinh, thất hoàng tử điện hạ, có chút bí mật không phải không có thể biết, người hẳn là minh bạch biết rõ bí mật này ý vị như thế nào rồi?

- Đừng, đừng giết ta.

Kịp phản ứng, trên trán thất hoàng tử mồ hôi to như hạt đậu bắt đầu xuất hiện:

- Ta cam đoan sẽ không nói cho bất luận kẻ nào biết.

- Quá tái nhợt, người nên biết làm cho một người biến thành người chết mới là phương pháp giữ bí mật tốt nhất.

Nhìn thấy sát ý trong đôi mắt Lý Dật, thất hoàng tử mồ hôi bắt đầu chảy xuống:

- Giết ta, nữ nhân của người, Thủy tiểu thư cũng nhất định phải chết.

- Người nói mệnh của ta trọng yếu, còn mệnh của nữ nhân cũng trọng yếu sao?

- Đều trọng yếu, đều rất trọng yếu, ta nghĩ chúng ta nhất định có thể tìm biện pháp đi ra, ta có biện pháp có thể làm cho người thoả mãn.

Thất hoàng tử minh bạch Lý Dật đôi mắt sát khí không phải giả vờ, giờ khắc này, hẳn gặp phải nguy cơ so với thân phận con tin càng thêm nguy hiểm.

- Ha ha ha.

Lý Dật lại đột nhiên thu hồi mục quang, phát ra một tiếng cười:

- Ta biết rõ người sẽ vì ta mà bảo thủ bí mật, ít nhất là hiện tại người còn bị ta khống chế. Thất hoàng tử điện hạ, không cần khẩn trương như vậy,

đã biết rằng thân phận của ta, chúng ta cần thẳng thắn thành khẩn nói chuyện, ta Lý Dật cùng người cũng không có thâm cừu đại oán gì, giết người đối với ta cũng không có nửa phần tốt. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là người sẽ không có bất cứ uy hiếp gì với ta.

- Ta hiểu, ta minh bạch. Lý Dật, chúng ta chẳng những không có ân oán, coi như có vài phần giao tình, chỉ cần người không giết ta mọi chuyện đều tốt.

- Vậy người nói cho ta biết một sự tình, tỷ như người làm cách nào từ rừng rậm đóng băng trở về?"

Nhắc tới rừng rậm đóng băng, thất hoàng tử vẫn còn vẻ mặt hoảng sợ:

- Ngày đó từ biệt Lý Dật huynh tại Ma thành, chúng ta về sau đụng phải tử y đại diện sĩ của Đấu Thần điện, lúc đó tử y đại diện sĩ ở giữa hoà giải cùng ma thú, nhân loại cường giả cũng bắt đầu tính toán rút khỏi đóng băng thế giới. Nhưng về sau Đấu Thần điện không biết làm sao thu được tin tức gì đó, bắt đầu tổ chức nhân loại cường giả đi Long đảo. Đoàn mạo hiểm của ta cũng không nguyện ý lại tiếp tục đi Long đảo, bởi vì Long đảo quá nguy hiểm. Sau đó chúng ta đường cù quay trở về La Lan học viện.

Lời nói này ngược lại cũng không có cái gì sơ hở, bất quá Lý Dật biết rõ nếu muốn từ trong miệng khôn khéo của thất hoàng tử nói ra lời chân thật thì cũng chỉ có thể là một bên tình nguyện, nhưng đây không phải là điều Lý Dật muốn biết:

- Đấu Thần điện hiện tại truy nã ta sao?

- Chính xác, Đấu Thần điện, La Lan học viện cùng tứ đại Ma Tông liên hợp truy nã. Lý Dật huynh, người rốt cuộc làm cái sự gì, mà đều đắc tội với tam đại thế lực? Phải biết rằng, chính là phụ hoàng ta, đại thần đế quốc hoàng đế, cũng không có đảm lượng đồng thời đắc tội tam đại thế lực này.

- Người nói sai rồi, tam đại thế lực này đặc tội ta.

Lý Dật bình tĩnh nói:

- Bây giờ là ta hỏi người vấn đề, không phải người hỏi ta. Ta muốn biết, Đấu Thần điện có cái gì tiến triển không?

- Chuyện này, hiện tại Đấu Thần đại lục đã sớm huyên náo. Nghe nói nhân mã tam đại thế lực đã tới thần chi lĩnh vực, bất quá bọn hắn biết người không tại thần chi lĩnh vực... Trên thực tế cũng đúng là như thế. Cho nên những người này đã phản hồi Đấu Thần đại lục, hoặc là đang đi trên đường. Còn có một tin tức, nghe nói không lâu trước, có hai thần bí nhân đi Đấu Thần tổng điện, nói là người có thể trợ giúp Đấu Thần tổng điện tìm được người.

- Hai thần bí nhân?

Lý Dật đột nhiên nhớ tới, lần không lâu kia khoe mắt nhảy dựng mà không giải thích được, lập tức có một loại dự cảm bất hảo:

- Người biết hai thần bí nhân kia có thân phận như thế nào không?

- Không biết, Hai người kia đeo mặt nạ đi Đấu Thần điện, bất quá nghe nói Đấu Thần điện tiếp nhận hai thần bí nhân, nhưng cách làm cụ thể, khả năng còn cần Đấu Thần điện tổng Điện chủ sau khi trở về mới có thể định đoạt.

Người nào đi Đấu Thần tổng điện mà lại biện pháp tìm được chính mình? Lý Dật bài trừ khả năng là bọn bịp bợm giang hồ, ngay cả đám lừa đảo ngu xuẩn, cũng sẽ không có đảm lượng đi Đấu Thần tổng điện lừa gạt. Như vậy hai người kia thật có biện pháp đối phó chính mình sao?

- Còn có tin tức gì nữa không?

- Đấu Thần điện sau khi xác định người còn đang ở Đấu Thần đại lục, những đám dong binh đoàn cùng mạo hiểm đoàn đều sôi trào, không

ngừng tổ chức thành đoàn thể. Bởi vì Đấu Thần điện treo giải thưởng nếu mang đến thi thể của người là một ức kim tệ, người sống hai ức kim tệ, về sau lại tăng là cung cấp có giá trị thì được một ngàn vạn kim tệ. Hiện tại, nghe nói bức họa của người đều bị treo ở khắp nơi.

- Hai ức kim tệ, thất hoàng tử, chút tiền ấy đối với người mà nói, còn không có để vào mắt.

- Cho nên Lý Dật huynh, người hẳn là tin tưởng ta sẽ không bán đứng người.

Thất hoàng tử thái độ thần khẩn, lần nữa tỏ thái độ.

- Lời nói dư thừa, Đấu Thần đại lục nhiều người như vậy tìm ta, như vậy vì cái gì ta tại đại thần đế quốc không có phát hiện ra động tĩnh gì, còn có thể nghênh ngang dẫn dắt cô nàng đi trên đường cái?

Thất hoàng tử cười khở:

- Lý Dật, đám đoàn trưởng mạo hiểm đoàn hoặc là dong binh đoàn còn cho rằng người không dám ở trong thành thị, mục tiêu của bọn chúng đều là ở thâm sơn rừng rậm, thậm chí ma thú sâm lâm, dù sao chính là càng là địa phương không ai nghĩ đến, thì bọn hắn tính thăm dò ở nơi đó. Chính là tam đại thế lực, đã tổ chức nhân thủ điều tra các rừng rậm. Lý Dật, người thật là quá thông minh quá và có đảm lượng.

Sau khi mơ hồ trở lại Đấu Thần đại lục, mới đầu Lý Dật vẫn tránh ở trong rừng rậm thâm sơn tu luyện, chỉ là thân bất do kỷ nên đến đại thần đế đô, không nghĩ tới lại chó ngáp phải ruồi, ẩn tại thành thị, xem ra những lời nói ở kiếp trước thật đúng là chân lý.

Không để ý đến thất hoàng tử nịnh hót, Lý Dật tiếp tục truy vấn:

- Còn có tin tức gì ta muốn biết sao?

- Còn có tin tức về Thiên phong đế quốc, nghe nói Thiên phong hoàng đế sau khi biết người bị Đấu Thần điện truy nã, lập tức có phản ứng, ở

Thiên phong đế quốc đuổi tất cả Đấu Thần điện tử tể đi, tuyên bố hủy bỏ Đấu Thần điện, đối với lệnh truy nã người, không cho phép người Đấu Thần điện tiến vào thiên phong đế quốc. Cử động lần này tuy có làm cho cao tăng Đấu Thần điện chú ý, nhưng bọn chúng hiện tại tựa hồ cũng không có tinh lực để ý tới việc này.

Điểm này làm cho Lý Dật cảm động lại có chút bận tâm, cảm động là vì tiểu tử kia ngược lại còn có chút lương tâm, nhưng Thiên phong đế quốc chỉ là tây bắc tiểu quốc của Đấu Thần đại lục, chút thực lực này đừng nói là Đấu Thần điện, chính là tứ đại Ma Tông muốn tìm phiền toái, Thiên phong hoàng thất chỉ sợ khó có thể ứng phó rồi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Gây Hấn Vương Gia Phủ

Q.6 - Chương 353: Gây Hấn Vương Gia Phủ

Một đường phi hành cùng nói chuyện, đại thần đế đô chậm rãi xuất hiện ở trước mắt. Việc Lý Dật bị truy nã sự tạm thời đè xuống, hiện tại cần nhất là tìm địa phương an toàn, dàn xếp thất hoàng tử cho tốt.

Cũng may đế đô chiếm diện tích rộng lớn, muốn tìm một chỗ dung thân cũng không khó, hơn nữa có Phỉ Phỉ Đấu Thánh làm ngục tốt, cho dù lục vương gia tìm được thất hoàng tử, muốn đem hắn mang đi cũng không phải là một chuyện đơn giản.

Lý Dật cởi bỏ hắc bào của mình, sau đó cùng Phỉ Phỉ đưa cho thất hoàng tử mặc hắc bào vào tìm một chỗ hẻo lánh rơi xuống. Địa phương bọn họ đáp xuống là rìa ngoại thành, nơi này đều tập trung bần dân. Loại địa phương này, ít người, hơn nữa lợi dụng uy lực kim tệ, Lý Dật tin tưởng có thể tìm được một chỗ dung thân.

So với trong thành, khu vực này vẻ cũ nát không chịu nổi, mà trên đường hẹp và dơ dáy bẩn thỉu. Đối với Lý Dật, Phỉ Phỉ cùng một người không rõ diện mạo hắc bào, những bần dân kia chỉ là quét một hai mắt, lại

không liên quan đến. Ngược lại có không ít nhi đồng, gặp thấy người xa lạ, theo đuôi vui cười.

Cứ như vậy ở một địa phương tương đối ổn định, đột nhiên tiến vào vài người xa lạ, thật dễ dàng khiến cho chú ý. Lý Dật xuyên qua mấy nhà dân, cố gắng đi tìm nơi dân cư tương đối nhiều, nơi đó người xa lạ cũng không dễ dàng khiến cho mọi người địa phương chú ý.

Lý Dật rất nhanh liền phát hiện mục tiêu. Đây là một tòa nhà cũ nát nhưng ở khu dân nghèo coi như kiến trúc cao lớn, tòa nhà có ba tầng, mỗi một tầng đều có vô số gian phòng.

- Lý Dật, người không phải tính để cho ta ở loại địa phương này sao?

Nhìn thấy thái độ của Lý Dật thoả mãn, thất hoàng tử nhin không được hỏi.

- Có gì không thể.

Lý Dật rất nhanh sải bước đi vào sân nhỏ, lớn tiếng kêu lên:

- Chủ nhà cho thuê. Chủ cho thuê nhà?

Một người đàn bà béo mập từ trong cổng đi ra, vẻ mặt đầy thịt cười:

- Khách phòng, cần phòng cho thuê sao?

Mới sáng sớm thì có sinh ý đến thăm, bà béo tâm tình tốt nói.

- Nói nhảm, không phòng cho thuê đến nơi đây làm gì vậy. Còn có phòng ở thuê không?

- Có! Có! Đương nhiên là có, khách quan vài người, muốn thuê mấy gian, phòng?

- Hai cái, cấp bậc càng thấp càng tốt, chúng ta không có nhiều tiền.

- Lý Dật, người là tên khốn kiếp.

Thất hoàng tử nhện không được kháng nghị nói.

Lý Dật tát vào mặt tên hắc bào, hướng bà béo bao thuê cười nói:

- Huynh đệ của ta, hẳn có bệnh, tiền đều dùng cho hẳn hết, lần này chính là đến để đô chữa bệnh cho hẳn.

Bà chủ nhà lập tức vẽ mặt đồng tình nhìn xem thất hoàng tử, sau đó đánh giá một phen:

- Đại huynh đệ có bệnh gì?

- Sợ gió, sợ ánh sáng, không thể gặp người. Chủ cho thuê nhà, dẫn bọn ta xem nhà thôi.

Cái căn phòng cấp bậc thấp nhất làm cho Lý Dật tương đối thoả mãn, tại trong tầng hầm ngầm ẩm ướt, cũng bất quá bảy tám thước vuông, một giường lớn bày ra, cơ hồ không có chỗ có thể hoạt động.

- Tiểu tử, sao cho hẳn ở loại địa phương này?

Phì phì cũng nhú mày, vẽ mặt không tình nguyện. Lý Dật đành phải trấn an nói:

- Sẽ không ở lâu, chỉ là tạm thích ứng. Lại tình huống này, chúng ta cần thường xuyên đổi địa phương, Phì phì, ủy khuất người cùng tiểu tử này ở trong này vài ngày, đến lúc đó ta sẽ đến mang bọn người rời đi. Trong lúc này có kim tệ, đủ cho các người sành ăn, bất quá phải cẩn thận một chút, đừng lộ tiền quá, để tránh người chú ý.

Lý Dật chung quanh xem xét một phen, thuận tay trong phòng bố hạ một đạo không gian cấm cố, dặn dò Phì phì một chút, sau đó liền rời đi khỏi nhà trọ, hướng trong thành để đô đi đến.

Để đô cũng không có bởi vì chuyện tối ngày hôm mà gợn sóng, hiển nhiên lục vương gia cũng không muốn chuyện tối ngày hôm qua làm cho

lớn. Về phần hủy một tòa dịch quán to lớn, sẽ khiến cái dạng hậu quả gì, cái này Lý Dật cũng chẳng muốn quản.

Lý Dật về Lạc gia một chuyến, tìm đến quản gia, cũng không nói Lạc Thủy bị cướp làm con tin, chỉ nói tiểu thư muốn ra ngoài mấy ngày, trong nhà hết thầy đều do quản gia chuẩn bị. Tại nhà cũ khôi phục đấu khí tới đỉnh phong, sau đó quản gia tỉ mỉ chuẩn bị cơm trưa, Lý Dật lúc này mới tính toán việc cần phải làm.

Lúc này cực kỳ không an toàn, phải nhanh một chút tìm được Lạc Thủy đem nàng cứu ra, sau đó thay chỗ an toàn, về phần đại thần đế quốc hoàng trừ chi tranh, không liên quan đến Lý Dật.

Đương nhiên, trước đó, phải đến tiếp thu sản nghiệp Bàn Ba Khắc.

Cho nên sau khi sử dụng cơm trưa, Lý Dật liền hướng quản gia một chiếc xe ngựa, sau đó thẳng đến lục vương gia phủ. Mặc dù biết Đấu Thần điện còn có vô số lính đánh thuê đoàn cùng mạo hiểm đoàn hiện tại ở rừng sâu núi thẳm, nhưng cẩn thận vẫn không có sai.

Lục vương gia phủ bên ngoài yên tĩnh, bên ngoài phủ đồ không ít cỗ xe hoa lệ, từ nơi này cũng rất dễ dàng đoán được khách thân phận phi phàm. Cùng những cỗ xe hoa lệ này so sánh, xe ngựa Lý Dật có vẻ nghèo kiệt xác.

Lý Dật từ xe ngựa nghèo nàn đi xuống, tự nhiên cũng không có thủ vệ chào đón.

- Muốn gặp lục vương gia? Người là người gì? Lục vương gia hôm nay bề bộn nhiều việc, ngày khác đi.

Một tên thủ vệ nghe nói Lý Dật bái phỏng lục vương gia, lập tức huy động cây roi trong tay, không kiên nhẫn cự tuyệt nói.

Lý Dật minh bạch những ý tứ của tên bảo vệ cửa này, tự nhiên là muốn kim tệ hiệu kính mới bằng lòng thông báo, vốn vài kim tệ cũng không có

cái gì không được, nếu mở miệng đòi hỏi, Lý Dật tiện tay sẽ thưởng, nhưng lúc này, Lý Dật đến lục vương gia phủ, vốn là không có thiện ý. Vì vậy...

- Làm phiền quân gia, sự tình thật sự khẩn yếu, mong rằng thông báo một tiếng.

Lý Dật hiện ra vẻ mặt cầu xin nịnh nọt.

Tên thủ vệ giữ cửa kia càng khinh thường, chiếc roi vung lên bành bạch vang lên, cơ hồ muốn lướt đến trên mặt Lý Dật:

- Có phiền hay không, người quy củ cũng không hiểu, còn muốn gặp lục vương gia sao, sớm rút ngay, không thì da thịt chịu khổ.

- Quân gia, cái này là người không đúng, ta tới cầu kiến lục vương gia, cũng không phải gặp người. Việc của lục vương gia, người đi thông báo một tiếng đi?

- Người đi chỗ khác đi?

Tên thủ vệ lại khinh miệt hèn mọn, xoay người hướng chỗ khác xem náo nhiệt cười nói:

- Chưa thấy qua người đàn như vậy, các người có hứng thú đi chỗ khác, đại gia ta là chẳng muốn cùng hăn phí lời.

Tên bảo vệ thoát nhìn âm hiểm cười cười nhìn Lý Dật nói:

- Ta nói đi chỗ khác, người không hiểu quy củ hay là không thèm hiểu, người ta nói hầu môn sâu giống như biển, nơi này là cửa chính vương gia phủ không phải đối với ai cũng mở. Người là quý nhân, đừng nói chúng ta không làm khó, còn phải quỳ mời người đi vào. Nhưng nhìn xem người, ăn mặc cũng không giống người giàu có? Người phải minh bạch, bây giờ là người cầu chúng ta, đã cầu chúng ta, vậy đặc ý cái gì, hiểu chưa?

- Ta cầu các người làm gì? Ta là tới gặp lục vương gia làm ít chuyện.

Lý Dật vẫn giả ngu.

Những thủ vệ kia lập tức âm âm cười lên, tên âm hiểm thủ vệ nói:

- Tiểu tử này quá đần, người nói như vậy mà cũng nghe được.

Thủ vệ âm hiểm cười đến mặt cả người, sau đó nhìn Lý Dật nói thẳng:

- Huynh đệ chúng ta đi thông báo cho người, người cũng nên xuất ra chút rượu để khao huynh đệ chúng ta. Nhìn người cũng không giống nghèo kiệt xác, ít tiền như vậy cũng không nở sao?

- A, các người muốn tiền của ta sao.

Lý Dật thông dong giới lấy ra một kim tệ, những thủ vệ kia lập tức con mắt đều tái đi, không ngờ người này có tiền.

Không ngờ Lý Dật lấy ra kim tệ, lại nhét vào trong dung giới, cổ chấp nói:

- Tiền ta không phải là không có, bất quá dựa vào cái gì cho các người, chân chạy thông báo vốn chính là chức trách của các người, chẳng lẽ lục vương gia không cho các người lương bổng sao?

Lúc này đám thủ vệ đều giận. Người này thật có tiền, không phải là kẻ nghèo hàn, thấy cầu khẩn trên nửa ngày, những thủ vệ kia cũng sợ trì hoãn sự vương gia, tự nhiên vào thông báo. Nhưng thấy người này đưa cợt các huynh đệ, thì không giáo huấn một chút, chẳng phải vương gia phủ thể diện cũng bị mất sao.

Ôm cái tâm tư này, lúc này tên thủ vệ lần nữa đi tới, hung thần ác sát nói:

- Tiểu tử, có tiền rất giỏi sao, rõ ràng dám đến vương gia phủ khoe khoang, hay là cố ý khiêu khích huynh đệ chúng ta?

Còn không là tính đần, liên cố ý khiêu khích đều đã nhìn ra. Lý Dật sắc mặt cũng biến đổi, vẻ mặt ủy khuất nói:

- Rõ ràng là các người cố ý gây khó xử, lại nói ta cố ý khiêu khích, người gọi mọi người đến phân xử.

Lúc này lục vương gia thấy bên ngoài phủ tụ tập mười mấy thị dân, đều thấy người nhà quê chê cười.

Bình thường dân chúng muốn vào vương gia phủ, chuẩn bị cho thủ vệ vài i đồng thì là chuyện tình bình thường, nhưng xem ra hôm nay người này phải chịu khổ sở.

- Phân xử? Bình luận sao. Trong này, ai cầm roi người đó chính là vương pháp, Lão Tử hôm nay đến giáo giáo người quy củ.

Tên bảo vệ cầm roi chửi loạn, cây roi trong tay cũng không rảnh rồi, roi da "Bành bạch" vung vẩy, hướng Lý Dật quát xuống.

Lúc này Lý Dật cũng bị đánh cho "Chạy trốn chết", một bên reo lên:

- Đánh chết người rồi, đánh chết người rồi. Bảo vệ cửa Vương phủ đánh chết người rồi.

Mọi người vây xem đều cười vang, tên bảo vệ cửa càng cười nhạo nói:

- Còn không có đánh chết, đánh chết sao người còn hô được như vậy.

- Đánh chết rồi, ta còn có thể hô được sao?

Lý Dật hỏi vặn nói. Không hỏi vặn khá tốt, hỏi lại làm tên bảo vệ cười, bất đắc dĩ thu tay nói:

- Thật là một tên mọt đầu, Lão Tử hứng thú đánh cũng không có, các người ai tới đánh nó?

- Người đánh đủ rồi nhé.

Lý Dật thấy bảo vệ cửa thu tay lại, đứng lên, quật cường chăm chăm nhìn vào cây roi của tên bảo vệ cửa:

- Vậy nên đến phiên ta đánh người.

- Lấy trời...

Tên bảo vệ cửa sắc mặt trầm xuống, lại lần nữa vung roi. Nhưng lời còn chưa nói hết, roi cũng mới giơ lên, tên bảo vệ cửa sắc mặt đột nhiên biến đổi, vẻ mặt vẻ giận dữ cứng tại trên mặt, thân thể tựa hồ hóa đá vậy.

Mọi người đều không có thấy rõ chuyện gì xảy ra, chỉ thấy thân thể Lý Dật lóe lóe, sau đó tên bảo vệ cửa đứng như hóa đá.

Dù sao ba tên bảo vệ cửa cũng là người tu luyện đấu khí, tuy nhiên chỉ là Đấu Sư mà thôi, nhưng bọn hắn lập tức ý thức được không đúng, đều tới gần, thuận thế rút ra binh khí của mình.

- Người rốt cuộc là ai?

Tên bảo vệ cửa thu hồi sắc mặt, vẻ mặt âm thầm nhìn Lý Dật.

- Ta là một người giảng đạo lý.

Lý Dật cười nói:

- Ai đánh ta, ta liền đánh hắn.

Túm lấy chiếc roi trong tay tên bảo vệ cửa, tiện tay nhẹ nhàng đẩy ra, tên bảo vệ cửa ầm ầm ngã xuống đất, làm tung bụi đất lên.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đi Lấy Tiền.

Q.6 - Chương 354: Đi Lấy Tiền.

- Các người không phải đã nói, ai cầm roi, người đó chính là đạo lý sao?

Lý Dật đùa bốn trường tiên trong tay, có chút mỉa mai nhìn ba tên bảo vệ cửa.

Ba tên bảo vệ cửa dù sao cũng là người khôn khéo, biết rõ hôm nay mắt chó nhìn người, nhưng đối mặt nhiều người đi đường vậy xem như vậy, muốn chịu thua quả là không còn mặt mũi, tiến thoái cũng không thể, xấu hổ trừng mắt nhìn Lý Dật.

- Đạo lý đã ở trong tay ta, hiện tại ta muốn dùng đạo lý nói chuyện.

Lý Dật cười lạnh một tiếng, trong tay nhẹ nhàng run lên, trường tiên tựa như linh xà hướng về ba tên bảo vệ cửa quất tới. Thằng đánh cho ba tên bảo vệ cửa kêu cha gọi mẹ, quý dị là bị đánh nhưng trốn không thoát khỏi thanh trường tiên.

Những người xem chê cười tên nhà quê, thấy tình thế đột nhiên thay đổi, ngược lại biến thành bảo vệ cửa vương phủ bị đánh, lập tức đều ồn ào bỏ đi, bọn họ sợ vương phủ hộ vệ đi ra, mình cũng không thoát khỏi liên quan.

Ngoài cửa Vương phủ la hét ầm ĩ rất cực kinh động đến đám hộ vệ, bảy tám tên hộ vệ lao tới, chỉ thấy một thiếu niên tại đó đang quất bảo vệ cửa, lập tức cả giận, hộ vệ trưởng hét lớn một tiếng:

- Dừng tay.

Lập tức đem Lý Dật bao bọc vây quanh.

Lý Dật muốn sự tình náo đại, gặp hộ vệ xuất hiện, vẫn đánh tên bảo vệ cửa. Đáng thương ba tên bảo vệ cửa sớm vết roi khắp người, khí lực khóc hô cũng không có.

Gặp Lý Dật căn bản cũng không có ý tứ dừng tay, hộ vệ kia cũng không có lựa chọn khác, vung tay lên, bảy tám danh hộ vệ lập tức đấu khí bùng bùng, đấu khí trong lòng bàn tay hai tên hộ vệ liền hướng về phía Lý Dật oanh kích đến.

Những hộ vệ này đều là Đấu Sư, trong đấu khí ẩn chứa năng lượng cũng không kém, đương nhiên, chỉ là đối với người bình thường mà nói, đối với Lý Dật đấu tôn cường giả, thật sự không là gì. Nhìn thấy đấu khí vọt tới, đầu Lý Dật cũng không có giờ lên, con mắt cũng không có nhìn xem, tiện tay xoắn một cái, hai đạo đấu khí thay đổi phương hướng, đánh cho ba gã bảo vệ bị đánh cho cháng váng đầu não. Ba gã bảo vệ bị đấu khí đánh ra mấy mét, kết quả đầu đập xuống mặt đất, trong miệng phun máu tươi, đã không cứu được nữa.

Đánh chết người, hơn nữa người chết bảo vệ cửa lục vương gia phủ, những người bình thường đang xem hoảng sợ tán đi. Lúc này mọi người không biết ai gan lại lớn đến như thế, rõ ràng tại trước cửa vương gia phủ, trước mặt mọi người giết người như vậy.

- Người, rốt cuộc là ai?

Chỉ bằng người, còn không xứng cùng ta nói chuyện, báo lục vương gia lão già kia đi ra.

Đánh chết vài tên bảo vệ không biết sống chết, điểm này đối với Lý Dật là không có áp lực.

Thấy Lý Dật nói chuyện ngông cuồng như thế, liền nói "lục vương gia lão già kia", tên hộ vệ trưởng không còn kiềm chế được, cũng không cần biết thiếu niên này lai lịch ra sao, hướng về phía thủ hạ quát:

- Bắt lại cho ta.

Này điều này cũng phù hợp ước nguyện ban đầu gây hấn của Lý Dật, lập tức cũng không kích giết bọn hắn, chỉ là dùng chưởng xoắn kính cùng những hộ vệ này dây dưa. Quả nhiên, chỉ chốc lát sau, trong cửa lớn lại lần nữa chạy ra một đám cường giả. Nhóm cường giả này so với những hộ vệ kia mạnh hơn vài phần, hiển nhiên là chủ lực võ giả của vương phủ.

- Tiểu tử này giết bảo vệ cửa, nhanh bắt hắn ngay.

Hộ vệ trưởng thấy viện thủ đã đến, khí thế đại chấn, vội vàng hô.

Giết bảo vệ cửa vương phủ? Thấy vậy đám cường giả kia cũng không nói nhảm, nhào lên.

- Lục vương gia nuôi các người đúng là phế vật?

Lý Dật cười nhạt, nói:

- Bản thiếu ngược lại muốn nhìn các người ngăn cản được ta vào phủ không.

Nói xong, Lý Dật nhắc chân hướng cửa chính vương phủ lao vào.

Những cường giả kia thấy Lý Dật muốn xông vào vương phủ, càng sống nhào lên, từng đạo đấu khí quang hoa tại quanh thân Lý Dật tràn ra. Nếu cứ để Lý Dật cứ ban ngày ban mặt xông vào, những hộ vệ này thế diện đặt đâu đặt đó, lục vương gia còn nuôi bọn họ sao? Đấu khí phòng ngự hộ thể, Lý Dật không nhanh không chậm đi lên phía trước, nếu có tên nào không biết sống chết ngăn lại đường đi, tiện tay một đạo đấu khí tơ nhện đánh ra.

Một bên đi vào trong vương phủ đi, Lý Dật lại đột nhiên cảm khái rất nhiều, ngày đó tại Vạn triều thành, chính mình trăm bước hoành hành trên con đường Mạc gia, mà đối thủ thực lực không bằng 0,01 % của ngày hôm nay, nhưng trình độ gian nan lại khó khăn đâu chỉ gấp trăm lần. Có thể thấy được, Đấu Thần đại lục thực lực là trọng yếu bậc nào. Có đấu tôn cấp bậc cường giả, chính là Hoàng thành đại thần đế quốc, có chủ tâm đi gây chuyện cũng không phải là chuyện khó khăn gì. Đương nhiên, Hoàng thành có thể xông vào, có thể lại xông ra hay không, vậy rất khó nói.

Suy nghĩ miên man, bất tri bất giác đã xâm nhập ở chỗ sâu trong vương phủ, cường giả bên ngoài cũng càng tụ càng nhiều, thực lực cũng càng

ngày càng mạnh.

Dù sao Lý Dật cũng có để ý, tại lục vương gia nuôi những đám hộ vệ tham lam bảo vệ cửa, Lý Dật cũng không khách khí, sau đó liền động sát ý, ra tay lập tức tàn nhẫn, chỉ thấy dọc đường không ngừng kêu thảm thiết.

- Dừng tay.

Đấu khí nổ vang, đột nhiên một tiếng quát chói tai. Nghe thanh âm này, Lý Dật biết rõ, lục vương gia coi tiền như rác rốt cục hiện thân.

- Lục vương gia, gặp ngài lão nhân gia không dễ dàng.

- An phó tướng, đây là nói như thế nào, có gì đánh chết hộ vệ vương phủ ta?

Vài cái thủ hộ chết đi, đối với lục vương gia mà nói, tuy không đáng cái gì, nhưng đánh chó cũng phải nhìn mặt chủ nhân, Lý Dật làm như vậy, hơn nữa là làm cho lục vương gia không còn thể diện đáng nói. Nếu là đang bình thường, cái mặt này cũng ném đi, nhưng hôm nay có thể không giống như vậy. Cùng đi với lục vương gia, Lý Dật nhìn qua, liền phát hiện không ít người quen. Có chín đại vọng tộc Ba gia phụ tử, còn có nhiều quý tộc mà Lý Dật cùng đi Lạc Thủy báỉ phỏng, đương nhiên, càng nhiều người Lý Dật cũng không nhận ra.

Đang lúc nhiều người có danh tiếng tại đế đô như vậy, Lý Dật cứ như vậy một đường chém giết tiến đến, cũng khó trách lục vương gia mặt mũi hung hăng khó coi như vậy.

- Lục vương gia, ta ở cửa vương phủ yêu cầu báo cho vương gia, nhưng tên thủ vệ yêu cầu tiền, không cho hẳn còn cầm cái roi này đánh ta, người nói ta thay lão nhân gia vương gia ngài giáo huấn hẳn một chút là đều phải làm? Về phần những hộ vệ này, vừa lên không phân tốt xấu đánh ta, ta cũng không có hoàn thủ, ta hàm dưỡng tốt như vậy, lục vương gia ngài phân xử bình luận cho ta, vấn đề này sai ở đâu?

Vương phủ bảo vệ cửa yêu cầu phải đưa tiền, loại chuyện này lục vương gia cũng không phải là không biết, chỉ là khắp nơi để đồ đều là như thế, liền cũng mở một con mắt nhắm một con mắt. Nhưng nếu bàn về lý, lời của Lý Dật cũng không có một chút nào sơ hở.

Lục vương gia, đây là đạo đãi khách của quý phủ có chút đặc biệt như vậy.

Ba Bồ Vi tướng quân làm sao bỏ qua cơ hội thật tốt như thế, thấy lục vương gia sắc mặt xấu hổ, không khỏi cười nói:

- Xem ra An phó tướng cũng là bị ủy khuất mới không thể không ra tay, lục vương gia, xem ra ngài vẫn không quan đến gia vụ.

Vương phủ có đến nhiều nhân vật quyền thế như vậy, chắc nhất định là cùng chuyện tối ngày hôm qua có quan hệ, hơn nữa người đến còn có Ba gia cùng vương phủ đối đầu, xem ra hôm nay lục vương gia cũng đau đầu không ít, lại bị chính mình xông vào, lục vương gia cũng thật sự đủ táo tợn rồi.

- Ai không phải, bốn vương sau đó sẽ điều tra rõ ràng, Ba tướng quân, việc ở dịch quán còn phiền ngài cố sức nhiều hơn, cần phải mau chóng tra ra đạo tặc bắt cóc thất hoàng tử điện hạ mới tốt.

- Cái này không nhọc lục vương gia phân phó, bốn tướng tự nhiên toàn lực ứng phó, chính là hung thủ ở đế đô có bay lên trời, cũng phải đem thất hoàng tử tìm về.

Cái này đơn giản một hỏi một đáp, lại cho Lý Dật rõ được tin tức. Dịch quán bị hủy tự nhiên không tính là cái đại sự gì, nhưng thất hoàng tử mất tích, vấn đề sẽ không nhỏ. Bất quá, Lý Dật biết được tin tức, nếu thất hoàng tử thật sự được Ba Bồ Vi tướng quân tìm được mà nói, đây mới thực sự là dữ nhiều lành ít, còn không bằng ở lại trong tay Lý Dật lại an toàn.

- Chư vị, trong nhà đã xảy ra đại sự như vậy, bốn vương cũng không lưu chư vị, mong rằng chư vị hao tâm tổn trí nhiều hơn, dụng hết chức trách, làm cái gì cũng phải tìm thất hoàng tử điện hạ trở về.

Lục vương gia thấy Lý Dật đã đến, tự nhiên là có lời muốn nói, hơn nữa là không thể bị người khác biết được, vì vậy liền bắt đầu tiễn khách.

Đám khách cùng vương phủ quan hệ phức tạp, nghe xong lời lục vương gia nói, liền cái cáo từ mà đi. Thấy mọi người tan hết, lục vương gia lúc này mới xanh mặt, nhìn Lý Dật nói:

- An phó tướng, người cố ý đánh bốn vương sao?

- Lục vương gia quả nhiên là người thông minh, ta nói rồi ta thích nhất cùng người thông minh hợp tác. Dùng giao tình mà nói, đánh mặt ngài, đó cũng là chuyện tình bình thường, không phải sao?

Nhìn thấy Lý Dật có bộ dáng cực độ vô lại, lục vương gia tuy hận đến hàm răng cắn vào nhau, nhưng cũng không có nửa điểm biện pháp, chỉ đành nói:

- Tìm đến bốn vương, có lời gì cứ nói?

Lý Dật ồ lên một tiếng, ngạc nhiên nói:

- Lục vương gia mau quên như vậy sao? Tối hôm qua chúng ta không phải nói qua, để ta tiếp thu sản nghiệp Bàng gia, ngài làm sao lại đã quên nhanh như vậy.

- Bốn vương tự nhiên chưa quên, chỉ là không có nghĩ người vội vã như vậy, hai ngày này, bốn vương chúi đầu dịch quán, làm sao có thời giờ trông nom loại sự tình này, mấy ngày nữa rồi nói sau.

- Để mấy ngày nữa, Bàng gia sản nghiệp cũng được an bài xong, đến lúc đó ta liền tiếp thu một cái thùng rỗng đi.

Lý Dật trong ánh mắt lộ ra làm cho Lục vương gia phát điên, xác thực như thế, nói sản nghiệp Bàng thị gia tộc, ít nhất có hơn một nửa thuộc về lục vương gia phủ. Đáp ứng Lý Dật tiếp thu Bàng gia sản nghiệp cũng chỉ là điều ước bất đắc dĩ, Lục vương gia cũng không có thiệt tình tính toán tài phú chấp tay tặng cho một tên địch nhân như vậy.

- An phó tướng, chúng ta đã muốn hợp tác, muốn tín nhiệm lẫn nhau, chẳng lẽ cùng An phó tướng tín nhiệm người khó như vậy sao?

- Tín nhiệm không phải nói ra là được, mà là làm được.

Lý Dật kiên trì nói:

- Mời Lục vương gia cùng tại hạ đi một chuyến đến Bàng phủ.

Lý Dật gần như dùng ngữ khí mệnh lệnh làm cho lục vương gia không nói gì, nghĩ nghĩ, sau đó đáp ứng nói:

- Được rồi. An phó tướng, người thật là người vô lại.

Cũng không để ý vương phủ đã bị Lý Dật khiến cho một mảnh huyết tinh, ngay lập tức bảo quản gia chuẩn bị ngựa xe. Trong vương phủ người này gặp chủ nhân chẳng những không có hỏi tội, ngược lại cùng ác ma kia bình thường sống vai đi ra, điều này làm cho người trong vương phủ kinh ngạc không thôi. Tới bên ngoài cửa chính vương phủ, Lý Dật lại kiên trì xuống xe, trở lại cỗ xe chính mình rồi đi.

Tại trước đại môn vương phủ, Lý Dật cố ý mè nheo, người đi đường bốn phía nhìn xem, bản thiếu chẳng những giết người, còn xông vào vương phủ, chẳng những xông vào vương phủ, còn được bản thân lục vương gia tự mình đưa đi ra.

Nghe nói, từ trước bảo vệ cửa phủ của các thế lực lớn làm việc đều yêu cầu chạy tiền, nhưng sau này chẳng những không yêu cầu, hơn nữa còn nhiệt tình làm cho người khác có chút phun máu luôn.

- Cô gia, hiện tại chúng ta chỗ nào?

Nhìn thấy Lạc gia cô gia một mạch liền chết đi vào trong vương phủ, sau đó lại đi tới xa phu, liền nói ra.

- Đi theo xe ngựa lục vương gia, lấy tiền.

Lý Dật vui sướng hồi đáp.

Bàng gia một trong Tứ đại phú thương, sẽ có bao nhiêu tài sản đợi chờ mình tiếp thu? Cái này, thật sự làm cho người chờ mong.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đoạt Cửa.

Q.6 - Chương 355: Đoạt Cửa.

Bàng Ba Khắc gia rốt cuộc có bao nhiêu tiền? Cái này chỉ sợ là kế toán cũng tính ra được. Nhưng cũng đừng lo, Lý Dật cũng biết, tiếp thu toàn bộ sản nghiệp Bàng gia tộc, cũng chỉ là nói thôi, chỉ cần có thể đem kim tệ trong phủ lấy đi, Lý Dật cũng đã cảm thấy mỹ mãn.

Bàng Ba Khắc đáng thương nhìn thấy lục vương gia cùng Lý Dật đồng thời giá lâm, còn chưa ý thức được việc gì sắp xảy ra, hắn rất là nhiệt tình tự mình nghênh đón từ ngoài cửa phủ, hắn dùng bộ mặt gian thương cười đón hai người vào trong mật thất của mình.

- Bàng thúc thúc, người đem tổng quản phòng thu chi gọi tới đây, đúng rồi, bảo hắn sổ sách cũng mang đến.

Ngồi xuống, Lý Dật đi thẳng vào vấn đề, nói.

Hiển nhiên, sự kiện dịch quán đã làm cho lục vương gia loay hoay suốt đầu mả trán, căn bản còn không có thời gian trông ý vị vị thần tài này. Bàng Ba Khắc nghe được Lý Dật yêu cầu, lộ ra vẻ mặt mờ mịt:

- Cháu rể thân ái, ta nghĩ ta nghe không hiểu ý của ngài.

- Gọi tổng quản phòng thu chi cùng tất cả sổ sách đều mang tới đây.

Lý Dật lập lại lời của mình.

Lý Dật dùng ngữ khí mệnh lệnh làm vị phú thương sắc mặt có chút không vui, bất quá hàm dưỡng rất tốt khiến cho hần bảo trì một bộ dáng tiểu dung:

- Cháu rể thân ái, ngài muốn cái làm gì kia?

Bất quá trong ánh mắt giáo hoạt của Bàn Ba Khắc, giống như cảm nhận được cái gì đó, có một tia bất an.

- Đương nhiên là kiểm tra tài sản của ta rồi.

Lý Dật thiên kinh địa nghĩa nói.

- Gia sản của ngài?

Bàn Ba Khắc nhìn sang Lục vương gia:

- Vương gia, ngài biết rõ đây là chuyện gì sao?

- Người cứ làm theo An phó tướng là được.

Lục vương gia tức giận hồi đáp.

Nhìn thấy Lục vương gia biểu lộ bất thiện, Bàn Ba Khắc muốn nói cái gì nhưng vẫn là nhịn được, gọi đến quản gia, yêu cầu của Lý Dật chuyển đạt cho hần.

Quản gia hiệu suất khá cao, đồng nhất mang theo một đồng sổ sách, trầm trọng đem đến.

- Bỏ sổ sách xuống, các người ngoài cửa đợi, có vấn đề gì ta sẽ tùy thời tìm các người.

Lý Dật bắt đầu hành sử theo quyền lợi chủ nhân, sau khi phân phó xong. Quản gia cùng tổng quản phòng thu chi ngăn người, lại hướng Bàn Ba Khắc nhìn nhìn, thấy được Bàn Ba Khắc ý bảo, lúc này mới thôi lui ra khỏi gian phòng.

Lý Dật vì vậy mà bắt đầu đọc qua những sổ sách kia. Đối với sổ sách, Lý Dật từ trước đến nay luôn đau đầu, hơn nữa những sổ sách này ở Đấu Thần đại lục phương thức ghi chép cùng sổ sách trong dự đoán Lý Dật cũng bất đồng, thoạt nhìn có chút cố sức. Bất quá vì nghiên cứu gia sản, lại rõ ràng cũng không phải dễ gì.

Khá lắm, chỉ là tiền lương thương đội, một tháng chỉ đến trên trăm vạn kim tệ. Lý Dật không khỏi âm thầm cảm thán, Đấu Thần đại lục, những nhân viên thương buôn, một tháng tiền lương chỉ vài kim tệ, như vậy tính xuống, Bàn gia tộc chỉ cần thương đội đã có vài chục vạn người. Nhưng ngẫm lại cũng không có gì kỳ quái, Đấu Thần đại lục địa vực rộng lớn, tổ chức buôn bán vượt qua quốc gia, thương đội có được vài chục vạn người cũng là bình thường.

Thời điểm Lý Dật nghiên cứu sổ sách, Bàn Ba Khắc buồn bực cố gắng từ miệng Lục vương gia tìm được chân tướng sự tình.

- Lục vương gia, đã nhiều năm như vậy, chẳng lẽ ngài còn chưa tin lòng trung thành của ta? Một kim tệ, ta nhưng không có giữ lại, vạn thần tác chứng, ta tất cả sổ sách đều có thể khảo nghiệm... An phó tướng, hẳn hiểu sổ sách sao?

Bàn Ba Khắc đáng thương còn không có ý thức được Lý Dật là muốn tiếp thu gia sản của hắn, mà không phải đến thay lục vương gia kiểm toán đơn giản như vậy.

- Ta chưa từng có hoài nghi lòng trung thành của người, hơn nữa ta hy vọng người có thể tiếp tục trung thành, dù cho những sản nghiệp này không hề thuộc về người, Bàn gia trung thành ta, người vẫn có thể tiếp tục phát huy tác dụng, hơn nữa, sau này tìm được hồi báo thật dày.

- Sản nghiệp này không thuộc về ta?

Bàng Ba Khắc như là bị rần rết cắn một cái, thanh âm cao vài lần:

- Ngài nói đây là ý gì?

Lục vương gia mặt không biểu tình trả lời:

- Bởi vì ta tìm được người đại diện rất tốt rồi, hắn đem tiếp nhận sự nghiệp của chúng ta rồi tiếp tục cố gắng.

- Người đại diện rất tốt sao?

Bàng Ba Khắc rốt cục ý thức được sắp phát sinh chuyện gì, chỉ chỉ Lý Dật:

- Vương gia, ngài nói là hắn?

- Đúng.

Thông qua sông bạc, Bàng Ba Khắc ngược lại không chút nghi ngờ năng lực buôn bán của Lý Dật, nhưng đem sản nghiệp kinh doanh nhiều năm giao cho một người như vậy, vô luận là tình cảm hay là lý trí, vị gian thương này đều không thể tiếp nhận:

- Ngài cùng ta nói đùa sao, vương gia, hắn dựa vào cái gì có thể tiếp thu sản nghiệp của ta, những sản nghiệp này là của ta, là do Bàng gia tích lũy lên. Ngài biết rõ, vì những sản nghiệp này, ta ném qua rất nhiều đau khổ.

- Đương nhiên biết rõ, cho nên ta sẽ nhường cho người tiếp tục lưu lại quản lý những sản nghiệp này, đương nhiên, người phải để An Đồ Sinh phụ trách. Chúng ta thẳng thắn nói rõ, tất cả sản nghiệp người, đều muốn về An Đồ Sinh, nhưng người vẫn đang được hưởng quyền kinh doanh, những sản nghiệp này cũng là do người quản lý, hơn nữa, người cũng được chia lợi nhuận.

- Không! Không! Điều đó không có khả năng.

Bàng Ba Khắc thân thể to mọng kịch liệt run rẩy lên, bởi vì nguyên nhân cơ thịt căng cứng, bốn cái cằm biến thành ba cái.

- Lão Bàng, người có tiền mặt không ít, chúng nó ở nơi nào?

Lý Dật khép lại sổ sách trước mặt, ngẩng đầu lên, hoàn toàn không để ý tâm tình của Bàng Ba Khắc, bình tĩnh mà hỏi.

- Lục vương gia, người không thể làm như vậy, dù cho ngài bỏ cái phần kia, ta còn có được một nửa tài sản hợp pháp, những tài sản này do đế quốc pháp luật bảo vệ, ngài không có quyền đem nó chuyển giao cho bất luận kẻ nào.

Vì cho Bàng Ba Khắc tỉnh táo lại, lục vương gia không thể không uy hiếp:

- Tài sản hợp pháp? Người hợp pháp tài sản có một bộ phận rất lớn cũng không hợp pháp. Nói thí dụ như buôn bán hải quân cấm phẩm, đương nhiên, lại càng không cần phải nói người hối lộ các quan viên là hành vi pháp luật không cho phép, ta nghĩ ta ít nhất có thể tìm ra trên trăm quan viên để chứng minh điểm này.

Lý Dật càng không lưu tình chút nào nói:

- Làm một gian thương, đối phó người lục vương gia có ít nhất vài chục loại biện pháp cho tất cả tài sản của người tiến vào quốc khố. Mà người, cũng nửa đời sau phát sầu, bởi vì người sẽ ở trong phòng giam nửa đời sau. Ta nói đúng không, lục vương gia?

Bàng Ba Khắc lập tức vẽ mặt trắng bệch đem thân thể mình cong lên, sau đó liên tục thở phì phò.

Lý Dật tiếp tục nói:

- Mà nếu như người đem sản nghiệp giao cho ta, ngoại trừ thiếu khuyết một bộ phận lưu động, người cũng không có tổn thất quá lớn, y nguyên

có thể khống chế thương đội tung hoành tại Đấu Thần đại lục, vẫn có thể cam đoan người cùng người nhà của người có cuộc sống phú hào. Lo lắng làm gì, lựa chọn tiến vào nhà tù hay là tiếp tục sống cuộc sống hiện tại?

Nói xong lời nói này, Lý Dật bắt đầu tiếp tục vui đầu nghiên cứu sổ sách, hẳn cố gắng tìm ra càng nhiều tiền mặt, dù sao đối với hắn, ăn bữa hôm lo bữa mai mà nói, tiền mặt mới là thật.

Trong phòng lập tức một mảnh lặng im, chỉ còn tiếng Bàn Ba Khắc thở dốc.

Qua thật lâu, Bàn Ba Khắc mới chậm rãi hỏi:

- Lục vương gia, đây là ý của ngài sao?

Lục vương gia dùng cái mũi hừ một tiếng, không có trả lời, nhưng ý tứ đã biểu đạt được như vậy. Bàn Ba Khắc tự nhiên không cách nào biết rõ, Lý Dật cùng lục vương gia có giao dịch liên quan đến cả vận mệnh đại thần đế quốc tương lai, tại giao dịch kia, điểm tài sản của Bàn gia tộc có là cái gì?

- Hảo! Hảo! Ta hiểu, cái này là báo ứng do bán đứng Lạc gia? Lục vương gia, chúng ta giao tình nhiều năm như vậy, cùng với giá trị của ta, chẳng lẽ còn không bằng tiểu tử này.

Xác thực là không bằng, bất quá lục vương gia lo lắng đến cảm thụ của Bàn mập mập là không có nói thật:

- Vô luận là người nào chịu trách nhiệm những sản nghiệp này, mục tiêu của chúng ta đều là nhất trí, thì phải vì thất hoàng tử tranh đoạt hoàng quyền, hơn nữa bảo đảm hẳn có thể thuận lợi kế thừa ngôi vị hoàng đế. Hoàn thành cái mục tiêu này, Bàn Ba Khắc, đối thủ buôn bán của lão, từ nay về sau cũng không phải là đối thủ của người, bọn họ sẽ biến mất ở đại thần đế quốc.

- Ách, lão Bàng, ta tính toán một cái, tiền mặt người tổng cộng là bảy triệu bốn ngàn tám trăm vạn, theo như doanh thu chúng ta mà nói, có bốn ngàn tám trăm vạn vốn lưu động cũng đủ rồi. Nếu như ngài không có ý kiến gì, trước hết bảy triệu kim tệ đưa vào tinh tạp của ta.

Lý Dật lấy tinh tạp từ trong dung giới ra, đưa cho Bàng Ba Khắc hiện đang như hóa đá.

Nghe được Lý Dật báo ra con số, da mặt lục vương gia cũng run rẩy.

- Lão Bàng. Lão Bàng.

Lý Dật không thể không kêu gọi, mới đem hồn phách Bàng Ba Khắc một lần nữa triệu hoán vào trong thân thể của hắn.

Bàng Ba Khắc phục hồi tinh thần lại, cực không tình nguyện cầm lấy tinh tạp, đem hắn giao cho Lý Dật:

- Chính người bớt đi... Đây chính số tiền mà ta suốt đời tích súc, lục vương gia, hắn dựa vào cái gì mà đơn giản lấy đi như vậy?

Trong thẻ Lục vương gia cũng có cả ức kim tệ lúc này đi vào tinh tạp của mình, Lý Dật mới cảm thấy mỹ mãn đứng lên:

- Phản bội là trả giá thật nhiều. Lão Bàng, người đã trả giá cũng đủ một cái giá lớn. Từ hôm nay trở đi, người có thể tận tâm tận lực kiếm tiền cho ta, đương nhiên, ta cũng sẽ không bạc đãi người, người có thể trích 0,1 phần trăm lợi nhuận. Đúng rồi, còn có sòng bạc, ta hy vọng người đem nó phát triển trở thành sản nghiệp trụ cột, phương diện này có cái gì khó khăn, người có thể tìm lục vương gia, hắn có thể vận dụng ảnh hưởng của mình cho người lũng đoạn thị trường. Hãy làm cho thật tốt nhé, lão Bàng, ta sẽ thỉnh thoảng đến kiểm tra.

Lý Dật nói xong, không bao giờ để ý tới Bàng Ba Khắc cùng vẻ mặt tái nhợt của Lục vương gia, làm ra vẻ con hùng ưng khí phách hiên ngang chạy ra khỏi phòng.

Không cần tốn nhiều sức lấy được bảy ước kim tệ, đại thần đế đô quả nhiên là khắp nơi đều là hoàng kim. Cái này đúng là nghiệm chứng pháp tắc Đấu Thần đại lục: chỉ cần người đủ cường đại, người có thể tìm được hết thấy.

Về phần bảy ước có thể làm gì, Lý Dật tạm thời còn không có nghĩ kỹ, bất quá có tài phú lớn, ngày nào đó sẽ có công dụng. Nếu như dùng để thuê những đoàn lính đánh thuê, cũng đủ rồi náo Đấu Thần đại lục ngất trời.

Khác biệt với Lý Dật vui sướng hài lòng rời đi, trong phòng, có hai người sâu mi khổ. Hai người kia, vô luận người nào, đều là nhân vật hiển hách.

Bên ngoài Bàng phủ, ngựa xe vẫn như nước, không có người biết rõ tứ đại phú thương Bàng thị, tất cả sản nghiệp vừa mới quang minh bị cướp sạch, không còn có tư cách xưng là đế đô tứ đại phú thương nữa.

Đi ra Bàng phủ, Lý Dật hưng phấn, sau đó bình tĩnh, chuyện phiên toái còn rất nhiều, cũng không bởi vì tiền nhiều mà giảm bớt.

Lạc Thủy, nàng bị dấn ở nơi nào?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kết Minh

Q.6 - Chương 356: Kết Minh

Với tâm cơ của vương gia, địa điểm giấu Lạc Thủy nhất định là phi thường bí ẩn, ở tại đế đô, Lý Dật cũng không có căn cơ, có thể đem cả đế đô lật tìm. Đương nhiên Lý Dật cũng chưa từng có tính toán đi làm như vậy, có đôi khi, dùng đầu óc cùng trí tuệ, so với khinh xuất thì càng hữu hiệu hơn.

Bất quá dùng biện pháp gì Lý Dật còn không phải nghĩ kỹ, hơn nữa Lý Dật cũng không gấp, hiện tại Lạc Thủy an toàn, điểm này hẳn vững tin.

- Cô gia, chúng ta bây giờ đi chỗ nào?

Xa phu cần thận hỏi.

- Về nhà.

Lý Dật quyết định tranh thủ lúc rảnh rỗi, tiếp tục tu luyện, tầng thứ hai "Long chi cấm chú" long uy củng cố xuống. Dù sao "Long chi cấm chú" cũng không có tu luyện ", lúc trước có xà tôn giả chỉ đạo, nhưng đây là một bộ công pháp, hoàn toàn dựa vào chính mình mà tu luyện đến tầng thứ hai long uy.

Sau khi về đến nhà, Lý Dật mới phát hiện trong nhà đã có khách nhân.

Ba thị phụ tử lúc từ Lục vương gia phủ cũng không trở về nhà, mà là chính mình tìm tới Lạc nhà. Hơn nữa thân phận hai vị tôn quý, cư nhiên chờ đợi lâu như vậy. Cái này làm ho đám người hầu Lạc gia sợ hãi không thôi.

- An phó tướng.

Thân là tướng quân, Ba Bố Vi thói quen dùng quân chức xưng hô người khác:

- Người hôm nay ở lục vương phủ, chúng ta đều thấy được, không hề nghi ngờ, hành vi của người cùng chúng ta có thể công bằng nói chuyện rồi.

Ra tay giáo huấn hộ vệ vương gia phủ một chút mà thôi, Lý Dật ngược lại hoàn toàn không có tỏ thái độ, chẳng qua oán khí Lục vương gia mà rơi tại trên mấy thằng xui xẻo. Bất quá tại trong mắt địch nhân lục vương gia xem ra, cái này tự nhiên là một loại thái độ.

- Ba thúc thúc, tại hạ đối với ngài vẫn công bằng.

Lý Dật thái độ cung kính hồi đáp.

- An phó tướng hẳn là còn nhớ rõ, Lạc Thủy đã từng giao cho bốn tướng một phong thư. Lạc Kỳ tướng quân gửi cho ta phong thư này, toàn bộ nội dung là nói về ngươi. Nhìn ra được, Lạc Kỳ tướng quân hẳn rất coi trọng ngươi, bất quá, coi trọng cũng là thanh kiếm 2 lưỡi. Lạc Kỳ tướng quân đã đem bí mật lớn nhất đều nói cho ngươi, nói đúng là, nếu như ngươi là bằng hữu của chúng ta, như vậy ngươi được chúng ta tín nhiệm, nếu ngươi không phải là bằng hữu của chúng ta, thì địch nhân của chúng ta, ngươi hẳn phải biến mất ở thế giới này. Bất quá ta thật cao hứng nhìn thấy, ngươi đang cùng địch nhân của chúng ta chiến đấu.

- Ta được ngài tín nhiệm sao? Ba tướng quân?

Vì chính mình tìm được minh hữu, để tránh một mình tác chiến, cái này cũng chưa chắc không phải là một loại lựa chọn tốt, cho dù là quan hệ lợi dụng lẫn nhau.

- Đương nhiên, ta cùng Nhạc phụ của ngươi đã có giao tình vài chục năm, tại đại thần đế quốc, Ba gia cùng thần long cảnh Lạc gia quan hệ chính là thịt cùng đồ tể vô cùng rõ ràng. An phó tướng, có hứng thú nói nói chuyện tối ngày hôm qua không?

Lý Dật hiện tại đã biết, tại trong các thế lực đế đô, thế lực chín đại vọng tộc cao hơn cả thế lực vương gia, Ba Bố Vi đã có thành ý như thế, Lý Dật mừng rỡ vô cùng. Đã như vậy, tự nhiên muốn trình lên lễ gặp mặt.

- Ba thúc thúc hẳn là còn nhớ rõ ngày đó ta bị tam vương gia đuổi tới quý phủ ngài, sự tình bắt đầu nói từ đó. Ngày đó, lục vương gia đột nhiên tìm được ta, nói là có một nhiệm vụ muốn giao cho ta, hẳn để cho ta đi thành tây dịch quán giết một nhân vật trọng yếu. Bất quá hẳn không có nói cho ta nhân vật trọng yếu rốt cuộc là ai, ta nghĩ tới nghĩ lui, cảm giác, cảm thấy sự tình có điểm gì là lạ, ngài biết rõ, ta là một người cẩn thận. Vì vậy đêm hôm đó, ta liền đến phủ của lục vương gia, cố gắng tìm hiểu bí ẩn trong đó. Kết quả lại làm ta chấn động, lục vương gia âm hiểm, căn bản cũng không có tính toán để cho ta ám sát cái đại nhân vật

kia, hẳn chỉ là muốn lợi dụng ta, lợi dụng ta để đối phó Thần long cảnh Lạc gia.

Một lắng lắng nghe Ba Bối Vi đột nhiên chen miệng nói:

- Hẳn làm thế nào lợi dụng người?

- Bởi vì ta là con rể thần long cảnh Lạc gia, ít nhất tất cả mọi người cho rằng như vậy. Bọn họ tại dịch quán thiết hạ âm mưu, một khi ta ra hiện ra, cũng ra tay ám sát cái kia nhân vật đại, liền giết ta, như vậy Lạc gia tự nhiên không thoát khỏi can hệ, đương nhiên, giống như ngài lời vừa mới nói, bởi vì ngài cùng Lạc gia quan hệ, ngài cũng sẽ bị cuốn vào trong đó.

- Đã như vậy, người đi thành tây dịch quán sao?

- Đương nhiên đi rồi, lục vương gia tính toán ta như thế, ta sao lại có thể để hẳn từ bỏ ý đồ. Ta mời một vị bằng hữu, cố gắng thử hoá thật, ám sát chết đại nhân vật kia.

- Kết quả như thế nào?

Nói đến chỗ mấu chốt, Ba Bối Vi tướng quân trong mắt tinh quang lóe lên, thân thể nghiêng về phía trước, vẻ mặt đầy chú ý.

- Kết quả của hành động ám sát vẫn bị thất bại, thời khắc mấu chốt, không biết chỗ xuất hiện một cái thần bí nhân, cướp đại nhân vật kia đi. Bất quá theo ta quan sát, thần bí nhân kia cùng lục vương gia tựa hồ cũng không phải cùng bọn.

Lý Dật có ngọc cũng sẽ không ngọc nói ra bí mật là thất hoàng tử ở tại trong tay mình.

- Thần bí nhân cướp đi rồi?

- Đúng là thần bí nhân kia thực lực cường hãn. Chính là hẳn làm cho cả thành tây dịch quán đều hủy diệt rồi, bất quá bởi như vậy tốt hơn, lục vương gia cũng không có cảm thấy được ta đùa giỡn hẳn.

Lý Dật nghĩ nghĩ, vẫn là đem chuyện tình Lạc Thủy nói ra:

- Về phần ta hôm nay xông vào trong vương gia phủ, đó cũng là nhất thời cực kỳ tức giận, lục vương gia âm hiểm sợ ta có nhị tâm, bắt Thủy tiểu thư làm con tin.

- Lục lão quỷ đã khống chế Lạc Thủy? Đáng chết, làm sao người không nói sớm?

- Hơn nữa hãn đến bây giờ còn không có ý định thả Lạc Thủy tiểu thư ra, mà là lợi dụng Lạc Thủy tiểu thư bức bách ta tìm kiếm thất hoàng tử.

Lý Dật phen này chân chân giả giả nói ra, cũng không biết Ba Bố Vi tướng quân có tin bao nhiêu phần, mặc kệ hãn tin hay không, thứ nhất, hãn không cách nào từ lục vương gia tìm được chân tướng, thứ hai, Lạc Thủy tại trong tay lục vương gia xác định là không thể nghi ngờ. Việc này làm cho Ba Bố Vi tướng quân gây áp lực cho lục vương gia, cũng chưa hẳn không phải là một loại biện pháp hay. Tuy nhiên Lý Dật biết rõ lục vương gia tuyệt đối sẽ không đơn giản thả Lạc Thủy ra.

- An phó tướng yên tâm, Lạc tiểu thư, bốn tướng nhất định sẽ hết sức đến Lục vương gia đòi người... về thần bí nhân kia, có cái gì đặc thù không?

Xem ra, Ba Bố Vi hứng thú với thất hoàng tử vượt xa hứng thú cứu Lạc Thủy, Lý Dật giả bộ như cố gắng nhớ lại, tự nói:

- Cái thần bí nhân kia là Đấu Thánh cường giả, thấy không rõ khuôn mặt, toàn thân một bộ hắc bào, xem ra giống như là một con dơi.

Ba Bố Vi hỏi:

- Hãn tu luyện là hệ đấu khí gì, sử dụng qua đấu kỹ gì?

- Ít nhất là lôi hệ cùng hỏa hệ đấu khí, về phần đấu kỹ, ngược lại sử dụng hai chiêu, dịch quán là do đấu kỹ của hãn mà bị hủy, bất quá ta nhìn

không ra.

Mắt thấy hỏi cũng không có giá trị gì, Ba Bối Vi quyết định chấm dứt nói chuyện:

- Vậy được rồi, An phó tướng người nghỉ ngơi trước, nếu có tin tức Lạc tiểu thư ta sẽ phái người thông tri cho người. Người đã cũng nhận rõ lực vương gia âm hiểm, như vậy chúng ta từ nay về sau có thể là bằng hữu, đúng không?

Về vấn đề này, Lý Dật là người thức thời, vội vàng sợ hãi nói:

- Thuộc hạ không dám cùng tướng quân nói xằng là bằng hữu. Thuộc hạ cũng nghe qua tin tức tướng quân cùng các vương gia không hòa thuận, đã như vậy, thuộc hạ từ nay về sau tận tâm thuần phục tướng quân là được.

- Hảo, hy vọng người sẽ không cô phụ Lạc Kỳ tướng quân ưu ái cùng kỳ vọng đối với người.

Ba Bối Vi đứng lên, đại thủ nặng nề vỗ vỗ bả vai Lý Dật, vẻ mặt biểu lộ khen ngợi.

Xem như kết mình thành công, Lý Dật biết mình tại đại thần đế đô bị cuốn càng sâu. Nếu như không phải lo lắng thân phận bạo lộ, ngược lại cũng không có cái gì, cũng muốn náo long trời lở đất, nói không chừng còn có thể nhân cơ hội kiếm được chỗ tốt.

Sau khi tiễn Ba tướng quân, Lý Dật lập tức trở về trong phòng, lấy ra huyết long châu, nhưng điều làm Lý Dật thoáng thất vọng chính là, huyết long châu trải qua tối hôm qua, huyết mạch chi lực cũng chưa hoàn toàn khôi phục, bên ngoài hiện ra vẻ phẫn hồng. Từ khi có huyết long châu, lại thông qua thu nạp thiên địa nguyên khí tu luyện, Lý Dật càng ngày càng không có kiên nhẫn. Đơn giản đem khôi phục thực lực tới trạng thái đỉnh phong, Lý Dật nghĩ nghĩ, vốn đã thật lâu không có nghiên cứu Vô Danh trận pháp bí kíp, lúc này bắt đầu chăm chú nghiên cứu.

Vô Danh trận pháp theo như trình tự phân cấp, là hạ, trung, thượng ba cấp bậc, càng lên cao tác dụng trận pháp cũng càng lớn, sử dụng nhanh và tiện, đối với hạ cấp trận pháp Lý Dật đã lĩnh ngộ cũng cao thâm, như "Kim úng khốn long trận" cùng "Kim úng Đồ Long trận", Lý Dật có thể thuần thục vận dụng. Theo như công dụng, Vô Danh trận pháp đại khái có thể phân ba loại: thủ, vây hãm, giết. Theo như quy mô, lại có thể phân lớn, trung, tiểu, ba loại.

Loại to lớn cao cấp sát trận, trong bí kíp tự xưng là có thể phá hủy một tòa thành trì, tru sát một chi quân đội. Đương nhiên, trận pháp này bố kết phiền toái lại cần tiêu hao đại lượng thời gian, hơn nữa trước mắt Lý Dật cũng lĩnh ngộ không thấu, lúc này tạm thời buông tha.

Lý Dật bây giờ đối với một loại nhỏ trung cấp sát trận sinh ra hứng thú.

Loại nhỏ sát trận này sở dĩ có thể xếp vào trung cấp trận pháp, có một chỗ tốt lớn nhất là có thể di động! "Kim úng Đồ Long trận" tuy nhiên uy lực không nhỏ, hơn nữa năng lượng có thể không ngừng bổ sung, nhưng khuyết điểm trí mạng nhất là một khi bố kết không cách nào di động. Trong lúc này trận pháp uy lực mặc dù không bằng "Kim úng Đồ Long trận", nhưng có thể tùy ý di động, thực chiến so với "Kim úng Đồ Long trận" mạnh hơn nhiều.

Dù sao huyết long châu còn chưa khôi phục hoàn toàn cũng không cách nào tu luyện đấu khí cùng "Long chi cấm chú", Lý Dật liền nghiên cứu Vô Danh trận pháp, thử bố kết trung cấp loại nhỏ sát trận có thể tùy ý di động. Trận pháp này danh tự tên là Động sát, tên của nó chuẩn xác mà ngắn gọn, bất quá bố kết cũng không đơn giản như vậy.

Bố kết một cái sát trận đối với Lý Dật mà nói cũng không phải khó, khó tại khi sử dụng trận pháp này di động, cái này cần nắm chắc phương vị không gian tinh chuẩn, từng cái khớp xương mà động toàn bộ trận, cần tay quyết biến ảo cực nhanh, cơ hồ là tại một giây đồng hồ đồng thời điều khiển mấy, thậm chí hơn mười cái khớp xương điểm vào không gian di động, dù là Lý Dật thủ pháp coi như là nhanh, nhưng vốn là tay

quyết thay đổi không kịp, hoặc là không gian năm chắc còn chưa đủ tinh chuẩn, trận pháp di động khó thành công được.

Trong lúc tu luyện, Lý Dật càng khó khăn càng cố gắng vượt qua, vì triệt để đem cái "Động sát" trận pháp này thuần thục điều khiển, Lý Dật phân phó gia nhân không cho phép quấy rầy, có khách tới chơi cũng công bố không có ở nhà.

Một mặt nghiên cứu trận pháp, một mặt chờ huyết long châu khôi phục hoàn toàn, sau đó tu luyện đấu khí cùng "Long chi cấm chú", Lý Dật cơ hồ tiến nhập cảnh giới vong ngã. Đợi cho lần thứ sáu hãn chứng kiến huyết long châu một lần nữa khôi phục thành vẻ huyết hồng, mới đột nhiên giật mình một cái:

- Tý nữa thì đã quên Phì phì cùng thất hoàng tử.

Huyết long châu hoàn toàn khôi phục lần thứ nhất cần một ngày một đêm, như thế tính ra, trạng thái tu luyện vong ngã đã qua sáu ngày. Thời gian dài như vậy, bên ngoài sẽ phát sinh bao nhiêu chuyện xấu, Lý Dật vốn tính toán mỗi ba ngày đổi một chỗ, miễn cho hành tung thất hoàng tử bị phát hiện.

Ý thức được tình huống không ổn, Lý Dật liền hoàn toàn khôi phục huyết long châu cũng chưa kịp tu luyện, vội vàng cất kỹ huyết long châu cùng Vô Danh trận pháp bí kíp, vội vàng ra cửa, chạy tới tòa nhà trọ bần dân kia.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hành Tung Bạo Lộ.

Q.6 - Chương 357: Hành Tung Bạo Lộ.

Khá tốt, tối thiểu bên ngoài nhà trọ bần dân hết thấy bình thường, không có dấu hiệu gì. Xác định đằng sau không có cái đuôi, Lý Dật lúc này mới

sải bước hướng hầm ngầm cho thuê đi đến.

- Ai, người đứng lại.

Bên cạnh âm thanh nữ cao vang lên, quay mặt lại, chỉ là mập mạp hướng Lý Dật ngoắc lại.

- Đệ đệ của ta.

Lý Dật tiến đến gần.

- Đường nhiên gọi ta là có chuyện gì?

- Người đi nhiều ngày như vậy, tiền thuê nhà mặc dù là giao nộp, nhưng đệ đệ người cùng cái tên mập mạp kia, cũng ăn nhiều, mỗi ngày rượu thịt không ngừng, còn mượn ta hai mươi cái kim tệ, nói là chờ người trở về trả lại.

Bao thuê bà nhìn Lý Dật khẽ vươn tay, ý là đòi kim tệ.

Hai người còn đang ngủ là tốt rồi, Lý Dật nhẹ nhàng thở ra, thống khoái mà trả kim tệ, lúc này mới đi đến tầng hầm ngầm dơ bẩn.

Nhìn thấy Lý Dật, Phì phì lập tức nhảy dựng lên:

- Thối tiểu tử, đã nói ở vài ngày, người tính hôm nay đã ngày thứ mấy, Lão Tử trên người đều muốn phát mao.

Cũng thật sự làm khó Phì phì, ở loại địa phương này ngày gốc sáu bảy ngày đêm, đó là cần trả giá bao nhiêu nghị lực đây.

Thất hoàng tử thì càng thảm, bị đóng cửa bế lại không gian ẩm cố, cũng không có bước ra một bước, bởi vì khuyết thiếu ánh mặt trời, vẻ mặt trắng bệch, thần sắc cũng là héo hắt vô cùng, ở đâu còn phong phạm của một vị hoàng tử.

- Lý Dật, người cuối cùng đã trở lại, chúng ta tranh thủ thời gian đổi địa phương khác đi.

Thất hoàng tử về mặt đau khổ xác thực làm cho người ta trù mến.

- Hảo, hảo, đổi địa phương khác, chúng ta đi khỏi nơi này.

Lý Dật lặng lẽ cười, giải trừ không gian cấm cố, sau đó đem thất hoàng rời khỏi nhà trọ bần dân.

Kế tiếp đi nơi nào Lý Dật còn không có nghĩ kỹ, chỉ là mang theo Phì phì cùng thất hoàng tử tùy tiện đi lại. Lý Dật không vội, chỉ cần mình ở bên người thất hoàng tử, cũng không phải sợ lực vương gia dùng sức mạnh. Sợ là thất hoàng tử hành tung bị Ba thị phát hiện, chẳng những vạch trần mình nói dối, mà còn gây nguy hiểm cho thất hoàng tử.

Vòng vo sau nửa ngày, Phì phì hỏi dò:

- Tiểu tử, chúng ta tìm một chỗ ăn cơm đi?

Trên đường phố, cũng không biết từ quán nhà ai bay ra mùi rượu và thức ăn thơm phức, dẫn tới bụng Phì phì đại động, nhịn không được nhìn Lý Dật cầu khẩn.

Nghĩ đến Phì phì cùng thất hoàng tử ở địa phương đó sáu ngày, không hảo hảo khao ăn thì có chút không ổn, Lý Dật sáng khoái đáp ứng rồi, nhắc chân hướng từ lâu đi vào.

- Khách quan, ăn chút gì đó?

Điểm tiểu nhị nhiệt tình chào đón cười đến hân hoan.

- Có phòng sao?

- Có, có, mời ba vị khách quan lên trên lầu.

Cái gian này là từ lâu ngoại thành, ở chỗ này coi như là đỉnh cấp, nhưng cùng từ lâu trong thành so sánh lại không biết thua kém bao nhiêu lần. phòng cũng chỉ là phong cách bình thường. Ngồi vào chỗ của mình, kêu tiểu nhị làm món ăn tốt nhất bưng lên, Lý Dật lúc này mới cười nói:

- Thất hoàng tử, mấy ngày nay ủy khuất người. Ta và lục thúc hợp tác tiến hành cực kỳ vui sướng, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là rất nhanh sẽ trao đổi con tin, cho nên kế tiếp, người chỉ cần thành thành thật thật đứng ở bên người chúng ta, ta bảo vệ người lông tóc không tổn hao gì.

Bảy triệu kim tệ dù sao không phải số lượng nhỏ, đối với Lý Dật mà nói, hợp tác đương nhiên là vui sướng.

Thất hoàng tử vừa muốn nói gì, bỗng nhiên chỉ nghe một hồi tiếng bước chân đi lên lầu, Lý Dật vội vàng thủ thế. tiếng bước chân có mười mấy người, tiếng bước chân nhanh nhẹn cho thấy những người này cũng không phải là người thường, mà là người tu luyện đấu khí. Bất quá, trà trộn ở đây, nghĩ đến cũng không mạnh.

Mười mấy người đi đến, liền ngồi cách vách phòng Lý Dật, thừa dịp rượu và thức ăn còn chưa đưa lên, liền thượng vàng hạ cám tán phét.

- Long ca, huynh đệ chúng ta muốn thừa nước đục sao?

- Người nếu sợ không cần phải đi, Long ca, ta cùng đi.

- Đúng vậy, tiểu tử kia quá lợi hại, chúng ta không động thủ, tìm được hành tung vậy đủ sống nửa đời sau rồi.

- Lý Dật lợi hại như vậy, tìm được hành tung lại không bị hắn phát hiện, cũng không đơn giản.

Ở trong đám không biết là tên này nhát gan hay là cẩn thận, nhất thời giội nước lã.

Lúc này một thanh âm uy nghiêm vang lên, theo thanh âm phán đoán, hẳn là người gọi là Long ca:

- Vì cái gì không đi, tìm hơn một ngàn kim tệ mới mua được bức họa Lý Dật, không đi tìm tiền vốn lợi nhuận trở về cũng đều không có. Ta nói

mặt rỗ, cầu phú quý trong nguy hiểm, Đấu Thần điện ra giá cao như vậy, chẳng lẽ là nhiều tiền. Tự nhiên là có chút nguy hiểm rồi.

- Đúng vậy, mặt rỗ, Long ca mời người là cho người mặt mũi, người không muốn thì an tâm làm hộ viện của người đi.

- Cho dù tìm không thấy, đi ra ngoài học hỏi kinh nghiệm, nói không chừng đối với tu luyện cũng có bổ ích.

Vốn là số tiền lớn treo thưởng của Đấu Thần điện hấp mạo hiểm cường giả, Lý Dật cũng không để ý, nghe chỉ là cười lạnh, mà trên mặt thất hoàng tử biểu lộ lại cực kỳ phức tạp.

Rượu và thức ăn đưa lên, để tránh nhiều lời, Lý Dật cũng không lên tiếng, chỉ lo vui đầu ăn uống. Nhưng cách vách Long ca lại nói:

- Cha ta đã nghe được tin tức, Lý Dật rất có thể ở cảnh nội đại thần đế quốc chúng ta, theo như lộ tuyến phân tích, bọn họ nhất định là theo phía Đông vùng duyên hải đại thần đế quốc lên đất liền. Hơn nữa nói cho các người biết một cái cơ mật, có thể Lý Dật tiểu tử kia đồng thời trở về Đấu Thần đại lục, còn có mấy người nữa, bọn họ thời điểm hiện tại sử dụng truyện tổng trận bị phát hiện hành tung, hẳn là hướng thiên phong đế quốc. Bất quá không kỳ quái, Lý Dật nguyên vốn là người thiên phong đế quốc.

- Như vậy nói đúng là Lý Dật hiện tại ở thiên phong đế quốc sao?

Tên mặt rỗ nói.

- Không. Đấu Thần điện trải qua sau khi điều tra cho rằng, Lý Dật cũng không có cùng mấy cường giả đồng hành, như vậy phân tích mà nói, Lý Dật nhất định ở cảnh nội đại thần đế quốc. Hẳn không có đảm lượng sử dụng truyện tổng trận, hiện tại tất cả truyện tổng trận, đều được Đấu Thần điện nghiêm mật giám thị.

Trầm mặc sau nửa ngày, một tên lại nói:

- Nghĩ tới đại thần để quốc diện tích lãnh thổ bao la, muốn tìm ra một người, cũng không phải dễ dàng như vậy

Long ca nói:

- Bằng chúng ta mấy người đương nhiên như là muối bỏ biển. Bất quá, hiện tại đến chỗ tìm kiếm Lý Dật người đâu chỉ ngàn vạn. Cha ta sở dĩ chậm chạp bất động, là đang chờ cơ hội.

- Như vậy hiện tại cơ hội tới rồi sao?

- Theo cha ta phân tích, Lý Dật đã không có trốn ở hoang sơn dã lĩnh, như vậy rất có thể trốn ở trong thành thị.

Nghe đến đó, Lý Dật trong nội tâm cả kinh. Đấu Thần đại lục quả nhiên là chi sĩ tài trí đầy trời, một cái cha của Long ca đều có thể suy tính ra đại khái chỗ ẩn thân của bản thân mình, xem ra sau này nên chú ý làm việc, tuyệt đối không thể để loại sự tình xông vào vương phủ như vừa rồi.

Chỉ nghe Long ca tiếp tục nói:

- Cha ta đã động viên tất cả lực lượng, từ phía Đông vùng duyên hải, một tòa thành thị đều điều tra tới. Công việc này cũng là cực lớn, đúng là thời điểm thiếu người, cho nên tìm tới các huynh đệ, nếu có thể tìm một ít nhân thủ đảm đương là rất tốt.

- Long đoàn trưởng làm việc chính là không giống người thường, hoặc là không ra tay, vừa ra tay là đại thủ bút, nghe nói long đoàn trưởng lần này điều động nhân thủ, không có hơn vạn cũng là bảy tám ngàn.

- Ta muốn cưỡi trời.

Thất hoàng tử lời nói đột nhiên cắt đứt Lý Dật.

- Nghe trộm.

Lý Dật cảnh giác nhìn thất hoàng tử liếc, thất hoàng tử nói chuyện cách vách tự nhiên cũng là rơi vào trong tai, tiểu tử này lúc này đi ra ngoài,

không phải là muốn đùa giỡn gì? Lý Dật đối với thất hoàng tử tuy không tính là hiểu rất rõ, nhưng người này cũng tuyệt đối không phải là đèn đã cạn dầu.

Nghiêm túc nhìn nhìn Thất hoàng tử, tiểu tử này ngược lại có vẻ mặt thản nhiên. Làm cho Phì phì cùng hắc tiến đến, Lý Dật thật đúng là có chút không yên lòng, nhưng đám người bên vách kia chính là có bức họa của mình.

- Nhịn một chút.

Lý Dật nói.

- Nhịn tới khi nào? Chờ những người kia đi sao?

Thất hoàng tử dùng ngón tay chỉ vách:

- Cơm của bọn hắc món ăn còn không có xong, ta sợ đã đợi không kịp.

Lời của thất hoàng tử cũng là thật, nếu thật là mắc tiểu, đợi cho tắm vách mở ra, vậy cũng sợ là không kịp.

- Đừng đùa giỡn.

Lý Dật nghĩ nghĩ, vận chuyển đấu khí sử dụng ẩn thân đấu kỹ, thân thủ đi đến bên người thất hoàng tử, dẫn hắc ra khỏi phòng.

Phòng cánh cửa cũng không có, chỉ có một tấm vải màn che đi, hơn nữa rèm vải còn không kỹ càng, lộ ra chút ít chút ít khe hở. Trải qua cách vách, Lý Dật liếc qua, chỉ thấy mười mấy dung mạo khác nhau vây quá chặt chẽ, trong đó có một người tuổi còn trẻ, cũng bất quá ba mươi tuổi, hình như tên là cái gì "Long ca".

Lý Dật không khỏi lắc đầu, những cường giả này, thực lực không bằng Long ca, đạt đến Đấu Vương cảnh giới, còn lại đều là Đấu Sư thậm chí còn còn là đấu giả. Xem ra Long đoàn trưởng cũng là thiếu người rồi, những người như vậy cũng đều thuê.

Thất hoàng tử ngược lại không đùa giỡn gì, thành thành thật thật đi nhà xí, thành thành thật thật đái ra nước tiểu, sau đó lại thành thành thật thật về tới phòng của mình.

Lúc này rượu và thức ăn mang lên, Phì phì lập tức liền như lang thôn hồ yết, tự uống một mình, một bộ thèm ăn như ác quỷ. Tương ăn của thất hoàng tử cũng không tốt hơn, ôm một chân gà gặm đến say sưa. Chỉ có Lý Dật mặc dù đã ăn uống, nhưng nhất cử nhất động cách vách không chút nào thoát ra cảm giác của mình. Rót rượu, chạm cốc, mấy chén sau huyền thuyên không giới hạn, đương nhiên còn có Long đoàn trưởng thối phồng, thỉnh thoảng lại người nhấc lên rèm vải đi ra ngoài gọi món ăn gọi rượu hoặc là đi tiểu.

Nhất thời rượu và thức ăn bị quét sạch sẽ, Phì phì cùng thất hoàng tử mới vỗ tròn vo cái bụng, một bộ bộ dạng cảm thấy mỹ mãn.

- Chúng ta hiện tại đi, hay là...

Thất hoàng tử nhìn qua Lý Dật nói.

Lý Dật tựa hồ có điểm ngẩn người, lại không thấy nói gì, cũng không có nói không đi. Phì phì nhin không được khẽ gọi một tiếng:

- Tiểu tử, hỏi người, hiện tại đi hay là chờ bọn hăn.

Như là đột nhiên bừng tỉnh, trong đôi mắt Lý Dật tinh quang lóe lên, sắc mặt lãnh tuấn vô cùng, trong thanh âm càng lạnh như băng:

- Phì phì, xem trọng tiểu tử này.

Không đúng, quá không bình thường, Cách vách phòng đã có mấy phút thời gian không có bất kỳ phản ứng. Tiếng nói chuyện, tiếng ăn cơm bỗng nhiên dừng lại, giống như điều khiển từ xa nhấn xuống tắt máy vậy, hết thảy dừng. Mà tiếng tim đập, lại bỗng nhiên mãnh liệt lên, hiển nhiên, cách vách phòng mỗi người đều có vẻ rất khẩn trương.

Là chuyện gì mà bọn hăn khẩn trương như thế?

Bất luận chuyện tình khác thường, đều có lời giải thích hợp lý, mà hiện tại Lý Dật xem ra, loại khác thường này tựa hồ đối với chính mình. Vô luận suy đoán của mình có chính xác hay không, Lý Dật đều cảm thấy cần có hành động. Thà rằng giết lầm một ngàn, không thể buông tha một cái, câu danh ngôn này, quả thực chính là Lý Dật lúc này muốn làm.

Chậm rãi đứng dậy, Lý Dật xốc lên rèm vải, sau đó kéo dài qua hai bước, trực tiếp kéo ra rèm vải ép vào vách phòng.

Trong lúc Lý Dật kéo ra rèm vải, chính là đã quyết định vận mệnh những cường giả kia.

- Các người, nhận biết ta sao?

Giọng nói của Lý Dật giống như loại băng hàn vạn năm, làm cho mười mấy cường giả đột nhiên hiện thân, vẻ mặt kinh ngạc cùng bối rối nhìn Lý Dật.

- Ta lại hỏi các người một câu, các người làm sao biết thân phận của ta?

Mặc dù là rèm vải che kín, nhưng là bị Lý Dật cố tình dấu kín, những cường giả này, rốt cuộc làm sao nhận ra thân phận của mình? Hết thảy đều rất bình thường, với đầu óc Lý Dật, cũng tìm không thấy chỗ sơ hở.

- Người, người là ai, ta, chúng ta không nhận ra người.

Cái tên cầm đầu Long ca lắp bắp hồi đáp, tên Long ca thoát nhìn cũng trầm ổn lão luyện, nhưng đôi mắt cũng không cách nào che dấu sợ hãi lại bán rẻ hăn. Nghĩ quanh thân Lý Dật tràn ngập giả khí cổ cường, hơn nữa không lộ ra sơ hở, muốn tấn công cũng không phải một chuyện dễ dàng.

- Long ca, nếu thấy ta, người có thể được một nghìn kim tệ sao.

Lý Dật khước miệng một tia cười lạnh, sát ý dần dần sôi trào.

Giết Chóc.

Q.6 - Chương 358: Giết Chóc.

Long ca cầm đầu đám cường giả này, rốt cuộc nhận ra thân phận Lý Dật? Cái bí ẩn này tạm thời đã không trọng yếu, quan trọng là làm cho bí mật này chỉ ở lại đây.

Sát ý sôi trào, những đấu giả Đấu Sư kia cảm thụ không đến, chỉ là tại Lý Dật cường thế uy áp, một đám giống như tiểu bạch thỏ, không ai cố gắng phản kháng. Không phản kháng Lý Dật cũng phải động thủ, chỉ là bởi vì bọn họ biết bí mật không nên biết.

- Ti ti ti.

Đấu khí tơ nhện chói tai bỗng nhiên vang lên, sau đó quần lấy một cái cổ, trong nháy mắt vặn gãy cổ của hắn. Còn lại đám người mới đột nhiên tỉnh lại, phí công cố gắng phản kháng. Nhưng là đã chậm, thực lực bọn họ kém quá xa, tại đấu khí của bọn hắn vừa mới vận chuyển, trên cổ mỗi người đều bị xiết chặt, ở trong ý thức bọn họ cuối cùng là thanh âm xương cổ cốt đứt gãy.

- Lý, Lý Dật, không nên, không nên.

Mắt thấy Lý Dật dùng thế sét đánh lôi đình đánh chết tất cả cường giả, Long ca triệt để buông tha cho ý niệm chống cự trong đầu, quỳ xuống cầu khẩn mãi không ngừng.

- Các người làm sao biết ta?

- Nhà cầu... nhà cầu.

- Nhà cầu nói cái gì?

Lý Dật lãnh tuấn hiện ra một tia trêu tức cười:

- Nhà cầu còn biết ta?

- Nhà xí, trong nhà vệ sinh có năm chữ.

- Năm chữ? Là chữ gì?

- Lý, Lý Dật tại cách, cách vách.

Rõ ràng là năm chữ, lại bị Long ca nói thành bảy chữ, tiểu tử đã hỏng mất rồi. Trong này đầy huyết tinh, nhưng bởi vì xương cổ nứt gãy mà đột tử, có vài ánh mắt còn trợn thật lớn, tựa hồ là đang nhìn hắn.

- Thất hoàng tử.

Lý Dật nghiêng răng nghiêng lợi từ trong miệng tóe ra ba chữ kia, đồng thời vặn gãy cổ Long ca. Hay cho thất hoàng tử đùa giỡn, thân hình Lý Dật nhoáng một cái, đến nhà vệ sinh, chỉ thấy trên mặt đất, quả nhiên có chữ viết xiêu xiêu vẹo vẹo

- Lý Dật tại cách vách.

Đây là lúc đi tiểu đem đầu khí rót vào nước tiểu viết ra.

Lý Dật thật không ngờ thất hoàng tử còn có ngón này, thời điểm hắn đi tiểu, hại Lý Dật như vậy.

Trở lại phòng, Lý Dật cũng không tính sổ, đang muốn mang Phì phì cùng thất hoàng tử rời đi, nhưng đột nhiên giật mình một cái, Lý Dật trở lại trong đồng xác chết kia, lần lượt từng cái kiểm tra một lần, sau đó mồ hôi rơi xuống.

Những thi thể này, cũng không có tên mặt rỗ.

Lý Dật cùng thất hoàng tử thoáng nhìn qua, mặt rỗ ngồi ở vị trí thứ hai bên trái Long ca, người cũng như tên là mặt rỗ. Nhưng hiện tại, vị trí thứ hai tay trái Long ca là một tên mập, trên mặt trắng nõn. Nếu như Lý Dật

cũng là một thành viên, khi tìm được tin tức nhà cầu, hẳn hội làm cái gì? Đương nhiên là sẽ phái một người đi báo tin.

- Đúng. Mặt rõ chính là người bị phái đi báo tin.

Lý Dật tận lực sử dụng đầu óc của mình tỉnh táo lại, nhất định phải nghĩ ra một cách xử lý.

- Phì phì, xuống dưới nói cho điểm tiểu nhị, không có cho lên lầu. Thất hoàng tử, người không sai, đủ rồi, sau này cùng người tính toán rõ ràng.

- Lý Dật, đâu có chuyện gì liên quan tới ta? Ta cái gì cũng không làm, là người đa nghi.

Thất hoàng tử còn đang chống chế, nhưng đôi mắt khẩn trương.

- Đúng, không liên quan người, là ta đa nghi.

Lý Dật khó thở mà cười, vung tay lên, mở vách gian phòng, thi thể biểu hiện ra cho thất hoàng tử xem. Hơn mười cỗ thi thể, có cái chết kiểu này, ánh mắt hoảng sợ trắng trắng, đã thống khổ lại mà không cam lòng chết đi.

Nhìn thấy những thi thể này, thất hoàng tử mặt co rút mạnh, ý thức được tình thế nghiêm trọng.

- Bọn họ sợ dĩ chết, đều là vì người ở nhà cầu lưu lại năm chữ. Hơn nữa, còn có thể có càng nhiều người chết, thất hoàng tử, người có đôi khi không thể quá thông minh, ta nhớ được vừa mới tiến vào gian phòng đã nói với người, muốn người không cần phải đùa giỡn, người đem lời của ta trở thành gió thoảng bên tai rồi?

Nhìn đám thi thể, Lý Dật lạnh lùng nhìn, rốt cục làm thất hoàng tử sợ hãi:

- Lý Dật, ta không có khả năng mặc người giam giữ mà không tự cứu. Nếu như người ở vào vị trí của ta, người đồng dạng cũng phải làm như

vậy.

- Ta so với người càng thông minh hơn, người không nên làm chuyện gì. Bây giờ còn có một con cá lọt lưới, hẳn đi báo tin, nếu như dự liệu của ta không sai, những người này tạm thời còn không tiết lộ tin tức ra ngoài, bởi vì bọn họ cần phong tỏa tin tức, độc chiếm tiền thưởng Đấu Thần điện. Thất hoàng tử, người đợi xem kịch vui nhé

Lý Dật dự đoán không sai, khi được thất hoàng tử mật báo chính là Long thị lính đánh thuê, long thị lính đánh thuê tại đế đô thế lực không nhỏ, đoàn trưởng Long phong nghe nói còn là hậu đại đại thần hoàng tộc, bất quá loại chuyện này chân thật không người nào biết được. Nhưng lính đánh thuê long thị thực lực rất mạnh, vền vẹn tại đế đô có trên vạn người. Long ca bị Lý Dật đánh chết chính là con nhỏ nhất của Long phong, Long phong có bốn con trai, hẳn là con nhỏ nhất cho nên chỉ có thể mời chào cường giả cấp thấp nhất mà thôi.

Hơn 10' sau, Lý Dật đang nhắm mắt dưỡng thần đột nhiên mở mắt, đi đến cửa sổ trước mặt. Trên đường cái, một đội nhân mã chạy vội đến, người đi đường tránh như tránh ôn thần. Những cường giả này phía trước có tên mặt rõ dẫn đường đến tửu lâu, sau đó giống như cường đạo bình thường xông vào.

- Phì phì, trông coi thất hoàng tử, nếu như hẳn có cái gì hành động thiếu suy nghĩ, đánh cho ta.

Nói xong câu đó, Lý Dật đã đứng ở cửa thang lầu.

Đây là một đội, thực lực hung hãn, thấp nhất cũng là Đấu Vương cường giả, trong đó không thiếu Đấu Hoàng cường giả. Bất quá làm Lý Dật yên tâm chính là, dựa theo khí tức phán đoán, còn không có phát hiện đấu tôn cấp bậc cường giả.

Cái đội cường giả này hùng hổ xông lên thang lầu, nhìn Lý Dật chấp tay đứng ở đầu bậc thang, ngược lại không khỏi giật mình, tên đầu lĩnh Đấu Hoàng cường giả phân biệt chỉ chốc lát, nói:

- Quả nhiên là hãn, các huynh đệ xông lên.

Xác thực không có gì nói nhảm, hết thảy đều dùng đao kiếm nói chuyện. Sớm có chuẩn bị tâm lý những tên Đấu Vương Đấu Hoàng cường giả này có chừng ba mươi người, xem xét cũng biết là lão lính đánh thuê có kinh nghiệm chiến trận, đấu khí tu vi không cao, mỗi người lại hung hãn vô cùng, căn bản không để ý trước mắt đối mặt chính là đấu tôn cường giả, lập tức xông lên, vô số đấu khí binh khí hướng Lý Dật đánh tới.

Muốn thu thập những cường giả này cũng không phải việc khó, nhưng, muốn dùng thế sét đánh lôi đình đều tiêu diệt, cũng không phải đơn giản.

Thi triển Vân bộ, Lý Dật như quỷ mị xuyên toa tại qua hơn mười Đấu Vương, Đấu Hoàng cường giả, trong lúc đó Thanh Vân chớp động, chính là từng tiếng hét thảm vang lên, máu tươi rất nhanh phun tung toé ra cả gian tửu lâu. Huyết sắc cùng huyết tinh kích thích song phương tử đấu, những cường giả kia hoàn toàn điên cuồng không muốn sống, làm Lý Dật cũng âm thầm kinh hãi.

Nhưng thực lực chênh lệch, chỉ dựa vào hung ác thì không cách nào đền bù, kịch chiến duy trì liên tục chừng mười phút đồng hồ, một mảnh bừa bãi trong tửu lâu hiện ra, thân ngã đầy đất, máu chảy thành sông.

Đây là một trường giết chóc, không có lo lắng, mà cực kỳ thảm thiết.

Một đạo đấu khí oanh kích tại đầu lĩnh trên người Đấu Hoàng kia, đầu lĩnh Đấu Hoàng lập tức đụng nát cửa sổ thẳng bay ra ngoài. Bất quá Lý Dật không có chờ hãn rơi xuống mặt đất, tin rằng gian tửu lâu đã không còn người sống, thân hình Lý Dật linh động lướt ra ngoài cửa sổ, thân thủ đem Đấu Hoàng cường giả xách trong tay, đồng thời hướng Phì phì hô:

- Đi.

Cường giả ấu đấu, tại khu dân nghèo loại ngư long hỗn tạp này cũng không phải hiếm thấy, chỉ là loại Đấu Hoàng cùng đấu tôn kích đấu hiếm thấy, lúc này Lý Dật mang theo đầu lĩnh Đấu Hoàng, Phì phì mang theo thất hoàng tử rời khỏi vài phút, đội trị an tuần phòng để đô tới hiện trường, sau đó nhìn thấy thi thể Đấu Vương, Đấu Hoàng cường giả trên đất chấn kinh một chút.

Giữa không trung, Lý Dật bắt đầu thẩm vấn:

- Tên gì?

...

- Các người thuộc về cái thế lực gì?

...

Trong lòng biết tất có thể chết, đầu lĩnh kia là Đấu Hoàng cường giả ôm hấn tâm tư phải chết, đối với vấn đề Lý Dật một mực cự tuyệt trả lời.

- Không nói lời nào là đến nơi phải không? Chết có rất nhiều phương thức, người có thể lựa chọn thoải mái không thống khổ chết, cùng cái chết thảm thiết vô cùng.

- A.

Hét thảm một tiếng làm cho cư dân thành phố không khỏi ngẩng đầu nhìn bầu trời, sau đó nhìn thấy mấy cái thân ảnh bay vút qua.

- Ta hỏi lại người một câu, người thuộc về thế lực nào?

- Long thị dong binh đoàn?

- Rất tốt.

Lý Dật tiếp tục hỏi:

- Trừ bọn người ra, còn có ai tìm được tình báo mà không có đi tửu lâu?

- Đại công tử, hẳn tại đế đô, đoàn trưởng cùng thiếu chủ đều đi ra ngoài. Đoàn trưởng không có ở đây, cũng không ngờ người ở đế đô.

- Mang ta đi Long thị dong binh đoàn.

Sự tình đã phát sinh, cũng đừng có oán trời trách đất, mà là cố gắng đi giải quyết, đây là nguyên tắc của Lý Dật. Nếu như vận khí thật tốt, có thể tại long thị tin tức chưa truyền đi ngăn cản lại, tròng nguy cơ này có lẽ có thể hóa giải.

Tổng bộ Long thị dong binh đoàn, ở vào đế đô ở giáp giới Vùng ngoại thành, chiếm diện tích rất rộng, ở đại thần đế quốc là dong binh đoàn số một số hai, tổng bộ long thị dong binh đoàn là căn cứ của các dong binh đế đô.

Bởi vì Lý Dật đột nhiên xuất hiện ở đế đô, Long gia đại thiếu gia Long viêm nhận được tin tức lập tức khẩn trương lên. Ngoại trừ lập tức tổ chức một đội ba mươi người lính đánh thuê tinh nhuệ tiến đến dò xét tin tức thật giả, còn bắt đầu triệu hồi tinh nhuệ các nơi. Long gia cường giả nhất thời tụ tập, để một kẻ đối đầu biến thái, Long công tử tuyệt đối không thể tưởng được, bọn họ cực lực tìm kiếm mục tiêu là Lý Dật, lại giết đến nhanh như vậy.

Đương nhiên, Long công tử còn không đến mức ngốc đến mức để tin tức truyền ra, trừ hẳn bên ngoài, người biết rõ tình báo cũng không có nhiều người. Bên ngoài Long trạch, những lính đánh thuê bình thường kia căn bản không biết long trạch xảy ra chuyện gì, chỉ là nhìn thấy lính đánh thuê không ngừng đi đến long trạch, cảm giác có chút dị thường mà thôi.

Long trạch nội viện, long công tử đang cùng vài tên quản sự thương nghị:

- Mặc kệ tin tức đến cùng có phải thật sự hay không, phải lập tức hướng phụ thân bẩm báo.

Một cái quản sự đáp:

- Công tử nói đúng, bất quá dùng truyện tổng trận không an toàn, chúng ta phải người đi đưa tin tin cậy hơn

- Tin tức này không thể lộ ra ngoài, vạn nhất làm cho dong binh đoàn khác biết sao.

- Không biết bọn lão An có đặc thủ có hay không, đặc thủ là tốt nhất, nhưng ít nhất phải nắm giữ hành tung Lý Dật.

- Công tử, không là vì ta cùng lão An có mâu thuẫn mới nói như vậy, lão An thực lực tuy không kém, nhưng tính quá lỗ mãng, phải hẩn đi chỉ sợ...

- Chuyện quá khẩn cấp, ta lúc ấy cũng không có nhân thủ. Bây giờ không phải là lúc nói chuyện này, truyền lại tin tức, lão Mã, phiên toái ngài đi một chuyến, người khác ta lo lắng, trong lúc này đến Tử vân thành có hai ngày thời gian, người nắm chắc đêm mai đến nơi.

- Hảo, công tử, lão phu đi đây.

Lúc này lão Mã xoay người rời đi không đến một phút đồng hồ.

- Phan.

Đột nhiên một tiếng vang thật lớn ở ngoài viện vang lên, lúc này có ba vị quản sự chạy đến xem xét, chỉ thấy một cái thân thể như bánh thịt nằm trên mặt đất. Lờ mờ, thân thể thê thảm nằm trên mặt đất rốt cục cũng nhận ra thân phận của hẩn.

- Lão An.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vĩnh Viễn Là An Ca Ca.

Q.6 - Chương 359: Vĩnh Viễn Là An Ca Ca.

Long công tử cùng ba gã quân sự rất nhanh đưa ánh mắt rời khỏi thân thể lão An chết thảm thiết, chuyển hướng về phía giữa không trung. Giữa không trung, ba thân ảnh vội xông xuống dưới, trong chớp mắt gian đã ở trước mặt bọn họ.

Lúc này Long công tử cùng ba gã quân sự nhận ra đó là Lý Dật, dù sao bọn họ bỏ ra một nghìn kim tệ mua được bức họa, tuy nhiên không phải là ảnh chụp, nhưng rất giống Lý Dật.

- Lý Dật.

Long công tử không khỏi kinh hô lên, đồng thời sắc mặt biến sắc, hẳn tự nhiên rõ ràng Lý Dật tìm tới tận cửa là vì cái gì rồi.

- Người chính là Long công tử sao?

Lý Dật nhìn hắn một cái, không che giấu ý trong mắt.

Cảm thụ được khí tức cường giả ở trên người Lý Dật, long công tử cũng không có cách nào nhận biết được tu vi đấu khí của Lý Dật, vì không cách nào biết được tu vi đấu khí của đối phương, chứng tỏ thực lực của đối phương trên mình. Mà Long công tử tự biết thực lực của mình đã là Đấu Hoàng đỉnh phong, như vậy, người trước mắt thoát nhìn không đến hai mươi tuổi này, lại là đấu tôn sao? Đấu Thần điện phát ra lệnh truy nã cũng không nói rõ thực lực Lý Dật, mọi người chỉ là dự đoán người có thể bị Đấu Thần điện liên kết ba thế lực truy nã, thực lực Lý Dật nhất định sẽ không quá yếu, nhưng theo trên bức họa Lý Dật nhỏ tuổi như vậy, thì thực lực cũng không quá mạnh mẽ. Bởi vì mọi người đều cho rằng Lý Dật là một vị Đấu Hoàng cường giả.

Lúc này Long công tử ý thức được thực lực đối phương ít nhất là đấu tôn, mặt của hắn trắng bệch, sau đó chậm rãi chuyển hướng xám như tro tàn.

Long công tử tuổi chưa đến bốn mươi, theo long đoàn trưởng lưu lạc Đấu Thần đại lục cùng các đại ma thú sâm lâm, cũng đã từng trải qua chiến trận, cho nên rất nhanh bình tĩnh lại, sau đó trầm giọng nói:

- Lý Dật, người đã đưa tới cửa, Long gia xin vui lòng nhận phần đại lễ này.

- Chỉ sợ khẩu vị của người chịu không nổi đâu.

Lý Dật khinh miệt cười, thân thủ tại trước mặt bốn người điểm một vòng, nghiêm nghị hỏi:

- Trừ bọn người ra, còn có ai biết rõ tại tin tức ta ở đế đô?

- Ai biết cũng không có ý nghĩa, bởi vì người đã là của Long gia rồi.

Long công tử cổ tay run lên, từ trong dung giới lấy ra một thanh mặc sắc trường kiếm:

- Binh khí tốt.

- Bằng người còn không đến mức để cho ta sử dụng binh khí.

Đối mặt với bốn Đấu Hoàng, Lý Dật cũng không có hứng thú nói nhảm, chuyển hướng nhìn Phì phì:

- Đám này giao cho người thu thập, ra tay nhanh một chút, đừng làm ra động tĩnh quá lớn.

- Người lại bắt ta làm tay chân cho người.

Phì phì vẻ mặt không vui, nguyên tắc của hắn là không muốn ra tay, nhưng sau đó nói:

- Dao thương không có mắt, ai có thể đảm bảo không ăn phải thiệt thòi.

Bất quá, đối với một cái Đấu Thánh cùng bốn Đấu Hoàng thực lực cách biệt một trời, Phì phì đối phó Long công tử cùng ba cái quân sự cũng không khó khăn.

Lý Dật đã dặn dò không cần phải làm ra động tĩnh quá lớn, Phì phì tiến lên trước một bước, tay quyết bay động, đấu khí tư nhện khổng lồ không gian ba động hướng Long công tử đánh tới.

Đấu Thánh cường giả sử dụng lực lượng không gian pháp tắc, vốn không phải Đấu Hoàng có khả năng tưởng tượng, không gian vặn vẹo chỉ lực trong nháy mắt căn nát đấu khí phòng ngự của bốn người, sau đó dư thế không giảm giống như sóng cuồng cuốn tất cả lên. Xác thực không có động tĩnh quá lớn, chỉ là vài tiếng "Rầm rầm rầm" trầm đục vang lên, thân thể bốn Đấu Hoàng cường giả lập tức bị đánh thành bánh quai chèo.

Lý Dật cũng thật không ngờ Phì phì ra tay nhanh nhẹn như vậy, hẳn cũng không nghĩ tới bốn Đấu Hoàng yếu đến như vậy, căn bản cũng không có bất cứ cơ hội nào, đem bốn người trước mặt diệt sạch. Chẳng những diệt, hơn nữa diệt không một tiếng động.

Bên trong Long gia, cũng không phải ai cũng có tư cách tiến vào, lính đánh thuê bên ngoài hộ vệ nghe được một chút động tĩnh, nhưng cũng không để ý. Với đầu óc của mấy tên lính đánh thuê, tự nhiên không cách nào tưởng tượng được, Long gia công tử lại bị người dùng một chiêu đánh chết.

Trong nội viện lập tức một mảnh tĩnh mịch, Lý Dật liếc qua, cũng chỉ có thể đành vậy thôi, về phần tin tức có tiết lộ đi ra ngoài hay không, chỉ có thể cầu nguyện. Bất quá, nhìn nhìn trên mặt đất thi thể bốn tên Đấu Hoàng cường giả, Lý Dật đột nhiên cảm giác được, cứ như vậy chẳng phải là có chút phung phí của trời sao, Đấu Hoàng cường giả, tại Đấu Thần đại lục coi như là cường giả rồi. Nghĩ tới đây, căn cứ nguyên tắc lợi dụng phế vật, Lý Dật ngược lại tranh thủ lúc rảnh rỗi, luyện hóa đấu khí hạt giống của bốn người. Đấu khí hạt giống của bốn Đấu Hoàng, mặc dù đối với mình tu luyện hiện tại mà nói trợ giúp quá mức nhỏ bé, nhưng so

với dựa vào việc thu nạp thiên địa nguyên khí tu luyện còn nhanh hơn gấp trăm lần.

Luyện hóa hết bốn đấu khí hạt giống của Đấu Hoàng cường giả, Lý Dật lúc này mới dặt Phì phì, thất hoàng tử phóng lên trời, sau đó hướng trong thành đế đô bay đi.

Thân phận chưa chắc đã bạo lộ, Lý Dật chỉ có thể tính toán phương án xấu nhất. Long công tử tìm được tin tức mình ở đế đô, tất nhiên sẽ báo cho Long đoàn trưởng, mặc kệ hăn đến kịp chưa, cẩn thận vẫn hơn, lúc này rời khỏi đại thần đế đô đều là chuyện tình vô cùng cấp bách.

Lý Dật quyết định trực tiếp tìm lục vương gia, đổi Lạc Thủy về, sau đó rời khỏi đại thần đế đô. Đại thần đế đô cũng không còn an toàn, phi thường không an toàn, dù cho tin tức chưa có tiết lộ ra ngoài, những đoàn lính đánh thuê như những con chó điên tìm kiếm mình cũng là một đại tai họa ngầm.

Bên ngoài phủ Lục vương gia, một lần nữa thay bốn gã bảo vệ cửa dang khoác lác huyền thuyên, đột nhiên giữa không trung có ba bóng người hạ xuống. Hơn nữa, bốn tên bảo vệ cửa dụi dụi con mắt, rõ ràng không có đấu khí hóa dực, mà là trực tiếp ngự không phi hành.

- Lục vương gia ở nhà không?

Lý Dật cười tủm tỉm hỏi thăm.

- Tại, tại...Thỉnh chờ một chút, tiểu nhân đi thông báo.

- Không cần.

Lý Dật đi qua tên bảo vệ cửa kia, trực tiếp nghênh ngang đi vào, mới vừa rồi phát sinh thảm kịch, mấy tên bảo vệ căn bản cũng không có ý tứ ngăn trở, trơ mắt nhìn ba người Lý Dật xông vào.

- Lục lão quỷ, đi ra đây.

Lý Dật vừa đi, một bên la lớn.

Vương phủ tạp dịch cùng đám thị nữ nhìn thấy thiếu niên hoành hành không sợ, đều sợ tới mức tán loạn bốn phía, ngược lại những hộ vệ kia nhận ra Lý Dật, nguyên một đám cũng không dám tiến lên, chỉ là xa xa vây quanh.

Người này la hét âm ỉ rất nhanh liền đưa tới tai lục vương gia, mà ở bên người lục vương gia, còn có Ba tướng quân. Xem ra, Ba tướng quân ngược lại không có lừa dối Lý Dật, hẳn đến lục vương gia phủ, là vì Lạc Thủy tiểu thư.

Nhìn thấy Lý Dật kẹp lấy thất hoàng tử đến, Lục vương gia không biết là chuyện tốt hay chuyện xấu, nhất thời sắc mặt bất định, ngữ khí vẫn còn bình tĩnh:

- Lý Dật, vì cái gì người mỗi lần đến lục vương phủ đều làm ra động tĩnh lớn như vậy?

- Là do ta thích mà thôi.

Lý Dật hời hợt nói, ngữ khí vừa chuyển:

- Vừa vặn, thừa dịp Ba tướng quân cũng ở nơi đây, chúng ta hảo hảo nói chuyện?

- Nói chuyện gì?

- Về Lạc Thủy tiểu thư, người xem, vận khí của ta không tốt, thất hoàng tử tìm được rồi, để báo đáp lại, người có phải thả Lạc Thủy tiểu thư hay không?

Nghe thấy Lý Dật trao đổi con tin, lục vương gia ngược lại vui vẻ:

- Cái này người trước thả thất hoàng tử, bốn vương sai người mang Lạc Thủy tiểu thư đến.

- Phong cách của ta người hãn là người đã biết, tuyệt đối sẽ không đơn giản tin tưởng bất luận kẻ nào, ngay mặt trao đổi, không ai thiếu nợ nhau.

Lục vương gia nhìn qua Lý Dật vài lần, tuy không biết Lý Dật vì cái gì đột nhiên đưa ra vấn đề đổi con tin, nhưng nhìn thấy dáng vẻ của Lý Dật biểu lộ, không giống như nói giỡn, cũng không giống như đang lừa dối, vì vậy hãn khế phất tay, gọi một tên cận vệ, phân phó vài câu, tên cận vệ này liền như một làn khói chạy đi.

- An phó tướng, có thể nói cho bốn vương biết, người tìm được thất hoàng tử ở đâu?

Lục vương gia chỉ là đang trêu tức, nhưng không ngờ trong lúc vô tình nói dối thay cho Lý Dật.

Kỳ thật có nói dối hay không cũng không có bao nhiêu ý nghĩa, Lý Dật đã muốn rời đại thần đế đô, mặc dù lục vương gia sau khi trao đổi con tin không chịu buông tha chính mình, thì cũng chẳng có vấn đề gì.

- Lục vương gia, hôm nay chúng ta thẳng thắn nói chuyện.

Lý Dật quyết định ngả bài với lục vương gia và Ba tướng quân:

- Kỳ thật tên của ta không phải là An Đồ Sinh, về phần thân phận phó tướng hải quân Thần long cảng, cũng chỉ là một thân phận tạm thời mà thôi.

Lục vương gia cùng Ba Bồ Vi đồng thời cả kinh, tựa hồ dự cảm được cái gì, cùng nói:

- Người là ai?

- Tên của tại hạ, chỉ sợ nhị vị cũng không lạ lắm, Đấu Thần điện, tứ đại Ma Tông cùng La Lan học viện bỏ ra hai ức kim tệ muốn bắt được ta, ngay cả thi thể của ta cái giá cũng không kém.

Nhìn hai vị quý tộc này, Lý Dật cũng không cần phải lo lắng bọn họ tham tài mà nảy lòng tham, một hai ức kim tệ, tại trong mắt của người bình thường là số trên trời, nhưng đối với hai vị ở trước mắt này mà nói, tối đa cũng chỉ hơi có chút động dung mà thôi.

Ba đại thế lực liên hợp truy nã Lý Dật, chuyện này cả Đấu Thần đại lục đều biết, thì sao hai vị đại thần đế quốc há lại không biết sao.

- Người chính là Lý Dật?

Lục vương gia cười khố:

- Bốn vương sớm nên nghĩ đến là người, Đấu Thần đại lục, trừ bỏ Lý Dật bị Đấu Thần điện truy nã, làm sao có cường giả tuổi trẻ đạt tới đấu tôn cường giả như vậy?

Ba Bồ Vi cũng có vẻ mặt kinh ngạc:

- Lý Dật, đảm lượng của người thật là không nhỏ, chịu ba đại thế lực truy nã, lại còn dám ở đại thần đế đô ngênh ngang đi lại như vậy.

- Lục vương gia, Ba tướng quân, các người không phải muốn nghĩ lung lạc ta sao? Hiện tại biết thân phận chân chính của ta, các người có nguyện ý cần tại hạ hiệu lực cho các người không?

Vấn đề này đúng là không tốt trả lời, nếu nói là không muốn, chẳng phải là nói mình quá mức nhất gan nhu nhược sao, đây là hai đại nhân vật cường thế. Nhưng nếu nói nguyện ý, ngay cả hoàng đế đại thần đế quốc, cũng không có đảm lượng thu lưu một người bị tam đại thế lực đồng thời truy như vậy.

- Lý Dật, người loại người không ở trong ao, đại thần đế quốc ta chỉ sợ dung không được người, xem tại người là nhất đại cường giả, bốn vương cũng không phải làm khó người, sau khi thả thất hoàng tử, người hãy rời khỏi đại thần đế quốc.

Đây cũng là một loại từ chối nhã nhặn.

- Chào ngài, Ba thúc thúc thân ái?

Lý Dật trong giọng nói ngữ khí trêu tức càng thêm dày đặc.

Ba Bố Vi sắc mặt xấu hổ:

- Người trước cùng Đấu Thần điện giải quyết gút mắc đi, chỉ cần Đấu Thần điện hủy bỏ truy đối với người nã, đại thần đế quốc vĩnh viễn hoan nghênh người trở về.

Lý Dật lại có chút không nể tình nói:

- Nói như vậy, hai vị cũng không chịu thu lưu tại hạ, vậy được rồi, ta Lý Dật cũng không cố làm gì.

Trong lúc nói chuyện, một đám thị vệ dẫn Lạc Thủy rốt cục hiện thân. Cô nàng thoát nhìn không có vẻ gì khác biệt, chắc là không có như thất hoàng tử bị ngược đãi như vậy, chỉ là bởi vì bị giam cầm mà không khỏi có chút tiêu tụy. Sau khi nhìn thấy Lý Dật, Lạc Thủy cũng không để ý mọi người trước mặt, liền lao tới, ghen ngào kêu:

- An ca ca.

- Ta không là An ca ca của người.

Lý Dật cười khở nói:

- Kỳ thật, tên của ta gọi là Lý Dật.

- Lý Dật?

Lạc Thủy vẻ mặt mờ mịt nhìn xem Lý Dật. Đối với tên này, nàng hẳn là không lạ lẫm, chỉ là nàng đối với các loại chuyện tình Đấu Thần điện truy nã, cũng không để ở trong lòng, mặc dù nghe nói qua cũng không có chăm chú nhớ kỹ.

- Đúng, kỳ thật tên của ta gọi Lý Dật, An Đồ Sinh chỉ là tên giả của ta mà thôi.

- Người, người là Lý Dật mà Đấu Thần điện truy nã.

Lạc Thủy rất cục nhớ tới tên vì cái gì mà nàng có cảm giác quen thuộc như vậy.

- Chính xác, Đấu Thần điện, tứ đại Ma Tông cùng La Lan học viện liên hợp truy nã.

Lý Dật cười nói.

Thất thần một hồi lâu, Lạc Thủy mới đột nhiên bừng tỉnh, reo lên:

- Ta không cần biết người là ai, cũng không quan tâm ai muốn truy nã người, người vĩnh viễn là An ca ca của ta.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chạy Trốn

Q.6 - Chương 360: Chạy Trốn

Lục vương gia không dám giữ mình lại, Ba Bố Vi cũng không dám, ngược lại mình chỉ có một thân một mình, lại không úy kỵ Đấu Thần điện, tứ đại Ma Tông cùng La Lan học viện, Lý Dật đột nhiên cảm giác được khóe mắt có chút ẩm ướt. Cái gì gọi là hoạn nạn gặp chân tình, cái gì gọi là lửa thử vàng, gian nan thử sức, tình ý của Lạc Thủy như vậy cũng làm cho Lý Dật cảm thấy cũng không cô độc.

Nhưng lý trí lo lắng, Lý Dật lại khuyên nhủ:

- Lạc Thủy muội muội, nghe An ca ca khuyên, về Thần long cảng đi, trở lại bên người phụ thân người đi?

Lạc Thủy ngược con mắt ngập nước, không thể tin được nhìn Lý Dật, u oán nói:

- An ca ca, người là có ý gì?

- Ta...

Lý Dật thậm chí có chút ít ghen lời, nhìn qua Lạc Thủy, kỳ thật trong nội tâm, Lý Dật lại chẳng muốn Lạc Thủy đi, nhưng lý trí lại nói cho hắn biết không thể.

- Lạc Thủy muội muội, người chỉ sợ không biết, hiện tại Đấu Thần đại lục đang truy sát ta, ngoại trừ tam đại thế lực, còn có vô số người vì tiền thưởng của Đấu Thần điện. Người đi theo ta...

- Nhiều nhất là chết chứ gì.

Lạc Thủy kiên quyết nói:

- An ca ca, người cảm thấy nếu như người chết, Lạc Thủy ta sống trên thế giới này còn có ý nghĩa sao?

Lời đã nói như vậy, Lý Dật còn có thể nói cái gì nữa. Sau đó nhìn lục vương gia cùng Ba Bố Vi tướng quân, vừa chắp tay nói:

- Tại hạ cáo từ, xin thay mặt hướng Lạc Kỳ tướng quân chuyển cáo, trừ phi Lý mỗ ngã xuống, nếu không bảo vệ Lạc Thủy tiểu thư an toàn. Cáo từ.

Đẩy thất hoàng tử lại, sau đó nắm tay Lạc Thủy, trong nháy mắt bay lên trời.

Bên trong Vương phủ, hai cái oan gia đối đầu, tựa hồ chư định thần lại, nhìn thấy Lý Dật cùng Phì phì dắt Lạc Thủy biến mất tại không trung, nhất thời cũng không nói gì.

- Lục thúc, không thể buông tha hắn, lưu lại hắn đối với đại thần đế quốc chúng ta tất là tai họa.

Thất hoàng tử đối với Lý Dật hận thù vô cùng, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

- Thất hoàng tử điện hạ, người hẳn là may mắn còn có thể sống được trở về.

Lục vương gia không khách khí phản bác nói:

- Chẳng lẽ người thấy được chúng ta có thể ngăn cản một đấu tôn cùng một Đấu Thánh cường giả rời đi sao?

Nếu như lục vương gia vận dụng tất cả tài nguyên, có lẽ có thể làm được điểm này, nhưng hiện tại không có khả năng, hơn nữa, cần phải như vậy sao?

- Xem ra, đại thần đế quốc chúng ta không còn ngày an bình nữa rồi.

Ba Bồ Vi tướng quân thở dài, cũng không để ý tới lục vương gia, trực tiếp hướng cửa phủ đi đến.

Trên bầu trời, Lạc Thủy lặng lẽ tựa ở trên người Lý Dật, cảm thụ được tiếng gió xẹt qua thân thể cùng các loại cảm giác kỳ diệu bên tai. Lạc Thủy chỉ là Đấu Vương cường giả, tuy cũng có thể phi hành, nhưng cái loại cảm giác này cùng người yêu mến phi hành, cảm giác hoàn toàn khác nhau.

Duy nhất là phì phì không nguyện phối hợp:

- Lý Dật, hiện tại chúng ta phải đi La Lan học viện sao?

- Người ngu ngốc à.

Lý Dật mắng:

- Chẳng lẽ người không biết, La Lan học viện đã truy nã ta sao.

- Dựa vào cái gì, người lại lừa dối ta. Sao người nói An Đức cùng người có chút giao tình.

- Đúng vậy, An Đức cùng ta quả thật có chút giao tình, bất quá, ta cũng chưa nói bằng giao tình của chúng ta thì nhất định có thể làm cho người trở lại La Lan học viện

- Người, người lật lọng, nói chuyện không tính toán gì hết.

- Ta có thể nói chuyện chắc chắn, mang người đi tìm An Đức, bất quá, bằng ta cùng An lão quý, người cho là hắn sẽ đồng ý người trở lại học viện sao?

Phì phì tuy dần, cũng biết là bị Lý Dật đùa giỡn, bất quá, Lý Dật xác thực chưa nói qua nhất định có thể khiến cho hắn trở lại La Lan học viện, muốn nói đùa giỡn, cũng chỉ có thể xem như xui xẻo đi.

Nghĩ nửa ngày, phì phì cũng không có nghĩ ra lời nào phản bác Lý Dật, cuối cùng đành phải hỏi:

- Chúng ta bây giờ đi chỗ nào?

- Chạy trốn.

Lý Dật không chút nghĩ ngợi hồi đáp:

- Tìm địa phương an toàn, né tránh tam đại thế lực truy nã. Phì phì, người nếu không muốn, xin mời rời đi.

Cái lời này đương nhiên không phải thật tâm nói ra, có một Đấu Thánh cường giả tại bên người, dù cho không ra tay, ở một bên lược trận cũng làm cho địch nhân cố kỵ. Phì Phì chỉ sợ thông minh có hạn, đối với lời Lý Dật nói, là tin ngay.

- Muốn đuổi ta đi, cũng không dễ dàng như vậy. Người phải cho ta tiền, rất nhiều tiền.

Phì phì tròn mắt quay tròn, mới nghĩ ra điều kiện này.

- Phì phì, người cho ta mở ngân hàng tư nhân à, ta chỉ là một tên lo hôm nay đối ngày mai, kim tệ tuy còn một chút, nhưng tuyệt đối không có nhiều, hơn nữa, cho người, ta ăn cái gì? Ăn không khí à?

Tiền Lý Dật tự nhiên là không thiếu, cho dù không có bảy ức ở trong thẻ, Lý Dật cũng không giống Phì phì đi làm tên khất cái, nếu là Lý Dật cũng sẽ cướp đủ kim tệ dùng.

- Người lại không trả tiền, lại không đem ta lấy trở lại học viện, Lý Dật người tiểu tử thú vị này, rốt cuộc muốn làm gì.

Phì phì tuyệt vọng nói.

Lý Dật vì vậy bắt đầu an ủi:

- Phì phì người yên tâm, ta sẽ đối với người phụ trách, đi theo ta, tối thiểu không lo ăn uống. Bất quá, người cũng không thể ăn uống chùa, đừng phải chuyện phiền toái, người nếu có khả năng ra tay giúp ta.

- Ta chỉ biết, đi theo người sẽ luôn đánh nhau.

Đối với điểm này, phì phì khắc sâu ấn tượng.

Cấp tốc bay vút đi, Đế đô đã biến thành một cái bức tranh mơ hồ, chỗ đó lợi ích chi tranh vẫn còn tiếp tục, nhưng tất cả tạm thời cùng h lẫn không có quan hệ. Lý Dật tinh tường, dù thất hoàng tử đối với mình cảm hận cực độ, nếu như là h lẫn lên ngôi vị hoàng đế đại thần đế quốc, như vậy vô luận đối với mình hay là thiên phong đế quốc, đều là cực kỳ bất lợi. Nhưng lực lượng một người có khi thật là nhỏ bé, cho dù h lẫn là đấu tôn cường giả. Lý Dật còn chưa làm được hết thấy, cũng là bởi vì chưa trở thành cường giả mạnh nhất, điều càng gia kiến Lý Dật kiên định đi lên con đường cường giả của mình. Đấu Thần, thậm chí phong hào Đấu Thần, đây mới là mục tiêu của h lẫn.

Cấp tốc phi hành, đối với đấu khí tiêu hao cũng là khổng lồ, hướng hồ Lý Dật còn thêm Lạc Thủy. Rời khỏi đại thần đế đô, mắt thấy phía dưới có

một cái thị trấn nhỏ, loại địa phương này, còn không có nhân vật cường đại, Lý Dật liền đáp xuống dưới, tính toán nghỉ ngơi một chút. Thuận tiện cũng xem phương hướng hành động tương lai.

Thiên phong đế quốc tuyệt đối không có thể trở về, chỉ cần mình không trở về thiên phong đế quốc, dù cho thiên phong đế quốc có khu trục Đấu Thần điện, Đấu Thần điện nhất thời cũng không cách nào nhàn rỗi để đối phó thiên phong đế quốc, mà chính mình một khi trở lại thiên phong đế quốc, rất hiển nhiên, sẽ đưa tới thiên phong đế quốc một hồi đả kích.

Cái trấn nhỏ này rất gần đại thần đế đô. Bởi vì gần đế đô, trấn nhỏ cũng có vài phần phần hoa náo nhiệt, thương lầu vắng lai đi lại không dứt, đương nhiên cũng không thiếu cường giả tu luyện đấu khí.

Lý Dật đi tìm khách sạn, Lý Dật cũng không phải tính nghỉ qua đêm, chỉ là tạm tìm chỗ an toàn để khôi phục đấu khí.

Phì phì lại bất chấp tất cả, lập tức kê điểm tiểu nhị mang rượu thịt vào trong phòng, dù sao không tốn tiền của hãn, hãn càng không đau lòng. Kỳ thật đối với một người tu luyện đấu khí mà nói, cho dù là không có ẩm thực, dựa vào hấp thu thiên địa nguyên khí cũng có thể duy trì tánh mạng tồn tại, chỉ là Phì phì tự tham ăn như vậy, Lý Dật cũng không có biện pháp.

Nhìn xem Lý Dật khôi phục xong đứng dậy, Lạc Thủy một mực yên lặng lặng đột nhiên đề nghị nói:

- An ca ca, bên ngoài nhiều người đang tìm người, không bằng, người thay đổi tướng mạo, như vậy không dễ dàng bị người nhận ra.

Lý Dật cười, sau đó nói:

- Đối với những cường giả chân chính mà nói, biến hóa bên ngoài cũng không qua mắt bọn hãn, mà đối với những phế vật kia, cần thiết sao?

Lạc Thủy rùng mình:

- Nếu người giết người, người có thể giết chết toàn bộ bọn chúng sao?

- Đương nhiên. Bọn họ đã mạo hiểm, nhất định phải hiểu được mạo hiểm phải trả giá tánh mạng.

Tạm dừng một chút Lý Dật cũng không nói gì, nếu giết chết một cường giả, có thể luyện hóa hạt giống đấu khí của bọn hắn. Lý Dật cảm thấy, có lẽ trong tối tăm đều có thiên ý, thiên ma đấu khí nguyên vốn là thôn phệ cường giả, mới có thể đạt tới thiên ma chi biến, điều này chính mình cần có loại lịch lãm đặc thù này?

- Nếu An ca quyết định, Lạc Thủy cũng sẽ không can thiệp. An ca ca, người có thể nói cho ta biết tam đại thế lực tại sao phải đuổi giết người?

Lý Dật nghĩ nghĩ, cảm thấy đối với Lạc Thủy không cần giấu diếm, một người yêu mình tuyệt đối sẽ không bán đứng mình, sau đó chậm rãi nói:

- Đây cũng là bởi vì ta tu luyện một loại đấu khí đặc thù, Lạc Thủy muội muội, người nghe nói qua thiên ma đấu khí chưa?

- Thiên ma đấu khí? Đương nhiên ta nghe nói qua, bất quá nghe nói thiên ma đấu khí đã sớm tại Đấu Thần đại lục thất truyền, làm sao người cũng tìm được thiên ma đấu khí công pháp?

Là một người tu luyện đấu khí, Lạc Thủy tự nhiên cũng biết đấu khí công pháp lợi hại nhất trong truyền thuyết Đấu Thần đại lục.

- Cái này nói rất dài dòng, chờ khi ta có rảnh rồi từ từ nói. Tóm lại, ta là tu luyện thiên ma đấu khí, Đấu Thần điện truy sát ta bởi vì thiên ma đấu khí, La Lan học viện truy sát ta, cũng đồng dạng là vì thiên ma đấu khí. Bất quá Đấu Thần điện truy sát ta là vì muốn trừ bỏ thiên ma đấu khí, Đấu Thần điện tổng Điện chủ lão già kia muốn phế bỏ thiên ma đấu khí của ta. Về phần La Lan học viện, hừ, An Đức viện trưởng cũng muốn công pháp này để tu luyện.

Nghe được An Đức viện trưởng, Phì phì ngẩng đầu lên nhìn Lý Dật, sau đó lại cúi xuống tiếp tục ăn uống.

- Như vậy là tứ đại Ma Tông? Theo ta được biết, bọn họ cùng Đấu Thần điện, La Lan học viện quan hệ không được tốt lắm, làm sao lại đối phó người như vậy.

- Thiên ma đấu khí nguyên vốn thuộc về tứ đại Ma Tông, bất quá bây giờ tứ đại Ma Tông, đã không còn nắm giữ nguyên bản. Bọn họ truy sát ta, là bởi vì bọn chúng biết rõ, ta sẽ không bỏ qua cho bọn họ. Cho dù bọn họ không tìm ta phiền toái, ta sớm muộn cũng đi tìm bọn chúng.

- Ai, An ca ca, xem ra người lúc này dẫn đến phiền toái thật đúng là không nhỏ, ta vốn còn muốn khuyên người cùng ta về Thần long cảng.

Lý Dật khổ sáp cười:

- Người nếu không nghĩ hại cha người, ngàn vạn đừng có loại suy nghĩ này. An ca ca ta bây giờ là thần quỷ cũng không dám thu, ngoại trừ mở ra một đường máu, chiến đấu rồi cuộc là không thể có con đường thứ hai có thể lựa chọn.

- Vấn đề là người chỉ có một người, có thể đối phó được nhiều cường giả Đấu Thần đại lục như vậy sao?

Sự thật tới gần, Lạc Thủy không thể không lo lắng.

- Chờ ta tu luyện tới Đấu Thần cảnh giới, cũng không phải là bọn họ tới tìm ta phiền toái, mà là đến phiên ta đi tìm bọn hắn.

Lý Dật chí khí ngút trời nói.

Lúc này, Lý Dật nhạy cảm đột nhiên bỗng nhúc nhích, một loại cảm giác gần như bản năng khiến cho hắn lông mao khuếch trương ra.

Bên ngoài hồi hã, chợt im lặng xuống.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thì Ra Là Tam Hùng

Q.6 - Chương 361: Thì Ra Là Tam Hùng

Yên tĩnh, yên tĩnh đến bất thường. Lý Dật đi đến phía trước cửa sổ, sau đó nhìn ra bên ngoài, chỉ thấy trên đường phố, đã không có một người đi đường, hai bên cửa hàng lão bản tiểu nhị tất cả đều bận rộn đóng cửa. Lúc này trời sắc sáng rõ, đúng là thời gian buôn bán tốt nhất, không biết mọi người đóng cửa tập thể là vì cái gì.

Về phần loại sự kiện không giống tầm thường có phải là liên quan đến mình hay không, Lý Dật cũng không rõ ràng. Sau khi nhìn qua, Lý Dật trở lại gian phòng, nhìn Phì phì nói:

- Đừng ăn, có khả năng là đánh nhau.
- Đánh nhau cũng phải đầy bụng đã.
- Người đã ăn hai giờ, có thể khôi phục đấu khí đã, đánh nhau đều dựa vào đấu khí.

Phì phì lúc này mới lưu luyến bỏ chiếc chân gà ra, ngồi xếp bằng trên giường, bắt đầu khôi phục đấu khí. Cũng không biết vì cái gì, mặc dù mình Đấu Thánh, mà Lý Dật chỉ là đấu tôn, nhưng Phì phì trong lòng đều có điểm e ngại cái tên tuổi vẫn còn trẻ này.

Mà bây giờ ở trấn nhỏ này, làm cho người cảm giác bất an, một cổ cảm giác cực độ nguy hiểm.

Cảm nhận được cổ hơi thở uy áp này, Lý Dật nhìn Lạc Thủy nói:

- Lạc Thủy muội muội, ở nếu có vô luận chuyện gì xảy ra, người cũng không nên ra tay.

- Làm sao? Có địch nhân đến sao?

- Không biết có phải là địch nhân hay không.

Điểm này Lý Dật cũng không cách nào phán đoán. Chỉ là tại một cái trấn nhỏ như vậy, đột nhiên xuất hiện loại khí tức cường đại như vậy, cũng cực kỳ hiếm thấy.

Rốt cục, Lý Dật cảm giác được cỗ hơi thở này càng ngày càng gần, từ phương bắc trấn nhỏ một mực hướng tới gần khách điểm Lý Dật trú ngụ, sau đó tại khách điểm đình chỉ. Chi nha " một tiếng, cánh cửa khách điểm bị đẩy ra, thanh âm này ở trên đường cái trống trải có vẻ chói tai, sau đó cỗ hơi thở tiến vào khách điểm.

Ba đấu tôn.

Lý Dật đã có thể cảm giác được cỗ hơi thở này đến từ ba đấu tôn, xác minh thực lực của đối phương, Lý Dật ngược lại yên lòng. Ba đấu tôn xác thực khó đối phó, nhưng có một Đấu Thánh tồn tại, vậy cũng không tính là gì. ba đấu tôn cường giả cũng đang dưới lầu khách điểm thì dừng lại, cũng không có tiếp tục lên lầu. Sau đó, không bao lâu, chỉ nghe một hồi tiếng bước chân đập đập đi lên lầu.

- Khách quan, mở cửa, khách quan, mời đi ra ngoài.

Nghe được điểm tiểu nhị gõ cửa gian phòng của mình, Lý Dật có chút kinh ngạc. Nếu như ba đấu tôn cường giả đến để đối phó mình, như vậy không để điểm tiểu nhị đến gõ cửa. Nếu như không phải đối phó với mình, lại càng không có làm ra như vậy. Mẹ nó, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Lý Dật kéo mạnh cửa ra, âm thanh lạnh nhạt nói:

- Chuyện gì?

- Có, có người muốn gặp ngài.

Bị Lý Dật lãnh khí hù đến, điểm tiểu nhị lạnh lợi mồm miệng có chút không rõ lắm.

- Có người muốn gặp ta? Ai?

Điểm tiểu nhị khó xử nửa ngày, sau đó lấy hết dũng khí nói:

- Đó là Vọng đô tam hùng, ở trong trấn chúng ta, khách quan, ngài xem tiểu nhân một nhà già trẻ, ngài ngàn vạn đừng nói là ta nói.

- Đó là Vọng đô tam Hùng?

Lý Dật nghiền ngẫm mấy chữ này, trong lòng cũng kinh ngạc cực kỳ. Nhìn qua mặc dù là trấn nhỏ, nhưng dù sao cũng gần đại thần đế đô, có thể trong này xưng bá, Vọng đô tam Hùng xem ra chẳng những thực lực đều là đấu tôn cường giả, hơn nữa thủ đoạn không thấp. Nghĩ đến, cũng là vì một ít hai ước tiền thưởng, bất quá Lý Dật vẫn còn chưa thấy qua đối thủ như thế.

Nếu đối phương có "Thành ý" như vậy, Lý Dật nếu không đi gặp sao, dù sau cũng có Phì phì lược trận, thật cũng không sợ cái gì.

- Ta đi gặp tam Hùng.

Chính vì vậy Lý Dật ngang nhiên đi theo sau lưng điểm tiểu nhị, bước ra khỏi phòng, đi xuống lầu.

- A, Lý Dật huynh, thật là người.

Một thanh âm quen thuộc vang lên.

Lý Dật liếc mắt một cái, không khỏi ngây người. Đứng ở trước mặt một người phong lưu quạt lông nhẹ lay động, đó không phải là là lão Tứ Bắc Đẩu Tam Hoàng thiên phong đế quốc sao? Bên cạnh hắn, tự nhiên là Bắc Đẩu Tam Hoàng lão đại cùng lão Nhị.

Chỉ là không gặp hơn nửa năm, ba người này cũng đều tấn cấp đấu tôn cường giả, tuy nhiên, ba người cộng lại còn không bằng Lý Dật.

- Vốn là ba người các người, thì ra là các người đang giở trò.

Lý Dật cũng thoải mái cười, bất kể thế nào mà nói, chính mình tại Tam Hoàng có ân, nếu không hãn, Tam Hoàng chỉ sợ đều chết tại Bắc Đẩu tông, sao có thể uy phong lẫm lẫm được như hiện tại, ở Thiên phong đế quốc xưng là "Vọng đô tam hùng" như vậy.

- Lý Dật, trước đừng nói cái gì, theo chúng ta đi, trong này không an toàn.

Tam Hoàng... Ách, hãn tam hùng lão đại nói ra.

- Trước tiên là nói về các người làm sao biết ta trong này?

Lý Dật không khỏi hiếu kỳ nổi lên.

Quân Nhất cười cười nói:

- Huynh đệ ba người chúng ta trong này kinh doanh hơn nửa năm, biết rõ người bị Đấu Thần điện truy nã, mỗi cửa tiệm đều có bức họa người, bọn họ dám không đến báo cáo sao?

Thì ra là thế, điều này nhắc nhở Lý Dật từ nay về sau đừng chân phải cẩn thận. Nơi này cũng không phải chỗ nói chuyện, Lý Dật dẫn phì phì cùng Lạc Thủy, liền cùng tam hùng hướng bên ngoài trấn bay vút đi.

Tam hùng tại trên núi bên ngoài trấn không xa xây dựng vài gian phòng ốc, thoạt nhìn trông như mới tinh, địa phương cũng lớn, địa thế lại cao, có thể quan sát trấn nhỏ. Xem ra Tam Hoàng ngày xưa cùng tam hùng hôm nay tính toán ẩn cư ở nơi này lâu dài.

Còn chưa về đến nhà, Lý Dật liền phát hiện mục quang của Quân Nhất dò xét Lạc Thủy, không khỏi ảo não nói:

- Lão huynh, đây là nữ nhân của ta, vợ của bằng hữu không thể khi dễ.

Quân Nhất da mặt dày so với tường thành, nửa điểm xấu hổ cũng không có, chỉ là cười nói:

- Lý Dật lão đệ xem thường, Quân nhất tuy có sắc dâm, cũng không có sắc đảm dám đối với nữ nhân của Lý Dật lão đệ. Chỉ là giám định và thưởng thức mà thôi, vị cô nương này, so với Cung vô song, cũng không có chỗ thua kém.

Lý Dật hận không đánh cho hấn một cái tát, đây không phải là bị tên vương bát đản này bán đi sao.

- Cung vô song là ai?

Nữ nhân đối với loại chuyện này đều rất miễn cảm, Lạc Thủy ngẩng đầu nhìn Lý Dật, trong ánh mắt tràn đầy nghi vấn.

- Cung Vô song sao, chính là nữ nhân của Lý Dật.

Quân Nhất cười phong lưu, tự nhiên nhận thức một người nam nhân có được càng nhiều nữ nhân càng là hào sực, hấn cũng không chú ý Lạc Thủy cảm thụ, sau đó nói:

- Vốn ta thiếu chút nữa đắc thủ, nhưng xếp đặt của Lý Dật lão đệ thiếu chút nữa hại chết ta.

Xem ra Quân Nhất đối với Xuân lâu có ấn tượng khắc sâu.

- Người không nói cũng không có người bảo người câm đâu.

Lý Dật oán hận trừng mắt nhìn Quân Nhất, sau đó nhìn Lạc Thủy yếu ớt giải thích nói:

- Cung Vô Song, nàng là đại công chúa thiên phong đế quốc.

- An ca ca, người biết ta không hỏi cái này, ta muốn biết người cùng Cung vô song quan hệ như thế nào?

- Cái này là sao.

Lý Dật cười ngây ngô nói:

- Cái này sau này hãy nói, sau này hãy nói.

- Hừ.

Lạc Thủy tức giận, hừ một tiếng bước nhanh về phía trước, không hề cùng Lý Dật đi cùng.

- Quân Nhất cười, nếu người dám lại ở trước mặt ta làm phiền, ta sẽ xử ý người.

Lý Dật oán hận uy hiếp nói.

Quân Nhất cười nhưng lại biểu lộ một bộ vô tội:

- Ngu huynh vẫn cho là Lý Dật lão đệ có ngự nữ thuật? Không nghĩ tới thời điểm phục thiếp.

- Lão Tứ, đừng làm rộn, nói chánh sự đi.

Ba hùng lão Đại nói:

- Lý Dật, Đấu Thần điện tại sao phải truy nã người?

- Vấn đề này ta đã trả lời rất nhiều lần, không nghĩ lại trả lời lần nữa.

Lý Dật bất đắc dĩ nói:

- Tóm lại chính là truy nã, lão đại, ta cũng sẽ không liên lụy các người, chúng ta sau này ôn chuyện, ta bây giờ liền muốn đi.

- Lý Dật, không cần phải nói loại lời này, huynh đệ chúng ta nhờ người mới có hôm nay, tri ân đồ báo điểm này huynh đệ chúng ta cũng biết. Chỉ có điều, Đấu Thần điện, tứ đại Ma Tông cùng La Lan học viện vô

luận cái nào, cũng không phải huynh đệ chúng ta đắc tội được. Không phải chúng ta không muốn giúp người, thật sự là huynh đệ chúng ta không có năng lực kia. Bất quá ta có thể cam đoan những người nhìn qua người ở trong trấn này không dám hưởng Đấu Thần điện mật báo, người bây giờ rất là an toàn.

Lúc này tam đại thế lực truy nã, Ba hùng còn dám đem Lý Dật vào trong nhà mình, Lý Dật đã rất cảm kích. Vì vậy nói:

- Lão đại ý tứ ta hiểu. Chẳng lẽ các người liền định ở đại thần đế quốc sống yên phận sao? Không nghĩ trở về thiên phong đế quốc sao?
- Thiên phong đế quốc là cố thổ của huynh đệ chúng ta, ly khai cũng lâu, chúng ta vẫn hoài niệm cố thổ, nhưng hiện tại chưa có quyết định trở về.

Tam Hoàng lão đại chủ đề vừa chuyển, lại nói:

- Huynh đệ chúng ta tuy nhiên không dám lưu người lại, bất quá, ngược lại có thể chỉ cho người, cũng không biết người có nguyện ý đi hay không?

Lý Dật trả lời:

- Xin lắng tai nghe.
- Huynh đệ chúng ta từ Thiên phong đế quốc một đường du lịch, từng tại biên cảnh đại thần đế quốc cùng Vân La đế quốc cơ duyên gặp được một vị cao nhân, vị cao nhân này tính tình cổ quái nhưng thực lực thâm bất khả trắc, huynh đệ chúng ta được hãn chi điểm mới tấn thăng đến đấu tôn cường giả, nếu không với tu vi của chúng ta, muốn đạt tới đấu tôn cường giả chỉ sợ cũng không phải một năm hai năm. Vị cao nhân không đòi lợi ích, hết thầy chỉ nói cơ duyên, Lý Dật huynh đệ, nếu như người có thể được hãn trợ giúp, tất nhiên có thể thoát khỏi Đấu Thần điện đuổi giết.

Cao nhân? Cái dạng gì cao nhân? Lý Dật biết rõ, Đấu Thần đại lục cũng không phải các cường giả đều nguyên ý lộ mặt, hình thành thế lực hoặc là thuần phục thế lực khác, cũng có cường giả tính đăm bạc, hay là bị kích thích, mà ẩn cư vào sơn dã, không có tranh quyền thế. Chỉ là không biết Ba hùng lão đại nói đến cao nhân, là cao nhân bậc nào.

Bất quá có hảo ý của Ba hùng lão đại, Lý Dật cũng không thể không cảm kích:

- Vậy đa tạ lão đại chỉ điểm, mặc kệ ta cùng với Cao nhân có cơ duyên hay không, đi một chuyến cũng không sao.

- Chỗ này của ta có một phần địa đồ, đánh dấu đại khái chỗ của Cao nhân đó.

Lão đại lấy ra bản đồ, nơi Cao nhân ở chính là dãy núi Á Bồi giáp danh giữa Vân La đế quốc cùng đại thần đế quốc đó. Dãy núi Á bồi ở Đấu Thần đại lục nổi danh ma thú sâm lâm, ở nơi này, càng không thiếu cao giai ma thú tồn tại. Có thể sinh hoạt tại trong này, thực đủ cũng không đơn giản.

Lý Dật suy nghĩ nói:

- Đấu Thần diện cùng mạo hiểm giả trước đều tập trung ở chỗ hẻm lách của ma thú sâm lâm, chắc hẳn là dãy núi Á bồi này. Kể từ đó, nếu quả thật có thể đặt chân ở Á bồi kéo, ngược lại càng an toàn. Tâm tư đã định, Lý Dật không nghi ngờ gì, nếu không có cao nhân tồn tại, đi Á bồi cũng là lựa chọn không sai.

Dù sao thân phận đã bại lộ, Lý Dật cũng không muốn làm cho Ba hùng rước lấy vô số phiền toái, sau khi cất kỹ địa đồ, nhân tiện nói:

- Ngày hôm nay Thiên phong đế quốc Bắc Đấu tông đèn tội, ba vị nếu có biến cố gì, không ngại trở về Thiên phong đế quốc, dù sao chỗ đó mới là cố thổ của ba vị. Với khả năng của ba vị, tất nhiên sẽ được thiên phong

đế quốc trọng dụng. Ta cũng không tiện ở lâu, lúc này lên đường tới Á bồi.

Ba đầu tôn cường giả tại đại thần đế quốc cũng chỉ là xưng hùng một cái trấn nhỏ mà thôi, nhưng đến thiên phong đế quốc không giống như vậy, tại tiểu quốc thiên phong đế quốc, ba đầu tôn cường giả, giống như ba chỉ quân đội tinh nhuệ, Lý Dật thật tâm muốn bọn họ có thể trở về thiên phong đế quốc.

Quân Nhất cười hì hì cười nói:

- Lý Dật lão đệ không thể chờ đợi được sao? Ngu huynh còn tính cùng Lý Dật lão đệ đi xuân lâu chơi đùa, còn nhớ chuyện năm đó tại thiên phong đế đô không

- Cút.

Lý Dật liếc qua Lạc Thủy ngồi tức giận cách đó không xa, oán hận quát to một tiếng, nhắc chân bước đi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Liệp Hộ Nữ Nhi

Q.6 - Chương 362: Liệp Hộ Nữ Nhi

Lý Dật thô sơ giản lược một cái, từ nơi này đến nơi giáp danh giữa đại thần đế quốc cùng vân La đế quốc ít nhất cũng phải mười ngày, tình huống hiện tại lại không có biện pháp sử dụng truyện tổng trận. Lúc này mang theo Lạc Thủy đồng hành, chỉ sợ phải mất thêm mấy ngày. Trong lúc này hành tung đã bại lộ, với khả năng của tam đại thế lực, hơn mười ngày nhất định là một đường đầy máu huyết.

Nhận định đoạn đường này nhất định sẽ không yên ổn, Lý Dật dứt khoát không phi hành, sau khi rời khỏi thị trấn, liền đi trên đường lớn. Bởi vì phi hành tất nhiên hao tổn đấu khí, nhất là phụ trọng phi hành, vạn nhất

trong lúc phi hành gặp phải cường địch thì có thể rất là hung hiểm. Đi bộ tuy tốc độ thông thả, nhưng có thể bảo tồn thực lực đỉnh phong, tùy thời cũng có thể chiến đấu. Với thực lực đấu tôn cùng Phì Phì Đấu Thánh, đối thủ tầm thường nghĩ muốn đối phó bọn họ cũng không phải là một chuyện đơn giản.

Một đường hành tẩu, cũng là gặp không ít người, bất quá đều là người đi đường, mặc dù có người nhiều đánh giá, cũng bị mục quang hung ác của Lý Dật bức trở về. Đi một đoạn, Lý Dật lấy vài kim tệ thuê chiếc xe ngựa, giảm bớt mệt mỏi khi đi bộ.

Đi hai ngày như thế, mọi người đã rời khỏi đại thần đế đô khá xa. Hai ngày cũng gặp gỡ không ít người nhận ra Lý Dật, những người này đều bị Lý Dật dùng thể sét đánh lôi đình giết chết, đối với Đấu Vương cường giả, Lý Dật cũng không chút khách khí luyện hóa đấu khí hạt giống vừa bọn hắn. Nhưng càng đi về phía trước, Lý Dật cũng càng cảm giác được tình hình không ổn, với trực giác nhạy cảm, đã càng ngày càng rõ ràng cảm giác được phía trước, có lẽ có tấm lưới lớn đang chờ bọn họ xâm nhập.

Cẩn thận, Lý Dật đã không dừng ở khách điểm tửu quán để dừng chân, suốt đêm thuê xa phu mua chút ít thực vật, để tránh được Phì phì cầu nhàu. Buổi tối sơn dã vắng vẻ, Lạc Thủy tuy là danh môn nữ tử, bởi vì đi theo Lý Dật cũng không thấy có vấn đề gì, ngược lại Phì phì đã từng là tên khất cái thì luôn ai oán không ngừng, lúc thì không có ăn không có uống, lúc thì ngại ở dã ngoại nghỉ ngơi làm gân cốt đau nhức. Lý Dật cũng để kệ, hắn muốn than vãn thì kệ hắn, dù sao cũng không than vãn mình.

Một ngày sau, xe ngựa đi đến trước ngọn núi hiểm trở dị thường, phu xe ngừng lại xe ngựa nói:

- Đông gia, phía trước đi không được nữa, dừng ở đây nhé.

Lý Dật không vui nói:

- Người nói như thế nào, đi qua ta trả cho người tiền.

- Đây chính là Bàn long lĩnh, tiểu nhân cũng nói qua Đông gia chỉ có thể chờ Đông gia đến đây. Bàn long lĩnh sơn đạo quá hiểm trở, khúc khuỷu vô cùng, thật sự không nên đi xe ngựa qua, thỉnh Đông gia thứ lỗi.

Lý Dật nhớ tới, lúc ấy mượn ngựa xe, xa phu thật có nói qua chỉ tới Bàn long lĩnh, lúc này hần xuống xe, nhìn núi lớn trước mặt. Bàn long lĩnh quả nhiên như kỳ danh, khắp nơi đều là thạch phong hiểm trở, nếu miễn cưỡng xe ngựa đi qua, trên không chạm trời dưới không chạm đất, nhìn xem đều nguy hiểm, cũng khó trách xa phu không chịu đi như vậy.

Loại địa phương này, là nơi an bài phục binh phục kích tuyệt hảo. Đánh giá thoáng Bàn long lĩnh, Lý Dật cũng không quá chú ý. mấy ngày không ngừng gặp cường giả, Lý Dật cũng đã sớm tập mãi thành thói quen, hơn nữa, vận khí tốt mà nói, còn có thể luyện hóa mấy đấu khí hạt giống, bởi vì như vậy, Lý Dật ngược lại có chút chờ mong, hy vọng đối thủ không đến mức quá yếu.

Huyết long châu mỗi ngày chỉ có thể tu luyện một lần, đối với Lý Dật bức thiết tấn cấp mà nói, dựa vào hấp thu thiên địa nguyên khí tu luyện tiến triển vô cùng thông thả, cho nên luyện hóa đấu khí hạt giống không thể nghi ngờ là một loại lựa tốt nhất. Trước kia không có bị người đuổi giết, thì hần cũng không vô cớ đi giết hại cường giả để luyện hóa đấu khí hạt giống của bọn họ, đối với Lý Dật mà nói dù sao vẫn không đành lòng, nhưng hiện tại, đã có cường giả đưa tới cửa, trách không được Lý Dật hần tàn nhẫn.

Đi đến đây sắc trời đã tối, phì phì không khỏi lại bắt đầu lải nhải:

- Chẳng lẽ đêm nay nằm ngủ tại trên đường, ta đây là lão già khom có thể không chịu nổi.

Sơn đạo thạch bích như đao gọt, một mặt vực sâu không thấy đáy, muốn đi qua cũng khó, lúc này cũng chỉ có thể ngủ lại trên đường. Cách đó không xa, mấy tảng đá hình thành phòng xá xuất hiện ở vách đá, ẩn ẩn

ngọn đèn dầu lộ ra trên cửa sổ, làm cho người ta một loại cảm giác ấm áp.

Phì phì thấy lập tức mừng rỡ:

- Thật sự là ngủ gật có người đưa cho gối đầu, Lý Dật, chúng ta đi tá túc nhờ.

Mấy gian thạch phòng này rất quý dị, rõ ràng xây tại nơi chim không sinh trứng, bất quá Phì phì cũng không quan tâm nhiều lắm:

- Lão quý người trước đi nhìn có cái gì cổ quái hay không, nếu không thì xin tá túc một đêm.

Phì phì đi không bao lâu, liền phản hồi nói:

- Người đa nghi, không có cái gì cổ quái, chỉ có gia đình thợ săn, một người là Đấu Vương, còn một người là Đấu Sư.

Nhìn Phì phì không che dấu được vui mừng, Lý Dật lại cảm thấy có chút là lạ.

Đấu Vương cường giả đi làm thợ săn? Đại thần đế quốc cũng quá xa xỉ rồi, một Đấu Vương cường giả chỉ xứng là thợ săn? Lý Dật ẩn ẩn cảm giác có chút bất an, bất quá địa phương này có cường giả, chỉ sợ cũng có cái gì bí ẩn. Lý Dật vừa đi vừa nghĩ, liền hướng nhà đá đi tới.

Nhìn thấy người phụ nữ, Lý Dật mới hiểu được Phì phì vừa rồi tại sao có thể vui mừng. Nguyên lai nữ nhân này tuy ăn mặc thôn trang, nhưng dung mạo xinh đẹp, hai đầu lông mày đều có một cổ phong lưu ý nhị, tuyệt đối là mỹ nữ.

Gia đình thợ săn đương nhiên là nhiệt tình, mời ba người vào nhà, phân phó nữ nhân nấu cơm nấu thịt, chính mình lại cùng ba người Lý Dật hàn huyên. Thì ra hai người săn bắn tại Bàn long lĩnh, xác thực là có chút bí ẩn, bởi vì tại đế đô đặc tội một cái thế lực không nhỏ, bất đắc dĩ mới

tránh sang Bàn long lĩnh. Cuối cùng, gia đình thợ săn ngừ khí vừa chuyển nói:

- Bất quá cũng là bởi vì họa được phúc, nghĩ tới ta là một cái Đấu Vương, tại đế đô cũng chỉ như chó giữ nhà, thực không bằng ở chỗ này tiêu diêu tự tại. Mỗi ngày đánh chút dã thú bình thường, mang đến thị trấn thượng buôn bán, chỗ lợi nhuận mặc dù không nhiều lắm, nhưng cũng đủ chi phí gia đình, ta cũng cảm thấy mỹ mãn.

Nói đến đây, ý vị thâm trường nhìn Lý Dật:

- Ta có con gái cũng cần tìm con rể, vì thế ta cũng có chút tâm sự này.

Nữ nhi kia mặc dù đang bận nấu nướng, nhưng cũng không ngừng nhìn trộm ba vị khách, cũng không có dáng vẻ của cô gái thôn quê. Lý Dật đối với nữ tử cũng không có nhìn ở trong mắt, đối với thôn nữ cũng làm như không trông thấy, Phì phì do nhiều ngày chưa có nếm qua nữ nhân, sớm đã có chút kềm nén không được, mũi nhãn lão không ngừng nhì về phía cô gái.

Nhất thời đồ ăn đưa lên, khách và chủ năm người nói cười thật vui vẻ, Lý Dật mặc dù vẫn cảm thấy gia đình người phụ nữ này có gì đó không quá tín nhiệm, nhưng nghĩ bất quá là một cái Đấu Vương, một cái Đấu Sư, cho bọn hắn mười cái lá gan, cũng không dám đối với hắn cùng Phì phì có tâm tư gì.

Dùng qua cơm tối mọi người nói với nhau một chút ít vấn đề, nguyên lai cũng chỉ có một gian khách phòng, ba vị khách nhân cùng một thiếu nữ, như thế liền có chút không thỏa đáng, chủ nhà hộ săn bắn nói:

- Cũng chỉ có thể ủy khuất Lạc cô nương, cùng nữ nhi của ta ở cùng rồi.

Cái này cũng an bài ổn thỏa, chỉ là Phì phì cùng Lý Dật cùng ngủ một phòng, cũng làm cho phì phì trần trọc, một bộ dạng ngứa ngáy khó chịu. Lý Dật nhìn ở trong mắt, không khỏi cười nói:

- Lão quý người suy nghĩ cái gì, cô nương kia đứng đắn, không phải gái xuân lâu đâu.

Phì phì không cam lòng nói:

- Chẳng lẽ ta không phải là người đứng đắn sao? Ta xem Tiểu Vũ cô nương đối với ta có chút ý tứ, bằng không cũng không nhìn ta như vậy.

Lý Dật thật sự cười khố, thấy Phì Phì có cảm giác tự sướng đi. Không ngờ qua sau nửa ngày, phì phì nhìn Lý Dật, cười hắc hắc nói:

- Lý Dật, người cùng Lạc Thủy cô nương đã đính hôn, ta cùng người ngủ một phòng chẳng phải là chậm trễ chuyện tốt của các người sao, không bằng phòng này để cho các người nhé.

- Vậy người ngủ chỗ nào?

- Ta ngủ trên ghế ở phòng khách.

Phì phì thản nhiên đứng lên đi ra ngoài:

- Ta đi cùng Lạc Thủy tiểu thư.

Lý Dật không khỏi cười khố, ngủ bên ngoài ghế dựa, quý cũng sẽ không tin. Cái lão lưu manh này thật sự bị sắc mê tâm khiếu, thôn cô nếu nguyện ý coi như bỏ qua, như không muốn mà nói thì đến lúc đó chẳng phải rất là xấu hổ. Với trạng thái của lão lưu manh hiện tại, chính là Bá Vương Ngạnh Thượng Cung rồi.

Bất kể thế nào nói, gia đình săn bắn này coi như nhiệt tình chiêu đãi bọn họ một trận, nếu như nữ nhi bị người xâm phạm, thật sự có chút không

thể nói được. Lý Dật hạ quyết tâm, nếu thật Phì phì hàng động không được cho phép, thì Lý Dật nhất định ra mặt ngăn lại.

Cũng không biết phì phì dùng biện pháp gì, lại nhờ Lạc Thủy đến khuyên Lý Dật.

- An ca ca, người ở đây cũng thoải mái? Có việc quan trọng hơn sao?

Sau khi tiến vào gian phòng, Lạc Thủy ân cần hỏi Lý Dật.

Lý Dật không khỏi cười khở, nhưng cũng không nói dối Phì phì, chỉ đành nói:

- Không có gì trở ngại, chỉ là có chút tiêu chảy mà thôi.

Lạc Thủy trên mặt ửng đỏ, sáng giọng:

- Kiểm soát để ta ở cùng người?

- Người muốn lý giải như vậy, ta cũng không phản đối.

Lý Dật đơn giản kéo tay Lạc Thủy, cười tà nói:

- Theo ta một đường lang bạc kỳ hồ, An ca ca rất bắn khoăn, có cơ hội đương nhiên muốn hảo hảo.

Trong lúc nhất thời, trong nhà đá đơn sơ một mảnh xuân quang kiều diễm.

Lý Dật tuy cùng Lạc Thủy, thực sự chưa quên chú ý Phì phì, với cảm giác nhạy cảm, Phì phì quả nhiên là vào phòng Tiểu Vũ, lời Tiểu Vũ tuy không nhiều lắm, nhưng cũng không có ý tứ phản cảm. Sau hai người liền không có nói gì, chỉ còn lại tiếng xột xoạt.

Không ngờ Phì phì lại đắc thủ, bất quá nghĩ lại, Phì phì tuy hình dung không chịu nổi, nhưng dù sao cũng là một vị Đấu Thánh cường giả, từ xưa mỹ nữ yêu anh hùng, nếu là mỹ nữ tự nguyện, hẳn Lý Dật cũng không cần xen vào việc của người khác.

Không bao lâu, bên kia đã XXOO, Lý Dật cũng không tiện nghe tiếp, thu liễm tâm thần, giao trái tim của mình đẩy ngã Lạc Thủy xuống.

Không hề nghi ngờ, đây là một đêm mỹ diệu, những vì sao rất nhanh mắc cỡ trốn trong mây, xuân quang vô hạn diệu thú vô cùng.

Hộ săn bắn ngày hôm sau do thức khuya, ít nhất là so với bốn người đều muộn hơn, với Đấu Vương cường giả, coi như là không thể nghe đến thanh âm cụ thể, nhưng chuyện gì xảy ra trong nhà mình chắc là hiểu rõ. Thức dậy muộn chính là một chứng minh, hẳn muốn bốn người có thời gian trao đổi.

Phì phì cảm thấy mỹ mãn, sau khi rời giường rõ ràng giúp Tiểu Vũ làm cơm, xem hai người thân mật khăng khít, Lý Dật trực tiếp hoài nghi Phì phì có phải nhìn trúng tà môn công pháp "Hoa mê loạn" của Vũ Tình không nữa.

- Lý Dật, nói cho người chuyện này.

Trong lúc ăn điểm tâm, Phì phì đột nhiên nói ra.

- Ủ?

Phì phì dùng ngữ khí đứng đắn như vậy, Lý Dật nhìn thấy lần đầu tiên, không khỏi ngẩn người ra.

- Ta, ta không nghĩ đi theo người, ta muốn lưu lại, ta muốn lấy Tiểu Vũ cô nương làm vợ.

Phì phì nói ra lời này, trong đầu Lý Dật đột nhiên nhảy lên hai từ "Trư Bát Giới" cùng "Cao lão Trang".

Phì phì nhìn chăm chú, hẳn cũng không phải nói giỡn, điểm này từ trên mặt của hắn nhìn ra được. Lý Dật thiếu chút nữa suýt bị một ngụm cơm làm cho nghẹn chết, khi hắn ý thức được thái độ Phì phì nghiêm túc, trong đôi mắt tinh quang lóe lên, chuyển hướng về phía Liệp hộ.

Lúc này, Lý Dật rõ ràng. Trong tay run lên, thanh chủy thủ tùy thân đã xuất hiện ở trong tay Lý Dật, sau đó như thiểm điện đặt tại cổ của nữ thợ săn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cường Địch Hiện Thân.

Q.6 - Chương 363: Cường Địch Hiện Thân.

- Nói, Là ai sai sử các người?

Lý Dật đồng dạng cũng không nói giỡn, chủy thủ đã vạch phá da thịt hộ săn bắn, một vòi máu tươi theo vết thương chậm rãi tràn ra.

- Lý Dật. Người muốn làm gì.

Ba người trăm miệng một lời, phì phì, Lạc Thủy, còn có Tiểu Vũ, đều đột nhiên thấy xuất hiện biến cố, sợ hãi kêu lên.

Lý Dật lại căn bản không có để ý tới ba người, thanh âm càng thêm âm lãnh:

- Ta hỏi lại người một câu, rốt cuộc là ai sai sử người làm như vậy? Bọn họ ở nơi nào?

- Ta không biết người nói cái gì?

Hộ săn bắn lúc này mới hoãn quá thần sắc, trầm tĩnh nói:

- Ngược lại người nói rõ một chút, ai sai sử ta làm cái gì?

- Chớ giả bộ trước mặt Lão Tử, Người để cho nữ nhi của người câu dẫn bằng hữu của ta, nếu như ta không có đoán sai, nàng vốn cũng không phải là nữ nhi của người.

- Các hạ thực hội hay nói giỡn, chúng ta chỉ là hộ săn bắn bình thường, hảo tâm thu lưu các người dừng chân một đêm, không nghĩ tiền thuê nhà

còn chưa tính, phụ nữ chúng ta căn bản cũng không có tính toán thu tiền của các người. Nhưng người vu hãm người tốt, không biết các hạ có ý đồ gì.

Nữ săn bắn một mực chắc chắn không có bị người sai sử.

Lý Dật nhất thời lại cũng không thể làm gì được, chỉ chuyển hướng phì phì:

- Lão quỷ rút lui, nàng là cố ý câu dẫn người.

Sự tình đã rất rõ ràng, địch nhân một mực nắm giữ hành tung của bọn hã, chỉ là khiếp sợ phì phì có thực lực Đấu Thánh cường giả, mới một mực không dám hành động thiếu suy nghĩ. Mà cái gọi là hộ săn bắn cùng nữ nhi của hã, không hề nghi ngờ cũng là địch nhân sử dụng mỹ nhân kế. Xem ra địch nhân đối với hã cùng phì phì rất là rõ ràng, hơn nữa chủ nhân sau lưng tâm cơ sâu đậm, làm người lại cực cẩn thận, tuyệt không phải dễ đối phó.

- Tiểu Vũ không có câu dẫn, ta thích nàng, tự nguyện lưu lại.

Phì phì trả lời làm cho Lý Dật thất vọng, ngược lại Lạc Thủy càng tin Lý Dật, lúc này cũng kịp phản ứng, cái này là địch nhân dùng mỹ nhân kế ly gián. Vì vậy cũng khuyên nhủ:

- Người phải tin tưởng An ca ca, hã đã nói nhất định là đúng.

- Không phải như thế.

Phì phì lại bướng bỉnh nói:

- Mặc kệ Tiểu Vũ có phải là câu dẫn ta hay không, tóm lại là ta lưu lại rồi, ta muốn lấy Tiểu Vũ. Người nếu dám đối với nhạc phụ đại nhân của ta động thủ, vậy đừng trách ta trở mặt.

Được rồi, Lý Dật cũng không biết Tiểu Vũ dùng thủ đoạn gì, lại làm cho phì phì như vậy, nửa điểm dư âm quay lại đều không có. Một chiêu này

của địch nhân đủ độc rồi, ngoan độc, Lý Dật rất cục cảm nhận được cái gì gọi là minh thương khó đỡ, ám tiến khó phòng, bọn họ có dụng kế, nhưng hãn cũng không thể làm gì được.

Lý Dật xác thực cảm thấy không thể làm gì được, bất đắc dĩ liếc phì phì, bộ dáng phì phì kia, hiển nhiên đã coi là con rể của hộ săn bắn, lúc này Lý Dật cảm thấy thương hại hãn, lời cha vợ nói, hãn thực dám trở mặt cùng Lý Dật.

Thu hồi chủ thủ, Lý Dật nhìn Lạc Thủy nói:

- Chúng ta đi.

- Lý Dật.

Phì phì ở sau hô:

- Bất kể thế nào mà nói, cảm ơn người giúp ta tìm được vợ rồi.

Lý Dật lại nghĩ một cước đá cái tên ngu xuẩn này trực tiếp bay đến Long đảo. Địch nhân mưu kế thực hiện được, mà phì phì vẫn ngu xuẩn không biết, Lý Dật cơ hồ dùng đầu ngón chân đều có thể nghĩ ra được.

- Lạc Thủy muội muội, phía trước phi thường cẩn thận, nếu như ta không lầm, địch nhân đã mai phục ở phí trước, chỉ chờ chúng ta chui vào.

Đang đứng ở tại trước mặt Lý Dật, Lạc Thủy có chút do dự mà hỏi:

- An ca ca, vậy đối thủ cùng bọn với nữ thợ săn này sao, thật không phải là hộ săn bắn bình thường, mà là địch nhân sao?

- Trăm phần trăm khẳng định như vậy, nàng có thấy thôn cô phong lưu trời sinh sao? Nàng có thấy bọn họ vừa thấy người như Phì phì đã yêu sao? Còn có, nàng gặp Đấu Vương chính là thợ săn bắn sao?

- Nhưng tất cả đều tự chúng tìm tới cửa, địch nhân dựa vào cái gì kết luận chúng ta nhất định sẽ đi, lại dựa vào cái gì nhận định Phì phì lại

thích Tiểu Vũ?

Lạc Thủy cũng đưa ra lý do chính mình để phản đối.

- Cái này chính nói rõ địch nhân rất rõ ràng đối với chúng ta, phi thường phi thường minh bạch, bọn họ biết rõ Phì phì tham ăn háo sắc, về phần gian nhà đá có thể thật sự là của hộ săn bắn nào đó, nhưng chủ nhân chân chính tuyệt đối không phải là phụ nữ hiện tại.

- Ta không nói cho người cái này, dù sao ta tin tưởng người.

Lạc Thủy đột nhiên nói sang chuyện khác:

- Nói như vậy, phía trước chúng ta không phải rất là nguy hiểm sao?

Xác thực là rất nguy hiểm, Lý Dật cũng không phải sợ đối thủ mạnh bao nhiêu, sợ là sợ đối thủ quá thông minh. Tỷ như Phì phì là Đấu Thánh cường giả, nếu như là địch nhân của Lý Dật, hẳn ít nhất có thể nghĩ ra mười loại biện pháp đánh bại hẳn. Một cường giả, không chỉ có ở phương diện đấu khí tu vi, hơn nữa còn thủ đoạn nữa.

- Binh tới tướng đỡ, nước tới lấy đất ngăn, Lạc Thủy muội muội yên tâm, chỉ cần ta còn sống, nàng sẽ không có chuyện gì.

Lời tuy như thế, nhưng trong lòng Lý Dật cũng không có cái gì, bất quá Lý Dật đồng thời chờ mong, hẳn rất muốn biết địch nhân rốt cuộc là hạng nhân vật gì.

Lý Dật chờ mong rất nhanh đã trở thành sự thật, khi hẳn cùng Lạc Thủy đi đến một cái khe núi, một cổ khí tức cường giả mà Lý Dật rất tinh tường theo hai bên tràn ngập đến, ngay sau đó, bảy tám cái bóng người từ trên cao nhìn xuống, bao vây lấy Lý Dật cùng Lạc Thủy.

Đám cường giả kia cũng không nói chuyện, chỉ đứng ở nơi đó lạnh lùng nhìn, giống như là một đầu điều hâu trên thảo nguyên đánh giá con mồi. Lý Dật cũng không nói gì, đứng lại, ngẩng đầu nheo mắt lại, đánh giá đối thủ trước mắt.

Một người cầm đầu, tuổi lục tuần, thân hình khô ngô cao lớn, mặt có vẻ gầy gò, có một đôi mắt như mắt ưng, trông xảo trá như lang. Đây là một gương mặt nhìn trông tang thương lãnh khốc, nhìn trông con người đầy lịch duyệt, mà trên mặt người này có vết dao thật dài, càng khiến cho hắc thêm thô bạo cùng tàn nhẫn.

Đây là đối thủ trước mặt Lý Dật, trông hắc cùng Lý Dật đồng dạng, thậm chí so với hắc Lý Dật trải qua nhiều núi thây biển máu hơn, hơn nữa xem như thủ đoạn, người có chỉ số thông minh cũng tuyệt đối không hơn Lý Dật. Về phần thực lực của hắc, Lý Dật cũng hơi yên tâm, lục tinh đấu tôn, so với hắc còn kém hai tinh.

Lục tinh đấu tôn, tâm cơ xảo quyết, có được kinh nghiệm thực chiến phong phú, lại vô cùng tàn nhẫn, đây là Lý Dật quan sát đối thủ mà tổng kết đơn giản. Có thể đem hắc là đối thủ của mình, điều này nói rõ Lý Dật đã bắt đầu coi trọng người này. Cường địch rốt cục hiện thân, Lý Dật cảm giác máu trong người sôi trào.

- Các hạ báo tính danh đi, ta Lý Dật.

Đều là người thông minh, sẽ không cần phải che che lấp lấp.

Vết đao hừ lạnh một tiếng, mới chậm rãi nói:

- Đế đô Long thị dong binh đoàn đoàn trưởng Long phong.

Khó trách nhìn thấy Lý Dật tới giờ, trong ánh mắt hận cừ sâu như vậy, nguyên lai là hai đứa con Long gia bị Lý Dật giết chết, Long đoàn trưởng hận thù tới cực điểm.

- Thì ra là Long đoàn trưởng.

Lý Dật chấp tay:

- Đại danh đã nghe từ lâu, người so với hai đứa con không nên thân của người còn mạnh hơn. Bất quá, dám ngăn Lý mỗ, kết cục chỉ có một, đó

là chết.

- Rất tốt, ta thích loại nói chuyện này, cũng vậy mình bạch nói cho người biết, nguyên bản ta muốn hai ức tiền thưởng, nhưng hiện tại ta đổi ý, ta chỉ cần một ức, bởi vì ta cần mạng của người để báo thù cho con trai ta.

- Vậy cứ như vậy đi.

Lý Dật âm lạnh nói:

- Không chết không ngừng.

- Hảo, không chết không thôi.

Lý Dật đem Lạc Thủy nhẹ nhàng đẩy ra, tiện tay một đạo đầu khí hùng hậu tuôn ra, bố kết xuất một cái không gian phong ấn nho nhỏ, đem Lạc Thủy an trí trong đó, sau đó mới chậm rãi đi về phía khe núi.

Trên miệng khe núi, Long đoàn trưởng cùng hai đứa con trai ở phía sau mấy bước, mà ba hai cường giả lại từ phía trước vọt tới. Lý Dật nhìn lướt qua, chuẩn xác phán đoán tình thế, tổng cộng là hai mươi bảy người. Mà hai mươi bảy người này, Đấu Hoàng cường giả chiếm được mười chín người, còn lại là Đấu Vương cường giả, thực lực cũng không thấp.

Thấy Long đoàn trưởng đối phó với chính mình, hắn tự nhiên biết mình có thực lực đấu tôn, vì lừa phỉ đi chỗ khác mà hắn đã sắp kế sẵn, còn đối phó mình, long đoàn trưởng còn vận dụng hắn và mười chín Đấu Hoàng, xem ra vị đoàn trưởng này thật sự rất coi trọng chính mình.

Nếu được đối phương coi trọng như thế, Lý Dật cũng không thể làm hắn thất vọng. Ý niệm hơi động một chút, trên cổ tay một hồi ba động, Phá Thiên kiếm khí lập tức phát ra, đem hai mươi bảy cường giả áp chế xuống.

- Siêu, siêu phẩm thần binh.

Trong hai mươi bảy cường giả, cũng không thiếu người có kiến thức rộng rãi, cảm nhận được Phá Thiên kiếm có khí tức Tiên Thiên, lập tức biến sắc, ngữ khí đều có chút nói lắp.

- Siêu phẩm thần binh thì thế nào? Bất kỳ vũ khí nào càng lợi hại, đều không có người lợi hại.

Long đoàn trưởng lại bất động thanh sắc nhìn các dong binh động viên.

- Ta rất nhanh khiến cho người biết, siêu phẩm vũ khí so với người phế vật lợi hại như thế nào.

Đấu khí rót vào, Phá Thiên kiếm phát ra "Boong boong tranh" thanh âm, thanh âm này cho thấy năng lượng ẩn chứa cuồn cuộn bạo như thế nào.

- Để cho ta tới thử xem siêu phẩm thần binh rốt cuộc có cái gì đặc biệt hơn người.

Một cái người ục ịch tròn vo, trong tay hắn có trường thương cao gấp hai lần, đấu khí như rồng, khí xoáy lồi cuốn mạnh mẽ đâm tới về phía Lý Dật.

Sát khí trong mắt Lý Dật xẹt qua, thân thể động cũng không có động, Phá Thiên kiếm thanh âm lú lo, sau đó dưới sự điều khiển Lý Dật tiêu xạ ra. Hóa thành một cỗ ba động vô hình vô sắc, không một tiếng động vọt qua. Làm cho mũi thương bắt đầu vỡ vụn, vỡ thành từng mảnh nhỏ hơn đầu ngón tay, mảnh nhỏ tại năng lượng Phá Thiên kiếm hóa thành thành từng mảnh ám khí, hướng Ải Bàn cản trả lại.

Tất cả phát sinh ở trong một giây đồng hồ, sau một giây đồng hồ, từ ngực Ải Bàn hiện ra lỗ máu, mà ở trên thân thể của hắn, hiện đầy mảnh nhỏ của trường thương vỡ vụn.

Ải Bàn lúc này vẫn còn chưa có chết, thậm chí còn không biết chuyện gì xảy ra, hắn cúi đầu nhìn thoáng qua lỗ máu trên ngực, nếu như hắn có

thể cúi thấp một chút, có thể nhìn thấy lỗ máu ở đằng sau.

Đấu Hoàng, chết ngay lập tức.

Áo bào khách không hề báo hiệu đánh sâu vào, Lý Dật vẫn đang ngồi ở trên giường, tựa hồ không hề hay biết.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Duy Trì Giết Chóc Liên Tục.

Q.6 - Chương 364: Duy Trì Giết Chóc Liên Tục.

Mắt thấy Lý một chiêu Lý Dật điều khiển siêu phẩm thần binh giết một người Đấu Hoàng cường giả, còn lại mười tám Đấu Hoàng cơ hồ vô ý thức lùi lại mấy bước.

- Giết chết Lý Dật giả, được năm ngàn vạn kim tệ.

Long phong ở phía sau cắn răng nói ra.

Nhưng những lời này tựa hồ cũng không có hiệu quả quá lớn, trọng thưởng cũng không có sai, vấn đề là nếu như biết rõ trọng thưởng mà mình không cách nào hoàn thành nhiệm vụ, như vậy đừng phụ cũng sẽ biến thành người nhu nhược.

- Nếu như bất hạnh ngã xuống, mỗi người hai trăm vạn tiền tử tuất.

Làm dong binh đoàn trưởng, Long phong đối với mấy tên lính đánh thuê này ra giá. Nếu như không phải cần tiền, ai nguyện ý duy trì cuộc sống như vậy. Hai trăm vạn phục vụ quên mình, cũng đủ người nhà những cường giả này tiêu dao cả đời.

Ích lợi thật lớn hấp dẫn chức nghiệp lính đánh thuê rèn luyện hàng ngày, những Đấu Hoàng Đấu Vương cường giả kia rốt cục không lui về phía sau, dùng một cái trận thế bán hình cung quay mắt về phía Lý Dật.

Phá Thiên kiếm ra, Lý Dật đã quyết định đồ sát, thiên ma đấu khí vận chuyển tới cực hạn, quanh thân lập tức tràn ngập một cổ đấu khí huyết hồng sắc, cái đạo đấu khí quang hoa này nồng đậm tới cực điểm, dần dần thành màu đen mờ mịn, hiện ra khí tức dày đặc chết chóc.

- Giết! Giết! Giết.

Đối mặt mười tám Đấu Hoàng cường giả, tám cái Đấu Vương cao tinh, thân hình Lý Dật bay lên bảy tám thước, đang ở giữa không trung tấn công xuống dưới, Phá Thiên kiếm khí hóa thành hào quang, không kiêng nể gì quét ngang xuống dưới.

Sát khí lạnh lạnh, năng lượng cực hạn dẫn động phong vang. hai mươi sáu cường giả vẻ mặt sợ hãi biến sắc, nhanh chóng thu hồi thân hình, ăn ý dùng hợp kỹ đối kháng lại.

Hai mươi sáu cường giả hợp kỹ kết xuất ra đấu khí phòng ngự, tình cảnh cũng vô cùng đồ sộ, các hệ đấu khí lượn lờ đan vào hình thành một cái phòng ngự thuần hộ che chắn mọi người trên không.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, một cổ lực lượng kinh người đan vào cùng một chỗ, mười giây đồng hồ sau phát ra một tiếng bạo vang càng thêm mãnh liệt. Theo âm thanh bạo vang vang lên, tám cao tinh Đấu Vương cường giả thân thể bị phân giải thành vô số mảnh vụn, huyết vụ tràn ngập không gian, làm cho mọi người biến sắc.

- Tấn công.

Long phong thấy Lý Dật công kích ở giữa không trung, lập tức phát ra lệnh phản kích. Mười tám cường giả, dù sao cũng là cấp bậc Đấu Hoàng, hơn nữa là Đấu Hoàng cường giả từ trong gió tanh mưa máu lớn lên, sinh tử sớm đã đưa sau đầu, hung ngoan ác lệ đã ngấm vào máu rồi.

Mười tám đấu khí tràn ngập, giương động ra đấu khí dực, nhanh chóng hướng Lý Dật xung đột đến.

Đối với đám cao cấp lính đánh thuê hung ác, Lý Dật hiện tại cũng không ngoài ý muốn, Lý Dật cũng không chút do dự, trong nháy mắt song phương liền dây dưa cùng một chỗ, ở giữa không trung hỗn chiến. Long Phong đa mưu túc trí ra lệnh cho đám lính đánh thuê ở giữa không trung vây công Lý Dật, không có hạn chế phạm vi không gian mới có thể đem ưu thế nhiều người phát huy tới cực điểm. Nhìn thấy Lý Dật đánh chết đám Đấu Hoàng, Long phong cũng không có trông cậy vào những thuộc hạ này có thể giết chết Lý Dật. Tiêu hao, tận lực tiêu hao thực lực Lý Dật, đây mới là việc hiện tại hắn muốn làm.

Giữa không trung chiến đấu thảm thiết vô cùng, đấu khí quang hoa không ngừng nổ lên, giống như tràn ra nhiều đóa lửa khói diễm lệ, trận chiến không ngừng phát ra.

Lý Dật ở vào trong vòng vây lâm vào trạng thái nửa điên cuồng, giết chóc vô tình, Phá Thiên kiếm giống như liêm đao tử thần, mỗi một lần phóng ra sẽ thu hoạch tánh mạng một cường giả.

- Cha, nhanh ra tay đi, bằng không bọn họ đều chết hết.

Đứa con thứ hai của Long phong là Long Tòa dù sao tuổi trẻ, không khỏi có chút vội vàng xao động, giữa không trung càng ngày càng ít lính đánh thuê.

Long phong không có nửa điểm biểu lộ, tựa hồ những thân thể kia không ngừng chia lìa cũng không phải thuộc hạ của hắn, mà chỉ là mấy con kiến hôi.

- Cha.

- Gấp cái gì? Chết sạch cũng được, chỉ cần bắt được tiền thưởng Đấu Thần điện, còn sợ tìm không thấy cường giả sao.

Bỗng nhiên, Long phong xoay chuyển ánh mắt, từ giữa không trung chuyển đến thạch bích trong không gian cấm cố Lạc Thủy. Về đặc ý

không che dấu chút nào tại trên mặt hăn lộ ra.

- Tòa nhi, người cùng lão Tam đi bắt tiểu nha đầu kia tới đây.

Long Tòa cùng Long gia tam thiếu Long Lương hiểu ý, sau đó đáp ứng một tiếng thân hình liền hướng dưới thạch bích lao đi. Không gian cấm cố chú ý Lạc Thủy ở giữa không trung không có ý thức được hai người phi tốc tới gần. Trên bầu trời huyết tinh tràn ngập, đã hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của vị thiếu niên này.

- Ti.

Lúc này, long lương muốn tiếp cận không gian cấm cố, một đạo đấu khí từ giữa không trung tiêu xạ ra, bỗng nhiên một phân thành hai, hóa thành hai đầu linh thú, mở cái miệng rộng hướng hai người thôn phệ. Tuy nhiên thân ở trong vòng vây, Lý Dật cũng không có quên ba cường giả không có ra tay, càng không quên Lạc Thủy.

Ngược lại Long tòa cùng Long lương đối với đạo đấu khí công kích có vẻ chuẩn bị không đủ, một mặt kết xuất đấu khí phòng ngự, một mặt bạo phát tránh lui, tuy nhiên không giảm ái gì nhiều, nhưng tình hình cũng cực kỳ chật vật.

Mà Lý Dật ra tay ngăn cản Long tòa cùng Long lương đồng thời tiếp cận Lạc Thủy, Long phong rốt cục xuất thủ.

Long Phong ra tay mục tiêu vẫn là Lạc Thủy, lão gia hỏa âm hiểm để cho hai đứa con trai hăn đánh trước, còn hăn động thủ có ý đồ. Khi hai đứa con trai hăn chật vật né tránh, Long phong bay vút mà qua, đấu khí tơ nhện trong tay phát ra, không gian lực lượng đánh ra không gian cấm cố cuốn tới Lạc Thủy.

- Hèn hạ.

Lý Dật tức giận quát một tiếng, thổ hệ đấu khí vận chuyển tới cực hạn, không để ý Đấu Hoàng cường giả còn lại công kích, Phá Thiên kiếm

đánh ra một đạo đường máu.

Lúc này, bị Long phong oanh kích, vòng bảo vệ của Lạc Thủy bị không gian cấm cố đã xuất hiện vết rạn, lúc này sẽ bị bài trừ. Mà Phá Thiên kiếm Lý Dật cũng cách xa hơn mười thước, đánh về phía sau lưng Long phong.

Long phong tựa hồ không có cảm giác đến, lần nữa hướng chỗ không gian bị rạn nứt, phát ra một đạo đầu khí.

- Đi tìm chết.

Còn cách có năm sáu thước, dưới sự khống chế của Lý Dật, Phá Thiên kiếm tăng vọt mấy lần, đánh đến hậu tâm của Long phong. Mà đúng lúc này, Long phong lại đột nhiên di động, thân hình giống như là quỷ mị, đột nhiên thân hình biến mất.

Lý Dật cả kinh, đối phó với một tên đầu tôn cường giả, hẳn không có khả năng hạ thủ lưu tình, lại đang sốt ruột cứu người, một chiêu này là dùng tới toàn lực, mắt thấy Long phong biến mất, Phá Thiên kiếm cùng lực lượng đầu khí liền đến bên người Lạc Thủy.

Với thực lực Lý Dật bây giờ, thu hồi cổ năng lượng này cũng không tính là việc khó, nhưng vấn đề là tại phía sau hắn, còn có bảy tám Đấu Hoàng cường giả hợp lực công tới, hai bên Long Tỏa và Long Lương né tránh công kích của mình, cũng đang súc thế một chiêu đấu kỹ. Mà Long phong quỷ mị biến mất, cũng không có khả năng khoanh tay đứng nhìn, cơ hội tốt như vậy cáo già âm hiểm làm sao có thể bỏ qua.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, đối mặt tình huống cực kỳ nguy hiểm, Lý Dật tay quyết bay động, cố gắng thu hồi đầu khí.

- An ca ca, không cần phải làm vậy.

Lạc Thủy dù sao cũng tu luyện đầu khí, một cường giả tại thu hồi đầu khí, cùng tự sát là như nhau?

- Rầm rầm rầm.

Vô số đấu khí chảy ra trong nháy mắt oanh tại trên người Lý Dật, Lý Dật lúc này đấu khí vận chuyển trì trệ lúc, căn bản không thể phát huy được đấu khí phòng ngự. Chỉ thấy tầng màu vàng sáng thổ hệ đấu khí kia, bị mười mấy Đấu Hoàng cường giả liên thủ công kích, lập tức từng khúc vỡ vụn, dư thế đều oanh kích tại thân thể Lý Dật.

- Lý Dật, nhìn người còn có ngày hôm nay, ha ha ha.

Gian kế được thực hiện thành công, Long Phong lập tức đắc ý cười lên ha ha.

Không có đấu khí phòng ngự, bị mười mấy Đấu Hoàng cường giả công kích, hậu quả chính là một ngốc tử cũng tưởng tượng được.

- An ca ca, chú ý.

Lạc Thủy thét lên chói tai, trong tiếng thét còn mang theo tiếng khóc, nhưng lúc này Lạc Thủy lại có cảm giác bình thường. Lạc Thủy thét lên phát hiện Lý Dật tiến tới che trước người nàng, điều làm cho Lạc Thủy kinh ngạc chính là, Lý Dật cũng không có một tia kinh hoảng, ngược lại trên mặt hiện ra một nụ cười thản nhiên.

Tất cả đấu khí đều nện lên trên người Lý Dật, đấu khí quang hoa đem hai người bao phủ trong đó.

Sau khi đám quang hoa chậm rãi tan hết, hiện trường ngoại trừ tiếng gió phân phật, cũng chỉ còn lại một mảnh trầm mặc, mỗi người đều đang đợi sau khi quang hoa tan hết, dưới thạch bích cũng không có xuất hiện huyết vụ gì cả.

Nhưng Long Phong thất vọng rồi, hai vị thiếu gia Long gia cùng tất cả các dong binh cũng thất vọng. Sau khi đấu khí quang hoa tan hết, hiện tại trước mặt bọn họ, cũng không phải là cái gì máu huyết, mà là Lý Dật đang tươi cười cùng với Lạc Thủy.

- Điều này sao có thể.

Long phong không thể tin được, không có đấu khí phòng ngự, một người làm sao có thể chống cự được mười mấy Đấu Hoàng cường giả liên hợp công kích.

- Long đoàn trưởng, trên thế giới này không có gì là không thể.

Lý Dật mỉa mai cười nói:

- Người cho rằng tiền thưởng Đấu Thần điện dễ lấy lắm sao?

- Lý Dật, người dùng cái tà môn dị thuật gì?

Nghiêm khắc mà nói, "Long chi cấm chú" cũng xác thực là tà môn dị thuật, bất quá Lý Dật cũng không có nghĩa vụ bẩm báo chi tiết, lúc này sắc mặt trầm xuống, Lý Dật nói:

- Chờ người trước khi chết, ta sẽ nói cho người biết

- Dựa vào điểm tà môn dị thuật, người liền cho rằng vô địch thiên hạ sao.

Long phong dù sao cũng là người đa mưu túc trí, biết rõ tình thế trước mắt không có lạc quan, hắn rất nhanh thu hồi lại vẻ mặt kinh ngạc, dùng ánh mắt khinh miệt nhìn Lý Dật, đồng thời biểu hiện ra loại tự tin như hết thảy ở trong lòng bàn tay mình. Nếu như ngay cả hắn đều mất đi ý chí chiến đấu, thì đám lính đánh thuê làm sao còn tự tin đây?

Nhìn thấu Long Phong miệng cộp gan thỏ, Lý Dật cũng không có lập tức phản kích. Cũng không phải Lý Dật không nghĩ cách phản kích, mà trải qua một phen kịch liệt chém giết, Lý Dật tuy giết chết đại bộ phận lính đánh thuê, nhưng thực lực của mình tiêu hao cũng rất lớn, mà Long phong vẫn ở trạng thái đỉnh phong. Nếu như vèn vèn chỉ có điểm này, Lý Dật cũng không sợ hãi, vấn đề là, phía sau của mình, còn có một mỹ nữ Đấu Vương yếu ớt, đứng trước những tên này, thực lực Lạc Thủy Đấu Vương cũng không có năng lực tự bảo vệ mình, chỉ sợ một chiêu đối

phương đều tiếp không được. Nếu như Lạc Thủy ngã xuống trong tay đối phương, xác thực là một chuyện phiền phức.

Tâm niệm vòng vo, Lý Dật quyết định không hề khinh xuất, chẳng cần bọn họ nghĩ gì, mở một đường máu chạy ra.

- Vô địch không dám nói, nhưng đối phó với đám phế vật các người còn dư dả.

Lời vừa ra khỏi miệng, Phá Thiên kiếm trong tay Lý Dật đánh ra.

Mắt thấy Lý Dật chẳng những không cảm thấy tiêu hao thực lực, mà vẫn còn sức chiến đấu, những tên lính đánh thuê đều biến sắc. Nhưng lúc này, ngoại trừ liều mạng, tựa hồ cũng không có lựa chọn khác.

Hào khí lập tức cứng lại, khí tức tử vong một lần nữa bao phủ sơn cốc.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đại Khai Sát Giới

Q.6 - Chương 365: Đại Khai Sát Giới

Bị khí thế đè nén làm cho người hít thở không thông, những tên lính đánh thuê còn lại có thể ở trong chiến đấu sống sót, ít nhất nói rõ thực lực của bọn họ cũng không tầm thường. Mà Long phong lúc này cũng súc thế đấu khí thật lâu, một thân râu tóc đều dựng, tình hình quỷ dị này khiến người ta kinh hãi.

- An ca ca, người đừng để ý đến, bọn họ cũng không dám làm gì ta, nếu không cha ta nhất định sẽ đem cả cái dong binh đoàn bọn họ diệt trừ.

Nhìn thấy loại tình hình này, Lạc Thủy nhịn không được khuyên nhủ.

Lý Dật lại lắc đầu:

- Nếu như ta không có năng lực bảo vệ nàng, Lạc Kỳ tướng quân còn có thể yên tâm giao nàng cho ta sao?

Bỗng nhiên một hồi không gian ba động, trong tay Lý Dật đã có một đồ vật hình dạng kỳ dị, ngay sau đó làm cho chúng cường giả thiếu chút nữa chấn kinh là trong dị hình sự vật này thành linh nhảy ra một con rồng.

Tuy cùng với quái vật khổng lồ trong truyền thuyết không giống nhau, nhưng sinh vật kim hoàng sắc trước mắt này, rõ ràng là một con rồng thực sự, Trên thế giới này là sinh vật cường hãn nhất, Long Tộc.

- Hoàng kim ấu long?

Thừa dịp chúng cường giả kinh ngạc, hoàng kim ấu long đã được Lý Dật dùng ý niệm điều khiển mang theo Lạc Thủy lẳng không bay thẳng lên trời. Mà cùng lúc đó, đấu khí ba động cuồn cuộn từ Phá Thiên kiếm phát ra, cùng lúc đó sóng dữ phong ba mãnh liệt tuôn ra ngoài.

- Muốn chạy sao, không dễ dàng như vậy.

Chẳng biết lúc nào, trong tay long phong có thêm một thanh trùy, rồi đột nhiên hóa thành một đạo lôi điện, kéo lê ra một đạo đường vòng cung, sau đó phủ kín Lý Dật ở trên không. Nhưng, Long phong vẫn là xem thường uy lực của siêu phẩm thần binh, lúc này Phá Thiên kiếm đánh vào thanh trùy cửu phẩm vũ khí, sau đó thanh trùy này bắt đầu vỡ vụn. Mà thân hình Lý Dật, sớm đã thoát khỏi vòng vây, hướng hoàng kim ấu long cùng Lạc Thủy đuổi theo.

- Cha, vì cái gì mà không đuổi theo.

Nhìn thấy tình huống như vậy, Long Phong như đang suy nghĩ cái gì, Long Tỏa vội vàng nói.

Long phong sợ run thật lâu, cũng không trả lời Long Tỏa, mà thần sắc có chút chán nản thất vọng nói:

- Báo tin tức truyền ra ngoài đi. Xem ra, bằng Long thị dong binh đoàn không thể nào đối phó được tiểu tử này.

Vừa rồi một chiêu tương giao, Long phong đối với thực lực Lý Dật lại có nhận thức mới. Hẳn hiện tại rất rõ ràng, nếu như không phải cố kỵ an nguy của thiếu nữ kia, hiện tại đến phiên hẳn chạy mà không phải là Lý Dật.

Không thấy đám người Long phong đuổi theo, Lý Dật cũng không bay xa, chạy đến khe núi bí mật rơi xuống. Thân phận hành tung đã hoàn toàn lộ ra, trốn hơn mười dặm cũng không thể thoát được, trước mắt việc cần gấp nhất chính là cần thực lực của mình khôi phục tới trạng thái đỉnh phong.

Lý Dật có thể tưởng tượng, kế tiếp các loại cường giả cùng Đấu Thần điện, La Lan học viện cùng tứ đại Ma Tông đi tới, như một đám chó săn tìm kiếm lấy tung tích của hắn.

- An ca ca, chàng không sao chứ? Không có bị thương chứ.

Mắt thấy Lý Dật một thân máu đen, như hung thần ác sát, Lạc Thủy lại lo lắng vừa đau lòng.

Lý Dật một bên ngồi xuống, một bên vỗ vỗ trên người cười nói:

- Đây đều là máu của địch nhân, ta không có chuyện gì. Hiện tại ta muốn khôi phục thực lực, Lạc Thủy mọi người cùng long sủng hộ pháp cho ta.

Nhìn long sủng xèo xèo, Lạc Thủy không quay đầu lại, cẩn thận quan sát hoàng kim ấu long, cực kỳ hâm mộ nói:

- An ca ca, người sao lại long sủng? Lão thiên ơi, trên người của chàng còn có bao nhiêu bí mật mà ta không biết?

Lý Dật vỗ vỗ khuôn mặt Lạc Thủy, cười nói:

- Nếu nàng yêu mến nó, vậy tặng cho nàng, hẳn gọi là Xèo xèo.

- Xèo xèo, danh tự khó nghe như vậy.

Lạc Thủy hai mắt đảo qua vài vòng, ta phải đặt cho nó một cái tên thật đẹp. Xèo xèo tuy không sử dụng được ngôn ngữ nhân loại, nhưng nghe được đã hiểu, thân mật cộ Lạc Thủy, tựa hồ đối với tên mới rất chờ mong.

Lý Dật mỉm cười, không có trả lời, khoanh chân tiến vào trạng thái tu luyện. Dù sao cũng là thiếu nữ chưa hiểu thế sự, hiện tại đến lúc nào rồi, còn có tâm tư đặt tên cho Long súng.

Ba giờ sau, Lý Dật đã khôi phục xong, đứng dậy, không để ý Lạc Thủy phản đối, thu hồi Xèo xèo vào trong dung giới. Xèo xèo hiện tại dù sao vẫn là một đầu ấu long, đối phó Đấu Hoàng cường giả không có vấn đề, nhưng gặp được cao thủ chân chính có thể không làm được. Xèo xèo đối với Lý Dật mà nói chính là bảo bối, viên huyết long châu này có Long Tộc huyết mạch chi lực đã bị thu nạp hầu như không còn, khi đó còn cần xèo xèo cống hiến long huyết.

Lúc này đã là giờ Ngọ, Lý Dật bay đến giữa không trung tìm được đại lộ, lúc này mới mang theo Lạc Thủy tiếp tục chạy đi. Mục tiêu hiện tại y là đến dãy núi Á bồi, tìm cao nhân thần bí kia.

Lúc này sắc trời đêm tối đen, đi ra khỏi Bàn long lĩnh là đến một cái trấn nhỏ, cái bàn long trấn này cũng không lớn, một con đường xuyên qua cả trấn nhỏ. Lý Dật cùng Lạc Thủy tiến vào tòa trấn nhỏ, có thể cảm giác được hai bên đường có các loại mục quang đang thầm theo dõi. Những vẻ mặt này phức tạp, mục quang phong phú làm Lý Dật rõ ràng, đám người này đã biết rõ hẳn là ai.

- An ca ca, những người này giống như không có hảo ý.

Lạc Thủy cảm giác được những ánh mắt kia tham lam cùng hung tàn.

Lý Dật trên mặt hiện lên một nụ cười khinh thường, dắt tay Lạc Thủy, không nhanh không chậm đi ở trên đường phố. Đi đến một nửa, hai bên đường cửa hàng bắt đầu đóng cửa, một cỗ khí tức quý dị làm cho cả không gian đều cảm thấy bất an tỏa ra.

Thừa dịp một cái khách sạn chưa hoàn toàn đóng, Lý Dật nhìn thấy tiểu nhị, thân nhiên nói:

- Ở trọ.

- Khách, khách quan. Đánh, đánh, đóng cửa.

Tiểu nhị hoảng sợ nhìn Lý Dật, tựa như xem ma quỷ vậy.

- Đánh mẹ người, cho ngay hai gian phòng thượng đẳng.

Lý Dật tiện tay lấy vài mai kim tệ vất ra, sau đó ôm Lạc Thủy đi lên bậc thang.

- Khách quan, khách quan dừng bước.

Thấy tình cảnh này, khách điểm lão bản vội vàng chạy tới, thở dài không ngừng nói:

- Vị khách quan này, thật sự không phải tiểu điếm không muốn lưu ngài, thật sự là... Thật sự là... Tiểu nhân không dám.

- Vì cái gì không dám? Ta cũng không ăn thịt người.

khách điểm lão bản cũng là sáng khoái, nói thẳng:

- Lý Dật đại gia, ngài tại Bàn long lĩnh đánh chết mười cái Đấu Hoàng cường giả của Long thị dong binh đoàn hiện tại cũng truyền khắp phương viên trăm dặm rồi. Hiện tại, Bàn long trấn lòng người bàng hoàng, các lộ cường giả kia đều hướng về nơi này tụ tập, cầu đại gia xem tiểu lão đáng thương, bỏ qua cho tiểu lão. Nếu đánh nhau, tiểu điếm ta đây rất có thể bị hỏng.

- Đại gia hôm nay ở nơi này đã định rồi.

Lý Dật đem kim tệ trong dung giới lấy ra, vất lên trên mặt bàn, đánh giá chừng trăm kim tệ:

- Đủ rồi, mua khách sạn người này của người.

Lý Dật nhìn xem các lộ cường giả rốt cuộc là cái nhân vật gì, việc đã đến nước này, ngoại trừ dùng bạo chế bạo, làm những người kia vọng tưởng phát tài biết khó mà lui, tựa hồ cũng không có cái lựa chọn gì khác. Trong tối tăm tựa hồ đều có thiên ý, tu luyện thôn phệ hạt giống đấu khí cường giả mới có thể tu luyện thành công thiên ma đấu khí.

Nhưng cũng không biết, cái địa bàn long trấn nho nhỏ này, lại có bao nhiêu đấu khí hạt giống có thể luyện hóa đây.

Lý Dật cũng mặc kệ trong trấn bé nhỏ này có khí tức bất an, đưa Lạc Thủy về gian phòng của nàng, sau đó trở lại trên giường, lấy ra huyết long châu bắt đầu tu luyện. Huyết long châu một ngày khôi phục một lần, không tu luyện chẳng phải lãng phí một cách vô ích sao.

Huyết long châu huyết mạch chi lực đều bị hút hết, biến thành bạch sắc, Lý Dật đã tu luyện xong, sau đó đi đến cửa sổ, đưa mắt nhìn ra phía ngoài. Ngoài cửa sổ, làm cho Lý Dật có chút động dung.

Ngoài cửa sổ, chẳng biết lúc nào, đã đứng đầy bóng người. Làm Lý Dật động dung chính là số lượng những bóng người này, cơ hồ đứng đầy một dãy phố.

Nhiều người cũng không phải ngoài ý muốn, mà chính là trong thời gian ngắn đã tụ tập nhiều người như vậy, có thể thấy được, tam đại thế lực đối với chính mình truy nã đã đạt đến tình trạng điên cuồng rồi. Bất quá, Lý Dật liếc qua, rất nhanh đối với bọn sát thủ mất đi hứng thú, nhân số tuy nhiều, nhưng cũng không có cao thủ chân chính, thậm chí làm Lý Dật cảm thấy có chút buồn bực chính là những này hầu hết là đấu giả.

Những đám ô hợp này, vỗ vỗ cái mông rồi đi chỉ sợ cũng không có ai có thể ngăn cản.

Xoay người đi đến vách gian phòng, nhìn thấy Lạc Thủy ôm gối ngủ say, Lý Dật không khỏi mỉm cười, bố kết một đạo không gian cấm cố, bao bọc Lạc Thủy trong phòng. Lúc này ánh mắt Lý Dật mới chuyển hướng ra ngoài cửa sổ, hàn mang trong mắt phát ra, tiếp theo là một hồi máu tanh,, Lý Dật cũng không hy vọng sẽ bị Lạc Thủy nhìn thấy

Làm xong đây hết thảy, Lý Dật lúc này mới chậm rãi đi xuống thang lầu. Trong khách sạn đã không có một bóng người, lão bản cũng không biết tung tích đâu nữa, Lý Dật đành phải tự mình đẩy cửa đi ra.

Bên ngoài tiếng gió phần phật, thanh âm ván cửa vỡ vụn, ở bên ngoài những người kia nhìn thấy Lý Dật vô ý thức lui về phía sau mấy bước, sau đó đấu khí quang hoa các màu chớp động, một cỗ sát ý sôi trào lên.

Lúc này Lý Dật xuất hiện ở trước mặt mọi người, mọi người đang sôi trào sát ý nhưng đột nhiên bị giội một gáo nước lạnh, bởi vì trên người Lý Dật phát ra sát ý vô cùng mãnh liệt, làm dao động tâm trí con người, ở chỗ sâu trong tâm linh làm cho mọi người cảm thấy hãi cảm giác, đây là một loại bản năng sợ hãi, không ai có thể chống cự.

Lý Dật cười lạnh lùng:

- Các người, đều chuẩn bị chết sao?

Không người trả lời.

Long uy kinh sợ, những đấu giả kia toàn bộ phát run, sau đó nhìn thẳng Lý Dật, ngay cả dũng khí cũng không có, muốn chạy trốn nhưng không có khí lực, cái trán mồ hôi to như hạt đậu chứng tỏ bọn chúng sợ hãi vô cùng. Đấu Sư cường giả vẻ mặt trắng bệch, cực lực chống lại long uy, từng bước cố gắng trốn khỏi hiện trường. Chỉ có Đấu Vương cùng Đấu

Hoàng cường giả, mới có thể miễn cưỡng vận chuyển đấu khí chống lại long uy.

Nhìn thấy đám Đấu Sư cường giả đều chạy trốn, Lý Dật lúc này mới cầm lấy thanh chủy thủ, trên mặt vẫn lạnh lùng:

- Đã đều chuẩn bị xong, vậy thì bắt đầu đi.

Lúc này chủy thủ mang theo một đám ngân quang, chuẩn xác về phía cổ một tên Đấu Vương, ngay lập tức nổ lên một đoàn huyết vụ, sợi ngân quang đã như quỷ mị gấp lại, lướt về phía cổ một tên không may khác.

Giết chóc, tuyệt đối là giết chóc. Hiện tại Lý Dật quyết định đại khai sát giới, trấn nhỏ bình thường an bình lúc này máu chảy thành sông. Dưới tác dụng của Long uy, những cường giả kia tựa hồ cũng mất đi ý thức, biến thành đầu gỗ, thành dê đờ làm thịt, cơ hồ không có bất kỳ phản kháng, nhìn thấy bộ vị trọng yếu của thân thể mình bị đâm rách, máu tươi không ngừng chảy ra.

Cái cảnh giết chóc lại quỷ dị như thế, quỷ dị là không có tiếng vang quá lớn, không có tiếng kêu, cũng không có tiếng kêu rên, hết thảy cũng như không có tiếng động, khi nhìn thấy một bóng người trong đám người quỷ mị chạy ra, nơi đi qua nổ lên huyết vụ, những cường giả kia đều ngã xuống, máu tươi chảy ra là vận mệnh rơi rụng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hỏa Long Trảm.

Q.6 - Chương 366: Hỏa Long Trảm.

Lúc này Lý Dật đồng thời đại khai sát giới, một chỗ trên nóc nhà trấn nhỏ, năm cái bóng người lạnh lùng giết hại lẫn nhau. Cho dù là Long phong nhân vật nhìn thấy vô số núi thây biến máu, nhìn một màn trước mắt này, trên mặt cơ thể cũng không nhin được từng đợt co rúm.

Tại sau lưng Long phong, tự nhiên là hai đứa con trai hãn Long Tòa cùng Long lương. Hai vị Long gia thiếu gia này, đã bị tràng diện trước mặt triệt để kinh hãi, tràng diện giết người, bọn họ cũng được chứng kiến không ít, nhưng loại quỷ dị giết người này chưa từng thấy, những cường giả bị giết kia, giống như là cam tâm rơi rụng vậy, cơ hồ không ai lẩn tránh, lại càng không cần phải nói động tác phản kháng.

- Long đoàn trưởng, đây là cái tình huống gì, vì cái gì những Đấu Vương Đấu Hoàng kia đột nhiên trong mắt đi sức chiến đấu.

Tại bên cạnh long phong một cao gầy hãn tử cùng một cái ục ịch, câu hỏi chính là tên ục ịch.

Dù sao được nhìn thấy Lý Dật bị đấu khí trực tiếp oanh kích mà không bị thương, long phong tuy khiếp sợ, nhưng tổng thể vẫn bình tĩnh.

- Có lẽ, lại là kỳ môn bí thuật. Thiên Sát, huynh đệ hai người các người có nghe nói qua người không sử dụng đấu khí phòng ngự mà chơi cứng đối thủ công kích sao?

Được xưng là Thiên nhi sát ục ịch nhúu mày nghĩ nghĩ, hồi đáp:

- Có loại bốn sự này, trừ phi là như Long Tộc trời sinh thân thể cường hãn như vậy.

Long Tộc? Long phong đột nhiên nghĩ đến Lý Dật có hoàng kim ấu long long sủng, lại liên tưởng đến Lý Dật đã từng đi Long đảo, Long phong giật mình một cái, nói:

- Chẳng lẽ, Lý Dật là dị hoá Long Tộc sao?

- Dị hoá Long Tộc?

Thiên Sát không hiểu nói:

- Chưa từng nghe nói qua có bí thuật này, Long đoàn trưởng nói như vậy, còn không bằng nói thẳng Lý Dật do Long Tộc hóa thành hình người còn

đáng tin hơn.

Bị Thiên Sát nói như thế, Long phong lập tức cũng có chút xấu hổ, bất quá xét thấy lai lịch cùng thực lực hai vị này, Long phong cũng thức thời không có cãi lại, mà là có chút khiêm tốn nói:

- Thiên Sát địa sát, tuyệt sát môn thật sự chỉ phái hai vị đi ra sao?

- Long đoàn trưởng có phải là cho chúng ta không chắc đối phó Lý Dật?

Thiên Sát ngữ khí rõ ràng có chút không vui. Mà cái cao gầy địa sát thì trực tiếp biểu đạt bất mãn của mình:

- Long đoàn trưởng cho là chúng ta cùng đám thủ hạ phế vật của người giống nhau.

- Người...

- Tòa nhi.

Long phong nghiêm nghị nhìn đứa con bất mãn, cười mỉm nhìn Thiên Sát địa sát nói:

- Thủ hạ của ta có phải là phế vật hay không, chờ các người cùng Lý Dật giao thủ sẽ biết.

Khoát tay chặn lại, nhìn chiến trường làm cái thủ thế mời.

- Long đoàn trưởng giỏi tính toán, sai sử huynh đệ chúng ta ở phía trước liều mạng, người hảo ngư ông đắc lợi sao?

Thiên Sát mập mạp mặt tròn có vẻ mặt khôn khéo cùng giảo hoạt:

- Chúng ta đã nói, sau khi chuyện thành công, tiền thưởng cần phải ba bảy, người ba ta bảy.

- Thiên Sát, cái này có điểm khinh người quá đáng, ta đã tổn thất mười mấy huynh đệ tinh nhuệ nhất. Chia năm năm.

- Những phế vật kia vốn sẽ không xứng sống trên thế giới này. Xem tại bằng hữu nhiều năm như vậy, bốn sáu, không đáp ứng các người một cộng lòng cũng không được.

Long phong nghĩ nghĩ, cắn răng một cái:

- Vậy ta đồng ý thiên địa Nhị Sát.

Trận chiến Bàn long lĩnh, tuy nhiên cuối cùng là Lý Dật mang theo Lạc Thủy thoát đi, nhưng Long phong đã ý thức được, bằng long thị dong binh đoàn, nhất là thực lực bây giờ tổn hao nhiều Long thị dong binh đoàn, nghĩ muốn đối phó Lý Dật, đã không có đủ tư cách. Muốn trách, cũng chỉ có thể trách long phong hãn có lòng tham, muốn một ngụm độc chiếm.

- Long đoàn trưởng, người đợi xem kịch vui đi.

Nhìn trời Địa sát lắc lư thân hình nhìn về chiến trường, trên mặt long phong hiện ra một tia hận ý:

- Tuyệt sát môn sát khí thật là thật lớn, gia hỏa hai mắt cao ngất, hy vọng Lý Dật sẽ không để cho bọn họ thất vọng.

- Cha, tuyệt sát môn rốt cuộc có lai lịch gì, vì cái gì chúng ta đều không có nghe nói qua?

- Các người đương nhiên sẽ không biết. Tuyệt sát môn Đấu Thần đại lục thứ nhất, chính là vì phụ cùng bọn họ quan hệ nhiều năm như vậy, đối với lai lịch của bọn họ cũng biết rất ít. Số người này cũng không nhiều, nhưng mỗi người đều là tinh anh, à không, phải nói là tinh anh trong tinh anh. Nghe nói, nhiệm vụ tuyệt sát môn còn chưa từng có thất bại.

- Như vậy là trâu sao? Ta xem thực lực của bọn hãn cấp bậc đấu tôn.

- Tòa nhi, ngàn vạn lần không nên xem thường Tuyệt sát môn, càng không nên trêu chọc Tuyệt sát môn, nếu không người cả đời phải sống ở

trong sự sợ hãi.

Long phong ngữ khí rất ngưng trọng, một chút cũng không có ý tứ khuyếch đại.

Trên chiến trường, lúc này lại xuất hiện một màn quỷ dị, chỉ thấy Lý Dật sau tru diệt gần trăm người, rốt cục đình chỉ xuống, vượt qua một đám thi thể, Lý Dật đứng im trong đó, khép hờ hai mắt, tay quyết bay động, vô số đấu khí tơ nhện từ ngón tay tán phát ra, bắn về phía đan điền khí hải thi thể kia. Mà theo đấu khí tơ nhện cuốn về phía đan điền khí hải, các màu đấu khí hạt giống tản ra hào quang phá thể ra, huyền phù ở giữa không trung, theo Lý Dật tay quyết biến đổi, những đấu khí hạt giống này lập tức giống như Lưu Tinh truy nguyệt, chui vào trong thân thể Lý Dật.

Luyện hóa những đấu khí hạt giống cường giả này, đối với Lý Dật hiện tại mà nói, cũng không cần tốn nhiều sức.

Các hệ đấu khí hạt giống không có vào thể nội, trải qua kinh mạch nhập đan điền khí, rất nhanh bị thiên ma đấu khí thôn phệ, sau đó luyện hóa thành một bộ phận của mình. Mà theo chất lượng nhóm này không tính là quá tốt, nhưng đấu khí hạt giống số lượng to lớn bị luyện hóa, Lý Dật cảm giác đan điền khí hải thiên ma đấu khí lại mờ mờ ảo ảo có dấu hiệu đột phá.

Trơ mắt nhìn xem Lý Dật luyện hóa những đấu khí hạt giống kia, chút cường giả còn lại tuy đã thoát khỏi áp lực long uy, nhưng không ai dám lên trước khiêu khích, thậm chí dũng khí chạy trốn cũng không có. Những người này tràn ngập mộng tưởng phát tài, lúc này, toàn thân không còn chút sức lực nào, hoàn toàn trở thành một đám dê đờ làm thịt.

Bỗng nhiên, Lý Dật trợn hai mắt, một đạo tinh quang hiện lên, mà ở khi hần mở mắt ra ở chỗ sâu trong mát, hai bóng người lặng yên không một tiếng động vừa nhanh chóng tiếp cận.

Khí tức rất quen thuộc, Lý Dật trong nội tâm mỉm cười nói, loại cảm giác này quá quen thuộc. Đồng tử co rút lại, hai bóng người một cao một thấp bồng bồng phẫn chấn như một con rắn, hướng Lý Dật oanh kích tới.

Chức nghiệp đúng là sát thủ, không chút nào ướm át bản thủ, vừa lên đã dungg thực lực nói chuyện. Mà đấu khí loài rắn hiển nhiên súc thể mà phát, năng lượng thực sự dư thừa đến cực hạn, kéo không khí hình thành cuồng phong, đem mái nhà rung động. Đối mặt năng lượng cường hãn như thế, Lý Dật cũng không dám chủ quan chút nào, ngón tay vẽ động độn thổ quyết, thổ hệ đấu khí trải qua Thiên khôn kiên châu được cường hóa đến mức tận cùng, trong nháy mắt tại quanh thân Lý Dật bố kết một đạo đấu khí thạch thuẫn.

Vài thân cự đại trầm đục, đấu khí loài rắn kết kết thật thật oanh tại đấu khí phía trên thạch thuẫn, năng lượng cường hãn giống như một thanh đại thiết chùy nện ở thạch thuẫn, đấu khí thạch thuẫn phát ra rắc rắc thanh âm, vết rạn không ngừng tỏa ra, rớt cục ầm ầm một tiếng hoàn toàn vỡ nát, vô số đấu khí mảnh nhỏ bắn ra bốn phía.

Ở vào hạch tâm năng lượng phong bạo, Lý Dật sắc mặt trắng nhợt, tại đấu khí thạch thuẫn bị oanh toái, đồng thời thân hình đột nhiên lắc lư, huyết hồng nồng đậm mang đến thiên ma đấu khí màu đen từ hai chưởng đánh ra, chia ra tấn công hai gã kinh địch một cao một thấp.

Thiên Sát địa sát cũng không ngờ rằng Lý Dật phản kích đến mức cực nhanh như thế, lòng có ăn ý cũng không có phòng ngự, mà thân hình ở giữa không trung bỗng nhiên tách ra, tránh đi công kích mũi nhọn của Lý Dật, hai thanh trường kiếm giống như đúc thành linh nơi tay, trên không trung kéo lê một đạo đường vòng cung, phản kích hai sườn Lý Dật.

Từ phía trên Nhị Sát hiện thân, chẳng mấy thời gian ngăn ngừa, thật lực của đối thủ làm Lý Dật ý thức được đêm nay chỉ sợ là khó toàn thân trở ra.

Lý Dật trong lúc này tâm niệm thay đổi thật nhanh, chỗ thiên địa Nhị Sát cũng không có nhàn rồi, thấy hai người liếc nhau, Thiên Sát nhanh chóng

thoát khỏi chiến đoàn, lướt đến hơn mười mét, thu hồi trường kiếm trong tay, hai tay chỉ quyết bay động, bắt đầu súc thể đấu kỹ.

Lý Dật sắc mặt hơi đổi, cái thủ đoạn này có chút khó giải quyết. Trước mắt là hai đấu tôn cường giả, đoán chừng không có vấn đề, nhưng cần phải có thời gian, mà tại trong thời gian này, đấu tôn đấu kỹ sớm có thể thông dong dung súc đến mức tận cùng, cho đến lúc này, còn muốn đối chiêu đó hiển nhiên cấp bậc đấu kỹ sẽ không quá thấp cũng giảm nhiều. Hiện tại, bất luận cái gì cũng ăn thiệt thòi, cũng có thể trí mạng.

Giờ phút này chạy trốn ngược lại vẫn có thể xem là một loại lựa chọn, nhưng Lạc Thủy trong khách sạn, Lý Dật không có cách nào vứt bỏ.

Không khí nhiệt độ bắt đầu tăng lên, phảng phất phương viên vài dặm thiên địa nguyên khí hỏa nguyên tố đều bị tập trung đến, khí tức rừng rực không ngừng ở trong không gian nhóm lên từng đoàn từng đoàn hỏa diễm, những hỏa diễm này hướng Ái Tử tụ tập, dần dần hình thành một cái Hỏa Long cự đại. Thiên địa trong đó lóng lánh ánh lửa.

Dị tượng nói cho tất cả mọi người, ục ịch đang súc thể, một chiêu Bạch Hổ đấu kỹ.

Nếu như không phải có cao gầy đấu tôn dây dưa, một chiêu Bạch Hổ đấu kỹ đối với Lý Dật mà nói, tuy cũng đủ khiến cho hấn coi trọng, nhưng chỉ là không thể khinh thị mà thôi, căn bản sẽ không tạo thành cái gì thương tổn.

Bất quá, bằng điểm thủ đoạn như vậy muốn đối phó Lý Dật, thiên địa Nhị Sát hiển nhiên đối với Lý Dật cũng không biết, tự phụ thái quá mức.

Tựa hồ đối với ục ịch đấu tôn đang súc thể đấu khí cũng không có để ý, Lý Dật thành linh tế ra Phá Thiên kiếm. Cao gầy đấu tôn cũng có thể miễn cưỡng phòng ngự, Lý Dật tế ra siêu phẩm thần binh, cán cân biến mất.

Khanh khanh khanh, mấy tiếng giòn vang, đầu tôn cao gãy trường kiếm trong tay tại Phá Thiên kiếm khí vỡ vụn thành vô số đoạn, bắn ra tứ tán, đánh trúng trên mặt đất vài cái cường giả không may. Mà Phá Thiên mũi kiếm, đã thẳng đến trong cổ cao gãy đầu tôn, một tia máu tươi đỏ thẫm theo mũi kiếm chậm rãi chảy xuống.

Bất quá, cao gãy đầu tôn hiển nhiên cũng không úy kỵ, mĩa mai cười, thông dong nói:

- Lý Dật, người dám giết ta, người cũng phải chết.

Uc ịch đầu tôn dĩ nhiên súc thế Bạch Hổ đầu kỷ đến mức tận cùng, hiện tại thành nhờ cậy lớn nhất. Thiên Sát cũng thật không ngờ thực lực Lý Dật lại khủng bố như vậy, càng không ngờ tới siêu phẩm thần binh uy lực mạnh như thế, loại lôi đình thủ đoạn này xuất hiện ở cùng cấp bậc cường giả, tựa hồ là vô địch.

- Lý Dật, buông xuống huynh đệ ta, đêm nay xóa bỏ, tất cả sổ sách từ nay về sau lại tính.

- Bỏ qua cho các người sao?

Lý Dật lạnh lùng cười, ở chỗ sâu trong đôi mắt sát khí di động:

- Bỏ qua cho các người, cho các người cơ hội rồi hãy tới tìm ta phiên toái, mập mạp, đầu người không có vấn đề chứ.

- Vậy người muốn thế nào? Nếu người giết huynh đệ của ta, cho dù người đang ở dưới 'Viêm long trảm' còn có thể còn mạng sống, nhưng người còn có thể đối phó với tất cả mọi người sao?

- Uy hiếp ta? Ta ghét nhất là uy hiếp.

Lý Dật run tay lên, Phá Thiên kiếm thẳng vào yết hầu, lại có chút phát lực, thân đầu tôn cao gãy liền giảm bớt 30 cm.

Một mảnh xôn xao, Không có người nghĩ đến Lý Dật giết chết cao gầy đấu tôn, cao gầy đấu tôn cũng thật không ngờ, cho nên đầu lâu rơi trên mặt đất, trên mặt vẫn biểu lộ không thể tin được.

- Đáng chết.

Ục ịch đấu tôn bi phần, Hỏa Long quanh thân đột nhiên vừa động, liền hướng Lý Dật đánh tới.

- Viêm long trăm, người chôn cùng huynh đệ của ta đi thôi, Lý Dật.

Địa sát đã rơi rụng, Thiên Sát ra tay cũng không có lưu tình, tay quyết vừa động, sức thể đấu khí Hỏa Long đến mức tận cùng điên cuồng gào thét, một cỗ không gian kịch liệt ba động.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Mạc Thành

Q.6 - Chương 367: Thiên Mạc Thành

Bạch Hổ đấu khí Hỏa Long trăm từ một đấu tôn cường giả thi triển ra, uy thế làm cho người động dung, cho dù long thị phụ tử ba người đang ở phía xa xem cuộc chiến cũng phải hít vào một luồng lương khí.

- Lý Dật chết chắc rồi.

Long Lương khẳng định nói, trên mặt hiện lên nụ cười.

- Đúng là cuồng vọng ngu ngốc.

Long Tòa nhà ngũ khí có chút khinh thường:

- Nếu hãn có thể đem địa sát làm nhân chứng, nói không chừng đêm nay còn có thể toàn thân trở ra. Thật không biết tiểu tử này trong lòng nghĩ như thế nào, rõ ràng đem địa sát như vậy giết đi.

Chỉ có Long Phong vẫn biểu lộ vẻ mặt nghiêm nghị:

- Còn không nhất định. Lý Dật đã dám ngang nhiên ra tay, nhất định có lý do của hắn. Bất quá, giết địa sát, cái tổ ong vò vẽ này hắn chọc rồi, cho dù không có tam đại thế lực treo giải thưởng, tuyệt sát môn cũng tuyệt đối sẽ không buông tha hắn.

Long Phong dự đoán không sai, Lý Dật đã dám ra tay đối với địa sát, nhất định có lý do của hắn.

Hỏa Long trăm năng lượng dùng phá hủy hết thủy. Lý Dật vọt tới, sau khi đánh chết địa sát căn bản không rảnh bố kết phòng ngự, nhưng Lý Dật vẻ mặt bình tĩnh, hắn cũng không có ý tứ thi triển đấu khí phòng ngự. Chính là bố kết đấu khí phòng ngự, đối với lực lượng trước mặt, tựa hồ cũng không có ý nghĩa.

Nhưng, lúc này đấu khí Hỏa Long sắp thôn phệ Lý Dật, trong không gian một hồi ba động, một thân hình khôi ngô lao đến.

Bóng người này vừa xuất hiện, các cường giả đang xem cuộc chiến đều kinh hô. Không ai không nhận ra người trước mắt này, một thân màu tím Đấu Thần điện diện sĩ bào, cho thấy thân phận của hắn. Chẳng lẽ Đấu Thần điện muốn đuổi giết Lý Dật, nguyên lai tiểu tử này đều đem tử y diện sĩ giết chết.

Đấu khí Hỏa Long năng lượng hoàn toàn oanh tạc trên người mị ảnh khôi lỗi tử y diện sĩ, nhưng những năng lượng này đối với Đấu Thánh cấp bậc cường giả mà nói, lại không có ý nghĩa.

Hỏa Long cùng tử y diện sĩ dây dưa đồng thời, Lý Dật lại di động. Thân hình giống như quỷ mị, theo đấu khí Hỏa Long cùng tử y diện sĩ xuyên qua, Phá Thiên kiếm khí lại sớm xuyên thấu thân thể Thiên Sát.

Một kích giết thiên sát.

Thiên Sát không thể tin được nhìn ngực của mình tuôn chảy máu tươi ồ ồ, hắn có biểu lộ cổ quái rất nhanh biến mất, sau đó thân thể rơi xuống

mặt đất lưu lại một âm thanh nặng nề truyền ra.

Cái biến cố này tới quá đột nhiên, mười mấy giây đồng hồ trước, Lý Dật ở vào hiểm cảnh, nhưng hơn mười giây sau, đối thủ lại phơi thây tại chỗ, loại kịch tính tương phản làm cho mọi người nhất thời không cách nào tiếp nhận.

Giết chết hai cái đấu tôn, Lý Dật lại tựa hồ như cũng không có cảm giác gì, vẫn thông dong dung mà đem mị ảnh khôi lỗi thu hồi, lại luyện hóa hạt giống đấu khí của thiên địa Nhị Sát, Lý Dật lúc này mới nhìn thoáng qua chúng cường giả, lạnh lùng nói:

- Còn chưa cút sao?

Chúng cường giả như được đại xá, ngay lập tức biến mất hầu như không còn.

- Cha, người không phải nói Thiên Sát địa sát rất lợi hại sao? Làm sao lại chết như vậy.

Long Phong sắc mặt cổ quái, sau nửa ngày xấu hổ, mới oán hận nói:

- Không phải Thiên Sát địa sát vô năng, mà Lý Dật tiểu tử kia thật lợi hại.

- Chúng ta làm sao bây giờ?

- Không thể hành động thiếu suy nghĩ. Chúng ta. Ách, chúng ta đừng cho hăn chạy. Sẽ có người tới thu thập hăn, hừ, hăn cường thịnh trở lại, có thể giết hết thiên hạ cường giả sao.

Lý Dật trở lại khách điểm, gặp Lạc Thủy trong bố kết không gian cấm cố điềm tĩnh ngủ, không khỏi lộ ra vui vẻ. Nếu như tiểu nha đầu biết bên ngoài máu chảy thành sông, không biết còn có thể ngủ được như thế hay không?

Trong khách sạn đã không có tiểu nhị, Lý Dật chỉ phải tự mình nấu nước, sau đó tắm rửa sạch sẽ, lúc này mới trở lại gian phòng Lạc Thủy, khoanh chân mà ngồi, đem dầu khí khôi phục tới trạng thái đỉnh phong. Đan điền khí hải thiên ma dầu khí hấp thu dầu khí hạt giống của hai vị đấu tôn cường giả, dấu hiệu đột phá đã càng ngày càng rõ ràng, chỉ là kém một điểm hỏa hậu. Lý Dật cũng không sốt ruột, với tình thế trước mắt, sau này đưa tới cửa không ít dầu khí hạt giống cho mình hấp thu.

Hừng đông ngày hôm sau, Lạc Thủy tỉnh dậy.

- An ca ca, tại sao chàng ở trong phòng ta?

Nhìn thấy Lý Dật khoanh chân mà ngồi, Lạc Thủy trên mặt ửng đỏ.

Lý Dật tà mị cười:

- Nhìn thấy Lạc Thủy muội muội ngủ, là hưởng thụ lớn nhất của An ca ca.

- Không có đứng đắn, chán ghét.

Lạc Thủy rời giường, mới phát hiện trong khách sạn đã không có bất luận kẻ nào, không khỏi lẩm bẩm nói:

- Thật sự là kỳ quái, cái khách điểm này tại sao cả tiểu nhị cũng không có?

- Nếu tiểu nhị không có, chương quỳ cũng không có.

Lý Dật nhún nhún vai, chỉ tự mình nói đùa một chút, bưng tới chậu rửa mặt cho Lạc tiểu thư.

- An ca ca, cái này đều tại chàng, nhất định là chàng dọa bọn họ sợ chạy.

Lạc Thủy sâu kín nói:

- Không cần phải giết nhiều người như vậy được không? Chúng ta đi Thần long cảng tìm cha ta, tới Thần long cảng cũng không tin có người

dám tìm phiền phức nữa.

Lạc Thủy hiển nhiên đánh giá thấp tình cảnh chính mình hiện tại, đừng nói là thần long cản một cái hải quân tướng quân nho nhỏ, hiện tại Lý Dật, chính là trốn trong hoàng thành đại thần đế quốc, chỉ sợ Đấu Thần điện, tứ đại Ma Tông La Lan học viện tam đại thế lực cũng sẽ không bỏ qua cho hắn. Lắc đầu, Lý Dật vẻ mặt bình tĩnh nói:

- Thần long cản chúng ta sớm muộn phải đi về, nhưng tuyệt đối không phải là đi cầu Lạc Kỳ tướng quân bảo vệ.

Nhìn thấy Lý Dật vẻ mặt bình thản mà biểu lộ kiên quyết, Lạc Thủy khẽ thở dài một cái, sau đó cởi xuống một kiện ngọc bảo, đưa trước ngực Lý Dật.

- Đây là hộ thân ngọc phù mẹ ta cho ta, tặng cho chàng, có cái bùa này hộ mệnh, tà ma ngoại đạo không hại được thân thể của chàng.

Lý Dật chưa bao giờ tin tưởng những bùa hộ mệnh này, nhưng xem tại một mảnh chân tình của Lạc Thủy, hắn trịnh trọng nhận lấy đeo trên cổ.

Đơn giản thu thập xong, Lý Dật mang theo Lạc Thủy liền rời đi khỏi trấn nhỏ. Biết rõ có vô số con mắt nhìn chằm chằm vào, Lý Dật lại giống như hồn nhiên chưa phát giác, dọc theo quan đạo hướng Phía Tây mà đi.

Ra khỏi Bàn long trấn, trên đường lại càng chạy càng hoang vu, trước mặt dần dần xuất hiện vùng đất sa mạc bằng phẳng. Đến nơi này, những người theo dõi không dám gần quá, Lý Dật tối hôm qua liên tiếp giết chết hai gã đấu tôn cường giả, thủ đoạn làm bọn chúng nhìn thấy. Mắt thấy người theo dõi không dám hiện ra trong tầm mắt của mình, Lý Dật quyết định tốc độ nhanh hơn, triệu ra long sủng làm cho Lạc Thủy cười, chính mình ngự không theo sát phía sau.

Thân phận cùng hành tung bạo lộ, Lý Dật một đường đánh tới chính là có tính toán của mình. Hắn tin tưởng trải qua mấy trận giết hại, những Đấu Hoàng cường giả cũng không dám đến trêu chọc chính mình, miễn

đi không ít phiền toái. Nhưng sự tình luôn có lợi còn có hại, kể từ đó, tam đại thế lực lúc này chắc hẳn tổ chức nhân mã cường đại, sau đó kiên trì chạy đến. Lý Dật biết dùng thực lực bây giờ cũng không dám nói có thể đối phó được Đấu Thần điện cùng những lão quái vật kia.

Cho nên thu mình lại, đó là điều phải làm.

Một đường cấp tốc đi tới, thật cũng không có xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, ba ngày sau đó, bọn họ đã ra khỏi sa mạc, bằng cảm giác phán đoán, hẳn là cách đại thần đế quốc biên cảnh không xa.

Ba ngày đêm chạy đi cơ hồ không có nghỉ ngơi, Lý Dật vẫn còn tốt, Lạc Thủy dù sao chỉ có tu vi Đấu Vương cường giả, không khỏi có chút tiêu tụy. Bởi vì vừa ra khỏi sa mạc, trông thấy xa xa một tòa thành trì không lớn không nhỏ, Lý Dật liền rơi xuống đất mặt, thu hồi long súng, mang theo Lạc Thủy hướng tòa thành trì kia bước đi.

Trên quan đạo, trên đường đi người đi đường cũng không ít, phía trước còn có một chi thương đội, xua đuổi lấy vài chục chiếc xe ngựa, cũng đang hướng phương hướng thành trì mà đi. Lý Dật xem xét lá cờ thương đội này, không khỏi nở nụ cười. Cái thương đội này, có thể không đúng là của mình sao? cờ có điểm giống ngũ hoàn, là do năm cái kim tệ khâu chuỗi lên, đúng là cờ xí của đại thần đế đô Bàng thị thương minh.

Lý Dật mỉm cười, liền bước nhanh tới.

- Các người là đế đô Bàng gia thương đội sao?

Lý Dật nhìn thấy người này giống như là quản sự, cười mỉm mà hỏi thăm.

Lão quản sự cũng ổn trọng, đánh giá Lý Dật, bất động thanh sắc hỏi ngược lại:

- Xin hỏi các hạ có cái gì chỉ giáo?

- Chỉ giáo chưa nói tới, chỉ là cùng Bàng Ba Khắc mập mạp chết bầm có chút giao tình, nhìn thương đội hăn, tiến lên ân cần thăm hỏi thoáng cái mà thôi.

Lão quản sự cũng là người tinh tế, nhất thời không chính xác Lý Dật cùng Bàng Ba Khắc rốt cuộc là quan hệ như thế nào, nhìn xem thiếu niên này có vẻ mặt phong trần, tuổi lại không lớn, thấy thế nào cũng không giống chủ nhân kết giao. Nhưng Lý Dật thái độ ngông cuồng, cũng làm lão quản sự không thể không chú ý ứng phó:

- Làm phiền các hạ chiếu cố. Xin hỏi các hạ cùng chủ nhân nhà ta xưng hô như thế nào?

Nếu như Lý Dật nói cho lão quản sự, Dàng Ba Khắc chỉ là đại quản gia của mình, không biết lão quản sự có thể cơ tim tắc nghẽn hay không. Mỉm cười, Lý Dật thản nhiên nói:

- Bất quá là anh em kết nghĩa mà thôi. Vị này quản sự, các người muốn vào thành sao? Xin hỏi, tòa thành phía trước là tòa thành gì?

Lão quản sự hồi đáp:

- Đây là Thiên mạc thành, các hạ cũng không biết sao?

Thì ra là thiên mạc thành, nói đến danh tự, Lý Dật ngược lại hơi có nghe thấy. Thiên mạc thành là tây bộ đại thần đế quốc, xa hơn tây chính là dãy núi Á bồi giao giới giữa đại thần đế quốc cùng Xuất Vân Đế Quốc. Thiên mạc thành trấn giữ trọng trấn đại thần đế quốc tây bộ, thành thị mặc dù không lớn, nhưng vị trí địa lý cực kỳ trọng yếu, một mực bảo vệ cho đại thần đế quốc đi thông các nước tây bộ, bởi vậy Lý Dật biết rõ danh hào cái thành phố này cũng không ngoài ý.

- Thì ra đây là thiên mạc thành sao.

Lý Dật khẽ gật đầu, lại nói:

- Lão quản sự tên họ gì?

- Tại hạ họ Phong, còn ngài?

- Ta là ai tốt nhất người không nên biết.

Lý Dật liếc thoáng qua xe ngựa sau lưng lão quản sự, liền không chút khách khí kéo Lạc Thủy vào trong xe, cười nói:

- Phong quản sự ngược lại rất biết hưởng thụ, mượn một chút nhé.

Lý Dật ngang ngược làm lão quản sự không khỏi ngẩn người, đang muốn sinh khí, đột nhiên nghĩ tới điều gì, chăm chăm nhìn vào Lý Dật, giật mình một cái, sắc mặt lập tức trắng bệch:

- Người, người là Lý...

Phong quản sự coi như là tin tức linh thông, nguyên bản đã sớm nên nhận ra người trước mắt, chỉ là hăn thật sự không dám tin tưởng, người này bị tam đại thế lực truy nã, bị vô số cường giả truy sát vật, làm sao đột ngột xuất hiện ở trước mặt mình.

- Biết rõ là tốt rồi, không cần khẩn trương, mượn xe mà thôi... Đúng rồi, Bàng Ba Khắc lão gia hỏa kia không có nói với các người là Bàng thị thương mình chuyển nhượng cho người khác sao?

- Chuyển nhượng Bàng thị thương mình?

Đáng thương cho Phong quản sự, lắc đầu:

- Chưa từng nghe nói qua, chủ nhân thương mình chuyển nhượng cho ai rồi?

- Ta.

Lý Dật giơ một ngón tay, ngược lại cũng không có tức giận. Nguyên bản cũng không có trông cậy vào Bàng Ba Khắc cùng lục vương gia thực giao Bàng gia to như vậy cho mình.

- Bàng lão quỷ kia hiện tại đã không phải là thương minh, không tin chờ người trở lại để đô có thể tự mình hỏi một câu. Đúng rồi, thuận tiện mang câu này về cho ta, làm cho hắc có thể ngàn vạn lần không cần phải lật lọng, nếu không nghe lời, ta đối với hắc cũng không nhân từ như vậy. Phong quân sự, hiện tại ta cần nghỉ ngơi, không có việc gì đừng quấy rầy chúng ta.

Lý Dật nói một phen làm cho quân sự nghe được sửng sờ, nhưng lão nhân thật cũng không dám phản bác. Cho dù Bàng gia mang thương minh chuyển nhượng đều là lời nói vô căn cứ, nhưng chỉ bằng vào việc tam đại thế lực truy nã người này, cũng không phải một cái thương đội quân sự có thể trêu chọc. Nghĩ nghĩ, phong quân sự còn không có lộ ra, về mặt lo lắng cho thương đội chạy tới Thiên mạc thành.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nữ Nhân Không Có Thể Làm Loạn

Q.6 - Chương 368: Nữ Nhân Không Có Thể Làm Loạn

Bên trong Thiên mạc thành, hội sở Bàng thị thương minh chiếm cứ một khu vực, mặt đường của hội sở là một dãy bảy tám gian hàng kinh doanh các loại thương phẩm, sau lưng lại là một sân nhỏ cùng vài tòa nhà cùng phòng ở.

Phong quân sự đi đến nơi đây, cần mua thêm bộ phận hàng hóa, đồng thời cũng cần tiến hành nghỉ ngơi và hồi phục. Nghe được thương đội phải ở chỗ này nghỉ ngơi và hồi phục hai ngày, sau đó lên đường đi Xuất Vân Đế Quốc, Lý Dật tính định theo thương đội đến dãy núi Á Bồi, bởi vậy trên đường đi cũng có người chiếu cố chu toàn, còn có thể dấu được thân phận, cố sao mà không làm? Phong quân sự mặc dù không tình nguyện, nhưng khiếp sợ Lý Dật, cũng có chút thức thời không nói.

Thương đội mới vừa tiến vào hội sở, còn chưa kịp dỡ hàng hàng hóa, chỉ nghe ngoài viện rối loạn một hồi, sau đó một chi quân bảo vệ thành phục sức quân nhân liền xông vào. Những quân nhân này cực kỳ Hung Sát,

không giống quân nhân bình thường mà có chút giống với đạo phỉ. Nhìn thấy những người này, phong quân sự vốn sắc mặt khó coi càng âm u tới cực điểm.

- Trình thống lĩnh, không biết đại giá quang lâm có gì muốn làm?

- Ôi Ôi, ta tưởng là ai, thì ra là phong quân sự. Người hôm nay cái giá thật lớn, đến thiên mạc thành cũng không đến chỗ ta một chút.

Trình thống lĩnh quân gia tùy tiện cười nói, trong ánh mắt không có hảo ý.

- Lần này có phần lễ, tiểu nhân sai người đưa qua?

Phong tổng quản bên người còn có Đại Sát tinh, cũng thật sự không có tâm tư cùng hãn pha trò, đi thẳng vào vấn đề luôn.

Trình thống lĩnh sớm nhảy xuống ngựa, tùy ý đi dạo qua đoàn xe trở đây hàng hóa, một bên ý vị thâm trường nói:

- Nhóm hàng này giá trị xa xỉ, gần đây thiên mạc thành không yên ổn, nhưng để duy trì yên ổn, thành chủ đại nhân cũng tốn không ít tâm huyết, huynh đệ chúng ta cũng đem ngày tuần tra cảnh giới... A, cái này... Phong quân sự hẳn là hiểu ý ta rồi.

Phong quân sự nếu không hiểu lời nói, sao có thể trở thành quân sự Bàng thị thương minh đội.

- Trình thống lĩnh, về phần lệ phí, chủ nhân nhà ta cùng thành chủ đại nhân đàm phán tốt rồi, tiểu nhân cũng không làm chủ được.

Trình thống lĩnh lập tức kéo xuống mặt, trầm giọng nói:

- Cái này, lão Phong người không dám làm cũng phải làm, không làm cũng phải làm.

Thấy Trình thống lĩnh nổi giận, phong quân sự cũng không dám cường thịnh trở lại, trên mặt hiện lên một tia nịnh nọt, cố gắng hòa hoãn không khí nói:

- Thống lĩnh không nên tức giận, hết thấy hảo thương lượng. Chỉ là không biết thiên mạng thành vì sao không yên ổn? Chẳng lẽ là Xuất Vân Đế Quốc lại có động tĩnh gì sao?

- Xuất Vân Đế Quốc cũng không có can đảm xâm phạm long uy của đại thần đế quốc, vấn đề không yên ổn chính là Đấu Thần điện đám thần còn đang giở trò, cũng không biết bọn họ nghe được tin tức gì, nhận định người bọn họ truy nã Lý Dật sẽ tới dãy núi Á Bồi, kết quả những ngày này, cả thiên mạng thành khắp nơi kêu loạn, các loại cường giả chạy đến thiên mạng thành. Bất quá những đám kia đánh nhau liên tục, làm thiên mạng thành tổn không ít khí lực dẹp loạn.

Những lời này, Trình thống lĩnh cũng vô tâm, nhưng Phong quân sự nghe được kinh hãi vô cùng, ở một bên Lý Dật cùng Lạc Thủy liếc nhau, biểu lộ ngưng trọng lên.

- Cho nên lão Phong phải khao cho huynh đệ chúng ta, cũng không tính là chuyện gì quá phận, còn nữa, chuyện này cũng là được thành chủ đại nhân đồng ý.

- Trình thống lĩnh, cái này thêm vào phần lệ phí, muốn bao nhiêu kim tệ?

- Thì thêm một phần nữa đi.

Trình thống lĩnh nói ra hơi hợt, nhưng ngôn tình suýt nữa làm con mắt phong quân sự bạo phát ra. Nếu như trên đường đi đều theo như cái phần lệ này giao nạp, như vậy một chuyến dừng nói là kiếm tiền, chỉ sợ tiền vốn ban đầu đều mất.

- Có thể giảm miễn một phần hay không, dù sao chúng ta cũng quan hệ nhiều năm như vậy, không phải ta lão Phong không muốn giao nạp phần lệ này, thật sự việc mua bán, không chịu được như vậy.

- Đừng nói nhảm, để đô Bàng gia còn có thể thiếu tiền như vậy sao?

Trình thống lĩnh dù sao cũng là quân nhân, mà không phải là người bán hàng rong, há có thể cho phép Phong quản sự cò kè mặc cả như thế, lập tức nổi giận.

Phong quản sự xác thực không muốn chọc nộ quan quân thiên mạc thành, Bàng gia thế lực tuy lớn, nhưng cũng chỉ là thương nhân, vấn đề mà Trình thống lĩnh yêu cầu, hiển nhiên đã vượt ra khỏi quyền quyết của Phong quản sự, do dự sau nửa ngày, phong quản sự còn chưa có đáp ứng, mà chỉ nói:

- Trình thống lĩnh, tiểu nhân khẩn cầu gặp thành chủ đại nhân.

- Thành chủ đại nhân há là người muốn gặp là gặp sao, đừng dong dài, bốn tướng còn có chuyện muốn làm, nếu làm trễ nãi quân vụ, người có mấy đầu đủ để chém đây.

Lý Dật chỉ là thờ ơ lạnh nhạt, đừng nói mình không phải là chủ nhân chân chính bàng thị thương minh, coi như là như vậy, cũng sẽ không quan tâm việc nhỏ này. Đối với lời nói của Trình thống lĩnh dám cường giả tề tụ thiên mạc thành cảm thấy hứng thú, hy vọng có thể lại nghe được điểm tin tức gì, bởi vậy nhất thời cũng không có rời đi.

Bị trình thống lĩnh bức đến như vậy, phong quản sự cũng không thể làm gì được, không tình nguyện lấy ra tinh tạp của mình, đem thêm vào phần lệ chuyển đến tinh tạp của Trình thống lĩnh.

- Lúc này mới nghe sao.

Trình thống lĩnh thoả mãn nở nụ cười, vỗ vỗ bả vai phong quản sự, đang định ly khai, trong giây lát lại quét đến Lạc Thủy bên cạnh sân nhỏ, nhãn

tình sáng lên, cười nói:

- Di, phong quân sự, thương đội người khi nào có bức mỹ nữ này áp trận sao.

- Trình thống lĩnh, nữ tử này không phải là người thương đội chúng ta, chỉ là ngẫu nhiên gặp trên đường, đồng hành cùng một chỗ mà thôi.

Phong quân sự mồ hôi lạnh lập tức rơi xuống, vô ý thức nhìn Trình thống lĩnh cùng Lạc Thủy, trong lúc đó, thần kinh hần yếu ột đã chịu không được rồi. Thiên mạc thành người nào cũng biết, Trình thống lĩnh tham tài háo sắc, nếu là hần nhìn thấy được liền không bỏ qua, một đường đồng hành đi tới như vậy, phong quân sự tự nhiên biết rõ Lý Dật cùng Lạc Thủy quan hệ không giống bình thường, nếu đắc tội Đại Sát tinh kia, vậy triệt để xong rồi.

Trình thống lĩnh một mực thúc thu phần lễ, lúc này nhìn kỹ Lạc Thủy, nhưng lại càng xem càng yêu, mỹ nữ bức này cả thiên mạc thành cũng tìm không ra một hai người, Lạc Thủy tuy có vẻ mặt phong trần, hơi có chút tiêu tụy, nhưng đối với Trình thống lĩnh mà nói, đó là tư vị thanh lệ thoát tục, làm cho hần dục hỏa trùng thiên.

Nhẹ nhàng đẩy phong quân sự ra, Trình thống lĩnh đi đến bên người Lạc Thủy, về phần Lạc Thủy bên cạnh Lý Dật, vị quân gia này ngay cả con mắt đều không có liếc hần một cái.

- Cô nàng thật sự là sinh đẹp, người đến thiên mạc thành làm gì rồi?

- Quân được sao?

Lạc Thủy cực không thích người này, khẩu khí không khỏi ngang ngược. Dù sao cũng là con gái của của hải quân tướng quân, mà bản thân chính là Đấu Vương cường giả, còn có một đấu tôn cường giả Lý Dật hậu thuẫn, Lạc Thủy cũng không có đem thống lĩnh nho nhỏ để vào mắt.

- Ôi! Thật lớn, nhưng phàm là người đến thiên mạc thành, cũng không cảm được bốn tướng xen vào.

Trình thống lĩnh thấy Lạc Thủy quần áo coi như ngăn nắp, không giống như là người bần hàn, nhưng vẻ mặt phong trần mệt mỏi, cũng không có vẻ quyền quý, còn hẳn ở thiên mạc thành có chút phân lượng, bởi vậy liền hướng Lạc Thủy sờ tới.

Lạc Thủy há lại cho tay trư của hắn sờ tới, lúc này "Pằng" một tiếng, vỗ vào trên gương mặt Trình thống lĩnh. Trong lúc đó, Lạc Thủy cũng chưa dùng tới đấu khí, nhưng trải qua đấu khí rèn luyện, một cái tát của Đấu Vương cường giả cũng đủ ngoạn độc, năm vết máu tươi hiện ra ở trên mặt Trình thống lĩnh.

Kỳ thật theo thực lực mà nói, Trình thống lĩnh cũng không dưới Lạc Thủy, chỉ là Lạc Thủy ra tay quyết đoán, thứ hai Trình thống lĩnh nằm mộng cũng không nghĩ ra nữ tử yếu nhược này dám tát hắn.

- Người dám đánh ta?

Trình thống lĩnh giận dữ, nhưng Trình thống lĩnh trong lòng vẫn có chút cao hứng, hẳn đối với còn cô nàng này không có lý do ra tay, bây giờ cũng không cần khách khí. Trong sân sáu bảy quân lính thấy Lạc Thủy đánh thủ lĩnh của mình, bọn chúng đồng loạt rút binh khí của mình ra, xông tới.

- Trình thống lĩnh, xin Trình thống lĩnh bớt giận. Tiểu cô nương không hiểu chuyện, cũng không phải là cố ý, kính xin Trình thống lĩnh xem là tiểu nhân, không nên cùng một cái tiểu cô nương so đo.

Thấy tình thế phát triển đến trình độ này, Phong quân sự tiến lên can ngăn, một mặt lấy ra tinh tạp quý giá của mình.

- Cút ngay.

Một chương của Trình thống lĩnh đem Phong quân sự cùng tinh tập trong tay hãn đập bay. Chỉ cần hãn nguyện ý, kim tệ tùy thời có thể chuyển tới tay, điểm này Trình thống lĩnh xác định không thể nghi ngờ, sắc đẹp của tiểu cô nương này mới là điều hãn cần.

- Tiểu nha đầu, người dám tập kích đại thần đế quan, cái này đã phạm vào tử tội. Còn không mau mau bó tay chịu trói, nếu là có hiểu biết, bốn tướng có thể tha chết cho người.

- Đại thần đế quốc tại sao có thể có loại quan quân chó má như người, nếu không lãn xa thì đừng trách bản tiểu thư không khách khí.

Lạc Thủy há chịu yếu thế, mày liễu dựng lên, nhìn Trình thống lĩnh tràn đầy tức giận.

Lý Dật vẻ mặt vẫn bình tĩnh đứng ở bên cạnh, tựa hồ có chút vui vẻ. Lạc Thủy biểu lộ làm hãn nhớ tới chuyện xưa, tiểu nha đầu này tức giận cũng có một phen tư vị khác, đối với chính mình dịu dàng quả thực là khác nhau một trời một vực.

- Mọi người bắt lấy.

Trình thống lĩnh lui về phía sau một bước, lại không khách khí, vung tay lên bảo thủ hạ bắt Lạc Thủy.

Thấy Trình thống lĩnh thét ra lệnh thủ hạ động thủ bắt người, mấy tên quân quan cùng Trình thống lĩnh đột nhiên cảm giác trước mặt hoa lên, tựa hồ có đồ vật gì cực kỳ nhanh hiện lên, sau đó mới ý thức tới trước ngực mình cảm thấy đau đớn.

Cảm nhận rất nhanh biến mất, bởi vì bọn họ đã không còn ý thức, cả người xụi lơ dưới đi.

Lý Dật dùng thủ đoạn lôi đình chấn vỡ trái tim những tên quân quan này, lông mày cũng không có nhăn lại, thì thào một câu.

- Nữ nhân của ta cũng dám trêu vào.

Sau đó phân phó nói:

- Phong quân sự, những thi thể này phiền toái các người xử lý xuống. Ta mang Lạc Thủy cô nương đi nghỉ ngơi.

- Người, làm sao người lại giết bọn họ.

Lúc này Phong quân sự đã bất tỉnh, binh lính phòng thủ Thiên mạc thành chết chính là người của Bàng thị thương minh hội nhìn thấy, nếu như tiết lộ ra ngoài, hắn dù sao cũng liên quan.

Lý Dật cũng mặc kệ, muốn trách chỉ có thể tên thống lĩnh này sắc đảm ngập trời, ngay cả nữ nhân của hắn cũng dám trêu vào, vì để cho Phong quân sự xử lý, Lý Dật mới chỉ là làm vỡ nát trái tim của bọn chúng, nếu không bọn chúng làm sao lại chết đơn giản như thế.

- An ca ca, người làm thế không phải muốn giết bọn hắn sao?

Lạc Thủy dù sao cũng là thiếu nữ đơn thuần, lúc này cũng không có người ngoài, cũng không khỏi có chút phàn nàn.

Lý Dật cả cười:

- Ai bắt bọn họ đắc tội người? Đừng suy nghĩ nhiều như vậy, nàng bốn ba vài ngày như vậy cũng đã mệt mỏi rồi, chúng ta tìm chỗ nghỉ ngơi một chút, hai ngày nữa còn phải đi.

- Không phải dám du côn nói, Đấu Thần điện đã dự liệu được chàng muốn tới Thiên mạc thành sao? An ca ca, đêm nay chúng ta chúng rời đi thôi, ở đây không an toàn. Mà ở đây chàng còn giết vài tên lính bảo vệ thành, nếu thiên mạc thành chủ biết rõ, tránh không được phiền toái.

- Sợ cái gì, nghỉ ngơi trước đã. Ta lại muốn biết, Thiên mạc thành rốt cuộc có cường giả như thế nào.

Đào Tiểu Vũ eBook

Kiểm Kê

Q.6 - Chương 369: Kiểm Kê

Thiên mạc thành từ lúc thành chủ ra mệnh lệnh cấm, trong thành tất cả cửa hàng từ quán khách điểm, đều đóng cửa. Nhưng việc này cũng không thể ngăn những cường giả thừa tình lực du đãng tại đầu đường, thỉnh thoảng phát sinh ẩu đấu làm cư dân thiên mạc thành bàng hoàng.

Bỗng nhiên, có một chi quân đội nhân số không ít hơn ba trăm người đi trên đường, hướng Bàn thị thương minh hội sở lao thẳng đến. Cái chi đội ngũ này đàng đàng sát khí hiển nhiên là một chi tinh binh, vô luận là đi hay là chạy, đều toát ra điểm này.

Chi quân đội này còn xa tại vài dặm, Lý Dật cũng cảm giác được, chỉ là không cách nào kết luận cái chi đội ngũ này có phải là hướng về phía chính mình mà tới không.

Đã không làm rõ được, thì bình tĩnh dùng đợi biến. Một chi quân đội chừng ba trăm người, Lý Dật căn bản không có để vào mắt.

Cái chi quân đội này thẳng đến chỗ của Bàn thị thương minh hội, sau đó bao quanh, một sĩ quan lúc này mới nhảy vào trong nội viện, quát lớn:

- Kẻ cắp thật to gan, dám giết binh lính phòng thủ thành, lăn ra đây cho Lão Tử.

Lý Dật nhìn một chút, chỉ thấy người này một thân trọng giáp, thân hình cực kỳ cao lớn, khoảng chừng hơn hai thước, hình dung ác mãnh, chỉ có điều thực lực, Lý Dật âm thầm dò xét một chút, bất quá là Đấu Hoàng cường giả. Chỉ là Lý Dật hơi có chút buồn bực, những quân nhân này làm biết mình giết tên thống lĩnh mà đến Bàn thị thương minh?

Bất quá, khi Lý Dật nhìn thấy phong quân sự sau lưng tên quan quân cao lớn, hẳn lập tức hiểu ra. Lý Dật cũng không trách phong quân sự, dù sao chỉ là một thương nhân, làm sự tình gì cũng muốn dùng lợi ích của mình.

Phong quân sự tác phong, cùng đế đô Bàng Ba Khắc đã từng bán đứng mình giống nhau. Chỉ là xem ra, Phong tổng quân có chỗ giữ lại, không có đem thân phận của mình tiết lộ ra ngoài, nếu không hần hần đã đi tìm Đấu Thần điện mà không phải thiên mặc thành.

- Mời các hạ hiện thân. Tiểu nhân cũng là hành động bất đắc dĩ, người ngàn vạn lần không nên tàn sát binh lính đế quốc.

Phong quân sự hướng về phòng của Lý Dật la lớn.

- Khá lắm, đồ vong ân phụ nghĩa.

Lý Dật phá cửa sổ ra, huyền phù tại giữa không trung nội viện, hướng phía phong quân sự nói:

- Ta giết mấy tên quân du côn, còn không phải là vì Bàng thị thương mình các người tổng tiền sao, người lại mật báo mang người đến bắt ta. Vị tướng quân này, người muốn dẫn ta trở về, tại hạ không lời nào để nói, bất quá Phong quân sự đồng mưu, người cũng không thể bỏ qua cho hần.

Lý Dật có thể hiểu được Phong quân sự, nhưng cũng không có nghĩa là bỏ qua cho hần. Người của mình phản bội cùng bán đứng, cũng cần phải trả giá thật nhiều, đây là nguyên tắc của Lý Dật.

- Hãy bớt sàm ngôn đi, cùng mang đi.

Sĩ quan kia gặp Lý Dật ngự không mà đứng, trong nội tâm không khỏi run sợ, nhưng trên mặt lại bất động thanh sắc, nghiêm nghị quát.

Lý Dật nhún vai, tỏ vẻ không có ý kiến, sau đó rơi trên mặt đất.

Thấy Lý Dật không có ý tứ chống lại lệnh bắt, sĩ quan kia âm thầm thở dài một hơi, lo lắng đối phương là đấu tôn cấp bậc cường giả, quan quân trên mặc dù biểu lộ một bộ lạnh lùng, nhưng trong nội tâm lại sớm chậm lại. Một cường giả như vậy, coi như là giết chết vài tên quan quân binh

lính, chắc hẳn thành chủ cũng không thật sự muốn hỏi tội hẳn, không thể nói còn muốn cực lực lôi kéo đến dưới trướng chính mình.

- Vậy mời.

Quan quân khoát tay chặn lại, căn bản cũng không có ý tứ trối Lý Dật lại.

- Thỉnh giáo tướng quân tôn tính đại danh?

- Bốn tướng thiên mặc thành phó thành chủ Lệ Chiến.

- Lệ chiến tướng quân, chỗ này của ta còn có người bằng hữu, hy vọng các người có thể thay ta chiếu cố chu toàn. Về phần vị phong quân sự này, cũng lên phòng ngừa hẳn chạy, cần có biện pháp chu toàn?

Lệ chiến ngăn người, hơi do dự, hướng binh sĩ bên người phát phát tay, mấy người lính một loạt đem phong quân sự trối lại.

- Lệ tướng quân, tiểu nhân oan uổng, giết người là chủ ý một mình hẳn, nếu như tiểu nhân đồng mưu, làm sao có thể chủ động tìm lệ tướng quân?

Phong quân sự mặc dù không có giấy dựa, ngoài miệng lại cãi cọ không ngừng. Lệ chiến há lại không biết hẳn nói lời sự thật sao, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng hẳn quyết tâm bắt toàn bộ mang đi.

- Có rắm đến thành chủ đại nhân mà phóng ra, mang đi. Ách, Ba Tư đội trưởng, người mang một trăm người lưu lại, bất luận kẻ nào không được tiếp cận.

Lý Dật hiểu ý cười, càng thêm thản nhiên. Phong tổng quân tuy cũng đủ khôn khéo, nhưng hẳn dù sao không phải là cường giả, đối với cường giả pháp tắc cũng không hiểu rõ. Giết vài cái tên binh lính bảo vệ thành, khi hẳn xem là đại sự long trời lở đất, nhưng đối với tại một đấu tôn cường giả mà nói, đâu tính là gì?

Lệ tướng quân trực tiếp dẫn Lý Dật dẫn tới thiên mạc thành phủ.

Thiên mạc thành chủ vừa lùn vừa gầy, đứng ở trước mặt Lệ tướng quân như là một đứa bé vậy. Gầy lùn cũng thôi, nhưng Thiên Mạc thành chủ tướng mạo cũng thật khiến người không dám khen tặng, xem ra giống con chuột, hơn nữa làn da cũng đen.

Bất quá Lý Dật cũng không có bởi vì vẻ bên ngoài của thiên mạc thành chủ mà đối với hắn khinh thị, cái này không chỉ bởi vì thiên mạc thành chủ thực lực đâu tột cấp bậc, quan trọng hơn là, có thể trở thành thiên mạc thành thành chủ trọng trấn quân sự, thì dù hắn dung mạo xấu xí cũng không đơn giản được.

Thiên mạc thành chủ nghiêm túc đánh giá Lý Dật, trước mặt người thiếu niên không đến hai mươi tuổi, đã dám giết chết quan quân, nhưng lại có thể tỉnh táo dò xét chính mình như thế, người thiếu niên này cũng đủ khiến cho thiên mạc thành chủ cảnh giác.

- Tiểu tử, ngươi tên là gì?

Từ chất giọng bình tĩnh cũng không biết nội tâm thiên mạc thành chủ nghĩ gì.

- Cái này trọng yếu sao?

Lý Dật từ chối cho ý kiến, không có phải lộ thân phận chính mình là tội phạm bị truy nã.

- Nếu như bốn thành chủ đoán không sai, các hạ họ Lý.

Thiên mạc thành chủ có thể đoán ra thân phận của mình, Lý Dật cũng không kỳ quái, một người khôn khéo như vậy mà không biết mình là ai đó mới là kỳ quái.

Lý Dật hiểu ý cười:

- Ta họ gì cũng không trọng yếu, nếu thành chủ đại nhân biết rõ ta là ai, có phải muốn hỏi tội ta?

Thiên mặc thành chủ hiển nhiên cũng không có ý hỏi tội, trên mặt hiện lên một tia kỳ quái, quơ quơ tay ý bảo những người khác lui ra, lúc này mới chỉ chỉ lên chiếc giường êm, cười nói:

- Lý Dật các hạ, mời ngồi nói chuyện.

Lý Dật cũng không có khách khí, tùy tiện ngồi, nói:

- Nếu thành chủ đại nhân biết rõ thân phận của ta, tính toán bắt ta giao cho Đấu Thần điện?

- Giao cho Đấu Thần điện, hừ, đám bang thần côn kia cùng ta đối nghịch, ta làm sao lại giao các hạ cho bọn họ.

- Đã không có ý định bắt ta, cũng không có ý định giao ta cho Đấu Thần điện, vậy đa tạ thành chủ đại nhân. Không có việc gì, tại hạ xin cáo từ.

- Đừng vội, Lý Dật các hạ, bốn thành chủ đối với các hạ đã sớm ngưỡng mộ, hôm nay nhìn thấy, cũng hảo hảo kết giao một phen.

Nếu quả thật có thể kết giao một cái nhân vật quyền thế như vậy, ngược lại cũng không phải là một chuyện xấu. Đáng tiếc Lý Dật rõ ràng tình cảnh chính mình hiện tại, một cái thành chủ nho nhỏ, chỉ sợ không có tâm tư kết giao chính mình, thiên mặc thành chủ chắc rõ ràng điểm này. Như vậy, dựa theo thiên hạ nguyên tắc không có vô duyên vô cớ, hôm nay Thiên mặc thành chủ lấy lòng như thế, sợ là cũng không còn hảo tâm gì.

Thấy Lý Dật không có phản ứng gì, thiên mặc thành chủ lại nói:

- Lý Dật các hạ xin yên tâm, tại thiên mặc thành, bốn thành chủ cũng có vài phần phân lượng. Người khác sợ Đấu Thần điện, bốn thành chủ không sợ, người cứ an tâm tại ở quý phủ, ta ngược lại muốn nhìn, Đấu Thần điện kia có thể làm gì bốn thành chủ cùng các hạ?

- Làm phiên thành chủ đại nhân. Cũng không biết thiên mặc thành chủ muốn làm cái gì, trước an định cũng là lựa chọn không sai.

- Vì che dấu tai mắt người, Lý Dật các hạ không ngại đảm nhiệm chức vị thống lĩnh, giải quyết ân oán cùng tam đại thế lực, bốn thành chủ lại báo cáo hoàng thất, đến lúc đó đại thần đế quốc tất có trọng dụng... Đúng rồi, nghe nói các hạ còn có bằng hữu, bốn thành chủ cũng bố trí luôn.

Thiên mặc thành chủ lấy lòng như thế, Lý Dật cũng không tiện cự tuyệt, lập tức gật đầu đáp ứng. Bất quá nửa giờ, Lạc Thủy quả nhiên cũng tiếp nhập phủ thành. Hai người được an bài tại một gian khách phòng có chút hoa lệ, thị nữ phục thị rất nhiều, khiến cho Lý Dật có chút không thoải mái.

Ở tại phủ thành chủ ở mấy ngày, Thiên mặc thành chủ lại thủy chung không có hiện ra, mỗi ngày chỉ dùng rượu thịt chiêu đãi, cũng không hạn chế tự do hai người, trong phủ đệ tùy ý đi lại. Lý Dật đơn giản phân tích một chút tình thế bây giờ, Phong tổng quản cả kinh một hồi, cố nhiên là sẽ không còn muốn phát sinh thêm sự cố, cũng không cần lo lắng hãn tiết lộ hành tung của mình.

Thiên mặc thành chủ kia thần bí khó lường, tựa hồ cũng có toan tính lợi dụng chính mình, càng không hãn tiết lộ tin tức ra ngoài. Đoán được tình thế trước mắt, Lý Dật cũng không chút khách khí, thản nhiên ở lại đây, hưởng thụ cuộc sống. Đương nhiên, ngoại trừ hưởng thụ cuộc sống xa xỉ, Lý Dật tranh thủ thời gian an nhàn, đem sở học của mình sắp xếp lại một phen.

Lý Dật tu luyện đấu khí thiên ma đấu khí, trong khoảng thời gian này, đã muốn đột phá đến thiên ma năm biến, đấu khí tu vi cũng muốn đột phá tám tinh đấu tôn. Hiện tại có long huyết châu trợ giúp, tốc độ tu luyện so với cường giả bình thường nhanh hơn gấp bội, người khác tu luyện mười năm, chính mình một năm đều không đến, nếu như dùng cái tốc độ này duy trì liên tục, muốn đạt tới thiên ma chín biến chỉ sợ cũng không phải là việc khó.

Phương diện này Lý Dật cũng không có gì lo lắng, cho dù long huyết châu huyết mạch chi lực bị hấp thu hầu như không còn, cũng còn có Xèo xèo là một kho long huyết. Nhưng Lý Dật hiện tại khát vọng nhất, là tìm được vài hệ đấu khí Bạch Hổ cấp công pháp mà chính mình còn chưa tu luyện qua.

Dựa theo lời của Xà tôn giả nói, thiên ma đấu khí tu luyện tới chín biến, có thể đem chín hệ đấu khí dung hợp làm một, đạt tới thiên ma chi biến chính thức, chỉ có đến cảnh giới này, mới có thể trở thành cường giả đứng đầu.

Lý Dật hiện tại đã tu luyện bằng hệ huyền băng U Minh quyết, thổ hệ độn thổ quyết, hỏa hệ Nam Minh hỏa quyết, thánh hệ Thánh thiên quyết, lôi hệ Quy thiên lôi pháp, và trên tay còn một bộ chưa tu luyện là Ngự hư Thiên Nhất Quyết, Lý Dật hiện tại cần ba hệ đấu khí công pháp là thủy, mộc cùng âm thuộc tính.

Ngoại trừ đấu khí công pháp, Lý Dật còn hy vọng tu luyện vài loại Bạch Hổ đấu kỹ. Từ khi đến Đấu Thần đại lục, kinh nghiệm thực chiến nói cho Lý Dật, chỉ có Bạch Hổ đấu kỹ, mới có thể tại cường giả chân chính phát huy tác dụng. Hiện tại hẳn mặc dù có ba loại Bạch Hổ đấu kỹ "Huyết Nguyệt cuồng cương", "Lưu hỏa liệt" cùng "Băng sương bạo", nhưng "Huyết Nguyệt cuồng cương", "Băng sương bạo" thời gian thi triển quá dài, "Lưu Hỏa liệt" thì tại Bạch Hổ đấu kỹ uy lực tương đối nhỏ bé, trải qua mấy lần thực chiến, Lý Dật cảm giác cũng không có tiện tay. Ngoại trừ đấu khí đấu kỹ, Lý Dật đối với bản bí tịch Vô Danh trận pháp cũng là hứng thú vô cùng, đáng tiếc cũng không có thời gian nghiên cứu. Đấu khí càng lợi hại, nhưng dù sao vẫn phải dựa vào tự thân lực lượng, đấu kỹ tuy nhiên có thể mượn thiên địa nguyên khí, nhưng nói tóm lại dùng đấu khí là việc chính. Trận pháp có thể bắt đồng đấu khí chỉ là phụ trợ, chính thức lực lượng lại đến từ thiên địa tự nhiên vô tận.

Lúc này, nếu như "Long chi cấm chú" cũng có thể tu luyện tới cấp cao nhất, thì không biết uy lực như thế nào. Chỉ suy nghĩ một chút như thế,

Lý Dật cảm giác máu của mình đều đang muốn sôi trào.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Giá Huyết Long Châu

Q.6 - Chương 370: Đấu Giá Huyết Long Châu

Tại thiên mạc thành chủ biệt viện sáu bảy ngày, Lý Dật một lòng tu luyện cùng nghiên cứu trận pháp trên bí tịch. Nhưng Lạc Thủy lại có chút thiếu kiên nhẫn, đối với thiên mạc thành chủ, Lạc Thủy dựa vào trực giác của nữ nhân ôm thái độ cảnh giác, loại này cuộc sống này làm cho Lạc Thủy cực kỳ bất an.

- Lạc Thủy muội muội yên tâm, ta biết rõ thiên mạc thành chủ không có hảo tâm, bất quá chúng ta bây giờ cũng không đi đến nơi nào, ở tại chỗ này lấy tịnh chế động cũng là một lựa chọn... Nếu Lạc Thủy muội muội cảm thấy trong này buồn bức, chúng ta đi ra ngoài đi một chút.

- Ta không cần đi ra ngoài, chàng không có nghe nói hiện tại trong thiên mạc thành rất nhiều người của tam đại thế lực sao?

Lý Dật lúc này lại muốn đi ra ngoài đi dạo, những ngày này hăn từ nô bộc nghe được hôm nay thiên mạc thành diễn ra đấu giá, khách thương vắng lai rất nhiều, cường giả hành tẩu cũng rất nhiều. Đấu giá là địa phương cường giả rất nhiều, dĩ nhiên là không thể thiếu công pháp, đấu kỹ cùng tài liệu giao dịch. Ngoại trừ nghĩ thử thời vận, Lý Dật còn muốn nhìn một chút bên ngoài đến tột cùng là như thế nào, nhìn xem địch nhân của mình có làm ra cái trò gì gian trá hay không.

- Không cần lo lắng, chúng ta hóa hoá trang, cam đoan không có người nhận ra.

Nói đi ra ngoài đi dạo, Lý Dật cho người tìm đến mấy bộ võ giả bình thường, đem cách ăn mặc mình và Lạc Thủy thành bộ dáng hai lính đánh thuê, lúc này mới nghênh ngang đi ra khỏi phủ thành chủ hự. Trên đường

du đăng vài vòng, rất nhanh đem cái đuôi thiên mạc thành chủ phái ra vứt bỏ đằng sau.

Thiên mạc thành cảm giác có điểm loạn, những tiểu thương người bán hàng rong đều thức thời lảng tránh, tại mặt đường cơ bản đều có cường giả tu vi đấu khí. Lý Dật thật cũng không để ý, hỏi được vị trí phòng đấu giá lớn nhất thiên mạc thành, liền dẫn Lạc Thủy đi tới.

Ở đây phòng đấu giá thiên mạc thành lớn nhất, ở vào khu vực phồn hoa nhất, phòng đấu giá là một tòa nhà cao năm tầng lầu, dưới bán các loại tài liệu cùng vũ khí tu luyện. Thấy không đồ gì tốt, Lý Dật trực tiếp mang theo Lạc Thủy lên phòng đấu giá đi đến.

Thấy Lý Dật cùng Lạc Thủy cách ăn mặc lính đánh thuê quá là bình thường, phòng đấu giá cũng không để vào mắt, thu tiền thể chấp, ném ra thẻ bài. Đối với cái loại đãi ngộ này, Lý Dật cũng không có tỏ vẻ phản đối, bọn họ hiện tại là lính đánh thuê bình thường, nếu như ngồi ở trong bao gian, ngược lại sẽ khiến cho người chú ý, cho nên an phận là tốt hơn.

Phòng đấu giá kín hết chỗ, các lộ cường giả vì Lý Dật đến thiên mạc thành, bởi vì không có tin tức, mỗi người đều cực nhàm chán, phòng đấu giá như vậy không thể nghi ngờ là giết thời gian tốt nhất.

Trong phòng đấu giá, một người trung niên nam tử đang giới thiệu một kiện thất phẩm binh khí, mặt hàng này Lý Dật mặc dù không có nhìn ở trong mắt, nhưng thêm thường nó lại có khối người. Sau mấy phen đấu giá, có người dùng năm mươi lăm vạn kim tệ mua được.

Kế tiếp vài món phách phẩm, giá trị cùng bát phẩm binh khí không sai biệt lắm, đều không có vượt qua một trăm vạn kim tệ. Tựa hồ cảm thấy những đại chủ không thú vị chú ý, trung niên nam tử đột nhiên cao giọng nói:

- Kế tiếp cái phách phẩm này, mời mọi người chú ý.

Vung tay lên, chỉ thấy bàn đấu giá đằng sau chuyển ra mấy người, sau đó có mấy mỹ nữ mang ra một cái thùng gỗ. Kỳ thật thùng gỗ này cũng không tính quá lớn, có nhiều mỹ nữ như vậy, rất có thể hấp dẫn ánh mắt mọi người.

- Cái thùng này đồ vật bên trong, là một trong áp trực phách phẩm hôm nay, nó tuy không phải vũ khí, cũng không phải là đấu kỹ công pháp, nhưng đối với một cái võ giả mà nói, nếu như có nó, thực lực ít nhất có thể tăng lên vài tinh, thậm chí một cái cấp bậc.

Nhìn thấy khẩu vị của mọi người, trung niên đấu giá sư lúc này mới chậm rãi đi đến thùng gỗ trước mặt, bỏ ra vài tờ hồng sắc che đậy, lúc này một vòng kim sắc quang hoa chói mắt hiện ra, chỉ thấy hiện ra con cóc lớn kim quang xuất hiện ở trong thủy tinh tráo.

- Đây chính là con thất giai kim thiềm thuộc về băng hệ ma thú, thân mình chính là tồn tại cường lực, nhưng quan trọng hơn là thiềm dịch, thánh phẩm tu luyện băng hệ đấu khí. Phòng đấu giá chúng ta thông qua tìm đọc thượng cổ văn, kết luận kim thiềm thiềm dịch, tăng lên tốc độ tu luyện của cường giả băng hệ ước chừng năm đến mười lần.

Lời nói của Đấu giá sư vừa dứt, trong phòng đấu giá lập tức vang lên từng tiếng thanh âm sợ hãi.

- Ta tưởng bảo bối gì.

Lý Dật không khỏi có chút thất vọng, nhìn Lạc Thủy thấp giọng nói:

- Đấu giá sư cố lộng huyền hư.

Thất giai kim thiềm thiềm dịch xác thực làm cường giả thêm thường, nhưng so với long súng xèo xèo dùng Long Tộc huyết mạch chi lực ngưng tụ huyết long châu, không chỉ kém hơn vài cấp bậc.

Lý Dật nói ra, không khỏi rơi vào trong tai hai cường giả bên cạnh, hai người này cũng không khỏi giận dữ đánh giá Lý Dật. Đối với Lý Dật mà

nói những thứ này nhìn không thuận mắt, nhưng với những cường giả này xem ra, cũng là chí bảo tu luyện khó cầu.

Trong phòng đấu giá ầm ầm tiếng thán phục làm đấu giá sư kia có phần thoả mãn, cười cười, tiếp tục nói:

- Cái này giá một ngàn vạn kim tệ, hiện tại bắt đầu cạnh tranh.
- Một ngàn một trăm vạn.

Đấu giá sư vừa dứt lời, phía dưới đã có người la hét. Người này đấu giá lập tức đưa tới hàng loạt tiếng cười nhạo.

- Lăng gia chủ điên rồi.
- Nếu mua súng vật như vậy trở về, Lăng gia sợ là muốn phá sản.
- Mạo xưng là trang hảo hán.
- Yên tâm đi, Lăng gia chủ sẽ không phá sản, loại thứ tốt này, cuối cùng đắc thủ còn không phải vài vị khách quý kia sao.
- Cách Lão Tử, cạnh tranh giá cũng không được, các người có can đảm này sao?

Cuối cùng một câu, Lăng gia chủ nhượng. Nhìn ra được, hẳn cũng không có cái gì lo lắng, đại khái là bởi vì chính mình tu luyện bằng hệ đấu khí, đối với kim thiềm mà thêm tới cực điểm.

- 1.500 vạn.

Rất nhanh, từ gian khách quý truyền đến thanh âm đấu giá. báo giá vừa ra, Lăng gia chủ lập tức phai nhạt xuống. Hẳn mới mở miệng bỏ thêm bốn trăm vạn, đã xa xa vượt ra khỏi tài lực của mình.

Nghe khách quý không ngừng truyền đến thanh âm đấu giá, Lý Dật bắt đầu cân nhắc. Nếu như thất giai kim thiềm được hoan nghênh như vậy, thì huyết long châu giá trị phải như thế nào? Lý Dật cũng không phải là

người tùy tiện, mà là tính toán đến thả con tép, bắt con tôm, nhìn xem có thể dùng huyết long châu đổi Bạch Hổ công pháp đấu kỹ hay không.

Trải qua khoảng thời gian không ngừng hấp thu, Lý Dật có thể cảm giác được huyết mạch chi lực trong huyết long châu đã hao tổn không sai biệt lắm, dù cho khôi phục tới đỉnh phong, có thể từ trong đó thu nạp huyết mạch chi lực cũng thật là ít ỏi. Nếu như có thể dùng huyết long tàn châu này đổi một hai bộ Bạch Hổ công pháp đấu kỹ, Lý Dật cũng nguyện ý.

- Ta đi ra ngoài có chút việc, lập tức trở về.

Nghĩ đến liền làm, Lý Dật đứng lên, liền hướng khu phòng đấu giá đi đến. Không có huyết long châu, đổi Lý Dật ảnh hưởng cũng không lớn, cho dù Xèo xèo không thể lại lấy hạt châu nữa, nhưng mỗi ngày một chút long huyết, hiệu quả cũng không kém hơn huyết long châu.

- Ta cần đấu giá ít đồ.

Lý Dật nhìn nhân viên công tác phòng đấu giá, sau đó nói thẳng vấn đề.

Nhân viên này là mỹ nữ xinh đẹp hiển nhiên cho người thanh niên trẻ tuổi này là lính đánh thuê, khẽ vươn tay, ôn hoà nói:

- Lấy ra.

Lý Dật từ thong dong giới lấy ra huyết long châu, tiện tay đưa tới.

- Đây là vật gì?

Mỹ nữ nhân viên công tác ngăn người, dù sao cũng có kiến thức rộng rãi, ần ần có chút cảm giác thứ này không tầm thường.

- Huyết long châu.

- Huyết long châu?

- Đúng, là huyết long châu.

- Mời các hạ chờ một chút.

Mỹ nữ nhân viên công tác đột nhiên như đã gặp quỷ, vội nhảy dựng lên, sau đó chạy về phía sau đài chạy tới, trong lòng vội vàng đem văn kiện trên bàn khiến cho rối tinh rối mù lên.

Cũng không lâu lắm, mỹ nữ nhân viên công tác mang hai hai lão giám định sư, đến để giám định huyết long châu.

- Huyết long châu. Thật là huyết long châu.

Cuối cùng hai người nhất trí phán đoán, điều phán đoán này làm hai lão giám định sư có chút không thể tự giữ bình tĩnh được. Huyết long châu tuy nhiên còn thừa huyết mạch chi lực nhiều nhất chỉ còn lại một phần mười, nhưng vẫn còn vẻ huyết hồng, đối với người bắt đầu tu luyện, căn bản là tiếp nhận không được. Huyết long châu đối với Lý Dật mà nói có lẽ không tính là cái gì, nhưng cũng đừng quên, huyết long châu cũng là một trong ba mươi ba thiên ma khí. Mười chín thần binh, ba mươi ba ma khí, bất luận một kiện lấy ra, đều làm cho người nổi điên nên tranh đoạt.

Lúc này, từ phía sau đài lại đi ra một cái lão giả, lão giả này bất quá năm mươi tuổi, vẻ mặt uy nghi, sau khi đánh giá Lý Dật một cái, hỏi:

- Xin hỏi các hạ, người làm như thế nào có được huyết long châu?

- Đây là điều rất trọng yếu sao?

- Lão hủ là tròng chủ phòng đấu giá. Vì đối với người mua phụ trách, ngoại trừ đánh giá phẩm chất, ta còn biết rõ lai lịch trong sạch.

- Lai lịch trong sạch sao?

Những thần binh ma khí kia loại nào không phải dùng vô số máu huyết mà thành, nói lên trong sạch, huyết long châu trong tay Lý Dật so với xử nữ còn trong sạch hơn.

- Tràng chủ yên tâm, huyết long châu lai lịch tuyệt đối trong sạch. Về phần lai lịch rất khó nắm bắt. Đấu Thần đại lục mấy trăm năm qua cũng không có xuất hiện qua huyết long châu, tràng chủ còn sợ nó không trong sạch sao?

Tràng chủ Phòng đấu giá gật nhẹ đầu, kỳ thật cho dù nó có điểm lai lịch không rõ, tràng chủ cũng không thật sự cự tuyệt một cái bảo bối như vậy.

- Không biết các hạ muốn đấu giá tiền mặt hay là đổi vật gì?

Trước đó nói rõ, nếu như đấu giá thành công, phòng đấu giá cần thu 0,1 % phí đấu giá.

- Chẳng lẽ Tràng chủ cho rằng huyết long châu dùng kim tệ mua được sao? Đương nhiên là đổi vật rồi, ta cần Bạch Hổ công pháp thủy hệ, mộc hệ hoặc là ám thuộc tính, đương nhiên Bạch Hổ đấu kỹ cũng có thể.

- Các hạ, muốn lão hủ vì huyết long châu mà tổ chức đấu giá.

- Không cần, hôm nay đi.

Lý Dật không có thời gian hao phí tại những chuyện nhỏ nhặt này, hiện tại không ổn định, trời biết ngày mai sẽ phát sinh cái gì.

Có chút hồ nghi nhìn Lý Dật liếc, tràng chủ phòng đấu giá thật sự có chút không hiểu nổi người trẻ tuổi này.

- Còn có vấn đề gì sao?

- Không có. Đấu giá rất nhanh bắt đầu, mời các hạ theo lão hủ đi khách quý phòng.

- Không cần.

Lý Dật nói xong liền đi, trong nội tâm cũng rất chờ mong có thể đổi được một hai bộ Bạch Hổ cấp công pháp đấu kỹ. Hắc hắc, không biết tên nào coi tiền như rác, huyết long châu tuy nhiên vang dội, nhưng huyết

long tàn châu dù sao chỉ là tàn châu, huyết mạch chỉ lực đối Đấu Hoàng trở xuống còn có chút tác dụng, đối với Lý Dật đấu tôn cường giả, cũng không có bao nhiêu ý nghĩa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tạm Dừng Đấu Giá

Q.6 - Chương 371: Tạm Dừng Đấu Giá

- Vật phẩm kế tiếp là vật phẩm áp trực hôm nay, thậm chí, ta đảm bảo vật đấu giá này ở bất kỳ phòng đấu giá nào trên Đấu Thần đại lục đều là bảo vật áp trực, đều sẽ là bảo vật cuối cùng. Chúng ta tính toán chuẩn bị mở một buổi đấu giá hội dành riêng cho nó, nhưng vật chủ yêu cầu, cho nên đấu giá là ngày hôm nay. Các bằng hữu của ta, ta không thể không nói, các người thật sự là quá may mắn, các người có cơ hội nhìn thấy một kiện bảo vật mà vô số cường giả mơ tưởng cả đời, nhưng lại ở ngay trước mắt.

Lời nói của Đấu giá sư trầm bổng du dương, ngữ điệu rất cực làm toàn trường đều chuyên chú, tại một mảnh lặng im, đấu giá sư cố ý dừng lại một lát, sau đó mới tiếp tục nói:

- Tin tưởng các vị đều nghe nói qua Đấu Thần đại lục mười chín thần binh, ba mươi ba Thiên bảo, hôm nay cái phách phẩm này, chính là đứng hàng hai bảy ma khí bảng Thiên Bảo- chính là Huyết long châu.

- Huyết long châu.

Ba chữ này khi đấu giá sư nói ra, trong phòng đấu giá đầu tiên là một hồi trầm mặc thật lâu, từng ánh mắt của người đều phóng đến hồng sắc vải tơ che đậy chiếc khay sau lưng đấu giá sư. Những người này, có ai lại không biết ba mươi ba thanh Thiên Bảo có ý vị như thế nào.

Đấu giá sư rất hài lòng với hiệu quả như vậy, xoay người nhẹ nhàng kéo khay ra, quang mang huyết hồng sắc làm cả phòng đấu giá đều bao phủ một tầng huyết sắc sáng rọi, ẩn chứa tại huyết long châu là Long Tộc

huyết mạch chi lực, tuy đã hao tổn mười phần, nhưng thời điểm này đã khôi phục tới trạng thái đỉnh phong, nó có năng lượng làm cho huyết mạch người sôi sục.

- Huyết long châu, trải qua giám định sư phòng đấu giá định giá, giá trị bốn ức kim tệ. Đương nhiên, do vật chủ yêu cầu, huyết long châu không đấu giá kim tệ, chỉ đổi thủy, mộc hoặc ám Bạch Hồ đấu khí công pháp, hoặc là Bạch Hồ đấu kỹ. Hiện tại, nếu có đồ vật có thể cạnh tranh, chúng ta sẽ căn cứ mọi người ra giá sau đó trưng cầu vật chủ, cuối cùng mới quyết định ai đạt được huyết long châu.

Trong phòng đấu giá lập tức vang lên một hồi kêu loạn, mọi người tựa hồ mới kịp phản ứng, thần binh Thiên Bảo trong truyền thuyết thật sự xuất hiện ở trước mặt của mình.

- Huyết long châu có phải thật hay không. Tại sao có thể có người lấy loại vật này ra đấu giá.

- Đúng vậy, có thể là người ngu hay không.

- Ta có huyết long châu, đánh chết cũng sẽ không lấy ra.

Ở đây đa số người không thể tin được, đấu giá sư chỉ đành nói:

- Chư vị xin yên tâm đấu giá, huyết long châu trải qua phòng đấu giá mấy vị tập thể giám định sư có thâm niên của chúng ta giám định qua, có thể cam đoan xác thực đó là huyết long châu. Nếu như không đúng, phòng đấu giá đem gấp hai lần giá gốc chuộc lại.

Đấu giá sư nói chắc như thế, chúng cường giả nghị luận cũng dần dần yếu đi. Xác thực, nếu như phòng đấu giá dám cầm thần binh Thiên Bảo lừa gạt người, vậy sau này cũng đừng nghĩ làm ăn nữa.

- Bạch Hồ trưng giai thủy hệ công pháp thêm hai ức kim tệ.

Dần dần trong phòng đấu giá bình tĩnh lại, đột nhiên thanh âm vang lên, nguyên bản phòng đấu giá an tĩnh lại một lần nữa sôi trào lên. Ánh mắt

của mọi người không khỏi chuyển hướng nhìn lâu hai khách quý phòng.

Dưới ánh sáng hôn ám, có thể mờ mịt nhìn thấy một nam tử trung niên, tướng mạo cực kỳ bình thường, ngược lại phía sau hắn ba cường giả đứng thẳng, mỗi người hung thần ác sát tùy thời muốn nhào tới cắn người một ngụm.

Khách quý phòng ra giá, trên cơ bản sẽ không có chuyện gì, Lý Dật bên người cùng một ít cường giả đều là có tâm tư ôm xem náo nhiệt, muốn biết huyết long châu rốt cuộc rơi vào nhà nào.

- Một bộ Bạch Hổ công pháp thêm hai ức kim tệ tựa như đổi được long châu sao? Các hạ cũng quá bồi nhọ ba mươi ba Thiên Bảo. Ta ra một bộ Bạch Hổ một hệ công pháp cùng một thanh cửu phẩm Đồ Long đao, lại thêm hai ức kim tệ, lại dâng tặng một bộ Chu Tước cao giai đấu kỹ.

Lý Dật nghe xong không khỏi lắc đầu, Chu Tước đấu kỹ đối với hắn mà nói, thật sự không nửa phần hứng thú. Nếu hai người này có thể hợp cùng một chỗ, hai bộ Bạch Hổ công pháp mà nói, hắn hoàn toàn nguyện ý.

- Thiếu thành chủ quả nhiên là quyết đoán bất phàm, bất quá tại hạ muốn mua huyết long châu rồi, cũng chỉ có thể đắc tội.

Hắn dung mạo xấu xí ngữ khí tuy có chút bình tĩnh, nhưng ý kiên quyết không che dấu:

- Bạch Hổ công pháp thêm hai ức kim tệ, lại thêm bốn hoàn Thiên hòa đan.

- Thiên hòa đan? Lý Dật không có nghe nói qua thiên hòa đan là cái gì, tựa hồ người biết cũng không nhiều, đều châu đầu nghị luận. Nhìn thấy loại tình huống này, hắn nhìn trung niên dung mạo xấu xí giải thích nói:

- Thiên hòa đan là đan dược bí chế của Yểm Ma Tông, sử dụng mấy trăm vị tài liệu trân quý, mỗi một vị đều là trân phẩm khó có được, vô

luận là thời cơ thu thập cũng rất khó, đều là cực kỳ gian nan, cho dù là Yểm Ma Tông mấy ngàn năm lịch sử, phối chế những tài liệu này luyện chế thiên hòa đan cũng bất quá hơn mười hoàn mà thôi.

- Yểm tông chủ, đừng dong dài, nói công hiệu đan dược này là gì.

Nhìn trung niên mạo xấu xí khoe bảo bối của mình, sớm có người tính nóng không kiềm nén được, lớn tiếng hỏi.

- Hôm nay nói công hiệu đan dược cũng vô dụng, có lẽ đối với có ít người mà nói xác thực vô dụng, nếu nói là hữu dụng, thực sự là cực kỳ hữu dụng. Nó có thể điều hòa đan điền khí hải bất đồng đấu khí thuộc tính. Mọi người đều biết, cường giả tầm thường chỉ có thể tu luyện một loại thuộc tính đấu khí, nếu không có thiên phú thật tốt, hoặc có kỳ ngộ gì đó, hai hệ đấu khí căn bản không cách nào cùng tồn tại ở đan điền khí hải. Nhưng nếu là dùng đan dược này, vô luận trong cơ thể người có vài hệ đấu khí, đều hòa thuận chung sống. Chẳng những có thể cùng hòa thuận chung sống, lại có thể sinh ra công hiệu điều hòa âm dương.

Lý Dật bây giờ đối với hai sự kiện cảm thấy hứng thú, thứ nhất tự nhiên là công hiệu đan dược này đối với hắn thật đúng là có không ít diệu dụng, ít nhất từ nay về sau tu luyện thủy, mộc cùng ám công pháp. Thứ hai là trung niên nam nhân Yểm tông chủ này là Yểm Ma Tông tông chủ một trong tứ đại Ma Tông, trung niên này thủ đoạn xem ra cũng không quá yếu, hắn sở dĩ xuất hiện Thiên mạc thành, hơn phân nửa cũng là vì mình có liên quan rồi. Nếu Yểm tông chủ đến đây, như vậy Đấu Thần điện, La Lan học viện cùng các Ma Tông khác không đến sao?

- Chư vị.

Đấu giá sư ngắt lời nói:

- Huyết long châu đấu giá, phòng đấu giá chỉ phụ trách tiếp nhận đấu giá, về phần vật chủ rốt cuộc sẽ chọn ai cùng giao dịch, cái này phòng đấu giá không cách nào làm chủ được. Cho nên mọi người chỉ để ý ra giá, nhiều không kêu nhiều, thiếu không chê ít, phòng đấu giá một mực

chuyển đặt phương án đấu giá lại cho vật chủ. Hiện tại Yểm tông chủ cùng thiếu thành chủ đã ra giá, xin hỏi còn có người thứ ba đấu giá hay không.

Hiện trường nhất thời lặng im, đương nhiên không phải là không có người nguyện ý ra giá, mà là ai cũng thật không ngờ hôm nay xuất hiện huyết long châu, cũng không chuẩn bị đủ vật phẩm đổi mua huyết long châu trong phòng đấu giá.

- Nếu như không có người đấu giá nữa, huyết long châu cạnh tranh đã xong.

- Chờ một chút.

Khách quý trong phòng có âm thanh trong trẻo vang lên:

- Thần vật như thế nếu như cứ vội vàng như vậy chẳng phải làm cho người tiếc nuối sao. Tại hạ khẩn cầu đấu giá sư tạm dừng đấu giá, chờ tại hạ trở về báo cáo gia sư, lại mang theo bảo bối đến tiến hành cạnh tranh.

Người này đề nghị tạm dừng đấu giá, phòng đấu giá suy nghĩ một chút, hẳn đương nhiên là hy vọng giá trị càng cao càng tốt, chờ lâu một chút thời gian thì có thể đấu giá được hàng trăm hàng ngàn vạn kim tệ, cứ sao mà không làm?

- Cái này... Hảo, ta liền làm chủ, đấu giá tạm dừng, bốn giờ sau tiếp tục.

Gián đoạn đang tiến hành đấu giá, loại chuyện này cũng coi như cực kỳ hiếm thấy. Lý Dật đối với đấu giá tạm dừng có chút bận tâm, hẳn hy vọng có thể dùng huyết long tàn châu đổi về càng nhiều Bạch Hổ công pháp đấu kỹ, lại không hy vọng động tĩnh khiến cho quá lớn, nhưng hiện tại xem ra, hẳn hiển nhiên là không thể như nguyện.

Đấu giá tạm dừng, Lý Dật liền kéo Lạc Thủy đi nghỉ ngơi, sớm có thị nữ lan lợi bưng lên điểm tâm tinh mỹ cùng đồ uống.

- Ôi, phòng đấu giá này thật đúng là hào phóng, miễn phí điểm tâm này hương vị cũng rất ngon, An ca ca, tại sao chàng không nếm thử một chút.

Lạc Thủy cũng không biết Lý Dật mang đến cho phòng đấu giá ngàn vạn kim tệ, thì chút điểm tâm đồ uống này cũng không tính là gì. Nhìn qua trên đường không ngừng lui tới đám cường giả hưng phấn, Lý Dật lấy một miếng điểm tâm cho vào trong miệng, thản nhiên nói:

- Phòng đấu giá này chính là tiến hành đấu giá lấy phí kim tệ, điểm tâm đồ uống thì tính là cái gì, chúng ta cứ an tâm hưởng thụ.

- An ca ca, người nói huyết long châu thật đáng giá như vậy sao?

- Đương nhiên, phàm là cùng Long Tộc dính dáng gì đó, loại nào không phải giá trị liên thành, huống chi huyết long châu do Long Tộc dùng máu huyết biến thành, đối với cường giả tu luyện đây chính là bảo vật. Thử nghĩ, đối với những người có tiền lại không có thực lực, nếu có một vật có thể tăng tốc độ tu luyện nhanh mấy chục lần, tốn nhiều tiền hơn nữa bọn họ cũng nguyện ý bỏ ra.

- Vậy cũng quá mắc, Bạch Hồ công pháp đấu kỹ là phi thường hiếm có, còn có giá hơn một tỷ con kim tệ... Những người kia làm sao lại có tiền như vậy?

Càng có tiền mới có thể càng mạnh, càng mạnh mới có thể càng có tiền, vấn đề con gà sinh trứng, trứng sinh gà, Lý Dật nhất thời nhìn Lạc Thủy giải thích không rõ, chỉ là cười nói:

- Cha nàng lúc đó chẳng phải rất có tiền sao? Nếu như hẳn biết rõ, nói không chừng cũng tới cạnh tranh huyết long châu?

- Cha ta cũng không mua loại vật này, nói hẳn cũng không có nhiều tiền như vậy, hắc hắc, trừ phi bán cả hải quân.

Hai người nói đùa, Lý Dật mục quang nhìn lối đi nhỏ, trước mắt là khuôn mặt cũ quen thuộc.

Trong phòng nghỉ người càng ngày càng nhiều, có người ở phòng đấu giá không bình tĩnh, có rất nhiều người nghe được tin tức huyết long châu cố ý chạy đến xem náo nhiệt, không bao lâu liền đem chỗ ngồi nghỉ ngơi. Lý Dật có chút hăng hái đánh giá bốn người Yểm tông chủ, Yểm tông chủ tướng mạo bình thường, lời nói cũng không nhiều, làm cho người ta cảm giác trầm ổn lão luyện, cùng hình tượng Ác Ma Tông hèn mọn bỉ ổi hoàn toàn bất đồng.

Lý Dật không thể không cảnh giác người này, không có gì bất ngờ xảy ra thì Yểm tông chủ cũng là địch nhân của mình.

- Nhường chỗ ngồi, nhường chỗ ngồi.

Đột nhiên vài tiếng ngang ngược vang lên cắt đứt Lý Dật đang quan sát Yểm tông chủ. Chỉ thấy vài cái bộ dáng gia đình đi đến trước bàn Lý Dật cùng Lạc Thủy, lớn tiếng reo lên. Trong phòng nghỉ xác thực đã không còn chỗ ngồi, tựa hồ là xem Lý Dật cùng Lạc Thủy là lính đánh thuê bình thường có thể khi dễ, dĩ nhiên đám gia đình kia yêu cầu nhường chỗ.

- Dựa vào cái gì, chúng ta tới trước.

Lạc Thủy cũng được nuông chiều từ bé đến lớn, cho lên bao giờ cũng đòi công bình đãi ngộ.

- Dựa vào cái gì? Chỉ bằng công tử nhà ta là thiên mặc thành thiếu thành chủ.

Thiếu thành chủ nguyên ý cầm thất bát binh khí, Chu Tước đấu kỹ thay Bạch Hổ công pháp đối lấy viên long châu. Thiếu thành chủ, lớn lên coi như nhất biểu nhân tài, mắt ở trên trán, làm Lý Dật phi thường khó chịu.

- Thiếu thành chủ rất rất giỏi sao, Thiếu thành chủ cũng muốn nói chúng ta nghỉ ngơi tốt tự nhiên sẽ đi, các người đừng có mơ tưởng.

Xem ra Lạc Thủy cũng có đồng cảm, nhìn bầu trời tránh ánh mắt hèn mọn của mạc thiếu thành chủ.

- Ở đâu ra tiểu lính đánh thuê, dám ở thiên mạc thành giường oai như thế.

Ngày đó thiếu thành chủ cùng mấy tên gia đình, đi đến trước mặt Lạc Thủy, nhìn kỹ Lạc Thủy một chút, cười nói:

- Di, còn là một mỹ nữ lính đánh thuê. Vương An, các người làm sao như vậy, thiên mạc thành có lính đánh thuê xinh đẹp như vậy, các người làm sao không biết. Mặc kệ ra bao nhiêu tiền, muốn trở về cho ta.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Yểm Tông Chủ.

Q.6 - Chương 372: Yểm Tông Chủ.

- Chờ một chút.

Ý vào mình ở thiên mạc thành có địa vị đặc thù, nếu để cho Lý Dật cứ như vậy mang Lạc Thủy mang đi, thiếu thành chủ thật đúng là có điểm không cam lòng.

- Thiếu thành chủ có gì chỉ giáo?

- Các người không phải là lính đánh thuê sao? Bản thiếu muốn thuê dong binh các người, tiền thuê các người định đoạt, như thế nào?

- Không sao, chúng tôi tiếp nhận nhiệm vụ.

Thiếu thành chủ muốn thuê người, Lý Dật có chút không tình nguyện, Lạc Thủy phải trở về, khi thấy ánh mắt thiếu thành chủ, mấy tên gia đình lập tức vượt qua trước người Lý Dật và Lạc Thủy.

- Quách thiếu thành chủ, đối với lính đánh thuê dùng sức mạnh như thế, có phải là mất phong phạm thiếu thành chủ sao.

Nhảy ra bênh vực kẻ yếu, đó là yểm tông chủ là người chuyên bênh vực kẻ yếu, tựa hồ cũng chỉ có vị Ma Tông tông chủ này mà thôi.

Bất quá, đây là thiên mặc thành, không phải trên địa bàn của mình.

- Yểm tông chủ, trong thiên mặc thành tựa hồ còn chưa tới phiên người tới khoa tay múa chân.

Nhìn Yểm tông chủ một cái, Quách thiếu thành chủ dù sao còn trẻ khí thịnh, lại bởi vì tại trong phòng đấu giá Yểm tông chủ cùng mình cạnh tranh huyết long châu, vốn là trong nội tâm đầy nộ hỏa, giờ phút này liền không hề che dấu biểu lộ ra.

Lý Dật cũng không ngờ rằng Yểm tông chủ vì chính mình xuất đầu. Nếu như Yểm tông chủ biết chủ nhân huyết long châu là mình, vậy cũng khó nói. Nhưng ở dưới tình huống không biết mà là vì một tên lính đánh thuê xuất đầu, Yểm tông chủ còn có mấy phần hiệp nghĩa.

- Thiên hạ có chuyện bất bình, tự nhiên do người trong thiên hạ để ý tới. Quách thiếu thành chủ, bốn tông xin khuyên một câu, khuyên người phải có lòng khoan dung, nếu không chính là thiên mặc thành chủ chỉ sợ cũng không giữ được mạng người.

Yểm tông chủ vẻ mặt bình tĩnh, ngữ khí trầm ổn.

- Ta nói Yểm tông chủ, đây là hai tiểu lính đánh thuê liên quan đến người à, bản thiếu bóp chết bọn họ tựa như bóp chết hai con kiến, người có thể vì bọn họ xuất đầu sao?

- Thiếu thành chủ cũng không làm khó dễ hai vị lính đánh thuê này, bốn tông tự nhiên sẽ không can thiệp, nhưng nếu như người không thay đổi, cố ý muốn dùng cường thế khi dễ người, vậy đừng trách bốn tông thay thiên mặc thành chủ giáo dục người.

Nói đến phần sau, thanh âm Yểm tông chủ bỗng nhiên sáng giọng.

Yểm tông chủ thật sự nổi giận, thái độ khiêm tốn lập tức biến đổi, một cái khí thế thượng vị giả làm Quách thiếu thành chủ có chút cảm giác không thở nổi.

- Người, người muốn thế nào? Đừng quên đây là thiên mặc thành, cha ta là thiên mặc thành chủ.

Lý Dật phán đoán, cuối cùng đưa ra kết luận là hai người này không phải là diễn lừa dối chính mình. Kể từ đó, đối với Yểm tông chủ hảo cảm liên tục tự nhiên sinh ra. Tại Đấu Thần đại lục loại pháp tắc tôn trọng cường giả, nhược nhục cường thực trong thế giới hiệp nghĩa đã biến thành khan hiếm. Nhớ năm đó, tại thế giới kia, hẳn ảnh hưởng rất nhiều bởi tiểu thuyết vũ hiệp, Lý Dật cũng từng không muốn làm một ác ma mà là anh hùng, một cái hiệp khách. Nhưng ở đây càng ngày càng sâu, phần này bị hiện thực tàn khốc mà dần dần quên đi, mới tạo thành loại tính cách vừa chính vừa tà này.

Lúc này hẳn lại muốn nhìn, lòng hiệp nghĩa của Yểm tông chủ có thể làm được cái gì.

- Thiên mặc thành chủ rất rất giỏi sao? Nếu đi khắp thiên hạ, cũng nửa bước khó đi, người muốn ta nhường chỗ ngồi, còn muốn thế nào?

Lý Dật làm ngốc nói, cố gắng chọc giận Quách thiếu thành chủ, nhìn xem Yểm tông chủ đến tột cùng có thể trượng nghĩa hay không.

- Để ý cái muội người, ngu ngốc, tại thiên mặc thành, cha ta chính vương pháp.

Đối với Lý Dật thân phận tiểu lính đánh thuê, Quách thiếu thành chủ hoàn toàn không có áp lực, ngược lại áp lực từ chỗ Yểm tông chủ phóng ra.

- Cha người có đứa con như loại người như người thật sự xấu hổ, chính mình không có vài phần bốn sự, chỉ biết giờ tên cha của mình dọa người, lớn như vậy, cũng không cảm thấy thẹn hai chữ viết như thế nào.

- Làm càn.

Bên người Quách thiếu thành chủ mấy tên gia đình gặp phải tên tiểu lính đánh thuê dám nhục mạ chủ nhân như thế, lúc này có một tên gia đình tức giận quát một tiếng, đấu khí lưu chuyển, vùng quyền hướng Lý Dật đánh úp lại. Lý Dật giả bộ né tránh không kịp, bị kích trúng xương sườn, kêu thảm một tiếng bay rớt ra ngoài.

Lý Dật giả bộ giống như đúc, ngay lập tức dấu diễm được người khác, nhưng không dấu diễm được Lạc Thủy. Chỉ là Lạc Thủy cũng không dần, thấy Lý Dật làm như vậy, tự nhiên có đạo lý của hắn, lập tức cũng không để ý tới.

Lý Dật xoay người, vẻ mặt vẻ giận dữ, đặt tay tại "Chỗ đau", một bên chửi loạn, một bên hướng mấy tên gia đình nhào tới. Mấy tên gia đình cũng không khách khí nữa, ném đi hai bàn lớn, phóng tới Lý Dật, cố gắng hảo hảo giáo huấn thẳng ngực này một chút.

Bỗng nhiên một hồi không gian ba động, không gian cái chỗ thành linh xuất hiện ở trước Lý Dật cùng những tên gia đình kia.

Mà sau lưng Yểm tông chủ, một đệ tử như hung thần ác sát thân hình bỗng nhiên di động, trong nháy mắt đến trước mặt quách thiếu thành chủ, "Bành bạch" vang dội hai cái tát tại trên mặt hắn lưu lại mười dấu tay đỏ tươi. Quách đại thiếu mặt lập tức mặt biến thành mặt heo.

- Người dám đánh Lão Tử...

- Người đừng đi, người chờ Lão Tử đó.

Quách thiếu thành chủ khó thở, nhưng khiếp sợ thực lực của đối phương, hắn và vài tên gia đình thật sự không là đối thủ của đối phương, chỉ là

lưu lại một câu uy hiếp, sau đó quay đầu bước đi.

- Tùy thời xin đợi.

Yểm tông chủ có chút mỉa mai nói.

Lúc này phòng đấu giá tạm dừng vì ngoại sự xen vào, Quách đại thiếu chưa có lần nào đứng trước mặt người khác khuất nhục, bùm lấy đầu heo chạy về phía cửa ra vào, thiếu chút nữa đụng vào Tràng chủ.

- Thiếu thành chủ chờ đi, có chuyện hảo hảo nói, hảo hảo nói.

Tràng chủ giữ chặt Quách đại thiếu, nhìn tình hình đã biết sự tình không ổn.

- Đều do ta đánh thành như vậy, còn có cái gì nói. Thả ta ra.

- Ta đã phái người thông tri thành chủ đại nhân, chuyện này, hay là mời thành chủ đại người tới xử trí. Thiếu thành chủ xin bớt giận, theo ta đi cửa sau.

Không khỏi phân trần, kéo Quách đại thiếu liền đi. Trong lúc này người vây xem gặp người bị hại mang đi, liền cũng một bên lắc đầu thở dài.

Nhìn không ra Yểm tông chủ thật đúng là có một lời lòng hiệp nghĩa, rõ ràng vì mình Tiểu lính đánh thuê mà ra tay trợ giúp. Lý Dật nội tâm vừa động, tiến lên thì lễ nói:

- Đa tạ Yểm tông chủ ra tay trợ giúp.

- Việc rất nhỏ. Tiểu huynh đệ họ gì?

- Tại hạ họ An, Yểm tông chủ, người vì ta đắc tội thiên mặc thành chủ, hay là nhanh rời đi, lúc này thiên mặc thành chủ chưa đến, khẳng định sẽ không bỏ qua cho người.

- An huynh đệ không cần lo, nếu như không có chuyện gì, An huynh đệ, hay là rời đi khỏi phòng đấu giá, tốt nhất rời khỏi thiên mặc thành, nơi

này không thích hợp với người.

Yểm tông chủ lời nói cực kỳ sáng suốt, bốn tông có thể bảo vệ người nhất thời, nhưng không thể bảo vệ mãi mãi.

Lý Dật mỉm cười:

- Yểm tông chủ không sợ, tại hạ cũng không sợ.

- Được, khá lắm, tiểu lính đánh thuê có cốt khí, hảo, đã không sợ, lưu lại cũng được.

Yểm tông chủ ha ha cười, tùy tiện hướng bên người ngồi xuống, ý bảo Lý Dật ngồi ở trước mặt. Dù Yểm tông chủ khôn khéo, gặp phải Lý Dật tuy thoát nhìn có chút khờ ngốc, nhưng nhất cử tay một nhấc chân, lại không phải một người lính đánh thuê bình thường có phong phạm như vậy.

- An huynh đệ, người ở nơi nào?

- Tại hạ chẳng qua ở để đô một cái tiểu lính đánh thuê Vô Danh, nghe nói thiên mạc thành cường giả tụ tập, bởi vậy chạy tới thử thời vận, xem có thể phát tài hay không.

- Nếu thật là nói như vậy, tiểu huynh đệ, bốn tông xin khuyên người một câu, hay là mau trở lại để đô thôi.

- Kính xin chỉ giáo cho?

Hôm nay thiên mạc thành là cường giả tụ tập, không phải bốn tông xem thường tiểu huynh đệ, lính đánh thuê tầm thường nếu không phụ thuộc thế lực khác, tối đa cũng chỉ có thể làm pháo hôi mà thôi.

Lý Dật, nghiêm mặt nói:

- Tại hạ nghe qua uy danh tứ đại Ma Tông, hôm nay nhìn thấy Yểm tông chủ, thật sự là tam sinh hữu hạnh. Nếu Yểm tông chủ không chê, tại hạ

nguyện ý đi theo yểm tông chủ, vì Yểm Ma Tông hiệu lực.

- Rất tốt.

Yểm tông chủ cũng là sáng khoái, mỉm cười, nói:

- An huynh đệ nguyện ý, tạm thời đưa về tông làm ngoại tông đệ tử.

- Đa tạ yểm tông chủ.

Lý Dật đứng dậy, hướng Yểm tông chủ nói lời cảm ơn. Lúc này Lý Dật rồi bù, trải qua một phen tỉ mỉ ăn mặc, chính là người quen nếu không có nhìn cẩn thận, cũng sẽ không nhận ra được bọn họ. Những hình cáo thị tuy nhiên thần vận không kém, nhưng dù sao không phải ảnh chụp, còn nữa, bất luận kẻ nào tưởng tượng, tam đại thế lực cùng vô số cường giả đuổi giết Lý Dật, hẳn sẽ không cả gan làm loạn tại phòng đấu giá.

Lý Dật tự nhiên không phải là thiết tình muốn gia nhập Yểm Ma Tông, chỗ nguy hiểm nhất thường thường chính là chỗ an toàn nhất, hơn nữa đứng ở bên người Yểm tông chủ, cũng so với đứng ở biệt thự thành chủ, càng có thể quan sát cử động đối thủ nhiều hơn.

- Bốn tông ngụ ở thiên mạc khách điểm, đấu giá hội chấm dứt, An huynh đệ người đến thiên mạc khách điểm, tự nhiên sẽ có người tiếp đãi người.

Yểm tông chủ nói xong, đứng dậy trở lại phòng đấu giá, đối vừa Quách thiếu thành chủ xung đột căn bản cũng không có để ý.

Nghỉ ngơi một lúc, những cường giả kia cường giả cũng là nhìn quen, thấy hết náo nhiệt, một lần nữa chuyển hứng thú vào phòng đấu giá sắp đấu giá huyết long châu.

- Lúc này còn có náo nhiệt, Yểm Ma Tông cùng thiên mạc thành cạnh tranh, hôm nay Mạc thành chỉ sợ tranh đấu muốn long trời lở đất.

- Không ngờ thiên mạc thành chủ có đưa con phế vật lỗ măng như vậy.

- Khó nói. Đằng sau đấu giá, chỉ sợ cũng là Yểm Ma Tông cùng Thiên mạc thành chủ.

- Bất kể thế nào mà nói, hôm nay nhất định là hiểu được, ha ha, tốt nhất đánh long trời lở đất, phòng đấu giá này hủy đi, nói không chừng chúng ta có thể ngư ông đắc lợi.

....

Nhìn thấy đám này bàn luận, Lý Dật chỉ cười thầm, bình tĩnh tiếp tục ngồi xuống, Lý Dật đang định mang Lạc Thủy trở lại phòng đấu giá. Bỗng nhiên đã thấy bên ngoài bạo động, vài tên vạm xông vào phòng nghị.

- Chính là hãn, chính là hãn, đánh chết hãn cho ta.

Sau lưng mấy người vạm vỡ, là thiếu thành chủ một bộ đầu heo, lần này theo hãn đến, không phải mấy gia đình bình thường, mà là cường giả chân chính.

Thiếu thành chủ, thấy Lý Dật có bộ dáng lính đánh thuê, mấy tên vạm vỡ tranh nhau biểu hiện trước mặt thiếu thành chủ, lập tức bất chấp tất cả, một loạt xông lên.

Mấy tên vạm vỡ, cũng bất quá là Đấu Sư cường giả, Lý Dật cũng không muốn vì những người này mà bạo lộ thực lực của mình, vì vậy nhìn Lạc Thủy nói:

- Lạc Thủy muội muội, người đi giáo huấn mấy tên không biết sống chết này đi.

Lúc trước Lý Dật cố ý thử dò xét Yểm tông chủ có hiệp nghĩa hay không, cho nên mới làm vậy, lúc này hãn không có ra tay giáo huấn thiếu thành chủ, Lạc Thủy trong nội tâm đã nhẫn nhịn rồi. Lúc này nghe Lý Dật nói như vậy, Lạc Thủy cũng không cần khách khí nữa, tay run lên, thanh sắc trường kiếm hướng vào đầu một đại hán đánh tới.

Mục tiêu của tên đại hán kia là Lý Dật, không ngờ bỗng nhiên có một cái Đấu Vương cường giả, vội vàng né tránh, đáng tiếc trước mặt hắn là một Đấu Vương cường giả thực lực hơn xa hắn, lúc này hắn chỉ muốn trốn tránh, nhưng chỉ nghe "Phốc" một tiếng, thanh sắc trường kiếm của Lạc Thủy lập tức xuyên bụng thành một cái lỗ máu.

Cái này lỗ máu đâm vào chỗ đan điền khí hải của đại hán kia, tuy nhiên không đến mức làm hắn chết, đời này nếu không có thiên đại cơ duyên, chỉ sợ Đấu Sư đấu khí bị phế đi rồi.

Những tên đại hán còn lại khẽ giật mình, bắt đầu ý thức được thiếu nữ mảnh mai này cũng không dễ đối phó, nhưng trước mắt bao người, nếu tránh lui thì không còn thể diện, nhất thời cũng không biết xử trí như thế nào nữa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vợ Vết Tài Sản

Q.6 - Chương 373: Vợ Vết Tài Sản

- Phế vật, Phế vật.

Thấy thủ hạ do dự không tiến, Quách thiếu thành chủ thờ hồn hển, quay đầu nhìn mấy cường giả bên người nói:

- Lâm tướng quân, còn chưa động thủ sao, còn đợi tới khi nào.

Người gọi là Lâm tướng quân tựa hồ cũng không quá tình nguyện bị Quách đại thiếu sai sử, đợi cho đến khi bị điểm danh, lúc này mới tiến lên trước một bước, hướng Lạc Thủy nói:

- Cô nương vì có gì ? Ra tay tàn nhẫn như thế, mau để kiếm xuống theo bốn tướng đi gặp thiên mạng thành chủ, nếu không bốn tướng đắc tội rồi.

- Cùng hăn dong dài cái gì, đánh trước nói sau.

Quách đại thiếu kê gào, hăn cũng sợ thời gian lâu, cái Ma Tông tông chủ không chết lại tới quấy rối, muốn lấy tính mệnh Lý Dật rất khó khăn.

Lại có náo nhiệt hãy nhìn, những cường giả kia tán đi lại lần nữa tụ tập lại.

Lạc Thủy một kiếm xuyên đan điền khí hải đại hán, khí thể đại thịnh, cứng ngắt nói:

- Chết tiệt ăn chơi trác táng, xem bản cô nương hôm nay làm thế nào giáo huấn người.

Thanh sắc trường trên thân kiếm đấu khí rồi đột nhiên tăng vọt.

Mắt thấy Lạc Thủy chỉ điểm thiếu chủ nhân, Lâm tướng quân cũng vô pháp không ra tay, thân hình lắc lư, thân thủ mau lẹ vô luân hướng cổ tay Lạc Thủy. Lâm tướng quân vừa động, Lý Dật cũng động, chỉ là vì tránh cho bạo lộ thân phận, cũng không có vận dụng đấu khí, mà là trực tiếp dùng thân thể xông tới, giống nhau đấu pháp ma thú.

- Ủ?

Lâm tướng quân hơi kinh hãi, hóa chưởng thành quyền, cố gắng oanh kích Lý Dật. Nhưng, nắm tay vừa mới chạm đến thân thể Lý Dật, trong lòng biết không ổn, nắm tay tựa hồ cũng không phải nện ở trên thân một người, mà là oanh tại một khối sắt. May mà Lâm tướng quân kinh nghiệm chiến trận, biến chiêu cực nhanh, đấu khí lưu chuyển hộ thể. Chỉ nghe "Phanh" một tiếng, hai người giao tiếp xúc, Lâm tướng quân chỉ cảm thấy nắm tay đau đớn không thôi. Lại nhìn Lý Dật, cũng khoa trương thảm thiết kê liên tục:

- Không tốt rồi, muốn đánh chết người rồi.

Người khác không biết chi tiết, nhưng Lâm tướng quân lại rõ ràng nhất, đối phương căn bản cũng không có bị hại, ngược lại chính mình dần dần,

u mê ăn điểm ám toán.

- Người rớt cuộc là ai?

- Lâm tướng quân, người quản hãn là khi gió gì, giết hãn là được rồi.

Ý thức được Lý Dật so với người thiếu nữ kia khó đối phó hơn, Lâm tướng quân cũng ngưng trọng lên, ánh mắt nhìn vài viên phó tướng, đồng thời từ thông dong giới lấy ra một thanh trường đao.

Tình thế khẩn cấp, chúng cường giả đang xem không khỏi đều toát mồ hôi thay Lý Dật, thật là một tên tiểu lính đánh thuê không biết sống chết, tại thiên mạc thành còn dám đắc tội thiên mạc thiếu thành chủ, lúc này sẽ bị nếm mùi đau khổ.

- Bắt hãn.

Lâm tướng quân hét ra lệnh, mọi người ở trong đại sảnh lập tức thấy khí thế biến đổi, sát khí lạnh lạnh làm cho mọi người đều rùng mình.

Trong lúc, Lâm tướng quân cùng vài viên phó tướng động thủ, cửa đại sảnh truyền đến một tiếng uy nghiêm:

- Lâm tướng quân dừng tay.

Thì ra là Thiên mạc thành chủ giá lâm.

- Cha. Nhanh vì hài nhi tác chủ, cha xem bọn hãn đánh hài nhi biến thành bộ dáng gì rồi.

Nhìn thấy thiên mạc thành chủ đi đến, Quách đại thiếu tựa hồ tìm được chỗ dựa, lập tức đem bộ mặt đầu heo biểu hiện ra cho thiên mạc thành chủ xem.

- Phế vật.

Thiên mạc thành chủ mắng rất nhẹ, tựa hồ không muốn trước mặt nhiều người mắng con như thế, nhưng hiện tại quả là nhịn không được. Bình

thường Thiên Mạc thành chủ nhìn thấy con của hắn bị người khi dễ, sắc mặt của hắn lập tức thay đổi. Dù sao cùng Lý Dật quan hệ, thiên mạc thành chủ rất nhanh nhận ra Lý Dật nguy trang.

- Cha, còn có Yểm Ma Tông tông chủ tên khốn kia, nếu không có hắn, bằng hai cái tiểu lính đánh thuê này con đã sớm đem bọn họ liệu lý.

Đương trường bị cha mắng thành phế vật, Quách đại thiếu không cam tâm, há miệng nói.

Nhận ra Lý Dật, thiên mạc thành chủ đương nhiên biết rõ lời của con thú lăm, ai ngờ để biến thành đầu heo, ăn thiệt thòi lớn, đối phương hiển nhiên đã hạ thủ lưu tình.

- Cút. Cút về nhà cho ta.

Thiên mạc thành chủ hiển nhiên cũng không hy vọng thân phận Lý Dật bạo lộ, lại không biết hắn đến phòng đấu giá này làm gì. Nghĩ nghĩ, sau đó nhìn về phía đứa con nghiêm nghị hét lên một tiếng, sau đó liền tính toán rời đi.

- Cha, người nên vì con tác chủ. Người không thể buông tha cái đôi cầu nam nữ này, người xem bọn hắn đánh con thành bộ dáng gì nữa.

Quách đại thiếu sắp khóc.

- Pằng.

Cái tát từ thiên mạc thành chủ đánh ra, tuy ra tay không nặng, nhưng đối với đầu heo Quách đại thiếu, lại thống khổ không chịu nổi, không khỏi phát ra một tiếng kêu thảm thiết như giết heo, bùm lấy mặt của mình, ánh mắt oán phụ nhìn Thiên mạc thành chủ.

- Ta bảo người cút ngay.

Nói xong câu đó, thiên mạc thành chủ rút cuộc mặc kệ, ý vị thâm trường nhìn Lý Dật một cái, xoay người hướng đấu giá đại sảnh đi đến.

Cái biến cố này làm chúng cường giả đều không hiểu ra sao, thiên mạc thành chủ là nhân vật như vậy, vô luận như thế nào cũng không có đạo lý, con của mình bị đánh thành đầu heo, cũng quả quyết đứng nhìn bàng quan. Loại tình huống này chỉ sợ chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết. Chúng cường giả lại nhìn mục quang Lý Dật có chút thay đổi, trở nên kính mà lại sợ, tên tiểu lính đánh thuê này không biết có cái địa vị gì.

- Lạc Thủy muội muội người ở chỗ này chờ ta, ta đi ra ngoài có chút việc.

Lý Dật rời khỏi phòng đấu giá, sau đó đi vệ sinh. Sau đó cũng không thấy Lý Dật đi ra. Kêu loạn phòng đấu giá, huyết long châu mới chân chính là tiêu điểm, đấu giá tạm dừng càng ngày càng nhiều nhân vật quyền thế mang đến bảo vật. Mà càng nhiều các cường giả đi đến thiên mạc thành, cùng hướng phòng đấu giá tham gia náo nhiệt.

Lúc này Lý Dật đã đi tới bên ngoài phòng đấu giá, chỉ có điều hắn có thể trông thấy người khác, người khác không nhìn thấy hắn mà thôi. Ẩn thân đấu kỹ mặc dù đối mặt cường giả chân chính cũng không nhiều tác dụng thực chiến, nhưng thật vô cùng thích hợp để làm chuyện xấu.

Không sai, Lý Dật tính toán đi làm chuyện xấu.

Không phí nhiều công phu, Lý Dật liền thấy xe ngựa của Quách thiếu thành chủ. Đáng thương Quách đại thiếu, bên người chỉ có mấy tên gia đình, bọn người Lâm tướng quân tựa hồ lưu tại phòng đấu giá. Điều này cũng tốt, làm cho Lý Dật giảm đi không ít phiền toái. Mắt thấy xe ngựa đi đến ngõ nhỏ rất thưa thớt người, Lý Dật đánh ra một chưởng đập vào xe ngựa.

Bởi vì Lý Dật vẫn ở trạng thái ẩn thân, những tên gia đình kia căn bản không biết chuyện gì xảy ra, chỉ thấy xe ngựa đột nhiên vỡ ra, Quách thiếu thành chủ ngã lăn xuống đất.

- Mẹ nó, chuyện gì xảy ra.

Quách thiếu thành chủ từ trên mặt đất bò người lên, vọt tới trước mặt xa phu, con mắt tóe ra lửa. Nào ai có xui xẻo như vậy, vừa mới bị tổn thất nặng bị ủy khuất không nói, xe ngựa đột nhiên nổ mạnh, còn có Thiên Lý hay không đây.

Nhưng ngay sau đó, càn một màn quỷ dị đã xảy ra, trước mặt hãn xa phu, cùng với gia đình tùy tùng đột nhiên một dùng tay của mình bóp vỡ cổ họng của mình. Nhìn qua bên người nguyên một đám gia đình ngã xuống, Quách thiếu thành chủ sợ hãi hét lên một tiếng, hướng biệt thự thành chủ chạy vội đi. Nhưng, chỉ chạy được vài bước, thân thể liền đâm vào một khối "Thép tấm".

- Rốt cuộc là ai?

Quách đại thiếu dù sao cũng không đành, lập tức ý thức được hôm nay có người quấy phá.

Lý Dật tiêu trừ ẩn thân đấu kỹ, cười mỉm nhìn Quách thiếu thành chủ trước mặt.

- Người? Là người. Người muốn làm gì?

Có thể sử dụng ẩn thân đấu kỹ, vậy cũng đều là đấu tôn cường giả, Quách đại thiếu ý thức được vấn đề nghiêm trọng, hãn liền cảm thấy bất lợi.

- Lấy Bạch Hổ công pháp ra.

Lý Dật ngược lại cũng không có thời gian cùng hãn dong dài, đi thẳng vào vấn đề nói.

- Bằng, dựa vào cái gì?

- Bằng Lão Tử đấu tôn, còn có những thi thể kia.

Lý Dật trên mặt vui vẻ biến mất, mà chuyển biến thành sát ý.

- Hừ, dám uy hiếp ta, nơi này là thiên, thiên mạc thành, cha ta thành, thành chủ.

Đột nhiên có tiếng xương cốt vỡ vụn làm cho người đau răng, nhưng Quách đại thiếu lại hô không ra lời, bởi vì Lý Dật nắm tay hắn, ngoại trừ mồ hôi lạnh to như hạt đậu ra, Quách đại thiếu căn bản cơ hội kêu đều không có.

Hiện tại, Quách đại thiếu rốt cục minh bạch, trước mắt thiếu niên hung lệ này, không chỉ là uy hiếp, hẳn thật sự giết mình.

- Ta cho, ta cho.

Phòng đấu giá, huyết long châu đứng hàng hai mươi bảy trong bảng ma khí lần nữa bắt đầu đấu giá. Cùng với lúc trước hoàn toàn bất đồng, lúc này có nhiều khách quý hơn, ai lấy đều toàn lực cạnh tranh.

Lý Dật cũng không có lựa chọn khách quý phòng, mà cùng Lạc Thủy ngồi ở trong góc đại sảnh. Bên cạnh có người tướng mạo hèn mọn bỉ ổi có chút rất quen, đối với các thế lực Đấu Thần đại lục đều thêm giải thưởng của Đấu thần điện mà đến đây, lúc này Lý Dật Lạc Thủy ngồi xuống, hai người cười nói không yên.

Bọn họ nghị luận làm Lý Dật cảnh giác lên.

- Ủ, chính là Đấu Thần điện tổng Điện chủ. Hẳn còn dẫn theo hai điện sĩ cường giả.

- Xem ra, chúng ta không có phần, Lý Dật tiểu tử kia nếu là thật dám đến thiên mạc thành, chỉ sợ có một trăm cái mạng cũng đừng mơ tưởng tránh được một kiếp này.

- Ai nói không phải, sau khi đấu giá hội chấm dứt, huynh đệ chúng ta nên đi thôi, Lý Dật tám phần chắc là không biết đi tìm cái chết. Cho dù, cũng không liên quan huynh đệ chúng ta.

- Người nói huyết long châu rốt cuộc rơi xuống trong tay phương thế lực nào?

- Đương nhiên là Đấu Thần điện... Nếu như Đấu Thần điện muốn.

- Ta lại cảm thấy việc này chỉ sợ có điểm kỳ quặc, Nói không chừng Đấu Thần điện đến phòng đấu giá, thực sự không phải là vì huyết long châu, mà là vì Lý Dật. Không phải nói Lý Dật ở Long đảo đắc tội Đấu Thần điện sao, cái huyết long châu này chỉ sợ cũng đến từ Long đảo, nếu quả thật là như thế, vật này cho dù không phải Lý Dật, chỉ sợ cùng Lý Dật cũng không thoát khỏi liên quan.

Nghe đến đây, Lý Dật cảm giác sau lưng đầy mồ hôi. Nếu như ngay cả hai cường giả bình thường đều có thể đoán một điểm như vậy, dù Đấu Thần điện tổng Điện chủ sao không thể đoán được đạo lý này. Muốn đấu giá sư, tự chủ trương làm đấu giá tạm dừng, hiện tại thật là có điểm tiến thoái lưỡng nan, nếu rời đi thì có điểm không cam lòng, có thể coi là đấu giá thành công, mình muốn gì đó, nghĩ năm bắt tới tay thật đúng là phong hiểm.

- Lão hủ đầu tiên cảm tạ chư vị quang lâm.

Trên đài đấu giá, tròng chủ phòng đấu giá tự mình đi lên, tiếp tục đấu giá huyết long châu:

- Chỉ là hy vọng chư vị tại trong quá trình đấu giá không cần phải tổn thương hòa khí, phòng đấu giá biết chư vị đang ngồi đây đều là người có danh tiếng tại Đấu Thần đại lục, huyết long châu tuy hiếm có, cũng bất quá là vật chết. Hiện tại xin mời tiếp tục đấu giá.

Nhiều siêu cấp cường giả như vậy, nhất là Đấu Thần điện tổng Điện chủ hiện thân, tròng chủ phòng đấu giá xác thực là khẩn trương đến cực hạn, những cường giả kia vô luận là người nào nổi giận, muốn hủy đi phòng đấu giá này cũng bất quá nhấc tay mà thôi.

- Chủ nhân vật kia sao xảo trá như thế, không phải muốn thủy, mộc cùng ám công pháp, ba dạng công pháp này ta đều không có, chỉ có hai bộ Bạch Hổ đấu kỹ, hỏi hẳn không có cần không.

Một cường giả rất nhanh báo giá, trong giọng nói có phần bất mãn, mà không cũng không có lòng tin cùng lo lắng.

- Các hạ đấu giá phòng đấu giá đã ghi chép lại, về phần cuối cùng có thể thành giao hay không, còn cần xem ý tứ vật chủ.

- Âm Bạch Hổ công pháp một bộ, Bạch Hổ đấu kỹ một bộ, còn ra vài ước kim tệ.

Nhân vật đấu giá này ngữ khí trầm ổn hơn nhiều lắm, khai ra bảng giá ngược lại phù hợp so với tâm ý Lý Dật. Chính hệ đấu khí công pháp, dùng ám thuộc tính đấu khí công pháp rất khó kiếm được. Một hệ công pháp đã từ trên người Quách thiếu thành chủ đoạt được, hiện tại thiếu ám thủy hệ công pháp, về phần đấu kỹ Lý Dật ngược lại cũng không vội.

Nhưng, không biết đằng sau còn có cái gì càng làm động lòng người hay không.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tàn Châu Giá Trên Trời

Q.6 - Chương 374: Tàn Châu Giá Trên Trời

Trong phòng đấu giá, đấu giá bắt đầu kịch liệt, đương nhiên cũng có chút cường giả tham gia náo nhiệt, đưa ra một ít vật kỳ lạ quý hiếm cổ quái, phòng đấu giá ngược lại cũng không so đo, đều là từng cái ghi chép lại.

Lý Dật khẩn trương nhất là Đấu Thần điện vẫn không có đấu giá, Đấu Thần điện chiếm gian lớn nhất xa hoa nhất khách quý phòng lầu hai đối diện bàn đấu giá, sau đó từ cửa sổ có thể nhìn thấy không ít. Không nghĩ khiến cho người hoài nghi cùng chú ý, Lý Dật khắc chế tâm tình, không có hướng gian thuê phòng nhìn quanh.

- Thủy hệ Bạch Hổ cao giai công pháp một bộ, Bạch Hổ trung giai đấu kỹ một bộ, thất giai, bát giai ma hạch hai quả.

Trong phòng đấu giá lập tức một mảnh xôn xao, tất cả đều quay đầu nhìn người đấu giá này. Đây là người lần đầu tiên báo ra Bạch Hổ cao giai công pháp. Tuy cùng là Bạch Hổ công pháp, nhưng đệ giai cùng cao giai khác biệt một trời một vực. Bạch Hổ cao giai công pháp, chính là tiếp cận Thanh Long cấp bậc công pháp, tại Thanh Long công pháp đấu kỹ cơ hồ chôn vùi ở Đấu Thần đại lục, Bạch Hổ cao giai công pháp chính là tồn tại đỉnh cao.

Nhưng nhìn đến đấu giá giả này, tâm Lý Dật lập tức trầm xuống, trong lòng buông tha cho phương án đấu giá này.

Đấu giá giả dĩ nhiên là An Đức viện trưởng La Lan học viện.

Ma đầu kia, Lý Dật hiện tại không có nắm chắc đi trêu chọc hẳn, bất quá đã biết rõ trên tay hẳn có một bộ công pháp như vậy, luôn có cơ hội đem tới tay. Đấu Thần đại lục đỉnh cấp cường giả, trọng yếu là các loại công pháp đấu kỹ gì đó, bình thường đều tùy thân mang theo tại trong dung giới. An Đức viện trưởng tuy thực lực khủng bố, nhưng không phải là không có nhược điểm, ít nhất tại dĩ vãng có quan hệ, Lý Dật cũng không có hại qua. Ở trên tay hẳn lấy có bộ Bạch Hổ cao giai thủy hệ công pháp, Lý Dật có vài phần tin tưởng.

Đủ rồi, Lý Dật không nghĩ đấu giá hội lại tiếp tục nữa, cái ám công pháp Bạch Hổ đấu kỹ cùng kim tệ hẳn hiện tại đã hài lòng. Lý Dật đứng dậy, hướng bên ngoài đấu giá đại sảnh đi đến, kêu loạn đấu giá trong sảnh, mọi người chú ý cùng mục quang đều tụ tập tại bàn đấu giá cùng trên người đấu giá giả, căn bản không có người chú ý một cái lính đánh thuê nho nhỏ đang đi.

Đến khu làm việc phòng đấu giá, Lý Dật tìm được mỹ nữ nhân viên công tác, nói quyết định của mình cho nàng.

- Ngài xác định cái phương án này?

- Đúng vậy.

- Ách, cái phương án này còn có một hạng mục công việc, chúng ta sẽ thông báo cho đấu giá giả cùng ngài hiệp thương.

- Tốt. Ta có một cái yêu cầu nho nhỏ, thời điểm ta cùng đấu giá giả hiệp thương, hy vọng đấu giá đừng nên dừng lại.

Mỹ nữ nhân viên công tác ngược lại lạnh lợi:

- Ý của ngài là, huyết long châu sẽ bí mật thành giao đúng không?

- Đúng.

Lý Dật đối với mỹ nữ nhân viên công tác thông minh tỏ vẻ thoải mái:

- Mỹ nữ người biết, hiện tại phòng đấu giá cường giả muôn hình muôn vẻ, khó bảo toàn không ai đối với huyết long châu mà không động tâm, cho nên vì song phương giao dịch an toàn, ta cho rằng bí mật thành giao là cách giao dịch thích hợp nhất.

- Các hạ xin yên tâm, phòng đấu giá chúng ta hết thảy cũng là vì phục vụ vật chủ cùng đấu giá giả. Mời.

Mỹ nữ nhân viên công tác dẫn Lý Dật tới một căn phòng nhỏ, gian phòng kia có điểm giống ngục giam Lý Dật kiếp trước, chỉ là chính giữa tầng không phải trong suốt, mà là thép tấm dày đặc.

- Xin ngài chờ một chút, chúng ta đi thông tri đấu giá giả tiến đến giao dịch.

Phòng đấu giá lo lắng thật đúng là tri kỷ rồi, loại phương thức bí mật giao dịch này, chẳng những là người khác không rõ song phương giao dịch, đấu giá giả đến cả sắc mặt vật chủ huyết long châu chính là cái gì đều không rõ ràng lắm.

Bí mật giao dịch này cách đấu giá đại sảnh cũng không xa, dùng tai lực Lý Dật, dù cho cách vài bức tường, vẫn có thể nghe được rất rõ ràng thanh âm trong đấu giá đại sảnh. Chỗ đó tiếng người huyên náo, cho dù là đấu giá giả đang ra giá, cũng đang không ngừng gia tăng, trong đại sảnh đấu giá nhất thời thanh âm đấu giá liên tiếp, phi thường náo nhiệt.

Cũng không lâu lắm, liền nghe được cách vách gian phòng có động tĩnh, mà bên cạnh, một cái người chủ sự lão thành phòng đấu giá cũng đứng ở bên người Lý Dật.

- Theo như phương án ta vừa rồi đấu giá, người cần bao nhiêu kim tệ?

Đối phương ngược lại ngay thẳng, mới ngồi xuống đi thẳng vào vấn đề mà hỏi luôn.

Tiền nha, đương nhiên là càng nhiều càng tốt, Lý Dật từ chối cho ý kiến hồi đáp:

- Người có thể tăng thêm sao? Ta nói nhiều nhất.

Đối phương trầm ngâm một lát, không biết Lý Dật nghĩ gì. Hẳn rất rõ ràng phương án đấu giá cũng không tính tốt nhất, thí dụ như cùng An Đức viện trưởng La Lan học viện đấu giá còn kém một mảng lớn, từ nơi này tựa hồ nhiều tiền hơn thì càng nắm chắc lớn hơn một chút. Nhưng vật chủ đã lựa chọn chính mình, hiển nhiên là vật có chỗ cần, nói không chừng có thể không cần quá nhiều tiền? Khó xử nhìn Lý Dật nói:

- Huyết long châu là của người, cũng là người ra giá phù hợp hơn.

- Năm ức.

Lý Dật sư tử đại ngoạn nói ra.

- Năm ức? Lão thiên ơi, người có thành ý hay không.

Phòng đấu giá đối với huyết long châu định giá cũng chỉ có bốn ức, đây không phải cướp bóc là cái gì?

- Ta chưa nói người không thể trả giá,

Lý Dật khí định thần nhàn nói:

- Huyết long châu loại bảo vật này, người cũng biết, nếu như không có cơ duyên, cho dù người có nhiều tiền hơn nữa, cũng không thể nào mua được.

- Cái này ta thừa nhận, nhưng bất kỳ vật gì đã đấu giá, đều hẳn là có một giá cả hợp lý. Đi như vậy, ta báo giá hai ức năm ngàn vạn, như thế nào?

- Ba ức.

Lý Dật bình tĩnh bỏ thêm năm ngàn vạn.

- Thật sự là gặp quý, người nghĩ rằng ta dễ có kim tệ hay sao? Hai ước năm ngàn vạn, cái này đã lấy hết của cái nhà ta, đừng quá tham lam được không.

- Ba ước.

Lý Dật bình tĩnh kiên trì, từ trong giọng nói của đối phương, Lý Dật nghe được, cho dù là ba ước, cũng sẽ không lấy hết của cái của đối phương. Có đôi khi, kim tệ tựa như nữ nhân, chen chúc chen chúc vẫn phải có sao.

- Ba ước thật là không nhiều lắm. Cái giá tiền này mua lại, vừa chuyển tay có thể lợi nhuận nhiều hơn.

Bên cạnh nhân viên công tác giựt giây nói, hẳn tự nhiên là hy vọng giá cả càng cao càng tốt.

Cách vách truyền đến một hồi tiếng nói thật nhỏ, đối phương hiển nhiên cũng không phải là một người, mấy người bắt đầu thương lượng. Vài phút sau, đối phương rốt cục nhả ra.

- Được rồi, ba ước thì ba ước, hiện tại giao dịch thôi.

Giao dịch quá trình cũng không phức tạp, phòng đấu giá đối giao dịch phách phẩm đoán chừng là sáu ước kim tệ, bây giờ thu sáu trăm ngàn tiền phí đấu giá, Lý Dật chiếm được hai triệu bốn ngàn vạn tiền mặt cùng công pháp đấu kỹ.

Nếu người kia coi tiền như rác biết rõ bỏ một cái giá lớn mua được huyết long châu cũng chỉ là tàn châu, không biết có thể điên mất hay không. Bất quá Lý Dật rất nhanh liền từ cảm xúc hưng phấn bình tĩnh lại, lúc này phòng đấu giá đối với hắn mà nói, dĩ nhiên cực kỳ nguy hiểm, rời đi càng xa càng tốt, tốt nhất là rời khỏi thiên mạc thành.

Trở lại đại sảnh, đấu giá vẫn còn tiếp tục, bất quá Lý Dật biết rõ rất nhanh sẽ xong.

- Lạc Thủy muội muội, chúng ta đi thôi.

- Đi? Đấu giá còn chưa kết thúc.

Lạc Thủy cũng bị hào khí hiện trường lây nhiễm, rất muốn nhìn một chút cái hạt châu kia làm cho người ta điên cuồng rồi cuộc hội rơi vào nhà nào.

- Không có gì hay để xem, đi thôi.

Lý Dật không khỏi phân trần, kéo Lạc Thủy hướng bên ngoài phòng đấu giá đi đến.

Ngoại trừ chung quanh mấy cường giả hơi có chút kinh ngạc ra, hai người rời đi thật cũng không có khiến cho quá nhiều người chú ý. Ra khỏi phòng đấu giá, gặp bốn phía không người, Lý Dật mới lặng lẽ cười nói:

- Lạc Thủy muội muội, ngươi thật muốn biết chủ nhân huyết long châu chính là ai không?

Lạc Thủy trừng mắt to:

- Ừ? Ta làm sao biết được.

Tiểu nha đầu này thật sự là vô cùng đơn thuần, nếu như Ánh Vũ Tình, chỉ sợ sớm đã đoán được huyết long châu cùng Lý Dật quan hệ rồi.

- Xa cuối chân trời, gần ngay trước mắt.

- A, An ca ca, huyết long châu là của ngươi. Chán ghét, tại sao phải gạt ta.

Lạc Thủy nhẹ nhàng tại ôm cánh tay Lý Dật cắn một cái.

Nếu sớm nói cho Lạc Thủy, tiểu nha đầu còn có thể bình tĩnh ngồi xem đấu giá như vậy sao? Lý Dật cười, vừa đi vừa nói:

- Nếu không ta đã không nói cho người biết.

- An ca ca, huyết long châu chỗ tốt nhiều như vậy, là một trong ba mươi ba Thiên Bảo, tại sao phải bán đi.

- Không có tiền.

Lạc Thủy muội muội muốn mua cái gì, ca ca hiện tại còn lại chỉ có tiền.

Lạc Thủy tròn mắt quay tròn vòng vo vài vòng, giáo hoạt nói:

- Vậy chàng xuất tiền truy nã Đấu Thần điện, La Nan học viện cùng tứ đại Ma Tông.

- Hảo tâm tình đều bị người phá hủy... Đi thôi, hôm nay Thiên mạc thành rối loạn cực kỳ, các lão quái vật đều đến đây, chúng ta mau chóng đi Á bồi.

Đang muốn tìm chỗ hẻo lánh triệu long súng ra chuồn đi, thì thấy trên đường một vòng người chính vây quanh làm tường quan sát cái gì. Đến gần xem xét, Lý Dật sắc mặt thay đổi.

Trên tường dán một tờ giấy bố cáo, chữ không nhiều lắm, nhưng tự thể rất lớn, dùng sắc hồng bắt mắt viết: Lý Dật các hạ, Lý Na hiện tại trong tay chúng ta, nếu như không nghĩ Lý Na có việc gì, trong vòng một tháng gặp tại Thiên mạc khách điểm. Lạc khoản Đấu Thần điện, tứ đại Ma Tông cùng La Lan học viện.

Lông mày nhéo một cái, Lý Dật mục quang bỗng nhiên sáng giọng. Cũng không phải Lý Na trong tay tam đại thế lực, mà là hãn cùng Lý Na quan hệ, người biết cũng không nhiều, tam đại thế lực dựa vào cái gì nhận định dùng Lý Na có thể uy hiếp được hãn? Cái này sau lưng, tựa hồ có một tay, mà chủ nhân cái tay này đối với chính mình phi thường hiểu rõ.

- An ca ca, Lý Na là ai?

Cổ này không phải chỗ nói chuyện, Lý Dật lôi kéo Lạc Thủy, ly khai khỏi đám người vây xem:

- Trở về thành chủ.

- Không phải nói rời khỏi thiên mạc thành sao? Làm sao còn trở về thành chủ? ... Nhất định là chuyện về Lý Na kia, nàng rốt cuộc là gì của người?

Tiểu nha đầu ghen tuông nồng đậm.

- Nữ nhân của ta.

Lý Dật trực tiếp hồi đáp.

- Nữ nhân của người?

Lạc Thủy không thể tin được nhìn Lý Dật, lẩm bẩm nói:

- Như vậy ta, ta tính là cái gì?

- Nàng cũng là nữ nhân của ta, chỉ cần là nữ nhân của ta, ta cũng không thể để cho các nàng bị thương tổn.

Lý Dật biết rõ, Đấu Thần đại lục mặc dù không có văn minh công nghệ cao như kiếp trước, nhưng có một kiếp này rất không một chồng một vợ, tại Đấu Thần đại lục tất cả các đế quốc, vô luận cái đế quốc cường giả nào, chỉ cần người có đầy đủ năng lực, có thể có đầy đủ mỹ nữ.

- Thì ra là như vậy.

Lạc Thủy lập tức ảm đạm, vẻ mặt biểu lộ thất lạc làm Lý Dật cảm thấy không đành lòng, nhẹ nhàng ôm bả vai Lạc Thủy, Lý Dật ôn nhu nói:

- Lý Na từ nhỏ là ở Lý gia lớn lên, cho dù nàng không là nữ nhân của ta, ta cũng không thể để nàng rơi vào trong tay Đấu Thần điện.

- Hay cho là thanh mai trúc mã.

Lạc Thủy giẫy khỏi tay Lý Dật, đi nhanh lên phía trước, xem bộ dáng là tức giận. Bất quá Lý Dật phán đoán một chút, tiểu nha đầu tuy sinh khí, nhưng còn chưa tới tình trạng bão nổi, như vậy cũng tốt, sớm muộn cũng lên ngà bài, sớm một chút muộn một chút tựa hồ cũng không có khác nhau bao nhiêu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vừa Ăn Cướp Vừa La Làng

Q.6 - Chương 375: Vừa Ăn Cướp Vừa La Làng

Thành chủ biệt thự làm một mảnh hỗn loạn, vô số binh lính ra ra vào vào, tạp dịch ở nguyên một đám như cha mẹ chết, bên tẩu cuống quít. Nhìn thấy Lý Dật cùng Lạc Thủy tới gần biệt thự, liền có quân sĩ quát:

- Đang làm gì, đi một bên.

Lý Dật gặp chút ít quân nhân lạ lẫm, thực sự không phải là trước giờ bảo vệ cửa tầm thường, cũng không giải thích, chỉ là ăn nói khép nép hỏi:

- Quân gia, ta là khách khanh quý phủ. Xin hỏi, thành chủ biệt thự đã xảy ra chuyện gì?

- Chuyện gì? Đại sự rồi, Thiếu thành chủ bị người giết.

- A, sao phát sinh như vậy.

Lý Dật vô tội biểu hiện ra khiếp sợ:

- Là ai làm?

Không biết, thành chủ vẫn chưa về. Mau vào đi thôi, đã đủ loạn rồi.

Đám binh sĩ mới tới là quang côn, nghĩ đến cũng không có người dám giả mạo khách khanh thành chủ biệt thự, liền cho Lý Dật cùng Lạc Thủy đi vào.

Thành chủ biệt thự, Lý Dật cùng Lạc Thủy ở trong nội viện, những tạp dịch kia người nào cũng đều không nhận biết. Chỉ là đại sự thiếu thành chủ bị giết, ai còn để ý hai người kia. Vừa mới bước vào nội viện, liền gặp phụ nhân ở tại đó gào khóc, khóc đến mức thiên hôn địa ám.

- Thật sự là thật đáng thương. Nhìn thấy phụ nhân bị thương như thế, Lạc Thủy đã quên chính mình đầy ngập ghen tuông, đồng tình nói:

- Cái thiếu thành chủ kia tuy không gì tốt, đáng chết, nhưng mẹ hân đáng thương.

- Thiếu thành chủ là ta giết.

Lý Dật bám vào bên tai Lạc Thủy, dùng thanh âm nhẹ như ruồi muỗi nói.

- A...

Lạc Thủy a nửa tiếng, lập tức dừng, cảnh giác đánh giá bốn phía, may mắn không ai chú ý tới nàng thất thố. Hiện tại, Lạc Thủy xem ánh mắt Lý Dật, đã hoàn toàn như là đang nhìn quỷ. Giết đứa con người, còn dám chạy nhà nó hỗn ăn hỗn uống, lá gan cùng da mặt An ca ca cũng quá cường hãn rồi.

- Người... Người làm lúc nào? Tại sao phải làm như vậy?

- Ai bảo hân làm nữ nhân của ta tức giận.

Lý Dật nhân cơ hội nịnh nọt.

- Ai bảo người tự chủ trương, ta cũng không muốn làm như vậy.

Mặc dù vẻ mặt oán trách, nhưng Lý Dật có thể cảm giác được bởi vì Lý Na mang đến giữa hai người băng cứng cũng bắt đầu hòa tan.

- Tốt lắm, không nói, xem nào nhiệt đi.

Hai người đang muốn tiến đến, đột nhiên bên ngoài một hồi rối động, có người kêu loạn lên:

- Mau tránh ra, mau tránh ra, thành chủ đại nhân tới.

Giống như vài đạo kinh phong, vài bóng người nhanh tới, vài cái nô bộc né tránh không kịp lập tức bị đụng bay ra ngoài.

- Hi nhi.

Một tiếng kêu thảm thiết tê tâm liệt phế, thiên mặc thành chủ bổ nhào vào bên người Quách thiếu thành chủ. Quách thiếu thành chủ bị đuổi trở lại biệt thự giờ cũng đã chết, lúc này thân thể cũng đã cứng.

Lý Dật còn không biết, thiên mặc thành chủ kiếp trước không tích đức, cũng không biết tạo cái gì oan nghiệt, cuộc đời chỉ có một đứa con trai, nếu không dùng quyền thế của hắn, sao lại có thể không nghiêm khắc dạy con, đem hắn bồi dưỡng thành một cường giả. Cũng thật sự là thành chủ phu nhân cùng lão thái thái quá mức cưng chiều, mới thành Quách đại thiếu bốn sự ba phần không có, lại ngang ngược kiêu ngạo như vậy.

- Những gia đình tùy tùng kia đâu? Đều tại nơi nào, mang tới hỏi rõ cho ta sau rồi giết chết.

Nhìn thấy Đấu Thần đến đây cũng cứu sống không nổi con của mình, thiên mặc thành chủ đứng dậy, mục quang trở nên hung lệ muốn ăn thịt người.

- Trở lại, trở về thành chủ đại nhân, tùy tùng thiếu chủ không ai sống sót, toàn bộ bị hung thủ đánh chết.

- Cái gì? Thật ác độc. Hi nhi, vi phụ thê, nếu không tìm ra hung thủ báo thù cho người thê không làm người.

Một mặt lại ngồi xổm xuống thê, cẩn thận kiểm tra lên thương thế.

Trên người Quách Hi cũng không quá nhiều vết thương, gần kề chỉ là một chỗ, trí mạng một chỗ cổ họng. Cổ họng Quách Hi đã hoàn toàn nát, lấy tay sờ, thiên mạc thành chủ còn cảm giác được xương cổ đứa con cũng hoàn toàn nát bấy.

- Ra tay thật là ngoan độc, Hi nhi rốt cuộc đắc tội với ai? đối với người hạ độc thủ như thế.

Lúc này, Lý Dật sai bước đi ra phía trước, hướng thiên mạc thành chủ nói:

- Thành chủ, tại hạ có chuyện muốn nói.

Nhìn thấy Lý Dật, thiên mạc thành chủ sắc mặt nhất thời có chút cổ quái, nhìn Lý Dật nửa ngày, mới trả lời:

- Có lời gì?

Lý Dật lại không nói chuyện, nhìn quanh mọi người. Thiên mạc biết rõ ý tứ của hắn, cũng lo lắng đến thân phận đặc thù của hắn, giữ im lặng đi đến một gian phòng, lúc này mới nói:

- Có lời gì? Chẳng lẽ người biết hung thủ là ai chẳng? Hay là...

Ngữ khí bỗng nhiên lạnh lẽo, ánh mắt hồ nghi tập trung nhìn Lý Dật, ý tứ không cần nói cũng biết.

- Thành chủ đại nhân, tại hạ mặc dù cùng công tử tại phòng đấu giá có chút hiểu lầm, nhưng còn không đến mức thâm cừu đại hận không chết không ngớt, huống hồ tại hạ một mực ở phòng đấu giá, điểm này, chắc hẳn thành chủ đại nhân cũng đã nhìn qua.

- Vậy người có lời gì nói?

- Tại hạ được thành chủ đại nhân không chê, thu lưu trong phủ, một mực cũng vì thành chủ đại nhân tận lực. Hôm nay quý phủ xảy ra đại sự, tại

hạ thật sự bắn khoản. Nếu như thành chủ đại nhân tín nhiệm tại hạ có lòng tin tại trong vòng một tháng tìm ra hung thủ, vì công tử báo thù.

Tựa hồ có chút không quá tin tưởng, con mắt thiên mạc thành chủ chăm chú nhìn vào Lý Dật, sau nửa ngày mới nói:

- Người dựa vào cái gì tự tin như vậy.

- Nếu như không có điểm thủ đoạn, tại hạ há có thể thoát được tam đại thế lực đuổi giết. Ngược lại là tại hạ có chút buồn bực, chính là vương gia đại thần đế đô cũng không dám thu lưu tại hạ, thành chủ đại nhân vì cái gì mà dám làm vậy?

Thiên mạc thành chủ sắc mặt trì hoãn, nói:

- Không nói gạt người, lúc ấy bốn thành chủ lưu người trong phủ, tự nhiên là có dụng ý. Ngày đó Mạc Thành Đấu Thần điện cùng ta từ trước đến nay không hợp, ỷ vào thế lực Đấu Thần điện khắp nơi cùng ta đối nghịch. Địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu, bốn thành chủ vốn định thu nạp người cùng đối kháng Đấu Thần điện. Lý Dật huynh đệ nghĩa khí như thế, bốn thành chủ sẽ tin người một lần.

Lôi kéo chính mình đối kháng Đấu Thần điện? Chính tính toán lấy chính mình làm gậy gộc.

- Người cần bao nhiêu nhân thủ? Còn có, thân phận của người làm sao bây giờ? Như hôm nay giả bộ một chút xông đến phòng đấu giá, người chẳng lẽ không biết hậu quả sao?

- Tại hạ đối với thiên mạc thành tình thế còn thật sự đánh giá thấp, bất quá khá tốt, không có cái đường rẽ gì. Thành chủ đại nhân hẳn là có thể tại thiên mạc thành cho ta tìm một dịch dung sư, một lần nữa cho ta một cái quân chức, nói như vậy, tin tưởng có thể an toàn đi tìm manh mối.

- Cái này dễ dàng, biệt thự thì có, không cần đi ra bên ngoài tìm. Bốn thành chủ muốn biết chính là người tính toán làm thế nào vào tay, đi tìm

hung thủ?

Lý Dật trầm ngâm một lát, đã tính trước nói:

- Cái án tử này thoát nhìn rất khó, kỳ thật tinh tế phân tích, lại cũng không khó tìm ra dấu vết để lại. Thành chủ đại nhân người nghĩ, hôm nay thiên mạng thành, dám đối với công tử làm ra như thế có thể có mấy người. Cho dù công tử xử sự không đúng, dẫn đến thù hận, nhưng xem tại mặt mũi của thành chủ ngài, cũng quyết định không ra tay độc ác. Cho nên, dựa vào tại hạ phân tích, người dám xuống tay, tuyệt đối không phải là thế lực trong thiên mạng thành, mà là cường giả gần nhất tiến vào thiên mạng thành. Trong những người này, nhất định có thể tìm ra chút ít manh mối, về phần làm như thế nào, cái này... Có câu nói dùng người thì không nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người. Thành chủ đại nhân có thể làm được không?

- Chẳng lẽ là những lão quý Đấu Thần điện kia? Bọn họ có tổng Điện chủ chỗ dựa, muốn nhân cơ hội diệt trừ bốn thành chủ?

Lý Dật nói:

- Đấu Thần điện còn không có can đảm này, thành chủ đại nhân dù sao đại biểu chính là đại thần đế quốc.

- Không dám ra tay với bốn thành chủ, cho nên ra tay với đứa con độc nhất của ta. Những lão già kia, nếu như bị bốn thành chủ điều tra ra Hi nhi chết cùng bọn họ có quan hệ, coi như là Đấu Thần điện tổng Điện chủ trong này, bốn thành chủ cũng muốn tìm hãn giải thích.

Một cái thành chủ nho nhỏ, nói ra những lời này, cố nhiên là phát tiết oán khí mà thôi. Lý Dật tiếp tục xúi giục nói:

- Nếu thật là Đấu Thần điện làm, bọn họ đã dám xuống tay, chính là đoán chừng thành chủ đại nhân rồi. Cho nên, muốn báo thù, còn cần ẩn nhẫn, phải tìm được cơ hội, cho Đấu Thần điện một kích trí mạng.

- Cho Đấu Thần điện một kích, ta và người có năng lực kia sao?

Thiên mặc thành chủ hỏi vặn nói.

Lý Dật lời thề son sắt nói:

- Tạm thời còn không có, nhưng nhất định sẽ tìm được cơ hội.

Lý Dật xác thực là nghĩ như vậy, nhìn Đấu Thần điện như quái vật khổng lồ, nhất định sẽ có nhược điểm của mình, chỉ cần bắt được cái nhược điểm này, nhất định có thể đánh tan bọn họ. Có thiên mặc thành chủ minh hữu tạm thời, cơ hội lớn hơn vài phần.

- Cái này không nói trước, người nắm chắc truy tra manh mối chứ.

- Tại hạ cáo từ trước.

Lý Dật điều tra kết quả sao? Hiện tại thì đã có, cuối cùng cho dù không kéo Đấu Thần điện, ít nhất cũng làm cho thiếu thành chủ đến chết cùng tam đại thế lực dính vào. Sau đó, khơi mào tam đại thế lực cùng thiên mặc thành chủ tranh chấp, sau đó tìm Lý Na cứu ra, đưa về thiên phong đế quốc.

Một cái kế hoạch ẩn ẩn cứ như vậy hiển hiện tại trong óc Lý Dật, bất quá, kế hoạch này muốn thực hiện khó khăn cũng không nhỏ. Dù sao thiên mặc thành hiện tại, chính là tụ tập cường giả mạnh nhất Đấu Thần đại lục, những tinh anh trong tinh anh kia, cũng sẽ không như ở Long đảo nguy hiểm tao ngộ gặp ma thú lừa gạt dễ như vậy.

Trở lại gian phòng, Lạc Thủy ân cần hỏi thăm:

- An ca ca, người cùng thiên mặc thành chủ nói những cái gì?

Lạc Thủy vẻ mặt ân cần biểu lộ làm Lý Dật có chút cảm động, xem ra nàng đã hoàn toàn tiếp nhận chính mình rồi, cũng không phải là nữ nhân duy nhất của Lý Dật cho nên đối với bất kỳ nữ nhân nào mà nói, cũng không phải dễ dàng tiếp nhận sự thật như vậy.

- Ta muốn giúp thiên mặc thành chủ tìm hung thủ giết con của hần.

Lý Dật chẳng biết xấu hổ đáp.

Cái câu trả lời làm Lạc Thủy nhin không được cười lên:

- Nhiệm vụ này người là trăm phần trăm có thể hoàn thành, thiên mặc thành ngoại trừ ta, chỉ sợ không có bất kỳ người so với người thích hợp hơn chuyện này.

Lý Dật cũng cười nói:

- Cho nên ta không xuống Địa Ngục thì ai xuống Địa ngục đây, cái này sống ta liền nhận lấy... Đúng rồi, Lạc Thủy, ta nghĩ mời nàng giúp ta một việc, không biết nàng có thể làm được hay không?

- Gặp cái gì? Có thể làm ta tự nhiên tận lực.

- Ta nghĩ mời nàng trở lại thần long cảnh một chuyến.

- Về thần long cảnh? Làm cái gì?

Lý Dật có chút khó xử nói:

- Thiên mặc thành tình thế bây giờ nàng cũng thấy đấy, tại trước mặt những lão quái vật Đấu Thần điện kia, thực lực của ta bây giờ còn không cách nào chống lại, tuy nói chúng ta ở trong tối, địch nhân ở ngoài sáng. Nhưng hiện bởi vì cứu Lý Na, nhưng lại không thể không cùng bọn họ đấu một trận. Ta cần nhân thủ, hy vọng nàng có thể trở về thần long cảnh, hướng phụ thân điều chút quan quân tinh anh đến hiệp trợ ta.

- Thật sự sao?

Đương nhiên là giả, đối với những cường giả đang ở thiên mặc thành mà nói, thực lực quan quân hải quân trừ phi là Lạc Kỳ tướng quân suất lĩnh cả chi quân đội kéo đến, nếu không chỉ sợ cũng không có bao nhiêu tác dụng. Lý Dật sở dĩ thỉnh cầu như vậy, chỉ là muốn Lạc Thủy tạm thời

tránh đi. Nếu như muốn dẫn Lạc Thủy chạy trốn chết, Lý Dật tự tin còn có thể chu toàn. Nhưng muốn chính diện cùng tam đại thế lực đấu tranh, đem Lạc Thủy theo trên người, vậy thật sự lực bất tòng tâm.

- Đương nhiên là thật sự. Hiện tại trừ người ra, ta không tìm thấy người tới giúp ta.

- Nhưng nơi này và thần long cảnh ngàn dặm xa, viện binh tới kịp sao?

- Mặc kệ tới hay không, dù sao cũng phải hết sức làm mà thôi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Mạc Khách Điểm

Q.6 - Chương 376: Thiên Mạc Khách Điểm

Thiên mạc khách điểm, khách điểm ở thiên mạc thành xa hoa nhất, có được bốn tòa nhà cao tới năm tầng, khách phòng mấy trăm, phương tiện ăn uống giải trí đầy đủ mọi thứ. Nhưng hiện tại, tòa khách điểm xa hoa, lại bao phủ một tầng khí tức tối tăm.

Từ khi Đấu Thần điện bao cả tòa khách điểm, không có bất kỳ ngoại nhân vào ở, cường giả tam đại thế lực, cùng với những nhân vật có uy danh ở Đấu Thần đại lục, đều tiến vào cái gian khách sạn này. Mục đích của bọn hắn tự nhiên là không cần nói cũng biết, lúc này chưa bắt được hoặc là giết chết Lý Dật, thì khí tức bao phủ tại thiên mạc khách sạn chỉ sợ là sẽ không tiêu tán.

Thiên mạc khách điểm lầu chính tầng bảy, Đấu Thần điện tổng Điện chủ thân hình gầy gò đứng ở phía trước cửa sổ, từ nơi này, có thể quan sát toàn thành, kể cả tường thành hùng vĩ đồ sộ cuối tầm mắt. Bất quá, tổng Điện chủ tựa hồ cũng không ngắm cảnh, mà là đang suy tư cái gì.

Một hồi tiếng bước chân vang lên, từ xa mà đến gần, tại tổng Điện chủ gian khách quý phòng chuyên dụng ngừng lại.

- Mang vào đi.

Tổng Điện chủ khí tức nhạy cảm, đã biết người đứng ở bên ngoài chuẩn bị gõ cửa là ai.

Nhẹ nhàng mở ra, một mặc điện sĩ bào Đấu Thần điện màu đen đi đến, tại phía sau hẳn một tên gia hỏa, đó là tròng chủ phòng đấu giá.

- Ngồi đi.

Tổng Điện chủ theo ngón tay chỉ một cái ghế trước mặt, tròng chủ phòng đấu giá một đầu mồ hôi hạt nồm nớp lo sợ ngồi xuống, thân thể đều không thể bình tĩnh được.

- Tổng Điện chủ đại nhân, ngài tìm tiểu nhân, có cái gì phân phó sao?

Tổng Điện chủ lại cũng không vội vã nói chuyện, vẻ mặt lạnh nhạt đánh giá tròng chủ phòng đấu giá trước mặt đang tâm trạng bất an, nhẹ nhàng mà chuyển động ngón tay cái phải một quả đại thanh sắc ban chỉ.

- Người, chẳng lẽ thật sự không rõ.

Trong giọng nói ẩn ẩn sát phạt, đạm nhiên tiếp cận không gian,

- Tiểu nhân, tiểu nhân... Tổng Điện chủ đại nhân, là vì huyết long châu sao?

Có thể trở thành tròng chủ phòng đấu giá lớn nhất thiên mạc thành, hẳn tự nhiên cũng không quá điên:

- Tổng Điện chủ đại nhân, ngài, ngài lúc ấy chưa nói muốn huyết long châu mà.

- Huyết long châu tại trong mắt người cố nhiên là giá trị liên thành, nhưng... Bản điện không nghĩ muốn huyết long châu, mà là muốn người bán huyết long châu. Tròng chủ các hạ, đấu giá hội ngày hôm qua thật là làm cho người thất vọng.

- Tổng Điện chủ đại nhân, điều này thật sự là không liên quan tiểu nhân, làm phòng đấu giá, đương nhiên muốn tôn trọng vật chủ, vật chủ đưa ra bí mật chấm dứt giao dịch... Nói sau, ngài trước đó cũng không có yêu cầu chúng ta.

- Không cần khẩn trương, tròng chủ các hạ, bản điện cũng không trách tội người, muốn trách chỉ có thể trách hãn quá giao hoạt... Hôm nay tìm người, chỉ là muốn mời người trợ giúp ta họa ra bức tranh mà thôi.

Họa sĩ đã sớm chuẩn bị tốt, trong thiên mạc thành họa sĩ có danh khí nhất, đang tại cách vách phòng chờ.

- Tổng Điện chủ, ngài thật sự cho rằng chủ bán huyết long châu chính là Lý Dật sao?

Hắc y điện sĩ nhìn cách vách phòng, họa sĩ cùng tròng chủ phòng đấu giá tại đó hội họa, vừa nói.

- Ai biết được? Có lẽ chỉ là một bại gia tử, bán tổ tông truyền thừa bảo bối lấy ra đấu giá đổi rượu uống.

Tổng Điện chủ vì ẩn dấu cười rộ lên.

Ước chừng một giờ sau, họa tác rốt cục hoàn thành, đưa đến trước mặt tổng Điện chủ cùng hắc y điện sĩ.

- Người xem?

Quan sát sau nửa ngày, tổng Điện chủ mới hỏi.

- Có điểm hình dáng như vậy, bất quá tổng thể cảm giác không giống hãn.

- Điện sĩ, người chưa từng gặp qua bản thân của hãn, đều là theo trên bức họa phán đoán. Dựa vào bản điện xem, cái người đấu giá huyết long châu, cũng có tám phần là hãn, chỉ là hãn làm điểm ngụ trang mà thôi.

- Vậy đáng tiếc, để cho hấn chạy. Lá gan của hấn cũng thật sự là khá lớn, còn dám cầm huyết long châu đến phòng đấu giá.

- Nếu như người cùng hấn liên hệ thời gian dài, điện sĩ, hấn còn có thể cho người càng nhiều kinh hỉ. Bất quá không quan hệ, gan lớn có đôi khi là chuyện tốt, nhưng có đôi khi cũng là nhược điểm trí mạng.

Họa sĩ cùng tràng chủ phòng đấu giá đã trở về, trong phòng cũng chỉ còn lại có hai vị trọng yếu nhất Đấu Thần điện. Đột nhiên, tiếng đập cửa vang lên, một cái Hồng Y tư tế đi đến.

- Tổng Điện chủ đại nhân, bên ngoài có ngoài ý muốn nho nhỏ, thỉnh cầu chúng ta nên xử trí như thế nào?

- Cái gì ngoài ý muốn?

- Thiên mạc khách điểm đến đây một đám quan quân, bọn họ muốn điều tra cả khách điểm. Nói là truy tra sát thủ giết chết Quách Hi con trai thiên mạc thành chủ.

Có chút nhú mày, tổng Điện chủ không vui nói:

- Thiên mạc thành chủ đây là ý gì?

Hắc y điện sĩ phỏng đoán nói:

- Thừa tổng Điện chủ, thiên mạc thành chủ từ trước đến nay cùng ta Đấu Thần điện không hòa thuận, hôm nay đưa con lại bị người giết chết, chỉ sợ là muốn mượn cớ tìm phiền phức cho chúng ta.

- Một cái thành chủ nho nhỏ ngược lại không tính là cái gì, nhưng có thể ở thiên mạc thành trọng trấn lên làm thành chủ, thế lực sau lưng hấn cũng không quá nhỏ. Đúng rồi, cái thiếu thành chủ kia, không phải chúng ta giết... Vậy hãy để cho bọn họ tra, hiện tại giải quyết Lý Dật đại phiền toái trước, trước đừng vội cùng hấn chấp nhậm.

Ngoài cửa lớn Thiên mạc khách điểm, một cái quan quân mặt mũi tràn đầy ria ngăn dẫn hơn mười hai mươi binh lính tinh anh la hét ầm ỹ:

- Đáp lời người làm sao còn chưa tới? Cái này cũng chờ bao lâu. Cho người thêm một hai phút, không đến bản tướng quân mạnh mẽ điều tra.

- Người dám.

Một cái dáng người khôi ngô phủ kín tại cửa ra vào, nghiêm nghị trả lời:

- Thiên mạc khách điểm hiện tại do tam đại thế lực ta khống chế, bất luận kẻ nào chưa cho phép không được tự ý tiến nhập, nếu không, bắn.

- Tam đại thế lực, Hừ, nơi này là thiên mạc thành đại thần đế quốc, hết thảy do Thiên mạc thành chủ định đoạt.

Quan quân ria ngăn cùng cường giả khôi ngô mỗi người một câu càng lúc càng kịch liệt, mắt thấy liền muốn nâng xung đột, chỉ thấy trong khách sạn, hắc y điện sĩ lách mình ra, quát:

- Đều im miệng.

Sau khi nhìn thấy quan quân ria ngăn, mặt không biểu tình nói:

- Tướng quân là ai? Vì có gì khiêu khích Đấu Thần điện?

- Bốn tướng là Tây Thi Đấu tướng quân thừa lệnh thành chủ, phụ trách điều tra vụ án thiên mạc thiếu thành chủ chết. Người, vậy là cái người gì?

- Tây Thi Đấu tướng quân, bản điện chính là Đấu Thần điện hắc y điện sĩ. Thiếu thành chủ bất hạnh ngã xuống, Đấu Thần điện vạn phần tiếc nuối, nhưng việc này cùng Đấu Thần điện tuyệt không nửa phần liên quan, bản điện có thể lấy nhân cách đảm bảo.

- Nhân cách?

Tây thi Đấu tướng quân ngang ngược nói:

- Nhân cách của người rất đáng tiền sao?

Lời nói vừa ra, chẳng những là người tam đại thế lực, chính là binh lính sau lưng Tây thi Đấu tướng quân đều động dung. Một cái Đấu Thần điện diện sĩ cấp bậc cường giả, là tôn vinh bậc nào, tại Đấu Thần đại lục, chính là đế vương đại thần vương triều thấy cũng đều lễ đối đãi, một cái quan quân nho nhỏ nói ra lời này, thật là khiến người kinh ngạc.

- Người nói cái gì. Muốn chết.

Điện sĩ ngẩn ở cửa ra vào giật tím mặt, trên người nổi lên dấu khí.

Quan quân không biết sống chết cũng không có ý tứ thu tay lại, tiếp tục khiêu khích nói:

- Ta nói sai rồi sao? Đấu Thần điện lão thần côn, chỉ biết mê hoặc thế nhân, theo dân chúng vơ vét tài phú, loại người này nếu là có nhân cách, heo mẹ cũng sẽ lên cây.

Cường giả Khôi ngô không thể nhịn được nữa, chỉ có thể dùng hành động nói chuyện. Một đạo đấu khí chảy ra, cũng không sức thế đến mức tận cùng, nhưng trong đó năng lượng dư thừa cho thấy vị cường giả này thực lực cũng không thấp.

- Không được lỗ mắng.

Hắc y điện sĩ khẽ quát một tiếng, bỗng nhiên một cỗ không gian ba động, đạo đấu khí chảy ra lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

- Điện sĩ đại nhân.

- Tây thi Đấu tướng quân, người cũng bất quá phụng mệnh làm việc, bản điện không làm khó dễ người. Mời.

Khoát tay chặn lại, ý bảo bọn họ có thể đi vào điều tra.

- Lúc này tất cả đi vào.

Tướng quân ria ngăn nhắc chân hướng trong khách sạn đi vào, thần khí, lại hoàn toàn không có coi hắc y điện sĩ để vào mắt.

Tướng quân ria ngăn, dĩ nhiên là Lý Dật đã trải qua hóa trang. Mà sở dĩ có lá gan xông vào đầm rồng hang hổ, dựa vào Lý Dật phán đoán, Lý Na bị tạm giam tại thiên mạc khách điểm. Lúc này là khách sạn lớn nhất, dĩ nhiên tổng bộ tam đại thế lực liên hợp.

- Phòng này là cái gì?

Xuyên qua đại đường, tiến vào sân nhỏ đằng sau, Lý Dật chỉ lên bên trái một tròng kiến trúc trước mặt, sau đó vênh mặt hất hàm sai khiến hỏi.

Hắc y điện sĩ một mực theo sát tại bên người Lý Dật tuy giận dữ, nhưng tổng Điện chủ yếu cầu tạm thời không cần phải đắc tội thiên mạc thành, lập tức cũng đành phải kiềm chế không vui, đáp:

- Ngọc phong lâu ở chính là cường giả La Lan học viện.

- Lau Lan học viện? Ách, liền từ La Lan học viện bắt đầu điều tra.

- Không biết Tây thi Đấu tướng quân điều tra vật gì?

Đương nhiên là lý Na rồi, Lý Dật hừ lạnh một tiếng:

- Bốn tướng phá án, cần hướng điện sĩ các hạ báo cáo sao?

- Tây thi Đấu tướng quân, bản điện xin khuyên người một câu, làm người không cần phải quá kiêu ngạo, nếu không kết cục nhất định sẽ rất thảm.

- Điện sĩ các hạ cái này xem như uy hiếp bốn tướng sao?

- Chỉ là lời khuyên, cảnh báo mà thôi.

- Vậy đa tạ lời khuyên, cảnh báo. Chỉ là không biết vì cái gì, bốn tướng vừa nghe đến Đấu Thần điện, vừa nhìn thấy người Đấu Thần điện, thì có

một ngọn lửa vô danh.

Lý Dật nói, vung tay lên, thiên mạc thành chủ cho mình có khả sai khiến binh lính, liền hướng La Lan học viện ngủ ở Ngọc phong lâu đi đến.

Hôm nay Thiên mạc khách điểm, ngoại trừ đại lâu sau, đằng sau lâu vũ hiện lên hình tam giác, bên trái do La Lan học viện chiếm cứ, như vậy chính tròng giữa lâu chính là Đấu Thần điện, phía bên phải chính là tứ đại Ma Tông.

Vấn đề là Lý Na, đến tột cùng bị dẫu ở nơi nào?

Trước lâu Ngọc phong, có La Lan học viện thủ hộ, nghe nói Lý Dật muốn điều tra tất cả gian phòng, không khỏi đều náo loạn lên.

- Có lắm hay không, dám đến địa bàn La Lan học viện điều tra, chán sống rồi sao?

- Thiếu thành chủ bị giết, quan quân chúng ta đánh rầm, chính là thiên mạc thiếu chủ bị người ta giết, cho là cái đại sự gì.

- Điện sĩ các hạ, xin cho phép chúng ta giáo huấn một chút những đồ không biết sống chết này.

- Chư vị.

Hắc y điện sĩ không lộ vẻ gì nói:

- Tổng Điện chủ khoan hồng độ lượng, không muốn cùng con kiến hôi so đo. Bất quá, La Lan học viện các người cũng phải biết An Đức viện trưởng có thái độ gì, cái này, tổng Điện chủ không xen vào, bản điện cũng không xen vào.

Hắc y điện sĩ đã sớm nhìn Lý Dật không vừa mắt, chỉ bởi vì tổng Điện chủ dạn dò, không được phát tác. Bất quá hắc nói cũng không còn sai, tam đại thế lực tuy là Đấu Thần điện cường thịnh nhất, nhưng đối với thế lực khác cũng không có quyền hiệu lệnh. Thậm chí, Đấu Thần điện cùng

tứ đại Ma Tông, còn có rất nhiều chỗ không hòa thuận, chỉ là vài năm gần đây song phương không có bộc phát cái gì đại xung đột, cho nên còn có thể miễn cưỡng vô sự mà thôi.

Được hắc y điện sĩ nhắc nhở, lúc ấy liền có một học viên chạy về ngọc phong xin chỉ thị của An Đức viện trưởng.

Bất quá một lát, chỉ thấy cái học viên kia lại chạy về, nói:

- Viện trưởng đại nhân chúng ta nói, thiên mặc thành chủ muốn làm án cũng có thể đến nơi khác đi, La Lan học viện không phải địa phương cho người khác phá án.

- Hử, viện trưởng đại nhân các người đều không có vấn đề, nơi này là thiên mặc thành, thiên mặc khách điểm như thế nào thành La Lan học viện.

- Lớn mật.

- Thiên mặc thành chủ chúng ta cũng nói, nếu như trong quá trình phá án xuất hiện phản kháng hoặc là không phối hợp, trao quyền bốn tướng có thể tùy ý giết chết.

- Giết chúng ta? Chỉ bằng mấy người lính các người.

- Người mới là đầu đất.

- Để cho ta giáo huấn hăn một chút.

Quyết định giáo huấn Lý Dật, tuy hăn chỉ là Đấu Vương cường giả, nhưng lưỡng trước một cái chân quan quân chạy mất, tại trước mặt học viên cùng Đấu Thần điện cường giả làm ra náo động này xử lý tốt, nói không chừng còn được An Đức viện trưởng thưởng thức.

Tay quyết vừa động, vị học viên này trong lòng bàn tay lập tức tràn ngập băng hệ đấu khí lạnh cả người.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cường Giả Ngọc Phong Lâu.

Q.6 - Chương 377: Cường Giả Ngọc Phong Lâu.

Thấy học viên kia muốn động thủ, Lý Dật lui một bước, quát:

- Chẳng lẽ các ngươi dám tập kích để quan.

Lý Dật biểu hiện có chút khiếp đảm, mọi người đều cười rộ lên, học viên càng đắc ý hơn, tới gần một bước, cười nói:

- Không dám ứng chiến, mặt mũi thiên mặc thành chủ đều mất hết.

- Ai nói ta không dám.

Lý Dật cãi chày cãi cối nói:

- Chúng ta là đến phá án, cũng không phải đến đánh nhau.

- Thật là một cái tên ngu ngốc, người chẳng lẽ không biết đây là địa phương có thể phá án, địa phương nào không thể phá án sao?

- Tốt lắm, vì hoàn thành nhiệm vụ thiên mặc thành chủ giao cho bốn tướng, ta liền cùng người đánh nhau. Nhưng nếu như ta đánh thắng, người phải để cho chúng ta điều tra Ngọc phong lâu.

Học viên bĩu môi khinh thường nói:

- Đánh thắng được ta, đừng nói tiến vào ngọc phong lâu điều tra, chính là Ngọc phong lâu thư viện ta cũng không có ý kiến. Bất quá nếu người bị thua, vậy được biến, cắt ra khỏi thiên mặc khách điểm.

- Người có quyết định được sao?

Vấn đề này xác thực làm học viên có điểm xấu hổ, là thủ vệ, địa vị cũng không cao? Hẳn căn bản không có nghĩ tới chính mình bại, đã không bị thua, dĩ nhiên là không cần lo lắng hậu quả thất bại. Bị Lý Dật vừa hỏi như vậy, cái học viên này lập tức mặt biến sắc, cắn răng nói:

- Đương nhiên là ta quyết định được.

Thấy vậy, Lý Dật trong nội tâm cười thầm, cũng không nói ra, phất phất tay ý bảo bọn lính thối lui, xuất ra không gian thi đấu.

Hắc y điện sĩ cũng đang trông cậy vào học viên La Lan học viện có thể giáo huấn một chút tên quan quân kiêu ngạo cuồng vọng, bởi vậy cũng mặc kệ, chỉ là mặt không biểu tình đứng ở một bên.

- Xem trọng, tiểu tử.

La Lan học viên lãnh quát một tiếng, tay quyết vừa động, ra tay chính là một chiêu đấu kỹ sở trường.

Chiêu Chu Tước trung giai đấu kỹ này cũng không khó ứng phó, nhưng cái khó là làm thế nào ứng phó mới không bộc lộ ra thực lực chân chính của mình. Những người khác coi như bỏ qua, cái hắc y điện sĩ kia thực lực cũng không phải đùa giỡn, từ khi hắn xuất hiện, Lý Dật toàn lực thu liễm, che dấu thực lực của mình. Nhưng đã muốn động thủ, dĩ nhiên là muốn vận chuyển đấu khí, còn muốn thu liễm thể không đơn giản.

- Dựa vào, chính là đấu kỹ... Đã cho ta sẽ không sao.

Năm đó ở tàng kinh các vạn triều Lý gia trung học tập Bạch Hổ, Chu Tước đấu kỹ rốt cục có đất dụng võ.

Sau khi rời khỏi Long đảo lại tu luyện thổ hệ đấu khí, Lý Dật cùng đấu kỹ bình thường phản kích.

- Bạo liệt thiên kích.

- Ngự phong phá.

- Quyển diệu cường tiểu.

La Lan học viên dù sao cũng là danh hiệu, sở học đấu kỹ cũng là pha tạp, hỗn tạp vô cùng, đấu kỹ hai người đối oanh, Lý Dật cần cần dực dực không chế được khí tức của mình, biểu hiện ra Đấu Vương thực lực.

Mười cái hiệp đấu, sớm đưa tới các lộ cường giả trong khách sạn vây xem, Đấu Vương cấp bậc chi tranh tuy không được mọi người coi trọng, nhưng tối thiểu có thể giải trí. Cùng những người này so với, Lý Dật mang đến hai mươi binh lính có vẻ oai phong vô cùng. Bị nhiều cường giả như vậy xúm lại, mấy tinh binh sắc mặt càng ngày càng trắng bệch, nếu náo lật ra, hai bên động thủ, còn không làm cho người ta nghiền thành thịt nát.

Mắt thấy giấu dốt không sai biệt lắm, Lý Dật cũng không muốn dây dưa nữa, hiện ra vẻ mặt hung ác liều mạng lệ, gia tăng vài phần đấu khí, một cái Chu Tước đấu kỹ đem La Lan học viên kích bay ra ngoài.

Đấu đến phân thượng, La Lan học viên bị thua cũng vượt quá ý liệu nhiều người. Một mảnh lặng im, hào khí lập tức có chút ngưng trọng.

- Vị quan quân này thủ đoạn thật là lợi hại, để cho ta tới lĩnh giáo một chút.

Tam đại thế lực quan hệ vi diệu, học viên La Lan học viện đang trước nhiều cường giả mất mặt, một học viên lập tức không cam lòng, nhảy ra khiêu chiến.

Lý Dật nhưng lại nhanh bước lui về binh lính, chỉ vào học viên khiêu chiến nói: - Bốn tướng nói qua không phải đến đánh nhau, hãn đã thua, nên để cho chúng ta tiến vào Ngọc phong lâu điều tra.

- Hãn bất quá là La Lan học viện nhất cấp học viên, với người chỉ đùa một chút mà thôi. Đi như vậy, nếu người đả bại ta, vậy theo đồ ước như trước.

Lý Dật phán đoán một chút, cái học viên này thực lực hẳn là Đấu Hoàng cường giả, đả bại hẳn tuy không khó, nhưng cái này rõ ràng không phải hẳn vừa mới bày ra "Đấu Vương cường giả" có thể làm được. Cái này tuyệt đối không thể đánh, thắng sẽ bạo lộ thực lực chân thật, thua phải rút đi, cái đó không phù hợp với ước nguyện ban đầu của Lý Dật.

- Người đây mới là nói đùa sao. Hay là học viên La Lan học viện, có thể một câu vui là không giữ lời sao?

Đấu Hoàng học viên trên mặt nóng nảy, nhưng vì học viện, há chịu thỏa hiệp, chỉ là bị thua, đã xấu hổ vô cùng, học viên ngang ngược nói:

- Ta đã nói qua, hẳn căn bản không có tư cách đại biểu La Lan học viện nói chuyện. Người nếu muốn tiến vào Ngọc phong lâu, nhất định phải qua cửa ải này.

- Mọi người bình luận phân xử, các người còn có danh dự sao? cho rằng Đấu Thần điện không tư cách, nguyên lai La Lan học viện càng không biết xấu hổ, tam đại thế lực, chẳng lẽ còn danh khí kém cõi hơn tứ đại Ma Tông còn không biết một điểm liêm sỉ sao?

Lời đả kích như vậy, Đấu Thần điện cùng La Lan học viện cho hẳn không đáng một đồng, nhìn như khen ngợi tứ đại Ma Tông, là thanh danh kém cõi nhất. Nếu như mục quang có thể giết người, Lý Dật sớm đã bị vô số ánh mắt chém thành thịt nát. Nhưng dù sao La Lan học viện vô lý trước, làm cho người ta bắt được điểm yếu, cho nên rất nhiều ánh mắt đều bất mãn chuyển hướng về phía học viện La Lan vô năng mà khẩu khí cuồng vọng kia.

- Đúng là miệng lưỡi lợi hại, rốt cuộc là có dám cùng ta đánh hay không.

Việc đã đến nước này, Đấu Hoàng học viên cũng chỉ có thể đứng vững vàng trước áp lực lớn tiếng chất vấn.

- Đủ rồi, Còn ngại dọa người không đủ lớn sao?

Bỗng nhiên, từ trong lầu ngọc phong truyền tới một thanh âm uy nghiêm. Không cần nhìn, nghe thanh âm này, Lý Dật biết là ai đến đây.

An Đức viện trưởng hiện thân, Đấu Hoàng học viên lập tức ngừng lại, một câu cũng không dám nói, lén lút thối lui đến một bên. Lý Dật tuy biểu lộ vẻ mặt tức giận, nhưng trong nội tâm cũng không khỏi có chút khẩn trương, người khác coi như bỏ qua, hôm nay khách sạn hiện tại có hai người mà hắn không thể không đề phòng. Một người là Đấu Thần điện tổng Điện chủ, một người khác là trước mặt vì thiên ma đấu khí nổi giận đó là An Đức viện trưởng.

Nếu bàn về trình độ quen thuộc, còn có cái cường giả nào có thể cùng vị viện trưởng này so sánh? Từ góc độ này mà nói, Lý Dật thậm chí muốn thấy Đấu thần điện tổng Điện chủ chứ không muốn thấy hắn.

- Nhìn người nói được, lão nhân, người bình luận cho ta, rốt cuộc là ai có đạo lý?

- Cái gì lão nhân, hắn chính là An Đức viện trưởng chúng ta.

Một học viên nghiêm nghị quát.

- A, nguyên lai là đại danh鼎鼎鼎鼎, Đấu Thần đại lục không người không biết không người không hiểu An Đức viện trưởng sao.

Lý Dật hợp thời nín hót, sau đó tiếp tục nói:

- Đại nhân vật nên giảng đạo lý, bốn tướng cũng chỉ là phụng mệnh làm việc, nếu như làm trể nải công vụ, thiên mạng thành chủ bầm báo lên, chỉ sợ ít ngày nữa đại binh tiếp cận, đến lúc đó, mọi người đều không được đi.

- Người, thật sự chỉ là một tướng quân sao?

An Đức hung ác nham hiểm mục quang tập trung vào Lý Dật, tựa hồ muốn nhìn thấu hắn vậy.

- Tướng quân chưa nói tới, bốn tướng Tây thi Đấu phó tướng dưới trướng thiên mạc thành chủ, thỉnh An Đức viện trưởng chủ trì công đạo.
- Một cái phó tướng lại có đảm lượng bậc này, Hảo, được, ngọc phong lâu người được tiến vào.
- Quả nhiên là đại nhân vật phân rõ phải trái.

Lý Dật cũng không khách khí, càng không muốn tại trước mặt An Đức làm quá nhiều, cùng hai chân không ngừng run rẩy tiến nhập ngọc phong lâu.

Ngọc phong lâu này ngoại trừ xa hoa chút ít, cùng khách điểm cách cục cũng không khác nhiều, La Lan học viện căn bản không cần một phòng lớn như vậy để ở, chỉ là không nghĩ có tạp nhân, cho nên dứt khoát đem toàn bộ lầu cho thuê xuống. Lúc này Lý Dật mang theo binh lính tại các tầng trệt đi một vòng, Lý Dật dựa vào cảm giác cực kỳ nhạy cảm, có thể đoán được Lý Na cũng không tại ngọc phong lâu.

Ra khỏi Ngọc phong lâu, những cường giả vây kia tán đi hơn phân nửa, nhưng không thấy An Đức viện trưởng.

Gặp hắc y điện sĩ vẫn còn tại đó, Lý Dật liền chỉ vào kiến trúc chính giữa hỏi:

- Trong này lại là những người nào?
- Đấu Thần điện tổng Điện chủ.

Hắc y điện sĩ lạnh như băng hồi đáp, sau đó đợi Lý Dật biểu lộ ra vừa kính vừa sợ.

Lý Dật đương nhiên là làm cho hắc y điện sĩ thất vọng rồi, Lý Dật không biểu lộ, bữu môi, nói:

- Điện sĩ các hạ trước thông tri tổng Điện chủ các người tránh đi, bằng không ở lại sẽ lục soát chỗ ở của hãn, trên mặt mũi mọi người không tốt lắm.

- Người, gian phòng của tổng Điện chủ cũng tính toán kiểm tra sao?

- Thiên mạc thành chủ mệnh lệnh, muốn bốn tướng tìm khắp mỗi ngõ ngách thiên mạc thành, đương nhiên cũng kể cả gian phòng tổng Điện chủ.

Hắc y điện sĩ hàm dưỡng dù cho cao, lúc này cũng không thể nhịn được nữa, một ngón tay chỉ ra nói:

- Tây thi Đấu tướng quân đã cố chấp như vậy, vậy thì mời tiến thiên phong lâu. Bất quá, tướng quân còn có thể còn sống đi tới hay không, điều này, bản điện sĩ cũng không dám cam đoan.

- Điện sĩ các hạ cái này xem như uy hiếp sao?

- Không phải uy hiếp, mà là sự thật.

Hắc y điện sĩ nói xong, cũng không quay đầu lại ngẩng đầu vượt qua hoa viên tinh xảo, đi vào thiên phong lâu.

- Tây thi Đấu tướng quân, người không phải to gan lớn mật sao? Có dám tiến vào thiên phong lâu hay không.

Tên học viện Đấu Hoàng Lan Lan học viện nhân cơ hội cười khẩy nói.

Lý Dật vượt qua hãn, vẫn không trả lời, một người đội trưởng sau lưng đã mở miệng nói:

- Tây thi Đấu tướng quân, thuộc hạ cảm thấy... Cảm thấy hay là thu lại.

Những binh lính này đối với vị phó tướng còn hoàn toàn lạ lẫm, hôm nay lại lãnh hội hành vi hãn kiêu ngạo, lúc này cùng Lý Dật nói chuyện đều có chút đầu lười thối, không quá lưu loát.

- Đội trưởng, chúng ta vì thiên mạng thành chủ làm việc có thể suy giảm sao? Điều tra cho ta.

Phó tướng mệnh lệnh hạ xuống, một đội trưởng tiến đến bên tai Lý Dật, hạ giọng hỏi:

- Tây thi Đấu tướng quân, chúng ta rốt cuộc muốn tìm cái gì?

- Đương nhiên là manh mối hung thủ sát hại thiếu thành chủ.

- Cái gì mới là manh mối?

Đội trưởng này chỉ số thông minh như thế, cũng không biết làm sao hỗn đến chức đội trưởng. Lý Dật nhìn hắn, nói:

- Đương nhiên là người khả nghi, phàm là có một chút không đúng mang về thành chủ biệt thự cho ta.

Những cường giả kia, cái nào thoát nhìn không phải người khả nghi, đội trưởng kỳ thật còn muốn hỏi tiêu chuẩn khả nghi rốt cuộc là cái gì, chỉ là xét thấy Lý Dật biểu lộ không kiên nhẫn, ngấm lại nhịn đi.

- Tìm kiếm cho ta.

Lý Dật vung tay lên, chăm chú bội kiểm bên hông, sai bước bước về phía thiên phong lâu. Sau lưng nơm nớp lo sợ những binh lính kia sợ chết.

- Tiểu tử này thực ăn tim gấu gan báo sao.

- Đúng là toàn cơ bắp, mồ hôi dầu.

- Đoán chừng là do thiên mạng thành chủ tẩy não, chỉ biết mệnh lệnh của thiên mạng thành chủ, chẳng lẽ không biết, tại trong mắt Đấu Thần tổng Điện chủ, chính là một cái thiên mạng thành chủ, chỉ sợ kiến hôi cũng không bằng sao.

Cứu Lý Na

Q.6 - Chương 378: Cứu Lý Na

Lý Dật mặc kệ những này bàn tán, càng là chỗ hung hiểm, có thể là chỗ giam giữ Lý Na. Lý Dật cũng không có muốn tìm thấy Lý Na ban ngày cường chế nàng mang đi. Tuy nhiên dùng danh nghĩa thiên mạc thành chủ, có thể làm thử như vậy, nhưng nếu làm như vậy có thể khẳng định tam đại thế lực tuyệt đối sẽ không cho mình thực hiện được.

Trước Thiên phong lâu cũng không có bất kỳ thủ vệ nào, cửa chính cũng hoàn toàn rộng mở, một bộ tư thái hoàn toàn không có phòng bị. Xác thực, với uy danh của Đấu Thần điện, ở thiên phong lâu ngủ đều là cường giả, người dám xâm nhập vào đại lâu nếu như không phải là người mạnh mẽ, chỉ sợ đi đến bậc thang chân sẽ mềm nhũn rồi.

Trên thực tế, những binh lính kia đi theo sau lưng Lý Dật, giờ phút này mỗi người đều tràn đầy khát vọng quay đầu trở về. Cho dù là Lý Dật, đối mặt với nhiều cường giả khí tức tại đại lâu trật chội, nhất thời cũng cảm thấy tim đập rộn lên.

Nhưng có tìm được Lý Na hay không, mới có thể có biện pháp cứu Lý Na ra là lúc này. Thiên phong lâu tuy làm cho người bất an, nhưng lại có khả năng là nơi giam giữ Lý Na nhất. Vì Lý Na, cho dù là đầm rồng hang hổ, Lý Dật cũng tính toán muốn xông vào một lần.

- Các người đừng đụng vào ta;.

Lúc này Lý Dật hơi có chút không yên, đang định bước lên bậc thang thứ nhất, từ sân nhỏ thông hướng ra phía ngoài là một cái hành lang gấp khúc, đột nhiên truyền tới một thiếu nữ kêu thất thanh.

Nghe được thanh âm này, Lý Dật lập tức như hóa đá. Nghiêng đầu đi, quả nhiên nhìn thấy Lý Na bị hai nữ tư tể một tả một hữu hộ tống đi về phía bên này.

- Lý Na tiểu thư, đã đến giờ, chúng ta phải trở về phòng.

Nữ tư tế cố gắng lôi kéo Lý Na, nhưng bị Lý Na giẫy giụa.

Hơn mười giây thời gian trôi qua, Lý Dật mới đưa tâm trạng kinh hoàng áp chế xuống, khôi phục bình tĩnh.

- Chờ một chút.

Lý Dật quát lạnh một tiếng, thay đổi phương hướng, sai chân bước đến bên người Lý La cùng hai vị tư tế, chất vấn:

- Chuyện gì xảy ra?

Hai vị nữ tư tế nhất thời không biết rõ người sĩ quan này có ý đồ gì, hỏi đáp:

- Mặc kệ người là ai, đây là phạm nhân Đấu Thần điện chúng ta.

- Phạm nhân? Xin hỏi hai vị tư tế, vị cô nương này phạm cái tội gì? Coi như là phạm tội, cũng có thể giao cho đế quốc chúng ta chấp chính quan xử trí, Đấu Thần điện cũng không có cái quyền này.

Đấu Thần điện thế lực lại lớn, cũng không phải chính quyền cơ cấu, tự nhiên không có nhà giam, làm sao tự tiện bắt người, Lý Dật nói như vậy cũng là có vài phần đạo lý. Tuy nhiên trên thực tế, Đấu Thần điện thường xuyên xử trí một ít địch nhân, tất cả đế quốc cũng chỉ là mở một con mắt nhắm một con mắt mà thôi.

Xem như quý đồng dạng nhìn Lý Dật một cái, một cái nữ tư tế nói:

- Đây chính là tội phạm quan trọng Đấu Thần điện chúng ta, người đừng càn quấy, nếu không tự gánh lấy hậu quả.

Tuy tìm được Lý Na rồi, nhưng vẫn không biết nàng bị giam áp ở phòng nào. Lão Thiên may mắn thế nào để cho hãn và Lý Na gặp phải ở địa

phương này, dùng loại tình huống này gặp gỡ nhau, thì cũng phải lo lắng nghĩ cách cứu nàng ra ngoài?

- Cô nương, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra, người theo ta nói, ta là thiên mặc thành phó tướng Tây thi Đấu.

Lý Na cũng có chút buồn bực, một cái phó tướng nho nhỏ, tại sao có thể có đảm lượng để ý tới công việc của Đấu Thần điện. Căn bản cũng không có ôm cái hy vọng gì, thản nhiên nói:

- Đấu Thần điện nghĩ bắt ta tới uy hiếp Lý Dật ca ca. Người không thể trêu vào bọn họ.

Lý Dật đem mặt uồn éo nhìn hai vị nữ tư tế, lạnh lùng nói:

- Quả nhiên là thế này phải không?

- Đúng thì thế nào? Không đúng thì sao? Mau rút đi, bằng không đừng trách chúng ta không khách khí.

Hai vị nữ tư tế cũng biết trông giữ Lý Na đối với Đấu Thần điện quan trọng như thế nào, lập tức bức Lý Na một chút, nghiêm nghị hướng Lý Dật nói.

Làm sao bây giờ? Lý Dật hiện lên vô số ý niệm trong đầu, hai cái nữ tư tế đều là Đấu Hoàng, muốn từ trong tay các nàng cưỡng chế đoạt được Lý Na cũng không tính khó khăn, nhưng bốn phía vẫn còn có không ít cường giả tam đại thế lực, nếu muốn người không biết quý không hay rời đi cũng không dễ dàng gì.

Do đó buông tay chờ cơ hội sao? Lý Dật hiện tại quả là có chút không cam lòng.

- Hào, Hào, việc Đấu Thần điện các người, thiên mặc thành cũng lười quan tâm. Bất quá ta muốn hỏi vị cô nương này mấy câu, muốn biết nàng và thiên mặc thiếu thành chủ chết không có liên quan không.

- Cái gì thiếu thành chủ chết? Liên quan chúng ta chuyện gì.

Nữ tư tế nói ra, nắm tay Lý Na muốn hướng Thiên phong lâu đi đến.

- Chờ một chút.

Lý Dật cường chế chặn lại nói:

- Bốn tướng cần hỏi cô nương này mấy câu.

Tựa hồ bị ánh mắt kiên định của Lý Dật chấn nhiếp rồi, hai cái nữ tư tế dừng bước lại, buông lỏng Lý Na ra.

- Cô nương, người lúc nào đến thiên mạc thành?

Lý Dật theo miệng hỏi.

- Hai ngày trước.

- Người nói Lý Dật là người nào? Đấu Thần điện dựa vào cái gì cho rằng dùng người có thể uy hiếp Lý Dật?

Dù "Lý Dật" hiện tại nổi tiếng, Lý Dật hỏi như vậy cũng không đường đột.

- Ta nữ nhân của hãn.

Lý Na ngang ngang đầu, thanh âm không lớn, nhưng mà ngữ khí kiên quyết.

- A.

Lý Dật nội tâm cuồn cuộn, cơ hồ không cách nào khắc chế muốn ôm Lý Na. Cái này hãn càng thêm kiên định quyết tâm cứu Lý Na, mặc kệ, tiên hạ thủ vi cường.

Sắc mặt đột nhiên sáng giọng, Lý Dật nói:

- Nói bậy. Người chính là hung thủ mưu sát thiếu thành chủ.

Lại chuyển hướng sau lưng, hướng binh lính của hãn quát:

- Đội trưởng, người này mang đi cho ta, gặp người gây trở ngại công vụ, giết không tha.

Tình hình đột biến, hai cái nữ tử tể hoàn toàn không có kịp phản ứng, thân hình Lý Dật đã như quỷ mị vọt đến trước mặt, thốt nhiên phát ra đấu khí giống như hai thanh cự đại thiết chùy trầm trọng, oanh hướng về phía hai nữ tử tể.

- Phanh.

- Phanh.

Hai nữ tử tể dù sao cũng là Đấu Hoàng cường giả, đối mặt đột biến, bản năng bạo thối, đồng thời trước người bổ kết ra đạo đạo đấu khí phòng ngự.

Hai đạo đấu khí phát ra, Lý Dật đến gần Lý Na, lăm lăm eo, lập tức bay lên trời.

- Người tới, Lý Na chạy trốn.

Hai nữ tử tể tự nghĩ không phải đối thủ của Lý Dật, nhưng chức trách lập tức hô to, sau đó triển khai đấu lực đuổi theo.

Thiên mạc khách sạn lập tức một mảnh hỗn loạn, những binh lính kia thật cho rằng Lý Dật nhận định Lý Na là hung thủ, muốn cướp về giao cho thiên mạc thành chủ. Dù sao cũng là chức nghiệp quân nhân, tuy trong nội tâm sợ hãi, nhưng vẫn hướng cường giả bốn phía vọt tới ngăn đón. Trong lúc nhất thời, ba tòa đại lâu đấu khí bay ra, thanh âm hô quát không ngừng.

Lý Dật đấu tôn cường giả ngự không mà đi, tốc độ nhanh, lại là bỏ mạng chạy trốn, hai Đấu Hoàng nữ tử tể có thể đuổi được sao, khoảng cách

càng lúc càng xa.

Dùng tốc độ cực hạn rời khỏi tầm mắt của hai cái Đấu Hoàng nữ tư tể, Lý Dật nhanh chóng đáp xuống, toàn lực thu liễm khí tức cường giả. Vừa mới làm xong đây hết thấy, giữa không trung phương hướng khách điểm thiên mạc, vô số cường giả bay lên trên không.

Tràng diện đồ sộ vô cùng, mấy trăm Đấu ngoại cường giả cơ hồ che đầy hơn phân nửa bầu trời, giống như một mảnh mây đen, khí tức cường hãn đến tột đỉnh làm không gian tựa hồ đọng lại.

- Người dựa vào cái gì nói ta giết thiên mạc thiếu thành chủ.

Lý Na đưa ánh mắt nhìn lên bầu trời thu trở về, trừng mắt nhìn Lý Dật, cảm giác có chút kỳ quái.

- Còn cần dựa vào cái gì sao? Nói người là của ta, Na Na.

- Lý, Lý Dật ca ca.

Tròn con mắt sáng ngời, Lý Na không thể tin được nhìn Lý Dật, tuy hình tượng đại biến, nhưng giọng nói hơi trêu tức cùng thanh âm bất cần đời, lại làm Lý Na minh bạch. Sợ run vài giây đồng hồ, Lý Na lúc này mới mạnh nhào vào trong ngực Lý Dật.

- Na Na, bây giờ còn không phải thời điểm chúc mừng, trước ẩn núp đi.

Nguy hiểm vẫn không chưa có giải trừ, thậm chí càng thêm nghiêm trọng.

Mấy trăm danh cường giả, ngoại trừ còn mười mấy người vẫn lưu ở trên không trung, phụ trách cảnh giới, những người khác đều rơi xuống mặt đất, bắt đầu lục tìm.

- Lý Dật ca ca, ta thực không ngờ chàng lại tới cứu ta nhanh như vậy.

- Na Na, vì sao nàng lại rơi vào trong tay Đấu Thần điện?

Lý Dật một bên lôi kéo Lý Na tại trong ngõ tắt chạy trốn, tìm kiếm địa điểm bí mật, vừa nói.

- Là Long Ngạo Thiên, là tên khốn Long Ngạo Thiên kia.

- Long Ngạo Thiên?

Lý Dật lập tức dừng bước:

- Hắn còn chưa chết?

- Đúng. Hắn không chết, chỉ là không biết vì cái gì, mang lên trên người một bộ mặt nạ, người không ra người quỷ không ra quỷ. Chính là hắn, Đấu Thần điện cùng La Lan học viện mới biết được quan hệ của ta và chàng.

Nói đến "Quan hệ của ta và chàng", Lý Na biểu lộ có chút hạnh phúc, lại có chút thẹn thùng làm Lý Dật cười.

- Trước tìm một chỗ trốn đi. Long Ngạo Thiên, hừ, nếu như người đã xuất hiện, ta sẽ không bỏ qua cho hần.

Một hồi cấp tốc lướt đi, đã bay ra khỏi giải đất trung tâm thiên mạc thành phần hoa thị, trong lúc này là vùng đất bần dân tụ tập, đường tắt hẹp hòi, kiến trúc hỗn loạn, dòng người dày đặc. Lý Dật cùng Lý Na hình tượng một người sĩ quan một cái siêu cấp mỹ nữ, nghĩ tại loại địa phương này bí mật, cùng với tiên hạc tại bầy gà như nhau.

Trong lúc Lý Dật lôi kéo Lý Na điên cuồng chạy trốn, bỗng nhiên, chỉ nghe góc tường phía dưới có một người hô:

- Lý Dật.

Trong giọng nói lộ ra không cách nào che dấu kinh hãi.

- Phì phì?

Lý Dật cũng vừa kinh vừa vui. Không nghĩ tới lúc này gặp được cái tên lão quỷ tham ăn háo sắc này, hỉ chính là lão quỷ dù sao cũng là Đấu Thánh cường giả, giờ phút này đúng là lúc dùng người. Tình huống Phì phì thoát nhìn không tốt, một thân quần áo rách nát, râu ria xồm xàm, biểu lộ con mắt đói khát.

- Ta tìm được Lý Dật người rồi. Hộ săn bắn phụ nữ kia quả nhiên là lừa đảo, sáng sớm hôm sau lúc ta tỉnh lại liền phát hiện bọn họ không thấy đâu nữa.

Phì phì buồn bực đến cực điểm, có chút chột dạ nhìn Lý Dật, một bộ dáng tiếu hài tử như phạm vào sai lầm đáng thương.

- Đáng đời.

Lý Dật oán hận nói, lại lạt mềm buộc chặt:

- Ngã một lần khôn hơn một chút, từ nay về sau phạm là gặp việc gì, phải có đầu óc mới tốt. Ta còn có chuyện phải làm, người nếu không có chuyện gì thì sau này còn gặp lại.

- Lý Dật, Lý Dật, người đừng vội vàng đi, ta biết rõ sai rồi?

- Sai rồi? Người có biết hay không, người một đêm phong lưu, lại thiếu chút nữa hại chết ta.

- Ta từ nay về sau tất cả nghe theo người, lại cũng không phạm sai lầm, thật sự, Lý Dật... Có thể trước hết mời ta ăn bữa cơm được không, lại tắm rửa, giúp ta mua mấy bộ quần áo sạch sẽ.

Lý Dật thật muốn đập hấn, nếu không dùng được người này, đã sớm nhấc chân rời đi.

- Được rồi, ta liền tin tưởng người một lần, nhưng... Chúng ta bây giờ đang lẩn trốn, người có nơi nào có thể ẩn thân không?

- Có, có, các người đi theo ta.

Được Lý Dật đáp ứng tha thứ hấn, Phì phì tựa hồ lại như nhìn thấy vô số kim tệ vàng rực, cùng với mỹ thực cùng mỹ nữ.

Xem ra Phì phì tại vùng này cũng lẩn lộn vài ngày, đối với địa hình tương đương quen thuộc, đưa Lý Dật cùng Lý Na đến dưới một cái cầu, chỉ vào vòm cầu, có chút không có ý tứ nói:

- Ta mấy ngày nay vẫn luôn ở đây.

Hoàn cảnh tuy kém một chút, nhưng là chỗ Lý Dật hiện tại thích hợp nhất.

- Cái gì, ở đây sao.

Lý Na nhú lại lông mày, thật sự có chút không cách nào đặt chân.

- Na Na, ủy khuất nàng rồi, chờ trời tối chúng ta nghĩ biện pháp ra khỏi thành.

- Lý Dật, làm sao? Lại bị người đuổi theo nữa.

Phì phì cười hắc hắc, nịnh nọt nói:

- Cũng không cần né, nói cho ta biết là ai dám đánh người! Đánh nhau là ta không sợ.

- Đúng vậy, truy người ta có La Lan học viện An Đức viện trưởng, Đấu Thần điện hắc y điện sĩ, tổng Điện chủ, không có gì bất ngờ xảy ra còn có vài cái tông chủ tứ đại Ma Tông, bất quá ta chỉ có thể xác định có Yểm tông chủ, cái khác là hơn mấy trăm Đấu Hoàng đấu tôn không biết tên. Như thế nào, đi ra ngoài khiêu chiến một chút?

- Hắc hắc, không có khoa trương như vậy chứ, tính một cái, những người khác ngược lại còn có thể đánh một trận, đánh không lại còn chạy trốn, cái Đấu Thần điện tổng Điện chủ kia, có thể không phải lợi hại bình thường, ta đánh không lại hẳn.

Nhìn chiếu rách trong khe hở nhìn lên bầu trời, có thể nhìn thấy mỗi khoảng cách nhất định, lại có một Đấu Hoàng cường giả huyền phù trên không trung, cảnh giới phía dưới. Có thể tưởng tượng, trên mặt đất tìm tòi cũng đang hùng hực khí thế, hiện tại, ngoại trừ giấu kín tại phía dưới vòm cầu, tựa hồ cũng không có lựa chọn gì tốt hơn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tổng Động Viên Toàn Thành

Q.6 - Chương 379: Tổng Động Viên Toàn Thành

Vào đêm, thiên mạc thành lại không cách nào yên tĩnh, cơ hồ là tất cả cường giả tam đại thế lực, thế lực phụ thuộc tam đại thế lực, cùng với các cường giả tìm vận may đều tập thể hưng phấn lên. Bởi vì Đấu Thần

điện đã tuyên bố tin tức, Lý Dật xuất hiện ở thiên mạc thành, hơn nữa đem bức họa Lý Dật hóa trang thành quan quân dán ở tất cả phố lớn ngõ nhỏ thiên mạc thành.

Những cường giả này tại thiên mạc gây người nhiều ngày như vậy, không phải là đang đợi giờ khắc này sao? Treo giải thưởng lớn như vậy, những cường giả kia cơ hồ đều nổi điên chạy bốn phía, nhìn thấy người có cùng bức họa có vài phần tương tự chính là người đến thiên mạc khách điểm.

Hỗn loạn, ẩu đấu, nguyên vốn là có ngăn cách thế lực sống mái với nhau, tại màn đêm buông xuống, mà bắt đầu trình diễn tại thiên mạc thành.

Đối mặt trận hỗn loạn chưa từng có này, quân coi giữ thiên mạc thành lại quý dị co rút lại, tuần tra đội cũng không có.

Thành chủ biệt thự cũng đèn đuốc sáng trưng, binh sĩ sắc mặt ngưng trọng hiện đầy trong ngoài biệt thự. Bỗng nhiên, một cái tướng mạo mập mạp hèn mọn bị ối quần áo tả tơi đến gần biệt thự.

- Đứng lại. Người nào.

Binh sĩ vốn là khẩn trương vô cùng lập tức lộ ra binh khí, chỉ vào người đến.

- Ta tìm thành chủ các người, phiền toái thông báo.

Phì phì cười nói.

- Tìm chúng thành chủ ta có chuyện gì? Người là ai?

- Tây thi Đấu tướng quân để cho ta tới.

- Tây thi Đấu tướng quân?

Người binh lính kia khẽ giật mình, lập tức xoay người chạy như bay. Không bao lâu, liền quay trở về, hướng Phì phì nói:

- Thành chủ đại nhân cho mời.

Thành chủ biệt thự cũng không bình tĩnh, trong thiên mạc thành tất cả tinh anh cơ hồ đều hội tụ đến thành chủ biệt thự, nghị sự đại sảnh thiên mạc thành chủ khẩn trương đi dạo, tản bộ, nhìn thấy Phì phì, lập tức đón chào, hỏi:

- Tây thi Đấu tướng quân? Hẳn tại nơi nào?

- Tây thi Đấu tướng quân để cho ta chuyển cáo thành chủ, hẳn đã lấy được chứng cứ mấu chốt Đấu Thần điện giết chết thiếu thành chủ, bất quá, cũng bởi vậy bị Đấu Thần điện đuổi giết.

- Hẳn ở nơi nào, dẫn ta đi gặp hẳn.

- Tây thi Đấu tướng quân nói, hẳn tạm thời không có tiện gặp người. Người nghi hiện tại thiên mạc thành hỗn loạn như vậy, chỉ cần thành chủ người vừa xuất hiện, há không khiến cho Đấu Thần điện chú ý sao.

Thiên mạc thành chủ nghĩ nghĩ, cũng có đạo lý, liền ngược lại hỏi:

- Tây thi Đấu tướng quân để cho người tìm đến ta, rốt cuộc có cái dặn dò gì?

Lý Dật phân phó lời nói, Phì phì nghĩ nghĩ, mới lên tiếng:

- Tây thi Đấu tướng quân nói ta để cho người biết, hung thủ sát hại thiếu thành chủ tại thiên mạc trong khách sạn, thân phận của hẳn cũng rất dễ phân biệt, chính là một người cả ngày đeo mặt nạ, họ Long cường giả tuổi trẻ.

Nghe được tra ra hung thủ sát hại đứa con của mình, thiên mạc thành chủ lập tức không chút nào che dấu sát ý của mình. Nhưng dù sao cũng là người đứng đầu một thành, dưới cơn thịnh nộ vẫn bảo trì cẩn thận. Thiên mạc thành chủ hỏi:

- Tây thi Đấu tướng quân dựa vào cái gì kết luận họ Long chính là hung thủ? Họ Long cùng con ta có thù hận gì?

- Vấn đề này ta cũng không biết, Tây thi Đấu tướng quân chỉ nói cho ta chút ít. Hắn nói, người đến thiên mạc khách điểm đi, tìm được cái họ Long người bịt mặt kia là biết chân tướng.

Tuy có điểm khả nghi, nhưng dù sao đang truy tìm hung phạm, nếu Lý Dật khẳng định như vậy, chỉ mặt gọi tên nói ra họ Long người bịt mặt, như vậy ít nhất là muốn đi thiên mạc khách điểm hỏi một chút. May mà cái họ Long người bịt mặt này, tựa hồ cũng không phải có cái gì đặc biệt lợi hại, ít nhất là tình báo tên này cũng không phải nhân vật gì.

- Bàng phó tướng, chinh đồn quân mã, vây quanh thiên mạc khách điểm.

...

Toàn bộ Biệt thự lập tức công việc lu bù lên, trong phòng nghị sự tướng lãnh toàn bộ đứng dậy đi ra ngoài, trong nội viện lập tức truyền đến thanh âm khô giòn ma sát.

- Ta đi đây.

Phì phì thấy Thiên mạc thành chủ trúng kế, liền tính toán rời đi.

- Chậm đã. Các hạ cùng Tây thi Đấu tướng quân quan hệ như thế nào?

Vấn đề này Lý Dật không có nói cho Phì phì trả lời thế nào, cho nên muốn nghĩ, phì phì quyết định hay là không trả lời:

- Ta không nói cho người.

- Ừ? Vì cái gì? Không nói chỉ sợ không được, nếu không đừng muốn rời đi khỏi biệt thự.

- Ta liền rời đi người quản được không?

Phì phì thấy nhiệm vụ hoàn thành, cũng vội vã tính toán trở về báo công, lập tức ngự không nhanh như chớp bay đi.

Ngự không mà đi, ít nhất là đấu tôn cường giả, mà Phì phì năng lực điều khiển không gian, hiển nhiên đã vượt qua đấu tôn cường giả. Chẳng lẽ cái đại thúc bĩ ối béo mũm này là Đấu Thánh cường giả? Khó trách Lý Dật tiểu tử kia được Đấu Thần điện coi trọng như thế, chân chạy của hắn đều là Đấu Thánh cường giả. Nghĩ tới đây, thiên mặc thành chủ đối với kết quả phá án của Lý Dật lại càng tin vài phần.

Lúc này Phì phì ngự không rời khỏi thành chủ biệt thự, chợt nhớ tới Lý Dật yêu cầu hắn không cho phép phi hành, liền vội vàng hạ xuống, dọc theo nhai đạo hỗn loạn hướng vòm cầu Lý Dật ẩn thân bước đi. Chỉ là Phì phì cũng không biết, bay khỏi thành chủ biệt thự gần như vậy, hành tung của hắn đã tiến vào tầm mắt của Đấu Thần điện an bài trên không trung. Hai cái Đấu Hoàng cường giả nhanh chóng rời khỏi bầu trời, theo đuôi Phì phì đi về hướng vòm cầu.

- Lý Dật, ta đã hoàn thành nhiệm vụ, thiên mặc thành chủ đã bắt đầu điểm binh điểm tướng, muốn đi thiên mặc khách điểm bắt người.

Phì phì dùng ngữ khí gần như nịnh nọt nói ra.

Lý Dật thoả mãn gật đầu, cười nói:

- Vậy cũng tốt. Bất quá tựa hồ còn khiếm khuyết chút gì đó... Phì phì, chúng ta dứt khoát hỗ trợ, người đến thiên mặc khách điểm đi, một Long Ngạo Thiên xuất hiện, nắm tạo điểm hỗn loạn, buộc hắn mau chóng động thủ. Ta cùng Lý Na có thể thừa dịp loạn lạc ra khỏi thành.

- Các người ra khỏi thành, ta đây làm sao bây giờ? Mặc kệ.

Để cho Phì phì đi thiên mặc thành chủ biệt thự báo tin, hắn biết dù sao Lý Dật còn sống ở chỗ này, có thể tìm trở về. Đi cùng thiên mặc thành chủ đến Đấu Thần điện xung đột, Phì phì thật sự có chút lo lắng tìm không được Lý Dật cái tài chủ này nữa.

- Yên tâm đi, Phì phì, ta làm sao cam lòng vứt đồng bọn. Ta cùng Lý Na ra khỏi thành, sẽ ở gần cửa tây thành chờ người, sau đó chúng ta cùng tiến vào dãy núi Á Bồi.

- Người sẽ không gạt ta chứ?

- Ta đã khi nào thì lừa gạt người chưa. Ngược lại người vì mỹ nữ bỏ rơi ta.

- Hừ, là ta rút lui được không. Còn nói không có lừa gạt ta, nếu không người nuốt lời vắng mặt ở La Lan học viện, ta làm sao trở nên thảm như vậy.

- Được rồi, đừng cãi.

Lý Na vội vàng ngăn lại hai người, sắc giọng:

- Đến lúc nào rồi, các người còn cãi nhau.

Lý Dật cười, nói:

- Hào hảo, Phì phì, ta không cãi nhau với người, chuyện trước kia chúng ta xem như huề nhau. Người cứ yên tâm đi thôi, nhớ kỹ, gây động tĩnh huyền não càng lớn càng tốt, như vậy, cơ hội chúng ta thoát thân mới có thể càng lớn.

Phì phì biết mình vĩnh viễn không cãi được Lý Dật, ai nói chính hắn là tài chủ.

- Lại muốn gạt ta, xem ta bóp chết người.

Lầm bầm một câu, Phì phì đi ra khỏi vòm cầu.

Trong lúc phì phì đi thành chủ biệt thự báo tin, Lý Dật đã đem đầu khí khôi phục tới đỉnh phong, lúc này tại vòm cầu cảm thấy có chút nhàm chán, liền tính toán cùng Lý Na trò chuyện.

Bỗng nhiên, Lý Dật lông mày nhăn lại, vén lên chiếu rách che đậy vòm cầu thò đầu ra. Chỉ thấy, hai cường giả đang tại vòm cầu thăm nã, nhìn thấy Lý Dật, đột nhiên lấp bắp kinh hãi, sau đó quay đầu bỏ chạy.

Đáng chết, Lý Dật thầm mắng một tiếng, thân hình hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng hai cường giả truy theo. Lý Dật bây giờ còn là Tây thi Đấu tướng quân, hai cường giả hiển nhiên là nhận ra, lúc này mới thức thời chạy trốn.

- Lý Na, Lý Na trong này.

Hai cái Đấu Hoàng cường giả thấy Lý Dật đuổi theo, lập tức triển khai đấu dực bay về phía không trung, đồng thời la lớn.

Lúc này nếu đuổi theo hai gã Đấu Hoàng cường giả, cũng không cách nào ngăn cản hành tung bạo lộ, Lý Dật dứt khoát bỏ qua hai người, bay vút trở lại vòm cầu, bỏ ngụy trang Tây thi Đấu tướng quân, lộ ra khuôn mặt thực, kéo Lý Na phía Tây chạy đi.

- Oanh.

Chạy không bao lâu, phương hướng thiên mạc khách điểm liền truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Xem ra bên kia cũng đã đánh nhau, Lý Dật trong nội tâm vui vẻ, ngẩng đầu chỉ thấy giữa không trung những người phụ trách cảnh giới bị cảnh đánh nhau ở thiên mạc khách điểm hấp dẫn, đều bay về phía thiên mạc khách sạn, Lý Dật cũng không do dự, triệu ra long sủng chở Lý Na, ngự không mà đi.

- Lý Dật. Hẳn chính là Lý Dật.

Hai cái Đấu Hoàng gặp Lý Dật cũng không có truy đuổi, liền cũng không chạy, tổ chức lên phụ cận một ít cường giả, theo sát Lý Dật.

Lúc này thiên mạc thành, tuyệt đối là Hỗn Loạn Chi Thành.

Hạch tâm hỗn loạn tự nhiên là thiên mạc khách điểm, thiên mạc thành chủ tổ chức quân bảo vệ thành tinh nhuệ cùng tam đại thế lực dây dưa, tại thiên mạc chung quanh khách điểm triển khai kịch chiến. Trận kịch chiến này rất nhanh hấp dẫn người của tam đại thế lực phái đi ra điều tra Lý Dật cùng Lý Na, cùng với những lính đánh thuê.

Nhưng dù cho là như thế, có không ít cường giả đuổi kịp Lý Dật, có thể theo kịp, tự nhiên đều ít nhất là Đấu Hoàng cường giả. Hơn nữa, Lý Dật không chút nghi ngờ, đã hành tung bạo lộ, nhất định sẽ có người đi về phía tam đại thế lực bẩm báo, đằng sau sẽ có càng nhiều đối thủ cường đại xuất hiện.

Ngoại trừ trốn, tựa hồ cũng không có lựa chọn tốt hơn.

Thiên mạc thành tuy là trọng trấn, thành thị cũng không khổng lồ, Lý Dật vốn ẩn thân vòm cầu sắt cửa vào thành, cấp tốc bay vút như thế, rất nhanh liền ra khỏi thiên mạc thành. Tại phía sau bọn họ, thiên mạc thành đã loạn thành một hồi bát nháo, không ngừng có đấu khí quang hoa phóng tới giữa không trung, có thể thấy được cường giả thi triển đấu kỹ thực lực không thấp. Mà ở trước mặt Lý Dật, núi non liên miên chập chùng.

Chỗ đó, hẳn chính là Á Bồi. Căn bản Lý Dật trước đó Bắc Đấu Tam Hoàng lão đại cho hẳn xem địa đồ, cái Á Bồi dãy núi tổng thể đi về hướng nam bắc, bề rộng chừng mấy trăm dặm, dài gần nghìn dặm, một tòa dãy núi to lớn, cũng chính là vùng núi này ngăn cách Đại thần đế quốc cùng Xuất Vân Đế Quốc, trở thành một đường ranh giới tự nhiên.

- Lý Dật ca ca, chúng ta phải tới Á Bồi dãy núi sao?

Nhìn núi lớn đen ngòm, Lý Na không khỏi có chút sợ hãi. Á Bồi dãy núi kéo dài, cũng nổi tiếng ma thú thâm lâm, trong lúc này tồn tại đại lượng ma thú.

- Đúng vậy, Na Na.

Lý Dật thoải mái cười, cố gắng làm cho Lý Na bớt khấn trương:

- Chúng ta khả năng phải uống máu dã nhân mà sống.
- Chỉ cần cùng Lý Dật ca ca cùng một chỗ, khó khăn mấy Na Na không để ý, nhưng, chúng ta làm sao vứt bỏ bọn họ?

Trải qua một thời gian ngắn bay vút, những người truy kích kia thực lực cũng dần dần phân ra cao thấp, cách Lý Dật gần nhất, ước chừng chỉ có ba bốn cường giả, hẳn là cấp bậc đấu tôn, những người khác vô số điểm đen cũng chỉ Đấu Hoàng cường giả. Nếu như chỉ là những người này, Lý Dật còn không có để vào mắt, sợ là trì hoãn, tinh anh tam đại thế lực vừa đến, vậy thật sự là chớp cánh cũng khó bay thoát.

Nhưng, bị dây dưa như vậy cũng không phải biện pháp, Lý Dật một mặt thoải mái cùng Lý Na nói chuyện, trong nội tâm nhưng lại nôn nóng vô cùng. Xem ra, nếu như không dùng thủ đoạn lôi đình đánh chết những truy tung giả này, hậu quả nhất định sẽ không tốt. Tâm ý đã quyết, Lý Dật nói:

- Na Na, nàg đi trước, ta phải đem những cái đuôi này chặt đứt.
- Không cần, Lý Dật ca ca, ta muốn cùng chàng một chỗ.
- Nghe lời Na Na, tin tưởng ta, Long đảo đều đã xông qua được, còn sợ cái gì, chính là vài cái tên nhãi nhép sao,

Không để ý Na Na có tình nguyện hay không, ý niệm điều khiển long sủng xèo xèo mang theo Na Na hướng Á Bồi dãy núi bay đi.

Lý Dật lại huyền phù ở giữa không trung, lạnh lùng chú nhìn đám truy tung giả.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ta Có Chút Lạnh.

Q.6 - Chương 380: Ta Có Chút Lạnh.

Tựa hồ cảm nhận được trên người Lý Dật càng lúc sát khí càng nồng nặc, đám người kia cách Lý Dật hàng trăm mét xa.

Giăng co.

Ngăn ngùi giăng co, làm cho người ta cơ hồ hít thở không thông.

Một người đối mặt ba bốn đấu tôn cùng mười Đấu Hoàng cường giả, khí thế Lý Dật không chút thua kém. Gió nổi lên, tay áo bông bành.

- Lý Dật, thúc thủ chịu trói đi. Người có thể sống lâu thêm một chút thời gian, chúng ta cũng có thể thu được hơn một ức kim tệ.

Lý Dật có thể không có thời gian cùng bọn họ nói nhảm, trên cổ tay ba động cùng mị ảnh khôi lỗi ba động đồng thời phát ra, sau đó... Sau đó cuộc chém giết bắt đầu.

Mị ảnh khôi lỗi được Lý Dật điều khiển, không gian lực lượng hướng bốn đấu tôn cường giả lao đến, cho dù là toàn bộ đều đề phòng, tại lực lượng Đấu Thánh hung hãn, bốn đấu tôn liên thủ bố kết không gian cái chắn từng khúc vỡ vụn, không gian năng lượng cực độ vụn vẹo xoáy lên traten traten cuồng phong.

Mà Lý Dật lại tay giơ cao Phá Thiên kiếm, nhào vào đám Đấu Hoàng cường giả, thực lực của bản thân chênh lệch cộng thêm siêu phẩm thần binh Tiên Thiên, lập tức đánh tan mười cái Đấu Hoàng cường giả liên thủ.

- Phan.

- Phan.

Hai luồng huyết vụ tỏa ra, hai cường giả lập tức rớt thẳng xuống, chắc là không sống nổi.

Vừa ra tụt đánh chết hai vị Đấu Hoàng, mà suất lĩnh bọn này là bốn đấu tôn lại bị mị ảnh khôi lỗi dây dưa, ốc còn không mang nổi mình ốc. Những người này bị tài phú làm choáng váng đầu óc, lúc này mới bỗng nhiên tỉnh táo lại. Nhìn qua thấy Lý Dật sát ý sôi trào, tựa hồ minh bạch, Đấu Thần điện, La Lan học viện cùng tứ đại Ma Tông vì cái gì chịu bỏ ra hai ức kim tệ.

- Hợp kỹ, toàn bộ hợp kỹ. Chờ đợi viện thủ.

Một cường giả tỉnh ngộ lại, vội vàng cao giọng hô to, kỳ thật cũng không cần phải hấn nhắc nhở. Cái khác cường giả trong lúc khiếp sợ, đều tự giác tụ tập lại, mà ngay cả bốn đấu tôn cường giả, cũng ra sức thoát khỏi mị ảnh khôi lỗi tử y điện sĩ dây dưa, phân biệt chiếm cứ tứ giác hợp kỹ.

Bằng vào Lý Dật cùng mị ảnh khôi lỗi cộng thêm uy lực Phá Thiên kiếm, chặn đánh cường giả hợp kỹ cũng không khó. Nhưng một Lý Dật cũng cần hao phí đấu khí, thứ hai hay là thời gian, thời gian quá quý giá.

Xem ra, vì thoát khỏi những truy tung giả này, phải có hy sinh. Lý Dật tâm ý đã quyết, lướt đến sau lưng mị ảnh khôi lỗi, tay quyết bay động, thiên địa nguyên khí bốn phía nhanh chóng bắt đầu khởi động, nhiệt độ bỗng nhiên tăng lên, từng đoàn từng đoàn sinh ra liệt diễm theo tay quyết Lý Dật tác động mà lượn lờ, cuối cùng hội tụ thành hình rồng.

- Lưu Hỏa Liệt.

Bạch Hổ đấu kỹ Lưu Hỏa Liệt, rừng rực hỏa diễm bạch sắc bỗng nhiên ly thể, giống như từng đạo Lưu Tinh đánh về phía chúng cường giả hợp kỹ.

Dưới khí tức cường đại, chúng cường giả chỉ cảm thấy hô hấp cứng lại, có vài giây đồng hồ hoàn toàn ở vào trạng thái bị lạc, chỉ là bản năng đem toàn bộ đấu khí vận dụng, gia nhập vào hợp kỹ sinh ra phòng ngự năng lượng cự đại.

Ầm ầm một tiếng bạo vang lên, lửa cháy bốn phía, đấu khí mãnh nhỏ cùng không gian năng lượng tàn sát bừa bãi, vài cái đê giai Đấu Hoàng lập tức lòng dạ cứng lại, máu tươi điên cuồng phun ra.

Sau khi khói lửa tan hết, không gian năng lượng cường đại được mị ảnh khôi lỗi lần nữa đánh úp lại. Mà ở phía sau hắn, không thấy bóng dáng Lý Dật.

Lý Dật kỳ thật cũng không đi xa, chỉ là sau khi Bạch Hồ đấu kỹ phát ra, đồng thời thi triển ẩn thân đấu kỹ.

Vì thoát khỏi truy tung, cùng với tình huống càng hung hiểm, Lý Dật quyết định hy sinh mị ảnh khôi lỗi. Tử y điện sĩ Đấu Thánh cấp mị ảnh khôi lỗi tuy khó có được, nhưng so với tính mạng chính mình cùng Lý Na thì không bằng.

Với Lý Dật hiện tại có thực lực cao tinh đấu tôn, điều khiển mị ảnh khôi lỗi có thể đạt tới hơn mười dặm, chỉ là khoảng cách đối với cường giả chân chính mà nói, cũng bất quá hô hấp thời gian. Xa hơn mị ảnh khôi lỗi sẽ không bị khống chế, không bị khống chế mị ảnh khôi lỗi sẽ hoàn toàn đánh mất ý thức cùng sức chiến đấu, cuối cùng vận mệnh là tự hủy diệt.

Nhưng cũng đành phải vậy, mị ảnh khôi lỗi có thể ngăn cản bao lâu, hơn nữa ẩn thân đấu kỹ của mình hỗ trợ, hắn là có bảy tám phần nắm chắc thoát khỏi những truy binh này, sau đó đi vào dãy núi Á Bồi.

Sau Khi ẩn thân cấp tốc bay vút đi, ước chừng hơn 10' thời gian, Lý Dật đuổi theo Lý Na. Cảm giác được khí tức cường giả bên người, Lý Na đầu tiên là cả kinh, sau thấy rõ Lý Dật chậm rãi hiện thân, lúc này mới mỉm cười.

- Vận thần phù hộ, chàng không sao chứ.

- Cái linh kiện gì cũng đều không thiếu.

Lý Dật nhún nhún vai, có vẻ phi thường thoải mái. Tuy nhiên trong nội tâm vì đánh mất lá bài tẩy mà nhiều ít có chút ảo não.

- Như vậy chúng ta thoát khỏi truy binh sao?

- Ta nghĩ tối thiểu tạm thời là như vậy.

Lý Dật hồi đáp.

- Cái gì gọi là tạm thời?

- Chính là không có gì bất ngờ xảy ra, đằng sau còn có truy binh lợi hại hơn,

Lý Dật cười khở hồi đáp.

- Đúng rồi, Lý Dật ca ca, làm sao chàng trêu chọc Đấu Thần điện? Còn có La Lan học viện cùng tứ đại Ma Tông?

Vấn đề này, Lý Dật thật đúng là nhất thời không biết đáp lại như thế nào, kỳ thật Lý Dật cũng cảm thấy có chút buồn bực, dùng thực lực đấu tôn hiện tại trêu chọc tam đại thế lực, căn bản là không có tư cách, có thể vấn đề chính là đắc tội. Đây cũng là chuyện không có cách nào.

- Đấu Thần điện thấy ta luyện công pháp khó chịu, muốn phế đi công pháp của ta, La Lan học viện sao? Thì là An Đức kia muốn công pháp của ta. Về phần tứ đại Ma Tông, hừ, là bọn hản đắc tội ta, bọn họ không ngớt tìm ta phiền toái, sau này ta cho bọn chúng biết tay.

- Lý Dật ca ca, chàng rốt cuộc tu luyện cái công pháp gì, làm sao hấp dẫn nhiều người như thế?

- Thiên ma đấu khí.

Chuyện cho tới bây giờ, tu luyện thiên ma đấu khí cũng không cần giấu diếm, huống chi là đối với Lý Na nữ nhân thanh mai trúc mã như vậy.

- Thiên ma đấu khí? Chàng, làm sao chàng tu luyện thiên ma đấu khí? Thiên ma đấu khí không phải đã sớm chôn vùi tại Đấu Thần đại lục rồi sao?

Lại đưa tới vấn đề liên tiếp, Lý Dật mỉm cười, xem một chút, cũng không có phát hiện người theo dõi, một bên đáp xuống dưới, vừa nói:

- Cái này tạm gác lại từ nay về sau nói... Hiện tại chúng ta tiến vào Á Bồi, thừa dịp cường địch còn chưa xuất hiện, trước nghỉ ngơi một chút.

Ban đêm Á Bồi yên tĩnh làm người phải sợ hãi, Lý Dật lấy ra địa đồ Tam Hoàng lão đại cho mình, đầu ngón tay toát ra một đoàn hỏa diễm, tinh tế xem xét. Trên bản đồ, đánh dấu dãy núi vài cái thành thị trọng yếu làm tham chiếu, thiên mạc thành tự nhiên cũng nổi tiếng trong đó. Theo trên bản đồ, bọn họ bây giờ hiện đang đi về phía Bắc Á Bồi, cái gọi là cao nhân kia thì tại Nam bộ, cách nơi này ước chừng vài trăm dặm gì đó. Địa điểm cao nhân ẩn hiện, đánh dấu hai chữ màu hồng bắt mắt: Thiên hồ.

- Thiên hồ.

Sau khi Lý Na xem địa đồ nhìn thấy hai chữ này, lập tức la hoảng lên.

- Là như thế nào? Na Na, nàng biết thiên hồ sao?

Na Na hồi đáp:

- Tại sao lại không biết, La Lan học viện ngoại trừ giáo sư đấu khí đấu kỹ, còn có nhiều môn học.

Các môn học khác thật đúng là Lý Dật thiếu thốn nhất, dù sao đến Đấu Thần đại lục thời gian cũng không hề dài, chỉ nghe Na Na giới thiệu nói:

- Thiên Hồ cùng đóng băng thế giới đồng dạng, Đấu Thần đại lục bảy đại ma thú thánh địa. Hôm nay thiên hồ trước mặt là một trong bảy đại ma thú hánh địa nhỏ nhất, nhưng bên trong tồn tại ma thú đáng sợ nhất, nghe nói đã từng có người phát hiện qua cửu giai ma thú tồn tại. Lý Dật ca ca, mục đích của ta, có phải là thiên hồ không?

Ngoại trừ cười khố, Lý Dật tựa hồ cũng vô pháp biểu lộ thích hợp hơn:

- Không sai, mục tiêu của ta đúng là thiên hồ.
- Tại sao phải đi chỗ nguy hiểm như vậy?
- Cùng người so với ma thú cũng không đáng sợ. Có người giới thiệu cho ta một cái cao nhân, hẳn ngụ ở thiên hồ, có lẽ hẳn có thể bảo vệ chúng ta.
- Cái gì gọi là có lẽ. Nói sau, chúng ta có thể đi đến thiên hồ hay không. Không bằng, chúng ta xuyên qua Á Bồi dãy núi, tiến vào Xuất Vân Đế Quốc, sau đó lại thẳng đến thiên phong đế quốc.
- Không được.

Lý Dật trực tiếp từ chối, sau đó phân tích nói:

- Bởi vì ta, thiên phong đế quốc khu trục tư tế, cấm thể lực Đấu Thần điện tại thiên phong trong đế quốc phát triển, Đấu Thần điện cùng thiên phong đế quốc đã sớm thủy hỏa bất dung. Chỉ là bây giờ còn không ra tay đối phó thiên phong đế quốc, nếu như ta trở về Thiên phong đế quốc, vừa vạ cho Đấu Thần điện cơ hội nhất cử lưỡng tiện. Đấu Thần đại lực lớn như vậy, ta ở đâu cũng có thể đi, chính là không thể đi thiên phong đế quốc.

Thu hồi địa đồ, Na Na thấy Lý Dật nói như vậy, có chút ảm đạm tựa ở một khối nham thạch ngồi, Lý Dật cảm thấy ngữ khí của mình có chút cứng nhắc, vì vậy cũng đi ra phía trước, lần lượt ngồi xuống bên cạnh Na Na.

- Thực xin lỗi, ta không nên nói như vậy.
- Ta không có trách chàng, thật sự, Lý Dật ca ca, ta chỉ là có chút nhớ nhà.

Nhà? Cái chữ này làm nội tâm Lý Dật rung mình. Vạn triều Lý gia sao? Bất quá lúc này, vạn triều Lý gia hẳn gọi là thiên phong Lý gia. Tin tưởng mình danh khí phóng lên trời, địa vị Lý gia cùng Lý mình tại thiên phong đế quốc, chỉ sợ hoàng thất đều phải nhượng ba phần. Vô luận quyết định khu trục Đấu Thần điện vì chính mình cam tâm tình nguyện làm ra, hay là do dưới áp lực của Lý Hàn. Nhưng hiện tại chính mình còn không có vãn lạc, cũng không cần phải lo lắng Lý gia cùng lý mình có cái gì ngoài ý muốn.

- Ta cũng có chút nhớ nhà.

Lý Dật lẩm bẩm nói, nhất thời có chút mê võng. Không biết là nghĩ thiên phong Lý gia, hay là thế giới kiếp trước kia.

Từ khi rời đi thiên phong đế quốc, cũng không có mấy ngày thái bình, nhất là hành trình mạo hiểm Long đảo, chỗ tốt cố nhiên là được không ít, nhưng ở duy trì liên tục khẩn trương, Lý Dật cũng cảm giác tâm thần có chút mỏi mệt. Sau khi rời khỏi Long đảo, tức thì bị tam đại thế lực đuổi giết, chưa từng có một ngày an ổn.

- Lý Dật ca ca, chúng ta khi nào thì có thể trở về thiên phong đế quốc, sống cuộc sống an toàn không tranh quyền thế? ... Lưu Tinh, mau nhìn đó là Lưu Tinh.

Một vì sao rơi do hướng Đông không tiếng động xẹt qua không trung. Nếu như ở kiếp trước, rất nhiều người tranh thủ thời gian cầu nguyện.

- Na Na, Đấu Thần đại lục người mạnh là vua thế giới, nếu muốn an toàn, trừ phi là biến thành cường giả mạnh nhất, nếu không, hoặc là cúi đầu làm người, cam tâm để người ta đánh, hoặc là cũng bị thế giới này thôn phệ. Ta không muốn cúi đầu xem sắc mặt người khác sống, càng không muốn bị thế giới này thôn phệ. Cho nên ta phải biến thành cường giả. Ta cam đoan với nàng, ngày này sẽ không quá xa, Đấu Thần điện, hừ, đừng xem mạnh nhất như mặt trời ban trưa, sớm muộn có một ngày nó sẽ bị ta dẫm nát dưới chân.

Kỳ thật còn có một chút Lý Dật cũng không nói gì, phong hào Đấu Thần bất tử bất diệt trong truyền thuyết, đây cũng nguyên nhân lớn nhất hấp dẫn hẳn trở thành cường giả mạnh nhất.

Lý Dật cuồng vọng khẩu khí làm Lý Na co lại một luồng lương khí, không từ mà biệt, Lý Dật lần này bị người đuổi giết mà vẫn tự tin như vậy, chỉ sợ Đấu Thần đại lục còn tìm không ra người thứ hai.

- Ta cũng tin tưởng chàng sớm muộn hội đạt thành tâm nguyện.

Lý Na hướng Lý Dật nhích lại gần, rốt cục tựa vào trên bờ vai Lý Dật.

- Lý Dật ca ca, ta có chút lạnh.

Tựa hồ là tại vì chính mình chủ động kiểm soát. Na Na dù sao cũng là Đấu Vương cường giả, mặc dù có điểm gió lạnh, nhưng còn không đến mức làm nàng cảm giác được.

Lý Dật hiểu ý cười, đem Lý Na ôm ở trong ngực của mình.

- Một lát thôi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hắc Bạch Song Sát.

Q.6 - Chương 381: Hắc Bạch Song Sát.

Lý Dật rõ ràng đang ngủ, không biết là bởi vì liên tục khẩn trương, hay là vì mỹ nữ trong lòng, tóm lại là đang ngủ, nhưng lại có phần không quen thuộc.

Nhưng lúc này Lý Dật đột nhiên bừng tỉnh, khí tức cường giả bốn phía vô cùng mãnh liệt. Đối phương tựa hồ cũng cảm thấy có cường giả tồn tại, hết sức thu liễm khí tức của mình, bởi vì cấp tốc sử dụng đấu khí, lại

không có biện pháp hoàn toàn che dấu. Lý Dật đang ngủ cũng không có thu liễm khí tức của mình được, cho nên mới bị người phát giác như vậy.

Nhanh chóng đánh thức Lý Na, Lý Dật bật dậy, phân biệt phương hướng phía Nam bay vút đi. Cái biến cố này làm khí tức đả cường giả cũng phóng ra, nhanh chóng đuổi theo.

- Chuyện gì xảy ra? Lý Dật ca ca.

Lúc này mới tỉnh dậy, Lý Na hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra, thì thào hỏi.

- Sáng sớm rèn luyện.

Lý Dật thuận miệng vui đùa, sắc mặt lại có chút ngưng trọng. Hiện tại đã có thể xác định, cường giả sau lưng theo sát tuy chỉ có hai người, hơn nữa nhìn bộ dáng cũng chỉ là đả tôn cường giả, nhưng này cổ khí tức âm trầm mà cường đại lại làm Lý Dật ý thức được hai người kia tuyệt đối không dễ đối phó.

- Sáng sớm rèn luyện?

Lý Na đương nhiên không tin tưởng Lý Dật sáng sớm đột nhiên đem mình đánh thức, sau đó ôm mình chạy vội đi rèn luyện như vậy.

Một cái đả tôn cường giả phát lực chạy như điên, tốc độ rất là kinh người, Lý Na chỉ cảm thấy cuồng phong gào thét, con mắt cũng khó mở ra. Nhưng tựa hồ còn ngại tốc độ quá chậm, Lý Dật còn đang không ngừng gia tốc.

- Địch nhân rất lợi hại sao?

Lý Na bắt đầu có chút lo lắng, tối hôm qua đối mặt nhiều cường giả như vậy đuổi giết, Lý Dật còn có thể ngăn cản, hơn nữa toàn thân trở ra. Chẳng lẽ hôm nay những kẻ đuổi giết này, so với tối hôm qua còn lợi hại hơn sao?

Vấn đề này Lý Dật nhất thời còn không biết trả lời thế nào. Lợi hại hay không, đối với cường giả chân chính mà nói, là một loại cảm giác, đồng dạng đấu tôn cường giả, năng lực không giống như vậy, năng lực không giống nhau sẽ sinh ra lực sát thương khác nhau. Mà sau lưng có hai cái đấu tôn cường giả, làm cho Lý Dật cảm giác là cường giả chân chính. Lúc này không còn lá bài tẩy mị ảnh khôi lỗi, lấy một địch hai còn phải bảo vệ Lý Na tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng gì. Cho nên Lý Dật liều mạng chạy trốn.

- Lý Dật, nhìn người có thể trốn rất xa, là nam nhân dừng lại quyết một thắng bại đi.

Chạy nửa giờ, cường giả đằng sau rốt cục nhìn không được nói chuyện. Theo thanh âm phán đoán còn cách vài dặm, nhưng tiếng nói từng chữ từng chữ lọt vào tai, rõ ràng như tại bên tai.

- Các người là người nào?

- Chúng ta là đến vì Thiên Sát địa sát báo thù.

- Huynh đệ là người tuyệt sát môn sao.

Lý Dật có chút phát sầu, tuyệt sát môn càng lợi hại, cũng chưa chắc lợi hại bằng Đấu Thần điện.

- Hắc Bạch song sát cùng Lý Dật các hạ đánh một trận.

Như vậy trốn cũng không phải biện pháp, Lý Dật còn ôm Lý Na, chạy càng lâu càng là có hại, đánh một trận chiến chưa hẳn là lựa chọn không tốt.

- Lý Dật ca ca, đừng để ý đến, bọn họ đã không phải Đấu Thần điện mà là người tuyệt sát môn, chưa hẳn sẽ đối với ta bất lợi, chàng chạy trước thôi.

Cảm giác được chính mình đã trở thành gánh nặng Lý Dật, Lý Na mở miệng khẩn cầu.

Nhưng không thể nào, Ít nhất Lý Dật không cho phép Lý Na xảy ra vấn đề gì.

Hai cái đầu tôn cường giả, tuy thực lực bất phàm, nhưng nỗ lực một trận chiến chưa hẳn không có bảy tám phần nắm chắc. Nghĩ tới đây, thân hình Lý Dật chậm rãi ngừng lại, sau đó xoay người, chờ đợi địch nhân xuất hiện.

Địch nhân rất nhanh xuất hiện, ngược lại rất xứng đáng với cái tên, hai người tướng mạo có chút tương tự, chỉ là một trắng một đen. Cùng cổ hơi thở trên người Thiên Sát địa sát tương tự, trên người Hắc bạch song sát cũng âm hàn đến cực điểm.

Hắc bạch song sát cũng đang đánh giá Lý Dật, phán đoán năng lực đối thủ.

- Hắc bạch Song Sát, các người vội vã muốn cùng chôn với huynh đệ các người sao?

Lý Dật khóe miệng nhảy lên, có hơi vài phần giễu giễu nói. Càng là nội tâm coi trọng, biểu hiện ra, Lý Dật càng là khinh thường.

Hắc sát hồi đáp:

- Thiên Sát địa sát chết là quá mức tự phụ, không coi ai ra gì, chúng ta sẽ không như vậy.

Hảo tính cách trầm ổn, quả nhiên cùng thiên địa Nhị Sát bất đồng, tên này không kiêu ngạo không siểm nịnh trả lời làm Lý Dật cảnh giác lại gia tăng lên vài phần. Xác thực như thế, thiên địa Nhị Sát nếu như không phải quá coi thường hắn, cũng sẽ không bị chết gọn gàng linh hoạt như vậy.

- Ngược lại muốn nhìn các người so với thiên địa Nhị Sát có cái gì lợi hại hơn.

Hắc sát nói:

- Người rất nhanh sẽ biết thôi.

Bạch sát nói:

- Không ngại nói cho người biết, người cũng động thủ nhanh một chút, bởi vì âm sát dương sát đã được tin của chúng ta, rất nhanh sẽ xuất hiện.

Bạch sát đương nhiên không phải hảo tâm gì, vô luận đằng sau có thực sự có âm sát dương sát hay không, chẳng qua nói như vậy, làm Lý Dật cảm thấy áp lực. Tâm tính không tỉnh táo, vô luận kiếp trước hay là Đấu Thần đại lục hiện tại, đối với một cường giả mà nói, đều là tối kỵ.

- Quản người cái gì sát, bảy mươi hai sát tuyệt sát môn, sớm muộn đều biến thành bảy mươi hai sát quỷ.

Lý Dật hung ác nói ra, đồng thời trên cổ tay một hồi ba động, Phá Thiên kiếm xuất hiện nơi tay.

Nhìn thấy Lý Dật muốn động thủ, hắc bạch Song Sát cũng không dám khinh thường, bỗng nhiên thân hình xê dịch, hắc sát phía trước, bạch sát ở phía sau, đúng là ngay từ đầu liền định sử dụng hợp kỹ. Hai tên này không tự phụ, quả thực chính là tự ti. Ba người cùng là đấu tôn cường giả, tình huống hai đánh một mặc là ai cũng tin tưởng tràn đầy, đều chủ động công kích. Nhưng hắc bạch song sát hết lần này tới lần khác lựa chọn phòng ngự hợp kỹ.

Loại tình huống này chỉ có thể nói rõ, bạch sát cũng không có nói dối, đằng sau xác thực còn xuất hiện âm sát dương sát. Cho nên bọn họ không vội, chỉ cần gắt gao cuốn lấy Lý Dật, khi âm sát dương sát vừa đến, bốn sát hợp lực, lúc đó Lý Dật chỉ sợ cũng chỉ có nước thúc thủ chịu trời mà thôi.

Phán đoán như vậy, Lý Dật thật sự có điểm cấp bách. Đối phó hai sát còn có bảy tám phần nắm chắc, nhưng đồng thời đối phó bốn sát, cơ hội

chiến thắng cơ hồ là không có.

Đấu khí quán chú đến mức tận cùng, Phá Thiên kiếm lập tức phát ra thanh âm vù vù, siêu phẩm thần binh Tiên Thiên kiếm khí cộng thêm đấu khí đấu tôn cường giả, vô hình trong không gian bắt đầu khởi động. Đối mặt Lý Dật sắp triển khai công kích, hắc bạch Song Sát cũng tay quyết bay động, một đạo băng thuần cùng một đạo hỏa thuần đồng thời xuất hiện ở trước mặt. Tình huống phía dưới, băng hệ cùng hỏa hệ hai chủng đấu khí khắc chế lẫn nhau không thể nào tương dung cùng một chỗ, nhưng cũng không biết hắc bạch Song Sát có thủ đoạn gì, băng thuần cùng hỏa thuần dung hợp một chỗ, chẳng những không có triệt tiêu lẫn nhau mà ngược lại, hai cỗ năng lượng này lại bù cho nhau.

Muốn cùng Lão Tử chơi băng cùng hỏa sao Lý Dật thân hình bạo lên, Phá Thiên kiếm càng mãnh trưởng thêm mấy lần, từ giữa không trung đánh xuống.

- Oanh, ầm ầm.

Đấu khí va chạm vang lên, trong rừng rậm thâm sơn tựa như tiếng boom tấn, phía trên sườn dốc bị tạc thành một cái thụt sâu. Dưới chân Hắc bạch Song Sát mặt đất đã biến mất, sau đó hai người lại lơ lửng ở trên không, trước mặt kết xuất băng hỏa phòng ngự thuần đầy vết rạn, tay quyết không ngừng thúc dục, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ đang không ngừng khôi phục.

Hai vị này xem ra là hạ quyết tâm muốn kéo dài thời gian, đợi cho hai sát đến.

Một kiếm này, Lý Dật coi như là dùng hết thực lực, nhưng xem ra căn bản không cách nào phá vỡ phòng ngự Song Sát. Dù sao, đối phương cũng là đấu tôn cường giả, mặc dù không có cùng siêu phẩm thần binh của hắn so sánh, nhưng thủ đoạn hai người hợp kỹ tựa hồ có chút cổ quái, nói không chừng là đấu kỹ phòng ngự đặc thù.

Một kích đánh ra không có bao nhiêu hiệu quả, Lý Dật cũng không phải tùy tiện lãng phí đấu khí, mà là giơ cao kiếm lạnh lòng nhìn đối thủ.

- Không tiếp tục? Sợ sao?

Bạch sát khích tướng nói.

- Dựa vào cái gì muốn ta tiến công?

Lý Dật cười, không có rút lui, mà là thu kiếm trở lại, xoay người kéo Lý Na bay vút đi.

Hắc bạch Song Sát không ngờ Lý Dật quang côn nói đi là đi như thế, không khỏi nao nao, lập tức lại cùng đi lên.

Đã phán đoán Nhị Sát chính là phòng thủ không công, đã không cách nào công phá hợp kỹ phòng ngự của Nhị Sát, thì Lý Dật cũng không hồ hồ khinh xuất? Lý Dật biết rõ khi nào thì khinh xuất, khi nào thì không nên khinh xuất.

Lúc này, Lý Dật cũng không có lướt đi quá nhanh, mà tốc độ cũng không quá chậm cũng không quá nhanh, hơn nữa cũng không đi thẳng tắp hướng Nam, mỗi lầni hơn 10' đều điều chỉnh phương hướng, làm như vậy tự nhiên là tận dụng khả năng thoát khỏi âm sát dương sát truy tung.

Lý Dật đoán chừng hắc bạch Song Sát sẽ không chủ động tiến công, đã như vậy, đùa với bọn họ một chút. Nói trở lại, nếu như hắc bạch Song Sát không sử dụng băng hỏa hợp kỹ phòng ngự am hiểu nhất, mà chuyển thành tiến công, ngược lại đúng là hy vọng của Lý Dật, như vậy mới có thể đánh tan đối phương,

Liên tục hai lần điều chỉnh phương hướng như thế, Lý Dật dứt khoát triệu ra long súng xèo xèo, làm cho hắc bạch Nhị Sát vô cùng khiếp sợ đem Lý Na đặt trên lưng long súng. Hai người một rồng giống như lữ hành bình thường càng không ngừng thay đổi phương hướng, nhưng mục tiêu đến thiên hồ lại thủy chung không có thay đổi.

Trận này nói thì dài dòng nhưng lại khảo nghiệm ý chí cùng kiên nhẫn của song phương, giải trừ gánh nặng là Lý Na, Lý Dật hiện tại càng thêm dễ dàng. Bất quá xèo xèo dù sao cũng là ấu long, gánh vác thêm Lý Na bay hơn trăm dặm, liền dần dần thể lực chống đỡ không nổi.

Xèo xèo chính là bảo bối trân quý nhất của Lý Dật hiện tại, có thể không được phép nửa điểm sơ xuất, mắt thấy đi xa như vậy, lộ tuyến phức tạp, lường trước âm sát dương sát một lát cũng đuổi không đến, Lý Dật dứt khoát dừng lại, tính toán nghỉ ngơi một chút.

Lý Dật dừng lại, hắc bạch Song Sát cũng dừng lại, song song không xa không gần mà đứng, cảnh giác nhất cử nhất động của Lý Dật.

Lý Dật cũng không có dị động gì, đem xèo xèo thu hồi, đỡ Lý Na ngồi xuống. Ngược lại Lý Na nhìn hắc bạch Song Sát liếc, lăm bắm một câu:

- Theo đuôi, chán ghét.

Mặc kệ Lý Na có chán ghét hay không, ý tứ hắc bạch Song Sát, đã định rồi.

- Có hai cái bảo tiêu miễn phí, tại sao phải chán ghét?

Lý Dật không cho là đúng, tùy tiện ngồi xuống, ân cần mà hỏi thăm:

- Nàng có khỏe không? Chúng ta nghỉ ngơi một chút rồi chạy đi.

- Cưỡi rồng cũng không tốt, lưng rồng cứng ngắc quá,

Lý Na ai oán nói.

- Vậy chúng ta không cưỡi long, dù sao cũng sắp đến rồi, nếu không chúng ta tản bộ đi thôi.

Hai người từng câu từng chữ kéo ra, toàn bộ không coi hắc bạch Nhị Sát vào mắt, hắc sát không nhịn được nói:

- Các người rớt cuộc muốn đi đâu?

- Tại sao phải nói cho người biết.

Lý Dật trừng mắt nhìn hăn một cái, lấy ra địa đồ, cố gắng xác định phương vị. Chỉ có điều tấm bản đồ này thực sự quá thô lậu, trải qua bảy tám lần chuyển hướng, nhất thời cũng không biết đang ở chỗ nào.

- Các người không phải là muốn đi thiên hồ sao?

Bạch sát chỉ số thông minh hiển nhiên cao hơn hắc sát, rất nhanh liền nghĩ tới điều gì.

- Đúng thì thế nào? Hắc bạch song sát có hứng thú cùng chúng ta đi hội họp với cửu giai ma thú không?

- Chỉ cần người dám đi, huynh đệ chúng ta tự nhiên phụng bồi.

- Hảo.

Lý Dật chữ "Hảo" vừa ra khỏi miệng, sắc mặt lập tức cứng đờ, hắc bạch song sát cũng có vẻ mặt giống như nhau. Mà Lý Na sắc mặt tái nhợt đến cực hạn, toàn thân không tự chủ run rẩy lên.

Bốn người đồng thời cảm giác được, khí tức một đầu cao giai ma thú như mây đen đầy trời quét tới. Loại khí tức này làm cho người cảm giác bất an, hoàn toàn là đến từ bản năng, đối mặt với địch nhân cường đại cùng nguy hiểm mới sinh ra.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hắc Viêm Bạo Hùng

Q.6 - Chương 382: Hắc Viêm Bạo Hùng

- Người có biết hay không. Lý Dật, người là một người có cái miệng thú vị lắm.

Hắc sát hung dữ mắng.

Lý Dật cũng rất buồn bực, chỉ có điều thuận miệng nói một câu mà thôi, quỷ mới biết rõ thật sự chạy đến một đầu cao giai ma thú như vậy, may mà hắc mỗ quạ đen còn không đến mức là quạ đen, tới đầu ma thú này, tựa hồ cũng không phải là cửu giai.

- Song Sát, các người biết đầu ma thú này sao?

Lý Dật chỉ vào đầu ma thú rốt cục xuất hiện ở trước mặt bọn họ có điểm giống gấu chó hời. Trông đầu ma thú này ác mãnh, cao bảy tám thước, phẳng phất như một pho tượng Thiết Thập đứng sừng ở chỗ đó.

- Hắc viêm bạo hùng. Mẹ ời, thất giai đỉnh phong ma thú.

Hắc sát mắng một câu, thất giai đỉnh phong tương đương với nhân loại thực lực Đấu Thánh đỉnh phong, mà Lý Dật cùng Song Sát cộng lại là ba cái đấu tôn. Lúc này, Lý Dật đang hy vọng âm sát dương sát mau hiện ra.

- Lý Dật, liên thủ chứ.

Bạch sát nói.

Còn cái gì nói sao? Ma thú không coi các người là bằng hữu còn là địch nhân, theo ánh mắt hắc cực độ căm hận cũng có thể thấy được, trước mặt bốn người, sớm đã trở thành món ăn mỹ vị.

- Ngao.

Hắc viêm bạo hùng kêu lên một tiếng, thân thể trầm trọng bước ra như địa chấn chấn động, hướng phía bốn người đánh sâu vào. Trong bốn người, Lý Na thực lực thấp nhất, tại trước mặt bạo hùng uy áp dĩ nhiên là không cách nào di động. Lý Dật thấy thế, nắm lấy eo Lý Na liền bay lên trời.

Hắc bạch Song Sát cũng không dám cùng hắc viêm bạo hùng chính diện đánh ra đấu khí, thân hình cũng bạo thối ra sau.

Đã bị công kích, hắc viêm bạo hùng càng thêm thô bạo, hùng chưởng như thùng nước che ở trước người, đem tất cả đấu khí đều đập toái, thân thể lại không chút nào trì trệ, hướng về Lý Dật cùng Lý Na đánh sâu vào. Ma thú này có vài phần thông minh, nhận thấy Lý Na thực lực thấp nhất, cũng không quan tâm hắc bạch Song Sát công kích, chuyên đối phó Lý Dật cùng Lý Na.

- Song Sát, chúng ta xong đời, các người cũng đừng mơ tưởng chạy trốn được.

Lý Dật trong lúc cấp bách không quên nhắc nhở, để tránh Song Sát khoanh tay đứng nhìn, mượn đao giết người.

Bất quá Lý Dật nói cũng không phải dọa, với thực lực của hắc viêm bạo hùng, xử lý Lý Dật cùng Lý Na xong lại đối phó hắc bạch Song Sát, cho dù Song Sát có thủ đoạn hợp kỹ, chỉ sợ cũng khó có thể ngăn cản.

Cho nên Song Sát làm ra lựa chọn sáng suốt, tại lúc bạo hùng điên cuồng tấn công, đồng thời đấu khí cũng đánh trúng bạo hùng, lúc này bạo hùng gào khóc tru lên không ngừng, dẫn tới cả rừng rậm như sóng lớn phập phồng. Thất giai đỉnh phong quả nhiên là không bình thường, Lý Dật phía dưới uy áp hắc viêm bạo hùng, ý vào vận bộ quỹ dị, cũng chỉ là có thể miễn cưỡng tránh né.

Đầu súc vật này xem ra chỉ bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, xem ra không để cho hắc viêm bạo hùng một chút đau khổ, thì muốn ráo mán cạn tào. Lý Dật bối rối thầm nghĩ. Thiên ma đấu khí trải qua tác dụng của thiên khôn kiện châu cường hóa, từ trong thân thể tràn ra, huyết hồng hắc đấu khí huyền hóa thành hình rồng, đánh thẳng về bạo hùng.

- Ngao.

Một tiếng thanh âm thật dài vang lên, bạo hùng khẽ giật mình, song chưởng không hề phòng hộ, mà là chậm rãi đánh ra, một đạo hắc sắc lạnh như băng hỏa diễm lập tức từ trong lòng bàn tay thoát ra, cùng thiên

ma đấu khí quần giao tại một chỗ. Liên tục đấu khí sóng xung kích bốn phía khuếch tán ra, thiên ma đấu khí mặc dù là đấu khí tinh thuần nhất lợi hại nhất, nhưng Lý Dật dù sao chỉ có thực lực đấu tôn, thiên ma đấu khí cũng chỉ tu luyện đến bốn biển, hỏa diễm màu đen đánh nát thiên ma đấu khí, một mực vọt tới trước mặt Lý Dật.

Lý Dật chỉ cảm thấy làn da lạnh lẽo thấu xương, bị màu đen hỏa diễm chạm vào bên ngoài da thịt lập tức kết xuất thành bông tuyết. Không biết đây là cái hỏa gì? Băng hỏa? Hộ thể thánh hệ đấu khí tự động lưu chuyển, đuổi màu đen hỏa diễm hàn ý kia đi.

Nhưng, trải qua một chiêu này, Bạo hùng cũng đành chỉ truy kích, ánh mắt cổ quái nhìn xem Lý Dật, nó chuyên bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, lúc này thân hình cao lớn cũng chuyển đánh về phía hắc bạch Song Sát.

Lúc này, Lý Dật vội vàng triệu ra long sủng xèo xèo, đem Lý Na giao cho Xèo xèo.

Hắc bạch Song Sát diễn lại trò cũ, vẫn một trước một sau chọn dùng băng hỏa hợp kỹ, băng thuần cùng hỏa thuần dung thành một đạo phòng ngự cái chắn quý dị. hắc viêm bạo hùng lâu công không được, cũng thật sự nổi giận, song chưởng không ngừng phát ra, theo động tác này, từng sợi hỏa diễm màu đen không ngừng theo thân thể khổng lồ hắt bốn phía xông ra, sau đó hội tụ cùng một chỗ, màu đen hỏa diễm lạnh như băng làm không khí bốn phía nhiệt độ đều bỗng nhiên giảm xuống vài phần.

- Không tốt. Súc vật muốn sử dụng đấu kỹ.

Cái gì, ma thú cũng biết sử dụng đấu kỹ. Lý Dật cả kinh, không biết hắc viêm bạo hùng đánh ra cái đấu kỹ quý dị gì.

- Lý Dật, mau ra tay, huynh đệ chúng ta xong rồi, các người cũng đừng mơ tưởng chạy trốn.

Hiện tại tới phiên bạch sát nhắc tới Lý Dật.

Môi hở răng lạnh đạo lý này Lý Dật hiểu, cho dù hắc và Lý Na hiện đang quay đầu chạy trốn, . Hắc viêm bạo hùng cũng không hoàn toàn có năng lực giết chết hắc bạch Song Sát sau đuổi theo chính mình. Huống chi, Lý Dật cũng không có đường lui có thể đi, đằng sau còn có nhân loại so với ma thú hung tàn hơn.

Cho nên dù cho Lý Dật một vạn lần cũng không tình nguyện đi cứu hắc bạch Song Sát, nhưng vì lợi ích của mình, không thể không nghĩ biện pháp.

Tay quyết bay động, một vòng Huyết Nguyệt chậm rãi xuất hiện ở bàn tay Lý Dật, trong lúc đó Bạch Hổ đấu kỹ thi triển ra, thiên địa gió nổi mây phun, năng lượng hung hãn tàn sát bừa bãi, các loại dị tượng làm cho người biến sắc.

Lúc này ba người một thú đánh nhau, Hắc viêm bạo hùng đang không ngừng thôi phát hỏa diễm màu đen, hắc bạch Song Sát thì bố kết phòng ngự cái chắn bằng hỏa hợp kỹ, mà Lý Dật thì súc thể Bạch Hổ đấu kỹ Huyết Nguyệt cuồng cương. Sở dĩ lựa chọn Huyết Nguyệt cuồng cương, một là vì chiêu này là đấu kỹ Lý Dật hiện tại có uy lực lớn nhất, hai là vì hắc súc thể thời gian dài nhất. Lý Dật hy vọng kết cục tốt đẹp, tự nhiên là hắc viêm bạo hùng đánh tan hắc bạch Song Sát, cũng rơi vào Huyết nguyệt cuồng cương của mình.

- Lý Dật, ngươi làm cái quỷ gì? Nhanh công kích đi.

Hắc sát dĩ nhiên thiếu kiên nhẫn, đối lập thực lực quá rõ ràng, một đầu ma thú thất giai đỉnh phong sử dụng đấu kỹ, tương đương với nhân loại Chu Tước cấp bậc, cũng xa xa không phải hai đấu tôn liên thủ có khả năng chống lại.

Lý Dật đương nhiên sẽ không để ý đến hắc, Huyết Nguyệt cuồng cương đúng là cần thời gian súc thể, chỉ có súc thể đến mức tận cùng, mới có thể làm cho hắc viêm bạo hùng bị thương tổn trí mạng.

- Câm miệng cho ta?

Bạch sát quát.

- Các người, đều phải chết.

Hắc viêm bạo hùng đột nhiên ồm ồm mở miệng nói ra.

Đúng vậy, các người đều phải chết, Lý Dật đột nhiên cảm thấy cảm giác bỏ ngựa bắt ve, chim sẻ chực sẵn, may mà hoàng tước chính là bản thân hắn, loại tâm tình này làm cho hắn cảm thấy vui sướng.

- Ngao.

Hắc viêm bạo hùng lần nữa phát ra một tiếng gầm điên cuồng, theo cái thanh âm điên cuồng gào thét, quanh thân hắc viêm bạo hùng màu đen hỏa diễm đột lượn lờ sau đó triệu hoán, chia làm ba đạo hắc sắc tia chớp, chia ra tấn công vào hắc bạch Song Sát cùng Lý Dật.

Lý Dật không ngờ mục tiêu công kích hắc viêm bạo hùng lại bao hàm chính mình, tia chớp trước mắt màu đen tiêu xạ đến, không còn có bất luận cái gì lo lắng, Huyết Nguyệt âm âm bắn nhanh ra.

- Oanh.

- Rầm rầm.

- Rầm rầm rầm.

Hai cỗ năng lượng công kích cực hạn cùng một cỗ lực lượng cực hạn phòng ngự lập tức tạo thành đấu khí mảnh nhỏ bay ra tán loạn, chỗ đứng của ba người một thú bị phá hủy triệt để, nguyên bản cước đạp mặt đất hư không tiêu thất, ba người một thú đều biến thành trạng thái huyền phù. Ba cỗ năng lượng oanh kích giăng co mấy phút đồng hồ, Huyết Nguyệt cuồng cương công kích trúng vào thân thể hắc viêm bạo hùng.

Hắc viêm bạo hùng cũng đánh giá thấp lực công kích của Lý Dật, một tiếng kêu thống khổ thảm thiết đã rơi vào phía dưới cái hố thật sâu, đối

diện, hắc bạch Song Sát lại biến mất. Xuất hiện ở vị trí bọn họ, lại là hai người khác.

- Dương sát.

Lý Dật phán đoán không có sai, sau khi màu đen hỏa diễm hắc viêm bạo hùng đánh nát băng hỏa cái chắn hắc bạch Song Sát, âm sát dương sát kịp thời đuổi tới, hơn nữa ra tay đánh tan màu đen hỏa diễm.

Làm được như thế, hắc bạch Song Sát vẫn bị thương nôn ra máu không ngừng, nếu không có âm dương Song Sát cầm giữ, chỉ sợ năng lực huyền phù ở giữa không trung cũng không có, đã bị rơi xuống rồi.

Âm dương Song Sát hiện thân, đối với Lý Dật mà nói vừa lo vừa mừng. Mà máu chốt, lại rơi vào trên người hắc viêm bạo hùng đang ở trong hố sâu kia.

Hắc viêm bạo hùng mặc dù bị Huyết Nguyệt cuồng cương đánh trúng mà thua thiệt, nhưng hiển nhiên, điểm ấy thương thế đối với một đầu ma thú mà nói, còn không phải trí mạng. Thống khổ tru lên vài tiếng, hắc viêm bạo hùng một lần nữa lại đứng lên, mục quang gắt gao nhìn vào Lý Dật. Chỉ là trong ánh mắt, ngoại trừ cừu hận, còn có một tia sợ hãi.

Ma thú cũng sẽ có sợ hãi, càng là phẩm giai cao ma thú, càng giống nhân loại có tất cả cảm tình cảm giác. Ngược lại là những dê cấp ma thú kia, hoàn toàn bằng vào thú tính cùng bản năng làm việc, mà không lo lắng bất luận cái hậu quả gì.

- Hẳn chính là Lý Dật sao?

Nói chuyện là tên Ục ịch, một người có tướng mạo hèn mọn bỉ ổi. Ở bên cạnh hẳn, thì là một người cao gầy, hai người đứng chung một chỗ, Lý Dật cảm thấy kiếp là tổ hợp diễn viên hài tốt nhất.

- Đúng, hẳn chính là Lý Dật. Dương sát, may mắn các người tới kịp thời, bằng không huynh đệ chúng ta hủy ở trong tay tiểu tử này.

Giao thủ ba người một thú, chỉ có Lý Dật ngoại trừ hao tổn một chiêu Bạch Hồ đấu kỹ, không có ăn cái thiệt thòi gì, điều này làm cho bạch sát ôm hận.

- Dương sát, nói chuyện bằng lương tâm đi.

Lý Dật lập tức đứng dậy:

- Nếu không có ta sử xuất Bạch Hồ đấu kỹ, chỉ bằng hai người các người, có thể tiếp được đấu kỹ của thất giai đỉnh phong ma thú sao? Hay là có người giúp đỡ, liền cho rằng có thể giết ta.

- Mặc kệ người có phải đùa giỡn hay không, Lý Dật, người hôm nay người phải chết ở đây, tối thiểu Thiên Sát địa sát là do người giết chết, điểm ấy xác định không thể nghi ngờ.

Lý Dật nhìn dương sát một cái:

- Người chính là dương sát? Như vậy cái kia là âm sát rồi? Ta lại cảm giác được các người hẳn gọi là béo sát cùng gầy sát mới đúng.

- Tuyệt sát môn quả thật có béo sát gầy sát, bất quá ta dám khẳng định người tình nguyện nhìn thấy chúng ta, cũng không muốn nhìn thấy béo sát cùng gầy sát.

Tuyệt sát môn thật đúng là có chút ý tứ, vừa xuất hiện đều là có đôi có cặp, chẳng lẽ những thứ gì sát đều là "Đồng chí" ? Kiểm chế ý niệm muốn cười trong đầu, Lý Dật phán đoán một chút tình thế, hắc bạch Song Sát bị thương không nhẹ, mà thân mình chính là phòng ngự, uy hiếp không tính quá lớn. Ngược lại âm dương Song Sát, đối thủ chủ yếu của mình bây giờ.

- Bạo hùng, người có hứng thú liên thủ hay không, xử lý bốn sát này?

Lý Dật xoay người hướng ma thú trong hố sâu hỏi.

Hắc viêm bạo hùng một mực thờ ơ lạnh nhạt nhìn năm tên nhân loại đối đầu, với trí thông minh của hắn, tự nhiên cũng minh bạch năm người này cũng không phải để đối phó hắn. Trải qua một trận chiến vừa rồi, hắc viêm bạo hùng đối với Lý Dật đã có vài phần kiêng kỵ, mấy tên to con thực lực tuy nhiên kinh người, nhưng dù sao cũng là ma thú, nghe được Lý Dật đề nghị liên thủ, nghĩ nghĩ, ồm ồm hồi đáp:

- Người là nhân loại, ta tại sao phải cùng người hợp tác?

- Cho dù ta là nhân loại, chẳng lẽ người không cho rằng tình huống hiện tại đối với người rất bất lợi sao? Nếu như cùng ta liên thủ cùng bọn họ, tối thiểu có tám phần năm chắc giết chết người. Bất quá bởi như vậy, ta có kết quả cũng sẽ giống người, cuối cùng cũng bị bọn họ giết chết. Kết quả này bốn sát chiếm đại tiện nghi. Cho nên ta không ngại nói với người, chúng ta trước liên thủ xử lý bọn họ, sau đó chúng ta lại quyết phân thắng bại, kết quả tối thiểu hai người chúng ta một người có thể sống sót. Người cho rằng cái nào có lợi?

Hắc viêm bạo hùng đáng thương chỉ số thông minh căn bản không cao, thấy Lý Dật thao thao bất tuyệt phân tích. Mà bên kia, Dương sát cũng không khỏi cười khẩy nói:

- Người cho là ma thú thật sự có trí tuệ của nhân loại sao? Lý Dật, người cũng có ý nghĩ kỳ lạ, lại muốn cùng một đầu ma thú liên thủ, ha ha ha.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cường Giả Liên Hợp

Q.6 - Chương 383: Cường Giả Liên Hợp

Người gọi là Lý Dật? Hảo, ta và người liên thủ.

Dương sát cười to chưa hết, hắc viêm bạo hùng trong hố sâu thanh âm ồm ồm vang lên.

- Ha ha, bạo hùng, đây là một cái lựa chọn phi thường sáng suốt.

Lý Dật ngửa mặt lên trời cười to, thực lực bây giờ hoàn toàn sự khác biệt, cán cân triệt để nghiêng về phía Lý Dật. Đừng nói hắc bạch Song Sát có thương tích trong người, cơ hồ không có uy hiếp, cho dù hai người đang ở vào trạng thái đỉnh phong, có một đầu thất giai đỉnh phong ma thú hiệp trợ, Lý Dật cũng nắm chắc giết chết bọn họ. Về phần sau khi xử lý bốn sát, sẽ cùng hắc viêm bạo hùng quyết chiến, cái này, chỉ có thể đi một bước tính từng bước mà thôi.

Nhìn thấy Lý Dật cùng bạo hùng liên minh đạt thành, âm dương Nhị Sát đồng thời sững sờ, một mực không có mở miệng nói chuyện, âm sát nhìn bạo hùng nói:

- Lý Dật rất người vừa rồi cũng nhìn thấy, hắc và hắc bạch Song Sát liên thủ đối phó người, kết quả là như thế nào?

Bị âm sát nói như vậy, bạo hùng chỉ số thông minh lại không đủ dùng, loạng choạng tự hỏi.

- Đừng nghe hắc, bạo hùng, một chiêu này tại thế giới loài người chúng ta gọi là châm ngòi ly gián. Người chỉ cần hiểu rõ ràng, nếu như chúng ta không liên thủ, ai đạt được lợi ích lớn nhất là rõ ràng ý đồ của hắc.

- Đủ rồi, Đủ rồi.

Hắc viêm bạo hùng thân thể cao lớn bỗng nhiên lơ lửng, xem ra Huyết Nguyệt cuồng cương đối với thương thế của hắc hại cũng không có như trong tưởng tượng của Lý Dật, ma thú này vẫn có thể lực công kích cường hãn.

- Ta mặc kệ, trước hết giết nhiều người nói sau.

- Ngao.

Hắc viêm bạo hùng cuồng lệ một tiếng, hỏa diễm màu đen đánh ra.

- Ta tới giúp người.

Lý Dật há chịu buông tha cơ hội thật tốt, Phá Thiên kiếm rời tay ra, hướng giữa không trung điện xạ, lóng lánh ra một mảnh quang hoa chói mắt, hướng bốn sát đánh xuống.

Trong Bốn sát, hắc bạch Nhị Sát tuy bị thương không nhẹ, nhưng cường địch phát động thế công sắc bén như thế, há chịu khoanh tay đứng nhìn, vẫn là giãy dụa bày thành, nhanh chóng tại chung quanh bốn sát bố kết băng hỏa phòng ngự, âm dương Nhị Sát thì đều lấy ra một thanh trường kiếm, đấu khí rót vào, kiếm khí hoàn thành một cái hình cung, một cái kiếm hình cung chống Phá Thiên kiếm, cái kiếm hình cung khác lại công kích về phía hắc viêm bạo hùng.

Mấy tiếng nổ vang nặng nề, bốn sát giống như bốn bao cát bị đập bay ra mấy chục thước, cũng không biết bốn người có thủ đoạn gì, tuy bị lực lượng cường hãn cuốn ra mấy chục thước, thân hình bốn người lại rơi cùng một chỗ. Chỉ là ăn một kích này, hắc bạch Song Sát lần nữa không ngừng nôn ra máu, Âm dương Song Sát cũng không tốt hơn, vẻ mặt trắng bệch.

- Hảo, bạo hùng, lại làm một lần nữa, bọn họ cũng xong đời.

Lý Dật khen một câu, Phá Thiên kiếm lần nữa bắn ra, Bạo hùng mặc dù không có nói rõ cùng Lý Dật liên thủ, nhưng trên thực tế lại làm như vậy. Thấy Phá Thiên kiếm súc thế xong, tùy thời có thể phóng ra, hắc viêm bạo hùng cũng đập tay vào bộ ngực, hỏa diễm màu đen quanh thân lập tức bùng cháy mạnh.

Nhưng, trong lúc Lý Dật cùng hắc viêm bạo hùng tính toán đánh ra một kích trí mạng, xa xa chỉ nghe thấy một thanh âm vang lên:

- Lý Dật, người rất có năng lực sao. Rõ ràng cùng một đầu ma thú liên thủ.

Thanh âm này Lý Dật phi thường quen thuộc, ngẩng đầu nhìn lại, ở giữa không trung xuất hiện mấy vị cường giả. Trong đó có một người, quả

nhiên chính là La Lan học viện An Đức viện trưởng.

An Đức viện trưởng xuất hiện, Lý Dật cũng không nghĩ là Á bồi tuy lớn, nhưng luôn luôn một bộ phận cường giả tìm tòi, vừa rồi chiến đấu kịch liệt dẫn động tình lớn như vậy không có Đấu Thần điện lão quái vật tới đã là trong bất hạnh có vạn hạnh.

- Thì ra là An Đức viện trưởng giá lâm, đã lâu không gặp, An Đức viện trưởng tinh thần vẫn tốt như vậy.

Lý Dật ha ha, nhưng trong lòng không ngừng kêu khổ, nếu như vèn chỉ có An Đức, thế thì cũng được, đi theo sau lưng An Đức, có bảy tám đạo sư cùng học viên. Có thể đi theo An Đức từ La Lan học viện đuổi giết hãn, thực lực cũng không kém đi, đều là nhân vật đạo sư cấp bậc.

- Lý Dật, hãy chấm dứt việc đó, thành thật ngoan ngoãn theo ta đi, nếu không...

Bất quá, cùng Đấu Thần điện lão quỷ bất đồng, Lý Dật cũng không sợ hãi An Đức viện trưởng. Đạo lý rất đơn giản, Đấu Thần điện là muốn phế bỏ thiên ma đấu khí của hãn, hoặc là dứt khoát tru sát hãn, mà An Đức lại càng muốn hãn còn sống, để tìm được thiên ma đấu khí công pháp. Vị An Đức viện trưởng đã bỏ ra không ít công sức.

- Nếu không thì thế nào? Cùng lắm thì Lý Dật kinh mạch đứt đoạn mà chết, tin tưởng An Đức viện trưởng cũng không muốn nhìn thấy tại hạ bị chết thảm liệt như vậy.

Lý Dật hàm hồ nói, ít nhất, An Đức viện trưởng cùng Đấu Thần điện lập trường là giống nhau, đều không cho phép thiên ma đấu khí tồn tại ở Đấu Thần đại lục. Nếu như bị người biết rõ An Đức thêm muốn thiên ma đấu khí công pháp, như vậy An Đức thanh danh chỉ sợ cũng sẽ bị hủy diệt hơn phân nửa.

- Lý Dật, người đừng khăng khăng một mực. La Lan học viện cùng Đấu Thần điện đều có hảo tâm, nghĩ giúp người thoát khỏi tà ma ngoại đạo

khống chế, người vì sao không biết tốt xấu. Đi như vậy, người theo ta đi, ta đảm bảo Đấu Thần điện cùng tứ đại Ma Tông tuyệt đối sẽ không giết người.

Khẩu khí rõ ràng dừng một chút, cái ý vị này, hắc và Lý Dật đều biết rõ.

- Tốt.

Lý Dật cười, chỉ bốn sát tuyệt sát môn cùng hắc viêm bạo hùng, nói:

- Chỉ sợ bọn họ không quá nguyện ý để cho ta đi? An Đức viện trưởng, có phải là phiền toái người giải quyết chúng đi.

Lý Dật giao quyết như thế nào An Đức viện trưởng là người biết rõ nhất, nếu như Lý Dật nói chút ít ngoan thoại, An Đức vẫn có thể tin vài phần, nhẹ nhàng thỏa hiệp như vậy, thì là bằng cớ tuyệt.

La Lan học viện nhân mã xuất hiện, tình thế càng thêm quỷ dị. Năm nhân loại, một đầu ma thú, thực lực cán cân cùng trái dao động, người cùng ma thú cũng đang lo lắng tình cảnh của mình.

- An Đức viện trưởng, tuyệt sát môn cùng La Lan học viện không liên quan, càng không cái gì ân oán. Nhưng hôm nay, Lý Dật là tuyệt sát môn chúng ta phát hiện trước, thiên địa Nhị Sát chúng ta bị giết, lại đả thương hắc bạch Nhị Sát, Thiên Sát môn cùng Lý Dật lâm vào cục diện không chết không ngớt. An Đức viện trưởng cũng phải kể thứ tự đến trước sau.

Dương sát vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nhìn về phía An Đức viện trưởng thì lễ, chậm rãi nói ra.

- Người này tu luyện tà ma ngoại đạo, nguy hiểm cho tất cả thế lực lớn Đấu Thần đại lục, thậm chí dẫn phát liên tục tru sát chúng cường giả, luyện hóa đấu khí hạt giống, các loại hành vi làm cho người giận sôi. Đối với đại ác, ta Đấu Thần đại lục chúng cường giả đều có thể mà giết, thử hỏi tuyệt sát môn huynh đệ, vì sao còn tính toán chi li được mất, mà đại cục lại không để ý?

Một lời chính nghĩa nhiệt huyết, xem bộ dáng La Lan học viện hùng biện, vừa ra khỏi miệng chính là thao thao bất tuyệt, làm Lý Dật trong lòng không khỏi lắc đầu.

- Thúi lắm, Tuyệt sát môn nói cái gì nhân nghĩa lý trí. Ta tuyệt sát môn vừa chết mất hai sát, chẳng lẽ không cho chúng ta báo thù sao, nếu ta không làm được là do chúng ta vô năng, chỉ có thể tự nhận không may, nhưng trước đó, các người đừng vội can thiệp.

Dương sát hung ác cực kỳ, cũng không muốn nghĩ, nếu không có La Lan học viện giá lâm, hắc hắc bạch âm dương bốn sát chỉ sợ sớm đã vẫn lạc tại dưới tay Lý Dật cùng hắc viêm bạo hùng.

- Tuyệt sát môn huynh đệ, không bằng đi như vậy.

An Đức trầm ngâm một lát, đề nghị nói:

- Người chết không thể sống lại, tuyệt sát môn đau lòng mất đi hai sát tuy làm lòng người đau khổ, nhưng Lý Dật thù hận thật sự quá nhiều, tam đại thế lực chúng ta còn có rất nhiều việc liên quan đến hắn. Không bằng ta và người hợp lực, đợi chế phục người này sau, hai ức treo giải thưởng là thuộc về tuyệt sát môn, như thế nào?

An Đức đề nghị, tuyệt sát môn động cơ không phải là vì giải thưởng kếch xù sao? Về phần hao tổn nhân thủ, chỉ cần là nhiệm vụ tổng hội có loại tỷ lệ này, chỉ cần bắt được tiền thưởng, lại bổ sung hai người vào bảy mươi hai sát cũng không có vấn đề gì lớn.

- Hay, An Đức viện trưởng nói chuyện dễ nghe.

Dương sát gật đầu nói:

- Vậy dựa vào An Đức viện trưởng nói.

Liên minh đạt thành, trên trận hào khí bỗng nhiên lại khẩn trương lên, đầu hắc viêm bạo hùng kia tựa hồ cũng đang suy nghĩ có lên đời đi trận

doanh. Nhưng xem cái tình huống này, coi như mình nguyện ý, đối phương cũng không chấp nhận.

- Bạo hùng, lúc này chúng ta có thể cùng trên một sợi dây. Ta bị chết, bọn họ cũng sẽ thuận tay thu thập người, phải biết rằng, một quả ma hạch thất giai đỉnh phong, đây chính là rất đáng tiền.

Ma thú đối với nhân loại cừu hận, do nhân loại không ngừng cướp lấy ma hạch, nghe Lý Dật nói bọn chúng có thể mổ bụng mình cướp lấy ma hạch của mình, hắc viêm bạo hùng lập tức phát ra tiếng gầm nhẹ.

Lý Dật nói không hoàn toàn xúi giục, trên thực tế, đã có không ít học viện đạo sư bắt đầu dò xét đầu thất giai đỉnh phong ma thú hiểm thấy này. Trong lúc chiếm cứ tuyệt đối thực lực, bất luận kẻ nào cũng sẽ tiện tay xử lý ma thú cướp lấy ma hạch.

- Muốn lấy ma hạch của ta, hừ, còn phải xem bọn hắc có cái năng lực này hay không.

Cùng chung địch nhân, hắc viêm bạo hùng cùng Lý Dật lưng tựa lưng cùng chung mối thù.

Mà ngoại trừ hắc bạch Song Sị thương át, những cường giả khác thì bắt đầu dùng hình tròn đem Lý Dật cùng hắc viêm bạo hùng vây quanh, giống như một đám ngọt ửng nhìn kỹ con mồi của mình.

- An Đức viện trưởng, những gì người tính toán sẽ không thực hiện được.

Lý Dật nảy sinh ác độc nói:

- Coi như là chết trận, người cũng sẽ không tìm được đầy đủ thi thể của ta.

- Đó cũng không cần phải nói, phải thử một chút.

An Đức viện trưởng tại trong tay Lý Dật ném qua không ít thiệt thòi, lúc này còn muốn lừa dối hẳn cũng không có đơn giản như vậy.

- Coi như là người hung ác, An Đức viện trưởng, người chẳng phải muốn được thiên ma đấu khí công pháp sao? Hảo, ta Lý Dật nhận bại, nếu như buông tha ta, ta sẽ nói cho người biết.

Ánh mắt của An Đức xẹt qua một tia tham lam cùng vui sướng, một kích này của Lý Dật đánh trúng nhược điểm lớn nhất của hẳn, nếu như không phải trở ngại trước mặt nhiều người, An Đức viện trưởng chỉ sợ đã sớm thỏa hiệp. Nhưng thiên ma đấu khí tuy trọng yếu, nếu như tìm được như vậy, hẳn khó tránh khỏi cũng sẽ trở thành Lý Dật thứ hai, bị Đấu Thần điện cùng thiên hạ cường giả đuổi giết. Nhịn xuống lòng tham lam cùng khát vọng, An Đức viện trưởng hiên ngang lẫm liệt nói:

- Không sai, ta là muốn biết thiên ma đấu khí công pháp, chính là vì nghiên cứu cho người thoát khỏi loại tà ma ngoại đạo này khổng chế. Người nếu thành tâm bỏ Phá Thiên kiếm, bó tay chịu trói, theo ta đi gặp Đấu Thần điện tổng Điện chủ.

Lý Dật nhìn thấy An Đức tham lam nhưng còn làm bộ, có chút ít mỉa mai nói:

- Xem ra An Đức viện trưởng đã tâm chẳng những muốn thiên ma đấu khí, ngay cả Phá Thiên kiếm cũng muốn. La Lan học viện khẩu vị có phải là quá lớn không, treo giải thưởng hai ức đã nghĩ muốn ăn sạch, chỉ sợ người lấy được hai thứ này, cũng không có phúc tiêu thụ đâu.

- Hừ, thiếu niên miệng lưỡi lợi hại, đã không có thành ý, vậy nhận lấy hậu quả đi.

Lý Dật liều mạng kéo dài thời gian, một mặt là âm thầm khôi phục thực lực, cũng muốn hắc viêm bạo hùng tranh thủ thời gian khôi phục. Nếu như một người một thú đều có thể khôi phục tới trạng thái đỉnh phong, đối mặt hai cái Đấu Thánh trước cái này, cùng bốn năm đấu tôn cùng

đám Đấu Hoàng cường giả, chiến một trận cũng không phải không có khả năng.

Xa xa, Lý Na một mực chú ý tràng diện tuy sốt ruột, nhưng khổ nỗi thực lực thấp kém vô pháp tương trợ, chỉ là âm thầm lo lắng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tấn Cấp Đấu Thánh

Q.6 - Chương 384: Tấn Cấp Đấu Thánh

Ngoại trừ Lý Na, long súng xèo xèo cũng ý thức được Lý Dật gặp phải nguy cơ, bởi vì linh hồn của nó cùng Lý Dật có liên hệ, Xèo xèo lúc này trở nên luống cuống.

- Còn dong dài cái gì?

An Đức viện trưởng không động thủ, huynh đệ chúng ta sẽ phải lên trước.

Âm dương Nhị Sát nhìn Lý Dật cảm hận cực kỳ, mắt thấy Lý Dật đang không ngừng khôi phục thực lực, Song Sát liếc nhau, đồng thời đánh ra song chương.

Một đạo lôi hệ đấu khí cùng một đạo hỏa hệ đấu khí lập tức mãnh liệt tuôn ra, hai cổ đấu khí quần giao cùng một chỗ, cùng hắc bạch Song Sát hợp kỹ phòng ngự đấu kỹ khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu. Lý Dật giờ mới hiểu được vì cái gì đợt thứ hai tuyệt sát môn đến đuổi giết mình là hắc bạch âm dương bốn sát, cái bốn sát này hai cái phòng ngự, hai cái tiến công, như vậy bốn đấu tôn tổ hợp, tăng thêm bọn họ là loại hợp kỹ đấu kỹ thần bí, nếu như dưới tình huống bình thường, mình quả thật vô lực ngăn cản.

Nhưng tuyệt sát môn tuyệt đối sẽ không nghĩ đến, lại bị hắc viêm bạo hùng đá cho một cước.

Lôi hệ đấu khí cùng hỏa hệ đấu khí đều thuộc về cường công kích thuộc tính đấu khí, thông qua tuyệt sát môn độc môn bí kỹ thi triển ra, tuyệt đối không phải hiệu quả một cộng một bằng với hai, mà là cường đại gấp mấy lần. Hai cỗ đấu khí phá không mà đến, đánh úp về phía hắc viêm bạo hùng.

Mà một bên khác, An Đức viện trưởng cũng hạ quyết tâm, ít nhất là khi Lý Dật hao hết thực lực tuyệt đối sẽ không nường tay.

- Ra tay đi.

An Đức lạnh lùng nói, đồng thời chưa quên phân phó đạo sư cùng học viên một câu:

- Tổng Điện chủ càng hy vọng muốn người sống, ra tay chú ý đúng mực.

Được An Đức viện trưởng cố ý bảo, những đạo sư kia cùng học viên không tiếp tục cố kỵ, hơn mười đạo đấu khí cơ hồ tại cùng một thời gian phát ra, mặc dù không có âm dương Nhị Sát đấu kỹ quý dị, nhưng những cường giả này hợp lực một kích, năng lượng cũng thực sự dư thừa đến cực hạn.

- Ngao.

- Hừ.

Một người một thú lưng vai mà đứng, đối mặt theo đấu khí công kích bốn phương tám hướng vọt tới, hỏa diễm màu đen cùng thiên ma đấu khí màu đen tràn ngập ra, tại quanh thân bố kết thành một đạo đấu khí cái chắn nồng đậm. Bất quá khoảng cách, thân hình một người một thú hoàn toàn bị màu đen cái chắn này che đậy, không thấy thân hình, tựa như hai luồng sương mù màu đen giao hòa cùng một chỗ.

Hắc viêm bạo hùng thân thể vô cùng cao lớn khiến cho hắc ăn không ít thiệt thòi, đại bộ phận công kích năng lượng đều rơi vào trên người hắc. Sương mù màu đen như một đợt sóng tiếp nối điên cuồng tấn công và không ngừng co lại. Không hề có mảnh khoe, đấu khí oanh kích, hoàn toàn dựa vào đấu khí tu vi của chính mình.

Thân ở trong sương khói màu đen, Lý Dật không ngừng thúc dục thiên ma đấu khí, dưới tác dụng của thiên khôn kiên châu cường hóa hóa thành năng lượng phòng ngự, cực lực chống lại công kích, thân thể Lý Dật đã

bị điều động đến cực hạn, trong cái khác vài hệ đấu khí trong đan điền khí hải không ngừng bị dung nhập thiên ma trong đấu khí, kinh mạch càng khuếch trương đến cực hạn, cố gắng thích ứng đấu khí cuồng hân tuôn ra.

Nếu như cứ đánh tiếp tuyệt đối không phải thương sách, loại đấu khí này oanh kích phía dưới, căn bản không rảnh sức thể đấu kỹ, càng không hoa chiêu gì có thể sử dụng được.

- Ngao.

Hắc viêm bạo hùng chưa từng đánh qua trận nào buồn bực như vậy, nó không ngừng tru lên, nhưng có khả năng thúc dục đấu khí tựa hồ càng ngày càng ít, hoàn toàn nương tựa thân thể chống lại.

Đối chiến hơn mười phút, đấu khí cực lực rút ra, thực lực song phương đều hao tổn rất lớn.

Nhìn thấy hắc viêm bạo hùng thực lực giảm bớt đi nhiều, An Đức viện trưởng bỗng nhiên lấy ra một thanh huyết sắc trường kiếm, đấu khí rót vào, huyết sắc trường kiếm lập tức linh hoạt, huyết quang hóa thành kiếm quang mờ mịt lượn lờ tại trên cơ thể.

- Chịu chết đi, nghiệt súc.

Huyết sắc trường kiếm rồi đột nhiên rời tay, tăng vọt mấy lần, hướng về phía hắc viêm bạo hùng đâm tới.

- Bạo hùng cẩn thận.

Lý Dật vội vàng lên tiếng cảnh báo. Xem ra An Đức không muốn giết hắc viêm bạo hùng, mà là nghĩ trước loại trừ hắc viêm bạo hùng, khi Lý Dật mất đi chỗ dựa không thể không đầu hàng.

Trong lúc nhiều cường giả công kích phía dưới, hắc viêm bạo hùng đừng nói né tránh, chính là hoạt động cước bộ cũng rất khó khăn, huống hồ

một khi né tránh, sau lưng không khỏi sẽ lộ ra sơ hở, cho những cường giả khác thừa cơ công kích.

Lý Dật lên tiếng cảnh báo, đồng thời tâm niệm vừa động, tế ra Phá Thiên kiếm. Phá Thiên kiếm chính là kiếm trung vương giả, Tiên Thiên kiếm khí lập tức đem huyết sắc trường kiếm đè ép xuống.

Nhưng An Đức viện trưởng mưu đồ một kích này đã lâu, làm sao để Lý Dật vội vàng ứng đối được. Chỉ nghe một tiếng kêu thảm thiết, hắc viêm bạo hùng bên cạnh thân màu đen hỏa diễm hào quang lập tức vỡ ra một cái lỗ hồng lớn, huyết ồ ồ tuôn chảy ra.

Một kích đắc thủ, An Đức có chút đắc ý, uy hiếp nói:

- Ta xem các người còn có thể kiên trì bao lâu, một khi bạo hùng máu tươi chảy hết, Lý Dật, người chờ thúc thủ chịu trời đi.

Ngoại trừ sử dụng một thanh trường kiếm tạo thành thương tổn cho hắc viêm bạo hùng, An Đức không tiếp tục công kích.

Bạo hùng đáng người cực kỳ cao lớn, lượng máu huyết trong cơ thể cũng thực sự dư thừa, dưới chân hắc, một vũng máu tươi kinh người không nhanh không chậm chậm rãi chảy ra bốn phía.

Đáng chết, Lý Dật trong lòng thầm mắng một câu, đối phương còn có một cường giả không có ra tay, nếu như đánh thành cái dạng này, kết cục cơ hồ là không có lo lắng. Lý Dật bắt đầu nghĩ tới phá vòng vây, có chút di động cước bộ, Lý Dật nhận thức chuẩn ở giữa khe hở vài cái Đấu Hoàng cường giả, đang muốn tính toán lấy đó làm mục tiêu đột phá.

Bỗng nhiên, hắc cảm thấy chân dưới nóng lên, một cỗ khí tức ấm áp dọc theo bên ngoài thân chậm rãi rót vào, hơn nữa nhanh chóng hóa thành đấu khí, chạy tại trong kinh mạch. Chuyện gì xảy ra? Lý Dật trong nội tâm rung mình, có ý thức dẫn đạo dòng nước ấm trải qua kinh mạch rót vào đan điền khí hải.

- Lý Dật, người báo thù cho ta.

Bỗng nhiên xuất hiện một cỗ hấp lực, Lý Dật chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, thân thể ở vào một mảnh huyết tinh chất lỏng đậm đặc, có thể cảm giác được máu hắc viêm bạo hùng không ngừng rót vào thân thể của mình, hóa thành từng dòng nước ấm trải qua kinh mạch không ngừng rót vào đan điền khí khí hải, đấu khí hao tổn khá lớn bỗng nhiên tăng vọt.

Hắc viêm bạo hùng đang giở trò quỷ gì? Chẳng lẽ ma thú này lại muốn đem toàn bộ huyết mạch chi lực truyền thừa cho mình? Hắc viêm bạo hùng huyết mạch chi lực tuy kém hơn Long Tộc, nhưng đầu gì cũng là thất giai đỉnh phong, mà lại thân thể cao lớn như vậy ẩn chứa máu huyết sao mà kinh người. Lập tức không hề suy nghĩ, Lý Dật thu nhiếp tâm thần, đối với hắc viêm bạo hùng thân thể năng lượng ba động không để ý, tay quyết thiên ma đấu khí, hấp thu máu huyết hắc viêm bạo hùng tốc độ bỗng nhiên nhanh hơn, giống như một máy bơm to lớn không ngừng rút ra máu bạo hùng vậy.

Huyết mạch chi lực tuôn ra chạy vào đan điền khí hải, trong cơ thể thiên ma đấu khí không ngừng bành trướng, dĩ nhiên đến điểm tới hạn đột phá.

Lý Dật kinh hỉ lại có chút sầu lo, đột phá cố nhiên là chuyện tốt, nhưng không biết nhiều cường giả oanh kích hắc viêm bạo hùng còn có thể kiên trì bao lâu.

Cũng không biết hấp thu bao nhiêu máu huyết của hắc viêm bạo hùng, thiên ma đấu khí rốt cục đột phá, tấn thăng đến thiên ma năm biến. Nhưng đấu khí thực lực lại như cũ sắp đột phá mà chưa đột phá, mặc cho Lý Dật điên cuồng công phá mà còn kém một chút.

Bỗng nhiên, thân thể Lý Dật lần nữa cảm nhận được một cỗ hấp lực, tại làm cho người buồn nôn, sau đó đụng phải một cái gì đó cứng rắn vô cùng. Ma hạch, Thất giai đỉnh phong ma thú ma hạch hắc viêm bạo hùng.

Bên ngoài thân thể Hắc viêm bạo hùng, y nguyên bao phủ một cổ hỏa diễm cái chắn màu đen, chỉ là đám cường giả không đoạn ngừng oanh kích cái lá chắn đó càng ngày càng co rút lại, càng ngày càng hiển yếu ớt.

- Mọi người lại thêm chút sức, bọn họ rất nhanh không chịu được.

Tên La Lan học viện có tài hùng biện kêu lên, kỳ thật không cần hẳn nói, cơ hồ tất cả cường giả đều đã nhìn ra điểm này, thắng lợi đã trong tầm mắt, cũng không cần tiết kiệm đấu khí, cả một đám không hề giữ lại đem đấu khí cực hạn toàn lực thúc dục, oanh kích về phía đoàn màu đen cái chắn đang lung lay kia.

- Dừng tay.

Một tiếng khê kêu, long súng xèo xèo mang theo Lý Na bay tới. Lúc này nó nhìn thấy Lý Dật đã bị công kích như thế, Lý Na cùng xèo xèo đều không thể đứng xem.

Bị cái giọng nói này, công kích hơi trì hoãn, An Đức chuyển hướng nhìn Lý Na, lạnh lùng nói:

- Người có lời gì muốn nói?

- Các người làm như vậy không cảm thấy thẹn sao? Nhiều người như vậy đánh một người.

- Cảm thấy thẹn? Ha ha ha, Lý Na, đừng ấu trĩ. Xem tại người là học viên La Lan, ta không cùng người so đo, người nhanh đi đi.

- An Đức viện trưởng, ta có một thỉnh cầu, xin cho ta thử thuyết phục Lý Dật, để cho hắn cùng các người cùng đi gặp Đấu Thần điện tổng Điện chủ.

Rơi vào đường cùng, Lý Na cũng chỉ cố gắng dùng kế hoãn binh.

An Đức trầm ngâm một lát, lường trước Lý Dật cùng đã hấp hối cùng hắc viêm bạo hùng cũng sử không ra hoa gì dạng, quan trọng hơn là, hắc thâm muốn Lý Dật mất đi sức chiến đấu, lại không nghĩ muốn lấy mạng của hắc.

- Hảo, ta cho người một quả cơ hội. Đều dừng tay.

An Đức mệnh lệnh rất nhanh được học viện cường giả chấp hành, Dương Nhị Sát cũng không dừng tay, y vẫn mãnh liệt oanh kích.

- Lý Dật..

Khẽ hô một câu, Lý Na nước mắt đã chảy ra, nếu không vì nàng, Lý Dật tuyệt sẽ không lâm vào loại tuyệt cảnh này. Nếu như biết rõ sẽ xuất hiện loại tình huống này, Lý Na tình nguyện chết cũng sẽ không khiến Lý Dật làm như vậy.

Trong lúc âm dương Song Sát dốc sức công kích, đoàn màu đen hỏa diễm cái chắn rốt cục triệt để hỏng mất, thân thể cao lớn hắc viêm bạo hùng ầm ầm ngã xuống, làm cho bụi bậm đầy trời.

Một mảnh yên lặng, không nói gì thực sự yên lặng.

Bụi bậm tan hết, Lý Na đang muốn nhào tới, nhưng trước mắt một màn lại làm cho nàng không có làm như vậy. Trên mặt đất chạy đến thân thể hắc viêm bạo hùng, nhưng Lý Dật lại không thấy.

- Chuyện gì xảy ra? Hay là hắc đã chạy thoát?

Một người học viên phát khô môi, hồ nghi nói.

- Không có khả năng, Lý Dật muốn chạy trốn, cho dù chúng ta không có phát hiện, sao lại có thể thoát được qua con mắt viện trưởng.

Một học viên khẳng định nói.

`` - Vậy hắc đi đến nơi nào rồi.

Ánh mắt của mọi người đều chuyển tới trên người An Đức, cố gắng từ chỗ của hắn tìm được đáp án. An Đức sắc mặt phi thường cổ quái, lại có chút khó coi, phán đoán một chút, hắc lạnh lòng thốt:

- Hắn còn chưa chết, chẳng những không có chết...

Bỗng nhiên một tiếng không gian ba động, cắt đứt lời An Đức phân tích.

- Không sai, ta chẳng những không có chết, nhưng lại đã tấn cấp trở thành Đấu Thánh cường giả.

Một thân máu đen Lý Dật cơ hồ nhìn không ra hình người, lau một cái mặt mũi tràn đầy vết máu, lộ ra bộ mặt vừa hưng phấn vừa ngoan lệ. Vừa rồi cũng nguy hiểm thật, nếu như không phải Lý Na cùng xèo xèo cắt đứt công kích của học viện, mà hắc viêm bạo hùng chống đỡ không lâu, mà đúng là học viện công kích hơi trì hoãn, Lý Dật chiếm được thời gian quý giá, hoàn toàn luyện hóa ma hạch hắc viêm bạo hùng, sau đó Lý Dật rốt cục đột phá, tấn chức Đấu Thánh cường giả.

Chẳng những thành công tấn chức, quan trọng hơn là, hiện tại thực lực Lý Dật ở vào trạng thái đỉnh phong. Loại trạng thái này làm Lý Dật cảm giác tràn đầy lực lượng, lực lượng bề ngễ hết thảy.

- Hừ.

An Đức hừ lạnh một tiếng, thân hình bỗng nhiên vừa động, hướng Lý Na bắn đi. Theo lý thuyết, đều là Đấu Thánh cường giả, An Đức thực lực còn cao hơn Lý Dật, mà lại chiếm ưu thế nhân số, căn bản An Đức không nên sợ hãi Lý Dật, cán cân thăng lợi nghiêng về phía bên mình. Nhưng, cũng không biết vì cái gì, An Đức lại không chế không nổi nỗi sợ hãi của mình.

Đúng là loại tâm lý sợ hãi này, làm hắn bỗng nhiên ra tay, cố gắng không chế Lý Na uy hiếp Lý Dật.

Lý Dật ngược lại thực không ngờ rằng An Đức quyết đoán như thế, muốn tiến lên cứu viện không kịp rồi. Mắt thấy An Đức đến gần Lý Na, Lý Na thực lực thấp kém căn bản vô lực phản kháng, long súng xèo xèo xông ra, một đoàn kim sắc đấu khí dũng ra.

Mặc dù là ấu long, nhưng Long Tộc long hệ đấu khí bất luận kẻ nào đều không thể khinh thường. An Đức cũng không dám khinh thường, đấu khí đánh ra, ngăn cản ấu long phun ra kim sắc đấu khí. Chỉ lần dừng một chút, thân hình Lý Dật đã đến bên cạnh Lý Na, Phá Thiên kiếm thành linh ở nơi tay, kiếm phong trực chỉ đánh thẳng về phía An Đức.

- An Đức viện trưởng, người làm như vậy không biết là vô sỉ sao, không nhục thân phận cường giả sao?

- Lý Dật, đừng tưởng rằng tấn chức Đấu Thánh thì đã giỏi, xem ra, chúng ta nên hảo hảo tiến hành một hồi quyết đấu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nuôi Dưỡng Thiên Hồ Ngư

Q.6 - Chương 385: Nuôi Dưỡng Thiên Hồ Ngư

- Không có hứng thú.

Lý Dật trực tiếp cự tuyệt nói. Tấn cấp tuy kinh hỉ, nhưng Lý Dật cũng không mất đi tỉnh táo, với thực lực bây giờ cùng với Phá Thiên kiếm, không có thể giết hết cường giả trước mắt này, nhưng hao tổn rất lớn, còn cần phải thời gian. Trong này lẫn qua lẫn lại lâu như vậy, gây ra động tĩnh lớn như vậy, các lộ cường giả khác nhận được tin tức, nhất định đang cực lực chạy đến, thời khắc này cùng An Đức quyết chiến hiển nhiên không phải lựa chọn sáng suốt nhất.

Bất quá, dùng thực lực bây giờ, mình lựa chọn rời đi cũng không có ai có thể có thể ngăn cản.

- Không dám sao.

An Đức khích tướng nói.

- Đúng, không dám.

Lý Dật quét mắt một vòng chiến trường, sau đó nhìn Lý Na nói:

- Chúng ta đi.

- Muốn đi? Dễ dàng như vậy sao?

An Đức viện trường giận dữ, lúc này không thể chế phục Lý Dật, nếu cứ như vậy làm cho hãn chạy thoát, An Đức thậm chí cả La Lan học viện cũng không cần đứng hàng tam đại thế lực nữa.

Song chương khép lại, một đoàn đấu khí như đám mây xuất hiện ở trong lòng bàn tay An Đức, theo cổ đấu khí đám mây này không ngừng xoay tròn, một cổ thuộc tính đấu khí hoàn toàn bất đồng tại quanh thân An Đức tràn ngập ra.

Đấu khí pháp tắc.

Đấu Thánh cường giả đấu khí pháp tắc, Loại lực lượng này siêu việt đấu tôn về không chế không chế không gian lực lượng, tại trong đấu khí pháp tắc chính mình thì Đấu Thánh vô địch. Đối kháng đấu khí pháp tắc lực lượng, trừ để tránh cho bị pháp tắc đối phương nuốt vào trong, biện pháp duy nhất chính là dùng đấu khí pháp tắc của mình đối kháng.

Lý Dật đối đấu khí pháp tắc lĩnh ngộ nguyên từ ma hạch thất giai ma thú hắc viêm bạo hùng, ma hạch ngoại trừ dùng để tu luyện đấu khí năng lượng, đồng thời ghi chép không gian pháp tắc của chủ nhân đối với lĩnh ngộ đấu khí pháp tắc. Chỉ là, loại tin tức này chỉ có lúc thời điểm tấn chức mới có thể bị đọc được. Nếu để cho một cái Đấu Hoàng cường giả thông qua thất giai ma hạch tu luyện, hãn nhiều nhất chỉ có thể thu nạp

năng lượng trong ma hạch, nhưng không cách nào lĩnh ngộ pháp tắc lực lượng trong đó.

- Đấu khí pháp tắc? Ta sẽ không sao.

Lý Dật cười lạnh một tiếng, tay phải ở Hư không vẽ một cái, đấu khí rung động nhộn nhạo ra.

- Phốc, phốc, phốc.

Pháp tắc đối kháng cũng không như đấu khí đấu kỹ va chạm có thanh thế kinh người, nhưng theo pháp tắc lực lượng đối kháng tạo thành trình độ phá hư thì loại lực lượng này dưới Đấu Thánh cường giả không cách nào lý giải.

Pháp tắc lực lượng đụng nhau cùng một chỗ, một tảng đá lớn không một tiếng động biến mất, giống như một khối băng hòa tan, không có phát ra một tiếng động, mà cứ thế biến mất.

Một chiêu đấu khí pháp tắc đối kháng, Lý Dật cũng không dây dưa, thu hồi long súng Xèo xèo, một tay nắm lấy eo Lý Na, vô cùng nhanh chóng ngự không mà đi, trong nháy mắt tại không trung lưu lại một điểm đen nho nhỏ.

- Đuổi theo mau.

An Đức không cam tâm, thân hình bạo động, hướng về Lý Dật đuổi theo.

Nhưng tại tốc độ Đấu Thánh cường giả trước mặt, Đấu Hoàng đấu dực phi hành căn bản là không cách nào đuổi kịp, chính là đấu tôn cường giả cũng kém hơn nhiều. Rất nhanh, người truy kích cứ dựa theo đẳng cấp kéo dài ra.

Lý Dật dắt Lý Na cấp tốc bay vút đi, trước mắt, đột nhiên cảnh sắc biến đổi, vừa bay qua một tòa núi cao, một cái đầm xanh biếc như ngọc hồ xuất hiện ở trước mặt. Cái hồ này phương viên hơn mười dặm, bốn phía

đều là núi cao vây quanh, trong hồ nhận nhạo từng sợi lân quang, một mảnh sự yên lặng vô cùng.

Không hề nghi ngờ, đây là thiên hồ.

Nhưng hôm nay hồ tuy đẹp, lại không có tánh mạng khí tức gì, hết thảy đều thực sự yên lặng có chút vô cùng quỷ dị.

- Lý Dật ca ca, chúng ta đến thiên hồ rồi sao.

- Đúng vậy.

Lý Dật bắt đầu dọc theo thiên hồ bay vút. Dựa theo lời Bắc Đẩu Tam Hoàng nói, vị cao nhân kia ở tại ven hồ.

Chỉ là truyền thuyết hôm nay Thiên hồ có cao giai ma thú cư ngụ, nơi này cảm giác, đừng nói cao giai ma thú, tại thiên hồ duyên ngay cả cá cùng vật còn sống đều không có nhìn thấy? Chẳng lẽ, những cao giai ma thú kia, đều sinh hoạt tại trong nước sao?

Sau lưng, đại bộ phận truy binh đều bị bỏ xa, chỉ có An Đức cùng nột cái Đẩu Thánh đại đạo sư kia vẫn xa xa không trung hình thành hai cái điểm đen nhỏ bé.

Lại lại bay vút hơn mười dặm, mắt thấy tới điểm cuối cùng của thiên hồ, chỉ thấy ven hồ đột nhiên xuất hiện mấy gian nhà gỗ.

Lý Dật kích động một hồi, nơi này nhất định chính là chỗ của vị cao nhân ở lại. Không biết cao nhân này, rốt cuộc là cái cấp bậc gì, có như Bắc Đẩu Tam Hoàng nói hay không, có nguyện ý giúp trợ chính mình hay không.

Rơi vào trước căn nhà gỗ, Lý Dật không dám đường đột, cao giọng kêu to nói:

- Tiên bối.

- Tiền bối.

Nhưng không có bất kỳ phản ứng nào, theo lý thuyết, với thực lực cao nhân, khi mình đến hẳn đã sớm cảm giác mới đúng, không có phản ứng, đây là cái tình huống gì.

- Có ai không?

Lý Dật thanh âm đề cao vài lần, đồng thời đi đến trước căn nhà gỗ, thăm dò vào bên trong. Căn nhà mặt trần kiến thiết cực kỳ bình thường, cùng một cái căn nhà nông thôn tầm thường bài trí cũng không khác nhau, chỉ là không có những nông cụ kia thôi. Nhưng xem xét lần vài gian nhà gỗ, cũng không có một bóng người, cũng không có bóng dáng vị cao nhân, chẳng lẽ cao nhân xuất môn dạo chơi sao? Lý Dật có chút thất vọng, lại quay đầu nhìn lại, thân hình An Đức cùng đại đạo sư càng ngày càng gần.

Sau khi tham quan vài gian nhà gỗ thấy dường như rất quen thuộc, giống như ở nơi nào đã từng gặp vậy. Lý Dật thối lui vài bước, chăm chú đánh giá gian nhà gỗ, nhưng nhìn tới nhìn lui, tuy nhìn quen mắt, nhưng nhất thời lại nghĩ không ra đã nhìn thấy ở nơi nào.

- Giống như không ai, Lý Dật ca ca, làm sao bây giờ, bọn họ rất nhanh đến nơi rồi.

Lý Dật cũng có chút nôn nóng, hai cái Đấu Thánh cường giả tuy còn có thể đánh một trận chiến, nhưng nếu như cao nhân xuất môn đi xa, thì chuyển đi này coi như công cốc.

- Di, nhà gỗ? Trong này tại sao có thể có người ở lại?

Bất quá khoảng cách, An Đức cùng đại đạo sư cũng đến, nhưng đối với một màn quỷ dị trước mắt này làm hẳn giật mình không nhỏ. Phải biết rằng, trong này là trung tâm của ma thú sâm lâm, đừng nói cường giả bình thường, chính là An Đức Đấu Thánh cường giả, đều không có đảm lượng tới nơi này kiến tạo tiểu biệt thự nghỉ ngơi.

- Lý Dật, đây là chỗ ẩn thân của người sao? Đảm lượng của người cũng không nhỏ.

Tự nhiên mà vậy, An Đức hiểu lắm.

- Đúng.

Lý Dật thuận miệng thừa nhận nói:

- Hoan nghênh quang lâm hàn xá. Bất quá hoang sơn dã lĩnh không có gì chiêu đãi, viện trưởng đại nhân xin hãy tha lỗi.

- Người nghĩ rằng ta tin người sao? Coi như là người hiện tại là Đấu Thánh, nghĩ tại thiên hồ đặt chân chỉ sợ đều khó có khả năng, huống chi trước người là đấu tôn cường giả. Nói thực ra, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

- Không nói những này cho người xa lạ, An Đức viện trưởng, chúng ta thẳng thắn thành khẩn nói chuyện.

- Như thế nào thẳng thắn thành khẩn nói chuyện đây?

- Thẳng thắn thành khẩn chính là tháo mặt nạ xuống, không cần đem mình trang phục thành vẻ đạo mạo, người nói ra trong lòng người muốn, ta nói ra ta nghĩ cái gì, xem xem giữa chúng ta có tiếng nói chung cùng khả năng giao dịch hay không.

- Hừ, ta muốn cái gì người rất rõ ràng.

Bên người chỉ có một đại đạo sư, An Đức sẽ không cần phải quá nguy trang thành chính nhân quân tử.

- Ta nghĩ muốn, chắc hẳn An Đức viện trưởng cũng không phải không biết.

- Người dã tâm quá lớn, đừng nói ta, chỉ sợ Đấu Thần điện tổng Điện chủ cũng vô pháp thỏa mãn người.

Lý Dật lặng lẽ cười:

- Người hiểu ta An Đức viện trưởng. Người đã không thể cho ta nhiều như vậy, ta cũng không muốn hưởng người yêu cầu quá nhiều, như vậy, người chỉ cần tuyên bố cùng Đấu Thần điện quyết liệt, để cho ta là La Lan đại đạo sư. Ta nghĩ, dùng thực lực ta bây giờ, làm cái La Lan học viện đại đạo sư, cũng không tính là nhục La Lan học viện.

- Đại đạo sư? Hừ, chỉ sợ là ta đem cái chức vị viện trưởng này tặng cho người, cũng vô pháp thỏa mãn khẩu vị của người.

- Ha ha, thăng thấn thành khẩn như vậy là được rồi, không sai, người nhường cái chức viện trưởng này ta cũng không để vào mắt. Bất quá, khẩu vị của ta tuy lớn, nếu không phải là người có lòng tham không đáy, ít nhất hiện tại tình huống không cho phép ta có lòng tham không đáy. Ta chỉ cần một cái nơi an toàn tu luyện, chỉ cần An Đức viện trưởng làm được điểm này, như vậy ta thỏa mãn tâm nguyện của người, ta cũng không một chút tổn thất, có cái gì không được chứ?

An Đức bắt đầu lo lắng Lý Dật đề nghị, không thể không nói Lý Dật đề nghị rất hấp dẫn, ít nhất là đối với thiên ma đấu khí công pháp khiến cho An Đức nổi điên, nếu quả thật có thể xử dụng một cái hoàn cảnh tu luyện an toàn đối một bộ thiên ma công pháp, thật sự là có lợi.

Nhưng Lý Dật biết tính cách An Đức, không đến nỗi tuyệt đối hiểu rõ, mơ tưởng từ chỗ của hắn tìm được nửa điểm chỗ tốt. Mà tình huống bây giờ, cách tuyệt cảnh tựa hồ còn kém cực kỳ xa.

- Người nghĩ rằng ta sẽ tin tưởng người sao? Không nói gạt người, Lý Dật, ta hiện tại đã đoạn tuyệt từ trong miệng người tìm được thiên ma đấu khí. Bất quá thi thể của người là ta rất có hứng thú.

Thông qua nghiên cứu thi thể cường giả để suy đoán công pháp, cái này mặc dù có điểm phiền toái, nhưng đối với Lý Dật tìm công pháp, hiện tại tình huống tựa hồ càng thêm sự thật.

- Nói như vậy, chúng ta là không có khả năng hợp tác, chỉ có thể không chết không ngớt rồi?

- Đúng, Không chết không ngớt.

- Phan.

Trên mặt hồ đột nhiên nổ một tiếng vang lớn, sự yên lặng mặt hồ nổ thành cột nước cao mấy mét, bọt nước vẩy ra tứ tán, giống như là một trận mưa.

Trong bọt nước, một người thành linh hiện thân, nhìn thấy nhà gỗ của mình có nhân loại xuất hiện, người nọ tựa hồ có chút không vui, thân hình lay nhẹ, bốn người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, người nọ đã đứng ở trước mặt.

- Các người là ai?

- Lực lực.

Lý Dật lên tiếng kinh hô, người trước mắt này, không phải là bách hoa giới chủ Lực lực sao? Chẳng lẽ căn nhà gỗ nhỏ quen thuộc như vậy, nguyên lai đúng là phong cách nhà gỗ trong bách hoa giới. Cũng khó trách lực lực trợ giúp Bắc Đẩu Tam Hoàng, nghĩ là vì Bắc Đẩu Tam Hoàng dù sao cũng là người của thiên phong đế quốc. Chỉ là không biết, Đẩu Thần cường giả lực lực làm sao chạy đến thiên hồ để ẩn cư.

- Người là... Lý Dật?

Nhận ra Lý Dật, lực lực thần sắc có chút cổ quái. Tuy Lý Dật làm bách hoa giới tan thành mây khói, nhưng nếu không phải Lý Dật, muội muội của hắn cùng Hồng Thiên thánh giả ở giữa ngăn cách chỉ sợ vĩnh viễn cũng sẽ không tiêu trừ, hai tướng huề nhau, lực lực đối với Lý Dật không thể nói là hận hay là yêu.

Đấu Thần cường giả, Lý Dật tim đập trống ngực lập tức có chút gia tốc, nếu có thể gặp được tôn thần, như vậy ngoại trừ Đấu Thần điện tổng Điện chủ, những người khác tư cách khiêu chiến chỉ sợ đều không có.

- Đúng, ta chính là Lý Dật, ách, lực lực, người bồi bàn?

- Hẳn tại đóng băng thế giới.

- A, như vậy người tại sao phải ở trong này ẩn cư?

Lực Lực trong mắt xẹt qua một tia bất đắc dĩ, thở dài, nói:

- Cái này còn không phải bởi vì người, nếu không người hủy bách hoa giới, ta cùng bồi bàn cần gì phải chạy đến ma thú sâm lâm tìm kiếm tài liệu trùng kiến bách hoa giới.

- Tìm kiếm tài liệu? Tìm kiếm tài liệu cần ẩn cư sao?.

Lý Dật biết rõ lực lực tuy thực lực đến Đấu Thần cảnh giới, nhưng nói cho cùng tâm địa thiện lương, nói khó nghe một điểm chính là chỉ số thông minh không tỉ lệ với thực lực.

- Vốn là ta chỉ cần một loại ma hạch chỉ có thể từ trong hồ bát giai ma thú nguyệt hình cung mới tìm được, nguyệt hình cung sinh trưởng thật chậm, ta mỗi ngày vì hắc quán chú đấu khí làm hắc nhanh chóng tiến giai, nếu không cũng không biết phải chờ tới năm nào tháng nào.

Ách, tính tình của Đấu Thần cường giả này đến Thiên hồ làm công việc nuôi trồng thủy sản. Lý Dật cười nói:

- Sao còn muốn nuôi bao lâu nữa mới có thể dưỡng thành nguyệt hình cung?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Băng Tuyết Liên Thiên Phá

Q.6 - Chương 386: Băng Tuyết Liên Thiên Phá

- Chậm thì hơn mười hai mươi năm, nhiều thì bốn mươi năm năm mươi năm cũng không nhất định, nguyệt hình cung tu luyện cùng con người không khác nhau lắm, cần xem tư chất cùng tạo hóa... Di, Lý Dật, người đến thiên hồ, là vì cái gì?

Lực lực lúc này mới nhớ tới vấn đề này.

Lý Dật chỉ chỉ trước mặt An Đức viện trưởng cùng đại đạo sư, cảm giận nói:

- Hai người kia nghĩ muốn giết ta, một đường truy sát ta đến tận đây, là ta chạy trốn chết trốn tới.

Nếu là lão băng hữu, Lý Dật cũng không còn tính toán mang ra lời nói của Bắc Đẩu Tam Hoàng.

- Bọn họ, tại sao phải giết người.

- Cái này có thể nói rất dài dòng.

Lý Dật rất là thành khẩn nói:

- Từ khi ta đột phá trở thành Đấu Thần đại lực cường giả nổi danh, các thế lực Đấu Thần đại lực cường giả liên tục theo dõi ta. Bọn họ biết rõ, nếu không ngăn cản ta, thiên phong đế quốc sẽ quật khởi, vì bảo trì thế lực hiện tại cân đối, mới có thể gây bất lợi cho ta.

Lý Dật biết rõ tâm huyết vì thiên phong đế quốc thủ hộ Đấu Thần, đối với thiên phong đế quốc lợi ích có chút chú ý, lý do này có thể đả động lực lực nhất.

- Ngô, nguyên lai là như vậy, Lý Dật, người hiện tại là Đấu Thánh cường giả?

Trong mắt hơi lộ ra kinh ngạc, lúc ấy Lý Dật xâm nhập bách hoa giới, Đấu Hoàng cũng không phải, lúc này mới không đến một năm, rõ ràng

tấn chức Đấu Thánh cường giả. Dù là lực lực dùng định lực Đấu Thần cường giả, cũng không khỏi kinh ngạc. Đã như vậy, theo như lời Lý Dật nói, lực lực thì tin tám phần. Một người không đến hai mươi tuổi Đấu Thánh cường giả, vô luận đặt tại cái đế quốc nào, cũng có thể hội kéo cả đế quốc quật khởi.

- Thì ra là như vậy, vậy người đến thiên hồ định cư à, ta lại muốn nhìn, có ai có thể giết người thiên phong đế quốc ta.

Lực lực ngữ khí tuy bình thản, nhưng nghe vào trong tai An Đức, trong lòng lại run sợ. Thực lực Lực lực, hẳn cố gắng tìm kiếm đấu khí tư nhận hoàn toàn không có bất kỳ phản ứng, cái này đã nói lên hoặc là lực lực hoàn toàn không có tu luyện qua đấu khí, hoặc là thực lực xa trên mình. Có thể ở thiên hồ nuôi trồng thủy sản, khả năng không có tu luyện qua đấu khí sao?

- An Đức viện trưởng, có nghe hay không, thức thời thì rút đi, miễn cho huynh đệ của ta đánh các người thì muốn đi cũng không có khả năng.

Kỳ thật Lý Dật càng muốn Lực lực ra tay giết chết An Đức, nhưng hẳn biết rõ tính cách đạm hòa của lực lực, đối phương không có biểu lộ sát ý trước, quả quyết không đại khai sát giới giết người.

- Chúng ta đi.

An Đức cũng không dân, đã không thể đắc tội, cũng chỉ có thỏa hiệp. Nói sau, chính muốn biết rõ ràng chỗ ẩn thân của Lý Dật, bằng vào thế lực Đấu Thần điện, coi như là một cái Đấu Thần cường giả, thì có thể bảo vệ Lý Dật tới khi nào.

Nhìn qua An Đức cùng đại đạo sư bay vút quay về, Lý Dật mới chậm rãi thở xuống, ít nhất, bây giờ là an toàn. Hơn nữa có lực lực cường giả như vậy che chở, coi như là Đấu Thần điện tổng Điện chủ hiện thân, vậy cũng có an toàn.

- Lực lực, những người này có thể không từ bỏ ý đồ. Bọn họ nhất định còn có thể tìm cường giả càng mạnh đến đối phó ta.

Lực lực có chút hồ nghi nhìn Lý Dật, nói:

- La Lan học viện đã là thế lực rất không tệ, chẳng lẽ còn có thể lực càng mạnh muốn đối phó người cùng thiên phong đế quốc sao?

- Đúng vậy, Đấu Thần điện cũng là người đồng lõa... Ách, theo ta được biết, Đấu Thần điện tổng Điện chủ, hẳn tại phụ cận, không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn nhất định sẽ xuất hiện.

- Đấu Thần điện?

Lực lực hồ nghi càng sâu, chất vấn:

- Lý Dật, người rốt cuộc làm cái gì?

Đối với Đấu Thần điện, lực lực cũng có chút cố kỵ, hơn nữa Đấu Thần điện từ trước đến nay mặc kệ tất cả đế quốc phân tranh, cho nên nghe Lý Dật nói Đấu Thần điện cũng gia nhập vào hàng ngũ đuổi giết hắn, lực lực lập tức cảm giác được có chút không ổn. Đấu Thần cường giả, chỉ là tính cách bình thản, nhưng tuyệt không dằn, chẳng những không ngu ngốc, còn rất thông minh.

Lý Dật biết rõ lực lực trước mặt, nếu như đùa giỡn quá nhiều, ngược lại sẽ làm lực lực sinh nghi, vì vậy thẳng thắn nói:

- Đấu Thần điện truy sát ta, ngược lại cũng không phải là vì đối phó thiên phong đế quốc, mà là vì chuyện khác.

- Chuyện gì khác?

- Bởi vì ta tu luyện đấu khí công pháp.

Nói đến đấu khí công pháp, lực lực thật sâu nhìn Lý Dật, vẻ kinh ngạc quá nặng, ngữ khí cũng trở nên nghiêm nghị lại:

- Người tu luyện, chính là thiên ma đấu khí?

...

- Vậy cũng chẳng trách Đấu Thần điện muốn đuổi giết người.

Lực lực sắc mặt nhất thời có chút khó xử, thật tâm nhân hậu hẳn tự nhiên cũng biết thiên ma đấu khí ý vị như thế nào, nhưng trơ mắt nhìn xem thiên phong đế quốc cường giả tuổi trẻ bị đuổi giết mà không chú ý, cũng là chuyện không thể nào nói nổi.

- Trước vào đi.

Cuối cùng lực lực còn không có tỏ thái độ, mà là chậm rãi đi vào căn nhà gỗ nhỏ.

Đấu Thần cường giả tạo nhà gỗ nhỏ có chút mê muội, hẳn kiến tạo nhà gỗ nhỏ khéo léo tinh xảo, không xa hoa nhưng mỗi chỗ thiết trí đều làm cho người ta cảm giác dị thường thư thích.

Loại cảm giác này phi thường tốt, làm cho Lý Dật có một loại như trong nhà ấm áp, cảm giác Lý Dật đã thật lâu không có cảm thụ qua.

- Thật là phòng ở xinh đẹp.

Xem ra Lý Na cũng có cảm thụ đồng dạng.

- Tùy tiện ngồi đi.

Lực lực từ trên giường ngồi xuống, nhìn qua Lý Dật như có điều suy nghĩ,

Bị cái ánh mắt này nhìn đến có chút không được tự nhiên, Lý Dật nói:

- Lực lực, người nhất định phải trùng kiến bách hoa giới sao?

- Đương nhiên, Bất kỳ một cái thủ đô đế quốc nào có Đấu Thần kết giới của mình, làm vì nơi đế quốc ẩn núp cuối cùng, thiên phong đế quốc cũng không thể ngoại lệ.

- Người có biết thiên phong đế quốc khu trục Đấu Thần điện cùng Đấu Thần điện tư tế hay không?

Lý Dật hỏi dò.

- Không biết. Có loại sự tình này sao?

Lực lực lại lần nữa giật mình.

- Đúng vậy.

Lý Dật đương nhiên sẽ không đem mâu thuẫn Đấu Thần điện cùng thiên phong đế quốc ôm đến trên đầu của mình:

- Đấu Thần điện tại thiên phong đế quốc ngỗ ngược, không đem thiên phong hoàng thất để vào mắt, khinh thường hoàng thất. Có lẽ bọn họ cũng là biết rõ bách hoa giới bị hủy, thiên phong đế quốc không có Đấu Thần cường giả che chở, mới dám cả gan làm loạn như vậy.

- Phải.

Tay vịn của giường êm lập tức bị lực lực bóp nát bấy, lực lực lại bình tĩnh lại, nghe được thiên phong đế quốc bởi vì không có sự hiện hữu của mình mà đã bị ăn hiếp, cũng vô pháp bình tĩnh. Nói cho cùng, đây chính là trách nhiệm của hắn.

- Lý Dật, lời người nói đều là sự thật sao?

- Thực hay không thực người trở về Thiên phong đế quốc nhìn một cái thì biết?

Nhưng nguyệt hình cung cần đấu khí của ta mỗi ngày làm dịu, hiện tại ly khai thiên hồ chẳng phải là kiểm củi ba năm thiêu một giờ sao.

Một hồi trầm mặc, thật lâu Lý Na mới đánh vỡ trầm mặc nói:

- Bất kể thế nào mà nói, thiên phong đế quốc hiện tại bài xích Đấu Thần điện là sự thật.

So sánh với Lý Dật, lực lực vẫn tương đối tin tưởng lời nói Lý Na hơn, thấy Lý Na nói như thế, nhất định Đấu Thần điện cùng thiên phong đế quốc là không hòa thuận. Nghĩ nghĩ, lực lực nói ra:

- Người không phải nói Đấu Thần điện tổng Điện chủ ở nơi phụ cận sao? Chắc hẳn cũng tới tìm chúng ta, chờ hẳn đến đây, ta xem có thể hóa giải hay không.

Nói đến nước này, Lý Dật cũng không có cái gì để nói. Tối thiểu nhất tại thiên hồ có lực lực bên người, sẽ có thời gian vài ngày an ổn, có thể khôi phục, đồng thời củng cố Đấu Thánh cảnh giới. Nếu có thể ló, Lý Dật còn muốn thừa dịp có Đấu Thần cường giả hộ pháp, lại tu luyện một môn công pháp.

Với Lý Dật đối đầu, Đấu Thần điện tổng Điện chủ minh bạch, hẳn sớm muộn sẽ tìm bọn hắn, nhưng tuyệt đối không phải là hiện tại. Lúc ấy tại Long đảo, Đấu Thần điện tổng Điện chủ ngay cả năm chắc mười phần mới đi tìm Long đảo đảo chủ. Đối với nơi này xuất hiện một cái Đấu Thần cường giả, hẳn tổng Điện chủ đại nhân tuyệt đối sẽ không mạo mạo đã chạy tới khiêu chiến.

Sự thật đúng như Lý Dật dự đoán, trong mấy ngày kế tiếp gió êm sóng lặng, không có bất kỳ cường giả nào tới quấy rầy sự yên lặng của thiên hồ. Lực lực mỗi ngày ngoại trừ xuống hồ vì nguyệt hình cung quán chú đấu khí, gấp rút cho nó tiến giai ra, chính là điêu khắc đầu gỗ. Lực lực trong phòng, khắp nơi bày đầy tác phẩm hắn điêu khắc, trên bàn đều là ngay ngắn rễ cây điêu khắc mà thành, bày đầy ở ngăn tủ tiểu động vật, mỗi người trông rất sống động. Đấu Thần cường giả, ngoại trừ chăn nuôi thủy sản, hay là chạm khắc gỗ nghệ thuật. Duy nhất không gặp chính là

lực lực tu luyện, hẳn tựa hồ chưa bao giờ làm chuyện có liên quan đến tu luyện đấu khí.

Lý Na ngược lại đối với mấy cái chạm khắc gỗ nghệ thuật này khen ngợi không dứt, thường xuyên cầm một kiện cùng lực lực thảo luận nửa ngày, bất quá hai ngày, lực lực cùng Lý Na ngược lại thành anh em kết nghĩa.

Đối với vấn đề này, Lý Dật không có nửa điểm hứng thú, có thời gian còn không bằng tu luyện thiên ma đấu khí. Mất đi huyết long châu, hiện tại chỉ có thể mỗi ngày lấy long huyết tu luyện. Biết rõ lực lực trạch tâm nhân hậu, Lý Dật mỗi lần lấy long huyết giờ đều tận lực tránh hẳn. Về phần Xèo xèo, tựa hồ cũng vô pháp ngưng tụ huyết long châu, ngẫu nhiên chóng mặt do mất huyết, nhưng đã thích ứng không ít.

Buổi tối ngày hôm sau, Lý Dật ở một chỗ một phòng, lấy ra bản Bạch Hổ đấu kỹ dùng huyết long châu đổi lấy tại thiên mạc thành, tính toán bắt đầu tu luyện. Cân nhắc hồi lâu, Lý Dật quyết định trước tu luyện đấu kỹ. Bởi vì đấu khí công pháp bây giờ đối với mình mà nói, thực dụng cũng không bằng đấu kỹ.

Bộ Bạch Hổ trung giai đấu kỹ có một tên rất uyển chuyển gọi là "Băng tuyết Liên thiên phá", mặt chữ xem, rất là thích hợp băng hệ đấu khí cường giả tu luyện đấu kỹ. Một chiêu đấu kỹ, có thể thi triển ra nhiều đòn sát thủ, lập tức có thể tăng cường sức chiến đấu,

Bất quá, cũng không biết Băng tuyết Liên thiên phá rách nát này uy lực đến tột cùng có nhiều hơn không, nếu như tại ven hồ nhà gỗ liên tu luyện, vạn nhất động tĩnh quá lớn, phòng ở lực lực hủy đi, ít nhất cũng ảnh hưởng tới muôi trồng thủy sản và chạm khắc gỗ nghệ thuật gia mất hứng. Hơn nữa tu luyện đấu kỹ cùng đấu khí bất đồng, tu luyện đấu khí công pháp tồn tại nguy hiểm lớn lao, nhất là loại tình huống cùng tu vài hệ, rất dễ dàng tạo thành tẩu hỏa nhập ma. Nhưng đấu kỹ không giống, cho dù thất bại cũng sẽ không suy giảm tới bản thân.

Cho nên thừa dịp vào đêm, lực lực cùng Lý Na ồn ào thảo luận một cái đuôi ma thú chạm khắc như thế nào, Lý Dật lặng lẽ ra khỏi nhà gỗ, chui

vào trong rừng rậm.

Bầu trời có trăng, đầy trời đầy sao, trong rừng ban đêm không khí tươi mát vô cùng, làm Lý Dật cảm giác vui vẻ thoải mái.

Mắt thấy cách nhà gỗ nhỏ xa, Lý Dật lúc này mới dừng bước lại, lựa chọn một cái dốc thoải, lấy ra bộ Bạch Hổ trung giai công pháp Băng tuyết Liên thiên phá. Ngọc bài bị nhẹ nhàng bóp nát. Tin tức phong ấn trong ngọc bài thoáng chui vào mi tâm Lý Dật, những tin tức phức tạp tựa như cùng dao khắc khắc ở trong óc Lý Dật.

Băng tuyết Liên thiên phá đấu kỹ năm giữ cũng không tính khó khăn, tối thiểu cũng không thể so với Huyết Nguyệt cuồng cương về độ khó học. Trong lòng mặc niệm mấy lần phương pháp vận chuyển đấu kỹ, phương thức tay quyết, Lý Dật lại giả tưởng diễn luyện mấy lần, xác thực không sai, lúc này mới luyện tập. Lúc này Lý Dật ở trạng thái huyền phù, đấu khí tư nhện theo trong thân thể của hắn chậm rãi tràn ra, theo đó vài đạo đấu khí tư nhện tràn ra, cả trong không gian nhiệt độ giảm xuống, dường như bầu trời các loại thuộc tính, ngoại trừ băng thuộc tính, những thứ khác đều bị rút đi vậy.

Trong hư không đột nhiên có bông tuyết tồn tại, những bông tuyết này dùng tốc độ cực nhanh ngưng tụ, trong không gian sạch sẽ trong sáng, nhất thời giống như cá không gian chuyển đổi, chuyển đến cùng loại đóng băng thế giới vậy, trong không gian cực hàn, khắp nơi một mảnh bông tuyết mê ly. Trong không gian, năng lượng chật chội làm Lý Dật cảm giác hít thở không thông.

- Băng tuyết Liên thiên phá, Phá, Phá, Phá.

Lý Dật tay quyết vừa động, cố gắng khống chế những bông tuyết năng lượng này oanh kích thoải phía trên nham thạch, hắn muốn thử chiêu Bạch Hổ trung kỹ uy lực này.

Nhưng, lại thất bại. Bông tuyết bỗng nhiên bạo liệt, cũng không có theo động tác Lý Dật mà hội tụ thành đánh xuống nham thạch, năng lượng

cũng rất nhanh tiêu tán không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tay quyết không có sai, hoàn toàn là theo nội dung ghi trong ngọc bài thi triển, tại sao lại không có thành công?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nguyệt Hình Cung

Q.6 - Chương 387: Nguyệt Hình Cung

Bất quá theo như quá trình súc thể, chiêu Bạch Hổ đấu kỹ này có chỗ tốt lớn nhất thời gian súc thể quá ngắn, từ đầu tới cuối cũng ngắn ngủn vài giây đồng hồ. Nói như vậy, càng là súc thể thời gian càng ngắn. đấu kỹ uy lực thì khá thấp, súc thể ngắn như vậy, chỉ có thể xuất hiện ở đệ giai Bạch Hổ đấu kỹ, có thể đứng hàng Bạch Hổ trung giai, Lý Dật đối với Băng tuyết Liên thiên phá rách nát uy lực thật sự có chút chờ mong.

Từ đầu hồi tưởng lại quá trình luyện tập một lần, phương pháp vận hành đấu khí cũng không có vấn đề, nếu không cũng sẽ không tạo thành thiên địa dị tượng đầy trời bông tuyết như thế, súc thể cũng có chút thành công, mấu chốt của vấn đề, tựa hồ là cách khống chế.

Bạch Hổ đấu kỹ luyện tập cũng không giống như đấu kỹ bình thường, không được có thể một lần nữa làm lại, như vừa rồi kinh nghiệm thất bại, đừng xem vài mỏng manh như thế, làm hao phí Lý Dật không ít thực lực, nếu thất bại lần nữa, đêm nay luyện tập đã có thể là vô dụng.

Cho nên không có năm chắc, Lý Dật không nghĩ thử lại lần thứ hai.

- Tay quyết của người không có sai.

Bỗng nhiên một thanh âm vang lên, thanh âm này cực kỳ khàn khàn, tựa hồ là một người cầm cực lực đột phá chương ngại.

Lý Dật cả kinh, với thực lực chính mình bây giờ, phương viên vài trăm mét gió thổi cỏ lay, hô hấp tim đập đều có thể nhìn ra, một người sống

tiếp cận chính mình, mà mình lại không hề hay biết. Phải biết rằng, hiện tại hẳn chính là Đấu Thánh cường giả, có thể lặng yên không một tiếng động tiếp cận một cái Đấu Thánh cường giả, thực lực của đối phương...

- Người là ai?

Quay đầu, một bóng người, thấy không rõ diện mục, hiện ra một cái bóng hình khô gầy. Nhưng là Lý Dật có thể cảm giác được, bóng người này trong hai tròng mắt thâm thúy như hải dương.

Bóng người kia tựa hồ cũng đang đánh giá Lý Dật, sau nửa ngày, mới hồi đáp:

- Ta là ai cũng không trọng yếu, chẳng lẽ người không muốn biết vì cái gì đấu kỹ người không cách nào thành công sao?

- Dĩ nhiên muốn biết rõ.

Lý Dật hồi đáp:

- Nhưng ta càng muốn biết thân phận cùng ý đồ của người hơn.

- Thân phận của ta tạm thời người không cần biết rõ, về phần ý đồ của ta sao... Nếu như ta có ác ý, người hiện tại cũng không còn sống như vậy.

Đây là lời nói thật, chỉ bằng người xa lạ có thể lặng yên không một tiếng động tiếp cận chính mình, đối phương nếu đối với chính mình có ý đồ, cho dù hẳn bây giờ còn sống, cũng tuyệt đối là sống bằng kéo dài hơi tàn.

- Đã không có ác ý, thì phải là hảo ý.

Lý Dật cười, nói:

- Người mới vừa nói tay quyết của ta không có vấn đề, như vậy đấu kỹ của ta nguyên nhân thất bại là cái gì?

- Thời cơ sao.

Người xa lạ khẳng định hồi đáp:

- Người nhất định là chắc hẳn muốn sức thể đến mức tận cùng mới kích phát đấu kỹ, nhưng chiêu đấu kỹ này ta nghĩ hẳn là đạt đến Bạch Hồ trung giai, chiêu đấu kỹ này sở dĩ có thể xếp vào trung giai, ưu thế của nó là thời gian sức thể cực kỳ ngắn ngủi. Không cần chờ đến sức thể quá lâu, tại đấu khí vận hành đến thời khắc cuối cùng nên lập tức thi triển ra, nếu không thời cơ thoáng qua, chiêu đấu kỹ này năng lượng tự tiêu tán.

Nguyên lai là như vậy? Lý Dật đối người xa lạ kính sợ quá nặng, vèn vèn nhìn hẳn luyện tập một lần đấu kỹ, có thể đoán được nguyên nhân thất bại, phần nhay bén cùng tu vi này, đều vượt xa hẳn.

- Quả nhiên là như vậy sao? Ta đây thử lại một lần nữa.

- Nhớ kỹ, đấu kỹ thi phát xong, có thể liên tục thúc dục tụ tập thiên địa nguyên khí tiến vào sóng công kích, như vậy có thể đạt tới hiệu quả làm ít công to.

Trong không gian lần nữa tràn ngập bông tuyết đầy trời, năng lượng xoáy lên làm gió nổi mây phun. Dựa theo người xa lạ phân phó, Lý Dật căn bản không lo lắng vấn đề sức thể, dựa theo tâm quyết Băng tuyết Liên thiên phá điều khiển đấu khí, tay quyết đồng thời đánh ra.

Trong không gian bông tuyết năng lượng lập tức giống như bị triệu hoán nào đó, tất cả hướng mục tiêu, nhằm khối nham thạch đánh tới. Chiêu Bạch Hồ đấu kỹ này thanh thế không hề kinh người giống Huyết Nguyệt cuồng cương như vậy, ngược lại có vẻ ôn nhu, ôn nhu giống như một hồi băng tuyết. Nhưng, cái băng tuyết này ẩn chứa năng lượng, so với Huyết Nguyệt cuồng cương, tựa hồ là chỉ hơn chứ không kém, khối nham thạch bị băng tuyết xẹt qua, liền biến thành vô số bột phấn hướng không gian bốn phía tan ra.

Chẳng trách Huyết Nguyệt cuồng cương chỉ có thể đứng hàng Bạch Hồ đề giai, mà Băng tuyết Liên thiên phá lại là Bạch Hồ trung giai.

- Đừng ngừng, tiếp tục điều khiển năng lượng còn sót lại.

Người xa lạ nhắc nhở làm Lý Dật có chút tâm động, lần nữa phát ra một đám đầu khí tơ nhện, thao túng bông tuyết năng lượng bốn phía mất trật tự, oanh hưởng vị trí nham thạch, cái hố sâu lần nữa đã bị đánh sâu vào, mở rộng không ngừng. Trộn vụn giăng co ba lượt, bông tuyết năng lượng mới xem như tiêu hao hết.

Chiêu Bạch Hồ đấu kỹ này thật đúng là siêu cường. Lý Dật trong lòng âm thầm kinh hãi, xem ra lựa chọn tu luyện đấu kỹ trước tuyệt đối là một cái lựa chọn sáng suốt. Vừa mới liên tục đánh ra ba đợt công kích, năng lượng tuy nhiên lần thứ nhất có giảm xuống, nhưng chỗ tiêu hao đầu khí, ngoại trừ lần đầu tiên khá lớn, đằng sau hai lần đối với hắn bây giờ mà nói, cơ hồ là không đáng kể. Chẳng khác gì nói, Băng tuyết Liên thiên phá súc thế, đánh ra đều duy trì liên tục công kích,

- Chỉ cần người cho rằng năng lượng còn sót lại là còn có giá trị lợi dụng, có thể vô hạn khống chế phát động công kích.

Người xa lạ nhìn Lý Dật lĩnh ngộ cũng là có ý vị tâm đắc:

- Chiêu đấu kỹ này của người xem như biết, một buổi tối luyện một chiêu đấu kỹ, tiểu tử, người ngộ tính rất mạnh.

- Cái này còn phải đa tạ tiền bối chỉ điểm, nếu không tại hạ chỉ sợ còn muốn đi không ít đường quanh co. Đối với đại ân đại đức của tiền bối, tại hạ cảm động đến rơi nước mắt.

Lý Dật chỉ là nghi thức xã giao ứng phó, không hề hỏi thăm lai lịch. Nếu đối phương hiện thân, lại cho mình chỗ tốt, Lý Dật suy đoán, tự nhiên không phải là rảnh rỗi trò chuyện, nhất định sẽ có mục đích của mình. Mục đích này, cho dù không hỏi, chính hắn cũng nhất định sẽ nói ra.

- Tiểu tử, có thể nói cho ta biết người tên là gì?

- Lý Dật.

Lý Dật thành thành thật thật hồi đáp, tin tưởng cường giả như vậy, căn bản là sẽ không có nửa phần hứng thú đối với giải thưởng của Đấu Thần điện.

- A, nguyên lai người chính là Lý Dật, khó trách Đấu Thần điện coi trọng người như thế, người quả nhiên là có chút thủ đoạn.

- Nếu không có chuyện gì, tại hạ xin cáo từ.

Lý Dật cố phóng ngựa thì có hiệu quả, chỉ nghe nói:

- Chờ một chút, ta còn nói ra suy nghĩ của mình.

- Có lời gì mời nói... Cái kia, sắc trời tựa hồ không còn sớm, ta có thói quen ngủ sớm dậy sớm.

- Lý Dật, người cùng thiên hồ cường giả kia quan hệ như thế nào?

Rốt cục muốn đi vào chính đề, Lý Dật hỏi ngược lại:

- Di, làm sao người biết ta cùng thiên hồ cường giả có quan hệ?

Bị Lý Dật nói đến, người xa lạ kia tựa hồ xấu hổ một chút, trầm ngâm trong chốc lát này mới nói:

- Xem tại ta đã giúp người, Lý Dật, người có thể giúp ta đối phó hãn hay không?

- Đối phó lực lực? Nói thật, Lý Dật không có can đảm này, thực lực người xa lạ tuy thâm bất khả trắc, nhưng lực lực có thể đã sớm là Đấu Thần cường giả, một Đấu Thánh, muốn một cái Đấu Thần đối phó đầu thần, vậy nhất định ngại chính mình bị chết không đủ nhanh.

- Nếu nói là cùng ta quan hệ sao, cũng chỉ là như bình thường, giúp người đối phó hãn cũng chưa hãn không thể, nhưng, lực lực có thể là một Đấu Thần cường giả, ta cho dù có tâm, cũng là bất lực. Tiên bối, ngài hay là tìm người khác đi.

- Có thể tìm được người khác, ta còn tìm người sao?

Người xa lạ ngữ khí lập tức có chút tức giận.

Lý Dật thu hồi tư thế nhắc chân rời đi, ngồi xuống, hỏi:

- Như vậy, người ít nhất phải nói cho ta biết, tại sao phải đối phó một cái Đấu Thần cường giả.

Trầm mặc một lát, người xa lạ tựa hồ đang suy nghĩ vấn đề gì, cuối cùng, người xa lạ thở dài. Theo tiếng thở dài, người xa lạ thân hình đột nhiên biến mất, biến ảo thành một hình tượng xà trượng, hình người mới là bố trí biến ảo. Cái người xa lạ này nguyên là một đầu ma thú, khó trách tiếng nói đặc biệt như vậy.

- Ta là đầu bát giai nguyệt hình cung, đương nhiên, chỉ dùng để nhân loại tiêu chuẩn các người đến xem.

Bát giai ma thú sao, Lý Dật có chút phát khô đầu lưỡi, đừng xem nguyệt hình cung thoát nhìn là một con đại xà, nhưng nếu động thủ, chỉ sợ mười Lý Dật cũng không đủ cho hấn nhét kẽ răng.

Nguyệt hình cung tiếp tục nói:

- Hơn nửa năm trước, cái kia... Gọi lực lực nhé, nhân loại cường giả lực lực đi vào thiên hồ, người biết, thiên hồ vốn là địa bàn của ta, ta tự nhiên sẽ không cho phép hấn xâm phạm lãnh địa của ta. Chúng ta tại thiên hồ kịch chiến một hồi, cuối cùng ta bị thua. Bất quá lực lực nhưng không có giết ta, hấn chê ma hạch ta không đủ tinh thuần, thả ta, sau đó bắt được con của ta, mỗi ngày dùng đấu khí tắm bổ, hy vọng có thể đạt được kết quả mà phù hợp yêu cầu. Hấn chiếm thiên hồ thì thôi, ta đánh không lại hấn rời khỏi thiên hồ cũng là chuyện đương nhiên. Nhưng con của ta... Người biết, cao giai ma thú sinh con không dễ dàng, ta thật vất vả mới có một đứa con trai, nhưng bây giờ sớm muộn bị người ta lấy đi ma hạch. Lý Dật, nếu như người có thể giúp ta đối phó lực lực, hoặc là nghĩ cách

làm cho hãn buông tha con của ta, ta có thể vì người làm bất cứ chuyện gì.

Thì ra ma thú cũng có cảm tình, loại thân tình này làm Lý Dật động dung.

Nghĩ nghĩ, Lý Dật hồi đáp:

- Kỳ thật, ta lại biết rõ lực lực vì cái gì cần ma hạch con của người, hãn cần dùng ma hạch một lần nữa tu bổ một cái giới, cái giới này đối với hãn mà nói, cũng trọng yếu phi thường, muốn cho hãn buông tha cho, chỉ sợ không phải đơn giản như vậy... Đúng rồi, người vì cái gì không đi tìm ma thú khác đến hỗ trợ, mà tìm ta là một nhân loại?

- Ai nói ta không có tìm ma thú khác để giúp đỡ, chính là cái lực lực kia, hãn thật sự là lợi hại, chúng ta căn bản không phải là đối thủ của hãn. Mà người bất đồng, người là nhân loại, có lẽ còn là bằng hữu của hãn, hãn nhất định sẽ không nghĩ tới, người giúp ta đối phó hãn.

- Ai nói ta đáp ứng giúp người đối phó hãn?

Lý Dật vội vàng phản đối loại thuyết pháp này. Cho dù đáp ứng, cũng không thể có thể đơn giản như vậy, ít nhất phải đem chỗ tốt đến trước.

Nguyệt hình cung tựa hồ cũng tinh thông chuyện tình nhân loại, nói:

- Chỉ cần người đáp ứng giúp ta, ta sẽ cho người rất nhiều chỗ tốt.

- Chỗ tốt gì?

- Chỗ này của ta có rất nhiều bảo bối nhân loại các người cần.

Nguyệt hình cung nói, rõ hãn lấy ra dung giới, sau đó từ dung giới lấy ra đồ vật bên trong.

Công pháp, đấu kỹ, vũ khí, đan dược, các loại tài liệu, một đồng lớn loạn thất bát tao gì đó, cũng đủ mở một gian cửa hàng. Chỉ có điều, những vật

này, Lý Dật đều có chút nhìn không thuận mắt, công pháp, đấu kỹ tốt nhất cũng chỉ là Chu Tước cấp bậc, vũ khí càng không cần phải nói, có Phá Thiên kiếm lợi khí như vậy, còn vũ khí lọt vào pháp nhãn Lý Dật, về phần đan dược tài liệu, những vật này Lý Dật chưa quen thuộc, chỉ là hứng thú cũng không lớn.

Những loạn thất bát tao gì đó, chắc là nhân loại xâm nhập Á Bồi bị đánh chết, những lính đánh thuê kia mạo hiểm đoàn phần lớn là người cùng khổ, cũng xác thực không có vật gì tốt.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Liên Minh

Q.6 - Chương 388: Liên Minh

Nhìn thấy Lý Dật hứng thú không lớn, Nguyệt hình cung có chút gấp gáp, lại nói:

- Còn có chút đồ tốt, đều giấu ở đáy hồ thiên hồ, không có mang theo trên người, nếu như người có thể giúp ta, những vật này ta toàn bộ cho người.

Những loạn thất bát tao gì đó, nhiều nhất cũng chỉ có thể đổi mấy trăm vạn kim tệ, về phần cái gọi là bảo bối trong sào huyệt, Lý Dật cũng không có ôm hy vọng quá lớn. Chỉ là, nếu như từ chối, lại sợ Nguyệt hình cung then quá hoá giận, đối với chính mình bất lợi. Nghĩ nghĩ, Lý Dật nói:

- Những bảo bối này sao, ta cũng không phải cần. Nếu như người thật sự nghĩ báo đáp ta, không cần đưa ra những vật này, phải giúp ta làm vài việc được rồi.

- Đừng nói mấy chuyện, chính là ngàn việc, chỉ cần ta làm được, nhất định làm được.

Nguyệt hình cung đáp ứng sáng khoái như vậy, Lý Dật cũng không chút khách khí ra giá:

- Người biết ta tại sao phải xâm nhập Á Bồi. Người không cần đoán, không phải là vì săn bắt ma hạch, đương nhiên lại càng không là tới du lịch. Ta bị người đuổi giết, bất đắc dĩ mới trốn vào đây. Ta muốn người giúp chuyện của ta, tự nhiên cùng địch nhân của ta có quan hệ.

- Có thể nói cụ thể hay không, người là tính toán để cho ta giúp người giết chết cừu nhân của người sao?

- Có thể giết chết tự nhiên là tốt nhất. Bất quá, không phải ta xem thường thực lực của người, địch nhân là của ta thực lực quá mức cường đại, coi như là lực lực, nếu như địch nhân của ta xuất toàn lực, hẳn cũng không nhất định có thể đối phó được.

Nguyệt hình cung tựa hồ tưởng tượng không ra người nào thực lực có thể so với Lực lực kia, còn lợi hại hơn.

- Địch nhân của ta, nếu như ta không có đoán sai, bọn họ tại phụ cận thiên hồ, chỉ cần ta vừa ly khai khỏi lực lực che chở, bọn họ sẽ không chút do dự xông chém ta thành tám khối.

- So với Lực lực còn lợi hại hơn, bọn họ đến tột cùng là những người nào?

- Đấu Thần điện. Người hẳn là cũng đã được nghe nói Đấu Thần điện ở thế giới loài người, chỗ địa phương cường giả thế giới loài người tụ tập, thủ lĩnh của bọn hắn, Đấu Thần điện tổng Điện chủ, nghe nói cũng cùng lực lực đồng dạng, là một đấu thần cường giả.

- Như vậy người rốt cuộc muốn ta giúp người làm gì?

- Ta cần người tìm chút ít ma thú, càng cao giai càng tốt, chỉ cần có thể đả bại những người truy sát ta, ta nhất định nghĩ cách làm cho lực lực bỏ qua đứa con người.

Lý Dật rốt cục đưa ra yêu cầu của mình, hẳn đã coi tiền như rác, bằng giá tự nhiên muốn đủ, nếu không có thể thực xin lỗi chính mình.

Bất quá, đối với yêu cầu này, Nguyệt hình cung có vẻ có chút khó xử, trầm ngâm hồi lâu mới nói:

- Nếu ta có thể tìm tới nhiều ma thú như vậy, ta cũng không cần tìm người hỗ trợ. Hơn nửa năm trước, nguồn nước thiên hồ xác thực hấp dẫn rất nhiều ma thú tới đây, nhưng bởi vì lực lượng đáng giận, hiện tại phụ cận thiên hồ, người cơ hồ tìm không thấy tung tích ma thú.

Lý Dật lập tức có chút thất vọng, xem ra cái bát giai ma thú này lực hiệu triệu thật sự có có vấn đề, nếu như không thể tìm đến đại lượng ma thú đối kháng tam đại thế lực, hợp tác như vậy cũng chưa có bao nhiêu giá trị.

- Bất quá.

Nguyệt hình cung tiếp tục nói:

- Nếu như ta hết sức đi tìm hẳn là vẫn có thể tìm được chút ít.

- Tốt lắm, người tận lực đi tìm, càng nhiều càng tốt. Ta, mấy ngày nay cũng sẽ cố gắng nghĩ nghĩ biện pháp, xem làm thế nào mới có thể để cho lực lượng bỏ qua đứa con người... Ách, nếu có thể, lưu ý nhân loại cường giả hoạt động phụ cận thiên hồ. Chúng ta mỗi lúc trời tối gặp mặt, thông báo tin tức, như thế nào?

- Một lời đã định.

Cáo biệt Nguyệt hình cung, Lý Dật tâm tình sáng khoái vô cùng, không nghĩ tới may mắn như vậy, học xong một môn siêu cường Bạch Hổ đấu kỹ thực dụng không nói, còn tìm đến minh hữu như vậy, Nguyệt hình cung tìm không thấy ma thú giúp đỡ, chỉ bằng hẳn, cũng đủ đối phó rất nhiều nhân loại cường giả. Hơn nữa lực lượng, xem ra, rời khỏi thiên hồ cũng không phải không có khả năng.

Mang tâm tình mỹ diệu, Lý Dật về tới nhà gỗ nhỏ ven hồ.

Lực lực đã nghỉ ngơi, hẳn làm việc và nghỉ ngơi phi thường có quy luật, thời gian gì làm chuyện gì đều có kế hoạch tốt, cơ hồ không có gì ngoài ý muốn. Mà Lý Na vẫn ngồi ở cửa ra vào nhà gỗ, nhìn qua yên tĩnh gần người.

- Lý Dật ca ca chàng đã trở lại?

Nhìn thấy Lý Dật, Lý Na ngẩng đầu lên.

- Ủ, còn không có nghỉ ngơi, Na Na, lại đang nhớ nhà?

Tàn dưới ánh trăng, Lý Na khuôn mặt tuyệt mỹ có vẻ mông lung mà tinh xảo, một bộ quần trắng tản ra ánh sáng sâu kín nhàn nhạt, khiến nàng thoát nhìn giống như thiên sứ thuần khiết. Lý Dật lần lượt ngồi xuống bên cạnh Lý Na, đặt tay của nàng đặt tại đầu gối phía trên của mình.

- Lý Dật ca ca, ta không nghĩ tới nhà. Ta chỉ là đang nghĩ, tình huống bị đuổi giết khi nào thì mới có thể chấm dứt?

Vấn đề này Lý Dật ngược lại chưa từng có nghĩ tới, hẳn chỉ là muốn mau chóng tu luyện tới Đấu Thần cảnh giới, trở thành một trong cường giả Đấu Thần đại lục mạnh nhất, cho đến lúc đó sẽ không tồn tại có người đuổi giết hẳn. Mà là, hẳn muốn tìm người giải quyết ân oán.

- Chấm dứt, sớm muộn cũng chấm dứt, ta cam đoan với nàng, Na Na.

- Chính là ta còn rất lo lắng, thật sự, tựa như mấy ngày hôm trước nhiều hung hiểm, ta sợ có một ngày, người còn có thể lâm vào khốn cảnh như vậy, vận khí tốt cũng không phải mỗi lần đều có. Mà ta, lại chỉ có thể trở mắt nhìn mà không giúp được gì. Lý Dật ca ca, người biết ngày đó, người bị La Lan học viện cường giả, còn bốn sát vây quanh công kích, lòng của ta có nhiều khổ sở sao?

Nói đến đây, nước mắt Lý Na trong suốt bắt đầu đảo quanh.

Lý Dật nhất thời im lặng, tại chân tình Na Na trước mặt, hết thảy ngôn ngữ đều không diễn tả được. Nhẹ nhàng nắm cả thân thể nàng mềm mại mà tràn ngập co dãn, Lý Dật không muốn nhiều lời.

Trên mặt hồ gió bắt đầu thổi, từng trận gió đêm làm cho người vui vẻ thoải mái, tinh thần hơi bị chấn động. Chỉ là, Lý Dật tâm tình lại bởi vì Lý Na mà có chút trầm trọng. Đúng vậy, loại bôn ba bỏ mạng này, khi nào thì mới có thể chấm dứt, chẳng lẽ thật sự phải chờ tới chính mình tu luyện tới Đấu Thần cảnh giới sao. Chính là Đấu Thần cảnh giới, có dễ dàng tu luyện sao? Chính mình tu luyện tới Đấu Thánh cảnh giới, mặc dù đang dừng trong mắt người là kỳ tích, nhưng trong đó đã trải qua bao nhiêu hung hiểm cùng đau khổ, chỉ có hãn mới rõ ràng, vận khí cộng thêm chính mình là người lịch duyệt của hai thế giới cùng với ý chí kiên định, mới một đường đi cho tới ngày hôm nay.

Vấn đề là, vận khí tốt liệu có duy trì liên tục không, vĩnh viễn làm bạn hãn sao? Vận nhất ngày nào đó hao hết, không tái xuất hiện nữa, nếu như vậy cả đời bị Đấu Thần điện cùng tam đại thế lực đuổi giết?

Chính mình bị đuổi giết cũng là thôi, tự mình cũng có thói quen lưu lạc, nhưng Na Na các nàng làm sao bây giờ? Làm cho các nàng chờ mình thành hoa vàng ngày mai sao?

Vấn đề là, hiện tại cho dù hãn cố tình thoát khỏi, tam đại thế lực cho phép hãn tồn tại sao? Lý Dật đột nhiên cảm thấy thiên hạ to lớn, lại không có chỗ yên ổn để sống rồi.

Trước mắt, nếu như sự tình tiến triển thuận lợi, Nguyệt hình cung có thể tìm tới nhiều ma thú, tại thiên hồ cũng là một loại lựa chọn.

- Na Na, ta sẽ nghĩ biện pháp đem nàng đưa về thiên phong đế quốc.

- Vậy chàng thì sao?

- Tình huống của ta nàng cũng rõ ràng, bây giờ trở về thiên phong đế quốc, chẳng khác nào hủy thiên phong đế quốc.

- Chàng không quay về ta đây cũng không quay về.

- Đừng tùy hứng, không phải ta muốn rời khỏi nàng, mà là hiện tại ta cũng không đủ năng lực bảo vệ nàng. Bất quá ta thề, loại tình huống này sẽ không quá lâu, ta cùng tam đại thế lực ân oán rất nhanh có kết quả.

Lấy khối hòn đá nhỏ, tiện tay bắn ra, tảng đá kéo lê một đường vòng cung, rơi vào trong hồ nước, phát ra một tiếng thanh minh. Một vòng lại một vòng rung động theo hạch tâm khuếch tán ra, tại dưới ánh trăng hiện ra lặn tắt ba quang.

Sáng sớm hôm sau, lực lực không có đi chiếu cố Nguyệt hình cung, mà lơ là nhìn về phía Lý Dật hỏi:

- Tối hôm qua, lại tu luyện đấu kỹ mới sao?

Lý Dật trong nội tâm rùng mình, không biết lực lực đối với hắn cùng Nguyệt hình cung nói chuyện có biết rõ không, chỉ là hàm hồ nói:

- Đúng vậy, sợ ảnh hưởng đến các người, cố ý chạy xa, không nghĩ tới cũng ảnh hưởng đến người nghỉ ngơi.

- Nghỉ ngơi cũng không phải ảnh hưởng, bất quá từ nay về sau tốt nhất không nên đi quá xa, miễn cho phát sinh vấn đề ta không kịp ra tay.

Lực lực ngược lại đều là hảo tâm.

Lý Dật nhân cơ hội thử nói:

- Trùng kiến bách hoa giới, nhất định phải dùng ma hạch Nguyệt hình cung sao?

- Ai nói phải? Đương nhiên cũng có cách khác thay thế, chỉ có điều nguyệt hình cung ma hạch tương đối dễ dàng lấy được mà thôi.

Lý Dật chảy mồ hôi, làm cho hơn mười thậm chí vài thập niên ngư nghiệp nuôi dưỡng, mỗi ngày không gián đoạn quán chú đầu khí tẩm bổ, còn nói là nhẹ nhất, có thể thấy được nếu dùng những vật khác thay thế, là bảo vật khó có được.

- Nếu như thay thế, cần gì?

Lý Dật hỏi tới.

Lực lực lập tức có chút nghi hoặc, hỏi vặn nói:

- Người hỏi cái này để làm gì?

- Nghệ nhiều không tốt hơn sao. Tùy tiện hỏi hỏi mà thôi, người không muốn nói coi như xong.

- Nói cho người biết cũng không có vấn đề gì, ngoại trừ thiên hồ nguyệt hình cung ma hạch, thạch uyên long cá ma hạch sâu dưới biển cũng có thể. Chỉ là vật kia sinh hoạt tại sâu trong nước, số lượng lại cực kỳ thưa thớt. Biển rộng mênh mông, phải tìm được một con thạch uyên long cá, vận khí không tốt, tốn hao mấy trăm năm thời gian cũng chưa chắc có được.

- Ngoại trừ cái này?

- Hai thứ này có thể tra, phương pháp khác thay thế, những ma thú kia cũng đã mấy ngàn năm không có nhìn thấy qua sự hiện hữu của bọn chúng. Lý Dật, người có phải hay không gặp chuyện gì? Làm sao đột nhiên đối với nguyệt hình cung cảm giác hứng thú đến vậy.

- Không có gì, không có gì, lực lực, ta cũng không thể được cùng người đi xem nhìn người dùng đầu khí quán chú Nguyệt hình cung tiến giai không.

Đối với thỉnh cầu nho nhỏ của Lý Dật, lực lực ngược lại là không có ý tứ cự tuyệt. Lý Dật lo lắng Lý Na ở phía trên có chút không an toàn, dứt

khoát ba người cùng đi đến đáy hồ.

Hai cái đấu khí khí nang, một trong đó lực lực, còn lại là Lý Dật cùng Lý Naa, chậm rãi hướng đáy hồ chìm xuống. Cái hồ này so với trong tưởng tượng của Lý Dật muốn thâm thúy hơn rất nhiều, hơn nữa cũng không phải là vùng đất bằng phẳng, khắp nơi địa thế tự phức tạp, đầy rẫy nham thạch. Nường theo đấu khí hỏa diễm phát ra quang mang, Lý Dật có thể xem được, trong hồ ngoại trừ cá nhỏ bình thường, căn bản là không cảm giác bất luận ma thú tồn tại. Nghĩ đến khiếp sợ uy thế lực lực, đã sớm viễn độn chạy đi rồi.

Ước chừng lặn xuống bốn năm mét, chỉ thấy đáy hồ xuất hiện một cái huyết động, huyết động không lớn lắm, lại cực kỳ sâu xa, như là một cái đường hầm. Đường hầm lại càng không ngừng phân ra rất nhiều nhánh, nếu một mình Lý Dật chỉ sợ sớm đã lạc đường.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đánh Lén

Q.6 - Chương 389: Đánh Lén

- Đến.

Cũng không biết đi bao lâu rồi, phía trước lực lực đột nhiên ngừng lại, chỉ vào cuối cùng đường hầm lấp kín cửa đá nói. Trong này rất lạnh, Lý Dật đoán chừng cách mặt hồ ít nhất là trên trăm mét. Đúng là muốn nuôi dưỡng thủy sản cũng không dễ dàng!

Theo lực lực đi đến, cuối đường hầm cửa đá liền ầm ầm mở ra, hiện ra một cái thạch thất. Trong cái thạch thất này, hiển nhiên là một cái huyết động tự nhiên,

Bên trong có nước cỏ rêu, trong đồng cỏ và nguồn nước có một đầu nguyệt hình cung tựa hồ ở trong bán trạng thái hôn mê, nước ở đây bắt đầu khởi động mà đung đưa thân thể.

Lý Dật tính toán một cái, nguyệt hình cung trông nom tựa hồ cũng không nghiêm khắc, vì sao Lão Tử hẩn không nghĩ cách cứu hẩn ra ngoài. Chỉ có cửa đá chỗ đó bỏ thêm một đạo không gian phong ấn, địa phương khác có thể nói là thông suốt. Cái phong ấn này đối với thực lực Lý Dật bây giờ mà nói, đánh vỡ là vọng tưởng, nhưng đầu bát giai ma thù này cũng chính là đấu thần cấp ma thú, đánh vỡ phong ấn của cường giả đồng cấp không có vấn đề.

Nhất định là còn có cái gì cổ quái.

- Lực lực, đây là nơi người chăn nuôi nguyệt hình cung sao? Xem ra cũng không có gì đặc biệt, ồm yếu, sợ là Nguyệt hình cung người nuôi chết mất.

Lực lực hồi đáp:

- Không có biện pháp, Nguyệt hình cung quá giáo hoạt, không đem hẩn biến thành như vậy, ta sao có thể yên tâm để cho hẩn sống ở chỗ này.

- Ta xem phòng ngự của người cũng không tính mạnh, ngoại trừ chỗ cửa đá đó có đạo phong ấn, địa phương khác đều không có phòng ngự, người đối với không gian của mình phong ấn cứ tự tin như vậy sao?

- Có thể đánh phá cái không gian phong ấn này có khối người, bất quá, cái không gian này phong ấn một đám linh hồn chi lực của ta, bất cứ lúc nào, chỉ cần có người tiếp xúc đến cái phong ấn này, ta liền tìm được tin tức. Nói như vậy, sẽ không sợ Nguyệt hình cung chạy mất.

Lực lực nằm mơ cũng sẽ không nghĩ tới, Lý Dật nghe những điều này biết là cái gì, nghe được Lý Dật hỏi, một năm một mười không chút nào dấu hồi đáp.

- Thì ra là như vậy.

Lý Dật không khỏi có chút sốt ruột thay cho bát giai ma thú kia, xác thực, đối với một cái Đấu Thần cường giả mà nói, không cần làm cho

nhiều cơ quan phòng ngự cái gì đó, bản thân mình mới là thủ đoạn phòng ngự tốt nhất.

Thấy Lý Dật không hỏi nữa, lực lực cũng không nhàn rồi, bắt lấy phần đuôi Nguyệt hình cung, lập tức truyền đến một cỗ không gian ba động. Lực lực quán chú đấu khí, Lý Dật cùng Lý Na nhàn chán, lập tức tại rong sào huyết Nguyệt hình cung tùy ý đi đi lại lại. Cái sào huyết này không tính là lớn, cũng không coi là nhỏ, cũng không bằng phẳng, hoàn toàn là một cái huyết động tự nhiên, cơ hồ không có qua dấu vết đục đẽo.

Lúc này Lý Dật tìm tòi khó khăn, từng hố nhỏ đều cần phải chăm chỉ tìm tòi. Kỳ thật, Lý Dật cũng không còn ôm hy vọng quá lớn, tại trong mắt bát giai Nguyệt hình cung có thứ tốt, có thể không nhất định lọt vào pháp nhãn. Bất quá dù sao chỉ do nhàn chán mượn gió bẻ măng, trước tạm tìm xem đã.

- Các người đang tìm cái gì?

Thấy Lý Dật cùng Lý Na dùng khí nang khắp nơi tìm kiếm từng hang hốc mấp mô, lực lực nhin không được hỏi.

- Tìm xem trong nhà Nguyệt hình cung có cái bảo bối gì không.

Lý Dật cũng không tị hiềm, tùy tiện nói ra chi tiết.

- Ủ, phụ thân Nguyệt hình cung ngược lại có chút lợi hại, tư chất kém như vậy cũng tu luyện đến bát giai cảnh giới, ngược lại làm ta bỏ ra khí lực không nhỏ mới đem hãn cường chế di dời. Hãn góp nhặt không ít bảo bối gì đó, ừ, là ở chỗ này, ta cũng không thấy vật là gì, người hứng thú xem đi.

Lực lực ngược lại thật không ngờ Lý Dật cùng bát giai Nguyệt hình cung đã có quan hệ, trong sào huyết ma thú có bảo bối, Lý Dật biết rõ cái này tuyệt không kỳ quái.

Lý Dật đã theo lực lực đi đến, đưa tay vươn vào một cái lỗ thùng sờ lên.

Cái lỗ thủng này tựa hồ không gian có phần rộng rãi, bảy tám vật gì đó ẩn dấu không ít, phía dưới đáy nước Lý Dật nhất thời cũng không có nhìn kỹ, đều cho vào dung giới là được.

Lực lực cường đại đấu khí rót vào thân thể Nguyệt hình cung, toàn thân Nguyệt hình cung lập tức chớp động kim sắc quang hoa, thân thể cũng bắt đầu bành trướng, giống như khí cầu bình thường bành trướng mấy lần, sau đó chậm rãi lại khôi phục nguyên trạng. Nguyệt hình cung khôi phục nguyên trạng, lực lực lần nữa quán chú đấu khí, trọn vẹn tiến hành bốn năm lần như thế, lực lực lúc này mới thu tay lại, nói:

- Nuông chiều cho hư không làm nên chuyện gì, chúng ta đi thôi.

Vẫn là đường cũ phản hồi, ra khỏi đường hầm, đi về phía trước, lực lực đột nhiên đình chỉ, xoay người lại nói:

- Trong nhà tựa hồ lại có khách nhân đến, các người không muốn đi ra ngoài, đi theo ta đối phó tình huống.

Lý Dật cũng ẩn ẩn cảm giác được trên mặt hồ có khí tức cường giả, nhưng cũng không rõ rệt, nếu như không phải lực lực nhắc nhở như vậy, căn bản không có phát giác.

Lực lực nói xong, đấu khí khí nang đột nhiên bắn ra khỏi mặt nước, sau đó chợt nghe đến oanh, oanh, oanh liên tục bạo vang. Loại thanh âm đấu khí này va chạm Lý Dật lại quen thuộc, thanh âm này Lý Dật ý thức được, lực lực bị địch nhân phục kích. Theo như đấu khí truyền vào trong nước phán đoán, địch nhân thực lực không yếu, cũng may thoát ra mặt nước là lực lực, nếu là mình, có thể ngăn cản hay không, thật sự rất là khó nói.

Đám cường giả đánh nhau chết sống, Lý Na có thực lực Đấu Vương cấp bậc sắc mặt đều trắng bệch.

- Dật ca ca, địch nhân đến rồi.

- Ủ, không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là Đấu Thần điện cường giả, có lẽ, Đấu Thần điện tổng Điện chủ đến đây cũng chưa biết chừng.

Lý Dật một mặt hồi đáp Lý Na, một mặt ngưng thần tìm kiếm động tĩnh bên ngoài.

Đấu Thần điện ở phía sau đột nhiên tiến công, xem ra đã sớm có dự mưu. Những ngày này bọn họ một mực không có nhàn rỗi, quan sát đến lực lực mỗi ngày lên vào đáy hồ quán chú đấu khí vào Nguyệt hình cung, cho nên mới phải lựa chọn thực lực lực lực nhược điểm có chỗ hao tổn tiến hành công kích.

Trên mặt hồ lần nữa truyền đến thanh âm bạo liệt vang lên, năng lượng dư ba truyền vào đáy hồ, làm Lý Dật bố kết cấm cố chống lại làm cho đấu khí khí nang đều suýt nữa vỡ tan. Nhân số của đối phương tựa hồ cũng không nhiều, nhưng đều là đỉnh cấp cường giả

Làm sao bây giờ?

Lý Dật tại trong ý nghĩ nhanh chóng tự hỏi đối sách, hiện tại bày ở trước mặt hẳn, một là trời lên mặt hồ gia nhập chiến đấu, trợ giúp lực lực một tay, hoặc hai là nhân cơ hội lẫn trốn.

Ba giây đồng hồ sau, Lý Dật làm ra quyết định:

- Na Na, người trước ở tại chỗ này, ta đi ra ngoài trợ giúp lực lực một tay.

Sở dĩ làm như vậy, chính yếu nhất là tin tưởng với lực lực, tính cả cấp ma thú đều có thể đối phó, Đấu Thần điện tổng Điện chủ hẳn cũng không nói chơi rồi.

Đem đấu khí khí nang lưu cho Lý Na, thân hình Lý Dật nhanh phá nước ra.

Đào Tiểu Vũ eBook

Cuộc Chiến Đỉnh Phong.

Q.6 - Chương 390: Cuộc Chiến Đỉnh Phong.

Đấu Thần điện tổng Điện chủ một phen chánh nghĩa lắm nhiên làm lực lực lại có chút không phản bác được, thiên ma đấu khí đã từng đối Đấu Thần đại lực tạo thành nguy hại lực lực há lại không biết, nhưng vô luận nói như thế nào, Lý Dật cũng là tuổi trẻ cường giả thiên phong đế quốc, thực lực thiên phú bậc này, chính là phóng nhân cả Đấu Thần đại lực cũng là số một số hai. Làm thiên phong đế quốc thủ hộ Đấu Thần, vô luận như thế nào cũng không đành lòng chứng kiến tuổi trẻ cường giả bốn quốc rơi rụng.

Lúc này, Lý Dật thấy một cường giả vẫn một mực không có mở miệng nói chuyện, hẳn tựa hồ đoán được tâm tư lực lực:

- Vị cường giả này, nếu như bốn tông đoán không sai, chính là thiên phong đế quốc thủ hộ Đấu Thần. Dựa theo Đấu Thần lúc trước ước định, thủ hộ Đấu Thần chỉ có tại bốn quốc bị địch quốc xâm lấn, gặp phải lúc đại nạn vong quốc mới có thể ra tay. Bốn tông chẳng biết tại sao, người đến Thiên hồ ẩn cư, trong chuyện này có thể có cái gì bí ẩn?

Bách hoa giới cũng là do Lý Dật hủy, lực lực không có giới của mình, Bất quá lời này lực lực tự nhiên cũng không nói cho hẳn biết.

Lực lực ngữ khí cũng trở nên cường hoành, xem ra, hẳn tính toán bảo hộ.

- Chư vị, chuyện của ta không nhọc phiền các người trông nom. Nhiều lời vô ích, hôm nay chỉ cần có ta, Lý Dật an toàn là do ta bảo đảm. Về phần thiên ma đấu khí, ta cũng cho chư vị một cái cam đoan hẳn từ nay về sau sẽ không lạm sát kẻ vô tội, luyện hóa cường giả đấu khí hạt giống. Nếu như tin ta, thì thỉnh chư vị rời đi khỏi thiên hồ, nếu không tin.

Lực lực ngữ khí lập tức sương lạnh:

- Vậy cho thuộc hạ tiến lên đi.

Đối mặt Đấu Thần cường giả uy hiếp, tam đại thế lực Lục Đại cường giả cũng không khỏi âm thầm co lại một luồng lương khí, cho dù lực lực hao phí không ít đấu khí, cho dù tam đại thế lực cũng có Đấu Thần điện tổng Điện chủ là Đấu Thần cấp bậc cường giả, nhưng chính thức động thủ, thắng bại thật là rất khó liệu định.

Trên mặt âm tình bất định thay đổi mấy lần, Đấu Thần điện tổng Điện chủ cắn răng một cái, hung ác lệ nói:

- Đã như vậy, ta đây cũng là không có chuyện gì để nói.

- Chờ một chút.

Lực lực đột nhiên liếc qua phòng ốc của mình, nói:

- Chúng ta đổi cái địa phương khác.

Lý Dật buồn bực, cái này đến lúc nào rồi, lực lực còn chú ý tác phẩm nghệ thuật ở phòng ốc của hắn cùng Lý Na chạm khắc gỗ. Chỉ cảm thấy một cổ hấp dẫn chi lực vô hình, thân thể Lý Dật không tự chủ được theo lực lực bắn thẳng đến không trung, sau đó hướng đỉnh núi cao chọc trời bên cạnh thiên hồ lao đi.

Đỉnh núi cao chọc trời là dãy núi Á Bồi, độ cao so với mặt biển hàng nghìn mét, băng tuyết trên đỉnh bốn mùa không tan, nước trong thiên hồ, có hơn phân nửa là đến từ đỉnh núi cao chọc trời này.

Lúc này, lực lực mang theo Lý Dật đứng lặng trên đỉnh núi, sát ý mờ mờ ảo ảo làm tâm thần Lý Dật rung động lắc lư. Có thể làm cho lực lực có loại sát ý này, xem ra cái Đấu Thần cường giả này hộ độ chi tâm đến bức thiết như thế nào.

Sau một lát, tam đại thế lực Lục Đại cường giả cũng bay đến đỉnh núi cao chọc trời, trên đỉnh núi gió lạnh lạnh thấu xương, lập tức đều cứng lại.

- Lý Dật, ngươi có thể đối phó vài người không?

- Hai người.

Lý Dật đưa ánh mắt nhìn An Đức cùng La Lan học viện đại đạo sư, hai người nay đối với Lý Dật mà nói là bá m như địa. Nhưng hắn biết rõ, hắn

đối phó được càng nhiều, lực lực áp lực càng nhẹ, thắng bại mấu chốt còn tại ở lực lực cùng Đấu Thần điện tổng Điện chủ, hẳn chỉ cần bảo trì lực lực cùng tổng Điện chủ phân ra thắng bại là được rồi.

- Tốt lắm, người chọn lựa hai người, những thứ khác giao cho ta!.

Lực lực ngũ khí thông dong mà bình thản, ngũ khí cùng Lý Dật nói chuyện giống như là hai cái ngoan đồng trộm hoa quả đang chia của vậy.

Lý Dật cười, Nhìn An Đức nói:

- Viện trưởng các hạ, chúng ta ân oán hôm nay triệt để chấm dứt thôi.

- Chính ta cũng có ý đó. Mời.

An Đức thân hình vừa động, ly khai khỏi cái khác cường giả.

Hiện tại, trên đỉnh núi cao chọc trời, Lý Dật quay mắt về phía An Đức cùng đại đạo sư, hít một hơi thật sâu, giữa không trung hàn ý theo hô hấp mà bí nhập tim gan, làm Lý Dật tinh khí thần hơi bị chấn động.

Trong lúc này thiên địa nguyên khí băng thuộc tính ở nơi này rất dày đặc, lực lực rất yêu quý căn nhà gỗ nhỏ cùng các tác phẩm nghệ thuật của mình, ngược lại cho Lý Dật một cái địa điểm quyết chiến tuyệt hảo.

Trong không gian, đột nhiên sinh một cỗ uy áp làm cho người ta hít thở không thông, Lý Dật lập tức ý thức được đối thủ đã bắt đầu súc thế, công kích lập tức muốn bắt đầu.

Vài đạo đấu khí tư nhận vô hình từ thân thể Lý Dật tuôn ra, tràn ngập ở giữa không trung tràn ngập phong tuyết càng thêm nồng đậm, băng tuyết mấy ngày liền không cần súc thế, đấu khí dựa vào đấu kỹ công pháp chuyển một lần, tay quyết vê động, trong không gian vô số bông tuyết thành linh xoáy lên, ở giữa không trung bay xuống dưới, ầm ầm thẳng đến An Đức cùng đại đạo sư.

An Đức cũng thật không ngờ Lý Dật vừa ra tay chính là Bạch Hồ cấp bậc đấu kỹ, hãn cùng đại đạo sư biến sắc, khổ nổi đấu kỹ trong tay còn chưa súc thể đến mức tận cùng, cũng chỉ có thể vội vàng phát ra.

Băng tuyết Liên thiên phá đấu kỹ cùng hai chiêu năng lượng chưa hoàn toàn hình thành đấu kỹ va chạm cùng một chỗ, năng lượng cuồng hãn làm cả không gian đều vụn vẹo, năng lượng tàn toái mất đi khống chế, làm cho đầy trời cuồng vũ, phát ra thanh âm làm cho người cảm giác lạnh buốt cả hàm răng.

- Hảo.

An Đức khen một câu, đúng là không để ý dư uy đấu kỹ còn chưa tiêu tận, thân hình bỗng nhiên vừa động, trong không gian vụn vẹo hướng Lý Dật rất nhanh lao đến, trong song chương, hai luồng kim sắc đấu khí liên muốn đánh ra.

- Vẫn chưa xong.

Lý Dật mỉm cười, tay quyết lần nữa về động, vài đấu khí tư nhện phi tốc theo trong thân thể tràn ra.

An Đức đột nhiên cảm giác, những tàn toái năng lượng mảnh nhỏ kia không bị khống chế, đột nhiên như là bị ai triệu hoán vậy, đình chỉ xoay tròn, đều hướng hãn thôn phệ tới. An Đức biến sắc, thân thể đã đặt ở trong cổ năng lượng này rồi.

Lúc này đại đạo sư cũng không phải ngồi không, nhìn ra một màn quỷ dị này, bởi vì không cách nào giải cứu, liền cũng vô pháp làm gì, chỉ có song chương liên phách ra, đấu khí phong ba sóng dữ lại chảy ra liền hướng Lý Dật đánh tới.

Liên tiếp tiếng ầm ầm bạo vang lên, Lý Dật lần nữa điều khiển năng lượng còn sót lại oanh tảo công kích sóng đấu khí của đại đạo sư.

Chỉ một chiêu này, An Đức cùng học viện đại đạo sư cũng không khinh thị Lý Dật nữ, Bằng tuyết Liên thiên phá phát ra đợt ba đào đánh sâu vào, mặc dù không làm cho hai vị Đấu Thánh cường giả tạo thành vết thương trí mạng, nhưng An Đức biểu lộ mặt trắng bệch cho thấy hẳn đã bị thương không ít.

Trên đỉnh núi cao chọc trời, lực lực cùng Đấu Thần điện, hai đại Ma Tông tông chủ chiến đấu cũng bắt đầu rồi.

Chỗ chiến đấu đó cùng Lý Dật, An Đức chiến đấu hoàn toàn bất đồng, không có tiếng thanh âm kịch liệt bạo liệt, cũng không có đấu kỹ. Chỉ thấy hai đại Ma Tông tông chủ cùng hắc y điện sĩ đề ở sau lưng Đấu Thần điện tổng Điện chủ, không ngừng thúc dục tự thân đấu khí dũng mãnh vào trong thân thể tổng Điện chủ. Mà Đấu Thần điện tổng Điện chủ cùng lực lực cách xa nhau mười mét nhắm mắt đứng im, ngoại trừ trên tay động tác không ngừng, liền không có dấu hiệu chiến đấu.

Đúng vậy, Đấu Thần cường giả chiến đấu, tràng diện cũng không có gì có thể xem. Trên thực tế, loại đấu khí lĩnh vực này so đấu, xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của mọi người. Duy nhất có thể thấy được trên đỉnh núi cao chọc trời đang không ngừng phát sinh biến hóa, cả đỉnh núi giống như đã bị một hòn đá mài cực lớn chà sát, đang chậm rãi giảm độ cao xuống.

Đấu Thần cường giả cùng Đấu Thánh cường giả bản chất khác nhau, Đấu Thần cường giả tại Đấu Thánh cường giả lĩnh ngộ trên cơ sở đấu khí pháp tắc của mình, có thể sáng tạo ra, tạo ra đấu khí lĩnh vực của mình. Tại trong đấu khí lĩnh vực của mình, Đấu Thần cường giả vô địch. Bởi vậy, Đấu Thần cường giả tranh đấu, chính là đấu khí lĩnh vực so đấu, ai có thể đem đối phương cho vào trong đấu khí lĩnh vực của mình, như vậy thắng cục đã định.

Bởi vậy, cái mặt ngoài này thoát nhìn không có gì, chỉ có song phương Đấu Thần đánh nhau chết sống mới biết được tình thế hiểm ác đến cỡ

nào, một khi bị đối thủ ép đối phương vào trong đấu khí lĩnh vực của mình, vậy kết cục là nguyên Thần đều bị diệt thân toái cốt phần.

Khác biệt một bên, tràng diện đồ sộ vẫn đang duy trì liên tục, đối mặt với hai đại Đấu Thánh công kích, Lý Dật vẫn dùng luận điệu cũ rích nhai đi nhai lại, lần nữa thi triển Bạch Hổ trung giai đấu kỹ Băng tuyết Liên thiên phá. Chiêu này tính thực dụng siêu cường, đấu kỹ thật sự dùng quá tốt, súc thể thời gian quá ngắn không nói, còn có thể liên tục phát động vài lần công kích, trong đó dưới tình huống lấy một địch hai dùng nhược đánh cường, đây là cách đánh không thể bị bại được.

Nhưng, Lý Dật trong nội tâm rõ ràng, loại tình huống này tuyệt đối sẽ không duy trì liên tục quá lâu, Băng tuyết Liên thiên phá dù sao cũng chỉ là Bạch Hổ trung cấp đấu kỹ, tuy có thể đối kháng hai vị Đấu Thánh cường giả, nhưng tự thân đấu khí hao tổn cũng là kinh người. Với tình huống trước mắt, lực lượng cùng Đấu Thần điện hai đại Ma Tông phân ra thắng bại trước, đấu khí của mình tuyệt đối không cách nào liên tục sử dụng Bạch Hổ đấu kỹ.

Cho nên lúc này liên tục phát ra Bạch Hổ đấu kỹ Băng tuyết Liên thiên phá, Lý Dật cải biến sách lược.

Thân hình một mặt vội vàng thối lui, đồng thời triệu hồi ra Phá Thiên kiếm. Lợi dụng Tiên Thiên chi lực của siêu phẩm thần binh, có thể kiên trì thời gian càng dài hơn nữa.

- Siêu phẩm thần binh. Hừ, người cho rằng dựa vào ưu thế binh khí có thể bảo vệ tánh mạng sao.

An Đức hừ lạnh một tiếng, tay run lên, một cây trường thương cũng cầm trong tay.

Đây là một thanh trường thương toàn thân xanh biếc, nhìn qua, Lý Dật đoán thanh trường thương này phẩm giai không thấp. Kỳ thật cũng không cần nhìn, có thể được An Đức tại thời khắc mấu chốt lấy ra binh khí, là phàm phẩm sao?

La Lan học viện đại đạo sư cũng triệu ra binh khí của mình, đây là một thanh kiếm.

Ba thanh binh khí hiện thân, trong không gian khí thể phải biến đổi, các thanh binh khí này uống qua vô số máu người sát khí lập tức tràn ngập cả không gian, loại này sát khí này làm cho Phá Thiên kiếm không ngừng kêu lên vù vù.

- Lão bất tử, hôm nay ta cho người xem Phá Thiên kiếm lợi hại.

Cực hạn đấu khí rót vào Phá Thiên kiếm, kiếm thể lập tức tăng vọt mấy lần.

Lý Dật thân hình lại lần nữa lên cao, từ trên cao nhìn xuống, một mảnh kiếm quang sắc bén đánh xuống.

Siêu phẩm thần binh sở dĩ gọi là siêu phẩm thần binh, cũng không phải nói đùa, chỗ kiếm quang đến, trong hư không lập tức nổ lên tiếng xé gió làm cho người điếc tai.

- Hợp kỹ.

An Đức khẩu khí cuồng vọng, cho dù gặp phải một kích Phá Thiên kiếm mạnh nhất, vẫn sáng suốt lựa chọn cùng đại đạo sư hợp kỹ. Một thương một kiếm cùng một chỗ, hai cổ đấu khí quán giao đột nhiên điện xạ ra, nghênh hướng mũi nhọn của Phá Thiên kiếm chặn lại.

Kiểm phong mặc dù chiếm ưu thế, bản thân thực lực mà nói, Lý Dật cùng hai đại Đấu Thánh lại cách xa nhau khá xa, trường thương của An Đức cùng kiếm của đại đạo sư đồng thời bị đánh văng tung tóe thành vô số mảnh nhỏ, mà Phá Thiên kiếm của Lý Dật hung hãn rời tay, thân thể bay rớt ra ngoài, máu tươi phun ra không ngừng.

- Phá Thiên kiếm, cũng không có cái gì hơn.

An Đức qua lạnh lùng nói, vứt bỏ cây trường thương trong tay, từ trong thông dong giới lấy ra một thanh binh khí dị hình. Khẩu khí tuy thoải mái, trong nội tâm lại âm thầm đau lòng, thanh cửu phẩm trường thương này là hãn dùng tâm huyết chế tạo ra, khảm vào chín miếng cao giai ma hạch, nói là chuẩn siêu phẩm binh khí cũng không ngoa, không ngờ một lần giao thủ, là tan thành mây bay.

Lý Dật định trụ thân hình, quay đầu nhìn thoáng qua đỉnh núi cao chọc trời. Chẳng biết lúc nào, đỉnh núi cao chọc trời không còn tồn tại, hiện ra một mảnh đất trống.

Xem ra, chỗ đó thắng bại nhất thời còn chưa phân ra.

Hít sâu một hơi, Phá Thiên kiếm như Lưu Tinh truy nguyệt chọt lóe lên, trở lại trong tay của mình.

An Đức viện trường, người sẽ không cho là ta chỉ có chút năng lực ấy thôi sao.

Lý Dật trên mặt kiên nghị hiện lên so với băng tuyết còn lãnh lãnh khốc hơn, cầm Phá Thiên kiếm nhìn hai đại Đấu Thánh phía xa, một cỗ vô hình khí tức lại quý dị từ trong thân thể của hắn phát ra, nương theo cỗ hơi thở này, An Đức cùng đại đạo sư đột nhiên cảm giác được đấu khí trong người kịch liệt ba động, sinh ra một cảm giác sợ hãi.

- Long chi cấm chú, tầng thứ hai, long uy

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Người Đeo Mặt Nạ

Q.6 - Chương 391: Người Đeo Mặt Nạ

Long uy bức bách, hai đại Đấu Thánh cường giả chỉ cảm thấy trên thân thể mình tựa hồ bị trói buộc không cách nào gãy rụa, mọi cử động trở nên khó khăn vô cùng. Long uy cùng tinh thần hệ công kích bình thường

lại bất đồng, tinh thần hệ công kích bình thường hoàn toàn là công kích linh hồn, mà long uy là do Long Tộc vận dụng thiên phú lực lượng.

Lý Dật tuy không phải là Long Tộc, nhưng long uy thì triển ra, tại trong mắt hai đại Đấu Thánh, chính là hóa thân Long Tộc.

Thừa dịp An Đức cùng đại đạo sư bị long uy làm cho hành động trì trệ, Lý Dật không do dự nữa, đấu khí cực hạn rót vào trong Phá Thiên kiếm, thân hình bạo động, hướng về phía hai người hung hăng chém xuống.

Hai đại Đấu Thánh cường giả tuy thân thể trì trệ, ý thức vẫn rõ ràng, mắt thấy Lý Dật lại sử dụng Phá Thiên kiếm lần nữa phát động công kích, sắc mặt đại biến.

- Hợp kỹ, Hợp kỹ.

An Đức kêu to lên, tay quyết cấp tốc vận động, đạo đạo không gian giam cầm bố kết tại trước thân thể, đại đạo sư cũng sắc mặt tái nhợt như người chết, đấu khí khổng lồ chế không gian cùng với An Đức viện trường bố kết phòng ngự vòng. Nhưng do không có cao giai binh khí hiệp trợ, lại đang bị long uy bức bách, cái phòng ngự vòng này so công năng lúc trước, uy lực hơn hàng trăm lần.

- Xin lỗi, tại ta chủ quan rồi.

Lúc này An Đức cũng ý thức được, chọi cứng cngf Lý Dật lúc này là ngu xuẩn cỡ nào, nhưng đây cũng là hành vi bất đắc dĩ. Bố kết phòng ngự năng lượng vừa xong, lực công đánh vào phía sau lưng đại đạo sư, lúc này đại đạo sư hét thảm một tiếng, thân thể trúng phải đòn công kích của Phá Thiên kiếm.

- Phốc.

Tiếng đao kiếm nặng nề va vào da thịt, đại thân thể đạo sư bị chém thành hai đoạn, một trước một sau rơi vào phía dưới thâm cốc.

- Hèn hạ đủ rồi.

Lý Dật không khỏi nhớ lại lúc ở đóng băng thế giới, La Tuyết Phong chính đồ đệ của người nay. Có sư tất có đồ đệ như vậy, hai thầy trò hèn hạ vô sỉ thật đúng là nhất mạch truyền thừa.

An Đức tức giận đến cực điểm, hăn và đại đạo sư hai vị Đấu Thánh cường giả thành danh đã lâu, đấu Lý Dật một tên mới tấn cấp Đấu Thánh cường giả, từ đầu đến cuối chẳng những không chiếm nửa điểm tiện nghi, ngược lại bị động bị đánh, mà đại đạo sư bị đánh chết, điều này làm An Đức làm sao chịu nổi.

Để đại đạo sư đẩy lên phía trước ngăn cản Lý Dật công kích đồng, An Đức tay quyết nhanh chóng về động, không gian chi âm hàn khí nhanh chóng hướng quanh thân hăn hội tụ, kết thành một cái băng cầu, theo cái băng cầu này không ngừng lớn mạnh, năng lượng áp súc bộc phát ra "Pằng, pằng, pằng" thanh âm bạo liệt.

Băng cầu đã đem An Đức hoàn toàn bao vây vào trong đó, cảm giác được trong cái băng cầu này ẩn chứa năng lượng cực đại, Lý Dật sắc mặt lập tức ngưng trọng. Thiên địa dị tượng gió nổi lên, nói cho Lý Dật biết, chiêu đấu kỹ này cũng là Bạch Hổ đấu kỹ.

- Lý Dật, đi chết đi. Bạch Hổ trung giai, Cuồng băng tiểu.

Lựa chọn Bạch Hổ đấu kỹ băng thuộc tính, An Đức cũng nhìn trúng băng thuộc tính dư thừa ở đỉnh ngọn núi cao chọc trời này. Đồng dạng đấu kỹ, tại trong hoàn cảnh bất đồng thi triển ra, uy lực cũng giống như vậy.

Đấu kỹ phát ra, băng cầu đột nhiên vỡ vụn, hóa thành vô số khối băng, nhằm Lý Dật đánh tới, nhưng đây không phải khối băng bình thường, mà là ẩn chứa năng lượng cực hạn của Đấu Thánh cường giả cùng thiên địa nguyên khí. Những năng lượng kinh người này không ngừng đánh vào bố kết thổ hệ phòng ngự của Lý Dật, nhưng cũng không có bị bắn ra, mà nhanh chóng ngưng kết một chỗ.

Càng ngày càng nhiều khối băng cùng không gian băng tuyết hướng về phía Lý Dật, ngăn ngùn trong nháy mắt, liền đem Lý Dật hoàn toàn bao phủ trong đó.

Thân thể Lý Dật quanh thân băng cầu càng tụ càng lớn, hình thành một cái toàn băng sơn nho nhỏ. Tựa hồ còn ngại không đủ, An Đức cực lực thúc dục không gian băng tuyết, phụ gia tại trên núi băng.

Trên đỉnh núi cao chọc trời không có đỉnh, lực lực cùng Đấu Thần điện tổng Điện chủ, hắc y điện sĩ, hai đại Ma Tông tông chủ đứng lặng một chỗ trên mặt đất, đỉnh núi lúc này đã bị san phẳng thành bãi đất trống. Song phương ở giữa không gian ba động càng ngày càng kịch liệt, trong hư không không ngừng truyền ra không gian bị uốn éo bạo phát ra tiếng vang chói tai. Trong lúc quyết chiến này, tựa hồ cũng đến thời khắc mấu chốt, lực lực căn bản không rảnh tay hiệp trợ Lý Dật.

Bên trong Băng cầu, Lý Dật bố kết thổ hệ phòng ngự đã đến cực hạn, đấu khí phi tốc từ trong đan điền khí khí hải bị rút ra, sau đó gia nhập vào phòng ngự cái chắn, trì hoãn tốc độ băng cầu nghiền nát.

Tuyệt không dễ dàng nhận thua.

Lý Dật cắn răng gắng gượng, tại áp lực này, thân thể tựa hồ đã phát sinh biến hóa nào đó, trải qua long lực rèn luyện, tại dưới áp lực ngược lại trở nên vô cùng sinh động. Loại tình huống này Lý Dật có một loại cảm giác cực kỳ quái dị, nghĩ hờ hét nhưng không cách nào phát ra âm thanh, toàn thân tràn đầy lực lượng, lại không thể phát tiết ra. Loại lực lượng này cùng lực lượng đấu khí hoàn toàn bất đồng, nó đến từ thân thể hắc, cũng không bị ý thức khống chế, mà hoàn toàn băng vào bản năng lưu chuyển.

Bỗng nhiên, Lý Dật cảm giác được dung giới trên tay có một cổ dị động, tựa hồ là xèo xèo đang cố gắng lao ra khỏi dung giới. Nhưng tình huống trước mắt đang tập trung phòng ngự, đâu còn có thời gian cho nó đi ra.

Nhất định là xèo xèo cảm nhận được tình huống ta hiện tại, nghĩ ra giúp ta, nhưng nó dù sao chỉ là một đầu ấu long, đối phó Đấu Hoàng hoặc là

đấu tôn còn có mấy phần tác dụng, nhưng đối phó với Đấu Thánh cường giả, vậy không thể để nó hi sinh vô ích. Suy nghĩ đã định, Lý Dật cũng không đem xèo xèo triệu hoán ra.

Lúc này Lý Dật một lần nữa thúc dục đấu khí đối kháng băng cầu, trong dung giới một đoàn huyết vụ lại chậm rãi tràn ra.

Long huyết.

Xèo xèo lúc này chủ động cho hấn long huyết, đây là ý gì? Lý Dật linh quang vừa hiện, cũng không nghĩ nhiều, ý niệm dưới sự khống chế, long huyết lập tức chui vào trong thân thể của mình.

Theo cổ long huyết chi lực này rót vào, Lý Dật cảm giác mỗi một tế bào trong thân thể của mình sinh động vô cùng cũng giống như tìm được phương hướng cùng mục tiêu rồi, tất cả lực lượng đều tuôn vào, hóa thành một tiếng khóc không tự chủ được.

Tiếng khóc tại trong băng cầu, năng lượng không ngừng tích lũy, mà Lý Dật hấp thu không ngừng, hoàn toàn không khỏi thét dài không ngừng.

Rồng ngâm, Lý Dật trong nội tâm rất rõ ràng ý thức được đây là long chi cấm chú tầng thứ ba: Rồng ngâm.

Bên ngoài băng cầu, An Đức rốt cục chậm lại, hiện tại, cái cự đại băng cầu đã bằng mấy chục thước, đừng nói trong băng cầu còn ẩn chứa đấu khí năng lượng, chính là bình thường băng cầu lớn như vậy, nghĩ muốn tránh thoát chỉ sợ cũng không dễ dàng!

- Lý Dật, ta kiến tạo cho ngươi một cái phần mộ, ngươi còn hài lòng không? Ha ha ha.

An Đức cười như điên, ngữ khí đặc ý cực kỳ.

Nhưng An Đức đặc ý cũng không có duy trì quá lâu, trong băng cầu, bỗng nhiên truyền ra tiếng khóc liên tục không, cái thanh âm này đơn điệu mà lâu dài, làm cho người cảm giác kính sợ.

- Không có khả năng. Chẳng lẽ đây là rồng ngâm, Chính là đầu long sủng kia của Lý Dật, chỉ là một đầu ấu long, căn bản không có khả năng phát ra rồng ngâm.

An Đức nằm mơ cũng thật không ngờ, người phát ra rồng ngâm là bản thân Lý Dật.

Phía trên Băng cầu bắt đầu lan tràn vô số vết nứt, những vết nứt này lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ nhanh chóng rạn nứt. Đột nhiên An Đức điên cuồng tràn ra đấu khí tơ nhện, khống chế được không gian bông tuyết, cố gắng chữa trị những vết rạn này.

Nhưng, hết thủy đều quá muộn.

Băng cầu mãnh liệt muốn nổ tung lên, mất đi khống chế, năng lượng đầy trời hướng An Đức cản trở.

Rồng ngâm chưa dứt, loại Long Tộc Tiên Thiên uy thế này làm trận quyết đấu của Đấu Thần cường giả cũng phải nhăn đầu lông mày, dùng thu liễm tâm thần chuyên chú quyết đấu. Mà sau lưng Đấu Thần điện tổng Điện chủ hắc y điện sĩ, hai đại Ma Tông tông chủ vì giúp hãn quán chú đấu khí định lự cũng không bằng Đấu Thần cường giả, tại rồng ngâm cường bức, không khỏi buông ra song chưởng đi che lỗ tai của mình.

Rồng ngâm trọn vẹn giăng co mấy phút đồng hồ.

Lý Dật lúc này cũng hoàn toàn ở vào trạng thái ý thức mê ly, nguyên từ lực lượng của thân thể hóa thành âm thanh phát tiết ra ngoài, cả người vô cùng thoải mái, giống như vứt bỏ một cái gánh nặng trầm trọng vậy.

Chậm rãi khôi phục trạng thái thanh tỉnh, rồng ngâm còn đang quanh quẩn ở trong sơn cốc, không có hoàn toàn tiêu tán.

Đối diện, An Đức bị rồng ngâm đánh sâu vào, cũng cảm thấy đầu óc dần dần, ngoại trừ bản năng đấu khí hộ thể, không có bất kỳ phòng ngự gì.

Lý Dật sao có thể bỏ qua thời cơ tốt như vậy, dùng phá thiên kiếm nhằm An Đức chém xuống.

- Dừng tay.

Giữa không trung truyền đến một tiếng quát chói tai, chỉ thấy sau lưng An Đức, có vài bóng người chạy ra.

Có hai tên đầu che mặt kẹp lấy Lý Na chạy đến, một thanh kiếm tỳ vào cổ Lý Na, chỉ cần ấn một chút là Lý Na tuyệt sắc mỹ nữ coi như là hương tiêu ngọc vãn.

Cố gắng dùng kiếm thế, may kiếm Lý Dật nhảy lên, Phá Thiên kiếm trực chỉ về phía hai người đeo mặt nạ.

- Lý Dật, đã lâu không gặp.

- Long Ngạo Thiên.

Lý Dật trên mặt cơ thể run lên, ngữ khí lạnh như băng:

- Thế còn một vị này, chắc hẳn chính là Diệp đại tiểu thư.

- Không sai, ta chính Diệp Hạ Vũ, Lý Dật, ta hận ngươi.

- Các ngươi, nhất định là phạm phải sai lầm, nếu không, làm sao cả ngày đeo mặt nạ?

Ngữ khí hơi trêu tức, sát ý không chút nào che dấu dày đặc lên.

- Đây đều là do ngươi ban tặng.

Chỉ thấy Diệp Hạ Vũ chậm rãi tháo mặt nạ xuống. Dưới mặt nạ, hé ra gương mặt vô cùng thâm trầm, cái khuôn mặt này như là một đoạn cây gỗ khô cháy đen.

- Ngày đó, tại thiên phong đế quốc, người cùng tám trăm tử sĩ cùng Tông Bằng đại chiến sử xuất Bạch Hổ đấu kỹ, làm ta bị hủy dung. Ngày đó chúng ta thề cả đời này mục đích còn sống duy nhất, chính là muốn tìm người báo thù.

Long Ngạo Thiên nghiêng rằng nghiêng lợi sát ý làm cho người không rét mà run.

- Tìm ta báo thù, hừ, Long Ngạo Thiên, hai cái Đấu Hoàng nho nhỏ, các người có tư cách này sao?

Xem ra Long Ngạo Thiên rời khỏi thiên phong đế quốc gặp gỡ kỳ duyên không tồi, hiện tại đã là Đấu Hoàng cường giả, hơn nữa theo trình độ đấu dực tinh xảo, thực lực tựa hồ không thấp.

- Báo thù có đôi khi không dựa vào thực lực, mà là trí tuệ. Lý Dật, hiện tại người lựa chọn, chính người chết, hãy để cho Lý Na thay người chết đây.

Một chiêu này làm Lý Dật quần quýt, Lý Na ở trong tay đối phương, dù cho tái chiến, Lý Dật cũng vô pháp không bị ảnh hưởng. Hắn lúc này nhanh chóng tính toán đối sách, Lý Dật ngoài miệng lại qua loa nói:

- Cổ nhân tương kiến, không cần vừa đến đã người chết ta sống, buông Lý Na ra, có cừ oán báo thù, có oán báo oán, mặc dù người làm gì ta, Lý Dật lông mày cũng sẽ không nhăn xuống.

- Lý Dật.

Thân hình Diệp Hạ Vũ lóe lên, đến trước người Lý Dật, trong tay một thanh trường kiếm màu đen lóng lánh trực chỉ Lý Dật:

- Ta Diệp Hạ Vũ cuộc đời này tâm nguyện lớn nhất chính là giết người, hoặc là bị người giết.

Trình tiết cùng dung mạo đều bị hủy ở trên tay Lý Dật, Diệp Hạ Vũ đối với Lý Dật hận ý hơn xa người khác.

Nhưng Lý Dật đối với Diệp Hạ Vũ, chỉ là đồng tình, xác thực, đối với Diệp Hạ Vũ xuất thân thiếu nữ vọng tộc, làm cho nàng người không ra người quý không ra quý sống tại trên thế giới này, chỉ là một loại tra tấn.

- Hảo, Diệp tiểu thư, ta đây sẽ thanh toán cho người.

- Hạ Vũ, trở về.

Long Ngạo Thiên lớn tiếng kêu lên, nhưng Diệp Hạ Vũ đã ý quyết tử, biết rõ Lý Dật Đấu Thánh cường giả, thực lực chính mình căn bản cũng không có tư cách khiêu chiến, nàng vận chuyển đấu khí cực hạn, hướng về phái Lý Dật rất nhanh công kích.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tình Thế Phức Tạp

Q.6 - Chương 392: Tình Thế Phức Tạp

Đối mặt với Diệp Hạ Vũ không muốn sống chết, Lý Dật cũng không có ý tứ mềm lòng, địch nhân là địch nhân, mặc kệ nàng có bao nhiêu đáng thương, muốn trách thì trách nàng sinh ở tứ đại gia tộc Diệp gia, đây mới căn nguyên bị kích, bây giờ Lý Dật có thể làm, chính là thành toàn tâm nguyện của nàng là chết dưới tay mình.

- Lý Dật, nếu người dám giết Diệp Hạ Vũ, Lý Na cũng phải chôn cùng.

Long Ngạo Thiên không cách nào ngăn cản, chỉ có thể đem Lý Na ra uy hiếp Lý Dật.

Đáng tiếc, Long Ngạo Thiên biết rõ Lý Dật, Lý Dật cũng biết rõ Long Ngạo Thiên.

Diệp Hạ Vũ hiện ra hắc sắc kiếm phong cách Lý Dật không đến một thước, chỉ thấy Lý Dật chậm rãi duỗi hữu chưởng ra, đấu khí khổng lồ không gian chỉ lực vận vạo, trường kiếm của Diệp Hạ Vũ từng khúc đứt gãy.

- Diệp tiểu thư, không nên oán ta.

Nhẹ nhàng phát lực ra, kiếm trong tay quay lại đâm vào thân người Diệp Hạ vũ, một chất lỏng ngăn không được chảy ra.

- Ta không oán người.

Như là bớt được tất cả khí lực, Diệp Hạ Vũ chậm rãi đảo mắt nhìn Lý Dật:

- Ta làm sao trách người, người dù sao cũng là người đàn ông đầu tiên của ta. Không phải sao?

- Đó là gặp dịp thì chơi, người biết ta không phải cố ý.

- Ta, đương nhiên biết rõ, cho nên, hiện tại, ta muốn báo đáp người.

- Oanh.

Tiếng nổ vang cũng không kịch liệt, nhưng năng lượng lại cực kỳ to lớn, cho dù là có dấu khí hộ thể, trên người Lý Dật vẫn bị nổ tung hiện ra vô số vết thương.

Nữ nhân. Vĩnh viễn không tin nữ nhân. đây là kiếp trước tiếp nhận huấn luyện sát thủ, huấn luyện viên đã từng cảnh báo, đáng tiếc, tại thời khắc này, Lý Dật đã quên câu nói này. Diệp Hạ Vũ hung ác làm nổ đan điền khí hải của mình, cố gắng cùng Lý Dật đồng quy vu tận, nhưng đáng tiếc, thực lực của nàng vô cùng thấp kém, thấp kém đến mức tư cách đồng quy vu tận cũng không có.

Diệp Hạ Vũ làm như vậy, ngược lại, làm Lý Dật an lòng. Kiểm tra một chút thương thế, một điểm da thịt bị thương, tuy đau đớn vô cùng, nhưng đối với chiến đấu lực không có ảnh hưởng quá lớn.

- Lý Dật, người lại thiếu nợ ta một số nợ máu.

Lý Dật lãnh khốc hồi đáp:

- Diệp tiểu thư là cam nguyện chết, cùng người không quan hệ.

- Diệp Hạ Vũ là vợ của ta, sao cùng ta không quan hệ chứ, hừ, người ngay cả ta cùng một chỗ giết đi.

Long Ngạo Thiên nắm thật chặt tay cầm kiếm, kiếm phong dán chặt lấy Lý Na, vô cùng mịn màng.

- Vợ của người sao? Ha ha, đêm tân hôn người có chú ý tới hay không, người đã không phải là người đàn ông đầu tiên của nàng, Ha ha ha.

Lý Dật cuồng tiếu nói, thần sắc cũng trở nên có chút bừa bãi. Một ít thân máu đen cùng biểu lộ hung ác, làm cho Lý Dật thoát nhìn cùng ác ma cũng không khác nhau lắm.

- Đừng cùng hãn dong dài, giết hãn rồi mới là đạo lý.

An Đức sớm đã không kiên nhẫn, mắt thấy Lý Na bị quản chế, Lý Dật cảm xúc là tất nhiên, không nhân cơ hội này không ra tay còn chờ tới khi nào.

Thân hình xoay chuyển, đấu khí liên tục đánh ra, ba loại năng lượng như thực chất, hướng Lý Dật điên cuồng mà tuôn ra. Loại thực lực chân chính đối kháng, Lý Dật biết rõ không phải là đối thủ của An Đức. Chiêu rồng ngâm tuy rất tốt, uy lực cực lớn, nhưng lại hao tổn đấu khí, điều làm Lý Dật buồn bực chính là, rồng ngâm lại cũng không thể tùy tâm sở dục phát ra, hoàn toàn là một loại bản năng.

Đối mặt với năng lượng tuôn ra, Lý Dật cũng không kịp nghĩ, bằng thực lực bản thân nhất định là chọi cứng, lập tức phải lặn nửa tể ra Phá Thiên kiếm, phản công chém liên tục vài kiếm.

Dù sao cũng là Lý Na ở trong tay đối phương, Lý Dật không cách nào để toàn bộ tinh thần lâm địch, kiếm khí hơi trệ, đấu khí năng lượng mãnh liệt tới, thân thể không tự chủ được vội vàng thối lui ra sau.

Một chiêu chiếm ưu thế, An Đức cũng thư giãn lại, đấu khí oanh kích Lý Dật.

Lý Dật vừa lui, là lúc lực cùng Đấu Thần điện tổng Điện chủ dùng đấu khí lĩnh vực giao chiến không gian.

- Đi chết đi.

An Đức cũng ý thức được điểm này, chỉ cần đem Lý Dật xua đuổi vào trong không gian kia, căn bản không cần phải động thủ nữa, tại trong không gian đấu khí lĩnh vực giao chiến, Lý Dật chỉ sợ xương cốt cũng sẽ không còn.

Lý Dật đã chống lại, nhưng thực lực chênh lệch chống lại không có quá lớn ý nghĩa, thân thể không ngừng tiến tới trong không gian giao chiến tới gần, đã có thể cảm giác được gian ba động kịch liệt đến tột đỉnh, cùng loại cuồng hân năng lượng vô kiên bất tồi.

Chẳng lẽ, lại muốn chết ở loại địa phương này sao? Lý Dật không khỏi âm thầm thở dài, làm là người, mệnh do trời? Không, Lý Dật cũng không phải là loại người mặc cho số phận.

Đã không cách nào kháng cự lực do An Đức cường bức, không có thể đổi lại ý nghĩ.

Trong đầu linh quang vừa hiện, Lý Dật trở tay một chưởng, phách về phía không gian giao chiến. Lý Dật hy vọng trong không gian lực lượng cực đại có thể khiến cho bản ngược, đem chính mình bài xích đi ra ngoài.

Nhưng, hiển nhiên, Lý Dật đối với đấu khí pháp tắc trên cơ sở đấu khí lĩnh vực còn chưa có khái niệm, đấu khí đánh ra, chẳng những không có sinh ra phản lực, ngược lại, một cỗ lực lượng vô cùng hấp dẫn, đem thân thể Lý Dật gia tốc hướng về phía không gian giao chiến kéo đi.

Lộng xảo thành chuyên.

Lúc này Lý Dật sắp lâm vào trong không gian giao chiến, một bóng người trên không trung điện thiểm xuống, bắt lấy cổ áo Lý Dật, bay xéo ra ngoài.

- Thối tiểu tử, người lại lừa ta một lần nữa, ta lại cứu người một mạng. Cái sổ sách này tính như thế nào.

Hít vào một ngụm lãnh khí, trở lại nhìn năng lượng không gian giao chiến, Lý Dật mắng:

- Làm sao bây giờ mới đến, chậm thêm một chút người cũng không cần đến đây, Phì phì chết tiệt.

- Làm sao còn mắng ta, buồn cười thật.

- Không chửi, mắng người thì mắng ai? Người lại không ngốc, Á Bồi đều náo ngất trời, người chẳng lẽ còn trông cậy vào ta tại ngoài Thiên mạc thành chờ người sao.

- Cho nên ta đây không phải tới rồi sao?

Hai người hung thần ác sát cãi nhau, bất quá người sáng suốt xem xét liền biết, loại sảo miệng này, hơn nữa là thân mật.

- Phì Phì đại đạo sư?

An Đức không biết trong La Lan học viện vị đại đạo sư này xú danh nay, nên chất vấn:

- Phì Phì, làm sao người xuất hiện ở đây.

Nhìn thấy An Đức viện trưởng, Phì Phì có chút hụt hơi:

- Ta, ta tới tìm Lý Dật.

- Tìm Lý Dật? Người chẳng lẽ không biết Lý Dật là đối tượng La Lan học viện truy nã sao?

- Đúng thì thế nào.

Gặp phì phì biểu lộ vẻ mặt sợ hãi, Lý Dật vội hỏi:

- Vấn đề là Phì Phì hiện tại đã không phải là đại đạo sư La Lan học viện các người, các người truy nã ta, cũng không ngại chúng ta trở thành bằng hữu, đúng hay không, Phì phì.

- Là cái rắm, ai cùng người là bằng hữu.

Phì phì bất mãn lẩm bẩm nói:

- Người còn gạt ta là cùng An Đức viện trưởng có giao tình, có thể cầu hãn để cho ta trở lại La Lan học viện.

- Ta chỉ nói có giao tình, cũng không nói cầu hãn, hãn nhất định có thể để cho người trở lại học viện, An Đức viện trưởng đúng không, người đáp ứng phì phì trở lại La Lan học viện tiếp tục làm đạo sư sao? Nếu như ta cầu lời người.

Phân tích một chút tình thế trước mắt, An Đức viện trưởng đã hiểu đại khái, hãn hướng Phì Phì nói:

- Người thật muốn trở lại La Lan học viện sao?

- Cái kia là tự nhiên.

Phì phì trong mắt bắt đầu lập loè ngôi sao nhỏ hy vọng.

- Vậy cũng đơn giản, giết Lý Dật, ta sẽ cho người chở về chức vị La Lan học viện chung thân đại đạo sư, lại cũng không tước đoạt chức vị này nữa.

Nghiêm khắc mà nói chung thân đại đạo sư, tại La Lan học viện cũng không phải chức vị, mà là một loại vinh dự, có thể đạt được cái vinh dự này, cả La Lan học viện một bàn tay cũng tính ra. Những đạt được cái

đỉnh vinh dự này, đều là người tài đức vẹn toàn, vì La Lan học viện làm ra cống hiến lớn lao.

Nếu như An Đức đùa giỡn, phì phì nói không chừng thật đúng là động tâm.

- Phì phì, người tin tưởng hẳn sao? La Lan học viện chung thân đại đạo sư, cho dù hẳn cố tình cho người, thử hỏi La Lan học viện có mấy đạo sư cùng học viên tán thành?

Những lời này đưa tới phì phì cảnh giác, hẳn lại cũng biết mình tại La Lan học viện thanh danh như mặt trời ban trưa, nhất là hẳn "Vô loạn hoa quật", đây chính là phóng nhân cả Đấu Thần đại lục đều là xú danh. Cho nên An Đức nói, là có điểm lừa dối rồi.

- Kỳ thật, An Đức viện trưởng, hiện tại ta đối với chức vị đại đạo sư đã không có hứng thú. Bởi vì ta phát hiện, ngoại trừ La Lan học viện đại đạo sư, tựa hồ còn có những biện pháp khác cũng có thể có rượu có thịt có nữ nhân.

Phì phì thật tốt, đi theo Lý Dật hỗn một chút, còn không dùng vẻ trang nghiêm đạo mạo, không cần để ý tới sự vụ trong học viện.

- Nói như vậy, người tính là địch của La Lan học viện sao.

An Đức nói lời này rất nghiêm khắc, cũng bắt được chỗ hiểm của phì phì. Phì phì tuy không cần cậy vào La Lan học viện, nhưng đối với La Lan học viện có cảm tình sâu đậm, để cho hẳn là địch của La Lan học viện, cái này trái với cảm tình của phì phì.

- Người cho rằng người còn có thể đại biểu cho La Lan học viện sao?

Lý Dật vội hỏi:

- La Lan học viện có loại người như người là viện trưởng là một loại sĩ nhục.

An Đức nghe thấy Lý Dật công kích, mặt đỏ lên, một màn này cũng không có thoát được con mắt của Đấu Thần điện cùng hai đại Ma Tông tông chủ.

-An Đức viện trưởng, truyền tin đi.

Bỗng nhiên, sau lưng Đấu Thần điện tổng Điện chủ, thanh âm hắc y điện sĩ cấp bách nói. Vị này quyền cao chức trọng, thực lực kinh người sắc mặt tái nhợt gần như trong suốt, xem ra thực lực hao tổn đến cơ hồ không thể tiếp tục được nữa rồi.

Nghe thấy hắc y điện sĩ nói như vậy, An Đức từ trong lòng lấy ra một cây pháo bông, đấu khí dũng mãnh tuôn vào, cây pháo bông này bay lên trời, ở giữa không trung nổ tung, ánh sáng màu hồng lóng lánh cả bầu trời, thanh âm càng truyền xa hơn mười dặm.

Mà liền vào lúc này, một bóng người khô héo chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở trên đỉnh cao chọc trời. Cái bóng người khô héo này, Lý Dật nhìn thấy liền nhận ra, chính là bát giai nguyệt hình cung tối hôm qua đi tìm mình.

Bát giai nguyệt hình cung xuất hiện, làm hai vị Đấu Thần đang kịch đấu cơ hồ đồng thời thu tay lại.

Bởi vì, dù ai cũng không cách nào phán đoán thực lực của ma thú này là địch nhân của mình hay là bằng hữu.

Lý Dật có chút đau đầu tình thế trước mắt thật là phức tạp. Đầu bát giai ma thú nguyệt hình cung này hiện thân rất cuộc là có ý đồ cái gì, Lý Dật cũng không rõ ràng, chẳng lẽ hẳn gặp được cường địch, dứt khoát không để ý ước định cùng với Lý Dật, tính toán một lần nữa tìm mình hữu, hay là nhìn thấy Lý Dật gặp được nguy nan, tính toán xuất thủ tương trợ?

- Người là ai?

Đấu Thần điện tổng Điện chủ lạnh lùng nhìn đầu bát giai ma thú cảnh giác nhất cử nhất động của hắn.

Lực lực đương nhiên biết, không nói một lời. Trận đánh nhau chết sống này, hai đại Đấu Thần thực lực đều giảm xuống. Đấu khí lĩnh vực so đấu, đối với đấu khí thực lực hao phí cũng vô cùng kinh người. Lúc này, thực lực ở vào đỉnh phong ngoại trừ Phì Phì đại đạo sư, chính là đầu bát giai ma thú trước mắt này.

Cho nên nguyệt hình cung rốt cuộc là có ý đồ gì, cái này cơ hồ quan hệ đến thành bại của song phương.

Lý Dật quyết định chủ động, cất cao giọng nói:

- Nguyệt hình cung, người tới sao? cũng không có vấn đề gì, hiện tại chính là cơ hội tốt nhất, xử lý những người này, ta đáp ứng chuyện của người là nhất định sẽ làm được.

Không ngờ, Nguyệt hình cung lại nói:

- Hiện tại, tựa hồ không cần hiệp ước kia nữa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Huyết Nhuộm Đỉnh Núi.

Q.6 - Chương 393: Huyết Nhuộm Đỉnh Núi.

Lý Dật rung mình, quát hỏi:

- Nguyệt hình cung, người có ý tứ gì? Chẳng lẽ là muốn lật lọng sao?

Những lời đối thoại này làm chúng cường giả đều không hiểu ra sao, ngược lại người có Lực lực tựa hồ nghe ra chút gì đó, mặt không biểu tình hỏi Lý Dật:

- Người cùng hắn có phải là có chuyện gì gạt ta hay không.

Lý Dật biết rõ tại trước mặt lực lực che dấu là ngu xuẩn, dứt khoát nói:

- Không sai, chúng ta có một giao dịch. Nguyệt hình cung giúp ta đổi phó địch nhân, ta thử cách làm cho người buông tha nguyệt hình cung trong thiên hồ kia. Lực lực, biết rõ ta vì cái gì hỏi người có thể thay thế ma hạch nguyệt hình cung ma không?

Lý Dật thẳng thắn thành nói ra, lực lực trầm ngâm nói:

- Người nghĩ tới ta buông tha cho Nguyệt hình cung mà đi tìm thạch uyên long cá sao? Điều đó không có khả năng, thạch uyên long cá căn bản chính là có thể ngộ nhưng không thể cầu.

- Hiện tại có thể không phải do người.

Bát giai Nguyệt hình cung lạnh lùng nói:

- Lực lực, ta hiện tại có thể giết người, đi cứu con của ta.

Lực lực trên mặt hiện lên một tiếng cười yếu ớt, miễn cưỡng tự tin, thông dong:

- Nguyệt hình cung, đừng cho là ta hiện tại không đấu lại người, người có thể cứu nó sao. Bởi vì, tại trong thế giới linh hồn hắc, giữ lại ấn ký của ta, ta chết đi, hắc cũng tuyệt đối sống không được.

- Người, Người quá hèn hạ.

- Đây chỉ là biện pháp tất yếu.

Lực lực bất động thanh sắc hồi đáp.

Lực lực cũng quá mức chính trực, Lý Dật thở dài trong lòng, bất kể là thiệt tình hay là toan tính, chẳng lẽ không thể giả đáp ứng sao, để cho bát giai ma thú trước giúp xử lý Đấu Thần điện cùng tam đại thế lực đã? Bất đắc dĩ, cũng chỉ khuyên giải nói:

- Các người đừng cãi, Lực lực, ta nhất định sẽ nghĩ cách giúp người lấy tới ma hạch thạch uyên long cá. Đương nhiên Nguyệt hình cung, ta cần người ra tay xử lý những người này, nếu không, cùng lắm thì mọi người đều lường bại câu thương.

Lực lực vẫn gian ngoan không thay đổi cật vấn nói:

- Người dựa vào cái gì có thể tìm được thạch uyên long cá?

Lý Dật nghĩ nghĩ, từ thông dong giới trong triệu ra long sủng xèo xèo:

- Ta ngay cả long sủng đều có thể tìm được, thạch uyên long cá có vấn đề sao.

Xèo xèo xuất hiện xác thực làm lực lực chấn kinh, đối với long sủng mà nói, thạch uyên long cá xác thực không tính cái gì. Bất quá, lực lực thở dài nói:

- Đáng tiếc, ta vì Nguyệt hình cung cũng bỏ ra không ít tâm huyết, nếu không nó làm sao sớm như vậy tựu tiến lục giai. Tiện nghi cho nó sao.

Lời nói này lại làm cho bát giai ma thú mừng rỡ, nếu như lực lực thật có thể buông tha con của hắn, ngược lại chiếm thiên đại tiện nghi, thử hỏi ma thú nào có vận khí cao như thế được một nhân loại Đấu Thần cường giả chiếu cố, hơn nữa một ngày tiến hành đấu khí quán chú.

Liên minh rõ ràng cho thấy đối với tam đại thế lực bất lợi, mắt thấy bát giai ma thú cùng lực lực, Lý Dật thỏa hiệp, Đấu Thần điện tổng Điện chủ thiếu kiên nhẫn, giương giọng nói:

- Nguyệt hình cung, người không cần phải thương lượng với bọn họ, chẳng lẽ người thực cho rằng Lý Dật sẽ đi tìm thạch uyên long cá sao? Sau khi xử lý chúng ta, bọn họ sẽ đối phó người.

Bát giai ma thú cũng không đàn, theo như lời của Đấu Thần điện tổng Điện chủ cũng chính là điều hắn lo lắng. Xoay người lại nhìn Lý Dật, trong ánh mắt biểu lộ phong phú.

Lúc này, An Đức phát ra tín hiệu bắt đầu sinh ra hiệu quả, chỉ thấy không trung không ngừng có những điểm đen hướng đỉnh núi tới gần. Tuy nhiên hiện tại đỉnh núi cao chọc trời bị đấu khí lĩnh vực của hai đại Đấu Thần cường giả làm giảm trăm mét độ cao rồi.

Đấu Thần điện tổng Điện chủ trước đó hiển nhiên không nghĩ hi sinh vô ích quá nhiều cường giả, theo lý thuyết, với hắc và hắc y điện sĩ, hai vị Ma Tông tông chủ còn có hai đại cao thủ đứng đầu La Lan học viện, hẳn là có thể đối phó được lực lượng cùng Lý Dật. Nhưng lý luận vĩnh viễn là lý luận, kết quả thực chiến, cùng bát giai nguyệt hình cung ma đến, tình thế lúc này cũng không có cách nào đoán trước được kết quả.

Cho nên triệu ra pháo hôi, liền trở thành một loại lựa chọn bất đắc dĩ.

Những cường giả dày đặc kia ngoại trừ tam đại thế lực, còn có một chút dong binh đoàn cùng mạo hiểm đoàn cố gắng đục nước béo cò, tự nhiên cũng có Long phong đối với Lý với Dật hận thấu xương nữa.

Chúng cường giả đến, làm tam đại thế lực khí thế đại thịnh, có thể đuổi tới trên đỉnh cao chọc trời tới, yếu nhất cũng là Đấu Hoàng.

Đối phần đông cường giả mặt như thế, lực lượng sắc mặt có chút khó coi, hẳn không muốn giết người, càng không muốn giết nhiều người vô tội như vậy, nhưng tình thế như vậy, nếu muốn toàn thân trở ra, không cho máu tươi nhuộm khắp cả tòa đỉnh núi cao chọc trời này có lẽ không có khả năng.

- Lực lượng, Doanh doanh, còn có Nguyệt hình cung, nếu như không có vấn đề gì, chúng ta kề vai chiến đấu, cùng những cái gọi là cường giả này hảo hảo đấu một hồi.

Đám ma thú bị Lý Dật buộc chặt trên chiến xa, thẳng đến lúc này còn chưa rõ lắm, sự tình làm sao lại biến thành như vậy.

Hai đại Đấu Thần, hai đại Đấu Thánh, bị vây tại đây, chỉ có bốn người, nhưng thực lực làm cho bất luận kẻ nào cũng không dám bỏ qua.

Lúc này càng lúc càng tụ nhiều cường giả đến, bọn người Đấu Thần điện tổng Điện chủ cũng đã thối lui ra đằng sau, tiêu hao thực lực kinh người cần bọn họ tìm cơ hội khôi phục. Mà những pháo hôi kia đến, tác dụng lớn nhất chính là chỗ này.

- Nghe đây, Đấu Thần điện tổng Điện chủ, La Lan học viện viện trưởng cùng với Thiên Ma Tông tông chủ liên hợp tuyên bố, đối với Lý Dật treo giải thưởng đã tăng lên tới mười ức kim tệ, vô luận chết sống, chỉ cần có thể làm Lý Dật mất đi sức chiến đấu, tiền thưởng là mười ức.

Đấu Thần điện một cái tư tế bay vút ra, đem cái tin tức mới nhất này tuyên bố.

Mười ức, giá cũng đủ cao, cao đến mức làm Lý Dật cũng có chút động tâm, đương nhiên, nếu như truy nã đối tượng không phải là hắn.

Bị thưởng hấp dẫn, chúng cường giả bắt đầu khởi động, một cỗ tâm tình hưng phấn quên hết bản năng sợ hãi, chậm rãi hướng vòng vây tới gần. Lúc này cơ hồ là động tác vô ý thức, nhưng càng tụ càng nhiều cường giả, ở trong vòng vây đám cường giả phát hiện, lúc này coi như là hối hận cũng không còn kịp rồi, tầng tầng lớp lớp cường giả đã giống như một ồ kiến điên cuồng, hướng về mỹ vị xông lên.

- Mười ức kim tệ, thượng đế, các huynh đệ.

Không biết người nào trong đám người la hét một tiếng, kịch liệt cảm xúc giống như củi khô nhen nhóm ánh lửa, sau đó không bị khống chế bốc cháy lên. Trong đám cường giả dòng người lôi cuốn, đã không có khả năng lui về phía sau, chỉ có thể ra sức tiến về phía trước, đem đấu khí của mình phát huy đến mức tận cùng, hướng chỗ bốn vị cường giả oanh kích xuống.

Công kích làm cho người quần quýt, rất nhiều người ý thức được bị công kích là cảnh giới bức nào, bọn họ bắt đầu hối hận, chỉ là hối hận đã quá muộn. Từ chỗ công kích hạch tâm, cùng xuất hiện bốn cỗ năng lượng, giống như một cối xay thịt khổng lồ, vô tình đem bất luận người nào cuốn vào trong đó xoắn thành huyết nhục.

Huyết nhục, trong không gian khắp nơi là huyết nhục. Hai đại Đấu Thần cùng hai đại Đấu Thánh hợp kỹ, năng lượng sao mà khủng bố.

Nhưng cường giả bên ngoài cũng không có ý thức được xảy ra chuyện gì, chỉ là có người không ngừng gia nhập, thẳng đến cối xay thịt mới hối hận cuống quýt, sau đó bị không gian vặn vẹo chi lực xoắn thành huyết nhục.

Trên đỉnh núi cao chọc trời băng tuyết bốn mùa không tan. rất nhanh biến thành đỏ thẫm, mùi huyết tinh nồng đậm đến mức tận cùng làm cho huyết mạch người sôi sục.

- Đủ rồi.

Chỉ nghe lực lực điên cuồng hét lên một tiếng, giết chóc vô cùng đã làm hấn không cách nào bình tĩnh thông dong nữa, sau tiếng hô, lực lực tay quyết biến đổi, bắt đầu khởi động không gian lực lượng co lại, hình thành một cái không gian giam cầm, đem Lý Dật, Phì phì cùng nguyệt hình cung bao phủ trong đó.

Nhưng lực lực phòng ngự lúc này yếu bớt đi, ít nhất là cường giả bên ngoài cảm nhận được lực công kích yếu bớt, ngược lại càng thêm điên cuồng.

- Lực lực, đừng ngừng tay, người nghĩ cứu bọn họ sao, chỉ có trước hết giết một bộ phận, làm cho bọn họ biết khó mà lui, nếu không chính là dung túng bọn họ càng thêm điên cuồng.

Lý Dật khẩn trương, bên trong không gian giam cầm của Lực lực, cường giả bên ngoài tuy công không vào, nhưng bọn hấn cũng vô pháp hướng

ra phía ngoài công kích.

Vô số cường giả đấu khí oanh kích tại phía trên không gian giam cầm, đây là thực lực Lực lực cũng đã tiêu hao rất lớn. Lúc buổi sáng vì nguyệt hình cung quán chú đấu khí tiêu hao, lại cùng Đấu Thần điện tổng Điện chủ đánh nhau chết sống, lực lực cường đại trở lại, thực lực cũng hao tổn hơn phân nửa, lại bị công kích hao tổn, cho dù cuối cùng có thể khiến các cường giả biết khó mà lui. Nhưng kế tiếp?

Đấu Thần điện tổng Điện chủ bọn họ, có thể đang lợi dụng cơ hội này cực lực khôi phục thực lực của mình, tiến vừa lui, loại chênh lệch này sẽ rất khó đền bù được.

- Không thể chết càng nhiều người.

Lực lực ngoan cố duy trì không gian giam cầm, không vì lời Lý Dật thuyết phục mà thay đổi.

Loại này hành động ngu xuẩn này làm bát giai ma thú cũng hơi bị động dung, lạnh lùng nói:

- Làm sao? Chẳng lẽ người định dùng mạng của mình đổi mạng của bọn chúng sao. Chỉ sợ dù cho người làm như vậy, bọn họ cũng sẽ không cảm kích.

- Bọn họ chẳng những không lĩnh tình là bọn hăn cùng cười nhạo cho, ta chỉ dựa theo ý nghĩ của mình cùng ý niệm làm việc.

- Thật sự là đầu gỗ.

Phì phì đều có chút nhìn không được.

Các cường giả công kích vẫn tiếp tục như trước, lực lực thực lực tiêu hao tổn hại, loại tình huống quần quýt này làm Lý Dật cơ hồ phát điên.

- Lực lực, chúng đều là một đám cường đạo háms lợi, người không đáng cứu bọn họ. Nói sau, nếu người vẫn lạc, thiên phong đế quốc sẽ không có

Đấu Thần thủ hộ, chẳng lẽ người nguyên ý nhìn thấy loại tình huống này phát sinh sao?

Lực lực khoe miệng nở ra một nụ cười khố:

- Sẽ không, không có ta, thiên phong đế quốc còn người nữa. Lý Dật, đáp ứng ta, tu luyện thiên ma đấu khí có thể có rất nhiều phương pháp, đừng có luyện hóa đấu khí hạt giống.

Lực lực ngữ khí làm cho người nghe giống như di ngôn lâm chung, cái này làm cho Lý Dật cảm thấy một hồi chua xót.

Đã trải qua nhiều như vậy, lực lực thực lực siêu phàm, tính tình không màng danh lợi, trạch tâm nhân hậu, cho dù là Lý Dật không phải người tốt, tại trước mặt lực lực, đều sinh ra sùng kính.

- Người cũng không thể chết.

Bát giai nguyệt hình cung quát:

- Người chết, con ta thì xong đời.

Lực lực yên lặng nhìn Bát giai ma thú, nói:

- Đáp ứng ta trợ giúp Lý Dật chạy đi, ta sẽ tại thời khắc cuối cùng giải trừ linh hồn ẩn ký trong cơ thể con người.

- Ta đáp ứng người.

Đang mang sống chết của con trai, bát giai ma thú rất sáng khoái đáp ứng rồi.

- Hảo. Đã như vậy, ta cũng không có gì lo lắng.

Lúc này lực lực tay quyết bỗng nhiên vừa động, không gian giam cầm bỗng nhiên co rút lại, sau đó cả không gian giam cầm bạo xông ra, ở giữa không trung kéo lê một đường vòng cung lao xuống. Với tốc độ cực nhanh đạt đến tình trạng không thể tưởng tượng, đừng nói bên ngoài

cường giả vây công, chính là bọn người Lý Dật, cũng hoàn toàn không có bất kỳ phản ứng.

Sau đó một cỗ ba động quỷ dị, từ không gian giam cầm xuất hiện một đám đầu khí tơ nhện tiêu xạ ra, mục tiêu trực chỉ Long Ngạo Thiên.

Một mực dùng tâm tình khoái trá thưởng thức tràng diện giết hại trước mắt, Long Ngạo Thiên nằm mơ cũng không nghĩ tới lực lực lại đột nhiên hướng mình ra tay. Khi hấn ý thức được điểm này, hết thảy đều đã quá muộn, theo không gian giam cầm phát ra đầu khí tơ nhện vô thanh vô tức xuyên qua mi tâm của hấn, lưu lại một lỗ thủng, máu tươi chảy ra.

Long Ngạo Thiên thông minh như thế, khi chết cũng không có minh bạch một cái đạo lý, tại trước mặt thực lực tuyệt đối, âm hiểm giảo quyệt không có chỗ dùng. Giống như một con kiến, vô luận hấn xếp đặt có tình diệu như thế nào đi đối phó với người lớn, ngoại trừ buồn cười ra không có bất kỳ ý nghĩa nào.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Rơi Rụng

Q.6 - Chương 394: Đấu Thần Rơi Rụng

Mi tâm Long Ngạo Thiên đã bị một kích trí mạng, chân tay mềm nhũn, trường kiếm rơi xuống đất, trong không gian giam cầm lại hiện ra một đám đầu khí tơ nhện, nhẹ nhàng một quyển, đem Lý Na cuốn vào trong.

Hoàn thành chuyện này, Lực lực cũng không tiếp tục lo lắng, hướng đỉnh núi cao chọc trời khoanh chân mà ngồi, tay quyết không ngừng biến ảo, cực lực duy trì lấy không gian giam cầm bảo vệ mình cùng bọn người Lý Dật. Nhưng bọn người Lý Dật lại có thể cảm giác được, lực lực cực lực duy trì không gian giam cầm, đã trở nên càng ngày càng suy thoái.

Công kích không gian giam cầm các cường giả tự nhiên cũng cảm thấy loại biến hóa này, lúc này lực lực chuyển thành hoàn toàn thành thuần túy phòng ngự, những cường giả này công kích không có bất kỳ phong

hiếm, bởi vậy thì không hề cố kỵ nữa. Trước mắt lực lực duy trì không gian giam cầm càng ngày càng yếu ớt, càng làm những cường giả kia điên cuồng đem đấu khí oanh tới.

- Không biết tốt xấu gì.

Lý Dật hai mắt bốc hỏa, nhưng khổ nỗi lực lực cố chấp, nhưng lại không có biện pháp. Đồng thời cũng đau lòng không dứt, tình thế này phát triển xuống, lực lực ngã xuống đã trở thành một loại tất yếu xảy ra.

- Lý Dật, người có thể đáp ứng ta một việc không?

- Người nói đi, lực lực, nếu như ta còn có thể sống được rồi đi, vô luận người yêu cầu ta chuyện gì, có bất kỳ khó khăn gì, ta đều đáp ứng người làm được.

Lúc này đây, Lý Dật không có bất kỳ ý tứ qua loa, cái này là hãn duy nhất phát ra từ nội tâm kính trọng cường giả, hãn thật sự nguyện ý vì Lực Lực làm bất cứ chuyện gì.

- Ta muốn người giúp ta làm ba việc: thứ nhất, chỗ này của ta có một khối truyền tống về ngọc bài, Thần Tôn Bồi Ban muốn tìm gì đó, sau khi hãn đắc thủ sẽ truyền tống đến chỗ ngọc bài này, người thấy hãn nói cho hãn biết việc này. Hãn tư chất không đủ, cả đời này cũng không thể tu luyện tới Đấu Thần cảnh giới. Nói là của ta phân phó, để cho hãn từ nay về sau theo người, thấy ngọc bài, hãn sẽ tin tưởng lời của người. Thứ hai, chức trách thiên phong đế quốc thủ hộ Đấu Thần rơi vào trên người của người, người làm người thủ hộ, chức trách của người chính là không cho phép bất luận kẻ nào hủy diệt thiên phong đế quốc. Thứ ba, trong nhà gỗ ta có chút ít điều khắc, tất cả đưa cho Lý Na.

Ba cái yêu cầu này, ngoại trừ điều thứ hai, hai cái khác, cùng với nói là thỉnh cầu, chẳng nói là tặng. Tuy nhiên cái điểm thứ ba tặng có chút làm cho người không nghĩ được, điều nghệ thuật gia cũng quá cố chấp, sắp chết rồi cũng không quên tác phẩm của mình.

- Thần tôn, xin người yên tâm, ta nhất định sẽ bảo quản hoàn hảo những bức điêu khắc kia.

Lý Na buồn bã nói:

- Bởi vì chúng nó thật sự thật đẹp.

- Hảo.

Lực lực vẻ mặt thản nhiên mỉm cười, nhìn giai ma thú nói:

- Con của người không có việc gì, đừng quên người đã đáp ứng chuyện của ta. Hiện tại, các người đi thôi.

- Đi.

Chữ đi vừa ra khỏi miệng, không gian giam cầm bỗng nhiên bạo liệt, một cỗ không gian cự đại đem bọn người Lý Dật như viên đạn hướng giữa không trung, rời đi, không gian giam cầm ầm ầm vỡ vụn, hoàn toàn biến mất, ở vào trong giam cầm lực lực, mang theo vẻ mặt không màng danh lợi, tại vô số cường giả đấu khí oanh kích bốc hơi. Xác thực là bốc hơi, nhiều cường giả như vậy liên thủ công kích, cho dù là Đấu Sư Đấu Vương đó năng lượng cũng rất là kinh người, huống chi ra tay toàn bộ là Đấu Hoàng cường giả.

Như là chưa từng có xuất hiện qua, lực lực thân thể ngã xuống, thì đám Đấu hoàng Đấu tôn, Đấu Thần cũng rơi rụng.

Bị bắn vào giữa không trung, thừa dịp chúng cường giả kinh ngạc lực lực ngã xuống, bọn người Lý Dật triển khai thân hình cấp tốc bay vút mà đi.

- Tất cả đi theo ta.

Bát giai nguyệt hình cung cũng tuân thủ giao ước, không có vứt bỏ bọn người Lý Dật mà không để ý, lúc này dẫn Lý Dật, Lý Na cùng Phì phì hướng thiên hồ bắn đi. Chỗ đó, dù sao cũng là hang ổ của đầu ma thú này, kinh doanh nhiều năm, chắc hẳn có cái gì cổ quái.

- Bọn họ chạy, mau đuổi theo.

Không biết ai nói ra một tiếng, sau đó vô số cường giả trong lúc khiếp sợ tỉnh ngộ lại, xoay người hướng về thiên hồ bay vút đi.

Không có chút do dự nào, bát giai ma thú mang theo ba người lao vào trong thiên hồ, trở lại trong hồ nước, Nguyệt hình cung lập tức khôi phục hình thể ma thú, linh xảo tới lui trong nước. Mà những ường giả kia ctheo đuôi mà đến, đối mặt với sóng xanh nhộn nhạo lại không dám xông đến, tự giác sinh ra sợ hãi, đều huyền phù ở trên mặt hồ.

Bát giai ma thú sau khi tiến vào thiên hồ, cực kỳ nhanh bơi về sào huyết của mình. Chỉ là, còn chưa bơi tới đường hầm vào cửa, thấy kia lục giai ma thú lực lực chặn nuôi đã nhàn nhã đón chào. Tiểu ma thú tựa hồ còn sẽ không nói được ngôn ngữ nhân loại, nhìn thấy bát giai ma thú hưng phấn, thân thể dồn sức đánh vài cái xoáy nước.

Nhìn thấy lực lực không có lừa dối mình, bát giai ma thú tâm tình thật tốt, trấn an một hồi tiểu ma thú, sau đó đem hắc mang về trong sào huyết, lúc này mới trở lại bên người bọn người Lý Dật, nói:

- Nhân loại người đã không có nuốt lời, ta cũng nhất định hoàn thành ước định, mang bọn người rời khỏi thiên hồ.

- Làm thế nào rời đi, trên mặt hồ có thể có cường giả tụ tập.

Phì phì có chút không tin.

Bát giai ma thú đã tính trước nói:

- Cái này ta tự có biện pháp, các người đi theo ta là được.

Một mặt nói, một mặt đã bắt đầu du động.

Đám người Lý Dật ngoại trừ tín nhiệm bát giai ma thú, tựa hồ cũng không có lựa chọn tốt hơn, sau đó đuổi kịp. Thiên hồ hồ nước sâu đậm,

đáy hồ càng một mảnh hắc ám, bất quá ba người một thú bí mật đi tới. Đi đi lại lại cũng không biết bao lâu, bỗng nhiên một cái vết nứt thâm thúy ở đáy hồ xuất hiện trước mắt. Vết nứt này rộng hai ba thước, nhưng lại không thể nhìn thấy đáy.

Bát giai ma thú mang theo ba người chui vào trong cái khe, một mực đi về phía trước bơi đi. Nước càng ngày càng lạnh, theo như Lý Dật phán đoán, hẳn là đã dưới không độ, nhưng quỷ dị chính là nước không có kết băng.

- Ma thú, đây là nơi nào?

Lý Dật sợ run cả người, nhin không được hỏi.

- Đây là một cái lối đi, yên tâm đi, thông qua cái thông đạo này rời khỏi thiên hồ, cam đoan cường giả trên mặt hồ không cách nào dò thám.

Ma thú khẳng định nói.

Lúc này bọn họ đã ở sâu dưới mặt nước mấy chục thước, cường giả khí tức đã bị biến mất hơn phân nửa, lại chui vào sâu xuống đáy hồ, cường giả trên mặt hồ muốn căn cứ khí tức dò xét bọn họ, xác thực là không có khả năng.

- Cái này thông đạo này thông hướng đi đâu?

Phì phì có chút không yên lòng hỏi thăm.

Bát giai ma thú trả lời lại làm bọn người Lý Dật thiếu chút nữa thổ huyết, hần hồi đáp:

- Ta không biết.

- Không biết mà người mang bọn ta xông loạn sao.

Phì phì lập tức la hoảng lên.

- Không đi đường này, người còn có lựa chọn tốt hơn sao?

Ma thú lập tức hỏi vặn nói.

Đúng vậy, trừ phi là đụng phải cửu giai ma thú, nếu không mà ngay cả ma thú cũng không muốn ở trước mặt hồ tru sát một vị Đấu Thần cường giả.

Vết nứt dần dần thu chặt lại, nhưng nước chảy lại càng nhanh, theo điểm này phán đoán, tựa hồ cái thông đạo này thông hướng ra cửa rồi.

Hiện tại căn bản là không cần lui tới, chỉ bằng vào dòng nước lưu động, có thể nhanh chóng đi về phía trước. Bỗng nhiên, mọi người chỉ cảm thấy hai mắt tỏa sáng, thân thể không tự chủ được theo phía trên vách núi trút xuống. Đi ra, rơi vào một cái đầm nước suối. May mà bốn người đều là cường giả, thân thể tại giữa không trung, mới rớt xuống vài mét định trụ lại được thân hình.

Nhìn bốn phía chung quanh, bốn người đã ở đằng sau ngọn núi thiên hồ.

- Tốt lắm, lời hứa của ta hoàn thành.

Ma thú nói ra:

- Các người hiện tại an toàn, chúng ta từ biệt.

Lý Dật lặng lẽ cười, nói:

- Chuyện tốt làm đến cùng, đã muốn đưa thì đưa chúng ta ra khỏi dãy núi Á Bồi đi. Nếu như không có Đấu Thần điện tổng Điện chủ cường giả như vậy, ma thú đưa tới đây không sao cả. Hiện tại tuy tạm thời thoát khỏi tầm mắt địch nhân, nhưng dù sao trốn cũng không xa, điểm lộ trình ấy đối với cường giả chân chính mà nói, cũng bất quá hô hấp mà thôi. Lưu ma thú tại bên người, tối thiểu có thể cùng Đấu Thần điện tổng Điện chủ có tư cách khiêu chiến.

Bát giai ma thú sao lại không rõ ý tứ của Lý Dật, nghĩ nghĩ, lo lắng Lực lực dù sao vẫn là cho con của hắn không ít chỗ tốt, liền rộng lượng nói:

- Vậy được rồi, ta liền đem các người ra khỏi Á Bồi.

Bởi vì cường địch cũng không xa xôi, bốn người không dám ngại không mà đi, mà là lựa chọn đi bộ, chỉ là đi bộ tốc độ cực nhanh, cơ hồ là chân lướt đi không chạm đất.

Phi nước đại như thế đến trời tối, cách thiên hồ hơn trăm dặm xa.

Hiện tại, Lý Dật càng không biết bước tiếp nên chạy đi đâu? Á bồi dãy núi phải thế ở lại, thiên phong đế quốc càng không thể đi. Đấu Thần địa vực rộng lớn, nghĩ lại cũng không có chỗ mình dung thân, nghĩ tới đây, Lý Dật không khỏi có chút cảm khái.

Trái lo phải nghĩ, Lý Dật quyết định trước đưa Lý Na về Thiên phong đế quốc.

- Mọi người trước nghỉ ngơi một chút.

Tại rừng rậm tìm một cái huyết động không lớn, Lý Dật quyết định đêm nay ở trong này. Một ngày đánh nhau chết sống bốn ba, tất cả mọi người cần phải thời gian khôi phục thực lực.

Nhưng mà Lý Dật là đánh giá thấp thực lực của tam đại thế lực, lúc này Lý Dật, phì phì cùng ma thú ngồi xuống, vừa mới bắt đầu thời điểm khôi phục. Một cỗ khí tức cường giả từ xa mà đến gần, dùng tốc độ cực nhanh tới gần huyết động của bọn họ. Theo tốc độ này phán đoán, người đến thực lực, tuyệt đối sẽ không thấp hơn Đấu Thánh cường giả.

Nếu như vền vền vài cái Đấu Thánh cường giả thì thôi, có bát giai ma thú, Lý Dật cùng phì phì, căn bản là không cần lo lắng.

Tựa hồ cũng là tìm kiếm hành tung bọn người Lý Dật, khí tức cường giả vẻ này tới gần tốc độ bắt đầu chậm dần.

- Đi,

Hành tung bạo lộ, Lý Dật quyết đoán làm ra quyết định, để tránh lần nữa lâm vào hoàn cảnh bị bao vây.

Một quả đạn tín hiệu đỏ tươi tại trong bầu trời đêm tràn ra một đóa lửa khối xinh đẹp, lúc này Lý Dật xem ra, tuyệt đối là điềm xấu. Trên đỉnh cao chọc trời, đúng là loại tín hiệu này, triệu tập không ít cường giả.

Bởi vì Lý Na thực lực chênh lệch, Lý Dật tốc độ ảnh hưởng, bất quá bữa cơm công phu, truy kích đằng sau cũng chỉ còn lại có vài trăm mét.

- Lý Dật, Còn muốn trốn tới khi nào, thống thống khoái khoái chấm dứt đi.

Lý Dật không nguyện ý nhất nghe thanh âm của Đấu Thần điện tổng Điện chủ. Cái thanh âm này đúng là lão quái vật âm hồn bất tán quả nhiên là thần thông quảng đại, nhanh như vậy bọn hắn truy xét đến hành tung. Cẩn rằng một cái, Lý Dật đứng lại.

Cùng với Đấu Thần điện đuổi giết, không bằng thừa dịp có bát giai ma thú Đấu Thần cấp bậc ma thú tồn tại, tới một lần kết thúc thôi.

Sau một lát, Đấu Thần điện tổng Điện chủ, hắc y điện sĩ, An Đức viện trưởng cùng Thiên Ma Tông, Yểm Ma Tông hai vị tông chủ xuất hiện ở trước mặt Lý Dật.

Về thực lực mà nói, bọn người Lý Dật cũng không thiệt thòi, có hại chỉ là tâm lý, cùng với tín hiệu cường giả sắp đuổi tới số lượng kinh người.

- Tổng Điện chủ các hạ, các người tới cực nhanh.

- Lý Dật, nghe bản điện nói một câu, thúc thủ chịu trói không cần phải tạo thành hy sinh vô ích.

Xem ra lực lực đến chết, đối với cái vị Đấu Thần điện tổng Điện chủ này cũng là xúc động không nhỏ.

Lý Dật cũng nhin không được tức giận:

- Mẹ mày, Lão Tử tu luyện cái đấu khí gì đó thì liên quan người đánh rắm à. Một ngàn vạn vạn dặm truy sát ta, con mẹ nó người ăn no rồi việc không có việc gì có thể làm sao? Chẳng lẽ người cũng như An Đức viện trưởng, muốn thiên ma đấu khí công pháp sao? Nếu là như vậy, ta không cho người biết, mơ tưởng.

- An Đức viện trưởng, người nghĩ tu luyện thiên ma đấu khí sao?

Nghe được Lý Dật lên án, tổng Điện chủ lập tức đưa ánh mắt chuyển hướng nhìn An Đức, ở chỗ sâu trong ánh mắt kia, có sát ý làm cho người bất an.

- Tổng Điện chủ, đừng nghe tiểu tử kia nói hươu nói vượn, ban ngày, hẳn không phải còn đang trước mặt thần tôn vu hãm người có chủ ý thiên ma đấu khí sao?

An Đức vội vàng giải thích.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tru Sát An Đức

Q.6 - Chương 395: Tru Sát An Đức

Nghe thấy An Đức giải thích, Lý Dật trào phúng cười:

- Thật là ta nói hươu nói vượn sao? An Đức viện trưởng, người đường đường là tuyệt đỉnh cường giả, chẳng lẽ dũng khí thừa nhận cũng không có sao?

- Người có tư cách gì để giáo huấn ta. Hừ, đừng có ngoan cố chống lại, Á Bồi chính là nơi táng thân của Lý Dật người.

Đấu võ mồm chính là Lý Dật cường hạng, Lý Dật lập tức phản kích nói:

- Tại hạ đương nhiên là không có tư cách giáo huấn viện trưởng các hạ, về phần nhân phẩm viện trưởng các hạ có vấn đề, tựa hồ cũng không phải không chê vào đâu được, những thứ khác không nói, mượn chuyện ngày hôm nay mà nói. Dem đại đạo sư lên ngăn cản trước mặt địch nhân để cho mình chạy trốn, loại chuyện này chỉ sợ cũng chỉ có An Đức viện trưởng có tâm lý tố chất siêu cường, sát phạt càng quyết đoán mới có thể làm ra được. Ta nói có đúng không? Tổng Điện chủ các hạ.

Hy sinh đại đạo sư đổi lấy an toàn của mình, cái này hoàn toàn là An Đức rơi vào đường cùng vô ý thức tiến hành, nhưng xác thực chứng minh người này âm tàn rồi. Lý Dật lấy việc này nói ra, còn xác thực làm dờ đi mục đích.

- Đó là nội bộ của La Lan học viện, chúng ta không có quyền can thiệp, Lý Dật, bản điện chủ vẫn câu nói kia, xem tại người tuổi còn trẻ tu luyện tới cảnh giới này không dễ, bản điện cũng thật sự cũng không muốn lấy tính mệnh của người. Chỉ cần người tiếp nhận điều kiện của ta, ta dùng danh nghĩa Đấu Thần điện hướng người đảm bảo, tuyệt đối sẽ không làm khó dễ người. Đây là cơ hội cuối cùng, hy vọng người không cần phải làm ra những lựa chọn không sáng suốt.

Lý Dật nghe được lời của Đấu Thần điện tổng Điện chủ nói, quả thật có vài phần thành khẩn bên trong, chỉ là hấn đưa ra yêu cầu, Lý Dật căn bản không có khả năng tiếp nhận. Bị phế đi thiên ma đấu khí, cho dù lưu lại tánh mạng, cũng bất quá kéo dài tánh mạng mà thôi, mấy trăm năm hoặc là mấy ngàn năm sau, thì nhất định phải chết. Nhưng giữ lại thiên ma đấu khí, thì có thể tu luyện tới phong hào Đấu Thần, mới có thể không bao giờ chết.

- Thật xin lỗi, ta không thể đáp ứng người, tổng Điện chủ các hạ.

Lý Dật quyết đoán cự tuyệt.

- Không biết tốt xấu gì.

Lý Dật duy nhất không quen thuộc Thiên Ma Tông tông chủ quát mắng:

- Lý Dật, người ỷ vào đầu bát giai ma thú, cho là mình còn có tư cách cùng chúng ta chiến đấu sao. Đáng tiếc người còn không có rõ ràng, ma thú cuối cùng vẫn là ma thú, chỉ số thông minh của chúng nó không có cách nào cùng nhân loại chống lại. Đừng đợi cho sự tình không cách nào vẫn hồi lại hối hận, hiện tại đầu hàng chính là lựa chọn tốt nhất.

- Loại người này cùng hăn nhiều lời vô ích, động thủ đi.

Tựa hồ là vì hướng mọi người chứng minh chính mình không có cần thiên ma đấu khí, An Đức sốt ruột đòi đánh.

- Lão bất tử kia giao cho ta.

Lý Dật nảy sinh ác độc nói, đã hạ sát ý.

- Đấu Thần điện gia hỏa cũng chỉ có thể do ta đối phó rồi.

Bát giai ma thú cũng là nghĩa khí, ít nhất là so sánh với nhân loại, càng thêm ngay thẳng hơn. Nếu không dùng lập trường của hăn, những người này ở giữa tranh đấu hăn quan tâm làm gì, đại khái có thể vỗ vỗ cái mông rời đi.

- Thối tiểu tử người thật là chọn lựa tốt, chẳng lẽ để cho ta đối phó hai cái Ma Tông tông chủ sao.

Phì phì không vui, nói.

Cũng không có cách nào, cũng là nhân số bên mình kém hơn. Đã không phải do phì phì báo oán, Lý Dật sớm đã một chương phách về phía An Đức, còn bát giai ma thú cùng Đấu Thần điện tổng Điện chủ, hắc y điện sĩ cũng giao thủ. Còn lại hai vị Ma Tông tông chủ tự nhiên cũng sẽ không tự hạ mình đi khiêu chiến Lý Na, đấu khí đánh ra liền hướng đại đạo sư Phì Phì công kích tới.

Trận đánh nhau chết sống này, cùng trận đánh trên đỉnh núi cao chọc trời quyết đấu lại có bất đồng, chúng cường giả đều không có sử dụng đấu

khí pháp tắc cùng đấu khí lĩnh vực đối kháng, mà là lựa chọn đấu khí công kích.

Hai đại Đấu Thần, đồng thời ra tay, loại lực lượng này đều rất là kinh người, Lý Na vừa lui lại, rút lui ra sau mấy trăm mét, lúc này mới thoáng định trụ thân hình, khỏi bị đấu khí mãnh nhỏ xâm hại.

Trên mặt, Bát giai ma thú đối phó hai vị cường giả Đấu Thần điện, trên đại thể còn có thể đánh ngang tay, Phì phì tình thế cũng có chút không ổn, trước mặt hai vị Ma Tông tông chủ liên thủ tiến công, chỉ có liều mạng phòng ngự mà thôi.

Mà Lý Dật bên này, bằng vào uy lực siêu phẩm thần binh Phá Thiên kiếm, Lý Dật tựa hồ còn chiếm không ít ưu thế.

Mấy lần giao phong, Lý Dật bây giờ đối với An Đức đã phi thường minh bạch, hôm nay hẳn tính toán tru sát vị Đấu Thánh cường giả này. Trước khi tấn thẳng đến Đấu Thánh cường giả, đây là chuyện tình không thể tin được, nhưng bằng vào thiên kiện khôn châu cùng Phá Thiên kiếm, Lý Dật có lòng tin tại đồng cấp khiêu chiến đối thủ cao hơn vài tinh.

Đồng dạng, An Đức cũng không ôm từ trong miệng Lý Dật đạt được thiên ma đấu khí công pháp, hẳn hiện tại một lòng chỉ muốn cho Lý Dật biến thành một cỗ thi thể.

Rồi đột nhiên rời khỏi vòng chiến, Phá Thiên kiếm rời tay, nhẹ nhàng chém về phía An Đức, thừa dịp An Đức ứng phó siêu phẩm thần binh, Lý Dật về động thủ quyết, thiên địa biến đổi, một cỗ hơi lạnh thấu xương có vô số bông tuyết bay ra.

Nhìn thấy Lý Dật Băng tuyết Liên thiên phá lợi hại, An Đức cũng không dám khinh thường, phát ra vài đạo đấu khí tư nhận cùng Phá Thiên kiếm dây dưa, thân hình rất nhanh quay ngược trở lại, bản thân lấy ra thanh dị hình băng khí, hướng Lý Dật đập bể xuống.

An Đức quan sát cực nhanh, nhanh đến vượt qua Băng tuyết Liên thiên phá thời gian súc thể quá ngắn.

Nhìn thấy dị hình binh khí kẹp lấy đầu khí năng lượng sắc bén, Lý Dật khoe miệng không khỏi hiện lên một tia âm lãnh. Bỗng nhiên, Lý Dật rất nhanh biến mất, phẳng phất như chưa từng có tồn tại ở đây.

- Ẩn thân đấu kỹ? Hừ, chút tài mọn cũng không biết xấu hổ lấy ra.

An Đức quát một tiếng, năng lực cuồng hãn dựa theo ý niệm nhắm vào khí tức Lý Dật oanh kích tới. Nhưng hãn rất nhanh phát hiện, chính mình oanh kích mục tiêu lại là một phiến hư không, sau đó vô thương hàn ý phía sau lưng theo hãn đổ xuống.

- Băng tuyết Liên thiên phá.

An Đức nghĩ cũng không sai, tiến công mới là phòng thủ tốt nhất, nhưng hãn đánh giá thấp vận bộ của Lý Dật quý dị cùng ẩn thân đấu kỹ đến từ Đấu Thần điện tổng Điện chủ cao cấp, hai Bạch hổ đấu kỹ Băng tuyết Liên thiên phá thời gian súc thể ngắn không thể tưởng tượng được.

Bạch Hổ đấu kỹ phát ra, oanh kích về phía phía sau lưng An Đức, Lý Dật biết mình đã đánh cuộc thắng. Mặc dù tính toán đúng, nhưng Lý Dật cũng mạo hiểm quá lớn. Đồng thời sử dụng vận bộ, ẩn thân đấu kỹ, nhưng lại đánh ra một chiêu Bạch Hổ đấu kỹ, lúc này nếu có nửa phần sai lầm, như vậy rất có thể ăn trộm gà bắt còn mất năm gạo.

Nhưng, cường giả so đấu không có nếu như, sự thật trước mặt Bạch Hổ đấu kỹ hung hãn làm cho An Đức không cách nào bố kết phòng ngự năng lượng.

Dù sao cũng là Đấu Thánh cường giả nổi danh từ lâu, trước mắt chính mình bố kết phòng ngự đã không có khả năng hoàn toàn chống đỡ Bạch Hổ đấu kỹ của Lý Dật, An Đức hung ác, thân hình chợt hiện, đón những bông tuyết không lùi mà tiến tới, cố gắng xé mở một đạo lỗ hổng. Làm cho Bạch Hổ đấu kỹ năng lượng hoàn toàn oanh kích tại trên người của

mình, chẳng liều mạng, ngăn cản được luồng công kích thứ nhất, hắn chuyển biến cùng Lý Dật cận thân triển đấu, bằng cách này khắc chế uy lực Bạch Hổ đấu kỹ.

Ấn chứa năng lượng cuồng hãn, những bông tuyết rất nhanh đánh nát hộ thể đấu khí của An Đức, trực tiếp xâm nhập, quần áo bị xé nát, vô số lỗ máu xuất hiện ở trên thân thể An Đức.

An Đức có ý đồ không có sai, nhưng trả giá một cái giá cũng rất là thảm trọng.

- Cho rằng như thế này thì xong rồi sao?"

Trước mắt An Đức không để ý thương thế, dị hình binh khí mang theo cực hạn năng lượng đấu khí của Đấu Thánh cường giả hung hăng chém tới, Lý Dật lần nữa về động thủ quyết, bị An Đức xông đến, đấu khí mảnh nhỏ lần nữa hội tụ, đánh thẳng sau lưng An Đức.

An Đức ngoan độc, Lý Dật ác hơn. Dù cho An Đức có dị hình binh khí có thể công phá hộ thể đấu khí phòng ngự của Lý Dật, nhưng Bạch Hồ đấu kỹ đột thứ hai công kích cũng làm An Đức bị đả kích trí mạng.

Người chết ta sống, lường bại câu thương.

- Xích, xích.

- Phốc.

Dị hình binh khí không có lo lắng đem hộ thể đấu khí quanh thân Lý Dật đánh thành vô số mảnh nhỏ, sau đó đâm thẳng vào ngực Lý Dật, máu tươi đỏ thẫm từ binh khí cũng chậm rãi chảy ra. Mà cùng lúc đó, đấu kỹ năng lượng cuồng hãn giống như cuồng phong bão qua, đem An Đức cùng Lý Dật cuốn ra mấy chục thước, phát ra một tiếng nặng nề, đập vào trên mặt đất.

- Lý Dật.

Một mực chú ý Lý Dật, Lý Na phát ra một tiếng kêu thảm thiết, bay vút ra. Chỉ thấy An Đức quần áo tả tơi, thân thể mập mờ nằm trên thân thể Lý Dật không ngừng run nhè nhẹ, máu tươi từ trên người hắt ồ ồ tuôn ra. Mà Lý Dật phía dưới hắt, hai mắt nhắm nghiền, vẻ mặt trắng bệch không có chút huyết sắc.

- Lý Dật ca ca, chàng thế nào rồi?

Lý Na khẩn trương, ra sức đẩy An Đức ra. Nhưng thân thể An Đức cùng Lý Dật tiếp xúc thân mật như thế, miệng của hắn tựa hồ còn cắn lấy bờ vai Lý Dật, răng trắng hỗn hợp với máu tươi đỏ thẫm, làm cho người không rét mà run.

- Ta không sao, Na Na, yên tâm đi.

Lý Dật mở to mắt, nhìn thấy Lý Na, thoải mái mỉm cười, tuy nhiên mỉm cười có vẻ miễn cưỡng.

Lý Dật thương có nặng hay không, An Đức có dị hình binh khí cơ hồ xuyên suốt thân thể của hắn, may mà tại thời khắc mấu chốt, Lý Dật chuẩn xác động đẩy thân thể, tránh được bộ vị trí mạng. Nhưng thương thể kia nói nhẹ cũng tuyệt đối không nhẹ, bộ ngực bị đâm ra lỗ máu bằng chùy quyền đầu, thương thể kia nếu là đặt vào người thường không có tu luyện qua đấu khí, đây tuyệt đối là vết thương trí mệnh.

Cùng An Đức so sánh, Lý Dật may mắn hơn nhiều. An Đức viện trưởng uy sanh lưng lầy, đã hoàn bị đánh chết, tất cả nội tạng của hắn đều bị chấn đặc nát bầy. Lý Dật đứng lên đá hai chân lên thi thể, xác định không còn sinh khí, không khỏi có chút đáng tiếc, nếu không luyện hóa biến thành mị ảnh khôi lỗi của mình, vậy cũng thêm một lá bài tẩy.

An Đức ngã xuống không có khả năng gây ra ảnh hưởng với những cường giả khác.

- Lý Dật, mau tới hỗ trợ ta.

Phì phì thấy Lý Dật giết chết An Đức, hưng phấn la hét, ý chí chiến đấu bùng bùng phấn chấn, đôi mắt hai đại Ma Tông tông chủ điên cuồng tấn công bắt đầu có lòng tin thủ thắng.

- Phì Phì đại đạo sư, người có làm hay không, Lý Dật hắn bị thương.

Lý Na bất mãn thay cho Lý Dật, trong hốc mắt nước mắt cơ hồ muốn tuôn chảy ra.

Bát giai ma thú cùng hai đại cường giả Đấu Thần điện ở giữa quyết chiến cũng bắt đầu gay cấn. Theo đấu khí đến đấu kỹ so đấu, lại đi vào đấu khí pháp tắc cùng đấu khí lĩnh vực đối kháng. Thực lực bát giai ma thú dù sao cũng không có cách nào cùng Lực lực so sánh, Đấu Thần điện tổng Điện chủ có được hắc y điện sĩ cung cấp đấu khí trợ giúp, tuy chỉ có một mình hắc y điện sĩ, nhưng từ trên mặt bát giai ma thú ngưng trọng, hẳn cũng đang nỗ lực chèo chống.

Na Na từ thông dong giới lấy ra vài hoàn ích khí bổ huyết hoàn đưa cho Lý Dật ăn vào, miệng vết thương dưới tác dụng của thánh hệ đấu khí, đã bắt đầu lấy mất thường có thể thấy được tốc độ khôi phục, ăn vào được hoàn, Lý Dật cảm giác một dòng nước ấm từ tứ chi kinh mạch chạy đi.

- Mẹ nó, chỉ có chút thương da thịt thì tính cái gì, mau tới hỗ trợ ta, ta nhanh chịu không được.

Phì phì vậy gọi, nhưng tình huống tự bảo vệ mình vẫn dư sức có thừa.

Thương thế khôi phục một chút, Lý Dật đứng dậy, quét mắt nhìn vào chiến trường, sau đó tế ra Phá Thiên kiếm, đấu khí rót vào, trên kiếm đấu khí năng lượng cuồng loạn không ngừng run rẩy.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thành Toàn

Q.6 - Chương 396: Thành Toàn

Mắt thấy Lý Dật một lần nữa đầu nhập chiến đấu, Phì phì là người cao hứng nhất. Nhưng làm hắn thất vọng chính là, Lý Dật cũng không có giúp hắn, mà thân hình lắc lư, tăng vọt mấy lần Phá Thiên kiếm chém về phía hắc y điện sĩ sau lưng Đấu Thần điện tổng Điện chủ.

- Trước giúp ta a, Ngu ngốc.

- Phì Phì đại đạo sư, người có thể đứng vững.

Lý Na động viên cho phì phì.

Cảm nhận được Phá Thiên kiếm khí vô kiên bất tồi sắc bén vô cùng, hắc y điện sĩ thần sắc rùng mình, phía sau hẳn chính là tổng Điện chủ, ngoại trừ chọi cứng một kích này, tựa hồ cũng không biện pháp xử lý tốt hơn.

Thánh hệ đấu khí đột nhiên phát ra, ở trước mặt hẳn kết xuất một đạo hình phòng ngự thuần, giống như thần quang chói lọi, cái hình phòng ngự thuần này lóng lánh quang mang chói mắt, ầm ầm đem Phá Thiên kiếm siêu phẩm thần binh đè xuống.

Chỉ biết là trong chín hệ đấu khí, thánh khí chữa thương khôi phục tốt nhất, Lý Dật thật không ngờ thánh hệ đấu khí có thể được hắc y điện sĩ tu luyện tới loại cảnh giới này.

- Oanh, oanh.

Phá Thiên kiếm cộng thêm đấu khí năng lượng của Lý Dật, oanh tại phía trên hình phòng ngự thuần, năng lượng tàn sát bừa bãi làm không gian vặn vẹo, lan đến gần hai đại đấu khí lĩnh vực của Đấu Thần cường giả.

- Muốn chết.

Đấu Thần điện tổng Điện chủ hừ lạnh một tiếng, hai mắt hơi mở, một cổ đấu khí tư nhận từ đấu khí lĩnh vực, hướng Lý Dật cuốn tới.

Đấu khí lĩnh vực chiến đấu làm không gian lập tức một hồi kịch liệt ba động, một cổ lực lượng không cách nào chống lại đem Lý Dật hút đến.

Lý Dật hoảng hốt, không nghĩ tới Đấu Thần điện cái lão quái vật này cùng Đấu Thần cường giả so đấu đấu khí lĩnh vực còn có thể phân tâm công kích hẳn, Phá Thiên kiếm liên tục chém bổ, cố gắng oanh tán đấu khí tư nhận này.

Nhưng càng là phản kháng, hấp dẫn chi lực này lại tựa hồ như càng thêm mãnh liệt, trên mặt đất, lập tức hiện ra hai đạo vết nứt thật sâu. Nếu như

bị cuốn vào đấu khí lĩnh vực của hai đại Đấu Thần cường giả giao chiến, vậy sẽ phát sinh cái dạng hậu quả gì, căn bản không cần nghĩ. Ý thức được điểm này, Lý Na bay xẹt tới, hoàn toàn không để ý chính mình chỉ là Đấu Vương cường giả, một tay cầm thật chặt tay Lý Dật, một tay xử dụng kiếm đâm thật sâu vào trong lòng đất.

Lý Na ra tay, cũng chỉ làm Lý Dật tới gần đấu khí lĩnh vực không gian tốc độ thoáng chậm dần, cước bộ cùng kiếm cùng mặt đất ma sát phát ra âm thanh chói tai, liên tiếp nổ lên, thanh âm làm cho người động dung.

- Buông tay, Na Na.

Lý Dật ý thức được với lực lượng hai người bọn họ, căn bản không cách nào kháng cự lực hấp dẫn này, Lý Na làm như vậy, không khác chôn cùng.

- Ta không, nếu chết cùng chết.

Lý Na cố chấp nắm chặt tay Lý Dật.

Càng ngày càng gần, chỉ còn hai ba thước, trong đấu khí lĩnh vực này thuộc về không gian Đấu Thần cường giả, đủ để nát bấy bất luận cái gì xông vào, lúc này cảm giác hít thở không thông, mà ngay cả Lý Dật Đấu Thánh cường giả như vậy, cũng không khỏi sinh ra cảm giác vô cùng sợ hãi. Lý Na Đấu Vương cường giả không có thực lực, vẫn đang dùng khí giữ chặt Lý Dật.

- Na Na, buông tay.

Lý Dật cơ hồ là dùng ngữ khí mệnh lệnh nói ra. Nhưng Lý Na đã hạ quyết tâm cùng với Lý Dật đồng quy vu tận, mắt thấy khuyên bảo không ngừng, Lý Dật khẽ cắn, khoát tay, Phá Thiên kiếm chém về phía cánh tay trái Lý Na đang nắm lấy.

Mắt thấy Lý Dật muốn tự mình hại mình để cứu Lý Na, con mắt bát giai ma thú có chút chớp chớp, tựa hồ quyết định, tay quyết nhất thời biến

đổi, trạng thái giằng co đấu khí lĩnh vực không gian, lúc này không gian ba động kịch liệt phát ra thanh âm "Ti ti ti".

Lúc này hấp lực dừng lại, mất đi hấp lực, Lý Dật cùng Lý Na lập tức bị phản chấn đi văng ra ngoài.

Nguy hiểm thật, chậm thêm một chút là cánh tay trái Lý Dật chắc bị phế đi.

Lại nhìn trên chiến trường, cái đấu khí lĩnh vực kia cơ hồ hủy diệt không gian, năng lượng cuồng hân tàn sát bừa bãi, còn đối với mặt bát giai ma thú lại khôi phục ma thú hình tượng, nằm co ro trên mặt đất, không biết sống chết.

Đấu Thần điện tổng Điện chủ tình huống cũng không tốt hơn, khoe miệng tràn đầy máu tươi, ngồi ngay đó, nếu không có hắc y điện sĩ tại phía sau hân đỡ, chỉ sợ hân khí lực ngồi ngay ngắn cũng không có.

- Ma thú hung mãnh đánh, đáng chết, cũng không muốn sống nữa, rõ ràng vì cứu một nhân loại mà cam nguyện tự sát.

Tổng Điện chủ không thể tin được thì thào lẩm bẩm.

Ma thú hung mãnh, loại cao giai ma thú này có kỹ năng đặc biệt, có thể biến thành bất kể loại cường giả nào. Đấu Thần điện tổng Điện chủ có thể lấy một cái mạng, ngoại trừ vận khí, còn may mắn là hắc y điện sĩ thời khắc mấu chốt ra tay, ngăn cản một bộ phận lực công kích.

Chạy nhanh tới trước mặt bát giai ma thú, chỉ thấy trong mắt ma thú đã không có sinh khí, Lý Dật cũng thật không ngờ, ma thú này rõ ràng vì cứu mình mà sử xuất ra ma chi hung mãnh, tương mình với ma hạch chuyển hóa để toàn bộ công kích, ma thú cũng chính thức chết đi.

- Ta đã tận lực.

Đây là câu Ma thú nói sau cùng.

Ma chi hung mãnh làm Phì phì cùng hai đại Ma Tông tông chủ chiến đấu cũng dừng lại. Trên chiến trường, ngoại trừ chư vị cường giả ồ ồ thở dốc, rốt cuộc nghe không được bất luận cái tiếng vang gì.

Bát giai ma thú tuy nhiên ngã xuống, nhưng hai đại cường giả Đấu Thần điện thực lực đại tồn, hai vị Ma Tông tông chủ nếu muốn bắt Phì phì, cũng cần trả giá một cái giá lớn. Trận này có thể được xưng tụng cường giả chi tranh hiếm thấy, rốt cuộc ai cười đến cuối cùng thật sự rất là khó nói.

- Lý Dật, các người đi thôi.

Sau nửa ngày, Yểm Ma Tông tông chủ mới hướng Lý Dật giương giọng nói. Tiếp tục đánh xuống, sợ rằng cũng khó.

Nhưng Yểm tông chủ quyết định cũng không có nghĩa là quyết định của tam đại thế lực, hắc y điện sĩ lập tức phản bác nói:

- Yểm tông chủ có gì nói ra lời ấy, chẳng lẽ An Đức viện trưởng chết vô nghĩa sao, tổng Điện chủ đại nhân không công bị thương sao?

- Dựa vào bốn tông xem, Lý Dật tu luyện thiên ma đấu khí cũng là số trời, nếu không, như thế nào ma thú đều hỗ trợ hẳn. Điện sĩ, người ta còn là thuận lòng trời.

- Cái gì số trời? Thú lắm, chúng ta cố gắng nữa một bữa, không lo tiểu tử này hôm nay không đền tội.

- Đấu Thần điện còn tin tưởng như thế, Yểm Ma Tông chờ tin tức tốt của Đấu Thần điện.

Yểm tông chủ cũng là quang côn, nói xong nhấc chân bước đi. Đi đến bên người Lý Dật, vị Yểm tông chủ này rất có lòng hiệp nghĩa can nghĩa đảm dừng một chút, nói:

- Lý Dật các hạ, nếu như hôm nay không chết, Yểm Ma Tông tùy thời hoan nghênh các hạ tiến đến làm khách.

Yểm Ma Tông tông chủ thái độ nghịch chuyển làm cho chúng cường giả đều cảm thấy ngoài ý liệu, mà ngay cả Lý Dật cũng giật mình không thôi. Tuy nói cùng Yểm tông chủ từng có gặp mặt một lần, cũng rất là hợp ý, nhưng quan hệ lẫn nhau trong đó, còn không đến mức làm đối phương đạt tới tình trạng lâm trận phản bội như vậy.

- Hừ, Yểm tông chủ hảo khí phách, chúng ta không chế phục không được tiểu tử này sao?

Tổng Điện chủ lạnh lùng nói, bất quá nói lời này, lo lắng thật sự cũng không ít.

Lâm trận phản bội, dù sao cũng không phải là sáng suốt. Yểm tông chủ cùng Lý Dật nói xong câu nói kia, thân hình vút không mà đi, trong nháy mắt liền biến mất ở không trung!

- Còn Thiên tông chủ? Có phải là cũng muốn đánh cuộc một lần?

Đấu Thần điện tổng Điện chủ đưa ánh mắt chuyển hướng nhìn về phía Thiên Ma Tông tông chủ.

Vị Thiên Ma Tông chủ này thoát nhìn cùng Yểm Ma Tông tính nết hoàn toàn khác nhau, người này cực kỳ âm lãnh, nghe được hỏi, cũng không trả lời, chỉ là lạnh lùng hừ hai tiếng, một bộ từ chối cho ý kiến.

- Thiên ma vừa ra, thì trăm tông loạn. Thối tiểu tử, nguyên lai những lời này ứng nghiệm tại trên người của người.

Phì phì lại vỗ to mọng bàn tay lớn tiếng đánh trống reo hò.

Xác thực đủ loạn rồi, từ khi trở lại Đấu Thần đại lục đến nay, một đường bị đuổi giết, đã trải qua quá nhiều gió tanh mưa máu, Lý Dật đã có chút ít chết lặng. Lúc này nghe được câu kia đã rõ ràng "Thiên ma vừa ra, thì trăm tông loạn", Lý Dật đột nhiên mới hiểu được, Yểm tông chủ nói lời này, đây là số trời, nếu không mình tại sao tự dừng chạy đến thế giới này, lại may mắn kế thừa thiên ma đấu khí công pháp như vậy.

Vẫn cho là do chính mình tu luyện thiên ma đấu khí nghịch thiên mà ra, thì ra là thiên ý như thế.

- Ha ha ha, Đấu Thần điện lão quái vật, có nghe hay không, đây đều là thiên ý, uổng các người được xưng Đấu Thần điện, chẳng lẽ còn muốn cố ý nghịch thiên sao?

Một thân máu đen, cùng biểu lộ dữ tợn, Lý Dật cuồng tiếu như ác ma, làm Lý Na thoát nhìn đều có chút sợ hãi.

Cái cuồng tiếu này, làm tín hiệu chúng nhiều cường giả đột nhiên chạy đến đều cảm giác sợ hãi, đứng nghiêm tại trăm mét bên ngoài chiến trường không dám đến gần.

- Nghịch thiên mà ra, có gì không thể. Bỗng nhiên, thi thể An Đức chậm rãi ngồi dậy.

Lý Dật sắc mặt trầm xuống, cảm giác được sau lưng An Đức có một cỗ khí tức ần ần ba động, mà An Đức vẫn không hề có sinh khí, tuyệt đối là bị chết không thể chết lại được.

- Là ai giả thần giả quỷ? La Tuyết Phong, Là người sao?

Lý Dật lạnh lùng quát hỏi, khóe mắt không khỏi mỉm cười.

Thân thể An Đức bỗng nhiên nổ tung, đấu khí hạt giống lóe lên rồi biến mất. Sau đó, một bóng người dần dần từ trong hư vô chậm rãi hiện thân.

Quả nhiên là la Tuyết Phong.

- Lý Dật các hạ, Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ.

La Tuyết Phong thoát nhìn tinh thần rất tốt, ngoại trừ dùng đấu khí hạt giống của An Đức đánh chút ít vết máu, hẳn thoát nhìn vẫn như ngọc thụ lâm phong, thần phái phong lưu phóng khoáng.

- Là Tuyết Phong huynh, vừa mới đột phá Đấu Thánh cảnh giới sao.

Lý Dật qua loa, trong giọng nói lại không hề che dấu:

- Tuyết Phong huynh? Tựa hồ cũng có chỗ đột phá sao.

Cảm nhận được thực lực La Tuyết Phong bây giờ, Lý Dật âm thầm cảm thấy cực kỳ khiếp sợ. Ban đầu ở đóng băng thế giới, La Tuyết Phong bởi vì tu luyện công pháp Thiên ma đấu khí chính do viện trưởng tự nghĩ ra làm cho các hệ đấu khí hỗn loạn, cường chế tiến vào đấu tôn cảnh giới cũng không cách nào tiến thêm được nữa.

Nhưng hiện tại, La Tuyết Phong thực lực tựa hồ lại tăng lên vài tinh, đạt đến đấu tôn tám tinh.

Điều này sao có thể, Theo lý thuyết, La Tuyết Phong không tu luyện thiên ma đấu khí, không cần người khác, các hệ đấu khí ở đan điền khí hải thôn phệ lẫn nhau, cuối cùng tự giết mình. Chẳng lẽ tiểu tử này cũng có đại cơ duyên?

- Vậy cũng muốn chúc mừng Lý Dật các hạ rồi.

La Tuyết Phong ánh mắt khó nén một tia ghen tỵ, trên mặt nhưng lại biểu lộ nước chảy mây trôi:

- Lúc trước cùng Băng đảo đảo chủ nói chuyện, ngu huynh đột phá vài tinh đấu tôn, còn học mấy chiêu đấu kỹ. Lý Dật các hạ, có muốn thử một chút chiêu uy lực đấu kỹ hay không?

La Tuyết Phong lúc này hiện thân, tự nhiên muốn tìm Lý Dật phiền toái, cho dù không đáp ứng, chỉ sợ cũng sẽ không ngăn cản được mấy chiêu đấu kỹ của La Tuyết Phong đánh ra. Chỉ là không biết, người này tại sao lại đi cùng Băng đảo đảo chủ như thế? Sợ là Băng nữ nha đầu kia xuân tâm bất tử rồi.

Lý Dật cũng lười nghĩ, cười nói:

- Chính có ý đó, thuận tiện cũng muốn thỉnh Tuyết Phong huynh đánh giá thoáng cái thực lực Đấu Thánh cường giả.

Hai người khách khí khiêu chiến, nghe thấy chúng cường giả đều sững sờ. La Tuyết Phong ngược lại thật không ngờ Lý Dật đột phá như thế, hẳn vốn cho là mình tấn thăng đến đấu tôn tám tinh, cũng đủ để mạnh hơn Lý Dật, kết quả Lý Dật cũng đã đạt tới Đấu Thánh cảnh giới. Nhưng điều này cũng càng làm cho La Tuyết Phong kiên định quyết tâm trừ bỏ Lý Dật, một sơn khó chứa hai hổ, Đấu Thần đại lục hoặc là chỉ có La Tuyết Phong, hoặc là chỉ có Lý Dật.

Đối mặt Lý Dật có thực lực Đấu Thánh cường giả đe dọa chính mình, La Tuyết Phong thật đúng là có chút e sợ, dù sao đấu tôn tám tinh cùng Đấu Thánh một tinh, chính là hai khái niệm hoàn toàn bất đồng, tại đấu khí pháp tắc của Đấu Thánh cường giả, đấu tôn cường giả trừ phi có lá bài tẩy kinh người, nếu không căn bản cũng không có tư cách chống lại.

- Tổng Điện chủ đại nhân.

La Tuyết Phong đột nhiên nhìn Đấu Thần điện tổng Điện chủ, nói:

- Tại hạ có một yêu cầu quá đáng, mong rằng tổng Điện chủ đại nhân thành toàn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hương Tiêu Ngọc Vãn

Q.6 - Chương 397: Hương Tiêu Ngọc Vãn

La Tuyết Phong cái gọi là yêu cầu quá đáng nhất thời làm cho người thông tuệ như Tổng Điện chủ cũng là có chút hồ nghi nói:

- Người nói.

- Tổng Điện chủ đại nhân, hôm nay viện trưởng An Đức các hạ bất hạnh ngã xuống, La Lan học viện mấy ngàn đệ tử chưa từng có khảo nghiệm.

Là học viên cao cấp La Lan học viện, tại hạ lo lắng. Tại hạ mặc dù không đức vô năng, nhưng cam nguyện vì La Lan học viện mấy ngàn năm danh dự mà đảm đương, mong rằng được Đấu Thần điện duy trì.

Đấu Thần điện tổng Điện chủ lại ngu ngốc sao, nói cho nửa ngày như vậy, nói uyển chuyển được như vậy, hắn không phải là muốn Đấu Thần điện duy trì hắn trở thành La Lan viện trưởng sao? Người này đã tâm không nhỏ, rõ ràng chức vị viện trưởng cũng dám ngấp nghé.

- An Đức viện trưởng tuy ngã xuống, nhưng La Lan học viện đều có viện quy, nghiêm khắc dựa theo viện quy tuyển cử viện trưởng, điểm này, La Tuyết Phong, chắc hẳn người là học viên La Lan học viện cũng có thể rất rõ ràng? Tại sao người muốn Đấu Thần điện ủng hộ người.

Tổng Điện chủ nói lời nghe thiên kinh địa nghĩa, nhưng cũng quá mức khiêm tốn, Đấu Thần điện thế lực trải rộng cả Đấu Thần đại lục, tuy Đấu Thần điện tự xưng là không nhúng tay vào sự vụ thế tục, nhưng trong các đế quốc, có cái đế quốc thế lực nào không bị Đấu Thần điện ảnh hưởng, thậm chí hoàng thất hoàng trừ.

La Tuyết Phong minh bạch, tổng Điện chủ đây là đang đòi hỏi, liền nói:

- La Lan học viện cùng Đấu Thần điện giao hảo từ trước, hôm nay La Lan học viện gặp đại nạn, Đấu Thần điện há không giúp một tay hay sao. Sau này La Lan học viện cùng Đấu Thần điện cùng nắm tay, còn có thể làm cho vài tên tiểu tử không biết trời cao đất rộng quấy đến long trời lở đất sao?

La Tuyết Phong ý tứ cũng nói rất rõ ràng, chỉ cần Đấu Thần điện giúp hắn leo lên chức viện trưởng, sau này La Lan học viện dưới trướng Đấu Thần điện. Đối với Đấu Thần điện mà nói, quả thật có lực hấp dẫn lớn lao. Hơn nữa càng lo lắng, nếu như không đáp ứng La Tuyết Phong, dù thực lực song phương hiện tại, rất có thể làm cho Lý Dật đào thoát lần nữa.

- Hãy bớt sàm ngôn đi.

Hắc y diện sĩ sẽ không có hàm súc như vậy:

- Trước hết giết Lý Dật tiểu tử kia nói sau.

- Tại hạ không có thành ý?

La Tuyết Phong mỉm cười, tay run lên, thí long tiên thành hình nơi tay.

Lý Dật lông mày nhíu lại, sát ý không che dấu chút nào toát ra. Thí long tiên thì như thế nào, nhớ ngày đó cùng là đấu tôn một tinh cũng không phải là đối thủ, huống chi hiện tại đã chênh lệch như vậy

- Chém Lý Dật, vốn treo giải thưởng, chức vị học viện phó viện trưởng.

La Tuyết Phong dĩ nhiên đem chính mình là viện trưởng, lấy ra lệnh bài viện trưởng, thí long tiên đánh ra, đầu roi như lưỡi răn hướng về Lý Dật.

Quả nhiên không có ngốc đến chính mình khiêu chiến, mà là xúi giục chúng cường giả, La Tuyết Phong, hôm nay không giết người, ngày khác hẳn là họa lớn.

Thấy rõ La Tuyết Phong nghĩ gì, Lý Dật hừ lạnh một tiếng, cũng không nói nhảm nhiều, thân hình bạo lên, Phá Thiên kiếm tăng vọt mấy lần, hướng vào đầu La Tuyết Phong chém xuống, siêu phẩm thần binh sắc bén, ở trong không gian phát ra tiếng vang lợi hại.

Đối mặt một kích của Lý Dật như cầu vồng, La Tuyết Phong sáng suốt vì không có lựa chọn chọi cứng, thí long tiên vung vẩy thành một mảnh tiên ảnh, thân thể lại dùng một cái lộ tuyến quỷ dị bạo lui, La Tuyết Phong âm hiểm, bỏ Lý Dật động thủ Lý Na.

Thân hình phiêu hốt lập loè, bỗng nhiên thẳng tắp tiêu xạ đến, rơi xuống bên người Lý Na, mà thí long tiên lại quán ở trên lưng Lý Na.

Nếu như Long Ngạo Thiên làm được, Lý Dật ngược lại không kỳ quái. Nhưng La Tuyết Phong rõ ràng cũng sẽ làm ra loại cử động này, nhưng

Lý Dật thật không ngờ. Tại trong mắt Lý Dật, La Tuyết Phong nhiều năm là La Lan học viện thiên tài trong thiên tài, đã sớm dưỡng thành tâm tính cao ngạo, hẳn đủ cuồng vọng rồi, có đủ thấy xa, ngoan độc, nhưng không nên cùng tranh đấu mà đánh tới trên người thiếu nữ vô tội như vậy.

- La Tuyết Phong, người có ý tứ gì? Người còn là một nam nhân sao?

- Ta có phải là nam nhân hay không, điểm này có thể mượn nữ nhân của người chứng minh. Nếu như người còn muốn làm cho nữ nhân của người có năng lực chứng minh, tốt nhất trước tiên đem Phá Thiên kiếm giao cho ta bảo quản.

- Năm mơ sao.

Lý Dật kiểm quang trực chỉ La Tuyết Phong, ngữ khí lạnh như băng:

- Ta vẫn cho là người là đối thủ chân chính, hiện tại xem ra, người căn bản không xứng.

- Muốn trách thì trách người, ai bảo người tấn cấp thần tốc như thế. Chúng ta bây giờ đã không phải là ở vào cùng một tầng thứ, cho nên ta cần tìm một chút cân đối, cái này, không quá phận đâu.

- Người vô sỉ vì chính mình tìm lý do vô sỉ.

Bị thí long tiên của La Tuyết Phong quán lấy, Lý Na không thể động đậy, ngoại trừ miệng có thể chửi bới ra.

- Mặc kệ vô sỉ hay là có sỉ, Lý Dật, cho người thêm một lần cuối cùng, muốn Phá Thiên kiếm, hay là muốn nữ nhân của người.

Loại lừa bịp tổng tiền này Lý Dật thấy nhiều lắm, chắc hẳn vừa rồi Lý Na vì cứu mình mà phẫn đấu quên mình, mình vì Lý Na mà cam nguyện tự đoạn một tay, tình cảnh cũng bị La Tuyết Phong nhìn thấy, cho nên hẳn mới có thể đối với con tin trong tay tin tưởng như vậy. Đã như vậy,

Lý Dật không rút lui, giao ra Phá Thiên kiếm, kế tiếp? Muốn hãn giao mệnh ra đây? Ngược lại là cự tuyệt, mới là cách bảo vệ Lý Na tốt nhất.

- Nghĩ bị thiên hạ cường giả khinh bỉ, đối với nữ nhân không có sức phản kháng ra tay sao.

Lý Dật lãnh khốc hồi đáp.

La Tuyết Phong trong mắt hiện lên vài tia hung lệ, trong tay nhẹ nhàng lôi kéo, đem lý Na Na đến bên người:

- Nhìn xem nam nhân của ngươi, trong suy nghĩ, ngươi còn không bằng một thanh binh khí. Ta thực thay ngươi cảm thấy bi ai. Cho nên, ngươi đi chết đi.

Trong tay nhẹ nhàng run lên, thí long tiên phát ra một tiếng rít, hướng giữa không trung, thân thể Lý Na cũng đồng thời bay về phía không trung. Chỉ là, khi thời điểm nàng rơi xuống, đã cắt thành hai đoạn.

- Cái gì.

Lý Dật trừng con ngươi, trợn vện thất thần một phút đồng hồ, phảng phất toàn thân máu đọng lại, Lý Dật căn bản không có cách nào tự hỏi.

Một phút đồng hồ sau, linh hồn mới một lần nữa trở lại trong thân thể Lý Dật, khôn cùng hận ý làm máu Lý Dật bắt đầu hòa tan, ấm lên, sau đó sôi trào,

- La —— tuyết —— phong.

Siêu phẩm thần binh tiên thiên chi khí, Đấu Thánh cường giả đấu khí, hiện tại lại tăng thêm lực lượng phần nộ, thiên sát khí làm Lý Dật không khí bốn phía phát ra tiếng vang quỷ dị. Nghiến răng nghiến lợi tóe ra ba chữ La Tuyết Phong, Lý Dật nhân kiếm hợp nhất, trực tiếp hướng La Tuyết Phong bắn đi.

Trong lúc chém ngang lưng Lý Na, La Tuyết Phong biết rõ chính mình sẽ nghênh đón công kích tối sắc bén của Lý Dật. Thí long tiên rời tay, xoáy vũ thành một cái hình rồng phòng ngự, thân hình La Tuyết Phong lại liên tục bạo thối, một mực thối lui hơn trăm mét lần vào chúng cường giả đứng xem.

- Còn đứng ngây ra đó làm gì, giết cho ta.

- Giết sao?

Chúng cường giả ngăn người, quanh thân Lý Dật phát ra sát khí quá mức kinh người, thế cho nên bọn họ không có ý thức, đã hoàn toàn bị chọc giận, Lý Dật mất đi lý trí cùng thanh tỉnh, lúc này thật ra là lúc yếu ớt nhất.

- Giết.

Đấu Thần điện tổng Điện chủ cũng ý thức được La Tuyết Phong là vì chọc giận Lý Dật mới hạ sát thủ Lý Na, cách làm tuy vô cùng lãnh khốc, nhưng lại là một lựa chọn tru sát Lý Dật lúc này. Nếu không, với thực lực Lý Dật, giờ phút này nếu là thoát thân khó khăn cũng không quá lớn.

Đấu Thần điện tổng Điện chủ nói ra chữ "Giết", rốt cục đánh thức chúng cường giả, đối mặt với Lý Dật rít gào, chúng cường giả đều đánh ra cực hạn đấu khí của mình.

Nhưng đã không có thể ngăn cản Lý Dật, Phá Thiên kiếm đứng mũi chịu sào, thế như chẻ tre xé rách không gian hướng chúng cường giả đánh tới.

La Tuyết Phong lại lần nữa bạo thối, đối mặt Lý Dật điên cuồng bất kể trả một cái giá lớn tiến công, La Tuyết Phong cũng vô pháp bảo trì thông dong, thí long tiên không ngừng được thu trở lại, lại không ngừng rời tay cản trở Phá Thiên kiếm khí xâm nhập.

Trước mắt chỉ có một mục tiêu, đối với cường giả khác oanh kích, Lý Dật căn bản là không quan tâm, đấu khí oanh kích xuống, hộ thể đấu khí

Lý Dật không ngừng võ vụn lại không ngừng tu bổ, mỗi một lần đều ở trên người hằn lưu lại vô vết thương. Nếu không có tu luyện qua long lực, thân thể mỗi một tắc đều rèn luyện được như cương như sắt, chỉ sợ Lý Dật sớm bị oanh kích như vậy hóa thành huyết nhục.

Mà những cường giả không may né tránh không kịp, cũng đang bị Lý Dật giống như ma thú công kích, bị vỡ thành thịt nát. Lý Dật mở ra một đường, một mảnh thi thể bừa bãi.

- Điên rồi, thối tiểu tử điên rồi.

Phì phì lo lắng, nhưng biện pháp nửa điểm giải cứu cũng không có.

Xác thực là điên rồi, Lý Dật không có cách nào không điên. Tất cả đấu khí không hề giữ lại từ đan điền khí hải lấy ra, hóa thành năng lượng hung hãn công kích, đột phá nhiều cường giả vây công, mục tiêu vẫn đang bức đến chỗ của La Tuyết Phong.

La Tuyết Phong sợ hãi, thật sự là sợ hãi, hắn thật không ngờ ác chiến lâu như vậy, Lý Dật còn có thể bộc phát ra khí thế cùng công kích kinh người như thế. Hắn tận lực hướng chỗ cường giả tụ tập trốn tránh, làm cho những pháo hôi kia vì hấn ngăn cản Lý Dật điên cuồng tấn công.

Nhưng, Lý Dật loại điên cuồng này công kích hoàn toàn là dựa vào lực ý chí duy trì, đấu khí của hấn xác thực đã đến tình trạng kiệt quệ rồi.

- Phan.

Hắc y điện sĩ rốt cục ra tay, hấn ám muội theo bên cạnh đánh lén, đối với Lý Dật ở vào trạng thái điên cuồng, đấu khí cơ hồ kiệt quệ mà nói là quá trí mạng.

Cơ hồ không có đấu khí hộ thể thân thể bị một kích của Đấu Thánh cường giả đánh trúng, lập tức giống như một trang giấy đánh bay ra ngoài, sau đó đâm vào một gốc cây đại thụ che trời, sau đó là lá rụng, thân thể Lý Dật đập vào trên mặt đất.

Lúc này Thiên địa là một mảnh huyết hồng, tại trong mắt Lý Dật mê ly, toàn bộ thế giới trở nên mơ hồ không rõ, các loại thanh âm lung tung cũng như tiếng trời, ầm ầm tại xa xôi không trung vang lên những tiếng vù vù. Thân thể trở nên vô cùng trầm trọng, da thịt vỡ ra, xương cốt vỡ vụn thông qua thần kinh toàn thân, đem đau đớn khôn cùng truyền vào đại não Lý Dật. Đan điền khí hải cơ hồ bị rút ra không còn, mà ngay cả chữa trị hao tổn cũng vô pháp làm được.

Loại cảm giác này không tốt, phi thường không tốt, Lý Dật quá quen thuộc, đây là cảm giác trước tử vong, hẳn giống như đã từng nhìn thấy tử thần khiêng liêm đao đi về phía hẳn.

Loại cảm giác này lại phi thường tốt, Lý Dật tựa hồ lại thấy được Lý Na đang ngoắc tay hẳn, hướng hẳn mỉm cười.

- Mẹ nó, hẳn còn không chết, làm cho Lão Tử bổ thêm một cái.

Từ thanh âm này, gương mặt mỉm cười biến thành La Tuyết Phong anh tuấn mà Tà Khí Lẫm Nhiên, sau đó thí long tiên khí tức sắc bén từ trong tay hẳn tràn ngập ra.

- Ta thắng, Lý Dật.

Tựa như một con mèo thiên tân vạn khổ rốt cục bắt được con chuột, La Tuyết Phong giơ lên thí long tiên trong tay, lại không nỡ đánh chết.

- Thật đáng thương, Lý Dật, uống ta một mực đem ngươi trở thành thành đối thủ cạnh tranh lớn nhất, chính là biểu hiện ngươi hôm nay quá làm ta thất vọng rồi. Vì một nữ nhân nổi điên không muốn sống, cái này cũng không giống như là một người có thể làm đại sự nghiệp. Kỳ thật ta thật sự rất không muốn giết ngươi, giết ngươi, ta tìm thú vị nơi đâu, ha ha ha...

La Tuyết Phong cực kỳ đắc ý, cái thắng lợi này tới quá không dễ dàng. Đáng tiếc hẳn rất nhanh phát hiện, hẳn lầm bầm hoàn toàn mất đi ý

nghĩa, bởi vì Lý Dật đã không có tri giác, không có khả năng cảm nhận được hân đang đặc ý như vậy.

- Nếu là như vậy, người phải đi cùng nữ nhân của người thôi.

La Tuyết Phong nói, phía trên thí long tiên đấu khí quang hoa giống như như lưu tinh tràn ra không ngừng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Được Cứu Vớt

Q.6 - Chương 398: Được Cứu Vớt

Mắt thấy La Tuyết Phong muốn ra tay tru sát, chúng cường giả vây xem đều không vui, đều đứng dậy:

- Lý Dật mọi người liên thủ tru sát, dựa vào cái gì người là người đoạt công.

- Đúng vậy, công lao này tính như thế nào, Lão Tử còn chết hai huynh đệ?

- Tóm lại không thể để cho một người La Tuyết Phong chiếm tiện nghi, nếu không phải chúng ta, hẳn đã sớm bị mất mạng dưới kiếm Lý Dật rồi.

- Nhưng...

- Hãy để cho Đấu Thần điện tổng Điện chủ đến tác chủ.

- Trước hết giết Lý Dật đã, tiểu tử này quá dọa người, không chết đều khiến người lo lắng.

Lúc này mọi người đều nghị luận càng ngày càng kịch liệt, ai cũng nghĩ muốn tiến lên chiếm chút tiện nghi, giống như một đám kên kên, cố gắng xé xác ăn thi thể động vật vậy.

- Đều cút ngay.

Một thanh âm lạnh lùng vang lên, chúng cường giả quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Thiên Ma Tông tông chủ tại đệ tử trong tông hộ tống xâm nhập vào trong đám người.

- Đừng cãi, tru sát Lý Dật tất cả mọi người đều có công lao, cho nên tất cả mọi người đều có phần, mười ức tiền thưởng các người mỗi người đều có thể phân đến, về phần chết huynh đệ, do thân hữu thay mặt. Muốn tiền thưởng nhanh chóng qua bên kia đăng ký, quá hạn không được lĩnh.

Thiên tông chủ lời nói vừa ra, chúng cường giả cũng vô pháp phản đối nữa, chắc hẳn cái đề nghị này là cùng Đấu Thần điện thương lượng qua. Bất quá lời này lại đưa tới một phen hỗn loạn, hiện tại, những giả thi cường thể ngã xuống lập tức thành bánh trái, cũng bất kể là không là thân hữu của mình, chúng cường giả bắt đầu điên cuồng thu thập thi thể.

Thiên tông chủ lắc đầu, cũng không đi chú ý, chuyển hướng về phía Lý Dật, nhìn La Tuyết Phong nói:

- Tiễn hẳn lên đường đi. Tổng Điện chủ có lời muốn nói với người.

Vừa dứt lời, bỗng nhiên, trên bầu trời xuất hiện một cái lục giác hình đồ phù quý dị, đồ phù nhanh chóng khuếch tán, che đậy hơn phân nửa cả bầu trời, đem chúng cường giả dưới bầu trời đều bao phủ.

Đồ phù lóe ra kim hoàng sắc quang hoa quý dị lúc sáng lúc tối biến hóa mấy lần, rồi đột nhiên lặng yên không một tiếng động về phía chúng cường giả oanh kích xuống.

Không có một tiếng động, nhưng cái đồ phù này lại ẩn chứa một cỗ lực lượng quý dị, theo cỗ lực lượng này mãnh liệt, không gian cũng bị hóa thành hư vô, kim hoàng sắc quang hoa đột nhiên làm người hoa mắt, làm tất cả mọi người cảm thấy một mảnh mê muội, không cách nào nhìn rõ. Loại tình huống này giằng co mấy lần, sau đó mới dần dần biến mất. Lúc

này con mắt tất cả mọi người bắt đầu thích ứng trạng thái mê muội, hiện trường một mảnh lặng im.

Những cường giả kiến thức rộng rãi trong ý nghĩ toát ra hai chữ: ma pháp.

Đây là ma pháp nào đó, mà tuyệt không phải đấu khí đấu kỹ.

Vấn đề này, trong chúng cường giả có cường giả nào tu luyện ma pháp? Có người nào lúc này triển mê muội ma pháp?

Đáp án rất nhanh công bố, bởi vì sau khi choáng váng, La Tuyết Phong vẻ mặt tái nhợt la hoảng lên:

- Lý Dật biến mất không thấy.

Nơi Lý Dật nằm vật xuống, chỉ còn lại vài giọt máu, vài giọt màu đỏ sậm đã cứng lại, mà thân thể của hắn tựa hồ như chưa từng xuất hiện, quỷ dị biến mất.

- Mẹ nó, Ai làm.

La Tuyết Phong hỗn hển nói, hắn là người phản ứng đầu tiên, người tu luyện qua ma pháp vì đoạt công, vì muốn độc chiếm mười ức giải thưởng, lấy Lý Dật bắt đi.

- Ma pháp sư? Tinh linh tộc.

Thiên Ma Tông lại ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời bao la, trong miệng phát ra thì thào:

- Chỉ có Tinh linh tộc đại ma pháp sư, mới có thể có được ma pháp năng lực mạnh mẽ như thế.

Xác thực như thế, chức nghiệp ma pháp sư này tồn tại ở trong truyền thuyết, đã sớm chôn vùi tại khi đấu khí thịnh hành trong thế giới loài người. Cả Đấu Thần đại lục, ngoại trừ Tinh linh tộc vẫn tồn tại đầy đủ hệ

thống ma pháp, đã không có bất luận loại chủng tộc nào còn tu luyện ma pháp.

- Thiên tông chủ, người nói là Tinh linh tộc mang Lý Dật đi sao? Bọn họ tại sao phải làm như vậy? Vì giải thưởng sao?

- Ta làm sao biết, Ngu ngốc, người vì cái gì không sớm động thủ.

Cứu Lý Dật đi, xác thực là một vị Tinh Linh ma pháp sư, hơn nữa là một vị đại ma đạo sư. Nếu không, cũng vô pháp trước mặt nhiều nhân loại cường giả như vậy, không coi ai vào đâu thi triển mê muội ma pháp, đơn giản mang Lý Dật đi.

Đương nhiên, Lý Dật cũng không biết điểm này, đấu khí kiệt quệ, cơ hồ thương tích đầy mình, khiến cho hắc lâm hôn mê.

- Đại ma đạo sư, hắc còn có thể cứu sống sao?

Đặt câu hỏi là một cái Tinh linh tộc nam tử theo sát đại ma đạo sư, hắc phong hệ ngự không thuật cùng đại ma đạo sư tương đối, hiển nhiên có chút chênh lệch, cũng có chút thờ hồng học. Nhưng vì mau chóng thoát ly khỏi đám nhân loại cường giả, hắc đã tận hết sức lực.

- Ai biết được, sau khi đi khỏi đây, chúng ta lại tìm một chỗ hảo hảo xem xét một phen.

- Đại ma đạo sư, người nhất định phải cứu sống hắc, nói cách khác, Khải Sát Lâm nhất định sẽ rất khổ sở.

Tinh Linh nam tử ngửa khí cực kỳ thành khẩn, hắc có khuôn mặt tuần mỹ vô cùng nhìn Lý Dật, lỗ tai thật dài có chút nhúc nhích.

- Chẳng những là Khải Sát Lâm, mà toàn bộ Tinh linh tộc chúng ta đều khổ sở.

Đại ma đạo sư bổ sung một câu, sau đó thuận tay lấy ra ma pháp tinh tạp hướng sau lưng ném ra. Bỗng nhiên một hồi cuồng phong dâng lên, ba

người tốc độ nhanh hơn không chỉ một lần, hướng về phương bắc bay đi cực nhanh.

Bay vút đến lúc trời tối, đã cách Á Bồi dãy núi mấy trăm dặm. Mắt thấy phía dưới là một cái thị trấn, đại ma pháp sư mang theo Tinh Linh nam tử cùng Lý Dật hạ xuống.

Cẩn thận đem hắc bào tháo tháo ra, hiện ra lỗ tai dài, Lý Dật ở trên lưng Tinh Linh nam tử, ba người lúc này mới hướng trấn nhỏ đi đến. Cái trấn nhỏ này rất bình thường, chỗ này vắng vẻ, xưa nay ít có thương nhân khách qua đường đi qua, cho nên tin tức cũng cực kỳ bế tắc. Trấn trên duy nhất có một khách sạn nhỏ, sinh ý cũng điêu linh, khắp nơi tàn phá không chịu nổi. Nhìn thấy có người dừng chân, khách điểm lão bản lập tức mặt mày hớn hở, đem ba người đón tiến.

Đại ma đạo sư thuê hai gian khách phòng, trực tiếp đưa Lý Dật vào trong phòng khách.

Cởi bỏ hắc bào trên người Lý Dật, tình cảnh trước mắt làm hai vị Tinh linh tộc tâm không khỏi nhảy dựng lên. Bọn họ còn chưa từng gặp qua người thương thế nặng như vậy.

Chỉ thấy Lý Dật toàn thân ngoại trừ bộ mặt, cơ hồ không có một khối da thịt đầy đủ, da thịt từng mảnh lật lên, địa phương nghiêm trọng thậm chí lộ ra bạch cốt. Ngực bị An Đức đâm một kích nguyên bản đều khôi phục rồi, nhưng lúc này cũng một lần nữa vỡ toang. May mà Lý Dật thân thể dù sao cũng trải qua long lực rèn luyện, miệng vết thương tuy nhiều, nhưng lúc này đều không chảy máu nữa.

- Lão thiên ơi, đây là con người sao?

Tinh Linh nam tử động dung nói, cơ hồ không dám lấy tay đụng vào thân thể Lý Dật.

Lúc này thì đại ma đạo sư trấn định hơn nhiều, hẩn dò xét mạch đập Lý Dật, tim đập trống ngực, lật qua mí mắt môi Lý Dật, kiểm tra sau nửa

ngày, mới nói:

- Bộ dáng là bị thương thảm trọng, nhưng thương thế của hãn cũng không có nghiêm trọng như trong tưởng tượng chúng ta. Hiện tại phiền toái lớn nhất, chúng ta đều không có tu luyện qua đấu khí.

- Cái đó và chữa thương hãn có quan hệ gì sao?

Cùng nhân loại đối với Tinh linh tộc ma pháp hệ thống không biết, Tinh linh tộc ngoại trừ những đại ma pháp sư lưu lạc qua thế giới loài người kia, đối với hệ thống đấu khí của thế giới loài người cũng không biết. Cho nên Tinh Linh nam tử cũng không cần kỳ quái tại sao phải hỏi ra vấn đề ngây thơ như vậy.

- Đương nhiên là có quan hệ, Nói như vậy, thương thế hãn hiện tại, tuy dựa vào dược vật cũng có thể trị liệu, nhưng chúng ta bây giờ không có biện pháp tìm dược vật. Thứ hai đây cũng là trị phần ngọn không trị hết. Nhân loại tu luyện đấu khí, thân mình thì có công hiệu chữa thương, nếu như chúng ta có thể tìm đến một vị cường giả nhân loại, sau đó rót đấu khí vào, lúc đó Lý Dật có thể tự vận chuyển đấu khí trong cơ thể, như vậy mới có thể khôi phục được càng lúc càng nhanh.

- Ta hiểu, ý tứ đại ma đạo sư tựa như dùng máy bơm bơm nước vậy, một máy bơm cạn khô, chúng ta trước khi bơm nước phải mồi nước, sau đó cho máy bơm chạy được.

- Đúng, chính là ý tứ này.

Đại ma đạo sư xoa xoa tay, có chút nôn nóng nói:

- Nhưng, chúng ta lấy đâu ra đấu khí đây? Việc cấp bách, trước tiên đem Lý Dật cứu tỉnh, nếu hôn mê quá lâu, chỉ sợ hãn sẽ có di chứng.

Vừa nói như vậy, Tinh Linh nam tử cũng khẩn trương lên, hãn đề nghị nói:

- Nếu không, ta đi trong trấn nhỏ hỏi xem một chút, xem có cường giả tu luyện qua đấu khí hay không?

- Cái này chỉ sợ không ổn, Lý Dật hiện tại bị Đấu Thần đại lục ba thể lực truy nã, làm như vậy rất có thể bạo lộ hành tung.

- Chúng ta đây cũng không thể trở mắt nhìn xem hãn hôn mê bất tỉnh như vậy được.

Đại ma đạo sư nghĩ, tự nói:

- Nếu không đi như vậy, chúng ta trước tiên đem hãn cứu tỉnh, xem hãn có biện pháp gì hay không.

Đại ma đạo sư nói xong, liền tại trên thân thể vô cùng thâm trọng của Lý Dật, ấn huyết nhân trung - giữa mũi và miệng, đập gò má, thậm chí giới nước lạnh, nhưng Lý Dật giống như chết vậy, vô luận như thế nào lăn qua lăn lại, vẫn hôn mê không tỉnh lại.

Giảng co nửa ngày, đại ma đạo sư cũng có chút không chịu nổi, sợ thân thể Lý Dật yếu ớt mà có vấn đề.

- Cát Bồi, không thể không nghe lời người, người đi thử xem tìm nhân loại cường giả đến đây đi.

- Hảo.

Thấy ý kiến của mình cuối cùng được đại ma đạo sư tiếp nhận, Cát Bồi lập tức nhảy dựng lên, chạy ra khỏi gian phòng.

- Lão bản! Lão bản.

Cát Bồi nhảy vọt tới dưới lầu, lớn tiếng kêu to khách điểm lão bản. Khách điểm lão bản vội vàng vui vẻ chào đón, vẻ mặt nịnh nọt cười:

- Khách quan, có cái gì phân phó.

- Đình.

Thanh âm kim tề dễ nghe vang lên, nhìn thấy kim tề vàng rực rơi ra trước mặt lão bản đầy mỡ, khách điếm lão bản cười càng vũ mị:

- Khách quan có việc cứ việc phân phó, tiểu nhân nhất định làm được.
- Muốn hỏi thăm người chuyện này.

Cát Bồi ghé sát vào khách điếm lão bản, nhỏ giọng hỏi:

- Trong trấn nhỏ các người, có nhân loại cường giả tu luyện qua đấu khí không?
- Tu luyện đấu khí? A không, khách quan, trấn nhỏ chúng ta làm nông nghiệp mà sống, thái bình thịnh thế, không ai tu luyện đấu khí,
- Người xác định sao?

Cát Bồi không khỏi có chút thất vọng.

Khách điếm lão bản nghĩ nghĩ, vỗ đầu một cái, nói:

- A, Ta nhớ ra rồi, trong trấn có một quang côn vô lại, thời điểm tuổi trẻ ở bên ngoài hỗn qua, theo chính hãn nói hãn là đấu giả, bất quá ai biết được, có lẽ là hãn khoác lác mà thôi.
- Đấu giả? Đấu giả là cái cấp bậc cường giả gì.

Cát Bồi hỏi, bình thường nghe được nhân loại cường giả đều là Đấu Hoàng đấu tôn cái gì đó, hãn thật sự có điếm không biết rõ đấu giả có tính tu luyện đấu khí cường giả không.

- Đấu giả, hãn là sơ cấp tu luyện đấu khí giả, bất quá có thể có đấu khí, chúng ta trong lúc này là lựa chọn không sai.
- Như vậy người có thể giúp ta đem tìm đến hãn hay không?

- Cái này có thể khó mà nói, Ngưu Nhị cả ngày ở bên ngoài đi dạo, không phải khắp nơi hỗn ăn hỗn uống chính là muốn đánh cuộc, gần đây mở một cái gì tên là sòng bạc, ta khuyên khách quan ngài, muốn tìm hăn phải đi sòng bạc tìm, mười phần có thể tại đó tìm được hăn.

Nghe được vị trí sòng bạc, Tinh Linh nam tử Cát Bồi liền rời khỏi khách sạn nhỏ, hướng về trong trấn đi đến. Cát Bồi cũng không biết sòng bạc là cái gì, chỉ biết là sòng bạc ở trong trấn. Đi đến xem xét, chỗ đó quả nhiên là xó tiếng người huyên náo, ngọn đèn dầu tươi sáng cùng thị trấn chung quanh vào đêm lâm vào hắc ám hình thành một cảnh tượng tương phản.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vạn Dặm Tìm Lang Quân

Q.6 - Chương 399: Vạn Dặm Tìm Lang Quân

Cát Bồi đi đến sòng bạc, lập tức trong đó chương khí mù mịt làm cho hăn phải nhíu mày, chỉ thấy chính giữa là một cái bàn lớn hình chữ nhật, chung quanh cái bàn ngồi đầy người, lúc này có thể nhìn ra, những người này cùng thị dân thành thật bất đồng, nguyên một đám này trời sinh một bộ lưu manh vô lại.

Thấy Cát Bồi hắc bào tiến đến, mọi người liếc một cái, cũng không để ý, vẫn đều la lối om sòm đồ xúc sắc đánh cuộc. Nếu Lý Dật nhìn thấy một màn này, nhất định hăn cảm giác dở khóc dở cười. Lúc này mới bao nhiêu thời gian, sòng bạc đã lan tràn đến trấn nhỏ thế này.

- Xin hỏi, vị nào là Ngưu Nhị các hạ.

Sòng bạc lâm vào một hồi trầm mặc, sau đó liền bộc phát ra một tiếng cười vang, có người chỉ vào một người què chân tướng mạo hèn mọn bỉ ổi, cười ha ha nói:

- Ngưu Nhị, người chừng nào thì thành các hạ rồi. Ha ha, chết cười ta.

Cách xưng hô này đặt loại hoàn cảnh này quả thật có chút đột ngột, Ngưu Nhị lập tức cười khổ, hồ nghi nhìn qua Cát Bồi nói:

- Ta chính là Ngưu Nhị, mẹ nó, bất quá không phải Ngưu Nhị các hạ, có rắm thì phóng, không có việc gì cút đi, Lão Tử đã thua bảy mươi lăm tiền đồng, vẫn chờ gỡ vốn.

- Người chính là Ngưu Nhị?

Ngưu Nhị hình dung thật sự vô cùng hèn mọn bỉ ổi, Cát Bồi Tinh linh tộc cao ngạo tính nết cùng khí chất cao quý, thật sự là có chút khinh thường cùng loại người này liên hệ, nhưng tình huống Lý Dật lại khiến cho hắn không thể không nói:

- Ngưu Nhị các... Cái kia, chúng ta có thể một mình nói chuyện không?

Mặc dù là mặc hắc bào, nhưng Cát Bồi rõ ràng không phải người nghèo, mà cách ăn mặc trang phục lại làm Ngưu Nhị thấy được hy vọng. Hắn đứng lên, lộ ra một ngum răng vàng, cười nói:

- Khó trách tối hôm qua mơ một giấc mộng, mơ tới lũ lụt, xem ra là nhất định phát tài. Quý nhân, trước phần thưởng vài kim tệ đã.

- Đỉnh, đỉnh, đỉnh.

Ba miếng kim tệ vàng rực rơi vào trên chiếu bạc, làm cho những đồ khách kia con mắt đều xám ngắt. Một cái trấn nhỏ nho nhỏ xa xôi, sông bạc toàn bộ tiền đánh bạc cộng lại, chỉ sợ cũng không bằng ba cái kim tệ nà. Cái thần tài này... Mỗi người đều cảm thán, vì cái gì ta không gọi là Ngưu Nhị?

Ngưu Nhị mừng rỡ cực kỳ mà đem kim tệ thu vào trong ngực, thái độ lập tức quay một trăm tám mươi độ:

- Quý nhân có việc cứ việc phân phó, tiểu nhân nhất định cố gắng sức lực.

Đem Ngưu Nhị đưa ra bên ngoài sông bạc vắng vẻ, Cát Bồi lúc này mới hỏi:

- Ngưu Nhị, nghe nói người tu luyện qua đấu khí?

- Đúng vậy đúng vậy, quý nhân, ta trước kia tại thiên độ thành gia đình của Tư Mã gia, đi theo thiếu chủ nhân tu luyện qua đấu khí, ta cũng đã tu luyện tới đấu giả hai tinh. Ai, nếu không Tư Mã gia gặp đại nạn bị cừu gia diệt, ta cũng sẽ không phải lưu lạc đến nước này.

Tựa hồ là vì chứng minh chính mình không có nói dối, Ngưu Nhị kia phế chân đồng dạng biểu hiện ra cho Cát Bồi xem.

- Vậy là tốt rồi, nói như vậy, người có thể sử dụng đấu khí vì người bệnh chữa thương?

- Chữa thương sao?

Ngưu Nhị lập tức có chút khó xử, cái kia quan trọng là tu vi, theo nhiều năm hoang phế như vậy, đan điền khí hải đã sớm khô kiệt, có thể vận chuyển đấu khí hay không thật đúng là có vấn đề. Bất quá, liên tưởng đến rất nhiều rất nhiều kim tệ, Ngưu Nhị như trâu hò hét nói:

- Đương nhiên, cái này mười dặm tám hướng, cái nào là bệnh tiểu đau nhức, tất cả đều là tìm Ngưu Nhị ta giải quyết sao?

Giảo hoạt con mắt đi lòng vòng, lại hỏi:

- Quý nhân, nhìn cách người ăn mặc không tầm thường, cũng hẳn là cường giả, như thế nào, người cũng tu luyện đấu khí.

- Ta không.

Cát Bồi thành thực hồi đáp:

- Ta chưa bao giờ tu luyện qua đấu khí.

Những lời này làm cho nội tâm Ngưu Nhị hồi hộp một chút. Một cái tài chủ, cũng sẽ không có đấu khí, cũng không phải là cường giả. Như vậy, kim tệ trên người hắn, không phải có thể dùng cách nào đó chuyển dời đến trên người mình sao.

- Người đã biết sử dụng đấu khí, như vậy ta hiện tại mang người đi gặp một người, hắn cần người sử dụng đấu khí vì hắn chữa thương. Chỉ cần người làm được, tiền không là vấn đề, bất quá người phải đáp ứng giữ bí mật cho chúng ta, chuyện này, chính là đối với người người thân cũng không cho nhắc tới.

Cát Bồi một chút cũng không có chú ý tới Ngưu Nhị, đôi mắt đầy hung quang.

- Đi, Đi. Mời Quý nhân dẫn đường.

Mắt thấy Cát Bồi xoay người đi vào con đường bên cạnh, Ngưu Nhị lên lút lấy ra bên hông một thanh chủy thủ tùy thân.

Cát Bồi vẫn đang không có cảm giác hung hiểm, cõi lòng hy vọng đi lên phía trước, thanh mũi nhọn chủy thủ bỗng nhiên chớp động, hướng phần cổ Cát Bồi đâm xuống. Ngưu Nhị dù sao cũng trải qua vài trường chiến đấu, một chiêu này ra tay đã hung ác mà lại chuẩn, mặc dù không có vận dụng đấu khí, nhưng nếu hắn đắc thủ, Cát Bồi sợ rằng cũng trở thành oan quý.

Mắt thấy chủy thủ cách phần cổ Cát Bồi chỉ có vài tấc, trước mắt Ngưu Nhị bắt đầu lóe ra quang mang kim tệ.

Nhưng đúng lúc này, có một cỗ lực lượng vô hình lại cực kỳ cường đại chợt sinh ra, quán lấy cổ tay Ngưu Nhị.

- A.

Ngưu Nhị hét thảm một tiếng, Cát Bồi quay đầu, nhìn thấy Ngưu Nhị cầm trong tay lưỡi dao sắc bén, cũng không ngu ngốc, hắn lập tức ý thức

được chuyện gì xảy ra.

- Hồn đản, Người muốn làm gì.

- Hãn muốn cướp tiền người, Ngu ngốc.

Một thanh âm xinh đẹp vang lên, sau đó, không biết từ chỗ nào, nhẹ nhàng bay xuống một thiếu nữ che mặt.

- Đa tạ cô nương cứu mạng.

Cát Bồi hướng thiếu nữ cảm tạ, trên khuôn mặt tuần mỹ lập tức xẹt qua một tia lãnh ý:

- Người tại sao phải làm như vậy?

- Quý nhân tha mạng. Quý nhân tha mạng.

Ngưu Nhị bị dọa sợ, cái tài chủ này, tuy hãn không cảm giác cái đấu khí gì, nhưng cỗ khí thế kia, lại làm Ngưu Nhị minh bạch, chính mình đã từng là đấu giả hai tinh, thực lực tại trước mặt quý nhân căn bản không tính là gì. Huống chi bên cạnh còn có một thiếu nữ cường giả.

Cát Bồi vẻ mặt oán giận nhìn chăm chăm vào Ngưu Nhị nửa ngày, mới từ trong miệng nói ra một chữ:

- Cút.

Ngưu Nhị như được đại xá, liền tạ người cũng quên nói, bò người lên xoay người chạy đi.

- Hãn muốn hại người, tại sao người còn buông tha hãn?

Thiếu nữ có chút khó hiểu mà hỏi.

- Cô nương, loại tiểu nhân này, làm gì chấp nhặt bọn chúng. Hôm nay nếu không cô nương ra tay, cái mệnh này của tại hạ chỉ sợ cũng không giữ được.

Cát Bồi nói, lần nữa thi lễ. Cát Bối nói cũng không phải giả, tuy cũng là Tinh Linh ma pháp sư, nhưng ma pháp sư tu luyện là tinh thần lực, thân thể cùng người thường cũng không có khác nhau quá lớn, căn bản không cách nào thừa nhận được lưỡi dao sắc bén kia tập kích.

- Không cần phải khách khí.

Thiếu nữ che mặt chăm chăm nhìn vào Cát Bối hồi lâu, nghi ngờ nói:

- Các hạ thật không có tu luyện qua đấu khí sao?

- Xác thực không có.

Cát Bồi cũng đánh giá thiếu nữ che mặt, trong cõi lòng hy vọng hỏi:

- Xin hỏi cô nương, người tu luyện qua đấu khí sao?

Cô gái kia hồi đáp:

- Ừ. Đấu Thần đại lục phàm là người có chút thân phận địa vị, đều tu luyện đấu khí, chỉ là mọi người thiên chất bất đồng, tu vi cũng không giống nhau.

- Vậy cũng thật tốt quá.

Dưới sự kích động, Cát Bồi tiến về phía trước một bước, cơ hồ muốn kéo tay đi:

- Cô nương, tại hạ khẩn cầu một chuyện, mong rằng cô nương đáp ứng. Nếu có thể làm được, tại hạ cần phải tạ ơn số tiền lớn.

Mấy chữ số tiền lớn tạ ơn làm trong ánh mắt thiếu nữ che mặt toát ra ý không vui, ngữ khí có chút lãnh đạm nói:

- Các hạ nói như vậy, có phải là bảo ta làm cường đạo sao.

- Thực xin lỗi, cô nương, tại hạ thật sự không có ý tứ này, chỉ là sốt ruột cứu người. Là như vậy, một bằng hữu của ta bị thương nghiêm trọng, cần người tu luyện qua đấu khí vì hãn quán chú đấu khí. Cầu cô nương là người lương thiện thiện tâm, chuyện tốt làm đến cùng, giúp tại hạ lần này, tại hạ mang ơn suốt đời khó quên.

- Người đối với bằng hữu của người tốt như vậy?

Thiếu nữ che mặt như có điều suy nghĩ nói:

- Thấy người một phen tha thiết, dẫn ta đi.

Cát Bồi vui mừng quá đỗi, cũng không nhiều hơn nữa, mang theo thiếu nữ che mặt trực tiếp đi về phía gian khách sạn nhỏ.

Trong phòng khách điểm, đại ma đạo sư đang lau thân thể cho Lý Dật, mới vừa thấy thân thể Lý Dật hoàn toàn trần trụi, thiếu nữ che mặt lập tức e lệ xoay người sang chỗ khác, có chút giận dữ nhìn Cát Bồi. Đại ma đạo sư cũng không ngờ Cát Bồi trở về tìm được một thiếu nữ tuổi trẻ, vội vàng cầm một cái ga giường đem Lý Dật che đậy.

- Thực xin lỗi, cô nương, bằng hữu của ta, ách, hãn đã hôn mê đã lâu rồi... Người xem, có phải là...

Thiếu nữ vhe mặt trừng mắt nhìn Cát Bồi, sau đó mới chậm rãi đi vào khách phòng, hướng người nọ nằm trên giường nhìn lại. Nhìn thấy, thiếu nữ che mặt túm đột nhiên trợn lên, vẻ mặt khiếp sợ cùng đau lòng đến mức tận cùng.

- Lý Dật.

- Người, người nhận ra Lý Dật?

Cát Bồi kinh hãi, không biết thiếu nữ trước mắt này cùng Lý Dật là địch hay là bạn.

- Lý Dật, làm sao chàng biến thành như vậy, Lý Dật, Lý Dật...

Cô gái kia nhào tới, bưng lấy mặt Lý Dật, lớn tiếng kêu gọi Lý Dật, một giọt một giọt nước mắt ngăn không được rơi xuống, nhỏ tại trên mặt Lý Dật.

Nhìn thấy tình huống này, Cát Bồi cùng đại ma đạo sư cuối cùng yên tâm, thiếu nữ che mặt đối với Lý Dật quan tâm như vậy, so với bọn họ chỉ sợ còn mạnh hơn liệt hơn gấp trăm lần.

Đợi cho thiếu nữ che mặt kêu xong, chậm rãi tỉnh táo lại, đại ma đạo sư mới khuyên nhủ:

- Cô nương, người trước yên tĩnh một chút, chúng ta nghĩ biện pháp trước tiên đem hãn cứu tình đã.

Căn bản không cần phải đại ma đạo sư nhiều lời, sau khi thiếu nữ che mặt tỉnh táo nữ dò xét thương thế Lý Dật, nhẹ nhàng đem Lý Dật trở mình xuống, sau đó hai tay nằm ở bàn tay Lý Dật, một cổ đấu khí mãnh liệt liên tục liền rót vào trong kinh mạch Lý Dật.

Đấu khí rót vào, thân thể Lý Dật đột nhiên run rẩy, chỗ đấu khí trải đi qua chỗ da thịt lập tức nổi lên vài tia sinh khí. Nhưng, thương thế trên thân thể Lý Dật, không liên quan đến kinh mạch, đấu khí vận hành đến chỗ kinh mạch bị hao tổn, lập tức trì trệ. Thiếu nữ che mặt cố gắng, vài vết thương rất nhỏ rất nhanh được chữa trị, nhưng thương thế trên người Lý Dật thật sự quá nhiều, quá trình chữa trị thật sự vô cùng thông thả, hơn nữa đối với đấu khí hao phí cũng rất lớn.

- Cô nương, làm như vậy không được.

Đại ma đạo sư tựa hồ cũng nhìn ra chút gì đó, đề nghị nói:

- Người xem có thể đem đấu khí trực tiếp rót vào đan điền khí hải của hãn hay không, kích phát năng lực để hãn tự mình chữa thương?

Một câu bình tĩnh người trong mộng, cô gái kia cũng quá để ý sinh tử của Lý Dật, vừa đến không chút do dự sử dụng đấu khí trợ giúp hãn chữa

thương, căn bản không có lo lắng gì khác. Lúc này nghe đại ma đạo sư nói, mới đột nhiên giật mình một cái, thả song chưởng Lý Dật ra, sau đó đem tay ngọc thon thon áp Dật đan điền khí hải vào Lý.

Đấu khí dừng mãnh tiến vào, thân thể Lý Dật bỗng nhiên run lên, đan điền khí hải phồng lên. Trên da thịt vết thương đã bắt đầu khép lại lập tức bạo liệt ra, máu tươi lại chảy ra. Lúc này thiếu nữ che mặt cả kinh, muốn buông tha, nhưng lại nghe đại ma đạo sư kiên định nói:

- Đừng có ngừng, tiếp tục.

Thiếu nữ che mặt cắn răng một cái, đấu khí trên tay phân lượng giảm xuống, lại vẫn liên tục không ngừng rót vào thân thể Lý Dật.

Trộn vện qua một phút đồng hồ, đan điền khí hải Lý Dật bỗng nhiên bắt đầu khởi động, theo cổ đấu khí này bắt đầu khởi động, trên da thịt Lý Dật miệng vết thương lập tức co rút lại, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khép lại.

"Oa" một tiếng, Lý Dật liền nôn ra máu đen, sau đó chậm rãi mở mắt. Hắn thoát nhìn cực kỳ suy yếu, tựa hồ mở mắt đều phải cố hết sức. Loại tình huống này làm thiếu nữ che mặt đau lòng không thôi, lần nữa lệ tuôn ra không ngừng.

- Lý Dật, chàng ngàn vạn lần không cần có việc gì nhé.

Nghe được thanh âm thiếu nữ quen thuộc, Lý Dật đem mặt chuyển hướng nhìn nàng, chỉ là tầm mắt mơ hồ, ánh mắt thủy chung không cách nào điều chỉnh được. Nhìn thiếu nữ che mặt hồi lâu, Lý Dật mới dùng thanh âm yếu ớt nói ra:

- Vô Song tỷ, là nàng sao?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quân Tử Báo Thù Mười Năm Là Quá Nhiều

Q.6 - Chương 400: Quân Tử Báo Thù Mười Năm Là Quá Nhiều

Thiếu nữ che mặt này đúng là thiên phong đế quốc đại công chúa Cung vô song. Thấy Lý Dật nhận ra mình, Cung vô song vui mừng vô cùng, Nàng từ trước đến nay là thiếu nữ cường thế, lúc này cũng nhịn không được, tình cảm biểu lộ ra không còn gì.

Tuy nhận ra được Cung vô song, nhưng Lý Dật cũng không có biểu lộ nhiều, không phải hãnh không muốn biểu lộ, mà hãnh không có khí lực khống chế được bộ mặt biểu hiện ra cảm tình.

Nhưng ít ra, Lý Dật hiện tại đã có ý thức. Đan điền khí hải khô kiệt đấu khí được Cung vô song rót đấu khí vào mà một lần nữa linh hoạt, Thiên kiền khôn châu cùng cấp tốc xoay tròn, đem một ít sợi đấu khí cường hóa mấy lần, sau đó tuôn ảm đạm vô quang. Mỗi một hệ đấu khí đều ở trong thân thể Lý Dật hình thành một đám mây đấu khí, đấu khí kiệt quệ, đám mây liền co rút lại thành nguyên một đám tinh hạch, sáu miếng hạch tâm nho nhỏ quay chung quanh thiên ma đấu khí hạch tâm. Đã bị thiên kiền khôn châu kích thích đấu khí làm dịu, bảy miếng tinh hạch lớn nhỏ lập tức lóe sáng, sau đó căng phồng lên.

Sau đó có ý thức, Lý Dật làm chuyện thứ nhất chính là khống chế thánh hệ đấu khí trong cơ thể vận hành toàn thân.

Tu luyện tới cảnh giới Đấu Thánh cường giả, kinh mạch Lý Dật đều đã kiên cường dẻo dai vô cùng, sau khi sử dụng đấu khí rất tốt, nhưng một khi bị hao tổn tiến hành chữa trị, kinh mạch kiên cường dẻo dai lại không phải chuyện tốt. Không ngừng thúc dục đấu khí dọc theo kinh mạch hướng về chỗ bị hao tổn, chữa trị một chút, quá trình này vừa khó khăn lại buồn tẻ. Trọng thương, Lý Dật căn bản không cách nào kiên trì thời gian quá dài. May mà trải qua chữa trị một đoạn kinh mạch, đã có thể thu nạp thiên địa nguyên khí, nó có ý nghĩa là Lý Dật có thể tự mình khôi phục đấu khí tiêu hao. Nhưng loại khôi phục này bởi vì hiện tại có khả năng điều khiển kinh mạch số lượng thật sự có hạn mà tiến độ khôi phục cực kỳ thông thả.

Không biết trải qua bao lâu, Lý Dật mới thu thế, yếu ớt nói:

- Vô song, để cho ta nằm xuống.

Muốn mật thiết cùng Lý Dật, nhưng trong cơ thể Lý Dật, Cung Vô Song cũng biết rõ ràng thương thế Lý Dật nghiêm trọng, xác thực cũng không phải một lát có thể hoàn toàn khôi phục. Cho nên Lý Dật một lần nữa nằm, tỉ mỉ sắp bị lại Cung vô song lúc này mới hỏi:

- Lý Dật, là ai đánh chàng thành dạng như vậy?

Vấn đề này, Lý Dật thật sự không có tinh lực nói ra, chỉ là tại trên mặt hiện lên một tia khổ sáp cười, hỏi ngược lại:

- Vô Song tỷ, nàng làm sao đến đây? Chỗ này là ở nơi nào? Bọn họ, bọn họ là đám người nào?

Lúc này hôn mê xong tỉnh lại, Lý Dật thật sự rất muốn biết rõ ràng, để phán đoán tình cảnh chính mình hiện tại. Đối với một người đã từng là tuyệt đỉnh sát thủ mà nói, tại bất kỳ tình huống nào, chính là biết rõ vị trí hoàn cảnh chính mình, kể cả người và hoàn cảnh, đều phải biết rõ ràng.

- Ta cũng không biết bọn họ là ai.

Cung vô song lắc đầu, đối với vấn đề Lý Dật không có cách nào trả lời.

- Lý Dật, chàng không biết ta sao?

Cát Bồi kéo xuống hắc bào, vẻ mặt chân thành nhìn Lý Dật.

- Người là?

Lý Dật ngẩn người, nhìn thấy Cát Bồi có cái lỗ tai dài có thể trực quan đoán được hẳn là Tinh linh tộc, nhưng tên Tinh linh tộc này, tại sao lại xuất hiện ở trong này?

- Ta là Cát Bồi, người quên ta sao?

Cát Bồi vội vàng nói:

- Người đã quên sao? Lúc ấy người đưa Khải Sắt Lâm trở lại Tinh linh thế giới, chúng ta đã từng thấy gặp mặt mà.

Khải Sắt Lâm? Tinh Linh Thế giới sao?

Lý Dật trong ý nghĩ nhớ lại tinh linh thiếu nữ ở phòng đấu giá,

- A, thì ra là người. Người gọi là Cát Bồi? Nhưng, các người làm sao xuất hiện ở chỗ này? Nơi này là địa phương nào?

- Là như vậy.

Cát Bồi vội vàng hồi đáp:

- Lý Dật ân nhân, chúng ta vẫn chưa quên người đối với Tinh linh tộc có ân tình. Bởi vì trong lúc vô tình, chúng ta biết rằng ngài bị rất nhiều thế lực cùng cường giả Đấu Thần đại lục đuổi giết. Đã tìm được tin tức này, chúng ta không có khả năng trơ mắt nhìn xem ân nhân của mình lâm vào trong nguy cơ mà không chọn lựa bất luận cái hành động gì. Cho nên, trải qua Tinh linh tộc chúng ta thương nghị, quyết định phái ra Tinh linh tộc tất cả ma pháp sư vĩ đại đi đến thế giới loài người cứu người. Ta cùng nghĩa phu đại ma đạo sư chính là một tổ trong đó. Chúng ta đến đại thần đế quốc thiên mạc thành, đáng tiếc mỗi một lần đều chậm chân. Xét thấy thân phận tinh linh chúng ta, có đôi khi là không quá thuận tiện. Cho nên chúng ta đuổi tới Á Bồi, ân nhân người đã bị thương.

Nghe đến đó, Lý Dật đột nhiên cảm thấy cảm động, tinh linh tộc nhân thật đáng yêu, cứu Khải Sắt Lâm chỉ là chính mình nhất thời tâm huyết dâng trào, không nghĩ tới nhận được ân tình lớn như vậy, Tinh linh tộc thấy mình lâm vào tuyệt cảnh, liền phái tinh anh ra hết, đến Đấu Thần đại lục cứu mình.

Tinh linh tộc làm như vậy, chẳng lẽ không sợ chọc giận Đấu Thần điện cùng tam đại thế lực sao?

- Cát Bồi, có lẽ các người không nên làm như vậy, điều này sẽ mang đến bất hạnh cho Tinh linh tộc.

Lý Dật nói ra lo lắng của mình.

- Ngài nói cái gì đó, ân nhân.

Cát Bồi cảm phẫn nói:

- Cứu ngài hiện tại đã không phải là việc của Khải Sắt Lâm, mà là nghĩa vụ của toàn bộ Tinh linh tộc. Yên tâm đi, Tinh linh tộc chúng ta có năng lực bảo vệ mình cùng an toàn của ngài.

Tinh linh tộc có năng lực kia hay không, Lý Dật thật là có chút không rõ ràng. Ít nhất Lý Dật đối với Tinh linh tộc rõ ràng, chỉ cứu Khải Sắt Lâm cùng Cát Bồi như vậy, đến tại năng lực ma pháp của bọn hắn cũng biết rất ít. Nhưng xem Cát Bồi biểu lộ, dường như mình nếu mở miệng cự tuyệt Tinh linh tộc trợ giúp, hắn sẽ tức giận vậy, Lý Dật cười cười, cũng không đồng ý, cũng không có phản đối.

- Cát Bồi, ta nghĩ cùng Vô Song tử nói chuyện trong chốc lát, có thể chứ?

Cuối cùng Lý Dật đưa ra thỉnh cầu nho nhỏ.

- Đương nhiên không có vấn đề.

Cung vô song nhìn nhất cử nhất động của Lý Dật, đã sớm xem Cát Bồi làm cái gì, vội vàng đứng lên,

Đại ma đạo sư thiện ý nhắc nhở:

- Lý Dật, người cần là nghỉ ngơi càng nhiều.

Hai vị Tinh linh tộc rời đi, trong phòng chỉ còn lại Lý Dật cùng Cung vô song. Cung vô song sớm đã bỏ sa che mặt, nàng có khuôn mặt tuyệt mỹ kinh diễm, chỉ là bởi vì đường dài bốn ba, trên mặt hơi có vẻ phong trần.

- Vô Song tử, tại sao nàng tìm được ta? Mọi người ở Thiên phong đế quốc, có khỏe không.

- Từ khi hành tung của chàng xuất hiện ở đại thần đế đô đến giờ, ta liền từ Thiên phong đế quốc tới tìm chàng. Chỉ có điều, khắp nơi truyền lưu tin tức quá mức lung tung, ta đi không ít đường quanh co. Thiên phong đế quốc trước mắt khá tốt, Đấu Thần điện cũng không có biện pháp.

Cung vô song đem chính thân mình vạn dặm tìm Lý Dật nói ra cực kỳ nhẹ nhàng, nhưng Lý Dật cũng đoán được, một cái thiếu nữ xinh đẹp, tại trên thế giới cường giả như rừng hành tẩu, cũng không có dễ dàng gì.

Thấy Lý Dật trầm mặc không nói, Cung vô song lại nói:

- Người không cần nghĩ quá nhiều, trước tiên đem thương thế dưỡng cho tốt, sau đó ta mang người về thiên phong đế quốc, hết thảy đều do thiên phong đế quốc đảm đương.

Đi thiên phong đế quốc sao? Lý Dật lắc đầu, trên mặt hiện ra một tia khổ sáp:

- Ta vì Na Na báo thù trước, ta sẽ không đi.

- Na Na? Nàng làm sao vậy?

- Na Na chết rồi.

Nỗi đau thương cực độ xuất hiện ở đôi mắt Lý Dật, còn có lửa giận. Thấy hãn biểu lộ Cung vô song cũng không đành lòng hỏi cái gì, ngậm miệng nói sang chuyện khác:

- Có thể thương thế của người, không phải một lát có thể khôi phục. Trước đừng suy nghĩ nhiều như vậy, quân tử báo thù mười năm không muộn.

- Mười năm, nhiều lắm, ta sẽ không chờ lâu được như vậy.

Lý Dật lầm bầm nói.

- Cha chàng, còn mẹ chàng nữa, bọn họ đều hy vọng chàng có thể trở về.

- Mẹ ta? Thiên ma Thánh nữ, các nàng đều đã đến thiên phong đế quốc rồi sao?

- Đúng vậy, đều rất tốt.

- Ta đây càng không thể về Thiên phong đế quốc.

Lý Dật kiên quyết nói:

- Ta về Thiên phong đế quốc, tam đại thế lực nhất định cầu còn không được, bọn chúng có thể nhân cơ hội này tiến công thiên phong đế quốc.

Một trận chiến Thiên hồ, La Lan học viện nguyên khí đại thương, Yểm Ma Tông phản bội, Đấu Thần điện tổng Điện chủ cũng bản thân bị trọng thương, nhưng đối phó với thiên phong đế quốc Tây bộ tiểu quốc, tam đại thế lực đối phó vẫn là dư dả, Lý Dật tuyệt đối không có khả năng đem tai nạn dẫn tới thiên phong đế quốc.

- Nhưng ngoại trừ thiên phong đế quốc, Lý Dật, chàng còn có thể đi nơi nào?

Thấy Lý Dật cố chấp, Cung vô song vội la lên.

- Tinh Linh Thế giới.

Lý Dật nhàn nhạt lại kiên định hồi đáp.

Năng lực Tinh linh tộc, Lý Dật tuy không phải quá rõ ràng, nhưng hiển nhiên, cùng thiên phong đế quốc so với tinh linh tộc thần bí thì cũng làm cho tam đại thế lực càng thêm kiêng kỵ. Nơi này có được đầy đủ ma pháp hệ thống cùng dùng cung tiễn thuật trứ danh, có thể tại Đấu Thần đại lục bắc bộ Tinh Linh rừng rậm trường tồn mấy ngàn năm, thế lực như vậy có thể chứng minh.

- Tinh linh thế giới sao? Chàng thật sự quyết định muốn đi thế giới tinh linh sao? Nếu nói như vậy, ta cùng đi với chàng.

Đối với đề nghị này, Lý Dật không có tỏ vẻ phản đối. Nhẹ gật đầu, mỗi một nói:

- Ta mệt mỏi, Vô Song tử, cảm ơn nàng.

Lý Dật quyết định đi thế giới tinh linh làm Cát Bồi cao hứng, vị tinh linh nam tử ngay thẳng thiện lương cao hứng vô cùng, ngoại trừ cứu Lý Dật ra, Tinh linh tộc làm ra quyết định bên ngoài, còn có một chút tâm tư nhỏ. Bởi vì Lý Dật đã từng cứu tinh linh thiếu nữ Khải Sắt Lâm, hiện tại đã là mẫu thân hài tử hãn. Hoặc là nói, nếu không có Lý Dật cứu Khải Sắt Lâm đi thế giới tinh linh vừa vặn gặp được hãn, hãn và Khải Sắt Lâm không có cơ hội biết nhau, lại càng không có hài tử đáng yêu kia.

Đối với Cát Bồi mà nói, Lý Dật chẳng những là người Tinh linh tộc, hơn nữa là ân nhân của hãn.

Sáng sớm hôm sau, bốn người rời đi trấn nhỏ, ngựa không hướng đông bắc Đấu Thần đại lục phi hành. Trải qua một đêm nghỉ ngơi, Lý Dật tinh thần tốt hơn nhiều, vì nhanh chạy đi, bởi vì bị thương mà không cách nào ngựa không phi hành Lý Dật do đại ma đạo sư, Cung vô song cùng Long sủng thay phiên phi hành mang theo, bởi như vậy, có thể miễn đi quá nhiều thời gian nghỉ ngơi. Vô luận là Cung vô song hay là hai người Tinh linh tộc, đối với tình huống Lý Dật đều là vô cùng nan giải, tam đại thế lực truy nã vẫn còn đang hữu hiệu, tại đại thần đế quốc nhiều một ngày, sẽ nhiều nguy hiểm cùng biến cố thêm một phần.

Cơ hồ liên tục không ngừng chạy đi, bốn người hướng đông bắc cơ hồ xuyên qua cả đại thần đế quốc, sau đó liền đến giao giới Đại thần đế quốc với thế giới tinh linh là con sông lớn. Bay qua con sông lớn này, chính là thuộc về thế giới Tinh linh tộc, đó là địa phương cùng Đấu Thần đại lục khác hoàn toàn.

- Lý Dật, hoan nghênh người đi vào thế giới tinh linh.

Đang bay qua con sông lớn, đại ma đạo sư vui tươi hơn hờ nói.

- Ân nhân, ngài tới Tinh linh tộc cùng gia đình của ta khoản đãi.

Cát Bồi bổ sung nói.

Lý Dật không có trả lời, mà là nhìn lại Đấu Thần đại lục, trong đôi mắt hiện lên thần sắc kiên định. Ta nhất định sẽ trở lại, chờ lúc ta trở lại, trên phiên đại lục này, nhất định sẽ thay đổi rất nhiều thứ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thủ Hộ Thiên Sứ

Q.6 - Chương 401: Thủ Hộ Thiên Sứ

Ba năm sau.

Ở trên dòng sông giáp ranh giữa thế giới tinh linh cùng đại thần đế quốc, trong bóng tối đưa tay cũng không thấy được năm ngón, một cái bè gỗ nho nhỏ tại dòng sông cuộn cuộn sóng cổ gắng hướng đối diện chèo tới.

Cố gắng chạy tới.

Trên bè gỗ, có bảy nhân loại cường giả võ trang đầy đủ, nhìn trước ngực bọn họ có thêu một cái tiêu chí huyết hồng sắc, có thể nói những người này thuộc mạo hiểm đoàn nào đó. Ở đây có rất nhiều mạo hiểm đoàn tụ tập.

Trên quần áo lưu lại tiêu chí cố định, để bất để phân biệt đoàn thể khác nhau.

Bảy tên mạo hiểm đoàn ra sức bơi bè gỗ, nhưng, bọn họ chèo thuyền kỹ xảo cũng không cao minh, bảy người hiệp lực cũng có vấn đề, bè gỗ xiêu xiêu vẹo vẹo hướng bờ bên kia chạy tới.

Cực kỳ không chịu nổi.

- Một đám con lợn.

Một đại hồ tử nhìn giống như là thủ lĩnh hạ giọng mắng:

- Tìm các người tới thật sự là một hồi tai nạn.

- Lão đại, chúng ta chỉ tu luyện qua đấu khí cũng không có chèo thuyền bao giờ. Đáng chết, nếu như có thể sử dụng đấu dược, chúng ta bây giờ có thể đang uống trà rồi.

- Sử dụng đấu dược? Ngu ngốc, nếu người muốn trở thành bia ngắm của Tinh Linh ma pháp sư, ta cho phép người sử dụng Đấu Hoàng đấu dược.

Một đường khắc khẩu, chửi bới, chỉ trích lẫn nhau, bè gỗ nho nhỏ rốt cục cũng sang bên bờ bên kia. Sau khi sang bờ bên kia, bảy vị cường giả hủy luôn bè gỗ, sau đó một đầu chui vào thế giới tinh linh.

Trong rừng rậm. Không biết tiềm hành bao lâu, đại hồ tử đầu lĩnh khôn ngoan nhẹ nhàng thở ra, xem ra, lần này mạo hiểm hành động, bước đầu tiên xem như hữu kinh vô hiểm.

Kế tiếp, muốn xem vận khí. Nếu như có thể đụng vào tinh linh tộc nhân đơn lẻ ốt nhất là thiếu nữ Tinh Linh, bằng thực lực bảy người này, hoàn toàn có thể đơn giản chế phục, vậy là phát tài, phát đạt rồi.

Phát tài, nhưng nếu như bất hạnh gặp phải tinh linh ma pháp sư, như vậy cũng chỉ có thể tự nhận không may. May mà Tinh linh tộc nhân tính tình thiện lương, nếu như không đi chọc giận bọn họ, bình thường chỉ là trừng phạt nho nhỏ.

Xâm nhập vào thế giới tinh linh, cũng không có người nào ngu ngốc đem tinh mạng ra đùa giỡn. Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu có nhiều loại cường giả cố gắng tiến vào thế giới tinh linh tìm vận may nhất.

Cái này mạo hiểm đoàn nho nhỏ này cho tới bây giờ, vận khí không tính là tốt, cũng không tính là xấu. Lại không thấy gặp qua tinh linh thiếu nữ, cũng không có gặp được tinh linh ma pháp sư.

Lúc này, bọn họ bắt đầu hướng thế giới tinh linh thẳng tiến.

Hừng đông, bọn họ đi tới một cái sông nhỏ, xuyên thấu qua bờ sông nhỏ nông đậm bụi cỏ, tình cảnh trước mắt làm bọn họ huyết mạch sôi sục.

Chỉ thấy trên dòng suối, ước chừng có năm sáu Tinh Linh thiếu nữ tại đó giặt quần áo chơi đùa.

Nếu... Nếu có thể đem những Tinh Linh thiếu nữ này toàn bộ đưa về thế giới loài người, thì có thể phát tài rồi. Mạo hiểm đoàn đầu lĩnh liêm liêm môi có chút khô khốc, con mắt hiện ra lục quang tham lam.

Đúng là sinh mệnh nữ thần chiếu cố tinh linh thiếu nữ, quả nhiên cả đám đều khuôn mặt tuyệt mỹ cùng dáng người uyển chuyển.

Nhưng đầu lĩnh mạo hiểm đoàn cũng không có ra bay bắt tất cả Tinh Linh thiếu nữ, nghĩ nghĩ, hắng giọng, nhìn một tên lính đánh thuê nói:

- Đi chế tạo một điểm hỗn loạn, những thiếu nữ kia nhất định sẽ chấn kinh như nai con tiến vào miệng của chúng ta. Về phần người, nếu Tinh Linh ma pháp sư xuất hiện từ nay về sau tốt nhất cái gì cũng không làm. Sau này trở về, người được chia hai phần.

- Dựa vào cái gì bắt ta làm? Ta không đi, ta cũng không muốn bị Tinh Linh ma pháp sư thiêu hủy, hơn nữa vĩnh viễn cũng sẽ nằm lại ở đây.

- Hỗn đản, ta là đội trưởng, đây là mệnh lệnh.

- Ta muốn ba thành.

- Cút. Nhiều nhất là hai thành.

Tên lính đánh thuê miễn cưỡng đáp ứng, đem trên người tất cả những gì đáng giá xuống, giao cho đầu lĩnh bảo quản, hắng mới căn răng một cái, đang định phóng tới những tinh linh thiếu nữ đang chơi đùa kia.

Nhưng ngay lúc này, sau lưng của bọn hắn, một thanh âm vang lên:

- Nếu như ta đi làm, các người phân ta mấy thành?

Bảy người kinh hãi, quay đầu, chỉ thấy một thiếu niên cười mỉm nhìn bọn họ. Thiếu niên tuy mặc phục sức Tinh linh tộc, nhưng hẳn không có lỗi tai dài, hiển nhiên không phải người của Tinh linh tộc.

- Người, người là ai?

Đầu lĩnh kinh ngạc không thôi, bằng hắc thực lực Đấu Hoàng cường giả, rõ ràng không có phát hiện người này tiếp cận, cái người này cũng thật là quý dị. Hơn nữa hẳn cũng ăn mặc y phục của tinh linh tộc.

Trông hẳn có chút ít tà mị vui vẻ, đều làm cho người ta một có chút cảm giác bất an.

- Cùng các người đồng dạng, ta là nhân loại.

Thiếu niên kia vui vẻ dạt dào, chỉ chỉ Tinh Linh thiếu nữ trong dòng sông kia:

- Hiện tại giá thị trường là bao nhiêu?

- Đại khái vài, mấy trăm vạn kim tệ.

Cung không rõ ý đồ của thiếu niên, càng không rõ thực lực, nhưng đầu lĩnh không biết tại sao, nhìn thiếu niên trước mặt này, có một loại cảm giác không rõ.

Cảm giác sợ hãi.

- Mấy trăm vạn kim tệ nhiều như vậy sao, nếu đem các nàng toàn bộ bắt đi, đây chẳng phải là có mấy ngàn vạn. Sách sách, phát tài có phải là đội trưởng các hạ?

- Đúng vậy, chúng ta mỗi người cũng có thể phân đến mấy trăm vạn, cả đời này đều không cần sầu lo nữa.

Đầu lĩnh cuối cùng vẫn phán đoán là thiếu niên cũng là cùng bọn họ giống nhau đều là người mạo hiểm, chỉ có điều hẳn chỉ có một mình.

Thực lực cường giả, có can đảm lẻ loi một mình xâm nhập thế giới tinh linh. Xác định thân phận của đối phương xong, đầu lĩnh trấn định không ít.

- Thì đi đi.

Thiếu niên hướng bọn họ phất phất tay.

- Đi đến nơi nào?

- Đi bắt Tinh Linh thiếu nữ.

- A, Chẳng lẽ người không biết, các nàng có Tinh Linh ma pháp sư che chở sao? Nói không chừng, trong những Tinh Linh thiếu nữ kia có ma pháp sư lợi hại?

Thiếu niên trên mặt vui vẻ rất nhanh biến mất, lạnh lùng nhìn đầu lĩnh mạo hiểm đoàn, khóe miệng lại khơi ra một tia khinh thường:

- Đã sợ Tinh Linh ma pháp sư, các người còn tới nơi này làm gì.

- Người, người rốt cuộc là ai?

Đầu lĩnh cảm giác được có gì đó không tốt, mồm miệng lại có điểm không rõ.

- Ta là Tinh linh tộc thủ hộ thiên sứ.

Thiếu niên hơi vài phần trêu tức nói.

Lúc này có một cỗ uy áp chi lực như thực chất từ trên người thiếu niên phát ra, tại cỗ uy áp này, bảy cường giả mạo hiểm đoàn, lập tức cảm thấy nhỏ bé như con kiến hôi.

Còn thiếu niên trước mặt, giống như thần thánh, làm bọn hắc căn bản không có ý niệm phản kháng trong đầu, mà trên thực tế, dù cho muốn phản kháng, tại cỗ uy áp này, nhấc tay giơ chân đều vô cùng khó khăn.

Lúc này đấu khí vận chuyển càng trì trệ không chịu nổi, phảng phất kinh mạch toàn thân đều co rút lại mấy lần, đấu khí căn bản không cách nào từ đan điền khí hải lấy đi ra được.

- Đi thôi, đi với ta gặp Tinh linh tộc ma pháp sư.

Âm thanh lạnh như băng bao hàm uy nghiêm không cho cự tuyệt.

Bảy người mạo hiểm giờ mới hiểu được bọn họ gặp phải cường giả chân chính, ngoại trừ thuận theo, đã không có lựa chọn tốt hơn.

Thiếu niên áp giải bảy người mạo hiểm không may đi về hướng đối diện là thôn trại tinh linh nho nhỏ, khi đi ngang qua sông nhỏ, làm cho những Tinh Linh thiếu nữ kia chú ý.

- Lý Dật, lại bắt được đoàn mạo hiểm à.

Một Tinh Linh thiếu nữ vui sướng cười nói.

- Lần này là bảy người, để cho ma pháp sư hảo hảo giáo huấn bọn họ.

- Những nhân loại này đáng giận, chúng ta không nên bỏ qua bọn họ, mà bắt bọn họ làm nô lệ.

Tinh Linh thiếu nữ tức giận? nghị luận, biểu lộ phi thường thoải mái, một cái tiểu cô nương sôi nổi chào đón, tựa hồ đối với đoàn mạo hiểm cảm thấy hứng thú.

- Lý Dật thúc thúc, bọn họ tại sao muốn bắt chúng ta?

Lý Dật nhéo nhéo khuôn mặt tiểu cô nương, làm bộ hung ác nói:

- Bọn họ đều là đại phiêu dân, muốn đem các người bán đi. Bọn họ nói tiểu Cát Lệ Tư xinh đẹp nhất, có thể bán một ngàn vạn kim tệ.

Tiểu cô nương trong mắt lập tức toát ra thần sắc sợ hãi:

- Ta không nên bị bán đi.

- Yên tâm đi, không ai dám bán tiểu cát lệ tư của ta.

Lý Dật khoát tay, đem tiểu cô nương ném lên cổ của mình. Cát lệ tư ước chừng chỉ có ba bốn tuổi.

Cát Lệ Tư ở trên cổ Lý Dật cũng là thường xuyên, cũng không sợ hãi chút nào, ngược lại khanh khách cười không ngừng, vừa dùng bàn tay nhỏ bé vỗ đầu Lý Dật, reo lên:

- Ngựa chạy, ngựa chạy.

Đây là một tinh linh thôn nhỏ bình thường, hai bờ sông nhỏ đứng sừng sững chừng trăm tòa nhà Tinh Linh phong cách kiến trúc hình tròn. Thôn trại trung tâm, là một cái sân rộng, là nơi Tinh linh tộc hằng ngày tụ hội.

Tại sân rộng hơi nghiêng, chính là cái thôn trại này đại ma pháp sư ở lại nơi ở. Đại ma pháp sư cả thôn trại quản lý, cũng là người thủ hộ, phụ trách an toàn cả thôn trại. Một khi gặp được cường địch, thì lợi dụng ma pháp triệu hoán những thôn khác trại, thậm chí tinh linh chiến sĩ Tinh Linh Vương Đình.

Tại thế giới tinh linh hơn ba năm, đối với các loại tập tục pháp tắc thế giới tinh linh, Lý Dật cũng biết rất nhiều.

Cùng thế giới loài người như nhau, Tinh linh tộc cũng có người thống trị của mình, đó là Tinh Linh Vương Đình. Nhưng cùng thế giới loài người không đồng dạng, Tinh Linh Vương Đình là do nữ tinh linh khống chế, Tinh linh nữ vương cũng là trên danh nghĩa người đứng đầu thế cao nhất.

Cùng nhân loại đế vương so sánh, Tinh linh nữ vương bình thường không biết sử dụng Vương Đình nắm giữ tinh linh chiến sĩ thống trị thế giới tinh linh, các nàng càng có khuynh hướng cùng con dân của mình dùng thái độ ngang hàng kết giao. Nếu như người đang ở trên chợ nhìn thấy Tinh linh nữ vương mang theo hai tùy tùng đơn giản chọn lựa vật

phẩm, cũng không cần kinh ngạc, mà người Tinh linh tộc đối với tập tính này mãi thành thói quen rồi.

Tại hệ thống võ giả, thế giới tinh linh chủ yếu là do ma pháp sư cùng cung tiến thủ tạo thành, mà cũng không phải là ngoại giới thịnh truyền cái dạng ma pháp sư kia. Trên thực tế, do Tinh Linh Vương Đình trực tiếp khống chế hai chi quân đội, trong đó một chi chính là do cung tiến thủ tạo thành. Tinh Linh Vương Đình nắm giữ quân đội số lượng cũng không nhiều, cái này cũng do thế giới tinh linh đã mấy ngàn năm không có phát sinh chiến tranh đại quy mô. Ở thế giới tinh linh chiến tranh là cùng với kẻ thù bên ngoài xâm lấn có quan hệ. Nhưng căn cứ theo Lý Dật quan sát, mặc dù không có đại lượng quân đội thường trực, Tinh linh tộc cũng tuyệt đối không phải là chủng tộc đơn giản bị chinh phục, ma pháp cùng cung tiến thiên phú bất kỳ một Tinh linh tộc nam nữ nào, cũng có thể tại lúc cần thiết trở thành chiến sĩ.

Tóm lại, đây là chủng tộc đặc thù nhất trên Đấu Thần đại lục, có lẽ là ngoại trừ Long Tộc ra, là chủng tộc được chiếu cố nhất, bọn họ mỹ mạo, thiện lương, có được thiên phú ngạo nghễ Đấu Thần đại lục.

Mang theo bảy mạo hiểm giả tới quảng trường, lúc này Cung vô song ra đón chào.

- Thu hoạch không nhỏ, xem ra Tinh linh nữ vương vừa muốn ban phát huân chương thủ hộ thiên sứ cho chàng.

Lý Dật ha ha cười, đem những người mạo hiểm kia giao cho một Tinh linh tộc chiến sĩ, lúc này mới lôi kéo tay Cung vô song:

- Về nhà, nhìn xem Khải Sát Lâm hôm nay lại làm món ăn ngon gì.

Đi vào thế giới tinh linh, được Cát Bồi cực lực mời, Lý Dật cùng Cung vô song một mực ở tại trong nhà Cát Bồi, hưởng thụ nhiều mỹ thực mỗi ngày Khải Sát Lâm nấu nướng. Kỳ thật, Tinh linh nữ vương đã từng mời Lý Dật cùng Cung vô song đi Vương Đình, hơn nữa tính toán vì bọn họ

kiến tạo phòng của mình, nhưng Lý Dật cự tuyệt. Tinh linh tộc cho hắn đã đầy đủ rồi, đã xa xa vượt qua những gì hắn làm.

Quan trọng hơn là, Lý Dật không muốn nghĩ nhiều, hắn hiện tại cần hoàn cảnh yên tĩnh để tu luyện thiên ma đấu khí công pháp.

- Về nhà sao, ăn cơm sao.

Trên bờ vai Lý Dật, Cát Lệ Tư vui sướng lớn tiếng nói.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hiện Trạng Của Đấu Thần Đại Lục

Q.6 - Chương 402: Hiện Trạng Của Đấu Thần Đại Lục

Trên bàn ăn, đồ ăn kỳ thật cũng rất đơn giản, nhưng trải qua diệu thủ của Khải Sắt Lâm, hết thảy đều có mùi thơm mê người. Ở đây ba năm, đã cải biến tính cách Lý Dật. Tại trong nhà năm khẩu, Lý Dật hưởng thụ lấy địa vị siêu nhiên.

- Lý Dật, nghe nói người hôm nay lại bắt được bảy mạo hiểm giả.

Cát Bồi hỏi.

- Đúng vậy.

Cát lệ Tư reo lên:

- Bọn họ đều là đại phôi đản.

Có tiểu hài tử hoan thanh tiểu ngữ, Cát lệ Tư nóng lòng biểu hiện làm tất cả mọi người hiếu ý cười. Lại nghe Cung vô song nói:

- Cùng Tinh linh tộc người so sánh, nhân loại xác thực tà ác.

- Kỳ thật, vô luận cái chủng tộc nào, đều có người tà ác cùng thiện lương.

Khải Sát Lâm vội vàng tiếp nhận chủ đề:

- Tinh linh tộc, cũng có một chút tộc nhân tà ác, muốn nói cách khác, muốn quân đội xâm lấn ra bên ngoài.

Những đoàn mạo hiểm giả, kỳ thật thật không tính là người tà ác.

Cát Bồi kinh nghiệm bị người ám toán, nói:

- Bọn họ chẳng qua là tham vàng đỏ mắt mà thôi.

- Ta tán thành lời Cát Bồi nói, cho nên Tinh linh tộc trừng phạt cũng không thái nghiêm khắc quá mức, Lý Dật nói:

- Ta ăn xong, các người tiếp tục, ta đi xem mấy người kia.

Kỳ thật Lý Dật hứng thú với nhân loại cường giả xâm nhập thế giới tinh linh, ngoại trừ báo đáp Tinh linh tộc thu lưu ra, còn có một chút tư tâm của mình, hẳn cố gắng thông qua những cường giả này tìm hiểu tình huống của Đấu Thần đại lục.

Ba năm thời gian không tính ngắn, thế giới bên ngoài phát sinh biến hóa, Lý Dật thực sự muốn biết càng nhiều. Bởi vì thế giới tinh linh không phải là nơi hãn viễn ở đó, Đấu Thần đại lục còn ân oán chưa chấm dứt.

Bảy nhân loại cường giả bị giam tại một cái phòng đặc chế, gian phòng rất bình thường, chỉ là bởi vì được đại ma pháp sư tăng thêm ma pháp phong ấn, liền trở thành một gian nhà tù.

Đánh giá bảy tên nhân loại cường giả, Lý Dật đặt câu hỏi:

- Người tên là gì? Thuộc về cái mạo hiểm đoàn nào?

- Tiểu nhân tên là Hạ Phong, người của đại thần đế quốc long thị dong binh đoàn. Xem tại chúng ta đều là nhân loại, hướng Tinh linh tộc nói lời

hữu ích, buông tha chúng ta, chúng ta từ nay về sau cũng không dám chủ ý Tinh linh tộc nữa.

Bị giam trong này đã nửa ngày, bảy nhân loại cường giả đều bất an, thấy Lý Dật, lập tức như gặp cứu thế chủ.

- Đừng dong dài, bây giờ là ta hỏi người nói.

Lý Dật dừng một chút, ngữ khí lạnh lùng mà hỏi thăm:

- Long thị dong binh đoàn, danh tự rất quen thuộc, long đoàn trưởng các người, hẳn có khỏe không?

- Các hạ nhận biết long đoàn trưởng chúng ta?

Đầu lĩnh tựa hồ thấy được hy vọng, hấp tấp hồi đáp:

- Long đoàn trưởng rất tốt, lão nhân gia mấy năm nay không đại quản sự, sự vụ trong dong binh đoàn đều giao cho hai đứa con trai hẳn.

- Long Tòa cùng long Lương sao? Hai người bọn họ, có thể nhận được trọng trách sao?

Long Tòa cùng long Lương Lý Dật cũng biết, so với Long Phong, hai đứa con trai hẳn tựa hồ còn chưa đủ, chừng quản một cái dong binh đoàn to như vậy, vẫn còn chưa đủ.

- Hai vị thiếu chủ tuy thực lực không bằng Long đoàn trưởng, nhưng rất tích cực kinh doanh, nhất là cùng Đấu Thần điện được vô cùng chỗ tốt, gần năm thế lực như mặt trời ban trưa, danh nghĩa lính đánh thuê cường giả không có mười vạn, cũng có bảy tám vạn.

Lý Dật nghe xong mỉm cười nghĩ, cái long thị dong binh đoàn này chính là địch nhân của mình, quy mô bảy tám vạn người, đặt ở đâu cũng là một chi sức mạnh không nhỏ, huống chi đều do lính đánh thuê cường giả tạo thành.

- Như vậy Đấu Thần điện? Đấu Thần điện gần đây có biến cố gì không?

Đối thoại đến đây, tên đầu lĩnh cuối cùng cũng hiểu rõ, nhân loại cường giả trước mặt này là muốn hắn nói chuyện về thế giới loài người. Mạng nhỏ nằm tại trong tay Lý Dật, hắn cũng chỉ gần như là đang nịnh nọt nói ra hết những gì mình biết:

- Đấu Thần điện cũng không có biến cố gì, chỉ là không lâu nghe nói muốn tại Đấu Thần đại lục tứ tế tuyển một vị tử y điện sĩ, cũng không biết vấn đề này đã xong chưa. Dù sao đây là chuyện tình nội bộ của đấu thần điện, tiểu nhân cũng không quá để ý.

- La Lan học viện?

- La Lan học viện sao, từ lúc lão viện trưởng An Đức ở Á Bồi ngã xuống, Phì Phì đại đạo sư tấn thăng làm viện trưởng. Nghe nói La Lan học viện hiện tại cùng Đấu Thần điện quan hệ quá gần, cơ hồ là đồng khí liên chi, điểm này làm tứ đại Ma Tông có chút bất mãn, nổi lên mấy lần xung đột nhỏ.

Phì phì đảm nhiệm viện trưởng, Lý Dật từ lúc hai năm trước từ những người khác xâm nhập thế giới tinh linh đã biết. Mới đầu nghe nói còn cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi, nhưng nghe đến La Lan học viện phó viện trưởng La Tuyết Phong, Lý Dật đã hiểu, Phì phì viện trưởng chỉ là bù nhìn mà thôi. Nghĩ đến Đấu Thần điện lo lắng đến La Tuyết Phong dù sao tuổi còn trẻ, mà biểu hiện ở Á Bồi, thật sự để làm viện trưởng thì chưa được.

Lý Dật nhất thời cũng không biết hỏi từ chỗ nào, chỉ đành phải nói:

- Như vậy nói Đấu Thần đại lục có cái gì tin tức gì nổi bật không. Người hãy nghe cho kỹ, cái này có thể quan hệ đến ta có thể thay các người hưởng Tinh linh tộc cầu tình hay không. Nếu như các người cung cấp tin tức làm ta hài lòng, ta cam đoan các người đầu ngón tay cũng sẽ không có tổn thất, nếu không nghe lời...

- Tiểu nhân minh bạch, tiểu nhân minh bạch. Tin tức, thời điểm đến thế giới tinh linh, tiểu nhân nghe nói qua một ít.

Đầu lĩnh kia cũng không rõ Lý Dật rốt cuộc muốn nghe tin tức về phương diện nào, chỉ lung tung nói:

- Xuất Vân Đế Quốc vương phi cùng một cái đấu tôn cường giả tư thông, kết quả bị phát hiện...

- Cút.

Lý Dật quát:

- Không thích nghe loại tin tức này.

- Ngài muốn nghe cái gì?

- Nghe Đấu Thần đại lục ba năm này phát sinh qua một đại sự, tam đại thế lực liên thủ truy giết một người gọi Lý Dật. Về sau thế nào?

Lý Dật như không đếm xỉa tới, theo miệng hỏi.

- Cái này ta rõ ràng nhất.

Một tên lính đánh thuê thoạt nhìn có chút lão thành hồi đáp:

- Sự kiện kia nói thì rất dài. Lúc ấy Lý Dật cùng tam đại thế lực tại thiên hồ quyết chiến, tiểu nhân cũng là tại... Ách, đương nhiên không có tham dự, chỉ là theo chân mọi người ở bên ngoài...

- Đừng dông dài, nói thẳng chuyện sau đó.

- Lý Dật kia, bởi vì nữ nhân của mình bị La Tuyết Phong giết chết mà đột nhiên nổi điên, kết quả đấu khí kiệt quệ bị hắc y diện sĩ đánh thành trọng thương. Lại nói về sau đột nhiên trời giáng dị tượng, sau dị tượng Lý Dật biến mất. Về phần rốt cuộc như thế nào, Đấu Thần điện tuyên bố Lý Dật tự bạo đan điền khí hải chết, nhưng cũng có người nói là hắn bị một ma pháp sư cứu đi. Về phần chân tướng như thế nào, đều ba năm

qua, nếu Lý Dật còn sống, chỉ sợ sớm đã tới La Lan học viện tìm cừu nhân báo thù. Cho nên mọi người cũng dần tin lời Đấu Thần điện nói, Lý Dật tự bạo đan điền khí hải mà chết.

Cái tin tức này Lý Dật lần trước hỏi đám nhân loại cường giả trước cũng không sai biệt lắm. Ba năm qua, dung mạo Lý Dật đã có biến hóa không nhỏ, trở nên càng thêm thành thực giống nam nhân hơn mà không phải một thiếu niên như trước, còn bức họa năm đó truy nã hẳn lại càng khác khá xa, cho nên cũng không sợ những lính đánh thuê này nhận ra thân phận của hắn.

Tuy chuyện này còn có chút quỷ dị, theo lý thuyết, Đấu Thần điện cho là hắn tự bạo đan điền khí hải, chỉ là giấu diếm thể nhân, mà không phải thật sự là cho rằng như vậy. Điểm này, cũng có thể Đấu Thần điện vẫn không làm bằng chứng để hướng thiên phong đế quốc động thủ. Nếu như Đấu Thần điện thật sự cho là hắn Lý Dật đã chết, tuyệt đối sẽ không bỏ mặc Thiên Phong đế quốc khu trục Đấu Thần điện tư tể, công nhiên khiêu khích quyền uy của Đấu Thần điện như vậy.

Nếu thế thì Đấu Thần điện rốt cuộc là có ý gì, ba năm qua, cũng không thấy bọn họ có cái động tác gì, với những lão quái vật lịch duyệt và thông minh kia, chẳng lẽ biết hắn ẩn thân tại thế giới tinh linh sao.

Chẳng lẽ bọn họ cứ để hắn tu luyện thiên ma đấu khí sao, không hề quyết tâm can thiệp sao? Hay là, có cái âm mưu gì lớn hơn?

Những chuyện này, đương nhiên không thể trông cậy vào mấy tên lính đánh thuê mà tìm được đáp án. Lý Dật trên mặt bất động thanh sắc nói:

- Còn gì nữa không?

Những lính đánh thuê cường giả kia cũng không biết hắn rốt cuộc muốn biết cái gì, lại sợ nói sai, nhưng cũng không dám nói thêm gì nữa.

- Tứ đại Ma Tông? Bây giờ như thế nào rồi?

Lý Dật nhắc nhở nói.

- A, tứ đại Ma Tông sao, cái này ta biết rõ.

Tên đầu lĩnh vội vàng trả lời:

- Từ sau sự kiện Á Bồi, tứ đại Ma Tông vẫn có chút không hòa thuận, đồn đãi Thiên Ma Tông cùng Ác Ma Tông kết hợp một thể, mà Ma Tông cùng Yểm Ma Tông đồng khí liên chi. Gần đây còn nghe nói vì xử trí Dương thị hậu nhân, song phương lại sinh ra ngăn cách, lúc này tứ đại Ma Tông cùng Đấu Thần điện, La Lan học viện cũng không ngừng bộc phát xung đột, chỉ sợ tứ đại Ma Tông chính mình nứt ra.

Tứ đại Ma Tông quan điểm khác nhau, Lý Dật đoán rằng hơn phân nửa cùng Yểm Ma Tông tại Á Bồi phản bội có quan hệ, xem ra, Yểm Ma Tông cùng Ma Tông tương lai có thể là đối tượng mà mình có thể kết giao.

- Các đại đế quốc, nói thí dụ như đại thần đế quốc hoàng đế có chết hay không, đã chết rồi sao?

Kỳ thật Lý Dật càng muốn biết tình huống thiên phong đế quốc, chỉ là trực tiếp hỏi sợ làm cho đám lính đánh thuê nghi ngờ, bởi vậy liền hỏi đại thần đế quốc trước.

- Còn chưa chết, nhưng vị trí hoàng trừ, đại thần đế đô hiện tại tranh đấu gay gắt có thể nói là đến giai đoạn gay cấn rồi.

- Còn các Đế quốc khác? Tỷ như người vừa rồi nói cái gì Vương phi bổ nhào đấu tôn cường giả tư thông cái gì, cũng có thể nói sao.

Vì muốn hỏi đến thiên phong đế quốc, Lý Dật cũng chỉ tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục.

Nói lên loại hoàng thất bát nháo này, tên đầu lĩnh lập tức nói:

- Xuất Vân hoàng đế lúc này mang cái sừng to lắm, cũng không biết từ lúc nào tới một đấu tôn cường giả, được hắc mồi chào ở trong hoàng cung. Kết quả đấu tôn cường giả này không có vì Xuất Vân Đế Quốc xuất lực, ngược lại cùng vương phi cấu kết, sau khi bị phát hiện dứt khoát bỏ trốn. Vấn đề này huyên náo cả Đấu Thần đại lục đều xôn xao, thành những lời đàm tiếu.

- Hoàng đế này cũng đủ keo kiệt rồi, chẳng phải một nữ nhân sao, đấu tôn cường giả yêu mến tặng cho hắc là được, chẳng phải là càng có thể thu được nhân tâm... Ách, đấu tôn cường giả tên gọi là gì?

- Hình như là họ Hạ Hầu, tên một chữ là Thuần.

- Hạ Hầu Thuần?

Lý Dật một hơi thiếu chút nữa nói ra, sau đó nghẹn lại. Lúc nhỏ hắc trở lại Xuất Vân Đế Quốc, cũng không biết trêu chọc cái gì, lại quan hệ với vương phi. Lão nhân gia hoàng đế không vui, tiểu tử này hiện tại thời gian chỉ sợ cũng không có tốt như vậy, ba năm trước đây cũng đồng dạng bị Xuất Vân Đế Quốc đuổi giết như vậy.

Lại lại hỏi vòng vèo vài lần, những lính đánh thuê kia đều không có nói tới thiên phong đế quốc, đã không có nói tới, đó cũng là chuyện tốt, thiên phong đế quốc hết thấy bình thường, không có biến cố gì.

Mắt thấy rốt cuộc không chiếm được cái tin tức gì nữa, Lý Dật liền đi khỏi gian phòng.

Bên ngoài gian phòng ánh dương quang sáng lạn, người Tinh linh tộc nhàn nhã đi đi lại lại, không trung gió thổi nhẹ nhàng, cùng ẩn ẩn hương khí hoa cỏ. Tuy là ở Đấu Thần đại lục Bắc bộ, nhưng địa thế đặc thù, thế giới tinh linh đại bộ phận bốn mùa như mùa xuân, sản vật phong phú, người Tinh linh tộc có thực vật sung túc. Đây cũng cái để dưỡng bọn họ thành khí chất thông dong bình tĩnh cao quý như vậy.

Thế giới tinh linh mặc dù rất tốt, nhưng dù sao không phải là nơi ở lâu của mình, sau khi có bảy tên lính đánh thuê đến, cùng với những tin tức đưa đến, làm Lý Dật trong nội tâm yên tĩnh như giếng nước lại bắt đầu rung động.

Định thần xong, Lý Dật hướng về núi nhỏ bên ngoài thôn trại đi đến. Chỗ đó, có một gian phòng nhỏ. Gian phòng này Lý Dật độc hưởng làm chỗ tu luyện, chỉ cần hần đi vào trong này, cũng không có bất kỳ người tới quấy rầy hần.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tu Luyện Tại Thế Giới Tinh Linh

Q.6 - Chương 403: Tu Luyện Tại Thế Giới Tinh Linh

Thế giới tinh linh thiên địa nguyên khí rất bình thường, ít nhất là cùng tuyệt đại đa số địa phương bình thường của Đấu Thần đại lục không có khác nhau. Sự khác biệt, ở trong lúc này ma pháp nguyên tố thì phi thường nồng đậm, đối với ma pháp sư tu luyện rất tốt, nghĩ nơi đây cũng là nơi phát ra thiên phú Tinh linh tộc ma pháp.

Đi vào thạch phòng, Lý Dật thu liễm tâm thần, mắt xem mũi lỗ mũi hướng tâm, bắt đầu tu luyện thiên ma đấu khí.

Ba năm, thiên ma đấu khí đột phá, đạt tới thiên ma sáu biến, đấu khí tu vi cũng chỉ thăng hai tinh, đạt tới Đấu Thánh ba tinh. Đây là lúc hần đang không ngừng hấp thụ huyết mạch chi lực của long súng xèo xèo, có đôi khi, Lý Dật thật muốn vụng trộm chuồn ra khỏi thế giới tinh linh, đến thế giới loài người đi giết chóc vài nhân loại cường giả, luyện hóa đấu khí hạt giống của bọn hần. Nhưng nhớ lại lực lực, Lý Dật lại thôi. Luyện hóa đấu khí hạt giống, cố nhiên là tăng lên tốc độ tu luyện, nhưng cũng chính bởi vì điểm này, thiên ma đấu khí trở thành cấm kỵ của Đấu Thần đại lục.

Tu luyện tiến triển tuy thông thả, nhưng cùng lịch lãm giờ không thể nào so sánh nổi, hần tấn chức cũng rất vững chắc. Trong ba năm, Lý Dật tu

luyện đấu khí thuộc tính lại gia tăng hai chủng, một loại là âm thuộc tính đấu khí công pháp, một loại khác một hệ Bạch Hổ công pháp mà lúc trước Lý Dật từ trong sào huyết của bát giai ma thú lấy được.

Hiện tại, Lý Dật ngoại trừ thiên ma đấu khí ra, đã cùng tu tám hệ công pháp, chỉ cần tu luyện một bộ thủy hệ Bạch Hổ công pháp nữa, có thể dựa theo thiên ma đấu khí công pháp chứa đựng, đem chín hệ công pháp dung hợp làm một, lúc đó đấu khí tu vi đạt tới mức bay vọt về chất.

Về phần đấu kỹ, ba năm thời gian, Lý Dật cũng từ dung giới bất kỳ đấu kỹ nà, đều lấy ra thí luyện một phen.

Dư thừa thời gian, Lý Dật đều dùng toàn bộ tâm tư tại Vô Danh trận pháp bí tịch.

Lập tức, Lý Dật nhiếp tâm thần, dẫn đạo thiên ma đấu khí tại trong kinh mạch vận hành mấy chu thiên, những cảm giác trong kinh mạch đấu khí tràn đầy, lực lượng hoàn mỹ điều khiển, làm cho hắn cảm giác tràn đầy tự tin.

Lý Dật sau đó thu thế lại, triệu hồi ra xèo xèo. Long sủng đã lớn lên không chỉ một lần, hiện tại đứng ở trước mặt Lý Dật, cao hơn Lý Dật một mảng lớn, chỉ có điều tại trước mặt Lý Dật, nó trước sau dịu dàng ngoan ngoãn. Bị triệu hoán đi ra, xèo xèo hiển nhiên minh bạch Lý Dật muốn làm gì. Chỉ có điều ba năm thời gian, cũng đủ hắn thích ứng huyết bệnh trạng chóng mặt, chỉ là còn hơi chút khẩn trương.

- Đã đến người hiến máu.

Lý Dật thân mật vỗ vỗ đầu xèo xèo, để khiến nó buông lỏng. Hiện tại hắn đã không cần dùng dao nhỏ cắt vỡ long thể. Một đạo đấu khí tư nhuận chậm rãi đâm vào da thịt long sủng, bị đấu khí bức bách, da thịt lập tức hiện ra huyết hồng, từng chút long huyết theo da thịt thấm thấu ra.

Lấy đủ rồi long huyết, Lý Dật lúc này mới dừng lại, đem long huyết lấy ra hấp thu một chút, luyện hóa.

Đây là những việc bắt buộc mỗi ngày thực hiện, xèo xèo hoàn thành nhiệm vụ, thừa dịp Lý Dật luyện hóa long huyết, liền chạy ra khỏi nhà đi giương oai. Xèo xèo đã càng ngày càng yêu mến thế giới này, mỗi lần Lý Dật đem hần thu vào dung giới đều không tình nguyện. Bất quá nó dù sao cũng là một con rồng, Lý Dật lo lắng có cái gì bạo ngược, đại bộ phận thời gian đều đem nó nhốt tại trong dung giới.

Đem long huyết đều luyện hóa, Lý Dật lúc này mới chậm rãi đứng dậy, nhận thấy trong thân thể biến hóa rất nhỏ. Theo thực lực tấn chức, tu luyện cũng là càng ngày càng khó khăn hơn, luyện hóa long huyết hiệu quả, cùng đấu tôn trước kia căn bản không cách nào giống nhau. Nếu như theo như tốc độ này, đừng nói ba mươi năm, chỉ sợ ba trăm năm cũng không thể tu luyện tới Đấu Thần cảnh giới.

Tâm tình hơi có chút u buồn đi ra khỏi thạch thất, lúc này Lý Dật thấy xèo xèo đang cùng vài cái hài tử Tinh linh tộc chạy trốn chơi đùa. Long sủng xèo xèo cũng không phải là bí mật gì, toàn bộ người Tinh linh tộc cũng biết Lý Dật có một đầu hoàng kim long sủng, xèo xèo cũng yêu mến những hài tử này, dù sao xèo xèo hình thể tuy khổng lồ, nhưng cũng chưa tới bốn tuổi.

Nhìn thấy xèo xèo cùng bọn nhỏ Tinh Linh vui vẻ như vậy, Lý Dật cũng không đành lòng đem xèo xèo thu hồi trong dung giới, mà là để nó tùy ý chơi đùa, chính mình lại hướng Tinh Linh thôn trại đi đến.

Mới đi đến quảng trường thôn trại, đã thấy Cát Bối xa xa đón chào.

- Lý Dật, nói cho người biết một cái tin tức tốt.

Thế giới tinh linh cuộc sống cực kỳ bình thản, có rất ít tin tức xấu cùng tin tức tốt, Lý Dật không khỏi mỉm cười, hỏi:

- Có cái gì tin tức gì tốt?

- Vừa lấy được thiệp mời của Tinh linh nữ vương, nữ vương mời người tham gia Tinh linh tộc luận võ đại hội.

Tinh linh tộc luận võ đại hội hàng năm tổ chức một lần, Tinh linh tộc ma pháp sư cùng cung tiến thủ biểu hiện ra thực lực của chính mình, Lý Dật ngược lại cũng từng tham gia hai lần, chỉ có điều hai lần đều là dùng thân phận quần chúng tham gia. Hắn tu luyện đấu khí nhân loại, cũng không phải Tinh linh tộc, cho tới bây giờ cũng không có nghĩ qua cùng người Tinh linh tộc thi đấu. Ngược lại Cát Bối hàng năm đều báo danh tham gia, tuy nhiên chưa từng có đạt được thành tích tốt.

Lý Dật hơi có chút kinh ngạc hỏi:

- Tinh linh nữ vương làm sao lại nghĩ mời ta?

Cát Bối cũng có chút nghi hoặc, nhưng lập tức liền bình thường trở lại, suy đoán nói:

- Có lẽ là nữ vương của chúng ta cuối cùng đem người trở thành một phần của tinh linh tộc rồi. Như thế nào? Lý Dật, có hứng thú cùng đi với ta tham gia thi đấu hay không?

Nói thật Lý Dật hứng thú không lớn, ma pháp, cung tiễn cùng đấu khí hoàn toàn bất đồng hệ thống, có lẽ có thể phân ra thắng bại, nhưng thật sự khó có thể so sánh, bởi vì không thể so sánh, cũng không cách nào chuẩn xác điều khiển thực lực, một khi cùng thi đấu, rất có thể sẽ xuất hiện tình huống ngoài ý muốn. Đây là điều Lý Dật không nguyện ý nhìn thấy.

- Ta nghĩ hay là thôi đi, bất quá ta rất nguyện ý đi cổ vũ cho người.

Lý Dật cười cười, sau đó chối từ.

- Chính là nữ vương gửi thư tới, mời người tham gia, xem ra nữ vương bộ hạ cũng rất muốn nhìn một chút nhân loại đấu khí cường giả rốt cuộc có thực lực như thế nào. Dù sao Tinh linh tộc chúng ta cùng nhân loại đã

mấy ngàn năm chưa từng xung đột, cho nên đều trở nên phi thường lạ lẫm, để cho nhiều người Tinh linh tộc biết thế giới nhân loại, có lẽ cũng không phải là chuyện xấu.

Cát Bồi khuyên bảo làm tâm tư Lý Dật nhúc nhích, đúng vậy, ma pháp sư tại Đấu Thần đại lục nhân loại mặc dù là cực kỳ hiếm thấy, nhưng cực kỳ hiếm thấy cũng không có nghĩa là không có. Vạn nhất từ nay về sau gặp phải ma pháp sư? Nếu như có thể tham gia Tinh linh tộc luận võ đại hội, vô luận thắng thua, tối thiểu có thể đạt được kinh nghiệm đối kháng cùng ma pháp sư, nhiều một ít lịch duyệt cùng kinh nghiệm cũng không có chỗ xấu.

Cho nên Lý Dật cũng không có ý kiến, mà là thỏa hiệp nói:

- Vậy được rồi, trận đấu chừng nào thì bắt đầu.

- Bảy ngày sau đó, địa điểm tại Tinh Linh Vương Đình. Thừa cơ hội này, mang Khải Sắt Lâm, cung vô song cùng Cát lệ tư, chúng ta cùng đi Tinh Linh Vương Đình chơi vài ngày, cho dù không thể lấy được thành tích tốt cũng đáng đi.

Cát Bồi trời sinh tính bình thản, đối với lợi ích không có cảm giác gì. Lý Dật biết rõ, vì điều động người Tinh linh tộc tham gia luận võ đại hội, đều là chức vị trọng yếu Vương Đình ủy thác.

Đương nhiên, Lý Dật đối với mấy cái chức vị này cũng không xem trọng, quyết định tham gia thi đấu hoàn toàn là hứng thú mà thôi.

Tinh Linh thôn nhỏ vị trí xa xôi, cách Tinh Linh Vương Đình ít nhất phải ba bốn ngày đi đường, cho nên vì để phong ngừa trên đường có chỗ trì hoãn, Cát Bồi nhanh chóng đi động, đem vài người tuổi trẻ trong thôn trại tham gia thi đấu triệu tập lại, thương nghị ngày hôm sau xuất phát.

Ngày hôm sau thức dậy, một chuyến ước chừng mấy chục người liền hướng Tinh Linh Vương Đình xuất phát.

Cùng những này tướng mạo tuấn mỹ của tinh linh tộc nam nữ cùng một chỗ là một kiện làm động lòng người, đội ngũ nho nhỏ hoan thanh tiểu ngữ, ngoại trừ Cát Tư Lệ ra, còn có mấy hài tử, đoạn đường này đi cũng không giống tham gia trận đấu trọng yếu, mà là giống như du xuân vậy.

Thế giới tinh linh ngoại trừ giáp giới chỗ Tây bộ cùng đóng băng thế giới, bên trong không có ma thú thâm lâm, cũng chưa từng có nghe nói qua có tổ chức đạo phi, đường đi cơ hồ có thể nói là không hề có phong hiểm.

Một đường đi nói chuyện, dựa theo kế hoạch hành trình, thời điểm sắc trời tối đen, bọn họ đến một cái chợ. Đây là một cái chợ quy mô khá lớn, có mấy vạn dân. Sau khi mọi người đến nơi, lập tức phân tán ra, đi trên chợ tìm mua vật phẩm.

Lý Dật cùng Cung vô song dắt tay đi dạo, cũng không có tính toán muốn mua cái gì, chỉ là đi dạo mà thôi. Trên chợ Tinh Linh buôn cùng thế giới loài người khác nhau một trời một vực, không có công pháp đấu kỹ cùng vật phẩm tu luyện đấu khí, ở đây chính là phụ trợ ma pháp tu luyện cũng rất ít, nhiều nhất chính là đồ trang sức.

Lý Dật trong thẻ còn có mấy ức kim tệ, nhưng chỉ là tình tạp tại thế giới tinh linh cũng không thông dụng, không cách nào lấy ra. Bình thường cuộc sống ở chỗ Cát Bồi, đều dựa vào thu hoạch ở thế giới tinh linh mà được phát một phần lương bổng.

Chợ đêm có chút phồn hoa náo nhiệt, những trang sức phẩm, đối với Lý Dật mà nói không có bao nhiêu hứng thú, nhưng đối với Cung vô song là một thiếu nữ uối trẻ, hứng thú có thể lên đến mười phần.

Cùng nữ nhân đi dạo phố, loại chuyện này, Lý Dật ngược lại tình nguyện cùng một Đấu Thánh cường giả đánh nhau còn hơn. Nhìn thấy Lý Dật khó kìm nén thần sắc không kiên nhẫn, Cung vô song không khỏi ảo não nói:

- Không cần đi với ta, chàng hãy đi về trước đi.

- Làm sao lại như vậy, cùng nàng đi mua đồ là vinh hạnh của ta.

Lý Dật chỉ có thể cười khổ trái lương tâm đáp.

- Ai tin?

Cung vô song nhìn Lý Dật, rõ ràng là không thành ý.

Đúng vậy, mà ngay cả Lý Dật mình cũng có chút không quá tin tưởng. Đang muốn tiếp tục thi triển khả năng dẻo ngon dẻo ngọt của mình, đã thấy cách đó không xa đột nhiên ầm ỉ, một đám Tinh linh tộc vây tại đó, ầm ầm còn nghe có người cãi nhau. Nguyên bản Lý Dật cùng Cung vô song cũng không có hứng thú đi xem náo nhiệt, nhưng lắng nghe, tựa hồ đúng là thanh âm Cát Bồi, hai người không khỏi vút xuống những vật phẩm đang chọn lựa gì đó, hướng chỗ âm thanh la hét ầm ỉ bước nhanh tới.

Đẩy ra đám người, chỉ thấy trung tâm xác thực là Cát Bồi, Khải Sắt Lâm cùng Cát lệ tư. Cát Bồi trong tay cầm một cây cung, chỉ là cây cung đứt gãy, thương nhân bán cung tiền không ngừng kể ra:

Đây là Ải nhân tộc buôn bán trọng cung, tại sao chất lượng có vấn đề, nhất định là người dùng sức, bởi vậy gãy nứt ra. Đã bị người làm hư, người đương nhiên phải bồi thường rồi, mọi người nói có đúng hay không?

Dù sao cũng là thương nhân, mồm miệng lanh lợi bắn ra liên hồi, làm cho Cát Bồi cùng Khải Sắt Lâm có chút phản ứng không kịp, sau nửa ngày mới nghe Cát Bồi yếu ớt giải thích:

- Ta chẳng qua là thử xem, sao biết được nó bị gãy như vậy.

- Nếu chỉ thử cung, đứt cũng chỉ có thể dây cung, làm sao cây cung cũng bị gãy như vậy. Nếu không là do cung xấu, người một điểm trách nhiệm không có sao, dù sao nó tại trên tay người. Chúng ta một người một nửa, ta cũng không cần người bồi hoàn toàn bộ giá cả, như thế nào?

Đề nghị này tựa hồ cũng hợp tình hợp lý, Cát Bồi xem như tiếp nhận rồi, thấp giọng nói:

- Được rồi, cái cung này bao nhiêu tiền?

- Năm nghìn kim tệ.

- Năm nghìn kim tệ?

Cát Bồi cho tay vào trong ngực lấy tiền ra lập tức dừng lại:

- Sao mắc như vậy?

- Đương nhiên, đây chính từ Ải nhân tộc chế tạo, chỉ là phí chuyên chở đã hơn nghìn kim tệ. Như vậy, ta lại nhường một bước, trừ lợi nhuận, cái cung này tính bốn ngàn năm trăm kim tệ, người ra một nửa là hai ngàn hai trăm năm mươi kim tệ, thật sự không thể ít hơn nữa, ta đã thâm hụt tiền rồi.

Đối với đề nghị này, Cát Bồi không có ý kiến, chính là...

- Ta không có nhiều tiền như vậy.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phách Tuyệt Trấn Thiên Cung

Q.6 - Chương 404: Phách Tuyệt Trấn Thiên Cung

Cát Bồi xác thực không có nhiều kim tệ như vậy, nếu có, hẳn đã sớm sáng khoái móc ra.

Nhìn đến đây, Lý Dật không khỏi cười một tiếng, xem ra Khải Sắt Lâm nói không có sai, vô luận địa phương nào, đều là có người tà ác. Cái Tinh Linh thương nhân này, tuy chưa được xưng là người tà ác, nhưng loại thủ đoạn này, dùng để lừa gạt tinh linh tộc nhân đơn thuần thiện lương, cũng là đủ rồi.

- Để cho ta tới bình luận phân xử.

Lý Dật đi ra phía trước, nhận tàn cung ở trong tay Cát Bồi, cẩn thận đánh giá vài lần, chỉ thấy chỗ nứt ra quả nhiên bị vết cắt đứt, hiển nhiên là bị động qua tay chân. Trong lòng hiểu rõ, Lý Dật cũng không nói ra, suy tư nói:

- Cát Bồi, làm hư cung đương nhiên là phải bồi thường.

- Nhưng Lý Dật, ta không có nhiều tiền như vậy.

Cát Bồi một tháng mới có được mười kim tệ, trừ chi ra, có thể tiết kiệm hai ba kim tệ mà thôi, hơn hai ngàn kim tệ, đối với hắn mà nói, chính là một khoản tiền lớn.

- Nhưng, cái cung này nếu là Ải nhân tộc chế tạo, làm sao kéo lại bị chặt đứt cánh cung như vậy, cái này có điểm quỷ dị rồi

- Người hoài nghi chất lượng có vấn đề sao?

Tinh Linh thương nhân nhạy cảm Lý Dật không có hảo ý, lập tức đứng dậy giải thích:

- Cửa hàng này cung toàn bộ là do Ải nhân tộc chế tạo, không tin người có thể thử lại bất kỳ cây cung lần nữa, nếu chất lượng vấn đề, ta một cái kim tệ cũng không muốn hắn trả.

- Thật không?

Lý Dật đưa ánh mắt chuyển hướng trong cửa hàng, đây là một gian hàng chuyên bán cung tiễn, bốn vách tường treo đầy cung tiễn rực rỡ muôn màu. Bước đi thong thả vào trong cửa hàng, Lý Dật tiện tay gỡ xuống một cây cung, hỏi:

- Đây cũng là Ải nhân tộc chế tạo sao?

- Đương nhiên.

- Ta đây thử xem, nhìn xem có thể kéo đứt hay không.

- Có thể kéo đứt xong thì nói?

- Không thể kéo đứt, tự nhiên cung của người không có vấn đề, như vậy nên đền bù. Nếu như có thể kéo đứt, như vậy có thể nói rõ cung người rất có thể là hàng nhái.

Theo chỗ đều biết, Ải nhân tộc chế tạo vũ khí kỹ thuật đệ nhất thiên hạ, bọn họ chế tạo cung, người có thể kéo hết dây, cũng không thể có thể kéo đứt. Cho nên cửa hàng thương nhân đối với cây cung này có mười phần tin tưởng.

Nhìn thấy Lý Dật muốn thử cung, Cát Bồi lén lút lôi kéo Lý Dật, nói khẽ:

- Cung chắc là không có vấn đề, khả năng thật sự là ta phát lực không đúng đem cung đó làm hư. Trên người của người có bao nhiêu tiền, ta sẽ tìm người thôn trại khác mượn xem, bồi tiền hăn coi như hết.

Lý Dật mỉm cười, nói:

- Thử xem cũng không sao, nói không chừng cái cung này thật là có vấn đề?

Tay trái đáp cung, tay phải cầm dây cung, đột nhiên phát lực, một tiếng thanh âm vù vù, dây cung như trắng rằm, lập tức bị kéo đến cực hạn. Lại kéo tiếp xuống, chỉ sợ dây cung muốn đứt đoạn.

- Người xem, không có vấn đề gì nhé.

Tinh Linh thương nhân lập tức nói.

Nhưng lời của hăn còn chưa dứt lúc, trong lòng bàn Lý Dật tay lạng lẽ tràn ra một cổ dấu khí vô hình, cây cung đang căng cứng làm sao có thể

thừa nhận năng lượng thật lớn như thế, lập tức phát ra từng tiếng vang lên: "Khanh!"

- A.

Đám tinh linh vây xem lập tức phát ra một hồi sợ hãi, đều nghi vấn trên thân tên tinh linh thương nhân.

- Ngoài ý muốn, Chỉ do ngoài ý muốn.

Tinh Linh thương nhân nhất thời cũng có chút kinh ngạc, lại tìm không ra lời giải thích tốt nhất, xem ra cung cứng chính chỉ có hơn một ngàn chỉ lực mới có thể kéo ra, có thể kéo được cũng không có nhiều người lắm, huống chi đứt đoạn thân cung. Thương nhân lập tức quay lại, gỡ xuống đại cung trong cửa hàng, giao cho Lý Dật, nói:

- Cây cung vừa rồi không tính, người thử lại lần nữa xem sao.

Thử xem làm gì, Lý Dật cũng không nhận, nhặt lên cây cung quan sát xuống. Cái cung này hẳn cung điểm trấn bảo, thân cung thon dài, cũng không biết là do chất liệu gì tạo thành, cầm lên cảm giác vô cùng tốt, đây là một cây cung tốt nhất, theo như tiêu chuẩn thế giới loài người, cây cung này tiêu chuẩn lục giai.

Bất quá Lý Dật nhìn thương nhân không nói, vậy cũng cũng trách không được Lý Dật, chỉ là đáng tiếc cái hảo cung này.

- Nếu cái cung này chất lượng có vấn đề, vậy xin lỗi.

Lý Dật khẽ vuốt dây cung, mục quang có chút lãnh nhìn nhìn qua Tinh Linh thương nhân.

Tinh Linh thương nhân đối với trấn điểm chi bảo hiển nhiên tin tưởng mười phần, vỗ ngực nói:

- Người nếu có thể kéo cái cung này, như vậy coi như là ta dùng hàng nhái lừa gạt mọi người, đương nhiên cũng không cần hấn bồi thường cây

cung nữa.

- Hào.

Lý Dật đi đến giữa chợ, mọi người vây xem đi ra tạo thành một cái đất trống. Lúc này, Lý Dật vẫn là tay trái cầm cung, tay phải cầm dây cung, khom lưng phát ra thanh âm có chút run rẩy, rất nhanh cây cung bị kéo đầy. Cây cung này muốn kéo, ít nói cũng có ngàn cân chi lực, có thể đem cái cung này kéo thành như thế, chúng Tinh Linh cũng không khỏi phát ra một mảnh thanh âm tán thưởng.

Đấu khí thêm vài phần lực đạo, rót vào trong cung, bỗng nhiên vừa phát lực, chỉ nghe "Khanh khanh khanh" mấy tiếng giòn vang, trấn điểm bảo cung dĩ nhiên bị cắt thành vài đoạn.

- Đúng là phá cung, còn nói Ải nhân tộc chế ra, ta xem là chính người giả mạo rồi.

Lý Dật khinh thường vứt tàn cung xuống dưới, cao giọng oán nói.

Sự tình phát triển đến cái tình huống này, chiêu bài cung tiễn điểm coi như là bị đập bể, Tinh Linh thương nhân kia mặt sớm đã không còn chút máu, nghĩ chiếm tiện nghi không thành, còn bồi hai cung cứng tốt nhất. Trải qua lần này, hăn từ nay về sau còn buôn bán thế nào nữa đây.

- Chờ một chút.

Tinh Linh thương nhân nhìn thấy Lý Dật mang theo Cát Bồi muốn đi, vội vàng quát:

- Các hạ chẳng lẽ chính là người đã cứu người Tinh linh tộc ta, tên là Lý Dật?

Thế giới tinh linh, ngoại trừ ngẫu nhiên có một ít thương nhân nhân loại xuất hiện, căn bản cũng không có nhân loại định cư. Cho nên Tinh Linh thương nhân biết rõ thân phận Lý Dật cũng không kỳ quái. Lý Dật mỉm cười, nói:

- Chính là tại hạ, vậy thì tính sao?

Tinh Linh thương nhân kia biết rõ gặp phải cao nhân, nhưng tổn thất là vô cùng lớn mà hậu quả lại càng nghiêm trọng, biết rõ người trước mặt này gọi là Lý Dật không dễ chọc, cũng chỉ có thể nhìn nói.

- Lý Dật các hạ, ta trong tiệm còn có một cây cung nữa, đó mới là bốn điểm chi bảo, người nếu có thể kéo ra cung, hôm nay ta liền bỏ qua, nếu không...

- Nếu không thì như thế nào.

Mắt thấy Tinh Linh thương nhân ngữ khí chuyển cứng ngắt, Lý Dật thái độ cũng lãnh đạm.

- Nếu không tất cả cung tổn thất, các hạ đều phải gánh chịu.

Tinh Linh thương nhân lần nữa lật lọng, đã khơi dậy không ít người Tinh linh tộc bất mãn, đều chỉ trích. Lý Dật ngược lại đối với Tinh Linh thương nhân nói có trấn điểm chi bảo sinh ra hứng thú. Với thực lực hiển hiện tại Đấu Thánh ba tinh, còn thật không tin có cái cung gì mà không chấn vỡ nổi.

- Hào, Ta cho người thêm một lần cơ hội nữa. Bất quá, người cái gọi là hàng phục, rốt cuộc là cái khái niệm gì.

Tinh Linh thương nhân hồi đáp:

- Cái cung này tởd khi ta thu vào trong tiệm đến nay, không ai có thể đựng đến. Lý Dật các hạ, nếu người có thể kéo ra cái cung này, chẳng những tổn thất phía trước một mình ta gánh chịu, cái bảo cung này cũng tặng cho người, như thế nào?

- Nếu như ta thất bại?

Tuy không cho là mình sẽ thất bại, nhưng cũng phải rõ ràng đã.

- Nếu là người thất bại, tổn thất ba cây cung kia người có thể toàn bộ gánh chịu.

Sự tình náo đến tình huống này, Cát Bồi cùng Khải Sắt Lâm có chút luống cuống, bọn họ biết rõ Lý Dật vì bọn họ xuất đầu, nhưng căn bản không có nghĩ đến Tinh Linh thương nhân kia lừa bịp tổng tiền bọn họ trước, lúc này nghe nói bồi hoàn hai cung tổn thất, càng sợ tới mức mặt không còn chút máu. Cây cung đầu tiên đã giá trị năm nghìn kim tệ, hai cung sau này, so với cây cung kia mắc hơn mấy lần. Thật muốn gánh chịu, đừng nói Cát Bồi hiện tại lấy có tiền, chỉ sợ cả đời này đều có nhiều tiền như vậy.

- Lý Dật, hay là thôi đi, chúng ta bồi hảm một cây cung tiền.

Cát Bồi nhỏ giọng khuyên bảo, Khải Sắt Lâm cũng ở một bên phụ họa:

- Đúng vậy, dù sao cũng là chúng ta sai trước.

Hai người đơn thuần làm cho Lý Dật chỉ có thể cười khổ, càng như vậy, Lý Dật càng không đành lòng nói cho bọn hảm biết chân tướng. Lý Dật không muốn làm cho một cái tinh linh thương nhân xảo trá hủy đi tín ngưỡng đơn thuần thiện lương của vợ chồng Cát Bồi.

Nhưng, do đó cũng không thể dung túng cho Tinh Linh thương nhân làm ác.

- Hảo, ta đáp ứng người.

Lý Dật kiên định hồi đáp, Tinh Linh thương nhân kia nghe được Lý Dật đáp ứng, cũng không nhiều lời, chuyển hướng cửa hàng đi vào, qua thật lâu, mới ôm ra một cái hộp gỗ lớn.

Hộp gỗ vừa xuất hiện trong cửa hàng, Lý Dật liền cảm giác được một cỗ tiên thiên chi khí từ trong hộp cung để lộ ra. Cỗ tiên thiên chi khí này sao mà quen thuộc, tựa hồ chỉ có Phá Thiên kiếm, thí long tiên siêu phẩm thần mới có loại khí tức này.

Chẳng lẽ, trong hộp cung, cất giấu là siêu phẩm thần binh sao.

Tại trong trí nhớ Lý Dật, mười chín siêu phẩm thần binh quả thật có một cây cung. Cái cung này có một tên gọi khí phách là Phách tuyệt Trấn Thiên Cung.

Tim đập trống ngực rồi đột nhiên gia tốc, vô hình đấu khí hướng trong hộp cung tìm kiếm, còn chưa chạm vào hộp cung, lúc này cổ đấu khí tơ nhện liền bị bắn ngược trở về. Có thể bắn ngược đấu khí tơ nhện của Đấu Thánh cường giả, tiên thiên chi khí trong hộp cung cũng đủ làm kinh thế hãi tục rồi.

- Cách.

Tinh Linh thương nhân mở ra hộp cung, chỉ thấy trong hộp cung, hé ra một cây hắc cung cứng mang phong cách cổ xưa xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Chính là nó.

Tinh Linh thương nhân lời còn chưa dứt, thân hình Lý Dật đã lao đến, đồng thời hữu chưởng đập xuống, làm cho tất cả mọi người cảm giác được không gian chấn động.

Ngoại trừ Lý Dật cùng Cung vô song, không có ai biết chuyện gì xảy ra, Không biết nhân loại cường giả này vì cái gì đột nhiên phản ứng cổ quái như vậy, hắc cầm cung, lại làm ra phản ứng như thế? Chẳng lẽ là tự biết không cách nào hàng phục chi cung trong hộp, muốn chuồn đi sao?

Đương nhiên không phải, hoàn toàn là sự khác biệt, chuồn đi là không phải Lý Dật, mà là cung linh của Phách tuyệt Trấn Thiên Cung. Một trong mười chín siêu phẩm thần binh, chỉ có một cây cung, trước mắt tướng mạo xưa cũ, cây cung ngoài dung mạo màu đen huyền ra, cây cung cũng không có gì nổi bật.

Lúc này cung linh tựa hồ cũng cảm nhận được uy áp đến từ Lý Dật, cung hộp vừa mở ra, liền hướng không trung bỏ chạy.

Năm đó Lý Dật là Đấu Vương cường giả, có thể chế phục Phá Thiên Kiếm Linh, hiện tại thực lực Đấu Thánh cường giả, cung linh làm sao là đối thủ. Hữu chương liền phách ra, vài đạo không gian giam cầm chông chất lập tức xuất hiện ở bốn phía cung linh.

Nhưng cung linh cũng không chịu thúc thủ chịu trói, bằng vào chính mình từ Phách tuyệt Trấn Thiên Cung đạt được tiên thiên chi khí, không ngừng đánh sâu vào không gian giam cầm.

Trận chiến này vô thanh vô tức, ngoại trừ những gì tại trong không gian sinh ra kịch liệt ba động ra, không ai có thể nhìn ra rốt cuộc chuyện gì xảy ra.

- Lý Dật các hạ, người rốt cuộc đang làm gì đó? lấy hay là không lấy đây?

Tinh Linh thương nhân thúc giục.

Cái tên ngu ngốc này không biết lúc này là thời điểm mấu chốt hàng phục phách tuyệt Trấn Thiên Cung, có đánh bại cung linh Phách tuyệt Trấn Thiên Cung hay không. Thu phục cung linh, siêu phẩm cung thần mới có thể chính thức thuộc về mình, nếu không đừng nói là hãn một cái Đấu Thánh, chính là Đấu Thần cường giả, cũng không thể động đậy cung thần.

Phách tuyệt Trấn Thiên Cung cung linh xông tới vô số lần, rốt cục cũng biết là không cách nào đột phá không gian giam cầm của Lý Dật.

- Chủ nhân, ta nhận thua, thả ta đi.

Trong óc, vang lên thanh âm cung linh có chút không cam lòng nhưng lại bất đắc dĩ.

- Thật sự phục ta sao?

Lý Dật cũng cùng cung linh trao đổi nói.

- Không phục được không?

Lý Dật lúc này mới mỉm cười, đưa tay giải trừ không gian giam cầm, thật cũng không sợ cung linh lật lọng, dù sao thực lực chênh lệch, cung linh muốn chạy trốn, cũng không có dễ dàng như vậy.

Chế phục cung linh, Lý Dật cái này mới chậm rãi trở lại trước mặt cung hộp, hướng phía trên cung thần duỗi ra ra. Chỉ thấy, một giọt máu tươi đỏ thẫm bị Lý Dật bức ra bên ngoài cơ thể, rơi vào trên cây cung.

Trải qua nhỏ máu nhận chủ, cung thần huyền hắc xưa cũ bỗng nhiên hiện lên một tia sáng bóng quang hoa, ầm ầm một tiếng rào rào.

Làm xong tất cả, Lý Dật lúc này mới bắt tay chụp vào cây cung trong hộp.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tặng Cung

Q.6 - Chương 405: Tặng Cung

Mắt thấy Lý Dật đưa tay cầm lấy cây cung, cung trong hộp không có nửa điểm phản ứng, Tinh Linh thương nhân trên trán mồ hôi tuôn ra to như hạt đậu.

Làm sao có thể. Làm sao có thể nửa ngày phản ứng cũng không có. Thế giới tinh linh đệ nhất cung tiến thủ đều đã từng thử qua, nhưng tay còn ở tại cung hộp hơn một thước, đã bị lực lượng cung trong hộp cuồng hân chấn khai. Đừng nói là cầm, mà ngay cả đụng cũng không được.

Nhưng mắt thấy Lý Dật tay cầm lấy cây cung, cung chẳng những không có kháng cự chút nào, ngược lại có ầm ầm thanh âm hưởng ứng.

Tìm tới tay, Lý Dật không hề lo lắng đem Phách tuyệt Trấn Thiên Cung cầm trong tay, chỉ sợ đến lúc này, Tinh Linh thương nhân cũng không biết rõ trên tay hẳn ngẫu nhiên có được cung thần, nếu như cầm về trong phòng đấu giá thế giới loài người, thì không biết lúc đó điên cuồng như thế nào nữa.

- Đa tạ, cái cây cung này coi bộ đáng cũng được.

Siêu phẩm cung thần nơi tay, Lý Dật cũng là không khỏi âm thầm kích động một phen, có chút sợ Tinh Linh thương nhân đổi ý, nhanh chóng nhét vào dung giới của mình, hướng Cát Bồi nháy mắt, nhắc chân liền đi.

- Xong rồi, Xong rồi, Ta cái gì cũng không có.

Sợ run sau nửa ngày, ngây người sau nửa ngày, Tinh Linh thương nhân kia lúc này mới hướng trên mặt đất co quắp một hồi, khóc thiên đập đất. Xác thực là xong rồi, hẳn lúc này đều thực xong rồi.

Nghe được Tinh Linh thương nhân khóc lóc kể lể, Cát Bồi cực kỳ không đành lòng, xoay người chạy tới, đem tất cả kim tệ trong túi tiền đều kín đáo đưa cho Tinh Linh thương nhân. Đáng tiếc chỉ vụn vụn có chừng trăm mai kim tệ, đối với tinh linh thương nhân mà nói, căn bản không là cái gì cả, hoàn toàn không có chút ý nghĩa nào.

Lý Dật lắc đầu, cứ như vậy rời khỏi, Cát Bồi trong nội tâm tự trách mình không nói, mình xác thực cũng có chút băn khoăn. Tinh Linh thương nhân dù thế nào có sai trước, dù sao cũng đem siêu phẩm cung thần đưa cho mình.

Quay người đi đến bên người Tinh Linh thương nhân, Lý Dật nói:

- Người không phải thường cùng Ải nhân tộc buôn bán sao, như vậy nhất định cũng có đồ chơi này nhỉ.

- Tinh tạp?

Ta có, chẳng lẽ người còn muốn chủ ý tính tiền trong thẻ sao.

Đã ở vào trạng thái hồng mất, tinh linh thương nhân bây giờ nhìn Lý Dật con mắt đều tái đi rồi.

- Chỉ là muốn đền bù tổn thất người một chút tiền mà thôi, người biết, ta là người không có thói quen lấy không của người khác gì đó.

- Thật vậy chăng?

Sự tình đến tình trạng này, có thể đòi lại một điểm. Tinh Linh thương nhân chậm chạp lấy ra tinh tạp của mình.

Lý Dật cũng sáng khoái, đưa một ước kim tệ chuyển sang thẻ của Tinh Linh thương nhân, lúc này mới mang theo Cát Bồi cùng mọi người, hướng chỗ ở đi đến.

Phía sau bọn họ, Tinh Linh thương nhân đột nhiên điên cuồng kêu lên:

- Ta phát tài rồi.

Cả kinh một lúc, thay đổi rất nhanh, Tinh Linh thương nhân hệ thống thần kinh đã chịu không được loại kích thích này, có chút điên lên rồi.

Ngu ngốc, chính thức phát tài là ta.

Lý Dật trong lòng thầm mắng một câu, một ước kim tệ đổi một siêu phẩm thần binh, nói cho Đấu Thần đại lục cường giả nghe biết, tuyệt đối sẽ làm cho đối phương cảm đậm hủ đậm chết chính mình.

- Lý Dật, xem ra cung này thật là siêu phẩm cung thần sao?

Trở lại chỗ ở, Cung vô song mới nhìn Lý Dật hỏi.

Lý Dật lúc này cũng vô pháp khống chế sự hưng phấn của mình, ôm cung vô song vào lòng nói:

- Nàng có thấy không, phải là siêu phẩm thần binh mới sinh ra linh hồn sao? Đúng vậy, cái cung này chính là một trong mười chín siêu phẩm thần binh Phách tuyệt Trấn Thiên Cung... Đúng rồi, vô song, nàng biết cái cung này tại trên thần binh bảng xếp hàng thứ mấy không?

- Ách, cái này ta cũng không nhớ rõ, nhưng bài danh cũng không thấp, chắc là trước mười.

Bị cảm xúc của Lý Dật lây, cung vô song cũng đã sớm quên truyện đạo phố, giễu giễu nói:

- Dù thế nào chàng cũng phải cảm ơn ta?

- Tạ nàng? Vì cái gì.

- Hừ, nếu không có ta dù chàng đi dạo chợ đêm, chàng có vận khí tốt như vậy tìm được siêu phẩm cung thần sao.

- Nói được cũng đúng.

Lý Dật tại trên gương mặt cung vô song hung hăng hôn một cái, cực kỳ quang côn nói:

- Ngoại trừ lấy thân báo đáp, ta thật sự nghĩ không có phương thức báo đáp tốt hơn, Vô Song tử, đêm nay thân thể của ta thuộc về nàng nhé.

- Cút.

Có thể làm cho vị hoàng thất đại công chủ này nói tục như thế, cũng chỉ có Lý Dật có thể làm được, về phần lấy thân báo đáp, bọn họ nguyên cùng ở một gian khách phòng. Chỉ là cung vô song dù sao tâm cao khí ngạo đã quen, bị Lý Dật chiếm tiện nghi như thế, phản kích là chuyện vô ý thức.

Thoáng bình tĩnh lại, Lý Dật suy nghĩ nói:

- Kỳ thật cái siêu phẩm cung thần này cho ta thật sự tác dụng không lớn, ta đã có Phá Thiên kiếm, hiện tại cũng không cần giấu diếm Phá Thiên kiếm, đại khả tùy thời lấy dùng. Vô song, nếu không cái cung này tặng cho nàng nhé.

Cung vô song lại nói:

- Siêu phẩm thần binh tốt như vậy, huống chi chàng đã nhỏ máu nhận chủ, cung linh đã nhận biết chàng, trừ phi chàng... Nói sau ta tu luyện đấu kỹ đều cùng kiếm có quan hệ, cái cung này cấp cho ta tác dụng cũng không lớn.

Lý Dật biết rõ cung vô song nói lời "Trừ phi người..." Là có ý gì, bởi vì ngại điềm xấu cung vô song không có nói ra. Cung linh một khi nhận chủ, thì là trừ phi chủ nhân rơi rụng nếu không tuyệt sẽ không lại nhận chủ khác, Lý Dật muốn chuyển tặng cũng không thể nào.

Lúc này, trong óc Lý Dật lại truyền đến hai thanh âm.

- Ta thụ đủ rồi, người có thể lặn xa hay không.

- Ta mới thụ đủ rồi, người nghĩ rằng ta và người cùng một chỗ.

- Có tin ta tiêu diệt người hay không?

- Thử xem?

Lúc này Phá Thiên Kiếm Linh cùng cung linh Phách tuyệt Trấn Thiên Cung tại đó cãi nhau, Lý Dật không khỏi nhíu mày, xem ra một sơn khố chứa hai hổ không chỉ phát sinh ở người hoặc là động vật, liên linh hồn thể cũng là như thế.

- Các người đều đừng cãi nhau, từ nay về sau chung sống thời gian còn dài mà, ai lại đánh nhau nhue vậy.

Lý Dật trong đầu uy hiếp.

- Chủ nhân, là ta tới trước, khiến cho nó lăn đi ra.

- Dựa vào cái gì? Trong này người cũng ngốc đủ rồi, nên rút đi chính là người.

Cái đám khắc khẩu này làm Lý Dật ý thức được, muốn cho hai linh hồn cái siêu phẩm thần binh chung sống là không thể nào, rơi vào đường cùng chỉ có thể lấy ra Phách tuyệt Trấn Thiên Cung, vác tại trên người mình. Bỗng nhiên, Lý Dật nghĩ đến trong dung giới còn có một kiện vũ khí.

Từ sau khi Phá Thiên kiếm đã không còn là bí mật, xem ra kim long cung tẩu cơ hồ không có sử dụng qua, lúc này nhớ tới, Lý Dật vội vàng lấy ra, một bên đứng lên vừa hướng Cung vô song nói:

- Cái cung này sẽ đưa cho Cát Bồi, Cát Bồi đi cửa hàng xem cung, nói rõ hẳn tính toán mua cung.

Lý Dật biết rõ Tinh Linh chiến sĩ, ma pháp sư cùng cung tiến thủ cũng không khác nhau. Ma pháp sư đem ma pháp chi tiến dùng cung bắn ra cũng có thể trở thành cung tiến thủ, cung tiến thủ cũng cần tu luyện ma pháp thuộc tính gia tăng ma pháp tiến uy lực. Nếu có cung tốt, Cát Bồi thực lực không thể nghi tăng lên mấy lần.

Kim long cung dù sao cũng là cửu phẩm vũ khí, Cát Bồi sử dụng được.

- Lý Dật, chàng thật sự muốn đem nó cho ta sao? Cái này thật sự là quá tốt, đây chính là hảo cung, nhất định giá trị không ít tiền.

- Xin người tha thứ cho, kỳ thật ta đã sớm đem nó tặng cho người, chỉ là nếu không có đêm nay, ta đều đã quên.

- Lý Dật huynh đệ, người nói cái gì đó? Ta tạ người còn không kịp. Có cái kim long cung này, ta tham gia thi đấu tin tưởng thành tích tốt hơn.

- Lý Dật thúc thúc, ta cũng muốn một cây cung.

Tiểu Cát Lệ Tư vuốt ve kim long cung kim quang chói lọi, nãi thanh nãi khí yêu cầu nói.

Lý Dật ha ha cười, vỗ vỗ cái đầu nhỏ cát lệ tư:

- Vậy người cần phải mau mau lớn lên, chờ người lớn lên, Lý Dật thúc thúc nhất định sẽ cho người một cây cung tốt nhất, cho người trở thành nữ cung tiến thủ Tinh linh tộc ưu tú nhất.

- Không nha, không nha, ta hiện tại muốn.

Tiểu tử kia ôm lấy Lý Dật đùa giỡn vô lại.

Tiểu cô nương vô lại làm mọi người không khỏi cười ha hả.

Ngày kế hôm sau, đoàn người thu thập một lần nữa ra đi, dọc theo con đường không có sự cố, bởi vì một đường du sơn ngoạn thủy, trì hoãn mấy ngày, lúc đến Tinh Linh Vương Đình, cách Tinh linh tộc luận võ đại hội chỉ có hai ngày thời gian.

Bởi vậy mọi người vừa đến Vương Đình, cũng không để ý tìm địa phương nghỉ ngơi, liền đến Vương Đình đăng ký báo danh.

Luận võ đại hội không có điều kiện dự thi hạn chế, phạm là Tinh linh tộc ma pháp sư cùng cung tiến thủ, cũng có thể báo danh tham gia, cho nên tiến đến báo danh tinh linh tộc nhân nổi liền không dứt, đương nhiên tuyệt đại đa số mọi người đều đến tham gia thi đấu.

Tinh Linh Vương Đình ở vào thế giới tinh linh vị trí trung tâm trên đại thảo nguyên, cùng những đế vương kia thế giới loài thích kiến trúc to lớn hoàn toàn bất đồng, Tinh Linh Vương Đình hoàn toàn là những kiến trúc nhỏ nhẹ, bất luận kẻ nào cũng có thể đến hậu hoa viên Tinh linh nữ vương mà không phải chịu bất luận kiểm tra cái gì. Loại tự tin này làm Lý Dật đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Cùng Tinh linh nữ vương mị lực cùng quyết đoán mà nói, những đế vương kia đơn giản chính là một bọn bọn chuột nhắt.

Đương nhiên, vì để tránh cho quấy rầy đến nữ vương bệ hạ, Tinh linh tộc trừ phi tất yếu, cơ hồ không có người đi quấy rầy cuộc sống của nữ vương, dù cho đi ngang qua cũng sẽ thành khẩn hướng về phía nữ vương hành lễ.

Bốn phía Vương Đình, là nơi ở của Tinh linh tộc cửu đại trưởng lão. Cửu đại trưởng lão cùng nữ vương cộng đồng tiến hành trưởng lão hội quyền lực cao nhất quyết sách cơ cấu của thế giới tinh linh, tất cả quyết sách trọng đại đều phải trải qua nữ vương cùng trưởng lão hội nhất trí thông qua. Cho nên địa vị Tinh Linh cửu đại trưởng lão, tại Tinh linh tộc cũng là siêu nhiên.

Lý Dật ở nơi này thường thức, đương nhiên đều là đến từ Cát Bồi, nhưng Cát Bồi đối với chính trị rõ ràng không có gì hứng thú, hẳn không ôm chí lớn, tâm nguyện lớn nhất chính là binh lính, khi về nhà có thể được thê tử xinh đẹp làm đồ ăn, sau đó cùng hài tử lúu rú.

Bởi vì Tinh linh nữ vương mời, Lý Dật cũng không cần báo danh dự thi, khi hẳn hướng Vương Đình tinh linh tộc thông báo tính danh, kỳ thật hẳn không phải Tinh linh tộc cho nên rất nhanh bại lộ thân phận của mình, một cái Vương Đình Tinh Linh liền cung kính hành lễ nói:

- Lý Dật các hạ, nữ vương bệ hạ đã phân phó, nếu như nhìn thấy người đến Vương Đình, xin mời ngài đi gặp nàng.

Tinh linh nữ vương Lý Dật đã từng thấy qua một lần, lúc hẳn vừa tới thế giới tinh linh, nữ vương bệ hạ dùng lễ ngộ một anh hùng đối đãi hẳn, xưng hẳn là Tinh linh tộc anh hùng, hơn nữa cực lực mời Lý Dật tại Vương Đình định cư. Nữ vương bề ngoài khiêm tốn, khí chất ưu nhã sâu tận xương tủy làm cho Lý Dật khắc sâu ấn tượng. Nàng phong phạm tôn quý, ngay cả cung vô song xuất thân hoàng tộc đều không bằng.

Vấn đề là, ba năm, vì cái gì Tinh linh nữ vương triệu tập mình?

- Lý Dật, chúc mừng người, có thể được nữ vương bệ hạ triệu kiến, đó là vinh hạnh lớn nhất. Người tới thế giới tinh linh mới ba năm, đã được tiếp kiến hai lần rồi, ta thực hâm mộ người.

Lý Dật thản nhiên cười:

- Nữ vương các người bình dị gần gũi như vậy, muốn gặp nàng, người tùy thời có thể đến sân nhỏ đằng sau chờ, nhất định sẽ như nguyện.

- A, vậy cùng chính thức triệu kiến bất đồng.

Cát Bồi vỗ vỗ bả vai Lý Dật, vui tươi hơn hỏ nói:

- Thời điểm nhìn thấy nữ vương, thay ta hướng nữ vương vấn an, nói cả nhà Cát Bồi mong ước nữ vương bề hạ xinh đẹp giống như thái dương vĩnh hằng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tinh Linh Nữ Vương

Q.6 - Chương 406: Tinh Linh Nữ Vương

Xuyên qua ngôi nhà mái vòm kiến trúc hình thành từ phong cách của tinh linh, Vương Đình Tinh Linh là một tòa nhà quy mô khá lớn, tạo hình có kiểu kiến trúc hiện đại. Lý Dật biết rõ, đây là phòng nghị sự của Tinh Linh Vương Đình.

- Nữ vương bề hạ cho mời.

Trong phòng nghị sự, đã ngồi vây quanh không ít tinh linh tộc nhân ăn mặc trang trọng, những tộc nhân này biểu lộ tức mịch. Mà ở bọn họ ngồi ở trên những bộ bàn ghế hình cung đối diện, Tinh linh nữ vương ôm một đầu tiểu sủng vật lông xù, dùng ánh mắt mong chờ nhìn cửa ra vào.

Tinh linh nữ vương xinh đẹp ưu nhã như vậy, tựa hồ ba năm thời gian đối với nàng mà nói căn bản cũng không có ảnh hưởng gì, nếu như Lý Dật không có nhớ lầm, nữ vương lớn nhất, cũng chỉ so với Lý Dật hai tuổi. Tại trên người Tinh linh nữ vương, cơ hồ dung hợp tất cả ưu điểm của một nữ nhân, nàng xinh đẹp, điềm tĩnh, trí nhớ phi phàm mà không thiếu cơ trí, nhất cử nhất động mỗi tiếng nói cử động cho người tìm không ra bất luận cái tật xấu gì.

- Tôn quý nữ vương bề hạ, Lý Dật hướng ngài tỏ vẻ chân thành cảm kích, cảm tạ ngài triệu kiến.

Đối mặt một nữ nhân như vậy, mà ngay cả Lý Dật đều có một loại cảm giác khâm phục phát ra từ phế phủ.

- Tinh linh tộc anh hùng, có thể nhìn thấy người mới là vinh hạnh của ta.

Nữ vương ưu nhã ngẩng lên đưa tay:

- Ngồi xuống đi. Ba năm không thấy, người đã thành một người nam nhân chân chính. Ta chúc mừng người.

Lý Dật thành khẩn hồi đáp:

- Ba năm qua Tinh linh tộc đối với ta cẩn thận chiếu cố sớm đã vượt cái gì ta làm cho Tinh linh tộc, nữ vương bệ hạ ca ngợi làm ta sợ hãi.

Tinh linh nữ vương cười một tiếng, trong phòng nghị sự lập tức một mảnh thư thích:

- Lý Dật, Tinh linh tộc luận võ đại hội chúng ta, người có tham gia không?

- Ta sẽ tham gia.

- Vậy là tốt rồi, Ta mong người lấy được thứ tự cao.

Mời chính mình dự họp, sẽ không vì hỏi mình có thể tham gia luận võ đại hội hay không, Lý Dật hỏi dò:

- Nhưng ta cũng không phải Tinh linh tộc nhân, tham gia vậy biết, sẽ khiến cho các tộc nhân phản cảm.

- Sẽ không như vậy, Tinh linh tộc nhân có cơ hội cùng một nhân loại cường giả đánh giá mà cảm thấy vinh hạnh. Vô luận thắng bại, người đều được Tinh linh tộc chúng ta tôn trọng, bởi vì, người là nhân loại cường giả thứ nhất tham gia Tinh linh tộc luận võ đại hội.

- Vinh hạnh như thế, Nữ vương bệ hạ, ngài triệu kiến ta, không phải chỉ là để hỏi vấn đề này thôi sao.

- Đương nhiên không phải.

Bỗng nhiên, bên người Lý Dật, một Tinh Linh nữ trưởng lão lên tiếng nói:

- Bởi vì nữ vương bệ hạ không lâu trước thu được một phong thư đến từ thế giới loài người.

Nữ trưởng lão này Lý Dật cũng không lạ lắm, cửu đại trưởng lão có hai nữ trưởng lão, nghe nói ở thế giới tinh linh bài danh một trong tam đại ma đạo sư. Bất quá nói thật, Lý Dật không ưa thích cái nữ trưởng lão khí chất bất phàm, về phần tại sao không thích, có thể nói là cảm giác, không có lý do gì khác.

- Phong thư của thế giới loài người?

Lý Dật dự cảm cái gì, thì thảo nói một câu.

Tinh linh nữ vương có chút nhăn nhăn lông mày, tựa hồ đối với phương thức nói chuyện của hai trưởng lão này có chút bất mãn, sau đó mỉm cười hướng Lý Dật nói ra:

- Đúng vậy, phong thư này đến từ Đấu Thần đại lục Đấu Thần điện. Ta không nghĩ giấu diếm ngài cái gì, phong thư này ngoại trừ không hề có nội dung cùng ý nghĩa khách sáo gì, chỉ có một nội dung. Ta nghĩ ngài có hứng thú biết rõ cái nội dung này, Đấu Thần điện dùng một cái giá lớn nào đó đến trao đổi ngài, Tinh linh tộc anh hùng chúng ta.

Lý Dật đột nhiên minh bạch, Tinh linh nữ vương mị lực lớn nhất, trên thực chất ở ngực của nàng bằng phẳng, vì vậy cũng không vòng vo, trực tiếp hỏi:

- Đấu Thần điện muốn dùng cái gì đến trao đổi ta? Ngài có đáp ứng bọn họ không?

- Không thể không thừa nhận, Đấu Thần điện đưa ra điều kiện phi thường mê người, bọn họ nguyện ý đã ngoài ức kim tệ cùng các loại ma hạch trân quý ra, tài liệu đến trao đổi ngài. Chính là ngài biết rõ, Tinh

linh tộc cho tới bây giờ không thiếu kim tệ, mà là thiếu khuyết bằng hữu anh hùng nguyện ý cùng Tinh linh tộc làm bạn. Chúng ta đương nhiên sẽ không đáp ứng.

Lúc này, hai trưởng lão kia lại chen miệng nói:

- Nữ vương bệ hạ, ta nghĩ chúng ta cũng không nên giấu diếm ý tứ khác trong phong thư của Đấu Thần điện.

Tinh linh nữ vương tựa hồ muốn hai trưởng lão dừng lại, nhưng hiển nhiên đã không còn kịp rồi, hai trưởng lão tiếp tục nói:

- Đấu Thần điện dùng một loại khẩu khí phi thường uyển chuyển hướng chúng ta biểu đạt cái ý khác là, nếu như chúng ta không đáp ứng yêu cầu của bọn hắn, bọn họ sẽ dùng một loại phương thức đến người, Lý Dật, người hắn là hiểu ý tứ này.

Đấu Thần điện rốt cục bắt đầu hành động, Lý Dật đôi mắt dày đặc sát ý. Hảo, ta không tìm các người tính sổ các người ngược lại khiêu khích ta trước.

Lý Dật nói:

- Tôn kính nữ vương bệ hạ, các vị trưởng lão, cảm tạ các người làm hết thảy cho ta. Nhưng các người cự tuyệt Đấu Thần điện, ta không thể không nói, là sai lầm.

Lời vừa nói ra, trong phòng nghị sự lập tức một mảnh xôn xao.

- Ta nói không có sai, xác thực là sai lầm. Trên thực tế, cho dù Đấu Thần điện không tìm đến ta, ta cũng sẽ không giống rùa đen rút đầu vĩnh viễn ẩn thân tại thế giới tinh linh. Nếu bọn họ nguyện ý trả giá nhiều như vậy, nữ vương bệ hạ, ta đề nghị ngài không nên khách khí, lớn mật nhận lấy, sau đó thoải mái mà đem ta giao ra, ta rất thích cống hiến vì Tinh linh tộc. Nhưng xin yên tâm, ba năm trước đây Đấu Thần điện không đối phó được ta, hôm nay, bọn họ cũng không có biện pháp làm gì ta.

- Anh hùng của ta, đây là người xuất phát theo lập trường của người. Nhưng là xuất phát từ lập trường Tinh linh tộc chúng ta, giao ra ngài mà nói, là hướng tín ngưỡng Tinh linh tộc đả kích, bất luận cái gì ma hạch tài liệu quý báu cùng bao nhiêu kim tệ cũng không đổi trở lại. Không đổi gạt ngài, ta sớm mời luận võ đại hội, đúng là căn cứ vào loại khả năng cùng nhân loại cường giả phát sinh xung đột để tính. Mà ngài cần phải tham gia luận võ đại hội, để cho các tộc nhân của ta càng thêm minh bạch nhân loại cường giả, Ngài không ngại nha.

Lý Dật biết, Tinh linh tộc vì chính mình trả giá, đã vượt qua chính mình làm cho Tinh linh tộc nhiều lắm, ngoại trừ cảm kích, Lý Dật không tìm thấy từ ngữ gì để hình dung chính mình cảm tình đối với Tinh linh tộc.

- Lý Dật, thực lực của người, tại thế giới loài người, tính là dạng tiêu chuẩn gì?

Lý Dật chán ghét khẩu khí chất vấn của hai trưởng lão này, nhưng trở ngại tình cảm Tinh linh nữ vương, vẫn khách khí hồi đáp:

- Nhất lưu cường giả.

Tựa hồ thật không ngờ Lý Dật không chút nào khiêm tốn như vậy, trong phòng nghị sự lập tức vang lên một hồi thanh âm ầm ỹ.

- Hừ.

Hừ lạnh một tiếng phi thường chói tai, mục quang Lý Dật nhìn tại một góc phòng nghị sự, đứng lặng đó là một Tinh Linh nam tử, Tinh Linh nam tử này còn ít tuổi phi t, cơ hồ cùng Lý Dật tương đương. Nhưng là biểu lộ loại kiêu căng.

Giờ phút này, Tinh Linh nam tử này cũng đang lãnh nhãn chú thị Lý Dật, theo ánh mắt khinh thường nhìn, hẳn đối với Lý Dật cái gọi là "Nhất lưu cường giả" cũng không ủng hộ.

Tinh linh nữ vương thân thủ nhẹ nhàng ấn xuống vài cái, ý bảo mọi người im lặng, lúc này mới hỏi:

- Anh hùng của ta, ngài có thể nói được cụ thể một điểm hay không?

- Đấu Thần đại lục hệ thống cường giả, cường đại nhất là cảnh giới phong hào Đấu Thần, nhưng là loại cấp bậc cường giả này, ngàn vạn năm qua, đạt tới loại cảnh giới này chỉ có một người. Kế tiếp là Đấu Thần cường giả, cái cấp bậc này, hiện tại trên Đấu Thần đại lục, ngoại trừ Đấu Thần điện tổng Điện chủ ra, phần lớn là thủ hộ Đấu Thần của các đại đế quốc tồn tại ở trong kết giới, bình thường căn bản sẽ không xuất hiện tại Đấu Thần đại lục. Cho nên, tại Đấu Thần đại lục, khái niệm nhất lưu cường giả chính là Đấu Thánh cường giả. Mà ta, đúng là Đấu Thánh cường giả.

- Đấu Thánh cường giả, rất lợi hại sao?

Tinh Linh nam tử vừa mới phát ra tiếng hừ lạnh kia, lúc này lại bất âm bất dương toát ra một câu. Những lời này đột ngột, vang lên trong phòng nghị sự làm cho tất cả mọi người chú ý.

- Thi Đấu Phàm tâm cao khí ngạo, ngài không nên dùng loại khẩu khí này cùng anh hùng của chúng ta nói chuyện, nếu như ngài cảm thấy có cái gì không đúng mà nói, hiện tại có một cái cơ hội, tại trên lôi đài Tinh Linh luận võ đại hội, người cũng tìm được cơ hội này, nếu như người cũng đủ cường đại. Y Oa trưởng lão, ta nghĩ ngài cần tăng cường dạy bảo con trai của ngài lễ nghi đi.

Tinh linh nữ vương nói lời này vì Lý Dật cung cấp tin tức phong phú, thì ra tinh linh nam tử chính là đứa con trai của Nhị trưởng lão Y Oa. Thi đấu Phàm đối với Lý Dật không lạ lẫm. Đại ma đạo sư trẻ tuổi nhất Thế giới tinh linh, cực kỳ có thiên phú tinh linh cung tiến thủ, liên tục luận võ đại hội đệ nhất danh. Nhận được vô số vòng nguyệt quế, Thi đấu Phàm sớm trở thành thần tượng của Tinh linh tộc nhân. Tỷ như Cá Bồi sùng bái hẳn vô cùng.

Nhưng cũng không có nghĩ đến Thi đấu phạm thoát nhìn trẻ tuổi như vậy, mà hăn kiêu căng như vậy, Lý Dật có thể hiểu được, một thiên tài siêu cấp, nếu như còn có thể bảo trì tính cách khiêm tốn, vậy chỉ có quý.

Bị Tinh linh nữ vương phê bình, Thi đấu phạm thoát nhìn có chút không phục, tiến lên trước một bước, hướng nữ vương thi lễ, nói:

- Nữ vương bề hạ, ta khẩn cầu hiện tại cho ta cùng người nhất lưu cường giả giao thủ.

- Ta sẽ không cho phép, Thi đấu phạm, người sẽ rất vĩ đại nếu người bỏ được tính cách cao ngạo.

- Lý Dật, vậy luận võ trên đại hội hy vọng người sẽ không sớm bị loại bỏ.

Thi đấu phạm mang chút khiêu khích về phía Lý Dật nói, sau đó đi ra khỏi phòng nghị sự.

Thi đấu phạm không lễ phép, làm Eva trưởng lão rất là xấu hổ, trên mặt biểu lộ mất tự nhiên, có chút không quá cam tâm về phía Lý Dật xin lỗi nói:

- Xin tha thứ Thi đấu phạm thô lỗ, ta nghĩ hăn là muốn cho trận đấu không đến mức quá hữu hảo để ảnh hưởng lớn thực lực. Lúc đó người dùng toàn lực của người, ta hy vọng Thi đấu phạm có thể gặp được một hồi thất bại áp chế nhuệ khí của hăn.

Xin lỗi thành ý đáng giá hoài nghi, Lý Dật mỉm cười:

- Đã quyết định tham gia, ta sẽ nghiêm túc tranh tài.

- Được rồi, anh hùng của ta, người không cần chú ý Đấu Thần điện đối với Tinh linh tộc uy hiếp, hảo hảo chuẩn bị trận đấu, những chuyện khác giao cho ta. Có lẽ, Tinh linh tộc chúng ta cùng thế giới loài người có càng nhiều trao đổi.

Rời khỏi nghị sự đại sảnh Tinh linh tộc, Lý Dật tâm tình có chút trầm trọng. Cách ba năm, Đấu Thần điện mới hướng Tinh Linh Vương Đình đưa ra yêu cầu, trong chuyện này đến tột cùng ý vị như thế nào?

Nếu như bởi vì chính mình, mà mang đến chiến tranh cho Tinh linh tộc tộc, Lý Dật cảm thấy không an lòng. Nhưng nhìn thái độ Tinh linh nữ vương, tuyệt đối sẽ không tiếp nhận điều kiện mê người của Đấu Thần điện hoặc là vũ lực uy hiếp mà giao ra hãn. Kể từ đó, Tinh linh tộc ở vào trong nguy hiểm. Với năng lực của Đấu Thần điện, dù cho Tinh linh tộc có thể chống đỡ được, nhưng trả giá một cái giá thật lớn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trận Đấu Ngày Thứ Nhất

Q.6 - Chương 407: Trận Đấu Ngày Thứ Nhất

Lý Dật sau khi địa điểm trở lại báo danh có chút tinh thần hoảng hốt, đám Cát Bồi đã sớm báo danh xong tại đó chờ hãn. Lý Dật có Vương Đình cố ý vì hãn chuẩn bị chỗ ở, nhưng Cát Bồi một nhà ba người cùng những người khác trong thôn trại, muốn chính mình tự tìm kiếm chỗ ở.

- Nhìn thấy nữ vương bệ hạ sao? Nàng đối người nói gì?

Nhìn thấy Cát Bồi nhiệt liệt truy vấn, Lý Dật lừa gạt hồi đáp:

- Tinh linh nữ vương hy vọng ta có thể ở trong trận đấu thi đấu, cùng Tinh Linh chiến sĩ hữu hảo trao đổi.

- Nói như vậy nữ vương bệ hạ rất xem trọng người rồi. Cố gắng lên, Lý Dật.

- Người cũng là Cát Bồi, hảo huynh đệ của ta.

Nghỉ ngơi và hồi phục một ngày, sáng ngày thứ ba đến Tinh Linh Vương Đình, mỗi năm một lần tinh linh tộc luận võ đại hội liền chính thức bắt đầu rồi. Luận võ đại hội ngày đầu tiên đấu vòng loại không hề có gì đáng

nói, cơ hồ chính là dự thi tuyển thủ ở giữa khiêu chiến, hơn nữa cũng không có người trọng tài. Cũng chỉ có Tinh linh tộc nhân mới có thể làm được điểm này, thua chính là thua, thi đấu trường cơ hồ không có xuất hiện cái cớ vì chuyện thắng bại.

Điều này cũng không trách Tinh Linh Vương Đình, bởi vì trận đấu thật sự quá nhiều, nếu như nghiêm khắc theo như quy tắc trận đấu, như vậy hai mươi thi đấu trường ngày đêm không ngớt tiến hành trận đấu, đấu vòng loại phỏng chừng phải cần vài ngày mới hoàn thành.

Ngày đầu tiên đấu vòng loại, Lý Dật cùng Cát Bồi đều thuận lợi đả bại đối thủ của mình, thắng được trận đấu.

Trải qua một vòng đào thải, ngày hôm sau đấu loại chính quy hơn, Tinh Linh chiến sĩ bị chia làm cung tiến thủ cùng ma pháp sư phân biệt đối chiến, cái vòng này, đối mặt Lý Dật là một cung tiến thủ.

Nhìn ra được, cái cung tiến thủ này cùng Cát Bồi như nhau, là một tinh linh nam tử dịu dàng ngoan ngoãn thiện lương, trước khi trận đấu bắt đầu, hắn rất lễ phép ôm Lý Dật, khiêm tốn nói:

- Rất vinh hạnh có thể cùng nhân loại cường giả giao thủ, trận đấu này ta chung thân khó quên.

- Ta cũng vậy.

Lý Dật đồng dạng nhiệt tình trả lời.

Nhưng trận đấu ngay từ đầu, Tinh Linh ma pháp cung tiến thủ phô bày thực lực đáng sợ của mình. Cậy vào thiên phú thân pháp nhẹ nhàng, Tinh Linh cung tiến thủ nhanh chóng di động thân hình, hơn nữa trong quá trình di động vận dụng ma pháp nguyên tố hóa thành tiến bắn về phía Lý Dật. Đối phó ma pháp tiến vũ như vậy, Lý Dật chưa có gì kinh nghiệm, bản năng kết xuất đấu khí phòng ngự cái chắn trước người.

- Phanh, phanh, phanh.

Ma pháp tiến vũ oanh tại phía trên đầu khí phòng ngự, lập tức nổ ra, cũng không có nổ nát đầu khí cái chắn, mà là tạc ra vài cái lỗ hồng. Sau đó lại là mấy tiếng cung vang lên, vài miếng ma pháp tiến vũ trực tiếp hướng mấy cái lỗ hồng nhanh bắn đến. Lý Dật nhất thời không cách nào phán đoán Tinh Linh cung tiến thủ thực lực tại thế giới loài người đại khái là cấp số gì, cũng tạo thành khó khăn nào đó.

Với thực lực Lý Dật bây giờ, hẳn biết rõ phòng ngự vị Tinh Linh cung tiến thủ này cũng không khó, nhưng cái khó là phản kích độ mạnh yếu, bởi vì Lý Dật thật sự không muốn nhìn thấy vị Tinh Linh chiến sĩ này bị thương tổn.

Hòa bình tao nhã hình thành tương phản mãnh liệt chính là, Tinh Linh chiến sĩ một khi phát động công kích, sẽ toàn lực ứng phó, vì mục tiêu thắng lợi cuối cùng.

- Vì cái gì không đánh trả, chẳng lẽ là xem thường ta sao?

Thấy Lý Dật một mực phòng ngự, căn bản không có ý tứ phản kích, Tinh Linh chiến sĩ tạm dừng công kích, có chút không vui nói.

Lý Dật nghiêm mặt nói:

- Nguyên tắc của ta, tại không có thăm dò đối thủ trước khi phản kích. Một khi ta phản kích, tiếp theo là trí mạng.

- Tốt lắm, ta cũng không khách khí nữa.

Tinh Linh chiến sĩ lấy ra ma pháp tạp phiến, một đạo tử kim sắc quang hoa lập tức từ tạp phiến dần hiện ra, sau đó vài cái đồ phù quý dị ở trong tay, bỗng nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Ma pháp tạp phiến ẩn chứa ma pháp năng lượng rót vào cây cung, khiến cung không khỏi vù vù.

- Ma hóa cung, cẩn thận rồi.

Lý Dật một mực rất cẩn thận, vô luận ứng đối cái dạng đối thủ gì, cẩn thận một chút không có sai, huống chi đối với tinh linh chiến sĩ mà chính mình chưa quen thuộc.

Một thanh tử kim sắc ma pháp tiến vũ xuất hiện ở trên dây cung, tiến vũ diên cuồng rút ra ma pháp nguyên tố bốn phía cùng cây cung ma pháp lực, lúc này lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ bành trướng, tiến vũ tràn ngập ma pháp năng lượng phát ra làm cho người ta cảm thấy bất an.

Nhìn ra được, Tinh Linh chiến sĩ muốn sử dụng lá bài tẩy, Lý Dật cũng không dám khinh thường, đấu khí khổng chế không gian, đạo đạo không gian rung động đem không gian trước mặt vặn vẹo thành vô số không gian sóng gợn.

- Ti.

Ma pháp tiến vũ rút lên, Lý Dật đặt mình trong cả không gian ma pháp nguyên tố đều bắt đầu khởi động. Oanh! Oanh! Oanh! không gian rung động tại năng lượng cực đại lập tức bị oanh tán, nhưng mưa tên ma pháp cũng rút nhỏ một vòng lớn.

Mắt thấy ma hóa cung năng lượng cực hạn thật không ngờ đơn giản bị tiêu mất hơn phân nửa, Tinh Linh chiến sĩ cũng được ăn cả ngã về không, thân hình đột nhiên nhảy lên cao, rào rào một tiếng vang lớn, một mảnh tiến mang hướng Lý Dật bao phủ xuống.

- Vạn mang ma tiến.

Một lúc sau, Lý Dật đã đại khái đoán được thực lực của đối thủ, ở vào khoảng Đấu Hoàng đỉnh phong cùng đấu tôn một tinh, nếu như đã đoán được thực lực tiêu chuẩn của đối phương, Lý Dật phản kích có thể khổng chế được.

Thiên ma đấu khí cường hãn tuôn ra, một mảnh huyết sắc đón ma tiến quang hoa kích tán ra, xuyên thấu đấu khí mảnh nhỏ cùng ma pháp mảnh

nhỏ, bàn tay Lý Dật đã vỗ vào ngực Tinh Linh chiến sĩ.

Vừa đúng lực lượng, Tinh Linh chiến sĩ chỉ cảm thấy ngực trĩ trĩ vô cùng, trong đầu một hồi vu vu, từ giữa không trung rơi thẳng xuống, đập bể xuống mặt đất.

- Ta thua.

Chấm dứt chiến đấu, Tinh Linh chiến sĩ tuy bởi vì thất bại mà sắc mặt ít nhiều có chút khó coi, nhưng vẫn khôi phục phong độ tao nhã, đứng dậy, hướng Lý Dật nhận thua.

- Lý Dật thúc thúc thẳng, Lý Dật thúc thúc thẳng rồi.

Cát lệ Tư lập tức vui sướng nhảy nhảy lên. Cát Bồi ở bên sát cũng vẻ mặt mỉm cười, chỉ có Cung vô song đối với trận đấu này không có cảm giác gì. Nàng rõ ràng nhất thực lực Đấu Thánh cường giả, loại trận đấu này đối với Lý Dật mà nói không có bất kỳ áp lực, thắng lợi chuyện hợp tình hợp lý.

- Người thắng đơn giản như vậy, đánh bại một cái cao cấp cung tiến thủ, Lý Dật, ta đối với người càng ngày càng thay đổi cách nhìn.

Cát Bồi vươn ngón tay cái ra nhìn Lý Dật.

- Cao cấp cung tiến thủ tại thế giới tinh linh thuộc về cấp bậc cường giả như thế nào?

Lý Dật nhàn nhạt mà hỏi thăm.

- Cấp bậc trung đẳng, cung tiến thủ theo như thực lực phân là sơ cấp, trung cấp, cao cấp cùng đại cung tiến thủ, ma cung thủ, hung mãnh cung thủ, tối cao tầng cường bạo cung thủ, bất quá cường bạo cung thủ tại thế giới tinh linh đã cực kỳ hiếm thấy, ít nhất những người đang ở đây luận võ cũng không đụng phải.

Thì ra là xếp thứ năm, đếm ngược là đệ tam cường giả, Lý Dật có hơi chút thất vọng, cái Tinh Linh chiến sĩ này, nếu như là gặp gỡ nhân loại Đấu Hoàng cường giả, cũng không nhất định có thể thu phục.

- Tốt lắm, trận đấu của ta cũng sắp bắt đầu rồi, Lý Dật, đến cố gắng cố vũ cho ta nhé.

Nhưng Lý Dật đối với trận đấu của Cát Bồi lại không có bao nhiêu hứng thú, con mắt tại các trận thi đấu nhìn lướt qua, mục quang liền bị trận đấu cách đó không xa, trận đấu Thi đấu phàm hấp dẫn.

Lý Dật cũng muốn nhìn một chút, vị Tinh linh tộc thiên tài này, rốt cuộc có được năng lực như thế nào. Đối thủ của Thi đấu Phàm cũng là một cung tiến thủ, mà hắn thì là dùng thân phận ma pháp sư tiến hành trận đấu đấu loại.

Tựa hồ cũng chú ý tới Lý Dật, Thi đấu phàm cũng không có cho đối thủ quá nhiều cơ hội tiến công, liên tục vài đạo ma pháp ẩn ký, mê muội thuật, đánh chớp nhoáng thuật, tổ hợp phóng ra, vị vọng tinh linh chiến sĩ kia rất nhanh bại trận.

- Không cần nhìn, loại trận đấu này căn bản nhìn không ra thực lực chân chính của ta.

Đi xuống sân thi đấu, Thi đấu phàm trực tiếp đi đến trước mặt Lý Dật, giương mặt lạnh lùng ra nói.

Lý Dật rất muốn hòa hoãn không khí khẩn trương, lộ ra một cái hữu hảo vui vẻ, đáp lại nói:

- Thi đấu Phàm người hiểu lầm, ta cũng không phải tới dò xét thực lực của người, có lẽ lời tiên đoán của người sẽ trở thành sự thật, ta có thể cũng sẽ bị đào thải trên đường, căn bản không cách nào cùng người so đấu.

- Sẽ không, tuyệt đối sẽ không như vậy, ta vừa mới nhìn người thi đấu. Người tâm tư kín đáo, về phần thực lực... Người không cần phải tự coi nhẹ mình, ít nhất xứng đáng là đối thủ của ta.

Cái Tinh Linh tiểu tử này đủ rồi kiêu ngạo, nếu như đặt tại trước kia, Lý Dật nhiều ít cấp cho hắn chút đau khổ, nhưng ở thế giới tinh linh sinh sống ba năm, Lý Dật tính tình đã cải biến rất nhiều.

Chỉ là cười:

- Hy vọng chúng ta có thể ở gặp được.

Lý Dật rời khỏi trận thi đấu, sau đó đi đến trận thi đấu của Cát Bồi, Cát Bồi vẫn chưa có sử dụng kim long cung, chắc hẳn cửu phẩm kim long cung đã bị hắn coi là lá bài tẩy của mình, muốn lưu đến thời khắc mấu chốt mới sử dụng.

Trận đấu thứ hai cứ như vậy đã xong, hết thấy đều bình thường không có chút hứng thú. Trải qua hai ngày đào thải, hiện tại tiến vào vòng thứ ba tinh linh chiến sĩ chỉ có không đến một trăm người. Những chiến sĩ này, cơ hồ đại biểu một đời tuổi trẻ Tinh linh tộc mạnh nhất. Với suy tính của Lý Dật, cũng chỉ một chi lực lượng như vậy, có thể cùng tứ đại Ma Tông nhất tông chống lại.

Dùng cái này suy tính, cả thế giới tinh linh tùy thời có thể võ trang tinh linh chiến sĩ, cộng thêm dưới tình huống bình thường hiện thân lão quái vật ẩn giấu, Tinh linh tộc cũng có thể cùng Đấu Thần điện đối kháng. Chắc hẳn, đây cũng là chuyện mà Tinh linh nữ vương lo lắng.

Trở lại chỗ Tinh Linh Vương Đình an bài chỗ ở cho chính mình, nhìn ra Lý Dật có chút tâm sự nặng nề, Cung vô song ân cần hỏi thăm:

- Chàng không sao chứ, loại trận đấu như vậy không đến mức làm cho chàng khẩn trương như thế?

Lý Dật cảm thấy Đấu Thần điện gửi thư cho Tinh linh nữ vương không nên dấu nàng, dù sao Cung vô song cũng không phải là hoa trong tủ kính, mà là cường giả cũng trải qua lịch lãm.

- Đấu Thần điện cho Tinh linh nữ vương một phong thư, trong nội dung Tinh linh nữ vương nói cho ta biết, rốt cuộc bọn họ quyết tâm che chở ta. Nhưng bởi như vậy, dựa vào phong cách hành sự của Đấu Thần điện, tất nhiên sẽ không bỏ qua, ta lo lắng Đấu Thần điện có hành động gì.

Đối phương tình huống không rõ ràng, loại tình huống này làm cho người lo lắng, nhất là đối với Lý Dật là con người như vậy.

- Chàng lo lắng Đấu Thần điện ngầm hạ thủ sao.

Cung vô song cũng nhíu mày, phân tích nói:

- Nếu như chàng là Đấu Thần điện tổng Điện chủ, chàng làm sao ứng phó loại tình huống này?

Loại tình huống này, Lý Dật tự hỏi có lẽ có một loại biện pháp, Lý Dật suy tư nói:

- Ta đương nhiên sẽ không cường công, nói như vậy, coi như là thành công cũng chắc chắn trả giá thật lớn, hơn nữa trên thực tế thành công khả năng rất nhỏ, dù sao Tinh linh tộc là một chủng tộc cường đại không thể coi thường, ta sẽ không cùng toàn bộ Tinh linh tộc đối kháng.

- Đã không khởi xướng cường công đại quy mô, làm sao mới có thể đạt tới mục đích? Sách lược?

- Sách lược?

Lý Dật nghiền ngẫm cái từ này, tiếp tục đứng ở góc độ Đấu Thần điện phân tích:

- Ta nhất định sẽ nghĩ đến, tại Tinh linh tộc này, nhân loại đặc thù quá mức rõ ràng, ta không cách nào phái ra nhân thủ lên vào thế giới tinh

linh, biện pháp duy nhất... Biện pháp duy nhất chính là từ thế giới tinh linh tìm kiếm gián điệp.

- Ta cũng hiểu được khả năng này thật lớn.

Cung vô song tỏ vẻ đồng ý:

- Bằng không, vì cái gì Đấu Thần điện đợi ba năm, mới hướng Tinh linh nữ vương gửi thư, ta cảm thấy Đấu Thần điện đã nắm giữ nhất định, đã đến lúc có thể ngả bài.

- Vấn đề là chúng ta làm thế nào mới có thể tìm được gián điệp của Đấu Thần điện?

Lý Dật nhíu mày khổ tư:

- Hiển nhiên, phương diện Đấu Thần điện rất có thể lợi dụng luận võ đại hội lần này chọn lựa hành động nào đó.

- Đã như vậy, ta an tâm trong này tham gia thi đấu, như vậy mới không khiến cho Đấu Thần điện cảnh giác. Ta tính toán rời khỏi thế giới tinh linh một chuyến, đi ra bên ngoài điều tra một chút. Nếu như Đấu Thần điện tính toán chọn lựa hành động, nhất định sẽ tại chung quanh thế giới tinh linh có dấu vết để lại.

Trong ba năm, Cung vô song ở tại thế giới tinh linh từ Đấu Hoàng đột phá đến đấu tôn, thực lực nàng bây giờ trừ phi gặp phải Đấu Thần điện tổng Điện chủ cường giả như vậy, tự bảo vệ mình còn không có vấn đề. Huống hồ Cung vô song lịch duyệt phong phú, làm người lại cực kỳ nhạy bén, sát phạt bao giờ cũng quyết đoán, để cho nàng đi ra ngoài thay mình điều tra tình huống, Lý Dật hoàn toàn yên tâm.

Nhưng, Lý Dật nhắc nhở:

- Hết thấy chú ý, an toàn là chính.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phát Hiện Mạnh Mối

Q.6 - Chương 408: Phát Hiện Mạnh Mối

Hôm nay, đời màn đêm buông xuống, Cung vô song nương theo màn đêm lặng yên không một tiếng động rời khỏi Tinh Linh Vương Đình. Vô luận Cung Vô Song có tìm được tin tức gì, nhưng khẳng định, Lý Dật ở tại thế giới tinh linh cuộc sống yên lặng đã chuẩn bị kết thúc, cho dù Đấu Thần điện chưa có tới thế giới tinh linh tìm phiền toái, Lý Dật cũng tuyệt đối sẽ không dễ dàng tha thứ cho cừu nhân của mình sống tiêu dao quá lâu.

Theo thông lệ tu luyện xong, Lý Dật lấy ra bộ Vô Danh trận pháp bí tịch. Với thực lực hãn hiện tại, gặp phải Đấu Thần điện tổng Điện chủ, cũng không có nửa phần thắng. Mà trong tất cả lá bài tẩy, tựa hồ cũng chỉ có bộ Vô Danh trận pháp này, làm cho hãn mạnh hơn nhiều cường giả khác.

Chỉ là ba năm nghiên cứu, Lý Dật cũng chỉ vén vện thông hiểu đạo lý trận pháp trung cấp. Trung cấp trận pháp ghi lại trận pháp, ưu thế lớn nhất là có thể theo dấu khí tư nhận bố cục và tiến hành di động trận pháp, nhưng không cách nào di động cực hạn. Nhưng trung cấp trận pháp hoàn cảnh xấu cũng rõ ràng, chẳng qua là năng lượng không đủ, không có cách nào như sơ cấp trận pháp có thể thông qua không ngừng công kích, theo năng lượng công kích đạt được uy lực tăng cường trận pháp phát ra.

Hai chủng trận pháp đối phó cường giả bình thường là có thể, nhưng nếu lấy ra đối phó Đấu Thần điện tổng Điện chủ siêu cấp cường giả như vậy, không khỏi lực bất tòng tâm.

Cho nên Lý Dật hy vọng ký thác vào trận pháp cao cấp.

Nội dung cao cấp trận pháp, lại quá huyền ảo khó hiểu, dù cho xem hiểu một bộ phận, chính thức thí nghiệm cũng đều thất bại. Bởi vì trận pháp này đối với điều khiển giả điều khiển tốc độ yêu cầu thật sự quá cao, cho

dù là Lý Dật Đấu Thánh cường giả, cũng vô pháp đồng thời hoàn thành bốn năm cái chuyển đổi cùng một lúc.

Nhưng cao cấp trận pháp, trong này ghi lại trận pháp uy lực thực dụng cũng là kinh người.

Tỷ như Lý Dật hiện đang chuyên tâm nghiên cứu "Sao Bắc Đẩu đại trận", khủng bố đến mức có thể tự động nhốt đấu khí cường giả trong cơ thể, hơn nữa có thể bày trận giả điều khiển, Như Ảnh Tùy Hình đây đưa tới mục tiêu. Cái trận pháp này mới bắt đầu năng lượng không đủ, dễ dàng bị siêu cấp cường giả giả nhất cử đột phá.

Đúng là nhìn trận pháp đối với cao cấp trận pháp đơn giản hơn, cũng thao đơn giản hơn, Lý Dật mới lựa chọn nó để tiến hành chuyên tâm nghiên cứu. Nếu quả thật có thể quen thuộc nắm giữ trận pháp này, như vậy đối mặt Đấu Thần điện tổng Điện chủ, thì cũng có tư cách đánh một trận chiến, mà không phải chỉ có bị ngược đãi như trước nữa.

Nhìn thấy tình thế sau này, Lý Dật đã nhận không được nghĩ mình nên cố gắng lĩnh ngộ xuống. Lo lắng đến bây giờ hoàn cảnh cũng không cho phép, nóng vội Lý Dật lặng lẽ ly khai chỗ ở.

Cấp tốc bay vút đi, rời khỏi Vương Đình, Lý Dật lựa chọn một rừng cây thí luyện "Sao Bắc Đẩu đại trận". Dựa theo nội dung trong sách quý, Lý Dật trọn vẹn gần nửa giờ bày trận, trận pháp này được Lý Dật suy diễn qua ngàn vạn tình huống. Tại một cái phương viên trận khu chừng hai mươi thước, cần bố kết mấy trăm điểm, điểm này trình độ phải tinh chuẩn, đấu khí phân lượng đều phải có tiêu chuẩn nghiêm khắc, hơi có sai lầm ảnh hưởng hiệu quả của cả trận pháp.

Sau khi cẩn cẩn dực dực bố kết xong, Lý Dật hít một hơi thật sâu, đang muốn khởi động trận pháp, luyện tập trong thao tác thực chiến. Trong thực chiến thao tác thì càng phức tạp, đối với điều khiển giả tốc độ, biến ảo điểm tinh chuẩn nắm chắc cũng có yêu cầu rất cao. Ngoại trừ không ngừng luyện tập, cùng lĩnh ngộ bí quyết, tựa hồ cũng không có biện pháp nào khác.

Lúc này Lý Dật đấu khí vận chuyển tới ngón tay, thời điểm đấu khí tơ nhện sắp sửa phát ra, Lý Dật có cảm giác làm hấn hơi kinh hãi.

Rừng cây xa xa, mờ mờ ảo ảo có khí tức cường giả phi tốc tới gần. Loại khí tức cường giả làm Lý Dật quá quen thuộc, tuyệt đối không phải chỉ tu luyện ma pháp lực tinh linh tộc nhân phát ra, mà là đến từ đấu khí tu luyện giả.

Trong nội tâm cả kinh, Lý Dật lập tức thu liễm khí tức của mình, đồng thời tay quyết vừa động, thi triển ra ẩn thân đấu kỹ, nhanh chóng bí mật thân hình.

Cường giả này rất nhanh chạy đến, nương theo ánh trăng, Lý Dật thấy rõ ràng, đây là nhân loại cường giả, mà không phải Tinh linh tộc nhân. Tên cường giả này một thân lục sắc tế ti pháp bào, thân hình cao to, mũi ưng mắt sâu như điêu ưng, hình dáng làm cho người xem qua khó quên được.

Chạy vội tới gần chỗ của Lý Dật, cường giả này hạ bước, bốn phía tìm tòi một lần, cuối cùng tại một thân cây tựa hồ điêu khắc đồ án cái gì đó rồi dừng lại.

Vì triệt để bí mật mà không bị phát hiện, Lý Dật không có cố gắng đi tìm hiểu thực lực của đối phương, nhưng rất nhanh phán đoán thực lực của hấn tuyệt đối không quá thấp.

Nhân loại cường giả ở đẳng gốc đại thụ kia ngồi xuống.

Lại qua thật lâu, hướng về phía Tinh Linh Vương Đình có tiếng bước chân vang lên. Cùng nhân loại cường giả này so sánh, tiếng bước chân này trầm trọng hơn rất nhiều. Kéo kéo dài động tĩnh nửa ngày, mới gặp một cái Tinh linh tộc nhân lén lén lút lút xuất hiện ở trong rừng cây.

- Mới đến sao? Chúng ta đã đến từ lâu rồi.

Nhân loại cường giả tựa hồ không cao hứng, ngữ khí cực kỳ lãnh đạm.

Nường theo ánh trăng nhìn lại, Tinh Linh tộc nhân kia lại là một nữ tinh linh tuổi trẻ.

- Vương Đình nhân viên trong ngoài hỗn tạp, ta phải đợi đến đêm mới tìm được cơ ra ngoài.

Tinh Linh thiếu nữ kia giải thích:

- An toàn là nhất, nếu làm cho người ta phát hiện, chủ nhân nhà ta cũng xong đời.

- Chủ nhân nhà người vì cái gì không tự mình đến? Luôn dựa vào người truyền lại tin tức cũng không quá thỏa đáng.

- Chủ nhân của người cũng không không có tới, mà là phái người tới sao?

Tinh Linh thiếu nữ mồm miệng có chút lạnh lợi, làm nhân loại cường giả kia nhất thời có chút nghẹn lời, nói:

- Ta và người không giống nhau.

- Có cái gì không giống nhau chứ, không nói nhiều, chúng ta nói chánh sự đi, chủ nhân nhà ta nói, hắc bên này đã chuẩn bị thỏa đáng, xem chỗ đó các người khi nào thì ra tay?

- Luận võ đại hội khi nào thì chấm dứt?"

- Hôm nay mới trận đấu ngày thứ hai, chỉ sợ còn cần năm sáu ngày thời gian nữa.

- Tổng Điện chủ có ý tứ là đến trận chung kết thì động thủ, ngày đó chính là ngày tinh anh Tinh linh tộc tụ tập rồi.

- Ta nhưng không làm chủ được, ý tứ của tổng Điện chủ bảo ta sẽ chuyển cáo cho chủ nhân, định đoạt là do chủ nhân. Ba ngày sau sẽ có câu trả lời thuyết phục.

- Ba ngày sau tốt nhất mời chủ nhân người tự mình đến, đỡ phải truyền đến truyền đi như vậy, lãng phí thời gian.

Nhân loại cường giả cùng Tinh Linh thiếu nữ nói chuyện xong, cũng không dừng lại, đều tự chia nhau tản ra, như trước theo đường cũ phản hồi. Xác định hai người đi rồi, Lý Dật lúc này mới hướng về phương hướng Tinh Linh thiếu nữ theo dõi đằng sau.

Đúng thật không ngờ nhân phẩm lợi hại như vậy, sớm biết có lần xảo ngộ như vậy, cũng không cần Cung vô song ra ngoài thế giới tinh linh mạo hiểm như vậy. Không có gì bất ngờ xảy ra, cái lực sắc tứ tế nhân loại cường giả kia, chính là lục y điện sĩ Đấu Thần điện rồi.

Về phần thân phận Tinh Linh thiếu nữ, Lý Dật tin tưởng đáp án cũng rất nhanh công bố.

Nhưng làm Lý Dật mở rộng tầm mắt chính là, Tinh Linh thiếu nữ đi đến bên ngoài Tinh Linh Vương Đình, bỗng nhiên đứng lại, hai tay tại trong hư không kéo ra vài đạo ma pháp thủ ấn, sau đó một đoàn lam sắc quang mang quay chung quanh tại thân thể nàng lập loè vài vòng, ngay sau đó thân thể thiếu nữ liền biến mất.

- Mẹ nó, Lại là di chuyển tức thời ma pháp.

Di chuyển tức thời ma pháp là thủ đoạn đệ cấp ma pháp sư dùng để bảo vệ tánh mạng, có thể đem ma pháp sư di chuyển tức thời đến một chỗ khác, cái đó cùng ẩn thân đấu kỹ hoàn toàn khác nhau, ngoại trừ bảo vệ tánh mạng, cũng là kỹ xảo vô thượng thoát khỏi theo dõi. Lý Dật tin tưởng mình theo dõi không chê vào đâu được, Tinh Linh thiếu nữ thi triển di chuyển tức thời ma pháp, chỉ do cẩn thận mà thôi.

Nhưng hắc ảo não tâm tình rất nhanh bị quét sạch, thiếu chút nữa cười ra tiếng, bởi vì sau một khắc, thân thể thiếu nữ lại hiện ra ở bên cạnh hắc, cơ hồ là hắc có thể ngửi thấy được mùi thơm nhàn nhạt trên người Tinh Linh thiếu nữ này.

Xem ra, Tinh Linh thiếu nữ trình độ ma pháp thật sự có hạn, di chuyển tức thời tu luyện giai đoạn càng sơ cấp, tuy có thể sử dụng di chuyển tức thời ma pháp, nhưng không cách nào điều khiển phương hướng cùng vị trí, điểm dời đi là điểm tùy ý.

Nhìn chung quanh một vòng, cũng không có phát hiện trạng thái ẩn thân của Lý Dật, Tinh Linh thiếu nữ thay đổi, lại thay thế lộ tuyến, lúc này mới đi vào Tinh Linh Vương Đình.

Tinh Linh thiếu nữ trái khúc phải quẩn, xuyên qua bên ngoài Vương Đình kiến trúc, chậm rãi hướng trung tâm đi tới gần, hiện tại, chạy tới chung quanh Vương Đình nơi ở của nữ vương cùng những trưởng lão. Đến nơi này, cẩn thận tinh linh thiếu nữ lần nữa thi triển di chuyển tức thời, lúc này vận khí của nàng cũng tốt, thành công thoát khỏi truy tung giả Lý Dật.

Bất quá Lý Dật cũng không quá mức ảo não, sự tình đã rất hiển nhiên, Đấu Thần điện tại Tinh linh tộc cài gián điệp, tựa hồ chính là một vị Tinh linh tộc trưởng lão.

Lý Dật trong ý nghĩ hiện ra gương mặt, chính là Y Oa nhị trưởng lão, Cái này hoàn toàn là một loại trực giác.

Mà nghiệm chứng loại trực giác này có hay không chính xác cũng không khó khăn lắm, Lý Dật mỉm cười, cũng không có đi hành tung Tinh Linh thiếu nữ nữa, mà là quay trở về chỗ ở.

Vận khí thật là tốt, may mắn liền phát hiện ra manh mối, Lý Dật thoả mãn thực hiện kế hoạch của mình, sau đó rất nhanh cảm thấy mỹ mãn đi ngủ.

Ngày mai còn có trận đấu.

Ngày thứ ba trận đấu bắt đầu trở nên kịch liệt, ít nhất là đối với gần trăm danh Tinh Linh chiến sĩ, trận đấu căn cứ ngày hôm qua thắng bại quan

hệ đến tổ hợp, không hề cố ý an bài ma pháp sư cùng cung tiến thủ quyết đấu, bởi vậy thỉnh thoảng xuất hiện ma pháp sư cùng ma pháp sư, cung tiến thủ cùng cung tiến thủ chiến đấu.

Vô luận là ma pháp sư hay là cung tiến thủ, trong trận đấu Tinh linh tộc, năng lực ma pháp trở thành trụ cột và cũng là mấu chốt nhất, làm cho Lý Dật lãnh hội đến hệ thống ma pháp sư.

Đối thủ của Lý Dật, chính là một tuổi trẻ đại ma pháp sư thực lực không tầm thường, vị này là đại ma pháp sư đối với đối thủ cũng hữu hảo, đối với thắng lợi cùng vinh dự đều có khát vọng, cùng với thực lực siêu phàm, làm cho hãn quá mức so đo thắng bại. Vừa lên, Trát Sáng Ngời đã sử dụng huyền âm ma pháp.

Cùng nhân loại cường giả dùng đấu kỹ đồng dạng, kỹ năng ma pháp sư cũng nhiều vô số kể, như di chuyển tức thời, mê muội thuật, gia tốc thuật, hung mãnh thuật, còn có loại có hiệu quả như với đấu kỹ ẩn thân thuật.

Trát Sáng Ngời sử dụng huyền âm thuật, lôi hệ ma pháp mang theo mê muội thuật. Giao thoa lập lòe lôi điện theo ma pháp trượng trong tay Trát Sáng Ngời điện xạ ra, Lý Dật chợt cảm thấy trước mắt một mảnh huyền quang, rung động sấm sét lôi điện đánh theo quanh thân, hình thành nên một cái lôi cầu, đem Lý Dật hoàn toàn bao vây ở trong đó.

Huyền âm thuật thật là lợi hại, hoàn toàn không cách nào né tránh ma pháp công kích, ngoại trừ dùng tự thân lực lượng chống lại, không có bất kỳ lựa chọn dư thừa nào. Lý Dật tâm niệm thay đổi thật nhanh, dùng lôi chế lôi, quy thiên lôi pháp tu luyện là lôi điện thể gian tinh thuần nhất lập tức bành trướng ra, hình thành một đạo hồ quang lôi điện chống lại lôi điện ma pháp.

Hai chủng lôi điện hoàn toàn bất đồng tại quanh thân Lý Dật cùng xuất hiện, bốn phía lôi quang, năng lực bạo ngược va chạm vào nhau. Cái động tĩnh này cùng hoa lệ, rất nhanh hấp dẫn càng ngày càng nhiều người đến xem.

- Dật thúc thúc cổ gắng lên.

Lý Dật bên tai truyền đến lời của Cát Lệ Tư làm cho người khác thổ huyết.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trận Đấu Ngày Thứ Ba

Q.6 - Chương 409: Trận Đấu Ngày Thứ Ba

Cát lệ Tư cổ vũ cho Lý Dật thúc thúc cảm thấy trận đấu này áp lực cường đại, quy thiên lôi pháp phát ra lôi điện, cũng không có như trong dự liệu của mọi người, mà là đang ngoài một thước không gian cạnh thân thể Lý Dật giăng co xuống.

Phải biết rằng, quy thiên lôi pháp tu luyện ra chính là lôi điện tinh thuần nhất, nhưng Lý Dật không biết, ma pháp lôi điện cùng đấu khí thuộc tính lôi điện lại cũng không giống nhau, bởi vậy cũng hoàn toàn không thể so sánh.

Trát Sáng Ngời không ngừng thúc dục ma pháp lực, rót vào trong ma trượng, trong ma trượng thủy tinh cầu kích phát lôi điện lại lần nữa sáng bừng bừng, cố gắng duy trì uy áp đem Lý Dật nhất cử đánh tan.

Nếu như năng lực công kích cường hãn, hẳn là có thể so sánh với thế giới nhân loại đấu tôn cường giả. Lý Dật trong lòng âm thầm đánh giá thực lực của đối thủ. Bởi vì đấu khí cùng ma pháp hai cái hệ thống hoàn toàn bất đồng, ngoại trừ mỗi lần chiến đấu tính ra, Lý Dật cũng không dám đơn giản dùng hệ thống cấp bậc đối ứng. Nếu như đối ứng, thì đại ma pháp sư tương đương với đấu tôn cường giả.

Ma đạo sư đối ứng Đấu Thánh cường giả.

Trước mắt Trát Sáng Ngời tuy thực lực không tầm thường, nhưng ở trước mặt Lý Dật Đấu Thánh cường giả thật sự, cũng không tạo được uy

hiếp.

Hai chủng lôi điện đối kháng mấy phút đồng hồ sau bất phân thắng phụ, Lý Dật tay quyết biến đổi, quy thiên lôi điện quanh thân bỗng nhiên biến mất, mất đi trở ngại, ma pháp lôi điện liền lao về phía Lý Dật.

Nhưng ma pháp lôi điện này oanh đến thân thể Lý Dật, liền không cách nào tiến lên nửa phần, trong không gian ba động kịch liệt, ma pháp lôi điện bị vụn vụn thành vô số ma pháp mảnh nhỏ, theo không gian hướng bốn phương tám hướng tan đi.

Thực lực đại ma pháp sư tương đương với đấu tôn cường giả, Lý Dật cũng không có vận dụng lực lượng đấu khí pháp tắc, mà là đấu khí khống chế không gian, dùng không gian vụn vụn chỉ lực đối kháng ma pháp lôi điện, năng lượng cường hãn cùng đấu khí làm không gian vụn vụn, ma pháp công kích lập tức tan thành mây khói.

Trát Sáng Ngời trên mặt hơi đổi, xem thời cơ cũng là cực nhanh, mắt thấy ma pháp lôi cầu không cách nào vây khốn Lý Dật, dùng tốc độ cực nhanh tể ra ma pháp tạp phiến. Ý niệm khống chế, ma pháp tạp phiến lam quang tỏa ra bốn phía, một đoàn lôi cầu thành hình xuất hiện ở trước mặt mọi người. Lôi cầu xoay tròn rất nhanh, càng chuyển càng lớn, ầm ầm một tiếng biến ảo thành lôi thú, trực tiếp hướng Lý Dật tấn công tới.

- Lôi thú, Phóng ra.

Lôi điện hung hãn ngưng kết mà thành lôi thú, mang theo lôi cầu uy lực mạnh hơn mấy lần so với trước, rồi đột nhiên hướng Lý Dật oanh kích tới.

Xem ra Trát Sáng Ngời hôm nay chuẩn bị rất đầy đủ, loại triệu hoán tạp phiến lôi thú này uy lực cực lớn, hẳn là hao phí không ít tâm huyết.

Đối mặt với vượt cấp khiêu chiến, tương đương với Bạch Hồ đấu kỹ năng lượng, Lý Dật sắc mặt cũng ngưng trọng tới cực điểm. Nếu quả thật chính là Bạch Hồ đấu kỹ, Lý Dật ứng phó vẫn còn quen thuộc, nhưng ma

pháp cùng đấu khí hệ thống hoàn toàn bất đồng, lại làm Lý Dật không thể không chú ý.

Lý Dật không hề phòng ngự đơn thuần, tay quyết hơi động một chút, song chưởng tuôn ra ngọn lửa, làm không gian nhiệt độ tăng lên, Nam Minh hỏa huyền hóa thành hình rồng, đón lấy lôi thú.

Hỏa Long cùng lôi thú trong nháy mắt cùng xuất hiện một chỗ, điên cuồng thôn phệ đối phương, cùng tiêu hao năng lượng lẫn nhau.

Tràng diện đồ sộ như vậy, có thể so với cung tiễn thủ dùng ma pháp tiến oanh kích đẹp mắt hơn nhiều, Lý Dật cùng Trát Sáng Ngời quyết đấu lần nữa hấp dẫn một nhóm người tới xem.

Lý Dật cùng Trát Sáng Ngời đều ra sức khổng chế, bổ sung năng lượng Hỏa Long cùng lôi thú, năng lượng cự đại cùng lôi thú điên cuồng. Rút ra ma pháp nguyên tố kích khởi không gian gió lốc.

- Ngao.

- Ngang.

Hỏa Long cùng lôi thú phát ra tiếng tê minh, năng lượng cự đại hoàn toàn đụng vào nhau, trên mặt đất đập bể một cái hố thật sâu, dư uy tại trong không gian bạo vang lên mấy trăm lần, sau đó mới chậm rãi tiêu tán.

Lý Dật có chút cảm giác thân thể có chút lay động, đây là hiệu quả của lôi điện. Dù không tệ, tương đương với Bạch Hổ đấu kỹ, nhưng tựa hồ so với Bạch Hổ đấu kỹ mạnh hơn một chút, thực lực đại ma pháp sư đặt ở Đấu Thần đại lục, cũng tương đối khá. Không biết Trát Sáng Ngời còn có thể biến hóa ra dạng gì, Lý Dật rất chờ mong, dù sao thực lực của hắn cũng ở trong lòng bàn tay của mình mà.

Trên người đạt được kinh nghiệm sung túc, đối mặt với đối thủ càng năm chắc hơn.

Cho nên, Lý Dật cũng không vội phản kích, mà là chờ Trát Sáng Ngời công kích tiếp theo.

Nhưng Trát Sáng Ngời cũng không có công kích lại lần nữa, hẩn chăm chăm nhìn vào Lý Dật, ánh mắt có chút kỳ quái, nhìn sau nửa ngày, đột nhiên khẽ cắn môi, thu hồi ma pháp trường, có chút không cam lòng rồi lại kiên định nói:

- Ta thua.

Như vậy đã nhận thua? Đây cũng không phải là một Tinh Linh chiến sĩ xứng đáng. Cho dù Lý Dật đối với Tinh Linh chiến sĩ minh bạch, bọn họ dũng cảm thừa nhận thất bại, thua chính là thua quyết không càn quấy, nhưng chỉ cần chiến đấu, còn một tia hy vọng chiến thắng, bọn họ tuyệt đối sẽ không nhận thua, mà chiến đấu đến cùng.

Với Trát Sáng Ngời thực lực đại ma pháp sư, càng không phải có ý chí bạc nhược yếu kém.

- Người xác định muốn nhận thua sao?

Lý Dật hơi có chút thất vọng, khuyên nhủ:

- Ta nghĩ trận đấu chúng ta còn đặc sắc hơn nữa.

- Ta xác thực là thua.

Trát Sáng Ngời thành khẩn nói:

- Lôi thú ma pháp tạp phiên là lá bài tẩy lớn nhất của ta, là của ma đạo sư ta cố ý cho chuẩn bị cho ta, nó đã vượt qua thực lực của ta. Tiếp tục đánh xuống, ta cũng là thua. Lý Dật, ta phục rồi.

Lý Dật mỉm cười, mở ra hai tay theo nghi thức ôm của Tinh linh tộc, tiếp nhận hẩn đầu hàng rồi.

Trong trận đấu kế tiếp, Cát Bồi đồng dạng cũng đối mặt một cái ma pháp sư, đối với trận đấu này, Cát Bồi tâm tình tràn đầy bi quan, hăn nói:

- Ta thật đáng ghét trận đấu ngày thứ ba, cái này là tai nạn của ta, được rồi, ta sẽ cố gắng, ta có lòng tin, mười phần tin tưởng đánh vỡ ma chú ngày thứ ba.

Dĩ vãng Cát Bồi mỗi lần đều ngã vào trận đấu ngày người thứ ba này.

Trận đấu bắt đầu, dựa theo Lý Dật phân phó, Cát Bồi lưu lại một tay, sử dụng cung tiễn bình thường của mình, dùng thân pháp mau lẹ cùng đối thủ chơi mèo vờn chuột. Bảo đảm chính mình không thua, tận lực tiêu hao thực lực của đối phương. Lý Dật thắng liên tiếp làm cho Cát Bồi tràn đầy sùng kính cùng tin tưởng, tinh linh nam tử ngay thẳng chấp hành sách lược Lý Dật, phát ra một chi ma pháp mưa tên, cái này làm tinh linh bàng quan rất là bất mãn.

- Cát Bồi, phản kích đi, phản kích mới là phòng thủ hữu hiệu nhất.

- Như vậy đánh tiếp hăn nhất định thua.

- Chưa thấy qua cung tiễn thủ bảo thủ như vậy.

Một mực thờ ơ lạnh nhạt Lý Dật phán đoán tình huống tiêu hao pháp lực của ma pháp sư, thẳng đến ma pháp sư lấy ra ma pháp tạp phiên chuẩn bị thi triển kỹ năng, Lý Dật mới la hét lên:

- Cát Bồi, phản kích.

Thu được cái tín hiệu này, cát Bồi lập tức thay kim long cung, ma pháp lực vận dụng đến cực hạn, ba chi ma pháp tiễn vũ khanh khanh khanh liên tục xạ ra. Tiếng xé gió sắc bén làm ma pháp sư kinh hãi nghẹn ngào, liên tục bố kết ma pháp phòng ngự thuận, nhưng ở trước mặt vũ khí cửu phẩm bỗng nhiên phát lực, phòng ngự của hăn có vẻ thật sự không đủ. Ba chi ma pháp tiễn vũ năng lượng hao hết, ma pháp sư ma pháp thuận

cũng tan thành mây khói, mà Cát Bồi đã kéo cung thành trăng rằm, đứng ở trước mặt ma pháp sư không hề phòng ngự.

- Ba ba thắng.

Cát Lệ Tư nhảy lên.

Phòng thủ phản kích, Cát Bồi biết rằng cái danh từ mới này, đối với Lý Dật khâm phục lại gia tăng vài phần.

- Lý Dật, sách lược của người thật lợi hại, dạy ta mấy chiêu, ta đã đánh vỡ trận đấu ngày thứ ba không thắng, kế tiếp đối thủ chính mà ta chưa từng có tao ngộ.

Sách lược chỉ có thể hữu ích, thiết thực tại thực lực trên người đối thủ tương đương, tại thực lực tuyệt đối chênh lệch, dù cho sách lược cũng là mây bay mà thôi. Đương nhiên, Lý Dật cũng không có làm cho Cát Bồi tự tôn cùng tự tin mất đi, mà là cười nói:

- Có thể lấy được thành tích như vậy, người hẳn là hài lòng rồi.

- Đúng vậy đúng vậy.

Cát Bồi phải hiểu được thấy đủ, mục tiêu của người là thắng trận đấu ngày thứ ba, hiện tại người đã vượt mức hoàn thành.

Khải Sắt Lâm cười nhẹ nhàng nhìn trượng phu thân ái của mình, trong đáy lòng cảm thấy cao hứng.

- Di, Cung vô song, nàng đi đến nơi nào rồi.

Thắng đến lúc này, Cát Bồi mới phát hiện người chúc mừng hẳn, tựa hồ thiếu một người nào rồi.

- Nàng có chút việc, cần phải ly khai Tinh Linh Vương Đình. Bất quá các người yên tâm đi, nàng rất nhanh sẽ trở lại.

Lý Dật khoát khoát tay, lại nói:

- Ta nghĩ đi bái phỏng Tinh Linh nhị trưởng lão, Cát Bồi, có hứng thú cùng đi với ta không?

- Bái phỏng nhị trưởng lão sao?

Cát Bồi thấy Lý Dật đột ngột rủ đi, hồ nghi nói:

- Có chuyện gì không?

- Cũng không có cái đại sự gì, chỉ là bái phỏng mà thôi.

- Lý Dật, có phải là bởi vì Thi Đấu Phàm sao, dựa theo biểu hiện của người, Thi đấu Phàm chỉ sợ là đối thủ lớn nhất. Lúc này đi bái phỏng Y Oa trưởng lão, sẽ khiến không ít người suy đoán?

Cát Bồi có chút lo lắng nói.

- Ai nói Thi đấu Phàm là đối thủ lớn nhất, người suy đoán của mình, đừng cho rằng như vậy?

Cát Bồi có chút khó xử, xuống giọng nói:

- Tất cả mọi người nghị luận như vậy. Người biết, Thi đấu Phàm là Tinh linh tộc thiên tài của chúng ta, từng Tinh Linh chiến sĩ đều rất sùng bái hắn, ngoại trừ ta, tất cả mọi người không hy vọng hắn thất bại trên tay người. Đương nhiên, đó cũng không phải ác ý gì, mà thuần túy là một chút lòng hư vinh Tinh linh tộc chúng ta mà thôi.

Lý Dật đương nhiên lý giải Tinh linh tộc nhân nghĩ gì, dù nói thế nào, mình cũng là một người ngoại tộc.

- Không cần nghĩ xa như vậy, Cát Bồi người nên biết rằng ta đối với thắng bại không quá so đo. Nếu như mọi người hy vọng ta thua, ta thua là được, cũng không có cái gì quan hệ. Bái phỏng Y Oa trưởng lão, thuần túy là ta muốn đến bái phỏng, cùng trận đấu không có bất cứ quan hệ nào.

- Vậy được rồi, ta cùng đi với người, Khải Sắt Lâm thân ái, người mang hài tử quay về chỗ ở trước, ách, thật hy vọng người có thể tự mình làm đồ ăn cho ta.

Đi tìm chỗ ở của Y Oa trưởng lão, Lý Dật cùng Cát Bồi một trước một sau hướng vị trí trung tâm vương đình đi đến. Đi được nửa đường, lại nghe sau lưng có người hô:

- Lý Dật, các người định đi đâu?

Ngữ khí lại cũng không quá hữu hảo, tràn đầy ý vị từ trên cao nhìn xuống.

Nghe được thanh âm này, Lý Dật minh bạch đó là Thi đấu phạm, vì trận đấu chưa xong, hơn nữa hẳn là trong dự liệu thắng lợi của hắn.

- Chúng ta nghĩ bái phỏng Y Oa trưởng lão, vừa vặn, nếu như không ngại, ngài có thể dẫn đường cho chúng ta.

- Tìm mẫu thân của ta?

Thi đấu Phạm lập tức biểu lộ cảnh giác lên:

- Các người tìm mẹ của ta có chuyện gì không?

- Đương nhiên là có việc, một chút việc nhỏ. Cùng người không có quan hệ, chúng ta có ý định trực tiếp gặp mặt Y Oa trưởng lão.

Lý Dật ý tứ cũng tinh tường, ta muốn gặp mặt, người còn chưa đủ tư cách biết rõ.

- Hừ.

Thi đấu Phạm hừ lạnh một tiếng, cũng không phản ứng, đi phía trước Lý Dật cùng Cát Bồi, dẫn đường.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bái Phỏng Hai Trưởng Lão

Q.6 - Chương 410: Bái Phỏng Hai Trưởng Lão

Trong lúc Thi đấu Phàm không tự nguyện dẫn đường, Lý Dật cùng Cát Bồi rất nhanh đi tới cửa ra vào nơi ở của Y Oa trưởng lão. Nơi ở của Tinh linh tộc trưởng lão cũng giống như gia đình Tinh Linh tầm thường, không hề giống quý tộc bình thường thế giới loài người, dựng lên phủ đệ xa hoa đồ sộ.

Y Oa trưởng lão thấy bọn họ.

Tựa hồ không quá bằng lòng gặp mặt Lý Dật, Thi đấu Phàm cũng không ở trong phòng khách, còn thiếu nữ tinh linh tối hôm qua cùng Đấu Thần điện lục y điện sĩ liên lạc cũng không ở đó. Nhưng Lý Dật tin tưởng có một chút dao động, theo lý thuyết, có thể vì chủ nhân duy trì chuyện cơ mật như vậy, nhất định là thị nữ cực kỳ tâm phúc, tùy thời hầu hạ tại bên người mới đúng.

Y Oa trưởng lão so với thái độ ở phòng nghị sự giờ muốn thân mật hơn rất nhiều, học Tinh linh nữ vương xưng hô xưng hô Lý Dật:

- Anh hùng của ta, là gió nào đem người thổi tới nơi đây?

- Tôn kính Y Oa trưởng lão, xin tha thứ chúng ta mạo muội bái phỏng. Ta rất vinh hạnh có thể ở Tinh linh tộc che chở ba năm vui sướng, Cát Bồi bằng hữu ta thân mật nhất nói cho ta biết, ngài là trưởng lão Tinh linh tộc cực kỳ có uy vọng, nếu như không có ngài duy trì, ta không có khả năng tại Tinh linh tộc che chở phía c lâu như vậy. Cho nên, thỉnh tiếp nhận lòng cảm kích chân thành nhất của ta.

- Che chở người là trưởng lão hội nghị làm ra quyết định, cũng là thù lao người nên được. Người đã cứu Tinh linh tộc nhân chúng ta, trong ba năm này, người cũng dùng hành động chứng minh chúng ta đối với người che

chở là quyết định sáng suốt hạng nhất, không có người tận trung công tác, không biết có bao nhiêu Tinh linh tộc thiểu nữ sẽ bị bắt đi thế giới loài người, làm cho các nàng khuất nhục nửa đời sau. Hẳn cảm kích là chúng ta, người là anh hùng yêu dấu của chúng ta.

Y oa trưởng lão đáp lại cẩn thận, đã tràn ngập khách sáo, đã không còn thái độ lạnh lùng.

- Lời của Y Oa trưởng lão nói làm ta thật sự có chút xấu hổ, Vì biểu đạt lòng cảm kích của ta, ta hôm nay cố ý mang đến một ít lễ vật, một ít không có ý nghĩa là đại biểu chân thành lòng cảm kích của ta.

Lý Dật tiện tay đem đồ cung vô song mua tại chợ đêm lấy ra mấy thứ, cung kính dâng lên.

Xác thực là một ít lễ vật không có ý nghĩa, cộng lại cũng không một kim tệ, hơn nữa tựa hồ đối với Y Oa trưởng lão tinh linh nữ nhân cũng không có thích thú.

Đối diện với mấy cái lễ vật này đại biểu cho Lý Dật chân thành cảm kích, Y oa trưởng lão trên mặt xẹt qua một tia không hài lòng mà không dễ dàng phát giác ta, ngữ khí lại phi thường nhiệt tình cự tuyệt nói:

- Ngài quá khách khí, Đáng tiếc ta không thể tiếp nhận lễ vật của người, để tránh tộc nhân của ta sinh ra cái gì không tốt. Lý Dật, người hôm nay, không phải chỉ là đến tặng quà cho ta sao?

- Ủ, đương nhiên ta còn có một chút chuyện tình nho nhỏ, ta cần hướng Y Oa trưởng lão giải thích xuống.

Lý Dật tự hỏi hồi đáp:

- Thì phải là ta tham gia lần này luận võ đại hội, xin tha thứ chuyện ta trước không biết Thi đấu phàm là con của ngài. Có lẽ... Ách, nói như thế nào đây, ta tựa hồ nghe đến một ít tin đồn, nói thật, ta vô tình trở thành đối thủ của Thi đấu Phàm, càng không muốn giữa chúng ta có tâm tình

đối lập... Hẳn là có một chút hiểu lầm, ta hy vọng có thể thông qua Y Oa trưởng lão tôn kính đến tiêu trừ loại hiểu lầm không nên tồn tại này.

- Hiểu lầm sao?

Thi đấu Phàm không biết từ nơi nào xuất hiện, đáp lại nói:

- Giữa chúng ta không có hiểu lầm, nếu như nói đối lập, vậy cũng có một chút. Ta là Tinh linh tộc, người là nhân loại, ta mặc kệ người có phải Tinh linh tộc bằng hữu hay không, nhưng có một chút ta phải muốn bảo vệ, thì phải là Tinh Linh chiến sĩ, mới là tồn tại cường đại nhất trên cái thế giới này. Ta nguyện ý dùng tánh mạng đi bảo vệ tín ngưỡng của ta.

- Câm miệng, Thi đấu Phàm, xem ra nữ vương bệ hạ nói đúng, ta phải đối với người dạy bảo lễ nghi. Người không nên đối đãi với chúng ta Tinh linh tộc người anh hùng như vậy.

- Mẫu thân, ta thừa nhận hẳn là Tinh linh tộc bằng hữu, nhưng cũng đừng quên hẳn một nhân loại, nếu như ta bại bởi hẳn, lại nếu như ta bại bởi chuyện của hẳn bị rơi vào tay thế giới loài người, những nhân loại tà ác kia hội nghị như thế nào? Bọn họ sẽ nghĩ, Tinh linh tộc nguyên không chịu nổi một kích như vậy, chúng ta đây còn chờ cái gì, thế giới tinh linh có sản vật phong phú, có cô gái xinh đẹp, chúng ta đi xâm lược bọn họ thôi.

Thi đấu Phàm có chút kích động, loại tình huống này làm cho Lý Dật có chút kinh ngạc. Nguyên lai Thi đấu Phàm căm thù mình là căn cứ vào suy nghĩ thuần túy như vậy. Hẳn phân tích được có lẽ có chút đạo lý, thế giới loài người sở dĩ không dám đối với thế giới tinh linh khởi xướng xâm lược đại quy mô, không phải nhân loại không thèm thường thế giới tinh linh tài nguyên rồi rào, mà là tinh linh tộc thần bí thực lực thâm bất khả trắc.

Một khi Tinh linh tộc đệ nhất thiên tài tuổi trẻ bị nhân loại cường giả tại luận võ đại hội đánh bại tin tức rơi vào tay Đấu Thần đại lục, xác thực sẽ khiến không ít cường giả nào đó có tâm lý phản ứng.

Thi đấu Phàm cùng Y Oa trưởng lão, tựa hồ có điểm không giống nhau, ít nhất Thi đấu Phàm, cũng không có tư tâm.

- Ta lý giải ý nghĩ của người.

Lý Dật đáp lại nói:

- Bất quá người yên tâm, cho dù ta thật sự đánh bại người, hơn nữa tin tức này rơi vào tay Đấu Thần đại lục, đối với Tinh linh tộc ảnh hưởng cũng không giống như người nghĩ. Bởi vì ta đã từng nói với các người, thực lực của ta, tại Đấu Thần đại lục thuộc về nhất lưu, đó cũng không phải lời nói dối, phóng nhân cả Đấu Thần đại lục, có tư cách khiêu chiến ta, cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay. Ta chiến thắng người, hoặc là thua người, đều là hiện tượng bình thường, không cần quá mức so đo.

Lý Dật kiêu ngạo, càng khơi dậy lòng háo thắng của Thi đấu Phàm:

- Vậy được rồi, ta lại muốn nhìn, nhân loại nhất lưu cường giả, rốt cuộc có được thực lực cường hãn như thế nào.

Dứt lời phẩy tay áo một cái đi ra khỏi phòng tiếp khách.

- Thấy được chưa, đây chính là đứa con ta, một tinh linh chiến sĩ kiêu ngạo, ta thật không biết cảm thấy tự hào hay là cảm thấy thẹn.

Y oa trưởng lão có chút xấu hổ nói:

- Hy vọng người không nên cùng hăn so đo.

- Người hăn là vì Tinh linh tộc có chiến sĩ vĩ đại như vậy mà kiêu ngạo.

Lý Dật tự đáy lòng nói.

- Thi đấu Phàm là Tinh Linh chiến sĩ thần tượng của tất cả chúng ta, điểm này vô luận hăn tại luận võ trên đại hội biểu hiện như thế nào thì không cách nào thay đổi.

Cát Bồi cũng hợp thời tỏ thái độ nói.

- Cám ơn các người lượng giải, ta sẽ lại cùng Thi đấu Phàm nói chuyện, nếu như không có chuyện gì lời nói...

Y Oa trưởng lão biểu lộ ra ý tứ tiễn khách. Bất quá ước nguyện ban đầu Lý Dật không có đạt tới, cũng không nghĩ cáo từ.

- Tôn kính Y Oa trưởng lão, ta hôm nay tới bái phỏng ngài, ngoại trừ biểu đạt lòng cảm kích, hơn nữa cố gắng tiêu trừ Thi đấu Phàm hiểu lầm ra, còn có một yêu cầu nho nhỏ quá đáng, không biết Y Oa trưởng lão có thể đáp ứng ta hay không.

- Người nói đi, làm Tinh linh tộc anh hùng, người quyền lợi có thể tìm được bất kỳ vật gì của chúng ta.

- Là như vậy, vị hôn thê của ta, Cung vô song cung cô nương, bởi vì nguyên nhân nào đó tạm thời ly khai thế giới tinh linh. Ta hiện tại bên người, không có một người nào, không có một người nào chiếu cố áo cơm cho ta, ngày hôm qua tại đấu trường, ta phát hiện một Tinh Linh thiếu nữ, nàng tựa hồ rất thích hợp khẩu vị của ta. Nghe người khác nói, nàng là thị nữ của ngài... Ách, ta biết rõ, yêu cầu này có điểm quá phận, chính là... Ngài hẳn là minh bạch ý của ta.

Y Oa trưởng lão cũng là từ thiếu nữ lớn lên, tự nhiên minh bạch ý tứ Lý Dật, hiểu ý cười, hồi đáp:

- Chỉ cần vị hôn thê ngài không ngại, ta làm sao chú ý. Chỉ có điều, ta không biết người đang nhìn qua vị cô nương nào?

- Cái này ta cũng không biết, trong nhà ngài có nhiều thị nữ không.

- Bấy nàng.

- Các nàng đều có ở đây không?

- Ta cũng nghĩ thế... Được rồi, ta đem các nàng ra, bất quá ta phải ó nói rõ một điểm, nếu như nàng không muốn thay thế vị hôn thê của người chiếu cố người, ta cũng sẽ không miễn cưỡng.

Một trưởng lão trong nhà chỉ có bảy thị nữ, đây cũng thật sự đủ rồi, thế giới loài người những phú quý kia, chỉ sợ tạp dịch thị nữ cũng không dừng lại bảy người.

Bảy thị nữ rất nhanh bị tìm được, đồng loạt đứng ở phòng tiếp khách. Lý Dật cẩn thận xem kỹ một lần, Lý Dật tâm lập tức trầm xuống, bảy thị nữ này, cũng không có Tinh Linh thiếu nữ tối hôm qua. Chẳng lẽ, cảm giác của mình sai rồi? Hay là Y Oa cố ý ẩn tàng Tinh Linh thiếu nữ kia sao?

Nếu như không có thể tìm Tinh Linh thiếu nữ kia, hôm nay đúng là mất công, hơn nữa sự tình càng trở nên phức tạp.

- Người tên là gì?

Lý Dật xem kỹ một phen, đi đến trước mặt một cái Tinh Linh thiếu nữ, dừng ở trước mặt nàng, hỏi:

- Người nguyện ý thay thế vị hôn thê của ta tới chiếu cố cuộc sống của ta không?

Thấy Lý Dật hỏi, tinh linh thiếu nữ liếc qua Y Oa trưởng lão, không thấy nói gì, liền rất sáng khoái đáp ứng:

- Ta gọi là Thụy Lệ, rất vinh hạnh vì ngài cống hiến sức lực.

- Y Oa trưởng lão, ngài sẽ đồng ý chứ.

Không thấy Y Oa có thái độ, Lý Dật chỉ cười mỉm mà hỏi.

- Ta tôn trọng lựa chọn của Thụy Lệ.

Ngữ khí không mặn không nhạt.

Việc đã đến nước này, Lý Dật cũng chỉ có thể che dấu tâm tình thất vọng, "Vui sướng" nhìn về phía Y Oa trưởng lão, sau đó liền đi về phía cửa chính.

Lúc Lý Dật bước ra cửa chính, một bóng người như là một trận gió cuốn tới, cơ hồ cùng Lý Dật đụng vào. Cái dung này không có tự trách chính mình liều lĩnh, ngược lại reo lên:

- Đi đường không có mắt à.

- Là ai không có mắt a... A.

Lý Dật hai mắt tỏa sáng, cái Tinh Linh thiếu nữ này, không phải là người tối hôm qua cùng Đấu Thần điện liên lạc sao?

- Người là ai? Làm sao chạy đến trong nhà của ta?

- Người vậy là cái người gì? Làm sao chạy đến trong nhà Y Oa trưởng lão.

- Ngươi ngốc, ta là con gái Y Oa trưởng lão, cái này là nhà của ta, ta về nhà còn cần lý do... Di, người là nhân loại? Người chính là cái Lý Dật kia.

- Đúng.

Lý Dật tâm tình thật tốt:

- Ta chính là nhân loại Lý Dật kia, thật cao hứng nhìn thấy người, con gái của trưởng lão.

- Đừng gọi ta nữ nhân của trưởng lão, ta có tên, Ba Toa, tên dễ nghe không.

Ba toa cái tên của Tinh Linh thiếu nữ không đơn giản, rõ ràng làm cho Lý Dật đều thiếu chút nữa phát hoảng, nàng tại trước mặt lục y điện sĩ mở miệng một tiếng "Chủ nhân nhà ta", Lý Dật đều cho rằng nàng có

thân phận thị nữ, năm mơ cũng không ngờ nàng là con gái của Y Oa trưởng lão, nếu không trùng hợp, nói không chừng mình cho là hiểu lầm Y Oa trưởng lão rồi.

Nguyên cảm giác của mình nhạy cảm như vậy, không có lừa gạt mình.

- Dễ nghe sao? Ta không biết, ngược lại cảm thấy có điểm điều ngoa.

Lý Dật đáp lại nói, đối phó loại thiếu nữ điều ngoa này, ngàn vạn không thể thái quá, nếu không càng thêm cổ vũ nàng điều ngoa.

Bị Lý Dật đả kích, Ba Toa quả nhiên hệt hơi vài phần:

- Không nói cho người, đúng là không có ý nghĩa.

Một mình đi vào trong nhà, cũng không có chú ý tới phía sau nàng, Lý Dật trên mặt ẩn ẩn một tia lãnh ý.

- Đúng rồi, người chạy tới nhà ta làm gì?

Cũng đã đi vào sân nhỏ, Ba Toa bỗng nhiên quay lại, có chút cảnh giác chăm chăm nhìn vào Lý Dật.

- Bái phỏng một chút tôn kính mẫu thân của người, thuận tiện tặng cho nàng lễ vật, bất quá nhìn ra được, nàng không thích, ta nghĩ những đồ chơi nhỏ kia hay là tặng cho người phù hợp hơn.

Lý Dật nói, cũng không quay đầu lại mà đi nhanh ra cửa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hung Mãnh Đánh Cung Thủ

Q.6 - Chương 411: Hung Mãnh Đánh Cung Thủ

Sự tình đã với rõ ràng, Y Oa trưởng lão chính là nội ứng của Đấu Thần điện tại thế giới tinh linh. Chỉ là không biết, Đấu Thần điện cho Y Oa

trưởng lão chỗ tốt gì, có thể để một vị trưởng lão cam tâm vì Đấu Thần điện mà hiệu lực.

Luận võ đại hội còn đang tiếp tục khẩn trương kịch liệt, Lý Dật hiện tại đã thích ứng với cung tiến thủ, ma pháp sư đối kháng, tuy cũng mất chút ít khí lực, nhưng cũng không có gì lo lắng nữa. Hiện tại, càng nhiều người bắt đầu chú ý thực lực của nhân loại cường giả Lý Dật, đã không có người hoài nghi Lý Dật trở thành nhân loại cường giả đầu tiên đang tiến hành luận võ trên đại hội lớn nhất.

Cát Bồi cũng đến trận đấu ngày thứ năm thì bị thua, uy lực kim long cung trải qua trận thứ ba, trận thứ tư ra tay, làm cho đối thủ cảnh giác, lá bài tẩy thời điểm mấu chốt phòng thủ phản kích bị người biết rõ, hiệu quả liền giảm xuống, huống chi đối thủ của hắn, thực lực đứng vào khoảng giữa đại ma pháp sư cùng ma đạo sư,

Có thể đánh đến trận đấu ngày thứ năm, xếp hạng vào bát cường trong, Cát Bồi đã cao hứng như điên rồi, bởi vì trận đấu bát cường, cho dù ở đánh sâu vào tứ cường bị loại bỏ, cũng đều hội được nhận chức trong Tinh Linh quân đội. Như vậy, địa vị Cát Bồi tại Tinh linh tộc tăng lên một mảng lớn, từ một tinh linh chiến sĩ bình thường dò xét biên giới, biến thành quan quân mọi người kính ngưỡng.

Trận đấu thứ sáu, đối thủ còn lại có Lý Dật, Thi đấu Phàm, người chiến thắng Cát Bồi ma đạo sư Côn Tháp cùng cung tiến thủ Khoa Kỳ.

Không biết là cố ý hay là vô tình ý, tại tứ cường quyết đấu, Lý Dật tránh được Thi đấu Phàm, đối thủ của hắn chính là cung thủ Khoa Kỳ.

Cung thủ hung mãnh, tại thế giới tinh linh phẩm giai gần bằng cuồng bạo cung thủ, đạt tới cái cấp độ này, Khoa Kỳ cung tiến thủ thiên phú chỉ sợ cũng tuyệt không kém hơn Cát Bồi.

Đối mặt đối thủ như vậy, Lý Dật cũng có chuẩn bị, tại trận đấu này hắn quyết định sử dụng Phách tuyệt Trấn Thiên Cung. Dù cho đối thủ am

hiếu dùng cung, như vậy dùng cung chế cung, thua cũng làm cho đối thủ thua tâm phục khẩu phục..

Trận đấu ngày thứ sáu, trận đầu vòng bán kết, Lý Dật đối đầu với Khoa Kỳ.

Trận đấu này, tinh linh tộc nhân đến xem cũng càng ngày càng nhiều, thì ra hai mươi sân thi đấu đã bỏ đi mười chín cái, chỉ còn lại có một cái sân trống, bố trí nhiều hàng ghế để người xem ngồi quan sát. Nhưng tương đối có hạn chỗ ngồi, tinh linh tộc nhân thật sự nhiều lắm, cho nên rất nhiều người cũng chỉ có thể đứng.

Sân thi đấu vị trí tốt nhất được vây lại, trên khán đài, Tinh linh nữ vương cùng cửu đại trưởng lão đang xem cuộc chiến.

Hiện trường không khí nhiệt liệt làm trận đấu tràn đầy khẩn trương cùng t cảm xúc. Tuy nhiên Lý Dật thoát nhìn rất bình thản, nhưng trong nội tâm cũng có chút chờ đợi.

- Khoa Kỳ, rất vinh hạnh cùng người giao thủ.

Lý Dật hữu hảo nói.

Kock cũng không quá hữu hảo, cầm cung trong tay:

- Ta cũng rất muốn nói như vậy, nhưng muốn chứng minh thực lực của người trước, ta trước giữ lòng tôn kính của ta đối với người.

Cường giả cao ngạo Lý Dật rất lý giải:

- Vậy được rồi, ta liền chứng minh cho người xem là được.

Đấu khí cung thủ cùng ma pháp cung thủ, hoàn toàn bất đồng, cũng không có quá nhiều đối thủ xem kỹ.

Kock theo quy củ bắn ra một chi tiễn ma pháp hỏa diễm, hung mãnh đánh cung thủ ma pháp lực quả nhiên không giống bình thường, hỏa

diễm tiến vũ một phần hai, hai phần bốn... Rồi đột nhiên một mảnh tiến ảnh gào thét lao đến, loại điều khiển ma pháp lực lượng này thậm chí đã vượt ra khỏi đấu khí mưa tên Lý Dật không chế.

Đấu khí lưu chuyển vào cung thể, phách tuyệt Trấn Thiên Cung lóng lánh huyền màu đen phát ra ánh sáng màu đen bóng, không ngừng tràn đầy, ngón tay buông lỏng, dây cung phát ra "Thương" một tiếng. Một đạo cung nguyệt hình theo trên dây cung buông ra, đem không gian trước mặt sinh sinh vỡ ra, không gian bị xé nứt thành hư vô, hiện ra hắc động màu đen, ma pháp hỏa diễm tiến quang hoa hoa mắt hoàn toàn bị thu nạp vào trong, trong nháy mắt biến mất.

Siêu phẩm thần binh, quả nhiên uy lực không bình thường.

Một hồi vỗ tay nhiệt liệt vang lên không ngừng, tuy nhiên cũng không có ai biết Lý Dật làm thế nào tạo thành không gian màu đen quý dị có thể có năng lượng khủng bố như thế.

- Rất vinh hạnh có thể cùng người giao thủ.

Khoa Kỳ giật mình, ngang nhiên nói ra:

- Nhưng đừng tưởng rằng một cái hung mãnh đánh cung thủ đã có năng lực, nếu không người sẽ thiệt thòi lớn.

Lý Dật thản nhiên nói:

- Mọi mắt mong chờ.

Hai ma pháp tạp phiến huyền phù tại hai bên thân thể Khoa Kỳ, tạp phiến phi tốc xoay tròn, đột nhiên chui vào trong cung Khoa Kỳ, lúc này tử kim cung lập tức tràn một tầng kim sắc quang mang, hình thể cũng lớn hơn vài phần, năng lượng bắt đầu khởi động làm cho người bất an.

Mà cùng lúc đó, Khoa Kỳ liền vê vài cái ma pháp thủ ấn, theo ma pháp thủ ấn này, da thịt Khoa Kỳ hiện ra tử kim sắc quý dị, "Khanh khanh" hai đạo thanh âm thô bạo, thân thể của hắn trôi qua.

- Hung mãnh đánh thuật, Lý Dật chú ý.

Cả trên trận thi đấu, chân thành mà nhiệt liệt muốn Lý Dật thắng, chỉ sợ cũng chỉ có Cát Bồi. Còn các Tinh linh tộc khác đều hy vọng tộc nhân của mình đả bại ngoại tộc?

Hung mãnh đánh thuật, đem cực hạn ma pháp lực chuyển hóa công kích, làm cho cung tiễn thủ trong nháy mắt đạt được lực công kích tăng lên gấp mấy lần thậm chí mấy chục lần, đương nhiên loại hung mãnh đánh thuật này, năng lực phòng ngự của cung tiễn thủ cơ hồ là không có, là thời khắc thân mình yếu ớt nhất. Khoa Kỳ sở dĩ ngang nhiên chọn dùng hung mãnh đánh thuật, có lẽ là sau khi thông qua trận đấu nhìn ra Lý Dật không muốn thương tổn đến Tinh linh tộc nhân.

Hung mãnh đánh thuật từ ma pháp tạp phiến cường hóa tử kim cung, Khoa Kỳ đã có ý tứ liều mạng, lúc này tư nhện ma pháp tiến không nhanh không chậm theo tử kim cung hướng Lý Dật bắn tới. Không có tiếng động quá lớn, chỗ ma pháp tiến lướt qua, tựa hồ thanh âm đều bị thu nạp, năng lượng kinh người làm Lý Dật nhin không được cũng phải biến sắc.

Loại năng lượng này, ngưng tụ thành một ma pháp tư nhện loại, cũng đã vượt ra khỏi sức tưởng tượng của Lý Dật.

Thân hình cấp tốc bạo thối, nhưng trong tay Lý Dật lại không rảnh rỗi, một miếng đấu khí mưa tên theo Phách tuyệt Trấn Thiên Cung phát ra, đánh thẳng vào tư nhện ma pháp tiến vũ kia.

- Phan, phan, phan.

Thực lực Đấu Thánh cường giả, cộng thêm siêu phẩm cung thần Tiên Thiên chi lực, năng lượng đấu khí mưa tên coi như là kinh thể hải tặc, đối mặt với ma pháp tiến, lúc này không ngừng vỡ vụn, phát ra thanh âm nổ vang rung trời.

Tà môn, ma pháp tiến năng lượng tựa hồ không có bị tiêu hao, liên tục cùng đấu khí mưa tên va chạm vào nhau, năng lượng ầm chứa hay cuồng hân kinh người. Vừa lui lại, Lý Dật đã thối lui đến bên sân thi đấu, lui nữa, dựa theo quy tắc, chính là bị thua.

Bị thua cũng không phải là cái đại sự gì, Lý Dật có thể không nghĩ bởi vì hắn không muốn làm thương tình linh tộc nhân.

Nhưng lúc này thân hình đột nhiên đứng lại, thiên ma đấu khí từ đan điền khí hải tuôn ra, phách tuyệt Trấn Thiên Cung lập tức tràn ngập ra một cỗ huyết sắc, tiếng long ngâm không dứt không bên tai, sau đó trên cung huyết sắc có chút đọng co lại, bỗng nhiên bạo phá ra, hóa thành hình rồng hướng ma pháp tiến vũ thôn phệ.

Huyết long to lớn đem ma pháp tiến vũ hoàn toàn thôn phệ vào trong đó, nhưng hiển nhiên, ma pháp tiến vũ cũng không mất đi năng lượng, mà là không ngừng tại trong cơ thể huyết long giãy dụa muốn ra.

- Bỏ đi.

Lý Dật quay thân lại, nhìn đám tinh linh sau lưng rồng lớn nói, đồng thời tay quyết bay động, tại bên ngoài huyết long lại bố kết ra một cái không gian giam cầm.

- Oanh.

Như cùng một cái sấm rền thật dài, thiên địa bị rung động, huyết long cùng ma pháp tiến vũ năng lượng hung hân trong nháy mắt vỡ toang ra, đem không gian giam cầm phá tan thành từng mảnh, mất đi khống chế năng lượng, phát tán bốn phía. Nếu không có Lý Dật trong lúc vội vàng bố kết không gian giam cầm, cùng với kịp thời nhắc nhở, trận này tất cả mọi người vượt qua ngoài ý liệu, rất có thể tạo thành Tinh linh tộc nhân không ít người chết và bị thương.

Hung mãnh đánh cung thủ, quả nhiên có chút thủ đoạn.

Hung mãnh đánh chấm dứt, da thịt Khoa Kỳ lại khôi phục trắng nõn, chỉ là loại trắng nõn này, lộ ra vẻ tái nhợt.

- Người rõ ràng có thể tiếp được cuồng hóa cung hung mãnh đánh thuật.

Khoa Kỳ có chút không dám tin tưởng nhìn Lý Dật, trong ánh mắt phức tạp.

- Đánh cho rất sướng đi, hiện tại nên đến phiên ta.

Thiếu chút nữa làm bị thương đám tinh linh tộc nhân vô tội, Lý Dật hiện tại cũng có chút cảm tức, xem ra không giáo huấn Khoa Kỳ một chút, hẳn không biết trời cao bao nhiêu có nhiều đây.

Huyết sắc lần nữa hiển hiện tại phía trên phách tuyệt Trấn Thiên Cung, năng lượng làm cho người có cảm giác hít thở không thông, huyết sắc chậm rãi co lại trở lại, sau đó...

Khoa Kỳ hai tay giơ lên cầm lấy tử kim cung của mình.

Chiêu này, Kock tinh tường, trừ phi mình lần nữa sử dụng hung mãnh đánh thuật, nếu không cũng không cách nào ngăn cản Lý Dật cái này huyết long đánh sâu và, mà hung mãnh đánh thuật cũng không phải hẳn muốn dùng là có thể lập tức sử dụng được, hẳn cần khôi phục ma pháp lực tới trạng thái đỉnh phong mới có thể sử dụng. Cho dù là hẳn hiện tại nuốt rất nhiều đan dược khôi phục ma pháp lực, nhưng cũng đã trễ, căn bản không có khả năng tại huyết long Lý Dật phát ra hung mãnh đánh thuật trước được.

Hiện trường một mảnh lặng im, ai cũng rõ ràng, nếu như đây không phải là trận đấu, mà là đánh nhau chết sống, Khoa Kỳ hiện tại có lẽ đã chết rồi. Tinh linh tộc chiến sĩ bị thua, Tinh linh tộc nhân lập tức có chút thất lạc, nhưng Lý Dật tại trong trận đấu, không quên an nguy của Tinh linh tộc nhân, cho lên Tinh linh tộc nhân đối với Lý Dật tràn đầy khâm phục. Trầm mặc một hồi lâu, tiếng vỗ tay cùng tiếng hoan hô nhiệt liệt vang lên.

Trận đấu này duy trì thời gian liên tục cũng không tính là dài, lại hoàn toàn có thể nói trận đấu đặc sắc làm cho mọi người đối với trận chung kết ngày mai tràn đầy khát vọng.

Nữ vương trên khán đài, Tinh linh nữ vương ưu nhã, cẩn thận chu đáo, có thể nhìn ra được đôi mắt nàng xinh đẹp làm cho người khác tan nát cõi lòng ở chỗ sâu trong, có một ti thần sắc sầu lo.

- Chúc mừng người thắng được trận đấu, năng lực của người cùng phẩm cách người, ta Tinh linh tộc may mắn có bằng hữu như vậy.

Tại trận đấu sau khi chấm dứt, thời điểm tuyển thủ hướng nữ vương hành lễ, Tinh linh nữ vương nhìn Lý Dật nói.

- Tôn kính nữ vương bệ hạ, xét thấy biểu hiện ưu dị, ngài có thể ban chút gì đó cho ta.

Lý Dật chăm chú nhìn, sau đó nửa đùa nửa thật nói.

Yêu cầu này làm Tinh linh nữ vương hơi có chút kinh ngạc, ngược lại cảm thấy hứng thú:

- Ngài cần gì, ta chính thức ban cho?

- Ngài biết rõ, ta đối với đời sống vật chất cũng không có yêu cầu đặc thù gì, ngoại trừ đối với mỹ thực hứng thú tương đối mạnh liệt một chút.

Nữ vương mỉm cười:

- Lý Dật các hạ, ta chính thức mời người đêm nay đến nhà của ta dùng bữa tối, cho người thưởng thức mỹ vị của Tinh Linh đặc sắc nhất. Yêu cầu của người thật sự không cao, ta nghĩ nhân cơ hội người muốn ta cái gì khó xử gì đó. Tới đi, hài tử, ngồi vào bên cạnh ta, chúng ta thưởng thức trận đấu kế tiếp, người nhất định sẽ có hứng thú.

Trên sân đấu, Thi đấu Phàm cùng ma đạo sư Côn Tháp đã vào chỗ. Đại khái là bởi vì Lý Dật thắng lợi, Thi đấu Phàm sắc mặt có chút khó coi. Đối thủ của hắn Côn Tháp bởi vì Thi Đấu Phàm biểu lộ khó coi mà có chút bất an, Thi Đấu Phàm danh khí quá lớn, thực lực cũng làm cho người rất bất an, trận đấu này còn chưa có bắt đầu, ma đạo sư khí thế đã rơi xuống hạ phong.

Trận đấu như vậy, Thi Đấu Phàm thậm chí so với Lý Dật thời gian càng ngắn ngủi hơn đã xong, ma đạo sư vô tội đáng thương đã trở thành nơi

trút giận, bị đánh ra thương thế không quá nặng cũng không tính quá nhẹ.

Thi đấu Phàm tiến tới hành lễ, Tinh linh nữ vương đứng lên, kéo tay Lý Dật, kéo hẳn đến bên người Thi Đấu Phàm.

- Năm chắc rồi sao, các người đều là Tinh linh tộc kiêu ngạo, ta vì Tinh linh tộc có được chiến sĩ cùng bằng hữu như các người cũng cảm thấy tự hào. Ta vững tin, trận đấu ngày mai nhất định ghi vào Tinh Linh sử sách.

Nữ vương uy nghi trước mặt, Thi Đấu Phàm cũng không có gì khác, chỉ là có chút khiêu khích về phía Lý Dật nói:

- Ta chờ mong ngày mai quyết chiến.

- Không phải quyết chiến, chỉ là một cuộc tranh tài.

Lý Dật nhàn nhạt đáp lại nói.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đánh Tráo

Q.6 - Chương 412: Đánh Tráo

Tinh linh nữ vương yến hội cũng không tính là xa hoa, ngoại trừ Lý Dật, nàng còn mời hai vợ chồng Cát Bồi cùng con của bọn hắn là Cát lệ Tư. Gia yến nho nhỏ thức ăn xác thực như lời nữ vương nói, tràn đầy phong cách Tinh Linh, mỗi một món ăn đều tinh xảo mà sáng tạo.

Đối với vật thực, Lý Dật biểu hiện ra hứng thú nồng hậu, đối với mỗi một món ăn đều bào chế vô cùng tinh xảo, bình thường hẳn cùng với Cung vô song ăn đều là những món ăn bình thường.

Cát Bồi một một nhà tham gia nữ vương yến hội mà kích động không thôi, loại vinh quang này cũng không phải Tinh linh tộc nhân nào cũng có thể có được, ít nhất là Cát Bồi là tinh linh tộc nhân bình thường cũng không dám tưởng tượng.

Trong không khí hữu hảo, đang lúc dùng mỹ thực, nữ vương đứng lên:

- Lý Dật các hạ, có thể đi cùng ta đến hoa viên tản bộ không?

- Vinh hạnh cực kỳ.

Tinh linh nữ vương cơ trí làm Lý Dật khâm phục, cùng người thông minh nói chuyện chính là vui sướng.

- Nói đi, trong lúc này không có có người khác.

Trong hoa viên, Tinh linh nữ vương cười mỉm nhìn Lý Dật.

Ai nói nữ nhân xinh đẹp không có đầu óc, Tinh linh nữ vương trước mắt chính là mỹ mạo cùng trí tuệ đều xem là cực phẩm, Lý Dật lại thu hồi thần sắc bất cần đời, trở nên nghiêm túc.

- Nữ vương bệ hạ, xin tha thứ ta mạo muội hỏi một câu, Tinh Linh Vương Đình gió êm sóng lặng giống như biểu hiện ra như vậy sao?

- Ta không rõ ý của ngài... Người có phải nói ta cùng cửu đại trưởng lão quan hệ hay không? Vấn đề này, ta thật sự không biết nên trả lời thế nào.

- Xin ngài nói rõ.

Nhìn Lý Dật thật sâu, cảm nhận được Lý Dật chân thành, Tinh linh nữ vương mới tiếp tục nói:

- Chỉ cần có quyền lực, sẽ có tranh đấu, đây là chân lý không thay đổi. Tuy ta đã dựa theo Tinh linh tộc truyền thống, quyền lực của ta giảm bớt nhiều nhất, nhưng Tinh linh nữ vương xưng hô, có lẽ còn có người nhớ. Chẳng lẽ người nghe được cái gì sao?

- Không phải nghe được cái gì, mà là ta nhìn ra vài thứ, ta tận mắt thấy.

- Người nhìn thấy gì?

Tinh linh nữ vương biểu lộ ngưng trọng lên.

- Là như vậy, nữ vương bệ hạ, ngài có người có thể tin hay không?

- Ta có người có thể đáng tin, đương nhiên Vương Đình hộ vệ trưởng là người của ta, không có hấn bảo vệ, bất kỳ một cái địch nhân nào đều có thể đơn giản giết chết ta, ngài nên biết, ta chưa từng có tu luyện qua ma pháp.

- Tốt lắm, ta thỉnh cầu nữ vương bệ hạ để cho ta mang Vương Đình hộ vệ trưởng đi tận mắt những chuyện ta từng gặp, cái này so với chính mình nói ra càng có thể làm ngài khắc sâu ấn tượng hơn.

Tuy không biết Lý Dật trong hồ lô bán thuốc gì, nhưng Tinh linh nữ vương thông minh cơ trí rõ ràng cảm thấy đến vương quyền bị uy hiếp. Nếu như vương quyền rơi xuống trong tay tinh linh tộc nhân gian tà, đối với toàn bộ Tinh linh tộc nhân mà nói cũng sẽ là một hồi tai nạn, loại trái phải rõ ràng trước mặt, Tinh linh nữ vương không dám có chút chủ quan.

- Ta sẽ để hộ vệ của ta sau yến hội đi tìm ngài.

- Không cần, ta hy vọng yến hội sau khi chấm dứt hấn ở bên ngoài chờ ta.

Lý Dật cũng không có quá nhiều thời gian, tính toán một chút, Lý Dật liền tính toán khi chấm dứt yến hội, bắt đầu kế hoạch của mình. Lúc này, thấy một Vương Đình thị nữ vội vàng chạy tới, hướng nữ vương nói:

- Có người muốn gặp Lý Dật các hạ.

Lý Dật cũng thật không ngờ có người tìm mình ở trong nhà nữ vương, đầu tiên là sững sờ, nhưng lập tức nghĩ đến, người vội vã tìm kiếm mình như vậy, ngoại trừ Cung vô song không còn có người thứ hai.

Lý Dật phán đoán không có sai, xác thực là Cung vô song trở về, Cung vô song thần sắc thoát nhìn có chút khẩn trương, tựa hồ chiếm được tin tức gì đó.

- Vô song, đã xảy ra chuyện gì?

Lý Dật cũng không tránh Tinh linh nữ vương.

Nhìn thoáng qua nữ vương, Cung vô song cũng không có ý tứ giấu diếm, mà là ngửa mặt lo lắng nói:

- Thú triều, Đấu Thần điện tính toán hướng thế giới tinh linh phát động thú triều công kích.

Nghe được thú triều hai chữ, Lý Dật cùng Tinh linh nữ vương sắc mặt đồng thời trắng bệch.

- Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, Vô song đừng vội, từ từ nói, nói rõ ràng.

- Ta tại giáp giới thế giới tinh linh cùng thế giới đóng băng nhìn thấy Đấu Thần điện tư tể, tên tư tể này sau khi bị ta đả bại hẳn nói mục đích của hắn tại đóng băng thế giới, chính là vì thú triều thiết trí. Đấu Thần điện tính toán lợi dụng ma thú đóng băng thế giới phát động thú triều, về phần Đấu Thần điện như thế nào khống chế ma thú, cái tư tể kia lại cũng không biết.

Đấu Thần đại lục lịch sử đã từng phát sinh qua mấy lần thú triều nổi tiếng, nơi ma thú quân đoàn đi qua, vô luận thành trấn hay là nông thôn, không ai sống sót, cả tòa thành thị đều bị san thành bình địa, loại tình cảnh thảm thiết như vậy bất luận kẻ nào cũng không muốn nhìn thấy.

Lý Dật lúc này mới biết được lục y điện sĩ nói chuẩn bị xong là chỉ cái gì? Đấu Thần điện rõ ràng lợi dụng ma thú đóng băng thế giới phát động thú triều công kích thế giới tinh linh, đây là điều mà Lý Dật tuyệt đối thật không ngờ.

Cách làm này thực sự quá âm tà, cho dù Lý Dật không phải là người tốt đều không muốn tin tưởng đường đường Đấu Thần điện biết làm ra loại chuyện bỉ ổi này.

- Đấu Thần điện làm sao lại hèn hạ như vậy.

Tinh linh nữ vương nhếch môi, Tinh linh tộc nữ vương đã không cách nào bảo trì ưu nhã của mình, thân thể nhẹ nhàng mà run rẩy lên.

- Ta tuyệt đối sẽ không làm cho loại sự tình này phát sinh ở thế giới tinh linh.

Lý Dật kiên quyết nói.

Bên ngoài Tinh Linh Vương Đình, Lý Dật, Vương Đình hộ vệ trưởng, cung vô song lặng yên không một tiếng động hướng về kia rừng cây bay vút đi. Tại phía sau bọn họ, Long súng xèo xèo vác lấy Y Oa trưởng lão cùng thị nữ chăm kia chú đi theo.

Rất nhanh đến bên ngoài rừng cây, Lý Dật tiến nhập rừng cây, xác định lục y điện sĩ còn chưa tới, lúc này mới làm dấu hiệu phục kích gần cây đại thụ. Cẩn thận kết xuất một cái không gian giam cầm, đem Vương Đình hộ vệ trưởng cùng cung vô song hộ ở trong, Lý Dật lại phân phó lời thị nữ đề ra một lần, lúc này mới thi triển ẩn thân đấu kỹ, thu liễm tâm thần, thủ hộ tại bên ngoài không gian giam cầm.

Đợi ước chừng một giờ, khí tức cường giả quen thuộc từ xa đến gần, rất nhanh tiến vào rừng cây.

Nhìn thấy thị nữ, lục y điện sĩ không khỏi ngẩn người, quát hỏi:

- Người là ai?

Thị nữ thoát nhìn có chút khấn trương, cái này làm Lý Dật cũng phải toát mồ hôi.

- Chủ nhân nhà ta đêm nay thật sự có việc, không thể tự mình đến. Nàng để cho ta chuyển cáo Đấu Thần điện sứ giả đại nhân, kế hoạch khả năng có biến.

- Là thế nào? Cùng Tinh linh tộc các người làm việc thật sự là phiền toái.

- Hôm nay luận võ đại sẽ xuất hiện một chút ngoài ý muốn, cái Lý Dật kia tuy cuối cùng thắng lợi, nhưng lại bị thương, cho nên Vương Đình quyết định, trận chung kết trì hoãn hai ngày.

- Là như thế này? Trì hoãn hai ngày, thì phải là ngày kia, cái này sẽ không còn có ngoài ý muốn nữa.

- Sẽ không, Vương Đình quyết định không dễ dàng thay đổi. Chủ nhân còn nói, vì để tránh cho bị tộc nhân phát giác, mấy ngày nay chúng ta tốt nhất không cần phải liên lạc.

- Chủ nhân nhà người thật là cẩn thận, đối người tới liên lạc cũng là xuất phát từ cẩn thận, hảo, cứ quyết định như vậy, sáng sớm ngày kia chúng ta phát động, đợi cho tin tức rơi vào tay Vương Đình, hẳn là lúc trận đấu tiến hành, đến lúc đó Vương Đình tất nhiên sẽ có tinh anh đi đối phó ma thú, chủ nhân nhà người có thể nên nắm chắc, đừng đem sự tình làm hư hại.

- Sẽ không.

Lý Dật thấy thị nữ đã nói xong, kế tiếp cũng chỉ có thể nàng tự do phát huy. May mà lục y điện sĩ nằm mơ cũng không nghĩ ra người liên lạc sẽ bị đánh tráo, chuyện trọng yếu nhất cũng xong, cũng không có nhiều lời, xoay người liền cáo từ mà đi. Nhìn thấy lục y điện sĩ đi xa, thiếu nữ chút nữa ngã xuống đất.

- Nhân loại kia, hẳn là ai?

Vương Đình hộ vệ trưởng hỏi.

- Đấu Thần điện lục y điện sĩ, địa vị tôn sùng, ngoại trừ Đấu Thần điện tổng Điện chủ, chín đại điện sĩ chính là Đấu Thần điện cường đại nhất tồn tại.

- Như vậy, người chính thức liên lạc là ai?

- An tâm, chờ vội, đáp án lập tức công bố.

Lục y điện sĩ đi không lâu sau, một thiếu nữ thướt tha liền lén lút đi vào rừng cây. Ba toa nha đầu kia đi đến chỗ có dấu hiệu dưới cây, không khỏi ồ nhẹ lên một tiếng, thì ào lăm bầm:

- Lão già kia làm sao đêm nay đến so với ta còn muộn hơn, chẳng lẽ là trả thù ta.

Một mặt nói một mặt tại gốc cây đại thụ đặt mộng ngồi xuống.

Lúc này thị nữ kia sớm được Lý Dật đưa vào trong không gian giam cầm của mình, diễn trò cũ, bằng không, bị Y Oa trưởng lão này phát hiện người liên lạc bị đánh tráo, chỉ sợ bọn họ cũng sẽ chọn lựa hành động.

Lặng yên không một tiếng động, giải trừ ẩn thân đấu kỹ, Lý Dật một đường đi vào rừng cây.

- Ba toa tiểu thư, di, người tại sao lại ở chỗ này? Là cùng người ước hội sao?

Lý Dật đến cũng không làm cho Ba Toa bối rối, liếc nhìn Lý Dật, thông dong nói:

- Mặc mớ gì tới người, ta nguyện ý ngồi ở đâu người quản được sao?

- Ta đương nhiên không xen vào.

Lý Dật một mặt nói xong đi về phía Ba toa:

- Bất quá, nếu người cùng Tinh Linh thiếu niên nào đó ước hội, cái chỗ này là một chỗ lựa chọn tốt.

- Người đến nơi đây làm gì vậy?

- Ta sao? Ta hẹn một cái cô nương, người biết, vị hôn thê của ta nàng không ở tại thế giới tinh linh, thừa cơ hội này duy trì chút gì đó, còn không thì thực xin lỗi cơ hội thật tốt này.

- Vô sỉ.

Ba toa mắng một câu, lại nói:

- Người ngày mai cùng ta ca ca đấu trận chung kết, chẳng lẽ người không đem ca ca của ta để vào mắt, người ngày mai nhất định sẽ ăn đau khổ.

- Cái này cũng không phải chuyện Ba toa tiểu thư quan tâm, Ách, nếu như người không phải ước hội, lại không có việc gì, đem chỗ này nhường lại, miễn cho ta cùng tinh linh cô nương xinh đẹp gặp lại hiểu lầm.

- Dựa vào cái gì ta cho người, là ta tới trước.

Ba toa cũng là quang côn, một lần nữa hướng gốc cây ngồi xuống, bày làm ra bộ dáng không đi.

- Đêm đẹp một khắc giá trị ngàn vàng, Ba toa tiểu thư, người làm như vậy quá đáng rồi.

Lý Dật có chủ tâm muốn đuổi nàng, liền chẳng biết xấu hổ lần lượt không cho nàng ngồi xuống, cực lực biểu hiện ra hình tượng sắc quỷ:

- Nếu không, chúng ta ước hẹn?

- Cút.

Nếu không có chuyện trọng yếu trong người, Ba toa đã sớm phẩy tay áo bỏ đi, nhưng hiện tại, nàng chỉ có thể gượng chống, trông cậy vào Lý Dật mất mặt tự động rời đi. Bởi vì thực lực Lý Dật nàng rõ ràng, động thủ nàng tự nhận tuyệt đối không là đối thủ.

- Ba toa tiểu thư, người tức giận bộ dáng thật là đẹp mắt. Vì cái gì ta trước kia không có phát hiện, sớm biết như vậy ta cũng không tìm cô

nường khác... Đừng nhúc nhích, trên quần áo người có cọng tóc, ta giúp người lấy đi.

Một mặt tay trư vươn đến ngực của Ba Toa sờ tới.

Ba toa lại điêu ngoa mạnh mẽ, bộ ngực thiếu nữ thánh địa há có thể đơn giản làm cho người ta đụng vào, phần nộ quát một tiếng:

- Người muốn làm gì?

Thân thủ liền hướng Lý Dật đánh ra.

Lý Dật có chủ tâm muốn chọc giận nàng, há chịu dừng tay, ngón tay nhẹ nhàng phất một cái, đầu khí tơ nhện đem bàn tay Ba toa bắn ra, tay lại thật sự sờ tại núi đồi no đủ.

- A.

Ba toa hét thảm một tiếng, kinh nhảy dựng lên, cũng nhịn không được nữa, oán hận nói:

- Lý Dật, người hỗn đản.

- Thật sự là hảo tâm không được hảo báo.

Lý Dật nhặt một cây cài tóc, đặt ở dưới cái mũi mê đả người vài cái, khen:

- Thơm quá.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trận Chung Kết Bắt Đầu

Q.6 - Chương 413: Trận Chung Kết Bắt Đầu

Bị Lý Dật đường hoàng chiếm hết tiện nghi, Ba Toa nổi giận nhưng không thể làm gì, nhưng nghĩ chuyện quan trọng còn chưa hoàn thành, lúc này rời đi thì không cam tâm. Cố nén lửa giận, cắn răng nói:

- Lý Dật, người hiện tại biến đi, ta cũng coi như chưa có chuyện gì phát sinh, nếu muốn dây dưa, đừng trách ta không khách khí.

- Ba toa tiểu thư, người tức giận bộ dáng quá mê người, ta làm sao cam lòng cắt đi được?

Trước mắt đại sắc lang mê đắm, Ba Toa có chút khóc không ra nước mắt, đánh lại đánh không lại, đi lại không đi được, đuổi lại không đuổi được, tuyệt vọng cầu xin:

- Lý Dật, người tốt cuộc muốn thế nào mới bằng lòng cắt đi?

Lý Dật nghĩ nghĩ, công nhiên đùa giỡn nói:

- Người hôn ta, dùng cái đó đến bù tổn thất do dọa tinh thần.

Tinh Linh thiếu nữ phần lớn rụt rè, đối với nam nhân kiên trinh, Lý Dật tin tưởng như vậy có thể đem Ba Toa chạy đi.

Nhưng không thể tưởng được Ba toa cắn răng một cái, nhào tới Lý Dật hung hăng hôn lên mặt Lý Dật, sau đó nhanh chóng thối lui, quát:

- Có thể lăn đi.

Lý Dật có chút chợt dạ liếc nhìn vị trí không gian giam cầm, thầm kêu không ổn, lúc này Ba toa phải đợi lực y điện sĩ, nếu như đợi không được, lại liên tưởng đến mình càn quấy, nhất định sinh ra hoài nghi.

- Hôn sai vị trí.

Lý Dật đành phải kiên trì tiếp tục giả vờ sắc lang, chỉ chỉ môi của mình:

- Ta nói hôn, cũng không phải là hôn mặt, mà là... Loại hôn, người hiểu không...

- Người đừng quá đáng.

Nhìn qua Lý Dật tướng vô lại, Ba toa nước mắt chảy ra.

Lý Dật cũng cảm giác mình hơi quá đáng, nhưng tên đã trên dây, còn phải tiếp tục bắn đi:

- Hôn thoáng cái như gặp người chết sao, cũng sẽ không thiếu khối thịt nào cả.

- Hào, Ta đáp ứng người, bất quá người lúc này không cho xấu lắm.

Ba toa lần nữa đánh tới, bưng lấy mặt Lý Dật, môi anh đào trực tiếp, ngang ngược ấn lên, đồng dạng mềm mại cạy mở môi Lý Dật, không kiêng nể gì cả chôn Lý Dật.

Lý Dật đầu óc oanh một tiếng như bị nổ vang, trong nháy mắt nhìn chỗ vị hôn thê của mình, đứng trước hôn thê của mình cùng người nữ nhân khác chơi trò hôn môi, loại cảm giác này có thể thật sự không thể nào mỹ diệu hơn.

Không biết khi nào thì Ba toa rốt cục buông lỏng tay ra, một lần nữa thối lui ba thước, vẻ mặt bi tráng nhìn Lý Dật:

- Người hiện tại hài lòng chưa

Lý Dật đều thiếu chút nữa nước mắt đảo quanh, xem ra, đêm nay chà xát quần áo cũng quá mạnh.

Chết tiệt Ba toa nha đầu kia, sờ cũng đuổi không đi, hôn cũng đuổi không đi, chẳng lẽ không phải muốn đem nàng XXOO mới có thể đuổi đi?

- Ba toa, Ta có thể cảm giác ra, là người yêu ta.

Lý Dật bắt đầu buồn nôn thơ ca đọc diễn cảm:

- Theo vừa rồi ngọt ngào hôn môi, theo ánh mắt của người, ta có thể cảm giác được, thật sự, không cần phải che dấu nội tâm chân thật làm gì, lại

càng không cố gắng khắc chế tư tưởng của người cùng thân thể, ta...

- Cút đi.

Ba toa tuyệt vọng phát ra một tiếng hét thảm, hết thấy đều vút lại, hướng bên ngoài rừng cây chạy vội.

- Thì ra thơ ca độc diễn cảm có thể thu phục, hại ta mất khí lực lớn như vậy.

Lý Dật có chút tự giễu nói, trong tay vài đạo đấu khí tơ nhện phát ra, giải trừ không gian giam cầm.

Bên trong không gian giam cầm, ba người biểu lộ cực kỳ cổ quái mập mờ. thị nữ toan tính cực lực nhịn cười, không dám nhìn thẳng Lý Dật. Vương Đình hộ vệ trưởng cũng cố nén cười, lôi kéo ống tay áo thị nữ, đoạt bước bên ngoài rừng cây đi ra.

- Người làm thế nào phát hiện địa điểm Đấu Thần điện cùng Tinh linh tộc liên lạc.

Cung vô song ý vị thâm trường và mỉm cười hỏi thăm.

...

- Có phải là tại ta đi trong khoảng thời gian này, trong rừng cây phong quang vô hạn sao.

- Không có! Ta thề thật không có.

Lý Dật vội vàng giải thích.

- Không có? Đó là ta hiểu lầm người. Ba toa tiểu thư hôn... Buổi sáng ngày mai khi tỉnh lại, người cũng sẽ thề không có phát sinh qua.

Cung vô song phẫn miệng một hồi, cũng không để ý tới Lý Dật khóc không ra nước mắt, đi theo Vương Đình hộ vệ trưởng.

Lý Dật sờ lên môi, dư hương vẫn còn tại đó. Nếu Tinh linh tộc thiếu nữ đều như vậy mỹ diệu không bị cản trở, Lý Dật nghĩ.

Thú triều tạm thời ổn định, nhưng uy hiếp xa xa không có giải trừ, chuyện bên này Tinh Linh Vương Đình không khó giải quyết, dựa vào uy vọng Tinh linh nữ vương, vô hiệu hóa Nhị trưởng lão cũng không có vấn đề gì. Hiện tại vấn đề mấu chốt làm thế nào ngăn cản Đấu Thần điện phát động âm mưu thú triều?

- Thuộc hạ xem không chắc có thể như vậy.

Trong mật thất Tinh linh nữ vương, Vương Đình hộ vệ trưởng đề nghị nói:

- Chúng ta trước tiên đem Y Oa trưởng lão xử trí, tin tức Đấu Thần điện tìm được nội tuyến thất bại, có lẽ sẽ chủ động buông tha thú triều công kích.

Lý Dật trầm tư nói:

- Có loại khả năng này, nhưng là không thể bài trừ Đấu Thần điện bỏ qua Y Oa trưởng lão, một mình hành động, khả năng tiếp tục phát động thú triều công kích.

- Xác thực tồn tại loại khả năng này, Đấu Thần điện trăm phương ngàn kế, phát động thú triều không là một việc đơn giản, bọn họ sẽ không dễ dàng buông tha cho.

Tinh linh nữ vương đã tỉnh táo lại, phân tích nói:

- Ta biết rõ, Y Oa trưởng lão gấp ghe vị trí nữ vương đã rất lâu rồi, Đấu Thần điện đúng là lợi dụng điểm này mua nàng. Nếu như nàng soán vị thành công, sau đó báo đáp, tất nhiên là giao Lý Dật cho Đấu Thần điện. Phát động thú triều cũng không phải mục tiêu chủ yếu của bọn họ, mà chỉ là vì hấp dẫn tinh nhuệ binh lính chúng ta đi ứng đối, để cho Y Oa trưởng lão cơ hội soán vị. Cho nên, chúng ta không ngại như vậy...

Tại trong mật thất nữ vương chính đang tiến hành mưu đồ bí mật, đồng thời trong nhà Y Oa trưởng lão, Ba toa đang tại trước mẹ của mình khóc lóc kể lể nói:

- Cái chết tiết hỗn đản này, sau khi ngài làm tới Tinh linh nữ vương, ta nhất định phải tự mình đem hãn chết khổ cực.

- Con gái thân ái của ta, vì vương vị, điểm ấy hy sinh cho là cái gì, ta đáp ứng người, vương vị tương lai nhất định sẽ truyền cho người, ai bảo người là nữ nhi duy nhất của ta.

- Nhưng, ta cuối cùng không thể cùng Đấu thần điện sứ giả liên lạc được.

- Không có vấn đề gì, mọi chuyện cần thiết cũng đã hiệp thương xong rồi. Chỉ cần ngày mai vừa nhận được tin tức thú triều tiến công, kế hoạch liền có thể áp dụng, đêm nay liên lạc chỉ là xác nhận xong kế hoạch, cũng không ảnh hưởng đại cục. Ba toa, người xem xem huynh trưởng của người, hy vọng hãn sẽ không bị hành động ngày mai của chúng ta hù sợ.

- Chúng ta thật sự không đem tin tức này nói cho hãn biết sao?

- Không thể, Thi đấu Phàm quá cố chấp, nói cho hãn biết chẳng khác nào nói cho nữ vương biết. Để đến lúc thành kết cục đã định lại cho hãn biết sau, khi đó hãn cũng chỉ có thể tiếp nhận mà thôi.

Màn đêm buông xuống, không ai chú ý tới, bầu trời đêm Tinh Linh Vương Đình, đã trở lên u ám...

Ngày hôm sau trận chung kết đúng hạn cử hành, tuy thời tiết cũng không tốt lắm, nhưng người xem số lượng rất nhiều, xa xa vượt ra khỏi dự đoán của Vương Đình, cơ hồ xuất động tất cả quân đội, mới miễn cưỡng duy trì trật tự. Bởi vì nhân số thật sự quá nhiều, sắp xếp người xem ở đẳng sau căn bản nhìn không tới sân thi đấu. Những tu luyện qua ma pháp, nắm giữ ngự phong thuật ma pháp sư đều bay lên giữa không trung, cho

đến đằng sau, trên trận thi đấu trống không, đều chỉ chút tinh linh ma pháp sư bao phủ.

Làm diễn viên trận chung kết, Lý Dật sớm tới hiện trường trận đấu, nữ vương bộ hạ cũng đã đến rồi.

Thi đấu Phàm thì đến giờ trận đấu bắt đầu mới xuất hiện, hôm nay thi đấu hẳn mặc một pháp sư bào đỏ thẫm, xem ra, hẳn tính toán dùng đây thân phận ma pháp sư ứng chiến. Tuy nhiên Tinh Linh chiến sĩ ma pháp sư cùng cung tiến thủ có thể tùy thời chuyển đổi, nhưng loại quyết chiến này, có một kiện có ma pháp sư bào trợ giúp tăng cường ma pháp lực, cùng với trang sức khác, cũng có thể ảnh hưởng đến kết quả trận đấu. Cho nên theo trang phục, cũng có thể thấy được Tinh Linh chiến sĩ tính toán thái lấy vật gì chính là phương thức hình thức công kích.

Thi đấu Phàm xuất hiện đưa tới Tinh linh tộc nhân nhiệt liệt vỗ tay, làm Tinh linh tộc nhân hự vinh cuối cùng bảo đảm, mọi người đối với Thi đấu Phàm kỳ vọng rất cao, loại kỳ vọng này Thi Đấu Phàm không thể không cảm giác được trên bờ vai áp lực nặng trĩu.

Hắn đã thua không nổi.

- Hải tử, đi toàn lực chiến đấu, không cần phải nghĩ quá nhiều.

Tinh linh nữ vương ôn hòa nhìn về phía Lý Dật nói, vẫn là điềm tĩnh biểu lộ, như chưa từng có phát sinh qua cái gì.

- Ta nếu là thắng, nhất định còn có thể yêu cầu nữ vương bộ hạ tôn quý đòi hỏi giải thưởng.

Lý Dật nói giỡn nói ra, sau đó hướng nữ vương có chút cung kính khom người, sai bước đi vào trong tràng thi đấu.

Thi đấu Phàm nhìn Lý Dật ánh mắt đáng sợ, giống như là muốn ăn tươi Lý Dật vậy.

- Thân ái Thi đấu Phàm, chúng ta rốt cục đi tới trận chung kết rồi.

- Không cần lôi kéo làm quen, trận đấu chính là chiến tranh, vì vinh dự Tinh linh tộc, ta sẽ không cho người cơ hội, ta hy vọng có thể đạt được đối đãi ngang hàng.

Lý Dật lại miễn cưỡng duỗi lưng một cái, thái độ cổ quái nói:

- Người chuẩn bị rất đầy đủ, ai, ta tối hôm qua lại ngủ không được ngon giấc?

Trận đấu trước khi bắt đầu, Lý Dật cần chứng thực một sự kiện, mà chuyện này, ngay tại ở Thi đấu Phàm kể tiếp trả lời.

- Ngủ không được ngon giấc? Người đi làm cái gì rồi?

- Người không biết sao? Ta cho rằng Ba toa tiểu thư nói cho người biết.

- Muội muội của ta?

Thi đấu Phàm sắc mặt lập tức trầm xuống:

- Người đối với muội muội ta làm cái gì?

Ngoại trừ XXOO không làm ra, trên cơ bản cái gì cũng đều làm. Lý Dật đương nhiên sẽ không trả lời như vậy, cười cười nói:

- Nàng đã không có nói cho người biết, ta đây cũng không nên nói, sau khi trận đấu chấm dứt, chính người đến hỏi nàng. Hiện tại, người chuẩn bị xong chưa?

Hiện tại Lý Dật đã có bảy tám phần nắm chắc, Thi đấu Phàm cũng không có tham dự trong âm mưu của Y Oa trưởng lão, nếu không, tối hôm qua Ba toa bị chiếm hết tiện nghi, Thi đấu Phàm không có khả năng không biết.

- Người nói rõ ràng cho ta, rốt cuộc đối với muội muội của ta làm cái gì?

Thi đấu Phàm uy hiếp nhìn Lý Dật hỏi.

- Thật không có làm cái gì, chỉ là ngẫu nhiên hẹn mà thôi.

Thi đấu Phàm liếc qua trên khán đài, muội muội của hắn ngồi ở bên người Y Oa, lúc này mới yên lòng lại, chậm rãi nâng lên ma pháp trượng trong tay:

- Ta cũng mặc kệ người tối hôm qua ngủ được như thế nào, càng đừng hy vọng ta sẽ hạ thủ lưu tình. Hiện tại, người chuẩn bị xong chưa?

- Không có chuẩn bị cho tốt, người cũng sẽ không một lần cho thời gian ta chuẩn bị nữa.

Lý Dật bất cần đời cười nói:

- Nhớ quá, trước ngủ một giấc rồi

Thi đấu Phàm đã không có hứng thú cùng Lý Dật chơi mồm mép, trong tay pháp trượng xanh biếc, đạo đạo lưu quang càng không ngừng từ một khóa bảo thạch lập loè. ma pháp trượng dài hơn một thước, lại khảm đầy các loại bảo thạch ma hạch nhan sắc khác nhau, Lý Dật đoán chừng một chút, cũng hơn mười miếng bảo thạch.

Bất quá ma pháp trượng loại này, Lý Dật không hiểu, chỉ là bằng cảm giác, đồ chơi này nhất định có điểm nghịch thiên, nếu không cũng sẽ không được Thi đấu Phàm tại trận chung kết lấy ra sử dụng như vậy.

Thi đấu Phàm đã tế ra bảo bối, Lý Dật không cầm dấu lá bài tẩy. Tâm niệm vừa động, trên cổ tay cái hình xăm kia lập tức bắt đầu khởi động, theo một đạo quang mang hiển hiện ra.

Phá Thiên kiếm thành linh nơi tay, trên người Lý Dật khí thế lập tức biến đổi, một cỗ khí tức cường giả không hề che dấu lộ ra, trong không gian loại trì trệ như có thực chất vậy.

Cổ hơi thở này làm Thi đấu Phàm sắc mặt ngưng trọng, ma pháp lực thúc dục, pháp trượng xanh biếc trong suốt có tất cả bảo thạch cũng bắt

đầu lóng lánh tỏa ra quang hoa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kết Cục Đây Không Quan Hệ Thắng Bại.

Q.6 - Chương 414: Kết Cục Đây Không Quan Hệ Thắng Bại.

- Huyền thiểm.

- Dời hồn.

- Ma quang đột thứ.

Ba loại ma pháp kỹ năng, cơ hồ tại cùng một thời gian bắt đầu khởi động ra, ba loại kỹ năng này Lý Dật rất nhanh lãnh hội đến uy lực của nó. Sau Huyền thiểm, trong không gian một mảnh tái nhợt, con mắt tạm thời ở vào trạng thái mù. Nhưng điểm này đối với Lý Dật tri giác cực kỳ nhạy cảm như vậy, cơ hồ không có ảnh hưởng đến sức chiến đấu.

Ảnh hưởng sức chiến đấu Lý Dật, là kỹ năng dời hồn. Kỹ năng Dời hồn là một loại tinh thần hệ công kích, cái này là sở trường đặc biệt của ma pháp sư, bởi vì ma pháp sư bình thường mà nói, lực lượng không bằng đấu khí tu luyện giả, nhưng tinh thần lực cực kỳ cường kiện, tinh thần của bọn hắn họ công kích là một loại công kích phi thường khó chơi.

Dù sao Lý Dật có dùng qua thánh vật hỏa la quả chống cự tinh thần hệ công kích, trong lúc kỹ năng dời hồn ma pháp, cũng nhịn không được nữa tinh thần hoảng hốt.

Nhưng cái hoảng hốt này cũng chỉ là một cái thoáng qua, liền lập tức đã bị cường đại linh hồn lực của Lý Dật khu trục. Chính là cái thời cơ chớp lóe lên này, cũng đánh ra đòn sát thủ Ma quang đột thứ chính thức.

Ma quang đột thứ, làm Lý Dật nhớ tới kiếp trước một loại công cụ thường dùng: Chính là cái dùi đục, lúc này cái dùi đục này rất nhanh xoay tròn tạo thành một mảnh quang mang trắng bệch.

Khá lắm, Lý Dật nhiếp thành thần thơi, thiên ma đấu khí quán chú trong Phá Thiên kiếm, thân hình bạo lên, hướng chiếc dùi vỡ xuống.

- Phanh.

- Oanh.

Chiếc dùi bị chặn ngang chém thành hai đoạn, lập tức mất đi phương hướng, trên mặt đất tạo ra vài cái hố sâu, sau đó lại bắn vào giữa không trung. Thấy tình cảnh này, Thi đấu Phàm ma pháp thủ ấn nhẹ nhàng về động, chiếc dùi bị cắt thành hai đoạn bị triệu hoán lại, một lần nữa kết hợp tại một chỗ, tốc độ xoay tròn tựa hồ nhanh hơn vài phần, lần nữa hướng Lý Dật đánh tới.

Ma pháp lực quả nhiên cùng đấu khí có chút bất đồng, đấu khí bị oanh tán ra, muốn một lần nữa tụ tập cũng không phải là một chuyện đơn giản, chỉ có Băng tuyết Liên thiên phá Bạch Hổ đấu kỹ mới có thể làm được.

Xem ra, không đánh vỡ điều khiển của Thi Đấu Phàm, thì đại mũi khoan này quả không ngớt.

- Phá.

Lý Dật hét lớn một tiếng, Phá Thiên kiếm lần nữa tế lên, lúc này chém liên tục hai kiếm, đem "Đại mũi khoan" chém thành bốn đoạn. Chém nứt ra ma pháp mũi khoan này, thân hình Lý Dật không ngừng, hướng Thi đấu Phàm bắn đi.

Ma pháp sư kém nhất là cận thân chiến đấu, bất kỳ một cái ma pháp sư nào, cũng vô pháp trải qua đấu khí rèn luyện có được khí lực cường kiện.

Mắt thấy Lý Dật hướng chính mình công kích tới, muốn vượt qua ma quang đột thứ, nhiều nhất là cục diện lưỡng bại câu thương. Dù sao cũng không phải là trận đấu mà không chết không ngớt, Thi đấu Phàm lựa chọn buông tha ma quang đột thứ, trước người kết xuất một đạo ma pháp cái thuẫn.

Một chiêu đặc thế, Lý Dật căn bản không để cho Thi đấu Phàm cơ hội thở dốc, đấu khí rót vào cực hạn, liên tục chém bổ hơn mười phát vào ma pháp cái thuẫn, dư thế không giảm, lao thẳng đến Thi đấu Phàm dồn đến mép sân thi đấu.

Mắt thấy Thi đấu Phàm liên tục lui bước, bị dồn đến bên sân thi đấu, Tinh linh tộc nhân nhất thời đều nhìn lên, cùng kêu hò hét trợ uy:

- Thi đấu Phàm, Thi đấu Phàm, Thi đấu Phàm.

Tiếng hò hét hư sóng lớn làm cho Thi đấu Phàm tăng thêm dũng khí, không hề bố kết ma pháp cái thuẫn, Thi đấu Phàm thủ ấn vừa động, hai đạo lam quang bỗng nhiên chớp động, lam quang biến mất, thân thể Thi đấu Phàm cũng đã biến mất.

Cũng không xa lạ gì di chuyển tức thời thuật, nhưng, Thi đấu Phàm di chuyển tức thời thuật, có thể so sánh muội muội của hắc mạt hơn nhiều lắm, hoàn mỹ không chế được phương hướng cùng khoảng cách, sau một khắc, hắc mạt xuất hiện ở bảy tám thước sau lưng Lý Dật. Vị trí này, chính là một ma pháp sư tiến hành ma pháp công kích thích nghi nhất.

- Tử viêm giáng trời.

Trực tiếp giảm bớt phụ trợ ma pháp không hiệu quả, Thi đấu Phàm đem toàn bộ ma pháp lực trút xuống tại ma pháp trượng trong tay. Trong không gian nhiệt độ đột nhiên tăng lên, một cỗ sóng nhiệt làm cho người hít thở không thông rót vào mỗi một tấc da thịt của Lý Dật. Tùy theo, giữa không trung, một cái cực đại ma pháp ấn ký hiện ra, ma pháp ấn ký cực nóng nhanh chóng rút ra ma pháp hỏa nguyên tố bốn phía, hình thành một cái tình cảnh quỷ dị.

Lúc này Lý Dật đặt mình trong không gian sóng nhiệt, cơ hồ không gian đều bị nướng thành hư vô, mà tại bên ngoài không gian này, bởi vì hỏa nguyên tố bị rút hết, lại lạnh lẽo vô cùng, thậm chí kết xuất băng tuyết.

Nếu như chỉ là cực nóng, Lý Dật thực lực Đấu Thánh cường giả, thừa nhận điểm nhiệt lượng ấy căn bản là không vấn đề gì. Vấn đề là chiêu ma pháp kỹ năng này hiển nhiên lợi hại hơn nhiều.

Lý Dật đương nhiên sẽ không để cho Thi đấu Phàm súc thể đến mức tận cùng sau đó lại rơi xuống trên đầu của mình, Phá Thiên kiếm tăng vọt mấy lần, nhân kiếm hợp nhất, cực tốc xoay tròn, hướng lên ma pháp ấn ký bắn thẳng đến. Cùng lúc đó, dưới sự khống chế của Thi đấu Phàm, ma pháp ấn ký cũng tùy theo rơi xuống.

- Âm âm.

Bạo liệt không ngừng bên tai, hai cổ lực lượng kinh người trong nháy mắt đụng vào nhau, sóng xung kích cường hãn như gợn sóng lay động hướng bốn phía, chỗ nó lướt chỗ là một mảnh cát bay đá chạy. Đem ngự phong huyền phù ở giữa không trung, làm cho các ma pháp sư kích động vô cùng.

Phá tan ma pháp ấn ký này, cũng làm cho Phá Thiên kiếm khí tiêu hao hầu như không còn, khôi phục nguyên trạng.

Thật là ma pháp kỹ năng lợi hại, Lý Dật đem thiên ma đấu khí một lần nữa rót vào, Phá Thiên kiếm khí lần nữa tăng vọt, không để cho Thi đấu Phàm phát ra ma pháp kỹ năng lần nữa, một kiếm khí quang hoa phá không bổ xuống.

Trận này đấu khí cường giả cùng ma pháp cường giả đánh trận chung kết xác thực đặc sắc, ngoại trừ đấu khí cùng ma pháp phóng ra tiếng vang lợi hại, mấy vạn người tại hiện trường cũng không phát ra một tia tạp âm.

Đối mặt đối thủ chưa từng có, Lý Dật cũng không có hạ thủ lưu tình, trừ chưa có thi triển Bạch Hồ đấu kỹ hay không, thiên ma đấu khí cơ hồ phát huy đến cực hạn. Mà Thi đấu Phàm càng sử xuất toàn bộ ma pháp tu vi, tầng tầng lớp lớp ma pháp kỹ năng làm cho người ta mở rộng tầm mắt.

Đấu gần một giờ, mắt thấy nhất thời khó có thể phân ra thắng bại, chúng Tinh Linh lại bắt đầu hò hét trợ uy.

- Xem ra, muốn thắng hẳn, chỉ có thể sử dụng Bạch Hồ đấu kỹ.

Lý Dật tính toán, tâm niệm thay đổi thật nhanh:

- Hay là dùng băng tuyết liên thiên phá tương đối khá, sức thể thời gian ngắn, Thi đấu Phàm hẳn là có thể thừa nhận đợt công kích thứ nhất, về phần công kích đằng sau, mình có thể xem tình huống mà định ra.

Tâm ý đã quyết, Phá Thiên kiếm chém ra một đạo thiên ma đấu khí cuồng hân, thừa dịp Thi đấu Phàm bố kết ma pháp phòng ngự, Lý Dật kiểm nhập cổ tay, tự tay pháp quyết vô động, theo cái tay quyết biến hóa này, trong không gian thiên địa nguyên khí nhanh chóng bắt đầu khởi động, nhiệt độ bắt đầu bằng tốc độ kinh người giảm xuống. Loại ngày dị tượng này, có thể so sánh "Tử viêm trời giáng" còn khoa trương hơn nhiều, cơ hồ tất cả người xem đều toàn thân run rẩy, phảng phất như đang đứng ở một nơi đầy mưa tuyết.

Trong không gian, vô số bông tuyết lẳng không mà sinh ra, nhanh chóng tụ tập, năng lượng cuồng bạo làm cho người ta cảm giác hít thở không thông đến mức tận cùng.

Cảm nhận được chiêu đấu kỹ này dị tượng cực kỳ kinh người, Thi đấu Phàm sắc mặt một mảnh tro tàn. Trước chiến đấu, hẳn có thể nói là lá bài tẩy lấy ra hết, nhưng mỗi lần đều bị Lý Dật hữu kinh vô hiểm hóa giải. Mà hẳn cho rằng Lý Dật cũng dùng hết toàn lực, hiện tại so sánh đấu khí cùng ma pháp lực, xem ai có thể kiên trì đến cuối cùng. Thật không ngờ, ngay tại lúc này, Lý Dật còn có thể sử xuất uy đấu kỹ thể kinh người như thế.

Tuy Thi đấu Phàm đối với hệ thống đấu khí thế giới loài người không hiểu rõ lắm, nhưng Bạch Hồ đấu kỹ băng tuyết liên thiên phá này ẩn chứa năng lượng cự đại, đối với mình ma pháp sư nhạy cảm vô cùng với nguyên tố, còn không cảm ứng sao?

- Đây là cái chiêu số gì.

Không cách nào kháng cự tâm lý sợ hãi, Thi đấu Phàm điên cuồng bố kết ma pháp phòng ngự đồng thời nhin không được hỏi một câu.

- Bạch Hồ đấu kỹ, băng tuyết liên thiên phá.

Chữ "Phá" vừa ra khỏi miệng, bông tuyết đầy trời tựa hồ nhận lấy triệu hoán, theo tay quyết Lý Dật thay đổi, mà điên cuồng rít xuống, đánh thẳng về phía Thi đấu Phàm.

Giống như một hồi mưa đá đánh vào nóc nhà, lập tức phát ra tiếng bùm bùm minh hưởng, Thi đấu Phàm đã không có bất luận cái gì lựa chọn, không hề giữ lại, thúc dục lên ma pháp lực chữa trị chỗ hở ma pháp phòng ngự.

Một lớp công kích chấm dứt, ma pháp cái thuẫn của Thi đấu Phàm thùng lỗ chỗ đầy băng tuyết dính vào.

Nhưng tựa hồ còn chưa kết thúc, theo tay quyết Lý Dật biến ảo, những năng lượng băng tuyết kia mất đi không chế tứ tán tựa hồ lại bắt đầu nhanh chóng hội tụ lại.

- Nhân loại Đáng chết, Ta liễu mạng với ngươi.

Thi đấu Phàm rất rõ ràng, hăn căn bản không cách nào thừa nhận công kích này nữa. Vì vinh dự Tinh linh tộc, Thi đấu Phàm đã hoàn toàn điên cuồng.

Ma pháp trượng tất cả bảo thạch tinh hạch toàn bộ huyền phù, xoay tròn, mất đi những bảo thạch tinh hạch này, ma pháp trượng trong suốt sáng rọi lập tức ảm đạm, tất cả ma pháp lực từ bảo thạch tinh hạch đều bị lấy ra, ma pháp trượng lại hóa thành một đám bụi bậm, chậm rãi rơi lả tả xuống đất.

- Ca, Ngươi điên ư.

Trên khán đài, Ba toa hét rầm lên.

Thi đấu Phàm xác thực là điên rồi, nếu như không điên, một cái ma pháp sư làm sao có thể hủy diệt ma pháp trượng chính mình tỉ mỉ chế tạo.

Loại tình huống này, làm Lý Dật trong nội tâm trăm mối cảm xúc. Có lẽ trận đấu này, thật sự chính mình không nên thắng trận. Trận đấu này thắng lợi đối với mình cũng không có quá nhiều ý nghĩa, nhưng đối với Thi đấu Phàm mà nói, ý nghĩa phi phàm.

Đợt thứ hai công kích đã lên dây, Lý Dật tay quyết lại đình chỉ xuống.

Mà cùng lúc đó, Thi đấu Phàm xuất hiện một đoàn năng lượng ma pháp cuồng hân đến tột đỉnh trạng thái phá hủy hết thảy oanh tới. Thi đấu Phàm dùng toàn bộ ma pháp lực còn thừa cộng thêm toàn bộ ma pháp lực trên ma pháp trượng, cỗ năng lượng trước mặt này, làm Lý Dật cảm giác mình quá nhỏ bé.

Kết cục này không quan hệ thắng bại, mấu chốt hôm nay là trên chiến trường.

Lý Dật trên mặt hiện lên vẻ mỉm cười, trong không gian bông tuyết đấu khí bỗng nhiên tiêu tán, cực hạn ma pháp năng lượng đánh sâu vào Lý Dật vội vàng bố kết không gian giam cầm, đem không gian giam cầm oanh thành vô số mảnh nhỏ, dư thế không giảm, trực tiếp oanh tại trên thân thể Lý Dật. Bị cỗ năng lượng này đánh sâu vào, thân thể Lý Dật lập tức không tự chủ được bay rót ra ngoài, bay thẳng đến ra khỏi sân thi đấu, sau đó nặng nề mà đập bể mặt đất.

- Thắng ? Thi đấu Phàm lại không có chút nào vui sướng, một cái nghi vấn chiếm cứ cái đầu hần: vì cái gì mà bông tuyết đấu khí đột nhiên tiêu tán hết như vậy.

Sau đó Thi đấu Phàm nghi vấn đã bị bao phủ tại những tiếng trầm trồ khen ngợi, vài Tinh Linh nam tử xông vào sân bãi, đem Thi đấu Phàm

cao cao nâng lên, dọc theo đấu trường tiếp nhận người xem chúc mừng.

- Người không sao chứ?

Trong lúc thân thể Lý Dật tiếp xúc mặt đất, đồng thời, cung vô song đã đến bên cạnh hắn. Người khác nhìn, cung vô song lại thấy rõ ràng, Thi đấu Phàm có được thắng lợi như thế nào.

- Không có việc gì, ta có long lực hộ thể, rất nhanh sẽ khôi phục.

Biến mất vết máu trên khóe miệng, Lý Dật đứng dậy, hơi có chút lay động. đoàn ma pháp năng lượng quả nhiên là cường hãn, nếu không có thân thể trải qua long lực rèn luyện, lúc này thật đúng là ăn không tiêu.

- Chúc mừng người, Thi đấu Phàm, Tinh Linh chiến sĩ vĩ đại nhất.

Lý Dật cũng không phải nịnh nọt, Tinh Linh chiến sĩ vinh dự cảm giác xác thực là vĩ đại!

Thi đấu Phàm vui sướng biểu lộ có chút cứng ngắc, nhìn thấy Lý Dật, loại cảm giác cứng ngắc này càng phát ra mãnh liệt. Từ trên vai Tinh Linh nam tử nhảy xuống, Thi đấu Phàm lạnh lùng thốt:

- Người không xứng chúc mừng ta.

Dừng một chút, lại bổ sung nói:

- Thắng lợi như vậy làm ta cảm thấy nhục nhã.

- Đây là người nên được.

Lý Dật đi qua, dùng sức vỗ vỗ bả vai Thi đấu Phàm, sau đó liền đi ra.

Trận đấu hiện trường nhiệt liệt còn đang duy trì liên tục, từng Tinh linh tộc nhân vì Tinh linh tộc thắng lợi cuối cùng mà vui mừng khôn xiết, về phần cái thắng lợi này như thế nào có được, vào lúc này cũng không trở nên không trọng yếu.

Đánh Giá Trong Phòng Nghị Sự

Q.6 - Chương 415: Đánh Giá Trong Phòng Nghị Sự

Trong lúc đám người gần như điên cuồng mà hoan hô, một đội Tinh Linh binh lính xâm nhập thi đấu trường, thô lỗ đánh vào đám người, xông lên nữ vương khán đài. Một sĩ binh thủ lĩnh bộ dáng tinh linh chiến sĩ tiến đến bên tai nữ vương, thấp giọng nói vài câu cái gì đó, sau đó nhìn thấy nữ vương sắc mặt lập tức trắng bệch, thân thể cũng nhịn không được khẽ run lên.

Có thể làm nữ vương bệ hạ kích động như thế, nhất định là chuyện vô cùng trọng đại. Bởi vì nữ vương biểu lộ biến hóa, nhiệt liệt cảm xúc chậm rãi rút đi, tất cả ánh mắt của người đều nhìn về phía nữ vương.

Tựa hồ thất thố quá lớn, Tinh linh nữ vương lúc này mới trấn định tâm tình, đứng dậy, trong giọng nói tràn đầy bất an cùng lo nghĩ: - Nói cho mọi người một tin tức bất hạnh. Tại thế giới tinh linh tây bộ, cùng khu vực giáp giới đóng băng thế giới, đột nhiên đã xảy ra một sự kiện không thể tưởng tượng được. Đại lượng ma thú dũng mãnh tiến vào thế giới tinh linh, chính bằng tốc độ kinh người hướng thế giới tinh linh. Thịnh mọi người không cần phải kinh hoảng, ta dùng nữ vương danh nghĩa hướng mọi người thề, nhất định sẽ nghĩ cách ngăn chặn thú triều này, đem tổn thất Tinh linh tộc giảm bớt đến thấp nhất. Hiện tại, thịnh mọi người bày ra một cái phong phạm xứng đáng Tinh linh tộc, tự động rời khỏi thi đấu trường, chờ đợi Vương Đình triệu hoán. Ta cần các người, Tinh linh tộc các chiến sĩ, ta cần các người dùng máu tươi cùng tánh mạng mình đi ngăn tai nạn lại.

Nữ vương diễn thuyết ngắn gọn mà hữu lực, diễn thuyết xong, nữ vương nhanh chóng rút lui khỏi hiện trường trận đấu.

- Triệu tập tất cả trưởng lão cùng tướng quân.

- Phát ra thông cáo, chiêu mộ Tinh Linh chiến sĩ.

- Mau chóng tuyên bố lệnh động viên chiến tranh.
- Tất cả quân đội Vương Đình lập tức dùng tốc độ nhanh nhất tập kết hướng tây bộ hành quân.

Tinh linh nữ vương một đường tuyên bố mệnh lệnh tất yếu, khi nàng đi vào trường lão nghị sự, về tình thế khẩn cấp biện pháp đã toàn bộ sẵn sàng. Nữ vương ưu nhã, lúc này thể hiện không phải ưu nhã, mà là nữ vương.

Trong phòng nghị sự, cửu đại trường lão rất nhanh tụ tập đầy đủ, tâm tình bất an bao phủ cả nghị sự đại sảnh.

- Được rồi, thời gian cấp bách, không cần ta nhiều lời, mọi người có ý kiến gì không?

Nhị trường lão là người thứ nhất nói:

- Thú triều đột kích, chúng ta cần động viên toàn bộ lực lượng đi chống lại, tuyệt đối không thể mặc cho chúng nó tàn phá.
- Vương Đình quân đội, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hiện tại đã đi đến tây bộ. Sau đó quân đội khả năng còn cần hai ngày thời gian mộ tập đến.

Tinh linh nữ vương nói, làm đôi mắt Y Oa trường lão hiện lên một tia đắc ý khó có thể phát giác.

- Có lẽ chúng ta càng rõ ràng nguyên nhân thú triều phát sinh, Thế giới tinh linh cùng đóng băng thế giới ma thú đã cùng hòa thuận chung sống ngàn vạn năm, chỉ có làm rõ nguyên nhân thú triều, mới có thể chính thức ngăn lại trận tai nạn này.

Tinh linh nữ vương nhắc nhở:

- Tứ trường lão, còn chưa có hình thành tai nạn, ít nhất là hiện tại.

- Nhưng tai nạn đã là có thể thấy, cho dù là chúng ta có quân đội, có thể cuối cùng ngăn cản thú triều hướng thế giới tinh linh lan tràn, quân đội cũng chắc chắn trả giá thật lớn, cái này chẳng lẽ không phải tai nạn sao?

- Được rồi, Tứ trưởng lão, ta vô ý cùng ngài cãi cọ, cái này không có chút ý nghĩa nào, hiện tại chúng ta đang thảo luận làm thế nào phòng ngừa tai nạn xuất hiện.

Trong phòng nghị sự một mảnh trầm mặc, đối mặt thú triều, ngoại trừ phái ra quân đội, động viên tất cả lực lượng Tinh linh tộc, tựa hồ cũng không có cái biện pháp gì, về phần tai nạn, trời biết sẽ là dạng tai nạn gì, nếu như thú triều cũng đủ mãnh liệt, chính là hủy diệt cả thế giới tinh linh, đem thế giới tinh linh biến thành cái thế giới ma thú khác, cũng không phải là không có khả năng.

- Ta cho rằng.

Thật lâu sau, Y Oa trưởng lão cuối cùng mở miệng:

- Ta cho rằng, nguyên nhân căn bản phát sinh thú triều, có lẽ mấu chốt tại tự thân Tinh linh tộc chúng ta.

- Nhị trưởng lão ngài đây là ý gì, Tinh linh tộc cũng không có xâm phạm ma thú lợi ích đóng băng thế giới, trên thực tế, chúng ta cũng không tiến vào đóng băng thế giới liệt sát ma thú.

- Nguyên nhân có lẽ ngay tại nơi này, Nữ vương bệ hạ, các vị trưởng lão, vì cái gì nhân loại có đại lượng mạo hiểm đoàn tiến vào ma thú sâm lâm săn bắn, ngược lại không phát sinh thú triều, mà cùng ma thú không mấy may tơ hào chúng ta lại muốn gặp thú triều tập kích. Nguyên nhân chúng ta tinh linh tộc quá mức thiện lương, quá không có tính xâm lược. Mà điểm này, ta vẫn đang nhắc lại từng đề cập qua rất nhiều lần đề nghị, muốn tăng mạnh Tinh linh vương thất địa vị cùng uy vọng, chúng ta muốn học tập Đấu Thần đại lục đế quốc, thành lập đẳng cấp sâm nghiêm trật tự. Làm cho quý tộc như quý tộc, bình dân như bình dân, mà không

phải giống như bây giờ, nữ vương bệ hạ, xin tha thứ ta không thể không đối với ngài phê bình, phương pháp người bình dân tuy người được Tinh linh tộc kính yêu. Nhưng đến trình độ nào đó mà nói, cách làm của ngài nguy hại ích lợi Tinh linh tộc lâu dài.

- Ta không dám gạt bừa cách nhìn Y Oa trưởng lão.

Đại trưởng lão cắt đứt lời diễn thuyết Y Oa thao thao bất tuyệt:

- Tinh linh tộc tuyệt không có thể học tập Đấu Thần đại lục nhân loại, chế độ đẳng cấp sâm nghiêm đúng là nguyên nhân tạo thành nhân loại tà ác thực sự, chẳng lẽ Y Oa trưởng lão muốn để cho chúng ta trở thành tinh linh tộc tà ác sao?

- Ta cũng không có nói như vậy.

Y Oa nhìn đại trưởng lão, tiếp tục diễn thuyết nói:

- Chúng ta đối với kẻ yếu vô cùng nhiều, mà đối với cường giả thì là quá thiếu. Hậu quả như vậy vô cùng nghiêm trọng, để cho chiến sĩ của chúng ta không cầu phát triển, nhìn xem thế giới loài người hiện tại cường giả đầy đường, nếu như bọn họ khởi xướng đại quy mô tiến công, chúng ta thật có thể chống đỡ sao? Thậm chí, nữ vương bệ hạ chúng ta, hoàn toàn là một người bình thường, cũng không là ma pháp sư, cũng không phải cung tiến thủ, cái thế giới loài người cũng khó có thể tưởng tượng.

- Làm một nữ vương, là tối trọng yếu nhất, chúng ta cần tín ngưỡng, mà không phải vũ lực uy phục. Y Oa trưởng lão, người không cần phải nói nữa, đề nghị của người sớm đã bị trưởng lão hội bác bỏ.

Lần nữa trầm mặc, Tinh linh nữ vương như thiếu nợ, biểu lộ có chút trầm trọng nói:

- Y Oa trưởng lão, ta tin tưởng ngài lo lắng ước nguyện ban đầu là vì ích lợi Tinh linh tộc lâu dài, nhưng đáng tiếc, đây là kinh nghiệm cuộc sống của thế giới loài người, nếu người sinh ra ảo giác nào đó, nhân loại

cường đại cho loại người như người ảo giác, người vẫn cho rằng bọn họ so với chúng ta cường đại hơn. Nhưng trên thực tế, chính thức cường đại là chúng ta, mà không phải bọn họ. Tốt lắm, chúng ta không dây dưa tại những vấn đề cũ này, hay là thương thảo thú triều là được.

- Nữ Vương bệ hạ.

Bị chỉ trích Y Oa đột nhiên ngẩng đầu lên, trong ánh mắt lộ ra kiên định:

- Có lẽ tư tưởng của người vô cùng bảo thủ, đã không thích hợp trở thành người đứng đầu Tinh linh tộc.

Lời vừa nói ra, trong phòng nghị sự lập tức ngưng trệ. Chưa từng có bất kỳ một Tinh linh tộc nhân nào đi khiêu chiến qua quyền uy nữ vương, tuy Tinh linh nữ vương vẫn luôn không tu luyện ma pháp cùng cung tiến thủ.

- Y Oa trưởng lão, lời người vừa mới nói vô cùng nghiêm trọng, chẳng lẽ người không rõ sao?"

- Đại trưởng lão, nếu như ta không có nhớ lầm, trưởng lão hội có quyền bãi miễn Tinh linh nữ vương, đúng không.

- Đúng.

Đại trưởng lão lạnh lùng thốt:

- Nhưng ta dùng đảm bảo, người không cách nào làm cho cái quyền lực này có hiệu lực, bởi vì người không có khả năng tìm được năm phiếu, chắc hẳn người cũng rõ ràng điểm này.

- Ta đương nhiên rõ ràng, nhưng thông qua chút phương thức là có thể.

- Ba toa.

Y Oa trưởng lão đột nhiên hô to một tiếng, theo nàg lớn tiếng hô lên, phòng nghị sự một sóng người bắt đầu khởi động, lò mờ có mấy trăm

Tinh Linh binh lính bao vây phòng nghị sự.

- Y Oa trưởng lão, người muốn làm gì?

Tinh linh nữ vương nghiêm khắc nhưng không mất ưu nhã quát hỏi.

- Ta nghĩ Tinh linh tộc hẳn là cải biến, đương nhiên, đầu tiên muốn thay đổi nữ vương chúng ta. Có lẽ, tôn kính nữ vương bệ hạ, ngài thích hợp hơn đi làm một người dân chúng bình thường.

- Y Oa trưởng lão, người nghĩ cướp vương vị sao?"

Đại trưởng lão không có hàm dưỡng tốt như Tinh linh nữ vương, đứng lên chỉ vào Y Oa lớn tiếng chất vấn.

- Ta có thể sử dụng thủ đoạn cực đoan như vậy, nhưng đây là thay đổi đầu tiên của Tinh linh tộc bước đầu hành động. Tinh linh tộc trong lịch sử ghi lại một trang chói lòa.

Y Oa trưởng lão đã triệt để trở mặt, đứng lên, nhìn những trưởng lão khác, lớn tiếng nói: - Hiện tại biểu quyết thôi, duy trì bãi miễn Tinh linh nữ vương trưởng lão mời nhắc tay.

Dứt lời, chính mình giơ tay lên cao, đồng thời hướng tứ trưởng lão nháy mắt.

Xem ra, tứ trưởng lão đã là minh hữu của nàng, rất nhanh đã giơ tay lên.

Nhưng là những trưởng lão khác lại không có bất kỳ tỏ vẻ gì, dường như phòng nghị sự binh lính không tồn tại vậy. Mà Tinh linh nữ vương thì khẽ lắc đầu, không có bất kỳ tỏ vẻ gì.

- Các người đều gian ngoan như vậy, đều không thay đổi sao? Xem ra ta cần tìm tinh linh tộc trưởng để thay thế vị trí trưởng lão các người.

Y Oa bộ mặt hung ác, sắc lạnh, thanh âm the thé kêu to lên:

- Ba toa, mang tân trưởng lão vào đây.

- Y Oa trưởng lão, xem ra, người chuẩn bị cũng đầy đủ nhỉ.

Tinh linh nữ vương mang theo một tia trêu tức nhàn nhạt nói ra:

- Liền tân trưởng lão cũng đã chuẩn bị xong.

- Ba toa, có nghe hay không, mang tân trưởng lão vào.

Y Oa căn bản không để ý tới Tinh linh nữ vương, y nguyên hét lớn.

Ba Toa vào được, nhưng đáng tiếc không có mang vào tân trưởng lão, mà chính là nàng bị hai Tinh Linh chiến sĩ áp giải vào.

Thấy một màn như vậy, Y oa có chút khiếp sợ. Đón lấy, càng làm nàng khiếp sợ chính là, các tinh linh chiến sĩ vây quanh phòng nghị sự tiến đến, cung tên trong tay đồng loạt nhắm ngay nàng.

- Cái này, đây là có chuyện gì? Người của ta?

- Y Oa trưởng lão, chúng ta vừa mới bắt một đám tinh linh chiến sĩ cố gắng mưu nghịch, không biết ngài nói là bọn họ.

Vương Đình hộ vệ trưởng cười nói.

- Người, người không phải suất lĩnh Vương Đình quân đội đi đến tây bộ đối phó thú triều sao?

Y oa trừng mắt nhìn Vương Đình hộ vệ trưởng, triệt để tuyệt vọng.

- Mẫu thân, chúng ta thất bại.

Ba toa lăm bắm.

Đúng vậy, thất bại, lúc này Ba toa bị giải vào phòng nghị sự, dù cho không muốn thừa nhận, nhưng Y oa cũng minh bạch sự thật này, chỉ là biến hóa tới quá nhanh, quá giàu kịch tính, Y Oa trưởng lão thần kinh không tiếp thụ được.

- Y Oa trưởng lão.

Lúc này, Tinh linh nữ vương nói chuyện:

- Căn cứ luật pháp thế giới tinh linh chúng ta, người phạm phải sai lầm không cách nào tha thứ, trải qua ta cùng vài vị trưởng lão thương nghị, đem người bị lưu vong ra khỏi thế giới tinh linh, vĩnh viễn không được bước vào thế giới tinh linh một bước. Trừng phạt như vậy có lẽ vô cùng nghiêm khắc, nhưng các trưởng lão không đồng ý đặc xá, cho nên ta cũng bất lực.

- Ta hiểu được, đây hết thảy đều là giả, căn bản không có phát sinh thú triều, quân đội Vương Đình căn bản cũng không có rời đi, các người đều là thông đồng, tốt lắm đang diễn trò để lừa gạt ta.

Y Oa còn cũng không có đần, nàng chuyển hướng nữ nhi của mình:

- Ba toa, người nói cho ta biết, vì cái gì Đấu Thần điện không có hành động, thú triều, vì cái gì không có phát sinh.

- Y oa, người liên lạc Đấu Thần điện thế giới loài người đối với tộc nhân của mình phát động thú triều công kích, loại hành vi này quá hèn hạ, đây là trưởng lão hội chúng ta không đồng ý, nữ vương bệ hạ nhân từ đặc xá người. Làm đại trưởng lão, ta không có kịp thời phát hiện cũng ngăn lại mưu đồ của người, ta có trách nhiệm, thỉnh nữ vương bệ hạ giáng tội.

Đại trưởng lão lời còn chưa dứt, phòng nghị sự một hồi bạo động, sau đó một bóng người gạt mọi người ra, xông vào.

Nhìn thấy người này, Y Oa tựa hồ lại thấy được hy vọng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ai Là Thống Suất

Q.6 - Chương 416: Ai Là Thống Suất

- Thi Đấu Phàm, con của ta, người thấy được sao? Những người này liên thủ lừa gạt ta.

Y Oa lên đến bên người Thi Đấu Phàm, vội vàng kể ra.

Thi Đấu Phàm sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên đã biết hết thầy phát sinh trong phòng nghị sự, hẩn lạnh lùng nhìn mẹ của mình, thoát nhìn không giống như là một đứa con trai, mà là một quan toà.

- Thi Đấu Phàm con của ta, chẳng lẽ người nhẫn tâm để ta bị lưu vong đến thế giới loài người sao? Người phải cứu ta.

Thi Đấu Phàm rốt cục đáp lại, hẩn chỉ nói sáu chữ:

- Tự gây nghiệt, không thể sống.

Nghe câu phán quyết cuối cùng, Y Oa toàn thân như bị rút hết khung xương, yếu đuối tại dưới chân Thi Đấu Phàm, không hề khẩn cầu nữa. Con của hẩn, có chút chán ghét thoát khỏi hẩn, đi đến trước mặt muội muội:

- Ba toa, người vì cái gì cũng hồ đồ như vậy, làm ra loại chuyện tình làm cho không người nào có thể tha thứ.

- Mẫu thân đáp ứng ta, nàng nhất định sẽ đem vị trí nữ vương truyền cho ta.

Ba toa lộ vẻ sầu thảm cười, nụ cười cực kỳ khổ sáp.

- Muội muội người thật khờ.

Thi Đấu Phàm xoay người lại hướng Tinh linh nữ vương thỉnh cầu nói:

- Tôn quý nữ vương bệ hạ, thỉnh xem Ba toa còn trẻ không biết, tha thứ lỗi lầm của nàng.

- Chúng ta cũng không có tính để nàng lưu vong, bất quá, nàng không thể ở lại Tinh Linh Vương Đình.

Một hồi phản loạn cứ như vậy xử lý xong, Tinh Linh binh lính đem Y Oa cùng Tứ trưởng lão bắt lại, tinh linh binh lính vây quanh phòng nghị sự cũng lục tục rút lui khỏi. Nhưng Tinh linh nữ vương sắc mặt cũng không có chuyển biến tốt đẹp, nàng phân phó người hầu của mình:

- Mời Lý Dật các hạ đến đây.

- Nữ vương bệ hạ, loại chuyện này phát sinh, ta nghĩ ta cũng không có tư cách đứng ở Tinh Linh Vương Đình, xin cho phép ta từ đi chức vụ trong quân đội, đi dò xét tình giới biên giới.

Thi Đấu Phàm thành khẩn nói.

- A không, con của ta, chuyện này không liên quan đến người, người không có bất kỳ sai lầm nào. Lưu lại đi, ta còn có nhiệm vụ trọng yếu muốn phân phối cho người.

Không được bao lâu, Lý Dật xuất hiện ở phòng nghị sự, tại phía sau hắn, là Cung vô song.

- Xem ra đều đã xong.

Lý Dật đánh giá phòng nghị sự, thấy mọi người thoải mái, tình thế đẹp loạn rất tốt đẹp.

- Thú triều tạm thời không có phát sinh, Y Oa trưởng lão phản loạn không có trở thành sự thật, chúng ta muốn cảm tạ nhân loại này, là hắn phát hiện hết thảy, hơn nữa dùng trí tuệ làm cho ý nguyện của chúng ta phát triển.

Tinh linh nữ vương động dung nói:

- Lý Dật các hạ là bằng hữu Tinh linh tộc vĩnh viễn, nhưng là ta nghĩ cũng không cách nào biểu đạt lòng cảm kích của chúng ta đối với hắn. Hiện tại, Tinh linh tộc trưởng lão thiếu khuyết hai vị, ta nghĩ đề nghị để

cho Lý Dật cùng Thi Đấu Phàm đảm nhiệm trưởng lão, không biết mọi người có dị nghị hay không.

Thi Đấu Phàm thừa nghiệp mẫu thân, kế thừa chức vị trưởng lão tựa hồ cũng không có vấn đề gì, huống chi hẳn là Tinh linh tộc anh hùng thiên tài. Nhưng Lý Dật, tuy tất cả mọi người biết rõ hẳn đối Tinh linh tộc cống hiến rất lớn, nhưng dù sao cũng là một nhân loại, mà không phải tinh linh tộc nhân chân chánh, điểm này nhất thời mọi người do dự bất định.

- Nữ vương bệ hạ, chức vị trưởng lão Tinh Linh trọng yếu phi thường, quan hệ vận mệnh toàn bộ Tinh linh tộc nhân, hẳn là từ trong đám người Tinh linh tộc tuyển cử. Ta nghĩ ta không rất thích hợp chức vị này.

Lý Dật chối từ nói.

- Lý Dật, người so với ta càng có tư cách hơn.

Thi Đấu Phàm ngữ khí có chút cổ quái, nhưng rất thành tâm.

Tinh linh nữ vương cười cười, dùng một loại ngữ khí thoải mái nói ra:

- Lý Dật các hạ, ngàn vạn đừng tưởng rằng chức vị trưởng lão không công đưa cho người, ngài nên biết, Tinh linh tộc phiền toái cũng không có chấm dứt, chúng ta còn cần đối mặt ma thú đóng băng thế giới, nếu như không có chức vị trưởng lão, ta làm sao yên tâm cho người suất lĩnh Tinh linh tộc chiến sĩ chúng ta đi đối kháng những ma thú kia?

Vừa nói như vậy, Lý Dật ngược lại không tốt chối từ nữa, mà những trưởng lão kia sắc mặt cũng hòa hoãn xuống, đều tỏ vẻ nguyện ý tiếp nhận Lý Dật thành một thành viên trưởng lão hội.

- Nữ vương bệ hạ, Đấu Thần điện phát động thú triều thời gian tuy bị lùi lại, nhưng thời gian của chúng ta cũng phi thường gấp gáp. Việc này không nên chậm trễ, những chuyện khác sau này hãy nói, đối phó thú triều mới là việc cấp bách nhất.

Lý Dật biết rõ, dựa theo phong cách hành sự của Đấu Thần điện, không đạt mục đích tuyệt không bỏ qua, rất có thể sau khi biết được Tinh Linh Vương Đình nội chiến bị dẹp loạn xong, lập tức phát động thú triều, hơn nữa không phải dụ dỗ quân đội Vương Đình đi cản thú triều, mà chân chính cố gắng hủy diệt thế giới tinh linh. Lúc này Lý Dật lo lắng như lửa đốt tâm.

- Ngoại trừ Vương Đình trong vệ ở lại Vương Đình dẹp loạn phản loạn, những quân đội khác đều hành quân.

Tinh linh nữ vương trấn định hồi đáp:

- Hiện tại ta cần ứng đối thú triều quân đội bổ nhiệm một vị thống suất cùng một thành viên phó soái. Thi Đấu Phàm, người có nguyện ý thống suất quân đội của ta đi dẹp loạn thú triều hay không, bảo vệ gia viên Tinh linh tộc.

- Ta?

Thi Đấu Phàm thật không ngờ Tinh linh nữ vương lại bổ nhiệm như vậy, bất kể thế nào mà nói, người phản nghịch là mẫu thân của hắn. Chẳng những để cho hắn kế thừa chức vị trưởng lão, còn bổ nhiệm hắn thống suất quân đội, Tinh linh nữ vương khí phách bức này, chính là Lý Dật cũng thâm giết mình.

- Lý Dật các hạ, ngài nguyện ý trở thành trợ thủ của Thi Đấu Phàm hay không, thay Tinh linh tộc ta dẹp lần tai nạn này?

- Ta rất cam tâm tình nguyện cống hiến sức lực.

Nếu như thú triều thật sự phát sinh, như vậy Lý Dật sẽ phải tự trách mình, dù sao Đấu Thần điện làm như vậy, tất cả đều là bởi vì chính mình đã được Tinh linh tộc che chở. Chỉ cần cho hắn cơ hội gia nhập vào đội ngũ ngăn lại thú triều, chính binh sĩ bình thường nhất, Lý Dật cũng phi thường nguyện ý.

Nhưng Thi Đấu Phàm lại đột nhiên lớn tiếng phản đối nói:

- Nữ vương bệ hạ, ta phản đối an bài này của ngài.

- A? Vì cái gì.

Tinh linh nữ vương có chút giật mình.

- Phó thống suất là ta, mà Lý Dật, hẳn là nhân tuyển thống suất.

Thi Đấu Phàm lời này giống như quăng tiếp một quả bom, chấn đặc phòng nghị sự, thậm chí Tinh linh nữ vương đều có chút lung lay sắp đổ. Lý Dật dù sao cũng là ngoại tộc, để cho hắn trở thành Tinh linh tộc trưởng lão đã đi vào Tinh linh tộc lịch sử rồi. Nhưng thống suất Tinh Linh quân đội, do một nhân loại đến đảm đương mà nói, điều này làm cho tinh linh chiến sĩ cao ngạo làm sao chịu nổi. Đúng là lo lắng đến vấn đề tình cảm chủng tộc, Tinh linh nữ vương mới không có nghĩ để cho Lý Dật đảm đương thống suất.

- Thi Đấu Phàm, ta rất nguyện ý làm phó soái của người, thật sự, cái này thống suất nhất định phải do người tới đảm đương.

Lý Dật tự nhiên cũng không thể tưởng được, cũng băn khoăn như Tinh linh nữ vương cùng các vị trưởng lão.

Nhưng nhân tuyển thống suất, Thi Đấu Phàm giống như đã hạ quyết tâm, hẳn cố chấp nói:

- Nếu như nữ vương bệ hạ không thay đổi chủ ý, xin tha thứ, ta không cách nào tiếp nhận bất luận cái quân chức gì.

Đây gần như uy hiếp, Tinh linh nữ vương không có thuyết phục Thi Đấu Phàm, mà có phần hứng thú hỏi:

- Thi Đấu Phàm, ta muốn biết, là nguyên nhân gì làm cho ngài kiên trì để Lý Dật đến đảm đương thống suất?

- Bởi vì, dù cho Lý Dật là một nhân loại mà không phải Tinh linh tộc, nhưng chức vị này không ai so với hãn thích hợp hơn. Sự cường đại của hãn, hãn trí tuệ rộng lớn, hãn nhạy bén thiện biến, tất cả là ta theo không kịp. Trên thực tế, hôm nay trận chung kết luận võ đại hội người thắng chính là Lý Dật mà không phải ta.

Có thể làm Thi Đấu Phàm Tinh Linh chiến sĩ cao ngạo nói ra như vậy, mọi người đều khâm phục, đây không thể không nói là một cái kỳ tích.

Trầm ngâm nửa ngày, Tinh linh nữ vương mới hạ quyết tâm trưng cầu Lý Dật:

- Như vậy ngài? Ngài là có ý gì.

Nhìn thấy Thi Đấu Phàm thật tâm thành ý, Lý Dật cũng không khách khí nữa, nghiêm túc nói ra:

- Chỉ cần có thể để cho ta gia nhập đội ngũ ngăn lại thú triều, ta không ngại bất luận cái quân chức gì.

- Vậy được rồi, các trưởng lão của ta, nếu như không có ý kiến gì, ta liền chính thức bổ nhiệm Lý Dật thống suất Tinh Linh quân đội.

Không có một người nào, không có một trưởng lão nào có ý kiến, giờ khắc này, Lý Dật thân phận chủng tộc đã không trọng yếu, trong phòng nghị sự từng Tinh linh tộc nhân đều coi Lý Dật như tộc nhân của mình đối đãi.

Lý Dật cũng hoàn toàn không ngờ, hắn trở thành thống suất quân đội Tinh linh tộc.

Chuyện quá khẩn cấp, Lý Dật chưa có ra khỏi Vương Đình, mà là trực tiếp tại Vương Đình cùng trưởng lão giữ lại. Xuất phát một chi quân đội, cũng không phải là đơn giản như vậy. Làm một người thống suất, kế tiếp Lý Dật loay hoay cơ hồ muốn sút đầu mẻ trán.

Ngày hôm sau, Lý Dật suất lĩnh tinh linh quân đội liền hướng thế giới tinh linh tây bộ xuất phát. Lý Dật cơ hồ mang đi tất cả quân đội Vương Đình, kể cả bộ đội phòng hộ suốt đêm triệu tập tinh linh chiến sĩ. Bởi vì nguyên nhân luận võ đại hội, Vương Đình rất dễ dàng chiêu mộ mấy vạn quân đội tinh linh tộc, đại quân mở đường hướng biên giới đóng băng thế giới đi tới.

Nếu như cực tốc phi hành, lộ trình là một ngày thời gian, nhưng có chút tinh linh binh lính bình thường, hiển nhiên không đạt được loại tốc độ này. Lòng nóng như lửa đốt, Lý Dật đem bộ đội chia làm hai bộ phận, một bộ phận chiến sĩ nắm giữ ngự không phi hành, theo chính mình bay đi biên giới, đại bộ đội thì dùng hành quân gấp tốc lao tới chiến trường.

Bóng đêm buông xuống, bộ đội tiên phong cùng Lý Dật xuất phát, Vương Đình quân đội đến giáp giới đóng băng thế giới là dãy núi Khuê Khắc. Dãy núi Khuê Khắc địa thế phi thường dốc đứng, hình thành cái

chấn tự nhiên cho thế giới tinh linh tây bộ. Chỉ có một cái hạp cốc liên thông hai thế giới bất đồng. Nếu như đại quy mô thú triều phát sinh, hiển nhiên hạp cốc này trở thành chiến trường.

Hạp cốc bên thế giới tinh linh hơi nghiêng, trước đó có xây dựng công sự cùng thành lũy, chỉ là bởi vì mấy ngàn năm không sử dụng, những công sự quân sự này đã sớm hoang phế. Việc đầu tiên Lý Dật làm, chính là bắt đầu xây dựng lại những công sự này.

Mấy vạn quân đội trấn giữ một cái hạp cốc hẹp dài, binh lực dày đặc trình bày cho người lú lờ. Nhưng Lý Dật rõ ràng, khi ma thú quân đoàn đánh sâu vào, cái phòng thủ phòng ngự như kiên cố này, cũng có thể bị phá vỡ.

An bài tốt hết thảy, Lý Dật vội vàng dẫn Thi Đấu Phàm, cung vô song cùng một cái đại ma đạo sư, một cái hung mãnh đánh cung thủ tiến nhập dãy núi Khuê Khắc thuộc về lãnh địa đóng băng thế giới ma thú quân đoàn luôn điều tra.

Một sơn cốc, hai bên hoàn cảnh khác biệt, dãy núi Quecke một bên, băng thiên tuyết địa, nhiệt độ cực thấp, ngoại trừ một ít thực vật chịu rét, chính là một mảnh thế giới băng tuyết.

Nhưng ở phiến băng tuyết này hoang vu vô cùng, hiện tại sinh cơ bừng bừng, khắp nơi bắt có khí tức khiến người bất an. Từ trên không trung quan sát xuống, nguyên bản khu vực này chỉ tồn tại đê giai ma thú, lúc này tùy ý có thể thấy được các loại ma thú to lớn ẩn hiện. Những ma thú này phẩm giai làm cho người bất an, chúng nó đi lại tại biên giới, tựa hồ đang chờ đợi cái mệnh lệnh gì.

- Trời ạ, Nhiều ma thú như vậy.

Chưa từng gặp nhiều ma thú tụ tập như vậy, Cung vô song sắc mặt đại biến, lén lút cầm tay Lý Dật.

Nhìn thấy nhiều cao giai ma thú hiện thân như vậy, trong ý nghĩ Lý Dật lập tức hiện lên hình tượng ma thành thành chủ. Ngoại trừ ma thành thành chủ, hẳn không biết ma thú nào có thể điều động phần đông cao giai ma thú ở chung hòa thuận như thế.

- Ta có thể muốn gặp lại một vị lão bằng hữu.

Lý Dật trầm tư nói, nếu thật là ma thành thành chủ cùng Đấu Thần điện liên thủ, giải quyết nguy cơ mấu chốt lần này thú triều chính là ở ma thành thành chủ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chuẩn Bị Trước Khi Chiến Đấu.

Q.6 - Chương 417: Chuẩn Bị Trước Khi Chiến Đấu.

Vào đêm, ma thú quân đoàn bắt đầu hướng hạp cốc đóng băng thế giới tập kết, tìm được tình báo, Lý Dật mang theo đám người Cung vô song đi tới hạp cốc xem xét. Chỉ thấy dưới bóng đêm, trước hạp cốc là một mảnh tối tăm, đám ma thú trông không giới hạn, không cách nào tính ra số lượng. Lý Dật cũng đã gặp vô số tràng diện lớn, nhưng tình hình trước mặt này, nhìn không được cũng phải hít vào một luồng lương khí.

Lý Dật đã như thế, bọn người cung vô song càng kinh hãi đến mức tận cùng. Do vô số ma thú tụ tập mà phát ra cái loại khí tức cuồng lệ hình thành khí tràng mãnh liệt, nếu như không phải những người này đều là tu luyện qua đấu khí hoặc là ma pháp cường giả, tâm trí cực kỳ cường cường, chỉ sợ đối mặt loại tình huống này đã sớm không cách nào bình tĩnh được nữa.

Ma thú ở phía sau tập kết, sau đó tại đêm khuya phát động tập kích, tin tức như vậy sẽ vào buổi sáng ngày mai Đấu Thần điện cho rằng trận chung kết luận võ đại hội kết thúc. Với thời gian như vậy, Đấu Thần điện phát động thú triều chỉ còn một đêm nữa thôi.

Nếu như không tại ban đêm ngăn cản, thú triều sẽ không thể tránh né, mà Đấu Thần điện tìm được Y Oa thất bại, sau khi mất đi nội ứng, rất có thể cho thú triều hành động, chuyển thành chính thức công kích. Một hồi tai nạn như vậy tựa hồ là không thể tránh khỏi.

Sau khi xem xét xong cốc trở lại chỉ huy chỗ của mình, Lý Dật triệu tập vài quan cao cấp, thương thảo đối sách.

- Các tướng quân, nếu như phán đoán của ta không có sai, đêm hôm nay có thể thú triều sẽ chính thức phát động, không hề nghi ngờ, theo quan sát của chúng ta, bọn họ đột phá đúng là qua đại hạp cốc. Chỉ cần bảo vệ đại hạp cốc cho tốt, chúng ta có thể đem thú triều bóp chết tại đây. Thi Đấu Phàm, người có ý kiến gì không?

Thi Đấu Phàm sau khi trở thành phó thống suất Tinh Linh quân đội, trước đó Thi Đấu Phàm cũng đã là Tinh Linh tướng quân, cho nên đối với hành quân chiến tranh, hẳn so với lãnh nghề Lý Dật hơn.

- Chính là cự ly, chúng ta nhất định phải kéo dài cự ly ra.

Thi Đấu Phàm kiên định nói:

- Đại bộ phận ma thú là dựa vào thân thể to lớn để tiến hành công kích, mà sự khác biệt, ưu thế của chúng ta cự ly xa tiến công, vô luận cung tiễn thủ hay là ma pháp sư, đều có thể tiến hành công kích cự ly xa sát thương. Cho nên, chúng ta bày trận từ xa, ta đề nghị đem cung tiễn thủ cùng ma pháp sư tổ hợp thành phân đội hỗn hợp tác chiến, căn cứ độ rộng hạp cốc, ta đoán chừng, từng phân đội là do bốn mươi cung tiễn thủ cùng bốn mươi ma pháp sư tạo thành. Một cái phân đội ma pháp lực hao hết, phân đội tiếp sau tiếp nhận, như vậy mới có thể bảo trì phong tỏa hạp cốc nghiêm mật.

Cùng ma pháp thiên phú so sánh, Thi Đấu Phàm tài năng quân sự cũng không chút thua kém, đối mặt ma thú quân đoàn khổng lồ, còn có thể tinh táo quan sát chiến thuật như thế, đây là những thứ mà những Tinh Linh tướng lãnh khác không theo kịp.

Lý Dật trầm tư gật gật đầu, bổ sung nói:

- Ta đồng ý cái chiến thuật này, nhưng tuyệt đối không thể khinh thị sức chiến đấu của ma thú quân đoàn, bốn mươi cung tiễn thủ cùng bốn mươi ma pháp sư, có lẽ không có khả năng ngăn cản được ma thú quân đoàn đánh sâu vào. Trên cơ sở chiến thuật của Thi Đấu Phàm, ta muốn đem đại ma pháp sư cùng đại cung tiễn thủ tạo thành phân đội đột kích, phụ trách khả năng trên bầu trời xuất hiện ma thú, hơn nữa tùy thời trợ giúp các nơi.

- Ta có đề nghị.

Cung vô song nói:

- Chúng ta còn có thể tổ chức đại ma đạo sư cùng hung mãnh đánh cung thủ, vây quanh sau lưng ma thú quân đoàn, đối với bọn họ tiến vào quấy phá.

- Ta không đồng ý.

Thi Đấu Phàm phản bác cung đề nghị của vô song, hơn nữa đưa ra lý do:

- Đại ma đạo sư cùng hung mãnh đánh cung thủ là cái chặn cuối cùng của chúng ta, không thể để cho bọn họ mạo hiểm được.

Lý Dật nghĩ nghĩ, nói:

- Đều có đạo lý, đối với ma thú quân đoàn quấy rầy có thể giảm bớt áp lực hạp cốc. Đi như vậy, ma thú quân đoàn công kích ngay từ đầu, đại ma đạo sư cùng hung mãnh đánh cung thủ tiến hành quấy rầy địch hậu, nhưng nói cho bọn họ biết, không cần phải hao phí quá nhiều thực lực, hơn nữa chú ý nắm giữ thời gian. Một lớp quấy rầy sau lập tức trở về phía sau khôi phục thực lực, sau đó xem tình huống lại tiến hành quấy rầy tiếp.

Trải qua một phen thương thảo, rất nhiều đối sách cùng phương án khẩn cấp được đưa ra, các Tinh Linh tướng lĩnh tin tưởng đã gia tăng. Mắt thấy bố trí đã định, Lý Dật bỗng nhiên nói:

- Sau hội nghị, chỉ huy quân đội tạm do Thi Đấu Phàm phó soái khống chế, ta cần phải ly khai một thời gian ngắn.

- Lý Dật, người muốn làm gì?

Thi Đấu Phàm hồ nghi hỏi thăm.

Lý Dật cũng không nghĩ giấu diếm kế hoạch của mình:

- Hạp cốc chính diện đối kháng chỉ có thể trị phần ngọn, ta nghĩ tiến vào đóng băng thế giới, tìm xem căn bản của thú triều.

- Quá nguy hiểm, Lý Dật, người không thể làm như vậy.

Thi Đấu Phàm vội vàng phản đối.

Thi Đấu Phàm phản đối hoàn toàn là xuất từ chân thành, điểm này Lý Dật nhìn ra được, nhưng có một số việc Lý Dật nhất định phải làm. Tinh Linh quân đội Thi Đấu Phàm hoàn toàn có năng lực chỉ huy, hẳn ở lại hạp cốc, nhiều nhất là giết chết vài ma thú, điểm giá trị ấy xa không bằng đi tìm được ma thành thành chủ càng có ý nghĩa hơn. Tuy việc này có nguy hiểm vô cùng.

- Ta đã quyết định, Thi Đấu Phàm không phải là nghi vấn thực lực của ta.

- Đương nhiên không phải, chính là, ngài đừng quên ngài hiện tại thân phận thống suất. Nếu như ngài có cái gì bất trắc, đối với sĩ khí Tinh Linh chiến sĩ đả kích trí mệnh.

- Điểm này ta không lo lắng, dù cho ta mất, Thi Đấu Phàm người đang ở đây uy vọng trong Tinh Linh chiến sĩ, ta tin tưởng bọn họ cũng sẽ có tin tưởng cùng ma thú quân đoàn huyết chiến.

- Ta cùng đi với người.

Cung vô song tỉnh táo mà kiên quyết chen miệng nói.

Với thực lực của cung vô song đấu tôn cường giả, xác thực là giúp đỡ rất tốt, nhưng Lý Dật biết rõ việc này dị thường hung hiểm, hẳn đã mất đi Lý Na, không nghĩ lại liều lĩnh để Cung vô song phong hiểm.

- Vô song, Ta sẽ không đáp ứng người.

Ta không nghĩ mất đi Lý Na đồng dạng lại mất đi người.

Lời nói đến đây đã xong, cung vô song cũng không có kiên trì, chỉ là động dung nói:

- Ta cũng không muốn mất đi người, Lý Dật, người phải cẩn thận, không cần phải miễn cưỡng.

- Ta sẽ... Được rồi, cứ như vậy, tất cả mọi người hành động, thời gian của chúng ta không nhiều lắm.

Lý Dật hội nghị đã xong, đứng dậy, đem Tinh Linh các tướng lĩnh tổng ra ngoài thân doanh địa.

- Thi Đấu Phàm người lưu lại, ta có lời nói cùng người.

Trong lều vải, hiện tại chỉ còn lại có Lý Dật cùng Thi Đấu Phàm đối mặt mà đứng.

- Thi Đấu Phàm, ta biết rõ người nghĩ cái gì?

Lý Dật có chút ý tứ không tốt lắm nhìn Thi Đấu Phàm, tiếp theo nói:

- Ta nghĩ ta có chút ích kỷ, lúc này, ta không nên lo lắng chuyện cá nhân. Nhưng người biết, ta không thể nhìn Cung vô song có việc, cho nên ta thỉnh cầu người, Thi Đấu Phàm, vô luận tại tình huống nào, thỉnh người bảo đảm an toàn cho vô song.

- Ta hướng ngài thề, chỉ cần còn Tinh Linh chiến sĩ còn sống, Vô song không có việc gì.

Được Thi Đấu Phàm cam đoan, Lý Dật thoả mãn vỗ vỗ bờ vai của hắn, toát ra chân thành cùng cảm kích:

- Cám ơn người, hy vọng người có thể hiểu được hành vi ích kỷ của ta.

- Ta có thể hiểu được ngài, đây không phải ích kỷ, nếu đổi lại là ta, ta cũng đưa ra thỉnh cầu đồng dạng. Lý Dật, ta cũng vậy muốn người đưa ra một cái yêu cầu, hy vọng người có thể làm được.

- Người nói.

- Ta muốn cầu người vô luận như thế nào đều phải sống trở về, bởi vì người bây giờ là một phần tử Tinh linh tộc chúng ta, hơn nữa là thống suất quân đội, làm phó soái của ngài, ta có nghĩa vụ bảo đảm an toàn của ngài, nếu như ngài không về được, ta cũng vậy, tuyệt đối sẽ không còn sống trở lại Tinh Linh Vương Đình.

Lúc này Thi Đấu Phàm dùng nghi thức Tinh linh tộc ôm Lý Dật biểu đạt tình cảm của mình. Nếu như có thể lựa chọn lời, Lý Dật hy vọng cỡ nào cũng phải bảo vệ thế giới này.

Lý Dật đã không có bao nhiêu thời gian lãng phí, cất bước đi, Lý Dật rời khỏi quân doanh, triệu hồi ra long súng xèo xèo, trên lưng long xứng, hướng về đóng băng thế giới bay đi.

Sở dĩ lựa chọn cưỡi xèo xèo, thứ nhất là xèo xèo là tiểu long đã trưởng thành, có đầy đủ năng lực chở hắn cự ly xa phi hành, thứ hai là hắn không nghĩ lãng phí bất luận một điểm đấu khí gì, dù sao ngự không phi hành cũng là cần tiêu hao đấu khí.

Lướt qua dãy núi Khuê Khắc, thời tiết lạnh cả người, Lý Dật không khỏi rung mình một cái.

Đóng băng thế giới, nổi tiếng là ma thú sâm lâm, tựa hồ tất cả ma thú đều tụ tập đến chỗ giao giới thế giới tinh linh, từ không trung nhìn ra xa, tình huống trên mặt đất nhìn thấy mà giật mình, ma thú tại bốn phía đi lang thang, phát ra tiếng gầm làm rung chuyển đất trời, Lý Dật cùng Long sủng bay lên trên không trung, đám ma thú tựa hồ là cảm ứng được khí tức Long Tộc, tất cả ma thú đều dừng lại, cao cao ngẩng đầu lên nhìn bầu trời.

Lướt qua khu vực ma thú tụ tập, Lý Dật hạ xuống độ cao, tìm tòi bốn phía.

Theo như địa lý phán đoán, nơi này cách ma thành đóng băng thế giới ít nhất là mấy trăm lý xa, nếu như những ma thú này là do ma thành thành chủ tụ tập lại, hẳn nhất định sẽ không đứng ở ma thành, mà đang ở kề bên này. Lý Dật cần phải tìm được hãn, ngăn lại hãn công kích thế giới tinh linh.

Nhưng đóng băng thế giới sao mà rộng lớn thế, Lý Dật tìm tòi mà không lấy được hiệu quả, lúc này cần đại lượng thời gian, mà hãn lại không có thời gian như vậy.

Xem ra, không làm ra điểm động tĩnh, biển rộng như vậy tìm kim không thể nào tiến triển. Lý Dật bối rối, ý bảo xèo xèo đáp xuống dưới. Cầu phú quý trong nguy hiểm, không bốc lên một điểm phong hiểm, sao có thể thành công.

Lý Dật cùng xèo xèo vừa rơi xuống đất, một đám ma lang xuất hiện ở trong tầm mắt, theo hãn phán đoán, cũng hãn là nhận lấy ma thành thành chủ triệu hoán, chạy tới thế giới tinh linh.

Ma lang tại phía trước Lý Dật trăm mét dừng bước lại, vẫn không nhúc nhích nhìn xem kỹ Lý Dật cùng xèo xèo.

Long Tộc uy áp gây cho ma thú áp lực làm cho ma thú không cách nào không cách nào khắc chế được, nhưng xèo xèo bởi vì cùng Lý Dật và cùng với Tinh linh tộc nhân ở chung thời gian quá lâu, Long Tộc đã tính

suy yếu không ít, cũng vì thế là nguyên nhân căn bản mà ma lang vẫn chưa chạy trốn.

Trước cần khai đao tuyết ma lang, Lý Dật đem long súng không tình nguyện thu hồi trong dung giới. Xèo xèo ở đây, hơn nữa khí tức cường giả của mình, những ma lang này cũng chạy mất.

Khi Long Tộc biến mất, người trước mặt này trên người cũng cường giả khí tức không có bao nhiêu, đám tuyết ma lang trong ánh mắt chậm rãi hiện ra thô bạo, chậm rãi hướng về phía Lý Dật tới gần.

Đến đây đi, bọn tiểu tử, Lý Dật thu liễm cường giả khí tức của mình, từng bước một lui về phía sau, hàng vị như bị ma thú uy hiếp vậy.

Loại hành vi này làm đám tuyết ma lang niềm tin tăng nhiều, tốc độ bắt đầu nhanh hơn, tại khoảng cách Lý Dật mười mét, bỗng nhiên gia tốc, từng đạo thân hình giống như thiểm điện xông tới.

Ma lang phát động công kích, Lý Dật cũng không lui lại về phía sau, Phá Thiên kiếm xuất ra, trong nháy mắt tăng vọt, một mảnh kiếm khí quang hoa hướng về phía bầy sói hoành tảo qua.

- Ngao, Ngao, Ngao.

Ma lang bị Phá Thiên kiếm khí thương tổn phát ra thanh âm thống khổ thảm khốc, sau đó nhìn thân thể của mình phân liệt thành nhiều bộ phận.

Lý Dật vẫn không nhiều khí thực lực đánh giết, cho nên ngay từ đầu tế ra siêu phẩm thần binh. Một kiếm chém giết vài chục ma lang, làm cho đám ma lang còn lại đột nhiên ý thức được người trước mặt này là cường giả, vượt qua xa dự đoán, chính bản thân nó không đối phó được.

- Tiếp tục nào, Ta cũng không muốn hao tâm tốn sức đuổi theo giết các người.

Mũi kiếm Lý Dật chỉ xéo, vẻ mặt khinh thường nhìn về phía bầy tuyết ma lang khiêu khích.

Ỡ vào ươ thể số lượng, đầu lang xem kỹ tình thể một chút, phát ra vài tiếng sói tru quý dị, những ma lang kia bắt thân hình đầu di động, hướng hai bên tản ra, sau đó đến sau lưng Lý Dật, dùng một cái vòng vây hình tròn đem Lý Dật vây vào trong.

Tại thực lực chênh lệch tuyệt đối, sách lược có ý nghĩa sao? Lý Dật cười lạnh, phảng phất nhìn thấy một đám con kiến bao vây một đầu voi.

- Ngao.

Đầu lang phát ra một hồi thanh âm kêu gào thê lương, đây là lệnh tiến công. Đầu lang tru lên lập tức đưa tới bầy sói đáp lại, thanh âm sói tru vang vọng cả không gian, xa truyền hơn mười dặm. Sau đó bầy sói bỗng nhiên phát động, hơn mười đầu hình thể cực lớn trong nháy mắt đánh về phía Lý Dật.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đa Long Không Có Sừng

Q.6 - Chương 418: Đa Long Không Có Sừng

Đối mặt với tuyết ma lang công kích, Phá Thiên kiếm trong tay Lý Dật lần nữa bạo run lên, kiếm khí um tùm theo thân thể Lý Dật xoay mình kích phát, một bóng kiếm dùng thân thể Lý Dật làm hạch tâm nhanh chóng đẩy ra. Theo cái kiếm khí này đẩy ra, trong không gian lập tức nổ lên từng đoàn từng đoàn huyết vụ, tại đấu khí thúc dục uy lực Phá Thiên kiếm trước mặt, thân thể tuyết ma lang giống như đậu hũ bị cắt thành nhiều mảnh

Một kiếm, chỉ là một kiếm, tuyết ma lang vây công Lý Dật bị một kiếm bằm thây tại chỗ, không một chút may mắn.

Lý Dật thực lực bạo ngược, cùng lúc này không hề che dấu mà khí tức cường đại giống như thực chất, rốt cục làm đầu lang ý thức được tộc đàn

đêm nay gặp nhân loại cường giả cường đại cỡ nào rồi.

Một tiếng hốt hoảng tru lên, đầu tuyết ma lang nhanh chóng biến mất tại trong bóng đêm.

Lý Dật cũng chẳng muốn đi truy đuổi làm gì, đem thi thể tuyết ma lang oanh kích nát bấy, để mùi huyết tinh có thể càng phát ra không gian. Sau đó đem vài miếng ma hạch thuận tay ném vào dung giới trong. Làm xong hết thấy, Lý Dật khoanh chân mà ngồi, mắt xem mũi lỗ mũi tâm, khôi phục đấu khí tiêu hao.

Ma thú đối với mùi tanh cảm giác nhạy cảm, Lý Dật biết rõ rất nhanh sẽ có ma thú bị hấp dẫn tới, sau đó tạo thành động tĩnh càng lớn. Lý Dật cũng không tin, không ngừng mà giết chóc ma thú, ma thành thành chủ không đến can thiệp.

Quả nhiên, cũng không lâu lắm, khí tức ma thú bắt đầu từ bốn phía hội tụ tới, theo khí tức phán đoán, những ma thú này phẩm giai không đồng nhất, cơ hồ từ tam phẩm đến bốn ngũ lục phẩm đều có. Số lượng, ước chừng gấp hơn hai ba lần đám tuyết ma lang kia.

Lý Dật nhớ lại, lúc ấy ở La Lan học viện tổ chức thành đoàn tiến vào đóng băng thế giới, đầu cẩn thận, chỉ sợ gặp phải ma thú, nhưng hiện tại, cảm thụ được gần trăm đầu ma thú hướng chính mình tới gần, nhưng trong lòng Lý Dật giống như giếng nước yên tĩnh, bình tĩnh tới cực điểm.

Bầy Ma thú rất nhanh xuất hiện ở trong tầm mắt, các phương hướng đều có, chúng chậm rãi cảnh giác tới gần Lý Dật. Những ma thú này phẩm giai trung đẳng chỉ sợ rất khó lý giải, một nhân loại, một người kỳ quái, làm sao thấy bọn họ lại không thấy chạy trốn, cũng không có tiến công, mà là ngồi ở chỗ kia, quanh thân tràn ngập một cỗ huyết sắc đấu khí như có như không, phảng phất như điêu khắc không có bất kỳ phản ứng. Loại tình huống này vượt qua những gì ma thú biết về nhân loại.

Mà trên mặt đất, những thi thể ma lang kia khí tức cùng huyết tinh tản ra, là hấp dẫn bản năng đối với ma thú, loại hấp dẫn này cùng với đối với

trời cảm hận nhân loại, vòng vây ma thú càng co càng nhỏ lại. Hiện tại, đã có thể thấy rõ dực hổ lóe ra cánh chim màu đen sáng bóng.

Lý Dật rốt cục giương mắt nhìn, xem kỹ ma thú trước mặt. Đó là cấp hai tinh thần hệ ma thú tuyết ma hồ, tam giai thảo thú Khắc Lai Mỗ, tứ giai Giác cốt thú, ngũ giai bò cạp sư lông xanh, cung tiễn ma tích, trong đám ma thú này trung phẩm giai cao nhất, hẳn là đầu lục giai địa long một sừng kia.

Dẫn đầu phát động công kích chính là mấy đầu cung tiễn ma tích, ma tích ăn ý xông ra một loạt, thân thể cơ hồ áp vào mặt đất, trên lưng chúng nó gai xương sắc nhọn một hồi run rẩy, phát ra "Ti ti ti" tiếng xé gió hướng về phía Lý Dật bắn nhanh đến.

Ý vào có thể công kích từ xa, mấy đầu cung tiễn ma tích muốn làm chim đầu đàn, Lý Dật cũng sẽ thanh toán cho chúng nó, để cho bọn chúng chết trước. Bàn tay huy động, một cổ đấu khí tơ nhện cuốn ra. Đấu khí tơ nhện quấn phía dưới, hai mươi mấy đạo năng lượng làm cho mấy đầu ma tích lập tức cứng lại, ghim định tại giữa không trung.

- Đi.

Lý Dật lãnh quát một tiếng, năng lượng dư thừa ngừng đánh vào mấy đầu ma tích, căn bản bọn chúng cũng không có bất kỳ phản ứng nào, cốt chất tiến vũ đã chạm vào thân thể của bọn chúng.

Ngũ giai ma thú, chết ngay lập tức,

Một chiêu chết ngay mấy đầu ngũ giai cung tiễn ma tích, những ma thú loại nhỏ nhị giai tam giai kia quay đầu bỏ chạy. Tứ giai ma thú, tuy còn không đến mức lập tức chạy thực mạng, nhưng cũng vô ý thức thối lui.

- Nhân loại, nhân loại đáng chết, người nhất định phải chết.

Tựa hồ để ổn định tâm ma, đầu lục giai một sừng địa long lớn tiếng nói lên.

Đạt tới lục giai ma thú, liên lĩnh ngộ ngôn ngữ nhân loại, chỉ là đầu một sừng địa long tựa hồ cùng nhân loại cơ hội tiếp xúc cũng không nhiều, tiếng nói có vẻ cũng không trôi chảy, chỉ có thể biểu đạt ý của mình mà thôi.

- Không sợ gió lớn đau đầu lưỡi, đừng làm cho Lão Tử chờ quá lâu, cùng lên đi.

Lý Dật kêu gào, năng lượng trên thân kiếm Phá Thiên không ngừng ba động, đang chuẩn bị tàn sát.

Một sừng địa long đột nhiên phát ra tiếng gầm nhẹ, cái tiếng hô này khiến cho ma thú đã tỉnh lập tức phát tác, liên tục hô ứng tru lên. Tại ma thú giới hệ thống sâm nghiêm, cao giai ma thú gặp nhân loại thì cùng nhau hiệp đồng tác chiến, giai ma thú cao phẩm hơn có được quyền chỉ huy.

Rất nhanh, các ma thú được một sừng địa long hạ lệnh phát động công kích.

Thân hình không ngừng quỷ dị di động, Phá Thiên kiếm giống như tử thần liêm đao, tùy ý thu gặt lấy tánh mạng các loại ma thú, mùi huyết tinh càng đậm dung nhập trong không khí, làm cho người cùng ma thú đồng thời huyết mạch sôi sục. Lý Dật trước sau như một nghĩ, tận lực tiêu hao đấu khí. Vân bước quỷ dị bộ pháp, cộng thêm uy lực siêu phẩm thần binh Phá Thiên kiếm, Lý Dật áp dụng chiến đấu hoàn mỹ.

Đây là một trường giết hại, mà đề giai ma thú không dựa vào lý trí mà là bằng vào bản năng thô bạo. Biết rõ Lý Dật thực lực cao hơn chúng nó quá nhiều, biết rõ tấn công là hành vi tự sát, những ma thú kia vẫn điên cuồng đánh về phía Lý Dật.

- Rống.

Một sừng địa long rớt cục hét lớn một tiếng, phát ra mệnh lệnh tạm dừng công kích. Với trí tuệ hần lục giai ma thú, một sừng địa long phỏng chừng thực lực Lý Dật ít nhất cũng bị tiêu hao hơn phân nửa, hiện tại, hần quyết định tự mình giải quyết cái nhân loại đáng chết này.

Một sừng địa long quát lui chúng ma thú, chân sau cường tráng đột nhiên phát lực, thân thể cự đại cao tới ba thước phát ra oanh kích trầm trọng làm cho mặt đất chấn động, thân thể nghiêng về phía trước, tại cách Lý Dật hơn mười mét, thân thể bỗng nhiên nghiêng về phía trước, một sừng đỉnh đầu lập loè lưu quang, hướng Lý Dật hung hăng đâm tới.

Một sừng địa long cũng không có nghĩ qua một kích là thắng, tại thể công sắc bén, hần hy vọng bức lui Lý Dật, sau đó sử dụng kỹ năng ma thú của mình nhất cử chiến thắng, đây đúng là một đầu lục giai ma thú chỉ số thông minh cực hạn bạo phát.

Nhưng, đầu một sừng địa long không ngờ chính là, đối mặt với thân thể to lớn của mình cùng công kích sắc bén, Lý Dật cũng không có né tránh, chẳng những không có tránh né, trên mặt Lý Dật tựa hồ còn lộ ra một điểm thoải mái và có ý khinh thường vậy.

Sau đó, một mảnh huyết sắc quang hoa hiện lên, một sừng địa long chỉ cảm thấy não bộ chợt nhẹ đi, toàn tâm kịch liệt đau nhức, làm hần cơ hồ muốn điên lên.

- A, A, Nhân loại đáng chết, người, người lại hủy sừng của ta.

Chiếc sừng của đầu một sừng địa long bị chém xuống, sau đó lăn xuống trên mặt đất, mất đi long giác, một sừng địa long cũng chỉ có thể đổi tên là địa long không có sừng.

Lý Dật mũi chân nhảy lên, đem một sừng nhét vào dung giới của mình, cười nói:

- Nghe nói một sừng địa long sừng chính là tài liệu chất lượng tốt chế tạo khôi giáp thượng đẳng, Ái nhân tộc nguyện ý dùng nhiều tiền để thu

mua.

- Người, còn sừng của ta.

Không có sừng địa long bi tráng la hét.

Lý Dật lặng lẽ cười:

- Nghe nói sừng của các người có thể tái sinh, ta lấy một cái thì có làm sao.

- Hồn đàn, đáng chết, Người biết một cái giác như vậy cần bao nhiêu thời gian không? Ít nhất là trăm năm thời gian.

Không có sừng địa long gầm hét lên:

- Ta liều mạng với người.

Tuy nói muốn cùng Lý Dật liều mạng, nhưng không có sừng địa long không có động. Một chiêu đã bị Lý Dật chém xuống vũ khí thành danh của mình, lục giai ma thú tuy không tính thông minh nhưng cũng biết rõ, chính mình, tất cả ma thú ở đây, vốn cũng không phải là đối thủ nhân loại cường giả trước mặt này.

- Muốn ta trả lại sừng cũng không phải là không thể.

Lý Dật thoải mái cười nói:

- Chỉ cần người đáp ứng ta một việc là được rồi... Ách, cho dù ta trả lại cho người, người còn có thể đem sừng khôi phục nguyên trạng sao?

- Ta đương nhiên không thể, nhưng có ma thú có thể làm được... Người, người muốn ta làm cho người chuyện gì?

- Rất đơn giản, người nhất định có thể làm được. Dẫn ta đi gặp ma thành thành chủ.

- Người muốn gặp ma thành thành chủ? Ha ha, nhân loại cuồng vọng, ta xem người là muốn tìm cái chết rồi.

- Đừng nói ta muốn chết hay không, người có làm hay không. Không thì cút đi, ta không có thời gian cùng người dong dài.

Bị Lý Dật vừa quở trách, địa long không có sừng do dự sau nửa ngày, mới nói:

- Ta, ta cũng không biết thành chủ đại nhân đang ở đâu, bất quá ta có thể mang người đi gặp một vị phó thành chủ ma thành.

- Vậy cũng được.

Lý Dật hồi đáp.

Địa long không có sừng căm giận bị xua tan khi được trả lại sừng của mình, sau đó mang theo Lý Dật hướng rừng rậm đóng băng thế giới xuất phát. Thừa dịp đi đường nhàn rỗi, Lý Dật tìm hiểu nói:

- Ma thú các người tại sao phải đột nhiên tụ tập đến nơi đây?

- Ta làm sao biết, đây là thành chủ triệu hoán, đã bị triệu hoán ma thú chạy đến, ai còn hỏi vì cái gì sao.

- Nói như vậy, ma thành thành chủ đã ở gần đây?

- Ta chưa thấy qua thành chủ đại nhân, chỉ thấy qua một vị phó thành chủ. Ta hiện tại mang người đi gặp hẳn. Nhân loại cả gan làm loạn, ta rất thích nhìn thấy phó thành chủ đại nhân đem người xé thành mảnh nhỏ.

Từ địa long cũng không chiếm được tin tức gì hữu dụng, Lý Dật cũng không lãng phí miệng lưỡi, theo địa long không có sừng rất nhanh hướng hạp cốc đi tới.

- Bay qua sườn ngọn núi kia là được.

Lý Dật ngẩng đầu nhìn lại, trong lúc này đã qua dãy núi. Từ nơi này, có thể cảm nhận được sau lưng dãy núi, ma thú quân đoàn mang đến áp lực vô hình. Xem ra, chỉ huy thú triều, cũng không phải là ma thành thành chủ, mà là một phó thành chủ. Lý Dật thật không ngờ, ma thành cũng có đẳng cấp chế độ như cùng thế giới loài người không sai biệt lắm.

- Địa long, hỏi người vấn đề này.

Lý Dật đột nhiên thần bí khó lường nhìn địa long không có sừng nói ra.

- Vấn đề gì?

Địa long vẻ mặt khó hiểu, trong ánh mắt lộ ra vẻ mặt vô tội.

- Ma hạch người, sinh trưởng ở cái vị trí gì?

Lý Dật rất chân thành hỏi đáp.

- Người hỏi vấn đề này làm gì?

- Bởi vì.

Lý Dật giao quyết cười:

- Bởi vì ta cần nó.

Giọng nói vừa dứt, trong lúc địa long không có sừng còn không có hiểu ý tứ của Lý Dật, thân hình Lý Dật đã giương động, năm ngón tay giang rộng ra, vươn tay hướng về phía bụng địa long.

Một người một thú nguyên vốn nằm cạnh nhau, động tác Lý Dật vừa nhanh đến cực hạn, địa long không có sừng căn bản không có kịp phản ứng, cũng cảm giác bụng của mình bị xé rách, sau đó cảm giác trống rỗng làm hấn rất nhanh xụi lơ xuống dưới. Lý Dật nhạy cảm, sao không thể phán đoán vị trí của ma hạch địa long sao, cái gọi là hỏi vấn đề chỉ là dời đi chú ý của địa long mà thôi.

Mất đi ma thú năng lượng nơi phát ra ma hạch, địa long đã hấp hối:

- Nhân loại tà ác, ta rốt cuộc không tin các người.

- Người đã không có cơ hội.

Lý Dật khinh miệt cười, trên mặt đất bổ một chưởng.

Cất kỹ ma hạch, Lý Dật lau lau vết máu dính đầy bàn tay, lúc này mới đưa ánh mắt nhìn lên sườn núi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thật Tình Nói Lời Mạo Hiểm

Q.6 - Chương 419: Thật Tình Nói Lời Mạo Hiểm

Trên sườn núi, vài cái bóng dáng lơ mờ làm cho Lý Dật chú ý, đứng tại vị trí kia, dễ dàng bao quát hạp cốc giáp danh giữa đóng băng thế giới cùng thế giới tinh linh. Nếu người Lý Dật là phó thành chủ ma thành thống lĩnh ma thú quân đoàn, thì chắc chắn hẳn sẽ chỉ huy xây dựng công sự ở đây.

Ma thành phó thành chủ, chỉ số thông minh cũng không quá thấp.

Đã không có thời gian, nếu như định ra kế hoạch sớm, thì ma thú quân đoàn công kích rất nhanh sẽ sảy ra. Ngoại trừ mạo hiểm, không có biện pháp nào khác.

Lý Dật thu liễm khí tức cường giả, ẩn thân đấu kỹ thi triển ra, lập tức thân hình bí mật, sau đó hướng triền núi rất nhanh bắn đi.

Trên đường đi, có không ít các loại ma thú hướng thế giới tinh linh đi đến, những ma thú này bị ma thành thành chủ triệu hoán mà đến, cảm giác được một cỗ ba động từ bên cạnh xẹt qua, chờ khi bọn chúng kịp phản ứng, thì cỗ ba động này đã sớm biến mất.

Một mực chạy vội tới triền núi tiếp cận, Lý Dật mới dừng lại cước bộ, cẩn thận đi về phía trước.

- Thời gian đã đến, phó thành chủ, người hạ mệnh lệnh đi.
- Không cần phải người nhắc nhở, khái niệm thời gian ta có... Nhưng đáng chết, đến bây giờ các người còn chưa cho ta một cái giải thích hợp lý.
- Có lẽ là ma thú quân đoàn của các người tập kết đã làm cho Tinh linh tộc chú ý...
- Nhưng chú ý thì sao? Ta cần phải biết rằng, hạp cửa ải cốc tại sao xuất hiện nhiều tinh linh chiến sĩ như vậy.
- Ta nói, đây chỉ là việc ngoài ý muốn, những Tinh Linh chiến sĩ này chỉ là phòng ngự tượng trưng, bọn họ không chịu nổi một kích đâu.
- Điện sĩ các hạ, ta nhắc nhở người, cửa ải hạp cốc tinh linh chiến sĩ có hơn mấy vạn, đây là chủ lực Tinh linh tộc, mà không phải phòng ngự tượng trưng đâu.
- Phó thành chủ các hạ, ta cũng nhắc nhở người, phát lệnh cho ma thú quân đoàn tấn công thế giới tinh linh, tổng Điện chủ đại nhân cùng thành chủ đại nhân các người xác định xuống, ngày cùng thời gian cũng đã xác định. Chẳng lẽ, người nghĩ cải mệnh lệnh ma thành thành chủ sao?

Không khí trầm mặc xuống, ma thành phó thành chủ tựa hồ có chút do dự, sau nửa ngày mới đáp lại nói:

- Ta cần phải chờ tới tin tức xác thật, hướng thành chủ đại nhân báo cáo tình huống. Thành chủ đại nhân đang xác định thời điểm tiến công, cửa ải hạp cốc cũng không có nhiều tinh linh chiến sĩ như vậy... Đáng chết, đây đều là lỗi của Đấu Thần điện các người, nếu sớm ba ngày phát động công kích, cũng không phiền toái như vậy.

Lý Dật đã ngấm trộm nghe ra, tại trên đỉnh núi song phương đang cãi nhau, một người là Đấu Thần điện lục y điện sĩ, còn người kia là chỉ huy thú triều công kích ma thành phó thành chủ.

- Nhưng, nếu như người trì hoãn tiến công mà tạo thành hậu quả nghiêm trọng, trách nhiệm này người gánh chịu nổi sao?

Lục y điện sĩ còn đang không ngừng thúc giục ma thành phó thành chủ hạ lệnh lệnh công kích.

- Ta gánh chịu.

Ma thành phó thành chủ đứng dậy:

- Ta nguyện ý gánh chịu bất cứ trách nhiệm nào, cũng sẽ không muốn nhìn thấy Ma thú tìm cái chết vô nghĩa.

- Nói như vậy, người nhất định phải đợi sứ giả mang tin tức về sao?

...

Sứ giả? Lý Dật giật mình một cái, sứ giả mà phó thành chủ coi trọng như vậy, mang về tin tức, như vậy...

Ít nhất, tại trước khi sứ giả trở lại, thú triều công kích chắc không biết bắt đầu, cái này làm Lý Dật hơi yên lòng một chút. Thân hình giường động, hướng dưới sườn núi quay về.

Quả nhiên giống như phó thành chủ dự đoán, sứ giả hướng ma thành thành chủ báo cáo tình huống chiến trường không lâu sau xuất hiện ở trong tầm mắt Lý Dật. Sở dĩ phán đoán thân phận sứ giả chính là phong hệ ma thú, là vì phong hệ ma thú cùng cái ma thú khác, khác nhau về tốc độ phi hành.

Ma thú sứ giả không chút hoang mang, mà đầu cự dực lam ưng này bay tốc độ đạt đến cực hạn của mình. Phong hệ ma thú, hơn nữa vội vã bay đi, không phải vì phục vụ tin tức khẩn cấp cho ma thành phó thành chủ chờ đợi sao.

Đoán được tình huống này, Lý Dật thân thể vô hình lập tức điện xạ ra, bay thẳng giữa không trung đón đầu cự địch lam ưng.

Cự địch lam ưng tại ma thú phẩm giai cũng không tính cao, tứ giai ma thú, có được năng lực bay lượn cự ly xa bay siêu cường, nhưng đối với thực lực Lý Dật bây giờ mà nói, căn bản là không đáng gì.

Cảm giác được trên lưng mình trầm xuống, đầu cự địch lam ưng phát ra một tiếng kêu lớn, hình thể cự đại thoáng dừng lại, sau đó lại cực lực bay lên. Nhưng ngay sau đó, lam ưng chỉ cảm thấy trên cổ một bình khí mang theo khí tức sắc bén tử vong đã gác ở trên mặt. Tứ giai ma thú cũng không thể sử dụng ngôn ngữ nhân loại, nhưng đã có thể nghe hiểu được.

- Hiện tại chúng ta đi chơi một cái trò chơi nhé.

Lý Dật hung dữ nói:

- Trò chơi tên là mạo hiểm lớn, ta hỏi người đáp... Ta đương nhiên biết rõ người trả lời, như vậy là vấn đề chỉ có đúng sai đề, đúng thì người gật gật đầu, sai lắc đầu, cái trò chơi này rất đơn giản... Hiện tại bắt đầu câu hỏi thứ nhất, người có nguyện ý chơi cái trò chơi này hay không.

Lam ưng thức thời gật gật đầu.

- Tốt lắm, vấn đề thứ hai: người có phải sứ giả truyền lại tin tức giữa ma thành thành chủ cùng phó thành chủ hay không?

Lam ưng tiếp tục gật đầu.

- Vấn đề thứ ba, tin tức ma thành thành chủ trả lời tại trên người của người sao?

Gật đầu.

- Giao ra đây.

Lý Dật trong tay nắm thật chặt, mũi Phá Thiên kiếm cơ hồ muốn cắt da thịt lam ưng.

Không có bất kỳ lựa chọn nào, lam ưng nghiêng đầu sang chỗ khác, hướng Lý Dật mở ra mỏ ưng của mình, một quả ngọc bài màu xanh nhạt xuất hiện ở trong miệng của nó.

Lý Dật cầm lấy miếng ngọc bài, đầu khí xuyên vào, trong ngọc bài ghi lại nội dung lập tức hiện lên trong đầu của hắn: Kế hoạch tiến công không thay đổi.

Một câu vô cùng đơn giản, làm Lý Dật nghĩ mà may mắn. Lau đi tin tức ngọc bài vốn có, Lý Dật đem một đoạn tin tức khác ghi chép vào: Người báo cáo tin tức đã thu được kế hoạch, tiến công tạm dừng, tại chỗ chờ lệnh.

Đem ngọc bài một lần đưa vào miệng lam ưng, Lý Dật lúc này mới tiếp tục uy hiếp nói:

- Đi tìm phó thành chủ các người, mệnh lệnh giao cho hắn. Đương nhiên, ta sẽ vẫn ở bên cạnh người, nếu như người dám đùa giỡn, đầu của người cùng thân thể của người cáo biệt đó.

Cự dực lam ưng đương nhiên không muốn đầu của mình cùng thân thể cáo biệt, thức thời gật gật đầu.

Lý Dật lúc này mới thu hồi Phá Thiên kiếm, Phá Thiên kiếm khí tức quá mức nồng đậm, cổ hơi thở này không thể che dấu được trước mặt lục y điện sĩ cùng ma thành phó thành chủ được. Thu liễm toàn bộ khí tức, bàn tay Lý Dật vẫn đặt tại trên cổ cự dực lam ưng.

Cự dực lam ưng rất nhanh bay vút đến trên đỉnh núi, sau đó rơi vào bên người ma thành phó thành chủ, sau đó mở ra miệng của mình. Bên người Lý Dật, bên trái là lục y điện sĩ, bên phải là ma thành phó thành chủ, mặc dù có ẩn thân đấu kỹ cao cấp, nhưng Lý Dật vẫn phải chú ý đến cực hạn.

Hai vị này, cthực lực cực mạnh, hơi có sai lầm, kế hoạch của mình sắp thành lại bại.

- Thực xin lỗi, mệnh lệnh ma thành thành chủ, quân đoàn của ta chưa được tiến công.

- Cái gì? Gặp quý, cái này chính là Ma tộc các người hợp tác sao? Lật lọng, kế hoạch của chúng ta hủy ở trong tay các người.

- Ta mới không quản người nói cái gì đó? Ta chỉ chấp hành mệnh lệnh của thành chủ đại nhân.

Ma thành phó thành chủ quơ quơ ngọc bài trong tay, đắc ý nói. Nói thật, hãn cũng không muốn Ma tộc mạo hiểm cùng Tinh Linh chiến sĩ ma pháp cùng cung tiền chiến đấu, sau đó Đấu Thần điện ở phía sau chiếm lấy tiện nghi.

- Không được, các người phải tiến công, lập tức khởi xướng tiến công.

Lục y điện sĩ gầm hét lên, nước miếng cũng văng đến trên người Lý Dật.

- Đi về phía thành chủ đại nhân chúng ta thương lượng đi thôi.

Ma thành phó thành chủ lại không chút nào để ý, xoay người sang chỗ khác, phân phó thuộc hạ của hãn:

- Truyền mệnh lệnh của ta, tất cả Ma tộc lui về phía sau mười dặm, không có mệnh lệnh của ta, bất luận cái gì Ma tộc cũng không được bước ra khỏi hạp cốc nửa bước.

- Phó thành chủ các hạ.

Lục y điện sĩ đột nhiên sáng giọng nói:

- Đấu Thần điện vì hành động hôm nay chuẩn bị ba năm, bản điện tuyệt đối sẽ không nhìn kế hoạch chết non như vậy.

- Người muốn thế nào?

Nhìn thấy lục y điện sĩ bộc lộ bộ mặt hung ác, phó thành chủ cảnh giác lên, vô ý thức lui về phía sau một bước, cẩn thận cảnh giới.

- Một giờ sau, người phải phát ra mệnh lệnh Ma tộc tiến công. Nếu không,, cũng đừng trách bản điện không khách khí.

Lục y điện sĩ tuyệt không phải nói đùa, từ trên người hắc ẩn ẩn hiện ra khí tức đấu khí có thể phán đoán được, nếu không, hắc thật sự có khả năng cùng phó thành chủ động thủ.

- Người dám. Đây chính là địa bàn Ma tộc, ta tuy không phải là đối thủ của người, người chắc đối phó được tất cả Ma tộc sao?

- Ta không cần đối phó tất cả Ma tộc, chỉ cần chế phục người là được.

Lục y điện sĩ sát phạt cũng quyết đoán, vừa dứt lời, một cổ đấu khí trắng noãn chảy ra hướng về phía ma thành phó thành chủ đánh tới.

Cổ đấu khí trắng noãn này chảy ra khí thể cũng không khoa trương, tốc độ cũng không tính nhanh, nhưng không gian chi lực vận vẹo cực hạn, làm cho đám Ma thú cũng vô pháp đối phó với năng lượng cự đại ẩn chứa trong đó.

Không ngờ lục y điện sĩ nói xong liền động thủ, phó thành chủ tuy có đề phòng, nhưng chuẩn bị không đủ, vội vàng bố kết một đạo đấu khí phòng ngự bị đánh nát, đấu khí còn sót lại oanh tạc trên thân thể hắc.

Một chiêu đặc thế, lục y điện sĩ há chịu buông tay sao, thân hình lại tiến lên một bước dài, tay phải đặt lên trên cổ ma thành phó thành chủ rồi

Dù sao cũng là phó thành chủ Ma tộc, mắt thấy lục y điện sĩ dùng cương thảo bình thường bóp cổ mình, mà chính mình bởi vì bị đấu khí oanh kích trúng làm cho đấu khí vận hành khí trệ, ma thành phó thành chủ chật vật thoát ra khỏi đỉnh núi, hướng dưới sườn núi lăn xuống.

Đường đường ma thành phó thành chủ, chỉ huy Ma thú quân đoàn, lại dùng tình cảnh như thế lẫn xuống núi, cách này làm Lý Dật cũng không khỏi cảm thấy tức cười. Lại nhìn lục y điện sĩ, hơi sững sờ, thân hình Như Ảnh Tùy Hình lao xuống.

Cái biến cố này xảy ra cũng nhanh cực, những Ma tộc chiến sĩ kia lúc này mới kịp phản ứng, hướng sườn núi đuổi theo.

Trong lúc Lý Dật sững sờ, đã thấy cự địch lam ưng mãnh lực giãy khỏi khống chế của Lý Dật, bay thẳng giữa không trung, không ngừng lệ gọi, cố gắng khiến cho mọi người chú ý. Nhưng trên sườn núi lúc này là một mảnh hỗn loạn, còn có Ma tộc nào đi chú ý một người mang tin tức đây.

- Muốn chết.

Lý Dật sáng giọng khê quát một tiếng, thừa dịp láo loạn, thân hình bạo lên, đấu khí tơ nhện trong tay lại hướng cự địch lam ưng xuyên qua.

Cự địch lam ưng tự giãy khỏi Lý Dật, thấy đấu khí tơ nhện Lý Dật đánh úp về phía chính mình, hai cánh bỗng nhiên hợp lại, đem thân thể bảo vệ, cánh chim Lam ưng, chẳng những là công cụ bay lượn, đồng thời cũng là phòng ngự hộ thể. Đấu khí oanh kích vào, cự địch lam ưng như bóng cao su, bị đánh về phía sau mấy chục thước.

Một tiếng kêu trường lệ, cự địch lam ưng hướng Lý Dật khiêu khích, sau đó cực tốc hướng trên không bay đi. Đầu tứ giai ma thú phẩm giai tuy không cao, nhưng bản lĩnh chạy trốn chết tuyệt đối là nhất lưu, lúc này tốc độ bay vút, mà ngay cả Lý Dật cũng phải tự than thở.

Dựa vào phương hướng nó chạy, cự địch lam ưng tất nhiên sẽ thông báo cho ma thành thành chủ. Nếu là như vậy, chính mình muốn trì hoãn Ma tộc tiến công hiệu quả cũng giảm bớt đi rất nhiều.

Đã như vậy, thừa dịp lục y điện sĩ cùng ma thành phó thành chủ đánh nhau chết sống, nhân cơ hội hỗn loạn phải chiếm tiện nghi mới được.

Lục y điện sĩ đã bị Ma tộc chiến sĩ vây quanh tại trung tâm, ma thành phó thành chủ tức giận nói:

- Lão quỷ chết tiệt, dám động thủ Lão Tử, hôm nay không diệt người thì thể diện Ma tộc đặt ở đâu đây.

- Ai tiêu diệt ai còn rất khó nói.

Lục y điện sĩ thân hãm trong vòng vây, nhưng lại không hề sợ hãi, bỗng nhiên sờ tay vào ngực lấy ra một vật, sau đó bắn vào bầu trời, ầm ầm nổ vang ra.

- Giết hẳn đi.

Ma thành phó thành chủ nghiêm nghị hét lên.

Ma tộc chiến sĩ lập tức tấn công, lúc này cao giai ma thú đánh đến, lục y điện sĩ giống như một mảnh lá cây giữa biển lớn mê mông. Thân hình tạo nên, một tầng đầu khí cái chắn bảo vệ toàn thân, lục y điện sĩ bình tĩnh né tránh thú tộc chiến sĩ mê muội công kích. Hẳn đang chờ đợi viện thủ, cũng không vội vàng phản kích.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chiến Đấu Bắt Đầu

Q.6 - Chương 420: Chiến Đấu Bắt Đầu

Lý Dật đang suy nghĩ giết chết ai đây.

Theo lý thuyết, Lý Dật cùng Đấu Thần điện thù hận vượt xa Ma tộc, giết lục y điện sĩ chính là lựa chọn. Hơn nữa loại tình huống lúc này, cậy vào Ma tộc chiến sĩ, xử lý lục y điện sĩ cũng không phải chuyện quá khó khăn. Nhưng suy nghĩ một chút, Lý Dật cải biến chủ ý.

Xem ra, Đấu Thần điện cùng Ma tộc hợp tác, cũng không phải hòa thuận, nếu có thể từ trên cơ sở không hòa thuận lại chế tạo ra vết rách, đối với Lý Dật cùng Tinh linh tộc mà nói, tuyệt đối là chuyện tình vui sướng. Giết chết Đấu Thần điện lục y điện sĩ tuy cũng sẽ gia tăng thù hận, nhưng Đấu Thần điện cùng Ma tộc bất đồng, bọn họ có thể chuyện lớn hóa nhỏ, trước giải quyết hết Tinh linh tộc cùng mình đã, sau đó lại tìm Ma tộc tính sổ.

Nhưng nếu như, xử lý ma thành phó thành chủ, đổ trách nhiệm lên lục y điện sĩ, dựa vào dã tính cùng căm hận người loại của Ma tộc, Đấu Thần điện cùng Ma tộc rất có thể không cách nào đền bù.

Suy nghĩ đã định, Lý Dật đánh giá hiện trường hỗn loạn, bắt đầu chờ cơ hội.

Cơ hội rất nhanh đã tới, ma thành phó thành chủ thấy lục y điện sĩ phát ra tín hiệu cầu viện, lo lắng viện thủ đến, tru sát lục y điện sĩ sẽ thất bại, càng không để ý hết thảy điên cuồng hướng lục y điện sĩ công tới.

Đối mặt ma thành phó thành chủ điên cuồng tiến công, lục y điện sĩ cũng không thể không chú ý ứng phó, tay quyết nhanh chóng biến ảo, một chiêu Chu Tước đấu kỹ công kích về phía ma thành phó thành chủ.

Một tiếng kịch liệt vang lên, đấu khí oanh kích năng lượng lan tràn tứ tán.

Cơ hội.

Lý Dật không do dự nữa, thừa dịp ma thành phó thành chủ đang hết sức ứng phó lục y điện sĩ đấu kỹ, hăn âm hiểm đánh ra một cỗ đấu khí tư nhận vô hình. Vô hình không gian ba động hướng hậu tâm ma thành phó thành chủ, khi phó thành chủ ý thức được cỗ cự năng lượng này, né tránh cùng phòng ngự cũng không có khả năng nữa

Đấu khí xuyên qua thân thể ma thành phó thành chủ, tạo thành một cái lỗ máu cực lớn.

- A.

Ma tộc chiến sĩ thấy vậy thét lên, sự phản nộ khiến cho bọn hăn liều lĩnh công về phía lục y điện sĩ. Lục y điện sĩ rõ ràng nhất là chuyện gì xảy ra, đấu kỹ của hăn đã bị ma thành phó thành chủ đập nát, căn bản không có năng lực xuyên thấu thân thể đối phương, xuất hiện loại tình huống này, hoặc là ma thành phó thành chủ tự sát, hoặc là có cường giả khác ra tay. Hiển nhiên phó thành chủ tự sát là không có khả năng, như vậy nhất định có cường giả khác xuất thủ rồi.

Cố gắng cảm ứng một chút, ngoại trừ Ma tộc chiến sĩ hướng chính mình điên cuồng tấn công không ngừng ra, lục y điện sĩ cũng không có cảm nhận được khí tức cường giả khác:

- Xin hỏi là vị cường giả nào xuất thủ tương trợ, mời hiện thân tiếp nhận lòng biết ơn của bản điện chủ.

Lục y điện sĩ biết cường giả ra tay giúp hăn giết chết ma thành phó thành chủ này cũng không có cái hảo tâm gì.

- Vừa ăn cướp vừa la làng, cho là Ma tộc chúng ta dễ bị lừa gạt như vậy sao?

Ma tộc chiến sĩ không ngừng công kích, ma thành phó thành chủ ngã xuống, bọn họ nhận định lục y điện sĩ làm.

Dưới loại tình huống này, lục y điện sĩ không cãi cọ với bọn họ, đối mặt càng ngày càng nhiều Ma tộc chiến sĩ vây công, chỉ là đem phòng ngự bố kết đến mức tận cùng, cũng không dám tùy ý phản kích nữa.

Thu liễm khí tức cường giả, Lý Dật không có ra tay nữa.

Công kích nửa giờ, giữa không trung, thân ảnh mấy cường giả hướng hiện trường đánh nhau tới gần, xa xa liền quát:

- Đều dừng tay.

Ma tộc chiến sĩ đâu chịu dừng tay, nhìn thấy viện thủ, sợ lục y điện sĩ được cứu ra ngoài, lúc này công kích càng thêm điên cuồng. Đối mặt đại lượng ma thú duy trì liên tục vây công, lục y điện sĩ thực lực có mạnh hơn nữa, lúc này đấu khí cơ hồ kiệt quệ.

- Bảo các người dừng tay, không có nghe sao.

Trên không trung một tiếng sảng giọng hô quát, thân hình cực tốc tiếp cận hiện trường đánh nhau. Người này Lý Dật thật cũng không lạ lắm, chẳng những không xa lạ gì, mà phi thường quen thuộc, đó là người đứng hàng Đấu Thần điện chín đại điện sĩ áo đen. Ba năm trước tại Á Bồi, vị hắc y điện sĩ này một kích cuối cùng ám sát mình

Cửu nhân tương kiến nhìn mà đỏ mắt, Lý Dật hận không thể lập tức nhào tới đòi lại khoản nợ còn thiếu đó.

Hắc y điện sĩ hiện ra trên không, thấy Ma tộc chiến sĩ cũng không cho mình mặt mũi, đang công kích lục y điện sĩ không ngớt, trong đôi mắt vẻ ác lạnh chợt lóe lên, tay quyết chậm rãi về động, ở giữa không trung, đột nhiên xuất hiện đạo đạo bạch sắc quang mang, giống như sao băng lập loè không ngừng, quang mang thánh khiết lóe ra bay xuống, hướng quanh thân hắc y điện sĩ hội tụ, hình thành một cái quang cầu hoa mắt.

Khí tức làm cho tất cả Ma tộc chiến sĩ đột nhiên dừng lại công kích, sợ hãi nhìn về phía thiên địa dị tượng, loại khí tức này, làm cho ma thú chiến sĩ hoảng sợ vô cùng.

Thiên địa dị tượng, Bạch Hổ đấu kỹ.

Nhưng, Lý Dật rõ ràng cảm giác được, chiêu Bạch Hổ đấu kỹ này đối với ma thú ảnh hưởng cùng với nhân loại hoàn toàn bất đồng, nhìn thấy những Ma tộc kia hốt hoảng cùng hoảng sợ, Lý Dật đột nhiên ý thức được, chiêu Bạch Hổ đấu kỹ tựa hồ là vì ma thú mà sinh ra. Trong đó còn ẩn hàm thánh hệ đấu kỹ đặc thù cùng tinh thần hệ công kích.

- Vạn ma đèn tội.

Theo tiếng hắc y điện sĩ quát lên, quang cầu thánh khiết mãnh liệt bạo liệt ra, thiên địa một mảnh hào quang thánh khiết, dưới hào quang bao phủ, dưới tứ phẩm ma thú tất cả đều bị phá tan thành từng mảnh vụn.

Bạch Hồ đấu kỹ thật là lợi hại, Lý Dật bối rối, đáng tiếc hữu hiệu đối với ma thú, dưới sự bao phủ của thánh khiết hào quang, ngoại trừ đối với hắc mà nói hoàn toàn dựa vào hộ thể cương khí có thể đối phó được, cũng không có như ma thú thương tổn như vậy.

Một chiêu Bạch Hồ đấu kỹ của Hắc y điện sĩ chấn trụ hoàn toàn ma thú, lúc này thân hình mới rơi xuống, đem lục y điện sĩ bảo hộ sau người.

Ngay sau đó, vài cái nhân loại cường giả khác cũng rơi xuống, mấy cường giả này đều mặc Đấu Thần điện tử tế bào đặc chế, theo phục sức nhìn lại, ba Hồng Y đại tư tế cấp bậc cường giả, cùng hai cấp bậc điện sĩ. Cấp bậc Điện sĩ tương đối dễ nhận ra, mặc bạch sắc điện sĩ bào, lão giả vẻ mặt vàng như nến, hiển nhiên chính là bạch y điện sĩ. Mà một người tuổi ít hơn, ước chừng ba mươi tuổi mặc màu tím điện sĩ bào, là tử y điện sĩ.

Nhưng không biết người này có phải tử y điện sĩ tân nhậm không, cùng người từng bị Lý Dật luyện chế thành mị ảnh khôi lỗi so sánh, thực lực không biết thế nào.

Bốn điện sĩ cường giả, ba Hồng Y đại tư tế. Đội hình như vậy, cơ hồ có thể quét ngang một cái tiểu đế quốc.

Như tại dĩ vãng, bậc cường thế này, Lý Dật cũng chỉ sợ hãi một phần. Nhưng lúc này không phải ngày xưa, nếu như đồng thời đối mặt bốn đại điện sĩ, Lý Dật cũng có lòng tin đánh một trận chiến.

- Tại sao tạo thành như vậy.

Hắc y điện sĩ tựa hồ là nhân vật trọng yếu của Đấu Thần điện, nhìn lục y điện sĩ, có chút bất mãn hỏi.

- Ma tộc lật lọng chết tiệt, không chịu phát động công kích.

Lục y điện sĩ oán hận nói.

- Vì cái gì?

- Bởi vì hạp cốc cửa ải xuất hiện rất nhiều Tinh Linh chiến sĩ, những Ma tộc này sợ hãi.

- Là như thế này sao?

Hắc y điện sĩ ngữ khí lạnh lẽo, đưa ánh mắt nhìn về phía những Ma tộc chiến sĩ kia còn sống, nhưng vẫn đang hoảng sợ.

Sau nửa ngày, một cao giai ma thú mới đáp:

- Là Đấu Thần điện các người động thủ trước, còn giết phó thành chủ chúng ta.

- Phó thành chủ các người không phải ta giết.

Lục y điện sĩ phản bác có điểm yếu ớt, ít nhất là hãn cho rằng như vậy.

- Không phải người giết, chẳng lẽ là phó thành chủ tự tử sao.

- Điều cần mồm cho ta.

Hắc y điện sĩ quát một tiếng, ngăn lại, rõ ràng có ý thiên vị tứ nói:

- Ma thành phó thành chủ bị chết như thế nào, cái này ta cũng không có chứng kiến, bất quá Đấu Thần điện nhất định sẽ điều tra, cho Ma tộc một câu trả lời thỏa đáng. Nhưng đã qua thời gian tiến công, Ma tộc các người vì cái gì còn không có hành động.

Nói đến câu nói sau cùng, hắc y điện sĩ ngữ khí nghiêm khắc đến cực hạn.

Vị hắc y điện sĩ này, ba năm có tiến triển không nhỏ, so với năm đó ở Á Bồi, thực lực, tựa hồ tiến nhanh không ít.

Cường giả khí tức áp chế xuống, không có bất kỳ một Ma tộc chiến sĩ có can đảm ra nói.

- Các người đã chết ma thành phó thành chủ.

Hắc y điện sĩ tiếp tục nói:

- Như vậy quyền chỉ huy Ma tộc quân đoàn, báo cáo ma thành thành chủ các người tự mình hoặc là bổ nhiệm Ma tộc chiến sĩ tiếp quản sau, lúc này do bản điện tạm thời quản lý. Ai có ý kiến không?

Ai dám có ý kiến, một hắc y điện sĩ cũng đủ cường thế rồi, phía sau hẳn còn có hai điện sĩ cường giả, ba Hồng Y đại tư tế, có phản đối ý kiến, Ma tộc có cái kết cục gì, không cần nói cũng biết.

- Nếu đã không có ý kiến, cứ định như vậy rồi.

Hắc y điện sĩ từ giữa không trung hạ xuống, rơi vào trên đỉnh núi, ngưng mắt nhìn về phía hạp cốc cửa ải, sau đó dùng giọng điệu ra lệnh:

- Tiến công lập tức.

Phía trên Hạp cốc cửa ải, tinh linh tộc chiến sĩ hiện đầy cả hạp cốc, vài cái ma pháp sư huyền phù ở giữa không trung, cảnh giác nhất cử nhất động của Ma tộc. Mà Ma tộc, bởi vì nhận được mệnh lệnh lui về phía sau mười dặm, lúc này đã ly khai hạp cốc.

- Tiến công.

Mệnh lệnh của Hắc y điện sĩ vẫn được Ma tộc truyền đạt xuống dưới, một giờ có hai đạo mệnh lệnh khác biệt khiến cho Ma tộc các chiến sĩ

cảm thấy đau đầu óc, đành phải lần nữa quay đầu lại, hướng về phía hạp cốc cửa ải đi tới.

Mệnh lệnh cùng tiến đồng thời truyền đến một tin tức, Ma tộc chỉ huy, ma thành phó thành chủ đã chết. Đại chiến còn chưa bắt đầu, mà chủ soái đã chết đối với Ma tộc chiến sĩ sĩ khí đã kích cực lớn, huống hồ hiện tại người chỉ huy là nhân loại mà Ma tộc không phục.

Cho nên Ma tộc tiến công, có chút lười biếng.

Nhưng tiến công dù sao cũng bắt đầu rồi, đại lượng Ma tộc chiến sĩ hướng hạp cốc một lần nữa tập kết. Ma tộc chiến đấu cũng không giống nhân loại, chú ý trận pháp, chiến lược chiến thuật. Chỉ huy mệnh lệnh cũng đơn giản là đi tới cùng lui về phía sau.

Mệnh lệnh tiến công được chấp hành, đó chính là cối xay thịt, lúc này cũng không cách nào dừng lại, trừ phi chúng nó hoàn toàn bị tiêu diệt.

Ma tộc chiến sĩ đã tiến vào hạp cốc, sau đó cả quân đoàn ma thú tốc độ bỗng nhiên nhanh hơn, dưới loại tình huống này, Ma tộc chiến sĩ phía trước vọt tới trước muốn dừng lại là không thể, bởi vì ma thú đằng sau cũng sẽ đạp thành bột mịn.

Liên tục tiếng bạo liệt vang lên, ma pháp sư ma pháp kỹ năng cùng cung tiến thủ ma pháp tiến vũ đánh sâu vào trên người Ma tộc chiến sĩ, phát ra tiếng bạo liệt vang lên.

Ma tộc chiến sĩ xông vào trước bị oanh thành thịt nát, trong lúc đó hạp cốc, lập tức tràn ngập mùi huyết tinh dày đặc.

Lý Dật lòng nóng như lửa đốt, số lượng ma thú làm cho người nhìn thấy mà giật mình, loại cường độ này đánh sâu vào, Tinh Linh chiến sĩ có thể gánh vác được sao? Một khi thú triều đột phá cửa ải hạp cốc, đằng sau chính là vùng đất bình nguyên bằng phẳng, thế giới tinh linh sẽ bị ma thú tàn sát bừa bãi biến thành Địa ngục.

- Làm thế nào mới ngăn cản thú triều đây?

Lý Dật trong ý nghĩ chuyển động, lúc này đang ở sào huyết của địch, hiện thân liễu mạng tuyệt đối không phải là lựa chọn sáng suốt, thấy Tinh Linh chiến sĩ đổ máu hy sinh mà không làm chút gì đó, Lý Dật cảm thấy an tâm?

Thú triều đã phát động, tứ đại điện sĩ lúc này mới thở dài một hơi. Chỉ nghe hắc y điện sĩ lúc này mới cẩn thận hỏi thăm tình huống cùng Ma tộc xung đột, cuối cùng, hơi có chút chỉ trích nói:

- Người lỗ mãng như vậy, thiếu chút làm hỏng đại sự... Đúng rồi, cái cường giả bí ẩn kia, người xác định còn ở đây không?

Nghe đến đó, Lý Dật trong nội tâm vừa động, đang thầm tính toán.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ẩn Thế Cường Giả

Q.6 - Chương 421: Ẩn Thế Cường Giả

Cảm tạ Đấu Thần điện tổng Điện chủ dạy cho hãn bộ cao cấp ẩn thân đấu kỹ "Ẩn long quyết" này, chiêu đấu kỹ này phát huy đến mức tận cùng, trừ phi là Đấu Thần cường giả cao hơn hãn quá nhiều, nếu trong đồng cấp không có người có thể nhận ra được hãn.

Tìm được một góc hẻo lánh, Lý Dật khoác lên hắc bào, không hề thu liễm khí tức cường giả.

Khí tức của Đấu Thánh cường giả phát tiết ra ngoài, sao mà cường đại, với sự nhạy cảm của Đấu Thần điện tứ đại điện sĩ, ngay lập tức đã phát giác ra.

- Vị cường giả này là ai, xin mời gặp mặt.

Bởi vì đã từng "Trợ giúp" qua lục y điện sĩ, tứ đại điện sĩ đã nhận định Lý Dật là bạn không phải địch, bởi vậy ngôn ngữ cũng có chút khách

khí.

Lý Dật chậm rãi giải trừ ẩn thân đấu kỹ, thân hình hiện ra, hắc bào bao phủ toàn thân.

- Hừ, các tiểu tử Đấu Thần điện, cùng Ma tộc vô cùng khoái hoạt như vậy sao.

Thanh âm khàn khàn, đầy vẻ tang thương.

- Xin hỏi các hạ là...

- Bằng mấy tiểu bối các người, còn không xứng biết rõ ta là ai?

Lý Dật thâm trầm nói:

- Nói xem, mấy người tiểu quý các người, rốt cuộc trong này làm cái trò gì?

Hắc y điện sĩ dù sao cũng chưa xác định được người này là ai, mà gọi đám người mình là tiểu tử, do không có biết rõ ràng thân phận của đối phương, cho nên cũng không tin tưởng vào đối phương:

- Các hạ nếu không xưng rõ tôn tính đại danh, bản điện cũng không dám truy vấn. Đa tạ các hạ hôm nay ra tay trợ giúp, nếu như các hạ có rảnh rồi đến Đấu Thần điện, Đấu Thần điện sẽ cảm tạ vô cùng.

- Danh hào của ta, nói ra chỉ sợ các người cũng không có nghe nói qua, nếu tổng Điện chủ tiểu tử kia có lẽ biết rõ.

Lý Dật cố lộng huyền hư nói:

- Lục đảo thần tiên, các người nghe nói qua sao?

- Các hạ là lục đảo thần tiên?

Hắc y điện sĩ biến sắc, cũng không tin tưởng đánh giá Lý Dật.

Lục đảo thần tiên, Lý Dật cũng chỉ là nghe nói qua tên mà thôi. Năm đó ở đóng băng thế giới, Lý Dật chính là bằng danh hào lục đảo thần tiên mà đe dọa ma thành thành chủ, mới có thể sống sót. Lúc này cũng không nghĩ tới, hôm nay còn mang ra dùng như vậy.

Xem ra, lục đảo thần tiên cũng có phần danh khí, theo biểu lộ của tứ đại điện sĩ, Lý Dật nhìn ra được, bọn họ hiển nhiên cũng biết cái tên này.

- Các người cũng không cần cảm ơn ta, ta ra tay tru sát Ma tộc, chỉ là bởi vì ta chán ghét Ma tộc, cùng các người không có nửa điểm quan hệ.

Lý Dật biết rõ Lục đảo thần tiên cùng ma thành thành chủ va chạm rất sâu, nói như vậy cũng không cần tính toán.

- Như vậy đảo tiên các hạ đi đóng băng thế giới, là vì ma thành thành chủ sao?

Tựa hồ, tứ đại điện sĩ cũng biết lục đảo tiên cùng ma thành thành chủ quan hệ không hòa thuận.

Lý Dật bỗng nhiên sáng giọng:

- Không nghĩ tới, Đấu Thần điện hiện tại cùng Ma tộc quan hệ hòa hợp như vậy, làm ta cảm thấy ngoài ý muốn.

Lời này tứ đại điện sĩ nghe xong, cũng thấy có một phen thâm ý. Thấy vị ẩn thế cao nhân cùng Ma tộc không hòa thuận, Đấu Thần điện lại cùng Ma tộc giao hảo, đây chẳng phải đem mình đối lập với lục đảo thần tiên sao? Đấu Thần điện tuy không sợ bất luận thế lực cường giả nào, nhưng cũng không đi gây chuyện?

Hắc y điện sĩ nói:

- Lục đảo thần tiên hiểu lầm, Đấu Thần điện cùng Ma tộc lần này hợp tác chỉ là do ngẫu nhiên, cũng là do nhu cầu thôi, cũng không phải là lục đảo thần tiên nghĩ lầm như vậy.

- Như thế nào là theo nhu cầu vậy.

Vì tiêu trừ nghi kỵ trong lòng ẩn thế cường giả, hắc y điện sĩ cần rằng một cái, nói:

- Thế giới tinh linh chứa chấp truy nã tội phạm quan trọng của Đấu Thần điện, người này là họa của Đấu Thần đại lục, nếu không trừ bỏ, tương lai khiến cho thiên hạ đại loạn. Nhưng Tinh linh tộc nhân không tha người. Về phần Ma tộc... Cái thế giới đóng băng này khí hậu ác liệt, cũng hy vọng có thể đem địa vực mở rộng đến thế giới tinh linh.

- Cho nên Đấu Thần điện cùng Ma tộc hợp tác với nhau, cấu kết với nhau làm việc xấu rồi?

Lý Dật không khách khí nói:

- Hảo, vì nhu cầu sao.

Bên trong hạp cốc chiến đấu, đã tiến vào giai đoạn gay cấn, dưới sự kích thích của huyết tinh, Ma tộc chiến sĩ càng ngày càng điên cuồng, đề giai ma thú rất nhanh bị loại bỏ, còn lại đều là trung giai, thậm chí cao giai ma thú, ma thú đặc thù kỹ năng, nhất là tinh thần hệ công kích của Tinh Linh chiến sĩ tạo thành thương tổn lớn. Ma thú quân đoàn bị đẩy về phía trước gần trăm mét.

Máu chảy thành sông, tầng tầng lớp lớp thi thể Ma tộc cùng Tinh Linh chiến sĩ đầy đất.

Đại ma pháp sư cùng đại cung tiến thủ cũng gia nhập vào chiến trường, Tinh linh tộc đoạt một nửa hạp cốc, chiến đấu lâm vào giằng co.

Trên sườn núi, hắc y điện sĩ bị " lục đảo thần tiên " trào phúng một trận, lập tức có chút xấu hổ. Cãi chày cãi cối nói:

- Đây là chủ ý của tổng Điện của đại nhân, chúng ta phải chấp hành.

- Tổng Điện chủ phạm vào sai lầm, các người phải ngăn cản hẳn?

Lý Dật bỗng nhiên sáng giọng nói:

- Ta tìm tổng Điện chủ các người đã, trước khi tổng Điện chủ đến, ngừng tiến công lại cho ta.

Giọng điệu của Lý Dật hoàn toàn là chân thật đáng tin.

Ẩn thế cường giả bỗng nhiên tức giận, làm tứ đại điện sĩ đều âm thầm kinh hãi, phải biết rằng, lục đảo thần tiên chính là cùng Đấu Thần điện tổng Điện chủ nổi danh. Bằng vài cái điện sĩ bọn họ, thật đúng là không địch nổi.

- Lục đảo thần tiên.

Hắc y điện sĩ lập tức có chút hụt hơi:

- Tổng Điện chủ đại nhân cũng không tại nơi này, mà ở Đấu Thần tổng điện.

Thấy tin tức như vậy, Lý Dật trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra, ánh mắt lại càng thêm sắc bén:

- Chuyện lớn như vậy, tổng Điện chủ tiểu tử kia sao không đến?

- Xác thực như thế, tổng Điện chủ mấy ít năm gần đây đã không quản đại sự, tất cả sự vụ đều do mấy người chúng ta lo liệu.

- Ta không nói lần thứ ba, lập tức đình chỉ tiến công, nếu không tự gánh lấy hậu quả.

Một chiêu này so với hữu hiệu, Lý Dật hung ác uy hiếp, làm hắc y điện sĩ không thể không chăm chú lo lắng hậu quả. Đối với Đấu Thần điện mà nói, ý đồ Ma tộc xâm chiếm thế tinh linh, hẳn cũng khôn cần quan tâm. Chỉ cần thú triều phát động, ảnh hưởng đến Tinh Linh Vương Đình, để Y Oa trưởng lão cướp lấy vị trí nữ vương, sau đó đem Lý Dật giao cho Đấu Thần điện, mục đích của bọn hắn coi như là đạt được rồi.

Dùng xảo thủ thắng, đây là ý tứ tổng Điện chủ, lợi dụng lực lượng Ma tộc cùng Tinh linh tộc mâu thuẫn, đạt tới hiệu quả mong muốn nhất.

Nhìn nhìn phương hướng hạp cốc, tuy không biết vì sao xuất hiện đại lượng tinh linh chiến sĩ, nhưng ma thú tập kết nhiều ngày như vậy, đưa tới Tinh Linh chiến sĩ cũng không tính là ngoài ý muốn. Nói không chừng Y Oa trưởng lão đã sớm đắc thủ rồi? Cho dù chưa có, trải qua trận tập kích này, tin tức sẽ đến tay Tinh Linh Vương Đình, Đấu Thần điện mục đích cũng đã đạt được.

Đã như vậy, làm gì còn muốn đắc tội với Thế ngoại cường giả nữa đây.

Cho nên, cân nhắc nửa ngày, hắc y điện sĩ thỏa hiệp:

- Được rồi.

Sau đó xoay người hướng Ma tộc tuyên bố mệnh lệnh đình chỉ tiến công.

Mười phút sau, mệnh lệnh được chấp hành, nhưng cả ma thú quân đoàn từ chiến trường thoát thân, lại mất hơn nửa canh giờ. Gần một giờ kịch liệt chiến đấu, trong hạp cốc lưu lại vô số máu tươi cùng thi thể, loại tình cảnh cực kỳ bi thảm này, làm Lý Dật quen nhìn núi thây biển máu cũng cảm thấy mà giật mình.

Nguy cơ tạm thời giải trừ, nhưng phiền toái còn chưa có chấm dứt. Đầu tiên, thú triều cũng không nghĩ đơn giản như vậy, nguyên bản đóng băng thế giới ma thú đã sớm nhìn vào thế giới tinh linh rồi, đối phó loại xâm lược trắng trợn này ngoại trừ kiên quyết đánh trả làm cho biết khó mà lui ra, căn bản cũng không có biện pháp khác.

Mà Đấu Thần điện, sớm muộn cũng biết Y Oa trưởng lão thất bại. Đến lúc đó Đấu Thần điện cùng Ma tộc hợp tác, Đấu Thần điện rất có thể sẽ phái ra lực lượng, hiệp trợ Ma tộc triệt để tiêu diệt Tinh linh tộc.

- Tổng Điện chủ tiểu tử kia tại Đấu Thần tổng điện thật không?

Nhìn hắc y điện sĩ hạ lệnh đình chỉ tiến công, "Ẩn thế cường giả" ngữ khí hơi chuyển biến tốt hơn.

- Không dám lừa gạt lục đảo thần tiên.

- Tốt lắm, ta đi tìm hắc đây, Nhớ kỹ, trước khi ta trở lại, nếu như Ma tộc còn dám tiến công, các người đều nhận thấy hậu quả.

Lý Dật nói xong, đầu khí vận chuyển tới cực hạn, vô cùng nhanh chóng bay vút đi, trong nháy mắt biến mất tại không trung. Trên không trung vòng vo một cái vòng lớn, Lý Dật vượt qua ma thú quân đoàn, về tới Tinh linh tộc. Lý Dật lo lắng Tinh linh tộc nhân kịch chiến, ổn thất sẽ không nhỏ, quan trọng hơn là, Cung vô song không biết có việc gì không.

Trong quân doanh, thảm trạng, từ trong hạp cốc, không ngừng có thi thể Tinh Linh chiến sĩ được mang ra, đặt ở trên bãi cỏ. Thương binh số lượng càng nhiều, tùy ý có thể thấy được tinh linh chiến sĩ cắn răng thống khổ.

- Lý Dật, người đã trở lại.

Nhìn thấy Lý Dật, Cung vô song lập tức nhảy dựng lên, ân cần nói:

- Lý Dật người làm sao vậy, sắc mặt thoát nhìn thật không tốt.

- Ta không sao, bảo Thi đấu Phàm đến tìm ta, ta cần nghe hắc báo cáo một chút.

Lý Dật ngẩng đầu nhìn Cung vô song, nói:

- Nàng có khỏe không.

Cung vô song sắc mặt trắng bệch, thần sắc tiêu tụy.

- Ta có thể có chuyện gì sao.

Cung vô song vẻ mặt cười khổ:

- Chiến đấu ngay từ đầu,Thi đấu Phàm dùng ma pháp giam cầm ta ở chỗ này, ta căn bản bóng dáng Ma tộc đều không có nhìn thấy.

Khó trách Thi đấu Phàm cam đoan an toàn cho Cung Vô Song như vậy, nhưng Lý Dật cũng không trách, cách làm mặc dù có chút cực đoan, nhưng Lý Dật rất thích nhìn thấy Cung vô song chiến đấu bị thương tổn.

Nhìn thấy Lý Dật trở về, Thi đấu Phàm thở dài một hơi. Vị đại tinh linh chiến sĩ này, một thân máu đen, khôi giáp thậm chí dính không ít máu tươi, nhưng ánh mắt sáng ngời, cả người lộ ra một cỗ sinh cơ bừng bừng.

- Lý Dật, chúng ta đánh lùi Ma tộc tiến công.

Thi đấu Phàm báo cáo.

- Nói cho ta biết tình huống thương vong.

- Trước mắt Tinh linh tộc vẫn lạc một trăm bốn mươi bảy cung tiến thủ cùng chín mươi sáu ma pháp sư, nếu như chiến trường thanh lý xong, mấy cái này khả năng còn có thể gia tăng. Tộc nhân bị thương, có gần ngàn người.

Chiến đấu sau khi chấm dứt, Thi đấu Phàm vẫn thanh lý chiến trường, đối với tình huống chiến trường so với đốt ngón tay của mình còn hiểu rõ hơn.

- Tổn thất nhiều như vậy sao?

Lý Dật động dung nói.

- Nhưng chúng ta đánh bại Ma tộc tiến công... Đây là một kỳ tích.

Thi đấu Phàm không biết Ma tộc tại sao phải thối lui, Lý Dật cũng không có nói cho hắn biết, Lý Dật lúc này mới thản nhiên nói:

- Thi đấu Phàm, người sẽ không hỏi thời điểm chiến đấu, ta đang làm gì đó sao?

Thi đấu Phàm ngẩn người, rồi mới hồi đáp:

- Ta không biết, cũng không muốn hỏi, nhưng ta biết rõ, người nhất định che chở Tinh linh tộc chúng ta.

Thi đấu Phàm, chính là như vậy, một khi người đã chinh phục được hãn, tất cả cao ngạo của hãn đều phục tùng vô điều kiện.

Được rồi, ít nhất là tạm thời an toàn, Khi hãn "Ẩn thế cường giả" từ Đấu Thần điện trở lại, hắc y điện sĩ cũng không dám lại phát động công kích.

Hiện tại hãn lo lắng là, bước tiếp theo phải làm cái gì bây giờ? Phiền toái có thể giờ mới bắt đầu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ước Đấu

Q.6 - Chương 422: Ước Đấu

Phiền toái bây giờ mới bắt đầu, sau hừng đông, những Ma tộc kia lại bắt đầu ở khu vực đối diện hạp cốc gầm hét mãnh liệt lên. Sau khi Lý Dật quan sát xong, hãn nhìn ra được, những Ma tộc này cũng không có bị Đấu Thần điện quản chế được, mà là theo bản năng của mình.

Ma thú cùng nhân loại chiến sĩ bất đồng, ngay cả ma thành thành chủ, cũng không dám nói đối với mấy cái Ma tộc chiến sĩ này khống chế tuyệt đối được, nếu như không phải một trận chiến tối hôm qua đã trải qua rồi, những Ma tộc chiến sĩ này cảm xúc chắc không ổn định như vậy, lúc này trong không khí tràn ngập máu tanh, đám Ma tộc chiến sĩ thủy chung vẫn có cảm xúc không bình tĩnh được.

Cũng không ai dám cam đoan, những Ma tộc chiến sĩ này cảm xúc lúc nào bộc phát, dựa theo bản năng mà không phải lý trí tấn công trận địa

bên phía tinh linh.

- Thông báo cho các chiến sĩ lui về phía sau cửa ải.

Lý Dật ra lệnh.

- Buông tha cho trận địa?

- Không phải buông tha trận địa, mà là ta không muốn làm cho chiến sĩ của chúng ta chọc giận Ma tộc.

Mất đi Tinh Linh chiến sĩ giằng co, Ma tộc cảm xúc bình tĩnh hơn rất nhiều. Lý Dật lo lắng thật lâu, muốn để tin tức Y Oa trưởng lão thất bại lộ ra. Thứ nhất là thử phản ứng của đối phương, đây là Lý Dật hiện tại muốn biết nhất, thứ hai cũng có khả năng có thể trì hoãn thú triều lần nữa đánh sâu vào, bởi vì sau khi biết được tin tức này, hắc y điện sĩ tất nhiên về Đấu Thần tổng điện báo cáo, để xin chỉ thị mới.

Cho nên sau hừng đông, các Tinh Linh chiến sĩ rút lui về phía sau, Lý Dật ở đón chờ phần đông Ma tộc chiến sĩ đi lên cái hạp cốc kia.

Ma thú lập tức điên cuồng hét lên, nhưng cảm nhận được quanh thân Lý Dật phát ra khí tức kinh người, những đám ma thú cũng không có tấn công.

Trong hạp cốc thấy Ma tộc chiến sĩ cử động, cũng làm Đấu Thần điện cường giả chú ý.

Rất nhanh, tứ đại điện sĩ xuất hiện ở tầm mắt Lý Dật cùng Ma tộc chiến sĩ.

Sau đó đánh giá, hắc y điện sĩ lạnh lùng nói:

- Lý Dật, tại sao ngươi lại xuất hiện ở nơi này?

- Không ngờ tới sao.

Lý Dật hơi vài phần trào phúng nói:

- Tại trong tưởng tượng của hắc y điện sĩ, ta đã bị Tinh linh tộc tân nhậm nữ vương bắt rồi, chờ đợi mang đến Đấu Thần điện sao.

Nghe thấy như vậy, hắc y điện sĩ sắc mặt khó coi, hẳn đúng là tính toán Y Oa trưởng lão, có thể vài ngày mới áp giả Lý Dật tới được.

- Y Oa vô năng.

Hắc y điện sĩ hung hăng mắng một câu, thấy Y Oa chính biến thất bại:

- Lý Dật, đừng tưởng rằng có Tinh linh tộc che chở, người có thể vĩnh viễn không có việc gì.

- Người sai rồi.

Lý Dật bình tĩnh nói:

- Bây giờ không phải là Tinh linh tộc tại che chở ta, mà là ta, làm thống suất Tinh linh tộc đại quân, hiện tại bảo vệ Tinh linh tộc.

- Ha ha ha, ha ha ha, thống suất Tinh linh tộc?

Hắc y điện sĩ không khỏi cười ha hả, có chút không quá tin tưởng lời Lý Dật nói:

- Người nói người là thống suất Tinh linh tộc? Làm sao có thể như vậy, người là một nhân loại, Tinh linh tộc có gốc hay không cho một nhân loại làm thống suất quân đội của bọn họ.

Lý Dật trước sau bình địa nói:

- Không cần cười, đây là sự thật. Điện sĩ các hạ, ngược lại các người đường đường là Đấu Thần điện, cùng Ma tộc cấu kết tiến công tinh linh tộc không tranh quyền thế, sự tình này nói ra, chỉ sợ mới làm cho người chê cười.

- Chớ cùng bản điện múa mép khua môi, bản điện không để mình bị đẩy vòng vòng, chỉ cần có thể bắt được người, coi như là hủy toàn bộ Tinh linh tộc thì tính sao. Đây cũng là chủ ý của tổng Điện đại nhân, nếu Tinh linh tộc hậu đãi người như thế, người hẳn tâm nhìn thấy Tinh linh tộc gặp họa vong tộc sao? Thức thời, hiện tại đi với ta gặp tổng Điện chủ đại nhân, nếu không, hậu quả người cũng rõ ràng rồi.

- Đấu Thần điện đối với tại hạ thật đúng là niệm tình khó quên, đã ba năm, vẫn cố chấp như thế, phần nhân tình này làm tại hạ khâm phục. Các người không phải muốn tìm được ta sao, ta hiện tại đứng ở trước mặt các người, có bản lĩnh thì tới bắt ta đi.

Tứ đại điện sĩ liếc nhau, tựa hồ thật đúng là có ý nghĩ này. Lục y điện sĩ với tính cách tục tằng càng không che dấu chút nào nói:

- Cùng tiểu tử này dong dài cái gì, chúng ta cùng tiến lên, quật ngã hắn rồi nói sau.

Nếu như có thể đơn giản lời nói như vậy, Đấu Thần điện còn cần phí lớn khí lực như vậy sao? Năm đó Đấu Thần điện tổng Điện chủ tự thân xuất mã, đều không có thể bắt được Lý Dật. Bốn điện sĩ cấp bậc cường giả, thực lực tuy làm cho người kính sợ, nhưng muốn lưu lại Lý Dật, lại không khỏi quá sức.

- Lý Dật, nếu không đi như vậy, chúng ta sẽ đem ân oán triệt để chấm dứt xuống, bản điện cùng người đơn đả độc đấu, nếu như người thắng bản điện, Đấu Thần điện từ nay về sau không động tới người một sợi lông. Nhưng nếu người thua, vậy thì mời theo bản điện hướng Đấu Thần tổng điện đi một chuyến.

Lời của Hắc y điện sĩ cũng không phải là không có đạo lý, ba năm thời gian, tu luyện tới Đấu Thánh đỉnh phong thực lực, phóng nhãn Đấu Thần đại lục, cũng tìm không ra mấy đối thủ xứng đôi.

- Hào.

Lý Dật ngữ khí vừa chuyển, lại có vẻ khinh thường nói:

- Chỉ sợ hắc y điện sĩ không làm chủ được cái này, đánh cuộc cũng chưa hẳn không thể, lại cần Đấu Thần điện tổng Điện chủ ra mặt làm chứng.

Lý Dật Đấu Thánh ba tinh, hắc y điện sĩ đã sớm điều tra được rõ ràng, Đấu Thánh đỉnh phong đối với Đấu Thánh ba tinh, nói như thế nào cũng là chiếm lấy đại tiện nghi. Huống chi, nếu quả thật muốn tiến hành loại đánh cuộc này, hẳn hắc y điện sĩ ý vào Đấu Thần điện, có thể lợi dụng tư nguyên, so với Lý Dật hơn nhiều.

Xác định các loại ưu thế của mình sẽ chuyển hóa thành lợi, hắc y điện sĩ ngữ khí kiên định nói:

- Chẳng lẽ dùng thân phận bản điện, còn không xứng cùng tiểu tử người đánh cuộc đấu sao?

- Xứng ngược hay không, chỉ là điện sĩ các hạ nhân phẩm thật sự không có bao nhiêu bảo đảm, tại hạ nếu bị thua, tự nhiên không có quyền lựa chọn, nhưng nếu là tại hạ may mắn thắng, ai biết điện sĩ các hạ có thể lật lọng hay không?

Trực tiếp bị hoài nghi đến nhân phẩm, hắc y điện sĩ cũng nhất thời im lặng, chỉ là lạnh lùng nói:

- Vậy người muốn thế nào mới có thể tin tưởng bản điện?

- Trước được Đấu Thần điện tổng Điện chủ các người đồng ý, mời nhân vật nổi danh thiên hạ làm chứng, cuộc đánh cuộc này mới có thể tiến hành, nếu không ta và người tự đấu, không thể nói trước ta còn muốn đổi ý.

Hắc y điện sĩ suy tư một chút, tự thấy nắm chắc thắng lợi trong tay, thân nhiên nói:

- Cái này cũng không khó, dùng danh vọng Đấu Thần điện ta, mời vài nhân vật nổi danh Đấu Thần đại lục cũng không nói chơi.

Điều này Lý Dật cũng tin tưởng, mỉm cười, chân thành nói:

- Người sẽ không sợ ta lật lọng sao?
- Người không có cơ hội kia, bởi vì người nhất định phải thua.
- Tại hạ nhân mạch mỏng manh, bất quá cũng nhận ra vài nhân vật nổi danh, vài nhân vật nổi danh có thể sẽ cho tại hạ vài phần mặt mũi. Vì công bằng, không bằng tại hạ cũng mời vài vị. Một cái chính là Tinh linh tộc Tinh linh nữ vương, người khác là thiên phong đế quốc hoàng đế. Nhưng thiên phong hoàng đế, còn cần Đấu Thần điện thay ta chuyển đạt.

Nếu như đồ ước đạt thành, như vậy lăn qua lăn lại, ít nhất thú triều sẽ kéo dài nhiều ngày, huống chi đánh cuộc, phần thắng của mình cũng không quá nhỏ.

Mà ở hắc y điện sĩ, đối với đánh cuộc cũng tràn ngập hy vọng, thông qua đánh cuộc bắt lấy Lý Dật. Chuyện của Lý Dật cũng đã hơn ba năm, Đấu Thần điện cũng thật sự cần triệt để giải quyết vấn đề này.

- Nhất định sẽ chuyển đạt, Đấu Thần điện còn có thể thay người hộ tống đến tận đây. Về phần ngày đánh cuộc, cần một tháng thời gian.
- Tốt lắm, lấy một tháng thời gian, chúng ta không gặp không về.
- Không gặp không về.

Hai người định ra đồ ước, đang muốn bỏ đi, bỗng nghe giữa không trung một người u ám nói:

- Hai người đánh cuộc đấu, sao có thể bỏ qua ta một bên.

Không cần nhìn, nghe thanh âm này, Lý Dật chỉ biết, là ma thành thành chủ đến. Ma thành thành chủ đến bây giờ mới tới nơi, đúng là vượt quá ngoài ý liệu của Lý Dật. Theo lý thuyết, với tốc độ cự địch lam ưng, ma thành thành chủ sớm nhận được tin tức.

Ma thành thành chủ đến, mới lập thành đồ ước lại nảy sinh biến cố. Hắc y điện sĩ trên mặt rùng mình, dù sao Đấu Thần điện còn thiếu nợ một cái mạng phó thành chủ, ma thành thành chủ sao có thể thoải mái không nhắc tới?

- Thành chủ các hạ, hơn ba năm không thấy, lão nhân gia ngài vẫn phong thái như trước.

- Lý Dật, thói tiểu tử lừa ta thật khổ.

Nhớ tới bờ biển đóng băng thế giới, ma thành thành chủ cảm thấy bất đắc dĩ.

Lý Dật lặng lẽ cười, vô tội nhún nhún vai:

- Quá khứ đã qua đi, hiện tại chỉ nói hiện tại. Thành chủ các hạ, người phát động thú triều tiến công thế giới tinh linh, cũng không hỏi thăm ta một chút, ta Lý Dật hôm nay thống suất Tinh Linh quân đội, đây không phải là muốn làm khó ta sao?

- Người làm tới thống suất Tinh Linh?

Ma thành thành chủ vẻ mặt kinh ngạc vô cùng, ngược lại oán hận nói:

- Vừa vặn, nợ cũ nợ mới cùng tính.

Sau đó nhìn hắc y điện sĩ:

- Đấu Thần điện chẳng lẽ không coi bốn thành chủ ra gì sao?

Cái quan hệ này nhất thời phức tạp, nhưng chính là bởi vì phức tạp, tựa hồ cũng có thể lợi dụng. Lý Dật xúi giục nói:

- Đấu Thần điện vốn không có ý định chơi người, lão nhân gia cũng đừng tức giận làm gì.

- Bỏ qua bốn thành chủ một bên? Hừ, Ma tộc chúng ta nhiều chiến sĩ đều chết vô ích như vậy là sao? Còn có phó thành chủ ta, bị chết không minh bạch. Đấu Thần điện nói bỏ qua một bên thì bỏ qua một bên sao, một mình ước đấu, làm như vậy tựa hồ cũng quá đáng rồi.

Nói thật, ma thành thành chủ tâm cao khí ngạo hắc y điện sĩ không để trong mắt, nếu như không phải lo lắng đến hãn đối với Ma tộc có sức ảnh hưởng lớn, căn bản cũng lười biếng đối thoại.

- Vậy người muốn thế nào?

Hắc y điện sĩ không hữu hảo đáp lại.

- Không muốn thế nào, đã đánh cuộc đấu, bốn thành chủ tự nhiên cũng muốn tham dự, bằng không, để cho Ma tộc vận mệnh ta nắm giữ ở trong tay Đấu Thần điện sao, điều này làm cho bốn thành chủ làm sao nói được với Ma tộc chiến sĩ đây.

Ma thành thành chủ chặn ngang một chân như vậy, sự tình trở nên có ý tứ. Lý Dật nói:

- Chẳng lẽ ma thành thành chủ cũng muốn cùng ta đánh một hồi sao? Ta không sao cả, các người người nào ứng chiến đều như nhau.

Lại nghe ma thành thành chủ nói:

- Ta cũng mặc kệ là ai ứng chiến. Đã muốn đánh cuộc đấu, chúng ta cùng đánh cuộc. Ma tộc cùng Đấu Thần điện ra ba cường giả, người cùng Tinh linh tộc ba cường giả, ba thắng hai, như vậy có thể công bằng rồi.

Công bằng đúng là công bằng, nhưng... Lý Dật lông mày nhăn lại, Đấu Thần điện cùng Ma tộc có thể nói là nhân tài đông đúc, trừ mình ra, Tinh linh tộc Thi đấu Phàm thực lực mạnh, còn người nữa muốn tìm ra cao thủ, thật đúng là không dễ dàng. Nhưng, đây chính là cái hảo cơ hội giải quyết Đấu Thần điện dây dưa. Có Đấu Thần đại lục cùng Tinh linh tộc nữ vương làm chứng, nếu như thắng được đánh cuộc đấu, Đấu Thần điện

da mặt coi như so với tường thành hơn nữa, cũng không khỏi không buông tha truy nã đối với chính mình.

Suy nghĩ sau nửa ngày, Lý Dật quyết định đánh cuộc một keo, dù sao coi như là không đánh cuộc, thế cục cũng sẽ không tốt hơn chút nào.

- Tiền đặt cược? Nếu ma thành thành chủ ra tay, cũng nên mang một ít tiền đặt cược đến chứ.

Về tiền đặt cược, ma thành thành chủ hiển nhiên có chuẩn bị, không chút hoang mang nói:

- Cái này tự nhiên, hai chúng ta mặc dù có chút va chạm, nhưng đã lâu như vậy, bốn thành chủ đối với người cũng không có bao nhiêu hứng thú. Ngược lại thế giới tinh linh sản vật khí hậu tươi tốt, nếu như người cùng Tinh linh tộc thua, bốn thành chủ cũng không nhiều yêu cầu xa vời, thỉnh Tinh Linh Vương Đình vì bốn thành chủ tu sửa một chỗ hành cung, bốn thành tùy thời ở lại là được.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thuyết Phục Nữ Vương

Q.6 - Chương 423: Thuyết Phục Nữ Vương

Thì ra ma thành thành chủ nhớ thương thế giới tinh linh, Đóng băng thế giới Đấu Thần bắc bộ, bốn phía đều là thế lực cường đại, phía nam có La Lan học viện khổng lồ, tây bộ chính là Đấu Thần điện tổng điện, những thế lực này Ma tộc thật đúng là không thể trêu vào, cũng chỉ có Tinh linh tộc thoát nhìn dễ khi dễ mà thôi.

- Cái này tại hạ cũng không làm chủ được.

Lý Dật chi tiết nói:

- Tiền đặt cược của thành chủ các hạ, tại hạ còn cần xin ý kiến của Tinh linh nữ vương bệ hạ mới có thể trả lời được. Bất quá, nếu thế giới tinh linh mà bị thua, thì Vương Đình sẽ vì lão nhân gia ngài tu sửa hành cung, nhưng cũng phải nói, nếu như thành chủ các hạ bất hạnh thua, cũng sẽ ở ma thành bố trí một chỗ hành cung cho Tinh linh nữ vương.

Ma thành thành chủ trên mặt thay đổi, nói:

- Ta làm sao có thể thất bại.

Nhưng lời này còn chưa nói ra miệng, chỉ là lạnh giọng đáp ứng nói:

- Tự nhiên.

- Hảo, trận đánh cuộc đấu này càng ngày càng có ý tứ.

Lý Dật nhẹ nhàng vẫy tay, chuyển hướng hắc y điện sĩ:

- Điện sĩ các hạ có đồng ý đề nghị của thành chủ hay không?

Hắc y điện sĩ đã sớm tính toán rồi, ma thành thành chủ mặc dù là muốn mượn mình để kiếm chỗ tốt, nhưng khách quan lên nói, ba thắng hai, so với mình một mình độc đấu tỷ lệ thắng càng lớn hơn mấy lần. Tăng thêm hai trận đấu, chẳng khác nào bảo hiểm của đánh cuộc cả. Chỉ có một tầng bảo hiểm là hắc tự tin có thể thắng Lý Dật, hai tầng bảo hiểm, theo hắc y điện sĩ hiểu về Tinh linh tộc, ngoại trừ người được xưng đệ nhất thiên tài Thi đấu Phạm ra, Tinh Linh tựa hồ cũng không có lấy ra được cao thủ.

- Thế thì đồng ý như vậy.

Hắc y điện sĩ nói:

- Cái này đồ ước tạm thời định ra như vậy, nhưng nơi này ngoại trừ thành chủ các hạ, Đấu Thần điện cùng Tinh linh tộc, bản điện cùng Lý Dật nói đều không tính toán gì hết. Chúng ta trước đều tập hợp thành báo lên, ba ngày sau, chúng ta lại xác định đồ ước, như thế nào?

Tựa hồ cũng chỉ có thể làm như vậy, tuy Lý Dật xác định, chỉ cần mình kiên trì, Tinh linh nữ vương nhất định sẽ đồng ý cho mình đánh cược một lần, hắc y điện sĩ chắc cũng như vậy, cho nên, đánh cuộc mặc dù chưa có xác định cuối cùng, nhưng đã chắc chắn rồi.

- Ba ngày sau bốn thành chủ tới.

Chỉ cần nội dung đồ ước không thay đổi, đến lúc đó chấp hành là được.

- Chờ một chút.

Lý Dật thấy ma thành thành chủ muốn đi, vội vàng quát:

- Có thể cho Ma tộc chiến sĩ lui về phía sau mười dặm hay không, nếu ở trong này, ta cuối cùng cũng lo lắng.

- Ta sẽ lui mười dặm, Tinh Linh quân đội cũng vậy.

- Một lời đã định.

Lý Dật cầu còn không được.

Sự tình diễn biến thành như vậy, ngược lại có chút vượt quá dự đoán của Lý Dật, nhưng bất kể như thế nào, thú triều uy hiếp tạm thời giải trừ. Lúc này một lần vất vả mà suốt đời nhàn nhã giải quyết Ma tộc đóng băng thế giới uy hiếp, thì cần phải xem đồ ước một tháng sau.

Trước khi về đến Tinh Linh Vương Đình, Lý Dật tính toán lựa chọn nhân tuyển thứ ba. Trừ mình cùng Thi đấu Phàm ra, trong đầu hắc cũng chưa có chọn người thích hợp. Đối phương hắc y điện sĩ, ma thành thành chủ cơ bản định rồi, hắc và Thi đấu Phàm toàn lực, phần thắng cũng không phải quá lớn.

- Thật sự không được, để ta lên đi.

Nhìn thấy Lý Dật nghĩ đầu muốn vỡ tung, Cung vô song nói.

Nếu như chắc thắng hai trận đầu, thì Lý Dật sớm đã chọn nàng thi đấu trận thứ ba rồi. Cung vô song chỉ là đấu tôn cường giả, đối phương Đấu Thánh cường giả cả đồng, mà ngay cả Đấu Thần điện tổng Điện chủ đánh trận thứ ba cũng chưa biết chừng, dưới loại tình huống này, Cung vô song nếu không thắng thì coi như xong, chỉ sợ còn nguy hiểm tánh mạng, đây là chuyện mà Lý Dật không muốn mạo hiểm.

- Còn có một tháng thời gian, ta nhất định sẽ tìm được nhân tuyển phù hợp.

Lý Dật đương nhiên cũng sẽ không ngốc nói Cung vô song không đủ tư cách.

Nhưng Cung vô song cũng hiểu ý của Lý Dật, không vui nói:

- Xem thường ta có phải là không đủ tư cách sao?

- Đương nhiên không phải, Vô Song tỷ thật lợi hại, năm đó ở thiên phong đế quốc đánh cho ta răng rơi đầy đất, thiếu chút nữa chết trong tay người, tại hạ như thế nào xem thường?

Trên đường đi, trời sáng từng bừng, cảnh đẹp từng bừng, lúc này hẳn cũng không cần phải suy nghĩ, hưởng thụ cảnh đẹp cùng mỹ nữ bên cạnh.

- Chàng xem thường ta, năm đó chàng là Đấu Vương, ta chính là Đấu Hoàng, hiện tại chàng là Đấu Thánh, ta còn là đấu tôn, ý tứ này có phải là?

Cung vô song cả giận nói.

- Vô song, nàng cũng đừng quên, nàng tấn chức Đấu Hoàng cường giả còn có công lao của ta, nếu không cùng ta liều mạng không ngớt, nàng cũng sẽ không đột nhiên tấn cấp. Ai, chuyện cũ như khói, chuyện cũ như khói rồi. Không nghĩ tới năm đó ở trong động đánh cho người sống ta chết, hiện tại ở trên giường đánh cho ta sống người chết...

- Lưu manh, xem đánh.

Cung vô song đỏ mặt lên, vừa dùng lực, không gian ba động thoáng kịch liệt, đuổi theo Lý Dật. Trên giường đánh cho người sống ta chết cũng không phải lần một lần hai, nhưng dù sao chưa có chính thức lập gia đình, Cung vô song vẫn còn tâm tính thiếu nữ.

- Ta nói không có nói sai.

Lý Dật cũng hơi gia tốc, hai đạo nhân ảnh ngự không mà đi, một trước một sau, trông rất là phiêu dật tiêu sái.

Tuy mặt ngoài thoải mái, trong nội tâm Lý Dật cũng không thoải mái chút nào, Tinh Linh Vương Đình ở trong tầm mắt, hẳn cần phải báo cáo Tinh linh nữ vương về việc quyết đấu, nếu nàng hỏi ba người xuất chiến, thì hẳn nên đáp lại thế nào? Nếu như đáp không được, hoặc là đưa nhân tuyển làm cho nữ vương lo lắng, nữ vương cũng không thể yên tâm đem vận mệnh thế giới tinh linh giao cho hẳn?

Tin tức Lý Dật trở lại Vương Đình rất nhanh làm cho Tinh linh tộc nhân vây xem, mọi người Tinh linh tộc rất quan tâm đến tình hình Tinh Linh chiến sĩ có thể chống chọi được thú triều hay không. Tại sân rộng Vương Đình, Lý Dật phát biểu đầy nhiệt huyết, đem tình huống Tinh linh tộc đánh lui thú triều tiến công nói qua một lần, đương nhiên, hẳn cũng thêm thắt ít nhiều.

Nhưng trận diễn thuyết này làm cho Tinh linh tộc yên ổn xuống, khắp nơi mọi người đều vui sướng vô cùng.

Hiện tại, rời khỏi sân rộng Vương Đình náo nhiệt, Lý Dật đi về phía Tinh linh nữ vương ưu nhã mà không mất phong phạm vương giả.

Tinh linh nữ vương lúc này tiêu tụy vài phần, chứng tỏ mấy ngày nay cuộc sống Tinh linh nữ vương cũng không thể bình an gì.

- Lý Dật, tình huống thật sự tốt như vậy sao?

Tinh linh nữ vương khôn khéo hơn người, đương nhiên sẽ không đem nội dung Lý Dật diễn thuyết toàn bộ là sự thật.

- Chúng ta đánh bại một lần thú triều, đây là sự thật.

Lý Dật cẩn thận đáp:

- Tuy nhiên chúng ta mất đi hơn hai trăm chiến sĩ, nhưng chúng ta đã sáng tạo kỳ tích, Đấu Thần lịch sử đại lục chưa từng có một lần chống lại thú triều mà trả cái giá thấp như vậy.

- Tốt lắm, không cần nói chiến tích với ta. Ta muốn biết chính là thú triều tại sao phải dừng lại.

Nữ nhân khôn khéo quả nhiên không dễ lừa, các nàng rất giỏi về bắt lấy tâm lý, Lý Dật không muốn đem chuyện chính mình giả trang thành ẩn thế cường giả nói ra, bởi vì nếu nói ra thì sẽ phải nói đến chuyện đóng băng thế giới cùng chuyện La Lan học viện tổ chức thành đoàn thể... Thì chuyện rất khó chấm dứt.

- Ta nghĩ, tinh linh chiến sĩ rất là kiên cường, Ma tộc cũng phải cảm thấy sợ hãi đi.

Lý do như vậy, Tinh linh nữ vương cho dù không tin, cũng phản bác không được, thử hỏi cái đế vương nào lại trước mặt thống suất chối bỏ chiến sĩ chính mình anh dũng, hơn nữa còn tại tình huống vừa đánh thắng trận.

- Được rồi, chúng ta thắng lợi, đây là sự thật!"

Tinh linh nữ vương chủ đề vừa chuyển:

- Như vậy kế tiếp? Ta nghĩ ngài nhất định có chuyện trọng muốn báo cáo ta.

- Nữ vương bệ hạ sáng suốt, Là như vậy, về thú triều lần này, ta đã điều tra rõ ràng. Đấu Thần điện cùng đóng băng thế giới ma thành thành chủ liên thủ. Đấu Thần điện muốn lợi dụng thú triều tạo ra chính biến, để Y Oa trưởng lão leo lên nữ vương, mà một bộ phận giao dịch, chính là Y Oa giao ta cho Đấu Thần điện.

- Như vậy ma thành bọn họ có chỗ tốt gì?

- Đây là sự tình trọng điểm, Ma thành đối với thế giới tinh linh sản vật đã sớm thềm thường từ lâu rồi, mục đích của bọn hắn phi thường âm hiểm, muốn khống chế cả thế giới tinh linh, tiêu diệt Tinh linh tộc.

Tinh linh nữ vương biến sắc:

- Thì ra là thế.

Thoáng dừng lại, lập tức nhạy cảm nói:

- Đã như vậy, Ma tộc sao có thể từ bỏ ý đồ, bọn họ nhất định còn có thể lần nữa phát động công kích.

- Đúng.

Lý Dật hồi đáp:

- Bất quá bây giờ ngược lại có một cái cơ hội, một cái cơ hội một lần vất vả mà suốt đời nhàn nhã.

- Người nói.

- Đấu Thần điện cùng ma thành thành chủ nguyện ý cùng ta định ra đồ ước, song phương phái ra ba vị cường giả quyết đấu, ba cục hai thắng.

- Đánh cuộc đấu? Việc này liên quan đến ta Tinh linh tộc ngàn vạn tộc nhân, há có thể qua loa như thế.

- Vấn đề là nếu như chúng ta có thể thắng cuộc đấu, là có thể tránh khỏi hàng vạn tinh linh chiến sĩ hy sinh đổ máu.

Lý Dật không khách khí phản bác nói:

- Cùng với hàng vạn tinh linh chiến sĩ cùng ma thú quân đoàn đánh cuộc, còn không bằng tìm ra ba cường giả cùng bọn họ đánh cuộc... Dù cho đánh cuộc thất bại, ai nói chúng ta sẽ mất quyền lợi.

Lý Dật nói lời này tuy có điểm vô lại, nhưng là đã động đến điểm mấu chốt của Tinh linh nữ vương. Lý Dật nói không sai, chống lại thú triều, kỳ thật chính là cuộc đấu của mấy vạn Tinh Linh chiến sĩ cùng Ma tộc.

Tinh linh nữ vương cũng không phải là người không có suy nghĩ, cho nên hỏi đến mấu chốt của vấn đề:

Như vậy, người đối với đánh cuộc thắng lợi, nắm chắc được bao nhiêu phần?

- Nắm chắc không quá lớn.

Lý Dật thành thực nói:

- Bởi vì người thứ 3 tham gia đánh cuộc đấu chưa có tìm được.

Điều này làm cho người buồn bực, nhưng là sự thật.

- Người nói, Tinh linh tộc không thấy một người có thể chống lại Đấu Thần điện ma pháp sư hoặc là cung tiến thủ sao?

Nữ vương rõ ràng có chút mất hứng, mọi người ánh mắt kiến thức bất đồng, tại trong mắt nữ vương, Tinh linh tộc tộc cường giả như vân, nhiều thiên phú ma pháp sư cung tiến thủ như vậy chẳng lẽ khó khăn tìm một người sao?

- Đương nhiên không phải, chỉ là trận đánh cuộc này quan hệ quá trọng yếu, chẳng những quan hệ đến vận mệnh của ta, cũng quan hệ đến cả thế giới tinh linh, người ta muốn tìm, phải là tuyệt đối cường giả, mà không

phải cường giả bình thường. Bởi vì đối phương, bọn họ cũng sẽ phải ra cường giả mạnh nhất.

Lời này tuy không quá xuôi tai, nhưng vẫn làm cho Tinh linh nữ vương thoả mãn, cái ý này nói rõ Lý Dật cũng không phải đem nhẹ vận mệnh thế giới tinh linh tùy tiện áp tại trên người nào.

- Ngài, Thi đấu Phàm có phần thắng không, chỉ cần các người thắng, như vậy người thứ ba có quan trọng nữa hay không?

- Ta không nghĩ lừa gạt ngài, tôn kính nữ vương bệ hạ, ta cùng Thi đấu Phàm, đều không có nắm chắc tất thắng. Bởi vì đối thủ Đấu Thần điện Đấu Thánh hắc y điện sĩ cùng ma thành thành chủ, về phần người thứ ba, ta nghĩ, bọn họ rất có thể phải ra Đấu Thần điện tổng Điện chủ.

Lời nói này làm cho Tinh linh nữ vương lo lắng lo lắng, nhưng Lý Dật thật nói ra, làm cho tinh linh nữ vương tín nhiệm:

- Nhận thấy khả năng thất bại mới tìm được thắng lợi cuối cùng, ta cho phép ngài đại biểu Tinh linh tộc tiến hành cuộc đấu. Nhưng, vì Tinh linh tộc vô số sinh linh, không cần biết biện pháp gì, các người nhất định phải thắng.

Rõ ràng là đồng ý, Nữ vương tín nhiệm, làm Lý Dật áp lực rất lớn. Nếu như chỉ là vận mệnh cá nhân, Lý Dật cũng không phải quá để ý, chính mình cũng không tính toán tại Đấu Thần tạo dựng tấm gương đạo đức, cho dù toàn bộ nhân vật nổi danh tại Đấu Thần đại lục chứng kiến, hẳn cũng không quan tâm.

Nhưng tình huống bây giờ bất đồng, trên bờ vai hắn, là toàn bộ vận mệnh của Tinh linh tộc.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trở Về La Lan Học Viện

Q.6 - Chương 424: Trở Về La Lan Học Viện

Nhìn Tinh linh nữ vương thật sâu, Lý Dật từ trong đôi mắt nữ vương cảm nhận được tín nhiệm, cái tín nhiệm này làm hân động dung.

- Nữ vương bệ hạ, tại một tháng sau đánh cuộc tại hạp cốc, xin ngài đến lúc đó phải đích thân tới.

Không cần nói thêm cái gì, ngoại trừ làm hết sức, Lý Dật không cho nữ vương hứa hẹn gì cả.

Từ chỗ của nữ vương đi ra, Lý Dật không dừng lại, mà là cùng Cung vô song chạy tới Khuê Khắc hạp cốc. Ma thú quân đoàn ở đó, ai có thể đảm bảo không phát sinh sự cố gì.

May mà, tình huống ở Khuê Khắc hạp cốc so với Lý Dật dự đoán còn tốt hơn, bởi vì đối với đánh cuộc tự tin mười phần, cũng không muốn Ma tộc tổn thất, ma thành thành chủ mệnh lệnh ma thú quân đoàn lui về phía sau hơn mười dặm, trong rừng cây bị một mảnh băng tuyết bao trùm đồn trú xuống.

Khue Khắc hạp cốc tình thế chuyển biến tốt đẹp, chiến tranh tạm thời dừng lại.

Hắc y điện sĩ cũng rất mau phái người đến thông tri cho Lý Dật, Đấu Thần điện tổng Điện chủ đã đồng ý, nhưng cũng không nói người thứ ba là ai. Lý Dật phán đoán, vì thắng được cuộc đấu, người thứ ba có khả năng là Đấu Thần điện tổng Điện chủ tự thân xuất mã.

Nếu tổng Điện chủ suất mã, hắc y và Thi Đấu Phàm đều phải thắng, nếu để cho Thi Đấu Phàm đi đối phó Đấu Thần điện tổng Điện chủ, chính mình dùng thân phận Lục đảo thần tiên, liều mạng thắng được hắc y điện sĩ cùng ma thành thành chủ, cũng không phải là không có khả năng.

Còn một tháng thời gian, thấy tình thế Khuê Khắc hạp cốc ổn định, Lý Dật quyết định đi làm một việc.

Một tháng sau quyết đấu, Lý Dật quyết định toàn lực ứng phó, thậm chí không tiếc tánh mạng trả một cái giá lớn. Nhưng trước đó, có một việc hẳn nhất định phải làm, nếu không không thể liều chết đánh cược một lần.

Đó là mối thù của Na Na còn chưa báo.

La Tuyết Phong, hiện phó viện trưởng La Lan học viện, tuy Phì phì đứng đầu, nhưng La Tuyết Phong mới là người cầm quyền, cũng là người mà Lý Dật trước trận quyết đấu cần giải quyết.

Lần đánh cuộc này, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, Đấu Thần điện nhất định sẽ mời La Tuyết Phong làm nhân chứng, đến lúc đó đang tại Đấu Thần đại lục không thể động thủ.

Lý Dật cũng không nói rời khỏi Khuê Khắc hạp cốc mà hàm nói cho Thi Đấu Phàm cùng cung vô song là một mình tiến nhập đóng băng thế giới. Từ nơi này đến La Lan học viện cũng không xa, hai ba ngày phi hành là đến nơi.

La Lan học viện cùng lúc trước hẳn rời đi cũng không có gì khác nhau, thậm chí Lý Dật đưa ra thân phận của mình, thủ vệ đều không có quá nhiều hoài nghi, để cho hẳn tiến vào.

Lý Dật quen thuộc thẳng đến "Vô loạn hoa quật", Vô loạn hoa quật có chút ít biến hóa, tựa hồ đã trải qua tu sửa, cửa ra vào có hai học viên.

- Phì Phì viện trưởng ở đâu?

Lý Dật đi ra phía trước, hỏi.

hai cái học viên cũng không biết lai lịch Lý Dật, thản nhiên nói:

- Viện trưởng tại khu văn phòng làm việc, nếu như người muốn gặp, buổi tối lại đến, nếu như vận khí tốt, hẳn không có uống rượu, cũng không có mang nữ nhân trở về, nói không chừng có thể tiếp kiến người.

- Ta ở trong nhà chờ hần.

Lý Dật nói, nhắc chân liền đi vào bên trong.

Hai thủ vệ học viên vội vàng ngăn lại nói:

- Chỗ này không phải là tùy tiện người nào cũng có thể vào được.

Ôi, viện trưởng tư thế cũng không nhỏ, Lý Dật mỉm cười:

- Các người không biết ta là ai không?

Hai cái học viên, xem bộ dáng một hai năm nhập học, đánh giá Lý Dật nửa ngày, lắc đầu, bất quá vẫn còn cung kính nói:

- Học trưởng, chúng ta cũng là theo như quy củ làm việc, ngài không cần phải khó xử ta.

Thái độ không sai, Lý Dật cũng không tính toán làm khó hần, dứt khoát hướng cạnh cửa, cùng hai học viên rảnh rỗi hàn huyên.

- Các người đều tên gọi là gì.

Một học viên hồi đáp:

- Ta gọi là Lạp Lý kỳ.

Vừa chỉ học viên bên cạnh nói:

- Hần là Mạt Thác.

- Được rồi, Lạp Lý kỳ, ngươi là người của đế quốc nào? Đến La Lan học viện mấy năm rồi?

- Ta là thứ tử của nhiếp chính vương Thiên Long đế quốc, năm trước mới đến La Lan học viện.

Một đứa con của nhiếp chính vương, có thể khiêm tốn như thế, Lạp Lý kỳ cùng con dòng cháu giống có chút không giống. Bất quá, tại La Lan học viện, không thiếu nhất chính là con dòng cháu giống, thiên long đế quốc tại Đấu Thần đại lục cũng không tính là cái đế quốc cường đại gì, đơn giản là cùng bốn quốc phía nam đồng khí liên chi kết thành đồng minh, mới có thể tại thế giới này tồn tại.

- Thì ra là quý tộc của Thiên Long đế quốc.

Lý Dật trầm tư hỏi:

- Vậy người nhất định nghe nói qua Đỗ Lạp.

- Đỗ Lạp? Ngài nói hoàng tử Thiên long đế quốc rồng bay? Đường nhiên, ta có thể đi vào La Lan học viện, hơn nữa tìm được viện trưởng đại nhân, đều là vì Đỗ Lạp hoàng tử điện hạ giới thiệu.

Thấy Lý Dật nhắc tới Đỗ Lạp có phần tùy ý, Lạp Lý kỳ đối với Lý Dật ngữ khí càng thêm cung kính.

Một một người làm quan cả họ được nhờ, Phì phì dù thế nào có tiếng không có miếng, dù sao cũng là thân phận viện trưởng, dưới tay hẳn có tiếng ăn chơi trác táng, cũng đều có không ít tiện nghi.

- Như vậy Đỗ Lạp, hẳn hiện tại ở nơi nào?

- Hoàng tử điện hạ sao? Hẳn đã trở lại thiên long đế quốc, ngài biết rõ, thiên long đế quốc cũng không yên ổn.

- Tại sao không yên ổn?

Lý Dật nhiều hứng thú mà hỏi.

Lạp Lý kỳ mặt biểu lộ cổ quái, có chút khó xử nhìn Mạt Thác, nói:

- Học trưởng không nên hỏi nhiều như vậy, tóm lại không phải là chuyện tốt.

Lý Dật "A" một tiếng, thức thời dời đi chủ đề, đã hỏi tới vấn đề chính mình muốn biết nhất:

- La Tuyết Phong phó viện trưởng, hẳn tại La Lan học viện sao?

Vấn đề này làm khoa Larry kỳ cảnh giác lên, hỏi ngược lại:

- Học trưởng, chẳng lẽ người không tại La Lan học viện sao?

- Ta ra ngoài lịch lãm đã hơn một năm, vừa trở về, rất nhiều chuyện đều không rõ ràng lắm.

- A, nguyên lai là như vậy. La Tuyết Phong phó viện trưởng, hẳn không tại La Lan học viện...

- Không tại đây sao?

Lý Dật lông mày không khỏi nhăn lại, có chút thất vọng:

- Hẳn đi nơi nào rồi?

- Cái này ta cũng không biết.

La Tuyết Phong không tại La Lan học viện, Lý Dật thật không ngờ, chỉ mong tiểu tử này không nên đi quá xa, nếu không thời gian không kịp là không xong. Trong lúc miên man suy nghĩ, đã thấy trong vô loạn hoa quật, một người chậm rãi đi ra.

- Lão đại?

Một tiếng kinh hô, người nọ xông lên, ôm lấy Lý Dật, vui vẻ nói:

- Lão đại, sao người lại tới đây?

Lý Dật quay đầu nhìn, đó là Khảm Kỳ. Gần bốn năm không thấy, Khảm kỳ thoát nhìn thành thực hơn nhiều, tiểu tử này vốn so với tuổi thật thoát

nhìn thành thực hơn chút ít, hiện tại râu cá trê, trang phục trưởng thành, khiến cho hần thoát nhìn, có bộ dáng trung niên.

- Khảm kỳ, không nghĩ tới người còn ở La Lan học viện.

Lý Dật đánh giá Khảm kỳ vài lần, lại nói:

- Người ăn mặc, không giống như là học viên.

Một thân lễ phục màu đen, trên chân ủng da sáng loáng có thể soi gương được, hơn nữa trên tay hần mang theo bao da, nhìn thế nào cũng không giống là một tu luyện đấu khí võ giả.

- Lão đại, người nói đúng, ta hiện tại xác thực đã không phải là học viên.

- Vậy người còn đứng ở La Lan học viện làm gì vậy... A, ta biết người nhất định lợi dụng quan hệ cùng phì phì, tại La Lan học viện buôn bán sao.

Lý Dật biết rõ Khảm kỳ xuất thân thương nhân, phì phì làm tới viện trưởng, cái tài nguyên này, đối với khảm kỳ sao không lợi dụng đây.

- Đoán không đúng.

Khảm kỳ cười, cũng không có làm khó Lý Dật, vỗ vỗ bao da trong tay mình, nói:

- Ta bây giờ là thư ký viện trưởng.

- Ôi, thư ký viện trưởng.

Lý Dật vỗ vỗ bả vai Khảm kỳ, hơi vài phần trêu tức nói:

- Thư ký của viện trưởng La Lan học viện, tại Đấu Thần đại lục, coi như là dậm chân một cái đều muốn dẫn phát địa chấn. Khảm kỳ, người thành đại nhân vật.

Thư ký Viện trưởng, chức vị này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, bởi vì có thể ảnh hưởng viện trưởng đại nhân cho nên đôi khi so với phó viện trưởng càng có quyền thế, đương nhiên, đây chẳng qua là dưới tình huống bình thường, đối với Phì Phì viện trưởng bù nhìn mà nói, địa vị Khảm Kỳ cũng không cao đến đâu.

Khảm kỳ đột nhiên nghĩ tới điều gì, nhìn bốn phía thăm dò một cái, kéo Lý Dật đến một chỗ không có người, lúc này mới nói:

- Lão đại, làm sao người đến La Lan học viện, không sợ bị người nhận ra sao? Đấu Thần điện cùng La Lan học viện truy nã người không có giải trừ.

Đấu Thần điện tam đại thế lực mặc dù đối với bên ngoài tuyên bố Lý Dật đã chết, nhưng tại nội bộ cao tầng, vẫn không có buông lỏng truy nã Lý Dật. Làm thư ký viện trưởng, Khảm kỳ tự nhiên cũng biết, Lý Dật tại Đấu Thần đại lục ba năm trước đây biến mất, nhưng tình thế vẫn không thể lạc quan, một khi tam đại thế lực phát hiện hành tung, phái ra tinh anh đuổi giết, đó cũng là tất nhiên.

Đối mặt Khảm kỳ ngưng trọng, Lý Dật mang theo vài phần bất cần đời, nói giỡn cười nói:

- Thư ký Khảm kỳ, người không mời ta sao.

- Lão đại người nói, nhưng ta vì an toàn của người suy nghĩ, ta van người người đừng quang minh chính đại tại La Lan học viện như vậy được không.

Nhìn thấy Khảm kỳ đối với chính mình vẫn kính trọng như trước, Lý Dật yên lòng, theo Khảm kỳ tiến vào vô loạn hoa quật.

Vô loạn hoa quật bởi vì địa vị chủ nhân tăng lên, cũng không rách nát như lúc trước, tất cả kiến trúc phòng ốc đều tu sửa đổi mới hoàn toàn, có không ít tạp dịch, đương nhiên không có thị nữ tuyệt sắc.

- Lão đại, người tạm thời ở trong phòng này, ta phải đi tìm viện trưởng đến.

- Đừng nóng vội Khảm kỳ, phì phì tên kia người cũng biết đến, cùng hắn nói chuyện không ra cái chính sự gì, ta thật là muốn cùng người nói chuyện, nếu như người nguyện ý.

Lý Dật đột nhiên hiện thân, đương nhiên không phải đến đùa, Khảm kỳ cũng là người thông minh, cùng Lý Dật ngồi xuống.

- Lôi Bách tiểu tử kia thế nào?

- Phì Phì viện trưởng biết rõ Lôi bách cùng lão đại ngài quan hệ, vẫn muốn đề bạt hắn, nhưng hắn bây giờ chỉ là Đấu Hoàng cường giả, không có thể trở thành đạo sư đầu tôn cảnh giới, cho nên tạm thời chúng ta chỉ có thể để cho hắn đảm nhiệm hộ vệ đội trưởng La Lan học viện.

Lý Dật trầm ngâm gật gật đầu:

- Nghe nói Đỗ Lạp trở lại thiên long đế quốc, nói tình huống của hắn đi.

- Tình cảnh hiện tại của hắn cũng không tốt.

Khảm kỳ tựa hồ đang suy nghĩ:

- Theo tin tức ta nhận được, thiên long đế quốc hiện tại gặp phải nội loạn. phụ thân Đỗ Lạp Đỗ Duy hoàng đế bị hạ ba tháng trước bị ám sát, mặc dù không có mất mạng tại chỗ, nhưng thương thế cực kỳ nghiêm trọng, sống không được bao lâu. Bởi vì sự kiện này, La Tuyết Phong phó viện trưởng cũng chạy tới Phi Long đế quốc.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kế Hoạch Viện Trưởng Sống Lại

Q.6 - Chương 425: Kế Hoạch Viện Trưởng Sống Lại

- La Tuyết Phong tại Phi long đế quốc?

Lý Dật lông mày nhíu lại, trong đôi mắt tinh quang xẹt qua.

- La Tuyết Phong phó viện trưởng đi Phi Long đế quốc, đã hơn một tháng nay. Nghĩ có hẳn tại Phi Long đế quốc khiến Đỗ thị hoàng quyền khiêm tốn một chút. Nhưng cái này cũng đưa tới không ít người chê bai La Lan học viện là có ý đồ khác.

Hiển nhiên, Khảm kỳ đối với chuyện Lý Dật cùng La Tuyết Phong có mối thù không chết không ngót cũng không rõ ràng. Nhưng bởi vì Phì Phì viện trưởng bị La Tuyết Phong biến thành bù nhìn, đối với La Tuyết Phong đầy bất mãn.

- Khảm kỳ, theo người dự đoán, La Tuyết Phong can thiệp thiên long đế quốc, ngoại trừ được Đỗ Lạp mời, có thể ôm cái mục đích gì khác hay không?

- Cái này cũng khó mà nói. Tóm lại, bằng cảm giác của ta, La Tuyết Phong phó viện trưởng tựa hồ có dã tâm, mục tiêu của hẳn không chỉ chức La Lan học viện viện trưởng. Trên thực tế, vô luận là nội bộ La Lan học viện hay là bên ngoài, chỉ cần là người La Lan học viện, cũng biết La Tuyết Phong phó viện trưởng kỳ thật mới là chân chính viện trưởng. Phì Phì đạo sư, ai, người cũng biết, ngoài mỹ thực cùng mỹ nữ cũng không có quá nhiều yêu cầu gì khác nữa.

La Tuyết Phong đương nhiên là có dã tâm, hơn nữa dã tâm còn không nhỏ, cho nên hẳn mới có thể không cách nào dễ dàng tha thứ Lý Dật còn trẻ như vậy mà mạnh hơn hẳn. Đương nhiên, Lý Dật đồng dạng cũng có dã tâm, là trở thành vô thượng cường giả Đấu Thần đại lục, đạt tới phong hào Đấu Thần bất tử bất diệt. Cái đó cùng dục vọng của La Tuyết Phong xưng bá Đấu Thần đại lục bất đồng. Tuy nhiên La Tuyết Phong chưa bao giờ nói rõ hẳn xưng bá Đấu Thần đại lục, nhưng Lý Dật quá rõ La Tuyết Phong trong lòng nghĩ cái gì.

- Được rồi, không có việc gì, Khảm kỳ, cảm ơn người. Ta nghỉ ngơi ngơi một chút, chờ Phì phì trở về, làm cho hẳn một bữa tối phong phú.

Hai ngày cấp tốc chạy đi, Lý Dật xác thực cũng hơi có chút mệt mỏi, dù sao hẳn cũng cần phải thời gian khôi phục thực lực. Vô luận tại cái dạng hoàn cảnh gì, cho dù là thoát nhìn trong hoàn cảnh vô cùng an toàn, cũng phải bảo trì thực lực đỉnh phong, ứng phó khả năng tùy thời xuất hiện tình huống, đây là chức nghiệp Lý Dật rèn luyện hàng ngày.

Bữa tối phong phú vượt qua tường tượng Lý Dật, xét thấy thân phận Lý Dật, bữa tối không có mỹ nữ tiếp khách. Ngoại trừ Phì phì cùng khám kỳ, cũng chỉ còn lại có Lôi Bách.

- Còn có thể gặp lại người thật sự là quá tốt, thân ái Lý Dật.

Nhìn thấy Lý Dật, Phì phì dương ra hai tay, so với dĩ vãng thân thể càng thêm to mọng đánh tới. Nhưng hiển nhiên, Lý Dật sẽ không để cho Phì Phì ôm vào. Bất kể thế nào nói, phì phì tại Á Bồi đã giúp chính mình, Lý Dật đối với điểm này có chút cảm kích.

- Phì phì, ta nghĩ ta hiện tại gọi người là viện trưởng.

Lý Dật né tránh phì phì ôm, cười.

- Cái này còn phải cảm tạ người, lúc ở Á Bồi về sao lại được làm cái chó má viện trưởng này. Gặp quý, ta thật sự là quá yêu chức vị này, mỗi ngày nhiều người cầm văn kiện như vậy để cho ta ký tên, có thể các người rõ ràng, ta biết chữ, còn không bằng ngón tay của ta. Ta còn phải tiếp đãi những nhân vật nổi danh kia mà ta căn bản không biết, ghê tởm nhất chính là ta phải diễn thuyết trước mặt học viên... Ách, diễn thuyết của ta bình thường chỉ có ba câu: câu nói đầu tiên bọn nhỏ, cố gắng tu luyện đấu khí; câu thứ hai là chỉ có tu luyện đấu khí các người mới có thể thành cường giả; câu thứ ba bởi vì các người có trở thành cường giả, mới tìm được các cô nương ngưỡng mộ trong lòng cùng kim tệ. Ha ha, Lý Dật, diễn thuyết của ta rất đặc sắc. Đáng tiếc ta đây diễn thuyết mấy lần, cũng không có người mời ta diễn thuyết nữa.

Dù sao cũng trở thành La Lan viện trưởng ba năm rồi, phì phì trở nên nói nhảm. Một ngày được người nịnh hót cùng khen tặng, chỉ sợ hồng cả đầu óc, cái này cũng không kỳ quái.

- Thân ái Phì Phì viện trưởng, xem ra, người đã thích ứng chức vị viện trưởng này, Đấu Thần đại lục thần kỳ, có thể đem một tên khất cái cải tạo thành viện trưởng La Lan học viện, điều này không thể tưởng tượng nổi.

Đối với Lý Dật vạch trần vết sẹo của mình, phì phì cũng không ngại, vui mừng nói:

- Đúng vậy, ta cũng không nghĩ ra, còn có thể dùng loại thân phận này một lần nữa trở lại La Lan học viện. Khi đó, chính là cho ta một cái chức vị đạo sư ta đều cảm động đến rơi nước mắt, An Đức viện trưởng, hân hạnh xuống thật sự là con mẹ nó quá đáng giá. A, thật sự là đáng tiếc, Lý Dật, xét thấy thân phận của người bây giờ, ta không cách nào đem mỹ nữ kia vào được. Các nàng đều là cực phẩm mỹ nữ do ta hao tổn vô số tâm huyết từ các đế quốc Đấu Thần đại lục thu nạp tới, muốn khuôn mặt có khuôn mặt, muốn dáng người có thân hình, nhưng lại đều rất trẻ tuổi, quan trọng hơn là, các nàng so với mèo hoang càng không bị cản trở, ta thật sự là quá yêu các nàng.

Phì phì uống không ít, hoàn toàn khôi phục phong cách tham rượu háo sắc mà năm đó Lý Dật quen biết.

- Phì Phì viện trưởng, người nên biết, La Tuyết Phong ước gì người làm như vậy.

Thình lình, Lôi Bách đột nhiên nói ra một câu như vậy.

- La Tuyết Phong sao? Ha ha, chúng ta hợp tác rất tốt, những sự vụ viện trưởng đáng ghét do chỗ hăn để ý, mà hăn phụ trách cuộc sống riêng tư của ta, nếu không có hăn tận tâm tận lực, ta làm sao có thể thu nạp được nhiều mỹ nữ như vậy.

Lời Phì phì nói làm Lý Dật hồng mặt, cảm nhận được cái gì gọi là bần nhão đây.

- Chính là người không có nghĩ tới.

Khảm kỳ cũng khuyên nhủ:

- Nếu có một ngày, La Tuyết Phong kinh lịch đã đủ rồi, cuộc sống riêng tư của người cũng chấm dứt... Ách, có lẽ còn có thể mượn nhờ thế lực Đấu Thần điện, đến phế truất viện trưởng người đấy.

Xem ra, Lôi bách cùng Khảm kỳ khuyên nhủ cũng không phải là lần đầu tiên, Phì phì lập tức mặt không thoải mái:

- Không lo, cái chức viện trưởng này vốn là được. Gặp quý, Lý Dật người xem xem đi, vừa nhìn thấy lòng ta vui sướng, hai người lại giới nước lã như vậy.

Lý Dật mỉm cười, nói:

- Xem ra mệnh người thực là một tên khất cái, người thích làm như thế, ta cũng chẳng muốn khuyên người. Dù sao người chính là tên khất cái, ta cũng nuôi sống được người, bất quá muốn lại có nhiều rượu ngon mỹ nữ như vậy, ta cũng không dám cam đoan.

Những lời này hiệu quả rất rõ ràng, mặt phì phì hiện lên vẻ sâu xa, rượu tựa hồ cũng tỉnh hơn phân nửa.

- La Tuyết Phong, hẳn thật sự không cho ta làm viện trưởng sao?

- Không có gì bất ngờ, loại tình huống này rất nhanh sẽ phát sinh.

Lý Dật khẳng

Đối với lời Lý Dật nói, phì phì rất tin tưởng, lúc này rốt cục khẩn trương lên:

- Thối tiểu tử nếu thật dám làm như vậy, xem ta giết hẳn.

- Tiêu diệt sao?

Lý Dật có phần giễu cợt nói:

- Trước đừng vội nói, với thực lực hãn bây giờ, người có thể hay không, coi như là người có thể, người cũng vô pháp giết hãn được. Theo ta được biết, trong lịch sử La Lan học viện, còn không có viện trưởng bởi vì phó viện trưởng khuyên nhủ cải thiện tác phong cuộc sống mà đi tiêu diệt hãn mà không bị trừng phạt cả. Huống chi, sau lưng La Tuyết Phong, còn có thể lực Đấu Thần điện, người một người, căn bản là đối kháng không được La Tuyết Phong cùng Đấu Thần điện kia đâu.

- Ta nên làm cái gì bây giờ?

- Trước tiên đem mỹ nữ tốt đẹp, rượu ngon để xuống đây.

Lý Dật một bên hồi đáp:

- Người phải biểu hiện ra một bộ dạng đạo mạo, ách, đương nhiên, cái này cần điểm cân não... Nói ví dụ, ta có nghe đồn người vì tu luyện đấu khí có chút ngoài ý muốn mới trở nên tham rượu háo sắc, như vậy ra lại có chút ngoài ý muốn biến trở về đi. Những mỹ nữ kia người có thể tìm một chỗ an trí trước, rượu, nhện không được thì có thể uống trộm. Sau đó người cần lung lạc đạo sư cùng đại đạo sư trong học viện, đương nhiên còn có đám tinh anh học viên. Quan trọng nhất là, người phải chú ý động tĩnh của La Tuyết Phong, có thể ở bên cạnh hãn an bài vài cái tai mắt, có thể nói, khi hãn lúc tu luyện có thể làm một ít phá hư, hoặc là chế tạo điều kiện làm cho hãn phạm một ít sai lầm, bại hoại danh dự của hãn...

- Chờ đã, ta cần tìm giấy bút nhớ kỹ.

Phì phì nói, thật đúng là dùng bút để ghi chép.

- Không cần ghi, Khảm kỳ sẽ giúp người hoàn thành tất cả, có lẽ hãn còn có thể nghĩ ra cách làm so với ta càng kỳ diệu hơn. Phải không, Khảm kỳ?

- Chỉ cần Phì Phì viện trưởng chịu thay đổi triệt để... Ít nhất là biểu hiện, ta nghĩ ta có thể đem hăn chế tạo thành một viện trưởng hình tượng chói lọi nhất La Lan học viện.

- Tốt lắm, kế hoạch chúng ta xưng là sống lại viện trưởng.

Lý Dật tiếp tục nói:

- Bắt đầu từ ngày mai, ta hy vọng nhìn thấy một viện trưởng La Lan học viện đạo mạo. Sau khi giải trừ La Tuyết Phong uy hiếp, phì phì, người có thể tùy tâm sở dục duy trì cuộc sống như cũ, ít nhất người chán ghét cái chức trách viện trưởng rườm rà, ta tin tưởng Khảm kỳ cùng Lôi bách sẽ rất nguyện ý giúp người hoàn thành, đương nhiên, chức vụ của bọn hăn cũng cần phải tăng lên.

Giật giây phì phì, tự nhiên cũng là một trong sách lược Lý Dật đối phó La Tuyết Phong, cho dù không cách nào thay đổi La Tuyết Phong cường thế trong học viện, ít nhất cũng sẽ tạo thành ảnh hưởng nhất định, mà không giống hiện tại nhẹ nhàng vui sướng như vậy.

- Được rồi, Phì Phì viện trưởng giao cho người, Khảm kỳ, hiện tại nói cho ta biết, làm thế nào đến Long Phi đế quốc nhanh nhất?

- Lão đại, người muốn đi Phi Long đế quốc sao?

- Đương nhiên, vì để cho Phì Phì viện trưởng càng thêm ổn thỏa, ta nghĩ nếu La Tuyết Phong chết tại Long Phi đế quốc là lựa chọn tốt nhất.

Lý Dật cuống ngôn, làm ba người đang ngồi đều biến sắc, Khảm kỳ khó xử nói:

- Lão đại, không phải ta đối với thực lực của người không tín nhiệm, mà là Phi Long đế quốc tình thế bây giờ rất là phức tạp. Người đối với Phi Long đế quốc hoàn toàn không biết gì cả, nếu cứ xông vào, nói không chừng ăn thiệt thòi.

- Có phức tạp gì, người nói cho ta một chút đi?

- Cái này một lát nữa sẽ rõ... Nếu như vậy lão đại, người đã quyết định muốn đi Phi Long đế quốc, ta liền cùng người cùng đi. Dù sao nơi đó là chỗ của gia tộc ta, đối với nơi đó, ta hiểu rõ hơn. Hơn nữa, lão đại người còn có thể được gia tộc ta hiệp trợ.

Khảm kỳ nói uyển chuyển, Lý Dật đã hiểu, Khảm kỳ tiểu tử này, chỉ sợ khôn khéo tính muốn lợi dụng mình mưu lợi cho gia tộc của hắn. Bất quá, cái này cũng không phải là không tốt, chỉ cần có thể giải quyết La Tuyết Phong, có mang đến lợi ích gia tộc Khảm kỳ cũng càng tốt.

- Hảo, vậy người chuẩn bị thỏa đáng, chúng ta sáng mai xuất phát. Dùng phương pháp nhanh nhất, ta cũng không có nhiều thời gian.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Xảo Trá.

Q.6 - Chương 426: Xảo Trá.

Phi Long đế quốc ở vào phía Nam Đấu Thần đại lục, bốn vương quốc phía nam này, ngàn năm trước thuộc về một đế quốc, nhưng bởi vì hoàng đế tỏ lòng không thiên vị bất kỳ một hoàng tử nào mà chia đế quốc làm bốn, phân cho bốn con trai mình, mỗi người một phần.

Nhưng bởi vì quan hệ này, bốn quốc phía nam rất thân cận, vô luận đặc điểm văn hóa tập tục của bốn quốc, đều tương tự như nhau, tại Đấu Thần đại lục người mạnh là vua, bốn quốc cũng chỉ có thể đồng khí liên chi, mới có thể bảo đảm tồn tại. Cho nên, tại Đấu Thần đại lục, bốn quốc phía nam được xem thành một chính thể.

Trong bốn nước, Phi Long đế quốc tương đối mạnh, vẫn đứng đầu bốn nước.

Lúc này Lý Dật cùng Khảm kỳ đến đế đô Phi Long thành của Phi long đế quốc, nhìn thấy tường thành đồ sộ, Lý Dật không khỏi ngạc nhiên. Hẳn không ngờ tường thành lại hùng vĩ và đồ sộ như vậy? Nhưng đối với cường giả chân chính, tường thành có cao tới đâu cũng không có ý nghĩa, nhưng có tường thành như vậy lại có cảm giác an toàn.

- Về nhà cảm giác quá tốt.

Khảm kỳ hít vào một ngụm lương khí, xuống xe ngựa, nghiêng đầu nhìn Lý Dật nói:

- Thế nào, không đến hai ngày thời gian, chúng ta đã tới Long Phi thành, lão đại ngài có thoả mãn không?

Lý Dật nhìn ra, ánh mắt hướng bên ngoài cửa sổ xe, thản nhiên nói:

- Thoả mãn thoả mãn, nhưng không biết chúng ta đến có phải lúc không. Khảm kỳ, binh sĩ Phi Long thành không có việc gì lại cứ chạy trên đường sao?

- Bình thường không phải, có thể là bởi vì Phi Long thành hiện tại không ổn định. Bất quá người yên tâm, trên mã xa có huy chương gia tộc của ta, tại địa phương khác ta không dám nói, nhưng ở Phi Long thành, Bồ Đặc gia tộc chúng ta có vài phần...

Lời nói của Khảm kỳ còn chưa hết câu, ầm ầm một tiếng vang lớn, sau đó cỗ xe một hồi kịch liệt lay động, nghiêng xuống một bên.

Lý Dật cùng Khảm kỳ bị chấn động, chật vật ngã vào nhau.

- Mẹ nó, là ai.

Thế diện không giữ được làm Khảm kỳ thiếu chút nữa phát điên, cái tình huống ngoài ý muốn này tới cũng không phải lúc, lúc này hai người nghiêng một bên, sau khi nhìn ra, xa phu rằng rơi đầy đất, một gia đình đang quát tháo:

- Nô tài chết tiệt, không có mắt như vậy, thiếu chút nữa đâm vào chủ nhân nhà ta.

Đụng vào làm xe bị hủy, đám gia đình nhà này cũng đủ ngang ngược rồi. Lý Dật liếc qua chủ nhân đằng sau gia đình, chừng ba mươi năm tuổi, mặc một bộ trường sam màu chàm, bộ dáng nho nhã nhặn, chỉ là một mặt lệ khí, lại hiển lộ nội tâm thô bạo ngang ngược.

Khảm kỳ vẻ mặt phần uất, tựa hồ cũng nhìn thấy tên trường sam nam tử, sau đó thoáng qua biến mất, mà chuyển biến thành vẻ mặt nịnh nọt vui vẻ.

- Ba lạc phu thiếu gia, thực xin lỗi, thực xin lỗi, ngài còn nhận ra được ta không?

Ba lạc phu đánh giá nửa ngày, mới "A" một tiếng nói:

- Thì ra là Khảm kỳ, nghe nói những năm gần đây người ở La Lan học viện, làm sao chạy về Phi Long thành?

- Ba lạc phu thiếu gia quá khen, ta tại La Lan học viện cũng chỉ là một cái văn chức nhân viên nho nhỏ, lần này trở lại Phi Long thành, chủ yếu muốn gặp mọi người, lão bằng hữu, không biết Ba tướng quân có khỏe không?

Nam tử trường sam lập tức sắc mặt có chút cổ quái, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói:

- Nhà của ta khá tốt, ngược lại tình huống nhà của người không tốt. Người xưng hô ta là lão bằng hữu, ta cũng đảm đương không nổi. Cũng nên nói trước xe ngựa của người thiếu chút nữa đụng vào ta, vấn đề này người xem làm sao bây giờ?

Ba lạc phu thiếu gia nói trở mặt liền trở mặt, điểm này vượt ngoài ý liệu của Khảm kỳ, trên mặt cười nịnh nọt lập tức cứng lại, biến thành cười mỉa, yếu ớt phân biệt nói:

- Đây không phải là chưa đựng vào sao? Ba lạc phu thiếu gia, xem tại chúng ta ngày xưa giao tình, ngài còn không đến mức cùng ta so đo như vậy.

- Thúi lắm, thiếu gia của chúng ta cùng người có rắm giao tình.

Một tên gia đình kêu lên.

Không khí bỗng nhiên khẩn trương, ở đây tranh cãi đưa tới không ít thị dân vây xem, nhưng vì kiêng kỵ Ba lạc phu, những người vây xem kia đều cách xa xa.

Nếu trở mặt, Khảm kỳ cũng không sợ người. Năm đó ở La Lan học viện, được Lý Dật giật giây, hãnh đến Đỗ Lạp cũng dám đắc tội, còn có thể sợ đứa con tướng quân sao.

- Đã không có giao tình, Ba lạc phu thiếu gia, chúng ta muốn hảo hảo nói chuyện. Ngài nói xe ngựa của ta thiếu chút nữa đựng vào ngài, thì phải nói là chưa có đựng vào ngài. Mà xe ngựa của ta, lại bị ngài hủy. Đi như vậy, một chiếc xe ngựa cũng không đáng cái gì, ngài chỉ cần tượng trưng bồi thường ta một cái kim tệ là được.

Lúc này mới chính là Khảm kỳ, thấy xung đột bắt đầu, Lý Dật lần đầu tiên lộ ra ý cười. Lúc này mới mở miệng nhàn nhạt hỏi:\

- Tiểu tử này là ai?

- Đứa con của tướng quân Phi Long đế quốc... Bí mật, trong vòng luân quần bằng hữu cũng gọi hắn là Công Dương Ba lạc phu, người biết, Công Dương là một loại xúc động vật, hơn nữa không có đầu óc.

Khảm kỳ cố ý hạ giọng, và làm cho thanh âm này rõ ràng truyền vào trong lỗ tai mọi người.

- Người nói cái gì? Khảm kỳ tên ngu ngốc này, người nên vì lời nói này mà trả giá thật nhiều.

Trước mặt mọi người đã bị vũ nhục như thế, Ba lạc phu tức giận vô cùng.

Có Lý Dật, Khảm kỳ sẽ không bị ăn thiệt thòi, hăn dùng ánh mắt khiêu khích nhìn Ba lạc phu, trong giọng nói bao hàm khinh thường:

- Ba lạc phu thiếu gia, thật đáng tiếc làm cho ngài tức giận, ngài có thể về nói cho Ba tướng quân, nói cho hăn biết ta khi dễ người, xem Ba tướng quân có thể vì con trai độc nhất, như nữ nhân khóc suốt mướt, Ba tướng quân có thể nhất định sẽ xuất đầu cho người.

Lời nói làm cho đám người vây xem cười trộm một hồi, Ba lạc phu ngang ngược tại Phi Long thành, giờ phút này không cần nói cũng biết.

- Đánh.

Không thể nhịn được nữa, Ba lạc phu rốt cục hạ mệnh lệnh, những gia đình kia đã sớm kèm nén không được, đấu khí vận chuyển, hướng Lý Dật cùng Khảm kỳ xông tới.

- Giao cho người.

Khảm kỳ thoải mái cười, sau đó khép lại vòng vây lui xuống.

Lý Dật cười cười, hỏi:

- Có thể chết người sao?

- Tùy người, chết vài người cũng không có sao.

Hai người đáp lại như thế, làm cho đám gia đình kia không khỏi ngẩn người ra, dù sao đối với phương là người La Lan học viện, thanh danh của La Lan học viện cũng không nhỏ.

- Còn chờ cái gì, giết cho ta.

Ba lạc phu gầm thét thúc giục.

Khiếp sợ thiếu chủ nhân, những gia đình kia cũng bất chấp, phát ra một tiếng hô, hướng Lý Dật cùng Khảm kỳ oanh tới.

Một tiếng cười lạnh, Lý Dật thân hình không thêm di động, giang rộng ra bàn tay khê vồ ra, đấu khí tơ nhện vô hình tỏa ra, đấu khí của những tên gia đình kia khí thể kinh người như gặp quỷ vậy, lập tức tan biến tại trong vô hình. Chỉ cần một tay, những gia đình kia đã bị triệt để chấn nhiếp rồi. Đều là người tu luyện đấu khí, bình thường theo Ba lạc phu kiêu ngạo quen rồi, nhưng trước mặt cường giả chân chính, những gia đình này vẫn thức thời lui về phía sau.

- Phế vật, một đám phế vật.

Ba lạc phu một bên quát.

- Đền xe ngựa.

Lý Dật rét căm căm tới gần Ba lạc phu.

- Đền bao nhiêu?

Ba lạc phu sắc mặt trắng bệch lui về phía sau, lúc trước kiêu ngạo hoàn toàn bị sợ hãi thay thế rồi.

- Mười vạn kim tệ.

- Mười vạn kim tệ sao?

Ba lạc phu mở miệng rộng vô tội ra, mười vạn kim tệ, vậy cũng đủ mua một đoàn xe khổng lồ, xe ngựa này con mẹ nó làm bằng vàng sao? Nhưng, đáng thương Ba lạc phu lúc này cũng không thể phản bác, mà thành thành thật thật móc ra tinh tạp của mình, sau đó chuyển mười vạn kim tệ đến tinh tạp của Khảm kỳ.

- Cút đi.

Lý Dật không có buông tha hẳn, hung hăng đạp ra một cước.

Ba lạc phu chật vật chạy đi, nghiêng đầu lại, hung hăng nhìn Khảm kỳ một cái, trong mắt oán độc làm cho người không rét mà run.

- Chúng ta không phải rước lấy phiền phức chứ.

Nhìn Ba lạc phu cùng đám gia đình hốt hoảng rời đi, Lý Dật mới chậm rãi hỏi.

Khảm kỳ nhún nhún vai:

- Phiền toái đến chộc chúng ta sao, Lão đại người không phải đã dạy, không cần phải đi phiền toái, cũng không phải sợ bị phiền toái dẫn đến sao?

- Xem ra người mấy năm này hỗn cũng nhiều.

Lý Dật ngữ khí vừa chuyển, lại có chút ít lo lắng nói:

- Vừa rồi Ba lạc phu tựa hồ nói qua, tình huống trong nhà người hiện tại cũng không tốt lắm, chúng ta phải đi xem thế nào.

- Không cần nhìn, ta đã có thể đoán ra chuyện gì đã xảy ra.

Xe ngựa bị hủy, hai người chỉ có thể đi bộ, một lúc sau Khảm kỳ nói ra:

- Phi Long đế quốc loạn sắp rồi, tất nhiên thế lực khắp nơi đều cực lực mời chào cường giả, mời chào cường giả như vậy cần tài phú. Gia tộc của ta thanh danh bên ngoài bị thế lực khắp nơi lừa gạt. Hừ, loại chuyện này, gia tộc của ta gặp cũng không phải một hai lần, may mà lịch đại gia chủ mỗi lần đều có thể đối phó.

- Trước kia thành công, không có nghĩa là lúc này cũng có thể thành công, bất quá lần này người rất may mắn, ta sẽ cùng gia tộc của người đứng ở cùng trên một lập trường.

Lý Dật tỏ thái độ nói.

Tổng bộ Khảm kỳ gia tộc ở trung tâm Phi Long thành phần hoa buôn bán, cả phủ đệ cơ hồ chiếm hơn nửa dãy phố, cùng những quyền quý gia tộc kia bất đồng, bốn phía phủ đệ hơi nghiêng, tu kiến vài chục gian cửa hàng lớn nhỏ không đều, những cửa gangd lớn thì cho gia tộc sử dụng, tiểu điểm thì cho thuê. Quả nhiên là thương nhân thế gia, khí thế không giống người thường.

Mới đi đến cửa lớn, sớm đã có người nhìn thất Khảm kỳ, lập tức liền có mười cái gia phó quản sự chen chúc chạy ra, vây quanh hai người hỏi han. Khảm kỳ ứng phó vài câu, liền dẫn Lý Dật hướng đại trạch đi đến.

Mới vào cửa, liền có quản gia nhận được tin tức, vội vàng đón chào. Khảm kỳ nhân tiện nói:

- Lão đại, ta muốn đi bái kiến người nhà trước, lúc này để cho quản gia an bài chỗ ở cho người, buổi tối mời người tới cùng gia phụ mẫu tương kiến, người xem an bài như vậy được không?

Khảm kỳ sống ở La Lan học viện, mới hồi gia tự nhiên có rất nhiều việc muốn làm, rất nhiều người muốn gặp, Lý Dật gật gật đầu, cũng không nói cái gì, theo trung niên quản gia hướng một tòa bên cạnh đi tới. Bởi vì Khảm kỳ đối với Lý Dật thái độ cực kỳ cung kính, quản gia kia cũng không dám chậm trễ, lại hỏi thăm Lý Dật có cái gì cần, thẳng đem Lý Dật an bài thỏa đáng, lúc này mới cáo từ đi ra.

Khảm gia thật đúng là có tiền, chỉ là phòng khách nhân, đều bố trí khắp nơi tràn ngập các loại màu sắc, so với hoàng thất tầm thường cung cũng không kém hơn. Lý Dật đi chung quanh một vòng, quen thuộc hoàn cảnh, lúc này mới trở lại trong phòng, cho bọn thị nữ rời khỏi, không được quấy nhiễu, sau đó ngồi xếp bằng ở trên giường, bắt đầu tu luyện.

- La Tuyết Phong được Đỗ Lạp mời đến Phi Long đế quốc, như vậy có khả năng La Tuyết Phong sẽ ngụ ở trong hoàng cung, bằng vào cảm giác nhạy cảm của mình, nếu như La Tuyết Phong không cố ý thu liễm khí tức, hẳn là có thể dò xét ra. Bất quá, chuyện này đợi buổi tối dùng cơm sau mới hành động. Hiện tại, tốt nhất là nghỉ ngơi, hồi phục tinh lực.

Lý Dật thầm nói:

- Nếu quả thật như mình dự liệu, ở trong hoàng thất Phi Long đế quốc tìm được La Tuyết Phong, một là không làm, đã làm thì cho xong, giải quyết hẳn nói sau, về phần lợi ích của hai gia tộc Khảm kỳ cùng Đỗ Lạp, nếu có thời gian, cũng thuận tay giải quyết hết.

Chủ ý đã quyết, Lý Dật rất nhanh khôi phục thực lực tới đỉnh phong, sau đó nằm vật xuống ngủ thật say.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Khảm Thị Gia Yến.

Q.6 - Chương 427: Khảm Thị Gia Yến.

Bởi vì thân phận Lý Dật không tiện để lộ ra, cho nên Khảm kỳ gia tộc chuẩn bị tiệc tối cũng không thể long trọng, nhưng rượu và thức ăn thì rất là phong phú, tuyệt đối là Lý Dật chưa từng thấy. Tham gia yến tiệc này, ngoại trừ Khảm kỳ, cùng phụ thân của hắn Khảm Mã Kéo, còn có một cường giả khác nữa.

Từ lời giới thiệu của Khảm Kỳ, Khảm Mã Kéo muốn tận mắt nhìn xem thực lực Lý Dật, cho nên cường giả này là thủ tịch hộ viện của Khảm kỳ gia tộc xuất hiện ở trong yến tiệc, đương nhiên, hắn cũng không biết thân phận Lý Dật.

- Nghe Khảm kỳ nói, ngài là học viên tuổi trẻ nổi bật của La Lan học viện, Khắc Lạp Khắc Kỳ các hạ là thủ tịch hộ viện của ta rất muốn hướng ngài thỉnh giáo một chút về đấu kỹ tinh diệu của La Lan học viện. Nếu như ngài không ngại, ta cũng muốn mở mang tầm mắt.

Hình thể to lớn, Khảm Mã Kéo tựa hồ cũng tu luyện qua đấu khí khom người, đưa ra thỉnh cầu của mình.

Lý Dật thật sự không muốn lãng phí đấu khí, nhưng Khảm mã kéo mở miệng, không biểu hiện ra một chút, chỉ sợ Khảm kỳ cũng khó nói. Còn thủ tịch hộ viện, thực lực Đấu Hoàng đỉnh phong, tại hộ viện coi như là cao rồi, nhưng đối với Lý Dật mà nói cần hao phí thực lực cũng rất là bé nhỏ. Nghĩ như thế, Lý Dật liền chậm rãi đứng lên, hướng thủ tịch hộ viện thi lễ nói:

- Thủ tịch hộ viện các hạ không cần phải khách khí, vậy qua hai chiêu đi.

Thủ tịch hộ viện biết rõ mục đích đêm nay tham gia yến tiệc, chính là muốn thử thực lực người tuổi trẻ này. Lý Dật lúc này dù sao mới chỉ hai mươi tuổi, thoát nhìn tu vi cũng không cao thâm lắm, hộ viện ngang nhiên đứng dậy, đứng ở đối diện Lý Dật, giọng nói như chuông nói:

- Tiểu hữu, ta cũng không khách khí.

- Không cần phải khách khí, mời.

Lý Dật khoát tay chặn lại, kéo ra tư thế.

Thủ tịch hộ viện có chủ tâm muốn tại trước mặt đông gia biểu hiện ra thủ đoạn, gặp Lý Dật cũng không chủ động tiến công, thật cũng không có khách khí, đấu khí lưu chuyển, bàn tay lập tức hiện ra một đoàn tử kim sắc đấu khí.

- Tiểu hữu cẩn thận rồi.

- Đem hết toàn lực là được.

Lý Dật cười nhạt một tiếng, tay quyết hơi động một chút, một cổ đấu khí phòng ngự như có như không xuất hiện ở quanh thân.

Bị khinh thị như thế, thủ độ hộ viện có chút không nhịn được, song chưởng bỗng nhiên đẩy ra, đoàn tử kim sắc đấu khí trong lòng bàn tay khê kêu một tiếng, phi tốc hướng Lý Dật oanh tới.

Đấu khí do Đấu Hoàng đỉnh phong súc thể bùng bùng tuôn ra, Lý Dật tay phải thành chưởng, đấu khí từ trong lòng bàn tay lay động, quỹ dị mà tinh xảo phát lực hướng về phía đoàn tử kim sắc đấu khí. Phong chưởng xoắn kính, thông dong vô cùng. Chỉ thấy đoàn đấu khí quang hoa bỗng nhiên dừng lại, sau đó ở giữa không trung kéo lê một đường vòng cung, hướng thủ tịch hộ viện cản trả lại.

- Hảo.

Thủ tịch hộ viện tán thưởng một tiếng, lần nữa đánh ra một đạo đấu khí đem đấu khí quang hoa đập tán. Mặc dù là trầm trồ khen ngợi, thủ tịch hộ viện hiển nhiên cũng không có chịu thua, Lý chiêu thức Dật trong mắt hẳn chẳng qua là vận dụng xảo kinh, còn không tính là thực lực chân thật. Mà Khảm Mã Kéo muốn hẳn làm, chính là muốn thử ra thực lực chân thật của Lý Dật.

Thủ tịch hộ viện tán thưởng một tiếng, đồng thời, thân hình điện xạ ra, thân ở giữa không trung tấn công xuống. Lý Dật như trước không tránh, song chưởng đẩy dời đi, đấu khí quang hoàn hình cung của thủ tịch hộ viện trong nháy mắt nát bấy, dư thế không suy, hướng về hộ viện, đem hộ viện đánh bay ra ngoài, cũng không làm ảnh hưởng tới thân thể.

Chiêu thức này, thủ tịch hộ viện hiểu rõ người trẻ tuổi trước mắt kia thực lực tuyệt đối không dưới mình.

- Tiểu hữu, xem ra mấy chiêu đấu kỹ không liệu mạng, chúng ta khó có thể phân ra thắng bại.

Cùng thực lực so sánh, thủ tịch hộ viện xử thế càng thêm tinh thâm.

Lúc này Khảm mã kéo nói:

- Nhị vị khoan ra tay, nếu các người liệu mạng ra tay, tòa nhà này chỉ sợ bị hủy. Hộ viện các hạ, ngài nghỉ ngơi trước thôi, ta còn có chuyện cùng với tiểu hữu nói.

Thủ tịch hội viện giữ được mặt mũi, đáp ứng một tiếng, sau đó đi ra.

Trong lúc này, Khảm mã kéo nói:

- Lý Dật tiểu hữu quả nhiên là thiếu niên tài俊, tuổi nhỏ như thế, đấu khí tu vi không dưới thủ tịch hội viện, nếu người ở Phi Long đế quốc, nhất định là nhân vật trụ cột.

Lý Dật một lần nữa ngồi xuống, hiểu ý cười nói:

- Không cần khen nhiều, có chuyện mời ngài cứ nói.

- Phi Long đế quốc hôm nay có một cái cơ hội, không biết Lý Dật tiểu hữu có thể thử một lần hay không, nếu như thành công, trong vòng mấy tháng phong vương phong hầu cũng chưa biết chừng.

Nho nhỏ Phi Long đế quốc vương, hầu, Lý Dật không có để vào mắt, chỉ là tỏ vẻ cảm thấy hứng thú nói:

- Xin lắng tai nghe.

- Thực không dối gạt Lý Dật tiểu hữu, Phi Long đế quốc trước mắt có một hồi đại biến cố, theo tin tức ta được, hết thảy là bảy ngày sau thần tế diễn công bố. Không biết Lý Dật tiểu hữu có hứng thú tham gia thần tế diễn hay không?

- Thần tế diễn? Đó là cái nghi thức gì?

- Lý Dật tiểu hữu chắc cũng biết, quốc quân Phi Long đế quốc lâm bệnh, bởi vậy tuyển cử hoàng trừ là được một việc cấp bách. Dựa theo lệ cũ Phi Long đế quốc, hoàng trừ nhân tuyển nhất định phải trải qua nghi thức Thần tế diễn mới có thể xác định.

Lý Dật rõ ràng, đây cũng là do Đấu Thần điện can thiệp quốc chính đại sự, Đấu Thần điện tuy được xưng không hỏi tặc sự, nhưng cho tới bây giờ cũng không có buông tha lực ảnh hưởng đối với các đại đế quốc, tại

Phi Long đế quốc tiêu quốc, càng trực tiếp ảnh hưởng, có thể thấy được trong Phi long đế quốc, thế lực Đấu Thần điện quá lớn.

- Phi Long đế quốc hoàng trừ Đỗ Lạp không phải đã sớm xác định sao? Làm sao còn có thần tế điển?

Lý Dật biết rõ còn cố hỏi.

- Đây chính là loạn cục, nếu như Đỗ Lạp không kiêu xa vô độ, tham rượu háo sắc, cũng sẽ không tạo thành cục diện hôm nay. Hôm nay quốc quân trọng bệnh không cách nào biểu đạt ý chí, trong đế quốc có bốn thân vương cầm đầu lợi dụng Đỗ Lạp không tư cách kế thừa hoàng quyền, đưa ra trọng tuyển hoàng trừ. Nếu không có Đỗ Lạp mời đến phó viện trưởng La Lan học viện La Tuyết Phong trợ trận, chỉ sợ thần tế điển cũng trực tiếp thông qua, đã bị phế truất.

Nghe được danh tự La Tuyết Phong, Lý Dật khóe mắt không khỏi co lại, hỏi:

- Khảm mã kéo các hạ, ngài muốn duy trì một phương nào?

Vấn đề này, Khảm mã kéo không thể sáng khoái đáp ngay, hỏi vặn nói:

- Lý Dật tiểu hữu cho rằng Khảm gia gia sản to như vậy đều áp tại một người sao?

Khó trách Ba Lạc phu nói Khảm gia tình huống không ổn, thì ra Khảm mã kéo đặt cược hai cái thuyền, loại mua bán này tuy thoạt nhìn có lợi nhuận mà không có lỗ vốn, nhưng cũng cực phong hiểm, giữ chu toàn hoàng trừ Đỗ Lạp tại hiện cùng nhìn thềm thường bốn thân vương, vậy nhất định không phải là một chuyện tốt gì.

- Ta hiểu.

Lý Dật hiểu ý cười, lại ý vị thâm trường nói:

- Chẳng lẽ Khảm mã kéo các hạ sẽ không có ý nghĩ gì sao?

Khảm mã kéo sừng sờ, cười ha ha vài tiếng, rồi mới hồi đáp:

- Lý Dật tiểu hữu cho rằng ta còn có thể có ý kiến gì sao?
- Khảm kỳ so với Đỗ Lạp mạnh hơn gấp trăm lần, nếu như Đỗ Lạp đều có thể trở thành quốc quân, Khảm kỳ càng có tư cách?

Khảm mã kéo sắc mặt thay đổi, rất nhanh ngừng trọng lên, nghiêm mặt nói:

- Lý Dật tiểu hữu, loại lời này cũng không phải là có thể nói lung tung.
- Vậy coi ta không nói gì.

Lý Dật đứng dậy:

- Rượu thịt cũng no nê, lời nói cũng nói xong, nếu như không có chuyện gì khác, Khảm mã kéo các hạ, Khảm kỳ, ta về nghỉ ngơi.
- Lão đại, để ta tiễn người.

Khảm kỳ một mực không có xen vào, thái độ ân cần làm Lão Tử hân nhin có chút ghen ghét.

Rời khỏi yến hội, Lý Dật nhìn khảm kỳ hỏi:

- Nếu có thể nói, người có nghĩ làm quốc quân Phi Long bay đế quốc?

Khảm kỳ thành thật hồi đáp:

- Muốn nói không là giả, Phi Long đế quốc mặc dù là một cái tiểu quốc, nhưng vị trí quốc quân có khối người muốn. Gia tộc của ta mặc dù có tiền, dù sao không phải di mạch Đấu Thần, căn bản cũng không có khả năng trở thành hoàng tộc.
- Có việc luôn luôn ngoại lệ, ai nói chỉ có Đấu Thần di mạch mới có thể có được huyết thống hoàng tộc.

Đấu Thần người thủ hộ Thiên phong đế quốc đều có thể ngã xuống, trên thế giới này còn có cái gì không có khả năng? Lý Dật đã nhìn thấu, tại Đấu Thần đại lục, chỉ cần có đủ thực lực, bất cứ chuyện gì đều cũng có khả năng.

- Chỉ sợ Đỗ Lạp tiểu tử kia không chịu, lão đại có ý nghĩ gì ta không có ý kiến.

Bị Lý Dật một giựt giây, Khảm kỳ lập tức hứng thú, vui đùa hồi đáp.

- Trở về đi, Khảm kỳ, ta cần nghỉ ngơi.

Chạy tới chỗ ở tạm thời của mình, Lý Dật nhìn Khảm kỳ phát phát tay.

- Lão đại, muốn cho người tìm mấy mỹ nữ hay không?

- Miễn đi.

Lý Dật cười, vừa bước vào phòng. Nghe được tiếng bước chân Khảm kỳ đi xa, Lý Dật mặc một bộ hắc bào, cài then rồi mới từ cửa sổ chạy ra, ngự không mà đi, hướng Phi Long Hoàng thành bay tới.

Thời gian cũng không quá muộn, Phi Long thành một mảnh đèn đuốc sáng trưng, Hoàng thành nguy nga cũng không khó tìm, cùng Khảm thị phủ đệ cũng cũng không xa, bất quá bay vút hơn 10', tới trên không hoàng thành. Đến nơi này, Lý Dật liền thi triển ẩn thân đấu kỹ, tận lực thu liễm khí tức, để tránh bị thủ vệ Hoàng thành phát giác.

Nhưng, Phi Long đế quốc tuy không lớn, Hoàng thành lại cũng không nhỏ, nhìn qua kiến trúc to lớn san sát nối tiếp nhau, Lý Dật nhất thời có điểm khó khăn, muốn từ nơi này tìm ra một người, có thể phải tìm người hỏi mới được.

Tâm niệm vừa động, Lý Dật liền rơi xuống, vừa rơi xuống đất, một cái hoàng cung nô bộc không may liền đụng phải Lý Dật, lập tức liền không

chế cổ hần, tên nô bộc đáng thương cảm giác cổ bị xiết chặt, muốn hô cũng không phát ra được thanh âm nào.

- Thành thành thật thật trả lời ta mấy vấn đề, nếu không, cổ của ngươi sẽ bị chặt đứt.

Lý Dật lạnh như băng uy hiếp nói, sau đó hỏi:

- La Tuyết Phong ngụ ở chỗ nào.

Nghe được câu hỏi, tên nô bộc ngược lại thở dài một hơi.

- Ngài, ngài nói là La phó viện trưởng sao? Hiện hần ngụ ở trong Di Thiên điện của hoàng tử điện hạ.

- Di thiên điện ở nơi nào, người dẫn ta đi.

- Nhưng lúc này cấm đi lại ban đêm, hơn nữa, nô tài cũng không có tư cách tiến vào Di thiên điện.

- Cái này ta không sao, ngoan ngoãn đi thôi.

Lý Dật mỉm cười nói.

Ngoại trừ ngoan ngoãn đi, hoàng cung nô bộc tựa hồ cũng không có lựa chọn, nơm nớp lo sợ dẫn Lý Dật ẩn thân đi tới. Mới đi chưa được mấy bước, gặp một đội tuần tra binh lính đi tới, quát:

- Người nào? Không biết cấm đi lại ban đêm sao, còn dám khắp nơi xông loạn như vậy.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Che Tại Cổ Đồ Lạp

Q.6 - Chương 428: Che Tại Cổ Đồ Lạp

Bị tuần tra binh lính quát, tên nô bộc này chân tay mềm nhũn, nếu không có Lý Dật ở phía sau, chỉ sợ sớm đã xụi lơ ngã xuống. Thấy tình cảnh

này, những tên tuần tra binh lính càng sinh nghi, bước lên nhìn tên nô bộc vài lần, quát hỏi:

- Người là nô bộc nội cung, vì sao không tuân thủ quy củ xông loạn khắp nơi.

- Nô, nô tài tuân lệnh trường công chúa trong nội cung, muốn cầu gặp hoàng tử điện hạ.

- Cầu kiến hoàng tử điện hạ? Có chuyện gì sao?

Nếu như vâng lệnh trường công chúa tới gặp hoàng tử cũng không cần phải nơm nớp lo sợ như vậy, bộ dạng nô bộc thật sự là cực kỳ khả nghi.

- Nô, nô, nô tài...

Bị tuần tra binh lính quát như vậy, nô bộc càng mồm miệng thắt lại, nói chuyện cũng không lưu loát.

Bỗng nhiên, trong không gian "Ti ti ti" vài tiếng nhẹ vang lên, sau đó chuyện tình làm nô bộc sợ hãi xuất hiện, từng đoàn từng đoàn huyết vụ hiện ra một mảnh huyết sắc mờ lung, mùi vị máu tanh mãnh liệt, làm hấn cơ hồ muốn hôn mê bất tỉnh.

Sau đó tên nô bộc một lần nữa tỉnh táo lại, bàn tay vừa mới buông ra lại khoát lên cổ của hắn, mà trước mặt, bảy tám tuần tra binh lính thì thể vẫn không nhúc nhích.

- Gia, đại gia, làm cho, tha mạng.

Tên nô bộc can đảm mất hết, quỳ rạp trên mặt đất dập đầu không ngừng.

- Đứng dậy dẫn đường, nếu không làm bạn với những binh lính kia thôi, mMột...

Tên nô bộc lập tức nhảy dựng lên, chạy trốn so với thỏ còn nhanh hơn ba phần. Phút chốc, liền đem Lý Dật đưa tường viện cao lớn, chỉ vào nói:

- Nơi này chính là Di thiên điện của hoàng tử điện hạ.

Một chương đem tên nô bộc ngắt đi, Lý Dật cũng không có vội vã tiến vào Di thiên điện, thần tức tinh tế cảm thụ Di thiên điện một chút, trên mặt thần sắc trở nên cổ quái.

Bên trong Di thiên điện, giờ phút này cường giả như rừng.

Do nhiều cường giả hội tụ mà thành, cả Di thiên điện giống như cứng lại thành một khối thiết, một khối kiên thiết không có khe hở tiến nhập.

Trong loại hơi thở như sắt này, Lý Dật cũng không có cảm giác được La Tuyết Phong có ở trong đó hay không.

Nhưng đã đến đây, cũng không thể tay không mà quay về, mặc dù là thiết, Lý Dật cũng muốn mở ra một vết nứt xông vào xem. Nhẹ nhàng phóng lên tường viện, cảm thấy những thực lực hộ vệ này, hiển nhiên so với tuần tra binh sĩ mạnh hơn không chỉ gấp mười lần.

Đang ở trạng thái ẩn thân, Lý Dật cũng không dám chủ quan, nhẹ nhàng lướt vào trong đại điện đèn đuốc sáng trưng, tình cảnh trước mắt lại làm Lý Dật dở khóc dở cười. Đề phòng sâm nghiêm như lâm đại địch trong điện, cũng không phải là đang tiến hành cái tuyệt mật thương thảo gì. Đồ Lạp đúng là gia hỏa bản tính khó sửa đổi, đang ôm mỹ nữ quần áo không chỉnh tề uống rượu. Trong điện, một đám ăn chơi trác táng đều uống đến say mềm, vài tên gia hỏa điên cuồng đều bắt đầu ôm mỹ nữ bên cạnh động thủ động cước, trong đó vài cái gương mặt, Lý Dật cũng không lạ lắm.

Tại Phi Long đế quốc loạn thành như vậy mà Đồ Lạp vẫn có thể bình tĩnh hưởng thụ mỹ nữ rượu ngon như thế, định lực bậc này làm Lý Dật cũng không thể không phục, chẳng lẽ, tiểu tử này đã có sách lược vẹn toàn đối phó Tứ thân vương sao?

Cùng bên ngoài thủ vệ thùng sắt bất đồng, trong đại điện một mảnh oanh ca yến hót, những tên ăn chơi trác táng kia thực lực hợp lại cũng không bằng một đầu ngón tay của Lý Dật. Phán đoán tình thế một chút, Lý Dật chậm rãi đi tới bên người Đỗ Lạp, hướng bên người của hắn nói.

- Đỗ Lạp, đã lâu không gặp rồi.

Lý Dật thanh âm rất nhẹ, nhẹ như ruồi muỗi, nhưng Đỗ Lạp nghe lại như tiếng sấm, nhẹ buông tay, chén rượu rơi xuống cái khe thật sâu của mỹ nữ.

- Lý... Lão, lão đại...

Đỗ Lạp nhìn quanh chung quanh, nhưng không thấy thân hình Lý Dật, tiểu tử này thực tưởng nhìn thấy quỷ.

- Còn nhớ rõ lão đại ta đây sao, coi như tiểu tử ngươi còn có chút lương tâm, đi theo ta, ta có lời hỏi ngươi.

Nhẹ nhàng lôi kéo, đem Đỗ Lạp kéo ra, dẫn vào trong hậu điện. Đám quần áo lụa đang lúc sung sướng, thấy Đỗ Lạp rời tiệc cũng không nghĩ tới có một ẩn thân cường giả tồn tại.

Trong phòng hậu điện, Lý Dật giải trừ ẩn thân đấu kỹ, cười mỉm nhìn Đỗ Lạp.

- Lão đại, thật là người... Gặp quỷ, đây không phải Quỷ Hồn người chứ, thật là một cái kỳ tích, người còn sống, ta nghĩ đến người sớm bị Đấu Thần điện giết chết.

Đỗ Lạp cũng là quang côn, không che dấu chút nào nội tâm của mình nghĩ gì.

- Đấu Thần điện xác thực muốn giết chết ta, bất quá bọn hắn tạm thời còn không có cái năng lực này. Đỗ Lạp, người ngược lại rất thích ý, Phi Long đế quốc mỹ nữ để cho người làm hư không ít.

- Đạp hư? Ta van người, ta có thể chưa từng có cường cầu... Chết tiệt, lão bất tử rốt cục có chết hay không, hiện tại cũng không có người có thể quản được ta. Không thừa cơ hội này hảo hảo hưởng thụ một phen, ta Đỗ Lạp chẳng phải là không công chịu được lâu như vậy. Ha ha, lão đại, tham gia buổi tiệc chúng ta, ta cam đoan làm cho ngài thoả mãn.

Lý Dật hơi lộ ra giọng mỉa mai:

- Người cho là ta tới tìm người, chính là vì uống rượu chơi mỹ nữ sao.

Đỗ Lạp khẽ giật mình, hăn ham mê tửu sắc không giả, nhưng cũng không giống như phì phì. Ngăn người, thu hồi thái độ không đứng đắn, hỏi dò:

- Lão đại, ngài có chuyện gì cứ việc nói thẳng ra, chỉ cần ta Đỗ Lạp có khả năng giúp đỡ, nhất định hết sức.

- Không phải ta cần người trợ giúp, mà là... Đỗ Lạp, huống người hiện tại tình, có thể không tốt như vậy.

- Lão đại ngài nói thần tế điển. đúng vậy, Tứ thúc lão già kia, hăn một mực ngấp nghé để vị... Ta trực tiếp hoài nghi ám sát lão bất tử đúng là hăn sai người đi làm, đáng tiếc làm được không đủ, nếu không ta chỉ sợ cũng không có cơ hội trở về gặp. Nhưng hiện tại ta đã ta trở về, hăn không còn may mắn như thế, bảy ngày sau thần tế điển, hừ, chính là ngày tận thế của Tứ thúc lão già kia.

- Người có lòng tin như vậy sao?

Lý Dật hỏi:

- Người đang ở La Lan học viện nhiều năm như vậy, Phi Long thành chỉ sợ đều là thế lực của Tứ thúc, người dựa vào cái gì vững tin có thể đấu được hăn.

Đỗ Lạp có chút đặc ý nói:

- Ta đương nhiên không có thực lực cùng hãn tranh đấu, nhưng ta tại La Lan học viện nhiều năm như vậy, cũng không có ngu ngốc. Lão đại, không nói gạt người, ta mời La Tuyết Phong phó viện trưởng tới, có hãn lược trận, đừng nói là Tứ thúc, chính là cả thế lực Phi Long thành muốn cùng ta đối nghịch, cũng chỉ còn đường chết.

Nói đến La Tuyết Phong, trong nội tâm Lý Dật rung mình, nhưng trên mặt lại bất động thanh sắc, tiếp tục hỏi:

- La Tuyết Phong đáp ứng giúp người kế thừa ngôi vị hoàng đế Phi Long đế quốc, sẽ không vẹn vẹn xem tại người là học viên, chẳng lẽ hãn không có điều kiện gì?

- Điều kiện đương nhiên là có, La phó viện trưởng, hy vọng tại Phi Long đế quốc thành lập một phân viện.

Thành lập một phân viện, La Tuyết Phong chí hướng quả nhiên không nhỏ. La Lan học viện vạn năm lịch sử, còn không viện trưởng nào tính toán như vậy. Mục đích thành lập phân viện, tự nhiên cũng rất tinh tường, chính là cố gắng mượn nhờ phân viện khống chế Phi Long đế quốc, nếu như thành công, Lý Dật tin tưởng La Tuyết Phong sẽ tại tất cả đế quốc trong Đấu Thần đại lục thành lập phân viện. Một khi mục tiêu này hoàn thành, La Lan học viện khả năng trở thành tồn tại ngang với đấu thần điện.

Bất quá, kế hoạch này của La Tuyết Phong, Lý Dật tuyệt đối sẽ không cho hãn thực hiện được.

- La Tuyết Phong, hãn hiện tại ở nơi nào?

- Một ngày nay La phó viện trưởng một mực đến Đấu Thần điện, bởi vì thái độ Đấu Thần điện hiện tại còn mơ hồ, chúng ta không biết bọn họ duy trì ta hay là Tứ thúc tạt chúng.

Nghe thấy Đỗ Lạp nói như vậy, Lý Dật thoáng yên tâm. Đấu Thần điện cùng La Tuyết Phong quan hệ, Lý Dật rõ ràng. Từ Á Bồi, La Tuyết

Phong được Đấu Thần điện nâng đỡ, nghiêm nhiên là phó viện trưởng học viện nhưng thực chất là viện trưởng, nhưng trả giá là La Tuyết Phong phải cúi đầu trước Đấu Thần điện. Tại điểm này, Đấu Thần điện sẽ không cho hãn bất luận cái gì cò kè mặc cả.

Hiện tại Đấu Thần điện có thái độ duy trì Đỗ Lạp hay là Tứ thân vương, đã nói lên Đấu Thần điện có thể bị tứ thân vương thuyết phục. Nếu như tình huống thật sự là như vậy, Đỗ Lạp lạc quan hoàn toàn là hành vi ngu xuẩn. Bởi vì La Tuyết Phong ủng hộ hãn, cũng sẽ phải nhượng bộ ý chí của Đấu Thần điện. Đỗ Lạp tự cho là tìm được núi dựa lớn, tựa hồ đối với loại tình huống này còn hoàn toàn không biết gì, y bị che mắt lại lâm vào tửu sắc.

Bất quá, Lý Dật cũng không phải quá quan tâm, điều hãn quan tâm chính là một vấn đề khác:

- La Tuyết Phong hãn khi nào thì trở lại hoàng cung?

- Trước Thần tế diễn hãn sẽ không trở về... Lão đại, người tìm La phó viện trưởng có chuyện gì không? Có muốn ta sai người đi Đấu Thần điện thông tri hãn hay không?

Hiển nhiên, Đỗ Lạp đối với Lý Dật cùng La Tuyết Phong hoàn toàn hoàn toàn không biết gì cả.

Đỗ Lạp trả lời làm tâm tình Lý Dật lập tức trầm trọng. Nếu như không trở lại, vậy phải đi Đấu Thần điện khiêu chiến La Tuyết Phong, vô luận một quốc gia, để đô Đấu Thần điện, thực lực đều không thể khinh thường, nếu như đám bang thần côn kia ra tay, cơ hội giết chết La Tuyết Phong cũng thấp xuống.

- Tốt, người cho người đi tìm hãn, nhưng ngàn vạn lần không nói cho hãn biết ta tại hoàng cung, nếu không hãn có thể không xuất hiện, dùng danh nghĩa của người, Đỗ Lạp, nói cho hãn biết người có chuyện trọng yếu phi thường cần hãn trở lại hoàng cung.

Mặc dù có không ít nghi vấn, nhưng Đỗ Lạp cũng biết tính tình lão đại, điều nên nói hẳn tự nhiên sẽ nói, còn không hẳn muốn nói hỏi cũng vô dụng, vì vậy sáng khoái đáp ứng nói:

- Không có vấn đề, trời vừa sáng, ta liền phái người đi thông tri cho La phó viện trưởng.

- Không phải đợi trời vừa sáng, mà là hiện tại,

- Hiện tại?

- Đúng, hiện tại.

Lý Dật ngữ khí kiên quyết làm Đỗ Lạp ý thức được điều gì, nhưng lúc này, ngoại trừ phục tùng Lý Dật, tựa hồ cũng không có lựa chọn khác.

- Được rồi lão đại, ta tìm người đi thông tri La phó viện trưởng đến... Ách, bất quá, trước đó, ngài có thể nói cho ta biết tìm La phó viện trưởng rốt cuộc có chuyện gì không?

Mơ hồ cảm nhận được Lý Dật có ý bất thiện, Đỗ Lạp nhin không được hỏi.

- Tóm lại đối với người không có gì, Đỗ Lạp, người nên biết ta không thích bị người khác hỏi nhiều.

Lời nói xong, Đỗ Lạp rượu đã tỉnh hoàn toàn, sau đó gọi cấm cung hộ vệ, qua loa viết phong thư hàm, đưa bọn hắn cấp tốc chạy tới Đấu Thần điện.

Nhìn thấy cấm cung hộ vệ rời khỏi Thiên di điện, Lý Dật mới lộ ra nụ cười hài lòng.

- Hiện tại ta nói cho người biết mục đích tìm La Tuyết Phong.

Lý Dật cười nói.

- Là mục đích gì?

Lý Dật cười lại làm Đỗ Lạp có một loại cảm giác sờn tóc gáy.

Không có trả lời ngay vấn đề, Lý Dật thật sâu nhìn Đỗ Lạp, hỏi ngược lại:

- Người còn nhớ rõ Lý Na không?

- Lý na? Đương nhiên nhớ rõ, một trong mỹ nữ nổi tiếng La Lan học viện.

- Đúng, chính là nàng. Nhưng người không biết Lý Na tiến vào La Lan học viện trước, cũng đã là nữ nhân của ta. Mà ba năm trước nàng cũng đã chết, giết chết nàng, chính là La Tuyết Phong.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lễ Thần Tế Điện

Q.6 - Chương 429: Lễ Thần Tế Điện

Đỗ Lạp rõ ràng chính mình gặp phải phiền toái, chọc đại phiền toái rồi. Vô luận là Lý Dật hay là La Tuyết Phong, cũng không phải hắn có thể đắc tội được, cho dù hắn là một hoàng tử.

Đỗ Lạp vẽ mặt đau khổ nói:

- Lão đại, người ân oán với La phó viện trưởng, có thể chờ chuyện nơi đây chấm dứt sau nói sau hay không.

- Người nói khả năng sao?

Lý Dật liếc xéo Đỗ Lạp, giống như cười mà không phải cười nói:

- Chẳng lẽ người thật sự cho rằng La Tuyết Phong sẽ giúp người lên làm hoàng đế Phi Long sao?

- Đúng vậy, bởi vì hắn muốn dựa vào ta tìm được thứ hắn cần.

Đỗ Lạp khẳng định nói.

- Đối một cái hoàng đế, hãn đồng dạng cũng có thể tìm được.

Lý Dật nghiêm túc nói:

- Hơn nữa ta rõ La Tuyết Phong, hãn càng muốn cùng một cường nhân hợp tác, mà không phải cùng một cái phế vật.

Bị Lý Dật nói thành phế vật, Đỗ Lạp cũng không có ý kiến, cái này nguyên vốn là sự thật. Đối với tính cách Lý Dật, hãn hiển nhiên là lo lắng, trố mắt nửa ngày, mới hồi đáp:

- Lão đại, đây chỉ là suy đoán của người mà không phải sự thật?

- Bất kể là sự thật hay là suy đoán của ta, Đỗ Lạp, hiện tại ta phải cáo từ một chút, nếu như sự tình tiến triển thuận lợi, La Tuyết Phong cũng đến đây.

Bất quá sự tình tiến triển tựa hồ cũng không thuận lợi, có hộ vệ Đấu Thần điện đến mới điện hạ:

- La phó viện trưởng mời điện hạ đến Đấu Thần điện gặp hãn.

La Tuyết Phong thái độ kiêu căng, làm Đỗ Lạp cũng không khỏi cảnh giác lên, oán hận nói:

- Lão đại, xem ra người dự đoán có vài phần khả năng, La phó viện trưởng hiện tại ở thần điện thân, mẹ, Đấu Thần điện lại ủng hộ Tứ thúc, xem ra sự tình không đơn giản như ta tưởng tượng rồi.

La Tuyết Phong không đến đây, Lý Dật cũng có chút ảo não, xem ra muốn tiếp xúc hãn, bảy ngày sau đến thần tế điện.

- Đỗ Lạp, xem ra người cần một lần nữa lo lắng.

Lý Dật mỉm cười:

- Ít nhất ta và Tứ thúc người không có bất kỳ giao tình gì.

- Người giúp ta, có điều kiện gì sao?

- Ta chỉ muốn giết chết La Tuyết Phong. Về phần ai làm Phi Long đế quốc hoàng đế, cùng ta không có nửa điểm quan hệ, nếu như có thể thuận tay giúp cho người, ta nghĩ, nếu như vạn nhất ta từ nay về sau lại bị Đấu Thần điện đuổi giết, còn có thể nhiều điểm dừng chân, có sao mà không làm?

Lời giải thích tựa hồ cũng đã thông, Đỗ Lạp gật gật đầu:

- Nếu như vậy, ít nhất La phó viện trưởng không có ủng hộ Tứ thúc trước, các người tốt nhất không xung đột trước. Chờ ta lên làm Phi Long hoàng đế, ta sẽ báo thù cho người.

Đỗ Lạp hiển nhiên vẫn còn ôm ảo tưởng đối với La Tuyết Phong.

Cái này cũng chưa hẳn không thể, La Tuyết Phong có Đấu Thần điện chỗ dựa, Lý Dật tìm minh hữu so với chính mình đơn đả độc đấu còn tốt hơn.

- Cứ quyết định như vậy đi, tiểu tử người cũng đừng uống rượu chơi nữ nhân, hảo hảo chuẩn bị một chút để bảy ngày sau tham gia Thần tế điển, ta dám cam đoan, Thần tế điển tuyệt đối sẽ không thái bình.

Đỗ Lạp cũng không dần, chỉ điểm thoáng như vậy hẳn hẳn cũng hiểu rõ, chỉ là không biết hẳn có lá bài tẩy gì có thể dùng. Hẳn và đối thủ, vị tứ thân vương kia chưa từng gặp mặt, nhất định là đã chuẩn bị rồi, hơn nữa có Đấu Thần điện ủng hộ, còn có La Tuyết Phong tùy thời phản bội, tình trạng Đỗ Lạp thật khó khăn. Đỗ Lạp hiển nhiên cũng ý thức được điểm này, chỗ dựa lớn nhất của hẳn là La Tuyết Phong, nếu như La tuyết Phong ủng hộ đối thủ, thì so sánh thực lực của hai bên chênh lệch quá lớn.

Từ Phi Long hoàng cung đi ra, Lý Dật về tới nhà của Khảm kỳ. Không có tìm được La Tuyết Phong tuy làm hẳn có chút khó chịu, nhưng ít ra

tìm được Đỗ Lạp, cũng không đếm xỉa làm mình hữu, coi như là có thu hoạch không nhỏ.

Bảy ngày thời gian thoáng qua, trong bảy ngày này, Lý Dật không có bất kỳ hành động gì, mà đứng ở Khám thị phủ đệ, chuyên chú tiến hành tu luyện cùng nghiên cứu Vô Danh trận pháp bí tịch.

Bảy ngày sau, Phi Long thành trạng thái khẩn trương bỗng nhiên dịch động, từ phía trên cả thành trì ở vào trạng thái giới nghiêm, không ngừng có quân bảo vệ thành tại trên đường phố, chủ yếu là tuyến đường chính cấm thị dân bình thường thông hành, thỉnh thoảng lại có một đoàn xe hoa lệ thông qua nhai đạo, chạy nhanh hướng phân điện Đấu Thần điện ở Phi Long sơn ngoài thành Phi Long chạy đến.

Có thể đi Phi Long sơn tham gia thần tế điển, tự nhiên đều là quyền thế nhân vật Phi Long đế quốc, nhiều nhân vật quyền thế như vậy chạy ra, làm cho Long Phi thành hỗn loạn. Lý Dật cùng trong đội xe Khám thị gia tộc, hiển nhiên trải qua hóa trang, căn bản là không nhìn ra Lý Dật.

Nếu như chỉ là làm thương nhân, Khám mã kéo cùng Khám kỳ tự nhiên là không có tư cách tham gia thần tế điển, nhưng bởi vì khám thị gia tộc đối với hoàng thất tài chính duy trì, cho nên bố trí phó trưởng quan nội các cho khám thị gia tộc.

Đoàn xe một đường hất bụi, chạy nhanh hướng Phi Long sơn thẳng tiến.

Đấu Thần điện vẫn có quy củ cũ, giả thần giả quỷ đem phân điện xây dựng tại trên núi cao, nhìn kiến trúc Đấu Thần điện to lớn, đối với Phi Long phân điện đồ sộ Lý Dật không có cảm giác gì.

Phi Long sơn to lớn, sớm lấp đầy đoàn xe của tất cả thế lực lớn, đối với đại đa số người thường mà nói, bọn họ hiển nhiên không có ý thức được thần tế điển cùng dĩ vãng có cái gì bất thường. Thần tế điển, tại Phi Long đế quốc chỉ là một lệ cũ, đa số thần tế điển chẳng qua là hình thức, để hoàng thất tôn trọng Đấu Thần điện mà thôi.

Nhưng nếu như người có tâm tư kín đáo, lúc này thần tế diễn, hiển nhiên không yên bình.

Khảm thị gia tộc làm văn chức quan viên, địa vị quyền quý cũng không tính cao, ngoại trừ Khảm thị phụ tử cùng Lý Dật, những người khác không được phép tiến vào Phi Long sơn.

- Thấy không, vị phía trước kia, chính là tứ thân vương.

Đỗ Lạp chỉ vào bóng lưng béo béo mập mập phía trước, hạ giọng nhìn Lý Dật nói:

- Hẳn có phải làm người nhớ tới loài động vật nào đó?

Nhìn thân hình mập mập nhún nhún đi tới, xác thực như động vật nào đó, Lý Dật không khỏi mỉm cười, ngược lại nghiêm mặt nói:

- Chớ xem thường hẳn, đấu khí tu vi hẳn không thấp.

Thực lực của Tứ thân vương là đấu tôn tu vi, cũng không đến mức ở sơn đạo thở hồng hộc, bộ dáng kia, tám phần giả vờ.

Khảm thị phụ tử cùng Lý Dật rất nhanh đuổi theo đoàn người tứ thân vương.

- Tứ vương gia, ngài vất vả, có muốn ta phân phó người cho ngài kiện hay không.

Khảm mã kéo có chút cung kính hành lễ nói.

- Khảm mã kéo sao... Người cũng tới... Không cần, chúng ta dùng dáng vóc tiêu tụy đi tham gia... Tham gia thần tế diễn, như vậy... Đây là đứa con của người sao, vị này... Vị này là ai?

Tứ thân vương bộ dáng không kịp thở, một thân mồ hôi sũng nước. Bất quá, ánh mắt sắc bén nhìn qua, Lý Dật cảm giác giống như bị cắt một miếng thịt.

- Như ngài biết, vị này là Khảm kỳ con của ta, hửn sao, là thủ tịch hộ viện cường giả chúng ta vừa mới thuê.

- Hộ viện cường giả? Nha... A, còn trẻ như vậy là thủ tịch hộ viện, thủ đoạn nhất định rất mạng.

Tứ thân vương mục quang hồ nghi, hiển nhiên là không thể dò xét ra thực lực Lý Dật. Hửn cao tinh đấu tôn thực lực, rõ ràng không cách nào dò xét ra thực lực của đối phương, điều này làm hửn không thông.

- Tứ vương gia quá khen.

Khảm mã kéo hợp thời nói sang chuyện khác:

- Năm nay Thần tế diễn tựa hồ bất đồng so với lần trước.

- Bất đồng sao? Ta làm sao nhìn không ra.

Tứ vương gia mặt đầy đặn cười rộ lên làm cho người ta một loại cảm giác chân chất.

- Có thể trên đường đi nhìn thấy quân bảo vệ thành điều động duy trì trị an, ta còn tưởng rằng có cái gì ngoài ý muốn sẽ phát sinh? Không có không có là tốt nhất.

Khảm mã kéo cũng cười ha ha, theo đuôi tứ thân vương, vừa đi một bên tán gẫu.

Rốt cục leo lên giữa sườn núi, Đấu Thần điện hiển nhiên đã chuẩn bị, cơ hồ tất cả tư tế đều đi ra Đấu Thần điện, chỉnh tề tại trên quảng trường đá xanh, một bộ dạng như lâm đại địch. Mà những quyền quý nhân vật kia, vừa thấy được tứ thân vương đến, lập tức giống như ruồi bọ nghe thấy được mùi cá, rất nhanh xúm lại.

Đại điện hơi nghiêng, La Tuyết Phong ngang nhiên đứng ở đó, cũng không nhận ra Lý Dật đến.

Vì biểu hiện thân phận của mình phi phạm, Đỗ Lạp thẳng đến khuya mới đến, hơn nữa mang đến một chi đội ngũ hộ vệ quy mô khổng lồ.

Đỗ Lạp vừa đến, Thần tế điện lập tức bắt đầu. Điện chủ Phi Long phân điện suất lĩnh bốn nam tứ nữ Hồng Y tư tế cầm trong tay đồ cúng tế, đi vào trong đại điện. Không bao lâu, chung quanh đại điện chậm rãi dâng lên ba động không gian, cái ba động này càng ngày càng mãnh liệt, ầm ầm đem trọn đại điện bao phủ trong đó.

Lý Dật minh bạch, đây là dấu hiệu Đấu Thần kết giới bị mở ra, xem ra Đấu Thần điện diễn xiếc có chút chân thật.

Ước chừng sau nửa giờ, không gian ba động bao phủ tại trên đại điện mới chậm rãi tiêu tán, bốn phía lại khôi phục sự yên lặng. Nhưng, cái sự yên lặng này có một tia khác thường, lúc này ai cũng có thể cảm giác được trong không khí khẩn trương tâm.

Điện chủ Phi Long phân cung tám gã tư tế túm tụm phía dưới, chậm rãi đi ra đại điện, thần sắc ngưng trọng đi trên bậc thang, ánh mắt không có bất kỳ biểu lộ quét nhìn chúng quyền quý, sau nửa ngày mới nói:

- Chư vị, lần này hỏi thần đã có kết quả.

Nói ra một câu, không khí dưới bậc thang khẩn trương tựa hồ muốn nổ tung lên.

- Ý của Thủ hộ Đấu Thần, Phi Long đế quốc hoàng trừ Đỗ Lạp tham niệm tửu sắc, kiêu xa hoang dâm, không thể nhận đế vị. May có hoàng thất Tứ thân vương chăm lo việc nước, tôn kính Đấu Thần, coi dân như con. Bởi vậy thủ hộ Đấu Thần phế truất hoàng tử Đỗ Lạp, tứ thân vương làm hoàng trừ. Chư vị, có gì muốn nói không.

Lời vừa nói ra

Đỗ Lạp mặt tái mét, Đấu Thần điện lấy danh nghĩa thủ hộ Đấu Thần nói chuyện, hẳn muốn phản bác cũng không có ngôn từ, vì vậy chỉ có thể

đưa ánh mắt chuyển hướng về phía trên người La Tuyết Phong.

Nhưng La Tuyết Phong lại tựa hồ như không có nhìn thấy, biểu lộ một bộ mặt không liên quan đến mình, mục quang tại trên người Điện chủ phân điện.

- Nếu như chư vị không có ý kiến gì, thì cứ định như vậy.

Phân Điện chủ liếc qua Đỗ Lạp, căn bản không có đem tên tham ăn háo sắc hoàng tử này để vào mắt, thậm chí cũng không nghĩ nói thêm cái gì, liền định chấm dứt thần tế diễn.

- Chờ một chút.

Thấy không có người vì mình xuất đầu, Đỗ Lạp rốt cục nhịn không được cao giọng nói:

- Đấu Thần điện lão quỷ, các người nói thủ hộ Đấu Thần phế truất ta liền phế truất ta sao? Ta vừa rồi không có chính tai nghe được thủ hộ Đấu Thần nói như vậy. Người đã nghe chưa? Người đã nghe chưa... Bọn họ đều không có nghe được.

Đỗ Lạp hỗn hển lôi kéo hộ vệ bên người hỏi, những hộ vệ kia đương nhiên là lắc đầu.

- Đỗ Lạp hoàng tử, dựa vào ý của người là muốn nghe lời của thủ hộ Đấu Thần nói sao?

- Đó là đương nhiên, nếu không ta không phục.

Phân Điện chủ ngử khí lại bỗng nhiên chuyển sang lạnh lẽo:

- Đỗ Lạp hoàng tử, người cho rằng, thủ hộ Đấu Thần là người muốn gặp liền gặp sao? Coi như là ta Đấu Thần điện, không có đại sự, cũng không dám đơn giản mở ra Đấu Thần kết giới.

- La phó viện trưởng, người phải chủ trì công đạo cho ta.

Ý thức được không có khả năng từ Đấu Thần điện tìm được công đạo, Đỗ Lạp hướng La Tuyết Phong cao giọng nói.

Nhưng La Tuyết Phong chỉ phát ra hừ lạnh trong lỗ mũi:

- Đây là nội vụ Phi long đế quốc, bản phó viện trưởng không có quyền can thiệp.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giết Chết Tứ Thân Vương

Q.6 - Chương 430: Giết Chết Tứ Thân Vương

Thái độ của La Tuyết Phong, càng làm cho Tứ thân vương quyết tâm, cái hoàng tử vô năng này vốn bọn họ không xem trọng, bởi vì có La Tuyết Phong đến, rất nhiều người mới có vẻ bất định, hiện tại La Tuyết Phong tỏ thái độ, còn có cái do dự gì nữa.

- Hoàng tử điện hạ, Tứ thân vương kế thừa ngôi vị hoàng đế Phi Long đế quốc chính là mục đích chung.

- Đúng vậy, Tứ thân vương cũng là hoàng tộc huyết mạch, năm đó đem ngôi vị hoàng đế để cho phụ thân của ngươi, đã là nhân nghĩa lắm rồi.

- Hoàng tử điện hạ, mời tuân theo ý của Đấu Thần, thuận theo vạn dân chí tâm.

...

Đỗ Lạp nhìn phía dưới, thành linh phát hiện mình là người cô đơn. Đợi mọi người nghị luận dừng lại, Tứ thân vương lúc này mới trầm giọng nói:

- Đỗ Lạp, ngươi cũng thấy đấy, cũng không phải thúc phụ muốn đoạt ngôi vị hoàng đế, mà là những năm gần đây ngươi vô cùng hoang dâm

vô độ. Phi Long đế quốc bốn phía cường địch, nếu không chăm lo việc nước, tương lai không khỏi rơi vào kết cục nước mất nhà tan. Chỉ cần người nhượng vị hoàng trừ, thúc phụ bảo vệ người cả đời này phú quý không lo, đây có gì không tốt.

Đổi mặt trắng trơn bức bách, trên mặt Đỗ Lạp cũng hiện ra vẻ hung ác:

- Tứ thúc, người thực là hảo thúc thúc của ta. Được rồi, người đã bắt nhân, cũng đừng trách ta bất nghĩa.

Nói xong, hướng hộ vệ bên người khoát tay, hộ vệ kia sờ tay vào ngực, lấy ra một vật bắn vào bầu trời, ở giữa không trung nổ tạc ra một tiếng vang thật lớn.

- Đỗ Lạp, người muốn làm gì?

- Làm gì? Tứ thúc, người không phải vẫn cho rằng ta tham ăn háo sắc sao, cái gì cũng không làm được? Hôm nay ta liền cho người biết, ta cũng quyền mưu, cũng sẽ tính toán.

Tín hiệu phát ra, trước hết nhất xâm nhập vào Đấu Thần điện Phi Long sơn, bốn Đấu Hoàng cường giả, bốn đấu dực tinh sảo cho thấy bốn gã Đấu Hoàng cường giả này thực lực cũng không thấp.

Ngay sau đó, dưới chân núi truyền đến một mảnh thanh âm đánh trống reo hò, một chi cấm vệ quân trong hoàng cung xông lên núi.

Nhìn thấy tình cảnh này, vô luận là Tứ thân vương, hay là Đấu Thần điện đều không có kinh ngạc. Ép con thỏ còn có thể cắn người, huống chi là một hoàng tử.

- Hoàng tử điện hạ, người làm như vậy, chính là đưa mình vào tuyệt lộ, thừa lúc chưa tới tình trạng không thể vãn hồi còn kịp.

Phân Điện chủ trầm giọng cảnh cáo nói.

- Lão Tử làm hoàng tử đều không được, còn có cái gì để nói, cùng lắm thì cá chết lưới rách, tất cả mọi người được không được yên thân.

Trên núi Phi Long, trước Đấu Thần điện, hào khí nhất thời khẩn trương vô cùng, tình trạng giương cung bạt kiếm mặc dù rất nhiều người sớm có dự đoán trước, nhưng tràng diện này thật sự xuất hiện ở trước mặt mọi người, chúng quyền quý cũng vô ý thức lui về phía sau, đặc biệt những văn chức quyền quý không có tu luyện qua đấu khí, hận không thể lập tức rời đi cái địa phương chết người này.

Đương nhiên, cũng có ngoại lệ, nói thí dụ như Khảm mã kéo.

- Hoàng tử điện hạ, tứ thân vương.

Trong không khí ngưng trọng, Khảm mã kéo đi ra khỏi đám người, nói:

- Điện chủ các hạ, xin cho thần nói một câu. Chuyện hôm nay, nếu như gây chiến, vô luận phương nào có tổn thương, đều làm giảm xuống thực lực Phi Long đế quốc, tin tưởng vô luận phương nào đều không muốn nhìn qua. Dựa vào ý kiến thần, là xử trí ôn hòa.

- Xử trí ôn hòa? Thế nào là phương pháp xử trí ôn hòa?

Không có kiên định đứng tại phía bên mình, tứ thân vương hiển nhiên đối với Khảm mã kéo cũng không hài lòng, ngữ khí cũng cực kỳ lãnh đạm.

- Dựa vào ý kiến thần, thủ hộ Đấu Thần ý tứ là muốn tứ thân vương là hoàng tử, như vậy là không cách nào sửa đổi. Thần cũng tin tưởng Đấu Thần điện cũng khẫu tín, không tự ý sửa ý của thủ hộ Đấu Thần. Nhưng hoàng tử điện hạ yêu cầu cũng là thường tình, nếu như Đấu Thần điện mở lại Đấu Thần kết giới, làm cho hoàng tử điện hạ chính tai nghe một chút ý tứ thủ hộ Đấu Thần, tuy Đấu Thần điện có chỗ khó, nhưng có thể bảo tồn thực lực Phi Long đế quốc, tránh cho cục diện vô số sanh linh đồ thán, tin tưởng phân Điện chủ các hạ cũng sẽ không cự tuyệt.

Khảm mã kéo nói ra những câu đầy đạo lý, nhất thời phân Điện chủ cũng vô pháp phản bác. Nhưng phân Điện chủ cũng không nguyện ý mở ra Đấu Thần kết giới.

- Người nói rất có đạo lý, nhưng rất đáng tiếc, cái đề nghị này không thực tế.

- Vì cái gì không thực tế?

- Bởi vì, so sánh với Đấu Thần kết giới, bản điện thấy Đồ Lạp hoàng tử điện hạ đối với uy nghiêm Đấu Thần điện khiêu khích.

Phân Điện chủ lạnh như băng hồi đáp, đem lời nói của Khảm mã kéo phá hỏng.

Khảm mã kéo cũng không không buông tha nói:

- Như vậy Đấu Thần điện muốn như thế nào mới có thể mở Đấu Thần kết giới?

Nghĩ nghĩ, phân Điện chủ lúc này mới hồi đáp:

- Trừ phi thủ hộ Đấu Thần chỉ định hoàng thất người thừa kế ngã xuống, cần một lần nữa tuyển cử hoàng trừ.

Tì.

Bỗng nhiên không gian một hồi ba động từ bên người kKhảm mã kéo đẩy ra, cổ không gian ba động này mau lẹ, uy lực cường hãn làm tất cả cường giả ở đây đều không có kịp phản ứng, cổ không gian ba động quỷ dị cũng đã tiêu xạ đến trước mặt tứ thân vương.

Tứ thân vương dù sao cũng là đấu tôn cường giả, hơn nữa vì ứng phó Đồ Lạp, sớm đã chuẩn bị, lúc này mắt thấy ba động đánh thẳng về phía mình, cũng không kịp nghĩ lại, song chưởng đánh ra, đấu khí khổng lồ không gian, đồng dạng dùng không gian lực lượng đón đỡ. Mà cơ hồ thủ vệ của tứ thân vương cũng đều ra tay, hơn mười đạo đấu khí cường hãn

giống như hơn mười đạo thái hồng, hướng về phía cổ không gian ba động kia tuôn ra.

- Oanh.

- Oanh, oanh.

- Oanh, oanh, oanh.

Năng lượng kịch liệt đụng vào làm rung động cả sơn cốc, không ngừng truyền đến làm cho người cảm thấy nhức óc. Đấu khí cùng không gian mảnh nhỏ tàn sát bừa bãi, trên quảng trường Đấu Thần điện lập tức là một mảnh hỗn loạn.

Khi tất cả mảnh nhỏ cùng quang hoa chậm rãi tan hết, thân thể to mọng của tứ thân vương đã không đứng tại trên mặt đất, hơn nữa nằm sấp gập. Chỉ có điều bởi vì nguyên nhân vòng eo cự đại, rất nhiều người nhất thời còn không biết rõ hẳn như thế nào. Một bãi máu tươi đỏ thẫm từ thân thể hẳn chậm rãi tràn ra, làm cho người cảm thấy buồn nôn.

- Vương gia, vương gia.

Bên người Tứ thân vương còn may mắn có hộ vệ vội vàng ôm lấy thân thể của hắn, nhưng phát hiện thân thể như bùn nhão rồi.

- Phân Điện chủ các hạ, hiện tại có thể một lần nữa mở ra Đấu Thần kết giới rồi.

Khảm mã kéo nhân nhậm nói, tựa hồ đối với thi thể khổng lồ của tứ vương gia hoàn toàn không có cảm giác.

Ngang nhiên ra tay ánh chết tứ thân vương, lúc này bên người Khảm mã kéo không phải có một vết máu, căn bản không có người tin tưởng mười giây đồng hồ hẳn giết chết một vị đấu tôn cường giả. Có khả năng làm được sạch sẽ lưu loát như vậy, Phi Long phân điện Điện chủ cũng tự than thở không bằng.

- Khảm mã kéo, người chỉ là một thương nhân, chẳng lẽ cũng muốn nhúng tay sự vụ đế quốc sao?

Phân Điện chủ nhìn Khảm mã kéo, ánh mắt như sắp phóng hỏa:

- Tại Phi Long sơn thần điện giết người, đây đã là khiêu khích nghiêm trọng đến uy nghiêm của Đấu Thần điện rồi.

- Ta chỉ là một thương nhân, không có tư cách nhúng tay đế quốc sự vụ... Bất quá, ta biết, Đấu Thần điện từ trước đến nay cũng được xưng không để ý tới chuyện tình hoàng thất, nhưng hôm nay xem ra, Đấu Thần điện tựa hồ rất rõ ràng rồi.

Tình thế bỗng nhiên nghịch chuyển, không có người nghĩ đến Khảm mã kéo ngang nhiên ra tay, càng không nghĩ đến tứ thân vương tại hộ vệ nghiêm mật như vậy không chịu nổi một kích. Chỉ cần tứ thân vương còn sống, thì mọi chuyện đều tốt nói, thắng cục nhất định tại bên tứ thân vương. Nhưng có ý nghĩa là người còn sống, người chết không có ý nghĩa. Ngoại trừ tứ thân vương, mọi người ở đây không có hoàng tộc huyết mạch, nói đúng là Đỗ Lạp kế thừa ngôi vị hoàng đế là hiển nhiên rồi.

Đỗ Lạp tựa hồ cũng không ngờ rằng Khảm mã kéo vì chính mình xuất đầu, nhưng nhìn thấy người bên cạnh Khảm mã kéo cúi thấp đầu, lãnh khốc giống như một khối thiết, hần lập tức liên ý thức được Lý Dật tồn tại.

- Ha ha ha, Đấu Thần điện lão quỷ, hiện tại các người có mở Đấu Thần kết giới đều không có ý nghĩa, ngoại trừ Lão Tử, ai còn có tư cách kế thừa ngôi vị hoàng đế Phi Long đế quốc.

Đỗ Lạp đắc ý cực kỳ, không khỏi ngửa mặt lên trời cười rộ lên.

- Đỗ Lạp điện hạ, người không cần phải quá đắc ý. Nếu tứ thân vương đã chết, hỏi thần tế điển tự còn chưa kết thúc, người có phải người thừa kế

mà thủ hộ Đấu Thần tán thành hay không, còn phải trông vào ý tứ của thủ hộ Đấu Thần.

Phân Điện chủ lạnh lùng nhắc nhở.

- Thủ hộ Đấu Thần ngoại trừ ta, còn có thể tán thành ai? Ha ha, trong lúc này, còn có ai có Đấu Thần huyết mạch? Người có ư, phân Điện chủ các hạ thân ái

- Bản điện xác thực không có, bất quá người đừng quên, nếu như thủ hộ Đấu Thần không muốn, hẳn còn có thể nhỏ máu nhận mạch.

Nhỏ máu nhận mạch? Đỗ Lạp sắc mặt đột nhiên tro tàn, làm thành viên hoàng thất, hẳn đương nhiên không phải không biết hàm nghĩa nhỏ máu nhận thức mạch. Thủ hộ Đấu Thần đế quốc di mạch, bảo đảm địa vị hoàng thất không giả. Nhưng vì phòng ngừa Đấu Thần di mạch xuất hiện hạng người vô năng hôn nhược, tại dưới tình huống cực đoan, có thể đem chi huyết Đấu Thần của mình rót vào người không phải hoàng thất, sau khi có được Đấu Thần huyết mạch do đó kế thừa hoàng quyền. Loại tình huống này tuy cực kỳ hiếm thấy, nhưng cũng không phải là không có phát sinh qua.

Đỗ Lạp xú danh rõ ràng, thủ hộ Đấu Thần nếu thật có lòng phế truất, khả năng nhỏ máu nhận thức mạch không phải là không có, mà là rất lớn.

- Bản điện mở ra Đấu Thần kết giới.

Phân Điện chủ nói ra, liền muốn suất lĩnh tám gã Hồng Y tư tế tiến vào đại điện.

- Mẹ nó, xem ra tử lão quý gây khó dễ.

Đỗ Lạp phản hận cực kỳ, ý vào cấm vệ quân của mình đã xông lên Phi Long sơn, vung tay lên, quát:

- Bắt lại Đấu Thần điện lão thần côn cho ta. Ngoại trừ những quân binh kia, Đỗ Lạp hiện tại cậy vào chính là Lý Dật.

Nghe được Đỗ Lạp ra lệnh, bốn gã Đấu Hoàng cường giả liếc nhau, đấu dực giương động, liền hướng phân Điện chủ lướt qua. Phân điện Điện chủ bất quá là đấu tôn cường giả, mặc dù không đến mức thua dưới tay bốn gã Đấu Hoàng, nhưng muốn nhất cử đánh tan cũng không phải dễ dàng như vậy.

- Lớn mật, dám ở Đấu Thần điện giương oai.

Một tên nam tư tể giận dữ, đồ dùng cúng tế trong tay cũng không chú ý, tiện tay ném ra, chỉ quyết vê động, đấu khí chảy ra lập tức phát ra, nghênh hướng về phía bốn vị Đấu Hoàng cường giả. Chỉ trong nháy mắt, bốn vị hoàng cung Đấu Hoàng đã cùng Đấu Thần điện tư tể hỗn chiến tại một chỗ.

Mà trước điện thờ đám quyền quý cùng với cường giả tứ thân vương mang đến, bởi vì mất đi nhân vật lãnh tụ, đều có chút hốt hoảng, người thông minh bắt đầu lo lắng có phải thay đổi trường của mình hay không. Kể từ đó, Đỗ Lạp, khảm mã kéo cùng Đấu Thần điện mâu thuẫn. Về phần La Tuyết Phong, cũng đều không có bất kỳ biểu lộ cùng hành động nào, một mực thờ ơ lạnh nhạt nhìn tình thế. Đương nhiên, ánh mắt của hắn rơi vào trên người Lý Dật, điểm này, Lý Dật đều rõ ràng.

- Thân phận của ta chưa có bạo lộ, La Tuyết Phong nằm mơ cũng sẽ không nghĩ tới ta xuất hiện tại Phi Long đế quốc, hẳn chú ý ta nhất định là bởi vì ta giết chết tứ thân vương.

Lý Dật nghĩ ngợi, ý niệm cũng chưa từng có rời đi qua La Tuyết Phong, lúc này nhất định là không để cho hắn còn sống rời khỏi Phi Long đế quốc.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nhỏ Máu Nhận Thức Mạch.

Q.6 - Chương 431: Nhỏ Máu Nhận Thức Mạch.

- Dừng tay.

Nhìn thấy Đấu Thần điện tử tể cùng bốn vị Đấu Hoàng thi đấu không ngớt, rốt cục La Tuyết Phong ngăn lại. Lúc này La Tuyết Phong tuy trẻ tuổi nhất, nhưng là đại nhân vật. La Lan học viện phó viện trưởng nhưng thực chất là viện trưởng, cái thân phận này là cùng Đấu Thần điện tử tổng Điện chủ bình tọa, phân Điện chủ ở trước mặt hẳn đều thấp hơn một đoạn.

Nghe thấy La Tuyết Phong lên tiếng ngăn lại, người dẫn đầu Đấu Thần điện tử tể nhảy ra khỏi vòng chiến, bốn vị Đấu Hoàng cường giả cũng không dám tiến sát lại, lập tức trở lại bên người Đỗ Lạp.

- Đều đừng có cãi nhau, hôm nay nếu là hỏi thần tể diễn, hết thầy đều giao do thủ hộ Đấu Thần xử trí. Đỗ Lạp, ngươi là học viên La Lan học viện, ta tự nhiên sẽ không để cho người khác khi dễ, nhưng nơi này chính là Đấu Thần điện, ngươi đã tới tham gia hỏi thần tể diễn, nên tuân thủ quy củ tể diễn, đừng có cố tình xằng bậy.

La Tuyết Phong lúc này tỏ thái độ, xem ra là một bộ công bằng, nhưng vẫn là dựa vào ý tứ của phân Điện chủ mở ra khái Đấu Thần kết giới. Mặc dù thủ hộ Đấu Thần sẽ không nhỏ máu nhận thức mạch, hẳn thừa nhận Đỗ Lạp là học viên La Lan học viện, hơn nữa dùng tư thái phó viện trưởng tỏ vẻ che chở, lời nói uyển chuyển vô cùng.

Thấy La Tuyết Phong nói ra như vậy, Đỗ Lạp cắn răng một cái, nói:

- Hảo, vậy xem mặt mũi La phó viện trưởng, phân Điện chủ người mở ra Đấu Thần kết giới. Nhưng, lúc này cũng không thể do Đấu Thần điện lão quỹ các người âm thầm thao tác, chúng ta muốn cùng một chỗ gặp thủ hộ Đấu Thần.

Hơi do dự, phân Điện chủ đáp ứng nói:

- Vậy thì mời.

Đỗ Lạp có chút do dự không tiến, vạn nhất lão quỷ kia đột ngột ra sát thủ, cũng không thể chống đỡ. Tựa hồ là nhìn thấu tâm tư Đỗ Lạp, Khảm mã kéo khẽ mỉm cười nói:

- Đã cho phép hoàng tử điện hạ đi vào, bằng nhiều người chứng kiến, nói như vậy, nếu như thủ hộ Đấu Thần muốn nhỏ máu nhận thức mạch, hoàng tử điện hạ càng không có lời nào để nói.

- Ai nguyện ý, cũng vào đi.

Phân Điện chủ hiển nhiên cũng lười so đo, vừa nhắc chân, dẫn đầu tiến vào trong đại điện.

Bên trong đại điện, ngoại trừ thờ phụng một pho tượng Đấu Thần kim tượng, bốn vách tường đều không có vật gì. Phân Điện chủ tiến vào đại điện, bái kiến Đấu Thần kim tượng trước, khấn thầm chốc lát, đứng dậy, tám gã tư tế cũng vây quanh các phương vị Đấu Thần kim tượng đứng lại.

Sau đó từng sợi dẫu khí tràn vào, đem Đấu Thần kim tượng bao quanh, dẫu khí quang hoa mờ mịt nhu hòa kim tượng tựa như sống lại vậy, không ngừng có không gian ba động ở hạch tâm kim tượng, hướng bốn phía nhện nhạo ra. Cái không gian ba động này càng ngày càng kịch liệt, trong đại điện đều trở nên mơ hồ, toàn bộ thế giới như phá thành mảnh nhỏ. Bỗng nhiên, một đạo quang hoa hoa mắt ở trước mắt mọi người lóng lánh, sau khi quang hoa biến mất, thế giới kia xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Phi Long đế quốc Đấu Thần kết giới cùng thiên phong đế quốc bách hoa giới hoàn toàn bất đồng, không có tình cảnh nhiều loại hoa màu xanh đẹp mắt, bốn phía đều là một mảnh hôn ám, tầm mắt có thể nhìn thấy đều là quái thạch đá lởm chởm, làm cho người ta cảm giác vô cùng bị đè nén.

- Loại cảnh tượng này, có thể nói rõ tâm cảnh giới chủ, tính tình vị Đấu Thần này cùng lực lực xem ra hoàn toàn bất đồng, hẳn đã gặp qua cái gì cực kỳ bị đè nén, bởi vậy cái giới này cũng đen tối vô cùng.

Lý Dật nhìn vào kết giới, chỉ thấy tiến vào kết giới, ngoại trừ mọi người Đấu Thần điện, Đỗ Lạp, Khảm thị phụ tử, La Tuyết Phong cùng mình, cũng chỉ có ba quyền quý cường giả. Trong những người này, ngoại trừ La Tuyết Phong cùng cái Đấu Thần cường giả chưa hiện thân, thực lực của hắn là mạnh nhất. Nếu như Đấu Thần cường giả không xuất thủ can thiệp, trong kết giới, giải quyết La Tuyết Phong cũng được.

- Thuộc hạ phân điện Điện chủ Phi Long đế quốc, khẩn cầu thần tôn hiện thân gặp mặt.

Phân Điện chủ hướng về trời xanh cất cao giọng nói.

Sau nửa ngày, trong không gian, một cái thanh âm lười biếng lúc này mới mang theo vài phần không kiên nhẫn vang lên:

- Trong vòng một ngày hai lần mở ra kết giới, người muốn làm gì?

Thanh âm này phảng phất từ bốn phương tám hướng đồng thời vang lên, làm cho người ta căn bản không cách nào phán đoán người nói chuyện ở chỗ nào.

Phân Điện chủ ngữ khí càng thêm cung kính:

- Thần tôn, bởi vì vừa rồi người kế thừa ngôi vị hoàng đế Phi Long đế quốc ngã xuống, thuộc hạ cần thỉnh thần tôn một lần nữa định đoạt.

- Mập mập kia vẫn lạc? Đã nói với người rồi, tiểu tử kia phúc ngắn, vốn không phải là làm đế vương, người lại cứ không tin. Thật sự là phiền toái.

Vừa dứt lời, một bóng người xuất hiện ở trên không. Chỉ thấy người này một thân hắc bào tối tăm, sắc mặt cùng màu da đồng dạng, cả người làm cho người ta một loại cảm giác cực kỳ không thoải mái. Ngay cả phân

Điện chủ cùng mọi người cũng không muốn cường giả tối tăm như vậy ở chung.

- Người chính là Phi Long đế quốc hoàng tử, quả nhiên là giá áo túi cơm.

Đấu Thần cường giả ánh mắt cực kỳ nhạy cảm, nhìn thẳng cầm y hoa phục Đỗ Lạp, biểu lộ vẻ mặt khinh thường.

- Hẳn đúng là hoàng tử Đỗ Lạp điện hạ, mặc dù tại La Lan học viện nhiều năm, đến nay Đấu Hoàng tu vi cũng không có đạt tới. Thuộc hạ khẩn cầu thần tôn vì Phi long đế quốc nhỏ máu nhận thức mạch, tuyển tuần kiệt khác kế thừa hoàng quyền, phát dương quang đại Phi Long đế quốc.

- Ngô? Nhỏ máu nhận thức mạch?

Đấu Thần cường giả lông mày nhăn lại, lạnh lùng nói:

- Người cho rằng, nhỏ máu nhận thức mạch tùy ý như vậy sao? Hừ, tuần kiệt nhân tài, thiên hạ nào có nhiều tuần kiệt nhân tài như vậy... Di, hai tên tiểu tử này, cũng là Phi Long đế quốc tuổi trẻ cường giả sao?

Đấu Thần cường giả ánh mắt bỗng nhiên vừa chuyển, nhìn La Tuyết Phong cùng Lý Dật một cái.

- Tại hạ phó viện trưởng La Lan học viện La Tuyết Phong, gặp qua thần tôn.

Tại trước mặt Đấu Thần cường giả, La Tuyết Phong cũng thức thời duy trì thái độ cung kính.

- Là người sao, tiểu tử?

Đấu Thần cường giả đưa ánh mắt chuyển hướng nhìn Lý Dật, ánh mắt sắc bén tựa hồ muốn đem Lý Dật nhìn thấu.

- Vô Danh tiểu bối, thủ tịch hộ viện Khảm thị gia tộc.

Lý Dật vẻ mặt lãnh đạm. Đấu Thần cường giả, tuy hãn hiện tại không có khả năng chống lại, nhưng cũng không phải là không có được chính kiến.

- Người có loại thực lực này mà là Vô Danh tiểu bối sao? Ta hỏi người, người có phải người Phi Long đế quốc hay không?

Có ý tứ gì? Chẳng lẽ nói nếu như mình là người Phi Long đế quốc, khiến cho trên người mình nhỏ máu nhận thức mạch sao? Lý Dật tâm niệm vừa động, cười nói:

- Khiến cho người thất vọng rồi, ta đến từ đại thần đế quốc.

Đấu Thần cường giả trong ánh mắt quả nhiên thất vọng, quay đầu đi, hướng phân Điện chủ nói:

- Người muốn nhỏ máu nhận thức mạch, cũng phải tìm ra người như vậy, ngoại trừ hai tên tiểu tử này, còn có ai có thể vừa mắt đây.

Lời này Đỗ Lạp thích nghe, lập tức tiếp lời nói:

- Đã không có người vừa mắt thần tôn, cũng đỡ phải thần tôn hao tâm tổn sức, phong ta là hoàng trư đi. Chờ khi Lão Tử chết, ta cho người đến Đấu Thần điện tu sửa đền thờ.

Nhưng Đỗ Lạp tính toán tựa hồ cũng không có thực hiện được, Đấu Thần cường giả nhìn hãn một cái, ôn hoà nói:

- Người tu hay không tu đều liên quan gì đến ta.

Chuyển hướng nhìn phân Điện chủ, nói:

- Tìm tuổi trẻ cường giả đáng giá nhỏ máu nhận thức mạch đến đây đi.

- Thần tôn.

Lý Dật đột nhiên mở miệng nói:

- Chỗ này của ta cũng có một người có thể đề cử cho thần tôn, muốn nhỏ máu nhận thức mạch, người này nhân tuyển là thật tốt.

- A? Đấu Thần cường giả nhìn Lý Dật, hồ nghi nói:

- Là ai?

- Hửn. Lý Dật chỉ Khảm kỳ.

- Hửn? Người nói là hửn sao, tiểu tử này tu vi Đấu Hoàng cường giả đều không có, để cho hửn nhỏ máu nhận thức mạch, không sợ người cười đến rụng răng sao.

- Khảm kỳ? Lý... Người có lầm hay không.

Đỗ Lạp thấy Lý Dật cũng đột nhiên phản bội, không khỏi nhảy dựng lên:

- Hửn làm hoàng đế, ta đây làm sao bây giờ?

Lý Dật căn bản không có để ý tới Đỗ Lạp kháng nghị, hướng về Đấu Thần cường giả tiếp tục nói:

- Khảm kỳ tuy đấu khí tu vi không cao, nhưng Khảm thị nhất tộc phú giáp thiên hạ, có tiền có thể sai ma đầy quỷ, mời chào cường giả như ta căn bản là không nói chơi. Thứ hai, nếu như đế vương không phải là người có đấu khí tu vi cao mới có thể đảm đương, như vậy thần tôn người chẳng phải là thích hợp nhất. Làm một người đế vương, tối trọng yếu nhất là năng lực, có thể phối hợp đế quốc với thế lực khắp nơi, mà không phải mình cuốn vào thế lực khắp nơi tranh đấu. La phó viện trưởng, Khảm kỳ tại La Lan học viện đảm nhiệm chức vụ, người có quyền lên tiếng, người cho hửn có phải thích hợp làm hoàng đế Phi Long đế quốc không?

Tuy Lý Dật một mực dùng cuống họng nói chuyện, nhưng các loại biểu hiện làm cho La Tuyết Phong đã sớm nổi lên nghi ngờ, chỉ là hửn thật sự không thể tưởng được, cái oan gia đối đầu Lý Dật kia làm sao có thể xuất

hiện ở Phi Long đế quốc được, mà lại cuốn vào trận hoàng thất chi tranh này. Để cho Khảm kỳ đảm đương Phi Long đế quốc hoàng đế, lực ảnh hưởng của La Lan học viện hiển nhiên sẽ không hơn so với Đỗ Lạp, điểm này, La Tuyết Phong có lòng tin.

- Khảm kỳ xác thực là nhân tài, ít nhất tại La Lan học viện đảm nhiệm trợ lý viện trưởng, trong lúc biểu hiện chứng minh năng lực của hắn rồi.

Lý Dật tiếp tục nói:

- Nếu như Khảm kỳ có thể lên làm Phi Long đế quốc hoàng đế, tại hạ nguyện ý vì Khảm thị gia tộc hiệu lực, đảm bảo Phi Long đế quốc không bị kẻ thù bên ngoài lăng nhục.

- Hồn đản! Lý...

Đỗ Lạp hét rầm lên, bất quá Lý Dật không có cho hắn nói tiếp, thân hình bỗng nhiên vừa động, đã nhéo vào cổ của hắn, lạnh lùng nói:

- Người, Đỗ Lạp điện hạ, chẳng lẽ ngài không nhìn thấy, dù cho ngôi vị hoàng đế không phải Khảm kỳ, cũng tuyệt đối không phải là người. Đối người khác, cũng không bằng người trong nhà là được rồi.

Đỗ Lạp chỉ có giãy dụa, cũng không thể đáp được.

- Vậy ý kiến của người?

Đấu Thần cường giả chuyển hướng nhìn phân Điện chủ.

Phân Điện chủ đã nhìn thấy tình thế trước mắt, ra ngoài kết giới đi tìm một người cường giả tuổi còn trẻ, đó một việc xa vời, trong đó biến cố quá nhiều. Đứa con thương nhân này, thực lực của bản thân thấp kém, tại trong mắt người khác tựa hồ cũng không thích hợp làm đế vương, nhưng đối với Đấu Thần điện mà nói, cái này là một chuyện tốt. Thần quyền cùng vương quyền, Đấu Thần điện tự nhiên là hy vọng thần quyền cường thế.

- Thuộc hạ không có ý kiến.

Loại tình huống này, Khảm thị phụ tử cũng không ngờ sự tình sẽ phát sinh như vậy, La Tuyết Phong, Đấu Thần điện thống khoái đáp ứng như thế, tuy đây là cân nhắc kết quả ích lợi, nhưng cái kết quả này cũng thật sự vượt quá chỗ dự liệu của mọi người bên ngoài.

- Đều không ý kiến, cứ làm như thế, Cái kia là... Khảm kỳ nhé, người đi theo ta.

Mặc kệ khảm kỳ có nguyện ý hay không, một đám đấu khí tư nhận đã quần lấy thân thể của hắn, sau đó thân hắn bất do kỷ bay vút lên cao. Theo Đấu Thần cường giả rất nhanh ẩn vào trong trời xanh hôn ám.

Trong lúc này, sự thật đã như thế, Đỗ Lạp cũng chỉ có thể nhận mệnh, oán hận nhìn mọi người, nhất là Lý Dật, mục quang đều tái đi. Nhưng Đỗ Lạp cũng không dần, tại trong mắt Lý Dật lạnh lùng nhìn hắn, biến mục quang chậm rãi khôi phục đến trạng thái bình thường. Lý Dật nói đúng vậy, để cho Khảm Kỳ đảm đương vị trí hoàng đế so với một cái gia hỏa không biết thì tốt hơn nhiều lắm. Xem tại dĩ vãng, Đỗ Lạp ít nhất sẽ không bức hắn đến tuyệt lộ. Như vậy, Đỗ Lạp biểu lộ hòa hoãn hơn nhiều, tuy nhiên đánh mất hoàng quyền, làm cho hắn sắc mặt khó xem tới cực điểm.

- Vị các hạ này, xin hỏi tôn tính đại danh? Coi như là Vô Danh tiểu bối, cũng nên có một cái xưng hô.

Thấy Đấu Thần cường giả mang đi Khảm kỳ, cũng không biết khi nào thì trở về, La Tuyết Phong đi đến bên người Lý Dật, nhìn như cung kính lại tràn ngập cảnh giác.

- Người là người ngu ngốc sao?

Lý Dật không khách khí hồi đáp:

- Ta nói ta là Vô Danh tiểu bối, chính là không muốn nói cho các người biết thân phận của ta, đây không phải là hành vi ngu ngốc của các người thì là cái gì?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Biến Cố.

Q.6 - Chương 432: Biến Cố.

Lý Dật trách móc, quả thực làm cho mọi người giật mình. La Tuyết Phong thân phận hiện tại, chính là phó viện trưởng La Lan học viện, cho dù có ai không thích hắn, cũng tuyệt không có khả năng tại trước mặt hắn mắng mỏ như vậy. Cái thủ tịch hộ viện này, thực lực có mạnh hơn nữa, cũng chỉ là một hộ viện, chẳng lẽ đầu óc của hắn có vấn đề sao?

- Ha ha ha.

La Tuyết Phong cũng không có ý tứ tức giận, dùng một hồi cười dài để giảm bớt xấu hổ của mình, tiếng cười dừng lại, ý vị thâm trường nói:

- Các hạ có tính nết như vậy, ngược lại cùng bạn cũ ta có vài phần giống nhau.

Cừu nhân tại trước mắt, Lý Dật biết rõ lúc này còn không phải thời điểm ngả bài, nhưng cổ oán độc cũng không thể hoàn toàn che dấu được:

- Người bạn cũ liên quan gì ta, rút sang một bên.

Trong lời nói mùi thuốc súng quá mức dày đặc, La Tuyết Phong dù thế nào biểu hiện hàm dưỡng cũng vô pháp bình tĩnh, sắc mặt đột nhiên biến đổi, lạnh lùng nói:

- Các hạ tính nết, tựa hồ là chuyên môn hướng về phía ta rồi. Có cái gì không cam lòng thì cứ nói, muốn động khẩu hay là muốn động thủ tự nhiên muốn làm gì cũng được.

Đây chính là La Tuyết Phong chủ động tìm tới cửa, Lý Dật đương nhiên sẽ không khách khí:

- Đã sớm nghe nói phó viện trưởng La Lan học viện đấu khí tu vi cao tuyệt, Đấu Thần đại lục tuổi trẻ cường giả nhân tài kiệt xuất, hôm nay muốn biết một chút.

Nói xong trong lòng bàn tay hiện lên một đoàn đấu khí.

La Tuyết Phong vốn muốn kết giao tuổi trẻ cường giả thân phận quý dị này, không nghĩ tới nào đến muốn động thủ, hẳn là người cũng không sợ phiền phức, lập tức lùi lại mấy bước, trên mặt giống như chụp lên một tầng sương lạnh:

- Chư vị đều thấy được, vị các hạ này khiêu khích ta trước, nếu không giáo huấn hẳn một chút, La Lan học viện sau này chỉ sợ cũng vô pháp tại Đấu Thần đại lục hành tẩu.

- Đánh thì đánh, đẩy ra những thứ này làm gì.

Không tới khi tất yếu, Lý Dật còn không nghĩ thân phận của mình, song chưởng xê dịch, một đoàn năng lượng đấu khí kinh người đánh thẳng ra, trong đó ẩn chứa lực lượng, cũng chỉ có La Tuyết Phong bị công kích mới rõ ràng.

Một kích này của Lý Dật, là muốn thử thực lực La Tuyết Phong tiến cảnh như thế nào. Dù sao ba năm thời gian, mình tiến triển cùng tương đối chậm chạp. Mà La Tuyết Phong cậy vào La Lan học viện, tài liệu tu luyện tự nhiên là không thiếu, dùng thiên phú của hẳn, được Băng Đảo đảo chủ trợ giúp đột phá bình cảnh, hậu tích bạc phát ra tiến triển thần tốc.

Một kích này thử kết quả, làm cho Lý Dật kinh ngạc không thôi, trong ba năm, tiểu tử này rõ ràng cũng đột phá đến Đấu Thánh cảnh giới. Nhẹ nhàng một đạo pháp tắc ẩn chứa lực lượng đấu khí, đoàn đấu khí lập tức

biến mất không thấy gì nữa, giống như nước dung nhập biển rộng, nửa điểm tiếng vang cũng không có.

- Thực lực hãn bây giờ cũng hơn ta, không có gì bất ngờ, hãn cũng có siêu phẩm thần binh Thí long tiên trong người, hơn nữa thực động thủ, đám người Đấu Thần điện kia nhất định sẽ đứng ở một bên. Hơn nữa muốn giết hãn thật sự không phải đơn giản có thể làm được. Ngược lại, để Khảm thị phụ tử vạ lây theo.

Tâm niệm vừa động, Lý Dật không có đánh ra kích thứ hai.

- Ha ha ha, La phó viện trưởng quả nhiên là danh bất hư truyền, lĩnh giáo.

Lý Dật thu liễm đấu khí, khoanh tay mà đứng, trên mặt biểu lộ hoàn toàn hòa hoãn xuống, một bộ cử chỉ thoáng thừ qua thực lực đối phương.

Không có nhìn thấu cái tuổi trẻ cường giả này rốt cuộc là có ý tứ gì, hơn nữa thực lực của đối phương cũng không thua kém mình, La Tuyết Phong cũng không có tiếp tục khiêu khích, thấy đối phương mặt mũi mềm nhũn ra, tối thiểu là giữ được mặt mũi của mình, lập tức hừ lạnh nói:

- Có rảnh, lại thỉnh các hạ hảo hảo luận bàn một phen.

- Tùy thời đều rảnh.

Nghĩ đến Lý Na chết thảm, Lý Dật nhiệt huyết lại muốn tuôn ra.

Thấy hai người lại muốn động thủ, phân điện Điện chủ vội hỏi:

- Nhị vị, có việc đợi ra khỏi Đấu Thần kết giới nói sau, chộc giận thần tôn, hai người các người đừng mơ tưởng rời đi.

Trong lúc nói chuyện, Đấu Thần cường giả đã kịp lấy Khảm kỳ ngự không mà đến. Khảm kỳ tựa hồ có chút hư thoát, toàn thân mềm nhũn, nhưng theo sắc mặt, trạng thái tinh thần tiểu tử này lại vô cùng tốt, cũng

không biết là bởi vì bị Đấu Thần huyết mạch, hay là sắp trở thành Phi Long đế quốc hoàng đế.

- Đều rời đi thôi, không có chuyện đứng đắn dừng tới phiên ta.

Đấu Thần cường giả phất phất tay, thuận tay chém ra vài đạo đấu khí, ở trước mặt mọi người kết xuất một cái sóng hình tròn nhộn nhạo.

Mắt thấy Đấu Thần cường giả hạ lệnh trục khách, mọi người nhột đảm liền rời khỏi kết giới.

Bên ngoài kết giới, hết thấy y nguyên như trước, trên đại điện trống rỗng, nhàn nhạt một hương vị lượn lờ tại trong không gian.

Ngoại trừ Đỗ Lạp vẻ mặt uể oải mà bất đắc dĩ, mọi người khác cũng đều bình thường.

- Thần tôn ý bảo, hôm nay hỏi thần tế điển viên mãn hoàn thành, Phi Long đế quốc tân hoàng trữ, chính là Khảm kỳ các hạ.

Phân Điện chủ lời nói làm quảng trường một mảnh xôn xao, không có người nghĩ đến loại kết cục này.

Tuy khó có thể tin, nhưng lời này từ trong miệng phân Điện chủ nói ra, lại không cho phép mọi người không tin, càng không cho phép mọi người dị nghị.

Nhìn quanh trong sân rộng, phân Điện chủ tiếp tục nói:

- Hỏi thần tế điển dừng ở đây, thỉnh tất cả mọi người đều giải tán.

Trước hết bỏ đi chính là thủ hạ của tứ thân vương, trên thực tế, khi bọn người Lý Dật tiến vào Đấu Thần kết giới, không ít người của tứ thân vương chuồn mất, giờ phút này nghe được phân Điện chủ nói, những người còn lại cũng chạy như bay rời khỏi Phi long sơn. thủ hạ Đỗ Lạp chính là những cường giả hộ vệ kia, lúc này vẻ mặt phẫn nộ, chỉ chờ Đỗ Lạp ra lệnh một tiếng, muốn xông lên cùng Đấu Thần điện liều mạng.

Nhưng Đỗ Lạp ngoại trừ vẻ mặt tro tàn, căn bản không có muốn liều mạng. Nếu như chỉ là Đấu Thần điện, Đỗ Lạp nhất định sẽ liều mạng, Đấu Thần điện cộng thêm La Tuyết Phong, Đỗ Lạp suy nghĩ có tám phần liều mạng. Nhưng hiện tại, Lý Dật ngược lại ủng hộ Khảm kỳ, đối với Đỗ Lạp mà nói, lại là một đả kích trí mệnh. Liều mạng đã không phải là một cái lựa chọn sáng suốt.

- Đi.

Đỗ Lạp ảo não buồn bực quát một tiếng, nhắc chân bước đi.

Nhưng thái độ này lại sinh ra phản ứng kỳ diệu, những cường giả kia thấy Đỗ Lạp căn bản không có ý tứ phản kháng, trên mặt biểu lộ thay đổi, cũng không có đi theo Đỗ Lạp rồi đi, ngược lại hướng Khảm kỳ đi tới. Những chiến sĩ trung thành dũng mãnh này, bọn họ trung với hoàng thất, mà Đỗ Lạp đã mất đi hoàng quyền, như vậy bọn họ thuận phục Khảm Kỳ.

- Các người, chẳng lẽ cũng tính toán phản bội ta sao?

Đỗ Lạp lúc này khiếp sợ cùng phần nộ đến tình trạng tột đỉnh, những hộ vệ này phản bội hăn. Thì hăn một điểm hi vọng cũng không tồn tại.

- Chúng ta cũng không có phản bội, làm hoàng thất hộ vệ, trách nhiệm của ta chính là bảo vệ hoàng thất an toàn.

Một cái thủ lĩnh thủ hộ nghiêm mặt hồi đáp.

- Gặp quý.

Đỗ Lạp nhắc chân bước đi.

- Đã như vậy, chúng ta cáo từ.

Khảm kỳ hướng phân Điện chủ cùng bọn người La Tuyết Phong thi lễ, sau đó cùng khảm mã kéo, Lý Dật cùng đám hộ vệ ly khai.

- Lý Dật.

Cái biến cố này tới quá đột ngột, La Tuyết Phong nhìn Lý Dật, bốn mắt nhìn thẳng, đã không cần phải bất luận cái gì nguy trang.

- Quả nhiên là người.

La Tuyết Phong ngữ khí sâm lãnh nói:

- Kỳ thật ta sớm nên biết, chỉ là thật sự không thể tin được, người còn dám chạy đến Đấu Thần điện tìm chết.

Danh tự Lý Dật, tuy đã cách ba năm, nhưng đối với Đấu Thần điện mà nói, cũng không quên mất như vậy. Đương ý thức được Khảm thị gia tộc cái gọi là hộ viện, chính là Lý Dật mà Đấu Thần điện ba năm trước đây toàn lực đuổi giết, tất cả tư tế đều vận sức chờ phát động.

Đỗ Lạp chạy xuống núi, nhìn thấy cái biến cố này, cũng đành chỉ cước bộ. Mà khảm thị phụ tử cùng những hoàng thất bọn hộ vệ kia, nhất thời còn không có kịp phản ứng nên ứng đối thế cục trước mặt như thế nào.

- Nguyên bản còn muốn cho người sống lâu vài ngày, người đã nghĩ sớm một chút xuống Địa ngục, ta đây sẽ thanh toán người.

Trong đồng tử Lý Dật, toàn bộ thế giới đều không còn tồn tại, những y quan trang nghiêm tư tế môn kia, tiêu điểm mơ hồ cắt hình, mà La Tuyết Phong được xưng tụng khuôn mặt anh tuấn lại nổi bật tại trước mặt của hắn.

- Xem ra hôm nay, chúng ta nhất định phải có một người xuống Địa ngục. Bất quá lời nói cũng đừng nói chết như vậy, người kia, có lẽ là người.

Lý Dật đôi mắt vô tận sát ý, không thể không làm cho La Tuyết Phong sợ hãi, dù cho đang ở Đấu Thần điện, hoàn toàn có thể nói là tại trên địa bàn của mình, nhưng cảm giác hít thở không thông, làm La Tuyết Phong cực kỳ không thoải mái.

- Lão đại, ta sẽ đứng ở bên người.

Trong ngăn ngại khiếp sợ hoãn xuống, khảm kỳ tỏ thái độ nói.

Lý Dật có chút trấn an, hướng khảm kỳ nhẹ gật đầu, cũng không nói gì thêm. Coi như là khảm kỳ đứng ở phía bên mình, nhưng so sánh với Đấu

Thần điện tứ tế, thực lực đối phương rất mạnh.

Nhưng tất cả đối với Lý Dật đã không trọng yếu, đối với Lý Dật mà nói, trong mắt hắn hiện tại chỉ có La Tuyết Phong. Triệt để diệt trừ hắn, vì Lý Na báo thù, giải quyết hết hậu hoạn.

- La Tuyết Phong, ân oán giữa chúng ta, người cũng đừng cho người vô tội tham gia. Có đi theo ta, chúng ta một mình giải quyết, ngàn vạn lần đừng làm ra vô si. Ít nhất cho tới bây giờ, ta còn đem người trở thành địch nhân đáng giá.

La Tuyết Phong chỉ số thông minh siêu cao, tự nhiên sẽ không bị loại thủ đoạn nhỏ nhỏ này kích tướng cho choáng váng đầu óc, lạnh lùng cười, đáp lại:

- Giữa chúng ta, tự nhiên là muốn hảo hảo tính toán. Bất quá ta không vội cùng người tính sổ trước, Đấu Thần điện tựa hồ cũng cùng người nói chuyện. Đúng không? Phân Điện chủ các hạ.

- Không sai.

Tuy trước mặt Lý Dật, phân Điện chủ cảm nhận được vô cùng áp lực, nhưng thân làm một người phụ trách đế quốc phân điện Đấu Thần điện, hắn đã không có lý do gì lui về phía sau:

- Lý Dật các hạ, hôm nay người thúc thủ chịu trời, theo bản điện đến gặp Đấu Thần tổng điện, như vậy dễ nói, nếu không, chuyện hôm nay chỉ sợ khó nói rồi.

Lý Dật cũng không nguyện ý cùng Đấu Thần điện dây dưa, đương nhiên không phải sợ bọn hắn, mà là không muốn tại trên người bọn họ lãng phí quá nhiều thực lực.

- Ta sẽ cho Đấu Thần điện các người một câu trả lời thỏa đáng, bất quá điều kiện là ta giết La Tuyết Phong đã.

- Điện chủ các hạ, người còn đang chờ cái gì?

La Tuyết Phong ngửi khí bỗng nhiên sắc bén:

- Đừng quên năm đó Đấu Thần điện mệnh lệnh như thế nào.

Năm đó Đấu Thần điện tổng điện mệnh lệnh phân Điện chủ tự nhiên là nhớ rõ vô cùng. Một khi phát hiện hành tung Lý Dật, Đấu Thần điện chiến đến người cuối cùng, cũng phải nỗ lực giết chết Lý Dật. Nhưng lúc này, La Tuyết Phong mang ra đạo mật lệnh Đấu Thần điện ba năm trước, ý đồ là không cần nói cũng biết. Hẳn muốn cho Đấu Thần điện làm pháo hôi, tiêu hao thực lực Lý Dật. Phân Điện chủ cũng không ngạc nhiên.

- La phó viện trưởng, Lý Dật các hạ tựa hồ vì người mà đến Phi Long đế quốc, bản điện đảm bảo, hẳn hôm nay tuyệt đối không ly khai khỏi Phi Long sơn, thỉnh La phó viện trưởng yên tâm, Đấu Thần điện kiên định hậu thuẫn.

Phân Điện chủ đá cái bóng cao su này, Lý Dật khóe miệng không khỏi giễu cợt. Xem ra, La Tuyết Phong cùng Đấu Thần điện quan hệ, cũng không có thực sự hòa thuận, mà là càng thêm vi diệu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đại Khai Sát Giới

Q.6 - Chương 433: Đại Khai Sát Giới

Tình thế biến hoá kỳ lạ như thế, khắp nơi nhất thời ai cũng không cách nào xuống tay trước. La Tuyết Phong tự nhiên là hy vọng Đấu Thần điện xuống tay trước, chính mình ngư ông đắc lợi, nhưng Đấu Thần điện làm sao không nghĩ như vậy.

Lý Dật đồng dạng cũng rõ ràng, vô luận mình đối phó Đấu Thần điện hay là La Tuyết Phong, kế tiếp một phương khác sẽ tạo thành phiền toái cực lớn. Mà Khảm kỳ cùng hộ vệ của hắn, tự nhiên lại càng không có lý do ra tay trước. Cái cục diện quỷ dị bế tắc này, đều là ngoài dự liệu của mọi người.

- Ha ha ha, ở đây diễn cũng được đó.

Có biến cố thì có chuyển cơ, Đỗ Lạp tựa hồ thấy được một tia hy vọng, quay lại cười to nói:

- La phó viện trưởng, Lý Dật, các người làm sao còn không đấu võ? Lão Tử hoàng đế không được, xem xem náo nhiệt cũng tốt.

- Trong lúc này Đỗ Lạp thức thời lặn xa đi.

Khảm kỳ tức giận khiển trách.

- Khảm kỳ người cũng chớ đặc ý được quá sớm.

Đỗ Lạp sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói:

- Người cho rằng, hoàng thất phải dựa vào vài cái hộ vệ mới bảo vệ an toàn sao? ... La phó viện trưởng, người không có tin tưởng đả bại Lý Dật sao, nếu không như vậy, chúng ta đi làm giao dịch đi?

- Giao dịch? Người có tư cách sao?

La Tuyết Phong nhìn Đỗ Lạp khinh miệt nói, tại Đấu Thần đại lục loại địa phương này, có thực lực mới có tư cách nói chuyện, Đỗ Lạp ăn chơi trác táng, thật sự không lọt vào của pháp nhãn của La phó viện trưởng đại nhân.

- Tám gã ảnh vệ! Như thế nào?

Đỗ Lạp nhẹ nhàng nói ra, tại chung quanh thân thể của hắn, lập tức một hồi không gian ba động, tám thân hắc giả ảnh vệ đem Đỗ Lạp bao quanh.

- Người nghĩ muốn cái gì?

La Tuyết Phong mỉm cười nói, tám cái hoàng thất ảnh vệ, tuy không đủ để đối kháng Lý Dật Đấu Thánh cường giả, nhưng ảnh vệ, quả thực giống như cỗ máy giết chóc, nhất là hoàng thất cấp bậc ảnh vệ, thực lực

không thấp, nhất định còn trải qua huấn luyện đặc thù, tám người liên thủ, bất luận cường giả nào cũng sẽ cảm thấy phiền toái.

- Người có thể cho ta cái gì?

Đỗ Lạp hỏi vặn nói, hẳn tự nhiên là muốn hoàng quyền nhất, bất quá hoàng quyền là do thủ hộ Đấu Thần quyết định, La Tuyết Phong chưa hẳn cho hẳn được.

- Ta cấp cho người bất luận cái chức vị gì của La Lan học viện, thông qua chức vị này, người có thể xây thế lực của chính mình, có thể đoạt lại Phi long đế quốc hoàng quyền hay không vậy phải xem vận mệnh của mình.

La Tuyết Phong ra tay cũng hào sảng, dùng thực lực La Lan học viện, nếu như có thể tìm được chức vị thực quyền, xác thực có thể mời chào một đám cường giả, đến lúc đó lại trở lại để đối phó Khảm kỳ, Khảm kỳ chưa hẳn có thể ứng phó được.

- Đỗ Lạp, người tính toán cùng La Tuyết Phong hợp tác, để đối phó ta sao?

Lý Dật sắc giọng làm cho Đỗ Lạp vô ý thức lui về phía sau mấy bước, nhưng chức vị La Lan học viện thực quyền hấp dẫn, làm cho Đỗ Lạp quyết định bí quá hoá liều.

- Lão đại, đừng trách ta vô tình, là người cùng khảm kỳ không nghĩa khí trước. Nói sau, nơi này là Đấu Thần điện, người thực cho rằng thực lực của người có thể đối phó được La phó viện trưởng cùng Đấu Thần điện?

- Người sẽ hối hận.

- Có lẽ... Ảnh vệ, còn chờ cái gì, xông lên.

Tám gã ảnh vệ đồng loạt đánh ra loan đao của mình, động tác đều nhịp nhàng, như tám người một não ăn ý. Loan đao nơi tay, tám gã ảnh vệ thân hình bỗng nhiên di động, bộ pháp quỷ dị giao thoa lướt đi, trong

nháy mắt đem Lý Dật vây quanh ở bên trong. Ảnh vệ thân hình càng động càng nhanh, nhanh đến mức tận cùng, giống như một đạo tấm màn đen, đem Lý Dật bao phủ trong đó.

- Hoàng thất ảnh vệ, quả nhiên là có vài phần thủ đoạn, loại hợp kỹ này càng đem tám vị Đấu Hoàng cường giả thực lực tăng lên một bậc, đấu kỹ mờ mờ ảo ảo mà xen lẫn trận pháp vận dụng. Có thể đặt ra loại thủ đoạn hợp kỹ này, nhất định là học cứu thiên nhân, thông minh phi phàm.

Tâm niệm phi tốc chuyển động, Lý Dật thân ở trong tấm màn đen, thân hình lại giống nước yên tĩnh, một đạo đấu khí phòng ngự như có như không lơ lửng tại quanh thân.

Địch không động ta không động, mà xem ảnh vệ như thế nào ra tay.

Xích.

Mấy đạo binh khí thanh âm, buông lỏng âm cuối thật dài, trong tấm màn đen một mảnh bạch sắc quang mang lóng lánh đều ảm đạm thất sắc, theo quang hoa hoa mắt tuôn ra, Lý Dật cảm thụ quanh thân tường đồng vách sắt không khe hở mang theo cực nóng hướng chính mình áp bách tới.

Đồng tử bỗng nhiên co rút lại, chẳng biết lúc nào, Phá Thiên kiếm đã ở nơi tay.

- Đi.

Bên trong bạch sắc quang hoa, thành linh tuôn ra một mảnh huyết hồng, theo Lý Dật quát khẽ một tiếng, tường đồng vách sắt không khe hở bị chém ra một đạo lỗ hổng. Một gã ảnh vệ vô thanh vô tức bay ra tấm màn đen, bị một vết thương sâu dưới bụng, lực phủ ngũ tạng đều rơi ra bên ngoài, làm cho người không đành lòng nhìn xem.

Hoàn toàn không có bất kỳ mảnh khóe, thực lực ngăn gọn mà nhanh vô cùng, lại thủ đoạn cơ trí cũng như là mây bay.

Nhưng nguy cơ cũng không giải trừ, ít nhất là tấm màn đen vây quanh thân Lý Dật cũng không có dấu hiệu lùi bước. Những chỗ đáng sợ của đám ảnh vệ này, cũng không hoàn toàn là thực lực của bọn chúng, mà là bọn chúng không có cảm tình nhân loại, tỷ như sợ hãi cùng nhu nhược, một cái ảnh vệ rơi rụng không chút nào ảnh hưởng ý chí bọn họ chiến đấu, cho dù là có ảnh hưởng, cũng chỉ công kích của bọn hắn càng thêm vô tình sắc bén.

Vừa ra tay tể ra siêu phẩm thần binh, cũng đủ thấy Lý Dật đối với mấy cái ảnh vệ này coi trọng.

Đã không sợ chết, đều cũng chỉ có làm cho bọn họ chết mới là thủ đoạn giải quyết phiền toái duy nhất. Không đợi ảnh vệ phát động đợt công kích thứ hai, đấu khí rót vào Phá Thiên kiếm, Lý Dật thân hình rồi đột nhiên xoay tròn.

Siêu phẩm thần binh cùng Đấu Thánh cường giả thực lực cực hạn, làm tấm màn đen đột nhiên bành trướng mấy lần, trở nên mỏng manh, ẩn ẩn hiện ra thân hình Lý Dật. Còn thừa bảy tên ảnh vệ tựa hồ đang cực lực chống lại Lý Dật đánh sâu vào, cực lực áp súc tấm màn đen, thỉnh thoảng công kích ra một mảnh bạch sắc quang hoa.

- Tế huyết.

Một ảnh vệ mãnh quát một tiếng, bức ra một ngụm lớn máu tươi, phun lên trên đao, loan đao được máu tươi kích phát, lập tức tăng vọt mấy lần.

- Hợp kỹ, Huyết ảnh cuồng đao.

Bảy thanh huyết sắc loan đao thốt nhiên rời tay, đan vào thành một mảnh huyết quang, hướng Lý Dật bắn đi, tùy theo, tấm màn đen lần nữa xiết chặt, một lần nữa bao phủ thân hình Lý Dật.

- Ảnh vệ, giết người này, tất có trọng thưởng.

Thấy ảnh vệ tựa hồ một lần nữa chiếm thượng phong, Đỗ Lạp nhin không được đặc ý quát to lên.

Nhưng trả lời hần, cũng không phải thanh âm ảnh vệ, hơn nữa máu tươi, một đoàn máu tươi đầm đìa thịt nát trực tiếp bay đến trên mặt của hần. Sau đó Đỗ Lạp hoảng sợ phát hiện, hần còn lại cái danh ảnh vệ kia, cơ hồ là cùng huyết nhục giao hòa, căn bản phân không ra ta và người. Những giao hòa huyết nhục này rất nhanh hướng bốn phía bay ra, hình thành một hồi mưa huyết nhục.

- Còn chờ cái gì,

La Tuyết Phong trên mặt xẹt qua một tia sợ hãi, hướng về phân Điện chủ nghiêm nghị quát.

La Tuyết Phong thật sự nổi giận, phân Điện chủ cũng không dám chơi đá bóng. Giết chết tám gã ảnh vệ, Lý Dật tự nhiên cũng sẽ tiêu hao không ít thực lực, nếu như không thừa dịp hiện tại ra tay, chờ hần khôi phục lại, tám gã ảnh vệ cố gắng chẳng phải uống phí sao? Phân Điện chủ không hề do dự, giơ lên tay, đã sớm vận sức chờ phát động công kích.

- Xem ra hôm nay muốn đại khai sát giới.

Huyết nhục mưa mà người chế tạo là Lý Dật trên người lại không có nửa điểm máu đen, nhưng vẻ mặt dữ tợn biểu lộ khiến cho hần thoát nhìn cùng ác ma cũng không có gì khác nhau. Chúng tư tể còn chưa có động tác, Lý Dật thân hình đã giống như quỷ my, thu hoạch phía sau hần tánh mạng hai gã Hồng Y tư tể.

Lý Dật hành động thô bạo, nhất thời làm Đấu Thần điện tư tể cảm thấy bất an, bọn họ vô cùng rõ ràng, dưới loại tình huống này, ngoại trừ vô sỉ chạy trốn chết ra, cũng chỉ còn lại một cái đường ra, phải là giết chết ác ma thiếu niên này.

Nhiệt huyết sôi trào, Lý Dật đã hoàn toàn không để ý thực lực hơn kém, thân hình giương động đến mức tận cùng, hoàn toàn mở rộng ra công

kích.

- Phục ma, Phục ma trận pháp.

Phân Điện chủ thấy Lý Dật tàn sát Đấu Thần điện tứ tế giống như chém dưa, không khỏi đau lòng và nôn nóng, mồ hôi lạnh to như hạt đậu ngần không được rỉ ra.

- Phục cái mẹ người.

Lý Dật thân hình kéo lê một đạo đường vòng cung quỷ dị, Phá Thiên kiếm bức thẳng phân Điện chủ.

Dù là phân Điện chủ một mực cảnh giác, nhưng vận bộ thân pháp của Lý Dật thức sự quá quỷ dị cùng nhanh chóng, chỉ trong nháy mắt, nguyên bản còn hơn mười mét công kích hai cái Hồng Y tứ tế, lúc này đã đến trước mặt phân Điện chủ.

Ti ti ti.

Đấu khí khổng chế không gian, phân Điện chủ dù sao cũng là đấu tôn cấp bậc cường giả, từng đạo không gian giam cầm trong nháy mắt bố kết ra, sau đó tại Phá Thiên kiếm chém vỡ hóa thành vô số mảnh nhỏ.

Lúc này, tám gã Hồng Y đại tứ tế hộ tại bên người phân Điện chủ đồng thời phát ra tám đạo đấu khí, oanh hướng Lý Dật.

- Trở lại phong chương, xoắn lực.

Một tay cầm kiếm tiếp tục công hướng phân Điện chủ, tay kia không ngừng đánh ra, đấu khí tư nhện đem tám đạo năng lượng đồng thời xoắn ra ngoài.

Xích.

Mũi kiếm phát ra thanh âm làm cho người phát sầm, phân Điện chủ thối không thể thối, rốt cục bị phá Thiên kiếm đánh vào.

- Điện chủ.

Tám gã Hồng Y đại tư tế thấy phân Điện chủ gặp nạn, càng không muốn sống lần nữa oanh kích đến.

- La Tuyết Phong, người còn không ra tay sao?

Phân Điện chủ cắn răng một cái, thân hình di động, ngạnh sanh sanh thoát khỏi Phá Thiên mũi kiếm, chỗ vai bị cắt ngang hơn một xích, một cánh tay phải rơi xuống đất.

La Tuyết Phong vẫn không có ý xuất thủ, mặt không biểu tình, lại thập phần chuyên chú nhìn nhất cử nhất động của Lý Dật.

- La phó viện trưởng, mời nhanh ra tay đi.

Tám gã Hồng Y đại tư tế nhìn một cái cánh tay phải bị phế bỏ của Điện chủ, liều mạng khẩn cầu.

- Lý Dật, người hiện tại chỉ còn lại bảy phần thực lực.

La Tuyết Phong rốt cục chậm rãi mở miệng:

- Hiện tại giết người, ta đã có tám phần nắm chắc, bất quá, vì để cho nắm chắc càng lớn, ta hy vọng Đấu Thần điện trả thêm cái giá lớn.

Không sai, La Tuyết Phong phỏng chừng phi thường chuẩn xác, Lý Dật thực lực bây giờ, xác thực chỉ bảy phần. Nhưng La Tuyết Phong phỏng chừng không được chính xác, cho dù chỉ còn lại có bảy phần thực lực, hẳn cũng tuyệt đối không có tám phần nắm chắc giết chết Lý Dật.

- Đấu Thần điện tư tế, ta nghĩ các người càng muốn ta cùng La Tuyết Phong quyết đấu sau đó đối phó ta.

Lý Dật kiếm phong nhảy lên, trực chỉ La Tuyết Phong:

- La Tuyết Phong, tiếp nhận vận mệnh đi.

Đấu Thần điện xác thực không nghĩ một lần nữa làm pháo hôi cho La Tuyết Phong, La Tuyết Phong biểu lộ vô tình, đã khơi dậy không ít tư tế phản cảm, xem ánh mắt của hắn so với Lý Dật càng thêm cừ hận. Dù sao, giết chết Lý Dật chỉ là mệnh lệnh Đấu Thần điện, cụ thể mà nói, những tư tế này cùng Lý Dật cũng không một chút thù hận.

- Thì tới đi.

La Tuyết Phong lạnh lùng cười, thân hình thẳng lên, lên đến mấy chục thước giữa không trung.

- Na Na, coi như là dùng hết một giọt huyết cuối cùng, ta cũng muốn giết chết La Tuyết Phong báo thù cho người.

Báo thù thời khắc đã tới rồi, Lý Dật ngược lại trở nên tỉnh táo, dị thường tỉnh táo, vài phút trước nhiệt huyết sôi trào bỗng nhiên hạ xuống.

Phá Thiên kiếm phong mờ hôi và máu đã bị thần binh thu nạp, tựa hồ là cảm nhận được nỗi lòng Lý Dật, thần binh tản ra uy áp chi lực, lại không có nửa điểm tiếng vang.

- Thí long tiên xuất hiện đi.

- Ha ha, người hiểu ta. Long nữ chẳng những trả thí long tiên cho ta, còn tiên pháp cùng dâng tặng. Như thế nào, không nghĩ tới Lý Dật người cảm thấy có bao nhiêu phần nắm chắc có thể thắng ta.

- Không có.

Lý Dật bình tĩnh thâm lãnh đến cực hạn:

- Nhưng người hôm nay phải chết.

Văn Để Hãn Chạy Thoát

Q.6 - Chương 434: Văn Để Hãn Chạy Thoát

- Chê cười, dựa vào cái gì người chết chính là ta, lão bằng hữu, đấu lâu như vậy, ta hôm nay khiến cho người biết, ai mới là người cười đến cuối cùng.

- Xích.

- Păng.

Thí long tiên rốt cục xuất hiện ở trong tay La Tuyết Phong, tiên sao không ngừng rung động phát ra "Xích xích" thanh âm, một cổ thanh âm ba động khuếch tán ra.

- Bớt nói nhảm.

Thoại âm nhất lạc, người kiếm bổng nhiên hợp nhất, trở thành một đạo tàn ảnh đánh thẳng về phía La Tuyết Phong.

Đối thủ quen thuộc như thế, tại Đấu Thần kết giới cũng thử qua, một chiêu này Lý Dật ra tay, hoàn toàn là không hề giữ lại, vô luận là siêu phẩm thần binh hay là thực lực của bản thân đều đạt đến cực hạn.

- Tới đây.

La Tuyết Phong thân hình vội vàng thối lui, cổ tay không ngừng run run, thí long tiên bị run ra thành một cái trùy hình, hướng Lý Dật công tới.

Dung hợp tiên pháp thí long tiên quả nhiên uy lực đại tăng, Lý Dật ở vào trùy hình, tuy trực tiếp vọt tới bảo trì tư thế công kích, nhưng quanh thân giống như áp lực thực chất, lại làm hãn cảm giác không thoải mái.

Đã Lý Dật cảm giác không thoải mái, cũng không làm cho La Tuyết Phong thoải mái. Long uy chi lực vô hình tràn ra, La Tuyết Phong biến sắc, động tác trên tay lập tức trì trệ.

Thừa dịp quanh thân áp lực dừng lại, Lý Dật một kiếm chém bổ ra, oanh mở thí long tiên kết thành trùy hình vây quanh.

- Long uy.

La Tuyết Phong kinh hãi nói, bằng vào lịch duyệt của hắn, có thể nhìn ra Lý Dật sử xuất long uy chi lực, nhưng điều làm cho Lý Dật ngoài ý muốn chính là La Tuyết Phong sau khi hô lên "Long uy", lại nhanh chóng thu hồi thí long tiên, tay quyết vừa động, không gian ba động cuồng hân, đấu khí tràn đến.

Đấu khí pháp tắc, hiển nhiên là ý thức được bằng vào binh khí không cách nào thủ thắng, hơn nữa vì khắc chế long uy chi lực Lý Dật phát huy, La Tuyết Phong cố gắng dẫn đạo đến đấu khí pháp tắc giao phong.

Đấu Thánh cường giả phương thức công kích cực đoan nhất, đối với mình nắm giữ đấu khí pháp tắc vận dụng, tại đấu khí pháp tắc của mình vô địch. Đấu khí pháp tắc vận dụng tuy cần hao phí đại lượng đấu khí, nhưng đối phương ngoại trừ dùng đấu khí pháp tắc đối kháng, cũng không có lựa chọn thứ hai, loại tình huống này, Lý Dật căn bản không rảnh thi triển long uy chi lực.

La Tuyết Phong tính toán cho không sai, Lý Dật trừ bỏ dùng đấu khí pháp tắc lực lượng đáp lại, xác thực không biện pháp ứng đối. Hơn nữa, thực lực của mình chỉ còn lại bảy tầng, La Tuyết Phong thực lực đỉnh phong, không cần nói cũng biết.

Nghĩ đến điểm này, Lý Dật không khỏi có chút nôn nóng, coi như mình có thể ở đấu khí pháp tắc đối kháng, như vậy kế tiếp, còn có thực lực đối kháng Đấu Thần điện sao?

Đấu khí pháp tắc lực lượng làm trong không gian không ngừng sinh ra ba động kịch liệt, năng lượng kinh người thôn phệ cùng bị cắn nuốt với tốc độ tiêu hao cực nhanh. Tựa hồ là thấy được hy vọng thắng lợi, La Tuyết Phong trên mặt hiển hiện một tia mỉm cười đắc ý.

Cho dù là cách xa mấy chục thước, giữa không trung pháp tắc lực lượng va chạm không ngừng khuếch tán xuống, làm Đấu Thần Cường giả đều xa xa tản ra.

- Xem ra chỉ có liều mạng, nhất định đánh tiếp.

Lý Dật cực lực thúc dục đấu khí, trải qua thiên kiến khôn châu cường hóa, thông qua kinh mạch tuôn ra, dưới chân chậm rãi bước ra một bước. Đấu khí pháp tắc đối kháng, song phương bắt đầu khởi động năng lượng, chỉ là một bước này, Lý Dật liền cảm giác như tại bên trong nham thạch hành tẩu bình thường.

- Người muốn làm gì? Tự sát sao? Ha ha ha.

La Tuyết Phong trong nội tâm rung mình, nhưng ngữ khí lại khinh miệt vô cùng.

Lý Dật đương nhiên không phải nghĩ tự sát, mà là cố gắng thu nhỏ lại khoảng cách giữa hai người. Chỉ có đem không gian thu nhỏ lại trong phạm vi, Lý Dật mới có thể áp dụng kế hoạch mạo hiểm của mình, dùng thân mình trải qua long lực rèn luyện tiến hành một kích lưỡng bại câu thương.

Tựa hồ ý thức được Lý Dật ý đồ, La Tuyết Phong đồng dạng chậm rãi lui về phía sau một bước. Đấu khí pháp tắc đối kháng, lui về phía sau cực kỳ nguy hiểm, hơi có sai lầm, khó tránh khỏi bị pháp tắc lực lượng xoắn thành mảnh nhỏ.

Đấu khí bằng tốc độ kinh người tiêu hao, theo tình hình này, chỉ sợ La Tuyết Phong thực lực hao phí hầu như không còn.

Muốn đánh phá cái cục diện bế tắc này, xem ra không có ngoại lực ảnh hưởng là không thể được. Lý Dật tâm niệm xoay nhanh, trên ngón tay dung giới ba động, long súng xèo xèo thành linh xuất hiện ở giữa không trung.

Trải qua hơn ba năm tỉ mỉ chăn nuôi, xèo xèo hiện tại long dực triển khai, đã đạt tới năm sáu thước, ở vào thời kỳ trưởng thành, đã có thực lực tương đương, chỉ là không có trải qua khảo thí, Lý Dật cũng không rõ ràng lắm Long sủng hiện tại đến tốt cùng cấp bậc gì.

Tựa hồ ý thức được chủ nhân tình cảnh không ổn, xèo xèo vừa hiện thân, chính là một tiếng trường lệ, hình rồng chột hiện, từ trên cao nhìn xuống La Tuyết Phong tấn công xuống. Xèo xèo cũng không ngu ngốc, bản năng ý thức được đấu khí pháp tắc giao chiến, trong không gian lực lượng cuồn hãn, không có cuốn vào cái không gian này, thân hình tạo ra một cái đường vòng cung duyên dáng, mà lao thẳng phía sau lưng La Tuyết Phong đánh xuống.

Giữa không trung đột nhiên xuất hiện một con rồng như vậy, lập tức đưa tới phía dưới một mảnh thanh âm kinh hô.

- Nghiệt súc.

La Tuyết Phong đang toàn lực đối kháng không gian pháp tắc Lý Dật, thật sự vô lực phân thần để đối phó một kích như vậy. Đấu khí vận chuyển tới cực hạn, sau lưng một đạo đấu khí cái chắn hiện ra, đúng là muốn chọi cứng xèo xèo.

Oanh.

Đấu khí cái chắn bị đánh thành vô số mảnh nhỏ, xèo xèo hình rồng cũng bị bắn ra.

- Đi chết đi.

Lý Dật quát lên một tiếng lớn, tay quyết bay động, thúc dục cực hạn đấu khí khống chế đấu khí không gian của La Tuyết Phong.

Không gian năng lượng tại dưới sự khống chế đấu khí pháp tắc, đem vô hình không gian đều thôn phệ hầu như không còn, Lý Dật đã hoàn toàn

nắm giữ chủ động, đem La Tuyết Phong nhét vào trong đấu khí pháp tắc của mình.

Đối với Đấu Thánh cường giả quyết đấu mà nói, bị nhét vào trong đấu khí pháp tắc đối phương, chỉ có kết cục phần thân toái cốt.

- Lý Dật, người lại thắng lần thứ nhất, bất quá đây không phải thực lực của người, mà là ta không có long súng.

Nói xong lời này, tại khôn cùng năng lượng thôn phệ. La Tuyết Phong bóp nát một mảnh ngọc bài, tan biến tại trong vô hình.

Tiểu tử này rõ ràng ẩn dấu như vậy.

Loại truyền tống ngọc bài này cũng không phải hẳn có thể lấy ra, nhất định là kiệt tác Băng đảo đảo chủ.

Thất bại trong gang tấc, Lý Dật lập tức có chút thất thần, nhìn qua năng lượng vô biên vô hạn chậm rãi tiêu tán ở trong hư không, sửng sốt chừng mấy phút sau.

Bỏ ra vốn lớn như vậy mà hẳn vẫn chạy thoát, xem ra chỉ có chờ đến thời điểm đánh cuộc đấu lại tìm cơ hội.

Thu hồi long súng, hạ xuống dưới, Lý Dật ngang nhiên đứng ở trước Đấu Thần điện, lúc này đám cường giả mới chậm rãi xúm lại. Mà khám kỳ nhanh chóng suất lĩnh hoàng cung hộ vệ vây quanh Lý Dật.

Một mảnh lặng im, không có người nói chuyện.

Lúc này Lý Dật không thể không mở miệng trước:

- Đấu Thần điện lão quỷ, có tin ta hiện tại san bằng các người hay không.

Thật lâu , phân Điện chủ cụt một tay mới tiếp lời nói:

- Lý Dật các hạ, hôm nay Phi Long phân điện nhận thức bại, xin cứ tự nhiên.

Lý Dật gật gật đầu, không có tiếp tục khiêu khích Đấu Thần điện nữa, La Tuyết Phong đã chạy trốn, lại cùng Đấu Thần điện dây dưa, không đáng?

- Đồ Lạ, chúng ta tính toán?

Lý Dật mục quang sắc bén, mắt thấy Đồ Lạ lén lút chạy khỏi Phi Long sơn, trêu tức chặn lại nói.

- Lão đại, Lý Dật lão đại, là ta không tốt, ta không nên phản bội người, ta biết rõ sai rồi.

Đã không có biện pháp đào thoát, Đồ Lạ trực tiếp chạy vội tới trước mặt Lý Dật, cơ hồ lạy xuống cầu khẩn.

- Người nói, ta làm như thế nào trừng phạt người?

- Ta làm trâu làm ngựa, chỉ cần đừng giết ta.

- Làm trâu làm ngựa, người có tư cách kia sao... Đồ Lạ, ta không muốn giết người, người dù sao tại Phi Long đế quốc trở thành hoàng tử nhiều năm như vậy, Phi Long đế quốc muốn thay đổi, thay thế hoàng tộc đối với dân chúng mà nói không phải là một chuyện nhỏ. Ta hiện tại cho người một cơ hội, hảo hảo mà lợi dụng lực ảnh hưởng của người giúp đỡ khám kỳ, làm tốt li, ta sẽ bỏ qua người, nếu không...

- Ta hiểu, ta hiểu. Sau khi trở về ta liền trừ bị tân hoàng nhường ngôi đại điển, để cho khám kỳ nhậm chức tân hoàng đế. Dù sao cái lão già kia có chết hay không hiện tại khí lực cũng không có, khám kỳ nhiều nhất không tới ba ngày có thể trở thành Phi Long đế quốc đế vương mới.

Lý Dật thoả mãn gật đầu, tuy nhiên tâm tình vẫn còn có chút tối tăm, nhưng vì giúp đỡ khám kỳ khống chế Phi Long đế quốc, chẳng khác nào khống chế bốn quốc phía nam, hơn nữa Lý minh khống chế thiên phong đế quốc, trên Đấu Thần đại lục, chính mình có khả năng vận dụng thế lực cực lớn. Xử lý La Tuyết Phong, để cho phì phì, hoặc là người của mình trở thành phát ngôn của La Lan học viện, nếu như có thể làm được

một bước này, coi như chính thức có được tư cách có thể cùng Đấu Thần điện khiêu chiến.

Tính toán xong, từ Phi Long đế quốc đến Khuê khắc dãy núi tốn hao thời gian cũng hơn mười ngày, trong vòng một tháng chạy trở về tham gia đánh cuộc đấu thời gian còn nhiều, vì bảo đảm, Lý Dật cũng không có vội vã rời đi, mà là đốc thúc Đỗ Lạp hoàn thành lời hứa của mình, đem Khảm thị gia tộc trở thành tân hoàng tộc Phi Long đế quốc.

- Lão đại, ta biết rõ cái ngôi vị hoàng đế này lão đại ban cho, nếu có cần gì, ngài tùy thời có thể có được vị trí này.

Nhậm chức diễn lễ chấm dứt, trở lại trong hậu cung, khảm kỳ thành khẩn nhìn Lý Dật nói ra.

Lý Dật không có tiếp chủ đề khảm kỳ, mà là tự lo nói:

- Chờ người hoàng quyền vững chắc, tìm lấy cơ giết chết Đỗ Lạp. Người biết hẳn phản bội ta, đây là ta không cách nào tha thứ, hơn nữa, người này giữ lại sẽ hỏng việc.

Đỗ Lạp trong nội tâm âm thầm rùng mình, Lý Dật nói ra mặc dù là Đỗ Lạp, nhưng lời này lại cảnh cáo hẳn.

- Ta biết, một quốc gia há có thể dung nạp hai cái hoàng tộc. Đúng rồi, hôm qua thu được thiệp mời Đấu Thần điện phái người đưa tới, mời Phi Long hoàng tộc tham gia chứng kiến Khuê Khắc hạp cốc đánh cuộc đấu. Lão đại, người có nắm chắc thắng sao? Có cần ta phái ra tinh nhuệ an bài hay không?

Xem ra Đấu Thần điện lần này nắm chắc, ngay cả Phi Long đế quốc hoàng tộc đều mời đến. Chỉ là cái thiệp mời này tới có điểm chậm, ít nhất là so với hành động của mình chậm hơn.

- Không cần.

Lý Dật trầm tư hồi đáp:

- Người đang ở Phi Long đế quốc chưa ổn, mà ngay cả Khuê Khắc hạp cốc cũng không cần đi. Ta có chuyện cần dặn dò người.

- Có chuyện gì lão đại cứ việc nói.

- Theo ta phỏng đoán, Khuê Khắc hạp cốc đánh cuộc cũng không phải chấm dứt, mà chỉ là bắt đầu. Ta cần người làm chuẩn bị, đầu tiên là phải nhanh một chút cùng thiên phong đế quốc liên lạc, thứ hai, đem tinh nhuệ binh lực bốn quốc phía nam tập kết đến biên giới đại thần đế quốc, đương nhiên, không cần phải gây ra động tĩnh quá lớn.

Điều thỉnh cầu này hiển nhiên vượt quá ý liệu của Khảm kỳ, kinh ngạc nói:

- Chẳng lẽ, lão đại tính toán cùng đại thần đế quốc khai chiến?

- Không nhất định, nhưng muốn làm chuẩn bị thật đầy đủ. Đại thần đế quốc hoàng trừ cùng ta có chút không hòa thuận, nếu như chúng ta thắng cuộc đấu, đại thần đế quốc rất có thể tại Đấu Thần điện bày mưu đặt kế phát động công kích thế giới tinh linh. Nếu quả thật xuất hiện loại tình huống này, chính là tín hiệu bốn quốc phía nam cùng thiên phong đế quốc tiến công đại thần đế quốc.

Lý Dật nghĩ ngợi nói, hẳn chuẩn bị thật tốt, nếu như mình đánh cuộc thất lợi, như vậy hẳn cũng tuyệt đối không giữ chữ tín, để cho thế giới tinh linh rơi vào trong tay Ma tộc hoặc là Đấu Thần điện.

Tại thế giới Tinh Linh sống ba năm, Lý Dật nguyện ý hy sinh bất cứ giá nào giữ gìn thánh địa thánh khiết đó.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Gặp Phục Kích

Q.6 - Chương 435: Gặp Phục Kích

Bên trong một gian mật thất La Lan học viện, một điện sĩ bào nam nhân ngưng mắt nhìn trên đại địa đồ, lạnh lùng thốt:

- Lý Dật xuất hiện ở Phi Long đế quốc? Tin tức này là thật hay giả?

- Hắc y điện sĩ các hạ, ta cùng hãn giao thủ, không ai so với ta rõ ràng hơn lai lịch của hãn.

Đối với hắc y điện sĩ nghi vấn, La Tuyết Phong hiển nhiên có chút không vừa ý.

- Đây là mục đích người tới tìm ta sao?

La Tuyết Phong lại hỏi vặn nói:

- Chẳng lẽ điện sĩ các hạ không cho rằng đây là cơ hội giải quyết Lý Dật tuyệt hảo sao?

- Nhưng, Đấu Thần đại lục to lớn, truyện tổng trận nhiều đến mấy trăm chỗ, người làm sao xác định hành tung của hãn.

La Tuyết Phong chỉ điểm trên bản đồ vẽ một cái hình tròn, tự tin nói:

- Lý Dật làm người cao ngạo, hãn tuyệt đối sẽ không đi quanh co lòng vòng. Hãn nhất định sẽ lựa chọn lộ tuyến ngắn nhất, từ Phi Long đế quốc trực tiếp truyền tống đến Tuyết lang thành, theo Tuyết lang thành đến Khuê Khắc hấp cốc chỉ cần hai ngày thời gian.

- Nếu thật nói như vậy, chúng ta có thể tại tuyết lang thành bày thiên la địa võng, ngồi đợi Lý Dật đi tìm cái chết... Bất quá, nếu suy đoán của người sai lầm, bản điện vận dụng nhiều như thực lực vậy, vạn nhất Khuê Khắc hấp cốc có cái gì dị động, bản điện cũng không thể trước tống Điện chủ đại nhân nói được.

- Yên tâm đi điện sĩ các hạ, ta tuyệt đối nắm chắc. Nếu không có nắm chắc, cũng sẽ không tùy tiện mời người làm chuyện này.

La Tuyết Phong giựt giây nói:

- Ngấm lại, nếu có thể ở Tuyết lang thành giải quyết Lý Dật, như vậy hạp cốt đánh cuộc đấu càng không nói chơi, đến lúc đó theo như chủ ý tổng của Điện đại nhân xử lý ma thành thành chủ, như vậy Tinh linh tộc đã ở trong lòng bàn tay của chúng ta, Đấu Thần đại lục hoàn toàn là của chúng ta.

- Im miệng, tổng Điện chủ đại nhân khi nào nói xử lý ma thành thành chủ.

Hắc y điện sĩ khiển trách:

- Đấu Thần điện chúng ta là vì tránh cho Đấu Thần đại lục xuất hiện hỗn loạn mà cực lực giết chết Lý Dật. Hừ, thiên ma vừa ra, thì trăm tông loạn, Đấu Thần điện mới không có dã tâm xưng bá Đấu Thần đại lục.

Đấu Thần điện có dã tâm xưng bá hay không, cái này chỉ có Đấu Thần điện lão quỷ mới rõ, về phần La Tuyết Phong, hẳn có thể không che dấu dã tâm của mình.

- Trăm tông loạn, ngược lại cũng chưa hẳn không thể, nếu không loạn sao có thể diệt trừ địch nhân của chúng ta.

- Buôn chuyện ít nói, hay là nói tới chuyện tình tuyết lang thành.

Hiển nhiên, hắc y điện sĩ hiện tại cũng tin La Tuyết Phong phán đoán, nếu có thể ở tuyết lang thành thu phục Lý Dật, đối với Đấu Thần điện mà nói là một việc tốt:

- Chúng ta có thể phái ra vài vị điện sĩ, người sao, La viện trưởng, người không thể chỉ cung cấp một cái tin tức chưa xác định như vậy, cũng chỉ để cho Đấu Thần điện chúng ta xuất lực.

- Ta sẽ phái ra ba đại đạo sư hiệp trợ các người.

- Ba đại đạo sư? Người sao? Chẳng lẽ người không có ý định đi tuyết lang thành?

Phi Long đế quốc, La Tuyết Phong xác thực không muốn cùng Lý Dật cùng xuất hiện, trời biết tên kia khi nào có thể làm ra lá bài tẩy chuyển bại thành thắng.

- Ba đại đạo sư là ta tín nhiệm nhất, ba Đấu Thánh cường giả, hơn nữa mấy người điện sĩ các người, nếu làm không được Lý Dật, La Lan học viện chúng ta cùng Đấu Thần điện cũng không cần ở Đấu Thần đại lục lẫn lộn nữa.

- Hừ, không nên khinh địch. Nhớ năm đó, tổng Điện chủ đại nhân tự thân xuất mã, hơn nữa La viện trưởng cùng vô số cường giả, đều không thể ở Á Bồi xử lý Lý Dật.

- Tình huống lúc này làm sao có thể so với ở Á Bồi, nếu không nửa đường có một Đấu Thần cường giả, về sau lại xuất hiện Tinh linh tộc đại ma pháp sư, Lý Dật có mười cái mạng, cũng đã sớm vẫn lạc... Đây chẳng qua là ngoài ý muốn.

Hắc y điện sĩ hừ lạnh một câu, xem ra hẳn có chút hứng thú cùng La Tuyết Phong tranh cãi:

- Như vậy La viện trưởng có thể đảm bảo ở Tuyết lang thành sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn?

- Vận khí tốt cũng đến cuối cùng, ta cũng không tin Lý Dật vĩnh viễn đều có vận khí tốt như vậy... Điện sĩ các hạ, đi bố trí đi, thời gian của chúng ta cũng không nhiều.

Hắc y điện sĩ không nói cái gì nữa, thói quen hừ một tiếng, xoay người nghênh ngang rời đi. La Tuyết Phong đưa ánh mắt một lần nữa nhìn lên trên vòng tròn trong bản đồ, phía dưới có ba chữ "Tuyết lang thành".

Tuyết lang thành, tòa không lớn không nhỏ có được truyện tổng trận to lớn, là vì gần sát đóng băng thế giới. Tục truyền, danh tự tuyết lang thành, cùng với tuyết băng lang đóng băng thế giới có quan hệ. Tại tòa thành nhỏ, nhân loại cường giả đã từng cùng một chi tộc đàn khổng lồ tuyết băng lang phát sinh qua một hồi ác chiến.

Đương nhiên, đây là chuyện tình mấy ngàn năm trước, trải qua hơn ngàn năm lịch sử, nhân loại cường giả không ngừng tiến vào đóng băng thế giới lập sát ma thú, tòa thành nhỏ đã thật lâu không có bị qua ma thú quấy nhiễu, mà là dùng là nơi tiến vào đóng băng thế giới. Trong này, khắp nơi đầy dẫy mạo hiểm đoàn, lính đánh thuê tập kết, thương nhân thu mua ma hạch cùng tài liệu. Trong này không thiếu thần thoại, đương nhiên phong hiểm cùng tử vong cũng thật nhiều.

Tuyết lang thành truyện tổng trận ở vào khu vực phần hoa nhất trong thành, Đấu Thần đại lục bận rộn truyện tổng trận nhất. Mỗi ngày người từ tất cả những nơi hẻo lánh tại Đấu Thần đại lục truyền tổng đến nơi đây, cùng với từ nơi này truyền tổng đến các nơi tại Đấu Thần đại lục không dứt. Vì thích ứng loại này, bắc thiên tông phụ trách truyện tổng trận nơi đây tập kết bốn nhân viên khởi động trận pháp, cách 3h khởi động một lần, thỏa mãn đầy nhu cầu truyện tổng trận.

Hắc y điện sĩ suất lĩnh bốn gã điện sĩ, tại tuyết lang thành bắc thiên tông truyện tổng trận pháp chờ đợi ba ngày. Tư vị chờ đợi cũng không hơn gì, nhất là mục tiêu chờ đợi cũng không có trăm phần trăm khả năng xuất hiện.

La Lan học viện ba gã đạo sư ngược lại bình tĩnh hơn, một bộ thái độ an nhàn. Đối với bảy tên cường giả đến, bắc thiên tông hiển nhiên cũng không quá nguyện ý, bọn họ thầm nghĩ thông qua truyện tổng trận pháp sưu cao thuế nặng thu kim tệ. Chỉ là Đấu Thần điện cùng La Lan học viện địa vị quá lớn, không phải người mà bọn hắn trêu chọc được.

Ba ba ba.

Truyền tống trong đại điện không gian ba động chậm rãi mở ra, lại một nhóm người được truyền tống đến nơi này. Tử y điện sĩ cùng La Lan học viện đại đạo sư một tả một hữu, lần lượt từng người kiểm tra.

- Mọi người chú ý, Đấu Thần điện cùng La Lan học viện điều tra tội phạm quan trọng, thỉnh mọi người phối hợp, xếp thành hàng dài đi ra ngoài. Mời mọi người không cần phải làm ra cái gì cử động, để tránh Đấu Thần điện cùng La Lan học viện cường giả hiểu lầm, nếu không tự gánh lấy hậu quả.

Bắc thiên tông phụ trách dẫn đạo nhân viên công tác có chút bất đắc dĩ về phía mọi người giải thích.

Đại bộ phận người nghe được Đấu Thần điện cùng La Lan học viện danh đầu, dù cho trong lòng không có cam lòng, cũng chỉ có thể áp chế tại bất mãn. Có một hai người kiêu ngạo quen rồi, tuy thấp giọng lẩm bẩm vài câu, nhưng vẫn thành thành thật thật xếp hàng, theo dòng người hướng cửa đi ra.

Lý Dật thuộc về một số người thấp giọng lẩm bẩm.

Hắn cũng không ngờ ở chỗ này đụng vào người của Đấu Thần điện cùng La Lan học viện. Không hề nghi ngờ, những cường giả này hướng về phía chính mình mà tới. Hơn nữa đối phương không có sợ hãi điều tra, đã nói lên đối phương đã làm tốt chuẩn bị, hoàn toàn có thể đoán chính mình đi qua đây. Tận lực thu liễm khí tức của mình, Lý Dật ẩn thân tại sau lưng một cái thân hình cao lớn, trong đầu cũng đang cấp tốc chuyển động, tự tìm đối sách.

Vén vén cửa ra vào kiểm tra có một điện sĩ cùng một đại đạo sư Đấu Thánh cường giả, nếu giấu ở chung quanh, tự nhiên cũng không thấp hơn cấp bậc này. Lý Dật lại tự phụ, cũng không tự phụ tự cho là mình có thể đồng thời đối phó mấy Đấu Thánh cường giả.

Một chiêu này, nhất định là chủ ý của La Tuyết Phong tiểu tử kia. Tính toán tinh chuẩn, làm Lý Dật cũng không khỏi tâm sinh kính nể, người

này chính là một nhân tài.

- Có thể nhanh một chút hay không, Lão Tử không có thời gian.

Trước người Lý Dật là một người tướng mạo thô lỗ nhìn đội ngũ chậm rãi nhúc nhích, không khỏi lớn tiếng phàn nàn.

Tử y điện sĩ cùng đại đạo sư kiểm tra nghiêm khắc, cho dù là đối với nữ tính, cũng muốn cẩn thận chu đáo, tinh tế điều tra đối phương đấu khí tu vi. Đừng nói Lý Dật hiện tại không có nguy trang, coi như là dùng tới dịch dung đấu kỹ, nếu muốn lừa dối vượt qua kiểm tra cũng không phải dễ dàng như vậy. Bởi vì chăm chú nghiêm khắc, tốc độ không khỏi có chút chậm, những người khác tuy bất mãn, nhưng không có gan lớn như đại hán này mà thôi.

- Câm miệng.

Nghe được trong đội ngũ có người can đảm dám bất mãn, tử bào điện sĩ tuổi trẻ trầm giọng quát.

Bị tử bào điện sĩ vừa quát như thế, đại hán kia không nói cái gì, môi động nửa ngày lại rốt cục không có phát ra âm thanh.

- Đấu Thần điện, sát khí thật lớn quá.

Bỗng trong lúc đó, một cái thanh âm hơi có chút khàn khàn vang lên, thanh âm không lớn, nhưng bởi vì trong không gian đã bị tử bào điện sĩ quát tháo mà lặng im xuống, lại có vẻ rõ ràng đến chói tai vô cùng. Mọi người không khỏi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy, một người quần áo mộc mạc, nhìn không ra tuổi tác rốt cuộc bao nhiêu, lão nhân như hạc giữa bầy gà đứng ở nơi đó. Lão nhân này râu tóc bạc trắng, dáng người cực kỳ cao lớn, vẻ mặt nếp gấp biểu lộ ra rất nhiều.

- Lão nhân người nói cái gì?

- Ta nói, Đấu Thần điện sát khí thật lớn.

- Cầm miệng của người lại chờ kiểm tra, xem người sắp chết già, ta không cùng người so đo, nếu không...

- Nếu không thì thế nào? Vài năm không thấy, các tiểu tử Đấu Thần điện lại trở nên khoa trương như thế. Ai...

Thở dài một tiếng, nhưng lại ẩn chứa cảm giác vô tận tang thương.

Lão nhân này xem ra có chút không đơn giản, Lý Dật trong nội tâm vui vẻ, vị đám Đấu Thần điện gây khó dễ, người này hoặc là không muốn sống, hoặc là không có để Đấu Thần điện vào mắt. Mà lão nhân này tuy đã rất già, lại không có nửa điểm kiên nhẫn, thấy khả năng càng lớn hơn một chút.

Đã bị khiêu khích nghiêm trọng như thế, tử y điện sĩ đâu còn nhịn được, tạm dừng kiểm tra, hướng lão nhân đi tới.

- Người là ai? Dám khiêu khích Đấu Thần điện ta.

- Bằng người, tựa hồ còn chưa đủ tư cách hỏi ta vấn đề này.

Lão nhân ngữ khí không có nửa phần cảm tình, tựa hồ con mắt cũng không muốn liếc mắt nhìn tử y điện sĩ trước mặt.

Như vậy, tựa không có quá nhiều lời để nói, trên cánh tay Tử bào điện sĩ đấu khí vượt qua, năm ngón tay giang rộng ra, chụp vào ngực lão nhân.

Bằng lương tâm mà nói, trong lòng tử y điện sĩ cũng không có sát ý, chỉ là muốn giết gà dọa khỉ, để tránh những người khác sinh thị phi, một trào này tuy ẩn chứa đấu khí chi lực mạnh mẽ, nhưng không công kích chỗ yếu hại của lão nhân.

Sau một khắc, chỉ thấy lão nhân giơ tay lên, động tác kia lướt nhẹ như là xua đuổi ruồi bọ chán ghét. Quỷ dị chính là chỗ này động tác bay bổng, tử y điện sĩ tựa như lá cây bị chấn động ra. Vị tử y điện sĩ, tuy thực lực còn không có đạt tới nhất danh điện sĩ là cảnh giới Đấu Thánh cường

giả, nhưng tốt xấu gì cũng có thực lực đấu tôn tám tinh, bị người đánh cho bay bổng như thế, tử y điện sĩ trong lòng rung động là có thể nghĩ.

- Các, các hạ đến tột cùng là ai?

Tử y điện sĩ ngữ khí lập tức cung kính, ổn định thân hình, hướng lão giả thi lễ nói.

Lão giả vẫn câu nói kia:

- Bằng người, còn không xứng biết rõ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đào Tiên Chính Thức

Q.6 - Chương 436: Đào Tiên Chính Thức

Sau một chiêu, lão giả nói ra những lời này, ý tứ hàm xúc hoàn toàn bất đồng. Tử y điện sĩ đung nhăm cây đinh, nhưng nửa cái cái rắm cũng không có phóng, trờng lão giả một cái, xoay người liền đi.

- Ha ha, đại khoái nhân tâm, đại khoái nhân tâm.

Như là sợ người khác nghe không được, Lý Dật lớn tiếng mới to lên.

Ngàn vạn lời nịnh hót không mặc, bị Lý Dật khen như vậy, lão giả kia tuy vẫn là không chút biểu tình trên mặt, không khỏi lộ ra một tia đắc ý khó có thể phát giác.

- Nhưng lão Tiên sinh, người hay là tranh thủ thời gian nghĩ cách rời đi thôi, Đấu Thần điện cũng không nên đắc tội, đắc tội bọn họ nhất định sẽ lọt vào trả thù vô tình.

Lý Dật đi ra phía trước chân thành nhắc nhở.

- Hừ.

Lão giả từ trong lỗ mũi phát ra hừ lạnh một tiếng:

- Nếu là sợ bọn hăn, ta cần gì phải đắc tội bọn họ.

Lão Tiên sinh có thể tới thật là đúng lúc, nếu không có một cước như vậy, hôm nay cửa ải này Lý Dật thật là có điểm không biết làm như thế nào qua. Đã có người xuất đầu, không lợi dụng chẳng phải là xin lỗi chính mình.

- Đã không sợ đắc tội, lão Tiên sinh còn ở nơi này sắp xếp cái gì, sẽ không cũng cường ngạnh ngoài miệng.

Bị Lý Dật một kích như vậy, lão giả kia tựa hồ lúc này mới kịp phản ứng, đúng vậy, dựa vào cái gì ở chỗ này chờ người tìm tới tận cửa sao?

- Ta muốn nhìn Đấu Thần điện có thể làm ra cái gì cổ quái... Hừ, đi thì đi.

Thoáng che dấu thoáng xấu hổ, lão giả hất lên áo bào, ngang nhiên hướng ngoài truyền tống điện đi đến.

Lúc này, tử y điện sĩ đã mang theo bọn người hắc y điện sĩ xuất hiện ở ngoài truyền tống điện, thấy lão giả, tử y điện sĩ vội vàng chỉ vào nói:

- Chính là hăn.

Hắc y điện sĩ dù sao trầm ổn hơn nhiều, nghiêm túc đánh giá lão giả, thấy hăn đứng chấp tay, khí vũ dâng trào, đối mặt Đấu Thần điện tứ đại điện sĩ, đúng là mặt không đổi sắc, hoàn toàn không có đem đối phương để vào mắt.

- Các hạ lai lịch ra sao, vì sao đối với Đấu Thần điện ta bất kính.

Chỉ sợ là tử y điện sĩ nói không ít lời ác ý, lúc này hắc y điện sĩ ngữ khí có chút sắc giọng.

- Đấu Thần điện tử y giáp điện sĩ, hừ hừ, thật lớn sát khí.

Đối với tử y điện sĩ, lão giả hiển nhiên cũng vô pháp bỏ qua, một bên tinh tế đánh giá, tựa hồ dò xét thực lực của đối phương, một bên duỗi ra tay phải khẽ vuốt chòm râu ngân sắc của mình.

Cái này động tác đơn giản, Lý Dật chú ý tới tử y điện sĩ lại biến sắc, trong ánh mắt lộ ra một tia hoảng sợ khó có thể che dấu. Lý Dật chuyển hướng lão giả, dò xét cũng là không khỏi cả kinh, tay phải lão giả kia, thành hình có sáu ngón tay. Cái ngón tay đặc thù như thế có thể thấy được, ngón thứ sáu so với năm ngón tay còn muốn thon dài hơn vài phần.

Sáu ngón tay? Chẳng lẽ là sáu chỉ đảo tiên?

- Thì ra là đảo tiên các hạ.

Hắc y điện sĩ cố tự trấn định, trong giọng nói lại thiếu vài phần sáng giọng thêm vài phần cung kính.

- Đã biết rõ danh hào bốn tiên, Đấu Thần điện tiểu quý, có phải là còn muốn kiểm tra bốn tiên không.

- Không dám, chúng ta lúc này kiểm tra cũng là bắt buộc, là vì truy tìm một cái tội phạm quan trọng của Đấu Thần điện. Nếu là đảo tiên các hạ, chỗ đắc tội kính xin thông cảm nhiều hơn.

- Hừ.

Sáu chỉ đảo tiên cũng không nhiều lời, hừ một tiếng, nhắc chân bước đi.

- Chờ một chút,

Hắc y điện sĩ thấy sáu chỉ đảo tiên bước đi, lại vội vàng quát bảo ngưng lại nói:

- Xin hỏi đảo tiên là từ đâu, lại muốn đi đâu ?

- Người quản được sao?

- Tại hạ tự nhiên là không xen vào hành tung đảo tiên, chỉ là có phần có chút tò mò mà thôi. Nửa tháng trước đảo tiên tại Khuê Khắc hạp cốc hiện thân, lúc này lại từ đâu mà đến?

Không tốt, Lý Dật trong nội tâm cả kinh, chính chủ đến thăm, sự tình lần trước chỉ sợ lòi đuôi ra.

Quả nhiên, nghe hắc y điện sĩ nói như vậy, sáu chỉ đảo tiên lập tức dừng bước lại, hồ nghi nói:

- Thú vị lắm, bốn tiên khi nào đi qua Khuê Khắc hạp cốc... Khuê Khắc hạp cốc ngược lại mục đích lần này của bốn tiên.

- Không có đi qua?

Hắc y điện sĩ là hạng thông tuệ, với danh vọng lục chỉ đảo tiên, nếu như lúc ấy thật sự ngăn lại Ma tộc tiến công Tinh linh tộc, lúc này há có ý tứ phủ nhận, hơn nữa nhìn nét mặt của hắn, tựa hồ là thật không có gặp mặt qua hắn. Như vậy, Lục chỉ đảo tiên gặp ở Khuê Khắc hạp cốc kia hiển nhiên chính là đồ giả mạo.

Bất quá bị người lừa dối, loại chuyện này cũng thực sự không có cái gì vinh dự, hắc y điện sĩ trong lòng hiểu rõ, cũng không có tiếp tục dây dưa nữa, ngược lại tử y điện sĩ tuổi trẻ, cướp lời nói:

- Đảo tiên lại dám làm không dám chịu, người ngày đó tại Khuê Khắc hạp cốc hiện thân, Đấu Thần điện nể mặt mũi người, không có tiếp tục tiến công Tinh Linh, hừ, đây cũng không phải phong phạm là một cường giả xứng đáng.

- Ha ha ha, đi qua thì thế nào, không có đi qua thì thế nào. Không nghĩ tới bốn tiên tại Đấu Thần đại lục ẩn tích ba mươi năm, cũng không có người nhớ tới bốn tiên như vậy.

- Đảo tiên các hạ.

Hắc y điện sĩ nói sang chuyện khác, đã hỏi tới chủ đề lúc này hẳn quan tâm nhất:

- Có thể cho tại hạ biết, đảo tiên các hạ lần này đi Khuê Khắc dãy núi, ý muốn là như thế nào?

- Các người quản được sao? Tiên đảo buồn bức, nghe nói Khuê Khắc hạp cốc có náo nhiệt, đi dạo chơi, điện sĩ tiểu tử, người quản được sao?

Nhất đại ẩn thế cường giả bỗng nhiên xuất hiện ở Đấu Thần đại lục, tự nhiên không phải là đi dạo đơn giản như vậy, nhưng lục chỉ đảo tiên không chịu nói rõ ý định, hắc y điện sĩ cũng vô pháp bắt buộc. Bất quá vẫn chuyện tốt, tối thiểu vẫn có đề phòng. Hắc y điện sĩ chấp tay thi lễ nói:

- Đảo tiên không chịu nói ra, tại hạ cũng không ép buộc. Chỉ là... Chỉ là tại Khuê Khắc hạp cốc có người giả mạo đảo tiên, tại hạ nào dám xác định lúc này ngài là chân chính đảo tiên?

Lông mày bạch ngân nhéo một cái, lục chỉ đảo tiên nói:

- Người muốn như thế nào?"

- Xin thứ cho tại hạ mạo muội, ta muốn kiểm tra một chút.

- Người muốn nhìn một chút tay của ta có sau ngón tay có phải không. Hừ, tốt, người tới xem đi.

Lục chỉ đảo tiên chậm rãi vươn tay ra, rõ ràng tay phải lập tức vẫy ra tại trong hư không.

- Ta tới.

Loại sự tình này, đương nhiên không thể làm phiền hắc y điện sĩ, tử y điện sĩ lịch duyệt nông cạn, thân hình liền chạy tới.

- Không thể...

Hắc y điện sĩ nhanh tiếng dừng lại, nhưng hiển nhiên là quá muộn, tử y điện sĩ biểu hiện quá mau, động tác cực nhanh. Nhưng hắc rất nhanh nếm đau khổ, thân hình lén đến trước mặt lục chỉ đảo tiên bỗng nhiên cứng lại, sau đó biến sắc, hiện ra thần sắc cực kỳ thống khổ.

- A.

Hét thảm một tiếng, tử y điện sĩ đã bay rớt ra ngoài, trong không khí lưu lại một đoàn huyết vụ.

- Đồ không biết sống chết.

Lục chỉ đảo tiên hừ lạnh một câu, bởi vì có sáu ngón tay, lục chỉ đảo tiên từ khi ra đời không được người nhà chào đón, còn nhỏ càng nhận nhiều lời trào phúng. Lục chỉ đảo tiên chỉ là người khác sau lưng xưng hô như thế, dám trước mặt xưng hô không phải là không có, chỉ là xưng người hô như vậy, đều sớm trở thành người chết.

Tử y điện sĩ sờ cái nghịch lân này, coi như là hắc không may. May mà lục chỉ đảo tiên cũng không có sát ý, nếu không tánh mạng tử y điện sĩ chắc không còn.

Vốn thực lực của tử y điện sĩ, một kích cũng không có lực hoàn thủ như vậy, nhưng hắc thật sự không ngờ nhất đại ẩn thế cường giả, lại đối với hắc một cái văn bối ngang nhiên ra tay như vậy.

- Đảo tiên, Đấu Thần điện vô tình xúc phạm tiên uy, nhưng đảo tiên động thủ trước, Đấu Thần điện cũng không phải sợ phiền phức.

Tại truyền tống chừng trăm người, Đấu Thần điện điện sĩ bị người ta một kích đá bay, cái này mất thể diện khá lớn, nếu như không đòi lại, Đấu Thần điện từ nay về sau còn thể tại Đấu Thần đại lục ngẩng đầu làm người sao. Hắc y điện sĩ tuy trong nội tâm thầm trách tử y điện sĩ lỗ mãng, nhưng lúc này đã là tên trên dây, không phát ra không được. Ba

cái điện sĩ, hơn nữa ẩn núp trong bóng là ba La Lan học viện đại đạo sư, nếu thật động thủ, hắc y điện sĩ cũng chưa chắc không có phần thắng.

Trong lúc tử y điện sĩ bị đánh bay, hắc, bạch, hồng tam đại điện sĩ thân hình giương động, tạo hình tam giác đem lục chỉ đảo tiên vây quanh ở trong.

Nhìn thấy cấp bậc cường giả bậc này tranh đấu, truyền tống đại điện đám người đều dừng lại, sau đó lập tức giải tán, trốn ra khỏi truyền tống viện. Lý Dật đương nhiên cũng không lưu lại xem náo nhiệt, mà là theo loạn người chảy ra khỏi truyền tống điện. Tuy hắc cũng muốn nhìn một chút, lục chỉ đảo tiên đến tột cùng có chỗ hơn người gì.

Ra khỏi truyền tống viện, bên ngoài chính là tuyết lang thành phần hoa náo nhiệt, cũng không biết tuyết này lang thành tại đám cường giả đánh nhau chết sống tạo thành hư hao như thế nào. Những Lý Dật cũng không cố được, tốt nhất là lục chỉ đảo tiên cùng đám điện sĩ đều bị xử lý hoàn mỹ.

Thoát ly hiểm cảnh, vì không muốn phát sinh thêm sự cố, Lý Dật tại trên đường mượn chiếc xe ngựa, liền hướng Khuê Khắc chạy gấp.

Tính một ngày, nếu như ngựa không phi hành, bất quá là hai ba ngày lộ trình, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, đã là cường giả tụ tập, Đấu Thần điện nhất định sẽ tại bốn phía bố trí nhân tuyến quân chế thể lực khắp nơi. Cho nên để an toàn, cũng ngồi xe ngựa thì ít người chú ý.

Trên đường đi, quả nhiên nhìn thấy không ít cường giả kết bạn hướng về Khuê Khắc hấp cốc, chắc là nhận được tin tức mà đến xem náo nhiệt, có lẽ còn nghĩ muốn chiếm chút tiện nghi gì đó.

Xe ngựa chạy vội nửa ngày, đến một tòa thôn trang, xa phu đau lòng nhìn ngựa của mình, liền hướng Lý Dật nói:

- Khách quan, trong thôn có một tòa tửu quán, không bằng nghỉ ngơi một chút, cũng tốt cho con ngựa này, bằng không chạy xuống như vậy, con

ngựa có thể không chịu nổi.

Lý Dật gật đầu nói:

- Đơn giản chúng ta cùng nhau ăn một chút gì.

Nông thôn tửu quán cực kỳ đơn sơ, bất quá có mấy gian thô phòng. Bất quá bởi vì đánh cuộc đấu, ngược lại tửu quán lại có vài phần sinh ý, lầu cở phía dưới trên bàn mặt ghế, ngồi không ít cường giả ăn uống, điểm chủ hấp tấp phục thị.

Lý Dật nhìn lướt qua, không khỏi hai mắt tỏa sáng, chỉ thấy phía dưới lầu cở, một cái ngân phát lão giả độc chiếm một cái bàn, trên bàn một bầu rượu tử ngọc tinh xảo phi thường, hiển nhiên không phải nông thôn tửu quán có thể lấy ra được.

Lão giả này, đương nhiên là lục chỉ đảo tiên.

Lý Dật một đường đuổi theo, coi như là tốc độ rất nhanh, không nghĩ tới lão nhân gia bị tứ đại điện sĩ dây dưa, chẳng những có thể thoát thân, còn có thể tới trước mặt của mình. Lão gia này bốn sự không nhỏ.

Mỉm cười, Lý Dật hướng lục chỉ đảo tiên đi tới.

- Đảo tiên các hạ, không thể tưởng được có thể ở trong này nhìn thấy người, xem ra chúng ta duyên phận rất sâu dày.

Nghe được người mời đến, lục chỉ đảo tiên đánh giá Lý Dật một chút, hiển nhiên cũng không có quên cái tiểu tử nịnh nọt qua chính mình:

- Thì ra, người cũng muốn chạy tới Khuê Khắc hạ cốc sao?

- Đảo tiên thấy ta giống không?

- Như cái gì?

- Như là tham gia nào nhiệt.

Lục chỉ đảo tiên lúc này mới nghiêm túc nhìn Lý Dật, tựa hồ đối với người trẻ tuổi này sinh ra hứng thú. Nhẹ nhàng hớp một ngụm rượu:

- Tiểu tử, thực lực của ngươi cũng không kém.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phẩm Tửu.

Q.6 - Chương 437: Phẩm Tửu.

Lý Dật tinh tường, tại trước mặt chính là siêu cấp lão quái vật, không có bất kỳ biện pháp che dấu thực lực của mình, bất quá Lý Dật cũng không muốn tại vấn đề này dây dưa.

- Đảo tiên, Đấu Thần điện bang tiểu tử kia, đều bị ngươi thu thập hết rồi sao?

Lục chỉ đảo tiên lại không nghĩ tới chuyện hồi sáng này, phát phát tay, hỏi:

- Ngươi chính là người Đấu Thần điện muốn tìm sao, hừ hừ, không nghĩ tới bốn tiên trong lúc vô tình cho ngươi cơ hội.

Kỳ thật, "Bốn tiên" sớm đã bị Lý Dật lợi dụng hai lần, chỉ là "Bốn tiên" không biết mà thôi.

- Ha ha ha, vốn tưởng rằng đảo tiên thực lực kinh thế hãi tục, không nghĩ tới lại thông tuệ hơn người. Không sai, tại hạ Lý Dật, đúng là Đấu Thần điện treo giải thưởng hai ức kim tệ.

Lý Dật thanh âm khá lớn, không che dấu chút nào, những lời này rơi xuống những người đang tại uống rượu kia, bốn phía lập tức một mảnh lặng im, sau đó, những cường giả kia đối mặt vài lần, mạnh đặt bát đĩa, như thấy ôn dịch, lặng yên không một tiếng động mau lẹ cách ly tửu quán.

Cách ba năm, Lý Dật danh chấn Đấu Thần đại lục chẳng những không có bị người quên, ngược lại, theo thời gian, chuyện xưa Lý Dật một đường phún huyết, giết chết vô số cường giả đã truyền khắp ngõ ngách Đấu Thần đại lục, Lý Dật hai chữ này, đã thành đại danh từ huyết tinh cùng giết chóc. Đối với những cường giả mà nói, có thể trốn rất xa là lựa chọn tốt nhất, tuy nhiên bọn họ cùng Lý Dật cũng không có gì thù hận.

- Tiểu tử, xem ra uy danh của ngươi không nhỏ, Bốn tiên thân phận tựa hồ không có vài người biết.

Lục chỉ đảo tiên nhìn thoáng qua tửu quán, trên mặt biểu lộ dị thường cổ quái, tựa hồ lâm vào trong trầm tư, lẩm bẩm nói:

- Nhớ năm đó, bốn tiên danh tự tại Đấu Thần đại lục coi như không người không biết không người không hiểu.

- Đảo tiên rượu này rất ngon, xem ra đảo tiên là người yêu rượu.

Tại Đấu Thần đại lục, trong các loại ngọc, chúc tử ngọc tìm khó khăn nhất cho nên giá trị rất cao. Dùng tử ngọc làm bình, không nói đến trong đó rượu là dạng gì, ít nhất nói rõ đảo tiên rượu phẩm bất phàm. Loại rượu này phẩm có thể không giống với tại đóng băng thế giới gặp được, về sau bị xà tôn giả buôn tha thân thể tửu quý uống ẩm, cũng không giống với Phì phì chỉ là gây tê thần kinh. Lục chỉ đảo tiên phẩm rượu từ nơi bầu rượu tử ngọc, là thấy được.

- Tiểu tử chẳng lẽ chưa nghe nói qua rượu phẩm như người phẩm sao? Bốn tiên yêu rượu, xem rượu như thê tử, há lại thường nhân có khả năng nghĩ. Cái này là một bình ngọc dịch, chỉ cần tìm kiếm tài liệu hao phí bốn tiên mười năm, tiểu tử, ngươi có từng nghe nói qua một loại rượu hơn một ngàn loại chủ liệu, trên trăm loại phụ liệu không?

Lý Dật không khỏi líu lười, lão quái vật bệnh tâm thần thật đúng là không nhẹ.

- Biết rõ bốn tiên tại sao phải dùng tử ngọc đựng rượu sao?

Lục chỉ đảo tiên thấy Lý Dật vẻ mặt khiếp sợ, không khỏi hiện ra vẻ đắc ý, cổ tay nhẹ nhàng vừa động, một cổ đấu khí vô hình nâng lên tử ngọc bầu rượu, cẩn cẩn dực dực không chế châm vài giọt vào chén:

- Cũng không phải bốn tiên truy đuổi hư danh, thế nhân bình thường coi tử ngọc là bảo bối, hơn nữa ngọc dịch này cần phải tử ngọc chất liệu ôn nhuận lại vừa lâu dài bảo tồn mà không tổn thất sắc hương.

Rượu rót ra chén vài giọt "Ngọc dịch" hiện lên vàng nhạt, giống như thủy ngân không ngừng nhấp nhô, không dính chén bích, một cổ mùi thơm thuần hậu tràn ngập ra cả tiểu tửu quán.

- Đảo tiên rượu phẩm như thế, tại hạ ngược lại có một đồng rượu, nhưng tại hạ rượu phẩm nông cạn, không biết tốt xấu, thỉnh đảo tiên phẩm giám thoáng cái như thế nào?

Tại truyền tống viện nhìn thấy lục chỉ đảo tiên, Lý Dật có chủ tâm kết giao, chỉ là loại tình cảnh không có cơ hội, lúc này ở tiểu tửu quán ngoài ý muốn gặp gỡ, Lý Dật tâm tư không khỏi linh hoạt.

Chẳng lẽ lão thiên gia cố ý an bài sao? Nếu như có thể được người này ra tay, người thứ ba đánh cuộc đấu như vậy đã có? Hơn nữa còn là lá bài tẩy lớn nhất. Loại khả năng này bây giờ nhìn lại, tựa hồ cũng không quá thấp. Lục chỉ đảo tiên nguyên vốn là cùng Ma tộc ma thành thành chủ oán hận chất chứa sâu đậm, dưới mắt lại cùng Đấu Thần điện kết thâm thù. Chỉ là đảo tiên tính tình cổ quái, có thể thành công hay không Lý Dật cũng không có nắm chắc.

Nghe được có rượu, lục chỉ đảo tiên đưa ánh mắt nhìn "Ngọc dịch" của mình thu hồi lại, nhìn thẳng Lý Dật nói:

- Một thùng? Chẳng lẽ ngươi cũng là tửu quỷ?

Lý Dật mỉm cười, lật tay vỗ, từ thong dong giới trong lấy ra một thùng rượu. Lấy chén ăn cơm bằng trúc, bộ dáng cực kỳ bình thường, trúc cũng không phải là kỳ trúc, chính là tre bương bình thường. Cái đồng trúc lúc rời khỏi Tinh Linh Vương Đình, Tinh linh nữ vương tặng cho, đây cũng là truyền thống của Tinh linh tộc nhận, thân nhân viên chinh tặng rượu là cầu chúc mã đáo thành công. Lý Dật đối rượu không yêu, một mực đặt tại trong dung giới, nếu không gặp phải lục chỉ đảo tiên, chỉ sợ đều sớm đã quên.

Bất quá, nếu là Tinh linh nữ vương trước xuất chinh tặng rượu, chắc hẳn cũng không kém, lúc này lấy ra lung lạc lục chỉ đảo tiên ngược lại là phù hợp.

Lý Dật lấy ra thùng rượu thô lậu làm lục chỉ đảo tiên có chút nhăn nhó lông mày, bất quá đối với một cái tửu khách mà nói, cũng không trọng yếu, mấu chốt là nội dung.

Đẩy rượu ra, một cổ cay độc chi vị lập tức liền đem mùi thơm "Ngọc dịch" lẫn xuống, lục chỉ đảo tiên theo bản năng rụt cổ lại.

- Đây là rượu gì, vì sao như hung liệt thế?

Lúc này lục chỉ đảo tiên mới đem cái mũi để sát vào, hít một hơi, cẩn thận đánh giá.

- Loại rượu này, bốn tiên đảm bảo, tuyệt không phải ở Đấu Thần đại lục. Rượu này chi liệt, nhưng lại cuộc đời bốn tiên hiếm thấy, được xưng tụng rượu mạnh đệ nhất thiên hạ.

Có thể được lục chỉ đảo tiên xưng là rượu mạnh đệ nhất thiên hạ, xem ra cái thùng rượu này cũng có chút trò, Lý Dật mặc dù không hiểu rượu, nhưng mùi rượu xông mũi thực sự cảm giác được.

- Tiểu huynh đệ, bốn tiên... Ách, ta cũng muốn nếm một ngụm.

- Có gì không thể, chủ quán, cầm chung rượu ra đây.

Thấy bộ dáng lục chỉ đảo tiên thềm thường, Lý Dật so với hẳn còn cao hứng hơn.

- Không, không, không, rượu này dùng ống trúc mới có đạo lý, đồ uống rượu tầm thường chỉ sợ hỏng vị.

Lục chỉ đảo tiên liếc một vòng, gặp tửu quán liền lấy rường trúc, ngón tay nhẹ nhàng huy động, đầu khí lướt đi, lập tức chém xuống một cây gậy trúc.

Lục chỉ đảo tiên là sâu rượu mạnh, vừa uống rượu vừa phẩm rượu. Một lúc sau mới chậm rãi mở mắt ra. Lý Dật nhất thời có chút khẩn trương, không biết rượu này có hợp khẩu vị đảo tiên không.

- Tiểu huynh đệ, rượu này là từ đâu có được? Ta dám khẳng định, tuyệt đối không phải là Đấu Thần đại lục? Chẳng lẽ là long rượu trong truyền thuyết Long Tộc?

Tốt lắm, đã hỏi như vậy, Lý Dật liền trong lòng hiểu rõ, chi tiết đáp:

- Cũng không phải là long rượu, rượu này là Tinh linh nữ vương tặng cho. Đảo tiên, rượu này như thế nào?

Lục chỉ đảo tiên không có trả lời Lý Dật, hơn nữa do dự một lát, quyết định nói:

- Tiểu huynh đệ, nhìn người cũng không yêu rượu, bất quá, người đem rượu này bán cho ta, hoặc là ta dùng rượu khác đổi cùng người?

- Đảo tiên nói đùa, bất quá một ống rượu, cầm lấy đi, nói cái gì mua bán trao đổi.

Lý Dật hào sảng nói.

- Sao có thể, nếu là tiền tài sự vật, không cần người nói, chính là cướp đoạt bốn tiên cũng sẽ không trả lại. Còn đây là rượu mạnh đệ nhất thiên

hạ, nhất định phải có một thân phận thích hợp... Tiểu huynh đệ, người ra giá đi.

- Đao tiên nhất định phải mua.

Lý Dật duỗi ra một ngón tay:

- Vậy một cái tiền đồng.

- Ta.

Lục chỉ đao tiên lập tức mặt hiện lên không vui vẻ, giận dữ nói:

- Rượu mạnh đệ nhất thiên hạ há có thể bơi nhỏ như thế.

Bất quá hẳn tự nhiên cũng nghe được ra trong giọng nói Lý Dật thiện ý, mặc dù nộ mà không có thực nộ.

Ẩn thế cao đều cổ quái, Lý Dật trong nội tâm cười khổ, biết rõ lại khiêm nhượng không tốt, vì vậy cười nói:

- Vậy mười vạn kim tệ nhé.

- Cái này còn không sai biệt lắm... Ách, bất quá, ta không có tiền, ta cho người phiếu nợ.

Lý Dật hồng mắt, thẳng nhai này có phải sĩ diện khổ thân không?

- Thiếu nợ tự nhiên là muốn đánh.

Lý Dật nhìn ý tứ của hắn nói:

- Mười vạn kim tệ cũng không phải là số lượng nhỏ... Ách, đúng rồi đảo tiên, rượu này rất cuộc như thế nào?

- Rượu mạnh đệ nhất thiên hạ, hương vị tuyệt đối phách đạo, không thể tưởng được, Tinh linh tộc có thể thưởng được rượu tốt như vậy, ha ha, thống khoái thống khoái.

- Đảo tiên.

Nhìn thấy lục chỉ đảo chủ đối với rượu mạnh Tinh linh tộc yêu tha thiết như thế, Lý Dật giựt giây nói:

- Rượu mặc dù tốt, chỉ có một thùng, chẳng lẽ người sẽ không nghĩ trường ẩm hảo tửu sao?

- Trường ẩm hảo tửu? hảo tửu bậc này chỉ sợ cũng là chế ra không dễ, Tinh linh tộc nhân chịu tặng người rượu tốt như vậy, chắc hẳn cũng là thiên đại nhân tình. Có thể được một thùng dĩ nhiên là rất may, nào dám yêu cầu xa vời... Ách, tiểu huynh đệ, nghe khẩu khí của người, tựa hồ có biện pháp lấy tới càng nhiều sao.

- Đương nhiên, chỉ cần người có kim tệ, tại hạ thường niên cung cấp rượu mạnh Tinh linh tộc.

- Nghe cơn tức này, người cùng Tinh linh tộc giao tình không cạn.

- Đương nhiên, tại hạ bây giờ còn là thống lĩnh quân đội Tinh linh tộc.

Lục chỉ đảo tiên một lần nữa xem kỹ Lý Dật, lắc đầu nói:

- Cái này vui đùa, ta không tin, ngươi là không có lỗi tại tinh linh tộc?

- Tại hạ không cần phải lừa gạt đảo tiên. Đảo tiên các hạ, người chạy đến Khuê Khắc hạp cốc, chẳng lẽ cũng không biết nơi này phát sinh chuyện gì sao?

- Đương nhiên biết rõ, đồn đãi vài cái tuyệt đỉnh cường giả Đấu Thần đại lục muốn tại Khuê Khắc hạp cốc đánh cuộc đấu, hắc hắc, trong đó còn có một cái lão đối đầu với ta, bốn tiên tự nhiên muốn đến tham gia náo nhiệt.

- Đảo tiên cũng biết mấy cái tuyệt đỉnh cường giả là ai không?

Lý Dật bắt đầu chậm rãi hướng đường dẫn đạo.

- Liên quan gì với ta.

- Đảo tiên nếu có hứng thú, thỉnh nghe tại hạ từ từ nói, lúc này nhắm rượu cùng thức ăn.

Lý Dật kéo một cái ghế, ngồi ở đối diện lục chỉ đảo tiên, sau đó mới chậm rãi đem chuyện thống lĩnh Tinh linh tộc tại Khuê Khắc hạp cốc ngăn chặn ma thú công kích, cùng với tình hình đánh cuộc đấu. Đương nhiên, đối với việc giả mạo lục chỉ đảo tiên hù dọa Đấu Thần điện, không thể nói được.

Nghe xong Lý Dật tự thuật, lục chỉ đảo tiên trầm ngâm sau nửa ngày, lúc này mới ý vị thâm trường nói:

- Tiểu tử, xem ra rượu người cũng không nên uống, chỉ sợ không phải mười vạn kim tệ có thể mua được.

Lão quái vật hiển nhiên đã ý thức được yêu cầu của Lý Dật.

- Đào tiên các hạ không phải muốn cùng ma thành thành chủ chiến một trận sao? Đại biểu ta cùng Tinh linh tộc tham gia đánh cuộc đấu cũng là đánh, không tham gia đánh cuộc đấu cũng là đánh, cái này khác nhau cũng không lớn, huống chi nói thắng, Tinh linh tộc chịu đào tiên đại ân, tại hạ bảo đảm, sau này hàng năm phái người đi tới tiên đảo tống rượu.

Lý Dật hấp dẫn khó thể cự tuyệt, hơn nữa nói rất có đạo lý, đến một lần đánh ma thành thành chủ cũng là thù, thứ hai còn có thể tìm được cung phụng rượu mạnh đệ nhất thiên hạ, đây chính là lợi nhuận mà không có lỗ vốn.

- Tiểu huynh đệ, bốn tiên ta đã thật lâu không có gặp qua người trẻ tuổi như người. Ha ha ha, hảo, có thể làm cho bốn tiên cam tâm tình nguyện tham gia, Đấu Thần điện đại lục chỉ sợ cũng vền vẹn một người. Ta đáp ứng người, thay người hoàn thành đánh cuộc đấu. Bất quá, người cùng Tinh linh tộc nếu như nuốt lời, đừng trách bốn tiên trở mặt.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nhà Cũ Đảo Tiên

Q.6 - Chương 438: Nhà Cũ Đảo Tiên

Có lá bài tẩy Lục chỉ đảo tiên, Lý Dật có thể yên tâm. Theo như Lý Dật suy tính, Đấu Thần điện ngoại trừ hắc y điện sĩ cùng ma thành thành chủ, một người khác không có gì bất ngờ, hẳn là Đấu Thần điện tổng Điện chủ. Lý Dật phán đoán, lục chỉ đảo tiên đấu cùng ma thành thành chủ, chí ít có bảy tám phần nắm chắc. Điểm này, lúc trước ma thành thành chủ nghe nói đến lục chỉ đảo tiên liền lộ ra ngưng trọng, cùng lúc này lục chỉ đảo tiên nhất trần đầy tự tin chiến thắng.

Như vậy còn lại hai người, có thể chọn lựa lương câu sách lược, để cho Thi đấu phạm ngênh chiến Đấu Thần điện tổng Điện chủ, chính mình đối phó hắc y điện sĩ, Lý Dật tự tin có chín tầng nắm chắc, kể từ đó, cán cân thăng lợi nghiêng về phía mình.

Tâm tình vui sướng, Lý Dật đứng dậy nhân tiện nói:

- Đã như vậy, chúng ta đi trước Khuê Khắc hạp cốc.

Xoay người xem xét, xe phu của mình, tiền xe cũng không muốn, đã sớm theo những cường giả kia đào tẩu.

- Gặp cái gì? Đánh cuộc đấu không phải còn có nửa tháng sao?

Lục chỉ đảo tiên không chút hoang mang, cẩn thận thu hồi tử ngọc bầu rượu của mình cùng rượu mạnh đệ nhất, nói:

- Không vội, người đi Khuê Khắc hạp cốc trước, bốn tiên còn có chuyện muốn làm. Người nếu có hứng thú, cùng ta đi một đường, nếu không có hứng thú trước đi Quecke trử hạp cốc. Yên tâm, ngày đánh cuộc đấu đến, bốn tiên sẽ đến, tuyệt không nuốt lời.

Với thân phận lục chỉ đảo tiên cùng trình độ ham mê đối với rượu, Lý Dật đương nhiên tin tưởng hẳn sẽ không nuốt lời, nhưng Quecke trử hạp cốc đánh cuộc đấu mang tính trọng đại, không được phép hăn có nửa điểm sơ sẩy. Tuy nhiên Lý Dật hiện tại rất muốn trở lại hạp cốc, nhưng vẫn hồi đáp:

- Việc của Đảo tiên, là việc của tại hạ, nhiều nhân thủ ngài thiết lập cũng thuận tiện. Tại hạ sẽ theo đảo tiên đi thôi.

- Tiểu tử vẫn là không yên lòng, Ha ha, không sao, như vậy chúng ta đi thôi.

Lục chỉ đảo tiên nói xong, đã ngự không mà đi, Lý Dật vút xuống dưới vài mai kim tệ, sau đó theo sát.

Lục chỉ đảo tiên hướng Khuê Khắc hạp cốc bay hai giờ, phương hướng bỗng nhiên gấp lại, chuyển hướng Đông Nam, Lý Dật cũng không rõ trong hồ lô hăn muốn làm cái gì, cũng đành phải đuổi theo.

Bay hơn tiếng đồng hồ, chỉ thấy một tòa thành trì xuất hiện ở trước mắt, tòa thành trì cũng không lớn, cũng có vài vạn nhân khẩu, bốn phía núi vây quanh, một con sông lớn từ nam chảy đến Bắc qua tòa thành.

Gần đến ngoài thành, lục chỉ đảo tiên tựa hồ cũng không muốn kinh động người khác, ở ngoài thành hạ xuống, không nhanh không chậm đi lên phía trước.

- Đảo tiên, đây là cái thành gì?

Lý Dật không khỏi tò mò hỏi.

- Vô Danh thành nhỏ.

- Vô Danh thành nhỏ? Chẳng lẽ trong này có hảo tửu?

- Hảo tửu thật không có.

Vô luận Lý Dật nói bóng nói gió, lục chỉ đảo tiên chỉ là cố lộng huyền hư, cũng không nói rõ ý đồ. Vào thành nhỏ, lục chỉ đảo tiên đi dạo, phong thái nhàn nhã, càng làm cho người ta không thể hiểu.

Đi dạo nửa ngày, lục chỉ đảo tiên lúc này mới đi vào một gian tửu quán, tận tình gọi rượu thịt ăn uống. Lão Tiên còn sống rất biết hưởng thụ, không biết hẳn tại "Tiên đảo" cái gì gọi là thần tiên khoái hoạt đây.

- Đảo tiên, người cùng ma thành thành chủ rốt cuộc kết xuống cái thù hận gì, có thể nói hay không.

Lục chỉ đảo tiên ha ha cười:

- Người tuổi trẻ chính là lòng hiếu kỳ, cái này cũng không có gì giấu diếm, nói cho người biết cũng được.

Dừng một chút, tựa hồ là đang suy nghĩ lên nói từ chỗ nào.

- Ma thành thành chủ, cùng chúng ta giao tình còn không ít, năm đó, bốn tiên cùng sư muội cùng đến đóng băng thế giới lịch lãm, đi thẳng đến

phụ cận ma thành, bởi vì sẵn giết mấy cao giai ma thú, kinh động ma thành thành chủ. Đây là chúng ta lần đầu liên hệ, bốn tiên khi đó thực lực còn không bằng hẳn, cùng sư muội liên thủ mới miễn cưỡng đánh ngang tay. Tiểu tử này không có cách nào thắng chúng ta, liền tính toán triệu hồi ma thú hỗ trợ, may mắn sư muội kịp thời sử dụng lá bài tẩy sư phụ cho, lúc này mới đem ma thành thành chủ vây khốn.

Chuyện cũ hiển hiện, lục chỉ đảo tiên vẻ mặt cổ quái, tựa hồ là lâm vào trong chuyện cũ.

- Khi đó, đảo tiên bao nhiêu tuổi?

Lý Dật không khỏi tò mò hỏi.

- So với người thì hơi lớn hơn chút ít, khi đó bốn tiên còn không có thực lực như người bây giờ, chỉ là tu vi đấu tôn, nếu không có mấy chiêu đấu kỹ, đã sớm thua ma thành thành chủ. Lúc ấy chúng ta vây khốn ma thành thành chủ, bị ma thành thành chủ triệu hoán ma thú, cục diện nhất thời giằng co. Chúng ta nghĩ muốn giết hẳn cũng khó, ma thú muốn đối phó chúng ta cũng có điều cố kỵ. Về sau, ma thành thành chủ đưa ra hoà giải, chỉ cần chúng ta rời khỏi đóng băng thế giới, không hề giết chóc Ma tộc đóng băng thế giới, chuyện cũ sẽ bỏ qua. Bốn tiên khi đó tuổi trẻ khí thịnh, tại trước mặt sư muội càng không muốn chịu thua, vì vậy đưa ra ước hẹn mười năm.

- Kỳ thật lúc ấy bốn tiên theo lời ước hẹn mười năm, chẳng qua là cho mình một cái bậc thang. Mười năm sau, ma thành thành chủ lão già kia quả nhiên tìm tới tận cửa, bốn tiên đã sớm quên đi chuyện này, lúc ấy cũng không ở nhà. Ma thành thành chủ thấy bốn tiên lờ hẹn, dưới sự giận dữ liền giết thê nhi... Vợ con của ta, là sư muội năm đó theo ta đi đóng băng thế giới.

Nói đến đây, lục chỉ đảo tiên trong đôi mắt không hề che dấu sát ý dày đặc, vẻ mặt oán độc làm cho người lưng lạnh toát.

Rất tốt rất cường đại, Lý Dật tuy trên mặt cũng lộ vẻ đồng tình, nhưng trong lòng lại vui mừng nở hoa. Thở ra là thù hận giết vợ không đợi trời chung, xem ra mối thù của lục chỉ đảo tiên cùng ma thành thành chủ không có cách nào hóa giải.

- Bốn tiên dưới sự giận dữ, lần nữa tiến vào đóng băng thế giới, tìm ma thành thành chủ báo thù huyết hận. Bốn tiên một đường giết hại, xâm nhập đóng băng thế giới, giết chóc cao giai ma thú. Bắt đầu từ lúc này, bốn tiên danh hào mới không người không biết không người không hiểu. Bất quá khi đó, người khác còn không có bảo ta là lục chỉ đảo tiên, mà là lục chỉ ma quân. Chỉ là lúc này, ta còn không có đả bại ma thành thành chủ, chẳng những không có đả bại, bốn tiên lại bị ma thành thành chủ gây khó khăn.

Lý Dật cười thầm, lục chỉ đảo tiên cũng rất là sĩ diện, rõ ràng là mình bại, lại nói không có đả bại ma thành thành chủ. Cái người ngu ngốc, một đường liệt sát ma thú xông đến ma thành, coi như là Đấu Thần tu vi cũng không chịu nổi nhiều cao giai ma thú như vậy tiêu hao, làm sao còn khả năng đánh thắng được ma thành thành chủ.

- Đã thất bại, làm sao người còn sống?

Lý Dật cười hì hì hỏi.

- Đúng, lúc ấy ta cũng buồn bực vô cùng, ma thành thành chủ rõ ràng có thể giết ta, hãm lại vì cái gì không có làm như vậy. Về sau ta mới biết được, ma thành thành chủ không giết ta, là vì công pháp của ta mà sinh ra hứng thú. Ngăn ngừa mười năm, thực lực của ta tấn chức một bậc, loại tốc độ này làm ma thành thành chủ rất là kinh ngạc, muốn nghiên cứu ta. Đáng tiếc cái lão ma đầu này đánh giá thấp thực lực của ta, bốn ngày sau đó đã bị ta đánh vỡ phong ấn chạy thoát ra ngoài. Lão ma đầu lúc này có điểm sợ hãi, phát động đại lượng ma thú truy sát ta, kết quả vẫn bị ta trốn ra khỏi đóng băng thế giới.

Một lời nhiệt huyết đi báo thù, kết quả chặt vật trốn thoát, đây cũng không phải là chuyện gì đáng được kiêu ngạo.

- Tiểu tử, đừng có dùng loại ánh mắt này xem thường ta, bốn tiên hiệu ý của ngươi. Nhưng dưới tình huống đó, bốn tiên nghĩ báo thù ma thành là không có khả năng, cho dù bốn tiên đối phó được ma thành thành chủ, lại có thể đối phó được nhiều cao giai ma thú như vậy sao. Cho nên bốn tiên lưu lại lời nói cho ma thành thành chủ, trong vòng ba mươi năm báo thù. Lúc này bốn tiên không phải nói đùa, sau khi ly khai ma thành, bốn tiên du lịch thiên hạ, tìm kiếm công pháp đấu kỹ khắp nơi để tăng thực lực lên, cuối cùng chọn trúng tiên đảo yên tĩnh tu luyện.

Chuyện xưa nói ra, rượu thịt cũng ăn xong. Bên ngoài sắc trời cũng tối đen, lục chỉ đảo tiên lúc này mới đứng lên vỗ vỗ tay:

- Không sai biệt lắm, chúng ta đi làm chính sự thôi.

- Chuyện xưa của ngươi chỉ đơn giản như vậy sao? Đảo tiên, ngươi không phải là nói đùa chứ.

- Có nói đùa cũng trọng yếu sao? Ngươi nghe thì tốt rồi.

Lục chỉ đảo tiên đã đứng dậy đi ra khỏi tửu quán.

Thành nhỏ ban đêm có chút tịch liêu, trên mặt phố chỉ có thừa thớt vài người. Lục chỉ đảo tiên tựa hồ đối với thành nhỏ có chút quen thuộc, xuyên qua phố dẫn Lý Dật vòng vo hơn nửa canh giờ, lúc này mới tại một gian nhà thoát nhìn nhà cũ ngừng lại.

Nhà cũ chiếm diện tích lại có chút rộng rãi, chiếm non nửa mặt phố. Đứng ở cửa lớn nhà cũ, Lý Dật không khỏi cười nói:

- Đảo tiên lão nhân gia có phải dẫn ta tới chốn ăn chơi không?

- Thú lắm, cái phòng này vốn là nhà bốn tiên, bốn tiên đã về nhà.

Về nhà? Lý Dật ngược lại hơi hơi kinh hãi, thấy lục chỉ đảo tiên khẽ đập cửa, đồng thời một cái lão gia mở cửa, nhìn thấy lục chỉ đảo tiên, lão già lệ tung hoành nói:

- Thiếu, thiếu gia? Thiếu gia rốt cục đã trở lại.

Thật đúng là về nhà, xem lão bộc lão Lệ như thế nào, lục chỉ đảo tiên khuôn mặt cũng có chút động, cười nói:

- Đứa con thứ hai, rất tốt, người còn chưa có chết.

- Hai, đứa con thứ hai đáp ứng thiếu gia vẫn chưa hết, hoàn thành, sao có thể, có thể chết.

Lão bộc nói chuyện đều có chút thắt, vẻ mặt vui mừng, thần sắc lại khiến cho hân rục thêm vài chục tuổi.

- Vậy mang ta đi nhìn xem sao.

- Thiếu, thiếu gia chú ý, đất này, mặt đất bất bình, cũng không còn, không rảnh bổ tu, thứ tội thứ tội.

- Đảo tiên, rốt cuộc làm cái trò gì?

- Cái gì đều đừng hỏi, đi theo ta nhìn sẽ biết.

Lý Dật lập tức hứng thú, hai người chủ bộc thái độ lén lén lút lút, tựa hồ là có cái gì bí ẩn. Theo hai người xuyên qua sân rộng, đi vào nhà giữa, đây là tòa nhà lớn chiếm diện tích không nhỏ, nhưng người ở lại thưa thớt, cũng không thấy người hầu khác, một mảnh cảnh tối tắt đèn, khắp nơi tích bụi, giống như phế trạch vậy.

Trong nhà bài trí cũng tầm thường, ngoại trừ bàn thờ bố mẹ, bốn phía cũng đầy bụi. Chỉ thấy lão bộc đi đến trước bàn vuông, ôm cái bàn uốn éo vài vòng, trên mặt đất bỗng nhiên vang lên vài tiếng trầm đục, sau đó hiện ra một cái động khẩu tối tăm.

Đi vào động khẩu này, càng có một mùi truyền ra, làm Lý Dật nhin không được hắt hơi một cái, dọc theo thông đạo xuống, dần dần xuất hiện một tia ánh sáng, nhưng tại trên vách đá tinh thạch phát ra, càng đi

xuống, ánh sáng càng sáng ngời. Lý Dật đánh giá ước chừng dưới mặt đất bảy tám thước, thông đạo rốt cục dừng lại. Một cái tầng hầm ngầm vài trăm thước vuông tròn xuất hiện ở trước mặt.

Lúc này có thể thấy được, đó cũng không phải là một gian tầng hầm ngầm bình thường, trong phòng hiện đủ loại kiểu dáng cột đá, trụ trên hoa văn trang sức phức tạp. Giữa cột đá, một phương bát giác hình ngọc đài, tản ra đậm lam sâu kín sắc quang mang.

- Biết đây là cái gì không, tiểu tử?

- Không biết.

Lý Dật thành thật trả lời.

- Đây là sư môn truyền thừa truyền tống trận, tiểu tử, người biết nó có thể đem chúng ta truyền tống đi nơi nào không?

Đương nhiên không biết, Lý Dật không có trả lời, chỉ là đơn giản lắc đầu.

- Nói cho người biết cũng không có vấn đề gì, nó có thể đem chúng ta truyền tống đến thần chi lĩnh vực. Hắc hắc, thứ tốt, đáng tiếc, cái truyền tống trận này, không có thần cấp tu vi đừng mơ tưởng khởi động.

- Thần chi lĩnh vực? Đảo tiên, người muốn làm không phải là đi thần chi lĩnh vực chứ.

- Đương nhiên không phải, tiểu tử người an tâm.

Lục chỉ đảo thần tiên cổ quái cười, xoay người hướng một góc tầng hầm ngầm đi đến, trong góc, lục chỉ đảo tiên đến gần, đột nhiên toả sáng ra quang mang sáng chói, sau lại bỗng nhiên biến mất, ánh sáng đẹp mắt từ tầng hầm ngầm sáng ngời cũng trở nên hôn ám.

- Nhà của thiếu gia người, hãy đi đến nơi nào.

Lục chỉ đảo tiên biến mất, Lý Dật hướng lão bộc hỏi.

- Thiếu gia nhà ta, hẳn đương nhiên đi nhìn thiếu phu nhân rồi.

- Thiếu phu nhân? thế tử thiếu gia nhà người không phải là bị ma thành thành chủ giết sao?

- Người là nói ma đầu đóng băng thế giới kia sao? Hẳn xác thực giết giết thiếu phu nhân, nhưng thiếu phu nhân cũng chưa chết.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hai Nữ Tranh Phu

Q.6 - Chương 439: Hai Nữ Tranh Phu

Lão bộc nói chuyện thật sự có chút không tín nhiệm, cái gì gọi là xác thực giết, nhưng cũng chưa chết. Tựa hồ cũng ý thức được lời mở đầu của mình không đáp ứng, lão bộc nói xong, lại giải thích nói:

- Cơ hồ đã chết, may mắn thiếu gia kịp thời đuổi tới, lại cứu sống lại... Cũng không có hoàn toàn cứu sống, chỉ có đến hơi thở cuối cùng, hôm nay bảo tồn tại phía dưới ba mươi năm.

Hắc, thật đúng là bất hạnh, lục chỉ đảo tiên quả nhiên là thân mật.

- Vậy thiếu gia vì cái gì không đem thiếu phu nhân cứu sống lại?

Bởi vì Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên thoát nhìn quan hệ không tệ, lão nhân gia nguyên vốn là nói nhiều, nhất là nhà thiếu gia, bởi vậy lão bộc cũng không có nhiều do dự, hồi đáp:

- Thiếu phu nhân lúc ấy đã là tim đập đều không có, chỉ chờ quy táng. Thiếu gia không biết dùng cái pháp môn gì, đơn giản chỉ cần làm cho thiếu phu nhân khôi phục một hơi tâm mạch. Bất quá theo thiếu gia nói,

muốn chính thức chữa cho thiếu phu nhân, cần đi thần chi lĩnh vực, tìm tới đó một cái thần y.

Thì ra là thế, Lý Dật bưng bình đại ngộ, bởi vì truyện tổng trận này, lục chỉ đảo tiên thấy được hy vọng, cho nên cưỡng chế khôi phục thể tử một tâm mạch. Muốn làm đến điểm này, đối với một cái Đấu Thánh cấp bậc cường giả mà nói cũng không khó, Lý Dật cũng có thể làm được, nhưng cũng chỉ có thể như thế, nếu muốn làm cho một người chết sống lại, loại việc nghịch thiên này, chính là Đấu Thần cũng vô pháp làm được. Nhưng theo như lời lục chỉ đảo tiên, khởi động cái truyền tổng trận này có thể đi thông thần chi lĩnh vực, cần đấu thần cấp tu vi, mới đi thần chi lĩnh vực được. Cho nên đảo tiên lúc này trở về, chẳng lẽ là hắn đã đạt đến đấu thần thực lực sao?

Nếu thật là như vậy, đánh cuộc đấu nửa tháng sau thì càng nắm chắc. Chỉ là, Lý Dật còn có nghi hoặc nho nhỏ.

- Thiếu gia người, vì cái gì không cùng bên người thiếu phu nhân, lại chạy đến tiên đảo vạn dặm bên ngoài?

- Ai.

Lão bộc thở dài một tiếng, nói:

- Thiếu gia đối với thiếu phu nhân thâm tình, trong nhà căn bản cũng không có biện pháp tu luyện, còn nữa, cũng sợ đóng băng thế giới cái lão ma đầu kia tới tìm, bởi vậy mới đi xa tha hương. Bây giờ trở về thì tốt rồi, thiếu phu nhân nhất định được cứu rồi.

Lý Dật cùng lão bộc trò chuyện, tầng hầm ngầm một hồi không gian ba động, lòi ra một đạo quang mang hoa mắt, sau đó lục chỉ đảo tiên xuất hiện tại trong tầng hầm ngầm.

Lão gia tựa hồ đã khóc, tuy nhiên đã lau đi vệt nước mắt, nhưng không thể tránh được ánh mắt của Lý Dật.

- Tốt lắm, tiểu tử, chúng ta đi thôi.

Lục chỉ đảo tiên ngửa khí bình tĩnh, hướng Lý Dật nói.

Lão bộc vội hỏi:

- Thiếu gia, người, người muốn đi đâu? không mang theo thiếu phu nhân sao?

- Xem bệnh tự nhiên là muốn xem, bất quá phải qua nửa tháng thời gian, cái lão ma đầu kia, không giết hẳn ta không có chịu cam tâm rời đi. Đứa con thứ hai, chờ ta báo thù, ta mang người cùng rời đi Đấu Thần đại lục, rốt cuộc không trở lại.

- Đứa con thứ hai không đi, có thể có ý kiến gì không, muốn hoàn thành thiếu gia dặn dò mới nhắm mắt.

Thì ra là chính mình uống phí tâm cơ, cho dù buổi sáng tại tửu quán không có lấy Tinh rượu mạnh Linh đến hấp dẫn, lão gia này chỉ sợ cũng cùng hãn hợp tác, ngược lại cho hãn buôn bán lời một thùng rượu. Bất quá bất kể thế nào mà nói, lão gia này còn là một người trọng tình trọng nghĩa, ba mươi năm vì một người sống đời sống thực vật mà cô độc ra hải đảo tự tu luyện đấu khí, không có có vài phần nghị lực siêu nhân tuyệt đối không cách nào làm được.

Bất quá, cái này cũng làm Lý Dật triệt để yên tâm, lục chỉ đảo tiên cùng ma thành thành chủ thù không đợi trời chung, so với chính mình đối với La Tuyết Phong cừ hận như nhau, đánh cuộc đấu giờ tất nhiên toàn lực ứng phó, không cần chính mình quan tâm... Có lẽ, đây cũng là mục đích lục chỉ đảo tiên dẫn chính mình trở lại nhà cũ.

Ra khỏi tầng hầm ngầm, trở lại trong phòng, Lý Dật hỏi dò:

- Đảo tiên thật vất vả về nhà một chuyến, không ở lại một đêm sao?

Lục chỉ đảo tiên nhìn quanh phòng ở, cười khổ nói:

- Tiểu hữu chẳng lẽ cho rằng trong lúc này có thể ở lại sao?

- Đứa con thứ hai có tội, không có chăm sóc nhà cũ.

- Đứa con thứ hai, cái này cũng không trách người, làm khó người. Đi thôi, Lý Dật, muốn ở, chúng ta cũng phải tìm khách điểm tốt nhất ở.

Lúc này đêm đã tối đen, trong tiểu thành ngoại trừ có mấy gian khách tửu điểm vẫn sáng ngọn đèn dầu, dân cư tầm thường đều đã đi ngủ. Đi trên nhai đạo, một cỗ khí tức lạnh lẽo tràn ngập đến. Bỗng nhiên, trong không khí truyền đến một cỗ sát ý, tuy yếu ớt, nhưng Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên lại đồng thời cảm nhận được. Ngưng thần cảm thụ, bọn họ biết ở phía trước có cường giả đánh nhau chết sống, hai người liếc nhau, thân hình ngự không bay đi.

Nhưng khoảng cách, hai người tìm được chỗ phát ra sát khí, xa xa quá nhiên nhìn thấy vài thân ảnh đánh nhau trước khách sạn. Bởi vì cách rất xa, Lý Dật cảm thấy đánh nhau là hai nữ tử, bên cạnh vây quanh rất nhiều người.

- Ha ha, hai tiểu nữ này đều là mỹ nữ, tiểu hữu, chúng ta đi khuyên nhủ các nàng?

Lục chỉ đảo tiên hơi ngừ khí vài phần trêu tức nói.

- Đảo tiên miễn đi.

- Đứa con thứ hai đều nói cho người biết rồi?

- Ừ.

Nói xong vài lời, lúc này Lý Dật cũng có thể thấy rõ mặt mũi của hai nữ tử đánh nhau. Sau khi nhìn thấy, Lý Dật cảm thấy chấn động, dấu khí lưu chuyển, thân hình di động nhanh hơn mấy lần, hóa thành một đạo tàn ảnh hướng khách điểm lao tới.

Gặp quý, hai nữ tử đang đánh nhau kịch liệt, lại là lý băng cùng Lạc Thủy, các nàng làm như thế nào đụng vào nhau?

Khi vọt tới phụ cận, thân hình Lý Dật lại dừng một chút, không có đi ngăn cản. Lý Dật nhìn ra được, thực lực hai người ngang nhau, nhất thời cũng không phân ra thắng bại, hơn nữa cũng không phải liều mạng, hiển nhiên đều có chút tức giận.

- Ta muốn nhìn, cách ba bốn năm, thực lực hai mỹ nữ tiến bộ như thế nào, các nàng đánh ra chân hỏa ngăn cản cũng kịp.

Thân hình dừng một chút, lục chỉ đảo tiên đã đi tới bên người, thấy Lý Dật biểu lộ đã đoán được cái gì, cười nói:

- Thế nào, tiểu huynh đệ cùng hai mỹ nữ này có giao tình sao? Rồi sao không đi ngăn cản.

- Hai nàng ta đều biết, giao tình cũng không cạn. Đảo tiên, ngài bình phán đi, thực lực của các nàng, nàng nào mạnh hơn.

Đảo tiên quan sát trong chốc lát, chỉ vào Lý băng nói:

- Không có gì bất ngờ, nàng này thắng.

Lý Dật trên mặt vui vẻ, có phần đắc ý nói:

- Nàng gọi lý băng, đồng tông với ta tại thiên phong đế quốc, bất quá đồng tông nhưng không đồng mạch, cũng không ảnh hưởng gì tới nàng trở thành nữ nhân của ta. Về phần nàng kia, nàng gọi là Lạc Thủy, con gái của thần long cảnh hải quân Lạc Kỳ tướng quân. Đảo tiên nói không sai, đấu khí của nàng tu vi tuy không thua Lý băng, nhưng kinh nghiệm thực chiến rõ ràng không cùng cấp bậc.

- Hai mỹ nữ đều là nữ nhân của người?

Lục chỉ đảo tiên từ trong ánh mắt Lý Dật nhìn ra, có vài phần hỏi thăm.

- Xem như thế đi, nhưng lúc này còn có điểm phiền toái, cũng không biết hai người làm sao đánh nhau. Ta phải khuyên can rồi.

Lý Băng tính cách mạnh mẽ như vậy đụng với người ngoài mềm trong cứng như Lạc Thủy, Lý Dật thật khó bảo toàn cho hai người hòa thuận chung sống?

- Đừng dừng tay.

Một đạo đấu khí giam cầm đem hai người cách trở ra, Lý Dật hiện thân cười không ngớt, trên mặt thần sắc hơi chút không được tự nhiên.

- An ca ca.

Lạc Thủy nhìn thấy Lý Dật, vừa mừng vừa sợ, lập tức nói:

- An ca ca người đã đến là tốt rồi, mau giúp ta giáo huấn nàng một chút.

Lý Băng không nói một lời, trong ánh mắt biểu lộ phức tạp tới cực điểm.

- Lạc Thủy muội muội, hắc hắc, Lý Băng tỷ, thật là trùng hợp như vậy

- Các người biết nhau?

Cơ hồ trăm miệng một lời, Lý Băng cùng Lạc Thủy đồng thời kinh hô.

Lý Dật nhìn quanh một vòng, những người kia bởi vì không thấy náo nhiệt nhìn Lý Dật bất mãn, tự nhiên cũng không biết quan hệ của ba người này.

- Mời mọi người, tản, tản đi.

Lý Dật trước xua tan mọi người ra, sau đó mới hướng Lạc Thủy cùng Lý Băng nói:

- Đến khách điểm rồi nói sau.

Bởi vì Lý Dật hiện ra, ở giữa địch ý của hai vị mỹ nữ, tựa hồ cũng không có giảm bớt, ngược lại có xu thế gia tăng. Liếc mắt nhìn nhau, Lạc Thủy trước theo Lý Dật tiến nhập khách điểm, Lý băng tự nhiên nhìn ra Lạc Thủy cùng Lý Dật quan hệ thân mật, oán hận muốn rời khỏi, nhưng tựa hồ lại không cam lòng, cắn răng một cái, cũng đi theo.

- Ai, người tuổi trẻ.

Lục chỉ đảo tiên lắc đầu, lộ ra ý vị thâm trường.

- Lão bản, cho mấy gian phòng.

Loại quan hệ này không thích hợp xử lý tại trước mặt công chúng.

Khách điểm lão bản vui vẻ chạy đến, không ngừng thở dài nói:

- Khách quan, thật không phải, mấy ngày nay cũng không biết có chuyện gì xảy ra, khách quan đến tiểu điểm ngủ lại rất nhiều, thật sự không có nhiều phòng như vậy. Hôm nay chỉ còn lại một gian, cái này cũng vì hai vị cô nương kia cùng thuê, cho nên mới phân tranh.

Thì ra là Lý băng cùng Lạc Thủy cùng thuê phòng mà gây chiến, không có mâu thuẫn gì là tốt rồi. Một gian thì một gian, trước tránh đi tầm mắt mọi người rồi nói sau.

- Dong dài cái gì, trước mang bọn ta đi tới khách phòng.

- Khách quan, đây chính là phòng thượng đẳng nhất.

Lý Dật không thiếu nhất là tiền, chẳng muốn nói nhảm nhiều, lấy ra mười mai kim tệ ném ra, khách điểm lão bản càng ân cần, tự mình ở phía trước dẫn đường, đem ba người dẫn lên trên lầu.

- Thối tiểu tử, chỉ có một gian phòng, bốn tiên làm sao bây giờ?

- Lão quý, người tự mình giải quyết thôi.

Lý Dật vẻ mặt đau khổ trả lời, cũng không quan tâm đến lục chỉ đảo tiên nữa.

Đến khách phòng thượng đẳng có một phòng xếp, bên trong là phòng ngủ, bên ngoài là phòng khách, không gian tuy không nhỏ, giường cũng chỉ có một giường đôi. Nếu Lạc Thủy cùng Lý Băng xài chung gian phòng này cũng dư dả. Cá tính của Lý Băng Lý Dật rõ ràng nhất, băng sơn mỹ nhân tâm cao khí ngạo tự nhiên sẽ không cùng một người người xa lạ cùng giường. Mà Lạc Thủy tốt xấu cũng là khuê nữ, cũng hưởng thụ quen rồi.

- Để ta giới thiệu một chút,

Nhìn khách điểm lão bản, Lý Dật kiên trì nói:

- Lý Băng tỷ, đây là Lạc Thủy, con gái của thần long cảnh hải quân Lạc Kỳ tướng quân. Lạc Thủy muội muội, Lý băng là thiên phong đế quốc đồng tông tỷ tỷ. Ha ha, không thể tưởng được , không thể tưởng được các người trùng hợp như vậy. Không đánh nhau thì không quen biết, huống chi cũng không có cái gì,

- Đồng tông tỷ tỷ? An ca ca, người thành thật nói cho ta biết, Lý băng cùng người là quan hệ như thế nào?

Trực giác của nữ nhân chính là lợi hại nhất, Lại liếc qua lý băng, đồ kị ghen tuông lửa đốt tràn ngập hương vị.

Xem ra cũng không cần che giấu, Lý Dật cắn răng một cái, thẳng thắn nói:

- Các người, đều là hôn thê của ta.

Một mảnh tĩnh lặng.

Xử lý nữ tình trường loại quan hệ vi diệu cũng không phải là Lý Dật am hiểu, đơn đả độc đấu có thể tiến hành, loại tình huống hai nữ tranh phu này lại thật khiến người đầu run lên.

Lý Bạng cùng Lạc Thủy lúc này biểu lộ nhất trí, mặt đỏ tựa hồ muốn chảy ra huyết, vừa thẹn hận lại đổ kị, mục quang rơi vào trên người Lý Dật, ý tứ cũng không cần ngôn ngữ để diễn tả:

- Lý Dật, người phải cho ta một câu trả lời thỏa đáng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đêm Tối Mập Mờ.

Q.6 - Chương 440: Đêm Tối Mập Mờ.

Thật lâu, Lý Bạng mới buồn bã nói:

- Lý Dật, người thật sự là sắc tính khó sửa đổi, người cùng Mạc gia tiểu thư ước hẹn một năm sao?

Lý Dật thật đúng là đã quên, bất quá điều này cũng không có thể hoàn toàn tự trách mình, những năm gần đây biến cố quá nhiều, hẳn cũng không có cơ hội trở về Thiên phong đế quốc, dù cho chưa quên cũng không có biện pháp thực hiện.

- Là người đã quên, tiểu thư cũng không có chết. Người ở bên ngoài phong sinh thủy khởi, tin tức rơi vào thiên phong đế quốc, tiểu thư tự nhận không có khả năng thắng được người, bởi vậy tự động nhận thua. Lúc này Lý gia, chờ người trở về cưới vợ cho người.

Trong giọng nói, Lý Bạng không khỏi có vài phần trêu tức, lại nghe được Lý Dật da đầu tê dại.

Mạc Nhu, nghiêm khắc mà nói, chính mình sau khi tiến vào Đấu Thần đại lục là nữ nhân đầu tiên. Nhưng Lý Dật cũng không phải chú ý, tiểu thư nói như thế nào cũng là mỹ nữ, vấn đề này trước mặt mọi người chỉ sợ cũng chú ý cực kỳ.

- An ca ca, người hôm nay nhất định phải nói rõ ràng, người tốt cuộc có bao nhiêu nữ nhân.

Lạc Thủy càng tức giận, ngày đó chỉ biết Lý Dật lịch sử không trong trắng, nhưng không có ngờ tới Lý Dật nhiều nữ nhân như vậy.

- Lý Băng tỷ, Mạc tiểu thư là do có người hãm hại ta, người cũng biết đến, lúc này nàng làm gì. Lạc Thủy muội muội, người nghe ta giải thích...

- Ta không thích nghe, Lý Dật người là đại sắc lang, đại hỗn đản, ta tìm người ba năm, đợi người ba năm, không nghĩ tới đợi lại có kết quả như vậy, ta hận người.

Lạc Thủy tâm tình có chút không khống chế được, xoay người hướng bên ngoài chạy đi.

Lý Dật vội vàng giữ chặt, nói:

- Lạc Thủy muội muội, người nghe ta giải thích được không.

- Không có nghe.

Lạc Thủy cố gắng thoát khỏi Lý Dật, nhưng không cách nào giã khỏi. Trên thực tế Lý Dật cũng không có dùng bao nhiêu lực, với thực lực Lạc Thủy, còn không đến mức không cách nào thoát khỏi Lý Dật như vậy.

- Lý Băng tỷ, người giúp ta khuyên nhủ nàng được không.

Lý Dật bất lực nhìn qua Lý băng, bất quá băng sơn mỹ nữ lúc này vẻ mặt biểu lộ có chút hả hê, tựa hồ ước gì Lạc Thủy rời đi.

- Tốt lắm, nào đủ rồi.

Lý Dật có chút căm tức, cùng hai vị mỹ nữ gặp lại, vốn là nhiều ít chuyện tình mỹ diệu, bị Lạc Thủy náo như vậy, khiến cho Lý Dật thật sự có chút xuống mặt mặt.

Bị Lý Dật hung hăng, Lạc Thủy lập tức bất động, ủy khuất vô tội mắt to nhìn qua Lý Dật, trong suốt ướn ắt. Tình cảnh này, làm Lý Dật nội tâm mềm nhũn, nếu không có Lý băng ở bên cạnh, sớm đã đem Lạc Thủy ôm vào trong lòng an ủi.

Không khí nhất thời xấu hổ vô cùng, ba người đứng trong phòng, đều có cảm giác chân tay luống cuống.

Một hồi lâu sau, mới nghe Lý băng thở dài, buồn bã nói:

- Lý Dật, ta không trách người, người là nam nhân ưu tú như vậy, lại há có thể bị một nữ nhân độc chiếm sao.

Những lời này nếu như là Lạc Thủy nói ra, Lý Dật còn cảm thấy tín nhiệm, làm cho người tâm cao khí ngạo lý băng thừa nhận chính mình không thể độc chiếm Lý Dật, đối với nàng mà nói, đó là cần bao nhiêu dũng khí. Lý băng tỏ thái độ như vậy, tỏ vẻ hãnh có thể tiếp nhận Lạc Thủy, thậm chí cùng với những nữ nhân khác.

Những lời này phảng phất như một đám xuân phong, trong phòng nhiệt độ hòa hoãn, băng cứng bị hòa tan.

Loại thái độ rộng lượng này làm Lạc Thủy đột nhiên ý thức được cái gì, cùng Lý băng vừa so sánh, nàng chẳng phải là nữ nhân vô tâm sao?

- Ta cũng không nói Lý Dật cũng chỉ có thể thuộc về một nữ nhân... Chỉ là, Lý Dật, người không nên gạt ta.

Hai nữ nhân tỏ thái độ như vậy, Lý Dật lập tức thềm thở dài một hơi, xem ra, cũng không phải là không có biện pháp điều hòa. Trong nội tâm buông lỏng, Lý Dật bản tính sắc lang lập tức hiển lộ ra.

- Kỳ thật, ta cũng không muốn, lý Băng tử, Lạc Thủy muội muội, các người đều là nữ nhân của ta, để cho ta buông tha đều là phung phí của trời. Tốt lắm, tốt lắm, không nói những thứ này. Đều nói xem, các người làm thế nào đến nơi đây?

Hai vị mỹ nữ tuy thừa nhận đối phương, nhưng hào khí nhất thời còn không có hoàn toàn thay đổi, đều có chút rầu rĩ.

- Lý Băng tỷ, người nói trước đi, cha mẹ ta bọn họ thế nào? Là bọn họ cho người tới sao?

Bị chỉ tên trả lời, lý băng lúc này mới nói: - Lý minh chủ chưa có tới, hẳn tọa trấn thiên phong đế quốc. Thiên phong hoàng đế cùng Minh chủ phu nhân lúc này chắc đã đến Khuê Khắc hạp cốc.

- A, mẹ ta cùng Cung Bản đến đây... Lý Băng tỷ làm sao người cùng bọn họ rời ra, cái này có thể không an toàn.

- Không phải rời ra.

Lý băng trên mặt hiện ra vẻ cổ quái:

- Ta căn bản cũng không có cùng bọn đi, Lý minh chủ không có đáp ứng để cho ta hộ tống, ta tự mình chạy khỏi thiên phong đế quốc.

Thì ra là như vậy, Lý băng giọng nói thâm tình làm Lý Dật cảm động.

- Trước hết để cho chủ quán lấy một chút rượu và thức ăn, chúng ta vừa ăn uống vừa nói chuyện.

Một lúc sau, rượu và thức ăn đưa lên, uống mấy chén rượu mạnh, ba người không khí lúc này mới hòa hoãn không ít. Tuy hai vị mỹ nữ ở cùng, nhưng vẫn tồn tại căm thù như có như không, bất quá so sánh mới gặp mặt rút đao khiêu chiến, xem ra hòa thuận vô cùng.

Trong lúc trò chuyện, Lý Dật mới biết được, Lý băng lần này đi ra, trên đường đi cũng gặp không ít khúc chiết. Cũng may nàng hiện tại có thực lực Đấu Hoàng, cuối cùng là hữu kinh vô hiểm đến nơi này. Về phần Lạc Thủy, trong đó cũng gặp nhiều chuyện. Ngày đó Lý Dật dùng danh nghĩa viện binh đem Lạc Thủy hồi long cảnh, Lạc Thủy hướng Lạc Kỳ tướng

quân thỉnh cầu hơn mười vị cao giai cường giả đến trợ trận, khi bọn hãn đến Á Bồi ác chiến đã sớm đã xong.

Về Lý Dật sinh tử cũng là nghe đồn không ngừng, có người nói bị Đấu Thần điện tru sát. Nhưng cũng có người nói Lý Dật cũng không có ngã xuống, mà là bị một cái cao cấp ma pháp sư cứu đi. Thậm chí còn có thuyết pháp quý dị, nói Lý Dật thời khắc cuối cùng tấn chức phong hào Đấu Thần bay đến Thần giới.

Sống không gặp người chết không thấy xác, Lạc Thủy tự nhiên không chịu từ bỏ ý đồ, mang theo mười mấy cường giả khắp nơi sưu tầm tin tức Lý Dật.

Chỉ là không có âm tín, những cường giả kia dù sao lệ thuộc quân đội, phải về thần long cảnh phục mệnh. Lạc Thủy nhất định không chịu trở về, ba năm này, một mực ở bốn phía Đấu Thần đại lục tìm kiếm, thẳng đến tin tức Khuê Khắc hạp cốc đánh cuộc đấu truyền tới, lúc này mới vô cùng lo lắng đuổi tới.

Bởi vì hai vị mỹ nữ đều vô cùng lo lắng, lại tâm tính cực cao, bởi vậy mới có ở khách điểm tranh đấu một phen.

- Lý Băng tỷ, Lạc Thủy muội muội, các người đối với Lý Dật một phen thâm tình, Lý Dật ghi nhớ trong lòng. Sau này tất nhiên sẽ không cô phụ các người, mời các người một ly.

Lý băng giơ lên chén rượu trong tay, trong miệng lại có vài phần mỉa mai:

- Còn có Vô song muội muội cùng rất nhiều tiểu thư? Người có thể cô phụ các nàng sao?

Ỗ vào vài phần cảm giác say, Lý Dật móc ra tinh tạp vỏ một cái, lặng lẽ cười nói:

- Thiên phong đế quốc cũng không hạn chế một nam nhân cưới nhiều vợ, hai vị mỹ nữ nhìn xem kim tệ trong này, có đủ nuôi sống các người hay không.

- Phi, Có tiền rất giỏi sao.

Lạc Thủy oán hận nói:

- Ta cùng Băng tỷ là nữ nhân tham tiền tài sao?

- Ha ha, nhìn người, kim tệ này, ta nhất định sẽ cho các người ở Đấu Thần đại lục có cuộc sống vinh diệu nhất.

Mỹ nữ ở bên, Lý Dật càng hào khí can vân, liền duy trì ba chén, tay trư không nhin được bắt đầu tuần tra tới lui.

Nhưng, vô luận Lý băng hay Lạc Thủy, đều cũng có thân phận địa vị, cùng Lý Dật tuy đều có quan hệ xác thịt, nhưng ở bên ngoài thân mật vẫn không cách nào thích ứng, đối với Lý Dật tay trư đều hết thấy đập bay.

Lúc này trước mặt ba người, khách phòng tuy khá lớn, nhưng chỉ có một cái giường lớn.

- Không còn sớm, nghỉ ngơi trước đi, ngày mai còn phải chạy đi.

Lý Dật say rượu nhưng tâm không say, lưng la lưng lay đi vào phòng ngủ, ngã té xuống. Hắc hắc, tiên hạ thủ vi cường chiếm cứ địa lợi, nằm bên cạnh hai vị mỹ nữ yêu thương nhưng nhớ.

Thấy Lý Dật say chuểnh choáng chiếm cứ giường lớn, lý băng cùng Lạc Thủy liếc nhau, rất nhanh ăn ý. Hai người rón ra rón rén đến gần Lý Dật, một cái ngẩng đầu kéo chân, vừa phát lực đem Lý Dật giơ lên, sau đó chuyển qua phòng khách bên cạnh.

- Ôi... Các người làm cái gì, thật sự rất đau.

- Lý Dật người hỗn đản, có điểm phong độ thân sĩ hay không, ta còn tưởng rằng người sẽ chủ động ngủ ở trường kỉ.

Lạc Thủy ngạc nhiên, vỗ vỗ tay, theo sát hé miệng mà cười cùng Lý Băng đi vào phòng ngủ, "Loảng xoảng" một tiếng đóng cửa lại.

Có lắm hay không, cùng hai vị mỹ nữ cùng ở một phòng, còn có giường to, cái này cũng thật không có thiên lý. Lý Dật lập tức nhảy dựng lên, gõ gõ cửa, nói:

- Tỷ tỷ, muội muội, chạy một ngày đường, trên người thật sự rất mệt mỏi, ta van người cho ta ngủ giường lớn đi

Trong cửa, lại nghe lý băng nói:

- Giường quá nhỏ, hai người còn chen chúc được, không đủ ba người.

- Cái kia... Ít nhất cũng phải phân chăn mền cho ta.

- Đấu Thánh cường giả chẳng lẽ còn sợ lạnh sao.

Lúc này thanh âm Lạc Thủy mang theo tiếng cười.

Tiếng cười kia quả thực làm Lý Dật tự giác có phản ứng, hận không thể phá cửa mà vào.

- Thật ác độc, để cho ta một người một mình trong phòng... Nếu không, hai người các người cùng theo giúp ta... Ai nha, ai cho ta chén nước uống.

- Nằm mơ, muốn uống nước đi hỏi điểm tiểu nhị đi, chúng ta cũng không phải thị nữ của người.

- Lý Băng tỷ, nói cho cùng, ta hoài niệm thời điểm ở vạn triều thành, người cũng không có vô tình như vậy, còn nhớ rõ buổi tối ta theo cửa sổ bò đến phòng của người... Buổi sáng hôm đó, người còn không phải cấp cho ta mặc quần áo...

Phanh.

Cửa bị bạo lực đẩy ra, ầm ầm xuất hiện vài vết rạn, vẻ mặt Lý băng xích hồng vọt ra, giọng sư tử quát:

- Im miệng.

Xuyên thấu qua cửa, có thể chứng kiến Lạc Thủy phục trên giường, cười đến cười run cả người.

- Ta nói chính là sự thật, cũng không có nửa câu nói dối.

- Còn nói.

Thẹn thùng, lý băng cũng không cố được nhiều, phi thân uống, che miệng Lý Dật.

- Mưu sát chồng sao.

Lý Dật ngạc nhiên nói, thân hình nghênh tiếp, vững vàng đem lý băng ôm vào trong lòng, mũi chân điểm lướt xuống giường lớn.

Được rồi, chuyện kể tiếp tuy còn có chút khúc chiết, vốn Lý Dật có cá tính không đạt mục đích không bỏ qua, dùng đầu ngón chân cũng có thể tưởng tượng được ra sẽ phát sinh cái gì.

Về cái đêm tối mập mờ, cái gian khách sạn này lão bản có nhận thức, bởi vì một đêm kia, dưới lầu khách quan cơ hồ một đêm không chớp mắt, tìm lão bản trách cứ nhiều lần, nhưng xét thấy Lý băng cùng Lạc Thủy tại cửa khách sạn vùng tay cường thế, khách điểm lão bản quyết định hảo hảo trấn an khách quan dưới lầu, mà không có phá cảnh tượng kiêu diễm trên lầu.

Ma Tông.

Q.6 - Chương 441: Ma Tông.

Trải qua một đêm nghỉ ngơi, Lý Dật cùng Lý băng, Lạc Thủy rời khỏi khách điểm.

Sự khác biệt là qua một đêm, lục chỉ đảo tiên thái tinh thần sung túc. Đảo tiên đương nhiên biết tình hình tương phản này là cái gì, nhưng tính cách hần thanh cao, cũng sẽ không giấu cột Lý Dật. Thu thập thỏa đáng, bốn người ra đi, hướng Khuê Khắc hạ cọc đi đến.

Lý Dật cùng Lý băng thương nghị, thiên ma Thánh nữ cùng Cung Bản Mặc là người mà Đấu Thần điện mời đến chứng kiến, nhưng vạn nhất sự việc phát triển bất lợi, thiên phong đế quốc không khỏi sẽ bị đối phương khống chế, vì để ổn thỏa, vẫn an bài đưa bọn họ đến quân đội Tinh linh tộc.

Quyết định chủ ý này, bốn người vào thành trấn mua mấy bộ quần áo, cách ăn mặc ra vẻ đám tham cường giả gia náo nhiệt, lẫn vào trong đội ngũ cường giả, lúc này mới vượt qua La Lan học viện tiến vào khu vực biên giới đóng băng thế giới. Trong lúc này khoảng cách đến Khuê Khắc một ngày thời gian.

Tiến vào biên giới đóng băng thế giới, chỉ còn lại một lối đi, tất cả thế lực lớn chạy đến chứng kiến cùng đám cường giả xem náo nhiệt, đều chỉ có thể đi đoạn đường này. Bởi vậy, thông đạo này bình thường ít ai lui tới lúc này biến thành nhai đạo bình thường. Lý Dật cũng thật không ngờ đánh cuộc đấu lại huyền náo như thế, so về năm đó ở Á Bồi, cảnh tượng chỉ có hơn chứ không kém.

Năm đó chạy tới Á Bồi phần lớn là dong binh đoàn cùng mạo hiểm đoàn, nhưng lần này, ngoại trừ cường giả tham gia náo nhiệt, còn có rất nhiều đại nhân vật Đấu Thần đại lục, những người này đều là bá chủ một phương thế lực thậm chí là một nhân vật linh hồn của đế quốc, dặm chân một cái cả Đấu Thần đại lục cũng muốn rung chuyển theo.

Hiện tại bốn người Lý Dật đi về phía trước, cũng không biết ai là quyền quý nhân vật. Nhưng lúc này trên nhai đạo có một đoàn xe chạy dài trăm mét dài, trước sau hộ vệ cường giả uy nghi, hết thấy trọng khải kiên giáp, giữa không trung bốn gã Đấu Hoàng cường giả lẫm lẫm không dò xét, trong đội ngũ là một đám thị nữ. Đội ngũ khổng lồ như vậy đi đường chậm chạp vô cùng, nhất thời cản trở con đường, để cho một đồng cường giả âm thầm chửi bới, nhưng đội ngũ khổng lồ như vậy cũng không phải bọn họ có thể trêu chọc được nổi, chỉ đành phải nén giận chậm rãi đi theo.

- Khí thế thật lớn, các người biết là bại gia tử nào không?

Lý Dật chỉ vào đoàn xe hỏi.

Quan sát xong, Lạc Thủy nói:

- Chắc là đại thần hoàng đế, bằng không không có phô trương lớn như vậy.

Lý băng lại phản bác.

Trên thực tế, hai mỹ nữ này trên đường đi vẫn là ám đấu không ngừng, lý băng đồng ý thì Lạc Thủy phản đối, Lạc Thủy đặc ý thì lý băng cũng phản bác:

- Đại thần hoàng đế sắp chết, làm sao đến tham gia náo nhiệt, theo ta thấy, chính là Xuất Vân Đế Quốc hoàng đế. Nghe nói Xuất Vân hoàng đế yêu thích phô trương.

- Hai tiểu nữ nói sai, không thấy được cờ xí sao?

Lục chỉ đảo tiên chỉ vào cờ xí phấp phới của đoàn xe, lạnh lùng nói:

- Xem ra tứ đại Ma Tông cũng tới tham gia náo nhiệt.

Phía trên huyết sắc cờ xí, thêm cờ tứ đại Ma Tông, chắc là Ma Tông.

Thiên, Ác, Yểm tứ đại ma tông, Lý Dật đối với Ma Tông chưa có tiếp xúc qua, lập tức hứng thú vô cùng.

- Đảo tiên, có hứng thú đi hội họp Ma Tông hay không?

- Không có hứng thú, Ta chỉ có hứng thú đối với ma thành thành chủ.

Đi nửa ngày, đi vào một chỗ chân núi, đội ngũ Ma Tông dừng lại. Sau đó liền đem đại lộ hoàn toàn phá hỏng, những cường giả kia đi đường không khỏi oán khí phóng lên trời. Nhìn thấy tình cảnh này, Lý Dật giương giọng nói:

- Chư vị, phía trước cũng không biết cái quyền quý nào, không đem chúng ta để vào mắt, có ai dám cùng ta đi đòi công đạo không?

- Cắt, tiểu tử, người cũng không biết sống chết, Ma Tông đã dám bày cái trò này, thì có tư cách, chỉ bằng người, hừ hừ, chỉ sợ còn chưa đủ cho người ta sờ tãi.

- Đúng vậy, Đấu Thần đại lục ai mà không biết Ma Tông tông chủ Thông Thiên vô cùng tâm ngoan thủ lạt, cùng hắc đòi công đạo chẳng khác nào trực tiếp nộp mạng

- Chúng ta đi chậm lại, dù sao thời gian còn sớm.

Cũng có mấy có tâm huyết nói:

- Đã sớm không quen nhìn tứ đại Ma Tông, đáng tiếc thực lực thấp kém, không có tư cách xuất đầu.

- Bởi vì có người dám đứng ra, hiện tại cũng đã chết rồi.

Đối mặt với mọi người bàn tán, Lý Dật cười lạnh nói:

- Nếu như ta dám ra, có phải các người dám cùng đi với ta hay không. Chúng ta cũng không phải muốn tìm hắc gây hấn, chỉ cần cầu hắc nhượng xuất một cái lối đi mà thôi, yêu cầu này không quá phận .

Lý Dật có chủ tâm muốn gặp Ma Tông, bởi vậy mới có thể xúi giục những cường giả này.

Thấy Lý Dật nói như vậy, mọi người cũng hiểu được có vài phần đạo lý, tứ đại Ma Tông nếu không giảng đạo lý, cũng không chặn lộ không cho người ta đi. Bởi vậy liền có mười mấy cường giả vui vẻ đồng ý theo Lý Dật đi gặp Ma Tông.

Lạc Thủy biết rõ khả năng Lý Dật, một cái Ma Tông tông chủ hãn cũng đối phó được. Nhưng Lý băng đối với Lý Dật nhận thức dù sao dừng lại ở Vạn triều thành, tuy Lý Dật thanh danh như mặt trời ban trưa, nhưng không có thấy tận mắt, cũng không biết Lý Dật đến tốt cùng lợi hại đến trình độ nào, không khỏi nói:

- Người đừng trêu chọc người.
- Băng tỷ yên tâm, An ca ca sẽ không sao đâu.
- Lạc Thủy muội muội, ta van người đừng gọi hãn là An ca ca được không, nghe nhiều không được tự nhiên.
- Hắc hắc, gọi quen, sửa không được.
- Yên tâm đi, ta có chừng mực.

Lý Dật an ủi hai vị mỹ nữ một câu, liền dẫn mười mấy cường giả hướng đoàn xe Ma Tông đi đến. Lục chỉ đảo tiên biểu lộ bộ dáng không liên quan đến mình, đã không ủng hộ cũng không có ý tứ phản đối.

Thấy có người tới gần đoàn xe, Ma Tông hộ vệ lập tức quát:

- Người nào? Đứng lại.

Lý Dật không kiêu ngạo không siểm nịnh thi lễ nói:

- Tại hạ cầu kiến Ma Tông tông chủ Thông Thiên.

- Tiểu tử ở đâu ra, danh hào tông chủ chúng ta không thể để người tùy ý gọi được. Sớm lẫn ra xa, tông chủ đại nhân đang nghỉ ngơi, nếu chọc giận lão nhân gia người muốn sống cũng không được.

- Thì ra Thông Thiên tư thế thật lớn, ngay cả Đấu Thần điện tổng Điện chủ, cũng không có ngang ngược không nói đạo lý như vậy. Mọi người nói nói xem, có đúng hay không?

Lời vừa nói ra, đám cường giả theo Lý Dật tiến đến cùng những hộ vệ kia lập tức biến sắc. Theo Lý Dật đến đòi công đạo, không nghĩ tới mới hai câu nói, tên tiểu tử không biết sống chết đem lời nói mạnh mẽ như vậy, đã có hai vị người lớn lút chạy trở về.

Những Ma Tông hộ vệ cường giả kia thì lập tức sắc mặt trầm xuống, một người thủ lĩnh trầm giọng quát:

- Tiểu tử, ngươi là đến khiêu khích sao.

- Khiêu khích chưa nói tới, chính là mang theo mọi người đến đòi công đạo, phiền toái Ma Tông cho mọi người thông qua.

- Công đạo, tiểu tử ngu ngốc sao, tại Đấu Thần đại lục thực lực mới là công đạo, chỉ cần người đánh thắng được huynh đệ chúng ta, đừng nói là đi qua, mà làm điều gì cũng có thể.

Thấy Lý Dật ít tuổi, hộ vệ thủ lĩnh thầm nghĩ, cho dù hấn từ trong bụng mẹ bắt đầu tu luyện, có thể tu luyện tới cái cảnh giới gì đây?

- Ngươi có thể làm chủ sao?

Lý Dật hỏi.

- Đương nhiên rồi.

- Hào, nếu ta đánh thắng được các ngươi, chỉ cần các ngươi cho toàn bộ chúng ta đi qua là được.

- Hãy bớt sàm ngôn đi, bản đại gia thay mặt tông chủ lão nhân gia giáo huấn đồ không biết sống chết.

Hộ vệ thủ lĩnh muốn ở trước mặt mọi người biểu hiện một chút, nói không chừng còn có thể được tông chủ thưởng thức đề bạt. Trong tiếng quát tháo, hộ vệ thủ lĩnh rút trường kiếm nơi tay, đấu khí lưu chuyển, lập tức tràn ngập màu tím lôi quang.

Đấu Vương cường giả, ách, tu luyện là lôi hệ đấu khí, coi như là hảo thủ, ở Ma Tông cũng chỉ xứng hộ vệ, xem ra Ma Tông thực lực, không thể coi thường.

Suy nghĩ một chút, Lý Dật tiến lên trước một bước, trên mặt hiện lên một tia mỉm cười:

- Vậy thì mời.

- Thiên lôi kiếm.

Hộ vệ thủ lĩnh càng không khách khí, khẽ quát một tiếng, trường kiếm xoay chuyển, kiếm khí phát ra như tiếng sấm, trực tiếp hướng Lý Dật đâm tới.

Lý Dật thân hình không có động, lại không thấy thi triển đấu khí phòng ngự, và cũng không có ý tứ né tránh, hắn không coi một kiếm ẩn chứa lực lượng của Đấu Vương cường giả vào đâu cả.

- Muốn chết, đại gia sẽ thanh toán cho người.

Cũng không có bởi vì Lý Dật vẫn không nhúc nhích, hộ vệ thủ lĩnh kia mềm lòng, gọi thẳng danh hào bốn tông chủ, hơn nữa có loại ngữ khí bất kính, cũng đủ điều kiện để hắn muốn giết Lý Dật rồi.

Kiểm phong cách Lý Dật chỉ có hơn thước, đã có thể cảm giác được lực lượng của kiếm rồi.

Lý Dật vẫn không nhúc nhích, trên mặt mang một tia mỉm cười.

Tiểu tử này sợ cháng váng sao?

Hay là, chán sống, có chủ tâm muốn chết?

Đám cường giả đi theo Lý Dật hướng Ma Tông đòi công đạo lập tức có một cảm giác bi ai, tiểu tử xong đời không quan trọng, chúng ta làm sao bây giờ? Lại có hai gia hỏa căn bản không muốn xem huyết tinh sắp phát sinh một màn, lén lút lui lại.

Mũi kiếm cách thân thể Lý Dật chỉ có vài tấc, Lý Dật rốt cục cử động, hữu chưởng có chút nâng lên, hướng mũi kiếm thẳng đập xuống.

Quả nhiên là choáng váng, quả nhiên là muốn chết.

Nhưng, sau một khắc, tất cả mọi người nghẹn họng nhìn trân trối.

Lôi quang lập loè, đâm thẳng bàn tay Lý Dật, kiếm phong không có giống như tất cả mọi người đoán trước, mà là phát ra "Khanh khanh khanh" bạo vang lên, sau đó cả kiếm chia năm xẻ bảy.

Đây là cái tà môn công pháp gì? Hộ vệ thủ lĩnh trong tay nắm chuôi kiếm, trong lòng khiếp sợ tột đỉnh. Nhưng, cảm giác khiếp sợ không có duy trì quá lâu, rất nhanh bị sợ hãi thay thế. Bởi vì Lý Dật lạnh như băng đặt tay vào cổ của hắn.

- Ta cho ngươi một lời khuyên, cảnh báo đi.

- Kiếm của ta, lục phẩm bảo kiếm.

Tại trong mắt hộ vệ thủ lĩnh, lục phẩm vũ khí đã rất tốt rồi, hơn nữa hắn vì tìm được chuôi kiếm này, đã hao tổn không ít tâm huyết.

Lý Dật lắc đầu, thản nhiên nói:

- Ngươi nhận thua sao?

Sắc mặt đỏ tím, hộ vệ thủ lĩnh biểu lộ nan giải tới cực điểm, hiện tại hắn đã triệt để minh bạch cái gì gọi là người không thể xem bề ngoài, nhưng đang mang thể diện tông tộc, hắn vẫn cường ngạnh nói:

- Ta vừa mới nói đả bại chúng ta, mà không phải là một người.

- Hảo.

Lý Dật có chút phát lực, nói:

- Cho các người tâm phục khẩu phục.

Lý Dật triển lộ chiêu thức, bốn gã Ma Tông cường giả thấy thủ lĩnh một chiêu bị thua, trong nội tâm đã sớm sợ hãi tới cực điểm, căn bản không nghĩ nếm thử khiêu chiến của Lý Dật, chỉ là tên đã trên dây không phát không được, thân hình vừa động đem Lý Dật vây quanh ở bên trong, nhưng không dám động thủ.

- Tiểu tử, thật là có vài phần thủ đoạn, nhanh giáo huấn đám Ma Tông nói như rồng leo, làm như mèo mửa này.

- Thật sự là người không thể xem bề ngoài, lúc này mới bao nhiêu tuổi, lại có tu vi như thế, ha ha.

Thấy có biến cố như vậy, có chút ít cường giả lập tức hào hứng, thoáng có mấy chục người đến trợ uy cho Lý Dật.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thông Thiên Tông Chủ.

Q.6 - Chương 442: Thông Thiên Tông Chủ.

- Còn chờ cái gì? Mau động thủ đi.

Lý Dật mỉa mai làm tên thủ lĩnh hộ vệ thương tổn lòng tự tôn, ý vào nhiều người, hắn cả gan nói:

- Tiểu tử này có bao nhiêu tu vi, chẳng qua là tu luyện tà môn công pháp, các huynh đệ, lên cho ta.

Khiếp sợ uy nghiêm của thủ trưởng, bốn gã Ma Tông đệ tử không có đường lui, phát một tiếng hô, binh khí trong tay đồng thời hướng Lý Dật đánh ra.

Lúc này, Lý Dật không có dùng long lực rèn luyện thân thể chọi cứng binh khí công kích, thân hình di động, chẳng những nhanh đến tình trạng làm cho người không thể tưởng tượng được, đột nhiên một luồng gió thổi qua, bốn gã Ma Tông đệ tử hoảng sợ phát hiện, binh khí trong tay mình biến mất.

Lý Dật cầm trong tay bốn thanh đao kiếm nhẹ nhàng xoa nắn, vò thành một đồng sắt vụn, trên mặt biểu lộ bình thường.

- Hào.

Chúng cường giả sững sờ chốc lát, âm âm kêu lên. Bọn họ không ngờ thiếu niên này dám hướng Ma Tông đòi công đạo, thì cũng không có đem thủ đoạn Ma Tông để vào mắt, nhưng, tiểu tử này mới bao nhiêu tuổi đây.

- Tiểu tử, xem ra ngươi quyết tâm cùng Ma Tông kết thù rồi.

Nói là làm cũng không phải là phẩm đức của thủ lĩnh hộ vệ, hiện tại hãn đã nhìn ra, bằng vào bọn họ không thể nào đối phó được thiếu niên trước mặt này, cho nên, chỉ có thể lấy danh tiếng Ma Tông tới dọa dẫm.

- Bản thiếu cũng không nói cùng với Ma Tông kết sống mái. Bất quá ngươi đã cho rằng như vậy, bản thiếu cũng không phủ nhận.

- Ngươi chờ đấy.

Hộ vệ thủ lĩnh nhìn Lý Dật, sau đó soay người chạy vào đại bản doanh, tình thế đã không phải hãn có khả năng khống chế rồi. Ngoài ra bốn Ma Tông đệ tử thấy thủ lĩnh chạy, cũng giải tán lập tức chạy đi.

Lý Dật cũng không có đuổi theo, lẳng lặng chờ đợi. Hắn muốn nhìn, Ma Tông tông chủ khi nào có thể hiện thân.

- Ta xem, Ma Tông cũng không phải là tốt như vậy, nếu không có năm chắc tuyệt đối, chúng ta cũng mở miệng ác khí, hay là sớm tản ra.

Một lão thành cường giả hảo tâm khuyên nhủ, lão không đành lòng thấy Lý Dật chọc vào Ma Tông, cũng vì an nguy của mình.

- Đúng vậy, đừng ăn trộm gà còn mất năm gạo, đánh vài tên đệ tử Ma Tông cũng được rồi, đảm bảo bọn họ có thể dẫn tới khiêu chiến Ma Tông.

Lý Dật cười nhạt một tiếng, khoe miệng nhảy lên, lộ ra một vẻ trào phúng:

- Nếu sợ hãi, ta không ngăn cản các người, lăn ra đằng sau là được. Bất quá ở lại sẽ đòi ra thông đạo, nhưng không còn phần của các người.

Có thể đi qua Ma Tông hay không đã không phải là vấn đề quan trọng, hiện tại những cường giả này càng muốn nhìn tiếp theo sẽ phát sinh cái gì.

Bất quá một lúc sau, chỉ thấy hộ vệ thủ lĩnh kia liền dẫn một đám mười mấy người hùng hổ lao đến. Mười mấy cường giả này người đầu lĩnh là một nữ nhân thần sắc lãnh tuấn. Nếu tuổi trẻ, nữ nhân này cũng được xưng tụng mỹ nữ, chỉ là một mặt thô bạo, làm cho Lý Dật hảo cảm biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi đâu.

- Ở đâu ra dã tiểu tử, dám khiêu khích Ma Tông của ta?

- Mỹ nữ là người Ma Tông o, xem ra lai lịch không nhỏ, đáng tiếc bản thiếu từ trước đến nay có tật xấu không có thương hương tiếc ngọc.

- Lớn mật, đây là phó tông chủ chúng ta, không được vô lễ.

Bên người nữ nhân là một đại hán nghiêm nghị quát, đấu khí quanh thân bùng bùng, hăn nhin không được muốn động thủ.

- Phó tông chủ sao.

Lý Dật không khỏi hơi có chút thất vọng, Ma Tông tông chủ tư thế thật đúng lớn, xem ra không để cho mỹ nữ phó tông chủ này chịu chút đau khổ, thì lão đại BOSS sẽ không xuất hiện, cho nên tiếp tục khiêu khích nói:

- Đã sớm nghe nói tứ đại Ma Tông vô cùng ngang ngược, hôm nay vừa thấy, quả nhiên là nghe danh bất hư truyền.

Nghe những lời này, đối với Ma Tông cường thế quen, hoàn toàn chính là tuyên ngôn khiêu chiến. Lão mĩ nữ trong đôi mắt sát khí lộ ra, cũng không quản Lý Dật nói nhảm, cánh tay thon dài giơ lên, mặt không biểu tình nói:

- Giết hăn đi.

Thân âm vừa thốt xong, bên người hai cái đại hán một cao một thấp thân hình vừa động, đã sớm súc thế hai đạo đấu khí đến mức tận cùng liên oanh kích về phía Lý Dật.

Đấu Hoàng cường giả năng lượng không gian cực hạn có chút vặn vẹo, xem ra hai vị Đấu Hoàng cường giả thực lực không thấp, đều tiếp cận biên giới đột phá.

Nhưng, hai người này thực lực đối phó cường giả tầm thường cũng tạm được, muốn đối phó Lý Dật Đấu Thánh cường giả, thì như ruồi bọ đánh voi.

Đứng chấp tay, thấy hai đạo đấu khí đánh đến trước mặt, Lý Dật lúc này tay phải mới chém ra, trong hư không đánh ra một đạo đường vòng cung, ầm ầm không gian ba động đem hai đạo đấu khí cường hãn hoàn toàn bao vào trong đó, năng lượng cường hoành tại không gian ba động hoàn toàn

không có làm được cái gì, sau đó liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

- Lão mã nữ, người của người không đủ tư cách cùng ta giao thủ, người tự mình ra tay đi. Bất quá người cũng phải cẩn thận, ta nói rồi, ta cũng không có thói quen thương hương tiếc ngọc đâu.

Đem thể công của hai vị Đấu Hoàng cường giả tiêu mất ở trong vô hình, chiêu thức Lý Dật vượt quá ý liệu của lão Mã nữ, vẻ khiếp sợ lóe lên rồi biến mất, phó Ma Tông lạnh lùng nói:

- Tiểu tử quá kiêu ngạo, hảo, ta cho người lãnh giáo một chút Ma Tông lợi hại.

Nhìn ra được, Ma Tông phó tông chủ không thích nói nhiều, giọng nói vừa xong, một thanh trường tiên trong tay liền hướng Lý Dật vung tới.

- Hắc, nói đánh liền đánh sao.

Lý Dật mũi chân phát lực, nhảy ra khỏi phạm vi công kích, giống như cười mà không phải cười nói:

- Còn chưa nói xong điều kiện đã đấu võ, thối phụ nữ có chồng chưa, có thể tùy tâm sở dục sao?

Thời gian là thiên địch của nữ nhân, hoa tàn vốn là lão Mã nữ trất không muốn, bị Lý Dật trước mặt mọi người nhục nhã như vậy, Ma Tông phó tông chủ càng hận vô cùng, trên mặt nhất thời trắng bệch. Đấu khí vận chuyển tới cực hạn, trong tay trường tiên thành linh tăng vọt, trên tiên một tầng sương lạnh, mỗi một run run liền nổ lên một cột luồng băng vụ. Năng lượng âm hàn đến mức tận cùng lập tức hướng Lý Dật hoàn toàn bao vây.

- Quả nhiên có chút thực lực.

Lý Dật suy nghĩ nói:

- Lão mĩ nữ tuy chỉ là đấu tôn cường giả, nhưng trường tiên uy lực cũng rất mạnh, dù cho không có năng lực vượt cấp khiêu chiến, nhưng ở cấp bậc đấu tôn cường giả, cũng xem như khó gặp đối thủ.

Trường tiên tuy lợi hại, thực sự cũng không đến mức làm Lý Dật phải lấy ra thần binh.

Thân hình cấp tốc di động, cơ hồ không có khả năng ở trong tiên ảnh công kích, Lý Dật coi như để cho lão Mĩ nữ mặt mũi, không có lập tức ra tay đánh trả. Chỉ là lão Mĩ nữ tựa hồ cũng không lĩnh tình, thế công trong tay cũng không vì Lý Dật lùi bước mà hòa hoãn, ngược lại càng tầm trọng oanh kích thêm.

- Thối phụ nữ có chồng, thực mẹ nó không giảng đạo lý, bản thiếu cần phải hoàn thủ.

- Giết người chính là đạo lý.

Bị Lý Dật mở miệng một tiếng thối phụ nữ có chồng gọi, đây là thân phận phó tông chủ tôn quý, thật sự là vô cùng nhục nhã, nhưng vô luận nàng cố gắng như thế nào, đấu khí tăng lên tới cực hạn, mắt nhìn đối phương phía dưới tiên ảnh thành thạo, bắt hãn không có biện pháp.

- Cho người mặt mũi mà không biết xấu hổ, sớm để cho Thông Thiên tới gặp bản thiếu, nếu không bản thiếu lột sạch người.

Lý Dật lạnh giọng quát, lại không lưu tình, thân hình bỗng nhiên trì trệ, tay quyết bay động, một tầng huyết sắc đấu khí ẩn ẩn khuếch tán ra.

Theo đấu khí huyết sắc khuếch tán ra, một cỗ không gian vô hình lại xoắn về phía Ma Tông phó tông chủ.

Cảm nhận được cỗ không gian chi lực này vận vẹo hủy diệt tất cả, lão Mĩ nữ biến sắc, cũng bất chấp trong tay trường tiên, bung tay ra, đồng thời không ngừng bố kết không gian giam cầm trước người.

Rầm rầm rầm.

Không gian pháp tắc va chạm vào nhau, đấu tôn cường giả cùng Đấu Thánh cường giả thực lực sai biệt không cùng tầng thứ. Ma Tông phó tông chủ bố kết không gian giam cầm, bị Lý Dật không ngừng thúc dục công kích, giống như trang giấy bị xé rách, năng lượng cũng không tồn thất nhiều, hướng lão Mĩ nữ lao đến.

Lúc này có thân hình hai người đã lướt vào trong đại bản doanh Ma Tông.

Liên tục thanh âm nổ vang, đã sớm kinh động các đệ tử Ma Tông, lập tức có vài chục cường giả lao đến.

- Dừng tay.

Giữa không trung, một cái thanh âm uy nghiêm trầm ổn vang lên. Không cần nhìn, bằng thanh âm này Lý Dật biết đại BOSS rốt cục đã hiện thân.

Tông chủ Thông Thiên, có gương mặt gầy gò làm cho người ta rất dễ dàng liên tưởng đến động vật nài đó, mà ngay cả thân thể, cũng nhỏ gầy vô cùng, cùng uy danh tông chủ có chút không hợp nhau. Bất quá, khi nhìn thấy Lý Dật cảnh giác bản năng, Lý Dật ý thức được, đây là một gia hỏa nguy hiểm, không thể khinh thị.

- Tông chủ, ngưỡng mộ đại danh đã lâu.

...

Thông Thiên không có trả lời, ánh mắt nhìn Lý Dật. Loại mục quang sắc bén này, cũng không phải là tu luyện đấu khí có thể tu luyện được, không phải trên tay nhuộm qua vô số máu huyết, là không có thể có loại ánh mắt này.

- Tông chủ, tại hạ hôm nay đại biểu chúng cường giả đòi cái công đạo, tuy nghe đồn tông chủ thực sự không phải là người không phân rõ phải trái.

...

Tông chủ tại không điếc, đối với lời Lý Dật nói hoàn toàn không có phản ứng, tựa hồ mục quang có thể đem Lý Dật giết chết, từ lúc hiện thân vẫn yên lặng nhìn Lý Dật.

- Tiểu tử, ngươi đến đây cùng bốn tông.

Một hồi lâu sau, Thông Thiên lúc này mới bình thường, hướng Lý Dật nói một câu như vậy, sau đó xoay người liền đi.

Khá lắm, tông chủ sắc bén, Lý Dật mỉm cười, thản nhiên đi theo.

- Lý Dật, lá gan của ngươi thật là không nhỏ.

Đi đến doanh trướng Ma Tông, Thông Thiên tiện tay bố kết liễu một đạo không gian giam cầm, sau đó mới mở miệng nói ra.

- Tông chủ hảo nhãn lực, chỉ bằng phần nhãn lực này, tại hạ khâm phục vô cùng/

- Đấu Thần đại lục một đời tuổi trẻ cường giả, ngoại trừ La Tuyết Phong, còn có ai tu luyện đến Đấu Thánh cường giả sao. Người đấu điểm được người khác, nhưng không lừa gạt được bốn tông chủ.

- Ha ha ha, đã biết rõ tại hạ chính là Lý Dật, tông chủ, vì sao không cho người giết chết tại hạ, ngược lại mời ta trò chuyện như vậy, tông chủ không sợ đắc tội Đấu Thần điện cùng các Ma Tông khác sao?

- Lý Dật, cho dù người không đến tìm bốn tông, bốn tông cũng sẽ nghĩ cách tìm được người, không nói gặt người, Khuê Khắc hạp cốc đánh cuộc đấu, hiện tại trở thành thế lực khắp nơi đều quan tâm, cả Đấu Thần đại lục cách cục đều sửa lại. Đấu Thần điện đã qua vạn năm địa vị không người rung chuyển, chỉ sợ cũng phải đi đến giới hạn, bốn tông cùng người thương lượng, chính là cái đại sự này. Lý Dật các hạ, có hứng thú nghe một chút không?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trăm Tông Loạn

Q.6 - Chương 443: Trăm Tông Loạn

Lý Dật cũng thật không ngờ, Thông Thiên tướng mạo hèn mọn bỉ ổi mà thanh danh bên ngoài thô bạo, lại thẳng thắn như thế, càng không ngờ Khuê Khắc hạp cốc đánh cuộc đấu, đã bị thế lực khắp nơi xem thành cơ hội tẩy bài. Đã như vậy, cần hướng tông chủ hảo hảo lãnh giáo.

- Xin lắng tai nghe.

- Lý Dật các hạ, không biết người có thể biết rõ, từ ngàn năm nay, tứ đại Ma Tông một mực bị Đấu Thần điện áp bách, cơ hồ nguyên nhân là cái gì?

- Đấu Thần điện thế lực tại Đấu Thần đại lục mọc lên như nấm, thậm chí có thể điều khiển quốc gia hoàng thất, tứ đại Ma Tông cũng không có cái năng lực này.

- Sai rồi, đây là nguyên nhân mặt ngoài, kỳ thật nguyên nhân chân chính là tứ đại Ma Tông cũng không đoàn kết. Tứ đại Ma Tông từ trước đến nay bị người xưng hô liên cùng một chỗ, đối ngoại cũng tuyên bố đồng khí liên chi, nhưng chỉ có nhân vật trọng yếu trong tông biết rõ, trong tứ

đại ma tông, Ma Tông của ta cùng Yểm Ma Tông mới là minh hữu chân chính, Thiên Ma Tông cùng Ác Ma Tông lại cùng chúng ta bất hòa, nếu không có Đấu Thần điện quái vật khổng lồ, tứ đại Ma Tông chỉ sợ đã sớm xé mở da mặt.

Loại thuyết pháp này làm Lý Dật cũng đã nghe nói, chỉ là lời này từ miệng Ma Tông tông chủ nói ra, làm cho người ta cảm giác không giống lúc trước.

- Nếu như tại hạ không có nghĩ sai, tứ đại Ma Tông vốn là đồng tông đồng nguyên, đều là Ma Tông diễn biến mà lập ra. Rốt cuộc xảy ra chuyện gì, làm tứ đại Ma Tông bất hòa?

- Cái này nói rất dài dòng. Ngoại nhân lại không rõ ràng lắm, kỳ thật tứ đại Ma Tông là từ Ma Tông Dương thị, Ma Tông của ta cùng Yểm Ma Tông đúng là nội ma tông, mà Thiên Ma Tông cùng Ác Ma Tông là ngoại Ma Tông. Nội ma tông đệ tử là cùng huyết mạch Dương thị, mà ngoại Ma Tông đệ tử lại hoàn toàn là ngoại môn tạo thành. Nhưng ngoại Ma Tông lại khống chế dòng chính huyết mạch, hơn nữa, vì để tránh cho hậu nhân Dương thị quật khởi, cùng Đấu Thần điện cấu kết với nhau làm việc xấu, chèn ép hậu nhân Dương thị, chỉ có hậu nhân Dương thị mới có thể tu luyện thiên ma đấu khí càng đề phòng.

- Tại hạ minh bạch, ý tứ tông chủ là muốn mượn nhờ Khuê Khắc hạp cốc, tại hạ cùng với Đấu Thần điện đánh cuộc đấu chèn ép Đấu Thần điện cùng ngoại ma lưỡng tông.

- Không phải mượn nhờ, mà là hợp tác. Lý Dật, người hản là cũng rõ ràng tình thế bây giờ, bằng thực lực người cùng Tinh linh tộc, muốn đối kháng Đấu Thần điện, La Lan học viện cùng với ngoại ma lưỡng tông, thậm chí kể cả Ma tộc, căn bản chính là lấy trứng chọi đá, hoàn toàn không có phần thắng.

Lý Dật ánh mắt bỗng nhiên lạnh lẽo, phản bác nói:

- Cũng chưa chắc, tại hạ cũng không tin, trước mặt thiên hạ cường giả, nếu tại hạ thắng đánh cuộc đấu, Đấu Thần điện chưa chắc vạch mặt bội ước.

- Không cần không tin, đây là sự thật, không nói trước các người có thể thắng được đánh cuộc đấu hay không, coi như là các người thật sự chiến thắng, người cho rằng Đấu Thần điện theo ước định bỏ qua người cùng Tinh linh tộc sao? Người sai rồi, Đấu Thần điện mời thiên hạ cường giả khắp nơi, tuy nói là chứng kiến, nhưng vạn nhất có biến, đánh cuộc đấu đối với Đấu Thần điện bất lợi, những nhân chứng này sẽ thành địch nhân của các người. Người không rõ, tại Đấu Thần đại lục, ai có thực lực là đạo lý. Về phần cụ thể, Đấu Thần điện hoàn toàn có thể không cần chính mình động thủ bội ước, tự nhiên sẽ có thể lực cùng người và Tinh linh tộc khai chiến.

- Tông chủ chỉ thế lực, La Lan học viện cùng ngoại Ma Tông sao.

- Có lẽ không chỉ như vậy, theo bốn tông biết, đại thần đế quốc lần này cũng phái ra tinh nhuệ, ý đồ khó dò.

Thông Thiên nói một phen, giống như là một mảnh mây đen tràn ngập tại trong lòng Lý Dật. Mặc dù đối với tình thế mà Lý Dật cảm thấy xấu nhất, nhưng vạn nhất Đấu Thần điện, La Lan học viện, ngoại Ma Tông cùng đại thần đế quốc, còn có Ma tộc, đồng thời liên thủ hướng Tinh linh tộc khai chiến, bằng Lý Dật hẳn cùng lục chỉ đảo tiên, xác thực là cô chường nan mình, tuyệt không có khả năng nghịch chuyển tình thế.

May mà mình đối với loại tình thế này cũng đoán được, đại thần đế quốc hoàng tử hận mình tận xương, một năm đăng cơ hoàng thất, bởi vậy đại thần đế quốc cùng mình đối lập. Lý Dật tại Phi Long đế quốc an bài, đúng là nhằm vào loại tình huống này phát sinh.

Một tia sầu lo thần sắc xuất hiện ở đôi mắt Lý Dật, làm cho hắn không khỏi nghĩ đến câu châm ngôn: Thiên ma vừa ra, thì trăm tông loạn.

Trong tối tăm đều có định số, nhất định bởi vì chính mình tu luyện thiên ma đấu khí làm cho Đấu Thần đại lục "Trăm tông loạn", vậy triệt để một lần nữa mà thôi.

- Tông chủ, người đã tính toán cùng tại hạ hợp tác, nếu như vậy đã có đối sách rồi.

Thông Thiên vẻ mặt trầm tư, câu trả lời của hắn lại làm Lý Dật buồn bực:

- Không có, Đấu Thần điện, La Lan học viện, hai phái Ma Tông cộng thêm Ma tộc, chẳng lẽ người cho rằng tại Đấu Thần đại lục còn có thể tìm ra thế lực có thể cùng bọn họ chống lại sao?

- Đã không có thể đối nghịch được, cái người gọi là hợp tác vậy là cái gì?

- Chúng ta cần mạo hiểm.

Cầu phú quý trong nguy hiểm, phong hiểm càng lớn tiền lời lại càng cao, Lý Dật chưa bao giờ phản đối mạo hiểm. Bất quá Thông Thiên mạo hiểm đồng dạng làm Lý Dật cơ hồ thổ huyết. Hắn nói:

- Đã không cách nào chính diện đối kháng nhóm thế lực Đấu Thần điện, chúng ta đành phải tiên hạ thủ vi cường, bốn tông cùng Yểm tông chủ thương lượng rồi, nếu như được người cùng Tinh linh tộc tán thành, tại trước khi bắt đầu đánh cuộc đấu, chúng ta sẽ lâm trận đào ngũ, làm khó dễ, chủ động tranh thủ.

Hảo một cái dẫn đầu làm khó dễ, vấn đề là đối phương cũng không phải ngồi không, chỉ bằng lực lượng hai đại Ma Tông, coi như là dẫn đầu làm khó dễ, chỉ sợ cũng khó có được hiệu quả tranh thủ chủ động. Lý Dật nhú chặt lông mày trầm tư, sau đó mới chậm rãi nói:

- Tông chủ thứ cho ta nói thẳng, dùng thực lực của chúng ta bây giờ, đối kháng nhóm thế lực Đấu Thần điện, tuyệt không thể không thủ thắng.

Đấu Thần điện thoát nhìn khủng bố, nhưng bọn hắc cũng không phải hoàn toàn hòa thuận, tất cả thế lực cùng chỉ là vì lợi ích của mình, trong chuyện này mâu thuẫn nếu như có thể sử dụng, khiến cho liên minh tan rã, như vậy mới chánh thức đánh tan Đấu Thần điện.

- Như lời người nói dù không sai, nhưng trước mắt chúng ta còn không có cách nào làm tan rã liên minh bọn họ.

- Hiện tại không có, không có nghĩa là từ nay về sau không có. Không đối gạt tông chủ, đối với Đấu Thần điện đánh cuộc đấu bội ước tại hạ cũng có đề phòng, đã làm chút an bài. Mà La Lan học viện, hừ, chỉ cần giết La Tuyết Phong, La Lan học viện chẳng những không cùng Đấu Thần điện cấu kết làm việc xấu, ngược lại sẽ cùng chúng ta hợp tác. Về phần Ma tộc, hắc hắc, đúng là không khéo, ma thành thành chủ sẽ chết ở trên tay của chúng ta.

Nghe Lý Dật nói êm tai, tông chủ thần tình biến ảo phức tạp làm cho người khó có thể nắm lấy, tại Đấu Thần đại lục lăn lộn vài thập niên, vị Ma Tông tông chủ này uy danh hiển hách cũng không nghĩ ra, một người tuổi trẻ hai mươi tuổi lại sẽ có thủ đoạn như thế, những thế lực kia khi nghe đến mà biến sắc, trong mắt hắc không như người tuổi trẻ bình thường, mà phân lượng lập tức dâng cao.

- La Tuyết Phong giao cho nội ma tông chúng ta, người chuyên tâm vào đánh cuộc đấu, dù sao đánh cuộc đấu thắng, chúng ta ít nhất chiếm chủ động.

- Không, La Tuyết Phong ta phải tự mình giết chết, Tông chủ, ta nghĩ muốn hỏi thăm người một việc, Đấu Thần điện tham gia đánh cuộc đấu lần này, ngoại trừ hắc y điện sĩ cùng ma thành thành chủ, người thứ ba là ai người biết không?

- Theo ta được biết, Đấu Thần điện lần này phái ra người thứ ba, là một vị các lão Đấu Thần điện.

- Các lão? Không phải Đấu Thần điện tổng Điện chủ?

- Đúng, trước chúng ta cũng cho rằng Đấu Thần điện tổng Điện chủ sẽ đích thân tham gia đánh cuộc đấu, nhưng trước mắt được tin tức chính xác, tổng Điện chủ tại Đấu Thần tổng điện tọa trấn, hiện trường đánh cuộc đấu cũng không đến.

Lý Dật rõ ràng, Đấu Thần điện các lão, đó mới là chính thức lão quái vật Đấu Thần đại lục. Những lão quái vật này, có lẽ mấy trăm năm trước chính là đấu thần cường giả, sở dĩ ẩn vào nội các không hỏi thế sự, chắc là vì tìm hiểu cảnh giới phong hào Đấu Thần. Có thể mời ra những lão quái vật này tham gia đánh cuộc đấu, đã nói rõ Đấu Thần điện đối với trận đánh cuộc đấu coi trọng vô cùng, cũng nói Đấu Thần điện lần này hành động thật sự, muốn tru sát hẳn tu luyện giả thiên ma đấu khí.

Nhưng, Lý Dật còn nghi hoặc, Đấu Thần điện tổng Điện chủ, tại trường hợp trọng yếu như vậy, rõ ràng lựa chọn tọa trấn Đấu Thần tổng điện, cái này có thể không phù hợp tác phong làm việc của tổng Điện chủ.

- Tông chủ, nội ma tông muốn cùng Lý Dật hợp tác, đối với song phương chúng ta mà nói, đều là trăm ích mà không hại, nhưng đã muốn hợp tác, có mấy câu ta nghĩ nói trước, nếu như tông chủ có thể đáp ứng, như vậy những thứ khác hết thảy bảo đảm. Nhưng nếu như tông chủ không cách nào đáp ứng, cái hợp tác này cũng chỉ có thể thôi.

- Người nói.

Lý Dật nghiêm mặt nói:

- Đấu Thần điện mặc dù có La Lan học viện, đại thần đế quốc cùng với ngoại Ma Tông, Ma tộc, nhưng Lý Dật ta cũng không phải không có lá bài tẩy, trước mắt ta có thể nắm giữ lực lượng là thiên phong đế quốc, bốn quốc phía nam cùng Tinh linh tộc, ý của ta là, nội ma tông muốn gia nhập chúng ta, phải nghe theo hiệu lệnh của ta, phục tùng tiết chế của ta.

Lời vừa nói ra, tông chủ sắc mặt lập tức trầm xuống, Ma Tông, Yểm Ma Tông thành danh ngàn vạn năm, lại phải phục tùng một thiếu niên tiết

chế, cái này nói ra không ai tin, làm cho hấn tông chủ, Yểm tông chủ làm thế nào hướng tộc nhân bốn tông, cùng đệ tử giải thích đây.

Thấy Tông chủ không nói gì, Lý Dật tiếp tục nói:

- Tại hạ minh bạch chỗ tông chủ khó xử, dùng uy vọng tại hạ tiết chế hai đại nội ma tông, đừng nói Ma Tông không phục, chỉ sợ nói ra cũng không ai dám tin tưởng. Tại hạ hướng tông chủ đòi hỏi cái hiệu lệnh chi quyền này, cũng không có dã tâm muốn khống chế hai đại nội ma tông, hơn nữa đã liên minh, tuyệt đối không thể trở thành đám ô hợp. Ý của ta tông chủ chắc hẳn cũng minh bạch. Bất quá, vì hai vị tông chủ hướng tộc nhân giải thích, tại hạ tiết chế đối với hai đại Ma Tông có thể không cần công khai.

Lo lắng thật lâu, tông chủ mới nói:

- Chuyện này, bốn tông cần phải cùng Yểm tông chủ thương lượng mới có thể đưa ra câu trả lời thuyết phục được.

- Cái này tự nhiên, bất quá hy vọng tại trước khi bắt đầu đánh cuộc đấu trả lời thuyết phục cho ta. Được rồi, hội đàm đến đây thôi, về phần sau này hành động như thế nào, hai vị tông chủ trả lời sau, tại hạ cáo từ.

Lý Dật vung tay đánh ra một đạo đấu khí, đem không gian giam cầm đánh vỡ, sau đó hướng tông chủ thi lễ, nhắc chân liền đi.

- Lý Dật các hạ yên tâm, không quá ba ngày, chúng ta liền phái sứ giả đi tìm người.

Đi ra khỏi Ma Tông đại bản doanh, Lý Dật cùng Thông Thiên nghiêm nhiên thành một đôi huynh đệ thân mật, cái biến cố này làm cho tất cả mọi người bất ngờ, phó tông chủ bị Lý Dật làm nhục nhã, càng không nhận được nói:

- Tông chủ đại nhân, tiểu tử thúi này đối với người làm cái gì?

- Không được vô lễ, vị các hạ này là khách quý của ta.

Một cái hàm hồ khách quý tựa hồ cũng không thể giải thích loại tình huống quỷ dị này, nhưng tất cả mọi người minh bạch một điểm, người trẻ tuổi cường giả này tuyệt đối không phải là nhân vật tầm thường.

Một lần nữa trở bên người lục chỉ đảo tiên, Lý băng, Lạc Thủy, những cường giả rải rác kia đều nhìn Lý Dật có chút đăm đăm. Bất quá mục đích của bọn họ đã đạt đến, Ma Tông đã nhượng xuất một cái lối đi, những cường giả này thông qua. Bất tri bất giác, Lý Dật nghiêm nhiên trở thành nhân vật trọng yếu của đội ngũ nho nhỏ này.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hai Nữ Thống Quân Hùng.

Q.6 - Chương 444: Hai Nữ Thống Quân Hùng.

- An ca ca, người rốt cuộc dùng cái biện pháp gì làm cho Ma Tông ngoan ngoãn nghe lời như vậy.

Một đường hành tẩu cũng không trò chuyện, Lạc Thủy nhin không được hỏi.

Vấn đề này giải thích cũng rất phiền toái, hơn nữa bốn phía tai vách mạch rừng, cũng biết Lạc Thủy muốn biết đáp án của vấn đề này, Lý Dật nhún nhún vai, vô tội nói:

- Ta cũng không biết, có lẽ là Thông Thiên muônhs nhìn thấy ta.
- Nói bậy, ta không thấy như vậy. Không nói coi như xong, hừ, keo kiệt.
- Lòng hiếu kỳ của Lạc Thủy muội muội rất nặng, người thật sự muốn biết sao, đợi buổi tối ta sẽ nói cho người biết.

Lý Dật ngữ khí mập mờ làm Lạc Thủy đỏ mặt lên, suy nghĩ không khỏi lại nhớ tới tối hôm qua trong khách sạn. Thẹn thùng làm lý băng cũng bị lây, trên mặt một vòng hồng hào.

- Lạc Thủy muội muội không cần phải để ý đến hắc, hắc yêu mến thần thần đạo đạo, chờ chúng ta tìm được cơ hội lại thu thập hắc.

Sau đó, hai vị mỹ nữ cùng đứng cùng một chiến tuyến.

Cứ như thế một đường buôn chuyện trên ghẹo, cũng là trò chuyện giải đi tịch tịch. Mọi người cấp bậc không thấp, tiến độ so về người bình thường nhanh hơn mấy lần, lúc sắc trời tối đen, Quecke trừ dây núi đã xa xa hiện lên.

Một tòa quan ải hiểm yếu, Đấu Thần điện lúc này thiết lập một chỗ trạm kiểm soát, dùng kiểm tra thân phận cường giả. Nhưng cũng không phải bất luận kẻ nào đều có thể thông qua quan ải tiến vào Quecke trừ dây núi, rất nhiều người bị cự tuyệt tiến vào, nhiều người nghìn dặm xa muốn nhìn một chút náo nhiệt, thuận tiện tìm cơ hội chiếm chỗ tốt, tự nhiên không cam lòng rời đi, bởi vậy tại quan ải xây dựng cơ sở tạm thời, nơi này vốn sơn dã lúc này giống như phố xá sầm uất vậy.

Đến nơi này, Lý Dật cũng không vội qua, đi hỏi bán thương mua vài trưởng bối cùng dụng cụ cuộc sống, cũng học bộ dạng các cường giả, lựa chọn một chỗ đất tránh gió hạ trại. Những cường giả cùng một đường kia, tựa hồ đều ở chung quanh Lý Dật không xa đóng quân xuống.

Sắp xếp Lục chỉ đảo tiên cùng hai vị mỹ nữ xong, Lý Dật lúc này mới đi ra trưởng bối của mình, hưởng địa phương nhiều người náo nhiệt đi dạo. Những cường giả tầng dưới chót kia bàn tán xôn xao phức tạp, đã có tin vĩa hè, cũng có người chủ quan phỏng đoán, phần lớn nói không tín nhiệm, Lý Dật cũng không có để ở trong lòng. Thừa dịp trên đường tẻ ngắt, hỏi:

- Nghe nói thiên phong đế quốc hoàng đế cũng tới, không biết được an bài ở nơi nào?

Một cái đại hán ria ngắn nói:

- Những quyền quý hoàng tộc kia, tự nhiên sớm được mời đến quan ải, nghe nói Đấu Thần điện vì tiếp đãi những quyền quý hoàng tộc này, trong vòng mười ngày tại Quecke trữ trong hạp cốc tu kiến chín trăm chín mươi chín gian phòng xa hoa, bố trí so với tiểu quốc hoàng thất tầm thường còn muốn xa hoa hơn vài phần.

Ria ngăn đại hán bắt đầu mượn đề tài để nói chuyện của mình, dùng ngữ khí khoa trương tự thuật, tựa hồ chính mình tận mắt nhìn thấy qua. Lý Dật không thể không nhẫn nại nghe xong, lúc này mới nói:

- Chư vị đại ca, các người đã nghe một sự kiện, các người biết rõ thiên phong đế quốc xác thực vào quan ải rồi sao?

Thấy Lý Dật đối với thiên phong đế quốc cảm thấy hứng thú như thế, không khỏi nhiều người chú ý, thanh âm trầm thấp nói:

- Tiểu tử, làm sao người muốn nghe thiên phong đế quốc sự, chẳng lẽ cùng thiên phong đế quốc có giao tình sao?

- Ta nhận ủy thác của người đến nghe, đều là huynh đệ hoạn nạn, có biết đến mong rằng nói rõ.

- Ta biết rõ, người thiên phong đế quốc ba ngày trước đã đến, phô trương không lớn, cường giả nghe nói thấp nhất cũng là Đấu Hoàng cường giả. Mọi người đều biết, thiên phong đế quốc cùng Đấu Thần điện quan hệ không hòa thuận, nghĩ đến lúc này đang ở Quecke trữ hạp cốc sống không khá giả. Hôm nay người Thiên phong đế quốc cũng thật sự là to gan lớn mật, công nhiên khu trục Đấu Thần điện, lại còn dám chạy đến Quecke trữ, không sợ Đấu Thần điện ra tay hay sao.

Chủ đề cùng một chỗ, những cường giả kia lại bắt đầu trời cao biển rộng khoe khoang tán gẫu loạn lên. Lý Dật tìm được tin tức xác thật, cũng không nghe nữa, lén lút rời đi, về tới trường bông của mình.

Trong lều vải, ngoại trừ hai vị mỹ nữ cùng lục chỉ đảo tiên, lại còn có hai cường giả lão thành. Thấy Lý Dật trở về, hai người kia đứng lên, một

người cao gầy thì lễ nói:

- Các hạ, tại hạ đại thần đế quốc vân châu Hách thị Hách, vị này là Xuất Vân Đế Quốc về Vân tông tông chủ Quy Nạp gia.

- A, Hách gia trưởng, Vân tông chủ, không biết tìm tại hạ có việc gì?

Lý Dật ánh mắt nhìn hai người, nhìn ra được hai cường giả này kinh nghiệm giang hồ phong phú. Hách Thị bên ngoài trung hậu, Quy nạp thì từ tốn, nhưng hai lão già này đều là tên giảo hoạt.

- Không biết các hạ có thể nói rõ tôn tính đại danh.

- Có gì không thể, tại hạ họ An, danh đồ Sinh.

Lý Dật thuận miệng nói.

- An Đồ Sinh?

Hai vị cường giả tựa hồ tìm kiếm trong đầu trí nhớ về tên người này, nhưng qua ba năm, Lý Dật dùng tên cũng giới hạn tại đại thần đế đô, tại Lý Dật tên huy hoàng, An Đồ Sinh đã sớm bị người ta quên rồi. Không có tìm thấy được về An Đồ Sinh trong trí nhớ, hai vị cường giả đều có chút thất vọng.

- An Đồ Sinh các hạ, không dối gạt ngài, lần này huynh đệ chúng ta đến Quecke trừ ngoại trừ xem nào nhiệt, càng chủ yếu chính là xem tuyệt đỉnh cường giả chi tranh rốt cuộc đối với thế lực khắp nơi có gì ảnh hưởng. Hiện tại có rất nhiều đồn đãi, nói Đấu Thần điện xuống dốc, ta nghĩ các hạ đến đây, tất nhiên cũng có cùng loại mục đích này.

Nói nửa ngày, Hách gia trưởng cũng không có để lộ ra ý đồ, tuy nhiên Lý Dật mơ hồ đoán được một điểm.

- Hách gia ý tứ, tựa hồ là hy vọng Đấu Thần điện xuống dốc sao.

Loại ngôn ngữ chữ bới Đấu Thần điện nếu như bị Đấu Thần điện biết được, sẽ có hậu quả gì, Hách gia tự nhiên không phải không biết, sắc mặt hơi đổi, hiện ra một vòng hung ác. Cẩn rằng một cái, nói: - Đấu Thần điện hùng bá Đấu Thần đại lục ngàn vạn năm, cũng không biết chèn ép bao nhiêu thế lực gia tộc, hẳn không xuống dốc, rất nhiều thế lực gia tộc chỉ sợ cũng không có ngày nổi danh. An Đồ Sinh các hạ, nhìn ra được, ngài đối Đấu Thần điện cũng không có cái gì hảo cảm. Tại hạ cùng ý tứ Vân tông chủ, hy vọng ngài có thể gia nhập chúng ta.

- Gia nhập các người? Các người là cái tổ chức gì?

- Chúng ta cũng không có cái tổ chức gì, chỉ là một đường tụ thế lực khắp nơi cùng một chỗ, bởi vì tin tưởng Đấu Thần điện xuống dốc, cho nên kết thành phái, hy vọng có thể lần này xung đột kiếm được chỗ tốt. Ban ngày, nhìn ra được An Đồ Sinh các hạ là người dám làm dám chịu, không biết có dám gia nhập chúng ta hay không?

Cái phép khích tướng này đối với Lý Dật hiệu quả quá nhỏ, Lý Dật thâm bất khả trắc nhún nhún vai, một buồng tay nói:

- Chỉ bằng các người, cũng muốn đối phó Đấu Thần điện sao, có phải là không biết lượng sức.

- Tại hạ biết rõ bốn sự không quan trọng, nhưng chắc hẳn các hạ cũng nhìn thấy, trước quan ải cũng không cách nào tiến vào Quecke trữ hạp cốc, tiểu thế lực, sở dĩ không cách nào vào, cũng là bởi vì thường ngày cùng Đấu Thần điện không giao hảo. Nếu như chúng ta có thể đem những người này liên hợp lại, tuyệt đối không phải là một thế lực nhỏ.

Lời này có điểm đả động Lý Dật, nghĩ nghĩ, trên mặt cảm thấy hứng thú, hồ nghi nói:

- Vấn đề là, các người có thể đem những cường giả này đều liên hợp lại sao?

- Không có gì bất ngờ, ít nhất có thể liên hợp tám chín phần mười.

- Hào.

Lý Dật khen một câu, vỗ vỗ bả vai Hách gia, cười nói:

- Bất quá, ta cũng sẽ không gia nhập các người, mà nếu như các người thật muốn xung đột đạt được chỗ tốt, hãy gia nhập chúng ta.

- Các người?

Lý Dật nhẹ nhàng bóc ngụy trang ra, xem ra đã từng xuất hiện tại cáo thị Đấu Thần điện. Tuy ba năm thời gian có vẻ thành thực, nhưng hình dáng này còn có người nhận ra ở trong lệnh truy nã.

- Người... Người là lý, Lý Dật.

Nhận ra Lý Dật, Hách gia đầu lưỡi đều cứng lại, dưới chân cơ hồ vô ý thức lui về phía sau một bước, muốn bảo trì khoảng cách nhất định.

- Chúc mừng người, đáp đúng, Ha ha, tìm người phản đối Đấu Thần điện, tìm ta xem như người tìm đúng cửa rồi.

- Lý Dật các hạ, ngài nếu không chê, ta Hách thị gia tộc nguyện ý đi theo ngài.

- Xuất Vân Đế Quốc Vân tông cũng nguyện ý đi theo Lý Dật các hạ.

- Hai nhà các người có thể chưa đủ.

- Chúng ta bây giờ đã liên lạc bốn năm thế lực, trong vòng ba ngày, trước quan ải các thế lực tám chín phần mười đều gia nhập chúng ta.

Quy Nạp nói.

- Nhưng, còn hai phần mười, chỉ sợ tiết lộ cơ mật.

- Sẽ không, bởi vì bọn họ chết là được.

Hách gia hung ác làm Lý Dật có chút thương thức, hẳn muốn dùng loại tính cách hồ lang này.

- Hảo,

Lý Dật vuốt cái mũi một bên suy nghĩ, những cường giả này đều là tiểu thế lực, nếu thật sự có thể liên hợp lại, lực lượng cũng không thể bỏ qua, nhưng dưới mắt, chính mình có thể thật sự không có tinh lực đi tổ chức bọn họ, tâm niệm vừa động, Lý Dật nhìn Hách gia, Vân tông chủ nói:

- Nếu như vậy, ta giới thiệu cho các người, vị này chính là Lý băng Lý tiểu thư, vị này chính là Lạc Thủy Lạc tiểu thư, các người từ nay về sau là do Lý băng cùng Lạc Thủy tiểu thư phụ trách, do các nàng chỉ huy tiết chế. Đã tìm nương tựa ta, ta cũng cam đoan chỗ tốt các người tuyệt đối không thể thiếu, nhưng, hết thảy đều nghe theo hiệu lệnh, nếu không, xem như phản bội.

Đường đường hai đại nam nhân nghe theo hai thiếu nữ chỉ huy, cái này làm cho người có chút uế oải, nhưng Lý Dật uy danh còn đó, Hách gia chủ cùng Vân tông chủ đã tỏ thái độ thuần phục, tự nhiên không cách nào bác bỏ, liếc nhau, nói:

- Cần tuân các hạ phân phó.

- Các người cũng đừng miệt phục tâm không phục, nói thiệt cho các người biết, Lý băng tiểu thư là sinh viên La Lan học viện tài cao, thực lực của nàng không dưới các người, xử sự quả quyết lại càng không thua bất cứ người nào các người. Về phần Lạc Thủy tiểu thư, hừ, phụ thân của nàng chính là thần long cảnh hải quân Lạc Kỳ tướng quân, là môn hộ chi nữ, hy vọng các người không cần đắc tội nàng, nói cách khác, ta muốn các người phục tùng.

Phen này đe dọa làm cho Hách gia chủ cùng Vân tông chủ phải thành thật, cung kính về phía hai nữ thi lễ, sau đó lui ra ngoài.

- Lý Dật, người làm cái quỷ gì?

Thấy hai người rời đi, Lạc Thủy không khỏi hướng Lý Dật sắc giọng:

- Có làm hay không, để cho chúng ta đi chỉ huy những đại nam nhân này sao.

- Thế nào, không muốn làm một nữ ma đầu sao? Ha ha, những cường giả kia xem ta là ác ma, các người là nữ nhân của ta, đương nhiên phải là nữ ma đầu rồi.

Lý Băng lại tỉnh táo hơn nhiều, nàng nhìn ra được Lý Dật muốn lợi dụng những cường giả này, mà chính mình lại không phân thân, bởi vậy trách nhiệm này giao cho nàng cùng Lạc Thủy.

- Lý Dật, người yên tâm đi, ta cùng Lạc Thủy muội muội thu phục những cường giả này, trợ giúp cho người một tay.

Nghe được Lý băng tỏ thái độ, Lý Dật cũng thu hồi biểu lộ bất cần đời, động tình nói:

- Những cường giả này ngư long hỗn tạp, không phải ứng phó dễ như vậy, Lý Băng tỷ, Lạc Thủy muội muội các người phải cân nhắc hàng phục bọn họ. Chỉ cần ta còn tồn tại, bọn họ sẽ không lật lọng, nhưng vạn nhất ta có cái gì bất trắc, những người này đều là hổ lang. Đúng rồi, các người có thể thử xem ta trước kia tại thiên phong đế quốc đã dùng qua các biện pháp...

Lý Dật nói ra kế độc dược ở thiên phong đế đô thu phục những tiểu thế lực kia nói ra một lần, sau đó lại dặn dò:

- Vạn nhất có cái gì không đúng, cũng không cần để ý bọn họ, đến thế giới tinh linh tìm ta.

- Nói như vậy, chúng ta phải tách ra?

Nghe được các nàng phải lưu tại quan ải, Lạc Thủy lập tức có chút không đành lòng.

- Ngô, ta hiện muốn đi qua quan ải. Mẹ ta cùng Cung gia đã tiến vào quan ải an toàn. Ta tìm được bọn họ sẽ trực tiếp đi thế giới tinh linh, trong lúc này làm phiên hai vị mỹ nữ.

- Được rồi, nhưng An ca ca, người cũng phải cẩn thận.

Tuy vạn phần không muốn, nhưng Lạc Thủy cũng tìm không thấy cái lý do gì phản đối, chỉ ân cần nói.

- Lạc Thủy muội muội người đừng nhi nữ tình trường, Lý Dật muốn làm chính là chính sự, nếu thật sự vì hấn suy nghĩ, hảo hảo suy nghĩ một chút làm thế nào thu phục đám cường giả này,

Lý Băng dù sao lớn hơn vài tuổi, ngoại trừ nhi nữ tình trường, lo lắng chuyện tình còn hơn rất nhiều.

- Ủ, Lý Băng tỷ, ta nghe lời người, người nói làm như thế nào ta liền làm như thế đó.

Lạc Thủy chân thành nói, cái thái độ này làm hai người gần nhau hơn, giống như khuê bình thường thân cận vậy.

- Cứ như vậy đi, Đảo tiên, chúng ta trở lại trường bằng nghỉ ngơi, đêm nay cũng không có thiếu việc cần hoàn thành?

Vì thanh danh hai vị mỹ nữ suy nghĩ, Lý Dật cũng không muốn lại phong lưu khoái hoạt, cố nén dục vọng, xoay người rời khỏi trường bằng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ân Mười Nương.

Q.6 - Chương 445: Ân Mười Nương.

Đêm dài, quan ải rốt cục an tĩnh lại, lối vào quan ải chỉ để lại vài tên thủ vệ ngủ gà ngủ gật, những người khác rút lui đến bên cạnh một gian nhà

gỗ tạm thời dựng lên. Mà trước quan ải có các cường giả, thì trốn ở trong trướng bông của mình, trong đó tiếng ngáy liên tiếp, cùng tiếng trùng đêm đưa tiếng, tạo ra thanh âm lạ tai.

Bên trong không gian yên tĩnh, có hai cái thân ảnh vô hình lặng không một tiếng động xuyên qua trướng bông, hướng cửa quan ải bước đi. Lục chỉ đảo tiên cũng không tình nguyện dùng ẩn thân đấu kỹ, hắn nói:

- Bốn tiên đã vài thập niên không có sử dụng qua loại tiểu đấu kỹ này rồi, làm tặc cũng cần quang minh.

Nhưng Lý Dật kiên trì, Đảo tiên đành phải thỏa hiệp.

Cửa quan ải đám thủ vệ ngủ gà ngủ gật, chỉ cảm thấy một hồi gió thổi qua, ngẩng đầu lên nhìn một chút, cũng không thấy bất cứ dị thường nào, đành ngáp một cái, sau đó lần nữa ôm cái đầu ngủ.

Trên đường đi không thiếu trạm gác ngầm, với chức nghiệp Lý Dật rèn luyện hàng ngày, cũng không có vấn đề gì, mà mỗi lần đến trạm gác ngầm chậm dần cước bộ thu liễm khí tức, sau đó rất nhanh bay qua quan ải.

Từ trên cao nhìn xuống dưới, Lý Dật không khỏi cảm thấy kinh hãi. Quan ải cường giả mặc dù có chút khoa trương, nhưng Đấu Thần điện hành động cũng quá khoa trương, chỉ thấy khe núi phía dưới, cách Khuê Khắc hạp vài dặm, gần mười ngày thời gian, chỗ đó đã đứng sừng sững xây dựng nhiều căn phòng xá. Phòng xá lúc này đèn đuốc sáng trưng, đúng là tạo thành một cái thị trấn nho nhỏ rồi.

Nhìn qua kiến trúc, Lý Dật nhất thời có chút sững sờ, không biết Cung bản cùng thiên ma Thánh nữ được an bài ở đâu.

Thiên phong hoàng đế xuất hành, đội ngũ thiên phong đế quốc cũng không nhỏ, ít nhất sẽ chiếm một số căn phòng ở. Lý Dật âm thầm thở dài, ngoại trừ dùng biện pháp dò tìm, tựa hồ cũng không có biện pháp gì tốt.

Đến khe núi, Lý Dật nhìn lục chỉ đảo tiên nói:

- Chúng ta chia nhau đi tìm, nói cách khác, chỉ sợ đến hừng đông cũng không tìm được.

- Chia nhau tìm? Tiểu tử hồ đồ, ta không biết cái gì mẫu thân ngươi đâu, cũng không biết thiên phong hoàng đế, chính là đứng ở trước mặt ta ta chỉ sợ cũng không nhận biết bọn họ.

Lý Dật thật đúng là quên đi, nghĩ nghĩ vô đầu một cái, lúng túng nói:

- Vậy đành thử thời vận thôi.

- Tiểu tử rất thông minh, hay là giả ngu, chẳng lẽ không suy nghĩ chút biện pháp sao?

- Có biện pháp ta đã sớm nghĩ ra rồi, cái này cũng không có biện pháp.

Hai người một bên nói thầm, sau đó tiến vào trấn nhỏ, ở Trấn nhỏ có trọng binh trông coi, hoặc là Đấu Thần đại lục cường giả danh chấn.

Đến nơi này, chẳng những Lý Dật, ngay cả lục chỉ đảo tiên cũng phải cẩn thận.

Đấu Thần điện sáng tạo, nguyên lai kiến tạo nhà gỗ, nhìn kỹ lại rất có quy luật. Mỗi bộ nhà gỗ đều rất tiêu chuẩn xây hai tầng, chỉ là lớn nhỏ khác nhau, chung quanh nhà gỗ là sân nhỏ. Mỗi bộ nhà gỗ đều an bài một phương thế lực, về phần thế lực ở đâu, theo nhà gỗ ngoại có giắt cờ xí là có thể nhìn ra được. Bởi như vậy, ngược lại Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên tránh phiền toái, hiệu suất tìm tòi cũng tăng lên nhiều.

- Di, đảo tiên, đó là cờ xí phương thế lực nào.

Tại Đấu Thần đại lục lẫn lộn nhiều năm như vậy, Lý Dật kiến thức cũng rất uyên bác, huy chương cờ xí tất cả thế lực lớn thấy nhiều hơn, tự nhiên cũng nhận ra không ít. Nhưng hiện tại, trước mặt bọn họ bình kỳ có chút

giống liềm đao, lại làm cho Lý Dật chú ý. Từ nơi sân rộng này, thế lực nhà này hẳn là không nhỏ, nhưng dấu hiệu này Lý Dật cũng không có ấn tượng.

- Bốn tiên tại tiên đảo sống một mình mấy chục năm, người không biết bốn tiên lại làm sao biết... Đi vào nhìn một cái chẳng phải sẽ biết sao?

Ý vào thực lực kinh người, thân hình lục chỉ đảo tiên vừa động, đã lách mình vào trong sân.

Trong sân một mảnh yên tĩnh, chủ nhà tựa hồ hoàn toàn không có cảnh giới. Hai người cùng đi vào, hướng một cái cửa sổ ánh đèn lóe lên nhìn vào.

Trong cửa sổ, dưới ánh đèn, lại có một thiếu phụ xinh đẹp, nâng quai hàm, nhìn một kiện bảo vật trên bàn ngăn người. Theo như góc độ nhìn lại, nhìn không rõ nàng đang xem là vật gì.

Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên liếc nhau, đều có chút kinh ngạc, không ngờ ở phòng này có một thiếu phụ xinh đẹp như vậy. Nàng thoát nhìn mảnh mai lãnh diễm và lạnh lẽo.

- Người ở đây chắc là quyền quý, xuất hành vẫn không quên mang theo gia quyến... Ách, có lẽ là lo lắng thê tử mỹ mạo như thế một mình trông phòng.

Lý Dật nghĩ ngợi, thật cũng không có chú ý, hướng lục chỉ đảo tiên nháy mắt, mới tính toán rời đi.

Bỗng nhiên, chỉ thấy có một tiếng vang nhỏ, trong phòng cửa bị đẩy ra, có cung trang thiếu nữ thấp giọng kêu:

- Môn chủ, chén thuốc sắc xong rồi, mời người dùng.

Môn chủ? Thiếu phụ thoát nhìn giống như khuê phòng oán, không ngờ là phòng của môn chủ gì đó? Lý Dật không khỏi cảm thấy hứng thú.

Cung trang thiếu nữ đem chén thuốc đặt tại trước mặt thiếu phụ, sau đó liền lui xuống, thiếu phụ kia lúc này mới đưa ánh mắt nhìn vào chén thuốc.

- Ngoài cửa sổ có hai vị các hạ, nửa đêm canh ba rình coi phụ nhân không phải đạo.

Bỗng nhiên, thiếu phụ kia buồn bã nói.

Lý Dật cả kinh, với thực lực của hắn, lại toàn lực thu liễm, có thể xuyên qua các tình huống, trừ phi... Trừ phi thực lực đối phương so với hắn cao hơn vài tinh... chẳng lẽ thiếu phụ xinh đẹp là cao tinh Đấu Thánh. Được rồi, coi như nàng là cao tinh Đấu Thánh, có thể cảm ứng được sự hiện hữu của mình, nhưng nàng vừa rồi rõ ràng nói rất đúng "Hai vị các hạ", bao gồm cả lục chỉ đảo tiên cũng không có giấu diếm được nàng.

Quá quý dị, quá tà môn, liên tưởng đến thân phận thiếu phụ, Lý Dật mới ý thức tới bọn họ đã bị phát hiện.

Nếu như đã bị phát giác, lục chỉ đảo tiên cũng quang côn, giải trừ ẩn thân, lặng lẽ cười đẩy cửa sổ đi vào.

Đối với hai vị khách không mời mà đến, thiếu phụ bình tĩnh vô cùng, có chút nhìn lướt qua, bưng lên chén thuốc nhấp một miếng, thở dài:

- Thật khổ.

Lục chỉ đảo tiên giật giật, cười nói:

- Cái này chén thuốc tuy khó uống, nhưng đối với tu vi của ngươi lại rất có ích lợi, cái phương thuốc này, ngươi từ đâu có được?

- Các hạ cũng biết cái phương thuốc này?

Thiếu phụ sóng mắt lưu chuyển, càng thêm vũ mị.

- Nếu như bốn tiên đoán không sai, đây là Thiên Cực hộ khí canh.

- Không sai, lục chỉ đảo tiên các hạ đêm khuya đến thăm, chính là có ý chỉ giáo gì. Chẳng lẽ là đối với ta lão thái bà này có hứng thú sao?

Thiếu phụ đã biết rõ lai lịch đảo tiên, tự nhiên cũng không phải không biết lục chỉ hai chữ nghịch lân của đảo tiên, đã biết rõ còn dám nói ra, thiếu phụ này cũng là ẩn thế cao nhân.

Lục chỉ đảo tiên ý tứ không trách cứ, ha ha cười:

- Tuyệt sát môn môn chủ Ân mười nương thật là có hứng thú, nếu bốn tiên không có nhớ lầm, ngài tuổi so với bốn tiên nhỏ hơn vài tuổi.

- Tuyệt sát môn.

Ba chữ này làm Lý Dật co lại, môn phái này có đại thù sâu như biển, nếu bị thiếu phụ này biết rõ thân phận của mình, đêm nay chính mình muốn thoát cũng là vấn đề. Ân mười nương xuất hiện ở Khuê Khắc hạp cốc, có lẽ là tìm chính mình báo thù.

Tưởng tượng như vậy, trong nội tâm Lý Dật liền khẩn trương lên.

- Vị này tuổi trẻ, thoát nhìn rất khẩn trương, ha ha, không cần sợ, bốn môn chủ đối người tiểu hài tử không có hứng thú. Lục chỉ đảo tiên, ít nhất người giải thích, tại sao xuất hiện ở trong phòng của ta.

Ngữ khí biến đổi, trong phòng không khí bỗng nhiên băng lạnh lên.

- Trùng hợp mà thôi, bốn tiên cùng tiểu tử này đi tìm mẫu thân.

- Tìm mẫu thân?

Ân mười nương ngẩn người, nguyên lai tưởng rằng có dự mưu gì đó, thì ra hẳn đi tìm mẫu thân ở Khuê Khắc hạp cốc, đứa nhỏ này là ai? Tìm người là ai?

- Hẳn chính là...

Lục chỉ đảo tiên cũng không biết Lý Dật cùng tuyệt sát môn có kết cục không chết không ngớt, há miệng muốn nói thật. Lý Dật sợ Đảo tiên gây tai họa, vội cướp lời nói:

- Ân môn chủ đừng nghe Đảo tiên nói bậy, cái gì tìm mẫu thân, rõ ràng là đảo tiên muốn tạt hạ đến tìm thân mật.

...

Ân mười nương hồ nghi nhìn hai người, Lục chỉ đảo tiên bị Lý Dật bịa chuyện một phen, cũng tức giận nói:

- Bốn tiên khi nào nói đến tìm thân mật.

- Người không phải nói người muốn thân mật sao? Ta còn không tin, ai ngờ người vừa đi đến nơi này... Ách, ta còn tưởng rằng Ân mười nương là người thân mật. Tính ta chưa nói. Đảo tiên, nếu Ân mười nương không là thân mật của người, chúng ta đi, tiếp tục tìm người thân mật đi.

Lục chỉ đảo tiên cũng không phải bốn nhân, bị Lý Dật càn quấy một trận như vậy, lập tức minh bạch là lý Dật không muốn bạo lộ thân phận trước mặt Ân mười nương, về phần nguyên nhân, hẳn cũng không cần biết.

Nhưng vấn đề là Ân mười nương cũng không phải bốn nhân, Lý Dật đánh ra chút tài mọn nếu không dấu diếm được nàng, Ân mười nương nếu bị lừa thì trăm năm coi như sống vô dụng rồi.

- Tiểu tử, muốn đi, chỉ sợ không có dễ dàng như vậy.

- Ân môn chủ không phải mới vừa nói sao, ta đối với tiểu hài tử không có hứng thú.

Lý Dật thật sự không nghĩ dẫn đến phiền toái, nhất là dưới loại tình huống này, hiện tại chỉ hy vọng chạy nhanh thoát thân đã.

- Nhưng tình huống bây giờ bất đồng, bốn môn chủ đối với người cảm thấy hứng thú.

Mờ mờ ảo ảo, Ân mười nương nhìn Lý Dật sinh ra hồ nghi, hơn nữa dò xét thực lực Lý Dật:

- Tiểu tử, thành thật nói cho ta biết, ngươi là ai?

Lúc này giấu diếm tựa hồ không có ý nghĩa, nhưng ngoại trừ tiếp tục giấu diếm, Lý Dật cũng không có biện pháp nào khác, hiện tại chính mình còn đang giả râu ria, vẫn có tác dụng ngụ ý trang.

- Ân môn chủ, ta là một cái Vô Danh tiểu bối, ngài nếu thật sự có hứng thú, nói cho ngài biết cũng không sao, tại hạ họ An danh Đồ Sinh, người của đại thần đế đô.

- Thật vậy sao? Ta xem ngươi, hẳn là họ Lý danh Dật rồi.

Lời vừa nói ra, không khí bỗng nhiên khẩn trương. Ân mười nương cũng lạnh như băng mục quang nhìn vào Lý Dật, không khí chung quanh đều muốn băng cứng lại.

Lý Dật đồng dạng cũng bắt đầu đề phòng, thân phận đã bại lộ, dựa vào tác phong tuyệt sát môn, kế tiếp, chỉ sợ là cục diện không chết không ngớt.

- Lý Dật ngươi xem, thân phận của ngươi muốn giấu diếm thật đúng là rất khó, ai bảo ngươi tuổi còn trẻ như vậy đã tấn chức Đấu Thánh, ha ha, Ân mười nương, thực nhìn trúng tiểu tử này rồi? Tuổi của ngươi có thể so kém đại gia ta gấp năm lần.

- Không sai, ta nhìn trúng tiểu tử này rồi, lục chỉ đảo tiên, ngươi có thể đi.

- Di, ngươi nói gì, tiểu tử này khi nào thì chọc tới ngươi.

- Trên người hẳn, thiếu nợ tuyệt sát môn ta sáu cái nhân mạng. Ta lần này đến Khuê Khắc hạp cốc, chính là tính toán thu thập hẳn, ha ha,

không phải oan gia không đối đầu, đã đưa tới cửa, nếu ta không thu, chẳng phải là không có thiên lý sao.

Ân mười nương sáng giọng nhìn Lý Dật, giống như nhìn xem một người đã chết rồi.

Ánh mắt kia, làm Lý Dật không khỏi cảm thấy sợ hãi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nguy Cơ Chưa Từng Có

Q.6 - Chương 446: Nguy Cơ Chưa Từng Có

Người có thể làm cho Lý Dật cảm thấy sợ hãi, Đấu Thần đại lục chỉ sợ cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay. Đấu Thần điện tổng Điện chủ tính là một vị, Băng đảo tính một vị, nếu như lục chỉ đảo tiên là địch nhân thì cũng có thể tính một. Trước mặt lão quái vật dung mạo không phù hợp này, lại có thể làm cho hắn cảm giác sợ hãi, có thể luận về thực lực hay lịch duyệt, đều so với Lý Dật hơn rất nhiều.

Thấy không khí không đúng, lục chỉ đảo tiên còn cố gắng hoà giải:

- Ân mười nương tính tình càng khó tính, với một đứa bé không chấp nhặt làm gì. Cũng nể mặt mũi bốn tiên, lần này chúng ta bỏ qua đi.

- Bỏ qua sao? Nói nghe nhẹ nhàng quá, tuyệt sát môn ta từ khi khai tông lập phái đến nay, còn chưa từng có hao tổn sáu vị cường giả. Hắn Lý Dật xem như đệ nhất nhân, nếu buông tha hắn, tuyệt sát môn từ nay về sau còn ở Đấu Thần đại lục sinh sống nữa sao. Đảo tiên, việc này cùng người không quan hệ, người có thể đi.

- Sớm hai ngày thì cùng bốn tiên không quan hệ, nhưng hiện tại. Hắc hắc, tiểu tử này còn thiếu nợ ta hảo tửu, vẫn không thể chết được.

- Nói như vậy, đảo tiên quyết tâm muốn thò chân vào sao.

Có lực chỉ đảo tiên tăng thêm thực lực của mình, Lý Dật nắm chắc chống lại được lão yêu bà, vấn đề là, nơi này chính là phạm vi thể lực Đấu Thần điện, nhưng lại tụ tập vô số đỉnh cường giả, nếu như bị vây khốn, muốn thoát thân cũng vô cùng phiền toái.

Việc này không nên chậm trễ, Lý Dật nói:

- Đảo tiên, lão yêu bà giao cho người, ta tìm mẹ ta rồi cùng đi.

Nói xong thân hình di động, liền hướng cửa sổ tháo chạy.

- Muốn đi? không dễ dàng như vậy.

Ân mười nương mặc dù từ sau mà tới trước, thân thể quý mị đã ngăn ở phía trước cửa sổ, đồng thời trong tay run lên, một cây Hồng Lăng đỏ au hướng Lý Dật cuốn tới.

Đúng là nữ nhân, vũ khí đều nổi bật như vậy, chỉ là cái Hồng Lăng này, bởi vì ẩn chứa năng lượng hung hãn, cũng không phải đáng yêu, mà là lợi khí giết người.

Lý Dật không dám khinh thường, đấu khí vận chuyển, một đạo đấu khí đánh ra.

- Đảo tiên, tiếp đi.

Đấu khí oanh ra, Lý Dật cũng không nhìn hậu quả như thế nào, thậm chí chạy nhanh thoát khỏi cái lão yêu bà này, thân hình thẳng tắp đâm thẳng nóc phòng bay vút ra ngoài.

Cái nhà gỗ này tạm thời dựng lên, hiển nhiên không phải là vì đánh nhau mà chuẩn bị, tại sau lưng Lý Dật, một đạo đấu khí quang hoa đẹp mắt bạo lên, sau đó toàn bộ phòng ở đều sụp đổ. Đồng thời, đảo tiên đã ngăn chặn, ít nhất có thể dây dưa một thời gian ngắn. Với thực lực đảo tiên, thoát thân không thành vấn đề.

Trong lúc này đánh nhau chết sống, đã sớm kinh động cường giả bốn phía, mấy đạo thân hình lập tức liền hướng Ân mười nương lao đi, cũng may Lý Dật lách mình quá nhanh, mà không quên thi triển ẩn thân đấu kỹ, cũng không có bị người phát hiện.

Trong nháy mắt bay vút ra xa vài trăm mét, Lý Dật lúc này mới dừng thân hình lại, huyền phù ở giữa không trung. Cứ như vậy bay về phía Tinh linh tộc là không có vấn đề, nhưng mục đích tối nay cũng không có đạt tới, Lý Dật cũng không cam lòng.

Ánh mắt nhạy cảm quét qua một lần, cũng không có phát hiện bóng dáng mọi người thiên phong đế quốc, Lý Dật đi xem nửa vòng, trong bóng tối cờ xí quen thuộc xuất hiện ở trước mắt, đúng là tiêu chí thiên phong đế quốc.

- Tốt, Đấu Thần điện quả nhiên là khi dễ người, thiên phong đế quốc an bài tại cái nơi hẻo lánh này, đây là rõ ràng nói cho Chư Cường giả, Đấu Thần điện cùng thiên phong đế quốc không hòa thuận đây.

Lý Dật thân hình gia tốc, sau một khắc, liền đã rơi vào chỗ của thiên phong đế quốc.

- Ai.

Bỗng nhiên có người hét lớn một tiếng, không gian một hồi ba động, hai cái hoàng thất ảnh vệ xuất hiện ở trước mặt Lý Dật.

- Lý minh Lý Dật, cầu kiến thiên phong hoàng đế.

Cung Bản dù sao thân phận cũng là đế vương, nên cho cấp bậc lễ nghĩa, Lý Dật vẫn phải chu đáo.

- Lý Dật, Lý thiếu chủ? Thật là người sao?

Nghe được danh hào Lý Dật, hai gã ảnh vệ vui mừng quá đổi, nhìn thấy Lý Dật đánh giá một hồi, sau đó không hẹn mà cùng chạy vào trong phòng:

- Lý thiếu chủ đến đây, Lý thiếu chủ đến đây.

Lý Dật không khỏi tức cười, thiên phong đế quốc ảnh vệ, khi nào thì trở nên nôn nôn như vậy, những gia hỏa này bình thường quý mị, là cái chặn của hoàng thất, tình trạng long trời lở đất tại trước mặt cũng không đổi sắc, cơ hồ là quái vật không có cảm tình nhân loại. Lúc này lại biểu hiện giống như là đám hài tử vậy.

Nhưng lúc này trên tầng lầu có nhiều người tuôn ra.

Người cầm đầu, tự nhiên là Cung bản. Bốn năm không thấy, Cung Bản cũng càng thêm thành thực ổn trọng, đế vương khiến cho hãn tự nhiên mà toát ra phong phạm thượng vị giả. Nhưng lúc này, đối mặt Lý Dật, vị đế vương này có can đảm khu trục Đấu Thần điện, lại biểu hiện có chút thất thố.

Bước nhanh đến, chăm chú cầm Lý tay Dật, Cung bản lẩm bẩm nói:

- Thật tốt quá, thật tốt quá, Lý thiếu chủ, không nghĩ tới lại nhìn thấy người.

- Bệ hạ, ngài thoát nhìn khí sắc rất tốt.

Cùng Cung Bản so sánh, thái độ Lý Dật cũng có điểm bình thản, tuy nhìn thấy Cung bản đối với Lý Dật mà nói, cũng là một việc vui sướng, nhưng đã trải qua nhiều chuyện như vậy, đã rất khó có chuyện gì có thể làm Lý Dật cảm xúc chấn động rồi.

Hiển nhiên ý thức được hoàn cảnh, Cung bản cảnh giác nhìn một cái, nói:

- Lý thiếu chủ, vào trong nói chuyện.

- Mẹ ta đâu? Bệ hạ, trong này không an toàn, thỉnh thu thập, mau chóng theo ta đi Tinh linh tộc.

Nhưng, Lý Dật tựa hồ đánh giá thấp chỉ số thông minh Đấu Thần điện lão quái vật, nhất là hắc y điện sĩ.

- Ha ha, Hắc y điện sĩ đại nhân quả nhiên đoán không sai, Lý Dật, người tốt cục chui đầu vô lười.

Lúc này có người đặc ý cuồn tiểu vang lên, sau đó khí tức cường giả dày đặc từ bốn phương tám hướng lao về phía thiên phong đế quốc mà đến.

Lý Dật hiện tại mới hiểu được Cung bản, thiên ma Thánh nữ vì cái gì được an bài ở trong này, căn phòng này ba mặt là núi, chỗ này đặt mai phục là địa hình thật tốt. Rất không may, Cung bản cùng thiên ma Thánh nữ đã thành mồi dụ bắt Lý Dật.

Lúc này, thiên ma Thánh nữ, cùng với thiên phong đế quốc hộ vệ cường giả đều ra ngoài cửa, hơn mười người đem tiểu viện không lớn tràn đầy người. Mà đám phục kích cũng dùng tốc độ cực nhanh tụ tập lại, thuận một sắc Đấu Hoàng ngoài cường giả, huyền phù ở giữa không trung dùng để đem thiên phong đế quốc cường giả bao quanh.

- Đấu Thần điện khi nào thì trở nên hèn hạ như vậy.

Lý Dật khóe mắt không ngừng nhảy lên, sát ý chậm rãi sôi trào, ngữ khí lại càng phát ra bình tĩnh:

- Hắc y điện sĩ, hắc ở nơi nào, ta muốn hỏi một chút, đánh cuộc đấu còn chưa có bắt đầu, hắc liền định trong này âm mưu bắt ta sao?

Tên cầm đầu đám phục kích là tử y, nhưng lúc này bạch y điện sĩ đứng ra nói. Tử y điện sĩ mặc dù trong chín đại điện sĩ, nhưng không am hiểu khẩu chiến, cho nên bạch y điện sĩ nói:

- Lý Dật các hạ không hiểu đạo lý binh bất yếm trá sao, nguyện vọng người muốn gặp hắc y điện sĩ, nếu như thúc thủ chịu trói, rất nhanh sẽ

thực hiện được, nếu không, chỉ sợ người vĩnh viễn cũng không thấy được hân.

- Đủ hèn hạ rồi, tử y điện sĩ, người nên biết người sở dĩ có thể lên làm Đấu Thần điện tử y điện sĩ, là do đại gia ta ban tặng. Bất quá người không biết, đại gia ta đã có thể cho người lên làm tử y điện sĩ, cũng có thể cho người đi theo người tiền nhiệm xuống Địa ngục.

Một mặt đáp lại, Lý Dật ánh mắt sắc bén cũng không có nhàn rỗi, Đấu Thần điện thiết hạ mai phục, ngoại trừ hai đại điện sĩ cường giả, còn có đấu tôn là năm tên Hồng Y đại tư tế cùng mười mấy tên Đấu Hoàng cường giả, loại trận thế này, đương nhiên không phải Đấu Thần điện có thể toàn bộ lấy ra được. Chỉ cần chiến đấu diễn ra, Lý Dật rõ ràng, rất nhanh sẽ có càng nhiều điện sĩ, Hồng Y đại tư tế, thậm chí La Lan học viện đại đạo sư hoặc là cường giả hai đại ngoại Ma Tông gia nhập.

Mà chính mình, cung bản, cùng đám hộ vệ Thiên long đế quốc thật sự có thể là đối tượng bị đối phương đồ lục.

Tình thế bất lợi, phi thường bất lợi. Có thể nói, đây tình cảnh hung hiểm nhất. Chỗ này không chỉ có là bảo vệ tánh mạng của mình, còn cần bận tâm thiên ma Thánh nữ cùng Cung bản, nhất là Đấu Vương Cung bản.

- Bệ hạ, xem ra, cũng không cần phải thu thập cái gì. Sau đó, ta sẽ giết ra một con đường, chúng ta nhanh chóng rút lui khỏi đây.

Lý Dật hạ giọng, đem cái kế hoạch nói cho Cung bản. Dưới uy áp phía dưới, hân chỉ là Đấu Vương tu vi vẻ mặt trắng bệch, tự nhiên cũng rõ tình thế hiểm ác.

- Lý thiếu chủ, tùy vào người đó.

- Dật nhi, tiểu hoàng đế giao cho ta, lão nương giáo huấn một chút đám Đấu Thần điện không biết sống chết.

Thiên ma Thánh nữ già mà vẫn cường mãnh, tính tình càng thêm cương liệt.

- Nương, yên tâm đi, ba năm trước đây Đấu Thần điện cầm chân con không có biện pháp, hôm nay càng không cho bọn họ chiếm được tiện nghi.

Tử y điện sĩ cũng không có trông cậy vào chút thực lực ấy mà cầm chân Lý Dật, bọn họ chỉ mai phục vây khốn Lý Dật, chờ hậu viện sát thủ đuổi tới. Nhưng do lục chỉ đảo tiên cùng Ân mười nương làm loạn, hấp dẫn Đấu Thần điện chú ý, cho nên đám viện thủ lúc này cũng không hiện thân.

- Đi.

Lý Dật khẽ quát một tiếng, long uy vô hình hướng trong không gian chấn động, bởi vì long uy phân tán quần công, uy lực so với nhắm vào một người tự nhiên yếu hơn mấy lần, nhưng Đấu Thần điện tư tể vây công vẫn cảm thấy một hồi mê muội cảm giác. Ngay sau đó, siêu phẩm thần binh tiên thiên chi khí thành linh oanh hướng tử y, bạch y điện sĩ.

Bắt giặc phải bắt vua trước, Lý Dật ra tay mục tiêu chính là hai cái đầu lĩnh cường giả.

Long uy tác dụng, hai đại điện sĩ thực lực cũng giảm bớt nhiều, Phá Thiên kiếm khí dùng trạng thái phá hủy hết thảy quét ngang đến, năng lượng hung hãn đã vượt qua cực hạn mà bọn họ tưởng tượng. Bất đắc dĩ, thân hình hai đại điện sĩ tránh né Phá Thiên kiếm, lập tức vòng vây lộ ra một lỗ thủng lớn.

- Ảnh vệ, hộ giá phá vòng vây.

Lý Dật thấp giọng quát, thân hình cực tốc biến huyền, hình thành đạo đạo tàn ảnh, Phá Thiên kiếm trong tay càng giống như ngọn núi đâm tới.

Đây là uy lực Đấu Thánh cường giả cùng siêu phẩm thần binh tổ hợp.

Vài Hồng Y tư tế tránh không kịp bị phá Thiên kiếm quét trúng, lập tức huyết lưu tại chỗ, dù cho không có lập tức ngã xuống, cũng bị chém mất tay chân.

- Muốn đi sao, không dễ dàng như vậy.

Một mực không có mở miệng, bạch y điện sĩ nhìn cung bản cùng thiên ma Thánh nữ đang muốn lao ra lỗ hồng, hấn cũng không dừng tay. Tay quyết tung bay, một đạo không gian giam cầm lập tức ngăn chặn thiên ma Thánh nữ. Cũng may thiên ma Thánh nữ xem thời cơ cực nhanh, ngạnh sanh dừng lại thân hình.

Bạch y điện sĩ tay quyết lại biến đổi, không gian giam cầm phát ra ba động kịch liệt, hóa thành hình thú hướng hai người thôn phệ đến. Thiên ma Thánh nữ thực lực tuy không thấp, nhưng cũng chỉ là đấu tôn cường giả, đối kháng không gian pháp tắc Đấu Thánh cường giả, hiển nhiên là không thể. Mà Lý Dật, lúc này đang cùng vài đấu tôn dây dưa một chỗ.

- Hộ giá.

Nhìn ra hung hiểm, quanh thân Cung bản bát đại ảnh vệ nhất tề hiện thân, đấu khí kích phát đến mức tận cùng, không cố kỵ đánh về phía không gian ba động.

- Phanh.

- Phanh.

- Phanh.

Tám đoàn huyết vụ cơ hồ nổ lên, ảnh vệ dùng huyết nhục thân thể miễn cưỡng hóa giải không gian năng lượng công kích hướng về thiên ma Thánh nữ cùng cung bản.

Thần Tôn Bồi Bàn

Q.6 - Chương 447: Thần Tôn Bồi Bàn

Mùi huyết tinh dày đặc làm Lý Dật huyết mạch sôi sục, một chiêu Chu Tước đấu kỹ bức tên đấu tôn cường giả lui lại, Lý Dật nhân kiếm hợp nhất, hóa thành một đạo đấu khí cột sáng, lao về phía bạch y điện sĩ.

Có thể cảm nhận được đạo cột sáng hoa lệ này ẩn chứa năng lượng đáng sợ như thế nào, bạch y điện sĩ căn bản không rảnh bquan tâm đến thiên ma Thánh nữ, điên cuồng bố kết không gian cái chắn.

Lý Dật phá ra vòng vây, đám ảnh vệ sống chết hộ giá thiên ma Thánh nữ mang theo cung bản đào thoát, tuy nói thì lâu, nhưng thời gian cũng hơn mười giây ngắn ngủi. Mà hơn mười giây này năng lượng xông tới cường độ đạt tới trình độ làm cho người xem cảm thấy sợ hãi, năng lượng kịch liệt va chạm phát ra những tiếng nổ vang điếc tai, rất nhanh đem cái tiêu điểm chuyển dời đến bên này.

Lờ mờ có thể nhìn thấy, đấu khí quang hoa lập loè bất định trong bầu trời đêm, mười mấy cường giả hướng bên này bay vút đến.

Thời gian, Lý Dật cần tranh thủ thời gian quý giá cho thiên ma Thánh nữ. Trong này cách đại bản doanh quân đội Tinh linh tộc cũng không tính xa, với thực lực thiên ma Thánh nữ, mang theo Cung bản bay đến quân đội Tinh linh tộc nhiều nhất là 20' thời gian. Trừ đuổi bắt, Lý Dật tính toán, hẳn ít nhất cần tranh thủ mười phút thời gian.

Mười phút thời gian cũng không tính dài, thậm chí còn phi thường ngắn ngủi, nhưng đối với Lý Dật hiện tại mà nói, mười phút sao mà dài đằng đặc. Bay đến nơi này, ngoại trừ hắc y điện sĩ Đấu Thánh cường giả, còn có Ân mười nương cùng vài vị cường giả tuyệt sát môn. Duy nhất là, lục chỉ đảo tiên cũng không có bỏ đá xuống giếng, hoặc là khoanh tay đứng nhìn, mà là bay đến bên người Lý Dật, vẻ mặt bình tĩnh cùng Lý Dật đứng ở cùng chiến tuyến.

- Lý Dật, còn muốn phí công phản kháng sao?

Vô số tuyệt đỉnh cường giả vây quanh, hắc y điện sĩ nhìn Lý Dật, giống như là nhìn chút thức ăn trong đĩa. Mà trên thực tế, mỗi người đều cho rằng là như vậy. Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên cường thịnh trở lại, cũng chỉ là Đấu Thánh, mà không phải Đấu Thần... Tuy lục chỉ đảo tiên đã tiếp cận biên giới đột phá, nhưng Đấu Thánh chính là Đấu Thánh, Đấu Thần chính là Đấu Thần, trong lúc này khác nhau, có thể cách biệt một trời, một vực để hình dung.

- Chẳng lẽ hắc y điện sĩ các hạ cho rằng ta sẽ thúc thủ chịu trời sao?

Lý Dật trả lời làm hắc y điện sĩ lập tức cảm giác mình có điểm ngu xuẩn. Năm đó ở thiên hồ, trước mặt vô số cường giả cùng Đấu Thần điện tổng Điện chủ Lý Dật đều không có khuất phục, tiểu tử này chính là người không thấy không quan tài không rơi lệ, chiêu hàng đối với loại người này mà nói hoàn toàn không có tác dụng.

- Hào, đã như vậy, cũng đừng trách Đấu Thần điện hạ sát thủ.

- Chờ một chút.

Lý Dật chưa quên nhiệm vụ của mình là tranh thủ thời gian, thói quen sờ lên cái mũi, chậm rãi nói:

- Điện sĩ các hạ, ta hỏi một chút, nếu người đêm nay giết chết ta, mười ngày sau đánh cuộc đấu, người làm sao hướng thể lực khắp nơi để giải thích đây.

- Cái này cũng không nhọc đến người hao tâm tổn trí, bản điện sẽ rất cam tâm tình nguyện hướng Chư Cường tuyên bố Đấu Thần điện đã thanh trừ phản nghịch Lý Dật. Về phần đánh cuộc đấu, Tinh linh tộc nhân nếu như không buông tha, có thể đúng hẹn tiếp tục.

- Hào, Rất tốt, bất quá, ta còn có một việc muốn thỉnh giáo điện sĩ các hạ.

- Lý Dật, người nghĩ kéo dài thời gian sao. Hừ, chút tài mọn, bản điện sẽ không cho người có cơ hội này, cũng cần để cho cơ hội thiên phong để quốc thay đổi triều đại. Động thủ.

Chúng cường giả đã sớm vận sức chờ phát động, nghe được mệnh lệnh hắc y điện sĩ, bàn tay ngưng tụ đấu khí giống như vô số quang hoa, hướng Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên đánh tới. Dưới tuyệt đối ưu thế, lấy nhiều đánh ít.

Lúc này hơn mười đạo đấu khí hung hãn liên hợp công kích, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên có thiên đại năng lực, cũng chỉ có thể hợp kỹ phòng ngự.

- Thối tiểu tử, bốn tiên bị người hãm hại, vì chút rượu thật sự là không đáng.

- Đảo tiên nói gì vậy, người giúp ta có thể không phải là vì rượu mạnh đệ nhất thiên hạ chứ, chúng ta có thể là anh em kết nghĩa.

- Mẹ...

Lục chỉ đảo tiên nhin không được vắng tục:

- Bốn tiên cũng không rõ bị người làm như thế nào cùng tiến đến, rõ ràng không thể làm chung chuyện hư hỏng rồi.

Hai đại Đấu Thánh hợp kỹ, dốc hết sức chuyên tâm phòng ngự, những cường giả kia đấu khí muốn công phá cũng không phải trong một lát là có thể làm được. Nhưng thực lực của hai bên chênh lệch thật sự quá lớn, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên duy trì liên tục lá chắn công kích, dùng mắt thường có thể thấy được tốc độ thu nhỏ lại.

- Đảo tiên, chẳng lẽ người sống lâu như vậy, không có biện pháp gì tốt sao?

- Biện pháp đương nhiên là có.

- Gặp quỷ, có biện pháp còn không sử ra, chẳng lẽ người muốn bị người oanh thành thịt vụn sao?

- Biện pháp này chính là người một mình chèo chống ba phút công kích, cho ta tranh thủ thời gian thi triển Bạch Hổ đấu kỹ... Người có thể làm được sao?

Ba phút, đừng nói là ba phút, nếu như lục chỉ đảo tiên rời khỏi hợp kỹ phòng ngự, với năng lực Lý Dật một người, chỉ sợ kiên trì ba giây đồng hồ đều khó khăn vô cùng.

Đã như vậy, cái gọi là biện pháp của lục chỉ đảo tiên cũng chỉ là ảo giác...

Không gian phòng ngự cái chắn đã bị áp súc đến cách thân thể hai người bất quá vài tấc, một khi đạo cái chắn này bị công phá, như vậy, chờ đợi Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên, chính là kết cục bị đánh thành thịt vụn.

Tựa hồ đã thấy được loại kết cục này, trên mặt hắc y diện sĩ rốt cục lộ ra vẻ thoải mái.

Phòng ngự cái chắn hiện tại chỉ vụn vụn cách một tấc, đám cường giả vây công ý chí chiến đấu đại thịnh oanh ra đấu khí.

Nhưng mắt thấy cái chắn của Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên cuối cùng sắp sửa bị đánh nát, tất cả mọi người cảm giác được, tại bên người Lý Dật, một cỗ không gian ba động quỷ dị tuôn ra. Loại không gian ba động quỷ dị này hiển nhiên không đến từ Lý Dật hoặc là lục chỉ đảo tiên, mà là đến từ lực lượng ngoại lai nào đó.

Cái không gian ba động quỷ dị này duy trì liên tục thời gian cũng không tính dài, sau đó tất cả mọi người phát hiện, bên cạnh Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên xuất hiện một người.

Người này hoàn toàn trống rỗng xuất hiện, nếu không với thực lực của đám cường giả này, xuất hiện như thế đã bị oanh thành thịt vụn rồi.

Người này vừa xuất hiện, không gian cái chần của Lý Dật cùng lực chỉ đảo tiên thiếu chút nữa bạo liệt!.

- Thần tôn bồi bàn.

Nhìn người nọ, Lý Dật không khỏi lên tiếng kinh hô, chỉ quyết không khỏi dừng lại. Chỉ lần trì trệ này, phòng ngự cái chần xuất hiện đạo đạo vết rạn, cả phòng ngự cái chần tràn đầy nguy cơ vỡ tan.

Tuy không rõ vì sao người này xuất hiện trong này, tại sao bị phần đông cường giả vây công, nhưng xuất phát từ bản năng, thiên phong đế quốc thủ hộ Đấu Thần Lực lực bồi bàn vô ý thức tay quyết vừa động, đấu khí khổng chế không gian, đem không gian chi lực rót vào phòng ngự cái chần.

Dĩ nhiên là thần tôn bồi bàn, thời khắc mấu chốt lại xuất hiện thần tôn bồi bàn, tuyệt đối nhân phẩm bộc phát rồi. Ngày đó lực lực trước khi vẫn lạc đem truyền tống ngọc bài giao cho Lý Dật, không nghĩ đến ba năm sau cứu Lý Dật một mạng.

Thần tôn bồi bàn rất nhanh cũng nhận ra Lý Dật, chỉ có điều, đối với tên hủy diệt bách hoa giới, cho nên cũng không có quá nhiều hảo cảm.

- Đây là có chuyện gì? Thần tôn? Vì cái gì tống ngọc bài ở trong tay người.

Liên tiếp nghi vấn, thần tôn bồi bàn chẳng quan tâm cường địch vây công, liên hồi hỏi Lý Dật.

- Thần tôn bồi bàn, vấn đề của người, có thể sau lại hỏi hay không, trước giải quyết phiền toái đã.

Phiền toái này cũng không có thần tôn bồi bàn gia nhập mà chuyển cơ, thế cục địch cường ta nhược vẫn rõ ràng, chỉ là có thần tôn bồi bàn viện binh, phòng ngự cái chần bị áp súc đến mức tận cùng lần nữa lại khuếch trương ra.

- Tại sao có nhiều người như vậy đánh người.

Cảm nhận được người công kích thực lực không tầm thường, thần tôn bồi bàn chần chờ bất định.

- Tạm thời không cần phải hỏi vấn đề này... Đảo tiên, xem ra, kế hoạch của người là có khả năng áp dụng rồi.

- Ngô, sợ các người duy trì không được.

- Nhưng cũng không thể khoanh tay chịu chết được.

- Cẩn thận rồi, bốn tiên muốn buông tay.

Lục chỉ đảo tiên chậm rãi đem đấu khí của mình chậm lại. Mất đi lực lượng đảo tiên, phòng ngự cái chắn lần nữa bị áp súc lại.

Trong thiên địa không quy luật bắt đầu khởi động nguyên khí, bỗng nhiên như là nhận lấy được triệu hoán, gió lốc xoay tròn, tốc độ xoay tròn càng lúc càng nhanh, dẫn động không khí hình thành đạo đạo kinh phong, rất nhanh hóa thành một cái phễu gió, trực tiếp phi tốc qua tay quyết biến ảo của lục chỉ đảo tiên.

Cả thiên địa phải biến đổi, không có gió, hết thảy đều đọng lại, ngoại trừ từ bốn phương tám hướng mãnh liệt tầng tầng mây đen. Tầng mây ép tới cực thấp, chỉ chít cùng một chỗ, tối đen vô cùng.

Năng lượng kinh người từ chỉ quyết lục chỉ đảo tiên biến ảo mà không đoạn, mọi người ở đây thấy Bạch Hổ đấu kỹ năng lượng kinh người như thế, cũng thật hiếm thấy.

- Hợp kỹ, Phòng ngự.

Hoảng sợ, hắc y diện sĩ quát một tiếng, chúng cường giả cấp tốc bố kết cái chắn, ngũ thái đấu khí quang hoa, tại vô tận áp lực lóe ra làm cho người bất an.

Áp lực buông lỏng, Lý Dật cùng thần tôn bồi bàn thân hình lắc lư, lập tức vọt đến sau lưng lục chỉ đảo tiên.

Vào lúc này, lục chỉ đảo tiên cao giai Bạch Hồ đấu kỹ cũng súc thể xong. giữa không trung mây đen nồng hậu như cái phễu hấp dẫn gió, sau đó cao tốc xoay tròn, tựa hồ năng lượng vũ trụ đều bị rút lấy không còn, ngoại trừ hướng chúng cường giả Đấu Thần điện trầm trọng đè xuống, mây đen ẩn chứa năng lượng làm cho người kinh hãi, trong không gian hết thảy đều biến mất.

Oanh.

Thanh âm cực kỳ nặng nề vang lên, vài cái Hồng Y tư tế tu vi khá thấp trực tiếp thất khiếu chảy máu, cũng không phải bị năng lượng Bạch Hồ đấu kỹ kích thương, mà là cực độ kinh sợ, bị tự thân đấu khí cản trở.

Đấu Thần điện chúng cường giả hợp kỹ bố kết phòng ngự có tác dụng mấu chốt, sóng xung kích cuồng hãn giống như cơn sóng động trời, phương viên ngàn mét tan tành.

Lục chỉ đảo tiên đánh ra chiêu đấu kỹ này, Lý Dật cảm giác Huyết Nguyệt cuồng cương mình sở trường nhất đơn giản chính là tiểu nhi. Cao tinh Đấu Thánh cùng cao giai Bạch Hồ đấu kỹ tổ hợp lại có uy lực lớn như vậy, nếu như là Đấu Thần cường giả cùng Thanh Long đấu kỹ? Lý Dật cũng không tưởng tượng được lúc đó tạo thành cái dạng phá hoại gì.

- Ngốc tiểu tử, còn đứng ngây đó làm gì? Còn không đi mau.

Lục chỉ đảo tiên đấu kỹ tuy thật lợi hại, nhưng Đấu Thần điện Chư Cường hợp lực phòng ngự lực lượng ngang nhau, đúng là chọi cứng chiêu Bạch Hồ cao giai đấu kỹ này.

Đúng vậy, nếu không chuẩn bị, mấy bang lão quỷ kia cũng đánh ra mấy chiêu đấu kỹ lợi hại, thật đúng là chết không có chỗ chôn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Nhân Tuyển Đánh Cuộc Đấu.

Q.6 - Chương 448: Nhân Tuyển Đánh Cuộc Đấu.

Đầu bên kia của Khuê Khắc hấp cốc động tĩnh cực lớn, đương nhiên làm cho quân đội Tinh Linh chú ý. Lúc này Lý Dật, lục chỉ đảo tiên cùng thần tôn bồi bàn chạy đến hấp cốc, ở giữa không trung đã thấy vài tên phong hệ ma pháp sư đón ở đó rồi.

- Cảm kích thần vạn năng, chỉ huy chúng ta rốt cục đã trở lại.

Những ma pháp này kích động từ đáy lòng.

Thiên ma Thánh nữ cùng Cung bản sớm đã chạy tới, bất quá bọn họ bị Tinh linh tộc khoản đãi cũng không được hữu hảo. Lần này Cung bản từ thiên phong đế quốc mang đến hộ vệ cùng ảnh vệ đều ngã xuống, Đấu Thần điện mặc dù bị cao giai Bạch Hổ đấu kỹ của lục chỉ đảo tiên ăn không ít thiệt thòi, nhưng vẫn chiếm thượng phong.

Nghe được tin Lý Dật trở về, Thi đấu phạm vội vàng chạy tới. Vị phó chỉ huy này thoát nhìn có chút tiêu tụy, những ngày này lo liệu quân vụ, lại vì tương lai Tinh linh tộc cùng đánh cuộc đấu sắp bắt đầu mà lo nghĩ.

- Lý Dật, người trở về là tốt rồi.

Thi đấu Phạm thở dài một hơi, dưới áp lực cực lớn, Thi đấu phạm tinh linh kiên định cũng cảm thấy mỗi mết không chịu nổi.

- Thi đấu phạm vất vả rồi.

Lý Dật vỗ vỗ bả vai Thi đấu phạm, xoay người nhìn qua Khuê Khắc hấp cốc:

- Chú ý cảnh giác động tĩnh bên kia, nói không chừng Đấu Thần điện còn muốn trả thù chúng ta đấy.

- Chỗ đó xảy ra chuyện gì?

- Một chút tiểu xung đột mà thôi, bất quá ta càng tin tưởng Đấu Thần điện chỉ có thể nhận bại. Gởi thiệu ngươi, vị này là Cung bản các hạ, thiên phong đế quốc hoàng đế. Vị nữ sĩ xinh đẹp này, ha ha, nàng là mẹ của ta, đúng rồi, nương tên là gì?

Toàn thể phún huyết té xỉu.

Điều này cũng không trách Lý Dật, từ nhỏ Lý hàn ngẫu nhiên nhắc tới chuyện cũ của mình, đều là "Mẹ ngươi, mẹ ngươi", cho tới bây giờ cũng không có đề cập qua danh tự, Lý gia đối với thiên ma Thánh nữ lai lịch càng giữ kín như bưng, căn bản là không dám ở trước mặt hăn nhắc tới, cho nên Lý Dật đến bây giờ còn chưa biết phương danh mẫu thân mình.

Thiên ma Thánh nữ khổ sáp cười, đáp:

- Dật nhi, mẹ ngươi tên là Hình.

Vừa nói như vậy, Lý Dật nhớ tới, cái ma quỷ kia lưu cho trong trí Lý Dật, trong lúc lơ đãng niệm có xưng hô "Hình nhi".

- Ách, mẹ ta là Dương Hình. Về phần hai vị này, Thi đấu phạm, chúng ta vận khí không tệ, bọn họ đều là tuyệt đỉnh cường giả Đấu Thần đại lục, có trợ giúp của bọn hăn, chúng ta nắm chắc đối phó Đấu Thần điện.

- Lý Dật, ta khi nào thì nói giúp các ngươi.

Thần tôn bồi bàn lúc này cũng nhin không được nữa, thật sự là không giải thích được, làm sao bị truyền tống đến cái địa phương quỷ quái này, hơn nữa vừa xuất hiện thiếu chút nữa mất mệnh, thần tôn bồi bàn tâm tình thật sự không tốt.

- Đúng rồi, thần tôn bồi bàn, ngươi tên gọi là gì.

- Ta không có có tên, chính là thần tôn bồi bàn. Lý Dật, ngươi tới, ta có lời cùng nói với ngươi.

Thần tôn bồi bàn vẻ mặt âm trầm, đi về một góc hẻo lánh quân doanh.

Ai, không biết vị thần tôn bồi bàn này biết được tin tức Lực lực ngã xuống sau đó có tình huống dạng gì, Lý Dật nhất thời có chút sợ hãi, sợ hãi muốn đem cái tin tức kia nói ra.

- Lý Dật, mời người nói cho ta biết, vì cái gì thần tôn ngọc bài ở trên người của người?

Tựa hồ cũng có dự cảm bất tường, thần tôn bồi bàn sắc mặt cực kỳ khó coi. Vị thần tôn bồi bàn này tuổi cũng còn trẻ, lúc mới quen Lý Dật hơn hai mươi năm tuổi, lúc này cũng không đến 30 tuổi. Nhưng cùng lực lực lâu ngày, người tuổi trẻ hoạt động đều có phong phạm trầm tĩnh.

- Thần tôn bồi bàn, ta muốn nói cho người một cái tin tức phi thường bất hạnh, có lẽ người đã biết.

- Tin tức bất hạnh, người nói là cái gì? Ta không biết.

- Lực lực, hắn đã chết.

Như bị sét đánh, thân thể thần tôn bồi bàn chấn động một chút, sau đó không ngừng lay động, ngay cả đứng nên đều trở nên khó khăn. Hiểu ra, hắn thực lực Đấu Thánh cường giả, năng lực khống chế tâm thần cũng rất mạnh, có thể tạo thành trạng thái thất thần như vậy, chỉ có thể nói rõ, Lực lực đã chết đối với Bồi bàn mà nói, đã kích thích sự quá lớn.

- Thần tôn, hắn đã chết sao?

Bắt lấy bả vai Lý Dật, dùng sức lay động, thần tôn bồi bàn tựa hồ muốn từ chỗ Lý Dật tìm câu trả lời khác.

- Đúng vậy, ta tận mắt nhìn thấy.

- Không, Không có khả năng, với thực lực thần tôn, Đấu Thần đại lực căn bản không có khả năng có người giết được. Gạt ta, Lý Dật, người tại sao phải gạt ta.

- Kỳ thật người biết, ta căn bản cũng không có lừa người.

Lý Dật không có thoát khỏi, mà là mặc hấn lay động thân thể của mình:

- Chính người tự lừa gạt mình, nếu như Lực lực còn sống, truyền tống ngọc bài không có khả năng ở chỗ này của ta.

- Nói cho ta biết, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

- Người trước yên tĩnh một chút.

Thấy thần tôn bồi bàn yên tĩnh một chút, Lý Dật cũng cần tỉnh táo mà đem sự tình nói ra một lần, ít nhất Lực lực ngã xuống cùng mình không có nửa điểm trách nhiệm, mà muốn đem toàn bộ trách nhiệm cùng thêm mắm thêm muối đổ lên trên người Đấu Thần điện hạ.

Thật vất vả mới làm thần tôn bồi bàn tỉnh táo lại, Lý Dật lúc này mới đem chuyện phát sinh ở Thiên hồ nói ra. Nghe xong Lý Dật tự thuật, thần tôn bồi bàn đứng lên, mục quang phóng hỏa nhìn thẳng bên kia Khuê Khắc hạp cốc, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

- Đấu, thần, điện, lão, tử, muốn, diệt, môn, người.

Lý Dật vội vàng giữ chặt, khuyên nhủ:

- Thần tôn bồi bàn, người giết chết thần tôn chính là Đấu Thần điện tổng Điện chủ, hấn cũng không tại Khuê Khắc hạp cốc. Bất quá người yên tâm, dù cho không cần người xuất hiện, ta cũng vì thần tôn báo thù.

- Không cần gọi ta là thần tôn bồi bàn, Lý Dật, ta trước kia gọi là Bác nhĩ bác đề tháp. Người báo thù cho thần tôn là việc của người, xin đừng ngăn cản ta.

- Bác nhĩ bác đề tháp.

Lý Dật thanh âm cũng nghiêm nghị nói:

- Người nghĩ rằng ta không nghĩ báo thù cho thần tôn sao? Bất kể thế nào mà nói, thần tôn là vì ta mà chết, ba năm qua, mỗi thời mỗi khắc ta đều nghĩ đến làm thế nào báo thù. Nhưng lấy thực lực của chúng ta, đừng nói là đối phó Đấu Thần điện tổng Điện chủ, chính là chín đại điện sĩ liên thủ, cũng không thoải mái. Xúc động thì làm được cái gì, chỉ có thể phí uổng tánh mạng mà thôi.

- Tiếc rẻ tánh mạng của mình, không thể báo thù cho thần tôn sao? Tánh mạng của ta là do thần tôn ban cho, vì hăn mà chết cũng là việc phải làm.

Từ khi nghe được lực lực đã chết, cảm xúc thần tôn bồi bàn vẫn ở vào trạng thái điên cuồng, Lý Dật chỉ có thể dùng thanh âm càng lớn tới thức tỉnh hăn:

- Chúng ta nếu toi mạng, thù thần tôn ai tới báo đây? Bác nhĩ bác đề tháp, người tỉnh đi, đừng tưởng rằng thần tôn đối với người có ân nghĩa. Hiện tại ta có cơ hội đánh tan Đấu Thần điện, vì cơ hội này, ta đã đợi ba năm, nếu như chúng ta có thể ở trong cơ hội này, đừng nói là tru sát tổng Điện chủ, chính là diệt Đấu Thần điện xóa tên tại Đấu Thần đại lục cũng không phải là không được.

Rốt cục, Bác nhĩ bác đề tháp tựa hồ bị đả động, mục quang huyết hồng chậm rãi khôi phục lại bình thường, sững sờ nhìn Lý Dật, lúc này mới chán nản ngồi ở bên cạnh một tảng đá, thống khổ ôm lấy đầu của mình.

- Được rồi, Bác nhĩ bác đề tháp, người cần yên tĩnh một chút. Nếu như người tỉnh táo lại còn liều lĩnh đi tìm Đấu Thần điện liều mạng, ta cũng sẽ không lại ngăn cản người nữa. Nhưng nếu như người đối với kế hoạch của ta có hứng thú, người có thể tùy thời gia nhập chúng ta. Ta hy vọng người sẽ không hối hận lựa chọn.

Nói xong, Lý Dật vỗ vỗ bả vai Bác nhĩ bác đề tháp, sau đó về đại doanh quân đội Tinh linh tộc của mình.

Trải qua nhiều ngày như vậy, Tinh linh tộc không có nhàn rồi, ít nhất, đại bản doanh tu kiến thành một tòa nhà. Sau khi bố trí ổn thỏa lục chỉ đảo tiên, Cung bản cùng thiên ma Thánh nữ, Lý Dật triệu tập cao cấp tướng lĩnh Tinh Linh quân đội, hỏi tình hình hiện tại.

Đấu Thần điện cùng Ma tộc trong lúc Lý Dật rời đi mười mấy ngày, cũng không có dị động gì, chỉ có chút ma thú đơn thương độc mã xông qua hạp cốc, trở thành con mồi của Tinh linh tộc chiến sĩ. Mà Tinh linh

tộc bởi vì đánh lui ma triều sĩ khí chưa từng có, đại quân cũng đã tập kết đúng chỗ, tổng binh lực đạt đến gần mười vạn.

Mười vạn Tinh Linh quân đội, là binh lực cực hạn của Tinh linh tộc có khả năng điều khiển, đủ thấy Tinh linh nữ vương cùng Tinh linh tộc đối với tròng nguy cơ này coi trọng như thế nào rồi.

Biết được có mười vạn Tinh Linh đại quân, lông mày Lý Dật không khỏi nhíu lại, áp lực này cũng quá lớn. Điều này nói lên, hẳn chỉ là một sát thủ, mà không phải là một tướng quân, khổng chế một chi quân đội khổng lồ như vậy cũng không phải là dễ, một cái quyết sách của mình ảnh hưởng đến tánh mạng ngàn vạn Tinh linh tộc nhân.

Áp lực lớn chưa từng có.

Trao đổi ngắn ngủi đã xong, Lý Dật gọi Thi đấu phàm lại. Có một việc, Lý Dật cảm thấy không dễ nói ra miệng.

- Thi đấu phàm huynh đệ, những ngày này thật là vất vả cho người.

Thi đấu phàm cười, nói:

- Lý Dật huynh đệ nói gì vậy, người là một nhân loại cường giả vì Tinh linh tộc chúng ta có thể quên cả sống chết, ta vì tộc nhân của mình, đây là nghĩa bất dung từ, tại sao vất vả đây.

- Là ta khách khí, thi đấu phàm, nói chuyện đứng đắn nhé, đối với đánh cuộc đấu, người có lòng tin không?

Đây là một vấn đề nghiêm túc, thi đấu phàm lo lắng sau nửa ngày, sau đó mới hồi đáp:

- Ta không biết, đấu khí nhân loại các người cùng Tinh linh tộc cung tiễn, ma pháp chúng ta hoàn toàn không cùng một hệ thống, ngoại trừ đã cùng người giao thủ, ta không có kinh nghiệm gì nhiều. Bất quá, ta nghĩ, đối với địch nhân của ta mà nói, hẳn có lẽ càng không biết, bởi vì hẳn càng không có kinh nghiệm cùng Tinh linh tộc chiến sĩ giao thủ.

Lý Dật nhẹ gật đầu, nhưng cũng không đồng ý lời nói của thi đấu phạm:

- Người nói có lẽ không sai, nhưng trước ta cùng người giao thủ, cũng không có kinh nghiệm cùng Tinh Linh chiến sĩ chiến đấu. Người phải biết rằng, tham gia đánh cuộc đấu đều là cường giả, không có ai thực lực dưới ta.

Lý Dật ý tứ tuy biểu đạt uyển chuyển, nhưng Thi đấu phạm lập tức hiểu ngay. Hẳn đối với Lý Dật không đánh lại, như vậy, tại đánh cuộc đấu đối mặt đối thủ càng mạnh phần thắng liền có thể nghĩ.

- Lý Dật huynh đệ, ý của người là sao?

- Đang mang đại sự tồn vong của Tinh linh tộc, thi đấu phạm huynh đệ, xin tha thứ ta nói thật, cũng không phải ta xem thường thực lực của người, mà là ta cho rằng để cho một nhân loại cường giả đi ứng chiến, khả năng nắm chắc càng lớn hơn một chút.

- Nhân loại cường giả, người chỉ là vị ấy?

- Lực chỉ đảo tiên cùng thần tôn bồi bàn, đảo tiên thực lực trên ta, điểm này không có gì nghi ngờ. Về phần thần tôn bồi bàn, hẳn từ nhỏ bên người một Đấu Thần cường giả tu luyện, tuy kinh nghiệm thực chiến không nói phong phú, nhưng tu bác đại tinh thâm, ngay cả ta cũng không bằng. Ý của ta là, để cho bọn họ cùng đi với ta tham gia đánh cuộc đấu.

Đối với một cái tinh linh chiến sĩ cao ngạo mà nói, lâm trận bỏ chạy là một loại sỉ nhục không cách nào tha thứ, tuy thi đấu phạm cũng không phải là lâm trận bỏ chạy, nhưng quan hệ vận mệnh Tinh linh tộc đại chiến, thi đấu phạm cảm giác có chút thất vọng.

- Ta tin tưởng quyết định của người, Lý Dật huynh đệ, đánh cuộc đấu giao cho các người, ta sẽ toàn lực chỉ huy quân đội, hậu thuẫn cho các người.

Sớm Đánh Cuộc Đấu

Q.6 - Chương 449: Sớm Đánh Cuộc Đấu

Thi đấu phàm cất bước đi, Lý Dật xoay người trở đại doanh, đang chuẩn bị tiến hành tu luyện. Không ngờ mới xoay người, sau lưng có một tiếng gió, sau đó một người mau lẹ tiếp cận chính mình, từ phía sau bưng kín ánh mắt của hắn.

- Là ai?

Lý Dật lãnh quát một tiếng, giả bộ như không biết.

Lại nghe cung vô song cố ý thô giọng nói:

- Người đoán đi.

Đây cũng không phải là phong cách của Cung vô song, vị mỹ nữ cường thế này, khi nào thì cũng như thiếu nữ đùa giỡn như thế. Lý Dật nội tâm vừa động, cố ý nói:

- Lý Băng tỷ, là người sao?

Rõ ràng cảm giác được tay Cung vô song rung động, ngữ khí cũng trở nên có chút cổ quái:

- Không phải, lại đoán đi.

- Vậy nhất định Lạc Thủy muội muội.

- Lý Dật.

Cung vô song đột nhiên buông tay, quát lên một tiếng bạo rống kinh thiên quỷ thần khiếp.

- A, Vô Song tỷ, không có ý tứ, không có ý tứ, tại trong mắt ta, người vẫn là nữ thần hóa thân thành thực vũng vàng, ta thật sự không ngờ người chơi loại trò chơi tiểu cô nương này.

Lý Dật vừa nói xin lỗi, nhưng trong lòng thì suy ngẫm. Không nghĩ tới cung vô song phản ứng kịch liệt như vậy, lần này thử, đúng là khiến cho người ta lo lắng. hai mỹ nữ bên kia Khuê Khắc hạp cốc, tùy thời đều có thể xuất hiện ở trong đại quân Tinh linh tộc, khi đó...

- Người là cố ý sao.

Cung vô song cũng không dần, lúc này đã có chút ít trì hoãn, chất vấn:

- Người nhất định là cố ý chọc ta ghen, xem bộ dáng của ta người vui vẻ. Lý băng, Lạc Thủy, một người phía xa thiên phong đế quốc, một người tại thần long cảng, làm sao có thể xuất hiện ở chỗ này... Gặp quý, không phải là người nghĩ các nàng sao.

Thấy Cung vô song đầu óc cũng có chút hỗn loạn. Dù sao, đối với một nữ nhân mà nói, chuyện như vậy, không có biện pháp bảo trì bình tĩnh.

- Ta không có cố ý chọc giận người, ai, Lý băng cùng Lạc Thủy, các nàng ở Khuê khắc hạp cốc... ta lần này đi ra ngoài gặp phải.

- Các nàng thật sự đến đây?

Cung vô song cảm xúc lại khẩn trương lên, nhưng biểu lộ khẩn trương rất nhanh trôi qua, cố ý lại biểu hiện không sao cả.

Lý Dật liền đem chuyện gặp phải hai nữ tranh đấu tại khách điểm, còn mang các nàng đến Khuê Khắc hạp cốc thuật một lần, đương nhiên, có chút chi tiết tại trong khách sạn, Lý Dật không có nói ra. Cuối cùng, Lý Dật mới nói:

- Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, các nàng hiện tại đã nắm giữ một chỉ lực lượng không nhỏ. Vốn chuyện này Vô song đi làm ta yên tâm, nhưng lúc đó cũng chỉ có hai nàng mới có thể xử dụng.

- Không có gì lạ.

Tình địch gần trong gang tấc, Cung vô song vui mừng gặp lại lập tức cảm thấy thất bại, hơn nữa đến một lần là hai nàng, đối với nữ nhân nào cũng vô pháp cao hứng được.

- Tốt lắm, đừng nóng giận, nói chánh sự đi, vấn đề này thật đúng là phiền người đi một chuyến. Hai ngày này, vô song vất vả rồi, lúc này bên ngoài hạp cốc, cùng Lý băng Lạc Thủy liên hệ, ta cùng các nàng thành lập phương thức liên lạc, để tình huống có biến, các nàng có thể cùng chúng ta trong ngoài hô ứng.

Lý Dật nói chính sự, Cung vô song cũng vô pháp phản bác, ôn hoà đáp ứng.

Chính sự vừa xong, tiếp theo chính là tà việc.

- Vô Song tỷ, chia tay nửa tháng, có nhớ ta hay không.

- Không có.

- Không có khả năng, ta thường xuyên cũng không có việc mà hắt xì, chẳng lẽ còn có mỹ nữ khác nhớ ra sao. Vô Song tỷ không cần vô tình như vậy, ta mỗi lúc trời tối đều nghĩ đến nàng.

Một mặt nói, Lý Dật tay đã ôm, cái mũi dán vào cần cổ, ngửi mùi thơm nhàn nhạt trên thân thể cung vô song.

- Chán ghét.

Cung vô song giãy một chút, nhưng cước bộ không có di động.

- Vì cái gì nữ nhân rõ ràng yêu mến đều nói chán ghét.

Từ phía sau lưng Cung vô song, hai tay lại dọc từ hai bên bụng không ngừng trượt nhẹ, nhẹ nhàng chậm chạp nâng hai mảnh vải nhuyễn. Giống như điện giật, Cung vô song không tự giác ngâm khẽ một tiếng, thân thể có chút run run.

- Nơi này là quân doanh, Lý Dật người không làm bừa.

- Đúng, là quân doanh của ta, quân doanh của ta do ta làm chủ, Vô Song tử, người không phải sợ.

Trên tay động tác càng thêm bừa bãi, nhắm trúng kiêu đồn. Cung vô song thở gấp liên tục, thẹn thùng lại không đành lòng cự tuyệt, tựa hồ còn có mấy phần chờ mong.

- Khởi bẩm thống suất.

Bỗng nhiên, cửa đại doanh bị đẩy mạnh ra, một cái Tinh Linh chiến sĩ xông vào. Nhìn thấy không khí mập mờ, Tinh Linh chiến sĩ cũng vội nói:

- Thống, chỉ huy, ta, ta không phải cố ý.

- Khái, khái... một con kiến thật lớn, rất cực cho ta bắt được... Có chuyện gì không?

Cung vô song mặt đã sớm đỏ lên, chạy như gió cuốn vào trong phòng.

- Chỉ huy, nếu không dễ dàng, đợi lát nữa rồi nói sau.

Thối tiểu tử, chuyện tốt đã bị phá hủy, không nói có thể văn hồi sao? Lý Dật tức giận phát phát tay:

- Nói đi, nói đi.

- Đấu Thần điện vừa mới phái sứ giả tới, hẹn chỉ huy tại hạp cốc gặp mặt, nói là thương thảo cụ thể công việc đánh cuộc đấu. Thỉnh chỉ huy định đoạt.

Vội vàng như vậy sao, suốt đêm đã có phản ứng, xem ra, đối với Lý Dật mang đi Cung bản cùng thiên ma Thánh nữ, Đấu Thần điện cũng thật có chút cảm xúc. Nhớ tới việc đêm nay, Lý Dật không khỏi mồ hôi lạnh, nếu không có thần tôn bồi bàn ngoài ý muốn xuất hiện, đêm nay mình cùng

lục chỉ đảo tiên đựng vào thiên la địa võng, thật đúng là hung hiểm vô cùng, muốn toàn thân trở ra thật đúng là không thể.

Cái này kêu là người tính không bằng trời tính, Đấu Thần điện nằm mơ cũng không nghĩ ra nửa đường một cái Đấu Thánh cường giả xuất hiện, sau đó lục chỉ đảo tiên có thể đánh ra cao giai Bạch Hổ đấu kỹ thoát thân.

- Nói cho sứ giả, ta sau đó sẽ đến.

Ngược lại muốn nhìn, Đấu Thần điện rốt cuộc bày trò gì đây.

Nhưng, cũng không thể cứ như vậy tiến đến, nói như thế nào cũng muốn mấy lão quái vật kia ăn không khí. Thấy Tinh Linh binh lính sắc mặt mập mờ lui đi ra ngoài, Lý Dật tiện tay đánh ra một đạo không gian giam cầm phong bế cửa gỗ, lúc này mới đi vào bên trong.

Cung vô song vẻ mặt ửng hồng, càng thêm vài phần vũ mị, Lý Dật đi vào, vội vàng nhào tới.

- Người là sắc quỷ, còn không sợ...

Cung vô song cũng không có biện pháp nói ra, bởi vì đôi môi đã bị một đôi môi khác dán sát vào.

Khuê Khắc hạp cốc, đêm nay gió cũng không nhỏ, hắc y điện sĩ vẻ mặt âm trầm đứng ở trong hạp cốc, gió thổi làm trường sam nhất thời phiêu dật, nhưng lãnh khí làm không khí cứng lại. Bên cạnh hắn, tử y điện sĩ nhỏ giọng nói thầm:

- Làm sao còn chưa tới, trời thật là lạnh.

Bên kia, bạch y điện sĩ nhìn một cái:

- Vững vàng, đều là thân phận điện sĩ, làm sao còn xúc động như vậy.

Gió vẫn thổi, ba thân ảnh mục quang sáng giọi, giống nhau ba đầu thất ma lang. Nhưng, bọn họ không cách nào nhìn rõ, không cách nào nhìn thấy vài dặm trong đại doanh Lý Dật xuân quang nhộn nhạo, nếu không, không biết tam đại điện sĩ có thể chảy máu mũi hay không.

- Lý Dật tiểu tử này, hẳn có thể không tới.

Rốt cục, hắc y điện sĩ cảm giác ngu ngốc đứng chờ ở đây.

- Nếu hẳn không đến, chúng ta đi thôi.

- Hừ, không đến, chẳng lẽ Lý Dật là người lật lọng sao.

Vì vậy tiếp tục chờ, Một đêm lẫn qua lẫn lại, lúc này đã gần sáng sớm, hạp cốc gió càng lạnh, trong lúc này mặc dù không có băng đóng băng thế giới giá lạnh, nhưng cho dù là giá lạnh, đối với điện sĩ cường giả cũng không có chút ảnh hưởng, nhưng, tình hình có chút đau khổ chật vật.

Ấn ấn, trên lông mi tam đại điện sĩ, chẳng biết lúc nào đã xuất hiện một tầng băng sương hơi mỏng.

Cho đến lúc này, hạp cốc đối diện, một bóng người mới chậm rãi đi tới. Đúng, là một người, không có bất kỳ người nào đi bên cạnh.

Lý Dật thoát nhìn có chút lười biếng, vẻ mặt ngáp dài không tình nguyện đứng cách tam đại điện sĩ ngoài trăm mét.

Khoảng cách này, lập tức cách xa phạm vi tam đại điện sĩ ra tay.

- Lão quỷ, khuya khoắt không ngủ được... Gặp quỷ, rất nhanh trời đã sáng, các người cũng thật tinh lực tràn đầy, một chiêu Bạch Hổ đấu kỹ kia của lục chỉ đảo tiên không có đem các người đánh thành tàn phế sao?

- Lý Dật, người cũng quá coi thường Đấu Thần điện, nếu một chiêu Bạch Hổ đấu kỹ có thể đánh cho chúng ta tàn phế, Đấu Thần điện còn xưng là đệ nhất thế lực Đấu Thần đại lục sao.

- Đấu Thần điện đệ nhất thế lực Đấu Thần đại lục sao? Ta làm sao không biết. Tử y điện sĩ, người không phải đang khoác lác chứ.

- Nói khoác là người.

- Tốt lắm, đừng cãi, tử y người cũng im miệng. Lý Dật, nói chánh sự đi.

- Chính sự cái muội người, chính sự không thể đợi đến hừng đông nói sau sao. Hại Lão Tử từ trong chốn đứng lên, mọi người Đấu Thần điện đều biến thái sao?

Lúc này Lý Dật có chủ tâm khiêu khích.

Bị Lý Dật bỗng nhiên quát to, tam đại điện sĩ không khỏi hiện lên xấu hổ, tử y điện sĩ càng vẻ mặt oán thầm:

- Lão Tử còn trong gió rét đợi người nửa ngày?

Bất quá sợ trở ngại uy nghiêm của hắc y điện sĩ, vẫn nhịn xuống không nói.

- Lý Dật, đừng kiêu ngạo, đêm nay tìm người, chính là muốn thương lượng một chút.

- Còn có cái gì cần thương lượng, đến lúc đó ở trong hạp cốc gặp là được.

- Bản điện muốn trận đấu đánh cuộc đấu, định tại ba ngày sau, người xem như thế nào?

Lý Dật không chút nghĩ ngợi hồi đáp:

- Tốt, nếu hắc y điện sĩ vội vã chịu chết, bản thiếu sẽ thành toàn cho người.

Lý Dật cũng muốn sớm một chút, dù sao có lục chỉ đảo tiên, thần tôn bồi bàn cũng không dễ dàng, đêm dài lắm mộng, bắt đầu đánh cuộc đấu sớm

một chút đúng là cầu còn không được.

Hắc y điện sĩ nhìn quanh hạp cốc, lại nói:

- Mặt khác, về địa điểm đánh cuộc đấu, cái hạp cốc này cũng không tránh khỏi quá mức chật hẹp, không bằng đổi địa phương khác.

Đề nghị này đưa tới Lý Dật cảnh giác, không phải là muốn đùa giỡn gì đó sao?

- Để công bình, địa điểm đánh cuộc đấu do người tới định, như thế nào?

- Hảo.

Lý Dật nhất thời có chủ ý lựa chọn địa hình có lợi nhất, nhân tiện nói: - Lần này đánh cuộc đấu là sự kiện trọng đại Đấu Thần đại lục trăm ngàn năm qua, địa điểm tự nhiên cần lựa chọn kỹ rồi. Nếu như vậy, chờ ta tuyển định lại phái người thông tri các người.

- Còn có một sự kiện cuối cùng, trận đấu đầu tiên, hôm nay chúng ta liền quyết định cường giả xuất hiện đi.

So sánh với địa điểm đánh cuộc đấu, vấn đề này càng mấu chốt. Lý Dật trong nội tâm cả kinh, trên mặt lại bất động thanh sắc:

- Hắc y điện sĩ, người trước tiên nói về ba vị cường giả các người tham gia đi.

- Bản điện, ma thành thành chủ, còn một vị là Đấu Thần điện các lão.

- Bên ta ba người điện sĩ các hạ đêm nay đều được nhìn thấy, là tại hạ, cùng lục chỉ đảo tiên, thần tôn bồi bàn.

- Thần tôn bồi bàn sao?

Hắc y điện sĩ đối với tên này cực kỳ lạ lẫm, vẻ mặt hồ nghi nói:

- Chính là Đấu Thánh cường giả đêm nay đột nhiên hiện thân sao?

- Không sai, chính là hắc. Về phần thứ tự xuất trận, cái này đến trận đấu rồi nói sau?

Hắc y điện sĩ lại kiên trì nói:

- Tự nhiên muốn trước định ra, bằng không đến lúc đó đám cường giả lại chỉ trích, chẳng phải tổn hại phong phạm song phương.

Thì ra hắc y điện sĩ lo lắng như vậy, ý hắc là, nếu như ấn định xuống, đến lúc bắt đầu đánh cuộc đấu, thứ tự xuất trận không có thay đổi nữa.

- Tốt lắm, hắc y điện sĩ, người nói thứ tự xuất trận đi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Long Sủng Tiến Hóa

Q.6 - Chương 450: Long Sủng Tiến Hóa

Đối với vấn đề mấu chốt của đánh cuộc đấu, hắc y điện sĩ tự nhiên sẽ không khinh địch như vậy, hừ lạnh một tiếng, nói:

- Đừng nghĩ đùa giỡn, bản điện cũng không muốn chiếm tiện nghi của người, chúng ta bằng vận khí quyết định, như thế nào?

Cách làm này là công bình nhất, nhưng cũng nguy hiểm thật lớn. Lý Dật hiện tại thấy cách đánh tổ hợp là tốt nhất, để lục chỉ đảo tiên đối phó ma thành thành chủ, hắc đối phó hắc y điện sĩ, thì tối thiểu hai trường này có tỷ lệ thắng rất lớn, còn thần tôn bồi bàn, cho dù không thể thắng cũng không ảnh hưởng gì đến đại cục.

- Điện sĩ các hạ, không nói gạt người, lục chỉ đảo tiên đại biểu bên ta xuất chiến, đơn giản là hắc và ma thành thành chủ có ân oán với nhau, ngoại trừ ma thành thành chủ, hắc sẽ không cùng đối thủ khác giao

chiến. Cho nên ý của ta là trận này bọn họ nhất định phải đấu với nhau rồi, hai trường hợp còn lại thì tính bằng vận khí thôi.

Nói như vậy, tối thiểu có thể bảo trụ một trận thắng.

Lý Dật lo lắng nhất lực đạo tiên đấu với Đấu Thần điện các lão, trận này hoàn toàn không cách nào nắm chắc thắng.

Trầm ngâm sau nửa ngày, hắc y điện sĩ tự nhiên tự hỏi:

- Hảo, bản điện nhường một bước.

Nhẹ nhàng nâng tay, dưới chân một cục đá bị hút vào bàn tay, sau đó hai tay úp vào đáp:

- Còn lại hai trường hợp xem thiên ý. Nếu như người đoán đúng cục đá trong tay ta, liền cùng ta đấu với nhau, nếu như đoán sai, liền đánh cùng các lão.

Lý Dật gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Bất quá, lúc này, Lý Dật đã đoán sai, cái này có ý nghĩa là hắc y điện sĩ đánh với Thần tôn bồi bàn, mà hắn thì đấu với Đấu Thần điện các lão.

Đấu Thần điện các lão, chính thức siêu cấp lão quái vật, trời biết bọn họ có tu vi như thế nào, nếu như nói các lão thực lực trên Đấu Thần điện tổng Điện chủ, chỉ sợ cũng không có người phản đối. Ngay cả Lý Dật cuồng ngạo, tại trước mặt Đấu Thần điện các lão, cũng tự nhận không có phần thắng. Nói như vậy, mấu chốt thắng bại ngay ở tại hắc y điện sĩ cùng Bác nhĩ bác đề tháp.

- Ha ha, bản điện kỳ thật rất muốn cùng Lý Dật các hạ quyết tử chiến, xem ra lão Thiên không có cho bản điện cơ hội này,

Hắc y điện sĩ sẽ đặc ý cực kỳ, hắn khôn khéo, tự nhiên nhìn ra được, thần tôn bồi bàn tuy thực lực không tầm thường, nhưng kinh nghiệm thực

chiến cùng hãn không cùng cấp bậc. Đối với đánh cuộc đấu, hắc y điện sĩ tràn đầy tin tưởng.

So sánh, Lý Dật ác liệt hơn nhiều.

- Ba ngày sau đánh cuộc đấu bắt đầu.

Không muốn nói nhảm, Lý Dật xoay người rời đi.

Tình thế xác thực nghiêm trọng, chỉ có ba ngày thời gian, Lý Dật rõ ràng trong vòng 3 ngày, chính mình nhất định phải làm một việc.

Bất quá dưới mắt, hãn càng cần đi làm một sự kiện khác.

Lúc này hãn phải trở lại ổ chăn, ôm thân thể mềm mại kia ngủ tiếp. Tưởng tượng như vậy, Lý Dật cảm thấy lẩn tránh cả người lên.

Nhưng điều làm Lý Dật có chút thất vọng, chính là khi hãn trở lại trong đại doanh của mình, Cung vô song đã ly khai. Lý Dật thất thần trong chốc lát, sau đó mà bắt đầu ngủ.

Đương nhiên là bởi vì kết quả đêm nay rút thăm, lâm trận mới mài gươm, cho nên hãn từ thông dong giới triệu long sủng xèo xèo ra, lấy long huyết, Lý Dật bắt đầu luyện hóa. Huyết bệnh trạng Xèo xèo chóng mặt rốt cục ngày càng thích ứng, lúc này đầu cự long nghiêm túc nhìn Lý Dật luyện hóa máu của mình, đột nhiên cũng ngồi xuống. Một vòng kim sắc quang mang nhàn nhạt hiển hiện tại bốn phía thân thể xèo xèo, hào quang càng ngày càng sáng rực, rất nhanh lẩn át ngọn đèn tinh thạch, trong đại doanh lúc này cũng sáng giống như ban ngày vậy.

Bên ngoài Đại doanh đám thủ vệ tinh linh phát hiện, trong đại doanh Lý Dật có vô số kim sắc hào quang chói lọi từ trong khe hở tiết lộ ra, ánh sáng mãnh liệt bay thẳng đến chân trời, mãnh liệt đến mức tận cùng, tia sáng này xuyên thấu tấm ván gỗ, cả mộc phòng thoát nhìn giống như là một vầng thái dương.

- Trời ạ, chỗ đó xảy ra chuyện gì?

- Chỉ huy không có việc gì chứ, chúng ta nhanh đi xem.

- Chỉ huy đang tu luyện, nghe nói nhân loại cường giả lúc tu luyện không có thể đã bị quấy rầy, nếu không sẽ bị tẩu hỏa nhập ma.

- Vậy làm sao bây giờ?

Mọi người không biết rõ phải làm gì, kinh ngạc nhìn kim sắc hào quang chói lọi mà không biết làm sao.

Lý Dật cũng cảm thấy cái biến hóa này bất thường, chỉ là loại dị tượng này cũng không có nguy hiểm, mà luyện hóa long huyết cũng không có gián đoạn.

Đến khi long huyết trong ắn chứa huyết mạch chi lực hoàn toàn hấp thu, Lý Dật lúc này mới dừng tu luyện, mở mắt ra.

Một màn trước mắt làm Lý Dật trợn mắt ngạc nhiên, long sủng xèo xèo lúc này đã hoàn toàn hóa thân một đoàn quang cầu, quang rực sáng che hết thấy, căn bản không thấy rõ hình rồng xèo xèo. Qua thật lâu, cái ánh sáng này mới nhạt dần, thân thể long cực đại xuất hiện ở trước mặt Lý Dật.

Hiện tại thân thể Xèo xèo đã cao hơn Lý Dật một thước, một thân long lân như hoàng kim sáng lạn lóe ra quang mang rạng rỡ, quanh thân phát ra khí tức làm cho người ta có một loại cảm giác vô cùng áp bách, đây là Lý Dật biết chính là long uy.

Xèo xèo, tiến hóa rồi?

- Chủ nhân, người nhận ra ta sao?

Xèo xèo biểu lộ, tựa hồ như đang cười, tuy một con rồng cười biểu lộ cùng nhân loại kém quá xa, bất quá Lý Dật vẫn có thể cảm giác rõ ràng được quái vật khổng lồ đang nhìn mình cười.

- Xèo xèo, chúc mừng người trưởng thành.

Long Tộc sau khi tiến hóa, thân thể cũng sẽ phát sinh biến hóa, lúc đó mới có thể sử dụng ngôn ngữ nhân loại, theo điểm này, Long Tộc trời sinh đã hiểu ngôn ngữ nhân loại, khi tiến hóa tới trình độ nhất định mới sử dụng được mà thôi.

- Nếu không tiến hóa ta liền muốn bị đè chết, chủ nhân, ta van người, người từ nay về sau đừng có nhốt ta vào dung giới được không, trong này thật sự rất nhàm chán.

Xèo xèo nói làm Lý Dật dờ khóc dờ cười, trong nội tâm không khỏi có chút áy náy, hẳn chỉ lo làm cho hẳn cảm thấy thuận tiện, để cho xèo xèo ở trung dung giới là có phần vô nhân đạo... May mắn Đấu Thần đại lục không hề tổ chức bảo vệ động vật.

- Ta đáp ứng người, từ nay về sau không đem người nhốt vào dung giới.

Để tỏ lòng thành ý của mình, Lý Dật đem cái dung giới kia một chương đập tan thành mảnh nhỏ.

- Cám ơn chủ nhân, còn có một chút, đừng gọi ta là xèo xèo được không, ta có tên, chẳng những có tên, mà còn chính là dòng họ Long Tộc cao quý.

- Điều này cũng không có thể trách ta, ai bảo người không nói tiếng người được, ta chỉ biết gọi xèo xèo... Người tên là gì.

- Ta gọi là Tạt Tạt.

Lý Dật cảm thấy chóng mặt, danh tự này quá dài, nếu trong lúc đánh nhau muốn gọi long súng hỗ trợ, chỉ sợ tên cũng không hô đủ được.

- Cái này là dòng họ của ta, người có thể gọi ta là Tạt Tạt, trên thực tế, tại Long đảo, bọn họ đều gọi ta như vậy.

Lý Dật nhẹ nhàng thở ra:

- Tạt Tạt, người bây giờ là một đầu long chính thức, ta nghĩ thực lực của người rất kinh người nhỉ.

- Cái này, ta cũng không biết.

Tạt Tạt cũng không rõ ràng lắm thực lực của chính mình hiện tại.

Lý Dật vượt cái mũi nghĩ nghĩ, nói:

- Đi, chúng ta đi thao luyện một chút.

- Oanh.

Cửa đại doanh bị một thân hình khổng lồ xông tới thành biến thành vô số mảnh nhỏ, là do thân hình của Tạt Tạt phá hủy.

Tinh linh tộc nhân đối với đầu long sủng này của Lý Dật cũng không xa lạ gì, nhưng cũng không nghĩ tới nó đã trở nên khổng lồ như vậy, cảm giác tràn ngập lực lượng, Long Tộc trời sinh long uy, những Tinh linh tộc nhân kia cũng không dám trêu đùa long sủng nữa. Mấy tháng trước, chính là bọn nhỏ Tinh linh tộc, cũng có thể cùng Tạt Tạt trêu chọc.

- Tạt Tạt, tiến công ta.

- Chơi, đánh thật là hay?

- Đương nhiên là đánh thực, dùng toàn lực.

Không dùng toàn lực sao có thể thử ra thực lực chân thật của Kaka được, Lý Dật nói như vậy, Tạt Tạt cũng không khách khí, đối với yêu cầu của chủ nhân, hẳn đã có thói quen phục tùng.

- Đạp, đạp, đạp.

Thân thể khổng lồ ẩn chứa lực lượng cự đại trải qua chạy lấy đà gia tốc, nghiễm nhiên không thua gì một tòa núi nhỏ, Tạt Tạt lợi dụng của thân mình cường hoành, trực tiếp hướng Lý Dật xông tới. Lực lượng đột

nhiên tăng mạnh, Long Tộc thiên phú uy áp như vậy cũng làm cho tinh linh chiến sĩ không khỏi thất sắc.

Lý Dật vừa mừng vừa sợ, kinh hãi cổ lực lượng này chính là dùng thực lực của mình, cũng hoàn toàn không thể làm gì được, vui mừng chính là, Tạt Tạt rốt cục cũng đã trở thành Long Tộc chiến sĩ. Lúc này chỉ quyết bay động, không gian ba động rung động nhộn nhạo phủ kín thế công của Tạt Tạt.

- Ba ba ba.

Không gian rung động không ngừng bạo liệt, hai cổ lực lượng hóa thành vô số năng lượng mảnh nhỏ, hướng bốn phía bay ra khắp nơi.

Tạt Tạt hình rồng đánh nát từng đạo không gian giam cầm, làm cho Lý Dật cảm giác không phải là thân thể huyết nhục, mà như một cỗ xe tăng hạng nặng, đầu khí của mình khổng lồ chế không gian năng lượng căn bản không cách nào ngăn cản loại lực lượng này đánh sâu vào. Thân hình bạo lên, tránh đi thế công hung hãn của Tạt Tạt, giữa không trung, một chiêu Chu Tước trung giai đấu kỹ của Lý Dật kích phát ra.

Chiêu này là băng hệ Chu Tước trung giai đấu kỹ, tuy uy lực cũng không tính cao, nhưng từ một vị Đấu Thánh đánh ra, thực sự cũng không phải chuyện đùa. Trong không gian hiện ra vô số bông tuyết, cuồng xoáy hướng Tạt Tạt cuốn tới.

- Ngao.

Cảm nhận được trong không gian tràn đầy hàn ý, Tạt Tạt hoàn toàn xuất phát từ bản năng ngâm lên một tiếng rồng ngâm, trên thân thể kim quang tràn đầy, nhanh chóng đánh ra một cỗ hỏa diễm, đem những bông tuyết trong không gian thiêu không còn một mảnh.

Một hỏa hệ cự long, Lý Dật có thể cảm giác được, Tạt Tạt phun trào ngọn lửa này tinh thuần vô cùng, hoàn toàn không kém hơn hỏa hệ đầu khí Nam Minh Lưu hỏa. Nam Minh Lưu hỏa tuy được xưng thiên địa

hỏa tinh khiết, nhưng dù sao cũng là do nhân thể tu luyện mà thành, mà lửa của Tạt Tạt, là thiên phú Long Tộc.

- Hảo, còn có thủ đoạn gì nữa, sử dụng đi.

- Đây chính là người nói, chủ nhân, ta muốn dùng Long Tộc đấu kỹ.

- Long Tộc đấu kỹ? Long Tộc cũng có đấu kỹ? Ta không thấy có long tộc dạy người đâu,

Lý Dật sững sờ hỏi.

- Long Tộc đấu kỹ kim long là thủ đoạn công kích đặc biệt, không cần có long giác, hẩn tồn tại ở trong trí nhớ của ta.

Tạt Tạt nói, một bên đã giương rộng hai cánh, muốn chèo chống thân thể khổng lồ phi hành, phải cần khí xoáy phóng ra, theo long dực Tạt Tạt lướt động, trong không gian tự nhiên sinh ra từng đạo gió cuốn. Tình cảnh này, cùng phi cơ trực thăng cất cánh rất giống nhau.

Hình rồng bay vào giữa không trung, Tạt Tạt đột nhiên xoay tròn, nguyên vốn không khí kịch liệt lưu chuyển, hình thành đạo đạo phong nhận, phát ra tiếng xé gió chói tai, hướng Lý Dật tráo xuống.

Đây cũng không phải là ma thú bình thường phát ra phong nhận, mà là một đầu cự long trưởng thành thi triển đấu kỹ, Lý Dật không dám khinh thường, hẩn cũng không muốn làm người thứ nhất Đấu Thần đại lục bị sủng vật của mình đánh bại. Trên cổ tay một hồi không gian ba động, Phá Thiên kiếm thành linh xuất hiện, nhanh bắn ra, nghênh hướng đạo đạo phong nhận khủng bố.

- Rầm rầm rầm.

Phong nhận bị tiên thiên chi khí Phá Thiên kiếm chém thành mảnh nhỏ, năng lượng tàn sát bừa bãi chậm rãi tiêu tán ở trong không gian vô hình.

Nhưng là gặp quý, long súng Tạt Tạt tựa hồ đánh thành nghìn, thân thể càng chuyển càng nhanh, phong nhận càng ngày càng nhiều, năng lượng càng ngày càng dư thừa.

- Đủ rồi Tạt Tạt, Dừng tay lại.

Lý Dật la hoảng lên.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Điện Các Lão.

Q.6 - Chương 451: Đấu Thần Điện Các Lão.

Phen này Lý Dật thoả mãn, nếu như hấn dùng toàn lực, cũng không bị thua, đương nhiên kết cục là lưỡng bại câu thương. Thực lực Tạt Tạt, lấy tu vi tiêu chuẩn nhân loại, tương đương với nhất tinh Đấu Thánh.

Nhiều thêm một trợ thủ là Đấu Thánh cường giả, hắc hắc, Lý Dật vui sướng vô cùng. Dựa theo ước định Đấu Thần đại lục, súng vật cũng thuộc về một bộ phận thực lực của cường giả, mà đem Tạt Tạt ra trận, tuy hình thể rất lớn, nhưng cũng không trái với ước định đánh cuộc đấu.

Hai đánh một, tỷ lệ thắng cũng cao hơn, sau khi vui mừng, Lý Dật đi đến vỗ vỗ Tạt Tạt:

Tạt Tạt, người có tâm nguyện gì cứ việc nói, ta nhất định sẽ thoả mãn người.

- Ta đói, chủ nhân.

Tạt Tạt có chút ủy khuất hồi đáp, đồng thời dùng long dực vỗ vỗ bụng của mình.

Đúng lag mấy ngày nay sự tình rối ren, đã quên chuẩn bị thực vật cho long súng.

Ba quân mang thịt đến đây, để cho Long Tộc chiến sĩ chúng ta ăn no.

Lý Dật hướng về Tinh Linh các chiến sĩ lớn tiếng nói lên.

Tạp Tạp xác thực đói bụng lắm, bữa tiệc này cơ hồ ăn hết phân lượng thịt ngàn người ăn, Tinh Linh đầu bếp trong lòng đau xót, ăn như vậy, hẳn còn cái gì nấu cơm cho Tinh Linh chiến sĩ đây?

Vỗ vỗ cái bụng phồng lên, Kaka rốt cục hài lòng, nhìn qua Lý Dật:

- Ta đã ăn no, có chuyện gì, cứ phân phó ta đi làm.

Nhìn gia hỏa hiệu chiến bây giờ thực sự dư thừa tinh lực không chỗ phát tiết đây.

- Đừng có gấp, từ nay về sau đi theo ta đều muốn người xuất lực còn rất nhiều, việc khác không dám bảo quản, đánh nhau thì không hết.

Lúc này trời đã sáng, Lý Dật cùng Tạp Tạp so đấu ở trong quân doanh đã hấp dẫn tinh linh chiến sĩ cùng lực chỉ đảo tiên đến. Nhìn thấy sủng vật uy vũ hùng tráng như thế, ngay cả lực chỉ đảo tiên ẩn thế cường giả cũng toát ra được vẻ hâm mộ.

Lúc trước long sủng cho vào trong dung giới là bởi vì Lý Dật không muốn tiết lộ thân phận Long sủng, hiện tại đã không có lo lắng như vậy, cho nên mới để lộ ra.

- Tạp Tạp, bay lên đi.

Thân hình Lý Dật hơi động một chút, sau đó cỡi sau lưng cự long.

Tạp Tạp đang thừa tinh lực không chỗ phát tiết, lúc này phát ra từng tiếng ngâm nga, vỗ cánh hướng không trung bay lên, được Lý Dật điều khiển, hướng Khuê Khắc bay đến. Trên mặt đất, có vô số ma thú tụ tập, bỗng nhiên cảm nhận được Long Tộc, đều hoảng sợ cúi người trên mặt đất, không ai dám thở mạnh. Mà những cường giả kia, tuy không đến mức giống ma thú loại bản năng hoảng sợ, tại thiên phú Long Tộc uy áp, trên mặt cũng biểu lộ kinh nghi bất định.

- Long kỵ binh? Chẳng lẽ thật sự tồn tại long kỵ sĩ sao.

Trong truyền thuyết thượng cổ, tại cuộc chiến chư thần, có long chiến sĩ xuất quỷ nhập thần, đã trở thành cơn ác mộng của vô số cường giả, ở chỗ của Đấu Thần điện, đến nay vẫn còn bảo tồn bích hoạ long kỵ sĩ. Chỉ là ngàn vạn năm qua, Long Tộc tại Đấu Thần đại lục cũng chỉ là truyền thuyết, long kỵ sĩ lại càng trong truyền thuyết của truyền thuyết, không ai tin tưởng được có người có thể chinh phục được Long Tộc, sử dụng Long Tộc thành tọa kỵ của mình.

Nhưng sự thật trước mắt, trên lưng cự long ma theo Lý Dật đang mang theo vẻ mặt khiêu khích, theo đỉnh đầu của bọn hắn bay vút qua.

- Tên hoàn toàn là hướng chúng ta thị uy, hắc y điện sĩ các hạ, chúng ta phải đi giáo huấn hắn một chút.

Hắc y điện sĩ híp mắt nhìn một người một con rồng trên bầu trời, trên mặt biểu lộ bình tĩnh, sau đó nói:

- Thông tri các lão ra xem.

Kỳ thật, không cần phải hắc y điện sĩ phái người thông tri, tại trong hạp cốc có một căn nhà gỗ tinh xảo, có một lão giả khô gầy giống như khô lâu híp mắt đánh giá Lý Dật trên bầu trời thị uy. Lão gia này thật sự quá gầy, gầy đến mức làn da trên mặt căn bản không cách nào biểu lộ, chỉ có trong đôi mắt hãm sâu, lóe ra ngọn lửa sáng rực.

- Các lão, người này chính là Lý Dật sao?

Bên cạnh lão giả, là thiếu niên mười mấy tuổi nhún nhún vai, có chút không cho là đúng nói.

- Trừ hắn ra, chỉ sợ không có người thứ hai có long sủng.

Lão giả trong đôi mắt hỏa diễm dần dần dập tắt xuống, một lần nữa khôi phục lạnh lùng.

- Các lão nếu nguyện ý, cũng có thể lấy được.

Khô gầy lão giả lắc đầu, không có nói tiếp, thiếu niên kia hỏi:

- Các lão, nếu không, để cho ta đi giết hắc?

- Bừa bãi, người cho rằng, với bốn sự của người có thể khiêu chiến một long kỵ sĩ sao?

- Long kỵ sĩ? Hắc thật sự là long kỵ sĩ?

Thiếu niên tựa hồ lâm vào trầm tư...

Giữa không trung, Lý Dật quan sát nhất cử nhất động trên mặt đất. Hắc đương nhiên không thật sự ăn no vô sự bay lên để khoe khoang.

Căn nhà gỗ khéo léo tinh xảo có một già một trẻ rất nhanh đưa tới hứng thú cho hắc, hai người này đứng chung một chỗ, vẻ đối lập quá cường liệt. Lý Dật không chế cự long xoay quanh tại trên đỉnh đầu hai người, Lý Dật giương giọng nói:

- Các hạ chính là Đấu Thần điện các lão?

- Cuồng đồ, thấy các lão còn không xuống hành lễ.

Thiếu niên choai choai vẻ mặt hiện lên giận giữ, tư thế hận không lập tức đem Lý Dật tát chết được.

- Tiểu tử, người là ai? Kiêu ngạo như vậy, rất giống phong phạm đại gia ta năm đó.

- Ta chính là Thị đồng của các lão, nếu không xuống, đừng trách ta không khách khí.

- Thị đồng sao, các lão không có dạy người lễ nghi sao? Thật sự là quá không lễ phép, nhớ năm đó đại gia ta tại Đấu Thần điện, người còn đang bú sữa mẹ, giáo huấn ta, người còn không có tư cách kia.

Lời này đương nhiên là có chút khoa trương, lúc Lý Dật đảm nhiệm chức vụ Đấu Thần điện, đứa nhỏ này cũng đã mười mấy tuổi. Thấy Lý Dật nhục nhĩ mình như thế, thiếu niên choai choai không còn kiềm chế được, đấu đực giương động lẳng không bay thẳng đến chỗ Lý Dật.

Tên choai choai thiếu niên này cũng chỉ mười lăm mười sáu tuổi tuổi, thậm chí có tu vi Đấu Hoàng cường giả, hơn nữa xem trình độ đấu đực tinh xảo, đó là cao tinh Đấu Hoàng, cũng khó trách kiêu ngạo như thế.

Nhưng, một cái Đấu Hoàng cường giả, tại trước mặt Long kỵ sĩ Lý Dật, thật không có tư cách khiêu chiến.

Tựa hồ sợ choai choai thiếu niên bị hại, khô gầy Đấu Thần điện các lão thân hình cũng giật giật, sau đó đứng trước mặt tên thị đồng.

- Không thể lỗ măng, lui ra.

Xoay người lại đánh giá Lý Dật ở giữa không trung, thản nhiên nói:

- Lý Dật các hạ quả nhiên là thiếu niên tài俊 của Đấu Thần đại lục. Nhưng không ngờ lại Đấu Thần điện đi đến tình trạng thủy hỏa khó dung như thế, nếu như các hạ có thể không phản bội Đấu Thần điện, tương lai thành tựu chỉ sợ là bất khả hạn lượng rồi.

- Các lão nói không thật, tại hạ tuy bừa bãi, nhưng cũng không trở thành bừa bãi đến vô duyên vô cớ cùng Đấu Thần điện kết xuống sinh tử. Tại hạ cùng với Đấu Thần điện là địch, cũng thật sự là có nguyên nhân bất đắc dĩ.

Nhìn các lão, thoát nhìn là tựa hồ còn có đạo lý, ít nhất so với tổng Điện chủ bên ngoài trung hậu nhưng nội tâm giáo quyết.

Tựa hồ đối với tình huống Lý Dật, vị các lão này biết không ít, hơi trầm ngâm, các lão nói:

- Với thiên tư các hạ, coi như phế thiên ma đấu khí, tu luyện thành tuyệt thế cường giả cũng chỉ là vấn đề thời gian. Bản các lão xin khuyên một câu, theo ta trở lại Đấu Thần tổng điện, ta Đấu Thần điện các lão phụ trách tiêu trừ thiên ma đấu khí trong cơ thể người, hơn nữa truyền cho người Đấu Thần điện thánh hệ đấu khí công pháp. Nhiều không dám nói, bản các lão bảo đảm trong vòng mười năm khôi phục đến thực lực Đấu Thánh cường giả. Như thế nào? Các hạ còn lo lắng sao.

Trong vòng mười năm khôi phục đến thực lực Đấu Thánh cường giả sao? Lý Dật không khỏi oán thầm trong lòng: Lão Tử chịu nhiều khổ cực như vậy, chịu phong hiểm lớn như vậy, vài lần thiếu chút nữa bị lão nhân gia tử thần mời đi uống trà mới tu luyện đến loại cảnh giới bây giờ, nói phế thì phế sao? Lão quỷ người không phải đầu đất chứ.

- Ha ha, các lão thực nói giỡn. Đấu Thần điện tuy quyền thế ngút trời, nhưng quản không được. Tại hạ tu luyện loại đấu khí nào liên quan gì đến Đấu Thần điện, có rảnh thì trông nom đám nam nữ tư tế cho tốt, đỡ phải nhân tâm Đấu Thần điện mất hết, trở thành chê cười của Đấu Thần đại lục như vậy.

Đấu Thần điện thế lực khổng lồ, tuy có tư tế ngay thẳng trượng nghĩa, nhưng cũng có không thiếu ma quỷ bại hoại khoác áo thần thánh, lời Lý Dật nói cũng làm cho các lão hơi có chút xấu hổ.

- Các hạ nếu là tu luyện bất luận cái loại đấu khí gì khác, Đấu Thần điện sẽ không cách nào can thiệp, nhưng thiên ma đấu khí liên quan đến trăm tông an nguy, Đấu Thần điện không thể không can thiệp.

- Các lão cùng hần nói nhằm làm gì, thu thập cái tai họa này cho bớt việc.

Sau lưng các lão, Tên thị đồng không nhin được nói.

- Không hài lòng nửa câu, đã như vậy, các lão, ba ngày sau đánh cuộc đấu gặp mặt.

Lý Dật nhìn Đấu Thần điện các lão, ở trên lưng cự long thi lễ, sau đó vỗ vỗ cự long nói:

- Đi thôi.

- Các lão.

- Để cho hăn đi, tiểu tử này vẫn khăng khăng như thế, ba ngày sau bản các lão tự giáo huấn hăn. Thị đồng, người tính tình bừa bãi này cũng nên sửa lại, cũng lên biết cái gì gọi là thiên ngoại hữu thiên nhân ngoại hữu nhân đi.

Thiên Ngoại Thiên Nhân Ngoại Hữu Nhân, đương nhiên là chỉ Lý Dật.

Bị các lão răn dạy như thế, Thị đồng tuy trong lòng không phục, nhưng trên mặt cũng lộ vẻ xấu hổ. Lý Dật so với hăn lớn hơn bốn năm tuổi, nhưng đã là Đấu Thánh cường giả, chính mình vẫn lấy thiên phú ngạo nhân, tại trước mặt Lý Dật, giống như cái rơm cũng không bằng.

Sau khi chấm dứt thị uy, thấy không có người truy kích, Lý Dật cũng không phản hồi doang trại, cười cự long dọc theo dãy núi Khuê Khắc cấp tốc bay vút đi, tìm kiếm lấy địa điểm đánh cuộc đấu phù hợp.

Hăn đại khái bay về hướng Bắc Khuê Khắc dãy núi, cả dãy núi quần phong sừng sững, bay về phía bắc hơn ba mươi dặm, sau đó khổng chế cự long rơi vào một đỉnh núi, độ cao dãy núi này so với mặt biển hoàn toàn bất đồng, bốn phía một mảnh mờ mịt, hơi biển sương mù đều tại dưới chân, trông vô cùng đồ sộ vĩ lệ, làm Lý Dật lòng dạ rung động, sinh ra hào hùng, phảng phất thế gian tất cả đều ở lòng bàn chân của mình vậy.

- Chính là trong chỗ này.

Lý Dật đưa ánh mắt chuyển tới trên đỉnh núi, trên đỉnh núi hình cung dốc thoải, che dày băng tuyết.

Hạ quyết tâm, Lý Dật cũng không vội vàng rời đi, chỉ thấy trên biển ánh dương sáng lóng lánh, đem biển mây nhuộm thành vẻ kim quang chói lọi, không ngừng xoay tròn, tình cảnh đồ sộ này làm Lý Dật tâm thần thư sướng.

- Tạt Tạt, người cảm thấy chúng ta liên thủ, có thể đánh thắng được Đấu Thần điện lão quái vật vừa rồi kia không?

Nhẹ vỗ về thân hình long sủng, Lý Dật có chút lo lắng nói.

- Hẳn rất lợi hại.

Tạt Tạt hồi đáp:

- Ta có chút sợ hãi, bất quá, chỉ cần chủ nhân cùng hẳn đánh nhau, ta nhất định toàn lực đối phó.

Có thể làm cho một con rồng sinh ra cảm giác sợ hãi, có thể thấy được Đấu Thần điện các lão thực lực kinh người. Trải qua một phen tiếp xúc vừa rồi, Lý Dật đã đại khái đoán được thực lực Đấu Thần điện các lão, chắc chắn là một vị Đấu Thần cường giả. Về phần thực lực cấp độ? Tại trước mặt một Đấu Thần cường giả, hẳn ba tinh Đấu Thánh, căn bản là không có uy hiếp gì.

Trên mặt hiện ra một tia khổ sấp, Lý Dật đứng dậy, nhàn nhã tại trên đỉnh núi nhàn nhã dạo bước, ngẫu nhiên vươn tay ra, tại trong hư không kéo lê vài đạo thủ thế quỷ dị.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trận Đầu Đánh Cuộc Đấu

Q.6 - Chương 452: Trận Đầu Đánh Cuộc Đấu

Ba ngày sau, trên đỉnh núi yên lặng ngàn vạn năm, dường như trong vòng một đêm sống lại. Từ khi bị Lý Dật lựa chọn làm địa điểm đánh

cuộc đấu, ngọn núi không có nổi tiếng, đã chú định ghi tại lịch sử của Đấu Thần đại lục rồi.

Từ sáng sớm bắt đầu, sẽ không có nhân loại cường giả tiếp cận ngọn sơn phong này, Đấu Thần điện vạch thành vùng cấm. Đấu Thần điện vạch thành vùng cấm, kể cả phía dưới đỉnh núi 500m, cùng với đỉnh núi 1000m. Chỉ có cường giả được Đấu Thần điện mời, mới có thể đi vào.

Lúc này có đại lượng nhân loại cường nhận được tin tức địa điểm đánh cuộc đấu, dừng lại tại bên ngoài vùng cấm, nóng bỏng ngóng nhìn trận Đấu Thần đại lục ngàn năm đại quyết chiến này. Tuy cách tầng mây, nhưng mọi người đều cố gắng muốn đi vào.

Kế tiếp, Đấu Thần điện tư tế hiện thân, bọn họ phụ trách giữ trật tự trận đánh cuộc đấu, xác định không có đám cường giả kia vào, hơn nữa an bài vị trí của các thế lực lớn được mời đến.

Tiếp theo xuất hiện đám quyền quý khắp nơi được mời đến, lúc này đám nhân loại cường giả không được vào lên tiếng thán phục, những quyền quý này cả đám đều xuất hiện.

La Lan học viện chính phó viện trưởng Phì Phì, La Tuyết Phong, các đại đạo sư; tứ đại Ma Tông tông chủ cùng hộ pháp cường giả. Vân La đế quốc nhiếp chính vương, đại thần đế quốc Ba Bối Vi tướng quân, đại biểu của bốn quốc phía nam phái ra, mỗi đế quốc đều phái ra một vị hoàng tử, hơn nữa không phải là hoàng tử.

Những nhân vật này, đều là phân nửa Đấu Thần điện mời đến.

Bởi vì trên đỉnh núi không gian có hạn, những nhân chứng được mời này đều được an bài tại chung quanh đỉnh núi, may mà bọn họ đều có thực lực không thấp, nếu không lúc này mất mặt xấu hổ rồi. Nhưng, nhiều cường giả như vậy huyền phù trên không trung, làm cho người ta cảm giác quá mức quỷ dị.

Đứng ở trên đỉnh núi, chỉ có Đấu Thần điện các lão, hắc y điện sĩ cùng ma thành thành chủ.

Lúc này, Lý Dật cũng không có làm cho ba lão quỷ ăn không khí, hơn nữa đúng hẹn đến địa điểm đánh cuộc đấu. Vì có cường giả lược trận, thoát nhìn yếu thế hơn rất nhiều, ngoại trừ thiên phong đế quốc hoàng đế Cung bản cùng Thiên ma Thánh nữ, cũng chỉ có Tinh linh nữ vương, Thi đấu Phàm cùng vài đại ma đạo sư.

- Lý Dật, người cũng đến đúng giờ nhỉ.

Hắc y điện sĩ mang trên mặt một tia vẻ trào phúng, ẩn trong đó còn có ý khinh thường.

- Đáng tiếc ta không có cơ hội thu thập người.

Lý Dật dùng ngữ khí khinh thường hồi đáp:

- Nói như vậy, các người đều chuẩn bị cho tốt tình huống xấu hổ trước mặt các cường giả, vậy thì đừng nói nhảm, đánh cuộc đấu bắt đầu đi.

- Xấu hổ chính là ai, sự thật sự rất khó nói. Trận đấu này chính là ma thành thành chủ cùng lục chỉ đảo tiên, cái này có vấn đề gì không.

Hắc y điện sĩ vừa nói xong, liền cảm giác trên người lạnh lẽo, chỉ thấy lục chỉ đảo tiên mục quang sắc bén nhìn tại trên người mình:

- Người lập lại lần nữa thử xem.

Hắc y điện sĩ lúc này mới biết chính mình không cẩn thận nói qua đến sáu đến tên lục chỉ nghịch lân, cũng không dám nói gì nữa, chỉ hừ lạnh một tiếng, hướng ma thành thành chủ nói:

- Làm phiền thành chủ.

Sau đó thân hình chớp động, thối lui ra sau.

- Đảo tiên, thời khắc báo thù cho vợ nhi đã đến, có thể ngàn vạn lần đừng cô phụ rượu mạnh thiên hạ đệ nhất của ta nhé.

Dứt lời, cũng mang theo thần tôn bồi bàn rời khỏi đấu trường.

Tất cả cường giả mục quang đều tập trung tại trên người lục chỉ đảo tiên cùng ma thành thành chủ.

- Lão quỷ, thật không ngờ, ân oán của chúng ta lại dùng loại phương thức này giải quyết, bốn tiên cũng thật không ngờ. Nhưng cũng tốt, chúng ta quyết chiến có chúng cường giả chứng kiến, cũng làm cho người chết cũng không trở lên quá tịch mịch.

Cừu hận sâu đậm, sớm đã dung nhập trong máu, căn bản không cần thể hiện ra, trên thực tế, lục chỉ đảo tiên đang nói những lời này, trong giọng nói cũng không có bất kỳ cảm giác nào.

- Cũng đến thời điểm nên giải quyết triệt để, đảo tiên, năm đó người không phải đối thủ của ta, hiện tại cũng sẽ không, người an tâm cùng đi hội hợp với vợ của người đi.

- Ha ha, người vẫn còn tự tin như thế sao, bất quá, tay của người, tại sao phải run rẩy như vậy?

Run rẩy đương nhiên không phải là vì rét lạnh, mà là ma thành thành chủ ức chế không nổi nội tâm sợ hãi của mình. Cường giả quyết đấu, tối kỵ nhất khí thế thất bại bởi đối phương, đạo lý này ma thành thành chủ không phải không biết rõ, nhưng ma thành thành chủ tuy luôn dùng hình tượng kỳ nhân để chỉ trích đảo tiên trước mắt bầy, nhưng hẳn là một đầu cao giai ma thú, mà ma thú bản năng sợ hãi rất là nhạy cảm.

- Nếu như ta nói người đã thất bại, ma thành thành chủ, người có thừa nhận không.

Khí thế đã thua như thế, ma thành thành chủ biết rõ, lục chỉ đảo tiên nói đúng. Nhưng, cùng lục chỉ đảo tiên kết ra cái đoạn ân oán này, nhất định

phải giải quyết, sớm hay muộn cũng tới. Nghĩ như thế, ma thành thành chủ run rẩy song chậm rãi ngừng lại, trên mặt hiện ra vẻ hung ác.

- Thắng bại còn chưa phân, về sau mới biết được.

- Quả nhiên là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, như vậy, để cho bốn tiên tống người xuống Địa ngục vậy.

Lời nói vừa dứt, khí tức đấu khí lục chỉ đảo tiên làm cho chung quanh thân thể hình thành đạo đạo kinh phong sắc bén.

- Ti.

Nhìn thấy lục chỉ đảo tiên muốn động thủ công kích, ma thành thành chủ sợ hãi vung ra một đạo đấu khí, cố gắng tiên hạ thủ vi cường ngăn chặn lục chỉ đảo tiên. Biểu hiện là một tên miệng cộp gan thỏ, làm lục chỉ đảo tiên hiện lên vẻ mặt khinh thường.

Đấu khí kích phát ra, ma thành thành chủ gào thét thảm lệ, thân hình bỗng nhiên hư hóa, khôi phục nguyên bản hình thú của mình. Đừng nhìn thấy ma thành thành chủ hóa thành hình người thân hình gầy còm, nhưng chân than hằn lại rất là khổng lồ, cùng loại với thân thể cự viên giống như một khối sắt thép tẩm, cao tầm bốn thước.

Sau khi, ma thành thành chủ biến hóa xong, không chút do dự sử dụng ra bản thân ma thú thiên phú, từng quyền từng quyền lăng không hướng lục chỉ đảo tiên đánh tới.

Mỗi một quyền oanh kích, đều sinh ra bạo âm, đầu cao giai ma thú này bạo âm công kích làm đám cường giả đang xem không khỏi đều lui về phía sau mấy bước.

Vừa ra tay đã liều mạng như thế, kì thực ma thành thành chủ thể hiện sự run sợ trong lòng. Nếu đầu ma thú này lúc trước biết rõ hẳn phải đối mặt với đối thủ là lục chỉ đảo tiên như vậy, không biết hẳn còn có thể chủ động yêu cầu tham dự đánh cuộc đấu này hay không!

- Ha ha ha, lão quỷ, những năm gần đây bốn tiên cũng không có nhàn rồi, vì đối phó một chiêu này của ngươi, chính là bốn tiên bỏ ra không ít công phu.

Mắt thấy năng lượng âm bạo từng đợt từng đợt mãnh liệt lao đến, lục chỉ đảo tiên lật tay vỗ, sáo ngọc thành linh xuất hiện ở trong tay.

Tiếng địch vang lên, đấu khí chi lực từ trong tiếng địch thanh du, làm cho người nghe cảm thấy tâm thần chấn động. Âm bạo thanh âm, tại trong tiếng địch dễ nghe tựa như trâu đất xuống biển, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi đâu nữa. Nhìn ra được, lục chỉ đảo tiên tại một chiêu này của ma thành thành chủ làm hấn ném qua không ít thiệt thòi, thì ra đây là một chiêu khắc địch của lục chỉ đảo tiên.

- Dễ nghe không? Lão quỷ, cái này còn phải đa tạ ngươi, bốn tiên nguyên bản không thông âm luật, nhưng phải đối phó thiên phú ma thú của ngươi, bốn tiên phải học chiêu thức này. Ha ha ha.

Ma thành thành chủ công kích thất bại, lục chỉ đảo tiên đắc ý ha ha cười, trên mặt càng tràn đầy tự tin:

- Đánh cho sướng đi, hiện tại đến phiên ta.

Đấu khí rót vào, sáo ngọc bỗng nhiên tăng vọt, trong không gian đều là một mảnh than âm du dương.

Trên đỉnh núi vốn là gió lạnh lạnh thấu xương, lúc này lục chỉ đảo tiên huy động, khí tức nhập địch, tiếng địch du dương từ trên tay lục chỉ đảo tiên nhẹ nhàng vang lên. Nhưng tiếng địch cùng với lúc trước phá giải ma thành thành chủ bất đồng, cái tiếng địch du dương này lại mang theo một loại bi thương, trong đầu mọi người không tự giác nhớ lại chuyện bi thương chôn sâu ở đáy lòng.

Mà ngay cả trong ý nghĩ Lý Dật cũng hiển hiện rõ ràng cuộc chiến thiên hồ năm đó, Lý Na bị La Tuyết Phong giết chết, cảm xúc một hồi bành

trưởng, khí tức trì trệ, cơ hồ muốn đi ngược chiều.

Thì ra trong tiếng địch, ẩn chứa tinh thần hệ công kích, chỉ dựa vào chiêu thức này, lục chỉ đảo tiên đã không thẹn với danh xưng ẩn thế cao nhân. Lý Dật rùng mình, vội vàng thúc dục thánh hệ đấu khí hộ thân nhiếp thần.

Trong tràng chiến đấu, lục chỉ đảo tiên dùng tinh thần hệ công kích, ma thành thành chủ sắc mặt cực kỳ cổ quái, trên mặt xấu xí cơ hồ muốn khóc lên, trong đôi mắt mang theo vẻ sợ hãi cùng vẻ hung ác.

Khôi phục hình thể ma thú có chỗ tốt lớn nhất là có được thân thể ma thú khổng lồ, nhưng trả giá một cái giá lớn là không cách nào sử dụng đấu khí nhân loại. Chỉ thấy ma thành thành chủ đột nhiên vỗ vào bộ ngực của mình, đến lúc phun ra từng ngụm máu tươi, máu tươi phun ra, lập tức hóa thành một đoàn huyết sắc quang mang mờ mờ ảo ảo, đem hình thể khổng lồ của ma thành thành chủ bao vây vào trong. Tựa hồ là triệt tiêu được đại bộ phận tinh thần công kích, trên mặt ma thành thành chủ biểu lộ quỷ dị lúc này mới giảm bớt.

Nhưng sáo ngọc trên tay lục chỉ đảo tiên thủ trung cũng đã quét đến trước mặt hắn, sáo ngọc ẩn chứa đấu khí pháp tắc chi lực, giờ phút này năng lượng đủ để khai sơn phá hải.

- Oanh.

Đánh nát một đạo không gian giam cầm mà ma thành thành chủ vội vàng bố kết, sáo ngọc biến hóa hư ảnh nện ở trên lồng ngực ma thành thành chủ. "Phốc" lần này ma thành thành chủ phun ra một ngụm máu tươi thật lớn, hình thể khổng lồ bay ngược ra sau.

- Một địch này là ta báo thù cho hài nhi.

Không biết có phải chính mình bị tiếng địch ảnh hưởng hay không, lục chỉ đảo tiên lúc này cũng có vẻ mặt bi thương, sát ý lạnh như băng làm cho mọi người sợ run.

- Hảo, Rất tốt.

Thân hình trong lúc bay ngược tại giữa không trung, ma thành thành chủ hóa thành hình người. Biến thành thân thể ma thú đối phó lục chỉ đảo tiên không có hiệu quả, như vậy dùng thân thể ma thú đối phó với Đấu Thánh cường giả, cũng không có ý nghĩa gì.

- Muốn cùng bốn tiên đánh nhau chết sống sao? Ta sẽ thanh toán cho người.

Thu địch vào bên trong dung giới, lục chỉ đảo tiên lúc này tựa như mèo đùa chuột vậy, cũng không có ý định giết ngay đối phương. Trong lòng bàn tay đấu khí di động, cả người khí thể lại biến đổi.

Tình thế trong sân, Chư Cường Đấu Thần điện tự nhiên thấy rõ ràng. Trước đó phân tích, với thực lực của lục chỉ đảo tiên cùng ma thành thành chủ mà nói, trận này bọn họ có tầng năm năm chắc. Vì khắc chế ma thành thành chủ, lục chỉ đảo tiên chuẩn bị đều hướng về phía ma thành thành chủ, năm tầng năm chắc, mong muốn vào trạng thái giằng co, mà lúc này xuất hiện cục diện thiên về một bên, cái này làm hắc y điện sĩ cùng Chư Cường Đấu Thần điện sắc mặt khó xem tới cực điểm.

- Tử y, có thể nghĩ biện pháp hay không?

Hắc y điện sĩ biết rõ tử y điện sĩ tuổi trẻ, đầu óc lung lay, lập tức hạ giọng hỏi.

Nếu là đùa giỡn một ít âm mưu quỷ kế, tử y điện sĩ đã dùng, nhưng trong trường hợp này, khi cường giả đối kháng, cũng thật sự làm khó tử y điện sĩ rồi.

- Cái này... Ách, nếu không, trước tạm dừng một chút.

- Tạm dừng? Hừ, cái này cũng gọi là biện pháp sao.

Cùng hình thành tiên minh đối lập, lúc này vẻ mặt của Lý Dật cùng Tinh linh tộc nhân đều vô cùng vui sướng.

- Đảo tiên, không cần cho ta mặt mũi, hung hăng đập hấn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tân Nhậm Ma Thành Thành Chủ.

Q.6 - Chương 453: Tân Nhậm Ma Thành Thành Chủ.

Lục chỉ đảo tiên đương nhiên sẽ không nể tình mà buông tha cho ma thành thành chủ, trong lúc Lý Dật hô to lên, đấu khí của lục chỉ đảo tiên liền hướng ma thành thành chủ đánh tới.

Thực lực cao tinh Đấu Thánh, lúc này triển lộ ra, năng lượng giống như một tòa núi lửa yên lặng vạn năm bạo phát, sóng nhiệt mãnh liệt vô cùng, một tầng băng quanh thân lục chỉ đảo tiên rất nhanh chóng bị hòa tan.

Đối mặt với đấu khí công kích của lục chỉ đảo tiên, ma thành thành chủ bình tĩnh lại. Loại đấu khí oanh kích thuần túy này, dưới tình huống thực lực không sai biệt lớn, đều rất khó chiến thắng, trừ phi đánh cho đối phương đấu khí hao hết. Như vậy, mới đánh bại đối phương nhanh chóng được.

Trên thực tế, lục chỉ đảo tiên xác thực không nghĩ sẽ giết ma thành thành chủ nhanh chóng như vậy, cừu hận mấy chục năm rồi, cần từng điểm từng điểm phát tiết ra.

Trên đỉnh núi, đấu khí oanh kích giống như sấm rền, không ngừng phát ra "Rầm rầm rầm" nổ vang, đấu khí mảnh nhỏ bay ra tứ tán, tại bên trong mây mù lượn lờ trông rất đẹp mắt, lúc này chúng cường giả cùng biết, trong đó trình độ hung hiểm vô cùng.

Nhìn thấy một màn như vậy, Lý Dật có chút không vui. Đối với lục chỉ đảo tiên mà nói, đây là cuộc chiến báo thù, muốn đánh cho nhẹ nhàng

đối với Lý Dật mà nói, lại là mấu chốt cuộc chiến, nếu như trận này thua, đẳng sau hung hiểm vô cùng, cho nên hắn hoàn toàn không cần trận đấu đẹp mắt, mà chỉ cần thắng lợi.

- Đảo tiên, làm cái trò gì đó, tốc chiến tốc thắng thôi.

Quay đầu lại nhìn Lý Dật một cái, lục chỉ đảo tiên tự tin vô cùng.

- Lão quỷ, hiện tại, bốn tiên vì thế tử trọng thương mà đánh người một chương.

- Trọng thương sao? Nàng còn chưa có chết?

- Ha ha, không nghĩ tới sao... Bất quá một chương này người tránh không được.

Vừa dứt lời, lục chỉ đảo tiên chỉ quyết thành linh biến đổi, thân hình cũng một phần hai, hai phần bốn, hư hư thật thật đem ma thành thành chủ hoàn toàn vây quanh tại bên trong.

Đây là cái gì đấu kỹ? Đừng nói Lý Dật, mà tất cả các cường giả, cũng không có một người có thể nhận ra.

Ma thành thành chủ tựa hồ cũng hoàn toàn không biết, bất quá hắn mang theo ánh mắt hoảng sợ rất nhanh biến mất tại trong tầm mắt đám cường giả vây xem, bởi vì đạo đạo tàn ảnh, đã đem thân hình của hắn hoàn toàn che kín.

Oanh,

Tàn ảnh bao vây ma thành thành chủ bỗng nhiên co rút lại, tất cả năng lượng toàn bộ hội tụ đến trên người ma thành thành chủ, đánh vào đầu khí phòng ngự của ma thành thành chủ, phát ra bạo thanh âm nặng nề.

Sau khi bạo thanh âm vang lên, thân hình lục chỉ đảo tiên nhoáng một cái, thối lui năm thước, mà ma thành thành chủ thì một nửa thân thể bị cấm ở

trên mặt đất, cắm trên băng tuyết cứng rắn... Chính xác là một ma thú nửa người cắm xuống mặt đất.

Về mặt tro tàn, ma thành thành chủ bị cắm xuống nham thạch, sau nửa ngày chưa có lấy lại tinh thần, tựa hồ còn đang suy tính lực chỉ đạo tiên dùng phương pháp gì?

Có chút đắc ý nhìn kiệt tác của mình, lực chỉ đạo tiên ngửa mặt lên trời ha ha cười, trong tiếng cười vô hạn thâm lương, làm cho người nghe cảm thấy bi thương vô cùng.

- Chơi đủ rồi, một chương cuối cùng này, ta thay ta đánh người, ma thành thành chủ ban tặng, bốn tiên mấy chục năm vì mình đánh một chương này, sao, không phụ lòng bốn tiên chứ.

Song chương đánh ra, một đoàn đấu khí màu tím chập chờn hiện ra.

Nhưng vào lúc này, một màn quỷ dị hiện ra, ma thành thành chủ bị dính tại nham thạch, nham thạch quanh thân bỗng nhiên vỡ ra, sau đó xuất hiện đạo đạo vết rạn hướng bốn phía tràn ra, giống như không phải là nham thạch cứng rắn vậy, mà là một khối đậu hũ.

Trạng thái quỷ dị này cùng ma thành thành chủ không quan hệ, bởi vì hắn cũng đang khiếp sợ, căn bản không biết chuyện gì xảy ra.

- Đây là cái tình huống gì?

Lý Dật sững sờ, trong lúc đó, mặt đất vỡ ra một cái khe hở, một cổ khí tức quỷ dị tràn ra.

Khí tức rất quen thuộc, Lý Dật trong nội tâm rung mình, khí này tức tựa hồ trước đây hắn từng tiếp xúc qua.

Ầm ầm.

Trên đỉnh núi đột nhiên ngăn không được tiếng rung động, sau đó của mọi người nhìn trên trời, trước thân thể ma thành thành chủ có một ma

không ngừng tăng lên. Ngay sau đó, loài rắn ma thú một thân tuyết trắng khổng lồ chậm rãi lộ ra.

Biến cố làm lục chỉ đảo tiên cũng không khỏi sửng sờ, quát:

- Nghiệt súc ở đâu ra? Muốn chết.

Nghiệt súc hiển nhiên không phải tìm chết, thăm dò quan sát hạ xuống, thân thể bỗng nhiên rụt trở về, sau một lát, một chút lười biếng biến thành nữ tử xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Xà hoàng tuyết lân?

Lý Dật không khỏi nhẹ kêu lên.

Tiểu Tuyết hiện thân, vẻ mặt giận dữ nhìn lục chỉ đảo tiên:

- Lão nhân là người nào? Rõ ràng là người phá mất giấc ngủ của ta.

- Việc này không liên quan đến người, thức thời đi nhanh lên, bốn tiên cùng người không ân oán.

Ý thức được Tiểu Tuyết thực lực cao giai ma thú, lục chỉ đảo tiên cũng không muốn phát sinh thêm biến cố.

Nhưng đang trạng thái ngủ đông bị người làm tỉnh lại, Tiểu Tuyết tựa hồ cũng không nguyện ý đơn giản bỏ qua như vậy. Hừ lạnh một tiếng, sau đó lạnh lùng nói:

- Lão nhân khẩu khí thật lớn, nếu như ta không đi, người có thể làm gì ta?

Tiểu Tuyết trong ánh mắt chần chờ bất định, không biết vì cái gì ở đây xuất hiện nhiều cường giả như vậy, tựa hồ còn có mấy tên cao giai ma thú, thí dụ như ma thành thành chủ.

- Hừ, bất quá là một đầu thất giai ma thú, trong này là nơi người nói chuyện sao.

Bị người cản trở, lục chỉ đảo tiên cũng giận dữ, ngữ khí không khỏi có chút khó nghe. Thất giai ma thú, tương đương với nhân loại thực lực Đấu Thánh cường giả, ma thành thành chủ cũng có thực lực ấy, nếu không đây có rất nhiều tuyệt đỉnh cường giả, đầu xà hoàng này thật đúng là lực lượng không thể coi thường.

- Tiểu Tuyết, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ.

Thấy đảo tiên cùng Tiểu Tuyết nói chút cương cứng, Lý Dật thân hình, bay ra.

- Lý Dật, là người sao? Ha ha, rất là khó gặp được, trước kia nhìn thấy người luôn đánh nhau, lần này lại là người khác.

Lý Dật không khỏi cười khỗ, sờ lên cái mũi nói:

- Bởi vì ta còn chưa có đến lượt.

- A, nói như vậy...

Tiểu Tuyết nhìn quanh:

- Lại là người gây sự dẫn đến không ít người rồi?

- Oan uổng quá Tiểu Tuyết, người khác tới chọc ta. Đi như vậy, Tiểu Tuyết, xem tại mặt mũi của ta, người đi ra đi. Chuyện này xác thực cùng người không quan hệ, người cũng không nên can thiệp vào vậy.

Dù sao cùng là Ma tộc, Tiểu Tuyết vừa hiện thân đối với ma thành thành chủ tự nhiên sinh thân cận, còn đối với lục chỉ đảo tiên tràn đầy địch ý. Mặc dù là vừa hiện thân, nhưng trên trận đấu của song phương ai hơn ai kém Tiểu Tuyết đã sớm rõ ràng.

Xem ra, nàng cũng không muốn không đếm xỉa đến:

- Lý Dật, lão nhân kia là bằng hữu của người sao. Hắc hắc, bất quá ta nhìn hắc không vừa mắt.

- Nhìn hắc không vừa mắt cũng không có vấn đề gì, bất quá bây giờ người tốt nhất không cần can thiệp vào, bởi vì hắc cùng ma thành thành chủ đang tiến hành quyết đấu, là công bình quyết đấu, người tốt nhất không làm ảnh hưởng đến bọn họ.

Nhưng loại đạo lý này đối với một đầu ma thú... Hơn nữa còn là ma thú giống cái mà nói, tựa hồ cũng không thông.

- Bọn họ quyết đấu đâu có liên quan gì tới ta? Ta đang trong lúc ngủ mơ bị đánh thức, nếu như không cho hắc chịu chút đau khổ, ta sao có cam tâm đây.

Thân thể nhẹ chuyển, lại nhìn về phía lục chỉ đảo tiên, sau đó nhìn ma thành thành chủ nói:

- Lão nhân thực lực không thấp, bất quá chúng ta liên thủ, mới có thể đánh được hắc.

Có đồng loại viện thủ, ma thành thành chủ sao có thể không muốn đây, về phần đánh cuộc đấu công bình. Mệnh thiếu chút nữa mất đi, còn quan tâm nhiều làm gì?

- Tốt, lão xà, giết hắc rồi, ta phong ngươi là ma thành phó thành chủ.

- Khanh khách, thì ra là ma thành thành chủ. Bất quá ta không phải là ma thú của đóng băng thế giới, ngươi cũng đừng nghĩ hiệu lệnh ta, chỉ có điều nhìn ngươi bị chèn ép như vậy. Đúng rồi, ta tại sao lại là phó thành chủ, vì cái gì, ngươi không thể đem vị trí thành chủ tặng cho ta sao?

Lời nói vừa dứt, chẳng những ma thành thành chủ vẻ mặt kinh hãi, mà đám Chư Cường bốn phía cũng là sửng sờ, bọn họ thật không ngờ khẩu vị ma xà to lớn như thế.

- Lão xà, ngươi nói đùa cùng bốn thành chủ sao.

Ma thành thành chủ sắc mặt vô cùng cổ quái, nói.

- Ai nói giỡn... Nếu người không đồng ý thì quên đi, cùng lắm thì ta trước giúp lão đầu kia giết người, sau đó lại giết lão đầu kia, xem có gì đặc biệt hơn người.

Ngắn ngủn ba bốn năm, xà hoàng tuyết lần tấn thăng đến thất giai ma thú, thiên phú bậc này, chỉ sợ trong cơ thể nàng có huyết mạch viễn cổ Long Tộc, thực lực như vậy, tuyên bố trước giết ma thành thành chủ, sau lại giết lục chỉ đảo tiên, tuy có chỗ khoa trương, nhưng cũng không phải là không có khả năng, dù sao ma thành thành chủ cùng lục chỉ đảo tiên đã trải qua một trường ác đấu, thực lực có hao tổn lớn. Về phần nhiều cường giả vây xem tựa hồ không làm Tiểu Tuyết lo lắng.

- Tiểu Tuyết đừng làm rộn được không, đã quấy rầy người ngủ cố nhiên là chúng ta không đúng, nhưng chuyện nơi đây xong rồi, ta lại hướng người bồi tội.

- Người nghĩ rằng ta hồ đồ, khanh khách, Lý Dật, không ngại nói cho người biết, ta đến nơi đây, có thể không phải vì ngủ. Đã sớm nghe nói đóng băng thế giới ma thành là chỗ ma tộc tụ họp, đã sớm nghĩ đùa giỡn chút ít. Bất quá người cũng rõ ràng, ta cũng sẽ không chịu nghe người khác sai sử.

Ý này, rõ ràng chính là hướng về phía ma thành thành chủ? Về phần đang ngủ đông, phỏng chừng là do cách tu luyện của ma thú xà tộc có quan hệ. Sau khi điều kiện thành thực, Tiểu Tuyết muốn đi tìm ma thành thành chủ phiên toái.

Ma thành thành chủ rõ ràng, hôm nay hẳn là trái có lang sau có hổ, nếu như không làm ra quyết định sáng suốt nào đó, có thể vẫn lạc tại nơi này. Nhưng, làm cho hẳn bỏ đi chức ma thành thành chủ chấp tay tặng cho Tiểu Tuyết, quyết định này cũng không phải đơn giản.

- Thế nào? Thành chủ, ta giúp người giết lão nhân này, người đem chức vị thành chủ tặng cho ta, đủ công bình rồi chứ. Đương nhiên, người có thể đảm đương chức vị phó thành chủ.

Trận đấu đánh cuộc đấu phát sinh như vậy, đều là vượt quá dự đoán của mọi người, nhưng nếu không có tình huống như vậy, ma thành thành chủ đã thua rồi, Đấu Thần điện cũng không nói thêm cái gì, chính là mở một con mắt nhắm một con mắt thuận theo tự nhiên. Về phần ma thành thành chủ do ai đảm đương, cái này, cũng không quan hệ đến Đấu Thần điện.

- Hắc y điện sĩ, chẳng lẽ người không có ý định gì sao?

Nhìn Đấu Thần điện cũng không có ý định gì, Lý Dật đành phải giương giọng làm rõ.

- Lý Dật các hạ, cái này không liên quan đến Đấu Thần điện, sân thi đấu là do người lựa chọn, đây chỉ là vấn đề sân thi đấu.

Hắc y điện sĩ lời nói coi như là có vài phần đạo lý, Tiểu Tuyết không phải là bên ngoài xông vào, lại càng không do Đấu Thần điện sai sử, muốn trách thì trách tên này chọn địa phương thi đấu không đúng.

- Thế nào? Thành chủ, đã suy nghĩ kỹ chưa? Cho dù người không muốn, chờ sau khi người chết, ta cũng có thể làm được thành chủ. Nhưng xem tại chúng ta đều là Ma tộc, ta không nghĩ chiếm tiện nghi của lão đầu kia.

Nếu không có Tiểu Tuyết hiện thân, ma thành thành chủ lúc này chỉ sợ cũng sẽ không còn sống được. Cẩn rằng một cái, ma thành thành chủ nói:

- Hào, thành giao, chỉ cần có thể giết chết lục chỉ đảo tiên, cái vị trí thành chủ giao cho người.

Hai đầu thất giai ma thú liên minh, cái tình thế này không cần suy nghĩ nhiều, chỉ biết hiểm ác đến cỡ nào rồi, lục chỉ đảo tiên trên mặt cũng lo lắng, nhưng hăn tính tình thanh cao cao ngạo, trên miệng lại không chịu thua:

- Hai đầu nguyệt súc liên thủ, cho rằng bốn tiên sợ sao?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thành Chủ Đền Tội.

Q.6 - Chương 454: Thành Chủ Đền Tội.

Giao dịch thỏa mãn, ma thành thành chủ lập tức đặc ý, nhìn lục chỉ đảo tiên cười nói:

- Không nghĩ tới sao, ha ha, xem bộ dáng là không quên ta, người hiện tại nhiều nhất chỉ có bảy tầng thực lực, đừng nói ta, chính là thành chủ đại nhân có thể đánh chết người, người không phủ nhận điểm này chứ.

Lục chỉ đảo tiên còn chưa có bị đánh bại, tự nhiên xưng Tiểu Tuyết là thành chủ đại nhân, cái tên ma thành thành chủ này cũng không biết xấu hổ.

- Lão quỷ người có biết xấu hổ không.

Lý Dật không khỏi mắng:

- Các người ân oán cá nhân hay là vị trí thành chủ không liên quan đến ta, nhưng người phải thừa nhận trận đánh cuộc đấu này người thua.

- Thua sao? Ta còn vẫn còn sống, dựa vào cái gì nói là ta thua.

Lý Dật tuy lòng nóng như lửa đốt, nhưng là gặp phải quỷ, cái này vốn cũng không phải là một cái thế giới giảng đạo lý. Lý Dật chỉ có thể hy vọng đặt ở trên người Tiểu Tuyết.

- Tiểu Tuyết, trận đánh cuộc đấu này đối với ta rất trọng yếu, nếu như người cố ý cùng với lão quỷ liên thủ, từ nay về sau, người là địch nhân của ta. Người không phải là muốn làm ma thành thành chủ sao? Nguyên vọng này, ta cũng có thể giúp người thực hiện được.

Lý Dật nói, làm Tiểu Tuyết có một chút do dự, nhìn nhìn ma thành thành chủ, lại nhìn lục chỉ đảo tiên, Tiểu Tuyết trông mắt đảo qua, đột nhiên khanh khách nở nụ cười.

- Lý Dật, còn chưa thấy qua người nghiêm túc như vậy, như vậy, người đáp ứng thỉnh cầu của ta, ta liền giúp người một hồi, buông tha cái lão gia đảo tiên này.

Đừng nói một cái yêu cầu, chính là mười tám cái Lý Dật cũng không quan tâm.

- Người nói, chỉ cần ta có thể, nhất định giúp người làm được.

- Việc này khẳng định người có thể làm được.

Tiểu Tuyết dịu dàng cùng Lý Dật nói chuyện làm cho đám cường giả không khỏi mở rộng tầm mắt, không biết tiểu tử này vì cái gì cùng một đầu cao giai ma thú quen thuộc như thế. Lại càng không biết đầu cao giai ma thú này muốn hẳn làm chuyện gì.

Tiểu Tuyết tiến gần sát lỗ tai Lý Dật, thấp giọng nói nhỏ nhẹ, chỉ thấy Lý Dật sắc mặt một hồi cổ quái, sau nửa ngày không có trả lời.

- Thế nào, đừng nói chuyện này người không làm được nhé? Không chịu đáp ứng coi như xong, coi như ta chưa nói qua.

Ngẫm nghĩ sau nửa ngày, Lý Dật cắn răng một cái, nói:

- Hào, ta đáp ứng người, chỉ cần người đừng quan tâm đến chuyện ma thành thành chủ cùng lục chỉ đảo tiên là được.

- Một lời đã định.

Tiểu Tuyết cũng là quang côn, đúng là không để ý đến vô số nhân loại ở đây, nắm tay Lý Dật, hướng về phía tinh linh tộc nhân bay đi.

- Dựa vào cái gì, nói như thế rồi còn thay đổi.

Trận đánh cuộc đấu này đối với ma thành thành chủ mà nói vô cùng trọng yếu, thấy Tiểu Tuyết thay đổi, địa vị Ma tộc thủ lĩnh khó có thể giữ được, liền quyết tâm liều chết.

Trải qua một phen khúc chiết như vậy, tình thế tựa hồ chính là biến hóa trên mặt Lý Dật biểu lộ cổ quái.

- Lý Dật, người đã làm gì.

Tựa hồ dự cảm đến cái gì, Cung vô song hướng Lý Dật quát.

- Nàng ta là ai?

Đang ở bên người Lý Dật, Tiểu Tuyết đánh giá Cung vô song một cái, có chút bất mãn nói.

- Người đừng quan tâm nhiều như vậy được không.

Lý Dật thoát khỏi Tiểu Tuyết, đi đến trước mặt cung vô song.

Cung vô song xem kỹ Lý Dật, cũng không vội mở miệng, mục quang làm Lý Dật cảm thấy sợ hãi. Nữ nhân, vĩnh viễn không rõ ràng nặng nhẹ, lúc này, còn có tâm tư tranh giành tình nhân.

- Nói.

- Nói cái gì?

- Đây là ai? Các người tại sao biết nhau?

- Việc này nói rất dài dòng, nếu từ đầu chí cuối nói ra, chỉ sợ phải nói một ngày một đêm, hắc hắc, Vô Song tử, cái này cũng không giống như tính cách của người, khi nào thì trở nên như vậy... Như vậy là ghen sao?

- Hừ, hy vọng người đừng quên nàng là một đầu ma thú. Được rồi, những vấn đề khác ta liền không hỏi, người nói cho ta biết, đầu ma thú này yêu cầu người làm cái gì?

Đây là vấn đề trong dự liệu của Lý Dật, cũng là vấn đề khó nói.

- Ai nha không tốt, lục chỉ đảo tiên muốn ăn thiệt thòi.

Trên trận, ma thành thành chủ cùng lục chỉ đảo tiên một lần nữa bắt đầu quyết đấu, trải qua một phen thở dốc, ma thành thành chủ trì hoãn, lúc này thì toàn lực chống lại, tựa hồ còn đang trông cậy vào kỳ tích phát sinh.

- Đừng nói sang chuyện khác, mau trả lời vấn đề của ta.

Điểm một chút thủ đoạn ấy làm sao dấu điểm được Cung vô song.

- Người thật muốn biết?

- Nói nhảm.

- Ta sẽ nói cho người biết.

Cũng học bộ dạng Tiểu Tuyết, Lý Dật miệng áp vào bên tai cung vô song:

- Tiểu Tuyết, nàng muốn cùng với ta sinh một đứa bé.

Sắc mặt Cung vô song, lập tức cũng cùng Lý Dật trở nên cổ quái. Cầm phần nhìn Tiểu Tuyết cách đó không xa, có một loại xúc động mãnh liệt người. Tiểu Tuyết cũng đang hứng thú nhìn xem cung vô song, hiển nhiên tình huống Lý Dật cùng nàng thân mật làm cho nàng hứng thú.

- Người đáp ứng nàng?

- Ta không đáp ứng còn có thể làm thế nào?

- Cút.

Cung vô song hồ thẹn, lại có chút bất đắc dĩ. Nàng cũng biết Lý Dật bất đắc dĩ mà đáp ứng, nhưng, làm cho nam nhân mình yêu mến đi cùng một đầu ma thú sinh con, cái này nghe mà cảm thấy sợ hãi.

Kỳ thật Lý Dật vốn định lừa dối cung vô song, nhưng lại đổi ý, hăn lo lắng Tiểu Tuyết thực lực cường hãn. Lúc này thấy Cung vô song biểu hiện làm cho Tiểu Tuyết thoả mãn, sẽ không sinh ra lòng nghi ngờ.

Được rồi, Lý Dật đành theo lời cung vô song "Cút đi".

Ma thành thành chủ khát vọng kỳ tích không có xuất hiện, lục chỉ đảo tiên mấy chục năm qua khổ tâm tu luyện, ngoại trừ tăng lên thực lực của mình để có thể mở ra cái truyền tống trận kia, cơ hồ tất cả đấu kỹ sáng tạo độc đáo cũng là vì ma thành thành chủ mà chuẩn bị. Lúc chỉ đảo tiên ba mươi năm thời gian không có lãng phí vô ích, một mực ở vào ưu thế tuyệt đối, căn bản không có khả năng để cho ma thành thành chủ cơ hội lật bàn cờ.

- Oanh.

Lục chỉ đảo tiên lần nữa thi triển một chiêu đấu kỹ quý dị, đem ma thành thành chủ đánh vào chỗ vốn là nơi Tiểu Tuyết ngủ đông.

- Lão quỷ, bốn tiên tống người đi.

Sát khí lộ ra, lục chỉ đảo tiên cũng phát tiết đủ rồi, cổ tay run lên, một thanh cự kiếm màu tím thành hình nơi tay, thân hình mau lẹ vô luân hướng về phía ma thành thành chủ đánh tới.

Sau mười giây đồng hồ, lục chỉ đảo tiên lần nữa hiện thân, sắc mặt đã khôi phục bình tĩnh, tựa hồ sự tình gì cũng chưa có phát sinh qua vậy.

Cùng lúc đó, chỉ thấy Tiểu Tuyết bỗng nhiên di động, hướng trong cái khe bay tới, cũng trong mười giây đồng hồ hiện thân, chỉ có điều trong tay của nàng lại thêm một vật.

- Ma thành thành chủ lệnh bài, thì ra không thu hút như vậy.

Xem kỹ lệnh bài ngăm đen, Tiểu Tuyết thoát nhìn có một chút thất vọng.

Trừ lần đó ra, đám cường giả ngoại trừ khiếp sợ, cũng không có phản ứng, Ma tộc thống lĩnh ma thành thành chủ, lại ngã xuống như thế thật đáng buồn, cũng thật là khiến người đáng tiếc. Thấy đám Chư Cường không nói gì, Lý Dật chậm rãi bay vút đến đỉnh núi, một đoàn lửa tinh khiết chảy từ trong lòng bàn tay đánh vào vết nứt nham thạch, ngọn lửa rất nhanh hóa thành dung nham.

- Đây là nơi của quy táng Ma thành thành chủ, hắc y điện sĩ các hạ, cái trận đầu này bên ta thắng, có nghi vấn gì nữa không.

- Hừ, không cần đắc ý quá sớm, còn có hai trận đấu nữa? Những Ma tộc này kém cỏi, ta cũng không có ý định hy vọng ký thác vào trên người bọn họ.

Hắc y điện sĩ nói như vậy, tự nhiên là thừa nhận trận đầu thất bại.

Ma thành thành chủ ngã xuống, Tiểu Tuyết tựa hồ cũng không có hứng thú nhìn xem cuộc chiến, cầm trong tay lệnh bài thành chủ, bay về phía vài tên ma thú theo ma thành thành chủ đến, nhìn mấy tên Ma tộc cao giai ma thú này ra lệnh nói: - Thành chủ lệnh bài ở đây, thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết.

Ma thú bản năng vốn là tôn trọng cường giả, Tiểu Tuyết khí thế cao giai ma thú làm những ma thú này uy phục, hướng chỉ lệnh bài nghe nói đối với Ma tộc có tác dụng trời sinh khắc chế lại ở trên tay nàng, lão thành

chủ đã vẫn lạc, những Ma tộc này không có lý do gì không tôn kính thành chủ mới.

- Thuộc hạ tham kiến thành chủ đại nhân.

- Ha ha, thật là biết điều, ở đây cũng không có chuyện Ma tộc chúng ta, đi.

Thân hình hơi động một chút, bỗng nhiên lại định trụ lại, hướng Lý Dật tà mị cười:

- Lý Dật, cũng đừng quên lời hứa của người, ta tại ma thành chờ người.

Xà tính bản tính dâm, Lý Dật chỉ cảm thấy trên lưng mát lạnh, đi ma thành làm cho Tiểu Tuyết sanh con sao. Quay đầu nhìn cung vô song một chút, cung vô song càng vẻ mặt sương lạnh, tư thế hận không thể nhào tới cùng Tiểu Tuyết liều mạng.

Trên đỉnh núi, hắc y điện sĩ ngạo nghễ đứng:

- Kế tiếp, bản điện vùng Đấu Thần bồi bàn, cũng đừng để cho bản điện chờ quá lâu.

Thần tôn bồi bàn đã sớm kìm nén không được, hẳn có khát vọng ra sức lực báo thù, khiến cho sắc mặt hẳn đỏ bừng, trong đôi mắt hung hãn. Nhưng, Lý Dật lo lắng nhất đúng là trận này, khi cường giả quyết đấu, có cừu hận kích phát ý chí chiến đấu còn chưa đủ, lực chỉ đảo tiên sở dĩ có thể thắng, không nói đến cừu hận, mà là ba mươi năm khổ tâm tu luyện đối phó ma thành thành chủ là biết được.

Thần lực bồi bàn thực lực tuy không thua hắc y điện sĩ, hai người tám lạng nửa cân, ý chí chiến đấu cùng khát vọng thắng lợi cũng không kém hơn lực chỉ đảo tiên. Nhưng thần lực bồi bàn kinh nghiệm thực chiến cùng hắc y điện sĩ không cùng một cấp bậc, bàn về giáo quyết cùng hắc y điện sĩ càng không thể so sánh nổi. Nếu không, năm đó ở bách hoa

giới, Lý Dật cũng không bằng một cái trận pháp vừa mới nghiên cứu không lâu thiếu chút nữa làm cho hắc ăn ăn phải đau khổ.

- Thần tôn bồi bàn, người phải cẩn thận, lão quỷ này xảo quyệt cực kỳ.

Lý Dật không khỏi nhắc nhở một câu.

- Yên tâm đi, ta nhất định sẽ vì thần tôn báo thù.

Thần tôn bồi bàn bay lên đỉnh núi, không xa không gần đứng ở đối diện hắc y điện sĩ. Trận thứ hai đánh cuộc đấu khí thể cùng trận trước giống nhau đến kì diệu, có một cỗ cừu hận không cách nào bị xua tan hàm xúc tại trên thân thể hai người.

Cảm nhận được cỗ cừu hận này, hắc y điện sĩ không khỏi hỏi:

- Thần tôn bồi bàn, bản điện cùng người không biết, người vì cái gì hận ta như thế?

- Hắc y điện sĩ, người không biết ta là người phụng dưỡng Đấu Thần cường giả sao?

Hắc y điện sĩ cũng không phải là tiên tri, vấn đề này tự nhiên không cách nào trả lời, lắc đầu, nói:

- Không biết.

- Ta chính là bồi bàn của thiên phong đế quốc thủ hộ Đấu Thần lực lực.

Nghe thấy Thần tôn bồi bàn nói như vậy, hắc y điện sĩ lúc này mới biết đối phương cừu hận mình nguyên nhân do đâu, trong nội tâm rung mình, rồi lại thở dài một hơi. Lý Dật rõ ràng có thể làm cho một vị thần tôn bồi bàn đến báo thù, như vậy nếu có Đấu Thần cường giả cũng đang âm thầm báo thù? Thì thật đáng sợ.

- A, thì ra là thế.

- Ba năm trước tại thiên hồ vây công thần tôn, cũng có phần của hắc y điện sĩ người chứ.

- Không sai, bản điện thấy Đấu Thần lực lực khăng khăng một mực, trợ trụ vi ngược cố gắng che chở phản nghịch Đấu Thần điện Lý Dật, cho nên bị Đấu Thần điện tổng Điện chủ đại nhân tru sát. Thần tôn Bồi bàn, bản điện khuyên người một câu, ngàn vạn lần không học người vị phụng dưỡng thần tôn kia, nếu không nghe lời, kết cục chỉ sợ cũng sẽ không tốt hơn.

- Im miệng.

Thần tôn bồi bàn giận dữ:

- Thần tôn lão nhân gia tính tình bình thản, bản tính thuần lương, hắc đã che chở Lý Dật, vậy nhất định là Đấu Thần điện các người khinh người quá đáng. Hắc y điện sĩ, chúng ta hôm nay chấm dứt cái đoạn ân oán này tại đây.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chiến Tranh.

Q.6 - Chương 455: Chiến Tranh.

Hắc y điện sĩ không cam lòng, cố gắng thuyết phục thần tôn bồi bàn. Thở dài một hơi nói:

- Thần tôn bồi bàn, chân tướng sự tình người rõ ràng sao? Người biết Đấu Thần điện tại sao phải đuổi giết Lý Dật không?

Vấn đề này Thần tôn bồi bàn không có suy nghĩ qua, hắc là người đơn thuần, lực lực chính là tư tưởng cùng linh hồn của hắc, mất đi tư tưởng cùng linh hồn, hắc không cách nào hiểu được vấn đề.

- Không biết đúng không, như vậy bản điện nói cho người biết, bởi vì Lý Dật tu luyện thiên ma đấu khí.

- Thiên ma đấu khí? Thần tôn bồi bàn là Đấu Thánh cường giả, lại phụng dưỡng Đấu Thần hơn mười năm, Thần tôn bồi bàn tự nhiên là biết thiên ma đấu khí là cái gì.

- Hiện tại người biết rõ Đấu Thần điện vì cái gì đuổi giết Lý Dật rồi chứ. Nếu như lực lượng đúng như người nói bản tính thuần lương, hẳn làm sao có thể dễ dàng tha thứ một tu luyện giả tu luyện thiên ma đấu khí tồn tại ở trên thế giới này. Người nên biết công pháp tà ác này dựa vào cái gì để tăng thực lực lên nhanh nhất. Ba năm trước, Lý Dật trắng trợn giết chóc nhân loại cường giả, luyện hóa đấu khí hạt giống của bọn hắn, người có thể đi hỏi thăm một chút, có bao nhiêu gia tộc mất đi gia chủ.

Năm đó lực lượng nói cho Thần tôn bồi bàn về thiên ma đấu khí, nhất định cũng đồng thời nói với hắn, không cho phép tu luyện thiên ma đấu khí, cũng đã nói với hắn câu châm ngôn "Thiên ma vừa ra, thì trăm tông loạn" rồi.

Nhưng tại sao, thần tôn lại che chở cho một người tu luyện thiên ma đấu khí? Thần tôn bồi bàn đầu óc có chút bung lên, chuyển hướng nhìn về phía Lý Dật.

Lý Dật thính giác nhạy cảm, trên trận Hắc y điện sĩ xúi giục ly gián, Lý Dật đã nghe rõ. Thấy Thần tôn bồi bàn vẻ mặt hồ nghi nhìn chính mình, Lý Dật giương giọng nói:

- Thần tôn bồi bàn, không sai, ta xác thực là tu luyện thiên ma đấu khí, điểm này Đấu Thần đại lục ai ai cũng biết. Ba năm trước đây, ta cũng xác thực giết chóc qua vô số nhân loại cường giả, luyện hóa đấu khí hạt giống của bọn họ. Nhưng người biết tại sao lực lượng không tiếc tánh mạng để che chở ta sao? Bởi vì, sau khi được thần tôn cảm hóa, ta đã không thông qua luyện hóa đấu khí hạt giống để tu luyện đấu khí. Đấu Thần điện cũng không dễ dàng tha thứ người có thể khiêu chiến uy nghiêm bọn họ xuất hiện, cho nên mới lấy danh nghĩa thiên ma đấu khí đê hãm

hại ta. Thần tôn không đành lòng Đấu Thần điện để hãm hại ta mới ra tay, không ngờ Đấu Thần điện then quá hoá giận, lại đối với thần tôn hạ sát thủ. Thần tôn bồi bàn, người là người không có nhìn thấy tràng diện lúc đó, Đấu Thần điện vô số cường giả vây công thần tôn, muốn đưa hắn vào chỗ chết, tại hạ hiện tại hồi tưởng lại vẫn cảm thấy nhức nhối.

Lý Dật am hiểu, Lý Dật nói ra tràng diện tình cảnh thần tôn chết thảm thiết làm cho Thần tôn bồi bàn ý thức được, vô luận như thế nào, thần tôn chết ở trong tay Đấu Thần điện.

- Hắc y điện sĩ, người đừng vội châm ngòi ly gián, thần tôn chết ở trong tay Đấu Thần điện, khoản nợ máu ta này tự nhiên ta muốn gặp Đấu Thần điện đòi lại. Hãy bớt sàm ngôn đi, động thủ đi.

- Thần tôn bồi bàn, người đừng suy nghĩ nữa, đừng để người tà ác lợi dụng.

Lúc này không cho phép hắc y điện sĩ lại tiến hành thuyết phục, thần tôn bồi bàn tay quyết vừa động, thiên địa nguyên khí bốn phía bắt đầu khởi động, một chiêu đấu kỹ cấp bậc không thấp đã súc thế xong.

Vừa ra tay chính là đấu kỹ, thần tôn bồi bàn chính là liều mạng, hắc y điện sĩ tự nhiên không dám coi thường, tay quyết cũng động.

Hai chiêu đấu kỹ, cơ hồ tại cùng thời khắc phát ra, trận đánh cuộc đấu này cùng trận đầu bất đồng ở chỗ thực lực hai người sà sà nhau, trình độ đấu khí tu vi cùng đấu kỹ vận dụng thuần thục ngang nhau, mà ngay cả Lý Dật, Đấu Thần điện các lão cũng vô pháp đoán được thắng bại cuối cùng.

Điều này làm Lý Dật lo lắng, tại tình huống thực lực ngang nhau như thế, liều mạng cần phải có tâm trí cùng kinh nghiệm.

Lúc này hai người không ngừng thi triển đấu kỹ, đấu kỹ cấp bậc cũng từ Chu Tước tăng lên tới Bạch Hổ, dù sao cũng là tại bên người Đấu Thần cường giả phụng dưỡng nhiều năm, thần tôn bồi bàn tựa hồ dùng không

hết đấu kỹ. Từng chiêu oanh kích hắc y điện sĩ. Mà Đấu Thần điện điện sĩ tu luyện đấu kỹ, kiến thức quảng bác, nghiên cứu đấu kỹ rất nhiều, hắc y điện sĩ ở phương diện này cũng không thiệt thòi.

Đây là một trường đánh cuộc đấu tuyệt đối hoa lệ, đấu khí quang hoa sáng lạn đến mức tận cùng không ngừng oanh kích đối phương, năng lượng hung hãn tàn sát bừa bãi, lực lượng làm đỉnh núi cao đồ sộ không ngừng giảm xuống, hơn mười chiêu đấu kỹ, đỉnh núi bị gọt thành bãi đất rộng. Đáng thương ma thành thành chủ, nơi táng thân cũng không có, thi thể bị quần lấy rơi xuống sơn cốc.

Hắc y điện sĩ lão luyện cũng không vội cầu thắng, kiên nhẫn cùng thần tôn bồi bàn từng chiêu đấu kỹ oanh kích, nhưng từ con mắt của hắn có thể nhìn thấy hắn càng lúc càng tự tin hơn.

Nếu như có thể đánh tiếp như vậy. Thần tôn bồi bàn còn có mấy phần thắng, dù sao dưới tình huống thực lực tương đương, liều mạng đấu khí tiêu hao hầu như không còn. Mà một khi thực lực tiêu hao quá lớn, hắc y điện sĩ có giao quyết đến mấy chỉ sợ cũng khó sử dụng được.

Lý Dật hy vọng thần tôn bồi bàn thắng được trận đánh cuộc đấu này, bởi vì một khi thất bại, tiếp theo hắn phải đối mặt với Đấu Thần điện Đấu Thần các lão, tại trước mặt một cái Đấu Thần, tuy hắn có chuẩn bị, nhưng nói đến phần thắng, thật sự không có vài phần nắm chắc.

- Thống suất, lính liên lạc thông báo có biến.

Sau lưng Lý Dật, một cao cấp tướng lĩnh tinh linh tộc bỗng nhiên nói.

Chẳng biết lúc nào, một phong hệ ma pháp sư đã đi đến đỉnh núi. Nhìn ra được, người này là phong hệ ma pháp sư bay không từ xa tới, sắc mặt có chút tái nhợt.

- Chuyện gì xảy ra?

Lính liên lạc Tinh linh tộc đi đến, Lý Dật đánh ra một đạo không gian giam cầm đem hai người cách ly, lúc này mới hỏi.

- Hồi bẩm thống suất, chiến sĩ của chúng ta phát hiện, quân đội đại thần đế quốc có dị động?

- A? Đừng nóng vội, từ từ nói.

- Bốn ngày trước, tinh linh chiến sĩ chúng ta bắt được vài tên nhân loại cường giả, mới đầu tưởng bọn chúng đến thế giới tinh linh mạo hiểm, tùy thời bắt Tinh Linh thiếu nữ làm nô lệ, nhưng thẩm vấn xong, mới biết được bọn họ không phải người mạo hiểm bình thường, mà là đội thám tử đại thần đế quốc. Điều này khiến cho Tinh Linh chiến sĩ chúng ta nghi ngờ, lặng lẽ tiến vào đại thần đế quốc dò xét tình huống, lúc này mới phát hiện, tại chỗ giao giới đại thần đế quốc cùng chúng ta thế giới tinh linh, đã có đại quân đồn trú.

Căn cứ di mệnh đại thần đế quốc khai quốc hoàng đế, đại thần đế quốc bất luận quân đội cũng không cho phép bước vào thế giới tinh linh. Cho nên ngàn vạn năm qua, tại đại thần đế quốc cùng thế giới tinh linh, ngoại trừ người mạo hiểm lén xung đột, song phương cũng không đề phòng lẫn nhau.

Lúc này bỗng nhiên xuất hiện đại quân đại thần đế quốc, tâm tư thật sự là có chút khó lường. Chẳng lẽ tân hoàng đế lại coi thường tổ tiên di huấn sao, tính toán tiến công thế giới tinh linh?

Nghĩ đến đại thần đế quốc tân hoàng đế, lúc này thất hoàng tử cũng không xuất hiện ở nơi này, Lý Dật tâm tình lập tức trầm trọng. Xem ra, đại thần đế quốc cũng muốn tại trận xung đột này muốn phân một chén canh, điều này tự nhiên cùng Đấu Thần điện có liên quan. Tại kế hoạch của bọn chúng, một khi đánh cuộc đấu chấm dứt, chỉ sợ cũng sẽ dùng đạo nghĩa, nhanh chóng tiến binh thế giới tinh linh, cùng Ma tộc chia cắt thế giới tinh linh.

Hừ, Đại thần hoàng đế chỉ sợ cũng không suy nghĩ, tổ tiên tại sao phải lưu lại di huấn không cho phép tiến công thế giới tinh linh, tự cho là có chỗ dựa Đấu Thần điện, có Ma tộc phối hợp, có thể được chỗ tốt sao?

Tránh cho loại tình huống này phát sinh, tự nhiên là trận đánh cuộc đấu thắng lợi. Lý Dật tin tưởng, cho dù là đánh cuộc đấu thắng, Đấu Thần điện, đại thần đế quốc, cùng ma thành thành chủ thống suất Ma tộc sẽ không bỏ qua Tinh linh tộc, nhưng tình thế lúc này căn bản bất đồng, Tinh linh tộc chiếm cứ đạo nghĩa, nếu song phương chiến tranh sức chiến đấu ảnh hưởng rất là kinh người.

Nếu Đấu Thần điện đều thua ở đánh cuộc đấu, đối với địch quân sĩ khí sẽ tạo thành như thế nào.

Cho nên, trận đánh cuộc đấu này, Lý Dật rất mong đánh cuộc đấu thắng lợi.

- Thi đấu phàm.

Lý Dật mở ra không gian giam cầm, gọi Thi đấu phàm đến:

- Thi đấu phàm huynh đệ, người lập tức rời khỏi nơi đây, có chuyện trọng yếu giao cho người.

- Lý Dật huynh đệ, đã xảy ra chuyện gì?

- Đại thần đế đội tại biên giới chuẩn bị chiến tranh, vì ứng đối khả năng ngoài ý muốn, người lập tức đem quân đội ở Khuê Khắc hạp cốc đưa ra biên giới.

- Toàn bộ sao?

Thi đấu phàm có chút hồ nghi xin chỉ thị.

- Đúng vậy, toàn bộ, nhiều nhất lưu lại mấy ngàn người trông coi hạp cốc.

- Nếu Ma tộc tái phát động tiến công thì làm sao bây giờ?

Loại lo lắng này, Lý Dật hoàn toàn không lo lắng nữa, Ma tộc, hiện tại có thể đối phó Đấu Thần điện hay không đều rất khó nói, nhưng chắc chắn không đi đối phó Tinh linh tộc nhân.

- Tuyệt đối không, điểm này người cứ yên tâm đi. Khuê Khắc hạp cốc đã không cần quá nhiều quân đội, yên tâm đi, phán đoán của ta sẽ không sai, chiến trường chính thức, có lẽ là tại biên cảnh đại thần đế quốc.

Cùng lắm thì, thật sự đi ma thành "Hiển thân", vì Tiểu Tuyết truyền bá hạt giống của mình, tóm lại Ma tộc đã không phải là uy hiếp trọng yếu.

- Hảo, ta tin tưởng người.

Thi đấu phạm hồi đáp, sau đó xoay người lĩnh mệnh đi ra.

- Thi đấu phạm huynh đệ, người chú ý hành động bí ẩn, không nên để Đấu Thần điện nhìn ra Quecke trữ hạp cốc không có Tinh Linh quân đội.

- Vâng, Lý Dật, nếu như đại thần đế quốc hướng chúng ta phát động tiến công, chúng ta tại sao không đón đầu công kích?

- Tình huống này do người toàn quyền xử trí, tóm lại không thể để cho Tinh linh tộc có hại là được. Nhưng, nhất định không thể khinh xuất, đại thần đế quốc là Đấu Thần đại lục đệ nhất cường quốc, binh có mấy trăm vạn, nhất định phải chú ý sách lược, điều này ta tin tưởng người có thể làm được.

Thi đấu phạm chỉ huy quân sự không kém hơn Lý Dật, điểm này Lý Dật cũng rõ ràng, nhưng sợ hãi đối với thực lực đại thần đế quốc phỏng chừng không đủ, bởi vậy mới nhắc nhở một phen.

- Đại thần đế quốc cùng thế giới tinh linh chúng ta, đế quốc chưa chắc đã biết tình hình của chúng ta, nhưng đại tình huống thần đế quốc Tinh linh tộc, chúng ta cũng biết chút ít. Lý Dật huynh đệ, người cứ yên tâm,

có tình huống nào ta sẽ kịp thời thông qua ma pháp sư thông tri cho người.

Thi đấu phạm lĩnh mệnh ra đi, điểm nhỏ khúc chiết này cũng không khiến cho các Chư Cường khác chú ý. Một lần nữa đưa ánh nhìn trên trận đấu, hắc y điện sĩ cùng thần tôn bồi bàn thi đấu đúng vào thời khắc mấu chốt. Bất quá, tâm tư Lý Dật, đã bắt đầu có chút thất thần, đại thần để đội dị động, khiến cho hắn phải lo lắng càng nhiều vấn đề.

Xem ra, chiến tranh không thể tránh né rồi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thanh Long Đấu Kỹ

Q.6 - Chương 456: Thanh Long Đấu Kỹ

Lý Dật mục quang nhìn thần tôn bồi bàn cùng hắc y điện sĩ quyết đấu, nhưng trong lòng thì âm thầm xem xét thực lực của hai bên. Trong lúc bất tri bất giác, Lý Dật thỉnh linh phát hiện, mình có thể khống chế thế lực, giống như có thể chống lại cùng Đấu Thần điện, đại thần đế quốc.

Hiện tại uy hiếp lớn nhất là Đấu Thần điện cùng đại thần đế quốc, La Lan học viện từ trước đến nay trứ danh, La Tuyết Phong tuy có thể khống chế một bộ phận đại đạo sư, cố gắng đưa La Lan học viện cuốn vào trong tranh đấu của Đấu Thần đại lục, nhưng Phì Phì ít nhất là trên danh nghĩa viện trưởng, chỉ cần giải quyết La Tuyết Phong, thì chuyện quá dễ làm, tối thiểu có thể cho La Lan học viện ra bên ngoài.

Về phần tứ đại Ma Tông, một khi xung đột bộc phát, Ma Tông sẽ phân liệt, cổ lực lượng này có thể tự hành triệt tiêu, cũng không tính là đại uy hiếp.

Mà Lý Dật bây giờ có thể khống chế thế lực, kể cả Tinh linh tộc, thiên phong đế quốc cùng bốn quốc phía nam, thậm chí có khả năng dưới tình

huống vận dụng lực lượng Ma tộc, liên minh lại đối kháng Đấu Thần điện cùng đại thần đế quốc tạm thời chưa nói chiếm ưu thế, nhưng ít ra đã có thể liều mạng. So sánh với ba năm trước bị đuổi giết, bây giờ cách biệt một trời.

Oanh.

Một tiếng âm bạo vang lên làm suy nghĩ của Lý Dật cắt đứt, trước mắt một màn làm Lý Dật có chút rung động. Chỉ thấy trên đỉnh núi bị đấu khí oanh kích thành bình địa, thành linh xuất hiện một cái đại hồ phương viên bốn năm mét, trải qua một chiêu đấu khí này, hắc y điện sĩ cùng thần tôn bồi bàn đều có chút chật vật.

Lúc này thần tôn bồi bàn vẻ mặt trắng bệch, cho thấy đấu khí tiêu hao rất nhiều, mà hắc y điện sĩ khoe miệng hiện ra một vết máu, tình huống cũng không tốt hơn.

Một chiêu này uy lực kinh người, tựa hồ đối với song phương đều có tác dụng, năng lượng mảnh nhỏ chậm rãi tiêu tán, hai người đều không hện mà cùng tạm thời dừng lại.

- Không hổ là Đấu Thần bồi bàn, với thực lực của người, nếu như gia nhập Đấu Thần điện, tiền đồ tương lai không thể hạn lượng được?

Châm ngòi ly gián cố nhiên là không được, lúc này hắc y điện sĩ thành khẩn cũng để lộ ra một chút ái tài.

- Hãy bớt sàm ngôn đi, Đấu Thần điện tư tể, kế tiếp ta sẽ cho người kiến thức, cái gì mới là đấu kỹ chân chính.

Đến lúc này, thần tôn bồi bàn làm sao lại cho hắc y điện sĩ dùng ngôn ngữ thuyết phục chính mình, sắc mặt ngưng trọng, thần tôn bồi bàn bỗng nhiên giơ lên hai tay, ngẩng mặt lên, tựa hồ cầu nguyện cái gì đó.

Mà nhìn như lơ đãng, lại làm hắc y điện sĩ trên mặt kinh hãi.

- Thanh Long đấu kỹ.

Thanh Long đấu kỹ? Chẳng những hắc y điện sĩ khiếp sợ, tất cả mọi người nghe được bốn chữ này, đều không nhịn được thân thể run lên, vô ý thức lui lại thân hình.

Thanh Long đấu kỹ, Lý Dật mặc niệm bốn chữ này, ánh mắt cũng có chút ngốc trệ. Đối với một người tu luyện đấu khí mà nói, Thanh Long đấu kỹ ý vị như thế nào, ai cũng rõ ràng vô cùng.

Nếu như nói Bạch Hổ đấu kỹ còn có khả năng thừa nhận của nhân loại, thì Thanh Long đấu kỹ đã hoàn toàn siêu việt sức tưởng tượng của nhân loại rồi, nó là một loại lực lượng nghịch thiên.

Ít nhất, tất cả cường giả ở đây vẫn chưa có người nào được nhìn thấy uy lực Thanh Long đấu kỹ, chứ đừng nói là có được một chiêu Thanh Long đấu kỹ.

- Không có khả năng, Đấu Thần đại lục làm sao có Thanh Long đấu kỹ tồn tại.

Hắc y điện sĩ kêu gào, thừa dịp thần tôn bồi bàn súc thể, bàn tay hiện lên một vòng đấu khí quang hoa hùng hậu vô cùng, cơ hồ hoàn toàn không có lo lắng oanh kích về phía thần tôn bồi bàn.

Mặc kệ có phải thật Thanh Long đấu kỹ hay không, hắc y điện sĩ không có khả năng cứ trơ mắt nhìn đối phương súc thể thành công, đem chiêu Thanh Long đấu kỹ đánh trên người mình.

Nhưng, hắc y điện sĩ phát ra đấu khí quang hoa, lại bị thần tôn bồi bàn tư thế cổ quái dẫn động thiên địa nguyên khí một mực tập trung tại ba thước bên ngoài thân thể.

Điều này làm cho hắc y điện sĩ càng thêm vững tin thần tôn bồi bàn đang súc thể một chiêu Thanh Long cấp đấu kỹ. Mặc dù không có kiến thức, càng không có tu luyện qua Thanh Long đấu kỹ, nhưng là Đấu Thần điện

điện sĩ, hắc y điện sĩ rõ ràng, trong lúc Thanh Long đấu kỹ súc thể sẽ được thiên địa nguyên khí che chở.

Nếu không, loại thanh long đấu kỹ này uy lực nghịch thiên, cho nên thời gian súc thể cũng tương đối dài.

Xác định thần tôn bồi bàn đang chuẩn bị đánh ra một chiêu Thanh Long đấu kỹ, hắc y điện sĩ mặt hiện lên vẻ tro tàn, không có phí công cố gắng ngăn cản, mà thân hình không ngừng lướt động, hóa thành một đoàn tàn ảnh bay vút đi.

Lúc này cũng không biết hắc y điện sĩ đang làm cái gì? Trên trận đấu đấu khí, bỗng nhiên chuyển biến thành loại tình huống này, cũng làm cho người cảm giác có chút buồn cười. Nhưng tại Thanh Long đấu kỹ uy áp, không có người nào cảm thấy dễ dàng.

Thần tôn bồi bàn hai tay lập tức bắt đầu chậm rãi hướng đỉnh đầu đưa lên, theo cái thủ thế biến ảo, thân thể của hắn tựa hồ bắt đầu trở nên trong suốt, một tầng thánh khiết bạch sắc quang mang bao phủ tại chung quanh thân thể của hắn. Trong không gian, cũng không tiêu tán mây mù mờ mịt, chẳng biết lúc nào đã hoàn toàn tán đi, cả không gian ánh sáng bắt đầu trở lên sáng láng, lấy mắt thường có thể thấy ánh dương quang.

Cũng không như Bạch Hổ đấu kỹ súc thể, chiêu Thanh Long đấu kỹ này trong không gian tỏa sáng một cỗ lực lượng nhu hòa đến mức tận cùng, hào quang huyến lệ.

Đây là kinh hỉ ngoài ý muốn, tuyệt đối là kinh hỉ ngoài ý muốn, Lý Dật thật không ngờ thần tôn bồi bàn còn có một chiêu như vậy, một chiêu tuyệt đối rung động lòng người.

Hắc y điện sĩ dù sao cũng tuyệt đỉnh cường giả, lại đoán được thần tôn bồi bàn súc thể chính là một chiêu Thanh Long đấu kỹ không thể phá nổi, hắn bố trí không gian giam cầm, để chuẩn bị đó chiêu Thanh long đấu kỹ của thần tôn bồi bàn.

Đối mặt với Thanh Long đấu kỹ, cao giai cường giả bình thường chỉ sợ sớm đã bị dọa ngốc, chết cũng không biết chết như thế nào. Hắc y điện sĩ lần nữa dùng thực tế chứng minh năng lực thực chiến của mình.

- Người cho rằng như vậy, có thể thoát chết sao?

Dưới khí thế của Thanh Long đấu kỹ, thần tôn bồi bàn ngũ khí cũng trở nên uy nghiêm. Thủ thế biến đổi, trong không gian cường lực biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, tất cả ánh sáng tựa hồ hoàn toàn gom đến trong thân thể của hắn, lúc này khiến cho hắn hoàn toàn biến mất, cả người hoàn toàn là, một nhúm cường quang.

Ai cũng có thể cảm nhận được nhúm cường quang này bên trong ẩn chứa lực lượng đáng sợ như thế nào.

Đột nhiên sinh biến, hắc y điện sĩ ở trong không gian giam cầm hiệu dụng lập tức biến mất, trong không gian, thân thể không chỗ che dấu ẩn trốn.

- Thần tôn, thần tôn bồi bàn báo thù cho người.

Bạo rống một tiếng vô cùng bi thương, một đạo cường quang trong nháy mắt bắn nhanh ra, chỗ không gian nó đi qua hiện ra màu đen, tựa hồ không gian đều bị thu nạp trong năng lượng vô cùng mạnh mẽ, hình thành hắc động.

Hắc y điện sĩ thực lực cũng thật sự đạt đến mức độ kinh người, thấy cường quang trí mạng hướng chính mình đánh úp lại, thân hình đột nhiên bạo lên, tốc độ cực nhanh tránh được bó cường quang công kích. Năng lượng bắn bên cạnh thân hắn, trên mặt đất lập tức hiện một cái cái hố to vô cùng. Nếu như, cái bó cường quang này oanh kích tại trên thân thể một người. Không ai dám tưởng tượng sẽ phát sinh cái hậu quả gì.

Nhưng, công kích xa còn không có chấm dứt, cái bó cường quang này kích phát ra, trên thân thể thần tôn bồi bàn quang mang có chút ảm đạm

vài phần. Ngay sau đó lại là hai đạo chùm tia sáng đánh úp về phía hắc y điện sĩ.

Hắc y điện sĩ giao quyết thân thể mãnh liệt bắn ra, nhắm ngay phương hướng Tinh linh tộc nhân, mắt thấy thần tôn bồi bàn hai lần công kích đánh úp lại, thân hình càng rất nhanh, trong giây lát chuyển về phía Tinh linh nữ vương.

- Tên gia hỏa hèn hạ vô sỉ.

Lý Dật hung hăng chửi bới một tiếng, đầu khí lưu chuyển đến mức tận cùng, tùy thời chuẩn bị cứu trợ Tinh linh nữ vương.

Thần tôn bồi bàn mặc dù hồn nhiên, nhưng cũng không dần, rất nhanh ý thức được ý đồ hắc y điện sĩ. Hai bó cường quang phát ra, hẳn không có nửa điểm do dự, cột sáng tiêu xạ ra, cố gắng thu hồi hai đạo cường quang có khả năng xúc phạm tới Tinh linh nữ vương.

Mà cùng lúc đó, thân hình hắc y điện sĩ cũng lắc lư, ở giữa không trung kéo lê một đạo hình cung, trong tay một vòng mũi xanh chớp động, hướng thần tôn bồi bàn bắn đến.

Xích xích xích.

Phanh.

Oanh, oanh, oanh.

Đây cũng chỉ là điện quang thạch hỏa, không được phép bất luận kẻ nào có nửa phần do dự, hoàn toàn bằng vào bản năng cùng thực lực. Hai chùm tia sáng bị thần tôn bồi bàn thu hồi, oanh tại không gian giam cầm của Lý Dật cùng với Tinh Linh ma pháp sư kịp thời ra tay, phát ra "Ti ti" thanh âm.

Đồng thời phát sinh chính là hắc y điện sĩ đánh thọc sườn thành công, một kiếm thành công đâm vào dưới xương sườn thần tôn bồi bàn.

Thần tôn bồi bàn cả người hóa thành chùm tia sáng, chùm năng lượng không có phương hướng tuôn ra bốn phía, oanh kích vào các loại phòng ngự mà đám cường giả bố kết ra.

Trận hỗn loạn này chậm rãi biến mất, thần tôn bồi bàn đã ngã trên mặt đất.

- Thanh Long đấu kỹ rất giỏi sao? Đấu kỹ là vật chết, người là vật sống, thắng lợi dựa vào người trí tuệ. Hừ.

Hắc y điện sĩ cuồng hỉ đắc ý, dưới tình huống của hắn, cũng khiến người khó có thể sinh ra kính ý. Hắc y điện sĩ điện sĩ bào màu đen đã hoàn toàn vỡ thành mảnh nhỏ, lỗ lõ ra thân thể đen sẫm hồng hồng, bộ dạng giống như tên khất cái, thần tình trên mặt đắc ý đến cực hạn, khuôn mặt trắng bệch như trang giấy.

- Thần tôn bồi bàn.

Thấy Tinh linh nữ vương kinh hãi, cũng không có bị thương, Lý Dật chạy vội tới bên người thần tôn bồi bàn, đem thân thể của hắn kéo lên.

Chậm rãi mở to mắt, vẻ tử vong không cách nào che dấu, thần tôn bồi bàn thanh âm yếu ớt nói:

- Đáng tiếc, không có giết chết cái lão quỷ kia.

- Đừng suy nghĩ nhiều như vậy, hắn sẽ không sống quá lâu, trước cứu người quan trọng hơn.

- Không cần cứu ta, kỳ thật, với thực lực của ta, liều mạng ra chiêu Thanh Long đấu kỹ Quang chi pháp tắc này chính là hành vi tự sát.

Khóe miệng hiện lên một vòng khổ sáp cười, thần tôn bồi bàn thanh âm càng ngày càng yếu ớt:

- Ta phụ kỳ vọng của người, thực xin lỗi Lý Dật, nhất định phải thay ta báo thù cho thần tôn.

Thần tôn bồi bàn chưa từng có làm cho Lý Dật lòng trắc ẩn tác động như vậy, quay đầu nhìn hắc y điện sĩ, Lý Dật trong nội tâm nói thầm: Lại thêm một nợ máu, hai thầy trò lực lực vì chính mình ngã xuống, không đòi lại khoản này nợ máu thề không làm người.

- Lý Dật, cái trận thứ hai này các người thất bại, người không phủ nhận chứ.

- Hắc y điện sĩ, hiện tại bắt đầu, người có thể cho là mình chuẩn bị quan tài cùng mộ địa, ta thề, người nhiều nhất còn một tháng dương thọ.

Cái uy hiếp này cũng không phải là uy hiếp, Lý Dật đại biểu tử thần hạ tử thư.

Nghe Lý Dật trong giọng nói sát ý, trong nội tâm hắc y điện sĩ cũng không nhận được âm thầm rung mình, vẻ đắc ý hoàn toàn biến mất.

- Hừ, người có thể sống đến một tháng sau hay không còn rất khó nói. Bây giờ là trận đánh cuộc đấu ngang tay. Kế tiếp, người sẽ phải đối mặt với Đấu Thần điện các lão chúng ta, không ngại nhắc nhở người, các lão đại nhân là một vị Đấu Thần cường giả. Ha ha ha, người lấy cái gì cùng một Đấu Thần cường giả chống lại, người chỉ là một Đấu Thánh mà thôi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nghỉ Ngơi Giữa Trận

Q.6 - Chương 457: Nghỉ Ngơi Giữa Trận

Đúng vậy, Đấu Thần cường giả cùng Đấu Thánh cường giả tuy chỉ kém nhau một cấp bậc, nhưng năng lực ở giữa hai người, cách biệt một trời để hình dung cũng không đủ.

Một cái Đấu Thánh cường giả, lấy cái gì đến chống lại một cái Đấu Thần cường giả đây?

Chẳng những là Đấu Thần điện, mà ngay cả Tinh linh tộc nhân cùng Cung bản, thiên ma Thánh nữ đều cho rằng như vậy, với thực lực Lý Dật, muốn đối kháng Đấu Thần điện Đấu Thần cấp các lão, cơ hồ là hoàn toàn không có phần thắng.

- Dật nhi, nhận thua đi, đừng tham gia.

Thiên ma Thánh nữ cũng là người tính tình cương liệt, đã nói ra những lời này, cũng nói nàng đối với con của mình cũng thấy tình huống không tốt. Đương nhiên lo lắng hơn chính là an nguy của Lý Dật, đối với một mẫu thân mà nói, toàn bộ thế giới cộng lại cũng kém hơn tánh mạng hài tử của mình.

- Lý Dật các hạ, không cần quá mức miễn cưỡng, Tinh linh tộc chúng ta lại nghĩ biện pháp khác.

Tuy không biết rõ nhân loại cường giả Đấu Thần cùng Đấu Thánh chênh lệch như thế nào, nhưng theo ánh mắt của mọi người, Tinh linh nữ vương cũng có thể cảm giác được Lý Dật phần thắng không lớn, hoặc là không có phần thắng.

Không có trả lời bất luận lời nào, Lý Dật đi lên đỉnh núi, tại hai trường so đấu đã trở thành sân rộng mấy chục thước, đã nhìn không thấy băng tuyết, lộ ra nham thạch ngăm đen.

- Đấu Thần điện các lão, mời hiện thân.

Trong giọng nói, cũng không sợ hãi chút nào, thậm chí còn có ý vị khiêu khích, chỉ bằng phần dũng khí này, cũng đủ làm cho người cung kính rồi.

- Thối tiểu tử, thật sự là không biết sống chết, chỉ bằng người, cũng xứng cùng gia các lão giao thủ sao.

Giữa không trung truyền đến thanh âm thanh thúy, lập tức đám Chư Cường cười trộm một hồi, cười đến mức thích ý. Xem ra, trận đánh cuộc

đấu này rất là thú vị, Lý Dật thói quen sờ lên cái mũi, trên mặt lộ ra tiểu dung.

- Thị đồ, các lão không muốn ra tay, thì để người đến thay hấn đánh sao?

- Ta cũng muốn, đáng tiếc các lão nói, hấn muốn đích thân thu thập người hậu bối tiểu tử cuồng ngôn, để cho người biết thực lực Đấu Thần điện. Thị đồ rất nhanh mồm nhanh miệng, rõ ràng không phải là đối thủ của Lý Dật, nhưng lại nói lời kiêu ngạo như vậy.

- Thị đồ im miệng.

Đấu Thần điện các lão rốt cục hiện thân, trên người mặc một kiện tư tế bào, khiến cho hấn càng thêm gầy còm, trên đỉnh núi gió lạnh thấu xương, giống như một đoạn cảnh khô, tựa hồ tùy thời đều có thể bị kinh phong thổi ngược lại.

- Lý Dật các hạ, có thể cùng người thanh niên tài tuấn so chiêu, các lão cũng cảm thấy vinh hạnh. Cường giả tu luyện tới loại cảnh giới này, cũng không phải là dễ dàng, nói ngã xuống liền ngã xuống cũng không khỏi đáng tiếc, các hạ nếu biết lạc đường quay lại là tốt nhất, bản các lão trước hứa hẹn dẫn nay vẫn còn hữu hiệu.

- Các lão nói nhảm cùng hắc y điện sĩ giống nhau, đây là truyền thống của Đấu Thần điện, mỗi lần đánh nhau đều xui khiến một phen, dùng lời nói ngon ngọt để lung lạc ta sao? Hừ, có lẽ trong mắt người, Đấu Thần điện có điểm rất giỏi, bất quá tại trong mắt Lý Dật, Đấu Thần điện chính là con cọp chết, chờ ta đây thiên ma tu luyện giả tới đưa tiền mà thôi.

Các lão cả đời nhìn thấy mọi người đối với hấn cung kính, chưa từng nhìn thấy người cuồng ngôn như vậy, hiển nhiên tại đấu võ mồm, các lão đã thua một hiệp. Mặt thoáng đỏ bừng, môi hơi vểnh lên, hiển nhiên là nổi giận rồi.

- Coi như bản các lão chưa nói gì, liền động thủ đi.

- Không vội, các lão, đánh lâu như vậy, mọi người cũng đều mệt mỏi, trận này chúng ta buổi chiều lại đánh, để cho chúng cường giả nghỉ ngơi một chút, ăn uống một chút.

Hai trường so đấu xong, một buổi sáng qua đi, những cường giả huyền phù ở giữa không trung cũng không phải là mỗi người thực lực đều có thể chống lâu như vậy, huống chi tại thời điểm cường giả so đấu còn muốn sử dụng đấu khí phòng ngự để tránh bị không gian mảnh nhỏ ngộ thương. Cho nên lúc này, xác thực có không ít cường giả chống đỡ hết nổi rồi.

- Thối tiểu tử, là người sợ chiến sao, mới không được bao lâu, chỉ cần ba chiêu các lão của ta đánh người rơi rụng.

Lời thị đồ nói, lập tức đưa tới thanh âm đám Đấu Thần điện phụ họa.

- Mao hài tử lời như vậy như đánh rắm.

Tên thị đồ thật là đáng ghét, Lý Dật nhịn không được chửi hắt một câu.

Đấu Thần điện các lão lại trầm ổn hơn nhiều, chăm chú nhìn Lý Dật, khẽ gật đầu nói: - Người vừa rồi sử dụng đấu khí, nghĩ có thời gian khôi phục sao. Hảo, bản các lão không chiếm tiện nghi, để tránh người thua không phục. Nếu như vậy, cho người hai giờ khôi phục, người vừa mới hao tổn điểm đấu khí kia, hai giờ cũng đã đủ chưa.

Giữa trận nghỉ ngơi, xác thực là lo lắng khôi phục đấu khí, nhưng đây chỉ là một cái phương diện, cái khác, Lý Dật cần an bài một chút.

Bởi vì Lý Dật rõ ràng, vô luận đánh cuộc đấu cuối cùng thắng bại như thế nào, cái này mới chỉ là bắt đầu, mà không phải chấm dứt, hết thấy phiền toái còn phía sau, không sớm tính toán, không khỏi đến lúc đó luống cuống tay chân.

- Hảo, vậy hai giờ gặp lại.

Lý Dật không kéo dài, xoay người rời đi, một lát sau liền mang theo Tinh linh nữ vương, ma pháp sư cùng Cung bản, thiên ma Thánh nữ biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Trong lúc này đám Chư Cường thấy Đấu Thần điện các lão làm ra quyết định không thể chê trách được, cũng phản hồi thần tôn bồi bàn nghỉ ngơi.

Trở lại doanh trại Tinh linh tộc, trong lúc này dưới sự chỉ huy của thi đấu phạm, Tinh Linh chiến sĩ bình tĩnh rút lui khỏi thần tôn bồi bàn.

Nhìn thấy loại tình huống này, Tinh linh nữ vương không khỏi lắp bắp kinh hãi, hỏi:

- Lý Dật, thi đấu phạm, có chuyện gì xảy ra sao?

Sự tình đương nhiên là rất nghiêm trọng, tuy Lý Dật không muốn đem sự tình nói ra, nhưng điều động quân đội quy mô khổng lồ như thế, cũng không thể nói là việc nhỏ được.

- Vừa vừa lấy được tin tức, đại thần đế quốc đang hướng biên cảnh tập kết quân đội, bởi vì sự đó hiện trường đánh cuộc đấu, chưa kịp hướng nữ vương bệ hạ bẩm báo.

- Đại thần đế quốc dám ở biên cảnh tập kết quân đội?

Nghe được tin tức này, Tinh linh nữ vương vốn thông dong bình tĩnh ưu nhã trên mặt hiện ra sợ hãi:

- Tin tức là thật sao?

- Tin tức này không sai, đại thần đế quốc cử động cũng rầm rộ. Cho dù tình báo có sai, điều động đại quân dự phòng sớm cũng phải làm.

- Vậy trong này làm sao bây giờ? Thú triều uy hiếp giải trừ rồi sao?

Lý Dật tự tin mỉm cười:

- Như ngài mong muốn, nữ vương bệ hạ, ta dùng tính mệnh đảm bảo, Ma tộc công kích đã giải trừ, chúng nó sẽ không hưởng Tinh linh tộc phát động tiến công nữa đâu.

Vấn đề là mới thoát khỏi hang hổ lại nhập hang sói, tin tức thú giải trừ cũng không có làm Tinh linh nữ vương có sắc mặt vui mừng. Đối với ma thú, đại thần đế quốc uy hiếp tựa hồ còn lớn hơn, dù sao, đó là nhân loại có trí tuệ cao hơn ma thú nhiều. Tại điểm này, hắc y điện sĩ nói được không có sai, thắng lợi dựa vào trí tuệ, mà không phải lực lượng thuần túy.

- Chỉ mong phán đoán của người không có sai.

Đối với Lý Dật tự tiện chủ trương điều động quân đội, Tinh linh nữ vương cũng không có tỏ vẻ bất mãn, rất nhanh khôi phục thông dong, nữ vương ân cần hỏi thăm:

- Chúng ta phải nghĩ biện pháp gì, vẫn hồi trận đánh thất bại hôm nay?

- Thất bại sao? Nữ vương bệ hạ, trên thực tế, bây giờ là ngang tay, chúng ta không có bại.

Ý thức được nói lỡ lời, Tinh linh nữ vương vội hỏi:

- Đương nhiên, ta nghĩ ta phải nói là tình thế nguy hiểm. Đối phó Đấu Thần điện các lão, Lý Dật, người thành thật nói cho ta biết, rốt cuộc có bao phần nắm chắc?

- Không có, một phần nắm chắc cũng không có. Người có lẽ không biết, với tu vi của ta bây giờ, căn bản không cách nào cùng một cái Đấu Thần cường giả đối kháng, cho nên căn bản cũng không cách nào phán đoán thực lực của đối phương.

- Thực là một tin tức bất hạnh... Như vậy chúng ta không phải không có biện pháp khác, để cho trận này không thua sao?

Tinh linh nữ vương nhìn đám ma pháp của mình, lại nhìn Cung bản, thiên ma Thánh nữ, chờ mong có người cho nàng một câu trả lời thuyết phục.

Nhưng là không có, trừ phi bội ước để cho Đấu Thần điện lấy cơ tiến công Tinh linh tộc, nếu không thật không tìm ra cái gì biện pháp gì để ứng phó tình thế nguy hiểm trước mắt.

- Không có năm chắc không có nghĩa là không có phần thắng, nữ vương bệ hạ, cường giả quyết đấu thường xuyên có cơ hội ngoài ý muốn.

- Nhưng Đấu Thần cường giả cùng Đấu Thánh cường giả quyết đấu không có gì ngoài ý muốn.

Thiên ma Thánh nữ nhịn không được nói ra:

- Dật nhi, người nên biết hai người chênh lệch, đừng đi chịu chết, cùng lắm thì thiên phong đế quốc chúng ta cùng Tinh linh tộc liên thủ, cùng Đấu Thần điện đối đầu.

- Đúng, Lý thiếu chủ, minh chủ phụ nhân nói đúng, thiên phong đế quốc cùng Đấu Thần điện sớm muộn sẽ có một trận chiến, điểm này trong trẫm cũng biết rõ.

- Các người đều cho rằng là ta đi chịu chết sao?

Lý Dật bất đắc dĩ lắc đầu, không có chính diện đáp lại, mà chỉ nói:

- Đấu Thần điện để lại cho ta thời gian cũng không nhiều, ta cần khôi phục thực lực tới đỉnh phong, cáo từ.

Nói xong, bỏ xuống lo lắng chầm, đi ra khỏi đại doanh, đi về căn phòng nhỏ.

Bài trừ hết thầy tạp niệm, trước đem đấu khí khôi phục tới trạng thái đỉnh phong. Bởi vì chỗ tiêu hao đấu khí cũng không nhiều, quá trình khôi phục cũng không đến nửa giờ.

Đi ra khỏi phòng nhỏ, bên ngoài cũng không người nào dám tới quấy rầy, chỉ có Tạt Tạt trung thực canh giữ ở trước phòng, không biết cảm nhận được tâm tình chủ nhân trầm trọng, hay là tự nhận là mình tiến hóa thành cự long trưởng thành, Tạt Tạt cũng không giống như bình thường, yên tĩnh ngây ngốc một chỗ, đại long nhãn toát ra cảnh giác, tựa hồ là có gió thổi cỏ lay đều phát hiện được.

- Tạt Tạt, không cần khẩn trương, càng là đại chiến tiến đến càng phải khí định thần nhàn.

- Nhưng chủ nhân, người thoát nhìn cũng không khí định thần nhàn.

Đầu cự long cũng không phải thiếu lão trí tuệ.

- Vậy sao? Ta rất khí định thần nhàn.

Lý Dật quả thật có chút khẩn trương, dù sao đối thủ của hắn, là một vị Đấu Thần cường giả, chính mình xuất đạo đến nay chưa gặp địch nhân cường đại như vậy.

- Ta sẽ cùng chủ nhân kề vai chiến đấu... Bất quá, nếu như có thể không cùng lão gia hỏa kia đánh nhau là tốt nhất.

Nhìn thấy Tạt Tạt cũng rất khẩn trương, xem ra Long Tộc tuy cường đại, nhưng vẫn có tâm lý sợ hãi.

- Đáng tiếc trận này, Tạt Tạt, yên tâm đi, ta có vũ khí bí mật, thật không có nửa điểm nắm chắc, nhưng ta đã làm. Hắc hắc, đây là nguyên nhân trọng yếu ta có thể sống đến bây giờ. Đi thôi, còn có một tiếng đồng hồ nữa, chúng ta đi ăn chút gì, buông lỏng một điểm, ngàn vạn lần đừng để người khác nhìn ra một con rồng khẩn trương, cái này còn tổn hại Long Tộc uy nghiêm.

Trở lại trong đại doanh của mình, thực vật tinh mỹ ngon miệng đã sớm chuẩn bị xong, nhưng những người khác thoát nhìn cũng không có khẩu vị gì. Cảm xúc u buồn, như là bữa tiệc tiễn biệt vậy.

- Vô song, ở lại đừng có đi lên đỉnh núi. Bây giờ nàng đi tìm được Lý băng cùng Lạc Thủy, khi ta cùng Đấu Thần điện các lão bắt đầu quyết đấu thì tiến công ồ Đấu Thần điện tại Khuê Khắc hạp cốc, Đấu Thần điện tư tể một tên cũng không buông tha. Đương nhiên, đây chỉ là hành vi của nhân loại cường giả, cùng Tinh linh tộc không quan hệ. Những người khác, cũng đều tùy thời chuẩn bị, cái chiến trường này, chỉ sợ rất nhanh cũng sẽ bị vứt bỏ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trận Pháp Mới Thành Lập

Q.6 - Chương 458: Trận Pháp Mới Thành Lập

Lý Dật không nghĩ lãng phí đấu khí, cười cự long Tạt Tạt lao tới đỉnh núi. dưới đỉnh núi, những người chạy đến xem náo nhiệt bắt đầu thừa thốt, không ngừng có người từ nơi này rút lui, xem bộ dáng là Lý băng cùng Lạc Thủy đã nhận được ám hiệu của cung vô song.

Mà trên đỉnh núi, nhân loại quyền quý cùng cường giả cũng không có thiếu, đúng hẹn mà đến.

Những quyền quý cùng các cường giả này đều huyền phù tại trên đỉnh núi, cùng đợi một Đấu Thánh cường giả khiêu chiến Đấu Thần cường giả.

- Lý Dật các hạ, người tính toán cùng long sủng tham gia chiến đấu sao?

Đứng trang nghiêm tại sau lưng Lý Dật là Tạt Tạt hình thể khổng lồ, Đấu Thần điện các lão nhàn nhạt hỏi thăm.

- Không được sao... Người không phải là sợ rồi sao, nếu sợ thì gia nhập Tinh linh tộc chúng ta, với thực lực của người, Tinh linh nữ vương nhất định sẽ trọng dụng, tiền đồ của người bất khả hạn lượng, thay thế vị trí của ta trở thành Tinh Linh thống suất quân đội.

Lý Dật học giọng điệu Đấu Thần điện "Mời chào" các lão, khẩu khí tràn đầy trêu tức.

- Đương nhiên có thể, Bất quá, đáng tiếc long sủng tốt như vậy, cũng muốn chôn cùng người.

Vẫn khẩu khí nhàn nhạt, nhưng trong đó tự tin thông dong làm cho người ta phát điên.

- Ta là tới đưa ma.

Lý Dật cường hoành đáp lại.

- Vậy thì bắt đầu đi.

- Chờ một chút.

...

- Giầy hơi lỏng.

Lý Dật cười đến gập cả lưng, nghiêm túc đeo lại giầy của mình, Nhưng, nếu như các lão chú ý tới động tác của hắn, sẽ phát hiện hắn động tác không giống người thường. Đáng tiếc chính là, các lão không có chú ý tới.

Một chi tiết thay đổi vận mệnh, Lý Dật vận mệnh cá nhân, Tinh linh tộc vận mệnh, Đấu Thần điện vận mệnh, thậm chí cả Đấu Thần đại lục vận mệnh, Lý Dật dùng thực tế nói cho người biết, chi tiết quyết định thành bại.

Thấy Lý Dật động tác đeo giầy, trong không gian đột nhiên ẩn ẩn ba động rất nhỏ, giống như thiên địa nguyên khí không có quy luật lưu chuyển ba động.

Các lão rất nhanh nhạy cảm phát hiện cổ ba động này, trong ánh mắt tinh quang lóe lên, đánh giá Lý Dật một cái, nhưng cùng lúc đó, không gian

ba động bổng nhiên mãnh liệt. Vô số phong nhận cơ hồ trong nháy mắt hình thành, kẹp lấy năng lượng mạnh mẽ hướng Đấu Thần điện các lão đánh tới.

- Lý Dật các hạ, điểm thủ đoạn nhỏ này không sợ làm mất thân phận của người sao.

Phong nhận công kích, đối với một cái Đấu Thần mà nói, thật sự là chẳng thêm ngó tới, tiện tay hướng trong hư không huy động bàn tay, một tầng đấu khí tư nhận như có như không giống như có linh tính lượn lờ tại bên người các lão, tự động đón đánh những phong nhận kia, đem hóa giải không còn.

- Tạt Tạt, đánh.

Lý Dật đã đeo xong giấy, sau đó kêu long sủng tiến công, thân hình của hắn chợt lui ra, tay quyết không ngừng biến ảo. Nhưng tay quyết, không giống như khống chế đấu khí, cũng không giống súc thể đấu kỹ.

Nhận được ra mệnh lệnh Lý Dật tiến công, Tạt Tạt một kêu lên tiếng long ngâm, không chút do dự giương động long dực, hướng về các lão xông tới, một đoàn Liệt hỏa diễm dâng lên.

Tựa hồ là không nghĩ tổn thương Tạt Tạt, ngón tay các lão khẽ động, đấu khí trò chơi bổng nhiên hóa làm một hình rồng, đánh về phía Tạt Tạt, trong nháy mắt dây dưa cùng một chỗ.

- Các lão, chớ khách khí bọn họ, xử lý bọn họ thôi.

Thấy các lão đã bị Lý Dật đánh lén, xa xa thị đồ không khỏi reo lên. Không ngờ bị các lão liếc mắt một cái.

Hài tử biết cái gì, giết cong rồng mới trưởng thành cũng không phải việc khó, nhưng giết một con rồng, chẳng khác nào chọc giận cả Long Tộc, các lão lịch duyệt tuyệt đối sẽ không làm chuyện như vậy. Long Tộc là chủng tộc tính rất mãnh liệt, các lão tin tưởng, nếu như tin tức mình giết

chết một con rồng rơi vào tay Long đảo, không được bao lâu, Đấu Thần tổng diện sẽ xuất hiện hàng trăm hàng ngàn Long Tộc chiến sĩ.

Cái này, cũng chính là lý do mà Lý Dật yên tâm lớn mật để cho bảo bối của mình tiến công các lão.

Về phần Lý Dật, hẳn đương nhiên cũng không nhàn rồi, tay quyết không ngừng mà biến ảo, hơn nữa tốc độ càng lúc càng nhanh, nhanh đến mức tận cùng, đã thấy không rõ thủ thế.

- Tiểu tử kia đang làm cái trò gì cổ quái?

- Giở trò chiêu hồn sao?

- Ta xem hẳn là sợ cháng váng, tay chân run rẩy thành như vậy.

Đấu Thần diện chúng tư tể không khỏi cười vang một hồi, đương nhiên cũng có tư tể có chút kiến thức uyên bác lại thầm nói:

- Cái này hình như là thao túng trận pháp nào đó.

Nhưng, cái thanh âm rất nhỏ này rất nhanh bị chìm ngập tại trong cười vang.

Không sai, Lý Dật xác thực là đang thao túng trận pháp, nhưng hẳn thao túng không phải trận pháp nào đó, mà là mỗ tổ hợp trận pháp.

Ba ngày trước, Lý Dật xác định chỗ đánh cuộc đấu, bố kết xuống mấy chỗ quan khiêu trọng yếu, trong lúc đó lén vào nơi đây không ngừng cải thiện cùng bổ sung. Nhưng hai trường quyết đấu lúc trước, những quan khiêu này ít nhiều bị ảnh hưởng. Hơn nữa, hẳn bố kết cũng không chỉ có một trận pháp, mà một tổ trận pháp. Muốn đồng thời thao túng cái tổ trận pháp này, tuyệt đối không thể dễ dàng gì.

Đây là vũ khí bí mật của Lý Dật, nếu không hẳn không khí phách đi khiêu chiến một cái Đấu Thần cường giả như vậy.

Trước hết để cho long súng Tạt Tạt cuốn lấy các lão, sau đó khởi động trận pháp, đây là sách lược của Lý Dật, mà cũng như trong suy nghĩ, các lão cũng không dám hạ sát thủ đối với Tạt Tạt.

Trận pháp khởi động khiến cho thiên địa nguyên khí kịch liệt chấn động, rất nhanh làm cho các lão chú ý, nhưng đối mặt với đầu long súng không đếm xỉa, mà càng không cách nào giết chết, các lão cũng chỉ chú ý, cũng không có để ở trong lòng.

Một cái sát trận loại nhỏ được thúc dục, phong nhận kẹp lấy năng lượng cự đại đánh úp về phía các lão, mặc dù đầu khí tởn nhện các lão quần quanh rất nhanh đánh tan thành mây khói, nhưng điều làm cho các lão cảm thấy bất an chính là, cái phong nhận này công kích tựa hồ vĩnh viễn không ngừng, hơn nữa càng ngày càng mãnh liệt, ẩn chứa năng lượng càng ngày càng mạnh hơn.

Cự long Tạt Tạt cố chấp mà ương ngạnh, long rức là một mảnh màu đỏ, hỏa hệ kim long cũng không đối phương không dám đối với chính mình hạ sát thủ, càng đánh càng hăng, phảng phất tinh lực như vô cùng vô tận vậy.

Điều này đối các lão cực kỳ bất lợi, tâm niệm vừa động, nguyên vốn là bất động, các lão bỗng nhiên thân động, giống như một mảnh Khô Diệp, lộ tuyến quỷ dị, ngênh hướng cự long Tạt Tạt.

- Đi.

Các lão quát khẽ một tiếng, thân thể đã đụng vào trên thân thể Tạt Tạt.

Hoàn toàn trái với quy luật vật lý học, các lão dùng thân thể trăm tám mươi cân đánh vào thân thể Tạt Tạt dùng đơn vị tấn để tính, nhưng kết quả lại làm Tạt Tạt kêu lên một tiếng thảm thiết, bị kích bay ra ngoài.

Các lão vẫn không có hạ sát thủ, chỉ là muốn cho Tạt Tạt một điểm đau khổ, khiến cho biết khó mà lui. Cái này trái với quy luật vật lý học, lập tức đưa tới Đấu Thần điện tử tế ủng hộ vang trời.

Kế tiếp, các lão có thể chuyên tâm đối phó những phong nhận kia, cũng đối phó với công kích Lý Dật phát động.

Khàn.

Đấu khí tơ nhện cuốn động, kích động không khí phát ra tiếng "Tê tê" thanh âm, rất nhanh quét sạch phong nhận. Sau đó hóa thành rồng hình, hướng Lý Dật lao tới.

Lý Dật vẫn bề bộn nhiều việc, về động thủ quyết tốc độ cực nhanh. Đối với các lão đánh úp về phía mình tựa hồ không nửa điểm cảm giác, cái này cũng không thể, đây chính là một Đấu Thần cường giả phát ra công kích, chẳng lẽ hãn không có ý định phòng ngự cùng né tránh sao?

- Tiểu tử này sợ cháng váng sao?

- Tinh linh tộc chuẩn bị nhật xác cho hãn.

- Cũng không chịu nổi một kích sao.

- Hãn tuy không kém, nhưng các lão chúng ta là hạng người gì. Có thể kiên trì đến bây giờ đã là không tồi rồi.

Cùng Đấu Thần điện tư tế khinh miệt hình thành liên minh đối lập, Tinh linh tộc bên kia ngưng trọng, trên mặt của mỗi người đều có một vẻ bi thương. Đặc biệt là thiên ma Thánh nữ, vẻ mặt không cách nào che dấu, tựa hồ tùy thời chuẩn bị xông lên viện thủ vậy.

- Về sau toàn lực phát động, thành bại xem vào cái đánh cuộc này.

Đây đúng là một hồi đánh bạc, mắt thấy đoàn hình rồng đấu khí cách mình vùn vụt ba bốn mét, Lý Dật không ngừng tay quyết đánh ra rốt cục chậm lại, ngón giữa đánh ra vài đấu khí tơ nhện.

Nhưng vài đấu khí tơ nhện năng lượng không cách nào cùng hình rồng đấu khí các lão địch nổi, hơn nữa phương hướng tựa hồ cũng không

đúng.

Nhưng theo vài đấu khí tư nhện lướt động, cả không gian trên đỉnh núi bị chấn động, trong không gian hư vô, bỗng nhiên hiện ra vô số năng lượng ba động, tạo thành năng lượng toàn qua. Những năng lượng toàn qua này, lại đem hình rồng đấu khí hoàn toàn tập trung lại, hơn nữa rất nhanh tiêu hao không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Trận pháp? Các lão hơi kinh hãi, không thể tưởng được tiểu tử này là trận pháp sư. Kế tiếp, càng làm các lão cảm thấy nghiêm trọng, hẳn rõ ràng không cách nào nhận ra lai lịch trận pháp này.

Để có được xưng tụng là các lão Đấu Thần điện, các lão chẳng những nghiên cứu, hơn nữa còn tinh thông vài môn trận pháp, đối với các loại trận pháp nguyên lý cùng thủ đoạn thao túng đều có kiến giải bất phàm. Nhưng hiện tại hẳn tự đặt mình trong trận pháp, mà hẳn tìm tòi cả trong trí nhớ cũng vô pháp tìm được trận pháp này.

- Lý Dật các hạ, trận pháp này học được ở đâu? Gọi là trận pháp gì?

Cũng không vội phá trận, các lão đứng lại, hứng thú nhìn Lý Dật, những phong nhận kia vẫn đang không ngừng cuốn hẳn chưa tiêu tán.

- Không biết, chỉ biết là nó có thể làm cho người xuống Địa ngục.

Đây là lời nói thật, Lý Dật xác thực không biết trận pháp này tên gọi là gì.

Nhưng ở trong tai các lão, lại có ý tứ khác.

- Không nói cũng không sao, mà xem ta làm như thế nào phá trận đây.

Trần đầy tự tin cẩn thận quan sát một lát, trong ánh mắt các lão lại lộ ra nghi hoặc. Nhìn thấy Các lão nghi hoặc, nội tâm Lý Dật lại khẩn trương vô cùng, Hảo một cái Đấu Thần điện các lão, quả nhiên có chỗ phi phàm, cũng không có đơn giản công kích trận pháp. Nếu như, hẳn thật sự có thể phá giải trận pháp này, như vậy trận đấu này mình chính thua rồi.

- Tạt Tạt, công kích trận pháp.

Thấy các lão không chủ động công kích, Lý Dật triệu hoán long sủng đến công kích, dùng năng lượng bổ sung trận pháp.

Các lão vẻ nghi hoặc càng thâm sâu, mắt thấy Tạt Tạt mỗi đánh sâu vào trận pháp, cả trận pháp năng lượng liền tăng thêm một phần, lập tức tỉnh ngộ, không khỏi khen:

- Hảo, Hảo, bộ trận pháp này, nếu như ta không có đoán sai, chính là trận pháp thượng cổ Đấu Thần, cũng là do trận pháp sư Lưu thanh Hà ưu tú nhất sáng lập ra Càn Khôn trận.

Lúc này Lý Dật khẩn trương đến cực hạn, không nghĩ tới mình có thể dùng bản trận pháp bí tịch này, xem ra nó có thể có lai lịch sâu xa, Đấu Thần điện các lão thật là không giống người thường. Bất quá các lão nói một câu kế tiếp, lại làm Lý Dật có chút nhẹ nhàng thở ra.

- Càn Khôn trận, bên trong có Càn Khôn, thiên địa nguyên khí sát thần, giải, tử, khó hiểu, tử. Đây là Càn Khôn trận, trong trận có trận, không cách nào có thể giải. Lý Dật, người từ nơi nào học được bộ trận pháp này?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cục Diện Bế Tắc

Q.6 - Chương 459: Cục Diện Bế Tắc

Lý Dật khóe miệng nhảy lên, cười nói:

- Ta có nghĩa vụ nói cho người biết sao? ... Trừ phi, người nhận thua, chẳng những có thể dùng nói cho người biết trận pháp này là gì, nhưng trận pháp này nếu truyền thụ cho người cũng chưa hẳn không thể. Như thế nào, có hứng thú không?

Đừng nói ở sâu trong nội tâm, Đấu Thần điện các lão thật là có điểm hứng thú. Nếu không phải tình thế không chết không ngớt, hẳn có thể chấp nhận điều kiện của Lý Dật rồi.

Lúc này các lão cũng khó giải, Lý Dật trong nội tâm yên ổn hơn nhiều. Bất quá, Lý Dật đột nhiên rung mình, vạn nhất lão quỷ này đoán sai, cái này không phải là Càn Khôn trận? Trong sách quý Vô Danh trận pháp nâng tên trận pháp tuy nhiều, nhưng cũng không xuất hiện qua hai chữ "Càn Khôn".

Là một cường giả, hẳn muốn nghĩ biện pháp phá giải trước, các lão thận trọng quan sát, mà không phải tùy tiện phá giải. Trận pháp này có đạo lý, bởi vì trận pháp này càng là công kích chẳng khác nào tự bổ sung năng lượng. Nhưng các lão thận trọng có chút quá mức. Hẳn không có lường trước được, trận pháp mới bắt đầu năng lượng trước mặt Đấu Thần cường giả thực lực thực sự có thể phá vỡ. Nếu như vừa rồi toàn lực một kích, có thể phá vài đạo trận pháp mà Lý Dật tổ hợp.

Trong lúc vô tình các lão sai sót bỏ lỡ cơ hội tốt.

Trong lúc long sủng Tạt Tạt cứng cỏi duy trì không ngừng mà đánh sâu vào phía dưới, cả trận pháp hệ thống năng lượng cũng được duy trì liên tục tăng trưởng. Vẫn không có ý thức được tính nghiêm trọng, Đấu Thần điện các lão, lại dứt khoát ngồi xuống, khép hờ mắt lại, nghiêm túc tìm hiểu trận pháp quy luật vận hành, cố gắng tìm cách phá trận.

Vô Danh trận pháp tinh diệu vị trí cũng không phải cố định mà không ngừng thay đổi, có thể theo thi trận giả khống chế mà không ngừng mà biến ảo phương vị. Càng tinh diệu chính là, Lý Dật có trận pháp tổ hợp, trong có một cái sát trận nhỏ, một cái khốn trận, bên ngoài khốn trận thì là một cao cấp sát trận, tựa hồ là vẫn chưa yên tâm, bên ngoài sát trận Lý Dật đơn giản bố trí một cái trung cấp khốn trận.

Bốn cái trận pháp hoàn toàn tạo thành một bộ, năng lượng bắt đầu khởi động quỹ tích phức tạp, cho nên, Lý Dật bận rộn như thế.

Tại chung quanh thân thể của mình, Lý Dật vẫn không quên bố kết một cái ảnh trận, chuẩn bị đối phó với bất cứ tình huống nào.

Trận này quyết định thắng cuộc cho nên có vẻ quỷ dị, hai cường giả quyết đấu, một người khoanh chân mà ngồi, một người thì tay quyết bay động, giữa hai người, năng lượng hỗn loạn bắt đầu khởi động, kinh sợ tất cả mọi người.

- Ha ha, ta nghĩ ra được, ta nghĩ ra được.

Bỗng nhiên, các lão hai mắt trợn lên, vô cùng vui sướng nói ra.

- Người nghĩ ra được cái gì?

- Cách phá giải Càn Khôn trận.

Lý Dật rung mình, không khỏi hỏi:

- Người nói thật sao?

Nhưng trong lòng thì hồ nghi bất định, đã nghĩ ra phương pháp phá giải, nào có hô ta gọi nhỏ như thế, giữ im lặng phá đi mới là phong phạm tuyệt đỉnh cường giả, chẳng lẽ...

- Đương nhiên là thật sự, chẳng lẽ cái này cũng có thể lừa gạt sao. Càn Khôn trận, không phá cũng là tự phá, như vậy ta liền cũng không phá cũng không phá.

- Có thể nói nói được đơn giản hay không.

Lý Dật nghe các lão nói có điểm hồ đồ.

- Như là đang ngồi, yên lặng chờ người thể lực tiêu hao sạch sẽ, đến lúc đó chẳng phải là trận pháp tự phá. Ha ha, ta thực quá thông tuệ rồi.

Đấu Thần điện các lão thật sự là thật tài tình, không phục không được, cái này gọi là thiên tài phá giải, mà ngay cả Đấu Thần điện tư tế về mặt cũng xấu hổ.

Vấn đề là, bị các lão nói như vậy, Lý Dật cảm thấy hai cánh tay nhức mỏi không thôi. Vừa rồi một lòng ứng phó cường địch, căn bản cũng không có chú ý đến điểm này, hôm nay đối phương muốn đánh lâu dài, lúc này mới cảm thấy bàn tay nhức mỏi. Đây cũng không phải là vấn đề nhỏ, một khi tay quyết theo không kịp tiết tấu, muốn điều khiển tinh diệu trận pháp thì phiền phức vô cùng, vậy không thể nào hoàn thành nhiệm vụ. Đấu Thần điện các lão nhìn như khô hời, nhưng để tự cứu thì không có con đường thứ hai.

Xem ra, phải chủ động phóng ra, tâm niệm vừa động, trận pháp biến đổi, trong tầng khốn trận bỗng nhiên dừng lại, hai cái sát trận hợp lại làm một, hội tụ thiên địa nguyên khí cùng long súng Tạt Tạt bổ sung năng lượng. lập tức bão táp hóa thành từng đạo năng lượng khí xoáy, hướng Đấu Thần điện các lão bình tĩnh ngồi xếp bằng đánh tới.

- Di?

Các lão nhẹ kêu một tiếng, cảm nhận được năng lượng công kích, đã không phải là lúc trước yếu ớt như vậy nữa, dựa vào vài đạo đấu khí tư nhận phòng ngự hiển nhiên không cách nào chống lại. Nhưng hãn cũng biết trận pháp này càng là công kích, càng là vô ích, có thể phản tác dụng.

Nhưng công kích hung hãn không thể không đề phòng, thân thể cũng không cách nào chống lại. Khí xoáy công kích không có cho các lão quá nhiều thời gian lo lắng, cho nên hãn quyết lần nữa dùng phương pháp chứng minh thiên tài của mình.

Nhưng thân hình các lão dị thường tê dại, vài khí xoáy trong lúc đó xuyên qua, góc độ tinh chuẩn làm cho người sợ hãi than, điều này cũng nhờ sự giúp đỡ hình thể vô cùng khô gầy, đối lại cường giả khác cho dù nghĩ ra biện pháp tinh diệu như thế, chỉ sợ cũng không cách nào áp dụng.

Tóm lại, Đấu Thần điện thiên tài các lão, hạ quyết tâm không chịu tiến công, mà tính toán cùng Lý Dật dây dưa lâu dài.

Loại chiến thuật đánh lâu này dài, Lý Dật có thể không muốn nhìn thấy. Bỗng nhiên tâm niệm vừa động, các lão muốn dùng bất biến ứng vạn biến, ta đây cũng có thể. Tay quyết dừng một chút, công kích lập tức đình chỉ. Lý Dật lắc lắc hai tay nhức mỏi, cười nói:

- Các lão, người nhận thua đi, phương pháp người phá giải ta cũng vậy có biện pháp ứng đối rồi.

- Ủ? Là như thế nào?

- Các lão cũng tinh thông trận pháp, không phải không biết đạo trận pháp năng lượng dựa vào tự thân đấu khí tu vi, đấu khí chỉ là thủ đoạn điều khiển trận pháp.

- Các hạ nói có lý, tính toán vây hãm ta tại trong trận sao, không có công kích sao?

- Quả nhiên thông tuệ.

Lý Dật có phần mang vài phần trào phúng cùng trêu tức nhẹ nhàng cổ vũ tay, thản nhiên nói:

- Ta mặc dù giết không được người, nhưng người càng không làm gì được ta, có phải như thế không?

- Không sai, nhưng người muốn bắt ta là không có biện pháp, cũng không thể xem như ta thua.

- Vậy hao tổn quá.

Lý Dật hướng một cái ma linh ma pháp sư sau lưng nói:

- Phiền toái người tìm cho ta một chiếc giường êm, thuận tiện lại cầm chút rượu thịt.

Quyết đấu diễn biến đến loại tình huống này, Đấu Thần điện cùng Tinh linh tộc song phương đều không thể tưởng tượng được, vốn cho là Lý

Dật nhất định cầm thua các lão, nhưng tình cảnh lại tốt hơn nhiều lắm. ma pháp sư cho là thật linh mệnh trở lại trong quân doanh chuyển giường êm tới, Lý Dật thích ý ngồi ở giường êm, thỉnh thoảng phát ra vài đạo đấu khí tơ nhện thao túng trận pháp, tiêu dao tự đắc vô cùng.

Trái lại các lão, ít nhất là ở vào trạng thái giam lỏng, ai chiếm thượng phong tự nhiên là nhìn thì biết.

Hớp ngậm rượu, Lý Dật lại bày trò:

- Vô song, tới bóp lưng đi.

Cung vô song hơi sững sờ, cười mỉm tiến lên, bộ dạng muốn đấm vai Lý Dật:

- Đại gia, người khổ cực rồi.

Màn biểu diễn này làm Đấu Thần điện Chư Cường tức giận đến lỗ mũi cơ hồ phun lửa, rồi lại không có nửa điểm nhin lại. Những đám quyền quý cường giả, cũng không có biểu lộ ngưng trọng như trước, đều buông lỏng xuống, thậm chí có ý cười trộm.

Một cái Đấu Thần cường giả, lại bị một thiếu niên tiểu tử làm chật vật như thế, điều này thật sự ở Đấu Thần đại lục chưa từng xảy ra.

Nhưng các lão ở vào trong trận lại hồn nhiên chưa phát giác ra ngoại nhân ánh mắt cổ quái, hiện tại, hắn lại lần nữa ngồi xuống, hai hàng lông mày nhíu chặt, tựa hồ tự tìm phương pháp phá trận.

Lý Dật làm sao không biết các lão đang suy tư tìm phương pháp giải quyết trận pháp, cái lão quái vật này, tuy cổ quái, nhưng vô luận mình làm cái gì, hắn đều có thể có có biện pháp ứng phó. Một là tuyệt năng lực đối kháng bố, đêm dài lắm mộng, nếu thật sự cho hắn nghĩ ra biện pháp phá trận, chính mình cơ hội chạy trốn cũng không có. Cho nên đừng xem Lý Dật tiêu điều tự tại, trong nội tâm so với người khác đều khẩn trương vô cùng.

- Các lão, có cần uống chút rượu không?

Quấy nhiễu các lão suy nghĩ.

- Không cần.

Các lão ý nghĩ bị cắt đứt có điểm không cam tâm tình nguyện, nhượng mắt, lâm vào trong trầm tư.

- Hắn không cần, đảo tiên, chúng ta đến uống vài chén.

Có rượu uống, đảo tiên tự nhiên không cự tuyệt, nhìn xem hơi có chút buồn cười, vẻ mặt tươi cười đi đến.

- Đấu Thần điện các lão, người xem là tuyệt đỉnh cường giả, bị một cái hậu bối tiểu tử vây khốn như vậy, còn không nhận thua sao, cái này còn

không mất phong phạm.

Lục chỉ đảo tiên nói nhiều, nhưng đám đấu thần điện không dám dứt lời.

Nghe được lời lục chỉ đảo tiên nói, trên mặt các lão xấu hổ, khó xử nói:

- Nếu là thi đấu bình thường, ta nhận thua cũng không sao, hoặc còn có thể thỉnh giáo Lý Dật các hạ về trận pháp tinh diệu. Nhưng trận chiến này quan hệ trọng đại, đơn giản nhận thua không được.

- Cho dù người không chịu nhận thua, giảng co như vậy có ý nghĩa gì. Nếu không, bốn tiên làm chủ trương, ván này xem như bất phân thắng bại đi.

Lục chỉ đảo tiên đề nghị có thể xem là một biện pháp.

Vấn đề là, trận đánh cuộc đấu này căn bản cũng không có ngang tay.

- Hừ, đảo tiên, người chỉ sợ mất công bằng, các lão thực lực còn tại đó, Lý Dật chỉ có điều dựa vào điểm đầu cơ trục lợi tạm thời vây khốn các lão. Nếu người làm cho Lý Dật triệt tiêu trận pháp, bằng bản lĩnh thật sự quyết đấu.

Lục chỉ đảo tiên trừng mắt nhìn hắc y điện sĩ, lạnh lùng nói:

- Ai nói trận pháp không là phương thức công kích của cường giả, mà là đầu cơ trục lợi, người thử xem loại đầu cơ trục lợi này. Nếu người bị khốn trong trận không phải các lão, người đã sớm phân thân toái cốt rồi.

Bị lục chỉ đảo tiên nói như vậy, hắc y điện sĩ lập tức á khẩu không trả lời được.

Lần tranh chấp này, làm các lão trong trận sắc mặt khó coi, nói như thế nào đều chính mình ở vào thế hạ phong, nếu cứ nói như vậy, chẳng phải là tự sát mình sao. Căn rằng một cái, các lão quyết định nói:

- Lý Dật, cho ta ba ngày thời gian, nếu như ta ba ngày thời gian không cách nào phá trận, coi như là ta thua rồi, như thế nào?

Lời này coi như một là thể hiện phong phạm cường giả, Lý Dật cười, duỗi ra một ngón tay nói:

- Một ngày.

- Ba ngày, ít nhất ba ngày, muốn biết rõ trận pháp này thật sự là có điểm khó khăn, không có ba ngày thời gian tuyệt đối không thành.

- Điều thối lui một bước, hai ngày như thế nào.

Lý Dật bỏ thêm một ngón tay.

Trên mặt hiện ra vẻ làm khó, nhưng vẫn cắn răng một cái, nói: - Hảo, hai ngày thì hai ngày.

Sau đó không quan tâm bất luận ngôn ngữ kẻ nào, Đấu Thần điện các lão như lão tăng nhập định nghiên cứu trận pháp.

Trong lúc này lục chỉ đảo tiên không khỏi tức cười:

- Lý Dật, người sẽ thật sự chờ hãn hai ngày sao.

Lý Dật nhưng lại cười khổ, cũng không che dấu vẻ bất đắc dĩ:

- Không đợi hãn nhận thua, đảo tiên người cho rằng ta có năng lực giết hãn sao?

Có cái năng lực kia tự nhiên là đã sớm động thủ, còn cần giăng co như vậy sao?

- Tốt lắm, bốn tiên ở chỗ này cùng người uống hai thùng rượu.

- Chà, sao còn không mau chuyển giường êm ra. Đúng rồi, lại kiếm một ít rượu, thịt ngon thức ăn ngon cũng đừng quên.

Lý Dật quay đầu lại lớn tiếng phân phó Tinh Linh ma pháp sư, dừng một chút, lại nói:

- Nữ vương bệ hạ, chư vị, đều đi về nghỉ ngơi thôi, cũng không có gì hay nhìn nữa đâu.

Xác thực nhàm chán đủ rồi, hai đại cường giả quyết đấu trở thành tràng diện buồn cười như thế, hơn nữa nghe nói còn khả năng muốn duy trì hai ngày liên tục, những cường giả kia lập tức đều muốn đi nghỉ ngơi.

Thấy người muốn rời đi, hắc y điện sĩ cũng không ngăn trở mọi người, hướng Chư Cường thi lễ nói:

- Đã như vậy, xin mời các vị tạm thời trở lại nghỉ ngơi.

Một câu chưa xong, đã thấy xa xa trấn nhỏ khói đặc dâng lên, hỏa quang phóng lên trời, ầm ầm còn có tiếng chém giết hò hét, hắc y điện sĩ lập tức biến sắc.

Chỗ đó là Đấu Thần điện kiến tạo doanh địa tạm thời, chính là địa bàn Đấu Thần điện, không ngờ có người dám ra tay đối với Đấu Thần điện?

Với Đấu Thần điện uy vọng, nửa câu sau cũng chưa kịp nói ra miệng, hắc y điện sĩ cùng vài tên Đấu Thần điện liên hướng Khuê Khắc hấp cốc bay vút đi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Tổng Điện Biện Luận

Q.6 - Chương 460: Đấu Thần Tổng Điện Biện Luận

Nhìn thấy Khuê Khắc hấp cốc khói lửa cùng hỏa quang, Lý Dật cười càng sáng lạn, rất tốt a, xem ra ba mỹ nữ đã bắt đầu giết người phóng hỏa rồi.

Đấu Thần điện cùng Chư Cường vừa ly khai, nhìn thấy cường giả cũng đi hơn phân nửa. Trên đỉnh núi náo nhiệt lập tức tĩnh lặng, tó có mấy trận

quyết đấu, thật sự cũng không biết tròn méo chỗ nào, đến lúc trời tối, chỉ còn lại Lý Dật, các lão, lục chỉ đạo tiên, và một ít cường giả mà thôi.

Khuê khắc hạp cốc bạo động đã chấm dứt, Tinh linh tộc chiến sĩ thông báo, Cung vô song, Lý băng cùng Lạc Thủy đã trở lại quân doanh Tinh Linh tộc, đương nhiên không chỉ các nàng, còn mang đến gần trăm vị nhân loại cường giả. Gần trăm vị cường giả tuy không tính là cái gì, nhưng những cường giả này đặt trên địa bàn chính mình, đều là thế lực gia chủ một phương, có cổ lực lượng này, trong lòng Lý Dật cũng mừng thầm.

Đấu Thần điện tư tể sau khi trời tối mới một lần nữa trở lại đỉnh núi, hắc y điện sĩ sắc mặt đau khổ, lúc này có thể nhìn ra được tâm tình của hắn. Bởi vì toàn bộ lực lượng tinh nhuệ Đấu Thần điện đi tới đỉnh núi, lưu thủ tại trong hạp cốc đều là đệ cấp tư tể cơ hồ bị tru sát hầu như không còn, tuy phía sau cường giả đuổi tới giết chết không ít đối phương, nhưng Đấu Thần điện tổn thất nhân thủ số lượng cũng mấy ngàn người.

Là người tổng phụ trách hành động lần này, hắc y điện sĩ đã dự cảm nếu Đấu Thần tổng điện trở lại sẽ tiếp nhận trừng phạt đáng sợ như thế nào. Nếu như hắn còn có thể sống được trở lại Đấu Thần tổng điện.

Đấu Thần tổng điện, ngàn vạn năm qua là địa phương bí mật nhất, giống như cái giếng sâu, vĩnh viễn không cách nào suy đoán được sự quý bí.

Xuyên qua cửa chính, tại phòng Đấu Thần tổng điện cực kỳ bí ẩn, ngọn đèn tinh thạch u ám tản ra quang mang mờ lung. Đây là một gian phòng bốn vách tường hoa văn trang sức tinh mỹ, phòng không quá lớn, nhưng khắp nơi làm cho người ta có một loại cảm giác quý dị, nhưng quý dị nhất là rõ ràng đặt một cái thân thể thiếu nữ.

Cô gái kia thoát nhìn giống như lâm vào ngủ say, có lẽ là bởi vì thiếu khuyết dương quang, sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng khuôn mặt tuyệt mỹ lại làm kẻ khác có một loại xúc động muốn vuốt ve. Nàng nằm thẳng tại đó, mặc trên người một bộ thuần tư tể bào trắng, nhưng nhìn ra được,

nàng cũng không phải là tư tế, bởi vì tại trên người nàng, không có đeo bất luận cái thân phận ngọc bài gì.

- Vì cái gì còn không được, chẳng lẽ phán đoán của ta sai lầm rồi sao?

Trước người thiếu nữ, Đấu Thần điện tổng Điện chủ vẻ mặt thống khổ, hẩn thoát nhìn thống khổ lại có chút không cam lòng:

- Ba năm, vì cái gì ta còn không có biện pháp tìm được?

Một lần nữa xòe bàn tay ra, có thể nhìn thấy, trong lòng bàn tay tổng Điện chủ, mờ mịt một vòng nguyệt sắc quang hoa, cái quang hoa chậm rãi tràn ngập tại trên thân thể thiếu nữ, rót vào áo bào cùng da thịt, tên mặt của cô gái chậm rãi nổi lên biến hóa nào đó, có vẻ hồng nhuận.

Bỗng nhiên, tại vị trí ngực thiếu nữ, hiện ra một đoàn quang mang màu đỏ sậm, cái đoàn quang mang màu đỏ sậm này như con con mèo nhỏ nghịch ngợm, lập loè hình thái biến ảo.

Dần dần, tổng Điện chủ trên trán bốc lên mồ hôi, chung quanh thân thể bốc bạch sắc quang hoa càng ngày càng nồng đậm.

Đốc, đốc, đốc.

Tiếng đập cửa rất nhỏ vang lên, tựa hồ là sợ tổng Điện chủ bị quấy rầy mà tức giận, tiếng đập cửa có vẻ đã rất nhỏ mà lại cẩn thận vô cùng.

Nghe được tiếng đập cửa, tổng Điện chủ chậm rãi thu thế, khí vụ mờ mịt cùng quang hoa rất nhanh tiêu tán. Đứng dậy, cầm lấy một khối khăn mặt xoa xoa mồ hôi trên trán, tổng Điện chủ lúc này mới mở cửa ra.

Ngoài cửa, một cái Hồng Y đại tư tế cung kính nhìn về phía tổng Điện chủ thi lễ một cái:

- Tổng Điện chủ đại nhân, Khêu Khắc hạp cốc có tin tức mới, sự tình có lẽ có biến hóa nào đó, điện sử hy vọng người có thể xem qua tình huống này, hơn nữa làm ra chỉ thị mới.

Nghe được tin tức Khuê Khắc hạp cốc, tổng Điện chủ sắc mặt rõ ràng có chút khó coi, nhưng vẫn biểu hiện bình tĩnh, cùng Hồng Y đại tư tế bước ra khỏi phòng, xuyên qua hành lang âm u mà, tiến vào trong phòng rộng rãi hơn.

Gian phòng này, tựa hồ là văn phòng của Đấu Thần điện, trong đó có một cái bàn lớn, đằng sau chiếc bàn lớn hai gã tư tế ngồi ở đó, đang đọc qua cái gì, cùng đang viết cái gì, mỗi người thần sắc đều phi thường chuyên chú mà nghiêm túc, làm cho người ta cảm giác chuyện bọn họ đang làm tràn đầy thần thánh.

Nhìn thấy tổng Điện chủ tiến vào, tất cả mọi người đứng dậy khom người.

- Tổng Điện chủ đại nhân, hắc y điện sĩ từ Khuê Khắc hạp cốc truyền tống tới văn kiện, hân hy vọng ngài có thể mau chóng đọc xuống.

Văn kiện cũng không quá dày, có ba trang, nhưng hiển nhiên nội dung cũng không nhẹ nhàng, bởi vì tổng Điện chủ lông mày nhíu lại càng ngày càng gấp, chậm rãi vò nát văn kiện lại.

- Điện sĩ, có một tin tức không tốt lắm, ta muốn nghe xem ý kiến của các người. Chúng ta tại Khuê Khắc hạp cốc hành động cũng không thuận lợi, đánh cuộc đấu tiến hành hai trường rồi, chúng ta thua một trận. Không may, các lão không có giống như chúng ta đoán trước giải quyết thắng cục, sự khác biệt, hẳn bị khốn trụ, tình huống cũng không quá khả quan. Mà càng làm người phản nộ chính là, người chúng ta tại Khuê Khắc hạp cốc tu kiến kiến trúc tạm thời, bị nhân loại cường giả công kích, đúng vậy, chúng ta tổn thất thảm trọng, vẫn lạc ít nhất năm mươi người, đây là một sự kiện vô cùng nghiêm trọng.

- Cái này quá ngoài ý muốn, các lão lại bị vây khốn, ai có thể làm được như vậy?

- Đối thủ của chúng ta là Lý Dật, nhưng cũng không ngờ là hắc y điện sĩ đi làm chuyện này có lẽ là một sai lầm. Hiện tại, các người có cái đề nghị gì tốt không?

Vị điện sĩ kia cảm thấy ngoài ý muốn tiếp tục tiếp lời nói:

- Chúng ta phải đi ngăn cản hắn, nhất định phải hạ quyết tâm, trong thời gian một ngày, thua trận quyết đấu này mà nói, Đấu Thần điện uy vọng cũng không cách nào đền bù tổn thất, những cường giả kia có can đảm công kích Đấu Thần điện là một loại dấu hiệu. Đấu Thần đại lục một mực bắt đầu khởi động thế lực phản đối chúng ta, bọn họ nhất định sẽ thừa cơ hội này hội tụ thành một cổ lực lượng không thể bỏ qua. Nếu như không đem bọn họ bóp chết trong trạng thái mới nảy mầm, tình huống sẽ trở nên phi thường nguy hiểm.

- Ta đồng ý lời áo lam điện sĩ nói, về sau đả kích đám thế lực phản đối Đấu Thần điện. Nếu không, thiên phong đế quốc còn có thể càng ngày càng nghiêm trọng, đến lúc không cách nào khống chế cả thế cục.

- Vấn đề là, sự tình không hề giống chúng ta tưởng tượng đơn giản như vậy.

Một điện sĩ đưa ra cái nhìn của mình:

- Trên thực tế, ta vẫn kiên trì cái nhìn của mình, chúng ta đã không cách nào khống chế cả Đấu Thần đại lục, sáng suốt lúc này là dùng tâm tính đi đối đãi loại biến hóa này. Cái Lý Dật tuổi trẻ kia, có lẽ là thuận theo loại tình thế này mà cảnh cáo chúng ta.

- Hoàng điện sĩ, chẳng lẽ người có thể dung một người tu luyện thiên ma đấu khí tồn tại ở Đấu Thần đại lục sao?

Áo lam điện sĩ thanh âm đề cao vài phần, sắc giọng chất vấn.

Tổng điện sĩ biết rõ, nếu như bỏ mặc những điện sĩ này cải tạo xuống, khả năng cần nửa tháng thời gian mới có thể làm mọi người thỏa hiệp.

- Được rồi, bất kể như thế nào, Khuê Khắc dãy núi tình thế đã vượt ra khỏi dự đoán của chúng ta, xem ra, ta cần đích thân đi xem. Chuẩn bị truyền tống trận, hai giờ sau... Áo lam điện sĩ, người cùng đi với ta... Ủ, xét thấy tình thế biến hóa, ta cần tống điện hướng các phân điện phát ra lệnh động viên, tất cả Hồng Y đại tư tế tư tế, cần phải dùng tốc độ nhanh nhất đến tống điện tập kết chờ lệnh. Có lẽ, chúng ta không thể không bị ép cuốn vào một hồi chiến tranh, đúng vậy, lúc này đem vận mệnh Đấu Thần điện mà quyết định chiến tranh.

- Tổng Điện chủ đại nhân.

Hoàng điện sĩ lớn tiếng nói:

- Lúc này có lẽ phái hắc y điện sĩ đi Khuê Khắc hạp cốc càng bất lợi hơn, chúng ta không cần chiến tranh, mà là cần thay đổi củng cố hữu nghị.

- Điện sĩ tiên sinh, mời người rõ ràng, đây là một trường chiến tranh, trong chiến tranh biểu hiện nhân từ là đánh mất điều kiện có lợi, chấp tay tặng thẳng lợi cho địch nhân... Được rồi, cứ quyết định như vậy. Đúng rồi, áo lam điện sĩ, mang Lý Na đi theo.

Tại Đấu Thần tống điện phát sinh cãi cọ, Lý Dật cùng lục chỉ đạo tiên cũng đã xảy ra một điểm tranh luận nhỏ.

- Đào tiên, ta thừa nhận người đối với rượu giải thích so với ta càng sâu hơn, nhưng loại người như người 'Đạo tu rượu' tuyệt đối là rác rưởi.

- Dựa vào cái gì nói như vậy, mỗi một chủng rượu đều có chỗ độc đáo, người không thể bởi vì phân và nước tiểu cùng hương vị, chối bỏ ưu điểm của nó.

- Ngay chính người đều thừa nhận hương vị phân và nước tiểu, dựa vào, những rượu này thật tài tình, ta hận không thể bóp chết hẳn.

Lý Dật hung hăng mắg, đồng thời chưa quên đánh ra vài đạo đấu khí tởn hện, thao túng trận pháp bất loạn. Long sủng Tạt Tạt đã đình chỉ công kích trận pháp, thành thành thật thật đứng ở sau lưng Lý Dật, nghe hai người làm một loại gọi là Đao tu rượu mà cãi nhau.

Bên trong trận pháp, Đấu Thần điện các lão nhú chặt hai hàng lông mày lâm vào trầm tư, khi thì đứng dậy, trong phạm vi bốn phía đi đi lại lại. Khi thì mặt hiện lên sợ hãi lẫn vui mừng, khi thì lại toát ra biểu lộ thật sâu thất vọng.

Cùng Lý Dật, lục chỉ đảo tiên khí thể ngất trời, Đấu Thần điện lại thủy chung có một cỗ khí tức tối tăm. Nếu như không phải có không ít cường giả chứng kiến, bọn họ rất có thể xông lên, cùng Lý Dật liều mạng.

Nhưng coi như là nói như vậy, Lý Dật có long sủng cùng lục chỉ đảo tiên lược trận, cũng chưa chắc sợ bọn họ.

Trong lúc bất tri bất giác, sắc trời đã sáng rõ, gió lạnh thấu xương một lần nữa lại tạo lên một tầng băng sương. Như vậy lại qua một ngày, sáng sớm thái dương lần nữa bay lên, băng sương nhạt dần, trận đánh cuộc đấu vẫn đang diễn ra, ngoại trừ đỉnh núi đã biến mất, trong lúc này tựa hồ cũng không có phát sinh thêm cái gì.

- Các lão, người cố gắng lên, chỉ còn lại có nửa ngày, nếu như đến xế chiều, người còn không nghĩ ra phương pháp phá trận thì phải nhận thua rồi.

Mục quang có chút ngốc trệ, Đấu Thần điện các lão nghe vậy, nâng lên một đôi mắt có chút đục ngầu, khẳng định nói:

- Không cần lâu như vậy, nhanh, ta liền rõ ràng trận pháp này.

Điều này là không thể, vì phòng ngừa điểm này, Lý Dật cơ hồ là cách mỗi một giờ, biến ảo vị trí quan khiếu một lần, nếu như các lão muốn tìm hiểu, đừng nói là hai ngày thời gian, chính là hai năm, hai mươi năm, hẵn chỉ sợ cũng không cách nào phá trận.

Cho nên Lý Dật càng thêm yên tâm, tiếp tục uống rượu, thỉnh thoảng phân phó tinh linh ma pháp sư sau lưng lấy rượu cùng lấy món ăn.

Đến gần buổi trưa, sự tình rốt cục có biến hóa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tổng Điện Chủ Bội Ước

Q.6 - Chương 461: Tổng Điện Chủ Bội Ước

Biến hóa này cũng không phải các lão có phương pháp thiên tài phá trận, mà là Đấu Thần điện tổng Điện chủ giá lâm. Là nhân vật quyền thế lớn nhất Đấu Thần đại lục, đi tới chỗ nào đều có người nhìn vào, khi hắn xuất hiện ở đỉnh lúc, Lý Dật biểu lộ bất cần đời trong nháy mắt biến mất, trở nên ngưng trọng lên.

- Lý Dật các hạ, ba năm không thấy, ngươi vẫn có phong thái như trước.

Tổng Điện chủ, vẻ mặt mỉm cười, trong ánh mắt Lý Dật, đã có một cổ hàn ý làm cho người cảm thấy sợ hãi.

- Lão quỷ, ngươi rốt cuộc đã tới, loại trường hợp này, thiếu người thật đúng là một loại tiếc nuối.

Lý Dật ngữ khí rất lạnh, nhìn thấy tổng điện chủ, Lý Dật trong óc hiển hiện tình cảnh Đấu Thần lực lực ngã xuống. Sau khi rời khỏi Long đảo, chính mình bị đuổi giết cùng hung hiểm, có thể nói đều là do người này ban tặng, cho nên Lý Dật hiện tại đối mặt với người này lòng căm giận vô cùng.

- Thời gian trôi qua thật là nhanh, thoáng cái ba năm, bất quá ba năm này, Lý Dật, tiến bộ của ngươi cũng không lớn, mới thăng hai tinh? Đấu Thánh ba tinh, hừ hừ, chút thực lực ấy, tại Đấu Thần đại lục tựa hồ còn chưa đủ kiêu ngạo.

- Có đủ kiêu ngạo hay không không nhọc tổng Điện chủ các hạ hao tâm tổn trí... Xin hỏi, người tìm đến phiên phức ta sao? Hay là tới nhìn Đấu Thần điện tại đánh cuộc đấu thất bại?

- Đánh cuộc đấu còn chưa kết thúc, nói Đấu Thần điện thất bại tựa hồ còn quá sớm.

Lúc bắt đầu hiện thân, tổng Điện chủ vẫn chú ý ở bộ trận pháp tổ hợp. Đối với trận pháp, tổng Điện chủ cũng đọc lướt qua, nhưng nếu bàn về trình độ tinh thông, hiển nhiên cùng các lão không phải cùng một cái cấp bậc.

Nhưng bởi vì như thế, khiến cho hắn sẽ không quá so đo kỹ thuật phá trận, mà là trước tiên nghĩ bản thân mình có được lực lượng.

- Bản điện gặp qua các lão.

Chậm rãi đi đến trước trận, tổng Điện chủ hướng các lão thi lễ một cái.

Nhìn thấy tổng Điện chủ, trên mặt các lão không khỏi hiện ra vẻ xấu hổ, bị tiểu tử trước mặt này giam lỏng, cũng không phải là một chuyện quang vinh gì.

- Ngô, người đã đến rồi.

Không mặn không nhạt qua loa một câu, các lão không có quá nhiều tỏ vẻ.

- Các lão, trận pháp này rất khó phá sao?

- Huyền diệu, thức sự là quá huyền diệu, thượng cổ Càn Khôn trận, đây là Đấu Thần đại lục trận pháp tối tinh diệu, người cho rằng dễ phá như vậy sao?

Nếu không phải các lão tại Đấu Thần điện thân phận địa vị không kém hơn chính mình, tổng Điện chủ chỉ sợ sớm đã nổi giận:

- Lão quỷ, hiện tại cũng không phải là thời điểm người nghiên cứu trận pháp, người ở trong này ngồi xuống gần hai ngày, làm cho Đấu Thần điện bị mất hai ngày, nếu vẫn không thể nghĩ ra phương pháp phá trận, sự tình càng thêm phiền toái.

- Các lão, người không thể bị đối thủ nắm mũi dẫn đi, vì cái gì muốn tại trên trận pháp phí cân não, dùng thực lực của người, hoàn toàn có thể đem trận pháp này phá đi.

Ánh mắt sáng ngời, nhưng lập tức lại ảm đạm xuống, các lão hồi đáp: - Người bây giờ nói chẳng phải là quá muộn, chính là một cái kết giới nhỏ nhất, cũng cần phải có thời gian, hiện tại khẳng định không còn kịp rồi.

Vấn đề này lão nhân gia trước làm đi? Tổng Điện chủ cố nén nội tâm không vui, nói:

- Với đấu khí pháp tắc lĩnh ngộ, không thể giải khai trận pháp này sao?

- Cái này... Ngô, cái này, ngược lại có thể thử một lần.

Không thể trách các lão cổ hủ, càng là cường giả, vấn đề tự hỏi càng khác hẳn với thường nhân. Nếu không phải có một điểm cố chấp, hẳn há có thể tu luyện tới Đấu Thần cường giả sao. Về phần nói như tổng Điện chủ, cũng bởi vì các lão thân phận quá mức tôn sùng, ngoại trừ tổng Điện chủ, ngay cả hắc y điện sĩ đối với các lão cũng không dám có nửa phần hoài nghi, lại càng không cần phải nói đến chỉ trích.

Bị tổng Điện chủ chỉ điểm, các lão lúc này mới quơ quơ cái đầu cháng váng, chậm rãi đứng lên, bắt đầu nhẹ nhàng về động thủ quyết.

Lý Dật tự nhiên cũng khẩn trương lên, tuy trải qua hai ngày không ngừng hấp thu thiên địa linh khí, đối với trận pháp ẩn chứa năng lượng hẳn có đầy đủ tin tưởng, nhưng đối phương dù sao cũng là một vị đấu thần cường giả, hẳn cũng không muốn chủ quan.

Tiên hạ thủ vi cường.

Trong lúc các lão vận động thủ quyết vận dụng đấu khí pháp tắc, trong lòng bàn tay Lý Dật đấu khí tơ nhện cũng đồng thời tiêu xạ ra, đấu khí tơ nhện kích động, sát năng lượng trận tàn sát bừa bãi bỗng nhiên vừa động, từng đoàn từng đoàn phong bạo mạnh mẽ lập tức hướng các lão oanh kích đến.

Cổ năng lượng này thực sự là hung hãn, làm tổng Điện chủ sắc mặt cũng biến đổi. Những cường giả kia đều bắt đầu chết lặng, càng cảm thấy một hồi sợ hãi, cổ năng lượng này nếu như oanh kích tại trên người mình, có chín cái mạng cũng không đủ chết rồi. Các lão tuy bị khốn trong trận, Lý Dật cầm hãn cũng không có biện pháp gì, mà lúc này này các lão chết vật như vậy, xác thực quá mức kinh người.

Nhìn thấy phong bạo đánh úp lại, các lão lần này cũng không có lựa chọn nào khác, lợi dụng thân hình cùng tốc độ né tránh, tay quyết vận động, một cổ đấu khí vô hình hiện ra khí tức nhũ bạch tràn ngập ra, phong bạo gặp cổ bạch sắc khí tức, giống như băng gặp được lửa, bị nhanh chóng hòa tan.

Nhưng, cái hai cổ lực lượng này va chạm vào nhau, cũng rất nhanh bị trận pháp hấp thu, một lần nữa trở thành một bộ phận trận pháp, hơn nữa bởi vì thu nạp năng lượng các lão kích phát, trở nên càng cường đại hơn.

- Không được, không thể đánh tiếp như vậy, ngay cả phòng ngự ta đều làm không được.

Các lão kịp thời thu tay lại, một lần nữa không dám vận dụng năng lượng. Cơ hội phá trận tốt nhất đã qua, lúc này muốn phá trận đã quá muộn rồi.

Nhưng Lý Dật rất không tha cho hãn, phát động công kích đối với trận pháp năng lượng hao tổn có hạn, đã vận động thủ, thì phải cho đối phương ăn đau khổ mới được.

Lúc này đoàn gió bão tàn sát bừa bãi cũng không bởi vì các lão tránh lui mà tiêu tán, ngược lại từng đợt từng đợt mãnh liệt lao đến, đánh cho các lão tối tăm mặt mũi, luồn lên nhảy xuống, chập vạt vô cùng.

- Hừ, Lý Dật, người không cần phải khinh người quá đáng.

Tổng Điện chủ hừ lạnh một tiếng, ngón tay giơ lên.

Một đạo đấu khí tơ nhện vô hình kích xạ ra, cuốn lấy Lý Dật.

- Thật không biết xấu hổ.

Lục chỉ đảo tiên khẽ quát một tiếng, thân hình lướt động, chắn trước người Lý Dật, đồng thời bố kết một đạo không gian giam cầm.

- Oanh.

Vô hình đấu khí tơ nhện nhìn như lơ đãng, trong đó ẩn chứa năng lượng cự đại vô cùng, trong nháy mắt đem không gian giam cầm của lục chỉ đảo tiên bố kết đánh nát bầy.

- Lão quý, uống người thân phận là Đấu Thần điện tổng Điện chủ, làm như vậy, người từ nay về sau còn có thể ở Đấu Thần đại lục ngẩng đầu làm người sao?

Lục chỉ đảo tiên không khỏi lớn tiếng nói.

- Người thắng làm vua, kẻ bại bị bắt làm nô lệ, đảo tiên, đạo lý này người chẳng lẽ không hiểu sao?

Tổng Điện chủ quá rõ ràng đạo lý nhược nhục cường thực, thực lực mới là đạo lý vương đạo. Bội ước thì như thế nào? Nhiều nhất là bị người cười chê... Hơn nữa chê cười ở sau lưng, ai dám ngay mặt Đấu Thần điện chỉ trích hấn bội bạc sao?

- Hào một câu người thắng làm vua kẻ bại bắt làm nô lệ, bốn tiên hôm nay gặp lại tổng Điện chủ.

Luận thực lực, lục chỉ đảo tiên cùng tổng Điện chủ có một chút chênh lệch, nhưng dưới lòng căm phẫn, lục chỉ đảo tiên ý chí chiến đấu bùng phát, quanh thân đấu khí sôi trào không ngừng.

Đấu Thần điện tổng Điện chủ đột nhiên trở mặt, làm hào khí bất an lập tức khấn trương lên. Đấu Thần điện Chư Cường đều nhìn hình, hướng chỗ Lý Dật vây quanh tới,

- Vô sỉ.

Lý Dật thầm mắng một tiếng, ánh trận bỗng nhiên phát động, thân thể bốn phía hình thành một cái loại nhỏ phòng ngự cái chắn cao cấp.

Tình thế đột nhiên thay đổi, Tinh Linh ma pháp sư vội vàng phóng ra tín hiệu, triệu hoán Tinh Linh chiến sĩ.

- Ha ha, Lý Dật, người sẽ không cho rằng chỉ dựa vào một hồi đánh cuộc đấu có thể thay đổi Đấu Thần điện quyết tâm giết giết người sao? Đương nhiên, nếu đánh cuộc đấu chúng ta thắng là tốt nhất, nếu không thắng được, vẫn muốn tiêu diệt người.

Tổng Điện chủ hiện ra tư cách tiểu nhân, hoàn toàn mặc kệ đám nhân loại quyền quý cùng cường giả, công nhiên xé bỏ ước hẹn đánh cuộc đấu.

Tình thế diễn biến đến trình độ này, trên thực tế đã nói Đấu Thần điện thua đánh cuộc đấu, kế tiếp sẽ phát sinh cái gì, chỉ sợ mọi người ở đây đều biết rõ. Vài cường giả thực lực tu vi có hạn, đã sớm thừa dịp hỗn loạn chuẩn bị, để tránh thị phi chọc tới trên người mình.

- Hay tổng Điện chủ đại nhân quả quyết, sớm nên như thế.

La Tuyết Phong nhảy vào trong tràng đấu, một bộ dáng sớm kèm nén không được.

- La Tuyết Phong, bốn viện trưởng mệnh cho người không được can thiệp.

Phì Phì viện trưởng ra lệnh nói.

- Phì Phì viện trưởng, đừng quên chúng ta là La Lan học viện là bằng hữu trung thành nhất Đấu Thần điện, nếu Đấu Thần điện có việc, đó là lúc chúng ta không thể khoanh tay đứng nhìn.

- Thúi lắm, La Tuyết Phong, người đã bị La Lan học viện khai trừ rồi, từ nay về sau cùng La Lan học viện không có bất cứ quan hệ nào.

Phì Phì cũng không quản viện trưởng không có hiệu lực, chỉ để ý chính mình ngoài miệng khoải hoạt.

Đương nhiên không bởi vì mệnh lệnh của Phì Phì mà ngăn cản được, thiên hạ người nào không biết La Lan học viện chính thức là do La Tuyết Phong nắm quyền, mà không phải "Danh nghĩa viện trưởng" Phì Phì.

Cùng Phì phì thái độ thiếu kiên nhẫn cho thấy thái độ lập trường của mình bất đồng, Ma Tông cùng Yểm Ma Tông lại không nói thêm gì, chỉ là lãnh nhàn nhìn tình thế phát triển.

- Tổng Điện chủ các hạ, người chắc là rõ ràng, hành vi của người sẽ khơi mào chiến tranh. Đối với người mà nói, rất không may, thân phận của ta bây giờ đã không còn là tiểu nhân vật không xu dính túi, mà là thống suất Tinh linh tộc quân đội.

Đối mặt Lý Dật lạnh lùng cảnh cáo, tổng Điện chủ biểu lộ:

- Đúng vậy, chiến tranh, Đấu Thần điện không tiếc phát động một hồi chiến tranh để tiêu diệt người... Bất quá, người có cơ hội phát phát động chiến tranh hay không, cũng rất khó nói.

Đấu Thần điện tổng Điện chủ là hạng người sát phạt quyết đoán, lúc này tại bên cạnh trận pháp, cách Lý Dật quá mấy chục thước, há chịu buông tha cơ hội này sao, sau khi nói xong, thân hình vừa động, một đạo năng

lượng kinh người liên hướng Lý Dật oanh tới. Tổng Điện chủ xem chuẩn Lý Dật đang thao túng trận pháp phức tạp, không cách nào phân thần mới ngang nhiên ra tay. Hẳn quá rõ ràng Lý Dật tuy chỉ có thực lực Đấu Thánh cường giả, nhưng muốn giết chết khó khăn vô cùng.

Đấu Thần Điện chủ ra tay, là có ý đánh lén, vì truy cầu hiệu quả đánh lén, oanh ra đấu khí đối với một cái Đấu Thần cường giả mà nói cũng không đạt được năng lượng cực hạn, nhưng đối với Lý Dật mà nói, loại chấn động công kích này cũng đủ trí mạng rồi.

Lục chỉ đảo tiên một mực thủ hộ tại bên người Lý Dật, tuyệt đối không thể tưởng được đường đường là Đấu Thần điện tổng Điện chủ, chẳng những ngang nhiên bội ước, lại không để ý liên sỉ ngang nhiên ra tay đối với Lý Dật, mắt thấy đấu khí oanh kích tới, vội không kịp nghĩ, tại trước mặt Lý Dật bố kết một đạo không gian giam cầm.

Trong lúc lục chỉ đảo tiên phản ứng vẫn chậm nửa nhịp, tổng Điện chủ oanh ra đấu khí đem không gian giam cầm chưa hoàn toàn thành hình phá hủy, năng lượng không giảm, tiếp tục oanh kích Lý Dật.

- Lý Dật, chú ý.

Lục chỉ đảo tiên cùng Phì Phì không hện mà cùng lên tiếng nhắc nhở.

Đối mặt với đấu khí mạnh mẽ, Lý Dật lại tựa như hoàn toàn không cảm giác, lại không bố kết phòng ngự, cũng không có ý tứ né tránh.

Nhưng, khi đấu khí oanh kích cách Lý Dật không quá nửa mét, thiên địa nguyên khí cấp tốc bắt đầu khởi động xoay tròn, Lý Dật dùng loại nhỏ thủ trận hộ thể cao cấp tự động gây ra.

Cái gì gọi là lo trước khỏi họa, khi đấu khí chảy ra oanh tại phía trên ảnh trận, phát ra một tiếng nổ nặng nề, trong nháy mắt oanh thành vô số mảnh nhỏ, sau đó năng lượng bị trận pháp thu nạp, ảnh trận năng lượng càng thêm dư thừa.

- Tổng Điện chủ, người thật sự rất vô sỉ.

Lục chỉ đảo tiên nhin không được mắng một câu.

- Hừ.

Tổng Điện chủ da mặt dày, tự nhiên sẽ không bị người mắng một câu vô sỉ mà buông tay, mắt thấy đánh lén cũng không có được hiệu quả, mà tinh linh tộc ma pháp sư cung tiến thủ thấy được tín hiệu đã xuất hiện ở trong tầm mắt, thật cũng không có tiếp tục hạ sát thủ.

- Lý Dật, coi như người tránh được một kiếp. Bất quá, sự tình có thể chưa có chấm dứt. Không bằng như vậy, chúng ta hôm nay thỏa hiệp, người triệt tiêu trận pháp, bản điện bỏ qua cho người, chúng ta từ nay về sau lại tính.

- Nực cười.

Lý Dật trên mặt xẹt qua một vẻ ác lạnh:

- Lão quỷ, chúng ta cũng đánh qua nhiều lần như vậy, giữa chúng ta từng có thỏa hiệp sao?

- Người nhất định sẽ lựa chọn thỏa hiệp, bởi vì, bản điện lần này cũng không phải là tay không tới, mà là mang đến cho người lễ vật.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lý Na Còn Chưa Có Chết?

Q.6 - Chương 462: Lý Na Còn Chưa Có Chết?

Với Lý Dật cùng tổng Điện chủ giao tình, Lý Dật rõ ràng tổng Điện chủ lễ vật, nhất định sẽ phi thường làm cho người "Kinh hỉ".

- Đa tạ tổng Điện chủ có ý tốt, vậy cho ta nhìn xem sao.

Tổng Điện chủ hướng sau lưng vỗ tay lên, chỉ thấy một người mặc lam sắc điện sĩ bào từ đám người Đấu Thần điện lách mình đi ra. Áo lam điện sĩ khê đào bàn tay, bàn tay xuất hiện một cái dung nạp không gian, một lớp không gian ba động, dung nạp không gian lập loè mang theo một đoàn bạch sắc quang mang nhu hòa. Hào quang biến mất, một cái thân thể thiếu nữ liên huyền phù ở giữa không trung.

- Na Na?

Lý Dật chỉ cảm thấy trong ý nghĩ đột nhiên bị oanh tạc, cảm thấy trống không.

Lý na huyền phù ở giữa không trung, sắc mặt tái nhợt, so với trước kia thoát nhìn thoáng gầy hơn, nhưng làm cho Lý Dật nhiệt huyết sôi trào, không ngờ, nàng vẫn còn sống, Lý Dật có thể cảm giác được trong cơ thể nàng mạch đập yếu ớt cùng tim đập.

Lý na không có chết?

- Thế nào? Lý Dật, cái lễ vật này ngươi có cảm thấy hứng thú không. Ba năm trước đây một trận chiến thiên hồ, ngươi chính là vì người thiếu nữ này mà tâm thần điên cuồng, liều lĩnh liều mạng. Nếu không nghe lời, tình cảnh lúc đó, sảy ra, chỉ sợ ngươi cũng không có thể ngăn cản.

- Lão quỷ, Lý Na giao cho ta, mọi chuyện đều thương lượng được, nếu không nghe lời... Hừ.

- Không cần phải uy hiếp ta, ta hôm nay mang Lý na đến, chính là muốn cùng ngươi nói chuyện điều kiện. Không biết Lý Dật các hạ có hứng thú nghe không?

- Nói.

Tổng Điện chủ biểu lộ tự tin, cũng không vội nói ra điều kiện của mình, chậm rãi đi đến trước mặt Lý Dật, lúc này mới thản nhiên nói:

- Một trong điều kiện, triệt tiêu trận pháp thả các lão ra.

- Có thể.

- Rồi khỏi thế giới tinh linh, trọn đời không được bước vào.

Đây là thế rút củi dưới đáy nồi làm cho Lý Dật cùng Tinh linh tộc thoát ly quan hệ, có thể nói hiện tại tinh linh tộc là Lý Dật lớn nhất cạy vào, một chiêu này của tổng Điện chủ ngoan độc. Hơn nữa, ba năm cuộc sống ở thế giới tinh linh, Lý Dật sớm đã đem mình là một phần tử của Tinh linh tộc rồi, vô luận là tình cảm hay là trợ giúp lẫn nhau, cái này cũng không phải quyết định như vậy.

Sắc mặt có chút run rẩy, Lý Dật cắn răng nói:

- Có thể.

- Nếu Lý Dật các hạ có thành ý như thế, như vậy bản điện cũng sẽ không đuổi tận giết tuyệt, bản điện vẫn câu nói kia, điều thứ ba, phế bỏ người tu luyện thiên ma đấu khí.

Tổng Điện chủ lời vừa nói ra, Lý Dật thân thể không khỏi run sợ một chút. Phế bỏ thiên ma đấu khí, cùng trực tiếp giết chết chính mình không có cái gì khác nhau? Chỉ cần thực lực của mình hạ thấp, không cần phải Đấu Thần điện động thủ, sẽ có cường giả tới thành đàn lấy tánh mạng của mình, người khác không nói, xa xa La Tuyết Phong nhìn chăm chăm sẽ là người thứ nhất nhào lên.

- Ta đáp ứng người.

- Thối tiểu tử, người điên rồi, vì một nữ nhân sao?

Lục chỉ đảo tiên trên mặt đều lộ ra một tia không đành lòng.

- Đảo tiên, người vì vợ mà đứng ở hoang đảo ba mươi năm, người cảm thấy giá trị sao?

Lý Dật trên mặt hiện ra một vòng khổ sáp mỉm cười:

- Cùng ta so sánh, người coi như may mắn. Tối thiểu người còn không có nhận thấy khuyết điểm. Đúng vậy, chỉ có mất đi, mới có thể cảm thấy được thứ trân quý.

- Thống suất, người không thể đáp ứng hẳn, Tinh linh tộc nhân không thể không có người, mà người, cũng không thể mất đi Tinh linh tộc.

Tinh linh tộc các ma pháp sư nói.

Tinh linh tộc nhân đối với Lý Dật cảm tình chất phác mà chân thành, đánh bại Ma tộc công kích, Lý Dật tại trong mắt Tinh linh tộc đã lấy được uy vọng vô thượng, mất đi Lý Dật, Tinh linh tộc không dám tưởng tượng vạn nhất phát sinh lần nữa thú triều bọn họ ứng phó như thế nào.

- Các người đều đừng khuyên, tiểu tử thúi này ta rõ ràng nhất, trên thực tế so với ta còn háo sắc hơn.

Phì Phì nói lên:

- Tiểu tử này là sắc lang, vì nữ nhân cái gì cũng đều làm được.

Thấy những tiếng chê cười dần dần trì hoãn xuống, Lý Dật cũng không quan tâm đến bất luận kẻ nào, hướng tổng Điện chủ nói:

- Người có ba điều kiện ta đều đáp ứng người, hiện tại xin mời thả Lý Na ra.

- Hừ, người tiểu tử giáo quyết đa đoan, chỉ bằng một câu không hứa hẹn đã nghĩ để cho bản điện thả người, có khả năng này sao?

- Ta Lý Dật cũng không phải vô sỉ như tổng Điện chủ người, có dũng khí tại trước mặt thiên hạ cường giả bội ước nuốt lời sao.

- Ha ha, bản điện nói qua, thực lực quyết định hết thảy, nếu như người có đủ thực lực, cũng sẽ đồng dạng làm như vậy. Hiện tại lừa dối bản điện

cũng không có đơn giản như vậy, người đã đáp ứng rồi, chúng ta ký kết một phần linh hồn khế ước. Người đồng ý sao?

Linh hồn khế ước, đây cũng là tại trong dự liệu của Lý Dật, nhẹ gật đầu, nói:

- Có gì không thể sao.

Lý Dật nói chuyện tốt như vậy, ngược lại làm tổng Điện chủ có chút cảm giác ngoài ý muốn. Nhưng liên tưởng đến Á bồi dầy núi Lý Dật bởi vì Lý Na rơi rụng mà liều mạng như vậy, trong nội tâm cũng tin Lý Dật hành động bất đắc dĩ. Dù sao cũng là người tuổi trẻ, đối với nhi nữ tình trường khó quên, vì một nữ nhân mà tự hủy tương lai, cũng chỉ có loại người tuổi mới làm ra được.

Từ thông dong giới lấy ra một mảnh khế ước ngọc bài, tổng Điện chủ đem một đám linh hồn chi lực của mình cùng nội dung khế ước ghi nhập vào ngọc bài, lúc này mới giao cho Lý Dật, không thể che dấu về đặc ý:

- Lý Dật các hạ, tại khế ước ngọc bài lưu lại linh hồn chi lực của người. Nhưng trước đó, bản điện cần phải cảnh cáo người, một khi linh hồn chi lực của người rót vào ngọc bài, khế ước coi như là có hiệu lực, người nếu trái với nội dung khế ước, sẽ phát sinh cái hậu quả gì người hẳn là cũng rõ ràng rồi chứ.

Tiếp nhận khế ước ngọc bài từ đầu khí tư nhận của tổng Điện chủ cuốn tới, Lý Dật thản nhiên nói:

- Hãy bớt sàm ngôn đi.

Một đám đầu khí thăm dò vào trong ngọc bài, xác nhận nội dung khế ước không sai, Lý Dật đem một đám linh hồn chi lực lưu tại trong ngọc bài, lúc này mới đem ngọc bài ném trả lại cho tổng Điện chủ.

Sự tình tiến triển được thuận lợi như thế, đều là vượt quá dự liệu của Đấu Thần điện, hai đại ngoại Ma Tông cùng La Tuyết Phong cũng ngoài ý

liệu. Lúc này hình thành tiên minh đối lập, tự nhiên là Tinh linh tộc cùng đám người lục chỉ đảo tiên.

- Đấu Thần điện thật hèn hạ, khó trách những cường giả kia muốn tiến công đại bản doanh các người, dùng một cái thiếu nữ vô tội đến làm con tin, chuyện này truyền đi, Đấu Thần điện vạn năm thanh danh cũng bị các người làm mất hết.

Linh hồn khế ước ký kết, lục chỉ đảo tiên ngoại trừ chửi bới vài câu phát tiết cũng không có cái biện pháp gì xử lý.

- Lý Dật, theo bốn tiên đi thần chi lĩnh vực, trị sự muội ta xong, bốn tiên mang người đi tiên đảo, tiêu dao qua thời gian đi.

Lý Dật lắc đầu, không để ý đến lục chỉ đảo tiên, mà là hướng về Đấu Thần điện tổng Điện chủ nói:

- Linh hồn khế ước đã ký kết, hiện tại có thể đem Lý Na giao cho ta đi.

Xác nhận khế ước hữu hiệu, tổng Điện chủ bộc phát ra một hồi cười ha ha, đem ngọc bài bảo bối cất kỹ, lúc này mới nói:

- Nếu Lý Dật các hạ sáng khoái như vậy, áo lam điện sĩ, đem Lý Na trả lại cho Lý Dật các hạ đi.

Áo lam điện sĩ có chút do dự, tựa hồ có lời gì muốn nói mà không dám nói, sau nửa ngày, nói ra:

- Tổng Điện chủ đại nhân, chính là... Chính là người vẫn chưa thành công.

Bên người áo lam điện sĩ, tử y điện sĩ dùng thanh âm cơ hồ không cách nào nghe rõ nói:

- Tiểu tử kia đã lập thành khế ước, từ nay về sau còn không phải mặc chúng ta định đoạt sao, này là thánh thể muốn đoạt lại còn không phải tùy thời tùy lúc sao.

Bị tử y điện sĩ nói như vậy, áo lam điện sĩ lúc này mới chợt hiểu ra, đấu khí tơ nhện nâng thân thể Lý Na, đem đến trước mặt Lý Dật.

Ôm lấy thân thể Lý Na, Lý Dật nhất thời cảm khái ngàn vạn lần. Lý Na tuy khí tức vẫn còn, nhưng không có nửa phần ý thức, mặc cho Lý Dật ôn nhu khẽ gọi vô số lần, cũng không có bất kỳ phản ứng.

- Đấu Thần điện lão quỷ, các người làm gì Lý Na, nàng làm sao biến thành cái dạng này?

Lý Dật ngữ khí cùng ánh mắt lạnh đến cực hạn.

- Hảo thối tiểu tử, nếu không phải tổng Điện chủ đại nhân vận dụng chân nguyên bảo vệ tâm mạch phụ nữ của người, Lý Na đã sớm chết ba năm trước rồi.

Tử y điện sĩ đáp.

Đấu Thần điện tổng Điện chủ cũng nói:

- Người bản điện giao trả lại cho người, có thể cứu sống nàng hay không còn muốn xem bản lĩnh của người. Hảo, hiện tại, người trước rút lui trận đi, thả các lão ra

Đấu khí tơ nhện thăm dò vào trong cơ thể Lý Na, quả nhiên cảm thấy đến khí tức lý Na cực kỳ yếu ớt, mặc dù còn sống, nhưng tình hình cũng không thể lạc quan. Thấy tình cảnh này, lục chỉ đảo tiên cũng dò xét một phen, sắc mặt ngưng trọng nói:

- Thương thế như vậy, có thể sống cho tới bây giờ cũng là kỳ tích, xem ra Đấu Thần điện lão quỷ có vài phần thủ đoạn. Thương thế kia so với sư muội bốn tiên, chỉ sợ là hơn chứ không kém.

- Đảo tiên, người có thể cứu sống nàng sao?

- Bốn tiên nếu có thể cứu sống nàng, vẫn không thể cứu sống sư muội ta sao? Xem ra, một chuyến đi thần chi linh vực, người cùng đi cùng bốn tiên một chuyến.

- Lý Dật các hạ, thỉnh tuân thủ hứa hẹn, lập tức rút lui trận thả các lão ra.

Tổng Điện chủ nghiêm nghị nói:

- Nếu không nghe lời, linh hồn khế ước muốn thôn phệ linh hồn thể giới của người.

Căn bản không có để ý tới tổng Điện chủ uy hiếp, Lý Dật đem thánh hệ đấu khí nhu hòa mà hùng hậu rót vào trong thân thể lý na, bảo đảm khí tức yếu ớt sẽ không chôn vùi. Lúc này mới phân phó tinh linh ma pháp sư sau lưng nói:

- Mang Lý na đến đại doanh giao cho mẹ của ta.

Nhìn thấy Tinh Linh ma pháp sư lĩnh mệnh ra đi, Lý Dật nhìn tổng Điện chủ thật sâu, sau đó mới chậm rãi giơ tay lên, vài đạo đấu khí tư nhận hướng trận pháp bắn đi.

Sự tình đến trình độ này, kế tiếp tựa hồ cũng đều thuận lý thành chương.

Nhưng, vượt quá ngoài ý liệu của tất cả mọi người là đấu khí tư nhận điều khiển trận pháp, bỗng nhiên điên cuồng bắt đầu khởi động, năng lượng cường hãn đến mức tận cùng giống như núi lửa đột nhiên bộc phát, thôn phệ không gian năng lượng hướng về mặt đờ dãn của các lão điên cuồng thổi tới. Các lão lẳng lặng chờ đợi Lý Dật rút trận ra, hoàn toàn không ngờ rằng sẽ có biến cố như thế, chờ hãn kịp thời phản ứng, tính né tránh thì đã quá muộn, năng lượng cuồng bạo trực tiếp xé rách tại trên thân thể các lão.

May mà, các lão tu luyện thánh hệ đấu khí tới cực hạn, tại thời khắc mấu chốt từ đan điền khí hải tự động tuôn ra, tại tầng ngoài thân thể hình

thành một đạo hộ thể nguyên khí. Một hồi chói tiếng bạo liệt tai vang lên, lực lượng trận pháp điên cuồng xé rách cỗ nguyên khí này.

- Lý Dật, người muốn làm gì. Dừng tay.

Cái biến cố này làm tổng Điện chủ cũng ngoài ý muốn, thật không ngờ Lý Dật ký kết linh hồn khế ước còn đối phó với các lão như vậy, hẳn không muốn sống nữa sao?

- Dừng cái mẹ người đấy.

Lý Dật tay quyết rất nhanh về động, cũng thấy không rõ động tác của ngón tay. Hai cái khốn trận theo tay quyết cùng đấu khí tư nhện Lý Dật biến ảo gây ra, nhất thời khí thể do khốn trận biến đổi mà biến thành sát trận, cùng hai cái sát trận dung hợp làm một, sát ý cuồng loạn đến mức tận cùng hoàn toàn bao phủ thân thể Đấu Thần điện các lão.

Cái biến hóa này tới thật sự quá nhanh, các lão ngay từ đầu bị quản chế, lúc này muốn né tránh cơ hồ là không thể, thân ở trong năng lượng sóng dữ, giống như một chiếc thuyền nhỏ, ngoại trừ thúc dục đấu khí chống lại, tựa hồ cũng cũng có biện pháp. Tuy các lão rõ ràng, đối với Càn Khôn trận vận dụng năng lượng, chỉ là một loại biện pháp vô ích.

Lúc này, Lý Dật đối với các lão hạ sát thủ, các cường giả kịp phản ứng lập tức minh bạch, Phì Phì thân hình nhoáng một cái, mang theo hai cái đại đạo sư thuộc về mình hộ tại Lý bên người Dật, lục chỉ đảo tiên, Tinh Linh ma pháp sư cùng các chiến sĩ cũng đã làm xong công tác chuẩn bị chiến đấu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nghiên Xương Thành Tro

Q.6 - Chương 463: Nghiên Xương Thành Tro

Trên đỉnh núi, lập tức gió nổi mây vần, do vô số tuyệt đỉnh cường giả súc thể mà kích phát ra thiên địa nguyên khí kịch liệt bắt đầu khởi động, trên

đỉnh núi bốn phía mây mù điên cuồng xoay tròn, hướng đỉnh tràn ngập đến, tốc độ cực nhanh bao phủ tại nơi này. Mây mù dày đặc che tầm mắt, trên trận tình thế có vẻ càng thêm biến hoá kỳ lạ.

Vén vén nhìn tình thế bên ngoài, Đấu Thần điện chiếm cứ ưu thế không nhỏ, ngũ đại điện sĩ cùng tổng Điện chủ, La Tuyết Phong cùng ba gã đại đạo sư, còn có tứ đại Ma Tông. Mà Lý Dật, bởi vì Tinh Linh ma pháp sư cùng Tinh Linh cung tiến thủ đều đến, tại nhân số chiếm ưu thế, nhưng ra tay, ngoại trừ Lý Dật, lục chỉ đạo tiên, cũng chỉ có phì phì i cùng với hai vị đại đạo sư hần mang đến. Tình thế hiểm ác, đây cũng là vì nguyên nhân chủ yếu, Lý Dật ngang nhiên ra tay các lão, nếu như đối phương nhiều hơn một cái đấu thần cường giả, như vậy chính mình chỉ sợ cũng gặp kết cục đoàn diệt.

Nếu như có thể giết chết các lão, thật sự đánh nhau, Ma Tông cùng Yểm Ma Tông lại đột nhiên phản bội giết chết mấy cường giả, như vậy ít nhất có thể toàn thân trở ra, thối lui đến trong quân doanh Tinh Linh, Đấu Thần điện lại có thể nhin, vì tại số lượng tuyệt đối, cũng nhất định có chỗ cố kỵ. Tinh Linh đại quân tuy rút lui, nhưng có để lại mấy ngàn người, hơn nữa có ba vị mỹ nữ lãnh đạo đám thể lực phản đối Đấu Thần điện kia, ít nhất có thể đạt tới thế lực cân đối.

- Lý Dật, trí nhớ của người kém như vậy sao, vừa mới ký kết linh hồn khế ước đã đổi ý, hừ, vậy đừng trách bản điện không khách khí.

Linh hồn khế ước nơi tay, tổng Điện chủ cũng không có tính toán cậ mạnh, nếu đối phương đã bội ước, linh hồn khế ước cấu thành gây ra điều kiện. Lấy ra Ngọc bài, thấy các lão tại trong trận đau khổ giãy dụa, tùy thời đều có thể bị trận pháp năng lượng xé thành mảnh nhỏ, tổng Điện chủ cũng vô pháp nghĩ lại, nhẹ nhàng sờ, khế ước ngọc bài lập tức vỡ vụn, một đạo lam sắc quang hoa, vô thanh vô tức tiêu xạ ra, thẳng hướng Lý Dật, chui vào trên trán Lý Dật.

- A, Lý Dật.

Mọi người chung quanh không khỏi la hoảng lên.

Chỉ thấy Lý Dật thủ thế dừng một chút, cả người giống như hóa đá, không nhúc nhích, vẻ mặt biểu lộ chờ đợi.

- Không tốt, khế ước linh hồn chi lực thôn phệ linh hồn thế giới của hắn.

Lục chỉ đảo tiên kinh hãi nhưng cũng thúc thủ vô sách. Loại linh hồn khế ước này bên trong phong ấn linh hồn chi lực giống như có chứa mật mã, chỉ có phong ấn giả mới có thể khống chế, ngoại nhân vô luận thực lực có mạnh hơn nữa, linh hồn chi lực cường đại hơn nữa, cũng không cách nào trợ giúp. Nói cách khác tình huống Lý Dật lúc này, chính là Đấu Thần cường giả thậm chí phong hào Đấu Thần cường giả đến đây, chỉ sợ cũng không có thủ đoạn ngăn cản linh hồn khế ước thôn phệ linh hồn thế giới của hắn.

Loại hậu quả này, nói như vậy chỉ có hai cái, một loại tình huống thế giới linh hồn Lý Dật bị hoàn toàn thôn phệ mà ngã xuống, loại tình huống thứ hai tốt hơn một chút, trong thế giới linh hồn lưu lại một sợi tàn lực, sau đó thành làm một người vô ý thức giống như người sống đời sống thực vật vậy.

- Quá ngu xuẩn, chưa thấy qua người ngu xuẩn như vậy, lập thành linh hồn khế ước còn dám bội ước tại chỗ, cái này không phải là tìm chết sao?

Bởi vì các lão ăn thiệt thòi lớn, tên thị đồng đã sớm đối với Lý Dật hận thấu xương, lúc này mới mở miệng ác khí, lớn tiếng nói ra như vậy.

Trong lúc Lý Dật giống như hóa đá, trong thế giới linh hồn của hắn, giờ phút này đang tiến hành một hồi điên cuồng thôn phệ cùng phản thôn phệ.

Lúc này Lý Dật đang tiến hành một hồi đánh bạc, vì Lý na mà không thể không tiến hành đánh bạc lần này được.

Linh hồn thêm ước nói cho cùng là đối với thế giới linh hồn công kích, Lý Dật dựa dẫm vào Hồn la quả thánh vật chống cự linh hồn công kích, về phương diện khác linh hồn hẳn vốn cường đại vô cùng.

Nhưng hẳn vẫn đánh giá thấp khế ước linh hồn cường đại, vốn cho là linh hồn thêm ước đối với chính mình không có hiệu quả, Lý Dật lúc này mới dám cùng tổng Điện chủ phản bội linh hồn khế ước.

Cổ phong ấn linh hồn chỉ lực trong khế ước linh hồn đối với thế giới linh hồn Lý Dật tự nhiên là dị thường quen thuộc, vừa tiến vào thế giới linh hồn Lý Dật chúng trắng trợn thôn phệ, tạo thành Lý Dật biểu lộ đờ đẫn.

Nhưng ngay người một lúc, thế giới linh hồn Lý Dật lập tức triển khai phản thôn phệ, hai cổ linh hồn lực lượng giống như hai đạo năng lượng tia chớp kinh người, không ngừng va chạm bạo liệt, làm Lý Dật đau đầu từng đợt, căn bản không cách nào khống chế thân thể, một mực trở thành trạng thái hóa đá.

Mất đi Lý Dật điều khiển, Đấu Thần điện các lão công kích trận pháp lập tức đình chỉ, sau đó năng lượng cực nhanh tiêu tán ở trong hư không. Nhưng, Đấu Thần điện các lão đột nhiên công kích cũng có hại thật lớn, chân nguyên trong cơ thể cơ hồ bị hao tổn hầu như không còn, nguyên vốn thân thể gầy còm càng thêm nhỏ gầy, trên mặt trắng bệch, lúc trận pháp tiêu tán, đã không cách nào đứng thẳng, co quắp té trên mặt đất.

- Các lão, các lão, người thế nào.

Tên thị đồng cấp bước lên phía trước, vẻ mặt lo lắng:

- Điện chủ, còn chờ cái gì, mau giết Lý Dật tiểu tử kia, báo thù cho các lão.

- Gấp cái gì? Còn cần chúng ta động thủ sao? Lý Dật hẳn trả giá thật nhiều.

Đối với các lão chết đi sống lại, tổng Điện chủ tựa hồ cũng không quá để ý. Những có các lão đặt ở trên đầu, trên cái thế giới này là người duy nhất có thể áp chế người của mình, nếu như có ngã xuống vài người, đó cũng là chuyện tốt.

Tổng Điện chủ hiện tại không vội, thấy Lý Dật bị khế ước linh hồn thôn phệ biểu lộ chờ đợi đối với hắn mà nói, là một loại hưởng thụ, một loại cố gắng nhiều năm rốt cục hưởng thụ thu hoạch, hắn cần hảo hảo hưởng thụ quá trình, mỗi một phút mỗi một giây thời gian.

- Tinh linh tộc nhân nghe đây, thống suất các người sắp vẫn lạc, thức thời thì đầu hàng, nếu không cũng đừng trách Đấu Thần điện đối với các người không khách khí.

Tổng Điện chủ cảm giác quá trình mình hưởng thụ đã xong, vì vậy hướng Tinh linh tộc uy hiếp nói.

Trên đỉnh núi lập tức một hồi lặng im, một hồi lặng im này làm cho người hít thở không thông. Đấu Thần điện tổng Điện chủ nói ra những lời này cho thấy một sự kiện, chỉ chờ thế giới linh hồn Lý Dật hoàn toàn bị thôn phệ, kế tiếp, chính là thuận ta thì sống nghịch ta thì chết. Hoặc là khuất nhục sống sót, hoặc là rơi rụng bi thảm, bọn họ giống không có con đường thứ hai có thể lựa chọn.

Đương nhiên, Đấu Thần điện cũng rõ ràng, Tinh linh tộc là một chủng tộc như thế nào, trong lịch sử, tựa hồ cũng không có xuất hiện tiền lệ qua lâm trận phản bội, như vậy kế tiếp, trên đỉnh núi là một hồi huyết chiến. Giết chóc Tinh linh tộc cùng mấy cường giả La Lan học viện, cộng thêm một lực chỉ đảo tiên thực lực kinh người, bọn họ cũng cần trả giá thật nhiều.

Hết sức căng thẳng, trận chiến đấu muốn khai hỏa, loại cấp bậc chiến đấu này, bất luận kẻ nào cũng không dám nói có thể toàn thân trở ra.

Lặng im.

Lặng im.

Không khí chết làm lặng cho người hít thở không thông, giống như một quả khí cầu, tùy thời đều có khả năng bạo liệt, mà gây ra thời cơ bạo liệt, chính là thế giới linh hồn Lý Dật bị hoàn toàn thôn phệ, rơi rụng, hoặc là thành một tên phế nhân.

- A.

Bỗng nhiên, một tiếng hét lên làm cho người ta sợ hãi từ trong miệng Lý Dật phát ra, chỉ thấy Lý Dật mãnh liệt bắn dậy, bàn tay không ngừng vượt đầu của mình, dùng sức cho người rung động, bàn tay đánh vào đầu Rầm rầm rầm.

- Ha ha, có thể kiên trì đến bây giờ, Lý Dật các hạ, linh hồn thế giới của người cường đại không thể tưởng tượng được.

Tổng Điện chủ khoái cảm đã đạt được, tuy không rõ trong thế giới linh hồn Lý Dật rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nhưng loại thống khổ này cho thấy, kế ước linh hồn đối với thế giới linh hồn Lý Dật thôn phệ đã đến tình trạng cuối cùng, hết thầy đều rất nhanh chấm dứt.

Chỉ thấy Lý Dật thân hình giống như con tôm, tại trong hư không vô ý thức đung đưa thân hình, thỉnh thoảng lại phát ra vài tiếng thống khổ làm cho người cảm thấy thảm thiết vô cùng.

- Chủ nhân.

Long sủng Tạt Tạt thấy chủ nhân thống khổ như thế, hướng hồ trong thế giới linh hồn hẳn cũng có linh hồn chi lực của Lý Dật, chủ nhân thống khổ cũng lay nhiễm sang đầu cự long, long dực giương động, hướng Lý Dật bay đi.

Tại trong tràng đấu, ngoại trừ tổng Điện chủ rất thích nhìn thấy Lý Dật thống khổ, còn có một người khác cũng có cảm thụ đồng dạng, người

này có lẽ so với tổng Điện chủ khoái cảm càng cường liệt. Người này, dĩ nhiên là La Tuyết Phong rồi.

- Lý Dật, nhận mệnh đi, người tốt cục chịu thua, tuy không phải thua ở tay của ta, nhưng cũng không có cái gì khác nhau.

Lời của La Tuyết Phong còn chưa có nói xong, hơn nữa cũng vĩnh viễn không có ai biết hẳn kế tiếp nghĩ cái gì. Lý Dật không ngừng cuồng loạn bỗng nhiên giống như một đạo thiểm điện, từ trên cao nhìn La Tuyết Phong đáp xuống, mà ở phía trước thân thể của hắn, vô hình mang theo tiên thiên chi khí Phá Thiên kiếm, tăng vọt mấy lần, năng lượng đạt đến cực hạn.

Đây là cái tình huống gì?

Không chỉ như vậy, long sủng Táp Táp thân hình khổng lồ cũng dùng tốc độ cực nhanh phủ kín đường lui của La Tuyết Phong.

Trên thực tế, trong lúc Lý Dật hướng La Tuyết Phong phát động công kích, thân hình hắn rất nhanh lao tới La Tuyết Phong, góc độ này thích hợp nhất là đánh lén.

Đúng, đây là một kế ám sát.

Ám sát đối tượng, tự nhiên là La Tuyết Phong, Lý Dật quyết định diệt trừ La Tuyết Phong, ngoại trừ vì Lý na báo thù là nguyên nhân trọng yếu nhất, còn là vì diệt trừ La Tuyết Phong, mới có thể đưa Phì Phì từ danh nghĩa thực chất trở thành viện trưởng La Lan học viện được.

Cả đời giáo quyết mà thông minh tuyệt đỉnh, La Tuyết Phong phạm vào sai lầm duy nhất, đó là sai lầm là trí mạng tuyệt đối. Phá Thiên kiếm trong tay Lý Dật đâm vào hộ thể nguyên khí của hắn, quán thông cả người hắn, La Tuyết Phong liền bố kết phòng ngự cũng đều chưa kịp làm. Hắn giống như là một cái tượng gỗ tay không tắc sắt, mắt thấy một cái lỗ máu cự đại từ thanh kiếm của Lý Dật xoắn ra càng lớn. Tánh mạng khí tức theo máu tươi chảy ra cực nhanh trở nên dần biến mất.

- Nhận đi La Tuyết Phong, ta đã từng cho người trở thành đối thủ, nhưng thời khắc người ra tay với Lý Dật, người không xứng.

Đem Phá Thiên kiếm thu hồi trên cổ tay, mắt thấy máu tươi từ cái lỗ to như vậy phun ra, Lý Dật vẻ mặt bình tĩnh dừng ở trước người La Tuyết Phong, giống như dừng ở trước một con chó.

- Người, rất tốt.

Đây là ba chữ cuối cùng La Tuyết Phong lưu lại trên thế giới này, hắn rất nhanh té xuống, dùng một cái tư thế quỳ sát dưới chân Lý Dật ngã xuống. Nhưng vẫn chưa hết, ít nhất là Lý Dật cừu hận còn chưa có phát tiết hoàn toàn, đấu khí xoáy lên thi thể La Tuyết Phong, sau đó huyền phù tại giữa không trung, trong lòng bàn tay Lý Dật phun ra một cỗ hỏa diễm tinh khiết. Ngọn lửa dùng tốc độ cực nhanh đem thi thể La Tuyết Phong hoàn toàn nuốt hết, sau một lát hóa thành tro tàn, từ đỉnh núi lạnh thấu xương bay theo gió lạnh.

- Động đến nữ nhân của ta, nghiền xương thành tro.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ma Thành Phó Ước.

Q.6 - Chương 464: Ma Thành Phó Ước.

Lý Dật hung ác lạnh như băng, lúc này ngay cả các đồng minh của hắn, cũng không khỏi cảm giác được nổi da gà.

Đối với cái biến cố bỗng nhiên này, Đấu Thần điện cùng ba gã đại đạo sư La Lan học viện cách La Tuyết Phong cũng không xa, cơ hồ hoàn toàn không hề có cử động. Biến cố phát sinh quá là nhanh, một tuyệt đỉnh sát thủ trăm phương ngàn kế vận dụng chiến thuật mê hoặc đánh ra một kích trí mạng, tốc độ vượt ra khỏi thần kinh nhân loại phản ứng. Một kích hoàn mỹ, Lý Dật làm cho Chư Cường lĩnh hội tới cái gì là ám sát.

- Các người.

Lý Dật ngón tay vừa nhắc, chỉ vào ba cái đại đạo sư: - Viện trưởng các người ở đằng kia, cho người thêm môn một cái cơ hội lựa chọn.

Ba gã đại đạo sư hoàn toàn kinh hãi, cơ hồ là vô ý thức di động thân hình, đến bên người Phì Phì.

Làm xong hết thấy, Lý Dật lúc này mới quay đầu lại, cười nhìn qua Đấu Thần điện tổng Điện chủ.

- Lão quý, chuyện của chúng ta, là hôm nay tính, hay là tìm cơ hội khác?

Nhất cử giết chết La Tuyết Phong, Lý Dật tâm tình sáng khoái vô cùng, sát ý nhạt đi không ít.

Sắc mặt tổng Điện chủ không thể tin được nhìn Lý Dật, lâm lâm nói:

- Người làm như thế nào? Người là gia hỏa hèn hạ vô sỉ, linh hồn khế ước chế phục không được người, vạn thần cũng khiển trách loại người vô sỉ như người.

- Vô sỉ sao? Cùng là lão nhân gia ngài so với tại hạ vô sỉ chỉ sợ không đáng giá nhắc tới. Đối phó người tà ác, ta sẽ tà ác hơn gấp trăm lần. Lão quý, trả lời vấn đề của ta, nếu như muốn chiến đấu, đại gia ta phụng bồi, nếu như không nghĩ chiến đấu, hiện tại rút đi.

La Tuyết Phong rơi rụng, chẳng những khiến cho lực lượng hai bên đối lập tiến thêm một bước gần hơn, quan trọng hơn là đối với Đấu Thần điện sĩ khí ảnh hưởng không cách nào tưởng tượng. Hiện tại chủ lực, cũng chỉ còn lại có Đấu Thần điện tinh anh, tổng Điện chủ thần kinh yếu ớt đã không cách nào khiến cho hấn tiếp nhận đả kích càng lớn... Trời biết cái tên thiếu niên này giáo quyết, trong tay còn có cái lá bài tẩy gì nữ đây. Ăn quá nhiều thiệt thòi, tổng Điện chủ không thể không thận trọng. Hơn nữa... Quan trọng nhất là, tổng Điện chủ rất rõ ràng trạng thái của

mình... Khó có thể mở miệng, càng không thể bị người biết được tình huống bí ẩn.

- Sự tình sẽ không cứ chấm dứt như vậy, Lý Dật, người sẽ vì hôm nay mà trả giá xứng đáng một cái giá lớn.

Nói xong câu đó, tổng Điện chủ lại không để ý ánh mắt Chư Cường quái dị, thân hình hướng giữa không trung lao đi, rất nhanh biến mất tại trong tầm mắt mọi người.

Tổng Điện chủ dễ dàng buông tha như thế, đây cũng không phải là tính cách của hắn, nói như thế nào, hiện tại Đấu Thần điện chiếm cứ lấy nhất ưu thế định. Chẳng lẽ, lão quỷ này có cái nỗi khổ gì âm thầm sao?

Thấy tổng Điện chủ rời đi, Đấu Thần điện tư tể không còn lý do dừng lại? Bất quá một lát sau, đều biến mất không còn một nguwoif. Đáng thương các lão, bị người mang đi, các lão lúc rời đi, cố gắng giãy dụa thân thể, thật sâu nhìn Lý Dật, trong ánh mắt biểu lộ, phức tạp đến cực hạn.

Đấu Thần điện bỏ đi, trên đỉnh núi khẩn trương lập tức hòa hoãn xuống, đám cường giả thấy thế lực Đấu Thần điện chạy trốn chết, sợ Lý Dật muốn giết chóc.

- Tiểu tử, chiêu thức quá độc, thật sự là kỳ quái, linh hồn khế ước không có hiệu quả, mau nói cho ta biết người làm như thế nào, cũng dạy ta biết đi.

Phì phì hào khí hòa hoãn, lập tức xông tới, cười cười oa oa nói không ngừng.

Bất quá Lý Dật hiện tại cũng không có tâm tình cùng hắn thảo luận những vấn đề này, coi như là hắn nói cho Phì phì là chính mình lợi dụng hỏa la quả cùng linh hồn chi lực cường đại cuối cùng thôn phệ khế ước linh hồn, linh hồn thế giới của mình trở nên càng cường đại hơn, phì phì cũng vô pháp học tập, bởi vì hỏa la quả hắn đã dùng hết rồi.

Lưu lại Tinh Linh ma pháp sư cùng lục chỉ đảo tiên giải quyết tốt hậu quả, Lý Dật ngự không bay đi, dùng tốc độ nhanh nhất chạy về trong đại doanh Tinh Linh tộc.

Trên đỉnh núi biển cổ đã rơi vào trong quân doanh, Tinh linh tộc nhân vui sướng biểu lộ ra, nhìn thấy Lý Dật biểu lộ càng giống như một thần linh.

Trong đại doanh, Lý na lẳng lặng nằm tại trên giường của mình, hô hấp vẫn vững vàng, giống như ngủ say vậy. Cung vô song, lý băng cùng Lạc Thủy canh giữ ở bên người Lý na, trong ánh mắt tràn đầy ân cần, cùng không thể làm gì được.

- An ca ca người rốt cục đã trở lại? Mau đến xem tình huống Lý na cũng không quá tốt.

Hắn là nghe cung vô song cùng Lý băng nói qua Lý na quan hệ cùng mình, trong ánh mắt Lạc Thủy có một tia mập mờ, nhưng càng nhiều là chân thành.

Mặt đối với ba nữ nhân, Lý Dật hơi có chút không được tự nhiên, nếu như giữa các nàng có thể tranh giành tình nhân, như vậy tình huống thân tử muội bình thường, thật là khiến người có chút...

- Ta tính toán mang Lý na đi thần chi lĩnh vực.

Lý Dật trực tiếp nói ra quyết định của mình.

- Đi thần chi lĩnh vực? Lý Dật, có làm hay không, tình huống Na Na hiện tại, có thể trải qua vạn dặm bên ba sao? Chớ nói à các người có thể tìm được thần chi lĩnh vực hay không.

Cung vô song lập tức phản bác nói.

- Điểm này các người không cần lo lắng.

Lý Dật ở nhà cũ của lục chỉ đảo tiên có cái truyền tống trận kia nói ra:

- Ta duy nhất lo lắng chính là ta cùng lục chỉ đảo tiên sau khi rời đi, Đấu Thần điện sẽ động thủ đối phó với thiên phong đế quốc, bốn quốc phía nam cùng thế giới tinh linh, đây là việc ta không yên lòng.

Lý Dật nói ra làm cho ba mỹ nữ lâm vào trầm tư, phiền toái trước mắt giờ mới bắt đầu, xa không có chấm dứt, đi thần chi lĩnh vực cầu y tiên đồ càng khó lường, chuyện gì phát sinh cũng không ai có cách nào đoán trước.

- Lý Dật.

Lý băng lo lắng, nghiêm túc nói ra:

- Không phải ta không quan tâm Na Na sống chết, ta cùng nàng là tỷ muội, hy vọng nàng có thể mau chóng thức tỉnh. Nhưng vì một người nàng, người buông tha hết thảy, tựa hồ không quá thỏa đáng.

- Ủ, ta cũng hiểu được lời nói lý băng có đạo lý.

Cung vô song cũng nói:

- Đấu Thần đại lục hiện tại đang hỗn loạn, chúng ta bây giờ liên lạc các thế lực khắp nơi, hiện tại đang liên lạc các thế lực khác, không có gì bất ngờ, còn có thể liên hợp đến càng nhiều nhân thủ. Bọn họ nguyện ý đi theo chúng ta phản kháng Đấu Thần điện, đương nhiên không phải là bởi vì chúng ta ba nữ nhân, mà là nhìn trúng thực lực của người. Nếu như lúc này người rời đi Đấu Thần đại lục đến thần chi lĩnh vực, không nói đến làm bọn họ thất vọng, chỉ sợ Đấu Thần điện đả kích bọn họ cũng không chịu nổi.

- Đúng vậy, An ca ca, tình huống của Lý Na tỷ cũng đã ba năm, không bằng sau khi ổn định Đấu Thần đại lục đã, các người mới đi thần chi lĩnh vực cũng không muộn.

Lý Dật nhìn ra được, ba mỹ nữ phản đối mình bây giờ mang ý na đi thần chi lĩnh vực, cũng không phải xuất phát từ tư tâm, mà là thật sự lo lắng. Điều này không thể trách các nàng, nhưng chính mình làm sao nhẫn tâm nhìn Lý na ở trong tình huống này được, vạn nhất tình huống chuyển biến xấu, hẳn không có năng lực ổn định bệnh tình? Chẳng lẽ đưa đến Đấu Thần điện trị liệu sao?

Vì chính bản thân mình dứt bỏ những người khác, cái này không thể nào nói nổi. Nếu như đi điều trị Lý na xong, nhưng sau khi trở về lại mất đi càng nhiều bằng hữu cùng người thân, Lý Dật vẫn không thể cam tâm.

Lý Dật cảm thấy khó xử vô cùng.

- Không nói trước cái này, cho dù muốn đi, cũng không phải là đi ngay được, hãy tin tưởng ta nhất định sẽ đưa ra quyết định chính xác. Hiện tại, Lạc Thủy muội muội, người mời Tinh linh nữ vương đến, chúng ta thương lượng một chút sự tình. Tuyệt đối Đấu Thần điện không chịu để yên như vậy.

Kế tiếp chuyện tình tại Khuê Khắc hạp cốc, lúc này có chút vượt quá ý liệu của Lý Dật, Đấu Thần điện không có tập kết nhân thủ triển khai hành động trả thù. Chẳng những không có làm như thế, mà hai ngày sau lặng yên không một tiếng động bỏ chạy, kể cả những quyền quý cùng các thế lực lớn đến chứng kiến cuộc đánh cuộc cũng làm như vậy.

Ma thú quân đoàn cũng đã sớm theo ma thành thành chủ mà bỏ đi rồi, Khuê Khắc hạp cốc lại khôi phục bình tĩnh. Đấu Thần đại lục cục diện phong vân bắt đầu khởi động, lại tựa hồ có chút hòa hoãn lại, ít nhất là Tinh linh tộc nhân chiếm được an toàn tạm thời, cũng không bị ma thú quân đoàn uy hiếp... Nhưng điều này cũng chỉ là tạm thời mà thôi, nghĩ đến ma thú quân đoàn, Lý Dật đột nhiên nhớ tới Tiểu Tuyết. Xem ra, hiện tại hẳn không phải đi thần chi lĩnh vực, mà là cần đi đến ma thành một chuyến.

Với tính cách Tiểu Tuyết cổ quái, nếu như mình lỡ hẹn, nàng lần nữa hướng Tinh linh tộc phát động ma thú công kích cũng không phải là

không thể.

Cho nên, sau khi Đấu Thần điện rút khỏi Khuê Khắc hạp cốc, ngày hôm sau, Lý Dật cũng khởi hành đi vào đóng băng thế giới. Chỉ có điều, hẳn không có nói cho bất luận người nào biết mục đích của chuyến đi này. Thật sự là không thể nói nên lời, chẳng lẽ nói cho Cung Vô Song, Lý băng các nàng lag hẳn muốn đi ma thành, để cùng một đầu cao giai ma thú sinh con sao?

Tiểu Tuyết biến ảo hình người, cũng là một mỹ nữ cực phẩm, cho nên cùng mỹ nữ như vậy sinh con cũng là một loại hưởng thụ. Nhưng nghĩ đến Tiểu Tuyết ma thú, Lý Dật thật sự có chút ghen ở cổ họng, nếu có thể nói, hay là nghĩ biện pháp gì thuyết phục Tiểu Tuyết đổi người khác.

Mang theo mục đích trong người, Lý Dật cười long sủng Tạt Tạt tiến nhập đóng băng thế giới. Lúc này cùng ba năm trước cùng tiến vào đóng băng thế giới cảm thụ hoàn toàn bất đồng. Khi đó hẳn tiến vào có tổ chức thành đoàn thể tiến vào, còn cẩn thận, sợ gặp phải cao giai ma thú, còn lần này, Với long uy của Tạt Tạt, đóng băng thế giới ma thú đều quá ư sợ hãi chạy trốn rồi.

- Tạt Tạt, người có thể hay không thu liễm người một chút long uy, như vậy xuống dưới chúng ta chỉ sợ một nửa đầu ma thú đều không gặp được, muốn kiếm vài miếng ma hạch cũng không được.

- Chủ nhân, trên thực tế, ta đã rất thu liễm rồi, những ma thú kia quá nhát gan.

Tạt Tạt ủy khuất hồi đáp.

- Chưa có nghe người nói qua có ma thú nhát gan.

Lý Dật không khỏi cười khở:

- Là long uy của người lợi hại, thật là khiến người đổ kỵ rồi.

- Cái này có cái gì thật ghen tỵ, người không biết Long Tộc vì cái đặc điểm này mà rất thống khổ, bởi vì đối với chúng ta tìm kiếm thực vật rất khó khăn.

- Kaka, người nên cảm thấy may mắn theo ta, ít nhất ta sẽ không để cho người đối.

Một người một con rồng bay vút đi cùng nói chuyện phiếm, Tạt Tạt thoát nhìn hành động ngốc trẻ, kỳ thật tốc độ bay cực nhanh, mỗi lần giương động long dực, liền đã bay xa hơn vài trăm mét.

Khi tiếp cận phụ cận ma thành có khu vực cấm bay, Tạt Tạt cũng không thể không hạ xuống. Thần linh thiết hạ cấm chế, ngay cả Long Tộc cũng vô pháp vượt qua. Lý Dật cùng Tạt Tạt lúc này cũng chỉ có thể đi bộ, bởi vậy tốc độ cũng chậm hơn rất nhiều, Lý Dật có chuyện trong lòng, không muốn tại đóng băng thế giới trì hoãn quá nhiều thời gian, bởi vậy dùng tới toàn lực hướng phương hướng ma thành đi đến.

Sắc trời tối xuống sau, ma thành rốt cục nhìn thấy từ xa xa, nhưng gần đến ma thành ngay trước mắt, bốn phía cũng bắt đầu có cao giai ma thú khí tức âm trầm. Những cao giai ma thú này, chắc là ma thành hộ vệ rồi, những hộ vệ này cùng bình thường ma thú bất đồng, chúng nó nhận nhiệm vụ thủ hộ thành, cho dù có cảm nhận được Long Tộc khí tức của Tạt Tạt, nhưng chức trách cũng không sợ hãi, mà là hướng Lý Dật cùng Tạt Tạt tới gần.

Cảm nhận được cổ âm trầm khí tức này, Lý Dật không khỏi nở nụ cười:

- Long Tộc các người cũng nên dọn nhà, chuyển đến nơi đây, cũng không vì thực vật mà phiền não rồi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Không Hiểu Phong Tình Của Long Sủng.

Q.6 - Chương 465: Không Hiểu Phong Tình Của Long Sủng.

Tựa hồ cảm nhận được khí tức kinh người từ Lý Dật cùng Tạt Tạt, khí tức ma thú từ tứ phía vọt tới, Lý Dật phỏng chừng một số lượng, ít nhất cũng trên trăm đầu ma thú. Trên trăm đầu cao giai ma thú, tại địa phương không cách nào phi hành, nếu bị đối phương tấn công, cũng là một chuyện hung hiểm vạn phần.

- Chủ nhân, nhìn người có chút khẩn trương.

Tạt Tạt cảm thấy Lý Dật tâm lý có chút ba động.

- Sao có thể không khẩn trương đây, nhiều cao giai ma thú như vậy, chúng ta cũng chịu không được.

- Yên tâm đi, chúng nó không dám tiến công chúng ta, đây là thần linh định ra pháp tắc, chỉ có Long Tộc tiến công ma thú, nào có ma thú tiến công Long Tộc bao giờ đâu.

Tại trước mặt ma thú Kaka tự phụ quen vẻ mặt không cho là đúng.

- Vậy nhờ hồng phúc của người.

Mặc dù nói như thế, Lý Dật toàn bộ tinh thần chú ý đề phòng.

Lúc này xuất hiện trong tầm mắt Lý Dật cùng Tạt Tạt, lại là một đám bọ cánh cứng chán ghét, đúng vậy, một đám bọ cánh cứng rậm rạp cao đến nửa người, Lý Dật thật sự tưởng tượng không ra loại ma thú này là thần thánh phương nào, trên người bọn này gia hỏa chán ghét này còn tản ra một mùi khó ngửi, chỗ nó lướt qua mặt đất cây cỏ cũng bắt đầu biến sắc, hư thối, xem ra là ma thú có độc tính cực mạnh.

Ma thú hình thể cùng phẩm giai tuyệt đối không có liên lạc, có thể ở ngoài ma thành nhận nhiệm vụ thủ vệ, đám bọ cánh cứng tuyệt đối không giống hình thể thoát nhìn vô hại như vậy. Nếu không trong cơ thể Lý Dật có thiên khôn kiên châu thánh vật tị độc, sợ rằng cũng phải sợ hãi rồi.

Long sùng Tạt Tạt, thấy bọn ma thú kịch độc chán ghét này đều vô ý thức lui một bước.

Trên trăm đầu bộ cánh cứng di động đến trước mặt Lý Dật, sau đó đồng loạt dừng lại, triển khai trận thể tùy thời phát động trạng thái công kích.

- Tiểu khả ái, ta gọi là Lý Dật, là ma thành thành chủ các người mời tới, phiền toái các người thông báo.

Lý Dật cũng không biết những ma thú này có hiểu tiếng người hay không, cố gắng mỉm cười thân thiện, tự giới thiệu một phen.

Những đám bộ cánh cứng này lại như không có nghe được, cũng không có bất kỳ phản ứng. Qua vài phần có thủ lĩnh bộ cánh cứng lớn gấp ba lần bộ bộ cánh cứng bình thường mới tập tễnh đến. Hắn đánh giá Lý Dật vài lần, dùng ngữ điệu cổ quái nói ra:

- Nhân loại, người không nên xâm nhập địa phương này.

- Con sâu nhỏ chết tiệt, ta không phải nhân loại.

Tạt Tạt có chút tự hào giương đầu to lớn lên, mang theo ý vị khiêu khích nói ra.

- Kaka, chúng ta không phải đến đánh nhau, biểu hiện một điểm thiện ý đi.

Lý Dật bảo trì mỉm cười:

- Ta biết rõ đây là địa bàn Ma tộc, nhưng là trước hãy nghe ta nói, ta tới đây, là vì ma thành thành chủ mời đến, điểm này người có thể chứng thực, ta gọi là Lý Dật.

- Lý Dật?

Bộ cánh cứng thủ lĩnh tựa hồ nhớ lại tên:

- Người chính tên đã từng xông vào đóng băng thế giới Lý Dật sao, đáng chết, người là tai nạn của Ma tộc chúng ta. Thành chủ đại nhân, thực xin lỗi, chúng ta đã đổi thành chủ mới, người ước hội bị thủ tiêu, hiện trên người cút đi còn kịp, nếu không, vài phút sau, người sẽ hóa thành một bãi nước máu.

- Vừa khéo, người hẹn ta tới, chính là thành chủ mới của các người.

- Thành mới chủ? Nàng hẹn người tới?

Hồ nghi nhìn Lý Dật, bộ cánh cứng thủ lĩnh có chút do dự có nên tin tưởng nhân loại này không. Tại trong tư duy ma thú, nhân loại đều là giáo quyết vô cùng.

- Được rồi, người chờ xem... Chỉ mong người không có lừa gạt ta, nếu không, hừ...

Bộ cánh cứng thủ lĩnh "Hừ hừ" ly khai.

Đối mặt một đám bộ cánh cứng kịch độc chán ghét, đây là việc không vui sướng gì, Lý Dật nghĩ cách cùng chúng nó cách xa một chút, vì vậy lui về phía sau vài chục mét. Nhưng buồn bực chính là, những bộ cánh cứng này không buông tha theo sát vài chục mét, thủy chung cùng Lý Dật bảo trì bốn năm mét khoảng cách.

- Tạt Tạt, người có thể hù dọa một chúng nó chút.

Lý Dật thật sự nhẫn nhịn không được nữa rồi.

- Đã sớm muốn làm như vậy.

Tạt Tạt đi đến trước người Lý Dật, cúi xuống, hít sâu một hơi, sau đó bỗng nhiên bộc phát ra một tiếng long ngâm.

Ngao.

Tiếng long ngâm bao hàm Long Tộc uy nghiêm, như như thực chất hướng bốn phía khuếch tán, Long Tộc uy nghiêm lập tức đem đám ma thú bốn phía hoặc sáng hoặc tối ma thú áp chế xuống. Lúc này đám ma thú bộ cánh cứng dần trận trước mặt Lý Dật, không khỏi sợ run, xoay người, chạy trốn chết ra chừng trăm mét.

- Chủ nhân, như thế nào? Muốn bắt lại bọn chúng hay đuổi xa hơn một chút không?

Nhìn thấy Tạt Tạt dương dương đắc ý, Lý Dật vội vàng khoát tay:

- Đủ rồi đủ rồi, đừng khinh người đám ma thú quá đáng dẫn đến phiền toái.

- Cái ma xà kia sao? Chủ nhân, người tới tìm nàng làm gì?

- Ách, có một chút chuyện nhỏ. Cái này người cũng không cần biết, thiếu long không nên biết.

Ước chừng sau nửa giờ, bộ cánh cứng thủ lĩnh rốt cục lại xuất hiện ở trong tầm mắt Lý Dật. Bộ cánh cứng thủ lĩnh biểu lộ rất là kỳ quái, ngữ khí cũng cung kính không ít:

- Lý Dật các hạ, thành chủ đại nhân cho mời.

- Ách, tốt... Có thể cho những thủ hạ kia cách chúng ta xa một chút.

Bộ cánh cứng thủ lĩnh phát ra vài tiếng thanh âm cổ quái, những bộ cánh cứng chán ghét nghe được mệnh lệnh, vì vậy chậm rãi tản ra, vài phút sau biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đạp trên mặt đất hủ thực bị bộ cánh cứng làm ra, nếu có thể, Lý Dật thật sự rất muốn làm cho bộ cánh cứng thủ lĩnh liễm lấy sạch sẽ.

Tiến vào ma thành, Lý Dật rất nhanh cảm nhận được bốn phương tám hướng những đầy ánh mắt kinh ngạc của đám ma thú, tại đây chính là hình thức nghi lễ đón Lý Dật vào ma thành. Nhưng lúc này, không có giống như lần trước, bị ma thành thành chủ làm khó dễ. Ma thành cùng Lý Dật lần trước lần này rất có đổi mới, ánh sáng rõ ràng sáng lên, bốn phía cũng tu chỉnh được một phen. Xem ra, Tiểu Tuyết vẫn tương đối hưởng thụ hoàn cảnh.

Điểm này, nhìn thấy nàng xa hoa cũng nhìn ra được, Tiểu Tuyết trong thân thể lưu lại viễn cổ Long Tộc huyết mạch xà ma, cũng có loại ham mê châu báu như Long Tộc, gian phòng của nàng bốn vách tường, cơ hồ khảm đầy các loại bảo thạch lóe sáng, cái này làm Kaka ăn no thỏa mãn, nếu không hình thể rõ ràng không thích hợp, phỏng chừng hẳn cũng muốn ở lại chỗ này.

- Lý Dật ca ca, người tới rất nhanh.

Tiểu Tuyết nghiêng người nằm tại trên giường, ánh mắt Lý Dật vũ mị tới cực điểm.

- Ta nên hỏi, lúc này gọi là Tiểu Tuyết, hay là gọi ma thành thành chủ đại nhân?

Lý Dật nhún vai, có chút cười khổ nói.

- Tùy người, người thích làm sao thì cứ gọi như thế... Đúng rồi, có thể làm bằng hữu của người hay không, ta nói là cho đầu kia long đến địa phương khác chơi đi, hắn làm ta cảm thấy bất an.

Tạp Tạp cũng không cam tâm tình nguyện, thân ở ổ Ma tộc, hắn có thể không rõ ràng lắm mục đích Lý Dật tới nơi này, nhiều ít ôm lòng cảnh giác.

- Tạp Tạp, không cần khẩn trương, người đi ra ngoài trước chơi đi, Tiểu Tuyết sẽ không đối phó ta đâu, chúng ta là bằng hữu.

- Đúng, Long tiên sinh đáng yêu, chủ nhân người đáng yêu sẽ được ta chiếu cố.

Lần đầu tiên, Tạp Tạp không có nghe theo Lý Dật an bài, khi hắn ở trước mặt ma xà tà mị, nhất định là nghĩ mê hoặc chủ nhân của mình, làm long sủng trung thành và tận tâm, hắn làm sao có thể nhìn thấy chủ nhân lâm vào trong nguy hiểm sao. Cho nên Tiểu Tuyết càng là nói như vậy, Tạp Tạp lại càng không muốn rời đi.

Đối mặt long sủng không hiểu phong tình, trong đôi mắt Tiểu Tuyết thu ba lưu chuyển, lại cảm thấy hứng thú. Nàng từ trên giường đứng lên, thân thể thướt tha đi đến trước mặt Tạp Tạp.

- Lý Dật, ta sờ hắn được không?

- Có thể

- Không thể.

Có thể là thái độ Lý Dật, không thể là Kaka kháng nghị. Dù sao hắn chính là một đầu long cao quý, Tạp Tạp làm sao có thể nguyện ý để một

đầu ma thú vuốt ve chính mình.

- Rốt cuộc là có thể hay là không thể, Long tiên sinh đáng yêu, ta thấy người cần phải nghe lời chủ nhân của người?

Tạp Tạp cũng khó khăn, Long Tộc tôn nghiêm khiến cho hãn không cho phép Tiểu Tuyết vuốt ve chính mình, nhưng chủ nhân nguyện ý hãn cũng phải tuân theo.

- Tạp Tạp, không cần khẩn trương, Tiểu Tuyết không có ác ý, ta nghĩ nàng chỉ là đối với người có điểm hiếu kỳ... Ách, hoặc là còn có chút hư vinh, thỏa mãn tâm nguyện của băng hữu của ta đi.

Bỗng nhiên, Lý Dật từ trong mắt Tiểu Tuyết tựa hồ đọc được điều gì. Quả nhiên là xà tính bản tính dâm, ma xà tựa hồ đối với Tạp Tạp hứng thú, đã vượt qua chính mình. Bất quá cũng hợp tình lý, vô luận là Ma tộc hay là Long Tộc, máu của bọn hãn so với nhân loại thân cận hơn, còn Tiểu Tuyết trên người còn chảy Long Tộc huyết mạch viễn cổ. Nếu như, có thể tác hợp Tạp Tạp cùng Tiểu Tuyết...

- Đúng vậy, ta hoàn toàn không có ác ý, chỉ là muốn kiểm tra sinh vật trong truyền thuyết, cái này là vinh hạnh của ta.

Tạp Tạp quan sát Lý Dật, cuối cùng một thỏa hiệp:

- Được rồi, bất quá nhanh lên, ta sợ ngứa.

Kim hoàng sắc lân phiến đã tôn quý lại xinh đẹp, Tiểu Tuyết ngón tay thon dài mảnh khảnh như là vuốt ve một kiện tác phẩm nghệ thuật vậy, chậm rãi mà nghiêm túc xẹt qua thân thể Tạp Tạp, chính như Tạp Tạp nói, loại động tác nhu hòa này xác thực làm cho Tạp Tạp ngứa ngáy, làm cho đầu cự long cao quý nhin không được vịn vẹo thân thể, trên mặt lộ ra nụ cười.

- Tốt lắm, tốt lắm.

Tạp Tạp vội vàng tránh Tiểu Tuyết vuốt ve:

- Người đã sờ qua, nên hài lòng thôi.

Tiểu Tuyết đương nhiên chưa có thoả mãn, nàng bây giờ đối với Tạt Tạt hứng thú càng ngày càng đậm, mà ước hội với Lý Dật hoàn toàn không đếm đến.

- Người gọi là Tạt Tạt? Long tiên sinh thân ái, ta cũng có thể gặp người sao?

- Đương nhiên có thể.

- Tạt Tạt, hoan nghênh người tới ma thành, là chủ nhà, ta nghĩ cần hảo hảo khoản đãi người. Như vậy, nói cho ta biết người muốn ăn cái thịt gì. Theo ta được biết, Long Tộc thuần túy ăn thịt động vật.

Tiểu Tuyết đã bắt đầu câu dẫn, trong mắt mềm mại đáng yêu nhìn:

- Người thật sự là quá mạnh mẽ, thật là đáng yêu, Tạt Tạt các hạ, ta thật cao hứng có bằng hữu như vậy.

Long sủng không hiểu phong tình hoàn toàn không có linh hội tới ý tứ của Tiểu Tuyết, hẳn cũng thật không ngờ trở thành diễn viên chính, tại suy nghĩ của hẳn, hẳn chỉ là trợ thủ cho chủ nhân, chủ nhân mới là diễn viên chính, cho nên hẳn không có tiếp Tiểu Tuyết, mà là ngoan ngoãn đứng ở sau lưng Lý Dật, ngẩng lên đầu cao quý, con mắt cũng không có nhìn Tiểu Tuyết.

- Được rồi, Tạt Tạt, hiện tại ta muốn cùng Tiểu Tuyết hội đàm một điểm chính sự, người đi ra bên ngoài canh gác, ta cũng không hy vọng có ma thú khác nghe lén nội dung nói chuyện của ta cùng Tiểu Tuyết.

Lý Dật đành phải tìm lý do để Tạt Tạt đi ra.

Tạt Tạt trung hậu lúc này mới không tình nguyện đi ra ngoài, trước khi đi còn uy hiếp nhìn Tiểu Tuyết, ý là dám làm gì chủ nhân của ta, ta liền liều mạng với người.

- Thành chủ đại nhân.

Lý Dật đầu tiên xưng hô cùng Tiểu Tuyết kéo khoảng cách ra, dùng ngữ khí nghiêm túc đứng đắn bắt đầu nói chuyện:

- Dựa theo ước định, ta tới ma thành, nếu như người không ngại, chúng ta hiện tại bắt đầu, xong xuôi chuyện này, ta còn cần xử lý rất nhiều chuyện.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thương Tâm

Q.6 - Chương 466: Thương Tâm

Lý Dật thủ đoạn lạt mềm buộc chặt nhưng không dấu diếm qua Tiểu Tuyết, vị tân nhậm ma thành thành chủ này nhìn Lý Dật một cái, khanh khách nở nụ cười:

- Lý Dật ca ca, người thật sự nguyện ý sanh con cùng ta?

- Ta biết rõ cái này rất hoang đường, nhưng đã đáp ứng rồi, ta liền nhất định phải thực hiện ước định, trừ phi... Trừ phi là người buông tha cho ta.

- Tốt, vậy người tới đi.

Nhẹ nhàng vịn vẹo thân thể, Tiểu Tuyết một lần nữa nằm ngã xuống giường, hướng Lý Dật ôm lấy ngón tay, thần svũ mị đến mức tận cùng ắc, giống như trong lúc vô tình toát ra tinh thần công kích.

Lý Dật tâm thần mỉm cười, chẳng lẽ phán đoán của mình sai rồi? Không có khả năng, ma xà bây giờ đối với Tạp Tạp hứng thú vượt xa chính mình. Mỉm cười, Lý Dật cũng không có hành động, mà là làm rõ nói:

- Thành chủ đại nhân, chẳng lẽ người không biết là có nhân tuyển tốt sanh con cho người sao?

- Thật không?

Tiểu Tuyết ý vị thâm trường nở nụ cười:

- Nhưng lần đầu tiên của ta là thuộc về người, có ai có thể thay thế vị trí của người sao.

- Đừng giả bộ Tiểu Tuyết.

Lý Dật rốt cục nhìn không được:

- Người xem long sủng của ta như thế nào?

- Khanh khách, Lý Dật ca ca chính là người thông minh vô địch. Ai, đáng tiếc một đầu long sủng người tự cho mình là siêu phàm, để cho ta kiểm tra đều ủy khuất như vậy, cho dù ta nhìn trúng hắn thì như thế nào? Ai, thật đau lòng.

Tiểu Tuyết nghĩ thật tốt, nếu như nàng có thể cùng một đầu long huyết thống thuần khiết giao hợp, thì đối với tu luyện của nàng cũng có chỗ lớn thật tốt.

- Cho nên, người mời ta đến nơi này, nhưng hắn là long sủng của ta, chỉ cần ta hạ mệnh lệnh, hắn sẽ nghe ta. Thế nào, Tiểu Tuyết, còn có ý định cầu ta không?

- Ta cho người chỗ tốt, rất nhiều chỗ tốt, đủ để khiến người thoải mái.

Lý Dật nghĩ nghĩ, nói:

- Tu ta dùng mệnh lệnh hắn, nhưng là một đầu long cao quý, ta cũng không hy vọng hắn bị thương tổn, cho nên, ta cảm thấy được chúng ta phải nghĩ biện pháp tốt, để cho hắn cam tâm tình nguyện cùng người sinh con.

- Biện pháp này đương nhiên là do người tới suy nghĩ, người đối với tính tình của Táp Táp rõ ràng, thứ hai, người có mưu kế tương đối nhiều.

- Điểm thứ nhất ta thừa nhận, nhưng điểm thứ hai... Cái này ... Về phần biện pháp, ta phải hảo hảo suy nghĩ một chút. Tiểu Tuyết, thật sự là cho người chiếm đại tiện nghi, cùng một con rồng song con, đó là trong ma tộc người là người thứ nhất rồi.

- Đừng dong dài, nhanh nghĩ đi.

Tiểu Tuyết đều có chút không thể chờ đợi được, trên mặt trắng nõn nổi lên một mảnh ửng hồng, có chút thở dốc. Loại tình huống này, khiến nàng căn bản không giống như Ma tộc vương của đóng băng thế giới, mà chỉ là một thiếu nữ bình thường mà thôi.

- Kỳ thật, biện pháp ta đã có, bất quá, cần một ít tài liệu, trong đó có một loại, còn phải hướng Tiểu Tuyết người cung cấp.

Lý Dật đã tính trước nói.

- Người muốn ta cung cấp cái gì?

- Nước mắt.

- Khanh khách, Lý Dật ca ca người thật là hay nói giỡn, ta không có nước mắt, bởi vì ta căn bản sẽ không khóc.

Đúng vậy, Lý Dật cũng không thấy được Tiểu Tuyết khóc bao giờ, nàng thoát nhìn đều rất vui vẻ, Tiểu Tuyết là một người rất dễ dàng thỏa mãn, ít nhất là đối với nhân loại tham lam. Nhưng Lý Dật xác thực cần nước mắt của nàng, bởi vì hần nhớ lại một phương thuốc, thiên tính bản âm ma xà, phối hợp với vài loại tài liệu cũng không khó gặp, có thể thành thánh vật thôi tình.

- Vậy người suy nghĩ một chút về chuyện thương tâm... Nhớ lại, tỷ như người bị người khi dễ.

- Ha ha, cho tới bây giờ đều là ta khi dễ người khác.

- Vậy người có thân nhân bị loài người đi săn hay không qua.

Lời này vừa hỏi, Lý Dật hồi hận.

- Lý Dật ca ca người thật là hay nói giỡn, chẳng lẽ người không biết sao, ta là một linh hồn thể, không có thân nhân... Vấn đề là, người muốn nước mắt của ta làm gì vậy.

Lý Dật có chút bất đắc dĩ:

- Để cho ta nghĩ biện pháp khác. Xem ra ta phải cùng Tạt Tạt hảo hảo đàm luận rồi, hy vọng hẳn đối với người có hảo cảm.

Thuyết phục một con rồng cùng một đầu ma xà luyện ái, nhiệm vụ này khó khăn vô cùng, trong lòng Lý Dật hiểu rõ, nhưng không có thói tình thánh được, cũng chỉ có thể nỗ lực thử một lần như thế mà thôi. Lý Dật cùng v đi ra ngoài mặt thành, long sủng còn tưởng rằng chuyện Lý Dật xong xuôi muốn rời đi, vui sướng theo sát tại đằng sau Lý Dật, cước bộ nhẹ nhàng, hẳn thật sự không ưa thích khí tức ma thành đè nén.

- Tạt Tạt, hỏi người vấn đề này.

Lý Dật nhìn như không đếm xỉa tới nói.

- Đừng quá khó là được.

- Không khó, đây là vấn đề Long Tộc thường thức... Một con rồng, bao nhiêu tuổi mới tính trưởng thành?

Tạt Tạt nghĩ nghĩ, hồi đáp:

- Vấn đề này không tốt lắm, bởi vì phán đoán một con rồng có trưởng thành hay không cùng nhân loại các người bất đồng. Nhân loại là dựa theo sinh thời gian sống trên thế giới này để xác định, mà Long Tộc chúng ta, căn bản là có tiến hóa hay không để phán đoán. Nói cách khác

nếu như một con rồng không có tiến hóa, thì vĩnh viễn là ấu long, dù cho hẳn đã sinh sống trên thế giới này mấy trăm năm.

- Thì ra vậy.

Lý Dật gật đầu nói:

- Nói như vậy, người chính là một đầu long trưởng thành rồi?

- Đương nhiên, bởi vì ta đã tiến hóa, bất quá, đây chỉ là lần đầu tiên tiến hóa của ta.

- Tạt Tạt, đã là một đầu long trưởng thành, người có cần một người bạn phải không, ý của ta là, người có một người khác phái.

Lý Dật tìm từ thận trọng dùng hai chữ khác phái này, khác phái này đồng dạng Long Tộc như Tạt Tạt.

Lúc này Tạt Tạt vẫn không có kịp phản ứng, nói:

- Không cần, có thể làm bạn tại bên người chủ nhân ta rất thỏa mãn rồi.

Cái cơ chuyện này có điểm lớn, Lý Dật không biết nên nói như thế nào nữa. Nếu như chính mình hiến thân ở đây cũng là thôi, làm cho Long Tộc cao quý hạ mình với một đầu ma thú, đối với Tạt Tạt mà nói chính là bị làm nhục. Cho nên nghĩ nửa ngày, Lý Dật cũng không có yêu cầu gì quá đáng nói ra miệng. Lý Dật không nói lời nào, Tạt Tạt cũng im miệng, một người một con rồng chậm rãi hướng bên ngoài ma thành đi đến.

Lúc này, có một đầu cao giai ma thú vội vã chạy ra, hướng Lý Dật nói:

- Lý Dật các hạ, tiệc tối thành chủ đại nhân đã chuẩn bị xong, thành chủ đại nhân mời nhị vị vào thành dự tiệc.

Nhất định là Tiểu Tuyết đang âm thầm nhìn xem, thấy Lý Dật không có nói rõ với Tạt Tạt, lại bày trò mà thôi.

- Được rồi, Tạt Tạt, sắc trời dù sao đã tối, chúng ta ở chỗ này qua đêm thôi. Uy, Tạt Tạt, người làm sao vậy?

Long sủng Tạt Tạt bay lên bầu trời bao la, đối với lời nói của Lý Dật hoàn toàn không có nghe được.

Lý Dật không thể không dùng sức cù vào người nó:

- Tạt Tạt, người làm sao vậy?

Tạt Tạt lúc này mới hồi phục tinh thần lại, ngữ khí có chút cổ quái nói:

- Chủ nhân, tộc nhân của ta đến đây.

- Tộc nhân? Long Tộc?

Lý Dật âm thầm cảm thụ một phen, nhưng không có cảm nhận được bất luận cái khí tức Long Tộc gì. Có lẽ là bị che dấu.

- Đúng vậy, bọn họ tới tìm ta.

Tạt Tạt vừa dứt lời, một tiếng long âm từ không trung truyền đến, theo thanh âm này mà phán đoán, ít nhất có chừng hơn trăm dặm, Long Tộc có năng lực cảm giác lẫn nhau thật sự kinh người. Đối phương hiển nhiên cũng nhận thấy Tạt Tạt tồn tại, mới phát ra long ngâm.

Lý Dật trong nội tâm rung mình, ý thức được chuyện nghiêm trọng rồi. Long sủng mặc dù đối với chính mình trung thành và tận tâm, nhưng dù sao cũng là mình dùng thủ đoạn tiến hành khống chế, Long đảo sự tình khác không đề cập tới, nhưng điểm này, cũng đủ để làm cho Long Tộc đối với chính mình thù hận thấu xương.

Đầu ma thú phụng mệnh đến mời Lý Dật cùng Tạt Tạt nhập yến đã sớm sợ tới mức chạy vào trong ma thành.

- Lại một con rồng nữa rồi, đóng băng thế giới sao có thể náo nhiệt như vậy.

Tiểu Tuyết bỗng nhiên hiện thân, trên mặt biểu lộ mềm mại đáng yêu.

- Chủ nhân, chúng ta chạy mau.

Tạp Tạp cũng không có đáp lại, mà nhìn Lý Dật đề nghị nói... Đây cũng là việc Lý Dật muốn làm.

- Tiểu Tuyết, hiện tại ta có phiền toái, chuyện tình chúng ta sau này hãy nói sau.

Dứt lời cũng không đợi Tiểu Tuyết có bất kỳ phản ứng nào, dưới bàn chân phát lực, hướng ra ngoài ma thành bay vút đi. Tiểu Tuyết đứng là đâm đặng, tâm đã động đầu chịu buông tha cho, thân hình nhoáng lên một cái, nhắm mắt đuôi theo.

Cấp tốc chạy đến khu vực cấm chế, Tạp Tạp cảm thụ một chút phương vị đầu Long Tộc kia, sau đó mang theo Lý Dật hướng ngược lại bay đi.

- Tạp Tạp tiên sinh, vì cái gì người sợ hãi đồng loại của người như vậy?

Tiểu Tuyết cùng Tạp Tạp bảo trì song song, hứng thú hỏi thăm.

Trải qua phen tiếp xúc này, Tạp Tạp đối với Tiểu Tuyết ác cảm giảm bớt không ít, hồi đáp:

- Bởi vì ta không muốn trở lại Long đảo, ta muốn đi theo chủ nhân.

- Chủ nhân của người, đối với người trọng yếu như vậy sao?

Vấn đề này Tạp Tạp hiển nhiên không có nghĩ qua, hẳn đi theo Lý Dật hoàn toàn xuất phát từ bản năng, về phần có nên hay không nên, có trọng yếu hay không hẳn hẳn chưa từng có suy nghĩ qua.

- Ta không biết.

Kaka hồi đáp.

- Nếu như.

Tiểu Tuyết hỏi dò:

- Nếu như chủ nhân của người đem người tống cho người khác, người sẽ đồng ý sao?

- Đem ta cho người khác?

Vấn đề này đối với Tạt Tạt mà nói thì càng không thể tưởng tượng được.

- Không có khả năng, chủ nhân của ta làm sao có thể đem ta cho người khác?

- Vậy cũng không nhất định, Lý Dật ca ca, người nói đi?

Ma xà chết tiệt, Lý Dật oán thầm một câu, bỗng nhiên lại cảnh giác lên, Tiểu Tuyết không phải là muốn chiếm Tạt Tạt thành của mình sao.

- Tiểu Tuyết, người đừng trêu chọc Tạt Tạt, hãn tâm tình bây giờ có thể không tốt lắm.

- Đừng lảng tránh vấn đề của ta, Lý Dật ca ca, đưa Tạt Tạt cho ta thế nào?

- Hừ!.

Tạt Tạt hừ lạnh một câu, thái độ cho thấy quá rõ ràng.

- Chuyện vui đùa này cũng không thể nói loạn.

Lý Dật lắc lư thân hình, tại trên bờ eo Tiểu Tuyết chọc một cái ý bảo nàng không cần phải gấp gáp. Cái chọc này, Tiểu Tuyết lập tức Khanh khách cười:

- Ta không có nói đùa, Lý Dật ca ca, người không phải đáp ứng ta nghĩ biện pháp để Tạt Tạt yêu ta sao?

Lý Dật chỉ cảm thấy đau đầu, ma xà muốn chết, đây không phải là công nhiên châm ngòi quan hệ hằn và Tạt Tạt sao.

- Chủ nhân? Điều này có thật không?

Trong giọng nói Tạt Tạt đột nhiên có loại cảm xúc ai oán, tốc độ phi hành trì chậm lại, đại long trừng mắt nhìn Lý Dật.

Lý Dật vội vàng yếu ớt giải thích nói:

- Ách, trên thực tế, ta là nghĩ cho tìm người một cái bạn gái. Tạt Tạt, người là một đầu long trưởng thành, người cần một người phụ nữ khác phái.

Tạt Tạt dứt khoát phi hành chậm lại, huyền phù ở giữa không trung, nhìn Lý Dật:

- Chủ nhân, người tìm cho ta phụ nữ khác phái, chính là điều xà sao?

Tại trong mắt Long Tộc cao quý, hết thấy sinh vật đều hèn mọn như vậy, huống chi một cái ma xà. Nhìn qua Tạt Tạt biểu lộ bi thương, Lý Dật có chút hối hận, thật không nên câu dẫn hằn, nếu không sự tình đơn giản hơn. Lúc này Tiểu Tuyết nói xong, chính mình đập cái mông rời đi. Hiện tại tốt hơn, chẳng những làm cho Tiểu Tuyết đối với Kaka thâm tâm đại phát, hơn nữa càng dẫn tới Long Tộc Long đảo, cái này phiền toái lớn rồi.

- Tạt Tạt, nếu như người không muốn, không có bất kỳ người hoặc ma thú có thể ép được người.

Nhưng tựa hồ lời nói này không có hoàn toàn loại bỏ nghi kỵ của Kaka, trong đầu đại long không biết suy nghĩ cái gì, sau nửa ngày mới buồn bã nói:

- Chủ nhân, Tạt Tạt thương tâm.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Long Xà Diễn Nghĩa

Q.6 - Chương 467: Long Xà Diễn Nghĩa

Ba năm ở chung, Lý Dật đối với Tạt Tạt cũng sinh ra cảm tình thâm hậu, nếu như mình nguyện ý, hoàn toàn có thể thông qua sợi linh hồn đi khống chế Tạt Tạt, nhưng trừ phi bất đắc dĩ, Lý Dật không lựa chọn đi làm như vậy.

Nhưng lần này Lý Dật cũng có thể cảm giác được đầu long kia đang truy tung bọn họ. Theo cảm giác của Lý Dật, đây là một đầu Long Tộc chiến sĩ cường hãn, thực lực so với Tạt Tạt mạnh hơn mấy lần. Nếu như động thủ, Lý Dật vận dụng toàn bộ lá bài tẩy của mình tuy không sợ hãi, nhưng không khỏi có kẻ sống kẻ chết, tại trước mặt Tạt Tạt làm như vậy hiển nhiên là không thích hợp.

- Tạt Tạt, thực xin lỗi.

- Khanh khách.

Tiểu Tuyết là người khởi xướng nhưng lại cười đến cười run rẩy cả người:

- Hào cảm chủ tớ tình thâm vô cùng, Lý Dật ca ca, biểu hiện của người làm cho ta hơi có thất vọng. Ta sẽ tức giận, mà một khi ta tức giận, tạo thành cái gì hậu quả, Lý Dật ca ca, người rất rõ ràng.

Tiểu Tuyết thân phận hiện tại, nếu như nàng nguyện ý, có thể triệu hoán cả ma thú đóng băng thế giới, đừng nói hăn là một cái Đấu Thánh nho nhỏ, ngay cả Đấu Thần cường giả, là một đầu Long Tộc chiến sĩ trưởng thành, đều không thể chống lại quân đoàn ma thú. Đáng chết, trong này lại là lãnh địa Ma tộc.

- Người đang uy hiếp chủ nhân của ta sao?

Tạp Tạp nổi giận đùng đùng nhìn về phía Tiểu Tuyết.

- Xem là như thế đi, thân ái Tạp Tạp, kỳ thật huyết thống chúng ta duyên quan hệ cũng không tính quá xa, ta tuy không phải Long Tộc, nhưng trên người của ta chảy xuôi huyết mạch viễn cổ Long Tộc, nếu như có thể cùng người giao hoan, đối với ta và người mà nói, đều có chỗ tốt vô cùng.

- Cút, Ta không bao giờ cùng loại người chán ghét như người giao cấu.

Tạp Tạp không cách nào ức chế cơn giận của mình, không hề cố kỵ nổi giận lên.

Nguy rồi, Lý Dật nhạy cảm ý thức được tình thế không thể khống chế được.

Bất quá, Tiểu Tuyết lại không có nửa điểm tức giận, nàng thoát nhìn tâm tình thật tốt:

- Ngài quá có cá tính, quá mê người, thân ái Tạp Tạp, vấn đề là ta đã thật sự yêu người.

Ngao.

Cự long Long đảo rốt cục cũng hiện ra thân hình, từ một cái điểm đen nho nhỏ, nhanh chóng phóng đại thành một đầu quái vật khổng lồ.

Cùng lúc đó, Lý Dật cũng cảm giác được, khí tức cao giai ma thú từ bốn phương tám hướng lao ra. Chắc là Tiểu Tuyết triệu hoán Ma tộc chạy đến, được thành chủ triệu hoán, những Ma tộc cảm giác đối với Long Tộc sợ hãi, đều hướng chỗ ở mình tập kết. Lúc này đóng băng trên thế giới, lập tức bao phủ một cỗ áp lực giống như thực chất.

- Tạp Tạp, ta rốt cuộc tìm được người.

Đầu cự long kia dừng ở trước mặt Tạp Tạp, trong giọng nói có chút hưng phấn.

- Trát Khắc thúc thúc.

Cùng đầu cự long kia hưng phấn, ngữ khí Kaka lại có vẻ u buồn:

- Ngài rời khỏi Long đảo, chính là tới tìm ta sao?

- Đúng vậy Tạt Tạt, ba năm qua Long Tộc chúng ta đều vẫn tìm kiếm người, ý của tộc trưởng đại nhân, nếu không có tìm được thì thể của người thì người vẫn còn sống. Long thần phù hộ, hiện tại ta tìm được người rồi.

Bởi vì Long Tộc số lượng rất thưa thớt, hơn nữa sinh nở khó khăn, mỗi một con rồng, đối với Long Tộc mà nói, đều là tài phú quý giá.

Trong lúc vui mừng, cự long Trát Khắc đối với Lý Dật cùng Tiểu Tuyết cũng không nhìn, hưng phấn mà nói:

- Đi thôi, Tạt Tạt, chúng ta trở lại Long đảo đi. Chuyện gì xảy ra, Tạt Tạt, người thoát nhìn sắc mặt khó coi, chẳng lẽ người bị thương sao?

- Không có, ta rất khỏe, Trát Khắc thúc thúc, ta... Ta không thể cùng người trở lại Long đảo.

- Vì cái gì?

- Bởi vì, ta muốn cùng chủ nhân của ta sống chung một chỗ.

- Chủ nhân của người.

Trát Khắc lúc này mới đưa ánh mắt chuyển hướng nhìn Lý Dật, cẩn thận quan sát một phen, đầu cự long chiến sĩ này rốt cục nhận ra ba năm trước đây nhân loại này đại náo cả Long đảo:

- Là người, Lý Dật, nhân loại đáng chết, người đã làm gì Tạt Tạt?

Lý Dật nhún vai, vô tội hồi đáp:

- Tạt Tạt là bằng hữu của ta, hấn ở bên cạnh ta so với trở lại Long đảo vui mừng hơn, người phải tôn trọng lựa chọn của hấn.

- Có lẽ, hấn càng muốn cùng ta sống chung một chỗ... Nếu như hấn tại trên người của ta tìm được tin vui về sau.

Tiểu Tuyết không mất thời cơ thêm dầu vào lửa.

- Hừ, một cái nhân loại hèn mọn, một cái ma thú chán ghét, các người, có tư cách gì cùng Long Tộc cao quý làm bằng hữu. Tạt Tạt, ta mang người trở lại Long đảo, cái này không chỉ có cá nhân ta, hơn nữa còn là mệnh lệnh của tộc trưởng đại nhân, chẳng lẽ người cãi lại mệnh lệnh của tộc trưởng đại nhân sao?

Trát Khắc ngữ khí trở nên sắc bén.

Tạt Tạt trên mặt thống khổ, bản năng Long Tộc khiến cho hấn không cách nào không tuân theo mệnh lệnh tộc trưởng, nhưng bởi vì trong thế giới linh hồn tồn lưu sợi linh hồn chi lực của Lý Dật, khiến cho hấn lại không thể bỏ cảm giác thân cận với Lý Dật được, loại mâu thuẫn này khiến cho hấn không cách nào đưa ra được quyết định.

Nếu như không cần long huyết Tạt Tạt tu luyện, Lý Dật thật muốn giải trừ khống chế đối với Tạt Tạt, để cho hấn trở lại Long đảo, dù sao chỗ đó mới là địa phương tôta nhất của hấn. Nhưng mất đi đầu long này, dựa vào thu nạp thiên địa nguyên khí tu luyện, tốc độ tu luyện trầm hơn mấy lần. Đối với một người tu luyện đấu khí cường giả mà nói, loại hấp dẫn này đã vượt xa khả năng chịu đựng rồi.

- Long Tộc tiên sinh Tôn quý, mời người đừng làm cho Tạt Tạt khó xử được không, hấn ở bên cạnh ta rất khoái lạc, nếu như vậy đủ rồi.

- Lý Dật, ở nơi này người không được nói, người là địch nhân Long đảo chúng ta.

Một cổ sát khí dày đặc từ trong đôi mắt Trát Khắc hiển hiện ra, dù cho không truy cứu trách nhiệm Lý Dật bắt cóc Tạt Tạt, hãn tại Long đảo láo loạn, cũng đủ để khiến Long Tộc đối với hãn giết không tha.

Cảm nhận được sát ý của Trát Khắc, Tạt Tạt vội vàng nói:

- Jack thúc thúc, mời người trở về nói cho tộc trưởng đại nhân, Tạt Tạt không muốn trở về Long đảo, cùng chủ nhân của ta không có bất cứ quan hệ nào. Ta tại Đấu Thần đại lục sống rất tốt, thỉnh lão nhân gia buông tha ta.

- Tạt Tạt, tại đóng băng thế giới sống rất tốt.

Tiểu Tuyết kiều mỹ chen miệng nói.

- Không có khả năng, ta muốn giết hãn.

Trát Khắc không có nhiều do dự, hãn đã nhìn ra, không giết Lý Dật, căn bản không cách nào hoàn thành mệnh lệnh tộc trưởng mang Kaka trở lại Long đảo.

Long dực giường động, xoáy lên một cổ cuồng phong mãnh liệt, Trát Khắc dùng thân thể khổng lồ hướng Lý Dật xông tới.

- Không cần phải làm như vậy, Trát Khắc thúc thúc.

Lý Dật sớm có phòng bị, tay quyết vê động, một đạo đấu khí cái chắn hùng hậu trong nháy mắt bố kết xong, đồng thời lui lại.

Oanh.

Trát Khắc trực tiếp đem đấu khí phòng ngự đánh thành vô số mảnh nhỏ, không có buông tha, long thân bỗng nhiên nổi lên một tầng khí tức màu lam nhạt. Mà theo cổ khí tức màu lam nhạt này bắt đầu khởi động, không khí bốn phía nhiệt độ bắt đầu cấp tốc giảm xuống, đóng băng thế giới vốn rét lạnh càng tăng thêm hàn ý.

Vô số bông tuyết từ long đực Trát Khắc mà hướng Lý Dật tiêu xạ đến, mặc dù không có ẩn chứa đấu khí chi lực, nhưng ở tốc độ đạt được năng lượng cũng cực kỳ đáng sợ. Năng lượng này cũng chưa phải phiền toái, mà phiền toái chính là từ trong miệng Trát Khắc phun ra cái đoàn đại băng cầu cự. Đây là Long Tộc thuộc tính công kích, xem ra, đầu cự long này là đầu cự long băng thuộc tính rồi.

- Trát Khắc thúc thúc, cầu ngài dừng tay thôi.

Tạp Tạp khó xử, hắn không đành lòng nhìn thấy Lý Dật bị công kích, lại không muốn đối với tộc nhân của mình ra tay.

- Lý Dật ca ca, ta tới giúp người.

Tiểu Tuyết cản trở cự long, dáng người thướt tha uyển chuyển lắc lư, vây quanh phía sau thân thể cự long, trong lòng bàn tay đấu khí di động, một đạo đấu khí đánh ra.

Người, long, ma hồn chiến một chỗ.

Lý Dật cũng băn khoăn đến cảm thụ của Tạp Tạp, chỉ là phòng ngự, cũng không có chủ tâm đối với Trát Khắc động sát ý. Nếu không, với thực lực của hắn và Tiểu Tuyết liên thủ, đối phó một đầu Long Tộc chiến sĩ bình thường, cũng không phải là chuyện quá khó khăn.

Tiểu Tuyết thì bất đồng, nàng đã động sát ý, thấy Lý Dật xuất công không xuất lực, Tiểu Tuyết sắc mặt hơi đổi, gương mặt kiều mỵ đậm nhạt không ít, khí tức thô bạo bắt đầu xuất hiện.

- Lý Dật ca ca, người nếu không hạ sát thủ, thì xem ta làm như thế nào thu thập hắn.

- Cầu còn không được.

Lý Dật đánh ra một đạo đấu khí, sau đó bay đến bên người Tạp Tạp.

Thấy Lý Dật mặc kệ, Tiểu Tuyết cũng không úy kỵ, ý niệm vừa động, cao giai ma thú bốn phía đã sớm hội tụ nhanh chóng xông lại, đem Trát Khắc bao quanh ở tại trong đó.

Thấy Lý Dật lui ra, Trát Khắc đã bị vây công, Tạt Tạt liền không có gì do dự, long đực giương động, hướng đám cao giai ma thú kia trực tiếp xông tới.

Lúc này không nghĩ tới phát sinh loại sự tình này, Lý Dật khổ não vô cùng, hẳn thật muốn hất lên tay lên mặc kệ. Nhưng Long Tộc dù sao cũng cường đại, hai đầu long tại hơn mười đầu cao giai ma thú vây công, đúng là không rơi vào thế hạ phong, chiến đấu nhất thời tiến vào trạng thái giằng co.

- Đầu đầu chết tiệt ma xà này,

Tạt Tạt tức Tiểu Tuyết cực kỳ, long đực giương động, giữa không trung chuyển động hướng Tiểu Tuyết trực tiếp phóng đi, một đạo hỏa diễm cực nóng đồng thời tiêu xạ ra.

Tạt Tạt động sát ý, một kích này dùng tới toàn lực, sắc mặt Tiểu Tuyết cũng không khỏi biến đổi, đấu khí kích phát ra đến mức tận cùng, trước người bố kết một đạo cái chắn, đồng thời không gian một cỗ ba động kịch liệt, ngay lập tức khôi phục bản thể loài rắn. Đừng xem Tiểu Tuyết biến ảo hình người thướt tha nhỏ nhắn xinh xắn như vậy, khôi phục thân thể ma thú hoàn toàn được xưng là khủng bố, khoảng chừng hơn mười thước, cấp tốc xoay tròn.

Kaka đánh nát đấu khí cái chắn Tiểu Tuyết bố kết, một đạo hỏa diễm hướng xà thể oanh kích.

Hỏa diễm vừa mới đánh vào thân thể khổng lồ của Tiểu Tuyết liền bị toàn qua chi lực bắn ra hướng bốn phía, mắt thấy loại công kích này không có hiệu quả quá lớn, Tạt Tạt cắn răng một cái, long đực mãnh liệt co lại, trực tiếp dùng thân thể hướng Tiểu Tuyết xông tới.

Oanh.

Một tiếng nặng nề vang lên, một rồng một xà cuốn vào nhau, trong lúc va chạm trong nháy mắt đó, Tiểu Tuyết đem thân thể dài đến hơn mười thước quấn quanh trên người Tạt Tạt.

Một chiêu này hoàn toàn vượt quá ý liệu Tạt Tạt, bàn về kinh nghiệm thực chiến, Tạt Tạt tự nhiên không cách nào cùng Tiểu Tuyết so sánh, bị quấn lên như vậy, Long Tộc trời sinh thân thể ngang ngược ưu thế lập tức hoàn toàn bị khắc chế, không thể nào phát huy. Mà Trát Khắc bị phần đông ma thú vây công, tuy nhất thời không đến mức bị thua, nhưng muốn ra tay tới cứu viện cho Tạt Tạt là không thể.

- Ma tộc chết tiệt, dám động thủ đối với Long Tộc chiến sĩ vĩ đại, chẳng lẽ các người không sợ Long Tộc mãnh liệt trả thù sao?

Không cách nào thoát thân trợ giúp Tạt Tạt, Trát Khắc chỉ có thể đem Long Tộc ra uy hiếp.

- Long Tộc thì làm sao có thể trả thù chúng ta đây, bởi vì không lâu sau, chúng ta cùng Long đảo chính là thân gia.

Tiểu Tuyết quấn lấy Tạt Tạt, cực kỳ đặc ý, thoát khỏi bản thể, nàng ôm sát lấy đầu Tạt Tạt, khôi phục ngữ khí mỉa mai:

- Thân ái Tạt Tạt tiên sinh, hiện tại ta yêu mến người vô cùng.

- Ta đối với người không thích.

Tiểu Tuyết thân thể lạnh như băng xác thực làm Tạt Tạt cực kỳ không thoải mái, tuy khôi phục loài rắn, nàng thoát nhìn thuận mắt một chút... Xin tha thứ một con rồng quan điểm thẩm mỹ cùng nhân loại khác nhau một trời một vực.

Thân thể bị cuốn lấy, Tạt Tạt bắt đầu kịch liệt ở giữa không trung trở mình xoay người, cố gắng thoát khỏi loại dây dưa này, nhưng không có

hiệu quả. Tạt Tạt tức giận cực kỳ rồi đột nhiên lao thẳng xuống dưới, hung hăng xông tới mặt đất bằng cứng.

Oanh.

Trên mặt đất bị xung kích ra hố sâu mấy chục mét, hỗn hợp có băng tuyết cùng bùn đất, Tiểu Tuyết màu tím xà bị xé mở ra một vết máu, chảy ra máu huyết. Nhưng nàng rõ ràng, đối phó một con rồng, loại thương tổn trình độ này đã là một loại thắng lợi, chẳng những không có buông ra, ngược lại quăn chặt hơn.

- A, thân ái Tạt Tạt, người thật sự làm ta thương tâm, chẳng lẽ không phải muốn đối với ta hạ sát thủ sao?

Tiểu Tuyết trên mặt kiêu mỹ cùng lỗ mũi, hiện ra một vòng ai oán.

- Ma xà chết tiệt, còn không buông ra, ta liền đem người chôn vào trong nền đất .

Tạt Tạt phóng người lên, hướng bầu trời bao la, cố gắng dùng lực đánh càng lớn để thoát khỏi Tiểu Tuyết dây dưa.

- Chẳng lẽ người nhìn ta không yêu sao? Tạt Tạt.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thánh Vật Thôi Tình

Q.6 - Chương 468: Thánh Vật Thôi Tình

Giữa không trung trận long xà diễn nghĩa diễn ra, làm Lý Dật cũng không khỏi thốn thức, trách ai được, muốn trách chỉ có thể trách Tiểu Tuyết đã yêu một đầu long không nên yêu. Nhìn ra được, Tiểu Tuyết cảm tình đối với đã phát ra từ nội tâm, không chỉ có là khát vọng Tạt Tạt huyết mạch Long Tộc thuần khiết, mà tên cường tráng long này, nếu

như đặt ở tiêu chuẩn thế giới loài người, thì chính là vương tử cao quý tình nhân trong mộng của ngàn vạn thiếu nữ.

Tiểu Tuyết ôn nhu, làm Tạt Tạt cũng khẽ run lên, vốn định thẳng tắp hạ xuống động tác liền chậm lại.

- Ta biết ngươi không nữ.

Thấy động tác của Tạt Tạt dừng một chút, Tiểu Tuyết vũ mị lại hiển hiện trên mặt. Nhưng vẻ vũ mị này Tạt Tạt cũng không thích, lại làm ra hiệu quả trái ngược.

- Ai nói ta không nữ.

Thân rồng bay vút xuống dưới, đánh sâu vào mặt đất, tạo thành hố sâu kinh người, trực tiếp oanh đến sâu hơn mười mét nham thạch, nham thạch kịch liệt xông tới, lóe ra hỏa hoa.

- A.

Tiếng nổ vang truyền đến làm cho Tiểu Tuyết hét thảm một tiếng, xem ra lúc này nàng bị thương không nhỏ.

Lý Dật vội vàng chạy đến, chỉ thấy một xà một rồng vẫn quấn lấy nhau, ngã vào hố sâu, bốn phía băng tuyết lẫn xuống, hòn đá, bùn đen đem thân thể của bọn họ che lại.

Tiểu Tuyết da thịt màu tím biểu hiện ra, xuất hiện không ít vết máu, mặc dù không có phun ra nhiều máu như lần trước, nhưng nội thương cũng không nhẹ.

- Ngươi, thật ác độc.

Ngữ khí u oán làm lòng người run lên, hai giọt nước mắt trong suốt từ trong hốc mắt rơi xuống.

Bảo bối, Lý Dật không chút nghĩ ngợi, lặng yên không một tiếng động bắn nhanh ra một vòng vô hình đầu khí, quần lấy này hai giọt lệ ma xà.

Tiểu Tuyết chậm rãi buông lỏng Tạt Tạt ra, sau đó một lần nữa huyền hóa thành nhân hình:

- Được rồi, ta không miễn cưỡng người, người đi đi, cách đóng băng thế giới càng xa càng tốt, nếu không lần sau lại để cho ta gặp phải người, chính là lúc không chết không ngớt.

Tiểu Tuyết đã đối với Tạt Tạt triệt để thất vọng rồi, tự ái của nàng nhận lấy đả kích trí mệnh. Tựa như một cái thiếu nữ bình dân bị vương tử không đếm xỉa đến.

Nhìn thấy chân tình như vậy, Tạt Tạt cũng đã hoàn hồn, không có lại tiến công Tiểu Tuyết.

- Đi.

Tiểu Tuyết hướng những cao giai ma thú kia hạ lệnh lui binh, chính mình bay vút đi. Tựa hồ nàng bị thương không nhẹ, thân hình Tiểu Tuyết có chút loạn choạng.

Sau một lát, gió lạnh thấu xương, cũng chỉ còn lại hai rỗng một người.

Trải qua cái trường ác đấu này, Trát Khắc cũng sợ hãi, nếu những ma thú này không buông tha tử đấu, nói không chừng hẳn vẫn lạc tại nơi này.

- Tạt Tạt, chúng ta đi thôi.

Trát Khắc ngử khí nhu hòa xuống, không có nhìn Lý Dật.

Lý Dật cũng không có nói cái gì nữa, nhìn Tạt Tạt từ trong hố sâu chậm rãi đi ra, vẻ mặt mờ mịt không biết làm sao. Đầu Long Tộc chiến sĩ tuổi trẻ đơn thuần này, lần đầu tiên cảm nhận được tâm linh bạo động.

- Có lẽ ta không nên đối đãi Tiểu Tuyết như vậy,

Trong lòng của hắn nghĩ như vậy.

- Tạt Tạt, cùng Trát Khắc trở lại Long đảo thôi, chỗ đó mới là cuộc sống của người.

Lý Dật lạt mềm buộc chặt, tuy đó cũng không phải là bản ý của hắn, nhưng Trát Khắc nhìn chăm chăm, loại thái độ này tối thiểu có thể tiêu trừ Jack đối với chính mình căm thù. Hắc hắc, ta đã khuyên Tạt Tạt trở lại Long đảo, nếu là hắn không quay về, trách nhiệm sẽ không phải do ta.

Trát Khắc hiển nhiên không có cảm nhận được loại thủ đoạn giảo quyệt tà ác nhân này, tiếp lời nói:

- Người xem chủ nhân của người đều muốn người trở lại Long đảo, người còn do dự cái gì? Chẳng lẽ Long Tộc không đáng người lưu luyến sao?

- Trát Khắc thúc thúc.

Lúc này như là hạ quyết tâm, Tạt Tạt nói ra:

- Là đầu cao quý chính là long, ta không nên đi như vậy, ít nhất ta an ủi Tiểu Tuyết vừa mới bị ta làm thương tổn.

- Nàng chỉ là một đầu ma xà mà thôi.

- Ma xà cũng là tạo vật chủ sáng tạo ra, cũng có tình cảm cùng tôn nghiêm của mình.

Tạt Tạt lớn tiếng phản bác, sau đó cũng không quay đầu lại bay lên trời, hướng ma thành bay vút đi.

- Trát Khắc tôn quý tiên sinh, người cũng không nên ở tại chỗ này, Ma tộc đối với người tựa hồ cũng không có hảo cảm.

Lý Dật nói, cũng lướt thân hình theo đuôi Tạt Tạt.

Bên ngoài phi hành cấm chế, đại lượng ma thú hộ vệ ma thành bày trận địa sẵn sàng đón quân địch, chắc là do hai con rồng đến, các ma thú đóng băng thế giới cảm nhận được khủng hoảng, khi bọn hắn nhìn thấy Tạt Tạt tới gần, lập tức triển khai trận hình, ở vào trạng thái tùy thời phát động công kích.

- Đứng lại, nơi này là ma thành, không có thành chủ đại nhân cho phép, bất cứ sinh vật nào không được tự tiện xông vào.

Nghiêm nghị quát bảo ngưng lại, một đầu liệt diễm bạo hùng, lục giai ma thú dữ dằn, nói.

Đứng lại thì đứng lại, Lý Dật không có bất kỳ ý kiến gì, tại bốn phía đi đi lại lại, ngẫu nhiên có một hai cây cỏ, lấy xuống.

- Mời các người thông báo thành chủ, nói Long Tộc Tạt Tạt cầu kiến.

Tôn quý Long Tộc, lúc này cũng ăn nói khép nép, ý khẩn cầu.

Đầu liệt diễm bạo hùng kia hiển nhiên cũng tham gia trận chiến đấu vừa rồi, đối với Tạt Tạt cùng Tiểu Tuyết quan hệ có chỗ minh bạch, nói:

- Người muốn đi tìm cái chết sao? Chẳng lẽ không phải muốn chọc giận thành chủ đại nhân người mới vui vẻ sao, Long Tộc tiên sinh, nhanh rời khỏi đóng băng thế giới đi.

- Ta sẽ rời đi, bất quá trước khi rời đi, ta cần tìm được thành chủ các người.

- Gặp quỷ, Long tộc con mẹ nó kỳ quái, nếu không rút đi đừng trách chúng ta không khách khí,

Liệt diễm bạo hùng rít gào vài tiếng, hướng về phía Tạt Tạt thị uy.

Tạt Tạt lại không sợ động, đã không có ý định rời đi, cũng không có ý tứ xông vào, yên lặng đứng như vậy, dùng lặng im biểu đạt ý nguyện của mình.

- Đây là khiêu khích, tuy người là một con rồng, nhưng Ma tộc cũng đồng dạng có tôn nghiêm của mình.

Liệt diễm bạo hùng tính cách dữ dằn, hẳn không thể chịu đựng được loại khiêu khích này, lần nữa rít gào một tiếng, lắc lư thân hình, xông về phía Tạt Tạt.

- Oành.

Nhất thanh muộn hưởnɡ, Tạt Tạt trực tiếp bị bắn ra sau mấy mét, hẳn cũng không có vận dụng bất luận cái thủ đoạn phòng vệ gì, hoàn toàn là bằng vào thân thể chống đỡ liệt diễm bạo hùng công kích. Làm như vậy, hậu quả đương nhiên là Tạt Tạt bị thất thế. Chậm rãi đứng thẳng người dậy, Tạt Tạt một lần nữa đi tới trước mặt liệt diễm bạo hùng:

- Ta muốn thấy thành chủ các người.

- Tên xấu xa này.

Liệt diễm bạo hùng bị hoàn toàn chọc giận, nhìn ra Tạt Tạt hoàn toàn không có ý định phòng ngự, trong ánh mắt hung ác chột lóe lên, từng bước một lui về phía sau hơn mười thước, sau đó mới bắt đầu gia tăng tốc độ vọt tới. Đầu liệt diễm bạo hùng tối thiểu nặng hơn một tấn, dưới sát ý sôi trào, càng vận dụng thuộc tính công kích của mình, bên ngoài cơ thể hiển hiện một tầng khí tức màu đen.

Gia tốc lại thêm nhanh chóng.

Tốc độ như thiểm điện xoáy lên băng tuyết bay lên, một cỗ khí tức làm Lý Dật xa xa đều cảm thấy sát ý lạnh lạnh.

- Tạt Tạt, mau tránh ra.

Thấy tình cảnh này, Lý Dật vội vàng xoay người lại, cố gắng bay tới cự long. Nhưng cách nhau quá xa, liệt diễm bạo hùng tốc độ lại rất nhanh, căn bản không còn kịp rồi.

Tạp Tạp không có ý tứ né tránh, cũng không biết trong đầu nghĩ cái gì.

Mắt thấy liệt điểm bạo hùng cách Tạp Tạp chỉ có vài thước, sắp phát sinh va chạm, giữa không trung một đạo thân hình bỗng nhiên hiện lên, thân thể khổng lồ Tạp Tạp bị kéo lên hoàn toàn, bay lên trời, hướng bên cạnh hạ xuống.

Bóng người hiện thân chính là Tiểu Tuyết.

Xem ra, long xà diễn nghĩa còn tục tập đây, Lý Dật đứng vững bước, bình tĩnh xem một rồng một xà sẽ phát triển như thế nào.

- Người chạy đến ma thành làm gì? Người coi lời của ta đùa giỡn hay sao?

Tiểu Tuyết ngữ khí lạnh như băng, cùng tác phong vũ mị lúc trước hoàn toàn như hai người vậy.

- Ta là tới xin lỗi.

Tạp Tạp thành khẩn nói:

- Ta và Ma tộc các người không ân oán, ta không nên đánh trọng thương người.

- Cút.

Tiểu Tuyết không đợi hắn nói xong, nói ra một chữ.

- Ai nha, Tiểu Tuyết, Tạp Tạp, như thế nào nào thành như vậy, nếu không, hai người các người xem mặt mũi của ta, trước xin bớt giận.

Lý Dật cảm giác nếu mình không hiện thân, cái long xà diễn nghĩa này lập tức lại đi vào vào giai đoạn võ đấu.

Bị Lý Dật chặn ngang như vậy, một rồng một xà đều có chút xấu hổ lặng im không nói.

- Tiểu Tuyết, người tới, ta có lời muốn nói với người.

Lý Dật hướng Tiểu Tuyết giơ tay lên, ý bảo nàng tới. Mang Tiểu Tuyết đi đến một nơi xa xa, Lý Dật lúc này mới lấy từ trong lòng bàn tay của mình một đoàn đen sì chán ghét phô bày ra.

- Đây là cái gì, thực chán ghét.

Nhìn thoáng qua, Tiểu Tuyết không nhìn lại lần thứ hai.

- Nước mắt Ma xà cùng Tu La Thảo Căn, hắc hắc, còn có mấy thứ gì đó, tuy nhiên phối liệu không được đầy đủ, nhưng hiệu quả thôi tình cũng đủ mạnh rồi.

Phương thuốc điều chế vẫn ở trong trí nhớ của Lý Dật cửa, tiểu tử kia lưu lại những vật khác cho Lý Dật, những thứ cổ quái lưu lại không ít.

Cũng may Tiểu Tuyết bản tính dâm, cũng không xấu hổ, trên mặt thô bạo mất đi không ít, hiện ra vài phần vũ mị:

- Người định dùng cái này đưa cho long sủng dùng?

- Trước mắt xem, cũng chỉ có thể dùng một chiêu này, mặc dù có điểm... Hắc hắc, có điểm cái kia...

- Vậy thì có sao, nhưng được hiệu quả đi, hắc xem thường ta thì sao. Hừ, hắc là Long Tộc cao quý, ta tính cái gì, trong mắt hắc ta vĩnh viễn chỉ là một đầu xà hèn mọn.

- Lời nói cũng không thể nói như vậy, chẳng lẽ người không biết Long Tộc đều rất trung thành với bạn lữ sao?

Tiểu Tuyết kỳ thật đã sớm tâm động, coi như có thể một lần, đó cũng là một chuyện tốt. Hiện tại nàng lo lắng nhất, là được hoàn chán ghét này.

- Thật sự có thể dùng sao? Đồ chơi này thoát nhìn thật sự là chán ghét, ta thực khổ sở thay cho Tạp Tạp.

- Đương nhiên là có thể dùng, điểm ấy không cần nghi vấn. Hiện tại vấn đề là làm như thế nào để cho Tạt Tạt vui sướng dùng xuống, nhưng lại hoàn toàn không cảm giác... Ta nghĩ, cái này cần Tiểu Tuyết phối hợp. Hơn nữa, một khi được hiệu phát tác, các người còn phải ở cùng một không gian, nói cách khác, chỉ sợ tràng diện sẽ không quá lịch sự.

- Hừ.

Tiểu Tuyết nhìn Lý Dật, nghĩ nghĩ, hồi đáp:

- Về trước ma thành rồi nói sau.

Xoay người liền đi, trở lại bên người Tạt Tạt, nhìn từ trên xuống dưới đánh giá Tạt Tạt một phen, lúc này mới hơi mỉa mai nói:

- Cao quý Long Tộc tiên sinh, vì cái gì nhất định phải tới đây đưa cùng Ma tộc chúng ta?

- Ta chỉ muốn cầu sự tha thứ của người.

- Muốn ta tha thứ người cũng không phải là không thể được.

Tiểu Tuyết nháy con người nói:

- Người phải giúp ta làm một việc.

- Việc gì?

- Trở lại ma thành ta sẽ nói cho người biết.

Không rõ Tiểu Tuyết trong hồ lô bán là thuốc gì, Tạt Tạt đánh phải đi theo, trong ánh mắt Tiểu Tuyết giao hoạt làm cho hắn có một chút bất an. Đi đến cửa vào ma thành, Tiểu Tuyết đột nhiên xoay người, ra lệnh những ma thú kia:

- Đều rời khỏi ma thành, không có mệnh lệnh của ta không cho phép tiến vào.

Sau đó chuyển hướng Lý Dật, lén lút đuổi ra bàn tay thon dài:

- Lấy ra.

Lý Dật cũng không có tiến vào ma thành, chẳng những Ma tộc bên ngoài không có tiến vào, mà ngay cả các ma thú trong thành, cũng rất nhanh bị Tiểu Tuyết đuổi chạy ra. Đặt mình trong vô số cao giai ma thú, Lý Dật có một loại cảm giác quý dị, nhìn ra được, những ma thú kia đối với hắn cũng có cảm giác như vậy.

Tạp Tạp đáng thương, lúc này dương nhập miệng sói, trình tiết khó bảo toàn, với thủ đoạn của Tiểu Tuyết, tay cầm thôi tình thánh vật, Tạp Tạp không thể chạy thoát rồi.

Cái gọi là ma thành, chính là một ngọn núi lớn, Ma tộc tinh anh chiếm cứ nơi này, hình thành một cái thành thị cùng loại như nhân loại... Đương nhiên cùng thành thị nhân loại so sánh, ma thành quy mô không lớn lắm.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Truyện Tổng Trận Mở Ra

Q.6 - Chương 469: Truyện Tổng Trận Mở Ra

Sau khi Tiểu Tuyết cùng Tạp Tạp tiến vào ma thành u hơn nửa canh giờ, Lý Dật cùng đại lượng cao giai ma thú, đều cảm giác được trong ma thành tựa hồ xảy ra tiếng vang gì đó.

Loại thanh âm mập mờ này, ngoại trừ những ma thú ít tuổi, tất cả mọi người đều có thể hiểu nó có ý gì. Loại động tĩnh này, làm cho người cùng ma thú đều có vẻ rất xấu hổ, cũng không nhìn làm cảm thán, rốt cuộc là Long Tộc cùng ma thành thành chủ, mới có thể làm ra động tĩnh như vậy, mà ngay cả ma thành tựa hồ cũng rung động lắc lư, giống như phát sinh một hồi địa chấn vậy.

- Có phải là được lực quá mãnh liệt không, cái độ chấn động này sẽ không đủ thương Tạt Tạt chứ.

Lý Dật không khỏi có chút lo lắng, hai giọt nước mắt ma xà, mình đã chia ra làm hai phần, ngoài ra phần thuốc này cũng không tính quá nặng, huống chi long tộc có hình thể khổng lồ như vậy.

Đất rung núi chuyển làm cho thanh âm giăng co hơn một giờ, sau đó mới dừng. Bên ngoài Ma thành, những cao giai ma thú kia cả đám đều có vẻ khó kìm lòng nổi, cảm giác này làm Lý Dật nhớ lại hồi học cấp 2 cùng một đám thiếu niên bất lương cùng xem phim sex.

Lhoảng chừng sau nửa giờ, thanh âm cũng đã dừng lại, Tiểu Tuyết hiện thân ra cửa ma thành, vẻ mặt thản nhiên hạ lệnh:

- Đều không việc gì, các người vào vị trí cũ.

Thần sắc không thấy biểu lộ ngượng ngùng. Xà tính bản tâm đúng là như vậy.

Lý Dật có chút quan tâm đến long sủng của mình, vội vàng chạy đi, căn cứ cảm giác tìm được Tạt Tạt.

Tạt Tạt đang tại một gian đại sảnh rộng rãi, gian đại sảnh này chắc là nơi Ma tộc nghị sự, nhưng lúc này đã hoàn toàn lộn xộn, tất cả gì đó đều bị hủy diệt hư hao, mà ngay cả bốn vách tường đều lộ ra rất nhiều hố nhỏ. Có thể thấy trong lúc trước "Chiến đấu" sao mà thảm thiết.

Sau trận đại chiến Tạt Tạt có điểm vô tình, nằm sấp tại trong đồng gạch ngói đất vụn, vẻ mặt mờ mịt.

- Tạt Tạt, người có khỏe không?

Lý Dật ân cần mà hỏi thăm.

Thấy Lý Dật hỏi như vậy, Tạt Tạt nhả ra hai giọt lệ. Thất thân với một cái ma xà, điều này làm cho Long Tộc Tạt Tạt cao quý làm sao chịu

nói.

- Ta sẽ có trách nhiệm với người.

Tiểu Tuyết không biết khi nào tiến đến, vỗ vỗ Tạt Tạt, cam đoan nói ra lời thề son sắt.

Tạt Tạt hiển nhiên cũng không có để Tiểu Tuyết phụ trách, vẻ mặt bi thương đứng lên, hăn căn bản không để ý tới Tiểu Tuyết, nhìn Lý Dật nói:

- Chủ nhân, chúng ta đi thôi.

Long thuần khiết, Lý Dật trong nội tâm âm thầm buồn cười, trên mặt lại biểu hiện nghiêm túc:

- Thành chủ các hạ, chúng ta cáo từ.

Bất kể thế nào mà nói, nhiệm vụ đã hoàn thành, lời hứa của mình xem như thực hiện xong. Lý Dật mang theo Tạt Tạt liền hướng bên ngoài ma thành đi đến.

- Các người chờ ta một chút.

Tiểu Tuyết không ngừng theo sát nói.

- Không cần đưa, ta biết làm thế nào đi ra ngoài.

Lý Dật phất phất tay, ý bảo Tiểu Tuyết không cần phải lại kích thích long sủng.

- Ai nói ta muốn tiễn các người, ta là muốn cùng đi với các người.

Tiểu Tuyết vẻ mặt đứng đắn nói:

- Ta nói rồi, sẽ có trách nhiệm đối với Tạt Tạt. Đã nói đến, thì nhất định phải làm được?

- Ai muốn người phải có trách nhiệm, Không cần.

Tạp Tạp không chút khách khí nói với Tiểu Tuyết.

Nhưng Tiểu Tuyết nửa điểm tức giận cũng không có, chỉ là đi theo. Ma thành đã khôi phục bình thường, chỉ là những cao giai ma thú kia xem một người một rồng một xà biểu lộ có chút cổ quái.

- Bốn thành chủ muốn xuất môn một thời gian ngắn, các người thời gian này cần phải thận trọng, nếu có ai cái gì thất trách, bốn thành chủ sau khi trở về sẽ nghiêm trị.

Tiểu Tuyết đe dọa, những cao giai ma thú kia tranh thủ thời gian bận rộn lên, tuy bọn họ cũng không biết bận rộn là cái gì.

- Tiểu Tuyết, người thực muốn đi theo chúng ta sao?

Dâm xà có lòng tham không đáy, xem ra là nghiện sẽ rồi, Lý Dật không khỏi kỳ quái. Kỳ thật, có một đầu ma thú thực lực không tầm thường, thời khắc mấu chốt cũng có một chút công dụng, bởi vì từ trong tâm mà nói, Lý Dật cũng không phản đối Tiểu Tuyết đi theo hắn, nhưng lo lắng đến Tạp Tạp cảm thụ, Lý Dật cũng tỏ ra vẻ phản đối.

- Đương nhiên là sự thật.

- Ta không cần người phụ trách, hiện tại, ta cùng chủ nhân với người không có nữa quan điểm quan hệ.

Kaka cũng lớn thanh kháng nghị.

- Hảo, hảo.

Thấy Tạp Tạp sinh khí, Tiểu Tuyết lập tức ra khuôn mặt vô hại tươi cười:

- Vậy các người đi đường các người, ta đi đường của ta. Cũng không thể nói các người đi địa phương nào, thì không cho phép ta đi đến đó được.

Tiểu Tuyết rõ ràng đùa giỡn một chút cũng không có hại, vừa nói như vậy, vô luận Tạt Tạt hay là Lý Dật, còn không nói gì.

Vì vậy cũng chỉ có thể không đếm xia, Lý Dật cùng Tạt Tạt rời khỏi ma thành, liền chuyển hướng Khuê Khắc hạp cốc toàn lực chạy đi. Về phần đầu cự long Trát Khắc kia, vẫn không có hiện thân, theo Lý Dật phán đoán, Long Tộc tuyệt đối sẽ không đơn giản bỏ qua như vậy, bỏ mặc một con rồng ở lại Đấu Thần đại lục, không có gì bất ngờ xảy ra, Trát Khắc trở lại Long đảo báo tin. Bất quá, tạm thời cũng không cần biết nhiều chuyện như vậy, hết thảy đến lúc đó rồi nói sau.

Tiểu Tuyết dĩ nhiên là quyết tâm, trên đường đi không xa không gần theo sát, ngẫu nhiên đi lên nịnh nọt Tạt Tạt vài câu, ân cần không thua gì một thê tử tốt. Điều này làm Lý Dật không khỏi tức cười.

Trải qua một ngày một đêm cấp tốc bốn ba, trời tối ngày hôm sau, Lý Dật rốt cục chạy về trong quân doanh tại Khuê Khắc hạp cốc. Quân doanh hết thảy đều đã làm tốt, Tinh linh nữ vương ly khai về Tinh Linh Vương Đình từ lâu, chờ Lý Dật thống suất trở về an bài lại công việc.

Ở lại Khuê Khắc hạp cốc, tinh linh quân đội chỉ còn lại có ba bốn ngàn người, đại bộ phận quân đội chính quy tinh nhuệ so với tinh linh chiến sĩ mới mộ binh bất đồng, nhóm quân đội này sức chiến đấu hiển nhiên cao hơn không chỉ một cấp bậc.

Trong mấy ngày Lý Dật đi ma thành, tin tức đại thần đế quốc truyền đến chứng thật, bởi vì Đấu Thần điện tại Khuê Khắc hạp cốc bị thua, đại thần đế quốc tập kết quân đội không có tiến ra, đại bộ phận quân đội đã rút về. Xét thấy loại lo lắng này, Lý Dật phái ra một đám tinh linh ma pháp sư cùng cung tiễn thủ tinh anh hộ tống Cung bản, thiên ma Thánh nữ trở về Thiên phong đế quốc, để cho thi đấu phạm suất lĩnh ba nghìn Tinh Linh quân đội trở lại Tinh Linh Vương Đình.

- Lý Dật huynh đệ, người chẳng lẽ không cùng ta trở lại Tinh Linh Vương Đình sao?

Nghe được Lý Dật để cho mình toàn quyền chỉ huy Tinh Linh quân đội, thi đấu phàm kinh ngạc hỏi thăm.

- Thi đấu phàm huynh đệ, như ngài nhìn thấy, nữ nhân của ta hiện tại sinh tử chưa biết, loại tình huống này, ta làm sao có tâm tư đi làm việc khác.

- Nhưng, vạn nhất ma thú hoặc Đấu Thần điện lần nữa đến thế giới tinh linh phát động tập kích thì làm sao bây giờ?

Thi đấu phàm có chút lo lắng hỏi, hăn lo lắng không phải là không có đạo lý, Đấu Thần điện lần này thất bại, nhưng nguyên khí không bị tổn thương, vẫn có thực lực phát động tiến công.

- Ma thú các người cứ yên tâm đi.

Lý Dật chỉ chỉ đại doanh, chính là Tiểu Tuyết đang dây dưa Tạt Tạt:

- Vị kia chính là tân nhiệm ma thành thành chủ, Ma tộc hiện tại là minh hữu của chúng ta, nếu nói, chúng nó hiệp trợ chúng ta tác chiến, mà không hề là địch nhân của chúng ta. Về phần Đấu Thần điện... Ta cùng Cung vô song, Lý băng bọn họ cũng thương lượng qua, chuyện tình ta rời khỏi thế giới tinh linh đi thần lĩnh vực, tuyệt đối là bí mật. Hơn nữa, các nàng còn biết giả trang thành bộ dáng của ta hoạt động tại Đấu Thần đại lục.

Kế hoạch này cung vô song tinh thông thuật dịch dung nghĩ ra được, thấy Lý Dật quyết tâm muốn đi thần chi lĩnh vực, nàng cũng chỉ có thể ra hạ sách này, do cung vô song dịch dung thành bộ dáng Lý Dật, mang theo Lý băng cùng Lạc Thủy tại Đấu Thần ngẫu nhiên lộ ra.

Bối rồi một ngày, Tinh Linh quân đội được Thi đấu phàm suất lĩnh hướng Tinh Linh Vương Đình xuất phát, Cung vô song, Lý băng cùng Lạc Thủy ba mỹ nữ thì dựa theo kế hoạch đi chấp hành nhiễu loạn tầm mắt quân địch. Lý Dật tại sau lưng Tạt Tạt chế tác một cái nhuyễn

giường tinh xảo, đem lý na đặt ở phía trên, sau đó mới theo lục chỉ đảo tiên hướng Vô Danh trấn nhỏ đi tới.

Vì tránh tai mắt của người, bọn họ lựa chọn ban ngày dạ hành, dùng tốc độ của những cường giả này, hau buổi tối lặng yên không một tiếng động đã tới vô danh tiểu trấn rồi.

Nhà cũ Lục chỉ đảo tiên không ngờ ở nơi dân cư bình thường như vậy.

- Tiểu Tuyết, người muốn theo chúng ta đi thần chi lĩnh vực sao?

Đối mặt vấn đề Lý Dật hỏi, Tiểu Tuyết cười cười, hồi đáp:

- Ta nói rồi, sẽ đổi... A không, ta đương nhiên muốn đi theo trượng phu của ta, hăn đi đến đâu ta cũng theo đến đó.

Những ngày này, Tiểu Tuyết đã co Tạt Tạt trở thành trượng phu của mình, hơn nữa chẳng biết xấu hổ vẫn nói có trách nhiệm đối với Tạt Tạt. Sau khi cảnh cáo mấy lần không có hiệu quả, Tạt Tạt cũng chỉ có thể lựa chọn trầm mặc.

- Thật là muốn chết.

Lục chỉ đảo tiên một bên loay hoay truyền tống trận một bên thầm nói:

- Chúng ta là đi trị bệnh cứu người, cũng không phải là tổ chức thành đoàn thể ngăn cản du lịch. Thối tiểu tử người đánh rắm nhiều, ta cũng nói truyền tống trận này cần năng lượng lớn như vậy, có thể đem chúng ta toàn bộ truyền tống đến thần chi lĩnh vực.

Xác thực, cái truyền đạt trận này cùng Lý Dật lúc trước trải qua truyện tống trận đều không giống nhau, thoát nhìn cũng không phải là truyện tống trận to lớn, trời biết hăn dựa vào cái gì có thể khu động, lại có thể đem người truyền tống đến thần chi lĩnh vực vạn dặm xa như vậy.

- Thối tiểu tử, lúc này nghe lệnh, đem tất cả đấu khí đều oanh kích cây cột, bàn long trụ, ngàn vạn đừng dừng tay. Thần linh phù hộ, cái truyền

tổng trận này đã có hơn một ngàn năm lịch sử, ta cũng không dám cam đoan nó còn có thể hữu dụng hay không.

Trên ngọc đài bụi bậm, hoa văn đồ án thần bí, thoạt nhìn cổ xưa như vậy, thật sự làm cho người ta có một loại cảm giác không tín nhiệm, bất quá Lý Dật có thể rõ ràng cảm ứng được cái truyền tổng trận này bên trong ẩn chứa năng lượng rất lớn, nếu như thêm chút cải tạo, cải tạo thành một cái trận pháp, phỏng chừng ít nhất có thể vây khốn hoặc tiêu diệt một cái Đấu Thánh cường giả.

Hết thảy bố trí thỏa đáng, lục chỉ đảo tiên, Lý Dật, Tiểu Tuyết, cùng Tạt Tạt cũng đảo tiên sư muội cùng Lý na chen chúc chung quang truyền tổng ngọc đài, trên thực tế, Tạt Tạt là một con rồng cơ hồ năm giữ không gian.

- Trước cầu nguyện đi.

Lục chỉ đảo tiên mặt sắc ngưng trọng lên, chậm rãi duỗi ra hai tay, đấu khí quang hoa lập tức lóng lánh tuôn ra, truyện tổng trận lập tức giống như dưới ánh mặt trời sáng lên.

- Thối tiểu tử, động thủ đi.

Nghe được hiệu lệnh, Lý Dật cũng không do dự, sớm đã súc thể đấu khí đến mức tận cùng hướng về căn ngọc trụ tuôn ra.

Đấu khí rót vào ngọc trụ, bụi bậm không cách nào che lấp ngọc trụ phát ra quang mang. Ngọc trụ lúc này không ngừng lóe ra ngũ thải quang mang tỏa ra bốn phía, năng lượng tăng mạnh, ầm ầm một tiếng phóng tới truyện tổng trận,

Truyện tổng trận phí trên mài đến cực kỳ bóng loáng, hoàn toàn có thể coi là cái gương bạch ngọc, cái khối bạch ngọc này tựa hồ có lực hấp dẫn, tất cả lưu quang đều bị hấp thu, trải qua ngăn ngại súc thể, ánh sáng mãnh liệt mang thẳng xuống. Lý Dật nhắm mắt lại, chung quanh không gian kịch liệt nổi lên.

Truyện tổng này không tín nhiệm rõ ràng không có bị hư, truyện tổng trận lúc này mở ra.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Xông Lâm Cấm Địa

Q.6 - Chương 470: Xông Lâm Cấm Địa

Chung quanh không gian kịch liệt ba động biến mất, Lý Dật cảm giác một hồi âm lãnh, chẳng những âm lãnh, mà cực kỳ hắc ám. Địa điểm hiện tại, đã hoàn toàn không phải là nhà của lục chỉ đảo tiên, điểm này có thể từ bốn phía hoàn toàn không có ánh sáng mà phán đoán được.

Xem ra truyện tổng trận thành công khởi động, nhưng vấn đề là không như lục chỉ đảo tiên nói, bọn họ không phải thành công truyện tổng đến thần chi lĩnh vực? Vấn đề này, hiển nhiên còn phải thăm dò phát hiện. Về phần trước mắt, trọng yếu nhất đương nhiên là muốn biết rõ những người khác ở đâu.

Tạm thời thích ứng, Lý Dật rất nhanh cảm nhận được những người khác tồn tại.

- Đảo tiên, có lầm hay không, người sẽ không đem chúng ta truyện tổng đến lòng đất chứ. Nơi này, cũng không giống thần chi lĩnh vực vậy.

Lục chỉ đảo tiên cách Lý Dật không xa, tuy nhìn không tới nét mặt của hắn, nhưng có thể cảm giác hắn đang bất an.

- Ta làm sao biết, ai bảo người lại mang long xà, nếu thất bại, cũng là trách nhiệm của người, còn không biết xấu hổ trách cứ bốn tiên.

- Tốt lắm, các người đều đừng cãi được không, trước biết rõ ràng tình cảnh của chúng ta như thế nào đã.

Tiểu Tuyết nói.

Ti.

Một đạo hỏa diễm xuất hiện ở trên ngón tay Lý Dật, xé toang màn đêm, sau đó hiện ra một cái không gian. Cái không gian này lịch sử đã lâu đời, cũng như nhà cũ của lục chỉ đảo tiên là, khắp nơi đầy bụi bặm. Nhưng bất đồng chính là, ở trong này so với nhà cũ đảo tiên lớn hơn rất nhiều, bốn vách tường bằng đá ẩm ướt, thỉnh thoảng có thể nghe được tiếng "Tí tách, tí tách" giọt nước rơi xuống nền đá.

Tiếng tí tách rơi xuống, tại nơi này đưa tay không thấy được năm ngón tay, nghe được vô cùng quỷ dị.

Đấu khí hỏa diễm sáng lên, mọi người tâm tình mới thoáng yên ổn, Lý Dật thu lại tiên châu, lục chỉ đảo tiên thì đi căn phía sau, sau đó mọi người tiếp tục dò đường mà đi. Trải qua một phen thăm dò, mọi người không có phát hiện ra cái gì hung hiểm, không có gì bất ngờ xảy ra, trong này liên hệ giữa nhà cũ đảo tiên có cùng loại truyền tống trận với nơi này, nhưng không biết là cố ý hay vô tình, bị chôn sâu ở dưới nền đất.

Chỗ truyền tống trận bị chôn vùi, cũng rất là sâu, bởi vì với thực lực của Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên cũng không cách nào dò xét được tình huống bên ngoài.

- Chúng ta trước nghĩ cách đi ra ngoài rồi tính.

Lý Dật đề nghị nói.

- Đừng vội.

Lục chỉ đảo tiên khoát khoát tay, ý bảo mọi người ngồi xuống, sau đó mới chậm rãi nói:

- Thần chi lĩnh vực không thể so với địa phương tầm thường khác được, nghe nói trong này nếu không có Đấu Hoàng cấp bậc, căn bản là không tính là tu luyện đấu khí cường giả. Lời này tuy có chút khoa trương, nhưng chúng ta cũng không thể chủ quan, nếu không chỉ sợ khó tránh khỏi lâm vào trong nguy cơ.

- Nơi này có phải thần chi lĩnh vực hay không còn rất khó nói. Ha ha.

Tiểu Tuyết vẫn một bộ không có tin biểu lộ, cười đến rũ rượi cả người.

- Đảo tiên nói có lý, là ta quá liều lĩnh, lỗ mãng, bất kể là không phải thần chi đại lục, cẩn thận một chút cũng không có sai.

Lý Dật trầm tư nói:

- Cái chỗ này, là chỗ bí mật, không bằng như vậy, Tiểu Tuyết người cùng Tà Tạt ở đây, chiếu cố tốt Lý na cùng sư muội đảo tiên, ta cùng đảo tiên đi ra ngoài trước xem xét rồi nói sau.

Có thể cùng Tà Tạt một chỗ, Tiểu Tuyết tự nhiên là cầu còn không được, sáng khoái đáp ứng nói:

- Có ta cùng Tà Tạt, các người an tâm thoải mái đi thôi.

Thương lượng thỏa đáng xong, Lý Dật áp vào thạch bích, trong lòng bàn tay toát ra hỏa diễm. Thạch bích này chỉ xây bằng một loại đá bình thường, cũng không cái gì cổ quái, bị hỏa soi sáng rất nhanh hiện ra một cái động lớn. Một đường đi tới, không đến một giờ, đã hiện ra một cái thông đạo.

Khó trách tiếng động bên ngoài cũng không lộ ra, thì ra cái thạch bích này sâu hơn trăm mét như vậy.

- Thối tiểu tử, người nghỉ ngơi một chút, để cho ta.

Bên ngoài không biết tình huống như thế nào, làm hai người đều không thể không chú ý, thừa dịp lục chỉ đảo tiên đi trước mở đường, Lý Dật liền khoanh chân ngồi xuống, cố gắng khôi phục dấu khí. Cứ như thế thay phiên mấy lần, thông đạo đã dài đến vài trăm mét, liền phía dưới truyện tổng trận đều cơ hồ không thể nhận ra, tất cả đều bình thường.

- Nơi đây không phải đã đến mười tám tầng Địa ngục chứ.

Lý Dật trong nội tâm nói thầm, cũng không có nhiều biện pháp, đi nhanh hơn.

Bỗng nhiên, cảm giác phía trước áp lực nhẹ hẫng đi, ngọn lửa cháy lên mấy mét. Chỉ nghe rầm một tiếng vang lớn, trên mặt sụp đổ xuống một đồng đá vụn, khiến cho hai người thân đầy bụi đất.

Ánh sáng sáng ngời lập tức chiếu xuống.

- Thối tiểu tử, người không thể cẩn thận một chút sao?

Lục chỉ đảo tiên ở phía sau nhẹ giọng trách cứ.

- Ta sao biết được đã ra ngoài như vậy.

Ra ngoài thông đạo, Lý Dật cũng không do dự, thân hình vừa động, liền xông lên.

Khá lắm, vừa mới đi ra, Lý Dật trong nội tâm liền quát to một tiếng.

- Thoát rồi.

Chỉ thấy, trong lúc này động tĩnh đã sớm kinh động một đám người, rất nhanh chóng hướng nơi này chạy tới, xem tốc độ, thực lực cũng không thấp.

- Mau ra khỏi động khẩu.

Lục chỉ đảo tiên biết là không đúng, vội vàng phân phó Lý Dật.

Lý Dật giật mình một cái, cũng kịp phản ứng, cùng lục chỉ đảo tiên dừng lại, đấu khí oanh loạn, cái động khẩu xếp thành một cái núi nhỏ bao quanh. Cách làm này mặc dù có điểm giấu đầu lòi đuôi, nhưng ngoại trừ làm như vậy, tựa hồ cũng không có biện pháp xử lý tốt hơn.

- Người nào, lớn mật.

Đám cường giả kia chạy vội tới gần hơn mười thước, nhưng không có tiến vào, mà là nghiêm nghị hô lớn nói. Người nói chuyện là một thiếu niên mi thanh mục tú, cùng tuổi Lý Dật tương tự, lớn lên cũng có chút tuấn tú. Nhưng giờ phút này vẻ mặt vừa kinh vừa giận vừa nghi hoặc, khiến cho hắn thoạt nhìn có chút dữ tợn.

Cái này ngôn ngữ cùng Đấu Thần đại lục cũng không khác biệt gì, chẳng lẽ, nơi này thật sự là Đấu Thần đại lục mà không phải thần chi lĩnh vực sao? Nhưng xem cách ăn mặc của đám cường giả này, Lý Dật thật sự nghĩ không ra tập tục của cái đế quốc nào.

- Chư vị không cần khẩn trương, hai thầy trò chúng ta chẳng qua là ngẫu nhiên xông lâm vào bảo địa, bởi vì đã xảy ra tranh cãi mà chạy đến đây.

Lục chỉ đảo tiên chấp tay, biểu lộ vô hại.

- Dọc đường? Thật lớn mật, dọc đường đến qua gác cổng tông ta, còn đánh nhau. Đi, theo ta gặp sư tôn.

Lần này Lục chỉ đảo tiên cảm thấy khổ rồi, thật sự là gặp quỷ, làm sao lại bị truyền tống đến tông môn cấm địa như vậy?

Miễn cưỡng cố nặn ra vẻ tươi cười, lục chỉ đảo tiên xin lỗi nói:

- Cái này... thầy trò hai người ta thật sự không biết nơi này là cấm địa quý phái, mong rằng xem chúng ta vô tình xông lăm, tạm thời bỏ qua cho chúng ta.

- Nói nghe nhẹ nhàng, các người là đã nhân trong núi sao, cấm địa Thiên Khu tông ta tại thần chi lĩnh vực, chính là ba tuổi cũng biết, các người rõ ràng không biết?

Quý mới biết được cái gì Thiên Khu tông.

- Ta thầy trò xác thực không biết...

- Có biết hay không, theo chúng ta gặp tông chủ đại nhân rồi nói, thức thời chịu trói đi.

Một tên đệ tử thấy hai người mềm yếu, càng thêm kiêu ngạo, cao giọng nói lên.

Nếu là cấm địa... Lý Dật đột nhiên mở miệng trả lời:

- Muốn bắt chúng ta, các người lên đi.

Đám Thiên Khu tông đệ tử kia cảm thấy tức cười, quy củ cấm địa bọn họ đương nhiên biết rõ, nhưng cũng không thể trơ mắt nhìn ngoại nhân đứng ở cấm địa kiêu ngạo được. Hai tên Thiên Khu tông đệ tử quay đầu lại báo tin, những người khác thì giám thị lấy Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên.

Nếu như không phải sợ bọn họ thấy cái núi nhỏ mà hoài nghi, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên chỉ sợ sớm đã bay lên không mà đi. Nhưng hiện tại, nếu như cứ như vậy chạy trốn, vạn nhất Thiên Khu tông phát hiện thông đạo phía dưới thì thảm rồi. Cho nên ngoại trừ cùng Thiên Khu tông đối kháng, Lý Dật cũng nghĩ không ra cái biện pháp gì tốt.

- Lão quý, nghe nói qua Thiên Khu tông sao?

- Không biết. Bất quá bốn tiên đối với thần chi lĩnh vực biết một chút.

Lục chỉ đảo tiên thấp giọng nói:

- Thần chi lĩnh vực cùng Đấu Thần đại lục bất đồng, không có thể lực này để quốc khổng lồ, mà là khắp nơi thể lực tông tộc khổng lồ chế địa bàn. Tiểu tông tộc chỉ có một thành trì, đại tông tộc có thể khổng lồ chế hàng trăm hàng ngàn dặm địa bàn. Bất quá, tình huống này cũng là hơn ngàn năm trước, đến như hiện tại, bốn tiên cũng không biết.

- Cái Thiên Khu tông này, thoát nhìn rất có quy mô nhỉ.

Vị trí Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên, địa thế tương đối cao, tựa hồ là trên một tòa núi lớn, bao quát xuống dưới, từ triền núi mãi cho đến chân núi, xây dựng không ít kiến trúc đồ sộ, trong kiến trúc có đình đài lầu các bố trí chằng chịt hấp dẫn, chính thể xem ra, đây là một cái lâm viên.

- Xem như thế nào thoát thân đã.

Lục chỉ đảo tiên cũng buồn bực vô cùng, người nói cái truyện tổng trận làm này sao lại ở trong cấm địa người ta?

- Tùy cơ ứng biến thôi.

Ngược lại không có làm cho Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên chờ quá lâu, hai gã Thiên Khu tông đệ tử lúc trước chạy tới báo tin liền dẫn mười mấy người, hướng cấm địa bay vút đến. Mười mấy người này, xem ra thực lực so với đám người lúc trước mạnh hơn không ít, xem ra, địa vị cũng cao hơn không ít.

Một người cầm đầu, lại là một tên mập mạp, cầm theo một thanh trường kiếm, chạy vội tới trước mặt Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên, mày rậm nháy lên, trường kiếm giơ lên, mũi kiếm trực chỉ hai người, trầm giọng quát:

- Cuồng đồ lớn mật, xâm nhập Thiên Khu tông cấm địa ta, lại còn dám kiêu ngạo như thế, lúc này cho các người chết thống khoái. Nếu không, vho các người sống không bằng chết.

- Nghe không hiểu cái này có gì khác nhau, đã đều phải chết, chúng ta làm gì còn muốn xuống... Có loại, người đi lên bắt chúng ta sao.

Lý Dật một bộ vô lại, lục chỉ đảo tiên bộ đáng thì coi việc không liên quan đến mình, dù sao đã náo loạn rồi, đấu võ mồm so với Lý Dật ai am hiểu hơn đây.

- Người cho rằng, tránh ở trong cấm địa, chúng ta không có cách nào đến sao? Buồn cười.

Buồn cười hai chữ vừa nói ra, mập mập trường kiếm trong tay rồi đột nhiên quang hóa đại phóng, đấu khí đánh ra, hướng về phía Lý Dật cuốn tới.

Lý Dật cách mập mập kia còn hơn mười thước, kiếm thế bồng bồng bồn tập, dĩ nhiên năng lượng không chút nào giảm bớt, khí thế mạnh mẽ làm cây cỏ bốn phía một mảnh cuồng loạn.

Quả nhiên là có chút thực lực, khó trách khẩu khí lớn như vậy. Xem điệu bộ này, thực lực mập mập, dựa theo đẳng cấp Đấu Thần đại lục phân chia, ít nhất là Đấu Hoàng cường giả. Đấu Hoàng cường giả công kích, đối với Lý Dật mà nói cũng không có áp lực gì, nhưng đáng sợ chính là, cái tên mập mập này địa vị tuy thoát nhìn không thấp, nhưng ở trong Thiên Khu tông, tựa hồ cũng không tính là rất cao, như vậy, hạc tâm cường giả có dạng thực lực khủng bố như thế nào.

Đấu khí đánh úp lại, cũng không phải do Lý Dật nghĩ ra, tay quyết về động, bởi vì không nghĩ bạo lộ thực lực của mình, Lý Dật chỉ đánh ra một đạo đấu khí đơn giản oanh kích ra ngoài, đem công kích của đối phương đánh tan trong vô hình.

- Khó trách kiêu ngạo như vậy, coi như có chút thực lực. Tiểu tử, hãy báo tính danh, Thiên Khu tông không giết Vô Danh tiểu bối.

Lý Dật không có trả lời, mà là nhìn qua lục chỉ đảo tiên, cười khổ nói:

- Hiện tại, ta đã tin chúng ta đến thần chi lĩnh vực.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thực Lực Của Trưởng Lão

Q.6 - Chương 471: Thực Lực Của Trưởng Lão

Nhưng, Lý Dật cảm thấy mình bất lực trước khốn cảnh này.

- Đi thôi, tiểu tử, chúng ta đi gặp tông chủ Thiên Khu tông.

Lục chỉ đảo tiên đứng lên nhìn Lý Dật nói.

Lý Dật cảm giác yết hầu nghẹn lại, lúc này tự nhiên chọc phải phiền toái lớn như vậy, còn muốn đi gặp vị tông chủ sao. Tại Đấu Thần đại lục, tông chủ gia chủ, Lý Dật hoàn toàn không để vào mắt, nhưng ở thần chi lĩnh vực này, cũng có thể là cấp bậc Đấu Thần, tùy tiện một vị tông chủ, cũng là nguy hiểm lớn.

Xem ra, tính cách Lục chỉ đảo tiên, so với chính mình càng quyết liệt hơn.

- Đảo tiên, đây là quyết định sao?

- Nếu người không có biện pháp xử lý tốt hơn, thì cứ làm như vậy. Nếu Thiên Khu tông chủ nói chuyện tốt thì thôi, không tốt, chúng ta đại náo một trận, sau đó hai chúng ta muốn trốn ra ngoài, bằng không...

Liếc qua ngọn núi nhỏ che kín lối vào, ý tứ lục chỉ đảo tiên đã rất rõ ràng.

- Chúng ta đến nói trước, nếu không động thủ, với thực lực của hai ta, đem mọi người bỏ đi cũng thoải mái.

- Đương nhiên là người yểm hộ bốn tiên, thực lực ta so với người mạnh hơn, lúc đó mới có thể mang các nàng đi tìm thần y.

- Nhưng ta so với người tuổi trẻ hơn, người thì không thể có phong cách, nhân sinh tốt đẹp chính là ta còn chưa có hưởng thụ đủ rồi.

- Hai người các người, rốt cuộc có đi hay không, hiện tại các người đầu hàng, sư huynh đệ chúng ta có thể giúp các người làm chứng, để cho tông chủ xử lý nhẹ hơn.

Tựa hồ là có chút kiêng kỵ thực lực Lý Dật, mập mạp ngữ khí khiêm tốn hơn không ít.

- Hoàng đế không vội, thái giám chết bầm.

Lý Dật lẩm bẩm, cùng lục chỉ đảo tiên chậm rãi đi ra khỏi vùng cấm địa.

Thẳng đến chỗ cách cấm địa hơn trăm thước, Lý Dật mới phát hiện một tòa núi hùng vĩ, dưới đỉnh núi có hai chữ lớn: Cấm địa.

Chỉ cần không phải là người người mù, đều có khả năng nhìn thấu hai cái chữ to này. Vấn đề là bọn họ không phải là xông tới, mà là từ bên trong đi ra, việc oan uổng này, ở đây cũng không ai biết.

Hai bên là đệ tử Thiên Khu tông áp giải, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên bị đưa đến một chỗ sân rộng giống như là luyện võ trường. Sân rộng gần bằng hai cái sân bóng rổ, ở đây có không ít đệ tử Thiên Khu tông đang tập luyện, nhưng Lý Dật nhìn thoáng qua, biết những đệ tử này chỉ là tu luyện giả tương đối thấp cấp. Nghe nói bắt được người tự tiện xông vào cấm địa, những đệ tử kia đều chạy đến xem.

- Hai người các người, thành thật sống ở chỗ này, chờ ta đi thông báo cho trưởng lão.

Xem ra, mập mạp cho rằng bọn họ còn chưa đủ tư cách nhìn thấy tông chủ.

Lý Dật thấy đám đệ tử ăn mặc quái dị, những đệ tử nhìn bọn hắn cũng cảm thấy ngạc nhiên, vây quanh chỉ trở, giống như đùa giỡn hầu tử vậy.

Cái tình huống này làm lục chỉ đảo tiên không khỏi chau mày, có một bộ muốn nổi giận vậy.

- Uy, hai người các người từ đâu chạy tới. Thiên Khu tông cấm địa là chỗ trung tâm của tông môn, bốn phía đều có thủ vệ nghiêm mật, hai người các người bốn sự cũng không nhỏ nhẻ.

Nếu như Lý Dật nói cho vị hiếu kỳ này, bọn họ đến từ Đấu Thần đại lục, không biết hẳn có thể hôn mê tại chỗ hay không.

- Huynh đệ, nghe chuyện này.

Lý Dật không có trả lời vấn đề của hắn, mà là hỏi ngược lại:

- Dựa theo quy củ Thiên Khu tông các người, tự tiện xông vào... Ách, chính xác ra lầm xông, lầm xông cấm địa sẽ phải chịu cái dạng trừng phạt gì?

- Nếu như là bốn tông đệ tử biết rõ rồi mà còn cố vi phạm mà nói, đó đương nhiên là xử bắn. Bất quá các người là ngoại nhân, nếu thật là lầm xông, không có mưu đồ gì. thì xem tâm tình tông chủ đại nhân.

Tên đệ tử hiếu kỳ này biết nhưng không nói hết.

- Tâm tình tốt thì như thế nào? Không tốt thì thế nào?

- Tâm tình tốt thì phế đi tu vi của các người, đuổi ra khỏi tông môn. Tâm tình không tốt, các người phải chết ở Thiên Khu tông rồi.

Nghe xong, đáng tiếc nội dung lại rất là không tốt, ngay cả lục chỉ đảo tiên nghe phương thức trừng phạt như vậy, khóe mắt không khỏi nhảy dựng lên.

- Vậy cũng không nhất định, ta nhớ được thời điểm mới vừa vào tông môn, không phải có hai cường giả cũng xông qua cấm địa, về sau bọn họ đánh bại Tư Mã hộ pháp, kết quả tông chủ tuân thủ hứa hẹn buông tha bọn họ.

- Vấn đề này ta cũng nhớ rõ, nhưng hai người kia cũng không phải là ngoại nhân, mà là hai cái đại đệ tử Thiên Quyền tông, tông chủ cũng phải cho chút mặt mũi.

Có vài tên đệ tử Thiên Khu tông bàn tán lại chuyện cũ, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên nghe tại một bên. Nếu đã có tiền lệ rồi, Lý Dật thoáng thở ra nhẹ nhàng.

Mười phút sau, mập mạp mới dẫn đến một vị Thiên Khu tông trưởng lão. Vị trưởng lão này càng béo, tướng mạo giống Phật Di Lặc kiếp trước Lý Dật nhìn thấy vậy. Mập mạp này trầm ổn đánh giá Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên, vẻ mặt bình tĩnh vô cùng.

- Hai vị, mời thông báo tính danh tông phái.

- Tại hạ Lý Dật, không tông không phái, cùng sư tôn ta đồng dạng, đều là nhàn vân dã hạc, phiêu bạt bốn biển là nhà. Hôm nay lâm xông quý tông cấm địa, thật sự là có lỗi.

Lý Dật khách khí hồi đáp.

- Ngô, không tông không phái, chỉ sợ không có đơn giản như vậy. Xem ra, người có chủ ý Thiên Khu tông cấm địa, thật đúng là không ít. Các người đã không chịu nói, thì cũng đành ủy khuất nhị vị.

- Người muốn làm gì?

- Thiên Phàm, trước phế bỏ đấu khí tu vi của bọn hăn.

Mập mạp trưởng lão nói ra nhẹ nhàng, như phân phó tiểu mập mạp đi giết con gà bình thường vậy.

Tên Thiên Phàm mập mạp tuân lệnh, thân thể đấu khí sôi trào.

Mắt thấy muốn động thủ, những đệ tử liền lập tức thối lui. Tạo thành một cái vòng tròn, bởi vì bọn họ cũng nhìn ra được, Lý Dật cùng lục chỉ đảo

tiên tướng mạo không tầm thường, cũng không chịu cam tâm bó tay chịu trói.

- Trước phế hãn đã.

Lý Dật nhìn lục chỉ đảo tiên nói, thân hình lóe lên, trốn ra sau lưng đảo tiên.

- Hừ, ai trước ai sau đều như nhau.

Mập mạp Thiên Phàm hừ lạnh, đấu khí vận chuyển tới cực hạn, thân hình bỗng nhiên vừa động, nhưng không có nghe theo ý tứ Lý Dật, đấu khí lượn lờ ở trên năm đầu ngón tay giang rộng ra, chụp vào đan điền khí hải Lý Dật.

Ra tay thật đúng là ngoan độc, một lần muốn phế đan điền khí hải của mình. Với cường giả đan điền khí hải, đó là tu luyện mấu chốt, cơ hồ là bản năng, Lý Dật nghiêng người, tránh đi năm ngón tay, đồng thời một chưởng hướng về xương sườn Thiên Phàm đánh tới.

Phanh.

Thấy Lý Dật đánh thọc xương sườn, Thiên Phàm lập tức kêu thảm một tiếng, té ngã về phía sau. Lý Dật không muốn chọc giận Thiên Khu tông, ra tay cũng không ngoan độc, đã đem Thiên Phàm đánh ngã, nhưng đối với hãn không tạo thành thương tổn.

Nhưng trong một cái chớp mắt, cũng chỉ là một chiêu, Lý Dật liền đánh bại một tên Đấu Hoàng cường giả, những tên tông môn đệ tử đều phát ra một mảnh thanh âm sợ hãi, nếu không phải Lý Dật là địch nhân, chỉ sợ không ít đệ tử đều vỗ tay rồi.

- chà, thực lực như vậy còn nói mình không môn không phái. Nói mau, các người xâm nhập Thiên Khu tông cấm địa ta, rốt cuộc là người nào sai sử?

Mập mạp trưởng lão bất động thanh sắc, ôn hoà nói.

Thấy vậy, Lý Dật trả lời:

- Ta tại sao phải nói cho người biết?

- Chà, vậy bản trưởng lão tự mình giáo huấn người một chút.

Mập mập trưởng lão chậm rãi cởi áo bào ra, giao cho một người bên cạnh, sau đó tiến về phía trước một bước, mặt không biểu tình nói:

- Các người, ai tới trước? Hay là cùng tiến lên.

Phong độ này có vài phần khí thế cường giả. Chỉ là khẩu khí cũng thật sự quá cuồng ngạo, làm cho lục chỉ đảo tiên cũng không nhịn được nữa.

- Hai đánh một, thắng người cũng sẽ không phục, trận này do bốn tiên đến lãnh giáo người một chút.

Lục chỉ đảo tiên nguyên vốn là thế ngoại cao nhân thoát tục, vô luận tại Đấu Thần đại lục, hay là tại thần chi lĩnh vực, đều làm cho người ta một loại áp lực vô hình. Mập mập trưởng lão thật cũng không có ý tứ khinh thị, lúc này ngưng trọng đáp lại một chữ:

- Hảo.

- Chờ một chút.

Lý Dật vội vàng chen miệng nói:

- Cũng không thể cứ thế mà đánh nhau, nếu chúng ta thắng, cho chúng ta rời khỏi Thiên Khu tông, không truy cứu việc chúng ta làm xông cấm địa chứ.

Tên trưởng lão suy nghĩ một chút, nhưng ở trước mặt chúng đệ tử Thiên Khu tông, nếu như nói ra mà làm không được, hiển nhiên là tổn hại đến uy vọng trưởng lão, hơn nữa cũng là một loại không tự tin. Cho nên mập mập trưởng lão suy nghĩ một chút sau, sáng khoái hồi đáp:

- Nếu như thắng, tự nhiên tha các người rời khỏi Thiên Khu tông. Nhưng, nếu là nhà các người thất bại, vậy phải thành thật khai ra ai phái các người tới, được không?

- Hảo, một lời đã định.

Lý Dật thay mặt lục chỉ đảo tiên quyết định. Dù sao lục chỉ đảo tiên thua, sự tình cũng sẽ không tệ hơn,

Lúc này luyện võ trường các đệ tử mở ra không gian càng lớn, cơ hồ đem cả sân bãi. Lục chỉ đảo tiên cùng mập mạp trưởng lão đứng ở giữa, đều xem kỹ thực lực của đối phương. Cường giả giằng co, đấu khí vận hành cũng không cách nào che dấu, Lý Dật nhìn thấy, không khỏi âm thầm kinh hãi.

Thiên Khu tông mập mạp, rõ ràng là có thực lực Đấu Thánh cường giả, một tông môn trưởng lão, theo địa vị mà nói, tại thần chi lĩnh vực tối đa cũng là nhân vật trung tầng, hoàn toàn không phải nhất lưu cường giả, lại có thực lực như thế. Tại Đấu Thần đại lục, trưởng lão một phương thế lực, như ở vạn triều Lý gia cũng bất quá Đấu Sư cảnh giới, còn thế lực lớn hơn một chút, là Đấu Hoàng trưởng lão cũng đáng giá kiêu ngạo rồi.

Lúc này hai người đã động thủ, đấu khí đấu kỹ đều thi triển ra, nhưng lại ở cục diện lực lượng ngang nhau. Nhìn ra được, hai người lần đầu giao thủ, cũng biết thực lực đối phương không tầm thường, đều có vài phần giữ lại, không có dùng hết toàn lực.

Đám Thiên Khu tông đệ tử đang xem cuộc chiến, một đám này đều dụng tâm quan sát, trên mặt cũng không có vẻ kinh hoàng. Cuộc chiến Đấu Thánh cấp bậc cường giả, tại Đấu Thần đại lục cũng được là quyết đấu đỉnh phong, đối với những người đứng xem đều là lịch lãm khó có được, nhưng ở nơi này, tựa hồ cũng không tính là hiếm gặp.

Lý Dật càng nhìn càng kinh hãi, xem ra, tại thần chi lĩnh vực cường giả như rừng thật đúng là sự thật.

- Ba ba ba.

Một cái không gian liên tục vắn vẹo, lực chỉ đảo tiên cùng Thiên Khu tông trưởng lão so đấu đấu khí pháp tắc. Đến lúc này, hai người đã tiến vào trạng thái liều mạng.

Lực chỉ đảo tiên thực lực Lý Dật rõ ràng nhất, cho nên đại bộ phận tập trung vào trên người Thiên Khu tông trưởng lão, vị này là Đấu Thánh trưởng lão, tựa hồ chỉ tu luyện hỏa hệ đấu khí, công cũng là hỏa, phòng ngự cũng là hỏa, mà ngay cả đấu khí pháp tắc là lộ ra nhiệt độ cực nóng. Mà ở Đấu Thần đại lục, có thể đạt tới Đấu Thánh cảnh giới tu luyện đều là hạng người thiên phú bất phàm, bình thường tu luyện vài hệ đấu khí, lực chỉ đảo tiên tu luyện chính là băng, lôi, phong, thổ bốn hệ đấu khí.

Tiến vào đấu khí pháp tắc đối kháng, trên trận tình thế bỗng nhiên hiểm ác, lực lượng pháp tắc làm không gian không ngừng vắn vẹo, thôn phệ lẫn nhau, năng lượng cự đại xoay tròn làm cả luyện võ trường cuồng phong tàn sát bừa bãi, thiên địa nguyên khí cấp tốc khởi động... Ở thần chi lĩnh vực này thiên địa nguyên khí, rất là nồng đậm? Không biết là Thiên Khu tông cố ý lựa chọn nơi có thiên địa nguyên khí nồng đậm làm chỗ khai tông lập phái hay không, hay là cả thần chi lĩnh vực đều là như thế.

Trên trận, lực chỉ đảo tiên hơi chiếm thượng phong, đấu khí pháp tắc giao chiến làm không gian không ngừng tới gần Thiên Khu tông trưởng lão, nếu bị cái không gian thôn phệ, Thiên Khu tông trưởng lão nhất định thất bại, kết cục là phần thân toái cốt.

- Đều dừng tay.

Bỗng nhiên một cái thanh âm uy nghiêm vang lên

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giam Lông

Q.6 - Chương 472: Giam Lòng

Theo cái giọng uy nghiêm kia vang lên, một cỗ không gian chi lực vặn vẹo hướng đấu khí pháp tắc giao của lục chỉ đảo tiên cùng Thiên Khu tông trưởng lão âm âm nổ vang, năng lượng hai cỗ đấu khí pháp tắc từ đó bị ngăn ra. Sau đó một người có cái dáng vẻ uy nghiêm hiện thân, đứng ở giữa hai người.

Hơi đánh giá qua, Lý Dật liền có thể đoán được địa vị người này bất phàm, vẻ thượng vị giả nghiêm tuyệt đối này có thói quen ra lệnh. Trên người lão giả này mờ mờ ảo ảo khí tức cường giả.

- Tông chủ.

Nhìn thấy trưởng giả hiện thân, ngày đó trụ cột tông trưởng lão lập tức cung kính thi lễ một cái, không hề nói nhiều.

Chỉ thấy Thiên Khu tông tông chủ lạnh lùng đánh giá lục chỉ đảo tiên, sau đó khách khí hỏi:

- Các hạ rốt cuộc có lai lịch gì, vì sao xông vào cấm địa, khiêu khích Thiên Khu tông trưởng lão?

- Tông chủ các hạ, ta lầm xông vào cấm địa chứ thật sự không phải cố ý, về phần nói khiêu khích Thiên Khu tông trưởng lão, đây càng không thể. Chỉ vì lời trưởng lão nói, nếu có thể đả bại hãn, hãn không truy cứu việc ta lầm xông vào cấm địa, lúc này mới lãnh giáo hãn. Tông chủ các hạ, mời người tạm thời né tránh, trận thi đấu còn chưa phân ra thắng bại.

Thấy lục chỉ đảo tiên thực lực không tầm thường, ần nói như vậy, tông chủ cũng sáng khoái:

- La trưởng lão đã thua, không cần so đấu nữa. Các hạ có thực lực như vậy, cũng là người có danh tiếng, vì sao thủy chung không chịu lộ ra danh tính, điều này cũng chẳng trách chúng đệ sinh lòng hiểm nghi.

Lục chỉ đảo tiên thấy tông chủ dễ nói chuyện, cũng không phải là người ngang ngược, do dự một chút, nói:

- Ta muốn nói chuyện riêng với tông chủ các hạ.

Dù sao đều là người lão luyện thành thục, Thiên Khu tông tông chủ khoát tay:

- Mời.

Đi trước dẫn đường, dẫn lục chỉ đảo tiên cùng Lý Dật đi về hướng một gian tiểu các bên cạnh luyện võ trường. Tông chủ cho người dâng trà, lúc này mới bố trí đấu khí phong ấn, chậm rãi nói:

- Hai vị mời nói.

Lục chỉ đảo tiên nói:

- Tông chủ các hạ, thầy trò ta... Ách, kỳ thật, ta cùng với vị tiểu hữu này cũng không phải là thầy trò, chỉ là anh em kết nghĩa, hai ta lại không phải là người của thần chi lĩnh vực, mà là đến từ Đấu Thần đại lục.

Nói ra một câu, làm cho tông chủ biến sắc, lộ ra thần sắc không thể tin được, ngây sau nửa ngày, mới nói:

- Thì ra là thế?

- Chuyện cụ thể như thế nào, vị tiểu hữu cùng tông chủ các hạ nói chuyện, hẳn nhanh mồm nhanh miệng lắm.

Lục chỉ đảo tiên bản tính thanh cao, giải thích dong dài tự nhiên là không nguyện làm.

Lý Dật mỉm cười, nhân tiện nói:

- Tông chủ đại nhân, cái này cũng không có gì cần giấu diếm. Tại hạ Lý Dật, người thiên phong đế quốc Đấu Thần đại lục, vị này... Ách, tên là Đảo tiên.

- Nói nhảm, là người đương nhiên đều có tên, bốn tiên họ Tả tên Kỳ Dương.

- Các hạ họ Tả?

Thiên Khu tông tông chủ sắc mặt biến thành hơi run sợ, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, nhưng rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh. Nhưng cái biến hóa rất nhỏ này, cũng không có tránh được con mắt Lý Dật, tựa hồ, có cái gì ẩn dấu trong đó.

- Có cái gì kỳ quái, bốn tiên không thể là họ Tả sao?

Lý Dật tiếp lời nói:

- Tông chủ các hạ không cần chú ý, vị lão quỷ này tính tình có điểm quái dị, yêu mến một người mà ở tại đảo đơn độc ba mươi năm, cho nên được xưng đảo tiên, người cũng có thể gọi hắn là đảo tiên.

- Đấu Thần đại lục tới hai vị cường giả các hạ, bốn tông muốn biết, các người tại sao lại xuất hiện ở cấm địa Thiên Khu tông?

- Vấn đề này, chúng ta đã nói qua vô số lần, lắm xông vào. Chúng ta cùng Thiên Khu tông không ân oán, tuyệt đối không có ác ý gì. Tông chủ các hạ cũng đã thừa nhận đảo tiên thăng trưởng lão quý tông, như vậy kính xin tông chủ các hạ dựa theo nghị định, không truy cứu nữa.

- Thiên Khu tông từ trước đến nay nhất ngôn cửu đỉnh, tuy La trưởng lão cũng không thể đại biểu Thiên Khu tông, nhưng coi như là thành viên trung tâm Thiên Khu tông, các người lắm xông cấm địa bốn tông không truy cứu nữa. Bất quá...

- Bất quá cái gì?

Vừa mới buông câu lại nói luôn.

- Bất quá thân phận nhị vị, bốn tông còn cần xác nhận lại. Nhị vị chỉ sợ không biết, bốn tông gần đây địch nhân vây hãm, cũng không yên ổn.

Thiên Khu tông tông chủ lời nói phong phú, ý tứ tự nhiên là hoài nghi thân phận Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên. Hoài nghi hai người do thể lực đối địch phái tới, cố ý xâm nhập cấm địa. Lúc này tựa hồ là muốn giam lỏng hai người. Về phần lời nói này cung cấp cho Lý Dật một ít tin tức, địa phương có người thì có tranh đấu, xem ra hôm nay Thiên Khu tông thực lực không nhỏ, nhưng cũng không thể tránh không cuốn vào các thế lực tri tranh.

- Tông chủ các hạ nói ra tại hạ cũng có thể hiểu được, bất quá, các hạ muốn lưu chúng ta lại, cũng phải cho kỳ hạn chứ.

- Ừ, cái này tự nhiên, trong vòng 3 ngày, bốn tông tự nhiên điều tra rõ ràng, đến lúc đó nhị vị muốn ở lại làm khách hay là nguyện cao chạy xa bay, bốn tông tuyệt không ngăn trở.

Thiên Khu tông tông chủ dừng một chút, lại hỏi:

- Bất quá bốn tông có nghi hoặc, mong rằng nhị vị nói rõ.

- Mời hỏi.

Lý Dật cũng đại khái đoán được Thiên Khu tông tông chủ muốn hỏi cái gì.

- Đấu Thần đại lục cùng ta thần chi lĩnh vực cách xa đâu chỉ vạn dặm, hai người từ vạn dặm đi vào thần chi lĩnh vực, chắc hẳn không phải là đến chơi đùa chứ?

Quả nhiên là vấn đề này, sớm có chuẩn bị Lý Dật ha ha cười:

- Tông chủ các hạ thực nói giỡn, chúng ta đương nhiên không phải đến chơi đùa, không dối gạt các hạ, chúng ta đi thần chi lĩnh vực, xác thực là có chuyện trọng yếu muốn làm. Bất quá chuyện này, tại hạ đảm bảo, tuyệt đối cùng Thiên Khu tông không có nửa phần quan hệ.

Không ngờ truyền tống đến cấm địa, hiện tại Lý Dật tự hỏi, chỉ sợ cũng không phải ngẫu nhiên. Thiên Khu tông tại sao phải phong ngọn núi kia làm cấm địa, có phải là cùng truyền tống trận có quan hệ? Nếu như quả thật như thế, hiển nhiên Thiên Khu tông không muốn người khác biết rõ cái truyền tống trận này. Cho nên Lý Dật đánh chết cũng không nói ra ý đồ chân thật của mình.

Đạo lý đối nhân xử thế hành sự tùy theo hoàn cảnh, lúc chỉ đạo tiên tự nhận không có nhảy bén bằng Lý Dật, cho nên thấy Lý Dật không để lộ ra ý đồ chân thật, cũng không có lắm miệng chen vào.

- Không thể nói sao?

Tuy là hỏi, nhưng Thiên Khu tông tông chủ nhìn Lý Dật ánh mắt lại có vài phần uy hiếp.

Lý Dật trên mặt lập tức hiện ra vẻ làm khó, sau nửa ngày mới nói:

- Nếu tông chủ các hạ nghĩ như vậy, tại hạ nói ra cũng không sao. Kỳ thật chúng ta đi thần chi lĩnh vực, là vì chữa bệnh. Nửa năm trước, tại hạ bởi vì cường chế đột phá đem đấu khí tu vi tăng lên tới Đấu Thánh cường giả, nhưng từ đó về sau vô luận cố gắng tu luyện như thế nào, liền không thể tiến thêm một tấc nào nữa. Nghe nói thần chi lĩnh vực có một vị thần y, có thể chữa được thiên hạ bất luận cái gì nghi nan tạp chứng, bởi vậy không ngại xa vạn dặm bôn ba đến đây cầu trị bệnh.

Đây chỉ là lấy chuyện La Tuyết Phong năm đó nói qua loa, đối với một người tu luyện đấu khí mà nói, không cách nào tu luyện có ý nghĩa là con đường cường giả gián đoạn, cho nên Lý Dật giải thích cũng coi như là hợp tình hợp lý. Thiên Khu tông tông chủ nhẹ gật đầu, tựa hồ có vài phần tin tưởng.

- Các người muốn tìm thần y, chắc hẳn chính là Thiên Vân Tử rồi, hẳn chẳng những là thần y, hơn nữa còn là cường giả. Đáng tiếc người này

hành tung vô định, tính tình quái đản, các người muốn tìm hãn, chỉ sợ không phải dễ dàng như vậy.

- Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên, nếu là vô duyên với Thiên Vân Tử lão nhân gia, đó cũng là tại hạ phúc thiện.

- Được rồi, nhị vị ở lại Thiên Khu tông, đợi bốn tông điều tra rõ ràng tự nhiên sẽ trả nhị vị một cái công đạo.

Thiên Khu tông tông chủ đứng lên, giải trừ phong ấn, gọi một đệ tử, nói:

- Hãy chăm sóc hai vị khách quý này, an bài tại Di tâm trai.

Di tâm trai lịch sự tao nhã, tất cả đồ vật đều đủ. Thiên Khu tông chăm sóc cũng thật là cẩn thận, bên ngoài Di tâm trai có đệ tử hai mươi bốn tiếng đồng hồ không gián đoạn thủ hộ.

Nhưng Thiên Khu tông cũng không có hạn chế tự do Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên, tại Thiên Khu tông, bọn họ vẫn có thể tùy ý đi đi lại lại, có vài tên đệ tử đảm nhiệm thủ hộ cùng nhiệm vụ giám thị đối đãi hai người rất là hòa thuận, cười cười nói nói cũng không câu nệ bó buộc.

Đi vào thần chi lĩnh vực ngày hôm sau, Lý Dật ở trong phòng đã sớm cảm thấy phiền muộn, liền nhìn đảo tiên đạo:

- Đi ra ngoài nhìn Thiên Khu tông thế lực rốt cuộc như thế nào.

Đảo tiên hào hứng không lớn, nói:

- Loại sự tình này do tiểu tử người đi làm, bốn tiên uống rượu quan trọng hơn.

Lý Dật đành phải rủ hai tên đệ tử Thiên Khu tông làm bạn đi dạo khắp nơi, ở đây tông môn chiếm cứ một mảnh dãy núi, dựng lên tông môn, ở dưới chân có một cái chợ phồn hoa. Thấy vậy Lý Dật muốn tới chợ dạo chơi, hai gã Thiên Khu tông đệ tử mặt lộ vẻ khó xử, nói:

- Các hạ chớ làm khó huynh đệ chúng ta, tông chủ mệnh lệnh chỉ cần nhị vị không ra khỏi Thiên Khu tông, hết thảy tùy ý.

Lý Dật cũng không làm hai người khó xử, hướng chợ nhìn quanh vài lần, sau đó trở về.

Cũng không đi xa, lại nghe bên ngoài cửa chính Thiên Khu tông một mảnh thanh âm ồn ào, vài chiếc xe ngựa lao đến, làm người người qua đường cuống quýt né tránh, đụng ngã lẫn mấy người. Lái xe vẫn hồn nhiên trực tiếp xông vào cửa chính Thiên Khu tông.

Tình huống dị thường này lập tức dẫn đến một đám Thiên Khu tông đệ tử, chế phục xe ngựa lại. Lúc này thấy trên mã xa có một tên đệ tử người đầy máu, nói:

- Mau đỡ ta đi gặp tông chủ đại nhân, có chuyện lớn xảy ra.

Một ít đệ tử nhận ra người này, vội vàng ba chân bốn cẳng đem người này tiến vào. Thấy vậy Tiểu Ba cùng Lý Dật sắc mặt biến đổi.

- Huynh đệ, đây là cái tình huống gì vậy? Sao có người dám khi dễ đồng tông đệ tử các người sao.

Lý Dật hỏi dò.

- Hừ, nhất định là đám người Thiên Quyền tông kia làm.

- Thiên Quyền tông? Bọn họ cùng Thiên Khu tông các người nghe giống như là một tông môn?

- Ai cùng bọn chúng cùng một tông môn, Thiên Quyền tông đệ tử mỗi người đều âm hiểm, cùng chúng ta đối nghịch cũng không biết mấy ngàn năm, qua mấy trăm năm khó tránh bộc phát một trận chiến quy mô, xem ra loại xung đột này lại sắp xảy ra rồi.

Từ trong giọng nói của tên đệ tử này, không khó nhìn ra hẩn vẻ sầu lo.

- Chúng ta cũng đi xem, không biết vị huynh đệ kia mang tin tức gì trở về.

Đối với đề nghị này của Lý Dật, hai gã đệ tử cũng đồng ý, nguyên bản bọn họ rất quan tâm chuyện này, nhiệm vụ của bọn hắn là trông nom giám thị Lý Dật, chính mình không được rời xa Lý Dật. Bây giờ nghe Lý Dật nói như vậy, tự nhiên là mừng rỡ rồi.

Lúc này mọi người đi đến sân rộng, công dụng cái sân rộng này, không phải dùng để luyện võ, mà là dùng để Thiên Khu tông tổ chức đại hội. Hiện tại, trên quảng trường cái này, đã có không ít đệ tử chạy đến, trên mặt mỗi người đều biểu lộ vẻ mặt oán giận.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hồng Môn Yến

Q.6 - Chương 473: Hồng Môn Yến

Từ trên quảng trường, chúng đệ tử không ngừng bàn tán, Lý Dật nghe thấy cũng biết được tin tức về Thiên Khu tông cùng Thiên Quyền tông.

Thiên Khu tông cùng Thiên Quyền tông nguyên bản là cùng đồng môn, không chỉ có cái hai tông này mà còn có Thiên Cơ tông, Thiên Tuyền tông. Bởi vì tranh đoạt địa vị tông chủ, cho nên tranh đấu gay gắt dẫn đến sát phạt, rồi biến thành thù hận khắc cốt. Trăm ngàn năm qua, song phương sông chết với nhau, không có một vạn cũng có tám ngàn, huyết hải thâm cừu này đã không cách nào hóa giải.

Nhưng thực lực hai tông đều là tương đương nhau, tranh đấu trăm ngàn năm, cũng không cách nào hoàn toàn chinh phục được, địa vực hai tông liền nhau, xô sát cơ hồ là ngày càng không ngừng, tích thiếu thành đại, cứ trăm năm là bộc phát một trận xung đột lớn.

Vừa rồi có một đệ tử thân đầy máu huyết chạy tới báo tin, là do Thiên Khu tông xếp vào trong Thiên Quyền tông một cái tai mắt, chắc là tìm được một cái tin tức trọng yếu gì đó, lúc này mới liều chết trở về bẩm báo. Về phần nội dung tin tức, chúng đệ tử tuy đều suy đoán, nhưng chân tướng chỉ có Thiên Khu tông trưởng lão nhân vật mới biết được.

Ước chừng sau nửa giờ, sân rộng mới ra một trưởng lão, đứng trước đám đệ tử đang bàn tán, lúc này mới giương giọng nói:

- Thiên Khu tông chúng đệ tử nghe lệnh, chuyện hôm nay không bàn tán, lúc này lui xuống đi, tất cả mọi việc trong tông đều có tông chủ đại nhân cùng chư vị trưởng lão chủ trì, không được suy đoán lung tung.

Một câu liền đem chừng trăm vị đệ tử trên quảng trường xua tan sạch sẽ, cũng nhìn ra được Thiên Khu tông tông pháp nghiêm khắc.

Mấy ngày liền các đệ tử đều nghe không được cái tin tức gì, Lý Dật là một ngoại nhân, tự nhiên càng không thể biết. Kỳ thật, Lý Dật đã sớm lý giải về chuyện tình Thiên Khu tông, dù sao hiện tại Lý Na các nàng còn đang ở trong cấm địa, cùng Thiên Khu tông liên hệ còn dài.

Suy nghĩ miên man hướng Di tâm trai đi đến, bỗng nhiên nghe được một người nói:

- Vị này chính là Lý Dật huynh đệ lắm xông cấm địa sao.

Xoay người nhìn lại, thì ra có một trung niên nam tử cười mỉm đến gần Lý Dật, xem quần áo người này, tại trong Thiên Khu tông địa vị tựa hồ không thấp.

- Thuộc hạ xin chào Âu hộ pháp.

Nhìn thấy người này, hai gã Thiên Khu tông đệ tử đi cùng Lý Dật vội vàng hành lễ.

Hộ pháp, ít nhất coi là nhân vật trung tầng trong tông, nhưng không biết vị Âu hộ pháp này tại sao đối với chính mình sinh ra hứng thú. Hơn nữa

tựa hồ còn có thái độ lấy lòng nữa.

- Chính là tại hạ, xin hỏi Âu hộ pháp có gì chỉ giáo.

Âu hộ pháp cười mở cườì:

- Ha ha, Lý Dật các hạ nói đùa, chỉ giáo không dám, chỉ là nghe nói các hạ tuổi còn trẻ, lại có đấu khí tu vi bất phàm, có tâm kết giao mà thôi.

Trên đời không có chuyện vô duyên vô cớ yêu, bằng cảm giác, Âu hộ pháp tựa hồ không phải là một người đơn giản, càng là nhân vật phức tạp, càng không vô duyên vô cớ lấy lòng hẳn. Lý Dật bất động thanh sắc nói:

- Âu hộ pháp quá khen.

- Lý Dật các hạ ở tại Di tâm trai có quen không, nếu Thiên Khu tông chiếu cổ không chu toàn, cũng đừng khách khí, có cái gì cần nói ra là được.

- Âu hộ pháp làm tại hạ sợ hãi, tại hạ lắm xông cấm địa quý tông, chẳng những không có bị trừng phạt, còn được khai ân chiếu cổ như thế, tại hạ cảm kích còn không kịp, sao lại có thể oán hận đây.

Lý Dật ha ha cười nói.

- Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi. Âu mỗi hôm nay còn có việc, ngày khác sẽ tìm Lý Dật các trò chuyện.

Âu hộ pháp nói xong, vỗ tay vội vàng đi.

Nhìn qua bóng lưng Âu hộ pháp đi xa, Lý Dật nhìn tên đệ tử như có điều suy nghĩ nói:

- Âu hộ pháp đúng là hiếu khách.

- Ai nói không phải, Âu hộ pháp tại trong tông tính tốt vô cùng, tuổi trẻ lại đứng hàng hộ pháp, chưa bao giờ kênh kiệu sai sử người, huynh đệ

chúng ta đều phục hần.

- Ta còn nghe nói, Âu hộ pháp tương lai có khả năng kế thừa chức tông chủ nhất.

- Nói vậy, Âu hộ pháp tuy là người tốt, nhưng dù sao không phải nguyên đệ tử tông ta, Thiên Khu tông sao lại cho một ngoại nhân đảm đương chức vị tông chủ được.

- Vậy cũng không nhất định, Âu hộ pháp không phải đã sớm nhập tông sao?

- Có gia nhập cũng không phải nguyên tông.

Hai người đệ tử liền tại đó cãi cọ, Lý Dật chỉ là cười mà không nói, chậm rãi đi về phía Di tâm trai.

Trong phòng Di tâm trai, lục chỉ đảo tiên vẫn ở tại đó phẩm rượu, một bộ dáng vẻ tự đắc. Cái lão tửu quỷ này, nếu như rượu ngon cùng sư muội hần chỉ có thể lựa chọn một, hần có thể tính tự sát hay không?

Nhìn thấy Lý Dật trở về, lục chỉ đảo tiên nói:

- Tiểu tử, Thiên Khu tông tông chủ mời chúng ta dự tiệc, ngươi có ý kiến gì không?

- Dự tiệc? Tiệc gì.

- Thiên Khu tông đệ tử vừa mới đến đây, nói là tông chủ đại nhân hần chuẩn bị rượu nhạt, thiết hạ tiệc tối, mời chúng ta đi dự tiệc. Chỉ đơn giản như vậy, ngoài ra ta cũng không biết.

- Có hảo tửu uống, là mong ước của lão quỷ ngươi. Ta cảnh cáo ngươi, tông môn này cũng không giống như mặt ngoài thoát nhìn gió êm sóng lặng, chúng ta cẩn thận một chút... Bất quá đêm nay yến hội, xem ra chúng ta cũng phải đến dự, dù sao cũng là tại trên địa bàn của người ta.

Thiên Khu tông tiệc tối địa điểm thiết lập tại một gian lầu các, rượu thịt, món ăn đa dạng, dự tiệc ngoại trừ Thiên Khu tông tông chủ, cùng Lý Dật, lục chỉ đảo tiên cùng La trưởng lão ra, còn có hai trưởng lão khác, một người thì gầy âm trầm, còn người kia họ Mã, tương đối béo, nhưng gầy hơn La trưởng lão một chút.

- Nhị vị.

Thiên Khu tông tông chủ đi thẳng vào vấn đề nói:

- Bốn tông đã điều tra rõ ràng, nhị vị xác thực là lầm xông vào cấm địa, cũng không phải là có mưu đồ gì, bữa tiệc tối này, coi như là Thiên Khu tông bồi tội, kính xin nhị vị không cần phải so đo với bốn tông.

Nhanh như vậy? Thiên Khu tông làm việc hiệu suất cũng quá mức tại kinh người. Lý Dật trong lòng thầm nghĩ, từ truyền tống đến thần chi lĩnh vực, ngoại trừ Thiên Khu tông, căn bản còn chưa có tiếp xúc qua những người khác hoặc thế lực khác, hôm nay Thiên Khu tông điều tra như thế nào? Lại làm như thế nào tìm ra được kết luận? Vô số nghi vấn lập tức ở trong đầu Lý Dật, nhưng trên mặt lại bất động thanh sắc nói:

- Tông chủ các hạ khách khí, dù sao chúng ta cũng không đúng, lời này nói ra làm cho hai người ta sợ hãi.

- Ha ha, đều là người thống khoái, không cần phải nói những lời như vậy. La trưởng lão, người cũng mời nhị vị một ly, không đánh nhau thì không quen biết, vị đảo tiên các hạ này thực lực, La trưởng lão người không thể không phục được.

- Đúng như tông chủ đại nhân nói, đảo tiên các hạ, La mỗ mời người một ly.

Không khí rất nhanh hòa hợp, đảo tiên hảo tửu, đúng là tửu quý, dính môi liền ngừng lại, cũng không mê rượu.

- Lý Dật các hạ, hôm nay tận thích, ngày trước nghe được Lý Dật các hạ là từ Đấu Thần đại lục tới, cũng không biết đã có ý định gia nhập tông môn nào chưa?

Lý Dật cười, nói:

- Không dối gạt tông chủ các hạ, hai người chúng ta vừa tới thần chi lĩnh vực cũng chưa đến mười ngày, chưa quen cuộc sống nơi đây, cũng không có quen tông môn nào.

- Lý Dật các hạ có thể chưa biết, thần chi lĩnh vực có lẽ cùng Đấu Thần đại lục các ngươi có chỗ bất đồng, cường giả thường phụ thuộc vào thể lực tông môn, nếu không tại thần chi lĩnh vực nửa bước khó đi... Nhị vị cũng không có đầu nhập vào tông môn nào, không biết có ra nhập Thiên Khu tông được không?

Thì ra là ý tứ này? Lý Dật trong nội tâm thoải mái, xem ra thần chi lĩnh vực cũng không giống như Đấu Thần cường giả bay đầy trời. Hai Đấu Thánh cường giả, đã làm cho một tông chủ coi trọng như thế, muốn tự thân chiêu nạp. Đề nghị của Thiên Khu tông tông chủ, Lý Dật tự nhiên là vui vẻ tiếp nhận, nếu đến nơi đây cũng cần chỗ sống yên phận, sau đó từ từ tìm kiếm thần y, so với hắn cùng lục chỉ đảo tiên tại thần chi lĩnh vực xông loạn thì tốt hơn nhiều, mà nếu như vậy cũng có thể nghĩ cách đem Lý na các nàng từ trong cấm địa đi ra.

- Tông chủ đã ưu ái như vậy, hai người chúng ta tự nhiên phụng mệnh. Đảo tiên, ngươi có dị nghị gì không?

- Ừ.

Lục chỉ đảo tiên chỉ ừ một câu, tựa hồ còn mang theo giọng mũi "Hừ". Để cho lục chỉ đảo tiên không muốn bó buộc câu lệ đành phải gia nhập một cái tông môn, bị người hiệu lệnh quản chế, đây không phải là ý nguyện. Nhưng lúc này hắn cố nén nội tâm không vui, không có phất tay áo, xem ra nể mặt Lý Dật rồi.

- Nói như vậy nhị vị đáp ứng rồi.

Thiên Khu tông tông chủ sắc mặt đột nhiên có chút quái dị:

- Với khả năng của nhị vị, Thiên Khu tông tự nhiên không thể chức vị thấp được, nhưng chức vị trưởng lão đã đủ, không biết nhị vị muốn chức vị gì.

- Cái này sao, tự nhiên là do tông chủ đại nhân, có thể thu lưu hai người chúng ta vô cùng cảm kích rồi.

- Nếu không, bốn tông sẽ đem chức vị tông chủ nhường cho nhị vị, như thế nào?

Đột nhiên biến sắc, Thiên Khu tông tông chủ sắc mặt lạnh lẽo, sát ý không hề báo hiệu mãnh liệt tuôn ra, làm tất cả mọi người ở tiểu các đều hít thở không thông.

- Bắt lấy.

Bỗng nhiên một tiếng hét to, La, Súp, Mã ba vị trưởng lão thân hình bạo lên, Mã trưởng lão đầu khí phách về phía Lý Dật, mà La, Súp nhị vị trưởng lão lại công về phía lục chỉ đảo tiên. Ba vị trưởng lão động tác phối hợp ăn ý, giống như diễn luyện hơn trăm ngàn lần rồi.

Tuy đột ngột, hoàn toàn không có bất kỳ dấu hiệu nào, nhưng Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên đâu phải hạng người phàm tục, mắt thấy đầu khí oanh kích đến, đan điền khí hải đột nhiên co rút lại, đầu khí trong nháy mắt tuôn ra.

Mấy tiếng tiwngs âm thanh trầm thấp vang lên, đem trọn tòa nhà ném đi, các loại đồ vật bay tán loạn giữa không trung, sáu bóng người bỗng nhiên bay lên trời.

Tuy là chống lại một kích đánh lén, nhưng Lý Dật cũng một hồi khí huyết cuộn cuộn, có cảm giác muốn phun huyết.

- Tông chủ các hạ, người đây là ý gì? Vì sao đối với hai người chúng ta ra sát thủ?

Lý Dật tự nhận hoàn toàn không có lộ ra cái gì sơ hở... Trên thực tế, ngoại trừ bí mật dưới mặt đất, hắc và đảo tiên cũng không then với lương tâm. Thiên Khu tông tông chủ có cử động này làm cho hắc không thể tưởng tượng được.

- Chuyện cho tới bây giờ còn muốn giả ngây giả dại sao?

Thiên Khu tông tông chủ sắc giọng nói:

- Người nghĩ Thiên Khu tông là gì, chỉ bằng hai người các người, nghĩ giấu diếm được bốn tông sao, còn non lắm.

- Muốn vào Thiên Khu tông? Chuyện đó từ đâu nói.

- Mơ tưởng, nếu không có Thiên Khu tông tại Thiên Cơ tông sắp xếp nhân tuyến, bốn tông thật thiếu chút nữa bị các người mê hoặc. Hừ, hai người các người biên lại chuyện xưa thật là tốt cười, từ Đấu Thần đại lục đến chữa bệnh? Ta hỏi người, Lý Dật, người nói người cường chế đột phá để không cách nào tu luyện nữa, chính là bốn tông âm thầm điều tra, căn bản chính là giả dối. Việc này giải thích như thế nào?

- Tông chủ các hạ mới thật là buồn cười, ý của người là nói hai người chúng ta do Thiên Cơ tông sai sử để gia nhập Thiên Khu tông sao?

- Chẳng lẽ không phải sao? Cho người thua tâm phục khẩu phục.

Lúc này có một tên đệ tử, đó là tên đệ tử toàn thân đầy máu mà Lý Dật đã nhìn thấy lúc trước, xuất hiện ở trước mặt mọi người, hắc bị thương không nhẹ, lúc này vẻ mặt suy yếu, do một hộ pháp vịn đi lên.

- Nói đi, người ở Thiên Cơ tông nghe được cái gì?

- Thuộc hạ nghe Thiên Cơ tông tông chủ cùng vài vị trưởng lão tại trong mật thất thương nghị một chuyện quan trọng, mặc dù không có nghe rõ

toàn bộ nội dung, nhưng nghe đến bọn họ xếp vào nhân tuyến, cấm địa, trong vòng một tháng động thủ.

- Có nghe hay không Lý Dật, bốn tông không tin sự tình trùng hợp như vậy, người còn muốn chống chế sao? Vừa rồi bốn tông thử người có nguyện ý hay không gia nhập bốn tông, hừ, lúc đó trong ánh mắt người hiện được vẻ đắc ý. Hừ, bây giờ còn có lời gì để nói sao?

Lý Dật xác thực không có lời gì để nói, chỉ bằng vài câu như vậy đã kết luận mình là người do Thiên Cơ tông phái tới năm vùng, không biết hôm nay tông chủ thông minh hay là vụng về đây. Bất quá thật kỳ quái, thật đúng là lão thiên gia đáng chết, truyền tống đến cấm địa thì cũng thôi, còn cuốn vào hai đại tông phái tranh đấu. Lý Dật thật sự có một loại xúc động, một loại xúc động mãnh liệt, tay trái chống nạnh, tay phải chỉ trời, lớn tiếng mắng một câu:

- Lão Thiên đáng chết, người chơi Lão Tử sao.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chém Giết

Q.6 - Chương 474: Chém Giết

Bị lão Thiên đùa tư vị cũng không dễ chịu, Lý Dật có một bi thương, dựa theo Thiên Khu tông tông chủ nói, chính mình là nội tuyến không thể nghi ngờ. Lý Dật muốn giải thích rõ ràng thật cũng không khó, chỉ cần đem cấm địa bí mật nói ra là có thể. Nhưng, ai có thể bảo chứng Thiên Khu tông sẽ buông tha bọn họ, nếu thật là nói như vậy, sự tình chẳng phải bết bát hơn.

- Không phản bác được sao, La trưởng lão, Thiên Khu tông đối đãi địch nhân như thế nào, chắc hẳn các người cũng rõ ràng.

Nói ra những lời này, Thiên Khu tông tông chủ thân hình lóe lên, sau đó rơi xuống đất mặt, xa xa chấp tay nhìn. Hiển nhiên là đối với La, Súp, Mã ba vị trưởng lão đối phó Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên là đủ rồi.

- Thối tiểu tử, ta còn thấy người võ ngực, không nghĩ tới hồng bát như vậy.

Lục chỉ đảo tiên nhìn Lý Dật không khỏi có chút nén giận, hắn cũng không phải lo lắng tánh mạng của mình, mà là bọn hắn lo lắng đến đám người Lý Na.

- Ta sao biết được cái tông chủ chó má ngu ngốc kia, bảo chúng ta là cái gì nội tuyến. Lão Tử xem chừng, hôm nay không làm cho người ta gia sợ, thì sẽ bị dây dưa hoài.

- Không cần phải nói đến ai khác, bốn tiên nhìn người cũng ngu ngốc như vậy.

- Có hay không, chết đến nơi mà còn cãi nhau như vậy.

La trưởng lão đã sớm không kiên nhẫn, bởi vì mấy hôm trước lục chỉ đảo tiên đánh bại, không dám lại đối phó, lúc này hắn nhìn Súp, mã hai trưởng lão nói:

- Các người đối phó cái lão quỷ kia, để ta đối phó tiểu tử này.

Hắn nhìn Lý Dật như quả hồng mềm tương đối dễ đối phó.

Nếu đã đến nước này, lại giải thích thêm cũng là vô ích, vậy thì cứ đánh.

Thực lực La trưởng lão, Lý Dật có biết một chút, chỉ có hỏa hệ đấu khí. Lúc này Lý Dật tâm niệm vừa động, một tầng băng sương đấu khí đã lượn lờ tại quanh thân Lý Dật, U Minh Huyền Băng Quyết băng hệ đấu khí xuất hiện ở lòng bàn tay, làm không khí bốn phía nhiệt độ bỗng nhiên giảm xuống.

- Hừ, người cho rằng băng có thể khắc khắc hỏa sao, cũng phải nhìn người tu vi như thế nào.

Xem Lý Dật mới hai mươi tuổi tuổi, cho dù là từ trong bụng mẹ bắt đầu tu luyện thì có thể tu luyện tới cảnh giới nào. La trưởng lão thân hình chớp động, đạo hỏa diễm huyễn hóa thành hình thú, hướng Lý Dật giương nanh múa vuốt đánh tới.

Lúc này bốn phía chiến trường đã có không ít Thiên Khu tông đệ tử, thấy tam đại trưởng lão tự mình ra tay, đều biểu lộ thoải mái, chỉ trở giống như quan sát học tập.

Mắt thấy hỏa diễm tới gần, Lý Dật vỗ tay một cái, đoàn băng bỗng nhiên lớn hơn mấy lần, cấp tốc xoay tròn hướng hỏa diễm cuốn thẳng xuống.

Hai cổ đấu khí năng lượng bạo liệt, băng hỏa đấu khí quang hoa chiếu rọi nửa bầu trời.

Một chiêu đấu khí này đối oanh, một bên tám lạng người nửa cân, không ai chiếm được tiện nghi gì.

Bên kia, Súp, mã hai trưởng lão cùng lục chỉ đảo tiên cũng động tay chân. Súp, mã hai trưởng lão cũng có tu vi Đấu Thánh cường giả, liên thủ oanh kích, lục chỉ đảo tiên cũng chỉ có nỗ lực phòng ngự.

- Thối tiểu tử, còn không mau giải quyết mập mạp kia tới hỗ trợ ta.

Lục chỉ đảo tiên tuy cao ngạo, cũng không tự đại, bị hai đại Đấu Thánh cường giả thực lực không kém hơn mình công kích, căn bản không có phần thắng.

Đạo lý môi hở răng lạnh Lý Dật đương nhiên hiểu, hiện tại cũng không cần biết Thiên Khu tông còn có đối thủ cái gì, cũng không cần biết Thiên Khu tông tông chủ ở phía xa nhìn chăm chăm mình. Trên cổ tay Lý Dật một hồi ba động, Phá Thiên kiếm thành linh xuất hiện, được băng hệ đấu khí rót vào, cả thân kiếm đều tràn ngập một tầng u lam sắc băng sương.

Siêu phẩm thần binh Tiên Thiên, làm La trưởng lão cũng không khỏi rung mình, nhưng vẻ mặt hung ác, hôm trước đã thua lão già kia, hôm

nay nếu không thể tại tiểu tử này gỡ lại một ván, hân chức trưởng lão này sợ rằng cũng chẳng đảm đương được nữa.

Với vẻ mặt hung ác lóe lên, La trưởng lão chỉ quyết bay động, quanh thân hiện ra một đoàn hỏa diễm, hỏa diễm nóng đến mức tận cùng hiện ra sáng ngời, năng lượng mãnh liệt làm không khí bốn phía cấp tốc lưu động, hình thành từng đợt kinh phong, gió trợ thế lửa, làm cho đoàn hỏa diễm càng thêm kịch liệt.

- Hỏa Long trảm.

Một tiếng hét to, quanh thân La trưởng lão hỏa diễm nhanh chóng biến hóa, hóa thành một cái Hỏa Long trực tiếp phóng tới giữa không trung, sau đó dùng tốc độ rất nhanh chém xuống.

Chiêu đấu kỹ này, ít nhất cũng là Chu Tước cao giai, cả bầu trời đều bị Hỏa Long chiếu rọi như hoàng hôn nắng chiều vậy. Năng lượng vô tận bao phủ quanh thân Lý Dật hơn mười mét không gian, phần thiên liệt diễm tựa hồ muốn hòa tan không gian.

- Băng sương bạo.

Trong lúc La trưởng lão súc thể đấu kỹ, Lý Dật cũng không có nhàn rỗi, lúc Hỏa Long nhô lên cao chém xuống, đồng thời, quanh thân Lý Dật vô số băng sương cũng đột nhiên bạo lên, hình thành một đoàn băng sương phong bạo nghênh đón Hỏa Long.

- Oanh.

Tiếng bạo liệt vang lên, băng hệ cùng hỏa hệ đấu khí va chạm vào nhau, trong nháy mắt biến mất tại trong không gian. Tay quyết không ngừng biến ảo, dư âm băng sương đấu kỹ vẫn không đình chỉ, đợt công kích thứ hai hình thành, được Lý Dật điều khiển, đánh thẳng về phía La trưởng lão.

H toàn không ngờ rằng còn có hậu chiêu như vậy, La trưởng lão sắc mặt tái nhợt, thân hình bạo thối, không gian giam cầm bố kết trước người.

Giao thủ chưa tới mấy phút thời gian, Lý Dật làm cho La trưởng lão kinh ngạc vô cùng, kế hoạch ăn quả hồng mềm tựa hồ là thất bại, vì vinh dự cùng địa vị, La trưởng lão đã hoàn toàn không có đường lui, chỉ có thể liều mạng.

Nhưng, Lý Dật cần nhất thời gian, hẳn muốn đánh bại La trưởng lão để sang trợ giúp Lục chỉ đảo tiên.

Không có cho La trưởng lão bất luận cơ hội thở dốc, băng sương đấu khí công kích đến, kế tiếp là năng lượng càng thêm khủng bố.

Băng sương bạo năng lượng bố kết không gian giam cầm va chạm vào nhau, La trưởng lão phát hiện, một thanh binh khí đã tiêu xạ đến thân thể mình.

Thanh kiếm tiên thiên chi khí sắc bén, La trưởng lão biết rõ dựa vào đấu khí hoặc không gian chi lực, không cách nào chống lại cỗ năng lượng này.

Rơi vào đường cùng, La trưởng lão bức ra một ngụm lớn máu tươi, máu tươi phun ra, bàn tay bỗng nhiên nổi lên một đoàn lam u hỏa diễm. Cái đoàn lam sắc hỏa diễm quỷ dị này nhanh chóng phóng lớn lên, mà thân thể mập mạp lại như đang tiến hành giải phẫu, nhanh chóng gãy còm.

Phá Thiên kiếm năng lượng cường hoành, lam sắc hỏa diễm quỷ dị của La trưởng lão vô thanh vô tức tan biến tại vô hình.

- La trưởng lão, đây là đấu kỹ gì, rất là quỷ dị như vậy.

- Hừ, đây cũng không phải là đấu kỹ, mà là bí kỹ.

Nhưng La trưởng lão vì sử dụng cái bí kỹ này, tựa hồ cũng chật vật, ít nhất thân thể mập mạp áp súc như vậy, nói như thế nào cũng là rơi vào hạ phong rồi.

Chống đỡ một kích sắc bén của Lý Dật, đoàn lam sắc hỏa diễm trong tay La trưởng lão đã yếu ớt. Chỉ thấy vẻ hung ác làm La trưởng lão lần nữa phun ra một ngụm tiên huyết, thúc dục lam sắc hỏa diễm lần nữa tăng vọt, sau đó song chưởng đẩy ra, lam sắc hỏa diễm hướng Lý Dật rất nhanh bắn đến.

Có thể chọi cứng Phá Thiên kiếm tiên thiên chi khí, cái đoàn lam sắc hỏa diễm này năng lượng của nó Lý Dật cũng không dám khinh thị, đấu khí lần nữa rót vào trong Phá Thiên kiếm, Tiên Thiên kiếm khí tăng thêm năng lượng, đón lấy lam sắc hỏa diễm công kích.

- Chấm dứt chiến đấu.

Lý Dật tâm niệm vừa động, tay quyết biến đổi, hàn ý bốn phía đều biến mất, một cỗ hỏa diễm tự nhiên sinh ra.

- Lưu hỏa liệt.

Dùng hỏa chế hỏa, đây là lúc chiến đấu Lý Dật đã nghĩ ngay từ đầu, trước dùng băng hệ đối kháng, làm La trưởng lão cho là mình chỉ biết băng hệ đấu khí, thời khắc mấu chốt lại đột nhiên biến chiêu, dùng Nam Minh hỏa diễm đánh cho một kích trí mạng.

Quả nhiên, thấy quanh thân Lý Dật nổi lên hỏa diễm thuần sắc, La trưởng lão thân thể đã gầy còm gương mặt bắt đầu trắng bệch.

- La trưởng lão, lui ra.

Lý Dật hỏa diễm tuôn ra, Thiên Khu tông tông chủ thân hình đã động.

Một cỗ đấu khí tơ nhện rất nhỏ cuốn tới làm không gian vặn vẹo, đem Nam Minh hỏa diễm đều thu nạp, dường như là Lý Dật cho tới bây giờ chưa có phát ra một kích này vậy.

- Lý Dật các hạ, quả nhiên là không thể xem bề ngoài, La trưởng lão thua ở trong tay người cũng là tâm phục khẩu phục. Thanh niên tái tuấn như

vậy, đáng tiếc rơi vào trong tay Thiên Cơ tông, như vậy, cũng đừng trách bốn tông ra tay vô tình.

Lý Dật đang tính giải quyết La mập mạp đến giúp Lục chỉ đảo tiên, lúc này thấy Thiên Khu tông tông chủ động thủ, lục chỉ đảo tiên biết rõ nếu cứ chiến đấu, kết cục cũng không thể thắng được.

- Tiểu tử, nhanh trượt đi.

Chữ "Trượt" vừa ra khỏi miệng, song chưởng đánh ra, hai cổ đấu khí đột nhiên phát ra, thân hình lục chỉ đảo tiên bay lên hơn mấy mét. Sau đó Lý Dật cũng không chút do dự, thân hình nhảy lên, cùng chỗ lục chỉ đảo tiên.

- Muốn chạy? Các người có cơ hội sao?

Cơ hội xác thực không lớn, Thiên Khu tông tông chủ thực lực Đấu Thần cường giả ra tay, hai cái Đấu Thánh nho nhỏ chạy trốn chỉ là một loại yêu cầu xa vời. Lúc này, Thiên Khu tông tông chủ đã lướt đến sau lưng Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên, sau đó một cổ đấu khí vô hình hướng Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên đánh tới.

- Hợp kỹ.

- Hợp kỹ.

Cảm nhận được cỗ lực lượng không cách nào chống lại, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên cơ hồ là không hện mà cùng quát to lên một tiếng, hai cổ không gian giam cầm trong nháy mắt xoắn cùng một chỗ, cố gắng chống lại chiêu đấu kỹ của Thiên Khu tông tông chủ oanh kích.

- Âm.

Không gian bị xé nứt làm cho người ta cảm thấy vù vù, khó chịu nói không nên lời, một cỗ năng lượng vọt tới, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên giống như một chiếc thuyền lá nhỏ trong biển rộng, thoáng cái bị đẩy ra mấy chục thước.

- Lưu cái mạng lại đi.

Thiên Khu tông tông chủ trong giọng nói lạnh như băng lãnh, sát ý sôi trào đến cực hạn, tay quyết lần nữa bay động, một đoàn màu tím lôi quang lập loè bất định nhanh chóng thành hình, không có bất kỳ người nào có thể hoài nghi trong đó ẩn chứa lực lượng phá hủy hết thảy tất cả.

Tại trước cổ lực lượng này, Lý Dật đột nhiên cảm giác mình giống như con kiến hôi nhỏ bé, đã có thể nhìn thấy tử thần khiêng liêm đao hướng chính mình đi tới, tùy thời có thể thu hoạch tánh mạng của mình.

Nhưng trong lúc Thiên Khu tông tông chủ sắp sửa đánh tới, giữa không trung đột nhiên một đạo sét đánh từ trên trời giáng xuống, hoàn toàn không có bất kỳ báo hiệu, ngay cả Thiên Khu tông tông chủ cũng không có dự liệu được cái sét đánh này. Hơi sững sờ, đạo năng lượng kinh người đang oanh hướng Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên bị lôi quang chặn lại.

Ầm ầm vang lên, hai đạo lôi hệ đấu khí giống như ở trên không tràn ra một đạo khói lửa, đem trọn cả bầu trời chiếu rọi. Mà khi quang mang sáng lạn chậm rãi biến mất, Thiên Khu tông tông chủ cùng các đệ tử thành linh phát hiện, Lý Dật cùng thân ảnh lục chỉ đảo tiên đã hoàn toàn biến mất.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mỹ Nữ Tiểu La Ly

Q.6 - Chương 475: Mỹ Nữ Tiểu La Ly

Tiếng sét lôi đình oanh kích, một thân ảnh lướt đến bên người Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên, khẽ quát một tiếng:

- Đi.

Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên đồng thời ý thức được, đây là cơ hội duy nhất chính mình thoát khỏi khốn cảnh, hai người đem khí tức hoàn toàn thu liễm, sau đó thân ảnh rất nhanh bay đi.

Khi đoàn lửa khói ở quảng trường hoàn toàn tan hết, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên đã không còn thấy đâu nữa.

Bốn phía một mảnh hắc ám, hắc ám bao phủ một bóng người như u linh, nhưng ở trong mắt Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên lúc này, cái bóng u linh này càng giống như là một thiên sứ.

Như ngựa không dừng vó bay vút gần trăm dặm, cảm thấy không có người đuổi theo, bóng đen kia mới dừng thân hình, xoay người nhìn lại.

- Đa tạ ân cứu mạng của các hạ.

Lý Dật khách khí thi lễ.

- Xuống dưới kia nói chuyện.

Tiếng nói người này, sao có vài phần quen thuộc như vậy. Từ không trung hạ xuống, rơi vào một cái rừng rậm, Lý Dật lúc này mới nhớ tới thanh âm này là ai.

- Âu hộ pháp, việc người làm chính là phản bội tông môn.

Lý Dật không khỏi kinh ngạc nói.

Âu hộ pháp vuốt đầu một cái, vẻ mặt cười mỉm nói:

- Vì Lý Dật các hạ mà ta nguyện ý phản bội tông môn, không muốn các hạ chết trong tay tông chủ.

- Âu hộ pháp cũng thật là biết nói đùa.

Lý Dật cũng bị Âu hộ pháp khôi hài nói:

- Đương nhiên là hy vọng Âu hộ pháp phản bội tông môn rồi.

Lục chỉ đảo tiên ngây thơ:

- Không nghĩ bốn tiên nhân phẩm tốt như thế, lại có người phản bội tông môn tới cứu.

Một phen ngư khí trêu tức nhau, làm cho trận chém giết sinh tử cảm giác tan thành mây khói. Lý Dật vẫn không khỏi tò mò hỏi:

- Âu hộ pháp, tại hạ thật sự không rõ, người vì sao cứu chúng ta?

Âu hộ pháp nhìn Lý Dật thật sâu, cười nói:

- Lý Dật các hạ là người thông tuệ như thế, không rõ sao.

- Tại hạ là thật không rõ.

Cho dù Lý Dật là thiên tài trong thiên tài, nhưng dù sao đối với Thiên Khu tông mới hai ngày nhận thức, quý biết rõ trong tông môn tranh đấu. Duy nhất có thể khẳng định, Âu hộ pháp cứu bọn họ, tuyệt đối không phải là vô duyên vô cớ, bất luận là cái gì, đều có một cách giải thích hợp lý. Hiện tại, Lý Dật đợi Âu hộ pháp giải thích.

- Nếu dùng người thì không nghi ngờ người, được rồi, Lý Dật các hạ, đảo tiên các hạ, tại hạ nói thẳng. Tại hạ mặc dù là Thiên Khu tông hộ pháp, nhưng thân phận chân thật, lại là tứ trưởng lão Thiên Cơ tông.

Lời vừa nói ra, tất cả hồ nghi lập tức giải khai. Nhưng không biết, đường đường Thiên Cơ tông tứ trưởng lão làm sao lẫn vào Thiên Khu tông làm hộ pháp, cái này đúng là có điểm lợi hại.

- Tại hạ sinh ra tại một hệ bàng chi của Thiên Cơ tông, gia cảnh bần hàn, thuở nhỏ không có tiếng tăm gì. Năm mười tuổi, một vị trưởng lão trong tông ngẫu nhiên gặp được tại hạ, phát hiện tại hạ có tiềm chất tu luyện đấu khí, vốn muốn dụng tâm dạy bảo. Nhưng thiên duyên trùng hợp, một đạo quân đoàn cuốn Thiên Cơ tông cùng Thiên Khu tông tại khu vực giao giới, hủy thôn diệt trấn, tạo thành nội dân của Thiên Cơ, Thiên Khu

tử thương vô số. trưởng lão linh cơ vừa động, đem tại hạ lẫn vào một trong cái thôn bị hủy, sau đó tại hạ có thể tiến vào Thiên Khu tông. Những năm này dựa vào thiên phú cùng cố gắng, tại hạ mới lên tới chức hộ pháp như vậy.

Về phần thân phận tứ trưởng lão Thiên Cơ tông, vậy cũng không cần nhiều lời, tự nhiên là Âu hộ pháp vì Thiên Cơ tông cung cấp không ít tin tức tình báo mới có thể tấn chức.

Thiên Cơ tông trưởng lão thật sự là có mưu tính, nhưng bởi vậy cũng có thể nhìn thấy Thiên Cơ, Thiên Khu như thủy hỏa đối lập, Âu hộ pháp mười tuổi đã vào Thiên Khu tông, nhưng không bị cảm hóa, vì Thiên Cơ tông mà làm nội tuyến, ý chí như vậy cũng thật khiến cho người cảm thán.

- Âu hộ pháp cứu hai người chúng ta, chắc cũng sẽ không chỉ là do hảo tâm.

Lý Dật đem chủ đề vừa chuyển, nói ra:

- Không biết Âu hộ pháp có biết thân phận hai người chúng ta không?

- Tại hạ tin tưởng lời Lý Dật các hạ nói.

Xem ra Âu hộ pháp đối với Lý Dật cùng lục chỉ đạo tiên lai lịch cũng rõ ràng:

- Hai vị từ Đấu Thần đại lục đến, lại không có ý đồ gì, nhưng đạo lý địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu tại hạ hiểu. Nhị vị cùng Thiên Khu tông thủy hỏa bất dung, như vậy chính là bằng hữu của Thiên Cơ tông. Bằng hữu lâm vào nguy nan, tại hạ tự nhiên muốn xuất thủ tương trợ, lý do này, Lý Dật các hạ coi như thoả mãn không.

- Thống khoái, nếu Âu hộ pháp coi hai người chúng ta là bằng hữu, hai ta liền gia nhập Thiên Cơ tông.

- Đã như vậy, tại hạ cũng không tiện ở lâu, để tránh Thiên Khu tông phát hiện ra dấu vết đối với tại hạ sinh nghi. Hai vị đem khối ngọc bài này giao cho Thiên Cơ tông đại trưởng lão, hẳn sẽ biết người là bằng hữu của ta. Sau tất cả sự tình, tự nhiên có Thiên Cơ tông đại trưởng lão thu xếp.

Âu hộ pháp nói xong, đem một khối ngọc bài xấu xí đưa tới trong tay Lý Dật, sau đó vừa chấp tay, xoay người rời đi.

Nhìn Âu hộ pháp biến mất tại trong bầu trời đêm, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên không khỏi bồn thần.

- Tiểu tử, làm sao bây giờ?

- Còn có thể làm sao, tìm Thiên Cơ tông nương tựa thôi.

- Đương nhiên muốn đi tìm Thiên Cơ tông nương tựa rồi? Lão bà của người cùng lão bà của ta đều mặc kệ sao?

- Lão quý người còn không rõ sao? Lấy thực lực của chúng ta, đừng nói đi cấm địa đem người mang ra, cho dù lại tiến vào Thiên Khu tông đều không có khả năng. Trời ban cơ hội tốt, đã tìm được minh hữu rồi, nói cái gì thì cũng phải tiêu diệt Thiên Khu tông trước.

- Tiểu tử khẩu khí thật lớn, Thiên Khu tông thực lực chỉ sợ còn không chỉ hiển hiện ra đêm nay, Thiên Cơ tông tồn tại ngàn năm đều không bị tiêu diệt, người vừa đến há miệng tiêu diệt, rốt cuộc là ai diệt ai còn khó nói.

- Có làm hay không, lão quỷ người chừng nào thì học được cách nói như vậy.

- Bốn tiên đây là nói thật, chúng ta nghĩ biện pháp, lặng lẽ đem người ra, sau đó chuồn đi.

Dựa vào cái rằm đầy, Lý Dật trong lòng khinh thường một chút. Ngày đó mở ra thông đạo, chính là một đám Thiên Khu tông đệ tử vọt lên, có thể thấy được cấm địa cũng không nói đùa, luôn có người trông coi hộ vệ, lại trải qua đêm nay náo động như vậy, cấm địa hộ vệ tất nhiên càng thêm nghiêm mật, sao có thể cho hãn và đảo tiên lại có cơ hội đến cấm địa sao?

- Nếu không lão quỷ, chúng ta chia nhau hành động, người đi nghĩ cách cứu người, ta đến Thiên Cơ tông liên minh?

- Bốn tiên quyết định đến Thiên cơ tông.

Xem ra, đối với trận ác đấu đêm nay, lục chỉ đảo tiên nghĩ mà sợ.

- Không xong rồi, thành thật cùng ta đi Thiên Cơ tông.

Xem như thương nghị đã định, hai người cũng liền hành động, tìm chỗ bí mật, trước khoanh chân mà ngồi xuống, đem đấu khí khôi phục tới trạng thái đỉnh phong. Dù sao lúc này vẫn ở trong phạm vi thế lực Thiên Khu tông, hai người cũng không thể không chú ý đề phòng.

Trải qua một phen ác đấu, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên thực lực cũng tiêu hao khá lớn, đợi đến khi hoàn toàn khôi phục xong, sắc trời đã có chút sáng lên. Hai người không dám ngự không mà đi, chỉ có thể hướng phương hướng ngược lại Thiên Khu sơn bước đi.

Hơn một giờ đi đường, phía trước rốt cục xuất hiện một cái chợ, trong này đã là địa bàn Thiên Cơ tông. Lý Dật mua tranh phục thần chi lĩnh vực cho mình cùng lục chỉ đảo tiên thay đổi, nghe được phương hướng Thiên Cơ tông, sau đó tiếp tục chạy đi.

Một đường đi quan sát phong thổ thần chi lĩnh vực, ngoại trừ phục sức kiến trúc không giống, còn lại những cái khác cùng Đấu Thần đại lục không sai biệt lớn. Mà trong óc Lý Dật lại suy nghĩ sự tình khác, dựa theo kinh nghiệm cuộc sống Lý Dật kiếp trước, hai cái đại lục cách xa nhau như thế, dựa theo lẽ thường, những thứ khác không nói, ít nhất là ngôn ngữ thì phải hoàn toàn bất đồng, nhưng hiện tại lại hoàn toàn sự khác biệt, hai phiên đại lục rõ ràng sử dụng cùng một loại ngôn ngữ. Cái này có ý nghĩa, hai phiên đại lục này, vốn là cùng một nơi? Hay là chủng tộc của hai phiên đại lục, vốn là cùng một tộc?

- Tránh ra, tránh ra.

Bỗng nhiên một hồi tiếng động lớn xôn xao cắt đứt Lý Dật trầm tư, lúc này hai người mới ra chợ không xa, trên đường lớn lui tới không ít người. Chỉ thấy một đám người hất bụi lao đến, phía trước hai cường giả phi tốc lướt qua một bên xua người đi đường, một bộ hùng hổ lao ra.

Đám nhân mã rất nhanh tới gần, Lý Dật thức thời lách mình né qua một bên lục chỉ đảo tiên lại nhíu mày, cũng không có ý tứ né tránh. Trước một đám cường giả thấy một cái lão giả không biết né tránh, chạy tới liền một chương đẩy tới. Kỳ thật cái cường giả này lại có hảo ý, hăn sợ người bị ngựa xông tới. Không ngờ bàn tay mới đẩy ra, cảm giác có gì không đúng, một cỗ lực lượng cường đại hấp dẫn đến, sau đó cả người liền không bị khống chế ngã văng ra ngoài.

- Lão nhân, chán sống sao.

Tên cường giả này bò người lên, trợn mắt nhìn lục chỉ đảo tiên, cái biến cố này, làm cả đội ngũ liền dừng lại.

- Lão quỷ, là ai nói muốn gây chuyện.

Lý Dật lôi kéo góc áo lục chỉ đảo tiên, hạ giọng nói.

Lục chỉ đảo tiên cũng thật sự là không có ý tứ gây sự, nhưng thấy người kiêu ngạo lên đầu mình, hoàn toàn vô ý thức phản ứng. Lúc này nghe Lý Dật nói, trong lòng cũng có chút hối tiếc, nhưng ngoài miệng lại không chịu chịu thua:

- Chỉ trách chúng kiêu ngạo như thế.

- Kiêu ngạo? Người nói ai kiêu ngạo, là lão nhân này quá kiêu ngạo đi, thấy tiểu thư nhà ta cũng không biết né tránh, còn đánh Lão Tử.

- Pằng.

Một cái tát vang dội, trên gương tên này nhiều ra năm đạo dấu đỏ. Lần này, đảo tiên xem như chọc vào tổ ong vò vẽ rồi, hơn mười người đem Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên vây quanh ở giữa, nhưng lục chỉ đảo tiên cũng không phải là người sợ phiền phức.

Mà lúc này, mục quang Lý Dật lại chuyển đến trên người "Tiểu thư nhà ta".

Thì ra một đám cường giả vây quanh một thiếu nữ mười bảy mười tám tuổi này. Cái thiếu nữ tuổi trẻ này một thân trang phục màu hồng, cười một đầu ma thú toàn thân lông trắng, gương mặt ửng hồng hấp dẫn ánh mắt mọi người. Mà thiếu nữ tuổi trẻ là mỹ nữ, gương mặt trái xoan tinh xảo đến mức hoàn mỹ, không cần trang điểm, đem phong thái tiểu la ly thanh thuần hoàn toàn hiển lộ ra.

Mỹ nữ Thần chi lĩnh vực, cũng không thua kém đấu thần đại lục.

Lúc này, tiểu la ly nhìn Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

- Hiểu lầm, hiểu lầm.

Lý Dật vội vàng tươi cười, nếu là trên địa bàn tiểu thư Thiên Cơ tông, chắc hẳn cùng Thiên Cơ tông có quan hệ, xem thân phận địa vị mỹ nữ này, quả thực không thấp.

- Lầm cái muội người à.

Bị sáu chỉ đảo tiên thưởng cho cái tát làm tên kia nghẹn ngào:

- Đánh Lão Tử như thế, còn hiểu lầm.

Xoay người, hướng mỹ nữ tiểu la ly kia nói:

- Kính xin sư phụ tác chủ cho đệ tử.

- A?

Mỹ nữ tiểu la ly tựa hồ lúc này mới kịp thời thấy vấn đề này cùng mình có quan hệ, tùy ý nói:

- Để cho người đánh hấn, vậy người đánh hấn đi, chẳng phải là huề nhau sao?

Thấy mỹ nữ tiểu la ly cho phép đấu võ, tên kia liền reo lên:

- Các huynh đệ còn thất thần làm gì vậy, giáo huấn một chút lão nhân này.

Trên đường lớn lập tức đấu khí tràn ngập, mười tên Đấu Hoàng cường giả đồng thời bắt đầu khởi động đấu khí, lập tức làm cho người qua đường cả kinh bỏ chạy tứ tán.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cửu Long Sơn

Q.6 - Chương 476: Cửu Long Sơn

Mười Đấu Hoàng cường giả đối với Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên mà nói, hoàn toàn không có áp lực, nhưng lúc này vũ lực cũng không phải là thủ đoạn giải quyết tốt nhất.

- Chờ một chút.

Lý Dật vội vàng khoát tay chặn lại, ngăn lại trận đấu sắp bắt đầu:

- Chư vị hãy nghe ta nói.

- Có cái gì để nói?

- Vị đại ca kia, xin hỏi một chút, tiểu thư nhà các người, là tiểu thư nhà ai?

- Thối tiểu tử người không có mắt sao, phương viên vài trăm dặm, làm gì có người nào mà không nhận biết tiểu thư nhà ta.

Lý Dật cười hắc hắc:

- Không có ý tứ, vị đại ca kia, ta thấy phương viên vài trăm dặm không có khách qua đường.

Đây là lời nói thật, nhưng lời nói thật thường không dễ nghe, lời Lý Dật nói làm cho đám cường giả đẳng kia nghe tới, thấy trêu chọc chính mình cũng không thể nhịn được, phát một tiếng hô, sau đó đem đấu khí oanh kích tới. Lúc này sau lưng Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên, đó là một gian cửa hàng khá lớn. Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên nhìn nhau, bỗng nhiên thân hình lóe lên lao vào cửa hàng.

- Oanh.

- Păng

- Phan.

- Rầm.

Sau một trận loạn hưởng, cả gian cửa hàng ngoại trừ bốn vách tường, những bộ phận khác đều sụp đổ xuống. Sau đó Lý Dật cùng lục chỉ đảo

tiên một thân đầy bụi đất từ trong cửa đi ra. Hai người vừa đi vừa vuốt bụi bậm trên người, nhưng trên mặt lại cực kỳ nhẹ nhàng thoải mái.

- Đồ đệ của ta? Người đem bọn họ đều đánh chết sao?

Mỹ nữ tiểu la ly mắt to chớp chớp, nhìn Lý Dật, lại nhìn lục chỉ đảo tiên, thần linh cũng không biết là trong đầu nàng hiện đang đang suy nghĩ gì.

- Những đồ đệ của người sao?

Lý Dật rút cục phúi sạch sẽ tro bụi trên quần áo xong, ngẩng đầu lên, thường thức mỹ nữ.

- Đúng vậy, bọn họ gọi ta là sư phụ.

Lý Dật lập tức không nề mặt, lạnh lùng nói:

- Người đã là sư phụ của bọn hắn, cũng đừng trách ta trách cứ người vài câu. Đồ đệ của người, cũng quá ỷ thế hiếp người, nhiều loạn bình dân như vậy, người là sư phụ, chẳng lẽ không có nghĩa vụ quản giáo chúng sao?

Lý Dật nhìn thấy mỹ nữ tiểu la ly này tính nết có chút cổ quái, đối đãi người phi thường thì phải dùng phương pháp phi thường.

Bị Lý Dật quát lớn như vậy, mỹ nữ tiểu la ly lập tức ủy khuất, nước mắt tuôn rơi:

- Cũng không phải ta cho bọn họ làm như vậy, nhưng người cũng không thể giết bọn họ như vậy được.

- Ai nói ta giết bọn họ, chẳng qua là cho bọn họ một chút giáo huấn, để cho bọn họ từ nay về sau không hề ngang ngược như vậy... Coi như là thay người giáo dục đệ tử, người phải cảm tạ chúng ta mới đúng.

Mỹ nữ tiểu la ly hơi cúi đầu xuống, nghe Lý Dật nói có vài phần đạo lý, nhưng người này rõ ràng đánh cho đồ đệ của mình, lại cảm thấy có điểm

đạo lý. Nhất thời ngữ khí nghẹn lại, không biết trả lời như thế nào.

- Tiểu cô nương, người tên là gì? Là tiểu thư nhà nào?

Vấn đề này mỹ nữ tiểu la ly trả lời lại lạnh lẽo:

- Ta gọi là Ngải Du, cha ta là Thiên Cơ tông tông chủ.

Khá lắm, quả nhiên là lai lịch không nhỏ, nhưng không biết Thiên Cơ tông tông chủ làm sao lại sinh ra nữ nhân không có đầu óc như vậy, có lẽ Thiên Cơ tông tông chủ, vị tông chủ đại nhân kia chắc trí tuệ không không nhiều.

- A, Ngải Du tiểu thư, thật sự là có duyên, ta đang muốn đi Thiên Cơ tông tìm phụ thân của người, nếu không chúng ta một đường đồng hành nhé.

Lúc này, đám đệ tử bị đánh thành thất linh bát lạc, nguyên một đám ở trong đồng phế bò ra, chen chúc đến bên người Ngải Du, làm ra bộ dáng phòng hộ, tựa hồ sợ Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên muốn đối với tiểu thư của bọn chúng ra tay vậy.

- Nhưng ta không muốn trở về.

- Sư phụ, hai cái ác nhân lợi hại, chúng ta bắn tín hiệu cầu viện.

Nhưng Ngải du tiểu thư tuy đầu óc không quá thông minh, nhưng nhìn ra được Lý Dật cũng không có ác ý gì, ngăn lại đệ tử nói:

- Không cần, bọn họ không phải là người xấu, ta thấy bọn họ thật dễ nói chuyện. A, đúng rồi, các người đánh người làm hỏng cửa hàng, phải bồi thường cho người ta.

- Sư phụ, người ngàn vạn lần đừng để bên ngoài tiểu tử kia hoa ngôn xảo ngữ lừa gạt, hẳn không phải là người tốt.

Lý Dật cũng không giải thích, chỉ nhìn một cái, chỉ thấy lão bản cửa hàng xa xa nhìn lại, tâm hồn đã sợ đến kinh hồn táng đảm rồi, căn bản cũng không có đòi hỏi bồi thường.

- Chủ quán, người tới.

Lý Dật hướng lão bản kia gọi tới, lão bản lúc này mới nơm nớp lo đi đến.

- Không có ý tứ, làm hư phòng ốc của người, ta bồi thường người tiền a, người đánh giá qua đi, cái phòng ở cùng đồ vật bên trong giá trị bao nhiêu tiền?

- Không dám, không dám, không đáng giá mấy đồng tiền.

Lý Dật cũng lười chút ít việc nhỏ không đáng kể này, hành động này chỉ là muốn tại trước mặt Ngải Du tiểu thư dựng nên hình tượng mà thôi. Hắn từ dung giới lấy ra mấy trăm mai kim tệ, ném cho chủ quán nói:

- Trước cầm đi, nếu không đủ lời, xem như ta thiếu nợ.

- Đủ rồi đủ rồi, nhiều lắm.

- Nếu thừa, coi như là phí tổn thất tình thần.

Cử động này làm cho đám Thiên Cơ tông đệ tử á khẩu không trả lời được, vừa nãy bọn chúng còn nói Lý Dật là người độc ác.

- Ngải Du tiểu thư, ta thực có chuyện quan trọng muốn đi tìm phụ thân của người, người mang bọn ta đi Thiên Cơ tông chứ.

- Ta bây giờ không muốn quay về, ta muốn đi Cửu Long sơn bắt tuyết ma chồn.

Ngải Du tiểu thư hiện tại đã nhận định Lý Dật là người tốt, nói chuyện càng không có tâm phòng bị, đem hành tung chính mình lộ rõ... Mỹ nữ tiểu la lỵ này thật sự là quá mức đơn thuần.

- Tuyết ma chồn có làm được cái gì?

- Chơi thôi.

- Ách, người xem người đồ đệ này, tựa hồ không có chút bốn sự, không bằng đi như vậy, ta cùng vị lão gia gia này cùng người đi bắt tuyết ma chồn, sau đó người dẫn chúng ta đi gặp phụ thân người, có được không.

Hiện tại Lý Dật biết Thiên cơ tông đệ tử bốn sự không cao, chẳng những Ngải Du không có phản đối, những đệ tử kia cũng không phản đối. Đối với đề nghị của Lý Dật, Ngải Du có vài phần hứng thú:

- Điều này có thể, nhưng tuyết ma chồn rất giao hoạt, người phải nghe của ta, bằng không không bắt được.

Cửu Long sơn cũng không phải xa, ở sau lưng chợ này, ó chín tòa núi đứng sừng sững, được dân bản xứ gọi là Cửu Long sơn.

Ngải Du cùng mười đồ đệ, được Lý Dật đề nghị, Ngải Du cho bọn hắn ở lại chợ, chỉ dẫn theo Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên tiến nhập Cửu Long sơn. Một đường đi, Lý Dật đối với tọa kỵ của Ngải Du sinh ra hứng thú.

- Ngải Du tiểu thư, vận người cười là con thú gì đấy.

- Đương nhiên, đây là lễ vật cha ta lúc ta mười lăm tuổi tặng cho, nó tên là tuyết thú, nhưng ta cho nó cái tên, người có thể gọi nó là Tuyết cầu, hoặc đơn giản gọi là lông vo tròn cũng được.

Nói đến tọa kỵ, ngải Du có vẻ vui mừng:

- Lông vo tròn có thể nghe lời, hơn nữa rất lợi hại, chính là đồ đệ ta cũng không phải là đối thủ của nó.

Càng lợi hại có so sánh được với long súng Tạt Tạt của Lý Dật sao? Nhưng Lý Dật cũng không ngu xuẩn đến mức đả kích nàng, mà là theo đó nịnh nọt vài câu.

Sức của đôi bàn chân Tuyết thú cũng rất lớn, chở Ngải du như không có gì, lướt đi tốc độ cùng Lý Dật, lục chỉ đảo tiên cũng không tốn nhiều sức. Cứ thế đi nửa canh giờ, đã tiến vào Cửu Long sơn.

- Cửu Long sơn chiếm diện tích rất lớn, Ngải du tiểu thư, chúng ta đến đâu tìm được Tuyết ma chồn đây?

- Các người đi theo ta là được, Tuyết ma chồn sào huyết ta biết, ta cũng đã nhìn hơn tháng nay rồi.

- Vậy tại sao hiện tại mới động thủ?

- Thời điểm ta phát hiện chúng nó, Tiểu Tuyết ma chồn còn nhỏ, ta cũng không phải làn cha mẹ của nó, làm sao cho chúng nó ăn.

- A a, a a, ừ.

Lý Dật cũng không nói ra, chỉ có thể cảm thán trong lòng.

Sào huyết tuyết ma chồn ở cai khe trên vách núi tự nhiên, bên ngoài vết nứt có một khối nham thạch nhô lên che chắn, đem sào huyết bí mật, cũng không biết Ngải du làm thế nào phát hiện ra.

Đến vách núi, Ngải du rút cục nhảy xuống lưng lông trắng, Lý Dật lúc này mới phát hiện, Ngải du đánh hình cực xinh đẹp, nhất là một đôi chân thon dài, cực kỳ hấp dẫn.

Khẽ đảo tay, Ngải du cũng không biết từ chỗ nào lấy ra một bộ tơ mỏng tinh xảo, sau đó đem một hoàn thuốc màu tím móc tại bộ cơ quan, lúc này mới hướng Lý Dật giương lên tay nói:

- Người cùng ta tiến lên đi, nhưng động tác nhất định phải nhẹ nhàng vô cùng, không cần phải kinh động đến mẹ của tuyết ma chồn.

Lúc này nhìn không ra, tu vi đấu khí Ngải du tiểu thư đạt đến đấu tôn cường, đấu khí khổng chế không gian, động tác nhẹ nhàng giống như

một con chim nhỏ. Hai tay dè dặt tiếp cận khối mặt đá, sau đó tiến về vết nứt.

Bên trong vết nứt có cỏ khô, nhưng lại không có vật gì, thấy tình cảnh này, Ngải du lại mừng rỡ:

- Thật tốt quá, mau giúp ta bố trí cơ quan.

Chui vào trong cái khe, Ngải du chợt nhớ tới một vấn đề:

- Người có ẩn thân đấu kỹ sao?

Không chờ Lý Dật trả lời, Ngải du lúc này mới đem kế hoạch bắt con chồn nói ra.

- Chúng ta sắp đặt cơ quan ở sào huyết của nó, sau đó dùng nước thuốc ẩn hình, tuyết ma chồn mũi rất linh, nó mà nghe thấy được có người tới là chạy trốn, cho nên chúng ta dùng không gian giam cầm khí tức của mình. Công tác chuẩn bị làm tốt, hiện tại chúng ta chờ tuyết ma chồn trở lại. Chờ tuyết ma con chồn mắc câu, người đối phó mục mục của tuyết ma chồn, ta đối phó con chồn nhỏ. Rằng Tuyết ma chồn phi thường lợi hại, cho nên động tác của chúng ta phải thật nhanh, nếu không kiểm củi ba năm thiêu một giờ.

Lý Dật nghe được sững sờ, không nghĩ tới mỹ nữ tiểu la ly, lại có những kiến thức này.

Nếu như chuẩn bị thỏa đáng, tuyết ma chồn dường như là biết có người đang thiết hạ bẫy rập, chậm chạp không có hiện thân. Phía dưới vách núi, lục chỉ đảo tiên có chút kềm nén không được, phi thân lên xem.

- Nhanh xuống dưới, nhanh xuống dưới, nếu tuyết ma chồn phát hiện, chúng nó vĩnh viễn không trở về.

Ngải du cả kinh vội vàng nói.

Lục chỉ đảo tiên cực độ buồn bực lui xuống, trở lại vách núi. Lý Dật cũng buồn bực, nhưng vì cùng Thiên Cơ tông quan hệ, cho nên nhẫn nại chờ tuyết ma chồn mẫu tử trở lại.

Sắc trời trở tối, vách núi rốt cục truyền đến tiếng xột xoạt rất nhỏ, nghe được thanh âm này, Ngải du hưng phấn lên, tuy ẩn thân nhìn không tới, nhưng Lý Dật có thể cảm giác được không gian giam cầm của Ngải du kịch liệt rung động.

Thanh âm động tĩnh rất nhỏ trong chốc lát, sau đó trên mặt đá hiện ra hai luồng bóng dáng bạch hồ.

Không thể không thừa nhận, hai đầu ma thú xác thực cực kỳ đáng yêu, dùng để làm súng vật phù hợp nhất. Nhưng hai đầu ma chồn tuyết tại động khẩu quan sát, xác định không có dị thường, lúc này mới yên tâm trở lại trong sào huyệt.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Một Mảnh Xuân Quang Sáng Lạn.

Q.6 - Chương 477: Một Mảnh Xuân Quang Sáng Lạn.

Trở lại sào huyệt, hai đầu ma chồn tuyết lập tức bị viên thuốc hấp dẫn. Đối với vật này, Tiểu Tuyết ma chồn hết sức tò mò, muốn chạy đến xem. Nhưng đại tuyết ma chồn lập tức ngăn ở trước người Tiểu Tuyết ma chồn, ngăn lại động tác của nó.

Viên thuốc tản ra mùi thơm ngào ngạt, hai đầu tuyết ma chồn đi quay chung quanh đánh giá, bộ dạng có chút ít sợ hãi. Rốt cục, Tiểu Tuyết ma chồn không chịu nổi hấp dẫn, thừa dịp mẹ của mình bất thần, bạch quang lóe lên, nhanh chóng đem thuốc viên chộp lấy.

Nhưng ngay lúc này, bộ cơ quan cũng bị xúc động, chỉ nghe két một tiếng, Tiểu Tuyết ma chồn đã bị nhốt tại trong lồng.

- Động thủ.

Ngải du quát to một tiếng, phá vỡ không gian giam cầm, một đạo đấu khí tơ nhện liền hướng chiếc lồng cuốn tới. Mụ mụ tuyết ma chồn cũng phản ứng cực nhanh, phát điên căn xuống.

Nghe được hiệu lệnh động thủ, Lý Dật đấu khí oanh ra, hướng tuyết ma chồn mụ mụ đánh tới.

Đấu khí cường hãn vọt tới, tuyết ma chồn mụ mụ chỉ phải buông tha hành động, giống như thiểm điện nhảy ra, con mắt màu đỏ phản nộ nhìn hướng phát ra đấu khí.

Ngải du đấu khí quán lấy chiếc lồng, một cái không gian giam cầm trong nháy mắt hình thành. Tuyết ma chồn răng sắc không như bình thường, Tiểu Tuyết ma chồn ý thức được chính mình bị nhốt, lập tức điên cuồng mà căn, nhưng vài giây đồng hồ sau, liền đem chiếc lồng căn ra một lỗ hổng. Nhưng đã quá muộn, bên ngoài lồng giam, Ngải du đã bố trí xong không gian giam cầm thành công.

Tuyết ma chồn mụ mụ đã hoàn toàn điên cuồng, thấy Tiểu Tuyết ma chồn bị nguy, rất nhanh bắn về phía Ngải du!

Mà ngay cả Lý Dật cũng không ngờ tuyết ma chồn mụ mụ phán đoán được chuẩn xác như thế, hơn nữa tốc độ cũng thật sự quá nhanh, nhanh đến mức cho dù Lý Dật ý thức được nó muốn làm gì, cũng không có nắm chắc có thể ngăn lại. Ngải du hoàn toàn đắm chìm trong vui sướng vì đi sẵn thành công, toàn bộ tâm tư đều ở trên người tiểu ma chồn tuyết.

- Ôi.

Một tiếng kêu thảm thiết, trong hư không tóe ra hai sợi tơ máu.

Cái này có thể chọc giận Lý Dật, Ngải du để cho hãn phụ trách con chồn mẹ, mà con chồn không nể tình làm bị thương Ngải du, mà chính hãn không kịp hành động. Lúc này đấu khí đột nhiên phát ra, chuẩn xác kích đoàn bóng trắng, kế tiếp chính là mẹ con chồn kêu thảm thiết. Tuy vội

vàng mà Lý Dật chưa dùng tới toàn lực, nhưng cũng đủ làm bị thương tuyết ma chồn.

Ý thức được chính mình không phải là đối thủ của hai người trước mắt kia, mẹ con chồn đụng vào mặt đá, sau đó thật sâu nhìn con của mình đồng thời cực kỳ nhanh biến mất tại trong màn đêm.

Ngải du đã đem Tiểu Tuyết ma chồn thu vào một cái dung nạp không gian, trạng thái ẩn thân cũng biến mất, hiện tại có thể nhìn thấy trên vai Ngải du, có hai cái lỗ máu, máu tươi vẫn còn đang chảy ra, nhưng huyết sắc hiện lên màu lục.

Cất kỹ tử ngọc dung nạp không gian, Ngải du lúc này mới chú ý tới vết thương.

- Tuyết ma chồn có độc sao?

Lý Dật khẩn trương lên.

- Ủ, Con chồn nhỏ không có độc, nhưng trưởng thành có kịch độc.

Ngải du hồi đáp, xem sắc mặt của nàng, ần ần lục sắc.

- Người có không có giải dược?

- Không có.

Mỹ nữ tiểu la ly này cũng thật liều lĩnh, Lý Dật cũng không ngại, đột nhiên xem vết thương có hai lỗ máu hấp hút máu ra.

Ngải du trên mặt đỏ bừng, ngẩng lên tay che lại bộ ngực. Vị tiểu thư tông chủ này, từ nhỏ đến lớn, còn không có nam tử nào có can đảm cùng nàng tiếp xúc thân mật như thế, bởi vậy nàng cũng hoàn toàn không có kinh nghiệm. Tuy nhiên biết rõ Lý Dật là vì cứu nàng mà làm như vậy, nhưng tim đập mà không tự chủ được còn nhanh hơn.

- Ngải du, tình tảo, chớ khẩn trương, càng khẩn trương máu lưu động tốc độ càng nhanh, độc tính phát tác càng nhanh.

- Ta không có khẩn trương, ta chỉ...

Lý Dật cũng không có tâm tư nghe nàng giải thích, từng miếng từng miếng máu nhả trên mặt đất, thẳng đến lúc hút ra máu đỏ tươi mới thôi.

- Tạm thời không có việc gì, nhưng độc tính tuyết ma chồn này ta cũng không hiểu rõ lắm, hay là về thiên cơ tông, cho y sư các người đến xem sao.

- Trở lại trong tông rất lâu, tàn độc trong cơ thể ta cũng không có ít, không kịp nữa rồi.

- Vậy làm sao bây giờ? Tiểu thư, ta van người trước chuẩn bị giải được cho tốt được không.

Lý Dật thật là khẩn cấp, nếu Ngải du tiểu thư có việc gì, chính mình thật là trộm gà không được còn mất năm gạo, còn có thể có thù với Thiên cơ tông nữa.

- Người trước để ta nằm ngang.

Ngải du thoát nhìn thật không có vội vã, nhẹ giọng phân phó Lý Dật.

Sào huyết của Tuyết này ma chồn cũng không quá lớn, Ngải du sau khi nằm xuống cơ hồ chiếm cứ cả mặt đất, Lý Dật chỉ có thể dùng một phương thức không quá lịch sự huyền phù tại phía trên người nàng.

Đều nằm trên mặt đất Ngải du không biết từ chỗ nào lấy ra mấy cây ngân châm dài nhỏ:

- Người đem mấy cây ngân châm này đâm đến đan điền khí hải cùng trái tim của ta, mỗi chỗ một trâm, cẩn thận một chút, đừng đâm trong đan điền khí hải cùng trái tim, nếu không ta liền hỏng đó.

Lý Dật bây giờ đối với cô gái đẹp này càng ngày càng có vài phần kính trọng, tuy chuyện không có hạn cuối, nhưng biết thật sự không ít, rõ ràng còn biết châm cứu, tuy nàng nói phương pháp có bao nhiêu hiệu quả không có ôm nhiều tin tưởng.

Hiện tại vấn đề là, Ngải du mặc trên người bộ trang phục phức tạp này, muốn hẳn chuẩn xác đem ngân châm đâm xuống, Lý Dật thật sự không có nắm chắc.

- Nhanh lên, muốn đợi ta chết sao?

Lý Dật tay có điểm run, nguyên lai cứu người so với giết người càng khẩn trương hơn:

- Ta sờ không chính xác.

- Người không biết đan điền khí hải ở nơi nào sao.

- Đương nhiên biết rõ, chính là...

Cái vấn đề mở miệng có chút không tốt lắm.

- Người sẽ không thoát khỏi...

Nói ra những lời này, Ngải du trên mặt hỏa hồng, nhắm mắt lại, ngực kịch liệt đập phồng.

Lý Dật thì không có nửa điểm tà niệm, mặc dù cô gái đẹp này rất dễ dàng làm cho người ta sinh ra tà niệm, không thể không do dự, cũng không có nghiên cứu bộ quần áo rồi Ngải du làm như thế nào cởi bỏ, Lý Dật trực tiếp xé ra, nhưng có đôi khi, tà niệm phải rễ không chế, khi thân thể Ngải du có thể nói hoàn mỹ tại trước mặt Lý Dật, tay Lý Dật run rẩy càng thêm lợi hại.

- Người, người...

Sau nửa ngày không có cảm giác đến động tác của Lý Dật, Ngải du vừa then vừa vội nói:

-Người.

- Ta chưa từng thấy thứ đồ chơi này, người phải để cho ta thích ứng chứ.

Lý Dật kịp phản ứng, nói ra một câu, để hóa giải xấu hổ. Sau đó định thần, nhặt ngân châm, kiên định đâm xuống. Đan điền khí hải hai quả ngân châm came xuống, Lý Dật than dài, nhưng kế tiếp công tác khó khăn càng gia tăng.

Tại vị trí trái tim Ngải du, nếu muốn châm đụng vào vưu vật làm cho người huyết mạch sôi sục. Hai quả núi đồi no đủ, hoàn mỹ vô khuyết hiện ra ở trước mặt Lý Dật, một mảnh xuân quang sáng lạn, càng làm sắc hóa...

Nghĩ cái gì vậy, đây là cứu người, Lý Dật không thể không cầm quả ngân châm đâm xuống bắp đùi của mình, mới đem tâm thần chấn nhiếp. Nhưng tay vừa mới va chạm vào chỗ mềm mại, Ngải du không khỏi ngâm khẽ một tiếng, xuân quang đẹp không sao tả xiết đang kịch liệt phập phồng.

- Người, người có thể bảo trì vững vàng hay không, bằng không làm thế nào hạ châm đây.

- Người chán ghét, nhanh lên hạ châm được không.

Then thùng đến mức tận cùng, Ngải du khuôn mặt giống như nhóm lên đồng lửa, ngay cả Lý Dật cũng có thể cảm giác được chỗ đó nhiệt độ cực nóng.

Lý Dật cắn răng một cái, hai quả ngân châm nhanh chóng đâm xuống.

Làm xong đây hết thấy, Lý Dật vội vàng xé rách quần áo Ngải du, đồng thời sắp không cách nào khống chế tà niệm. Đã từng ngự nữ vô số, rõ

ràng tiểu la ly trước mặt khấn trương như thế, đây là làm hại người có thuần khiết chi tâm. Lý Dật bắt đầu ở trong nội tâm thầm thở dài.

- Uy, các người... Ta nói các người tại sao không ly khai, nguyên lai... Phục người, tiểu tử, cứ nhiên còn có tâm tư...

Ngoài động, đột nhiên truyền đến thanh âm hỗn hển của Lục chỉ đảo tiên.

Muốn có chết hay không lão quỷ, không tới sớm không tới lại còn đến trễ. Lúc này Lý Dật nhìn trên thân thể Ngải du y phục không ngay ngắn... Thật sự không cần phải có sức tưởng tượng quá phong phú.

Vừa mới hòa hoãn không khí lập tức lại xấu hổ, Lý Dật đang muốn mắng, lục chỉ đảo tiên lại lách mình đi xuống. Lão gia này hiển nhiên cũng xấu hổ.

Sau nửa ngày không nói gì, Ngải du yên lặng vận chuyển đấu khí, không chế được tàn độc trong cơ thể.

- Tàn độc tuy đang trong cơ thể ta, nhưng đã không xâm nhập vào đan điền khí hải cùng trái tim, như vậy ta có thể vận dụng đấu khí không chế tàn độc. Người hiện tại có thể dẫn ta ly khai.

Lúc này Ngải du tận lực dùng ngữ khí bình tĩnh nói chuyện, nhưng trong giọng nói ý tứ hàm xúc làm chính cô ta cũng ngượng ngùng không thôi.

- Ngải du, ta sẽ vì sự tình hôm nay mà giữ bí mật, cái lão quỷ kia, ta cũng hướng hắc giải thích rõ ràng, hơn nữa làm cho hắc không lộ ra, người cứ yên tâm đi, không có người biết rõ chuyện đã xảy ra hôm nay đâu.

- Tại sao phải giữ bí mật, chúng ta có làm gì đâu.

Ngải du lại biểu hiện ra chuyện bình thường.

Đối với loại tình huống này, Lý Dật có điểm cảm tức, một mảnh hảo tâm ngược lại bị nàng nói không có gì:

- Ta là vì muốn tốt cho người, người là một tiểu thư, thân thể bị người nhìn rất quang vinh sao? Thật sự là hảo tâm coi như là con lừa rồi"

- Người là sợ ta không giả được sao, không quan hệ, ta không có người có thể giả, giả cho người là được, kỳ thật người cũng rất phong nhã.

Ngải du nói ra không có nửa điểm ý tứ nói giỡn. Lý Dật thấy vị tiểu thư này có thể nghĩ như vậy, nhưng lời này nói ra, nghe không được tự nhiên. Đương nhiên Lý Dật là ai, nói giả nhất định có thể giả sao?

Được rồi, Lý Dật quyết định dừng lại vấn đề này, nếu nói nữa muốn chảy máu mũi.

Đem ngải du thu thập xong, bế lên, sau đó rời khỏi huyết động.

Lục chỉ đảo tiên vẻ mặt tức giận nhìn Lý Dật, vừa thấy mặt đã húc đầu một câu:

- Khi Lý Na tỉnh, ta nhất định phải nói chuyện đêm nay nói cho nàng biết.

- Cút, Lão quỷ, người căn bản cũng không có rõ chuyện gì xảy ra, Ngải du tiểu thư trúng độc bị thương, ta tại vì chữa thương.

Bị Lý Dật rống lên, lục chỉ đảo tiên lúc này mới chú ý tới thần sắc Ngải du không đúng, cười hắc hắc:

- Cái này cũng không nhiều, ta nói người con cóc như thế nào ăn được thịt thiên nga.

Vì mau chóng chạy về Thiên Cơ tông, Lý Dật quyết định mang theo Ngải du phi hành, nhưng tuyết thú phẩm giai không đủ, không cách nào ngự không, mà Ngải du lại kiên quyết lo lắng cho Tuyết t thú về nhà, kết quả cuối cùng, tuyết thú do lục chỉ đảo tiên khiêng trở về. Lục chỉ đảo

tiên rất cực cảm nhận được cái gì gọi là buồn bực, tuyệt thú hình thể không tính quá lớn, nhưng tuyệt đối rất nặng, trên đường đi lục chỉ đảo tiên cầu nhàu không thôi.

Một đường bay vút đi, tốc độ cũng cực nhanh, hai giờ sau, ba người một thú đã bay hai trăm dặm, một tòa thành trì nho nhỏ xuất hiện ở phía dưới.

Cùng Thiên Khu tông xây trên chân núi bất đồng, Thiên Cơ tông được dãy núi vây quanh thành một cái lòng chảo, nhưng giống nhau chính là trong lòng chảo thiên địa nguyên khí cũng rất là nồng đậm. Xem ra những tông phái trên thần chi đại lục xây trụ sở đều có nghiên cứu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đứng Vững Gót Chân

Q.6 - Chương 478: Đứng Vững Gót Chân

Ngải Du tiểu thư bị thương trở về, rất nhanh kinh động khu vực trung tâm, gia phó, y sư đều chạy đến, phá vỡ yên lặng. Từ động tĩnh nơi này xem ra, vị Ngải du tiểu thư rất được Thiên Cơ tông tông chủ cưng chiều, tại trong tông địa vị đặc thù.

Mà Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên, được mời đến một gian thư phòng.

Trong thư phòng, ngoại trừ Lý Dật, lục chỉ đảo tiên, còn mặt hai người nam tử. Một trung niên, một thiếu niên cùng tuổi Lý Dật tương tự, đứng hầu tại bên cạnh bàn học, mục quang hồ nghi tại trên người Lý Dật quét tới quét lui, cũng không hữu hảo. Mà ở đằng sau bàn học trung niên nam tử nghiêm nghị ngồi ở đó, khuôn mặt tuy hòa ái, nhưng trong ánh mắt đầy vẻ hồ nghi, so với thiếu niên kia không ít hơn bao nhiêu.

- Tông chủ các hạ, sự tình chính là như vậy, đều do tại hạ bảo vệ tiểu thư không chu toàn, mới làm nàng bị thương.

Lý Dật đem tình hình cụ thể ở Cửu Long sơn săn bắt tuyết ma chồn tỉ mỉ kể rõ một lần, Lý Dật xin lỗi nói.

- Cái này cũng cũng không phải là lời nói dối, Ngải du bị thương, Lý Dật xấu hổ thật không thể trốn tránh trách nhiệm.

- Ủ, Người không nên tự trách, muốn trách chỉ có thể trách đứa nhỏ này quá tùy hứng. Người cứu Ngải Du, Thiên Cơ tông sẽ không bạc đãi người, nói đi, người nghĩ muốn cái gì, chỉ cần là Thiên Cơ tông có hoặc là có thể làm được, đều hai tay dâng tặng.

Từ Thiên Khu tông ăn nhiều đau khổ, Lý Dật cũng không dám quá tin tưởng những hảo ý của tông chủ, lần trước bất quá là đáp ứng nhập tông, mà thiếu chút nữa bị mất mạng, lúc này cũng không lung tung muốn cái gì? Cho nên, giả bộ như lo lắng trong chốc lát, Lý Dật mới hồi đáp:

- Thiên Cơ tông tông chủ lời này không khỏi quá coi thường tại hạ, tại hạ làm việc đều là bản phận, không dám kể công tự ngạo.

- Ta xem người là buông cần câu cá lớn hay là có mưu đồ khác. Thiếu niên đứng hầu ở bên đột nhiên nói một câu.

- Thanh nhi im miệng, đối với khách nhân không được vô lễ.

Thiếu niên kia đúng là Ngải Thanh con của Thiên Cơ tông tông chủ, là ca cac của Ngải Du, bị phụ thân quát tháo, Ngải Thanh lại không bỏ qua ý tứ, hỏi nói:

- Người nói người trên đường gặp được A Du, A Du dựa vào cái gì tin người, đệ tử bốn tông cũng không cần, hết lần này tới lần khác muốn người cùng lên Cửu Long sơn săn chồn?

Lý Dật một mực không có lộ ra Âu hộ pháp. Bởi vì thời điểm Âu hộ pháp giao cho Lý Dật ngọc bài nói rất rõ ràng, để cho hắn mang theo ngọc bài đi tìm đại trưởng lão. Trời biết hôm nay trong tông, đại trưởng lão cùng tông chủ có dạng quan hệ gì, cho nên không có đưa ra tin tức kia, Lý Dật tuyệt đối sẽ không mạo hiểm đưa ra ngọc bài, chuyện tình Âu hộ pháp nói ra, làm hư sự tình cũng chưa biết chừng.

Nhưng đáp lời Ngải thanh vấn đề này, lại cũng không có giải đáp, chẳng lẽ nói cho Ngải thanh, bởi vì thích muội muội của người, cố ý tạo ấn tượng tốt?

- Về vấn đề này, Ngải thiếu tông chủ tốt nhất đến hỏi lệnh muội.

Lý Dật không kiêu ngạo không siểm nịnh trả lời làm Ngải thanh nhất thời im lặng, Ngải tông chủ hiển nhiên không muốn không khí như vậy, cười cười, nói:

- Còn chưa thành giáo nhị vị cao tính đại danh?

- Tại hạ Lý Dật, vị này là Trái kỳ Dương, ngoại hiệu đảo tiên.

- Lúc này cũng không sớm, Lý Dật các hạ, Trái kỳ dương các hạ, xin mời tại Thiên Cơ tông một đêm, hết thấy sự tình ngày mai rồi nói sau. Người tới, đưa hai vị tới phòng khách quý nghỉ ngơi.

Ngải tông chủ cùng Thiên Khu tông tông chủ không có giống nhau, thoát nhìn tính cách càng thêm hào sảng, làm việc làm cho người ta nhận thấy một loại quyết đoán. Nhưng đứa con trai hấn kia, ngược lại cùng Ngải tông chủ khác nhau, thoát nhìn làm cho người chán ghét.

Lý Dật cũng không nói thêm cái gì, theo một đệ tử đi khách xá.

- Tiểu tử, làm sao người không đem chuyện tình Âu hộ pháp nói ra?

Đến khách xá, không có ngoại nhân, lục chỉ đảo tiên lúc này mới hỏi.

- Thời cơ chưa tới, Ngủ. Người ngủ gian ngoài, ta ngủ ở trong.

Lý Dật chẳng muốn cùng hấn nhiều dong dài, nói xong một phen liền lăn qua lăn lại, cũng thật sự có chút mệt mỏi.

- Dựa vào cái gì ta ngủ bên ngoài... Ai, tiểu tử, bốn tiên phát hiện tiểu tử người thật sự không đơn giản, cũng khó trách lúc trước Đấu Thần điện

đều không thể đối phó được người. Lần này Thiên Khu tông chỉ sợ hỏng bét.

- Thiên Khu tông, hừ, bắt đầu trên tiệc rượu ám toán chúng ta, nhất định là muốn diệt tông.

Lý Dật trong mắt hiện lên sát khí, cho dù không phải là vì Lý Na các nàng, chỉ bằng điểm này, Lý Dật cũng tuyệt đối sẽ không để cho bọn họ an ổn. Hẳn có thù tất báo, mặc kệ đây là ưu điểm hay là khuyết điểm, dù sao cũng đặc điểm của Lý Dật.

Lý Dật chìm vào trong giấc ngủ, tại Thiên Cơ tông, Lý Dật không có cảm giác gì bất an, không thể nói vì cái gì, chỉ là một loại bản năng.

Khi tỉnh giấc mặt trời lên cao, sau khi rời giường rửa mặt, liền có Thiên Cơ tông đệ tử đưa tới điểm tâm cùng bữa sáng tinh xảo.

Tại Thiên Cơ tông cũng so với Thiên Khu tông, Thiên Khu tông tuy có thể tùy ý đi lại, bên người còn kèm theo hai cái đuôi, trong này Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên lại hoàn toàn tự do. Bởi vậy dùng qua bữa sáng, Lý Dật đuổi lưng một cái, sau đó liền đi khách xá.

Một đường đi lại, Lý Dật đi đến bên ngoài tông môn, nguyên vốn định mua chút ít lễ vật tặng cho Ngải du, nhưng chợt nhớ tới chỗ mang kim tệ đều cho điểm chủ kia rồi, cũng đành thôi. Trở lại trong tông, nghe được chỗ của Ngải du, liền đi tới. Một đêm lẫn qua lẫn lại, đệ tử trong tông cũng biết tông đến người này đã cứu tiểu thư, bởi vậy cũng không có người ngăn trở, ngược lại còn có Thiên Cơ tông đệ tử ân cần dẫn đường.

Ngải du thoát nhìn khôi phục, nhìn thấy Lý Dật, hai gò má nàng không khỏi lại ửng hồng.

- Nghe các đồ đệ của ta nói, người gọi Lý Dật sao.

Lý Dật không có tiếp lời, mà là nói thẳng:

- Ngải du tiểu thư, ta nghĩ muốn hỏi thăm người một ít chuyện, không biết người có thể nói ra hay không.

- Ta lại không biết người muốn nghe là chuyện gì, làm sao biết có thể trả lời hay không.

Lý Dật không khỏi cười khở:

- Nếu không biết chuyện tình, người nói không biết, cái gì biết thì nói.

Ngải du cũng "Xì" một tiếng nở nụ cười:

- Vậy người cứ hỏi đi.

- Thiên Cơ tông các người có vài vị trưởng lão?

Lý Dật quyết định dò hỏi.

- Có chín vị.

- Cha người cùng mấy vị ấy trưởng lão quan hệ như thế nào?

- Điều rất tốt, cha ta thường nói, đồng tông tức là huynh đệ, đối đãi huynh đệ n giống như đối đãi con cùng nữ nhân của mình.

- Vậy người cha cùng trưởng lão, hoặc là trưởng lão cùng trưởng lão có xung đột hay không?

Vấn đề này, Ngải Du suy nghĩ một phen, lúc này mới nói:

- Đương nhiên là có, cha ta tuy đem tất cả đều đối xử huynh đệ, nhưng cũng có một chút người cảm thấy bọn họ cũng có thể đảm nhiệm chức tông chủ, phản đối cha ta.

- A, vậy thì thật là đáng giận, cha người làm tông chủ là đúng, làm sao có người phản đối hẳn?

- Bởi vì chín vị trưởng lão đều có thể làm được chức tông chủ, năm trước thời điểm tông tộc đại hội, có hai trưởng lão nói đối tông chủ, nhưng về sau đại đa số trưởng lão không có đồng ý, cho nên cha ta lại có thể tiếp tục làm tông chủ.

Rốt cục hỏi đến vấn đề mấu chốt, Lý Dật vội vàng truy vấn:

- Hai cái trưởng lão nói đối tông chủ là vị nào?

- Nghe nói thất trưởng lão cùng đại trưởng lão.

Lý Dật trong nội tâm rung mình, thầm kêu nguy hiểm thật, đúng là không có đem ngọc bài lộ ra trước mặt tông chủ, nếu không thật đúng là phiền toái.

- Cha người cùng thất trưởng lão, đại trưởng lão bình thường lui tới như thế nào?"

- Bình thường thường xuyên cùng nhau thương nghị tông tộc đại sự... Ôi chao, ta nói là người đến thăm ta, hay là đến nghe chuyện của cha ta.

Rốt cục có chút chịu không được Lý Dật dò hỏi, Ngải du bắt đầu phản cảm.

- Đương nhiên chủ yếu là tới thăm người, người biết, ta vừa đến Thiên Cơ tông, đối với rất nhiều chuyện đều không hiểu rõ, sợ đắc tội người, cho nên... Thương thế của người ra sao?

- Đã tốt hơn nhiều, tàn độc bị trục xuất ra mười phần, còn lại dùng được vật điều trị.

- Thực xong chưa?

Lý Dật làm bộ muốn nhắc lên cái chấn của Ngải du tự mình nghiệm chứng, bị hấn hù, Ngải du trên mặt cả kinh, sau đó vừa ngượng ngùng, trên mặt nổi lên hồng hào, hô hấp cũng không đều.

- Bọn họ, không biết chuyện tình ta châm cứu người?

Lý Dật hỏi dò.

Vừa hỏi, mặt Ngải du càng đỏ hơn, thanh âm nhỏ bé như không thể nghe rõ nói:

- Ngoại trừ cha ta, người khác cũng không biết. Chán ghét, không cho phép người nói sự kiện kia.

- Vậy được rồi, người chậm rãi dưỡng thương, có rảnh ta lại đến thăm người.

Rời khỏi gian phòng của Ngải du, Lý Dật bắt đầu cân nhắc làm như thế nào tìm được đại trưởng lão. Đại trưởng lão cùng tông chủ không hòa thuận, hành động của mình phải cẩn thận hơn, miễn cho Ngải tông chủ đối với chính mình sinh ra nghi ngờ. Vòng vo vài vòng, Lý Dật cũng minh bạch, Thiên Cơ tông phân thành khu vực, ở chỗ tông chủ, được xưng là nội tông thành, ngoại trừ gia tộc tông chủ ở lại, cũng là tông tộc đại hội.

Mà cửu đại trưởng lão cùng các thành viên trong tông, thì quay chung quanh. Cho nên, muốn tìm đại trưởng lão, thì phải ra nội tông thành tìm.

Lý Dật thật cũng không gấp, chỉ cần tại Thiên Cơ tông đứng vững gót chân, không sợ không có cơ hội tiếp xúc với đại trưởng lão. Về phần Lý na các nàng, có long sủng cùng Tiểu Tuyết chăm sóc, chắc hẳn cũng không có trở ngại. Vậy thì tại Thiên Cơ tông mấy ngày, Lý Dật cùng nội tông thành đệ tử đều thân quen. Về phần Ngải tông chủ cũng thử thăm dò qua, Lý Dật không có tông phái, Lý Dật chỉ nói cùng lục chỉ đảo tiên là ẩn thế cường giả, cũng không có tông phái. Ngải tông chủ chỉ là gạt đầu không nói, cũng không có điều tra.

Bên trong nội tông thành thiên địa nguyên khí cực kỳ nồng đậm, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên là cường giả, đến loại địa phương này nhàn rồi, cũng đều cố gắng tu luyện.

Ngải du thương thế cũng khỏi hẳn, cũng không có việc gì liền chạy đến tìm Lý Dật chơi, hoặc là sai người đến đem Lý Dật đi, cùng nàng chơi một ít ly kỳ cổ quái. Ngải Du tựa hồ đối với việc chăn nuôi tiểu động vật cực kỳ có hứng thú, nơi hậu viện nàng ở, hoàn toàn là một vườn bách thú, không trung chim bay, trên cây có vật bò, trên mặt đất có thú chạy, trong lòng có muông thú, thậm chí còn có trong lòng đất, đều là bảo bối sủng vật, rất nhiều động vật Lý Dật hoàn toàn không biết.

Giống chồn tuyết không phục tùng, ma sủng có tính công kích cũng có không thiếu, nhưng đều bị đóng lại, hơn nữa có tuyết thú trông nom.

Lợi dụng cùng Ngải du quan hệ thân mật, Lý Dật rốt cục thuyết phục Bgải du, dùng danh nghĩa của nàng mời đại trưởng lão đến nội tông thành.

Vị đại trưởng lão này có khí thế bề ngễ, luận thực lực, đại trưởng lão cũng không thấp, tu vi chín tinh Đấu Thánh, tu vi như vậy Lý Dật cũng tự than thở không bằng, hơn hẳn sáu tinh, sức chiến đấu không chỉ có một cấp bậc.

Đại trưởng lão mới đầu còn không biết Lý Dật giở trò quỷ gì, một bụng buồn bực, đi vào chỗ của Ngải du.

Nhưng người ngênh đón hẳn lại là Lý Dật, Ngải Du sớm đã bị Lý Dật lừa dối đến địa phương khác chơi rồi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nhập Tông

Q.6 - Chương 479: Nhập Tông

Nhìn thấy Lý Dật, Thiên Cơ tông đại trưởng lão hơi lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng rất nhanh khôi phục lại như thường, trầm ổn nói:

- Người chính là Lý Dật sao?

- Chính là tại hạ, thỉnh đại trưởng lão thứ tội, tại hạ mượn danh nghĩa tiểu thư thỉnh đại trưởng lão đến đây, cũng thật sự là bất đắc dĩ.

Lý Dật ngửa mặt cung kính.

Đánh giá Lý Dật một phen, đại trưởng lão lúc này mới nói:

- Lý Dật các hạ vì sao có hành vi quý dị như thế, điều này có thể làm cho người cảnh giác.

Lý Dật cũng không nhiều lời, sờ tay vào ngực, lấy ra tín vật ngọc bài mà Âu hộ pháp đưa cho hắn. Nhìn thấy ngọc bài, trong đôi mắt đại trưởng lão tinh quang hiện lên, lại nhìn Lý Dật hồ nghi càng thêm dày đặc.

- Cái này là vật gì?

Đại trưởng lão sắc mặt biến hóa cũng ngăn ngại, lập tức khôi phục bình tĩnh, nhàn nhạt mà hỏi.

- Đại trưởng lão thật sự không biết khối ngọc bài này sao?

Lý Dật giống như cười mà không phải cười hỏi vặn nói. Nhưng trong lòng không khỏi cảm thán, người này lòng dạ cẩn thận vừa nhạy bén.

- Lý Dật các hạ không nói, ta làm sao biết.

Lời này ý tứ vô cùng rõ ràng, người không nói rõ ta cũng sẽ không thừa nhận.

- Vậy được rồi, tại hạ sẽ không vòng quanh, ngọc bài này là tín vật của Thiên Khu tông Âu hộ pháp giao cho tại hạ. Âu hộ pháp nói chỉ cần đại trưởng lão thấy cái tín vật này, sẽ biết ta là bằng hữu Thiên Cơ tông, phía sau tất cả sự thế, đều do đại trưởng lão lo liệu. Chẳng lẽ nói, Thiên Khu tông Âu hộ pháp lừa tại hạ sao.

Lúc Lý Dật nói chuyện, đại trưởng lão trông mắt hơi có vẻ đục ngầu nhìn vào Lý Dật xem, hiển nhiên đang cố gắng phân biệt Lý Dật nói thật hay giả. Tại Thiên Khu tông cấm vào một nhân vật trung tầng, đây cũng không phải là chuyện đơn giản, trăm ngàn năm qua, từ khi lưỡng tông trở mặt, loại nhân tuyến này là chiến lược, cũng không biết dùng bao nhiêu lần. Bởi vậy song phương đều đối với nhân tuyến đối phương đề phòng cực nghiêm, tiền hậu bị chấn động tru sát nhân tuyến, cũng có hàng trăm hàng ngàn người.

Âu hộ pháp có thể nói là nhân tuyến của Thiên Cơ tông xếp vào cấp bậc cao nhất, ẩn núp sâu nhất, cũng là một con cờ mấu chốt nhất của Thiên Cơ tông, cái quân cờ này có khả năng quan hệ đến sự tồn vong cuối cùng của hai tông, cho nên đại trưởng lão không thể không thận trọng.

Đại trưởng lão không khỏi cảm thấy Âu hộ pháp khinh suất, đối với Thiên Cơ tông mà nói bí mật trọng yếu như thế mà đơn giản tiết lộ cho người ngoài, làm cho bản thân mình gặp phải nguy hiểm lớn.

- Lý Dật các hạ, nói cụ thể đi, Âu hộ pháp làm như thế nào liên lạc với người, hơn nữa còn cho người ngọc bài này?

Lý Dật liền đem chuyện ở Thiên Khu tông cho đại trưởng lão nghe, thời điểm mấu chốt Âu hộ pháp cứu mình như thế nào. Còn chuyện mình ở Đấu Thần đại lục cùng bí mật Thiên Khu tông cấm địa tạm thời dấu diếm, bởi vì hắn cũng không thể xác định Thiên Cơ tông có đáng giá kết minh hay không.

Nghe xong Lý Dật tự thuật, không có tìm được cái gì sơ hở, đại trưởng lão mới nhẹ nhàng thở ra, nhưng cũng cảnh cáo nói:

- Chuyện về Âu hộ pháp trọng đại, việc này không được bất kỳ ai biết được, người có thể nhớ kỹ?

- Kể cả Ngải tông chủ sao?

Lý Dật ý vị thâm trường hỏi.

- Thế thì không cần, chuyện Âu hộ pháp trong tông ta cùng tông chủ biết rõ, ta và người, ngoài tông chủ cùng đạo tiên bốn người ra, cũng không thể thêm một người biết rõ.

Hắn muốn thử quan hệ giữa đại trưởng lão cùng tông chủ, Lý Dật không cam lòng tiếp tục truy vấn nói:

- Đại trưởng lão, nghe nói người từng đề nghị thay đổi tông chủ, còn có việc này sao?

Lạnh lùng đánh giá Lý Dật, tựa hồ đối với Lý Dật biết rõ nhiều sự vụ trong tông như vậy có chút bất mãn, đại trưởng lão nói:

- Loại sự vụ cơ mật này, người là làm sao mà biết được?

Lý Dật thật cũng không giấu diếm:

- Ngải du tiểu thư nói cho ta biết.

Hắn nói xong, thầm nghĩ chẳng lẽ người có thể tìm Ngải du phiên toái sao?

Nghe được Ngải du tiết lộ tin tức, đại trưởng lão không có tiếp tục chủ đề này nữa, suy nghĩ một chút, nói:

- Lý Dật, người tới Thiên Cơ tông cũng đã mấy ngày, nếu Âu hộ pháp tiến cử, là hắn xem trọng người. Như vậy, người tính toán đầu nhập tông ta sao?

- Tại hạ có ý này, chỉ là tông chủ một mực không có đề cập, tại hạ cũng không dám đường đột.

Lý Dật xem như đã nhìn ra, tại thần chi lĩnh vực cái này là xã hội tông môn, hắn muốn đạt được không gian sinh tồn, ngoại trừ đầu nhập tông môn nào đó, tựa hồ cũng không có cái lựa chọn nào khác tốt hơn. Nhưng cho tới bây giờ, thực lực của Thiên Cơ, Thiên Khu, tại thần chi lĩnh vực

rốt cuộc là như thế nào, hắn vẫn không biết bao nhiêu. Nếu không gia nhập tiểu tông, chẳng phải là lỗ lớn sao. Theo khẩu khí của đệ tử hai tông, tại thần chi lĩnh vực thay tông đổi tộc cũng không phải là một chuyện quang vinh gì.

Phần mình cũng không có tính toán ở tại thần chi lĩnh vực lâu ngày, trước ra nhập Thiên Cơ tông để đưa Lý Na các nàng đến rồi nói sau, lúc này cũng đi một bước tính từng bước.

- Đã như vậy, chuyện này để ta làm tác chủ, hai vị chuẩn bị một chút, ngày mai cử hành nghi thức nhập tông.

Đại trưởng lão tác phong có một chút cường thế, nói xong cũng không nhiều dong dài, xoay người liền đi ra ngoài.

Cái gọi là nghi thức nhập tông, có thể phức tạp cuăng như đơn giản, nếu như là cường giả tầm thường lang thang nhập tông, có một hộ pháp chủ trì, mười mấy đệ tử chứng kiến liền được. Nhưng nếu như tiểu tông môn bị người chèn ép không thể không cùng cả tông môn đến đầu nhập môn phái khác thì nghi thức phiền phức dị thường.

Lý Dật cùng lục chỉ đạo tiên nghi thức nhập tông, coi như long trọng, trong tông có cửu đại trưởng lão, đến đây tám vị, do tông chủ tự mình chủ trì, đệ tử xem lễ ở trong tông cũng có mấy trăm người.

Nhập tông nghi thức hạng thứ nhất, do đại trưởng lão cử hành: - Hiện có Lý Dật, Trái kỳ Dương, trời sinh tính thuần lương, làm người ngay thẳng, không tông không cửa, nguyện ra nhập Thiên Cơ tông, sinh vì tông môn chết cũng là quý của tông môn. Bản trưởng lão thấy hai người thành tâm mà không có dị tâm, cho nên giới thiệu, khẩn cầu tộc của ta dung nạp người, coi là huynh đệ.

Đối với lý do giới thiệu, đại trưởng lão lại cực kỳ hàm hồ, chỉ lấy "Trời sinh tính thuần lương, làm người ngay thẳng" nói ra, liền lai lịch bối cảnh nửa điểm cũng không đề cập.

Nhìn chúng đệ tử chung quanh một vòng, Ngải tông chủ nói: - Đối với người đại trưởng lão giới thiệu, đệ tử còn có lời dị nghị gì không.

- Ta có chuyện muốn nói.

Thanh âm không lớn, bởi vì ngoài ý muốn nói ra có vẻ chói tai, nhập tông nghi thức cơ hồ là hình thức, đã cử hành còn có tông chủ tự mình chủ trì, đã nói lên việc này tông chủ tán thành, là ai lớn mặt như vậy mà đứng ra tỏ thái độ.

- Thanh nhi, người có lời gì nói?

Ngải tông chủ không hề vui mừng, nhưng đây là quyền lợi của Thiên Cơ tông đệ tử, Ngải thanh tự nhiên cũng không ngoại lệ.

- Tông chủ đại nhân, các vị trưởng lão, Lý Dật, Trái kỳ Dương hai người đến Thiên Cơ tông mấy ngày, đối với lai lịch của bọn hắn, Thiên Cơ tông hoàn toàn không biết gì cả, thử hỏi như thế vội vàng nhập tông còn có tiền lệ không?

Ngải thanh nói đến vấn đề tương đối bén nhọn, hỏi thẳng vào vấn đề mấu chốt. Kỳ thật chúng Thiên Cơ tông đệ tử cũng có nghĩ như vậy, nhưng bởi vì tông chủ tán thành, mà thói quen phục tùng không dám nhiều lời. Nghe được Ngải thanh hỏi, ở bên trong từ đường lập tức mọi người đều nghị luận xôn xao.

- Không sai, hai người Lý Dật, Trái kỳ Dương cùng Thiên Cơ tông tiếp xúc thời gian tuy không dài, nhưng trải qua bản trưởng lão cùng Tứ trưởng lão điều tra, hai người xác thực không có tông môn, thiếu tông chủ quá lo lắng rồi.

Đại trưởng lão thanh âm nhàn nhạt, đem những lời nghị luận áp chế xuống. Vị đại trưởng lão này tại trong tông tựa hồ rất có uy vọng, có thể cùng tông chủ so sánh.

- Là ta quá lo lắng sao? Chẳng lẽ tất cả mọi người đã quên ít ngày nữa trước trong tông xuất hiện tại mắt Thiên Khu tông sao?

Tên ẩn núp nhiều năm rốt cục nghe trộm tông tộc trưởng lão bị phát hiện, tuy đuổi giết nhưng hãn vẫn trốn về Thiên Khu tông, chuyện này mới phát sinh không lâu, mọi người đều còn nhớ.

- Nói như vậy, thiếu tông chủ cản trở Lý Dật, Trái kỳ Dương nhập tông rồi?

- Ta cũng không tính cản trở, mà là lai lịch hai người này khả nghi, Thiên Cơ tông không thể không phòng, chính là muốn thu bọn họ nhập tông, cũng phải chờ thời cơ chín muồi.

Thiếu tông chủ Ngải thanh cùng đại trưởng lão tranh cãi, Ngải tông chủ biểu lộ vẻ mặt lạnh lùng ộ.

Nhìn xem một màn này, Lý Dật cảm giác ra vị thiếu tông chủ này cũng không có mưu tính, chỉ là bằng cảm giác không thích chính mình mà cản trở. Hãn nhìn qua lục chỉ đảo tiên, cũng đang một bộ không kiên nhẫn.

- Ca, Lý Dật người tốt, người làm sao muốn ngăn cản hãn nhập tông.

Ngải Du rốt cục cũng không nhịn được nữa, đập mạnh chân reo lên.

- Muội muội, người quá đơn thuần, trên đời này nhân tâm khó lường, đừng xem có ít người đối với người tốt, hoặc là trợ giúp qua người, nói không chừng, trong nội tâm không biết tồn tại cái ý nghĩ xấu xa gì?

- Thiếu tông chủ lời ấy quá mức rồi.

Lý Dật cuối cùng mở miệng.

- Hừ, Lý Dật, người dám nói đối với muội muội của ta không có tà niệm gì sao?

Ngải thanh hỏi vấn đề này càng bén nhọn, muốn nói không có, chỉ sợ Lý Dật cũng không tin tưởng.

- Lệnh muội Ngải du tiểu thư dung nhan tú lệ, thoát tục động lòng người, tại hạ cũng thực hâm mộ, mặc dù tự sinh ra lòng ái mộ, đó cũng là thường tình, chỉ là thiếu tông chủ nói 'Tà niệm' hai chữ, tại hạ thật sự không đảm đương nổi.

Hắn không phủ nhận, mà thuận thế làm người càng tin phục.

Nghe Lý Dật nói như vậy, tựa hồ còn lộ ra ý hâm mộ, Ngải du tiểu thư mặt lại đỏ bừng, không khỏi nhớ tới cảnh ở trong sào huyết Tuyết hồ, lúc này biểu lộ then thùng làn cho mọi người nhìn ở trong mắt, đều rất là kinh ngạc.

Nhưng Lý Dật lúc này thổ lộ, không khỏi khỏi chọc giận thiếu niên đệ tử trong tông. Ngải du tiểu thư động lòng như thế, lại là nữ nhi tông chủ, trong tông đệ tử hâm mộ không ít, mộng tưởng một ngày kia lột mắt xanh Ngải du tiểu thư.

- Hừ, nói dễ nghe.

Ngải thanh hừ lạnh một tiếng nói, sau đó dứt khoát nói:

- Ta hoài nghi là người cố ý tiếp cận muội muội của ta, về phần còn có mục đích gì, cũng chỉ có người tự mình biết. Như người lòng dạ thâm trầm, còn nói gì trời sinh tính thuần lương, làm người ngay thẳng, căn bản là không xứng nhập Thiên Cơ tông.

- Thanh nhi, không thể lỗ mãng.

Thấy ngôn ngữ Ngải thanh quá mức, Ngải tông chủ cũng không khỏi lên tiếng quát tháo.

Bị tông chủ quát lớn một câu, Ngải thanh cuối cùng bình tĩnh chút ít, nhưng vẻ mặt vẫn căm thù nhìn Lý Dật.

- Tông môn này không nhập cũng được, Lý Dật, chúng ta đi.

Lục chỉ đảo tiên đâu có thể nhìn được nữa, cảm giận nói một câu, kéo Lý Dật muốn hướng ra ngoài đi. Nhưng, lại bị Lý Dật kéo lại:

- Thiếu tông chủ còn không hiểu rõ lắm, đảo tiên an tâm chờ vội.

Lại xoay người hướng Ngải tông chủ nói:

- Nếu thiếu tông chủ phản đối hai người nhập tông, dựa vào tại hạ, việc này liền hơi hoãn một chút, chắc hẳn thiếu tông chủ sau này sẽ minh bạch, cũng không phải là hấn tưởng tượng cái kia đâu.

- Ngô.

Ngải tông chủ khẽ gật đầu, tựa hồ đồng ý lời đề nghị của Lý Dật.

- Cũng chưa chắc, Tông chủ đại nhân, dựa theo quy củ tông môn về nhập tông, nếu như người khác phản đối nhập tông, như vậy không biện pháp tiếp tục nhập tông nữa.

Nghe vậy, Ngải tông chủ sắc mặt hơi đổi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Luận Bàn

Q.6 - Chương 480: Luận Bàn

Đại trưởng lão theo như quy củ, đơn giản chính là dùng vũ lực giải quyết vấn đề. Nhất tông nhất tộc, nhân khẩu nhiều, đối với một ít có tranh luận nhập tông, không có khả năng mỗi người đều có thái độ như nhau, dưới tình huống bình thường, nếu như người phản đối quá nhiều, việc nhập tông tự nhiên là không giải quyết được.

Có đôi khi cũng sẽ gặp phải tình huống như Lý Dật bây giờ. cũng người nhảy ra phản đối. Nếu như bởi vì người phản đối mà nghi thức nhập tông gián đoạn, như vậy ý chí tập thể làm như thế nào thể hiện ra. Nhưng nếu

như không lo lắng ý kiến của người khác, cường chế nhập tông, người phản đối cùng người nhập tông chỉ sợ cũng khó ở chung. Cho nên, quy củ Thiên Cơ tông nhập có một cái, nếu như phát sinh loại tình huống này, thì cho pháp người nhập tông cùng người phản đối công bình quyết đấu, dùng thắng bại luận kết quả.

Lý Dật không khỏi tức cười, thần chi đại lục văn hóa nhập tông có chút ý tứ, cái quy củ này thật giống như chế độ tập trung dân chủ, đã chiếu cố tập thể còn lại tôn trọng ý chí cá nhân.

- Thiếu tông chủ, người có nguyện ý cùng Lý Dật cùng Trái kỳ Dương các hạ quyết đấu không?

Đại trưởng lão ngữ khí nhàn nhạt, nhưng trong giọng nói bất mãn không cách nào che dấu.

Ngải Thanh sắc mặt cũng thay đổi vài lần, chỉ thấy đám thiếu niên đệ tử trong lòng có ghen tuông thì đánh trống reo hò, lập tức có thêm vài phần dũng khí, cắn răng nói:

- Vậy theo như quy củ trong tông thôi.

Ngải Thanh tuy nhìn như không có phong hiểm, cho dù không phải đối thủ của Lý Dật, Lý Dật cũng không dám đem hãn đánh chết, hãn là thiếu tông chủ, là thần tượng của tông tộc đệ tử tuổi trẻ, nếu là hãn thua ở người ngoài, thể diện đề đâu đây.

- Thiếu tông chủ làm gì cố chấp như thế.

Lý Dật lui một bước:

- Tại hạ vô tình cùng thiếu tông chủ kết thù kết oán sao.

Lý Dật nhượng bộ lời nói uyển chuyển:

- Xem ra Lý Dật các hạ đối với tộc nhân tông ta không rõ ràng, đây cũng không phải là cuộc chiến kết thù kết oán. Người mạnh là vua kẻ yếu bị

bắt làm nô lệ, người nếu là có thể đả bại ta, ta liền đối với người tâm phục khẩu phục, tại sao nói là ân oán với người.

Người mạnh là vua kẻ yếu bị bắt làm nô lệ, cái khẩu vị này rất hợp ý Lý Dật, xem ra, vô luận Đấu Thần đại lục hay là thần chi lĩnh vực, tại điểm này đều giống nhau. Thực lực ở tại Đấu Thần đại lục cùng thần chi lĩnh vực là thế, Lý Dật kiếp trước cảm giác không được? Có lẽ, có địa phương có tình huống này.

- Hảo, đã như vậy, tại hạ liền hướng thiếu tông chủ lãnh giáo một phen. Chỉ có điều, tại hạ muốn nói trước, thực sự không phải là tử đấu, kính xin thiếu tông chủ có một chút liên ngừng lại, không cần phải tổn thương hòa khí.

- Yên tâm, ta sẽ hạ thủ lưu tình, sẽ không đả thương người đâu.

Cường giả quyết đấu, khí thế chiếm thượng phong rất lớn, đạo lý này Ngải thanh hiểu.

Lý Dật tự nhiên cũng hiểu, bất quá muốn nhìn vào đối thủ, điểm này Ngải thanh chưa đủ kinh nghiệm.

Vì vậy mọi người đi ra khỏi từ đường, đi một đình viện, đem Lý Dật cùng Ngải thanh vây quanh ở chính giữa, nhường ra một cái sân bãi.

Lúc này thực lực thiếu tông chủ, rõ ràng cũng đạt tới Đấu Thánh cường giả, bất kể thế nào mà nói, là tiêu chuẩn cường giả ở thần chi lĩnh vực, vẫn trội hơn Đấu Thần đại lục. Nhưng Ngải thiếu tông chủ, tuyệt đối không có cùng hăn xứng đối tu vi cùng kinh nghiệm thực chiến. Nhất là cổ khí thế cùng sát khí, một cái sinh ra từ núi thây biến máu, cùng một cái nhà ấm lớn lên, hai người hoàn cảnh hoàn toàn khác nhau.

Đoán chừng Ngải thanh, điểm này, Lý Dật không có bất kỳ nghi kỵ. Chỉ là, trận thi đấu này cũng không phải là sinh tử tương bác, nên cho cũng muốn cho hăn mặt mũi.

Ngải thiếu tông chủ cũng không có lo lắng nhiều như vậy, tận lực dùng ngôn ngữ tạo ra khí thế của mình:

- Hiện tại nhận thua còn kịp, nếu không Thiên Cơ tông cũng cho người một miếng cơm ăn. Nhưng nếu là thất bại, chắc hẳn Lý Dật các hạ cũng không có thể diện lại tiếp tục lưu lại Thiên Cơ tông rồi.

Vì chính mình kiến tạo khí thế, lần này còn nói thêm:

- Nếu bị thua, rút ra khỏi Thiên Cơ tông.

- Ai thua ai thắng còn đánh qua mới biết được, Ngải thiếu tông chủ, đắc tội.

Lúc này một đạo đấu khí liên oanh kích, thẳng tay đánh ra, không hề có nửa phần mảnh khoe, cổ năng lượng xoáy lên kinh phong, lập tức làm đất cát bay tứ tung.

- Hừ, có chút thủ đoạn sao?

Ngải Thanh không chút nghĩ ngợi, thân hình đột nhiên bay ra, tránh đi đấu khí, lảng tránh không kích xuống dưới, trong tay đã thành hình xuất hiện một thanh trường kiếm màu xanh, kiếm khí bành trướng, tản ra năng lượng mạnh bạo.

Dù sao cũng vận chuyển đấu khí tu vi, thanh trường kiếm phẩm giai cũng không thấp, một kích này của Ngải thanh cũng không sơ hở.

Nếu như tể ra Phá Thiên kiếm, muốn phá một kích này cũng không khó, nhưng năng lượng va chạm, không khỏi hủy di vũ khí của đối phương, vền vẹn một chiêu mà phá hủy vũ khí, Ngải thanh thì đúng là ném mũi mũi đi.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Lý Dật cũng không chậm, chỉ quyết về động, tầng tầng thổ hệ đấu khí chỉ thuần kết xuất ra, nghênh hướng kiếm phong sắc bén ở giữa không trung.

Xích, xích, xích.

Dưới kiếm phong lợi hại, thổ thuận từng mảnh tan rã, tán thành vô số đầu khí mảnh nhỏ tiêu tán bốn phía, làm hiện trường một mảnh mê ly. Mà Lý Dật cước bộ như loại quỷ mị bắt đầu tránh né.

Một chiêu đặc thế, Ngải thanh há bỏ phí cơ hội tốt, nhân kiếm hợp nhất, đầu khí phát huy đến mức tận cùng, nhắm mắt theo đuôi theo quỷ mị thân pháp Lý Dật, sau đó một kiếm bổ ra. Lúc này người sáng suốt nhìn là biết, nếu cứ đánh tiếp, Ngải thanh nhất định hao tổn đầu khí. Nhưng đám đệ tử trong tông, muốn thiếu tông chủ giáo huấn Lý Dật. Thấy khí thế Ngải thanh như cầu vồng, bức bách Lý Dật không khỏi bộc phát ra thanh âm vang trời.

- Chờ một chút.

Lý Dật bỗng nhiên chớp động thân hình, lướt ở một bên, hướng Ngải thanh khoát tay bảo.

- Ừ?

Ngải thanh vô ý thức thu kiếm, huyền phù tại giữa không trung. Lý Dật cũng cười thầm, theo điểm này cũng nhìn ra được Ngải thiếu tông chủ kinh nghiệm lâm địch không đủ. Đối phương nói người ngừng người nhất định phải ngừng sao, đúng là ngu ngốc.

- Nếu đánh tiếp, chỉ sợ không phân ra thắng bại, cái sàn nhà này sẽ bị phá hủy.

Lý Dật chỉ chỉ phiến đá, cười cười, nói:

- Hữu hảo luận bàn, nếu là tạo thành tổn thất ngược lại không đẹp. Chúng ta đến giữa không trung luận bàn thôi.

- Hảo.

Lý Dật cố ý bảo vệ từng cọng cây ngọn cỏ, rất nhanh tại đệ tử trong tông tranh thủ được cảm tình, những tên kia đánh trống reo hò ủng hộ thanh âm yếu đi không ít.

Giữa không trung tình thế vẫn như cũ, chỉ là rời khỏi mặt đất, Lý Dật Vân bộ không cách nào vận dụng, không hề né tránh, mà dùng đấu khí đối cứng.

Đối cứng mấy chục đạo đấu khí, Ngải thanh không có chiếm được tiện nghi, sau một loạt thế công, hẳn liền có chút ít táo bạo. Một đạo đấu khí oanh ra, tay quyết thành linh biến đổi, trong lòng bàn tay di động một đoàn sáng màu tím quang hoa. Mà theo màu tím đấu khí quang hoa hiển hiện ra, cả trong không gian khí thế lập tức biến đổi, bầu trời bỗng nhiên tối tăm, tầng mây theo bốn phương tám hướng hướng về phía hai người bắt đầu khởi động, trong tầng mây, ầm ầm lôi quang lập loè, làm cho người phải sợ hãi.

Thiên địa dị tượng rõ ràng là Bạch Hổ đấu kỹ, tựa hồ phẩm giai không thấp, ít nhất cũng là trung giai đấu kỹ.

- Ca, người muốn phải liều mạng sao?

Thấy tình cảnh này, Ngải du không khỏi lớn tiếng lên, đối với Lý Dật ân cần vô cùng.

Ngải du nói xong, Ngải thanh trên mặt càng xẹt qua một tia tức giận, trong tay chỉ quyết biến ảo nhanh hơn, tầng mây lôi quang bùng cháy mạnh.

Đấu Thánh cường giả thi triển Bạch Hổ đấu kỹ, Lý Dật cũng không dám coi thường, cũng tận lực phòng ngự nói không chừng ăn phải thiệt thòi. Mắt thấy tầng mây rậm rạp lao tới, Lý Dật tay quyết bay động, cũng súc thế Bạch Hổ đấu kỹ.

Hai người đều đánh ra Bạch Hổ đấu kỹ, hiển nhiên đều đánh ra một điểm chân hỏa, đã trận luận bàn có ý đồ khác khá xa. Nhưng đại trưởng lão

cùng tông chủ tựa hồ cũng không có ý tứ ngăn cản, chỉ là sắc mặt thoáng ngưng trọng, thân thể chung quanh ần ần có đấu khí di động, nghĩ một khi tình huống có chuyển biến xấu, liền ra tay ngăn lại.

Trong lúc Lý Dật súc thế, trong không gian khiến người bất an, vô số băng sương ngưng tụ, âm hàn đến mức tận cùng, không trung lập loè loi quang đều bị đóng băng thành băng trùy.

- Lý Dật các hạ, một chiêu Bạch Hổ cao giai đấu khí Tiên Thiên lôi dẫn này, người cũng nên cẩn thận, nếu gánh không được thì nhận thua, cũng không đến mức đem người nổ thành than.

- Ngải thiếu tông chủ, chiêu đấu kỹ này quả nhiên không như bình thường, có thể được kiến thức đấu kỹ như thế, tại hạ rất là vinh hạnh.

- Hừ, vậy... Đi chết đi.

Khẽ quát một tiếng, ở giữa không trung loi quang lập loè bất định tựa hồ đã bị triệu hoán, phát ra một hồi tiếng nổ đinh tai điếc óc, vô số u u lam lôi quang hội tụ thành một đạo lôi trụ, hướng Lý Dật oanh xuống.

Lôi trụ năng lượng kinh khủng, Lý Dật cũng là nhìn thấy, Ngải thiếu tông chủ kinh nghiệm thực chiến tuy không tốt, nhưng chiêu đấu kỹ này phát huy cũng rất tốt, thấp tinh Đấu Thánh cường giả chỉ sợ cũng không đỡ được.

Đặt mình trong lôi quang oanh kích, không gian bốn phía giống như đã bị phong ấn, căn bản không có khả năng trốn tránh.

- Băng sương bạo.

Lý Dật cũng không do dự, chỉ quyết bỗng nhiên biến đổi, trong không gian vô số năng lượng cự đại bỗng bình bỗng tuyết cấp tốc hội tụ, hóa thành hình rồng, hướng đạo lôi trụ thôn phệ.

- Rầm rầm rầm oanh.

Hai cổ súc thể đến mức tận cùng, ẩn chứa thiên địa trong đó bỗng nhiên va chạm vào nhau, trong tiếng nổ vang, mờ mờ ảo ảo có tiếng rồng ngâm cùng thanh âm lôi đình.

- Tốt lắm, cho mặt mũi như vậy là đủ rồi, nên chấm dứt chiến đấu thôi.

Lý Dật thầm nghĩ, tay quyết biến ảo nhanh hơn, băng sương bạo đệ tam sóng công kích cơ hồ không gián đoạn, rốt cục triệt tiêu năng lượng Tiên Thiên lôi dẫn. Nhưng hai cổ năng lượng thức sự quá mức cường đại, cho dù là trải qua liên tục ba đợt hội tụ, trong không gian có thể điều khiển băng thuộc tính năng lượng cũng đủ dư thừa.

Từ tay quyết Lý Dật biến ảo, Băng sương bạo Bạch Hổ đấu kỹ liên tục công kích, ưu thế bắt đầu lộ ra.

Không ngờ rằng Lý Dật còn một chiêu Bạch Hổ đấu kỹ này, đánh ra tựa hồ không dứt, mắt thấy vô số bông tuyết được Lý Dật điều khiển xoay quanh tại hai người, hội tụ năng lượng càng ngày càng dư thừa, Ngải thanh đột nhiên cảm thấy sau lưng lạnh buốt, cùng sâu tận xương tủy cảm giác sợ hãi. Ngoại trừ phí công bố kết đạo đạo không gian giam cầm, hẳn tưởng tượng không ra chính mình còn có thủ đoạn gì nữa có thể kịp thời hóa giải công kích này.

Ngải tông chủ quanh thân đấu khí đột nhiên tăng vọt, chính hắn rõ ràng tình cảnh con mình nhất.

- Tông chủ, không cần gấp gáp, Lý Dật, hẳn có chừng mực.

Đại trưởng lão tự nhiên cũng biết Ngải tông chủ muốn làm gì.

Bông tuyết bắt đầu khởi động hội tụ thành hình, hóa thành cự thú mở ra miệng thôn phệ, năng lượng cự đại liền muốn đem không gian cắn nuốt.

Không gian giam cầm gặp luồng năng lượng trước mặt này giống như giấy, hoàn toàn biến mất tại trong miệng cự thú. Hiện tại, hình thú mở miệng đến mức tận cùng, trong đó ẩn chứa năng lượng cũng đạt tới cực hạn, một ngụm thôn phệ xuống, Ngải Thanh ngay cả tính mệnh có thể giữ được hay không cũng là vấn đề.

- A,

Biến cố đột nhiên như thế, chúng đệ tử Thiên Cơ tông không khỏi phát ra thanh âm sợ hãi, đều là kinh ngạc nhìn giữa không trung sắp phát sinh thảm kịch.

Nhưng, miệng khổng lồ của hình thú cũng không có khép lại, giữa không trung bông tuyết chậm rãi tiêu tán.

Lý Dật thu thế lại, vừa chấp tay, thản nhiên nói:

- Thiếu tông chủ, đa tạ.

Không có bất kỳ nghi vấn, Ngải Thanh thất bại, bị bại mà mọi người đều biết, thất bại thảm hại. Tuy Lý Dật xem như cho hấn mặt mũi, không có hạ sát thủ, càng không có sử dụng bất luận lá bài tẩy, trận thi đấu này ít nhất tràng diện xem là tám lạng nửa cân. Nhưng Ngải Thanh tâm cao khí ngạo quen rồi, nhất thời không thể nào tiếp nhận chuyện như vậy.

- Hừ.

Sắc mặt tái nhợt hừ lạnh một tiếng, Ngải Thanh thân hình lắc lư, bay khỏi mắt của mọi người.

- Thanh nhi, nguyện đánh cuộc chịu thua...

Nhưng cho dù là Ngải tông chủ có gọi, Ngải thiếu tông chủ đã biến mất tại trên bầu trời.

- Tông chủ đại nhân, tại hạ có nhiều chỗ đắc tội, mong rằng tha thứ.

Tuy thắng, Lý Dật không có nửa phần sắc mặt vui mừng, hạ xuống hướng tới Ngải tông chủ xin lỗi.

- Quy củ như thế, người có tội gì. Thanh nhi không hiểu chuyện, sửa đổi hẳn cũng tốt.

Tông chủ phong phạm, mặc dù đối người đánh bại con mình, Ngải tông chủ nội tâm cũng có chút bất mãn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trải Qua Thiên Cơ Các

Q.6 - Chương 481: Trải Qua Thiên Cơ Các

Thấy mọi người không nói gì, đại trưởng lão lúc này mới nói:

- Nếu Lý Dật đã thắng Ngải thiếu tông chủ, như vậy, xin mời tông chủ đại nhân tiếp tục chủ trì nghi thức nhập tông.

Kế tiếp là nghi thức nhập tông lại tiến hành, thắng đến lúc Lý Dật, lực chỉ đảo tiên tính danh ghi vào tông tộc. Lúc vừa rồi Lý Dật cường thế, hiện tại đã làm cho đám đệ tử thật sâu kiêng kỵ, cũng có không ít đệ tử tự biết vô vọng trèo cao, ngược lại thoải mái, đã chạy tới bên Lý Dật lấy lòng.

- Lý Dật, ta gọi là Cát Võ, chúc mừng người nhập tông, sau này chúng ta chính là huynh đệ.

Nghi thức chấm dứt, có thiếu niên mười bảy mười tám tuổi chạy đến bên Lý Dật lấy lòng.

- Đa tạ Cát võ huynh đệ.

Lý Dật cũng vui vẻ cùng nhiều đệ tử tuổi trẻ kết giao.

- Lý Dật nhập tông là việc vui, chúng ta phải chúc mừng chứ.

Một đệ tử trẻ tuổi khác đề nghị nói.

- Tốt... Bất quá, người mời khách?

- Ta nào có nhiều tiền như vậy, đương nhiên là mập mạp mời khách, nhà hắn mở nhiều cửa hàng mà.

Mập mạp hiển nhiên có chút không vui:

- Mỗi lần đều là ta, cái này cũng không công bình.

- Hắc hắc, công việc quan trọng đều nhé, nhà người có nhiều kim tệ mà.

Cát vũ vũ vũ bả vai mập mạp, cười gian uy hiếp nói.

- Đừng để cho mập mạp khó xử, ta mời khách.

Lý Dật cũng cười, những thiếu niên này là hài tử choai choai, không có trải qua mưa gió, đơn thuần giống như là ngọn măng non.

- Sao có thể cho người mời khách, nhà mập mạp rất nhiều kim tệ.

Một đám thiếu niên ôm lấy Lý Dật hướng vào bên ngoài thành đi đến, sau đó đi đến tiệm rượu, có mập mạp tính tiền, những đệ tử cũng đều đi theo, có hảo tửu thịt ngon để đầy một bàn lớn.

Bảy tám thiếu niên tôn Lý Dật ngồi chủ vị, sau đó ngồi bao quanh, đầu tiên là đều tự làm giới thiệu, tuổi trẻ đệ tử đều là con cháu Thiên Cơ tông hộ pháp, chủ sự, địa vị không kém bao nhiêu, tụ cùng một chỗ vui cười. So cùng những người lòng dạ xấu xa cùng một chỗ, Lý Dật lúc này trở nên dễ dàng hơn, trời cao biển rộng khoe khoang tán gẫu loạn lên, ngẫu nhiên xen lẫn chút ít tiết mục ngắn, rượu qua ba tuần, liền xác lập địa vị thủ lĩnh trong đám choai choai.

- Vừa mới nghi thức nhập tông chấm dứt, tông chủ đại nhân nói nói là hai người Trái kỳ dương nhập Thiên Cơ các quét bụi ba ngày, không biết là có ý gì?

Nghe được Lý Dật hỏi vấn đề này, những thiếu niên kia đều cực kỳ hâm mộ. Cát Võ nói:

- Đại ca, vì cái này, huynh đệ cũng muốn mời người một ly.

Đối ẩm một ly, Cát võ mới tiếp tục nói:

- Thiên Cơ các là Thiên Cơ tông thánh địa, ẩn dấu rất nhiều công pháp đấu kỹ, thậm chí trong tông còn có độc môn bí kỹ. Có thể được nhập Thiên Cơ các quét bụi ba ngày, đây là tông chủ đại nhân phá lệ khai ân, nhìn trúng người rồi. Huynh đệ chúng ta, ngoại trừ A Quang, nhập Thiên Cơ các, còn đâu cơ hội nghe qua đều không có.

Thấy Cát võ nói như thế, Lý Dật cũng không khỏi hứng thú:

- Ta còn tưởng rằng ý tứ quét bụi, để cho ta vì Thiên Cơ tông làm chút chuyện tượng trưng. Chẳng lẽ đúng là nói, Thiên Cơ tông muốn truyền thụ ta công pháp đấu kỹ?

- Cái này tự nhiên, đã vào Thiên Cơ tông, tông chủ đại nhân tự nhiên muốn dạy người mấy thứ gì đó thuộc về Thiên Cơ tông chúng ta, nói cách khác, còn xem biểu hiện người là tông tộc. Bất quá, ngừng người nhập tông trước, nhiều nhất là giáo sư, hộ pháp truyền thụ chút ít công pháp đấu kỹ tầm thường, vừa vào tông được vào Thiên Cơ các, Lý Dật đại ca người là người thứ nhất.

Một thiếu niên tiếp lời nói:

- Nhưng đại ca người cũng đừng cao hứng quá sớm. Thiên Cơ các bảo bối tuy nhiều, nhưng cũng không phải người muốn lấy liền lấy, chỉ sợ muốn phí chút ít khí lực. Ta nghe tiền bối nói về thiên cơ các, mỗi dạng

gì đó đều là bảo vật, bất quá mỗi dạng gì đó đều có phong ấn, người có duyên mới có được, cũng không phải là tùy ý lấy dùng.

Lý Dật hỏi tới:

- Thế nào là người có duyên có được công pháp?

- Cái này... Tiểu đệ lại không biết, huynh đệ chúng ta các cánh cửa đều không bước vào.

Tìm được những tin tức này là do ngoài ý muốn, xem như cùng những thiếu niên này kết giao cũng có chỗ tốt, không thể tưởng được hôm nay Cơ tông có chút ý tứ, nhập tông liền có phúc lợi, chỉ là không biết Thiên Cơ các như thế nào, có thể làm cho mình cảm thấy hứng thú không?

Đáp án này cũng rất mau đem ra công bố, ngày sáng sớm hôm sau, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên còn trong giấc mộng, liền bị đệ tử trực đêm đánh thức. Trợn mắt xem xét, bên ngoài còn có tinh quang lơ lửng, đã có thể đi lấy bảo bối, đừng nói lục chỉ đảo tiên, chính là Lý Dật chỉ sợ cũng chẳng muốn.

Rửa mặt một phen, sớm có đệ tử trong tông dẫn đường, liền cầm cái chổi tượng trưng đi theo.

Chúng ta biết rõ, hôm nay cơ tông tứ phía là núi vây quanh. Được Thiên Cơ tông đệ tử dẫn dắt, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên ra khỏi thành nhỏ, trực tiếp hướng Bắc mà đi. Ngược lại không tốn phí bao nhiêu thời gian, cuối cùng đó là một cái sân rộng, chính giữa sân rộng dựng thẳng một cây ngọc trụ, mịt mờ không rõ công dụng. Xuyên qua quảng trường này, phía trước cái thạch bích liền chặn giữa đường đi.

Cái thạch bích này tương đương trơn nhẵn, mặt vách che một tầng hơi mỏng, đột ngột vắt ngang tại đó.

Theo như kinh nghiệm Lý Dật, đây cũng là Thiên Cơ các. Nhưng Lý Dật trong lòng hồ nghi, cơ các quan hệ vận mệnh tông môn là địa phương

trọng yếu, không ở trong tông tộc, mà đặt ở đây, chẳng lẽ không sợ ngoại nhân nhòm ngó sao?

Nhưng Lý Dật nghi hoặc rất nhanh cũng rõ ràng, chỉ thấy Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên tiến đến Thiên Cơ các thì Thiên Cơ tông đệ tử nhìn thạch bích gương giọng nói: - Thiên Cơ tông đệ tử vâng mệnh, dẫn đệ tử Lý Dật, Trái kỳ Dương tiến đến quét bụi.

Liền hô ba lần, rêu xanh bao trùm thạch bích mới mờ mờ ảo ảo xuất hiện có một cỗ không gian ba động, từ cỗ không gian ba động này, phía trên rêu xanh lại nhộn nhạo lên một vòng song nước rung động.

- Cấm chế mở ra, các người vào đi thôi.

Lý Dật cũng không do dự, cầm cái chổi, cùng lục chỉ đảo tiên đi vào.

Phảng phất như tiến nhập trong nước, chỉ là quanh thân cũng có cảm giác ướt sũng, tại không gian ba động, căn bản không cách nào lợi dụng đấu khí khống chế không gian, chỉ như là như bơi lội mà tiến. Thật cũng không có đi bao lâu, liền thoát khỏi cái không gian ba động này. Sau đó trước mắt, là một mảnh đen kịt.

Trong bóng tối, bằng cảm giác, tựa hồ có đôi mắt đang đánh giá chính mình. Cái cảm giác này hoàn toàn là một loại bản năng, hoàn toàn không có bất kỳ thị giác hoặc thính giác nào.

- Chúng ta không phải là lại rút lui sao.

Lục chỉ đảo tiên có chút bất mãn nói.

Liền vào lúc này, một đạo ánh sáng bỗng nhiên sáng rực lên, từ cỗ ánh sáng này, hé ra một lão già có nét mặt già nua thình lình xuất hiện ở trước mặt Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên. Lão già này mặt thật sự là xấu xí cực kỳ, hơn nữa làm cho người ta một cỗ rất cảm giác không thoải mái. Nhưng, có thể phụ trách trông coi cơ các, với nét mặt già nua chỉ sợ không đơn giản, chắc là cùng loại lão quái vật Đấu Thần đại lục.

- Tại hạ Thiên Cơ tông đệ tử Lý Dật, gặp qua các lão.

Lý Dật cung kính thi lễ một cái, lục chỉ đảo tiên cũng biết người này thân phận không tầm thường, kiên nhẫn thần sắc, khom người cúi chào.

Lão già nét mặt xấu xí già nua tựa hồ như không có nghe được hai người nói chuyện, cũng không có thấy động tác hai người, vẫn đứng đó đánh giá, làm Lý Dật lông tóc dựng đứng.

Nhớ tới Thiên Cơ tông đệ tử liền hô ba tiếng, mới mở ra cấm chế, Lý Dật lại nói:

- Tại hạ Thiên Cơ tông đệ tử Lý Dật, gặp qua các lão.

Lão già hoàn toàn không có phản ứng gì.

- Tại hạ Thiên Cơ tông đệ tử Lý Dật, vâng lệnh tông chủ đại nhân, tiến đến Thiên Cơ các quét bụi.

Lý Dật nhẫn nại lần thứ ba hướng các lão nói rõ.

Lần này, xem ra nét mặt già nua rốt cục có một chút phản ứng, có chút hòa tan một điểm, môi khô quắt giật giật, từ bên trong đó vọng lại thanh âm, như là bị hết nước, phi thường khô cứng, nghe cũng không cực kỳ thoải mái:

- Có phải là Thiên Cơ tông đệ tử, còn rất khó nói.

Nói xong xoay người liền đi, dọc theo một cái bậc thang bằng đá quanh co đi đến.

Nơi Các lão đi qua, phía trước liền sáng lên, mà khi Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên đi qua, ánh sáng đằng sau liền tự động biến mất.

Vài phút sau, bọn họ rốt cục đi vào một gian thạch thất trống rỗng, cái gian thạch thất này rất lớn, tất cả sự vật bằng đá, bàn đá ghế bằng đá, tủ

đá, hơn nữa tất cả bằng đá che dày đặc bụi bậm. Xem ra, quét bụi cũng không phải nói chơi.

- Quét đi.

Các lão chỉ chỉ cả phòng đầy bụi bậm, trong giọng nói không có bất kỳ cảm tình, sau khi nói xong, liền gấp lại thân, hướng thạch thất bên trái đi tới.

Nhìn các lão biến mất tại trong thạch thất, lục chỉ đảo tiên nóng mắt, trừng mắt nhìn Lý Dật nói:

- Người không phải nói có bảo bối có thể lấy sao? Cái gọi là bảo bối, chính là tro bụi chỗ này sao?

Lý Dật cũng vẻ mặt khổ dạng, quý biết rõ đây là có chuyện gì, cái thạch thất này bằng đá không ít, cũng đã nhìn không tới hình dáng, có thể thấy được bụi bậm độ dày đáng sợ như thế nào. Thạch thất lại rất lớn, chừng hai ba trăm mét vuông, muốn đem cái thạch thất này quét sạch sẽ, không có thời gian một ngày chỉ sợ không được... Chẳng lẽ muốn dậy sớm làm như thế này sao.

- Đảo tiên an tâm chờ vội, đã vào tông, theo như tông quy làm việc thôi.

Một mặt nói Lý Dật một mặt hướng lục chỉ đảo tiên nháy mắt, duỗi ngón tại dày đặc bụi bậm ghi "Khảo nghiệm" hai chữ, ý là nói cho lục chỉ đảo tiên, cái này chỉ sợ là Thiên Cơ tông khảo nghiệm bọn hắn.

Đường đường Đấu Thần đại lục ẩn thế cao nhân, hạng cao ngạo như vậy, hôm nay có thể muốn cùng bụi bậm làm bạn, lục chỉ đảo tiên cảm thán một tiếng, liền muốn tìm khối đậu hũ đựng chết cho rồi.

Nhưng cũng vô pháp, hai người chỉ phải huy động cái chổi, bắt đầu công trình quét sạch. Nếu là bàn về đánh nhau liều mạng, hai người này đều là cường hạng, nhưng đối phó những đống bụi bậm này, làm trong không

gian đầy tro bụi, hai người đều có chút hồng mắt. Từ trong bụng mẹ sinh ra, hai người còn không có trải qua loại chuyện này.

Hai người từ một góc bắt đầu, tìm khắp ngõ ngách, sau một trận quét tước, quay đầu lại phát hiện, cái bàn sau lưng, lại một lần nữa tích một tầng tro bụi, tuy cùng trước không bằng, nhưng là cũng đủ làm cho người xấu hổ.

Thẳng đến lúc quét dọn khoảng chừng sau nửa giờ, Lý Dật mới đột nhiên nói:

- Đúng là hai cái Đấu Thánh cường giả, chẳng lẽ cũng ngu như vậy sao?

Một câu bừa tỉnh người trong mộng, lục chỉ đảo tiên nghĩ nghĩ, nói:

- Dùng đấu khí.

Hai người lập tức cầm cái chổi, đấu khí vận chuyển, hướng về bụi bặm âm âm vỗ xuống, chỉ là âm âm một tiếng, trong thạch thất vẫn còn nổi lên tro bụi, cả không gian một mảnh mê ly, tầm nhìn hạ xuống phía dưới nửa thước.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Một Hệ Cuối Cùng.

Q.6 - Chương 482: Một Hệ Cuối Cùng.

Nương theo bụi bặm lấy đầy trời nổi lên bốn phía, lúc này hai người liên tục ho khan, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên đều bị sặc bụi. Nửa giờ qua đi, hai thượng cũng đã trở thành người bụi rồi

Không nghĩ tới quét bụi, lại vất vả như vậy.

- Lão quý, đừng ừ rừ nữa, lần này chúng ta không khinh xuất, suy nghĩ biện pháp đi?

Tâm niệm vừa động, đầu khí lần nữa vận chuyển, trong thạch thất là một mảnh hàn ý, Lý Dật vận dụng băng hệ đầu khí, trong không khí nhất thời hiện ra bông tuyết. Lý Dật thao túng những bông tuyết này hội tụ thành một cái băng cầu, sau đó làm băng cầu chậm rãi hút bụi bậm lại.

Biện pháp này nhìn rất được, nhưng băng cầu cùng mặt đất tiếp xúc có hạn, hơn nữa bụi bậm sau hấp thụ giảm xuống, cần một lần nữa ngưng kết bông tuyết. Nhưng biện pháp này cũng là biện pháp tốt, nhưng so với dùng chổi hơn gấp trăm lần. Thấy Lý Dật dùng chiêu này hữu hiệu, lục chỉ đảo tiên cũng làm theo, bên trong thạch thất lập tức xuất hiện hai băng cầu.

Hai người điều khiển băng cầu tới tới lui lui nhiều lần hút đi bụi bậm, trợn vụn bề bộn một ngày, đem thạch thất quét dọn sạch sẽ, bụi bậm bị dính tại băng cầu đặt ở trong góc.

Làm xong hết thảy, Lý Dật mới giương giọng nói:

- Các lão, đã quét sạch, xin hỏi còn còn cái gì phân phó không?

Lại là tiếng ho ba tiếng, các lão chậm rãi hiện thân, nhìn nhìn thật sự thạch thất sạch sẽ, các lão bất động thanh sắc nói:

- Đi lên.

Lúc này đi tới tầng hai cũng là có diện tích tương tự thạch thất... Đồng thời bụi bám đầy đất.

- Các người nghỉ ngơi một đêm, ngày mai tiếp tục...

- Còn tiếp tục sao.

Lý Dật thật sự nhin không được, kinh ngạc kêu lên.

- Các người không phải đến quét bụi ba ngày sao?

Các lão tựa hồ lộ ra chút hả hê đắc ý, cái này làm Lý Dật tức điên lên, bận việc cả ngày, chỗ tốt đều không có, cạn cả sức sống rồi.

- Các lão, hai người chúng ta cũng không trêu chọc người, lão nhân gia ngài đừng làm khó dễ chúng ta.

Lý Dật lộ ra vẻ mặt cột nhà, nịnh nọt nói:

- Coi như là chúng ta có cái gì làm cho ngài không hài lòng, ngài đừng để ý, chúng ta sửa không được sao?

- Cơ các sao... Ngô, đã có nhiều năm không có ai đến quét bụi, các người đến thời điểm này, chỉ có thể trách các người vận khí không tốt. Sau khi ba tầng bụi quét xong, mới có thể tiến vào tầng thứ tư, các người nhìn xem ta mở ra, khi nào thì quét xong, bốn tầng cơ các.

Quét xong ba tầng bụi, mới có thể tiến vào tầng thứ tư? Tầng thứ tư có cái gì? trong lời nói của các lão giống như có thâm ý, tóm lại tầng thứ tư, chắc chắn sẽ không quét bụi. Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên liếc nhau một cái, không có nói nhảm nữa, đấu khí vận chuyển, bắt đầu làm công tác vệ sinh. Đã lãng phí thời gian một ngày, bọn họ cũng không muốn lại lãng phí thêm thời gian, cũng may cơ các cùng ngoại giới không thông, không thể nhận ra ngày đêm, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên lại là Đấu Thánh cường giả, hơn mười ngày đêm không ngủ không nghỉ cũng không sao.

Trong lòng có suy nghĩ, hai người động tác nhanh nhẹn nhiều hơn. Nhưng hai người thực lực tuy mạnh, đấu khí cuối cùng cũng có hạn, không thể không ngưng xuống khôi phục đấu khí.

Cứ thế một bên khôi phục thực lực một bên dùng đấu khí quét bụi, cũng không biết bao lâu, cuối cùng đem tầng thứ hai, tầng thứ ba quét dọn một lần.

- Ngô, dùng một ngày một đêm, không sai.

Các lão rốt cục hiện lên một tia thoả mãn, nói cũng nhiều hơn:

- Lần trước tiểu tử kia tới, ba ngày thời gian đều quét bụi thượng, đáng tiếc đáng tiếc, rất có tiềm chất, cứng nhắc là không có nửa điểm chỗ tốt.

Các lão kia dong dài, Lý Dật đã oán thầm, dựa vào, hôm nay cơ tông cũng thật chơi xỏ, muốn chơi chết đệ tử sao, hết lần này tới lần khác quét hết ba tầng bụi. Nhất định vị tổ tiên làm người quét bụi cả đời, hận không để đời đời con cháu đều quét bụi.

- Hiện tại các người đều chuẩn bị xong chưa? Nếu như chuẩn bị cho tốt, thì lên bốn tầng thôi.

Thời khắc kích động nhân tâm đã tới, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên đang tượng tượng tầng bốn, chính là để cao giai công pháp đấu kỹ khắp nơi trên đất.

Nhưng lên tầng thứ tư, cũng chỉ có tám thước vuông, hơn nữa tựa hồ là chỗ ở của các lão, ngoại trừ một giường lớn, không có gì khác.

Đã kiến thức đủ rồi, Thiên Cơ tông đúng là chơi thâm, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên bình tĩnh không ít, không có tiếp tục nhiều chuyện, cùng các lão nói chuyện.

Các lão cũng không có nói gì thêm, ngón giữa đấu khí di động, một vòng đấu khí quang hoa bắt đầu tràn ngập phòng nhỏ bảy tám thước vuông, trong đấu khí quang hoa, không gian tựa hồ sụp xuống, cảnh vật bốn phía bắt đầu biến ảo, cảnh tượng mê ly hiện ra, sau đó mới bắt đầu chậm rãi định dạng.

Trong lúc này, đây chính là cơ các.

Mà chỗ này là kết giới, đối với kết giới, Lý Dật cũng không xa lạ gì, này đây liền phán đoán ra. Cũng khó trách Thiên Cơ tông thiết trí ở ngoài thành, quan hệ đến tông môn hưng suy, công pháp đấu kỹ giấu ở trong kết giới, xác thực so với giấu ở chỗ khác đều yên tâm hơn. Trong kết giới, bố kết kết giới vô địch, trừ phi đụng phải phong hào đấu thần, mà

đạt đến phong hào đấu thần, còn đối với tông các cảm thấy hứng thú sao?

Hiện tại Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên hiện ra một đại điện mang phong các cổ xưa, các lão dẫn hai người đi vào đại điện, nói:

- Đi trên đài ngọc vận công điều tức, nếu như có duyên, tự nhiên sẽ có đồ đặc thích hợp cho các người.

Các lão nói tựa hồ còn chưa nói hết, Lý Dật vội nói:

- Nếu là không có duyên?

Lý Dật lời nói còn chưa nói hết, cho nên lục chỉ đảo tiên lại tiếp một câu:

- Chúng ta cũng không thể tự mình chọn lựa sao.

- Nếu là không có duyên, cũng chỉ có thể tay không mà về, những thượng cổ công pháp đấu kỹ này, nếu là ai cũng có thể tu luyện, bốn tông làm sao giấu sâu ở nơi này, còn không xuất ra ngoài sao.

Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên lúc này cũng không nói gì, nếu như các lão phân phó, bước lên ngọc đài, khoan chân ngồi xuống, vận chuyển đấu khí.

Lý Dật trong lòng còn có vài phần hồ nghi, Thiên Cơ tông cơ các thần thông như vậy sao, tự động phán đoán tộc nhân thích hợp tu luyện cái công pháp đấu kỹ sao gì? Nghĩ nghĩ, đấu khí của mình căn cơ là thiên ma đấu khí, phải cần, tự nhiên là công pháp đấu kỹ cùng tu luyện thiên ma đấu khí có quan hệ. Đến thế giới tinh linh ba năm, đấu khí Lý Dật đề cao hai tinh, đạt tới Đấu Thánh ba tinh, nhưng nguyên bản thu nạp công pháp cũng đã toàn bộ học toàn bộ, hiện tại cũng chỉ thiếu một bộ ám thuộc tính công pháp, có thể đạt tới chín hệ cùng tu nghịch thiên cảnh giới.

Ám thuộc tính công pháp Lý Dật không có tìm được Bạch Hồ cấp bậc phù hợp, thiên ma đấu khí khó khăn nhất dung nhập là hệ công pháp này. Bên trong đan điền khí hải, thiên ma đấu khí cùng tám hệ công pháp

đều đã hùng hậu dị thường, lại muốn tu luyện một hệ đấu khí thuộc tính bất đồng khác, lúc đó trình độ hung hiểm cũng có thể tưởng tượng.

Lúc này Lý Dật ngồi xếp bằng tại ngọc đài, thiên ma đấu khí chậm rãi dẫn vào trong kinh mạch, chạy toàn thân, mà ở bên ngoài cơ thể Lý Dật, một tầng huyết sắc nhàn nhạt hiện ra.

- Di?

Lý Dật trong óc, vang lên tiếng nói của các lão rất nhỏ, tựa hồ thoáng chút trầm ngâm, các lão nói:

- Lý Dật, ngươi tu luyện, cái đấu khí gì?

Lý Dật không dám giấu diếm, cũng trong đầu dụng ý niệm đáp:

- Thiên ma đấu khí.

- Thiên ma đấu khí? Ngươi tu luyện là thiên ma đấu khí.

- Thiên ma đấu khí làm sao vậy, ta không thể tu luyện sao?

Nơi này là thần chi lĩnh vực, không phải đại lục, không có hộ sĩ tự cho mình là người giữ gìn hòa bình, cho nên Lý Dật yên tâm bẩm báo.

- Thiên ma đấu khí, bản các lão đều chỉ nghe thấy kỳ danh, cũng không được chứng kiến. Lý Dật, ngươi nhiếp thần, tiếp tục vận hành đấu khí, đừng nên dừng lại.

Lý Dật trong nội tâm rùng mình, cường giả kinh nghiệm phong phú có thể thông qua thi thể kinh mạch quan sát đấu khí mà suy ra quy luật vận hành. Nghe các lão nói, tựa hồ đối với thiên ma đấu khí có chút hứng thú. Tốt hơn, còn không có từ phía cơ tông tìm được chỗ tốt, cũng muốn đem cơ mật lớn nhất của mình tiết lộ ra ngoài. Lý Dật nghĩ gì, từ trên thân người đều có thể làm ra công pháp, như vậy dễ dàng tìm được đấu khí công pháp rồi.

Nhưng việc đã đến nước này, Lý Dật cũng chỉ có thể ngoan ngoãn nghe theo, tốt xấu các lão không là người ngoài, hơn nữa nơi này là thần chi lĩnh vực, cùng đại lục hoàn toàn khác nhau.

- Ngô, không sai, thiên ma đấu khí quả nhiên tinh diệu, bản các lão nhất thời cũng đoán không ra huyền cơ. Nhưng Lý Dật, thiên ma đấu khí truyền thuyết tại đại lục có một vị cường giả sáng tạo ra, làm sao người lấy được?

- Bởi vì ta đến từ đại lục.

Lý Dật nghe các lão hỏi tới thiên ma đấu khí công pháp, trong nội tâm cũng dễ dàng không ít, dù sao công pháp bậc này, người biết càng ít càng tốt:

- Hơn nữa, tại hạ chính là hậu nhân của vị sáng tạo ra thiên ma đấu khí.

- Thì ra là thế, cũng khó trách. Lý Dật, nghe nói thiên ma đấu khí cần cùng tu chín hệ công pháp, bản các nhìn đan điền khí hải người đã có tám hệ đấu khí, còn thiếu một hệ ám thuộc tính đấu khí..., bản các sẽ đưa cho người một bộ ám thuộc tính Bạch Hổ công pháp.

Lý Dật kích động, cái tông các này mình đi vào, một bụng ăn đầy tro bụi, nhưng tìm được một bộ Bạch Hổ ám thuộc tính công pháp, lại được một vị cường giả hiệp trợ tu luyện, cái này mới là trọng yếu nhất.

Các lão nói xong, Lý Dật liền cảm giác trước mặt bích quang hiện lên, "Sưu" một tiếng, tin tức liên tiếp thấm vào trong óc, quả nhiên là một bộ ám thuộc tính đấu khí công pháp. Lập tức ngưng thần, theo như công pháp vận động chỉ quyết. Quanh thân nồng đậm thiên địa nguyên khí ám thuộc tính lập tức cảm ứng, sau đó bằng tốc độ dũng mãnh tiến vào trong cơ thể Lý Dật.

Lý Dật đã cực lực đem thiên ma đấu khí cùng tám hệ đấu khí đều thu liễm ở trong đan điền khí hải, trong kinh mạch trống rỗng, nguyên khí ám thuộc tính tiến vào kinh mạch, lập tức dọc theo kinh mạch tàn sát bừa

bãi. Dẫn vào ám thuộc tính nguyên khí vẫn chỉ là bước đầu tiên của công pháp. Kế tiếp, Lý Dật bắt đầu dựa theo công pháp, đem năng lượng ám thuộc tính trong kinh mạch thu nạp điều khiển, sử dụng lưu chuyển theo như ý chí của mình, hình thành công kích hoặc là phòng ngự đấu khí.

Bước thứ hai tuy có chút hao phí thời gian, nhưng cũng không tính gian nan và hung hiểm. Một bước cuối cùng, đem ám thuộc tính đấu khí rót vào đan điền khí hải, lợi dụng thiên ma đấu khí đem dung nhập vào tám hệ đấu khí kia.

Tám hệ đấu khí đã bị Lý Dật áp chế đến mức tận cùng, ám thuộc tính đấu khí chậm rãi nhập đan điền khí hải, lập tức bị thiên ma đấu khí thôn phệ, cổ căn nuốt cường đại như thế, nghiêm nhiên không chết không ngớt. Vì triệt tiêu cổ lực căn nuốt này, Lý Dật không ngừng vận động chỉ quyết, điên cuồng rút ra trong không gian ám thuộc tính nguyên khí.

Đan điền khí hải, ám thuộc tính năng lượng càng lúc càng nồng nặc, thiên ma đấu khí thôn phệ cũng càng ngày càng mãnh liệt. Lý Dật nóng nảy, quyết định lập tức động thủ đem ám thuộc tính đấu khí cường chế dung nhập vào trong tám hệ đấu khí khác kia.

Nhưng tâm niệm vừa động, tám hệ đấu khí đã sớm rục rịch lập tức không khống chế được nữa, không khống chế được thì hậu quả nghiêm trọng, trình độ nghiêm trọng vượt xa dự đoán của Lý Dật. Hắn vẫn đánh giá thấp ám thuộc tính đấu khí đối với chính mình phá hoại, mười hệ đấu khí hoàn toàn dây dưa một chỗ, dù Lý Dật muốn hạ thủ, cũng không cách nào làm được.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lễ Vật Các Lão.

Q.6 - Chương 483: Lễ Vật Các Lão.

Lúc này cần nhất chính là tỉnh táo, điểm này Lý Dật hoàn toàn rõ ràng, nhưng vẫn không cách nào khắc chế cảm giác khủng hoảng của mình.

- Lý Dật, tỉnh táo lại.

Thanh âm của Thiên Cơ tông các lão lần nữa vang lên, các lão rốt cục làm Lý Dật thoáng yên ổn, nhưng, các lão kế tiếp nói, lại làm Lý Dật cơ hồ hồng mắt:

- Xem đan điền khí hải của người loạn thành bộ dáng gì nữa, mười hệ đấu khí... Cái này có thể làm thế nào cho phải?

Cái này có thể như thế nào cho phải? Người hỏi ta, ta đi hỏi ai đây?

- Nếu thiên ma đấu khí cần đem chín hệ đấu khí dung hợp làm một, nếu không Lý Dật trực tiếp đem ám thuộc tính đấu khí dung nhập vào tám hệ là sao?

- Các lão, ta nhanh không nhận được, người nói làm sao bây giờ.

Lý Dật lúc này xác thực không có quá nhiều lo lắng, mười hệ đấu khí hoàn toàn rối loạn, chúng điên cuồng mà thôn phệ, không ít đấu khí tự hành vận chuyển trong kinh mạch, làm khí huyết Lý Dật ngược dòng, thất khiếu máu tươi đều ồ ồ chảy xuống.

Đan điền khí hải lập tức đều có nguy hiểm bạo liệt, đây là đều Lý Dật duy nhất biết. Ngoại trừ cực lực điều khiển một đám thiên ma đấu khí phòng hộ đan điền khí hải không cho bạo liệt ra, Lý Dật căn bản không có biện pháp làm gì.

Bỗng nhiên, một cỗ đấu khí nhu hòa mà mạnh đến mức tận cùng dừng mãnh vào trong cơ thể Lý Dật, như thiểm điện lưu chuyển trong kinh mạch, đem nghịch loạn đấu khí kinh mạch đều ép trở lại đan điền khí hải, cái này làm khí huyết Lý Dật cuộn cuộn chậm rãi dẹp loạn xuống, ý thức cũng khôi phục rõ ràng. Cỗ đấu khí nhu hòa kia đến từ Thiên Cơ tông các lão tiến vào trong đan điền khí hải của Lý Dật, liền bỗng nhiên ngang ngược, không phân tốt xấu, đem mười hệ đấu khí đều áp chế xuống.

Ngoại trừ thiên ma đấu khí cường ngạnh còn có mấy phần chống chọi, vùng vẫy, tám hệ đấu khí cùng ám thuộc tính đấu khí vừa mới tu luyện hoàn toàn bị áp chế.

- Làm sao bây giờ?

Lý Dật có chút không hiểu đành phải lên tiếng hỏi.

- Đan điền khí hải các hệ đấu khí đều bị áp chế, hiện tại, thử đem tám hệ đấu khí rót vào thiên ma trong đấu khí.

- Thử xem? Các lão, người có nắm chắc hay không, cái này không đùa được đâu.

- Ai cũng không có mười phần nắm chắc, coi như là người tin tưởng vào thiên ma đấu khí, chỉ sợ cũng không làm cho đan điền khí hải hỗn loạn nữa đâu.

Cầu phú quý trong nguy hiểm, Lý Dật quyết định đặt cược, chỉ quyết về động, cũng không nhìn tám hệ đấu khí còn dây dưa một chỗ, dẫn xuất một tia thuộc tính đấu khí đưa vào thiên ma trong đấu khí.

- Oanh.

Giống như ở đan điền khí hải nổ vang như sấm rền, Lý Dật cơ hồ đã bị bạo tạc, không nghĩ tới đấu khí lúc này năng lượng lại giúp nhau thôn phệ làm Lý Dật đều không thể tin. Nhưng sau cái bạo tạc này, Lý Dật cảm thấy cả người đều dễ dàng.

Không có lo lắng nữa, Lý Dật cố nén trong cơ thể không ngừng bạo tạc, đem một tia các hệ đấu khí đưa vào trong thiên ma đấu khí.

Cũng không biết trải qua bao lâu, đan điền Lý Dật đều bị tiếng bạo liệt làm cho chết lặng.

Mà theo chín hệ đấu khí không ngừng bị thiên ma đấu khí thôn phệ, thiên ma đấu khí cũng bắt đầu liên tục đột phá, đạt đến thiên ma bảy

biến.

Rốt cục hoàn thành, đan điền khí hải có chín hệ đấu khí hoàn toàn biến mất không thấy đâu nữa, chỉ có thiên ma đấu khí cường hãn vô cùng chiếm đan điền, cổ đấu khí mà các lão áp chế kia, tựa hồ cũng bị thiên ma đấu khí thôn phệ.

- Nếu là bản các không có đoán sai, tiểu tử, người đã hoàn thành thiên ma chi biến.

- Cái gì gọi là thiên ma chi biến.

- Người tu luyện thiên ma đấu khí, lại không biết thiên ma chi biến?

Các lão trong giọng nói cực kỳ hâm mộ lại có chút khó hiểu: - Đạt tới thiên ma chi biến ý nghĩa là đấu khí của người tu luyện tiến hành tới trình tự hoàn toàn bất đồng, chẳng những tốc độ tu luyện so với cường giả tầm thường nhanh hơn thập bội, hơn nữa chín hệ đấu khí hoàn toàn dung nhập thiên ma đấu khí, người có thể tùy thời dùng một hệ đấu khí, rốt cuộc không cần lo lắng chúng nó ở đan điền khí hải thôn phệ lẫn nhau, đối với người tạo thành thương tổn.

- Có chỗ tốt như vậy sao?

Lý Dật hơi thất vọng, còn tưởng rằng một khi đạt tới thiên ma chi biến, chính là trực tiếp tấn chức Đấu Thần hoặc phong hào Đấu Thần cường giả?

- Còn không biết dừng, chẳng lẽ người không có phát giác đấu khí của người tu vi đã liên thăng sáu tinh, đạt tới Đấu Thánh đỉnh phong sao?

- A.

Vừa mới chú ý đan điền khí hải biến hóa cùng thiên ma chi biến, hẳn hoàn toàn không có chú ý đấu khí cảnh giới biến hóa, lúc này xem lại, Lý Dật không khỏi cuống hỉ. Đấu Thánh đỉnh phong, cách Đấu Thần cường giả vẹn vẹn một tinh, tuy Lý Dật biết rõ cái một tinh này xa cách

một trời, nhưng Đấu Thánh đỉnh phong cùng ba tinh Đấu Thánh, là khái niệm hoàn toàn bất đồng.

- Đa tạ các lão.

- Không cần cảm ơn ta, người đã vào Thiên Cơ tông, đây là người nên được. Bất quá, đừng trách bản các dùng từ tục tĩu nói trước, nếu là người sau này có ý định phản tộc, người sở hữu được đến hết thầy, bản các đều sẽ đích thân thu hồi... Hiện tại, bản các cho người thêm một kiện lễ vật, cái lễ vật này, cũng chỉ có đạt tới Đấu Thánh tu vi đỉnh cao mới có thể thu được chỗ tốt... Người mở mắt ra.

Lý Dật mở mắt ra, chỉ thấy một chiếc ngọc bài huyền phù mặt trước mặt mình.

- Đây là một chiêu đấu kỹ, hiện tại tu luyện không được, dùng thiên phú ngộ tính của người, thật cũng không dễ bản các nhiều lời, chính người nghiên cứu là được... Hiện tại bản các phải xem xem Kỳ Dương cần gì.

Lục chỉ đảo tiên Kỳ Dương đang chuyên chú điều tức, có lẽ là thời gian quá lâu dài, lục chỉ đảo tiên dứt khoát mượn trong các thiên địa nguyên khí nồng đậm bắt đầu tu luyện. Lý Dật chỉ cần liếc qua, rất nhanh nhận lấy lễ vật các lão. Tìm kiếm tin tức ngọc bài, sau đó Lý Dật cũng cảm giác tất cả máu hướng đỉnh đầu, có một loại xúc động muốn nổi điên.

Lễ vật của Thiên Cơ tông các lão, lại là một bộ Thanh Long đấu kỹ.

Thanh Long đấu kỹ, đó là cái khái niệm gì, đây chính là nghịch thiên tồn tại. Ngày đó thần tôn bồi bản thực lực đấu thánh cường chế sử dụng Thanh Long đấu kỹ lập tức hiển hiện tại trong đầu Lý Dật. Theo như các lão nói, Thanh Long cấp bậc đấu kỹ, tự hồ chỉ có đạt đến Đấu Thánh tu vi đỉnh cao mới có thể thi triển.

Không từ mà biệt, cũng chỉ một chiêu Thanh Long đấu kỹ này, phối hợp Đấu Thánh đỉnh phong, Lý Dật cũng mười phần tin tưởng tung hoành tại

Đấu Thần đại lục, cho dù là Đấu Thần điện Điện chủ, ít nhất cũng có tư cách liều mạng.

Lúc này cuồng hỉ xong, Lý Dật hận không thể lập tức tu luyện Thanh Long đấu kỹ, nhưng lo lắng nơi này ở trong kết giới, có cất chứa công pháp đấu kỹ chí cao, Thanh Long đấu kỹ uy lực có thể hủy các, lúc đó Thiên Cơ tông đem mình không chặt mới là lạ.

Tưởng tượng như vậy, Lý Dật lập tức bình tĩnh lại, thực lực bây giờ, công thêm Thanh Long đấu kỹ, mặc dù ở Đấu Thần đại lục đủ để hoành hành thiên hạ, nhưng ở thần chi lĩnh vực, tựa hồ cũng không có cái gì quá thần kỳ. Ít nhất, Thiên Cơ tông cùng Thiên Khu tông cũng không thiếu đấu thần cường giả. Mà những Đấu Thần cường giả kia, cũng tuyệt đối cũng có tu luyện qua Thanh Long đấu kỹ. Cho nên, vẫn phải cần an phận.

Tâm tình vừa mới cuồng nhiệt, lúc này tỉnh táo lại chút ít, Lý Dật lại nghĩ tới phong hào Đấu Thần, cái mục tiêu này, ít nhất bây giờ nhìn lại cũng không phải là quá xa không thể chạm như vậy

Lục chỉ đảo tiên tựa hồ tu luyện cũng đã xong, so sánh với Lý Dật, đảo tiên tựa hồ đơn giản hơn nhiều.

- Lão quý, người có chỗ tốt gì?

Trên mặt Lục chỉ đảo tiên, cũng toát ra vui sướng, loại vui sướng phát ra từ nội tâm này đối thành người khác coi như bỏ qua, nhưng xuất hiện ở lục chỉ đảo tiên ẩn thế cường giả, thì chỗ tốt cũng không nhỏ.

- Thiên Cơ tông rất hào phóng, truyền thụ bốn tiên một bộ Thanh Long công pháp.

- Thanh Long công pháp?

Lý Dật tròn mắt thiếu chút đột ngột nháy ra, Thần chi lĩnh vực thật đúng là xứng đáng cái tên, Thanh Long công pháp đấu kỹ như vậy không

đáng tiền? Có thể đến phòng đấu giá hay không, có bán được không? Lý Dật bắt đầu lo lắng muốn mấy bộ Thanh Long đấu kỹ, sau khi lấy được trở lại Đấu Thần đại lục i làm cho người ta điên cuồng.

- Tốt lắm, ba ngày cũng đến, các người đi thôi, nhưng các người đoạt được bảo vật, tuyệt đối không cho phép tiết lộ cho người khác, bốn tông đệ tử cũng không thể, biết chưa?

- Tuân lệnh các lão chi mệnh.

Hiện tại, lục chỉ đảo tiên đối với các lão cung kính vô cùng. Chỉ thấy giữa ngón tay Thiên Cơ tông các lão đấu khí tư nhện nghịch động, không gian ba động lần nữa dâng lên, trước mắt phá thành mảnh nhỏ, hết thảy đều chậm rãi biến mất, cảnh vật hiện ra, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên mới phát hiện, bọn họ cũng không trở về thạch động kia, mà là trực tiếp về tới nội tông.

Mà ở trước mặt bọn họ, Thiên Cơ tông tông chủ, cùng vài vị trưởng lão và không ít đệ tử trong tông, vẻ mặt cực kỳ hâm mộ nhìn hai người, nhất thời cũng không có người mở miệng nói chuyện, không khí ngược lại là có chút quỷ dị.

- Chúc mừng nhị vị.

Lúc này tông chủ trước tiên mở miệng, trên mặt biểu lộ cực kỳ chân thành. Xem ra, bọn họ là thông qua cơ quan biết được Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên chiếm được cái gì đó.

- Đa tạ tông chủ đại nhân.

Lý Dật không dám kiêu căng, khiêm tốn thi lễ một cái.

- Ta Thiên Cơ tông, đã có gần mười năm không người tìm được công pháp đấu kỹ, không ngờ hai người các người đều tìm được. Xem ra, thu các người nhập tông, tuyệt đối là lựa chọn sáng suốt.

Đại trưởng lão thoát nhìn thần sắc không tồi, càng đối với Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên nhập tông có chút tự đắc.

- Được nhị vị các lão thường thức, truyền thụ công pháp đấu kỹ, bốn tông cũng không thể chậm. Chỉ là bốn tông không có công lao không thể phong chức, như vậy, đại trưởng lão, tạm thời trước hết nhận hai người làm đệ tử, một khi có công lao, phong làm hộ pháp, người coi thế nào?

- Ừ.

Đại trưởng lão đối cái an bài này không có dị nghị, về phần Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên, đối với chút hư danh ngược lại cũng không có cảm giác gì.

- Lý Dật, đảo tiên, các người đi theo ta, có chuyện quan trọng thương lượng.

Tông chủ sắc mặt bỗng nhiên ngưng trọng lên, nói xong liền dẫn đầu bỏ đi.

Đại trưởng lão theo sát phía sau, các trưởng lão khác thì theo theo sát từ trên xuống. Về phần những hộ pháp kia, không có di động, nghĩ cấp bậc không đủ, không có tư cách tham gia trao đổi. Hộ pháp cấp bậc cũng không đủ, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên là đệ tử chỉ có thể đi tại cuối cùng.

Hành lang qua một đoạn đường, lại đi vào một cái mật thất, mật thất không lớn, bố trí tinh xảo, bốn phía cài đặt không ít cơ quan huyền diệu. Bởi vì sự kiện lần trước, Thiên Cơ tông tăng mạnh phương diện phòng bị. Bên trong mật thất ngăn gọn vô cùng, chỉ có một cái bàn, một cái ghế thủ vị, hai bên tất cả có chín cái ghế, vị trí của bốn trưởng lão.

Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên thân phận đệ tử tự nhiên là không có ngồi xuống, chỉ có thể đứng ở một bên. Nguyên bản dựa vào tính nết của lục chỉ đảo tiên, chỉ sợ sớm đã phẩy tay áo bỏ đi, nhưng trải qua một chuyện,

đảo tiên hiển nhiên cũng an phận rất nhiều, thành thật đứng thẳng một bên.

Lúc mọi người đi vào mật thất ngồi vào chỗ của mình, Thiên Cơ tông tông chủ cần thân đem mật thất hoàn toàn phong ấn tại trong không gian giam cầm, lúc này mới chuyển hướng nhìn mọi người, ngữ khí ngưng trọng nói:

- Hiện tại, chúng ta thương lượng một chút chuyện tình đối phó với Thiên Khu tông.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trở Về Thiên Khu Tông

Q.6 - Chương 484: Trở Về Thiên Khu Tông

Trong mật thất không khí bỗng nhiên ngưng trọng lên, tất cả ánh mắt đều đã rơi vào trên người Thiên Cơ tông tông chủ. Lý Dật cũng hào hứng vô cùng, rất muốn nghe xem Thiên Cơ tông đối phó Thiên Khu tông như thế nào? Càng muốn biết, hội đàm trọng yếu như vậy, tại sao phải để cho hãn và lục chỉ đảo tiên tham dự?

Lúc này Ngải tông chủ quét mắt một vòng, sau đó mục quang hữu ý nhìn về Tứ trưởng lão không trên ghế, sau đó mới chậm rãi nói:

- Thiên Cơ tông cùng Thiên Khu tông ân oán, lúc này lên triệt để giải quyết, hiện tại xin mời các vị trưởng lão mỗi người phát biểu ý kiến của mình, bổ sung trước thương nghị kết quả.

Ngải tông chủ nói xong, ngay sau đó đại trưởng lão tiếp lời nói:

- Xét thấy chúng ta lần trước kết quả bị tiết lộ, kế hoạch cần một lần nữa chế định, hành động kéo dài, không thể nóng vội.

- Về nhân tuyến Thiên Khu tông, bốn tông cho rằng, hãn cũng không có được quá nhiều tình báo, nói cách khác, Thiên Khu tông sẽ không có bất

kỳ động tác.

- Vậy cũng không nhất định, lão quỷ kia lòng dạ thâm trầm, cho dù tìm được tình báo hữu dụng, cũng không nhất định sẽ lập tức hành động, dùng hành động mê hoặc bên ta. Cái này, không thể không đề phòng.

Thiên Cơ tông trao đổi vấn đề về nhân tuyến của Thiên Khu tông có chiếm được tin tức tình báo hữu dụng hay không mà thảo luận, vấn đề này Lý Dật biết được so với bọn họ nhiều hơn. Nếu như cái nhân tuyến kia thật sự nghe được toàn bộ nội dung, chỉ sợ cũng sẽ không đem hắc ngộ nhận là người nằm vùng Thiên Cơ tông. Nhưng, Lý Dật thức thời không có phát biểu bất cứ ý kiến gì, loại trường hợp này, tựa hồ còn chưa tới phiên hắc lên tiếng.

- Tông chủ nói kỳ ngộ không dễ cho qua, nhưng đại trưởng lão cũng có vài phần đạo lý, việc này quan hệ đến vận mệnh Thiên Cơ tông, nên có thận trọng.

Xem vị trí, là Nhị trưởng lão lên tiếng:

- Cho nên, theo ý ta, kế hoạch tạm thời không thay đổi, nhưng muốn do thám thật hư Thiên Khu tông cho thỏa đáng.

Nhị trưởng lão nói ra làm đa số trưởng lão phụ họa, vì vậy bố trí lục trưởng lão lên vào Thiên Khu tông để thu thập tin tức.

- Lý Dật, nghe nói các người đã ở Thiên Khu tông cấm địa, có thể nói cho bốn tông cùng chư vị trưởng lão nghe hay không.

Ngải tông chủ đột nhiên nhìn Lý Dật hỏi.

Lý Dật đã nghe rõ, đây mới là điều mà Ngải tông chủ muốn hắc cùng lục chỉ đạo tiên xuất hiện ở trong này. Xem ra Tứ trưởng lão đã điều tra tất cả tình huống của hắc và nói lại cho Ngải tông chủ cùng đại trưởng lão, nhưng đối với Thiên Khu tông cấm địa, trên thực tế, Lý Dật cũng không biết được nhiều.

- Ngải tông chủ, thực không dám đấu diêm, đối với cấm địa Thiên Khu tông, đệ tử thật sự làm xông vào, cũng không có ôm cái mưu đồ gì, cho nên, tình huống cấm địa, hai người đệ tử cũng hoàn toàn không biết gì cả.

Lý Dật nói ra làm Ngải tông chủ trên mặt lo lắng, hẳn hiển nhiên sẽ không tin tưởng lời nói này, hội nghị trọng yếu đều mang hai người tới đây, các người chẳng lẽ còn ôm cảnh giác sao? Nghĩ như thế, Ngải tông chủ sắc mặt cũng có chút khó coi.

- Thiên Khu tông cấm địa đề phòng quá mức nghiêm ngặt, cũng không phải là ai nói muốn liền tiến được vào, nếu nói làm xông một hừ, tựa hồ...

Tựa hồ có cái gì, Ngải tông chủ cũng không có nói xuống, nhưng không cần nói cũng biết. Lý Dật vội hỏi:

- Ngải tông chủ, đệ tử biết rõ lúc này nói cái gì cũng không hữu dụng, không bằng vậy, đệ tử nguyện ý cùng lục trưởng lão lên vào Thiên Khu tông, đi điều tra cấm địa, rồi trở về phục mệnh.

Đó là một đề nghị nhất cử lưỡng tiện, nếu đã muốn tiêu trừ nghi kị của Thiên Cơ tông, cũng là một việc Lý Dật mong muốn. Dù sao Lý Na các nàng còn đang ở trong cấm địa, chỗ đó tình huống rất cuộc thế nào, hẳn và lục chỉ đạo tiên cũng luôn phải chú ý đến.

Ngải tông chủ cùng vài vị trưởng lão nhìn nhau, lúc này mới nói:

- Hảo, công lao này nếu như các người hoàn thành, bốn tông phong các người chức hộ pháp.

- Đa tạ tông chủ đại nhân thành toàn.

Lý Dật lại hỏi:

- Nhưng là không biết, Thiên Khu tông cấm địa rốt cuộc có cái huyền cơ gì?

- Lý Dật.

Đại trưởng lão nói:

- Người mới nhập bốn tông, chỉ sợ đối với bốn tông cùng Thiên Khu tông sâu xa còn không biết rõ. Lúc này cũng nói cho người biết, bốn tông cùng Thiên Khu tông nguyên bản xuất phát từ một tông, đều là một trong thất tinh tông. Thiên Khu tông chiếm lấy Thiên Khu sơn năm đó là thất tinh sơn, cấm địa năm đó là nơi thất tinh tông chủ tu luyện, nghe nói trong cấm địa, có bí ẩn lớn nhất của Thất tinh tông, ai có thể tìm được cái bí ẩn này, có thể trùng kiến lại Thất tinh tông.

- A, đệ tử đã hiểu, bốn tông cùng Thiên Khu tông tranh đấu, vì chính là y bát của thất tinh tông?

- Không sai, năm đó thất tinh tông đứng trong sáu đại tông môn của thần chi đại lục, lúc đó uy phong cùng vinh quang bậc nào, muốn trách, đều do Thiên Khu tông làm điều bất nghĩa, lại không giải được bí ẩn trong cấm địa, liên lụy Thất tinh tông sụp đổ, hôm nay ngoại trừ bốn tông cùng Thiên Khu tông, liền chỉ còn hai tông Thiên Tuyền, Thiên cơ, tam tông khác đã sớm chôn vùi tại tranh đấu tông môn rồi.

- Đệ tử minh bạch, lần này đi cấm địa trước, nhất định cố gắng nghiên cứu bí ẩn cấm địa.

Lý Dật tâm tư cũng không khỏi linh hoạt, trong cấm địa mặc dù có bí ẩn hấp dẫn, nhưng hôm nay Thiên cơ tông cũng đang thương thảo, mong chiếm y bát của thất tinh tông để quật khởi, còn liên lụy vô số đệ tử của bảy phân tông tranh đấu lẫn nhau mà đã có ba phân tông đã bị tiêu diệt.

- Cứ như vậy đi, lục trưởng lão, Lý Dật, Trái kỳ Dương, các người đi chuẩn bị một chút, mau chóng lên vào Thiên Khu tông. Nhất là Lý Dật

cùng Trái kỳ Dương làm việc cẩn thận, chớ khinh xuất, Thiên Khu tông thực lực không thể coi thường.

Ngải tông chủ nhìn thấy Lý Dật đối với cấm địa vẻ mặt không biết, xác thực không biết huyền ảo trong đó, trên mặt có vẻ thất vọng, tuyên bố qua loa vài câu, rồi chấm dứt trường lão thương nghị.

Ra khỏi bí thất, sau đó trở lại sân rộng nội tông thành, sớm có đám Cát Võ cùng vài tên đệ tử trẻ tuổi đang chờ Lý Dật tại đó, đem Lý Dật cùng lục chỉ đạo tiên dẫn ra ngoại thành. Chỗ đó là chỗ tân khách tông tộc tạm cư, lúc này liền phân phối hai phòng mới cho đệ tử Lý Dật cùng Trái kỳ Dương. Nơi này tuy đơn giản, nhưng cho hai người lại rộng rãi.

Sau khi đuổi bọn người Cát võ nhiệt tình đi rồi, Lý Dật cùng lục chỉ đạo tiên thương lượng.

- Thối tiểu tử, lại có sự cố đến rồi. Thật vất vả từ Thiên Khu tông thoát thân, lúc này lại muốn đi trêu chọc những người kia, chúng ta vẫn nhân cơ hội cứu sư muội các nàng cứu ra, đừng động tranh đấu của những tông môn này, đi tìm thần y quan trọng hơn.

Lý Dật có chút khinh thường nói: - Cái ý nghĩ này đương nhiên là tốt, bất quá lão quỷ người cũng không muốn nghĩ, cấm địa trọng yếu như vậy, Thiên Khu tông để cho ta và người từ trong đó thông dong đưa long sủng Tạt Tạt xuất hiện sao? Lần này, không tiêu diệt Thiên Khu tông, chỉ sợ là không có biện pháp khác cứu lão bà người cùng lão bà của ta.

- Xem ra, người có cái tính toán gì, nói mau cho bốn tiên nghe một chút.

- Ta có cái rắc rối, đi cấm địa dò xét, chẳng qua là muốn mượn cơ hội đi xem các nàng, thuận tiện để cho bọn họ nhả nại một thời gian ngắn nữa.

Lục chỉ đạo tiên không muốn đến Thiên Khu tông nữa, Lý Dật cũng không muốn, nhưng vấn đề là hai nữ nhân đều ở bên trong, không muốn đi cũng phải đi.

Hừng đông ngày hôm sau, lục trưởng lão đổi lại một bộ phục sức đệ tử Thiên Cơ tông bình thường, đến chỗ Lý Dật cùng lục chỉ đạo tiên ở, bảo hai người thay đồng trang phục xong, ba người liền chui vào trong xe, phi tốc hướng Thiên Khu tông thẳng tiến. Sở dĩ mọi người đi xe, chính là không muốn hao phí thực lực.

Thiên Cơ tông cùng Thiên Khu tông cách mấy trăm dặm, nếu phi hành một ngày hành trình. Tại Thiên Cơ tông hành trình thuận buồm xuôi gió, cũng không có chút trở ngại nào. Đến gần chỗ hai tông giáp giới, lục trưởng lão nỏ đi cỗ xe, mang theo Lý Dật cùng lục chỉ đạo tiên chui vào thâm sơn. Xem ra, lục trưởng lão làm việc này cũng không phải lần thứ nhất, lúc này đến khu vực giáp giới, ba người tìm đại lộ, liền nghênh ngang hướng Thiên Khu sơn mà đi.

Đến ngày thứ hai lúc trời tối, ba người đã đến chợ gần Thiên Khu tông, cái chợ này có chút phồn hoa, là do nó giáp Thiên Khu sơn. Ngày đó chợ này cũng là địa bàn trọng yếu nhất Thiên Khu tông, không phải thân cận không được sống, cho nên chợ là duy nhất trong phạm vi hơn mười dặm. Làm cho nó càng thêm phồn hoa hơn.

- Chúng ta trước ở lại trong này, đợi khi trời tối tiến nhập Thiên Khu sơn.

Lục trưởng lão mang theo hai người đi tìm một gian khách điểm, cũng không đường hoàng, để tránh sự cổ, ăn uống đều ở trong khách phòng.

Ba người không muốn dẫn đến phiền toái, nhưng phiền toái tựa hồ cũng không buông tha ba người. Dùng qua bữa tối, Lý Dật và mọi người nghỉ ngơi, chuẩn bị tinh lực sau nửa đêm hành động. Lại nghe trong khách sạn đột nhiên vang lên một hồi tiếng ồn ào, ba người mới đầu cũng không có chú ý, nhưng khách hỗn tạp, tam giáo cửu lưu đều có, khó tránh khỏi gây ra sự việc.

Nhưng nghiêng tai lắng nghe, Lý Dật cũng không khỏi kinh hãi, phía dưới là thanh âm của Thiên Khu tông đệ tử, tuyên bố muốn tìm mật thám của Thiên Cơ tông, lúc này muốn hướng về phía ba người Lý Dật?

Chẳng lẽ hành tung của bọn họ bị tiết lộ rồi? Lục trưởng lão đẩy cửa sổ ra, chỉ thấy bên ngoài khách điểm, có không ít đệ tử Thiên Khu tông đang kiểm tra người qua đường, về phần khách điểm, họ sẽ không bỏ qua.

- Mẹ nó, trong Thiên Cơ tông, nhất định còn có nội gián.

Lục trưởng lão mắng một câu, thần sắc có chút lo nghĩ, lúc này cũng không có cách nào không một tiếng động rời khỏi khách sạn rồi.

- Nội gián về sau hãy nói, chúng ta xem tình thế trước mắt làm như thế nào để thoát thân đã.

Lục trưởng lão nghĩ nghĩ, nói:

- Ta đi hấp dẫn chú ý của bọn chúng, các người nghĩ cách thoát thân.

- Loại sự tình này, để ta đi.

Lý Dật vội hỏi:

- Lục trưởng lão gánh trách nhiệm nặng nề, không thể đơn giản tiết lộ hành tung. Hiện giờ ta đi nháo sự, nếu như có thể thành công thoát thân, liên hội hợp ở Thiên Khu sơn, nếu như Thiên Khu tông dây dưa không ngớt, đệ tử chỉ có thể chờ về Thiên cơ tông.

Lục trưởng lão khẽ gật đầu, đồng ý nói:

- Vậy làm việc như vậy, không cần phải ham chiến, dẫn dắt nội tông đệ tử là tốt rồi.

Lúc này có tiếng bước chân lên lầu, Lý Dật cũng không do dự, đẩy cửa ra, cúi đầu che mặt, hướng dưới lầu đi nhanh.

- Đứng lại, người nào? Đưa ra thân phận tông bài.

Một Thiên Khu tông đệ tử nghiêm nghị quát bảo dừng lại.

Lý Dật tự nhiên sẽ không dừng bước, làm như không có nghe thấy, đi nhanh xuống lầu. Những tên tông đệ tử lập tức cảnh giác lên, cùng một chỗ xông tới:

- Nếu không đứng lại, đừng trách chung ta không khách khí.

- Khách cái muội người đấy.

Lý Dật nguyên không muốn ồn ào, thấy đám đệ tử xông tới, lại càng không nhiều lời, song chưởng đẩy ra, một đạo vòng tròn hình đấu khí liền vỡ ra.

Không ngờ Lý Dật đưa tay liền đánh, những đệ tử vôi vàng bố kết đấu khí phòng ngự, nhưng Lý Dật thực lực Đấu Thánh đỉnh phong cường giả, những đệ tử vôi vàng bố kết phòng ngự thức sự quá yếu ớt, thanh âm ầm ầm vang lên, đấu khí phòng ngự vỡ vụn, năm sáu Thiên Khu tông đệ tử lập tức bị đánh bay, đều ăn thiệt thòi không nhỏ.

Một chưởng đánh ra, Lý Dật chạy tới dưới lầu.

- Nhanh bắt lấy hãn.

Dưới lầu khách sạn lúc này tụ tập ba mươi hai tên Thiên Khu tông đệ tử, nhìn thấy đánh nhau, mà bốn tông đệ tử lại hướng phía Lý Dật hô to, cũng không phân đỏ đen, nhất thời quanh thân đấu khí phát ra, hướng về phía Lý Dật đánh tới.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Âu Dương Tĩnh Miễn.

Q.6 - Chương 485: Âu Dương Tĩnh Miễn.

Những tên đệ tử Thiên Khu tông đi truy bắt mật thám, mạnh nhất cũng chỉ là đấu tôn cường giả, tuy có ba mươi hai người, nhưng tại trong mắt Lý Dật thực lực Đấu Thánh đỉnh phong, thì cũng không là gì cả.

Ba mươi hai đệ tử Thiên Khu tông, lúc này cũng có người nhận ra Lý Dật, hét lớn:

- Đây không phải là Lý Dật người tự tiện xông vào cấm địa sao? Nhanh bắt lấy hắn.

Trên thực tế, lúc được Âu hộ pháp cứu ra, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên rời khỏi Thiên Khu tông, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên đều bị Thiên Khu tông truy nã. Lúc này nhìn thấy Lý Dật hiện thân vào lúc này, những đệ tử này không khỏi đỏ mắt, tất cả binh khí quanh thân, đấu khí bùng bùng phẫn chấn, chậm rãi hướng Lý Dật đánh tới.

Lý Dật cũng không có ham chiến, chuẩn bị giáo huấn bọn họ một chút, sau đó rời đi.

- Chư vị chậm đã động thủ, nghe ta nói một lời.

Không khí đang hết sức căng thẳng, bỗng nhiên xuất hiện một nam tử khoảng chừng hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, người này động tác cực nhanh, trong nháy mắt đã đến trước mặt Lý Dật cùng đệ tử Thiên Khu tông. Hắn mặc một bộ trường bào thuần trắng, không gió lay động, dáng người cao ráo cân xứng, mặt như nhuận ngọc, mày kiếm mắt sáng, đúng là nhất biểu nhân tài.

Có thể ở Thiên Khu tông ngăn lại đệ tử Thiên Khu tông, nam tử này có cái địa vị gì? Lý Dật hơi kinh hãi, nhưng lại bất động thanh sắc, nếu không có động thủ, cũng không có buông lỏng cảnh giác.

Những tên đệ tử kia lại reo lên:

- Mặc kệ người là ai, tránh sang một bên, nếu không đừng trách Thiên Khu tông đối với người không khách khí.

Người nọ cũng không giận, nhưng mày nói:

- Vị tiểu huynh đệ này không nên nóng nảy, nếu là trên địa bàn Thiên Khu tông, tại hạ cũng nói vài lời, cũng không ảnh hưởng các người đối phó vị các hạ này, trừ phi... Các người cũng không có tự tin.

Một câu nói sau cùng này đã chọc giận đám đệ tử kia, một tên tiểu thủ lĩnh bộ đệ tử đi ra quát:

- Mời các hạ báo tính danh, nếu như không liên quan các hạ, tốt nhất đừng ở vùng nước đục, để tránh tự rước lấy họa.

- Tại hạ họ Âu Dương.

Nam tử kia cũng không nhiều lời, lấy ra một cái ngọc bài hình trứng, đây là ngọc bài màu đen, trên ngọc bài chính giữa có khắc hai thanh kiếm giao nhau.

Nhìn thấy đại biểu thân phận ngọc bài, Thiên Khu tông đệ tử sắc mặt đều biến đổi.

Chú ý tới loại biến hóa này, Lý Dật cũng hứng thú, xem ra, Âu Dương nam tử thân phận cũng không đơn giản.

- Thì ra là cường giả song kiếm môn, thất kính.

Tên thủ lĩnh đệ tử vội vàng thi lễ, ngữ khí cũng trở nên cung kính:

- Âu Dương các hạ, không biết giá lâm Thiên Khu tông ta có gì muốn làm?

- Cũng không cái đại sự gì, chỉ là tuân mệnh môn chủ, tới gặp Thiên Khu tông tông chủ đại nhân thông báo chút việc.

- Đã như vậy, bốn tông sẽ phái người hộ tống... Lão Thất, lão Lục, các người đưa song kiếm môn Âu Dương các hạ đi gặp tông chủ đại nhân.

Thủ lĩnh đệ tử cũng là người có kinh nghiệm phong phú, hiển nhiên là không muốn song kiếm môn cường giả nhúng tay vào việc bọn họ đối

phó Lý Dật.

- Đừng vội, đừng vội, tại hạ không vội gặp tông chủ đại nhân, mà có phần hứng thú biết rõ, các người vì cái gì cùng vị các hạ này tranh đấu?

Âu Dương nam tử thủy chung một bộ tiêu sái, tựa hồ tràn diện giường cung bạt kiếm này trong mắt hẳn chỉ là vài cái ngoan đồng đánh nhau bình thường vậy.

- Âu Dương các hạ, người này tự tiện xông vào Thiên Khu tông cấm địa, sau khi được bốn tông chứng thật chính là nhân tuyển của Thiên Cơ tông, bốn tông phải tru sát địch nhân.

- Tru sát vị này sao?

Âu Dương nam tử trên mặt hiện ra vẻ khinh thường, Thiên Khu tông đệ tử thấy vậy nội tâm phần hận giận mà không dám nói gì. Chỉ nghe Âu Dương nam tử tiếp tục nói:

- Không phải là tại hạ xem thường chư vị, chỉ là thực sự nói, bằng thực lực các người, tựa hồ còn xa xa không phải là đối thủ. Vị các hạ này, xin hỏi tôn tính đại danh?

- Lý Dật.

Lý Dật không kiêu ngạo không siểm nịnh đáp:

- Âu Dương các hạ tại sao để mắt tới tại hạ.

- Lý Dật các hạ, tên cũng không phải quen thuộc, tại hạ thật sự không tưởng tượng ra thần chi lĩnh vực có tông môn thiếu niên cường giả có thể đạt tới cảnh giới như người. Thiên Khu tông chư vị huynh đệ, tại hạ muốn cùng Lý Dật các hạ nói chuyện, được không.

Âu Dương nam tử lời tuy khách khí, nhưng bên trong đều có một cỗ uy nghiêm không thể cự tuyệt, nghe không giống như là thỉnh cầu, giống như là mệnh lệnh.

Cái thỉnh cầu này làm Thiên Khu tông một phen khó xử, nhất thời không có trả lời.

- Chư vị yên tâm, chỉ là cùng Lý Dật các hạ hội đàm mấy câu, tại hạ cam đoan sẽ không để cho hấn rời đi.

Lời nói như vậy, Thiên Khu tông đệ tử cũng đành phải cắn răng một cái, nói:

- Cung kính không bằng tuân mệnh, nếu cường giả song kiếm môn nói chuyện, Thiên Khu tông sao không theo đây. Thỉnh.

Vung tay lên, thủ lĩnh Thiên Khu tông đệ tử lui ra ngoài.

Lý Dật rõ ràng, Thiên Khu tông mặt mũi không nhỏ, chỉ dựa vào một thân phận ngọc bài, Thiên Khu tông không thể không nhượng bộ, xem ra này song kiếm môn thực lực thật đúng là không thể coi thường. Một Thiên Khu tông thì hấn Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên có khả năng chống lại, nhưng thêm song kiếm môn, chỉ sợ cũng là quái vật càng khổng lồ. Thần chi lĩnh vực chính là thần chi lĩnh vực, quả nhiên là cường giả như rồng mà.

Nhìn thấy Thiên Khu tông đệ tử rời khỏi khách điểm, Âu Dương nam tử bố kết xuất một cái phong bế không gian giam cầm, lúc này mới hướng Lý Dật mỉm cười, nói:

- Rất vinh hạnh quen biết các hạ, tại hạ là Âu Dương Tĩnh Miễn.

- Cung kính đã lâu.

Lý Dật cũng thuận tay nói qua loa, lúc này hấn rất muốn biết song kiếm môn cường giả muốn nói với mình cái gì.

- Lời nói của Lý Dật các hạ hơi quá rồi, tại hạ nhìn ra được, các hạ lần đầu tiên nghe được tên của ta sao?

Vị Âu Dương lão huynh này thẳng thắn, Lý Dật cũng không khách khí, thành thật nói:

- Ha ha, Âu Dương huynh quả nhiên là người sáng khoái, nói chuyện sáng khoái, ta xác thực lần đầu tiên nghe được đại danh của người. Bất quá xem những Thiên Khu tông đệ tử biểu hiện, chỉ sợ cũng không nói quá sự thật.

- Hừ, Thiên Khu tông những phế vật kia, được bọn họ cung kính cũng không có cái gì. Xin hỏi Lý Dật các hạ, vì sao bị những bọn chuột nhắt này vây công, muốn tại hạ hóa giải hay không. Đương nhiên, với khả năng của các hạ, muốn rời khỏi bọn chuột nhắt này cũng không ngăn được.

Lý Dật xem như nghe rõ, vị Âu Dương huynh đệ này tựa hồ là muốn kết bạn với mình, cùng mình giao hảo. Về phần tâm tư người này, Lý Dật thừa nhận còn không có nhìn thấu, có tâm tư gì khác thì thật sự rất khó nói.

- Làm phiên Âu Dương huynh.

Lý Dật cũng thật khiêm nhượng, thứ nhất là muốn nhìn một chút vị Âu Dương này rốt cuộc có năng lực gì, thứ hai, kết giao một vị cường giả, tựa hồ cũng không phải là cái chuyện gì xấu.

Thấy Lý Dật đồng ý để mình can thiệp, Âu Dương Tĩnh Miển mỉm cười, giải trừ không gian giam cầm, lúc này mới hướng thiên khu tông chúng đệ tử vẫy vẫy tay, nói:

- Thiên Khu tông chư vị huynh đệ, tại hạ vừa mới cùng Lý Dật các hạ nói chuyện với nhau. Hẳn cùng Thiên Khu tông các người chỉ sợ có điểm hiểu lầm, không bằng xem tại hạ mặt mũi, hai bên dừng tay, không biết thế nào?

Thiên Khu tông đệ tử tựa hồ cũng không ngờ Âu Dương Tĩnh Miển nói ra lời này, yêu cầu này, nếu như đối người khác, cũng không chút nghĩ

ngợi trực tiếp đập bay. Nhưng Thiên Khu tông chúng đệ tử cũng biết, người song kiếm môn, chính là tông chủ cũng phải cho vài phần mặt mũi.

- Âu Dương các hạ, thật sự không là chúng ta không thể phụng mệnh, chỉ là... Chỉ là Lý Dật, bốn tông chủ ra nghiêm lệnh, hoặc là đuổi bắt, hoặc là giết chết, thật sự không có thỏa hiệp. Thỉnh Âu Dương các hạ không cần phải khó xử chúng ta.

Thiên Khu tông đệ tử về mặt khó xử cũng không phải giả ra, mà là tự đáy lòng.

- Hoặc là đuổi bắt? Hoặc là giết chết? Thiên Khu tông vị huynh đệ kia, các người có bốn sự kia sao?

Thấy Thiên Khu tông đệ tử không nể tình, Âu Dương Tĩnh Miển ngữ khí cũng vài phần lạnh lẽo.

- Cái này...

Thiên Khu tông đại đệ tử căn rằng một cái:

- Chính là không thể, không được cũng phải toàn lực mà đối phó.

Ngữ khí hung ác này làm cho Âu Dương Tĩnh Miển sắc mặt càng thêm khó coi, bởi vì có mệnh lệnh của môn chủ, tạm thời cũng không nên trở mặt, nhịn nhẫn nói:

- Nếu không thì như vậy, vị Lý Dật các hạ này, do tại hạ phụ trách đưa đến Thiên Khu tông, đi gặp tông chủ các người, như vậy được không.

Đã nói như vậy, Thiên Khu tông đệ tử lại muốn cãi cọ nhiều, nghe có vẻ vô lý, cho nên Thiên Khu tông đệ tử liền vội cung kính nói:

- Chúng ta hộ tống Âu Dương các hạ.

Về phần rốt cuộc là hộ tống hay là giám thị, cái này cũng rất khó nói.

Lý Dật lại cả kinh, Âu Dương Tĩnh Miễn thực sự có năng lực ở trước mặt Thiên Khu tông tông chủ đặc ý sao? Nếu như không phải như vậy, hẳn chẳng phải sẽ đem thân mạo hiểm? Kết giao cường giả tuy trọng yếu, nhưng nếu như phong hiểm quá lớn. Khoản mua bán này làm hay là không làm?

Lý Dật còn đang suy nghĩ đối sách, Âu Dương Tĩnh Miễn tựa hồ đoán được tâm tư Lý Dật, thoải mái nói:

- Lý Dật các hạ yên tâm, nếu là song kiếm môn mang người đến, chính là khách nhân của song kiếm môn, Thiên Khu tông tông chủ còn không đến mức đối khách nhân của song kiếm môn vô lễ.

Thấy Âu Dương Tĩnh Miễn nói chắc chắn như thế, Lý Dật cũng quyết định đánh cuộc.

- Song kiếm môn uy danh, tại hạ cũng đã nghe qua, nếu như vậy, chúng ta không ngại trước uống hai chén rượu, đẳng chờ đến hừng đông lại lên đường, như thế nào?

Lý Dật chưa bao giờ đánh cuộc kết quả không có nắm chắc, hẳn cũng không biết rõ song kiếm môn rốt cuộc là thần thánh phương nào, phong hiểm cũng không tránh khỏi là quá lớn rồi.

- Đề nghị này vô cùng tốt.

Âu Dương Tĩnh Miễn nhìn quanh một vòng, chỉ thấy khách điếm sớm bị đánh cho loạn thất bát tao, nhân tiện nói:

- Chúng ta đi uống chút rượu.

Lý Dật cũng ước gì như thế, bọn họ không ly khai, lục chỉ đảo tiên cùng Thiên Cơ tông lục trưởng lão cũng không thể nào thoát thân.

- Vậy thì mời.

Hai người ra khỏi khách điểm, kề bên có một tiệm rượu, hai người liền sóng vai đi vào. Những tên đệ tử kia cũng không dám rời xa, lại không dám đi quá gần, sợ Âu Dương Tĩnh Miển để ý, chỉ đành phải xa xa theo đuôi hai người đi vào tiệm rượu, một mặt phái người đi Thiên Khu mật báo, một mặt đem tiệm rượu vây quanh.

Chủ tiệm rượu sớm bị hù cho luống cuống, lại không dám không nhận bán hàng, nơm nớp lo sợ đem rượu thịt mang lên.

Đối ẩm một ly, Lý Dật mở miệng nói trước:

- Không dối gạt Âu Dương huynh, tại hạ cùng với Thiên Khu tông hiện tại vào tình thế thế như nước với lửa, Âu Dương huynh mặc dù có tính tác hợp, nhưng chỉ sợ sự tình sẽ không đơn giản như vậy.

Âu Dương Tĩnh Miển phong thái khinh vân đạm mạc nói:

- Thiên Khu tông lão quỷ kia, tuy lòng dạ thâm trầm, thực lực cũng không tính yếu, nhưng lời của song kiếm môn ta, hẳn cũng không dám không nghe?

- Vì sao?

- Vì sao ư.

Âu Dương Tĩnh Miển trên mặt lộ ra một tia ý vị thâm trường, cũng không có trả lời ngay, mà là hỏi vặn nói:

- Lý Dật các hạ, người đường xa mà đến, còn không biết tình huống Nam bộ của thần chi lĩnh vực chúng ta?

Lý Dật vội hỏi:

- Xác thực như thế, ta cùng một vị bằng hữu ở chỗ này làm một ít chuyện, không ngờ ngộ nhập cấm địa Thiên Khu tông, lại bị Thiên Khu tông tưởng lầm là nhân tuyển của Thiên Cơ tông, mà bị đuổi giết. Tại hạ xin lắng tai nghe, cũng miễn cho làm quý chết oan mơ hồ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hết Thủy

Q.6 - Chương 486: Hết Thủy

Thấy Lý Dật nói như vậy, Âu Dương Tĩnh Miễn không khỏi cười lên, bưng một chén rượu nói:

- Quả nhiên không ngoài sở liệu, Lý Dật các hạ, trước uống chén rượu này đã, sau đó ta kể về song kiếm môn cùng thất tinh tông.

- Nếu nói song kiếm môn cùng thất tinh tông, bởi vì quan hệ cũng không tính cận. Đương nhiên Thất tinh tông lúc đó, song kiếm môn bất quá là một tiểu tông môn, phụ thuộc vào Thất tinh tông mà sinh tồn. Nhưng sau đó thất tinh tông chia năm xẻ bảy, trong bảy phân tông có không ít đệ tử bởi vì chán nản hoặc là không đành lòng tự giết lẫn nhau sửa tông đổi tộc đầu nhập vào song kiếm môn.

Hớp một khẩu rượu, Âu Dương Tĩnh Miễn tiếp tục nói:

- Nhưng đây chỉ là một cái phương diện, song kiếm môn có thể thay thế được Thất tinh tông đứng ở trong lục đại tông môn của thần chi lĩnh vực, do nguyên nhân thất tinh tông phân liệt, quan trọng hơn là song kiếm môn xuất hiện một vị tuyệt thế kỳ tài Âu Dương Trấn Thiên. Tuy chuyện này cũng rất xưa rồi, vị tổ tiên Âu Dương gia này mưu tính sâu xa, một mực cẩn thận tích lũy thực lực, chờ khi thất tinh tông phân liệt. . . Trên thực tế, bảy phân tông cùng bốn môn cũng có không ít lời đồn đãi, nói là bảy tông phân liệt, cũng do vị tổ tiên này của bốn môn ly gián. Ha ha, nhưng chuyện này có phải hay không đã không còn trọng yếu. Tóm lại, bảy đại phân tông ngoại trừ Thiên Cơ tông, Thiên Khu tông, Thiên Tuyền còn đang kéo dài hơi tàn ra, tam tông còn lại đã đầu nhập vào song kiếm tông rồi.

Thì ra là Song kiếm môn là một trong Lục đại tông môn tại thần chi lĩnh vực, Lý Dật bây giờ đối với song kiếm môn có điểm nhận thức. Nếu như thân phận nà mà nói, chính mình là khách nhân của song kiếm môn, tựa hồ là Thiên Khu tông không dám trêu vào. Lúc này cũng yên lòng, Lý Dật lại thử nói:

- Tục ngữ nói trăm răn chết vẫn còn nọc, thất tinh tông tuy xuống dốc, nhưng Thiên Khu tông thực lực không thể coi thường?

- Nếu như tứ đại phân tông có thể liên thủ, thế là một thế lực không nhỏ, nhưng bây giờ đã trễ, đừng nói hôm nay tứ đại phân tông ngăn cách càng sâu, nếu như Liên Minh lại, cũng đừng mơ tưởng thay thế vị trí song kiếm môn. Nhưng...

Âu Dương Tĩnh Miển nói đến đây, đột nhiên ngữ khí vừa chuyển, nói:

- Nhưng song kiếm môn sở dĩ nhiều như vậy không có hoàn toàn chiếm đoạt tứ đại phân tông, cũng có chỗ cố kỵ.

- Thiên Khu tông cấm địa?

- Không sai, Lý Dật các hạ quả nhiên thông tuệ. Nếu là song kiếm ép tứ đại phân tông, tứ đại phân tông liên thủ phá giải bí ẩn trong cấm địa thất tinh tông, song kiếm môn nói không chừng cũng ăn phải thiệt thòi.

- Âu Dương huynh biết rõ trong cấm địa thất tinh tông, rốt cuộc có cái gì cổ quái sao?

Tuy biết rõ Âu Dương Tĩnh Miển dù biết rõ cũng không nhất định sẽ nói cho hẳn biết, Lý Dật cũng không nhịn được tò mò hỏi.

- Trong đó cổ quái, có rất nhiều tin đồn, có người nói trong cấm địa phong ẩn một thanh thần binh, bằng vào thanh thần binh này có thể chém thiên bổ núi, cũng có người nói rằng trong đó ẩn tàng một bộ Thanh Long cao giai nghịch thiên công pháp hoặc là đấu kỹ, còn có lời nói rằng trong đó có Đấu Thần triệu hoán phù, bằng phù triệu này có thể triệu ra

Đấu Thần, thậm chí phong hào Đấu Thần. Lý Dật các hạ, người tin loại nào?

Vô luận là tin đồn nào, nghe cũng làm cho máu trong người sôi sục. Nhưng vấn đề là, đã có đồ tốt như vậy, thất tình tông tại sao phải đem phong ấn, không lấy ra điều võ dương oai?

- Tại hạ không dám vọng đoán, nhưng nghĩ đến cấm địa của tông môn đã từng một trong lục đại tông môn, chắc không giống bình thường.

- Lý Dật các hạ, người không phải đi Thiên Khu tông cấm địa sao? Chẳng lẽ không có phát hiện gì sao?

Âu Dương Tĩnh Miển đột nhiên hỏi một câu, vấn đề này làm Lý Dật lập tức cảnh giác lên, tựa hồ hiểu ra ý đồ hấn chủ động cùng mình kết giao.

- Tại hạ đã nói rất rõ ràng, thật là lầm xông vào, cũng không phải là cố ý tiến vào tìm kiếm cơ mật của Thiên Khu tông cấm địa. Cấm địa, kỳ thật cũng chỉ là một mảnh sơn lâm mà thôi, nếu nói là phong cảnh, ngược lại còn có mấy phần thơ mộng, những thứ khác, cũng không có nhìn ra cái gì cổ quái.

- Ha ha, không nói cái này, nhìn ra được Lý Dật các hạ là hạng người trung hậu, nói lầm xông tự nhiên là lầm xông. Ngày mai ta cần phải đến tìm Thiên Khu tông chủ nói rõ ràng, giải thích hiểu lầm giữa các người.

Được người gọi mình là hạng người trung hậu, đối với Lý Dật mà nói là lần đầu tiên, Âu Dương khôn khéo như vậy, rõ ràng có thể xem ra bản thân Trung hậu, hừ hừ, trong chuyện này dư âm làm cho người hiểu lầm rồi.

Lý Dật đương nhiên cũng sẽ không phản bác người khác đánh giá mình trung hậu, lúc này hấn cũng không ngừng thám thính các loại tin tức thần chi lĩnh vực.

Thì ra thần chi lĩnh vực đại thể chia làm sáu khu vực lớn, theo thứ tự là Đông, Nam, Tây, Bắc, Trung, cộng thêm một khu vực hơn mười dặm eo biển, lục đại tông môn phân biệt khống chế sáu khu vực lớn này. Nhưng khống chế cùng Đấu Thần đại lục hoàn toàn không giống nhau, Đấu Thần đại lục dùng thủ đoạn đế quốc hành chính khống chế. Mà ở thần chi lĩnh vực, sáu đại tông môn cũng không thể trực tiếp khống chế phạm vi thế lực trong khu vực, bọn họ cũng sẽ cho các tiểu tông môn một ít lãnh địa cùng không gian sinh tồn, những tiểu tông môn kia phụ thuộc. Đây cũng là vì cái gì mà Âu Dương Tĩnh Miển có thể làm cho Thiên Khu tông chủ không gây khó dễ Lý Dật, mặc dù không có rõ ràng lắm, nhưng Thiên Khu tông phụ thuộc vào Song kiếm môn thì Lý Dật rõ ràng.

Âu Dương Tĩnh Miển uống rượu nhiệt tình, cũng không dùng đấu khí bức ra tử lực, mà hoàn toàn tiêu hóa tử lực. Hai người nâng cốc nói cười, một mực uống đến suốt đêm, tiệm rượu tự nhiên là chú ý hầu hạ không dám có nửa câu oán hận, chỉ khổ đám Thiên Khu tông đệ tử, bao quanh tiệm rượu, nửa bước cũng không dám bỏ đi, thần kinh khẩn trương cao độ. Càng thống khổ nghe tiếng cười cợt mở, cùng mùi rượu và thức ăn, chúng đệ tử đều oán thầm không thôi.

Khó khăn chịu đựng đến hừng đông, mới thấy Lý Dật cùng Âu Dương Tĩnh Miển dặt tay xuống dưới, hai người đã trở nên thân mật như là huynh đệ, lúc này làm đám Thiên Khu tông đệ tử lại càng oán hận vùng có chút ghen ghét. Có thể quen biết Âu Dương đệ tử, đối với Thiên Khu tông đệ tử mà nói, đều là một chuyện đáng giá khoe khoang.

Ăn uống suốt đêm, cước bộ hai người đều có chút phù phiếm, theo loại tình huống này Thiên Khu đệ tử có thể phán đoán hai người đều không có sử dụng đấu khí bức ra tử lực.

- Uy, các người, đi lấy hai cái giường êm, mang ta lên Thiên Khu sơn, chúng ta uống nhiều quá.

Ỡ vào cảm giác say, Âu Dương Tĩnh Miễn đối với Thiên Khu tông đệ tử cũng khách khí, mà hoàn toàn là dùng mệnh lệnh sai bảo.

Lúc này chỉ cần có thể đem hai cái khoai lang phòng tay này đưa đến Thiên Khu sơn báo cáo kết quả, đừng nói là dùng giường êm, chính là cười trên đầu bọn họ, bọn họ cũng chỉ có thể chấp nhận.

Vì vậy lúc này trên địa bàn Thiên Khu tông, xuất hiện một màn làm cho người không thể tưởng tượng được, tên gia hỏa xông lăm cấm địa Thiên Khu tông bị truy nã. Lúc này say khướt được Thiên Khu tông đệ tử mang về Thiên Khu sơn.

Về phần Thiên Khu tông sau khi nhận được tin tức không có chút nào động tĩnh cùng phản ứng, làm cho đám Thiên Khu tông đệ tử cũng cảm thấy vô cùng buồn bực.

Lúc này Thiên Khu sơn, hoàn toàn như lâm đại địch. Thiên Khu tông tông chủ cùng mười một vị trưởng lão đều tại bên ngoài tông môn chờ, bên cạnh là các đệ tử sẵn sàng, cái trận thế này, đủ để khiến bất luận kẻ nào đều cảm thấy bất an.

Hai cái giường êm rất cục dưng ở bên ngoài cửa chính Thiên Khu tông, điều làm cho tất cả mọi người có vẻ mặt bi phần chính là trên giường êm có hai người trẻ tuổi, đều có chút ngáy vang, xem ra giống như giường êm có tác dụng thôi miên, khiến cho bọn họ lâm vào giấc ngủ.

Đương nhiên, Thiên Khu tông tông chủ biết rõ, đây chỉ là biểu hiện giả dối, hoặc nói là người song kiếm môn ý thể hiệp người, dùng loại phương thức này để diễn tả mình địa vị chủ nhân, hạ uy của Thiên Khu tông. Với thực lực của bọn họ, tuyệt đối sẽ không thể có bất kỳ phản ứng nào.

- Âu Dương tôn sứ, mời người tỉnh ngủ.

Bất đắc dĩ, Thiên Khu tông chủ cũng chỉ có thể cam chịu đánh thức Âu Dương Tĩnh Miễn.

- A? Đến chưa, Ai nha, thất lễ thất lễ, tại hạ thật sự là thất lễ rồi. Sử tông chủ xin thứ lỗi, tại hạ tối hôm qua uống một đêm, có chút mệt mỏi.

Lý Dật hiện tại mới biết được Thiên Khu tông tông chủ họ Sử. Âu Dương Tĩnh Miễn hành động vô cùng tốt, nhìn như thần thái dẫn đo, làm Sử tông chủ có tức cũng không có chỗ phát tiết.

- Âu Dương tôn sứ không cần phải khách khí, mời hai vị.

- Sử tông chủ sao, vài ngày không thấy, ngài có mạnh khỏe?

Lý Dật cũng từ trên giường êm đứng lên, lười biếng duỗi lưng một cái.

- Lý Dật các hạ, bốn tông muốn biết, người làm thế nào trở thành khách nhân song kiếm môn?

- Đừng vội nói cái này, Sử tông chủ, chúng ta đi vào nói chuyện.

Âu Dương Tĩnh Miễn cũng không khách khí, một bộ tư thái đang ở nhà mình, đi ở phía trước một bước, quen thuộc tiến nhập phòng khách Thiên

Khu tông. Xem ra, Âu Dương Tĩnh Miễn đối với Thiên Khu tông rất là quen thuộc, thấy Sử tông chủ gọi hần là tôn sứ, Lý Dật cũng rõ ràng, Âu Dương Tĩnh Miễn chắc là đại biểu cho song kiếm môn tại Thiên Khu tông.

Tại phòng khách ngồi xuống, Âu Dương Tĩnh Miễn lúc này mới hắng giọng một cái, nói:

- Bản sứ theo mệnh môn chủ, đặc biệt đến cùng Sử tông chủ thương nghị công việc tiến cống năm nay.

Tiến cống hai chữ hiển nhiên thật sâu đậm vào trong mắt Sử tông chủ, trong đôi mắt hần toát ra oán hận, nhưng trong giọng nói, Sử tông chủ lại cung kính vô cùng:

- Về vấn đề tiến cống, không phải đều có lệ cũ sao? Dựa theo lệ cũ làm việc là được, làm gì phiền Âu Dương tôn sứ tự mình đi một chuyến.

- Nếu theo như lệ cũ là tốt, Sử tông chủ chẳng lẽ cho rằng bản sứ nguyên ý chạy loạn sao? Sử tông chủ hần là cũng biết, chúng ta phía Nam gần đây không yên ổn, đầu tiên Dục tông thoát ly phía nam đối tông môn, may mà môn chủ nhà ta kịp thời phát hiện ngăn cản, nếu không tông môn gặp đại hạn, gần nhất Thái Dương gia tộc lại có dấu hiệu làm loạn. Bởi vì cái gọi là thời buổi rối loạn này, những chuyện này cũng không cần phải bản sứ nhiều lời, chắc hẳn Sử tông chủ cũng sớm có nghe thấy. Cho nên, ý tứ môn chủ nhà ta, năm nay tiến cống chỉ sợ cũng không dựa vào thường lệ.

Mặc dù sử tông chủ thông tuệ, tự nhiên biết Âu Dương Tĩnh Miễn ám chỉ cái gì, sắc mặt tuy khó coi, nhưng vẫn nói:

- Âu Dương tôn sứ nói thật, như vậy ý tứ môn chủ, tính toán bao nhiêu?

- Ngài nói đi? Sử tông chủ.

- Thiên Khu tông nguyên thêm hai thành, phụ trợ song kiếm môn vượt qua gian nan trước mắt.

Sử tông chủ duỗi ra hai ngón tay tỏ thái độ nói.

- Hai thành?

Âu Dương Tĩnh Miển ý vị thâm trường nở nụ cười, cười đến lúc Sử tông chủ trong lòng cảm thấy lo lắng, quả nhiên, Âu Dương Tĩnh Miển nói:

- Ý tứ của Môn chủ, năm nay tiến cống, nếu như có thể xuất ra càng nhiều là tốt nhất, cái này, môn chủ đại nhân tự nhiên ghi ở trong lòng. Thiên Khu tông cảnh nội năm nay mưa thuận gió hoà, cũng không có thiếu tích lũy.

- Cống nhiều một phen?

Thiên Khu tông tông chủ tròn mắt đều tròn nhìn ra, cái này hoàn toàn khác nhau, như Lý Dật cho dù không biết cũng có thể cảm thụ được. Hiển nhiên, tiến cống này chắc là ngoài phạm vi thừa nhận của Thiên Khu tông tông chủ rồi.

- Đương nhiên, môn chủ đại nhân cũng sẽ không để cho các người tiến cống gấp đôi, Thiên Khu tông hàng năm có thể gia tăng danh ngạch mười đệ tử đi song kiếm môn tiếp nhận song kiếm môn công pháp đấu kỹ.

Cái phúc lợi này làm Thiên Khu tông tông chủ sắc mặt càng khó coi, không khỏi lên tiếng hỏi:

- Không phải là hàng năm đều theo tiêu chuẩn như năm nay sao?

- Cái này môn chủ đại nhân chưa nói, Sử tông chủ, năm nay là ngoại lệ, đời tình thế giảm bớt, song kiếm môn cũng không cần chi nhiều như vậy, tự nhiên sẽ không gia tăng tiến cống.

Âu Dương Tĩnh Miễn nói ra, hiển nhiên là không thể giữ lời, nhưng nhiều ít cho Sử tông chủ một điểm an ủi.

- Âu Dương tôn sứ, mong rằng ngài tại trước mặt môn chủ đại nhân nói tốt vài câu, Thiên Khu tông là chỗ vắng vẻ, cũng không phải là giàu có gì.

- Sử tông chủ khoan đã, tính nết môn chủ đại nhân, chắc hẳn Sử tông chủ là người biết đến, loại lời này, muốn nói thì Sử tông chủ chính mình nói với môn chủ đại nhân thì tốt hơn. Được rồi, chuyện tình tiến cống quyết định như vậy. Bản sứ lần này đến đây, còn có một đại sự khác, cần thông báo với Sử tông chủ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tạp Tạp Hiện Thân

Q.6 - Chương 487: Tạp Tạp Hiện Thân

Hiện tại, Lý Dật đã có thể vững tin Âu Dương Tĩnh Miễn hoàn toàn có thể sai bảo được Thiên Khu tông tông chủ, cho nên tâm tình càng thêm buông lỏng, uống trà thơm của Thiên Khu tông, một bộ thần nhiên quan sát Sử tông chủ biểu lộ chật vật, trong nội tâm thoải mái không nói nên lời.

Chỉ nghe Âu Dương Tĩnh Miễn tiếp tục nói:

- Căn cứ tin tức song kiếm môn lấy được, Thái Dương gia tộc chỉ sợ sắp tới phát động thế công đối phó với song kiếm môn, Thái Dương gia tộc là một trong lục đại tông môn, thực lực không thể coi thường, môn chủ đại nhân tuy đã định ra sách lược vẹn toàn, nhưng lo lắng đến lợi ích phía Nam, môn chủ đại nhân vẫn có ý định làm cho tất cả tông môn đều phải ra cường giả, kết thành liên minh. Cho nên môn chủ đại nhân có hỏi, Thiên Khu tông có thể phái ra bao nhiêu nhân thủ?

Lời vừa nói ra, trong phòng tiếp khách chủ trưởng lão tất cả đều thất sắc, Sử tông chủ còn chưa đáp lời, một cái trưởng lão liền hỏi:

- Tôn sư, song kiếm môn cùng với Thái Dương gia tộc khai chiến sao?

- Cũng không phải là sao, coi như là Thái Dương gia tộc không đến khiêu khích, song kiếm môn có thể từ bỏ ý đồ sao. Môn chủ đại nhân đã điều tra, Diệp tông được Thái Dương gia tộc giật giây mới sinh ra dị tâm, món nợ này tự nhiên muốn cùng Thái Dương gia tộc thanh toán rồi.

Trong phòng tiếp khách lập tức xuất hiện lo lắng, những cáo già kia đương nhiên biết rõ, Âu Dương Tĩnh Miển tự nhiên không phải là đến nhận lời đơn giản như vậy, phái nhân thủ bao nhiêu, Thiên Khu tông sao lại có thể cam tâm tình nguyện đây, nhưng nếu không phái được nhiều nhân thủ, song kiếm môn nói như thế nào. Điều này thật sự là có chút khó xử, mà quan trọng là, một khi song kiếm môn cùng Thái Dương gia tộc xung đột, Thiên Khu tông lực lượng, tự nhiên sẽ bị song kiếm môn dùng tại trong chiến đấu, Thiên Khu tông đệ tử bị phái ra, cơ hội toi mạng thật sự là rất lớn.

- Môn chủ đại nhân cũng là vì lợi ích của tất cả tông mà lo lắng, Sử tông chủ, ngàn vạn lần đừng tưởng rằng môn chủ đại nhân chỉ là vì lợi ích của Song kiếm môn, còn hy vọng Sử tông chủ lấy đại cục làm trọng, không cần phải chỉ lo cho bản thân của mình.

- Âu Dương tôn sư, cái này bốn tông trong lòng hiểu rõ, bất quá rốt cuộc có thể phái ra bao nhiêu nhân thủ, bốn tông tạm thời cũng thật sự không cách nào xác thực, cần cùng chúng trưởng lão thương nghị, lại phái người đến bẩm báo.

- Cái này bản cũng không xen vào, bản sư chỉ phụ trách hướng Thiên Khu tông truyền ý chỉ của môn chủ đại nhân. Tốt lắm, chính sự xong xuôi, bây giờ nói những chuyện khác.

Âu Dương tĩnh miển xoay chuyển ánh mắt, chuyển đến trên người Lý Dật.

Cùng hai sự kiện trước, chuyện tình Lý Dật đối với Sử tông chủ mà nói, cũng không quá trọng yếu. Những năm gần đây, Thiên Khu tông cùng Thiên Cơ tông phái nhân tuyển cũng là chuyện thường ngày, về phần tự tiện xông vào cấm địa, chỉ bằng một hai cường giả, coi như là xâm nhập cấm địa, nghĩ muốn phá bỏ bí ẩn cấm địa cũng không thể nào. Bởi vì, Thiên Khu tông tuy liệt chỗ đó là cấm địa, hàng bao nhiêu tông chủ cùng trưởng lão phá giải huyền bí trong cấm địa cũng không có làm được.

- Tôn sứ nói chuyện tình Lý Dật các hạ sao, vị này là Lý Dật các hạ, cùng bốn tông quả thật có chút hiểu lầm, nhưng bây giờ hẳn là khách nhân của song kiếm môn, tự nhiên cũng là khách nhân của bốn tông.

Sử tông chủ tỏ thái độ làm Âu Dương Tĩnh Miễn có chút thoả mãn, đã ở trong dự liệu của Lý Dật. Nhưng vấn đề là, Lý Dật lại cũng không thoả mãn, chỉ là khách nhân, có thể không đụng chạm. Nhưng quan trọng hơn là, Lý Na các nàng còn đang trong cấm địa, Lý Dật còn phải cùng Thiên Khu tông liên hệ.

- Như vậy tốt nhất, nếu như Sử tông chủ không có ý kiến gì, bản sứ mang Lý Dật các hạ trở lại song kiếm môn.

- Tự nhiên muốn làm gì cũng được.

- Âu Dương huynh.

Lý Dật lại buông xuống chén trà nhỏ, cười mỉm nói:

- Khó khăn đến thiên Khu tông, nếu cứ như vậy chẳng phải làm cho Sử tông chủ không có cơ hội chiêu đãi một phen sao.

- Lý Dật các hạ nói không sai, mời Âu Dương tôn sứ lưu lại, để Thiên Khu Tông khoản đãi một phen.

Thấy Lý Dật tựa hồ có muốn nói gì, Âu Dương Tĩnh Miễn ha ha cười, nói:

- Tốt, làm phiền Sử tông chủ một phen.

- Tôn sứ khách khí, Thiên Khu tông mở bàn tiệc rượu mời hai vị.

Hai câu vui đùa, vài tiếng cười cởi mở, trong phòng tiếp khách không khí cũng dễ dàng hơn. Nhưng Sử tông chủ "Cởi mở" trong tiếng cười, nhiều ít có chút miễn cưỡng.

- Nếu Sử tông chủ chuẩn bị tiệc rượu đi thôi, bản sứ cùng Lý Dật các hạ tại Thiên Khu tông đi dạo.

Âu Dương Tĩnh Miễn nói ra, cũng không để ý đám người Sử tông chủ phản ứng gì, khom người, mang theo Lý Dật trực tiếp đi ra khỏi phòng tiếp khách.

Sử tông chủ cũng là thức thời không có phái người cùng đi. Hôm nay tại Thiên Khu tông, Lý Dật cũng không xa lạ gì, nhưng so với Âu Dương Tĩnh Miễn, tựa hồ cũng không cùng một cấp bậc.

Âu Dương Tĩnh Miễn mang theo Lý Dật đi lòng vòng lung tung, sau đó liền trực hướng ngọn núi có khắc hai chữ màu đỏ Cấm địa đi đến.

- Lý Dật, biết rõ tại sao song kiếm môn lại phải làm cho Thiên Khu tông phái ra nhân thủ không?

- Ừ?

Lý Dật ngược lại ngẩn người, không hiểu nói:

- Không phải nói cùng với Thái Dương gia tộc khai chiến sao?

- Cái này chỉ là một cái cớ.

Âu Dương Tĩnh Miễn vừa đi vừa nói:

- Người cùng Thiên Khu tông thế như nước lửa, ta cũng nhìn ra, Thiên Khu tông mặt ngoài tuy nói không truy cứu người tự tiện xông vào cấm địa nữa, nhưng... Ha ha, coi như là Thiên Khu tông thật sự không truy

cứu, chỉ sợ người cũng không để bọn họ yên. Kỳ thật, song kiếm môn chủ lần này yêu cầu Thiên Khu tông phái ra nhân thủ, là có thâm ý khác.

Lý Dật không biết Âu Dương Tĩnh Miển nói với mình cơ mật này rốt cuộc là có ý gì, theo lý thuyết, coi như là muốn lôi kéo mình, cũng không có thể nói cơ mật bốn môn nói thẳng ra như vậy. Lúc này hẳn có trăm ngàn ý niệm trong đầu hiện lên, nhưng trên mặt lại bất động thanh sắc, nói:

- Âu Dương môn chủ mưu tính sâu xa, tại hạ thật sự không cách nào phỏng đoán.

- Kỳ thật, song kiếm môn uy hiếp lớn nhất, cũng không phải Thái Dương gia tộc, cùng bọn họ tranh đấu, nhiều nhất là phân chia đất bàn. Song kiếm môn có mối uy hiếp lớn nhất chính là bốn phân tông của thất tinh tông lưu lại, mà bốn phân tông sở dĩ có thể trở thành uy hiếp, thì chính là bí mật này.

Trước mặt bọn họ, đó là cấm địa.

- Cho nên, Âu Dương môn chủ lần này tính toán triệt để giải quyết cái uy hiếp này.

- Âu Dương huynh, để Thiên Khu tông phái ra nhân thủ, chỉ là kế điệu hổ ly sơn?

- Không sai, ý đồ của môn chủ lúc này muốn cho tinh nhuệ của Thiên Khu tông phái ra hết, sau đó điều đi phía Đông xung đột với Thái Dương gia tộc, làm hao tổn thực lực của hai bên.

Kế hoạch thật độc, Lý Dật trong nội tâm không khỏi thầm giật mình, xem ra, nhân loại thần chi lĩnh vực, chẳng những thực lực càng mạnh, đấu tranh cũng càng kịch liệt. Âu Dương môn chủ, tốt nhất vĩnh viễn không nên cùng hắn liên hệ.

- Âu Dương môn chủ quả nhiên là anh minh cơ trí, bất quá, Thiên Khu tông cấm địa cơ mật, chỉ sợ cũng không phải phá giải tốt như vậy, nếu là dễ dàng, Thiên Khu tông chỉ sợ sớm đã phá giải rồi?

Âu Dương Tĩnh Miển cười không đáp, dò xét trăm mét bên ngoài cấm địa, cảm thán nói:

- Môn chủ lão nhân gia, nói như thế nào đây, người nói hấn anh minh cơ trí không tồi, nhưng kỳ thật, người muốn nói hấn âm hiểm. Ha ha, Lý Dật, người thật đúng là không biết môn chủ chúng ta, nếu người tán dương hấn anh minh cơ trí, vậy người sẽ phải cẩn thận rồi. Ngược lại nói thẳng âm hiểm, môn chủ đại nhân còn cho rằng người thẳng thắn, sẽ không đối với người như vậy? Nhớ kỹ, tại trước mặt song kiếm môn môn chủ, không cần phải đùa giỡn hoa gì dạng, nghĩ đến cái gì thì nói cái đó, nếu không, cũng sẽ không có cái kết quả gì tốt.

Cái lời nói này xem như Âu Dương Tĩnh Miển cảnh cáo hoặc thiện ý nhắc nhở, Lý Dật gật đầu cảm ơn, âm thầm nhớ kỹ trong lòng, bởi vì chiếu theo tình thế phát triển, tựa hồ cùng môn chủ song kiếm môn có quan hệ.

Lúc này hai người cùng tiếp cận cấm địa, đã sớm đưa tới thủ vệ cấm địa chú ý, những thấy Lý Dật cùng Âu Dương Tĩnh Miển nhàn nhã đi tới, cũng không dám lên trước gặng hỏi, chỉ là cảnh giác nhìn nhất cử nhất động của hai người. Hai người lại cũng không có cử động, chỉ là tại bên ngoài cấm địa hàn huyên.

Lý Dật cũng muốn vào bí đạo cấm địa thăm dò xem Lý Na tình huống như thế nào, mặc dù có long súng Tạt Tạt cùng xà ma Tiểu Tuyết chiếu cố, nhưng dù sao nhiều ngày như vậy, khó bảo toàn không có xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn. May mà ngày đó hấn và lục chỉ đảo tiên tạo thành một đồng đất, cho nên không có bị Thiên Khu tông đi vào thăm dò, nghĩ đến cấm địa uy nghiêm, Thiên Khu tông tông chủ cũng không có để cho người đi vào tìm hiểu những điểm huyền bí.

Nhưng, lúc này Lý Dật mừng thầm, bỗng nhiên có một cổ khí tức quen thuộc từ dưới đồng đất truyền ra. Ngay sau đó, dưới mặt đất truyền đến một hồi thanh âm rất nhỏ.

Lý Dật tâm thần rung động, âm thanh chấn động càng ngày càng mãnh liệt, chẳng những hấn và Âu Dương Tĩnh Miễn, ngay cả đám Thiên Khu tông đệ tử thủ hộ cấm địa cũng cảm thấy.

- Người, các người, đang làm cái gì đó?

Cũng không phải do Thiên Khu tông đệ tử hoài nghi đến Lý Dật cùng Âu Dương Tĩnh Miễn, mà chính là Tật Tật, đang cố gắng chui từ dưới đất đi lên, đặt mình vào hoàn cảnh của người khác, chính là Lý Dật cũng hiểu lắm như vậy.

- Chúng ta có làm cái gì đâu?

Âu Dương Tĩnh Miễn vô tội nhún vai, mục quang lại nhìn dị động phía dưới, nhìn ra được, hấn đối với điểm cổ quái này cũng cảm thấy có chút hứng thú.

Đáng chết, Lý Dật cố gắng thông qua trong thế giới linh hồn Tật Tật không chế Tật Tật hành động, nhưng cách trăm mét xa, thứ hai do ở dưới đất cách ly, cũng không có biện pháp làm được.

Chấn động càng ngày càng vang lên làm Thiên Khu tông đệ tử cảm thấy sợ hãi, có một người rất nhanh chạy xuống núi bẩm báo, những người khác thì vây quanh Lý Dật cùng Âu Dương Tĩnh Miễn.

Sau đó những đệ tử có thực lực không thấp tại Thiên Khu tông cũng đến, Lý Dật lúc này cũng không cách nào vận dụng linh hồn lực không chế hành vi lỗ mãng của Tật Tật... Nhưng, cũng không thể trách Tật Tật được, nếu chính là Tật Tật đi dò đường, mình ở trong truyền tống trận cũng đã sớm chạy đến xem chuyện gì xảy ra rồi.

Thiên Khu tông Sử tông chủ cùng vài vị trưởng lão rất nhanh xuất hiện tại bên ngoài cấm địa, bọn họ nhìn Lý Dật cùng Âu Dương Tĩnh Miển tràn ngập hồ nghi, nhưng đều cố nén không nói gì, chăm chú nhìn động tĩnh ở dưới đồng đất.

Rốt cục, một tiếng "Rầm" vang lên, một đầu đại long xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Long Tộc.

Thiên Khu tông đệ tử không khỏi quát to lên, có mấy người còn quỳ xuống lạy. Lý Dật lúc này mới nhớ tới Xà tôn giả nói, ở thần chi lĩnh vực coi Long Tộc là thần minh.

Sử tông chủ mặc dù không có quỳ xuống lạy, nhưng trên mặt khiếp sợ đến tột đỉnh, hẳn đương nhiên sẽ không biết đầu long này là đến từ Đấu Thần đại lục, càng không thể tưởng được nó là sủng vật của Lý Dật.

Tạp Tạp đầu thò ra mặt đất, vừa tiếp xúc thế giới bên ngoài, tựa hồ còn chưa có thích ứng, chỉ thấy trước mắt là một đoàn người, căn bản không có phát hiện Lý Dật tồn tại. Mà ngay sau đó, Tạp Tạp long thể cực đại liên bắn lên, tại phía sau hẳn, Tiểu Tuyết có chút không kiên nhẫn nói:

- Mau ra khỏi động, cho ta xem xem, chúng ta đến tột cùng là tới nơi nào?

Một đầu cự long trưởng thành, cùng một tuyệt sắc mỹ nữ, chẳng lẽ... Chẳng những là Thiên Khu tông tông chủ, trưởng lão, đệ tử, Âu Dương Tĩnh Miển cũng bắt đầu cho rằng Thiên Khu tông cấm địa huyền bí, chính là ở chỗ hai người này.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tứ Đại Thần Y

Q.6 - Chương 488: Tứ Đại Thần Y

Lý Dật biết rõ người của thần chi lĩnh vực đối với Long Tộc kính sợ, Lý Dật nhẹ nhàng thở ra. Tạt Tạt lại bắt đầu thích ứng ánh sáng bên ngoài, đồng thời cũng cảm nhận được khí tức Lý Dật, long đầu quơ quơ, tìm được vị trí Lý Dật, lập tức tập trung lại, nó cũng không thèm nhìn bốn phía đang có nhiều người, khẽ hướng về phía Lý Dật chạy tới.

Thấy Long Tộc chạy tới, những tên Thiên Khu tông đệ tử, kể cả Âu Dương Tĩnh Miển cũng không khỏi lui về phía sau, thành ra để cho Lý Dật đột ngột ở phía trước.

- Lý Dật các hạ, chú ý, mau lui lại sau.

Âu Dương Tĩnh Miển cho rằng Lý Dật sợ ngây người, vội vàng nhắc nhở.

Thật sự là không hiểu nổi, người ở thần chi lĩnh vực thật sự so với Đấu thần đại lục mạnh hơn, tại sao lại sợ hãi Long Tộc?

Hồi lâu không thấy, Tạt Tạt bổ nhào vào trước mặt Lý Dật, cúi xuống cọ đầu vào gương mặt Lý Dật.

Tình cảnh này làm tất cả mọi người ghen hòng nhìn trân trối.

- Lý Dật tên tiểu tử thú vị, đem chúng ta ở trong này, các người ở bên ngoài khoái hoạt... lục chỉ đảo tiên lão quý kia?

Tiểu Tuyết cũng không còn khách khí, nổi giận đùng đùng nhìn về phía Lý Dật chất vấn.

- Khoái hoạt? Tiểu Tuyết, người nghĩ rằng chúng ta khoái hoạt, đều thiếu chút nữa chết qua vài lần.

Lý Dật yếu ớt giải thích nói.

- Tiểu Tuyết, không cho phép đối đãi chủ nhân của ta như vậy.

Tạt Tạt ồm ồm nói.

Chủ nhân sao, mọi người Thiên Khu tông ghen hòng nhìn trôn trối đều trường mắt ra.

Tình cảnh này thực sự quá tại quý dị, từ phía địa bàn Thiên Khu tông xuất hiện một con rồng, rõ ràng gọi nhân loại là chủ nhân, nếu như cả nhân đều là Đấu Thần cường giả thì coi như bỏ qua, vấn đề là, hẳn chẳng phải là Đấu Thánh cường giả. Đấu Thánh cường giả, tại thần chi lĩnh vực, tuy cũng không tính là ít, nhưng tuyệt đối xưng là cường giả nhất lưu. Hơn nữa, người này ngay cả thân phận tiểu tông môn trưởng lão hộ pháp cũng không phải, rõ ràng có được một đầu thần minh Long Tộc làm sủng vật, cái này cũng không có Thiên Lý rồi.

Bất quá chuyện tình Thiên Lý hay không, hay là trở mắt đang lúc mọi người phát sinh trước mắt.

Âu Dương Tĩnh Miển chậm rãi đi về phía trước vài bước, trầm giọng hỏi:

- Lý Dật các hạ, đầu Long Tộc này, là long sủng của người sao?
- Ừ, đi theo ta không ít năm.

Lý Dật gật đầu nói.

- Người là như thế nào phục tùng hẳn? Người đi qua Long đảo?

Lý Dật mỉm cười:

- Cái này trọng yếu sao?

Sau đó hướng Tạt Tạt nói:

- Tạt Tạt, giới thiệu cho người biết, đây là bằng hữu của ta.
- Ngô.

Đối với bằng hữu của chủ nhân của mình là nhân loại, Tạt Tạt hiển nhiên không có hứng thú, kiêu căng từ trong lỗ mũi phát ra một cái âm tiết, ngược lại cùng Long Tộc tôn quý hình tượng có chút phù hợp.

- Tạt Tạt, tại hạ là Âu Dương Tĩnh Miễn, rất vinh hạnh nhìn thấy ngài.

- Chủ nhân, ta đói bụng.

Tạt Tạt cũng không để ý gì tới Âu Dương Tĩnh Miễn làm quen, mà là trực tiếp biểu đạt ý của mình cần.

Vấn đề này dễ xử lý, Lý Dật quay người lại, hướng Sử tông chủ nói:

- Ở đây có thịt không? Lấy thịt, càng nhiều càng tốt.

- Có, có.

Sử tông chủ liên tục không ngừng hồi đáp, sau đó phân phó đệ tử:

- Nhanh đi lấy thịt cho long tôn giả.

Hiển nhiên hẳn đã hoàn toàn quên, Tạt Tạt cùng Tiểu Tuyết, là từ trong Thiên Khu tông cấm địa đi ra.

Những người này hoang mang rối loạn làm cho Lý Dật âm thầm buồn cười, bất quá cũng càng hay. Tạt Tạt thân thể khổng lồ hiện thân, đối cái bí đạo kia là có tính chất huỷ diệt, động khẩu rất lớn hiện lên tại đó, Lý Dật cùng sư muội Lục chỉ đảo tiên đã không an toàn. Long sủng Tạt Tạt có thể tạm thời hù dọa những cường giả thần chi đại lục này, nhưng thực lực nói chuyện, quan hệ ích lợi mới là quyết định chuẩn tắc hành động cao nhất. Kiếp trước có nước Đức có một đại hồ tử cũng đã nói? Có một trăm phần trăm lợi nhuận, mọi người đều nguyện ý đâm đầu vào nguy hiểm.

Một là không làm, hôm nay Lý Dật quyết định đem Lý na các nàng ra rồi nói sau.

- Sử tông chủ, tại hạ có lời muốn nói với người, mời người tới đây một chút.

Sử tông chủ bây giờ nhìn Lý Dật thần sắc phi thường chi phức tạp, lại cực kỳ hâm mộ cùng có chút ghen ghét và khâm phục, thấy Lý Dật gọi tới, vô ý thức cước bộ liền dời đi, hoàn toàn không có ý thức đến thân phận địa vị cùng thực lực của mình mà bị tiểu tử sai sử.

Đi đến một nơi yên tĩnh, Lý Dật cũng biết không có bố kết không gian giam cầm, mà là trực tiếp bắt đầu nói:

- Sử tông chủ, chúng ta công bằng nói chuyện nhé.

- Ủ, Lý Dật các hạ, bốn tông có nhiều chỗ đặc tội mong ngài thứ lỗi.

- Cái kia cũng không nhắc lại, tại hạ cũng có không nói nữa. Đầu tiên ta cũng lừa người trước vậy, sở dĩ xuất hiện ở Thiên Khu tông cấm địa, là vì... Ách, bởi vì long súng ta nghịch ngợm, cùng ta trốn chơi, cho nên ta mới tìm được quý tông cấm địa. Lý do này, tin tưởng nếu không của long súng hiện thân, Sử tông chủ người cũng sẽ không tin tưởng.

Trốn chơi trong cấm địa, chính là hiện tại, Sử tông chủ cũng không quá tin tưởng, nhưng có một đầu cự long còn tại đó, hẳn không tin cũng chỉ có thể tin.

- Nhưng tựa hồ long súng của ta đem một vài đồ vật rơi vào cấm địa quý tông. Ý của ta là, ta còn cần lại một lần nữa tiến vào cấm địa quý tông, mang thứ đó tìm trở về, thỉnh tông chủ chấp thuận tại hạ tiến vào cấm địa. Tại hạ cam đoan, tuyệt đối sẽ không đối với cơ mật quý tông có nửa phần quan tâm.

Lý Dật đưa ra yêu cầu này, lập tức Sử tông chủ đầu óc bình tĩnh lại. Sử tông chủ vốn cũng không phải là bốn nhân, bởi vì Táp Táp xuất hiện mà chấn kinh, cho nên đầu óc có chút ngơ ngẩn. Tiến vào tông môn cấm địa, đây chính là có rất nhiều cường giả thần chi lĩnh vực nằm mơ cũng đều muốn, Thiên Khu tông hàng năm ngăn cản hoặc bắt được cường giả có

chủ ý đến cấm địa, không có trên trăm cũng có vài chục người. Thiếu niên trước mặt này, vừa xuất hiện tại cấm địa, hiện tại lại đưa ra điều kiện vào cấm địa, trong chuyện này, rốt cuộc là có cái trò gì?

- Có thể.

Sử tông chủ sáng khoái đáp ứng, nhưng lập tức tăng thêm điều kiện:

- Nhưng cần bốn tông tự mình dẫn đi.

- Sử tông chủ, long súng của ta đánh rơi vật tại cấm địa, liên quan đến Long đảo Long Tộc, thật sự không thích hợp ngoại nhân tham gia.

Lý Dật dùng Long đảo tới dọa, đồng thời quan sát đến Sử tông chủ.

Nhưng đến lúc này, Sử tông chủ nghi hoặc lại càng sâu, hẳn hiện tại đã hoàn toàn có thể suy nghĩ như bình thường.

- Lý Dật các hạ, cũng không phải bốn tông muốn làm trái, mà việc này quan hệ trọng đại, mà cần bốn tông cùng chư vị trưởng lão thương nghị qua.

Cái kế hoãn binh này nghe cũng có đủ lý do, nhưng Lý Dật không muốn nhìn qua, một khi bí mật truyền tông trần bị tiết lộ, sẽ rơi vào trong tay Thiên Khu tông, chính mình liền không khỏi ở vào hạ phong. Hơn nữa, Lý Dật bây giờ hoài nghi, bí mật cấm địa, có thể cùng cái truyền tông trần kia có quan hệ hay không? Hẳn đối với bí mật cấm địa, cũng rất có hứng thú. Vô luận là vũ khí nghịch thiên, hay là Thanh Long cấp bậc công pháp đấu kỹ, suy nghĩ một chút đều làm cho huyết mạch sôi sục.

Tưởng tượng như vậy, Lý Dật thái độ bắt đầu cường ngạnh đứng dậy:

- Không dối gạt Sử tông chủ, lời nói này là thật, cho dù Sử tông chủ không đồng ý, cái cấm địa này của quý tông, tại hạ cũng phải tiến vào.

Mang tông tộc hưng suy trên vai, Sử tông chủ cũng không khỏi cường ngạnh đáp lại:

- Nếu là các hạ cố ý mà nói, vậy cũng chớ trách bốn tông vô lễ.

Hai người nói chuyện với nhau không có sử dụng không gian giam cầm, bởi vậy nội dung tự nhiên cũng bị cường giả xa xa nghe hết, thấy tình thế căng thẳng, Âu Dương Tĩnh Miễn đi tới, nói:

- Nếu không là như vậy, Thiên Khu tông các người cũng đừng có tiến vào cấm địa, do tại hạ cùng Lý Dật các hạ tiến vào, như thế nào?

Vô luận là Lý Dật hay là Sử tông chủ, tự nhiên đều biết Âu Dương Tĩnh Miễn cũng không có hảo tâm gì, nhưng loại tình huống này, tựa hồ cũng có thể xem là phương pháp thỏa hiệp.

Nghĩ nghĩ, Sử tông chủ đưa ra điều kiện mấu chốt:

- Tốt lắm, tất cả đều dựa vào Âu Dương tôn sứ, nhưng nhiều nhất hai giờ, trong hai giờ nhị vị còn không ly khai cấm địa mà nói...

Hai giờ là đủ rồi, nhưng Lý Dật cũng có điều kiện của mình:

- Cũng mời Thiên Khu tông đệ tử đi chỗ khác, không được ở tại xung quanh, lại không được âm thầm giám thị.

Lý Dật đưa điều kiện làm cho Sử tông chủ tuy không tình nguyện, nhưng vẫn phải tiếp nhận. Điều kiện đã xong, Sử tông chủ quay lại, đồng thời đem chúng đệ tử Thiên Khu tông phân phó tản đi. Sau đó Lý Dật cảm thụ một chút, xác thực không có Thiên Khu tông đệ tử tồn tại, Lý Dật lúc này mới mang theo Âu Dương Tĩnh Miễn đi về phía thông đạo.

- Vừa mới đi ra, lại phải đi về sao?

Tiểu Tuyết không vui, lúc này nhìn thấy thế giới mới làm cho nàng hứng thú không nhỏ, nàng cũng không muốn trở về cái lòng đất hắc ám kia nữa.

- Người không muốn sống ở chỗ này.

Lý Dật hời hợt nói.

- Tạt Tạt, người theo giúp ta, ta cũng không muốn xuống dưới.

Tạt Tạt đương nhiên sẽ không cùng nàng, căn bản cũng không có bất luận cái gì đáp lại, mà là theo chân Lý Dật đi về phía thông đạo.

- Tức chết ta.

Tiểu Tuyết oán hận nói, ngoại trừ đuổi theo cũng không có lựa chọn nào khác.

Thông đạo bị long súng Tạt Tạt phá phách, tạo ra một lối đi rộng lớn, lúc này ngoại trừ Tạt Tạt, những người khác rất dễ dàng đi xuống lòng đất. Đã đáp ứng Âu Dương Tĩnh Miển cùng đi, Lý Dật cũng không có tính toán giấu diếm hẳn về Lý na. Sau khi nhìn thấy dưới nền đất còn nằm hai nữ nhân không biết sống chết, Âu Dương Tĩnh Miển tựa hồ như minh bạch cái gì.

- Âu Dương huynh, thực không dám dấu diếm, chúng ta đi đến nam bộ, thực sự không phải là vì những tông tộc này tranh đấu, mà là vì nữ nhân của ta.

- Nữ nhân của người? Nàng bị bệnh sao?

Âu Dương Tĩnh Miển đi đến bên người Lý na, dung mạo Lý na tuyệt lệ làm vị thiếu niên này không nhịn trong đôi mắt lóe ra một cổ tinh quang, nhưng cổ tinh quang cũng lóe lên rồi rất nhanh biến mất.

- Không sai, chúng ta đến tìm kiếm thần y.

Không cần, Lý Dật cũng không muốn nói ra chính mình đến từ Đấu Thần đại lục, chỉ là hàm hồ nói là đến tìm kiếm thần y.

- Không biết Lý Dật các hạ tìm là vị thần y nào?

Chẳng lẽ thần chi lĩnh vực còn có rất nhiều thần y sao? Lý Dật trong nội tâm sững sờ, nói:

- Chỉ cần có thể cứu sống nữ nhân của ta là được.

Chăm chú nhìn Lý na một chút, Âu Dương Tĩnh Miển thở dài:

- Quả nhiên là bị thương không nhẹ, thương thế bức này, chỉ sợ không phải Tứ đại thần y không thể cứu sống rồi?

- Xin hỏi có tứ đại thần y?

Lý Dật vừa mở miệng hỏi, lập tức biết rõ hỏi bậy. Chỉ thấy Âu Dương Tĩnh Miển ngẩn người, bỗng nhiên nở một nụ cười, sau đó mới nói:

- Lý Dật lão đệ, người thật là nói giỡn, không phải là không biết tứ đại thần y là người phương nào sao?

Thấy Lý Dật vẻ mặt xấu hổ, Âu Dương Tĩnh Miển giải thích nói:

- Tứ đại thần y cũng không phải là bốn người, mà là một người mệnh danh là thần y, chỉ vì người này có bốn đại tuyệt kỹ, một là có thể đem người sống biến thành người chết, hai là có thể đem người chết biến thành người sống, ba là có thể đem nhi đồng biến thành người trưởng thành, bốn là ngược lại, cho nên mới được gọi là Tứ đại thần y.

Tứ đại tuyệt kỹ Lý Dật nghe được có điểm hồ đồ, nghe tới nghe qua, hạng tuyệt kỹ đầu còn biết, còn ba cái tuyệt kỹ sau, thật sự là có điểm... Làm cho người khó hiểu.

- Chuyện tình Tứ đại thần y ta lại chậm rãi nói, hiện tại, chúng ta đến tìm hiểu một chút cổ quái trong này thôi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Song Kiếm Môn Phế Vật

Q.6 - Chương 489: Song Kiếm Môn Phế Vật

Quả nhiên, Âu Dương Tĩnh Miển tự động cùng Lý Dật tiến vào với mục đích là dò xét bí mật của Thiên Khu tông cấm địa, hơn nữa còn làm ra vẻ kinh thiên địa nghĩa nữa.

- Âu Dương huynh, những ẩn mật ở nơi đây thật sự có trọng yếu như vậy sao? Coi như là có cái gì cổ quái, Thiên Khu tông tìm hiểu nhiều năm như vậy đều không tìm ra, ta và người tại trong hai giờ có thể làm được cái gì?

- Cho nên ta nói Thiên Khu tông phế vật, trông coi bảo bối lại tìm không ra.

Âu Dương Tĩnh Miển vẻ mặt khinh thường, đã bắt đầu nhìn quanh cái truyện tổng trận dưới mặt đất, một bên nói:

- Xem ra cùng Lý Dật lão đệ kết giao thực là một lựa chọn sáng suốt, nếu không cho dù là dùng thân phận của ta, muốn đi vào Thiên Khu tông cấm địa, sao có thể dễ dàng như thế. Lý Dật lão đệ, ta xem sau khi ra ngoài, người theo ta đi song kiếm môn nhé, Âu Dương môn chủ nhất định sẽ trọng dụng người.

- Cái gì song kiếm môn? Đều là những thứ thế lực gì, nghe là lạ.

Lý Dật còn chưa kịp trả lời, Tiểu Tuyết lại cau mày hỏi.

Thấy Tiểu Tuyết hỏi, Âu Dương Tĩnh Miển cảm thấy hồ nghi, mục quang nhìn quét qua, tập trung đến trên người Lý Dật:

- Vị tiểu thư này cùng người có quan hệ như thế nào? Nàng chẳng lẽ không phải người của thần chi lĩnh vực sao?

Không ngờ, Lý Dật lại nói:

- Chuyện cho tới bây giờ, ta cũng không gạt Âu Dương huynh, chúng ta xác thực không phải người thần chi lĩnh vực, mà là đến từ Đấu Thần đại lục.

- A, Đấu Thần đại lục?

Âu Dương Tĩnh Miễn lần này giật mình không nhỏ, hắn luôn chú ý tìm kiếm bí ẩn cấm địa lúc này nhìn Lý Dật cùng Tiểu Tuyết, sau nửa ngày mới lẩm bẩm nói: - Đấu Thần đại lục cùng thần chi lĩnh vực đâu chỉ xa vạn dặm, lại còn có biển rộng mênh mông hung hiểm khó lường, các người có chút thực lực ấy, tựa hồ không đủ.

- Chúng ta cũng không phải từ trên biển tới, mà là thông qua truyện tổng trận.

- Truyện tổng trận? Thần chi lĩnh vực cùng Đấu Thần đại lục có truyện tổng trận?

- Không sai, tại trước mặt người.

Âu Dương Tĩnh Miễn kỳ thật đã sớm chú ý tới loại truyện tổng trận rồi, nhưng hắn hoàn toàn không ngờ, cái truyện tổng trận này rõ ràng đi thông tới Đấu Thần đại lục.

Nhưng minh bạch điểm này, Âu Dương Tĩnh Miễn thoát nhìn có chút thất vọng:

- Chẳng lẽ, cấm địa cổ quái, chính là cái truyện tổng trận này.

- Có lẽ như vậy, dù sao đây là một cái đường tắt đi thông Đấu Thần đại lục, nhưng tổ tiên Thiên Khu Tông cũng là kỳ quái, tại sao phải để cho cái truyện tổng trận này liệt vào cấm địa?

Lúc này liên tiếp kinh ngạc cũng định thần lại, Âu Dương Tĩnh Miễn bắt đầu di tới, từ trong lòng bàn tay xuất hiện một đoàn hỏa quang sáng ngời, cẩn thận kiểm tra truyện tổng trận. Truyện tổng trận phủ đầy bụi, đã được Tạt Tạt cùng Tiểu Tuyết phui đi, lúc này chỉ có âm khí nồng đậm.

- Cổ quái, quả nhiên là cổ quái, cái truyện tổng trận này phương thức truyện tổng ta chưa bao giờ thấy qua.

Âu Dương Tĩnh Miễn một bên kiểm tra một bên lẩm bẩm nói: - Tựa hồ, định hướng truyện tổng trận, mục đích của nó chỉ có một địa phương... Ngô, phương thức khởi động cũng bất đồng, tựa hồ là bị phong ấn.

Xem ra, Âu Dương Tĩnh Miễn đối với truyện tổng trận còn có phần có vài phần nghiên cứu, Lý Dật vội hỏi nói:

- Âu Dương huynh, cái truyện tổng trận này còn có thể xử dụng hay không?

Lúc trước đến thời điểm vì cứu Lý na, căn bản cũng không có lo lắng làm thế nào trở về, lúc này, Lý Dật đương nhiên là muốn hỏi tường tận rồi.

- Vẫn có thể dùng, nhưng cái truyện tổng trận này tựa hồ có phong ấn kỳ quái, nếu như cưỡng chế bài trừ nó, chỉ sợ cái truyện tổng trận này sẽ phá hủy. Lý Dật huynh đệ, các người đã thông qua cái truyện tổng trận này tới đây, tại sao người đối với nó lại hoàn toàn không biết gì cả.

Lý Dật cười khổ lắc đầu:

- Lúc đến sốt ruột cứu người, đâu thềm nghĩ nhiều như vậy.

Âu Dương Tĩnh Miễn chợt phát hiện cái gì, cúi xuống cẩn thận đánh giá truyện tổng đài ở giữa truyện tổng trận. Đó là một khối bạch ngọc hình bát giác, cũng không lớn, bằng vài cái thước vuông, bên ngoài gập ghềnh, có khắc rất nhiều đồ phù cùng một ít hoa văn.

Âu Dương Tĩnh Miễn cơ hồ đem đầu áp vào ngọc đài, giống như đọc mật mã. Nhưng Lý Dật đối với cái loại truyện tổng trận này thật sự là không hiểu, nhìn những hoa văn kia cùng đồ phù, cũng không hiểu gì.

- Thế nào? Âu Dương huynh, có phát hiện gì sao?

Âu Dương Tĩnh Miễn lại tựa hồ như đã quên Lý Dật tồn tại, cũng không để ý đến vấn đề Lý Dật hỏi, nghiêm túc kiểm tra truyền tông đài, lông mày cau lại, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Nhưng công việc Âu Dương Tĩnh Miễn đang làm thì bị cắt đứt.

Cắt đứt công việc đang làm của Âu Dương Tĩnh Miễn, không phải Tạt Tạt, không phải Tiểu Tuyết, càng không phải Lý Dật, mà là Thiên Khu tông.

Oanh.

Lúc này có tiếng vang thật lớn vang lên, Âu Dương Tĩnh Miễn bố kết tại chỗ thông đạo không gian giam cầm bị đánh nát bấy, một hồi bụi bặm tan ra, dưới mặt đất đã có thêm vài người. Những người này, ngoại trừ Thiên Khu tông Sử tông chủ cùng La, Súp, Mã ba vị trưởng lão ra, còn có hai cường giả Lý Dật cũng không nhận ra, nhưng nhìn trận thế, thực lực cũng không thấp hơn cấp bậc trưởng lão.

- Sử tông chủ, người làm cái gì vậy?

Lý Dật trong nội tâm âm thầm rung mình, lần đầu tiên trong đời cảm nhận được một loại cảm giác bất lực. Loại cảm giác bất lực này có cảm giác sợ hãi, mà cảm giác này đến từ Lý na. Lý Dật hiện tại mới biết được cái gì gọi là không muốn lại được. Hẳn là một sát thủ, một cái chức nghiệp sát thủ phải có yêu là không thể động tình. Từ khi đi vào thế giới này, chính mình tựa hồ có nhiều thứ phải lo lắng.

- Lý Dật các hạ thật là khờ hay là giả ngu?

Sử tông chủ ngữ khí cực kỳ âm trầm, thanh âm giống như đến từ sâu Địa ngục.

- Hai giờ ước hẹn chưa đến nửa giờ, Sử tông chủ, mời người giải thích hành vi của mình?

- Ha ha, người cho rằng cái nửa giờ này, Thiên Khu tông chúng ta đang đùa sao? Không dối gạt nhị vị, cái nửa giờ này, cũng đã quyết định vận mệnh của các người, mười một vị trưởng lão của ta có bảy vị biểu quyết, quyết định giết các người.

- Giết chúng ta.

Âu Dương Tĩnh Miển lông mày nhú lại, trên mặt lộ ra vẻ khinh thường:

- Các người có bốn sự kia sao? Dù cho các người có bốn sự kia, dám đối với ta động thủ, Thiên Khu tông còn muốn người sống trên thế giới này sao?

- Hừ, có bốn sự kia hay không sau đó liền biết. Âu Dương tiểu tử, người cũng không cần lấy song kiếm môn ra dọa bốn tông. Sở dĩ có bốn vị trưởng lão không đồng ý, chính là sợ đắc tội song kiếm môn các người. Nhưng, bốn tông đã thuyết phục bọn họ, Âu Dương tiểu tử, chết mình bạch đi.

Đối mặt với sát khí lộ ra của Sử tông chủ, Âu Dương Tĩnh Miển tuy trên mặt biểu lộ bình tĩnh, nhưng Lý Dật chú ý tới trên trán của hắn chảy ra mồ hôi. Âu Dương Tĩnh Miển càng lợi hại, cũng tuyệt đối không có khả năng một người đấu với một cái tông môn, trước sở dĩ có thể không kiêng nể gì cả, là vì có song kiếm môn dựa vào, nếu như chỗ dựa này mất đi tác dụng, như vậy tình thế rất nguy hiểm.

- Sử tông chủ nói xem, dựa vào cái gì có lòng tin động thủ như vậy.

- Bởi vì hắn.

Sử tông chủ giơ lên ngón tay chỉ Lý Dật, rét căm căm nói:

- Vị huynh đệ này từ Đấu Thần đại lục tới, tại thần chi lĩnh vực không hề có căn cơ? Ha ha, Âu Dương tôn sứ thông tuệ, chắc hắn cũng đoán được. Không sai, hắn thích hợp nhất là người chịu tội thay. Giết người, sau đó phế hắn đi, đem hắn bắt giữ đưa cho song kiếm môn lĩnh phần thưởng.

- Sử tông chủ nói giết ta, sau đó giá họa cho Lý Dật các hạ? Hảo mưu tính, thật sự là hảo mưu tính, bất quá Sử tông chủ chẳng lẽ không có nghe nói qua, trên đời không có cái tường nào mà không lọt gió, người đánh cuộc cũng quá lớn đi, tánh mạng Thiên Khu tông toàn bộ tông môn trên vạn người đều mang ra đánh bạc, có đáng không?

- Vốn không cần phải, nhưng ai bảo người vào Thiên Khu tông cấm địa.

Sử tông chủ tựa hồ cũng là lần đầu tiên đi vào cái truyền tống trận này, tuy cùng Âu Dương Tĩnh Miển, Lý Dật trong lúc nói chuyện, mục quang lại kinh nghi bất định nhìn bốn phía. Hắn quan sát đến truyền tống trận, nhất định cũng hoài nghi đó là bí ẩn cấm địa. Quan sát biểu lộ của Sử tông chủ, Lý Dật tâm sự càng trầm xuống. Hắn và Âu Dương Tĩnh Miển đến một lần liền phát hiện ra truyền tống trận, Sử tông chủ sát ý chỉ sợ lại càng thêm kiên quyết.

Xem ra, một trận chiến này cũng không tránh khỏi. Lý Dật bắt đầu tính toán lực lượng đối lập, ở bên ngoài Thiên Khu tông còn mai phục rất nhiều cường giả, mà ở trong đây mà nói, đối phương có Sử tông chủ Đấu Thần cường giả, năm trưởng lão là Đấu Thánh cường giả. Mà bên mình tình huống muốn phức tạp hơn, một long một xà, Âu Dương Tĩnh Miển thực lực hắn còn chưa biết qua, cũng không rõ lắm, cộng thêm chính mình cùng long sủng Tạt Tạt, Tiểu Tuyết, tối đa cũng là ba cái Đấu Thánh cường giả mà thôi.

Thực lực hai bên quá cách xa.

Trong khi đó, sau lưng mình còn nằm hai bệnh nhân muốn chết.

- Sử tông chủ, chúng ta tựa hồ chưa đến tình trạng không chết không ngớt. Người ngược lại nói xem, làm thế nào mới có thể hoà giải?

Lý Dật bất đắc dĩ thỏa hiệp, Âu Dương Tĩnh Miển tựa hồ cũng không có ý kiến phản đối, xem ra, hắn và Lý Dật đều thấy không có phần thắng.

- Hiện tại muốn hoà giải, có phải là quá muộn hay không, Lý Dật các hạ. Hừ, cho rằng song kiếm môn là đại tông môn, thật sự có thể tại Thiên Khu tông đi ngang sao?

Nghĩ tới Lý Dật cùng Âu Dương Tĩnh Miễn nằm ở trên giường êm, được Thiên Khu tông đệ tử mang tới, Sử tông chủ liền không nhận được hai con mắt muốn phóng hỏa.

- Âu Dương huynh, xem ra chúng ta phải kề vai chiến đấu... Ách, thực lực của người, như thế nào?

Âu Dương Tĩnh Miễn nhìn Lý Dật nhích lại gần, bình tĩnh nói:

- Tháng trước vừa mới tấn chức đấu tôn, cảnh giới còn không phải quá vững chắc, có lẽ chỉ có thể phát huy ra thực lực Đấu Hoàng đỉnh phong.

Tuyệt đối là thảm rồi.

Có chút thực lực như vậy, liền nhìn trúng Lý Dật sao. Người như vậy mà tràn đầy tự tin đưa mình đến Thiên Khu tông mạo hiểm, Lý Dật thật muốn tại trên sông mũi Âu Dương Tĩnh Miễn đánh ra một quyền.

Nhìn thấy Lý Dật biểu lộ thất vọng, Sử tông chủ không khỏi ngửa mặt lên trời cười ha ha:

- Đấu Thần đại lục tới tiểu tử, người chỉ sợ còn không biết, vị Âu Dương tôn sứ này, là song kiếm môn nổi danh phế tài, cùng môn chủ là cùng dòng họ, cho tới bây giờ chỉ là đấu tôn nho nhỏ, ngày bình thường có chút bàng môn tả đạo. Tiểu tử, người cũng không muốn nghĩ, nếu thật là bày trò vượt mặt cường giả, song kiếm môn làm sao để cho hãn một cái sứ giả nho nhỏ, nói trắng ra là hãn chính là một cái chân chạy của song kiếm môn mà thôi.

Thấy Sử tông chủ lừa kích như vậy, Âu Dương Tĩnh Miễn cũng không có phần uất, chỉ là có chút lắc đầu, đến khi Sử tông chủ nói xong, lúc này mới thản nhiên nói:

- Sử tông chủ, người cũng cho rằng ta nghiên cứu chính là bàng môn tả đạo? Được rồi, hôm nay khiến cho Sử tông chủ cùng chư vị trưởng lão lãnh giáo một chút uy lực của bàng môn tả đạo này.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giết Chết La Trường Lão.

Q.6 - Chương 490: Giết Chết La Trường Lão.

Lời của Sử tông chủ cùng Âu Dương Tĩnh Miễn nói, Lý Dật ít nhiều cũng đã hiểu. Âu Dương Tĩnh Miễn theo như dòng họ, cùng môn chủ song kiếm môn là cùng huyết mạch, người như vậy ít nhất tại trên việc tu luyện có rất nhiều tiện lợi. Nhưng Âu Dương tiểu tử, tựa hồ đối với tu luyện đấu khí hứng thú không lớn, mà lại thích nghiên cứu bàng môn tả đạo, cho nên đấu khí tu luyện bỏ bê, chính vì vậy đến bây giờ mới chỉ là đấu tôn mà thôi. Nếu tuổi này có thực lực đấu tôn, ở Đấu Thần đại lục, cũng có thể nói là bình thường. Nhưng đáng tiếc, đây là thần chi lĩnh vực.

- Ha ha ha, chết đã đến nơi rồi mà còn cãi, nếu không có song kiếm môn, chỉ bằng người, bốn tông dùng nửa đầu ngón tay cũng đủ giết người rồi.

Sử tông chủ dường như nghe được chuyện buồn cười nhất trên thế giới này, nhin không được ngửa mặt lên trời cười ha hả, hành động này làm cho năm vị trưởng lão ở sau lưng Sử tông chủ mặt cũng hiện lên vui vẻ.

Nhưng, nụ cười của bọn hắn, rất nhanh cũng ngắc lại.

Trong lúc Sử tông chủ cười lớn, Âu Dương Tĩnh Miễn lại bỗng nhiên đánh ra vài đạo đấu khí tơ nhện. Mà từ mấy đạo đấu khí tơ nhện mà Âu Dương Tĩnh Miễn đánh ra làm kích động hư không, trong hư không có một quả kim sắc đồ phù bỗng nhiên hiện ra, ở dưới mặt đất khí tức bỗng nhiên biến đổi, tất cả sự vật hình tượng cũng bắt đầu vận vẹo biến hình.

Sau một lát, mặt đất âm u ẩm ướt đã biến thành một trời nắng ấm đầy hoa tươi cỏ thơm.

Thậm chí giữa không trung còn có nhiều đám mây trắng noãn, cùng mấy con chim nhẹ nhàng bay lượn. Mà trên cỏ, đã không thấy thân ảnh Sử tông chủ cùng năm vị Thiên Khu tông trưởng lão, chỉ còn lại có Âu Dương Tĩnh Miễn, Lý Dật, Tạt Tạt, Tiểu Tuyết cùng hai bệnh nhân mà thôi.

Đấu Thần kết giới?

Một đấu tôn cường giả, mà cảnh giới chưa ổn định có thể bố kết Đấu Thần kết giới? Ngay cả Lý Dật cũng cảm thấy không thể tưởng tượng được.

- Âu Dương huynh, tại sao phải giấu diếm thực lực của mình, người là một Đấu Thần.

Nhìn thấy Âu Dương Tĩnh Miễn trên mặt hiện lên một nụ cười khổ: - Nếu như ta thật sự là Đấu Thần cường giả vậy cũng tốt, Đấu Thần kết giới như vậy cũng là giả, Lý Dật lão đệ, người cả điểm này cũng không nghĩ ra sao.

- Không phải Đấu Thần kết giới, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

- Đây chính là bàng môn tả đạo.

Âu Dương Tĩnh Miễn cười nói:

- Đây chỉ là một cái phù giới, là ta chế tác Đấu Thần giới phù biến ảo ra. Người nói nó là kết giới cũng chưa hẳn không thể, chỉ là ta không thể điều khiển được nó

Lý Dật nghe được càng không hiểu ra sao, vẻ mặt mê man:

- Cái này là bàng môn tả đạo của người? Bất quá cái này không trọng yếu, ta muốn biết chính là, Sử tông chủ bọn họ ở nơi nào?

- Bọn họ, tự nhiên cũng ở tại trong kết giới này, nhưng cách chúng ta còn rất xa. Kết giới này có chừng phương viên trăm dặm, ta có thể khống chế, chỉ là làm cho bọn họ xuất hiện cách xa chúng ta một hạn độ nhất định mà thôi.

- Nói như vậy, nguy cơ còn chưa giải trừ?

Trăm dặm phương viên đối với người thường mà nói có lẽ không tính gần, nhưng đối với Thiên Khu tông tông chủ, trưởng lão như vậy mà nói, cũng bất quá hơn vài phút mà thôi.

- Cái này so với truyện tổng trận hơn nhiều, ít nhất chúng ta có thể trong này an toàn... Bất quá, cái phù giới này, chỉ có thể chi trì ba ngày, ba ngày sau đó năng lượng hao hết sẽ tự hành giải trừ.

- Sau đó một lần nữa trở lại trong cấm địa?

- Không sai.

- Vậy có cái rắc có à.

Lý Dật không khỏi chửi đồng lên, ngữ khí cũng trở nên không khách khí. Trong này cùng Sử tông chủ trốn ba ngày, cho dù may mắn trong 3 ngày không bị bọn họ phát hiện, ba ngày sau đó thì làm sao?

- Có lẽ song kiếm môn thấy ta thật lâu chưa về, lại phái người đến điều tra, nói như vậy, có lẽ sẽ có một đường sinh cơ.

Âu Dương Tĩnh Miễn yếu ớt nói.

Hy vọng ký thác vào chuyện tình hư vô mờ mịt, đây không phải là tác phong của Lý Dật, nhưng hiện tại ngoại trừ cùng Thiên Khu tông tông chủ chơi chò trốn tìm, tựa hồ cũng không có lựa chọn khác. Lý Dật lập tức hành động, an trí Lý na cùng sư muội của lục chỉ đảo tiên ở trên lưng Táp Táp, sau đó bắt đầu nói:

- Chúng ta đầu tiên phải tìm được biên giới kết giới này, sau đó một mực dọc theo biên giới di động, như vậy có thể tận lực giảm bớt cùng Thiên Khu tông chạm mặt. Tiểu Tuyết người ở phía trước dò đường, bảo trì tầm mắt có thể, Âu Dương huynh, người cản phía sau, đồng dạng ở trong tầm mắt.

Về phần Lý Dật, tự nhiên là bảo vệ hai cái bệnh nhân trên lưng Tạt Tạt rồi.

Đối với Lý Dật an bài, Âu Dương Tĩnh Miễn không có ý kiến, Tiểu Tuyết lại có vẻ mặt mất hứng, lẩm bẩm nói:

- Đây cũng không phải là ý kiến hay, Lý Dật người nghĩ đi, Thiên Khu tông nếu như biết rõ loại tình huống này, bọn họ muốn tìm chúng ta, họ chọn lựa biện pháp gì?

- Tức là chia nhau hành động, tận lực mở rộng phạm vi tìm kiếm.

- Đúng vậy, nếu bọn họ tách ra, tuy phạm vi tìm kiếm lớn ra, nhưng lực lượng cũng suy yếu. Cho nên, ý của ta là, chúng ta không bằng một chỗ đợi chờ, tới một tiêu diệt một, đem bọn họ toàn bộ xử lý sao.

- Tiểu thư của ta, người nói tuy là đúng vậy. Đối phó đám trưởng lão cũng có thể làm như vậy. Nhưng, vạn nhất chúng ta đụng phải Sử tông chủ, hẳn là Đấu Thần cường giả, người có nắm chắc cùng một cái Đấu Thần cường giả chiến đấu sao?

- Không có.

Tiểu Tuyết nhún vai, đi nhanh về phía trước.

Loại tình huống này, Lý Dật cũng lần đầu tiên gặp được, cho nên đội ngũ tiến lên tốc độ thong thả, mỗi người đều rón ra rón rén, toàn bộ tâm thần đều dùng cảm giác nhận khí tức cường giả ở xa xa. Nếu như không có gì bất ngờ, đối phương cũng làm như vậy.

Quả nhiên, đi không chưa đến 10', trên không trung xuất hiện một cái bóng màu đen, nhanh chóng bay đến. Lúc này muốn tránh cũng không có khả năng, vì vậy điểm đen kia chính là cường giả tiến đến.

Xác định điểm đen trên không trung kia không phải là Sử tông chủ, Lý Dật vội vàng gọi Tiểu Tuyết cùng Âu Dương Tĩnh Miễn đến.

- Xử lý hẩn.

Cái điểm đen kia là La trưởng lão tên mập mập chết bầm kia, Lý Dật có lòng tin trước giải quyết phiền toái này, sau đó nhanh chóng rời đi. Cho nên quyết định xử lý La mập mập, Lý Dật liền lưu lại Âu Dương Tĩnh Miễn trông nom bệnh nhân, mang theo Tiểu Tuyết. Âu Dương Tĩnh Miễn nghiên cứu bùa môn tả đạo tuy không sai, nhưng thực lực, tại Đấu Thánh cường giả giao phong, một cái đấu tôn nho nhỏ có tác dụng, thật sự là không đáng kể.

Đương La trưởng lão ý thức được địch nhân tiếp cận, hẩn lập tức phát ra vài tiếng trường lệ, sau đó cố gắng quay lại đào thoát... Ngã một lần khôn hơn một chút, hẩn biết rõ chính mình không phải là đối thủ của Lý Dật, càng đừng nói hẩn bây giờ còn dẫn theo một trợ thủ. Chỉ là song phương tiếp cận tốc độ thật sự quá nhanh, khi hẩn xoay người trở lại còn không có gia tốc đến cực hạn, Lý Dật cùng Tiểu Tuyết đã xông tới.

- La trưởng lão, ngươi không phải muốn tìm chúng ta sao? Làm sao gặp chúng ta lại muốn chạy trốn?

Lý Dật ngoài miệng nói, trong tay thực sự không rảnh rồi, đấu khí không chế không gian, phát ra hướng La trưởng lão cuốn tới.

- Hừ, tiểu tử chó đực ý quá sớm, tông chủ đại nhân cùng các trưởng lão lập tức sẽ đuổi tới, các ngươi chịu chết đi.

Nhưng vì Sử tông chủ cùng những trưởng lão rất nhanh sẽ đuổi tới, cho nên La trưởng lão sống trên thế giới này thời gian cũng dùng đơn vị giây để tính.

Luồng đấu khí thứ nhất khổng chế không gian công kích cản trở La trưởng lão thoát đi, mà đợt công kích thứ hai, chính là một kích trí mạng.

Đấu khí đồng thời đánh ra, trên cổ tay Lý Dật một hồi không gian ba động, Phá Thiên kiếm đã phá không ra, kiếm thể đột nhiên tăng vọt mấy lần, hướng vào đầu La mập mạp đánh xuống. Nhưng đây còn không phải là một kích trí mạng nhất, mà chính là Phá Thiên kiếm, phách tuyệt Trần Thiên Cung cũng xuất hiện ở trong tay Lý Dật, đấu khí hóa tiến, một quả đấu khí tiến vô hình vô ảnh, ẩn chứa năng lượng cực hạn vô thanh vô tức, theo sát Phá Thiên kiếm, đâm thẳng vào mi tâm của La trưởng lão.

Đồng thời sử dụng hai siêu phẩm thần binh, Lý Dật coi như tôn trọng La trưởng lão rồi.

Tiểu Tuyết cũng không do dự, theo sát một bên phát ra ít nhất hai đạo không gian giam cầm, một mực tập trung La trưởng lão, làm cho hắn không cách nào tránh né Phá Thiên kiếm công kích, mà chỉ có thể lấy cứng chọi cứng.

Thân là nhất tông trưởng lão, La mập mạp thực lực cũng rất mạnh mẽ, cũng dùng một thanh cửu phẩm trường đao chống đỡ Phá Thiên kiếm.

Nhưng, đấu khí tiến vũ La trưởng lão cảm giác tử vong hiện ra, tử vong đã đến, cơ hồ không để cho hắn nửa điểm thời gian suy tư, chứ nói chi né tránh.

Phốc.

Đấu khí mưa tên phát ra ầm thanh muện hưởng, hoàn toàn chui vào mi tâm của La trưởng lão, làm La trưởng lão thân hình to mọng chấn động, sau đó chỉ thấy "Phanh" một tiếng, đấu khí mưa tên tại chỗ của La trưởng lão bạo liệt, đem cái đầu nổ thành cốt nhục.

Thân hình khổng lồ từ giữa không trung ngã xuống đất, rơi trên mặt đất, thân thể của La mập mạp hóa thành vô số mảnh nhỏ, rơi tại trên cỏ.

Lý Dật cùng Tiểu Tuyết phóng đến nơi, nhìn cảnh cực kỳ bi thảm này, liền lắc đầu.

Xử lý xong La mập mập, Lý Dật cũng không thoải mái, thời gian chính là tiền tài là tánh mạng, hiện tại đối với bọn họ mà nói, thời gian cần nhất.

- Thu liễm khí tức, mau cùng đi.

Từ hai bên khí tức cường giả tới gần hiện tại đã có thể cảm thụ được. Lý Dật lớn tiếng hô, sau đó đội ngũ dùng tốc độ cự hạn bay vút đi.

Nếu hắn có thể cảm thụ được khí tức Thiên Khu tông, như vậy đối phương cũng có thể cảm nhận được khí tức của bọn họ. Nhất là vừa mới trong lúc đánh nhau, đấu khí của hắn kích phát ra đến mức tận cùng, khí tức cường giả tự nhiên càng nồng nặc.

- Lý Dật, người vừa rồi đánh ra một chiêu quá lợi hại.

Một bên bay vút, Tiểu Tuyết còn không ngừng khen ngợi nói:

- Hai thanh siêu phẩm thần binh đồng thời ra tay, đừng nói là một Đấu Thánh, chính là Đấu Thần cường giả sợ cũng phải nhường người ba phần.

- Tiểu Tuyết, người có cùng Đấu Thần cường giả giao thủ qua hay không?

- Không có.

- Nếu không đúng sự thật, cũng đừng có suy đoán lung tung. Đấu Thần cường giả cũng không phải là một hai thanh siêu phẩm thần binh đối phó được.

Trong đầu hắn vẫn không khỏi hiện ra lực lực năm đó của Đấu Thần điện tổng Điện chủ, loại Đấu Thần kết giới đối kháng, lưu lại ấn tượng Lý Dật

thực sự quá sâu.

Nhưng, nếu như tiêu diệt từng bộ phận, năm cái trưởng lão toàn bộ xử lý hết, một người một con rồng một xà cộng thêm hai thanh siêu phẩm thần binh, tựa hồ cũng có khả năng cùng Sử tông chủ khiêu chiến. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là không thể để cho hắn có cơ hội vận dụng kết giới lực lượng, hoặc là không bị hắn nhét vào trong Đấu Thần kết giới.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cực Tinh Đại Trận

Q.6 - Chương 491: Cực Tinh Đại Trận

Hướng phía trước tiến lên, Lý Dật cũng thay đổi, vốn là tính toán lần trốn đến biên giới kết giới, nhưng hiện tại đã bị truy tung, lúc đầu là trốn nhưng hành động lúc này đã diễn biến thành chạy đường dài. Cho nên Lý Dật không muốn đi tìm biên giới kết giới, mà muốn tìm đến trung tâm kết giới.

- Âu Dương huynh, loại phù giới này, rốt cuộc có giới tâm cùng giới linh hay không?

Đối với Lý Dật vấn đề này, Âu Dương lo lắng nửa ngày, mới hồi đáp:

- Giới tâm, ách, hắn là có. Bất quá giới linh... Giới linh trong kết giới thiên địa nguyên khí không ngừng đậm đặc tkết tinh, cần trăm ngàn năm thời gian tích lũy, cho nên nhất định là...

- Như vậy nếu có giới tâm, người có thể khống chế năng lượng chỗ đó sao?

- Có lẽ là được.

Đúng là có lẽ, Lý Dật quyết định đi tìm giới tâm phù giới, tối thiểu còn có một cỗ năng lượng khả quan có thể lợi dụng. Như vậy người truy đuổi

cũng không có biện pháp.

Kết giới phương viên trăm dặm, phải tìm được giới tâm cũng không phải là việc khó gì. Không đến nửa giờ, bọn họ đến một tòa sườn núi nho nhỏ phát hiện giới tâm phù giới. Cái phù giới này cùng bách hoa giới có chút giống nhau, giới tâm cũng ở miệng núi lửa, đứng ở sườn núi nhìn lại, đó là một cái tinh thạch ngũ thải quang mang, chắc hẳn chính là nơi phát ra năng lượng phù giới rồi.

- Âu Dương huynh, người thử xem, có thể thao túng cái giới tâm này hay không?"

- Hào.

Âu Dương Tĩnh Miễn đáp ứng một tiếng, thân hình liền hướng giới giới tâm nháy xuống. Nhưng, thân hình còn chưa xuống một nửa, một cổ kháng lực liền từ đồng tinh thạch kia đột nhiên phát ra, đem Âu Dương Tĩnh Miễn phản chấn lên.

- Không được, căn bản là khống chế không được.

Tinh thạch có lực phản chấn rất lớn, Âu Dương Tĩnh Miễn có vẻ chật vật, bất đắc dĩ nhún vai, lắc đầu.

Thời gian cấp bách, Lý Dật cũng không còn cùng gia hỏa không tín nhiệm dây dưa, thân hình hành động cực nhanh.

Một đạo năng lượng không gian giam cầm kinh người hướng miệng núi lửa có chất đầy tinh thạch xuống dưới, đem cổ lực lượng kia ngăn chặn.

- Xuống dưới, Nhanh.

Lúc này Âu Dương Tĩnh Miễn, Tạt Tạt cùng Tiểu Tuyết đều tiến vào, Lý Dật lúc này cực kỳ nhanh tại cái động khẩu bố kết xuất một cái thủ trận. Bên trong kết giới thiên địa nguyên khí vốn rất là nồng đậm, nhất là chỗ giới tâm, cho nên thủ trận mới bắt đầu năng lượng cũng cực kỳ cường hãn. Nhưng bọn họ đối mặt với một Đấu Thần cường giả cùng

bốn Đấu Thánh, Lý Dật cũng không dám khinh thường, phân phó Tiểu Tuyết, Tạt Tạt cùng Âu Dương Tĩnh Miễn liều mạng đem đấu khí oanh kích trận pháp.

Một lớp đấu khí oanh kích còn chưa kết thúc, Sử tông chủ cùng bốn vị trưởng lão đã đến nơi.

Lúc này sắc mặt của Sử tông chủ, hiện tại không thể nói là khó coi hình dung. Lúc đầu hẳn tưởng rằng thoải mái, không ngờ gặp Âu Dương Tĩnh Miễn nói, bị lộng đến trong kết giới, lại tổn thất la trưởng lão. Mà đối phương vẫn bình yên vô sự, đối với Sử tông chủ mà nói, thật sự là có điểm không thể thừa nhận được.

Vừa mới đến giới tâm, Sử tông chủ cũng lười nói nhảm, lật tay vỗ, một đạo đấu khí cuồng hung hãn hướng giới tâm cuốn tới. Một kích bi phần, năng lượng cũng cực kỳ kinh người, nhưng vừa phát ra, kích động trận pháp kịch liệt phản ứng, cả không gian kịch liệt ba động, vô số đạo không gian toàn qua xoay tròn đem đấu khí Sử tông chủ bao cuốn, thôn phệ, trong nháy mắt liền nuốt sạch sẽ. Mà tầng ngoài trận pháp, cũng ần ần xuất hiện vô số vết rạn thật nhỏ.

- Thực lực thật cường hãn.

Lý Dật trong nội tâm cả kinh, đối phương cường thịnh, một kích vừa rồi có thể phá hủy trận pháp phòng ngự. Lúc này tay quyết bay động, đấu khí tư nhện không ngừng từ đầu ngón tay kích phát ra, sau đó từ không gian bốn phía năng lượng cuồng vũ, làm cho khí thể trận pháp cũng mạnh hơn vài phần.

Sử tông chủ lại càng thêm kinh hãi, một kích toàn lực, tuy không dùng đấu khí pháp tắc lực lượng, nhưng cũng là đấu khí mạnh nhất. Không gian ba động vô hình hẳn không phải là không có cảm giác được, nhưng hoàn toàn không có để ý. Không nghĩ tới, trong không gian ba động giống như thực chất, lại ẩn chứa năng lượng mạnh mẽ như thế.

Đương nhiên, Sử tông chủ ngoài miệng cũng không chịu yếu thế:

- Hừ, một cái trận pháp nho nhỏ, cho rằng có thể bảo vệ được các người sao?

Lý Dật nhưng không có không phản ứng, tay quyết như thiểm điện biến ảo, mà trận pháp hần điều khiển năng lượng cũng đang không ngừng tự lại.

Nhìn thấy Lý Dật bố kết trận pháp đỡ được Đấu Thần cường giả một kích, Âu Dương Tĩnh Miễn vui mừng quá đổi, không khỏi khen:

- Thì ra Lý Dật lão đệ so với ta nghiên cứu ngoại môn tà đạo còn hơn, hảo, trận pháp này quá mạnh, có rảnh chỉ giáo giáo ta. Đối với trận pháp, ta cũng là có vài phần tâm đắc.

- Tham thảo tâm đắc về sau nói đi, hiện tại các người nhanh hỗ trợ, toàn bộ đấu khí đều oanh kích phía trên trận pháp.

- Diệu, Diệu. Trận pháp này rõ ràng có thể hấp thu năng lượng, càng đánh càng mạnh. Xem ra, Đấu Thần đại lục quả nhiên có chỗ hơn người, những thứ khác không nói, chỉ bằng trận pháp này, thần chi lĩnh vực rất nhiều.

- Trận pháp cường thịnh trở lại, cũng chỉ là trận pháp.

Phía trên miệng núi lửa, Sử tông chủ cũng nhìn ra cái phòng ngự trận pháp này không phải dễ đối phó như vậy, cũng không có tiếp tục khinh xuất, hần ở miệng núi lửa chậm rãi đi đi lại lại, vừa quan sát trận pháp biến hóa vừa nói:

- Âu Dương tiểu tử, Lý Dật, hiện tại thúc thủ chịu trói, bốn tông còn có thể cho các người chết thống khoái, nếu để bốn tông bắt được các người, hừ, nhất định sẽ làm cho các người thống khổ sống không bằng chết.

Bận rộn Lý Dật rút cục tay quyết bắt đầu chậm lại, nhìn thoáng qua miệng núi lửa bao phủ tại trận pháp phòng ngự, Lý Dật thoáng nhẹ nhàng thở ra, khiêu khích nói:

- Có bốn sự, chúng ta sẽ chờ người đến bắt

- Tông chủ, còn chờ cái gì, bất quá là một cái trận pháp nho nhỏ, chúng ta một kích xuống, hủy diệt nó là được.

Mã trưởng lão tính tình nóng nảy, đã sớm nhìn không được.

- Mã trưởng lão an tâm chờ vội, đối phó loại trận pháp này, bốn tông tối thiểu có mười loại biện pháp.

Sử tông chủ muốn tính kỹ càng, rốt cục dừng lại, sau đó dò xét một chút. Miệng núi lửa có thể thấy được Tiểu Tuyết cùng Âu Dương Tĩnh Miển đang không ngừng đem đầu khí oanh kích, tăng mạnh năng lượng trận pháp.

Tuy nói thật nhẹ nhàng, Sử tông chủ trong lòng cũng dị thường coi trọng, hẳn rõ ràng, nếu không thể phá hủy trận pháp này, ngược lại cho trận pháp này gia tăng năng lượng, sự tình sẽ càng ngày càng phiền toái. Hơn nữa, còn có chỗ phiền phức, hẳn cũng không biết kết giới này trong ba ngày sau đó tự động tiêu trừ, cho nên cũng không dám giết chết Âu Dương Tĩnh Miển. Đã muốn phá trận vừa muốn tránh người thương vong, cái này làm cho Sử tông chủ cũng không muốn vĩnh viễn bị nhốt tại trong kết giới này.

- Chư vị trưởng lão, mời giúp ta giúp một tay.

Giống như hạ quyết tâm, Sử tông chủ hướng bên bốn vị trưởng lão nói:

- Xem ra, về sau phải coi trọng mấy tiểu tử này một chút.

- Tông chủ, chẳng lẽ người dùng ra tông môn bí kỹ sao?

Súp trưởng lão hỏi.

- Không sai, trận pháp này phải một kích phá hủy, nếu không hậu họa vô cùng. Đánh ra cực tinh đại trận.

Sử tông chủ trầm giọng quát, thân hình bỗng bễnh, ctrôi nổi ở phía trên trận pháp. Bốn gã trường lão động tác cũng phân biệt chiếm cứ bốn cái phương vị đông, nam, tây, bắc miệng núi lửa.

Bốn gã trường lão tay quyết về động, đánh sra đấu khí hình trụ đường kính hơn một mét, quang hoa từ song chưởng của bốn trường lão tràn ra, bắn thẳng đến phía trên trận pháp, Sử tông chủ, đã bị bốn cổ đấu khí quang hoa vây quanh, lúc này quanh thân sử tông chủ đấu khí lập tức sôi trào, độ cao cũng đang không ngừng từ từ đi lên.

- Lý Dật huynh đệ, nhanh nghĩ biện pháp, Cực tinh đại trận không phải chuyện đùa, trận pháp người, chỉ sợ kháng cự không nổi.

Nhìn thấy cái này trận thế, Âu Dương tĩnh miễn vội vàng hướng Lý Dật nhượng lên. Còn cần nhắc nhở ư, Lý Dật há có thể cảm thụ không đến trận pháp bên ngoài mãnh liệt đấu khí năng lượng.

Thấy Âu Dương tĩnh miễn còn ở bên cạnh dong dài nói:

- Cái cực tinh đại trận này chính là Thiên Khu tông bí kỹ giữ nhà, hai người, ba người bốn người thậm chí trăm người cũng có thể thành trận, nhân số càng nhiều thực lực càng mạnh, làm cho người chủ trận đạt được lực lượng càng kinh người. Lý Dật huynh đệ, đừng xem thường cái cực tinh đại trận này. Cũng không phải là đơn giản thực lực gia tăng, thông qua trận pháp, chủ trận tối thiểu có thể phát huy ra thực lực của tất cả đệ tử.

- Không cần phải nói nhiều như vậy, có biện pháp phá giải hay không?

- Không có biện pháp gì tốt, trừ phi trận pháp người năng lượng có thể chọi cứng bọn họ công kích.

- Không có biện pháp thì câm miệng, đấu khí của người toàn bộ oanh kích trận pháp đi.

Lý Dật thật sự có chút chịu không được, ngoại trừ bố kết phù giới, tựa hồ không có tác dụng gì.

Bên ngoài Trận pháp, cực tinh đại trận năng lượng đã đạt tới tình trạng kinh hãi, một mảnh quang hoa sáng chói bằng mấy lần mặt trời biến cả không gian thành một ánh sáng hư vô, đấu khí điên cuồng gào thét giống như một tòa núi lớn đè xuống, làm cho người ta cảm giác áp bách tột đỉnh.

- Tiểu tử, chịu chết đi.

Sử tông chủ thân hình lần nữa thăng lên, sau đó bỗng nhiên rơi thẳng xuống. Hộ tông Sử tông chủ rơi xuống, quanh thân xé rách không gian, lực lượng phá hủy hết thảy.

Bên trong Trận pháp, Lý Dật cũng không có nhàn rồi, thao túng trận pháp năng lượng toàn bộ đánh ra.

Rầm rầm rầm oanh.

Liên tiếp là tiếng nổ nặng nề, cả phương viên trăm dặm kết giới đều mãnh liệt lay động, trời đất trong nháy mắt bị xé nứt, ánh sáng cũng bị năng lượng thôn phệ, bốn phía hiện ra một mảnh hắc ám, tất cả mọi người giống như đặt mình trong vực sâu không đáy vậy.

Trộn vụn qua mấy phút đồng hồ sau, quang mang mới một lần nữa chiếu rọi xuống, miệng núi lửa đã hoàn toàn bị phá hủy, hiện ra cái hố sâu. Sử tông chủ huyền phù ở giữa không trung, sắc mặt kinh nghi bất định nhìn phía dưới, mà bốn vị trưởng lão thì co quắp té trên mặt đất, vẻ mặt tro tàn tái nhợt, Súp trưởng lão thậm chí khóe miệng không ngừng phun ra máu. Tại năng lượng đối kích, cực tinh đại trận điên cuồng rút ra đấu khí của bọn hắn, đã làm bốn vị trưởng lão ăn thiệt thòi không nhỏ.

Mà ở giữa hố sâu, cái phòng ngự trận pháp kia cũng đang kịch liệt chấn động. Trận pháp bị cưỡng chế phá hủy, chủ trì trận pháp Lý Dật cũng không thể tránh được tổn thương, gối quỵ xuống, miệng phun máu tươi.

May mà những người khác cũng không bị tổn thương, trận pháp tuy bị phá, nhưng năng lượng cực tinh đại trận cũng có bị tiêu hao không còn một mảnh.

- Lý Dật người rất tốt, có thể chọi cứng cực tinh đại trận như vậy.

Huyền phù ở giữa không trung, Sử tông chủ chậm rãi nói:

- Nhưng, người cũng nên biết, người phản kháng phí công, tội gì phải chịu nhiều đau khổ?

Lúc trước Sử tông chủ cũng không định dùng toàn bộ Cực tinh đại trận, để tránh Âu Dương tĩnh miễn thương tổn mà không cách nào rời khỏi kết giới. Nhưng hai cổ năng lượng vừa mới tương giao, hắn mới hiểu được, một kích trước sức thể năng lượng tựa hồ cũng không thể hoàn toàn phá hủy trận pháp. Mà nếu như một kích không thắng, hắn biết rõ, trận pháp năng lượng tiếp theo vĩnh viễn không cách nào phá giải nữa, cho nên, hắn mới điên cuồng rút lấy đấu khí của bốn vị trưởng lão, một kích tòn lực đánh ra mới phá hủy trận pháp của Lý Dật được.

Hiện tại, trước mặt đám người Lý Dật đã hoàn toàn không có bất kỳ phòng ngự nào, Sử tông chủ hoàn toàn nắm chắc trong tay thắng lợi, cũng không có cái gì ngoài ý muốn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lưỡng Bại Câu Thương

Q.6 - Chương 492: Lưỡng Bại Câu Thương

Lý Dật cũng cố gắng hết sức, nhưng trận pháp cũng vẫn bị hủy. Mất đi phòng ngự trận pháp, bọn họ không cách chống lại Sử tông chủ, nhưng, Lý Dật tuyệt đối không phải loại người dễ dàng nhận thua như vậy.

Thánh khí đấu khí trong người lưu chuyển, chữa trị tổn thương trong cơ thể Lý Dật, ở miệng ứ huyết phun ra làm cơ thể của hắn dễ chịu hẳn đi. Cười nhạt một tiếng, Lý Dật nói:

- Sử tông chủ, ván này xem như đánh ngang tay, người tuy đã thương ta, bốn vị trưởng lão cũng đã tàn phế, hơn nữa, thực lực người cũng tiêu hao không ít. Ta đây còn có vài vị cường giả, cho nên, hươu chết về tay ai còn khó nói.

- Ha ha ha, còn mấy cường giả, người chỉ Âu Dương Tĩnh Miển tiểu tử kia sao? Ngoại trừ hắn đi đường ngang ngõ tắt, ta cũng nhìn không ra hắn có năng lực gì.

- Đừng quên ta còn có một đầu long, Tạt Tạt, buông Lý na xuống, chuẩn bị chiến đấu thôi.

Bởi vì lúc trước bảo vệ Lý na cùng sư muội của lục chỉ đảo tiên, Tạt Tạt chỉ có thể nhìn chủ nhân chiến đấu mà lo lắng, nhưng bây giờ nghe Lý Dật nói như vậy, lập tức yêu cầu Tiểu Tuyết hiệp trợ đỡ xuống hai bệnh nhân, sau đó long nhãn phản nộ gắt gao nhìn Sử tông chủ.

- Tên gia hỏa đáng giận, dám đánh chủ nhân của ta, hừ.

Lúc này Tạt Tạt long nhìn Sử tông chủ làm cho hắn không khỏi có chút kinh hãi, cũng không phải nói thực lực, hơn nữa sâu tận xương tủy Sử tông chủ đối với Long Tộc kính sợ.

- Long Tộc chiến sĩ, bốn tông không muốn cùng người đối địch, mục tiêu của chúng ta là Lý Dật.

Sử tông chủ còn chưa nói xong, bỗng nhiên một cỗ không gian ba động khác thường bắt đầu chậm rãi phát sinh, cỗ ba động này cũng không phải là đến từ Sử tông chủ, cũng không phải đến từ Lý Dật, khi bọn họ truy tìm cỗ ba động này, cũng không khỏi đưa ánh mắt nhìn đến đồng tinh thạch chôn cất trên đá. Đồng tinh thạch kia, đang kịch liệt cải biến n, loạn thất bát tao vượt qua sau lưng bọn người Lý Dật, lúc trước cũng không có người để ý, nhưng lúc này, một cỗ ba động mãnh liệt bắt đầu từ tinh thạch bắt đầu khởi động.

Nhìn thấy loại tình huống này, Lý Dật cùng Sử tông chủ đồng thời biến sắc.

Bên trong ý nghĩ Lý Dật đột nhiên hiện nên cảnh tượng bách hoa giới sụp đổ. Mà cổ diêm không gian ba động, cả phù giới cũng bắt đầu co rút lại. Đúng vậy, hết thảy đều có thể thấy được tốc độ co rút lại của nó.

Bầu trời bắt đầu trở nên thấp xuống, xa xa cảnh vật bắt đầu chậm rãi tới gần, toàn bộ thế giới tựa như biến thành nhỏ. Không gian bắt đầu rồi co rút lại. Loại kết quả co rút lại này, ngoại trừ Táp Táp cùng hai vị bệnh nhân, những người khác đều rõ ràng, nếu như không chọn lựa biện pháp duy trì liên tục, bọn họ sẽ bị không gian nghiền thành hư vô, ngay cả bột phấn cũng không còn.

- Không tốt, giới tâm phù giới đã bị vết thương trí mệnh, đã không cách nào chèo chống cả kết giới.

Âu Dương Tĩnh Miên lớn tiếng nói, cố gắng lý giải thích hiện tượng này.

- Câm miệng, Âu Dương huynh.

Nhìn thấy hiệu quả chuyện tình không đủ hoàn mỹ, Lý Dật nhin không được quát... nhưng, cái này tựa hồ cũng có chuyển cơ, nếu không dù cho không bị không gian thôn phệ, cũng sẽ chết trong tay Sử tông chủ. Nghĩ đến đây, Lý Dật nhìn Sử tông chủ, nói:

- Xem ra, chúng ta liên thủ.

Đối mặt với lực lượng kết giới sụp xuống, Sử tông chủ trên mặt cũng biến sắc, cảm thụ được kết giới co rút lại càng kịch liệt, Sử tông chủ nói:

- Hảo, chúng ta thiếu nợ về sau lại tính, trước đối phó kết giới rồi nói sau. Âu Dương tiểu tử, bị người hại khổ, đúng là một tên gia hỏa.

- Sử tông chủ lời này có thể không nói, nếu không phải người bội ước ra tay đối với chúng ta, mọi người sao lại bị hãm ở trong khốn cảnh như vậy.

- Thúi lắm, ai bảo người đánh chủ ý Thiên Khu tông cấm địa... Thiên Khu tông là địa phương nào, rõ ràng là do các người đến.

- Tốt lắm, đều đừng cãi nhau nữa, nói không lâu sau, chúng ta đều xong đời.

Sử tông chủ cùng Âu Dương Tĩnh Miển trừng mắt nhìn nhau, không có tranh cãi nữa. Thấy hai người im miệng, Lý Dật lúc này mới nói:

- Sử tông chủ, trong lúc này thực lực của người mạnh nhất, người bố kết không gian giam cầm, chúng ta phụ trợ.

Song phương thực lực đại tồn, năng lượng hợp kỹ có thể không chống lại kết giới sụp xuống, lúc này vô luận là Lý Dật hay là Sử tông chủ đều hoàn toàn không có nắm chắc.

Nhưng cũng không phải không có biện pháp, Sử tông chủ môi giật giật, cuối cùng không nói gì thêm, cũng không có thời gian cò kè mặc cả, kết giới héo rút càng lúc càng nhanh, bầu trời đã ép xuống rất thấp, trong không gian bắt đầu ba động cùng vặn vẹo càng lúc càng mạnh mẽ hơn.

Tay quyết hơi động một chút, một tầng không gian giam cầm đem năm người Thiên Khu tông cùng Lý Dật, Âu Dương Tĩnh Miển, Tiểu Tuyết, Tạt Tạt, hai bệnh nhân bao phủ trong đó. Thấy không gian giam cầm thành hình, bọn người Lý Dật cũng không do dự, thúc dục đấu khí rót vào không gian giam cầm này.

Đương nhiên, Âu Dương Tĩnh Miển là ngoại lệ, thứ nhất thực lực của hắn không lớn, thứ hai hắn bắt đầu đối với đồng tình thạch tán loạn kia hứng thú, lúc này quan sát đến những tinh thạch kia, cũng cố gắng dùng đấu khí khôi phục hình dáng ban đầu của nó.

Nhưng Sử tông chủ đối với Âu Dương đánh giá lại một lần nữa, cái tên gia hỏa này vừa mới di động những tinh thạch kia, kết giới sụp xuống tốc

độ lẫn nữa gia tốc, lực lượng cuồng loạn bắt đầu xé rách không gian giam cầm.

- Dừng tay, Âu Dương ngu ngốc này.

Sử tông chủ quát to lên, không gian sụp xuống thôn phệ không gian giam cầm của bọn hắn, dưới cỗ lực lượng này, Sử tông chủ cũng không thể nghịch chuyển, đấu khí vận chuyển trì trệ xuống.

- Có lẽ ta có thể chữa trị kết giới này.

Thấy bị chửi thành ngu ngốc, Âu Dương cũng không có để ý, cũng không có ý tứ dừng tay.

- Người có thể chữa trị kết giới này, còn không bằng tìm biện pháp rời đi.

- Cái phù giới này, căn bản cũng không có thiết trí thông đạo rời đi, chỉ có thể chờ đợi thời gian tự động biến mất. Cho nên phải chữa trị nó. Nhưng Âu Dương thoát nhìn hoàn toàn không tín nhiệm. Phù giới đã hoàn toàn bị bóp méo, bầu trời bị đè nén, lúc này bố kết không gian giam cầm bảo vệ mọi người cũng chỉ có cao mấy mét, bên ngoài, toàn bộ thế giới đều sớm vặn vẹo biến hình, hết thảy đều hóa thành năng lực vô cùng vô tận, hướng chỗ hạch tâm co rút lại. Mà mọi người cố gắng chèo chống không gian giam cầm cũng bị co rút lại mà bị áp chế, có thể nói không gian sinh tồn càng ngày càng nhỏ.

Lúc này Âu Dương trong tay phát ra đấu khí tơ nhện, đồng tình thạch kia bắt đầu vận chuyển có quy tắc, có thể cảm nhận được tình thạch phát ra năng lượng. Nhưng tiếc là, kết giới sụp xuống tốc độ cũng không dừng lại.

- Lý Dật lão đệ, người tới giúp ta.

- Âu Dương, người rốt cuộc đang làm cái trò gì, chúng ta bây giờ miễn cưỡng có thể chèo chống, thiếu một người là xong đời.

Sử tông chủ đối với Âu Dương hoàn toàn mất đi tin tưởng, căn bản không đồng ý hắn làm cái gì, lại muốn hắn xuất lực chèo chống.

Nhưng, Lý Dật nghĩ gì, xem cái cường độ thôn phệ cùng tốc độ, dựa vào bọn họ căn bản không cách nào chống lại kết giới sụp xuống, miễn cường chèo chống, cũng chỉ là kéo dài thời gian vô vị mà thôi.

- Sử tông chủ, người chịu đựng, ta muốn buông tay.

Nói không chừng, Âu Dương huynh còn có thể làm được việc có ích.

Lý Dật nói, cũng không đợi Sử tông chủ trả lời, tay quyết vừa thu lại, lách mình đến bên cạnh Âu Dương cùng đồng tinh thạch kia.

- Lý Dật huynh, vị trí tinh thạch ta bố trí tốt, chỉ là ta không có đủ thực lực kích phát, người tới thử xem sao.

- Kích phát ra năng lượng tinh thạch, có thể làm cho kết giới khôi phục sao?

Lý Dật cũng có chút hồ nghi, nếu như không có hiệu quả, vậy lãng phí đấu khí quý giá. Vạn nhất kết giới sụp xuống tốc độ nhanh hơn, sẽ không phải hối hận rồi sao.

- Hoàn toàn khôi phục là không thể, nhưng có thể thử xem, dựa vào các người, căn bản không ngăn cản được loại sụp xuống này.

Âu Dương ánh mắt có sự tự tin cùng khẩn cầu.

- Được rồi, ta liền đánh cuộc một lần.

Lý Dật lui về phía sau một bước, thúc dục đấu khí trong đan điền khí hải, tại ngón giữa hình thành một đạo đấu khí, sau đó trực tiếp hướng đồng tinh thạch kia đánh tới.

Oanh.

Dường như có một hạt hỏa tinh văng đến, đồng tinh thạch kia bỗng nhiên nổ mạnh thành một đoàn ngũ thải quang hoa. Mà từ đoàn ngũ thải quang hoa này nổ lên, không gian sụp xuống vụn vụn xuống, nhưng Sử tông

chủ bố kết không gian giam cầm, hiện tại tinh thạch bỗng nhiên bộc phát năng lượng, ngay cả Lý Dật cũng không có trải qua cục diện quỷ dị phức tạp như thế.

May mà, đồng tinh thạch kia tuôn ra năng lượng quang hoa cũng không có lực thương tổn, mà bỗng nhiên xuyên thấu không gian giam cầm, rất nhanh nhu hòa xuống. Dị tượng này xuất hiện, tốc độ thôn phệ không gian giam cầm đột nhiên chậm xuống.

Khàn.

Một tiếng thanh âm cực kỳ cường hoành xé rách không gian bỗng nhiên vang lên, một quả đấu khí tiến vũ như Lưu Tinh, mang theo tiếng xé gió, hướng ngược Sử tông chủ đánh tới. Sự tình quá mức đột nhiên, Sử tông chủ đang toàn lực chèo chống không gian giam cầm, cho dù hắn có phòng bị, cũng không thể hoàn toàn hóa giải đấu khí tiến vũ xâm nhập. Sử tông chủ có thực lực Đấu Thần cũng không thể. Mắt thấy đấu khí tiến vũ đánh úp lại, căn bản không cho phép hắn bố kết phòng ngự, Sử tông chủ đành liều, bàn tay chém ra, nghênh hướng đấu khí tiến vũ.

Một cổ đấu khí đâm vào lòng bàn tay của sử tông chủ, đấu khí tiến vũ trực tiếp tập bắn xuống, một tiếng giòn vang vang lên, đấu khí tiến vũ cường chế chui vào trong cơ thể Sử tông chủ, đem cánh tay Sử tông chủ oanh thành huyết nhục.

Tuy Sử tông chủ là một Đấu Thần cường giả, nhưng có một chút thực lực cũng không có khả năng quyết định, mà lúc đó quyết định phải thật nhanh quả quyết. Nếu cứ để ý biết thành hư việc nhiều hơn là thành công, Âu Dương cũng có tính khả năng có hiệu quả, Lý Dật liền quyết định đánh lén lần này. Cái này đồng dạng với đánh cuộc, vạn nhất không có hiệu quả, giết chết Sử tông chủ cũng không khác nào tự sát, điểm này Lý Dật cũng phải lo lắng.

Lần thứ nhất đánh lén hoàn mỹ, sử tông chủ mất đi cánh tay kêu lên một tiếng đau đớn, nhìn được kịch thống khổ không ngừng hét lên, nhưng

thân thể không cách nào điều khiển, sau đó tự động ngã vào trong ngực Mã trưởng lão, chỗ cụt tay, máu tươi chảy ra mãnh liệt.

- Rất tốt, Bốn tông xem như nhận bại, Lý Dật, người quả thực ngoan độc.

Vừa vội nổi giận, Sử tông chủ mồm cũng tràn ra bọt máu, máu huyết này cũng không phải bị đả thương, mà là bị ra tới.

Tình huống của Lý Dật cũng không tốt, tuy đánh lén đắc thủ, nhưng thương thế cùng đấu khí tiêu hao, mà cuối cùng đánh lén một kích, đấu khí của hắn hao tổn đến không còn, nghiêng thân, tựa vào thân thể khổng lồ của Tạp Tạp.

Đây đúng là cục diện lưỡng bại câu thương, duy nhất đáng được ăn mừng là, tình huống kết giới sụp xuống rốt cũng cục cũng ngừng lại.

Bị nhốt tại phương viên hơn mười thước không gian, mọi người nhất thời cũng không có nói gì bảo trì trầm mặc làm cho người ta hít thở không thông.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tu Vi Tiến Nhanh

Q.6 - Chương 493: Tu Vi Tiến Nhanh

Tình huống diễn biến đến bây giờ, song phương cũng không dám nói mình đã là kẻ thắng lợi cuối cùng. Sử tông chủ mất đi một cái cánh tay, đấu khí không cách nào vận chuyển hữu hiệu, càng không cách nào vận dụng đấu kỹ, đấu khí pháp tắc, kết giới, còn đấu khí của bốn vị Thiên Khu tông trưởng lão cũng còn một chút lực.

Bên Lý Dật, Lý Dật cũng không còn lực công kích, Tạp Tạp cùng Tiểu Tuyết thì đang không ngừng vận chuyển không gian giam cầm cho nên cũng đem thực lực hao tổn hầu như không còn. Lúc này mọi người thực lực hao tổn, chỉ có Âu Dương Tĩnh Miển là vẫn ở vào trạng thái đỉnh

phong. Vấn đề là, thực lực hãn ở trước mặt mọi người, thật sự quá không đáng nhắc tới, thế cho nên hãn cũng không có tin tưởng dám cùng những người này khiêu chiến.

Cho nên, trong không gian một mảnh lặng ngắt, Lý Dật ngang nhiên đánh lén Sử tông chủ đã lâm vào tình trạng hai bên không chết không ngớt, kỳ thật, nếu như Lý Dật không ra tay, chuyển nguy thành an, Sử tông chủ cũng không buông tha bọn họ. Cho nên tình cảnh nàyg xảy ra cũng đã chú định từ trước rồi.

Khôi phục thực lực mới là vương đạo, mỗi người đều hạ quyết tâm, đều khoanh chân ngồi xuống, vờ động chỉ quyết, dùng tốc độ nhanh nhất để khôi phục thực lực.

Tình huống của Lý Dật hiện tại cũng không xong, hãn nhờ vào thiên khôn kiên châu khôi phục đấu khí có chiếm ưu thế tốc độ. Nhưng hãn vừa đối kháng Thiên Khu tông cực tinh trận giờ kinh mạch bị hao tổn không nhẹ, sau đó cưỡng chế vận chuyển đấu khí, cho nên bị thương thêm một bước, cho nên lúc này khôi phục đấu khí, đồng thời hãn cần sử dụng thánh hệ đấu khí chữa thương.

Thật lâu sau, người thứ nhất đứng dậy lại là Tiểu Tuyết. Con xà ma này, xinh đẹp tựa như thiếu nữ bình thường, trên mặt nàng đã khôi phục vẻ hồng nhuận, thậm chí biểu lộ vũ mị. Nàng sau khi đứng dậy, mang trên mặt nụ cười yếu ớt, đi về phía đám Thiên Khu tông tông chủ cùng trưởng lão.

Cảm nhận được có người tiếp cận, bốn vị trưởng lão đồng thời mở mắt, nhìn Sử tông chủ, trên mặt co rúm, cũng không nói nên lời.

- Sử tông chủ, các người làm gì mà nhìn nhân gia như vậy.

Tiểu Tuyết thanh âm cực độ vũ mị, làm người không thể kháng cự hấp dẫn.

- Xà, xà... Nàng là một đầu ma thú.

Sử tông chủ đã cảm nhận được không đúng, nhưng đã gần kề nói ra mấy chữ này, sau đó mục quang trì trệ, vẻ mặt biểu lộ bất đắc dĩ, hiển nhiên đối kháng tinh thần công kích của Tiểu Tuyết, hẳn có đấu thần cấp cường giả thực lực đại tổn thương, cũng cảm nhận được lực bất tòng tâm.

- Âu Dương huynh, mau ra tay.

Nhìn thấy Tiểu Tuyết dùng tinh thần công kích làm Sử tông chủ cùng bốn vị trưởng lão đều tâm thần rời rạc, không cách nào chấn định, Lý Dật vội vàng lên tiếng quát.

- Có làm hay không, ta chỉ là một đấu tôn nho nhỏ, lạc đà chết gãy hơn so với ngựa lớn, Lý Dật lão đệ, người không phải để cho ta đi chịu chết sao?

Tuy nhiên nhận lấy tinh thần công kích của Tiểu Tuyết, nhưng Đấu Thần, Đấu Thánh cường giả chân nguyên cũng không cần phải dựa vào ý thức khống chế mà ở trong tình thế nguy cấp tự động kích phát, Âu Dương Tĩnh Miễn lo lắng cũng không phải dư thừa. Vấn đề là, cơ hội tốt như vậy nếu như không nắm chặt, cũng là hành vi phung phí của trời. Nhìn quanh một chút, Tạp Tạp vẫn đang nhắm mắt khôi phục thực lực, Tiểu Tuyết tuy có thể sử dụng tinh thần công kích, nhưng cũng sử dụng toàn bộ thực lực của nàng rồi.

- Âu Dương Tĩnh Miễn, người chẳng lẽ nhìn không ra bọn họ hiện tại đã mất đi ý thức, chỉ cần người đánh ra, chút dưỡng khí cũng không có, người còn là nam nhân hay không.

Thấy Lý Dật vừa quát như vậy, Âu Dương tĩnh miễn trên mặt ửng hồng, lúng túng nói:

- Không phải ta nguyện ý, mà là làm không được.

- Người không có làm, làm sao biết mình làm không được.

Lý Dật cơ hồ là rống lên.

Âu Dương tỉnh miễn có chút bị tiếng Lý Dật hù sợ, từ khi tiến vào phù giới, Lý Dật biểu hiện cường hãn đã triệt để uy phục Âu Dương tỉnh miễn.

- Được rồi, để ta thử xem.

Âu Dương tỉnh miễn miễn cường đáp ứng, từ trong thông dong giới lấy ra một thanh vũ khí kỳ dị, cẩn thận đi về phía năm người Thiên Khu tông.

- Tử lão quỷ, muốn giết ta, đáng tiếc trời tính không bằng người tính, hiện tại Lão Tử tổng người về thế giới bên kia.

Âu Dương tỉnh miễn một bên chậm rãi tiếp cận, một bên thì thảo luận thầm. Giống như tự mình động viên cho mình vậy.

Thấy mình nói ra không có khiến cho năm người Thiên Khu tông có bất kỳ phản ứng nào, Âu Dương tỉnh miễn gan lớn hơn, đi đến cách Súp trưởng lão chừng nửa thước, gương bình khí dị hình trong tay, đấu khí vận chuyển tới cực hạn, hung hăng bổ xuống.

Không có bất kỳ chuẩn bị nào, nguyên khí hộ thể của Súp trưởng lão mặc dù bị binh khí tiếp cận, trong nháy mắt tự động bùng bùng phát ra, nhưng Âu Dương tỉnh miễn đầu gì cũng là đấu tôn cường giả, lại có ưu thế binh khí, lần này chém xuống, giống như là chém dưa, lập tức đem Súp trưởng lão chém thành hai đoạn. Một dòng máu tươi phun ra đầy mặt và đầu cổ Âu Dương tỉnh miễn, nhưng lúc này hắn lại không chần chờ, vài lần nhấp nhô, đem tứ đại trưởng lão đều chém chết. Lúc này hắn thấy không có nguy hiểm, trong lòng lại oán hận những người này đối với chính mình ra tay, cho nên cũng tâm ngoan thủ lạt động thủ.

Hiện tại cũng chỉ còn lại Sử tông chủ, kỳ thật Sử tông chủ trọng thương so với tứ đại trưởng lão càng nặng hơn, nhưng do là Đấu Thần cường giả hắn càng phải cố chống lại để giữ được hình tượng, cho nên lúc này Âu Dương tỉnh miễn vẫn hơi do dự một chút.

Lý Dật đành phải động viên cho hẳn:

- Không cần phải thương xót người tàn tật, ngẫm lại trước hẳn đối đãi người như thế nào?

- Tử lão quỷ, đã cho ta là tà môn ngoại đạo để khi dễ, người cho rằng ta chém không chết được người sao.

Không do dự nữa, binh khí dị hình chém xuống.

Nhất đại Đấu Thần cường giả, lại vẫn lạc tại trên tay một cái đấu tôn nhỏ, Thiên Khu tông, diệt tộc rồi.

Mắt thấy Thiên Khu tông tông chủ cùng trưởng lão đều đền tội, Lý Dật thở dài một hơi, chống đỡ thân thể, đi qua bên cạnh năm cổ thi thể, giữa ngón tay một đạo đấu khí tơ nhện yếu ớt phát ra, đem đấu khí hạt giống của Sử tông chủ cuốn tới. Tuy đã đáp ứng lực lực không hề luyện hóa đấu khí hạt giống cường giả để tu luyện, nhưng một cái đấu khí hạt giống Đấu Thần cường giả, bốn Đấu Thánh cường giả bị hủy ở đây, chẳng phải là phung phí của trời sao.

Lý Dật luyện hóa qua vô số đấu khí hạt giống cường giả, nhưng luyện hóa đấu khí hạt giống của Đấu Thần cường giả lại là lần đầu tiên. Đấu khí hạt giống của Sử tông chủ vừa mới cho vào thể nội, trong đó ẩn chứa năng lượng liên nhanh chóng tại trong kinh mạch bắt đầu khởi động. Nếu không phải Lý Dật đã dung hợp chín hệ đấu khí hoàn thành thiên ma chi biến, chỉ sợ rất khó có thể tiếp nhận lực lượng cường hãn như thế.

Năng lượng của Đấu khí hạt giống vào trong kinh mạch, rất nhanh bị đan điền khí hải dẫn xuất thiên ma đấu khí khổng chế, sau đó hóa thành một bộ phận của mình, có được cổ lực lượng này, Lý Dật có thể vận dụng thánh khí đấu khí tăng mạnh, chữa trị kinh mạch tốc độ cũng nhanh hơn. Lúc này luyện hóa đấu khí hạt giống của Sử tông chủ, Lý Dật liên tục luyện hóa đấu khí hạt giống của bốn vị Thiên Khu tông trưởng lão.

Khi tất cả làm xong, Lý Dật thực lực cũng khôi phục được tám thành. Mà càng làm cho Lý Dật âm thầm mừng rỡ, hấp thu những đấu khí hạt giống cường giả này, tu vi của hắn cũng tiến thêm một bước. Tu luyện tới thất biến thành thiên ma đấu khí, có dấu hiệu đột phá, Đấu Thánh tu vi đỉnh cao cũng hoàn toàn củng cố, mặc dù không có dấu hiệu đột phá, nhưng Lý Dật cảm thụ được, đan điền khí hải đấu khí gia tăng vài phần rồi.

- Lý Dật lão đệ, công pháp của ngươi rất cổ rất quái.

Nhìn thấy Lý Dật làm xong, sau đó chậm rãi mở to mắt, Âu Dương tĩnh miển lúc này mới hít vào một luồng lương khí nói.

- Cổ quái? Có điểm sao.

Lý Dật tâm tình tốt, mỉm cười, từ chối cho ý kiến.

- Đấu Thần đại lục các ngươi đều tu luyện loại công pháp đấu cơ trực lợi này sao?

Âu Dương tĩnh miển tuy thực lực bản thân không lớn, nhưng kiến thức lại còn không ít:

- Dựa vào hấp thu Đấu khí hạt giống của cường giả khác để tu luyện, nếu tất cả mọi người làm như vậy, ai còn chịu tu luyện đấu khí, chẳng phải là cường giả lúc đó đều muốn tàn sát lẫn nhau? Còn nói ta là tà môn ngoại đạo, Lý Dật lão đệ, công pháp ngươi là tổ tông tà đạo.

- Ai nói Đấu Thần đại lục đều là tu luyện loại công pháp này.

Lý Dật cười:

- Cái này là tuyệt kỹ của ta... Đáng tiếc Sử tông chủ phế đi một cái cánh tay, nếu không cũng không nỡ cho ngươi giết. Tốt lắm, không nói cái này nữa, Âu Dương huynh, chúng ta nghĩ biện pháp rời khỏi tàn giới thôi, chỉ mong không phải phát sinh cái gì ngoài ý muốn nữa.

Từ khi tiến vào phù giới đến nay, phát sinh rất nhiều điểm ngoài ý muốn, hiện tại hẳn cũng không cách nào tiếp nhận thêm được nữa.

- Biện pháp ngược lại cũng không có biện pháp gì, chỉ có thể chờ năng lượng tinh thạch hao hết, cái tàn giới này tự hành tiêu tán rồi?

Âu Dương tĩnh miễn nhún vai, bất đắc dĩ nói.

- Nói đúng, là chúng ta còn phải ở trong này ba ngày?

- Cái này có thể không nhất định, những tinh thạch này nguyên bản chèo chống lớn như vậy cũng không thể chống được ba ngày, nhưng hiện tại người cũng thấy đấy, cái tàn giới này bất quá mấy chục thước, một cái kết giới như vậy chỉ sợ cũng không cần nhiều năng lượng.

- Ý của người là chúng ta còn phải ở chỗ này thời gian dài? Rốt cuộc là bao lâu?

Trong kết giới tuy đã không có địch nhân, nhưng ở trong đó không biết bao nhiêu, thật sự cũng làm người không thể chịu nổi.

- Cái này thật sự rất khó nói, không có biện pháp tính ra.

Âu Dương tĩnh miễn vẻ mặt đau khổ:

- Dựa theo diện tích mà tính, khả năng cần một hai tháng thời gian mới có thể đem tinh thạch năng lượng tiêu hao sạch sẽ. Nhưng tinh thạch thụ qua tổn thương, nói không chừng ẩn chứa năng lượng đã không còn nhiều... Trời biết, chúng ta kiên nhẫn chờ xem.

- Gặp quý.

Lý Dật lẩm bẩm một câu, sau đó đi đến bên cạnh đồng tinh thạch kia, học Âu Dương tĩnh miễn quan sát đồng tinh thạch, đồng thời hỏi:

- Có biện pháp gì hay không, có thể hao phí những năng lượng trong tinh thạch này, cái phù giới chết tiệt sớm một chút thì xong đời?

- Biện pháp có lẽ có, bất quá ta không biết... Lý Dật lão đệ, mời người nói có lương tâm một chút, nếu không có phù giới chết tiệt này, người có thể đối phó được Sử tông chủ cùng năm vị trưởng lão không? Người nói như vậy có lừa dối đó.

Bị Âu Dương tĩnh miển nói như vậy, Lý Dật cũng nở nụ cười:

- Hảo, hảo, tính ta nói sai rồi.

Sự thật cũng đúng là như thế, Âu Dương tĩnh miển, bất kể thế nào mà nói cũng là người có công, nếu không có hắc đưa ra cái phù giới này, với năng lực của Lý Dật, cũng vô pháp đối kháng một cái Đấu Thần cường giả cùng năm Đấu Thánh như vậy.

- Lý Dật huynh đệ, người có một thanh kiếm cùng một cây cung rất tốt, một người như người cũng không dùng được nhiều vũ khí như vậy, có hứng thú tặng cho ta hay không?

Âu Dương tĩnh miển vẻ mặt nhợt nhạt nói.

- Nghĩ cũng đừng nghĩ nữa.

Nếu không có hai thanh siêu phẩm thần binh, giết chết La mập mập... Nói sau, Lý Dật hiện tại chú ý tinh thạch hấp dẫn. Tuy hắc nhìn không ra cái gì trong đó, nhưng đột nhiên, Lý Dật có một loại cảm giác, những tinh thạch này, tựa hồ cùng đấu khí hạt giống cường giả có chỗ nào đó tương tự.

Đấu khí hạt giống có thể luyện hóa, như vậy những tinh thạch này? Có phải là cũng có loại khả năng này sao?

- Âu Dương huynh, tới. Nói cho ta biết, những tinh thạch này rốt cuộc là vật gì?

Đào Tiểu Vũ eBook

Biên Giới Đột Phá

Q.6 - Chương 494: Biên Giới Đột Phá

Âu Dương tỉnh miễn không biết Lý Dật hứng thú đối với mấy cái tinh thạch này, nhưng hẳn đối với những môn gọi là tà môn ngoại đạo cũng có nghiên cứu, hơn nữa lại cực kỳ có thiên phú, Âu Dương tỉnh miễn lúc này giải thích cho tác dụng của Lý Dật những tinh thạch này.

- Kết giới bình thường, là Đấu Thần cường giả bố kết kết giới, những tinh thạch này đều là do bọn họ thu thập được. Đương nhiên, tinh thạch chia làm rất nhiều loại, tinh thạch trong đó ẩn chứa năng lượng bất đồng, cũng sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến thuộc tính kết giới, giống như cái phù giới này chính là một thuộc tính, cho nên mới có cảnh trí thơ mộng như vậy...

- Trực tiếp nói chủ đề chính đi, Âu Dương huynh, ta chỉ cần biết rõ những tinh thạch này là gì?

Nếu cứ như vậy nghe tiếp, Lý Dật hoài nghi có lẽ đến ba ngày sau, kết giới biến mất hẳn cũng không rõ những tinh thạch này rốt cuộc là bằng vật gì cấu thành.

- Ách, những tinh thạch này, đương nhiên không thể cùng giới tâm của Đấu Thần kết giới chính tông. Trên thực chất, chỉ là năng lượng tinh thạch bình thường, chỉ có điều được ta rót vào pháp tắc lực lượng cùng không gian quy tắc của Đấu Thần cường giả, người xem cái khối tinh thạch này, nó không chế kết giới không gian cũng nhỏ, mà khối màu tím, chính là chủ yếu là nơi năng lượng phát ra... Lý Dật lão đệ, người cũng không biết, vì chế tạo cái giới phù này, ta mất bao nhiêu không, thành Đấu Thần cường giả tông môn hỗ trợ. Nhưng cũng đáng giá, không nghĩ hôm nay đã cứu chúng ta một mạng.

- Ý của người là nói, những tinh thạch này, cất giấu không gian quy tắc cùng đấu khí pháp tắc của Đấu Thần cường giả sao?

- Đúng vậy, đương nhiên còn có lĩnh ngộ kết giới của Đấu Thần cường giả, cái này mới là trọng yếu nhất... Lý Dật lão đệ, người muốn làm cái gì?

Lý Dật bắt đầu vận động chỉ quyết, bàn tay bắt đầu khởi động thiên ma đấu khí: - Ta xem xem có thể hấp thu năng lượng hay không, nói như vậy, có lẽ cái phù giới chết tiệt này sẽ nhanh hơn biến mất.

Đương nhiên, Lý Dật còn có một mục đích khác, nếu như hấp thu năng lượng tinh thạch, hoặc là hấp thụ lấy đấu khí pháp tắc cùng lĩnh ngộ kết giới của Đấu Thần cường giả, thì hẳn có được chỗ tốt không tưởng được.

- A. Ta cảm thấy người không nên làm như vậy, đây là một chuyện cực kỳ nguy hiểm. Người phải biết rõ, đây là lực lượng tinh thuần nhất của Đấu Thần cường giả, có thể người sẽ bị những lực lượng này cắn nuốt.

Có phong hiểm mới có tiền lời cao được, cơ hội tốt như vậy, Lý Dật làm sao có thể bỏ qua. Cho nên Lý Dật không nhìn Âu Dương tĩnh miển nữa, đấu khí tư nhuận từ đầu ngón tay chậm rãi tràn ngập ra, sau đó hướng về phía tinh thạch có ẩn chứa đấu khí pháp tắc.

Lúc này Lý Dật mạo hiểm cũng không phải không có gì nắm chắc, hẳn đã có kinh nghiệm luyện hóa đấu khí hạt giống cường giả, những tinh thạch này tuy cùng đấu khí hạt giống nguyên cũng có nhiều chỗ giống nhau.

Thiên ma đấu khí thăm dò vào trong tinh thạch, lập tức làm cho tinh thạch kịch liệt phản ứng, trong tinh thạch đấu khí pháp tắc cản trở đấu khí tư nhuận.

Lý Dật tay quyết biến đổi, trong đan điền khí hải thiên ma đấu khí bắt đầu khởi động, thông qua kinh mạch tạo thành một đạo đấu khí đám mây đỏ thẫm, đem tinh thạch trong năng lượng bao vây lại. Hai cỗ năng lượng cự đại giao nhau cùng một chỗ, thôn phệ lẫn nhau, lực lượng không gian phù giới vừa ổn định lần nữa bắt đầu vận vẹo.

- Lý Dật lão đệ, cầu người đừng làm như vậy, nếu làm không tốt, người sẽ đánh vỡ cân đối phù giới, sẽ hại chết chúng ta.

Âu Dương tĩnh miển cơ hồ dùng ngữ khí khẩn cầu, nhưng cũng không thể ngăn cản Lý Dật, đấu khí đám mây được Lý Dật điều khiển, giống như một cái lồng giam, một mực khóa chặt tinh thạch lại.

Kỳ thật, tình huống hiện tại, đã không phải là Lý Dật nói ngừng là có thể ngừng được, trong tinh thạch năng lượng mãnh liệt giống như vũ đê hoàng hà, hướng Lý Dật bổ nhào đến, nếu không thúc dục đấu khí chống lại, Lý Dật cũng sẽ bị xé rách thành mảnh nhỏ. Lý Dật đương nhiên không muốn bị xé rách như vậy, cho nên cực lực thúc dục thiên ma đấu khí, đem đoàn năng lượng bao vây, hơn nữa chậm rãi thu nạp.

Nhưng điều làm Lý Dật vui mừng năng lượng trong tinh thạch, không có vượt quá dự liệu của hắn, quả nhiên là cùng đấu khí hạt giống đồng dạng, hoàn toàn có thể bị thiên ma đấu khí luyện hóa. Bất đồng duy nhất là, cái khối tinh thạch này bên trong ẩn chứa năng lượng không chỉ của một đấu khí pháp tắc Đấu Thần cường giả, năng lượng cường hãn khiến cho hắn hoài nghi có thể vĩnh viễn cũng rút không hết.

Mất đi năng lượng tinh thạch cung cấp, cả phù giới bắt đầu biến thành u ám, giống như mặt trời lặn sau hoàng hôn. Tình cảnh này làm Âu Dương tĩnh miển lo lắng tới cực điểm, không ngừng lẩm bẩm nói:

- Lý Dật lão đệ, làm như vậy phong hiểm quá lớn, ta thỉnh cầu người ít nhất phải giữ lại khối lam sắc tinh thạch ẩn chứa lĩnh ngộ kết giới Đấu Thần, mất đi nó, kết giới cũng không tồn tại. Còn khối tinh thạch màu tím, nó có công dụng ta vừa mới nói qua, ta không biết người làm như vậy rốt cuộc phát sinh tình huống nào, tóm lại, cái này quá nguy hiểm rồi.

Tựa hồ lo lắng Âu Dương tĩnh miển quấy nhiễu Lý Dật, long sủng Tạp Tạp không nói hai lời, long dục cuốn động, đưa hắn đập ngã xuống đất, sau đó thân thể khổng lồ đè ép xuống, cuối cùng dùng một loại phương thức này làm hắn câm miệng.

Cũng không biết bao nhiêu thời gian, tóm lại Lý Dật cảm giác thời gian dài đằng đặc, thẳng đến đấu khí của mình hao phí hơn phân nửa, mới đưa khối tinh thạch thứ nhất luyện hóa xong. Khoanh chân ngồi xuống, trước đem thực lực của mình khôi phục tới đỉnh phong, sau đó mục quang Lý Dật lại chuyển đến những khối tinh thạch trên đá kia.

Lý Dật lúc này không cách nào ức chế nổi khát vọng thêm muốn nâng lượng bên trong những khối tinh thạch kia, tay quyết lần nữa về động, hướng khối tinh thạch màu tím. Những khối tinh thạch này, Lý Dật có được chỗ tốt, hẳn có thể rõ ràng cảm thụ được, giống như đầu khí hạt giống của Sử tông chủ cùng bốn trưởng lão kia.

Nhìn thấy hết thảy, Tiểu Tuyết cũng có vẻ mặt vẻ hâm mộ, nhưng nàng rõ ràng, Lý Dật sở dĩ có thể làm được, là vì thiên ma đấu khí, cho nên nàng cũng sáng suốt không có đi mạo hiểm ném thử qua.

Nhưng điều làm cho Lý Dật tiếc nuối chính là, khi hắn thu nạp tinh thạch, vô luận là thiên ma chín biến hay là đấu khí tu vi cũng đều không có đột phá. Lý Dật có thể rõ ràng cảm nhận được, cách đột phá rất gần, nhưng luôn luôn không cách nào vượt qua, khiến cho hắn đứng ở biên giới đột phá.

- Hiện tại còn một khối tinh thạch cuối cùng, không có gì bất ngờ xảy ra, tiếp nhận có thể đột phá đến cảnh giới Đấu Thần cường giả.

Giờ khắc này, Lý Dật cũng nhịn không được nội tâm kích động.

Đấu Thần cường giả, cho dù ở thần chi lĩnh vực, đó cũng là cường giả nhất lưu, mà hắn nhỏ tuổi như vậy đã có thực lực Đấu Thần cường giả, chỉ sợ tại Đấu Thần đại lục, cũng coi là thiên tài trong thiên tài rồi. Đến cảnh giới Đấu Thần, thực lực đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất, chẳng những thực lực bản thân tăng nhiều, hơn nữa có thể hoàn toàn phát huy ra thần uy của siêu phẩm thần binh Phá Thiên kiếm. Có thể chém ra một kiếm bổ thiên trong truyền thuyết.

Kèm chế nội tâm kích động, Lý Dật lúc này mới phát hiện, thân ở phù giới đã không có ánh sáng, bốn phía một mảnh âm u, chỉ có thể loáng thoáng nhìn thấy Tiểu Tuyết dựa tại trên người Tạt Tạt mà thôi.

- Lý Dật lão đệ, xem ra lo lắng của ta thừa rồi, có lẽ người nói đúng, hấp thu những năng lượng trong tinh thạch này, cái phù giới này mới bị phá hủy. Cố gắng lên, chúng ta rất nhanh khôi phục tự do.

Tạt Tạt thân thể khổng lồ vẫn đang đè nặng Âu Dương tĩnh miễn, tiểu tử đáng thương, mặc dù có thực lực đấu tôn cường giả còn không có bị đè chết, nhưng tình cảnh này bây giờ có chút chật vật không chịu nổi.

Nhìn thấy hẳn thừa nhận cách làm của Lý Dật, Tạt Tạt lúc này mới buông lỏng hẳn ra, đồng thời cảnh cáo nói:

- Lúc chủ nhân ta tu luyện, cấm quấy rầy, để phòng ngừa tẩu hỏa nhập ma.

Âu Dương tĩnh miễn đôi môi giật giật, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng cuối thức thời ngậm miệng. Xem ngón tay Lý Dật lúc đó tuôn ra một cổ đấu khí quang hoa...

Thời khắc mấu chốt làm cho người chờ mong đã tới, Lý Dật hít sâu một hơi, tận lực giữ vững bình tĩnh, đấu khí tư nhận hướng khối tinh thạch mấu chốt cuốn tới.

Nhưng vào lúc này, phù giới âm u bỗng nhiên lại bắt đầu sáng lên, loại ánh sáng này tốc độ rất nhanh, trong lúc Lý Dật còn chưa ý thức được chuyện gì xảy ra, đã hoàn toàn biến thành ban ngày. Theo cái ánh sáng này biến hóa, bốn phía không gian cũng bắt đầu khởi động, tất cả cảnh vật cũng bắt đầu vận vẹo, hơn nữa đung đưa.

Quá trình này duy trì liên tục thời gian cũng không dài, ước chừng hơn mười giây, sau đó đều đã xong, Lý Dật phát hiện, bọn họ đã về tới Thiên Khu tông cấm địa truyền tống trận.

- Âu Dương tĩnh miễn, người giải thích cho ta, là chuyện gì xảy ra?

Bởi vì thất vọng, Lý Dật nhin không được lớn tiếng nói.

Có thể an toàn từ trong phù giới đi ra, Âu Dương tĩnh miễn cảm xúc rất tốt, hần nghĩ nghĩ, hồi đáp:

- Lý Dật lão đệ, có lẽ người nghĩ sai rồi, người phải đầu tiên thu nạp khối tinh thạch ẩn chứa Đấu Thần cường giả kết giới lĩnh ngộ, mà không phải những năng lượng tinh thạch kia.

- Người là nói kết giới lĩnh ngộ tinh thạch là mấu chốt nhất sao? Mất đi kết giới thì không tồn tại, ta đương nhiên muốn lưu lại cuối cùng rồi.

- Lý Dật lão đệ, nói thật cho người biết, loại phù này, chính ta làm ra, cũng là lần đầu tiên sử dụng, có thể đạt tới hiệu quả như vậy cũng quá tốt rồi, mời người đừng cho ta trở thành thần vạn năng như vậy, cái gì cũng đều hiểu được.

Lý Dật hung thần ác sát hỏi, cũng bởi vì quá mức thất vọng, cách Đấu Thần cường giả một bước ngắn, cơ hồ có thể một chân đạp vào... nhưng ai biết được, có lẽ thu nạp khối tinh thạch cuối cùng, cũng có thể đột phá đến Đấu Thần cảnh giới không. Hần tưởng tượng như vậy, cho nên tâm tình cũng hòa hoãn hơn rất nhiều, dù sao lần này chính mình lấy được chỗ tốt rất nhiều.

Dưới mặt đất truyện tổng trận vẫn như trước, phảng phất cái gì cũng chưa có phát sinh qua.

- Lý Dật lão đệ, người xem chúng ta bây giờ phải làm gì?

Trải qua một trận chiến trong phù giới, Âu Dương tĩnh miễn đã hoàn toàn coi Lý Dật trở thành lão đại.

Vấn đề này Lý Dật suy nghĩ qua, đầu tiên kiểm tra Lly na cùng sư muội lục chỉ đạo tiên, thấy không có dị thường, Lý Dật lúc này mới nói:

- Sử tông chủ cùng năm vị trưởng lão tuy đã đền tội, nhưng ta nghĩ Thiên Khu tông sẽ không chỉ có chút thực lực ấy, bọn họ ít nhất còn có sáu vị trưởng lão. Hơn nữa không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn còn có các lão siêu nhiên tồn tại. Lúc này, bên ngoài cấm địa chắc đã bố trí trận địa sẵn sàng. Bất quá chúng không có nhìn thấy Sử tông chủ cho nên cũng không dám tùy tiện tiến đến.

- Đã nói như vậy, không bằng chúng ta trước tìm kiếm cái truyền tống trận cổ quái này đã.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Mưu Quyền Soán Vị

Q.6 - Chương 495: Mưu Quyền Soán Vị

Xem ra, Âu Dương tĩnh miển đối với truyền tống trận cổ quái cảm thấy hứng thú, nhưng Lý Dật hiện tại đã không có hứng thú kia nữa.

- Âu Dương huynh, người muốn tìm kiếm bí mật, cái này nhất định cần phải có thời gian, Thiên Khu tông tuy tạm thời sẽ không tiến đến, nhưng cũng sẽ không quá lâu. Người biết nên làm như thế nào, mới có thể đủ thời gian nghiên cứu cái truyền tống trận này?

Âu Dương tĩnh miển lắc đầu:

- Mời Lý Dật lão đệ nói cho biết!"

- Rất đơn giản, đương nhiên là tiêu diệt Thiên Khu tông, đừng nói cái cấm môn nho nhỏ này, chính là cả tòa Thiên Khu sơn, người muốn lật qua cũng được.

- Tiêu diệt Thiên Khu tông?

Lý Dật khẩu khí to lớn làm Âu Dương tĩnh miển không khỏi co lại. Nếu như tiêu diệt Thiên Khu tông dễ dàng như vậy, song kiếm môn sao có thể

khiến nó tồn tại đến tận bây giờ. Dù sao nó cũng có ngàn năm truyền thừa.

- Sử tông chủ đã chết, cơ hội tốt như thế, ta sẽ mau chóng trở lại song kiếm môn bẩm báo môn chủ tình huống này.

- Âu Dương huynh, ta nói là không phải lúc sau này, mà là hiện tại.

- Hiện tại? Người là nói bằng vào mấy người chúng ta tiêu diệt cả Thiên Khu tông?

Âu Dương tỉnh miễn triệt để chấn kinh rồi, đây cũng không phải là khẩu khí, mà là điên cuồng. Hắn lập tức phản bác nói:

- Kế hoạch này quá điên cuồng, vượt qua năng lực của chúng ta, chúng ta phải mượn nhờ lực lượng song kiếm môn mới được.

- Dùng lời nói cậy mạnh, chúng ta người đơn lực mỏng, đương nhiên là làm không được. Nhưng Âu Dương huynh có nghĩ tới không, ý tứ tiêu diệt cũng không phải là tiêu diệt ngay.

Lý Dật từ trong ngực lấy ra một vật:

- Đây là lệnh bài của Sử tông chủ tông chủ, là ta thu được, hiện tại có thể có tác dụng rồi.

Âu Dương tỉnh miễn tuy còn không biết rõ, nhưng cũng có điểm hiểu ý tứ Lý Dật:

- Ý của người nói là dùng trí?

- Đúng, phải có Âu Dương huynh mới được, huynh là sứ giả của song kiếm môn, cho nên có tư cách tranh giành chức tông chủ này, mà không ai dị nghị.

Âu Dương tỉnh miễn không phải là người ngu dốt, chẳng những không ngu dốt, hơn nữa rất là thông minh. Thấy vậy, Âu Dương tỉnh miễn lập

tức khoát tay, nói:

- Cái này tuyệt đối không được, song kiếm môn hận nhất môn hạ đệ tử sửa tông đối tộc, cho dù ta có thể nguy hiểm từng quyền, bằng vào khối lệnh bài này chiếm vị trí Thiên Khu tông tông chủ, song kiếm môn cũng không bỏ qua cho ta.

- Âu Dương huynh sợ gì ? Cho người làm tông chủ Thiên Khu tông, tại sao phải sửa tông đối tộc, người hoàn toàn có thể cho Thiên Khu tông sửa cả danh tự, tỷ như song kiếm phân tông.

Lý Dật bắt đầu nghĩ kế lung tung, hăn đối với thần chi lĩnh vực tông môn mặc dù có chỗ rõ ràng, nhưng cũng không có cảm động, cũng không biết tông môn đối với những người này có tầm quan trọng không.

- Nào có dễ dàng như vậy, sửa tông đối tộc đối với là người mà nói vô cùng trọng đại, huống chi là cả tông môn.

- Mặc kệ nó, thử xem đi, thử xem nó sẽ như thế nào, rất có thể khi chúng ta rời đi, cho dù không đối phó được, chúng ta cũng phải đi, hiện tại thực lực Thiên Khu tông, cũng không ngăn cản được chúng ta. Quyết định như vậy, chúng ta đi thương lượng cách làm.

Nói xong lời cuối cùng, Lý Dật hoàn toàn dùng lời nói mệnh lệnh, hăn thấy Âu Dương tĩnh miển dong dài, nếu cùng hăn dây dưa, chỉ sợ ba ngày ba đêm cũng không có kết quả.

Bên ngoài Thiên Khu tông cấm địa, vô luận là trưởng lão hay là hộ pháp, đệ tử, lúc này đều có chút cảm giác như là kiến bò trên chảo nóng, thời gian đã hai ngày, trong cấm địa còn không có nửa điểm phản ứng. Sử tông chủ lúc trước tràn đầy tự tin tiến vào cấm địa, bọn họ cũng suy nghĩ qua vô số khả năng, nhưng cũng không ngờ, cấm địa vẫn yên tĩnh như thế.

Trong dự liệu là Sử tông chủ sau khi tiến vào, cùng những người kia đánh nhau lâm vào giằng co, Thiên Khu tông không cách nào đạt được

thắng lợi. Nếu xuất hiện loại tình huống này, lục đại trưởng lão mới có thể tiến vào cấm địa.

Nhưng vấn đề là, hiện tại không thấy dấu hiệu đánh nhau, cũng không thấy Sử tông chủ đi ra, hơn nữa hai ngày cũng đã qua rồi

- Đại trưởng lão, ta nghĩ chúng ta vào xem tình hình như nào đã.

Có một trưởng lão đứng ở bên cạnh Đại trưởng lão đề nghị nói.

- Không cần, chỉ sợ là tông chủ cùng song kiếm môn sứ giả có hiệp nghị cần thương thảo.

Vị đại trưởng lão này tuổi khá lớn, thoát nhìn rất ổn trọng, hơn nữa tính kiên nhẫn cũng rất tốt.

- Cũng không lâu như vậy.

- An tâm đi, chúng ta chờ vội, chắc rất nhanh sẽ có kết quả.

Kỳ thật đại trưởng lão cũng cực kỳ thấp thỏm lo âu, nhưng hắn vẫn phải tự mình trấn định. Với thực lực tông chủ đại nhân Đấu Thần cường giả, hơn nữa có thêm năm trưởng lão, đoán chừng vài cái Đấu Thánh nho nhỏ không phải dễ như trở bàn tay sao. Không cần lo lắng, sẽ không có chuyện gì ngoài ý muốn xảy ra đâu.

Bỗng nhiên, trước cửa thông đạo, Âu Dương tĩnh miển cùng Lý Dật một trước một sau hiện ra.

Nhìn thấy người xuất hiện ở trước mặt bọn họ không phải là Sử tông chủ, mà là hai người này mà bọn họ nghĩ là người đã chết, cho nên đám trưởng lão, đệ tử đều biến sắc, dự cảm tình huống bất thường đang bao phủ trong lòng mọi người.

- Âu Dương... Âu Dương tôn sứ... Sử, sử tông chủ?

Đại trưởng lão vốn ính toán gọi là Âu Dương tiểu tử, nhưng lại gọi là Âu Dương tôn sứ cho phù hợp.

- Sử tông chủ tại trong cấm địa.

Âu Dương tĩnh miển ngạo nghễ nói, người này tuy thực lực không mạnh, nhưng tướng mạo vô cùng tốt, ngạo nghễ đứng cũng toát ra một cỗ khí thế.

- Trong cấm địa?

Đại trưởng lão nhất thời sắc mặt bất định, hắn tự nhiên biết rõ Sử tông chủ cùng năm vị trưởng lão tiến vào cấm địa làm gì, hiện tại giết người người không thấy, mà người đáng bị giết lại hiện ở trước mặt hắn, trong lúc này xảy ra chuyện gì, tựa hồ cũng không cần phải quá nhiều lo lắng có thể suy đoán được. Nhưng, đại trưởng lão cũng không thể tin cái kết cục này.

- Đại trưởng lão yên tâm, Sử tông chủ hiện tại rất tốt, chỉ là do có chút không tiện lộ ra, hắn hiện tại không cách nào đi ra nhìn thấy các người.

- Kính xin tôn sứ chỉ rõ.

- Làm càn, nói ra phải nguyên nhân, còn dám tự ý hỏi. Nhưng cũng phải nói cho các người biết, nguyên nhân này cùng cấm địa bí mật có quan hệ, chẳng lẽ, các người nghĩ bí mật này để cho tất cả người ở thần chi lĩnh vực đều biết sao?

Nếu như Âu Dương nói như vậy, mọi người Thiên Khu tông tự nhiên không nói thêm cái gì, cũng thấy Âu Dương tĩnh miển thân phận, lời này nói ra làm cho người không thể hoài nghi. Nhưng, trong cấm không có dấu hiệu đánh nhau, mà từ khi Sử tông chủ tiến vào cấm địa, chắc là đạt thành hiệp nghị nào đó.

Thiên Khu tông mọi người đều có vẻ do dự bất định, Lý Dật nhìn Âu Dương tĩnh miển. Âu Dương tĩnh miển hiểu ý, biết rõ thời cơ đến, tay

lấy ra khỏi tông chủ lệnh bài:

- Các người, đều biết lệnh bài kia là gì chứ.

Bỗng nhiên ngũ khí sắc bén, quát:

- Thiên Khu tông đệ tử nghe lệnh, thấy lệnh bài như gặp tông chủ, ta thừa lệnh Sử tông chủ, tạm thời quản lý Thiên Khu tông, đợi đến khi Sử tông chủ xuất quan mới thôi.

Âu Dương tĩnh miển vừa nói ra, Thiên Khu tông chúng đệ tử đều trợn mắt kinh ngạc.

Tạm nhận chức tông chủ, đừng nói danh từ này không có nghe nói qua, loại chuyện này căn bản bọn họ chưa từng được nghe nói qua. Tại thần chi lĩnh vực, chỉ nghe nói tông chủ ngã xuống là do đại trưởng lão kế thừa.

Nhưng, lệnh bài tông chủ rõ ràng trong tay đối phương, hơn nữa không thể giả được. Đối với một tông môn tông chủ mà nói, lệnh bài chính là bảo vật như tánh mạng của mình, thậm chí so với tánh mạng còn trân quý hơn, lệnh bài này rơi xuống trong tay người khác, vậy cũng chỉ có hai loại khả năng. Một là hắn đã chết, hai là hắn tự nguyện dâng tặng.

- Cái này, cái này... Tôn sư, đây là thật, là thật sự sao?

Do dự nửa ngày, đại trưởng lão mới hỏi như vậy.

- Thiên Khu tông đệ tử gặp lệnh bài như tông chủ đích thân tới, chư vị, chẳng lẽ các người tình nguyện tin tưởng tông chủ đại nhân chết rồi sao?

Bỗng nhiên lúc đó, trong hàng đệ tử Thiên Khu tông, một người lớn tiếng nói.

Lý Dật đưa mắt nhìn lại, đánh giá người nọ một cái, sau đó trên mím cười. Người này là Âu hộ pháp. Âu hộ pháp nhảy bén, thấy Lý Dật cùng

Âu Dương tỉnh miến xuất hiện, dự liệu đến sự tình nhất định đã xảy ra nghịch chuyển.

Thiên Khu tông đệ tử đương nhiên không muốn tin tưởng tông chủ của bọn họ đã chết, cho nên có không ít đệ tử phụ họa theo, đương nhiên, trong bọn họ đại đa số cũng không biết ý đồ của Sử tông chủ tiến vào cấm địa. Lúc này Thiên Khu tông đệ tử có thể đứng ở chỗ này, đều là tinh anh trong tông, nhưng bọn họ cũng chỉ biết là cấm địa có việc phát sinh, chính thức biết rõ là chuyện gì, cũng chỉ có những trưởng lão kia biết, kể cả Âu hộ pháp, đều không có tư cách biết đến. Nếu không, Âu hộ pháp nhận được tin tức lại không có hành động sao.

Bởi vì Âu hộ pháp từ trước đến nay tại Thiên Khu tông rất có danh vọng, nghe hẳn nói ra như thế, đệ tử phụ họa theo càng ngày càng nhiều, mà đại trưởng lão lại không có chủ kiến gì, thấy rất nhiều người phụ họa, vì vậy hăng giọng một cái, ý bảo mọi người im lặng, sau đó mới chậm rãi nói:

- Nếu Âu Dương tôn sứ có lệnh bài, chắc hẳn không sai.

Một câu chưa xong, đã thấy một cái trưởng lão mặt đen giương giọng nói:

- Thúi lắm, đại trưởng lão, người khác không rõ, chẳng lẽ người cũng hồ đồ sao? Âu Dương tiểu tử sao lại có thể có hảo tâm, chỉ bằng vào lệnh bài, chúng ta đều phải nghe lệnh y, Thiên Khu tông chấp tay đưa cho hẳn sao. Hừ, Âu Dương tiểu tử, muốn chúng ta tin lời của người cũng dễ dàng, người để cho Sử tông chủ tới gặp chúng ta, hoặc là dẫn ta đi gặp tông chủ lão nhân gia.

- Tứ trưởng lão, nói như vậy, người không tin lời bản sứ nói.

Âu Dương tỉnh miến sắc mặt trầm xuống, đứng ở phía sau hẳn Lý Dật lại cảm giác được, hẳn có chút chột dạ.

- Tin hay không đều dùng sự thật nói chuyện.

- Chẳng lẽ cái tông chủ lệnh bài này không phải sự thật?

- Lệnh bài là vật chết, người là sống.

- Sao còn nói tông quy thấy lệnh bài như gặp tông chủ làm gì, Sử tông chủ đã giao lệnh bài cho ta, tất nhiên có chỗ bất đắc dĩ không thể gặp mọi người.

Thấy Tứ trưởng lão cùng Âu Dương tĩnh miễn cãi cọ, những trưởng lão kia trong lòng hiểu rõ, tự nhiên là ủng hộ Tứ trưởng lão, chỉ có những đệ tử kia không rõ chân tướng mới cho rằng Tứ trưởng lão có điểm càn quấy.

- Đại trưởng lão, chúng ta tiến vào cấm địa tìm tòi, tuyệt đối không thể để Âu Dương tiểu tử quyết định. Hiếu chức vụ tông chủ quan hệ trọng đại, ảnh hưởng toàn bộ tông môn, tuyệt đối không thể chủ quan.

Cuối cùng, tứ trưởng lão cũng lười cùng Âu Dương tĩnh miễn cãi cọ, hướng đại trưởng lão nói.

- Cái này, cái này...

Đại trưởng lão không có chủ kiến gì, muốn hăn quyết đoán, thật sự là làm khó hăn. Nhưng lúc này, Sử tông chủ không có, chỉ có hăn mới có tư cách ra quyết đoán: - Cái này sao, lời Tứ trưởng lão nói tựa hồ cũng có chút đạo lý... Bất quá, lệnh bài cũng không phải giả...

Do dự nửa ngày, đại trưởng lão cũng cũng không nói ra cái gì.

- Tứ trưởng lão.

Một mực không có lên tiếng, Lý Dật lúc này mở miệng nói, đồng thời chỉ một ngón tay vào cấm địa:

- Người không phải muốn gặp Sử tông chủ sao? Vậy thì mời vào.

Nhận Chức Tông Chủ

Q.6 - Chương 496: Nhận Chức Tông Chủ

Tông quy của Thiên Khu tông quá mức nghiêm ngặt, cho là thật muốn xâm nhập cấm địa, Tứ trưởng lão cũng không dám tùy tiện, lúc này tên đã trên dây không phát không được, chỉ đành phải cắn răng nói:

- Chư vị trưởng lão, để ta đi quá giới hạn một lần, có hậu quả gì do ta một mình gánh chịu, cùng chư vị trưởng lão không quan hệ.

Dứt lời, thân hình vừa động, đã đến thông đạo, Lý Dật cùng Âu Dương tĩnh miển tới trước mặt nói.

- Hừ, ta muốn nhìn các người rốt cuộc muốn làm cái gì.

Lý Dật cười nhạt một tiếng, ngữ khí đã thành hòa ái:

- Sử tông chủ nói qua, Thiên Khu tông có người đảm đương đúng là tứ trưởng lão rồi, Sử tông chủ nói bốn trưởng lão nhất định sẽ không bằng vào lệnh bài mà tin tưởng, ha ha, Sử tông chủ quả nhiên hảo mưu tính, như vậy xin mời.

- Tông chủ thật sự nói qua như thế?

Thấy Lý Dật vừa nói như vậy, tứ trưởng lão có vài phần xấu hổ, sắc mặt không khỏi chậm lại.

- Tự nhiên là thật.

- Nếu không tại hạ làm sao đồng ý để cho người tiến vào cấm địa. Lúc này cũng không nhiều lời, Tứ trưởng lão xin mời. Nhưng thông đạo tối đen, ngài cũng phải cẩn thận.

Tứ trưởng lão cũng không hiểu Lý Dật nói có ý gì, bán tín bán nghi đưa mắt nhìn Lý Dật, sau đó hướng lối đi kia nhìn lại, chỉ là lối đi này thực

sự quá tinh mịch, ngoại trừ tối đen như mực sâu không thấy đáy ra, căn bản là không nhìn thấy gì.

Lý Dật thấy tứ trưởng lão tiến vào, nhìn Âu Dương tĩnh miển nói: - Âu Dương huynh lúc này chờ một chút, tại hạ cùng tứ trưởng lão đi một chuyến.

Nhìn Âu Dương tĩnh miển nói, cũng nói với người của Thiên Khu tông.

Lý Dật nhảy vào trong thông đạo, tiện tay vỗ một cái, liên tiếp hai đạo không gian giam cầm liền đem cái động khẩu phong khẩu lại.

Cảm nhận được khí tức sau lưng ba động, tứ trưởng lão không khỏi hỏi:

- Người muốn làm gì?

Nhìn chừng trăm mét, Lý Dật cảm thấy thời cơ chín muồi, lạnh lạnh cười, trong giọng nói lập tức có một cỗ khí tức âm trầm:

- Tự nhiên là muốn đưa tứ trưởng lão ra đi rồi.

Nói xong, phách tuyệt Trấn Thiên Cung đã ở nơi tay.

Ý thức được có gì bất ổn, nguyên vốn tứ trưởng lão vẫn có ý đề phòng rất nhanh định trụ thân hình, khẽ đảo tay, một thanh trường kiếm bốc lên hỏa diễm xuất hiện ở trong tay. Nhưng đối với sát khí lộ ra của Lý Dật mà nói, cũng không có ý nghĩa.

Cực hạn thiên ma đấu khí lưu chuyển khắp phách tuyệt Trấn Thiên Cung, đấu khí quang hoa đỏ thắm bỗng nhiên chớp động, hóa thành đấu khí tiến vũ. "Tê tê tê" ba tiếng xé gió thê lương vang lên, ba chi đấu khí tiến vũ hóa thành hình chữ "Phẩm" hướng tứ trưởng lão bắn đi. Cái thông đạo này bất quá phương viên mấy mét, bốn phía đều là bốn vách tường, mỗi chi đấu khí tiến vũ đều ít nhất khổng chế một mét không gian, tại đây không còn chỗ tránh né, cho nên, không thể tránh né được.

Ý thức được chính mình hoàn toàn không cách nào né tránh, tứ trưởng lão tuy biết rõ của mình vội vàng tăng lên đấu khí không cách nào chống lại đấu khí cực hạn của Đấu Thánh đỉnh phong cường giả cùng siêu phẩm thần binh cường hóa, nhưng hẳn cũng chỉ có thể huy động ngọn lửa trong tay kia bốc lên trường kiếm, đi đón đỡ ba miếng đấu khí tiến vũ.

Phanh, Phanh, Phanh.

Tứ trưởng lão cũng ngoan lệ, đón đỡ ba chi đấu khí tiến vũ. Nhưng, sự tình cũng không chỉ đơn giản chấm dứt như vậy, liên tục bị ba miếng đấu khí tiến vũ oanh kích, thanh trường kiếm kia lập tức vỡ vụn từng mảnh bay ra, mà bị năng lượng cản trở không có bị hóa giải, trải qua giây phút đình trệ, năng lượng tiếp tục oanh kích tại trên người tứ trưởng lão.

Chết ngay lập tức.

Bị vô số năng lượng cuốn tới tứ trưởng lão, lại rơi xuống hơn một trăm mét, đã bị Lý Dật theo sát xuống dùng lửa đốt thành hư vô... Lý Dật cũng không muốn một cái thi thể như vậy rơi xuống truyện tổng trận, hù Tiểu Tuyết cùng Tạp Tạp, vạn nhất va vào lý na cùng sư muội của chỉ đảo tiên có thể không ổn... Cho dù không có va vào hai vị bệnh nhân, nhưng ít nhiều cũng có ảnh hưởng.

Thu thập tứ trưởng lão, Lý Dật tại trong thông đạo dừng lại một lát, sau mới chậm rãi ngự không bay ra.

- Sử tông chủ nói, nếu tứ trưởng lão cũng tới, vậy cùng nhau làm đại sự. Chư vị, còn có vị nào không tin lệnh bài tông chủ, muốn gặp Sử tông chủ? Tại hạ rất nguyện ý dẫn đường.

Lý Dật đứng ở biên giới thông đạo, khoe miệng vui vẻ, ngữ khí lạnh như băng nói.

Đối với vận mệnh tứ trưởng lão, tin tưởng Thiên Khu tông có không ít đệ tử đoán được, nhưng lúc này, bị Lý Dật nhìn tới, cũng không có ai dám

nói chuyện nữa.

- Âu Dương tôn sứ, Lý Dật các hạ, kỳ thật lệnh bài ở trong tay, Thiên Khu tông tin hay không đều không có ý nghĩa, chúng ta nguyện tuân lệnh làm việc. Mhuwng cũng thỉnh nhị vị chờ một chút, chúng trưởng lão chúng ta còn cần một chút thời gian cáo tri chúng đệ tử, cũng triệu tập nội tông đệ tử dự họp tông tộc đại hội, mới có thể chính thức tuyên bố Âu Dương tôn sứ nhận chức tông chủ.

Nói ra là một gầy lùn trưởng lão.

Người này khéo đưa đẩy, nghĩ đưa ra thời gian để thỉnh cầu bốn tông các lão đến giúp, chỉ là điểm nho nhỏ ấy dùng để đối phó Lý Dật, lại không khỏi buồn cười.

Gật gật đầu, Lý Dật nói:

- Vị trưởng lão này nói đúng, vậy làm phiền Thiên Khu tông đệ tử đi triệu tập tông tộc đại hội. Âu hộ pháp, người có bằng lòng đi một chuyến hay không.

Âu hộ pháp đương nhiên là cam tâm tình nguyện rồi, nhưng đang tại trước mặt mọi người, hẳn biết không thể cùng Lý Dật, Âu Dương tĩnh miễn quá mức thân cận, trong nội tâm mặc dù đối với Lý Dật đã khâm phục sát đất, nhưng trên mặt lại lạnh lùng như băng nói:

- Lý Dật các hạ, tại hạ không được phân công.

Sau đó xoay người sang chỗ khác, hướng đại trưởng lão nói:

- Thỉnh đại trưởng lão cho biết.

Quả nhiên, đại trưởng lão không có chủ kiến gì nhân tiện nói:

- Làm phiền Âu hộ pháp.

Thấy Âu hộ pháp lĩnh mệnh đi, trong lúc này Lý Dật cũng không cho Gầy lùn trưởng lão có cơ hội, chậm rãi giương giọng nói:

- Chư vị không cần ly khai, Âu Dương tôn sứ còn muốn nói.

Âu Dương tĩnh miển ngăn người, áp vào bên tai Lý Dật, khó hiểu hỏi:

- Ta có chuyện gì muốn nói? Ta có lời gì để nói?

- Tùy tiện thôi, tóm lại muốn nói đến chuẩn bị tông tộc đại hội cho tốt.

Âu Dương tĩnh miển giờ mới hiểu được Lý Dật muốn ngăn chặn những nhân vật tinh anh, vì vậy hắng giọng một cái, bắt đầu đứng lên nói Thiên Khu tông cùng song kiếm môn có quan hệ sâu xa, cuối cùng thật sự không có gì để nói, dứt khoát nói về chính mình nghiên cứu về những môn tà môn ngoại đạo tâm đắc. Nội dung tuy pha tạp, hỗn tạp, nhưng Âu Dương tĩnh miển tiểu tử này biết ăn nói, cuống họng cũng tốt, những Thiên Khu tông đệ tử nghe được cũng không nhàm chán. Cho nên một trận diễn thuyết tà môn ngoại khóa, thẳng đến hơn một giờ, mới thấy Âu hộ pháp trở lại.

- Hồi bẩm đại trưởng lão, tông tộc đại hội đã chuẩn bị thỏa đáng, thỉnh đại trưởng lão đích thân tới chủ trì.

- Ngô, ngô.

Đại trưởng lão liếc mắt nhìn chung quanh, không thể làm gì được hướng Âu Dương tĩnh miển nói:

- Vậy mời tôn sứ di giá.

Âu Dương tĩnh miển diễn thuyết nước miếng tung bay hơn một giờ, cũng quả thực không chịu nổi, nói:

- Hảo, Hảo, Chúng ta đi.

Thiên Khu tông đại hội thiết lập tại trong tông đại quảng trường, được Âu hộ pháp tổ chức, trên quảng trường tụ tập hơn ngàn người. Thấy vậy, làm Lý Dật cũng không nhịn được có một chút chột dạ. Nếu không thể khống chế Thiên Khu tông trưởng lão, như vậy hãn và Âu Dương tỉnh miễn chỉ sợ xương cốt bột phấn cũng không còn.

May mà, hơn một ngàn Thiên Khu tông đệ tử đều không rõ chân tướng, đối với việc triệu tập tông tộc đại hội căn bản là không biết.

- Đại trưởng lão, hiện tại người tuyên bố Âu Dương tôn sứ tạm thời nhận chức tông chủ thôi.

Đứng ở sau lưng đại trưởng lão, Lý Dật nhẹ nhàng nhắc nhở. Kỳ thật đại trưởng lão cũng không có chủ kiến gì, người cũng không ngu ngốc, nhưng quyết định tạm thay thế tông chủ, cũng rất là trọng đại.

- Thiên Khu tông đệ tử nghe lệnh, nay tông chủ đại nhân có chuyện quan trọng, tạm thời không thể thực hiện chức trách tông chủ. Nhưng tông môn không thể một ngày vô chủ, lúc này tạm do song kiếm môn Âu Dương tỉnh miễn thay mặt tông chủ, do đó tuyên cáo, có tông chủ lệnh bài làm chứng, phạm đệ tử, đều phải tuân theo.

Ầm ầm một tiếng, hơn ngàn người lập tức bàn tán, bắt đầu "Ong ong ông" nghị luận lên. Cho dù tông chủ lão nhân gia ông ta công việc bề bộn, muốn tìm người thay mặt tông chủ, rất có cũng có chư vị trưởng lão có thể phó thác, cũng không cần đến phiên một người bên ngoài. Thiên Khu tông đệ tử ý thức được đại sự trong tông đã xảy ra. Nhưng lúc này rần mất đầu, lại có Âu hộ pháp tại đó:

- Tông chủ đại nhân đã an bài như vậy, tất có đạo lý của người, có người thay thế, chỉ cần có thể làm cho Thiên Khu tông thịnh vượng là tốt rồi.

Đợi mọi người nghị luận yếu xuống, Lý Dật lại ra hiệu cho Âu Dương tỉnh miễn, Âu Dương tỉnh miễn hiểu ý, lại bắt đầu thao thao bất tuyệt diễn thuyết. Diễn thuyết của Âu Dương tỉnh miễn vì Thiên Khu tông chúng đệ vẽ ra một cái bánh ngọt, kể cả giảm miễn tiến cống song kiếm

môn, gia tăng đệ tử Thiên Khu tông tiến vào song kiếm môn tu luyện, dù sao khoác lác cũng không bị mang thai, Âu Dương tĩnh miển cùng Thiên Khu tông hiểu biết không ít, vô cùng minh bạch những thiên khu tông đệ tử nghĩ muốn cái gì, bởi vậy làm cho bọn họ thích nghe vô cùng.

Mắt thấy diễn thuyết sắp chấm dứt, Thiên Khu tông chúng đệ tử nghị luận cũng dần dần tiêu tán, Âu Dương tĩnh miển cũng tính toán chấm dứt diễn thuyết. Đột nhiên thấy một Thiên Khu tông đệ tử chạy vội đến, hướng đại trưởng lão bẩm báo nói:

- Chúng ta bắt được Thiên Cơ tông hai cái gian tế, cái gian tế thật là lợi hại, đả thương không ít đệ tử chúng ta.

- Còn nói nhảm cái gì, còn không mau dẫn tới.

Không đợi đại trưởng lão trả lời, Âu Dương tĩnh miển đã bắt đầu dùng mệnh lệnh của tông chủ.

Tên kia phụ trách bên ngoài dò xét không khỏi nhìn Âu Dương tĩnh miển, hồ nghi nói:

- Các hạ là ai?

- Không được vô lễ, đây là tân nhậm bốn tông tông chủ.

- Tân nhậm tông chủ?

Tên Thiên Khu tông đệ tử kia sắc mặt khó coi, kinh ngạc vô cùng.

- Còn không mau theo lời tông chủ, dẫn gian tế tới đây.

Đại trưởng lão không có chút hảo khí quát to một tiếng.

- Sử tông chủ, lão nhân gia ông ta...

Thiên Khu tông đệ tử khiếp sợ, căn bản không có kịp phản ứng, lời đại trưởng lão nói tựa hồ ngoảnh mặt làm ngơ.

- Sử tông chủ có chuyện quan trọng, không chủ trì được sự vụ, bởi vậy để cho bản sứ thay mặt tông chủ. Người, có vấn đề gì sao?

Âu Dương tĩnh miễn hồi đáp.

Đệ tử kia tuy một bụng hồ nghi, nhưng thấy đệ tử trong tông, thậm chí trưởng lão đều đối với Âu Dương tĩnh miễn không có nửa phần dị nghị, hẳn một cái đệ tử nho nhỏ cũng làm được gì, lập tức đáp ứng một tiếng, đi xuống.

Không bao lâu, chỉ thấy cửa chính có một đám Thiên Khu tông đệ tử chen chúc giải hai cường giả hướng sân rộng đi tới, vừa thấy hai cái gian tế, Lý Dật khóe miệng không khỏi hiện lên mỉm cười.

Lục chỉ đảo tiên cùng Thiên Cơ tông lục trưởng lão, cũng không biết như thế trở thành tù binh.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phương Án Hợp Tông.

Q.6 - Chương 497: Phương Án Hợp Tông.

Âu Dương tĩnh miễn đại biểu cho song kiếm môn tại thất tinh tông, đối với Thiên Khu, Thiên Cơ, thiên cơ, Thiên Tuyền bốn tông cũng có chút quen thuộc, bởi vậy vừa thấy lục trưởng lão bị bắt, không khỏi cười nói:

- Lục trưởng lão, người không an phận tại Thiên Cơ tông, chạy đến Thiên Khu tông làm gì?

Thiên Cơ tông lục trưởng lão nằm mơ cũng không nghĩ tới sứ giả song kiếm môn, lại là Thiên Khu tông tông chủ, chỉ là ôn hoà nhìn về phía Thiên Khu tông trưởng lão nói:

- Thiên Khu tông khi nào thì là tay sai của song kiếm môn vậy.

Bốn đại tông môn cùng với cùng song kiếm môn, quan hệ có chút vi diệu. Thiên Khu Thiên Cơ hai tông mặc dù là tử địch, nhưng dù sao sâu

xa là cùng một tông môn, nói đến cùng là trong một nhà. Mà song kiếm môn thì bất đồng, thứ nhất là ngoại tông, thứ hai thực lực hơn bốn tông, cho nên Thiên Khu Thiên Cơ hai tông dù có bao nhiêu thâm cừu đại hận, đối với vấn đề song kiếm môn, vẫn bảo trì trình độ ăn ý, cũng không nguyện cùng song kiếm môn quá nhiều quan hệ thân mật, thậm chí tại một ít ích lợi của bốn tông, còn liên thủ đối kháng.

Thấy Thiên Cơ tông lục trưởng lão vừa nói như vậy, Thiên Khu tông đại trưởng lão vẻ mặt có chút không nhin được, nhưng cũng chỉ có thể nói:

- Lục trưởng lão không được vô lễ, Âu Dương tôn sứ bây giờ là Thiên Khu tông tông chủ, thừa hành tông chủ có gì không ổn sao.

- Tạm thời nhận chức tông chủ? Ha ha ha, ha ha ha.

Thiên Cơ tông lục trưởng lão lập tức như là nghe được chuyện buồn cười nhất thế gian:

- Để một tên tay sai của song kiếm môn làm tông chủ, Thiên Khu tông xu nịnh như vậy đúng là bốn sự không tề. Nhưng các người dứt khoát đưa Thiên Khu tông chấp tay dâng cho song kiếm môn sao, toàn bộ sửa tông đối tộc sao.

- Lục trưởng lão không cần mỉa mai ta, đây là ý tứ của Sử tông chủ, chúng ta chỉ là thuận theo. Lục trưởng lão, người chạy đến trên địa bàn Thiên Khu tông, rốt cuộc ý muốn thế nào, dò thăm tin tức gì sao, lại còn có mấy đồng đảng, mau khai mau, có lẽ còn cho người chết tử tế.

- Đã rơi vào trong tay các người, muốn giết muốn lăng trì thì cứ làm, không nên nhiều lời như vậy.

- Vậy đem hai cái gian tế này ra chém.

Âu Dương tĩnh miễn quơ quơ, hắn cũng không biết lục chỉ đạo tiên cùng lục trưởng lão quan hệ, lên trước mặt Thiên Khu tông đệ tử biểu hiện một chút.

- Âu Dương tông chủ.

Lúc này gầy lùn trưởng lão vội hỏi:

- Lục trưởng lão thân phận bất phàm, chỉ sợ biết không ít việc, không bằng trước lưu lại người này.

Lúc này gầy lùn trưởng lão tự nhiên nhìn ra được Lý Dật mới là tâm phúc của Âu Dương tĩnh miễn, hẳn nhìn tên tiểu hoa dạng này cùng Lý Dật xuyên qua, không khỏi ít nhiều đắc tội nguời này, lúc này tìm được cơ hội gây ấn tượng cho đối phương, cho nên vội vàng hướng Âu Dương tĩnh miễn đề nghị như vậy.

Thấy tên gầy lùn trưởng lão nói một câu "Âu Dương tông chủ", làm cho Thiên Cơ tông lục trưởng lão mới biết Âu Dương tĩnh miễn nhận chức tông chủ không phải nói giỡn, mà là sự thật... Tuy việc này nghe có chút không giống thật.

- Thẩm tra cái rắm, trước chém răn đe rồi nói sau.

Âu Dương tĩnh miễn cũng biểu hiện sốt ruột, đang định mượn cơ này dựng nên quyền uy, đâu thềm coi đề nghị của gầy lùn trưởng lão vào đâu.

- Âu Dương huynh, ta lại cảm thấy đại trưởng lão nói có lý, nếu người không có hứng thú, để ta làm thẩm vấn.

Nhận thấy Âu Dương tĩnh miễn bây giờ là thay mặt tông chủ, Lý Dật tính là cái gì, là một đệ tử cũng đều không tính, dựa vào cái gì mà thẩm vấn gian tế. Nhưng lúc này cũng không có người nào dám đứng ra nói gì, cũng không nghĩ được Lý Dật nói có cái gì không đúng. Hơn nữa Lý Dật cùng lục chỉ đạo tiên quan hệ, những Thiên Khu tông đệ tử cũng không phải không biết, cái gọi là "Thẩm vấn", dùng đầu ngón chân cũng tưởng tượng được ra.

Lý Dật lên tiếng, Âu Dương tĩnh miển cũng không biểu hiện gì, chỉ đành phải nói:

- Làm phiền Lý Dật lão đệ vất vả rồi.

- Các người đi theo ta.

Lý Dật hướng lục chỉ đảo tiên cùng lục trưởng lão phất phất tay, đem hai người tới phía trước sân rộng của một tòa trong đại điện, không có Thiên Khu tông đệ tử, lúc này mới nhìn Lục trưởng lão thi lễ nói:

- Trưởng lão, ngài chịu ủy khuất rồi.

Lục trưởng lão có thể không cảm giác được ủy khuất, hắn chỉ là kinh ngạc, đến lúc này còn như đang nằm mơ. Lúc trước rơi vào trong tay Thiên Khu tông, bằng thân phận của hắn, cho dù không chết cũng bị lột lớp da, lục trưởng lão đều đã sớm làm tốt tâm lý chuẩn bị. Nhưng chuyện tình đến mức quỷ dị như thế, hắn nhất thời còn phản ứng không kịp, còn đâu thấy cái gì ủy khuất.

Lục chỉ đảo tiên nhịn không được hỏi:

- Thối tiểu tử, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Sư muội các nàng thế nào?

- Lão bà người cùng lão bà của ta đều rất tốt.

Lý Dật thoải mái cười:

- Người cũng đừng trông nom nhiều như vậy, tóm lại, hiện tại Thiên Khu tông do Âu Dương tĩnh miển làm tông chủ, Âu Dương tĩnh miển nghe lời ta. Các người tới rồi, lục trưởng lão, phiền toái người lại Thiên Cơ tông thông báo tình huống nơi này, để cho Thiên Cơ tông nhanh chóng tổ chức tinh anh đệ tử, chuẩn bị tiếp thu địa bàn Thiên Khu tông. Về phần đảo tiên, người mang sư muội các nàng mau chóng trở lại Thiên Cơ tông đi. Thiên Khu tông lúc này dù sao không quá ổn định, ai biết đằng sau còn có biến cố gì.

- Thế người thì sao, tiểu tử, người không phải tính toán ở lại Thiên Khu tông làm tông chủ chứ.

- Đã có cơ hội này, tại sao lại không chứ?

Lý Dật đương nhiên chưa quên mục đích bọn họ đến thần chi lĩnh vực, nhưng tìm kiếm thần y cần phải thời gian cùng tinh lực, nếu như có thể khống chế một cái tông tộc, đó là tốt nhất, cho dù không có thể khống chế, vớ vớ cái mộng rồi đi, dù sao cũng không tổn thất cái gì.

- Bất quá các người tạm thời vẫn không thể đi.

Lý Dật trầm tư nói:

- Thiên Khu tông nhân tâm chưa ổn, hiện tại tha các người đi mà nói, Âu Dương tĩnh miễn không được tốt lắm. Ta sẽ nghĩ biện pháp đưa các người rời đi, tạm thời ủy khuất lục trưởng lão ở lại một ngày.

- Thế thì không có gì. Lý Dật, các người thật sự khống chế được Thiên Khu tông?

Lục trưởng lão đến bây giờ còn có chút không dám tin, Thiên Cơ tông cùng Thiên Khu tông đấu hơn một ngàn năm, tử thương vô số cường giả, mặc dù chiếm qua tiện nghi, thực sự nếm không ít thiệt thòi, Lý Dật bất quá là Đấu Thánh cường giả, dựa vào cái gì tại trong vòng vài ngày chế được Thiên Cơ tông hơn một ngàn lịch sử. Cái này, cũng thật là không có thiên lý rồi.

- Lục trưởng lão, ngài bây giờ có thể đứng trước mặt ta, cũng đủ để nói rõ bất luận cái gì, đúng hay không? Bất quá, đây cũng chỉ là tạm thời, có thể chính thức hoàn toàn khống chế Thiên Khu tông hay không, còn cần Thiên Cơ tông phái ra tinh anh đến hiệp trợ.

Lý Dật hiện tại chẳng qua là một người đệ tử bình thường Thiên Cơ tông, thực lực tuy không tính thấp, nhưng tuyệt không phải nhất lưu, người này từ nay về sau tại trong tông, thậm chí là ở cả thần chi lĩnh vực,

chỉ sợ tiền đồ bất khả hạn lượng rồi. Suy nghĩ như vậy, lục trưởng lão đối với Lý Dật thái độ cũng thay đổi hoàn toàn.

- Hảo, ta nhất định sẽ đem tình huống nơi này bẩm báo Ngải tông chủ, để cho tông chủ mau chóng chế định ra sách lược kỹ càng. Lý Dật, chuyện này nếu hoàn thành, chỉ sợ người cũng một bước lên trời, danh vị coi như còn trên ta cũng là chuyện đương nhiên.

- Không dám kể công.

Lý Dật khiêm tốn nói:

- Đây là việc đệ tử đương nhiên phải làm.

Trong lúc này thương nghị thỏa đáng, Lý Dật đi ra khỏi đại điện, trên quảng trường Thiên Khu tông chúng đệ tử cũng chậm rãi tán đi, những hộ pháp trưởng lão thì vẫn y nguyên ở lại bên người Âu Dương tĩnh miển, bởi vì không có được Lý Dật an bài hành động bước tiếp theo, Âu Dương tĩnh miển cũng chỉ tiếp tục ở đó đàm luận tà môn ngoại đạo.

- Các vị trưởng lão, hộ pháp, Âu Dương tông chủ mới bắt đầu, chắc hẳn nói ra suy nghĩ của mình, không bằng, trước hết mở trưởng lão hội. Âu hộ pháp, người trước mang chư vị hộ pháp phân biệt đi các nơi Thiên Khu tông lãnh địa trước, Âu Dương sứ giả đại diện tông chủ cần thông tri các nơi.

Những hộ pháp kia giao cho Âu hộ pháp, Lý Dật vẫn yên tâm hơn. Hiện tại phiên toái những trưởng lão này, cũng không thể thời khắc trông coi được, nhưng chỉ cần được mình khống chế, trời biết bọn họ náo thành chuyện gì.

- Đúng đúng đúng, Lý Dật lão đệ huynh đệ của ta, lời hăn nói chính là ý của ta, Âu hộ pháp, chuyện này quan hệ trọng đại, người cần phải hảo hảo đi làm, làm tốt bốn tông tất có tương thưởng. Các vị trưởng lão, hiện tại xin mời theo ta đi đến phòng nghị sự.

Thiên Khu tông còn lại năm vị trưởng lão, đại trưởng lão không có chủ kiến gì, gầy lùn trưởng lão mặc dù có chút lòng dạ, nhưng trời sinh tính nhu nhược, còn ba cái trưởng lão kia không có chim đầu đàn là tứ trưởng lão, cũng không dám phản bác.

Cùng tông chủ tiến vào phòng nghị sự, Lý Dật cũng không chút khách khí thay thế tông chủ lên tiếng nói:

- Vừa rồi ta cùng với Thiên Cơ tông lục trưởng lão trao đổi một chút, không đối gạt chư vị, Thiên Cơ tông lục trưởng lão lần này tới Thiên Khu tông, lại không cái mưu đồ gì, chỉ là đến liên lạc Thiên Khu tông, thương lượng một đại sự. Thiên Khu, Thiên Cơ hai tông tranh đấu ngàn năm, tổn thương vô số cường giả, hiện tại Thiên Cơ tông nguyện ý biến chiến tranh thành tơ lụa, hai tông kết minh, không biết các vị trưởng lão có lời gì muốn nói.

Những trưởng lão Thiên Khu tông, tuy nhu nhược chút ít, nhưng cũng không đàn. Lý Dật nói rõ ràng là lời nói dối, nhưng quyền nói chuyện vĩnh viễn nằm ở trong tay cường giả, đạo lý này bọn họ cũng minh bạch.

- Đại sự liên tông, không phải mấy người trưởng lão chúng ta có thể quyết định, dựa theo tông lệ, đại sự như vậy, cần triệu tập tất cả tông môn đệ tử biểu quyết thông qua, cái này...

Phiền toái như vậy Lý Dật cũng chẳng muốn phiền, không khách khí ngắt lời nói:

- Đại trưởng lão, Thiên Cơ Thiên Khu nguyên là một tông, cái này người không phải không biết sao, cái này cũng không phải liên tông, cần gì triệu tập tất cả tông môn đệ tử. Nếu như các vị trưởng lão không có lời dị nghị, ta đây liền thỉnh Thiên Cơ tông lục trưởng lão trở về Thiên Cơ tông gặp Ngải tông chủ, ba ngày sau hai tông hội minh.

Mang trong tay tông môn hưng vong, đại trưởng lão lại không có chủ kiến, cũng vô pháp kiềm chế, thanh âm đề cao vài phần, nói:

- Lý Dật các hạ, ba ngày thời gian không khỏi cũng quá ngắn đi, ít nhất song phương cần phác thảo một cái phương án hợp tông chứ.
- Phương án hợp tông ta đã có.

Lý Dật không chút nghĩ ngợi hồi đáp:

- Hai tông kết hợp thành một tông, dùng chỗ Thiên Khu sơn làm trụ sở tông môn, cũng không cần khôi phục thất tinh tông. Hai tông trưởng lão, vẫn là trưởng lão, hộ pháp vẫn là hộ pháp, về phần tông chủ, tạm do hai tông chủ vẫn cùng đảm đương, đợi thời cơ chín muồi lại cử hành tông tộc đại hội công khai tuyển cử. Cái phương án này tại song phương đều không ai bị thua thiệt.

Nghe như công bình, nhưng vấn đề là năm vị trưởng lão trong lòng hiểu rõ, Sử tông chủ cùng năm trưởng lão ở trong cấm địa nghiên cứu bí ẩn, cùng với tứ trưởng lão vừa rồi đi vào, chỉ sợ không có cơ hội xuất hiện tại thất tinh tông trưởng lão hội nữa. Cho nên, một khi hợp tông, Thiên Cơ tông sẽ chiếm cứ chín vị thủ tịch trưởng lão, mà Thiên Khu tông chỉ vẹn vẹn có năm, càng không cần phải nói tông chủ của mình còn là một ngoại tông thay thế. Cái gọi là hợp tông, năm vị trưởng lão đều trong lòng hiểu rõ.

- Công bình cực kỳ.

Âu Dương tĩnh miển lại vỗ tay nói:

- Tốt lắm tốt lắm, cứ định như vậy. Chư vị trưởng lão, các người sẽ không phản đối phương án công bình hợp tông như thế, chỉ sợ Thiên Cơ tông chỗ đó không thông qua, đưa ra điều khoản khó dễ thôi.

Năm vị trưởng lão đương nhiên sẽ không phản đối, hiện tại bọn họ đã bắt đầu ý thức được, kẻ thức thời mới là tuần kiệt, Thiên Khu tông đại thế đã mất, coi như là vong tông diệt tộc đều có thể xảy ra, có thể tranh thủ hợp tông, ít nhất là trên danh nghĩa không có bị Thiên Cơ tông chiếm đoạt,

bọn họ cuối cùng còn có thể có điểm thể diện đối mặt với đệ tử trong tông.

- Vậy dựa vào ý của tông chủ đại nhân quyết định.

Cuối cùng, đại trưởng lão đại biểu năm vị trưởng lão bất đắc dĩ bày tỏ thái độ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Âm Mưu Của Song Kiếm Môn

Q.6 - Chương 498: Âm Mưu Của Song Kiếm Môn

Tin tức hai tông Thiên Khu Thiên Cơ hợp tông truyền ra, cả thần chi lĩnh vực Nam bộ đều chấn động. Người nào không biết hai tông thủy hỏa bất dung sao, nhưng chấn động lớn nhất, tự nhiên là Thiên cơ, Thiên Tuyền hai tông, đối với Thiên Khu, Thiên Cơ hai tông thực lực thấp hơn một cấp bậc, tin tức hợp tông truyền đến, hai tông không khỏi cũng động tâm, trải qua trưởng lão hội thương nghị, đều phái ra sứ giả thỉnh cầu nhập tông.

Nhập tông có thể, nhưng Lý Dật cũng không cho bọn họ điều kiện quá tốt, hai tông tông chủ cũng chỉ có làm phó tông chủ, hơn nữa chỉ có thể có hai trưởng lão tiến vào thất tinh tông trưởng lão hội. Thiên cơ Thiên Tuyền hai tông nguyên vốn là phụ thuộc hai tông Thiên Khu Thiên Cơ, điều kiện này cũng chỉ có thể tiếp nhận.

Ngoại trừ hai tông nhập tông chấn động, đối với thất tinh tông một lần nữa quan tâm nhất, tự nhiên là song kiếm tông địa vị bá chủ phía nam. Song kiếm môn có chỗ nút thắt, bốn tông hợp nhất thành lập thất tinh tông là bọn họ không nguyện ý thấy, nhưng hiện tại người có thể trở thành tông chủ thất tinh tông, lại là bốn tông đệ tử... Một đệ tử chuyên phụ trách chân chạy là Âu Dương tĩnh miển, nếu như có gì xảy ra mà nói, song kiếm môn cũng có thể tiếp nhận. Vấn đề là, bọn họ cũng rất nhanh rõ ràng, Âu Dương tĩnh miển chẳng qua là một con cờ, chính thức có thể

thao túng cục diện, lại là một tên không biết từ đâu xuất hiện gọi là Lý Dật tiểu tử.

Song kiếm môn cơ hồ vận dụng tất cả tài nguyên đi nghiên cứu Lý Dật, nhưng cũng thất vọng chính là, bọn họ phát hiện đối người như vậy hoàn toàn không biết gì cả.

Sau khi nhận được tin tức, song kiếm môn phái ra một vị phó môn chủ đi tới Thiên Khu sơn.

Vị phó môn chủ này tuổi chừng năm mươi tuổi, tướng mạo cực kỳ âm trầm, ánh mắt sắc bén mà lãnh khốc, nhìn ta có vẻ trên tay dính qua vô số máu người. Đối với nhân vật như vậy, Lý Dật cũng không quá sợ hãi, bởi vì bàn về dính máu, hắn không kém hơn bất luận kẻ nào.

Mà Âu Dương tĩnh miển tại trước mặt phó môn chủ, cũng không khỏi chột dạ, nếu không có tại Thiên Khu tông như vậy, với hắn thân phận tại trong tông, bình thường muốn gặp được vị phó môn chủ này, cũng không phải dễ dàng.

- Đệ tử gặp qua phó môn chủ đại nhân.

Cung kính thi lễ, Âu Dương tĩnh miển nín hơi đứng ở một bên, không dám thở mạnh.

- Ngô. Tĩnh miển, chỉ nói vậy thôi, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

- Hồi bẩm phó môn chủ, đệ tử chưa được môn chủ đồng ý, tự tiện đảm nhiệm Thiên Khu tông tông chủ, còn xin thứ tội.

- Chuyện này, người làm rất khá, môn chủ đại nhân chỉ muốn biết chân tướng.

- Chuyện này chỉ do ngẫu nhiên, đệ tử vốn là ngày đó đến Thiên Khu tông truyền đạt ý chỉ tiến cống.

Âu Dương tỉnh miễn cũng không dám giấu diếm, hắn nói làm thế nào gặp được Lý Dật, làm thế nào tiến vào cấm địa, cùng với làn thế nào lợi dụng phù giới tru sát Thiên Khu tông Sử tông chủ cùng năm gã trưởng lão từ đầu chí cuối nói ra, duy nhất giấu diếm chính là mình đối với Thiên Khu tông cấm địa sinh ra hứng thú.

An phó môn chủ nghe Âu Dương tỉnh miễn kể rõ, mục quang bắt đầu không ngừng dò xét Lý Dật, tại trên địa bàn của mình rõ ràng xuất hiện một tên trong vòng vài ngày chiếm đoạt một cái tông môn, hơn nữa lai lịch của người này song kiếm môn hoàn toàn không biết gì cả, đối với song kiếm mà nói tuyệt đối là chuyện tình đáng giá.

- Lý Dật các hạ, người thật sự chỉ là một người đệ tử bình thường của Thiên Cơ tông sao?

Lý Dật cũng biết, chính mình lần này huyền não có điểm lớn, sợ dĩ khiến cho sự việc lớn như vậy, một là cơ duyên xảo hợp, hai là vận khí không tệ, ba là bất đắc dĩ. Hiện tại càng hăm sâu vào tông môn phân tranh, nếu muốn không bị song kiếm môn quái vật khổng lồ nghiền thành bụi phấn, tốt nhất là an phận một chút.

- Phó môn chủ đại nhân, mời dự họp thất tinh tông đại hội, ta nghĩ ta cũng tìm được một cái chức vị trưởng lão.

- Trưởng lão?

An phó môn chủ ý vị thâm trường nhìn Lý Dật:

- Một cái chức vụ trưởng lão, chỉ sợ không tại trong mắt Lý Dật các hạ.

- An phó môn chủ nói làm tại hạ sợ hãi.

- Lý Dật các hạ không cần quá khiêm tốn, cùng với ở lại thất tinh tông đảm nhiệm trưởng lão, chẳng phải theo ta đi gặp song kiếm môn môn chủ, môn chủ đại nhân đối với người rất có hứng thú, cố ý dận dò ta,

muốn dẫn người trở lại song kiếm môn một chuyến. Lý Dật các hạ, người sẽ không cự tuyệt môn chủ đại nhân mời chứ.

Lý Dật rõ ràng, nếu an phó môn chủ nói như vậy, hiển nhiên hẳn đã không có mình cự tuyệt. Trên mặt hiện ra một vẻ bị làm khó, vẫn là khiêm tốn nói:

- Song kiếm môn môn chủ, là nhân vật bậc nào, làm sao hạ mình gặp ta một cái Thiên Cơ tông đệ tử nho nhỏ. Cung kính không bằng tuân mệnh, Lý Dật tuân mệnh đi gặp môn chủ.

- Tốt lắm, Tĩnh miển, người ở tại Thiên Khu sơn chủ trì thất tinh tông tông tộc đại hội, Lý Dật các hạ xin mời theo ta đi song kiếm môn.

- Hiện tại?

- Đúng, việc này không nên chậm trễ, hai ngày sau môn chủ cần phải đi tham gia lục tông hội, chỉ sợ mười ngày nữa tháng không có cơ hội gặp người.

Song kiếm môn rắc tâm khó dò, như vậy đi song kiếm môn, hiển nhiên là một việc cực kỳ mạo hiểm, cũng việc Lý Dật không muốn. Nhưng ngữ khí của an phó môn chủ, hoàn toàn là chân thật đáng tin.

- Tại hạ cũng không thể được mang vài người bằng hữu?

Nhiều người là thêm một phần lực.

- Tự nhiên muốn làm gì cũng được.

Từ lúc an phó môn chủ nhìn thấy bằng hữu của Lý Dật đến giờ, hẳn không khỏi âm thầm lắp bắp kinh hãi, điều làm hẳn giật mình, đương nhiên không phải là lục chỉ đảo tiên, cũng không phải là Tiểu Tuyết, mà là đầu hình thể cao lớn, thần thái kiêu căng long sủng Tạt Tạt kia. Càng làm An phó môn chủ ngạc nhiên bất định chính là long tộc được thần chi lĩnh vực coi là thần minh, bây giờ lại là long sủng của Lý Dật.

Lý Na các nàng giao cho Âu Dương tĩnh miễn cùng Ngải tông chủ, Lý Dật cũng rất yên tâm. Ngược lại bọn hăn đi song kiếm môn, họa phúc cũng không biết.

Song kiếm môn tại phía bắc Thiên Khu tông, hai tông môn cách xa nhau hơn bốn trăm dặm, không tính quá xa cũng không tính quá gần, nếu cường giả cấp tốc bay đi, thật ra cũng không đến một ngày thời gian. Chỉ có điều An phó môn chủ tuy thúc dục Lý Dật, nhưng hăn cũng không vội vàng, mỗi khi đi một đoạn lại đáp xuống dưới, hoặc uống rượu ăn thịt hoặc nghỉ ngơi một hai giờ, nhìn ra được là hăn biết rõ hưởng thụ.

Như thế đi rêu rao khắp nơi, Lý Dật long sủng không khỏi dẫn tới không ít người vây xem, điều này làm cho Tạt Tạt khó chịu.

Đến khi sắc trời đen, mắt thấy phía trước có một cái chợ to lớn, an phó môn chủ nói:

- Đêm nay sẽ nghỉ ngơi ở nơi này.

Liên xuống dưới, sau đó quen thuộc tiến vào một khách điểm khá lớn. Điểm tiểu nhị cùng chương quầy đều biết vị khách nhân này, liên tục không ngừng nghênh đón đến khách phòng thượng đẳng.

Bởi vì Tạt Tạt hình thể quá lớn, hăn không cách nào tiến vào khách phòng, Tiểu Tuyết liền xung phong nhận ở lại cùng hăn trong một gian kho hàng. Long Tộc đến, đưa tới khách sạn một hồi bạo động không nhỏ, chẳng những là khách nhân ở trọ, mà làm đám thị dân, cũng cả gan chạy tới vây xem.

Thẳng đến lúc Lý Dật cùng khách điểm can thiệp, những người vây xem kia mới dần dần tản đi.

Vào đêm, đang tại trong phòng khoanh chân tu luyện, Lý Dật chợt nghe trong khách sạn có cái gì động tĩnh, không yên lòng về long sủng Tạt Tạt, lập tức hăn đi ra khỏi khách phòng, tính toán đến dưới lầu xem xét.

Mới ra khỏi cửa phòng, đã thấy an phó môn chủ đối diện đã ra ngoài cửa phòng, đang cùng với hai người đứng ở trước cửa.

An phó môn chủ tự thị thực lực kinh người, lại là song kiếm môn phó môn chủ, tại thần chi lĩnh vực địa vị cao cả, bởi vậy cũng không có mang theo tùy tùng thị vệ. Còn hai tên cường giả đứng ở cửa, là từ đâu xuất hiện? Mà còn như lâm đại địch, chẳng lẽ An phó môn chủ đang cùng những người này bàn chuyện trọng yếu sao?

Trong nội tâm âm thầm suy nghĩ, Lý Dật trên mặt lại bất động thanh sắc, đuổi lưng một cái, tiếp tục đi xuống lầu.

Tạp Tạp cùng Tiểu Tuyết đang ý ôi tiến nhập giấc ngủ, Tạp Tạp hiện tại cũng đã tiếp nhận sự thật "Thất thân" rồi, đối đãi Tiểu Tuyết thái độ cũng có chuyển biến, nghiêm nhiên là một đôi vợ chồng. Gặp một con rồng một xà không có gì ngoài ý muốn, Lý Dật nghĩ nghĩ, thu liễm khí tức cường giả, vận dụng ẩn thân đấu kỹ, sau đó hướng phòng An phó tông chủ chậm rãi phiêu động đến.

Lý Dật di động được cực kỳ chú ý, tuy cực lực thu liễm khí tức của mình, đồng thời vận dụng ẩn thân đấu kỹ, nhưng đối mặt với an phó tông chủ cường giả như vậy, hắc hắc là không thể không tiểu tâm cẩn thận.

Cách khách phòng này còn có bảy tám thước, Lý Dật đã có thể nghe rõ tiếng nói chuyện trong phòng, vì vậy không hề di động, mà là nín hơi ngưng thần nghe nói.

- Bốn tông hợp nhất, điểm lực lượng ấy chỉ sợ không đủ, Thi trường lão, người thỉnh cầu môn chủ lại phái thêm nhân thủ cho thỏa đáng.

- An phó môn chủ, đây là ý tứ của môn chủ, hơn nữa hiện tại phái nhân thủ mà nói, thời gian cũng không còn kịp rồi. Tông tộc đại hội chỉ còn lại có hai ngày thời gian.

- Vấn đề thời gian, dưới tình huống bất đắc dĩ có thể cho Âu Dương tĩnh miển tiểu tử kia nghĩ cách trì hoãn một hai ngày.

Người được An phó môn chủ gọi là Thi trường cũng không có kiên nhẫn, không khách khí nói:

- Tuy bốn tông hợp nhất, nhưng bất quá là một đám đám ô hợp, huống hồ bọn họ thân mình còn có hiềm nghi, nội chiến còn chưa kịp, sao lại có thể ngờ tới chúng ta ra tay.

- Lời tuy nói như vậy, phạm hành sự cẩn thận cho thỏa đáng, Thi trường lão, nếu không người tạm thời đình chỉ hành động, cùng ta đi gặp môn chủ đại nhân bẩm báo để môn chủ định đoạt, người xem có được không?

Lúc này, một thanh âm khác vang lên:

- An phó tông chủ, thi trường lão, các người nói đều có đạo lý, bất quá, tận dụng thời cơ thời tốt hơn, Âu Dương tiểu tử kia không thành được châu báu, hẳn chỉ sợ không chế không được cục diện. Theo ý ta, kế hoạch hành động không thể thay đổi, nhưng nhân thủ cũng xác thực cần tăng mạnh, ta sẽ đi liên lạc, đến lúc thất tinh tông tông tộc đại hội, chắc có thể gom góp hơn một trăm người đến.

- Liễu hộ pháp, người gọi hơn trăm người, đây mới thực sự là một đám ô hợp, ngoại trừ song kiếm tông đệ tử, những tông môn đệ tử khác đều không đáng tin cậy.

Xem ra, an phó tông chủ kiên định quyết giữ ý định của mình.

Nói chuyện nhất thời lâm vào cục diện bế tắc, nửa ngày không có động tĩnh. Ba người này phân theo cấp bậc mà nói, An phó tông chủ chức vị cao nhất, hẳn kiên quyết như thế, thi trường lão cùng liễu hộ pháp tự nhiên cũng không dám nói thêm cái gì. Nhưng cảm giác được, bọn họ tuy ngoài miệng không nói, nhưng trong nội tâm lại không chịu phục.

Trong phòng khách một mảnh trầm mặc, bên ngoài phòng Lý Dật vẫn không khỏi mờ hôi ẩm ướt.

Xem ra, song kiếm môn quả nhiên không phải đơn giản như vậy, bọn họ tựa hồ có hành động đối phó với thất tinh tông, hơn nữa nghe cái hành động này tựa hồ muốn dùng không ít nhân thủ.

Mẹ nó, chính mình liều mạng tánh mạng mới thống nhất được thất tinh tông, song kiếm môn lập tức chặn ngang một cước, đây cũng quá coi thường rồi. Lý Dật đầu óc cấp tốc suy tính đối sách, hiển nhiên song kiếm môn lo lắng bốn tông liên minh, sẽ ảnh hưởng đến địa vị bá chủ của mình. Dù sao thất tinh tông đã từng đứng trong sáu đại tông môn thần chi lĩnh vực, song kiếm môn cũng không muốn lịch sử tái diễn, cho nên muốn ngăn cản thất tinh tông quật khởi.

- Nếu không, ta trước tiên không đem giam Lý Dật ở song kiếm môn nữa, cùng các người cùng tham gia hành động lần này.

Thật lâu sau, an phó tông chủ mới hạ quyết tâm nói.

- Dứt khoát phải đem tiểu tử kia xử lý, dù sao môn chủ cũng có ý tứ này.

- Không được, xử lý hãn cũng không tới phiên chúng ta, môn chủ nói thời cơ còn chưa thành thực, người này còn có giá trị lợi dụng, ít nhất phải đợi cho chuyện tình thất tinh tông giải quyết xong. Ý của ta là cùng môn chủ giống nhau, người này chưa trừ diệt, tương lai rất có thể là đại địch của song kiếm môn, chỉ cần đem hãn tới song kiếm môn, sẽ không sợ hãn chạy thoát khỏi lòng bàn tay của chúng ta.

Nghe đến đó, lưng Lý Dật mồ hôi cũng bắt đầu xuất hiện.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Năm Đánh Một

Q.6 - Chương 499: Năm Đánh Một

Song kiếm môn, Lão Tử còn không có chọc các người, mà các người đã bắt đầu tính toán rồi, Lão Tử chẳng qua là đến thần chi lĩnh vực trị bệnh cứu người, đâu có hứng thú cùng là địch của song kiếm môn các người.

Lý Dật vừa hận vừa giận, hẳn thật sự không muốn trêu chọc song kiếm môn quái vật khổng lồ như vậy, nhưng nếu song kiếm môn trêu chọc trước, hẳn cũng không sợ.

Kỳ thật nếu như là song kiếm môn, lo lắng cũng không phải là không có đạo lý, trong vòng vài ngày có thể thu phục một cái tông môn, loại năng lực này mặc dù bất kỳ ai đều cảm thấy bất an. Đối với song kiếm môn địa vị bá chủ mà nói, bọn họ cần làm, chính là phòng ngừa lãnh địa mà mình khổng chế có tông môn xuất hiện con người nguy hiểm như vậy.

Nghe đến đó, Lý Dật cảm thấy cũng không cần nghe tiếp nữa.

Lúc này hẳn chậm rãi rời khỏi, trở lại trong sân, sau đó làm như không có việc gì tiếp tục về trong phòng khách.

- Tiểu tử, người đi nhà xí mà lâu như vậy?

Lục chỉ đảo tiên giễu giễu nói:

- Không phải là tìm thân mật chứ.

- Tìm muội người đấy.

Lý Dật hạ giọng, đem chuyện mình nghe trộm về song kiếm môn nói cho Lục chỉ đảo tiên nghe, tin tức này làm lục chỉ đảo tiên cũng thu hồi vẻ mặt trêu tức, trở nên khẩn trương.

- Tự dừng muốn ra tay với chúng ta, xem ra, chúng ta cũng cần phải có đối sách. Song kiếm môn tuyệt đối không thể đi.

- Nói nhảm, chúng ta chẳng lẽ còn muốn đâm đầu chịu chết sao. Đảo tiên, người có cái đối sách gì sao?

- Còn có đối sách gì nữa, chúng ta trở lại Thiên Khu tông đi, chuẩn bị cùng song kiếm tông đánh một trận là được.

Lý Dật trên mặt hiện ra vẻ ác lạnh, sát ý lộ ra nói:

- Cứ như vậy đi, chẳng phải là tiện nghi cho song kiếm môn.

- Người muốn làm gì, tiểu tử?

- Xử lý họ An.

Lý Dật sinh ra sát ý, không chỉ xuất phát từ tâm lý trả thù, cũng là thực sự cần thiết, cứ như vậy lần trốn đi, không đến hừng đông cũng sẽ bị phát giác, có thể đi thoát được hay không còn là vấn đề. Mà nếu như thần không biết quỷ không hay xử lý bọn chúng, có thể nhiều hơn đường sống.

Lục chỉ đảo tiên trên mặt một hồi run rẩy, biến sắc nói:

- Họ An thực lực không thấp, chỉ sợ đã là Đấu Thần cảnh giới, bằng thực lực người và ta, chỉ sợ làm không được.

- Làm được hay không cũng phải làm, cũng muốn một lần cho khỏe.

Có được kinh nghiệm thành công tru sát Sử tông chủ Đấu Thần cường giả, hiện tại Lý Dật, khẩu vị cùng đảm lượng lại tăng lên. Hơn nữa, so với tru sát Sử tông chủ càng có lợi điều hơn, bây giờ là bọn họ nắm giữ quyền chủ động.

Ước chừng qua nửa giờ, An phó môn chủ trong phòng khách cùng liễu hộ pháp mới cáo từ rời đi, cảm nhận được khí tức đã đi xa, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên liền đến khách phòng an phó môn chủ, gõ cửa.

An phó môn chủ cũng thật không ngờ là tử thần viếng thăm, có chút không kiên nhẫn hỏi:

- Là ai?

- Lý Dật cầu kiến phó môn chủ đại nhân.

- Đã trễ như vậy, có chuyện gì?

- Tại hạ có chuyện quan trọng thương lượng.

Do dự một chút, an phó môn chủ mới nói:

- Vào đi.

Trên thực tế đối với An phó môn chủ đấu thần cường giả mà nói, một cái cửa bình thường, cũng không có ý nghĩa gì. Lý Dật lúc này đẩy cửa ra, chỉ thấy An phó môn chủ đang khoanh chân ngồi, quanh thân lượn lơ một vòng đấu khí nhàn nhạt. Hiển nhiên là đang định tu luyện, lại bị Lý Dật quấy rầy, khó trách trong giọng nói của An phó môn chủ có chút không kiên nhẫn.

- Lý Dật các hạ, khuya khoắt mà chưa nghỉ ngơi, có chuyện gì?

Đi vào trong phòng, Lý Dật cung kính thi lễ, nói:

- Phó môn chủ đại nhân, tại hạ có một chuyện không rõ, kính xin phó tông chủ đại nhân vui lòng cho biết.

- Ừ?

An phó môn chủ lại ngăn người ra, hỏi:

- Chuyện gì?

- Tại hạ mới được một thanh siêu phẩm thần binh, muốn mời phó môn chủ đại nhân đánh giá một chút.

Trên cổ tay một hồi ba động, Phá Thiên kiếm thành linh xuất hiện, kiếm khí phát ra làm An phó môn chủ tâm thần rung động, nhưng lúc này, An phó môn chủ còn chưa ý thức được Lý Dật tính toán làm gì.

Đấu khí bỗng nhiên tăng lên, khí tức bành trướng làm cả trong phòng lập tức tràn đầy áp lực, Lúc này Lý Dật rút đấu khí cực hạn vào Phá Thiên kiếm, sát ý sôi trào bắn thẳng đến An phó môn chủ. Cái tình huống này, hiển nhiên đã sớm bàn tính rồi. Cùng lúc đó, lục chỉ đảo tiên sớm có

chuẩn bị chỉ quyết về động, một vòng không gian ba động mang theo khí tức mạnh mẽ cuốn tới.

Đối phó đấu thần cường giả, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên cũng không dám chủ quan, vừa ra tay tuy vội vàng, nhưng đều là dùng toàn lực, Phá Thiên kiếm chính diện đột kích, đảo tiên sử dụng không gian giam cầm nhất chặt mục tiêu, hai người phối hợp với nhau cũng rất là nhịp nhàng.

An phó môn chủ dù sao kinh nghiệm thực chiến cũng cực kỳ phong phú, Phá Thiên kiếm sát ý vừa lộ ra, cả thân hình của hắn chợt lui lại, trực tiếp đụng nát vách tường sau lưng, giống như một khóa đạn pháo bắn ra khỏi khách điểm. Đồng thời tay quyết về động, đạo đạo đấu khí cuồn cuộn mãnh liệt tuôn ra.

Oanh.

Chỉ một chiêu lần này, khách điểm đã bị oanh kích ra một lỗ thủng cự đại, ba đạo thân hình rất nhanh bắn ra, huyền phù ở giữa không trung.

- Tiểu tử, người dám ám toán ta, người nhất định phải chết.

An phó tông chủ lúc này công phần cực kỳ, vẻ mặt đều có chút vặn vẹo. Một vòi máu tươi từ dưới xương sườn hắn chậm rãi tràn ra, tuy không nguy hiểm đến tánh mạng, nhưng đau nhức làm cho hắn vô cùng thống khổ cũng ảnh hưởng đến thực lực.

- Là người ám toán ta trước.

Lý Dật híp mắt đánh giá An phó môn chủ, đánh lén cũng không quá thành công, nhưng cũng không phải là không có thu hoạch.

- Người cũng nghe được rồi?

- An phó môn chủ, ta cho người một lời khuyên, mưu đồ giết người nhất định phải làm cho bí ẩn. Nhưng đáng tiếc, cái lời khuyên này, đối với người mà nói đã không có quá nhiều ý nghĩa, bởi vì người không còn có cơ hội sửa lại.

Lý Dật không vội, tuyệt không vội, thời gian nói nhảm càng dài, đối phương máu huyết sẽ chảy càng nhiều, phần thắng bọn họ thì càng lớn. Đánh lén làm cho An phó tông chủ ăn thiệt thòi không nhỏ, nhưng xa không có đạt tới mức làm thực lực đối phương tổn hao quá nhiều. Cái này tiếp theo sẽ có một hồi ác chiến.

- Chỉ bằng các người sao? Hai cái Đấu Thánh nho nhỏ, còn dám khiêu khích Đấu Thần, người nghĩ đánh lén khiến cho ta mất đi sức chiến đấu sao. Các người lên sớm một chút xuống Địa ngục đi, ta sẽ thanh toán cho các người.

An phó môn chủ không nghĩ lãng phí thời gian, quanh thân đấu khí lập tức sôi trào, đấu khí quang hoa màu tím xé rách bầu trời đêm, giống như xuất hiện một cái thái dương màu tím, chiếu rọi phương viên vài dặm. Từ đấu khí tuôn ra, trong không gian bắt đầu bắt đầu khởi động ba động kịch liệt. Chỉ thấy hai tay An phó môn chủ duỗi ra, tựa hồ gọi về cái gì.

- Đảo tiên, động thủ.

Không động thủ, để an phó môn làm chủ gọi ra Đấu Thần kết giới công kích, hắn và lục chỉ đảo tiên thật sự xuống Địa ngục.

Sáo ngọc vang lên, lục chỉ đảo tiên cũng sử xuất tuyệt kỹ của mình, trong tiếng ngọc địch ẩn chứa từng sợi không gian chỉ lực vặn vẹo cực lực chống lại An phó môn chủ triệu hoán không gian ba động. Tiếng địch mang theo tinh thần công kích làm an phó môn chủ thân thể có chút run sợ, hiển nhiên vì đối phó loại công kích này, cũng cần phân ra không ít tâm tư.

Mà Lý Dật càng không chút khách khí đem đấu khí cực hạn rót vào Phá Thiên kiếm, sau đó bay lên bảy tám thước cao, đáp xuống, khí thể kinh người làm an phó môn chủ cũng không thể không bố kết một đạo đấu khí cái chắn ra phòng ngự.

Lúc này một hồi âm âm nổ vang, tam đại cường giả công kích ra năng lượng toàn bộ tiêu hao sạch sẽ.

- Quả nhiên có vài phần thủ đoạn, hừ, cho dù đánh nhau sống chết, các người cũng không phải là đối thủ của ta.

Đấu khí cùng năng lượng không gian mảnh nhỏ còn chưa hoàn toàn tiêu tán, An phó môn chủ tay quyết vừa động, hai cổ đấu khí mờ mờ ảo ảo từ song chưởng mãnh liệt ra, chia ra tấn công vào trên người Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên.

Chính diện đối kháng một cái Đấu Thần cường giả, đối với Lý Dật mà nói là lần đầu tiên, nhưng cùng tình huống đối phó Sử tông chủ so sánh, thực lực Lý Dật cũng tăng lên không ít, chỉ cần an phó tông chủ không vận dụng Đấu Thần kết giới, bằng vào siêu phẩm thần binh, hẳn cũng có tư cách khiêu chiến.

Đấu khí oanh kích, Lý Dật không tránh né, thúc dục Phá Thiên kiếm trong tay phát huy đến mức tận cùng chém xuống. Mà lục chỉ đảo tiên, tiếng địch biến đổi, trước người kết xuất ra đạo đạo phòng ngự cái chắn. Lúc này, nếu bàn về thực lực, hiển nhiên lục chỉ đảo tiên kém nhất.

Khách điểm không gian, lần nữa truyền đến mấy tiếng bạo liệt nặng nề, sóng xung kích cường hãn làm cho kiến trúc liên tục bị đánh sâu vào, thỉnh thoảng phát ra tiếng thanh âm sụp xuống. Chỉ là đối mặt với tam đại cường giả đánh nhau, tựa hồ cũng không có người nào dám lên tiếng, đều đã sớm lẫn xa rồi.

Nhưng có ngoại lệ, bị đấu khí quang hoa không ngừng chiếu rọi xuống, có một cái thiếu nữ thân ảnh lại lướt gấp hướng chỗ đánh nhau lao đến. Rất nhanh có thể thấy rõ cô gái kia, đúng là Thiên Cơ tông nữ nhi của Ngải tông chủ.

Lúc này giữa không trung chiến đấu đúng là đang đến giai đoạn gay cấn, đấu khí năng lượng cường hãn phảng phất như vô cùng vô tận, ở giữa

không trung hướng bốn phía phá hủy hết thủy. Ngải du lại giống như chưa phát giác, gia tốc hướng nơi trung tâm phát ra năng lượng bắn tới.

- Lý Dật, ta tới giúp ngươi.

- Ngải du? Sao ngươi lại tới đây.

Lý Dật vừa mừng vừa sợ, có tiểu la ly tuy tuổi còn nhỏ, cũng không có kinh nghiệm cùng người đánh nhau, nhưng thực lực cũng không thấp, có sức chiến đấu, như vậy có thể đánh vỡ giăng co trước mắt.

Ngải du gia nhập chiến đoàn, xác thực cán cân bắt đầu hướng về phía Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên.

Liên tục toàn lực đối kháng, An phó tông chủ căn bản không rảnh bận tâm xử lý miệng vết thương, là một người Đấu Thần cường giả, đấu khí tu vi của hắn trình độ hùng hậu cũng không phải Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên có khả năng bằng được, nhưng Đấu Thần cũng là người, trong thân thể máu huyết cũng có hạn, cứ đánh tiếp như vậy, cho dù không chết bởi đấu khí oanh kích của đối thủ, sợ rằng cũng chết vì hết máu huyết.

An phó tông chủ trong nội tâm suy nghĩ, thấy đánh tiếp không chiếm nửa phần tiện nghi, nhưng nghĩ thoát thân lại có mười phần nắm chắc.

- Lý Dật, Lão Tử nói cho ngươi nghe, hôm nay ta bỏ qua cho ngươi, nhưng từ giờ trở đi, cũng đã chú định là ngươi là người chết rồi.

- Muốn chạy sao, chết đi.

Tuy chiếm cứ thượng phong, nhưng cũng không phải chiếm tuyệt đối ưu thế, An phó tông chủ muốn chạy, bọn họ thật không có biện pháp? Nếu để cho hắn chạy trốn, cùng song kiếm môn lập tức lâm vào trạng thái không chết không ngớt.

Ngao.

Bỗng nhiên một tiếng rùng ngâm, Tạt Tạt cùng Tiểu Tuyết xuất hiện ở sau lưng an phó tông chủ, long thân khổng lồ chiếm cứ một phiến không gian, một đoàn liệt hỏa diễm làm không gian nhiệt độ kịch liệt bay lên. Nếu an phó môn chủ bị Long Tộc liệt diễm công kích, lập tức sứt đầu mẻ trán, chạt vật vô cùng.

Trong lúc Tạt Tạt ra tay, đồng thời, Tiểu Tuyết cũng không có nhàn rỗi. An phó môn chủ vừa thoát khỏi liệt diễm, lúc này thành linh phát hiện, có gì đó đã lặng yên không một tiếng động cuốn lấy thân thể.

- Tiểu Tuyết, chú ý.

Tạt Tạt kinh hãi, Tiểu Tuyết lá gan cũng thật không nhỏ, ma thú thân thể tuy ngang ngược, nhưng đối với một cái Đấu Thần cường giả mà nói, quần quanh gần như thế, phong hiểm thật lớn.

Nếu bị Tiểu Tuyết thân rắn quần quanh, an phó môn chủ chợt cảm thấy khí tức cứng lại, ngay cả hít thở cũng khó khăn. Cơ hồ là bản năng đem đấu khí ngưng tụ trong tay, hướng trên người đại xà vỗ xuống.

Thấy tình cảnh này, sáo ngọc trong tay lục chỉ đảo tiên, cùng với trường kiếm Ngải du, Phá Thiên kiếm của Lý Dật cơ hồ đồng thời rời tay, mang theo cực hạn đấu khí, hướng đỉnh đầu an phó môn chủ đâm xuống.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đêm Trước Hợp Tông.

Q.6 - Chương 500: Đêm Trước Hợp Tông.

Trong lúc sống còn, càng không được phép An phó môn chủ có nửa diễm do dự, bỗng nhiên phun ra một ngụm lớn máu tươi, thân mình trì trệ, khí tức bỗng thông thuận, trong cơ thể đấu khí phát huy đến mức tận cùng, bàn tay vừa chuyển phách về phía Tiểu Tuyết, lôi hệ đấu khí màu

tím có máu tươi phun ra cứng lại thành một cái mặt quỷ, gắt gao bảo vệ phía trên của mình.

- Quỷ huyết thuần.

Ngải du kinh hô một tiếng, sắc mặt lập tức tái nhợt, cơ hồ không cách nào điều khiển được thanh hình rơi xuống, mà thanh trường kiếm của nàng cũng đang bị năng lượng quỷ huyết thuần lôi cuốn, biến thành hư vô. Bởi vì vũ khí rời tay cùng chủ nhân có một sợi linh hồn liên lạc, trường kiếm đã bị hủy, ngải du cũng bị thương.

Sáo ngọc của Lục chỉ đảo tiên thì tốt hơn nhiều, cũng không có tổn hại, chỉ bị đẩy lùi ra sau.

Phá Thiên kiếm đâm vào quỷ huyết thuần, một nửa khác lại rung động lắc lư không ngừng, hai cổ năng lượng không ngừng mà tụ tập bành trướng ra, trong không gian phát ra "Tê tê tê" thanh âm làm cho người đau răng. Nhưng loại tình huống này duy trì liên tục được cũng không lâu, chỉ năm sáu giây thời gian, ầm ầm một tiếng bạo liệt vang lên, quỷ huyết thuần bỗng nhiên phát nổ, mà Phá Thiên kiếm cũng bị đánh bay về giữa không trung, không bị khống chế.

Phốc.

Lý Dật cũng phun ra một ngụm máu tươi, cảm thấy một hồi đau đầu, cơ hồ cũng như Ngải du rớt xuống.

Lúc này an phó môn chủ, đồng thời cũng phát ra "Phốc" một tiếng, chỉ có điều cái tiếng vang này như có lợi khí đâm vào thân thể, theo "Phốc" vang lên, "Rắc rắc " nứt vỡ. Sau đó mọi người nhìn thấy, long trảo Tạt Tạt đập vỡ đầu An phó môn chủ.

- Tạt Tạt, người đã cứu ta, ta làm thế nào báo đáp người đây.

Tiểu Tuyết lập tức buông lỏng thi thể không đầu, quần đến trên người Tạt Tạt. Rõ ràng là mọi người cố gắng, công lao lại bị Kaka độc hưởng.

Nhưng tựa hồ cũng không có ai phản đối, Lý Dật đấu khí cuốn lấy, đem Đầu khí hạt giống của An phó môn chủ thu lại trong dung giới, sau đó nhìn mọi người, nói:

- Mọi người mau bỏ đi thôi.

Trong này đã là địa bàn của song kiếm môn, mọi người đánh nhau thời gian tuy không dài, chỉ có hơn 10'. Nhưng tại trong thời gian này, tình huống nơi này nhất định có người hồi báo cho song kiếm môn, bọn họ cũng không có bao nhiêu thời gian thu thập chiến trường.

Một đường hướng Thiên trụ sơn cấp tốc bay vút đi, sau đó Lý Dật không nhin được nói:

- Ngải du, làm sao ngươi chạy tới đây?

- Ta được đến người đã cùng người song kiếm môn đi rồi, tâm thần bất định, cảm giác có chuyện gì xảy ra. Cho nên ta gạt mọi người đuổi theo các ngươi.

Có thể trợ giúp Lý Dật, Ngải du có vẻ rất vui vẻ, Kaka vừa mới bẻ đầu an phó môn chủ huyết tinh như vậy nàng bây giờ cũng quên luôn, trong giọng nói tràn đầy vui sướng:

- Lần trước ngươi đã cứu ta một mạng, lần này ta giúp ngươi một hồi, chúng ta xem như huề nhau, không ai thiếu nợ nhau.

- Ai nói không thiếu nợ nhau, ta liệu thương cho ngươi, ngươi chỉ có hao phí một điểm đấu khí, nếu thế là ta thiệt thòi à.

Lý Dật nói đến chuyện chữa thương, làm Ngải du không khỏi đỏ mặt lên. Thẹn thùng nói:

- Câm miệng, không cho phép nhắc lại.

Lục chỉ đảo tiên tự nhiên không biết vì cái gì ngải du không muốn Lý Dật nói chuyện chữa thương, Lý Dật cũng chỉ cười mà không nói.

Kỳ thật hẳn bây giờ hoàn toàn không có có tâm tư cùng Ngải du nói giỡn, An phó môn chủ này mặc dù mạo hiểm giết chết, cuối cùng cũng là hữu kinh vô hiểm, nhưng nguy cơ cũng không có giải trừ, song kiếm môn có hành động phá hư thất tinh tông trùng tông. Càng nghiêm trọng hơn chính là tin An phó môn chủ chết đi làm cho song kiếm môn biết được, mặc kệ có chứng cứ chứng minh là thất tinh tông làm hay không, có thể khẳng định là, song kiếm môn nhất định sẽ coi đây là cái cớ để đả kích thất tinh tông.

Tóm lại, một hồi ác chiến đã không thể tránh né nữa rồi. Tại trường ác chiến này, chính mình sắm vai trò gì đây? Đây là điều Lý Dật không thể không lo lắng. Với hẳn tình cảnh hiện tại mà nói, mang Lý na các nàng thần không biết quỷ không hay xa chạy cao bay tự nhiên là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng, sự tình có lẽ không đơn giản như vậy, đầu tiên muốn rời khỏi phạm vi thế lực song kiếm môn cũng không phải là việc đơn giản. Cho dù thoát khỏi phía nam thần chi lĩnh vực địa bàn song kiếm môn, nhưng giết một vị phó môn chủ, song kiếm môn cũng không nhịn được cơn tức này.

Lúc này dù sao bọn họ cũng cần phải thời gian cùng tinh lực đi tìm kiếm thần y, một bên bị người đuổi giết một bên duy trì chuyện này hiển nhiên là không có khả năng.

Mà trọng yếu hơn Thiên Khu tông cấm địa truyền tống trận kia, đối với Lý Dật mà nói, có sức hấp dẫn rất lớn. Cũng không phải truyền thuyết bí ẩn trong cấm địa, mà là truyền tống trận. Điều là cùng Đấu Thần đại lục tương thông, nếu như có thể thông qua cái truyền tống trận kia trở lại Đấu Thần đại lục, so với phiêu dương trên biển tốt hơn nhiều.

Mặc kệ nó như thế nào, tại thần chi lĩnh vực đại não một hồi, thật sự không được, mang Lý na các nàng trở lại Đấu Thần đại lục, dù sao cũng không tổn thất cái gì.

Hạ quyết tâm, Lý Dật bắt đầu tính toán cùng song kiếm môn đại chiến, để có thể có nhiều hơn phần thắng.

Đương nhìn đám người Lý Dật trở lại Thiên Khu sơn, là lúc Thiên Khu sơn náo nhiệt vô cùng. Tụ tập tại dưới chợ Thiên Khu sơn, không chỉ có người của Thiên Khu, Thiên Cơ, Thiên Tuyên bốn tông, còn có rất nhiều tông môn lớn nhỏ tiến đến xem ngày đại lễ.

Lý Dật đặc phản hồi làm cho Âu Dương tĩnh miển cảm thấy bất an, hăn tựa hồ ý thức được cái gì. Hơn nữa Lý Dật nhìn ra được, song kiếm môn cùng hăn liên lạc, hoặc là nói mưu đồ cái gì. Bởi vì vậy tiểu tử này nhìn ánh mắt Lý Dật bắt đầu né tránh, trở nên chột dạ.

- Âu Dương huynh, người có phải có lời gì muốn nói với ta hay không?

Lý Dật đem Âu Dương tĩnh miển vào trong mật thất, đưa mắt nhìn hăn một phút đồng hồ mới hỏi.

- Lý Dật huynh đệ, người, các người làm thế nào mà nhanh trở lại như vậy?

Âu Dương tĩnh miển cố gắng nói sang chuyện khác.

Lý Dật mỉm cười:

- An phó môn chủ có chuyện ngoài ý muốn, không thể dẫn ta đi gặp song kiếm môn môn chủ, cho nên chúng ta trở lại.

- Ngoài ý muốn? Có cái gì ngoài ý muốn?

- Người rất nhanh sẽ biết, nhưng bây giờ, trả lời vấn đề của ta, người có lời gì muốn nói với ta hay không?"

- Ách, có, đương nhiên là có. Hợp tông đại hội ngày mai sẽ tiến hành, người biết, ta đây là tông chủ, hơn nữa thực lực của ta tất cả mọi người rõ ràng, ta sợ ngày mai có cái gì ngoài ý muốn. Nhưng Lý Dật huynh đệ, người trở về thì tốt rồi, có người trong lòng ta an tâm.

- Thật sự an tâm rồi?

Lý Dật giống như cười mà không phải cười nhìn Âu Dương tĩnh miển, làm hằn trên trán đều bốc lên mồ hôi.

- Lý Dật huynh đệ, người tốt cuộc muốn nói cái gì, đừng xem ta như vậy được không, người xem làm trong lòng ta sợ hãi.

- Hào, Âu Dương huynh, lúc này chúng ta xưng huynh gọi đệ, ta cũng không cùng người so đo. Nói thiệt cho người biết, an phó tông chủ đã chết, mà làm hấn chết, chính là huynh đệ ta.

- A, Lý Dật huynh đệ, người nói cái gì? Các người giết an phó môn chủ rồi sao.

Lý Dật nhìn thấy Âu Dương tĩnh miển hai chân cũng bắt đầu run rẩy lên, tin tức này đã hù sợ hấn, thật sự làm cho hấn sợ hãi. Âu Dương tĩnh miển lá gan cũng không nhỏ, nếu như nhát gan, cũng không dám đến Thiên Khu tông làm tông chủ. Nhưng Lý Dật nói ra tin tức này, thực sự làm cho người chấn kinh rồi, hấn tự nhiên rõ ràng, song kiếm môn phó tông chủ, là bậc nào tồn tại. Cho nên, Lý Dật biết sẽ phải chịu sự trả thù như thế nào.

- Đúng, chúng ta không cần thận giết chết hấn.

Lý Dật nhún vai:

- Tốt lắm, ta đã nói bí mật của ta cho người, Âu Dương huynh, đối với tín nhiệm của ta, ta cần người cũng có thể thông tỏ.

Âu Dương tĩnh miển trên trán từng giọt mồ hôi đã biến to như hột đậu, không ngừng mà hội tụ trên mặt, sau đó rơi xuống. Lý Dật tru sát an phó môn chủ, như vậy lưu cho Âu Dương tĩnh miển lựa chọn cũng rất rõ ràng, hoặc là tiếp tục hướng song kiếm môn thuần phục, sau đó bị Lý Dật giết chết, hoặc là phản bội song kiếm môn cùng Lý Dật đứng ở cùng một chiến tuyến.

Nhưng, vô luận lựa chọn loại nào, đều là lựa chọn không tốt.

- Âu Dương huynh nếu không quyết đoạn, huynh đệ ta cũng không miễn cưỡng, dù sao song kiếm môn mới là bốn tông của Âu Dương huynh. Nhưng Âu Dương huynh chắc hẳn cũng minh bạch tính cách làm người của ta, ta có thể thả người rời khỏi Thiên Khu sơn, nhưng lần sau gặp mặt, chúng ta chính là địch nhân không chết không ngớt rồi.

- Lý Dật huynh đệ, ta nói với người.

Âu Dương tỉnh miễn đột nhiên cắn răng một cái, hung hăng nói:

- Lúc này ta ở song kiếm môn là cái gì, liền cái rắm cũng không phải, cùng Lý Dật huynh đệ mới lẫn lộn vài ngày, hỗn đến Thiên Khu tông làm tông chủ. Hơn nữa ngày mai hợp tông đại hội, ta rất có thể trở thành thất tinh tông tông chủ, cầu phú quý trong nguy hiểm, Lý Dật huynh đệ, ta quyết định cùng người phong hiểm.

- Muốn cùng ta duy trì, cũng không phải là ngoài miệng nói là được.

- Ta biết rõ, Lý Dật huynh đệ người hãy nghe ta nói. Song kiếm môn đối với chuyện ngày mai hợp tông đại hội quả thật có âm mưu, bọn họ đã thông qua ta liên lạc sáu vị trưởng lão Thiên Khu tông, hơn nữa cố động vài cái tiểu tông môn, tính toán tại lúc hợp tông đại hội làm khó dễ.

- Vài cái tiểu tông?

- Cái này bọn họ cũng không có nói rõ cho ta biết, nhưng để cho sáu vị trưởng lão Thiên Khu tông yên tâm có nói hay không, ta cũng không rõ ràng lắm.

- Nói như vậy, những tiểu tông môn đến xem lễ kia, còn có một ít phần tử quấy rối là người Song kiếm môn sao? Bọn họ hiện tại ở nơi nào?

- Người Song kiếm môn một người là họ Liễu hộ pháp dẫn đội, ngụ ở Bằng các, Lý Dật huynh đệ, người hiện tại sẽ đối với với bọn họ chưa?

- Tại sao lại không chứ? Tiên hạ thủ vi cường, chẳng lẽ còn muốn chờ bọn hăn hướng chúng ta động thủ trước sao? Nhưng, lần này chúng ta không cần khinh xuất, dù sao tại trên địa bàn chúng ta, cũng cần có biện pháp thỏa đáng. Âu Dương huynh, người có cái biện pháp gì tốt không?

Âu Dương tĩnh miển suy nghĩ chốc lát, cười nói:

- Biện pháp đương nhiên có, Lý Dật huynh đệ nên biết, chơi tà môn ngoại đạo ta rất lành nghề.

- Tốt lắm, chúng ta đi tìm liễu hộ pháp đi.

- Không vội, chúng ta cần làm chút chuẩn bị.

Ở Bằng các Thiên Khu tông là nơi chuyên môn dùng để tiếp đãi khách quý, đại biểu của song kiếm môn phái ra xem lễ, liễu hộ pháp bọn họ tự nhiên sẽ được an bài tại trên ngoài tông môn. Song kiếm môn địa vị siêu nhiên, Liễu hộ pháp cùng hơn mười vị cường giả đều được đãi ngộ như tông chủ một môn phái.

Hợp tông đại hội sắp bắt đầu, Thiên Khu tông an bài một hồi yến hội xa hoa, để khoản đãi song kiếm môn cường giả. Tại trên yến hội, Thiên Khu tông tông chủ Âu Dương tĩnh miển cũng ngồi ở bên cạnh, mà liễu hộ pháp thì tùy tiện ngồi ở chủ vị.

Đây là một trường yến hội, Âu Dương tĩnh miển nhanh mồm nhanh miệng không có chút nào dùng thân phận tông chủ, mà tự xưng là đệ tử song kiếm môn bình thường, tại trước mặt liễu hộ pháp bảo trì thái độ cung kính, làm cho liễu hộ pháp phi thường hài lòng.

Nhưng song kiếm môn tinh anh cũng không có chú ý tới, cách xa Bằng các không xa, mục quang Lý Dật lạnh lùng nhìn bọn họ, ánh mắt kia giống như một đầu ma thú đang đánh giá con mồi của mình.

Hợp Tông Đại Hội.

Q.6 - Chương 501: Hợp Tông Đại Hội.

Thời tiết cũng rất thích hợp, ngày hợp tông đại hội, vụ khí mờ mịt thường xuyên xảy ra tại Thiên Khu sơn đến ngày hôm nay thời tiết sáng sủa, ánh dương quang hiện ra làm cho mọi người đều có thần sắc vui vẻ

Tứ sáng sớm bắt đầu Thiên Khu, Thiên Cơ hai tông hợp tông, hợp tông đại hội công tác chuẩn bị mà bắt đầu khai triển.

Tại một chiếc sân rộng bị ngăn thành năm khu vực, phân biệt chính là Thiên Khu, Thiên Cơ, thiên cơ cùng Thiên Tuyền bốn tông cùng với những tông môn đại biểu đến xem lễ hợp tông. Mà song kiếm môn bởi vì địa vị đặc thù, được an bài tại chỗ hạch tâm, chỗ đó cũng là nơi xuất hiện nhân vật trọng yếu của bốn tông.

Sau khi Thiên Khu tông an bài bữa sáng xong, tất cả tông môn cường giả bắt đầu ngồi vào vị trí, lúc này bốn tông đối với hợp tông vẫn duy trì thái độ, dù sao tranh đấu nhiều năm như vậy, có thể một lần nữa hợp tông, vô luận đối với tông môn nào đều có lợi mà không bất lợi. Duy nhất sắc mặt Thiên Khu tông có chút khó coi, bởi vì bọn họ rõ ràng, hợp tông đối với Thiên Khu tông mà nói, là có chút bị ép, cũng không mấy lạc quan, nhất là Thiên Khu tông sau khi hợp tông, có lẽ sẽ không được đãi ngộ công bình, hoặc là ích lợi sẽ bị tam tông chiếm phần nhiều hơn.

Tất cả tông môn cường giả sau khi ngồi xuống, bốn tông tông chủ, cùng với trưởng lão nhân vật mới thông qua một cái thông đạo chuyên dụng tiến vào sân rộng, cùng đi với bọn hắn, là đoàn người song kiếm môn Liễu hộ pháp.

Thấy đám cường giả đến, sân rộng lập tức lặng ngắt như tờ.

Chủ trì hợp tông đại hội, Thiên Cơ tông Ngải tông chủ, Âu Dương tỉnh miễn tông chủ, bên trong bốn tông, cũng chỉ có Ngải tông chủ mới có tư

cách nhất chủ trì buổi lễ trọng yếu như vậy, điểm này, không có bất kỳ người nào có ý kiến phản đối.

- Chư vị.

Thấy trên quảng trường hoàn toàn yên tĩnh, Ngải tông chủ trước hướng bốn phía thi lễ, sau đó mới trầm giọng nói:

- Thất tinh tông kinh nghiệm ngàn năm tranh đấu, đồng bào tương tàn lẫn nhau, gây ra tử thương vô số, oán hận chất chứa ngày càng sâu, đối với bốn tông tuyệt không phải chuyện may mắn. Mà lúc này may mắn được chư vị trưởng lão Thiên Khu tông anh minh, hướng Thiên Cơ tông đưa ra phương pháp hợp tông, lại cùng thiên cơ, Thiên Tuyền hai tông toàn lực duy trì, nghĩ tới bốn tông nguyên làm một tông, nếu sớm vứt bỏ hiềm khích lúc trước, quay về lập lại thất tinh tông, chấm dứt tranh đấu của ngàn vạn cường giả vô tội, vô số nhà không mất đi phụ thân nhi tử. Nay tất cả tông môn bạn bè đích thân tới chứng kiến Thiên Khu, Thiên Cơ, thiên cơ, Thiên Tuyền kết hợp thành một tông, một lần nữa khôi phục thất tinh tông ngày xưa, Ngải mỗi lúc này xin tạ ơn trước.

Ngải tông chủ nói xong, lại thi lễ thật sâu.

- Nếu là chư vị không có lời gì nói, như vậy, cái lễ hợp tông đại hội liền chính thức bắt đầu. Đầu tiên...

- Ngải tông chủ.

Bỗng nhiên một thanh âm từ sau lưng Ngải tông chủ truyền đến, chỉ thấy Thiên Khu tông đại trưởng lão vươn người đứng dậy, hướng Ngải tông chủ nói:

- Ngải tông chủ chậm đã, lão hủ còn có mấy câu muốn nói.

Cái việc ngoài ý muốn cắt đứt, lập tức dẫn tới chúng cường giả cảm thấy bất an, mà ở khu vực hạch tâm có liễu hộ pháp, trên mặt thì hiện lên một tia vui vẻ mơ hồ. Trước, hẳn còn một mực lo lắng tên trưởng lão nhu

nhược này không có chủ kiến gì mà không mở miệng được, nhưng hiện tại xem ra, loại lo lắng này chỉ là dư thừa.

- Đại trưởng lão có lời gì nói.

Ngải tông chủ sắc mặt trầm xuống, hợp tông hết thảy công việc, đều là cùng Thiên Khu tông thương lượng thỏa đáng, lúc này còn nói, chẳng phải là cố ý cản trở hợp tông sao? Đương nhiên, những thỏa đàm công việc kia, Thiên Khu tông tiếp nhận cũng có chút miễn cưỡng.

Chỉ nghe đại trưởng lão kiên trì nói:

- Ngải tông chủ, hợp tông là việc quan hệ trọng đại, dưới mắt Thiên Khu tông tông chủ không tại chức, vèn vẹn một người đại diện tông chủ, chỉ sợ gánh không được trách nhiệm trọng đại. Bởi vậy mấy người trưởng lão chúng ta tối hôm qua thương lượng, cảm thấy... Ách, cảm thấy hợp tông thật sự thái quá mức vội vàng. Ngải tông chủ, người xem có tạm hoãn hay không, đợi bốn tông tông chủ đích thân tới xử trí.

Lời vừa nói ra, bốn phía lập tức vang lên một mảnh "Ong ong ông" nghị luận, sớm có người nhìn ra, hôm nay hợp tông đại hội tựa hồ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

- Đại trưởng lão, lời này nói như thế nào.

Ngải tông chủ sắc mặt càng khó xem, có cái ý nghĩ này các người trước kia làm cái gì, tại thời điểm mấu chốt này nói ra, không phải muốn phá sao? Nhưng Ngải tông chủ cũng là nhìn quen rồi, trong nội tâm chửi mửi tám đời nhà của đại trưởng lão, nhưng trên mặt lại nghiêm mặt nói:

- Hợp tông trải qua bốn tông thảo luận rồi, hôm nay chẳng qua là một cái nghi thức, đại trưởng lão cái muốn đổi ý sao?

Đại trưởng lão cũng biết lời của mình có chút miễn cưỡng, nhưng liễu hộ pháp ở bên cạnh nhìn mình chăm chăm, đành phải tiếp tục cường ngạnh nói:

- Ngải tông chủ, lần này hợp tông ta có kiến nghị, vốn là Thiên Cơ tông thừa dịp Thiên Khu tông tông chủ cùng sau vị trưởng lão không có ở trong tông mà cường chế khởi xướng, Thiên Cơ tông lấy mạnh hiếp yếu, ta cùng với bốn vị trưởng lão bất đắc dĩ mới đáp ứng, hôm nay ngồi ở đây đều là thủ lĩnh tông môn của mình, xin mời mọi người bình luận phân xử. Thiên Cơ tông có chín vị trưởng lão mà khi ra nhập thất tinh tông trưởng lão hội, Thiên Khu tông chỉ vẹn vẹn có năm vị, thiên cơ Thiên Tuyên hai tông chỉ có hai cái danh ngạch. Cái này gọi là hợp tông, chẳng phải là Thiên Cơ tông chiếm đoạt bốn tông sao.

Thiên Khu tông đại trưởng lão nói đến đây, nói là chiếm đoạt, kỳ thật người đang ngồi ở đây, có mấy lời nó cũng không rõ. Nhưng có mấy lời không thể không làm rõ, Ngải tông chủ lúc này sắc mặt trầm xuống, trong giọng nói có sát ý.

- Đại trưởng lão người đây là có ý gì? Có ý định phá hư hợp tông.

- Ngải tông chủ, bản hộ pháp ngược lại cảm thấy đại trưởng lão nói cũng có vài đạo lý.

Liễu hộ pháp rốt cục đi tới trước sân rộng, hẩn nhìn ra được, đại trưởng lão hiện tại đầu mồ hôi lạnh, lại làm cho hẩn ở phía trước chống đỡ, nói không chừng sẽ lộng xảo thành chuyên.

- Liễu hộ pháp, đây là tông sự vụ thất tinh tông ta, các người không có quyền can thiệp.

Ngải tông chủ sao lại không biết Thiên Khu tông đại trưởng lão đột nhiên thay đổi, cho dù không phải do song kiếm môn sai sử, cũng có thể song kiếm môn cũng không thoát khỏi liên quan. Nếu không, bằng vào lão gia nhất gan nhu nhược này, không dám tại trường hợp này công nhiên trở mặt.

- Thất tinh tông? Ở đâu ra thất tinh tông? Ngải tông chủ người chỉ sợ là muốn làm thất tinh tông tông rồi, đáng tiếc hợp tông không có hoàn

thành, thần chi lĩnh vực nam vực còn không có thất tinh tông.

- Liều hộ pháp, nguyên bản bốn tông ta hợp nhất thành lập thất tinh tông là ván đã đóng thuyền rồi, vì cái gì liều hộ pháp muốn thay đổi. Chẳng lẽ...

- Song kiếm môn sở dĩ có thể ở nam vực xưng hùng, vì tất cả tông môn dựa vào cũng không phải là vũ lực, mà là xử sự công bình, môn hạ đệ tử nhân nghĩa đều được đại tiểu tông môn công nhận. Ngải tông chủ nói không khỏi có dùng tiểu nhân đo bụng độ quân tử.

Sân rộng biển cổ, dĩ nhiên khiến cho năm khu vực nghị luận liên tục, ngày đó Thiên Khu tông sớm có an bài tốt đệ tử:

- Trừ phi trưởng lão nhân số giống nhau, hơn nữa do Thiên Khu tông tông chủ đảm nhiệm thất tinh tông tông chủ, nếu không không bàn chuyện hợp tông nữa.

Mấy người kia kích động, đệ tử của hãn cũng đánh trống reo hò, phía trên lập tức vang lên một mảnh phản đối hợp tông.

- Tiểu tử, người nào động như vậy chỉ sợ muốn làm loạn sao, người thật sự tính mặc kệ sao?

Sân rộng đối diện một cái phòng, Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên sóng vai đứng đó, bên cạnh Lý Dật là Ngải du có dáng người yếu điệu.

- Khăng định phải loạn, vì không phá thì không xây được, không loạn lớn thì trị ở đâu. Đảo tiên, người cứ yên tâm đi, hết thủy đều ở trong lòng bàn tay chúng ta, dù sao một trận chiến này muốn không tránh cũng không tránh được, lúc này chúng ta nhìn xem kịch vui.

Lý Dật một bộ tính trước, liếc mắt nhìn trên quảng trường, cũng không có cái gì hứng thú, sau đó nhìn Ngải du nói:

- Để ông trời của nàng tự chơi đùa đi.

- Thiên Cơ thử cũng không thể lấy ra đùa, hẳn rất lợi hại.

Ngải du một mặt nói, một mặt run rẩy tay áo, chỉ thấy một cái trứng tiểu thử màu đỏ trượt trong lòng bàn tay Ngải du. Cái con chuột quỷ dị béo béo mập mập, một bộ dạng vô hại, lúc này lười biếng nằm tại trong lòng bàn tay ngải du.

- Ta thật sự nhìn không ra nó lợi hại ở chỗ nào? Đúng là một cái tiểu bất điểm, có thể có nhiều uy lực hơn, Ngải du, nếu không người làm mẫu cho ta xem đi.

- Bên ngoài loạn như vậy, lúc này người còn có tâm tư chơi Thiên Cơ thử. Lý Dật, cha ta thật không có gì nguy hiểm sao?

- Hôm nay hợp tông đại hội chắc chắn sẽ không thái bình, nhưng cuối cùng không may nhất định không phải chúng ta. Hảo Ngải du, người thử xem hôm nay Thiên cơ thử có chỗ lợi hại nào.

Theo ngải du giới thiệu, nói hôm nay thất giai ma thú Thiên cơ thử đem ra sử dụng, Lý Dật thật sự rất có điểm hoài nghi, thất giai ma thú này hẳn lần đầu tiên nghe nói đến.

Thấy Lý Dật dậm dậm, Ngải du lúc này mới đáp ứng nói:

- Được rồi, vậy hãy để cho người kiến thức một chút.

Con mắt tại bốn phía nhìn qua, cuối cùng đem mục quang định dạng ở trên người một con chim lớn đang ở giữa không trung, đây là con chim, có lẽ thấy trên quảng trường nhiều người, cũng tới tham gia náo nhiệt. Đáng tiếc lòng hiếu kỳ quá nặng, vô luận đối với nhân loại hay là động vật mà nói đều không phải là chuyện tốt.

Xác thực giữa không trung con chim to này làm mục tiêu, Ngải du đi đến trước cửa sổ, trong mồm nói với Thiên Cơ thử "Sụt sụt hư hoặc" phát ra liên tiếp mệnh lệnh kỳ quái, trong lòng bàn tay nàng đoàn tiểu đông tây kia đột nhiên hóa thành một đạo thanh quang, hướng con chim to đang ở

giữa không trung nhanh chóng bắn đi. Đừng xem Thiên Cơ thử nhỏ bé như vậy, động tác của nó tốc độ thật sự là rất nhanh đến mức không thể tưởng tượng được. Loại tốc độ này, làm cho Lý Dật nghĩ tới viên đạn, ở kiếp trước, Lý Dật còn thật sự tưởng tượng không ra loại tốc độ nào thích hợp dùng để hình dung cho Thiên cơ thử.

Toàn thân Thiên Cơ thử màu đỏ tại giữa không trung lướt trên một đạo hồng quang, trong nháy mắt chộp vào con chim to. Con chim to còn không biết chuyện gì xảy ra, thân thể chấn động, sau đó tiếp tục theo như lộ tuyến của mình phi hành. Nhưng chỉ vùn vụt vài giây đồng hồ, chim to bắt đầu thống khổ, cũng không cách nào khống chế thân thể của nó, hướng trên mặt rơi xuống dưới.

Một đạo hồng quang hiện lên, Thiên Cơ thử một lần nữa về tới trong tay Ngải du, vẫn là một bộ dáng lười biếng. Thiên Cơ thử trở lại trong tay Ngải du vài giây đồng hồ sau, đầu chim to kia đã mất đi sinh mệnh lúc này mới nằm chết ở trên mặt đất. Có chút động tĩnh ngoài ý muốn hiển nhiên cũng không cách nào khiến cho cường giả trên quảng trường chú ý.

- Có chút ý tứ, ngoại trừ một chiêu này, nó còn có tuyệt chiêu khác sao?

Lý Dật trong lòng cũng mỉm cười nói, nếu như tại lúc hoàn toàn không có đấu khí phòng ngự, bị thiên cơ thử công kích, thật đúng là hung hiểm vô cùng. Coi như là hãn, cũng không có hoàn toàn nắm chắc có thể ứng phó được.

- Không có, Thiên Cơ thử chính là tốc độ nhanh, hơn nữa còn có chiếc miệng khủng bố, nó có hàm răng sắc bén trong nháy mắt có thể xé rách một khối sắt, như vậy có thể rất nhanh chui vào thân thể địch nhân, ăn hết trái tim địch nhân. Kỳ thật tên của nó là 'Phệ tâm thử', ta ngại danh tự không dễ nghe, đổi thành Thiên Cơ thử.

Nói đến sủng vật của mình, Ngải du có vẻ thao thao bất tuyệt.

Thứ tốt, Lý Dật trong nội tâm thầm khen, hẳn đang suy nghĩ làm thế nào mở miệng hướng Ngải du xin bảo bối này, sau đó đột nhiên nghe từ phương hướng sâu rộng truyền đến một tiếng đấu khí đang kịch liệt bạo vang lên.

Đã ra tay rồi? Lý Dật liền quăng Thiên Cơ thử xuống, chạy vội tới bên cửa sổ nhìn về phía hạch tâm sâu rộng

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thực Hư Phong Hào Đấu Thần

Q.6 - Chương 502: Thực Hư Phong Hào Đấu Thần

Trên quảng trường phát ra tiếng đấu khí đối kích, cũng không phải trong khu vực tông chủ, trưởng lão cùng những tinh anh đệ tử, mà là một khu của Thiên Khu tông đệ tử cùng với Thiên cơ tông đệ tử tại trên quảng trường đánh nhau. Cũng không biết là xuất phát từ cái mục đích gì, Thiên Khu tông cùng Thiên Khu tông hai tông đệ tử được an bài lại với nhau, Ngải tông chủ cùng đại trưởng lão xung đột cùng một chỗ, trong lúc đó là không an ổn, ồn đệ tử hai bên đấu miệng nửa ngày, rốt cục cũng không nhịn được, bắt đầu động thủ.

Hai bên vừa động thủ, Thiên Khu Thiên Cơ hai tông đệ tử bắt đầu thi nhau công kích.

- Đều dừng tay.

Ngải tông chủ hét to một tiếng, thân hình lao đến hai tông đệ tử, ngay sau đó đánh ra một đạo không gian giam cầm đem song phương đều cách ly ra, lúc này mới nghiêm khắc nói:

- Hợp tông đại hội sao lại để cho các người dính vào, nhưng võ giả ấu trĩ, vô luận là Thiên Khu hay là Thiên Cơ tông, hết thảy đều xử lý.

Lúc này áp chế xuống, những đệ tử cảm giận bất bình lúc này mới thu tay lại, đều trừng mắt với nhau, nhưng không ai còn dám tự ý động thủ.

Thấy rối loạn ngừng lại, Ngải tông chủ lúc này mới trở lại trong sân rộng, hướng đại trưởng lão nói:

- Ngải lão đều thấy được chưa, bốn tông xin khuyên một câu, chắc có thiếu thụ giết giây, làm ra hận thù giả như vậy, lúc này ngài thuận theo đại thế, hoàn toàn hợp tông thôi.

- Ngải tông chủ, như lời người nói có ngoại nhân, có phải là chỉ bản hộ pháp sao?

Liễu hộ pháp ngữ khí biến đổi, lớn tiếng chất vấn.

Ngải tông chủ cũng rõ ràng, hôm nay hợp tông nếu muốn thuận lợi tiến hành, không giải quyết Liễu hộ pháp chương ngại vật này chỉ sợ là không có khả năng. Lập tức dùng ngữ khí cường ngạnh nói:

- Bốn tông chỉ người phương nào, chắc hẳn Liễu hộ pháp trong cũng lòng hiểu rõ, làm gì phải nói ra?

Bằng tu vi một cái Liễu hộ pháp, Ngải tông chủ còn không có để vào mắt, sở dĩ kiên kị, tự nhiên là sau lưng Liễu hộ pháp là song kiếm môn. Nhưng hiện tại, cũng không phải thời điểm yếu thế. Cho dù là sau khi hợp tông, thất tinh tông muốn cường đại hơn, cùng song kiếm môn xung đột cũng khó tránh khỏi.

- Đúng là bàn tay lật trời.

Liễu hộ pháp cũng biết, chuyện hôm nay tuyệt đối không có khả năng dựa vào ba câu nói xạo là có thể giải quyết, ngữ khí cũng lập tức sáng giọng, vung tay lên, bên người đệ tử mười song kiếm môn thân hình giương động, đem Ngải tông chủ vây quanh ở giữa.

Song kiếm môn có chuẩn bị mà đến, mười tinh nhuệ đệ tử đều là Đấu Thánh cường giả, mà Ngải tông chủ tu luyện tới Đấu Thánh đỉnh phong

cũng không cách nào đột phá, đây cũng là nguyên nhân thực lực Thiên Cơ tông không bằng Thiên Khu tông. Dựa trên thực lực mà nói, một mình chiến đấu cố nhiên là không úy kỵ bất kỳ một người nào, nhưng quần ấu, vậy hiển nhiên không có nửa phần phần thắng rồi.

- Liễu hộ pháp, song kiếm môn quản việc cũng quá rộng rồi, chẳng lẽ là nghĩ trên địa bàn Thất tinh tông không có người động thủ sao?

- Làm sao không thể, Ngải tông chủ vừa mới khuyên đại trưởng lão muốn thuận thế, bản hộ pháp cũng muốn dùng những lời này để khuyên một câu, song kiếm môn không cho phép bất luận tông môn nào khiêu khích quyền uy của mình.

- Đại trưởng lão, các người còn có lời gì nói, tối hôm qua thương lượng một đêm cảm thấy phương án hợp tông không công bình sao không nói, chắc là các người tối hôm qua cùng song kiếm môn hợp mưu với nhau. Chắc các người cùng song kiếm môn cấu kết với nhau làm việc xấu, tiếp tục ức hiếp thất tinh tông rồi.

Ngải tông chủ nói đến chỗ đau nhất của năm vị trưởng lão Thiên Khu tông. Thật đúng là không đoán sai, tối hôm qua sau khi yến hội xong, Liễu hộ pháp xác thực cùng bọn họ việc phá hư đại hội hợp tông. Cho nên bị Ngải tông chủ nói ra như vậy, năm vị trưởng lão đều coi như không có nghe thấy gì, chỉ là trầm mặc không đáp.

Thấy thủ hạ của mình vây Ngải tông chủ, Liễu hộ pháp cũng không bỏ qua cái cơ hội thật tốt này, lúc này trầm giọng nói:

- Động thủ.

Song kiếm môn mặc dù là bá chủ Nam vực, nhưng hiển nhiên giết một tông chủ của một tông môn cũng là hiếm thấy, Chư Cường giả đều cho rằng Liễu hộ pháp chỉ là làm bộ dáng gây áp lực cho tông chủ, khiến cho không cách nào tiến hành đại hội hợp tông nữa, nhưng là không ngờ Song kiếm môn thật muốn ra tay độc ác.

Mà ngay cả Ngải tông chủ đều không ngờ rằng đối phương có sát ý như vậy, nghe được Liễu hộ pháp quát "Động thủ" cũng không khỏi nội tâm rung mình, cũng không kịp nghĩ lại, đấu khí vận chuyển, thân thể cấp tốc xoay chuyển, đấu khí mãnh liệt tuôn ra, đối kháng hơn mười vị đệ tử song kiếm môn phát động đấu khí.

Thấy Ngải tông chủ tiên hạ thủ vi cường, đám đệ tử Song kiếm môn cũng không khách khí nữa, bàn tay đẩy ra, hơn mười đạo đấu khí nhanh chóng bành trướng ra, nhất tề oanh kích vào chỗ của Ngải tông chủ.

Ầm ầm.

Hơn mười đợt đấu khí đối oanh hợp thành một chuỗi thanh âm dài, sau đó một màn làm cho người ta kinh hãi xuất hiện, tại phía dưới đấu khí hình cung của Ngải tông chủ, hơn mười đạo đấu khí chảy ra phảng phất như bọt khí, trong nháy mắt bị gột rửa không còn, liền đấu khí mảnh nhỏ đều không có tồn tại. Mà đấu khí hình cung uy thế không giảm, trực tiếp oanh kích tại trên thân thể song kiếm môn đệ tử.

Phanh, phanh, phanh.

Mười tên song kiếm môn đệ tử dùng tư thế uyển chuyển phóng người lên cao, ở giữa không trung kéo lê một đạo huyết vụ tràn ngập, thành thạch rơi xuống trên mặt đất, cũng không biết sống chết như thế nào nữa.

Một kích làm cho hơn mười vị Đấu Thánh cường giả bị thương nằm lăn trên mặt đất, nếu là một Đấu Thần cường giả, cũng không thể làm được điểm này, chẳng lẽ, Thiên cơ tông Ngải tông chủ một mực giấu thực lực, đã là một vị phong hào Đấu Thần cường giả rồi?

Trên quảng trường to như vậy trên, lập tức một mảnh lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn Ngải tông chủ ở trong sân rộng, trong sắc mặt muôn màu muôn vẻ.

- Ngải tông chủ, người, người, người, chẳng lẽ người đã tấn chức phong hào Đấu Thần.

Sau nửa ngày, Liễu hộ pháp mới lắp bắp nói, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, chỉ sợ không ai tin tưởng một màn trước mắt. Nhưng sự thật bày ở đằng kia, mười song kiếm môn đệ tử còn nằm trên mặt đất, không biết sống chết.

Ngải tông chủ trong lòng cũng cực kỳ buồn bực, cái này căn bản là không có khả năng, một kích toàn lực của mình chỉ là bảo vệ tánh mạng, toan tính ép song kiếm môn đệ tử, mở ra một đường bỏ chạy. Nhưng không có nghĩ đến, những tên song kiếm môn đệ tử kia thật không ngờ không chịu nổi một kích, tất cả đều như người bình thường.

Nhưng Ngải tông chủ lòng dạ thâm trầm, dưới loại tình huống này, bị người hiểu lầm thành phong hào Đấu Thần, tựa hồ cũng không phải là chuyện xấu.

- Liễu hộ pháp, thuộc hạ của người toàn bộ tổn thất, dựa theo môn quy song kiếm môn, người có trở lại song kiếm môn, chỉ sợ cũng không cách nào còn sống đi ra. Không bằng, bốn tông tiền người một đoạn đường, được không?

Nếu như đã giết mười song kiếm môn đệ tử, như vậy giết thêm một người nữa, tựa hồ cũng không có cái gì khác nhau, cho nên trong giọng nói của Ngải tông chủ sát ý, đã sôi trào đến cực hạn.

Loại tình huống này, Liễu hộ pháp cũng minh bạch, đừng mơ tưởng được các trưởng lão Thiên Khu tông trợ giúp, con thỏ còn cắn người, huống chi Liễu hộ pháp là cường giả như vậy. Cũng không nói nhiều lời, một đạo đấu khí ngũ thái quang mang từ trong lòng bàn tay Liễu hộ pháp mãnh liệt đánh ra, đánh úp về phía Ngải tông chủ, mà thân hình Liễu hộ pháp, lại thẳng hướng giữa không trung bốc lên mà đi.

- Muốn đi sao, không dễ dàng như vậy.

Ngải tông chủ khẽ quát một tiếng, đấu khí khổng lồ chế không gian, một tầng không gian rung động hướng lên tới mấy mét không trung nhằm về

phía Liễu hộ pháp cuốn tới.

Tựa hồ cũng ý thức được Ngải tông chủ sẽ có một chiêu như vậy, Liễu hộ pháp trở tay đánh ra một cổ không gian ba động.

Nhưng lực lượng hai cổ không gian vừa tiếp xúc với nhau, Liễu hộ pháp liền phát hiện, không gian vận vẹo chi lực của mình, căn bản chính là đáng chê cười, trong nháy mắt bị đối phương nghiền thành bột phấn, mà khi hãn ý thức được tình huống này tuyệt không có khả năng, hãn cũng vô pháp có ý thức nữa.

Trong không gian phiêu đảng dày đặc mùi máu tươi, mà mùi máu tươi chính là đến từ thân thể Liễu hộ pháp. Dưới không gian chi lực vận vẹo, Liễu hộ pháp lại biến thành một đồng thịt nát.

- Phong hào Đấu Thần.

Hiện tại đã không có nghi vấn, Ngải tông chủ làm ra hết thấy, đã vượt ra khỏi năng lực của một cái Đấu Thần cường giả, như vậy, cũng chỉ có "Phong hào Đấu Thần" mới có thể giải thích tràng diện trước mắt mà thôi.

- Ngải tông chủ, mấy người chúng ta là lão hồ đồ bị song kiếm môn xúi giục, thị phi chẳng phân biệt được, đại nghĩa không rõ, mong rằng Ngải tông chủ thứ tội.

Thiên Khu tông gầy lùn trưởng lão xem rõ thời cơ nhanh nhất, cũng không để ý trước mắt bao người, hướng về phía Ngải tông chủ cầu xin tha thứ.

Một cái phong hào Đấu Thần tồn tại, có ý vị như thế nào, tất cả mọi người trong lòng hiểu rõ. Coi như là song kiếm môn môn chủ, nghe nói cũng chỉ là chín tinh Đấu Thần, nhìn như cách phong hào Đấu Thần chỉ có hai tinh nữa thôi, nhưng hai tinh này cho dù tu luyện, khó khăn như thế nào.

- Trò hay xem xong rồi, Ngải du, nói cho người chuyện này, người không phải có một ổ Thiên Cơ thử sao? Có thể cho ta một con nuôi thử hay không.

Ngải du tròn mắt đảo lòng vòng một cái, còn không có bị tràng diện huyết tinh vừa rồi làm cho khiếp sợ, xuất thần nói:

- Lý Dật ca ca, cha ta thật là phong hào Đấu Thần sao? Ta sao không biết, cha mười năm trước là Đấu Thánh cường giả, vẫn không có tiến bộ qua, tất cả mọi người biết đến mà.

- Đó là tại cha người che giấu, cố tình chờ đợi thời cơ.

Lý Dật nhàn nhạt cười cười, trên quảng trường sự kiện quỷ dị rất cuộc là chuyện gì xảy ra, chỉ sợ chỉ có hắc Lý Dật cùng Âu Dương tĩnh miển rõ ràng nhất. Để cho song kiếm môn đệ tử có trạng thái thất thường, đương nhiên không phải Ngải tông chủ nhân phẩm bộc phát, đột nhiên từ Đấu Thánh tấn thăng đến phong hào Đấu Thần, mà là tối hôm qua trên yến hội, Âu Dương tĩnh miển thí nghiệm một chút tân dược của mình.

- Thật vậy chăng? Vậy cũng thật tốt quá, Thiên Cơ tông chúng ta từ nay về sau cũng không cần sợ bất luận kẻ nào.

Ngải du vỗ tay, trên mặt vui sướng vô cùng rục rở.

- Nếu Ngải tiểu thư tâm tình tốt như vậy, cho ta một đầu Thiên Cơ thử nhé.

- Được, nhưng người phải cẩn thận, chúng nó cũng không dễ dàng nhận chủ, nhưng ta có biện pháp, đúng rồi, ta cần nói cho người biết không chế chúng nó như thế nào.

Kiên nhẫn nghe xong tuyệt chiêu Ngải du huấn luyện Thiên Cơ thử, làm thế nào nhận chủ, làm thế nào cho nó ăn, làm thế nào thuần dưỡng, nghe được Lý Dật sững sờ, nghĩ thầm người này nếu như sống ở thế giới kiếp trước kia, không trở thành nhà động vật học cũng đáng tiếc.

Đuổi Ngải du đi lên trên quảng trường đang tiến hành nghi thức hợp tông, Lý Dật cũng không có nửa phần hứng thú, mà là khoanh chân ngồi xuống, từ Thiên Khu sơn bốn phía nồng đậm thiên địa nguyên khí, bắt đầu tu luyện. Luyện hóa long huyết tuy tu luyện được nhanh, nhưng tham công quá cũng không phải là chuyện tốt, Lý Dật cần thông qua phương thức tu luyện thống nhất đến củng cố thành quả của mình.

- Tiểu tử, xem ra chúng ta thành công, nhưng kế tiếp, song kiếm môn chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý đồ, chúng ta giết chết một phó môn chủ, một hộ pháp, còn có nhiều tinh anh cường giả như vậy, tại trong mắt song kiếm môn, chỉ sợ chúng ta chết một ngàn lần đều chưa hết tội.

Thấy Lý Dật tu luyện xong, lục chỉ đảo tiên lúc này mới lo lắng cảnh cáo.

Những vấn đề này Lý Dật cũng đã tính qua, hơn nữa ý tứ lục chỉ đảo tiên hẳn cũng hiểu, hiển nhiên hẳn không muốn Lý Dật cuốn vào quá sâu, để tránh đến lúc đó tự rước lấy họa, đừng nói cứu Lý na các nàng, chỉ sợ mình cũng như Bồ Tát qua sông vương bùn, tự thân cũng khó bảo toàn.

- Đảo tiên người yên tâm đi, ta sẽ không quên mục đích đến thần chi lĩnh vực, đại hội hợp tông cử hành thành công, ta lập tức để cho Ngải tông chủ dùng danh nghĩa thất tinh tông treo giải thưởng tìm thần y. Cái này so với chúng ta ở thần chi lĩnh vực tự đi tìm thì nhanh hơn nhiều.

Chưa quên là tốt rồi. Tiểu tử tính tình hiện tại ta xem như rõ ràng, người là người dã tâm quá lớn, đến đâu cũng sẽ không thái bình. Lúc này, nếu bốn tiên không có đoán sai, thần chi lĩnh vực chỉ sợ cũng xui xẻo rồi.

Thần chi lĩnh vực gặp xui hay không, Lý Dật không dám cam đoan, nhưng song kiếm môn, mặc kệ có nguyện ý hay không, sớm muộn cũng phải đấu một trận

Tâm Hồn Thiếu Nữ Nảy Mầm

Q.6 - Chương 503: Tâm Hồn Thiếu Nữ Nảy Mầm

Giải quyết song kiểm môn, đại hội hợp tông tiến triển hoàn toàn thuận lợi, những tiểu tông môn kia được mời đến tính toán thừa dịp gây loạn, thấy song kiểm môn cường giả đều chết, còn đâu còn dám ra mặt nữa.

Lúc này Lý Dật dựa theo biện pháp Ngải du truyền thụ cho cách thu phục Thiên Cơ thủ, hợp tông đại hội cũng thuận lợi hoàn thành, tất cả tông môn xem lễ khai rời tiệc, bốn tông đệ tử có một bộ phận trở lại nguyên tông truyền đạt công việc hợp tông, một bộ khác phân thì lưu tại Thiên Khu sơn... Đương nhiên, hiện tại đã không gọi là Thiên Khu sơn, mà là khôi phục tên cũ là thất tinh sơn.

Thất tinh tông bắt đầu khôi phục, việc vật tự nhiên rất nhiều, những chuyện này hiện tại Lý Dật cũng không quản được, từ Ngải tông chủ cùng Âu Dương tĩnh miễn phải làm, mỗi ngày ngoại trừ tu luyện đấu khí, hay là tại Thiên Khu sơn bốn phía đi dạo, hoặc là cùng cùng Lý na rót vào đấu khí tẩm bổ. Lúc này do Lý Dật yêu cầu, thông cáo thất tinh tông tìm kiếm thần y đã rải đi ra ngoài, nhưng Ngải tông chủ cũng nhắc nhở Lý Dật, tứ đại thần y tính nét cổ quái, muốn chính hãn thấy thông cáo tìm đến thăm hỏi bệnh nhân là không có, chỉ có thể cố gắng tìm được tung tích rồi phái người đi mời, hoặc là mang Lý na các nàng đến đó cầu trị.

Mấy ngày qua đi, song kiểm môn cũng không có gì động tĩnh, theo lý thuyết, song kiểm môn lần này ăn lớn thiệt thòi như vậy, hẳn là phải sớm đến hưng sư vấn tội, nhưng vượt quá Lý Dật cùng Ngải tông chủ, Âu Dương tĩnh miễn dự đoán, song kiểm môn tựa hồ là tính toán thiệt hơn, ngay cả phái sử giả tới cũng không có.

Nhưng loại tình huống này lại làm thất tinh tông cảm thấy bất an, mây đen tích lũy càng lâu, bão tố sẽ tới càng thêm mãnh liệt, đây là một cường giả thường thức.

Song kiểm môn, rốt cuộc có chủ ý gì, hoặc là bố trí cái mưu đồ gì?

Chống được đến ngày thứ mười, Ngải tông chủ rốt cục nhin không được, triệu tập vài cái tâm phúc đến một chỗ, thương nghị:

- Song kiếm môn thật lâu không thấy động tĩnh, không biết rốt cuộc tính toán như thế nào, bốn tông nghĩ phái người đi dò xét, không biết chư vị có ý kiến gì?

- Không có ý kiến, nếu ta là song kiếm môn Âu Dương môn chủ, tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ.

Âu Dương tĩnh miển lập tức phụ họa nói.

Thấy Lý Dật cùng vài cái trưởng lão khác cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý, Ngải tông chủ tiếp tục nói:

- Bốn tông lo lắng, nếu như phái đệ tử trong tông bí mật đi ra, thứ nhất phong hiểm quá lớn, nếu là phát hiện không khỏi tổn thương tánh mạng đệ tử, thứ hai chỉ sợ cũng khó có thể tìm được ý đồ của song kiếm môn. Cho nên ý tứ bốn tông là muốn phái trưởng lão, dùng danh nghĩa tiến cống đi song kiếm môn.

Nói đến đây, Ngải tông chủ dừng một chút, mới tiếp tục nói:

- Không biết vị trưởng lão nào có thể đảm đương trách nhiệm như thế?

Ngải tông chủ vừa nói xong như vậy, ánh mắt của mọi người đều không hện mà cùng chuyển hướng Âu Dương tĩnh miển. Tiểu tử này nguyên vốn là người song kiếm môn, còn có ai so với hắn thích hợp đảm đương cái trách nhiệm này?

- Đều xem ta làm gì vậy? ... A, ta? Không được, tuyệt đối không được. Âu Dương môn chủ chỉ sợ đã hận ta thấu xương, ta đưa đi lên cửa chẳng phải là chui đầu vô lưới sao. Cái này không được.

- Âu Dương huynh tính toán cho ai đi chui đầu vô lưới?

Lý Dật không có hảo ý cười cười:

- So sánh với người, chúng ta còn có người nào so với Âu Dương huynh thích hợp hơn, đúng không.

- Lý Dật các hạ nói đúng, Âu Dương huynh nếu như nguyện ý đi làm sự tình này, bốn tông vô cùng nhất yên tâm.

- Nhưng, Âu Dương tông chủ, người cũng không nên từ chối.

Đã thăng trưởng lão, Âu hộ pháp cũng nói.

- Các người bỏ ta vào trong hố lửa.

Âu Dương tĩnh miễn bi thương nói, sau đó nghĩ nghĩ, lại nói:

- Muốn ta đi cũng có thể, bất quá Lý Dật, người phải đi theo giúp ta.

- Ta cùng người đi? Tìm ta làm đệm lưng?

- Không đâu, người cũng quá coi thường Âu Dương tĩnh miễn, ta cũng không phải là loại tiểu nhân, chỉ là có Lý Dật huynh đệ cùng ta, trong nội tâm của ta yên ổn.

Tĩnh miễn nói thật, trải qua nhiều chuyện như vậy, hắn bây giờ đối với Lý Dật đã than phục vô cùng, tuy bằng thực lực mà nói, Lý Dật không tính là nhất lưu, tại song kiếm môn cũng chỉ có thể xem như trung bình.

- Hồ đồ, Lý Dật các hạ là ta khách quý thất tinh tông, há có thể cùng người đi mạo hiểm.

Ngải tông chủ lập tức phản bác nói. Thất tinh tông thành xông, công lao Lý Dật không thể bỏ qua, theo như ý tứ Ngải tông chủ, vốn muốn cho Lý Dật nhậm chức phó tông chủ. Nhưng Lý Dật kiên quyết chối từ. Nếu như tại Đấu Thần đại lục, Lý Dật đương nhiên sẽ không chối từ, nhưng đây là thần chi lĩnh vực, thần chi lĩnh vực đối với hắn cùng lục chi đảo tiên mà nói chỉ là khách qua đường, bọn họ không có khả năng vĩnh viễn ở tại

chỗ này. Cho nên trong lúc này, đối với bọn hăn mà nói đều không có quá lớn ý nghĩa. Sở dĩ muốn cuốn vào trận tông môn chi đấu, đối với Lý Dật cùng lục chỉ đạo tiên mà nói, chẳng qua là vì cơ hội sinh tồn, còn hiện tìm kiếm tứ đại thần y, là mục đích không muốn chậm trễ cứu chữa Lý na mà thôi.

Lý Dật lại đồng ý nói:

- Nếu Âu Dương huynh để mắt ta như vậy, ta đây nếu không đi, không khỏi làm cho Âu Dương huynh thất vọng rồi.

Ngải tông chủ, Âu trưởng lão cùng mọi người còn muốn phản đối, nhưng thấy Lý Dật tâm ý đã quyết, cũng đành phải thôi. Kỳ thật có Lý Dật cùng đi, Ngải tông chủ lại càng thêm yên tâm, dù sao năng lực Âu Dương tĩnh miển, thật sự có chút không tín nhiệm.

Lập tức thương nghị thỏa đáng, bởi vì Lý Dật giết chết song kiếm môn phó tông chủ, hiển nhiên đã bị song kiếm môn xếp vào danh sách phải giết, cho nên lo lắng đến điểm này, Lý Dật chỉ có thể giả trang thành thất tinh tông đệ tử bình thường. May mà, người song kiếm môn biết Lý Dật cũng đã chết, cộng thêm Lý Dật tại thần chi lĩnh vực người quen biết cũng không nhiều, cho nên cũng không cần phải cải trang quá mức cẩn thận.

Nhưng lúc này song kiếm môn hành trình hung hiểm, vô luận là ai trong lòng dạ biết rõ, Lý Dật đương nhiên cũng rõ ràng.

Ban đêm, Lý Dật canh giữ ở bên người Lý na, chậm rãi thúc dục thánh hệ đấu khí trong đan điền khí hải, rót vào trong thân thể lý na.

- Na Na, chỉ mong đây không phải một lần cuối cùng quán chú đấu khí cho người.

Lý Dật nhẹ nhàng thở dài một chút, giết chóc duy trì liên tục đã làm hăn có chút chán ghét, loại tình huống này, đương nhiên thời điểm muốn trở thành cường giả hăn cũng đã đoán trước. Nhưng vô luận là Đấu Thần đại

lục hay là thần chi lĩnh vực, cường giả ở giữa tranh cường đấ, sinh tồn gian nan đều hơn kiếp trước. Cũng không phải Cường Giả Chi Tâm Lý Dật dao động, mà là cường người, cũng cần giảm xóc, cũng cần một cái sự yên lặng để dẹp loạn lệ khí trong lòng.

Nhưng tại trước mặt Lý na, Lý Dật mới có thể cảm giác được bình tĩnh.

Lẳng lẳng đang ngủ say, lý na thoát nhìn thánh khiết, tuyệt mỹ mà khuôn mặt tái nhợt làm cho người khác tan nát cõi lòng. Tại đây trong phòng, Lý Dật có thể rõ ràng nghe được trống ngực lý na thanh âm tim đập yếu ớt cùng mạch đập, thanh âm này giống như tiếng trời, cũng như giữa rừng núi có dòng suối nhỏ, nghe thanh âm này, Lý Dật tâm thần luống cuống mới có thể chậm rãi an tĩnh lại.

- Vô luận như thế nào, ta cũng phải tìm đến tứ đại thần y, đem nàng cứu sống lại.

Lý Dật lẩm bẩm nhẹ, giống như lời hứa hẹn, hoặc làm cho mình thêm quyết tâm.

Lần này đi song kiếm môn hung hiểm khó lường, tuy Lý Dật đã hạ an bài, chính mình có cái gì bất trắc, lục chỉ đảo tiên cũng sẽ thay hãn hoàn thành hứa hẹn, nhưng ở sâu trong nội tâm luôn luôn có một tia bất an.

- Người rất yêu nàng, thật không?

Bỗng nhiên, cửa gian phòng có một thanh âm êm ái vang lên.

Ngải du tựa tại cạnh cửa, tú mục dừng ở trên người Lý Dật, trong đôi mắt có phức tạp. Tựa hồ có cảm động, cũng có hâm mộ, còn có một tia ghen ghét.

Thu lại thái độ thất thố vừa biểu lộ, đem cánh tay lý na cho vào trong chăn, Lý Dật ngồi trên giường êm đứng lên, hồi đáp:

- Lý na nàng là vì ta mà đã bị cừu nhân thương tổn, đây là một việc mà ta tiếc nuối nhất trên cuộc đời, hiện tại đã có cơ hội bổ cứu, ta đương nhiên

muốn dùng hết toàn lực để cứu nàng.

- Lý Na tỷ thực hạnh phúc.

- Chúng ta đi ra bên ngoài nói chuyện.

Tựa hồ là sợ quấy nhiễu lý na ngủ, Lý Dật nhẹ nhàng mà ra khỏi phòng, sau đó đóng cửa. Đây là thất tinh tông an bài cho lý na một gian phòng, ở vào khu vực hạch tâm tông môn, địa vị cùng loại với hoàng tộc cấm cung ở Đấu Thần đại lục.

- Lý Dật ca ca, người ở Đấu Thần đại lục nhất định có rất nhiều chuyện? Cũng có thể kể cho ta không.

- Chuyện xưa của ta, chỉ sợ nói lên ba ngày ba đêm cũng nói không hết, người muốn nghe phương diện nào?

- Tùy tiện... Nói nói chuyện của người cùng lý Na tỷ đi.

Sóng vai đi chỗ vườn hoa tại tông môn, Ngải du tiện tay bẻ một cành hoa tươi, đặt trên cái mũi, tựa hồ che dấu nội tâm của mình.

- Ta cùng Lý na...

Tựa như lời mở đầu, Lý Dật đột nhiên có chút sần sảo, chuyện xưa lại nói rất dài, mà hắn cũng không biết nên nói như thế nào:

- Ta cùng Lý na là huynh muội đồng tộc, tuy cũng không có quan hệ huyết thống...

Theo lời kể rõ, Lý Dật suy nghĩ về vạn dặm xa cách ở Đấu Thần đại lục, trở lại vạn triều thành Lý gia, chính mình là một cái thành nhỏ, khởi điểm con đường cường giả. Vạn triều Lý gia, hiện tại cũng không bị gia tộc khác xa lánh. thậm chí khi dễ, ít nhất là cả thiên phong đế quốc, Lý minh đều có năng lực.

- Lý Na tỷ thật sự là quá may mắn, thật muốn cảm tạ.

- Cảm tạ?

Lý Dật đắm chìm tại suy nghĩ của mình, nhất thời không có minh bạch Ngải du tại sao phải cảm tạ Lý na.

- Đúng vậy, nếu không người vì lý Na tử hĩa bệnh, làm sao lại nghĩ cách đến thần chi lĩnh vực, nếu không đến, ta... Ta làm sao biết được người đây?

Tiểu nha đầu nói đến đây, bỗng nhiên cái đầu dài buông xuống, sắc mặt cũng hồng đến bên tai.

Với Lý Dật thành thực tâm tính, đột nhiên cũng đã hiểu, thì ra tiểu nha đầu này... Nguyên bản đối với mỹ nữ, Lý Dật cũng không có bao nhiêu sức miễn dịch, nhưng lúc này tình huống bất đồng, đến thần chi lĩnh vực là vì cứu Lý na. Vạn nhất Lý na được cứu tỉnh, sau đó tỉnh lại phát hiện nam nhân mình yêu mến bên người còn có một quan hệ mỹ nữ không tầm thường, Lý Dật khó có thể bảo toàn Lý na sẽ không lại ngắt đi.

Cho nên biết rõ tâm hồn thiếu nữ của Ngải du tiểu thư này lắm, Lý Dật vẫn giả bộ như không biết, qua loa nói:

- Đúng vậy, chúng ta là người của Đấu Thần đại lục rất tin vào duyên phận, có lẽ đây chính là duyên phận. Để cho ta có thể có động vật đại vương muối muối.

- Ai là động vật đại vương?

Ngải du cắn răng môi thơm một cái:

- Người nói ai là muối muối?

- Người không phải một mực bảo ta là Lý Dật ca ca sao? Đem người là người... Đi thôi, ta đưa người trở lại chỗ tông chủ, đêm đã khuya, ngày mai ta còn muốn dậy sớm lên đường.

- Lý Dật, Người là tên ngu ngốc hay là đại ngu ngốc.

Thiếu nữ tâm hồn không phải chuyện đùa, hiển nhiên đã không phải là Lý Dật qua loa có thể lừa dối được.

Lý Dật đương nhiên không phải ngu ngốc hay là đại ngu ngốc, hẳn không muốn thương tổn Ngải du. cũng không muốn thương tổn Lý na, cho nên lựa chọn là đại ngu ngốc.

- Hào hảo mắng chửi người, Ngải du tiểu thư, đây cũng không phải là hành vi của thiếu nữ. Ta phải nghỉ ngơi, chờ ta từ song kiếm môn trở về lại cùng người chơi đùa.

Ngải du hiện tại coi như là đã nhìn ra, Lý Dật chính là cố ý, liên tưởng đến thái độ Lý Dật trong phòng đối với Lý na, tiểu nha đầu nước mắt cũng ngăn không được rơi ra. Đối với thiếu nữ đang khóc, Lý Dật lập tức có điểm luống cuống, tình cảnh này nếu như bị người khác trông thấy, thật đúng là nói cũng không rõ.

- Đừng như vậy, Ngải du...

Ngải du lại bỗng nhiên nhào vào trong ngực Lý Dật, thân thể co rúm lại, khóc nức nở:

- Ta muốn cùng người cùng đi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Song Kiếm Môn

Q.6 - Chương 504: Song Kiếm Môn

Đối mặt với nước mắt của thiếu nữ, Lý Dật tình nguyện đối mặt với kết giới công kích Đấu Thần cường giả, huống chi còn là Ngải du mỹ nữ như vậy, quả thực chính là lực sát thương vô thượng.

- Ngải du, nếu không như vậy, làm cho người ta nhìn thấy cũng không hay.

Lời mới này làm Ngải du nhẹ nhàng đẩy Lý Dật ra, trong ánh mắt ai oán làm cho lòng người tê tái:

- Người chán ghét ta như vậy sao? Ta không ngại người yêu Lý Na tỷ, nhưng trước khi nàng tỉnh lại, để cho ta thay thế nàng được chứ?

Cái y bề ngoài của thiếu nữ nhu nhược, không nghĩ tới nội tâm lại không bị cản trở như thế, Lý Dật còn có thể làm sao. Nói cho nàng biết Lý Na tại trong suy nghĩ của mình địa vị không cách nào thay thế sao? Lời này chính hẳn đều cảm thấy tàn nhẫn.

- Được rồi, ta đáp ứng người...

Đáp ứng miễn cưỡng như vậy? Hảo, tính là ta tự mình đa tình.

Ngải du đưa mắt nhìn Lý Dật, bỗng nhiên xoay người, rời đi. Đây là đâu người sai vật sự, lòng của thiếu nữ như mây trên trời, sớm biết như vậy đuổi rồi, làm gì khiến cho người khóc suốt mướt? Lý Dật vốn định đuổi đi theo an ủi, nhưng có chuyện trong lòng, loại nhi nữ tình trường này, chờ giải quyết song kiếm môn rồi nói sau.

Thất tinh tông hành động cũng nhanh chóng, sáng sớm ngày hôm sau chuẩn bị đầy bảy chiếc xe tiến cống vật phẩm, do mười mấy tinh anh đệ tử hộ tống, đoàn xe rời khỏi thất tinh sơn, hướng song kiếm môn chạy nhanh đi.

Tại bên trong thất tinh tông an toàn hoàn toàn không cần lo lắng, tự nhiên là không có người dám đánh chủ ý đoàn xe này. Trải qua ba ngày cấp tốc chạy đi, đoàn xe được Lý Dật cùng Âu Dương tỉnh miễn dẫn dắt, đã tiếp cận địa giới song kiếm môn.

Chỗ giao giới, song kiếm môn thiết hạ một cái trạm kiểm soát, thấy là đoàn xe tiến cống của thất tinh tông, song kiếm môn đệ tử cũng không có dây dưa quá nhiều, rất nhanh cho đi, nhưng đệ tử phụ trách trạm kiểm

soát này nói ra một câu, lại làm Âu Dương tĩnh miễn cơ hồ muốn quay đầu chạy về thất tinh tông.

- Âu Dương môn chủ đoán không sai, người so với lão nhân gia phỏng chừng thời gian còn sớm hơn hai ngày.

Những lời này, làm Âu Dương tĩnh miễn, kể cả Lý Dật đều có một loại cảm giác chui đầu vô lưới. Trên thực tế, bọn họ cũng chính là đang chui đầu vào lưới.

Kế tiếp trên đường đi cũng là thuận buồm xuôi gió, tại song kiếm môn thống trị, cảnh nội cơ bản không có cái tổ chức đạo phi, lúc này đoàn xe chỉ có hơn ba mươi cường giả hộ vệ tự nhiên cũng một đường thẳng tới. Bất quá hai ngày, đã đến kiếm thành song kiếm môn.

Là thần chi lĩnh vực một trong sáu đại tông môn, song kiếm môn có được phương viên lãnh địa mấy ngàn dặm, tài phú tập phía tring, kiếm thành tự nhiên cũng trở thành thị lớn của thần chi lĩnh vực. Điểm này, Lý Dật còn chưa tiếp cận kiếm thành mà đã thấy hai bên bắt đầu phồn hoa rồi.

- Âu Dương huynh, người đang ở Kiếm thành lăn lộn không ít năm, có cái bằng hữu tri giao không?

- Có mấy người, nhưng những người này... Coi như hết, vận mệnh ta hiện tại, tại trong mắt của Âu Dương môn chủ, nếu như môn chủ còn thừa nhận ta là đệ tử song kiếm môn, như vậy còn dễ xử lý, chờ ta nói tốt vài câu, ý bảo thất tinh tông đối với song kiếm môn không có nhị tâm, nói không chừng có thể còn mạng sống. Chỉ sợ môn chủ nhận định ta là phản nghịch song kiếm môn, ai, vậy là quá hung hiểm rồi.

- Không biết môn chủ có ngờ rằng thất tinh tông phái người tới sẽ là người, hắc hắc, ta nghĩ với hắc thần cơ diệu toán, chỉ sợ cũng nghĩ tới điểm. Yên tâm đi, chúng ta hành sự tùy theo hoàn cảnh, Âu Dương môn chủ đã không có động thủ, mà đang chờ chúng ta, vậy nhất định còn có đường sống, không cần bi quan như vậy.

Lý Dật lời nói nhiều ít cũng có phần an ủi mình. Bây giờ là xâm nhập đầm rồng hang hổ, muốn bằng vũ lực, chỉ sợ là không có bao nhiêu hy vọng.

Một đường bất an, cuối cùng cũng đã tới kiếm thành. Chỉ thấy kiếm thành tường thành cũng không có cao lớn, trên tường thành, cường giả đứng nghiêm nghị làm cho người ta có một loại cảm giác hít thở không thông, nhưng đối với Lý Dật không tính là gì.

Sau khi chứng nhận thân phận của mình, Lý Dật cùng Âu Dương tĩnh miển cũng không có giống người khác đều cho đi.

- Thất tinh tông tới? Các người chờ một chút.

Hộ thành đệ tử lật hìn hai người, sau đó nhanh chóng đứng dậy hướng trong thành đi tới, nhưng hơn 10' sau, dẫn theo một tử bào lão giả đi ra, chỉ vào Âu Dương tĩnh miển nói:

- Bọn họ đến đây.

Tử bào lão giả năm mươi tuổi, trầm ổn nhìn đoàn xe, hỏi:

- Các người là thất tinh tông đến sao?

Âu Dương tĩnh miển tiến lên một bước, cung kính nói:

- Hộ pháp, người không nhận ra ta sao? Ta là Âu Dương tĩnh miển đây.

- Âu Dương tĩnh miển?

Lão giả kia nheo mắt lại đánh giá sau nửa ngày, lúc này mới bỗng nhiên nhớ tới:

- Là người sao, là tên tiểu tử thích những môn tà môn ngoại đạo, cũng không phải sai, là song kiếm môn không nhập lưu gì đó, chạy đến thất tinh tông làm tông chủ.

Ngũ khí lại có chút khinh thường, bởi vậy cũng có thể biết, Âu Dương tĩnh miển tại song kiếm môn cũng không được tốt lắm... Ngoại trừ có tiếng là biết về tà môn ngoại đạo, tựa hồ có xú danh rất lớn.

- Hắc hắc, Hà hộ pháp giấu cợt rồi, việc này nói đến phức tạp, trong đó có rất nhiều sự ngẫu nhiên cùng trùng hợp, kính xin Hà hộ pháp bẩm báo môn chủ lão nhân gia, Tĩnh miển hướng lão nhân gia giải thích một phen.

- Cái này khỏi cần nói, môn chủ sớm có phân phó, có người thất tình tông đến tiến cống, mang người này đến gặp hẳn. Nếu là Tĩnh miển người tới, tự nhiên là người đi gặp mặt môn chủ đại nhân rồi. Nhưng, ta nên nói thất tình tông tông chủ bá kiến, hay là nói song kiếm môn Âu Dương sứ giả cầu kiến?

Âu Dương tĩnh miển cũng bất chấp Hà hộ pháp nói có ý chế nhạo, liên thanh nói:

- Đương nhiên là song kiếm môn đệ tử Âu Dương tĩnh miển. Ta vừa rồi không có sửa tông đối tộc, sinh ở song kiếm môn là người ở Song Kiếm môn điểm này kính xin Hà hộ pháp tại trước mặt môn chủ đại nhân nói tốt vài câu.

Thừa dịp người không chú ý, Âu Dương tĩnh miển đem tinh tạp ra lẳng lẽ đút vào trong ngực Hà hộ pháp.

Chỗ tốt tới tay, Hà hộ pháp sắc mặt dễ nhìn không ít, trong lời nói cũng không kỳ quái giống lúc trước như vậy:

- Như vậy cùng ta đi thôi, có thể cẩn thận một chút, đừng đập đầu gập, hư hao tiến cống môn chủ đại nhân trách tội xuống, ta cũng không giữ được người.

Kiểm thành bởi vì gần trăm năm nay mới khởi công xây dựng lên tạo thành đô thành to lớn, con đường xếp đặt được đã rộng rãi hơn, hai bên phòng xá kiến trúc san sát nối tiếp nhau, phố thị vô cùng phồn hoa.

Dưới sự dẫn dắt của Hà hộ pháp, đoàn xe trực tiếp chạy nhanh và khu vực trung tâm của kiếm thành, vô luận là kiến trúc đồ sộ hay là cách ăn mặc của người đi đường, đều có vẻ càng thêm xa hoa khí phái.

Tại trước một cái đại viện, Hà hộ pháp dừng bước, chỉ vào cửa chính nói:

- Người trước để cho đệ tử trong tông giao cống vật, đêm nay sắc trời cũng không sớm, môn chủ đại nhân chỉ sợ không gặp người. Trước tiên ở dịch quán ở một đêm, ngày mai hãy chờ tin tức của ta.

- Còn thỉnh cầu gì hộ pháp tại trước mặt môn chủ đại nhân nói đỡ.

- Âu Dương sứ giả, người cũng biết, coi như là ta, cũng không nhìn thấy môn chủ đại nhân, lời của người ta cũng chỉ có thể chuyển đạt lại. Chuyện người ta biết rõ là được, an tâm nghỉ ngơi đi.

Âu Dương tỉnh miễn vẫn không yên lòng, ý vào việc đã đưa tỉnh tạt, hạ giọng hỏi:

- Chuyện tình ta tại thất tinh tông, môn chủ đại nhân là cái thái độ gì, mong rằng Hà hộ pháp vui lòng cho biết một chút.

- Ta là một cái hộ pháp nho nhỏ, loại chuyện này nào biết được, bất quá, ngược lại nghe được chút ít tin tức nho nhỏ, những ngày này môn chủ đại nhân không ngừng triệu kiến các vị trưởng lão trong tông cùng tất cả tông môn chủ tông chủ nam vực, tựa hồ là có động tác, về phần có phải là đối phó thất tinh tông hay không, cái này khó nói.

Dù sao nhận được chỗ tốt, Hà hộ pháp cũng tiết lộ một điểm tin tức.

- Đa tạ Hà hộ pháp, nếu có thể qua cửa này, sau này tất có thâm tạ.

Âu Dương tỉnh miễn đưa ra ngân phiếu khổng, đưa mắt nhìn Hà hộ pháp đi xa, lúc này mới nhìn Lý Dật nói:

- Xem ra, còn chưa phải là tuyệt lộ, hắc hắc, trong đó rất có đường sống chu toàn.

- Âu Dương huynh tại sao thấy vậy?

Với tác phong của Âu Dương môn chủ, nếu như nghĩ cần hỏi tội ta, há sẽ hành động như thế, để cho chúng ta ở dịch quán như vậy, nếu lúc này chỉ sợ chúng ta vừa vào kiếm thành mượn cớ quăng vào tử lao. Đã để cho ta ở dịch quán, đã nói lên hẳn coi ta là thất tinh tông tông chủ đối đãi. Lý Dật lão đệ người chỉ sợ không biết, cái dịch quán này không phải là người nào cũng có thể vào ở.

- Đây cũng không phải là cái gì ngoài ý muốn, người vừa mới cũng nghe Hà hộ pháp nói, song kiếm môn đang nghĩ cách đối phó thất tinh tông, nếu như đổi lại ta là môn chủ, cũng sẽ không dễ dàng giết chết người. Bởi vì người bây giờ còn có giá trị lợi dụng, thậm chí tại thời khắc mấu chốt còn có thể phát huy tác dụng mấu chốt.

Được Lý Dật một nhắc nhở như vậy, Âu Dương tĩnh miển càng thêm yên tâm, cười nói:

- Nói rất đúng, ít nhất ta bây giờ còn là đệ tử song kiếm môn, như vậy tốt nhất, vô luận môn chủ cùng ta nói cái gì, chỉ để ý ứng đối là được. Ha ha, về nhà, Lý Dật lão đệ, buổi tối ta mang người hảo hảo đi dạo một vòng cái kiếm thành này nha.

Cái gì gọi là đặc ý quên mình, Âu Dương tĩnh miển tốt hơn, nguy cơ thoáng giải trừ, người này đã bắt đầu trầm tĩnh lại.

Nhưng theo như lời Âu Dương tĩnh miển nói, cái dịch quán này không phải là người nào đều có thể vào ở, chính bởi vì điểm này, dịch quán xa hoa trình độ cũng làm cho Lý Dật chưa bao giờ nghe thấy, cùng cung điện Đấu Thần đại lục hoàng thất so sánh, tựa hồ cũng không kém chút nào. Làm tốt thủ tục vào ở, hai người được phân đến một căn phòng lớn, Lý Dật là "Thiếp thân người hầu" cũng nhờ có giường mềm mại cùng một cái phòng nhỏ.

Tựa hồ là liệu định mục đích tới của thất tinh tông, song kiếm môn đối với Lý Dật cùng Âu Dương tĩnh miển cũng hoàn toàn không có đề phòng, không có giám thị, hết thảy hành động đều tự do, điểm này Lý Dật trải qua nhiều lần quan sát đã xác định. Cho nên khi dùng qua bữa tối, Âu Dương tĩnh miển đưa ra ý kiến đi kiếm thành dạo chơi, Lý Dật cũng không có phản đối.

Kiểm thành chợ đêm cũng có chút phồn hoa, nhất là Lý Dật bọn họ ở lại phụ cận dịch quán, càng các loại cửa hàng xa hoa làm choáng ngợp như vào thế giới vàng son. Là thất tinh tông chủ, đi đến kiếm thành làm việc, hiện tại về vấn đề tài chính Âu Dương tĩnh miển không thiếu, tinh tạp mang theo không dưới mười cái, điểm tiêu phí ấy đối với bọn họ hoàn toàn không có áp lực.

Kiểm thành sống về đêm, làm Lý Dật nghĩ tới thế giới kiếp trước, trong lúc này cũng có cùng loại quán bar tửu quán, có cùng loại phòng KTV khiêu vũ cùng với các loại giao dịch u ám. Duy nhất không có là sòng bạc, xem ra, trong này cũng là chưa khai phá đất hoang, nếu có thể ở kiếm thành mở mấy gian sòng bạc nà nói... Nhưng Lý Dật rất nhanh bỏ đi ý nghĩ này, dù sao trong lúc này là thần chi lĩnh vực, mình cũng không có tính toán ở đây xuất đời.

Ngại cấp bậc quá thấp, Âu Dương tĩnh miển mang theo Lý Dật đi dạo hai con đường, mới đi đến một nơi tên là "Nhân gian bầu trời" sa hoa, sờ lên cái cảm, trong ánh mắt hiện lên một vòng tà ác:

- Chính là trong chỗ này.

Nơi này chính là nơi sa hoa, ngay cả mặt tiền của cửa hàng cũng đã rộng rãi đồ sộ, trên trăm chiếc đèn chiếu ra ánh sáng giống như ban ngày. Mỹ nữ tiếp khách đứng thành một dãy, mỗi mỹ nữ từ khuôn mặt đến dáng người cũng không có thể bắt bẻ được, dù cho như Lý Dật lịch duyệt qua thân thể vô số mỹ nữ cũng cảm nhận được.

- Âu Dương huynh, người trước kia thường tới nơi này?

- Ai.

Âu Dương tĩnh miển thật thở ra một hơi:

- Đây là chỗ sa hoa nhất của kiếm thành, trước kia tuy nghĩ tới, nhưng chưa có cơ hội đi vào.

- Vậy chúng ta hay là đổi cái địa phương khác, loại địa phương này, chỉ sợ không thích hợp chúng ta, dù sao chúng ta cũng không phải là đến chơi đùa, còn có chuyện đứng đắn muốn làm.

Lý Dật khuyên nhủ.

Vấn đề là Âu Dương tĩnh miển khó khăn mới có tinh tạp sung túc bảo đảm, đều đi tới nơi đã từng mơ tới qua vô số lần, đâu còn nghe theo Lý Dật nói, vỗ vỗ bộ ngực, hào sảng nói:

- Không có việc gì, loại địa phương này, có tiền thì có hết thấy, chúng ta hiện tại hoàn toàn có tiền, sợ cái gì. Đi vào.

Đào Tiểu Vũ eBook

Âu Hộ Pháp

Q.6 - Chương 505: Âu Hộ Pháp

Âu Dương tỉnh miến hào sảng mang theo "Người hầu" Lý Dật đi vào bên trong, sau đó cũng có chút chóng mặt, chỉ thấy khắp nơi lưu kim tràn ngập các loại màu sắc, khắp nơi quyền quý y quan hoa lệ cùng mỹ nữ ưu nhã như thực nữ.

- Các hạ, xin hỏi có cái gì cần giúp đỡ không?

Nhìn thấy Âu Dương tỉnh miến biểu lộ sững sờ, một người phục vụ rất nhanh ra đón chào, phục vụ này cũng bất quá mười mấy tuổi, lớn lên da mịn thịt mềm, trang phục loè loẹt có chút tương xứng. Chỉ là thấy quyền quý hạng người quen rồi, hẳn hiển nhiên cũng có thể nhìn ra Âu Dương tỉnh miến là lần đầu tiên xuất nhập nơi này, cho nên trong giọng nói cung kính, lại khó nén một tia khinh thường.

- Mỹ nữ, ta muốn mỹ nữ xinh đẹp nhất.

Âu Dương tỉnh miến không che dấu mục đích của chuyến đi này, chỉ có điều thanh âm có chút lớn, đưa tới không ít ánh mắt trào phúng.

- Như vậy xin hỏi các hạ có có hẹn trước không? A, không quan hệ, ta trước cùng chung phòng, không biết ngài muốn cái cấp bậc gì?

- Cái này còn hỏi sao? Đương nhiên là tốt nhất, ta muốn phòng tốt nhất.

- Tốt nhất là số phòng chữ thiên, ách, rất đắt tiền, xa hoa, một ngàn kim tệ...

Lấy ra tinh tạp đã vung đến trên mặt phục vụ sinh,

- Cho hai cái phòng chữ thiên, một gian ta dùng, một gian người hầu của ta dùng.

Âu Dương tỉnh miễn khí phái rất cực ngăn chặn phục vụ sinh, khiến cho hân mỉm cười, sau đó mang Âu Dương tỉnh miễn cùng Lý Dật lên lầu 7.

- Chúng ta trong này có nhạc sĩ tốt nhất, ngài có thể lựa chọn mình thích âm nhạc loại nào, ách, đương nhiên còn có giai lệ xinh đẹp nhất kiểm thành... Các hạ, ngài yêu mến ai đó, thanh thuần hay là khêu gợi.

- Đắt tiền nhất.

Âu Dương tỉnh miễn không chút nghĩ ngợi hồi đáp.

Lý Dật cũng không nói gì, người này thuần túy chính là hình dung một nhà giàu mới nổi, đừng nói phục vụ sinh nội tâm xem thường hân, liền ngay cả Lý Dật cũng bắt đầu hoài nghi cấp bậc người này có vấn đề.

Chữ thiên số phòng xa hoa tự nhiên không cần nhiều lời, nhưng hiển nhiên, phòng lớn như vậy, cũng không thích hợp hai người tầm hoan tác nhạc, cho nên đánh giá một chút, Âu Dương tỉnh miễn lập tức phân phó phục vụ sinh nói:

- Ta cho người vài cái địa chỉ, người đi tìm vài người đến đây.

Tiểu tử này xem ra cũng muốn tìm hồ bằng cầu hữu đến khoe khoang. Đối với cái vấn đề này, Lý Dật cũng không phản đối, dù sao có thể tiếp xúc nhiều đệ tử trong song kiếm môn, đối với động tĩnh của song kiếm môn càng có nhiều minh bạch. Chắc hẳn cũng là người thông minh, Âu Dương tỉnh miễn cũng lo lắng đến điểm này, mới làm như vậy.

Sau nửa giờ, trong phòng bắt đầu náo nhiệt, Âu Dương tỉnh miễn mời hồ bằng cầu hữu đến đây năm người, tới nguyên bộ chính là bảy cái giai lệ của "Nhân gian bầu trời". Bảy vị mỹ nữ này tuy rất xinh đẹp, nhưng có loại phong trần, cho dù các nàng cố ý biểu hiện ra nội hàm. Lý Dật qua loa ôm một người trong ngực, tâm tư lại để tất cả trên mấy tên song kiếm môn đệ tử.

- Âu Dương đại ca, người lúc này đại phát, nghe nói hiện tại thất tinh tông đều là người của người.

- Hàng Da, người cũng đừng hâm mộ ta, người nên biết ta đây tông chủ không tín nhiệm, là lấy mệnh đổi lấy, cái này sống chính là trên đầu đao gươm mà thôi.

Tên huynh đệ gọi là Hàng Da song kiếm môn đệ tử nói:

- Bất kể thế nào mà nói, huynh đệ vài cái chúng ta, người bây giờ là tốt nhất. Chờ người tại thất tinh tông ổn định, cũng đừng quên huynh đệ chúng ta, đến lúc đó chúng ta cùng một chỗ sửa tông đổi tộc là được.

Hàng Da nói ra lời này hiển nhiên là nịnh nọt qua loa.

- Hàng Da, kiếm thành đối với thất tinh tông việc có cái gì nghị luận?

- Thất tinh tông hợp tông sự kiện kiếm thành ai ai cũng biết, nghị luận đương nhiên cũng nhiều.

Hàng Da đột nhiên đề thấp giọng, lén lén lút lút nói:

- Nghe nói An phó môn chủ cùng Liễu hộ pháp vẫn lạc tại cảnh nội thất tinh tông, vấn đề này cùng Âu Dương lão đại người có liên quan không?

- Sao có thể có liên quan, ta dù sao cũng là người của song kiếm môn, làm sao ta có cái tâm kia, thực lực của ta các người cũng biết đến, An phó môn chủ một cái ngón tay cũng đủ bóp chết ta rồi. Hàng Da, Âu Dương môn chủ, có động tĩnh gì không?

- Làm sao có thể không có động tĩnh đây, theo ta được biết, kiếm thành bây giờ là ngoài lòng trong chặt, phân tán tại các nơi là nòng cốt đệ tử đều tập kết đến kiếm thành, chỉ sợ không lâu sẽ có đại động.

Đã được Âu Dương tĩnh miễn cho chỗ tốt, không lộ ra chút ít tin tức hiển nhiên không thể nào, tuy nhiên tin tức này cũng không có giá trị quá lớn, nhưng cũng là tin tức tốt nhất mà Hàng Da có thể cung cấp.

Lý Dật nghe xong nửa ngày, cũng không có nghe được cái tin tức mình muốn, suy nghĩ không khỏi có chút ngắt lời. Song kiếm môn Âu Dương môn chủ làm việc, thật là có chút ít làm cho người không nắm bắt được, càng như vậy, Lý Dật trong nội tâm càng đề phòng, nhưng, Âu Dương môn chủ thuộc về cường giả trí tuệ hình, mà không phải là người ngang ngược, bởi như vậy, tối thiểu có dư âm chu toàn. Đấu trí so dũng khí muốn xem loại tình huống nào, đối với Âu Dương môn chủ loại người này, Lý Dật vẫn nguyện ý đấu trí.

Âu Dương tĩnh miễn cùng Hàng Da nội dung nói chuyện từ thất tình tông chuyển dời đến trên người mỹ nữ, tại rượu còn tác dụng, đám hồ bằng cầu hữu cũng bắt đầu không yên phận, trong phòng lập tức xuân quang sáng lạn, hương diễm khí tức tại cả phòng phiêu đẳng.

Mắt thấy kế tiếp muốn đi vào hương diễm, Lý Dật có chút buồn bực đẩy mỹ nữ bên cạnh ra, sau đó đi ra khỏi phòng, nghĩ đi ra bên ngoài hít thở không khí.

Tầng này toàn bộ là số phòng chữ thiên, tổng cộng bảy tám gian, hơn nữa sinh ý không sai, tất cả phòng đều cũng có thanh âm mập mờ truyền tới. Lý Dật ngồi ở trong sảnh tiếp đãi, phẩm trà thơm, đánh giá khác nhân lui tới.

Lúc này một tên mập làm cho Lý Dật chú ý, mập mập này không giận mà tự có uy thế, hiển nhiên là thượng vị giả mới có thể rèn luyện được. Không hề nghi ngờ người này tại song kiếm môn địa vị tuyệt đối không thấp.

Mập mập ở trong phòng nhiều lần có người tiến vào ra, lúc này Lý Dật thông qua cách cửa nghiêm túc dò xét hẳn. Tựa hồ cũng chú ý tới Lý Dật dò xét, không lâu sau, từ trong phòng mập mập có một cường giả mặt không biểu tình đi đến, nhìn Lý Dật nói:

- Các hạ, chủ nhân nhà ta cho mời.

Lý Dật bất động thanh sắc phẩm trà, nói:

- Chủ nhân nhà người biết ta sao?
- Cái này người nhìn thấy sẽ biết.
- Nhưng ta còn không có tính toán đi gặp chủ nhân nhà người?

Tên cường giả lập tức sắc mặt trầm xuống:

- Tại kiếm thành, chủ nhân nhà ta nói tuyệt ít người không dám nghe.
- Ít nhất người phải nói cho ta biết lai lịch chủ nhân nhà người.
- Người rõ ràng chủ nhân nhà ta cũng không nhận ra.

Lúc này trên mặt tên cường giả hiện ra một tia khinh thường:

- Người ở bên ngoài tới sao?
- Không sai.
- Đừng lãng phí thời gian để cho chủ nhân đợi lâu, nói như vậy đối với người tuyệt đối không có lợi.

Lý Dật rót cục để chén trà xuống, chậm rãi đứng lên, xuyên thấu qua khe cửa, có thể nhìn thấy mục quang của tên mập mập rơi tại trên người của mình, ánh mắt kia làm cho Lý Dật cảm giác kỳ quái.

Cái gian phòng này người ra vào không ít, nhưng tuyệt đối không có Âu Dương tĩnh miển cùng đám hồ bằng cầu hữu thối nát kia, ngoại trừ mập mập cùng một trung niên, những người khác thoạt nhìn đều là thân phận tùy tùng, mỗi người vẻ mặt rất trang nghiêm. Cùng ngồi đối diện với mập mập là trung niên âm trầm.

Thấy Lý Dật tiến vào, mập mập rất là hòa ái gật gật đầu, hô:

- Người tuổi trẻ, ngồi đi.

Lý Dật cũng không chối từ, tùy tiện ngồi ở đối diện trung niên nhân, cùng hai người hình thành một cái hình chữ "Phẩm", sau đó cười cười, nói:

- Các hạ mời tại hạ, có phải trong này có giai lệ tốt nhất?

Mập mập ha ha cười, che dấu vị giả khí thế ở trên người mình, thản nhiên nói:

- Nhân gian bầu trời không thiếu nhất chính là giai lệ, ta chỉ là hiếu kỳ, người một người tuổi còn trẻ như vậy, không ở bên trong hưởng thụ lại chạy đi ra bên ngoài uống trà, đây là vì cái gì?

Mập mập chỉ cảm thấy hứng thú, chỉ sợ còn không phải điểm này, chỉ bằng hăn ra vẻ trung hậu mà mục quang sắc bén, Lý Dật tin tưởng mình ở trước mặt hăn ẩn giấu không được quá nhiều.

- Ta chỉ là một người hầu, hưởng thụ là chuyện của chủ nhân ta.

- Như vậy chủ nhân của người, hăn là ai ?

- Thất tinh tông tông chủ Âu Dương tĩnh miễn.

Trả lời hết vấn đề này, Lý Dật bắt đầu chú ý quan sát đến phản ứng của tên mập mập. Mập mập quả nhiên có phản ứng, trên mặt co rúm hai cái, trong ánh mắt tinh quang trôi qua, sau đó rất nhanh khôi phục biểu lộ bình thường, thói quen ha ha cười, nói:

- Thất tinh tông tông chủ? Âu Dương tĩnh miễn, ha ha, tiểu tử kia rất không tồi, nói như vậy, người tuổi trẻ, người là người của thất tinh tông?

- Tại hạ thất tinh tông hộ pháp.

Có thể đi theo tông chủ đến kiếm thành, không có danh phận vừa phải tự nhiên không thể nào nói nổi, cho nên Lý Dật thuận miệng bịa ra thân phận hộ pháp.

- Họ gì?

- Âu.

- Âu hộ pháp, đảm lượng của người không nhỏ, lúc này đến kiểm thành, biết rõ có hậu quả gì không?

Lý Dật nói:

- Tại hạ chỉ có muốn cùng tông chủ đại nhân tới kiểm thành tiến cống, không biết có gì không ổn?

Mập mạp kia nghĩ nghĩ, không có trả lời ngay, hắt gươm tay lên, nhẹ nhàng mà quơ quơ, những tên hộ vệ đệ tử, kể cả trung niên nhân âm trầm hiểu ý, mang theo vài vị giai lệ lặng yên không một tiếng động thối lui ra khỏi phòng.

Hiện tại gian phòng to như vậy chỉ còn lại có Lý Dật cùng mập mạp, không có người khác ở đây, mập mạp khí thế nhất thời biến đổi, trên mặt hòa ái dễ gần tựa hồ cơ thể co rút lại, trở nên nghiêm nghị, mục quang cũng trở nên nghiêm nghị lại. Tiện tay đánh ra vài đạo đấu khí, bố kết một cái phong bế giam cầm.

- Âu hộ pháp, người thật sự không biết ta là người như thế nào sao?

- Có thể tới nơi này, chắc đều là người danh tiếng của song kiếm môn, tại hạ không dám tự tiện phỏng đoán.

- Chính là vài xe tiến cống, đã nghĩ làm cho song kiếm môn quên mất tinh anh cường giả tồn thất sao? Hừ, Âu hộ pháp, thất tinh tông thật to gan, ngay cả song kiếm môn phó môn chủ cũng dám giết, các người sẽ không cho rằng song kiếm môn thật sự bỏ qua chứ.

- Thì ra hộ tống tiến cống cũng không đáng để Âu Dương tông chủ tự mình đến kiểm thành, sở dĩ đến kiểm thành, Âu Dương tông chủ đúng là tự mình tính toán hưởng song kiếm môn chủ đảm bảo việc này. An phó

môn chủ chết tại bên trong địa bàn của thất tinh tông, thất tinh tông cũng đang truy tra việc này, nhưng chưa có kết quả.

- Hào, cho dù An phó môn chủ ngã xuống cùng thất tinh tông không có quan hệ, nhưng Liễu hộ pháp bọn họ, đây là sự thật chắc chắn.

Mập mạp ánh mắt lại lần nữa sáng giọng, áp lực như thực chất, làm Lý Dật đều cảm thấy bất an. Cái khí thế thượng vị giả này, từ thân hình mập mạp đáng sợ vô cùng.

Về phần An phó môn chủ cùng Liễu hộ pháp ngã xuống, trong lúc trước khi lên đường thất tinh tông nhiều lần thương lượng qua. An phó môn chủ sự tình tuyệt đối do Thất tinh tông. Về phần Liễu hộ pháp, bởi vì trước mặt mọi người giết chết, muốn chống chế tuyệt không khả năng. Cho nên thương lượng kết quả là, dùng việc Liễu hộ pháp can thiệp bừa bãi, hơn nữa cản trở thất tinh tông tông hợp tông mà bị giết chết, lý do này tuy miễn cưỡng, nhưng căn bản là sự thật, thứ hai tại tông tộc quan niệm thần chi lĩnh vực, lý do này cũng coi như không có trở ngại. Đương nhiên, thất tinh tông nguyện ý vì việc này đền bù tổn thất, đền bù tổn thất bằng kim tệ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tứ Đại Sát Thần

Q.6 - Chương 506: Tứ Đại Sát Thần

Thấy mập mạp nói về Liễu hộ pháp bị giết, Lý Dật cũng không chính diện trả lời, mà là hỏi lại:

- Đó là đại sự tông tộc, ta một cái hộ pháp nho nhỏ cũng không biết nội tình, càng không thể nói, chắc hẳn Âu Dương tông chủ ngày mai gặp môn chủ song kiếm môn có lời giả thích. Tại hạ cũng cảm thấy buồn bực, các hạ tìm đến một cái hộ pháp nho nhỏ, rốt cuộc là có ý đồ, tại hạ đến bây giờ cũng không biết thân phận các hạ là gì.

- Hộ pháp nho nhỏ? Ta cũng không thấy người ở chỗ nào nhìn là một cái hộ pháp nho nhỏ, người tuổi trẻ, với sự lịch duyệt của ta, ta nghĩ người giấu diếm thân phận, người tựa hồ còn non lắm, long xà cũng nhìn không ra, ta cũng không cần tại song kiếm môn lẫn lộn nữa. Âu Dương tĩnh miển tiểu tử kia có thể lên làm tông chủ thất tinh tông, thì ở thần chi lĩnh vực là một truyện cười, người cũng sẽ không cho là thật chứ.

- Các hạ xem trọng tại hạ, ta thật sự chỉ là một hộ pháp, thân phận các hạ là...

Mập mạp cũng trả lời thẳng vấn đề Lý Dật hỏi, hơn nữa có chút vung áo bào lên, lộ ra trên lưng thân phận bài tử. Nhưng, Lý Dật cũng không biết cái lệnh bài hỏa diễm này đại biểu cái gì, chỉ có thể vẻ mặt mờ mịt mà hỏi:

- Mong rằng các hạ chỉ rõ.

- Cái lệnh bài này người cũng không biết, còn nói mình là hộ pháp thất tinh tông.

Lúc này mập mạp nói:

- Người có nghe qua song kiếm môn có tứ đại sát thần chưa?

- Cái này, ta thật không biết.

Kỳ thật Lý Dật rất muốn nói đã nghe đại danh từ lâu, như sấm bên tai các loại lời nói, nhưng hắn rất nhanh ý thức được, tại muốn trước mặt mập mạp nói dối không phải là một việc đơn giản, cho nên thành thật một chút tốt hơn.

Mập mạp con mắt có chút trợn lên, ánh mắt nhìn Lý Dật, trên mặt hiển hiện nâng suy nghĩ điều gì đó, hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, không có lại tiếp tục làm khó xử Lý Dật, mà là trực tiếp nói:

- Song kiếm môn có tứ đại Đấu Thần, được xưng là bốn đại sát thần, ta chính là một trong số đó.

Vấn đề là Lý Dật cũng không rõ lắm, tứ đại Đẩu Thần tại song kiếm môn địa vị như thế nào, chỉ cần xem mập mạp biểu lộ tự phụ như thế, hẳn dự đoán thân phận người này cũng không quá thấp.

- A, thì ra là sát thần các hạ, cung kính đã lâu.

Cuối cùng mập mạp sát thần cũng không so đo với Lý Dật trong lời nói có vài phần thành thật, gật đầu nói:

- Nếu như ta đoán không lầm, người tuổi trẻ, người chính là người tự tiện xông vào Thiên Khu tông cấm địa, tạo thành biến cố thất tinh tông, tên là Lý Dật đúng không.

Lý Dật trong nội tâm rung mình, tên mập mạp thoát nhìn như một người đơn giản, nhưng quả thực làm cho hắn giật mình không nhỏ. Đúng là song kiếm môn có chỗ hơn người, trong thời gian ngắn đem chuyện tình thất tinh tông rõ ràng như thế, về phương diện khác, mập mạp này là thủ hạ của song kiếm môn, có thể chuẩn xác đoán được thân phận của mình như thế, như vậy song kiếm môn chủ có bao nhiêu lợi hại đây. Khó trách song kiếm môn có thể xưng hùng nam vực, cũng không phải là không có đạo lý. Ngoại trừ vũ lực, trí tuệ bọn này chỉ sợ mới là nguyên nhân căn bản.

Sắc mặt thay đổi vài lần, Lý Dật thành thật thừa nhận nói:

- Sát thần các hạ chê cười, tại hạ xác thực không phải là Âu hộ pháp, hơn nữa là Lý Dật.

Điều duy nhất đáng ăn mừng chính là, sát thần tựa hồ cũng không có ác ý, nếu không chỉ sợ cũng sẽ không cùng hắn nói nhảm nhiều như vậy.

- Ta rất muốn biết, người làm thế nào xử lý An phó môn chủ, thực lực của hắn, không dưới tứ đại sát thần.

Lý Dật trong nội tâm âm thầm rung mình, thì ra mập mạp đã sớm biết mình giết an phó môn chủ rồi. Nếu thật là nói như vậy, ngày mai kể

hoạch cùng Âu Dương tĩnh miễn đi gặp song kiếm môn môn chủ cũng cần thay đổi một chút, mình không thể cùng đi, mà để cho Âu Dương tĩnh miễn hành động một mình.

- Sát thần các hạ dựa vào cái gì cho rằng an phó môn chủ là do tại hạ giết?

- Trực giác.

Mập mạp khẳng định nói:

- Đấu khí tu vi của người tuy chỉ là Đấu Thánh, nhưng người tuổi trẻ như người không là một Đấu Thánh đơn giản, ngay cả ta cùng người động thủ, cũng không dám nói trăm phần trăm phần thắng được.

- Vậy sát thần các hạ, người tính toán động thủ, hay là...

- Ha ha ha, ai nói là ta muốn động thủ. Người tuổi trẻ, không cần phải nặng lời như vậy, ta đã đem thủ hạ đi ra, chính là không muốn bọn họ biết người chính là Lý Dật.

Thì ra, mập mạp đã sớm dự đoán đến thân phận của mình, song kiếm môn có cường giả thông minh như vậy, thật sự là không thể coi thường, Lý Dật lúc này có cảm giác ra là khó có thể đối kháng nổi.

- Vậy đa tạ sát thần các hạ, nếu không muốn động thủ, cũng không có chuyện gì khác, tại hạ xin cáo từ.

- Đừng vội, uống trà.

Lý Dật uống trà thật sự có chút không yên, có một nhân vật như vậy cứ nhìn chăm chăm, rốt cuộc có cái ý đồ gì?

- Lý Dật, có hứng thú hợp tác hay không?

Hợp tác? Lý Dật ngẩn người, sau đó trên mặt hiện lên vui vẻ, dự cảm nhận được chuyển cơ. Sau đó hần buông chén trà nhỏ, hứng thú nhìn

xem mặt mặt sát thần, cười nói:

- Sát thần các hạ cùng tại hạ nói chuyện hợp tác, chẳng phải là bôi nhọ thân phận các hạ?
- Hợp tác chỉ có quan hệ lợi hại, cũng không có thân phận gì khác.
- Nói xem, chúng ta hợp tác, ta có được cái gì?
- Theo như cầu, ta được song kiếm môn, mà người, tìm được thất tinh tông. Như thế nào? Khoản mua bán này người tuyệt đối không thiệt thòi.

Lý Dật tự hỏi nói:

- Nếu như là như vậy, ta xác thực là không thiệt thòi, chẳng những không thiệt thòi, hơn nữa lợi nhuận rất lớn. Có thể là tại hạ không rõ, với năng lực cùng thực lực sát thần, coi như là tìm vài cái Đấu Thần cường giả hợp tác cũng không phải là việc khó, vì cái gì muốn ta một cái Đấu Thánh cường giả như vậy hợp tác.
- Bởi vì tình huống của người đặc thù nhất, ta còn tưởng tượng không có người nào có thể thay thế người. Đương nhiên, người cũng bị phong hiểm.

Phong hiểm cao tiền lời nhiều, đạo lý này Lý Dật hiểu, hiện tại vấn đề cũng không phải phong hiểm rốt cuộc có nhiều hơn, mà là cái tên mặt mặt này có bao nhiêu đáng tin? Hẳn muốn tìm được song kiếm môn, biện pháp tự nhiên chỉ có một, thì phải giết môn chủ hiện tại. Đối với người ngay cả cấp trên của mình đều tính toán âm thầm ra tay, muốn cho hẳn thực hiện hợp tác đúng theo ước định, cái này làm cho người cảm giác được nguy hiểm.

Tựa hồ là phỏng đoán ý nghĩ của Lý Dật lo lắng cùng hoài nghi, mặt mặt tiếp tục nói:

- Nếu như ta được song kiếm môn, khẳng định thất tinh tông an bài nhân thủ của mình, cho người khác cũng là cho, vì cái gì không cấp cho người hợp tác với ta? Người nói đúng không.

Lý Dật rõ ràng, âm mưu này, nếu sát thần đã nói ra, vậy nhất định phải hợp tác, hoặc là trở mặt người chết ta sống, hắn nói không có trăm phần trăm phần thắng, đó là khiêm tốn, cho là thật sự động thủ, đừng nói mình thắng, chính là tỷ lệ đào thoát đến gần bằng không.

Nói cách khác, Lý Dật bây giờ không muốn đáp ứng cũng phải đáp ứng.

- Lý Dật, Lý Dật huynh đệ, người ở chỗ...

Lúc này Lý Dật tính toán đáp ứng, từ bên ngoài truyền đến thanh âm của Âu Dương tĩnh miển. Tiểu tử này đoán chừng từ trên người giai lệ phát tiết xong, lúc này mới nhớ tới mình đây.

- Kế hoạch kỹ càng ta sẽ phái tâm phúc đưa cho người, hiện tại, người đi trước thôi, ta tin tưởng người biết rõ nên lựa chọn như thế nào.

Mập mạp sát thần thu lại không gian giam cầm, sau đó nhắc nhở một câu:

- Nếu như chúng ta không hợp tác, chỉ cần một tháng, thất tinh tông sẽ trở thành lịch sử.

Bên ngoài phòng, Âu Dương tĩnh miển đã bị hộ vệ đệ tử mập mạp sát thần quật ngã, mấy cái hồ bằng cầu hữu thủ mạnh cũng không dám ra, mặc cho Âu Dương tĩnh miển bị dẫm nát dưới chân.

Thấy Lý Dật đi ra, những tên gia hỏa kia mới buông Âu Dương tĩnh miển ra, như cũ lặng yên không một tiếng động về tới gian phòng của mập mạp sát thần.

- Lý Dật huynh đệ, bọn họ đánh ta, Lão Tử cũng là khách nhân số phòng chữ thiên, dựa vào cái gì chúng khi dễ người như vậy...

Người này cũng là mượn rượu bạo sắc, đứng lên liền hùng hùng hổ hổ không ngừng.

- Câm miệng.

Lý Dật không khách khí lôi Âu Dương tĩnh miễn, cũng không có trở lại phòng, mà là trực tiếp đi xuống lầu.

- Lý Dật lão đệ, người đây dẫn ta đi đến nơi nào, ta còn không có chơi đủ, người đừng tóm ta a... Ai u, làm gì vậy xách lỗ tai của ta.

Âu Dương tĩnh miễn cơ hồ ồn ào đi xuống lầu, Lý Dật không cách nào, chỉ phải đập hôn mê hẳn, sau đó xách trở về dịch quán.

Trở lại dịch quán đã không còn sớm, Lý Dật vốn định cùng Âu Dương tĩnh miễn hỏi thăm về tứ đại sát thần, nhưng nhìn hấn say mê bất tỉnh, cũng là thôi, đưa hấn ném tới trên giường bên ngoài, chính mình lại chiếm cứ giường lớn, bắt đầu hồi tưởng những lời cùng mập mạp sát thần bàn luận hợp tác.

Trong tông môn cái này vốn là việc tầm thường, nhưng làm thế nào hấn đụng vào việc thật sự là có chút quý dị, hấn hiểu rõ ràng trong đó có thể có cái gì gian trá hay không. Coi như là không có gian trá, Lý Dật cũng muốn làm cho rõ ràng, cái tên mập mạp sát thần này tại song kiếm có địa vị như thế nào, cùng một người mới gặp mặt mà đề nghị hợp tác, đây chẳng phải là tự tìm đường chết sao. Cuối cùng có một cái vấn đề muốn lo lắng là nếu như hợp tác thành công, mập mạp sát thần có thể qua sông đoạn cầu hay không. Dù sao cướp vị trí môn chủ, loại chuyện này đối với bất luận kẻ nào mà nói đều không phải là cái gì tốt đẹp, nếu như Lý Dật phải làm chuyện như vậy, sự tình hoàn thành cũng cho người từng tham dự biến thành người chết. Mập mạp sát thần có thể cũng làm như vậy hay không?

Lý Dật chuyện tình muốn lo lắng thật sự quá nhiều, cho nên nằm ở trên giường, một điểm buồn ngủ cũng không có.

Thời gian trôi qua cũng không lâu, lại nghe khách phòng có tiếng gõ cửa, điểm tiểu nhị dẫn một cường giả thần sắc nghiêm túc tiến đến, cường giả cũng không nhiều lời, lên tiếng hỏi thân phận Lý Dật, vứt xuống một cái ngọc bài, sau đó xoay người rời đi.

Đấu khí thăm dò vào, bên trong ngọc bài ghi lại đúng là kế hoạch hành động của mập mạp sát thần. Với năng lực của mập mạp sát thần, trong thời gian nhanh như vậy tìm được chính mình, đã làm cho Lý Dật tin được kế hoạch kia.

Theo trong kế hoạch này Lý Dật đó có thể thấy được, mập mạp sát thần mưu đồ soán vị cũng không phải ngày một ngày hai, nhưng cái kế hoạch này giống như là một phương thuốc, mà thiếu thuốc dẫn. Mà Lý Dật hẳn, chính là thuốc dẫn. Khó trách mập mạp lại đoán được thân phận của mình mà cảm thấy hứng thú như vậy, thì ra hẳn đã đánh chủ ý ngay từ đầu, mập mạp sát thần liên ý thức được chính mình có thể là thuốc dẫn của hẳn.

Xem bộ dáng có thể hợp tác, ít nhất mập mạp sát thần có một chút nói đúng, mà nếu như bọn họ không có hợp tác mà nói, thất tinh tông chỉ sợ là không yên ổn, liên minh bốn tông vừa mới nguyên khí đại thương, xác thực không thể cùng song kiếm môn khiêu chiến. Mà muốn khiêu chiến, Lý Dật không muốn nhìn thấy bọn họ bị thương tổn, tự nhiên cũng không thể bảo toàn.

Lần nữa xem lại kế hoạch, đem ghi lại trong đầu, Lý Dật lúc này mới vứt bỏ tạp niệm, tiến vào giấc ngủ. Chỉ có nghỉ ngơi tốt, mới có thể có thừa tinh lực chiến đấu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Âu Dương Môn Chủ.

Q.6 - Chương 507: Âu Dương Môn Chủ.

Kiểm thành cùng thất tinh sơn có chỗ bất đồng, thất tinh tông càng giống là một tông phái, ở tại lãnh địa của mình là tông phái có quyền lực vô

cùng lớn, mà Song kiếm môn thì càng giống là một đế quốc, mà kiếm thành chính là đế đô.

Sáng sớm hôm sau, Lý Dật cùng Âu Dương Tĩnh Miễn, dưới sự dẫn dắt của Hà hộ pháp, hướng về khu vực trung tâm Song kiếm thành xuất phát.

Thông qua tầng tầng cửa chính, bọn họ tiến nhập vào nơi đầu mỗi quyền lực của song kiếm môn, dù sao cũng là một trong sáu đại tông môn của thần chi lĩnh vực, song kiếm môn cùng thất tinh tông bất đồng, đệ tử áo giáp nghiêm chỉnh, thần sắc nghiêm minh, khí thế đàng đàng.

Để cho Lý Dật cùng Âu Dương tĩnh miễn đi và trong một gian đại điện, Hà hộ pháp nói:

- Các người ở trong này, ta đi thông báo, có thấy được môn chủ đại nhân hay không, còn phải xem vào vận khí của các người.

Đi đến nơi đây, Âu Dương tĩnh miễn chân đã có chút mềm nhũn, đối với vận mệnh không biết như thế nào khiến cho hãn thoát nhìn thần sắc khẩn trương tới cực điểm, cùng tối hôm qua ở nhân gian bầu trời biểu hiện quả thực như là hai người. Về mặt này cũng làm cho Lý Dật cảm thấy có chút không yên.

- Lý Dật huynh đệ, nếu môn chủ đại nhân không bỏ qua chúng ta, vậy làm sao bây giờ?

- Cái gì gọi là sẽ không bỏ qua cho người?

- Chính là nhận định ta là phản nghịch của song kiếm môn... Người phải biết rằng, song kiếm môn xử trí phản nghịch chính là chém đầu đó.

- Yên tâm đi Âu Dương huynh, sẽ không như vậy đâu, ngày hôm qua không phải đã cùng người phân tích rồi sao? Người bây giờ đối với song kiếm môn còn chỗ hữu dụng, Âu Dương môn chủ sẽ không đem người ra khai đao đâu.

Nghe Lý Dật nói như vậy, Âu Dương tĩnh miển cũng tỉnh táo lên. Lý Dật bỗng nhiên lại hỏi:

- Tứ đại sát thần là nhân vật nào? Tại song kiếm có địa vị như thế nào?

- Tứ đại sát thần? Làm sao người biết tứ đại sát thần?

Tựa hồ là bị bốn chữ này hù dọa, Âu Dương tĩnh miển chân lại bắt đầu run lên.

- Dựa vào cái gì ta không thể biết rõ, mau trả lời vấn đề của ta.

- Lý Dật lão đệ, ta khuyên người không cần phải nghe hỏi. Tại song kiếm môn, không người nào nguyện ý hỏi đến tứ đại sát thần, càng không người nào nguyện ý nhìn thấy tứ đại sát thần.

Cái vấn đề này có thể không đúng, mập mập sát thần kia không phải dễ gần sao, có gương mặt như hài nhi mập mặt, nếu như không phải cố ý hiển lộ ra uy nghi của mình, thì chắc khác gì thổ tài chủ cả.

- Ta cho người nói quá rồi.

Âu Dương tĩnh miển hạ giọng lén lén lút lút nói:

- Lý Dật huynh đệ chỉ sợ không biết, tại song kiếm môn, tứ đại sát thần địa vị có chút đặc thù, bọn họ cũng không tham dự đại quyết sách trong song kiếm môn, theo phương diện này mà nói, địa vị của bọn họ lại dưới trưởng lão. Nhưng trên thực tế, tứ đại sát thần đều là nhân vật mà đám song kiếm môn trưởng lão hội đều sợ hãi. Bởi vì bọn họ trực tiếp nghe lệnh của Âu Dương môn chủ, đối với đệ tử trong tông từ trưởng lão cho tới người thường, đều có quyền lực trước giết sau băm báo. Đương nhiên cái này cũng không phải là đáng sợ nhất, đáng sợ nhất chính là, tứ đại sát thần thực lực kinh người, song kiếm môn ngoại trừ môn chủ đại nhân ra, tứ đại sát thần có thực lực mạnh nhất, nghe nói tứ đại sát thần liên thủ, ngay cả môn chủ đại nhân cũng phải hạ phong.

Âu Dương tỉnh miễn dong dài Lý Dật cũng đã nghe rõ, tứ đại sát thần có quyền lực trăm trước tấu sau. Đáng tiếc, Âu Dương môn chủ tín nhiệm bọn họ như thế, bọn họ lại ở sau lưng làm ra âm mưu, không biết Âu Dương môn chủ sau khi biết rõ, có thể trực tiếp tức chết hay không.

- Tứ đại sát thần trung, có một tên mập, hẳn tại song kiếm môn tứ đại sát thần địa vị như thế nào?

- Mập mập? Người nói đến sát thần lão đại? Lý Dật lão đệ, làm sao người đối với tứ đại sát thần cảm thấy hứng thú như vậy... Được, ta biết cái gì đều nói cho người biết. Tứ đại sát thần nguyên là huynh đệ, về phần có phải là thân sinh huynh đệ ta cũng không biết, bọn họ đến song kiếm môn có ba mươi hai mươi năm, mập mập lão đại, nghe nói làm người âm hiểm nhất, lão Nhị thực lực mạnh nhất, lão Tam hung tàn nhất, lão Tứ là nham hiểm. Cũng không biết Âu Dương môn chủ từ nơi nào kiếm được mấy kẻ dở hơi này, song kiếm môn đối với tứ đại sát thần hận thấu xương, nhưng vì môn chủ đối với bọn họ cực kỳ tín nhiệm, cơ hồ đem cả quyền sanh sát trong song kiếm môn đều cho bốn kẻ dở hơi này. Chúng ta tốt nhất đừng đụng vào bọn họ, càng không nên đắc tội bọn họ.

Lý Dật lông mày càng nhăn càng chặt, cuối cùng vắn thành một đoàn. Thì ra tứ đại sát thần sửa tông đổi họ, đây cũng không phải là cái tin tức tốt gì. Khó trách tứ đại sát thần mặc dù có thực lực kia, nhưng không có chuyển biến thành. Bởi vì tại thần chi lĩnh vực, quan niệm tông tộc cực kỳ thâm hậu, bọn họ nửa đường sửa tông đổi tộc, nếu như dùng vũ lực soán quyền, làm cho cả song kiếm môn phản kháng. Năng lực của bốn người cường thịnh như thế nào, tại trước mặt số lượng tuyệt đối, cũng hoàn toàn không có phần thắng.

Vấn đề là, Âu Dương môn chủ lại ngu như vậy sao? Bên mình có tứ đại sát thần âm mưu như vậy, hẳn chẳng lẽ không chút phát giác? Điều này hiển nhiên là không có khả năng. Lý Dật nhìn quanh đại điện, trong này rất sâu. Có thất tinh tông trước kia còn có thể bảo toàn, đưa song kiếm môn có thực lực ngày nay. Âm mưu quỷ kế, đối với hẳn rất là am hiểu.

Trong lúc nói chuyện, Hà hộ pháp đã trở lại, ngữ khí hấp tấp nói:

- Đi, nhanh cùng ta.

Cũng không biết vì cái gì khiến cho hãn khẩn trương như vậy. Lý Dật cùng Âu Dương tĩnh miển vội vàng đuổi theo, xuyên qua đại điện là một cái sân rộng, chỉ thấy cao chừng trên trăm bậc thang đứng thẳng, trên đó có một tòa kiến trúc hình bát giác to lớn, cho dù là Lý Dật nhìn quen các loại kiến trúc to lớn, tại tòa bát giác kiến trúc này cùng trăm cấp bậc thang, hãn cũng không khỏi âm thầm kinh hãi.

Dọc theo bậc thang trên xuống, hai bên là song kiếm môn đệ tử tay cầm lưỡi dao sắc như sần sàng đón quân địch, cơ hồ là một bước một người. Cái khí thế này làm Âu Dương tĩnh miển mặt lại trắng bệch, nếu không có Lý Dật ở phía sau hung hăng giữ hãn, chỉ sợ người này khí lực liền bỏ bậc thang cũng không có.

Đứng ở bậc thang, hiện tại có thể nhìn thấy, tòa kiến trúc hình bát giác, thì ra tòa kiến trúc khổng lồ, dưới có một cái quảng trường to lớn.

Đi một lúc, ba người tiến vào trong đại điện rộng lớn, một đám cường giả trong đó im lặng, còn có một người ngồi ở chủ vị, hiển nhiên chính là song kiếm môn môn chủ.

Song kiếm môn Âu Dương môn chủ tướng mạo không tầm thường, cho dù là ngồi ở chỗ kia, cũng có thể cảm giác hãn dáng người tương đương cao lớn, ước chừng năm mươi tuổi, mặt chữ điền, có một bộ râu rử xuống đến trước ngực. Nhưng tại khuôn mặt của hãn, có vẻ mệt mỏi, cũng không khỏi con mắt của Lý Dật. Bất quá tổng thể mà nói, Âu Dương môn chủ là người mà Lý Dật gặp ở thần chi lĩnh vực có được khí chất vương giả nhất.

- Song kiếm môn môn nhị đẳng đệ tử, thất tinh tông tông chủ Âu Dương tĩnh miển xinh ra mắt môn chủ.

Hà hộ pháp thông báo cách xưng hô có chút quý dị, nhưng lại làm Âu Dương tỉnh miến thoảng nói lòng, dù sao vẫn thừa nhận mình thân phận song kiếm môn đệ tử.

Kỳ thật cũng không cần phải Hà hộ pháp lớn tiếng thông báo như vậy, Lý Dật cùng Âu Dương tỉnh miến xuất hiện nơi này, mọi ánh mắt đã tập trung đến trên người bọn họ.

- Đệ tử Âu Dương tỉnh miến bái kiến tông chủ đại nhân.

Âu Dương tỉnh miến hai đầu gối quỳ xuống lạy, Lý Dật cũng không ngờ song kiếm môn cũng làm một bộ như vậy, nhưng ngẫm lại cũng đúng, quyền lực phát triển tới đỉnh phong đều là đại đồng tiểu dị, điểm hình thức ấy cũng coi như là bình thường.

- Nhanh bái kiến môn chủ.

Âu Dương tỉnh miến quỳ lạy lễ, thấy Lý Dật còn như cây cột đứng ở bên cạnh hẳn, không khỏi nhỏ giọng nhắc nhở.

Nhưng Lý Dật lại làm như không nghe thấy, thẳng tắp mục quang nhàn nhàn nhìn Âu Dương môn chủ. Cũng không phải Lý Dật cố ý làm náo hoặc không muốn quỳ lạy, nếu như không phải đụng vào mập mạp sát thân, vì đại cục lo lắng, làm người hầu của Âu Dương tỉnh miến, chính là hẳn đã bye bye rồi.

- Người, thấy môn chủ đại nhân vì sao không quỳ?

Lý Dật liếc mắt nhìn người vừa hô quát, thản nhiên nói:

- Tại hạ cũng không phải là đệ tử song kiếm môn, Âu Dương môn chủ là song kiếm môn môn chủ, lại không phải thất tinh tông tông chủ, dựa vào cái gì phải lạy.

Lời vừa nói ra, cả quảng trường không khí lập tức cứng lại, chúng cường giả không ngờ rằng cái "Người hầu" nho nhỏ này hông ngờ to gan lớn mật như vậy, tại chỗ khí thế uy nghiêm như vậy, tiểu tông môn cường giả

bình thường đều sớm không tự chủ được quỳ xuống lạy, mà người này vẫn phong khinh vãn đạm như thế.

- Lớn mật! ... Tĩnh miển, thất tinh tông đệ tử là ai? Sao không hiểu quy củ như thế.

Âu Dương tĩnh miển gấp đến độ mồ hôi ứa ra, biến sắc nói: - Người này bình thường cũng là lạnh lợi, làm sao thấy môn chủ hồ đồ như thế... Thứ lỗi thứ lỗi, thất tinh tông đệ tử chưa thấy quen mặt, chỉ sợ là tại thần uy của tông chủ đại nhân sợ tới mức hồ đồ. Nếu không, đệ tử thay hăn bái lạy.

Dứt lời quả nhiên lại bổ nhào quỳ xuống.

- Đủ rồi.

Ngồi ngay ngắn trên thượng vị, Âu Dương môn chủ rốt cục lên tiếng, hai chữ, ần chứa uy nghiêm làm người không thể kháng cự.

- Các người đến gần một chút.

Thấy bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, thanh âm Âu Dương môn chủ trì hoãn trở nên bình thản.

Hơn mười cường giả, trong không gian to như vậy, là một mảnh vắng lặng, chỉ có thanh âm của bước chân Lý Dật cùng Âu Dương tĩnh miển. Âu Dương tĩnh miển cước bộ có chút trầm trọng, nếu như quan sát được cẩn thận, còn có thể nhìn thấy hai chân của hăn có chút run rẩy. Lý Dật đi rất nhẹ rất, tựa hồ là hơi chút động tác bình thường.

Ngắn ngủn hơn mười thước, Lý Dật cùng Âu Dương tĩnh miển đi có nửa phút, mà trong nửa phút này, Lý Dật cảm giác được, cái kiến trúc này tựa hồ không hề giống chính mình vừa mới nhìn thấy đơn giản như vậy. Trong đây có một cỗ áp lực, làm cho người ta cảm giác hô hấp dồn dập.

Vừa mới cảm nhận được cỗ áp lực này, Lý Dật cơ hồ nghĩ vận dụng đấu khí chống lại, nhưng tâm niệm vừa động vẫn cực lực khắc chế. Nhìn Âu

Dương tĩnh miển bên người, dưới cổ áp lực này không khỏi kích phát ra một tầng đầu khí bảo vệ thân thể, nhưng càng như vậy, hãn cảm nhận được áp lực càng lúc càng lớn, cho nên mỗi một bước đi làm hãn đều khó khăn vô cùng.

- Tông chủ, không cần khẩn trương.

Lý Dật giả bộ như đến đỡ, một tay khoát lên trên bờ vai Âu Dương tĩnh miển, khí tức hùng hậu xuyên vào trong cơ thể Âu Dương tĩnh miển, đưa đầu khí hãn áp chế xuống, sau đó bản thân cũng lập tức thu liễm khí tức.

Âu Dương tĩnh miển cũng không phải ngu ngốc, lập tức cảm thấy trong kiến trúc cổ quái. Lúc này Âu Dương tĩnh miển không khỏi hổ thẹn, chính mình đầu gối cũng là song kiếm môn đệ tử, mặc dù không có tới qua, nhưng Bát Bảo điện danh chấn đều đã nghe nói qua, không thể tưởng được ở Bát Bảo điện Lý Dật hiểu nhanh hơn hãn, nếu không cho dù Âu Dương môn chủ sẽ không giết bọn hãn, tối thiểu cũng ăn nhiều đau khổ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nhốt

Q.6 - Chương 508: Nhốt

Khí tức của Âu Dương tĩnh miển vừa thu lại, áp lực đến từ bát giác đỉnh tuy vẫn còn tồn tại, nhưng không hình thành lực công kích, hai người lập tức dễ dàng hơn rất nhiều.

Nhưng, mục đích của Âu Dương môn chủ tựa hồ cũng đã đạt được, hãn lạnh lùng nhìn Lý Dật, trầm giọng nói:

- Tĩnh miển, vị thất tinh tông đệ tử này kiến thức thật là bất phàm, hãn tại trong tông đảm nhiệm chức vụ gì?"

- Hồi bẩm môn chủ, hãn là thất tinh tông Âu hộ pháp, có chỗ không biết, xin môn chủ đại nhân khoan thứ.

- Không biết sao? Tĩnh miển người quá lo lắng rồi. Nếu như ta muốn người này, không biết người có bỏ được hay không, Âu hộ pháp trẻ tuổi có thực lực cùng kiến thức như vậy, tại Thất tinh tông đảm nhiệm hộ pháp chẳng phải là nhân tài không được trọng dụng sao... Âu hộ pháp, ta hỏi người, người có bằng lòng ở lại Song kiếm môn hay không?

Âu Dương tĩnh miển cũng không ngờ môn chủ đại nhân có đề nghị như vậy, nhưng hắn cũng chưa dám đáp ứng, lúc này trên trán mồ hôi lại bắt đầu thấm ra bên ngoài.

- Âu Dương môn chủ làm tại hạ khó xử, Song kiếm môn cường giả nhân tài đông đúc, ta một cái Đấu Thánh hộ pháp nho nhỏ tính là cái gì. Nhưng tại hạ ham quyền thế phú quý, do đó mà quyết định sửa tông đối tộc, chẳng phải là bất trung bất nghĩa sao, cho nên cũng mong rằng môn chủ đại nhân thu hồi lời vừa rồi, để tránh cho tại hạ khó xử.

- Hảo, Hảo.

Âu Dương môn chủ nhẹ nhàng vỗ tay lên, nhìn Lý Dật càng cảm thấy hứng thú. Nhưng sắc mặt lập tức biến đổi, cũng khôi phục uy nghi thượng vị giả, thanh âm cũng lãnh tuấn.

- Tĩnh miển, Âu hộ pháp, các người thật to gan, còn dám đến Song kiếm môn.

- Môn chủ đại nhân, tĩnh miển không biết ý gì.

Âu Dương tĩnh miển giả ngu, nói.

- Người cho rằng, giả ngây giả dại là qua sao?

Âu Dương môn chủ ngữ khí tương đương sắc giọng, trong lời nói sát ý cũng là nồng đậm. Nhưng thái độ này cũng không hù được Lý Dật, nếu Âu Dương môn chủ trong lòng thật sự có sát khí, chỉ sợ cũng không nói nhiều như vậy, mà lập tức nắm bắt giam hoặc là trực tiếp giết chết hai người rồi.

- Môn chủ đại nhân, thuộc hạ thật sự không biết tội ở chỗ nào.

Âu Dương tĩnh miển lại quỳ xuống lạy, vẻ mặt đau khổ làm cho người cảm động. Kỳ thật tiểu tử này cũng biết tình huống bây giờ, Âu Dương môn chủ là đang dọa唬, hắn làm ra loại hành vi này thứ nhất tỏ vẻ trung thành, thứ hai cũng là cho đối phương mặt mũi.

- lăm, người đã muốn giả bộ hồ đồ, bốn môn chủ nói cho người rõ.

Ta hỏi người, An phó môn chủ chết như thế nào?

Nói đến chính đề, Âu Dương tĩnh miển trấn định, bởi vì những vấn đề này, hắn đã vô số lần tự hỏi nên trả lời như thế nào.

- An phó môn chủ chết tại cảnh nội thất tinh tông, thất tinh tông đương nhiên là phải điều tra rồi. Nhưng người giết chết An phó môn chủ, tuyệt không phải đệ tử thất tinh tông, sự tình sau khi phát sinh, thất tinh tông cũng đang cho toàn bộ tông môn điều tra việc này, tin tưởng không lâu sau nhất định sẽ cho môn chủ đại nhân một câu trả lời thỏa đáng.

Nếu không biết rõ, ngữ khí của Âu Dương tĩnh miển thành khẩn đến mức làm cho Lý Dật cũng tin tưởng hắn nói đúng sự thật.

- Hảo, cho dù An phó môn chủ cùng thất tinh tông không quan hệ, nhưng Liễu hộ pháp cùng mười bảy đệ tử song kiếm môn? Bọn họ cũng cùng thất tinh tông không quan hệ sao?

Liễu hộ pháp là việc phiền toái nhất, Âu Dương tĩnh miển chỉ đành phải cắn răng một cái, nói:

- Liễu hộ pháp xác thực là bị thất tinh tông giết chết. Nhưng cũng xin môn chủ đại nhân nghe đệ tử giải thích.

- Còn có cái gì giải thích, nếu như là đã thừa nhận, tĩnh miển, người cũng biết quy củ song kiếm môn, chỉ cho phép chúng ta khi dễ người khác, cũng không cho người khác khi dễ chúng ta, huống chi người đó còn là

một vị hộ pháp, hơn nữa là bị giết chết trước mặt mọi người, xin hỏi thất tinh tông có để song kiếm môn ta vào mắt hay không?

Nói xong, Âu Dương môn chủ thật sự đã nổi giận, nhìn Âu Dương tĩnh miển.

- Môn chủ đại nhân minh giám.

Âu Dương tĩnh miển mồ hôi đầm đìa, sắc mặt đã tái nhợt

- Đệ tử lần này trở về tông môn, mục đích chính là hướng môn chủ đại nhân bẩm báo việc này. Liễu hộ pháp xác thực là thất tinh tông giết chết, nhưng, việc này nói cho cùng, cũng trách không được thất tinh tông, thật sự là tại Liễu hộ pháp sai trước.

- Tĩnh miển, người đi ra ngoài một chuyến không ngờ học xong không ít, bốn môn chủ hoài nghi, người còn là song kiếm môn đệ tử nữa không, hay là Tinh tông tông chủ.

Âu Dương tĩnh miển tâm trí triệt để hỏng mất, cũng không thể bảo trì thanh tỉnh, cả người xui lơ trên mặt đất, không ngừng lẩm bẩm nói:

- Môn chủ đại nhân minh giám, môn chủ đại nhân minh giám.

Một bên Lý Dật cũng âm thầm kinh hãi, Âu Dương tĩnh miển đầu gối cũng là Đấu tôn cường giả, tại uy thế của Âu Dương môn chủ, lại hoàn toàn không cách nào chấn định được.

Âu Dương tĩnh miển có vẻ hỏng rồi, Lý Dật ho nhẹ một tiếng, đành phải mở miệng nói: - Âu Dương môn chủ, người đã nhận định tông chủ có tội, cần gì phải nhiều lời, trực tiếp giết chết là xong rồi.

Lý Dật lời nói hơi hợt, trong không khí cực không hài hòa, làm cho Âu Dương môn chủ cũng cảm thấy kinh ngạc.

- Người tưởng bốn môn chủ không dám sao?

Sau nửa ngày, Âu Dương môn chủ mới từ trong kẽ răng nói ra một câu như vậy.

- Âu Dương môn chủ, ta không thể không nói, người giết chúng ta cũng thì đầu óc cũng như não heo mà thôi.

Lời vừa nói ra, trên quảng trường đều yên tĩnh.

Chỉ sợ, từ nhỏ đến lớn, Âu Dương môn chủ còn không có bị người dùng não heo để hình dung qua cơ trí của mình.

- Tiểu tử, người nói xem, bốn môn chủ giết các người chính đầu như não heo? Người tốt nhất nói cho rõ ràng, câu trả lời của người nếu làm bốn môn chủ không hài lòng, sẽ hậu quả là gì người tự hiểu.

Âu Dương môn chủ không hề che dấu uy hiếp, Lý Dật trên mặt hiện lên một tia khinh thường, thông dong nói:

- Nếu như Âu Dương môn chủ không phân biệt thị phi, không giảng đạo lý, thì chúng ta còn có thể nhắm mắt chạy đến kiếm thành tìm cái chết sao?

- Nhanh mồm nhanh miệng, hừ, người cho rằng bốn môn chủ mang mũ cao, có thể bảo trụ cái mạng nhỏ của các người sao?

Lời tuy nói như thế, Âu Dương môn chủ sắc mặt thoáng hòa hoãn một điểm, chuyển hướng nhìn đám cấp dưới, nói:

- Chư vị trưởng lão, các người xem việc này nên xử trí như thế nào?

- Môn chủ đại nhân, thất tinh tông khiêu khích quyền uy của song kiếm môn, nếu như không nghiêm trị, những tiểu tông môn kia khó tránh khỏi có dị động, cứ như thế mãi, song kiếm môn sẽ mất đi oai nghiêm.

- Thuộc hạ cho rằng, An phó môn chủ cùng liễu hộ pháp việc nguyên nhân bên trong phức tạp, cần tra ra chân tướng sau mới quyết định.

- Chân tướng còn không rõ sao? Chính là Âu Dương tĩnh miển cũng thừa nhận Liễu hộ pháp do thất tinh tông giết chết.

- Nếu Thất tinh tông công nhận đã giết chết liễu hộ pháp, chắc hẳn cũng có nguyên nhân bất đắc dĩ, vấn đề này cần điều tra rõ ràng.

Những trưởng lão kia bắt đầu kịch liệt tranh luận, song phương nghe ai nói tựa hồ cũng có phần có đạo lý. Lý Dật nghe xong trong lòng cười lạnh không ngừng, kỳ thật nên xử trí như thế nào, Âu Dương môn chủ chỉ sợ sớm đã có rồi, đám trưởng lão này cãi cọ, nhiều ít có vẻ diễn trò.

Sau 20', Âu Dương môn chủ mới tay giơ lên, ý bảo mọi người im lặng.

- Chư vị trưởng lão đều có vài phần đạo lý, thất tinh tông một thành lập tông thì thôi, nhưng mượn ta song kiếm môn khai đao, lòng muông dạ thú đã rõ rành rành, nếu không nghiêm trị sớm muộn có một ngày ngồi lên đầu song kiếm môn.

Lời nói xoay chuyển, sau đó nhìn Âu Dương tĩnh miển nói:

- Tĩnh miển, người thân là đệ tử song kiếm môn, chưa được bốn môn cho phép, tự tiện đảm nhiệm thất tinh tông tông chủ, vốn tội không thể xá. Nhưng niệm tình người là đệ tử song kiếm môn, bốn môn cho người một cơ hội lập công, người có thể nguyện ý không?

Diễn nửa ngày, đây mới là ý đồ của Âu Dương môn chủ, nhưng lúc này Âu Dương tĩnh miển đâu còn quản được nhiều như vậy, cai đầu gật như gà mổ thóc:

- Nguyện ý, nguyện ý, đệ tử một ngàn một vạn lần nguyện ý.

- Tốt lắm, người trở lại thất tinh tông, còn làm thất tinh tông chủ, nhưng trong lòng người cần phải rõ ràng, người là người song kiếm môn, hết thảy đều phải vì lợi ích của song kiếm môn làm trọng. Ý của ta người hiểu không?

- Đệ tử minh bạch, từ nay về sau đệ tử trở lại thất tinh tông, lập tức giải tán thất tinh tông.

- Vô liêm sỉ, Ngu xuân.

- Đệ tử vô liêm sỉ, đệ tử ngu xuân, thỉnh môn chủ đại nhân chỉ rõ.

Âu Dương tỉnh miễn cũng không ngu, nhưng ý chí hồng mắt biến ngu xuân, rõ ràng ngu đến mức thực cho mình thật sự cầm thực quyền, có năng lực giải tán thất tinh tông.

- Chỉ cần trong lòng người rõ ràng, đem chuyện song kiếm môn xử lý. Tỉnh miễn, hộ pháp này có chút ý tứ, giết hẳn bốn môn chủ thật sự không nỡ, không bằng như vậy, người này bốn môn để lại.

Hoàn toàn là phán quyết, phảng phất như hẳn muốn lưu lại một kiện đồ vật, mà không phải là một vật còn sống.

- Âu Dương môn chủ, tại hạ không nguyện ý lưu lại.

- Lý Dật, cái này có thể do người sao.

Âu Dương môn chủ bỗng nhiên lên giọng, ánh mắt lại lần nữa sáng giọng.

- Ha ha ha, Âu Dương môn chủ quả nhiên nhãn lực bất phàm, tại hạ thật sự muốn biết, môn chủ đại nhân như thế nào nhìn ra thân phận ta?

Thân phận bị vạch trần, Lý Dật cũng không có ngoài ý muốn.

- Lý Dật, người cho song kiếm môn đều là người bất tài chứ. Thất tinh tông tất cả đều trong mắt song kiếm môn. Tên tiểu tử đến từ Đấu Thần đại lục, vừa xuất hiện tại thần chi lĩnh vực làm song kiếm tông gà chó không yên. Nếu như bốn môn chủ không có đoán sai, An phó môn chủ cũng là do người giết.

- Môn chủ đại nhân minh giám, An phó môn chủ chết không trách được tại hạ, nếu như tại hạ không giết hãn, tại hạ phải sẽ chết dưới tay hãn. Xin hỏi Âu Dương môn chủ, nếu như người gặp phải loại tình huống này, nguyện ý giết người hay bị người giết.

- Bốn môn chủ nói qua cần người giải thích sao? Không cần, Lý Dật, người bây giờ còn chưa thể chết được, bốn môn lưu người còn có chỗ hữu dụng, nhưng người cũng không có tự do như vậy, Lộ trưởng lão, đem hãn đi cấm điện.

Người được gọi là Lộ trưởng lão là một cái lão giả đi vào, nhìn Lý Dật giương một tay lên, nói:

- Không cần ta phải động thủ, thức thời đi theo ta.

Dứt lời, thân hình liền nhấc chân đi ra.

Lý Dật cũng là quang côn, thậm chí còn hướng Âu Dương môn chủ thi lễ, cười nói:

- Cũng đừng quên thịt ngon hảo tửu nhé, Ha ha ha.

- Yên tâm đi, rượu thịt song kiếm môn không thiếu.

- Lý Dật huynh đệ, người...

Mất đi Lý Dật, Âu Dương tĩnh miễn lập tức có chút chân tay luống cuống. Hãn hiện tại thần trí đã khôi phục không ít, đã có thể tự hỏi vấn đề. Nhưng vì vậy càng làm hãn càng thống khổ, bởi vì Âu Dương tĩnh miễn phát hiện, hiện tại mình đã kẹt ở giữa thất tinh tông cùng song kiếm môn không cách nào nhúc nhích. Vô luận là thuần phục song kiếm môn hay là thuần phục thất tinh tông, đều có thể kết cục phân thân toái cốt.

- Âu Dương huynh, người cùng ta hôm nay đi hai con đường, người cũng cần hảo hảo phục vụ song kiếm môn cho tốt đi.

Nói xong sải bước theo sát Lộ trưởng lão.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cấm Điện Tầng Thứ Hai

Q.6 - Chương 509: Cấm Điện Tầng Thứ Hai

Cấm điện ở bên trong Bát Bảo điện, trăm cấp bậc thang, mà ở bên cạnh quảng trường có một đi vào bí ẩn.

Lý Dật cũng thật biết điều, theo lộ trưởng lão một mực đi vào trong cấm điện, không có phản kháng chút nào, thậm chí còn cùng Lộ trưởng lão nói chuyện:

- Lộ trưởng lão, làm gì khẩn trương như vậy, người bị giam vào Cấm điện là ta, cũng không phải là người.

- Ai nói ta khẩn trương.

Lộ trưởng lão có chút tức giận nói, dừng bước lại nhìn Lý Dật:

- Tiểu tử cũng thật là kiêu ngạo, đến ong kiểm môn Bát Bảo điện cũng dám nói như vậy, người thật sự không sợ chết sao?

- Chết ai không sợ? Nhưng ta biết rõ ta không chết được.

Lý Dật tự tin hồi đáp.

- Hiện tại có chết hay không, cũng không phải là người nói, phải xem tâm tình môn chủ chúng ta. Vào đi thôi.

Cấm điện kỳ thật chính là một cái lao tù, hơn nữa còn tương đối lớn. Song kiểm môn độc bá thần chi lĩnh vực nam bộ, nhưng thực chất là một đế quốc, tự nhiên cần một cái ngục giam rồi. Nhưng có thể bị giam tại Bát Bảo cấm điện, thân phận lai lịch của tù phạm chỉ sợ cũng không thấp.

Lý Dật vừa đi vừa đánh giá cấm điện, cùng những lao tù mà hắn đã từng nhìn thấy bất đồng, trong cấm điện ngoại trừ tường đồng vách sắt, bên trong có rất đông song kiếm tông đệ tử đều ngồi xếp tu luyện và trông coi kẻ tù tội, những chuyện lật vật gông xiềng một bên tu luyện, một bên trông coi làm Lý Dật không khỏi tức cười, xem ra song kiếm môn một trong sáu đại tông môn, làm việc quả nhiên có chút không giống người thường, nơi nhốt phạm nhân lại là nơi tu luyện như vậy.

Rất nhanh, Lý Dật được dẫn vào một cái tù thất, tù thất này dài ba thước rộng bốn thước, xem như khá lớn. Trong đó không có vật gì, Lý Dật đi vào, lập tức có bốn đệ tử song kiếm tông cùng tiến vào.

- Đấu Thần đại lục tiểu tử, thành thật sống ở chỗ này, ngàn vạn lần đừng cố gắng đùa giỡn, người bất luận cái cử động dư thừa gì đều có thể bị đệ tử song kiếm tông coi là đào thoát, có quyền giết chết tại chỗ.

- Đa tạ lộ trưởng lão.

Lý Dật trong lòng cười lạnh, chỉ bằng vào bốn đấu tôn cường giả, muốn giết chết chính mình, Lộ trưởng lão đúng là có chút thối phòng.

Lúc này, Lý Dật ngồi xuống, sau đó tiến nhập trạng thái tu luyện.

Từ khi hoàn thành thiên ma chín biến, hơn nữa hắn đem thiên ma đấu khí tăng lên tới biến thứ bảy, tốc độ tu luyện Lý Dật nhanh hơn, theo tay quyết của hắn biến ảo, trong không gian thiên địa nguyên khí điên cuồng co lại, tại trong cấm điện hình thành đạo đạo kinh phong.

Cái dị tượng này, làm bốn gã song kiếm tông đệ tử lắp bắp kinh hãi. Những tên tù phạm cùng đám đệ tử đều đang tu luyện, mà bây giờ, Lý Dật điên cuồng rút ra thiên địa nguyên khí, làm bọn họ không cách nào sử dụng.

- Tiểu tử này công pháp cổ quái.

Những đệ tử này hiển nhiên cũng không rõ thân phận lai lịch Lý Dật lắm, ngôn ngữ có chút không khách khí.

- Hẳn y lăn qua lăn lại như vậy, chúng ta còn tu luyện thế nào?

Một tên đệ tử bất mãn nhìn Lý Dật, vẻ mặt tức giận.

Còn một tên đệ tử nữa nói:

- Chúng ta trông coi tù phạm làm trọng.

Những lời này bay vào trong tai Lý Dật, hẳn cũng coi như không có nghe thấy, chỉ là thuận tay bố kết một đạo không gian giam cầm, để ngừa những tên song kiếm tông đệ tử quấy rầy.

Lý Dật cũng chưa từng có an ổn tu luyện như thế, mà ở thần chi lĩnh vực thiên địa nguyên khí nồng đậm, rất nhanh liền tiến nhập chi cảnh vật ngã lưỡng vong.

Thật lâu sau, Lý Dật một lần nữa mở mắt ra, trong nhà tù của mình, song kiếm tông đệ tử có thêm một người thân hình cao lớn, thần thái uy nghi.

Nhìn người nọ, Lý Dật không khỏi nở nụ cười:

- Âu Dương môn chủ, hạ mình đến tù thất, có lời gì muốn nói.

Người tới chính là song kiếm môn Âu Dương môn chủ, hẳn đã thay đổi y trang, trên người mặc một bộ áo trắng bình thường, thiếu vài phần uy nghiêm nhưng thêm vài phần nho nhã.

- Đấu Thần đại lục tiểu tử, ngươi nói xem, ngươi làm sao tới được thần chi lĩnh vực? có mục đích gì?

Hai vấn đề Lý Dật cũng không nghĩ trả lời, nói sang chuyện khác:

- Môn chủ đại nhân nói chuyện, không cần quanh co lòng vòng như vậy đi. Ta muốn biết, môn chủ đại nhân tại sao phải quan tâm đến ta, hai quân giao chiến không chém sứt, song kiếm môn cùng thất tinh tông có

cái thù hận gì, nên đao đối đao thương đối thương đi, nếu ngài làm như vậy, từ nay về sau ai còn dám như thất tinh tông đến song kiếm môn tiến cống?

- Người ở thất tinh tông đúng là nhân tài không được trọng dụng, Lý Dật, bốn môn cho người một chức vị hộ pháp, người có thể sửa tông đối tộc hay không?

Âu Dương môn chủ chân thành nói, Âu Dương môn chủ vẫn là người nghiêm túc, hẳn cũng không hay nói giỡn.

Nhưng Lý Dật biểu lộ thì có điểm bất cần đời:

- Hộ pháp sao, nếu Âu Dương môn chủ coi trọng tại hạ như thế, hộ pháp có phải là quá nhẹ nhàng.

- Vậy người muốn làm cái gì? Trưởng lão?

- Đem vị trí môn chủ nhường lại, tại hạ có thể sửa tông đối tộc.

Âu Dương môn chủ cũng không có tức giận, chỉ là khẽ lắc đầu, thở dài:

- Tuổi trẻ khinh cuồng có thể không phải là cái chuyện tốt gì, Lý Dật, có tin ta có thể nhốt người cả đời?

- Tin, đương nhiên tin, nhưng nhốt nhiều phiền toái, môn chủ đại nhân người dứt khoát giết ta thì hơn.

- Giết người bốn môn có chỗ tốt gì sao?

- Ta nhưng là hung thủ giết An phó môn chủ.

- An phó môn chủ, hừ hừ, hẳn chết cũng chưa chắc không phải là chuyện gì xấu.

Âu Dương môn chủ ý vị thâm trường hừ hừ vài câu, tựa hồ cũng mất đi kiên nhẫn:

- Vậy người ở chỗ này đi, chờ ta thu thập thất tinh tông, nhìn người có gia nhập song kiếm môn không.

Nói xong, hất lên tay áo liền muốn ly khai.

- Âu Dương môn chủ khẩu khí thật lớn, ai thu thập ai còn rất khó nói.

Âu Dương môn chủ rời đi, lại có bốn gã song kiếm tông đệ tử tiến vào tù thất, chỉ là bốn người này không phải là cùng bốn người lúc trước.

Chỉ nhìn lướt qua, Lý Dật cũng cảm giác được bốn người bất đồng, lúc trước bốn người thuần túy công xiềng, mà bốn người này, lại tựa hồ như có cái mưu đồ gì.

Quả nhiên, tên tráng hán tử nói:

- Lý Dật các hạ, người cần đổi lại tù thất, mời theo chúng ta.

Lý Dật ngăn người, hỏi:

- Đây là chủ ý của môn môn đại nhân sao?

- Cái này đừng vội hỏi nhiều, chỉ cần theo chúng ta đến là được.

Nói xong khoát tay chặn lại, làm tư thế xin mời.

Lý Dật tù thất mới cũng ở dưới cấm điện, nhưng cấm điện mới này có khí tức âm hàn, bốn phía là cỗ khí tức bất an, loại khí tức này Lý Dật quá quen thuộc, phải có nhân vật nguy hiểm mới có thể phát ra.

Xem ra, trong này mới là nơi giam giữ tù phạm trọng yếu, có thể hưởng thụ loại đãi ngộ này, xem ra song kiếm môn thật sự rất coi trọng chính mình.

Cái tù thất này tình huống không thể lạc quan, rộng chừng năm thước vuông, năm người vào trong không gian nhỏ hẹp, không khỏi có chút chật chội.

Bỗng nhiên, một cỗ mùi thơm nhàn nhạt tỏa ra, mùi thơm này có vẻ xuất hiện trên người thiếu nữ, loại mùi thơm đặc biệt của cơ thể. Lý Dật không khỏi nhìn về phía mùi thơm, đó là một tên đệ tử song kiếm tông này là nữ giả nam trang.

Nữ giả nam trang đệ tử không khỏi làm cho Lý Dật đối với bốn "Ngục tốt" sinh ra hứng thú, chăm chú dò xét xong, hẳn cảm thấy bốn người này có bất thường.

Trong bốn người này cầm đầu hẳn là tráng hán tử, người này mục quang trầm tĩnh, không dao động, chính là nhân vật không tầm thường. Còn hai người kia, một hơi mập, mục quang âm tàn lộ ra khí phách, cũng không phải người dễ trêu. Người còn lại sắc mặt tái nhợt, xem ra giống như là có bệnh thường niên, trông giống như một thư sinh.

Thấy Lý Dật đang nhìn bốn người, tinh tráng hán tử nói:

- Lý Dật các hạ, thực không dám đấu diễm, chúng ta là người của tứ đại sát thần.

- A.

Lý Dật lên tiếng, cũng không có nhiều tỏ vẻ.

Tinh tráng hán tử tiếp tục nói:

- Chắc hẳn các hạ cũng biết kế hoạch sát thần lão đại, việc này không nên chậm trễ, thỉnh các hạ an tâm chờ đợi, chờ huynh đệ chúng ta hành động.

- Tại hạ có một chuyện không rõ, sát thần làm thế nào biết Âu Dương môn chủ không giết tại hạ, mà đem ta vào cấm điện?

- Cái này cũng không cần phải hỏi nhiều, sát thần lão đại thần cơ diệu toán, há lại để vta và người có khả năng nhìn ra sao.

Tinh tráng hán tử cũng không muốn dây dưa về vấn đề này, đơn giản nói:

- Tóm lại, chúng ta có thể đưa người tới nơi này... Lão Tứ, người đi trông chừng.

Người được gọi là lão Tứ chính là tên ốm yếu thư sinh, hần đáp ứng một tiếng, liền đi ra bên ngoài tù thất. Trong lúc này, hán tử cùng mập nam tử bắt đầu bốn phía tù thất lục lọi, tựa hồ là đang tìm kiếm cái gì. Mà nữ giả nam trang kia lại lẳng lặng đứng ở một chỗ, thỉnh thoảng nhìn Lý Dật.

Trong kế hoạch Mập mập sát thần đưa cho Lý Dật rất đơn giản, chính là làm cho hần bạo lộ thân phận Lý Dật, sau đó đi cứu một tù nhân song kiếm tông. Thậm chí những thứ khác, Lý Dật cũng không rõ ràng lắm. Tứ đại sát thần rốt cuộc lai lịch là gì, lại cứu người gì? Những vấn đề này Lý Dật thật sự rất muốn biết.

Lý Dật sở dĩ cam nguyện bị người lợi dụng, cũng là bất đắc dĩ, bởi vì thất tinh tông cùng song kiếm môn ân oán đã không cách nào hoà giải, cũng không phải là một cái An phó môn chủ cùng Liễu hộ pháp đơn giản như vậy. Thất tinh tông muốn quật khởi, thế tất xúc phạm lợi ích song kiếm môn, song phương đều vì tranh đoạt thần chi lĩnh vực nam vực, sớm muộn phải có một trận chiến. Đối với song kiếm môn, hiện tại có nội chiến, đúng là chuyện Lý Dật cầu cũng không được, tự nhiên muốn tiến vào.

Nói cho cùng, vẫn là vì thất tinh tông có thể tranh đấu mà chiếm cứ địa vị có lợi.

Trong nhà tù, hán tử cùng mập nam tử tựa hồ xác định phương vị, bọn họ tập trung tại chỗ tù thất, liếc nhau, mập nam tử tay quyết vừa động, trong lòng bàn tay một đoàn hỏa diễm phun ra. Mập nam tử đấu khí hỏa diễm tuy không tinh thuần bằng Nam Minh lý hỏa của Lý Dật, nhưng do đấu khí thúc dục, cũng rất nhanh tại trên vách tường đốt ra một cái lỗ lớn.

Nhưng dường như sợ quấy nhiễu đến cái gì, mập nam tử rất là chú ý, trong chốc lát đốt liền dừng lại, nghiêng tai lắng nghe động tĩnh bốn

phía, tráng nam tử cùng nữ giả nam trang sắc mặt ngưng trọng, đấu khí quanh thân tràn ngập, đều chờ phát động tình huống hoài nghi.

Loại tình huống này, làm Lý Dật cũng khẩn trương lên, bắt đầu âm thầm đề phòng

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tai Họa

Q.6 - Chương 510: Tai Họa

Dưới sự nỗ lực của Mập nam tử, cái lỗ hổng trong nhà tù kia càng ngày càng sâu, đã có chiều sâu mấy mét. Nhưng, sự tình đến lúc này lại có chút phiền phức, mập nam tử lại thúc dục hỏa hệ đấu khí đốt, trên tường cũng không biết là từ cái chất liệu gì, không có chút sứt mẻ, rốt cuộc đốt không được.

- Quả nhiên có cổ quái, lão Tam người khoan đã, để cho ta tới.

Tráng hán tử gọi lão mập lại, thúc dục đấu khí, ngay lập tức xuất hiện một đạo sấm đánh ra. Lúc này cũng không dám làm ra quá lớn động tĩnh, một kích này độ mạnh vừa phải, nhưng vách tường phát ra âm thanh muện hưởng, vài mét độ sâu trong động rốt cuộc lóe ra một mảnh lõi quang màu tím, cũng không có hiệu quả gì.

- Để ta đến xem.

Nữ giả nam trang gạt hai người ra, hướng về huyết động nhìn vào.

- Đây là huyền kim thiết.

Nữ tử giả nam trang suy tư nói:

- Nếu cứ đánh nhẹ như vậy chỉ sợ không có biện pháp.

- Nếu như xuất toàn lực, chỉ sợ sẽ bị người phát giác.

- Ta tới thử xem.

Lý Dật nói, đồng thời ý bảo nàng kia đi ra.

Hít sâu một hơi, thúc dục thiên ma đấu khí Nam Minh ly hỏa, một đạo hỏa diễm cuồng hân lập tức phá không mà ra, sau đó cuốn tại huyết động. Trong huyết động bị hỏa diễm tinh khiết đốt cháy, trên vách tường huyết động cuối cùng xuất hiện màu đỏ, Lý Dật lần nữa thúc dục đấu khí, chỗ màu đỏ chậm rãi dung thành chất lỏng, một đám nước thép chậm rãi từ trên thạch bích chảy xuống.

Rõ ràng không thể đốt hoàn toàn thành tro tàn, xem ra huyền kim thiết không như bình thường.

- Thành.

Nữ tử giả nam trang kinh hãi kêu một tiếng, đấu khí đánh ra một đạo bông tuyết đem nước thép đông cứng. Nàng lại đánh giá Lý Dật một cái, trong ánh mắt có một tia khâm phục.

Tầng huyền kim kia độ dày cũng không tính quá dày, bên trong là nham thạch bình thường. Những nham thạch bình thường này, Lý Dật giao cho mập nam tử lão Tam đốt cháy, chính mình ở một bên, âm thầm vận chuyển đấu khí khôi phục. Tình huống phía trước chưa biết, mỗi một chút thực lực đều là bảo vật, hẳn phải dùng trạng thái đỉnh phong để đối phó với tình hình trước mắt.

- Lý Dật, người vừa mới dùng đấu khí này là công pháp gì vậy, thật là lợi hại.

Nữ tử giả nam trang không nén được tò mò hỏi, nhưng đối với câu hỏi của cô gái này, Lý Dật cười cười, kiên nhẫn đáp:

- Ta tu luyện hỏa hệ công pháp này gọi là Nam Minh ly hỏa, được xưng thế gian chi hỏa tinh khiết.

- Quả thật không tệ, bất quá được xưng là tinh khiết nhất không khỏi có chút lớn lối, ta từng thấy qua chi hỏa tinh thuần hơn. Nếu giả hỏa diễm đó, huyền kim thiết căn bản là không thành nước thép, mà trực tiếp bị đốt thành tro bụi.

- Thật không?

Đối với lời nói này, Lý Dật còn có nghi vấn, nhưng cũng không quá quan tâm.

Trong lúc nói chuyện, lão Tam lại đem huyết động khuếch trương thêm vài mét, trong lúc này là một tầng đất. Chỉ cần công phu bữa cơm, liền đào ra một cái thông đạo.

- Di, lại là huyền kim thiết?

Lão Tam bỗng nhiên ngừng tay, dùng ánh mắt xin giúp đỡ nhìn Lý Dật.

Tầng huyền kim thiết này độ dày hơn lúc trước, trọn vẹn dày nửa thước, làm Lý Dật hao phí không ít đấu khí mới tan ra ra một cái thông đạo nhỏ.

Tầng huyền kim thiết này bị triệt để hòa tan, một vòng ánh sáng bỗng nhiên chiếu bắn ra, địa đạo đã đả thông. Bốn người nhìn nhau, tráng hán tử gọi lão Tứ lại, lúc này mới cẩn thận từ thông đạo chui ra ngoài.

Oanh.

Một đạo đấu khí đánh ra, may mà tráng hán tử sớm có phòng bị, cũng đánh ra một đạo đấu khí, hai cổ đấu khí tại trong không gian đụng nhau, dẫn tới một tiếng nổ vang đình tai nhức óc. Tráng hán tử thực lực cũng rất cao, đấu khí oanh kích ra thân hình đồng thời lướt gấp, chiếm cứ cửa thông đạo.

Lý Dật cũng theo sau lưng lão Tam lách mình ra.

Đây là một khoảng không gian, tựa hồ là một cái huyết động tự nhiên, bốn phía đều là nham thạch, lẫn lộn huyền kim thiết.

Bát Bảo điện bên ngoài có động thiên khác.

- Người đến là người phương nào?

Người hỏi là một lão giả râu dài, râu tóc bạc trắng, sắc mặt lộ vẻ sầu thảm.

- Song kiếm tông đệ tử Tô Thanh Vân gặp qua tiền bối.

- Song kiếm đệ tử? Các người vì sao...

- Ti.

Quang hoa lóe lên, một thanh binh khí phát ra "Ti ti ti" tiếng xé gió, hướng lão cổ giả bắn tới, lúc này tráng hán tử đã ra tay.

Tráng hán tử ra tay quả nhiên vội vàng đánh lén, cùng lúc đó, lão Tam cùng cùng lão Tứ cũng đồng thời xuất thủ.

Đừng xem thường lão Tứ một bộ ốm yếu, một khi ra tay cay nghiệt vô cùng, sử dụng ám thuật tính đấu khí, chỉ thấy một cổ khí tức màu đen từ trong lòng bàn tay hắt đánh ra, hóa thành ma thú chi hình, phủ kín sau lưng lão giả.

Lúc này bị ba vị cường giả công kích, lão giả kia sắc mặt đại biến, quanh thân đều bị đấu khí hung hãn khống chế, áp lực làm hãn không cách nào né tránh.

Oanh, oanh, oanh.

Ba cổ đấu khí đồng thời tại bên người lão giả nổ ra, đấu khí mãnh nhỏ bay tứ tán.

Lão giả vội vàng bố kết phòng ngự hoàn toàn bị oanh tán, bị ám thuật tính đấu khí ăn mòn, trên mặt hãn tái nhợt bắt đầu hiện ra vẻ tro tàn.

- Thức thời mới là tuần kiệt, nếu không ta cho người muốn sống không thể muốn chết không xong.

Tráng hán tử hung dữ nói.

- Các người... Các người là sát thần.

Lão giả trong ánh mắt lóe ra một cỗ hận ý, nhưng lúc này hận ý càng nhiều.

- Coi như người còn có mấy phần kiến thức, đã biết rõ chúng ta là sát thần huynh đệ đến đây, người còn không tự sát sao.

- Tứ đại sát thần làm hại song kiếm tông, lão hủ hôm nay cùng các người liều mạng.

- Liều mạng? Người có tư cách kia sao?

Sát thần lão Nhị khoe miệng hiện ra một tia trào phúng cùng vẻ khinh thường:

- Hiện tại chúng ta không động thủ, âm độc lão Tứ xâm nhập trong cơ thể người cũng đủ phế người đi.

Xác thực, tình huống lão giả hiện tại cực kỳ không ổn, sắc mặt của hắn trở nên ngăm đen, cái tình huống này làm Lý Dật âm thầm run lên. Lão Tứ bệnh quỷ đồng dạng có loại thủ đoạn này, hắn tu luyện ám thuộc tính công pháp âm độc đến cực điểm, lúc này bị ám thuộc tính đấu khí mảnh nhỏ đánh vào đã bắt đầu hư thối, trong không gian tràn ngập một cỗ khí tức chán ghét.

- Cho dù chết, lão hủ cũng muốn thu đủ.

Lão giả hung ác nói, không để ý âm độc trong người, càng không muốn lãng phí đấu khí ngăn chặn, lúc này thúc dục cực hạn đấu khí hiện lên trong lòng bàn tay, hiện ra một đoàn lam sắc quang hoa sáng ngời.

- Động thủ, đừng cho hãn cơ hội.

Tựa hồ là đối với lão giả này có chút kiêng kỵ, sát thần lão Nhị thét ra lệnh một tiếng, ba vị sát thần lần nữa thân hình xê dịch, dùng hình tam giác vây quanh lão giả ở hạch tâm, ba chiêu Chu Tước đấu kỹ trong nháy mắt phát ra.

Cái không gian này tuy lớn, nhưng muốn dung nạp bốn vị cường giả đánh nhau chết sống hiển nhiên có vẻ chật chội, năng lượng nồng đậm đến cực hạn ở trong không gian tạo thành áp lực.

Từ góc độ quan sát, tam đại sát thần tuy thực lực Đấu Thánh đỉnh phong, nhưng phối hợp phát ra lực công kích tuyệt đối bằng Đấu Thần cường giả.

Lúc này lão giả trúng âm độc, đấu khí đã vận chuyển không thể nhanh được, tại tam đại Đấu Thánh đỉnh phong cường giả liên thủ công kích, tư cách của lão liều mạng cũng không có, không gian giam cầm vừa mới bố kết ra, đã bị lực cường hãn oanh thành mảnh nhỏ, ngay cả bản thể mình cũng nhận được tổn thương trí mạng.

- Song kiếm tông hắc ám sư giả cũng không có gì hơn.

Xử lý lão giả kia, sát thần lão Nhị có chút đắc ý.

- Hai thúc cẩn thận, lúc này mới là cửa thứ nhất, đằng sau phiền toái còn nhiều.

Nữ tử giả nam trang tinh táo nhắc nhở.

- Y Y nói đúng, tuyệt không thể chủ quan.

Đằng sau là một câu tựa hồ là chuyên môn nhằm vào Lý Dật nói:

- Theo chúng ta dò xét, cấm điện này phòng ngự không chỉ có một hắc ám sứ giả.

- Ta có thể hỏi một câu hay không, các người rốt cuộc là vì cái gì? Chẳng lẽ các người không phải là song kiếm môn đệ tử sao?

Lý Dật thật sự không nhận được hiếu kỳ, thì ra hẳn cho rằng mập mập sát thần tính toán mưu nghịch, chiếm lấy vị trí song kiếm môn môn chủ. Nhưng hiện tại xem ra, tình huống tựa hồ cùng mình đoán có chỗ bất đồng, trường hợp này không phải là nội chiến đơn giản như vậy.

- Lý Dật các hạ, chúng ta vừa đi vừa nói chuyện. Xem tại lúc người đã giúp chúng ta, ta cũng không ngại nói cho người biết, mấy người chúng ta trên danh nghĩa là song kiếm tông người, trên thực tế là địch nhân của song kiếm tông. Cấm điện giam giữ, môn chủ chính thức của chúng ta.

- Môn chủ chính thức sao? Chẳng lẽ Âu Dương môn chủ là giả?

- Cũng không phải...

Lời của Sát thần lão Nhị nói cũng chưa có nói xong, bởi vì lúc này bọn họ đã tru sát hắc ám sứ giả, hiện tại gặp phải bốn bên đều là thông đạo. Thông đạo đều cao hai thước, bốn vách tường đều hình thành, có khắc một ít hoa văn.

Đánh giá cái lối đi này, sát thần lão Nhị còn chưa nói hết lời của mình, mà nhú mày, lâm vào trầm tư.

- Y Y, người có thể nhìn ra được đây là cái trận pháp sao gì?

Nữ tử giả nam trang được gọi là Y Y cũng vẻ mặt trầm tư, sau nửa ngày, mới hồi đáp:

- Trận pháp, chỉ có lúc khởi động mới có thể nhìn ra được mảnh khoe. Nhưng, song kiếm môn đã bày ra trận pháp này trở thành một cái chần,

chắc không chỉ là một loại trận pháp.

- Tốt lắm, ta liền thử trận trước.

Sát thần lão Nhị nói xong, một cổ đấu khí cái chặn hộ thể, sau đó cước bộ chậm rãi bước vào trong thông đạo.

Một bước, hai bước, ba bước... Đã đi mười bước, hiện tại, sát thần lão Nhị đã ở vào giữa thông đạo... Cả cái thông đạo cũng chừng hai mươi bước.

Lúc này, trận pháp khởi động.

Oanh.

Trên thạch bích, những hoa văn kia bỗng nhiên lập loè vô số đạo năng lượng kinh người giống như con mắt bình thường, oanh vào chỗ sát thần lão Nhị.

Trận pháp thật mạnh, với khả năng của Lý Dật lý giải đối với trận pháp, trận pháp trong thông đạo thủ pháp bố kết thuộc về thượng thừa, nhưng cùng chỗ hẩn nghiên tập Càn Khôn trận pháp, tựa hồ không bằng. Nhưng trận pháp này cũng rất tinh diệu, ưu điểm lớn nhất, cũng làm Lý Dật âm thầm trầm trồ khen ngợi chính là khi năng lượng mới bắt đầu công kích cũng đủ làm thực lực dưới Đấu Thánh cường giả vẫn lạc tại chỗ.

Đối mặt đấu khí công kích cường hãn, sát thần lão Nhị không chút hoang mang, thân thể rồi đột nhiên xoay tròn nghịch kim đồng hồ, mà từ thân thể của hắn xoay tròn, đấu khí cái chặn bên ngoài cơ thể cũng đồng thời chuyển động, chỉ thấy song chương không ngừng tung bay, từng sợi đấu khí tơ nhện dùng góc độ quỷ dị tiêu xạ ra. Tại đấu khí tơ nhện tác động, đấu khí năng lượng của hắn tựa hồ có cái gì triệu hoán, đột nhiên thay đổi phương hướng.

Thủ đoạn của Sát thần, quả nhiên là có chút bất thường, cái thủ pháp xinh đẹp này cùng xoắn kính có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại

giống nhau đến kì diệu, đồng thời mười bảy đạo đấu khí chảy ra, ngay cả Lý Dật cũng không có nắm chắc làm được.

- Y Y, phá trận như thế nào?

Tuy nhiên đánh ra hơn mười đạo đấu khí oanh kích, nhưng tình thế sát thần lão Nhị cũng không chuyển biến tốt đẹp, thạch bích khắc hoa văn, đấu khí không ngừng mãnh liệt ra, từng đợt từng đợt không dứt. Thủ pháp của sát thần lão Nhị lại tinh diệu, cũng không khỏi có chút rối ren. Loại xảo kinh này, cố nhiên là cường đại, nhưng một khi phạm phải sai lầm, nhưng chỉ có kết cục phân thân toái cốt.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cuồng Bạo Địa Long.

Q.6 - Chương 511: Cuồng Bạo Địa Long.

Sát thần lão Nhị thân hãm hiểm cảnh, làm cho Y Y nữ tử vẻ lo lắng, nhìn chăm chăm vào hoa văn trên thạch bích, cố gắng từ đó tìm ra quan khiếu của trận pháp.

- Y Y tiểu thư, đây chẳng qua là Chương Nhãn pháp.

Lý Dật nhẹ giọng nhắc nhở.

Qua một hồi Lý Dật nhắc nhở, Y Y bừng tỉnh đại ngộ, sau đó cảm kích nhìn Lý Dật, nàng cẩn thận quan sát một chút, trên mặt vui mừng, lúc này cũng không chút do dự đánh ra vài đạo đấu khí hướng thông đạo cuốn tới. Thấy Y Y làm vậy, Lý Dật cũng không khỏi âm thầm tán thưởng, Y Y tiểu thư này đối với trận pháp đúng là kỳ tài.

Đấu khí của Y Y nhanh bắn ra, theo thứ tự đánh trúng thông đạo trận pháp, hoa văn thạch bích quang hoa lập tức ảm đạm, lúc này đấu khí bắn ra cũng dừng lại, đấu khí mảnh nhỏ trong thông đạo cũng chậm rãi tán đi.

Trong thông đạo, sát thần lão Nhị vẻ mặt trắng bệch, hăn cũng không có ăn thiệt thòi, nhưng lúc này nghĩ mà sợ, nếu như phải chịu đựng vài trận sóng công kích, không biết hăn có thể hóa giải được hay không.

Trận pháp vừa vỡ, trên thạch bích một hồi "Rắc rắc " vang lên, sau đó đổ ầm xuống.

- Đi.

Sát thần lão Nhị nhanh chóng khôi phục bình tĩnh, dẫn đầu mọi người đi ra khỏi thông đạo.

Thông đạo tối đen, năm người thông qua thông đạo tiến vào, ở phía trên có tinh thạch đèn lồng bỗng nhiên phát sáng lên. Có ánh sáng mọi người có thể nhìn thấy, ở trước mặt xuất hiện một đầu ma thú.

- Địa long.

Y Y thấp giọng, trong giọng nói có vẻ bối rối.

- Địa long rất lợi hại phải không?

Đã trải qua vô số ma thú tại đóng băng thế giới, Lý Dật chưa bao giờ thấy qua đầu ma thú trước mắt này. Nó tuy được xưng là long, nhưng lại xấu tới cực điểm, hơn nữa hình thể cũng không phải lớn, nó thoát nhìn giống như là một cái bánh bao lớn vậy, trên thân thể bao trùm một tầng lân phiến, cái miệng rộng, trông như ếch vậy.

- Bát giai ma thú, người nói có lợi hại hay không.

Y Y mặt trắng không còn chút máu nhìn Lý Dật, tựa hồ đối với Lý Dật cô lậ quả vẫn có chút phát điên.

Lý Dật da đầu cũng bắt đầu run lên, Bát giai ma thú, tương đương với nhân loại Đấu Thần cường giả, hơn nữa xuất phát từ thiên phú ma thú cường hãn, thực lực của bọn chúng còn mạnh hơn Đấu Thần cường giả. Mà lúc này bọn họ cũng chỉ có năm Đấu Thánh mà thôi.

- Các người, có thể xông đến nơi đây, cũng rất lợi hại.

Lúc này, địa long lại mở miệng nói chuyện, thanh âm cùng ngôn ngữ nhân loại đồng dạng, có chút ồm ồm.

- Địa long các hạ.

Lý Dật hướng ma thú thi lễ:

- Người thân là tôn quý bát giai ma thú, vì sao cam nguyện để song kiếm môn sử dụng, bị bọn họ nô dịch.

- Ai nói ta bị người nô dịch? Ha ha ha, đây là sào huyệt ta, vào sào huyệt chỉ có chết, cùng song kiếm môn có một cái rắm quan hệ gì.

- Như vậy là chúng ta quấy rầy rồi.

Lý Dật hướng ba vị sát thần cùng Y Y biến sắc, nói:

- Đi lộn chỗ, chúng ta cũng đừng có quấy rầy địa long các hạ nghỉ ngơi.

Ba vị sát thần cùng Y Y tuy không biết Lý Dật muốn làm cái gì, nhưng thấy Lý Dật có chỗ dự mưu, cũng không nói thêm cái gì, lách mình liền hướng đường cũ lui về.

- Đã đến đây, còn muốn đi sao.

Địa long cũng không có ý buông tha, địa long có thói quen sinh hoạt trong lòng đất, ngủ nhiều năm hắc xác thực không phải song kiếm tông nuôi dưỡng, mà là cùng song kiếm tông đạt thành quan hệ hợp tác. Song kiếm tông phụ trách thực vật, mà địa long thì bảo đảm người xông vào là chết.

Nếu như nhân loại cùng song kiếm tông hợp tác, nhìn thấy kẻ xông vào rồi khỏi, thì cũng chẳng muốn xen vào việc của người khác. Nhưng rõ đối với nhân loại, ma thú càng thêm đôn hậu, cho nên Lý Dật mới lui ra ngoài, địa long cũng buông tha đuổi theo.

Địa long, hiện tại Lý Dật rõ ràng, nói là long, kỳ thật chính là một con cóc, hăn lúc này nhanh chóng vọt ra thông đạo.

Oanh.

Trong thông đạo trận pháp lần nữa khởi động, nhưng lúc này không phải theo như phương thức trận pháp nguyên bản, mà là theo Lý Dật điều khiển mà phát động công kích.

- Đánh,

Trận pháp hiển nhiên trời không được một đầu bát giai ma thú, cho nên khởi động trận pháp, đồng thời, Lý Dật nhìn Sát thần cùng Y Y nói.

Hiện tại ba vị sát thần cùng Y Y mới kịp phản ứng, lúc đầu Lý Dật muốn lợi dụng trận pháp năng lượng trong thông đạo để đối kháng địa long. Mặc kệ có hiệu quả hay không, so với không có còn hơn.

Trận pháp năng lượng, cùng bốn vị Đấu Thánh cường giả kết xuất không gian giam cầm, địa long nhất thời bị nhốt, không cách nào tiến thêm một bước. Nhưng siêu cấp con cóc khí lực thật sự vô cùng cường hoành, năng lượng hung hãn oanh tại thân thể hăn, chẳng những không có tạo thành thương tổn gì, ngược lại bắn ra, hóa thành đấu khí mảnh nhỏ tứ tán tại trong không gian.

- Xem ra, lực lượng còn thì không cách nào nổ nát địa long.

Lý Dật một bên thao túng trận pháp, hấp thu tán loạn đấu khí mảnh nhỏ chèo chống. Trận pháp này cũng không phải là Càn Khôn trận pháp, có thể mượn nhờ thiên địa nguyên khí cùng năng lượng của người công kích để tăng mạnh trận pháp, nó chỉ có kết giả tại bốn vách tường trận pháp phong ấn đại lượng năng lượng đấu khí. Cho nên mới bắt đầu năng lượng có thể đạt tới rất cao, nhưng khuyết điểm cũng rõ ràng, sớm muộn sẽ bị tiêu hao sạch sẽ.

Một khi trận pháp năng lượng tiêu hao sạch sẽ, hậu quả là cái gì, chính là dùng đầu ngón chân cũng tưởng tượng được.

- Sát thần, các người chẳng lẽ sẽ không có công kích càng hữu hiệu lực sao?

Lý Dật không khỏi buồn bực nói lên.

- Lý Dật các hạ, người cảm thấy chúng ta bây giờ còn tay để sử dụng đấu kỹ sao?

Sát thần lão Nhị lời nói không giả, bốn người gia trận pháp, cũng là miễn cưỡng ngăn trở địa long, chỉ có một người thoáng trì hoãn xuống, hậu quả cũng thấy ngay được.

Lý Dật có thể cảm giác được trong trận pháp năng lượng ẩn chứa đang điên cuồng có dấu hiệu khô kiệt, nếu như không nghĩ ra biện pháp, thời gian bọn họ cũng không còn nhiều lắm.

- Chư vị, chỉ có thể đánh cuộc một lần. Ba vị sát thần dùng tất cả đấu khí, Y Y tiểu thư, người tới điều khiển trận pháp.

Lý Dật nói xong, cũng không nhìn bốn người có tán thành hay không, tay quyết biến đổi, thu hồi đấu khí tư nhận điều khiển trận pháp, trên cổ tay không gian ba động, Phá Thiên kiếm xuất hiện trong tay.

Lý Dật cũng không có biện pháp, nếu địa long bị khốn trụ, cũng chỉ có thể thử xem siêu phẩm thần binh có thể công phá hay không.

Người kiếm hợp nhất, thiên ma đấu khí bị thúc dục đến mức tận cùng, tựa như một đạo hắc hồng sắc tia chớp xâu vào bụng địa long. Nói chung, bụng ma thú đều tương đối bạc nhược, Lý Dật cũng chỉ lựa chọn như vậy.

- Công bốn chân nó.

Sau lưng, Y Y hô ra tiếng.

Nhưng đã chậm, một kích toàn lực Lý Dật rất mạnh, Y Y vừa mới nói ra, Phá Thiên kiếm chém tại bụng địa long.

Phanh.

Bụng Địa long bị Phá Thiên kiếm chém xuống bỗng nhiên vỡ ra một khe hở, Lý Dật mừng thầm một kích thành công, nhưng lúc này khe hở lại tự động mở to, sau đó xoay tròn, quỷ dị vô cùng.

- Lý Dật, mau lui lại.

Y Y lần nữa hoảng sợ kêu to lên.

Lần này Lý Dật phản ứng rất nhanh bạo thối. Lúc này trên thân thể địa long xì ra chất lỏng hồng vụ tụt rơi xuống, những hồng vụ này cơ hồ phun ra cả thông đạo, trong nháy mắt thông đạo hủ thực cháy đen.

Dù cho có thiên khôn kiên châu bực, Lý Dật cũng không dám cam đoan những độc tố này có thể bị khắc chế hay không.

Ba vị sát thần cùng Y Y bạo thối.

- Lý Dật, người chẳng lẽ không biết địa long công kích chính là long độc sao?

Y Y tức giận chất vấn.

- Không cần phải trách cứ hần, Y Y, đem địa long đánh tới trạng thái cuồng bạo cũng tốt, chỉ cần chúng ta có thể chịu đựng mười phút là được.

- Phiền toái các người giải thích, ta chưa từng nhìn thấy địa long ma thú.

Lúc này, Lý Dật không khỏi nhìn sát thần thỉnh giáo.

- Địa long trên bụng là cấm kỵ, một khi đã bị kích liệt công kích, sẽ kích phát vào trạng thái cuồng bạo, trạng thái cuồng bạo nó phóng ra chất độc

có thể trong nháy mắt hủ thực bất kỳ vật gì. Nhưng loại trạng thái này, nó chỉ có thể duy trì liên tục mười phút. Chỉ cần đứng vững mười phút, thì lúc đó là lúc nó yếu ớt nhất.

- Mười phút, vấn đề là chúng ta không chống nổi địa long mười phút công kích.

Y Y không khỏi lên giọng.

- Nghĩ toàn bộ sống sót có lẽ không có khả năng, nhưng chúng ta ít nhất có thể sống sót vài người.

Sát thần lão Nhị trong mắt hiện lên một tia quyết liệt:

- Lão Tứ, người bảo vệ Y Y đi ra, trong này giao cho ta cùng lão Tam.

Lý Dật không ngờ sát thần nghĩa khí như thế, càng không khỏi lần nữa đánh giá Y Y nữ tử. Thân phận của cô gái này, tựa hồ không quá tầm thường, trong lúc nguy cấp, sát thần lão Nhị nghĩ đến chuyện phải bảo vệ nàng.

- Nhị thúc thúc, Y Y muốn cùng các người chiến đấu.

- Nghe lời đi, Y Y, đánh cược một lần này, ta và ba thúc thúc người cũng chưa chắc... Lão Tứ, còn đứng ngây ra đó làm gì, mau dẫn Y Y rời đi.

Thấy sát thần lão Nhị mắng, ồm yếu thư sinh đột nhiên khẽ vươn tay ra, đem Y Y biến mất khỏi thông đạo.

Nghe bọn hăn nói địa long đáng sợ như vậy, Lý Dật tự nhiên cũng không muốn tự thể nghiệm.

Đang muốn nhắc chân đuổi theo, đã thấy sát thần lão Tứ cùng Y Y lui trở về.

Phía sau bọn hăn xuất hiện một bóng người, người này, Lý Dật cũng không xa lạ gì, đúng là tên mập mập sát thần.

- Thiên địa sát trận.

Mập mạp lão đại cũng không cách nào bận tâm, chui ra khỏi thông đạo, sau đó liền trầm giọng quát.

Mập mạp lão đại nói xong, mọi người nhanh chóng xếp thành đội hình, song chưởng hăm đánh ra đấu khí quang hoa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Long Phong Vân.

Q.6 - Chương 512: Long Phong Vân.

Địa long cuồng bạo thân thể lúc này đã bành trướng gấp hai lần, quanh thân tràn ngập một tầng huyết vụ hồng nhạt, bên trong yêu huyết vụ chính là long độc. Địa long chính là một con cóc, lúc này tốc độ của nó nhanh hơn vài phần, ở giữa không trung kéo lê một đạo huyết quang, lao về phía Thiên địa sát trận.

Một kích kịch độc, làm cho Y Y kim lòng không được nắm lấy tay Lý Dật, động tác này của nàng hoàn toàn là vô ý thức.

Bàn tay mềm mại không xương, trắng nõn, làm cho Lý Dật không khỏi cảm thấy thích thú.

Hiện tại Lý Dật đã có thể khẳng định, cô gái này tuổi không lớn, chính là một thiếu nữ, chỉ có thiếu nữ, tại lúc tứ đại sát thần cùng địa long chiến sinh tử, mới có thể biểu hiện khẩn trương như thế, cũng vô ý thức cầm lấy tay của Lý Dật.

Oanh.

Tiếng nổ nặng nề vang lên, tứ đại sát thần thông qua "Thiên địa sát trận" kích phát đấu khí đều bị hủ thực. Quanh thân địa long có độc tố trí mạng, hiện tại phun ra máu tươi, đều hóa thành huyết vụ kịch độc.

Tứ đại sát thần không có cho địa long cơ hội thúc hóa ra kịch độc, trận thế lại biến đổi, bốn người đều huyền phù trên mặt đất, không ngừng biến hóa phương vị, bốn cổ đấu khí quần giao nhau, giống như chi vông, đem địa long quần vào trong lưới.

Lý Dật nhìn lại, Thiên địa sát trận quả nhiên cũng có chỗ bất thường, bốn người hợp lực không phải đơn giản một cộng một bằng hai như vậy, bốn người phân biệt sử dụng đấu khí thuộc tính bất đồng, có thể sinh ra uy lực cường đại vô cùng.

- A.

Tình thế ổn định lại, Y Y lúc này mới phát hiện mình đang cầm lấy tay Lý Dật, không khỏi cuống quýt buông tay Lý Dật ra, trên mặt lại đỏ bừng, thẹn thùng vô cùng.

Xấu hổ một lúc, ở bên trong tràng diện đang vào thời khắc thắng bại, địa long cũng rõ ràng trạng thái cuồng bạo không có khả năng duy trì quá lâu, nó gầm nhẹ một tiếng, cái miệng thành linh mở ra, đem đấu khí năng lượng đều thôn phệ vào.

Thôn phệ đấu khí năng lượng cường hãn, địa long phát ra thanh âm thống khổ, thân hình lần nữa bành trướng, thân thể bề ngoài kinh lạc đều có thể thấy được, toàn thân máu chảy đầm đìa làm cho người không rét mà run.

- Nó đang muốn đánh một kích toàn lực, mọi người đứng vững.

Sát thần lão đại vội vàng nhắc nhở, càng cấp tốc về động thủ quyết, đấu khí mãnh liệt được đề thăng lên, một tầng đấu khí cái chắn đem địa long bao vây lại trong đó.

Bùm.

Tiếng bạo liệt vang lên, đấu khí mãnh nhỏ cùng long độc hồng nhạt, tràn ngập cả không gian, tứ đại sát thần tại năng lượng cuồng loạn tàn sát bừa

bãi bị đánh tan, không tự chủ được bay ra ngoài, đâm vào bốn vách tường huyền kim thiết, đồng thời tại chung quanh thân thể bố kết không gian giam cầm để ngừa long độc xâm nhập.

- Xích.

Bên trong một mảnh cuồng loạn, thân hình Lý Dật đã hóa ra một đạo thẳng tắp, Phá Thiên kiếm chém xuống địa long.

Lúc này địa long, trạng thái cuồng bạo đang dần biến mất, thân hình giống như khí cầu, đang nhanh chóng thu nhỏ lại. Lúc này, không phải là giai đoạn địa long yếu ớt nhất sao.

"Xì" một tiếng, Phá Thiên kiếm xuyên thấu thân thể địa long, trong tay phát ra, Lý Dật đem địa long chém thành hai đoạn, một quả huyết sắc ma hạch lặn xuống đất.

- Thật là lợi hại.

Tứ đại sát thần xông tới, đánh giá thi thể địa long chia làm hai nửa, cũng không khỏi có chút cảm thấy sợ. Sát thần lão Tam thì dùng đấu khí lấy ra miếng ma hạch, khen:

- Thứ tốt, cũng không có uổng công khổ cực.

Ma hạch bát giai ma thú, trong đó ẩn chứa năng lượng cường đại, Lý Dật cười nói:

- Thứ này, cho tại hạ được không?

- Dựa vào cái gì cho người?

Sát thần lão Tam có chút không vui.

- Cho hãn, lão Tam.

Sát thần lão đại thấp giọng nói, trên trán mập mập chảy ra rất nhiều mồ hôi, xem ra trận ác chiến này đối với hãn mà nói, cũng là dùng hết toàn

lực.

- Đây rõ ràng là chúng ta đánh ra, hấn lại chiếm tiện nghi.

- Nếu không có Lý Dật các hạ, các người chỉ sợ đều không thể kiên trì chạy ra được.

Sát thần lão đại cùng trong tứ đại sát thần có quyền uy, lão Tam tuy không vui, nhưng vẫn đem ma hạch địa long đưa cho Lý Dật.

- Đa tạ.

Lý Dật cũng không khách khí, đấu khí quấn lấy cho vào trong dung giới.

Lúc này sáu người lần nữa thông qua trận pháp thông đạo, đi tới sào huyết địa long.

Hiện tại có thể nhìn thấy, tại nơi cuối cùng sào huyết, có một một thông đạo u ám. Lúc này, sáu người cũng không do dự, phía sau sát thần lão đại, đi vào thông đạo u ám.

Cuối thông đạo, là một không gian giống như cái giếng, trong không gian một mảnh hắc ám.

- Các người, rốt cuộc đã tới.

Bỗng nhiên, trong bóng tối một cái thanh âm vô cùng thâm lương truyền tới, mới vừa nghe thanh âm này, Lý Dật có một loại toàn thân da gà nổi lên.

- Môn chủ đại nhân, thuộc hạ tội đáng chết vạn lần.

Nghe được thanh âm kia, tứ đại sát thần đồng loạt quỳ xuống, nhìn không ra nét mặt của bọn hắn, nhưng Lý Dật có thể cảm giác được, bốn sát thần, lúc này trong lòng run sợ.

- Cha.

Cha? Lý Dật không khỏi quay đầu nhìn về phía Y Y, tiểu nha đầu đã khó kìm lòng nổi, trên gương mặt hai hàng lệ chảy ra.

- Y Y, tiểu tử bên cạnh ngươi là ai?

Cái thanh âm thê lương thấy Y Y vẫn không thay đổi, thanh âm như kim thiết vang lên.

- Tại hạ Lý Dật, bá kiến tiền bối.

Lý Dật hướng về cái giếng hắc ám thi lễ, trên mặt biểu hiện cung kính.

- Lý Dật, Lý Dật là ai? Là Long Môn đệ tử sao?

- Hồi bẩm môn chủ, Lý Dật là thất tinh tông đệ tử, là bằng hữu của chúng ta.

- Thanh Vân thúc thúc, nhanh cứu cha ta.\

Một đoàn hỏa quang từ Y Y sáng lên, hiện tại có thể nhìn thấy, chỗ này là cái giếng sâu hơn mười thước, đường kính bốn năm mét, tại đó có một cường giả tóc tai rối loạn huyền phù tại đó, từ dưới nhìn lên, có thể nhìn thấy thân ảnh hắc mớ hồ, đôi vai bị một cây gậy xuyên qua. Thấy như vậy, sắc mặt Y Y lại vô cùng đau khổ.

- Môn chủ đại nhân, thuộc hạ nên làm như thế nào?

Hiển nhiên, cái giếng này là tù thất, hơn nữa là một cái tù thất cao cấp, sát thần lão đại cũng không dám tùy ý ra tay. Nghe được sát thần lão đại hỏi như vậy, người kia phát ra một tiếng cười sầm trầm:

- Song kiếm môn cho rằng địa long cùng một cái kết giới có thể vây được Long phong Vân ta sao, Ha ha ha, các người mở ra.

Lý Dật trong lòng có chút khinh thường, địa long kết giới trói không được, lão Tiên sinh sao không chạy đi, không phải đợi tứ đại sát thần tới cứu sao?

Tìm được môn chủ, sáu người vội tiến lên.

Ầm ầm, ầm ầm. . . Sáu người vừa ly khai, cái giếng truyền đến âm thanh chấn động, thanh âm này giống như địa chấn, làm cho người ta rung động.

- Kỳ quái a, chúng ta náo như vậy, song kiếm môn nửa điểm phản ứng cũng không có, có thể có âm mưu gì hay không?

Lý Dật hiềm nghi nói ra.

- Cái này có cái gì kỳ quái, tầng huyền kim thiết kia mặc dù là nhất phạm nhân, nhưng tạo cho chúng ta hành động thuận tiện, coi như là chúng ta dưới nền đất Bát Bảo điện đều hủy đi, chỉ cần huyền kim thiết không bị phá, song kiếm môn cũng không có động tĩnh.

Phụ thân không việc gì, Y Y tâm tình cũng yên ổn, kiên nhẫn hướng Lý Dật giải thích.

- Không tốt, loại tình huống này chỉ sợ lập tức có biến.

Sát thần lão đại vẻ mặt ngưng trọng, lúc này hẳn cùng ba vị sát thần đang khôi phục thực lực.

Thanh âm chấn động càng lúc càng lớn, cả dưới huyết cũng bắt đầu đung đưa, không ngừng chấn vỡ rơi xuống, sáu người không thể không vận dụng đấu khí cái chắn phòng hộ.

Oanh, oanh, oanh.

Hiện tại tiếng bạo liệt vang lên, cả địa huyết giống như lập tức sụp xuống, từng hòn đá bị đánh rơi xuống, năng lượng cuồng bạo đem mặt đất không ngừng đung đưa.

- Đi.

Sát thần lão đại đột nhiên khẽ quát một tiếng, thân hình dâng lên. Lúc này huyết động dưới mặt đất thật sự sụp xuống.

Lý Dật cũng không chút do dự, triển khai thân hình, theo sát tứ đại sát thần cùng Y Y hướng về bầu trời bao la phóng người lên. Một cái địa huyết nho nhỏ sụp xuống đối với Lý Dật mà nói không có khả năng tạo thành thương tổn, nhưng không muốn làm cho người biết rõ hắn trải qua long lực rèn luyện, hắn kết xuất một đạo đấu khí phòng hộ tại bên ngoài thân thể.

Rốt cục lên tới trên mặt đất, huyền phù tại giữa không trung. Hiện tại có thể nhìn thấy, Bát Bảo điện đã hoàn toàn bị phá hủy, hiện lên một đồng phế tích hỗn loạn.

Long phong Vân ngạo nghễ đứng phế tích, thân thể của hắn cây gậy kia đã không thấy, còn có miệng vết thương có chút vết máu, nhưng giờ phút này dùng mắt thường có thể thấy được tốc độ khôi phục. Long phong Vân một thân lam lũ, chỉ là ngang nhiên huyền phù tại giữa không trung, một cỗ khí tức cực kỳ cường đại tản mát ra. Cỗ hơi thở này, làm cho Lý Dật cảm thấy núi thâm biến máu, làm hắn không khỏi cảm thấy sợ hãi.

Mà cùng Long phong vân, tứ đại sát thần, Long Y đều đang rằng co với song kiếm môn Âu Dương môn chủ, cùng với hơn mười đỉnh cấp cường giả.

Giằng co một lúc, không khí nặng nề tựa hồ muốn bạo liệt ra.

Đây là tình huống Lý Dật cảm thấy thích thú, chỉ cần có người đứng ra cùng song kiếm môn đối chiến, đối với thất tinh tông là chuyện vô cùng tốt. Hơn nữa Long Môn môn chủ, thoát nhìn không dưới Âu Dương môn chủ, nếu như Long Môn, có thể cùng song kiếm môn đối kháng, vậy càng hoàn mỹ.

Nhưng trước mắt cái tình thế này, vẫn không thể lạc quan, trong này là song kiếm môn hạch tâm, cường giả như rừng, Long Môn môn chủ Long phong vân tuy lợi hại, cùng tứ đại sát thần, Long Y và mình, cũng chỉ là

sáu người. Với sáu người đối kháng một tông môn cường đại, điều này có chút không lạc quan.

- Tứ đại sát thần, các người, rốt cục vẫn thiếu kiên nhẫn.

Thật lâu sau, Âu Dương môn chủ mới chậm rãi mở miệng nói.

- Âu Dương lão tặc, người giam ta bảy năm, khoản nợ này chúng ta hôm nay tính toán.

- Hảo phụng bồi, Long phong Vân, hôm nay song kiếm môn triệt để giải quyết phiền toái.

Âu Dương môn chủ không có lo lắng, ngoại trừ bên người mười mấy song kiếm môn đỉnh cấp cường giả, bốn phía Bát Bảo điện phế tích, đã tụ tập mấy trăm đệ tử trong tông, có thể tùy thời gia nhập.

- Môn chủ đại nhân.

Sát thần lão đại nhẹ giọng nhắc nhở:

- Không nên ham chiến, thoát thân quan trọng hơn.

Dưới loại tình huống này, Lý Dật cũng cho rằng thoát thân mới là lựa chọn chính xác nhất, với thực lực sáu người này, muốn toàn thân trở ra cũng không có vấn đề quá lớn.

Nhưng, Long phong Vân trên mặt hung ác cực điểm.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bên Ngoài Kiếm Thành.

Q.6 - Chương 513: Bên Ngoài Kiếm Thành.

Long phong Vân xác thực là một nhân vật hung ác, bản thân đang ở tại song kiếm môn, đối mặt với mấy trăm tinh anh đệ tử của song kiếm môn, trên mặt nửa phần sợ hãi cũng không có.

- Âu Dương lão tặc, hôm nay là ân oán giữa ta và ngươi, ta cũng không muốn liên lụy tới người vô tội, không bằng do chúng ta quyết một trận tử chiến, như thế nào?

Long phong Vân cũng không phải hoàn toàn là người hữu dũng vô mưu, có lẽ là bởi vì có Long Y ở đây, hắn cũng không nghĩ vì mình mà tất cả mọi người lâm vào trong nguy hiểm. Nhưng có điều, đề nghị này cũng không có được Âu Dương môn chủ đồng ý, hắn hồi đáp:

- Tứ đại sát thần đã sửa tông đối tộc, chính là đệ tử song kiếm môn, hôm nay tự tiện xông vào cấm điện, giả phóng tù phạm, đã xúc phạm môn quy, tội đáng bêu đầu. Long phong Vân, bốn môn hành xử theo môn quy, người sẽ không có ý kiến gì chứ.

- Thúi lắm, huynh đệ của Long Môn, chết là quỷ Long Môn, cùng song kiếm môn không có nửa phần quan hệ.

Sát thần lão đại quát mắng:

- Âu Dương lão tặc, ngươi âm thầm tính kế Long Môn chủ, nhốt môn chủ bảy năm, khoản nợ máu này, muốn song kiếm môn hoàn lại.

- Long Môn môn chủ? Bốn môn chỉ biết là Long Môn môn chủ Long Tà, Long phong Vân chẳng qua là tù nhân của bốn môn.

Được rồi, Lý Dật thừa nhận mình càng nghe càng hồ đồ, tóm lại, hắn đang bị quấn vào giữa song kiếm môn cùng Long Môn, nếu không phải vì thất tinh tông, trận phân tranh này cùng hắn cũng không có quan hệ. Đầu óc của hắn trong lúc này cấp tốc chuyển động, lo lắng vấn đề mình cùng song kiếm tông, hoàn toàn không có khả năng hoà giải, cho nên chỉ có thể cùng Long Môn Long phong Vân hợp tác. Tuy tình thế bây giờ, làm như vậy cũng không sáng suốt lắm.

- Tô Thanh Vân, bốn người các ngươi nhanh chóng mang Y Y rời đi.

Long phong Vân đã chuẩn bị động thủ, quay đầu thấp giọng dặn dò.

- Môn chủ đại nhân, thuộc hạ nguyện chết cùng môn chủ.

- Thuộc hạ nguyện chết cùng môn chủ.

Ba sát thần kia cùng nói.

- Chết trận? Tại sao phải chết cùng.

Long phong Vân thấy tứ đại sát thần không chịu rời đi, cũng không cho là đúng, thân hình đột nhiên vừa động, không hề dấu hiệu ngang nhiên ra tay, đấu khí khổng lồ chế không gian, một mảnh không gian vặn vẹo hướng Âu Dương môn chủ cuốn tới.

Lý Dật đến bây giờ cũng chưa từng thấy qua người nào vừa ra tay đã ác lệ như vậy, làm không gian ả bị xoắn thành mảnh nhỏ, cùng nhắm vào hơn mười cường giả đánh tới.

- Bị nhốt bảy năm, Long phong Vân, thực lực của người có vẻ giảm rồi.

Âu Dương môn chủ trào phúng một tiếng, trên lại một mảnh ngưng trọng, đấu khí quỷ dị đánh ra.

Hai đại cường giả đánh nhau, Lý Dật phán đoán, đều là cao tinh Đấu Thần, thực lực như vậy làm cho phong vân hội tụ, sắc trời tối đen.

Hai đại cường giả giao thủ, song kiếm môn trưởng lão cũng không có nhàn rỗi, cao tinh Đấu Thần chiến đấu bọn họ cũng không thể xen tay vào được, thân hình vừa động, hướng tứ đại sát thần cùng Long Y, Lý Dật đánh tới.

- Kết trận.

Sát thần lão đại biết rõ, nếu như bị những trưởng lão này tiêu diệt từng bộ phận, với thực lực của sáu người không cách nào đối kháng được. Song kiếm môn vốn hận bọn họ thấu xương, lúc này tìm được cơ hội, không đem bọn họ đánh chết mới là lạ.

Tứ đại sát thần kết thành "Thiên địa sát trận", đem Long Y bảo hộ chính giữa, Lý Dật cùng Long Y dựa lưng vào nhau, đứng nhìn xem thân hình tứ đại sát thần du động, bốn người tan ra làm một thể, tuy vô lực phản kích, nhưng phòng thủ lại dư dả.

Lý Dật tuy ngoài miệng chưa nói, nhưng trong lòng vẫn có trách cứ tứ đại sát thần lỗ mãng, nếu như kế hoạch từ đầu chí cuối nói cho hẳn biết, nói không chừng hẳn còn có thể nghĩ ra biện pháp. Long phong Vân đúng là muốn chết, dưới tình huống địch cường ta nhược này, thì dùng ba mươi sáu kế tẩu vi thượng sách, đây dựa như thế này liệu kiếm được tiện nghi sao?

Long Môn, đều là mãng phu sao?

Thân là nhất đại môn chủ, Long phong Vân đương nhiên không phải là mãng phu, nhưng bị nhốt lâu ngày cảm tức cần phải phát tiết ra. Cùng Âu Dương môn chủ đấu vài phần, hẳn tự nhiên là không sợ hãi chút nào, nhưng Long Y lại không ổn, chỉ có bị động, không hề có lực hoàn thủ.

Lúc này Long Phong Vân một chiêu đấu khí đánh ra, thân hình xoay chuyển, như thiểm điện bay lên hơn mười mét, hướng đám trưởng lão song kiếm môn tấn công xuống.

Long phong vân động tác thật sự quá nhanh, những trưởng lão kia còn chưa kịp phản ứng, lực lượng đấu khí đã oanh kích đến, trong nháy mắt đem vòng vây đập tan ra.

- Âu Dương lão tặc, hôm nay tạm tính đến đây, cho người một chút thời gian mua quan tài đi.

Long phong vân đánh tan đám trưởng lão song kiếm tông vây công tứ đại sát thần, đồng thời kết xuất một đạo không gian giam cầm, phủ kín ở sau người, sau đó nói:

- Đi.

- Môn chủ, hiện tại chúng ta đi về nơi đâu? Trở lại Long Môn sao?

- Trở lại Long Môn? Hừ, trở lại Long Môn như vậy chẳng khác nào chịu chết. Long Tà tiểu tử kia cầu mà không được, chúng ta trước tìm một chỗ nghỉ ngơi và hồi phục đã.

- Đi thất tinh tông.

Lý Dật đề nghị nói.

Nếu như có thể mang mấy vị này về thất tinh tông, coi như là cùng song kiếm môn chiến đấu.

- Thất tinh tông? Trên đời này còn có thất tinh tông sao?

- Hồi bẩm môn chủ, có bốn đại phân tông lúc trước một lần nữa thành lập thất tinh tông, vị Lý Dật huynh đệ này, ách, hẳn đối với thất tinh tông có sức ảnh hưởng lớn, để cho thất tinh tông thu chúng ta không phải là vấn đề.

Xem ra, sát thần lão đại đối với Lý Dật cũng rõ ràng.

- Không sai, thất tinh tông hiện tại cùng song kiếm môn thế như nước lửa.

Lý Dật nói:

- Huống hồ hai vị tông chủ thất tinh tông cùng tại hạ quan hệ đều không tệ lắm, hẳn là cho tại hạ mặt mũi.

- Hảo, vậy đi thất tinh tông.

Long phong Vân cũng là người làm việc quyết đoán, đáp ứng một tiếng, sau đó phán đoán phương hướng, hướng về thất tinh tông lao đi.

Nhưng, song kiếm môn cũng không trơ mắt nhìn đại địch thoát đi, lúc này do Âu Dương môn chủ cầm đầu hơn mười tên cao tinh Đấu Thánh

trưởng lão ở phía sau toàn lực truy kích.

Song kiếm môn kiếm thành cách thất tinh tông gần nghìn dặm, muốn một mạch bay trở về thất tinh sơn hiển nhiên là không có khả năng.

- Môn chủ, bọn họ đuổi theo.

Long phong vân quay đầu nhìn lại, lạnh lùng nói:

- Đã đuổi theo, chúng ta tìm một chỗ đuổi bọn chúng đi.

Ngũ khí cũng bình thường, hãn cũng không đem đối phương để vào trong mắt.

- Môn chủ mới thoát được, thực lực không ở trạng thái đỉnh phong, hay là tạm lánh mũi nhọn đã.

Sát thần lão đại đề nghị nói:

- Không bằng do huynh đệ bốn người chúng ta ngăn bọn hãn lại.

- Âu Dương lão tặc, các người không phải là đối thủ của hãn, các người lưu lại, chỉ có một con đường chết.

- Chưa hãn.

Sát thần lão đại phản bác nói:

- Chúng ta cùng Âu Dương lão tặc ở chung cũng có mấy năm, đối với đặc điểm của hãn rõ như lòng bàn tay, liều mạng đánh một trận tử chiến, chưa hãn không có phần thắng.

- Không được.

Long phong Vân lắc đầu:

- Ta hôm nay chỉ còn có các người trung thành và tận tâm, đoạt lại Long Môn còn cần dựa vào các người, lúc này cũng không thể để tụi bay đi

đánh cuộc được.

Một màn này làm Lý Dật cũng hơi tâm động, tuy nhìn ra được, Long phong Vân cùng tứ đại sát thần tuyệt không phải là người tốt lành gì, nhưng loại chủ tứ tình nghĩa này coi như là khó có được, tứ đại sát thần vì Long phong Vân, cam nguyện cùng song kiếm môn tiềm phục nhiều năm như vậy. Nhưng, Âu Dương môn chủ cũng không ngốc, vì cái gì không sớm điểm diệt trừ bốn sát thần, ngược lại cho bọn hãn quyền lực lớn như thế, có tư cách tiền trăm hậu tấu đệ tử Song Kiếm môn.

Song kiếm môn cùng Long Môn quan hệ, quả nhiên là có nhiều bí ẩn.

Một đường bay vút đi chưa được mấy giờ, cũng cách kiếm thành xa xa, lúc này là một mảnh dãy núi liên miên không dứt, Long phong Vân thấy người song kiếm môn không ngừng đuổi theo, nhưng lại tốc độ thả chậm, tựa hồ thật sự có tính toán gì đó.

Nơi này, cách kiếm thành đã hơn trăm dặm, bỗng nhiên, chỉ thấy phía dưới một chi đội ngũ, ước chừng vài chục người, cờ hiệu thất tinh tông.

Lý Dật nhìn kỹ phía dưới, không khỏi nở nụ cười. Đội ngũ này là Âu Dương tỉnh miễn suất lĩnh thất tinh tông đệ tử trở về. Long phong Vân cùng bốn sát thần hiển nhiên cũng chú ý tới đội ngũ thất tinh tông này, sát thần lão đại hỏi:

- Lý Dật các hạ, những thất tinh tông đệ tử kia người có thể nhận biết không?

- Biết.

Lý Dật cười nói:

- Nhìn thấy người cầm đầu kia, hẳn chính là một trong thất tinh tông tông chủ Âu Dương tỉnh miễn.

- Cái gì gọi là một trong?

Long phong vân không khỏi hỏi.

- Ách, thất tinh tông gần đây vừa thành lập lại tông, nhất thời còn chưa tuyển ra tông chủ, tất cả là do các phân tông cùng đảm đương."

Sát thần lão đại tiếp lời nói:

- Hẳn chính là Âu Dương tĩnh miễn sao? Theo ta được biết, hẳn bất quá là con rồi mà thôi, Lý Dật các hạ.

- Tại hạ có chút ít lực, cho nên Âu Dương huynh đối tại hạ nói gì nghe nấy.

- Đã như vậy...

Long phong vân nói:

- Ở chỗ này cùng song kiếm môn kết thúc.

Dứt lời cũng không nhìn những người khác có ý kiến gì, thân hình gập lại, liền rơi xuống, tác phong chuyên quyền độc đoán thể hiện ra.

Lại nói Âu Dương tĩnh miễn cùng thất tinh tông đệ tử trở về thất tinh sơn, đột nhiên nhìn thấy mấy cường giả từ trên trời giáng xuống, không khỏi hù nhảy dựng lên, cho đến khi nhìn thấy Lý Dật, lúc này mới vỗ ngực nói:

- Lý Dật lão đệ, làm sao ngươi cũng tới? Âu Dương môn chủ bỏ qua ngươi rồi sao?

Lời tuy đối với Lý Dật nói, mục quang lại đánh giá Long phong Vân cùng tứ đại sát thần.

- Âu Dương huynh, giới thiệu cho người vài vị bằng hữu, vị này chính là Long Môn môn chủ Long phong Vân, mấy vị này là thuộc hạ Long Môn chủ, ách, là tứ đại sát thần.

Lý Dật giới thiệu nói:

- Vị này chính là con gái của Long Môn môn chủ Long Y tiểu thư.

- Long Môn môn chủ? Long Môn môn chủ không phải là Long Tà sao?

Âu Dương tĩnh miễn lời vừa nói ra khỏi miệng đã biết mình nói lỡ.

Lúc này tứ sát thần lão Tam quát:

- Thối tiểu tử, người không muốn sống nữa chẳng.

- Long Tà cấu kết Song kiếm môn cướp ngôi môn chủ, ở thần chi lĩnh vực không người không biết. Tiểu nhân gặp qua Long Môn chủ.

Âu Dương tĩnh miễn lập tức vội vàng cung kính thi lễ, nịnh nọt nói.

Nhưng cũng không tới phiên bọn họ dong dài, Âu Dương tĩnh miễn rất nhanh phát hiện rất nhiều cường giả hướng về chính mình hạ xuống.

- Lý Dật huynh đệ, người, người còn mang đến bằng hữu nào.

Kỳ thật hẳn đã nhìn ra song kiếm môn môn chủ, nói chuyện đều có chút không lưu loát.

Lý Dật lặng lẽ cười:

- Hỏi rất hay, vài bằng hữu này không mời mà tới. Âu Dương huynh, chuẩn bị khai chiến đi.

Âu Dương tĩnh miễn trong nội tâm kêu khổ, cúi đầu hướng bên tai Lý Dật hạ giọng nói:

- Lý Dật huynh đệ, vi huynh bị người hại chết, người biết cái long phong vân này là nhân vật nào sao? Chọc bọn họ, Âu Dương môn chủ tuyệt đối không tha cho chúng ta, người xem việc này có thể làm như thế nào cho phải?

Trong lúc nói chuyện, Âu Dương môn chủ cùng đám song kiếm môn trưởng lão đã rơi vào trước mặt đám người Lý Dật.

- Vì cái gì không trốn đi? Chỉ bằng thất tinh tông vài cái phế vật, có thể giữ được tánh mạng của các người sao?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phá Kén Thành Thần.

Q.6 - Chương 514: Phá Kén Thành Thần.

Âu Dương môn chủ nói có chút quá sự thật, mười thất tinh tông đệ tử, có thể được chọn trúng áp tải tiến cống, đều là tinh anh đệ tử trong tông, dù thế nào cũng không phải là phế vật, sở dĩ nói như vậy, hiển nhiên là có ý đồ phô trương thanh thế.

Vấn đề là Âu Dương tĩnh miển lúc này cũng không có ý chí chiến đấu, thật vất vả từ song kiếm môn thoát thân, hắn hiện tại thậm chí mau chóng trở lại thất tinh tông, về phần Âu Dương môn chủ phân phó hắn, để cho hắn làm nội ứng song kiếm môn, thì một bước đi từng bước, cũng không quản được nhiều.

Nhưng là bây giờ... Thật sự là gặp quỷ, Âu Dương tĩnh miển cơ hồ phát điên, ánh mắt nhìn Lý Dật, đều nhanh muốn khóc.

- Âu Dương huynh, thất tinh tông đệ tử đều nhìn người.

Lý Dật mục quang không có hảo ý cười mỉm, ánh mắt của hắn Âu Dương tĩnh miển có thể hiểu, nhưng cũng không quyết được.

- Tĩnh miển, mang tất cả thất tinh tông đệ tử lập tức rời đi nơi này cùng thất tinh tông không quan hệ.

Tuy nói thất tinh tông đệ tử thành phế vật, nhưng Âu Dương môn chủ hiển nhiên không muốn thất tinh tông đệ tử nhúng tay vào, bởi vì Lý Dật cũng là người thất tinh tông.

- Âu Dương huynh, người không thật sự cho rằng việc này cùng thất tinh tông không quan hệ sao.

- Cái này...

Âu Dương tĩnh miễn nhìn Lý Dật cùng Âu Dương môn chủ, lúc này hẳn khó xử tới cực điểm. Còn đám thất tinh tông đệ tử lại nóng nảy lên:

- Tông chủ, song kiếm môn không có hảo ý, sớm muộn sẽ có một trận chiến.

- Đúng, cùng bọn họ liều mạng.

- Đây chính là cơ hội tốt.

Những đệ tử này cũng không dằn, song kiếm môn cùng thất tinh tông thế như nước lửa, tự nhiên là cùng Lý Dật nguyện ý cùng Long Môn cường giả liên thủ.

- Một đám phế vật không biết sống chết.

Thất tinh tông đệ tử nóng nảy làm Âu Dương môn chủ nổi giận, quát:

- Tất cả đều diệt cho ta.

Một tiếng hét ra lệnh, song kiếm môn trưởng lão thân hình bỗng nhiên di động, đem thất tinh tông đệ tử cùng với Long Môn cường giả vây vào trong.

Hiện tại, ít nhất là theo nhân số, Lý Dật đã không chiếm ít hơn, nhưng thất tinh tông đệ tử tại trong tông cũng coi là tinh anh, thực lực cùng song kiếm môn trưởng lão lại chênh lệch không nhỏ.

- Các người hợp kỹ phòng ngự, xem ta thu thập Âu Dương lão tặc.

Long phong vân thấy đối phương có hơn mười danh cường giả, hơn nữa lại cùng song kiếm môn ý chí chiến đấu sục sôi, thân hình lướt ra, vọt lên

giữa không trung, hướng Âu Dương môn chủ khiêu khích nói: \

- Âu Dương lão tặc tới nhận lấy cái chết đi.

- Hảo, Long phong vân, hôm nay chúng ta liền quyết tử chiến.

Âu Dương môn chủ đầu chịu yếu thế, thân hình cũng mãnh liệt bắn ra.

Trong lúc này, song kiếm môn chúng trưởng lão cũng không do dự, nhất tề ra tay, đấu khí cực hạn hướng về phía thất tinh tông đệ tử cùng Long Môn cường giả oanh tới. Lo lắng thực lực kém hơn, tứ đại sát thần bố kết một đạo không gian phòng ngự, được chúng cường giả hợp kỹ, đem đấu khí của mình rót vào cái phòng ngự này, lập tức không gian phòng ngự giống như thực chất vậy.

- Lý Dật huynh đệ, lúc này bị người hại thảm rồi.

Âu Dương tĩnh miễn đến bên người Lý Dật, trong giọng nói đã có chút bất đắc dĩ.

Lý Dật không cho là đúng nói:

- Âu Dương huynh người sẽ thật sự tính toán làm nội gián cho song kiếm môn chứ?

- Mục tiêu của chúng ta, không đắc tội song kiếm môn thì tận lực không đắc tội, người ngược lại hảo, còn trêu chọc Long Môn gia hỏa. Người biết bọn họ là ai sao?

Cái này, Lý Dật xác thực là không biết, vừa vặn cũng muốn hỏi Âu Dương tĩnh miễn một chút:

- Chính bọn họ nói là Long Môn môn chủ, chẳng lẽ không đúng sao?

- Môn chủ cũng không phải giả.

Âu Dương tĩnh miễn cơ hồ đem miệng áp vào bên tai Lý Dật, thanh âm nhẹ đến cơ hồ không thể nghe thấy:

- Nhưng đó là sự tình thật lâu trước kia, ít nhất cũng bảy tám năm rồi. Hiện tại Long Môn môn chủ gọi Long Tà. Hơn nữa, hôm nay cho dù chúng ta đánh bại Âu Dương môn chủ, mang Long phong vân về thất tinh tông, Long Tà sẽ bỏ qua thất tinh tông? Một song kiếm môn đã đủ rồi, hôm nay lại chọc thêm Long Môn, Lý Dật huynh đệ, người làm không tốt có thể đem cả thất tinh tông đều hủy.

- Có nghiêm trọng như vậy sao? Đúng rồi, Long Môn, rốt cuộc là cái dạng môn phái gì?

- Cái dạng môn phái gì? Người Long Môn đều không có nghe nói qua.

Âu Dương tỉnh miễn xem như quái vật nhìn Lý Dật, đúng là Lý Dật, hẳn đến thế giới này mới vài ngày, quý mới biết được cái gì Long Môn hồ môn. Thần chi lĩnh vực tông môn nhiều vô kể, hôm nay biết đến vài cái tông môn đã khiến cho Lý Dật có chút đầu cháng váng rồi.

- Như vậy người đã nghe sáu đại tông môn chưa?

Lý Dật lắc đầu, hồi đáp:

- Thế thì chưa, ít nhất ta biết rõ song kiếm môn một trong sáu đại tông môn, về phần những thứ khác ta thật không biết.

- Thần chi lĩnh vực sáu đại tông môn, phía nam song kiếm môn, Đông Phương Cửu huyền tông, tây bộ Phong tông, bắc bộ Lục cực môn, mà Long Môn ở trung ương. Thật sự là đã gặp quý, cho dù người là người Đấu Thần đại lục, đến thần chi lĩnh vực liền cùng sáu đại tông môn cũng không có nghe nói qua.

- Không đúng, người vừa mới chỉ nói năm đại tông môn, còn có một?

Đông, Nam, Tây, Bắc, Trung, năm cái, số học Lý Dật còn không có kém.

- Còn có một tông, tự nhiên là thần chi lĩnh vực Long Tộc.

Thông qua Âu Dương tĩnh miển giới thiệu, Lý Dật đối với thần chi lĩnh vực cuối cùng có thể nhận thức, hơn nữa, những tông môn này tựa hồ cũng không phải hòa thuận, tình huống đánh đánh giết giết cùng Đấu Thần đại lục không có gì khác nhau.

Lúc này, hai đại cao tinh Đấu Thần liêu mạng, giữa không trung giăng co, thúc dục đấu kỹ đối oanh. Thiên địa không ngừng xuất hiện thiên địa dị tượng, rõ ràng bọn họ đều thi triển Bạch Hổ đấu kỹ.

Mà song kiếm môn các trưởng lão thì không tiếc vốn gốc đem đấu khí oanh kích cái chỗ do thất tinh tông cùng Long Môn cường giả hợp kỹ, lúc này hai trường so đấu nhân số tuy không nhiều lắm, nhưng đánh nhau chết sống tạo ra tràng diện hung lệ. Bầu trời đã sớm bị hai đại Đấu Thần cường giả dùng Bạch Hổ đấu kỹ thúc dục càng không ngừng biến ảo, khi thì mây đen bao phủ, khi thì đậm đặc huyết sắc.

Cuối thời cảnh tượng là cục diện giăng co.

Lý Dật thúc dục thiên ma đấu khí gia nhập vào cái chỗ của tứ đại sát thần bố kết. Trong đan điền khí hải, thiên ma đấu khí làm cho người bất an, loại xao động này quen thuộc, làm Lý Dật tim đập thành thịch.

- Xem ra phải thử một lần.

Lý Dật tâm niệm vừa động, thủ thế biến đổi, khoanh chân ngồi xuống. Cái chỗ phòng ngự này song kiếm môn trưởng lão công kích vẫn chống đỡ có thừa, ngược lại cũng không cần hẳn phải tham gia.

Khoanh chân ngồi xuống, Lý Dật lấy ra miếng địa long ma hạch, tay quyết vê động, dựa vào thiên ma đấu khí vận khí nhập kinh mạch, theo nơi lòng bàn tay tràn ra một vòng đấu khí quang hoa, quán lấy ma hạch địa long. Tựa hồ là nhận lấy cảm ứng nào đó, địa long bát giai ma hạch hùng hậu năng lượng nồng đậm lập tức nhập trong kinh mạch.

Lý Dật thân thể chấn động, năng lượng bát giai ma hạch có chút ngoài dự liệu của hắn, trong nội tâm một hồi kinh hỉ, thiên ma đấu khí khổng

chế được năng lượng này, rót vào đan điền khí hải, từ tâm pháp thiên ma chín biến đem luyện hóa.

- Lý Dật huynh đệ, người cũng có thời gian rồi tu luyện sao.

Ở bên cạnh hẳn, Âu Dương tĩnh miễn không khỏi cười khổ nói, chỉ là sợ quấy rầy đến hẳn, thanh âm cũng không lớn.

Lý Dật cũng không có nghe được lời của hẳn, toàn bộ tâm thần đều luyện hóa bát giai ma hạch.

Bên trong Ma hạch ẩn chứa năng lượng tuy lớn, nhưng lúc này thiên ma đấu khí Lý Dật cũng không như bình thường, lúc hấp thu đến một nửa, trong kinh mạch đấu khí bỗng nhiên không bị khống chế tự động co trở lại, đều đi ngược chiều đan điền khí hải. Mất đi khống chế, năng lượng ma hạch lập tức tại trong kinh mạch mạnh mẽ đâm tới, may mà kinh mạch Lý Dật rất là cứng cỏi, mà được trải qua long lực rèn luyện, cũng không đến mức bị xông đoạn kinh mạch. Nhưng, trong kinh mạch đau đớn làm Lý Dật cũng không khỏi hừ một tiếng, trên trán bốc lên giọt mồ hôi to như hạt đậu.

Mà trong đan điền khí hải, thiên ma đấu khí đã áp súc thành một đoàn, đang không ngừng đậm đặc lên, cho đến lúc tụ thành một cái tinh thể.

Tinh thể thành hình, Lý Dật nội thị, chỉ thấy nó sáng bóng không ngừng lập loè, năng lượng nồng đậm làm hẳn cơ hồ cũng khó điều khiển.

Thiên ma tám biến.

Lúc này hoàn thành thiên ma tám biến, mới có thể ở đan điền khí hải hình thành tinh thể như vậy, Lý Dật biết rõ, thiên ma chi biến thành công. Nhưng cũng không phải mục tiêu cuối cùng của hẳn, hẳn cố gắng luyện hóa bát giai ma hạch, là muốn nhất cử đem đấu khí tu vi đột phá đến Đấu Thần cảnh giới.

Chỉ có đột phá đến Đấu Thần cảnh giới, mới có thể dưới loại tình huống này, đánh vỡ cục diện bế tắc.

May mà, bát giai địa long ma hạch còn có một nửa năng lượng chưa có luyện hóa. Lý Dật cũng không có thời gian xem xét thiên ma tám biến, tay quyết vô động, thiên ma đấu khí hung hãn dũng mãnh vào kinh mạch, nhanh chóng khống chế được năng lượng trong kinh mạch.

Đem địa long ma hạch năng lượng khống chế được, Lý Dật lập tức thân thể thoải mái cực kỳ.

Kế tiếp luyện hóa tốc độ càng thêm rất nhanh, không đến công phu bữa cơm, năng lượng bát giai địa long ma hạch đã bị thu nạp đan điền khí hải.

Nhưng vào lúc này, trong kinh mạch, bắt đầu có ba động dị thường, tựa hồ có vô số ánh sáng hiện ra. Lý Dật sửng sốt, vội vàng nội thị, chỉ thấy quang điểm này có loại văn tự nào đó.

Kết giới pháp tắc?

Lý Dật rất là vui mừng, sau đó nhanh chóng chấn định tâm thần, thúc thiên ma đấu khí chạy trong kinh mạch, đem những quang điểm kia đưa vào trong thể giới linh hồn của mình.

Đây là kết giới pháp tắc Đấu Thần cường giả, những pháp tắc này hiển nhiên là đến từ bát giai địa long. Đấu Thánh cường giả, chỉ có lĩnh ngộ kết giới pháp tắc, mới có thể thành công tấn cấp Đấu Thần. Không nghĩ tới, trong địa long ma hạch, lại vẫn ẩn chứa kết giới pháp tắc. Nói cách khác, lĩnh ngộ ma hạch trong kết giới pháp tắc, tu vi Đấu Thần cường giả chính là có thể sờ đến.

Trong thể giới linh hồn, những quang điểm kia bắt đầu bị linh hồn chi lực hấp thu, biến thành pháp tắc nhập trong óc Lý Dật. Lúc này đan điền khí hải cũng bắt đầu phát sinh biến hóa, thể giới linh hồn tựa hồ đang

cùng đấu khí đan điền chiếu rọi lẫn nhau, lực lượng tràn ngập trong thân thể Lý Dật.

Lý Dật có thể cảm giác được, thân thể của mình, thế giới linh hồn cùng đấu khí tu vi, đều bay vọt về chất, hẳn đã thành công tấn thăng Đấu Thần cường giả.

Lúc này là thời khắc song kiếm môn trưởng lão công kích kịch liệt nhất, trong cái chấn mọi người lập tức cảm giác áp lực đại tăng, mỗi người đều thúc dục đấu khí cực hạn chống lại áp lực bên ngoài. Công kích cùng phòng ngự ở giữa không trung hình thành một nửa vòng tròn, vô số đấu khí mảnh nhỏ cùng không gian năng lượng hình thành một cái kén.

Bỗng nhiên, một đạo huyết sắc quang hoa từ trong kén trực tiếp phá tan ra, bay lên trời.

- Lý Dật.

Không ít người đều kinh hô lên.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Giả Gái.

Q.6 - Chương 515: Giả Gái.

Phá kén thành thần đúng là Lý Dật, mọi người không ngờ rằng chính mình tận mắt nhìn thấy Đấu Thần cường giả sinh ra, vô luận là song kiếm môn trưởng lão, hay là thất tinh tông đệ tử cùng Long Môn cường giả, trong tay đều không khỏi trì trệ, công kích cùng phòng thủ lập tức dừng lại.

- Song kiếm môn các trưởng lão, chịu chết đi.

Phá Thiên kiếm ẩn chứa cực hạn đấu khí Đấu Thần cường giả, hiện tại cũng có thể phát huy ra uy lực của mình, một mảnh huyết sắc quang hoa,

giống như biển máu, trong nháy mắt bao phủ hơn mười vị song kiếm môn trưởng lão, một nửa chết, một nửa bị thương, đều bị kích bay ra ngoài, văng ra mấy chục thước.

- Đấu Thần.

Mọi người kinh hô. Đấu Thần cũng không có gì kỳ lạ, nhưng dưới trường hợp này tấn cấp Đấu Thần, làm cho người ta cảm giác quỷ dị không nói nên lời.

Trong lúc này, tự nhiên không thể không kinh động đến hai vị cao tinh Đấu Thần chiến đấu.

- Âu Dương lão tặc, hôm nay ngươi nhận bại đi thôi.

Long phong vân cực kỳ đặc ý, cười thoải mái vô cùng. Hắn hiện tại có đầy đủ lý do đặc ý, có thêm một cái Đấu Thần cường giả, tại loại cục diện bế tắc này, cục diện thắng chắc rồi. Nếu như lúc này hắn nguyện ý, Âu Dương môn chủ muốn nghĩ thoát thân chỉ sợ cũng không phải chuyện dễ dàng như vậy.

Trên trận đột biến như thế, Âu Dương môn chủ cũng cảm thấy bất ngờ, nhưng hắn không nói một lời, ra tay lại càng hung ác, tựa hồ hy vọng tại mấy chiêu giết chết long phong vân vậy.

Lý Dật dùng siêu phẩm thần binh Phá Thiên kiếm đánh ra thần uy, một chiêu đánh thẳng vào song kiếm môn chúng trưởng lão, lúc này càng không chút lưu tình nào, thân hình như du long, hướng song kiếm môn trưởng lão bị thương tấn công, đúng là đuổi tận giết tuyệt.

Đám trưởng lão bất đắc dĩ, vội vàng tụ lại, dùng hợp kỹ đối kháng Lý Dật.

Nhưng lúc này tứ đại sát thần cùng thất tinh tông chúng đệ tử kịp phản ứng, cũng không để mưu đồ đơn giản của đám trưởng lão thực hiện

được, thân hình lướt động, liền hướng song kiếm môn trưởng lão gần nhất nhào tới.

Một hồi hỗn chiến, nhưng bởi vì có Lý Dật, tràng diện ưu thế vừa nhìn là biết. Mà một khi những trưởng lão này bị thu thập sạch sẽ, Âu Dương môn chủ hiển nhiên sẽ phải chịu hai vị Đấu Thần cùng mấy vị Đấu Thánh vây công.

Huyết sắc trên bầu trời tràn ra, mùi huyết tinh bắt đầu tràn ngập ở trong không gian.

Thở dài một tiếng, Âu Dương môn chủ đánh ra một đạo đấu khí ẩn chứa lực lượng pháp tắc, sau đó thân hình vội vàng thối lui, hắn cũng không để ý sinh tử của chúng trưởng lão mà lui lại.

- Muốn đi? Không có dễ dàng như vậy.

Long phong Vân càng đấu càng cao hứng, há chịu buông tha Âu Dương môn chủ.

Lý Dật cũng không muốn Âu Dương môn chủ trốn về song kiếm môn, thấy đám trưởng lão đều bị thu thập gần hết, liền phân phó nói:

- Âu Dương huynh, nơi này giao cho người. Bốn vị sát thần, Y Y tiểu thư, chúng ta đuổi theo giết Âu Dương môn chủ.

Tình huống bây giờ hoàn toàn khác biệt, người truy kích biến thành người bị truy kích, loại tình huống nghịch chuyển này cũng không tránh khỏi có vài phần hài kịch. Nhưng Âu Dương môn chủ bỏ chạy cũng không có rể ràng, hắn bị Long phong Vân dây dưa, căn bản không có biện pháp lui lại, mà không thể không thường xuyên đáp lại công kích của long phong vân. Cho nên Âu Dương môn chủ tốc độ không tăng lên được, ngược lại rất nhanh bị Lý Dật cùng tứ đại sát thần, Long Y đuổi theo.

- Âu Dương môn chủ, nhận thua đi, xem người cũng là nhất đại cường giả, chúng ta lưu cho người chết toàn thân.

- Lý Dật, người rất tốt, lúc này tấn chức Đấu Thần... Bất quá muốn bốn môn chủ nhận thua, đó là mơ mộng hão huyền.

Thân hãm trong nguy hiểm, đã khơi dậy Âu Dương môn chủ hung ác, làm một bộ cá chết lưới rách.

- Âu Dương lão tặc thật sự là ngoan cố, Lý Dật, chúng ta cũng không cần khách khí, người tu luyện chính là thiên ma đấu khí? Nghe nói Thiên ma đấu khí có thể luyện hóa cường giả đấu khí hạt giống, giết Âu Dương lão tặc, đấu khí hạt giống cho người, nói không chừng tu vi đấu khí của người lại có thể tiến nhanh, Ha ha ha.

- Hừ, muốn đấu khí hạt giống của ta, vậy cũng bằng bốn sự mà tới lấy.

Liền vào lúc này, trong không trung có vài cái chấm đen nhanh chóng hướng tới gần, đây là khí tức cường giả cường đại làm cho người kinh sợ.

Cảm nhận được trong cổ hơi thở này ẩn chứa năng lượng cực hạn, Lý Dật quả nhiên tế lên Phá Thiên kiếm, khẽ quát một tiếng:

- Long Môn chủ lui lại, để cho Âu Dương môn chủ nhìn xem siêu phẩm thần binh lợi hại như thế nào.

- Ha ha ha, rất tốt, Lý Dật, tốc chiến tốc thắng.

Long phong vân cũng sợ đêm dài lắm mộng. Nghĩ sớm một chút thu thập Âu Dương môn chủ, thân hình lách sang, cho Lý Dật không gian chém ra Phá Thiên kiếm.

Trên không trung có mấy cái điểm đen rất nhanh chóng, trong lúc nói chuyện đã đến hơn mấy trăm mét. Lý Dật lại càng không nói nhảm, đấu khí cực hạn rót vào Phá Thiên kiếm, dẫn động siêu phẩm thần binh không ngừng phát ra thanh âm.

Lúc này Lý Dật sử dụng Phá Thiên kiếm hướng Âu Dương môn chủ chém tới, khiến cho một hồi không gian kịch liệt, Âu Dương môn chủ vội vàng đấu khí đánh ra, hình thành một cái phòng ngự không gian năng lượng kinh người.

Uy lực Phá Thiên kiếm lớn đến kinh người, một kiếm chém ra tầng không gian, lập tức phát ra một tiếng nổ nặng nề.

Đấu phù hình thành phòng ngự không gian. trong nháy mắt tan thành mây khói, Phá Thiên kiếm thần uy, Âu Dương môn chủ cũng không dám chọi cứng, thân hình bạo thối.

Một chiêu giao đấu, mấy cái điểm đen liền đã rõ ràng có thể thấy được. Chỉ thấy có năm người, đều là một thân chói lọi, hình thể thần thái đều giống như một người, bọn họ ngay cả trên mặt cũng lóe ra một cổ kim sắc quang hoa, không giống như là chân nhân, mà là năm cụ kim nhân. Năm người tại sau lưng Âu Dương môn chủ dừng lại thân hình, mặt không biểu tình, cũng không nói một lời.

Long phong vân, tứ đại sát thần thấy năm người này, cũng không nói một lời, trên mặt biểu lộ có chút cổ quái.

Lý Dật có thể cảm giác được, đám trang phục cổ quái này thực lực cao hơn đám song kiếm môn trưởng lão, loại thực lực này, cũng không phải chỉ có đấu khí tu vi, mà là năng lực thực chiến.

- Long Môn kim nhân, thấy cha ta vì sao không hành lễ quỳ lạy.

Cuối cùng Long Y nghiêm nghị kêu nói.

Năm cá kim nhân vẫn một bộ không biểu lộ, giống như năm cỗ máy. Lúc này có vẻ Âu Dương môn chủ có điểm cậy nhờ, không khỏi toan tính nói:

- Long phong vân, chỉ sợ ngươi nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình sẽ chết tại Long Môn kim nhân thủ hạ chính mình.

Long phong vân cuồn ngạo, cho dù là thời khắc tại kiếm thành hung hiểm nhất, cũng không có e sợ, nhưng đối mặt với năm kim nhân, Lý Dật nhìn thấy ánh mắt của hãn co lại, trong đó khó nén một tia sợ hãi. Có thể làm cho long phong vân sợ hãi, tuyệt đối không phải bình thường, Lý Dật đối với Long Môn kim nhân cũng bắt đầu cảnh giác. Hãn vừa mới tấn cấp Đấu Thần cường giả, gặp được đối thủ, cũng là một loại may mắn.

- Long Môn kim nhân, rất lợi hại phải không?

Lý Dật hỏi.

- Đừng xem thường bọn hãn.

Long Y dựa vào bên người Lý Dật hạ giọng nói:

- Năm kim nhân, là cô nhi cha ta từ nhỏ thu dưỡng, thiên phú đấu khí vượt xa người thường, lại được Long Môn truyền cho công pháp đấu kỹ tinh tú, thực lực không phải chuyện đùa.

- Long Y tiểu thư tựa hồ đã quên nói một câu, Long Môn kim nhân một mực thuần phục môn chủ, cha người còn đối với bọn họ bày ra thủ đoạn, khiến cho bọn họ người không giống không người, quý không giống quý, vô tình vô dục vô niệm, quả thực chính là cỗ móc giết chóc hoàn mỹ. Ha ha ha.

- Người nói như cái rắm, ta vì bọn họ tẩy kinh phạt tử, phong ấn thể giới linh hồn, còn không phải là vì để cho bọn họ trở thành cường giả càng mạnh. Bọn họ đều không có cảm giác sợ hãi, chỉ có không sợ mới có ý chí chiến đấu hoàn mỹ... Hừ, Long Môn kim nhân lúc này, Long Tà, lăn ra đây cho Lão Tử.

Long phong vân hô lên, không gian một hồi ba động, quả nhiên đi ra một người, chỉ có điều, nhìn thấy người này, long phong vân không khỏi nhẹ ồ lên một tiếng, trên mặt lộ ra vẻ hồ nghi:

- Là người?

- Đúng là ty chức, Long Môn chủ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ.

Người này vẻ mặt trắng nõn, mặc dù là nam nhân, nhưng làm cho người ta cảm giác giống như nữ nhân, vô luận thần thái động tác hay là bộ quần áo hồng nhạt, thậm chí ánh mắt của hắn toát ra, chỉ có nữ nhân mới có.

- Long Tà không có tới, hắn không muốn gặp người.

Tên nam nhân giả gái tiếp tục nói... ngữ khí vô sỉ phi thường:

- Long tà nói, song kiếm môn chỉ sợ đã có cố sự, để cho ta mang môn nhân tới xem, quả nhiên là đúng như vậy. Ta nói Long Môn chủ, đều đã nhiều năm như vậy, người không an phận, Long Tà không muốn giết người, người đừng làm rộn nữa.

- Long tà, ta vài hắn là huynh đệ, hắn ngu ngốc lại hãm hại ta, thù này không báo, long phong vân thề không làm người.

- Oan oan tương báo khi nào mới xong, long tà niệm người là huynh đệ nên không giết người, người phải biết tốt xấu mới được. Huống chi hiện tại Long Môn dưới sự lãnh đạo của long tà thịnh vượng vô cùng, người nếu quấy rối, chính là làm nhiều người phải chết.

- Không nói nhiều, người mang Long Môn nhân chạy trở về Long Môn đi, nói cho Long Tà biết, trong ba tháng, ta đến lấy tính mệnh của hã, nói cho hã chuẩn bị tốt quan tài.

- O, sát khí thật lớn. Vừa lúc ta muốn đánh nhau.

Tên giả gái tức giận nói:

- Vậy đánh đi, cùng lắm ta đem người bắt lại. Ta nói với Âu Dương môn chủ, để cho tù phạm đào thoát, cái tội này cũng không nhỏ.

Long Trống Trơn ngửi khí cực kỳ nhẹ nhàng, cảm giác giáo huấn con cháu vậy, đường đường song kiếm tông Âu Dương tông chủ sắc mặt cũng không tốt lắm. Thần chi lĩnh vực những tông môn lớn nhỏ, tuy có quan hệ phụ thuộc, nhưng đều tự độc lập, tỷ như thất tinh tông chỉ cần tiến cống song kiếm tông, song kiếm tông cũng không có trực tiếp tại trên lãnh địa thất tinh tông khoa tay múa chân, Long Môn cùng song kiếm môn trên danh nghĩa là hai cái tông môn địa vị bằng nhau.

Lúc này, Âu Dương môn chủ không nhin được nói:

- Nếu không có tứ đại sát thần cản trở, Long phong Vân sao dễ dàng đào thoát như thế.

- Long Tà không phải đã nói với người rồi sao? Muốn đề phòng tứ đại sát thần, người đều như gió thoảng bên tai rồi?

- Tứ đại sát thần, ta có thể ước thúc được sao?

Nhắc tới tứ đại sát thần, Âu Dương môn chủ không khỏi trên mặt biến sắc. Lúc trước bốn người vâng theo lệnh của Long Tà Long môn chủ, đến song kiếm môn nhập tông, nói là nhập tông, kỳ thật bốn người không phục Long Tà mà bỏ đi. Long Tà bị người xa lánh, vì chiếm chức Long Môn tông chủ, lại không phải muốn giao cho tứ đại sát thần quyền lực, thế cho nên Âu Dương môn chủ cũng vô pháp ước thúc bọn họ, ngoại nhân không biết, còn nói bốn người liên thủ có thể chống lại chính

mình, kỳ thật nếu không có Long Tà cản trở, Âu Dương môn đã không thể nhin được. Cho nên, long phong vân đào thoát, nói cho cùng chính là trách nhiệm của long Tà rồi.

Long Trống Trơn tựa hồ đối với loại quan hệ này cũng biết quá tường tận, lập tức nói sang chuyện khác:

- Tốt lắm, không nói cái này nữa, sự tình đã sảy ra, nghĩ biện pháp giải quyết thôi. Song kiếm môn cũng đáng thương, thoáng cái chết nhiều trưởng lão như vậy, nguyên khí không biết bao nhiêu thời gian mới có thể khôi phục, nhưng Âu Dương môn chủ yên tâm, Long Môn sẽ không vứt bỏ người.

- Long trống Trơn, người nói nhảm xong chưa.

Long phong vân âm lãnh nói:

- Xem ra hôm nay, ta chỉ có thể tự tay phế bỏ Long Môn đệ tử.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phê Thiên Lô Kích.

Q.6 - Chương 516: Phê Thiên Lô Kích.

Long phong Vân nhìn đến năm vị kim thân, năm vị kim nhân từ đầu đến cuối đều không nói một lời, sắc mặt như sắt, lúc vừa rồi Âu Dương môn chủ nói đúng, bọn họ chính là cỗ máy giết chóc hoàn mỹ, căn bản không có tính người.

Nhưng kim nhân vẫn là con người, nghe được Long phong vân nói, Long Trống Trơn hướng long phong vân thi lễ.

- Long Môn chủ, kim nhân cảm kích người thu dưỡng, ta cũng biết rõ, người cùng kim nhân có tình phụ tử, loại cốt nhục tương tàn này chúng ta không đành lòng hạ thủ. Động thủ đi.

-Long trông trợn nói hai chữ "Động thủ", năm đạo kim quang chớp động, đánh về phía Long phong vân. Những động tác ăn ý, thật sự làm cho người ta rất khó tưởng tượng ra, năm người này tựa hồ là một cái đầu chỉ huy vậy.

- Long Môn kim nhân, ta muốn nhìn Long Tà điều giáo các người như thế nào.

Long phong vân vẻ mặt sâm lãnh, thân hình trong nháy mắt vọt lên mấy chục thước, cùng năm vị kim nhân loạn chiến.

Trong lúc này, Âu Dương môn chủ có vẻ thích ý, hãnh nhìn Lý Dật, khiêu khích nói:

- Lý Dật, xem ra người quyết tâm cùng song kiếm môn đối đầu rồi... Xin mời.

Lý Dật chú ý Long Môn kim nhân, chỉ thấy giữa không trung Long Môn kim nhân bao quanh long phong vân, thực lực của bọn chúng không tính là quá mạnh mẽ, cũng là cao tinh Đấu Thánh, nhưng năm người có linh hồn liên hệ, cho nên phối hợp hoàn mỹ ăn ý, năm người liên thủ uy lực lớn hơn năm Đấu Thánh liên thủ, tại trước mặt long phong vân cao tinh Đấu Thần cường giả, cũng không rơi vào thế hạ phong, ngược lại có vẻ áp chế.

Hơn nữa, long phong vân vừa thoát khỏi lao tù, thực lực chưa khôi phục, lại cùng Âu Dương môn chủ ác đấu một hồi, cho nên đấu khí tiêu hao rất nhiều.

- Đối phương tuy nhân số ít hơn, nhưng người mạnh nhất bên mình là long phong vân bị áp chế, thực lực ta bây giờ, nhiều nhất là cùng Âu Dương môn chủ bất phân thắng bại,

Lý Dật suy nghĩ nói:

- Hiện tại cũng không biết tên giả gái kia rốt cuộc thực lực như thế nào, nếu như tứ đại sát thần cùng Long Y có thể đánh ngang hẵn, vậy xử lý đơn giản.

Nghe được Âu Dương môn chủ khiêu khích, Lý Dật bất động thanh sắc nói:

- Tại hạ cùng với song kiếm môn là địch, cũng là bất đắc dĩ, nhưng hiện tại nói cái gì cũng đã muộn, Âu Dương môn chủ, người là người thông minh, hôm nay song kiếm môn hao tổn hơn mười tinh anh, mà thất tinh tông nhân tài đông đúc. Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, người cũng nên nghĩ đường lui.

Tại thần chi lĩnh vực là thế giới tông môn tồn tại, đồng dạng với nhược nhục cường thực, người cường, có thể uy phục hết thảy, nhưng tồn tại nguy hiểm, một khi người suy yếu, vận mệnh của người chính là thịt nát xương tam. Long trông trợn hứa hẹn, tối đa cũng chỉ là an ủi, Lý Dật sẽ không cho là thật, Âu Dương môn chủ thông minh như vậy càng không cho là thật. Một khi song kiếm môn hổ xuống đồng bằng bị chó khinh, Long Môn có thể giúp đỡ song kiếm môn phía nam hay không, thật sự là rất khó nói.

Lý Dật đả kích Âu Dương môn chủ cũng có ảnh hưởng, chỉ thấy trên mặt Âu Dương môn chủ xẹt qua một vẻ lo lắng.

- Người cho rằng song kiếm môn sở dĩ cường đại, dựa vào mấy cái phế vật trưởng lão sao. Hừ, thất tinh tông muốn ăn song kiếm môn đó là si tâm vọng tưởng.

- Cũng không chỉ có một thất tinh tông.

Lý Dật cười nhạt một tiếng:

- Song kiếm môn lần này yêu cầu tiến cống, chắc nhất định sẽ làm không ít tông môn sinh lòng oán hận, lúc này thiếu một tông môn hô lên, cũng

thật sự là trùng hợp, vừa vặn thất tinh tông thành lập, Âu Dương môn chủ, cái này có phải là thiên ý hay không?

Cùng Lý Dật đấu võ mồm, Âu Dương môn chủ tựa hồ còn kém một cái cấp bậc, cho nên Âu Dương môn chủ sáng suốt lựa chọn dùng vũ lực nói chuyện: - Cho dù thất tinh tông thực sự thay thế song kiếm môn, Lý Dật người cũng không thấy được, bởi vì người hôm nay phải chết.

Nói xong một thanh trường kiếm tử mang lập loè đánh ra.

Lý Dật tự nhiên cũng không tính toán cãi nhau là có thể làm Âu Dương môn chủ bị thua, cường giả tranh chấp, ngoại trừ đấu khí tu vi cùng năng lực thực chiến, ý chí chiến đấu cũng là một nhân tố không thể bỏ qua, có thể làm Âu Dương môn chủ nội tâm sinh ra vẻ lo lắng, như vậy đủ rồi.

Dù sao cũng là cao tinh Đấu Thần, hơn nữa cao tinh Đấu Thần thành danh đã lâu, nếu Lý Dật không có binh khí chiếm cứ ưu thế, cảnh giới hẳn còn không ổn định thật sự là rất khó chống lại.

Lý Dật cùng Âu Dương môn chủ giao thủ, tứ đại sát thần cùng Long Y không chút do dự đánh về phía long trống trơn.

Điều làm cho Lý Dật ngoài ý muốn chính là, long trống trơn một bộ éo lả, thực lực lại không kém, cũng là đấu thần cường giả, nhưng nhìn ra được, hẳn cùng Âu Dương môn chủ, long phong vân so sánh, không chỉ kém một cấp bậc.

Lúc này, Lý Dật lợi dụng Phá Thiên kiếm cùng Âu Dương môn chủ đấu nhau, trong ý nghĩ không ngừng suy nghĩ đấu pháp.

Bỗng nhiên, Lý Dật đem cực hạn thiên ma đấu khí rót vào siêu phẩm thần binh, Phá Thiên kiếm huyền hóa ra hình rồng, hướng Âu Dương môn chủ thôn phệ. Lúc này, Âu Dương môn chủ cũng không dám khinh thường, thúc dục một đoàn thổ hoàng sắc đấu khí trong lòng bàn tay huyền hóa ra thuẫn bài che ở trước người.

Hình rồng đấu khí đánh ra, Lý Dật nhanh chóng thu kiếm về cổ tay, trong tay lại đồng thời xuất hiện một thanh cung cổ xưa.

Cung kéo lên như nửa vầng trăng, đấu khí tràn đầy tạo thành vật như còn sống, thanh âm vu vu làm cho màng tai người đau nhức.

Ba miếng đấu khí tiến vũ không ngừng xé rách không gian, hướng về phía long trống trơn bắn tới.

Tất cả mọi người không ngờ rằng Lý Dật còn có thể giúp tứ đại sát thần, càng không nghĩ đến trong tay hắn còn có lợi khí như vậy. Chỉ thấy ba miếng năng lượng đấu khí mưa tên xoáy lên một cỗ không gian ba động mãnh liệt, dùng lực lượng phá hủy hết thủy thần về phía long trống trơn.

Long trống trơn làn da mịn mềm. trên mặt xẹt qua một tia hoảng sợ, hắn bị tứ đại sát thần vây quanh không dứt, căn bản vô lực thoát khỏi đấu khí tiến vũ oanh kích. Nhưng chọi cứng... Bắn vào cảm giác năng lượng của đấu khí tiến vũ, hắn rõ ràng, không khác gì lấy trứng chọi đá.

Rơi vào đường cùng, chỉ thấy long trống trơn từ trong dung giới, lấy ra một cái thuẫn, không phải đấu khí thuẫn bài, một mặt không phải vàng mà màu tím. Khi cái thuẫn hiện ra, tựa hồ là có ý thức của mình vậy, căn bản không cần phải long trống trơn điều khiển, tự nhiên hướng Lý Dật đón đỡ đấu khí tiến vũ.

- Long chi hộ thuẫn? Long Môn tam bảo, Long tà đều cho ngươi rồi?

Sát thần lão đại thấp giọng kinh hô.

Ba miếng đấu khí tiến vũ nhất tề oanh kích tựa long chi hộ thuẫn, giống như trâu đất xuống biển, lại không có phát ra nửa điểm tiếng động, tựa như biển mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi đâu nữa. Chính một kích toàn lực của Lý Dật trong đó ẩn chứa Đấu Thần cường giả cộng thêm phách tuyệt Trấn Thiên Cung, năng lượng kinh người, kim thiết bình thường chỉ sợ vỡ nát. Long chi hộ thuẫn tròn bình thường như thế, lại có thể ngăn cản được, xem ra, long chi hộ thuẫn cũng là vật phi phàm.

Dựa long chi hộ thuận ngăn cản một kích trí mạng của Lý Dật, long trống trơn nhanh chóng đem hộ thuận thu hồi dung giới. Thấy tình cảnh này, Long Y vội vàng khê kêu lên:

- Lý Dật, đừng ngừng tay, long chi hộ thuận cần phải thời gian tiêu hao hết năng lượng vừa mới hấp thu, rồi mới tiếp tục sử dụng.

Lý Dật cũng muốn, nhưng đánh lén nguyên vốn là có đầu cơ trục lợi, hăn cũng không nhàn rồi, trước mặt còn có đối thủ siêu cường, đấu khí tiến vũ oanh ra, hăn sớm đã đem vũ khí một lần nữa đổi thành Phá Thiên kiếm, để ngừa Âu Dương môn chủ phản kích.

Nhưng, Âu Dương môn chủ toàn lực chống lại Phá Thiên kiếm, trơ mắt nhìn Lý Dật đánh lén long trống trơn, cũng không có thừa cơ phản kích, mà là thân hình bỗng nhiên vừa động, hướng long phong vân lao đến, một bên lướt gấp, tay quyết phi tốc về động.

Hăn quả quyết nhảy bén như thế làm Lý Dật đều có chút không kịp chuẩn bị. Không thể không thừa nhận, một chiêu này Âu Dương môn chủ đánh trúng chỗ hiểm, nơi này là trận ác đấu mấu chốt của chiến trường, còn có Long Môn kim nhân cùng long phong vân thắng bại. Nếu một phương thắng được, đối với một phương khác mà nói, đều là trí mạng.

Lý Dật cũng không không có suy nghĩ đánh lén Long Môn kim nhân, nhưng bởi vì Long Môn kim nhân có năm người, coi như là kích thương một người, hăn cũng không rõ đối với cả đội kim nhân ảnh hưởng như thế nào, cho nên hăn lo lắng chính là một biện pháp khác, trước xử lý tên giả gái long trống trơn, chỉ cần xử lý long trống trơn, tứ đại sát thần cùng Long Y rảnh tay sẽ hiệp trợ chính mình cùng long phong vân, tình thế lúc đó cũng chiếm ưu thế lớn hơn.

Nhưng không có nghĩ đến tên giả gái long trống trơn lại có lá bài tẩy lượn như thế, chiêu đánh lén của mình chẳng những không có hiệu quả, ngược lại, để cho Âu Dương môn chủ có cơ hội phản kích.

Âu Dương môn chủ sát phạt quyết đoán tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, hẳn cũng rõ ràng Lý Dật đánh lén, nhất định sẽ có cách bảo vệ bản thân, cho nên phản kích Lý Dật hiệu quả cũng không lớn. Giữa thế trận sống chết như thế, mà Âu Dương môn chủ vẫn toan tính lựa chọn, tâm trí không nói cũng có thể biết.

Lý Dật tâm trí cũng không yếu hơn Âu Dương môn chủ, lựa chọn của hẳn cũng không thể dị nghị, muốn trách, chỉ có thể trách hẳn đối với long trống trơn chưa rõ ràng. Thật sự đối với tên giả gái, Lý Dật không có hảo cảm, cùng khinh thị.

Cả chiến cuộc, bởi vì thần chi hộ thuẫn mà bắt đầu hiện ra thắng bại.

Trong quá trình Âu Dương môn chủ hướng long phong vân bay vút tới, một chiêu đấu kỹ cũng đồng thời súc thể hoàn thành.

Hơn nữa, nó là một chiêu Thanh Long đấu kỹ, chỉ thấy thiên địa bởi vì Thanh Long đấu kỹ mang đến không gian ba động, ánh sáng vắn vẹo, bắt đầu khởi động phong vân, một đạo lôi trụ xé rách bầu trời, trực tiếp hướng Long Môn kim nhân cùng long phong vân oanh xuống.

- Phệ thiên lôi kích.

Thanh Long đấu khí phệ thiên lôi kích đánh ra, phương viên vài dặm thiên địa nguyên khí tựa hồ bị rút không còn một mảnh, toàn bộ thế giới giống như hư vô vậy.

Dưới Lôi trụ, long phong vân thân ở trong vòng vây của Long Môn kim nhân, kích phát đấu khí đến mức tận cùng tại chung quanh thân thể hình thành một cái phòng ngự cái chắn, hẳn đã không cách nào lựa chọn, ngoại trừ bố kết ra phòng ngự cực hạn, căn bản không có thủ đoạn đối kháng Thanh Long đấu kỹ.

Còn đối kháng với Thanh Long đấu kỹ, đấu khí cái chắn đơn giản, hiển nhiên là như muối bỏ biển.

- Cha.

Long Y kêu lên thảm thiết, bỏ long trống trơn, hướng long phong vân lao tới, tuy hành vi của nàng đều là vô bổ.

Lý Dật cũng sử dụng Phá Thiên kiếm, bành trướng thành mấy lần, thẳng hướng Âu Dương môn chủ chém ra.

Thắng bại đã phân, hắn cần cố gắng đem tổn thất xuống đến thấp nhất, long phong vân tại Thanh Long đấu kỹ oanh kích bị thua thậm chí rơi rụng đều không ngoài ý muốn, trừ phi hắn có thể đồng thời phế bỏ Âu Dương môn chủ, nếu không, lực lượng cân đối một khi bị đánh vỡ, bên mình thật sự thảm bại.

- Nghĩ liệu mạng sao? Đã muộn rồi.

Âu Dương môn chủ tay quyết vừa động, lôi trụ hướng long phong vân trong bỗng nhiên phân ra, oanh kích về phía Phá Thiên kiếm của Lý Dật.

Liên tiếp tiếng nổ vang lên, năng lượng lôi trụ cự đại hoàn toàn bao vây long phong vân, ăn mòn cái chắn năng lượng không còn một mảnh, sau đó dư uy trực tiếp oanh kích tại trên người hắn, đem long phong vân trực tiếp từ giữa không trung rơi xuống đất. Lúc này có thể nhìn thấy, trên thân long phong vân lóe ra lôi quang màu tím, cả người cháy đen, cũng không biết sống chết.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tị Nạn

Q.6 - Chương 517: Tị Nạn

Long phong vân cũng không ngã xuống mặt đất, mà được Long Y ôm lấy, nhưng tình huống long phong vân lúc này rất kém, trên người vẫn còn lôi quang lập loè, trên da thịt cháy đen, mất đi ý thức, cũng không biết sống chết.

Cùng lúc đó, tứ đại sát thần cũng chạy tới, thân hình bảo hộ hai người.

- Cha, Cha, Người thế nào.

Sát thần lão đại rất là lão luyện, không nói hai lời, một cổ đấu khí rót vào trong cơ thể long phong vân, bảo vệ tâm mạch, sau đó mới an ủi Long Y nói:

- Long Môn chủ còn sống, môn chủ phúc lớn mạng lớn, thù lớn chưa trả, sao có chết ở đây.

- Ai, phúc lớn cũng không phải giả, mạng lớn thì chưa hẳn, bộ dạng này nếu còn sống cũng quá mức ý tứ đi, không bằng để cho Âu Dương môn chủ tống hản lên đường.

Giả gái long trống trơn ngữ khí vô sỉ, âm thanh trào phúng nói ra.

Loại người này, vì cái gì không chết đi, Lý Dật hoàn toàn nhẫn nhịn không được, tâm niệm vừa động, phách tuyệt Trấn Thiên Cung lại ở trong tay.

- Kim nhân, hộ vệ.

Nhìn thấy uy lực siêu phẩm thần cung, long chi hộ thuẫn còn chưa tiêu hao hết năng lượng, cũng không cách nào sử dụng, cho nên long trống trơn thân hình hướng Long Môn kim nhân lao tới, đồng thời lớn tiếng kêu cứu.

Lúc này ba tiến bản ra, Lý Dật cũng không nhìn hậu quả như thế nào, đến bên người tứ đại sát thần cùng long thị phụ tử.

- Đi.

Ba mươi sáu kế tẩu vi thượng sách, tình thế chuyển biến đột ngột, ngoại trừ đi, hiện tại cũng không có lựa chọn nào khác. Tứ đại sát thần toan

tính, sát thần lão Tam công long phong vân, sáu người kết thành một đoàn, hướng thất tinh tông cấp tốc bay vút đi.

- Muốn chạy, có dễ dàng như vậy sao?

Âu Dương môn chủ cũng buông tha cơ hội tốt, một lần nữa truy kích.

- Kim nhân, bắt long phong vân trở lại.

Lúc này đám Lý Dật chạy trốn chết, nhưng phách tuyệt Trấn Thiên Cung phát huy tác dụng, cung thần uy hiếp cùng oanh kích, truy binh thủy chung bị khống chế tại vài hơn trăm mét không tiến lên được.

Nhưng trải qua liên tục tiêu hao, thực lực mọi người đều hao tổn quá lớn, lúc này chạy đi hiển nhiên cũng không bền bỉ được, lúc này cũng không trực tiếp bay trở về cảnh nội thất tinh tông được. Sát thần lão Nhị đề nghị nói:

- Đại ca, lão Tứ, chúng ta ở phía sau ngăn trở?

Sát thần lão đại lắc đầu, sắc mặt của hắn cực độ khó coi:

- Vô bổ mà thôi.

Cũng không phải sát thần lão đại sợ chết, mà là thực lực ba người cùng truy binh hơn kém nhau quá xa, đối phương thu thập bọn họ cũng không cần hao phí quá nhiều thời gian, lại tiếp tục truy kích cũng không phải có vấn đề gì.

- Nếu không, cùng bọn họ liều mạng.

Sát thần lão Tam tính nết dữ dằn cả giận nói.

- Liều mạng, cũng không có tư cách. Trời không tuyệt đường người, đi một bước tình một bước.

Xem ra, sát thần lão đại cũng không có biện pháp, dù sao tại trước mặt thực lực tuyệt đối, kỹ xảo thật sự có tác dụng quá ít.

- Phía trước, có cái chợ sao?

Lý Dật đột nhiên hỏi.

Sát thần lão đại quan sát nói:

- Nười dậm có một cái chợ... Lý Dật, người hỏi cái này làm gì vậy, có biện pháp nào sao?

- Biện pháp không thể nói, nếu ở trong chợ dễ dàng thoát thân hơn.

- Có vài phần đạo lý.

Sát thần lão đại điều chỉnh phương hướng, mười dặm đường đối với bọn họ mà nói, cũng chỉ một lát công phu, lúc này bay đến hai bờ sông, hiện ra phố chợ san sát nối tiếp nhau. Cái chợ này không lớn cũng không nhỏ, quy mô có mấy vạn người. Sáu người không chần chờ nữa, gia tốc hướng phía chợ rơi xuống.

Ở giữa không trung, Lý Dật liền đánh ra một đạo đấu khí cực hạn, oanh kích một tòa kiến trúc, tòa kiến trúc xui xẻo này, bởi vì cao hơn phòng xá bên cạnh mấy tầng mà đã trở thành mục tiêu của Lý Dật, đấu khí oanh kích xong, tòa nhà bốn tầng lập tức hoàn toàn sụp xuống, đã trở thành một đồng phế tích.

Bụi bay mù mịt, người đi đường chạy vội tứ tán, một kích này của Lý Dật tại hoa chợ phồn hoa tạo thành một mảnh hỗn loạn.

- Thu liễm khí tức, tán nhập dòng người.

Lý Dật quát.

Lúc này trên đường phố đã loạn thành một đoàn, thị dân không rõ chân tướng thâm nghĩ mau rời khỏi khu vực nguy hiểm này, nhưng bởi vì mỗi người đều nhanh rất nhanh rời đi, ngược lại tắc luôn con đường, khiến cho tràng diện càng phát ra hỗn loạn.

- Mọi người nghe đây, ta chính là song kiếm môn Âu Dương môn chủ, các người lúc này đều đứng tại nguyên chỗ không được lộn xộn.

Giữa không trung, truyền đến tiếng nói của Âu Dương môn chủ, tiếng nói ẩn chứa đấu khí, trong một mảnh hỗn loạn, từng chữ từng chữ rõ ràng truyền vào trong tai tất cả mọi người. Âu Dương môn chủ nói ra, không ít người bắt đầu ổn định thân thể.

- Thanh Vân thúc thúc, người nhất định phải dẫn cha ta đi thất tinh tông.

Long Y bỗng nhiên nói ra, sau đó cũng không đợi tứ đại sát thần có bất kỳ phản ứng nào, nhìn thoáng qua long phong vân trên lưng lão Tam, căn rằng một cái hướng hướng khác lao đi, cũng học bộ dạng Lý Dật, một đạo đấu khí oanh kích một cái khách sạn.

Vừa mới ổn định tình thế, bởi vì Long Y phá hư, lại lần nữa trở nên hỗn loạn. Bởi vì những thị dân kia nghe phát hiện, trong lúc này thật sự là không an toàn, tùy thời sẽ bị vạ lây.

- Y Y...

Sát thần lão đại quát lên một tiếng, đang muốn đi ngăn cản, lại bị Lý Dật kéo lại. Long Y ý đồ làm vậy, bốn sát cùng Lý Dật cũng rõ ràng, nàng tính toán dẫn dắt Âu Dương môn chủ, Long Môn kim nhân rời đi, để cho tứ đại sát thần tranh thủ mang long phong vân chạy thoát, vấn đề là, nàng cực độ hung hiểm.

- Các người hộ tống Long Môn chủ trở lại thất tinh tông, nói cho Ngải tông chủ, cái này là ý của ta.

Lý Dật đè lại sát thần lão đại Tô Thanh Vân, sau đó đuổi theo Long Y.

Long Y một đường bay vút đi, một đường không ngừng mà oanh kích khách điểm tửu quán, cũng không biết bao nhiêu thị dân không may gặp nạn. Thấy vậy Lý Dật không khỏi lắc đầu, nữ nhân này khởi xướng, thật đúng là tâm ngoan thủ lạt, Lý Dật oanh sập tòa đại khách sạn cũng là bất

đắc dĩ, ra tay có chừng mực, nhưng Long Y, hoàn toàn là phát điên oanh kích, đấu khí không cần hướng đi. Tùy tiện đánh ra.

Nhưng Long Y làm ra lại cực kỳ hữu hiệu, giữa không trung Âu Dương môn chủ quan sát tình, quả nhiên bị hấp dẫn đến phương hướng này.

- Y Y tiểu thư, người biết sử dụng ẩn thân đấu kỹ không?

Lý Dật đuổi theo hỏi.

- Ẩn thân đấu kỹ ai mà không biết, chút tài mọn.

- Vậy đừng đánh, có người chết đó.

Đã ôm ý định chờ chết, ở vào trạng thái điên cuồng, Long Y lúc này mới thanh tỉnh lại, sau đó dừng tay, nghĩ nghĩ dùng ẩn thân đấu kỹ, trong nháy mắt ẩn tàng thân hình.

- Như vậy có sao? Âu Dương môn chủ cũng không phải là dễ hồ lộng như vậy.

- Tuy không thể hoàn toàn tránh được cảm giác của bọn hắn, nhưng có còn hơn không.

Lý Dật cũng thi triển ẩn long quyết, sau đó suy nghĩ cách thoát khỏi cường địch.

Lúc này mặt đường hỗn loạn bởi vì Long Y đình chỉ công kích, cùng với Âu Dương môn chủ đang không ngừng ra lệnh dẹp loạn. Chỉ cần tràng hỗn loạn hoàn toàn dẹp xuống, với thực lực của Âu Dương môn chủ cùng Long Môn kim nhân, Lý Dật bằng vào thực lực Đấu Thần cường giả thi triển cao cấp ẩn thân đấu kỹ ẩn long quyết cố nhiên là có thể biến mất hành tung, nhưng Long Y không thể nào làm được. Huống hồ, nơi này là địa bàn song kiếm môn, Âu Dương môn chủ hoàn toàn có thể vận dụng thể lực song kiếm môn tiến hành điều tra từng nhà.

- Lý Dật, người nói Thanh Vân thúc thúc cùng cha ta đã ly khai chưa?

- Yên tâm đi, tứ đại sát thần hành sự ổn trọng quyết đoán, chắc hẳn đã thoát hiểm.

Nơi này, đã sát biên giới chợ, cùng chỗ bọn họ khá xa, hơn nữa tứ đại sát thần hướng ngược lại, lúc này đã sớm thoát khỏi phạm vi cảm ứng của cường địch.

- Vậy cũng tốt, Lý Dật, người cũng đi thôi, không cần lo cho ta.

- Người tính ở chỗ này chờ chết?

Lý Dật cười nói:

- Ta ở đây cùng người.

- Nên sao?

Long Y ngữ khí có chút cổ quái.

- Có.

Lý Dật chỉ là thuận miệng vui đùa, bởi vì đầu óc của hắn đang cấp tốc suy tư trợ giúp Long Y thoát thân.

- Người, làm gì đối với ta tốt như vậy?

Ừ? Không đúng, Long Y ngữ khí... Có phải là hiểu lầm chính mình sao, Lý Dật không phải không thừa nhận miệng của mình vị nặng như vậy.

- Ta đối ai cũng rất tốt.

Lý Dật vội vàng xấu hổ qua loa nói.

- Người có phải cảm thấy ta rất xấu hay không?

- Vẻ đẹp của người, ách, chỉ là rất đặc biệt.

Lý Dật thiếu chút nữa nói nthaanhf quá xinh đẹp.

- Cái gì gọi là đặc biệt? Người tốt có ý gì?

- Y Y tiểu thư, ta nghĩ chúng ta bây giờ muốn lo lắng chính là làm thế nào thoát thân, mà không phải thảo luận vấn đề thẩm mỹ.

Lúc này bọn họ đã xông vào một cái hẻm nhỏ, bên cạnh cái hẻm nhỏ này có một cái giếng sâu. Cúi đầu nhìn một chút, cái miệng giếng này cũng rất sâu.

- Làm gì vậy, người tính trốn trong giếng?

Long Y thấy Lý Dật nhìn cái giếng, có chút khinh thường hỏi.

- Ừ, trả lời chính xác.

Lý Dật lại chăm chú hồi đáp:

- Thử xem nào, cái miệng giếng này đủ sâu rồi, mới có thể che dấu được khí tức của người.

Khỏi tỏ bày giải thích nhiều, chỉ có nhảy vào giếng sâu. Long Y lúc này nghĩ nghĩ, cũng nhảy xuống.

Nước giếng có chút mát lạnh, hai người thu liễm khí tức, cũng không dám sử dụng đấu khí trừ lạnh, trong lúc Long Y nhảy vào trong giếng, nàng giống như là trầm xuống, Lý Dật vội vàng đem nàng lôi lên. Ở trong giếng, hai người cũng không lãng phí đấu khí sử dụng ẩn thân đấu kỹ, cho nên Lý Dật có thể nhìn Long Y rất rõ.

Ho ra giọt nước trong miệng, Long Y có chút không tốt nói:

- Ta không biết bơi lội.

- Không cần giải thích, người nếu không biết bơi, cũng không chìm xuống.

Lý Dật cười khỗ, đành phải nắm eo Long Y, nhưng bởi như vậy, hẳn không thể không đối mặt với Long Y.

- Uy, người đó là biểu lộ cái gì .

Thiếu nữ miễn cảm, Long Y dựa vào độ nhạy cảm thấy Lý Dật có cảm xúc ba động.

- Người muốn cho ta có biểu lộ cái gì?

Lý Dật hỏi ngược lại.

- Nam nhân đều không tốt.

Long Y lẩm bẩm một câu, nghiêng đầu đi, nhưng vô ý thức cầm lấy tay Lý Dật, tự hồ sợ hãi đột nhiên bỏ đi vậy.

Bỗng nhiên, bên trên có tiếng bước chân, nghe tiếng bước chân dừng lại, người tới chắc không phải là người tu luyện qua đấu khí, mà là một người bình thường. Nhưng vì tránh phiền toái không cần thiết, Lý Dật một tay che miệng Long Y, sau đó trầm xuống dưới nước.

Đối với một người không biết bơi mà nói, ở sâu trong nước là vô cùng sợ hãi, Long Y đã hoàn toàn mất đi tỉnh táo, trên tay ôm chặt lấy Lý Dật, thân thể cũng quặp lại. May mà giếng này cũng đủ sâu, đáy nước là một mảnh sôi trào, trên mặt nước hiện ra rung rung động.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cảnh Tượng Kỳ Lạ

Q.6 - Chương 518: Cảnh Tượng Kỳ Lạ

Lúc này có người đến mức nước, tựa hồ là một lão thái thái, thủ cước có chút không linh hoạt, từ trong giếng lấy nước đối với nàng mà nói gian khổ vô cùng.

Ở dưới đáy giếng, Lý Dật cùng Long Y, một Đẩu Thánh cùng một Đẩu Thần, lại bị một người lão thái bình thường khiến cho chật vật như vậy, tại thần chi lĩnh vực, đúng là chưa từng có. Long Y không biết bơi, lại càng không biết ở trong nước hô hấp nín hơi. Lý Dật cũng đành bưng chặt miệng của nàng, không cho nàng sặc nước.

Thật lâu sau, Lý Dật mới nghe được cước bộ run rẩy trầm trọng rời đi.

Vội vàng trời lên mặt nước, Lý Dật lúc này mới buông lỏng Long Y ra, hô hấp từng ngệm từng ngệm.

Bỗng nhiên, Lý Dật thiếu chút nữa đã quên hô hấp, chỉ thấy Long Y mặt đã thay đổi, lúc này hiện lên trước mặt hắn, làn da trắng nõn vô cùng khuôn mặt tinh xảo vô cùng.

Liên tục thở hỗn hển mấy hơi Long Y rốt cục trì hoãn lại, cũng phát hiện mục quang của Lý Dật.

- Nhìn cái gì vậy, chưa thấy qua mỹ nữ sao.

Long Y nói, trên mặt lại ửng hồng, sau đó cúi đầu.

- Y Y tiểu thư, ảo thuật biến thân thật là giỏi.

Lý Dật định thần lại, không nghĩ tới đáy nước một phen giãy dụa, hoàn toàn tan mất nguy trang, hiện lên thiếu nữ khuôn mặt xinh đẹp như vậy. Lý Dật gặp qua mỹ nữ cũng không ít, nhưng trước mắt thiếu nữ tuyệt đẹp này, làm Lý Dật không khỏi tim đập thành thịch.

- Biến thân vẫn chưa xong.

Lúc này không cách nào tại Lý Dật trước mặt che dấu tướng mạo, Long Y dứt khoát lấy tay sờ mặt, sau đó vuốt chiếc mặt nạ mỏng ra:

- Nam nhân thật sự không phải thứ tốt, Lý Dật, người đừng nhìn ta bằng mục quang như vậy.

- Ách, ánh mắt của ta, có vấn đề gì sao?

Lý Dật cũng có chút xấu hổ, chính mình vừa mới có chút thất thố. Nhưng cũng trách không được hẳn, cũng không phải hẳn chưa từng gặp qua mỹ nữ, nhưng chưa từng gặp qua mỹ nữ đại biến thân.

- Ta đẹp không?

- Rất đẹp.

- Ai.

Long Y lại thở dài, buồn bã nói:

- Đẹp đối với nữ nhân mà nói, có đôi khi cũng không phải là chuyện tốt.

Cho nên, Lý Dật lập tức cũng biết nàng tại sao phải làm như vậy. Bản thân muốn cứu long phong vân ra, nếu như nàng dùng chân diện mục, tất sẽ trở thành tiêu điểm vô số người, như vậy nhất cử nhất động của nàng sẽ trở nên không còn tự do. nữ Nhân thích đẹp là thiên tính, nhất là Long Y tuổi trẻ như vậy, ai nguyện ý đem cách ăn mặc mình thành người quái dị như vậy.

- Y Y tiểu thư làm như vậy, tự nhiên có nỗi khổ tâm.

Thấy Lý Dật dùng mục quang "Cực phẩm sắc lang", đối với Long Y mà nói, ở sâu trong nội tâm có hưởng thụ, hưởng hồ, nàng đối với Lý Dật có hảo cảm, cho nên hiện tại rất nguyện ý hướng tới Lý Dật thổ lộ hết tâm sự của mình.

- Ai nói không phải, mới vừa vào song kiếm môn, ta còn không có biến thành cái bộ dáng này, những tên đệ tử tuổi trẻ cả ngày vây quanh ta không ngừng. Về sau vì tránh tai mắt của người, Thanh Vân thúc thúc cho ta ăn mặc thành như vậy, kết quả người đoán thế nào, thì ra những tên suốt ngày hướng ta lấy lòng, khi thấy ta như đã gặp quý vậy. Cho nên nói, đàn ông các người, cũng không phải thứ tốt.

Chẳng lẽ Long Y cho rằng nam nhân không phải thứ tốt sao, vốn kết luận của Long Y, Lý Dật không có phản đối, nhưng chỉ là cười cười, nói sang chuyện khác:

- Cha người cùng Long Môn là có chuyện gì xảy ra?

Nói đến long phong vân, Long Y trên mặt lập tức có một tia âm đạm:

- Cha ta cả đời này rất khổ, hãn sinh ra tại tầng chót nhất Long Môn, từ nhỏ phụ mẫu đều mất, cha dựa vào thiên phú của mình cùng cố gắng, mới từng bước một đi tới vị trí môn chủ. Nhưng cha trở thành môn chủ mới được bốn năm, đã bị Long tà ám toán.

- Long Tà là ai?

- Long tà thân thể cũng rất đáng thương, vốn là đứa trẻ lang thang, lang thang đến Long Môn mới được thu lưu, cùng cha ta kết làm huynh đệ, không ngờ cha ta tín nhiệm hãn như vậy, có tấm bánh đều phân cho hãn một nửa, còn dạy hãn tu luyện đấu khí. Chính vì quyền lực, sắc mê tâm khiếu, lại phản bội cha ta, cấu kết song kiếm môn ám toán cha ta, đưa cha ta nhất tại Cấm điện.

- Quyền dục dễ lý giải, cái gì gọi là sắc mê tâm khiếu?

Long Y nghiêng răng nghiêng lợi nói:

- Hãn còn không phải tham mộ sắc đẹp mẹ ta, mới để cho Long Môn đại trưởng lão giựt giây, ra tay đối với ta cha.

Lý Dật cũng không khỏi thở dài một hơi, nam nhân có hai đại bi ai, huynh đệ phản bội, lão bà ngoại tình, Long Y nói vì mẹ nàng mới bị huynh đệ phản bội, long phong vân cả đời này cũng khổ đủ rồi, lại càng không nói ở bị nhốt ở song kiếm môn bảy năm.

Nhưng, lời của Long Y rất có ý tứ, Lý Dật nhìn ra được, nha đầu kia tâm địa đơn thuần, đều gốc như Ngải du. Loại chuyện tình này, nàng lại thổ lộ hết cho Lý Dật biết.

- Lúc ấy Long Môn có thật nhiều trưởng lão không phục, đều bị long tà cùng đại trưởng lão sắp xếp ra trưởng lão hội. Bốn người Thanh Vân thúc thúc ngẫu nhiên biết được cha ta còn chưa chết, mà là bị giam tại song kiếm môn. Vì cứu ta cha, Thanh Vân thúc thúc chịu nhục, thỉnh cầu Long tà cho bọn họ gia nhập song kiếm tông, để giám thị song kiếm tông. Long tà biết rõ Thanh Vân thúc thúc bọn họ không phục mình, đều mừng rỡ để bọn họ rời đi khỏi Long Môn.

Khó trách tứ đại sát thần tại song kiếm môn địa vị cao cả, ngay cả Âu Dương môn chủ đều không có biện pháp gì, thì ra bọn họ đại biểu Long Môn. Những chuyện giữa tông môn này, thật đúng là làm người đau đầu.

- Lý Dật, nghe Thanh Vân thúc thúc nói, ngươi là từ Đấu Thần đại lục tới có thật hay không?

- Ừ.

Lý Dật cũng không có giấu diếm:

- Ngươi cũng biết Đấu Thần đại lục sao?

- Biết một chút, nhưng không phải nhiều... Ngươi làm sao tới? Nghe nói Đấu Thần đại lục cách thần chi lĩnh vực rất xa? Còn có, ngươi tại sao tới thần chi lĩnh vực? bị cừu gia đuổi giết sao?

Những vấn đề này nhất định đã sớm tại trong nội tâm Long Y, cho nên lúc này tìm được cơ hội, hỏi liên tục.

Chuyện truyện tổng trận Lý Dật không muốn người biết quá nhiều, cho nên đối với Long Y hỏi vấn đề thứ nhất không có trả lời, mà là trả lời vấn đề thứ hai:

- Ta đến thần chi lĩnh vực, là vì tìm kiếm một người tên là tứ đại thần y, nghe nói hắn có thuật khởi tử hồi sinh.

- Tìm tứ đại thần y, tên kia cũng không hay. Người tìm hắc làm gì? Cứu người sao?

- Ủ, cứu nữ nhân của ta. Nàng bởi vì ta mà bị cừu gia đánh thành trọng thương, hiện tại cừu nhân tuy bị ta nghiền xương thành tro, nhưng nàng còn đang trong hôn mê.

Nói đến Lý Na, cũng làm cho Lý Dật tạm thời quên mất đang ôm trong ngực cái vưu vật mê người như vậy, trên mặt thổ lộ tâm tình làm động lòng người.

- Nữ nhân của người, nàng thực hạnh phúc.

Thân hình Long Y có chút giật giật, cùng Lý Dật tách ra một điểm. Bị một người nam tử ôm vào trong ngực, sau đó nghe hắc kể rõ cùng một nữ nhân khác thâm tình, đối với bất kỳ một thiếu nữ nào mà nói, đều là một chuyện phức tạp.

Tựa hồ cũng cảm nhận được Long Y biến hóa, Lý Dật nói:

- Làm cho nàng hạnh phúc là trách nhiệm của ta, nhưng đáng tiếc chính là ta cho nàng hạnh phúc quá ít. Y Y tiểu thư, nam nhân cũng không phải như người tưởng tượng không phải thứ tốt, yêu mến mỹ nữ cũng không phải lỗi của nam nhân, không có thể cấp cho nữ nhân mình yêu thích hạnh phúc, nam nhân đó mới không phải là thứ tốt, theo phương diện này mà nói, ta xác thực không phải là thứ tốt.

- Người vì nữ nhân của mình, từ Đấu Thần đại lục chạy đến thần chi lĩnh vực, ta nếu có nam nhân như vậy, chính là ăn nhiều khổ đau hơn nữa, cũng sẽ cảm giác hạnh phúc.

Lời vừa ra khỏi miệng, Long Y đột nhiên cảm giác mình có chút nói lỡ, trên mặt lại ửng hồng, một bộ then thùng không thể biểu lộ bí mật đáy lòng mình ra được.

Long Y then thùng, làm đã đáy giếng bắt đầu xuân quang kiều diễm, giống như có từng sợi nắng tiết xuống dưới... Mà trên thực tế, bên ngoài trời đã bắt đầu tối.

Lại dùng tư thái mập mờ như vậy, Lý Dật cũng cảm giác có chút khó kìm lòng nổi, hẳn từ trước đến nay đối với mỹ nữ cũng không có chút miễn dịch, huống chi lại là mỹ nữ.

- Y Y tiểu thư, Âu Dương môn chủ chắc đã đi xa, chúng ta có thể ra rồi.

- Ách, vạ nhất... Vạ nhất bọn họ còn đang ở gần?

Long Y tựa hồ có chút không quá nguyện ý rời đi.

Liền vào lúc này, bên ngoài lần nữa truyền đến tiếng bước chân, hiển nhiên lại có người đến mức nước. Có kinh nghiệm lần trước, Long Y lần này bưng kín miệng mũi, sau đó hai tay ôm lấy Lý Dật, chìm vào đáy giếng.

Long Y thân thể đã hoàn toàn dán tại trên người Lý Dật, nàng ôm như vậy, đã hoàn toàn vượt qua tình thế. Bỗng nhiên, Lý Dật cảm giác hai mảnh ẩm ướt, môi của nàng dán tại trên môi của mình, sau đó thoát đi. Nha đầu kia là có toan tính? Hay là vô tình ý? Lý Dật có chút không chính xác. Nhưng sau một lát, môi Long Y lại lên, lần này, nàng dừng lại trong chốc lát.

Nếu như nhẫn nại, còn là nam nhân sao? Cho nên Lý Dật không chút do dự liếm môi, sau đó ngẫu nhiên. Long Y cả người cũng bắt đầu sợ run, trở nên mềm mại mà hấp dẫn.

Lý Dật tâm niệm vừa động, cũng không để ý tới Âu Dương môn chủ có còn đang ở phụ cận không, tay quyết vừa động, thân thể bốn phía một cổ đầu khí tràn ngập ra, kết xuất một cái không gian giam cầm.

Đã không có áp lực nước giếng, thân thể Long Y càng run lên, mà theo bàn tay Lý Dật tại nàng trên thân thể nàng không ngừng tuần tra, sau đó

thanh âm khê vang lên, đối với Lý Dật hấp dẫn cũng đạt đến cực hạn.

- Không cần phải, Lý Dật, chúng ta không thể như vậy?

Long Y yếu ớt nỉ non, nhưng thân thể động tác lại biểu đạt ý tứ khác biệt.

Lý Dật cũng hiểu được như vậy không đúng, nhưng Long Y càng giống như hấp dẫn bản năng nam tính của hắn, nếu như lúc này hắn còn có thể dừng lại hai tay trên thân thể Long Y thăm dò, vậy hắn cũng không phải là Lý Dật.

Lúc này trên giếng tụ tập không ít người, bởi vì thị dân mức nước chợt phát phát hiện nước giếng đột nhiên sôi trào, vì vậy triệu tập hàng xóm đến xem có chuyện gì. Chỉ là bóng đêm hôn ám, là một mảnh tối tăm, bọn họ thật sự không rõ, nước giếng tự dưng mãnh liệt, sau lại giảm co dài như vậy.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tiểu Thiên Ác Ma

Q.6 - Chương 519: Tiểu Thiên Ác Ma

Lúc này Lý Dật cùng Long Y ở dưới giếng nước, những thị dân vây xem kia giống như gặp quỷ tứ tán chạy đi, ngược lại khiến cho Long Y cơ hồ mắc cỡ muốn trở lại đáy giếng.

Lý Dật ngưng thần cảm thụ một chút bốn phía, cũng không có cảm nhận được khí tức Âu Dương môn chủ cùng Long Môn kim nhân, long trống trồn, Lý Dật lúc này mới mang theo Long Y đi vào chợ, hắn muốn tìm khách điểm nghỉ ngơi một chút.

Đối với Lý Dật tìm khách điểm nghỉ ngơi, Long Y lại kiên quyết chối bỏ, nàng hiện tại thăm nghĩ mau chóng đi thất tinh tông, để xác định long

phong vân an toàn thoát hiểm hay không, đương nhiên quan trọng hơn là muốn biết long phong vân thương thế như thế nào.

Lý Dật không lay chuyển được nàng, đành phải thừa dịp lúc ban đêm lướt đi.

Đi không được xa, Lý Dật bắt đầu cảm nhận được phía trước có khí tức cường giả, hơn nữa khí tức còn không phải một cái hai người, là một chi đoàn đội, nhân số không dưới mười người. Hơi kinh hãi, hai người rơi xuống đất mặt, cẩn thận đi tới.

Bay qua một sườn núi, chỉ thấy một cái dốc thoải, mười mấy cường giả chính quanh thân đấu khí bùng bùng, cảnh giác bốn phía. Tại chung quanh bọn họ, nửa cái quỹ ảnh cũng không có, cũng không biết bọn họ canh gác làm gì.

- Y Y, người có thể nhận ra bọn họ là ai sao?

Lý Dật hạ giọng hỏi.

Long Y cũng đang cẩn thận quan sát mười mấy cường giả, nhưng thật sự có chút mông lung, hồi lâu mới đáp:

- Bọn họ là người Cửu huyền tông cùng lục cực môn.

Cửu huyền tông, lục cực môn, nếu như Lý Dật không có nhớ lầm, bọn họ chính là thần chi lĩnh vực Đông cùng bắc bá chủ. Không biết người hai đại tông môn làm sao lại xuất hiện tại lãnh địa song kiếm môn, hơn nữa còn thần bí như vậy.

Tromg lúc Lý Dật miên man suy nghĩ, phía trên dốc thoải bỗng nhiên thoáng hiện một đạo đấu khí.

Thật là quý dị, đạo đấu khí trống rỗng xuất hiện giống như là thiên địa nguyên khí tự động hội tụ mà thành, không hề dấu hiệu xuất hiện, hơn nữa mục tiêu hướng đệ tử cửu huyền tông cùng lục cực môn. Thiên địa nguyên khí sẽ không thật sự tự động hội tụ thành đấu khí, càng không vô

duyên vô cớ công kích nhân loại. Nhưng vấn đề là, đấu khí này do người nào vận dụng? Cho dù hẳn là trạng thái ẩn thân, chỉ cần vận dụng đấu khí thì không có khả năng thu liễm khí tức, bằng thực lực Lý Dật, nhất định có thể cảm giác được sự hiện hữu của hắn.

Lý Dật không có cảm giác được người đánh lén tồn tại, chỉ có một khả năng, người đánh lén thực lực hơn xa hắn. Với Lý Dật thực lực Đấu Thần cường giả, hơn xa hắn... Chẳng lẽ, phong hào Đấu Thần?

Không có khả năng, đạo đấu khí chảy tuy quý dị, nhưng năng lượng ẩn chứa trong đó cũng không phải quá mạnh mẽ, tại một đạo không gian giam cầm của cửu huyền tông cùng lục cực môn đệ tử bố kết đã bị oanh tán.

Đây là thực lực phong hào Đấu Thần sao?

- Thật kỳ quái.

Long Y hồ nghi nói:

- Cái đạo đấu khí này, là từ đâu tới?

Lý Dật không có biện pháp trả lời vấn đề này, lúc này đám đệ tử cửu huyền tông cùng lục cực môn tựa hồ cũng không cách nào trả lời vấn đề này. Lập tức có một cường giả cao giọng quát:

- Vị cao nhân nào hạ thủ đoạn, kính xin hiện thân gặp mặt.

Xem ra, bọn họ cũng không thể nhận ra.

Không có bất kỳ lời nào đáp lại, bốn phía một mảnh yên tĩnh.

Cửu huyền tông cùng lục cực môn đệ tử lại khôi phục trạng thái đề phòng, mười mấy cường giả tạo thành một tổ, dựa vào lẫn nhau, đấu khí quanh thân bừng bừng phấn chấn, đều rất cảnh giác nhìn chung quang.

Vài phút sau, một đạo đấu khí chảy ra lần nữa trống rỗng xuất hiện, lần này phương vị xuất hiện lại cùng lần trước không tại giống nhau, nhưng giống nhau là, trong đấu khí năng lượng cũng là cũng không quá mạnh mẽ.

- Lại nữa rồi.

Long Y thở nhẹ ra thanh âm, chuyển hướng nhìn Lý Dật, biểu lộ muốn giải thích.

Lý Dật cười cười, ngữ khí thoải mái nói:

- Mặc kệ, cũng không biết Cửu huyền tông lục cực môn đặc tội người nào, đây rõ ràng là có người trêu trọc bọn họ.

- Trêu?

Long Y kinh ngạc nói:

- Ai có đảm lượng lớn như vậy, dám trêu Cửu huyền tông cùng lục cực môn. Bọn họ là một trong sáu đại tông môn.

Thân là hai đại tông môn trong sáu đại tông môn, mười mấy cường giả lúc này buồn bực tới cực điểm, bị người trêu như thế, thậm chí ngay cả mặt mũi đối phương đều không có nhìn thấy.

- Rốt cuộc là cái tạp chủng nào, có lặn ra đây cho Lão Tử.

Cửu huyền tông cùng lục cực môn nhẫn nại đủ rồi, lúc này phần nộ tới cực điểm, lớn tiếng mắng chửi lên.

- Pằng.

Cái tát vang lên, còn tên cường giả lên tiếng quát mắng trên mặt hiện ra năm dấu tay, mặt đều sưng vù lên.

Hiện tại càng rõ ràng, Cửu huyền tông lục cực môn cũng không biết trêu chọc cái cường giả này, lại chịu khổ như thế.

Bị thương một cái bạt tai, tên này trái tim muốn chết, lập tức cũng bất chấp, tiếp tục mắng:

- Tạt chúng, dựa vào cái gì, ta phục vụ người...

Còn chưa có mắng xong, một cỗ sức lực đánh úp lại, đưa đầu chân hắt bay ra, sau đó nặng nề hướng mặt đất rơi xuống. Tên này thực lực cũng không kém, đúng là bị đóng vào trong lòng đất. Cùng lúc đó, cường giả này xui xẻo cùng đồng bọn xuất thủ, vài cỗ đấu khí kẹp lấy lực lượng phần nộ hướng vào hư không.

Dù sao cũng là một trong sáu đại tông môn, đám cường giả tuy không cách nào xác định rõ địch phương vị, nhưng sức phán đoán không kém chút nào.

Ầm ầm một tiếng, trong không gian ba động, một cái thân hình mơ hồ rốt cục hiển lộ ra. Những cường giả khác càng không chần chờ, đã sớm súc thể đấu khí đến mức tận cùng không cách nào phát tiết ra đều hướng thân hình này oanh kích. Những cường giả này thực lực, theo tình huống bọn họ ra tay, chẳng những không kém, hơn nữa rất là cường hãn, đều là đấu tôn Đấu Thánh cường giả.

Tông môn thực lực, Lý Dật hiện tại có thể biết một điểm, như tiêu chuẩn song kiếm môn suy tính, Đấu Thánh cường giả, căn bản là chức vị trưởng lão, mà đấu tôn cường giả thì là tinh anh đại đệ tử trong tông. Xem ra, mười mấy người này, tại cửu huyền tông cùng lục cực môn địa vị không thấp, tuyệt không phải đệ tử bình thường.

Phía trên dốc thoải, mười mấy cường giả rốt cuộc tìm được mục tiêu, đấu khí đánh ra, mà mục tiêu của bọn hắn, lại hoàn toàn không có ý tứ đánh trả, lúc này hoàn toàn không thấy rõ thân hình, nhưng có thể khẳng định hẳn không có đánh trả.

- Uy, các người tại đánh cái gì?

Bỗng nhiên, một thanh âm trào phúng vang lên... Cái thanh âm này, cảm giác có điểm quen thuộc.

Cửu huyền tông cùng lục cực môn có hơn mười người đệ tử vội vàng buông tay, hướng thanh âm kia nhìn lại, lúc này có cường giả mặc áo bào trắng cười hì hì nhìn bọn họ, xem nét mặt của hắc, hiển nhiên là cực kỳ vui vẻ, mặt mày đều cười thành tiếng.

Hơn mười người đệ tử cũng minh bạch bọn họ đặc biệt không được cường giả, chỉ thấy một vị cường giả hướng Lão Ngoan Đồng thi lễ nói:

- Tại hạ lục cực môn nhị trưởng lão, thỉnh giáo các hạ tôn tính đại danh?

- Hắc gọi là Dương Cao.

Phía trên dốc thoải, Lý Dật hướng Long Y cười nói:

- Là lão tổ tông của ta.

Lão Ngoan Đồng, đúng là Đấu Thần đại lục phong hào Đấu Thần cường giả duy nhất Dương Cao, ngày đó từ biệt Long đảo, Dương Cao bởi vì từng dùng thiên yêu quả, trong thế giới linh hồn sinh ra linh hồn mới thay thế, Lý Dật nói hắc là Dương Cao dù không sai, nhưng Dương Cao cùng kia Dương Cao này đã sớm như hai người.

Dương Cao không phải Dương Cao kia, phong hào Đấu Thần thực lực lại được kế thừa xuống, với thực lực một cái phong hào Đấu Thần, đối phó mười cái đấu tôn Đấu Thánh cường giả, nửa điểm áp lực cũng không có. nhưng không biết cửu huyền tông cùng lục cực môn nếu như đặc biệt Dương Cao, chính là bọn họ đặc biệt một phong hào Đấu Thần, chỉ sợ những cường giả này đều bị hù chết.

- Ta họ Dương, tên Cao.

Dương Cao lặng lẽ cười, chỉ vào đám cường giả nói:

- Các người cái nào đi đánh cái mông hắc, ta liền không giết hắc.

Cửu huyền tông cùng Lục cực môn cường giả không ngờ Dương Cao nói ra như vậy.

- Tiểu thiên các hạ.

Lục cực môn nhị trưởng lão nói:

- Không biết chúng ta ở nơi nào đắc tội các hạ, kính xin chỉ rõ.

- Ta có nói qua các người đắc tội ta sao?

Dương Cao rung đùi đắc ý nói:

- Không phải đắc tội ta, ta mới có thể giết các người sao?

Cửu huyền tông cường giả bị triệt để làm cho hồ đồ, bọn họ dùng quan niệm thế tục, đều tin tưởng trên đời không có vô duyên vô cớ bị trêu chọc, vì cái gì mà tới lần này với lần khác cường giả bí hiểm này lại vô duyên vô cớ hận bọn họ?

Lý Dật cũng hơi kinh ngạc, chỉ biết là Dương Cao sớm muộn cũng bị linh hồn mới thay thế, trở thành một người khác, nhưng không có nghĩ đến ngày thay thế Dương Cao lại quái đản như thế. Cửu huyền tông cùng lục cực môn cũng coi tiền như rác.

- Nói như vậy, các hạ không phải muốn cùng lục cực môn khó xử.

Căn bản cũng không có đạo lý có thể giảng, Nhị trưởng lão lục cực môn ngữ khí cũng cường ngạnh, tại ý nghĩ của hắn, đối phương tối đa cũng thực lực Đấu Thần cường giả, bằng bọn họ hơn mười Đấu Thánh đấu tôn cường giả, nỗ lực đánh ra một trận chiến, cũng không phải là không có khả năng.

Dương Cao lại đem cái đầu lắc giống như trống bỏi:

- Khó xử? Đương nhiên sẽ không, ta tuyệt không khó xử, giết mấy người các người là một việc rất đơn giản.

- Kiêu ngạo.

Một cường giả đã sớm kèm nén không được, thấp giọng gầm lên, nói:

- Đệ tử Cửu huyền tông, lên cho ta.

Tên cường giả này là thủ lĩnh của cửu huyền tông, nghe hẳn ra lệnh một tiếng, liền có bảy tám cường giả ồn ào, một mảnh đấu khí quang hoa mãnh liệt liền oanh kích ra.

- Đánh thực sao.

Đối với đấu khí mãnh liệt, Dương Cao tựa hồ cũng không thèm nhìn, đón công kích quơ quơ vài cái, sau đó liền nghe được tiếng "Pằng " vang lên, bảy tám cường giả động thủ thành linh phát hiện, gương mặt của mình cũng bắt đầu sưng phồng lên.

Dương Cao tốc độ quá nhanh làm cho Lý Dật không thể tưởng tượng được, ngay cả Lý Dật đều không thấy rõ động tác hẳn là như thế nào.

- Lục cực môn huynh đệ, còn chưa động thủ sao?

Cửu huyền tông trưởng lão che mặt của mình, hẳn đã đau nhức vừa lại hổ thẹn, vấn đề là lục cực môn huynh đệ đã sớm choáng váng, nhị trưởng lão càng minh bạch, coi như là môn hạ đệ tử của mình động thủ, cũng chỉ là tự rước lấy nhục mà thôi.

- Ta và người liều mạng.

Cửu huyền tông trưởng lão bi thương đến cực điểm, trong tay run lên, lộ ra một kiện binh khí dị hình, lúc này đang cố liều mạng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lừa Dối Thành Công

Q.6 - Chương 520: Lừa Dối Thành Công

Mắt thấy Cửu huyền tông trưởng lão liễu mạng, Dương Cao cười hắc hắc, nói:

- Ta cũng chơi đủ vậy.

Sát ý lập tức tràn ngập ra.

Lý Dật trong nội tâm vừa động, cao giọng quát:

- Tiểu thiên dừng tay.

Thân hình liền hướng phía dưới bay vút đi, Lý Dật hiện thân tự nhiên có lý do của mình, nếu có thể cứu Cửu huyền tông cùng Lục cực môn trưởng lão, thì cũng không phải một chuyện xấu, thứ hai là lung lạc Dương Cao, như vậy ở thần chi lĩnh vực, mình cũng có thể hoành hành không sợ.

Nghe được Lý Dật la lên, Dương Cao xoay người lại, cổ quái nói:

- Tiểu tử lén lén lút lút nhìn lén chúng ta nửa ngày, có ý gì?

- Người không biết ta sao? Lão tổ tông.

Dương Cao quan sát Lý Dật nửa ngày, đột nhiên tỉnh ngộ nói:

- Người là Lý Dật? Thối tiểu tử, làm sao người cũng chạy đến thần chi lĩnh vực vậy. Ha ha, vừa vặn, hôm nay cùng giải quyết.

- Người muốn giết ta?

Lý Dật hơi kinh hãi, xem ra Tiểu thiên muốn làm ác.

- Đúng vậy, có vấn đề gì sao?

- Không có vấn đề, bất quá, dù sao cũng phải cho lý do.

- Lý do chính là ta nhìn người không vừa mắt, phi thường không vừa mắt, ta cũng không biết vì cái gì.

Lý Dật rõ ràng, Dương Cao sau khi sinh ra linh hồn mới, đối với linh hồn cũ bài xích trời sinh, thường thường tập tính có sự khác biệt, cho nên tiểu thiên đối với chính mình trời sinh ác cảm, ngược lại Dương Cao đối với chính mình không sai.

- Ta biết rõ vì cái gì người xem ta không vừa mắt.

Lý Dật trên mặt biểu lộ trấn định:

- Có muốn biết là sao không?

- Người nói xem, nếu nói làm ta hài lòng, nói không chừng có thể không giết.

- Bởi vì người là tổ tông của ta.

- Cái này nói không thông, nào có tổ tông xem tử tôn của mình không vừa mắt.

- Đương nhiên là có, bởi vì người là thiên yêu sinh ra linh hồn, chiếm cứ thân thể lão tổ tông ta, ta thể trả lời đúng không?

Tiểu thiên ngăn người, đột nhiên cười lên ha hả:

- Coi như là như vậy, thì thế nào, linh hồn Dương Cao sớm đã bị ta hoàn toàn thôn phệ, người có thể hy vọng hắc tới cứu người sao, hiện tại ta muốn làm gì thì gì, đã không có người có thể ngăn cản ta.

Thấy Lý Dật nói trúng bí ẩn lớn nhất của hắc, tiểu thiên sắc mặt cũng có chút cổ quái, làm một linh hồn mới sinh, hắc cũng biết mình đối thân thể này điều khiển không phải là cái quang minh chánh đại gì.

- Thì thế nào? Hắc đã chết, người nói cái gì cũng không thể đem hắc sống lại.

Dù sao đối với chủ nhân tiền nhiệm còn có một tia sợ hãi bản năng. Hắc là tân sinh linh hồn Dương cao khắc chế, cũng không biết tìm thời gian

bao nhiêu năm mới có thể căn nuốt sạch linh hồn chi lực của Dương Cao.

- Người thật sự cho rằng như vậy sao?

Lý Dật thông dong cười cười:

- Bởi vì lão tổ tông thương ta, cho nên người nhất định hận ta, điểm này ta so với ai khác đều rõ ràng, nếu ta dám hiện thân tìm người, tự nhiên không hề sợ thủ đoạn của người, người có muốn thử một chút hay không?

Tiểu thiên đánh giá Lý Dật vài lần, chậm rãi nhẹ nhàng thở ra, khinh thường nói:

- Người bất quá là một cái Đấu Thần sơ kỳ, có thể có thủ đoạn gì đối phó được ta?

- Có thể người cũng đừng quên, trên người của ta có chảy xuôi o huyết mạch của hãn.

- Thì thế nào?

Tiểu thiên có chút bị Lý Dật hù dọa, sắc mặt bắt đầu trở nên ngưng trọng lên. Hãn cũng không rõ Lý Dật đến tột cùng có thủ đoạn gì, nhưng Lý Dật biểu lộ thông dong mà không kiêng nể gì cả khiến cho hãn bất an.

- Cái này đều không rõ, xem ra người kiến thức thật đúng là nông cạn. Người tuy thôn phệ thể giới linh hồn lão tổ tông ta, nhưng trên người của người chảy xuôi cũng là huyết mạch của Dương Cao, chỉ cần đụng phải máu của ta, hắc hắc, người nên biết hậu quả là gì.

- Hậu quả gì, ta không biết.

Lý Dật cũng không biết là hãn lừa dối:

- Người thật không biết? ta cho người biết, chỉ cần người nhìn thấy máu của ta, sẽ khiến linh hồn Dương Cao sống lại.

Mặc dù là lừa dối, nhưng lại đánh trúng chỗ hiểm của tiểu thiên, linh hồn tiểu thiên tuy sinh ra cũng thật lâu, nhưng đại bộ phận đều làm bạn với Dương Cao tại tù thiên động, lịch duyệt có hạn, kiến thức nông cạn. Hơn nữa Lý Dật sở dĩ dám lừa dối, chính là nhận định tiểu thiên không dám đánh cược. Hẳn không chế thân thể Dương Cao mới vài năm thời gian, chính là vừa vận lãnh hội thể giới tân kỳ thú vị này, cho nên không dám mạo hiểm đụng phải máu huyết của Lý Dật làm cho Dương Cao linh hồn sống lại.

Nhìn Lý Dật, tựa hồ là muốn từ trong thế giới linh hồn Lý Dật nhìn ra thật hay là giả, đáng tiếc, thế giới linh hồn Lý Dật trải qua hỏa la quả rèn luyện cường hóa, hẳn căn bản dò xét không nổi.

- Tiểu thiên, có muốn thử một chút hay không.

Lý Dật lấy ra chủy thủ của mình, làm ra vẻ cắt vỡ ngón tay.

- Không, không cần thử.

Tiểu thiên vội vàng khoát tay ngăn lại, hỏi:

- Ta không thể giết người, người đi đi.

Lừa dối thành công, lúc này trấn trụ tiểu thiên, Lý Dật ngữ khí trì hoãn, cười nói:

- Tiểu thiên người cũng không cần khẩn trương, lão tổ tông ta sống cũng đủ rồi, giao thân xác cho người cũng không có cái gì không ổn. Nhưng, người dù sao cũng chiếm thân thể tổ tông ta, còn kế thừa hẳn thực lực phong hào Đấu Thần, nếu như vậy là thiên đại tiện nghi, cũng không thể không có một điểm thành ý.

Phong hào Đấu Thần, nghe Lý Dật nói ra thực lực của tiểu thiên, Cửu huyền tông cùng Lục cực môn chúng đệ tử đều là hts vào một luồng

lượng khí, bọn họ biết rõ tiểu thiên Lão Ngoan Đồng thực lực phi phàm, nhưng đánh chết bọn họ cũng không nghĩ ra, người này có thực lực phong hào Đấu Thần. Nếu vừa rồi trước mắt Lý Dật làm loạn, giờ phút này bọn họ sớm đã là vô số cổ thi thể rồi.

Lý Dật nói làm tiểu thiên bất an, hấn nhú lại lông mày nói:

- Người muốn tỏ vẻ cái gì?
- Làm cho ta chín sự kiện? phải giúp Dương thị hậu nhân xong, chúng ta không thiếu nợ nhau.
- Nếu ta không đáp ứng?
- Ta đây sẽ quần quít lấy người.

Lý Dật vừa dứt lời, thân hình tiểu thiên lướt gấp, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng. Nhưng có điều, lúc này Lý Dật, cũng là đấu thần cường giả, tiểu thiên muốn thoát khỏi hấn, cũng không phải dễ dàng như vậy. Trong nháy mắt, hai người một trước một sau lướt đi vài trăm mét.

- Thôi tiểu tử, người đừng đi theo ta được không.
- Người không đáp ứng ta chín điều kiện, cho dù là chân trời góc biển ta cũng quần lấy người.

Có cường giả thực lực như vậy, hơn nữa bị mình lừa dối, Lý Dật sao chịu đơn giản buông tay, đấu khí tăng lên tới cực hạn, không buông tha đuôi theo đến cùng. Tiểu thiên chạy cũng không thoát, đánh cũng đánh không được, Dương thị hậu nhân thật là khó chơi.

Trộn vện mấy dặm đường, tiểu thiên dừng lại thân hình, xoay người lại cò kè mặc cả nói:

- Ba sự kiện được chưa?
- Với năng lực của người, ba sự kiện chẳng phải là quá ủy khuất người.

- Năm vậy, không thể nhiều hơn nữa, ta còn có rất nhiều chuyện muốn làm, nào có nhiều thời gian như vậy.

- Bảy vật vậy.

Do dự sau nửa ngày, tiểu thiên tài cắn răng một cái đáp ứng nói:

- Được rồi, bảy thì bảy, lúc này người nói bảy việc đi?

- Cái này sao.

Lý Dật lại giao hoát cười:

- Ta còn không có nghĩ kỹ, chờ khi ta nghĩ kỹ sẽ nói cho người biết.

- Dựa vào, người chơi ta a, thối tiểu tử.

- Ta nào dám chơi người, nếu không như vậy, một năm thời gian, tuyệt đối không hơn một năm thời gian, cho dù vẫn chưa hết bảy sự kiện, một năm sau ta cũng không dây dưa người nữa.

Có lần đầu tiên thỏa hiệp, lại thỏa hiệp thông thuận, tiểu thiên không tình nguyện nói:

- Vậy người cũng phải cẩn thận, ngàn vạn lần đừng đem máu mình ra.

- Ta muốn xem người làm sao bảo vệ ta, cừu gia của ta rất nhiều, bọn họ đều muốn máu của ta rơi ra mới tốt.

- Ta cũng ước vậy.

Điều kiện thỏa đàm, Lý Dật cùng tiểu thiên lúc này mới trở lại, người của lục cực môn cùng cừu huyền tông vẫn ở nơi đó, tựa hồ tư thế cũng chưa có thay đổi qua.

Nhìn thấy Lý Dật trở về, nhị trưởng lão Lục cực môn lúc này mới bước lên phía trước, thi lễ nói:

- Thì ra các hạ chính là Lý Dật?

- Người nhận ra ta sao?

- Ta cùng với cửu huyền tông đệ tử đều phụng mệnh môn chủ bốn môn, đặc biệt đến tìm kiếm Lý Dật các hạ.

- A?

Lý Dật lắp bắp kinh hãi, Cửu huyền tông cùng Lục cực môn cùng mình, lại làm phiền nhiều người tìm đến mình như vậy, hai đại tông môn này là có ý gì? Nhưng nhìn thái độ của Nhị trưởng lão Lục cực môn, cũng không giống như là có ác ý... Dù cho có ác ý, hiện tại có tiểu thiên, bọn họ cũng không dám làm càn.

- Không đối gạt Lý Dật các hạ, Lục cực môn cùng Cửu huyền tông, Song kiếm tông, Long Môn ân oán cũng không phải một hai ngày, môn chủ bốn môn nghe nói Lý Dật các hạ bởi vì thất tinh tông mà cùng song kiếm môn thủy hỏa bất dung, cho nên đặc biệt phái chúng ta đến tìm kiếm các hạ, thương lượng liên minh đối kháng Long Môn, song kiếm môn.

Lời giải thích này cũng là hợp lý, hơn nữa đối với Lý Dật hấp dẫn cũng không nhỏ, dù sao sức một mình thất tinh tông, muốn đối kháng Long Môn cùng song kiếm môn là quá sức. Chỉ thấy Lý Dật gật gật đầu, trầm ngâm nói:

- Lý Dật bất quá là đệ tử bình thường thất tinh tông, quý tông muốn thương thảo loại chuyện này, chỉ có thất tinh tông tông chủ mới có quyền định đoạt. Không bằng như vậy, hôm nay chúng ta định ra ngày, đợi tại hạ trở lại thất tinh tông thỉnh Ngải tông chủ cùng Âu Dương tông chủ cùng quý tông hội minh, người xem thế nào?

Nhị trưởng lão Lục cực môn ý vị thâm trường cười:

- Lý Dật các hạ không cần khiêm tốn, người bình thường không biết, chẳng lẽ chúng ta còn không biết, Lý Dật các hạ mới xứng đáng là thất

trình tông tông chủ.

- Nhị trưởng lão nói có điểm quá... Trình trước định ra địa điểm cùng ngày họp mặt đi.

- Địa điểm định tại Thiên la sơn Vô Hoa cốc, chỗ đó cách chúng ta rất gần, hơn nữa là địa bàn Lục cực môn, tại đó thương thảo tuyệt đối thuận tiện an toàn. Về phần thời gian, bảy ngày sau, như thế nào?

Lý Dật sáng khoái nói:

- Nếu Nhị trưởng lão nói, vậy bảy ngày sau tại Thiên la sơn Vô Hoa cốc gặp mặt.

- Vô Hoa cốc gặp mặt.

Nhị trưởng lão thi lễ một cái, lại nhìn tiểu thiên sau lưng Lý Dật một cái, sau đó cùng hơn mười cường giả nhanh chóng rời đi.

Thấy mọi người rời đi, Lý Dật gọi Long Y tới, sau đó nhìn tiểu thiên nói:

- Chúng ta cũng đi thôi.

- Chúng ta đi chỗ nào?

Tiểu thiên vẻ mặt không thoải mái, mấy năm qua hắc trời cao biển rộng quen rồi, để cho hắc nghe lệnh thói tiểu tử, thật sự không đúng ý nguyện của hắc.

- Hỏi nhiều như vậy làm gì vậy, dù sao cái này trong vòng một năm là thuộc về ta, ta làm gì kệ ta.

- Chưa hẳn một năm, muốn ta làm giúp người, cũng đồng dạng có thể rời đi?

- Đúng, Hắc hắc, nhưng bảy việc, cũng có thể đủ duy trì người một năm rồi, hiện tại hãy cùng ta trở lại thất tinh tông.

Lý Dật bay lên trời, hướng phương hướng thất tinh tông bay vút đi.

- Hảo lạc, chuyện này đơn giản.

Sau lưng lại truyền đến tiểu thiên thanh âm vô cùng vui sướng:

- Ha ha ha, không nghĩ tới lại đơn giản như thế, hiện tại chỉ còn lại có sáu việc.

Lý Dật sững sờ, quay đầu lại nhìn tiểu thiên hoàn toàn biến mất, mà chuyển thành thần thái Lão Ngoan Đồng.

Xem ra, từ nay về sau cùng người này nói chuyện thật phải cẩn thận.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ngải Du Buồn Rầu.

Q.6 - Chương 521: Ngải Du Buồn Rầu.

Không biết là bởi vì bên người có nhiều hơn một vô thượng cường giả, hay là nói vận khí không tệ, ba người một đường bay vút đi, lại không có nửa điểm ngoài ý muốn, thuận lợi về tới thất tinh tông.

Đến thất tinh tông, mới biết được Long phong vân cùng tứ đại sát thần đã đến, còn Âu Dương tinh miễn suất lĩnh thất tinh tông đệ tử vẫn chưa về đến nơi.

Long phong vân thương thế không nhẹ, lôi hệ Thanh Long đấu kỹ gây thương tổn không phải chuyện đùa, nếu không có long phong vân chân nguyên cường đại hộ thể, lại cộng thêm tứ đại sát thần không ngừng vì hấn quán chú đấu khí, long phong vân chỉ sợ là mạng già khó bảo toàn rồi. Nhưng lúc này long phong vân vẫn hôn mê, vô luận tứ đại sát thần làm như thế nào cũng vô pháp làm cho hấn tỉnh lại.

- Xem ra, chỉ có đi tìm tứ đại thần y.

Sát thần lão đại cau mày nói.

- Tứ đại thần y hành tung bất định, không có chỗ ở cố định, muốn tìm hấn chỉ sợ không dễ dàng.

Sát thần lão Nhị lo lắng nói::

- Còn nữa, nghe nói tứ đại thần y tính nết quái đản, hỉ nộ vô thường, nếu như là tìm được rồi, cũng không nhất định có thể để hấn theo chúng ta trở lại thất tinh tông cứu chữa tông chủ đại nhân.

- Chỉ cần tìm được tứ đại thần y, chính là bắt lấy, chúng ta cũng phải bắt hấn đến đây.

Lão Tam táo bạo nói.

Sau khi nghe đến tên của tứ đại thần y, Lý Dật trong nội tâm vừa động, giựt giây nói:

- Bất kể như thế nào, cũng phải đi thử xem, chỉ cần tìm được hấn, dùng tất cả biện pháp làm cho hấn đến cứu chữa Long Môn chủ.

Đương nhiên, còn muốn hấn cứu chữa Lý na cùng đạo tiên sư muội.

- Tốt lắm, việc này không nên chậm trễ, lão Nhị, người cùng đi với ta tìm kiếm tứ đại thần y, lão Tam lão Tứ cùng Y Y chăm sóc môn chủ.

Sát thần lão đại quả quyết nói.

Lúc này Lý Dật thấy sát thần lão Đại, lão Nhị xử thế giỏi giang cùng kiến thức uyên bác, đi tìm hành tung tứ đại thần y, so với chính mình cùng đảo tiên hiệu quả lớn hơn gấp mười lần. Lập tức vội vàng đồng ý nói:

- Không sai, Long Môn cùng song kiếm môn đang nhìn vào, cần phải nhanh chữa cho Long Môn chủ mới được. Các người yên tâm đi, lúc này Long Môn chủ cùng Y Y tiểu thư đều được thất tinh tông chăm sóc.

Sát thần lão đại dặn dò lão Tam, lão Tứ vài câu, cũng không dừng lại, mang theo sát thần lão Nhị liền rời khỏi thất tinh tông đi tìm tứ đại thần y.

Trong lúc này, Ngải tông chủ gọi Lý Dật vào trong mật thất, sau khi nghe xong Lý Dật kể rõ lần này đến song kiếm môn. Ngải tông chủ sắc mặt khó coi, vẻ mặt sầu lo thật sâu, nhất là nghe được Long Môn kim nhân cùng Long trống trơn hiện thân, nếp nhăn trên trán càng hiện ra nhiều hơn.

- Long Môn cũng cuốn vào sao?

Ngải tông chủ xoa xoa tay, vẻ mặt thấp thỏm lo âu. Một Song kiếm môn cũng không phải bọn họ thất tinh tông có thể đối phó, huống chi lại chọc Long Môn thực lực mạnh nhất sáu đại tông môn:

- Long phong vân, ai, Lý Dật, người có lẽ không nên đem hãn đến thất tinh tông, hãn sẽ mang đến cho thất tinh tông tai họa ngập đầu.

Đối với Ngải tông chủ cẩn thận, Lý Dật có chút không cho là đúng:

- Song kiếm môn cùng Long Môn quan hệ không giống bình thường, cho dù chúng ta không cứu được long phong vân, Long Môn cũng sẽ viện trợ song kiếm môn, huống hồ, chúng ta là một cái tông môn nho nhỏ, chính là vua cũng thua thẳng liều. Đắc tội Long Môn, cũng không phải đều không tốt, ta có một tin tức tốt muốn nói cho Tông chủ?

- Tin tức tốt? Cái tin tức gì tốt?

Tin tức tốt nói ra làm Ngải tông chủ lông mày cũng giãn ra một chút.

- Khi trên đường trở lại thất tinh tông, chúng ta đụng phải người của cửu huyền tông cùng lục cực môn, bọn họ hẹn Ngải tông chủ tại Thiên la sơn Vô Hoa cốc thương thảo về việc liên thủ đối phó Long Môn, không biết Ngải tông chủ có hứng thú hay không?

- Thật sự như vậy sao?

Ngải tông chủ lông mày giãn ra, khó kìm lòng nổi xoa xoa tay, hưng phấn nói:

- Nếu có thể cùng cửu huyền tông cùng lục cực môn liên minh, đối phó với song kiếm môn cùng Long Môn cũng có tư cách liều mạng rồi.

- Nói như vậy, Ngải tông chủ đáp ứng, cũng đã định bảy ngày sau, bây giờ còn thời gian sáu ngày.

Hưng phấn vô cùng, sắc mặt Ngải tông chủ bình tĩnh trở lại, sau đó suy nghĩ nói:

- Nhưng, sự tình chỉ sợ cũng không có đơn giản như vậy. Lý Dật người chỉ sợ không biết, sáu đại tông môn, ngoại trừ Long đảo Long Tộc, năm đại môn phái trong lúc đó có mối quan hệ sâu xa phức tạp, bằng hữu cũng khó phân biệt được, tranh đấu cũng không biết bao nhiêu năm rồi. Hiện tại thất tinh tông thành lập lại không lâu, tuy có chút nội tình, nhưng cùng năm đại tông môn so sánh, về thực lực yếu hơn rất nhiều. Cửu huyền tông cùng Lục cực môn lúc này tìm tới, nói không chừng

muốn lợi dụng thất tinh tông ta. Chuyện này, ta còn cần cùng trưởng lão trong tông thương nghị thật kỹ lưỡng, nếu không cũng tự dẫn lửa thiêu thân chính mình.

Lý Dật hỏi:

- Ngải tông chủ nói năm đại tông môn có quan hệ lợi ích gì?

- Trong năm đại tông môn, Long Môn có thực lực mạnh nhất, chuyện trước kia tạm thời không đề cập tới, chỉ nói hiện tại, Long Môn cùng song kiếm môn giao hảo, mà bọn họ đối đầu chính là cửu huyền tông cùng lục cực môn, về phần phong tông, địa vị tương đối trung lập, nhưng theo ta quan sát, bọn họ càng có khuynh hướng ủng hộ cửu huyền tông cùng lục cực môn. Trước đó không lâu còn có tin đồn Phong tông thiếu tông chủ cưới con gái lục cực môn đại trưởng lão làm vợ, nếu hôn nhân này có thể thực hiện được, như vậy sẽ hình thành cửu huyền tông, lục cực môn cùng phong tông liên hợp đối kháng Long Môn cùng song kiếm môn. Lý Dật người nghĩ lại xem, trong năm đại tông môn phân tranh, thất tinh tông bất quá là một kẻ chạy cò, bọn họ vì cái gì coi trọng bốn tông như thế, trong chuyện này bí ẩn không thể không lo lắng.

- Ngải tông chủ, cửu huyền tông cùng lục cực môn khả năng để cho thất tinh tông đi đối kháng song kiếm môn cùng Long Môn, mà bọn họ thì tùy cơ mà động, điều kiện có lợi là nhân cơ hội hướng Long Môn, song kiếm môn động thủ, nếu điều kiện bất lợi, thì sẽ hy sinh thất tinh tông chúng ta.

- Sách lược của bọn chúng, chỉ sợ cũng không có như thế. Hôm nay Long phong vẫn ở tại thất tinh tông, đối với bọn chúng mà nói, chỉ sợ giá trị lợi dụng càng lớn hơn.

Đối với năm đại tông môn quan hệ, Lý Dật hiện tại cũng biết một chút. Còn có một chút Ngải tông chủ cũng không nói ra, nhưng hẳn cũng rõ ràng, trong hai đại trận doanh, Long Môn cùng song kiếm môn, cửu huyền tông cùng lục cực môn, phong tông, chỉ sợ cũng không thân mật khăng khít, chỉ cần nhìn Long Môn cùng song kiếm môn, Long trông

Trơn ý thế hiệp người không đem Âu Dương môn chủ vào mắt, Âu Dương môn chủ nếu có cơ hội, không đem Long Môn dầm nát dưới lòng bàn chân mới là lạ.

- Ngải tông chủ, tại hạ nghĩ người lên đi Vô Hoa cốc, cũng lên xem cửa huyền tông cùng lục cực môn rốt cuộc có ý định liên minh hay là muốn thất tinh tông làm đầy tớ của bọn chúng.

- Thế thì cũng được, ta cũng đang có ý đó.

Việc chính bàn luận xong, Ngải tông chủ sắc mặt hòa hoãn xuống, nhưng cũng trở nên có chút cổ quái, tựa hồ muốn nói cái gì mà do dự không nói.

- Ngải tông chủ, nếu không có chuyện gì khác, tại hạ xin cáo từ.

- Chờ một chút Lý Dật.

Thấy Lý Dật định bỏ đi, Ngải tông chủ chỉ đành phải nói:

- Ách, nếu có rảnh, người có thể nói chuyện với Ngải Du hay không,

- Ngải du? Nàng làm sao vậy, bị bệnh sao?

- Không có, ách, nha đầu kia tính tình, người cũng là biết rõ. Bề ngoài mềm mại cũng không có chủ kiến, kỳ thật chấp nhất không lay chuyển được.

Nếu không có tính nết bướng bỉnh, làm sao có thể tìm được ma thú quý hiếm cổ quái để huấn luyện thành sủng vật của mình. Nhưng Ngải du tiểu thư tính nết bướng bỉnh, chẳng lẽ là cùng mình có quan hệ.

- Ngải du tiểu thư tại sao bướng bỉnh như vậy?

- Cái này...

Ngải tông chủ biểu lộ khó xử muốn nói nhưng lại thôi:

- Người hay là tự mình đến hỏi nàng.

Trong nội tâm Ngải tông chủ không yên rời đi, Lý Dật hướng về chỗ ở của Ngải du đi đến. Mới đi đến bên ngoài, chợt nghe Ngải du quát to lên:

- Ta không cần người môn trông nom, đều đi ra cho ta.

Đón lấy chính là đồ sứ rơi xuống đất, đập bể thành mảnh nhỏ. Lý Dật biết rõ tính tình Ngải du không màng danh lợi, đối với nữ tỳ phục thị mình chưa bao giờ trách mắng, biểu hiện hôm nay có chút khác thường.

Lúc này Lý Dật đi tới.

- Ngải du, người làm sao vậy?

Lý Dật liền bước lên phía trước, cười nói:

- Nữ hài tử phải dịu dàng, tức giận sẽ sinh ra nhiều nếp nhăn, sẽ biến thành già đó.

- Nói bậy.

- Ta có thể không có nói quàng, người xem.

Lý Dật tiến đến gần sát, chỉ vào trên trán Ngải du, cười nói:

- Chỗ này đã có nếp nhăn.

Lý Dật trong lòng buồn bực, không ngờ Ngải Du lại tức giận như vậy?

- Lý Dật, người đừng trêu ta, ta không vui.

- Tại sao vậy chứ?

Lý Dật không hiểu nói:

- Ai dám trêu chọc Ngải tiểu thư như vậy, thật sự là chán sống rồi sao, nói cho ta biết, ta đi giáo huấn hẳn.

Ngải du vành mắt cũng đỏ, không có trả lời Lý Dật, thở dài một hơi, trên mặt dày đặc mây đen, làm cho Lý Dật cảm thấy có cái gì đó không ổn.

- Ngải Du, người nói xem, rốt cuộc là có chuyện gì làm cho người không vui như vậy, có lẽ ta có khả năng giúp đỡ được nàng.

- Người không giúp được ta đâu, đây cũng không phải là lỗi của ai, muốn trách thì trách ta là con gái của tông chủ Thiên Cơ tông.

- Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, người nói ra đi.

Ngải du bỗng nhiên nhìn Lý Dật, nói:

- Hôn kỳ của ta cũng sắp đến, ta phải lập gia đình.

Dứt lời, hai giọt nước mắt to như hạt đậu trong suốt liên nhin không được, từ trong hốc mắt chảy xuống, ở trên gương mặt lưu lại hai dấu vết mờ mờ.

- Lập gia đình?

Lý Dật cả kinh, trong nội tâm cũng nói không nên lời, sau nửa ngày sửng sốt, mới cười khổ nói:

- Cái này là chuyện tốt, ta chúc mừng người mới đúng.

- Người thật là nghĩ như vậy sao?

- Người muốn gả cho ai?

- Bách hoa tông thiếu tông chủ Minh Hạo.

Lý Dật chưa từng nghe nói qua, chắc tông môn này cũng không phải là đại tông môn gì, Lý Dật nghĩ nghĩ, hỏi:

- Người sầu khổ như vậy, chính là vì chuyện này sao? Nói như vậy, người không nghĩ gả cho cái Minh Hạo thiếu tông chủ kia chứ gì.

- Ta chưa từng thấy qua hắc, người nói ta có thể gả cho hắc sao?

- Tại sao có thể như vậy?

Lý Dật biết rõ Ngải tông chủ chỉ có một nữ nhi mà thôi, mà nữ nhi của hắc vô luận đấu khí tu vi hay là nhân phẩm đều không tầm thường, Ngải tông chủ đối với nữ nhi càng coi trọng hơn, gần đây xem như là trân bảo, Ngải tông chủ lại đem Ngải du gả cho một người mà nàng không biết sao?

- Năm đó Thiên Cơ tông cùng Thiên Khu tông từng có một hồi ác chiến, thời khắc nguy cấp nhờ có Bách hoa tông ra tay viện trợ, nhưng Bách hoa tông cũng không trợ lực hiên Cơ tông không công, bọn họ đưa ra điều kiện chính là hôn ước ta cùng Minh Hạo.

Ngải du buồn bả nói:

- Khi đó, ta chưa đến mười tuổi, sao có thể tự mình tác chủ được.

Thì ra là hôn nhân chính trị, thấy vậy Lý Dật lông mày lập tức nhăn lại, Ngải du đối với chính mình một mảnh thâm tình hắc mặc dù có chút khó có thể tiếp nhận, nhưng quyết không thể trơ mắt nhìn Ngải du gả cho một người căn bản không biết như vậy.

- Thì ra là nàng muốn nói đến chính sự là việc nàng không muốn gả cho cái gì Minh Hạo đúng không?

- Đây sao là chuyện nhỏ được, ta không làm được cái gì, người chỉ sợ còn không biết hôn ước tại thần chi lĩnh vực hàm nghĩa như thế nào. Bách hoa tông tuy thực lực không bằng thất tinh tông hiện tại, nhưng chỉ cần hôn ước tại trong tay bọn họ, ta nhất định phải gả đi, nếu không i, cả thất tinh tông từ nay về sau tại thần chi lĩnh vực cũng không ngẩng đầu được lên, cũng không còn có bất luận kẻ nào dám lấy ta.

- Vậy cũng chưa hắc.

Lý Dật trong lòng tự nói, ta dám lấy người, nhưng hân cũng không nói ra miệng, mà chỉ nói:

- Nếu người đã không muốn, ta cam đoan với người, không có bất kỳ người có thể ép được người. Ta sẽ không để cho người bị gả cho tên Minh Hạo kia.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cấm Địa Đặc Ý Ngoại.

Q.6 - Chương 522: Cấm Địa Đặc Ý Ngoại.

Lý Dật cam đoan, làm Ngải du tâm tình có chút chuyển biến tốt đẹp, nàng nhìn Lý Dật, chân thành nói:

- Lý Dật ca ca, người làm như thế nào?

Đối với tập tục kết hôn ở thần chi lĩnh vực, Lý Dật thật sự không hiểu lắm, nhưng tại thần chi lĩnh vực lâu như vậy, có một chút hân biết thần chi lĩnh vực đối với hôn nhân, cũng khác xa đấu thần đại lục.

Quan điểm tông môn, từ tông chủ cho tới đệ tử bình thường, đều chỉ có một thể tử, cho dù có quyền thế cũng không ngoại lệ. Giữa nam nữ cấm kỵ rất nhiều, cũng chính là điểm này, Ngải du sau khi thân thể bị Lý Dật nhìn thấy, trong nội tâm đã nhận định Lý Dật là trượng phu của mình, cho nên mới đối đã chân tình với Lý Dật. Khi biết rõ Lý Dật đến thần chi lĩnh vực là vì cứu Lý na, lòng của nàng liền loạn cả lên. Hơn nữa Bách hoa tông lại đem hôn nhân giữa nàng và Minh Hạo đến, cho nên Ngải du bình thường vô ưu vô lo lúc này tâm tình mới cáu giận như vậy.

Thần chi lĩnh vực quan niệm một chồng một vợ, nhìn từ điểm này, Lý Dật càng muốn ở Đấu Thần đại lục.

- Ta làm như thế nào người cũng đừng có quản, ung dung, vui vẻ là được rồi, tóm lại ta cam đoan người sẽ không gả cho Minh Hạo, trừ phi có một ngày chính người nguyện ý.

- Ta làm sao lại nguyện ý đây.

Ngải du con mắt ngập nước nhìn Lý Dật.

- Ngải Du, ta biết rõ tâm tư của ngươi, chính là, thần chi lĩnh vực, một người nam nhân chỉ có một thê tử, nếu như ta không cô phụ ngươi, ta liền cô phụ Lý na.

Lý Dật nói thẳng:

- Ta cũng thật là khó.

Ngải du tựa hồ nghe ra chút gì đó, hỏi:

- Chẳng lẽ, Đấu Thần đại lục các ngươi, một người nam nhân có thể lấy rất nhiều thê tử sao?

- Đúng, chỉ cần hai bên tình nguyện.

Còn có một chút, Lý Dật cũng không nói gì, như là cần đủ quyền thế cùng tài phú, tự nhiên sẽ có nữ nhân tình nguyện.

- Lý Dật ca ca, khi ngươi trị khỏi cho Lý na, còn có thể trở lại Đấu Thần đại lục không.

- Đương nhiên, nơi đó ta còn rất nhiều chuyện cần làm?

Cũng không biết Đấu Thần đại lục bây giờ là tình trạng gì rồi, chỉ mong Cung vô song thực hiện tốt mưu kế của các nàng, Đấu Thần điện cùng đại thần đế quốc cũng chưa đối phó với thiên phong đế quốc, bốn quốc phía nam, cùng thế giới Tinh linh.

- Ngươi có thể dẫn ta cùng đi?

Hơi chút do dự, Ngải du đưa ra yêu cầu.

Theo như cảm tình mà nói, Lý Dật rất cam tâm tình nguyện, một mỹ nữ ngây thơ như vậy lại là một chuyên gia thuần thú, Lý Dật nếu không muốn đúng là không có thiên lý. Nhưng theo lý trí mà nói, ở đó còn có Cung vô song, Lạc Thủy Lý băng và lý na các nàng, liệu các nàng tiếp nhận thiếu nữ đến từ thần chi linh vực sao? Còn có vấn đề càng phiền toái là, Long Y tiểu thư thì làm sao bây giờ?

Cảm tình cũng được, lý trí cũng tốt, tại ánh mắt tha thiết chờ mong của Ngải du, Lý Dật hiển nhiên không có khả năng từ chối bỏ trả lời:

- Đương, đương nhiên, chỉ sợ Ngải Du sống ở Đấu Thần đại lục không có quen.

- Sẽ không như vậy, chỉ cần cùng Lý Dật ca ca ở cùng một chỗ, ta đến đâu cùng đều sống quen.

Ngải du đứng lên, giống như là đang sống cùng với Lý Dật trở lại Đấu Thần đại lục vậy.

Trong lúc Lý Dật cùng Ngải du nói chuyện, bỗng nhiên bên ngoài có một hồi tiếng động xôn xao, ngoài viện tựa hồ có không ít đệ tử chạy loạn lên. Lý Dật nghiêng tai lắng nghe được cái gì

- Cấm địa đã xảy ra chuyện.

- Ngải Du, người cứ yên tâm đi, ta đáp ứng chuyện của người rồi, nhất định sẽ thay người hoàn thành. Hiện tại, ta phải đi xem bên ngoài có chuyện gì xảy ra.

- Ta đi cùng với người.

Thất tinh tông đã loạn thành một đoàn, không ít đệ tử đang chạy ra, đại bộ phận lại hướng thất tinh sơn cấm địa lao tới. Thất tinh tông cấm địa, đối với Lý Dật mà nói, không thể xuất hiện bất luận cái sai lầm gì mới được. Trong nội tâm rung mình, thân hình cũng nhanh hơn, làm cho Ngải du có chút theo không kịp.

Thất tinh tông cấm địa vẫn là cấm địa, vô luận tông phong tông ngoại, tự tiện xông vào cấm địa là chết. Đây là Lý Dật hướng Ngải tông chủ đưa ra yêu cầu duy nhất, hơn nữa, vì để an toàn, thất tinh tông đối với cấm địa phòng vệ, thậm chí so với Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên lúc trước càng thêm nghiêm mật hơn.

Đương nhiên, thông đạo cấm địa dưới mặt đất truyện tổng trận, Lý Dật đã nghĩ cách ngăn chặn.

Nhưng hiện tại, cái cửa chắn thông đạo, có hai cường giả đứng đó.

Nhìn phục sức hai cường giả này. Lý Dật thật sự quá quen thuộc, đó là hai người này đều là Đấu Thần đại lục cường giả Đấu Thần điện.

Đấu Thần điện cường giả xuất hiện tại thần chi lĩnh vực, hơn nữa trùng hợp xuất hiện ở cấm địa thất tinh tông, làm sao bọn chúng có thể thông qua truyện tổng trận tới. Mà sự thật này lại làm Lý Dật minh bạch, Đấu Thần đại lục Vô Danh thành nhỏ kia có truyện tổng trận, đã bị Đấu Thần điện phát hiện, hơn nữa Đấu Thần điện còn phái ra cường giả tới, hiển nhiên bọn họ đối với chuyện này rất rõ ràng.

Lúc này trong cấm địa bỗng nhiên xuất hiện hai cường giả, tự nhiên làm cho thất tinh tông liên tưởng đến tình cảnh Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên trước kia. Lý Dật hôm nay địa vị danh vọng, khiến cho bọn họ đối đãi với hai vị khách không mời có vẻ khẩn trương dị thường.

Mà hai cái Đấu Thần điện Hồng Y đại tư tế, hiển nhiên cũng bị tình huống trước mắt làm cho sợ ngây người. Đối mặt Đấu Hoàng đấu tôn thậm chí Đấu Thánh thành đàn, hai gã đấu tôn Hồng Y đại tư tế ngoại trừ khiếp sợ thì cũng không làm được gì.

- Hai người các người là ai? Chẳng lẽ không biết nơi này là thất tinh tông cấm địa sao?

Rốt cục, dẫn đầu đuổi tới là Âu hộ pháp, hiện tại hẳn gọi là Âu trưởng lão rồi, Âu trưởng lão tựa hồ lo lắng đến hai người này có quan hệ đến Lý Dật, cho nên tuy là khẩu khí chất vấn, lại cũng không quá nghiêm khắc.

- Xin hỏi các hạ, nơi này là chỗ nào? Thất tinh tông là cái thế lực gì?

Mục đích truyền tông cùng Lý Dật, lục chỉ đảo tiên bất đồng, hai gã Hồng Y đại tư tế hiển nhiên không biết cái truyền tông trận kia trực tiếp đưa bọn họ truyền đến thần chi lĩnh vực, cho nên vẻ mặt nghi hoặc vô cùng.

Âu trưởng lão cũng là người cơ mẫn, trong nội tâm đã hiểu vài phần, hồi đáp:

- Hai vị là từ Đấu Thần đại lục tới sao, nơi này là thần chi lĩnh vực thất tinh tông cảnh nội.

- Thần chi lĩnh vực?

Con mắt của hai gã Hồng Y đại tư tế trừng lên, trên mặt một hồi cứng còng, nửa ngày cũng không có kịp phản ứng. Chờ khi bọn họ kịp thời phản ứng, mồ hôi to như hạt đậu đã từ trên trán chảy ra.

- Không sai, nơi này là thần chi lĩnh vực, hai người các hạ, mời nhanh chóng rời khỏi cấm địa, đi gặp bốn tông chủ, chờ xử lý.

Hai gã Hồng Y đại tư tế liếc nhau, tựa hồ cũng đang trưng cầu ý kiến, ở đây tụ tập tới mấy trăm thất tinh tông đệ tử, cùng Âu trưởng lão hữu hảo khuyên bảo, bọn họ quyết định nghe theo lời của Âu Dương trưởng lão.

- Chúng ta có thể thấy tông chủ các người, nhưng các người phải cam đoan người của chúng ta an toàn.

- Cái này, xem tông chủ làm sao nói.

Âu hộ pháp nói:

- Tin rằng người cũng không phải cố ý tự tiện xông vào bốn tông cấm địa, bốn tông tông chủ thông tình đạt lý, đợi hỏi thăm xong, nhất định sẽ không làm khó hai vị. Mời.

Âu trưởng lão nói xong, làm cho hai vị Hồng Y đại tư tế cũng có quyết định, sau đó chậm rãi đi ra khỏi cấm địa, đi tới thất tinh tông đệ tử.

- Bắt lại cho ta.

Lại nghe Lý Dật bỗng nhiên hét lớn một tiếng, sau đó xoay người sang chỗ khác, hướng dưới núi thất tinh tông đi đến, đồng thời nói:

- Không giết bọn hăn, bắt được đem bọn họ đến phòng nghị sự của Ngải tông chủ, ta muốn thăm thăm vấn bọn họ.

Sau lưng, căn bản không cần thất tinh tông đệ tử động thủ, nhìn thấy những thất tinh tông đệ tử kia đấu khí bùng bùng, hai gã Hồng Y đại tư tế chân cũng đã sớm mềm nhũn.

Trong phòng nghị sự, Lý Dật cùng Ngải tông chủ cũng ngồi, bên cạnh vài cái trưởng lão. Hai gã Hồng Y đại tư tế bị áp giải đến, bọn họ cũng không dám nhìn mọi người trong phòng. Thất tinh tông đệ tử thực lực đã hùng đến bọn họ. Tại Đấu Thần đại lục, bọn họ là đấu tôn cường giả, mặc dù không dám nói có thể tung hoành ngang dọc, nhưng cũng là cường giả rất mạnh rồi. Nhưng trước mắt, một loạt đệ tử bình thường, đều là Đấu Hoàng cường giả. Lúc này hai người cũng hiểu, tại Đấu Thần đại lục, một Đấu Hoàng cường giả có thể làm cho một gia tộc hưng thịnh ngàn năm, ở đây không tính là gì.

- Các người, nhận ra ta không?

Thấy hai người được dẫn tới, Lý Dật chậm rãi mở miệng.

Hai Hồng Y đại tư tế lúc này mới ngẩng đầu lên, nhìn người nói chuyện, bọn họ đương nhiên nhận ra Lý Dật, tên này cùng Đấu Thần điện đối đầu, có đốt thành tro, bọn họ cũng nhận ra được.

- Người, người là Lý Dật.

Nhưng bọn hăn đánh chết cũng nghĩ ra, Lý Dật tại sao lại kiêu căng ngồi ở đây như vậy.

- Nếu đã nhận ra ta.

Lý Dật trong đôi mắt hiện ra âm lãnh:

- Như vậy các người cũng rõ ràng kết quả rồi.

- Không, đừng có giết chúng ta.

Một cái Hồng Y tư tế rốt cuộc không chịu nổi loại áp lực như vậy, ý chí hoàn toàn hỏng mất, cầu khẩn nói:

- Lý Dật, xem chúng ta đều đến từ Đấu Thần đại lục, buông tha cho chúng ta đi.

Lý Dật nhìn hai vị Hồng Y đại tư tế, ngữ khí âm lãnh làm cho người không rét mà run:

- Bỏ qua người sao? Hừ hừ, năm đó các người đuổi tận giết tuyệt, dù cho ta đến thế giới tinh linh cũng không có buông tha ta, hôm nay còn có mặt mũi nói như vậy sao. Bỏ qua cho các người, các người, cảm thấy có khả năng này sao?

- Chúng ta chỉ là phụng mệnh làm việc, truy giết người cũng không phải là chúng ta.

- Nói ra cũng có chút đạo lý.

Lý Dật sắc mặt trì hoãn, nói:

- Nếu muốn ta bỏ qua cho các người cũng không phải là không thể, vậy xem biểu hiện của các người như thế nào.

- Chúng ta minh bạch.

Hồng Y đại tư tế cũng không dần, thức thối nói:

- Người muốn biết cái gì, chúng ta nhất định sẽ trả lời hết.

- Hảo, người nói trước đi, còn có người nào đến thần chi lĩnh vực không?

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, cùng đi vào thần chi lĩnh vực, hai cái Hồng Y đại tư tế chẳng qua là đi dò đường. Nếu phái người đến dò đường, thì Đấu Thần điện đã tìm được cái truyền tống trận kia rồi.

Quả nhiên, Hồng Y đại tư tế hồi đáp:

- Lần này tiến đến thần chi lĩnh vực, trừ hai người chúng ta, còn có mấy Hồng Y đại tư tế, bốn vị điện sĩ cùng hai vị các lão, ngoài ra, tổng Điện chủ đại nhân cũng tới.

Rất tốt, đội hình rất cường đại, thực lực bậc này, Đấu Thần điện có thể nói là phái tinh anh ra hết. Nhưng Lý Dật thật sự rất vui vẻ, như vậy cũng tốt, cứng dễ dàng giải quyết, tình huống hiện tại cùng Đấu Thần đại lục có thể có sự khác biệt, Đấu Thần điện cường giả đến nơi này chính là không có căn cơ, một cái thất tinh tông nho nhỏ cũng đủ xử lý bọn họ, lại càng không cần nói Tiểu thiên khủng bố tồn tại.

- Còn nữa không?

- Ách, còn có vài vị cường giả đại thần đế quốc, cùng... cùng...

Hồng Y đại tư tế muốn nói lại thôi, sau đó quan sát đến Lý Dật.

- Muốn chết phải không?

- Cùng thiên phong đế quốc đại công chủ.

- Cung vô song.

Lý Dật không khỏi kêu ra tiếng, hưng cũng ít nhiều minh bạch vì sao hai tên Hồng Y đại tư tế lại xuất hiện ở trong này. Xem ra, kế hoạch bị hớ, Đấu Thần điện đồng dạng cũng phạm sai lầm, nếu như bọn họ nhân cơ hội công kích Thiên phong đế quốc cùng thế giới tinh linh, đó mới là điều Lý Dật lo lắng nhất, đáng tiếc bọn họ chạy đến thần chi lĩnh vực, Lý Dật có thể sẽ không khách khí nữa rồi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trở Lại Truyện Tổng Trận.

Q.6 - Chương 523: Trở Lại Truyện Tổng Trận.

Từ hai vị hồng đại tư tế hỏi ra không ra không ít tin tức có giá trị, Lý Dật cho người đem hai người bọn họ trông giữ, lúc này mới nhìn Ngải tông chủ giải thích:

- Cừu gia của ta đuổi giết đã tới đây rồi. Hai vị vừa rồi này, chính là Đấu Thần điện đại tư tế của Đấu Thần điện, theo như địa vị thần chi lĩnh vực, tương đương với hộ pháp tông môn cường giả.

Ngải tông chủ có chút khẩn trương, Đấu Thần đại lục tới Lý Dật, đã đem Thiên Khu tông tiêu diệt, nghe hai vị Hồng Y đại tư tế nói tới cường giả mạnh nhất, hẳn thực lo lắng cho chức thất tinh tông tông chủ của mình.

- Lý Dật, người tính xử trí thế nào"

- Ngải tông chủ, chư vị trưởng lão yên tâm, việc này cùng thất tinh tông không quan hệ, là ân oán cá nhân của Lý Dật, ta sẽ tự giải quyết, chỉ có thêm một cái thỉnh cầu nho nhỏ.

- Thỉnh cầu gì, cứ nói đừng ngại.

- Thỉnh cầu Ngải tông chủ cùng chư vị trưởng lão cho phép ta tiến vào cấm địa, ách, ta còn cần mang một vị bằng hữu tiến vào.

Thất tinh tông cấm địa, đối với Lý Dật mà nói từ lâu không phải là cấm địa, Ngải tông chủ nhìn chúng trưởng lão một cái, nói: - Bốn tông cấm địa xuất hiện rất nhiều cường giả, bốn tông đặc biệt để cho đệ tử Lý Dật trong tông tiến vào cấm địa diệt trừ, các vị trưởng lão có ý kiến gì không?

Chúng trưởng lão cũng không phải ngu ngốc, tự nhiên đều không có nói thêm lời gì.

Thương nghị đã xong, Lý Dật ra khỏi phòng nghị sự, mang theo lục chỉ đảo tiên, long súng Tạt Tạt cùng xà ma Tiểu Tuyết, còn có tiểu thiên, lúc sau ba người hai thú liền hướng cấm địa đi đến. Tựa hồ là cảm nhận được bên ngoài cấm địa dày đặc khí tức cường giả, Đấu Thần điện cho hai vị Hồng Y đại tư tế đi ra dò đường, đúng là con đường lúc trước Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên đã bịt lại, hiện tại bị mở ra một lỗ thủng.

Đứng ở trước mặt lỗ thủng, Lý Dật bắt đầu nói.

- Tiểu thiên, hiện tại ta muốn người làm cho ta chuyện thứ hai, chuyện thứ hai này khó khăn có thể vượt qua chuyện thứ nhất. Sau đó từ nơi trong động đất sẽ xuất hiện Đấu Thần điện cường giả, việc muốn người làm, chính là giết chết bọn họ. Nhưng người phải nhớ kỹ, giết chính là nam nhân, không cho phép giết nữ nhân, người đã rõ chưa, thấy nữ nhân chẳng những không thể giết, còn phải bảo vệ nàng cho tốt.

- Giết người, việc này ta rất lành nghề.

Tiểu thiên chẳng hề để ý nói, có thể nhận được nhiệm vụ thứ hai nhanh như vậy, hẳn rất là cao hứng.

Lý Dật lại nhìn lục chỉ đảo tiên, nói:

- Công kích của Tiểu thiên một khi phát động, các người sẽ xông xuống dưới đất truyện tổng trận, tiêu diệt đám cường giả còn lại, phải cẩn thận Cung vô song hiện tại trong tay bọn họ, cho nên việc chúng ta muốn làm là cứu ra cung vô song.

- Vâng chủ nhân.

Tập Tập thần sắc kích động, nhưng đảo tiên lại có chút không tích cực:

- Vì cái gì không cho thất tinh tông ra mặt, nếu không làm sao phiền toái như vậy.

- Đảo tiên, đây là chuyện của chúng ta, tại sao phải để thất tinh tông ra mặt.

Còn có một nguyên nhân là, Lý Dật đã tấn chức Đấu Thần cường giả, Đấu Thần điện, đối với hắn mà nói, đã không phải là cái gì quá thần kỳ tồn tại.

Phân công hết thảy, Lý Dật đi đến trước mặt hai gã Hồng Y đại tư tế, nói:

- Hiện tại, người theo lời ta nói mà đi làm, ngàn vạn đừng đùa giỡn cái gì.

Lý Dật nói, song chương tùy ý hướng hai gã Hồng Y đại tư tế đẩy vào thông đạo.

Hai gã Hồng Y đại tư tế lông mày đều nhăn thành một đoàn, sau đó tiến vào thông đạo, Lý Dật thì triển ẩn thân đấu kỹ, thu liễm khí tức, bàn tay cài tại sau vai hai gã Hồng Y đại tư tế, mới chậm rãi hướng dưới mặt đất truyền tống trận đi tới. Cái lối đi này được long súng Tập Tập mở rộng, ba người bọn họ đi xuống quả thật quá dễ dàng.

Chậm rãi đi xuống, mười giây đồng hồ sau, bọn họ tiếp cận dưới đất truyền tống trận, đã có thể cảm giác được trong truyền tống trận dày đặc khí tức cường giả.

- Bọn họ đã trở lại.

Đối phương cũng lập tức cảm nhận được hai vị Hồng Y đại tư tế đến. Cảm thụ được trong truyền tống trận bất an, nhưng cũng không có khí tức nguy hiểm, Lý Dật biết ẩn thân đấu kỹ đã phát huy tác dụng, lúc trước hẳn còn có chút bận tâm Đấu Thần điện tống Điện chủ sẽ phát hiện ra sự hiện hữu của mình. Nhưng khi chính mình tấn cấp Đấu Thần cường giả, thi triển ẩn thân đấu kỹ ngay cả tống Điện chủ cũng vô pháp cảm giác được. Hẳn nói qua, ẩn long quyết tại đồng cấp cường giả căn bản không cách nào cảm thụ được.

- Mạc Kỳ, nơi này rốt cuộc là nơi nào?

Một thanh âm trực tiếp hỏi, trong giọng nói có chút bức bối.

Người được gọi là Mạc kỳ Hồng Y đại tư tế đã đi vào, hẳn hồi đáp:

- Chúng ta đi đến thần chi lĩnh vực.

- Thần chi lĩnh vực?

Trong truyện tống trận, cơ hồ tất cả cường giả đều kinh ngạc nhảy dựng lên.

Đấu Thần điện tống Điện chủ, lam, vàng, bạch, tử bốn vị điện sĩ, mấy người kia thân phận khá phân biệt, ngoài ra còn có bảy tám Hồng Y điện sĩ, tất Lý Dật đều không để mắt đến. Khiến cho Lý Dật coi trọng, là hai vị Đấu Thần điện các lão, hai cái lão nhìn không ra tuổi, chỉ là chỗ hẳn đứng, tỏa ra áp lực thật lớn. Ngoại trừ Đấu Thần điện cường giả, dưới mặt đất truyền tống trận còn có một người khiến cho Lý Dật chú ý, nhưng theo cách phục sức thì không nhìn ra thân phận người này, hẳn một thân hoa lệ tử bào, thân thể cân xứng, trên trán không giậm tự uy nghi, ở bên cạnh hẳn, có tên đấu tôn Đấu Thánh cường giả, hiển nhiên là thuộc hạ của hẳn. Tuy phục sức nhìn không ra thân phận, nhưng căn cứ vào hai gã Hồng Y tư tế cung cấp tin tức, mấy người kia, chính là cường giả đại thần đế quốc.

Mà cung vô song, đã bị vài tên cường giả đại thần đế quốc vây quanh ở giữa, tại quanh thân nàng, có một tầng không gian giam cầm, nhưng thoát nhìn, Cung vô song cũng không có bị thương, khí sắc bình thường, điều này làm cho Lý Dật nhẹ nhàng thở ra.

Sau khi nhìn thấy nhóm người này, Lý Dật cơ hồ nhìn không được sát khí. Chính vì mình tu luyện thiên ma đấu khí, Đấu Thần điện lại truy sát mình không ngớt, ngay cả chính mình đến thần chi lĩnh vực, bọn họ cũng không bỏ qua, còn chạy đến truy sát.

Nơi này là thần chi lĩnh vực sao? Các người có thể tìm hiểu chính xác chứ?

Nghe thấy bản thân ở thần chi lĩnh vực, Đấu Thần điện tổng Điện chủ cũng có chút khẩn trương, thần sắc ngưng trọng hỏi.

- Vô cùng chính xác.

Mạng nhỏ ở tại trong tay người khác, tên kia gọi là Mạc kỳ Hồng Y tư tế đáp:

- Chúng ta tìm được một vị thợ săn, hẳn nói đây là thần chi lĩnh vực, địa giới của thất tinh tông. Đấu Thần đại lục có thể không có thất tinh tông?

- Nơi này là địa phương nào, có nguy hiểm không?

- Không có, không có nguy hiểm gì, bên ngoài chẳng qua là một hoang sơn dã lĩnh.

Đang nói dối tại trước mặt Đấu Thần điện tổng Điện chủ, Hồng Y đại tư tế cũng phải nói như thật.

- Làm sao nói ấp a ấp úng như vậy? Gặp được cái gì cổ quái sao?

Tổng Điện chủ cảm thấy không đúng.

Lý Dật có chút dùng sức, ngón tay trải qua long lực rèn luyện như cương kìm, chỉ cần chút dùng chút ít lực đạo, xương cổ hai gã Hồng Y đại tư tể trong nháy mắt nát bấy.

- Không có gì cổ quái, Tổng Điện chủ đại nhân, chúng ta lập tức trở lại, hay là đi ra ngoài?

- Đã đến đây, làm gì có trở về tay không.

Đấu Thần điện tổng Điện chủ nằm mơ cũng không nghĩ ra hai vị Hồng Y đại tư tể vừa xuất hiện tại trước mặt đã bị người không chế.

Lúc này có chút bất an, sau khi xác định hoàn cảnh bên ngoài xong, tổng Điện chủ có chút trầm tư, hướng đại thần đế quốc tử y cường giả nói:

- Ân hộ quốc, không bằng như vậy, các người tạm thời tạm giam thiên phong đại công chủ, hơn nữa thủ hộ cái truyện tổng trận này, Đấu Thần điện ra ngoài đi tìm Lý Dật?

Tên tử y cường giả thân nhiên nói:

- Cứ theo như chủ ý của tổng Điện đại nhân làm việc thôi.

Lập tức Đấu Thần điện chúng cường giả đều hành động, theo như lời tổng Điện chủ phân phó, Hồng Y tư tể phía trước, tứ đại điện sĩ sau đó, cuối cùng mới là tổng Điện chủ cùng hai các lão sau cùng. Thấy Tổng Điện chủ cẩn thận như vậy, khiến cho Lý Dật không khỏi âm thầm tiếc hận

Theo thứ tự, để cho tổng Điện chủ đi chịu một kích của tiểu thiên vậy.

- Mặc kỳ, hai người các người tại sao còn không đi.

Mặc kỳ cùng một tên Hồng Y đại tư tể bị Lý Dật chế trụ, không có ý kiến của Lý Dật, đương nhiên cũng không đi. Lý Dật đã không muốn rời khỏi nơi đặt truyện tổng trận này, lại càng không thể thả hai tên Hồng Y đại tư tể này được.

- Tổng, tổng Điện chủ đại nhân, ta, chúng ta hơi mệt.

Mạc kỳ đưa ra lý do hoang đường, hai đấu tôn cường giả, mới có đi ra ngoài một chút mà đã mệt mỏi? Ngưng trừ lý do đó ra, Mạc kỳ cũng không nghĩ ra lý do gì tốt hơn.

- Mệt mỏi?

Tổng Điện chủ cảm thấy bất ngờ, nghiêm túc quan sát hai vị Hồng Y đại tư tế, hỏi:

- Các người ở bên ngoài cũng không có gặp cái gì cổ quái chứ?

Thấy Tổng Điện chủ sinh nghi, Mạc kỳ toát ra mồ hôi trên trán, việc này liên quan đến tánh mạng, hắn không thể không khẩn trương:

- Không có, thật không có, không có gì cổ quái cả.

- Vậy người vì sao khẩn trương như thế?

- Thuộc hạ không, không khẩn trương.

Lý Dật cũng khẩn trương lên, hắn cũng không phải sợ hãi, mà là vì sợ kế hoạch của mình phá sản. Hắn hiện tại toàn bộ chú ý đều ở trên người tên cường giả đại thần đế quốc cùng Cung vô song, chỉ chờ Tiểu thiên vừa động thủ, là hắn sẽ thi triển sát thủ, cứu cung vô song ra. Chỉ cần cứu Cung vô song, lại có Tiểu thiên phong hào Đấu Thần như vậy, cũng không sợ mấy tên cường giả này lọt lưới.

Lúc này trông cậy vào hai tên đại tư tế trong tay có thể đứng vững áp lực, kiên trì để bọn đấu thần cường giả đi ra thông đạo.

- Trở về.

Đấu Thần điện tổng Điện chủ nhảy bèn, mắt thấy tình thế không đúng, vội vàng quát lớn.

Mà hắn vừa nói ra "Trở về" hai chữ, dưới mặt đất truyện tổng trện bỗng nhiên vang lên "Rắc rắc phần phật, rắc rắc phần phật" hai tiếng làm cho tai người đau nhức xương cốt, sau đó hai Hồng Y đại tư tế thân thể giống như hai viên đạn pháo, hướng Đấu Thần điện tổng Điện chủ lao tới.

Xử lý hai gã Hồng Y đại tư tế vô giá trị mà còn vương víu này, thân hình Lý Dật không chút do dự lướt gấp, đồng thời đấu khí lưu chuyển, đánh về phía không gian giam cầm bên ngoài cơ thể cung vô song,

- Lý Dật.

Hắc hồng sắc thiên ma đấu khí tiết lộ ra thân phận, tổng Điện chủ lập tức ý thức được rốt cuộc là ai đang làm ra điều cổ quái. Nhưng thời điểm ý thức được, đã quá muộn rồi, Lý Dật đã đánh tan không gian giam cầm bên người Cung vô song, đồng thời đấu khí đánh về phía cường giả đại thần đế quốc.

Biến cố tới thật sự quá nhanh, đại thần đế quốc cường giả tuy thực lực không thấp, cũng không kịp vận chuyển đấu khí đánh trả. Chỉ có thể né tránh. Trong lúc né tránh, Lý Dật đã đến trước mặt Cung Vô song rồi.

Còn đối với biến cố, cung vô song nửa mừng nửa lo, không thể tin được hỏi:

- Lý Dật, thật là người sao?

- Vô Song tử, người tính để cho bọn họ chết như thế nào.

Lý Dật giải trừ ẩn thân đấu kỹ, mỉm cười nhìn Cung vô song.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bị Bọn Họ Lén Vào.

Q.6 - Chương 524: Bị Bọn Họ Lén Vào.

Tuy kế hoạch đánh lén xem như thất bại, nhưng Lý Dật cũng không có để đám cường giả này vào mắt, cho dù không có năng lực giết bọn hắn,

nghe bảo vệ cung vô song toàn thân trở ra, cũng không có vấn đề gì.

Chỉ cần cung vô song thoát hiểm, bằng vào thực lực Tiểu thiên, chuyện còn lại, chính là đuổi giết Đấu Thần điện cường giả.

- Lý Dật, người đã tấn thẳng đến Đấu Thần cường giả?

Đấu Thần điện tổng Điện chủ rất nhanh đón được thực lực của Lý Dật. Tổng Điện chủ sắc mặt thay đổi mấy lần, guwong mặt kinh ngạc đến mức không thể tin được.

Cũng không có cách nào che dấu vẻ cực kỳ hâm mộ, đương nhiên còn bất đắc dĩ.

Một thiếu niên hai mươi tuổi, thực lực Đấu Thần cường giả, thì đừng nói Đấu Thần đại lục, ngay cả thần chi lĩnh vực, thiên tài trong thiên tài như vậy, chỉ sợ vạn năm cũng khó gặp.

- Tổng Điện chủ, người sợ sao?

Lý Dật giễu giễu nói:

- Hay là ghen ghét ta?

- Hừ, Đấu Thần thì như thế nào, người sẽ cho là hôm nay có thể sống rời khỏi sao.

Sắc mặt phức tạp biểu lộ rất nhanh biến mất, tổng Điện chủ trên mặt hiện ra vẻ kiên quyết. Hôm nay hẳn muốn triệt để diệt trừ Lý Dật, nếu không lần sau gặp lại, trời biết hẳn đạt đến cảnh giới gì.

Vấn đề là, hẳn chỉ sợ hôm nay, diệt trừ Lý Dật, có thành công hay không.

- Xem ra, ấn tượng kết cục của La Tuyết Phong khiến cho các người ấn tượng còn chưa đủ sâu, lại còn dám đụng đến nữ nhân của ta.

Lý Dật sát ý tràn ra, dừng ở trong ánh mắt tổng Điện chủ, nói ra lời cực kỳ thâm lãnh.

- Không sợ gió lớn đau đầu lưỡi sao?

Tổng Điện chủ lạnh lùng nói:

- Người là Đấu Thần cường giả, bản điện thực lực cũng không kém hơn người, hơn nữa Đấu Thần điện cùng đại thần đế quốc hộ quốc cường giả, người hôm có chín cái mạng chỉ sợ cũng không đủ xài.

Người thật sự có lòng tin như vậy?

Lý Dật ý vị thâm trường cười:

- Hảo, vậy không chết không ngớt đi... Bất quá...

Lý Dật nhìn thoáng qua truyện tổng trận, đề nghị nói:

- Chúng ta không bằng đổi cái địa phương khác, đến trên mặt đánh đi. Vô luận người chết ta sống, cái truyện tổng trận này đối với chúng ta đều rất trọng yếu, ta nghĩ tổng Điện chủ đại nhân cũng không muốn đem cái phương tiện trở lại Đấu Thần đại lục mà bị hủy đi?

Dưới mặt đất truyện tổng phong bế không gian, đừng nói bậc cường giả này đánh nhau chết sống, ngay cả Đấu Hoàng đấu tôn đánh nhau chết sống, cũng có thể hủy đi truyện tổng trận. Tổng Điện chủ tại Đấu Thần đại lục đó là tồn tại vô thượng, tự nhiên sẽ không muốn lưu lại thần chi lĩnh vực, cho nên lời Lý Dật đề nghị làm hẳn vui mừng tiếp nhận. Nhẹ gật đầu, tổng Điện chủ nói:

- Tiểu tử đủ kiêu ngạo rồi, người còn tưởng rằng người thật sự có thể đào thoát hay sao?

- Tại hạ đi trước một bước, tổng Điện chủ đại nhân ngàn vạn đừng nuốt lời nhé.

Lý Dật dứt lời, nhắc chân đi ra.

- Chờ một chút.

Tổng Điện chủ quả nhiên trúng kế, thân hình nhoáng lên một cái ngăn chặn tại trước thông đạo:

- Chúng ta đi ra ngoài trước, người đi ra cuối cùng.

Lý Dật tuy muốn, nhưng nghe những lời này, nhún vai:

- Tổng Điện chủ đại nhân là sợ ta đùa giỡn sau chuồn mất sao. Ha ha, thật sự là tiểu nhân do bụng quân tử, vậy mời.

Vừa mới lui về tới bên người Hồng Y đại tư tế cùng tứ đại điện sĩ, tổng Điện chủ bảo mọi người tiến vào trong thông đạo. Dưới mặt đất truyện tổng trận đã được đám tổng Điện chủ kiểm tra, xác định là một không gian phong ấn, cho nên bọn họ cũng không sợ Lý Dật đùa giỡn cái gì, toàn tâm toàn ý ngăn chặn miệng thông đạo.

Thấy Đấu Thần điện chúng cường giả từ trong thông đạo rời đi, Lý Dật nhìn đại thần đế quốc Ân hộ quốc, cười nói:

- Đại thần đế quốc cường giả cũng chạy đi tìm cái chết sao, xem ra, đại thần đế quốc thật sự tính toán cùng Đấu Thần điện liên thủ đối phó ta rồi.

Ân hộ quốc ngạo nghễ nói:

- Ân oán của các người cùng ta không quan hệ, ta chỉ vâng lệnh hoàng đế bệ hạ, tiến đến tiêu diệt người.

- Chỉ bằng các người sao, nghĩ muốn giết ta chỉ sợ còn chưa đủ tư cách... Các người sao không đi ra?

Căn cứ kế hoạch trước đó, Ân hộ pháp nhiệm vụ thủ hộ cái truyền tống trận này, cho nên bọn họ cũng không tính toán rời đi. Điểm này, làm Lý Dật có chút tiếc nuối. Tính thời cơ cũng không xê xích gì nhiều, Lý Dật đi đến thông đạo, không chút nghĩ ngợi, ngưng tụ đấu khí đến mức tận cùng đánh ra.

Đấu khí hung hãn đánh ra làm cho không gian rung động, hướng về phía bên ngoài. Liên sau vài giây đồng hồ, từ trong thông đạo cũng truyền đến vài tiếng nặng nề.

Liên tục đánh ra mấy đạo đấu khí, sau đó Lý Dật thối lui lại, cười mỉm nhìn Ân hộ quốc, nói:

- Coi như các người vận khí tốt.

- Lý Dật, người muốn làm gì?

Ân hộ quốc đã cảm thấy không ổn, thanh âm đều có chút sợ run. Lý Dật muốn làm gì, hẳn rất nhanh sẽ biết.

Tại đó vài trăm mét thông đạo, bỗng nhiên hai cổ lực lượng cự đại vô cùng giáp công, một Đấu Thần, một phong hào Đấu Thần, năng lượng bức này tụ tập lại phong bế không gian, tạo thành thương tổn dùng đầu ngón chân cũng có thể tưởng tượng được.

Vô số thanh âm thê thảm vang lên, vài tên Hồng Y đại tư tế thi thể lăn xuống, tiếp theo là rất nhiều Hồng Y đại tư tế rơi rụng, kế tiếp là tử y điện sĩ thực lực yếu nhất cũng ngã xuống, mặc dù còn chưa có ngã xuống, nhưng tam đại điện sĩ, tổng Điện chủ, hai vị các lão sắc mặt cũng không tốt, không chỉ bị thất thế, mà bị người ám toán. Bất luận kẻ nào bị ám toán tâm tình cũng đều không tốt.

Hai vị các lão, rốt cục cũng lui ra, Lý Dật lại mang theo Cung vô song, ở trong thông đạo né tránh đá vụn lao ra. Đấu Thần điện lúc này cũng đang lo chống đỡ cũng không thể làm gì Lý Dật được.

Mới chạy trốn vài chục mét, đã thấy một cái thân thể cao lớn giống như Thái Sơn áp đỉnh, từ bên trên áp xuống.

- Tạt Tạt, lui về.

Lý Dật vội vàng quát, sau đó trên đỉnh đầu truyền đến liên tiếp tiếng va chạm thân thể, thân thể Tạt Tạt khổng lồ giống như là một cái cần cầu,

Tiểu Tuyết, Tiểu thiên cùng lục chỉ đảo tiên thì đứng ở trên đó.

Trở lại cái động khẩu, Lý Dật thầm nhẹ nhàng thở ra, Cung vô song lại hít vào lãnh khí, bên ngoài cấm địa một đoàn thất tinh tông đệ tử phát ra khí tức làm nàng lú lười.

- Lý Dật, chú ý.

- Không cần lo lắng, những này, đều là bằng hữu.

Lý Dật vui mừng cười:

- Người không sao chứ?

- Ta không sao... Nơi này, là thần chi lĩnh vực sao?

Cung vô song vẫn còn có chút không dám tin tưởng, thần chi lĩnh vực tồn tại ở trong truyền thuyết, tự nhiên lại xuất hiện ở trước mặt nàng, làm nàng có chút không thể tưởng tượng nổi.

- Khi nào rảnh, ta giải thích.

Lý Dật hướng Âu trưởng lão bên ngoài cấm địa hô:

- Đây là Cung vô song tiểu thư, là bằng hữu của ta, phiền toái Âu trưởng lão chăm sóc nàng một chút.

Rồi hướng Cung vô song nói:

- Người trước cùng Âu trưởng lão trở lại thất tinh tông nhé, Lý na cũng tại đó, ta muốn đi thu thập Đấu Thần điện một chút.

Cung vô song có chút lo lắng nói:

- Đấu Thần điện cường giả thực lực không kém, chúng ta bàn bạc kỹ thì hơn.

Nếu như không có Tiểu thiên, Lý Dật chỉ sợ cũng dừng lại bàn bạc kỹ hơn, nhưng hiện tại, hẳn không có sợ hãi gì, nói:

- Không sao, Vô Song tử nghỉ ngơi đi, chúng ta sau đó sẽ trở lại.

Sau đó Lý Dật vỗ tay Tiểu thiên nói: - Hiện tại có thể động thủ.

Hắn nói lời rất có kỹ xảo, ý tứ Lý Dật là muốn Tiểu Thiên mở đường, nhưng nếu như nói thẳng, chính là một yêu cầu, với Tiểu Thiên giáo hoạt, nhất định sẽ quy thành yêu cầu thứ ba rồi.

Tiểu thiên tựa hồ cũng minh bạch dụng tâm của Lý Dật, cười hắc hắc, lắc đầu:

- Vừa rồi ta đã giúp người giết nhiều cường giả như vậy, việc thứ hai ta hoàn thành người cũng không thiệt thòi, còn như vậy, xem ra lần sau muốn chiếm tiện nghi của người cũng không dễ dàng như vậy.

Lý Dật cũng cười hồi đáp.

- Người là tay chân siêu cấp như vậy cingx không dễ tìm, ta cuối cùng muốn tận dụng mới không phụ lòng chính mình.

- Người không thể đã nói sao, cái gì gọi là tận dụng.

Lúc này nhìn Tiểu Thiên một cái, cũng không nói thêm gì nữa, thân hình nhoáng lên, liền tiến nhập trong thông đạo. Tại phía sau hắn, Lý Dật, Tạt Tạt, Tiểu Tuyết cùng lục chỉ đảo tiên lập tức đuổi theo.

Vài chục giây sau, Tiểu thiên dẫn đầu rơi xuống dưới đất, chỉ nghe Tiểu thiên "Di" một tiếng, sau đó bất mãn nói:

- Lý Dật, này tính làm sao, trong này căn bản cũng không có người... Ta cũng mặc kệ, chuyện thứ hai liền tính ta đã hoàn thành.

Không có ai? Lý Dật trong nội tâm rung mình, gia tốc thân hình, vững vàng rơi xuống mặt đất truyện tống trận.

Nói không có người thật cũng không hoàn toàn chuẩn xác, bởi vì trên mặt đất có mười mấy thi thể, nhưng người chết đã không thể tính là người. Lúc này Lý Dật thầm đáng tiếc, sau đó cẩn thận quan sát mặt đất truyện tổng trận. Trong truyện tổng trận tối đen, lúc này cũng không có bóng dáng tổng Điện chủ, mà bốn vách tường hoàn hảo, không có chút nào đã bị tàn phá qua

Xấu dấu vết, truyện tổng trên đài có một lam quang, chính là đang nhanh chóng mất đi.

- Đảo tiên, người xem, bọn họ không phải thông qua truyện tổng trận trở lại Đấu Thần đại lục chứ?

Lý Dật nhíu lại lông mày hỏi, nếu như sự tình thật sự là như vậy, hậu quả kia rất nghiêm trọng. Đám Tổng Điện chủ trở lại Đấu Thần Đại lục mà nói, chỉ sợ cũng lập tức đối phó thiên phong đế quốc cùng thế giới tinh linh.

- Không có khả năng.

Lục chỉ đảo tiên xem kỹ truyện tổng trận, suy tư xong hồi đáp:

- Cái truyện tổng trận này thời gian quá lâu, muốn khởi động cần phí chút ít khí lực, ít nhất cần truyện tổng trận, thì một lần nữa rót vào năng lượng, thời gian ngắn ngủi như vậy, căn bản là không làm được.

- Vậy người giải thích đi, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Lúc chỉ đảo tiên đã nhảy lên truyện tổng đài, xem kỹ thần bí đồ phù trên truyện tổng đài. Lý Dật trong nội tâm vừa động, hướng Tạt Tạt nói:

- Đi tìm Âu Dương tinh miễn đến đây.

Lý Dật trở lại thất tinh tông rạng sáng ngày hôm sau, vốn là không nhanh như vậy, nhưng trên đường có chuyện ngoài ý làm cho hắn còn sợ hãi.

Tập Tập đáp ứng một tiếng, rất nhanh đi ra, hơn 10' sau đem Âu Dương tỉnh miễn mang tới.

- Âu Dương huynh, hôm nay chúng ta phá giải cái bí ẩn truyện tổng trận này nhé.

Lý Dật chỉ vào truyền tổng đài, đem tình huống Đấu Thần điện Chư Cường biến mất kể rõ một lần.

Âu Dương tỉnh miễn nguyên vốn đối với cái truyền tổng đài này cảm thấy cực kỳ hứng thú, lúc này nghe Lý Dật nói như thế, sau đó đáp ứng một tiếng, nhảy lên truyền tổng đài, sau đó tinh tế nghiên cứu.

- Nếu như phán đoán của ta không sai, đây là một cửa vào Đấu Thần kết giới.

Âu Dương tỉnh miễn trầm tư nói.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Kết Giới

Q.6 - Chương 525: Đấu Thần Kết Giới

- Đấu Thần kết giới?

Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên đồng thời chần chờ nói:

- Chẳng lẽ thất tinh tông bí ẩn, chính là chỗ Đấu Thần kết giới này?

- Nhưng sự tình có chút quỷ dị, cửa vào tựa hồ có một người trận đồ thủ hộ, chỉ có phá giải cái đồ trận này, mới có thể mở ra. Các người nhìn xem, chính là chỗ này.

Âu Dương tỉnh miễn chỉ vào truyền tổng đài

Trận đồ phù chỗ phức tạp nhất, loại kiến thức này đối với Lý Dật mà nói, căn bản là xem không hiểu những. Nhưng lục chỉ đảo tiên nhìn ra chút gì đó, đấu khí hỏa diễm từ đầu ngón tay thoát ra, để có thể rõ ràng quan sát những đồ án kia.

- Không sai, đây là một đồ trận, khi ta còn bé đã gặp qua, Âu Dương tĩnh miển, cũng khó trách người đoán không ra huyền diệu trong đó, cái đồ trận này là cùng Đấu Thần đại lục Đấu Thần điện có quan hệ.

- Thật không? Chính vì vậy bí ẩn thất tinh tông cấm địa liền bị Đấu Thần điện phá giải?

Lý Dật trong nội tâm có chút bất an, nhưng trong lòng nghi hoặc đã được giải khai. Cái truyền tống trận này cùng với truyền tống đài cổ quái, là do cường giả Đấu Thần đại lục lưu lại, cường giả này cùng sư phụ lục chỉ đảo tiên cùng với Đấu Thần điện đều có quan hệ. Cũng chính bởi vì như thế, Thất tinh Tông hao tài tổn của ngàn năm đều không tìm ra bí ẩn trong đó, không ngờ Đấu Thần điện thời gian ngắn như vậy đã phá giải được, hơn nữa lợi dụng cái Đấu Thần kết giới đào thoát ra.

- Chỉ sợ là như vậy.

Lục chỉ đảo tiên hồi đáp.

- Đảo tiên, Âu Dương huynh, các người có thể mở ra kết giới này không?

Đây mới là vấn đề Lý Dật hiện tại quan tâm nhất.

- Kết giới này có chút cổ quái.

Âu Dương tĩnh miển lại không có trả lời Lý Dật, mà là theo ý nghĩ của mình nói ra:

- Ta dám cam đoan, kết giới này cùng cửa ra vào không cùng một chỗ, cho dù chúng ta tiến vào, cũng không nhất định có thể tìm được Đấu Thần điện cường giả, bọn họ chỉ sợ sớm đã theo cửa ra ra ngoài rồi.

Lý Dật thất vọng, lập tức không cách nào che dấu, không cam lòng mà nói:

- Tại sao vậy?

- Vì vậy cửa ra vào hiển nhiên cũng không phải là cửa chính đồ phù, mà tựa hồ là một cửa dự bị.

Âu Dương tĩnh miển khẳng định đáp: - Hơn nữa, kết giới này, tựa hồ là một cái kết giới vứt bỏ, cũng không có Đấu Thần cường giả duy trì. Năng lượng của nó suy kiệt, nhưng kỳ quái, lại tựa hồ có đồ vật gì đó cung cấp năng lượng.

Nói đến phần sau, Âu Dương tĩnh miển tựa hồ lâm bầm, hẳn đã hoàn toàn lâm vào si mê.

Lý Dật tâm tình không có tốt như vậy, tuy sự tình còn không có hỏng bét, Đấu Thần điện cường giả chưa có trở lại Đấu Thần đại lục, nhưng những người này, nếu như không diệt trừ, dù sao cũng là mối uy hiếp thường trực, dù sao Đấu Thần Điện tổng Điện chủ cùng hai cái các lão, đều là đình cấp cường giả. Mà trong khi giãy chết, thì Tiểu thiên dù sao không giống lục chỉ đảo tiên, Tạt Tạt đáng tin, ngày nào đó hẳn đổi ý, mình đối với hẳn cũng không có biện pháp gì.

Bỗng nhiên, chỉ thấy lục chỉ đảo tiên tuôn ra một cổ đấu khí, đấu khí điểm tại phía trên đồ trận, lam sắc u quang truyền tống đài vừa mới hoàn toàn biến mất lần nữa lập loè, lưu quang tràn động, không gian ba động bắt đầu càng kịch liệt.

Nhưng, cổ ba động này rất nhanh biến mất, hơn nữa biến mất rất đột ngột, trong chớp mắt lại khôi phục, tựa hồ cũng không có cái gì phát sinh qua.

- Không được, cái đồ trận này phá giải không được,

Lục chỉ đảo tiên thở dài, có chút thất thần, dường như cố gắng suy tư nhớ lại cái gì.

- Không phải người phá giải không được.

Âu Dương tĩnh miển lại nói:

- Mà là cái đồ trận này ẩn chứa năng lượng mở ra lần thứ nhất đã tiêu hao hầu như không còn... nó căn bản là không cách nào rót vào đấu khí năng lượng, nói cách khác...

- Nói cách khác là cái gì?

Âu Dương do dự nói:

- Nói cách khác, cái cửa ra vào duy nhất này cũng cửa ra vào dự bị.

- Đi thôi, trở về.

Lý Dật vung tay lên, quả nhiên nói, nếu Đấu Thần điện thông qua truyền tống đài bí ẩn, thì bọn họ hiểu về kết giới rõ ràng hơn lục chỉ đảo tiên cùng Âu Dương tĩnh miển nhiều, coi như là truy đuổi vào, đối phương chỉ sợ cũng sớm theo cửa khác ly khai. Cho nên dù không tình nguyện, Lý Dật quyết định khỏi dưới đất truyền tống trận. Trở lại trên mặt đất, hướng Ngải tông chủ báo cáo chuyện tình truyền tống trận, Lý Dật liền về tới trụ sở, sau đó phân phó Thất Tinh tông đệ tử gọi Cung vô song tới. Sau thời gian tiễn biệt gặp lại, Lý Dật cũng vui mừng quá đổi, liền đem Cung vô song ôm ở trong ngực, trêu đùa nói:

- Có nhớ ta không?

- Không có.

- Thật không.

- Có một chút.

- Thật sự một chút sao?

- Chán ghét.

Tuy chán ghét ôm lấy người của mình, Cung vô song lại không có nửa điểm giãy ra, đầu tựa vào lồng ngực của Lý Dật, buồn bã nói:

- Tiểu sắc quý, người cũng không hỏi xem Lý băng, Lạc Thủy các nàng như thế nào sao?

- Ta đang muốn hỏi, nhưng sợ người ghen, đúng rồi, Vô Song tỷ, nói cho ta một chút về Đấu Thần đại lục. Làm sao người bị Đấu Thần điện bắt được?

- Ai, vấn đề này nói rất dài dòng.

Cung Vô song thở dài, nói:

- Từ khi người cùng lục chỉ đảo dải rời khỏi Đấu Thần đại lục, ta liền giả trang người cùng Lý băng, Lạc Thủy tại Đấu Thần đại lục hành động, Đấu Thần điện thực sự dũng mãnh, rất nhanh dò xét hành tung của ta, sau đó mai phục, tại chỗ giao giới Vân Xưởng đế quốc cùng thiên phong đế quốc bao vây chúng ta, ta vì yểm hộ Lý băng cùng Lạc Thủy rút lui, rồi rơi vào tay Đấu Thần điện. Đấu Thần điện vốn là tính lợi dụng ta tới uy hiếp người, bởi vậy thả ra tin tức, muốn trong vòng một tháng người đi Đấu Thần điện tổng điện, nếu không lấy tính mạng của ta. Vì cứu ta, Lý băng, Lạc Thủy bất đắc hướng Đấu Thần điện nói ra, người đã tới thần chi lĩnh vực. Đấu Thần điện nhanh vượt trái rộng cả Đấu Thần đại lục, rõ ràng rất nhanh tìm được truyền tống trận, sau đó truyền tống đến nơi đây.

- Lý băng Lạc Thủy các nàng đâu? Không có rơi vào trong tay Đấu Thần điện chứ?

- Không sợ ta ghen tị sao?

Mỹ nữ lãnh diễm cao quý, lúc này nhìn Cung vô song tâm tình cũng rất vui.

- Duy tiểu nhân cùng nữ tử là khó nuôi nhất.
- Người nói cái gì?
- Không có gì, hắc hắc, ta đã biết đáp án, Lý băng cùng Lạc Thủy nhất định không có việc gì, người mới có thể thông dong như vậy.
- Đương nhiên, các nàng cũng không cần chạy đến Đấu Thần tổng điện, chỉ là cho người không quan hệ đưa tin.
- Vậy là tốt rồi, nhưng Đấu Thần điện lần này tính là gặp may.
- Bọn họ chạy về Đấu Thần đại lục rồi?

Cung vô song lập tức cũng khẩn trương lên, nàng tự nhiên cũng biết, nếu tổng Điện chủ trở lại Đấu Thần đại lục, thì có hậu quả gì.

Lý Dật thoải mái cười:

- Bọn họ không may mắn như vậy, vẫn đang tại thần chi lĩnh vực, với thực lực của bọn họ, tại thần chi lĩnh vực mặc dù không yếu kém, nhưng cũng không thể tùy tiện tung hoành được. Chỉ cần chọc một cái tông tộc, vậy đủ rồi.

Nhưng quan trọng nhất chính là, Đấu Thần điện trong này không có căn cơ, chết một người là thiếu một người, vận khí không tốt mà nói, không ở được mấy tháng, chỉ sợ cũng tiêu hao không còn.

Cung vô song cũng nhẹ nhàng thở ra, nhẹ nhàng đẩy Lý Dật ra, dừng ở trước mặt của hắn, nhìn xong, mới nói:

- Tiểu sắc quỷ, nói cho ta biết, có tại thần chi lĩnh vực câu dẫn nữ hài hay không?
- Làm sao người biết?

Nữ nhân giác quan thứ sáu làm Lý Dật lú lười, hẳn có chút chột dạ hỏi ngược lại.

- Hừ, đừng cho là ta nghe thấy không được, thành thật nói rõ, câu dẫn mấy người?

- A.

Lý Dật chấn kinh, rõ ràng cung vô song đoán được. Trời đất chứng giám, lần này tới thần chi lĩnh vực, thật sự không có tính toán tán gái, nhưng cơ duyên xảo hợp gặp được Ngải du cùng Long Y, về phần những cô gái khác, gặp dịp thì chơi mà thôi.

- Ta mặc kệ người sao, người đợi đến lúc gặp Lý băng thu thập người.

Lạc Thủy, lý băng, cung vô song, lý na, Lý Dật thật là có điểm sợ hãi Lý băng, có lẽ là do năm đó ở vạn triều Lý gia.

- Vô Song tỷ, người đừng làm ta sợ được không, tiểu biệt thăng tân hôn, người xem đêm nay đẹp...

- Cút, mang ta đi nhìn Lý Na.

.....

Lúc này rất nhiều cường giả đang hướng về khu vực song kiếm tông cùng thất tinh tông giao chiến, mà Long Môn cũng phái ra không ít tinh anh đệ tử đến hiệp trợ, đền bù cho trường lão song kiếm tông vừa tổn thất.

Về phần cửu huyền tông cùng lục cực môn, lại tựa hồ như không có hưởng ứng, bọn họ càng vui khi nhìn thấy tình thế biến hóa mới quyết định.

Bởi vậy hội minh vẻ trọng yếu, thất tinh tông phải tại hội minh tranh thủ lợi ích lớn nhất, để cho của huyền tông cùng lục cực môn mau chóng hành động.

Mà điều làm cho Lý Dật có chút ngoài ý muốn, địa điểm hội mình là ở Vô Hoa cốc cảnh nội bách hoa tông. Bách hoa tông ở giữa thất tinh tông cùng cửu huyền tông, lục cực môn khu vực tam giác giao giới, cả bách hoa tông chiếm diện tích phương viên trăm dặm, đúng là vị trí may mắn, tại tông tộc tranh đấu sinh tồn xuống, bởi vì Bách Hoa tông đứng vai trò trung gian, có thể giải quyết rất nhiều chuyện. Mà cũng chính bởi vì điểm này, tông tộc này mọi việc đều thuận lợi.

Tại trong thế lực khắp nơi, thường thường cũng là tranh đấu khu vực tập trung.

Cái tin tức ngoài ý muốn làm cho Lý Dật có chút cao hứng, xem ra, có thể thuận tay giải quyết việc hôn ước Ngải du cùng Bách hoa tông thiếu tông chủ Minh Hạo. Về phần Lý băng, cũng là sự tình về sau.

Bảy ngày ước hẹn sắp đến, đội ngũ thất tinh tông lần này xuất hành có chút cường đại, ngoại trừ Ngải tông chủ cùng Âu Dương tĩnh miễn ngụy tông chủ, đi theo còn có ba vị trưởng lão, cộng thêm Lý Dật, Tiểu thiên hộ tổng.

Trong tinh anh đệ tử, chỉ ít có hơn mười người. Nhân số không tính là nhiều, nhưng đều là thất tinh tông tinh anh trong tinh anh.

Một ngày cấp tốc đi vội, đội ngũ tại lúc trời tối rốt cục thuận lợi tới Bách hoa tông Thiên la sơn, Thiên La sơn đứng sừng sững tại bình nguyên, phương viên hơn mười dặm, núi non cực kỳ dốc đứng. Trong núi có một cái hạp cốc, hạp cốc đó chính là Vô Hoa cốc.

Điều làm Lý Dật tức cười chính là, Vô Hoa cốc thật sự danh không hợp thực, chẳng những không phải Vô Hoa, hơn nữa khắp nơi có rất nhiều loại hoa nở rộ, bên thành một biển hoa, phải gọi là Bách Hoa cốc mới đúng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bách Hoa Tông Yến Hội

Q.6 - Chương 526: Bách Hoa Tông Yến Hội

Thì ra là Bách hoa tông, tông tộc phụ thuộc Thiên Khu tông, bốn tông chữ thiên sau khi thành lập thất tinh tông, bách hoa tông tự nhiên cũng trở thành tông tộc phụ thuộc thất tinh tông, nhưng thất tinh tông một phen nội loạn, đối với mấy cái tông tộc phụ thuộc này lực khống chế tự nhiên giảm xuống, cộng thêm hai thế lực lớn cứu huyền tông cùng Luch cực môn, hiện tại Bách hoa tông rốt cuộc có thái độ gì, cũng rất khó nói.

Nhưng ít ra trên mặt mũi, Bách hoa tông vẫn tôn trọng địa vị của Thất tinh tông chủ tông. Bách hoa tông tông chủ mang theo trưởng lão hộ pháp trong tông tự mình xuất cốc nghênh đón, lễ nghi cũng tuân thủ nghiêm ngặt tông quy phụ thuộc.

Bách hoa tông tông chủ thoát nhìn có chút hèn mọn bỉ ổi, hình tượng của hắn rất dễ dàng làm cho người ta nhớ tới một người luôn cười nịnh nọt, làm cho người ta có một loại cảm giác không thành thực. Khi hắn đứng ở sau lưng người, làm sau lưng người có dự cảm bị chọc một con dao nhỏ vào.

Lý Dật không nghĩ tới Bách hoa tông tông chủ là một nhân vật như vậy, loại nhân vật này, thoát nhìn khôn khéo cực độ, nhưng khôn khéo quá mức, ngược lại khiến cho hắn biến thành giả tạo, bởi vì bất kỳ một người nào, đều sinh ra đề phòng. Như Đấu Thần điện tổng Điện chủ bề ngoài ôn hòa, mới là người chân chính khôn khéo.

Cung kính đem người thất tinh tông đón vào trong Vô Hoa cốc, tiệc rượu bày lên, khách và chủ nhập tọa, lúc này cũng không nói chuyện chính sự, mà tán gẫu trời cao biển rộng của thần chi lĩnh vực.

Ba tuần rượu qua đi, Lý Dật hứng thú hỏi thăm:

- Vô Hoa cốc rõ ràng nhiều loại hoa như vậy, vì cái gì gọi là Vô Hoa cốc?

Lúc này Bách hoa tông tông chủ hồi đáp:

- Lý Dật các hạ có chỗ không biết, ngay cả ta đây là Bách hoa tông cũng gọi là Vô Hoa tông. Nhưng Vô Hoa cốc vài ngàn năm trước thổ nhượng căn cõi, cơ hồ không có một ngọn cỏ, ngay cả chim bay cũng không ngừng trú, nơi này mới gọi là Vô Hoa cốc.

Lý Dật càng thêm kinh ngạc, không khỏi hỏi:

- Vậy hôm nay lại thành tình huống này sao?

- Mấy ngàn năm qua, Vô Hoa cốc cũng không biết đã trải qua bao hồi tranh đấu, vô số máu huyết cường giả rơi xuống, thi thể hư thối thành bùn, mới dần dần tạo cảnh tượng như ngày hôm nay. Vô Hoa tông cũng

bởi vì thế đổi tên là bách hoa tông, nhưng Vô Hoa cốc cũng vì thế truyền lưu xuống.

Lý Dật không khỏi lú lờ, làm cho một cái không có một ngọn cỏ biến thành nhiều hoa như gấm, thì cần bao nhiêu huyết nhục đây? Bách hoa tông tông chủ nói có khoa trương không, nhưng cũng có thể tưởng tượng được chỗ tam tông giao giới, Vô Hoa cốc đã từng phát sinh quá nhiều trận chiến đấu thảm thiết rồi.

- Không thể tưởng được, Vô Hoa cốc còn có một cách nói như vậy.

Lý Dật cười cười.

- Chỉ sợ Vô Hoa cốc còn có thể càng ngày càng nhiều loại hoa hơn.

Bách hoa tông tông chủ âm dương quái khí nói.

Ngải tông chủ lại nói:

- Chỉ mong sau hội minh lần này, tam tông từ nay về sau thái bình. Minh tông chủ, cửu huyền tông cùng lục cực môn còn chưa tới sao?

- Hồi bẩm Ngải tông chủ, cửu huyền tông cùng lục cực môn đã đến ngoài Vô Hoa cốc, chính chờ hừng đông ngày mai nhập cốc cùng Ngải tông chủ gặp gỡ.

- Bọn họ, vì sao không nhập Bách hoa tông?

Ngải tông chủ lời nói tuy bình thường, nhưng trong đó tự có thâm ý. Tại thế giới tông tộc quan niệm thâm căn cố đế này, Bách hoa tông là tông tộc phụ thuộc thất tinh tông, nếu như tiếp nhận tông tộc trưởng lão khác nhập cảnh, cần phải thông báo chủ tông. Cho nên Ngải tông chủ mới hỏi như vậy, làm Bách hoa tông Minh tông chủ mắt tì hí quay tròn nhanh hơn.

Hắn không thể không cân nhắc những lời của Ngải tông chủ có hàm nghĩa gì, rốt cuộc có phát hiện ra Bách hoa tông cùng cửu huyền tông

lục cực sáu thông đồng hay không, hay là cố ý thử chính mình?

- Hồi bẩm Ngải tông chủ, vấn đề này, chỉ sợ ngài cũng không nên hỏi ta, thời điểm ngày mai hội mình ngài hay là tự mình hỏi cửu huyền tông chủ cùng lục cực môn chủ đi.

Đối mặt với Bách hoa tông chủ trả lời lấu cá, Ngải tông chủ nhẹ nhàng cười, nói:

- Minh tông chủ lúc này có thể thất lễ, đem hai vị khách quý ở ngoài, ngày mai bốn tông nhất định phải xin lỗi cửu huyền tông chủ cùng lục cực môn chủ, hảo hảo yến tiệc chúng ta dừng lại.

Nhẹ nhàng nói ra một câu vui đùa, Bách hoa tông cũng là nhạy bén, nói:

- Chẳng lẽ Ngải tông chủ cảm thấy đêm nay còn chưa đủ phong phú sao.

- Đều là nhân kiệt.

Lý Dật trong nội tâm cảm thán, nguyên một đám cẩn thận trong bông có kim, xem ra, ngày mai hội mình cũng không phải nhẹ nhàng như vậy.

Ngoại trừ điểm tiểu sự ấy ra, cả yến hội coi như khách và chủ tận hoan, gần thời điểm cuối cùng, Bách hoa tông thiếu tông chủ Minh Hạo rốt cục lộ diện.

Hôn phu của Ngải du tiểu thư, vô luận tướng mạo hay là khí chất đều cùng phụ thân hần giống nhau, hơn nữa thật đáng tiếc là nhận hết tất cả khuyết điểm của Bách hoa tông chủ... Chỉ sợ, cũng là nguyên nhân Ngải du không có nhìn thấy qua vị hôn phu nàng. Tin tưởng bất kỳ một thiếu nữ nào, đều không nguyện ý cùng một người như vậy trở thành vị hôn phu của mình, cho dù hần là một thiếu tông chủ.

Lý Dật cũng không phải là người trông mặt mà bắt hình dong, nhưng Minh Hạo bộ dạng quá xấu, lớn lên xấu không thể tả, đối với Ngải Du đúng là con cóc muốn ăn thịt thiên nga.

Nhưng, Minh Hạo thật cũng không sai, ít nhất hắc khẩu tài không tồi.

Đến khi tiệc rượu chấm dứt, Bách hoa tông chủ đem mọi người thất tinh tông đến chỗ ở, thái độ cung kính làm người không thể bắt bẻ được.

- Lý Dật các hạ, có chuyện gì các hạ cần, cứ việc phân phó bách hoa tông đệ tử.

Tựa hồ cũng rõ ràng, Lý Dật tại trong thất tinh tông địa vị đặc thù, sau khi an trí Lý Dật đến một căn phòng xa hoa, đều gần với Ngải tông chủ, thậm chí hơn Âu Dương tinh miễn nhiều.

- Minh tông chủ, tại hạ thật là có chút chuyện.

Lý Dật ý vị thâm trường cười:

- Chờ người an trí xong mọi người rồi đến phòng ta nhé... Đúng rồi, đừng quên mang theo thiếu tông chủ Minh Hạo.

Bách hoa tông chủ hoàn toàn khách sáo, hắc cũng không ngờ Lý Dật nói ra như vậy, để cho hắc mang con trai đến, cái lão cáo già phỏng đoán tâm tư người khác quá quen, nhưng đối với Lý Dật, hắc cũng không hiểu ra sao cả.

- Lý Dật các hạ, có chuyện gì cứ phân phó, những khách nhân cũng đã an trí rồi.

- Tốt lắm, ngài gọi thiếu tông chủ tới.

Lý Dật cũng bày ra một bộ chủ tông tông chủ, nói xong liền dẫn Tiểu thiên đi vào phòng ngủ. Tiểu thiên có chỗ ở khác, nhưng vì kính sợ Minh thị phụ tử, Lý Dật đặc biệt đem hắc mang tại bên người.

- Tiểu tử, có phải tính sai ta sao, xử lý hai cái tặc mi gia hỏa, giết bọn hắc ta rất muốn, không tính trong bảy sự kiện... Mẹ nó, hai người này làm cho người ta cảm giác thực không thoải mái.

Thì ra Tiểu Thiên cũng có cùng cảm giác, Lý Dật khoát khoát tay nói:

- Cho dù muốn giết bọn họ, hiện tại cũng không phải lúc, người không cần nhiều lời, có gì cần nói, ta sẽ nhường người triển lộ hai tay, hù dọa bọn họ một chút là được.

- Cần ta tới dọa người? Lý Dật tiểu tử, người cũng có nhiều chủ ý nhỉ.

- Cũng không nhất định dọa người, nếu như đàm phán không thành, lòng ta không tốt, diệt phụ tử bọn chúng cũng được.

Lý Dật thái độ không sao cả, nhưng ngữ khí thật sự ẩn chứa sát ý, với tiểu thiên cường giả như vậy, tự nhiên cũng cảm giác được.

- Còn không sai biệt lắm.

Tiểu thiên lẩm bẩm một câu, có lẽ là Dương Cao nhất hấn quá dài, không có giết, cho nên linh hồn mới sát sinh, sát ý dày đặc.

Bách hoa tông chủ xử lý hiệu quả khá cao, lúc này Lý Dật mới cùng Tiểu thiên nói mấy câu, Minh gia phụ tử đã chạy tới.

- Minh tông chủ, mời vào bên trong.

Lý Dật mở cửa, khoát tay chặn lại, mời hai người tiến vào.

- Không biết Lý Dật các hạ tìm phụ tử ta có gì muốn nói?

- Đương nhiên là chính sự.

Lý Dật tùy tiện ở trên giường êm ngồi xuống, vẻ mặt vui tươi hơn hờ nói:

- Nghe nói thiếu tông chủ ít ngày nữa sắp thành hôn, ta trước chúc mừng một chút.

Minh thị phụ tử là Bách hoa tông tông chủ, thiếu tông chủ, cũng không phải mạnh về tu luyện đấu khí tu vi, mà là phỏng đoán tâm tư người

khác. Lý Dật lời nói rõ ràng có ý tứ trêu tức, nhất thời làm hai người khấn trương lên, nhất là Minh Hạo.

- Đa tạ Lý Dật các hạ, tại hạ cưới vợ đúng là con gái của Ngải tông chủ, chắc hẳn Lý Dật các hạ cũng đã sớm gặp qua, đến lúc đó kính xin Lý Dật các hạ vui lòng uống chén rượu mừng...

Lý Dật phát phát tay, ý bảo hẳn không cần nói thêm gì nữa:

- Chính là ta nghe nói, Ngải du tiểu thư cũng không nguyện ý gả vào bách hoa tông?

Lý Dật nói những lời này, sắc mặt cùng ngữ khí đã hoàn toàn thay đổi.

Minh thị phụ tử sắc mặt cũng đại biến.

- Lý Dật các hạ có ý tứ gì? Minh Hạo con ta cùng Ngải du tiểu thư sớm có hôn ước, hôm nay là theo như ước hẹn thành hôn... Cái này, cũng không phải do Ngải du tiểu thư nguyện ý hay không.

- Ý tứ Minh tông chủ, các người muốn bức hôn sao?

Lý Dật ngữ khí lạnh lùng làm cho Minh thị phụ tử giật mình, nhưng hai người cũng không đơn giản thỏa hiệp. Minh Hạo nói:

- Lý Dật các hạ, người chỉ sợ là nghe lời đồn, Ngải du tiểu thư làm sao không muốn...

- Ngải Du chính miệng nói với ta.

Lý Dật cũng không che dấu. "Ngải Du" hai chữ vừa ra khỏi miệng, Minh thị phụ tử biết được chuyện này chính là sự thật rồi.

Trong phòng nhất thời im lặng, Lý Dật giống như cười mà không phải cười nhìn Minh thị phụ tử, mà Bách hoa tông chủ giống như bị người tát, vẻ mặt xấu hổ cùng cứng ngắc. Còn trong đôi mắt Minh Hạo, có một cổ đồ kị không cách nào che dấu lóe lên, hẳn quá rõ ràng mặt mày của

mình, người khác không nói, ít nhất là trước mặt thiếu niên Đấu Thần cường giả này, vô luận phương diện nào hắn cũng kém quá xa.

Nhưng, buông tha cho hôn ước sao? Nếu chỉ là vì Ngải du một mỹ nữ như vậy, Minh Hạo có lẽ buông tha. Nhưng ở thần chi lĩnh vực, hôn ước nặng giống như quốc thư, đã ký kết, chính là thế lực mạnh nhất cũng không dám hủy hoại. Nếu là bách hoa tông cùng thất tinh tông bội ước, chuyện này lan truyền ra ngoài, mọi người khiêu trách thất tinh tông, nhưng bách hoa tông cũng rất mất mặt.

Có thể nói, Lý Dật đối với hôn ước Minh Hạo cùng Ngải du, về công hay tư, Minh thị phụ tử đều không thể chấp nhận được.

- Lý Dật các hạ, người nói giỡn sao.

Minh Hạo ngữ khí cũng lạnh lẽo, nơi này dù sao cũng là địa giới bách hoa tông, hắn cũng không có sợ hãi.

- Ta như là đang nói đùa sao? Minh tông chủ, hôm nay ta nói cho người, chính là muốn nói cho người biết, hôn ước Bách hoa tông Minh thiếu tông chủ cùng con gái thất tinh tông tông chủ, hủy bỏ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vô Hoa Cốc Hội Minh.

Q.6 - Chương 527: Vô Hoa Cốc Hội Minh.

- Người không có quyền làm như vậy? Ngay cả Ngải tông chủ cũng không có quyền làm như vậy.

Minh Hạo cuối cùng cũng không nhịn được, lớn tiếng nói lên. Bách hoa tông chủ cũng không có ngăn cản con mình, cơn phẫn nộ trong lòng hắn cũng tới cực điểm.

- Minh Hạo, người chẳng lẽ không bao giờ soi gương sao? Người nhìn xem người người như thế nào, Ngải du tiểu thư một mỹ nữ như vậy, người cũng không biết xấu hổ lấy nàng sao? A, đúng rồi, Ngải du tiểu thư còn để cho ta nói cho Minh thiếu tông chủ, ta thiếu chút nữa thì quên, nàng nói nàng đã có người trong lòng, đương nhiên, người này không phải là Minh thiếu tông chủ rồi.

Lý Dật nói ra một phen châm chọc khiêu khích, mà trên thực tế Lý Dật cũng hy vọng Minh thị phụ tử nhin không được phần uất trong lòng mà động thủ với mình. Nếu như vậy, chính mình giết chết Minh thị phụ tử cũng có lý do.

Tựa hồ cũng ý thức được ý đồ Lý Dật, sắc mặt thay đổi vài lần, lúc này Minh thị phụ tử cũng cố nén nhẫn nại xuống.

Minh Hạo dù sao tuổi còn trẻ, hưởng hồ sự tình này lại liên quan đến đến, cho nên biết rõ lúc này cần nhẫn nại, hăn vẫn nhin không được kêu lên:

- Lý Dật các hạ, người khinh người quá đáng, cũng đừng có ép Bách hoa tông.

- Ép thì thế nào? Chẳng lẽ Bách hoa tông tính cùng thất tinh tông khai chiến sao? Ha ha ha, Minh thiếu tông chủ, người cũng an tâm đi, hãy nghe ta nói, chỉ cần các người tự nguyện từ hôn, ta thay Ngải tông chủ đáp ứng, không ần bách hoa tông tiến cống mười năm? Thế nào?

Mười năm tiến cống, đây cũng không phải là một số lượng nhỏ, cho nên Bách hoa tông chủ có điểm tâm động:

- Cái vấn đề này, kính xin Lý Dật các hạ để phụ tử ta thương lượng.

Nhưng Minh Hạo hiển nhiên không nguyện ý tiếp nhận điều kiện này, hăn lớn tiếng:

- Cha, chúng ta không thể đáp ứng hẳn, nếu cứ như vậy bỏ qua hôn ước, mặt mũi Bách hoa tông đặt ở đâu?

Bách hoa tông trọng yếu hơn hay là Ngải du, Ngải du mặc dù chưa từng gặp qua vị hôn phu tướng mạo hèn mọn bỉ ổi này, nhưng Minh Hạo đã được nhì thấy Ngải du thiên tư tuyệt sắc.

- Không có gì thương nghị hay sao.

Lý Dật ngang ngược nói:

- Ta muốn được câu trả lời thuyết phục.

Sau đó nhìn Tiểu thiên đưa ra ánh mắt, một cỗ áp lực lập tức tràn ngập cả gian phòng. Khí tức của Phong hào Đấu Thần cường giả, được Tiểu thiên cố ý cường bức ra, đã không kém hơn tinh thần hệ công kích, Minh thị phụ tử một Đấu Thánh một cái đấu tôn căn bản không cách nào chống lại khí tức Tiểu thiên phát ra được, hai người sắc mặt đều là trắng bệch, mồ hôi đầm đìa.

- Thế nào? Đã suy nghĩ kỹ chưa?

Lý Dật nhìn hai người, câu nghi vấn này làm cho phụ tử hai người nghe tới, nhưng cũng không thể nghi ngờ nó chính là câu mệnh lệnh.

- Hạo, hạo nhi, người nhanh, nhanh đi lấy hôn thư.

- Tiểu thiên, thu tay lại.

Lý Dật có chừng có mực nói:

- Xem ra, hôm nay không giết chóc là không có biện pháp thỏa mãn.

- Ngô, vậy cũng được tính một điều kiện, hiện tại chỉ thiếu người bốn điều kiện.

Tiểu thiên có chút toan tính hồi đáp.

Minh Hạo đi rất lâu mới về tới, xem ra, tiểu tử này vẫn không quá tình nguyện, nhưng lo lắng đến Bách hoa tông chủ còn đang trên tay Lý Dật, cuối cùng vẫn cầm hôn thư về tới trong phòng Lý Dật.

Sau khi nhìn thấy hôn thư, xác định không có vấn đề gì, trên ngón tay Lý Dật dâng lên một vòng dấu khí hỏa diễm, đem hôn thư đốt thành tro tàn, sau đó vỗ vỗ bả vai Bách hoa tông chủ, hữu hảo nói:

- Cái này không phải xong rồi sao, Minh tông chủ, chúng ta từ nay về sau sẽ là bằng hữu, người có thỉnh cầu gì cứ nói, hôm nay các người giúp ta một cái đại ân, ta rất cảm kích phụ tử các người.

- Không dám, Lý Dật các hạ sớm nghỉ ngơi một chút đi.

Cáo già vẫn một bộ cung kính, thi lễ liền thối lui ra khỏi phòng.

- A đúng rồi, đừng quên nói cho Ngải tông chủ một tiếng, nói hôn ước đã hủy bỏ.

Minh Hạo cũng không lập tức rời đi, hẩn nhìn Lý Dật, mỗi hận đoạt thể, mục quang cừ hận không che dấu chút nào. Lý Dật thản nhiên nói:

- Thế nào, Minh thiếu tông chủ không phục sao?

- Phục, ta phục.

Minh Hạo nghiêng răng nghiêng lợi, quay người lại, rất nhanh rời đi.

Mặc kệ Minh Hạo phục hay không phục, dù sao hôn ước cũng đã được hủy bỏ, một cái bách hoa tông nho nhỏ, cho dù bọn họ không phục thì làm được cái gì, đối với điểm này, Lý Dật tin tưởng mười phần, lúc này leo lên giường lớn, lập tức ngủ say.

Lý Dật ngủ một giấc say sưa vô cùng, ngày thứ hai tỉnh lại sắc trời sáng rõ, dùng qua bữa sáng phong phú, đoàn người thất tinh tông cùng bách hoa tông liền ra khỏi tông môn, hướng Vô Hoa cốc đi tới.

Bên trong Vô Hoa cốc tuy là trăm hoa đua nở, thế ngoại đào nguyên, nhưng địa thế rất hiểm ác, hai sơn kẹp một cốc, theo như phương diện quân sự mà nói, thật sự là chỗ tuyệt hảo bố trí mai phục.

Vô Hoa cốc, cửu huyền tông cùng lục cực môn đã sớm đến rồi, nhân mã hai tông nhân số cùng thất tinh tông bách hoa tông tương đương, cầm đầu là hai cường giả uy nghiêm, cũng không cần phải người khác giới thiệu, Lý Dật vừa nhìn thì biết, nhất định là cửu huyền tông chủ cùng lục cực môn chủ, nhưng không biết danh tính cụ thể.

- Ngải tông chủ, hai năm không thấy, từ khi chia tay đến giờ có khỏe không.

- Úc môn chủ, ngài vẫn tinh thần quắc thước, đấu khí tu vi lại tinh tiến không ít rồi.

Ngải tông chủ cũng lập tức đón chào, Úc môn chủ lục cực môn chủ tuổi không nhỏ, tinh thần quắc thước, lão gia hỏa này thoát nhìn tinh lực dư thừa, không thấy vẻ già nua chút nào.

Lúc này, bên người Úc môn chủ là cửu huyền tông chủ, tuổi mặc dù không có lớn bằng Úc môn chủ, nhưng sắc mặt thoát nhìn gì hơn Úc môn chủ rất nhiều.

Nghi thức xã giao qua đi, Ngải tông chủ ngữ khí biến đổi, nói: - Úc môn chủ, Lam tông chủ, hôm nay tam tông hội minh, là để đối phó Long Môn cùng song kiếm môn, không biết nhị vị có đề nghị gì?

Úc môn chủ nói:

- Ngải tông chủ quả nhiên là người sáng khoái, hảo, ta đây cũng nói thẳng. Hôm nay song kiếm môn cùng Long Môn cường thế, mưu đồ đối với thất tinh tông. Lục cực môn mặc dù không dám nói là công lý chính nghĩa, nhưng hành vi này không thể nhìn được, bởi vậy lục cực môn trợ giúp thất tinh tông một tay, chống lại Long Môn cùng Song kiếm môn.

Lam tông chủ cũng nói:

- Không sai, Long Môn lực cao thế lớn, từ trước đến nay không đem chúng ta vào mắt, nếu thất tinh tông bị chiếm đoạt, kế tiếp chỉ sợ cũng đến phiên chúng ta, đạo lý môi hở răng lạnh, bốn tông cùng Úc môn chủ xưa nay cũng rất rõ ràng.

Mấy lời đường hoàng tuy xuôi tai, nhưng không phải lời trọng điểm của Úc môn chủ cùng Lam tông chủ, Ngải tông chủ gật đầu nói:

- Long Môn có tâm xưng bá thần chi lĩnh vực chi từ lâu, mượn song kiếm môn làm khó dễ thất tinh tông, chẳng qua là bước đầu tiên kế hoạch. Úc môn chủ, Lam tông chủ, hôm nay song kiếm môn cùng Long Môn cường giả tụ tập tại biên cảnh thất tinh tông, ít ngày nữa liền phát động tiến công, không biết hai vị có đối sách gì không.

- Cái vấn đề này đúng là hội minh chúng ta muốn thương thảo.

Úc môn chủ nói:

- Lục cực môn nhận được tin tức, nếu như tin tức này chính xác, song kiếm môn công kích nửa tháng sau bắt đầu, Ngải tông chủ, không biết thất tinh tông các người chuẩn bị sẵn sàng chưa.

Úc môn chủ đã có thể rõ ràng ngày, chắc hẳn tin tức này cũng chuẩn xác, xem ra lục cực môn cũng có chút thủ đoạn, tin tức này mặc dù không ngoài ý, lại làm Ngải tông chủ cũng âm thầm kinh hãi. Nếu như chỉ dựa vào thất tinh tông nhất tông, nếu không có chuẩn bị sẵn sàng thì rất khó đối phó được cục diện trước mắt.

- Nửa tháng, thời gian quá cấp bách, mong rằng Úc môn chủ, Lam tông chủ cấp tốc phái ra tông môn đệ tử hiệp trợ thất tinh tông chống lại song kiếm môn.

Đây là mục đích thất tinh tông hội minh, Ngải tông chủ cũng chỉ có thể thẳng thắn nói ra.

- Ngải tông chủ an tâm, ta cùng với Lam tông chủ sau khi thương nghị, cảm thấy trực tiếp phái ra cường giả hiệp trợ, còn không bằng điều quân ép Kiếm thành. Chỉ cần thất tinh tông có thể đứng vững trước song kiếm môn cùng Long Môn, hai tông môn chúng ta có thể đem song kiếm môn nhổ tận gốc. Ngải tông chủ, các người có thể làm được không?

- Một tháng?

Ngải tông chủ hít một ngụm lãnh khí, nho nhỏ một Thất Tinh tông, hiện tại tuy hợp lại bốn tông, thực lực cùng song kiếm môn cùng Long Môn như một cái lạch với con sông lớn, đừng nói là một tháng, nếu như Long Môn, song kiếm môn toàn lực tiến công, chống đỡ một tuần lễ đều có thể không làm được.

- Một tháng quá dài, Úc môn chủ, người nên biết thực lực thất tinh tông, không phải bốn tông vô lực, mà thật sự là lực lượng không đủ, đến lúc đó chậm trễ đại sự, hối hận cũng không còn kịp rồi.

Ngải tông chủ cũng rõ ràng, lực cực môn cùng cửu huyền tông sở dĩ muốn định ra một tháng, chính là hy vọng thất tinh tông cùng song kiếm môn lưỡng bại câu thương, đến lúc đó quyền chủ động hoàn toàn nắm giữ ở trong tay bọn họ, tình thế có lợi công kích song kiếm môn, triệt để chia cắt lãnh địa Song kiếm môn, nếu như tình thế bất lợi, thì án binh bất động, tóm lại cái gọi là liên minh, đối với cửu huyền tông cùng lực cực môn mà nói, là mua bán không vốn. Nhưng đối với thất tinh tông mà nói, thì là mạo hiểm vong tông diệt tộc, cho nên Ngải tông chủ tự nhiên phản đối rồi.

- Ngải tông chủ không cần phải quá khiêm tốn, bốn tông tuy trong nội chiến tổn thất vài người, nhưng vẫn có không ít thủ đoạn bí ẩn, nếu như một tháng đều không chịu được, chúng ta hợp tác cũng khó đạt thành.

Thấy Ngải tông chủ phản đối, Lam tông chủ ngữ khí lạnh như băng, lập tức có ý uy hiếp.

Bất luận cái gì đàm phán cũng không tuyệt đối công bình, nhất là ở thế giới nhược nhục cường thực, thực lực ai mạnh lời nói mới có trọng lượng, Ngải tông chủ tự nhiên cũng hiểu rõ đạo lý này, Úc môn chủ, Lam tông chủ tuy cho thất tinh tông mặt mũi, dùng địa vị ngang hàng đối đãi. Nhưng, mục đích của bọn họ cũng rất rõ ràng, thất tinh tông phải dùng hưng vong cả tông tộc đến đánh cược. Nếu như thất tinh tông thật sự có thể đứng vững thì dễ nói, nhiều ít cũng có thể phân chén canh, nhưng nếu thất bại, hậu quả không nói cũng biết.

- Lam tông chủ, Úc môn chủ.

Đứng ở bên người Ngải tông chủ một mực không nói gì, Lý Dật lúc này mới mở miệng, nói:

- Muốn thất tinh tông thủ vững một tháng cũng không hẳn không thể, nhưng cần có vài điều kiện.

Ngải tông chủ lại nói:

- Hai vị chỉ sợ hiểu lầm, Lý Dật các hạ là thất tinh tông đệ tử, bởi vì không màng danh lợi cho nên không muốn nhận chức, ý tứ hẳn chính là ý tứ bốn tông, điểm này, kính xin nhị vị không cần hoài nghi.

Ngải tông chủ nói ra những lời này, chẳng khác gì trực tiếp cho Lý Dật cấp bậc tông chủ cùng quyền lực.

- Thì ra là thế.

Úc môn chủ ý vị thâm trường cười, dừng nhìn Lý Dật, hỏi:

- Lý Dật các hạ có thỉnh cầu gì, xin nói nghe một chút.

Lý Dật nghiêm mặt nói:

- Thứ nhất, cửu huyền tông cùng lục cực môn cần phái ra đệ tử hiệp trợ.

Dù cho lục cực môn cùng cửu huyền tông chỉ phái ra một đệ tử, cũng đã bị trói tại trên chiến trường của thất tinh tông cùng song kiếm môn rồi.

Úc môn chủ cùng Lam tông chủ sao lại không biết ý đồ của Lý Dật, nhưng yêu cầu này cũng không tính quá phận, Lý Dật lại không có đưa ra yêu cầu số lượng, hai người trầm ngâm một lát, nhìn nhau, lúc này Úc môn chủ đáp ứng nói:

- Có thể, nhưng chúng ta muốn tập trung lực lượng tiến công Kiếm thành, cho nên nhân thủ có thể phái ra, nhưng tuyệt đối không phái quá nhiều.

Còn có một câu hắc chưa nói, nhưng Lý Dật, Ngải tông chủ cũng rõ ràng, là tuyệt không phái ra tinh anh, mà chỉ là đệ tử bình thường mà thôi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đa Nghi Rồi?.

Q.6 - Chương 528: Đa Nghi Rồi?.

Mục đích thứ nhất đạt được, Lý Dật tiếp tục nói:

- Cái yêu cầu này càng đơn giản, tin tưởng Úc môn chủ cùng Lam tông chủ nhất định có thể đáp ứng. Sau khi giải quyết song kiếm môn, thất tinh tông muốn được chia một nửa lãnh địa Song kiếm môn.

Lời vừa nói ra, Úc môn chủ cùng Lam tông chủ mặt đều biến sắc, hai người nhìn Lý Dật như là một đầu quái vật vậy, trong ánh mắt có chút khinh thường.

- Lý Dật các hạ, yêu cầu này của người tựa hồ có chút sư tử ngạo đó.

Cũng đúng vậy, tại thế giới nhược nhục cường thực này, một con sói rõ ràng dám cùng hai đầu sư tử giành ăn, Lý Dật đưa ra đề nghị này ngay cả

Ngải tông chủ cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

- So với cửu huyền tông cùng lục cực môn các người, lãnh địa thất tinh tông là ít nhất, chia nhiều một chút cũng là chuyện bình thường, còn nữa, để Thất Tinh tông nhỏ chống lại song kiếm môn cùng Long Môn, tất nhiên trả giá đại lượng rồi, chia nhiều lãnh địa cũng là chuyện đương nhiên.

- Hừ, lời nói vô căn cứ, hai tông môn ta không đành lòng để thất tinh tông các người bị hủy bởi song kiếm môn cùng Long Môn, mới có lòng tốt cùng người liên minh, giúp người tránh thoát kiếp nạn này. Lý Dật, điều kiện này, thật là quá mức.

Lam tông chủ ngữ khí bỗng nhiên lạnh lẽo.

- Thật là như vậy sao? Lam tông chủ.

Lý Dật trong giọng nói tràn đầy trêu tức.

- Hừ.

- Khái khái.

Úc môn chủ ho nhẹ hai tiếng, lại gượng cười vài tiếng, cố gắng hòa hoãn không khí khẩn trương:

- Chuyện này hiện đang đàm luận chưa quyết, không bằng tạm thời gác lại, sau này hãy nói.

Ngay cả Ngải tông chủ cũng không hy vọng dây dưa vấn đề này, nhẹ giọng nhìn Lý Dật nói:

- Hiện tại, nói đến yêu cầu này còn quá sớm hay không?

Lý Dật cao giọng nói:

- Hôm nay không nói rõ, sau này không khỏi sảy ra can qua, nhị vị môn chủ hôm nay không nể mặt thỏa đàm, hay là ngày khác dùng binh đao

tương kiến?

Thất tinh tông muốn ở thân thần chi lĩnh vực, phục hưng uy thế đại môn phái năm đó, là không thể nào hòa bình quật khởi được, điểm này Lý Dật cùng Ngải tông chủ hiểu rõ, nhưng Lý Dật sử dụng biện pháp này cũng không sáng suốt.

- Ha ha ha, Lý Dật các hạ quả nhiên là có đảm lược.

Úc môn chủ đột nhiên ha ha ha cười:

- Bằng chừng ấy tuổi liền có thực lực cùng gan dạ như thế, phóng nhân cả thần chi lĩnh vực, có thiếu niên cường giả nào có thể đạt tới cảnh giới như Lý Dật các hạ được.

Câu nói tán dương này nghe chói tai như thế nào, Lý Dật mỉm cười, rất nhanh hiểu rõ thâm ý của Úc môn chủ, hẳn cố ý nói cho Ngải tông chủ nghe, đây là đang cảnh cáo Ngải tông chủ, giữ một người tuổi còn trẻ như vậy ở bên người, vị trí tông chủ của người chưa chắc đã vững chắc.

- Úc môn chủ quá khen rồi, hôm nay chúng ta không cần phải thảo luận vấn đề này trước, yêu cầu thứ hai của ta, có thể đáp ứng hay không?

- Với khí phách tài cán của Lý Dật các hạ, chỉ sợ tương lai cả thần chi lĩnh vực đều là của người. Ha ha ha, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, bốn môn không muốn đắc tội với người, ta đồng ý, Lam tông chủ, người sao?

- Hừ.

Lam tông chủ hừ một tiếng, hồi đáp:

- Theo ý người, còn có điều kiện gì, cùng nói ra đi.

- Còn có một cái điều kiện cuối cùng.

Lý Dật mỉm cười:

- Nếu cửu huyền tông cùng lục cực môn phái ra đệ tử đến giúp, thất tinh tông nói như thế nào cũng phải tỏ vẻ một chút, cho nên thất tinh tông phái ra đệ tử phụ trách liên lạc tiến vào cửu huyền tông cùng lục cực môn, điều kiện này không có vấn đề gì chứ.

Lý Dật rõ ràng, Úc môn chủ cùng Lam tông chủ tuy đáp ứng điều kiện thứ hai, nhưng rõ ràng, đến thời điểm chính thức chiếm được song kiếm môn, haoi đại tông môn có đúng hẹn đem một nửa lãnh địa song kiếm môn cho thất tinh tông hay không, hay là thừa dịp thất tinh tông thực lực đại tổn, nhân cơ hội chiếm đoạt thất tinh tông, điều này cũng thật sự là rất khó nói.

Dùng danh nghĩa phái ra đệ tử tiến vào hai tông liên lạc, nhiều ít có thể đánh dò xét điểm hư thật, có thể phòng ngừa hai đại tông môn chọc dao nhỏ sau lưng.

Mấy điều kiện này, Úc môn chủ cùng Lam tông chủ lại sáng khoái đáp ứng.

Tam tông hội minh đến lúc này xem như cơ bản hoàn thành, còn cụ thể chi tiết Lý Dật không hề xen vào, mặc cho Ngải tông chủ. Dù sao Ngải tông chủ cũng không phải đèn đã cạn dầu, có Lý Dật mở ra cục diện, Ngải tông chủ cũng biết Thất Tinh tông chính diện chống lại song kiếm môn cùng Long Môn, tự nhiên cũng đòi cái giá lớn, cho nên đàm phán coi như thuận lợi.

Hội minh chấm dứt, cửu huyền tông cùng lục cực môn cũng không có tâm tư gì nhiều, sau đó cáo từ rời đi khỏi Vô Hoa cốc. Nhìn qua đám cường giả rời đi, Ngải tông chủ đột nhiên thấp giọng nói với Lý Dật:

- Lý Dật, buổi tối người phạm phải sai lầm?

Lý Dật có chút ngần ngại, cười trả lời:

- Minh thị phụ tử đến chỗ người cáo trạng?

- Người thực đốt thư cầu hôn rồi sao? Việc này lan truyền ra ngoài, thất tình tông chỉ sợ bị người chỉ trích, thôi thôi, đều đến tình trạng này, cũng chẳng quan tâm những chuyện nhỏ nhặt nữa.

Quay đầu nhìn Minh Hạo, lắc đầu, thanh âm thấp hơn:

- Hôn thư đốt đi cũng tốt, thấy Ngải Du phải lấy người như vậy, ta đây làm cha... Khái khái, trở lại thất tình tông thôi.

- Ngải tông chủ, các người không trở về bách hoa tông sao?

Bách hoa tông chủ bước lên phía trước hỏi.

- Tình thế khẩn cấp, chúng ta trực tiếp trở lại thất tình tông, Minh tông chủ cũng cần chuẩn bị một chút, song kiếm môn cùng Long Môn đại binh tiếp cận, thất tình tông còn cần Bách hoa tông hiệp trợ.

- Cái này tự nhiên.

Bách hoa tông chủ nhìn nhìn sắc trời, nói:

- Lúc này cũng không sớm, Ngải tông chủ không bằng trở lại bách hoa tông dùng qua cơm trưa, yến hội cũng đều chuẩn bị xong rồi.

- Không được, chính sự quan trọng hơn, chờ đến lúc đánh bại song kiếm môn, lúc đó bốn tông tái thiết yến hội khoản đãi tất cả tông môn khách quý.

Ngải tông chủ tâm tư phóng túng, quay đầu suất đội rời đi. Lý Dật trong nội tâm vừa động, thấy Bách hoa tông chủ nhiệt tình như vậy, bên trong tựa hồ có cái gì đó, chẳng lẽ phụ tử lại vì hôn ước bị hủy mà sinh ra dị tâm sao?

- Ngải tông chủ đi trước một bước, để cho đệ tử đến tiếp nhận bách hoa tông khoản đãi.

Ngải tông chủ cũng không có ý thức được Bách hoa tông chủ có dị tâm, nghe Lý Dật nói như vậy, mới cảm thấy có cái gì không đúng, ý vị thâm trường nhìn Lý Dật một cái, cười nói:

- Tốt lắm, cũng đừng mê rượu, mau trở về Bách hoa tông.

Thấy Lý Dật đáp ứng lưu lại, Minh thị phụ tử trong mắt xẹt qua một tia ác lạnh, nhưng tia hung ác này rất nhanh trôi qua, Bách hoa tông chủ cung kính nói:

- Lý Dật các hạ, mời.

Lý Dật cũng không dư thừa, chỉ dẫn theo Tiểu thiên, theo mọi người bách hoa tông tiến vào trong tông môn, yến hội cũng không phải giả, trình độ phong phú cũng không kém tối hôm qua, Minh thị phụ tử hầu hạ hai bên, Lý Dật thản nhiên ngồi thượng vị. Ngồi vào chỗ của mình, sau đó Lý Dật cười mỉm nói:

- Tối hôm qua có nhiều chỗ đắc tội, mong rằng tông chủ, thiếu tông chủ thứ lỗi.

- Lý Dật các hạ, chuyện Ngải du tiểu thư thân phận tôn quý, thiên tư quốc sắc, khuyến tử cũng không xứng. Ngược lại Lý Dật các hạ, cùng Ngải du tiểu thư chính là trời đất tạo nên một đôi, bốn tông mời người một ly.

- Minh tông chủ nghĩ như vậy là tốt nhất.

Lý Dật cũng không khách khí, bưng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch, có thiên khôn kiềm chế trong người, hăng cũng không cần phải lo lắng Minh thị phụ tử tại trong rượu và thức ăn hạ độc.

Minh Hạo xu nịnh mặc dù có chút miễn cưỡng, nhưng coi như thức thời, khách và chủ lúc này nói cười vui vẻ.

Cơm rượu no nê, Minh tông chủ lại nói:

- Không biết Lý Dật các hạ lập tức chạy đi trở lại thất tinh tông, hay là nghỉ ngơi ở đây.

Lý Dật chính là có chủ tâm muốn xem Minh thị phụ tử có cái mưu đồ gì, duỗi lưng một cái, nói:

- Tự nhiên là muốn nghỉ ngơi ở đây.

- Hạo nhi, đưa Lý Dật đến gian phòng nghỉ ngơi đi.

- Vâng, phụ thân... Lý Dật các hạ, mời.

Gian phòng chính là gian phòng tối hôm qua đã nghỉ, Lý Dật thản nhiên đi vào, lúc này để cho Tiểu thiên tự do hoạt động. Rồi mới hướng Minh Hạo nói:

- Minh thiếu tông chủ, người thật sự không hận hủy hôn ước sao?

Vấn đề này làm trên mặt Minh Hạo xấu hổ một hồi, nhất thời có chút không biết trả lời làm sao, chỉ nói:

- Quá khứ đã qua rồi... Lý Dật các hạ nghỉ ngơi thật tốt nhé.

Dứt lời liền lách mình ly khai.

- Chờ một chút.

Lý Dật lại nhẹ nhàng giữ lấy Minh Hạo, ngữ khí lạnh lùng nói:

- Hôm nay đối đầu kẻ địch mạnh, hy vọng phụ tử các người nên biết, nếu có cái gì bất mãn, cũng chờ chúng ta cùng song kiếm môn giải quyết xong rồi nói sau, nếu như không nghe lời, cũng đừng trách ta không khách khí.

Một câu uy hiếp trắng trợn, làm Minh Hạo trên mặt thoạt đỏ thoạt trắng, có chút dùng sức giãy khỏi tay Lý Dật, cũng không quay đầu đi ra khỏi phòng.

Không biết lời Lý Dật uy hiếp có tác dụng gì không, hay là Minh thị phụ tử càng căm thù hơn, Lý Dật nghỉ ngơi xong, cũng không thấy Minh thị phụ tử có cái gì dị động, lúc này làm cho Lý Dật có chút thất vọng, hẳn thật sự không thích Minh thị phụ tử, cho nên muốn tìm lấy cơ đem hai người giết đi.

Nếu Minh thị phụ tử không có động tĩnh, Lý Dật cũng không thể động thủ, dù sao cũng không phải chuyện tốt, không có cơ diệt được, về tình về lý đều không thông.

Nghỉ ngơi xong, cáo biệt Minh thị phụ tử, Lý Dật mang theo Tiểu Thiên trở về thất tinh tông.

Bên trong Thất tinh tông, đã có hành động, tông môn triệu tập môn hạ đệ tử, tiểu tông môn phụ thuộc đều phái ra cường giả hội tụ tại thất tinh sơn, không khí chiến tranh bắt đầu tràn ngập. Kỳ thật lúc trước thất tinh tông cũng đã thông cáo qua các thế lực trong lãnh địa rồi.

Lúc này thất tinh sơn bỗng nhiên xuất hiện rất nhiều cường giả như vậy, không khỏi loạn cả lên, thất tinh tông lúc này mới thành lập tông, tất cả tông môn phụ thuộc vẫn còn hiềm nghi lẫn nhau, bởi vậy làm cho Ngải tông chủ không khỏi lo lắng.

Không có thực chức vẫn là rất tốt, Lý Dật lúc này trên danh phận là thất tinh tông đệ tử, có chuyện gì tự nhiên cũng không tới phiên hắn đi xử trí, mỗi ngày ngoại trừ tu luyện, chính là cùng Cung vô song cùng đi thăm Lý na, hoặc là vấn an Long phong vân.

Vui vẻ nhất vẫn là Ngải du, Lý Dật cũng không có đến việc Minh Hạo từ hôn, mà là Ngải tông chủ nói cho Ngải du biết.

- Lý Dật ca ca, người làm như thế nào?

Ngải du nhìn không được đi hỏi Lý Dật, nàng cũng không quan tâm đến việc thất tinh tông bức bách Minh gia phụ tử từ hôn đối với danh vọng tông tộc sinh ra ảnh hưởng gì.

- Đương nhiên là dùng hành động rồi.

Lý Dật cười mỉm nói:

- Từ hôn rồi, cũng may người chưa thấy qua Minh Hạo tiểu tử kia, nếu không, người nhất định sẽ ba ngày ăn không ngon.

Lý Dật khoa trương nói làm Ngải du cười khanh khách, nhưng hồ nghi nói:

- Thiệt hay giả, có xấu như vậy không?

- Không tin người đi Bách hoa tông nhìn xem thì biết.

- Ta không cần đi.

Ngải du cong miệng lên, sau đó sắc mặt là lạ hỏi:

- Cung vô song cô nương, cũng là nữ nhân của người sao?

Lý Dật không khách khí hồi đáp:

- Vô Song tỷ đi theo ta từ Đấu Thần đại lục đến thế giới tinh linh ba năm, người xem có đúng hay không?

- Ai.

Ngải du thở dài, rất chân thành nói:

- Làm sao người nhiều nữ nhân như vậy, vị Long Y kia, có tính không?

- Long Y, ta biết nàng so với người còn muộn hơn, nhiều nhất, chỉ có thể coi là bằng hữu.

- Như vậy ta thì sao?

Ngải du rốt cục hỏi tới vấn đề mấu chốt:

- Ta có tính không.

Lời vừa ra khỏi miệng, Ngải Du ửng đỏ hai gò má, một bộ thẹn thùng vô cùng.

- Đương nhiên tính, chỉ sợ người không chịu theo ta đến Đấu Thần đại lục.

- Người nhất định phải trở lại Đấu Thần đại lục sao?

Ngải du sâu kín hỏi.

- Đương nhiên phải đi về rồi, nơi đó còn có rất nhiều phiền toái cần phải giải quyết... Nói sau, thần chi lĩnh vực có thể không được phép một nam nhân lấy nhiều vợ. Ngải Du, đến lúc đó người theo ta cùng đi nhé.

Ngải du ngậm miệng:

- Chính là ta không nỡ bỏ lại cha ta, ta đi, hẳn nhất định sẽ thương tâm.

- Cái vấn đề này đơn giản, chúng ta bảo vệ tốt cái truyền thống trện kia, người từ nay về sau vẫn là có thể tùy thời trở về, hơn nữa thuận tiện cực kỳ, một chốc đã đến. Thật sự sợ Ngải tông chủ nghĩ tới, nếu không, chúng ta trước sinh tiểu Ngải du đi.

- Đi, chán ghét,

Ngải du mặt lập tức hồng lên.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Nội Tâm.

Q.6 - Chương 529: Nội Tâm.

Thời gian nhàn nhã luôn không dài, ở hoa cốc trở về không đến ba ngày, thất tinh sơn lần nữa xao động. Lần này xao động là do sát thần lão đại

cùng lão Nhị mang đến. Hai vị sát thần rất nhanh được dẫn tới trước mặt Lý Dật, Ngải tông chủ, Long Y cùng mọi người.

- Thanh Vân thúc thúc, các người tìm được tứ đại sát thần sao?

Long Y hỏi.

Sát thần lão đại mập mạp trên người đầy mồ hôi, liền hồi đáp:

- Tìm tìm được rồi, nhưng tứ đại thần y không chịu theo chúng ta đi thất tinh tông.

Sát thần lão Nhị bổ sung nói:

- Chúng ta khuyên can mãi, tứ đại thần y cũng không chịu, thế cho nên động thủ... Đáng tiếc, hai người chúng ta không phải là đối thủ của hãn.

Lý Dật mới biết tứ đại thần y chẳng những y thuật cao minh, có thuật khởi tử hồi sinh, hơn nữa thực lực không thấp, với thực lực sát thần lão đại lão Nhị đều không thể đối phó được, như vậy ít nhất cũng là Đấu Thánh đỉnh phong rồi.

- Y Y tiểu thư, hai người ta không hoàn thành nhiệm vụ, kính xin Long Môn chủ giáng tội.

- Bây giờ không phải là lúc nói chuyện này, Thanh Vân thúc thúc, người dẫn ta đi gặp tứ đại thần y, nhất định cầu hãn đến thất tinh sơn một chuyến.

Sát thần lão đại khó xử nói:

- Cái này chỉ sợ không dễ. nhưng tứ đại thần y có nói một câu, nếu là có tâm cầu y, có thể mang người đến, hết thầy đều xem cơ duyên, có cơ duyên không lấy một xu, không có cơ duyên vạn kim không chữa trị.

Mang sư muội của mình, lục chỉ đảo tiên cũng không khỏi tiến lên nói:

- Dưa hái xanh không ngọt, nếu tứ đại thần y nói như vậy, chúng ta liền dẫn bệnh nhân đi tìm hẳn là được. Hừ, chỉ cần người đưa đến, chữa hay không, không phải do hẳn.

Đây cũng là ý tứ Lý Dật, tứ đại thần y danh khí rất lớn, cái này có thể lý giải, nhưng thực tế là người nói hữu duyên trị liệu, không hữu duyên không cứu thì đúng thật là xin lỗi rồi.

- Hai vị sát thần, tứ đại thần y ở nơi nào?

- Ở Đấu Thần cốc.

- Đấu Thần cốc?

Long Y cùng Ngải tông chủ không khỏi kêu ra tiếng, sắc mặt đều biến đổi.

Lý Dật, đám người lục chỉ đảo tiên mặc dù không biết Đấu Thần cốc là chỗ gì, nhưng nghe tên thì biết nó ở trong cảnh nội Long Môn, vì vậy hỏi:

- Cái Đấu Thần cốc có cái gì cổ quái.

- Lý Dật các hạ không biết.

Ngải tông chủ hồi đáp:

- Đấu Thần cốc mặc dù tại Long Môn cảnh nội, nhưng ngay cả Long Môn cũng không trêu chọc nổi, nghe nói trong Đấu Thần cốc ẩn cư đều là Đấu Thần cường giả, những Đấu Thần này ẩn cư ở đây, nghiên cứu đột phá đến Phong hào đấu thần. Tứ đại thần y ở nơi này, mà hai vị sát thần có thể bình yên trở về đã là rất may mắn rồi.

Một nơi mà Đấu Thần cường giả tụ tập, xác thực cũng không có ai dám đi trêu chọc. Tứ đại thần y không phải nói là phiêu bạt bất định sao, làm sao hẳn đến Đấu Thần cốc như vậy, nhất định có ý đồ gì đó. Lý Dật hỏi:

- Ngoại trừ tứ đại thần y, các người có nhìn thấy người nào khác không?
- Nhìn thấy một nữ nhân xinh đẹp vô cùng, nhưng không biết cùng tứ đại thần y có quan hệ như thế nào.
- Làm sao lại đi cùng nữ nhân như vậy.

Lục chỉ đảo tiên nói:

- Ngồi ở chỗ này thảo luận cũng không ra vấn đề gì, các người có đi không, dù sao ta à muốn mang sư muội đến Đấu Thần cốc.

Xem ra cũng không có lựa chọn khác, Lý Dật nói:

- Nếu ở Long Môn cảnh nội, Long phong vân môn chủ lại là đối đầu với Long Môn, xem ra một chuyến này sẽ không an bình, không bằng như vậy, chúng ta tìm cách nào thuận tiện tiến vào Long Môn cảnh nội.
- Chúng ta nhìn xem người nào muốn tiến vào Long Môn cảnh nội đã.

Lục chỉ đảo tiên nói ra, mọi người đều tức cười. Ba bệnh nhân là Lý na, đảo tiên sư muội, Long phong vân tự nhiên là phải đi rồi, mà đưa Lý na đi, Lý Dật tự nhiên cũng phải đi cùng, đảo tiên vợ chồng tự nhiên không cần phải nói. Về phần long phong vân, vậy càng náo nhiệt hơn, tứ đại sát thần cùng Long Y nữa là tất cả mười người. Hơn nữa muốn đi Đấu Thần cốc, Lý Dật cũng phải mang theo Tiểu thiên. Lý Dật, lục chỉ đảo tiên chuẩn bị đi, Cung vô song cũng quả quyết không chịu một mình ở lại Thất tinh sơn, cho nên cũng cùng đi.

Ngải tông chủ cũng ý thức được loại tình huống này, đám người này một khi rời đi, thực lực thất tinh tông càng tổn hao nhiều, vì vậy khuyên nhủ:

- Không bằng, chúng ta đánh lui song kiếm môn cùng Long Môn rồi nói sau.

Nhưng vô luận lục chỉ đảo tiên hay là Long Y, tứ đại sát thần, một khi biết được tứ đại thần y ở đâu, cũng còn nhẫn nại được. Nhưng Lý Dật,

luôn hy vọng Lý Na sớm bình phục mới có thể an tâm.

- Ngải tông chủ yên tâm, căn cứ tình báo của lực cực môn cùng cửu huyền tông, song kiếm môn cần hơn mười ngày mới có thể phát động tấn công, với tốc độ của chúng ta, nếu như sự tình thuận lợi, hơn mười ngày cũng đủ rồi. Đến lúc đó chúng ta cũng không cần trở lại thất tinh sơn, trực tiếp tiến tới chiến trường là được.

Ngải tông chủ thấy đám người Lý Dật đã quyết định như vậy, muốn ngăn cản cũng không được, chỉ đành phải nói:

- Nhanh chóng lên đường sớm về sớm.

Mọi người ra khỏi phòng nghị sự, liền hành động, bởi vì nhân số thật sự quá nhiều, Lý Dật liền muốn dùng biện pháp, để mọi người giả trang thành thương nhân, lại chuẩn bị mấy chiếc xe ngựa, đem ba bệnh nhân an trí trong xe, làm như có vài xe hàng hóa, cung cờ xí hiệu buôn hóa trang thành thương đội, lúc này mới rời đi thất tinh sơn, hướng về Long Môn đi tới.

Thất tinh tông cảnh nội một đường không nói chuyện, với tốc độ của bọn họ, rất nhanh liền rời khỏi địa giới thất tinh tông, vì vượt qua song kiếm môn, đội ngũ xuyên qua địa giới bách hoa tông, bởi vì "Thương đội" thật sự có chút cổ quái, bị bách hoa tông đệ tử chặn lại. Minh thị phụ tử sau khi chạy đến, lập tức nhìn thấy Lý Dật.

Bách hoa tông lãnh địa không lớn, nửa ngày công phu đã đi qua, sau đó liền tiến nhập một vùng núi non trùng điệp, bay qua những sơn lĩnh này, liền tiến nhập lãnh địa Long Môn. Thương đội ngựa trang chỉ đi trên con đường nhỏ, thông qua chợ cũng không ngừng lại, sau đó dùng tốc độ nhanh hơn đi qua. Những thị dân bình thường tuy cũng có chút nghi ngờ, nhưng cũng không có người chú ý. Sau hai ngày, mọi người đã xâm nhập cảnh nội Long Môn.

Mấy ngày liền bốn ba chạy đi, đối với Lý Dật, đảo tiên, tứ đại sát thần mà nói cũng không có gì, nhưng mọi người sợ bệnh nhân không chịu

nổi, nhất là Long phong vân, bệnh tình chưa biết như thế nào, đi đường thường xuyên nôn ra máu. Cho nên đến buổi tối thứ hai, Lý Dật đành phải phân phó đến một cái chợ nghỉ ngơi một đêm.

Cái chợ này cũng không lớn lắm, mọi người đi đến khách điểm cũ nát, nghỉ trọ qua đêm. Bản thân ở Long Môn, Lý Dật không dám khinh thường, đợi mọi người nghỉ ngơi, hăn lại nhảy lên nóc phòng, một bên khoanh chân tu luyện, một bên ngưng thần lắng nghe động tĩnh.

Bỗng nhiên một tiếng động tĩnh, mở to mắt ra, chỉ thấy cung vô song cũng lặng yên không một tiếng động leo lên nóc phòng.

Cung vô song mặc váy dài, tại dưới ánh trăng mờ lung tỏa ra quang mang nhũ sắc, khiến nàng thoát nhìn thánh khiết cao quý vô cùng. Nhẹ khẽ đi tới bên người Lý Dật, lần lượt ngồi xuống, cung vô song ôn nhu nói:

- Ta tới cùng người.

Lý Dật thu thế tu luyện, tâm thần lại cảnh giác nhất cử nhất động bốn phía.

- Vô song, hai ngày một nhọc, Vô song, người đi nghỉ ngơi đi.

- Ta không phiền, muốn tìm người trò chuyện. Lý Dật, chẳng lẽ người không muốn cùng ta trò chuyện sao?

Lý Dật nhoẻn miệng cười:

- Vô song nói gì vậy, ta sợ người mệt nhọc thôi. Người có cái gì cứ nói, ta nghe.

- Lý Dật, có một vấn đề ta thủy chung không rõ, không biết người có thể trả lời ta không?

Cung vô song trong giọng nói đột nhiên có một loại hương vị tang thương, cùng tuổi của nàng có chút không hợp:

- Người có thể nói cho ta biết, chúng ta tu luyện đấu khí trở thành cường giả, rốt cuộc là vì cái gì không?

Vấn đề này, đối với Lý Dật mà nói lại đơn giản vô cùng, hần hồi đáp:

- Vì tự do.

- Tự do? Chẳng lẽ người không tự do sao? Nhiều người như vậy không có tu luyện qua đấu khí, bọn họ không tự do sao?

Cung vô song liên tục hỏi vặn, hiển nhiên lời của Lý Dật không có làm nàng thoả mãn.

Lý Dật không có trả lời ngay, mà là nghĩ nghĩ, tựa hồ lâm vào trong trầm tư. Lý Dật rất khó có lúc nghiêm túc như vậy, trong bóng đêm mênh mông, hần giống như là phù điêu, góc cạnh rõ ràng, không tính anh tuấn, nhưng có anh khí làm người không thể bỏ qua.

- Lúc trước ta tại Vạn triều Lý gia còn chưa có tu luyện đấu khí, về sau, chính là một trưởng lão nho nhỏ cũng dám tính toán ta, vì vị trí gia chủ mà hãm hại ta. Nếu như không phải ta bắt đầu tu luyện, trở nên mạnh mẽ, ta đã chết mấy lần rồi, người đã chết còn có tự do sao? Về sau ta thông qua thực lực của mình làm chỗ dựa cho Lý gia, như vậy, ta tối thiểu tại Lý gia đã lấy được tự do vô thượng. Nhưng cái tự do này đối với ta mà nói còn chưa đủ, bởi vì Vạn triều thành còn có Long gia, Mạc gia đối với Lý gia ta nhìn chăm chăm. Thẳng đến lúc ta trừ đi Long gia, Mạc gia, ta cả Vạn triều mới được xưng là tự do.

Lý Dật chậm rãi nhìn cung vô song giải thích tự do.

Cung vô song cũng là một người thông tuệ, có chút hiểu được nói:

- Ta hiểu ý tứ của người, người cố gắng tu luyện đấu khí, cố gắng trở nên mạnh mẽ hơn, chính là muốn được càng nhiều tự do. Nhưng vấn đề là, đây là cuối cùng sao? Người không có khả năng chinh phục cả Đấu Thần đại lục cùng thần chi linh vực.

- Ai nói không có khả năng, chỉ cần ta đạt đến phong hào Đấu Thần, có thể vô địch, lúc đó là tự do tuyệt đối.

- Phong hào Đấu Thần?

Cung vô song không khỏi hít vào một ngụm lạnh khí, thở dài: - Đấu Thần đại lục cùng thần chi lĩnh vực từ xưa đến nay cường giả vô số, nhưng có bao nhiêu người có thể trở thành phong hào Đấu Thần. Chúng ta biết, Dương Cao một người. Đáng tiếc kết quả của hắn cũng không tốt đẹp gì.

- Dương Cao kỳ thật không tính là phong hào Đấu Thần chân chính, muốn trách thì trách hắn quá tham công liệu lĩnh. Nghiêm khắc mà nói, Dương Cao đã chết rồi, thay thế hắn chính là Tiểu thiên, nhưng Tiểu Thiên mặc dù có được thực lực phong hào Đấu Thần, nhưng hắn cũng không thể là phong hào Đấu Thần, dù sao đấu khí tu vi không phải do hắn bắt đầu tu luyện lại từ đầu, cho nên hắn căn bản không cách nào hoàn toàn điều khiển năng lượng chính mình có được. Mà ta, ta muốn trở thành phong hào Đấu Thần, lại có thể điều khiển loại lực lượng này.

Lý Dật nói, cung vô song có thể nhìn thấy trong mắt của hắn lập loè ánh sáng.

- Khẩu vị của người thật là lớn.

Cung vô song tựa hồ lúc này mới nhận thức được Lý Dật:

- Phong hào Đấu Thần đã không phải là đấu khí tu vi, nghe nói tu luyện tới phong hào Đấu Thần, cần hiểu thấu đáo thiên địa huyền diệu, lĩnh hội tới vạn vật sinh tử, mới có thể bất diệt.

- Ta tin tưởng có chí ắt làm nên. Vô Song tử, chờ ta trở thành phong hào Đấu Thần, ta nhất định đem các người đến thế giới tinh linh, cũng không để ý tới thế gian tranh đấu, kỳ thật, ta không thích giết người, thật sự không thích chiến tranh.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lý Dật Cũng Không Nghĩ Tới.

Q.6 - Chương 530: Lý Dật Cũng Không Nghĩ Tới.

Lời của Lý Dật nói ra làm Cung vô song nhin không được bật cười lên, trong tiếng cười nhẹ nhàng còn có vẻ trêu tức:

- Tự người nói xem, từ Đấu Thần đại lục đến thần chi lĩnh vực, ở đâu đánh nhau không có phần của người, muốn ta tin người không thích tranh đấu, không thích giết người, đúng là để cho ta tin heo mẹ sinh dê còn đáng tin hơn.

Thấy cung vô song nói như vậy, Lý Dật cũng cười:

- Chờ ta đột phá đến phong hào Đấu Thần, cũng không cần ta giết người, chỉ cần triển lộ thực lực của mình, lúc đó cũng không có ai nguyện ý đắc tội ta.

- Nhưng hiện tại, trừ phi bị buộc đến tuyệt đường, cũng không có người muốn trêu chọc người.

- Vậy cũng không nhất định, nơi này là Thần chi lĩnh vực, Đấu Thần cường giả ở nơi này tuy được coi như là nhất lưu cường giả, nhưng cũng không phải vô địch. Người muốn giết chết ta, cũng không chỉ một hai người... Ủ?

Lời nói của Lý Dật còn chưa dứt, đột nhiên ừ một tiếng, sau đó nghiêng tai ngưng thần, tựa hồ nghe đến động tĩnh gì đó.

- Làm sao vậy?

- Chỉ sợ có người muốn trêu chọc chúng ta.

- Có người sao?

Cung vô song cũng ngừng thần lắng nghe, nhưng nàng chỉ nghe được, ngoại trừ tiếng côn trùng đêm ra, cũng không có phát hiện cái gì.

- Đám người này thực lực không yếu, Vô song, người nhanh đi báo cho mọi người, ta lúc này muốn biết bọn đó là ai.

- Ủ, người chú ý.

Cung vô song cũng dứt khoát, thân hình nhoáng một cái, bay lên nóc nhà.

Khoảng cách vài dặm đối với những cường giả kia mà nói cũng chỉ là chớp mắt, lúc này thấy ba cái bóng người nhanh chóng tiếp cận cái chợ, bọn họ quan sát hạ xong, sau đó hướng Lý Dật bay đến.

- Xin hỏi các hạ là ai?

Ba người rất nhanh đứng ở trước mặt Lý Dật, ba người này đều là hắc y dạ hành, trên đầu cũng bịt kín chiếc khăn màu đen. Một người cầm đầu mục quang lãnh khốc, từ trong giọng nói phán đoán là một trung niên nhân trầm ổn.

- Tại hạ bất quá là một thương đội hộ vệ.

Lý Dật nhàn nhạt hồi đáp:

- Ba vị là người ở đâu?

- Được rồi, nếu như ta không có đoán sai, các hạ chính là Lý Dật rồi.

Lý Dật rung mình, coi như là mình có chút danh khí, cũng không thể bị người nhìn một cái liền nhận ra như vậy. Thân phận đối phương không rõ, Lý Dật cũng không có chối bỏ, cũng không có khẳng định, âm thầm đề phòng.

- Lý Dật các hạ không nên hiểu lầm,

Trung niên trầm ổn giải thích nói:

- Tại hạ là Tùng Cẩn, chính là đệ tử của Lục cực môn, bảy năm trước lên vào Long Môn, hôm nay là đàn chủ Long Môn Thiên Hòa đàn. Hôm qua tìm được tin mật báo, thất tinh tông đem người phái ra một chi đội ngũ nguy trang thành thương đội hộ tống Long phong vân đi trước Đấu Thần cốc cầu y. Tin tức này tại hạ không dám giấu diếm, nói ra để tránh chư vị gặp Long Môn vây công, bởi vậy mới đi tìm chư vị như vậy.

Thì ra vậy, Lý Dật nghe được mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, mồ hôi lạnh không phải vì lục cực môn cùng Long Môn. Mà là nhanh như vậy đã có người mật báo cho Long Môn, hơn nữa tin tức cung cấp chuẩn xác, Lý Dật suy nghĩ cũng không có nghĩ thấu ra vấn đề.

Cho dù thất tinh tông có nhãn tuyến Long Môn, mà thành lập Thương đội chỉ có vài tâm phúc trưởng lão trong tông cùng Ngải tông chủ biết rõ, chứ đừng nói là hộ pháp cùng đệ tử bình thường.

- Tùng đàn chủ, ta muốn biết tin tức từ nơi nào phát ra, nếu là có người hướng người báo cáo, người nên biết rõ ai là nhãn tuyến chứ.

Tùng đàn chủ do dự một lát, mới nói:

- Tin tức lại không phải do nhãn tuyến Long Môn xếp vào, nếu như những nhãn tuyến này, với chức vị của tại hạ, còn chưa có tư cách biết được. Người thông báo tin tức cho ta chính là....không phải là người Thất tinh môn.

- Bách hoa tông phụ tử Minh thị?

Lý Dật lập tức nghĩ tới đây là phụ tử, cùng nhau đi tới, ngoại trừ tại Bách hoa tông, Bách hoa tông dù sao cũng là tông môn phụ thuộc, bọn họ cũng không tiện thương tổn tánh mạng đệ tử Bách hoa tông, cho nên chỉ đành phải lộ ra thân phận. Nếu như bạo lộ, nhất định là Bách hoa tông làm.

- Không sai, Lý Dật các hạ quả nhiên thông tuệ.

Hảo một đôi phụ tử, quả nhiên ra tay xuất thủ. Lý Dật trên mặt sát khí hiện nên, chờ chuyện nơi này xong xuôi, trở lại thất tinh tông, chuyện thứ nhất chính là làm cho Minh thị phụ tử biến mất khỏi thần chi lĩnh vực.

- Với Tùng đàn chủ phán đoán, Long Môn mất bao nhiêu thời gian có thể tìm được chúng ta?

- Đã tìm được rồi.

Tùng đàn chủ mỉm cười:

- Ta đây không phải tới rồi sao?

Sau đó thần sắc lập tức nghiêm túc, nghiêm mặt nói:

- Ta tuy thân là đàn chủ, nhưng vì không muốn bạo lộ thân phận, cũng không thể giấu diếm quá nhiều, hai vị thuộc hạ này là tâm phúc của ta cũng không cần phải lo lắng. Theo ta phán đoán, lúc này Long Môn cường giả đang tập kết, Lý Dật các hạ, mời nhanh chóng mang Long phong vân đi tạm lánh mấy ngày.

Lúc này cả khách điểm cũng oanh động lên, Cung vô song đã đem mọi người đánh thức dậy, Lục chỉ đảo tiên, Long Y, tứ đại sát thần cũng đang ở trên nóc nhà. Nghe được Tùng đàn chủ nói, càng không do dự, xe ngựa thương đội cũng không bận tâm đến, mang theo ba bệnh nhân cùng Tùng đàn chủ bay vút đi.

- Tùng đàn chủ, người tính mang bọn ta đi hướng nào?

Lý Dật có chút không yên đuổi theo hỏi.

Tùng đàn chủ quay đầu hồi đáp:

- Lý Dật các hạ yên tâm, ta đều có an bài thích đáng, bảo đảm chư vị an toàn, không có việc gì.

- Người sẽ không tính đem chúng ta đến Long Môn chứ?

Không biết tại sao, Lý Dật có một loại dự cảm không lành, loại dự cảm này hoàn toàn không có lý do giải thích, mà thuần túy là một loại cảm giác, cảm giác của hắn cũng không sai.

- Ta đương nhiên sẽ không ngu xuẩn như vậy, nếu Lý Dật các hạ lo lắng như vậy, nói cho người biết cũng không sao, cách đây bốn mươi dặm chính là Thiên la sơn, trên núi thiên la có Vô cực động, Long Môn tuyệt đối không thể tưởng được các người đi vào vô cực động. Mà nơi này vạn nhất bị phát hiện, chúng ta cũng có thể thủ được.

- Vô cực động?

Nghe Tùng đàn chủ muốn dẫn bọn hắn đi Vô cực động, sát thần lão đại lập tức nói:

- Nghe nói Long Môn Thiên la sơn có vô cực động, trong đó có bát giai ma thú, vạn nhất chúng ta bị phát hiện, Long Môn cường giả cùng ma thú trong ngoài công kích chẳng phải là không ổn sao.

Lại nghe Tùng đàn chủ ha ha cười, nói:

- Thiên la sơn vô cực động có bát giai ma thú, nhưng lại không chỉ một đầu, là một đôi Kim tình thú. Nhưng hai tháng trước đã bị Long Môn phái ra cường giả giết chết rồi, cho nên ta mới nói chỗ đó an toàn nhất, bởi vì không có người nào nghĩ tới các người dám tránh ở nơi đó.

Tùng đàn chủ nói như vậy, tựa hồ cũng có chút đạo lý, sát thần lão đại nghe xong im lặng không nói gì nữa, Lý Dật vẫn có cảm giác không tốt.

Bốn mươi dặm lộ trình đối với cường giả mà nói không quá xa, lập tức Thiên la sơn hiện ra trước mắt. Thì ra thiên la sơn là một tòa ma thú sâm lâm.

Tùng đàn chủ tựa hồ đối với chỗ này có chút quen thuộc, hẳn giải thích thiên la sơn thuộc thiên hòa đàn quản hạt, cho nên Long Môn phái ra cường giả tiêu diệt đôi kim tình thú, thiên hòa đàn tự nhiên cũng tham gia.

Bỗng trong lúc đó, một cái động khẩu u ám xuất hiện ở trước mặt mọi người, cái động loạn thạch đá lởm chởm, cao bốn năm thước, rộng ba bốn mét, tại dưới ánh trăng hiện ra làm cho người cảm thấy bất an. Lý Dật ngưng mắt nhìn một chút bốn phía. Hẳn cũng không có phát hiện ra cái gì dị thường.

Lập tức tứ đại sát thần, Long Y dùng đấu khí nâng Long phong vân nên, lục chỉ đảo tiên ôm sư muội của hẳn, cung vô song mang theo Lý na, Lý Dật thì đi cuối cùng, đoàn người theo đấu khí hỏa diễm hướng vô cực động đi đến.

- Lý Dật các hạ, các người ở nơi này tạm lánh mấy ngày, để tránh hiểm nguy, ta cản trở lại Thiên Hòa đàn, sau khi Long Môn chấm dứt tìm tòi, ta sẽ đích thân đến đưa chư vị rời đi... Nghe nói các người phải đi vạn thần cốc tìm kiếm tứ đại thần y, đến lúc đó ta sẽ dẫn các người đi vào trong đó.

- Làm phiền Tùng đàn chủ rồi.

Tùng đàn chủ khách khí nói:

- Thất tình tông là minh hữu lục cực môn, giúp các người chẳng khác nào giúp lục cực môn, Lý Dật các hạ không cần phải khách khí, nếu như vô sự, tại hạ xin cáo từ.

Nhìn Tùng đàn chủ rời đi, Lý Dật cũng vô pháp, đám người mình thực lực tuy không kém, nhưng dù sao có ba bệnh nhân, có thể như Tùng đàn chủ nói, tránh đi Long Môn cường giả là tốt nhất. Tiện tay bố kết một đạo không gian giam cầm phong bế cái động khẩu, để phòng ngừa ma thú xâm nhập, cũng có thể ngăn trở nhân loại cường giả phát hiện.

Bố kết xong không gian giam cầm, lúc này Lý Dật mới tăng cước bộ đi vào vô cực động.

Vô cực động động khẩu tuy không lớn, nhưng bên trong lại là động thiên khác, đi vào, cũng không biết có độ sâu bao nhiêu, vì che dấu khí tức cường giả, mọi người đi vào chỗ sâu nhất đi đến.

- Dừng lại.

Bỗng nhiên, Lý Dật kinh hãi kêu một tiếng, sắc mặt trở nên ngưng trọng. Hắn dừng bước lại, khép hờ hai mắt, ngưng thần cảm thụ. Cao giai ma thú khí tức càng ngày càng rõ ràng tiến vào cảm giác của Lý Dật, hơn nữa, đối phương cũng cảm nhận được nhân loại cường giả xâm nhập, bắt đầu đi đến.

- Có ma thú.

Đi ở phía trước, tứ đại sát thần cùng lục chỉ đảo tiên được Lý Dật nhắc nhở, lập tức cũng ý thức được.

- Đúng, nhưng cấp bậc không thấp.

- Trừ phi là cửu giai ma thú, nếu không với thực lực của chúng ta cũng không cần sợ hãi.

Lục chỉ đảo tiên nghe được lời này, cũng cảm thấy không có vấn đề, nhưng Lý Dật lại dự cảm bất tường.

- Chúng ta rút lui.

- Nếu là một đôi kim tình thú, chúng ta cũng có thể thu phục, Lý Dật, tiểu tử ngươi không phải có tâm đảm sao, làm sao lần này...

Lục chỉ đảo tiên lời nói còn chưa nói hết, đột nhiên nghĩ tới điều gì:

- Ngươi là là tòng đàn chủ kia?

- Đúng, Tùng đàn chủ cố ý đem chúng ta dẫn đến vô cực động.

Nói đối đôi kim tình thú như vậy, thì Tùng đàn chủ là nhãn tuyến của lục cực môn cũng là nói đối. Nếu như Tùng đàn chủ không phải nhãn tuyến của lục cực môn, như vậy... Tình thế nghiêm trọng rồi.

Đám Lý Dật đều không ngốc, tất cả đều khẩn trương lên, cố gắng hướng ngoài động rút lui.

Nhưng Lý Dật phát tay ngăn lại:

- Đây là bẫy của Long Môn, lúc này, bọn họ đang chờ chúng ta đi ra ngoài. Cùng lúc này đi ra ngoài, không bằng trước hết giết đôi kim tình thú, như vậy tối thiểu chúng ta không đến mức hai mặt thụ địch.

- Đúng là có đạo lý.

Lục chỉ đảo tiên cẩn thận đặt sư muội xuống, sau đó chuẩn bị sẵn sàng.

Lúc này, hai đầu kim tình thú đã xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người. Đây là một đôi ma thú thể hình cũng không quá lớn, cao hơn hai thước, thân dài bốn thước gì đó, hình thể chúng nó cực kỳ cân xứng, tràn đầy lực lượng, nếu không lo đến nó có lực công kích trí mạng, thì nhất định sẽ có quý tộc bắt về làm sủng vật. Lúc này hai đầu kim tình thú hiện ra, nhưng nó có chút do dự, chúng nó dừng lại trước mọi người hơn trăm mét, ánh mắt cừ hận phát ra, trong mồm gầm nhẹ để bày tỏ cho đối thủ biết đang xâm nhập vào lãnh địa của nó.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bảo Sự Kiện Hoàn Thành

Q.6 - Chương 531: Bảy Sự Kiện Hoàn Thành

Nếu như không có gì ngoài ý muốn, không phải sào huyệt của mình, hai đầu bát giai ma thú có thể buông tha công kích với đám nhân loại này, nhưng nơi này là sào huyệt của bọn chúng, không phải nơi cho đối phương tùy ý đi đến được, cho nên do dự một chút, chúng nó chậm rãi đi tới.

- Tiểu thiên, hiện tại đều nhờ vào ngươi.

- Ngươi đừng nói hàm hồ như vậy, có thể nói rõ ràng, cần ta làm cái gì?

Tiểu thiên giao hoát nhìn Lý Dật, vẻ mặt vô lại, Lý Dật bất đắc dĩ lắc đầu, nghĩ lừa dối người này thật sự quá khó khăn:

- Hảo, ta muốn ngươi làm sự kiện thứ tư, chính là xử lý hai đầu bát giai ma thú này.

Nếu như không có tiểu thiên, phải sống mái với hai đầu kim tình thú cũng không phải là không thể, nhưng Lý Dật, đảo tiên, tứ đại sát thần cũng nhiều ít phải cố sức, mà lúc này có tay chân siêu cấp tôi gì mà không sử dụng.

- Bình tĩnh, việc này cần phải tính toán cẩn thận.

Tiểu thiên nhân cơ hội trả giá nói:

- Một kiện sự giết hai đầu ma thú, chẳng khác gì làm hai kiện sự, tiểu tử, cái này được tính là hai sự kiện.

- Vậy cho dù hai sự kiện, xử lý bọn chúng, ngươi vẫn thiếu ta hai sự kiện.

Lý Dật cùng Tiểu thiên cái nhau làm mọi người tuy nghe được nhưng cũng không hiểu, nhưng thực lực tiểu thiên, bọn họ vẫn có thể cảm giác được. Lúc này trước mặt là một đôi kim tình thú đã cách mọi người chỉ có 20m, khoảng cách này đã ở vào phạm vi công kích của song phương.

- Nhân loại đáng chết, lập tức rút ra khỏi sào huyệt của ta, nếu không đem các người nghiêm trị.

Hùng kim tình thú phát ra thông điệp cuối cùng, nếu như không phải tình thế bất đắc dĩ, bọn người Lý Dật cũng không có hứng thú trêu chọc vợ chồng ma thú, nhưng tình huống bây giờ, diệt trừ chúng nó, kế tiếp lại càng gian nan.

- Tiểu thiên, đừng lo lắng.

Siêu cấp tay chân tiểu thiên thét ra, thân hình vừa động, thân thể giống như một chiếc lá hướng kim tình thú bay đến, cả người hắn giống như một trang giấy, đã hoàn toàn mất đi sức nặng, giống như quỷ my. Phong hào Đấu Thần cường giả ra tay, cũng không giống người thường.

Cảm nhận được thân thể Tiểu thiên mang đến uy áp, thân hình đôi kim tình thú bỗng nhiên tách ra, hai luồng quang mang màu vàng bao phủ tại trên thân thể, tránh đi công kích của tiểu thiên, hai đầu kim tình thú từ hai bên đồng thời huyền phù tại giữa không trung nhắm về phía tiểu thiên lao đến. Giống như hai đạo kim quang giao tụ, huyết động u ám bỗng nhiên phát ra một đoàn kim quang, rồi sau đó, vang lên thanh âm nhức óc. Xem ra, cho dù là phong hào Đấu Thần, muốn đồng thời đối phó hai đầu bát giai ma thú, cũng không phải dễ dàng. Dù sao bát giai ma thú, cũng tương đương với nhân loại Đấu Thần cường giả, hơn nữa xuất phát từ thể chất ma thú đặc thù, cho nên thực lực mạnh hơn Đấu Thần cường giả. Mà đôi ma thú vợ chồng, đối mặt với nhân loại xâm nhập sào huyệt chúng nó, vô luận là ý chí chiến đấu hay là phối hợp lẫn nhau, đều tăng cường, cho nên cùng tiểu thiên giao thủ, tạm thời không rơi vào hạ phong. Mà tiểu thiên, bởi vì Lý Dật không có nói chính xác mất bao nhiêu thời gian giải quyết vấn đề, cho nên hắn cũng không nóng nảy, mà là lợi dụng thân thể phiêu hốt của mình cùng hai đầu ma thú dây dưa, ý đồ cũng rõ ràng, chờ đợi đôi kim tình thú thực lực tiêu hao tới trình độ nhất định mới giải quyết. Vấn đề là, Lý Dật không thể đợi thời gian lâu như vậy.

- Tiểu thiên, tốc chiến tốc thắng, không cần phải chơi đùa như vậy.

Lý Dật đành phải kêu lên, tiểu thiên giao hoạt hiển nhiên ý thức được cả cơ hội cò kè mặc tới, hân bình tĩnh hồi đáp:

- Cái này có phải tính là một cái nhiệm vụ?

Lý Dật tức giận đến mức mũi đều muốn bốc khói trắng lên, người này đã nhập ma, trong đầu đều nghĩ đến bảy sự kiện, Lý Dật thật sự là hối hận, sớm biết như vậy, lúc trước đưa ra bảy mươi sự kiện rồi. Lý Dật vốn muốn cự tuyệt cái yêu cầu không hợp lý này, nhưng lúc này, Lý Dật cảm giác được cường giả khí tức. Không chỉ là một, cũng không phải hai cái ba cái... Mà là rất nhiều cường giả.

- Cho người mười phút, xử lý bọn họ, người còn thiếu nợ ta một sự kiện cuối cùng.

- Năm phút đồng hồ không chấm dứt, thì cũng không tính sao?

- Cút.

Tiểu thiên tựa hồ cũng cảm giác mình quá mức, không có lại tiếp tục cò kè mặc cả, thân hình phiêu hồ bỗng nhiên dừng lại, chỉ quyết vê động, một vòng thiên ma đấu khí mãnh liệt tuôn ra, lúc này cả trong huyết động không gian ba động.

- Ha ha ha, quả nhiên giao thủ, Tùng đàn chủ, lần này người có thể lập công lớn.

Thanh âm quen thuộc, đúng là thanh âm ảo lả, nếu không phải là long trống trồn thì là ai đây. Long trống trồn lúc này mang đến không chỉ năm tên Long Môn kim nhân, cường giả đứng ở phía sau hẳn, chí ít có trăm người, một mực kéo dài hướng ra ngoài động, cũng không biết rốt cuộc đến đây bao nhiêu người. Người đứng bên cạnh Long Trống Trồn, chính là người dẫn Lý Dật tiến vào Thái Cực động. Nhìn thấy bọn người Lý Dật cùng đôi kim tình thú, Tùng đàn chủ thoát nhìn rất là vui sướng:

- Nói Đấu Thần đại lục tới một tên tiểu tử thực lực phi phàm, trí mưu siêu quần, xem ra cũng không có gì hơn, một tiểu thủ đoạn là đã bị trúng kế rồi.

Lý Dật hồ thẹn, lúc này thật đúng là sai lầm rồi, thứ nhất Tùng đàn chủ hành động quá mức tinh xảo. Tin tức Minh thị phụ tử thông báo bọn hắn tiến vào Long Môn lãnh địa, cái này hẳn là không giả, nếu không Tùng đàn chủ tuyệt đối không có khả năng biết được nhiều như vậy, nhưng Tùng đàn chủ cùng Long trọng trôn không có đơn giản tiểu trừ, mà là lợi dụng tin tức này đem bọn họ dụ đến vô cực động, đây là một chiêu cực kỳ âm hiểm, tuy làm như vậy chẳng khác nào bán rẻ Minh thị phụ tử... Đáng thương cho Minh thị phụ tử chỉ lo báo tư oán, năm mơ cũng không nghĩ ra bị người khác bán đứng như vậy.

- Tùng đàn chủ, người trình diễn phi thường xuất sắc.

Lý Dật trên mặt bình thường:

- Bất quá kế hoạch của các người nhiều nhất chỉ thành công một nửa, nghĩ muốn mạng của chúng ta, còn phải có bản lĩnh thật sự.

- Ai nói muốn mạng của người, Lý Dật.

Long trọng trôn éo là cơ hồ làm Lý Dật hồng mắt:

- Chỉ cần các người giao ra long phong vân, những người khác chẳng những có bình an rồi đi, còn sẽ được Long Môn bảo vệ, hộ tống các người đến Đấu Thần cốc. Như thế nào? Suy nghĩ đi.

Long trọng trôn là người có trí tuệ, hẳn thấy tứ đại sát thần cơ hồ là hộ vệ bên người long phong vân, cảnh giác nhìn, mà ngay cả Long Y cũng vô ý thức lui lại hai bước. Dù sao bọn họ cùng Lý Dật không có tính mệnh giao tình, dưới loại tình huống này, ngay cả tứ đại sát thần cũng rất có thể bán đứng đối phương.

- Tên ảo lả, người cho rằng có thể ly gián chúng ta sao, nói thiệt cho người biết, bằng vào các người những phế vật này, bản thiếu còn không có để vào mắt.

Lý Dật nếu không kiên quyết tỏ thái độ, thì chi đội ngũ nho nhỏ này chỉ sợ cũng tan vỡ mất. Oanh một tiếng vang thật lớn, cắt đứt suy nghĩ của mọi người. Chỉ thấy tiểu thiên ngạo nghễ lẳng không, mà đôi kim tình thú thì nặng nề nện ở trên thạch bích, đem thạch bích tạo thành cái hố sâu. Trong không gian không ngừng vụn vụn, dư uy làm cho người rung động không thôi. Nhưng chiến đấu cũng không có chấm dứt, đôi kim tình thú bị tổn thất nặng nề cũng chưa toàn bộ đánh mất đi sức chiến đấu, ngược lại chúng nó ý thức được nhân loại cường giả trước mặt đáng sợ, mà ý thức được hậu quả... đôi kim tình thú tại trên thạch bích đồng thời kim quang tiết ra, bốn con mắt bắn ra bốn đạo kim quang giống như bốn khóa thái dương chói mắt, làm cả huyết động tỏa ra quang mang chói mắt.

Hai đầu bát giai ma thú đồng thời thi triển thần thông của mình, Tiểu Thiên cũng không dám khinh thường, vừa mới chiếm tiện nghi rất nhanh biến thành ngưng trọng, trong tay không ngừng bay động chỉ quyết, trong huyết động bắt đầu khởi động thiên địa linh khí cuốn thành trận trận cuồng phong, sinh ra một cỗ lãnh ý. Phong hào Đấu Thần cường giả cùng hai đầu bát giai ma thú đánh ra một kích, làm cho mọi người ở trong huyết động quên đi mục đích của mình, chú ý tập trung đến kim sắc quang hoa cùng những thân ảnh mờ lung kia.

- Lão Tử không có thời gian.

Kim sắc quang hoa bỗng nhiên truyền đến tiếng nói của Tiểu Thiên, sau đó một đoàn sương mù màu đen dày đặc từ trong kim sắc quang hoa sinh ra, dùng tốc độ cực nhanh đem kim sắc quang hoa bốn phía thôn phệ. Nửa phút sau, sắc quang hoa chói mắt kim không thấy đâu nữa, giao chiến trong huyết động là một mảnh hắc ám, đấu khí hỏa diễm tựa hồ cũng bị hấp thu, căn bản không có bất luận ánh sáng nào cả.

Oanh, tiếng nổ rung trời làm cho mọi người vội vàng bưng tai, hơn nữa duy trì liên tục, cả huyết động bắt đầu sụp xuống. Đỉnh đầu thạch bích như bị phân ra, rạn nứt, sau đó từng khối đá rơi xuống dưới đất.

- Động muốn sụp xuống rồi.

Trong hỗn loạn cũng không biết ai nói lên một tiếng. Giống như địa chấn, ai cũng bắt đầu điên cuồng lao ra khỏi huyết động. Phải biết rằng, vô cực động ở Thiên la sơn, trên mặt cơ hồ đều là núi, nếu như sụp đổ xuống, lực lượng siêu việt nhân loại, chính Lý Dật cũng trong lòng sợ hãi.

- Ha ha ha, trời cũng giúp ta, nơi này chính là phần mộ cho các người.

Èo là hưng phấn kêu to lên:

- Giam cầm bọn họ, giam cầm bọn họ.

Thân hình của hắn rất nhanh bạo thối, tháo chạy về phía cửa động. Những Long Môn kim nhân cùng các đệ tử nghe được mệnh lệnh, cũng kịp phản ứng, trăm đạo đấu khí bố kết thành không gian giam cầm lấp kín hơn mười mét cửa động, với thực lực Lý Dật, cho dù có thể đánh vỡ, cũng cần phải có thời gian. Mà bây giờ, huyết động sụp xuống tốc độ rất nhanh, bọn họ hiển nhiên không có đủ thời gian.

- Lý Dật tiểu tử, sáu sự kiện ta đã hoàn thành cho người, mười phút, tuyệt đối không có vượt qua.

Trong hỗn loạn, một tay Tiểu thiên mang theo thi thể hai đầu kim tình thú, thần thái ngạo nghễ, đối với nguy hiểm tựa hồ không có để ý, chẳng những hoàn toàn không có để ý, hắn đối với tràng diện này tựa hồ còn đặc ý, hơn nữa chủ động đưa ra một cái nhiệm vụ cuối cùng:

- Xem ra, cơ hội sự kiện thứ bảy cũng tới rồi, Lý Dật, có muốn ta trợ giúp các người thoát khỏi hay không?

- Người có điều có thể nhin sao?

- Trong lúc này, không có gì mà phong hào Đấu Thần không làm được.

Lý Dật còn có thể lựa chọn cái gì, không do dự nói:

- Được rồi, sự kiện thứ bảy chính là mang bọn ta rời khỏi vô cực động.

- Cam tâm tình nguyện cống hiến sức lực.

Mới vài ngày công phu, đã làm xong bảy sự kiện rồi, tiểu thiên sàng khoái vô cùng, đem thi thể hai đầu kim tình thú nhét vào dung giới của mình, tay quyết khẽ nhúc nhích, đấu khí màu đen giống như lưỡi dao sắc bén đâm vào đậu hũ, tại trên đỉnh đầu oanh mở ra một cái lỗ hồng, sau đó thân hình trực tiếp bay lên, quát:

- Đi.

Mọi người cũng không chút do dự, đi theo sau lưng tiểu thiên, thẳng hướng phía trên không, liên tiếp đất đá bị đấu khí của tiểu thiên hóa thành hư vô, đoàn người bay thẳng lên trời, khi bọn họ chui từ dưới đất lên a, Lãng không, gặp dưới lòng bàn chân, cả ngọn núi giống như bị rút xuống, âm âm sụp đổ. Một màn này, làm tất cả cường giả, đều hít vào một ngụm lạnh khí. Nếu như lúc này, bọn họ còn đang ở bên trong... Đó là hậu quả gì?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Cốc

Q.6 - Chương 532: Đấu Thần Cốc

- Bảy sự kiện đã toàn bộ hoàn toàn, Lý Dật tiểu tử, chúng ta từ biệt, từ nay về sau ai cũng không nợ ai.

Mọi người còn đang trong kinh hãi, lại nghe Tiểu Thiên hô, thân hình đã bay lên.

- Tiểu thiên! Người đừng đi, chúng ta bàn một chút.

Tuy đã được thoát đại nạn, nhưng mất đi tiểu thiên siêu cấp tay chân, Lý Dật trong lòng cũng tiếc hận vô cùng. Tất cả đều do Long Môn chết tiệt, thoảng cái làm ra bảy sự kiện. Không đúng, muốn trách còn phải trách Minh thị phụ tử. Lý Dật nghiêng răng nghiêng lợi thầm nghĩ, từ nay về sau, Minh thị phụ tử cũng đã là người chết rồi.

Lúc này Lý Dật nhận thức được, Đấu Thần cùng phong hào Đấu Thần cách biệt một trời. Phong hào Đấu Thần nắm giữ thiên địa pháp tắc cùng Đấu Thần cường giả chính là hai cấp độ, Đấu Thần cường giả thuộc về người, nhưng phong hào Đấu Thần, Lý Dật đột nhiên rõ ràng, phong hào Đấu Thần mới chân chính là thần, trong thiên địa đã không có bất cứ chuyện gì có thể làm khó được phong hào Đấu Thần.

- Đi thôi.

Đợi bụi bặm thiên la sơn tan hết, Long Môn rất nhanh sẽ phát hiện bọn họ cũng không có chết ở đây, bọn họ được thừa cơ hội này thoát khỏi Long Môn.

Xác định phương hướng, đám Lý Dật mang theo ba cái bệnh nhân hướng về Thiên la sơn bay vút đi.

Bay được hơn mười dặm, Cung vô song mang theo Lý na đã cố hết sức, Lý Dật ôn nhu nói:

- Đưa Na Na giao cho ta.

Đấu khí cuốn lấy, ôm Lý na vào trong ngực của mình. Trải qua một phen đường dài, Lý Dật thấy được mạch đập Lý na có chút loạn, hiển nhiên trong lúc tiểu thiên cùng đôi kim tình thú đánh nhau sống chết cũng bị ảnh hưởng.

- Lý na nàng không sao chứ.

Cung vô song hiển nhiên cũng cảm thấy mạch lý na dị thường, có chút lo lắng hỏi.

- Không có việc gì, chỉ có một điểm chấn động khiến cho mạch tượng ảnh hưởng.

Lý Dật không muốn làm cung vô song lo lắng, ra vẻ thoải mái nói. Kỳ thật Lý na có sao không, trong lòng của hắn cũng không biết.

Lại bay chừng trăm dặm, thực lực mọi người đều tiêu hao không ít, Lý Dật lo lắng lúc này gặp phải cường địch, chỉ sợ vô lực ứng phó, cũng không dám nghỉ ngơi, hướng phía hoang sơn dã lĩnh đáp xuống, phái ra hai cái sát thần dò xét chung quanh, những người còn lại thì khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu khôi phục đấu khí.

Chúng cường giả đều không có trải qua đánh nhau chết sống, chỗ hao phí đấu khí có hạn, khôi phục cũng đều rất nhanh, không đến hai giờ, đều khôi phục tới trạng thái đỉnh phong.

Thấy mọi người đều khôi phục xong, Lý Dật triệu tập sát thần lão đại, lục chỉ đảo tiên thương lượng:

- Long Môn đã biết rõ chúng ta đi Đấu Thần cốc, tuyệt đối sẽ không thiết hạ một cái chướng ngại, lúc này bốn phương tám hướng đi thông Đấu Thần cốc chỉ sợ đều bày ra nhãn tuyến, tình huống giống trống kua chiêm bay qua, không khác nào thiêu thân lao đầu vào lửa, sát thần lão đại, đảo tiên, các người có biện pháp gì tốt né qua nhãn tuyến Long Môn?

Hiện tại không có cách nào khác, Lý Dật hỏi đảo tiên cùng sát thần lão đại, thì đúng là một vấn đề khó khăn. Mấu chốt là mang theo ba cái bệnh nhân, nếu như với tâm tính mọi người, dù là đầm rồng hang hổ chỉ sợ cũng không sợ.

- Đều không có biện pháp gì tốt sao?

- Nếu không có, đợi bay đến Đấu Thần cốc, do chúng ta đi dò đường, nếu quả thật có nhân tuyến có thể liên giết, không thể giết thì đem Long Môn cường địch dẫn dắt rời đi, để cho lão Nhị lão Tam dẫn mọi người nhập cốc cầu y, chỉ cần vào Đấu Thần cốc, chính là nơi Long Môn môn chủ cũng không dám tự tiện xông vào bắt người.

Sát thần lão đại đưa ra đề nghị tuy chưa hoàn mỹ, phong hiểm cũng lớn, nhưng lúc này cũng không có biện pháp nào hơn.

- Được rồi, cứ thế mà làm.

Lý Dật gật gật đầu, đang muốn đứng dậy phân phó mọi người tiếp tục chạy đi, lại nghe sát thần lão đại bỗng nhiên nói:

- Lý Dật, cảm ơn người.

Lý Dật ngăn người, thản nhiên cười nói:

- Lão đại khách khí, ta giúp Long Môn chủ chính là tự giúp chúng ta, chúng ta bây giờ là cùng một thuyền, làm gì khách sáo như thế.

Lý Dật nói rất đúng, long phong vân hiện tại tuy bất tỉnh nhân sự, nhưng dù sao cũng đã từng là Long Môn môn chủ, tại Long Môn vẫn còn có chút uy tín, năng lực của hắn không chỉ có thực lực, quan trọng hơn là có lực ảnh hưởng. Cho nên Long Môn mới coi trọng như thế, tại thời khắc tông môn đại chiến hết sức căng thẳng, vẫn không quên phái ra đại lượng cường giả đuổi giết Long phong Vân.

- Lời tuy như thế, nhưng tại hạ vẫn muốn tạ ơn. Chỉ cần lần này có thể đem môn chủ cứu sống, vô luận chúng ta có thể đoạt lại Long Môn hay không, ta Tô Thanh Vân đều thiếu nợ người một cái đại nhân tình, sau này có bất kỳ khó khăn, chỉ cần Lý Dật huynh đệ phân phó một câu, tứ đại sát thần cũng sẽ hết sức đi làm.

- Lão đại nói ta nhớ kỹ, nếu không chết, tương lai nhất định sẽ cho người cơ hội trả món nhân tình này.

Lý Dật cũng không khách sáo, nhận khoản nợ nhân tình này, sau đó xoay người hướng chúng cường giả nói:

- Tất cả mọi người đứng lên, phía trước còn rất nhiều chuyện phiền toái.

Trong hành trình, chi đội ngũ này căn cứ vào Lý Dật an bài, sát thần lão Nhị cùng lão Tứ ở phía trước dò đường, lão đại cùng lão Tam bảo vệ hai cánh, lục chỉ đảo tiên thì phụ trách cản phía sau, bảo đảm đằng sau không có truy binh. Ba bệnh nhân hộ tạt hạch tâm, phân biệt do Long Y, cung vô song cùng Lý Dật mang theo. Cả đội ngũ di động hình vuông, chung quanh bảo trì khoảng cách tại trong vòng mười dặm. Kể từ đó tuy tốc độ có chỗ giảm xuống, nhưng có thể bảo vệ tốt ba cái bệnh nhân.

May mà kế tiếp thuận buồm xuôi gió, bay đi một ngày một đêm sau, sát thần lão đại nói Đấu Thần cốc đã tới gần.

Dựa theo kế hoạch trước đó, Lý Dật, sát thần lão đại cùng lục chỉ đảo tiên dàn xếp mọi người trong sơn động nho nhỏ, sau đó liền cùng sát thần lão đại, lục chỉ đảo tiên cẩn thận tiếp cận Vạn thần cốc.

Trên đường đi, nghe sát thần lão đại giới thiệu: - Vạn thần cốc vốn là Ma tộc lãnh địa nổi tiếng, đại lượng ma thú chiếm cứ lãnh địa thiên địa linh khí cực kỳ nồng đậm, hơn nữa sinh sôi nảy nở ra vô số cao giai ma thú. Nhưng hai hơn ngàn năm trước, trong hạp cốc đột nhiên xuất hiện một đám Đấu Thần cường giả, bọn họ có mục đích, từng bước tiêu diệt những Ma tộc này, hao tổn mấy chục năm thời gian, lúc này cao giai ma thú Đấu Thần cốc tiêu diệt không còn, còn lại Ma tộc không thể đối kháng nhóm nhân loại cường giả này, cũng đành phải rời xa vạn thần cốc, đi nơi khác sinh sống.

Nói đến chuyện xưa lại làm Lý Dật có chút nghi hoặc, không khỏi hỏi:

- Những Đấu Thần cường giả này tại sao phải phí khí lực lớn như vậy tiêu diệt Ma tộc?

- Vấn đề này, hai ngàn năm qua cũng không biết có bao nhiêu thuyết pháp truyền lưu tại thần chi lĩnh vực, nhưng cũng chỉ là suy đoán mà thôi, có người nói nhóm cường giả này là một tông môn ẩn thế, nhìn trùng vạn thần cốc hoàn cảnh đặc biệt, nghĩ chiếm cứ nơi này lĩnh ngộ phong hào Đấu Thần. Cũng có người nói nhóm Đấu Thần cường giả này là từ nơi khác tới, về phần mục đích thì không biết. Còn Vạn thần cốc, ta cùng lão Nhị đi qua một chuyến, chỗ đó thiên địa linh khí nồng đậm, xác thực là hơn nơi khác không chỉ gấp mười lần.

Thần chi lĩnh vực địa phương bình thường, so với Đấu Thần đại lục thiên địa linh khí đều nồng đậm hơn mấy lần, nếu như sát thần lão đại nói, vạn thần cốc xác thực là một chỗ tu luyện tự nhiên tuyệt hảo.

- Nhưng cũng có người nói, nhóm Đấu Thần cường giả này, là tất cả các lão đại tông môn thần chi lĩnh vực, vứt bỏ tông môn tranh đấu, đi vào vạn thần cốc nghiên cứu phong hào Đấu Thần. Bởi vì tại thần chi lĩnh vực, tuy Đấu Thần cường giả không ít, nhưng phong hào Đấu Thần vạn năm không có một. Có rất nhiều giả thuyết, nhưng chân tướng rốt cuộc như thế nào cũng không ai biết.

- Bọn họ có mục đích gì không liên quan chuyện của chúng ta, chỉ cần không cản trở chúng ta tìm tứ đại thần y là được.

Lục chỉ đảo tiên nói.

- Thế thì không, tứ đại thần y mặc dù tại Đấu Thần cốc, nhưng cũng không phải là cùng những Đấu Thần cường giả kia ở một chỗ, mà là sống một mình, lần trước chúng ta ở đó hai ngày, cũng không thấy Đấu Thần cường giả lộ diện.

Sát thần lão đại nói ra làm cho Lý Dật cùng lục chỉ đảo tiên yên lòng.

Một đường lướt đi, Đấu Thần cốc liền hiện ra trước mắt. Đấu Thần cốc khí tượng quả nhiên cùng nơi khác bất đồng, tuy cũng chỉ là núi non, nhưng sơn cốc cao chót vót, đám sương lượn lờ, chảy dài không biết

điểm cuối cùng, thiên địa linh khí cực kỳ nồng đậm, quả nhiên là nơi tu luyện đấu khí tuyệt hảo.

Nhưng lúc này, ba người Lý Dật cũng có thể cảm giác được, một mảnh Linh sơn tứ thủy kia cất dấu vô cùng sát khí. Loại sát khí này là do đại lượng cường giả hội tụ mới có thể sinh ra.

- Thế nào? Xem ra chúng ta đoán không sai, Long Môn bày ra không ít phục binh.

Sát thần lão đại vẻ mặt lạnh lùng.

- Nếu là đầm rồng hang hổ, chúng ta cũng đành phải xông vào.

Lục chỉ đảo tiên vẻ mặt kiên quyết, nói.

- Nếu không như vậy, Tô lão, ta và người đi hấp dẫn phục binh Long Môn, đảo tiên, người trở về mang bọn người Long Y nhập cốc.

- Hảo, Lý Dật huynh đệ, người đi bên trái, ta đi phía bên phải, nếu như có thể giết ra, gặp tại thiên la sơn, rồi trở về nghênh đón mọi người.

Nhiệm vụ phân công xong, Lý Dật cùng sát thần lão đại cũng không bí mật nữa, bay hướng giữa không trung, mới bay vài trăm mét, liền gặp hơn mười cường giả lao đến. Nhìn thấy đối phương, Lý Dật cùng sát thần lão đại một tả một hữu bỗng nhiên tách ra, hướng hai bên Đấu Thần cốc bắn đi.

Trước mặt cường giả lao đến cũng phân thành hai, hướng hai người đuổi theo.

Lý Dật cũng không có nói nhảm, đấu khí lưu chuyển đến mức tận cùng, đấu khí hung hãn giống như một đạo cuồng lôi, hướng Long Môn cường giả oanh kích.

Giữa không trung vang lên hai tiếng nổ, sát thần lão đại cũng giao thủ. Một chiêu tương giao, hai người cũng không ngừng lại, cực tốc lao đi,

lướt vào đám sương bao phủ Đấu Thần cốc.

Giữa không trung nổ vang, rất nhanh kinh động càng nhiều Long Môn cường giả, một mảnh cường giả đông nghịt lập tức bay lên trời, cũng chia thành hai hướng, truy kích Lý Dật cùng sát thần lão đại.

Lý Dật quay đầu lại quan sát, Long Môn lần này hạ vốn gốc, truy kích có hơn trăm người, mà trong đám người này đa số là Đấu Thánh, đấu tôn cường giả. Nhưng hơn trăm cường giả hợp lực với ưu thế về số lượng, chỉ sợ hãn cũng rất khó chiếm được tiện nghi, muốn toàn thân trở ra, cũng rất khó khăn. Ngược lại sát thần lão đại, hãn chỉ là Đấu Thánh cường giả, muốn thoát thân chỉ sợ trả giá rất nhiều.

Nhưng lúc này, Lý Dật cũng không thể quan sát được sát thần lão đại, sát thần lão đại cùng hãn hấp dẫn truy binh bay đi, rất nhanh biến mất tại đám sương mờ.

Lý Dật lúc này cũng tiến nhập bên trái Đấu Thần cốc, chỉ nghe sau lưng một Long Môn cường giả nói:

- Lý Dật, nhanh đầu hàng đi, phía trước chính là Đấu Thần cốc, tự tiện xông vào Đấu Thần cốc có hậu quả gì không cần ta nói người cũng biết.

Lý Dật lúc này mới nhớ tới sát thần lão đại nói qua, chính là Long Môn môn chủ cũng không dám tùy ý trêu chọc cường giả trong Đấu Thần cốc.

- Không có can đảm thì chạy trở về đi, nếu không cùng chúng ta tại Đấu Thần cốc đại chiến một hồi.

Lý Dật thoáng chậm dần, hù dọa những truy binh này, muốn để cho bọn hãn phản hồi mà gặp phải lực chỉ đảo tiên thật thảm.

Thân hình Lý Dật dừng một chút, cùng Long Môn cường giả cách gần hơn, hiện tại, Lý Dật đã có thể cảm giác được rất nhiều cường giả hội tụ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Du Đấu Long Môn Đệ Tử

Q.6 - Chương 533: Du Đấu Long Môn Đệ Tử

- Thiếu niên Đấu Thần Lý Dật, người rất không tồi, đáng tiếc không có thay tông đối tộc, hôm nay người phải chết ở Đấu Thần cốc.

Thủ lĩnh đội truy kích Lý Dật này là một đại hán mặt đen, tướng mạo cực kỳ thô lỗ, nhưng trên người hắt tỏa ra khí tức âm trầm, hiển nhiên cũng là gia hỏa một tay nhuộm vô số máu tươi.

Nhưng dù sao thực lực chênh lệch, đối mặt với đối thủ như vậy, Lý Dật không có áp lực, lúc này định trụ thân hình, quay lại nói:

- Các hạ trong Long Môn là người thế nào?

- Long Môn hộ pháp Trái nghĩa Sơn, vâng lệnh môn chủ, tới đây thu nạp mạng nhỏ của người.

- Thật sự là nói lớn không sợ đau đầu lưỡi sao.

Lý Dật nhẹ nhàng lắc đầu, vẻ mặt bình tĩnh, nhưng trên người tỏa ra khí tức đáng sợ.

Cổ khí tức cường giả này làm cho Long Môn cường giả nhin không được phải thối lui, Trái hộ pháp sắc mặt cũng biến hóa, tay run lên:

- Hừ, ta cũng không tin có thể chống được nhiều người của chúng ta như vậy.

- Nói như vậy, Trái hộ pháp thật tính thử một lần rồi?

Trên trăm vị cường giả, Lý Dật cũng biết rõ mình không kham nhiều như vậy, nhưng một trận chiến này nhất định phải đánh, có khả năng đánh chết bao nhiêu, thì mới có thể ngăn chặn bọn họ, vì tranh thủ cho lục chỉ đảo tiên, Long Y nhập cốc tranh.

Mà Long Môn đệ tử chính là vì Lý Dật tới, cũng không thể lui bước.

Không vực dậy đặc sát ý bắt đầu tràn ngập ra, Lý Dật đương nhiên không vội động thủ, đứng chấp tay, âm thầm đem khí tức cường giả của mình phát ra đến mức tận cùng, dùng cái khí tức này uy hiếp đối phương.

- Chết cho Lão Tử.

Trái hộ pháp tựa hồ ý thức được, nếu như mặc cho Lý Dật uy hiếp như vậy, thuộc hạ của mình chỉ sợ vô tâm ứng chiến, về tâm lý có lẽ bị hỏng mất.

Nghe được Trái hộ pháp ra lệnh, hai cái Long Môn đệ tử bên cạnh hẳn nhìn nhau, một tả một hữu đánh về phía Lý Dật, đã sớm súc thể đấu khí đến mức tận cùng đồng thời oanh ra. Hai gã đệ tử thực lực không thấp, cũng là sốt ruột lập công, đấu khí oanh ra càng dùng tư thế liều mạng, một tả một hữu chém về phía Lý Dật.

- Vậy trước tiên tổng hai người các người lên đường đã.

Cũng không thấy Lý Dật động tác như thế nào, hai cỗ năng lượng oanh đến phụ cận hẳn, tựa hồ như gặp khí cầu co giãn, bỗng nhiên thay đổi phương hướng, uy thế mạnh hơn ba phần, quay lại oanh thẳng về phía hai gã Long Môn đệ tử. Hai gã Long Môn đệ tử có chủ tâm liều mạng, ra tay đều là hung ác đến cực điểm, động tác chém bổ hết sức.

Nhưng bọn chúng năm mơ cũng không ngờ Lý Dật cũng không có sử dụng đấu khí oanh tán đấu khí của bọn chúng, mà là đem hai đạo đấu khí quỷ dị phản chấn trở về.

Oanh, oanh.

Hai tiếng trầm đục vang lên, binh khí trong tay hai gã Long Môn đệ tử từng khúc vỡ vụn, bọn họ còn chưa kịp bố kết phòng ngự cái chắn, đấu khí phản chấn đã oanh kích tại trên người bọn họ. Hai cỗ máu tươi bắn ra,

hai gã Long Môn đệ tử lập tức rơi thẳng rớt xuống dưới, cũng không biết sống chết như thế nào nữa.

Lý Dật một chiêu cử trọng nhược khinh đánh bại hai gã Đấu Thánh cường giả, như không đếm xỉa tới, kì thực cũng là toàn lực đánh ra. Một chiêu doạ người như thế làm Long Môn cường giả vô ý thức lui lại vài mét, nhìn Lý Dật. Đấu Thần cường giả đả bại hai Đấu Thánh cường giả, cũng không kỳ lạ gì, nhưng nhẹ nhàng thoải mái như thế, thì vài tinh Đấu Thần cường giả cũng không làm được?

Nếu đám Long Môn cường giả biết rõ Lý Dật mới là Đấu Thần một tinh, không biết bọn họ có thể cầm đầu hũ đâm chết chính mình hay không.

- Thế nào? Trái hộ pháp, tiếp tục để cho thuộc hạ của người toi mạng chứ, người tới trước đi?

- Cũng không phải, chúng ta đi lấy tánh mạng của người.

Đấu khí bùng bùng đánh ra, trường đao trong tay Trái hộ chém ra, lập tức phát ra thanh âm vù vù điếc tai:

- Huynh đệ cùng tiến lên, vây lấy hắn.

Lý Dật đương nhiên sẽ không để cho Long Môn đệ tử vây công đơn giản như vậy, khi Trái hộ pháp vừa dứt lời, Lý Dật đã có động tác, nhưng động tác của hắn thật sự quá nhanh, hơn nữa cũng quá đột ngột, thân hình bỗng nhiên hóa thành một đạo tàn ảnh, như du long, trong nháy mắt cuốn vào trong đám đệ tử Long Môn.

Đám Long Môn đệ tử tên nào cũng là thân kinh bách chiến, vô luận kiến thức hay lịch duyệt đều là người nổi bật đệ tử trong môn, nhưng bị Lý Dật nhanh như vậy xông đến, cũng chưa có lấy lại tinh thần, tức khắc liền có hơn mười người rớt xuống, chết sống không biết.

- Dựa vào, hợp kỹ, ngu xuân, hợp kỹ.

Trái hộ pháp là người thô lỗ, lập tức liền hùng hống hồ hồ nói lên. Long Môn đệ tử lúc này mới kịp phản ứng, nhanh chóng đến bên người Trái hộ pháp.

Vấn đề là, Lý Dật căn bản không có ý định cùng bọn họ giằng co, một hồi xung đột giết chết vài Long Môn đệ tử, thân hình càng không ngừng lại, tiếp tục hướng Đấu Thần cốc bay vút đi.

Ăn thiệt thòi như vậy, nếu cứ như vậy trở về, tông môn cũng sẽ không bỏ qua cho Trái hộ pháp, lúc này hắn căn rằng một cái, quát:

- Đuổi theo cho ta, không giết Lý Dật thì không bỏ qua.

- Trái hộ pháp, phía trước chính là Đấu Thần cốc.

Tên đệ tử thật sự không muốn đi truy đuổi một cái Đấu Thần cường giả, nhất là một tên sát ý như vậy.

Đuổi cho Lão Tử, đuổi tới chân trời góc biển cũng phải xử lý hắn.

Trái hộ pháp đã hoàn toàn phát điên, người này trời sinh tính tình thô lỗ, nhưng làm người có phần nghĩa khí, thoáng cái hao tổn nhiều huynh đệ như vậy, hắn huyết mạch sớm đã sôi sục rồi, đừng nói là Đấu Thần cốc, ngay cả Diêm La điện chỉ sợ cũng dám xông vào.

Lại đi hai dặm, thân hình Lý Dật dừng một chút, chậm rãi định trụ lại thân hình, xoay người lại, nhìn Trái hộ pháp cười nói:

- Ta cũng không phải mỹ nữ, cứ đuổi không bỏ như vậy sao?

- Thối tiểu tử, không giết ngươi, Trái nghĩa Sơn thì không làm người.

- Vậy chỉ sợ ngươi cũng không làm gì được.

Lý Dật vẫn phong khinh vân đạm, năm đó chính mình mới thực lực đấu tôn, Đấu Thần điện xuất động cường giả mạnh như vậy đều không thể

làm gì được mình, hôm nay chỉ có đám người như vậy mà cũng đuổi theo mình.

- Các huynh đệ xông lên.

Lời vừa nói ra, Lý Dật lần nữa khởi động thân hình, nhưng lúc này, Long Môn đệ tử đã có phòng bị, chỉ có hai cường giả bị Lý Dật oanh kích giữa không trung, đệ tử còn lại đều sử dụng hợp kỹ, cũng thoát khỏi đòn sát thủ của Lý Dật đánh ra.

Xem ra phải sử dụng lá bài tẩy, Lý Dật tâm niệm vừa động, thân hình bỗng nhiên bay lên mấy chục thước, Phá Thiên kiếm đã ở trong tay. Thiên ma đấu khí rót vào Phá Thiên kiếm, cả kiếm thể đều tràn ngập một tầng sắc đen.

- Ý thiên phá không kiếm, phá, phá, phá.

Chu Tước cao giai đấu kỹ cũng không tính là cái gì, nhưng ở tu vi Đấu Thần cường giả cùng siêu phẩm thần binh tiên thiên chi khí, lại phát ra năng lượng kinh người. Kiếm khí màu đen kịt ly thể, giống như ở giữa không là một mảnh mây đen, hướng Long Môn cường giả chém tới.

Long Môn đệ tử lần nữa hợp kỹ, bố kết một tầng năng lượng phòng ngự cái chắn, chỉ nghe ầm ầm một tiếng vang lớn, Long Môn đệ tử hợp kỹ bố kết phòng ngự cái chắn bị một chiêu Chu Tước đấu kỹ làm cho ầm ầm vỡ vụn, đấu khí mảnh nhỏ mang tất cả không gian rung động, mà cùng lúc đó, thân hình Lý Dật lần nữa như du long từ Long Môn đệ tử bay vút qua, nơi đi qua, một đoàn huyết vụ nổi lên, phần còn lại là chân tay bị cụt bay ra bốn phía.

Ngẩn ngẩn trong nháy mắt, Long Môn cường giả lần nữa hao tổn hai mươi người.

- Trái hộ pháp, chúng ta đổi cái địa phương khác lại chơi đùa nhé.

Lý Dật không ham chiến, sau khi chiếm được tiện nghi, xoay người liền bỏ đi.

Trái hộ pháp hiện tại cũng đã nhìn ra, Lý Dật đây là đang trêu bọn họ, hơn nữa còn có toan tính đem bọn họ hướng Đấu Thần cốc dẫn đến. Nếu như Trái hộ pháp thông minh hơn, hẳn sẽ nghĩ tới mục đích Lý Dật làm như vậy, nhưng là người thô lỗ, lúc này đã hoàn toàn phần nộ mê hoặc thần trí, trong ánh mắt hẳn sung huyết chỉ có thân ảnh Lý Dật, trong ý thức cũng chỉ có một ý niệm, bằng phương thức nhanh nhất vô cùng tàn nhẫn nhất làm cho địch nhân ngã xuống.

- Thối tiểu tử, ta liều mạng với ngươi.

Liều mạng, cũng phải cần thực lực, hiển nhiên thực lực Trái hộ pháp còn không đủ liều mạng. Lý Dật đã đang ở mấy xa hơn chục thước, thân hình lại gia tốc rời đi.

- Trái hộ pháp, chúng ta không cần đuổi theo tiểu tử kia, hẳn có chủ tâm dụ dỗ chúng ta đuổi theo hẳn.

Long Môn đệ tử thật sự không muốn đuổi theo, đúng là quá phí công, đuổi theo cũng chẳng làm gì được?

- Hừ, Lão Tử cũng không tin đấu khí của hẳn không có cực hạn, đợi cho đấu khí của hẳn dùng hết, chính là thời điểm chúng ta giết hẳn.

Vì vậy tiếp tục, Lý Dật mấy lần ngừng, Long Môn đệ tử liền chết một đám, cho đến khi xâm nhập Đấu Thần cốc, hơn trăm Long Môn cường giả cũng hao tổn một nửa. Nhưng Trái hộ pháp đoán trước cũng không phải là không có đạo lý, phen này lăn qua lăn lại, thực lực Lý Dật cũng tiêu hao không ít.

Lúc này, Lý Dật dẫn Long Môn đệ tử đã bay đi trăm dặm, xem tình huống, nếu như thuận lợi, lục chỉ đảo tiên cùng mọi người cũng có thể nhập cốc. Lý Dật lúc này mới nghĩ cách thoát thân, nếu như cứ du đấu như vậy, cũng có khả năng giết hết Long Môn đệ tử, nhưng bản thân hẳn

hao tổn cũng thật là lớn, nếu vì thế gặp phải cường địch, cũng khó bảo toàn.

Tâm niệm vừa động, Lý Dật hạ xuống độ cao, hướng một ngọn núi dốc đứng rơi xuống. Nương theo sương mù trong Đấu Thần cốc, Lý Dật thi triển ẩn thân đấu kỹ, đồng thời thu liễm khí tức cường giả, trong nháy mắt bí mật thân hình, sau đó đứng ở một cây đại thụ che trời nhìn Long Môn đệ tử.

Long Môn đệ tử theo sát Lý Dật, nhưng mới ra khỏi sương mù, lại phát hiện thân hình Lý Dật không thấy đâu nữa, Trái hộ pháp ngưng thần cảm thụ, ở nơi thiên đị linh khí nồng đậm, khí tức cường giả lúc này cũng không còn sót lại chút gì.

- Lý Dật tên rùa đen rút đầu, lăn ra đây cho Lão Tử.

Trái hộ pháp lập tức mắng to lên, hăn cũng là Đấu Thánh cấp bậc cường giả, Lý Dật không thể trong nháy biến mất, cho nên hăn rõ đối phương nhất định là sử dụng ẩn thân đấu kỹ, bởi vậy muốn dùng ngôn ngữ đem Lý Dật kích thích hiện thân.

Nhưng Trái hộ pháp dùng tư thế người đàn bà chanh chua chửi đồng đều sử dụng ra, cũng không thấy có bất kỳ động tĩnh gì. Kỳ thật Lý Dật đứng ở trên đỉnh đầu hăn, ẩn long quyết ẩn thân lúc này triển lộ ra, đừng nói là một đám đấu tôn Đấu Thánh cường giả, chính là Đấu Thần ở đây, chỉ sợ cũng cảm thụ không được Lý Dật tồn tại.

Trái hộ pháp mắng nửa ngày cũng mệt mỏi, ngồi một chỗ trên tảng đá, không cam lòng nhưng lưu lại cũng vô ích, đúng tức giận không có chỗ phát tiết, lúc này có một tên Long Môn đệ tử tiến đến, đề nghị nói:

- Trái hộ pháp, Lý Dật đã chạy rồi, không bằng chúng ta trở về phục mệnh đi.

- Phục mệnh? Phục cái muội người đi, chúng ta lấy cái gì phục mệnh, người không có bắt được, ngược lại làm cho hăn dả thương mười mấy

huynh đệ chúng ta, trách nhiệm này là do ta đảm đương cũng không phải là người.

Nghĩ nghĩ, Trái hộ pháp đột nhiên đứng lên, ra lệnh:

- Gởi tín hiệu cầu viện, chúng ta tại nơi này tìm tòi, tên khốn kia nhất định chưa đi xa, không giết hẳn chúng ta toàn bộ chết tại cái Đấu Thần cốc này.

Những Long Môn đệ tử kia tuy không muốn, nhưng Long Môn môn quy cực nghiêm, rơi vào đường cùng cũng không dám cãi chày cãi cối, lập tức giữ vững tinh thần, dùng chỗ này làm hạch tâm, hướng bốn phía tìm tòi, bên người Trái hộ pháp có một đệ tử lấy từ trong lòng ngực một quả đạn tín hiệu, ngưng tụ đấu khí bắn lên bầu trời, lập tức tại trên bầu trời tràn ra một đóa hỏa diễm quang hoa.

Cái tín hiệu này tuy có thể đưa tới viện thủ, nhưng Trái hộ pháp cũng rõ ràng, trong Đấu Thần cốc cường giả cũng sẽ bị kinh động. Một khi kinh động Đấu Thần cường giả trong cốc sẽ có hậu quả gì, Trái hộ pháp cũng không có biết rõ, nhưng hiện tại cũng không quan tâm nhiều.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Thiếu Nữ.

Q.6 - Chương 534: Đấu Thần Thiếu Nữ.

Lý Dật quyết định thoát thân, cũng không muốn trêu chọc đám Long Môn đệ tử, vì không muốn lộ hành tung, tự nhiên cũng không nỡ không phi hành được. Đám Long Môn đệ tử cũng tản ra, ở xung quang tuy tìm Lý Dật.

Ở cách đó không rất xa, bỗng nhiên nghe được tiếng địch vang lên, trong tiếng địch réo rắt, tại đám sương mù tạo cho người cảm thấy thoát tục. Nhưng ở nơi hoang sơn dã này, lại là chỗ Đấu Thần cường giả ẩn cư,

không hiểu ai có hào hứng nư vậy, chẳng lẽ là... Đấu Thần cường giả ẩn cư sao?

Lúc này Long Môn đệ tử, cùng Lý Dật cũng đều kinh hãi, nếu là Đấu Thần cường giả ẩn cư, thì tới cũng quá nhanh rồi, tín hiệu Long Môn phát ra chưa tới năm phút đồng hồ.

Mọi người đang kinh ngạc, lúc này thấy một mục đồng cười trâu từ trong rừng chạy ra. Con trâu này cực kỳ to lớn, trực tiếp hướng Long Môn đệ tử đi tới, tốc độ cũng không chậm.

Thấy một đứa bé, Trái hộ pháp cũng yên ổn hơn nhiều, thô lỗ nói:

- Uy, tiểu hài tử, ngươi là ai? Làm sao chạy đến nơi này chặn trâu như vậy? Nhà của ngươi ở đâu?

Mục đồng quăng sáo trúc xuống, nhìn Trái hộ pháp nói:

- Đại hán, ngươi là ai vậy? Sao chạy đến đây chơi, chủ nhân nhà ngươi là ai?

Tiểu hài tử bộ dáng mới mười tuổi, vẻ mặt ngây thơ, lúc này làm một bộ đứng đắn nghiêm trang, làm cho người cảm giác buồn cười. Nhưng lúc này cũng không có người cười được, tiểu hài tử này dù sao cũng không giống như là người tầm thường được.

Trái hộ pháp sắc mặt thay đổi vài lần, ngữ khí trở nên khách khí, nói:

- Chúng ta là Long Môn đệ tử, bởi vì truy đuổi một tên đào phạm. Tiểu huynh đệ, nhà của ngươi ở đây sao?

Đứa bé kia tựa hồ cũng không có nghe nói qua Long Môn, đôi mắt trong veo nhìn Trái hộ pháp, sau đó quay tròn mấy vòng, mới nói:

- Ta tại sao phải nói cho các ngươi biết, các ngươi chẳng lẽ không biết, nơi này ngoại nhân không thể để tỷ tỷ thấy, các ngươi thảm rồi.

- Tỷ tỷ? Chị người là ai?

- Tỷ tỷ của ta chính là tỷ tỷ ta.

Trái hộ pháp căn rằng, vẫn nhịn xuống không có tức giận, hẳn tự nhiên cũng rõ ràng người ở Đâu Thần cốc, tuyệt đối không phải là người thường.

- Tiểu huynh đệ, chúng ta bây giờ vẫn chưa thể rời đi, ta cho người kim tệ, người nói cho tỷ tỷ không đuổi chúng ta đi được không?

- Kim tệ?

Mục đồng nhướng mắt, hỏi:

- Người tính cho ta bao nhiêu kim tệ?

Trái hộ pháp vỗ dung giới, lấy ra mười mấy kim tệ, tất cả đều nhét vào trong tay mục đồng:

- Đều cho người.

- Hừ, có vài kim tệ mà cũng nghĩ hối lộ ta.

Mục đồng không chút suy nghĩ, ném kim tệ đi, nói:

- Đều đi nhanh đi, tỷ tỷ của ta sắp tới rồi.

- Chị người cũng không thể không nói đạo lý chứ, sơn cốc này cũng không phải nhà của các người, dựa vào cái gì nàng không cho chúng ta ở đây.

- Đại hán cũng không thể không nói đạo lý nhé, sơn cốc này chính là nhà của chúng ta, vì cái gì cho các người ở đây.

- Hải tử, dám học đại gia ta nói chuyện, xem ta giáo huấn người như thế nào.

Trái hộ pháp không thể nhịn được nữa, trước bị Lý Dật đả kích, làm bản tính hằn ác liệt vô cùng, lúc này bị mục đồng trêu chọc, tính tình nóng nảy lập tức nổi lên.

Lý Dật đang muốn ly khai, nhưng lúc này thấy có chuyện xưa, dù sao ẩn thân đấu kỹ đối với đám Long Môn đệ tử mà nói là không cách nào phát hiện, vì vậy dừng bước, quan sát tình thế.

Trái hộ pháp đấu khí tuôn ra, mục đồng còn chưa có phản ứng, Đại Ngưu gầm nhẹ một tiếng, thân hình đột nhiên chuyển động, lao tới.

Trái hộ pháp mặc dù thô lỗ, nhưng tuyệt đối không ngu ngốc, tỷ tỷ tiểu hài này sắp tới, hiện tại lại không rõ lai lịch thế nào, cần phải bắt tiểu hài tử mới có thể nắm quyền chủ động.

Thấy Trái hộ pháp hành động, lập tức đám Long Môn đệ tử vây quanh, trong tay đấu khí đánh ra, nhưng cũng không dám đả thương đứa bé kia. Mà nhắm vào đại ngưu đánh tới.

- Các người dám đánh trâu của ta, ngưu ngưu, đâm chết bọn họ.

Tiểu hài tử thấy tọa kỵ của mình đã bị mấy tên cường giả công kích, vừa tức vừa đau lòng, lớn tiếng ra lệnh nói. Đại Ngưu tựa hồ cũng có thể nghe hiểu được tiếng người, lập tức không khách khí, vung ra bốn vó, hướng đám Long Môn đệ tử công kích.

- Phế vật, nhiều người như vậy chẳng lẽ còn không chế trụ nổi một đầu ngưu sao.

Trái hộ pháp giận dữ, thân hình đột nhiên vừa động, trường đao xoay chuyển, hướng môn đồ đại ngưu chém ra.

Đại Ngưu dù sao cũng ngu xuẩn, đao của Trái hộ pháp chém ra hung ác cực kỳ, chỉ nghe "Phốc" một tiếng, trường đao chém xuống môn đồ trâu. Đại Ngưu bị đau, thân thể đột nhiên quay lại, điên cuồng công kích.

- Giết đầu ngưu này, chúng ta nướng ăn.

- Các người dám... Tỷ tỷ, Oa, Tỷ tỷ mau tới đi, có người muốn giết người người.

Đứa bé kia bị chế trụ, nghe nói ác nhân trước mặt muốn giết người, lập tức khóc lớn lên, la hét tỷ tỷ mau tới.

Long Môn chúng đệ tử đâu thèm nghe tiểu hài tử khóc rống, đều lấy ra binh khí, làm thành một vòng hướng Đại Ngưu điên cuồng tấn công. Lý Dật thấy, Đại Ngưu ma thú phẩm giai thất giai, chỉ dựa vào thể trạng cường kiện mới có thể kiên trì đến bây giờ, lúc này Long Môn chúng đệ tử vây công, lập tức trên người có vô số vết thương, tạo thành một đầu huyết người.

- Đều dừng tay lại.

Bỗng nhiên một tiếng khê kêu, những kia Long Môn đệ tử cũng là quá chuyên chú tại giết chết đầu kia ma ngưu, lại đều không có chú ý tới một cái thiếu nữ đã xuất hiện ở bọn họ phụ cận. Thiếu nữ này đúng là tuổi trẻ, làn da giống như nồn nà, không thi phấn trang điểm vẽ mặt tố dung, tuy là một thân thôn cô cách ăn mặc, nhưng mi thanh mục tú, khuôn mặt cực kỳ tinh xảo khéo léo, làm lòng người động.

Lúc này mỹ nữ vẽ mặt giận dữ, tức giận nói:

- Các người tại sao muốn bắt đệ đệ của ta, giết trâu của hã sao?

Long Môn đệ tử đã sớm ngây người, cũng thật không ngờ tỷ tỷ tiểu hài tử lại xinh đẹp như vậy, nghe thấy lời quát hỏi, lúc này mới tỉnh ngộ lại, Trái hộ pháp nói:

- Người chính là tỷ tỷ của hã sao? Tiểu hài này quá tinh nghịch, người thân là tỷ tỷ của hã sao không giáo dưỡng cho tốt?

- Ta giáo dưỡng hay không liên quan gì đến các người?

Thiếu nữ vẽ mặt hồ nghi, nhìn đám Long môn đệ tử.

Tựa hồ nhìn ra thiếu nữ này không rành thế sự, Trái hộ pháp nói:

- Chuyện này không liên quan đến chúng ta, đệ đệ của người không biết lễ phép, chúng ta giáo huấn một chút, người phải cảm tạ chúng ta mới đúng.

Trái hộ pháp có chủ tâm muốn phủ đầu cô gái, cô gái tựa hồ nghĩ mãi mà không rõ vì cái gì đối phương bắt đệ đệ của mình, đả thương Đại Ngưu, mình còn phải cảm kích bọn họ nữa.

Trái hộ pháp lại nói:

- Chúng ta cũng không cần người cảm tạ, nhưng chúng ta ở chỗ này tìm một người, người không cản trở là được. Nếu như có thể, người mang đệ đệ của người rời đi.

Cô gái kia tuy đơn thuần, nhưng cũng không ngu ngốc, lập tức phản ứng nói: - Các người tự tiện xông vào Đấu Thần cốc, còn muốn ở chỗ này tìm người, ngoan ngoãn cùng ta đi gặp cốc chủ, nếu không nhất định phải chết.

- Nữ oa oa khẩu khí thật cuồng vọng, không dối gạt các người, chúng ta là người Long Môn, người khác sợ Đấu Thần cốc các người, Long Môn chúng ta không sợ.

- Long Môn là cái gì? Cốc chủ nói qua, tự tiện xông vào Đấu Thần cốc, vô luận là ai, đều phải chết.

Thiếu nữ nói, trên mặt xẹt qua vẻ không đành lòng, nhìn ra được, nàng cũng không phải là người thích giết người.

Lời của Thiếu nữ làm Trái hộ pháp biến sắc, hắn trên miệng nói không sợ Đấu Thần cốc, nhưng trong nội tâm run sợ vô cùng. Trước mặt thiếu nữ này tuy không rành thế sự, nhưng hắn cũng có thể cảm thụ được, ít nhất là đấu khí tu vi, căn bản là không kém hắn, thậm chí còn mạnh hơn hắn.

Thiếu nữ đã cưỡi xuống Hồng Lăng, sau đó đấu khí rót vào, Hồng Lăng đột nhiên thăng tấp.

- Ta muốn giết các người."

Thiếu nữ ôn nhu nói ra làm Lý Dật tý nữa cười lên, hắn cũng chưa gặp qua cảnh sinh tử chém giết, lại có người trước khi giết người lại ôn nhu như thế.

Thiếu nữ nói ra ôn nhu, nhưng ra tay cũng không nửa điểm ôn nhu, Hồng Lăng trong tay cũng không biết là dùng chất liệu gì, bị nàng phát lực giống như thiết chùy, hung hăng đánh về phía đám Long Môn đệ tử.

- Các huynh đệ không nên khách khí, vây quanh nàng.

Trái hộ pháp rống lên, chỉ huy Long Môn đệ tử đem thiếu nữ bao bọc chung quanh, sau đó hơn mười đạo đấu khí mãnh liệt liên hướng nàng oanh kích đến.

Đấu Thần cường giả.

Lúc này Lý Dật cũng giật mình, thiếu nữ tuổi trẻ này chừng hai mươi năm tuổi, đã đạt đến Đấu Thần rồi, hắn đạt tới ngày nay chịu biết bao đau khổ, lúc này hắn cũng thật sự muốn biết, thiếu nữ này tu luyện như thế nào thành Đấu Thần cường giả.

Nhưng Lý Dật cũng nhìn ra được, đấu khí tu vi thiếu nữ này tuy đạt đến Đấu Thần cường giả, nhưng kiến thức lịch duyệt cùng kinh nghiệm thực chiến đều không bằng hắn.

Trước mặt đám Long Môn cường giả vây công, thiếu nữ hiển nhiên cũng cố hết sức, ngoại trừ vẻ mặt trắng bệch liều mạng bố kết xuất không gian giam cầm phòng ngự, cũng không có sức hoàn thủ. Kỳ thật với thực lực của nàng, dù không có siêu phẩm thần binh, cũng hoàn toàn có thể vận động linh vực sát thương đối phương.

- Giết nàng, không lưu lại dấu vết.

Ý thức được thực lực thiếu nữ, Trái hộ pháp lần nữa hiển lộ ra bản tính hung ác của mình. Hẳn rõ ràng hậu quả cùng Đấu Thần cốc kết thù xuống, hiện tại có khả năng chính là giết chết đôi tỷ đệ này, sau đó mau chóng thoát thân, nếu không lưu lại dấu vết, chỉ sợ hậu hoạn vô cùng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Cốc.

Q.6 - Chương 535: Đấu Thần Cốc.

Kỳ thật trước một thiếu nữ thanh thuần như vậy, mà Long Môn đệ tử lại đại đa số đều là người tuổi trẻ, bởi vậy đều có chút không hạ thủ được, nếu không, sáu bảy mươi đấu tôn Đấu Thánh cường giả toàn lực oanh kích, ngay cả Lý Dật cũng không nhất định có thể chịu đựng được. Lúc này Trái hộ pháp ra lệnh, đám Long Môn đệ tử mặc dù không đành lòng, nhưng cũng đành phải thúc dục đấu khí, lúc này trận thế lập tức biến đổi, đấu khí dày đặc chảy ra, giống như phong ba sóng dữ đem thiếu nữ tuổi trẻ hoàn toàn bao bọc trong đó, dưới năng lượng kinh người, thiếu nữ bố kết phòng ngự cũng đang dần bị tan rã, tình thế lập tức nguy cấp vô cùng.

Bỗng nhiên, hai tiếng kêu thảm thiết vang lên làm công kích có chút dừng lại, Long Môn đệ tử cùng Trái hộ pháp nhìn ra, chỉ thấy hai gã đệ tử bắt đứa bé kia chỉ còn thân thể, đầu của bọn chúng bay vào trong bụi cỏ, từ trên mặt biểu lộ, cũng không biết rõ mình vì sao bị giết.

- Lý Dật.

Trái hộ pháp không ngu ngốc, nhưng lúc này ngu ngốc cùng không ngu ngốc có gì khác nhau, bởi vì hẳn đột nhiên ý thức được, hiện tại song phương thực lực đã nghịch chuyển. Với thực lực Long Môn đệ tử hiện tại, vô luận là đối phó Lý Dật hay là đối với thiếu nữ đều chưa tính là yếu, nhưng đồng thời đối phó, hai Đấu Thần cường giả... Trái hộ pháp kết cục đều hiểu rõ.

- Không sai, đúng là Lý Dật gia gia.

Quyết định giết chết đám Long Môn đệ tử, ẩn thân đấu kỹ Lý Dật giải trừ, Phá Thiên kiếm xuất hiện trong tay, đánh ra một kích thu hoạch tánh mạng hai tên Long Môn đệ tử.

Long Môn đệ tử tâm lý đều hoàn toàn hồng mất, vài kẻ tính toán bỏ chạy.

- Các huynh đệ, liều mạng.

Trái hộ pháp đã có tâm tư liều chết, đấu khí rót vào trường đao, hướng Lý Dật chém xuống. Lý Dật sở dĩ không có giết hấn, là vì kế hoạch dự định, nhưng hiện tại, hấn đã tính xóa sổ đám Long Môn đệ tử, cho nên, Trái hộ pháp cũng không còn may mắn nữa.

Đón trường đao của Trái hộ pháp, Lý Dật chém ra Phá Thiên kiếm, thiên ma đấu khí màu đen lượn lờ chính diện nghênh tiếp.

Ầm.

Trường đao của Trái hộ pháp trong nháy mắt nát thành vụn sắt, hướng bốn phương tám hướng bay đi, mà thân thể của hấn, cũng bị dư thế của Phá Thiên kiếm, cơ hồ tách ra làm hai nửa.

Một kích giết chết Trái hộ pháp, làm cho đám Long Môn đệ tử triệt để đánh mất đi ý chí chiến đấu, đã có một nửa người bắt đầu thoát khỏi chiến trường. Còn một nửa khác, cũng không có may mắn như vậy, biến thành quỷ dưới Phá Thiên kiếm.

Nhìn thấy Lý Dật ra tay, làm cho Long Môn đệ tử chạy trốn hơn một nửa, thời gian cũng ngắn ngủn vài phút mà thôi, trong khoảng thời gian này, thiếu nữ cũng không có ra tay. Nếu như có nàng cùng phối hợp, đám Long Môn đệ tử chỉ sợ một người cũng chạy không thoát.

Lúc này khó khăn lắm mới đem địch nhân giết hết, Lý Dật thu kiếm lại, hướng thiếu nữ nói:

- Cô nương, tại hạ Lý Dật, xin hỏi phương danh là gì?

- Tỷ tỷ của ta gọi Thanh Nhi, oa a, ca ca người thật là lợi hại, thoáng cái đã giết nhiều phế vật như vậy.

Thiếu nữ còn chưa nói, ngược lại đứa bé kia chạy tới, hưng phấn mà kêu lên.

- Chết thật là nhiều người, vậy phải làm sao bây giờ?

- Tỷ tỷ, bọn họ đều là người xấu, chết sạch sẽ, cốc chủ nhất định sẽ thưởng.

Lý Dật nói:

- Tiểu tử kia, người tên gọi là gì?

- Ta gọi là Thanh Vũ, nhưng người có thể gọi ta là mao đầu, tỷ tỷ của ta đều gọi ta như vậy.

- Mao đầu, chúng ta nhanh rời đi thôi, nơi này mùi máu tươi nặng nề, ta không thích.

Thiếu nữ nhìn nhìn Lý Dật, rất nhanh rũ xuống mí mắt, sau đó kéo đệ đệ của mình.

- Ai, đáng tiếc người ta nuôi chết rồi.

Mao đầu Thanh Vũ thở dài, cũng không có nhiều ưu thương, rất nhanh cao hứng lên:

- Tỷ tỷ, người mang vị ca ca này về nhà chơi nhé.

- Mao đầu đừng hồ đồ, Đấu Thần cốc không cho phép ngoại nhân tùy tiện xông vào.

Thiếu nữ tựa hồ có chút ngại ngùng, cũng không dám nhìn Lý Dật.

Lý Dật mỉm cười, nói:

- Ta đây cũng vào được, Thanh Nhi cô nương không phải nói tự tiện xông vào Đấu Thần cốc, đều giết hay sao? Làm sao không động thủ?

- Ca ca hay nói giỡn.

Mao đầu cơ linh, cười nói:

- Người không tự tiện xông vào, rõ ràng là nhìn thấy ta cùng tỷ tỷ của ta bị người vây công, mới chạy tới cứu, người là ân nhân cứu mạng của chúng ta, cốc chủ nhất định cũng ban thưởng cho người.

Lời của Mao đầu nói làm cho Lý Dật tim đập thành thịch, bất kể thế nào mà nói, mình cũng xem như giúp Đấu Thần cốc một chút, Đấu Thần cốc thiếu nợ mình một phần nhân tình. Nếu như thuận lợi, lực chỉ đảo tiên nhất định đã nhập cốc, nhưng tứ đại thần y tính tình quái đản, có thể đáp ứng hay không cũng là một vấn đề. Nếu quả thật như mao đầu nói, Đấu Thần cốc cốc chủ muốn thưởng cho mình, không bằng đến lúc đó thỉnh cầu, để cho Đấu Thần cốc cốc chủ hướng tứ đại thần y gây áp lực, có thể có điểm tác dụng rồi.

Nghĩ tới đây, Lý Dật bất động thanh sắc lấy lui làm tiến nói: - Mao đầu có hảo ý ta tâm lĩnh, nhưng xem ra, Thanh Nhi cô nương tựa hồ cũng không muốn ta nhập cốc, quên đi, chúng ta cáo từ.

- Ai nói ta không muốn cho người nhập cốc.

Thấy Lý Dật làm bộ phải đi, Thanh Nhi rốt cục mở miệng nói:

- Người cùng chúng ta cùng nhập cốc, nhưng người phải nhớ kỹ, ngàn vạn lần không thể trong cốc xông loạn, cũng không thể nói lung tung, ừ, người ngàn vạn không thể để cho người khác biết rõ người tự tiện nhập

cốc, tựa như Mao đầu nói, người là vì nhìn thấy chúng ta gặp được nguy hiểm mới tới cứu giúp.

- Biết rồi.

Lý Dật trong nội tâm vui vẻ.

- Ca ca người tên là gì?

Thấy tỷ tỷ đồng ý mang Lý Dật nhập cốc, Mao đầu vui vẻ, một tay dắt Lý Dật, một tay nắm Thanh Nhi, vừa đi vừa nói.

- Ta gọi là Lý Dật, Mao đầu, nhà các người ở đâu?

- Không cho phép hỏi loạn.

- Hảo, không có hỏi nữa.

Lúc này đi không đến mấy trăm mét, Lý Dật bỗng nhiên cảm giác được một cỗ khí tức cường giả hừng hực bên này lan tới, khí này tức tuy chỉ có hai người, nhưng khí tức nồng đậm, mạnh hơn trăm danh đệ tử Long Môn nhiều. Nếu như Lý Dật phán đoán không sai, hai người này đều là đấu thần cấp bậc cường giả.

Lý Dật nao nao, dừng bước.

- Lý Dật người không cần khẩn trương, đây là béo gầy hai vị thúc thúc.

Thấy Lý Dật khẩn trương, Thanh Nhi vội vàng trấn an nói.

Béo gầy hai vị thúc thúc rất nhanh từ trong đám sương hiện ra, hai người đi đến, thấy Lý Dật lập tức cảm giác lên.

- Thanh Nhi, có chuyện gì xảy ra?

Gầy thúc thúc nói ra, mục quang lại nhìn Lý Dật, trong ánh mắt có vẻ ác lạnh.

- Ta cùng tử tử gặp phải người Long Môn, bọn họ muốn giết tử tử cùng ta, tử tử đánh không lại, sắp bị bọn họ giết, may mắn có vị ca ca này kịp thời đến kịp, béo thúc thúc, gầy thúc thúc, nếu không có vị ca ca này, các người chỉ sợ cũng không thấy được hai chúng ta rồi.

Mao đầu hơi khóc nước nở, rất nhanh làm béo gầy hai vị thúc thúc biểu lộ hòa hoãn xuống, sau đó nhìn Lý Dật, trong ánh mắt không còn địch ý.

- Vị các hạ này, đa tạ xuất thủ cứu giúp.

- Việc rất nhỏ, không đáng nói đến.

Lý Dật mỉm cười, nói.

Béo thúc thúc lại nhìn Mao đầu hỏi:

- Làm sao người biết người Long Môn, bọn họ tại sao muốn giết người cùng Thanh Nhi?

- Chính bọn họ nói ra, ta sao biết được bọn họ tại sao phải giết chúng ta, nhưng nghe bọn hăn nói, Người khác sợ Đấu Thần cốc các người, Long Môn chúng ta không sợ, sớm muộn muốn đem Đấu Thần cốc san thành bình địa, tóm lại những lời này, không nên nói cho cốc chủ.

Mao đầu cơ linh cực kỳ, nổi ra mấy câu, cơ hồ đem Long Môn cùng Đấu Thần cốc kết thù.

Nhưng Mao đầu nói chuyện có độ tin cậy cũng không quá cao, béo thúc thúc quát:

- Mao đầu người nói không đáng tin lắm... Thanh Nhi, là như vậy sao?

- Ừ, bọn họ xác thực là người Long Môn, hơn nữa ngang ngược cực kỳ, có sáu bảy mươi người, vừa lên là quần công ta, ta đánh không lại bọn chúng, nếu như không phải có Lý Dật kịp thời đến, ta chỉ sợ cũng chết trong tay bọn họ.

Hồi tưởng lại trận chém giết kịch liệt, Thanh Nhi tựa hồ còn có chút sợ, trên mặt bắt đầu hiện ra vẻ tái nhợt.

Thấy Thanh Nhi vừa nói như vậy, béo gầy hai vị thúc thúc không tiếp tục hoài nghi nữa:

- Đấu Thần cốc cùng Long Môn từ trước đến nay nước giếng không phạm nước sông, làm sao đột nhiên có người Long Môn i tự tiện xông vào Đấu Thần cốc như vậy?

- Cũng rất khó nói, Đấu Thần cốc tại Long Môn cảnh nội, bọn họ đã sớm xem Đấu Thần cốc như cái đinh trong mắt, chắc là tự cho mình thực lực tăng nhiều, nghĩ thẳng được Đấu Thần cốc.

- Cũng có thể như vậy, nghe nói Long Môn là đại tông môn, chắc có tâm tư với Đấu Thần cốc đây.

- Việc này chúng ta cần báo cáo cốc chủ, xem cốc chủ nói như thế nào.

- Lý Dật...

- Người đi theo ta, cốc chủ từ trước đến nay thường phạt phân minh, Lý Dật cứu Thanh Nhi, tại Đấu Thần cốc có ân, cần bẩm báo Cốc chủ.

Thương lượng xong, gầy thúc thúc mới nhìn Lý Dật nói:

- Chúng ta mang người nhập cốc, nhưng người cũng không thể xông loạn, nếu là có cái mưu đồ gì, sớm nên rời đi, nếu không, cốc chủ cũng sẽ không tha cho người.

Mưu đồ có một chút, nhưng cùng Đấu Thần cốc không quan hệ, Lý Dật thản nhiên nói:

- Nghe qua Đấu Thần cốc uy danh, tại hạ rất kính ngưỡng, có thể vào cốc một chuyến, thì cũng tính không uổng phí. Kính xin hai vị thúc thúc chiếu cố.

- Kính cái rằm, người cho rằng Đấu Thần cốc là cái nơi gì tốt, chúng ta muốn rời khỏi mà không thể, tiểu tử người ngược lại còn kính ngưỡng.

Béo thúc thúc lăm bằm, lời này mặc dù nói thầm, nhưng lại làm Lý Dật run lên, xem ra, cái Đấu Thần cốc này cũng thực sự không phải thể ngoại đào nguyên gì, trong đó tựa hồ còn có bí mật? Nhưng lại làm cho Lý Dật hứng thú.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Cốc Quỷ Dị.

Q.6 - Chương 536: Đấu Thần Cốc Quỷ Dị.

Đấu Thần cốc cũng không quá lớn, nam rộng chừng bảy tám chục dặm, dài hai trăm dặm, lúc này Lý Dật cùng Thanh Nhi tỷ đệ, béo gây thúc thúc ở đi vào khu vực trung tâm.

Nơi này, có một tòa thành trấn nhỏ nhỏ, nhưng cùng thành trấn bình thường bất đồng, tất cả kiến trúc nơi này c đều ngay ngắn trật tự, hiển nhiên là dựa theo ý đồ của người nào đó mà tạo dựng lên. Tòa thành trấn này bốn phía là núi vây quanh, chính giữa lại vô cùng bằng phẳng, rõ ràng là do nhân lực tạo lên.

Dùng nhân lực tạo ra khu vực bằng phẳng như vậy để kiến tạo thành trấn, cũng không biết người này tại Đấu Thần cốc bỏ ra bao nhiêu tâm tư cùng tinh lực đây. Nhưng ngẫm lại, Lý Dật cũng thấy bình thường, dù sao nơi này Đấu Thần cường giả tụ tập, muốn làm được như vậy, tựa hồ cũng không phải là khó.

Những kiến trúc này hình tròn, ngoại trừ chính giữa là ba tầng thạch lâu ra, những kiến trúc không khác mấy, đều là làm bằng gỗ.

- Đến rồi, nơi này chính là Đấu Thần cốc.

Thanh Nhi tỷ đệ ở tầng trệt ngôi nhà, bên trong vật cụ đều cực kỳ đơn giản, ngoại trừ dụng cụ cuộc sống, không có gì dư thừa. Nhưng bài trí cực kỳ sạch sẽ.

Trên đường đi cũng gặp phải vài Đấu Thần cốc cường giả, nhưng những người này thoát nhìn thần sắc đều rất lạnh lùng, đều có thần thái không liên quan đến ai cả.

Đem Lý Dật cùng Thanh Nhi tỷ đệ đến nhà trệt, béo thúc thúc mới nói:

- Lý Dật, ngươi ở đây một đêm, chờ chúng ta bầm cốc chủ xong, sau đó nghe cốc chủ định đoạt.

- Làm phiền hai vị thúc thúc.

Lý Dật cung kính đưa tiễn hai vị cường giả rời đi, lúc này mới quay đầu lại nhìn ba gian nhà trệt.

- Lý Dật ca ca, ngươi nói cho ta một chút về thế giới bên ngoài nhé.

Mao đầu lại quần bên người Lý Dật không tha.

Lý Dật kinh ngạc nói:

- Chẳng lẽ ngươi chưa bao giờ rời khỏi Đấu Thần cốc sao?

Tiểu mao đầu vẻ mặt đau khổ nói:

- Ta từ nhỏ sinh ở trong này, cốc chủ có lệnh, chưa cho phép bất luận kẻ nào tự tiện rời cốc, nếu không giết không tha.

Đấu Thần cốc quy củ thật quỷ quái huyết tinh, động tý là muốn mạng người, điều này làm Lý Dật cảnh giác lên.

- Mao đầu, chính mình đi chơi, đừng cãi khách nhân.

Thanh Nhi phát phát tay, đuổi đệ đệ ra khỏi phòng. Nhưng mao đầu vừa đi, thanh Nhi lại có chút hối hận, hiện tại nàng cùng Lý Dật ở chung,

thiếu nữ cùng nam tử trẻ tuổi ở chung một phòng làm nàng có chút chân tay luống cuống, nhưng tận lực tránh nhìn thẳng Lý Dật, bộ dáng không giống như tại trong nhà mình, mà là đang ở nhà người ta.

Lý Dật trong nội tâm cười thầm, trước mặt như vậy, ngàn vạn lần đừng bày ra bộ dáng du côn, vì vậy hắn bày ra một bộ chính nhân quân tử, hỏi:

- Thanh Nhi cô nương, người cũng là từ nhỏ sinh ở Đấu Thần cốc sao?

Có chủ đề, thanh nhi lung túng cũng giảm bớt, hồi đáp:

- Ta cũng không phải, tới Đấu Thần cốc cũng mười năm, không từ mười năm trước, ta theo cha mẹ đi vào Đấu Thần cốc, liền không có đi ra ngoài.

- A, cha mẹ của các người đâu, sao không thấy bọn họ.

- Cha mẹ của chúng ta đi cực thiên thánh cảnh, cũng không trở về.

- Cực thiên thánh cảnh?

Lý Dật hỏi:

- Đó là nơi nào?

Thanh Nhi nói:

- Cực thiên thánh cảnh là do cốc chủ kết xuất một cái kết giới, chỗ đó bốn mùa hoa nở, mỗi người đều có cuộc sống khoái hoạt, trường sinh bất tử, hơn nữa không có tranh đấu, không giống người thế gian tranh đấu... Nhưng, muốn đi cực thiên thánh cảnh cũng không phải là chuyện dễ dàng, nhất định phải đạt tới cảnh giới phong hào Đấu Thần, mới có vinh hạnh đặc biệt này.

Lý Dật giật mình, sau nửa ngày chưa có hồi tỉnh lại, thì thào hỏi:

- Nói như vậy, cha mẹ của người, bọn họ tu luyện đến phong hào Đấu Thần cảnh giới?

- Đúng vậy, bằng không làm sao có thể đi cực thiên thánh cảnh. Ta chỉ muốn cố gắng tu luyện, sớm muộn cũng có một ngày có thể đi tới chỗ đó, chỉ có điều đáng tiếc đệ đệ của ta, để cho ta lo lắng thật lớn.

Lý Dật đột nhiên rõ ràng, chẳng lẽ thuyết pháp trong truyền thuyết là thật sự, những Đấu Thần cường giả này tụ tập ở chỗ này, chính là vì tu luyện tới phong hào Đấu Thần? nhưng, cực thiên thánh cảnh lại không có nghe nói qua, hơn nữa nghe không có điểm tín nhiệm.

- Thanh Nhi cô nương, người vì cái gì lo lắng đệ đệ của mình?

- Mao đầu hăn không cách nào tu luyện đấu khí, đã mười mấy tuổi, vẫn là một người thường, chỉ sợ đời này đều không đi tới cực thiên thánh cảnh được.

Lý Dật còn đang vì chuyện cực thiên thánh cảnh, dù sao phong hào Đấu Thần cũng là giấc mộng của hăn, nhưng nếu hăn tu luyện tới phong hào Đấu Thần cảnh giới, cũng không đi cực thiên thánh cảnh nhàm chán kia.

- Thần cốc có bao nhiêu người đi cực thiên thánh cảnh?

Thanh Nhi nghĩ nghĩ, hồi đáp:

- Cái này không rõ, nhưng hàng năm đều có ba bốn người.

Lý Dật càng kinh ngạc, cả kinh nói: - Hàng năm ba bốn? Nói đúng là hàng năm đều có ba bốn cường giả tu luyện tới phong hào Đấu Thần?

Không ngờ ở đây sản xuất phong hào Đấu Thần lại nhiều như vậy.

Vấn đề này có điểm quỷ dị, Lý Dật bằng vào dự cảm, thấy có điểm bất bình thường.

Thanh Nhi nhàn nhạt nói:

- Cái này có cái gì kỳ quái, cốc chủ chúng ta ở chỗ này, chính là vì dễ dàng cho mọi người tu luyện, hơn nữa có thể phối chế một loại ích khí

đan, đối với đấu khí tu luyện rất tốt, Đấu Thần cốc thiên địa linh khí cùng ích khí đan phụ trợ, tu luyện của chúng ta so với bên ngoài, chỉ sợ nhanh hơn thập bội cũng là bình thường.

Lý Dật gật gật đầu, nhưng trong lòng lại nghi hoặc, Đấu Thần cốc chủ rốt cuộc là thần thánh phương nào, hắn tại sao phải triệu tập đến Đấu Thần cường giả nhiều như vậy, tại sao muốn tạo ra cực thiên thánh cảnh, hơn nữa trợ giúp những Đấu Thần cường giả này tăng lên tới phong hào Đấu Thần cảnh giới? Làm sự nghiệp công ích sao?

- Thanh Nhi cô nương, người hiện tại có thể đem ích khí đan cho ta nhìn một chút được không?

Thanh Nhi nói:

- Ích khí đan nào có thể dễ dàng có được như vậy, ích khí đan luyện chế không dễ, Đấu Thần cốc nhân số rất đông, chỉ có công lao, cốc chủ mới có thể tưởng thưởng.

- A.

Lý Dật tựa hồ minh bạch, nói: - Đấu Thần cốc tụ tập những người này, cũng là bởi vì ích khí đan sao? Đều có cái công lao gì mới có được ích khí đan? Đúng rồi, Đấu Thần cường giả Đấu Thần cốc các người mỗi ngày đều làm những gì?

Kỳ thật về nhân số Đấu Thần cốc, Lý Dật theo kiến trúc quy mô cũng phán đoán đại khái, trong này cư dân ước chừng có hơn ngàn, nếu như ngoại trừ mao đầu trường hợp đặc biệt như vậy ra thì đều là Đấu Thần cường giả... Lý Dật cũng không dám suy nghĩ, lại hỏi một câu:

- Đấu Thần cốc đều là Đấu Thần cường giả?

Thấy Lý Dật hỏi liên tiếp, Thanh Nhi cũng không biết trả lời như thế nào, xoa xoa tay suy tư một hồi, mới hồi đáp:

- Đấu Thần cốc có bảy tám trăm Đấu Thần, nhưng cốc chủ có nghiêm lệnh, Đấu Thần không được tùy ý kết giao, phạm vào cốc quy thì đừng có mơ được ích khí đan. Béo gầy thúc thúc là vì phụ mẫu ta đi vào cực thiên thánh cảnh, được cốc chủ cho tới chiếu cố chúng ta. Nếu muốn được ích khí đan, biện pháp cũng có rất nhiều, tỷ như tiếp nhận nhiệm vụ đi ra ngoài cốc tìm kiếm Đấu Thần cường giả gia nhập Đấu Thần cốc, còn chém giết ngoại nhân xâm nhập Đấu Thần cốc...

Nếu như Thanh Nhi đối với thế sự hiểu một chút, nhất định sẽ cảm giác được ý tứ của Lý Dật hỏi như vậy, nhưng nàng là một thiếu nữ đơn thuần, đối với vấn đề Lý Dật hỏi đều trả lời, cũng không có nửa phần hồ nghi. Kỳ thật cũng không trách được nàng, Thanh Nhi mười tuổi nhập cốc, trong Đấu Thần cốc cường giả lại không quan hệ với nhau, cho nên kinh nghiệm cùng lịch duyệt, đối với nhân tâm hiểm ác nàng cũng không hay biết.

Đây cũng là vấn đề Lý Dật muốn hỏi nhất, Thanh Nhi trả lời hết làm cho Lý Dật đối với Đấu Thần cốc nhiều minh bạch. Nhưng hiểu rõ càng nhiều, trong lòng Lý Dật nghi hoặc cũng càng nhiều.

Sự tình tuyệt đối không có đơn giản như vậy.

Hỏi một phen, Lý Dật thấy cũng không còn vấn đề có giá trị nữa, nhân tiện nói:

- Thanh chỉ cô nương, người còn bận việc gì đi thôi, ta cùng Long Môn đánh nhau chết sống, cũng cần khôi phục đấu khí của mình.

Thanh Nhi như trút được gánh nặng, vội hỏi:

- Ta đi nấu cơm.

Liền chạy đến phòng bếp.

Trong này Lý Dật khoanh chân ngồi xuống, về động chỉ quyết, vận chuyển thiên ma đấu khí, Đấu Thần cốc nồng đậm thiên địa linh khí, tu

luyện rất tốt.

Khó khăn lắm đến trời tối, Lý Dật lúc này mới thu thể đứng dậy, đã thấy Thanh Nhi và Mao đầu trước bàn ăn chờ đợi mình rồi.

Thanh nhi trù nghệ thoát nhìn cũng không tệ lắm, chỉ có điều nấu ăn có chút kỳ quái, không có gạo và mì là món chính, món chính là thịt nướng, Đấu Thần cốc không có lương thực, nhưng đông vật rất nhiều.

- Lý Dật ca ca, nhanh ăn cơm đi, ta đều đói chết rồi.

Mao đầu thấy Lý Dật kết thúc tu luyện, nhin không được kêu lên.

Lý Dật cười cười, không khách khí ngồi xuống, sau đó khen:

- Thơm quá.

- Đương nhiên, tỷ tỷ của ta làm cơm ngon lắm, Lý Dật ca ca, người lưu lại đĩa, tính là tỷ ta mời chào Đấu Thần, nói như vậy, tỷ tỷ có thể được cốc chủ ban thưởng.

- Ban thưởng có cái gì tốt, chờ ta tu luyện tới phong hào Đấu Thần, muốn đi cực thiên thánh cảnh, đến lúc đó ai nấu cơm cho người ăn.

Bị tỷ tỷ quát tháo một câu, mao đầu thè lưỡi, không nói, ngược lại Lý Dật nhin không được hỏi một câu:

- Tu luyện tới phong hào Đấu Thần, nhất định phải đi vào cực thiên thánh cảnh sao?

- Đó là đương nhiên, không vào cực thiên thánh cảnh, sao có thể hoàn thành đột phá. Lý Dật, người thật sự có hứng thú?

- Đối với phong hào Đấu Thần có điểm hứng thú.

Lý Dật ý vị thâm trường cười:

- Nhưng, cực thiên thánh cảnh miễn đi, ta vẫn yêu mến cái thế giới tranh đấu và mỹ nữ này hơn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Người Đàn Bà Xinh Đẹp Đanh Đá.

Q.6 - Chương 537: Người Đàn Bà Xinh Đẹp Đanh Đá.

Ăn xong cơm tối, một đêm không nói chuyện, ngoại trừ có chút lo lắng đến Lý Na, nhưng Lý Dật cũng không có tâm tư khác, thừa dịp Đấu Thần cốc thiên địa linh khí nồng đậm mà chuyên tâm tu luyện.

Còn bên trong phòng Thanh Nhi, thỉnh thoảng truyền đến thanh âm rất nhỏ, Lý Dật thính lực siêu nhiên, có thể nhận được thanh âm xoay người, nha đầu kia tựa hồ mất ngủ. Nếu như ở bên ngoài, đối với mỹ nữ thanh lệ thoát tục như vậy, Lý Dật rất ó khả năng đến gần, nhưng đang ở Đấu Thần cốc, hãn cổ kiềm nén lại.

Sáng sớm ngày hôm sau, béo gầy hai vị thúc thúc liền đi tới, nhìn Lý Dật nói:

- Cốc chủ gần đây có việc, cũng không gặp người được, chúng ta cũng không có biện pháp thông báo, Lý Dật, người ở đây mấy ngày?

Lý Dật có chút buồn bực, mà lúc này rời đi cũng không cam lòng, nhưng Lý na làm cho hắn lo lắng, nghĩ nghĩ, nói:

- Nghe nói tứ đại thần y tại Đấu Thần cốc, ta có một số việc muốn đi tìm hắn, hai vị thúc thúc, ta có thể ở chỗ tứ đại thần y được không?

Béo gầy hai vị thúc thúc nhìn nhau, béo thúc thúc hỏi:

- Người tìm tứ đại thần y làm gì?

- Cái này... Ách, không dối gạt hai vị thúc thúc, ta tu luyện đấu khí có tai họa ngầm, lúc này tuy không phát tác, nhưng cuối cùng không phải là biện pháp. Lần này tới Đấu Thần cốc, cũng chính là nghe nói tứ đại thần y ở nơi này, may trùng hợp gặp được Long Môn cường giả, mong rằng hai vị thúc thúc thành toàn.

Lý Dật nói ngọt, gọi hai người là thúc thúc, làm cho khoảng cách cũng thân cận hơn.

- Cái này, chúng ta không làm chủ được, tứ đại thần y tại Đấu Thần có vị trí đặc thù, như vậy đi, người chờ chúng ta gặp cốc chủ phụ nhân, nếu như nàng đáp ứng, chúng ta liền dẫn người đi cầu tứ đại thần y.

- Làm phiền hai vị thúc thúc.

Lý Dật không ngờ Đấu Thần cốc còn có cốc chủ phụ nhân, thấy hai vị thúc thúc rời đi, không khỏi nhìn thanh Nhi hỏi:

- Cốc chủ phụ nhân là nhân vật gì?

Mao đầu cướp lời nói:

- Cốc chủ phu nhân đương nhiên là lão bà của cốc chủ rồi
- Ta muốn biết, cốc chủ phu nhân, nàng tại Đấu Thần cốc có địa vị gì?

Thanh Nhi đáp:

- Cốc chủ rất bận rộn, thường xuyên ra ngoài, hoặc là bế quan, nơi này do cốc chủ phu nhân xử lý sự vụ trong cốc.

Lý Dật "A" một tiếng, lâm vào trầm tư.

Béo gầy thúc thúc đi cũng không lâu, rất nhanh liền trở về, nhìn Lý Dật nói:

- Cốc chủ phu nhân đồng ý, chúng ta đi thôi.

Mao đầu nghe thấy vậy, liền tung tăng như chim sẻ, reo lên:

- Ta cũng muốn đi.

Béo gầy thúc thúc đối với tiểu mao đầu cũng rất là hiền lành, nhưng cảnh cáo nói:

- Đi cũng được, nhưng không được hồ đồ.
- Hiểu rồi.

Mao đầu muốn đi, Thanh Nhi không yên lòng, cũng nói:

- Ta đây cũng đi.

Tứ đại thần y ở cách cốc không xa, nhưng cũng ở trong Đấu Thần cốc, cốc quy là không được tự tiện xông vào, tại trong Đấu Thần cốc không hạn chế tự do mọi người, cho nên hai vị thúc thúc liền gật đầu đáp ứng.

Năm người liền bước đi.

Hơn mười dặm đường, đối với Đấu Thần cường giả mà nói, cũng là công phu bữa cơm. Chỗ ở của Tứ đại thần y cách Đấu Thần cốc không xa, có mấy căn phòng ốc mới tinh, chắc là mới tạo ra không lâu.

Xa xa, Lý Dật nhìn thấy mấy gian phòng ốc, tựa hồ có không ít người. Lại gần một chút, nhìn thấy những người kia, là lục chỉ đảo tiên cùng đám người Long Y, Lý Dật có thể cảm giác được, bên ngoài cốc khẩu có không ít Long Môn cường giả, nhưng không biết xuất phát từ nguyên nhân gì, bọn họ cũng không dám vào cốc.

Béo gầy hai vị thúc thúc hiển nhiên cũng nhìn thấy tứ đại thần y gia có một đám khách không mời mà đến, lông mày lập tức chau lại, bất mãn nói:

- Tại sao có thể có nhiều người như vậy?

Lý Dật biết giấu diếm không được, cười nói:

- Hai vị thúc thúc, những người kia đều là bằng hữu của ta, mong rằng ngài giơ cao đánh khẽ.

- Bằng hữu của người? Chẳng lẽ bọn họ không biết Đấu Thần cốc không thể tùy tiện đi vào sao?

- Biết rõ, nhưng nếu không vào cốc bọn họ sẽ mất mạng, ở ngoài cốc cũng mất mạng, chẳng phải vào cốc thử thời vận còn hơn không?

- Cốc chủ có lệnh, tự tiện xông vào...

- Béo thúc thúc, mọi người đi tìm tứ đại thần y.

- Nhưng, giết một người tự tiện xông vào Đấu Thần cốc, có thể được một hoàn ích khí đan.

Gầy thúc thúc liếm liếm môi, hiển nhiên có chút tâm động, ở đây nhiều người xông vào như vậy, trong mắt hắc, đều là ích khí đan.

- Gầy thục thục.

Thanh Nhi sảng giọng:

- Lý Dật đã cứu tánh mạng của chúng ta, người không thể đối đãi bằng hữu của hắn như vậy.

Béo thục thục hiển nhiên cũng muốn nường tay, một tay giữ chặt gầy thục thục, nói:

- Chúng ta trở về đi, chuyện nơi đây chúng ta cái gì cũng không biết.

Lại cảnh cáo Thanh Nhi nói:

- Nha đầu cũng không ngốc, để cho người khác biết sẽ không tốt.

Dứt lời cũng không để ý gầy thục thục, lôi kéo quay trở về.

Lúc này Lý Dật cùng Thanh Nhi ngự không bay vút đi, rất nhanh đến chỗ của tứ đại thần y.

Nhìn thấy Lý Dật, đám người lục chỉ đảo tiên reo lên, đảo tiên nói:

- Thối tiểu tử, chúng ta còn tưởng rằng người bị đuổi tới chân trời, không nghĩ tới đã trở lại nhanh như vậy.

Mà Cung vô song có chút cổ quái nhìn Thanh Nhi, ánh mắt có chút không vui.

Lý Dật cũng không nói chuyện của mình, hỏi:

- Thế nào? Tứ đại thần y đáp ứng trị liệu không?

Kỳ thật thấy vẻ mặt uể oải, cầu y cũng không thuận lợi.

- Mẹ, tứ đại thần y đưa ra cái giá thật là lớn, đừng nói đáp ứng trị liệu, đến bây giờ ngay cả mặt cũng không có thấy.

- Không thấy?

Lý Dật đưa ánh mắt nhìn về phía nhà gỗ đóng chặt, hai tay đập mạnh.

Lúc này cửa mở ra, một phụ nhân mặt xinh đẹp, vẻ mặt vui vẻ nói:

- Đập chết đầu người, thức thời rút nhanh lên.

Thiếu phụ xinh đẹp mới ba mươi tuổi, nhưng tư thái đều cực kỳ tức giận, há miệng chính là chửi rủa. Lúc này Lý Dật giật mình, sau đó cười nói:

- Tại hạ Lý Dật, từ Đấu Thần đại lục đường xa mà đến, hy vọng tứ đại thần y xem tại chúng ta thành tâm thành ý, cứu bằng hữu của ta.

- Người từ đâu liên quan tới lão nương, người thành tâm thành ý thì sao, dám vương bát đản, các người đều chết hết đi.

Thấy người đàn bà đánh đá, nếu không phải lo lắng đối phương cùng tứ đại thần y có quan hệ, Lý Dật đã sớm tát rồi, xinh đẹp thì thế nào? Xinh đẹp cũng không thể mắng chửi người như vậy.

- Mỹ nữ, đừng hung hăng như vậy được không, không nói gạt người, Đấu Thần cốc hôm nay chúng ta đã đến, cũng không có khả năng tay không mà về, tứ đại thần y nếu chịu trị thì hết thấy dễ nói, nếu không, chỉ sợ chúng ta không dễ yên đâu.

- Đồ dê con mất dịch, người đây là uy hiếp lão nương?

Người đàn bà đánh đá chỉ vào Lý Dật mắng to lên:

- Người tiểu hài tử, mẹ người không có dạy người lễ phép sao? Gặp lão nương cũng không dễ nói chuyện, còn dám uy hiếp lão nương sao, nếu không rút đi xem lão nương thu thập người.

Mở miệng một tiếng lão nương, người đàn bà đánh đá cũng không sợ đem mình giã rồi, Lý Dật ngoại trừ cười khổ cũng có chút bất đắc dĩ,

hiện tại hẳn mới hiểu được lục chỉ đảo tiên vì cái gì thần sắc như vậy, chắc hẳn là bị chửi rửa rồi.

Thấy Lão nương mắng đủ rồi, Lý Dật vẫn tươi cười:

- Mỹ nữ, có thể để cho tứ đại thần y đi ra nói chuyện hay không, tại hạ có thứ tốt muốn nói với tứ đại thần y.

- Thứ tốt?

Người đàn bà đánh đá xinh đẹp giật mình, vô ý thức hỏi:

- Có gì tốt?

- Người để tứ đại thần y đi ra sẽ biết.

- Cút. Ai cần thứ tốt? Đồ dê con mất dịch cũng muốn lừa gạt lão nương sao, còn không cút đi. Tứ đại thần y không rảnh thấy các người.

Thấy người đàn bà đánh đá không dễ bị lừa gạt, Lý Dật nói thứ tốt là thuận miệng bịa chuyện, tính toán gặp tứ đại thần y. Thấy người đàn bà chanh chua chửi một chập, Lý Dật sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói:

- Người đàn bà chanh chua, rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt có phải không?

- Dám mắng ta...

- Ta còn đánh người.

Lý Dật cũng là người quyết đoán, không có cùng người đàn bà đánh đá tiếp tục mắng xuống, đấu khí tư nhận liền hướng người này cuốn tới.

Thiếu phụ xinh đẹp thực lực cũng không thấp, là Đấu Thánh cường giả, nhưng không ngờ Lý Dật dám động thủ, vội vàng không kịp bố kết phòng ngự, lách mình né tránh.

Lý Dật tuy ra tay, nhưng cũng không dám quá mức, một chiêu đấu khí tơ nhện này cũng không dùng tới toàn lực.

Thiếu phụ xinh đẹp cả kinh lách trốn trong phòng, nhất thời không dám hiện thân. Trong lúc này lục chỉ đảo tiên vội vàng tới giữ chặt Lý Dật nói:

- Tiểu tử, người có làm hay không, chúng ta đến để van cầu người, không phải đến đánh nhau.

Lục chỉ đảo tiên vốn thanh cao cao ngạo, nhưng tánh mạng của sư muội tại trong tay người khác, không khỏi ngăn Lý Dật lại.

- Nữ nhân khinh người quá đáng, không giáo huấn một chút nàng có thể nhịn xuống sao.

Lý Dật nói, đúng là không quan tâm, liền hướng trong phòng lao vào.

Cái phòng này cùng Thanh Nhi hoàn toàn tương phản, khắp nơi bình bình lọ lọ bày ra đầy phòng, lúc này càng có lộn xộn vô cùng. Gian phòng Tứ đại thần y cũng rất rộng.

Người đàn bà đánh đá bị Lý Dật làm cho sợ tới mức không biết chạy đi đâu, Lý Dật nhìn qua, không nói hai lời, liền hướng phía sau tiểu viện đi đến, sau đó nói to:

- Đấu Thần đại lục Lý Dật cầu kiến tứ đại thần y, thỉnh tứ đại thần y gặp mặt.

Nói ra vài tiếng, nhưng lại không hề có động tĩnh gì, Lý Dật ở trong sân, lẳng lặng cảm thụ khí tức cường giả, rất nhanh tập trung ở vị trí thiếu phụ, nhưng cũng không tự tiện xông vào, chờ tứ đại thần y bước ra.

Nỗi Khổ Tâm Của Thần Y

Q.6 - Chương 538: Nỗi Khổ Tâm Của Thần Y

Lý Dật đợi thật lâu, trong gian phòng mới có động tĩnh, vẫn là người đàn bà đánh đá đi ra, nhưng lúc này trong giọng nói thành thật hơn nhiều:

- Người gọi Lý Dật, thấy người đến cầu y, người đi ra ngoài trước, tứ đại thần y hiện tại rất bận, có rảnh sẽ ra ngoài gặp người.

Thấy câu trả lời thuyết phục, Lý Dật cũng không muốn quá mức, thi lễ, cung kính nói:

- Tại hạ ở ngoài cửa xin đợi.

Nói xong liền lui ra ngoài.

Thấy Lý Dật đi ra, lục chỉ đảo tiên liền vội vàng hỏi:

- Nhìn thấy tứ đại thần y chưa?

Lý Dật cũng không trả lời, chỉ là thản nhiên nói:

- Lại chờ một lát, nếu tứ đại thần y không ra, chúng ta bắt hẩn trở lại thất tinh tông.

- Chúng ta cũng có ý nghĩ này

Sát thần lão Nhị cũng nói:

- Nơi này đầy thị phi, nếu như bị Đấu Thần cốc cường giả phát hiện, chỉ sợ sự tình không đơn giản.

- Lý Dật, người tới.

Bỗng nhiên, lại nghe cung vô song ngữ khí có chút lạnh lùng nói.

- Chuyện gì, Vô Song tử, có chuyện gì nói đi.

Lý Dật cười, ngoan ngoãn theo sát cung vô song đi vào một chỗ hẻo lánh. nơi ở Tứ đại thần y tràn đầy một mảnh vụ khí mờ mịt.

- Lý Dật, cô gái kia cùng tiểu hài tử là ai?

Quả nhiên là việc này, Lý Dật thản nhiên nói:

- Đương nhiên là Đấu Thần cốc Đấu Thần cường giả, có vấn đề gì sao?

- Đấu Thần cường giả? Người là nói bọn họ đều là Đấu Thần cường giả?

Cung vô song cũng giật mình, Thanh Nhi coi như bỏ qua, đứa bé kia mới mười năm tuổi.

- Bọn họ là tỷ đệ, tỷ tỷ gọi là Thanh Nhi, Đấu Thần cường giả, tiểu hài tử đệ đệ của nàng gọi Thanh Vũ, lại hoàn toàn không có tu luyện qua đấu khí. Vô Song tỷ đừng hiểu sai.

- Chính người mới hiểu sai.

Cung vô song mặt không còn chút máu nhìn Lý Dật, nói:

- Ta chỉ là muốn biết rõ, người ở Đấu Thần cốc gặp những gì? Hai tỷ đệ nàng có ý đồ gì.

- Người xem họ có mưu đồ sao?

Lý Dật liền đem chuyện như thế nào dụ dỗ Long Môn đệ tử tiến vào Đấu Thần cốc, như thế nào gặp được Thanh Nhi tỷ đệ đều nói ra:

- Đấu Thần cốc có chút quỷ dị, sau khi giải quyết chuyện tứ đại thần y, ta còn muốn trở lại gặp Đấu Thần cốc chủ.

- Vấn đề là tứ đại thần y cũng khó chơi, hơn nữa hãn thực lực bất phàm, chúng ta thật bất hãn trở lại thất tinh tông cũng không phải dễ dàng.

Lý Dật lặng lẽ cười:

- Vô Song tử, người nghĩ rằng ta và người thật sự muốn bắt bọn họ sao, cố ý nói như vậy hù dọa bọn họ một chút mà thôi. Tứ đại thần y cùng người đàn bà đánh đá kia bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, hiện tại có ta cùng Thanh Nhi Đấu Thần cường giả, bọn họ thành thật nhiều hơn.

Trong lúc này Lý Dật cùng vô song nói chuyện, bỗng nhiên lại nghe một thanh âm mỗi một truyền đến:

-Ai là Lý Dật?

Tứ đại thần y cũng không nuốt lời, quả nhiên lộ diện. Tứ đại thần y trong mắt Lý Dật về hình tượng thần y khác khá xa, thần y dáng người gầy lùn, sắc mặt tái nhợt mệt mỏi, tựa hồ mấy tháng không có nghỉ ngơi, ngay cả nói chuyện cũng có chút hữu khí vô lực, tràn đầy cảm giác mệt mỏi.

- Các hạ chính là tứ đại thần y sao?

Lý Dật thân hình đến bên người lão già mệt mỏi, cung kính thi lễ, nói:

- Tại hạ chính là Lý Dật, mạo muội quấy rầy mong thần y thứ tội.

- Không cần phải nói nhảm, người theo ta.

Nói xong xoay người đi vào, Lý Dật nhìn hẳn đi lại lỗ mãng, nhưng cũng không giống bình thường. Một Đấu Thần cường giả, Lý Dật thấy vậy cũng rất là kinh ngạc. Xem ra, thần y cũng không giống có bệnh, hẳn chỉ là mệt mỏi, mệt mỏi đến cực hạn mà thôi.

Tứ đại thần y đem Lý Dật dẫn vào tiểu viện, đánh ra một đạo đấu khí đem gian phòng phong bế lại, lúc này mới nói:

- Lý Dật, người có lời gì nói đi, ta không thể có thời gian lãng phí cho người.

- Thần y các hạ, tại hạ thấy người mệt mỏi không chịu nổi, rốt cuộc là có nguyên nhân gì?

- Đồ dê con mất dịch, ai cần người lo quản việc này?

Người đàn bà đánh đá lại nhượng lên, lông mày dựng thẳng nhìn Lý Dật.

Tứ đại thần y phất phất tay, ý bảo người đàn bà đánh đá im miệng, sau đó nhìn Lý Dật nói:

- Tiện nội có chuyện trong lòng, bởi vậy không khỏi tách tình nóng nảy, Lý Dật đừng trách. Bằng hữu của người, không phải ta không muốn trị liệu, mà là thật sự không có thời gian cùng tinh lực, các người sớm rời đi, tìm lương y khác thôi.

- Thần y các hạ, người đang bận cái gì?

Lý Dật đã mờ mờ cảm thấy hai người có nỗi khổ âm thầm.

- Ai.

Tứ đại thần y thở dài, nói:

- Người có chỗ không biết, đã ba tháng ta không ngủ không nghỉ, lúc này đừng nói chữa bệnh cho bằng hữu của người, nhưng còn một tháng, nếu là ta không thể đem vật kia chế ra, ngay cả ta cũng xong đời.

Lý Dật càng thêm hứng thú, thấy tứ đại thần y bộ dáng như vậy, liền phỏng đoán nói:

- Đấu Thần cốc chủ bảo người giúp hẳn phối chế vật gì?

- Làm sao người biết?

Người đàn bà đánh đá ngạc nhiên, nói.

Lý Dật cũng chỉ là suy đoán, nhưng cũng không phải đoán bừa. Có thể ở Đấu Thần cốc đêm ngày làm việc, ngoại trừ vì Đấu Thần cốc chủ, còn có thể vì ai đây?

- Không sai, Đấu Thần cốc chủ hạn ta bốn tháng phải điều chế xong Thiên Dương đan, hiện tại đã qua ba tháng, chỉ còn một tháng... Ai.

- Thiên Dương đan? Đó là cái gì?

- Ta cũng không biết Thiên Dương đan có tác dụng gì, phương thuốc này có sẵn, do Đấu Thần cốc chủ cung cấp, nhưng phương thuốc này, người chỉ sợ cũng không biết, nhưng cách điều chế rườm rà vô cùng, mỗi loại tài liệu phân lượng điều phối càng không được nửa điểm sai lầm, ba tháng qua, ta cũng không biết hủy bao nhiêu tài liệu, thiếu một chút là không thể thành công.

Lý Dật yên lặng nhẹ gật đầu, ngay cả thần y đều tổn hao ba tháng không cách nào điều phối thành công, có thể thấy được Thiên dương đan phối chế khó khăn như thế nào. Đây chắc là đồ tốt, Đấu Thần cốc chủ không biết muốn làm gì?

- Thần y các hạ lo lắng như thế, nếu là phối chế thành công, chắc hẳn Đấu Thần cốc chủ cũng sẽ có hồi báo.

- Hồi báo cái rắm.

Người đàn bà đánh đá không khỏi nói lên:

- Hai con ta bị bắt làm con tin, nếu trong vòng bốn tháng không cách nào điều phối ra Thiên Dương đan, con chúng ta sẽ bị mất mạng.

Kỳ thật Lý Dật vẫn nghĩ đến, Đấu Thần cốc chủ có thể để cho tứ đại thần y bán mạng như thế, tất nhiên có thủ đoạn nào đó.

Đây là một tin tức, nếu Đấu Thần cốc chủ dùng được, tự nhiên chính mình cũng có thể dùng được, Lý Dật mỉm cười:

- Nếu là ta có thể cứu con gái của các người, thần y các hạ, ngài có nguyện ý cùng chúng ta trở lại thất tinh tông?

- Cứu ra?

Tứ đại thần y nhãn tình sáng lên, nhưng tinh quang rất nhanh lại âm đạm xuống, hần lắc đầu, nói:

- Muốn từ Đấu Thần cốc cứu hài nhi của ta ra, nói dễ vậy sao.
- Cái này cũng không nhọc đến thần y phí, ngài còn công việc, có thể trong một tháng điều phối ra Thiên Dương đan là tốt nhất, lúc này ta cũng động thủ, chúng ta hai người cùng hành động, như thế nào?
- Chỉ cần người có thể cứu con của chúng ta ra, đừng nói là cứu bằng hữu của người, ngay cả mạng của chúng ta cũng cho các người?

Người đàn bà đánh đá lúc này cũng không còn đánh đá, vẻ mặt đau khổ. Cũng khó trách người người đàn bà này tính tình đánh đá thô bạo như thế, bởi bất kỳ một cái người mẹ nào, nếu con mình bị người bắt để uy hiếp, chỉ sợ đều biến thành loại tính tình này.

- Tốt lắm, chúng ta một lời đã định. Nếu như ta thất bại, cũng sẽ không ảnh hưởng đến thần y.

Lý Dật cũng không quấy rầy thần y điều phối Thiên Dương đan nữa, thi lễ, sau đó rời đi. Bỗng nhiên bên ngoài ầm ầm, Lý Dật cả kinh, hướng ra phía ngoài đi ra.

Bên ngoài, đã trở thành một cái chiến trường.

Ba vị sát thần, đảo tiên, Long Y, cung vô song cùng Thanh Nhi tạo thành một vòng, bảo hộ Thanh Vũ cùng ba người bện nhân. Mà bên ngoài có vài chục người đang huyền phù ở giữa không trung, đấu khí đấu kỹ không ngừng đập xuống.

Đám người này đều mặc trang phục hắc y, mặc dù không có đeo huy hiệu Long Môn, nhưng ngoại trừ Long Môn đệ tử, còn có ai dám xâm nhập Đấu Thần cốc? Lúc này là do Long Môn cũng không muốn đắc tội Đấu Thần cốc, lại không cam lòng để Long phong vân được cứu trị, bởi vậy mới tổ chức một đám tinh anh đệ tử đến ám toán.

Nhóm Long Môn đệ tử này thực lực có chút kinh người, trong đó có đầu thần cấp bậc cường giả, Lý Dật cũng vô pháp do dự, trên cổ tay một cổ ba động, Phá Thiên kiếm chém về phía Long Môn đệ tử gần nhất.

Long Môn đệ tử "Di" một tiếng, cổ tay xuất hiện cái thuẫn che ở trước người.

Khanh.

Một tiếng giòn vang, cái thuẫn màu tím nứt ra, tán thành mảnh nhỏ, sau đó Long Môn đệ tử bị bắt trong tay, Phá Thiên kiếm chém ra, làm cho tên Long Môn đệ tử bị thương. Điều này làm cho Lý Dật kinh hãi, phát chém này tuy vội vàng, nhưng năng lượng ẩn chứa trong đó cũng đủ để gọt sạch ngọn núi, lúc này lại bị cái thuẫn ngăn cản, có thể thấy được cái thuẫn cũng không phải là vật tầm thường.

Long Môn đệ tử kinh hãi kêu một tiếng:

- Lý Dật.

Nghe thế Long Môn đệ tử kêu lên sợ hãi, lộ vẻ cả kinh, lúc này liền có một giọng ẻo lả vang lên:

- Lại là người, Vì cái gì mỗi lần đều gặp người? Thật sự là chán ghét, các người đem hãn giết, ai giết hãn, đất phong trăm dặm tự lập nhất tông, ngoại thưởng năm ngàn vạn kim tệ.

Tên ẻo lả ra tay hào phóng, có thể thấy được hãn tức giận Lý Dật tới cực điểm.

- Tên ẻo lả, Lão Tử trước xử lý người.

Lý Dật sát ý sôi trào, thân hình đột nhiên gập lại, Phá Thiên kiếm khí đẩy ra, trực tiếp hướng long trống trôn chém xuống.

- Cứu mạng.

Long trông trơn bất quá là Đấu Thánh cường giả, cũng không chống được Lý Dật Đấu Thần cộng thêm một thanh siêu phẩm thần binh, lập tức kêu cứu.

Long trông trơn thực lực tuy không cao, nhưng ở Long Môn địa vị lại bất phàm, thấy long trông trơn gặp nạn, những Long Môn đệ tử kia lập tức buông tha phòng ngự, vô số đấu khí hướng Lý Dật oanh tới.

Phá Thiên kiếm phong mang biến đổi, quay chung quanh thân thể Lý Dật kéo lê một đạo vòng tròn, một cỗ thiên ma đấu khí đen đặc cùng Phá Thiên kiếm, đem đánh về phía đấu khí của đám Long Môn

Giữa không trung, lập tức nổ lên tiếng đình tai nhức óc.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cuộc Đấu Nhìn Như Có Hại.

Q.6 - Chương 539: Cuộc Đấu Nhìn Như Có Hại.

Mặc dù không có xử lý ảo lá long trông trơn, nhưng một kích này của Lý Dật, cũng làm Long Môn đệ tử vây công lập tức tan rã.

- Người chính là Lý Dật sao? Rất tốt, quả nhiên có chút thực lực.

Lý Dật xoay chuyển ánh mắt, nhìn vào tên Đấu Thần cường giả này, lạnh lùng nói:

- Biết rõ là tốt rồi, các người tốt nhất biến nhanh lên, nếu không, Đấu Thần cốc chính là mộ địa của các người.

- Người tuổi trẻ thật càn rỡ, Đấu Thần cốc là mộ địa của ai còn rất khó nói. Thức thời, mang theo bằng hữu của người rời đi thôi, mục tiêu của chúng ta là Long phong vân, những người khác chúng ta không có hứng thú.

Đấu Thần cường giả cũng ý thức được tình thế, song phương có hai Đấu Thần cường giả, mà ba vị sát thần, đảo tiên, Long Y cùng cung vô song thực lực đều không kém, Long Môn có thể thắng được, thứ nhất cần trả giá rất lớn, thứ hai cũng cần phải thời gian, mà ở trong Đấu Thần cốc gây ra động tĩnh lớn như vậy, thật sự rất khó tiêu diệt địch nhân mà không xuất hiện cái gì ngoài ý muốn. Cho nên, ly gián là một lựa chọn.

Lý Dật khóe miệng khinh thường:

- Nhưng mục tiêu của ta là cả Long Môn?

- Quả nhiên là không biết sống chết, người cho rằng Đấu Thần cũng rất giỏi sao? Ta ở Long Môn, Đấu Thần cường giả cũng chẳng qua là trưởng lão. Người tuy là Đấu Thần, muốn cùng Long Môn đối địch, không khỏi quá buồn cười rồi. Nhưng nếu người đầu nhập Long Môn, tương lai cắt đất khai tông, trở thành nhất đại tông chủ cũng có khả năng. Lý Dật, một bên đại đạo, một bên châu chấu đá xe, cho người ba phút lựa chọn.

- Ba giây đồng hồ là đủ rồi.

Lý Dật vẻ mặt khinh thường, sắc mặt trở nên lạnh lùng:

- Ta cũng không muốn giết một người Vô Danh, báo tên đi.

- Long Môn Thất trưởng lão Ánh trường Thiên, nếu như vậy, quyết một tử chiến thôi.

Ánh trường lão thấy kế ly gián không có kết quả, sát ý cũng sôi trào lên, vỗ dung giới, rút ra một cây trường thương, mũi thương. Nhắm về phía Lý Dật đâm tới, nhìn thực lực tên này đại khái năm tinh đấu thần.

Năm tinh cùng một tinh Đấu Thần, chênh lệch rất lớn.

Nhưng điều này không phải Lý Dật lo lắng nhất, Lý Dật lo lắng nhất chính là Thanh Nhi, nàng tuy có tu vi Đấu Thần cường giả, nhưng năng lực thực chiến, cùng đối phương không cùng một cấp bậc.

- Ánh trường lão sát khí thật lớn, xem ra, người muốn giết tại hạ rồi.
- Thương của bản trường lão, không có người nào chống được. Lý Dật, người có sợ hay không, nếu sợ, hiện tại vẫn còn kịp.
- Sợ? Ha ha, quả thật có điểm, nhưng, Ánh trường lão tin tưởng như vậy, chúng ta không bằng đánh cuộc một chút?
- Đánh cuộc?

Loại trường hợp này đưa ra đánh cuộc, làm cho Ánh trường lão cũng không ngờ, nhưng Ánh trường lão cũng hỏi:

- Đánh cuộc như thế nào?

Lý Dật nói:

- Ánh trường lão không phải nói ta nếu gia nhập Long Môn, nói không chừng có thể khai tông lập phái sao? Chúng ta đánh cuộc, nếu như người thắng, ta liền gia nhập Long Môn. Khi ta gia nhập Long Môn, vị Long phong vân tự nhiên cũng là địch nhân là của ta, bằng hữu của ta tự nhiên cũng là địch nhân của bọn hắn, khi đó chúng ta chẳng những không cản trở, còn hiệp trợ Ánh trường lão đối phó long phong vân cùng ba vị sát thần. Nhưng nếu như vạn nhất Ánh trường lão thua...

- Thì thế nào?

- Cũng không cần nhiều lời, người phải mang theo Long Môn đệ tử rời khỏi Đấu Thần cốc. Về phần ân oán của chúng ta, sau này lại chấm dứt sau?

Khoản mua bán này, Ánh trường lão cảm thấy có lời, năm tinh đối với một tinh là chiếm đại tiện nghi, tiểu tử trước mặt này tuy cũng là Đấu Thần cường giả, nhưng dù sao mới bao nhiêu tuổi đây, kiến thức lịch duyệt kinh nghiệm thực chiến mình hẳn không thua hắn. Nếu như thắng,

giết long phong vân vân đã đóng thuyền, còn có thể vì Long Môn mời chào thêm người tuổi trẻ cường giả, đây đúng là một cơ hội.

Tự định giá một phen, Ánh trường lão hồi đáp:

- Người không biết đồ ước này người bị thiệt sao?

- Không thiệt thòi.

Lý Dật vẻ mặt bình tĩnh:

- Bởi vì ta khẳng định thắng, cho nên không thiệt thòi.

Khẽ lắc đầu, Ánh trường lão thở dài:

- Thấy qua kẻ càn rỡ, nhưng chưa thấy qua kẻ càn rỡ như Lý Dật, được rồi, ta đáp ứng điều kiện của người, mời.

- Chậm đã, Ánh trường lão, người có thể làm chủ hay không. Trong các người ta thấy ảo là mới là người quyết định.

Long trống trồn lập tức nói:

- Người nói ai ảo là, không thích nghe người nói như vậy, thật sự là chán ghét.

Không chỉ là đám Lý Dật, ngay cả Long Môn đệ tử tựa hồ cũng có chút chịu không được, Ánh trường lão dù sao thân phận không thấp, hơn nữa nhìn ra được, hẳn đối với long trống trồn cũng không có ấn tượng tốt, ngang nhiên nói:

- Người lo lắng ta không làm chủ được sao? Hảo, chúng Long Môn đệ tử nghe, nếu như ta bị thua, các người liền lập tức rời khỏi Đấu Thần cốc?

Long Môn đệ tử cùng kêu lên.

Rất tốt, Lý Dật muốn đúng là cái hiệu quả này, một tên năm tinh Đấu Thần tuy thực lực rất mạnh, nhưng có hai kiện siêu phẩm thần binh, cộng

thêm thiên khôn kiền châu phối hợp, hăn tin tưởng nhất định có thể chiến thắng. Hơn nữa đồ ước hăn có thể buông tay buông ửng phó. Nhìn như đánh cuộc đấu có hại, nhưng Lý Dật biết, hăn mới là người chiếm thiên đại tiện nghi.

- Ánh trường lão thật sự là người sáng khoái, ha ha, xem ra Long Môn cũng không chán ghét như vậy, nói không chừng bản thiếu nhất thời tâm động, trực tiếp gia nhập Long Môn.

Lý Dật tuy nói như thế, thân hình lại bay lên không trung, nhìn Ánh trường lão khiêu khích nói:

- Năm tinh Đấu Thần, tới chơi mấy chiêu.

- Đồ không biết sống chết, cho người kiến thức.

Màu đen trường thương run run, từng vòng không gian rung động lập tức hướng sau lưng Lý Dật đâm tới.

Hai người cách xa nhau chừng chừng ba mươi thước, mũi nhọn của trường thương thẳng đâm đến sau lưng Lý Dật, giống như gần trong gang tấc vậy, xem ra cây thương này cũng là vật phi phàm, ít nhất là cửu phẩm thần binh.

Lý Dật cũng không trở lại, thiên ma đấu khí hóa thành hình rồng, đánh ra. Trên không trung nổ vang, hai cổ năng lượng làm không gian vặn vẹo.

Sau khi bay lên cao trăm thước, lúc này Lý Dật mới đứng lại, nhìn Ánh trường lão, đối diện năm tinh Đấu Thần, Lý Dật cảm nhận được một loại áp lực cực lớn, cường giả thực lực càng mạnh, binh khí phát ra tác dụng lại càng nhỏ, tuy binh khí trội hơn đối thủ, nhưng Lý Dật rõ ràng, thắng bại thật sự khó liệu.

Tì, tì, tì.

Trường thương trút xuống cực hạn đấu khí hỏa thuộc tính, sau đó đánh ra hỏa diễm ngập trời, giống như một đầu Hỏa long.

- Xuyên vân liệt diễm thương.

Chiêu này cùng binh khí dung hợp, thế lực kinh người, năng lượng hỏa thuộc thiêu không gian, nơi hỏa diễm đi qua một mảnh dày đặc hắc khí, thậm chí ngay cả không gian đều có thể thiêu đốt.

Tránh đi mũi nhọn, Lý Dật trong nội tâm vừa động, thân hình quỷ dị di động, đem vân bộ vận dụng đến tận cùng, đồng thời bàn tay đánh ra vài sợi đấu khí tơ nhện, cũng không chọi cứng chiêu đấu khí này, mà là vận dụng phong chương xoắn kính, hóa giải năng lượng kinh người.

Năng lượng gặp phải phong chương Lý Dật xoắn trở lại lập tức mất đi phương hướng, nhưng cổ lực lượng này sao mà lớn như vậy, phong chương dù sao cũng là đệ giai đấu kỹ, tinh xảo có thừa mà uy lực không đủ, đại bộ phận năng lượng tuy tan mất, nhưng thực sự không phải là toàn bộ.

Liệt hỏa đấu khí, Lý Dật bị cuốn ra mấy chục thước, mới định trụ thân hình.

- Tiểu tử, biết lợi hại chưa.

Một chiêu chiếm tiện nghi, Ánh trường lão khí thế đại thịnh, đặc ý kêu to.

Xác thực lợi hại, xuyên vân liệt diễm thương dư âm đều có thể xé rách hộ thể đấu khí Lý Dật, khiến cho hãn thoát nhìn có chút chật vật.

- Cũng không tệ lắm, nhưng hiển nhiên không phải thực lực mạnh nhất của Ánh trường lão, lại đến đi.

- Hảo, lúc này ta lại làm hạ nhiệt độ.

Ánh trưởng lão nói, tay quyết vê động, quanh thân tràn ngập khí tức lập tức biến mất không còn thấy đâu nữa, mà chuyển biến thành một cổ âm hàn băng hệ đấu khí, băng hệ đấu khí tuôn ra, bốn phía nhiệt độ bỗng nhiên giảm xuống. Mà phía trên xuyên vân thương, cũng lập tức dày đặc đấu khí băng sương.

- Xuyên vân bão tuyết thương.

Đem đấu kỹ dung nhập binh khí, Ánh trưởng lão đánh ra chiêu xuyên vân bão tuyết thương, hiển nhiên so với hỏa hệ công kích càng thêm mạnh mẽ, xuyên vân liệt diễm thương chỉ là Chu Tước cao giai, nhưng bão tuyết thương một khi súc thể, thiên địa dị tượng bắt đầu ba động.

Trong bầu trời bao la, rồi đột nhiên sinh ra mây đen, những mây đen này tựa hồ bị hấp dẫn tới, sau đó áp tới.

Bạch Hổ đấu kỹ Đấu Thần cường giả, Lý Dật cũng không dám dùng phong chương chống lại, lúc này cũng không phải như ước nguyện ban đầu, là đi tiêu hao thực lực của đối phương.

Tâm niệm vừa động, Lý Dật chỉ quyết nhanh như thiểm điện, tại quanh thân không ngừng kéo lê một đám đồ phù quý dị, đồng thời thân hình vội vàng thối lui.

Động tác này làm Ánh trưởng lão có chút kinh ngạc, theo như lẽ thường, hãn súc thể Bạch Hổ đấu kỹ, đối phương hoặc là sử dụng Bạch Hổ đấu kỹ thậm chí cao cấp hơn để chống lại, hoặc là đem phòng ngự cái chắn bố kết ra. Nhưng, Lý Dật quanh thân cơ hồ không có một tia đấu khí, hơn nữa nhìn tay quyết, lại càng không súc thể đấu kỹ gì.

- Muốn chạy, Hừ, quá muộn rồi.

Mặc kệ đối phương làm cái gì cổ quái, Ánh trưởng lão đối với một chiêu đấu kỹ này tin tưởng mười phần, vội vàng súc thể xong, cũng sợ Lý Dật trốn ra khỏi phạm vi đấu kỹ công kích, tay quyết biến đổi, bông tuyết

đầy trời tựa hồ bị cảm ứng nào đó, nhanh chóng hội tụ thành hình thú, hướng Lý Dật cong kích.

Mà ở phía trên xuyên vân thương, một cái băng long khổng lồ đồng thời đánh về phía Lý Dật. Hình thú bông tuyết là đợt công kích thứ nhất, chỉ vậy khôn đối thủ, mà xuyên vân thương băng long, mới là chiêu trí mạng. Một chiêu "Xuyên vân bão tuyết thương", Ánh trường lão cũng không biết giết chết bao nhiêu cường giả rồi, lúc này hãn tin tưởng cũng sẽ không ngoại lệ.

Nhưng, Ánh trường lão thật không ngờ, lúc này đã xảy ra ngoại lệ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Còn Thiếu Tám Cái Đấu Thần

Q.6 - Chương 540: Còn Thiếu Tám Cái Đấu Thần

Lúc này ngoài thân thể Lý Dật bỗng nhiên sinh một tầng chắn mơ hồ, tầng phòng hộ này dường như không phải là đấu khí hoặc không gian phòng ngự, mà là trận pháp ba động.

Lúc này năng lượng bông tuyết hình thú, âm âm đâm vào tầng chắn này, sau đó tiêu tán... Cũng không thể coi nó vô tung vô ảnh, mà những bông tuyết năng lượng này tựa hồ bị tầng chắn hấp thu, làm cho tầng chắn càng củng cố hơn.

Ngay sau đó, đấu khí băng long cũng ập đến...

Thân ở trong trận, hai tay Lý Dật đã nhanh chóng kết ấn, thiên địa linh khí nồng đậm bị điên cuồng rút ra, hình thành đạo đạo kinh phong, nhưng băng long đấu khí trước mặt, Lý Dật cảm giác vẫn chưa đủ. Đấu Thần cường giả cùng cửu phẩm binh khí phát ra Bạch Hổ đấu kỹ, năng lượng quá mức kinh người.

- Đấu khí băng long! Bạo! Bạo! Bạo.

Ánh trường lão liền hô lên ba tiếng "Bạo", băng long mở ra miệng rộng, đem Lý Dật cùng ánh trận đồng thời thôn phệ.

Phanh! Phanh! Phanh!

Hai cỗ năng lượng điên cuồng dây dưa cùng một chỗ, mà ở trong trung tâm, Lý Dật cảm giác được năng lượng vô cùng vô tận đang xé rách, thôn phệ...

- A! Lý Dật.

Trên mặt đất, nhìn lên không trung kịch liệt chém giết, cung vô song sắc mặt tái nhợt. Tuy nàng đối với Lý Dật tràn đầy tin tưởng, nhưng Ánh trường lão dù sao thực lực cũng cao hơn Lý Dật bốn tinh Đấu Thần.

- Yên tâm đi vô song tiểu thư, Lý Dật tiểu tử này mạng lớn, không chết được đâu.

Lục chỉ đảo tiên an ủi nói.

Mà một bên Long Y, sắc mặt cũng biến sắc, bởi vì trường so đấu này thắng bại, đối với những người khác mà nói, còn có thể chạy trốn, nhưng Lý Dật bại, thì cha con long thị chết không có chỗ chôn.

- Lý Dật, cố gắng chịu đựng nhé.

Long Y thật sự quá khẩn trương, đôi bàn tay rất nhanh nắm chặt vào nhau.

- Tỷ tỷ, người nhanh đi giúp Lý Dật ca ca.

Tiểu mao đầu Thanh Vũ tuy cùng Lý Dật mới quen biết, nhưng hẳn rất thích Lý Dật.

Thanh Nhi cũng muốn đi giúp, nhưng đây là đánh cuộc đấu, nàng xông vào thì Long Môn đệ tử cũng không khoanh tay đứng nhìn.

Giữa không trung, Ánh trường lão cũng vô cùng đặc ý, mắt thấy băng long đang thôn phệ Lý Dật, hẳn cảm thấy chưa đủ, vì triệt để tiêu diệt tên thiếu niên Đấu Thần cuồng ngạo này, lần nữa rút cực hạn đấu khí vào xuyên vân thương, sau đó đâm đến Lý Dật.

Khanh.

Xuyên vân thương phát ra "Ba ba ba" thanh âm xuyên thấu không gian, nhưng mũi thương nhọn đâm vào thì bỗng nhiên "Khanh" một tiếng, Ánh trường lão thầm kêu không ổn, nhưng cũng không còn kịp, đầu thương cứa phẫn xuyên vân thương một một tiếng gãy, Ánh trường lão thu thế lại, sau đó lui lại.

- Ánh trường lão, người đánh cho rất sướng đi, bây giờ nên đến phiên ta.

Lúc vừa rồi băng long liên tục công kích, Lý Dật tay quyết đánh ra, chuôi cứa phẫn xuyên vân thương này hóa thành bột phấn. Tiếp theo Lý Dật hét to một tiếng, ba điểm hắc sắc quang mang hiện lên như Lưu Tinh truy nguyệt, đánh úp về phía Ánh trường lão.

Chỗ Càn Khôn trận pháp tinh diệu, là chỉ cần đứng vững ở luồng công kích thứ nhất, có thể không ngừng hấp thu năng lượng công kích chuyển hóa làm phòng ngự. Ánh trường lão năm mơ cũng không nghĩ ra Lý Dật có thể nhanh phát động phản kích, đấu khí mưa tên từ thần binh phách tuyệt Trấn Thiên Cung Tiên Thiên, nhanh chóng bắn ra.

Lý Dật phát hiện phách tuyệt Trấn Thiên Cung dùng để đánh lén thật sự là quá thuận tay, hai thanh siêu phẩm thần binh, một cái cận chiến một cái đánh lén thật sự là thiên y vô phùng, bởi vì như vậy sẽ không ai nghĩ tới, trên người một cường giả lại có hai thanh siêu phẩm thần binh như vậy.

Ba miếng đấu khí tiến vũ bắn ra lập tức nghịch chuyển.

Nhưng đối với chiến song phương, cho dù Long Môn đệ tử cố tình viện thủ cũng không thể được.

Ánh trường lão dù sao cũng thành danh đã lâu, mắt thấy ba miếng đấu khí tiến vũ công kích tuy không có khả năng hoàn toàn né tránh, thân thể có chút di động. Ý đồ của hắn là tránh chỗ hiểm, để cho đấu khí tiến vũ đâm vào thân thể.

Nhưng Ánh trường lão cũng không ý thức được, phách tuyệt Trấn Thiên Cung bắn ra đấu khí tiến vũ, ẩn chứa ý thức của Lý Dật.

Phốc, phốc, phốc...

Ba miếng đấu khí tiến vũ bắn vào thân thể Ánh trường lão, nhưng vượt quá dự liệu của Ánh trường lão, là ba miếng đấu khí tiến vũ cũng không có xuyên ra.

Lúc này sắc mặt Ánh trường như tro tàn, sau đó hắn có thể cảm nhận được rõ ràng, đấu khí bắt đầu bành trướng.

- Lý Dật, ngươi...

Bắn.

Ba tiếng bạo vang lên, ngăn Ánh trường lão nói, hiện tại, chỉ có thần chết mới Ánh trường lão nói cái gì. Ánh trường lão chết quá mức thảm thiết, cả người cơ hồ đều bị xé nát, vô số huyết nhục bị năng lượng thôn phệ hóa thành hư vô.

Thân thể Ánh trường lão bạo liệt, đồng thời thân hình Lý Dật di động, mặc kệ huyết vũ đầy trời, đấu khí tư nhện quần lấy đấu khí hạt giống của Ánh trường lão.

Thứ tốt cũng không thể lãng phí, tuy đáp ứng lực lực không giết người lấy đấu khí hạt giống để tu luyện, nhưng cũng không thể phung phí của trời.

Đấu Thần năm tinh cường giả, đấu khí quả nhiên năng dư thừa, Lý Dật đem hoàn toàn luyện hóa, đấu khí tu vi tăng lên, đột phá đến Đấu Thần

hai tinh. Như vậy, nếu như có thể luyện hóa tám đấu khí hạt giống Đấu Thần cường giả, chẳng phải đột phá đến phong hào Đấu Thần rồi sao?

Còn thiếu tám cái Đấu Thần nữa, đương nhiên tám cái Đấu Thần đều phải là địch nhân, Lý Dật liếm liếm đầu lưỡi, nếu như lúc này có người nhìn thấy hắn, mọi người nhất định sẽ cho là một ác ma.

Luyện hóa đấu khí hạt giống Ánh trường lão, Lý Dật mới chậm rãi huyền phù tại trước mặt Long Môn đệ tử, ngang nhiên nói:

- Thế nào? Chưa đi sao?

Đám Long Môn đệ tử rất muốn đi, kể cả tên Đấu Thần cường giả kia, Ánh trường lão bị chết quá thảm thiết, làm cho đám Long Môn cường giả tâm lý chấn động mãnh liệt.

- Coi như số người gặp may, nhưng người cũng chớ đắc ý quá sớm, họ Ánh ta sớm xem không vừa mắt, có thể mượn tay của người giết hắn cũng tốt. Chúng ta đi, hừ, Lý Dật, lần sau lại mang trường lão lợi hại tới thu thập người.

Long tổng tron tuy ảo giả, nhưng hắn vẫn có thể phán đoán tình huống, bên hắn tồn thất cường giả mạnh nhất, tuy Long Môn nhân số chiếm ưu thế, nhưng thực lực đã hoàn toàn kém hơn rồi, sau khi nói lời uy hiếp, cũng nhanh chóng biến mất tại không trung.

Những Long Môn đệ tử kia thấy long tổng tron dẫn đầu rút lui, cũng nhanh đuổi theo.

Đội Long Môn chúng cường giả tán đi, Lý Dật phân phó nói: - Nơi đây đã không nên ở lâu, trận đánh này chắc hẳn đã kinh động Đấu Thần cốc. Đảo tiên, ba vị sát thần, các người nhanh chóng mang mọi người trở lại thất tinh tông đi.

- Trở lại thất tinh tông? Chính là tứ đại thần y còn không có chữa thương cho Long Môn chủ?

Sát thần lão Tam lập tức nhảy dựng lên.

Lục chỉ đảo tiên cũng nghi ngờ nói:

- Lý Dật, người không đi sao?

Lý Dật cũng không còn thời gian giải thích, nói:

- Cho người hai phút thời gian rời đi, chậm thêm chỉ sợ cũng không còn kịp rồi. Về phần tứ đại thần y, các người yên tâm, ta nhất định sẽ đem hắn trở lại thất tinh tông.

Lúc này Lý Dật vô luận là đấu khí tu vi hay là cách làm việc quả quyết cùng năng lực, cũng được mọi người tán thành, cho nên mệnh lệnh của hắn, sát thần lão Tam cũng không nói thêm gì nữa, mọi người nhanh chóng hành động, đem long phong vân, lý na cùng đảo tiên sư muội hướng ngoài Đấu Thần cốc bay đi.

Thấy mọi người rời đi, Lý Dật cũng nhẹ nhàng thở ra. Hiện tại kế hoạch cần phải cứu con gái của tứ đại thần y ra, lúc đó mới có thể mang tứ đại thần y đi thất tinh tông. Đấu Thần cốc tuy cường giả như rừng, nhưng cũng không phải đáng sợ như vậy, Đấu Thần cường giả chẳng qua là vì ích khí đan mà cam tâm nhập cốc, bọn họ chỉ cần tấn thẳng đến phong hào Đấu Thần mà thôi, như vậy cũng không cấu thành uy hiếp quá lớn, mà như vậy tựa hồ có thể lợi dụng được.

Đấu Thần cốc chủ, Lý Dật xác định muốn gặp.

Không ngoài ý liệu Lý Dật, đảo tiên, sát thần mới rời đi chưa đầy năm phút, Đấu Thần cốc hiện ra một đám cường giả, đám cường giả này tới cực nhanh, chỉ trong nháy mắt cũng đến nơi rồi.

Người cầm đầu, Lý Dật hiện tại đã có thể thấy rõ ràng, lại là một nữ nhân, nữ nhân này khoảng bốn mươi tuổi, gương mặt bảo dưỡng vô cùng tốt, nếu như không phải Lý Dật đối với nữ nhân có nghiên cứu, thì nói nữ nhân này mới hai mươi tuổi cũng sẽ có người tin.

Lúc vừa rồi đánh nhau chết sống, rõ ràng đã hấp dẫn cốc chủ phu nhân tới. Nhưng như vậy cũng tốt, thất tinh tông cùng Long Môn, song kiếm môn chiến sự vô cùng cấp bách, Lý Dật cũng không có bao nhiêu thời gian tại Đấu Thần cốc đông dài.

Cốc chủ phu nhân mang theo bảy tám Đấu Thần cường giả đi đến, sau đó thấy rõ hết thảy, cuối cùng nhìn trên người Lý Dật.

Nàng cũng không nói lời nào, tại trên người Lý Dật, sau đó lại đưa ánh mắt nhìn Thanh Nhi, hỏi:

- Thanh nhi, nơi này có chuyện gì xảy ra?

Thanh Nhi khẩn trương tới cực điểm, nàng phát hiện ngoại nhân tự tiện xông vào Đấu Thần cốc mà không ra tay ngăn lại, nhất định sẽ phải chịu xử phạt.

- Cốc chủ phu nhân, vừa mới có một Đấu Thần cường giả tự tiện xông vào Đấu Thần cốc, Thanh Nhi cô nương kịp thời ra tay, đã đem tên Đấu Thần cốc Long Môn cường giả giết chết.

Thấy Thanh Nhi lung túng, Lý Dật nói ra.

- Ta hỏi người sao? Thanh Nhi, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Cốc chủ phu nhân trừng mắt nhìn Lý Dật, lại tiếp tục quay đầu quát hỏi Thanh Nhi, nàng biết rõ Thanh Nhi cô nương sẽ không nói dối. Mà Lý Dật, bằng cảm giác nàng cũng biết tiểu tử này nói chuyện không quá tín nhiệm.

Nhưng được Lý Dật nhắc nhở như vậy, Thanh Nhi cũng không phải dằn, thấp giọng trả lời:

- Vừa rồi, xác thực là có người xâm nhập Đấu Thần cốc, bất quá đã bị, bị ta giết rồi.

- Thật sự sao? Xâm nhập Đấu Thần cốc là ai? Vậy là cường giả cấp bậc gì? Người làm thế nào giết? Còn có, người vì cái gì đến nơi này?

Cốc chủ phu nhân không có buông tha Thanh Nhi, liên tiếp thăm vấn, làm cho trên trán Thanh Nhi mồ hôi to như hạt đậu chảy ra.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cốc Chủ Phu Nhân.

Q.6 - Chương 541: Cốc Chủ Phu Nhân.

Thấy Thanh Nhi khẩn trương, Lý Dật sợ nàng để lộ ra sơ hở, không khỏi làm cho Cốc chủ phu nhân nghi ngờ, vì vậy lặng lẽ chọc và người Tiểu mao đầu Thanh Vũ. Mao đầu mặc dù có chút sợ vị này cốc chủ phu nhân này, nhưng dù sao so với tỷ tỷ của hắn cơ linh nhiều hơn, lập tức nói:

- Cốc chủ phu nhân, tỷ tỷ của ta không biết ăn nói, Ngài đừng làm khó dễ nàng. Sự tình vừa rồi ta cũng tận mắt nhìn thấy, không bằng để ta trả lời thay nhé.

- Tiểu mao đầu, ta cảnh cáo người cũng đừng có nói dối, nếu không người cũng biết cốc quy xử phạt như thế nào rồi.

- Ta nào dám. Ta cam đoan nói những lời nói đều là thật.

- Sáng hôm nay béo gầy thúc thúc không phải xin chỉ thị từ cốc chủ phu nhân rồi sao, chúng ta đã được cốc chủ phu nhân cho phép mới mang Lý Dật tới gặp Tứ đại thần y. Nhưng đến nơi này, mới phát hiện ngoài đại môn của tứ đại thần y có một đám cường giả, những cường giả kia lại quấy rầy tứ đại thần y, nhưng tứ đại thần y không chịu. Tỷ tỷ của ta liền tiến lên trách hỏi bọn chúng tại sao tự tiện xông vào Đấu Thần cốc, nào biết bọn họ ỷ vào người đông thế mạnh, còn nói cái gì Long Môn cũng không sợ Đấu Thần cốc, tỷ tỷ của ta tức giận, liền theo như cốc quy cùng bọn họ đánh nhau. Không ngờ Long Môn những tên hỗn đản kia thực lực

thật rất mạnh, tỷ tỷ của ta một mình khó chống lại được, may nhờ có Lý Dật ca ca viện thủ, mới đánh chết một người, còn lại đám kia giải tán lập tức. Sự tình chính là như vậy, cốc chủ phu nhân nếu không tin, tìm tứ đại thần y hỏi lại cũng được!"

Tiểu mao đầu nửa thật nửa giả, ngữ khí biểu lộ cũng giống như đúc, nếu như không phải tự mình nhìn thấy, chỉ sợ Lý Dật cũng bị hấn giấu được.

Cốc chủ phu nhân nhìn mao đầu, sau đó không có nhìn ra sơ hở, mới nói:

- Tạm thời tin người, tứ đại thần y công việc bề bộn, sẽ không đi hỏi hấn. Thanh Nhi, người giết kẻ xông vào, theo lý được phần thưởng ích khí đan, người trở lại Đấu Thần cốc cùng ta. Chúng ta đi.

Dứt lời, cũng không nhiều dừng lại, xoay người đi luôn.

- Lý Dật, trở lại Đấu Thần cốc tới gặp ta.

Tại phía xa hơn trăm mét, cốc chủ phu nhân đột nhiên nhìn Lý Dật quát.

Lý Dật đáp ứng một tiếng, mắt thấy mọi người đều bỏ đi, lúc này chỉ còn lại có hấn và tỷ đệ Thanh Nhi, trong không khí còn có mùi huyết tinh, không ngừng quanh quẩn.

- Lý Dật ca ca, người thật lợi hại, một chiêu cung tiễn bắn thủng Long Môn tạp chủng so với tỷ tỷ của ta mạnh hơn nhiều.

Nguy cơ giải trừ, Tiểu mao đầu lập tức đứng lên, hấn là người không biết không sợ, tỷ tỷ của hấn đến bây giờ cũng chưa có lấy lại tinh thần, nhìn nhìn Lý Dật, buồn bã nói:

- Nguy hiểm thật, chúng ta cũng trở về đi.

- Hảo, chúng ta cũng trở về.

Lúc này Lý Dật ôm lấy tiểu mao đầu, cùng Thanh Nhi bay về Đấu Thần cốc.

Trở lại chỗ ở, Lý Dật cũng không đi gặp cốc chủ phu nhân, sau đó ngồi xuống đem thực lực của mình khôi phục tới đỉnh phong. Đấu Thần cốc chủ cùng cốc chủ phu nhân tâm tư khó dò, hẳn cần bảo trì tốt thực lực.

- Thanh Nhi, nghe nói người hôm nay giết Long Môn cường giả?

- Đúng vậy, béo thúc thúc, các người làm sao mà biết được?

Thanh Nhi trả lời có chút yếu ớt, hiển nhiên là không có thói quen nói dối.

- Cốc chủ phu nhân nói,... Thanh Nhi, người khẩn trương cái gì, đây là chuyện tốt, có được được ích khí đan, thực lực của người lại có thể tiến thêm một bước.

- Ta, ta không có khẩn trương, béo thúc thúc, người xác định chính là vì chuyện này sao?

- Ủ? Đương nhiên, chẳng lẽ người còn có chuyện gì sao?

- Không có, không có.

- Lý Dật, hẳn có ở đây hay không, cốc chủ phu nhân nói cho các người cùng đi, nàng có chuyện nói với Lý Dật.

Nghe được động tĩnh bên ngoài, Lý Dật cũng thu thế lại, sau đó cùng tiểu mao đầu Thanh Vũ đi ra. Cốc chủ phu nhân tin tức linh thông, bọn họ mới vừa về đến nửa giờ, béo gầy thúc thúc đã tìm tới cửa rồi.

- Nghe nói người hôm nay lập công, cốc chủ phu nhân cũng có phần thưởng cho người. Ngàn vạn lần nhớ kỹ, sau khi được phần thưởng nhất định phải bái tạ, lời không thể nói, không nên nói, nhất là không nên hỏi thì ngàn vạn lần đừng hỏi, đây là cốc quy Đấu Thần cốc, trái với cốc quy tại Đấu Thần cốc chỉ có một loại trừng phạt, người hiểu chưa?

- Không hiểu.

Lý Dật lắc đầu, nhưng hần đoán được cái trừng phạt kia là cái gì.

- Thật không hiểu sao? Chỉ cần trái với cốc quy, vô luận lớn nhỏ đều bị giết chết.

Tuy đã đoán được, nhưng nghe béo thúc thúc nói ra, Lý Dật không khỏi trên lưng phát lạnh, cái cốc quy này, cũng quá con mẹ nó bá đạo rồi. Phóng nhãn cả thiên hạ, cũng chưa từng thấy qua quy củ huyết tinh như thế.

- Tốt lắm, điều nên nhắc nhở ta cũng nhắc nhở người rồi, chính các người phải chú ý.

Cốc chủ phu nhân ở Đấu Thần trung tâm, nơi này kiến trúc xây dựng bằng đá. Cách bố trí có thể nói là xa hoa, khắp nơi lưu kim tràn ngập các loại màu sắc, hoàn toàn là phỏng theo phong cách hoàng thất mà bố trí. Thấy được vợ chồng cốc chủ, biết cách hưởng thụ xa hoa trang sức, làm được như vậy chỉ sợ cũng hao phí không ít tâm huyết.

Dẫn Lý Dật cùng Thanh Nhi đến bên ngoài nhà đá, béo gầy thúc thúc rời đi, sau đó có một cường giả khác dẫn Lý Dật cùng Thanh Nhi tiến nhập trong phòng khách.

Cốc chủ phu nhân đã sớm chờ tại đó, nàng ngồi ở trên giường êm, đang uống trà thơm, thoạt nhìn cùng với một bà chủ gia đình bình thường không có gì khác nhau, phục sức cũng đối lại váy rộng thùng thình, thậm chí, bởi vì trang phục này, cốc chủ phu nhân còn thể hiện ra một thần thái vũ mị.

- Các người, còn phải chờ ta sai người đi mời.

- Cốc chủ phu nhân chê cười, chúng ta nào có lá gan kia, chỉ là vừa vừa về nhà, cần nghỉ ngơi một lát, nhưng không ngờ cốc chủ phu nhân cho người gọi đến nhanh như vậy.

- Ta gặp gặp người không biết cũng thì thôi, chẳng lẽ Thanh Nhi, người cũng không biết sao? Biết rõ ta gặp gặp, mà còn đến muộn, Thanh Nhi, người biết tội chưa?

- Cốc chủ phu nhân muốn trách tội thì trách tại hạ, Thanh Nhi cô nương trở về muốn gặp cốc chủ phu nhân, nhưng tại hạ nghĩ khôi phục đấu khí, cho nên mới trì hoãn thời gian.

- Khôi phục đấu khí?

Cốc chủ phu nhân tựa hồ ý thức được cái gì:

- Lý Dật, tới gặp ta tại sao phải khôi phục thực lực, chẳng lẽ người cho rằng ta sẽ đối với người bất lợi sao?

- Ha ha.

Lý Dật cười khan vài tiếng, nữ nhân này không có đạo lý:

- Cốc chủ phu nhân, nếu cốc chủ phu nhân thật muốn gây bất lợi với tại hạ, chỉ cần ra lệnh, nhất định có vô số Đấu Thần muốn làm chuyện này. Tại hạ vội vã khôi phục đấu khí kỳ thật cũng có nguyên nhân bất đắc dĩ, Ngài đã nghe báo gây hai vị thúc thúc nói qua, trên người của ta có chút bệnh trạng, nếu như hao phí đấu khí trong ba giờ chưa khôi phục, thì vĩnh viễn không cách nào khôi phục nữa, cho nên...

- Căn bệnh sao, nếu thế không cùng các người so đo. Thanh Nhi, người tới đây.

Cốc chủ phu nhân nói xong, từ bên cạnh lấy ra một cái hộp ngọc sau đó lấy ra một viên thuốc, đưa cho Thanh Nhi, thản nhiên nói:

- Đấu Thần cốc thưởng phạt phân minh, người hôm nay lập được công lao, đây là phần thưởng của người.

Viên thuốc cũng không lớn, như trứng chim, toàn thân hiện ra màu tím sáng bóng, có thể cảm giác được bên trong ẩn chứa năng lượng đấu khí

hạt giống cường giả.

- Tạ cốc chủ phu nhân.

Thanh Nhi quỳ xuống lạy, sau đó đứng dậy, ở trước mặt cốc chủ phu nhân đem ích khí đan nuốt xuống. Đây cũng là cốc quy.

Ích khí đan ăn vào, Thanh Nhi lập tức khoan chân mà ngồi, vận động chỉ quyết, một cỗ đấu khí tràn ngập ra, hiển nhiên đan dược đang phát huy hiệu lực, cần vận dụng đấu khí luyện hóa. Lý Dật trong nội tâm rung mình, ích khí đan cùng thiên ma đấu khí luyện hóa đấu khí hạt giống cường giả có nhiều chỗ tương tự.

- Lý Dật, người liên tiếp lập hai công lao, muốn được tưởng thưởng cái gì. Đáng tiếc người không phải người của Đấu Thần cốc, cho nên ích khí đan không thể cho người.

- Tại hạ cũng thuận tay làm, không cần tưởng thưởng gì cả.

Kỳ thật Lý Dật rất muốn làm cho Đấu Thần cốc ra mặt cùng Long Môn đấu một trận, nhưng nghĩ đến lĩnh thưởng phải quỳ lạy thì cũng thôi. Đàn ông dưới đầu gối là vàng, dù thế nào cũng không thể quỳ như vậy. Còn nữa, trải qua hai ngày này, Đấu Thần cốc cùng Long Môn thù hận cũng đã kết xuống, chỉ cần lại đây làm một chút quỷ dị là được.

- Thật sự không cần phần thưởng sao?

- Không cần.

- Khó mà có được, Đấu Thần cốc thưởng phạt phân minh, công có phần thưởng, sai có phạt... Lý Dật, người theo ta tới chỗ này.

Cốc chủ phu nhân đứng dậy.

Lý Dật nhìn thoáng qua Thanh Nhi đang ngồi luyện hóa ích khí đan, có chút không tình nguyện theo cốc chủ phu nhân. Dù sao hắn đã quyết định chủ ý, cốc chủ phần thưởng dù là bảo bối gì, quỳ lạy không được.

Cốc chủ phu nhân mang theo Lý Dật đi ra phòng tiếp khách, dọc theo một cái lối đi, bỗng nhiên là trong tầng hầm ngầm có một cái ao, trong ao nước ẩm mờ mịt, vụ khí trắng sữa, trên mặt có vài bông hoa tươi, tỏa ra mùi thơm ngát sâu kín truyền tới.

Đây là hồ tắm ôn tuyền, chẳng lẽ cốc chủ phu nhân ban cho, chính là tắm ôn tuyền? Trong ôn tuyền tựa hồ ẩn chứa thiên địa linh khí, hiển nhiên đối với tu luyện đấu khí cũng rất có ích lợi.

Trong lúc Lý Dật nhìn, chỉ nghe thanh âm cốc chủ phu nhân đột nhiên trở nên có chút kiều mỹ:

- Phần thưởng này, ngươi là người thứ hai nhận được, Lý Dật, thoát ra.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hấp Dẫn.

Q.6 - Chương 542: Hấp Dẫn.

Tắm rửa đương nhiên phải cởi quần áo ra rồi, đây là vấn đề cơ bản, tuy việc này gượng ép làm cho Lý Dật có chút không vui, nhưng hẳn là một đại nam nhân, còn sợ lão bà trước mắt này sao? Cho nên do dự vài giây đồng hồ, Lý Dật bắt đầu cởi cúc áo.

- Ngươi thoát y sai rồi.

Cốc chủ phu nhân ngữ khí lại càng thêm vũ mị:

- Ta không phải nói ngươi thoát y chính mình, mà là giúp ta.

Oanh.

Trong đầu Lý Dật như có cái gì oanh tạc, không khỏi bị thương nói: A di, ngươi bao nhiêu niên kỷ rồi? Bảo dưỡng tuy còn rất trẻ, nhưng dù sao cũng hơn bốn mươi tuổi, cái tuổi này có tư cách làm mẹ ta đó.

Thấy Lý Dật thất thần không có động thủ, cốc chủ phu nhân lại đến gần Lý Dật, nhỏ nhẹ nói: - Chẳng lẽ người không có nghe được lời của ta sao? Ta ban cho người, chính là thay ta rửa một ôn tuyền, chẳng lẽ, người không muốn sao?

- Cốc chủ phu nhân, ngài vui đùa quá lớn, ta không còn là tiểu hài tử, sớm đã phát dục thành thực, tắm rửa cho người, cái này còn không thích hợp.

Lúc này mà để cho Đấu Thần cốc chủ đội nón xanh thì phong hiểm thật lớn, nếu như bị Đấu Thần cốc chủ biết được, mạng nhỏ chính mình chỉ sợ cũng xong.

- Bộ dáng của ta như đang nói đùa sao? Ta xem người, cũng không phải là thiếu nam ngây thơ đi. Nhưng người cũng đừng suy nghĩ nhiều, chỉ là phần thưởng người tắm rửa cho ta, cũng không nói cho người tiến thêm một bước nào nữa.

Cái ngữ khí này muốn chết, nhưng ý tứ hoàn toàn có ự khác biệt, Lý Dật sao lại không hiểu được đây.

- Cái phần thưởng này, ta có thể không nhận hay không?

Lý Dật đau khổ nói.

- Đương nhiên là không thể.

Thấy Lý Dật khước từ không chịu động thủ, cốc chủ phu nhân đã có chút tức giận, là một người phụ nữ xinh đẹp, lúc này cảm thấy tự tôn bị thương tổn, đối với nữ nhân, nhất là cốc chủ phu nhân mà nói, đây là đả kích cực kỳ trí mạng.

Lý Dật không nghĩ muốn đắc tội nữ nhân quyền thế, cho nên hắn đành chấp nhận vậy.

- Vậy cung kính không bằng tuân mệnh.

Lý Dật trả lời một tiếng, ngón tay đung về phía ngực cốc chủ phu nhân... cúc áo cốc chủ phu nhân ở giữa hai vú, hơn nữa hơi có chút căng.

Nhưng cốc chủ phu cũng không nghĩ tới, Lý Dật tuy tuổi không lớn lắm, hai đời lịch duyệt cộng lại, cũng ngự nữ vô số, trên mặt không có chút nào ửng hồng, càng không có tay run, thấy cúc áo thật chặt, Lý Dật có chút dùng sức, dứt khoát kéo rơi xuống.

Xuân quang hiện ra.

Cốc chủ phu nhân chẳng những làn da bên ngoài bảo dưỡng vô cùng tốt, mà bên trong, hai vú cao ngất, lại tràn đầy cảm giác co dãn, nhất là hai điểm phấn hồng, làm Lý Dật không khỏi muốn phun máu mũi.

Đối với kết quả này, cốc chủ phu nhân có chút thoả mãn, thấy Lý Dật ngừng tay, cười nói:

- Người sẽ không cùng ta tiến vào ôn tuyền sao.

- Đương nhiên.

Lý Dật âm thầm vận một đám đấu khí ổn định thân thể, lúc này mới cười nói:

- Cốc chủ phu nhân có làn da, chỉ sợ thiếu nữ tuổi trẻ cũng so sánh không được, trứ nhan thuật này chỉ dạy cho ta đi.

- Lý Dật, tiểu tử người xem ra trả qua rất nhiều nữ nhân, còn am hiểu sâu đạo lý này. Nói thực, người hiện tại muốn làm gì?

Cốc chủ phu nhân tiếp tục dụ hoặc lấy Lý Dật.

Cốc chủ phu nhân cũng là một mỹ nữ, da thịt đáng người cũng không một chút tỳ vết, nhưng cũng không có nửa phần ngượng ngùng, lại làm Lý Dật không thể phản cảm:

- Đương nhiên là muốn tắm rửa cho cốc chủ phu nhân rồi.

Thấy Lý Dật kiên quyết, lại làm cốc chủ phu nhân có chút chống đỡ không được, chuyện nam nữ cũng cùng cường giả so đấu, khí thế ai chiếm thượng phong, thì chiếm lợi thế.

- Cốc chủ phu nhân không nên vội vã, tại hạ còn muốn hảo hảo thưởng thức một chút.

Khí thế chiếm thượng phong, Lý Dật tâm tính thoải mái, ở phía sau trêu đùa.

- Tiểu sắc quỷ, nhìn ra người không phải người tốt.

- Cốc chủ phu nhân nói đúng rồi, tại hạ thật đúng là không phải người tốt, nhưng trên thân thể tại hạ lại có vật thứ tốt, cốc chủ phu nhân có muốn nhì không.

Cốc chủ phu nhân xem như triệt để thất bại, nàng úp mặt xuống ôn tồn, cũng không quay đầu lại, ngữ khí không hề mập mờ, nói:

- Lý Dật, người chê ta lớn tuổi, hay là bởi vì ta là cốc chủ phu nhân?

Lý Dật thuận tay quơ lấy khăn mặt, đi đến sau lưng cốc chủ phu nhân, cũng nghiêm trang nói:

- Cốc chủ phu nhân dung mạo nhất lưu, là nam nhân cũng khó thoát sinh ra ham muốn. Tại hạ tuy không phải là chính nhân quân tử, nhưng cũng biết mỹ nữ nào không thể ra tay. Cốc chủ phu nhân thân phận tôn quý, cùng tại hạ có cách biệt một trời, tại hạ kính ngưỡng còn không kịp, không dám tiết độ.

Phen này cốc chủ phu nhân cũng nghe vẻ nịnh nọt, nhưng bất kể thế nào, lời này coi như xuôi tai.

Cốc chủ phu nhân khẽ gật đầu, Lý Dật lại cầm khăn mặt dính vào nước ao ẩm áp chà nhẹ nhàng trên vai cốc chủ phu nhân.

Ôn tuyền nhiệt độ tương đối cao, người thường tiêu thụ không nổi, nhưng cốc chủ phu nhân ở trong suối nước nóng, làn da lập tức mầu hồng. Cảnh xuân quang kiều diễm, Lý Dật tỉ mỉ lau sạch lấy thân thể cốc chủ phu nhân, ngẫu nhiên xẹt qua chỗ mẫn cảm, cốc chủ phu nhân thân thể không khỏi run lên, nhưng cũng không nói ra lời khiêu khích.

- Lý Dật, gia nhập Đấu Thần cốc chúng ta chứ.

Bỗng nhiên, cốc chủ phu nhân nói, trong giọng nói lại thêm vài phần rõ ràng.

- Ủ?

Lý Dật hơi sững sờ, không nghĩ tới cốc chủ phu nhân đưa ra thỉnh cầu như vậy.

- Người không muốn sao?

- Cũng không phải không muốn, gia nhập Đấu Thần cốc có được ích khí đan đề cao tốc độ tu luyện, đối với bất luận cường giả mà nói đều rất hấp dẫn. Nhưng tại hạ cũng không có thiếu phiền toái cần phải xử lý, lời đề nghị của cốc chủ phu nhân tạm thời không được.

Lý Dật thành thật trả lời.

Cốc chủ phu nhân trên mặt xẹt qua thất vọng, bỗng nhiên lại hỏi:

- Người biết ta tại sao phải dụ dỗ người không?

Tựa hồ, đến đúng vấn đề, Lý Dật trong nội tâm rùng mình, không có trả lời ngay, trên tay lại tiếp tục kỳ cọ. Hắn biết rõ cốc chủ phu nhân sẽ đưa ra đáp án.

- Đâu Thần cốc chủ, cho ta làm như thế.

Nghe được câu này, Lý Dật cảm giác tay mình có điểm nhu nhuyễn, cơ hồ dẫn đo không ngừng, hắn tựa hồ cảm giác được có đôi mắt, thông qua lỗ thủng nhìn vào trong ôn tuyền.

- Cốc chủ, hắn tại sao phải làm như vậy?

- Người sợ?

- Ta thừa nhận, có điểm sợ.

- Không cần sợ, ta không ngại nói cho người biết một bí mật, cốc chủ, hắn không phải là nam nhân.

Được rồi, Lý Dật thừa nhận mình bây giờ hồ đồ, cốc chủ phu nhân trời sinh thích chơi đùa cân não, từ lúc gặp đến giờ, Lý Dật nội tâm đâm ra hồ đồ. Một nữ nhân mà nói trượng phu của mình không phải là nam nhân, hiển nhiên nam nhân này ở phương diện năng lực. Xem ra, cốc chủ phu nhân, nàng cũng sống thủ tiết rồi.

- Cốc chủ tìm tứ đại thần y, là muốn khôi phục năng lực nam nhân sao?

Lý Dật lập tức nghĩ tới tứ đại thần y đang hết lòng phối chế Thiên Dương đan.

- Người đã đoán sai.

Cốc chủ phu nhân lắc đầu, lần nữa làm cho Lý Dật có một loại cảm giác phát điên:

- Cốc chủ nàng là một nữ nhân.

- Tứ đại thần y phối chế Thiên Dương đan không phải...

- Người cũng biết tứ đại thần y tại phối chế Thiên Dương đan, Thiên Dương đan cũng không phải là phương thuốc khôi phục công năng nam nhân, mà là phụ trợ đan dược đột phá đến phong hào Đấu Thần.

Lý Dật đầu óc hoàn toàn hỗn loạn, Đấu Thần cốc chủ là một nữ nhân, mà nữ nhân này uy hiếp tứ đại thần y vì nàng phối chế Thiên Dương đan, để đột phá đến phong hào Đấu Thần.

- Cốc chủ phu nhân.

Xưng hô hiện tại của Lý Dật có chút không được tự nhiên, nhưng cũng không có cách xưng hô tốt hơn:

- Cốc chủ phu nhân, Ngài tại sao phải nói cho ta biết những thứ này?

- Đương nhiên là ta muốn người tắm rửa cho ta.

Cốc chủ phu nhân ngữ khí lại càng thêm kiêu mỹ:

- Lý Dật, người không cần gọi ta là cốc chủ phu nhân, người gọi ta là Tiểu Nhiễm, đây là tên của ta.

- Tiểu Nhiễm, cốc chủ cho người thử ta, vậy có mục đích gì?

- Lý Dật, ta đã nói nhiều, người nhớ kỹ, hôm nay ta nói hết thảy, người nửa chữ cũng không muốn tiết lộ ra, nếu không người nhất định sẽ bị chết. Tốt lắm, phần thưởng của ta ban cho xong rồi, người có thể đi.

Tiểu Nhiễm nhẹ nhàng tiếp nhận khăn mặt trong tay Lý Dật, hạ lệnh trực khách.

Lý Dật còn có rất nhiều vấn đề muốn hỏi, nhưng Tiểu Nhiễm đã không chịu lại nói thêm cái gì, hẳn cũng không hỏi tiếp, mang theo một bụng nghi vấn, rời đi.

- Lý Dật, người thật sự cứ đi như vậy sao?

Lý Dật đứng lại, cười tà nói:

- Tiểu Nhiễm người muốn để cho ta thưởng thức người?

Tiểu Nhiễm đối với lời đùa giỡn của Lý Dật cũng không ngại, ngược lại hỏi thăm:

- Nếu như, ta trẻ hai mươi tuổi, người còn có thể bình tĩnh như vậy sao?

- Sẽ không.

Lý Dật cũng không nghĩ che dấu ý nghĩ chân thật của mình, huống chi cũng che dấu không nổi, nữ nhân này có giác quan thứ sáu.

- Ít nhất, người rất thành thực, người đi đi, chờ người lập nhiều công lao, ta còn ban cho người.

- Cam tâm tình nguyện cống hiến sức lực.

Lý Dật bước nhanh rời khỏi, về tới phòng tiếp khách. Trong phòng tiếp khách, Thanh Nhi đã đem ích khí đan hoàn toàn luyện hóa xong, đang chờ Lý Dật:

- Lý Dật, người được ban cho cái gì?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Âm Mưu

Q.6 - Chương 543: Âm Mưu

Thanh Nhi hỏi vấn đề này làm cho Lý Dật không biết trả lời như thế nào, một bên phát tay nói:

- Cốc chủ phu nhân thưởng ta vài cái bí mật.

- Bí mật? Bí mật gì?

Thanh Nhi không khỏi tò mò hỏi.

- Nếu là bí mật, đương nhiên là không thể nói.

Lý Dật trả lời cũng không có lừa gạt Thanh Nhi, Lý Dật xác thực là biết được vài điều bí ẩn về Đấu Thần cốc.

Thanh Nhi thè lưỡi, cười nói: - Là ta hỏi sai rồi, một chuyến này có thể không uổng công, thực lực của ta cũng tăng lên vài tinh, hiệu quả ích khí đan quả nhiên là kinh người.

Thanh Nhi tâm tình vui vẻ, nhưng sau đó lại ừ sâu nói:

- Nếu ta đạt tới cảnh giới phong hào Đấu Thần, nhất định phải đi Cực thiên thánh cảnh, đến lúc đó, mao đầu làm sao bây giờ?

- Mao đầu vì cái gì không thể tu luyện đấu khí?

Lý Dật đột nhiên hỏi.

- Không phải không thể, mà là cha mẹ ta tại trước khi đi cực thiên thánh cảnh dặn đi dặn lại, không cho phép mao đầu tu luyện đấu khí.

- A? Vì cái gì?

Lý Dật không khỏi dừng bước, hồ nghi nhìn Thanh Nhi hỏi.

- Cái này ta cũng không biết, dù sao chính là không cho phép tu luyện, hơn nữa muốn ta thề không thể để cho đệ đệ tu luyện.

Cái này kì quái, đến Đấu Thần cốc Đấu Thần cường giả, làm gì có ai không muốn tu luyện tới phong hào Đấu Thần? Cho dù cha mẹ Thanh Nhi tỷ đệ cho rằng Thanh Vũ tư chất không tốt, cũng không thể không

cho Thanh Vũ tu luyện đấu khí như vậy. Trong chuyện này, chắc là có bí ẩn gì đó?

- Cha mẹ người không nói rõ sao?

- Ta khi đó còn nhỏ, không hiểu nhiều, chỉ nghe cha mẹ tựa hồ đã thương nghị qua, nói cái gì Cực thiên thánh cảnh chỉ sợ cũng không như người tưởng tượng, nhưng về phần rốt cuộc nói những thứ gì, ta thật sự không biết.

Thanh Nhi nói không biết, vậy nhất định thật sự không biết, Lý Dật cũng không hỏi tiếp, sau đó cùng với Thanh Nhi về tới chỗ ở.

Béo gầy thúc thúc vẫn chờ tại đó, bọn họ cùng cha mẹ Thanh Nhi tỷ đệ có quan hệ không tệ, đối với Thanh Nhi tỷ đệ rất quan tâm, nghe nói Thanh Nhi có được ích khí đan, hơn nữa luyện hóa tăng lên một tinh, đều vô cùng vui sướng. Về phần Lý Dật chiếm được cái gì, bọn họ cũng không có hứng thú.

- Được rồi Thanh Nhi, vậy người nghỉ ngơi cho tốt, chúng ta đi, người cần củng cố cảnh giới vững chắc.

Hai vị thúc thúc cáo từ, lúc này Thanh Nhi đáp ứng một tiếng, nấu cơm cũng chẳng quan tâm, khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện.

Lý Dật nhàn rỗi vô sự, liền cùng Thanh Vũ hàn huyên, thuận tiện tìm hiểu tình hình cụ thể Đấu Thần cốc, Thanh Vũ cũng nói rõ tất cả.

Đến trời tối, Thanh Nhi mới chấm dứt tu luyện, đến phòng bếp làm cơm.

Dùng xong bữa tối sau, mọi người theo thường lệ trở về phòng nghỉ ngơi. Nói thật, Đấu Thần cốc cuộc sống cũng thật là buồn tẻ, như Thanh Nhi tỷ đệ, còn có thói lửa nấu cơm, những nhà khác, Lý Dật chưa từng gặp qua nửa điểm khói lửa, hẳn thấy những người này ngoại trừ tu luyện là tu luyện, chỉ là ngẫu nhiên được cốc chủ gọi đến, hoặc là tiếp nhận nhiệm vụ để có được ích khí đan, mới rời khỏi nhà của mình.

Nhưng Thanh Vũ hài tử ở loại hoàn cảnh này lớn lên, vẫn còn có thể bảo trì thiên tính hoạt bát.

Lên giường, tiểu mao đầu Thanh Vũ vẫn không buông tha Lý Dật, quần quít hỏi hẩn về thế giới bên ngoài. Thế giới bên ngoài, Lý Dật thật sự không biết nên miêu tả về phương diện nào cho tiểu mao đầu. Sinh hoạt tại Đấu Thần cốc, đã là một loại may mắn, cũng là một loại bất hạnh. May mắn chính là, trong này, cơ hồ không có phân tranh, bất hạnh là trong này vận mệnh không cách nào tự quyết được, mà nằm ở trong tay hai nữ nhân.

Lý Dật vẫn đem thế giới bên ngoài nói cho tiểu mao đầu, nghe được, tiểu mao đầu mơ màng:

- Khi nào thì ta cũng có thể đi ra bên ngoài thì tốt rồi.

- Cái này cũng không khó, người cũng không phải thành viên chính thức Đấu Thần cốc, chờ lúc ta rời đi, xinh cốc chủ mang người rời đi, thế nào?

- Cái này rất tốt, có được cốc chủ đáp ứng hay không còn là một vấn đề, hưởng hồ tử tử của ta là người Đấu Thần cốc, nàng không thể ly khai, ta lại không đành lòng rời khỏi tử tử, thật sự là khó.

- Ta đây đem tử tử người mang đi?

Tiểu mao đầu lập tức cả kinh nói:

- Không được, người định hại chết tử tử của ta, chẳng lẽ người không biết, bọn họ đều dùng qua một loại đan dược gì đó, khi ly khai Đấu Thần cốc, đan điền sẽ bị bạo liệt mà chết.

- Có thể như vậy sao? Thế còn người ra ngoài mời chào Đấu Thần cường giả, vì sao lại có thể bình yên ra vào?

- Bởi vì bọn họ lúc rời đi lại phục dụng một loại dược hoàn, tại trước khi dược tính mất đi hiệu lực trở về là dược rồi.

Điều này Lý Dật cũng không ngờ.

- Người yên tâm đi, tiểu mao đầu, ta không nắm chắc trước mang người cùng chị người ra ngoài, nhưng ta mang các người ra ngoài, ta bảo đảm an toàn cho các người... Tốt lắm, không còn sớm, người nên ngủ đi.

Lúc này nửa đêm, tiểu mao đầu cũng mệt mỏi, Lý Dật nói vài cái, tiểu tử kia lâm vào ngủ say. Dụng tâm cảm thụ một chút cách vách, Thanh Nhi đêm nay ngủ ngon, cũng không có như đêm trước trăn trọc.

Lý Dật cảm thụ Đấu Thần cốc thiên địa linh khí dư thừa, lại không đành lòng phung phí của trời, khoan chân ngồi xuống, tu luyện.

Không ngờ, trong lúc này, đột nhiên lại cảm giác được một cỗ khí tức cường giả mơ hồ đến.

Đấu Thần cốc cường giả như mây, có khí tức cường giả này xuất hiện cũng không kỳ quái, nhưng cỗ khí tức cường giả này, lại hướng về phía chỗ ở Thanh Nhi tỷ đệ mà đến. Hơn nữa tiếp cận, có chút lén lút. Lý Dật trong nội tâm vừa động, đẩy ra cửa sổ, nhìn vào trong màn đêm.

Lặng yên tiếp cận, cỗ khí tức này cũng ý thức được Lý Dật tồn tại, thân hình có chút đình trệ, sau đó mới tiếp tục hướng phía trước, nhưng toàn thân bao phủ tại trong hắc bào đứng ở trước mặt Lý Dật.

- Các hạ là ai? Khuỵa khoắt lén lút tới nơi này làm gì?

Hắc y nhân kia lẳng lẳng nhìn Lý Dật, mới nói: - Người chính là người vừa tới Đấu Thần cốc được cốc chủ phu nhân triệu kiến sao?

Ngữ khí có chút là lạ, nhưng nghe được, là thanh âm nam nhân, tuyệt không phải một nữ nhân.

Lý Dật còn lo lắng nữ cốc chủ ngụ nam nhân kia làm cái gì cổ quái, nghe được thanh âm này, mới hơi yên lòng một chút, thông dong nói:

- Chính tại hạ là Lý Dật, xin hỏi các hạ tôn tính đại danh?

- Ta tên gì người tạm thời không cần biết rõ. Ta chỉ muốn hỏi người một việc, người chỉ cần nói cho ta biết là được.

Lý Dật nghe xong, người này tuy quý dị, nhưng trong giọng nói cũng không có ác ý. Vì vậy đáp:

- Vậy cũng phải xem ta có thể nói cho người biết hay không... Giữa chúng ta không biết nhau, người sẽ cho là ta phải có nghĩ vụ nói cho người biết sao.

- Ta muốn người nói, tự nhiên là người cần nói, hơn nữa tốt nhất từ đầu chí cuối, nói như vậy, đối với người mới có lợi, nếu không, chúng ta đều bất lợi.

- Vậy người hỏi đi, rốt cuộc muốn biết những thứ gì?

Trầm ngâm một lát, người nọ hạ quyết tâm, trầm giọng hỏi:

- Chúng ta muốn biết, hôm nay cốc chủ phu nhân triệu kiến người, cùng người nói những gì?

Lý Dật rung mình, đối phương hỏi những lời "Chúng ta" có phần có thâm ý, hẳn nói đứng ở trước mặt Lý Dật, nhưng hiển nhiên không phải một mình hắn hỏi vấn đề này.

Đến khi tên này hỏi vấn đề kia, lại làm Lý Dật không khỏi nheo lại con mắt, cười nói:

- Thật sự là không khéo, các hạ, cốc chủ phu nhân xác thực đối tại hạ nói qua một ít lời, nhưng cốc chủ phu nhân đồng thời cũng cảnh cáo, những lời bí mật kia không thể nói.

Lý Dật cũng muốn khơi mào cho đối phương hứng thú, hẳn rất muốn biết, người áo đen trước mặt này đại biểu cho ai, có lai lịch gì, thấy hẳn có thể tự do xuất nhập Đấu Thần cốc, người này tất nhiên là người trong Đấu Thần cốc. Một người Đấu Thần cốc, chạy tới tìm hiểu chuyện tình cốc chủ phu nhân, cthì yếu tố nguy hiểm rất nhiều ở bên trong.

- Nhưng chúng ta quả thật rất muốn biết rõ.

Người áo đen tựa hồ cũng lo lắng, nghĩ nghĩ, hẳn tựa hồ quyết định, cắn răng một cái, nói:

- Lý Dật các hạ, người đi theo ta.

Xác nhận đối phương không có sát khí, cũng không có ác ý gì, Lý Dật đáp:

- Hào.

Lập tức, người áo đen đi về phía trước, thân hình đi trong bóng đêm, rất nhanh liền rời khỏi Đấu Thần cốc, hướng một ngọn núi đi đến.

Leo lên tòa đỉnh núi, người áo đen quay đầu ngưỡng thần, xác nhận không ai theo dõi, lúc này mới nắm bắt chỉ quyết, chỉ thấy trên đỉnh núi bỗng nhiên mở ra một lỗ hổng.

- Lý Dật các hạ, xin mời.

Lý Dật cũng quang côn, không chút suy nghĩ liền đi vào. Bên trong không gian rộng rãi, có bốn cường giả ngồi ở trong đó, bọn họ tựa hồ đang biện luận cái gì, Lý Dật cùng người áo đen bỗng nhiên đến làm bọn họ dừng lại, đồng loạt nhìn vào người Lý Dật.

- Ta đem hẳn mời tới.

Người áo đen cũng lột xuống cái khăn đen mặt, lộ ra diện mục của mình. Người áo đen này tướng mạo đường đường, trên trán có một cổ anh khí, làm cho Lý Dật cảm giác, người này không xấu.

Nhưng, dưới mặt đất có bốn cường giả, một người hắc cũng không nhận ra.

Những người này ở trong này, khẳng định không phải làm chuyện tốt. Nhưng Lý Dật cũng không ngại, chuyện tốt cùng chuyện xấu đều là nói tương đối, chỉ cần việc này đối với chính mình có lợi, chuyện xấu cũng là chuyện tốt.

- Chư vị, không biết mời tại hạ, có lời gì muốn nói?

Lý Dật nhìn chúng cường giả thi lễ, thần sắc thông dong.

- Lý Dật các hạ, trước đừng vội nói, ta trước tự giới thiệu. Ta họ Đơn, tên Tấn Quyền, ba năm trước đi vào Đấu Thần cốc. Chỉ có điều nguyên nhân tại hạ đến Đấu Thần cốc, cũng không vì Cực thiên thánh cảnh, mà đến điều tra tình huống gia huynh.

Hắc y nhân nói ra, sau đó ngồi vây quanh bốn cường giả, hướng Lý Dật từng người giới thiệu, sau đó mới tiếp tục chính đề:

- Chúng ta hoài nghi, cái gọi là Cực thiên thánh cảnh của Đấu Thần cốc chủ, chỉ là một âm mưu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Lam Băng Kết Giới

Q.6 - Chương 544: Lam Băng Kết Giới

Lúc này Lý Dật cảm thấy kinh ngạc một chút. Xem ra, cái Đấu Thần cốc mặt ngoài như một cái đầm, mạch nước ngầm bắt đầu khởi động rồi.

Tuy trong nội tâm khiếp sợ, nhưng trên mặt Lý Dật lại bất động thanh sắc, cười nói:

- Các hạ nói Đấu Thần cốc chủ thiết hạ âm mưu dẫn người nhập cốc, nhưng đến tột cùng lừa các ngươi cái gì?

- Cái này chính là vấn đề chúng ta muốn biết.

Đơn tẩn Quyền nói:

- Lý Dật các hạ, kính xin các hạ nói cho chúng ta biết cốc chủ phu nhân nói với người nói những gì.

Đấu Thần cốc Đấu Thần cường giả, đối với Lý Dật là cái rắc, nếu như có thể lợi dụng được thì càng tốt, nhưng Đấu Thần cường giả đều bị rửa qua não, mà còn được Đấu Thần cốc chủ vừa đấm vừa xoa, không thể rời khỏi được Đấu Thần cốc, thì cũng không có giới trị lợi dụng. Chỉ bằng năm cường giả trước mắt này, cùng tâm cơ Đấu Thần cốc chủ so sánh, tựa hồ còn kém hơn rất nhiều.

Lý Dật không nghĩ sai, hắc hiện tại cần cứu con gái của tứ đại thần y mang đi, những chuyện khác cũng không muốn tham gia.

- Cốc chủ phu nhân khen ngợi ta, nhưng bởi vì ta không phải người Đấu Thần cốc, cho nên không được ích khí đan, cốc chủ phu nhân còn khuyên ta gia nhập Đấu Thần cốc, chỉ có điều ta còn có một số việc chưa có giải quyết, cho nên không có đáp ứng. Không biết chư vị còn muốn nghe những cái gì?

- Thật sự sao?

Đơn Tẩn Quyền đương nhiên cũng không tin lời nói của Lý Dật, vẻ mặt hồ nghi không hề che dấu tại trên mặt.

- Hừ, những lời này lừa gạt chúng ta, thật cho là chúng ta dễ lừa gạt sao.

Bốn Đấu Thần cường giả ngồi ở bên cạnh bàn, một người tướng mạo tương đối thô lỗ bỗng nhiên đứng dậy, chỉ vào Lý Dật nói:

- Nói thiệt cho người biết, người hôm nay không thành thật nói ra, cũng đừng nghĩ rời đi.

- Người đây là uy hiếp ta sao?

Lý Dật biến sắc, nhìn thẳng tên cường giả kia. Năm đánh một, hẳn tuy không phải là đối thủ, nhưng những người này không quang minh chính đại, chỉ cần động tĩnh xảy ra, quấy nhiễu Đấu Thần cốc chủ, như vậy xong đời rồi.

- Lý Dật các hạ không cần chấp nhặt cùng hãn, chúng ta cũng không dám miễn cưỡng, chỉ là các hạ xem tại hơn trăm Đấu Thần cường giả Đấu Thần cốc, giúp chúng ta một lần.

Đơn Tấn Quyền vẻ mặt chân thành nói, vừa chỉ chỉ cái ghế bên cạnh:

- Các hạ cũng không cần trả lời ngay, ngồi xuống nói chuyện trước.

Lý Dật thích mềm không thích cứng, Đơn Tấn Quyền vừa nói như vậy, sắc mặt liền hòa hoãn xuống, hướng bên cạnh ngồi xuống.

Đơn Tấn Quyền cũng cực kỳ khôn khéo, tựa hồ nhìn ra Lý Dật lo lắng, sau khi Lý Dật ngồi xuống, thông dong nói:

- Lý Dật các hạ lo lắng năm người chúng ta không đối phó được Đấu Thần cốc chủ sao? Nếu như là như vậy, các hạ cứ yên tâm đi, Đấu Thần cốc chủ tuy tâm cơ thâm trầm, nhưng cũng chỉ là một Đấu Thần cường giả. Chỉ cần chúng ta có thể phá vỡ âm mưu của hãn, làm đám Đấu Thần cường giả Đấu Thần cốc tỉnh lại, thì Đấu Thần cốc chủ có ba đầu sáu tay, chúng ta cũng có thể bức bách hãn giải trừ cấm chế, thả mọi người xuất cốc.

Lý Dật vẫn là bất động thanh sắc nói:

- Người luôn miệng nói âm mưu, âm mưu, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

- Vấn đề này, phải nói đến bảy mươi năm trước, bảy mươi năm trước, huynh đệ của ta Đơn Tấn Đồng vừa mới tấn chức Đấu Thần cường giả, cũng không biết gia huynh từ nơi nào nghe được tin tức, đi tới Đấu Thần cốc. Lúc đó chúng ta cũng không có chú ý, nếu như Đấu Thần cốc thật

có thể tấn thẳng đến phong hào Đấu Thần, tu thành bất tử bất diệt thân, mặc dù là tiến vào Cực thiên thánh cảnh cũng không có vấn đề gì. Nhưng năm năm trước, ta lại ngoài ý muốn chiếm được một kiện ngọc bội, cái này ngọc bội này bề ngoài bình thường, tạo hình tinh mỹ, cũng đáng mấy vạn kim tệ, đây là ngọc bội của gia huynh, chính là vật đính ước của gia huynh cùng chị dâu. Chị dâu mất nhiều năm, khối ngọc bội này gia huynh nhìn vật nhớ người, từ trước đến nay quý như vật chí bảo, cho dù hấn tiến nhập Cực thiên thánh cảnh, nhất định cũng sẽ mang theo, tuyệt không rơi vào trong tay người khác.

Nói đến đây, Đơn Tấn Quyền dừng một chút, tựa hồ là cho Lý Dật chút thời gian tiêu hóa chuyện này.

- Ý của ngươi là nói, huynh trưởng của ngươi không có tiến vào Cực thiên thánh cảnh?

- Gia huynh tính tình ta hiểu rõ nhất, ngọc bội lưu lạc tại bên ngoài, như vậy gia huynh hơn phân nửa là chết rồi.

- Chỉ bằng một khối bội ngọc kết luận Đấu Thần cốc có âm mưu, như vậy không khỏi quá võ đoán rồi.

Đơn Tấn Quyền nói:

- Đương nhiên không phải một sự kiện này, ta nhập cốc ba bốn năm, cũng nhận được một ít bằng chứng, nghi hoặc lớn nhất là Đấu Thần cốc chủ đã có thể làm ra ích khí đan đạt tới phong hào Đấu Thần, vậy hấn tại lại chỉ là một Đấu Thần cường giả? Còn có, ba bốn năm nay, ta biết, đạt tới phong hào Đấu Thần là tiến vào Cực thiên thánh cảnh mới phong hào Đấu Thần thì cũng có ít nhất là năm người, những cường giả này, cứ ở lại cực thiên thánh cảnh sao, bọn họ chẳng lẽ quên cả trời đất, không muốn rời đi?

Đơn Tấn Quyền nói ra nghi ngờ của mình, lúc này trong huyết động trầm mặc. Về phần Đấu Thần cốc quý bí, Lý Dật cũng không rõ ràng lắm, nhưng hấn vẫn lo lắng, cho nên Lý Dật đứng lên nói:

- Xem ra Đấu Thần cốc có chút kỳ quặc, nhưng cái đó cùng tại hạ không quan hệ, chứ vị, chuyện của các người ta cam đoan không lộ ra trước bất kỳ ai, về phần cốc chủ phu nhân cùng ta nói những thứ gì, ta cũng có thể tiết lộ cho các người.

Lý Dật nói ra làm năm vị cường giả đều ánh mắt sáng lên.

- Cốc chủ phu nhân nói cho ta biết, Đấu Thần cốc chủ không phải là một người nam nhân, mà là một nữ nhân.

- Nữ nhân?

- Đúng, nữ nhân, ta cũng không biết cốc chủ phu nhân tại sao phải nói cho ta biết.

Lý Dật tà tà cười:

- Có lẽ là nàng nhìn thấy ta háo sắc, nghĩ dụ ta gia nhập Đấu Thần cốc.

- Đa tạ Lý Dật các hạ, nhưng, tin tức này, có đáng tin?

- Có thể tin cậy được hay không chính do các người phán đoán, tóm lại cốc chủ phu nhân chính miệng nói như vậy, ách, có lẽ chúng ta không nên lại gọi nàng là cốc chủ phu nhân.

Lý Dật vừa nói, một bên đã đứng lên:

- Nếu như không có chuyện gì khác, ta phải đi về.

- Đấu Thần cốc chủ, tại sao có thể là nữ nhân?

- Nàng vì sao che dấu thân phận nữ nhân? Có mục đích gì?

- Trong lúc này tất có bí mật.

Bốn Đấu Thần cường giả lập tức bàn luận, Đấu Thần thô lỗ reo lên:

- Mặc kệ nó, chúng ta đồng loạt đi tìm hắc đi, với thực lực năm người chúng ta, còn sợ không chế phục hắc sao. Nếu chúng ta chế phục cốc chủ cùng cốc chủ phu nhân, không sợ bọn họ không giải trừ cấm chế, thành thật giao ra toàn bộ bí mật.

- Không thể lỗ mãng.

Đơn Tấn Quyền lẳng không ấn xuống, ý bảo mọi người im lặng, lúc này mới nhìn Lý Dật:

- Nếu các hạ không muốn cùng chúng ta làm bạn, chúng ta cũng không miễn cưỡng, việc đêm nay, mong rằng các hạ không lên tiết lộ nửa phần, đa tạ.

Nói xong thi lễ thật sâu.

Đơn Tấn Quyền thoát nhìn tuy tướng mạo còn trẻ, nhưng bộ dạng trung niên, Lý Dật đoán tối thiểu nhất cũng trên trăm tuổi rồi, thấy người này thi lễ, Lý Dật cũng trả lễ, nói:

- Vấn đề này, các vị cứ yên tâm.

- Vậy thì mời trở lại.

Đơn Tấn Quyền phất phất tay, một đạo đấu khí tơ nhện từ đầu ngón tay phát ra, lay động hướng về phía cửa ra vào địa huyết.

Đạo đấu khí tơ nhện sắp tới cửa địa huyết, lại bỗng nhiên quay về, năng lượng xoay quanh, không gian cả huyết dâng kịch liệt ba động.

- Không tốt.

Lý Dật trong nội tâm thầm kêu không ổn, vừa muốn ra tay, nhưng lúc này bốn Đấu Thần cường giả bên cạnh bàn ngằm hiếu, bốn đạo đấu khí đồng thời tại quanh thân Lý Dật kết xuất tầng tầng không gian giam cầm. Đơn Tấn Quyền, tâm cơ sâu chỉ đậm không thua gì Đấu Thần cốc chủ, chính là Lý Dật cũng không nhìn ra.

Đơn Tấn Quyền chỉ quyết bay động, một tầng một tầng không gian rung động đẩy ra, cả huyết động ánh sáng rất nhanh bị vụn vụn, cảnh vật trở nên mờ đi.

Loại tình huống này giằng co sau vài phút, trước mắt bỗng nhiên sáng ngời, một cái không gian xuất hiện ở trước mặt Lý Dật.

Đáng chết, những người này rõ ràng đem hãn đến Đấu Thần kết giới. Trong kết giới, bố kết kết cường giả giới vô địch. Lý Dật rõ ràng, lần này mình bị khốn trụ, hơn nữa kết giới này một mảnh Băng Lam, khắp nơi tầng băng cùng bông tuyết, nhiệt độ cũng cực thấp, thậm chí phải vận chuyển đấu khí mới có thể chống được giá lạnh.

- Xin lỗi, Lý Dật các hạ, việc này quan hệ tới tính mạng, không thể không ủy khuất các hạ một thời gian ngắn. Đợi chúng ta giải quyết Đấu Thần cốc chủ, tự nhiên sẽ thả các hạ rời đi.

Đơn Tấn Quyền xin lỗi không phải là giả tạo, mà là chân thành. Lý Dật cũng không trách hãn, đặt mình trong hoàn cảnh này, có lẽ hãn cũng làm như vậy. Nhưng vấn đề là, hãn có thể không có nhiều thời gian, một tháng, nếu là hãn không mang con gái tứ đại thần y ra thì rất là phiền toái.

- Đơn Tấn Quyền, người điên rồi.

Lúc này Lý Dật rõ ràng Đơn Tấn Quyền có thể điều động lực lượng kết giới, lực lượng này mình tuyệt đối không cách nào chống lại.

- Lý Dật các hạ an tâm, cáo từ.

Đơn Tấn Quyền tiện tay tại trong không gian đánh mở ra không gian, thân hình lóe lên liền biến mất không thấy bóng dáng.

Lý Dật bất đắc dĩ, trong nội tâm ảo não, cả đời bị người tính toán vô số, cũng tính kế vô số người, không nghĩ tới lại lật thuyền trong mương,

may mà Đơn Tấn Quyền không có sát ý, nếu không thì có thể mất mạng rồi.

Những bông tuyết này bên trong kết giới tuy rét lạnh, nhưng rất là xa hoa, khắp nơi đều là thế giới lam băng. Lý Dật cảm thấy chán nản đi lại mấy vòng.

Vòng vo vài vòng, Lý Dật đối với kết giới này cũng có chút minh bạch. Lam băng kết giới cùng những kết giới lúc trước có chút bất đồng, đây là một kết giới phong bế, cả giới giống như một cái đại băng cầu.

- Nếu như ta đục lỗ cái băng cầu này, không chừng có cơ hội đi ra?

Lý Dật nghĩ nghĩ, trên đầu ngón tay bốc lên một tầng Nam Minh ly hỏa.

- Làm như vậy quá mạo hiểm, kết giới thuộc về một không gian khác, vạn nhất xuyên thấu ra không gian khác, như vậy liền trở về Thần chi chi lĩnh vực hy vọng nửa phần cũng không có.

Suy nghĩ miên man, Lý Dật cuối cùng không có mạo hiểm. Bỗng nhiên, phía trước có một tòa Tuyết Phong xuất hiện ở trước mặt, Tuyết Phong hình nón cực kỳ trơn nhẵn, đột ngột đứng vững tại trước mặt, bốn phía lam sắc quang hoa phản xạ, lộ ra sắc thái quỷ dị.

- Tòa Tuyết Phong này, chắc hẳn là chỗ giới tâm, mình cần dò thám xem sao.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đơn Tông.

Q.6 - Chương 545: Đơn Tông.

Tòa Tuyết Phong cực cao, mặt ngoài lại cực kỳ bóng loáng, cũng không biết kết giới này có bày ra cái cấm chế gì không, Lý Dật phát hiện không cách nào ngự không phi hành. Cho nên hẳn phải từng bước leo lên. Nhìn qua vụ khí mờ mịt trên đỉnh núi, Lý Dật cũng không khỏi phải hít vào

một ngum lãnh khí, Tuyết Phong cao như vậy, nếu không dựa vào phi hành trèo lên, yif cũng không dễ dàng gì. Nhưng Lý Dật hiện tại không thiếu thời gian. Sauk hi quan sát Tuyết Phong, Lý Dật vươn tay ra, có chút dùng sức, sau khi được long lực rèn luyện, hai tay giống như cương thảo liền chộp vào tầng băng móc ra một cái động lớn. Sau đó Lý Dật bắt đầu hướng giới tâm từng bước một leo lên. Sau trăm bước, Lý Dật cũng leo lên gần trăm mét, nhìn xuống phía dưới, là một mảnh mông lung. Dưới tình huống không cách nào ngự không phi hành, độ cao cao như vậy nếu như té xuống, chỉ sợ không chết cũng trọng thương.

Đơn Tấn Quyền quả nhiên tâm cơ thâm trầm, chỗ kết giới này cũng bất thường, giới tâm được bảo vệ tốt như vậy, xem ra chính mình càng thêm phải chú ý. Càng lên cao, gió càng mãnh liệt, mà cấu thành tầng băng Tuyết Phong, cũng càng cứng rắn. Thế cho nên Lý Dật không thể không hao phí đấu khí oanh kích. Răng rắc, một khối lớn băng bị Lý Dật oanh kích rơi xuống, phát ra tiếng nổ liên tục. Đứng ở nơi này, Lý Dật cười khở, hẳn cảm thấy ngu ngốc, không phải từ chỗ này đánh thông đến giới tâm còn dễ dàng và mất ít thể lực hơn sao, Lý Dật bắt đầu oanh kích tầng băng trước mặt. Đấu khí tư nhện giống như dao và cưa sắc bén, đem tầng băng cắt gọt xuống, ném xuống dưới. Vì có năng lực ứng phó với khả năng phát sinh ngoài ý muốn, Lý Dật cũng không có nóng lòng đã thông giới tâm, mà khoan chân khôi phục đấu khí, bảo trì thực lực.

Nhưng bởi như vậy, tốc độ lại chậm lại, ở trong kết giới không có ban ngày lẫn ban đêm, Lý Dật cũng không biết mất bao nhiêu thời gian, băng đạo đã đào được vài trăm mét, hiện tại hẳn không thể không dùng hỏa hệ đấu khí trực tiếp đem tầng băng hòa tan, như vậy hao phí đấu khí mặc dù nhiều hơn, nhưng giảm bớt việc vận chuyển khối băng rườm rà. Bỗng nhiên, bàn tay Lý Dật phát ra đấu khí hỏa diễm hòa tan ra một tầng băng, sau rồi đột nhiên tiêu xạ ra năm sáu thước, thì ra ở phía trước đã không có tầng băng ngăn lại.

Đứng ở cửa thông đạo mới mở, Lý Dật không khỏi sửng sờ, chỉ thấy Tuyết Phong, so với chính mình tưởng tượng còn lớn hơn rất nhiều. Tại trong không gian thật lớn này, băng trụ nổi thẳng đỉnh. Băng trụ hơi

nước mờ mịt, khắp nơi bông bành bông tuyết sắc sỡ. Lý Dật có thể cảm thụ được trong những bông tuyết này, năng lượng ẩn chứa vô cùng lớn, xem ra Đôn Tấn Quyền là một băng hệ cường giả. Mới có thể đem băng hệ đấu khí tu luyện tới cực hạn cảnh giới, thực sự làm Lý Dật cảm khái không thôi.

- Người nào? Đang lúc Lý Dật quan sát, trước mặt một hỗn độn mảnh mê ly, đột nhiên truyền đến một tiếng quát chói tai. Sau đó vài bóng người chậm rãi hiện tại trước mặt Lý Dật. Những người này, tuổi đều không lớn lắm, bốn nam một nữ, đều là một thân trắng thuần, thoạt nhìn cũng anh tuấn lãng.

- Các người là ai?

Lý Dật không khỏi sửng sò, không ngờ rằng cái giới tâm này, lại có người.

- Đây là băng giới Đôn tông chúng ta, người vào bằng cách nào?

Bốn nam một nữ có một người đứng ra quát hỏi. Đôn tông băng giới? Lý Dật bỗng nhiên cảm thấy kết giới này, cũng thực sự không phải là do Đôn Tấn Quyền tạm thời bố kết, mà là tông môn chi giới. Chắc là Đôn tông trấn tông chi giới, như vậy vài người trẻ tuổi, là Đôn tông đệ tử kiệt xuất, mới được phép tiến vào trong giới tu luyện, Lý Dật mỉm cười, hồi đáp:

- Ta cũng không muốn đến, Đôn Tấn Quyền đưa ta tiến đến, ta cũng không có biện pháp.

- Lớn mật, đại danh Đôn tông chủ mà người dám tùy tiện nói loạn như vậy.

- Đại sư huynh, ta xem sự tình có chút quỷ dị, băng giới không được tông chủ hoặc là vài vị trưởng lão cho phép, tuyệt đối không vào được.

Bên cạnh một đơn tông đệ tử nhắc nhở, người được gọi là đại sư huynh Đơn tông cũng vẻ mặt hồ nghi, nhưng xem Lý Dật tuổi cũng không lớn, lúc này vẻ mặt bất đắc dĩ cười khổ, thật cũng không nghĩ đến là nhân vật lợi hại, nhân tiện nói:

- Tiểu tử, người nói xem, Đơn tông chủ làm như thế nào tổng người vào.

Đơn Tấn Quyền lấy ra kết giới này, Lý Dật rất là khó chịu, thấy bốn nam một nữ Đơn tông, thì ra là đệ tử trong tông Đơn Tấn Quyền, liền có chủ tâm gây chuyện, nhân tiện nói:

- Đơn Tấn Quyền lão già kia nói trong tông có mấy tử tôn, thiên tư vừa nát lại không chịu cố gắng, bởi vì để cho ta tiến đến đốc xúc các người tu luyện, cho nên đem ta tổng vào đây.

Lý Dật chỉ nói năng bậy bạ, lại sớm đã chọc giận bốn nam một nữ Đơn tông đệ tử. Có thể đi vào băng giới, bốn nam một nữ đều là Đơn tông tuổi trẻ nổi bật, bọn hắn là người liên quan đến tông môn hưng suy, chẳng có ai là không mất ăn mất ngủ cố gắng tu luyện?

- Thả người rảnh thú, Đơn tông chủ rời khỏi tông môn mấy năm, hắn rời đi còn chưa mở, sao biết chúng ta tiến vào băng giới tu luyện. Nếu người còn nói lời đầy mê sảng, đừng trách chúng ta đối với người không khách khí.

Bốn nam một nữ, đều là Đấu Thánh cường giả, nhưng tinh cấp không cao, đều ở ba tình. Thực lực như vậy cũng không thấp, nhưng tại thần chi lĩnh vực nhìn thấy quá nhiều tuổi trẻ cường giả, Lý Dật cũng đã sớm tập mãi thành thói quen, hơn nữa bốn nam một nữ tuy đấu khí tu vi không cạn, nhưng vừa nhìn biết đều là đóa hoa nhà ấm, kinh nghiệm thực chiến cùng mình không thể so sánh, muốn đối phó bốn nam một nữ này, cũng không cần tốn hao bao nhiêu khí lực. Vấn đề là Đơn Tấn Quyền tâm cơ thâm trầm, coi như là thời điểm rời Đơn tông còn chưa có Tông môn hội vũ, nhưng nhất định biết rõ trong băng giới có Đơn tông đệ tử tồn tại. Hắn tổng chính mình tiến vào băng giới, chỉ sợ cũng sẽ không chỉ là vì

nhất chính mình bhuw vậy? Hẳn phải có ý đồ khác? Thu hồi thái độ bất cần đời, Lý Dật sắc mặt nghiêm chỉnh lại, nói:

- Đơn tông chủ các người, hẳn không có nói với các người qua, tại sao phải rời khỏi tông môn, mấy năm không trở về sao?

Bốn nam một nữ hiển nhiên cũng không rõ ràng lắm vấn đề này, cùng liếc mắt nhìn nhau một cái, có người đứng ra trả lời.

- Cũng không biết vì sao? Ta nói cho các người biết, Đơn tông chủ các người đang tại Đấu Thần cốc, hẳn hiện tại đang ở hiểm cảnh, cửu tử nhất sinh.

- A.

Thấy Lý Dật khẳng định như thế, bốn nam một nữ kinh nghiệm sống chưa nhiều cũng không nghi hoặc, rất nhanh liền tin. Đấu Thần cốc tại thần chi lĩnh vực thanh danh cực kỳ vang lên, nói Đn tông chủ tại Đấu Thần cốc gặp nguy hiểm, những Đơn tông đệ tử này càng tin tưởng hơn.

- Người, lời người nói đều thật sự sao? ... Đơn tông chủ cho người đến Đơn tông báo tin sao? Có lẽ Đơn tông chủ là có ý tứ này, chỉ là không có nói rõ.

Lý Dật nói: - Có tin hay không là tùy các người... Đúng rồi, Đơn tông ở địa phương nào? Cách Đấu Thần cốc xa không?

Lý Dật hiện tại lo lắng, phải để Đơn tông đệ tử mở kết giới ra rồi chạy về Đấu Thần cốc.

- Đơn tông tại tây bắc phong Tông, cách Đấu Thần cốc mấy ngàn dặm. Vị huynh đệ kia, người tên là gì? Đến từ tông môn nào?

Thiếu niên cường giả ngữ khí cũng hòa hoãn xuống.

- Các người, chỉ sợ không biết rõ.

Lý Dật kiêu căng nói, liếc nhìn năm Đơn tông đệ tử. Năm Đơn tông đệ tử thấy Lý Dật không hề để ý tới bọn họ, liền lui về phía sau, lui vào trong sương mù mờ mịt, sau đó bắt đầu thương lượng. Thanh âm của bọn hắn tuy thấp, nhưng thực lực Lý Dật vẫn nghe rõ ràng.

- Không giống như là lừa đảo, ngoại trừ Đơn tông chủ, cũng chỉ có chư vị trưởng lão hợp lực mới có thể mở ra kết giới.

- Vấn đề là hắn rốt cuộc là ai?

- Trông không được nhiều như vậy, chúng ta nên thông tri cho chư vị trưởng lão, để cho bọn họ định đoạt.

- Sư muội nói, đại sư huynh, người cần chú ý.

- Lời tuy nói như vậy, nhưng chúng ta thật vất vả tiến vào bằng giới tu luyện, nếu như mở ra kết giới, ý nghĩa là chúng ta lần này tu luyện đã xong, cái này...

- Đại sư huynh...

Đây là thanh âm người nữ đệ tử hồn dỗi:

- Tông chủ đại nhân gặp chuyện lớn, có bằng chúng ta tu luyện không?

- Vậy được rồi.

Đại sư huynh trầm mặc, tựa hồ là hạ quyết tâm, nói:

- Các người đi giới trì trước, thông tri chư vị trưởng lão để mở ra kết giới, ta lại đi hội họp với nhân vật bí mật kia.

Phân công xong, bốn gã Đơn tông đệ tử khí tức dần dần đi xa, đại sư huynh lúc này mới trở lại trước mặt Lý Dật, ngượng ngùng nói:

- Vị huynh đệ kia, nếu chúng ta không xứng biết rõ, làm phiền huynh đệ dời bước đi gặp bốn tông trưởng lão nhé.

- Còn không sai biệt lắm.

Lý Dật mỉm cười, đối với kết quả này thoả mãn, tối thiểu là có thể rời khỏi địa phương quỷ quái này. Trong lúc này thiên địa linh khí, nhất là băng nguyên tố cực kỳ dư thừa, nhưng đối với hắc Đấu Thần cường giả mà nói, đã không có cái lực hấp dẫn gì. Huống chi hắc chỉ có một tháng thời gian, cũng muốn sớm một chút rời đi.

- Vậy thì mời các hạ.

Đơn tông đại sư huynh làm một cái thủ thế "Thỉnh". Cái giới tâm này lại không có cấm chế, có thể ngự không phi hành. Lý Dật theo Đơn tông đại sư huynh tiến vào sương mù mờ mịt, lướt đi chốc lát, hai mắt tỏa sáng, tất cả khí vụ đều biến mất, một cái tứ phương ngọc trì xuất hiện ở trước mặt. Trong ao ngọc, nước màu lam có chút nhộn nhạo, cũng không biết vì nguyên nhân gì, rõ ràng giá lạnh như vậy mà không đông thành băng, ngược lại còn có nhiệt khí. Chắc hẳn, đây là giới trì kết giới.

- Đại sư huynh, trưởng lão bọn họ đã có đáp lại, chờ chúng trưởng lão đến đông đủ, có thể mở ra kết giới.

- Ngô.

Chừng hơn 10' sau, giới trì có chút nhộn nhạo càng ngày càng kịch liệt, theo cái kịch liệt ba động này, một cái toàn qua chậm rãi sinh ra. Đợi cái toàn qua này bỗng nhiên định dạng, Đơn tông đại sư huynh mới hướng Lý Dật nói:

- Các hạ, xin mời.

Lý Dật không chút suy nghĩ, thả người nhảy vào trong ao. Theo không gian một hồi vặn vẹo, thoáng trong lúc đó Lý Dật cũng đã ra khỏi băng giới, đưa thân vào trong một cái đại điện xưa cũ. Chắc hẳn, đây là Đơn tông. Trong đại điện, lóe ra ngọn đèn tinh thạch tươi sáng, thì ra bên ngoài đã là đêm tối. Nhưng trong ngọn đèn tinh thạch, có năm trưởng lão đang khoanh chân ngồi, nhìn thấy Lý Dật hiện thân, năm vị trưởng lão

đều hiện lên vẻ kinh ngạc, sau nửa ngày chưa có lấy lại tinh thần lại. Bọn họ không ngờ rằng trong kết giới Tông môn, lại hội đột nhiên xuất hiện một người xa lạ. Trong lúc kinh ngạc, năm vị kiệt xuất đệ tử Đơn tông cũng hiện thân.

- Đơn kiệt. là có chuyện gì xảy ra?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Long Môn Bí Sử

Q.6 - Chương 546: Long Môn Bí Sử

Đơn kiệt Đơn tông đại sư huynh thấy trưởng lão quát hỏi, vội bước lên phía trước một bước, thi lễ, sau đó bẩm báo:

- Đại trưởng lão, người này, đột nhiên xuất hiện ở băng giới giới tâm, hăn. . . Hăn có tin tức trọng yếu, lại không chịu tiết lộ cho chúng ta biết.

- Cái tin tức trọng yếu gì, có thể hơn việc tu luyện của các người sao?

Đơn tông đại trưởng lão tướng mạo cực kỳ uy nghiêm, lộ ra khí tức âm lãnh, xem ra, xem ra hăn tu luyện băng hệ đấu khí, hơn nữa tính cách cũng là một người âm trầm.

- Đệ tử minh bạch, nhưng, nhưng tin tức này cùng Đơn tông chủ có quan hệ.

- Tông chủ?

Đại trưởng lão thể hiện ngưng trọng lên, ánh mắt âm lãnh nhìn Lý Dật hai phút, lúc này mới hỏi:

- Người, rốt cuộc là ai?

Lý Dật nói:

- Đại trưởng lão, người cũng đừng hỏi ta là người như thế nào, Đơn tông chủ tổng ta vào băng giới, chỉ có điều muốn để ta cho truyền lời nói, truyền lời xong ta liền rời đi, người cũng không cần biết rõ ta là người như thế nào.

- Đơn tông chủ muốn người nói cái gì?

- Đơn tông chủ hiện tại ở Đấu Thần cốc, tình huống không tốt, những thứ khác, các người đi xem thì biết.

Lý Dật nhìn đám trưởng lão tại đại điện cũng có thể nhìn ra được, Đơn tông cũng không phải là đại tông môn thực lực hùng hậu gì. Quả nhiên, nghe được ba chữ Đấu Thần cốc, năm vị trưởng lão tất cả đều biến sắc. Tông chủ gặp nạn, tông môn tự nhiên không cách nào bỏ mặc, nhưng thanh danh Đấu Thần cốc hiển hách, hiển nhiên không phải Đơn tông nho nhỏ có thể trêu chọc được.

- Người nói Đơn tông chủ tiến nhập Đấu Thần cốc? Người, người làm sao mà biết được?

Đơn tông đại trưởng lão ngữ khí đại biến, dĩ nhiên không cách nào bình tĩnh, trên mặt hiện ra uy nghiêm lúc này cũng biến sắc.

- Ta đương nhiên biết rồi, bởi vì ta ở Đấu Thần cốc bị Đơn tông chủ đưa vào băng giới.

Năm vị trưởng lão lúc này cũng đã tin, băng giới kỳ lạ, ngoại trừ năm vị trưởng lão ra, cũng chỉ có Đơn tông chủ mới có thể mở ra. Nếu là Đơn tông chủ tổng hãn tiến vào băng giới, như vậy theo như lời hãn nói, tự nhiên cũng không là giả. Lúc này đại trưởng lão thái độ lập tức hòa ái, đi đến trước mặt Lý Dật, nói:

- Trong này không phải chỗ nói chuyện, mời các hạ tới phòng nghị sự nói chuyện.

- Cứ như vậy đi, ta đã nói xong, các người cũng không cần giữ ta lại.

Lý Dật nói, nhắc chân liền hướng ngoài đại điện đi ra.

- Các hạ xin dừng bước.

Đơn giản một câu như vậy, hiển nhiên cũng không cách nào xóa tan sự nghi ngờ của Đơn tông chúng trưởng lão, Đấu Thần cốc đó là cái địa phương gì, há nói đến là đến, nói đi là đi, thiếu niên này cũng quá điên cuồng rồi. Hơn nữa, tiểu tử này bị đưa vào băng giới, không biết đã xảy ra chuyện gì? Đây mới là điều Đơn tông muốn biết nhất.

- Việc này liên quan đến Tông chủ, không phải trò đùa, mong rằng các hạ nói cho kỹ càng, Đơn tông vô cùng cảm kích.

Lý Dật dừng bước lại, nói:

- Ta là Thất tinh tông đệ tử, bởi vì vô tình xâm nhập Đấu Thần cốc, bởi vậy mới nhìn thấy Đơn tông chủ các người, hắc nói hắc tiến vào Đấu Thần cốc, là vì điều tra huynh trưởng của hắc tại Đấu Thần cốc. Nhưng, sự tình chỉ sợ không dễ dàng như vậy, hắc hiện tại bị cấm chế của Đấu Thần cốc, đã không cách nào rời khỏi Đấu Thần cốc. Cho nên để cho ta tới truyền lời.

- Tông chủ đại nhân vì sao không rời khỏi được Đấu Thần cốc?

- Bởi vì cấm chế, một khi tự ý rời khỏi Đấu Thần cốc sẽ bị chết thảm thương.

- Tông chủ đại nhân có nói để cho chúng ta hành động như thế nào hay không?

Vấn đề này không có, nhưng để trả lời như vậy có chút không hợp lý, cho nên Lý Dật bịa chuyện nói:

- Đơn tông chủ nói, Đơn tông thế đơn lực bạc, đối với Đấu Thần cốc không có biện pháp gì, chuyện của hắc các người cũng đừng có quản.

Ách, Tông môn không thể vô chủ, cho các người tuyển tông chủ tạm thời, nếu như hãn không trở lại, thì lúc đó vẫn có tông chủ tạm thời.

Câu trả lời này hợp tình hợp lý, năm vị trưởng lão cũng không thấy gì sơ hở, đều tin. Cuối cùng, đại trưởng lão mới nói:

- Làm phiền các hạ truyền lời, Đơn tông tuy là tiểu tông môn, cũng chú ý đạo đãi khách, lúc này đã vào đêm, mời các hạ ngủ lại một đêm, sáng hôm sau các hạ muốn đi hay lưu lại, làm gì cũng được.

Đại trưởng lão lời nói khách khí, Lý Dật thực sự đoán được tâm tư của hãn. Đối với tin tức trọng yếu, những trưởng lão này chỉ sợ muốn trắng đêm không ngủ để thương lượng đối sách, nếu như nghĩ đến cái vấn đề gì, nhất định còn có thể tìm hãn hỏi thăm, đương nhiên không thể để hãn chạy đi được. Bên ngoài xác thực đã tối, ở lại một đêm cũng tốt, Lý Dật đáp ứng nói:

- Vậy phiền nhiều Đơn tông.

- Các hạ tôn tính đại danh?

- Lý Dật.

- Hảo, Đơn Kiệt, đưa Lý Dật các hạ đến khách quán khách quý nghỉ ngơi đi... Ngô, sau khi đưa đến khách quán, các người đều đến phòng nghị sự, có chuyện quan trọng phân phó các người.

Lập tức đám người Đơn Kiệt mang Lý Dật rời đi, hướng khách quán trong tông đi đến. Đánh giá kiến trúc ven đường, Lý Dật cảm thấy Đơn tông giống như Bách hoa tông, thuộc về tam lưu tông môn. khách quán hiển nhiên là chỗ tiếp đãi khách quý, tất cả vật cụ đều xa hoa, còn có ba gian rộng rãi.

- Lý Dật các hạ còn có cái gì phân phó sao?

Được đại trưởng lão coi là khách quý, Đơn Kiệt cũng không dám chậm trễ, ngữ khí càng thêm cung kính. Chỉ có điều, xem Lý Dật tuổi cũng

không lớn lắm, hơn nữa một bộ nông cuồng, Đơn tông đại đệ tử hiển nhiên cũng không phục, khách sáo khó nén một tia lạnh lùng. Lý Dật đưa tay ra mời mời:

- Ai, gối đầu một mình khó ngủ, nếu là có hai mỹ nữ cùng ngủ thì tốt rồi.

Mục quang lại nhìn Đơn tông nữ đệ tử, nữ đệ tử tư sắc bình thường, nhưng dù sao cũng là thiếu nữ, cũng có mấy phần động lòng. Thấy Lý Dật khinh bạc, vài tên Đơn tông đệ tử lập tức vẻ mặt hiện lên không cam lòng, nhưng Đơn Kiệt cũng lão luyện, nói:

- Lý Dật các hạ hay nói giỡn, nếu như có rảnh rồi, chúng ta cáo từ, chừ vị trưởng lão vẫn còn chờ chúng ta đến.

- Đi thôi.

Lý Dật chỉ là xem Đơn kiệt có chút không vừa mắt, nhưng cũng không phải có nghĩ sinh sự, lập tức phất phất tay. Thấy Đơn tông đệ tử rời đi, Lý Dật muốn lên giường nghỉ ngơi thật tốt, sau đó sáng hôm sau rời đi, dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới Đấu Thần cốc. . . Nhưng Lý Dật đang định đi ngủ, trong tai lại truyền đến thanh âm cường giả bay tới.

- Người nào? Chẳng lẽ Đơn tông muốn ám toán chính mình?

Lý Dật như linh miêu trượt ra cửa sổ, đồng thời thi triển ẩn thân đấu kỹ thu liễm khí tức. Dù sao tại một cái tông môn, Lý Dật tuy không sợ bọn họ, nhưng cũng phải đề phòng một chút.

Nhưng hướng bay của cường giả này lại không phải hướng về phía hắc bay tới, chỉ thấy một đạo nhân ảnh nhanh chóng xẹt qua, sau đó rơi vào một tòa kiến trúc Đơn tông, chung quanh quan sát một lát, liền rơi xuống. Có cái gì cổ quái? Lý Dật lòng hiếu kỳ nổi lên, ỷ vào ẩn long quyết của mình ẩn thân vô song, liền hướng phía thần bí nhân lao đến.

Dạ hành nhân không phải không biết đạo nơi này có phần đông đệ canh gác, lại cứ như vậy rơi xuống? Lý Dật tiếp cận, thì ra chính là phòng

nghị sự của Đơn tông, chỉ thấy năm vị trưởng lão cùng đám Đơn Kiệt trong sảnh, ngoài ra, còn có một dạ hành nhân, nhưng lúc này trên mặt hắn cái khăn đen đã bỏ đi, lộ ra khuôn mặt. Dạ hành nhân tuổi cũng không lớn lắm, nhưng thần tình lạnh lùng, địa vị tựa hồ còn hơn Đơn tông đại trưởng lão, chiếm cứ chủ tịch phòng nghị sự. Mà trước mặt dạ hành nhân, Đơn tông trưởng lão đều có chút nơm nớp lo sợ, chỉ nghe đại trưởng lão nói:

- Bí sử đại nhân, xin hỏi Long Môn chủ rốt cuộc có cái chuyện gì quan trọng phân phó?

Long Môn chủ? Lý Dật giật mình, có thể làm Đơn tông trưởng lão thái độ cung kính như thế, chỉ sợ ngoại trừ thần chi lĩnh vực Long Môn ra, thì còn là ai.

- Ngô, đây là người chuẩn bị nhân thủ sao?

Bí sử mục quang nhìn mọi người một cái.

- Chúng ta nguyên bản định nhân thủ rồi, cơ duyên xảo hợp, có năm Đơn tông đệ tử kiệt xuất, ở trong kết giới bế quan, đêm nay mới xuất quan.

- Nhân tài kiệt xuất? Hừ, cũng không gì hơn.

Dạ hành nhân vẻ mặt khinh thường, không hề cố kỵ thể diện Đơn tông nói:

- Chuyện này quan hệ trọng đại, chỉ cho phép hoàn thành, không cho phép thất bại, hiểu chưa?

- Đơn tông nhất định đem hết toàn lực ra làm.

- Có phần tâm tư này là tốt rồi. Các người nên biết Phong tông thiếu tông chủ Phong Đứng Nam sắp cưới vợ là con gái của Lục cực môn đại trưởng lão chứ.

- Cái hôn ước định ra nhiều năm, thần chi lĩnh vực ai ai cũng biết.- Long Môn chủ yếu do các người làm, chính là hủy đi hôn ước này. Hôm nay thần chi lĩnh vực Long Môn, song kiếm môn cùng cửu huyền tông lục cực môn vào tình thế như nước lửa. Nếu Phong tông cùng Lục cực môn hôn nhân đạt thành, như vậy phong tông tất nhiên hưởng cửu huyền tông cùng lục cực môn, đối với Long Môn thật rất bất lợi, rõ chưa?

- Thuộc hạ minh bạch, nhưng, chúng ta phải làm như thế nào, kính xin bí sử đại nhân bảo cho biết.

- Ta muốn các người giả trang thành cửu huyền tông đệ tử đi ám sát phong tông thiếu tông chủ, làm cho hôn nhân hóa thành bọt nước, còn có thể ly gián ba đại tông môn nghi kỵ lẫn nhau, mà chúng ta thì đục nước béo cò.

- Ám sát Phong thiếu tông chủ?

Chỉ thấy năm vị trưởng lão sắc mặt đồng thời biến đổi, biểu lộ sợ hãi đến cực độ. Đơn tông là tam lưu tiểu tông môn trong lãnh địa phong tông, nếu như sự tình bại lộ, đừng nói phong tông sẽ trả thù như thế nào, tại thần chi lĩnh vực quan niệm tông môn sâu đậm, Đơn tông chỉ sợ cũng sẽ bị nước miếng vùi dập.

- Thế nào? Đại trưởng lão không dám, hay là không muốn? Đơn tông đã nguyện ý cùng Long Môn hợp tác, muốn xuất ra điểm thành ý đi.

Ẩn thân ở bên, Lý Dật lúc này cũng nghe đại khái, chắc là Đơn tông cũng biết thần chi lĩnh vực có hai đại trận doanh đối lập, bọn họ lựa chọn Long Môn, cho nên tính phản bội phong tông chủ tông. Tông môn tranh đấu, loại đối tông môn tuy ám muội, nhưng cũng bình thường. Nhưng giết chủ tông thiếu tông chủ để đầu nhập vào địch nhân, thì rất là trở trên, cho nên đại trưởng lão nhất thời cũng do dự bất định, không hạ được quyết tâm.

- Đây là đại sự, Đơn tông tông chủ lại không có ở tại trong tông, cái này. . . Cái này. .

- Có làm hay không đại trưởng lão, bản sứ vẫn về Long Môn chủ phục mệnh. Huống hồ nguyện ý vì Long Môn hiệu lực, cũng không chỉ một Đơn tông, Long Môn có nhiệm vụ trọng yếu giao cho các người, phúc khí của các người có phúc mà không biết.

Loại phúc khí này, hiển nhiên không phải bình thường, Đơn Tông chúng trưởng lão nhất thời im lặng, ai cũng không hạ được tâm, nhưng cũng không dám cự tuyệt Long Môn bí sử.

- Vì đơn tông, đệ tử nguyện ý vì Long Môn hiệu lực.

Bỗng nhiên, Đơn Kiệt mở miệng nói.

- Đơn kiệt.

Đại trưởng lão sắc giọng nói:

- Không được tự ý.

- Người tên gì?

Long Môn bí sử lại cảm thấy hứng thú, ngữ khí dừng một chút, hướng Đơn kiệt hỏi.

- Thuộc hạ Đơn kiệt, nếu như nhiệm vụ thất bại tự nhiên lấy cái chết tuần tông, tuyệt không liên lụy Đơn tông.

- Hào! Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, khó trách Long Môn chủ coi trọng các người như thế, Đơn tông tuổi trẻ tiểu bối lại làm cho người lau mắt mà nhìn. Đại trưởng lão, người cũng thay đổi cách nhìn đi.

Long Môn bí sử trở mặt so với lật sách còn nhanh hơn, vừa mới là "Không gì hơn cái này", hiện tại đã là thay đổi cách nhìn. Đơn kiệt tỏ thái độ, đã làm Đơn tông chúng trưởng lão không có đường thối lui, chỉ thấy đại trưởng lão có chút thở dài một hơi, nói:

- Đơn kiệt, việc này quan hệ đến bốn tông hưng vong, các người xuống dưới hảo hảo chuẩn bị một phen đi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phong Thiếu.

Q.6 - Chương 547: Phong Thiếu.

Đơn Kiệt cùng bốn vị Đơn tông đệ tử trẻ tuổi đi ra khỏi phòng nghị sự, lúc này Long Môn bí sử mới đem mật lệnh của Long Môn chủ truyền cho Đơn tông trưởng lão. Kế hoạch của Long Môn chủ cũng không phức tạp, Lý Dật sau khi nghe xong, bắt đầu cân nhắc biện pháp. Lý Dật rõ ràng, đối với kế hoạch này, là mấu chốt của hai trận doanh thần chi lĩnh vực. Theo như thực lực mà nói, Long Môn cùng Song kiếm môn thực lực hơn một chút, nếu như Phong tông trung lập bởi vì thiếu tông chủ bị ám sát mà hướng về phía Long Môn, như vậy thực lực của hai bên trực tiếp bị ảnh hưởng, lúc đó không cần đấu võ, cửu huyền tông cùng lục cực môn đã thua hơn phân nửa rồi. Thời gian cấp bách, đội ngũ Phong tông đón dâu sáng mai sẽ đến Lục cực môn. Lý Dật cũng không còn thời gian báo tin cho phong tông nữa, hơn nữa làm như vậy cũng không sáng suốt, bởi vì trong tay không có chứng cứ. Cho nên, Lý Dật quyết định chính mình hành động. Một đêm không có chuyện, Lý Dật ngủ xong, sáng sớm hôm sau, ở bên ngoài có một hồi tiếng động ồn ào đánh thức. Lý Dật biết rõ, đây là đội ngũ Phong tông đón dâu đến đây rồi.

Phong tông ở trong sáu đại tông môn của Thần chi lĩnh vực, địa vị cùng với Đấu Thần đại lục đế quốc, Thiếu tông chủ cưới vợ, chính là lấy thái tử phi. Cho nên đội ngũ đón dâu cực kỳ hùng hậu, tinh kỳ phát phối. Đội ngũ đón dâu đi đến địa giới Đơn tông, Đơn tông tự nhiên theo như lệ cũ ra khỏi tông môn nghênh đón rồi, Lý Dật xen lẫn trong đệ tử Đơn tông chen chúc đi lên. Chỉ nghe Đơn tông đại trưởng lão chào hỏi một phen, sau đó nói:

- Phong thiếu tông chủ đón dâu quan trọng hơn, lão hủ sẽ không trì hoãn nhiều, Đơn tông đã chuẩn bị mười tám đệ tử, theo Phong thiếu tông chủ

đi đón dâu.

Nói xong khoát tay chặn lại, phân phó Đơn Kiệt cùng một đám đệ tử đến trước mặt Phong thiếu tông chủ.

- Rất tốt, đã làm phiền chư vị huynh đệ Đơn tông.

Phong thiếu tông chủ sắp cưới vợ, thoát nhìn tâm tình tự nhiên rất tốt, những tông môn phụ thuộc này phái ra đệ tử gia nhập đội ngũ đón dâu cũng là bản phận, hẳn cũng không để ý nhiều, tùy tiện nói lớn vài câu, sau đó cho đội ngũ lên đường. Trong lúc này mười tám đệ tử Đơn tông sắp xếp đội ngũ, rất nhanh chóng gia nhập vào đoàn người.

Lý Dật thấy thế, hướng Đơn tông đại trưởng lão nói: - Náo nhiệt như vậy, ta đây cũng không lưu lại, đi xem Phong tông đón dâu một chút.

Đơn tông đại trưởng lão có chuyện trong lòng, cũng không chú ý lưu Lý Dật lại, ôn hoà nói:

- Ngài cứ tự nhiên.

- Cáo từ.

Lý Dật rất nhanh đuổi theo đám người Đơn Kiệt. Lúc này Đơn Kiệt thấy Lý Dật vô thanh vô tức đi vào đội ngũ, hơi kinh hãi, nói: - Lý Dật các hạ, sao ngươi lại tới đây?

- Đại trưởng lão bảo ta đi xem Phong tông đón dâu, không được sao?

Đơn Kiệt đương nhiên không có quyền nói với Lý Dật không được, trên mặt vẫn vui vẻ, nói:

- Phong tông đón dâu, ngay cả thần chi lĩnh vực là một đại sự, có rất nhiều người chú ý, Lý Dật huynh đệ, Phong tông quy củ rất nghiêm, ngươi không cần phải xông loạn nhé, mời đi theo chúng ta.

Lý Dật mỉm cười, cũng không đáp lại. Đội ngũ đón dâu trên đường rầm rộ, hiển nhiên là có chủ tâm phô bày giàu sang.

Đến giáp giới lục cực môn, đội ngũ liền tạm thời nghỉ ngơi, đợi sáng hôm sau, qua sông đón dâu. Mà dựa theo kế hoạch Long Môn, đêm nay hành động. Đội ngũ đón dâu ước chừng có một nửa người thuộc về Phong tông, mà một nửa người là từ tông môn phụ thuộc. Lập tức Phong tông ở tại bờ sông nghỉ ngơi, tông môn phụ thuộc cũng ở chung quanh phong tông. Đơn Kiệt lựa chọn điểm hạ trại cũng có suy nghĩ qua, cách chỗ phong tông thiếu tông chủ không xa, dễ dàng cho việc quan sát động tĩnh của Phong thiếu tông chủ. Bờ sông hoang vu, lập tức có một đám nhân mã sôi trào, tất cả tông môn cờ xí phấp phới, lại có những tông môn đệ tử tụ cùng một chỗ bàn tán nói chuyện, hoặc uống rượu mua vui hoặc bàn luận đấu khí đấu kỹ, bởi vì đây là tiệc vui, Phong tông cũng để cho mọi người tùy tâm sở dục, cũng không can thiệp. Lý Dật một đường tới lui, nhìn xem khắp nơi, cũng không có người để ý đến hắn. Sắc trời dần dần tối xuống, bên cạnh bờ sông nhóm lên từng đống lửa, Lý Dật lúc này mới tiếp cận chỗ của phong tông thiếu tông chủ. Trước mặt, là phong tông đệ tử canh gác, thấy Lý Dật lén lén lút lút, lập tức có một Phong tông đệ tử quát:

- Không thấy đây là lều lớn của Phong thiếu tông chủ sao? Đến nơi khác đi dạo đi.

Ngữ khí cũng không quá nghiêm khắc.

- Phiền huynh đệ thông báo, tại hạ có việc muốn gặp Phong tông thiếu tông chủ.

- Có việc ngày mai rồi nói sau, Phong thiếu tông chủ đang cùng vài vị chủ sự trong tông thương lượng công việc ngày mai đón dâu.

Lý Dật nói:

- Chuyện của ta, so với đón dâu còn trọng yếu hơn gấp trăm lần.

Phong tông hộ vệ suy nghĩ một chút, nói:

- Người nói trước là chuyện gì?

- Chuyện trọng yếu như vậy, người, chỉ sợ còn không được biết rõ.

- Người...

- Thành thật đi vào thông báo đi, làm trễ nãi đại sự này người có thể đảm đương nổi đâu.

Phong tông hộ vệ sắc mặt xấu hổ, trừng mắt nhìn Lý Dật, nhưng sau đó xoay người đi vào thông báo. Chỉ trong chốc lát, hộ vệ kia đi ra, tức giận nhìn Lý Dật nói:

- Phong thiếu tông chủ cho người đi vào.

- Đa tạ.

Lý Dật nhắc chân đi vào trong trường. Chủ trường cực kỳ rộng rãi, chừng trên trăm thước vuông, nghe nói qua phong tông ở chỗ bình nguyên, có cuộc sống du mục, xem ra tiêu chuẩn dựng trường bằng cũng cực kỳ cao minh. Trong trường, lượn lờ mùi thơm, chỉ thấy năm sáu người đang ngồi trên mặt đất, dường như đang thương lượng cái gì, thấy Lý Dật tiến đến, đều ngừng lại, đưa ánh mắt nhìn Lý Dật.

- Người muốn gặp ta sao?

Phong tông thiếu tông chủ tâm tình rất tốt, ngữ khí cũng hòa ái dễ gần. Phong thiếu tông chủ chừng hai mươi lăm mười sáu tuổi, hình tượng thô lỗ, có thể nói tính tình dữ dằn, nhưng bởi vì trong người vui vẻ, tính cách mới hơi đổi mà thôi.

- Người chính là Phong thiếu tông chủ?

Lý Dật thi lễ, tự báo tên mình:

- Tại hạ Lý Dật.

- Lý Dật? Người là người tông môn nào?

Phong thiếu tông chủ cũng không để ý, tự cho là đệ tử tông môn phụ thuộc.

- Tại hạ là thất tinh tông đệ tử.

- Thất tinh tông?

Nghe xong, Phong thiếu tông chủ cùng mấy người đang nghị sự đột nhiên biến sắc:

- Người chính người thúc đẩy bốn tông xác nhập thành thất tinh tông, Lý Dật?

- Không sai.

Xem ra sáu đại tông môn chính là sáu đại tông môn, tin tức linh thông vượt xa Đơn tông, Lý Dật cũng không nghĩ tới, mình ở thần chi lĩnh vực lại là nhân vật nổi danh.

- Lý Dật các hạ, nghe nói thất tinh tông cùng song kiếm môn, Long Môn khấn trương, làm sao người đột nhiên xuất hiện ở nơi này?

Vấn đề này tất nhiên không thể trả lời, Lý Dật nghĩ nghĩ, tránh nặng tìm nhẹ nói:

- Ta là tới cứu tính mệnh của người.

- Cứu tính mạng của ta?

Phong thiếu tông chủ ngẩn người, sau đó như là nghe được chuyện buồn cười nhất vậy, cười lên ha hả:

- Lý Dật các hạ thực nói giỡn, nói như thế nào cứu tính mạng của ta?

Lý Dật nhìn vài cái chủ sự, nói:

- Những người này đều là người phong tông, có đáng tin không?
- Có chuyện cứ nói đừng ngại, đều là nhân vật trọng yếu phong tông.

Thấy Lý Dật biểu lộ ngưng trọng, Phong thiếu tông chủ cũng thu hồi vẻ vui vẻ, cùng đợi Lý Dật giải thích.

- Vậy thực không dám đấu diễm, tại hạ ngẫu nhiên biết được, Đơn tông cấu kết Long Môn, ý muốn ám sát Phong thiếu tông chủ, phá hư hôn nhân. Hành động ám sát, định tại đêm nay.

Lời Lý Dật vừa nói ra, trong trường lập tức im lặng. Thần chi lĩnh vực bây giờ, nhân vật trọng yếu phong tông tự nhiên không không rõ ràng lắm. Nhưng hôn nhân, trong phong tông nội bộ cũng tranh luận, không ít trưởng lão cho rằng Long Môn, song kiếm môn thực lực chiếm ưu thế, không nên cùng cừu huyền tông và Lục cực câu kết minh, mà dùng lợi tránh hại, để chiếm lợi ích cho phong tông. Nhưng Phong thiếu tông chủ Phong Đứng Nam cùng con gái của Lục cực môn đại trưởng lão yêu nhau đã lâu, lúc này hấn quyết giữ ý mình của mình, hôn nhân mới có thể tiếp tục.

- Tin tức của người, từ nơi nào có được? Có bao phần đáng tin?

Nhưng đang mang hôn lễ, Phong đứng Nam cũng không thể không tin Lý Dật. Lý Dật đem tối hôm Đơn tông nghe được Long Môn bí sử cùng Đơn tông trưởng lão thương lượng kể rõ một phen, cuối cùng, mới nói:

- Nói miệng không bằng chứng, kỳ thật Phong thiếu tông chủ muốn chứng minh lời của ta là thật cũng dễ dàng, chỉ cần cẩn thận phòng bị, qua tối nay chân tướng hết thấy rõ ràng.

- Vấn đề là...

Một cái phong tông chủ sự nói:

- Chúng ta tuyệt không thể để cho Phong thiếu tông chủ gặp nguy hiểm.

- Đúng, Vạn nhất không được.

- Hừ, ta lại không tin, chính là vài Đơn tông đệ tử, có thể làm gì ta.

Phong thiếu tông chủ hào khí can vãn nói.

- Không bằng như vậy đi. Lý Dật đề nghị nói:

- Làm phiền Phong thiếu tông chủ đêm nay đến nơi khác, đêm nay lều lớn do tại hạ đến hưởng dụng. Như thế nào?

- Người không sợ chết sao?

- Ta không sợ chết.

Lý Dật tự tin nói. Phong thiếu tông chủ tuy thực lực không thấp, nhưng cũng chỉ là một Đấu Thánh cường giả, nếu lọt vào vây công của đám người Đơn kiệt thì dữ nhiều lành ít. Nhưng, với thực lực của đám người Đơn kiệt, muốn từ trong tay Lý Dật chiếm được tiện nghi cũng không đơn giản như vậy, điểm này, Lý Dật tràn ngập tự tin.

- Chư vị thúc bá, các người xem?

Phong thiếu tông chủ nhìn vài cái chủ sự phong tông, trưng cầu ý kiến của bọn họ một chút, mấy chủ sự tự nhiên vui vẻ để cho Lý Dật thay thế Phong Đứng Nam, đều gật đầu tán thưởng.

- Đã như vậy, Lý Dật huynh đệ, người cũng nên cẩn thận. Về phần bên ngoài, ta sẽ làm an bài, chỉ cần Đơn tông dám ra tay, ta cam đoan bọn họ không còn con đường trở về.

- Thế thì không cần, ngày đại hỉ Phong thiếu tông chủ, động huyết quang có thể là điềm xấu, chỉ cần bắt giữ thôi.

- Ha ha ha, nói đúng.

Phong thiếu tông chủ cũng kịp phản ứng, đúng vậy, tại sao phải giết, bắt lấy sau này làm bằng chứng, một cái Đơn tông nho nhỏ, phong tông tuyệt đối có thể nuốt trôi, hơn nữa có cái bằng chứng này, phong tông có thể thoải mái. Thương nghị xong, Phong thiếu tông chủ cùng Lý Dật đổi quần áo, sau đó được Phong tông chủ sự hộ tống đi ra. Trong này còn vài cái chủ sự cùng Lý Dật lại thương nghị một hồi, cũng tự đi ra ngoài an bài, sau đó chờ Đơn kiệt chui đầu vào lưới.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thần Bí Nhân

Q.6 - Chương 548: Thần Bí Nhân

Đám người Đơn kiệt chuẩn bị hành động, Lý Dật một mực đợi cho đêm dài, tất cả chúng tông đệ tử đều trở về trưởng bông, bên cạnh bờ sông một mảnh yên tĩnh sau. Chủ trưởng bông vẫn hun hươg như trước, Lý Dật hưởng thụ đái ngộ, cũng là trong lòng thản nhiên. Phá hư đám hỏi lục cực môn cùng phong tông, đối với Long Môn hết sức quan trọng. Bọn họ tuyệt đối sẽ không đặt tại trên người Đơn tông, đằng sau Đơn kiệt, Lý Dật có thể cảm giác được mục quang chú thị đây hết thảy. Đây thuần túy chỉ là bản năng, cũng không có căn cứ.

- Xin hỏi Phong thiếu tông chủ?

Bồng nhiên ngoài trưởng có người hỏi phong tông hộ vệ.

- Các người là ai?

- Chúng ta là đệ tử Thiên tông, bốn tông trưởng lão muốn gặp Phong thiếu tông chủ.

- Thiếu tông chủ đã ngủ rồi, có việc ngày mai nói sau.

- Cái này... Được rồi, ta trở về hồi bẩm trưởng lão.

Xem ra Đơn tông muốn xuất thủ, tên Thiên tông này đến xò xét. Quả nhiên, ngoài trưởng đối thoại không lâu, liền nghe được vài tiếng động, có vài tên hộ vệ trúng chiêu, bị mê ngất đi. Theo như phong tông an bài, chủ trưởng hộ vệ triệt bỏ một nửa. Thấy vài tên hộ vệ trúng chiêu, bốn phía chủ trưởng xuất hiện khí tức năm tên cường giả lập tức vọt tới, không cần nghĩ, Lý Dật biết đây là Đơn kiệt. Năm tên đơn tông đệ tử bắn nhanh tới lều lớn, năm đạo đấu khí đánh ra, xuyên thấu trưởng bông da trâu, oanh kích đại. Không thể không thừa nhận, đám người Đơn kiệt ra tay tàn nhẫn cực kỳ. Nếu không có sớm phòng bị, chính là Lý Dật Đấu Thần cường giả, bị năm tên Đấu Thánh đột nhiên công kích, bị đánh chết chưa nói tới, nhưng sợ rằng ăn không ít thiệt thòi.

Chỉ nghe "Oanh" một tiếng vang thật lớn, năm đạo băng hệ đấu khí hung hãn đến cực điểm bắn thẳng đến, tại trên lều xé mở một cái động to. Một kích không trúng, bọn người Đơn kiệt càng không do dự, lao vào, năm thanh trường kiếm ẩn chứa băng hệ đấu khí cực hạn, đem Lý Dật vây chặt lại. Thủ đoạn thật ác độc, hoàn toàn dùng đấu pháp liều mạng. Lý Dật trong mắt tinh mang lóe lên, song chương đánh ra, năm đạo đấu khí cơ hồ đồng tấn công năm vị Đơn tông tuổi trẻ. Lý Dật cũng không muốn giết bọn họ, ra tay lưu lại đường sống, đấu khí pháp tắc ẩn chứa đấu khí oanh ra, bốn phía một mảnh thanh âm leng keng, năm thanh trường kiếm tất cả đều vỡ vụn.

- Người, người là ai.

Tay cầm tàn kiếm, Đơn kiệt hiện tại đã không kịp phản ứng nhìn đối thủ. Bọn họ sớm biết, Phong thiếu tông chủ chỉ là Đấu Thánh cường giả, cho dù Đấu Thánh đỉnh phong, cũng không khả năng một chiêu chấn vỡ trường kiếm năm người phẩm giai không thấp.

- Đơn kiệt, người không có đạo đức.

Lý Dật đuổi lưng một cái, lười biếng đáp lại. Nghe thanh âm Lý Dật, đấu khí mảnh nhỏ rất nhanh tiêu tán, hiện tại Đơn kiệt mới nhìn rõ người đứng ở trước mặt bọn họ, đó là Lý Dật.

- Lý, Lý Dật?

Thấy không ổn, Đơn kiệt xem thời cơ cũng rất nhanh, trầm giọng quát:

- Đi.

Nhưng lúc này, không khỏi quá trễ, Lý Dật nói:

- Làm gì đi vội vã như vậy, đã đến đây, xin mời chớ vội.

Ngoài trường có một đám thanh âm huyền ảo, lúc này có người lớn tiếng la hét:

- Bắt thích khách.

Đã sớm an bài tại ngoài trướng, phong tông cường giả đem trướng bỗng đều thoát đi, hơn trăm phong tông cường giả xuất hiện ở chung quanh bọn người Đơn kiệt. Mà nhân số đạt đến mấy trăm người. Còn những người khác nghe được động tĩnh cũng không ngừng tụ tập tới, đem chung quanh chủ trướng vây quanh chặt như nêm cối. Lúc này đám người Đơn kiệt vẻ mặt trắng bệch, kết cục như vậy cũng không cần suy nghĩ nhiều.

- Nói đi, ngươi là người Đơn tông?

Phong thiếu tông chủ từ trong đám người đi ra, mục quang lạnh lùng nhìn Đơn kiệt, vẻ mặt lạnh lạnh sát ý.

- Ai nói ta là người Đơn tông, chúng ta là cửu huyền môn đệ tử.

- Cửu huyền môn đệ tử?

Phong thiếu tông chủ trên mặt hiện lên vẻ khinh thường: - Cửu huyền môn cùng phong tông không có ân oán, cũng không, tại sao phải ám sát ta?

- Chúng ta làm sao biết, đây là mệnh lệnh của cửu huyền môn chủ, chúng ta chỉ là phụng mệnh làm việc mà thôi.

- Không chịu thành thật? Tốt lắm, đừng trách ta không khách khí.

- Kết trận.

Nhìn thấy Phong thiếu tông chủ muốn bảo mọi người động thủ, Đơn kiệt gầm nhẹ một tiếng, sự tình đã đến trình độ này, hắn cũng đem sinh tử không để ý, hành động thất bại, hắn chỉ cầu thân phần cửu huyền tông đệ tử chết đi:

- Sao Bắc Đẩu Ngũ Hành trận, Các huynh đệ, giết một người đủ, giết hai người lợi nhuận.

Đơn tông năm vị cường giả tuổi trẻ đều ngoan cố chống cự lại, nhanh chóng dựa thân hình, kết thành trận pháp phòng thủ, đấu khí tràn ngập quanh thân tụ lại một thể. Đơn tông đấu khí tu luyện có chút đặc thù, đệ tử trong tông đều tu luyện bằng thuộc tính đấu khí, bằng hệ đấu khí từ Đơn tông sinh sôi nảy nở đến cực hạn. Hôm nay Ngũ Hành trận cùng Đơn tông có tương quan, đồng thời bằng hệ đấu khí và phải có năm người kết trận, mới có thể hoàn toàn hòa tan làm một thể. Chỉ thấy bằng hệ đấu khí nồng đậm đến cực hạn lượn lờ tại chung quanh năm người, làm nhiệt độ bốn phía cấp tốc giảm xuống.

- Ngoan cố chống cự, Sao Bắc Đẩu Ngũ Hành trận, có thể ngăn cản mấy trăm cường giả Phong tông sao?

Phong thiếu tông chủ ngoài miệng mặc dù nói khinh thường, nhưng trong lòng cũng âm thầm kinh hãi, Đơn tông trấn tông chi bảo "Sao Bắc Đẩu Ngũ Hành trận" cũng có chỗ hơn người, năm Đấu Thánh cường giả liên thủ, có thể vượt cấp khiêu chiến. Nếu có mấy trăm người xông lên, bắt được năm người này cũng phải trả giá không nhỏ. Vấn đề là bọn họ đi đến đây, cũng không phải là đến đánh nhau giết người, mà là đón dâu. Người chết là điềm xấu, chết càng nhiều người càng xấu. Tuy nhìn ra Phong thiếu tông chủ khó xử, Lý Dật cũng không có chủ động đi ra giết giặc. Thành công ngăn trở kế hoạch Đơn tông ám sát, Lý Dật hiện tại sắc mặt ủ dột. Hắn có một loại cảm giác xấu, chính có đôi mắt đang nhìn hết thấy. Loại cảm giác này làm Lý Dật không thoải mái, hắn đột nhiên minh bạch, Đơn tông xung phong chẳng qua là pháo hôi, thủ đoạn Long Môn, chỉ sợ còn ở phía sau. Nhưng Long Môn rốt cuộc có thủ đoạn gì, Lý Dật lại hoàn toàn không biết. Đúng là cảm giác không biết nguy hiểm, mới khiến cho hắn mặt sắc mặt ngưng trọng, Phong thiếu tông chủ cùng Đơn kiệt giằng co hắn cũng không chú ý, toàn bộ chú ý đều ở bốn phía doanh địa.

- Đơn kiệt, không phải muốn chúng ta động thủ sao?

Đơn kiệt dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, làm Phong thiếu tông chủ cực kỳ cảm tức, bị tông môn phụ thuộc phản bội, thì bất luận một chủ tông nào cũng không thể chịu đựng được, huống chi là hãn tính nết vốn nóng nảy.

- Hãy bớt sàm ngôn đi, nếu muốn tánh mạng của chúng ta, phong tông cũng cần trả giá rất lớn.

- Phá trận cho ta, mấy tên phế vật băm thành thịt vụn.

Phong thiếu tông chủ tính nết thô lỗ, quát lạnh một tiếng, hạ lệnh công kích. Hơn trăm phong tông tinh anh đệ tử lập tức chấp hành, vây quanh đám người Đơn kiệt, đấu khí đều nhất loạt đánh ra, còn một nửa vọt lên trên không, từ trên cao oanh kích, cứ thế thay phiên công kích. Cuối cùng Phong tông đệ tử cũng đánh ra toàn lực, đánh ra, Đám người Đơn Kiệt có Sao Bắc Đẩu Ngũ Hành trận tinh diệu cũng uống công. Đơn kiệt tuy cũng rõ ý đồ đối phương, nhưng thực lực sai biệt quá lớn, bọn họ ngoại trừ vận dụng trận pháp cố thủ, cũng không có biện pháp xử lý.

- Lý Dật huynh đệ, đa tạ ân cứu mạng.

Thắng cục đã định, Phong thiếu tông chủ đi tới bên người Lý Dật, thành khẩn nói. Đơn tông phái ra năm tên thích khách, thực lực cũng làm hãn sợ hãi, nếu không có Lý Dật nhận được tin tức, trước đem tâm hôn, chỉ sợ cũng bị ám sát chết rồi.

- Phong thiếu tông chủ không cần phải khách khí, ta làm như vậy cũng không phải vô duyên vô cớ. Phong tông cùng lục cực môn có hôn nhân, ba đại tông môn mới có thể hợp tác đối kháng Long Môn cùng song kiếm môn được, đây là một việc thất tinh tông muốn thấy.

Lý Dật cũng không dấu diếm ý đồ của mình, nói:

- Nhưng việc đêm nay, chỉ sợ mới bắt đầu, trò hay chính thức còn đang phía sau?

Phong thiếu tông chủ cũng không dần, xuống giọng nói:

- Người nói là Long Môn?

- Phong thiếu tông chủ cho rằng Long Môn i đơn giản đặt cược trên người Đơn tông sao?

- Mẹ nó, ta chỉ muốn kết hôn nữ nhân ta yêu thích, Long Môn chết tiệt còn đến gây khó dễ như vậy.

Phong thiếu tông chủ hùng hùng một hồi, sau đó gói tới một thuộc hạ, phân phó nói:

- Mở rộng phòng ngự, cách doanh địa năm mươi dặm.

Trên chiến trường, đang không ngừng oanh kích, đám người Đơn kiệt đấu khí điên cuồng bị rút ra, đấu khí băng hệ quanh thân bắt đầu yếu bớt, hiển nhiên đã không cách nào chống lại nữa.

- Liều mạng.

Đơn kiệt hai mắt đỏ hồng, đã đến bờ biên giới sụp đổ, vì phòng ngừa chính mình hỏng mất, hăn hung ác hú lên một tiếng quái dị:

- Sao Bắc Đẩu hung mãnh đánh.

Theo lời nói của Đơn kiệt, năm người nhanh chóng chuyển đổi thân hình, sao Bắc Đẩu Ngũ Hành trận bỗng nhiên biến đổi, thiên địa nguyên khí bốn phía ba động, dâng lên trận trận cuồng phong, băng hệ đấu khí ảm đạm xuống một lần nữa nồng đậm lên, một cái băng long chậm rãi hiển hiện tại trước mặt mọi người. Băng long xoay quanh năm người Đơn kiệt, không ngừng vận vạo bành trướng, tại vô số đấu khí đấu kỹ oanh kích bay thẳng đến chân trời

- Hung mãnh đánh.

Oanh

Băng long bỗng nhiên tiêu tán, hóa thành vô số tiểu Băng long, vây phong tông đệ tử oanh xuống. Tiếng kêu thảm thiết lên tục vang lên, phong tông đệ tử thực lực cũng tiêu hao rất lớn, không ngờ tới đám Đơn kiết có thể phát ra một kích cường hãn như thế, lập tức có mấy Phong tông đệ tử bị kích bay ra ngoài, phun ra máu tươi, sau đó mới ngã xuống đất không biết chết sống. Một kích này cũng làm cho tất cả phong tông đệ tử sợ hãi biến sắc. Phong thiếu tông chủ càng có vẻ mặt khó coi, một chiêu "Sao Bắc Đẩu hung mãnh đánh" xé mở vòng vây, đám người Đơn kiết thực lực cũng gần khô kiệt, cũng không có ham chiến nữa, khẽ quát một tiếng:

- Đi.

Năm bóng người bắn thẳng lên giữa không trung, cố gắng đào thoát đi. Nhưng sao có dễ dàng như vậy, Phong tông tinh anh đệ tử tuy bị oanh tán, nhất thời không cách nào tổ chức truy kích, nhưng đội ngũ hơn ngàn người, có rất nhiều Đấu Hoàng đấu tôn, thậm chí Đấu Thánh cường giả, lập tức liền có vô số bóng người ngự không đuổi theo, đem Đơn kiết bao vây lại.

- Hào hài tử, các ngươi không sai, ta sẽ không để cho các ngươi ngã xuống.

Bỗng nhiên, trên không trung có một thanh âm uy nghiêm vang lên. Thanh âm này, không ai có thể nghe ra là từ phương hướng nào truyền tới, nhưng nó lại có mặt khắp nơi, mỗi người đều nghe được rõ ràng. Lý Dật cảm thấy rung mình, hẳn biết rõ trò hay đã bắt đầu. Theo thanh âm uy nghiêm này, xuất hiện một bóng người ở giữa không trung, huyền phù tại phía trên đám người Đơn kiết. Người này, tựa hồ từ trong không gian bỗng nhiên xuất hiện, cho dù là Lý Dật dùng toàn bộ tinh thần cảm thụ, cũng không có cách nào cảm nhận được hắn ở nơi nào đến, làm thế nào hiện thân. Thần bí nhân này, thực lực quá đáng sợ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thực Lực Khủng Bố.

Q.6 - Chương 549: Thực Lực Khủng Bố.

Thần bí nhân đột nhiên hiện thân, thực lực lại vô cùng kinh người.

Lý Dật nhìn vào thần bí nhân, một loại cảm giác không thoải mái chiếm cứ thể xác và tinh thần hẳn. Thần bí nhân này, thức sự quá quý dị, toàn thân hẳn bao phủ một tầng sương mù, căn bản thấy không rõ dung mạo, hắc vụ quanh thân không ngừng cuộn cuộn, tựa hồ cố ý làm ra để che dấu bản thân.

- Người là cường giả Long Môn sao?

Phong thiếu tông chủ tuy nội tâm kinh hãi, nhưng vẫn hỏi. Xem ra Lý Dật phán đoán đúng thật, Long Môn không có chỉ đặt vào Đơn tông hành động, cho nên còn có thủ đoạn khác.

- Ta là ai, người còn không xứng biết rõ. Phong Đứng Nam, đừng tưởng rằng có hơn một ngàn phế vật hộ vệ là người có thể tránh được một kiếp hôm nay.

Hắc vụ thần bí nhân trong khí tức âm trầm, làm Lý Dật cũng cảm thấy sợ hãi.

- Hải tử, người tên là gì?

Thần bí nhân tựa hồ cũng không vội ra tay, mà nhìn về phía bọn người Đơn kiệt, ngữ khí trở nên hòa ái.

- Ta gọi là Đơn kiệt, đây là bốn sư đệ sư muội.

- Ngô, các người rất tốt, ta cần người như vậy, yên tâm đi, các người không có việc gì. Hiện tại, cầm lấy cái này, hướng phía Nam đi, có người nhìn thấy vật này sẽ có an bài cho các người.

Thần bí nhân cũng không muốn lộ ra thân phận của mình, cũng không muốn vạch trần thân phận đám người Đơn kiệt.

Trong sương mù bay ra một ngọc bài nho nhỏ, đưa tới trong tay Đơn kiệt, Đơn kiệt cũng không do dự, nhận lấy, nói một tiếng cảm ơn, sau đó hướng phía Nam bay đi.

Lúc này không có bất cứ người nào có can đảm truy kích, trơ mắt nhìn Đơn kiệt rời đi.

Thấy Đơn kiệt rời đi, đoàn hắc vụ lúc này mới phiêu động, một mực bay tới chỗ Phong Đứng Nam cùng Lý Dật, ngữ khí lạnh lùng nói:

- Phong Đứng Nam, Lý Dật, các người không tồi, đáng tiếc là địch nhân, nếu như nguyện ý đầu nhập vào môn ta, hôm nay các người cũng không phải chết.

Chính thức đối mặt, Lý Dật cũng yên ổn xuống, thần bí nhân hiện tại có thể đoán được, cũng có thực lực Đấu Thần cường giả. Chỉ cần đối phương không phải phong hào đấu thần, Lý Dật tin tưởng nhất định có biện pháp đối phó, huống chi bây giờ dưới tình huống nhân số chiếm ưu thế tuyệt đối.

Nhưng vì cái gì, ở sâu trong nội tâm, vẫn cảm thấy bất an.

Cường giả cùng cường giả, dù cho đấu khí tu vi hoàn toàn giống nhau, nhưng sức chiến đấu chân thật cách biệt một trời, điểm này Lý Dật rõ ràng. Thần bí nhân trước mặt, cho cảm giác năng lực người này vượt ra khỏi đấu khí tu vi của hắn.

Đối thủ như vậy mới là khủng bố.

Khắc chế nội tâm sợ hãi, khéo miệng Lý Dật nhảy lên, hiện lên vẻ mỉm cười:

- Người nói ra thân phận lai lịch của người, nói không chừng ta cùng Phong thiếu tông chủ nhất thời tâm động, nguyện ý sửa môn đầu nhập

cũng chưa biết chừng.

- Người sẽ không.

Thần bí nhân khẳng định nói:

- Lý Dật, người để cho ta tự mình giải quyết vấn đề, người biết cái này ý nghĩa như thế nào không?

- Ý nghĩa người muốn giết ta.

- Không phải muốn giết người, mà là người tuyệt đối nhìn không thấy mặt trời ngày mai. Ta ghét nhất bắt chó đi cày xen vào việc của người khác, một người hai mươi tuổi Đấu Thần cường giả, người có thể càn rỡ, nhưng cũng phải nhìn đối tượng, càn rỡ đến trên đầu ta là không may mắn.

- Ta cũng muốn nói cho người biết, đối thủ càng có tính khiêu chiến mới có ý tứ, ta còn rất muốn biết, người rốt cuộc có thể làm gì ta?

- Hãy bớt sàm ngôn đi, ai đi lên thử xem tên giả thần giả quỷ này.

Lúc này, Phong thiếu tông chủ hai mắt sung huyết, nảy sinh ý ác độc quát.

- Thiếu tông chủ, có ta.

Một Phong tông đệ tử sớm đã kềm nén không được, cầm trong tay trường kiếm, hỏa diễm hóa thành một đạo Hỏa Long, bắn về phía đoàn hắc vụ.

Người này không sợ, dùng tánh mạng chứng minh thực lực của thần bí nhân.

Chỉ thấy trong sương mù, một đám vụ khí tràn ngập tới, không ngờ một đạo vụ khí hóa giải Hỏa Long, sau đó bắn xuống phong tông đệ tử. Cũng không có bất kỳ tiếng động, tên Phong tông đệ tử đột nhiên mềm nhũn.

Ngay sau đó "Phanh" một cái, thân thể phong tông đệ tử bạo liệt ra, bị phân giải thành vô số mảnh nhỏ rơi ra bốn phía.

Thần bí nhân tựa hồ có chủ tâm muốn uy hiếp mọi người, ra tay tàn nhẫn tới cực điểm.

Nhưng thần bí biểu hiện ra thực lực, làm Lý Dật sắc mặt đại biến. Một Đấu Thần cường giả giết một Đấu Thánh cường giả, nhưng không cần vũ khí mà giết lưu loát như thế, coi như là Lý Dật, cũng tự không cách nào làm được.

- Thức thời chấn vỡ đan điền khí hải, còn có thể lưu toàn thân, nếu không, đây cũng là tấm gương.

Một chiêu giết chết phong tông đệ tử, thần bí nhân cũng có chút thoả mãn, nhìn Lý Dật cùng Phong thiếu tông chủ nói.

- Biết muội người.

Phong thiếu tông chủ kinh hãi, lớn tiếng nói:

- Lên cho ta, giết chết người này, đất phong trăm dặm, tự thành nhất tông.

Đất phong khai tông, vô luận tông môn nào đều là ban thưởng vô thượng, được loại ban thưởng này, chính là một bước lên trời.

Cho nên, tất cả phong tông đệ tử tuy sợ hãi thực lực thần bí nhân, nhưng hấp dẫn cực lớn cùng với thói quen phục tùng mệnh lệnh đều hướng về phía thần bí nhân đánh tới.

Trên trời dưới đất, hơn mười cường giả trước sau đem đấu khí của mình đánh ra.

Rầm rầm rầm

Lúc này, thần bí nhân không có sử dụng thủ pháp quỷ dị, mà là từ trong sương mù lóe ra một cái chần lam sắc đấu khí, ngăn cản chúng cường giả oanh kích.

- Phong thiếu tông chủ, đi.

Thừa cơ hội này, Lý Dật hướng Phong Đứng Nam khẽ quát một tiếng.

Lý Dật đã nhìn ra được, Phong tông tuy người rất đông, nhưng thực lực cũng không thể chiếm ưu thế. Thần bí nhân tuy không cách nào giết hết mọi người, nhưng hẳn nếu muốn giết người nào đó, chỉ sợ cũng không thể ngăn trở hẳn.

Cho nên, loại tình huống này, tam thập lục kế tẩu vi thượng sách.

Nhưng Phong thiếu tông chủ hiển nhiên không cho là như vậy:

- Đi? Người để ta bỏ lại tông môn đệ tử, một mình chuồn đi. Hừ, ta muốn nhìn, cái tên giả thần giả quỷ này có năng lực như thế nào.

- Ta có năng lực gì, người rất nhanh sẽ biết.

Đối mặt vô số cường giả vây công, thần bí nhân vẫn có thể chú ý tới bọn họ, xem ra, coi như bọn họ muốn chuồn đi cũng không có dễ dàng như vậy.

Bỗng nhiên, quanh thân thần bí nhân màu đen khí vụ bắt đầu đậm đặc lên, khí vụ không ngừng cuộn cuộn giống như mực vậy, hơn nữa không ngừng bành trướng, tạo thành thế giới hắc ám thôn phệ.

- Hắc ám pháp tắc.

Đấu khí pháp tắc giống như vũng bùn, năng lượng hung hãn đánh vào mỗi một cường giả, cho dù là Lý Dật, cũng cảm nhận được vô cùng áp lực.

Mà đang ở áp lực như vậy, Lý Dật xuất thủ.

Không xuất thủ không được, nếu để thần bí nhân cứ giết chóc, phong tông tâm lý hỏng mất. trên cổ tay Lý Dật một hồi ba động, Phá Thiên kiếm xé mở hắc ám, chém ra.

Liên tiếp thanh âm sấm rền, lực lượng hắc ám pháp tắc đã bị đánh sâu vào, phá thiên kiếm hình thành từng đạo sát khí sắc bén, liên tiếp va chạm.

- Xuất thủ? Hừ hừ, không sai, thực lực Đấu Thần cường giả, cộng thêm siêu phẩm thần binh, người có tư cách cùng ta đấu một trận chiến.

Vấn đề là Lý Dật cũng không muốn cùng thần bí nhân đấu chiến, hắn muốn mau chóng thoát thân, thần bí thực lực quá mức cường đại, không phải hắn có khả năng chống lại.

Đây không phải thời điểm khinh xuất.

- Có tư cách đấu một trận chiến sao?

Lý Dật cười lạnh nói:

- Ta thừa nhận người rất cường đại, nhưng muốn thắng ta cũng khó.

- Có lòng tin là chuyện tốt... Ta có chút không đành lòng giết người, nếu như người có thể đầu nhập vào môn ta, ta sẽ trọng dụng người.

- Muốn ta đầu nhập vào người, trừ phi người có thể giết được ta. Có thể giết ta hay không phải đánh qua mới biết được. Cho nên, lời của người nói vô ích.

- Ha ha ha, có ý tứ, hảo mồm miệng, miệng của người so với kiếm của người lợi hại hơn... Nói như vậy, tối nay, chúng ta không chết không ngớt rồi?

- Không chết không ngớt.

Lý Dật nói xong, Phá Thiên kiếm tể lên, ý niệm điều khiển nhằm đoàn hắc vụ chém xuống.

Mà đồng thời chém xuống, thân hình Lý Dật vội vàng thối lui, thoáng cái bay lên hơn trăm mét. Thần bí nhân cười lạnh:

- Trước thu thập người, người cho rằng chút tài mọn cứu được phong tông phế vật sao?

Một chương đánh ra, chấn khai Phá Thiên kiếm, thân hình Như Ảnh Tùy Hình bay theo.

Thần bí nhân thực lực tuy cường hãn, nhưng cũng không phải vô địch, hiện tại quan trọng nhất là muốn cho Phong Đứng Nam thoát hiểm, đến lúc đó, hãn cho dù đánh không lại thần bí nhân, thoát thân cũng dễ dàng hơn.

Ôm ý nghĩ như vậy, Lý Dật bay lên không trung, sau đó điều khiển Phá Thiên kiếm chém ra một kiếm, mà thân hình lại cực nhanh bay đi.

Phá Thiên kiếm uy lực không thể khinh thường, thần bí nhân có cường hãn hơn nữa, cũng không dám lấy thân thể của mình cùng siêu phẩm thần binh chọi cứng, đành phải vận chuyển đấu khí chấn khai Phá Thiên kiếm ra. Mà trong nháy mắt, Lý Dật đã lui vài trăm mét rồi.

Cứ như thế, Lý Dật dẫn thần bí nhân khỏi phong tông doanh địa. Mà thần bí nhân cũng biết Lý Dật tính toán làm gì, không khỏi cười lạnh nói:

- Nhìn không ra người tuổi không lớn, tâm cơ lại rất sâu, xem ra, hiện tại diệt trừ người, so với diệt trừ Phong Đứng Nam càng vô cùng cấp bách hơn.

- Lời nói cũng đừng nói dễ như vậy, Long Môn có cường giả như vậy cũng là một tai họa, ai diệt trừ ai vẫn rất khó nói.

Tuy nói, thân hình vẫn vội vàng thối lui.

- Ta xem người muốn trốn cũng không dễ dàng như vậy.

Lúc này khí vụ bỗng nhiên biến đổi, một mặt đầu khí thuần bài xuất hiện ở trước mặt, sau đó hắc vụ dùng tốc độ cực nhanh hướng Lý Dật lao tới.

Oanh

Phá Thiên kiếm nện ở trên tấm chắn đầu khí, phát ra thanh âm nặng nề, rõ ràng không có chém vỡ đầu khí thuần bài, hơn nữa bị phản chấn trở về.

Không để cho Lý Dật suy nghĩ nhiều hơn, màu đen khí vụ hóa thành một đạo màu đen tia chớp, hướng tới Lý Dật.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thiên Cơ Thử Bảo Vệ Chủ Nhân

Q.6 - Chương 550: Thiên Cơ Thử Bảo Vệ Chủ Nhân

- Đây là vật gì?

Cảm thụ được khí vụ có cái gì đó, thần bí nhân cũng không khỏi sợ hãi kêu lên một tiếng. đây chính là vũ khí bí mật của Lý Dật, nếu như không phải thần bí nhân vô cùng cường đại, Lý Dật không nỡ dùng đến. Quay lại, Lý Dật hồi đáp: - Đây là Thiên Cơ thử, gọi là phệ tâm thử, thần chi lĩnh vực độc vật đệ nhất, chỉ cần bị hấn cắn được, trong vòng ba ngày đan điền khí hải không thể khống chế, đầu khí nghịch hành kinh mạch, trúng độc cốt nhục chia lìa, chết không toàn thân.

Phệ tâm thử không phải giả, chỉ có điều lợi hại trình độ đó được Lý Dật thuận miệng khuyếch đại gấp trăm lần, hẳn có chủ tâm làm cho thần bí nhân có điều cố kỵ.

- Giải được, Thối tiểu tử, đưa giải dược ra, nếu không người chết cực kỳ thảm.

- Có người chôn cùng, chúng ta trên đường xuống hoàng tuyền cũng không tịch mịch.

Xem ra thần bí nhân đã bị căn trúng rồi, cũng không thể trách hắn, Thiên Cơ thử tốc độ thật sự vô cùng nhanh, không trúng chiêu mới kỳ quái. Mấy hơi thở sau, thần bí nhân thân pháp cực nhanh cùng Lý Dật kéo gần lại, thần bí nhân lúc này muốn sống cố gắng bắt lấy Lý Dật, lúc này Lý Dật chính là mục đích trọng yếu nhất, tạm thời tánh mạng Phong Đứng Nam không lo.

- Ngàn vạn đừng vận dụng đấu khí, nếu không, độc tính phát tác nhanh hơn.

Lý Dật nửa thật nửa giả nói, làm thần bí nhân tốc độ chậm lại, tuy nhìn không ra biểu lộ, nhưng Lý Dật cũng có thể cảm thấy hắn đang lo lắng. Không đuổi theo là không thể nào, nhưng muốn đuổi theo, không vận dụng đấu khí càng không có khả năng, hắn chỉ có thể vận dụng đấu khí thấp nhất, cho nên tốc độ chậm lại.

Nhưng, làm cho Lý Dật vui mừng chính là giữa hai người khoảng cách càng kéo dài. Hiện tại Lý Dật bắt đầu lo lắng tìm biện pháp thoát thân, nói dối phệ tâm thử chỉ có thể gạt được nhất thời, với thực lực thần bí nhân, chỉ sợ rất nhanh sẽ phát hiện ra. Đến lúc đó có thể thoát khỏi hay không? Bằng giới, Lý Dật trong đầu bỗng nhiên hiện lên cái chữ này. Hiện tại chính mình cũng chưa quen thuộc địa phương này, chỉ có tiến vào băng giới, mới có thể triệt để thoát khỏi thần bí nhân này truy tung.

Tâm ý đã quyết, Lý Dật phán đoán một chút phương hướng, hướng Đôn tông lao đi. Mà chỗ của Đôn tông cũng không quá xa, đội ngũ đón dâu tuy đi suốt một ngày, nhưng hai gã Đấu Thần cường giả cấp tốc lao đi, cũng chỉ mất mấy tiếng đồng hồ. Lúc này hai người khoảng cách càng xa, song phương đều không thể nhìn thấy nhau, chỉ có thể băng vào khí tức cảm thụ đối phương tồn tại.

Bay đến Đơn tông, Lý Dật không chút khách khí đánh ra một đạo đầu khí, đem kết giới đại diện đánh nát bấy. Cái động tĩnh này lập tức làm kinh động đến Đơn tông cường giả hiện thân.

- Lý Dật?

Đơn tông đại trưởng lão thấy Lý Dật quay lại, đứng ở trước đại diện kết giới, không khỏi lên tiếng kinh hô.

- Đại trưởng lão, mời các người lập tức mở ra băng giới, nếu không, chuyện tình các người cầu kết Long Môn phản bội chủ tông một chữ không lọt ra ngoài.

Thời gian cấp bách, Lý Dật cũng không còn dòng dài, đi thẳng vào vấn đề.

- Ai cầu kết Long Môn...

Đơn tông đại trưởng lão cơ hồ vô ý thức chống chế. Hiển nhiên hẳn chưa biết chuyện gì đã xảy ra.

- Cho người hai phút thời gian quyết định.

Lý Dật không chút khách khí cắt đứt lời:

- Hai phút sau, các người chỉ sợ cũng không có cơ hội.

Đơn tông chúng trưởng lão nhìn nhau, Lý Dật nói ra làm cho bọn hắn minh bạch. Nhưng bọn hắn không rõ Lý Dật tại sao muốn bọn họ mở ra băng giới, chỗ đó là nơi tông môn đại đệ tử tiến hành tu luyện, cũng không bảo bối gì, Lý Dật đây là... ?

- Lý Dật các hạ, ngài dù sao cũng phải nói rõ ràng.

- Một phút đồng hồ

Lý Dật lạnh lùng tính thời gian, đồng thời thân hình có chút hiện lên, một bộ tùy thời muốn rời đi. Cái này thật cũng không phải giả bộ, vạn

nhất Đơn tông không bị uy hiếp, nhứt định sẽ không chịu mở ra băng giới, như vậy Lý Dật cũng chỉ có thể tiếp tục bỏ đi.

- Có chuyện gì hãy hảo hảo nói, mời tới phòng nghị sự thương lượng.

- Các người đợi đến vong tông diệt tộc đi.

Lý Dật đang định đi, đại trưởng lão lúc này mới chịu thua, vội vàng quát:

- Mọi người, mở ra băng giới, Lý Dật các hạ mời.

Đại trưởng lão ngữ khí rất nhanh, bởi vì hắn đột nhiên kịp phản ứng, đối với người này biết đại bí mật tông môn, nếu như có thể đem hắn nhốt vào băng giới, chẳng phải là một chuyện tốt? Lập tức không do dự nữa, bảo bốn trưởng lão đi vào trong đại điện, bước trên ngọc điện. Lý Dật cũng do dự một chút, bởi vì thần bí nhân khí tức đã đến gần, không cách nào chờ được nữa.

- Đánh cuộc một lần.

Lý Dật cắn răng một cái, bước vào trong đại điện. Hiện tại Đơn tông đại trưởng lão phân phó năm gã trưởng lão, năm cổ đấu khí quán giao tại một chỗ, trong đại điện trập trập không gian ba động, cửa băng giới mờ ảo mở ra.

- Lý Dật, người chạy đi đâu? Đưa giải dược ra đây, nếu không cũng đừng mơ tưởng chạy thoát khỏi lòng bàn tay của ta.

Tên ngu ngốc này còn không có kịp phản ứng, còn đang muốn giải dược? Xem ra thần bí nhân quá dần, hoặc là quá quý trọng tánh mạng của mình.

- Người chỉ sợ là đuổi không kịp.

Lý Dật ở trong đại điện hiện lên một cổ không gian gợn sóng, cửa vào đã mở ra, lập tức không chút nghĩ ngợi, song chưởng chém ra, hai cổ đấu khí hướng Đơn tông hai gã trưởng lão oanh kích. Cũng không hạ sát thủ,

chỉ là đả thương làm cho trong thời gian ngắn bằng giới không cách nào mở ra nữa. Hai gã trường lão cũng chưa kịp chuẩn bị, lập tức bị đập bay ra, mà Lý Dật cũng đã chui vào đạo không gian gọn sóng. Nhưng sắp biến mất, Lý Dật khóe mắt thấy được một đoàn khí vụ đen đặc cũng đang hướng không gian gọn sóng bắn đến.. Bóng đen này trong bằng giới vừa hiện thân, Lý Dật khoát tay, Phá Thiên kiếm trút xuống kiếm thể, năng lượng cực hạn vận sức chờ phát động.

Sau một lát, Lý Dật không nguyện thấy tình huống đã xảy ra, trong không gian bỗng nhiên vỡ ra một khe hở, đoàn hắc vụ tràn ngập tiến vào.

- Đi tìm chết.

Sớm vận sức chờ phát động Phá Thiên kiếm, năng lượng làm không gian vận vẹo, muốn đem đoàn hắc vụ xé rách. Lý Dật phóng ra thời cơ không thể rất tốt, nhưng đoàn bóng đen này thực lực cũng quá kinh người, cả đoàn hắc vụ còn không có hoàn toàn tiến vào bằng giới, cảm nhận được uy thế Phá Thiên kiếm, đoàn sương mù liên tiếp hóa ra mấy đầu khí thuần bài, đón Phá Thiên kiếm.

Oanh, oanh, oanh... Phá Thiên kiếm liên tiếp nổ nát đầu khí thuần bài, dư thế cũng bị tiêu hao hầu như không còn, mắt thấy không cách nào xuyên thấu hộ thể đầu khí thần bí nhân, Lý Dật thở dài, thu hồi Phá Thiên kiếm.

- Ngoan độc.

Thần bí nhân khen một câu:

- Nếu không tinh người quá thấp, đánh lén liền đã thành công.

- Có thành công hay không cũng không sao cả, người vận dụng đầu khí như thế, hắc hắc...

- Ta mà chết, người cũng sống không được.

- Người không chết, ta càng sống không được.

Kỳ thật Lý Dật cũng thấy đối phương đuổi theo mà không thoát được. Cho nên, hiện tại chính mình dựa vào "Giải dược" mà thôi. Tóm lại, tình thế rất bất lợi, Mà thần bí nhân lúc này lại sợ "Độc tính" phát tác, cho nên muốn chế phục Lý Dật trước, để buộc hắn giao ra "Giải dược". Vấn đề là hai vị Đấu Thần cường giả tranh chấp, cũng không thể dùng toàn lực? Hai người giằng co nhau, mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được, nhất thời đều không nói gì.

- Lý Dật, chúng ta tránh lưỡng bại câu thương, không bằng làm cái giao dịch.

Dù sao mạo hiểm "Độc tính" nguy hiểm tùy thời phát tác, cuối cùng thần bí nhân là người thiếu kiên nhẫn, lên tiếng đề nghị nói.

- Giao dịch gì? Nói nghe một chút.

- Người cho ta giải dược, trong Long Môn, chức vị dưới trưởng lão tùy người chọn, sau này Long Môn nhất thống thiên hạ, cho người đất phong ngàn dặm, như thế nào?

Thần bí cường giả đưa ra giá rất mê người, nhưng đối với Lý Dật cũng không có nửa điểm hấp dẫn, đất phong có nhiều hơn nữa cũng đối ứng với thực lực, nếu thiên hạ cho người, người cũng giữ không được.

- Đất phong ngàn dặm, nghe rất không tồi... Chỉ có điều, chỉ sợ ta lấy ra giải dược, sau một giây sẽ phơi thây tại trong băng giới.

- Không, ta từ trước đến nay nhất ngôn cửu đỉnh.

- Mười đỉnh cũng không hữu dụng, người cho ta tiểu hài tử mười tuổi sao?

- Nếu không tin lời này, cũng là đơn giản, chúng ta lập thành dùng linh hồn khế ước, thế nào?

Đang liên quan đến tánh mạng, thần bí nhân ngữ khí cũng chân thành.

- Cái này cũng được, nói cụ thể điều kiện đi?

- Người giao cho ta giải được, ta lần này không giết người, nếu như người nguyện ý sửa tông, Long Môn cấp cho người ngàn dặm đất phong, tự lập nhất tông, thế nào?

- Có chút vấn đề, lần này không giết ta, có thể thần chi lĩnh vực sau này vẫn có thể chạm mặt.

Trầm mặc một hồi lâu, thần bí cường giả không thể không nói:

- Hảo, chỉ cần người giao ra giải được, ta vĩnh viễn sẽ không giết người.

Điều kiện này, Lý Dật tương đối hài lòng, linh hồn khế ước đối với hắn mà nói chính là miễn tử phù, lập tức thống khoái đáp ứng nói:

- Thành giao.

Thần bí cường giả thấy Lý Dật đáp ứng, lập tức lấy ra hai khối ngọc bài, đem nội dung lời hứa cùng cổ linh hồn chi lực rót vào ngọc bài, sau đó một đám hắc vụ quần lấy ngọc bài đưa đến trước mặt Lý Dật. Lý Dật tiếp nhận ngọc bài, dấu khí thăm dò vào, xác nhận trong ngọc bài ghi lại hứa hẹn không sai, cũng đem một đám linh hồn chi lực của mình rót vào, sau đó đưa ra.

- Hảo, giao dịch thành công, chúng ta nên chúc mừng một chút.

Lý Dật vui mừng quá đổi, sớm biết thần bí nhân ngu ngốc như thế, rõ ràng không có trúng độc đều không rõ ràng, còn tiến vào băng giới?

- Người trước lấy giải được ra.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Trở Lại Đấu Thần Cốc

Q.6 - Chương 551: Trở Lại Đấu Thần Cốc

Thấy thần bí nhân muốn giải dược, Lý Dật cố nén vui vẻ, đáp:

- Giải dược này là độc môn bí phương của ta, cần một chỗ chế tác, trước người tránh đi, để tránh người học được.
- Hừ, có linh hồn khế ước, nếu người là nghĩ đùa giỡn, chú ý linh hồn khế ước cản trở.
- Cho nên người càng yên tâm, nếu là đùa giỡn, ta xong đời trước rồi.
- Biết rõ là tốt rồi.

Thần bí nhân lăm bắm một câu, xoay người đi ra chừng trăm mét. Lúc này Lý Dật ẩn giấu ở một khối băng, cởi áo lấy ra một cái bánh, sau đó dùng đấu khí cuốn lại trộn cùng bông tuyết, cuối cùng tạo ra một viên thuốc đen sẫm vàng vàng xanh xanh.

Làm xong hết thấy, Lý Dật mới đi đến chỗ thần bí cường giả nói:

- Tới lấy giải dược đi.

Thần bí cường giả nhặt Giải dược lên, quan sát nói:

- Đây là cái giải dược gì, bên ngoài còn có một tầng băng.
- Nói đúng, giải dược này phải dùng băng làm thuốc dẫn, cho nên tạm thời chế tác, nuốt xuống giả dược chất độc.

Thần bí cường giả quan sát một chút, cũng nghĩ đến linh hồn khế ước trong tay, cũng không sợ Lý Dật đùa giỡn cái gì, lập tức ném vào trong miệng, nuốt xuống. Nhưng Lý Dật chế thuốc hơi lớn, nuốt vào cũng phải mặt đỏ tía tai, chật vật không chịu nổi.

- Hương vị như thế nào?

Lý Dật thấy hần nuốt xuống, thiếu chút nữa không nhịn được cười.

- Ta làm sao biết, người không phải nói ta nuốt xuống sao?

Lý Dật cực kỳ hối hận, sớm biết như vậy sẽ không cho hắn nuốt, mà bắt hắn nhai. Nhịn cười, Lý Dật nói:

- Chúng ta giao dịch xong, hiện tại, làm thế nào rời khỏi băng giới.

Giải được ăn vào, thần bí cường giả tâm thần trấn định, ngữ khí cũng biến thành kiêu căng:

- Tại sao phải rời đi? Chúng ta trước tính tính số cái đã.

- Có ý tứ gì?

- Ta không thể giết người, hừ, cho người chịu chút đau khổ cũng có thể. Thối tiểu tử làm hỏng Long Môn đại sự, ta có thể nhịn được sao.

Bốn sự trở mặt quá nhanh, Lý Dật coi như là kiến thức. Nhưng điều này không dọa được Lý Dật:

- Qua sông đoạn cầu sao, vậy cũng phải nhìn xem người có bốn sự kia hay không.

- Có hay không người rất nhanh sẽ biết.

Một đám hắc vụ rất nhanh tràn ngập ra, hướng về phía Lý Dật nhanh bắn tới.

Dù sao có tánh mạng phù bảo vệ thân thể, Lý Dật cũng không úy kỵ, hiện tại thử xem thực lực của Long Môn thần bí. Cũng không có tế ra Phá Thiên kiếm, đấu khí lưu chuyển, thiên ma đấu khí đột nhiên phát ra.

Ầm ầm một tiếng, hai cổ đấu khí quấn giao một chỗ, thôn phệ lẫn nhau, sau đó dần dần tan ra l.

- Cũng có bản lĩnh đó.

Thần bí cường giả tay quyết biến đổi, đấu khí quanh thân bắt đầu khởi động, hóa thành một Hắc Long. Hiện tại Lý Dật xuyên thấu qua Hắc Long nhìn thấy dung mạo mơ hồ của Thần bí nhân. Hình ảnh cũng không quý dị như vậy, sự khác biệt, thần bí nhân này tuần lẫm, thần thái uy nghi, vừa nhìn biết là một thượng vị giả. Nhưng lúc này Lý Dật cũng không thể lạc quan, gương mặt người này thể hiện hung ác, hận không thể đánh Lý Dật thành phế nhân.

Hắc Long kia, được thần bí cường giả điều khiển, không ngừng xoay quanh, hóa thành một đầu đấu khí ma thú, lao xuống.

Cảm thụ được năng lượng, Lý Dật biến sắc, Phá Thiên kiếm tế ra, đón lấy Hắc Long bắn xuống.

- Chê cười, người cho rằng một thanh siêu phẩm thần binh có thể đối phó 'Hắc mai Linh Long' của ta sao?

Thần bí cường giả cười lạnh, động tác cũng nhanh chóng, đấu khí hóa rồng không chuyển lạ, nhưng làm Lý Dật khó hiểu là đấu khí Hắc Long lại không phải đơn giản là đấu khí chi long. Phá Thiên kiếm chém ra, không một tiếng động, cũng không có thanh âm va chạm. Mà đấu khí Hắc Long bỗng nhiên biến ảo hình thái, một mảnh hắc vụ dày đặc đưa hẳn hoàn toàn vây quanh, năng lượng điên cuồng ăn mòn hộ thể đấu khí quanh thân, làm cho Lý Dật cảm giác mỗi một lần chém bổ đều không thể nhắc lên, tựa hồ chém về phía hư vô vậy.

Đây là cái tình huống gì, sau khi chém liên tục vài kiếm, Lý Dật không hề phí đấu khí, mà đem đấu khí cực hạn hóa thành phòng ngự, đối kháng màu đen khí vụ ăn mòn. May mà cổ lực lượng này tuy chỗ nào cũng có, nhưng bởi vì công kích vô cùng cực đại, cũng không có quá mức lợi hại, ăn mòn thông thả nhưng hữu hiệu.

- Người yên tâm, ta sẽ không giết người, cũng sẽ không muốn người gia nhập Long Môn, ta muốn phế đi đan điền khí hải của người, là một tên phế nhân đối với Long Môn cũng không có bất cứ uy hiếp gì, ha ha ha, Lý Dật, đây là kết cục đối nghịch cùng ta.

Cực hạn dưới áp lực, đấu khí trong cơ thể Lý Dật bắt đầu không bị khống chế. Nếu nói như vậy, thần bí cường giả muốn phế đan điền khí hải của hắn, cũng chưa chắc làm được.

Trong ánh mắt tinh quang chợt lóe lên, Lý Dật khống chế được đấu khí vận chuyển trong cơ thể, trong thế giới linh hồn một đám linh hồn lực lượng cường đại cùng đấu khí dung hợp, thiên địa pháp tắc lĩnh vực vận hành ra.

Tấn cấp Đấu Thần cường giả, Lý Dật lần đầu tiên sử dụng đấu khí lĩnh vực của mình. Bị nhét vào trong lĩnh vực hắc ám, trong nháy mắt tiêu tán ở trên không.

Trong Đấu khí lĩnh vực, Đấu Thần cường giả vô địch.

Mấy hơi thở sau, đấu khí Hắc Long vây quanh Lý Dật dĩ nhiên biến mất không thấy đâu nữa, mà đấu khí lĩnh vực cũng đang bị Lý Dật khống chế, hướng về thần bí Long Môn cường giả lan ra.

- Chỉ bằng một cái phá long nghĩ phế bỏ đan điền khí hải của ta, người không biết là chuyện buồn cười không?

- Ngô, Đấu khí lĩnh vực, đây chính là muốn tiêu hao không ít đấu khí, sử dụng đấu khí lĩnh vực cũng không cứu được người.

Thần bí Long Môn cường giả nói xong, động tác cũng không chậm. Thân hình cấp tốc bạo thối, sương mù màu đen dày đặc lần nữa tràn ngập ra, mà ở chung quanh thân thể của hắn, đấu khí lĩnh vực rung động bắt đầu khuếch tán ra.

Khanh

Hai đạo đấu khí lĩnh vực vừa mới tương giao, liền phát ra thanh âm bạo liệt, trong nháy mắt hình thành một cái không gian đấu khí lĩnh vực giao chiến, tại không gian này, đấu khí mãnh nhỏ tàn sát bừa bãi vận vẹo, thôn phệ hết thảy. Trong Băng giới, cả thế giới băng tuyết, bị hai đại Đấu

Thần cường giả dùng đấu khí lĩnh vực giao chiến, cả không gian đều trở nên cực kỳ không ổn định, bị chấn nát ở giữa không trung.

Đấu khí lĩnh vực giao chiến, là thủ đoạn cường đại nhất của Đấu Thần cường giả, mà giao chiến không gian, tại trong Đấu Thần kết giới, khí thể chiến đấu, đã kinh động đến Đơn Tấn Quyền.

Thần bí Long Môn cường giả đấu khí lĩnh vực đang không ngừng mở rộng, áp chế Lý Dật, khí vụ màu đen hình thành một mảnh mây đen, chậm rãi bao phủ đỉnh đầu Lý Dật.

- Người rốt cuộc là gì của Long Môn?

Dưới Mây đen, Lý Dật khó có thể thừa nhận áp lực, Long Môn thần bí, chỉ sợ là Lý Dật đối mặt đối thủ mạnh nhất, thực lực của hắn thật sự không thể tưởng tượng được, không có gì bất ngờ xảy ra, hắn là thực lực Đấu Thần đỉnh phong, cùng phong hào Đấu Thần chỉ có một bước ngắn.

- Ta là người như thế nào, đã không còn trọng yếu, bởi vì người rất nhanh sẽ thành một tên phế nhân, mà một phế nhân, ta sẽ không giết người, nhưng nhất định sẽ có rất nhiều người muốn giết người, ha ha ha, tiểu tử, không nghĩ tới sao, người cho rằng một phần linh hồn khế ước có thể chế trụ ta sao? Năm mớ rồi.

- Cũng chưa chắc.

Lý Dật không nhúc nhích, thản nhiên nói:

- Chỉ cần ta hiện tại tán đi đấu khí lĩnh vực, sẽ phát sinh cái hậu quả gì người cũng tinh tường.

Lý Dật nếu đột nhiên buông tay, không hề nghi ngờ hắn lập tức sẽ bị đấu khí thần bí cường giả cuồn xé thành mảnh nhỏ, mà Lý Dật chết ở đấu khí lĩnh vực, ý nghĩa hắn giết Lý Dật, linh hồn khế ước cản trở cũng làm cho linh hồn thể giới của hắn hủy diệt.

Đây là lưỡng bại câu thương, đồng quy vu tận, thần bí cường giả ý thức được điểm này, vô ý thức buông lỏng tấn công.

- Cho nên, ta có thể làm cho người chịu chút đau khổ. Bởi vì linh hồn khế ước có quy định ta có thể giết người, tình huống kế tiếp người chỉ có thể bị đánh.

Thừa dịp thần bí cường giả khí thế yếu một chút, thế công Lý Dật lập tức mãnh liệt, khu vực giao chiến hướng thần bí cường giả chừng năm sáu thước.

Thần bí cường giả cũng không ngờ Lý Dật khó chơi như thế, Lý Dật nói đúng, dựa theo linh hồn khế ước ước định, Lý Dật đại khái có thể yên tâm lớn mật công kích, mà hẳn không cách nào hạ sát thủ.

- Khanh, khanh, khanh...

Vô tận năng lượng rung động cả băng giới, tựa hồ rất nhanh muốn sụp xuống vậy, bỗng nhiên, băng giới bắt đầu khởi động lực lượng đấu khí lĩnh vực, cỗ năng lượng này từ trong kết giới thiên địa linh khí dư thừa, dùng tốc độ cực nhanh hội tụ bên người Lý Dật cùng thần bí cường giả.

Sau đó không gian bắt đầu vặn vẹo, hơn mười giây sau, băng tuyết thế giới trước mặt Lý Dật bỗng nhiên biến mất, một cảnh tượng quen thuộc xuất hiện ở trước mặt. Hẳn đã vào Đấu Thần cốc, ở trước mặt hẳn, chính là Đấu Thần trấn nhỏ, kiến trúc quen thuộc, rất nhanh nhận ra nơi ở của Thanh Nhi.

Mà ở trước mặt hẳn, ngăn cách hẳn và thần bí cường giả, đúng là chủ nhân băng giới, Đơn tông tông chủ Đơn Tấn Quyền.

Trở lại Đấu Thần cốc rồi?

Tin tức này đối với Lý Dật mà nói quá tốt, trong này, cho dù người khác không ra tay, chỉ cần Thanh Nhi ra tay, thần bí cường giả chỉ sợ cũng chống đỡ không được. Lại càng không cần phải nói hẳn tự tiện xông vào

Đấu Thần cốc, đã xúc phạm cốc quy Đấu Thần, muốn giết hãn sau đó đi Đấu Thần cốc chủ đổi lấy ích khí đan

- Đơn tông chủ, dù sao ta không được cốc chủ ban thưởng, không bằng đem cơ hội lập công này tặng cho người.

Lý Dật chỉ vào thần bí cường giả nói:

- Người chẳng lẽ không cảm thấy được rất giống một hoàn ích khí đan sao?

- Đây là Đấu Thần cốc sao?

Thần bí cường giả ngữ khí cũng cực kỳ cổ quái.

- Không sai, nơi này chính là Đấu Thần cốc, người tự tiện xông vào Đấu Thần cốc đã xúc phạm cốc quy, hiện tại cho người hai lựa chọn, một là gia nhập Đấu Thần cốc, được cốc chủ phân công, hai là ta giết người.

Đơn Tấn Quyền ngữ khí lạnh lùng nói, tuy hãn đến Đấu Thần cốc mục đích không phải ích khí đan, nhưng có thể được, tại sao lại không nhận chứ?

- Muốn giết ta đổi ích khí đan, chỉ sợ không dễ dàng như vậy.

Thần bí cường giả tựa hồ đối với ích khí đan cũng không xa lạ gì, Đấu Thần cốc uy danh hiển hách đối với hãn mà nói, cũng không có gì. Cho dù Lý Dật cảm giác, thần bí cường giả đối với Đấu Thần cốc cũng không xa lạ gì, chẳng những không xa lạ, tựa hồ còn có chút quen thuộc nữa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Cốc Chủ.

Q.6 - Chương 552: Đấu Thần Cốc Chủ.

Thấy thần bí cường giả thái độ cường ngạnh, Đơn Tấn Quyền cũng không nói thêm gì, trong lòng hiện lên một đoàn bông tuyết, Đơn tông đem băng hệ đấu khí tu luyện tới cực hạn cũng không như bình thường, chỉ là đấu khí lưu chuyển bốn phía nhiệt độ đột nhiên giảm xuống, khắp nơi bỗng bành bông tuyết.

- Lý Dật, lần này coi như người mạng lớn, nhưng lần sau đừng để cho ta gặp người.

Thần bí cường giả tựa hồ cũng không có ý định cùng Đấu Thần cốc cường giả động thủ, nói xong những lời này, sau đó liền tính toán rời đi.

Nhưng, Đơn Tấn Quyền đã động thủ, để cho kẻ xông vào rời khỏi Đấu Thần cốc, đồng dạng cũng bị trừng phạt, mà phương thức Đấu Thần cốc trừng phạt, chỉ có một loại, là phải chết.

Nhưng không ngờ băng long từ trong tay Đơn Tấn Quyền nhanh bắn ra, hơn nữa nhanh chóng phóng đại lên, bổ nhào vào hắc vụ thân thể thần bí cường giả.

Đối với băng hệ đấu khí, thần bí cường giả cũng không dám khinh thường, màu đen sương mù quanh thân hóa thành một đạo cái chắn, hung hăng đỡ lấy băng long.

Tiếng nổ kịch liệt vang lên, bông tuyết cùng huyết sắc đấu khí mảnh nhỏ tứ tán bắn ra, năng lượng không bị khống chế xoay tròn bốn phía, hủy diệt một mảng rừng cây.

- Đơn tông chủ không cần khách khí, người này đã không còn thực lực.

Lý Dật nét mặt nhẹ nhàng thoải mái, xem người khác đánh nhau, nhất là người đối đầu với mình, đây tuyệt đối là một loại hưởng thụ. Nhưng lời nói cũng không có sai, thần bí cường giả cường thịnh trở lại, cũng chỉ là người tu luyện đấu khí, thực lực cũng đã tiêu hao nhiều. Lúc này trước mặt Đơn tông chủ, xác thực không có nửa phần ưu thế.

Trong lúc này đấu khí nổ vang, rất nhanh đưa tới Đấu Thần Chu Cường chú ý, thần bí cường giả cùng Đơn tông chủ so đấu đến chiêu thứ hai, đã có vài bóng người từ Đấu Thần trấn rất nhanh lao đến.

- Ha ha, lúc này người là có chạy đằng trời.

Lý Dật vỗ tay cười nói, tâm tình tốt tới cực điểm.

- Ta cũng không nghĩ vậy.

Thần bí cường giả ngửi khí trấn định, tựa hồ thấy bảy tám Đấu Thần cường giả như không khí vậy.

Mấy bóng người lao đến, đúng là cốc chủ phu nhân cùng Đấu Thần cường giả.

Lý Dật cho rằng, bọn họ vừa đến, sẽ vây lấy thần bí cường giả, sau đó tru sát. Trên thực tế, mấy cường giả kia xác thực đem thần bí Long Môn cường giả vây quanh, chỉ chờ cốc chủ phu nhân ra lệnh một tiếng sẽ ra tay. Nhưng Lý Dật chú ý tới, cốc chủ phu nhân sau khi nhìn thấy Long Môn thần bí cường giả, sắc mặt trở nên phi thường kỳ quái.

- Người đã đến rồi?

Sau nửa ngày sau, cốc chủ phu nhân toát ra một câu như vậy.

Bọn họ, chẳng lẽ bọn họ biết nhau? Lý Dật cảm thấy rung mình, cảm giác có điềm xấu.

- Linh Quyên, các người vẫn khỏe chứ?

Một câu đơn giản khách sáo, lúc này lại quý dị vô cùng, thần bí cường giả rõ ràng hô tên của cốc chủ phu nhân, chỉ sợ cũng không quen biết đơn giản như vậy, trong Đấu Thần cốc cùng cốc chủ phu nhân, cũng không có người nào biết tính danh cốc chủ phu nhân. Thần bí cường giả cùng cốc chủ phu nhân quan hệ cũng không phải bình thường.

- Đại sư huynh, không ở tại Long Môn làm môn chủ của người, chạy đến Đấu Thần cốc làm cái gì?

Lời Cốc chủ phu nhân vừa nói ra, Lý Dật thiếu chút tròng mắt đều tròng ra. Thì ra tên này là Long Môn môn chủ?

Long Môn môn chủ, là bậc nào tồn tại.

Lý Dật tuyệt đối không thể tưởng được Long Môn môn chủ lẻ loi một mình xuất hiện ở bờ sông. Nhưng nhớ tới, hẳn muốn Lý Dật đầu nhập vào Long Môn, ngoại trừ trưởng lão ra tùy ý Lý Dật chọn lựa, ngoại trừ Long Môn môn chủ, chỉ sợ cũng không có người nào có quyền thế như vậy.

Chỉ thấy Long Môn môn chủ chậm rãi đem khí vụ màu đen thu vào thể nội, hẳn nhìn thấy trong ánh mắt cốc chủ phu nhân, đã có một vòng nhu tình:

- Sư muội, ta cũng không phải cố ý nhập cốc, đều là do tiểu tử này...

Cốc chủ phu nhân lồng ngực kịch liệt phập phồng, nàng không khách khí cắt đứt lời của Long Môn môn chủ:

- Hừ, đã đến đây, ta liền mang người đi gặp nàng. Nhưng nàng là muốn giết người, hay bỏ qua ta và người không thể làm chủ được.

- Ta không muốn gặp nàng.

Long Môn môn chủ thái độ kiên định nói:

- Coi như ta chưa từng tới.

- Phát sinh qua chuyện này, vĩnh viễn không có biện pháp thay đổi, có lẽ đây là thiên ý, ân oán giữa chúng ta hôm nay kết thúc, người còn muốn trốn tránh sao?

Lý Dật i không hiểu ra sao, nhưng có thể kết luận là cốc chủ phu nhân cùng Long Môn môn chủ có quan hệ.

- Muốn ta gặp nàng cũng có thể.

Long Môn môn chủ xoay chuyển ánh mắt, nhìn Lý Dật, lạnh lùng nói:

- Người trước giết hãn đi.

- Giết hãn? Lý Dật? Đại sư huynh, với thực lực của người, còn không đối phó được hãn sao? Dù sao người hiểu rõ ta nhất, người không nên uy hiếp ta như vậy, bởi vì người hôm nay đã xúc phạm Đấu Thần cốc quy, Đấu Thần cốc quy bất luận kẻ nào cũng không thể xúc phạm được, kể cả người, đại sư huynh.

Long Môn môn chủ đương nhiên không phải giết không được Lý Dật, mà là không thể giết. Thấy Long Môn môn chủ vẻ mặt xấu hổ, Lý Dật cười hắc hắc nói:

- Sư huynh sư muội các người, không liên quan đến ta, ta chỉ bàng quan mà thôi.

- Tiểu tử này gian tà vô cùng, ta cùng hãn có linh hồn khế ước, cho nên không thể giết hãn, người giúp đỡ ta, đem hãn xử lý đi.

Long Môn môn chủ hiện thân, lúc này ở trước mặt cốc chủ phu nhân, ngữ khí... Cùng Long Môn môn chủ khác quá xa.

- Hãn lại gian tà, vượt người sao? Thế mà người còn có mặt mũi nhờ ta giúp người giết hãn, hừ, người hôm nay có thể còn sống rời khỏi Đấu Thần cốc hay không, còn muốn xem sắc mặt của nàng, có tư cách gì tới yêu cầu ta. Ta hỏi lại người một câu, người rốt cuộc có đi gặp nàng hay không?

Lúc này Lý Dật, Đôn Tấn Quyền kể cả cốc chủ phu nhân, còn gần mười tên đấu thần cường giả, Long Môn môn chủ tuy tự tin, cũng không dám nói có thể đối phó được những người này, đừng nói đối phó được, chính

là muốn toàn thân trở ra đều có chút khó khăn. Nghĩ nghĩ, Long Môn môn chủ rũ xuống mí mắt, thở dài:

- Sư muội, người thật sự không nghĩ nhân tình, muốn đuổi tận giết tuyệt sao?

- Ta đuổi tận giết tuyệt?

Cốc chủ phu nhân sắc mặt trầm xuống, ngữ khí sắc giọng, thanh âm cũng cao lên:

- Người hỗn đản vong ân phụ nghĩa, còn không biết xấu hổ nói ta đuổi tận giết tuyệt, chúng ta đối đãi người như thế nào, người lại hỏi báo chúng ta như thế nào? Xem ra nàng nói đúng, người chính là nham hiểm, vĩnh viễn nham hiểm.

- Ta lúc đầu làm như vậy cũng là tình thế bất đắc dĩ, sư muội, người cùng nàng không giống, kỳ thật... Ta.

Liếc mắt bốn phía, Long Môn môn chủ một bộ muốn nói lại thôi:

- Người nên biết lòng của ta.

- Im miệng.

Cốc chủ phu nhân cơ hồ mắc bệnh tâm thần vậy, nàng xem Long Môn môn chủ ác độc, làm cho Lý Dật rất vui sướng, xem ra, bọn họ chẳng những không hòa thuận, tựa hồ còn thù không đội trời chung, thật là khéo, Lý Dật đã bắt đầu không ngăn được hưng phấn, nếu như Long Môn môn chủ hôm nay chết trong này, đối với Long Môn mà nói, tuyệt đối là một đả kích không nhỏ, chỉ sợ chấn động cả thần chi linh vực, bắt lấy cơ hội này, đối với thất tinh tông mà nói, tuyệt đối là một thời cơ tốt.

- Cốc chủ phu nhân, cũng không nhọc đến người hao tâm tổn trí, giao Đôn tông chủ cho ta.

- Người cũng im miệng.

Cốc chủ phu nhân như lão hồ, gặp ai cũng muốn cắn.

- Được rồi, ta và người đi gặp nàng.

Long Môn môn chủ thấy cốc chủ phu nhân thật sự nổi giận, cũng đành phải thỏa hiệp nói:

- Hôm nay đã rơi vào Đấu Thần cốc các người, muốn chém giết muốn các người cứ làm.

Nói xong hướng cốc chủ phu nhân đi tới:

- Dẫn đường đi.

Cốc chủ phu nhân nhìn hẩn một cái, không nói cái gì nữa, xoay người sang chỗ khác, hướng Đấu Thần trấn đi tới.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên thấy Long Môn môn chủ thân hình nhoáng lên một cái, khí vụ màu đen quanh thân thốt nhiên phát ra, trong sương mù hắc vụ lượn lờ, chống đỡ lại thế công của cốc chủ phu nhân.

- Sư muội, là người bức của ta, ta cũng không muốn làm như vậy.

Cốc chủ phu nhân chưa có xoay người, nhưng từ thân thể nàng kịch liệt run rẩy, có thể thấy rõ tâm tình của nàng ba động mạnh liệt. Sau nửa ngày, nàng mới sâu kín trả lời:

- Ta biết, người sẽ giết ta.

- Chỉ cần người để cho những người thối lui, ta sẽ không giết người. Người để cho ta đi gặp nàng, ta chỉ có một con đường chết, nàng đã hận ta tận xương, tuyệt đối không có khả năng buông tha ta. Sư muội, coi như là người giúp ta.

- Nếu như ta không đáp ứng lời của người, người sẽ giết ta hay không?

Cốc chủ phu nhân xoay người lại, mục quang nhìn Long Môn môn chủ, nàng đã bình tĩnh lại rồi.

- Không.

Long Môn môn chủ cắn răng một cái:

- Người không vì mình trời tru đất diệt, đừng bức ta hung ác, sự tình gì ta đều làm được.

Trên thân kiếm của Long Môn môn chủ hắc vụ phun lên tại thân thể cốc chủ phu nhân, tại bốn phía thân thể của nàng hình thành một cái chắn, một mực khống chế cốc chủ phu nhân, Long Môn môn chủ hướng Đấu Thần cường giả bốn phía quát:

- Đều lùi cho ta, nếu không nghe lời, ta sẽ giết nàng.

- Giết cốc chủ phu nhân, người cũng đừng muốn sống rồi đi.

Đơn tông chủ đột nhiên đến gần hai bước, uy hiếp nói:

- Đấu Thần cốc chúng ta là địa phương nào, sao có thể cho phép người kiêu ngạo.

Đơn tông chủ vẻ mặt chính khí, nhưng hãn b trốn không thoát khỏi con mắt Lý Dật, hãn đang sợ cho thiên hạ không loạn đây. Lý Dật thờ ơ lạnh nhạt, cũng hy vọng những điều này xảy ra, xử lý Long Môn môn chủ, về phần cốc chủ phu nhân sống chết, cùng Lý Dật không có quan hệ.

- Sư muội, có người không hi vọng người còn sống?

Long Môn môn chủ khôn khéo, lập tức ý thức được đơn Đơn Tấn Quyền làm như vậy, tựa hồ có mục đích, cười lạnh nói.

Cốc chủ phu nhân không sở động, buồn bả nói:

- Sư huynh, có người cùng ta chôn cùng, cũng đáng, người động thủ đi, ta tuyệt không phản kháng.

Giăng co, tình thế lập tức giăng co, mọi người đều có mục đích riêng phải đạt được, đều là hết sức căng thẳng, vận chuyển đấu khí dẫn động thiên địa linh khí, ngoài ra cũng không có thanh âm khác.

Cơ hồ làm cho người hít thở không thông, bỗng nhiên, một cổ hương khí đánh úp lại, mùi thơm phi thường dễ ngửi theo trận gió thổi qua, tràn ngập hơi thở mỗi người.

Men theo hơi vị, Lý Dật quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một bóng người ngợ không mà đến.

Đầu tiên nhìn thấy, Lý Dật đoán được, bóng người thanh tú này chính là Đấu Thần cốc chủ. Hắn một thân áo trắng, thân hình có vẻ hơi gầy, thoát nhìn cùng tứ đại sát thần lão Tứ giống nhau đến kì lạ, như ốm yếu thư sinh. Nhưng hai đầu lông mày khí chất kém xa, Lý Dật chưa từng gặp qua có người làm cho người ta cảm giác lạnh như vậy, ngay cả Lý băng cũng không như vậy.

Nhìn Đấu Thần cốc chủ, cả người giống như băng điêu, hàn ý thấu xương có thể cảm thụ được.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Cốc

Q.6 - Chương 553: Đấu Thần Cốc

Đấu Thần cốc chủ bỗng nhiên hiện thân, làm cho trong mắt Long Môn môn chủ cũng không cách nào ức chế vẻ sợ hãi. Một nhân vật có thể làm Long Môn môn chủ nhân vật sợ hãi như vậy, thật đúng là rất hiếm rồi.

Lúc này có hương thơm dày đặc tràn ngập cả không gian, Đấu Thần cốc chủ nhẹ nhàng huyền phù ở tại trước mặt mọi người, sự cường đại khí tràng của nàng áp bức, cũng không có người nào dám nói một câu, lại càng không dám làm ra một động tác nào cả.

Quan sát tình thế, Đấu Thần cốc chủ đối với hết thảy sớm đã hiểu rõ, ánh mắt của nàng nhìn Long Môn môn chủ, sau đó mới nói:

- Người đi theo ta.

Ngữ khí lạnh lùng đến cực hạn, giống như là hai khối băng tuyết va chạm vào nhau phát ra thanh âm, ngữ khí này không để cho người phản kháng. Hiện tại Lý Dật có thể thấy rõ gương mặt của Đấu Thần cốc chủ, nếu như gặp ở chỗ khác, Lý Dật tin tưởng Đấu Thần cốc chủ chính là một tiểu thư khuê, nàng mi thanh mục tú thần sắc hơi có chút bệnh, cùng cốc chủ phu nhân hoàn toàn khác biệt.

Lý Dật thật sự không thể tin, chỗ này có hai tỷ muội, làm thế nào lại có năng lực hiệu lệnh trên trăm Đấu Thần cường giả? Xem ra, người không thể xem bề ngoài được.

Đấu Thần cốc chủ căn bản không có nhìn Long Môn môn chủ, sau khi lạnh lùng hạ mệnh lệnh, bắt đầu chậm rãi bay về Đấu Thần trấn.

Kỳ quái là, Long Môn môn chủ thở dài một tiếng, cũng không nói gì thêm, thu hồi kiếm, sau đó thành thật bay theo Đấu Thần cốc chủ.

- Lý Dật, người làm thế nào đem hắn đến?

Thấy hai người rời khỏi, cốc chủ phu nhân nhìn Lý Dật, sắc mặt cực kỳ khó coi.

- Cái này, người phải hỏi Đơn tông chủ.

Lý Dật thấy chuyện không liên quan đến mình, đem bóng cao su đá cho Đơn tông chủ.

- Chuyện gì xảy ra? Đơn tông chủ.

- Cốc chủ phu nhân, ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng vừa cảm nhận được Đơn tông kết giới có dị động, bởi vậy mở kết giới ra,

không ngờ hai người kia xâm nhập kết giới, ở bên trong đánh nhau chết sống, bởi vậy đưa bọn họ đi ra.

Đơn tông chủ tự nhiên không chịu nói là nhốt Lý Dật vào băng giới, về phần Lý Dật tại băng giới có hành động gì thì hẳn không rõ ràng lắm.

Đơn tông chủ trả lời cốc chủ phu nhân, sau đó âm thầm nhìn về phía Lý Dật.

Cốc chủ phu nhân thấy sự tình phức tạp, nhất thời cũng không có tâm tình để ý tới, nói:

- Đều đến thủy uyên các chờ đó, sau đó ta lại hỏi các người sau.

Nói xong, cũng hướng về Đấu thần trấn bay đi.

- Lý Dật huynh đệ, đa tạ.

Lý Dật không có vạch trần, Đơn tông chủ cũng rất là cảm kích, ý tứ đương nhiên còn có thâm ý khác, bởi vì sự tình cũng chưa xong, Đơn tông chủ cần Lý Dật tiếp tục giấu diếm xuống.

- Đừng vội đa tạ, Đơn tông chủ, ta ghét nhất có người đứng tại sau lưng ta đâm ta, Đơn tông băng giới các người không phải là nơi tốt.

- Xin lỗi huynh đệ, nhưng một điểm âm hàn này đối với Lý Dật huynh đệ cũng không là cái gì. Nhưng cũng không biết, vì cái gì Long Môn môn chủ cũng xâm nhập trong băng giới.

- Đừng nói sang chuyện khác, chúng ta còn không có tính xong.

Kỳ thật Lý Dật cần phải cảm tạ Đơn tông chủ, nếu không có Đơn tông chủ đem hắn nhốt vào băng giới, thì làm sao phá hư được âm mưu của Long Môn đây? Đương nhiên, lời này Lý Dật tự nhiên sẽ không nói với Đơn tông chủ.

- Xin Lý Dật các hạ tin tưởng, ta cũng không ác ý, chỉ là thận trọng mà thôi.

- Được rồi, xem người không có ác ý, ta cũng không so đo với người. Chúng ta đi đến thủy uyên các, hôm nay Đấu Thần cốc có trò hay xem rồi.

Thủy uyên các tại Đấu Thần cốc, khi bọn họ đến, đã không thấy bóng dáng ba người. Chỉ thấy khí tức bằng cảm giác, Lý Dật biết rõ bọn họ ở trong tầng hầm ngầm.

NHưng khoảng cách quá xa, không nghe được ba người nói những thứ gì. Lý Dật ngồi không yên, hướng Đơn tông chủ nói:

- Đi, chúng ta cũng nhìn náo nhiệt đi.

- Chúng ta chờ vội, chộc giận Đấu Thần cốc chủ không phải tốt đâu.

- Nếu người sợ thì đợi ở đây.

Lý Dật cũng không phải là người trong Đấu Thần cốc, cùng lắm vỗ vỗ cái mông rời đi, càng là địa phương nguy hiểm càng là có chuyển cơ, nói không chừng con gái tứ đại thần y bị nhốt ở đây?

Tâm ý đã định, Lý Dật cũng không quan tâm đến Đơn tông chủ, tiến vào cái ôn tuyền kia.

Ôn tuyền bốn phía đều là bạch ngọc, kín kẽ, tìm không thấy lỗ thủng, Lý Dật nghĩ nghĩ, đấu khí lưu chuyển tại thân thể bố kết một đạo cái chắn, sau đó nhảy vào trong ao.

Quả nhiên, cái ôn tuyền này dưới lại có động thiên khác.

Nước trong Ôn tuyền nóng bỏng dị thường, cơ hồ đạt đến 100 độ, tuy có đấu khí cái chắn hộ thể, Lý Dật vẫn có thể cảm nhận được ôn tuyền ẩn chứa năng lượng kinh người. Xem ra, cái ôn tuyền này cũng thực sự không phải là ôn tuyền bình thường, hơn nữa càng đi vào chỗ sâu, cái ôn

tuyền này nhiệt độ càng cao, trong đó ẩn chứa khí tức cũng càng mãnh liệt hơn.

Phía dưới, giống như một cái giếng, lặn xuống mấy chục thước, nhìn mực nước, Lý Dật phán đoán, ít nhất đã hơn hai trăm độ rồi.

Lại nặn sâu hơn mười thước, Lý Dật có thể cảm thụ vị trí ba người, lựa chọn phương hướng, mới tiếp tục thúc dục đấu khí ngược dòng nặn xuống.

Lại đi vài chục mét, Lý Dật chậm rãi trôi lên mặt nước, một cái không gian thật lớn liền hiện ra tại trước mặt của hắn.

Cái không gian này, khắp nơi một mảnh đỏ rực, không ngừng có nước nhỏ xuống, rơi vào trên mặt đá, phát ra "Xích xích xích", sau đó rất nhanh bốc hơi, có thể thấy được những nham thạch này nhiệt độ cũng cực kì khủng bố. Mà cái nhiệt khí sôi trào kia tạo thành mạch nước ngầm chảy, liền xuyên qua cả mặt đất, cũng phản xạ ra hồng sắc.

Ở chỗ này, là chỗ rất tốt tu luyện hỏa hệ đấu khí, trong đó ẩn chứa hỏa nguyên tố vô cùng vô tận.

Ở nơi này, bên cạnh sông ngầm, có một cái bóng người huyền phù tại cách mặt đất bốn năm mét, quanh thân hắn bị một tầng xích hồng khí vụ bao phủ, nhưng cũng không dày đặc, vẫn có thể nhìn ra đó là một cái thân khô. Mà tỷ muội Đấu Thần cốc chủ thì đứng ở bên cạnh thân khô, Long Môn môn chủ quỳ rạp trên đất.

- Long Tà, Sư phụ ở trên, người dám ở trước mặt lão nhân gia thế sao?

Người nói chính là Đấu Thần cốc chủ, lúc này mặt của nàng lạnh như băng toát ra vài phần hàn ý.

- Linh Thiên sư muội, linh môn đối với ta có đại ân, điểm này trong lòng ta biết rõ, nhưng sư phụ lão nhân gia, hắn quá mức cố chấp, rơi vào kết cục này cũng không phải chỉ do một mình ta.

- Người còn không hối cải

Cốc chủ phu nhân vội vàng quát:

- Tỷ tỷ một lòng vì người, người lại khăng khăng một mực, đúng là làm cho người chết không có chỗ chôn.

- Linh quyền sư muội, ta hôm nay là Long Môn môn chủ, tất cả đều do liều mạng mới có được, linh môn tuy đối với ta có ân, nhưng ta vì linh môn làm không ít chuyện, xem như đã thanh toán xong. Muốn ta vì sư phụ tức trực bên linh cữu mười năm, cũng không thể được, trước mắt Long Môn lâm vào phong ba thật lớn, nếu ta ở đây mười năm, như vậy tất cả khổ cực của ta tạo thành sự nghiệp sẽ bị tan thành mây khói.

- Cái gì phong ba thật lớn, là vì Tu La Môn hồ ly tinh sao.

Lúc này cốc chủ phu nhân nói, trong giọng nói nồng đậm ghen tuông không chút nào che dấu.

- Linh quyền sư muội, người không thể nói Tử thiên như vậy, nàng là người vô tội.

- Vô tội? Nàng vô tội, chẳng lẽ chúng ta thì có, nếu không có Tu La Môn hồ ly tinh, làm sao người lại mưu phản linh môn, nhận giặc làm cha, làm sư phụ tức chết, hại ta linh môn tan rã.

- Linh quyền, không cần cùng hăn nói nhiều như vậy.

Đấu Thần cốc chủ cắt lời, lạnh lùng nói:

- Long Tà, ta hỏi lại người một câu, người có nguyện ý trong này tức trực bên linh cữu sư phụ mười năm hay không?"

Long Môn môn chủ Long Tà hiển nhiên cũng biết rõ câu trả lời của mình sẽ thu nhận cái dạng hậu quả gì, nhưng để hăn ở trong này tức trực bên

linh cứu, hiển nhiên không có khả năng. Cho nên trầm ngâm sau nửa ngày, hần hồi đáp:

- Ta nói rồi, chỉ cần các người rời khỏi Đấu Thần cốc, chúng ta cùng chiếm đoạt cả thần chi lĩnh vực, đến lúc đó thiên hạ Long Môn cùng linh môn mỗi người một nửa. Đây có gì không tốt, các người vì cái gì hết lần này tới lần khác không chịu như vậy.

- Người vẫn không trả lời vấn đề của ta.

- Vì sư phụ tức trực bên linh cứu cũng không phải không thể, nhưng ít nhất phải một năm sau, để ta giải quyết đại sự Long Môn đã.

- Nói như vậy, người không muốn rồi?

Đấu Thần cốc chủ ngữ khí rất bình tĩnh, trong đó mang theo khí tức băng lãnh, ngữ khí này cũng làm cho Lý Dật rung cả mình.

- Linh thiên, người không nên ép ta.

- Người đang ép chúng ta.

Linh thiên tựa hồ không nói tiếp, bàn tay nhẹ giơ lên, thân khô huyền phù ở giữa không trung bỗng nhiên ẩn vào một cái không gian. Sau đó nàng mới nhìn long tà, trong giọng nói đã tràn đầy sát ý:

- Đã như vậy, thì người vĩnh viễn ở cùng với sư phụ.

Vừa nói xong, một vòng đấu khí liên hướng Long Tà đánh ra, cổ đấu khí này lại làm Long Tà biến sắc, quanh thân giống như một lọ mực vậy, màu đen khí vụ dày đặc lờ lờ ra, tại bên ngoài hình thành một cái đấu khí hộ thuẫn màu đen.

Rào rào một tiếng, Linh Thiên vạn chuyển đấu khí hung hăng oanh kích đấu khí hộ thuẫn màu đen, vang lên tiếng kim thiết, đấu khí hộ thuẫn rất nhanh hiện ra vết rạn, sau đó tan rã ở trên không trung.

Dưới mặt đất Lý Dật nhìn cũng không khỏi sợ hãi, cái cô nương lạnh như băng, thực lực ngay cả Long Môn môn chủ cũng không bằng được.

- Linh Thiên sư muội, người đừng ép người quá đáng.

Tựa hồ cũng cảm thấy lui xuống như vậy sẽ có thương tích, long tà nghiêng răng nghiêng lợi nói lên.

Nhưng những lời này hiệu quả bằng không, Linh Thiên đấu khí oanh kích xuống, nện thẳng đến chỗ Long tà liều mạng bố kết phòng ngự, căn bản không có dư âm phản kích.

- Lý Dật, người tại đó lăm la lăm lét làm cái gì?

Cốc chủ phu nhân nhìn Lý Dật hỏi.

Bởi vì muốn bố kết đấu khí cái chặn chống đỡ nhiệt độ cao của ôn tuyền, Lý Dật không có biện pháp sử dụng ẩn thân đấu kỹ thu liễm khí tức, cho nên cũng không có tính giữ bí mật, thấy linh quyên hỏi, đơn giản liền từ trong ôn tuyền nhảy ra, cười nói:

- Xem não nhiệt thôi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kẻ Điên.

Q.6 - Chương 554: Kẻ Điên.

- Xem não nhiệt?

Linh Quyên không khỏi cười khố, đường đường Đấu Thần cốc chủ cùng Long Môn môn chủ, vô luận người nào ở thần chi lĩnh vực cũng đều làm cho người sợ hãi, không nghĩ tới một tên Đấu Thần thấp tinh nho nhỏ trốn ở chỗ này xem não nhiệt.

- Cốc chủ phu nhân, tên Long Môn môn chủ thật sự là đáng chết, không bằng người cũng cùng lên đi.

Lý Dật xúi giục.

- Cái tràng não nhiệt này không phải người có thể xem, thừa dịp tỷ tỷ của ta hiện không rảnh, người hay đi đi, tốt nhất là rời khỏi Đấu Thần cốc, vĩnh viễn cũng không trở lại.

Linh Quyên cảnh cáo, trong giọng nói cũng có một phần ân cần.

Lý Dật đang có nhiệm vụ cứu con gái của tứ đại thần y, hẳn không thể rời khỏi Đấu Thần cốc.

- Địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu, tối thiểu, ta và các người có cùng chung một địch nhân, tên Long tà kia thực lực thâm bất khả trắc, ta ở chỗ này, nhiều ít có thể giúp đỡ.

Lý Dật không nghĩ rời đi, cho dù tìm không thấy con gái của tứ đại thần y, hẳn cũng muốn tận mắt nhìn thấy Long tà bị giết chết.

- Ai nói long tà là địch nhân của chúng ta? Xem ra người không biết gì, người quá ngu ngốc rồi, tốt nhất không cần phải ra tay, nếu không tự gánh lấy hậu quả.

Linh Quyên cảnh cáo một câu, xoay người nhìn trận giao đấu, không để ý tới Lý Dật.

Lúc này Long tà cùng Linh thiên đã oanh kích ra hơn mười đạo đấu khí, cả dưới mặt đất lẫn trong không gian đầy đầy đấu khí mảnh nhỏ tàn sát bừa bãi, năng lượng mãnh liệt trong không gian không cách nào tiêu tán, làm cho cả không gian đầy giấy khí tức.

Một đạo đấu khí cực hạn oanh ra, Linh thiên bỗng nhiên tay quyết biến đổi, tại tay quyết của nàng dẫn dắt, hỏa hệ trong không gian vô tận, năng lượng bỗng nhiên bắt đầu khởi động, nham thạch màu đỏ điên cuồng rút ra, nhiệt độ cực tốc giảm xuống. Năng lượng vô tận hội tụ tại bốn phía thân thể Linh thiên, đem nàng hoàn toàn nuốt hết.

- Linh thiên, người điên rồi sao? Trong này sử dụng đấu kỹ, muốn chúng ta đồng quy vu tận sao.

Long Tà hoảng hốt, đối mặt Linh thiên súc thể đấu kỹ, hăn cũng vô pháp phản ứng, một đạo lại một đạo hộ thuẫn màu đen bố kết ra, cũng hình thành một cái đấu khí đoàn màu đen.

Chiêu đấu kỹ Linh thiên ít nhất là Bạch Hổ trung giai, nhưng ở dưới mặt đất không cách nào quan sát thiên địa dị tượng, nhưng nhìn màu đỏ không gian chậm rãi biến thành xanh, cũng đủ chứng minh chiêu Bạch Hổ đấu kỹ này uy lực to lớn. Tựa hồ tất cả hỏa nguyên tố đều bị rút không còn, hội tụ tại chung quanh thân thể linh thiên, hình thành một cái hỏa cầu khổng lồ.

Dưới mặt đất, đoàn hỏa cầu ánh sáng càng thêm chói mắt.

- Người sẽ bị hủy lúc này.

Trong không gian truyền đến tiếng Long tà kinh sợ cực kỳ, nhưng trong không gian đã bắt đầu vẩn vơ, thanh âm của hắc cũng trở nên phiêu diêu, Lý Dật hiện tại đã nhìn ra, thực lực của hắc tuy mạnh, địa vị cũng cao, nhưng người này lại rất sợ chết.

Cũng khó trách Lý Dật có dùng độc hù dọa hắc, Long tà là người quá sợ chết, cho nên Lý Dật mới có cơ hội chạy trốn tới Đấu Thần cốc như vậy.

Nghĩ vậy, Lý Dật lập tức muốn cười ra tiếng... Tuy tình huống hiện tại cũng không buồn cười.

Long Tà cảnh cáo cũng không phải không có đạo lý, dưới mặt đất dù sao cũng chỉ bằng đá cấu thành, hơn nữa không gian lớn như vậy, nếu như bị một Đấu Thần cường giả sử dụng Bạch Hổ đấu kỹ đánh vào, lúc đó có thể bị sụp xuống.

Mà Linh thiên là nữ nhân lạnh như băng, làm việc hoàn toàn không sợ hậu quả, đối với lời Long tà cảnh cáo, nàng tựa hồ không có nghe thấy, vẫn súc thế đấu kỹ.

- Sư huynh, tại người phản bội linh môn, người nên nghĩ tới ngày hôm nay... Chết thì có gì đáng sợ sao? Ta có thể chứng kiến sự sợ hãi của người, sư huynh hãy tiếp nhận tử vong đi.

Đây là câu nói Linh thiên nói dài nhất, trong giọng nói lạnh như băng ý tứ yếu đi không ít, Lý Dật có thể nghe ra một vòng nhu tình.

Nhưng nhu tình cũng chỉ thoáng một chút rồi biến mất, rất nhanh đã bị vô tận sát ý thay thế, hỏa cầu ẩn chứa năng lượng cực hạn phát ra một tiếng nổ vang, sau đó đánh đến Long tà. Linh thiên dùng đấu pháp liều mạng, nàng không có điều khiển hỏa cầu to lớn ly thể công kích, mà là cả người cùng hỏa cầu cùng nhào tới.

Cảm nhận được cỗ năng lượng ẩn chứa hủy thiên diệt địa, long tà vội vàng thối lui, sau đó dùng đấu khí màu đen tầng tầng tra lại trước thân thể, phát ra hơn hai mươi cái đấu khí thuần bài.

Rầm rầm rầm...

Hơn hai mươi cái đấu khí thuần bài, phát ra hai mươi thanh âm nổ vang, năng lượng vô tận phát tán bốn phía, phá hủy hết thảy. Nham thạch chậm rãi khôi phục màu đỏ bị đấu khí mãnh nhỏ bắn tung tóe, dưới mặt đất cuồng vũ cát bay đá chạy. May mà dưới mặt đất cũng không có sụp xuống, do nham thạch không ngừng trải qua nhiệt độ cao rèn luyện, hiển nhiên đã cứng ngang kim loại rồi... Xem ra Linh thiên sở dĩ ngang nhiên ra tay, cũng không muốn cùng Long tà táng thân cùng một chỗ.

Một đường oanh kích đấu khí thuần bài, hỏa cầu quanh thân linh thiên cũng không ngừng yếu bớt. Tại chung quanh thân thể của nàng, vẫn tràn ngập lên khí tức hỏa diễm, mà Long tà, đã không còn đấu khí thuần bài phòng ngự.

- Sư huynh, linh thiên tổng người ra đi.

Linh thiên cũng không có dừng tay, song chưởng khép lại, tại song chưởng của nàng lần nữa xuất hiện một cái hỏa cầu nho nhỏ. Nhìn hỏa cầu này, Lý Dật lúc này mới hiểu được, đây mới là chiêu cuối cùng của linh thiên. Bên trong Hỏa cầu ẩn chứa năng lượng, cũng không kém hơn đại hỏa cầu lúc trước.

Khí tức tử vong bao phủ tại trong đôi mắt long tà, hẳn đã không kịp bố kết phòng ngự, lúc này vội vàng bố kết đấu khí phòng ngự, cũng không có bao nhiêu ý nghĩa.

- Một chiêu này, chính là sư phụ không có truyền cho ta, đó là 'Niết bàn long châu' sao?

Mắt hiện ra vẻ tro tàn, long tà đã không có bất cứ hy vọng nào, nhưng có một chút không cam lòng, cùng cực độ khát vọng.

- Đúng, sư phụ dạy ta chiêu 'Niết bàn long châu' này chính là vì đối phó người.

Linh thiên trong mắt hiện ra vẻ kiên quyết, bàn tay nhẹ phẩy ra, hướng long tà oanh kích.

Oanh

Đấu khí hỏa cầu mãnh liệt muốn nổ tung lên, một ít tiểu đoàn hỏa cầu bên trong ẩn chứa năng lượng, lại cường hãn vô cùng, dư ba oanh ra, làm thân thể Lý Dật cũng bay động lên, hung hăng đụng vào một khối thạch bích.

Mấy phút đồng hồ sau, dưới mặt đất dư uy đấu khí mới chậm rãi tan hết, tuy mãnh liệt như thế, nhưng Lý Dật tâm tình rất tốt. Hắn rõ ràng long tà vừa mới bắt đầu bị động, thật cũng không thua kém Linh Thiên nhiều, nhưng "Niết bàn long châu đúng là khắc tinh với Long Tà.

Nhưng Lý Dật nhìn dưới mặt đất không gian màu đỏ, Long tà đã không thấy đâu nữa.

Dưới mặt đất, chỉ còn lại hai tỷ muội Linh thiên, hơn nữa, tình huống hai tỷ muội tựa hồ cũng không tốt, nhất là linh quyên, nàng ngã vào trong lồng ngực linh thiên, cả trước ngực máu tươi dính đầy.

- Linh quyên, người làm sao phải làm vậy?

Cúi người nhìn muội muội, trong hốc mắt Linh thiên nước mắt chảy ra. Ngữ khí của nàng vẫn lạnh như băng, nhưng nhìn ra được, nàng lúc này cũng không lạnh như băng. Chỉ là, sắc mặt linh thiên càng tái nhợt.

- Tỷ tỷ, ta, ta cũng không biết tại sao phải làm như vậy? Có lẽ ta còn không bỏ được hắn, dù sao, hắn, hắn là của ta người đàn ông đầu tiên.

- Hắn là một nam nhân xấu, không đáng người vì hắn như vậy.

- Ta biết, biết rõ hắn xấu, nhưng...

Linh quyền tiếng nói có phần yếu ớt, tánh mạng của nàng cũng không sống được bao lâu:

- Tỷ tỷ, kỳ thật người, người lại làm sao muốn giết hãn? Cái này, đây chính là số mệnh tỷ muội chúng ta.

- Linh quyền, người thật khờ, thật khờ.

- Người cũng là.

Linh quyền đột nhiên giãy dựa thân thể:

- Có lẽ, chúng ta đều, đều quá cố chấp, tỷ tỷ, trên thế giới này nam nhân, cũng không phải chỉ có mình Long tà, nếu không chúng ta cũng không thống khổ như vậy.

Linh thiên từ ánh mắt linh quyền nhìn Lý Dật, lăm bắm nói:

- Người nói là hãn sao?

- Người, người không muốn giết hãn...

- Ta muốn giết hãn, đều là hãn hại chết người, nếu không có hãn đem long tà đến, làm sao phát sinh chuyện như vậy, chờ ta tu luyện tới phong hào Đấu Thần, Long tà chính là con kiến... Đều là tiểu tử này, hủy kế hoạch của chúng ta, ta muốn giết hãn, nhất định phải giết hãn rồi.

- Không, không, tỷ tỷ, người đáp ứng ta một việc, không được giết hãn, hãn là một nam nhân tốt.

Đây là cái tình huống gì? Nghe được tỷ muội thảo luận sống chết của mình, Lý Dật đầu óc bắt đầu vận chuyển. Linh quyền sắp chết, nhất định là thời khắc mấu chốt đã thay long tà ngăn lại "Niết bàn long châu" công kích, tỷ muội này, thật sự là kỳ lạ, đều điên cuồng không thể nói lý.

Nhưng lúc linh quyền sắp chết còn đang cầu tình cho mình, Lý Dật cuối cùng chậm rãi hướng chỗ hai tỷ muội đi tới.

- Linh quỳên, chẳng lẽ, người còn tin tưởng nam nhân sao?

Linh thiền tựa hồ không có cảm giác được Lý Dật tới gần.

Trên mặt Linh quỳên hiện lên một vòng sáng rọi, khiến cho nàng thoát nhìn càng thêm quỳên rũ động lòng người:

- Kỳ thật, ta chưa từng có đối với nam nhân thất vọng qua...

Sau đó nói xong, linh trên mặt quỳên sáng rọi liền phai nhạt, ánh mắt của nàng còn mở to, nhưng đã không còn sinh khí rồi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thì Ra Cũng Vũ Mị.

Q.6 - Chương 555: Thì Ra Cũng Vũ Mị.

Cảm thụ được thân thể muội muội dần dần lạnh đi, Linh thiền tựa hồ như thành một pho tượng vậy, nàng ôm lấy thân thể Linh quỳên, như là ôm một cái bảo bối. Thật lâu sau, nàng khôi phục khí chất băng lãnh, sau đó đứng dậy, đem thi thể Linh quỳên lên, lúc này không gian một hồi ba động, trong nháy mắt biến mất không thấy.

Hiện tại, Linh thiền mới chú ý tới Lý Dật, tú mục không có bất kỳ biểu lộ nhìn Lý Dật, cũng không biết nàng đang suy tư cái gì.

- Muội muội của ta không muốn ta giết người,

Nhưng sau đó mở miệng:

- Nhưng người cho rằng có khả năng đó sao?

- Khả năng sao.

Lý Dật bất động thanh sắc nói:

- Bởi vì người hiện tại không có thực lực giết ta.

Lần đầu tiên nhìn thấy Linh Thiên, Lý Dật cũng cảm giác được nàng tựa hồ có bệnh gì đó không tiện nói ra, hiện tại loại cảm giác này theo thực lực của nàng đại tổn mà càng thêm rõ ràng. Có lẽ, do tứ đại thần y luyện chế Thiên Dương đan có nguyên do.

Thấy Linh Thiên nói với chính mình những lời này, Lý Dật tiếp tục nói:

- Đối với Linh quyền tiêu thư, ta thật đáng tiếc, nhưng nàng cam tâm tình nguyện chết, đối với nàng mà nói, đây cũng không phải việc tiếc nuối.

Linh thiên vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, yên lặng nhìn Lý Dật:

- Cốc chủ, tuy ta không rõ các người xảy ra chuyện gì, nhưng Long Tà kia, hắn chết một trăm lần cũng đáng.

- Im miệng.

Linh thiên thanh âm cũng không lớn, nhưng ngữ khí tức giận:

- Long tà có nên chết hay không không phải do người tới bình phán. Lý Dật, người nói nhiều như vậy, không muốn chết đúng không?

- Đúng.

Lý Dật thành thật thừa nhận:

- Ta vẫn chưa thể chết được.

- Người nói đúng, ta hiện tại không có thực lực giết người.

Linh Thiên ngữ khí trì hoãn:

- Vậy người vì cái gì không giết ta?

Lý Dật cười:

- Người đoán đúng, ta xác thực nghĩ qua như vậy. Nhưng chúng ta có cùng chung địch nhân, ta tại sao phải giết người, hoặc chúng ta có thể hợp tác.

- Hợp tác? không có khả năng, người ta duy nhất tín nhiệm cũng đã chết, ta cũng không tín nhiệm bất luận kẻ nào.

- Cũng bởi vì muội muội của người chết, cho nên người mới người giúp người quản lý những Đấu Thần cường giả kia, không phải sao?

Lý Dật nói ra những lời này, làm Linh thiên không thể không nhìn hẩn một cái.

- Khó trách Long tà muốn giết người mà giết không được, Lý Dật, người rất thông minh, nếu như người thông minh mà có thực lực như ta và Long Tà, cả thần chi lĩnh vực này chỉ sợ đều bị người dẫm nát dưới chân. Ta không biết người có dã tâm hay không, nhưng muốn cùng ta hợp tác cũng không phải là không thể.

Linh Thiên khoát tay, đấu khí quán lấy một hạt lam sắc được hoàn đưa tới trước mặt Lý Dật:

- Ăn nó, ta có thể tín nhiệm người.

- Đây là vật gì?

Lý Dật cầm trên tay hỏi.

- Khẳng định không phải vật gì tốt, nhưng bây giờ rất có tác dụng, nó có thể để cho chúng ta tín nhiệm nhau.

Linh thiên ngữ khí uy nghiêm, làm Lý Dật có một loại xúc động không cách nào kháng cự, tựa hồ ngữ khí của nàng có tinh thần hệ công kích.

Lấy lam sắc được hoàn ném vào trong miệng nuốt xuống, Lý Dật lúc này mới cười nói:

- Hiện tại có thể nói cho ta biết đồ chơi này có cái gì cổ quái chưa.

- Đây là ta căn cứ thiên địa linh khí đặc thù của Đấu Thần cốc để luyện chế đan dược, nó tên gọi là gì cũng không trọng yếu, người chỉ cần nhớ kỹ, ly khai Đấu Thần cốc, người tuyệt đối sống không quá hai canh giờ.

Quả nhiên là như vậy, trong Đấu Thần cốc Đấu Thần cường giả đều dùng loại đan dược này mà bị khống chế tại trong tay Đấu Thần cốc chủ. Lý Dật sắc mặt bình tĩnh, cũng không để ý, nói:

- Hiện tại chúng ta đã có thể tín nhiệm lẫn nhau, cốc chủ, có thể nói cho ta biết, các người cùng Long tà ân oán ra sao?

- Nói cho người biết cũng không sao, nhưng nơi này cũng không phải chỗ nói chuyện, chúng ta về trước đi.

Linh thiên tuy thực lực đại tổn, có bệnh không tiện nói ra, nhưng rời khỏi nơi này cũng không cần tổn nhiều sức. Dọc theo sông ngầm trở lại hồ tắm, Linh thiên đột nhiên như có điều suy nghĩ nói:

- Cái ôn tuyền này tựa hồ càng ngày càng nóng.

Vô tâm nói một câu, lại làm Lý Dật nội tâm vừa động.

Trở lại phòng thủy uyên các, Đơn Tấn Quyền đón chào, nói:

- Cốc chủ đại nhân, thuộc hạ vâng lệnh cốc chủ phu nhân chờ ở đây.

- Đơn tông chủ, người trở về đi.

- Cốc chủ đại nhân.

Đơn Tấn Quyền nhìn Đấu Thần cốc chủ một cái, sau đó xoay người rời khỏi.

Thấy Đơn tấn quyền lui ra, Linh thiên lúc này mới hiện ra vẻ mặt mệt mỏi, nàng thoát nhìn tình hình không tốt, vẻ mặt có bệnh. Trước là cổ

nén, hiện tại chỉ có Lý Dật ở đây, nàng không cần phải che dấu bệnh của mình.

- Cốc chủ phu nhân, người không sao chứ?

Lý Dật ân cần hỏi một câu.

Không ngờ, linh thiên không khách khí nói:

- Ta nếu có việc gì, người càng dễ uy hiếp ta, bức ta lấy giải được sao?

Thật là một người đa nghi, Lý Dật cười khổ, hăn đối người này tuy chưa nói tới hảo cảm, nhưng hợp tác lại thành tâm. Cùng linh thiên hợp tác, ngoại trừ đối phó Long tà, có lẽ còn có thể cứu được con gái của tứ đại thần y.

- Cốc chủ đại nhân quá lo lắng, Đấu Thần cốc phong vân biến hoá, cũng không phải là từ nước đầm, cốc chủ phu nhân chắc lo lắng, mà là cường giả trong Đấu Thần cốc.

Lý Dật cũng không nói chuyện về Đơn Tấn Quyền.

- Người là nói Đơn tông chủ sao, hừ, vài phế vật, cũng muốn tại dưới mắt ta chơi thủ đoạn, ta cũng không có đem bọn họ để vào mắt.

Thì ra Đấu Thần cốc chủ đã rõ. Nhưng đối với Lý Dật có thiện ý nhắc nhở, Đấu Thần cốc chủ vẫn có một tia cảm kích.

- Cốc chủ đại nhân biết là tốt rồi, ngược lại làm tại hạ lo lắng. Tại hạ hộ pháp cho cốc chủ đại nhân, ngài trước khôi phục thực lực rồi nói sau.

Đối với đề nghị này, Đấu Thần cốc chủ cũng không có cự tuyệt, sau một phen ác đấu khiến thực lực nàng đại tổn, hiện tại Linh quyền đã chết, nàng chỉ còn có thể trông chờ vào Lý Dật mà thôi.

Nghĩ nghĩ, Đấu Thần cốc chủ lấy ra một hoàn đan dược, đưa cho Lý Dật, nói:

- Đã hợp tác, ta cũng tặng người lễ vật, vừa rồi chính là độc dược, nhưng cái này lại là thuốc bổ, nuốt nó đi thôi.

Thuốc bổ, tự nhiên là ích khí đan, Đấu Thần cốc chủ đánh ra thủ đoạn vừa đâm vừa xoa. Lý Dật tiếp nhận ích khí đan, sau đó nuốt xuống, sau đó khoanh chân mà ngồi, một bên hộ pháp cho Đấu Thần cốc chủ, một bên luyện hóa ích khí đan.

Ích khí đan nuốt xuống, cũng không cần chính mình luyện hóa, trong đan dược ẩn chứa năng lượng liên tục tràn ngập kinh mạch, chỉ cần dựa theo Thiên ma đấu khí công pháp đem đấu khí nhập kinh mạch, hấp thu cỗ năng lượng này, đối với Lý Dật đơn giản hơn nhiều. Nhưng ích khí đan, có đấu khí hạt giống cường giả, nhưng bên trong đan dược tựa hồ có chút tài liệu, có thể dung nhập trong kinh mạch, để cho các cường giả dễ dàng hấp thu.

- Thiên ma đấu khí của ta cùng đấu khí công pháp bình thường khác nhau, nếu có thể hấp thu đấu khí hạt giống cường giả đi, ích khí đan này thật là tốt, nếu như phán đoán của ta không sai, ích khí đan này là do đấu khí hạt giống luyện chế mà thành, như vậy thủ đoạn luyện chế tà ác so với thiên ma đấu khí còn tà ác hơn. Đấu Thần cốc chủ, thật đúng là quá tà dị rồi.

Nhưng làm cho Lý Dật vui mừng chính là, ích khí đan nho nhỏ ngưng tụ năng lượng vượt quá dự liệu của hắn, sau khi hoàn toàn luyện hóa, đấu khí của hắn có dấu hiệu đột phá. Đây là một chuyện tình đáng sợ, nếu có đủ ích khí đan không ngừng luyện hóa không biết có thể trực tiếp tấn thăng đến phong hào Đấu Thần cảnh giới hay không?

Loại này hấp dẫn này, Lý Dật hiện tại mới lý giải những Đấu Thần cường giả Đấu Thần cốc kia tại sao lại cam tâm nghe Đấu Thần cốc chủ sử dụng, trừ bỏ ăn vào đan dược làm bọn họ không cách nào rời khỏi Đấu Thần cốc, chỉ sợ có không ít cường giả hướng về ích khí đan mà đến. Dù sao tu luyện tới phong hào Đấu Thần, đều là tâm nguyện của Đấu Thần cường giả..

Sau khi luyện hóa ích khí đan, Lý Dật thấy Đấu Thần cốc chủ còn đang khôi phục, sau đó khoanh chân mà ngồi, lợi dụng Đấu Thần cốc nồng đậm thiên địa linh khí tu luyện. Dù sao dựa vào thiên địa linh khí tu luyện mới là cơ bản nhất của đấu khí tu vi, vô luận sử dụng thủ đoạn gì nhanh chóng đề cao, thì trụ cột cũng không thể vững được.

Lại qua hai giờ, mới nghe được Linh thiên nói:

- Lý Dật, ta tốt lắm.

Khôi phục tới đỉnh phong, khí sắc Linh Thiên lại lạnh như băng, mặt nàng tái nhợt đã đỏ ửng, khiến cho nàng hiện ra vài phần vũ mị. Đấu Thần cốc chủ, thì ra cũng vũ mị, tuy nhiên cái vũ mị này cùng Linh quyền thực nữ hoàn toàn khác nhau.

- Không cho người xem ta như vậy.

Ý thức được Lý Dật dùng ánh mắt thẩm mỹ đánh giá mình, Đấu Thần cốc chủ sắc mặt càng lạnh hơn.

Lý Dật cười cười, thu hồi mục quang. Nếu đổi cách ăn mặc nữ nhân, Đấu Thần cốc chủ cũng coi là mỹ nữ, có lẽ công lao ôn tuyền, da thịt nàng bảo dưỡng cùng thiếu nữ cũng không có gì khác nhau.

- Cốc chủ đại nhân giả trang nam nhân, hẳn là có bí ẩn chứ?

- Không có gì bí ẩn, ta không thích là nữ nhân, ta muốn làm nam nhân.

Đấu Thần cốc chủ nói ra làm Lý Dật mở rộng tầm mắt, không ngờ thế giới này lại có người biến tính như vậy.

- Nam nhân có cái gì tốt?

- Bởi vì nam nhân đều không tốt... Ta muốn làm nam nhân, sau đó làm cho rất nhiều nữ nhân yêu ta, sau đó ta lại nguyên vứt bỏ các nàng, đây là quyền lợi nam nhân, không phải sao?

Lý Dật tức cười, không biết sự tình làm sao biến thành như vậy. Được rồi, hẳn thừa nhận Đấu Thần cốc chủ có điểm biến thái... Với kinh nghiệm của Lý Dật, lão bà độc thân nhiều ít đều có điểm biến thái, mặc kệ nàng thoát nhìn tuổi trẻ cỡ nào. Về phần Đấu Thần cốc chủ, xem xét thì biết về mặt cảm tình đã bị thương tổn, mà người thương tổn nàng, tám phần là tên Long tà kia.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chuyện Cũ Của Linh Môn

Q.6 - Chương 556: Chuyện Cũ Của Linh Môn

Cái chủ đề này cũng không làm cho người vui sướng, Lý Dật không nghĩ tới lãng phí thời gian với loại vấn đề này, cũng nhận tra Linh thiên tựa hồ lâm vào chuyện cũ, không thể tự kèm chế, trên mặt biểu lộ thay đổi.

Thật lâu sau, Linh thiên tựa hồ từ chuyện cũ trở lại trong hiện thực, khôi phục khí chất lạnh như băng.

- Người không phải muốn biết chuyện Linh môn cùng Long tà sao? Linh môn tại Thần chi lĩnh vực là một ẩn tông, không tranh quyền thế, sinh tồn ở trong cửa kết giới, năm đó Long tà còn không có một xu dính túi, hẳn tại Long Môn đệ tử không có tiền đồ. Long Tà tính tình cổ quái, vì tư lợi, đặc tội Long Môn quyền quý, bởi vậy cùng Long phong vân lưu lạc thần chi lĩnh vực. Nếu không có sư phụ ta cứu hắn, chỉ sợ hắn sớm đã xong đời.

Nói đến đây, Linh thiên ngưng một chút mới tiếp tục nói: - Sư phụ đem Long tà mang về Linh giới, thu làm đệ tử, bởi vì hắn lớn tuổi hơn ta cùng linh quyền, bởi vậy liền trở thành sư huynh của chúng ta. Ta cùng linh quyền từ nhỏ sống ở Linh giới, không ra khỏi Linh giới một bước, nhận thức nam nhân ngoại trừ sư phụ thì cũng chỉ có hắn. Long tà đến, sử tử muội chúng ta khó tránh khỏi... Lý Dật, người đang chê cười chúng ta sao?

Lý Dật vội vàng thu hồi vui vẻ, nghiêm mặt hồi đáp:

- Không có, đây là thường tình, không gì đáng trách.

Lý Dật đoán rằng, tỷ muội Linh thị thấy sư phụ mang về một nam nhân, hơn phân nửa là muốn vì tỷ muội tìm một vị hôn phu, vấn đề là có hai nàng? Hai thiếu nữ, cùng một người nam nhân tướng mạo tuấn lãng... Không thể không thừa nhận, tướng mạo Long Tà tuyệt đối có thể làm chết thiếu nữ mười sáu tuổi... Ba người trong lúc đó sẽ phát sinh cái dạng gì, Lý Dật dùng đầu ngón chân cũng có thể tưởng tượng được.

- Ta cùng linh quyền cùng Long tà đều thuận lợi, hắc đùa bốn tỷ muội chúng ta, dù sao việc này cũng được, nếu như hắc chịu an phận ở Linh giới, cùng hai nữ chung một phu cũng có thể. Chúng ta được sư phụ dạy bảo, có tỷ muội chúng ta giúp đỡ, tu vi của long tà tăng mạnh, hắc cũng bắt đầu không thành thực. Do hắc quẩn quít, sư phụ đáp ứng để cho tỷ muội chúng ta cùng đi ra ngoài, lúc này Long Môn đã xảy ra biến cố, long phong vân lúc trước cùng hắc lang thang, đã mượn nhờ thế lực Tu La Môn, khống chế Long Môn.

Quả nhiên, nghe linh thiên nói:

- Long phong vân cực lực mời long tà trở lại Long Môn, long tà mới đầu khiếp sợ uy nghiêm sư phụ, cũng không đáp ứng, thẳng đến hắc gặp được Tu La Môn hồ ly tinh kia. Tu La Môn cùng Linh môn giống nhau, đều là ẩn tông, người ở thần chi lĩnh vực biết cũng không nhiều. Linh môn cùng Tu La Môn lại có đại thù, hơn nữa là tử thù, nếu như không phải đều tự sinh hoạt tại trong kết giới, chỉ sợ một ngày cũng không thể sống yên ổn. Long tà vừa thấy hồ ly tinh kia, liền quý mê tâm hồn, trong mắt hắc tỷ muội chúng ta, nửa sợi lông cũng không đáng. Vì tìm được hồ ly tinh, long tà xúi giục sư phụ, trợ hắc phản bội huynh đệ long phong vân, đoạt được Long Môn. Đợi cho sư phụ biết rõ hắc sở dĩ làm như vậy, dĩ nhiên là vì một nữ nhân Tu La Môn, lập tức giận không kiềm được, liền muốn đi tìm hắc tính sổ. Không ngờ ác đồ nhờ hồ ly tinh thông tri Tu La Môn, Tu La Môn phái ra hai vị đỉnh cấp cường giả mai phục, sư

phụ ta từ đó ngã xuống. Long tà mặc dù không có tự động thủ, nhưng hẳn chính là tên phản bội sư môn, hung thủ hại chết sư phụ.

Nói đến đây, ngữ khí linh thiên càng băng lãnh, nghe được Lý Dật không khỏi có chút vẻ sợ hãi, sợ nàng không khống chế được tâm tình. Cái chuyện cũ linh môn này, làm Lý Dật cảm khái rất nhiều, tên Long tà, thật đúng là đủ tà môn, linh thị tỷ muội, tuy không tính là thiên tư quốc sắc, nhưng tuyệt đối là mỹ nữ, mà thân mình lại có thực lực cường hãn, chính là làm con rể, một điểm cũng không có nhục đến hẳn... Tưởng tượng như vậy, Lý Dật đối Tu La Môn hồ ly cảm thấy vô cùng hứng thú.

Một nữ nhân, đẹp đến trình độ gì, mới có thể làm một người nam nhân phát rồ, phản bội sư môn hại chết sư phụ?

- Qua nhiều năm như vậy, ta cùng linh quyền ẩn thân Đấu Thần cốc, vì tu luyện tới phong hào Đấu Thần cảnh giới, sau đó hủy diệt cả Long Môn, vì sư phụ báo thù.

Lý Dật chen miệng nói:

- Kỳ thật, với thực lực của các người, hơn nữa Đấu Thần cốc nhiều Đấu Thần cường giả như vậy, các người có thể dẹp yên Long Môn.

- Người sai rồi Lý Dật, Long Môn chỉ là biểu hiện thực lực ra ngoài, thực lực Long Môn chân chính, hẳn Tu La Môn sau lưng, giết một Long tà tuy không khó, nhưng không phải là mục tiêu cuối cùng của ta, mục tiêu cuối cùng của ta, là phải đem Tu La Môn nhổ tận gốc, làm cho tất cả địch nhân của sư phụ chôn cùng.

Sát ý vô hạn, từ trên người linh thiên phát ra, làm Lý Dật cảm giác rất lạnh. Lý Dật đột nhiên có chút chần chờ, cùng một nữ nhân như vậy hợp tác, có phải là có điểm... Đáng sợ không.

- Tu La Môn, ách, còn linh môn người nữa, rốt cuộc là dạng gì?

Linh thiên nói, đã phá vỡ khái niệm thần chi lĩnh vực, Lý Dật muốn biết ẩn tông rốt cuộc là dạng tồn tại gì.

- Ẩn tông chính là tông môn sinh hoạt tại trong kết giới, sở dĩ sinh hoạt tại trong kết giới, đều là có nguyên nhân bất đắc dĩ. Tỷ như linh môn chúng ta, cũng là bởi vì đắc tội Tu La Môn. Sở Tu La Môn quét sạch, cả linh môn chỉ còn sư phụ, cùng tỷ muội chúng ta mà thôi.

- Tu La Môn, rất lợi hại phải không?

- Thần chi lĩnh vực đệ nhất ẩn tông, người nói có lợi hại hay không... Kỳ thật ta cũng không rõ thực lực Tu La Môn, chỉ là nghe ta sư phụ nói qua, Tu La Môn có phong hào đấu thần tồn tại. Cho nên ta phải tu luyện tới phong hào Đấu Thần. Bởi vì ta muốn đối phó không chỉ là Long tà, còn có cả Tu La Môn. Sớm muộn có một ngày, ta sẽ đem Tu La Môn tiêu diệt sạch sẽ, sau đó làm cho Long tà tận mắt xem xét, hẳn lúc trước lựa chọn sai lầm như thế nào.

Cho nên, linh thiên cũng không muốn giết long tà? Nhưng chính mình đem long tà trêu chọc đến Đấu Thần cốc, long tà lại chết cũng không chịu tức trực bên linh cửu sư phụ mười năm, linh thiên mới quyết định hạ sát thủ như vậy.

Lý Dật cuối cùng cũng rõ linh thị tỷ muội, còn có Linh môn, Tu La Môn, Long Môn quan hệ. Nhưng hẳn hiện tại đau buồn, thì ra tưởng rằng tìm được Đấu Thần cốc chỗ dựa như vậy, có thể thoải mái thu phục Long Môn, kết quả lại thêm Tu La Môn, xem ra, thần chi lĩnh vực ẩn dấu rất thâm sâu.

- Đấu Thần đỉnh phong đột phá đến phong hào Đấu Thần, khó như vậy sao?

Linh thiên thực lực, đã sớm tại Đấu Thần đỉnh phong rồi, nàng có thể luyện chế ích khí đan, theo lý thuyết sớm tấn thăng đến phong hào Đấu Thần, chẳng lẽ ích khí đan đối với Đấu Thần đỉnh phong không hữu hiệu sao?

- Ngàn vạn lần khó khăn;

Linh thiên nói ra bốn chữ, sau đó phát phát tay:

- Người đi đi, ta mệt mỏi rồi.

Một Đấu Thần cường giả, tuyệt đối sẽ không bởi mệt mỏi, linh thiên mệt mỏi, chỉ sợ là tâm mệt mỏi.

Lý Dật thức thời cáo từ đi ra, trong Đấu Thần tiểu trấn nơi này lớn nhất, cũng chỉ còn lại có linh thiên. Đi tới cửa, Lý Dật đột nhiên cảm giác được nữ nhân này, đáng sợ mà vừa đáng thương!

Trở lại trong phòng thanh thị tỷ đệ, tiểu mao đầu Thanh Vũ lập tức nhảy tới, lôi kéo Lý Dật, reo lên:

- Người mấy ngày nay đi đến nơi nào, làm hại ta cùng tỷ tỷ đều đi tìm như vậy.

Tiểu mao đầu vui sướng tự đáy lòng làm Lý Dật động dung, làm cho hắn tìm về cảm giác ở thế giới tinh linh. Kiếp trước thói quen nghề nghiệp nói cho Lý Dật biết, hắn sống ở thế giới tinh linh vài năm, Lý Dật càng ngày càng cảm giác mình vi phạm thói quen nghề nghiệp, trở nên có chút đa tình.

- Các người tìm ta làm gì? Ta cũng không phải người Đấu Thần cốc, sớm muộn phải ly khai.

Lý Dật cười nói.

- Tỷ tỷ nói, đợi nàng đến cực thiên thánh cảnh, sẽ đem ta phó thác cho người, người cũng không thể vứt bỏ ta được.

Tiểu mao đầu phi thường khẩn trương chờ mong Lý Dật trả lời.

- Vấn đề là.

Lý Dật nghi ngờ nói:

- Ta và các người có quan hệ gì sao? Dựa vào cái gì để ta mang theo tiểu mao đầu không hiểu chuyện chạy khắp nơi, ta cũng không có cái nghĩa vụ kia.

Tiểu mao đầu cũng nhìn ra Lý Dật cố ý trêu chọc hăn, đưa bé lạnh lợi tròn mắt vừa chuyển, trêu chọc nói:

- Cái này đơn giản, ta để tỷ tỷ ta giả cho người, người chính là tỷ phu của ta, chúng ta có quan hệ, đúng không.

Vừa nói một bên còn hướng Thanh Nhi, lúc này Thanh Nhi đỏ mặt vỗ tiểu mao đầu nói:

- Ai bảo người nói vậy, ai bảo người tìm tỷ phu cho tỷ tỷ.

- Ý kiến hay.

Lý Dật vỗ tay nói:

- Dứt khoát không cho tỷ người đi cực thiên thánh cảnh, tỷ phu mang bọn người ra khỏi Đấu Thần cốc, thế giới bên ngoài rất lý thú, tiểu mao đầu, người không phải vẫn muốn đi ra ngoài chơi sao?

- Lý Dật, người đừng hồ đồ.

Thanh Nhi vừa then vừa vội, trên mặt đất nếu có khe hở, nàng nhất định không chút do dự chui vào, quay người lại đi về phía phòng bếp:

- Ăn cơm.

- Ăn cơm sao, tỷ phu.

- Không cho phép gọi vậy.

- Ta không có gọi vậy, tỷ, người để cho Lý Dật làm tỷ phu của ta nhé.

- Lại nói lung tung không cho phép ăn cơm.

- Đêm nay ta muốn ngủ một mình.

Xem ra tiểu mao đầu hiểu được không ít.

Thanh Nhi còn không có kịp phản ứng:

- Vậy người tìm chỗ cho Lý Dật ngủ đi?

- Ha ha ha...

Lý Dật không khỏi thoải mái cười ha hả, tiểu mao đầu cũng cười xấu xa, Thanh Nhi lúc này mới hiểu được ý tứ tiểu mao đầu, vội nắm chặt lỗ tai tiểu mao đầu, hung ác nói:

- Thối tiểu tử, tỷ nuôi không người mà người lại nói mấy chuyện xấu.

- Tỷ phụ cứu ta.

Ừ, vui vẻ khoái hoạt kỳ thật chỉ đơn giản như vậy, Lý Dật đột nhiên cảm giác từ đôi tỷ đệ, tìm được một loại xúc động nội tâm làm hấn cảm động. Hấn đột nhiên sinh ra một ý niệm trong đầu, nếu như có thể thuận lợi giải quyết hết phiền toái thần chi lĩnh vực cùng Đấu Thần đại lục, hấn muốn tạo ra một cái kết giới, một cái như bách hoa giới, sau đó đem tất cả người hấn quan tâm dẫn vào kết giới, sau đó cống một cuộc sống hạnh phúc. Hấn đột nhiên minh bạch, một người nam nhân vĩ đại, cũng không phải hấn đánh bại nhiều hay ít cường giả, chinh phục toàn bộ thế giới, mà làm cho những người yêu hấn có cuộc sống hạnh phúc.

Lý Dật không nghĩ phải nhìn chuyện Lý na tái diễn nữa.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ích Khí Đan Làm Sao Tới

Q.6 - Chương 557: Ích Khí Đan Làm Sao Tới

Hai ngày bình tĩnh, Đấu Thần cốc tựa hồ lại khôi phục bình thường, Linh thiên không có đem chuyện Cốc chủ phu nhân đã chết công bố ra, tựa hồ cũng không có Đấu Thần cường giả chú ý, bọn họ chỉ chuyên tu luyện, và tìm cách được ích khí đan.

Nhưng Lý Dật lại rõ ràng, Đấu Thần cốc vì không có Linh quyền nên cực không ổn định, Linh thiên quá lạnh lùng, nàng không muốn cũng không am hiểu quản lý Đấu Thần cốc, hơn nữa đám người Đơn Tấn Quyền cũng bắt đầu khởi động, Đấu Thần cốc bề ngoài bình tĩnh, chuyện xấu cũng bắt đầu trở nên rõ ràng.

Đến buổi tối ngày hôm sau, ngay cả Thanh Nhi, tựa hồ cũng cảm nhận được Đấu Thần cốc bất thường.

- Lý Dật, ta có cảm giác sắp xảy ra chuyện gì?

Trong lúc ăn cơm tối, Thanh Nhi nhìn Lý Dật nói ra.

Trực giác của nữ nhân Lý Dật đã lĩnh giáo qua, hắc cười cười, an ủi:

- Đấu Thần cốc nhiều Đấu Thần cường giả như vậy, còn có thể xảy ra chuyện gì, ai dám tìm Đấu Thần cốc phiền toái đây?

Thanh Nhi nghĩ nghĩ, cảm thấy cũng có chút đạo lý, nhưng nàng vẫn không yên lòng:

- Vạn nhất xảy ra chuyện gì, người không cần lo cho ta, cứ dắt tiểu mao đầu ra ngoài cốc, để cho hắc có cuộc sống bình thường.

- Ta thấy bình thường mà?

Tiểu mao đầu lại bĩu môi, bất mãn nói.

- Chị người không phải nói người không bình thường, mà là cuộc sống Đấu Thần cốc không bình thường, trong này đều là một đám người điên.

- Béo gầy thúc thúc cũng là kẻ điên sao?

- Đương nhiên, nhưng điên khùng thấp hơn một chút, bọn họ đều muốn trở thành phong hào Đấu Thần bất tử bất diệt.

- Lý Dật ca, người sao? Người có phải kẻ điên hay không?

- Ta?

Lý Dật bị tiểu mao đầu hỏi mà sửng sò, nghĩ nghĩ mới cười nói:

- Xem như thế đi, người có thể đem đấu khí tu luyện tới Đấu Thần cảnh giới, đều là kẻ điên.

Trong lúc đang ăn cơm nói chuyện, lại nghe ngoài cửa có tiếng bước chân, sau đó tiếng đập cửa vang lên. Thanh Nhi đi mở cửa, đem béo gầy hai vị thúc thúc đi vào.

- Thanh Nhi, Đấu Thần cốc chủ bảo chúng ta đi tìm người.

Béo thúc thúc thần sắc có chút không thích hợp.

- Đấu Thần cốc chủ tìm ta? có chuyện gì sao?

- Cực thiên thánh cảnh đêm nay mở ra, có thể đưa người đi cực thiên thánh cảnh, cái này là chuyện tốt.

Gầy thúc thúc trong mắt xẹt qua một tia cực kỳ hâm mộ.

- Cực thiên thánh cảnh, nhưng ta chỉ có năm tinh tu vi, điều này sao có thể.

Sự tình tới quá nhanh, Thanh Nhi nhất thời còn không cách nào tiếp nhận. Tiến vào cực thiên thánh cảnh nàng khát vọng bấy lâu, nhưng bây giờ nàng cảm thấy sợ hãi, khát vọng có thể cùng cha mẹ đoàn tụ, mà sợ hãi, là vì tiểu mao đầu.

- Thiệt hay giả?

Lý Dật lông mày nhăn lại, không khỏi hồi tởi.

- Đấu Thần cốc chủ cũng không nói rõ nguyên nhân, là chúng ta suy đoán, nhưng đêm nay cực thiên thánh cảnh mở ra lại là sự thật.

Thanh Nhi vành mắt đã đỏ lên, nàng nhìn tiểu mao đầu, lại nhìn Lý Dật, sau đó mới nức nở nói:

- Nếu là thật, Lý Dật, tiểu mao đầu ta van người người chiếu cố.

- Yên tâm đi, tiểu mao đầu sẽ được ta chiếu cố.

- Tỷ tỷ, người thật sự có thể gặp lại ba ba nương nương sao?

Tiểu mao đầu cũng không nghịch ngợm, tỷ đệ sống nương tựa lẫn nhau tại Đấu Thần cốc, cảm tình thâm hậu vô cùng. Tiểu mao đầu mặc dù vạn lần không muốn, nhưng hẳn cũng biết tâm nguyện lớn nhất của tỷ tỷ là cùng cha mẹ đoàn tụ.

- Còn không nhất định, đi gặp cốc chủ đại nhân rồi nói sau.

Béo thúc thúc thúc giục:

- Cốc chủ đại nhân gọi gấp, Thanh Nhi người mau đi đi, trì hoãn thời gian làm cho cốc chủ mất hứng kgoong tốt đâu.

- Thanh Nhi, ta mang tiểu mao đầu đi cùng người, thuận tiện cầu cốc chủ, để cho hẳn cho phép ta mang tiểu mao đầu rời khỏi Đấu Thần cốc.

Buông xuống bát đĩa, Lý Dật cùng tỷ đệ Thanh Nhi rời đi, hướng chỗ ở Đấu Thần cốc chủ đi đến.

Bỗng nhiên, Lý Dật cảm giác tay mình tay bị người dắt. Nghiêng đầu lại, mới phát hiện chẳng biết lúc nào Thanh Nhi đi tới bên cạnh hẳn, cầm thật chặt Lý Dật. Thanh Nhi bởi vì quá khẩn trương, có chút mồ hôi ẩm ướt ra.

- Thanh Nhi không cần khẩn trương, cái này là chuyện tốt.

Lý Dật an ủi.

- Ta, không phải khẩn trương.

Trước có béo gầy thúc thúc, đằng sau tiểu mao đầu đi theo, Thanh Nhi không có cơ hội nói ra, chỉ là trong tay lại có động tác, nàng nhẹ nhàng vặn bàn tay Lý Dật, cầm chặt lại.

Lý Dật tuy hiểu ý, cũng không nói cái gì, chỉ có thể nắm chặt tay Thanh Nhi, tận lực thả chậm cước bộ, để đường đi càng dài một chút.

Nhưng chỗ ở của Đấu Thần cốc chủ đã xuất hiện ở trước mặt, Lý Dật buông tay ra, Thanh Nhi nói:

- Con đường này, là con đường ta đi hạnh phúc nhất.

Thẹn thùng, sau đó nàng cực kỳ nhanh đi vào.

Đấu Thần cốc chủ, cũng có bốn Đấu Thần cường giả đang ngồi, Thấy Thanh Nhi đã đến, Đấu Thần cốc chủ cũng không nhiều nói nhiều, chỉ là thói quen lạnh như băng:

- Đến đông đủ, đi đi.

- Cốc chủ đại nhân, xin chờ một chút.

- Lý Dật, người có lời gì nói?

Linh thiên đã hoàn toàn khôi phục uy nghiêm Đấu Thần cốc chủ, mà không phải hai ngày ốm yếu trước đó.

- Cốc chủ đại nhân muốn mang Thanh Nhi đi cực thiên thánh cảnh sao?

...

- Thanh Nhi đi cực thiên thánh cảnh, đệ đệ Thanh Vũ của nàng không người chăm sóc, khẩn cầu cốc chủ đại nhân cho ta chăm sóc Thanh Vũ.

- Cái này có cái gì không được.

Linh thiên dứt lời, nhắc chân liền muốn đi.

- Cốc chủ đại nhân, ta còn có một thỉnh cầu.

- Nói.

- Ta muốn nhìn Cực thiên thánh cảnh mở ra như thế nào, thuận tiện đưa tiền Thanh Nhi cô nương.

- Không được.

Linh thiên nhìn Lý Dật, lạnh lùng cảnh cáo:

- Mặc kệ giữa chúng ta có cái ước định gì, tự ý xuống, chết.

Nói xong không hề để ý tới Lý Dật, cùng đám Đấu Thần cường giả đi về ôn tuyến.

Còn đám Đấu Thần cường giả sắc mặt vui mừng, đều có chút không thể chờ đợi được, còn một Đấu Thần cường giả Lý Dật nhân ra, chính là người cùng Đơn tông chủ thương lượng đối phó Đấu Thần cốc chủ. Nét mặt của hắn khẩn trương và mất tự nhiên, đi ở cuối cùng.

Sau khi biến mất hai phút, xem chừng bọn họ đã tiến nhập ôn tuyến, Lý Dật lúc này mới thần sắc nghiêm túc dặn dò tiểu mao đầu:

- Người ở chỗ này chờ ta, nhớ kỹ, không cho phép chạy loạn.

- Lý Dật ca, người muốn làm gì?

Tiểu mao đầu cũng không tình nghịch, nghiêm túc hỏi.

- Ta muốn đi dò thám cực thiên thánh cảnh, cái này chỉ sợ quan hệ lấy vận mệnh chị người, tiểu mao đầu, nhất định phải nghe lời, ở tại chỗ này.

- Nhưng Đấu Thần cốc chủ nói, người xông vào chết, Lý Dật ca, người không cần phải đi mạo hiểm như vậy.

- Người yên tâm đi, ta cùng Đấu Thần cốc chủ có bí mật ước định, coi như là bị nàng phát hiện, nàng cũng sẽ không thật sự giết ta.

Đấu Thần cốc chủ có thể giết chính mình hay không, Lý Dật cũng không dám xác định.

Đem tiểu mao đầu an trí tại một chỗ bí ẩn, Lý Dật lúc này mới cẩn thận đi đến ôn tuyền. Ôn tuyền nước ấm tựa hồ lại cao hơn không ít, điều này làm Lý Dật không khỏi mặt sắc mặt ngưng trọng. Cả Đấu Thần cốc, tứ phía là núi vây quanh, chính giữa lại là một cái hồ nhỏ, nhưng là một cái ôn tuyền, cùng với địa huyết tựa hồ có liên quan.

Nhưng bây giờ cũng không phải là lúc nghĩ những chuyện này, Lý Dật hơi hơi do dự, sau đó không có sử dụng bất luận cái đấu khí phòng ngự gì, thi triển ra ẩn thân đấu kỹ, thu liễm khí tức, thả người nhảy vào ôn tuyền.

Cho dù là trải qua long lực rèn luyện, đạt tới điểm nước sôi, nhưng vẫn làm Lý Dật một hồi run rẩy. Nhưng Lý Dật rõ ràng, với thực lực Đấu Thần cốc chủ, chỉ cần mình thoáng hiển lộ ra một tia khí tức, cũng sẽ bị nàng phát giác.

Bởi vì không cách nào sử dụng đấu khí thúc dục, Lý Dật lặn xuống có chút vất vả, nước càng ngày càng nóng, chỉ có thể dựa vào cảm giác, sờ soạng lặn xuống.

Lý Dật trôi lên mặt nước, cẩn thận sờ lên bờ sông ngầm, sau đó hướng không gian dưới mặt đất nhìn lại, hắn rất nhanh quên hết thân thể đau đớn. Chỉ thấy dưới mặt đất không gian, Đấu Thần cốc chủ khoanh chân ngồi, bên người Thanh Nhi ở bên cạnh nàng.

Thanh Nhi, thô lỗ hán tử cùng hai Đấu Thần cường giả, nhưng hiện tại chỉ còn lại có ba người. Thiếu, đúng là thiếu một người. Mà ba người

Thanh Nhi, tình huống lúc này cũng có chút quỷ dị, bọn họ đồng dạng khoanh chân ngồi xuống, ngồi ở chung quanh Đấu Thần cốc chủ hai thước, mỗi người đều buông xuống cái đầu, giống như mất đi ý thức.

Mà lúc này, Đấu Thần cốc chủ quay mặt về phía một Đấu Thần cường giả, trong lòng bàn tay một đám đấu khí màu đen liên tiếp vào đan điền khí hải, bị đấu khí tư nhận của nàng kích phát, tên Đấu Thần cường giả kia, đấu khí hạt giống đang bị lấy ra.

Lấy ra đấu khí hạt giống Đấu Thần cường giả, Đấu Thần cốc chủ tay quyết biến đổi, lần nữa phát ra vài đấu khí tư nhận, đem đấu khí hạt giống bao quanh, Đấu Thần cốc chủ từ trong dung giới của mình lấy ra mấy thứ, đồng thời dùng đấu khí luyện thành khí vụ, gia nhập vào trong đấu khí hạt giống.

Hắc khí vụ bắt đầu co rút lại, càng co lại càng nhỏ, chậm rãi hình thành một cái đan dược.

Ích khí đan.

Ích khí đan luyện chế từ đấu khí hạt giống Đấu Thần cường giả.

Kỳ thật đối với bí mật này, Lý Dật cũng biết luyện hóa giống như lực lượng đấu khí hạt giống.

Bởi như vậy, sự tình đơn giản hơn nhiều, Đơn Tấn Quyền bọn họ hoài nghi rất đúng, cực thiên thánh cảnh chính là một âm mưu, Đấu Thần cốc chủ "Chăn nuôi" những Đấu Thần cường giả này, cũng không phải là vì trợ giúp bọn họ tấn thăng đến phong hào Đấu Thần, sau đó đưa bọn họ đến cực thiên thánh cảnh. Những Đấu Thần cường giả này, chẳng qua là nàng dùng để lấy ra Tài liệu đấu khí hạt giống, để lung lạc những Đấu Thần cường giả này, Đấu Thần cốc chủ cũng sẽ phân ra một bộ phận đấu khí hạt giống dùng để ban thưởng.

Thiên ma đấu khí đã đủ tà ác rồi, Đấu Thần cốc chủ luyện chế đấu khí hạt giống thủ đoạn càng tà ác hơn mấy lần, mà cách làm của nàng, làm

cho Lý Dật cũng phải hoảng sợ.

Ích khí đan luyện chế xong, linh thiên cũng không có thu vào dung giới, mà liền đem ích khí đan nuốt xuống.

Sau đó, nàng có chút điều chỉnh thân thể, đưa ánh mắt nhìn Thanh Nhi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chuyện Xấu

Q.6 - Chương 558: Chuyện Xấu

- Thanh Nhi, nguyên bản ngươi không cần phải chết nhanh như vậy, ai bảo ngươi câu dẫn Lý Dật tiểu tử kia. Nam nhân đều không phải thứ tốt, ta giết ngươi là vì cứu ngươi ra khỏi hố lửa, ngươi không cần phải hận ta.

Đấu Thần cốc chủ thì thảo tự nói, sau đó ngón tay khẽ nhúc nhích, một vòng hắc ám đấu khí tơ nhện từ đầu ngón tay kích phát ra.

Ti

Phanh

Màu đen đấu khí tơ nhện không có kích tại đan điền khí hải Thanh Nhi, lại bị một cỗ đấu khí khác đánh tan.

Dù cho biết rõ không địch lại, Lý Dật không xuất thủ cũng không được.

Đấu khí tán đi, Lý Dật biết ẩn thân cũng không có ý nghĩa gì, sau đó giải trừ trạng thái ẩn thân, hiện thân tại trước mặt Đấu Thần cốc chủ.

Ẩn long quyết hiệu quả phi thường tốt, ngay cả linh thiên cũng không ngờ rằng Trình Giảo Kim nửa đường giết ra, nàng nhú lại lông mày nhìn Lý Dật, nguyên vốn khuôn mặt băng hàn che một tầng sương dày đặc.

- Lý Dật, mặc kệ chuyện của ngươi, lăn xa đi.

Đấu Thần cốc chủ tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng.

- Cốc chủ, người muốn luyện hóa đấu khí người khác xác thực ta mặc kệ, nhưng là Thanh Nhi, người không thể làm như vậy?

- Bọn họ đều là nô lệ của ta, ta muốn đối với bọn họ như thế nào, không mượn người xen vào. Xem ra chúng ta có hợp tác ng, người lập tức biến đi, ta không cùng người so đo.

Lý Dật ngữ khí trì hoãn, mang theo một tia khẩn cầu:

- Người đối một người khác đi, Đấu Thần cốc nhiều Đấu Thần cường giả như vậy, Thanh Nhi thực lực cũng không tốt nhất, luyện hóa đấu khí hạt giống của nàng cũng không phải lựa chọn sáng suốt.

- Không có người nào có thể thay đổi biến ý chí của ta. Hừ, Lý Dật, đừng cho là ta không biết người cùng Thanh Nhi quan hệ, cuộc đời ta hận nhất là nam nhân câu dẫn nữ nhân, nữ nhân câu dẫn nam nhân, đều không phải là thứ tốt. Thanh Nhi, nàng đáng chết.

Biến thái, Lý Dật trong lòng hung hăng mắng một câu, chính mình không chiếm được người trong lòng, lại không hy vọng nam nữ yêu nhau, đây là điển hình tâm lý thay đổi. Nhưng bây giờ Thanh Nhi trong tay Đấu Thần cốc chủ, Lý Dật vẫn tận lực uyển chuyển ngữ khí nói:

- Chỉ cần người buông tha Thanh Nhi, người bảo ta làm cái gì cũng được, ta có thể vì người đối phó Long Môn, đối phó Tu La Môn.

- Ta thiếu thấp tinh Đấu Thần sao? Ha ha ha, Lý Dật, người cũng quá đề cao chính người rồi, ta và người hợp tác, nói cho cùng cũng chẳng qua là nuôi một nô lệ, nhiều hơn một hoàn ích khí đan, người thật đúng là coi trọng mình rồi?

- Nói như vậy, ta là không có lựa chọn nào khác?

Nhìn thấy Lnh thiên biến thái, Lý Dật ngữ khí cũng trở nên lạnh lên, ánh mắt hẩn có chút nheo lại, một cổ đấu khí hùng hậu bắt đầu tràn ngập tại quanh thân.

Đấu Thần cốc chủ Linh thiên có chút khinh thường:

- Muốn cùng ta động thủ, người còn chưa đủ tư cách, người vốn đang có thể sống lâu một chút, chính người muốn tìm chết, cũng trách không được ta.

Đấu Thần cốc chủ vô tình hai ngày trước, bộ dạng ốm yếu không chịu nổi còn hiển hiện tại trong đấu Lý Dật, đảo mắt lại lãnh khốc vô tình như thế, Lý Dật có điểm hối hận hai ngày trước không có giết nàng, khi đó hẳn có cơ hội.

Hai người không nói thêm gì nữa, đều tự ngưng thần vận chuyển đấu khí, tình thế hết sức căng thẳng.

Ngay vào lúc này, khí tức cường giả cơ hồ đồng thời tiến vào trong ý thức hai người, khí tức cường giả lại không phải một người hai người, mà là một đám người. Một đám đấu cường giả phát ra khí tức, coi như là một người không có tu luyện qua đấu khí, chỉ sợ cũng sẽ cảm thụ được, huống chi Lý Dật, Đấu Thần cốc chủ Đấu Thần cường giả như vậy.

- Xem ra, người có phiền toái.

Lý Dật mỉm cười, cảm xúc khẩn trương hòa hoãn xuống. Những người ở phía sau, xâm nhập dưới mặt đất không gian đương nhiên là Đấu Thần trong cốc Nô lệ Đấu Thần rồi. Mà những người này, Lý Dật không cần suy nghĩ cũng biết là cùng Đơn Tấn Quyền có quan hệ.

Những Thần cường giả này Đấu tới cực nhanh, chưa đến một hai phút thời gian, một đám từ dưới sông ngầm nhảy ra.

Khoảng chừng ba mươi mấy Đấu Thần cường giả, đồng loạt đứng ở bên cạnh sông ngầm, yên lặng nhìn Lý Dật, Đấu Thần cốc chủ cùng với với đám Thanh Nhi đang hôn mê.

Những Đấu Thần này, mặc dù được Đơn tông chủ giựt giây xâm nhập dưới mặt đất không gian, nhưng Đấu Thần cốc chủ xây dựng ảnh hưởng

rất lớn, vẻ mặt những người này đều thấp thỏm lo âu, có vẻ cực kỳ khẩn trương. Đấu Thần cốc quy cực kỳ nghiêm khắc, chạm đến cốc quy cũng chỉ có một loại trừng phạt đó là chết.

Đấu Thần cốc chủ vẻ mặt bình tĩnh, tựa hồ ba mươi mấy Đấu Thần cường giả giống như không khí vậy, trên mặt hiện ra một tia khinh thường, rất nhanh lạnh lùng nói:

- Đơn tông chủ, người muốn tạo phản sao?

Đơn tông chủ đã dám thêu dệt câu chuyện, cũng đã làm tốt tính toán xấu nhất, lập tức trấn định tâm trí, đáp lại: - Cốc chủ đại nhân, tạo phản chưa nói tới, nhưng ta cùng các vị cường giả đều rất ngạc nhiên, rất muốn nhìn một chút, cái gọi là cực thiên thánh cảnh rốt cuộc là mở ra như thế nào?

Mục quang lại không nhìn thấy Đấu Thần cường giả bị Đấu Thần cốc chủ rút lấy đấu khí hạt giống mà bắn khoản.

- Các người muốn nhìn cực thiên thánh cảnh thật không? Hảo, ta sẽ thanh toán cho các người, nhưng xem qua cực thiên thánh cảnh, các người đều phải chết, bởi vì các người đã xúc phạm Đấu Thần cốc quy.

Đấu Thần cốc chủ ngón tay khẽ nhúc nhích, vài đấu khí tơ nhện xé mở ra một cái không gian, từ nơi không gian, vô số cỗ cây khô hiển hiện tại trước mặt mọi người, đều là Đấu Thần cường giả đã bị rút lấy đấu khí hạt giống.

- Phụ thân, Mẫu thân.

Thanh Nhi đột nhiên kêu thảm một tiếng, nhìn về phía hai cỗ cây khô, thanh âm thê lương đến cực điểm.

Lý Dật một mực âm thầm rót đấu khí vào Thanh Nhi, trong lúc Đấu Thần cốc chủ mở ra không gian, rốt cuộc đem nàng từ trạng thái hôn mê tỉnh lại.

Thanh Nhi khóc thê lương, phát ra hồi âm duy trì liên tục, làm tất cả mọi người đều sợ hãi.

- Hiện tại các người đã nhìn thấy cực thiên thánh cảnh rồi... Không sai, đây là cực thiên thánh cảnh, bọn họ ở bên trong cũng sẽ không cảm thấy thống khổ, bọn họ vĩnh viễn tồn tại, còn sống cùng chết, có cái gì khác nhau đâu? Bọn họ cùng sự phụ g muội muội chôn cùng, hẳn là cảm thấy vinh hạnh mới đúng.

Đấu Thần cốc chủ biến thái có chút ít điên cuồng, căn bản không để ý chúng Đấu Thần cảm thụ, thao thao bất tuyệt nói:

- Các người đã biết bí mật này, cửa chính cực thiên thánh cảnh cũng đã hướng các người mở rộng, các người tính toán chính mình đi vào, hay là do ta tới tổng các người vào?

- Lão yêu bà.

Đơn tông chủ kinh sợ, quát mắng:

- Người làm nhiều việc ác, người nên tiến vào cực thiên thánh cảnh chính là người, mà không phải chúng ta.

- Quả nhiên là một cái âm mưu, chúng ta rút lui.

- Giết nàng.

- Đúng, giết nàng.

Chúng Đấu Thần nhất thời tình cảm xúc động phần nộ, bọn họ đã quên sợ hãi, lớn tiếng quát mắng, nguyên rửa, hận không thể lập tức đem Linh thiên xé thành mảnh nhỏ.

Nhưng, những Đấu Thần cường giả này cũng chỉ là quát mắng, nguyên rửa, lại không một người có can đảm động thủ trước.

- Giết ta? Ha ha ha, coi như các người có bốn sự kia, các người cũng vĩnh viễn không thể ly khai khỏi Đấu Thần cốc, cái đó cùng tiến vào cực thiên thánh cảnh có cái gì khác nhau đâu.

Đấu Thần cốc chủ trong tiếng chửi rủa lại bất động thanh sắc, nhìn mọi người tức giận, mới ôn hoà nói.

Xác thực như thế, nếu như không thể tu luyện tới phong hào Đấu Thần, không tồn tại cái gì cực thiên thánh cảnh, Đấu Thần cường giả như vậy đứng ở Đấu Thần cốc không có nửa điểm ý nghĩa, ai cũng sẽ không cam lòng vĩnh viễn ở chỗ này. Mà rời khỏi Đấu Thần cốc, lại nắm giữ ở trong tay Đấu Thần cốc chủ, đây đúng là một chuyện tình túng quẫn.

Lo lắng đến điểm này, Đơn tông chủ cố gắng thỏa hiệp nói: - Cốc chủ đại nhân, người làm cái gì cùng chúng ta không quan hệ, chúng ta thậm muốn sống sót, tự do tự tại, cho nên chúng ta có thể thỏa hiệp, người đem cấm chế giải trừ, chúng ta không giết người, như thế nào?

Vấn đề là Đơn tông chủ nói đối với Đấu Thần cốc chủ còn không quá để ý, nếu như Đấu Thần cốc chủ dễ dàng thỏa hiệp như vậy, nàng cũng không phải là người biến thái.

- Theo ta bàn giao dịch, các người còn không xứng. Ta thật vất vả đem các người đến Đấu Thần cốc, làm sao có thể đơn giản tha cho các người rời đi, ta tu luyện tới phong hào Đấu Thần còn muốn dựa vào đấu khí hạt giống của các người.

Đơn tông chủ đề nghị là hạn độ yêu cầu thấp nhất, yêu cầu này bị Đấu Thần cốc chủ cự tuyệt, bọn họ đã không có bất luận cái đường lui gì rồi.

- Như vậy nói, chúng ta chỉ có lưỡng bại câu thương, coi như là không thể rời khỏi Đấu Thần cốc, chúng ta tối thiểu còn có thể sống được, nhưng người cùng sư phụ sư muội của người chôn cùng.

Đơn tông chủ cũng phát ra hung ác, ngữ khí điềm nhiên nói:

- Người sẽ không nghĩ đến người có thể giết chết ba mươi mấy Đấu Thần chúng ta sao. Chỉ cần chúng ta liên thủ, không sợ không thể bắt sống người, đến lúc đó người nhất định sẽ chịu một cuộc sống tàn khốc nhất, không sợ người không khuất phục.

Đấu Thần cốc chủ lại tự phụ, thực lực có mạnh hơn nữa, cũng không thể bằng vào thực lực tru sát những Đấu Thần cường giả này, điểm này không hề nghi ngờ.

Nhưng vấn đề là, Đấu Thần cốc chủ sở dĩ có thể tạo ra một Đấu Thần cốc, đem phần đông Đấu Thần cường giả như thế đưa bốn tay trong lòng bàn tay, là dựa vào thực lực của mình.

- Ai có thể giết Đơn tông chủ, người đó có thể giải trừ cấm chế rời khỏi Đấu Thần cốc.

Chỉ lần một câu này, dưới mặt đất trong không gian không khí lập tức quỳ dị lên.

Đấu Thần cốc chủ đánh ra một chiêu này, hiển nhiên vượt quá ý liệu của Đơn tông chủ, hiện tại hắn mới cảm nhận được cái gì gọi là xuất đầu trước là ngu ngốc. Mà Đơn tông chủ, vừa mới phong quang vô hạn đại biểu đàm phán, thoáng chốc liền trở thành mục tiêu mà đám đấu thần nhắm vào.

Cái này lực hấp dẫn quá lớn, từng Đấu Thần cường giả đều rõ ràng, muốn từ Đấu Thần cốc chủ chiếm được tiện nghi tuyệt đối không phải dễ dàng, nàng rất có thể đến chết cũng sẽ không giải trừ cấm chế. Sự khác biệt, nếu như giết chết Đơn tông chủ có thể được giải trừ cấm chế, như vậy tại sao lại không làm?

- Người, các người làm cái gì như vậy?"

Đơn tông chủ sợ hãi đến cực điểm, sắc mặt cùng ngữ khí đồng thời biến đổi, bây giờ không phải là Đấu Thần cốc chủ muốn đối mặt ba mươi mấy người Đấu Thần cường giả vây công, mà là Đơn Tấn Quyền.

- Đơn tông chủ, người không phải nói mang chúng ta tới đây, là vì mọi người sao? Người hy sinh đi.

Một Đấu Thần cường giả u ám nhìn về phía Đơn tông chủ nói.

- Các người không nên trúng kế lão yêu bà ly gián, như vậy chúng ta sẽ bị nàng tiêu diệt từng bộ phận, chúng ta xông lên, không sợ không thể chế phục nàng, làm cho nàng giải trừ cấm chế.

Nhưng Đơn tông chủ lớn tiếng nói lại không có nửa điểm hiệu quả, những Đấu Thần cường giả kia đã xông tới, giống như một đám lang trước đầu cừu non. Đơn tông chủ nói, những Đấu Thần cường giả khôn khéo này ai không hiểu, nhưng vấn đề là, những Đấu Thần cường giả này cũng là một đám ô hợp, không ai chú ý người khác chết đi sống lại, mỗi người đều hy vọng mình có thể được Đấu Thần cốc chủ giải trừ cấm chế, rời đi cái địa phương quỷ quái này.

Đây là bi kịch của Đơn tông chủ, hẳn không có lo lắng đến, hẳn chỉ cứng ngắc xuất đầu, đối với mình đại biểu cho đám Đấu Thần, nhưng không có lực khống chế.

Oanh

Đấu khí đột nhiên phát ra, khi đấu khí chảy ra, lại không phải là ở những người vây công Đơn Tấn Quyền.

- Đấu Thần cốc chủ, ta muốn vì cha mẹ của ta báo thù.

Đánh ra một đạo đấu khí, nhưng mục tiêu của nàng lại là Đấu Thần cốc chủ.

Chuyện xấu ngoài ý muốn, ngay cả Lý Dật cũng bất ngờ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Càng Ngày Càng Loạn

Q.6 - Chương 559: Càng Ngày Càng Loạn

Ai cũng không ngờ rằng Thanh Nhi thốt nhiên ra tay như vậy, ai cũng không ngờ rằng tình thế phát triển như vậy. Thanh Nhi thấy thi thể cha mẹ kích thích, thần trí cũng có chút mê ly, nàng căn bản không để ý bất luận cái hậu quả gì, trong ý nghĩ chỉ có một ý niệm, thì phải là vì cha mẹ báo thù.

Đấu khí đánh ra, Thanh Nhi tay quyết bay động, tại khi nàng thúc dục đấu khí, dưới mặt đất trong không gian thiên địa linh khí cấp tốc hội tụ, năng lượng đấu khí càng thêm cường hãn đánh ra.

Vấn đề là Lý Dật rất nhanh nhìn ra, Thanh Nhi có đấu khí tu vi tuy đạt tới thực lực Đấu Thần năm tinh, nhưng nha đầu kia không có tu luyện qua đấu kỹ, phương thức công kích nàng chính là đấu khí chảy ra. Điều này cũng không phải do Thanh Nhi, nàng tại Đấu Thần cốc tu luyện đúng là đấu khí, không có bất kỳ người nào dạy nàng đấu kỹ hoặc là các thủ đoạn sát nhân. Tại trong mắt Đấu Thần cốc chủ, tác dụng của nàng chính là luyện chế ích khí đan, thủ đoạn đấu kỹ sát nhân, đối với tu luyện đấu khí hạt giống không có vấn đề gì.

Nhưng Đấu Thần năm tinh cường giả không muốn sống đánh ra đấu khí oanh kích, năng lượng cũng thật là cường hãn. Đấu Thần cốc chủ cũng không dám coi thường, Thanh Nhi nha đầu kia đã hoàn toàn điên rồi.

Lúc này tại quanh thân Đấu Thần cốc chủ tràn ngập màu đen đấu khí cái chắn chống đỡ Thanh Nhi, đồng thời Đơn tông chủ đã kịp phản ứng, hãn khởi xướng tiến công trước, thân hình bỗng nhiên di động, trong tay một thanh tàn nguyệt binh khí rất nhanh bắn ra, phủ kín đường lui của Đấu Thần cốc chủ.

Đơn tông chủ đánh ra một kích không có bất cứ vấn đề gì, thời cơ thích hợp, phương hướng chuẩn xác, lực lượng cũng cường đại đến cực hạn, Đấu Thần cốc chủ bị Thanh Nhi bỗng nhiên tới điên cuồng công kích vẫn đang bị động, thấy Đơn tông chủ đánh ra dị hình binh khí cùng đấu

khí đồng thời đánh úp lại, cũng đành phải phân thần bố kết hai đạo đấu khí cái thuận.

Ầm ầm mấy tiếng vang lớn, dư âm dưới mặt đất trong không gian chấn động không ngừng, nham thạch màu đỏ tại đấu khí mảnh nhỏ đánh sâu vào tàn sát bừa bãi.

Đấu Thần cốc chủ hiển nhiên là ăn chút thiệt thòi, bị chấn đến trên thạch bích, trên mặt hiện ra thần sắc có bệnh.

- Còn đứng ngây đó làm gì? Đấu Thần cốc chủ lão yêu bà căn bản không chịu nổi một kích.

Thấy được hy vọng sống sót, Đơn tông chủ vội vàng lớn tiếng hét lên.

Đấu Thần cốc chủ suy nhược, khiến ảnh hưởng nàng nhiều năm xây dựng bắt đầu hòa tan, xu lợi tránh hại đều là thiên tính mỗi người, giết chết Đơn tông chủ chỉ có thể một người rời khỏi Đấu Thần cốc, nhưng nếu quả thật có thể chế phục Đấu Thần cốc chủ, nói không chừng có biện pháp làm nàng khuất phục.

Ôm tâm lý như vậy, các Đấu Thần cường giả bụng dạ khó lường, bắt đầu chuyển dời đến trên người Đấu Thần cốc chủ.

- Muốn giết ta, không dễ dàng như vậy.

Đấu Thần cốc chủ vỗ dung giới, lấy ra một hạt đan dược, sau đó ăn hạt đan dược này vào, hoàn đan dược này cũng không phải là ích khí đan, toàn thân hiện ra hào quang thánh khiết.

Nhìn thấy hạt đan dược này, Đấu Thần cường giả nhin không được kinh hô lên:

- Thiên Dương đan.

Thiên Dương đan, Lý Dật cũng là giật mình, tứ đại thần y luyện chế Thiên Dương đan thành công rồi sao?

- Không sai, đây là Thiên Dương đan.

Đấu Thần cốc chủ nhanh chóng đem đan dược nuốt vào, sau khi nuốt hoàn đan dược này, thần sắc trên mặt rất nhanh biến mất, một cỗ đấu khí thánh khiết hào quang bao phủ thân thể của nàng, khiến nàng thoát nhìn có cảm giác uy nghiêm.

- Ta vốn định luyện hóa vài cái đấu khí hạt giống sau đó sử dụng Thiên Dương đan đánh sâu vào phong hào Đấu Thần, các người hủy kế hoạch của ta, mỗi người đều chết chưa hết tội.

- Thiên Dương đan càng lợi hại, chẳng lẽ có thể để cho người giết chết mọi người chúng ta sao?

Lúc này Đơn tông chủ cũng không có bất luận đường lui, lúc này càng không thể bày ra nửa phần yếu thế, nếu không kết cục chính là chết không toàn thây, điểm này hẳn so với người khác đều rõ ràng. Cho nên mặc dù Đấu Thần cốc chủ dùng Thiên Dương đan, thực lực thoát nhìn khủng bố như thế, hẳn cũng chỉ có thể tận lực cố động những Đấu Thần cường giả vây công.

Hết sức căng thẳng.

- Các người, sảo cái rắm.

Một mực thờ ơ lạnh nhạt, Lý Dật đột nhiên quát lớn, sau đó không nhanh không chậm đi tới giữa Đấu Thần cốc chủ cùng chúng Đấu Thần cường giả. Nét mặt của hắn rất buông lỏng, nhưng giờ phút này dưới mặt đất trong không gian không khí khẩn trương có chút không hợp nhau.

- Lý Dật, người giúp ai?

Đơn tông chủ lạnh lùng hỏi thăm.

- Ta đương nhiên là giúp Đấu Thần cốc chủ, chẳng lẽ còn giúp người sao.

Lý Dật lập trường chẳng những làm cho ngoài ý liệu Đơn tông chủ, ngay cả Đấu Thần cốc chủ cũng thật không ngờ.

- Lý Dật, tại sao ngươi phải giúp nàng?

Thanh Nhi không thể tin được nhìn Lý Dật:

- Nàng là kẻ thù bất cộng đái thiên của ta.

- Thanh Nhi, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, những người này tuy thực lực cũng không tệ, nhưng chúng chỉ lo chính mình, một đám xứng đáng là một đám ô hợp, đừng quên người còn có đệ đệ, người phải sống sót chăm sóc hẳn.

Lý Dật đưa ra lý do của mình, tuy cũng không đầy đủ, sau đó hẳn nhìn Đơn tông chủ:

- Xin lỗi, vì rời khỏi Đấu Thần cốc, đành phải mượn mạng của người dùng dùng một lát.

Lý Dật chặn ngang biến cố, thiếu niên cường giả này thông dong làm chúng cường giả đều không yên, bọn họ đều do dự gian nan lựa chọn lập trường của mình.

- Hừ, lấy mạng của ta, vậy cũng phải nhìn các người có cái năng lực kia hay không.

Có hay không, cần đánh qua mới biết được, trong này không phải băng giới, Lý Dật đối phó Đơn tông chủ có nắm chắc.

- Lý Dật, ngươi tại sao phải giúp ta?

Đấu Thần cốc chủ sâu kín hỏi thăm.

- Cốc chủ đại nhân người cũng không nên nuốt lời, ai giết Đơn tông chủ, có thể tìm được danh ngạch giải trừ cấm chế.

- Quyết không nuốt lời.

- Lý Dật, người trợ trụ vi ngược.

Đơn tông chủ chỉ vào Lý Dật, cổ động những Đấu Thần cường giả kia:

- Mọi người cùng nhau xông lên, chém đôi cẩu nam nữ này băm thành thịt vụn. Thanh Nhi cô nương, đây là đại cừu nhân của người mà, người mau ra tay đi.

Nhưng nhìn thấy Lý Dật lựa chọn lập trường, cũng đã làm thanh nhi thất thần, nàng năm mơ cũng không nghĩ tới Lý Dật cùng đại cừu nhân cùng một giuộc.

- Ta muốn giết người, không liên quan Đấu Thần cốc, cũng bởi vì một ít nguyên nhân người không biết.

Lý Dật cười, theo nụ cười của hắn, Phá Thiên kiếm biến ảo ra, không có nửa điểm do dự rồi đột nhiên bắn ra.

Mặc dù có đề phòng, nhưng Lý Dật ra tay quá mức quỷ dị, siêu phẩm thần binh đánh lén, ẩn chứa cực hạn thiên ma đấu khí, Phá Thiên kiếm giống như một đạo tia chớp, hướng Đơn tông chủ đâm tới.

Cảm nhận được Phá Thiên kiếm ẩn chứa năng lượng cường đại, tàn nguyệt dị hình binh khí của Đơn tông chủ phi tốc xoay tròn, kết thành một cái hình tròn bằng thuẫn. Nhưng vội vàng bố kết hình tròn bằng thuẫn, tại siêu phẩm thần binh đánh sâu vào, rất nhanh vết rạn che kín, sau đó ầm ầm vỡ vụn.

Đục lỗ bằng thuẫn, Phá Thiên kiếm thế đi không giảm, mà một cổ đấu khí Lý Dật chảy ra cũng đồng thời đánh ra, Phá Thiên kiếm ầm ầm lao tới.

Liên hoàn công kích làm cho Đơn tông chủ, ăn thiệt thòi không nhỏ.

Nhưng lúc này, Thanh Nhi nha đầu lại đột nhiên phục hồi tinh thần lại, cũng không biết nàng nghĩ tới điều gì, hữu chương thôi động, đấu khí tuôn ra, oanh kích Đơn tông chủ.

Thanh Nhi vừa động, Đấu Thần cốc chủ cũng không có nhàn rỗi, đấu khí chảy ra, một đám hắc đấu khí tơ nhện tinh chuẩn xuyên thấu qua, mục tiêu là Đơn Tấn Quyền.

Đấu Thần cốc chủ đánh lên một chiêu này có thể nói hoàn mỹ, làm Lý Dật sát thủ đều có chút tự than thở không bằng.

Lý Dật, Đơn tông chủ, Thanh nhi ba người tạo thành cơ hội, mà Đấu Thần cốc chủ đúng là nhạy cảm bắt được cái cơ hội này mới thành công tru sát Đơn tông chủ. Nếu không với thực lực của Đơn tông chủ, cũng không mất mạng bởi một chiêu của Đấu Thần cốc chủ.

Nhưng một chiêu này bị mất mạng, đối với những Đấu Thần cường giả kia sinh ra ảnh hưởng trí mạng, bọn họ nguyên vốn bất định, lúc này Đơn tông chủ biến thành một cỗ thi thể, bọn họ càng không có lý do gì đối kháng Đấu Thần cốc chủ. Nhưng không đối kháng, cũng không có ý nghĩa là bọn họ có thể sống được.

- Ta và người liều mạng.

Thanh Nhi tuyệt vọng phóng tới Đấu Thần cốc chủ, bàn tay đấu khí bùng bùng đánh ra, quả nhiên một bộ liều mạng. Nhưng thân hình nàng mới động, Lý Dật so với nàng nhanh hơn, đánh ra một cái không gian giam cầm phủ kín ở trước mặt nàng.

Thanh Nhi có Lý Dật đối phó, Đấu Thần cốc chủ cũng không để ý, nàng thông dong đem đấu khí hạt giống Đơn tông chủ luyện hóa thành ích khí đan, đưa nhập dung giới của mình, lúc này mới nhìn những Đấu Thần cường giả kia, trầm mặc sau nửa ngày, buồn bã nói:

- Các người xúc phạm cốc quy, toàn bộ đều đáng chết. Ta hiện tại cho các người một cơ hội, cơ hội này các người có một nửa người có thể bình yên rời khỏi Đấu Thần cốc.

Những lời này đã làm những Đấu Thần cường giả kia đấu khí triệt để tan rã, mỗi người đều nghe rõ ràng.

- Các người hiện tại có ba mươi hai người, ta cho các người một cái cơ hội, giết chết một nửa người, một nửa người có thể được giải trừ cấm chế rời khỏi Đấu Thần cốc.

Vẫn là thuật ly gián cũ, nhưng mà hữu hiệu. Dù sao có một nửa có cơ hội, những Đấu Thần cường giả từ xưa nay tự phụ không ai phục ai đều tin tưởng mình có thể trở thành người được rời khỏi Đấu Thần cốc. Đấu Thần cốc chủ nói, làm không khí trong không gian lập tức quý dị, một nửa đối một nửa, nhất định có hỗn chiến thảm thiết, nhất thời cũng không có ai động thủ trước, đều là thối lui mấy bước, cùng bảo trì khoảng cách an toàn.

Dưới mặt đất không gian, đột nhiên yên tĩnh giống như chết.

- Chúng ta không cần phải rút lui, Đơn tông chủ đã bị nàng hại chết, nàng sẽ không bỏ qua chúng ta, chúng ta không cần phải tự giết lẫn nhau.

Một cái Đấu Thần cường giả tố chất tâm lý tương đối yếu kém rốt cục lớn tiếng ồn ào lên. Lời của hắn nói, hiện tại đã trở nên không có ý nghĩa, Đấu Thần cốc chủ mở ra điều kiện đã đủ mê người, một nửa cơ hội sinh tồn, cũng đủ làm những Đấu Thần cường giả này điên cuồng.

- Ta trước hết giết người.

Đấu Thần trong mắt hiện lên một tia kiên quyết, dẫn đầu phát động.

- Đều dừng tay.

Mắt thấy loạn cục, Đấu Thần cường giả chết đi sắp mở ra, bỗng nhiên một tiếng quát lạnh rõ ràng truyền vào trong tai mọi người. Thanh âm này đến từ trong sông, Lý Dật quen thuộc, Đấu Thần cốc chủ quen thuộc hơn, đó là Long Môn môn chủ Long Tà. Người này không biết khi nào

tới không gian này, nhưng vừa lúc tình thế nghiêm trọng, lực chú ý từng người đều đang chú ý mọi người xung quanh. Không ngờ lúc này hắc lại xuất hiện

Lý Dật cũng không khỏi nhú mày, xem ra, tình thế hôm nay rất khó đoán trước.

- Long Tà, người không trở về Long Môn, còn muốn chạy đến tìm cái chết sao?

Nhìn thấy Long Tà hiện thân, Đấu Thần cốc chủ sắc mặt không khỏi biến đổi.

- Người tại sao không gọi ta là sư huynh?

- Thời khắc Linh quyền chết đi, người chính là địch nhân không chết không ngớt rồi.

- Đáng tiếc người nhất định phải thua, Linh thiên sư muội, người quá cố chấp, vốn thực lực cùng tài hoa của người, nếu như gia nhập Long Môn, ta không ngại cho người một chức phó môn chủ. Nhưng hiện tại, người không thể không chết.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Âm Mưu Của Long Tà

Q.6 - Chương 560: Âm Mưu Của Long Tà

Long Tà hiện thân, trận thế biến đổi, những Đấu Thần các cường giả như kia rần mất đầu, tựa hồ thấy được hy vọng, lập tức có một Đấu Thần cường giả nói:

- Long Môn chủ, làm sao người bây giờ mới đến, Đơn tông chủ đã chết rồi.

- Hại chết Đơn tông chủ cũng không phải là ta, mà là các người. Ta đã nói với người rồi, không thể giải quyết vấn đề này, các người lại không

tin, mới cho nàng cơ hội.

Nghe đám người này nói chuyện, Lý Dật rõ ràng, Đấu Thần cốc chủ cũng rõ ràng, hai ngày nay Long Tà cũng không có rời khỏi Đấu Thần cốc, không những hãn một mực tiềm phục tại Đấu Thần cốc, hơn nữa còn cùng Đơn tông chủ. Khó trách Đơn tông chủ có đảm lượng như vậy, chắc hẳn Long tà chính là sau lưng thôi thúc.

Lời của Long tà nói làm cho những Đấu Thần cường kia không khỏi hồ thẹn, mắt thấy Long Tà xuất hiện, Đấu Thần cốc chủ cũng không nói thêm cái gì, mà từ thông dong giới lấy ra một viên thuốc, đưa cho Lý Dật nói:

- Đây cũng là giải dược giải trừ cấm chế, rời khỏi Đấu thần cốc.

- Đa tạ cốc chủ đại nhân.

Lý Dật rõ ràng ý tức của Đấu Thần cốc chủ, cung kính thi lễ một cái, sau đó nuốt xuống dược hoàn.

Sự thật còn hơn lời nói, Đơn tông chủ mặc dù không phải Lý Dật trực tiếp đánh chết, nhưng nếu không có hãn động thủ, Đấu Thần cốc chủ không có khả năng đánh chết Đơn tông chủ.

- Các người còn có ai muốn dược? Rất đơn giản, giết Long tà là dược.

- Ha ha ha, sư muội, một chiêu này của người ác độc, nhưng, người còn chưa ý thức được chính mình phạm vào một sai lầm. Chư vị, giải dược tại trong dung giới nàng, giết nàng, mỗi người đều có phần.

Long tà quả nhiên nhay bén, Đấu Thần cốc chủ nghe thấy cũng phải biến sắc.

- Long tà, ta trước giết người.

Đấu Thần cốc chủ nói xong, càng không khách khí, tay quyết về động, thúc dục đấu khí pháp tắc, sau đó đấu màu đen khí cấp tốc đánh ra, ngay

cả không gian cũng bị thôn phệ.

Vừa ra tay chính là sử dụng lực lượng đấu khí pháp tắc, đúng là Đấu Thần cốc chủ sát ý đã đến cực hạn.

Long tà cũng không sợ chút nào, trên mặt hắn xẹt qua một tia đắc ý ẻ, giống như hồ đã đoán được thủ đoạn của Đấu Thần cốc chủ, cũng không có thi triển đấu khí pháp tắc của mình chống lại, mà chỉ đơn giản bố kết một đạo đấu khí cái chắn.

Trong Đấu khí pháp tắc, cường giả vô địch. Một đạo đấu khí cái chắn sao có thể ngăn cản được pháp tắc lực lượng của Đấu Thần cốc chủ, đây là một vấn đề thường thức, huống chi Đấu Thần cốc chủ thực lực còn trên hắn, long tà đầu óc có vấn đề sao? Rõ ràng dùng một đạo đấu khí cái chắn để chống lại lực lượng pháp tắc.

Mà ngay cả Lý Dật cũng không biết long tà có ý gì, nhưng hắn khẳng định, long tà tuyệt đối sẽ không phạm sai lầm, hắn sở dĩ làm như vậy, tự nhiên có có đạo lý.

Lý Dật nhìn Đấu Thần cốc chủ, xem người đem Đơn tông chủ cùng ba mươi mấy Đấu Thần cường giả ngăn lại như thế nào, sự thật cũng chứng minh phán đoán của hắn đúng, nhưng hắn cũng thật không ngờ long tà đột nhiên hiện thân, long tà hiện thân làm cho trận này kết cục khó có thể dự đoán. Chỉ là lo lắng đến hắn và long tà, cùng Long Môn quan hệ, Lý Dật càng không có đường lui, chỉ càng thêm kiên định đứng ở trên lập trường Đấu Thần cốc chủ. Điểm này, Lý Dật cũng không cách nào lý giải.

Nhưng lúc này không gian tràn đầy điện quang thạch hỏa, ẩn chứa Đấu Thần lực lượng pháp tắc màu đen oanh kích tại long tà bố kết đấu khí tấm chắn. Chỉ nghe oanh một tiếng vang lên, đấu khí thuần bài bị triệt để oanh tán. Điểm này, không thoát khỏi ý liệu của mọi người, nhưng một màn kế tiếp lại không có bất luận kẻ nào tưởng tượng được.

Sau khi đấu khí pháp tắc lực lượng của Đấu Thần cốc chủ nổ nát đấu khí cái chặn của long tà, cũng không có đem đối phương cho vào pháp tắc của mình tiến hành tiêu sát, ngược lại, Đấu Thần cốc chủ đột nhiên dừng tay.

Đấu khí pháp tắc lực lượng bỗng nhiên biến mất, dưới mặt đất cùng trong không gian là một mảnh yên lặng quỷ dị.

- Long tà, người làm cái gì?

Đấu Thần cốc chủ cũng không thể bình tĩnh, cũng không phải nàng không nghĩ tiếp tục công kích, mà là do nguyên nhân nào đó mà không cách nào nữa tiếp tục công kích.

Gian kế thực hiện được, long tà đắc ý cực kỳ, ngửa mặt lên trời cười dài, sau đó mới đắc ý nói:

- Sư muội, ta cho người chết tâm phục khẩu phục... Tứ đại thần y, thành hiện thân.

Lúc này, có hai bóng người hiện thân.

Người hiện thân đúng là tứ đại thần y cùng thê tử, tứ đại thần y vẻ mặt mệt mỏi, ngoại trừ mệt mỏi, còn có cực độ là bất an, mà thê tử thần y, cũng biểu lộ bực tức.

- Tứ đại thần y, nói cho cốc chủ đại nhân, Thiên Dương đan, là vật gì?

Đấu Thần cốc chủ nghe mà biến sắc, lạnh lùng nói:

- Tứ đại thần y, người dám phản bội ta? Cầm giải được đến cho đối phương?

- Tại hạ cũng là bất đắc dĩ, nếu muốn phối chế dương đan, không có mấy năm, thậm chí mấy chục năm, căn bản là không được, cốc chủ đại nhân cho ta ba tháng thời gian, thật sự vô cùng khó xử tại hạ, cho nên tại hạ không thể không đánh cuộc một lần.

- Sư muội, hai ngày này ta làm hai sự kiện, đó là thành công làm cho Đơn tông chủ tới tìm người phiến toái, đương nhiên, đối với cái phế vật này ta cũng không có ôm quá lớn hy vọng, cho nên ta lại làm chuyện thứ hai, đó là nhờ tứ đại thần y luyện thành Thiên Dương đan.

Long tà đắc ý cực kỳ, nói:

- Đáng tiếc hôm nay Thiên dương đan hiệu quả cũng không phải cho người tấn chức phong hào Đấu Thần, mà là cần người một vận dụng đấu khí pháp tắc sẽ phong ấn đan điền khí hải của người, ha ha ha, thế nào, hảo sư muội của ta, người nhận thua chưa?

Long tà, thật đúng là đủ tà rồi, thì ra hai ngày này hãm một mực hoạt động tại Đấu Thần cốc, cũng không biết dùng biện pháp gì, rõ ràng xúi giục tứ đại thần y dùng Thiên Dương đan giả đến dụ Đấu Thần cốc chủ, sau đó lợi dụng năng cần đấu khí hạt giống của Đấu Thần cường giả xúi giục Đơn tông chủ, tên này đúng là lòng dạ thâm sâu.

- Long tà, người thật ác độc.

Đại thế đã mất, đan điền khí hải Đấu Thần cốc chủ bị đóng cửa, dưới loại tình huống không cách nào sử dụng đấu khí, đó là một con đường chết.

- Sư muội, xem hiện tại linh môn đối đãi ta không tệ, ta sẽ không giết người, chỉ phế bỏ đan điền khí hải của người, đem người nhốt tại Long Môn, chỉ cần người an tâm sống bình thường, Long Môn sẽ để người sống đến chết già.

- Lý Dật, tiếp lấy.

Đấu Thần cốc chủ đột nhiên đem dung giới của mình ném về phía Lý Dật:

- Giải trừ cấm chế giải được trong dung giới, hủy nó đi.

Không cách nào sử dụng đấu khí, cũng không cách nào bảo vệ dung giới, Đấu Thần cốc chủ hiện tại ngoại trừ tín nhiệm Lý Dật, cũng không có lựa chọn khác.

- Hủy rất đáng tiếc.

Lý Dật cầm lấy dung giới trong tay, mục quang nhìn đám Đấu Thần cường giả, thản nhiên nói:

- Ta và các người không oán không cừ, không cần phải thiết phải để các người vĩnh viễn nhất tại Đấu Thần cốc.

Lại nhìn long tà:

- Nhưng, ta cùng vị Long Môn môn chủ này, có quan hệ không chết không ngớt, cho nên, các người chỉ cần hợp lực giết chết hắn, giải được mỗi người một phần.

- Hừ, dung giới tuy trong tay người, nhưng chỉ là thấp tinh Đấu Thần, có năng lực bảo vệ được sao?

- Bảo vệ không được, ta còn không có năng lực hủy diệt nó sao?

Hơn ba mươi Đấu Thần cường giả lúc này khó xử cực kỳ, long tà lòng dạ sâu như biển bọn họ đã lĩnh giáo, cùng người như vậy hợp tác, trong nội tâm bọn họ thật sự cảm thấy không an tâm, nhưng Lý Dật thiếu niên cường giả, đồng dạng cũng không đơn giản. Cho nên biện pháp tốt nhất là chờ, cho nên hơn ba mươi Đấu Thần cường giả đều ôm ý nghĩ như vậy, một người cũng không động thủ.

Hiện tại chuyện tình tựa hồ trở nên đơn giản, Lý Dật cùng long tà, ai có thể xử lý được đối phương, chính thức tìm được giải được.

Nhưng, tựa hồ còn có chuyện xấu.

Lý Dật nhìn vợ chồng tứ đại thần y, nói:

- Các người đã lựa chọn cùng ta hợp tác, thì không nên cùng long tà hợp tác, bất quá ta hiện tại cho các người thêm môn một cơ hội, chỉ cần các người giúp ta giết long tà, con gái của các người, ta cam đoan không mất một sợi lông.

- Người có đảm bảo được không?

Thê tử Thần y hỏi.

- Cốc chủ đại nhân, người thấy thế nào.

- Giết long tà, ta không so đo các người lấy Thiên Dương đan lừa gạt, lập tức còn thả con của các người, nếu không chỉ có đường chết.

- Tứ đại thần y, người nghĩ thông suốt, con của các người ở trong Đấu Thần cốc, chỉ cần giết Lý Dật cùng cốc chủ, chúng ta sẽ cứu con của các ra...

- Long tà, người sai rồi, bọn họ không tại Đấu Thần cốc.

Tứ đại thần y liền vội vàng hỏi:

- Con của ta, bọn họ tại nơi nào?

- Tại Linh giới.

- Linh giới?

- Không sai, linh môn kết giới của ta, hiện tại ngoại trừ ta, trên đời này không có người thứ hai có thể mở ra. Tứ đại thần y, nếu ta chết, con của các người vĩnh viễn đứng ở trong Linh giới.

- Long tà, để mạng lại.

Thần y thê tử sốt ruột cứu con, cũng không quản được chuyện nhiều như vậy, quát lên một tiếng, hai đạo đấu khí liền hướng long tà oanh kích đến, thê tử đã động thủ, tứ đại thần y lại càng không nường tay, đấu khí oanh ra, thân hình lại hộ vệ tại trước người thê tử.

Vợ chồng Tứ đại thần y một Đấu Thần một đấu Thánh, thực lực cũng mạnh, nhưng đối phó long tà Đấu Thần đỉnh phong thì còn chưa đủ. Hai người động thủ, Lý Dật cũng không do dự, tại trước mắt ba mươi mấy Đấu Thần cường giả, hắn đã không có đường lui, chỉ có đánh bại long tà hoặc là chiếm thượng phong, mới có thể triệt để làm cục diện ổn định.

Đối mặt hai đại Đấu Thần một Đấu Thánh cường giả công kích, long tà không sợ hãi chút, cũng không phòng ngự, mà là dùng công chế công, trong nháy mắt đánh ra vài đạo đấu khí, đem công kích tấn công mình đều tan rã. Long tà là người khôn khéo, hắn tự nhiên biết rõ lúc này không thể yếu thế nửa phần, chỉ cần lộ ra nửa điểm chiến bại, những Đấu Thần kia, rất có thể giải tán lập tức, đem chính mình tru sát triệt để.

Long tà thực lực cũng thật là khủng bố, ba người vây công, đúng không có nửa điểm chiến bại, điều này làm cho Lý Dật cũng âm thầm kinh hãi.

- Đừng che chở ta, giết hắn đi.

Thần y thê tử lớn tiếng kêu lên. long tà giao quyết dị thường, hắn nhìn ra được tứ đại thần y cực kỳ để ý vợ con của mình, đối với Lý Dật cùng tứ đại thần y công kích chỉ là hóa giải, lại rút ra tinh lực đối phó thê tử thần y, dùng cách đó hấp dẫn tứ đại thần y ra tay cứu viện, kể từ đó, áp lực hắn liền giảm nhiều.

Đấu sau nửa ngày, song phương cũng bất phân thắng phụ, lúc này tình thế hay thay đổi, vô luận là Lý Dật hay là long tà, đều không có dùng ra thực lực cực hạn, cho nên chưa có thể đảm bảo không có biến cố phát sinh, cho nên mọi người đều cần bảo trì thực lực để ứng phó việc ngoài ý muốn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tuyệt Đối Không Nghĩ Tới

Q.6 - Chương 561: Tuyệt Đối Không Nghĩ Tới

Điều này cũng không có vượt qua ý liệu của Lý Dật, nha đầu kia đã hoàn toàn ở vào trạng thái mơ hồ, trong mắt của nàng chỉ có Đấu Thần cốc chủ cừu nhân giết cha mẹ mình, thấy Lý Dật, vợ chồng tứ đại thần y cùng long tà càng khó hoà giải, rốt cuộc kèm nén không được, nhân cơ hội giết chết cừu nhân.

Lý Dật một mực chú ý đến nàng, Thanh Nhi vừa ra tay, Phá Thiên kiếm Lý Dật liền cũng tiêu xạ ra, oanh kích về phía hai người.

- Lý Dật, người thật sự muốn bảo vệ ác ma này sao?

Thấy Lý Dật can thiệp, Thanh Nhi thần sắc kinh ngạc, nhìn Lý Dật, thần sắc thăm thiết đến cực điểm.

- Thanh Nhi, long tà mới là địch nhân lớn nhất, ta phải muốn giết hẳn.

- Nói như vậy, chúng ta chỉ có thể đứng ở trận doanh bất đồng rồi?

Thanh Nhi cắn môi, kiên quyết nói.

- Thanh Nhi, người muốn là địch nhân của ta sao?

Lý Dật nói, liên hợp cùng với Đấu Thần cốc chủ đối phó long tà, là lựa chọn lúc này của hẳn, chỉ cần có thể xử lý long tà, thì từ nay về sau lại đối phó Đấu Thần cốc chủ, nhưng chuyện này cũng không có nắm chắc, Thanh Nhi nha đầu đơn thuần cũng không minh bạch đạo lý này. Đang tại trước mặt Đấu Thần cốc chủ, Lý Dật cũng vô pháp hướng nàng giải thích rõ ràng, chỉ phải cắn răng một cái, nói:

- Vậy người cứ việc động thủ, nhưng đây không phải là cách lựa chọn sáng suốt gì.

Đan điền khí hải của Đấu Thần cốc chủ bị đóng cửa, không cách nào sử dụng đấu khí, vào lúc này, chính là một có lực hoàn thủ, Thanh Nhi oán hận nhìn Đấu Thần cốc chủ, lại chuyển hướng nhìn Lý Dật, cuối cùng cũng không động thủ nữa.

- Lý Dật, người tới.

Thấy Thanh Nhi dừng tay, Đấu Thần cốc chủ đột nhiên nhìn Lý Dật giương giọng nói.

Lúc này chiến cuộc giằng co, long tà tuy thực lực kinh người, nhưng không thể xem nhẹ thể tử thần y được, có hai đại Đấu Thần, hẳn muốn thắng được trận này, cũng không phải đơn giản. Lý Dật nghe được Đấu Thần cốc chủ gọi, thu kiếm về cổ tay, nhưng lại tế ra phách tuyệt Trấn Thiên Cung, đấu khí tiến vũ "Xích xích xích" phá không lao ra, mà thân hình đến bên người Đấu Thần cốc chủ.

- Cốc chủ, có cái gì phân phó?

- Lý Dật người có nghĩ đã bại được long tà?

- Đại tỷ, người không phải nói nhảm sao?

Lý Dật dở khóc dở cười, nói.

Đấu Thần cốc chủ trên mặt hiện ra một vẻ kiên quyết, nói:

- Tốt lắm, ta liền truyền cho người một chiêu đấu kỹ chuyên môn đối phó long tà, chiêu đấu kỹ này tuy phẩm giai không cao, chỉ là Bạch Hổ trung giai, nhưng đối phó long tà cũng đủ rồi.

Nói xong lấy ra một khối ngọc bài, đem tin tức rót vào, đưa cho Lý Dật.

Lý Dật không ngừng bắn ra đấu khí tiến vũ, lại bớt thời giờ bóp nát ngọc bài, ngọc bài hóa thành một đạo bích quang chui vào mi tâm, tin tức dừng mãnh vào trong óc, tâm pháp Bạch Hổ trung giai đấu kỹ "Niết bàn long châu" liền khắc vào trong óc Lý Dật.

Đem tâm pháp này nhờ kỹ, lại thử mô phỏng mấy lần phương pháp vận hành đấu khí, chừng mười thành năm chắc, Lý Dật lúc này mới thu cung lại.

- Long tà, ném thử Niết bàn long châu.

Niết bàn long châu bốn chữ làm trên mặt long tà run rẩy, hiển nhiên là cảm thấy sợ hãi. Cái cảm giác sợ hãi này, long tà cũng phải liều mạng, kết xuất một đạo đấu khí cái chắn cực hạn, mặc cho vợ chồng tứ đại thần y oanh kích, hấn cũng không trả lại, màu đen đấu khí lượn lờ ở bên cạnh hấn, bắt đầu phi tốc xoay tròn, đem thân hình long tà triệt để bao phủ trong đó.

Cũng cùng lúc này, Niết bàn long châu của Lý Dật cũng bắt đầu súc thể. lúc Lý Dật súc thể, trong không gian nguyên vốn dư thừa thiên địa linh khí hỏa thuộc tính điên cuồng hướng quanh thân hấn vọt tới. Dù sao cũng là mới học, Lý Dật đối với chiêu đấu kỹ này không chế không đủ tinh thuần, làm cho cổ hỏa diễm có chút khoa trương.

Xoay quanh, tại quanh thân Lý Dật hỏa diễm càng ngày càng mãnh liệt, mà trong không gian xuất hiện nhiệt lượng vô tận, bởi vì Lý Dật điên cuồng rút ra nhiệt độ không khí rất nhanh giảm xuống, tựa hồ tất cả nhiệt độ đều tụ tập đến quanh thân Lý Dật. Những màu đỏ nham thạch cũng bởi vì nhiệt độ kịch liệt giảm xuống, hiện ra thanh sắc.

- Bạch Hổ trung giai, niết bàn long châu.

Tiếp theo Lý Dật quát khế, vợ chồng tứ đại thần y thức thời tách ra, sau đó bao phủ tại một đoàn hỏa cầu hướng long tà bắn tới.

Một chiêu này, cùng hai ngày trước Đấu Thần cốc chủ dùng nó đối phó long tà cũng giống nhau. Nhưng khác nhau duy nhất chính là, long tà dù sao đối với tại Niết bàn long châu có nhận thức, hấn biết rõ cái chiêu Bạch Hổ trung giai đấu kỹ này là sát chiêu lợi hại nhất.

Oanh.

Hỏa cầu hung hăng nện ở cái trần trước người long tà bố kết, nổ lên rung trời, trong tiếng nổ một đoàn không khí màu đen bị xé nứt thành vô số mảnh nhỏ, được long tà liều chết duy trì mới miễn cưỡng không bị tán

đi. Sau đó, Lý Dật bị bắn ngược lại mấy mét, hiện tại trong lòng bàn tay của hắn, một đoàn hỏa cầu nhỏ lại hiện ra.

Lý Dật hiện tại mới hiểu được chỗ tinh diệu chiêu Bạch Hổ trung giai đấu kỹ này, luồng thứ nhất đánh sâu vào tuy cường hãn, nhưng kỳ thật chỉ bước đệm cho sát chiêu. Sau khi đợt công kích thứ nhất, đối thủ tự bố kết phòng ngự cường thế nhất, điều này kỳ thật đã bị mắc lừa. Bởi vì đợt công kích thứ nhất Niết bàn long châu căn bản không phải mục đích sát thương địch nhân, mà là hấp thu năng lượng.

Va chạm ngăn ngại, hai đại Đấu Thần cường giả đấu khí ẩn chứa năng lượng cũng bị hấp thu vào đoàn hỏa cầu nhỏ trong lòng bàn tay Lý Dật. Cái này, sau đó chính thức là đòn sát thủ long châu.

- Long tà, người thua.

Lý Dật cũng là không khỏi đắc ý, rất hiển nhiên, phòng ngự long tà có trăm ngàn chỗ hở, tuyệt đối không có khả năng ngăn cản được "Long châu" oanh kích.

Long tà cũng minh bạch điểm này, hắn xác thực là sắp thất bại, thua ở tuyệt học sư môn. Trên mặt tro tàn, dù cho là biết rõ không cách nào chống đỡ một chiêu Niết bàn long châu, long tà vẫn đem đấu khí thúc dục, đấu khí màu đen vô tận lượn lờ ra, cố gắng tu bổ chỗ sơ hở kia. Kỳ thật, cái này đã không có quan trọng, cho dù một kích này Lý Dật cách giết không được hắn, nhưng bị thua có kết cục gì, long tà thông minh tuyệt đỉnh tự nhiên rõ ràng nhất.

Lý Dật đương nhiên cũng sẽ không cho hắn quá nhiều thời gian, tay quyết vừa động, đoàn hỏa cầu nhỏ trong lòng bàn tay như là nhận lấy triệu hoán nào đó, nhanh như thiểm điện oanh kích long tà.

Tiếng bạo liệt vang lên, lúc này toàn bộ năng lượng long châu, Bạch Hổ trung giai đấu kỹ oanh tại cái chỗ long tà bố kết, trong nháy mắt đem tầng cái chỗ này đánh cho nát bấy, sau đó dư uy đều công kích trên thân thể long tà.

Long tà đấu kỹ năng lượng hộ thể hần bị oanh thành mảnh nhỏ, hộ thể đấu khí cuối cùng bảo vệ kích hần bay ra ngoài, nện xuống thạch bích, sau đó té trên mặt đất. quần áo Long tà đều rách nát, râu tóc đều tán loạn, trong miệng không ngừng phun ra máu tươi, khiến cho hần trở nên chật vật vô cùng.

Rõ ràng không có hoàn toàn đánh mất sức chiến đấu, thực lực long tà cũng vượt quá ý liệu của Lý Dật cùng Đấu Thần cốc chủ.

Nhưng hiển nhiên, hần đã bị trọng thương, cũng không có khả năng đối kháng Lý Dật nữa, ba mươi mấy đấu thần lúc này lập tức phát ra thanh âm ủng hộ, một bộ kích động thay Lý Dật xử lý long tà. Thấy vậy, Lý Dật quyết định cho bọn họ có cơ hội này, nói:

- Các người giết hần rồi, mỗi người một hạt giải dược, tuyệt không nuốt lời.

Dù cho Lý Dật không làm bất luận cái cam đoan gì, ba mươi hai Đấu Thần cường giả tuyệt đối không buông tha cơ hội thật tốt trước mắt này, lập tức liền có hai Đấu Thần cường giả thân hình nhoáng lên hướng long tà đánh tới, muốn đoạt công đầu.

Long tà trọng thương cũng không có thời gian điều trị, đem tụ huyết bức ra, miễn cưỡng vận chuyển đấu khí, hai đạo hắc vụ hướng hai tên Đấu Thần oanh kích.

Oanh.

Oanh.

Hai Đấu Thần cường giả sơ suất quá, bọn họ không ngờ rằng long tà còn có lực công kích... Bọn họ cơ hồ không có bất kỳ phòng bị, đấu khí màu đen oanh kích đến vội vàng bố kết cái chắn, lập tức đem cái chắn đánh nát bấy.

Mắt thấy hai Đấu Thần cường giả bắn trở lại, Lý Dật quát:

- Cùng tiến lên, giết long tà, tất cả mọi người có thể tìm được giải được.

Còn lại 30 danh Đấu Thần cường giả cũng không tiếp tục chần chờ...

Ba mươi đạo đấu khí cùng một thời gian đánh ra, tuy những người này không dùng tất cả thực lực của mình, nhưng dù sao cũng là ba mươi Đấu Thần cường giả, một kích hợp lực, đừng nói long tà Đấu Thần tu vi, coi như là tấn thẳng đến phong hào Đấu Thần, chỉ sợ cũng không có khả năng đơn giản chống lại được,

Tình cảnh này đối với Lý Dật cùng Đấu Thần cốc chủ mà nói, là rất vui mừng, ba mươi đạo thuộc tính đấu khí bất đồng đánh ra, giống như trong không gian tràn ra một đóa tử vong lửa khói, hướng long tà oanh kích đến.

Nhưng đêm nay có vô số điều ngoài ý muốn.

Những điều ngoài ý muốn, không có bất kỳ người nào, kể cả long tà cũng không nghĩ tới, dưới loại tình huống này còn có thể tồn tại điều ngoài ý muốn như vậy.

Ba mươi đạo đấu khí đánh ra, nhưng không có đánh tại trên người long tà, mà giống như đụng phải bức tường. Sau đó có một màn quỷ dị hiện ra, ba mươi đạo đấu khí đụng phải bức tường bỗng nhiên phản chấn trở về, hướng 30 Đấu Thần cường giả bật lại.

Không thể tưởng tượng được, tuyệt đối không có khả năng. Coi như là long tà dùn không có bị thương, cũng không thể làm được, huống chi là hẳn đang bị trọng thương như vậy.

Mà quỷ dị xuất hiện một đạo cái chắn, cũng bại lộ ra ẩn thân cường giả.

Tựa hồ cũng ý thức được ẩn thân đấu kỹ của mình không có bất cứ ý nghĩa gì, sau khi giả trừ trạng thái ẩn thân, một hài tử mười mấy tuổi hiện ra tại trước mặt mọi người.

- Tỷ tỷ, tỷ phụ, địa phương náo nhiệt như vậy, cũng không dẫn ta đến chơi sao?

Rõ ràng... Lại là tiểu mao đầu Thanh Vũ.

Lý Dật cảm giác gập trở ngại, đêm nay hết thấy ngoài ý muốn. Tiểu mao đầu Thanh Vũ, là đệ đệ Thanh Nhi, rõ ràng dùng ẩn thân dấu khí đến đây.

Cái con mẹ nó rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

- Thanh Vũ?

Thanh Nhi lên tiếng kinh hô, vô ý thức đi tới.

Nhưng Lý Dật hành động nhanh hơn, chắn trước mặt của nàng, trầm giọng nói: - Thanh Nhi, có vẻ cổ quái, không nên tới gần hẳn.

- Ta tại sao phải nghe người.

Thanh Nhi không tin Lý Dật.

Lý Dật cũng không giải thích thêm, ngăn trở Thanh Nhi, xoay người nhìn Thanh Vũ nói:

- Tiểu mao đầu, người che dấu thật sâu.

- Lý Dật ca ca, hảo tỷ phụ của ta, bản thân thông minh tuyệt đỉnh, đúng là vẫn còn bị ta lừa. Ha ha ha, người nhất định rất buồn bực sao.

Tiểu mao đầu Thanh Vũ lúc này khí chất đã hoàn toàn không giống như hài tử choai choai, tuy hình tượng của hắn vẫn như thế, nhưng ngữ khí của hắn biểu lộ, lại hoàn toàn giống như cường giả trưởng thành.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Một Chiêu Đánh Khắc Thiên Hạ

Q.6 - Chương 562: Một Chiêu Đánh Khấp Thiên Hạ

Lý Dật xác thực rất buồn bực, buồn bực tới cực điểm, hắn bị người đùa bỡn, hơn nữa là tên giống hệt như Thanh Vũ, chỉ sợ cũng không có hảo ý gì.

- Tiểu mao đầu, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra, người lúc nào tu luyện đấu khí?

- Tỷ tỷ, vì báo đại thù cha mẹ, ta đương nhiên muốn tu luyện đấu khí.

Thanh Nhi cũng quá đơn thuần, căn bản không có chú ý tới Thanh Vũ có vẻ mặt mỉa mai, ngược lại nghiêm túc hỏi:

- Người sớm biết cha mẹ đã vẫn lạc sao?

Nữ nhân a nữ nhân, Lý Dật chỉ có thể ở trong nội tâm cười khổ, cho dù Thanh Vũ sớm biết cha mẹ đã vẫn lạc, nếu hắn thật là Thanh Vũ, mới bao nhiêu tuổi đây, huống chi lại không có người chỉ đạo, làm sao có thể tu luyện thành cảnh giới kinh khủng như vậy.

- Không có, ta cũng là vừa mới biết.

Thanh Vũ rất muốn mê hoặc Thanh Nhi, tiếp tục bịa chuyện nói:

- Ta vừa mới tu luyện đấu khí.

- Thanh Vũ, người...

Thanh Nhi lúc này cũng nhìn ra Thanh Vũ nói lung tung, nhưng nhất thời lại nghẹn lời, không biết nên đáp lại như thế nào.

- Hắn không phải là Thanh Vũ.

Hiện tại hồi tưởng lại, nếu như đứa bé trước mắt này không phải là Thanh Vũ, hắn há lại hiểu được chuyện nam nữ, nói ra câu làm Thanh Nhi mặt đỏ tim đập? Thật sự là sơ suất quá, rõ ràng không có nửa điểm nghi ngờ Thanh Vũ giả mạo.

- Ha ha ha, không sai, Thanh Vũ đưa bé kia, từ lúc ba tháng trước cũng đã cùng cha mẹ của hãn đoàn tụ rồi.

Tên này đặc ý cười nói:

- Hảo tử phu của ta, coi như người thông minh, người đã là người thông minh, thì nên biết nên làm như thế nào đi.

- Người, rốt cuộc là ai?

Tên này biến sắc, trầm giọng nói:

- Tu La Môn Tu La Thăng Thiên.

Tu La Môn? Cường giả ở đây, ngoại trừ Lý Dật, Đấu Thần cốc chủ cùng long tà, biết rõ cái ẩn tông này, thì tất cả tựa hồ cũng không biết, hơn ba mươi tên đấu thần nhìn nhau, cũng nhin không được bắt đầu nghe Tu La Môn nói cái gì.

- Tu La Môn cường giả, người chừng nào thì xâm nhập Đấu Thần cốc.

- Linh thiên, người có năng lực thật lớn, chỉ cần tại thần chi lĩnh vực làm ra Đấu Thần cốc thanh thế hiển hách. Đáng tiếc người thông minh quá mức, Đấu Thần cốc động tĩnh quá lớn, mới đưa tới Tu La Môn chủ chú ý, bởi vậy phái ta tới điều tra.

- Người... Người làm gì Thanh Vũ?

Thanh Nhi hoảng sợ, trên mặt biểu lộ gần như tuyệt vọng.

- Hãn đã chết.

Tu La Thăng Thiên không có hứng thú cùng Thanh Nhi dong dài, tiếp tục hướng Đấu Thần cốc chủ linh thiên nói:

- Thức thời, theo ta đi gặp Tu La Môn chủ, lão nhân gia có lẽ xem người là truyền nhân linh môn cuối cùng mà cho người một con đường sống.

Tại Đấu Thần cốc, đối với người không có chỗ tốt gì.

Sau khi, nghe được tin tức Thanh Vũ đã chết, Thanh Nhi ngã xuống đất bất tỉnh nhân sự. Cái nha đầu này đơn thuần, vừa mới tìm được tin tức cha mẹ ngã xuống làm thần trí nàng mê loạn, hiện tại đệ đệ duy nhất cũng không còn, loại đả kích này nàng đã không có khả năng thừa nhận nữa.

Nhưng không có người nhàn hạ trông nom chú ý nàng, thấy Tu La Môn cường giả đã đến, cao hứng nhất là long tà.

- Thăng Thiên huynh đệ, chúng ta nhanh rời đi thôi, đi tìm Tu La Môn chủ, phải thêm cường giả đến tiêu diệt Đấu Thần cốc.

- Lúc này rời đi thôi? Long Môn chủ tiếc mệnh sao, chúng ta người Tu La Môn, cũng không phải chuyện gì đều tùy tiện đi cầu viện môn chủ.

Dù đến cứu long tà, Tu La Thăng Thiên trong giọng nói lãnh ý cũng không chút nào che dấu. Hắn chuyển hướng nhìn Lý Dật cùng Linh thiên, thoát nhìn ngây thơ cùng nghiêm nghị:

- Lý Dật, linh thiên, ta cuối cùng hỏi các người một lần, các người có nguyện ý cùng đi với ta gặp Tu La Môn chủ hay không?

Đây là ccaau nói tối hậu, Lý Dật cùng linh thiên nhìn nhau, trong ánh mắt phức tạp vô cùng!

Tu La Thăng Thiên biểu hiện ra thực lực quá kinh người, không nói đến linh thiên không cách nào sử dụng đấu khí, cho dù thực lực nàng ở vào trạng thái đỉnh phong, muốn một kích xua tan ba mươi Đấu Thần cường giả, cũng không có khả năng.

Lý Dật nở nụ cười, nhún vai nói:

- Ta không phải là người Tu La Môn đệ tử, lại không oán lại thù, Tu La Môn chủ chỉ sợ cũng không hứng thú gặp ta.

- Tu La Môn chủ thích nhất là kết giao với thiếu niên anh hùng, nếu không có như thế, năm đó cũng sẽ không thu lưu Long phong vân, còn trợ giúp hãn đoạt được chủ môn chủ Long Môn môn. Về phần vị long tà này, nói thật Tu La Môn chủ cũng không thích, chỉ là trở ngại tình cảm, mới yên lặng để Long Môn nội loạn, long tà tiểu tử mới thay thế long phong vân được. Nói nhiều như vậy, Lý Dật, ta chính là muốn nói cho người biết, Tu La Môn mặc dù không có danh vọng như Long Môn, nhưng ở thần chi lĩnh vực, hoàn toàn lật tay che trời.

Cho dù Tu La Môn thực lực không tầm thường, cũng không cần khoe khoang như vậy. Nếu có bản lĩnh lớn như vậy, vì cái gì không thống nhất thần chi lĩnh vực? Xem ra Tu La Môn tựa hồ cũng có làm như vậy.

- Tu La Môn chủ đã ái tài như vậy, người không ngại trở về nói cho hãn đến Đấu Thần cốc gặp ta.

Lý Dật nói mặt không đỏ tim không nhảy, một bộ ngữ khí thiên kinh địa nghĩa.

Đáng tiếc thần chi lĩnh vực không có chuyện về Lưu Bị ba lần đến mời Khổng Minh, Tu La Thăng Thiên cười lạnh nói:

- Bằng người, tựa hồ còn không xứng để cho Tu La Môn chủ lão nhân gia tới gặp người như vậy.

- Vậy không tiễn.

Lý Dật khoát khoát tay, làm tư thế xin mời.

- Ta cũng có thể đi, nhưng ta phải mang đi con rể Tu La Môn.

Tu La Thăng Thiên chỉ long tà, nói.

Đây chính là chỗ mâu thuẫn, Lý Dật tuyệt đối không có khả năng buông tha long tà, hậu hoạn thả hổ về rừng vô cùng. Nhưng Tu La Thăng Thiên hiển nhiên cũng không trơ mắt nhìn Long Môn môn chủ vẫn lạc tại nơi này.

- Không có khả năng, long tà, hãn hôm nay phải chết ở chỗ này.

Lý Dật kiên quyết nói.

- Nói như vậy, chúng ta hôm nay phải đánh một trận?

Lý Dật cũng không muốn cùng đối thủ đối kháng như vậy, nhưng không thể để Long Tà đi, sự tình đã đến mức này, mọi người cũng không có đường lui. Hơn nữa trong tay hãn còn có LÁ bài tẩy có thể đánh.

- Giết chết Tu La Thăng Thiên, chẳng những có thể được giải dược, mỗi người còn được một hoàn ích khí đan.

Lý Dật quyết định cho những người này ném mật ngọt, giải dược tự nhiên là không thể cho, nhưng ích khí đan sao... Lý Dật từ trong dung giới lấy ra 30 hạt ích khí đan, hướng những Đấu Thần cường giả kia. Hãn không đau lòng, mà linh thiên lại đau lòng đến cực điểm, một hoàn ích khí đan chính là đấu khí hạt giống của một Đấu Thần cường giả.

Thấy ích khí đan, 30 vị Đấu Thần cường giả lập tức phấn chấn, ích khí đan không phải mục đích của bọn hãn, nhưng Lý Dật hành động nói rõ, hãn đem giải dược phân phát cho mọi người, chỉ bằng điểm này, đã làm cho bọn họ đánh cuộc một lần. Tu La Môn cường giả càng lợi hại, thật có thể chống lại được 30 vị Đấu Thần cường giả sao?

- Các người dám hướng ta động thủ sao?

Tu La Thăng Thiên sắc mặt ngưng trọng lên, lạnh lùng uy hiếp nói:

- Đã có thể tu luyện tới Đấu Thần cường giả, các người cũng tuyệt đối không phải một mình, hôm nay dám động thủ, ta dám cam đoan, Tu La Môn nhất định sẽ làm cho các người vong tông diệt tộc.

Lời nói này nói ra, làm chúng Đấu Thần cường giả không khỏi dao động, Tu La Môn, bọn họ tuy không rõ ràng lắm, nhưng theo Tu La Thăng

Thiên biểu hiện ra thực lực, tuyệt đối không phải là đèn cạn dầu, thoát nhìn tên này, lời uy hiếp của hắn có khả năng trở thành sự thật.

- Giết người diệt khẩu, hủy thi diệt tích, Tu La Môn sẽ không biết người chết như thế nào.

Lý Dật dứt lời, không để cho Tu La Thăng Thiên cơ hội giải thích, thân hình hắn bức thẳng tới, cực hạn đấu khí rót vào Phá Thiên kiếm, lừng không kích xuống, Phá Thiên kiếm quang hóa thành một đạo hình cung, dùng lực phá hủy hết thủy hương tu la thăng thiên đánh ra..

Tu La Thăng Thiên cười lạnh một tiếng, đối với công kích Lý Dật cũng không có bố kết đấu khí phòng ngự, cũng không có kích phát đấu khí chống lại. Chỉ thấy bàn tay hắn bỗng nhiên phát ra một đạo đấu khí tơ nhện hình quạt, khi đấu khí tơ nhện quấn giao, trong nháy mắt đem đạo hình cung kiếm quang Lý Dật phủ kín. Lúc này đấu khí tơ nhện giống như vô số linh xà, hương kiếm quang quấn quanh, sau đó phản chấn trở về!

Lý Dật bây giờ rõ ràng, Tu La Thăng Thiên sở dĩ có thể trong nháy mắt bắn ngược hơn ba mươi đấu khí Đấu Thần cường giả, cũng không phải nói thực lực của hắn mạnh hơn bao nhiêu, có thể đối kháng ba mươi Đấu Thần cường giả, mà là đấu kỹ này.

Tu La Thăng Thiên tựa hồ là có đấu kỹ đặc thù, cái đấu kỹ này có thể phản chấn công kích của địch nhân.

Thân hình tại giữa không trung, Lý Dật liên tục tránh được đạo kiếm quang phản chấn trở về, càng không do dự, lần nữa chém xuống.

Tu La Thăng Thiên tựa hồ có một chiêu đánh khắp thiên hạ, lập tức đánh ra một chiêu đấu kỹ quỷ dị kia đem tất cả công kích lực lượng hoàn toàn phản chấn trở về. Hai chiêu thoáng qua, Lý Dật bắt đầu ý thức được chuyện tình nghiêm trọng.

Vị Tu La Môn cường giả này, ngoại trừ một chiêu này tựa hồ không biết dùng chiêu khác không, điều này thoát nhìn buồn cười, nhưng kì thực khủng bố. Lý Dật rõ ràng, bất luận một chiêu đấu kỹ gì, nếu như tu luyện tới cảnh giới cực hạn, đều phát huy ra uy lực kinh người, Tu La Tăng Thiên một chiêu đánh khắp thiên hạ, hiển nhiên là chiêu này có thể phản chấn đấu kỹ lực lượng địch nhân, chiêu này hẳn luyện đến cảnh giới lô hỏa thuần thanh rồi.

Mà chiêu đấu kỹ, xác thực có chỗ hơn người, hẳn thoát nhìn rất ôn nhu, chỉ là phản chấn công kích địch nhân, đối thủ đã có thể phát công kích lực lượng, tất cũng có năng lực hóa giải, cái đấu kỹ này thoát nhìn cũng không có lực sát thương, nhưng nghĩ lại, nếu như tìm không thấy biện pháp phá giải cái đấu kỹ này, như vậy Tu La Tăng Thiên đã ở vào thế bất bại. Mà một cường giả đấu khí tu vi sâu dày hơn, cũng là có hạn độ, vượt qua cái hạn độ này, khi đấu khí hao cạn kiệt, như vậy chính là lúc Tu La Tăng Thiên ra tay đánh chết.

Đương nhiên, loại đấu kỹ này có khuyết điểm cũng rõ ràng, hẳn cũng không cách nào tốc thắng đối thủ, chỉ có thể chờ đợi đấu khí đối thủ hao hết. Nhưng chỉ sợ có rất ít cường giả ý thức được, còn đem mình đánh cho sức cùng lực kiệt, chờ đợi đối thủ thừa dịp hư hao sao. Cho nên chiêu đấu kỹ này, đúng là vẫn còn tự bảo vệ mình, phòng ngự có thừa mà công kích không đủ.

- Tu La Tăng Thiên, chiêu này của người tinh diệu cực kỳ.

Công mấy chiêu không có hiệu quả, Lý Dật dứt khoát dừng tay lại, hứng thú nhìn đối phương.

- Đây chẳng qua là một chiêu Chu Tước trung giai đấu kỹ, gọi là 'Chấn động Càn Khôn', thế nào, người có hứng thú học sao?

Chấn động Càn Khôn, chiêu đấu kỹ này cùng phong chương Lý Dật cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, nhưng phong chương cũng không có tinh chuẩn như thế, càng không có khả năng tại

cùng một thời gian phản chấn ba mươi Đấu Thần cường giả. Tu La Môn đáng sợ, từ chỗ tên Tu La Thăng Thiên là có thể thấy được.

- Tu La Thăng Thiên, người không chỉ có một chiêu 'Chấn động Càn Khôn' này chứ?

- Đối với người đủ rồi, ta dùng một chiêu này đánh khắp thiên hạ, đến nay còn chưa gặp người có thể phá giải một chiêu này.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hủy Diệt Đấu Thần Cốc

Q.6 - Chương 563: Hủy Diệt Đấu Thần Cốc

- Lúc này cũng chỉ có thể nói vận khí người tốt.

Biết rằng Tu La Thăng Thiên nói quá lên, Lý Dật biết, mặc dù chiêu đấu kỹ này có thể phản chấn lại được rất nhiều chiêu đấu kỹ, nhưng tin tưởng trên đời này không có bất kỳ chiêu đấu kỹ nào có thể đánh khắp thiên hạ.

- Vận khí tốt nhiều năm như vậy, hôm nay cũng sẽ không ngoại lệ.

Tu La Thăng Thiên cũng biết chỗ thiếu hụt của chiêu đấu kỹ này, lập tức thỏa hiệp nói:

- Ta còn nói câu kia, người để cho ta mang long tà đi, ta lập tức rời khỏi Đấu Thần cốc, tuyệt không dừng lại nửa phút. Nếu không, chỉ có chiến đấu tới cùng, ta cũng muốn nhìn một chút, người có bao nhiêu đấu khí có thể lãng phí.

- Các người, động thủ cho ta,

Lý Dật lấy ra cái nhẫn linh thiên cho hắn, một cổ hỏa diễm từ đầu ngón tay mãnh liệt tuôn ra, sau đó nhìn 30 Đấu Thần cường giả nói:

- Nếu không động thủ, ta sẽ phá hủy cái dung giới này, các người vĩnh viễn ở trong Đấu Thần cốc.

Cái uy hiếp này ngay lập tức có công hiệu, 30 Đấu Thần cường giả bị dồn đến tuyệt lộ, cũng không thể chú ý Tu La Môn rốt cuộc làm gì, Tu La Thăng Thiên cuộc có bao nhiêu lợi hại, lần nữa tấn công xuống, đấu khí đấu kỹ không ngừng huy động đánh ra.

Đối mặt với công kích hung hãn đến cực hạn, Tu La Thăng Thiên thu hồi thái độ tùy tiện, sắc mặt trở nên ngưng trọng, toàn thân hãn cơ hồ đều kích phát ra đấu khí tơ nhện, những đấu khí tơ nhện này thóa thành vô số linh xà, quấn lấy đấu khí của đối phương, sau đó phản chấn trở về.

Trong không gian, nhất thời rục rờ cực hạn, đấu khí quang hoa trong không gian chiếu lên sáng lạn, đấu khí mảnh nhỏ đánh sâu vào không gian, những thạch bích cứng cỏi kia bị một tầng tầng đấu khí đánh vào vỡ nát ra.

- Chấn động Càn Khôn được xưng một trong Tu La Môn tứ đại đấu kỹ, xem ra quả nhiên danh bất hư truyền.

Nhìn trước mắt một màn này, linh thiên cũng không khỏi khen thầm. Dùng lực lượng một người ngăn cản 30 vị Đấu Thần cường giả, đấu khí này đúng là nghịch thiên. Nhưng Lý Dật càng quan tâm một vấn đề khác:

- Cốc chủ, có biện pháp phá giải không?

- Có lẽ có, nhưng ta không biết.

Linh thiên nhíu lại lông mày đáp.

Lúc này, Lý Dật nhìn xem ba mươi Đấu Thần cường giả đang không ngừng bị lực lượng phản chấn trở về, sau khi lực lượng đánh vào, không gian thạch bích bắt đầu xuất hiện vết rách thật sâu, sóng nhiệt vô tận làm vết rách càng to lên.

Nhìn xem vết rách cuộn cuộn tỏa ra sóng nhiệt, Lý Dật nghiêm túc đánh giá không gian này, bỗng nhiên có một cái ý nghĩ từ trong đầu của hắn hiện ra.

- Cốc chủ, người có nghĩ là long tà cùng Tu La thắng Thiên cùng chết.

- Nói nhảm.

- Tốt lắm, mời người đáp ứng ta một việc, nếu người có thể đáp ứng ta chuyện này, long tà cùng Tu La Thắng Thiên nhất định phải chết.

- Hừ, khoác lác... Người nói ta đáp ứng người sự tình gì?

Lý Dật nhìn nhìn tứ đại thần y cùng thần y thê tử bên cạnh thần sắc bất định, nói:

- Thịnh cốc chủ thả con gái của tứ đại thần y ra.

- Mơ tưởng, Tứ đại thần y cầm Thiên Dương đan giả lừa gạt ta, hại đan điền khí hải ta bị đóng cửa, trơ mắt nhìn địch nhân mà không thể động thủ, còn muốn để cho ta buông tha con hắn sao.

Nghe được lời nói của Đấu Thần cốc chủ, tứ đại thần y nói: - Đan điền khí hải của người tuy bị đóng cửa, ba ngày sau tự động giải trừ. Cái này cũng trách không được ta, người cho ta thời hạn quá ngắn, ba tháng căn bản không cách nào luyện chế ra Thiên Dương đan, ta ngoại trừ cùng long tà hợp tác thì không có lựa chọn nào khác.

- Tứ đại thần y nó cũng đúng, không bằng do ta làm chứng, chỉ cần người thả con gái của tứ đại thần y, sẽ vì người phối chế Thiên Dương đan, thế nào?

Thấy Đấu Thần cốc chủ còn do dự, Lý Dật lại nói:

- Tứ đại thần y sớm muộn sẽ phối chế ra Thiên Dương đan cho người, mà cừu nhân của người thì giao cho ta, giao dịch này người không có

hại.

- Nhiều nhất ba năm, trong ba năm này ta nhất định sẽ phối chế ra Thiên Dương đan cho ngươi.

Tứ đại thần y thề nói.

Đấu Thần cốc chủ dù sao lúc này không khác nào phế nhân, nàng cũng không có quá nhiều cò kè mặc cả, nói:

- Được rồi, bọn họ tại trong Linh giới, bất quá ta lúc này không cách nào vận dụng đấu khí, mở ra Linh giới, ba ngày sau đan điền khí hải của ta mở ra, ta sẽ thả bọn hăn... Lý Dật, ngươi nói, ngươi có biện pháp nào có thể giết chết long tà cùng Tu La Thăng Thiên.

- Ta muốn hủy diệt cả Đấu Thần cốc.

Lý Dật trong mắt hiện lên một tia tinh quang, sau đó phân công nói: - Thần y các hạ, vợ chồng các ngươi mang Đấu Thần cốc chủ cùng Thanh cô nương rời khỏi Đấu Thần cốc đi thất tinh tông, chuyện nơi đây giao cho ta.

- Rời khỏi Đấu Thần cốc? Lý Dật, ngươi muốn làm gì?

- Cốc chủ, Đấu Thần cốc đã bị Tu La Môn nhìn vào, ngươi cũng không thể ở lại, vậy hãy để cho nó trở thành mộ chôn của long tà cùng Tu La Tăng Thiên. Tứ đại thần y, đây là giải dược, ra khỏi Đấu Thần cốc, cho Thanh cô nương ăn vào.

Lý Dật từ trong thong dong giới lấy ra giải dược đưa cho tứ đại thần y, sau đó nói:

- Đi.

Vợ chồng Tứ đại thần y cũng không chần chờ nữa, mang theo Đấu Thần cốc chủ cùng Thanh Nhi, đấu khí hộ thể, bay đi.

Thấy bốn người này rời đi, long tà thấy rõ ràng, nhưng cũng vô kế khả thi, Tu La Thăng Thiên tại ba mươi Đấu Thần cường giả vây công, ốc còn không mang nổi mình ốc, thì còn làm gì được.

Xem chừng tứ đại thần y đã mang theo Thanh Nhi cùng Đấu Thần cốc chủ lên trên mặt đất, thân hình Lý Dật lúc này mới bay động, hắn ở trong không gian cấp tốc bay vút, thình thoảng thân thủ tại trong hư không huy động vài cái, khiến cho một tia không gian ba động.

- Lý Dật, người làm cái gì cổ quái.

Nhìn Lý Dật hành động quỷ dị, long tà cũng có vẻ mặt bất an, hắn ở trong kết giới của Tu La Thăng Thiên bố kết, nghiêm túc nhìn nhất cử nhất động của Lý Dật. Với kiến thức lịch duyệt của hắn, mà cũng không nhìn ra Lý Dật bố kết cái trận pháp gì.

- Ta đang tạo mộ địa cho các người.

Lý Dật trong miệng nói, trên tay lại không rảnh rồi. Một cái kim úng khốn long trận khó khăn bố kết xong, đem ba mươi Đấu Thần cường giả cùng long tà, Tu La Thăng Thiên đặt bên trong trận pháp.

- Hừ, một cái phá trận pháp, cũng muốn vây được chúng ta sao?

Đối với long tà, Lý Dật chỉ lạnh lùng cười, sau đó tế ra Phá Thiên kiếm của mình.

Cực hạn thiên ma đấu khí rót vào trong Phá Thiên kiếm, cả kiếm lập tức nổi lên đấu khí quang hoa đỏ thẫm, Lý Dật thân hình bỗng nhiên bạo lên, sau đó lẳng không chém xuống... Cũng không phải là chém về phía long tà, cũng không phải Tu La Thăng Thiên, mà là mặt đất màu đỏ.

- Ha ha ha, người choáng váng sao, hay là chề đấu khí quá nhiều.

Thấy Lý Dật chém xuống mặt đất, long tà nhin không được cười ha hả, tuy hắn cảm thấy cực độ bất an.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, dưới mặt đất lập tức vỡ ra một cái lỗ thủng. Không gian nham thạch tại nhiệt độ cao, cùng thực lực Lý Dật Đấu Thần cộng thêm uy lực siêu phẩm thần binh Phá Thiên kiếm, chém xuống thành một lỗ thủng cực lớn.

Lý Dật cũng không để ý tới long tà cười nhạo, lần nữa lướt thân hình, cực hạn đấu khí hướng mặt đất chém xuống. Lỗ thủng càng thêm cự đại lộ ra, ở trong đó có nham thạch nóng chảy tuôn ra. Cả dưới mặt đất Đấu Thần cường giả oanh kích, nguyên vốn cực không ổn định, tựa hồ tùy thời sụp xuống, lúc nhiệt lượng thiêu đốt, càng làm cho khí tức hơi bị cứng lại.

- Lại hạ xuống là được rồi.

Lý Dật bối rối, tại quanh thân bố kết một tầng băng hệ đấu khí cái chắn, sau đó đem toàn bộ đấu khí rót vào trong Phá Thiên kiếm, một kiếm chém thiên bố xuống mặt đất bắt đầu khởi động nham thạch nóng chảy.

Ầm ầm.

Ầm ầm.

Liên tiếp thanh âm nổ vang từ dưới đất truyền đến, bị Lý Dật chém ra, nham thạch nóng chảy dâng lên mấy mét, sức mạnh to lớn tự nhiên làm cho người ta không khỏi kinh hãi.

Lý Dật đã thu hồi Phá Thiên kiếm, tay quyết bay động, quanh thân băng hệ đấu khí tầng tầng phát ra, hình thành một cái băng cầu cự đại vô cùng, đưa hẳn hoàn toàn bao phủ trong đó.

Bỗng nhiên một tiếng nổ làm cho người ta hồn phi phách tán, dưới mặt đất nham thạch bắt đầu triệt để vỡ tung ra tung tóe, nham thạch nóng chảy sôi trào từ chỗ Lý Dật chém ra dâng lên, hủy diệt và thôn phệ hết thảy.

- Núi lửa, núi lửa phun trào.

Không biết tên nào đầu tiên ý thức được điểm này, hoảng sợ hô lên, ba mươi Đấu Thần cường giả cùng Tu La Thần Thiên đồng thời dừng tay, hoảng sợ nhìn ra nham thạch nóng chảy từ dưới đất mãnh liệt phóng ra. Lúc này đối với mọi người, đều gần như tuyệt vọng, cho dù hẳn là một đấu thần cường giả. Tại trước mặt sức mạnh to lớn của tự nhiên, lực lượng của nhân loại lúc này nhỏ bé. Đấu Thần cường giả cùng Tu La Thần Thiên kịp phản ứng nghĩ đến chuyện chính là phóng tới sông ngầm, cố gắng thoát khỏi nơi này. Nhưng, bọn họ lúc này mới ý thức tới Lý Dật trước bố kết trận pháp pháp quái dị kia là gì.

Kim úng khốn long trận cố nhiên là trời không được hơn ba mươi cá Đấu Thần cường giả, nhưng đồng thời bọn họ ra sức oanh kích trận pháp, dưới mặt đất nham thạch nóng chảy mãnh liệt phun ra.

- Thật sự là âm hiểm.

Nhìn băng cầu bao vây lấy Lý Dật, long tà trên mặt biểu lộ phức tạp cực kỳ, hẳn cũng không có bối rối, mà là từ thông dong giới lấy ra một khối ngọc bài nho nhỏ, sau đó bóp nát.

Dù cho thân ở trong băng cầu, Lý Dật vẫn có thể cảm nhận được bốn năng lượng phía, nham thạch nóng chảy dùng tốc độ nhanh chóng đổ đầy cả không gian, hơn nữa còn đang không ngừng tuôn ra, dưới mặt đất áp lực càng ngày càng lớn.

Càng lúc áp lực gia tăng đến tột đỉnh, lại đột nhiên buông lỏng, sau đó Lý Dật cảm giác thân thể của mình nham thạch nóng chảy bay lên. Mà hẳn bố kết phòng ngự băng hệ, cũng đang bị năng lượng thiêu đốt, dùng tốc độ nhanh chóng hòa tan biến mất.

Lúc tầng băng hệ cái chắn này triệt để biến mất, Lý Dật phát hiện, mình thân ở trên không Đấu Thần cốc, vội vàng lướt tới, thoát khỏi nham thạch núi lửa vây quanh. Tuy thoát được đại hiểm, Lý Dật không khỏi một thân mồ hôi lạnh, nếu chậm thêm một hai phút, hẳn cũng không dám cam đoan có thể thoát được núi lửa phun hay không.

Cúi đầu hướng Đấu Thần cốc nhìn xuống, quả nhiên không ngoài sở liệu, tứ phía núi vây quanh Đấu Thần cốc, đúng là ở vào bên trong miệng núi lửa, lúc này cả Đấu Thần cốc đã hoàn toàn biến mất, mà chuyển biến thành nham thạch nóng chảy. Cái nham thạch nóng chảy này bao trùm cả Đấu Thần cốc, dưới loại tình huống này, nếu không có tiến xuống dưới đất, Đấu Thần cường giả có thể may mắn thoát khỏi cũng không nhiều, huống chi dưới mặt đất cũng tràn đầy nham thạch.

Không có gì bất ngờ xảy ra, long tà cùng Tu La Thăng Thiên đã triệt để tan thành mây khói.

Lý Dật tâm tình sáng khoái vô cùng, cũng ly khai khỏi nơi đây, trở lại thất tinh tông, bỗng nhiên thân hình dừng lại, cải biến phương hướng, hướng về Đấu Thần cốc bay vút đi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn

Q.6 - Chương 564: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn

Làm cho Lý Dật thay đổi chủ ý, đó là cùng nham thạch nóng chảy trong lúc có thi thể Đấu Thần cường giả. Xem ra, Đấu Thần cường giả cũng nhanh, tại núi lửa bỗng nhiên phun trào, vẫn còn kịp phản ứng. Thân thể của hắn bị nham thạch nóng chảy đốt cháy hoàn toàn thay đổi, nhưng còn có một tầng băng hệ đấu khí lượn lờ tại bên ngoài thân thể, không có triệt để xong đời.

Đấu Thần cốc chủ linh thiên cho hắn dung giới có ích khí đan, đều được hắn phân phát cho những Đấu Thần cường giả kia, trước mặt Đấu Thần thi thể này, đối với Lý Dật mà nói chính là ích khí đan. Tuy đáp ứng lực lượng không thể dựa vào luyện hóa đấu khí hạt giống cường giả để tu luyện, nhưng với thi thể Đấu Thần ở trước mặt mà không lợi dụng, cũng quả là ngu ngốc rồi.

Đơn giản kiểm tra lại đạo đức, Lý Dật bay vút đến, đem thi thể Đấu Thần cường giả cuốn tới, sau đó không chút khách khí lấy ra đấu khí hạt

giống của hân. Thiên ma đấu khí luyện hóa đấu khí hạt giống, cũng không phải như Đấu Thần cốc chủ cần đấu khí hạt giống luyện hóa thành ích khí đan. Ngắn ngủn hơn 10' sau, Lý Dật liền đem cái đấu khí hạt giống luyện hóa xong.

Nếm đến quả ngon ngọt, Lý Dật cũng không trở lại thất tinh tông, thân hình bắt đầu bay vút, tại phụ cận Đấu Thần cốc chờ đợi.

Vận khí không tệ, rõ ràng lại tìm được mười thi thể Đấu Thần cường giả, đem những đấu khí hạt giống từng cái luyện hóa, làm Lý Dật cơ hồ muốn hoan hô lên, đấu khí tu vi tăng thêm vài tinh, đạt đến Đấu thần năm tinh.

Bởi như vậy, hành trình Đấu Thần cốc rất có giá trị, chẳng những đưa tứ đại thần y trở về thất tinh tông, còn tìm được Đấu Thần cốc chủ thực lực kinh người làm minh hữu, hơn nữa tru sát Long Môn môn chủ Long Tà.

Tình thế qua tốt.

Duy nhất một điểm đau buồn là ẩn tông Tu La Môn quá thần bí. Lần này giết chết một tên Tu La Tahwng Thiên, xem như triệt để đắc tội với Tu La Môn... Nhưng cho dù không giết Tu La Thăng Thiên, thì Tu La Môn là chỗ dựa sau lưng Long Môn, cùng Tu La Môn kết thù, đó cũng là chuyện sớm hay muộn mà thôi.

Lại cẩn thận tìm tòi một lần, xác định không có thi thể Đấu Thần có thể lợi dụng, Lý Dật lúc này mới phân biệt phương hướng, hướng thất tinh tông bay vút đi. Bay được không xa lắm, lại đột nhiên nhìn thấy trên mặt đất phía trước, mười mấy cường giả ngồi vây quanh thành một vòng, không biết là làm cái gì.

Lý Dật lòng hiếu kỳ nổi lên, hướng về mười mấy cường giả kia đáp xuống.

Thì ra là Đấu Thần cường giả Đấu Thần cốc, trong đó hai người Lý Dật biết mặt... Chẳng những nhận ra, mà lại rất là quen thuộc, đó là hai vị

thúc thúc béo gầy chăm sóc tỷ đệ Thanh Nhi. Bọn họ có mạng lớn, rõ ràng trốn ra khỏi Đấu Thần cốc. Nhưng điều này cũng không kỳ quái, chừng trăm vị Đấu Thần cường giả, cũng không thể bị một ngọn núi lửa phun trào nuốt hết, luôn luôn có người may mắn thoát khỏi.

Những người này may mắn thoát khỏi gồm mười Đấu Thần cường giả, lúc này tình huống phi thường không tốt, bọn họ khoanh chân ngồi, đang cố gắng chống lại lực lượng cấm chế trong thân thể. Nhìn bọn họ thống khổ, bộ mặt vằn vẹo cùng mồ hôi to như hạt đậu, lực lượng cấm chế cũng không phải là bọn họ có khả năng thừa nhận, đều đến bờ biên giới sụp đổ.

- Béo gầy thúc thúc, các người khỏe không.

Lý Dật trong nội tâm thầm kêu trời cũng giúp ta, mười cái Đấu Thần cường giả tại Đấu Thần cốc thoát nhìn bình thường, nhưng đặt ở ngoài Đấu Thần cốc, thì bất luận người nào cũng không cách nào bỏ qua lực lượng này.

- Lý Dật?

Nhìn thấy Lý Dật đã đến, béo gầy thúc thúc đều có vẻ mặt kinh ngạc, nhưng bọn hắn lúc này bị cấm chế phát tác, biểu lộ kinh ngạc rất nhanh biến mất, một bộ xem như không để ý tới.

- Các người làm sao vậy?

Lý Dật biết rõ còn cố hỏi.

- Đấu Thần cốc bị hủy, chúng ta muốn rời đi, nhưng... Đấu Thần cốc chủ đặt cấm chế, xem ra cũng không phải nói dối, chúng ta chỉ sợ sống không được bao lâu.

- Thế thì cũng chưa chắc.

Lý Dật thoải mái nói:

- Cái cấm chế này muốn giải trừ kỳ thật cũng không khó, các người có thể thử một lần?

Béo thúc thúc nhìn Lý Dật như là người si nói mộng, căn bản cũng không tin, nhìn Lý Dật cũng không thèm nhìn, chuyên tâm vận chuyển đấu khí đối kháng lực lượng cấm chế.

- Ủ, nơi này có một hoàn đan dược, có thể giải một năm cấm chế, người thử xem.

Lý Dật cầm trên tay, cũng không nói giải dược này có thể triệt để giải trừ cấm chế, mục đích đương nhiên rõ ràng, hấn cần lực lượng của nhóm Đấu Thần cường giả này.

Thấy Lý Dật lấy ra đan dược, béo thúc thúc cũng đoạt luôn, không chút do dự nuốt xuống. Giải dược ăn vào, béo thúc thúc trên mặt thống khổ chậm rãi biến mất, khí sắc cũng trở nên hồng nhuận, chỉ ngăn ngụt mấy phút đồng hồ, lại khôi phục như thường.

Hiệu quả nhất thời làm đám Đấu Thần cường giả rung mình, sau đó cùng kêu lên:

- Có còn hay không?

- Còn.

Lý Dật lại nhún vai nói:

- Ta lại không cùng các người có giao tình gì, dựa vào cái gì muốn đem giải dược đáng giá như vậy cho các người dùng.

- Ta và người có giao tình, ta và người có giao tình.

Gầy thúc thúc thấy béo thúc thúc lấy được giải dược, thấy được hy vọng, chạy về phía Lý Dật, trong miệng lớn tiếng la hét.

Béo thúc thúc cũng vì hấn lên tiếng xin xỏ:

- Lý Dật các hạ, xem Thanh Nhi tiểu thư, cho huynh đệ của ta một hạt giải dược.

- Ta đây cũng không thể cho không được.

- Nếu được giải dược, cả đời này làm trâu làm ngựa cho người cũng nguyện ý.

Thống khổ cùng tử vong, gầy thóc thóc ý chí đã hỏng mất, đâu còn có nửa phần phong phạm Đấu Thần cường giả, chỉ còn kém là hướng Lý Dật dập đầu.

Chỉ cần làm trâu làm ngựa cho Lý Dật, muốn triệt để giải trừ cấm chế, ăn vào xong, hừ, cũng chỉ có trời biết.

Lý Dật nói:

- Xem các người thống khổ như thế, ta cũng tâm không đành lòng, nói thật, những thuốc này hoàn cũng không phải của ta, mà là thay người bảo quản, lại không tùy tiện đưa cho người. Như vậy, các người đều có thể xử dụng cái giá lớn để mua những thuốc này, ta cũng có thể trả lời thỏa đáng với người ta, các người nói có đúng hay không?

- Ta là Bạch Thủy tông tông chủ, nguyện ý dùng cả tông tộc đổi lấy giải dược.

Một cường giả nói lên.

Những Đấu Thần cường giả khác cũng đều há miệng, có người nguyện ý dùng tông môn để đổi, cũng có người dùng vài ức kim tệ, thậm chí có một Đấu Thần cường giả đều lấy nữ nhi của mình đem ra. Những cường giả này, có thể tu luyện tới Đấu Thần cảnh giới, đều là nhân vật trọng yếu, hoặc là thân phận tông chủ, môn chủ, đưa bằng giá làm Lý Dật hoàn toàn tâm động.

- Tốt lắm tốt lắm, thuốc này chỉ có thể giải trừ các người một năm cấm chế, đưa giá lớn các người không thấy thiệt thòi sao?

Lý Dật lạt mềm buộc chặt, tiện thể cường điệu giải được cũng không phải một lần vất vả mà suốt đời nhàn nhã.

- Giá trị, Giá trị. Chúng ta nguyện ý đổi như vậy.

Đây cũng không phải là đơn giản một năm kỳ hạn, lúc này đó là mạng sống.

- Tông môn các người, kim tệ, nữ nhân, ta thật cũng không hiếm, không bằng như vậy, ta cho các người giải được, một năm này các người phục vụ ta, nghe ta phân công, một năm sau, ta cho các giải được triệt để giải trừ cấm chế, thế nào?

Còn có thể như thế nào, mười Đấu Thần cường giả liên tục gật đầu, bị người đem ra sử dụng một năm đổi một cái mạng, nói như thế nào đều là chuyện nhỏ.

Cái gọi là một năm kỳ hạn, Lý Dật cũng không sợ những Đấu Thần cường giả này đổi ý, lập tức đem giải được phân phát xuống. Một năm thời gian, cũng đủ hảnh lợi dụng bọn họ đối kháng song kiếm môn cùng Long Môn. Cái này thu hoạch ngoài ý liệu này, làm Lý Dật cơ hồ muốn cười trộm ra tiếng.

Thấy Đấu Thần cường giả giải trừ cấm chế, Lý Dật lúc này mới mang theo chi lực lượng này cấp tốc chạy tới thất tinh tông.

Trên đường đi, Lý Dật cũng không lên mặt, từng người hỏi thăm tính danh cùng tông môn, hảo ngôn hảo ngữ lung lạc bọn họ. Cấp tốc bay vút một ngày, dĩ nhiên ra khỏi Long Môn địa giới, tiến nhập lãnh địa song kiếm tông.

Sau khi tiến vào song kiếm tông, liền có thể cảm giác được cảnh nội song kiếm tông khẩn trương, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy cường giả

hướng về phương hướng thất tinh tông bay vút đi. Nhưng nhóm người Lý Dật thực lực thật vô cùng khủng bố, cũng không có người nào dám tiến lên trêu chọc, Lý Dật nhân tiện nói:

- Các người đi bắt song kiếm tông đệ tử, ta muốn thăm vấn bọn họ.

Rời khỏi thất tinh tông thời gian lâu như vậy, cũng không biết tình thế bây giờ như thế nào, Lý Dật cần phải biết một ít tin tức.

Nghe Lý Dật nói như vậy, lập tức liền có hai Đấu Thần cường giả lên tiếng, sau đó bữa cơm công phu, liền áp hai cái đấu tôn cường giả trở lại trước mặt Lý Dật.

Hai cái đấu tôn cường giả đều là song kiếm tông đệ tử, sớm đã bị nhóm người Đấu Thần cường giả này phát hiện ra khí tức sợ tới mức chân đều mềm nhũn ra, bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ ra cảnh nội song kiếm tông đột nhiên có nhiều Đấu Thần cường giả như vậy.

- Hai người các người, là song kiếm tông đệ tử sao?

Lý Dật quát hỏi, làm cho hai tên này quỳ xuống. Một tên có lá gan hơi lớn một chút hồi đáp:

- Ta, chúng ta là song kiếm tông đệ tử, xin hỏi các, các hạ có cái gì phân phó?

- Không có gì phân phó, chính là hỏi các người mấy câu.

Lý Dật坦然 nói:

- Các người vội vã chạy đi nơi nào?

Song kiếm tông đệ tử thấy Lý Dật thái độ hòa ái, lá gan cũng lớn hơn hồi đáp:

- Vâng lện song kiếm môn chủ, chúng ta chạy tới thiên ưng lĩnh tham chiến.

- Thiên ưng lĩnh? Đó là cái địa phương gì, mà chiến với ai?

- Các hạ chẳng lẽ còn không biết sao? Song kiếm tông cùng thất tinh phản tông khai chiến, ta song kiếm tông hướng chỗ đó, đã đánh vào cảnh nội thất tinh tông, hôm nay thất tinh tông cậy vào thiên ưng lĩnh quan ải trú đóng, bởi vậy song kiếm môn chủ hạ lệnh đệ tử trong tông tất cả đều tham chiến, cần phải trong vòng ba ngày chiếm được thiên ưng lĩnh.

Đã khai chiến, Lý Dật trong nội tâm âm thầm cả kinh, nhưng nghe được chiến sự đang dây dưa tại thiên ưng lĩnh, rồi mới có thể đẩy mạnh tiến công thất tinh sơn, điều này nói rõ thất tinh tông cũng không phải không chịu nổi một kích, mà có vài phần thực lực.

- Thiên ưng lĩnh ở địa phương nào?

- Thiên ưng lĩnh không xa, khoảng trăm dặm lộ trình.

- Mang bọn ta đi.

Lý Dật không để ý đến hai cái song kiếm tông đệ tử hồ nghi, bọn họ nhìn không được hỏi:

- Các người... Các người là ai?

- Địch nhân.

Lý Dật lạnh lùng đáp lại một câu, sát khí lạnh lạnh làm hai song kiếm tông đệ tử thức thời không hề nói nhảm cái gì, ngoan ngoãn ở phía trước dẫn đường.

Thiên ưng lĩnh quả nhiên không xa, ngự không phi hành cũng khoảng tiếng đồng hồ, càng đến gần phụ cận thiên ưng lĩnh, khí tức cường giả lại càng phát ra nồng đậm, nơi có vô số cường giả hội tụ mà biến thành khí tức, có như thực chất tồn tại, làm bất luận mọi người cảm giác được bản thân mình nhỏ bé.

Lúc Lý Dật cùng mười Đấu Thần cường giả đuổi tới, thiên ưng lĩnh chiến đấu đã bắt đầu, chuẩn xác mà nói, đến gay giai đoạn cần, hiện ra trước mặt Lý Dật, là một lập thể chiến trường, Lý Dật đánh giá một chút, ước chừng có hơn vạn cường giả tại mặt đất cùng không trung đồng thời khai chiến, tràng diện đồ sộ làm cho người động dung. Đấu khí đấu kỹ va chạm, tại trong không gian hiện ra rất nhiều đóa hoa hoàn mỹ, năng lượng tàn sát bừa bãi gặt lấy tánh mạng cường giả, đặt mình trong đó là bất cứ người nào, đều tựa như lá buồm trong biển lớn mênh mông, căn bản không cách nào lắm giữ vận mệnh của mình, chỉ có thể vô ý thức dùng tất cả lực lượng của mình đi đánh chết địch nhân.

Đây là Lý Dật lần đầu tiên đối mặt một hồi chiến tranh, loại chiến tranh này cùng trong tưởng tượng của hắn hoàn toàn bất đồng, cùng chiến tranh vũ khí lạnh kiếp trước hoặc là hỏa khí chiến tranh cũng không giống, chiến đấu song phương là dùng phương thức vũ khí lạnh tiến hành hỏa khí chiến tranh mới đạt tới trình độ kịch liệt như vậy.

Chiến tranh, rốt cục bắt đầu rồi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thay Đổi Chiến Cuộc

Q.6 - Chương 565: Thay Đổi Chiến Cuộc

Nhìn chiến tranh kịch liệt, Lý Dật hít thật sâu một hơi, hắn cần thời gian thích ứng đi vào thế giới này. Tràng diện này tuy nằm trong dự liệu, nhưng vẫn đột ngột quá mức, làm Lý Dật có cảm giác mê muội.

- Lý Dật, người muốn chúng ta đi tham gia chiến đấu sao?

Những Đấu Thần cường giả kia hiển nhiên còn không rõ lập trường Lý Dật, chỉ là bằng cảm giác, Lý Dật dẫn bọn hắn, đến trận chiến tranh này có quan hệ, nhưng bọn họ cũng không biết đứng ở phương nào mà thôi.

- Đúng, chúng ta muốn tham gia chiến đấu.

Lý Dật phục hồi tinh thần lại, con mắt hiện lên một đạo tinh quang:

- Ta cầu các vị.

- Lý Dật các hạ khách khí, người đã cứu chúng ta, cho dù không có giải được một năm sau, đây cũng là việc chúng ta phải làm.

Mặc kệ lời này có phải dối trá hay không, nhưng lúc này Lý Dật nghe rất là dễ nghe.

Chiến trường tuy hỗn loạn, nhưng tựa hồ là hẹn ước trước đó, song phương chiến đấu để tránh ngộ thương, đều mặc vào phục sức tương phản. Thất tinh tông đệ tử mặc áo bào màu đen, mà song kiếm tông đệ tử thì thuần một sắc áo trắng. Đoán được điểm này, Lý Dật nói:

- Địch nhân là y phục màu trắng, thấy y phục màu trắng thì thả sức giết chết.

Nói ra những lời này, làm hai gã tù binh song kiếm tông co lại.

Lúc này, Lý Dật cũng không có quên bọn họ, nhìn hai gã song kiếm tông đệ tử nói:

- Đưa hai người bọn họ tế cờ, sau đó tiến công.

Lúc này tình thế chiến trường bắt đầu rõ ràng, song kiếm tông đệ tử nhân số cùng thực lực chiếm ưu thế tuyệt đối cho nên lắm quyền chủ động, cơ hồ mỗi một thất tinh tông đệ tử đều phải đối mặt với hai đến ba địch nhân vây công, nếu như không phải quan niệm tông tộc sâu đậm, những thất tinh tông đệ tử này đều liều mạng, thất tinh tông chỉ sợ đã sớm tan tác rồi.

Trên chiến trường, hơi nghiêng về song kiếm môn, song kiếm môn đại trưởng lão đứng lặng ở phía sau lược trận thoả mãn nhìn chiến cuộc trước mắt, hắc vãng mệnh trong vòng 3 ngày phải đánh hạ thiên ưng lĩnh, xem ra nhiệm vụ này có thể một ngày là hoàn thành. Phía sau Thiên ưng lĩnh, thất tinh tông không có nơi nào địa thế hiểm yếu có thể thủ, chỉ

có thể lui về thất tinh sơn cố thủ, là chủ soái đại quân, song kiếm môn đại trưởng lão có lý do cao hứng.

Nhưng song kiếm môn đại trưởng lão rất nhanh cao hứng không nổi nữa, bởi vì đại thế trên chiến trường đã mất, đột nhiên có một đám cường giả từ khu vực giao chiến của song phương giết ra. Cho dù là cách xa vài dặm, song kiếm môn đại trưởng lão cũng có thể cảm thụ được, đám cường giả này mang đến khí tức đầy áp lực.

Rõ ràng, con mẹ nó đều là Đấu Thần cường giả.

Mười Đấu Thần cường giả cường lao vào, giống như một thanh giáo nhon đâm vào một khối đậu hũ, làm cho tất cả cường giả song kiếm môn đều liên tiếp ngã xuống.

Hoành hành xâm nhập chiến trường, lúc trước Lý Dật phân phó, mười Đấu Thần cường giả phân tán ra, đều khống chế một khu vực, vài trăm mét, tất cả song kiếm môn đệ tử tại trong đó đều bị tiêu diệt sạch sẽ.

Mười mấy cường giả, tại trên vạn người trên chiến trường tựa hồ cũng không tính nhiều, nhưng mười cái Đấu Thần cường giả liên thủ, thì tuyệt đối có sức mạnh khủng bố. Trên chiến trường hai tông đệ tử liều mạng, cấp bậc cao nhất cũng là Đấu Thánh cường giả, trong đó Đấu Hoàng cường giả chiếm cứ tuyệt đối về nhân số, mà trên mặt đất đánh nhau chết sống, chẳng qua là Đấu Hoàng cường giả. Bị mười Đấu Thần cường giả công kích, bị đánh tan là không thể tránh khỏi.

- Đây là có chuyện gì? Cái nhiều Đấu Thần như vậy sao.

Song kiếm tông đại trưởng lão nhảy dựng lên, lớn tiếng quát hỏi song kiếm môn hộ pháp trưởng lão bên người. Tại thần chi lĩnh vực, chỉ có tông chủ môn chủ mới có thể đạt tới Đấu Thần cảnh giới, tông môn như sáu đại tông môn, cũng có một ít trưởng lão đạt đến Đấu Thần cảnh giới, mười Đấu Thần cường giả, ý nghĩa là mười tông môn trưởng lão, tông chủ môn chủ cường giả đến đây.

Cho nên ý nghĩ đầu tiên của song kiếm môn đại trưởng lão, nhóm cường giả này là do lục cực môn cùng cửu huyền tông viện quân. Nhưng, cái này không thể, căn cứ tình báo, chiến đoàn của song kiếm môn cùng thất tinh tông cùng một chỗ, cửu huyền tông cùng lục cực môn đã tích cực chuẩn bị chiến tranh, bọn họ tuyệt đối không có khả năng điều nhiều tinh anh như vậy đến giúp thất tinh tông.

Đối mặt song kiếm môn đại trưởng lão quát hỏi, lại không có ai có thể cho hắn một câu trả lời.

- Đều tiến lên cho ta.

Song kiếm môn đại trưởng lão hung ác nói, đây là một chiến trường không thể thua, sở dĩ không thể thua, thứ nhất hẳn tại trước mặt song kiếm môn chủ lập quân lệnh trạng, ba ngày không chiếm được thiên ưng lĩnh, xách đầu trở về gặp môn chủ. thứ hai kết quả trận chiến đấu này, tất cả tông môn cả thần chi lĩnh vực đều quan tâm, nhất là các phụ thuộc tông môn trong lãnh địa song kiếm môn.

Chiến tranh trước khi bắt đầu, thất tinh tông trắng trợn tuyên bố thất tinh tông muốn đoạt môn vị sáu đại tông môn. Thất tinh tông muốn trở thành sáu đại tông môn, như vậy song kiếm môn đặt ở đâu? Nếu trận mấu chốt này song kiếm môn bị thua, thì không thể nghi ngờ tạo cho thất tinh tông thanh thế không cách nào bàn cãi.

Một khi song kiếm môn bị thua, thì những tông môn phụ thuộc đều không chịu nổi mà phản bội, vậy song kiếm môn bị thất tinh tông lật đổ cũng có thể.

- Đại trưởng lão, chúng ta hay là tránh đi mũi nhọn, trước tiên lui lại, lấy tình huống nơi này báo cáo cho môn chủ đại nhân,

Một hộ pháp cẩn thận đề nghị nói, cũng không phải hẳn sợ chết, mà là bọn họ là trưởng lão, muốn đối kháng mười Đấu Thần cường giả, căn bản là lấy trứng chọi đá.

- Tránh muội người.

Đại trưởng lão rõ ràng nhất chiến dịch này ý nghĩa trọng yếu, không phải hãn không nghĩ lui lại, mà là đại thế bức bách, không được phép hãn thoái lui.

Trong lúc đại trưởng lão bị cưỡng bức, song kiếm môn bị chết càng nhiều.

Thân ở chiến trường, Lý Dật quan sát đến cả chiến cuộc, bọn họ đột nhiên xâm nhập, tuy ổn định lại, nhưng gần vạn song kiếm môn đệ tử, chính là đứng cho người giết, cũng là cần hao phí không ít thời gian cùng tinh lực. Vậy đánh tiếp Lý Dật cũng không muốn, mới lâm chiến trường, hãn căn bản không rõ lắm thế cục bây giờ, ai có thể bảo chứng song kiếm môn chỉ có chút thực lực ấy, thời khắc mấu chốt sẽ không phái ra đại quân.

Cho nên song kiếm môn đại trưởng lão chỗ đó vừa động, Lý Dật cũng đoán được, đám cường giả, cùng hộ vệ ở chung quanh, chính là chỗ hạch tâm dịch quân.

Bắt người trước hết phải bắt ngựa, bắt giặc trước phải bắt vua.

- Béo thúc thúc, gầy thúc thúc, các người đi theo ta.

Mặc dù sức một mình giết những cường giả kia cũng được, nhưng trải qua nhiều như vậy, Lý Dật càng ngày càng ổn trọng, huống chi hẳn hiện tại có thể lợi dụng người, vì cái gì không đem sự tình tiến hành ổn thỏa.

Lý Dật mang theo hai vị Đấu Thần béo gầy thúc thúc, dùng hình tam giác hướng song kiếm môn đại trưởng lão lao đến.

- Lý Dật.

Song kiếm môn đại trưởng lão kinh hô một tiếng, hẳn nằm mơ cũng không ngờ, Lý Dật có thể mang đến nhiều Đấu Thần cấp bậc cường giả như vậy.

- Đại trưởng lão, nhiều ngày không thấy, gặp mặt sống chết, nạp mạng đi.

Không có nói nhảm, cách xa hơn mười thước, Phá Thiên kiếm Lý Dật liền phóng ra kiếm quang, năng lượng hung hãn từ đạo này kiếm quang này tiêu xạ ra. Béo gầy thúc thúc được hiệp trợ Lý Dật, càng cực lực muốn biểu hiện một chút, hai người bốn chưởng, bốn đạo đấu khí đan vào nhau, giống như sóng lớn xé rách không gian, phát ra "Ti ti ti" thanh âm.

Tam đại Đấu Thần cường giả, một thanh siêu phẩm thần binh, mà cũng chỉ có song kiếm môn đại trưởng lão Đấu Thần cường giả, cho nên thực lực đối lập cách xa nhau quá nhiều.

Lúc này năng lượng mãnh liệt lao đến, cảm nhận được cỗ năng lượng này không cách nào chống lại, song kiếm môn đại trưởng lão cùng chúng trưởng lão hộ pháp lúc này chỉ còn có một cách là hợp kỹ phòng ngự/

Oanh, Oanh, Oanh, Oanh, Oanh.

Năm cỗ lực lượng tại song kiếm môn đại trưởng lão hợp kỹ bố kết phòng ngự hộ thuẫn tạo ra năm tiếng nổ vang, trong tiếng nổ vang, phòng ngự hộ thuẫn âm âm vỡ vụn, năm cỗ lực lượng dư uy còn tại, oanh thẳng đến

thân thể song kiếm môn chúng cường giả. Trong không gian lập tức toát ra hơn mười đoàn huyết vụ, ngoại trừ đại trưởng lão miễn cưỡng dùng hộ thể đấu khí kháng trụ, tất cả song kiếm môn cường giả đều dưới một kích này bị đánh bay ra ngoài, hai tinh anh đệ tử trực tiếp trồng xuống mặt đất, không biết sống chết.

- Đại trưởng lão, cho người một cơ hội, mệnh lệnh cho các đệ tử của người lui về song kiếm tông.

Lúc này song kiếm môn đại trưởng lão thấy đại cục căn bản không còn gì nữa, nếu như có thể lấy được tánh mạng thất tinh tông đệ tử, khoản này mua bán vẫn có lời.

Nhưng song kiếm môn đại trưởng lão cũng không lĩnh tình... Thật cũng không muốn cảm kích, mà là quân lệnh trọng đã lập ra, hắn đã không có cơ hội cảm kích, lập tức hung ác nói:

- Thất tinh tông nguyên vốn là phụ thuộc song kiếm môn, lãnh địa thất tinh tông chính là ta lãnh địa song kiếm môn, người nói thôi như thế nào.

- Nói như vậy, đại trưởng lão người muốn tính mệnh ở tại chỗ này rồi?

- Thật cũng không nhất định.

Ôm tâm tư chết cùng, song kiếm môn đại trưởng lão lúc này kiên quyết, Đấu Thần lưu chuyển, một đoàn lôi cầu màu tím xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn.

- Không biết điều, béo gầy thúc thúc, chúng ta thanh toán cho hắn.

Trong bàn tay màu tím của song kiếm môn đại trưởng lão rất mạnh, tựa hồ còn ngại năng lượng không đủ dư thừa, song kiếm môn đại trưởng lão càng bức ra một ngụm máu tươi lớn, phun vào trong lôi cầu, lôi cầu màu tím bỗng nhiên thêm vào một đoàn huyết sắc. Chiêu đấu kỹ này tác động, toàn bộ chiến trường lập tức một mảnh huyết sắc, trong không

gian thiên địa linh khí bắt đầu khởi động, hình thành đạo đạo cuồng phong.

- Huyết viêm lôi đình.

Trong khí thể phán đoán, một chiêu Bạch Hổ cao giai đấu kỹ súc thể thời gian không thể ngăn ngại, mà năng lượng trong đó cũng dư thừa đến cực hạn, cũng khó trách có thể xếp vào Bạch Hổ cao giai.

Huyết sắc lôi cầu trong bàn tay Song kiếm môn đại trưởng lão bỗng nhiên tiêu xạ ra, một phần hai, hai phần ba, chia ra tấn công vào Lý Dật cùng béo gầy thúc thúc.

Song kiếm môn đại trưởng lão dùng toàn bộ năng lượng chuyên tấn công một người nào trong ba người, nói không chừng còn có thể làm Lý Dật hoặc béo gầy thúc thúc phải căng cứng chống đỡ, nhưng hẳn quá tham lam, lòng tham đến cố gắng dùng một chiêu đấu kỹ xử lý ba Đấu Thần cường giả. Lôi cầu năng lượng chia ra làm ba, dĩ nhiên là yếu đi không ít.

Lúc này Bạch Hổ cao giai đấu kỹ oanh kích xuống dưới, Lý Dật cùng béo gầy thúc thúc cũng không dám có chút chủ quan, một mặt bố kết phòng ngự, một mặt cấp tốc bạo thối, khó khăn lắm mới đưa lôi cầu năng lượng triệt để tiêu hao sạch sẽ.

Hóa giải một chiêu Bạch Hổ đấu knày ỹ, Lý Dật sắc mặt lạnh lẽo, trầm giọng nói:

- Đại trưởng lão, đánh cho sướng thôi, hiện tại nên đến phiên chúng ta.

Nhìn béo gầy thúc thúc dùng hình tam giác đem song kiếm môn đại trưởng lão vây quanh, ba chiêu phẩm giai không thấp đấu kỹ đồng thời bắt đầu súc thể.

Đào Tiểu Vũ eBook

Có Điểm Phiền Toái

Q.6 - Chương 566: Có Điểm Phiền Toái

Lý Dật súc thể chính là tuyệt học đầu tiên của hắn, Bạch Hổ đấu kỹ Huyết Nguyệt cuồng cương, chiêu đấu kỹ này uy lực, theo tu vi đấu khí hắn đột nhiên tăng mạnh, đã hơn hắn năm đó tại Vạn triều Lý gia rồi.

Mà béo gầy thúc thúc súc thể, cũng là Bạch Hổ đấu kỹ, ba vị Đấu Thần cường giả đồng thời súc thể ba chiêu Bạch Hổ đấu kỹ, dẫn động thiên địa dị tượng tựa như ngày tận thế vậy, trong không gian sớm mây mù đậm đặc che kín, ép tới làm cho người ta cảm giác hít thở không thông.

Thiên địa dị tượng tận thế này, chiến trường kịch liệt chém giết bắt đầu chậm rãi dừng lại, song kiếm môn cùng thất tinh tông chúng đệ tử đều tự thối lui về phía, đưa mắt nhìn ba vị Đấu Thần cường giả đang dẫn động Thiên địa dị tượng. Tất cả mọi người đều rõ ràng, bọn họ có chiến đấu hay không cũng đã trở không trọng yếu, một kích mấu chốt này chính là phân thắng bại.

Thân ở vòng vây của ba đại Đấu Thần cường giả, song kiếm môn đại trưởng lão cơ hồ tuyệt vọng. Ngoại trừ dùng tất cả đấu khí chuyển hóa thành phòng ngự, hắn tựa hồ cũng vô pháp làm được cái gì. Màu tím lôi thuần được hắn không ngừng rót vào máu huyết của mình, trên không gian nổi lên huyết sắc dày đặc.

Nhưng cái lôi thuần này, cũng còn chưa đủ để phòng ngự tam đại Đấu Thần cường giả đồng thời dùng Bạch Hổ đấu kỹ công kích.

Điều càng làm cho đại trưởng lão tuyệt vọng là, hắn biết rõ thân hãm cừu tử nhất sinh, những đám trưởng lão hộ pháp cùng song kiếm tông tinh anh đệ tử, lại không ai đi lên trợ hắn giúp một tay, bọn họ đều há miệng rộng, hoảng sợ nhìn một màn đáng sợ phát sinh ở giữa không trung.

Kế tiếp mới là một màn đáng sợ xảy ra.

Ba chiêu Bạch Hổ đấu kỹ năng lượng cơ hồ tại cùng một thời gian oanh kích song kiếm môn đại trưởng lão, dưới năng lượng phá hủy hết thảy, chỗ hãn bố kết phòng ngự, tại luồng thứ năng lượng nhất oanh kích đã tan thành mây khói. Lý Dật thậm chí còn không có sử dụng Huyết Nguyệt đợt thứ hai công kích, thì phát hiện mục tiêu công kích của bọn hãn, song kiếm môn đại trưởng lão đã triệt để không thấy.

Đúng vậy, dưới năng lượng của tam đại Bạch Hổ đấu kỹ oanh kích, song kiếm môn đại trưởng lão bị oanh thành thịt vụn, sau đó bị thiêu đốt thành tro bụi, nếu như không phải trong không khí có mùi da thịt cháy khét, song kiếm môn đại trưởng lão tựa hồ không có tồn tại... Đáng tiếc, đấu khí hạt giống đều không có tồn tại.

Sau khi hợp lực một kích oanh diệt song kiếm môn đại trưởng lão, Lý Dật ngạo nghễ bay đến trước mặt song kiếm môn chúng đệ tử, trầm giọng nói:

- Trong các người còn ai ra ứng chiến.

Không ai đi ra ứng chiến, Lý Dật quát hỏi, song kiếm môn mất đi chủ soái như rắn mất đầu liền buông lỏng trận tuyến, sau đó cũng không biết là ai bắt đầu trước, cả chi quân đội bắt đầu bỏ chạy.

Lý Dật thật cũng không có để cho thất tinh tông đệ tử truy kích, hãn triệu hồi phân đội Đấu Thần cường giả của mình, điểm danh một chút, tổng cộng mười ba người, cũng không thiếu một ai.

Trong lúc điểm danh, sớm có một đám thất tinh tông cường giả vây quanh Ngải tông chủ cùng Âu Dương tĩnh miển tông chủ đi ra đón chào.

- Lý Dật huynh đệ, người tới thật là đúng lúc.

Âu Dương tĩnh miển mừng rỡ, không khỏi đi lên chào hỏi.

Mà ngay cả Ngải tông chủ trầm ổn, thấy cuộc nghịch chuyển, cũng khó kìm lòng nổi nói:

- Lý Dật, người đã trở lại là tốt rồi, đã trở lại là tốt rồi.

- Thất tinh tông đệ tử Lý Dật gặp qua Ngải tông chủ, Âu Dương tông chủ.

Lý Dật cũng không thất lễ, cung kính trả lời.

- Chỗ này không phải là chỗ nói chuyện, Lý Dật người đi theo ta... Âu trưởng lão, người phân phó đệ tử trong tông thanh lý chiến trường, nhanh chóng chinh đồn, để phòng ngừa song kiếm môn công kích. Lý Dật các hạ, mời.

Đưa tay nhường lối, ý bảo Lý Dật đi cùng hẳn.

Nhưng cùng một câu "Các hạ" xưng hô, minh bạch thân phận địa vị Lý Dật không dưới Ngải tông chủ rồi.

Trở lại trong đại doanh thất tinh tông, Ngải tông chủ nói với Lý Dật về tình hình chiến cuộc.

Thiên ưng lĩnh chiến dịch, song kiếm môn cùng thất tinh tông đã giao thủ qua hai lần, hai lần trước song kiếm môn còn có Long Môn cường giả viện thủ, thất tinh tông thương vong thảm trọng, lui đến thiên ưng lĩnh. Tựa hồ thấy thất tinh tông đại thế đã mất, mà lực lượng môn cùng cửu huyền tông xuất quân, Long Môn cường giả mới rút về, còn chuyện còn lại giao cho song kiếm môn giải quyết.

Nếu như không phải Lý Dật bỗng nhiên mang theo mười Đấu Thần cường giả đến, Long Môn, song kiếm môn tấn công như vậy, thất tinh tông xác thực không cách nào chống cự song kiếm môn công kích nữa.

- Chúng ta cũng đã tính lui về thất tinh sơn cùng song kiếm môn tử chiến.

Âu Dương tĩnh miển đã hoàn toàn coi mình là người thất tinh tông, trên thực tế hẳn cũng xác thực không trở về được, tiểu tử này cùng Lý Dật

cùng một chỗ ngăn song kiếm môn chủ truy kích, đã sớm đem hãn xếp vào danh sách phải giết.

- Những Đấu Thần cường giả kia, bọn họ lai lịch thế nào?

Ngải tông chủ hiển nhiên càng quan tâm vấn đề thiết thực.

Lý Dật minh bạch ý tứ của Ngải tông chủ, hãn nhất định là lo lắng những cường giả này chỉ là ngẫu nhiên cùng Lý Dật cùng một chỗ, sau khi ra tay giải quyết những nguy cơ này liền rời đi, vì vậy nói:

- Những Đấu Thần cường giả này là ta tại Đấu Thần cốc kết giao bằng hữu, ách, Ngải tông chủ yên tâm, người điều khiển bọn hãn, tên nào dám không nghe lời nói, người nói ta một tiếng, xem ta trừng phạt bọn họ như thế nào.

Mọi người trợn mắt kinh ngạc, kết giao một đám Đấu Thần cường giả như vậy cũng thôi, mà nghe Lý Dật nói, đám Đấu thần này giống như thủ hạ của mình vậy.

- Lý Dật các hạ, bọn họ thật sự nguyện ý ở lại thất tinh tông, giúp thất tinh tông chống cự song kiếm môn sao?

Ngải tông chủ vẫn còn có chút không dám tin tưởng, hỏi thêm một câu.

- Yên tâm đi, Ngải tông chủ của ta... Đúng rồi, lục chỉ đảo tiên, bọn họ trở lại thất tinh tông chưa?

- Sớm sẽ trở lại, Lý Dật huynh đệ, chuyện tình tứ đại thần y thế nào?

Âu Dương tĩnh miển ân cần hỏi thăm.

Xem ra tứ đại thần y thẳng đến thất tinh tông rồi, không có dừng ở thiên ưng lĩnh, nghĩ vậy, Lý Dật có chút không yên lòng, nói:

- Ngải tông chủ, tứ đại thần y lúc này cho dù không có đến thất tinh sơn thì chỉ sợ cũng đang trên đường, ta phải trở lại thất tinh tông một chuyến,

lúc này có những Đấu Thần cường giả kia, có thể ổn định lại thế cục.

- Không phải dừng lại thế cục có thể ổn định, chúng ta hoàn toàn có năng lực phản kích.

Ngải tông chủ thấy Lý Dật nói lời như vậy, có mười Đấu Thần cường giả, Ngải tông chủ có đầy đủ tin tưởng đánh tới kiếm thành, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Long Môn sẽ không nhúng tay vào.

- Vậy là tốt rồi, việc này không nên chậm trễ, ta đi trước.

Lý Dật lo lắng tứ đại thần y, lập tức cũng không muốn nói nhiều, Âu Dương tĩnh miển cũng nói:

- Ta ở tại chỗ này cũng không có quan trọng, Lý Dật huynh đệ, không bằng cùng người trở lại thất tinh tông.

Hắn rất thức thời, tên ngụy tông chủ ngoại trừ có tác dụng tâm lý nhỏ nhỏ dả kích mấy tên song kiếm môn đệ tử, xác thực không có công dụng gì.

Lý Dật ra khỏi đại doanh, tìm béo gầy thúc thúc, phân công bọn họ cho Ngải tông chủ chỉ huy, lúc này mới mang theo Âu Dương tĩnh miển ngự không hướng thất tinh sơn bay đi.

Một đường cũng là không nói chuyện, trở lại thất tinh sơn, sắc trời đã tối, lúc này thất tinh tông còn chưa nghe được tin tức chiến cuộc thay đổi, đắm chìm tại trong cảm giác bất an. Âu Dương tĩnh miển trở lại thất tinh tông, nói ra thiên ưng lĩnh đánh tan song kiếm môn, hắn cũng không quên đem sự tích Lý Dật huynh đệ thêm mắm thêm muối kể rõ một phen, làm cho không khí ở Thất Tinh Tông hoàn toàn thay đổi, mọi người hào khí bừng bừng.

Đối với Lý Dật thì cũng không quan tâm, điều làm cho hắn vui mừng chính là thê tử tứ đại thần y, khi hắn cùng Âu Dương tĩnh miển trở lại

không lâu, cũng mang theo Đấu Thần cốc chủ cùng Thanh Nhi về tới thất tinh tông.

Tứ đại thần y bốn ba một ngày, Lý Dật để cho Âu Dương tĩnh miển phái hầu ở lại, an bài Đấu Thần cốc chủ cùng Thanh Nhi, sau đó mới tìm lục chỉ đảo tiên.

Lục chỉ đảo tiên, cung vô song cùng Long Y, tứ đại sát thần cũng không có tham gia chiến dịch thất tinh tông cùng song kiếm môn, bọn họ canh giữ ở thất tinh sơn, đã làm tốt chuẩn bị cùng song kiếm môn tử chiến. Hiện tại Lý Dật trở về, nhưng lại mang đến tứ đại thần y, nhất thời làm những người này vui mừng khôn xiết.

- Ha ha, Lý Dật tiểu tử, người thực mời được tứ đại thần y, ta cùng Long Y tiểu thư đánh cuộc, đánh cuộc người không mang trở lại được.

- Lão quỷ, chẳng lẽ người hy vọng ta không mang trở lại.

- Đương nhiên không phải, tiểu tử, mau đưa tứ đại thần y đến cho xem bệnh sư muội ta.

- Mọi người đã đến, người còn gấp cái gì, hơn nữa ta đảm bảo hẳn sẽ không cự tuyệt trị liệu cho sư muội của người, người cứ yên tâm, hẳn hiện tại trong tay ta, không sợ hẳn không khuất phục. Tứ đại thần y bốn ba một ngày, trước hết để cho hẳn nghỉ ngơi một đêm đã.

- Nói cũng phải, tiểu tử, người nói xem, người làm như thế nào mang tứ đại thần y về đây?

Vấn đề này nói rất dài dòng, Lý Dật nhất thời cũng không biết nói từ đâu, chỉ là lừa gạt nói:

- Người quan tâm nhiều như vậy làm gì.

Lý Dật cũng có chút mệt mỏi, từ Đấu Thần cốc hỗn loạn, chính hẳn cũng không có sống yên ổn, lúc này trở lại thất tinh tông, việc hẳn muốn làm nhất, chính là ngủ một giấc ngon lành. Đương nhiên, hẳn biết rõ bây giờ

còn không phải thời điểm hưởng thụ, tuy có thể qua loa với lục chỉ đảo tiên, nhưng có một người hẳn không cách nào qua loa, chẳng những không cách nào qua loa, còn cần hảo hảo giải thích.

Sau khi Âu Dương tĩnh miển làm công tác hậu cần an bài xong, Lý Dật hiện tại muốn đổi mặt với một điểm phiên toái.

- Đi Đấu Thần cốc một chuyến, lại mang về đến hai nữ nhân, Lý Dật, người càng ngày càng mạnh rồi.

Không có người ngoài ở đây, cung vô song không chút khách khí nhướng mày nói.

- Vô Song tỷ, người nói oan uổng ta, thật sự, nữ nhân kia người cũng thấy đấy, đều là lão yêu bà, khẩu vị của ta cũng không có nặng như vậy, thật sự là oan mà... Ách, nhưng ta nói cho người biết, người ngàn vạn lần chớ trêu chọc nàng, nàng chính là Đấu Thần cốc cốc chủ, thực lực không giống bình thường.

- Đấu Thần cốc chủ? Đấu Thần cốc chủ là một nữ nhân? Làm sao người mang nàng đến đây?

- Vô Song tỷ, cái này thật sự là một lời khó nói hết, tóm lại, không phải như người tưởng tượng đâu.

- Còn nữ nhân kia không phải là lão yêu bà?

- Nàng gọi Thanh Nhi, thân thể rất đáng thương, từ nhỏ cùng với cha mẹ tiến nhập Đấu Thần cốc, cha mẹ của nàng lại bị Đấu Thần cốc chủ rút lấy đấ khí hạt giống mà chết, những năm gần đây nàng cùng sống với đệ đệ, mà đệ đệ của nàng lại bị Tu La Môn cường giả chiếm cứ thân thể. Ai, người nói nàng đáng thương không. Vô Song tỷ, người cũng là biết rõ ta là người, mềm lòng, người nói ta có thể vứt bỏ nàng hay không?

- Người không phải là lừa gạt ta chứ?

Cung vô song theo bản năng vẫn duy trì cảnh giác.

- Lừa người bị nguôi oanh đình... Đúng rồi, ngàn vạn lần đừng trước mặt Thanh Nhi nói đến Đấu Thần cốc chủ, nàng hiện tại hận Đấu Thần cốc chủ thấu xương... Ôi, mệt mỏi quá, Vô Song tử giúp ta ngủ đi.

Lý Dật vặn eo bẻ cổ nói sang chuyện khác, lại mập mờ nói:

- Gối đầu một mình khó ngủ quá, ai có thể làm ấm giường nhỉ, trên người mệt mỏi quá, nhớ có người mát xa quá.

Cung vô song không khỏi hé miệng cười, nhẹ nhàng sáng giọng:

- Nằm xuống.

Sau đó vươn tay ra, bóp nhẹ tay Lý Dật.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đại Công Cáo Thành.

Q.6 - Chương 567: Đại Công Cáo Thành.

Lúc Lý Dật tỉnh lại, đã có thất tinh tông đệ tử tiến đến hầu hạ rửa mặt, sau đó dùng bữa sáng phong phú, Lý Dật mới đi đến chỗ ở của tứ đại thần y. Trải qua một đêm nghỉ ngơi, tứ đại thần y khí sắc cũng khôi phục không ít, cơ hồ hai tháng ngủ không ngon giấc, tứ đại thần y bây giờ nhìn lại khôi phục một điểm thần thái, không giống như trước thần sắc ồm yếu.

- Thần y các hạ, làm phiền người đi xem bệnh bằng hữu của ta.

Lý Dật cũng đi thẳng vào vấn đề, hẳn đến Đấu Thần đại lục đã trải qua nhiều chuyện như vậy, nói cho cùng chỉ là vì lúc này, Lý na chưa khỏi, Lý Dật không thể bình tĩnh được.

Tứ đại thần y cũng không từ chối, sáng khoái nói:

- Mời Lý Dật các hạ dẫn đường.

Thất tinh tông trong một gian pong nhiệt độ ổn định, Lý na lẳng lẳng nằm, trên mặt tuyệt mỹ có chút tái nhợt, khí tức nàng mặc dù rất yếu nhưng vẫn đều đều, những ngày này làm bạn với nàng là Cung vô song không ngừng rót đấu khí vào, lúc này cũng ngồi ở trước giường Lý na.

Điểm này, cung vô song làm Lý Dật vô cùng cảm động.

- Vô song, nàng khổ cực rồi.

Lý Dật nói.

Thấy Lý Dật cùng tứ đại thần y tiến đến, cung vô song đứng lên, không để ý đến Lý Dật khách sáo, hướng tứ đại thần y chân thành thi lễ, nói:

- Làm phiền thần y.

Tứ đại thần y khoát khoát tay, trực tiếp tại bên giường Lý na đứng lại, một đám đấu khí tư nhuận từ đầu ngón tay hắt tràn ra, chậm rãi tiến vào lý trong kinh mạch na. Tứ đại thần y chẩn đoán bệnh cực kỳ cẩn thận, hắt khép hờ hai mắt, không chế được đấu khí tư nhuận lúc mạnh lúc yếu chạy vào toàn thân kinh mạch lý na, khoảng chừng nửa giờ, tứ đại thần y mới mở mắt.

- Vị bằng hữu kia của ngươi.

Tứ đại thần y nhìn Lý Dật nói:

- Nàng có thể sống đến bây giờ cũng hao phí người không ít tâm huyết, người nói cho ta biết trước người trước kia dùng qua loại thuốc nào?

Vấn đề này Lý Dật lại không đáp được, chỉ thành thật nói:

- Cái này ta thật sự không biết, ta thấy nàng đến giờ, chỉ cần rót đấu khí duy trì là được rồi.

- Không biết cũng không có cái gì quan hệ, ta mặc dù không rõ ràng lắm, nhưng nguyên lý kéo dài tánh mạng tương thông, cũng sẽ không xảy ra ngoài sở liệu của ta. Nhưng bằng hữu người hôn mê thời gian thật sự quá dài, ta cũng không thể chữa trị nhanh được.

- Thần y cứ yên tâm trị liệu, tóm lại, so với tình huống hiện tại cũng không tệ hại hơn.

Tứ đại thần y suy tư một lát, nói:

- May mà nàng được chăm sóc vô cùng tốt, thân mình lại có thể chất bất phàm, ta lại có một cách có thể thử một lần, trong lúc này có vài hoàn đan dược, người cho nàng ăn vào, sau đó ta dạy cho người một bộ tâm quyết chữa thương, do người cùng bằng hữu của người thi triển.

- Ta?

Lý Dật có chút kinh ngạc, vội vàng nói:

- Cái này chỉ sợ không ổn đâu.

Hắn có thánh hệ đấu khí tuy có công hiệu chữa thương, nhưng Lý na gặp phải trạng thái này, cũng không phải đơn giản đấu khí có thể trị hết, huống chi Lý Dật đối với y đạo thế giới này hoàn toàn không biết gì cả, thay tứ đại thần y thật sự có chút không tin tưởng.

Tứ đại thần y hiểu ý cười:

- Lý Dật các hạ yên tâm, ta cho người đi làm tự có chừng mực. Nếu như ta đoán không lầm, người cùng bằng hữu của người quan hệ thân mật không giống bình thường, làm nàng tỉnh lại càng nắm chắc. Bởi vì theo thể chất của nàng cũng không lo ngại, sở dĩ bất tỉnh nhân sự, chủ yếu là nàng đã bị phong ấn thế giới linh hồn, tựa hồ có người cố ý không muốn làm cho nàng thức tỉnh. Ta đây có vài hoàn đan dược, chính là trợ giúp nàng phá tan phong ấn thế giới linh hồn, lại được ta dạy cho người tâm quyết chữa thương, ngược lại có bảy tám phần nắm chắc.

Đấu Thần điện lão bất tử. Lý Dật trong nội tâm oán hận, nhất định là Đấu Thần điện lão quỷ không muốn Lý na thức tỉnh, mới tại trong thế giới linh hồn nàng động tay chân.

Tâm tư quay lại, Lý Dật đáp:

- Nghe theo thần y các hạ phân phó.

Lập tức tứ đại thần y đem đan dược giao cho cung vô song, sau đó truyền thụ Lý Dật tâm quyết chữa thương. Hết thầy phân công xong, tứ đại thần y nói:

- Mưu sự tại nhân thành sự tại thiên, ta có khả năng làm, cũng chỉ có từng này, nếu không còn cách nào làm tỉnh lại bằng hữu của người, tại hạ cũng bất lực. Người chỉ để y theo mà làm, cho dù không thể thành công, sự tình cũng sẽ không xấu... Ta đi xem những bằng hữu khác.

Nói xong xoay người liền đi.

Cung vô song đã đem đan dược tứ đại thần y đưa cho Lý na ăn vào, Lý Dật cũng không do dự, đem Lý na ôm vào trong ngực, bốn tay nắm chặt, sau đó hít một hơi thật sâu.

- Lý Dật, điều này có thể được không?

Cung vô song có chút không yên tâm, hỏi.

- Tứ đại thần y không phải đã nói rồi sao? Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên, chưa thử chưa biết được.

- Cố gắng lên Lý Dật, cố gắng lên Lý na.

Cung vô song nắm chặt Lý Dật khuyến khích, vì không quấy rầy Lý Dật, cũng lui ra khỏi phòng.

Đem một đám thánh hệ đấu khí chậm rãi rót vào trong kinh mạch lý na, Lý Dật dựa vào tâm quyết tứ đại thần y truyền thụ, từ đan điền khí hải lý

na dẫn xuất một đám đấu khí. Lý Na mặc dù đang ngủ say lâu ngày, nhưng đấu khí đan điền khí hải lại tràn đầy, được Lý Dật kích phát, lập tức liền có một cổ đấu khí cường đại tuôn ra.

Lý Dật dẫn đạo cổ đấu khí vận hành tại kinh mạch toàn thân Lý Na, sau vài cái chu kỳ, Lý Dật có thể cảm giác được thân thể Lý Na bắt đầu ấm áp, xem ra tứ đại thần y nói không sai, thân thể Lý Na đã không lo ngại, hoàn toàn có thể thức tỉnh, do thế giới linh hồn đã bị phong ấn, ngăn trở thân thể thức tỉnh.

Kế tiếp chính là bước mấu chốt, được thánh hệ đấu khí Lý Dật dẫn đạo, hai cổ đấu khí nhu hòa mà hùng hậu tụ hợp thành một chỗ, hướng thế giới linh hồn Lý Na.

Ầm ầm một tiếng bạo vang lên. Lý Dật biết trong thế giới vang lên một đạo phong ấn vô hình đem đấu khí hai người phản chấn trở về, cổ lực lượng này cường đại đến cực điểm, giống như bàn thạch vậy, một mực khống chế thế giới linh hồn Lý Na. Lý Dật tăng lên đấu khí, nhưng cũng không dám sử dụng quá mạnh mẽ thiên ma đấu khí để tránh tổn thương thế giới linh hồn Lý Na.

Liên tục đánh sâu vào mấy lần, lại thủy chung không thể phá tan phong ấn chi lực.

Bỗng nhiên Lý Dật rõ ràng cảm giác được một cổ lực lượng khác lao qua, cổ lực lượng này so với Lý Dật cùng Lý Na đấu khí lại càng thêm nhu hòa, chúng nó cũng không có trực tiếp oanh kích phong ấn, mà là giống như một cổ thanh tuyến, chậm rãi rót vào trong phong ấn. Cổ lực lượng này chắc hẳn chính là do đan dược của tứ đại thần y tạo ra.

Lý Dật trong nội tâm vui vẻ, trong lúc đan dược thẩm thấu, phong ấn tựa hồ càng thêm mềm dẻo.

- Lý Dật, là người sao?

Bỗng nhiên một cái thanh âm suy yếu vang lên, làm cho Lý Dật thiếu chút nữa khí huyết nghịch hành, thanh âm này là do Lý Na phát ra. Tứ đại thần y cũng không có nói qua khi Lý Na tỉnh lại, có thể cùng ý thức của nàng trong thế giới linh hồn trao đổi.

Nhưng, nghe được thanh âm lý Na, Lý Dật không khỏi vô cùng mừng rỡ, vấn đề này đã có tiến bộ.

- Na Na, là ta, ta là Lý Dật.

- Ta... Ta đây là tại nơi nào, vì cái gì ta cũng nhìn không thấy, cũng không thể động đây thân thể, Lý Dật ca ca, ta có chuyện gì không?

Lý Dật nhìn xuống nội tâm vui sướng cùng kích động, an ủi, nói:

- Na Na, người đừng có gấp, ta đang chữa thương cho người.

- Chữa thương? A, đúng rồi, ta nhớ lại ta bị La Tuyết Phong giết? Nhưng, ta vì cái gì còn có thể cùng người nói chuyện, đây là nằm mơ sao?

- Đây không phải nằm mơ, Na Na, người cũng chưa chết, người còn sống, linh hồn của người thế giới bị Đấu Thần điện lão quỷ phong ấn, ta hiện tại muốn làm chính là giải trừ cái phong ấn này cho người, sau đó người có thể thức tỉnh, trở thành một người bình thường.

Lý Na một hồi trầm mặc, sau nửa ngày mới đáp lại: - Cái này có thật không? Thật tốt quá, Lý Dật ca ca, ta muốn nhìn lại người.

- Yên tâm đi, ta nhất định sẽ làm cho người bình thường trở lại.

Lý Dật lần nữa thúc dục thánh hệ đấu khí nhu hòa, đồng thời hỏi:

- Na Na, người bây giờ có thể khống chế đấu khí trong đan điền khí hải không?

- Ta thử xem... Ừ, có thể.

- Hào, hiện tại chúng ta đồng loạt phát lực, phá tan thế giới linh hồn phong ấn.

Lý Na tựa hồ là rất muốn nhìn thấy Lý Dật, nàng cơ hồ là thúc dục toàn bộ đấu khí, trong kinh mạch dung nạp cực hạn đấu khí, đồng thời còn muốn dung nạp thánh hệ đấu khí của Lý Dật.

Ý thức trong thế giới lần nữa truyền đến thanh âm nổ vang, ngay sau đó Lý Na thống khổ kêu lên.

- Na Na, người không sao chứ?

- Không sao, đau quá.

Đã có thể cảm giác đau đớn, nói rõ lý Na cũng không có gì trở ngại, Lý Dật yên lòng, khuyên nhủ:

- Không nên gấp gáp, chúng ta có nhiều thời gian, từ từ sẽ đến.

Phong ấn chi lực tựa hồ có thể hấp thu đấu khí trong cơ thể lý Na, sau oanh kích lại bị đàn dược có lực lượng mềm mại làm phong ấn lại trở nên cứng cõi. Lý Dật trong nội tâm âm thầm sốt ruột, chẳng lẽ cũng là câu tứ đại thần y mưu sự tại nhân thành sự tại thiên sao, chẳng lẽ cái phong ấn này lại không cách nào đánh vỡ.

Lý Dật đương nhiên không cam lòng, thúc dục đấu khí lần nữa vận hành tại trong kinh mạch lý Na, liên tục oanh kích mấy lần, phong ấn chi lực vẫn lại lù lù bất động.

- Không được rồi, Lý Dật ca ca, ta căn bản xông không qua lực lượng phong ấn.

- Người làm được, Na Na, chẳng lẽ người nghĩ vĩnh viễn bảo trì trạng thái hôn mê như vậy, chúng ta chỉ có thể ở trong ý thức thế giới trao đổi sao? Người không phải muốn nhìn mặt mũi ta sao? Ta ở bên cạnh người, người sẽ không cảm thụ được ta.

Lý Na một hồi trầm mặc, theo lời Lý Dật nói, nàng sao không nghĩ ra? Nhưng nàng được Lý Dật thức tỉnh một đám linh hồn lực lượng quá yếu ớt, đem so với phong ấn ngoan cố, thật sự không có ý nghĩa.

- Lý Dật ca ca, ta nhất định phải sống lại, muốn làm bạn ở bên cạnh người.

Lý Na đột nhiên kiên quyết nói ra.

Lý Dật đột nhiên cảm giác thân thể Lý Na trở nên nóng rực, cái cổ nhiệt này, cảm giác tựa hồ đến từ máu huyết, nó cường đại đến mức làm cho Lý Dật cảm giác bất an.

- Na Na, người muốn làm gì?

- Ta muốn dùng huyết mạch chi lực của ta phá tan cái phong ấn này.

- Không cần đâu, Na Na, làm vậy. kinh mạch bị hao tổn.

Nhưng Lý Dật cảnh cáo cũng không có tác dụng, Lý Na đã hạ quyết tâm:

- Cho dù kinh mạch bị hao tổn, từ nay về sau không thể tu luyện đấu khí, ta muốn sống lại, Lý Dật ca ca, ta muốn nhìn thấy người.

Rồi đột nhiên có âm thanh muộn hưởng từ trong thế giới linh hồn truyền đến, huyết mạch chi lực hung hãn hưởng tầng phong ấn thế giới linh hồn đánh sâu vào, kinh mạch lý Na nhanh chóng bành trướng, huyết mạch chi lực tuôn ra lập tức co rút lại, sau đó kinh mạch như là mất đi co dẫn, cũng vô pháp thừa nhận nhiều đấu khí. Lý Dật ý thức được, lý Na từ nay về sau chỉ sợ không thể tu luyện đấu khí.

Không thể tu luyện thì không thể tu luyện, Lý Dật tin tưởng dùng thực lực chính mình bây giờ, hoàn toàn có năng lực bảo vệ nàng, lại cũng không để nàng bị bất cứ thương tổn gì.

Huyết mạch chi lực hung hãn đánh sâu vào, tầng phong ấn thể giới linh hồn Lý Na rốt cục bắt đầu tan rã, giống như bị rút sạch, phong ấn rất nhanh sụp xuống.

- A.

Một tiếng kêu vang lên, Lý Dật cảm giác được thân thể Lý Na giật giật. Lý Na thức tỉnh, nòng mở mắt ra, ánh mắt kỳ quái nhìn Lý Dật.

Sau nửa ngày, Lý Na mới lộ ra khuôn mặt tươi cười, nói:

- Lý Dật ca ca, người thay đổi rồi.

Không thể thay đổi sao? Hơn ba năm, Lý Dật sớm đã không còn Lý Dật quần là áo lụa nữa, thân thể càng khỏe mạnh, bộ mặt càng thêm sắc bén.

- Người một chút cũng không có thay đổi... vẫn xinh đẹp như vậy.

Không biết có phải nguyên nhân hôn mê hay không, bộ mặt Lý Na vẫn như ba năm trước đây, tựa hồ không có nửa phần biến hóa.

Lý Na vươn tay ra, nghiêm túc vuốt ve mặt Lý Dật, giờ khắc này, toàn bộ thể giới đều giống như không tồn tại, trong ánh mắt của nàng, nàng không tiếc tổn thương kinh mạch, vĩnh viễn không cách nào tu luyện đấu khí, là để muốn gặp mặt Lý Dật.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Một Ngày Vui Sống

Q.6 - Chương 568: Một Ngày Vui Sống

- Chúng ta đây là đang ở đâu?

Xem kỹ sau nửa ngày, xem đủ khuôn mặt Lý Dật rồi, Lý Na mới đột nhiên ý thức phát hiện được vấn đề.

Lý Dật tà mị cười:

- Người đoán đi.
- Thiên phong đế quốc?
- Không đúng.
- Không đoán, Lý Dật, người nói mau.

Lý Dật tâm tình thật tốt, cố tình trêu chọc nàng, thấy nàng không thể đoán được, lập tức cười nói:

- Nơi này là thần chi lĩnh vực tên là tông môn thất tinh tông.
- Thần chi lĩnh vực?

Lý na thiếu chút nữa lại hôn mê:

- Người nói đây là thần chi lĩnh vực.
- Đúng vậy, nếu không đến thần chi lĩnh vực, bệnh của người sao không thể trị được.

Bỗng nhiên có một giọt nước mắt xuất hiện ở trong mắt lý na, nàng yên lặng nhìn Lý Dật:

- Người nói, vì cứu ta, người từ Đấu Thần đại lục chạy tới thần chi lĩnh vực sao?
- Kỳ thật từ Đấu Thần đại lục đi đến thần chi lĩnh vực cũng không khó.

Lý Dật thấy lý chảy lệ, tận lực dùng ngữ khí thoải mái nói:

- Chúng ta tìm được một cái truyện tổng trận, có thể trực tiếp truyền tống tới... Không nói những thứ này nữa, Na Na, người vừa mới tỉnh lại, ta mang người đi ra ngoài đi dạo nhé.

Đi thần chi lĩnh vực cũng không khó, nhưng kinh nghiệm này cũng cực kỳ nguy hiểm, đương nhiên những lời này Lý Dật cũng không nói cho Lý Na biết.

Thất tinh sơn dù sao cũng là thánh địa của thất tinh tông một trong sáu đại tông môn ngày xưa, phong cảnh tú lệ, Lý Na đã hôn mê mấy năm, khi nhìn thấy cảnh tượng xinh đẹp tuyệt trần như thế, cho nên những phiền não cũng vứt ra khỏi đầu, một mực chạy ra ngắm cảnh. Làm cho Lý Dật đằng sau cùng cung vô song cũng cảm khái rất nhiều.

- Lý Dật, nàng hiện tại đã tỉnh, mục đích chúng ta đi thần chi lĩnh vực coi như là đạt được, cũng đến lúc trở lại Đấu Thần đại lục rồi?

Cung vô song nói.

Lý Dật nghĩ nghĩ, hồi đáp:

- Hiện tại chưa thể trở về, Đấu Thần Điện chủ cũng đi thần chi lĩnh vực, Đấu Thần đại lục tạm thời không có việc gì. Nơi này, Đấu Thần điện không có căn cơ, cũng là cơ hội tốt trời ban để tiêu diệt Đấu Thần Điện, cho nên ý của ta là trước tiên đi tìm đám người Đấu Thần điện tổng Điện chủ, đem bọn họ giải quyết, sau đó mới trở lại Đấu Thần đại lục.

- Như vậy thì lại vướng vào tranh đấu của các tông môn của thần chi lĩnh vực?

- Tông môn tranh đấu, chúng ta đã cuốn vào rồi, lúc này cũng chỉ có thể liều mạng, thành công có thể cho mình đường lui, vạn nhất từ nay về sau tại Đấu Thần đại lục có biến cố gì, chúng ta còn có thể tìm được nơi sống yên ổn. Vạn nhất thất bại mà nói, chúng ta cũng không tổn thất gì, nhiều nhất nhắc chân rời đi là được... Đúng rồi, Vô song, truyện tổng trận kia bây giờ như thế nào rồi?

- Truyện tổng trận, ta cùng đảo tiên, Âu Dương tĩnh miễn lạng lẽ đi vào, bỏ ra thời giờ cùng tinh lực, là có thể chữa trị được.

Cung vô song đúng là cung vô song, cũng không cần Lý Dật nhiều lời, cũng đem thời gian làm cho hẵn. Thất tình tông truyện tổng trận, đối với Lý Dật mà nói, tầm quan trọng không cần nói cũng biết. Hiện tại cấm địa bí mật, ngoại trừ kết giới quỷ dị ngăn cản cái truyện tổng trận này. Về phần nó tại sao truyện tổng trận liên thông với Đấu Thần đại lục, tại sao cùng sư môn đảo tiên có liên quan hệ, thực sự là chưa tìm hiểu được.

- Vô song, dưới mặt đất truyện tổng trận giao cho người cùng đảo tiên tìm hiểu, các người nghĩ cách mau chóng chữa trị để chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào xảy ra. Về phần ta, ta muốn đấu một trận cùng với song kiếm môn và Long Môn.

Cầu phú quý trong nguy hiểm, Lý Dật đến thần chi lĩnh vực lâu như vậy, tuy đã trải qua không ít hung hiểm, nhưng thu hoạch cũng rất là phong phú, ít nhất thực lực đã tăng lên tới Đấu Thần năm tinh, tiến bộ vượt xa tại thế giới tinh linh.

- Tất cả do người tác chủ, nhưng người phải cẩn thận, thần chi lĩnh vực không thể so với Đấu Thần đại lục, cường giả thật sự rất nhiều, người tuy bây giờ thực lực Đấu Thần, nhưng cũng không phải vô địch, vạn nhất... Vạn nhất người chết tại nơi này, ta làm sao nói với Lạc Thủy, Lý Băng các nàng đây.

Nói đến Lạc Thủy, Lý Băng, Lý Dật lại có chút bối rối. Hiện tại một thêm Lý Na, cùng Thanh Nhi, Long Y như vậy, các nàng nếu có thể ở chung hòa thuận thì rất dễ nói, vạn nhất... Thánh hiền nói, duy nhất tiểu nhân cùng nữ tử là khó nuôi nhất.

Buôn chuyện một hồi, Lý Na hướng bọn họ chạy tới.

- Loại cảm giác này thật tốt, Lý Dật ca ca, Vô Song tỷ, ta thật sự hôn mê ba năm sao?

- Đúng vậy, người một mực ngủ như vĩnh viễn không tỉnh vậy.

Thấy Lý Na đi tới, cung vô song cũng không cùng Lý Dật thương lượng nữa, vẻ mặt thản nhiên mỉm cười.

- Na Na, người phải cảm ơn Vô Song tử, nàng cũng liên tục rút đầu khí cho người.

- Còn dùng người nhắc nhở sao, Vô Song tử là chị ruột của ta, ta sẽ cả đời đối tốt với nàng.

Sự hòa thuận là tốt rồi, Lý Dật hiểu ý cười, đã thấy xa xa lục chỉ đảo tiên cùng sư muội đi ra. Đảo tiên sư muội được chăm sóc rất tốt, đã khôi phục thanh tỉnh, nhưng thân thể còn suy yếu, cần lục chỉ đảo tiên đỡ nàng mới đi đi lại lại được.

Nhưng Lục chỉ đảo tiên rất hài lòng, xa xa nhìn Lý Dật cười nói:

- Tứ đại thần y quả nhiên danh bất hư truyền, người khác ngàn vạn lần khó khăn, trong tay hãn cũng chỉ có vài hoàn đan được là giải quyết xong. Ha ha ha, Lý Dật, ta và người nói vài lời.

Lý Dật lúc này để hai mỹ nữ chơi đùa, hãn cùng lục chỉ đảo tiên đi tới, nhưng lúc này hãn cũng đoán được lục chỉ đảo tiên muốn nói gì.

- Đảo tiên, nếu muốn trở về, phải đem truyện tổng trận chữa trị tốt.

- Ha ha, tiểu tử, khuyết điểm của người cùng ưu điểm đều là quá thông minh, chỉ nói như vậy thôi, người có tính toán gì không.

Lục chỉ đảo tiên hiện tại cảm thấy mỹ mãn, rất là vui vẻ.

- Ta cũng không có như lão nhân gia người tiêu điều tự tại như vậy, coi như là về tới Đấu Thần đại lục, còn có một đồng phiền toái lớn. Cho nên ta tính trước lưu lại giải quyết hết phiền toái, người sao, đảo tiên, người có tính toán gì không.

- Ta đã cùng sư muội thương lượng rồi, trở lại đảo tiên, sống quãng đời còn lại. Lý Dật, người có cần ta hiệp trợ hay không?

Hảo ý của Đảo tiên, Lý Dật chỉ có thể tâm lĩnh, tại thần chi lĩnh vực, lục chỉ đảo tiên có thực lực Đấu Thánh cường giả, cũng không có nhiều tác dụng, huống hồ Lý Dật cũng không muốn bọn họ gặp phải nguy hiểm, nếu đảo tiên hiệp trợ chính mình mà vẫn lạc, thì ai chăm sóc sư muội hần?

- Đương nhiên cần người hỗ trợ, ta mời tứ đại thần y về trị sư muội của người, chẳng lẽ tự nhiên lại chiếm được chỗ tốt như vậy sao.

Lý Dật cố lộng huyền hư, nói.

Lục chỉ đảo tiên sững sờ, sau đó hồ nghi nói:

- Người muốn ta làm cái gì?

- Tu bổ Thất tinh tông cấm địa truyền tống trận, đây là đường lui của chúng ta, nếu tại thần chi lĩnh vực hỗn không nổi, chúng ta chạy về Đấu Thần đại lục vậy. Nếu là chữa trị tốt, người cũng có thể mang sư muội của người trở về.

Yêu cầu này, không cần Lý Dật đắn đo, lục chỉ đảo tiên cũng sẽ đi làm, lập tức thoải mái cười nói:

- Với thủ đoạn cùng bốn sự của tiểu tử, còn có chỗ nào hỗn không được. Nhưng cái truyền tống trận này cần phải sửa chữa tốt, Đấu Thần đại lục cùng thần chi lĩnh vực cũng rất xa, có nó là gần ngay trước mắt. Ta đoán tiểu tử người, tính toán chinh phục thần chi lĩnh vực cùng Đấu Thần đại lục rồi.

Lục chỉ đảo tiên đối với Lý Dật rất minh bạch, ở sâu trong nội tâm Lý Dật quả thật có ý nghĩ như vậy, chỉ cần chinh phục thần chi lĩnh vực, tùy tiện kéo mười mấy Đấu Thần cường giả đến Đấu Thần đại lục, thì quét ngang hết thảy. Đại thần đế quốc cùng Đấu Thần điện cường đại đến mấy đi chẳng nữa, mười mấy Đấu Thần cường giả có thể đem cả Hoàng thành cùng Đấu Thần tống điện đánh thành bụi phấn.

Lý Dật cũng không chối bỏ, cười nói:

- Người hiểu ta nhất là đạo tiên, lúc này chúng không quấy rầy sư huynh muội các người nữa.

Nói xong cũng đến bên người Cung vô song cùng Lý na, sau đó thông thả đi đến chỗ ở của long phong vân.

So với việc Lý na cùng đạo tiên sư muội, thương thế long phong vân còn nghiêm trọng hơn, tứ đại sát thần cùng Long Y đang lo lắng chờ đợi, tứ đại thần y ở trong nhà, cũng không biết tiến hành như thế nào.

Thấy Lý Dật đi đến, tứ đại sát thần cùng Long Y vội vàng xông tới, đầu tiên là nghe xong tình huống Lý na, nghe nói Lý na cùng đạo tiên sư muội cứu chữa thành công, đầu tiên là chúc mừng một phen, sau đó cũng đỡ khăn chương hơn, cũng tin tuuwng thần y ứu chữa được.

Quả nhiên, hơn 10' sau, tứ đại thần y đi ra.

- Cha ta thế nào?

- Long Môn chủ chữa xong chưa?

Cơ hồ là trăm miệng một lời, tứ đại sát thần cùng Long Y cùng Lý Dật đều hỏi. Tứ đại thần y liên tiếp cứu chữa ba người bệnh, thoát nhìn cũng có chút mệt nhọc. Nhưng tâm tình của hãn cũng không tệ lắm, hồi đáp:

- Long Môn chủ đã không có cái gì đáng ngại, thương thế của hãn cần phải an dưỡng, ta vì hãn chữa trị kinh mạch bị hao tổn, nhưng còn cần mấy ngày điều dưỡng, đan dược điều dưỡng ta lại không có sẵn, nhưng tài liệu thật sự cũng không khó tìm, lúc này ta ghi phương thuốc, tài liệu các người phải chuẩn bị đầy đủ mới được.

Nghe tứ đại thần y nói như thế, tứ đại sát thần cùng Long Y mới hoàn toàn thở dài ra một hơi.

Làm xong tất cả, tứ đại thần y mới nhìn Lý Dật nói:

- Lý Dật các hạ, việc ôm nay nên làm, ta đã làm, nhìn người nói với Đấu Thần cốc chủ, đọi cấm chế đan điền khí hải giải trừ, mở ra Linh giới, thả con gái của ta ra.

- Vấn đề này người yên tâm, Đấu Thần cốc chủ hiện tại đã không phải là Đấu Thần cốc chủ ngày xưa.

Lý Dật vỗ vỗ dung giới, cười nói:

- Bảo bối khổng chế Đấu Thần cốc cường giả trong tay ta, bằng vào nàng một Đấu Thần cường giả, thực lực có mạnh hơn nữa cũng không thể làm gì được, ta tự có biện pháp đối phó nàng.

Đây cũng lời nói không phải an ủi tứ đại thần y, Đấu thần cốc chủ lúc này rơi vào trong tay Lý Dật. Chỉ cần nàng thành thật, cùng thất tinh tông đối phó Long Môn cùng Tu La Môn, Lý Dật tự nhiên sẽ không làm khó nàng.

Thấy Lý Dật nói như vậy, tứ đại thần y lúc này mới thoáng yên tâm, cáo từ đi ra.

Đến hôm nay, là ngày Lý Dật đi vào thần chi lĩnh vực vui sướng nhất, các phương diện thế lực an bài thỏa thỏa, Lý Dật hiện tại bắt đầu cân nhắc làm như thế nào để đối phó Long Môn cùng Tu La Môn thần bí kia.

Nhưng đến buổi tối, một cái tin tức xấu làm thay đổi tất cả.

Buổi tối, Âu Dương tình miễn đột nhiên chạy đến tìm Lý Dật, truyền cho hắn một tin tức do thất tinh tông đệ tử bẩm báo, Long Môn môn chủ cùng Long Môn cường giả đã tới thiên ưng lĩnh, Long Môn cùng Song kiếm môn có thể phát động phản kích.

Lai Khách.

Q.6 - Chương 569: Lai Khách.

Nghe được tin tức này, phản ứng đầu tiên của Lý Dật là không có khả năng. Long Môn môn chủ Long Tà, tại Đấu Thần cốc trong núi lửa phun trào, đã sớm hóa thành tro tàn rồi, nếu không phải như thế, hẳn nấn ná tại Đấu Thần cốc tìm kiếm Đấu Thần cường giả đấu khí hạt giống rơi rụng, sao không phát hiện ra Long Tà.

- Gọi đệ tử truyền tức tin tới, ta muốn hỏi cho rõ ràng.

Âu Dương tĩnh miển lại nói:

- Ta đã hỏi rất rõ ràng rồi.

- Bảo người đi gọi thì đi gọi đi.

Lý Dật tâm tình khó chịu, ngữ khí tự nhiên cũng cứng nhắc. Làm cho Âu Dương tĩnh miển phun ra đầu lưỡi, lập tức làm theo.

Truyền tin đệ tử là một thiếu niên, tại trước mặt Lý Dật cũng không luống cuống, hồi đáp: - Ngải tông chủ để cho đệ tử trở về bẩm báo cho Âu Dương tông chủ cùng Lý Dật các hạ, theo thám tử thất tinh tông chúng ta dò thám biết được, thiên ưng lĩnh xuất hiện đại lượng Long Môn cường giả, số lượng ước chừng ngàn người, xem bộ dáng tùy thời triển khai phản kích. Ý tứ của Ngải tông chủ để cho Âu Dương tông chủ tuyên bố triệu tập thất tinh tông môn toàn bộ hướng thiên ưng lĩnh tập kết. Mặt khác, Ngải tông chủ còn phân phó, cần phải mời Lý Dật các hạ cấp tốc đi đến thiên ưng lĩnh.

- Ta hỏi người, Long Môn môn chủ tại thiên ưng lĩnh sao?

- Tại...

- Long Môn môn chủ Long Tà sao?

Vấn đề này làm tên thất tinh tông đệ tử ngẩn người ra, mới hồi đáp:

- Long Môn môn chủ đương nhiên là Long tà rồi.

- Các người làm sao biết đó là Long tà, xác định không có lầm chứ?

- Loại tin tức tình báo trọng yếu này làm sao có thể nhầm được, không có mười phần năm chắc, thám tử chắc chắn không báo về.

Xem ra Long tà còn chưa có chết? Tiểu tử này coi như là mạng lớn, Lý Dật trong nội tâm rung mình, quơ quơ tay về phía đệ tử truyền tin, suy tư một lát, lúc này mới nhìn Âu Dương tĩnh miển nói:

- Việc này không nên chậm trễ, Âu Dương tĩnh miển, người cũng đừng có đi thiên ưng lĩnh nữa, thất tinh tông tạm do người chủ trì, ta mang theo Đấu Thần cốc chủ cùng Tứ đại sát thần đi Thiên ưng lĩnh.

- Ta đi cũng không có tác dụng gì, hắc hắc, Lý Dật huynh đệ, người cũng phải cẩn thận nhé, thực lực Long Môn môn chủ kinh người, chỉ sợ người cũng không phải là đối thủ của hắn.

Long Môn môn chủ chẳng những thực lực kinh người, hơn nữa tâm cơ hắn vô cùng thâm trầm, lần này đại nạn không chết, càng hận chính mình thấu xương, Lý Dật xác thực cần phải để ý đối phó người này.

- Âu Dương huynh, ta còn có một việc muốn cần người làm.

- Còn khách khí làm gì, hiện dưới ai chẳng biết ta là người của người, người có chuyện gì cần phân phó là được.

Âu Dương tĩnh miển rất là quang côn, giống như làm cái bóng của Lý Dật là chuyện tình vinh quang vậy, nói ra mặt không đỏ tim không nhảy.

Lý Dật không nhịn được cười một tiếng, nói:

- Cái cấm địa truyện tổng trận kia, người cùng lục chỉ đảo tiên, cung vô song mau chóng chữa trị cho tốt nhé.

- Yên tâm, ta rõ ràng, đây là đường lui của chúng ta, cho dù đánh không lại Long Môn cùng song kiếm môn, chúng ta cũng có thể thông qua cái truyền tống trận này chuồn đi. Hắc hắc, cùng lắm thì ta cùng đi với người đến Đấu Thần đại lục chơi đùa mà thôi.

Hiếu như vậy là tốt rồi, có nghĩ là Âu Dương tĩnh miển nhất định sẽ chữa trị truyện tống trận. Lý Dật yên tâm, cáo từ Âu Dương tĩnh miển, cũng chẳng quan tâm đến việc nghỉ ngơi nữa, suốt đêm mang theo long súng Tạt Tạt, xà ma Tiểu Tuyết, Đấu Thần cốc chủ cùng tứ đại sát thần, vốn không có ý định mang theo Long Y, nhưng Long Y vẫn kiên trì muốn đi Thiên ưng lĩnh, Lý Dật cũng đành phải mang nàng đi theo.

Long phong vẫn được thất tinh tông đệ tử chăm sóc, theo góc độ chuyên nghiệp mà nói, so với Long Y còn tốt hơn gấp trăm lần.

Bảy người hai thú từ trong màn đêm, hướng thiên ưng lĩnh cấp tốc bay vút đi.

Đến thiên ưng lĩnh giờ, cũng đã nửa đêm. Thiên ưng lĩnh ở trong màn đêm, là một mảnh yên tĩnh, tựa hồ cuộc chiến chém giết thảm thiết một ngày trước chưa từng có tồn tại qua. Ngoại trừ có từng đồng lửa đốt lên, căn bản nhìn không ra chiến trường huyết tinh. Nhưng trong không khí vẫn còn mùi huyết tinh từ trong trận gió đêm xẹt qua, mới có thể làm cho người cảm nhận được ở đây có chỗ bất thường.

Trời đêm càng yên tĩnh, khí tức cường giả càng nồng đậm đến mức tận cùng tụ hợp thành một mảnh hàn ý âm trầm.

Đám người Lý Dật tiếp cận doanh trại, rất nhanh làm cho thất tinh tông đệ tử phụ trách cảnh giới chú ý, nhận ra Lý Dật, đệ tử kia vội hỏi:

- Lý Dật các hạ, Ngải tông chủ đã sớm chờ ngài, nhanh đi theo ta.

Nói xong, lập tức đưa đám người Lý Dật đến doanh trường của Ngải tông chủ.

Nhìn thấy Lý Dật, Ngải tông chủ cũng là mừng rỡ, xoa xoa tay nói:

- Lý Dật các hạ, người tới cũng nhanh.

- Ngài hãy nói tình huống hiện tại đi.

Lý Dật cũng không có nghi thức xã giao khách sáo, nói thẳng vào vấn đề.

- Buổi trưa hôm nay, thiên ưng lĩnh đột nhiên xuất hiện rất nhiều Long Môn cường giả, theo ta phái thám tử đi ra xem xét, đúng là Long Môn môn chủ suất lĩnh một hơn ngàn người tiến đến tiếp viện cho song kiếm môn. Hơn ngàn người này cũng không đáng sợ, đáng sợ chính bên trong hơn ngàn người này có ít nhất là mười tên Đấu Thần cường giả. Bọn họ chỉ sợ là hướng về phía Lý Dật các hạ mà đến.

- Người xác định là Long Môn môn chủ tự mình suất lĩnh sao?

Lý Dật vẫn rất quan tâm đến vấn đề này, mười mấy Đấu Thần cường giả tuy khủng bố, nhưng Lý Dật thà rằng nhiều hơn mười mấy Đấu Thần cường giả cũng không muốn Long tà còn sống.

Đáng tiếc là Ngải tông chủ trả lời khẳng định:

- Buổi chiều hôm nay Long tà đã đến thiên ưng lĩnh dò xét qua một hồi, ta tận mắt nhìn thấy, tin tức này vô cùng xác thực.

Ngải tông chủ trả lời khẳng định, làm Lý Dật rõ ràng Long Tà không chết, lúc ấy ở không gian dưới mặt đất long tà đã trọng thương không có khả năng sống sót, hẳn nhất định là mượn nhờ truyền tống ngọc bài chạy trốn.

Hiện tại, cần nhìn thẳng vào vấn đề là long tà vẫn còn sống.

- Ngải tông chủ, đối với chiến tranh ta không hiểu nhiều, ta muốn biết, nếu như thiên ưng lĩnh lần này khai chiến, thất tinh tông có mấy phần

phần thắng?

Ngải tông chủ cũng vẻ mặt sầu lo:

- Nhiều nhất ba phần, Long Môn cùng song kiếm môn nhân thủ hơn chúng ta gấp hai lần, Đấu Thần cường giả chúng ta cũng không hề chiếm ưu thế... Hơn nữa, Long Môn cường giả cùng Long tà xuất hiện, đối với sĩ khí tông ta tạo thành ảnh hưởng tương đối lớn, nếu như đem những nhân tố này ra mà nói, phần thắng chỉ sợ ba phần cũng chưa được.

Khó trách Ngải tông chủ vội vã như vậy gọi Lý Dật tới, hẳn cũng vô kế khả thi.

- Cửu huyền tông cùng Lục cực môn như thế nào? Ngải tông chủ không có cầu viện sao?

- Những lão cáo già này, chúng ta vẫn cầu viện, nhưng hai tông phái này lại phái ra một ít nhân thủ tới, đều là đệ tử bình thường trong tông, nhưng cũng không chịu nghe theo điều khiển của ta, căn bản không thể trông cậy vào.

Những lão cáo già kia, quả nhiên là ngư ông, chờ đợi thời cơ tốt nhất ra tay, bọn chúng muốn thất tinh tông làm tiêu hao thực lực song kiếm môn cùng Long Môn, về phần thất tinh tông có bao nhiêu tổn thất, hiển nhiên cũng không phải là vấn đề bọn họ quan tâm.

Rõ ràng tình huống này, Lý Dật cũng trầm mặc không nói, xem ra nguy cơ ở Thiên ưng lĩnh, cũng không do Thiên ưng lĩnh, mà muốn giải quyết tình thế nguy hiểm này, vẫn là do Cửu huyền tông cùng lục cực môn.

- Lý Dật các hạ, người xem...

Thấy Lý Dật vẻ mặt ngưng trọng không nói, Ngải tông chủ thử thăm dò nói:

- Người xem có còn biện pháp nào hóa giải tình thế nguy hiểm trước mắt?

- Ngải tông chủ, ta muốn đến cứu huyền tông cùng lục cực môn một chuyến.

Lý Dật nghĩ gì Ngải tông chủ cũng không rõ ràng lắm, nhưng vấn đề là, thiên ưng lĩnh bây giờ tình thế vô cùng cấp bách:

- Chỉ sợ nước xa không cứu được lửa gần, cho dù lúc này cứu huyền tông cùng lục cực môn xuất binh cũng không còn kịp rồi.

- Ta nhưng chưa nói muốn cứu huyền tông cùng lục cực môn tiếp viện chúng ta.

Lý Dật chủ ý đã định, lập tức thông dong nói:

- Coi như là cầu bọn họ cũng sẽ không đến. Cho nên ý nghĩ của ta, trực tiếp làm cho bọn họ tấn công Long Môn.

Vây Ngụy cứu Triệu sao, đây là biện pháp duy nhất Lý Dật bây giờ có thể dự đoán được, Long Môn sở dĩ có thể phá ra tình anh cứu viện song kiếm môn, là do bọn họ không có bị công kích, cho nên mới không có sợ hãi đem mười Đẩu Thần cường giả kéo đến thiên ưng lĩnh.

Ngải tông chủ nhẹ gật đầu, lại lắc đầu, hẳn tuy không hiểu Vây Ngụy cứu Triệu là cái gì, nhưng đạo lý là rõ ràng.

- Không nói đến cứu huyền tông cùng lục cực môn có thể nghe lời Lý Dật các hạ lời xuất binh công kích Long Môn hay không, tình thế Thiên ưng lĩnh hôm nay, nhanh đến trời vừa sáng sẽ có chiến tranh, chúng ta có thể chịu đựng được hay không còn khó nói trước.

Lý Dật mỉm cười, trả lời:

- Ngải tông chủ là người thông minh, nếu cứu huyền tông cùng lục cực môn muốn chúng ta làm pháp hồi liệu mạng cùng song kiếm môn và Long Môn, chúng ta tại sao phải nghe lời như vậy?

- Ý tứ Lý Dật các hạ là gì?

- Đánh không lại, chúng ta không chạy sao?

Một câu bừa tỉnh người trong mộng, kỳ thật điều này cũng không có phi do Ngải tông chủ không đủ thông minh, hễ dù sao cũng là nhất tông chi chủ, tại thần chi lĩnh vực quan niệm tông tộc thâm hậu này, lãnh địa tông tộc chính là căn bản, Ngải tông chủ tự nhiên cũng không thể đem mỗi một tấc lãnh địa đem dâng cho Song kiếm môn cùng Long Môn.

Mà Lý Dật thì bất đồng, hễ tuy là đệ tử thất tinh tông, nhưng ý thức của hễ hiển nhiên không phải là tranh đoạt lãnh địa.

- Quan trọng nhất là bảo tồn thực lực, chỉ cần thực lực còn, thất tinh tông chúng ta hôm nay mất đi, tương lai nhất định sẽ đoạt lại gấp bội. Lãnh địa Thất tinh tông mặc dù không lớn, cũng có phương viên ngàn dặm có thể chu toàn. Đương nhiên, chúng ta cũng không thể khiến cho Song kiếm môn thống khoái, chỉ cần bọn họ xâm nhập lãnh địa thất tinh tông, có thể tùy thời quấy rầy bọn họ. Cho nên ý của ta là, việc này không nên chậm trễ, Ngải tông chủ, người an bài xong đi, đêm nay liền đem chủ lực thất tinh tông rút lui khỏi thiên ưng lĩnh.

- Ngô, ta hiểu.

Ngải tông chủ khôn khéo hơn người, một điểm nói ra liền hiểu thấu, lúc này không thể tranh giành lãnh địa, cho nên cần ổn thỏa sách lược. Nhưng hễ còn có chút lo lắng nói:

- Chủ lực vừa động, song kiếm môn không có khả năng không phát hiện ra, nếu bọn họ nhân cơ hội đuổi giết, chỉ sợ chúng ta ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có.

- Cái vấn đề này, Ngải tông chủ không cần phải lo lắng, ta cho Đấu Thần cường giả đi quấy rối bọn chúng, các người có thể thừa dịp hỗn loạn rút lui.

Vấn đề này Lý Dật đã sớm lo lắng đến.

Ngài tông chủ nhìn Lý Dật thật sâu, hẳn chợt phát hiện cái thiếu niên Đấu Thần cường giả hai mươi tuổi này, chẳng những thiên phú kinh người, hơn nữa tâm cơ cũng thâm trầm, xử sự quả quyết, cùng tuổi của hắn thật sự không xứng, chẳng lẽ, cái gọi là thiên tài đây sao?

Đem công việc xem xét một lần, Lý Dật đi ra khỏi doanh trường, tìm mười ba Đấu Thần cường giả, chuẩn bị áp dụng chính sách yếm hộ thất tinh tông lui lại.

Đối phương tuy cũng có số lượng Đấu Thần cường giả tương đương, nhưng tại nơi không gian rộng lớn như ở nơi này, Đấu Thần đối đầu với Đấu Thần, chỉ cần không phải tử đấu, toàn thân trở ra cũng không có vấn đề. Lý Dật đem kế hoạch tác chiến quấy rầy của mình nói cho mười ba Đấu Thần cường giả biết, sau đó mới cười nói:

- Lúc này muốn làm phiền chư vị, nhưng nhiệm vụ đêm nay thoải mái, chính là mang cường giả đối phương chơi trò đùa mèo vờn chuột, mọi người nhớ lấy, mục tiêu của chúng ta không phải là cùng bọn họ liều mạng, khi thấy được dưới Đấu Thánh cường giả, có thể thuận tay xử lý luôn, Đấu Thánh Đấu Thần cường giả thì bỏ qua, chúng ta cần bảo tồn thực lực để lui quân lại.

Nói một phen, làm chúng Đấu Thần đều hiểu.

Thiên ưng lĩnh một bên khác, bên ngoài doanh trường song kiếm môn, Long Môn, Long Tà dường như có điều gì suy nghĩ nhìn qua phương hướng thất tinh tông, trên mặt biểu lộ có chút cổ quái.

- Hẳn đến đây.

- Long Môn chủ, người nói ai tới?

Cùng tại bên người Long tà, Song kiếm môn Âu Dương môn chủ hỏi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Thiên Ưng Lĩnh Dương Oai

Q.6 - Chương 570: Thiên Ưng Lĩnh Dương Oai

Long Tà xoay người, yên lặng nhìn Âu Dương môn chủ, trên mặt hiện lên một tia oán độc:

- Lý Dật đến đây.

- Lý Dật?

Đối với Lý Dật, Âu Dương môn chủ cũng không lạ lắm, hãn hủ song kiếm môn Bát Bảo điện, cứu đi Long phong Vân, Âu Dương môn chủ ấn tượng hãn khắc sâu, cho nên có phần bất an nói:

- Phá hủy Đấu Thần cốc, thiếu chút nữa làm cho Long Môn chủ chết tại Đấu Thần cốc là Lý Dật sao?

- Trừ hãn ra còn có thể là ai, Âu Dương môn chủ, cẩn thận một chút, ta có dự cảm, người này sẽ không dừng lại như vậy, hãn im lặng là chờ chúng ta tiến công, hãn đêm nay nhất định sẽ ra chiêu, đúng vậy, nhất định sẽ ra chiêu... không biết hãn rốt cuộc muốn làm gì?

Tại Thiên ưng lĩnh, song kiếm tông bị nhục, đối với song kiếm môn cùng Long Môn mà nói, đều là một cực chuyện kỳ nghiêm trọng. Bởi vì chiến trường này tại thần chi lĩnh vực hết sức căng thẳng, có thể tạo thành một hồi chiến tranh lớn. Nếu như song kiếm tông không lo lắng rất nhanh giải quyết chiến đấu, trận chiến tranh này có thể khống chế được, nhiều nhất chỉ có một vài tông môn tham gia.

Nhưng nếu như chiến sự giằng co, thực lực song kiếm môn tiêu hao đến trình độ nhất định, lúc đó cửu huyền tông cùng lục cực môn cho rằng có thể có lợi, rất có thể nhân cơ hội liên hợp với Phong tông, nhổ tận gốc song kiếm tông, Long môn... lúc đó chiến tranh lan cả thần chi lĩnh vực, hơn nữa sẽ cải biến cách cục của sáu đại tông môn thần chi lĩnh vực mà ngàn năm chưa thay đổi.

Đây chính là nguyên nhân mà Long Tà cùng Âu Dương môn chủ đồng thời xuất hiện tại Thiên ưng lĩnh.

Dưới thế công như chẻ tre, bọn họ cho rằng thất tinh tông có thể phá, cũng không nghĩ tới tại thiên ưng lĩnh.

- Long Môn chủ, Lý Dật tuy lợi hại, nhưng trên chiến trường năng lực cũng là có hạn, đại khả không cần lo lắng.

Thấy Long tà vẻ mặt sầu lo, Âu Dương môn chủ an ủi nói.

- Người biết cái gì.

Long Tà không khách khí nói:

- Ta thà thấy đối phương xuất hiện hơn mười Đấu Thần, cũng không muốn nhìn thấy hãn xuất hiện ở thiên ưng lĩnh... Âu Dương môn chủ, người nghĩ có biện pháp gì xử lý hãn.

- Xử lý Lý Dật?

Âu Dương môn chủ vẻ mặt khổ sáp nói.

Cũng may, lúc này song kiếm môn đệ tử tiến đến giải trừ xấu hổ cho Âu Dương tông chủ, tên kiếm môn đệ tử kia lao đến, kêu lên:

- Thất tinh tông phát động đánh lén.

- Đánh lén? Hừ, Âu Dương tông chủ, ta đoán không lầm, Lý Dật rốt cục ra chiêu, người phải cẩn thận, tiểu tử này tâm cơ thâm trầm, không phải dễ đối phó như vậy, lui về phía sau mười dặm, chú ý trùng kích.

Âu Dương môn chủ nhìn sau lưng Long Môn chủ, không khỏi có chút khinh thường nhếch miệng, thầm nghĩ:

- Cái tên Long Môn chủ, lá gan cũng quá nhỏ, địch nhân đánh lén một chút mà lui về phía sau mười dặm, chẳng phải là nhường người khác chí

khí, diệt uy phong của mình. Nhưng điều, Long Môn không phải song kiếm môn, nhất là tổn thất đại lượng trưởng lão cường giả song kiếm môn không chêu chọc nổi, Âu Dương môn chủ tuy khinh thường, nhưng vẫn đem ý của Long Tà truyền đạt xuống.

Thấy song kiếm môn buông lỏng, bắt đầu lui bước, Lý Dật huy động Phá Thiên kiếm giết chết đệ tử song kiếm môn xong, trên mặt không khỏi hiện lên một tia cười lạnh.

Xem ra Long môn đã có kinh nghiệm, lui về phía sau mười dặm cũng không sai, tối thiểu để cho thất tinh tông rút lui ra khỏi chiến trường cũng có nhiều thời gian hơn.

Lúc này Lý Dật cùng mười ba Đấu Thần cường giả xâm nhập song kiếm môn, có đám cường giả thực lực kinh người này, đừng nói ứng chiến, chỉ cần tưởng tượng tràng diện kinh hãi hai ngày trước, cũng đủ làm đám song kiếm môn đệ tử chân mềm nhũn ra rồi.

Mắt thấy song kiếm môn đệ tử giống như thủy triều lui về phía sau, Lý Dật cùng long súng Tạt Tạt, bay tới, nói:

- Tạt Tạt, đi hù dọa những người kia một chút.

- Tuân mệnh, chủ nhân.

Tạt Tạt đáp ứng một tiếng, gương động ong dục cấp tốc bay vút đi, thỉnh thoảng phát ra một tiếng long âm.

Long Tộc là chủng tộc cường đại nhất thế giới này, thân mình có vô thượng uy nghiêm, mà tại thần chi lĩnh vực sùng bái long tộc, lúc này long ngâm truyền khắp cả thiên ưng lĩnh, lập tức khiến cho song kiếm tông rối loạn.

- Long Tộc.

- Long kỵ sĩ.

Đối với song kiếm tông đệ tử không rõ chân tướng mà nói, Long Tộc xuất hiện trên chiến trường, tựa hồ có ý nghĩa là Long Tộc ủng hộ thất tinh tông, mà Long Tộc biểu thị như vậy chứng tỏ thất tinh tông sắp thay thế song kiếm môn trở thành một trong sáu đại tông môn.

Về phần long kỵ sĩ chúng ta, thì thoải mái hưởng thụ lấy khoái cảm, một người một con rồng hiện tại đã hoàn toàn ly khai khỏi đám hơn mười Đấu Thần, đang không ngừng dọa đám song kiếm môn đệ tử, lúc này cũng không có một đệ tử nào của song kiếm môn dám ngượng không khiêu chiến.

- Song kiếm môn đệ tử nghe đây, thất tinh tông được Long Tộc che chở, nếu không đầu hàng sẽ bị tru sát.

- Long Tộc có dụ: Song kiếm tông vong, thất tinh tông hưng tộc.

- Thiên đạo luân hồi có báo ứng, thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết.

Phối hợp với long ngân của Long súng Tạt Tạt, Lý Dật đấu khí phát ra, đem theo dẹt long dụ truyền vào đám song kiếm môn đệ tử. Sự thật thì cũng không có trông cậy vào mấy câu nói lui binh, hẳn có ý đồ gây ra hỗn loạn, để thất tinh tông có thể thông dong rút lui, sau đó bắt đầu hấn xúi giục cứu huyền tông, lục cực môn cùng Long Môn khai chiến.

- Lý Dật, người cho rằng bằng vào một con rồng, có thể ở trước mặt ta diễu võ dương oai sao?

Bỗng nhiên một thanh âm uy nghiêm phóng lên trời.

Long Tà biết rõ, nếu hẳn không hiện thân ngăn Lý Dật lại, song kiếm môn cùng Long Môn đệ tử triệt để hỏng mất.

Đối mặt long Tà, Lý Dật cũng ngừng lại, long Tà quả nhiên là long Tà, ngăn ngừa hai ngày khôi phục như thường, thực lực cũng không vì sự kiện Đấu Thần cốc mà ảnh hưởng.

- Mạng của người thật lớn.

Lý Dật cười cười:

- Núi lửa đều không thể giết chết người, coi như người mạng lớn.
- Ta chết sao, người đánh giá đối thủ hơi thấp, cho nên vì không để cho người thống khoái, ta làm sao có thể chết trước người được. Lý Dật, không bằng ngẫu nhiên gặp mặt, hôm nay chúng ta quyết nhất trận tử chiến.

Quyết trận tử chiến? Lý Dật cũng không ngốc, tuy hãn thực lực tăng lên tới Đấu Thần năm tinh, nhưng trước mặt Long tà Đấu Thần đỉnh phong cường giả còn chưa có ưu thế.

- Ngày khác đi, hôm nay không rảnh.

Lý Dật thúc dục Tạt Tạt, tà tà xẹt qua Long tà, hạ thấp độ cao, đấu khí đánh về phía đám song kiếm tông đệ tử, lập tức hù dọa trên mặt đất một mảnh thanh âm.

Long Tà hai mắt sung huyết, hướng về phía Lý Dật cùng Tạt Tạt truy kích. Nhưng Lý Dật kiên quyết sách lược, căn bản không chính diện giao phong, một mặt cùng Long Tà chơi trò mèo vờn chuột, một mặt oanh kích đám song kiếm môn đệ tử.

Mười ba Đấu thần cường giả, tại song kiếm môn đệ tử tạo thành hỗn loạn thật lớn, tại trong hỗn loạn, đừng nói là đi chú ý thất tinh tông, song kiếm môn hiện tại đã ốc còn không mang nổi mình ốc rồi.

Trên chiến trường liền xuất hiện một màn buồn cười, chỉ thấy Đấu Thần song phương bay đầy trời, nhưng không ai giao thủ, chính là chơi trò mèo vờn chuột. Làm cho đám song kiếm tông đệ tử không may ở trên mặt đất, thành linh bị đấu khí đánh ra đánh chết.

Lúc này Thất tinh tông đã rút lui ra khỏi thiên ưng lĩnh, Lý Dật mới hô một tiếng, chúng Đấu Thần cường giả ngậm hiếu, cùng phát tán bốn phía, thoáng cái liền trở thành điểm đen ở trên không trung.

Long tà linh giáo qua tâm cơ Lý Dật, tuy trong nội tâm cực kỳ không cam lòng, nhưng cũng không dám mệnh lệnh truy kích.

Thoát khỏi song kiếm môn cùng Long Môn, thấy không có người đuổi theo, Lý Dật dựa theo kế hoạch, cười Tạt Tạt hướng Tây bắc bay vút đi. Thần chi lĩnh vực tây bắc, đó là lãnh thổ của Phong tông. Lý Dật biết rõ, nếu như trực tiếp đi lục cực môn hoặc cửu huyền tông, cũng không có nắm chắc thuyết phục hai đại tông môn ra tay công kích Long Môn.

Mấu chốt là ở Phong tông.

Bay hơn mười dặm, thấy phía trước tứ đại sát thần, Long Y cùng Đấu Thần cốc chủ, Tiểu Tuyết đã đợi.

- Làm sao lâu như vậy... Tạt Tạt không có sao chứ.

- Xà ma Tiểu Tuyết ân cần nhìn Tạt Tạt nói.

Lý Dật mang nhiều người như vậy cũng không phải là tổ chức thành đoàn thể đi ngăn cản, mà là có thâm ý của mình. Long phong vân dù sao cũng đã từng là Long Môn môn chủ, bởi vậy mang Long Y cùng tứ đại sát thần có thể đại biểu long phong vân. Có Long Môn cường đại, Lý Dật cũng rõ ràng bằng thực lực thất tinh tông, căn bản không kém. Nhưng ở sâu trong nội tâm mà nói, Lý Dật cũng không hy vọng Long Môn cùng song kiếm môn bị ba đại tông môn chia cắt, như vậy tất gia tăng thực lực ba đại tông môn này, như vậy thất tinh tông muốn xuất đầu càng khó hơn.

Tốt nhất kết cục giúp đỡ long phong vân một lần nữa đoạt lại Long Môn môn chủ, mà thất tinh tông thì thay thế song kiếm môn trở thành một trong sáu đại tông môn. Như vậy thế lực cân đối. Cho nên hẳn muốn dẫn tứ đại sát thần cùng Long Y, dùng thân phận long phong vân đàm phán.

Về phần Đấu Thần cốc chủ, tên gia hỏa hi nộ vô thường mà thực lực kinh người này trên người, Lý Dật cũng có chút không yên lòng.

Cùng những người này hội hợp, bảy người hai thú hương Phong tông bay đi.

Phong thành, là thần chi lĩnh vực thành thị to lớn, cùng song kiếm môn kiếm thành nổi danh. Trải qua cả ngày cấp tốc chạy đến, đến lúc hoàng hôn, phong thành xa xa đã có thể nhìn thấy.

- Lý Dật, vì cái gì mang bọn ta đến phong thành?

Long Y có chút không biết rõ ý đồ Lý Dật.

- Tìm bằng hữu giúp đỡ.

Lý Dật thần bí hề hề cười, nói:

- Ta cũng không biết bằng hữu có giúp hay không.

- Người tới thần chi lĩnh vực mới bao nhiêu thời gian, làm sao có nhiều bằng hữu như vậy.

Long Y nhin không được lăm bầm một câu:

- Ngược lại so với ta còn nhiều hơn.

Đoàn người đi đến phong thành, rất nhanh đã bị phong tông đệ tử phát giác, gần đây thần chi lĩnh vực tình thế khẩn trương, phong thành tự nhiên cũng tăng mạnh đề phòng, một đám cường giả tiếp cận như vậy, không bị phát giác mới là lạ

- Phong tông đệ tử sao? Ta muốn gặp thiếu tông chủ các người.

Thấy cự long bên người Lý Dật, vài tên phong tông đệ tử kinh hãi, nói chuyện đều có chút bất hợp tác:

- Người, các người là ai, gặp thiếu tông chủ làm gì?

- Ta là bằng hữu của thiếu tông chủ các người, ta gọi là Lý Dật, thỉnh cầu huynh đệ đi thông báo.

Dù sao cũng là để van cầu người, Lý Dật ngữ khí hiền lành.

Vài tên đệ tử cũng chỉ là Đấu Hoàng, tại trước mặt Đấu Thần Đấu Thánh, sớm đã có chút chân mềm lại. Thấy Lý Dật vẻ mặt thân mật, cũng lập tức đáp ứng.

- Chư vị mời theo ta đi khách quán, về phần thiếu tông chủ tại hạ đi thông báo.

- Cái này tự nhiên.

Lý Dật mỉm cười, nhưng ta tin tưởng, Phong thiếu tông chủ tuyệt đối sẽ ra gặp. Dù sao Phong thiếu tông chủ, hẳn xem như đại ân nhân. Chẳng những đã cứu tánh mạng của hẳn, còn bảo vệ hẳn và lực cực môn đại trưởng lão.

Lập tức mọi người đi theo phong tông đệ tử, bay về phía một tòa khách quán, phong tông đệ tử đem bọn người Lý Dật an bài xong, lúc này mới rất nhanh tiến vào trong phong thành thông báo phong tông thiếu tông chủ.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đào Hoa Không Sai

Q.6 - Chương 571: Đào Hoa Không Sai

- Ha ha ha, Lý Dật huynh đệ, sao ngươi lại tới đây? Cũng không thông báo trước một tiếng, để ta ra khỏi phong thành nghênh đón.

Phong thiếu tông chủ nhiệt tình, ngược lại vượt quá ý liệu của Lý Dật.

- Người gặp việc vui tinh thần sung sướng, tuần trăng mật xong Phong thiếu tông chủ đúng là hăng hái, thoát nhìn càng thêm phong tư hiên ngang.

- Phong thiếu tông chủ rượu mừng cũng không kịp uống một ly, lần này ngươi phải mời rượu.

Lý Dật cũng là không chút khách khí đòi uống rượu.

- Cái này không cần phải nói... Không cần phải ở khách quán, đến nhà của ta ở đi.

Không khỏi phân trần, kéo Lý Dật đi ra ngoài, làm những người đi theo đều là sững sờ, thầm nghĩ không có đắc tội cái tên gia hỏa mang theo long súng này.

Phong thành, vẫn còn không khí vui mừng, khắp nơi còn lưu lại không khí thiếu tông chủ kết lương duyên, không khí này, cơ hồ đều làm người ta quên mất tình thế của thần chi lĩnh vực biến hoá kỳ lạ.

Lý Dật một đường quan sát hết thấy, dù sao cũng là một trong sáu đại tông môn, phong tông thành trúc nguy nga, sân nhà khoáng đạt, khắp nơi hiển lộ hoàng gia khí phái. Nhưng so sánh với song kiếm tông, phong tông khí tượng rõ ràng muốn ôn hòa hơn rất nhiều, có lẽ phong tông trước sau có quan hệ đến lập trường trung lập.

Thần chi lĩnh vực sáu đại tông môn, ngoại trừ Long đảo Long Tộc, phong tông, cửu huyền tông, lục cực môn, song kiếm tông cùng long môn. Cửu huyền tông cùng Lục cực môn truyền thống minh hữu, hai tông địa vị ngang hàng. Mà song kiếm tông cùng Long Môn, trên danh nghĩa cũng không phải chủ tông cùng tông môn phụ thuộc, nhưng bởi vì Long Môn một nhà độc đại, hai tông liên minh là Long Môn chiếm cứ địa vị chủ đạo, Long Môn cơ hồ nói một không hai. Ở vào địa vị trung lập phong tông từ trước đến nay mặc kệ hai phe lôi kéo, mà phong tông thì sáng suốt lợi dụng loại tình huống này tích lựa chọn trung lập, thứ nhất là phong tông dân phong thuần hậu không muốn chiến tranh, thứ hai cũng cần bốn tông sinh tồn.

Nhưng mà thiếu tông chủ Phong đứng Nam yêu thích nữ nhân Lục cực môn đã cải biến loại tình huống này, thần chi lĩnh vực tình thế cán cân nghiêng về phía Lục cực môn cùng Cửu huyền tông.

Trận phong ba này chính là hôn nhân chính trị, khiến cho phong tông không cách nào bảo trì trung lập nữa, phong tông một mực tranh luận được mất, thậm chí có trường lão còn muốn cắt bỏ địa vị của Phong Đứng Nam. Nhưng hết thấy, Lý Dật cũng không rõ ràng lắm.

- Lý Dật huynh đệ, lúc này đến Phong tông, không phải là đến du sơn ngoạn thủy chứ? Có chuyện gì cứ việc nói, chỉ cần ta có thể làm, nhất định sẽ giúp.

Phong đứng Nam nói càng khách khí, trong nội tâm Lý Dật càng không yên lòng, Phong đứng nam cảm kích chính mình không giả, nhưng dù sao cũng là nhất tông thiếu tông chủ, tuyệt đối sẽ không bởi vì chính mình cứu tánh mạng của hắn, mà đem cả vận mệnh tông tộc đều đáp tại...

Lời nói nhập chính đề, Lý Dật dứt khoát nói thẳng:

- Phong thiếu tông chủ quả nhiên thông tuệ, Phong huynh cũng biết rõ tại hạ có việc mà đến, cũng cần nhờ Phong huynh giúp đỡ.

Phong đứng Nam hiểu ý cười, đáp lại:

- Theo như quy củ của thần chi lĩnh vực, chủ tông cùng tông môn phụ thuộc tranh đấu, tông môn khác không có quyền can thiệp, huống hồ, việc này liên quan thật lớn, nhưng nếu ta có giúp, cũng cần tìm được phụ thân cùng chúng trưởng lão thông qua, nếu không, ta cũng không quyền điều binh cứu viện thất tinh tông.

- Phong thiếu tông chủ hiểu lầm, ta hôm nay đến phong tông, cũng không phải muốn phong tông xuất binh cứu viện thất tinh tông.

- A? Vậy ý của ngươi là...

Lý Dật坦然 nói:

- Ta nghĩ phong tông xuất binh đánh Long Môn.

Lời vừa nói ra, Phong đứng Nam thân thể run lên, lời thỉnh cầu này vượt qua dự đoán của hắn, nếu như chỉ là xuất binh hiệp trợ thất tinh tông, nhiều ít còn có thể nói được, nhưng công kích Long Môn, cái này... với Lý Dật kiếp trước mà nói, chính là khơi mào thế chiến vậy.

- Đánh Long Môn?

Phong đứng Nam cười khổ lắc đầu, nói:

- Lý Dật huynh đệ, ý nghĩ của người quá ly kỳ.

- Chẳng lẽ phong tông cam nguyện ở góc tây bắc, cam tâm Long Môn chiếm cứ trung tâm thổ địa thần chi lĩnh vực sao?

- Người nói không sai, Phong tông, cửu huyền tông, lục cực môn thậm chí song kiếm tông, đều muốn cắn một miếng thịt Long Môn xuống, nhưng vấn đề là, chúng ta không có khẩu vị lớn như vậy, dù cho cắn xuống, cũng rất khó tiêu hóa được.

Lý Dật cũng không cùng hãn biện luận, chân thành nói:

- Phong thiếu tông chủ, tại hạ cũng biết việc này liên lụy thật lớn, cho dù ta hôm nay thuyết phục người cũng không có ích gì. Không bằng như vậy, người đem Phong tông trưởng lão có thể quyết đoán giới thiệu cho ta, để ta thuyết phục bọn họ thuyết phục phụ thân của người phong tông chủ, như thế nào?

Đề nghị này Phong đứng Nam ngược lại không có biện pháp cự tuyệt, nhưng hãn tin tưởng, cho dù Lý Dật có nói rơi rằng, chỉ sợ cũng không cách nào thuyết phục đại đa số trưởng lão đồng ý cách làm của hãn. Chủ động công kích Long Môn, chính là cửu huyền tông cùng lục cực môn đều muốn làm nhưng vẫn không thể làm được.

Đã tin tưởng Lý Dật không cách nào thuyết phục bọn họ, Phong thiếu tông chủ cũng là mừng rỡ bán cho Lý Dật nhân tình này, lập tức nói:

- Phong tông từ trước khởi xướng trưởng lão trị tông, cha ta mặc dù thân là tông chủ, tại mang tông tộc tồn vong đại sự, thực sự chuyên quyền độc đoán không được, tại trưởng lão hội biểu quyết, phụ thân cũng chỉ có thể có 1 phiếu, về phần ta, hiện tại không có quyền bỏ phiếu. Phong tông trưởng lão hội có tám trưởng lão, cộng thêm cha ta, tổng cộng là chín

người, Lý Dật huynh đệ ít nhất phải thuyết phục năm vị trưởng lão trong đó, mới có thể để Phong tông xuất binh công kích Long Môn.

Lý Dật vừa nghe vừa gật đầu, cuối cùng, mới nói:

- Đa tạ Phong thiếu tông chủ, còn có một việc muốn thiếu tông chủ làm, ta nghĩ thiếu tông chủ an bài một tiệc rượu, mời bát đại trưởng lão đều đến.

Phong đứng Nam nói:

- Lý Dật huynh đệ đây là rắc tâm bất lương rồi.

Không sai, đây là hồng môn yến, Lý Dật cười nói:

- Thiếu tông chủ minh giám, tại hạ xác thực là rắc tâm bất lương.

Phong đứng Nam ha ha cười, nghiêm mặt nói:

- Lý Dật huynh đệ, không phải ta đối với người không có lòng tin, nhưng đám trưởng lão này nguyên là một đám ngoan cố, đã ngoan cố lại nhất như chuột, chính là ta lấy nữ nhân lục cực môn, bọn họ đều lấy lý do chọc giận Long Môn để phản đối, nếu không ta kiên trì vài năm, Lý Dật huynh đệ người cũng không có cơ hội cứu ta. Cho nên Lý Dật huynh đệ, người đừng ôm quá nhiều, mà mau chóng tìm biện pháp khác đi.

Nếu có những biện pháp khác, Lý Dật cũng không tìm Phong tông, tại Phong tông hẳn ít nhất còn có Phong đứng Nam, mà cứu huyền tông và Lục cực môn đám gia hỏa mắt cao hơn trời, chỉ sợ sẽ không đáp ứng.

- Phong thiếu tông chủ, địa điểm tiệc rượu để ta định, chờ ta chọn địa điểm xong, sẽ cho người thông tri người, đến lúc đó người đem tám vị trưởng lão mang đến, ta tự có biện pháp thuyết phục bọn họ.

Thấy Lý Dật nói ra, cũng không nói thêm gì nữa, đứng lên nói:

- Chỉ cần Lý Dật huynh đệ phân phó là được... Người trước nghỉ ngơi một chút, ta đi an bài.

- Đa tạ Phong thiếu tông chủ, hôm nay không còn kịp rồi, thời gian vào buổi tối ngày mai.

Tạm biệt Phong đứng Nam, Lý Dật lúc này mới đến trước mặt tứ đại sát thần, đem kế hoạch của mình nói cho mọi người, sau đó phân công nhiệm vụ cho tứ đại sát thần. Sau đó Lý Dật về phòng, thừa dịp rảnh rỗi tu luyện. Nhưng quay người lại, đã thấy Long Y ở cạnh cửa, thần sắc phức tạp nhìn hắn.

- Long Y tiểu thư, còn có vấn đề gì sao?

Lý Dật không khỏi ngần ngại.

Long Y mím môi nói:

- Không có vấn đề thì không thể cùng người nói một chút sao?

- Đương nhiên có thể.

Nha đầu kia đúng là cổ quái?

Long Y tựa tại cạnh cửa, thần sắc cổ quái nhìn Lý Dật, lại không nói lời nào, ngược lại khiến cho Lý Dật có chút không được tự nhiên. Lúc này Lý Dật quan sát Long Y sắc mặt cổ quái tự nhiên cũng nhìn ra chút gì đó, tự nhiên đào hoa bộc phát không ngăn cản nổi, không biết mình không cẩn thận ở đâu, làm cho nha đầu này xuân tâm mạnh động.

- Long Y tiểu thư, người có lời gì muốn nói, đừng như vậy nhìn ta được không.

Thấy Lý Dật nói như vậy, Long Y trên mặt lập tức hiện ra thần sắc xấu hổ, cố làm ra vẻ trấn định hỏi:

- Lý Dật, người biết vì cái gì lần này ta không có ở lại thất tinh tông chiếu cố cha ta, lại muốn với các người đi ra không?

- Người là muốn cho long phong vân sớm ngày đoạt lại Long Môn môn chủ.

Lý Dật biết rõ đây nhất định không phải đáp án chính xác.

Quả nhiên, Long Y nói:

- Người sai rồi, bởi vì, tại thất tinh tông, có Cung vô Song, cùng Lý Na, còn có Thanh Nhi.

Long Y ấp a ấp úng, có chút cổ quái.

- Đến tột cùng là tại sao vậy?

- Người thật sự không biết.

...

- Điều này cũng không có thể trách người, người dù sao không phải người thần chi lĩnh vực. Năm đó cha ta bị nhốt tại song kiếm tông Bát Bảo điện, ta từng thề, ai có thể cứu được cha ta, ta liền... Lấy thân báo đáp.

Long Y mỹ nữ như vậy, nếu là lấy thân báo đáp, phỏng chừng không có nam nhân nào cự tuyệt, Lý Dật cũng là nam nhân bình thường, cho nên không có lý do gì cự tuyệt.

- A, thì ra là như vậy.

Long Y thẳng thắn như thế, lại làm Lý Dật đối mặt nàng không được tự nhiên, Lý Dật hẳn dù sao không phải là không có nữ nhân, nhưng, cái này... Nhiều ít có điểm xấu hổ.

Thấy Lý Dật từ chối cho ý kiến, Long Y lại nói:

- Ta biết rõ Lý Dật người tuổi trẻ, tu vi lại cực cao, bên người cũng không thiếu nữ nhân, người như không quan tâm ta cũng không có vấn đề gì, ta vẫn là tuân thủ lời hứa của mình, khi ta là nữ nhân của người, người làm như thế nào cũng không trọng yếu.

Lời nói này, hiển nhiên là Long Y lo lắng thật lâu, lúc này nói đến lại bình tĩnh dị thường.

Lý Dật nở nụ cười, hẳn chỉ có thể dùng cười để che dấu vẻ xấu hổ của mình, nhưng cái nụ cười này, nhiều ít có điểm tự giễu:

- Y Y, chuyện này, chuyện nơi này sau khi xong, ta còn phải trở về cùng cung vô song nói chuyện... Vô Song tỷ đã có thể tiếp nhận Thanh Nhi, cũng nhất định sẽ tiếp nhận người.

- Người, Vô song có thể tiếp nhận ta hay không đều không trọng yếu, ta chỉ là muốn đem những lời nói này nói ra, ừ, cái này là đủ rồi.

Nói xong câu đó, Long Y dùng hết tất cả dũng khí, xoay người liền đi, biến mất tại trước mặt Lý Dật.

Trong không khí ẩn ẩn mùi thơm ngát từ thân thể thiếu nữ tỏa ra, cái mùi thơm này làm Lý Dật có chút si mê, vì cứu phụ thân mà lấy thân báo đáp, điểm này sao nghe có vẻ nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của vậy. Nhưng Long Y nói câu kế tiếp, ngược lại làm Lý Dật cảm động, đó là chân tình, tuyệt không phải bị miễn cưỡng. Nếu như là miễn cưỡng, Long Y vốn không cần thực hiện lời hứa năm đó, dù sao hẳn đến từ Đấu Thần đại lục cũng không biết?

Mùi thơm ngát bay tại trong mũi, Lý Dật búng tay, tự nhủ:

- Long Y tiểu thư, ta nhất định thu nàng.

Chảy Hoàng Cối Khí Tán

Q.6 - Chương 572: Chảy Hoàng Cối Khí Tán

Địa điểm Tứ đại sát thần lựa chọn tổ chức yến hội hoàn toàn phù hợp yêu cầu của Lý Dật, nơi đây là một sơn trang ở vùng ngoại ô phong cảnh đẹp tú lệ. Phong tông đệ tử trời sinh tính bình thản, tựa hồ so với tông tộc đệ tử khác càng biết hưởng thụ cuộc sống, cho nên có rất nhiều chỗ ăn chơi cùng phong cảnh thơ mộng. Khác với các tông tộc khác cả ngày đều bận về việc tu luyện đấu khí, đề cao thực lực bốn tông, đối với bọn họ mà nói, giải trí cùng hưởng thụ đều rất là xấu hổ.

Lý Dật dùng danh nghĩa Phong thiếu tông chủ bao cả tòa gia trang, ngăn cản tất cả khách nhân, sơn trang lão bản đều có chút cảnh giác, nhưng sau đó thấy tám vị trưởng lão phong tông cùng Phong thiếu tông chủ lục tục đi đến, sơn trang lão bản vội vàng chạy ra đón tiếp. Sơn trang tuy tiếp đãi qua không ít nhân vật nổi tiếng, nhưng khách nhân như hôm nay, cả cuộc đời cũng chưa thấy.

Lúc này bát đại trưởng lão rất ăn ý, theo thứ từ tám trưởng lão đến đại trưởng lão đảo tiến vào. Bằng vào lịch duyệt của Lý Dật, hẳn đối với tính cách của những trưởng lão này đại khái minh bạch.

Trong những trưởng lão này, có vài vị cùng Lý Dật đối mặt, thật cũng không lạ lắm, thấy Lý Dật tận lực xu nịnh, cũng là rất quen.

Cuối cùng đi cùng với đại trưởng lão là Phong Đứng Nam.

- Đại trưởng lão, vị thiếu niên này là nhời đã cứu ta một mạng Lý Dật các hạ.

- A, quả nhiên là thiếu niên xuất anh hùng, Lý Dật các hạ tuổi trẻ như vậy đã có tu vi như vậy, thật là khiến người ca ngợi.

Phong tông đại trưởng lão thân thể cường tráng, cả người thể hiện ra phong độ thông dong cùng uy nghi.

- Đại trưởng lão quá khen, tại hạ bình thường mà thôi.

Đem vị trí thủ tịch để cho phong tông đại trưởng lão, Lý Dật cùng Phong đứng Nam ngồi cạnh hai bên.

Lý Dật cũng không vội nói chính sự, đều làm đông tác nghi thức xã giao, cùng nói ra những lời xu nịnh, làm cho khách và chủ lập tức hòa hợp, công thêm ở sơn trang này rượu và thức ăn cũng thật độc đáo, tiệc rượu rất là vui vẻ hòa thuận. Nhưng, Lý Dật cũng không phải thật sự mời những trưởng lão này đến uống rượu, mà những trưởng lão kia tự nhiên cũng biết vị thất tinh tông thiếu niên này cũng không phải vì hâm mộ rượu cùng thức ăn của sơn trang này. Lúc này song phương đều có mục đích riêng phải đạt được, nhưng cũng là do chưa phá bỏ mà thôi.

Lúc này Lý Dật cực lực mời rượu, Phong thiếu tông chủ cảm giác say, thấy Lý Dật cùng chúng trưởng lão cũng không dùng đấu khí bức ra tử lực, bởi vậy có chút cảm giác chống đỡ không được. Thấy tình cảnh này, Lý Dật mỉm cười, gọi một thị nữ, nói:

- Thiếu tông chủ mệt rồi, các người dìu hẩn đi nghỉ ngơi một lát... Ách, các người đều lui ra ngoài, trong này không cần các người phục thị, ta có lời cùng với chư vị trưởng lão nói chuyện.

Phong tông trưởng lão biết rõ lúc này đi vào chính đề rồi.

Lúc này thị nữ đáp ứng một tiếng, dìu Phong thiếu tông chủ ra khỏi phòng. Phong thiếu tông chủ vừa đi ra ngoài, sát thần lão Tam lão Tứ liền đi theo, đưa hẩn vào một gian khách phòng, hai đạo không gian giam cầm lập tức đem cái khách phòng này phong ấn lại, cho dù bên ngoài trời sập, Phong thiếu tông chủ cũng không cảm giác được gì.

Trên tiệc rượu, Lý Dật ho nhẹ hai tiếng, mở miệng nói:

- Chư vị trưởng lão, các người cũng có thể rõ ràng ta hôm nay xuất hiện ở Phong tông, cũng không phải là đến mời chư vị uống rượu, mà là có

vật chuyện quan trọng cùng với chư vị trưởng lão thương nghị,

Phong tông đại trưởng lão đã sớm ngờ tới Lý Dật sẽ nói như vậy, vội vàng tiếp lời nói:

- Phong tông khai tông lập phái mấy ngàn năm có thể truyền thừa không ngừng, điều chính yếu nhất chính là lập trường, vô luận tất cả đại tông môn có tranh đấu như thế nào, chúng ta cũng không tham gia.

- Đại trưởng lão nói có mười phần đạo lý, nhưng cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, đại trưởng lão có biết Đơn Tông cầu kết cùng Long Môn không.

- Đơn tông đã bị chúng ta chế phục, đã đổi tông chủ mới, đơn tông đã không còn tồn tại.

- Thủ đoạn của Phong tông, thời gian ngắn ngủi như vậy đã thu phục chuyện này. Nhưng tại hạ hôm nay cùng chư vị thương nghị, cùng Đơn tông không quan hệ.

Lý Dật dừng một chút, quét mắt nhìn đám trưởng lão, nhẹ vỗ tay ra, lúc này Long Y đi đến.

Chúng trưởng lão đang chờ Lý Dật miệng yêu cầu Phong tông xuất binh viện trợ thất tinh tông, không ngờ Lý Dật đưa ra một mỹ nữ, không biết hẳn có ý gì? Chẳng lẽ muốn lợi dụng sắc đẹp đến dụ những lão gia hỏa này sao?

- Chư vị biết rõ người này là ai không? ... Nàng chính là con gái của Long Môn môn chủ trước đây.

Thấy tám vị trưởng lão kinh ngạc làm Lý Dật thoả mãn, vì vậy tiếp tục nói:

- Chắc hẳn chư vị trưởng lão cũng đoán ra được mục đích ta mang Long Y tiểu thư tới nơi này. Không sai, Long Môn môn chủ hôm nay là Long Tà là người tham lam, tính cách thô bạo, dã tâm của hắn, chỉ sợ không

tại một cái Long Môn. Chờ Long Môn thu thập các tông môn khác xong, đại trưởng lão, người cho rằng Phong tông còn có thể chỉ lo thân mình được sao? Long Môn càng cường đại, nhưng trong tông có rất nhiều môn nhân đệ tử còn hoài niệm môn chủ cũ, cho nên có sự trợ giúp của Phong Tông thì Long Môn rất có thể đổi chủ.

- Lý Dật các hạ, người nói nhiều như vậy, cùng Phong tông có quan hệ gì? Long phong vân còn sống, cái này rất tốt, chúng ta cũng hy vọng long phong vân thay thế long tà trở lại Long Môn. Chỉ là, đây là sự vụ nội bộ Long Môn, phong tông chúng ta không tiện can thiệp.

- Đại trưởng lão, long phong vân tuy còn sống, nhưng Long Môn dưới sự khống chế của Long Tà bảy năm, cũng đã bền chắc như thép, cần ngoại lực mới làm cho long phong vân có cơ hội. Đây là cơ hội của phong tông, chỉ cần phong tông xuất binh công kích Long Môn, lục cực môn cùng Cửu huyền tông cũng đều tham gia. Đến lúc đó long phong vân lại hiện thân tại Long Môn, lúc đó không cần chúng ta động thủ, Long Môn cường giả chỉ sợ cũng trừ long tà đi.

Long Môn liệu có tình huống như vậy hay không, Lý Dật cũng không biết, mục đích nói như vậy tự nhiên là muốn thuyết phục đám trưởng lão.

- Vấn đề là, Lý Dật các hạ, coi như là phong tông chúng ta xuất đầu, trợ giúp long phong vân đoạt vị trí môn chủ, thì đối với phong tông chúng ta có chỗ tốt gì? Chúng ta cũng không thể không công ủng hộ Long phong vân được.

Một trưởng lão thẳng thắn, không lưu tình nói ra.

Lý Dật nhìn Long Y, nói:

- Y Y, Long phong vân cha người nói với người như thế nào, người nói cho chư vị trưởng lão nghe,

Long Y dựa theo mưu kế Lý Dật sảo đạt nói:

- Nếu như cha ta có thể trở lại Long Môn, Long Môn nguyện cùng tất cả đại tông môn ký kết hiệp nghị vĩnh viễn không xâm phạm nhau.

Long Môn độc đại, tại tất cả tông môn thần chi lĩnh vực, Long Y nói ra, ngược lại có chút phù hợp phong cách của phong tông, phong tông tối phản đối chiến tranh, muốn sống an toàn. Đây cũng là điều Lý Dật nghiên cứu phong cách sống của phong tông mà cố ý bịa đặt ra.

- Nghĩ mặc dù tốt, bất quá... Bất quá, để cho phong tông ta phải ra nhiều đệ tử đi làm chuyện này, ách, cái này chỉ sợ tại trường lão hội không thông qua.

- Trường lão hội?

Lý Dật mỉm cười:

- Chúng ta hiện tại không phải đang mở trường lão hội sao, nếu không, lúc này biểu quyết thôi.

- Lý Dật các hạ nói đùa à.

- Ta cũng không nói giỡn.

Lý Dật thu hồi vui vẻ, sắc mặt ngưng lạnh:

- Các vị trường lão hảo hảo suy nghĩ một chút, an phận chờ đợi Long Môn thu thập các tông môn khác xong rồi đến thu thập phong tông, hay là trợ giúp long phong vân trở lại Long Môn, tạo cho thần chi lĩnh vực an tĩnh thái bình?

Phong tông bát đại trường lão trầm mặc một lát, đại trường lão mới sâu kín nói:

- Lý Dật các hạ nghĩ như vậy dù không sai, nhưng Phong tông trước sau trung lập tuyệt không thể cải biến được.

Phong Đứng Nam lúc trước nói được không sai, đám trưởng lão này đã ngoan cố lại nhất gan, nếu muốn thuyết phục bọn họ, xem ra phải dùng thủ đoạn khác rồi.

- Nói như vậy, chư vị trưởng lão quyết tâm sẽ không xuất binh công kích Long Môn sao.

Lý Dật ngữ khí lạnh lùng, ánh mắt nhìn bát đại trưởng lão.

Mục quang lạnh lùng làm cho không khí trong phòng trở nên khẩn trương lên. Bát đại trưởng lão sắc mặt trầm xuống, ngữ khí lạnh lùng nói:

- Như thế nào? Lý Dật các hạ, giọng nói của người, chẳng lẽ còn muốn bức chúng ta sao.

- Nói đúng, bát đại trưởng lão.

Một ánh mắt tà ác từ trong mắt Lý Dật lóe lên rồi biến mất, Lý Dật lạnh lùng nói: - Nếu nói đạo lý cùng các người không thông, thì cũng đừng trách ta trở mặt.

- Người muốn làm gì?

- Ta không muốn làm gì, mà cần các người làm một chút chuyện.

Lý Dật trên mặt hiện lên một tia biến hoá kỳ lạ:

- Các vị trưởng lão có hứng thú, có thể thử một lần vận hành đấu khí, nhìn xem ta nói đúng không.

- Người ở trong rượu hạ độc.

Thử một lần, phong tông bát đại trưởng lão quá sợ hãi, cũng không phải hẳn không đa mưu túc trí, nhưng thiếu niên có thể làm cho Phong thiếu tông chủ ra mặt, bọn họ đánh chết cũng không liệu đến Lý Dật dùng loại thủ đoạn cực đoan đối phó bọn họ.

Hơn nữa, bọn họ bị vậy cũng không tính là oan, lúc này Long Y nói:

- Đây thực sự không phải là độc dược, chư vị trưởng lão yên tâm, nó không lấy mạng của các người, chỉ là làm cho các người không cách nào vận hành đấu khí, các người cũng nên cẩn thận, không cần phải đi dùng đấu khí giải độc, nếu không, có thể hủy đi đan điền khí hải của các người. Đây là Chảy hoàng cốc khí tán.

- Người, người nói, chẳng lẽ là 'Chảy hoàng cốc khí tán' ?

- Đại trưởng lão quả nhiên uyên bác, không sai, đây là 'Chảy hoàng cốc khí tán', chỉ cần chư vị trưởng lão không vận dụng đấu khí, cũng không có ảnh hưởng chút nào.

Vấn đề là, đấu khí là căn bản, nếu không cách nào sử dụng đấu khí, coi như là cường giả, cũng như là một người bình thường... Thậm chí so với người bình thường còn không bằng.

- Lý Dật các hạ, người cũng dám ra tay đối với chúng ta như vậy sao, hừ, chẳng lẽ người cho rằng, bằng vào 'Chảy hoàng cốc khí tán' có thể làm cho chúng ta khuất phục sao?

Đại trưởng lão phẫn nộ, đứng lên, hung hăng nhìn Lý Dật.

- Đại trưởng lão nói đúng, bằng vào 'Chảy hoàng cốc khí tán' đương nhiên sẽ không để cho vài vị trưởng lão đức cao vọng trọng khuất phục ý chí của ta, cho nên, ngoại trừ tại trong rượu bỏ thêm một chút hương liệu, ta còn làm một việc, chắc hẳn các vị trưởng lão cũng rất có hứng thú muốn biết.

- Người, người còn phạm phải?

- Đại trưởng lão, cháu gái của người lang lợi đáng yêu, còn có cháu nội tam trưởng lão... Ách, các người yên tâm, bọn họ hiện tại rất tốt, hảo, mấy hài tử cùng một chỗ chơi đùa vui vẻ. Nhưng các người tạm thời không thể gặp được.

- Người còn ra tay đối với người nhà của chúng ta sao.

Tam trưởng lão cũng đứng lên, sắc mặt tái mét. Nếu người nào quen thuộc với Tam trưởng lão cũng biết, Tam trưởng lão nổi dòng đơn bạc, cũng chỉ có một người cháu nội nà thôi.

- Tam trưởng lão đừng nói khó nghe như vậy, ta chỉ có dùng danh nghĩa các vị trưởng lão mang mấy hài tử ra chơi, chỉ cần chúng ta thỏa đàm, hết thấy đều khôi phục như thường.

Vừa mới đứng lên, vài trưởng lão cùng nhìn nhau một cái, lại chán nản ngồi xuống.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thu Phục Bát Đại Trưởng Lão

Q.6 - Chương 573: Thu Phục Bát Đại Trưởng Lão

Đây là thời khắc muốn chết, Lý Dật chậm rãi ngồi xuống, bưng lên chén rượu:

- Ta sẽ cho các người một chút thời gian, nhưng cũng không quá dài, bởi vì thất tinh tông đã không nhiều thời gian, các người chắc rõ điểm này.

- Không cần nhiều lời, cho dù giết chúng ta, chúng ta cũng không làm.

Đại trưởng lão đột nhiên một vỗ bàn nói.

Đúng là chết vẫn bảo thủ, Lý Dật hận không thể một chương đánh chết hẳn. Nếu như không phải lo lắng đến hẳn là một trong tám đại trưởng lão, vẫn còn giá trị lợi dụng, giết một cái trưởng lão như vậy đối với Lý Dật mà nói cũng không có là gì. Khẽ lạnh lùng cười, Lý Dật âm trầm nói:

- Mấy người các người sống đủ rồi, chết cũng không có gì tiếc nuối, nhưng con cháu của các người, bọn họ cuộc sống mới bắt đầu, cứ như vậy bị hủy ở trong tay các người, có phải thật sự là đáng tiếc điểm? Đại trưởng lão có lo lắng qua chưa.

- Đại trưởng lão, ta thấy chúng ta tấn công Long Môn cũng chưa chắc là không thể.

Tam trưởng lão thấy vậy, hẳn là dòng độc đỉnh, không nghĩ có thể bị chặt đứt hương hỏa.

- Tam trưởng lão.

Tam trưởng lão dường như không thấy giọng nói nghiêm khắc của đại trưởng lão, mà phân biệt nói:

- Long Môn tuy mạnh, nhưng cùng Phong tông, Lục cực môn cùng Cửu huyền tông liên thủ, cũng chưa chắc bị thua...

- Tam trưởng lão.

Đại trưởng lão ngữ khí càng thêm sắc bén.

- Có lẽ Lý Dật các hạ nói không sai, những năm gần đây Phong tông chúng ta đều quá bảo thủ, ở thần chi lĩnh vực tranh đấu, phong tông chúng ta chỉ lo giữ thân mình chỉ sợ là koong thể. Đại trưởng lão, chư vị trưởng lão, ta đồng ý thỉnh cầu của Lý Dật các hạ, lúc này công kích Long Môn.

Lời của Tam trưởng lão vừa nói ra, Phong tông chúng trưởng lão sắc mặt cổ quái. Lúc này Lý Dật biết rõ, bên trong bát đại trưởng lão, cũng chỉ có tam trưởng lão có thể khiêu chiến cùng đại trưởng lão, Nhị trưởng lão trời sinh tính tình không màng danh lợi, địa vị mặc dù cao, nhưng lại không có chủ kiến. Lúc này thấy Tam trưởng lão cùng đại trưởng lão tranh cãi, trong lòng hẳn mừng thầm, nhìn bọn hắn cải cộ.

Đại trưởng lão cùng Tam trưởng lão tranh cãi với nhau rất nhanh có các trưởng lão khác gia nhập, có ba người ủng hộ đại trưởng lão, hai người ủng hộ Tam trưởng lão, chỉ có hai trưởng lão không có tỏ thái độ.

-Bỗng nhiên ngoài cửa có tiếng bước chân truyền đến, sau đó sát thần lão đại lạnh lùng nói:

- Người nào, đứng lại.

- Ta tới tìm chủ nhân chúng ta.

- Chủ nhân nhà các người là ai?

- Chủ nhân của chúng ta là đại trưởng lão.

Lý Dật đứng dậy, mở cửa, nhìn thấy một tên quản gia lão giả đứng ở cửa ra vào, đang cúi đầu khom lưng nói với tứ đại sát thần.

- Người là quản gia của đại trưởng lão sao?

Lý Dật ngử khí hòa ái hỏi.

- Ta là quản gia đại trưởng lão... Xin hỏi chủ nhân nhà ta có ở trong này không?

- Có, mời vào.

Lão quản gia đi vào phòng, cũng cảm thấy hơi sững sờ, không nghĩ tới tám vị trưởng lão phong tông đều ở đây, hơn nữa nhìn sắc mặt, mỗi người đều giống như đang tranh luận với nhau. Nhìn qua, lão quản gia hướng đại trưởng lão nói:

- Lão gia, phu nhân cho ta tới hỏi người, ngài khi nào thì trở về?

- Có cái gì sao, xong việc ở đây ta sẽ trở về.

Đại trưởng lão ngử khí có chút bất thiện.

- Phu nhân nói, đã trễ như vậy, tiểu thư phải uống thuốc, nếu trưởng lão không có trở về, ta trước đem tiểu thư mang về...

Nói đến cháu gái, đại trưởng lão sắc mặt tái nhợt, những tên ngu xuẩn này, bị người lừa cũng không biết, còn ở nơi này cãi nhau, thấy đại trưởng lão sắc mặt không rõ, lão quản gia cũng không dám tiếp tục nói, nhìn đại trưởng lão, muốn nói nhưng lại thôi.

- Quản gia, tiểu thư hôm nay không quay về.

Lý Dật chậm rãi tới, đưa tay nhẹ nhàng khoát lên trên vai của hắn.

- Không trở về nhà? Cái này... Như vậy sao được, tiểu thư mỗi ngày đều phải uống thuốc.

- Vậy cũng không có biện pháp... Lão quản gia, người cũng đừng đi trở về nữa.

Lý Dật trên tay bỗng nhiên dùng sức, chỉ nghe một tiếng tiếng răng rắc rất nhỏ vang lên, thân thể lão quản gia chấn động, lập tức xụi lơ xuống.

- A.

Chúng trưởng lão không nghĩ tới Lý Dật động thủ, không khỏi kinh hô một tiếng, lúc này đại trưởng lão càng giận dữ, lần nữa vỗ bàn đứng lên. Nếu như vì không thể sử dụng đấu khí, chỉ sợ đã sớm cùng Lý Dật liều mạng rồi.

- Người, người có ý gì?

- Có ý tứ gì đại trưởng lão thật sự không hiểu sao? Ta nghĩ nói cho các người biết, sự kiên nhẫn của ta là có hạn, càng muốn nói cho các người biết, ta muốn giết người. Hiện tại chỉ là một quản gia, nếu như mục đích của ta không đạt được, các người, cùng người nhà của các người, ta đều giết.

Ma quỷ, tuyệt đối là ma quỷ. Lý Dật vẻ mặt dữ tợn, quanh thân sát ý sôi trào, hung dữ nói:

- Nếu các người không ra tay, thất tinh tông xong đời, như vậy ta cũng muốn kéo lên các người chôn cùng. Hiện tại sự kiên nhẫn của ta có hạn, ta muốn các người lập tức quyết định xuất binh, ba ngày sau tấn công Long Môn, nếu không ta sẽ giết rất nhiều người, rất nhiều rất nhiều người.

Lý Dật sát khí hoàn toàn phát ra, thiếu niên Đấu Thần cường giả trước mắt này, lúc này phát ra âm thanh lãnh khốc làm cho người sợ hãi, cho dù là Đại trưởng lão, trên lưng cũng toát mồ hôi. Lý Dật không phải nói giỡn, cũng không chỉ là uy hiếp, tại trước trước mặt là cổ thi thể, chúng trưởng lão lúc này mới rõ ràng Lý Dật đã điên cuồng rồi.

- Các người không phải sợ tấn công Long Môn làm cho phong tông tổn thất sao? Như vậy ta hiện tại nói cho các người biết, các người không tấn công Long Môn, thì cũng phải trả giá lớn, hơn nữa càng thêm thảm trọng.

Liên tiếp bị uy hiếp, đại trưởng lão chán nản ngồi ở trên ghế, ý chí của hắn đã triệt để hỏng mất rồi.

- Ba ngày thời gian thật sự quá ngắn, nếu như có xuất binh, chúng ta cũng phải mở trưởng lão hội thông qua mới được, sau đó tuyên bố triệu tập đệ tử trong tông, nếu tính ra không có mười ngày nửa tháng thì không cách nào làm được.

- Đại trưởng lão, người cho là ta ngu ngốc sao? Phong tông vì ứng phó tình thế của thần chi lĩnh vực phát triển, đã sớm tại phong thành tập kết một chi hai vạn đệ tử tinh nhuệ đội ngũ. Chi đội ngũ này tùy thời có thể xuất phát, về phần triệu tập, phong tông mặc dù không có truyền lệnh qua, nhưng cũng ngầm hướng tất cả tông tộc phụ thuộc phát ra lệnh tùy thời tập kết. Ta hiện tại muốn người làm, đem đội ngũ hai vạn người giao cho ta chỉ huy, công kích Long Môn.

Chỉ cần chi đội ngũ này được Lý Dật mang đi ra ngoài, vậy phong tông không thể giữ vai trò trung lập nữa, sau này cho dù Lý Dật không yêu cầu, bọn họ cũng sẽ cùng Long Môn khai chiến toàn diện.

Chúng trưởng lão không ngờ Lý Dật đối với Phong tông nắm rõ như vậy, đại trưởng lão thở dài một hơi, nói:

- Lý Dật, người phải hiểu chỗ khổ của phong tông chúng ta.

Thấy đại trưởng lão thỏa hiệp, Lý Dật sắc mặt trì hoãn, nói:

- Ta sẽ không hại phong tông các người, dù sao thiếu tông chủ các người còn là bằng hữu của ta. Tương lai đả bại Long Môn, các người cũng sẽ có hồi báo. Hiện tại, nên ký văn kiện thống nhất.

Lý Dật lấy ra văn kiện đã sớm chuẩn bị, văn kiện này ủy quyền cho Lý Dật trở thành Phong tông tướng quân, chỉ huy hai vạn phong tông đệ tử tinh nhuệ làm tiên phong tấn công Long Môn.

- Văn kiện ủy thác này, ta cũng không có quyền ký tên, cần tông chủ đại nhân đồng ý mới được.

- Đại trưởng lão còn muốn đùa giỡn ta sao? Chỉ cần bắt đại trưởng lão đồng thời ký tên, liền có hiệu lực thi hành, người nghĩ rằng ta tùy tiện làm như vậy sao?

Chúng trưởng lão biết rõ đêm nay bọn họ đã thua ở thiếu niên ác ma Đấu Thần này rồi, lập tức tam trưởng lão ký tên, các trưởng lão khác mặc dù không tình nguyện, nhưng thực sự rơi vào đường cùng rồi đành ký tên xuống.

Lssy được uỷ dụ, Lý Dật rất là hài lòng, sắc mặt cũng hòa hoãn xuống, ngữ khí cũng trở nên hòa ái:

- Chư vị trưởng lão, đêm nay tại hạ đắc tội các vị cũng thật sự là bất đắc dĩ. Nhưng chư vị trưởng lão yên tâm, chỉ cần hảo hảo hợp tác, ta tuyệt đối sẽ không làm tổn hại phong tông. cứ như vậy, không tiễn các vị, về phần giải dược Cổ khí tán, sau khi ta xuất chinh tự nhiên sẽ phái người tặng cho chư vị trưởng lão. Còn có vài vị tiểu thư thiếu gia, đến lúc đó cũng xin trả lại.

Chúng trưởng lão như được đại xá, cũng bước chân đi ra.

Có uỷ dụ cầm nơi tay, Lý Dật cũng không sợ bọn họ đổi ý. Cung kính đem tám vị trưởng lão trở về, lúc này Lý Dật đi tới gian phòng Phong thiếu tông chủ nghỉ ngơi. Phong Đứng Nam lúc này uống vài chén giải rượu, đã tỉnh rượu, thấy Lý Dật tiến đến, vội hỏi:

- Tiệc rượu đã xong sao? Thật sự là không có ý tứ, tửu lượng của ta không tốt lắm, làm cho Lý Dật huynh đệ chê cười.

- Tiệc rượu đã tan, ta đưa Phong thiếu tông chủ trở về nhé.

- Mấy cái trưởng lão, người có thể thuyết phục được bọn họ không?

- Điều thuyết phục xong, bọn họ đồng ý xuất binh công kích Long Môn.

Lý Dật hời hợt nói.

- A.

Phong Đứng Nam quả thực kinh hãi, tuy hấn giúp Lý Dật tổ chức trận tiệc rượu này, từ trong nội tâm mà nói, hấn căn bản cũng không có trông cậy vào Lý Dật có thể thuyết phục những trưởng lão ngoan cố kia. Nhưng hiện tại, trong một buổi tối, Lý Dật lại có thể thuyết phục tám cái trưởng lão, điều này làm sao có thể làm được đây.

Thấy Phong đứng Nam vẻ mặt khiếp sợ, Lý Dật cười ha hả lấy ra uỷ dụ, cười nói:

- Chúng trưởng lão không chỉ có đáp ứng ta trong vòng ba ngày xuất binh tấn công Long Môn, còn uỷ nhiệm ta làm tiên phong đại tướng quân. Được chúng trưởng lão coi trọng, huynh đệ ta thật sự là hổ thẹn.

Văn kiện giấy trắng mực đen ở trước mặt, không phải là hấn không tin, mà hiện tại nét mặt của hấn giống như nhìn thấy heo mẹ sinh ra thẳng

nhãi con, thiếu chút nữa trông mắt đều lồi ra. Sau nửa ngày, mới lẩm bẩm:

- Lý Dật huynh đệ, người làm như thế nào. Phải biết rằng, hôn lễ của ta cũng phải mất mấy năm tranh đấu.

- Vấn đề này người tốt nhất không nên biết.

Lý Dật cất kỹ ury dụ, ý vị thâm trường nói:

- Kỳ thật tám vị trưởng lão phong tông đều rất rõ đại nghĩa, đã sớm không quen nhìn Long Môn độc đoán, hắc hắc, lúc này không còn sớm, ta đưa Phong thiếu tông chủ trở về.

Nếu Phong đứng Nam biết rõ thủ đoạn Lý Dật thuyết phục tám vị trưởng lão, không biết hẳn có cảm tưởng thế nào. Nhưng Lý Dật tin tưởng tám vị trưởng lão tuyệt đối sẽ không đem chuyện đêm nay để lộ ra. Đường đường phong tông bát đại trưởng lão, lại bị thiếu niên uy hiếp như vậy.

Quan trọng hơn, trong đám trưởng lão, tám người cũng đặc tội không ít người, có không ít cừu gia, nếu như biết rõ đan điền khí hải của họ bị bế tắc, không cách nào sử dụng đấu khí, chỉ sợ có không ít người nhân cơ hội chọc một dao sau lưng.

Trên đường trở về thành, Phong đứng Nam không ngừng hỏi Lý Dật dùng phương pháp gì thuyết phục tám vị trưởng lão, đều bị Lý Dật giấu không nói. Khi tiến vào trong thành, Lý Dật bỗng nhiên nói:

- Ta muốn gặp mặt phong tông chủ, không biết thiếu tông chủ có thể dẫn kiến hay không.

Phong thiếu tông chủ vội hỏi:

- Đương nhiên không có vấn đề, cha ta đã sớm muốn gặp người, ân nhân cứu mạng của ta rồi.

- Nhưng đã trễ thế như vậy, sẽ không quấy rầy phong tông chủ nghỉ ngơi chứ.

- Không có gì đáng ngại, từ trước đến nay cha ta ngủ rất muộn, lúc này nhất định còn đang ở thư phòng xử lý công vụ, ta mang người đi, cha ta nhất định sẽ rất cao hứng.

Lý Dật rõ ràng, hiện tại tuy thu phục bát đại trưởng lão, nhưng muốn triệt để khống chế phong tông, kéo phong tông cùng Long Môn tranh hùng, Phong tông chủ không thể bỏ qua.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Phong Tông Chủ

Q.6 - Chương 574: Phong Tông Chủ

Phong tông chủ quả nhiên vẫn tại thư phòng, trước mặt hẳn là một chồng công văn, cơ hồ đem cả người hẳn đều che kín.

Lý Dật nhìn thấy như vậy, xem ra tông chủ làm cũng không phải nhẹ nhàng như vậy, đổi thành Lý Dật, sau khi nhìn thấy chồng công văn như vậy có lẽ bị ung đầu lên mất.

- Phụ thân, đây là Lý Dật.

Phong tông chủ lúc này mới ngẩng đầu lên, nhìn Lý Dật một cái, đứng dậy, cười nói:

- Lý Dật các hạ, hoan nghênh đến Phong tông, ngày trước cũng may khuyến tử được các hạ cứu, ta đây làm cha, thật sự là vô cùng cảm kích, đại ân này không có lời nào cảm tạ hết được, Lý Dật các hạ nếu có việc gì, phong tông nhất định tương trợ.

Phong tông chủ thân hình cao lớn, mày rậm, mũi thẳng, mục quang sáng ngời, đều lộ ra uy nghiêm thượng vị giả.

- Phong tông chủ quá khen, cứu thiếu tông chủ là trách nhiệm của tại hạ.

Phong tông chủ nhìn kỹ Lý Dật:

- Đứng Nam tính cách bướng bỉnh, vì hôn nhân, mà gây ra bao chuyện, còn suýt nữa lâm vào đại họa. Lý Dật các hạ tuy tuổi còn trẻ, nhưng vừa nhìn là biết là nhất biểu nhân tài rồi, nếu hãnh bằng nửa người ta cũng an tâm rồi.

Lý Dật là người của hai thế giới, có lịch duyệt phong phú, làm sao Phong đứng Nam có khả năng bằng được. Phong tông chủ tán dương Lý Dật, hãnh lúc này cũng chỉ là đậm đậm cười, nói:

- Thiếu tông chủ tướng mạo anh tuấn, là nhân tài hiếm có, tại hạ sao bằng được... Không đối gạt Phong tông chủ, tại hạ đêm khuya mạo muội đến quấy nhiễu, thật đúng là có sự yêu cầu phong tông chủ, không biết có thể cùng phong tông chủ nói chuyện một mình hay không?

Phong tông chủ phất phất tay, đuổi Phong đứng Nam cùng hai nữ đệ tử phong tông đứng hầu đi ra, lúc này mới nói:

- Lý Dật các hạ là vì việc của thất tinh tông cùng song kiếm môn mà đến đây sao?

Lý Dật thử nói:

- Phong tông chủ minh giám. hôm nay thất tinh tông chính tại ngày sinh tử tồn vong, mong tông chủ ra mặt cứu thất tinh tông.

Phong tông chủ là người thông tuệ, đã sớm liệu Lý Dật sẽ nói như vậy, lập tức mặt lộ vẻ khó xử, mời Lý Dật ngồi xuống, sau đó mới chậm rãi nói:

- Theo lý thuyết Lý Dật các hạ có đại ân với phong gia, cứu viện thất tinh tông là việc nghĩa phải làm. Nhưng việc này quan hệ ta phong tông hưng suy, ta lại là phong tông tông chủ, vô luận chuyện gì, đều phải lo lắng đến phong tông, mà không thể dùng công làm việc tư được.

- Phong tông chủ nói tại hạ hiểu, nhưng việc tại hạ nói cũng thực sự không phải là muốn phong tông xuất binh hiệp trợ thất tinh tông chống lại song kiếm môn, mà là có mưu đồ khác. Ta cam đoan phong tông chẳng những không có tổn thất, còn còn có lợi ích rất lớn.

- A?

Phong tông chủ ánh mắt sáng ngời, cười hỏi:

- Là như thế nào?

- Phóng nhãn thần chi lĩnh vực hôm nay, một hồi phân tranh chỉ sợ là không cách nào tránh khỏi. Thất tinh tông cùng song kiếm môn tranh đấu nhìn như chỉ là chủ tông cùng phụ thuộc tông chi tranh. Nhưng thực ra cửu huyền tông, lục cực môn đã sớm nhìn vào, trước mắt sở dĩ án binh bất động, chính là muốn cho thất tinh tông làm tiêu hao thực lực song kiếm môn cùng Long Môn, sau đó bọn họ liên thủ công kích Long Môn, điểm này, chắc hẳn Phong tông chủ so với tại hạ rõ ràng hơn nhiều. Cho nên, phong tông liền có thể lợi dụng điểm này.

- Lý Dật các hạ, người nói, Phong tông làm như thế nào mới có thể có lợi?

Phong tông chủ đã hoàn toàn bị lời lẽ của Lý Dật hấp dẫn, hẩn nghiêm túc nhìn Lý Dật, tựa hồ muốn từ trong ánh mắt Lý Dật nhìn ra ý đồ chân thật.

- Phong tông từ trước đến nay ở vị trí trung lập, mà Long Môn, song kiếm môn thì cùng cửu huyền tông, lục cực môn không hòa thuận, cho nên Long Môn cùng song kiếm môn đang cùng cửu huyền tông lục cực tông đang điều binh đánh nhau. Đây là cơ hội Phong Tông, chỉ cần Phong tông công kích Long Môn, cần thì có thể tiến quân thần tốc, thẳng đến Long thành.

Phong tông chủ không khỏi khẽ gật đầu, nhưng lập tức lại lắc đầu:

- Lời này tuy là không giả, nhưng coi là đến long thành, với thực lực phong tông, chỉ sợ không tiêu hóa được Long Môn.

- Phong tông chủ thông tuệ, chẳng lẽ còn cần tại hạ nói rõ sao? Chỉ cần phong tông vừa động, lục cực môn cùng cửu huyền tông sao có thể nhẫn nại được, thế tất phóng ra. Đến lúc đó tình thế là song kiếm môn bị thất tinh tông níu kéo, mà Long Môn thì ba mặt thụ địch. Bọn họ chỉ biết gần đây cùng lục cực môn, cửu huyền tông giao chiến, còn phong tông gặp được lực cản nhỏ nhất, có thể nói căn bản là không có. Đến lúc đó chỉ cần đánh hạ Long thành, những thứ khác không nói, chỉ cần tài sản dự trữ trong Long thành, cũng đủ để vượt tổn thất chiến tranh mà Phong tông bỏ ra.

Lý Dật lấy lý do thoái thác làm cho Phong tông chủ thật sự có điểm tâm động. Là tông chủ trong sáu đại tông môn, nói phong tông chủ không có dã tâm là không có khả năng. Lý Dật phân tích xác thực là rất có đạo lý, từ ngàn năm nay, phong tông cùng Long Môn giáp nhau, luôn luôn phải đề phòng, nhất là tình thế khẩn trương như hôm nay, Long Môn càng đem lực lượng tinh nhuệ đến biên cảnh của cửu huyền tông cùng lục cực tông.

Long Môn mặc dù ở thần chi lĩnh vực là một nhà độc đại, hơn nữa Long môn ở giữa chiếm ưu thế, nhưng ở góc độ nào đó cũng là hoàn cảnh xấu, hăn tứ phương tiếp giáp bốn đại tông môn, một khi chiến tranh toàn diện xảy ra, Long Môn sẽ rơi vào cảnh ba mặt thụ địch.

Phong tông đột tập, đừng nói Long Môn không thể tưởng được, chính là lục cực môn cùng cửu huyền tông chỉ sợ cũng không ngờ tới

- Không thể tưởng được, Lý Dật các hạ mới bằng tuổi này mà đã có kiến thức như vậy, ha ha ha, nghe buổi nói chuyện này, bằng đọc sách mười năm.

- A.

Phong tông chủ tán dương, Lý Dật từ chối cho ý kiến.

Buổi nói chuyện làm nhiệt huyết xúc động, lập tức có hành động. Hơn nữa Lý Dật dù sao cũng thân phận là đệ tử thất tinh tông, lần này có lý do xúi dục các tông môn đại chiến, để cho thất tinh tông thoát khỏi khốn cảnh.

- Thời cơ có thể rất nhanh trôi qua, lục cực môn cùng cửu huyền tông tùy thời có thể hướng Long Môn khai chiến, phong tông chủ cần phải quyết định thật nhanh

- A.

- Lý Dật các hạ yên tâm, ta sẽ mau chóng triệu trưởng lão hội, chỉ cần trưởng lão hội thông qua quyết nghị, phong tông lập tức phát binh tấn công Long Môn, chỉ có điều... Chỉ có điều vài vị trưởng lão phong tông có chút bảo thủ, chỉ sợ sẽ không đơn giản làm ra loại quyết định này.

Phong tông chủ nói thẳng ra.

Lý Dật cười, nói:

- Cái trưởng lão hội này không cần mở, không dối gạt phong tông chủ, tại đã gặp phong tông tám vị trưởng lão rồi.

Lý Dật dùng danh nghĩa Phong đứng Nam mời rượu bát đại trưởng lão, chuyện này cũng sẽ không dấu diếm được tai mắt phong tông chủ, nhưng kế tiếp Lý Dật nói ra vấn đề khiến cho phong tông chủ mở rộng tầm mắt. Lý Dật nói:

- Tám vị trưởng lão đều đã đồng ý kế hoạch tấn công Long Môn.

- Bát đại trưởng lão đồng ý xuất binh sao?

Phong tông chủ kinh ngạc, tựa hồ là hồ nghi nhìn Lý Dật.

- Không sai, bát đại trưởng lão nhất trí, lại lập uỷ dụ... Ách, uỷ nhiệm tại hạ làm đại tướng tiên phong, thỉnh phong tông chủ xem qua.

Giấy trắng mực đen, tám cái chữ kí quen thuộc hiện ra, làm phong tông chủ triệt để như đang phát mộng. Điều này sao có thể?

- Lý Dật các hạ, người làm thế nào thuyết phục được bọn họ?

Sau nửa ngày, phong tông chủ mới hồi phục tinh thần lại. Nếu muốn thuyết phục bát đại trưởng lão nhất trí xuất binh đột kích Long Môn, đừng nói là thiếu niên ngoại tông, mà ngay cả chính là hãn phong tông chủ chỉ sợ cũng không thể khiến bát đại trưởng lão cùng đáp ứng như vậy.

- Bởi vì lời tại hạ đề nghị có đạo lý, hơn nữa đối với phong tông mà nói, cũng là cơ hội tốt. Chỉ cần ta dẫn đầu đánh vào Long thành, như vậy sẽ kiếm được lợi ích lớn nhất. Tương lai thần chi lĩnh vực đứng đầu năm đại tông môn chỉ sợ cũng không phải Long Môn, mà là phong tông.

Phong tông chủ cười khổ nói:

- Xem ra, ta có thái độ cũng không trọng yếu, nếu là bát đại trưởng lão đều đồng ý, cái sự tình này cũng không có cái gì thương lượng nữa, ngày mai trưởng lão hội thông qua là được.

- Nếu như tại hạ có thể được phong tông chủ ủng hộ, vậy càng hoàn mỹ. Ta sở dĩ làm như vậy, đương nhiên cũng là có chút ít tư tâm, mục đích chính vẫn là vì giải cứu thất tinh tông, nhưng phong tông cũng sẽ có không ít chỗ tốt, loại hợp tác này tất cả mọi người có lợi thì vì cái gì không làm?

Đúng vậy, vì cái gì không làm? Phong tông chủ nhìn uỷ dụ Lý Dật đưa cho, để trên bàn sách, sau đó trịnh trọng ký tên của mình vào.

- Lý Dật, uỷ dụ đề cập đến hai vạn người, đều là phong tông tinh anh, hiện tại giao cho người, người cũng không thể tùy tâm sở dục, cứu thất tinh tông tuy trọng yếu, nhưng cũng phải vì lợi ích phong tông. Người làm được sao?

- Thịnh phong tông chủ yên tâm, ta nhất định sẽ sử dụng tốt chi đội ngũ này đánh vào Long thành. Bất quá đội ngũ tiếp theo phong tông chủ cũng phải nhanh đuổi kịp, dù sao Long thành sao cũng là trụ sở của Long Môn, chỗ đó có đại lượng tinh anh cường giả của Long Môn, đến lúc đó chỉ sợ còn có một trận đánh ác chiến.

- Đánh Long Môn, phong tông tự nhiên là dùng toàn lực ứng phó.

Nghĩ nghĩ, lại nói: - Để cho Đứng nam làm phó tướng của người nhé, cũng là cơ hội học người một ít bản lãnh. Lý Dật các hạ, người kiến thức làm ta mở rộng tầm mắt, dùng năng lực của người, chỉ sợ không phải một cái thất tinh tông nho nhỏ có thể dung được người. Trên đời này không có vĩnh viễn địch nhân, cũng không có vĩnh viễn bằng hữu, vô luận phong tông cùng các hạ là địch là bạn, xem vào hôm nay chúng ta hợp tác như thế nào.

Hảo phong tông chủ, nhưng hăn lo lắng lại dư thừa, Lý Dật cũng không có tính toán tại thần chi lĩnh vực xưng vương, xưng bá.

- Phong tông chủ nói quá lời, thất tinh tông đã tâm thay thế song kiếm môn mà thôi, tuyệt đối không có dã tâm xưng hùng thần chi lĩnh vực. Về phần ta, ta chỉ là một đệ tử thất tinh tông bình thường, lại càng không có cái dã tâm gì.

- Ha ha ha, mặc kệ có dã tâm hay không, Lý Dật các hạ nhớ kỹ lời của ta là được.

Sự tình có thể được thuận lợi như vậy, Lý Dật tâm tình thật tốt, tự nhiên là đáp ứng.

Cáo biệt phong tông chủ, ra khỏi thư phòng, Phong thiếu tông chủ lập tức đón chào, ân cần dò hỏi:

- Lý Dật huynh đệ, người cùng phụ thân nói cái gì?

- Khái khái.

Lý Dật ho nhẹ hai tiếng, cười nói:

- Thiếu tông chủ, phụ thân người cho người làm phó tướng tiên phong, hãn còn nói muốn cho người đi theo ta học ít thứ. Người... Sẽ không phản đối chứ.

- Ta sao lại phản đối, đại tướng quân, năng lực của người nguyên vốn là trên ta, làm phó tướng của người cũng không phải là điều sỉ nhục.

Một đường nói giỡn, hai người trở lại chỗ ở mới tách ra. Đến nửa đêm, Lý Dật cũng có chút mệt mỏi, lập tức trở lại chỗ ở, ngã đầu nằm ngủ, đêm nay hãn ngủ thật say để hồi phục tinh thần để đối phó với những tình huống xấu.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chiến Tranh Bộc Phát.

Q.6 - Chương 575: Chiến Tranh Bộc Phát.

Ngày hôm sau, phong tông trưởng lão hội diễn ra, trưởng lão hội đạt thành quyết nghị nhất trí chưa từng có, quyết định lập tức phái ra tinh nhuệ đệ tử đột tập Long Môn, mục tiêu là Long thành

Bí mật quyết nghị này xong, cả phong thành cũng bắt đầu có một loại ngiệt ý, phong tông các bộ đều bởi vì cỗ máy chiến tranh thúc đẩy mà vận chuyển lại. một chi đội ngũ hai vạn người sắp tham gia chiến tranh.

Bận việc cả ngày, thẳng đến sau màn đêm, đội ngũ mới rời khỏi phong thành, hướng Long Môn biên cảnh cấp tốc đi tới

Hành quân chiến tranh cũng không phải Lý Dật cũng không am hiểu lắm, nhưng thời kỳ trước từ chiến tranh lạnh tiến hóa thành chiến tranh vũ khí nóng, cho nên sinh ra vô số chiến pháp quân sự.

Ở cái thế giới này, chiến tranh tương đối đơn giản, chính là dùng thực lực đối kháng nguyên thủy nhất. Tại đấu khí thực lực oanh kích, căn bản

chơi không quá nhiều chiến pháp đa dạng, cho dù chiến thuật người vận dụng, không có thực lực, sẽ bị đối phương cản trở mà rơi rụng.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Lý Dật đại tướng quân phán đoán cần phải có chiến pháp, tạo thành một chi quân đội hùng mạnh quét qua Long Môn.

Tại Lý Dật đốc thúc, cái chi tiên phong này căn bản là không cố kỵ, dùng tốc độ nhanh nhất hướng long thành phóng tới.

Hai ngày hai đêm hành quân gấp, bọn họ rốt cục đã tới biên cảnh, hơn nữa dùng thế sét đánh lôi đình quét sạch mọi thứ tồn tại.

Tại Long Môn cơ hồ đều không cảm giác được tình huống, Lý Dật thu thập hết các chi bộ đội biên phòng, sau đó nghỉ ngơi và hồi phục một đêm, bắt đầu rất nhanh hành quân tiến lên, hiện tại hẳn đã chính thức tiến vào cảnh nội Long Môn. Khi hẳn tiến đến Vạn châu thành, chiến tranh xem như chính thức bạo phát.

Vạn châu thành là từ phong tông đi thông Long Môn cảnh nội, vị trí địa lý cực kỳ trọng yếu. Nó là một tòa thành cỡ trung, Long Môn cũng là không dám chủ quan, trong thành có được đại lượng cường giả trấn thủ. Mà vạn châu thành chủ, là thần cấp cường

Lúc này Lý Dật tiến đến, thoáng chinh đồn, sau đó hạ lệnh công thành, trận chiến đấu này trình độ kịch liệt lại vượt quá Lý Dật đoán trước, sau khi cả vạn châu thành kịp thời phản ứng, cơ hồ là tất cả cường giả tu luyện qua đấu khí đều gia nhập chiến đấu, những người này không phải là chiến sĩ chính quy hộ thành mà là mới gia nhập để hộ thành.

Chiến đấu giằng co nửa ngày, do chiếm ưu thế tuyệt đối, quân đội phong tông mới hoàn toàn chiếm được thành. Nhưng cũng tổn thất hơn mười cường giả.

Cuộc chiến Vạn châu thành thảm thiết vô cùng, trận chiến đấu này cũng rất nhanh truyền khắp cả thần chi lĩnh vực, làm cho tất cả mọi người chú

ý từ thất tinh tông chuyển hướng về Long Môn cảnh nội.

Sáu đại tông môn Long Môn, lại bị phong tông công kích, điều này đừng nói long môn không thể tưởng được, mà lục cực môn cùng cửu huyền tông cũng không nghĩ ra, ngay cả thất tinh tông sau khi nghe được tin tức này, cũng là cực kỳ mờ mịt, bọn họ còn không thể tin Lý Dật nhanh như vậy có thể làm cho phong tông công kích Long Môn.

Nhưng kế tiếp, Lý Dật suất lĩnh hai vạn nhân mã không có khả năng thuận buồm xuôi gió, đối với Long Môn tuy không cách nào triệu tập lực lượng đủ mức đối kháng, nhưng ở thần chi lĩnh vực quan niệm tông tộc cực kỳ nồng hậu, rất nhanh có cường giả tự phát gia nhập vào trong đội ngũ chống lại Phong môn.

Vạn châu thành cuộc chiến còn tạo thành hậu quả, cửu huyền tông cùng lục cực môn cũng không cam chịu rút lại phía sau đều đem quân đội của mình hướng biên cảnh Long Môn phát khởi tiến công. Ngày xưa Long Môn cường đại, hiện tại đã trở thành một khối thịt béo trong mắt ba đại tông môn, đều nhào tới cắn lên một ngụm, sợ chậm cũng sẽ bị người khác nuốt hết.

Thần chi lĩnh vực, chiến tranh bắt đầu từ vạn châu thành mà bộc phát, trận chiến vạn châu thành quy mô cũng không lớn, nhưng ý nghĩa là quân đội Lý Dật khiêu chiến Long Môn tiến công, sau đó tự càng nhiều Long Môn tông môn cường giả, tự thành một cổ lực lượng cường đại, đối kháng lại Phong môn.

Lúc này lý Dật hành quân đến Vân thủy thành, cùng Long thành cách xa hai ngày hành quân. Lúc này cường giả tụ tập tại Vân Thủy thành, theo phong tông thám tử dò thám biết, chỉ sợ hơn mấy vạn. Những cường giả này thực lực tuy không tính là mạnh, nhưng số lượng lại vượt qua phong tông. Mà phong tông không muốn tại Vân thủy thành tổn thất quá lớn, bởi vậy mục tiêu của bọn hắn là Long Thành, mà không phải là Vân thủy thành.

Lúc này ba đại tông môn liên thủ cùng đánh, Long Môn kịch liệt chống lại, Mà tam đại tông môn cường giả tung hoành ngang dọc tại cảnh nội Long Môn, từng bước hướng về Long thành, Về phần song kiếm tông tiến công thất tinh tông cùng Long Môn đệ tử, đã sớm lui về Long Môn cảnh nội, thậm chí song kiếm môn đệ tử đều bị điều đi hiệp trợ phòng ngự

Cho nên Lý Dật cùng Phong đứng Nam cùng phong tông cường giả sau khi thương nghị quyết định bỏ qua vân thủy thành, tuy xa hơn một trăm dặm đường, nhưng có thể giảm bớt tổn thất vô vị.

Ngày hôm đó, đại quân đang hành quân trong núi sâu, bỗng nhiên có thám tử đến bẩm báo:

- Phía trước hai mươi dặm có hai chi quân đội chém giết, một phương là Long Môn, một phương khác tựa hồ là lục cực môn.

Nghe được tin tức này, Lý Dật hơi kinh hãi, hẳn không thể tưởng được lục cực môn tiến nhanh như vậy, rõ ràng cũng tới gần phụ cận Long thành. Vì vậy Lý Dật cho quân đội dừng lại, sau đó cùng phong đứng nam tiến đến thăm dò tình hình.

Chỉ thấy trên một cái dốc thoải, quả nhiên có mấy trăm người đang chém giết. Ở vào chỗ trung tâm có chừng trăm cường giả, đang bị ba bốn trăm người chung quanh vây công. Phong tông nhận ra tiêu chí lục cực môn, không khỏi reo lên:

- Không tốt, người Lục Cực môn bị Long Môn vây quanh. Chúng ta muốn đi cứu viện hay không?

Lý Dật híp mắt dò xét, bỗng nhiên trong mắt hiện lên một tia tinh quang, sau đó hiện lên vui vẻ.

- Phía trước chính là lục cực môn?

- Nhất định là lục cực môn, cờ xí bọn họ ta nhận được.

Phong đứng nam nói:

- Chúng ta đi cứu bọn họ, dù sao hiện tại xem như mình hữu.

- Không đi.

Lý Dật kiên định nói

- Vì, vì cái gì?

Phong đứng nam có chút khó hiểu nhìn Lý Dật, cái chuyện này không hợp tình lý, ba bốn trăm Long Môn cường giả tuy thực lực đều không kém, nhưng dù sao nhân số có hạn, phong tông thuận tay giải vây cũng không cần tốn hao khí lực gì, cố sao mà không làm.

- Không đi chính là không đi.

Lý Dật hứng thú ngồi xuống, híp mắt vui sướng thưởng thức cuộc chiến giữa Lục cực môn cường giả bị bao vây.

Song phương chiến đấu khí lực cũng đều sắp kiệt quệ. Nhất là lục cực môn cường giả, hợp kỹ bố kết phòng ngự bắt đầu có chút cố sức, xem ra cũng cầm cự không được bao lâu.

- Vì cái gì, Lý Dật huynh đệ, người cho ta một lý do đi.

Phong đứng Nam lớn tiếng la hét, hấn lấy lục cực môn nhân, yêu ai yêu cả đường đi tự nhiên đối với lục cực môn có cảm giác thân cận, không đành lòng xem đám lục cực môn cường giả chịu khổ cùng đoàn diệt.

- Bởi vì mấy người kia.

Lý Dật chỉ chỉ mấy cường giả chỗ hạch tâm, nói:

- Bọn họ cùng ta giống nhau, cũng không phải người của thần chi lĩnh vực, mà là đến từ Đấu Thần đại lục, hơn nữa rất không may chính là, bọn họ là địch nhân của ta, lâm vào tình trạng không chết không ngớt. Bọn

họ đi vào thần chi lĩnh vực, chính là đến truy sát ta. Ta tại sao phải cứu bọn họ? Mấy cường giả, đúng là vài cái lão quỷ Đấu Thần điện Đấu Thần đại lục, cũng không biết làm thế nào gia nhập lục cực môn, ngay cả quần áo đều đổi thành quần áo đệ tử lục cực môn, xem phục sức, của những người này tại lục cực trong môn địa vị cũng không cao. Nghĩ đến đường đường là Đấu Thần điện tổng Điện chủ lại mặc quần áo bình thường của lục cực môn đại đệ tử, Lý Dật cảm thấy cười bể cả bụng.

Thần chi lĩnh vực không phải chỗ chơi đùa, tại lục cực môn đại tông môn, một cái ngoại tộc thì làm được gì, ở trong tông môn, muốn có địa vị cần phải lập được nhiều công lao. Tổng Điện chủ hiển nhiên muốn lập nhiều công lao, cho nên rất ra sức bổ sung năng lượng cái chỗ.

- Thì ra là như vậy.

Phong đứng nam lúc này mới hiểu được nguyên nhân Lý Dật thấy chết mà không cứu, nhưng lại có chút không cam lòng nói.

- Chúng ta trước cứu người lục cực môn, sau đó giết mấy cái cừu nhân của người, được không?

- Thiếu tông chủ, người cũng không nên bởi vì tư lẫn công, trong cuộc đại chiến, vì tranh đoạt Long Môn lãnh địa, rất khó nói phong tông cùng Lục Cực môn từ nay về sau là địch hay là bạn, cho nên người phải nhớ kỹ, ngoại trừ phong tông, tông môn khác chết càng nhiều càng tốt, đã hiểu chưa?

Nếu phong tông chủ nói để cho phong đứng nam đi theo chính mình học chút ít, Lý Dật cũng không khách khí giảng giải.

- Trước nhìn rồi nói sau, muốn không ra tay thì ta nhìn nhìn lại tình huống.

Lý Dật nói ra

Lý Dật tiếp cận, dốc thoải song phương đánh nhau sống chết tự nhiên cũng cảm giác. Lập tức liền có lực cực môn cường giả nói:

- Các người chính là phong tông đệ tử? sao thấy chết mà không cứu như vậy?

Ai cho các người chứa chấp đám người tông Điện chủ Đấu Thần điện? Nếu như có thể mượn Long Môn xử lý Đấu Thần điện, Lý Dật cũng không cần phải lãng phí sức lực, về phần cứu lực cực môn cường giả, đó cũng là do bọn họ xui xẻo.

Thấy phong tông đệ tử hiện thân, Long Môn cường giả thế công càng thêm sắc bén. Những Long Môn cường giả thực lực cũng quả thực không kém, Lý Dật phán đoán một chút, cũng có mấy tên đấu thần cường giả. Không biết hai nhóm người tại sao chỗ này sống chết với nhau?

Đấu Thần điện bọn người cũng nhìn ra Lý Dật, bọn họ đương nhiên không rõ ràng Lý Dật vì sao lại cùng phong tông đến đây, nhưng lúc này tình huống nguy cấp, cũng không khỏi lên tiếng nói:

- Lý Dật, thì ra là tiểu tử người.

- Tổng Điện chủ đại nhân, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ.

Thấy đám người Đấu Thần điện nhận ra mình, Lý Dật cũng không lảng tránh, di động thân hình hướng chiến trường tiến đến.

- Không việc gì muội người à.

Tổng Điện chủ cấp hỏa công tâm, cũng không trầm ổn được, lớn tiếng nói:

- Không thấy ta bị người vây công sao?

- Thấy được, nhưng cùng ta có quan hệ gì? Các người chết, ta sẽ rất vui vẻ, ngủ cũng sẽ an tâm hơn.

Tổng Điện chủ vẻ mặt hắc tuyến, cả giận nói:

- Người còn chưa có chết ta làm sao có thể chết đây, không ra tay cũng xong, sau này sẽ tính sổ.

Hai người một chọi một đáp, mọi người cũng biết chút ít mảnh khoe, lúc này có Lục cực môn đệ tử nói:

- Phong tông huynh đệ, mấy tên này gần đây gia nhập lục cực môn, còn không có trải qua nghi thức sửa tông đổi tộc, không coi là đệ tử lục cực môn chính thức.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Thỏa Hiệp

Q.6 - Chương 576: Thỏa Hiệp

Lý Dật lãnh khốc nói:

- Sống chết của các người đâu có chuyện gì liên quan tới ta? Cứu các người lại không có chỗ nào tốt.

- Ta là lục cực môn Tứ trưởng lão, xin hỏi vị kia có phải là Lý Dật các hạ... Lý Dật các hạ, người muốn chỗ tốt sao? Chỉ cần có thể cứu chúng ta, vô luận người muốn chỗ tốt gì, ta đều đáp ứng người.

Tứ trưởng lão là thủ lĩnh, thấy Lý Dật, liền vội vàng nói ra.

- Ta muốn chỗ tốt rất đơn giản, chỉ cần các người trước tiên đem mấy tên đệ tử mới nhập tông giết đi, ta liền cứu các người.

- Mấy lời nói cho là thật sao?

Nếu như giết chết mấy cường giả Đấu Thần điện cùng đại thần đế quốc có thể đổi tánh mạng của bọn hắn, tứ trường lão cũng sẽ làm không chút do dự.

- Đương nhiên, ta nói đều thật.

Trận chiến Vạn châu thành, thanh danh chủ soái Lý Dật càng đại chấn, cả thần chi lĩnh vực phàm là người có chút kiến thức, tin tức linh thông đều biết hắn chỉ huy Phong tông công kích Long Môn.

- Chờ một chút.

Thấy lục cực môn phản bội, tổng Điện chủ cũng có chút khẩn cấp. Hắn hiện tại ý thức mình thật sự chết tại nơi này.

- Lý Dật, người không phải muốn chỗ tốt sao? Ta cho người, chỉ cần người cứu chúng ta, Đấu Thần điện không hề đuổi giết người, cũng sẽ không làm khó thiên phong đế quốc cùng thế giới tinh linh.

Nếu như trước kia, điều kiện tốt như vậy Lý Dật đều đáp ứng. Nhưng hôm nay không phải so với lúc đó, hiện tại Lý Dật khẩu vị đã lớn hơn rồi, hắn cũng không muốn buông tha đám người lúc trước luôn đuổi giết mình, nhưng ngẫm nghĩ Lý Dật đột nhiên linh cơ vừa động, cười nói:

- Tổng Điện chủ, người cùng vài vị điện sĩ, hai vị các lão, đây chính là Đấu Thần đại lục nhân vật tiếng tăm lừng lẫy, các người nhiều người như vậy, nói chừng giá tiền rất cao.

Lý Dật cò kè mặc cả.

- Người rốt cuộc muốn thế nào?

- Người làm Đấu Thần điện tổng Điện chủ cũng lâu lắm rồi? Chẳng lẽ người không biết ngán sao, không bằng thay đổi người khác đi.

Lý Dật nhìn trúng vị trí Đấu Thần điện tổng Điện chủ, cũng không phải tham quyền lực, mà chỉ là muốn khống chế Đấu Thần Điện, người thân

mình ở Đấu Thần đại lục an toàn mới bảo đảm.

Tổng Điện chủ ngữ khí biến đổi, lạnh lùng nói:

- Ý của ngươi là muốn chức vị Đấu Thần điện tổng Điện chủ?

- Thật thông minh.

- Năm mơ.

- Lục cực môn huynh đệ, lời của ta nói xong, các ngươi có thể động thủ, xử lý vài người này, hai vạn phong tông đệ tử của ta lập tức giải vây cho các ngươi.

Lúc này hơn trăm đệ tử lục cực môn đang vò đầu thời khắc sinh tử, đối với mấy tên vừa mới nhập tông cũng không thích, lục cực môn tứ trưởng lão lúc này cũng dùng tính mạng bọn họ để đổi tánh mạng mình và chúng đệ tử. Lập tức sát khí hiện ra, liền có đệ tử lục cực môn ra tay, tính toán đối phó đám người tổng Điện chủ.

- Lý Dật, coi như ngươi hung ác.

Tổng Điện chủ không có đường lui, lập tức bố trí năng lượng cái chắn bảo vệ mọi người, sau đó hô lên.

- Ta đáp ứng ngươi.

- Thật sự sao? Đấu Thần điện tổng Điện chủ, đây cũng không phải là lời nói giỡn, ngươi đừng hối hận nhé.

Lý Dật được tiện nghi còn khoe mẽ, giống như cười mà không phải cười nhìn tổng Điện chủ.

Thực ra tổng Điện chủ chính là dùng kế tạm thời, chỉ cần trước giải nguy hiểm, sau khi trở lại Đấu Thần đại lục, tính toán đối sách đối phó với Lý Dật.

- Đấu Thần điện chưa bao giờ đổi ý.

Đối với tổng Điện chủ nói Lý Dật vẫn giữ thái độ, nhưng bây giờ Lý Dật cũng không cần giết tổng Điện chủ. Mà là muốn khống chế Đấu thần điện. Cho nên thỏa hiệp, có đôi khi cũng là một loại sách lược đúng đắn.

Lúc này trên chiến trường, bởi vì có thêm Lý Dật cùng phong tông, Long Môn cường giả công kích càng thêm mãnh liệt, làm cho phòng ngự cái chắn của lục cực môn bắt đầu xuất hiện vết rạn, hơn nữa tốc độ nhanh chóng mở rộng.

- Phong thiếu tông chủ, động thủ đi.

Lý Dật nhàn nhạt phân phó nói, lúc này phong tông tinh nhuệ đệ tử lập tức xung phong liều chết tiến lên, làm cho đám Long Môn đệ tử cũng dùng hết toàn lực, khi phong tông đệ tử đánh sâu vào, dưới tình huống đó cường giả liên tục rơi rụng, mà phía sau đội ngũ phong tông đệ tử xung phong nghiền nát giải quyết hết đám Long Môn cường giả.

Trận chiến đấu giằng co chừng mười phút đồng hồ, ngoại trừ số ít Long Môn cường giả chuồn mất, thì một nửa bị giết, một nửa khác thì bị bắt làm tù binh.

Thừa dịp cơ hội phong tông thu thập chiến trường, Lý Dật cũng không cùng Đấu Thần điện tổng Điện chủ nói chuyện, mà đi gặp lục cực môn tứ trưởng lão, nói:

- Tứ trưởng lão, tại hạ Lý Dật.

- Thì ra người chính là Lý Dật các hạ, cung kính đã lâu.

Tứ trưởng lão ngữ khí có chút ôn hòa, Lý Dật vừa mới ra tay cứu viện, tứ trưởng lão trong lòng cảm kích cho nên dùng vẻ mặt hòa nhã nói chuyện.

- Tứ trưởng lão, bọn họ làm thế nào gia nhập lục cực môn?

Thấy Lý Dật hỏi về đám Đấu Thần điện cường giả, tứ trưởng lão tức giận nói:

- Mấy tên này cũng không biết từ nơi nào xuất hiện, tại lục cực môn xông loạn khắp nơi, môn chủ đại nhân thấy bọn họ thực lực cũng không tầm thường, hôm nay lại là lúc dùng người, bởi vì có lòng yêu tài, cố ý thu nạp bọn họ vào tông môn. Nhưng mấy người này cả ngày thần thần đạo đạo, tựa hồ có cái mưu đồ gì. Bởi vậy trong tông có nhiều đệ tử phản đối. Môn chủ đại nhân đành phải chờ bọn hắn có công lao với Lục cực môn mới cho chính thức nhập tông.

- Nói như vậy, mấy người còn không phải là đệ tử chánh thức của Lục cực môn.

Không phải là tốt rồi, nói vậy, Lý Dật đối phó tông Điện chủ càng không chỗ cổ kị

- Tứ trưởng lão, các người tại sao xuất hiện trong này, lại cùng Long Môn đánh nhau?

Vấn đề này, Tứ trưởng lão cũng không muốn trả lời, hiển nhiên liên quan đến cơ mật lục cực môn. Hắn chỉ là qua loa nói:

- Ta vâng lệnh môn chủ đại nhân, tìm kiếm đường tắt đi đến Long thành, không ngờ gặp phải Long Môn mai phục.

Nghe một chút đối phương vô ý lộ ra một chút, nhưng Lý Dật không để ý, nếu đối phương không chịu lộ ra, truy vấn cũng không hữu dụng, hiểu ý cười, nói:

- Như vậy tứ trưởng lão hiện tại định làm gì? Cùng chúng ta đồng hành, hay là đi tìm kiếm đường tắt?

- Trận chiến này lục cực môn tổn thất hơn phân nửa, gặp phải Long Môn chỉ sợ là dữ nhiều lành ít... Đúng rồi, Lý Dật các hạ, các người muốn đi

hướng nào. Ta nghe nói các người đang muốn công kích Vân thủy thành sao?

- Vân thủy thành tạm thời không đánh, chúng ta thẳng đến Long thành.

Lý Dật cũng không giấu diếm, bởi vì bọn họ muốn tiến nhập Long Môn Cảnh nội, trên đường đi gặp ít gặp cường ngạnh chống cự, cho nên tuy chỉ có hai vạn nhân mã, nhưng lại tới gần Long thành nhanh nhất.

Một chi đội ngũ, lục cực môn ngay cả có tâm, cũng không có năng lực cùng bọn họ cạnh tranh công kích Long thành. Lúc này việc cần lo lắng chính là thực lực chi đội ngũ này, có thể nắm bắt Long thành hay không, hay là chờ hai tông đến cùng tiến hành công kích.

- Thì ra là như vậy, xem ra môn chủ đại nhân sở liệu...

Thiếu chút nữa nói lộ ra miệng, tứ trưởng lão vội vàng nói sang chuyện khác:

- Long Môn tuy đại thế đã mất, nhưng trăm răn chết vẫn còn nọc, hơn nữa song kiếm môn cùng ở phía sau, Lý Dật các hạ, không phải ta đối với phong tông lo lắng, cũng không phải sợ các người chiếm công đầu, mà là chút thực lực các người, muốn ăn Long thành, chỉ sợ khẩu vị quá lớn rồi.

- Cái này không cần tứ trưởng lão lo lắng, cũng may ngẫu nhiên gặp tứ trưởng lão, xin mời tứ trưởng lão theo chúng ta cùng đánh Long thành.

Lục cực môn tứ trưởng lão không do dự sáng khoái nói:

- Tốt, đối với Long Môn, đánh giết ở nơi nào cũng đồng dạng.

Lúc này, Lý Dật suy đoán nhóm lục cực môn rất có thể hướng về phía sau phong tông mà đi, dù sao tình thế bây giờ Long Môn bị ba mặt vây công, hiện tại lục cực môn cứu huyền tông kể cả phong tông đều lo lắng trận đại hỗn chiến này làm như thế nào để chiếm nhiều lợi ích nhất.

Lý Dật cười, nói:

- Có cường giả lục cực môn gia nhập, phong tông càng như hổ thêm cánh, ha ha ha, xem ra Long Môn vận số đã hết.

Lý Dật lập tức liền phân phó Phong đứng Nam đem những đệ tử lục cực môn sắp xếp lại, làm xong hết thấy, hắn mới cho người gọi Đấu Thần điện tổng Điện chủ tới.

Lúc này phong tông đệ tử sớm đã xây dựng một cái doanh trường tạm thời, Lý Dật cũng cố ý sĩ diện, tại doanh trường bố trí long súng Tạt Tạt cùng xà ma Tiểu Tuyết canh giữ, ngoài ra còn có lục cực môn trưởng lão cùng phong tông trưởng lão ở hai bên.

Đấu Thần điện tổng Điện chủ được đưa đến, hai chân cũng có chút mềm nhũn, thứ nhất Lý Dật thực lực bây giờ không thua hắn, thứ hai lúc này Lý Dật tại thần chi lĩnh vực thanh danh vang dội, mà hắn Đấu Thần điện Điện chủ tại Đấu Thần đại lục tuy vinh quang vô hạn, nhưng nơi này, ngay cả là đệ tử chính thức của lục cực môn cũng không được, cho nên nói về địa vị hắn có xách giày cho Lý Dật cũng không xứng.

Lý Dật cũng không nói chuyện, đánh giá tổng Điện chủ.

- Lý Dật, người tìm bản điện, có lời gì muốn nói.

Tổng Điện chủ tuy bề ngoài tỉnh táo, cực lực nghĩ bảo trì khí thể thượng vị giả. Nhưng đáng tiếc thân phận địa vị thậm chí phục sức đều làm hăn không được tự nhiên. Mà khẩu khí hăn nói chuyện, càng làm cho Tứ trưởng lão lục cực môn quát:

- Người hiểu quy củ hay không, ngay bản trưởng lão đều không thể xưng một tiếng Lý Dật các hạ.

Nghĩ đến đám Đấu Thần điện tại thần chi lĩnh vực địa vị cao cả, cũng không thể đầu nhập vào tông môn, cho nên tứ trưởng lão hiện tại chính là thượng cấp, quát tháo hăn cũng là việc thiên kinh địa nghĩa, tổng Điện chủ đáng thương hé ra nét mặt già nua nhăn nhai, mới nói:

- Lý Dật các hạ, tìm tại hạ có gì phân phó?

Lý Dật tùy tiện tựa vào giường êm, liếc xéo tổng Điện chủ, giọng mỉa mai nói.

- Tổng Điện chủ các hạ, người có chuyện gì muốn nói với bốn trưởng.

Lúc này trên mặt tổng Điện chủ âm tình bất định, hăn biết rõ Lý Dật ám chỉ cái chức tổng Điện chủ, nhưng... Không cam lòng, bọn họ từ Đấu Thần đại lục đến thần chi lĩnh vực, là tới đuổi giết Lý Dật, chẳng những đuổi giết không thành, ngược lại đem chức tước của mình tặng cho Lý Dật.

Cho nên, tổng Điện chủ nhất thời trở mặt, không biết đáp lại như thế nào.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ba Huynh Đệ Ân Thị

Q.6 - Chương 577: Ba Huynh Đệ Ân Thị

- Thế nào? Tổng Điện chủ các hạ, người mau quên như vậy sao?

Lý Dật giọng nói lộ ra vài phần hàn ý:

- Người nói rằng Đấu Thần điện nhất ngôn cửu đỉnh sao?

- Cái này... Ta là nói, nhưng chức vụ tổng Điện chủ, cũng không phải hoàn toàn do ta định đoạt, cần phải được Đấu Thần điện chúng điện sĩ đề cử, còn cần các lão thông qua...

- Lúc này ta không cần biết, ta chỉ muốn biết, ta khi nào thì có thể gọi là tổng Điện chủ đại nhân.

Thấy Lý Dật hỏi như vậy, tổng Điện chủ phần nộ nhưng cũng không dám để lộ ra, lần này tới thần chi lĩnh vực, đều là tinh anh của Đấu Thần điện, nhóm người này nếu chết tại thần chi lĩnh vực, thì Đấu Thần điện cũng chỉ là danh nghĩa. Hơn nữa, hãn ý thức được, nếu như thất tinh tông truyền tông trận kia còn hữu dụng, Lý Dật tùy thời có thể mang theo chúng cường giả đánh giết Đấu Thần đại lục.

Nghĩ vậy, tổng Điện chủ cảm thấy khổ tâm, hãn khổ tâm đuổi giết thiếu niên này nhiều năm, không ngờ hãn lại trưởng thành như vậy, ở trước mặt hãn, Đấu Thần điện không còn là cái gì cao cao tại thượng nữa, trên thực tế Đấu Thần điện đã bị hãn hoàn toàn dẫm nát dưới lòng bàn chân.

Thiên ma vừa ra, thì trăm tông loạn, xem ra câu cổ lão này nói không chỉ Đấu Thần đại lục, hơn nữa còn áp dụng tại thần chi lĩnh vực.

Tổng Điện chủ thở dài, chán nản nói:

- Việc này ta sẽ lo liệu, Lý Dật các hạ yên tâm đi, đợi trở lại Đấu Thần đại lục, tại hạ sẽ mang các hạ đi Đấu Thần tổng điện, triệu tập điện sĩ cùng các lão, cử hành nghi thức nhường ngôi, đem chức vụ tổng Điện chủ nhường ngôi cho Lý Dật các hạ.

Thấy tổng Điện chủ ngữ khí thành khẩn, Lý Dật lúc này mới hòa hoãn sắc mặt, gật gật đầu, nói:

- Tổng Điện chủ, người cũng minh bạch, người đã không có cách nào ngăn cản ta tại Đấu Thần đại lục. Coi như là người còn sáng suốt, cho là

thật sự chọc giận ta, ta sẽ làm cho Đấu Thần điện tại Đấu Thần đại lục triệt để biến mất cũng không phải là không thể. Được rồi, người đi xuống đi, đã chưa có gia nhập lục cực môn, cũng không cần ở đây, hãy ở bên cạnh ta... Tứ trưởng lão, người không có ý kiến chứ?

- Tự nhiên rồi.

Tứ trưởng lão thản nhiên nói, hẳn vốn không thích Đấu Thần điện mất tên gia hỏa âm trầm này, có thể để cho bọn họ rút ra khỏi lục cực môn, tứ trưởng lão cam tâm tình nguyện. Với thực lực lục cực môn, thật cũng không thiếu vài cái Đấu Thánh Đấu Thần cường giả.

- Phong thiếu tông chủ, người đi an bài một chút, ách, sắp xếp bọn họ trong đội ngũ... Bọn họ đều là bằng hữu ta từ Đấu Thần đại lục tới, thiếu tông chủ người cũng muốn hảo hảo chiêu cố bọn họ.

Phong đứng Nam hiểu ý nói:

- Lý Dật tướng quân yên tâm, ta nhất định sẽ đem bọn họ chiêu cố cẩn thận.

- Vậy là tốt rồi...

Bỗng nhiên, bên ngoài doanh trường truyền tới tiếng nổ của đấu khí, đấu khí bạo liệt xen lẫn tiếng kêu thảm thiết.

Lý Dật cả kinh, mọi người nhìn nhau trực tiếp đi ra ngoài.

Chỉ thấy nơi phong tông tạm giam Long Môn tù binh một mảnh hỗn loạn, bốn năm cường giả mạnh mẽ đâm tới, mấy thân ảnh này lướt động cực nhanh, đạo đạo đấu khí quang hoa oanh kích phòng thủ của phong tông đệ tử, như vào đi vào chỗ không người vậy.

Lý Dật hành động cũng rất nhanh chóng, nhưng khi bọn hắn phá trường bùng ra, mấy tên cường giả này đã giải cứu được Long Môn tù binh, hai tên hộ vệ những tù binh này hướng Long thành cấp tốc bay vút đi, còn lại ba người ở phía sau ngăn chặn phong tông đệ tử truy kích.

Năm cường giả dám tập doanh, Lý Dật giận dữ, không chút nghĩ ngợi đuổi theo. Tại phía sau hắn, đó là đám Đấu Thần điện cường giả.

Lúc này mấy cường giả tuy đột tập đắc thủ, nhưng phong tông cường giả cũng kịp phản ứng, đều bay lên trời, cố gắng ngăn cản những địch nhân này thoát đi. Bị bọn họ ngăn trở như vậy, ba cường giả không khỏi chậm lại, rất nhanh bị bọn người Lý Dật đuổi theo, sau đó bao vây.

Ba tên này tuổi cũng không lớn, mới ba, bốn mươi tuổi mà thôi, nhưng đều là đấu thần cường giả, lúc này bị chúng cường giả vây quanh, nhưng sắc mặt cũng không thay đổi, quay lưng với nhau, lạnh lùng nhìn đám Phong tông cường giả xông tới.

- Các người là ai? Long Môn đệ tử sao?

Đã vây quanh, Lý Dật cũng không động thủ, hắn thật sự muốn biết, vài cái Đấu Thần cường giả này có đảm lượng, dám tập doanh giải cứu Long Môn tù binh như vậy.

Đối với lời Lý Dật quát hỏi, ba cường giả lại như không có nghe thấy, đấu khí quanh thân tạo thành một mảng, đang súc thể đấu khí, cũng không có ai đáp lại câu hỏi của Lý Dật.

- Đây là phong tông tiên phong đại tướng quân Lý Dật hỏi các người, còn không mau trả lời.

Thấy ba tên này trầm mặc không đáp, có một phong tông đệ tử quát.

- Không cần hỏi, ta biết rõ bọn họ là ai.

Lục cực môn tứ trưởng lão nói:

- Nếu như ta đoán không lầm, mấy cường giả này chính là người của Tu La Môn.

Tu La Môn? Tuyệt đại đa số người ở đây đều có vẻ mặt kinh ngạc, hiển nhiên cũng không có nghe nói qua Tu La Môn. Có thể thấy được ẩn tông này nổi tiếng cũng không quá cao, nhưng thoát nhìn ba người này đều là Đấu Thần cường giả, vậy Tu La Môn cũng không giống bình thường.

- Thì ra là cường giả Tu La Môn.

Lý Dật sắc mặt cũng biến đổi, lạnh lùng nói:

- Xem ra Tu La Môn rốt cục cũng thiếu kiên nhẫn rồi.

- Lý Dật các hạ, người cũng biết Tu La Môn?

Tứ trưởng lão vốn muốn khoe khoang kiến thức, hẳn cũng thật không ngờ Lý Dật cũng biết Tu La Môn, hơn nữa nghe ngữ khí tựa hồ đối với Tu La Môn còn rất quen thuộc.

- Long Môn cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là ẩn tông sau lưng này, tứ trưởng lão, xem ra, chúng ta thật không thể liều lĩnh.

Tứ trưởng lão đồng ý nói:

- Ngô, chúng ta chọn đóng quân ở đây, đợi lực cực môn cửu huyền tông hai đại tông môn đến, sau đó tổng tiến công Long thành.

- Trước thu thập mấy tên này đã.

Kỳ thật Lý Dật càng muốn biết những tên Tu La Môn cường giả rốt cuộc có cái gì hơn người, xem ra vài người này cũng chỉ là ba tinh Đấu Thần?

- Xử lý bọn họ.

Sớm đã xúm lại, phong tông đệ tử liền ầm ầm xông tới, ở phía trước có vài mươi đệ tử đã sớm súc thế đấu khí đến mức tận cùng liền oanh kích ra. Vốn cho là ba Tu La Môn Đấu Thần cường giả nhất định sẽ hợp kỹ bố kết phòng ngự, nhưng ngoài ý muốn chính là, khi bọn họ thấy phong tông đệ tử công kích, thân hình ba Đấu Thần cường giả bỗng nhiên di

động, sau đó song chưởng vỗ ra, đấu khí quét thẳng về phía phong tông đệ tử.

Một chiêu đánh ra, ba vị Tu La Môn cường giả như tia chớp lui về, vẫn là lưng áp vào nhau, không hề sợ hãi đứng trước vô số địch nhân.

Hảo thân pháp quý dị, Lý Dật cũng không khỏi thầm khen một tiếng, thân pháp này đúng là không hơn bộ pháp của mình.

Đợt công kích thứ nhất thất bại, Tu La Môn cường giả không có ai bị thương, ngược lại phong tông hao tổn vài người đệ tử, có mười người bị thương, lúc này Phong đứng nam hỗn hển, hung ác nói:

- Trở lên.

Lúc này, phong tông đệ tử gia nhập vây công đã đạt đến hơn trăm người, hơn trăm phong tông đệ tử huyền phù ở giữa không bao vây, sau đó đấu khí hướng ba gã Tu La Môn cường giả oanh kích xuống.

Lúc này phong tông đệ tử cùng phát ra đấu khí, dĩ nhiên nhìn không ra thân hình ba vị Tu La Môn cường giả. Lý Dật chỉ có thể bằng khí tức cảm nhận được, thân hình ba vị Tu La Môn cường giả lại lần nữa tách ra, nhưng lúc này, bọn họ cũng không có rời quá xa, ba vị cường giả nhanh chóng biến ảo thân hình, đồng thời đấu khí tư nhện trong tay, từng đợt từng đợt không gian hắc động thật lớn, làm cho tất cả đấu khí phong tông đệ tử phát ra đều thu nạp vào trong đó.

Phong tông đệ tử oanh kích mấy phút đồng hồ, trên trăm Đấu Hoàng đấu tôn Đấu Thánh không thương tiếc thực lực oanh kích, cỗ năng lượng này vốn không phải ba thấp tinh Đấu Thần có khả năng thừa nhận.

Nhưng điều làm cho mọi người mở rộng tầm mắt, khi oanh kích chấm dứt, đấu khí mảnh nhỏ chậm rãi đánh tan, ba Tu La Môn Đấu Thần cường giả vẫn lưng giáp nhau, mặt không biểu tình.

Cái tình huống này làm cho người hỏng mất, nhưng may mà lúc này phong tông đệ tử ngoại trừ tiêu hao đấu khí, ngược lại cũng không có tổn thương.

Trước mặt Lục cực môn tứ trưởng lão, phong tông hai lần đánh vào không có kết quả mà chết người, Phong đứng Nam không khỏi quát:

- Đánh cho ta, ta xem bọn hăn có bao nhiêu đấu khí có thể tiêu hao.

- Chờ một chút.

Lý Dật chặn lại nói:

- Để cho ta tới chơi đùa.

- Lý Dật huynh đệ.

Phong thiếu tông chủ thấp giọng khuyên nhủ:

- Vài tên này có chút quỷ dị, người bây giờ là chỉ huy phong tông, vạn nhất có biến cố gì, chỉ sợ sẽ ảnh hưởng sĩ khí phong tông.

Hắn lúc này không muốn Lý Dật mạo hiểm.

Lý Dật cười cười, thản nhiên nói:

- Cũng bởi vì có chút quỷ dị, ta mới có hứng thú. Yên tâm đi thiếu tông chủ, cho dù đánh không lại, chẳng lẽ bốn sự ngay cả tự bảo vệ mình cũng không có sao?

Thân hình lay nhẹ, đã đến trước mặt ba tên Tu La Môn cường giả.

Ba cường giả này một người áo bào trắng, một người tử bào, một người áo lam. Phía trên áo bào đều có kỳ quái án, ba người đều không có sử dụng vũ khí. Lúc này Lý Dật có thể cảm thụ được, ba cái cường giả này, mờ mờ ảo ảo có liên lạc nào đó, chẳng những là đấu khí, bọn họ tựa hồ có liên lạc với nhau tạo thành lực lượng thần bí. Cổ lực lượng thần bí này, Lý Dật hiện tại cũng vô pháp xác định lai lịch, nhưng tuyệt đối

không phải do ba cái Đấu Thần cường giả này phát ra. Nếu không, với thực lực ba người bọn họ, tuyệt đối không có khả năng ngăn cản trên trăm phong tông đệ tử đồng thời oanh kích.

Lý Dật ra tay, cũng không phải nghĩ thể hiện ở trước mặt mọi người, cũng không phải vì tánh mạng tất cả phong tông đệ tử, mà muốn nghiên cứu nơi phát ra cổ lực lượng thần bí.

- Thủ hạ ta không giết Vô Danh cường giả, ba người các người, báo tính danh đi.

Đối mặt Lý Dật, ba cường giả cũng không còn bình tĩnh như trước, sắc mặt của bọn hắn cũng ngưng trọng, thấy câu Lý Dật hỏi, lập tức tử bào Đấu Thần liền hồi đáp:

- Tu La Môn đệ Ân chính thiên, ân Chính, ân chính Hải, còn các hạ đây là?

- Lý Dật.

- A, Người chính là Lý Dật.

Tử bào cường giả Ân chính Thiên mục quang kinh nghi nhì ra, sau đó rất nhanh bình tĩnh lại:

- Người nghĩ dùng lực lượng một người đấu ba huynh đệ ta sao?

Lý Dật lạnh lùng cười:

- Chỉ sợ ba huynh đệ không làm gì được.

Ngoại trừ Ân thị ba huynh đệ, Lý Dật cảm thấy hứng thú cổ lực lượng thần bí.

- Ánh mắt thật độc.

Ân chính Thiên nhìn phương hướng Long Môn tù binh bỏ chạy, bỗng nhiên nói:

- Đi.

Long Môn tù binh đã sớm biến mất tại không trung, khí tức cũng không cảm thụ được, chắc đã chạy hơn mười dặm.

- Muốn đi? Cũng không có dễ dàng như vậy.

Lý Dật cũng không để bọn họ thông dong rời đi, quát lên một tiếng quát chói tai, thân hình bạo lên, đồng thời đấu khí khổng lồ chế không gian, một đạo không gian giam cầm cường hãn hướng ba người bao phủ xuống.

Ân thị ba huynh đệ thân hình di động, thấy không gian giam cầm bao phủ xuống, lại cũng không ngừng thân hình, ba người nhanh chóng trao đổi thân hình, một đạo chi lực toàn qua bỗng nhiên sinh ra, đem năng lượng không gian giam cầm của Lý Dật đều thu vào cái toàn qua kia.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bầu Trời Bao La Nhiễm Thành

Q.6 - Chương 578: Bầu Trời Bao La Nhiễm Thành

Thừa dịp không gian giam cầm chưa có bị hoàn toàn hấp thu, cùng ý thức của mình còn mơ hồ liên lạc, Lý Dật ngưng thần cảm thụ, không khỏi chấn động, cái toàn qua chi lực này năng lượng khủng bố vô cùng, hãn hiện tại mới hiểu được vì cái gì phong tông công kích không có nửa điểm tác dụng.

Đi vào trên thế giới này, Lý Dật được nhìn thấy vô số sự vật cường hãn, thí dụ như ở long đảo tù thiên động, hoặc là lực lượng phá hoại của kết giới sụp xuống, nhưng tất cả cùng hãn cảm nhận được năng lượng toàn qua, cảm giác như là đệ tử gặp sư phụ vậy.

Ba thấp tinh Đấu Thần cường giả, tại sao có thể phát ra năng lượng cường hãn như thế? Câu trả lời là tuyệt đối không phải là đấu kỹ, cũng không phải là trận pháp... Như vậy, đây là cái năng lượng gì?

Thấy Lý Dật kinh ngạc, ba vị Đấu Thần Tu La Môn cường giả cũng không có do dự, thân hình lướt gấp, hướng Long thành cấp tốc bay đi.

- Mau đuổi theo, đừng để cho bọn họ chạy thoát.

Phong thiếu tông chủ thấy Lý Dật sững sờ, liền tự chủ trương ra lệnh cho phong tông đệ tử.

Nhưng Lý Dật rất nhanh ngăn hãm lại:

- Đừng đuổi theo.

- Vì cái gì. Lý Dật, không thừa dịp mấy cái tên lạc đàn mà xử lý bọn họ.

- Chúng ta không giữ được bọn họ.

Lý Dật khẳng định nói.

- Nói đùa gì vậy, vài tên gia hỏa Tu La Môn tuy thực lực không tệ, nhưng sao có thể là đối thủ của hai vạn của ta đệ tử?

Phong thiếu tông chủ vẻ mặt do dự.

- Người nguyện ý dùng tánh mạng hai vạn phong tông đệ tử đi giết ba Tu La Môn cường giả?

Lý Dật hỏi vặn một câu, làm cho phong đứng nam tắc khẩu. Lời này mặc dù có khoa trương, nhưng bằng Lý Dật phán đoán, thật muốn quyết tâm giết bọn hãn cũng không phải là không thể được, dùng tánh mạng hơn mấy ngàn phong tông đệ tử có lẽ có thể làm được... Loại mua bán lỗ vốn này hãn đương nhiên không làm.

- Ba cái tên này thật sự lợi hại như vậy sao.

Thấy Lý Dật thần sắc ngưng trọng, phong đứng nam lúc này mới cảm giác được sự việc vô cùng nghiêm trọng.

- Không phải lợi hại, là phi thường lợi hại.

Lý Dật như có điều suy nghĩ qua ba cái chấm đen, lăm lăm:

- Nhưng lợi hại còn không phải bọn họ, mà là lực lượng sau lưng bọn hắn.

- Lý Dật các hạ, người dò xét cái gì?

Tứ trưởng lão cũng tiến đến gần, sau đó hứng thú mà hỏi thăm. Hắn mặc dù biết Tu La Môn, cũng biết Tu La Môn ẩn tông không phải chuyện đùa, nhưng đến tận cùng lợi hại nơi nào, Lý Dật tựa hồ nhìn ra chút gì đó môn đạo, tự nhiên sẽ không bỏ qua gia tăng cơ hội kiến thức lịch duyệt.

- Ta hiện tại cũng nói không tốt, nhưng có thể khẳng định cố lực lượng này không phải của ba cái cường giả này, mà là tựa hồ mượn nhờ cái lực lượng gì đó.

Càng làm Lý Dật lo lắng chính là Tu La Môn thốt nhiên hiện thân, điều đó nói rõ một vấn đề, chỉ cần là Tu La có năng lực duy trì Long Môn, cho nên mới phải làm như vậy. Trận này nhìn như ổn thỏa, tựa hồ lại gia tăng chuyện xấu rồi. Xem ra, cũng bị chú ý, không thể khinh thường được.

- Phong thiếu tông chủ, ở chung quanh tìm kiếm địa điểm đóng quân phù hợp, chúng ta không đi... Lại phái người liên lạc cửu huyền tông lục cực môn.

Có thể vượt lên trước đánh hạ Long thành là chuyện tình Lý Dật tha thiết ước mơ, nhưng hiện tại không có khả năng.

- Liên lạc lục cực môn giao cho ta.

- Tứ trưởng lão xung phong nhận việc.

- Việc này không nên chậm trễ, thỉnh tứ trưởng lão mau chóng khởi hành, liên lạc đến lục cực môn, ta nghĩ mời lục cực môn thương nghị

Long thành đại sự.

- Cái kia tự nhiên.

Tứ trưởng lão cũng không chút éo dãi, mặc một quần áo nhẹ dẫn theo lục cực môn hộ pháp tự đi tìm lục cực môn chủ.

Thấy không có ngoại nhân, Lý Dật lúc này mới phân phó phong đứng nam: - Thiếu tông chủ cũng cần nhanh chóng phái thủ hạ đặc lực về bẩm báo phong tông chủ, để cho chủ lực phía sau hấn không nên gấp gáp, thu phục tông môn làm trọng, tận khả năng xâm chiếm địa bàn, về phần Long thành, chỉ sợ sẽ có chút biến cố, cho nên ở chỗ tốt mới là trọng yếu nhất.

- Lý Dật huynh đệ quả nhiên mưu tính sâu xa, ta đi viết mật tín.

Nói xong cũng xoay người đi làm việc.

Đội ngũ rất nhanh lựa chọn một người chỗ đóng quân xuống, trong lúc này cách Long thành hai trăm dặm, nếu phi hành tự nhiên dùng không mất bao lâu, nhưng đại quân tiến lên lại cần hai ngày thời gian.

Tại Dương cốc mấy ngày, hết thảy gió êm sóng lặng, tựa hồ bọn họ thủ vệ bình thường, đừng nói Tu La Môn cường giả không có hiện ra thân, mà chính là Long Môn đệ tử cũng không có thấy. Xem ra, Long Môn vì ứng phó lục cực môn cùng cửu huyền tông xác thực sức cùng lực kiệt.

Bảy ngày sau, lục cực môn cùng cửu huyền tông sứ giả cũng đã đến, nhưng bọn hấn mang đến tin tức cũng không quá tốt, Tu La Môn không có xuất hiện ở phong tông, nhưng lại không ngừng xuất hiện ở chiến trường lục cực môn, cửu huyền tông cùng Long Môn, lúc này do có Tu La Môn can thiệp, hai tông lại bị ngăn cách năm trăm dặm Long thành, không tiến thêm được một bước.

Long Môn hiện tại đã có thể khống chế lực lượng đều tập kết tại năm trăm dặm Long thành, tựa hồ tính toán tại khu vực này cùng lục cực môn

cửu huyền tông triển khai quyết chiến.

Muộn một ngày sứ giả cửu huyền tông đã đến đưa cho Lý Dật một tin tức, Long Môn đã phát ra hoà đàm, hy vọng tất cả đại tông môn tạm dừng can qua, dùng hoà đàm thay mặt chiến tranh. Mà cửu huyền tông đã đáp ứng, đang cùng lục cực môn hiệp thương hoà đàm, cửu huyền tông hy vọng phong tông cũng có thể phái ra sứ giả gia nhập hoà đàm.

Xem ra cửu huyền tông cũng tổn thất không nhỏ, hơn nữa cũng không có cái biện pháp gì tốt đối phó Tu La Môn, chỗ tốt đã ném đi không ít nên thu tay lại, nếu như cứ dựa theo hiện tại chia cắt địa bàn, phong tông cũng không hài lòng. Cho nên cùng Phong thiếu tông chủ thương nghị, Lý Dật quyết định cùng Phong thiếu tông chủ cùng nhau đi tới hoà đàm, địa điểm là Nhiễm thành.

Nhiễm thành ở vào Long thành Đông Phương, Long thành đi thông Đông Phương, hiện tại cũng là chiến trường cửu huyền tông cùng Long Môn tranh đoạt. Nơi này là nơi song phương lựa chọn.

Vì chuẩn bị lần này hoà đàm, Lý Dật có không ít an bài, hơn nữa tỉ mỉ lựa chọn tùy tùng. Những tùy tùng này kể cả phong tông thiếu tông chủ Phong đứng Nam, ngoài ra còn có Tam trưởng lão cùng nhị trưởng lão, còn Đấu Thần cốc chủ, tứ đại sát thần cùng Long Y, long sủng Tật Tật cùng xà ma Tiểu Tuyết.

Đem quyền chỉ huy phong tông tạm giao cho lục trưởng lão, sau đó mọi người chạy tới nhiễm thành.

Nhiễm thành, tòa trọng trấn quân sự trọng yếu, trải qua chiến hỏa rửa tội, đã hoàn toàn không thể gọi là một tòa thành thị, mấy lần kịch liệt tranh đoạt, cả tòa thành cơ hồ tìm không thấy một gian kiến trúc hoàn hảo, đấu khí cường giả oanh kích, không chút nào kém máy bay ném bom. phé tích, khí tức huyết tinh, cùng với dân chúng vô tội không cách nào kịp thời an trí, thi thể làm cho người nhìn qua mà biến sắc. Mà ở nhiễm thành là bầu trời bao la, tựa hồ cũng lộ ra một cổ hồng sắc huyết quang,

huyết quang có vẻ âm hồn không tiêu tan tràn ngập tại bầu trời nhiễm thành, làm cho người ta có một loại cảm giác cực độ bất an.

Xem ra, Long Môn cùng hai tông chiến đấu, so với tưởng tượng của Lý Dật thảm thiết hơn.

Cửu huyền tông tông chủ tự mình đến nghênh đón Lý Dật, loại đãi ngộ này, Lý Dật không có cảm giác gì, ngược lại làm cho Phong thiếu tông chủ có chút thụ sủng nhược kinh. Dù sao Lý Dật thân phận chỉ là một tướng quân, mà trưởng lão tới đón tiếp coi như là cấp cho đủ mặt mũi rồi.

- Vô Hoa cốc từ biệt, Lý Dật các hạ lại tinh tiến không ít, thật sự là hậu sinh khả ứ.

Cửu huyền tông chủ tư thế oai hùng, nhưng nhiệt tình phi phạm.

Lý Dật ha ha cười, nói:

- Lam tông chủ quá khen, tại hạ thiếu niên hết sức lông bông.

- Nếu không có tuổi trẻ khinh cuồng, sao có thể đảm đương đòn công kích của Long Môn. Tuổi trẻ khinh cuồng, ha ha, hay cho tuổi trẻ khinh cuồng, chúng ta những lão gia hỏa này làm việc chần chừ. Người xem, cái này không tốt sao? Long Môn cũng không thấy được như thế nào, không phải cùng dạng ngoan ngoãn sao?

Cửu huyền tông chủ nói thật nhẹ nhàng, nhưng trong ánh mắt của hắn, Lý Dật nhìn ra vẻ đau buồn.

- Cửu huyền tông xác thực không chịu nổi một kích, nhưng Tu La Môn có chút khó chơi, tông chủ các hạ, không biết chiến sự như thế nào?

- Ba ngày trước cũng đã ngừng lại... Trước không nói nhiều, trở lại trong đại doanh nói chuyện, lục cực môn chủ cũng sớm đã đến. Lý Dật các hạ trước nghỉ ngơi một chút, buổi tối bốn tông cho tẩy trần cho các người, sau đó thương thảo đại sự.

Một đường không ngừng nghỉ đuổi tới Nhiễm thành, đám Lý Dật xác thực cũng cần nghỉ ngơi hồi phục. Dù sao Nhiễm thành hiện tại, cơ hồ hội tụ cường giả tinh anh nhất thần chi lĩnh vực, mà tất cả tông tộc quan hệ cũng vì điều vô cùng, nói là hoà đàm, ai có thể đảm bảo không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn? Cho nên quan trọng nhất là thực lực, Lý Dật cần bảo trì trạng thái thực lực đỉnh phong.

Cửu huyền tông chủ vì chuẩn bị chỗ ở tạm thời, tuy nhiên thô lậu một chút, nhưng coi như rộng rãi, còn có cả đình viện rộng rãi. Trở lại gian phòng của mình, Lý Dật tâm vô tạp niệm bắt đầu khôi phục đấu khí của mình.

Từ Đấu Thần cốc luyện hóa đại lượng đấu khí hạt giống Đấu Thần cường giả tấn thăng đến Đấu Thần năm tinh, cảnh giới Lý Dật cũng đã vững chắc, tại nơi cường giả như rừng, Lý Dật thực sự hy vọng tăng lên thực lực của mình. Với thực lực hiện tại Đấu Thần năm tinh, đối phó long Tà cường giả đều có chút miễn cưỡng, trời biết Tu La giới còn có bao nhiêu cường giả tồn tại.

Cho nên hiện tại đem đấu khí khôi phục tới đỉnh phong, Lý Dật cũng không có bỏ dỡ, mà là vô động chỉ quyết, rút ra bốn thiên địa linh khí phía thu hút vào trong kinh mạch của mình.

Tu luyện đối với tu vi Lý Dật hiện tại mà nói, tiến triển đã trở nên chậm chạp.

- Chủ nhân.

Bỗng nhiên vang lên bên tai thanh âm long sủng Tạt Tạt, Lý Dật vội vàng thu thế, mở mắt ra, chỉ thấy long sủng Tạt Tạt tại cửa sổ nhìn vào. Tạt Tạt hình thể thật sự vô cùng khổng lồ, nơi này căn bản cũng không có chỗ hấn dung thân, cho nên hấn chỉ có thể đợi ở bên ngoài.

- Tạt Tạt, người có chuyện gì?

- Ta nghĩ ta có lễ vật muốn tặng cho người.

Tạp Tạp vẻ mặt đắc ý nhìn chủ nhân của mình, có chút mang theo vẻ nịnh nọt.

Lý Dật đứng dậy, mở cửa phòng đi ra ngoài sân, cười nói:

- Tạp Tạp, người có cái lễ vật gì muốn tặng cho ta?

Tạp Tạp cũng không trả lời, mà là dùng hành động để nói, toàn thân hắt bắt đầu nổi lên ần ần huyết sắc, tầng huyết sắc này càng ngày càng sáng ngời, sau đó chậm rãi hướng Tạp Tạp hội tụ, rất nhanh cổ Tạp Tạp một mảnh màu đỏ. Tình cảnh này, Lý Dật cũng không xa lạ gì, năm đó thời điểm đạt được huyết long châu, Tạp Tạp chính là làm như vậy.

- Huyết long châu?

Lý Dật không khỏi có chút kinh ngạc:

- Cái huyết long châu này giống như gà mái đẻ trứng, còn có thể không ngừng sinh ra sao?

Đem huyết long châu nhổ ra, đưa đến trên tay Lý Dật, Tạp Tạp lúc này mới thở dài một hơi, nhìn thấy hắt bức huyết long châu ra hao phí Tạp Tạp không ít tinh lực, hắt có chút tiều tụy.

- Một viên cuối cùng, Long Tộc cả đời chỉ có hai quả huyết long châu, một viên là Tiên Thiên huyết long châu, một viên là sau khi trưởng thành mới có thể ngưng kết thành. Huyết long châu này cũng mới vừa ngưng kết, ta nhìn thấy chủ nhân vội vàng muốn tặng lên thực lực, cho nên đem ra.

Lý Dật nhất thời im lặng, Tạp Tạp đối với chính mình thật sự vô cùng vô tư, đã làm cho người ta cảm động lại không đành lòng, đi theo chính mình bên ba lâu như vậy, Lý Dật hiện tại cũng không chỉ là lợi dụng lực lượng, mà thật tâm bắt đầu thích đầu cựa long. Nhìn qua huyết long châu, Lý Dật thầm nghĩ: Nếu chuyện tình thần chi lĩnh vực chấm dứt, hắt giải

trừ linh hồn khổng chế đối với Tạt Tạt, để cho nó trở lại Long đảo, dù sao chỗ đó mới là địa phương long tộc sinh tồn.

Nhưng bây giờ, cần luyện hóa huyết long châu quan trọng hơn.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đón Gió

Q.6 - Chương 579: Đón Gió

Cửu huyền tông chủ an tiệc rượu tại nơi ở của hắn, tuy là kiến trúc tạm thời, nhưng nơi này cũng rất xa hoa, đúng là cửu huyền tông chủ biết hưởng cuộc sống xa hoa.

Tiệc rượu long trọng không chỉ có Lý Dật mà tiệc rượu có hơn mười bàn, tham gia có hơn trăm người. Những người này đều là những người có thanh danh tại thần chi lĩnh vực, mỗi cái dặm chân đều làm cả thần chi lĩnh vực run lên.

Lục cực môn chủ tinh thần quắc thước, thoát nhìn tướng mạo chính trực, thậm chí có chút thật thà phúc hậu, nhưng người nào cũng biết, người này ở thần chi lĩnh vực khôn khéo vô cùng. Lúc này trên bàn tròn, tổng cộng có mười hai người ngồi.

Rượu được ba tuần, cửu huyền tông chủ nói:

- Chúng ta vừa ăn vừa nói, chư vị, đối với chuyện của Long Môn, chư vị có ý kiến gì không?

- Lam tông chủ là chủ nhà, trước tiên nói ý nghĩ của người đi.

- Ha ha, lục cực môn thật sự là khách khí, ta đây cũng không dám dấu diếm, cửu huyền tông yêu cầu cũng không cao, hiện tại tất cả tông môn khổng chế thông qua lãnh địa chiếm được. Long Môn lại bồi khoản, cửu huyền tông cam đoan không mảy may tơ hào.

Xem ra cửu huyền tông có không ít chỗ tốt, ít nhất trên địa bàn cướp được.

Cửu huyền tông có lợi, Lý Dật cũng càng có lợi, nhưng lục cực môn đối với địa bàn chính mình đoạt được không hài lòng lắm, cho nên lục cực môn chủ mới chậm rãi nói:

- Lam tông chủ, đề nghị này nhìn cũng hợp lý, nhưng cần thận phân tích, tựa hồ có điểm không thỏa đáng.

- Tất cả bằng bốn sự, có cái gì không thỏa đáng?

- Lời tuy như thế, nhưng mọi người đều biết, chỗ lục cực môn cùng Long Môn giáp giới đất đai căn cỗi, mà Long Môn trọng binh đều tập kết tại cửa ải lục cực môn, chiến tranh lần này lục cực môn hao tổn đệ tử nhiều nhất, đánh cũng gian khổ nhất. Thử hỏi, cái này công bình sao?

Cửu huyền tông chủ lập tức phản bác nói:

- Cửu huyền tông cũng tổn thất mấy ngàn đệ tử, mà còn ra tay hiệp trợ cho lục cực môn... Như vậy dựa vào cách nhìn của môn chủ, phải phân chia như thế nào?

Lục cực môn chủ cũng không vội trả lời, mà là bắt đầu tính toán, người này đối với binh lực tam tông, tổn thất nhiều nhất, sau đó mới nói:

- Tam tông chúng ta liên minh đối phó Long Môn, đối mặt với tình huống bất đồng, tổn thất cũng bất đồng, nếu để cho người ít xuất lực được chỗ tốt, còn người xuất lực nhiều lại được ít, điều này không khỏi làm lục cực môn đệ tử không phục.

Lý Dật xem như đã hiểu, cửu huyền tông Lam tông chủ cùng lục cực môn Úc môn chủ diễn kịch, thì ra là hướng về phía chính mình. Nhưng ngầm lại cũng là đương nhiên, phong tông dùng hai vạn binh lực, mới tổn thất vài trăm người, chiếm địa bàn cơ hồ bằng cửu huyền tông cùng lục cực môn, hơn nữa thẳng tiến Long thành, chiến tích này tự nhiên

khiến hai tông hâm mộ cùng ghen ghét. Lam tông chủ cố ý đưa ra việc tự chiếm lĩnh địa để hoà đàm, cũng là thay lời Lý Dật nói, sau đó lại để Úc môn chủ phản bác, cho nên bọn họ diễn kịch cũng rất tốt.

- Úc môn chủ nói cũng có vài phần đạo lý... Ách, Phong thiếu tông chủ, ý của người là?

Phong đứng Nam nói:

- Nếu không có phong tông xuất thủ trước, sau khi Long Môn cùng song kiếm môn diệt thất tinh tông xong lại quay đầu đối phó chúng ta, chỉ sợ chúng ta cũng không chống đỡ được. Nhưng điều này cũng nói sau, hiện tại Long thành còn chưa có chiếm được, chúng ta lại ở trong này thảo luận phân phối ích lợi, không khỏi làm cho Long Môn chế giễu. Không bằng như vậy, hoà đàm lấy phương viên năm trăm dặm Long thành, về phần những địa phương khác, đợi cùng chiếm Long Môn xong định đoạt, Lam tông chủ, Úc môn chủ các người thấy thế nào.

Lý Dật khẽ gật đầu, xem ra Phong đứng Nam cũng không dần.

- Nếu là chúng ta còn chưa có thương lượng tốt, còn thế nào hợp tác, cho dù hợp tác thành công, tương lai lại bởi vì ích lợi phân phối mà trở mặt, khó bảo toàn Long Môn không lợi dụng. Phong thiếu tông chủ, nếu không, vẫn là mời phong tông chủ đến?

Lục cực môn chủ không cho phong đứng nam thể diện, phong đứng nam lập tức lạnh lùng nói:

- Phong tông chủ cho ta đại biểu phong tông đến hoà đàm, ta có quyền quyết định hết thảy. Đương nhiên, ta không để cho người khác khi dễ phong tông chúng ta.

- Ai muốn khi dễ phong tông các người.

- Tốt lắm tốt lắm.

Phong đứng nam cùng Úc môn chủ dừng cải vả, lam tông chủ vội vàng hoà giải, cười nói:

- Hôm nay chính yếu nhất là uống rượu, sự tình có thể sau chậm rãi bàn lại. Thiếu tông chủ bốn tông mời người một ly.

Thấy không khí chuyển biến tốt đẹp, Lý Dật bỗng nhiên nói:

- Chư vị, thân phận của ta bây giờ tuy là phong tông đại tướng quân, nhưng ta dù sao cũng là đệ tử thất tinh tông, cho nên ở trong này ta có một câu muốn nói. Thất tinh tông trong chiến tranh tổn thất thảm trọng nhất, nếu không có thất tinh tông hấp dẫn chủ lực song kiếm môn cùng bộ phận Long Môn đệ tử, tam tông các người căn bản không có cơ hội tiến quân thần tốc như vậy. Cho nên, các người phải dựa theo kết quả Vô Hoa cốc hội minh, ủng hộ thất tinh tông trở thành sáu đại tông môn. Yêu cầu của ta không nhiều lắm, chỉ cần địa bàn song kiếm môn, trên thực tế nơi này vốn thuộc về thất tinh tông, địa bàn Long Môn thất tinh tông tuyệt không tham gia.

Lý Dật nói ra đột ngột, ngữ khí cũng trầm ấm, nhưng thái độ kiên quyết dị thường, thái độ kiên quyết làm lam tông chủ cùng Úc môn chủ cũng không thể phủ quyết. Nhưng cho dù bọn họ muốn phủ quyết, cũng không tìm thấy lý do, thần chi lĩnh vực hỗn loạn, đúng là thời cơ thất tinh tông nổi dậy, mà cống hiến cùng hy sinh lớn nhất cũng là thất tinh tông.

- Phong tông có ủng hộ thất tinh tông trở thành sáu đại tông môn không.

- Ngô, Lý Dật các hạ, song kiếm môn đại thế đã mất, chỉ cần thất tinh tông có thể thu thập được, chúng ta cũng đồng ý thất tinh tông tiếp nhận lãnh địa song kiếm môn.

- Lục cực môn cũng đồng ý.

- Đa tạ chư vị thành toàn.

Lý Dật thay Ngải tông chủ tạ ơn.

Nói xong sau đó đứng lên nói:

- Tại hạ tử lực không tốt, trước cáo từ trước.

Lý Dật mặc kệ những tông môn này lục đục với nhau, mục đích hắn đã đạt tới, lúc này là lúc hắn muốn rời khỏi nơi này.

Đứng ở sườn núi, Lý Dật quan sát Nhiễm thành, nhận thấy chiến tranh đúng là có lực phá hoại kinh người. Hắn có mục đích đi vào thần chi lĩnh vực đã hoàn thành, cũng làm cho thất tinh tông trở lại địa vị sáu đại tông môn, Lý Dật cũng nên trở lại Đấu Thần đại lục, dù sao nơi này cũng không thuộc về hắn.

- Lý Dật.

Một thanh âm thanh thúy mà ôn nhu từ phía sau lưng vang lên, không cần nhìn, Lý Dật cũng biết là Long Y.

- Y Y, người cũng không ở trong đó sao?

- Lý Dật, cha ta làm sao bây giờ?

Long Y đi thẳng vào vấn đề nói.

- Y Y, người muốn nói Long Môn bị tam đại môn chủ chia cắt sao.

Lý Dật xoay người lại, hiểu ý cười:

- Yên tâm đi, ta cũng vậy không hy vọng ba đại tông môn so với thất tinh tông cường đại hơn quá nhiều. Tình thế bây giờ không phải chúng ta tự nghĩ như vậy, Long Môn tuy cố thủ Long thành, nhưng thực lực cũng không có hao tổn quá lớn, trong lúc này có vẻ không bình thường.

- Cái gì không bình thường?

- Người không có cảm giác được sao? Cửu huyền tông lục cực môn bị ngăn tại Long thành năm trăm dặm, đây chẳng lẽ là trùng hợp? Hơn nữa

chúng ta cũng tiến vào khu vực này thì gặp Tu La Môn cường giả, cho nên ta thấy tình thế không bình thường.

Long Y rùng mình, nói:

- Người nói Long Môn tính toán tại khu vực này tiến hành quyết chiến? Bọn họ không phải thật tâm muốn hoà đàm.

- Đúng, Ta dự đoán Tu La Môn cố thủ Long thành năm trăm dặm, hơn nữa bọn họ bây giờ còn chưa có chuẩn bị tốt, cho nên đưa ra hoà đàm để kéo dài thời gian. Một khi lục cực môn cùng cửu huyền tông tiến vào khu vực năm trăm dặm, hừ, ai thắng ai thua rất khó nói. Cho nên cái gọi là chia cắt, rất có thể Long Môn tiêu diệt chủ lực lưỡng tông xong, chính là chiếm đoạt lục cực môn cùng cửu huyền tông.

- Có đáng sợ như vậy không? làm sao người không nói ra, để cho tam tông phòng bị.

- Ta có ngu như vậy sao? Ba đại tông môn chết sống đâu có liên quan tới ta, ta muốn làm, chuyện thứ nhất chính là làm cho thất tinh tông chiếm được đị bàn song kiếm môn, quay về địa vị sáu đại tông môn. Chuyện thứ hai chính là cho long phong vân cha người một lần nữa khống chế Long Môn. Về phần thế lực sáu đại tông môn, nên bảo trì cân đối. Y Y người yên tâm, ta sẽ có chừng mực.

Lý Dật chậm rãi nói làm cho Long Y nhẹ nhàng thở ra, lời nàng vốn định chất vấn cũng nuốt trở vào, buồn bả nói:

- Cám ơn người, Lý Dật, cám ơn người làm hết thảy cho ta cùng ta cha làm.

- Không cần cám ơn được sớm như vậy, đây cũng là ta suy nghĩ vậy, có thể thực hiện hay không còn muốn nhìn Long Môn cùng Tu La Môn đang làm cái gì... Đúng rồi, Y Y, người đối với Tu La Môn biết rõ bao nhiêu?

- Tu La Môn, ta cũng không rõ lắm, chỉ biết là ấn tông này rất quý dị, bọn họ không ở trong thần chi lĩnh vực, mà là ở trong một cái kết giới. Từ khi ta còn bé, có một lần thấy qua Tu La Môn cường giả, ngày đó ta đi thư phòng tìm cha ta, đẩy cửa phòng ra nhìn thấy một gia hỏa quái dị đang cùng cha ta lớn tiếng tranh luận cái gì đó. Nhưng cũng chỉ là gặp mặt một lần đã bị cha ta mắng ra khỏi thư phòng, cha ngày đó tính tình rất nóng nảy.

- A, nói như vậy, Long Môn cùng Tu La Môn cũng thực sự không phải hòa thuận, hai bên tựa hồ có quan hệ hợp tác. Đáng tiếc cha ngươi không nghe lời, chúng ta đối phó Tu La Môn có điểm nắm chắc.

Long Y ngẩng đầu lên nhìn Lý Dật, lời nói có ý trêu tức nói: - Thì ra ngươi cũng nắm chắc, ta thấy sự tình gì đều cũng đều ở trong lòng bàn tay của ngươi.

Lý Dật cũng cười:

- Ta bất quá chỉ là một cái năm tinh Đấu Thần, tại thần chi lĩnh vực, cường giả đấu khí tu vi cao hơn ta chỗ nào cũng có, ta dựa vào cái gì có thể khống chế hết thảy.

- Ngươi có thể, tại trong suy nghĩ của ta, ngươi chuyện gì đều có thể làm được, cùng đấu khí tu vi không quan hệ.

Ngốc nha đầu, tại thế giới người mạnh là vua, nào có việc gì đều có thể, thực lực cùng trí tuệ, lại vào một điểm vận khí, Lý Dật mới tại thần chi lĩnh vực trà trộn đến ngày hôm nay, nhưng nói tới khống chế hết còn quá khoa trương. Nói thí dụ như cái Tu La Môn thần bí, cùng với ba cái Tu La Môn cường giả động thủ đánh ra năng lượng toàn qua quý dị, đều làm cho Lý Dật xúc động thật lớn.

- Không ai có thể khống chế hết thảy, tựa như cha ngươi năm là Long Môn môn chủ cũng đều làm không được. Y Y, chúng ta chỉ cần cố hết sức đi làm là được... Đúng rồi, ta nghĩ ta sáng tạo một cái kết giới, ngươi biết có cách làm cụ thể không?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tiêu Dao Tửu Khách

Q.6 - Chương 580: Tiêu Dao Tửu Khách

Thấy Lý Dật đột nhiên nói muốn sáng tạo kết giới, Long Y hồi đáp:

- Vấn đề này người xem như hỏi đúng người, ta tuy cũng không có thực lực Đấu Thần, nhưng từ khi còn bé đối với kết giới cảm thấy hứng thú đặc biệt, ta đã nghiên cứu qua tri thức phương diện này. Lúc này người trước tiên nói muốn bố kết dạng kết giới gì?

- Ủ, một cái thế giới giống Thiên đường, có hoa, có cỏ, có bầu trời, có dòng suối nhỏ, không cần quá lớn, nhưng thích hợp cuộc sống nhân loại.

- Cần đấu khí mặc thuộc tính, người là mặc thuộc tính sao?

Lý Dật cười nhạt một tiếng:

- Ta là chín hệ cùng tu, có thể sử dụng tùy ý các loại thuộc tính đấu khí.

Nghe vậy, Long Y hiển nhiên bị chín hệ cùng tu hù sợ. Cho dù là tại thần chi lĩnh vực, muốn chín hệ cùng tu cơ hồ không thể. Bởi vì thuộc tính đấu khí bất đồng có tác dụng khắc chế lẫn nhau, hai chủng đấu khí giúp nhau thôn phệ thì cũng thôi, chín loại đấu khí ở đan điền khí hải làm sao điều hòa?

- Người thật là không gì không làm được. Được rồi, chín hệ cùng tu, ta nhớ người có thể sáng tạo một cái kết giới hoàn toàn bất đồng. Kết giới chính yếu nhất chính là tinh thạch năng lượng, làm giới tâm, vì cả kết giới cung cấp năng lượng, tinh thạch tuy không khó tìm, nhưng cần không ít, tổn hao cũng không thiếu...

- Tiền không là vấn đề, ta có rất nhiều tiền. Như vậy Y Y, người đem tài liệu phải cần ghi vào một danh sách, ta cho người chậm rãi gom góp.

Long Y thấy hứng thú hỏi:

- Người muốn kết giới làm gì?

- Tạo một cái thế giới thuộc về ta cùng nữ nhân của ta.

Long Y đỏ mặt lên, nàng không biết kết giới này có vị trí của mình hay không, nhưng Lý Dật đã nói ra, xem ra, Lý Dật đã tiếp nhận nàng rồi.

- Ta biết rằng.

- Biết rõ cái gì?

Lý Dật vịn lấy bả vai Long Y, cười nói:

- Người nguyện ý đi thế giới kia của ta sao?

- Nói nhảm.

Long Y oán giận nói.

- Nói nhảm, nguyện ý hay là không muốn, ta nghe không hiểu, ách.

- Không nói với người nữa... Cũng không biết cha ta đã khỏi hẳn hay không...

- Đừng suy nghĩ nhiều như vậy, trở về đi.

- Còn đi uống rượu.

- Không, quay về chỗ ở.

Lý Dật không muốn đi lẫn vào ba đại tông môn, ở trong địa bàn Long Môn, hẳn hiện tại muốn làm nhất là tăng lên thực lực của mình, hẳn có một loại dự cảm, ba đại tông môn này không hề giống như bọn họ thế

hiện mặt ngoài thoát nhìn thuận lợi như vậy, Long Môn cũng tuyệt đối sẽ không chịu nổi một kích như vậy, cho nên chuyện tình càng gian nan còn ở phía sau. Lúc này Lý Dật đang định xoay người lại, trong lúc đó lại có cảm giác có ánh mắt từ bên cạnh hướng chính mình phóng tới. Trực giác của Lý Dật luôn chuẩn xác, hơn nữa điều làm Lý Dật có chút kinh hãi, là người rình coi chính mình, dùng chính thực lực của mình bây giờ cũng tuyệt không đến mức không có cảm giác. Trừ phi đối phương là đấu thần cường giả, hơn nữa sử dụng đấu kỹ giống như "Ẩn long quyết". Lý Dật hướng về phía cảm giác nhìn lại, đã thấy trên sườn núi rất xa, một thân ảnh đang tại ngọn lắc lư.

- Người nào?

Lý Dật cùng Long Y cơ hồ cùng một thời điểm hướng bóng người kia lao tới. Thấy Lý Dật cùng Long Y hướng chính mình chạy tới, bóng người kia cũng không rời đi, mà ở tại chỗ bất động trên ngọn cây. Lúc này trên ngọn cây, có một người đang bán ngồi bán nằm, cầm trong tay một cái túi rượu, đang nhiều hứng thú nhìn Lý Dật cùng Long Y.

- Các hạ là ai?

Thấy một người đi đến, mặc dù là có bộ dáng lười biếng đến cực điểm, nhưng đều có một loại khí thế thoát tục, Lý Dật cũng không dám đường đột, ngữ khí hòa hoãn xuống.

- Một tiêu dao tửu khách mà thôi.

Lão giả kia có chút ngời dậy:

- Hai người các ngươi không ở bên trong ăn uống, chạy ra bên ngoài làm gì, thì ra là một đôi tiểu tình lữ?

Long Y đỏ mặt lên, sắc giọng:

- Không được xen vào.

- Ha ha, ta đương nhiên là không xen vào, vậy các người cũng đừng trông mong ta là người như thế nào.

- Các hạ chẳng lẽ không biết đây là nơi dừng chân của đại quân cửu huyền tông sao? Nếu cứ xông tới, rất dễ dàng làm cho người ta hiểu lầm các hạ là thám tử Long Môn.

Trước mắt là cường giả thực lực khó lường, Lý Dật đương nhiên sẽ không cho là Long Môn có thám tử cao thâm như vậy, hẳn cũng chỉ muốn làm cho người này lộ ra thân phận. Lão giả tựa hồ là nhìn thấu tâm tư Lý Dật, mặt lộ vui vẻ, vẫn không có trả lời vấn đề Lý Dật, lại bỗng nhiên hỏi một câu:

- Người chính là Lý Dật?

- Tiền bối nhận ra tại hạ?

- Nhận ra hay không chưa nói tới, nhưng Lý Dật người hiện tại thanh danh vang dội, chỉ sợ thần chi lĩnh vực cũng không người không biết đến người. Thành lập lại thất tinh tông, khiêu chiến song kiếm môn, hủy diệt Đấu Thần cốc, khơi mào tông môn đại chiến, Lý Dật, người nếu tại thần chi lĩnh vực một hai năm, Đấu Thần đại lục không biết sẽ bị người làm thành bộ dáng gì nữa.

Cái này đừng nói là không nhận ra, đơn giản đối với chính mình rõ như lòng bàn tay, Lý Dật không khỏi sau lưng lạnh cả người, tiêu dao từ khách, tựa hồ là vì chính mình mà tới.

- Tiền bối quá khen, tại hạ chẳng qua là thuận thế làm, ruồi bọ không lẫn trong khe hở trứng, nếu không có tất cả đại tông môn muốn vậy, thì tại hạ dù có thiên đại năng lực cũng không làm thành những chuyện này. Cho dù không có ở đây, thì kết cục thần chi lĩnh vực cũng sẽ phát sinh, chỉ có điều hình thức có chút khác nhau mà thôi.

- Ha ha, hảo một cái tự phát triển, một câu nói đem trách nhiệm của mình từ chối không còn một mảnh.

- Người rót cuộc là ai?

Long Y có chút kèm nén không được, bằng trực giác của nữ nhân, Long Y nhận định người tự xưng là tiêu dao tửu khách tuyệt đối không phải là tiêu dao tửu khách, mà giống là một địch nhân.

- Ta đã nói rồi, các người có thể gọi ta là tiêu dao tửu khách... Long Y tiểu thư, long phong vân cha người có khỏe không?

- Người nhận ra cha ta?

- Cùng tiểu tử này đồng dạng, chưa nói nhận ra. Nhưng thanh danh Long Môn môn chủ, chính là tuổi tiểu hài tử ở thần chi lĩnh vực ba chỉ sợ cũng không lạ lắm.

Tiêu dao tửu khách như có điều suy nghĩ nhìn Long Y, thần sắc hơi có chút cổ quái.

- Cha ta đã sắp khỏi hẳn, không nhọc tiền bối hao tâm tổn trí.

Long Y tựa hồ đối với tiêu dao tửu khách có cảnh giác, nhưng lời nói cũng không phải giả, long phong vân được tứ đại thần y điều trị, lúc này cũng có thể khôi phục rồi.

- Xem ra thần chi lĩnh vực nhất định có một hồi đại kiếp... Lý Dật người nói không sai, hết thấy cũng chỉ là thuận theo. Nhưng ta lại có chút tò mò, người bất quá là năm tình Đấu Thần, tại thần chi lĩnh vực, cũng không coi là nhất lưu cường giả, dựa vào cái gì có thể nhắc lên lớn sóng gió như thế.

Nói xong, khoát tay, một cái đấu khí xoáy thốt nhiên phát ra, cấp tốc xoay tròn hướng về phía Lý Dật đánh ra.

Tiêu dao tửu khách ra tay quá đột nhiên, với tính cảnh giác của Lý Dật, hấn đối mặt với bất luận cái cường giả gì mà nói, đối phương trước khi ra tay hẳn đều có dự cảm, hoặc là nói là có trực giác, nhưng tiêu dao tửu

khách ra tay hấn căn bản không có nửa điểm chuẩn bị. Trong nháy mắt, đấu khí xoáy đã gần trong gang tấc, Lý Dật cũng không do dự, mặc dù không ngờ tới đối phương sẽ ra tay như vậy, nhưng sự cảnh giác vẫn phải có, thân hình vội vàng thối lui. Trong đan điền khí hải thiên ma đấu khí cấp tốc tuôn ra, một đạo đấu khí hướng đạo đấu khí xoáy đón đỡ.

Lặng yên không một tiếng động, Đấu khí chảy ra giống như trâu đất xuống biển, không có phát ra nửa điểm tiếng động như quy về hư vô... Tình cảnh này rất quen thuộc, mắt thấy tiêu dao tử khách ra tay tập kích Lý Dật, Long Y cũng không do dự, vỗ dung giới, lấy một thanh trường kiếm màu tím, mang theo đấu khí mũi nhọn kéo lê một đạo tia chớp hình chữ thập, hướng về phía tiêu dao tử khách đánh ra. Tiêu dao tử khách cũng không có di động, vẫn là tư thế nửa nửa nằm, ngón cái ngón trỏ khê bắn ra, lần nữa phát ra một đạo đấu khí xoáy, đem tia chớp chữ thập thu vào trong đấu khí toàn qua của mình, mà cũng không có nửa điểm tiếng động.

- Tiểu nha đầu không cần lo lắng, ta sẽ không giết tình lang của người, nếu muốn biết hẳn rốt cuộc có thủ đoạn gì.

Nói xong câu đó, tiêu dao tử khách lại di động. Ngọn cây trầm xuống còn chưa bắn lên, tiêu dao tử khách thân hình đã đến cấp tốc lui về phía sau Lý Dật, giang rộng ra năm ngón tay bắt cổ áo Lý Dật. Tại trong thế giới đấu khí, sử dụng loại thủ pháp giống như cầm nã Lý Dật kiếp trước chiến đấu, Lý Dật lần đầu tiên nhìn thấy. Mắt thấy năm ngón tay tiêu dao tử khách như cương trảo chụp vào lồng ngực của mình, lập tức không chút nghĩ ngợi, một đám hắc hồng sắc đấu khí liền oanh kích ra. Trong lúc đó giang rộng ra năm ngón tay bỗng nhiên phát ra đấu khí xoáy, đem đấu khí năng lượng Lý Dật vừa mới phát ra đều hấp thu, mà cương trảo không xuyên thấu hộ thể đấu khí Lý Dật, sau đó nắm chặt cổ áo Lý Dật,

- Cũng không gì hơn.

Một chiêu bắt lấy Lý Dật, mặt tiêu dao tử khách lộ ra vẻ bất mãn, nghi hoặc lại càng sâu. Lý Dật rõ ràng, với thực lực của tiêu dao tử khách,

chính mình thật sự kém quá xa, nếu như đối phương trong lòng có sát ý, hắn đã là một cỗ thi thể. Nếu không cách nào thoát khỏi, Lý Dật dứt khoát ngừng lại thân hình, huyền phù ở giữa không trung, hỏi:

- Tiền bối, người rốt cuộc muốn làm gì?

- Không muốn làm gì, chính là muốn nhìn năng lực người một chút... Kỳ quái, theo như thực lực của người, chắc không phải là đối thủ long tà mới đúng, chính vì cái gì mà long tà tiểu tử kia ăn thiệt thòi lớn như vậy trong tay người, ngay cả hắn cũng bị chết trong tay người, thật sự là kỳ quái.

Tiêu dao tửu khách mục quang nghi hoặc nhìn Lý Dật, quái nhân này rốt cuộc lai lịch thế nào, đối với mình lại tinh tường như vậy.

- Tiền bối, như lời người nói hắn là ai ?

- Người thật là không biết? Trong Đấu Thần cốc là cường giả Tu La Môn?

- Đấu Thần năm tinh xử lý Đấu Thần đỉnh phong... Lý Dật, người tự giải quyết cho tốt đi.

Tiêu dao tửu khách nói xong, thân hình đột nhiên hướng phế tích nhiệm thành phiêu đảng mà đi, tốc độ cực nhanh làm cho người không thể tưởng tượng được. Thấy tiêu dao tửu khách đi xa, Long Y kinh hồn chưa định lúc này mới tiến lên, ân cần nhìn Lý Dật:

- Người không sao chứ?

- Ta không sao, bởi vì hắn cũng không muốn giết ta.

Lý Dật cũng nhìn qua thân ảnh cơ hồ muốn biến mất kia, vẻ mặt mờ mịt. Xử lý một cái Đấu Thần đỉnh phong cho là cái gì, cẩn thận cũng không phải dựa vào thực lực của mình, mà là mượn nhờ sức mạnh to lớn của tự nhiên. Nhưng người tự xưng là tiêu dao tửu khách, hắn mới thực sự là

cường giả, nếu như đối phương có ác ý, mình có chín cái mạng cũng không đủ rồi.

- Lão gia hỏa này, người có thể đoán được là ai sao?

- Ân tông Tu La giới cường giả;

Lý Dật dùng ngữ khí khẳng định hồi đáp. Nhưng, kỳ quái chính là hiện tại ba đại tông môn cùng mình thủy hỏa bất dung, hơn nữa đối phương còn biết người bị giết là Tu La Môn cường giả, nếu có cơ hội, tên Tu La Môn cường giả này chính là muốn tánh mạng của mình. Có thể có cơ hội tốt như vậy, hẳn vì cái gì không có động thủ? Lý Dật một mặt trầm tư, một mặt hướng chỗ ở của mình đi đến.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tu La Giới

Q.6 - Chương 581: Tu La Giới

Phong thiếu tông chủ đến khuya mới về, bởi vì sau yến hội, ba đại tông môn lại suốt đêm tiến hành bàn bạc, kết quả bàn bạc làm Phong Đứng Nam cực độ phẫn nộ, vừa thấy Lý Dật nói:

- Dựa vào cái gì bắt chúng ta giao ra một nửa lãnh địa, hai cái lão bất tử kia, khi dễ ta tuổi còn nhỏ, đối đãi ta như thế, hừ, thật sự là tức chết.

Lý Dật lại ôn hoà nói:

- Cũng đừng tức giận, nếu như bọn họ không yêu cầu như vậy mới kỳ quái? Chuyện này cũng nói sau, Long Môn cũng không đồng ý để cho các người chia cắt địa bàn của chúng đâu.

- Có đồng ý hay không hiện tại cũng không phải do Long Môn.

Phong đứng Nam nói:

- Hiện tại ta cũng không tin một cái Tu La Môn có thể ngăn cản được, nếu có thể ngăn cản được, bọn họ còn đưa ra hoà đàm làm gì.

Lý Dật mỉm cười, cũng không có đem điều mình hoài nghi nói cho Phong đứng Nam.

- Phong thiếu tông chủ, chuyện tình phong tông các người hiện tại cùng ta không quan hệ, ta dù sao cũng là đệ tử thất tinh tông, mặc dù phong tông đại tướng quân, ta cảm giác cũng quá không được tự nhiên, cho nên, hai vạn phong tông đệ tử, vẫn là thiếu tông chủ tự mình chỉ huy.

- Cái gì? Lý Dật huynh đệ, người không phải nói đùa chứ.

- Ta không có nói giỡn.

- Làm sao người có thể như vậy.

Phong đứng Nam đem chuyện yến tiệc vượt sau đầu, lớn tiếng hét lên:

- Trong lúc mấu chốt, người buông tay mặc kệ, phong tông làm sao bây giờ?

- Ta chưa nói mặc kệ, chỉ có điều quyền chỉ huy quân đội giao trả lại cho người. Trên thực tế, ta đoạt lấy chức đại tướng quân, lúc ấy tại phong tông không phải bát đại trưởng lão không phục sao?

Lý Dật lặng lẽ cười:

- Hiện tại có thể nói cho người biết, ta phục được cho bát đại trưởng lão, gọi là 'Chảy hoàng cổ khí tán', mặt khác, còn lấy danh nghĩa trưởng lão đem tiểu bảo bối bọn họ tập trung lại.

- Người... thì ra... Ha ha ha, Lý Dật huynh đệ, nếu ta sớm biết một chiêu hữu hiệu như vậy, ta cũng không cố gắng vài năm làm gì, mà dùng một chiêu này thì tốt rồi.

Phong đứng Nam cười lên ha hả, vẻ mặt có chút hả hê. Xem ra, hẳn đối với đám trưởng lão kia không có hảo cảm gì.

- Đây là giải dược 'Chảy hoàng cố khí tán', sau khi người nhìn thấy tám vị trưởng lão giao cho bọn họ, còn có bảo bối của bọn họ nữa, lúc này cũng đã sớm về nhà. Phong thiếu tông chủ, người thật sự không trách ta làm như vậy sao?

- Phong tông phải cảm tạ người, nếu không làm sao có thể có cục diện hôm nay, với tính mạng mấy trăm đệ tử đổi lấy Long Môn ngàn dặm ốc thổ, làm sao có thể trách người được.

Phong đứng Nam động tình nói:

- Mặc kệ từ nay về sau có chuyện gì phát sinh, chỉ cần ta còn là phong tông thiếu tông chủ, hoặc là tông chủ tương lai, Phong tông cùng thất tinh tông vĩnh viễn không phải là địch nhân, mà là bằng hữu.

Lý Dật cười, nói:

- Đa tạ Phong thiếu tông chủ, nhưng ta cũng không có cái quyền lợi kia hứa hẹn với người, ta chỉ có thể hứa hẹn, ta Lý Dật vĩnh viễn là bằng hữu phong tông.

- Được rồi được rồi, hai đại nam nhân tại trong này nói chuyện, tối rồi không đi nghỉ sao.

Một bên Long Y cắt đứt lời bọn họ:

- Cũng không còn sớm, đều nghỉ ngơi đi.

Lúc này xác thực đã về đêm, Lý Dật cáo từ Phong đứng nam, trở lại gian phòng của mình, mới mở cửa, thình lình thấy Đấu Thần cốc chủ ngồi ngay ngắn ở trong phòng của hắn, cũng không biết là đến từ lúc nào.

- Cốc chủ, người còn không có nghỉ ngơi?

- Ta không muốn nghỉ ngơi.

Đấu Thần cốc chủ sắc mặt âm trầm đáng sợ.

- Ta nghĩ đi giết long tà, người có nguyện ý theo giúp ta hay không.

- Long tà?

- Đúng, long tà, ta có thể cảm giác được, hắc ở trong quân doanh Long Môn.

- Ta tại sao không có cảm giác được.

Lý Dật cười cười, cố gắng làm hòa hoãn khí tức âm lãnh của Đấu Thần cốc chủ:

- Ý nghĩ của người không khỏi có chút kỳ lạ, cho dù long tà tại kê bên này, bên cạnh hắc nhất định là cường giả tụ tập, đến lúc đó là ai giết ai vẫn rất khó nói.

- Người sợ chết sao.

Nếu như Lý Dật là một người sợ chết, thế giới này sẽ không có người không sợ chết. Ai, Lý Dật nghĩ nghĩ, đề nghị nói: - Long Môn hiện tại đang hồi mạt lộ, chúng ta không nên đi mạo hiểm như vậy, chờ lúc công phá Long thành, ta cùng người liên thủ tru sát long tà, bây giờ ở nơi này bình tĩnh đi.

- Người thật sự cho rằng ba đại tông môn có thể đánh được Long thành?

- Cốc chủ không cho rằng như vậy sao?

Lý Dật tâm động, xem ra Đấu Thần cốc chủ đối với ẩn tông rõ ràng hơn so với những người khác, điều này tựa hồ cũng chứng minh suy đoán của mình rồi, Long Môn cùng Tu La Môn đang có đại kế hoạch, kế hoạch này rất có thể nghịch chuyển cục diện.

- Ngu xuân, nếu như Long Môn dễ dàng bị diệt như vậy, Long Môn cũng không phải là Long Môn, long tà cũng không phải là long tà rồi.

- Chẳng lẽ Long Môn còn có lá bài tẩy gì có thể đối phó hơn mười vạn cường giả?

- Đương nhiên là có.

Cuối cùng đến câu mấu chốt, Lý Dật cũng không tiếp tục hỏi tiếp, mà là nghiêm túc nhìn Đấu Thần cốc chủ. Hắn tin tưởng Đấu Thần cốc chủ đã nói là có lý do, sẽ nói những gì mình biết đều nói ra.

- Các người không biết Long Môn, cũng không biết Tu La Môn. Trên thực tế, Long Môn cùng Tu La Môn là một tòa băng sơn, bộ phận Long Môn nổi trên mặt nước, mà Tu La Môn thì là bộ phận đáy nước. Tu La Môn cường đại, người không cách nào tưởng tượng được đâu.

Lý Dật cố ý hồ nghi nói:

- Nếu Tu La Môn lợi hại như vậy, vì cái gì không ra tay giải vây, lại bị tam tông đánh cho như vậy, mà hôm nay bất đắc dĩ đưa ra hoà đàm?

- Được rồi, người nghe ta giải thích. Người biết Tu La Môn rốt cuộc là cái tông môn gì sao? Vấn đề này, nói đến hơn năm nghìn năm trước thần chi linh vực, khi đó không có sáu đại tông môn, mà chỉ có Thiên Nhất môn. Hiện tại người biết rõ cái tông môn này, tuyệt đối trên bàn tay.

Nói ra chuyện này, Đấu Thần cốc chủ vẻ mặt có vẻ phiền muộn.

- Thiên Nhất môn thế lớn như thế, không ngờ năm nghìn mà có ít người biết đến như vậy sao?

Lý Dật tiếp một câu, làm cho Đấu Thần cốc chủ từ trong trầm tư giật mình tỉnh lại.

- Lúc đó Thiên Nhất môn chủ có hai huynh đệ, vì tranh đoạt chức môn chủ mà triển khai tranh đấu, trận tranh đấu này càng ngày càng nghiêm

trọng, cuối cùng phát triển trở thành chiến tranh của cả thần chi lĩnh vực. Cùng trường chiến tranh năm đó so sánh, tông môn cuộc chiến hôm nay hoàn toàn không đáng nhắc tới. Kỳ thật ngay lúc đó Thiên Nhất môn chủ cũng không có chết, hắn đã chán ghét cuộc sống thế tục, bởi vậy dùng tâm huyết một đời sáng tạo ra một cái kết giới, hơn nữa hoàn toàn trầm mê tại trong kết giới. Chiến tranh giằng co nhiều năm, làm cho dân chúng lâm vào lầm than cầu cứu Thiên Nhất môn chủ. Thiên Nhất môn chủ trong cơn giận dữ, hắn đút tất cả tinh anh cường giả, kể cả hai đứa con trai hắn toàn bộ đưa vào trong kết giới. Hai phe trận doanh thần chi lĩnh vực mất đi nhân vật lãnh tụ, hơn nữa kiêng kỵ thiên nhất môn chủ, chiến tranh cuối cùng kết thúc. Nhưng trải qua hơn mười năm chiến tranh rửa tội, thần chi lĩnh vực đã không có khả năng khôi phục như trước. Thiên nhất môn chủ không để ý tới sự vụ thế tục, thần chi lĩnh vực liền phân liệt thành vô số đại tiểu tông môn, đây cũng là nơi rất nhiều tông môn tồn tại. Vì không để cho huynh đệ tranh chấp làm cho thần chi lĩnh vực hỗn loạn, thiên nhất môn chủ hạ lệnh tất cả tông môn không được đề cập ba chữ Thiên Nhất môn. Đối với tất cả tông môn tranh đấu, thiên nhất môn chủ ngoại trừ đưa tên khơi mào chiến đoàn tiến vào trong kết giới, đồng thời phái ra năm tên đệ tử đặc lực, đem thần chi lĩnh vực chia làm năm bộ phận Đông Nam Tây Bắc Trung, đây cũng là năm đại tông môn. Nhưng thiên nhất môn chủ cũng thật không ngờ, mấy ngàn năm truyền thừa xuống, năm đại tông môn cùng với vô số đại tiểu tông môn lại phân tranh không ngừng.

Lý Dật không khỏi hỏi:

- Chẳng lẽ thiên nhất môn chủ cũng không biết loại tình huống này sao?
- Ai biết được? Hắn có lẽ biết rõ nhưng chẳng muốn quan tâm đến mà thôi, nghe nói hắn sáng tạo Tu La giới kết giới là một nơi thế ngoại đào nguyên, trong cuộc sống phồn hoa cần có gì đều có, hắn chỉ sợ sớm đã sa vào trong đó, để thần chi lĩnh vực vứt ra sau đầu. Nhưng có thể khẳng định, Tu La Môn không bỏ mặc ba đại tông môn tiêu diệt Long Môn, bởi vì mấy ngàn năm phân tranh, chỉ có Long Môn Long thị còn là hậu nhân

của đệ tử Thiên nhất môn, cũng là lực lượng Tu La giới trực tiếp khống chế.

- Thì ra là thế...

- Cho nên ta nghĩ trước khi Tu La chính thức ra tay, trước bắt lấy long Tà, Lý Dật, người có nguyện ý theo giúp ta hay không?

Vấn đề này Lý Dật cần phải suy nghĩ, ám sát long tà đây không phải là một chuyện nhỏ, nếu vội vàng hành động như vậy không khỏi đường đột rồi, thấy Lý Dật do dự, Đấu Thần cốc chủ có chút không nhịn được, nói:

- Cho dù người không đi, ta cũng sẽ đi một mình.

- Được rồi, ta đáp ứng cùng người đi, nhưng có một cái điều kiện, hết thầy đều nghe theo ta chỉ huy, thời cơ chín muồi chúng ta động thủ, không thể miễn cưỡng hành động.

- Nói nhảm, người nghĩ rằng ta ngốc à.

Đã nói như vậy, Lý Dật cũng không có phản đối nữa, lập tức hai người đơn giản thu thập, thay dạ hành hắc bào, lặng yên không một tiếng động rời khỏi quân doanh, hướng về nhiệm thành bay tới. Nhiệm thành đã hoàn toàn bị hủy, Long Môn cường giả tụ tập tại một dãy núi. Lý Dật cùng Đấu Thần cốc chủ thi triển ẩn thân đấu kỹ, thu liễm khí tức cường giả, xuyên qua nhiệm thành phế tích. Trong phế tích cũng không còn người sống, khắp nơi đều là thi thể, hiển nhiên là cửu huyền tông hay là Long Môn, đều không có tâm tư thanh lý chiến trường, khắp nơi đều là tử vong khí tức, tình cảnh thê thảm làm Lý Dật cùng Đấu Thần cốc chủ không khỏi âm thầm cảm khái. Bỗng nhiên, hai người sắp rời khỏi nhiệm thành phế tích, phía trước có khí tức cường giả, nhân số cũng không nhiều, thực lực cũng không mạnh, những cường giả này bí mật chui vào một cái phòng sụp xuống, tựa hồ hết sức thu liễm khí tức của mình, nhưng trước mặt Lý Dật cùng Đấu Thần cốc chủ, sao có thể hoàn toàn thu liễm được. Lý Dật trong nội tâm vừa động, cũng không để ý Đấu Thần cốc chủ có nguyện ý hay không, hướng chỗ đó đi tới. Không có gì

bất ngờ, mấy cường giả này chính là lính gác Long Môn, lúc này Lý Dật cùng Đấu Thần cốc chủ tiếp cận, bọn họ vẫn không hề hay biết.

- Mẹ nó, để cho chúng ta đến chốn thú ở cái địa phương quỷ quái này, vạn nhất cửu huyền tông phát động tiến công, thì sao.

Một Long Môn đệ tử bụng đầy bức tức oán giận nói.

- Ai bảo chúng ta là tiểu đệ tử, bị lấy ra làm pháp hôi... Chúng ta cầu nguyện hoà đàm có thể thuận lợi hoàn thành đi.

- Đàm cái muội người, chẳng lẽ người không nhìn thấy Long Môn chủ dùng kế hoãn binh, trò hay chính thức còn ở phía sau.

- Vậy chúng ta chẳng phải là chết chắc sao... Ai, lúc trước vị kia còn ở đó, không biết có thể nào thành như vậy hay không?

- Đừng nói lung tung, chú ý đầu của người...

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Ước Đấu

Q.6 - Chương 582: Ước Đấu

Một đạo không gian giam cầm đem phế tích hoàn toàn bao lại, lúc này Lý Dật cùng Đấu Thần cốc chủ mới xông vào, năm tên Long môn đệ tử mới đột nhiên cảm giác có gì không đúng, nhưng không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì, còn tưởng rằng vừa mới thảo luận về long Tà Long bại lộ... Nhưng trừng phạt cũng sẽ không tới nhanh như vậy.

- Long tà có trong quân doanh hay không?

Lý Dật cũng không muốn cùng bọn họ nói nhiều, đi thẳng vào vấn đề.

- Ai? Người... Người rốt cuộc là ai?

Long Môn đệ tử kinh hãi, đều rút ra binh khí, nhưng đấu khí của bọn hắn quá thấp, căn bản không cảm giác Lý Dật cùng Đấu Thần cốc chủ tồn tại.

- Đừng hỏi ta là ai, các người chỉ cần biết rằng cái mạng nhỏ của các người hiện tại nằm giữ trong tay của ta. Cho người thêm cơ hội lần thứ nhất, long Tà, hắn ở nơi nào?

- Ta, chúng ta sao biết Long Môn chủ ở nơi nào.

- Đã không biết vậy các người sống cũng không có giá trị gì.

Một đạo đấu khí oanh ra, nện ở trên người tên Long Môn đệ tử, bị một kích mãnh liệt như thế, Long Môn đệ tử tiếng kêu cũng chưa kịp phát ra, đập vào trên vách tường, cả người xụi lơ xuống dưới, không biết sống chết.

Lý Dật thô bạo làm cho mấy tên Long Môn đệ tử quá sợ hãi, một tên lớn tuổi vội vàng nói:

- Đại gia đừng giết chúng ta, Long, Long Môn chủ buổi tối còn đang trong quân doanh, nhưng lúc này chúng ta cũng không rõ ràng.

- Nói như vậy cũng không bằng chưa nói.

Lý Dật lần nữa ra tay, chấm dứt tánh mạng tên đệ tử lớn tuổi này. Dùng thế sét đánh lôi đình xử lý hai tên Long Môn đệ tử, còn lại ba tên chân đều mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất, dập đầu loạn lên.

Lý Dật giải trừ trạng thái ẩn thân, sau đó lấy quần áo Long Môn đệ tử, sau đó mặc vào.

- Cốc chủ, phiền người cũng đổi y phục.

- Người muốn làm gì?

Đấu Thần cốc chủ rõ ràng dụng ý của Lý Dật, nhưng có chút ghét quần áo thi thể kia dơ bẩn, không muốn mặc vào.

Ba gã Long Môn đệ tử cũng không vụng về, vội vàng lấy lòng nói:

- Hai vị gia yên tâm, chúng ta không nói lung tung.

- Các người dám sao?

Lý Dật không lưu tình, trừng mắt, thiếu chút nữa đem bọn họ tam hồn lục phách đều hồng mất.

Lúc này thấy Đấu Thần cốc chủ cũng mặc quần áo của Long Môn đệ tử, Lý Dật nói:

- Hiện tại mang bọn ta đi quân doanh tìm long tà.

Ba gã Long Môn đệ tử liền đáp ứng, lập tức năm người, đi về phía Long Môn quân doanh đi đến.

Liên tục qua hai trạm kiểm soát, lúc này mới tiến vào trong quân doanh.

- Chỗ đó chính là đại doanh Long Môn chủ, nhưng chúng ta không thể được đến gần, ngài buông tha huynh đệ chúng ta thôi, chúng ta biết rõ lợi hại, cam đoan không dám nói lung tung.

Lý Dật mục quang nhìn nơi tên Long Môn đệ tử chỉ, đó là một khe núi, tạm thời dựng mấy căn nhà gỗ.

- Có ta ở đây, các người đều có thể tiếp cận được.

Lý Dật nhẹ nhàng nói, khỏi bày giải, hướng về mấy căn nhà gỗ đi đến. Hai gã Long Môn đệ tử không ngừng kêu khổ, cũng không thể tránh được, chỉ có thể đi về phía trước.

Mới đến chỗ rẽ, bỗng nghe một tiếng hét lớn nói:

- Người nào không hiểu quy củ, đây là địa phương nào mà dám xông loạn.

- Chúng ta có quân vụ trọng yếu cần bẩm báo Long Môn chủ.

Lý Dật không chút hoang mang nói.

- Có quân vụ cần bẩm báo, cũng không được xông loạn... Chờ, ta đi báo cáo Long Môn chủ.

Long Môn đệ tử cũng lạnh lẽ, ngoài miệng tuy nói như vậy, đánh chết hãn cũng không nghĩ đến địch nhân nguy trang, thứ hai cũng sợ làm trễ nãi quân tình trọng yếu, bởi vậy chạy vội đi bẩm báo.

Cũng không đến hai phút, đệ tử kia liền trở về nói:

- Long Môn chủ không có ở đây, phó môn chủ nói ta mang bọn người đi gặp hãn.

Lý Dật không khỏi thất vọng, hỏi:

- Long Môn chủ đi đâu?

- Cái này chúng ta cũng không biết... Người hỏi nhiều như vậy làm gì, nhanh đi theo ta.

Đi qua vài tòa nhà, mọi người đến sở chỉ huy Long Môn, cho dù là ban đêm, nhưng Long Môn đệ tử ra vào cũng không dứt. Thấy bọn người Lý Dật tiến vào bên trong, đệ tử kia mới phân phó nói:

- Ở chỗ này, phó môn chủ sẽ tới các người.

Dứt lời xoay người liền đi, trở lại cương vị của mình l.

Đây là một gian phòng khách nho nhỏ, ngoại trừ có mấy chiếc ghế cũng không có vật gì khác. Ba gã Long Môn đệ tử bất an ngồi không yên, thỉnh thoảng nhìn trộm Lý Dật.

- Đều thành thật một chút, đối với các người không có chuyện gì.

Lý Dật xuống giọng uy hiếp.

- Tiểu nhân biết rõ, tiểu nhân biết rõ.

Một lúc sau, quả nhiên nghe được một thanh âm từ truyền ra:

- Thật là muốn chết, mấy tên không hiểu quy củ, muốn tìm Long Môn chủ, nếu là không có tình huống trọng yếu, ta đem chân của các người cắt đứt.

Một tên bất nam bất nữ ẻo lả, nhưng Lý Dật lại quen thuộc cực kỳ.

Long trống trơn, Long trống trơn là Long Môn phó môn chủ, có thể điều động Long Môn kim nhân.

Lý Dật cả kinh, vội vàng cúi đầu, chỉ thấy long trống trơn không có chú ý tới dung mạo mấy tên đệ tử, ngẩng đầu ưỡn ngực, quát:

- Có việc nói mau, ta rất bận.

- Báo cáo phó môn chủ, chúng ta phát hiện cửu huyền tông hướng bên này tập kết, chỉ sợ đêm nay sẽ có hành động.

Lý Dật ách cuống họng giả tạo nói.

- Có hành động sao?

Long trống trơn sững sờ, hiển nhiên có điểm không quá tin tưởng cái "Tình báo" này.

- Xác thực như thế.

Ba tên Long Môn con tin cũng phụ họa, cùng là nịnh nọt Lý Dật.

- Có chút chuyện như vậy, cũng muốn gặp mặt Long Môn chủ, ta xem các người không muốn sống rồi.

Long trông trơn cả giận nói:

- Cút ngay.

Lúc này có một cỗ năng lượng không gian chi lực đột nhiên sing ra, cuốn lấy long trông trơn, lần này ra tay, cũng không phải Lý Dật, mà là Đấu Thần cốc chủ. Lý Dật cũng không ngờ Đấu Thần cốc chủ lại đột nhiên động thủ như vậy.

Long trông trơn thực lực kém xa Đấu Thần cốc chủ, mà hắn cũng không ngờ bốn tông đệ tử lại ra tay như vậy, đến lúc không gian giam cầm vọt tới mà kgoong có nửa điểm phản ứng.

- Phản, phản rồi, Người muốn làm gì?

Long trông trơn tuy ý thức được sự tình không đúng, nhưng không có nửa điểm biện pháp, chỉ có thể mở miệng cọt gan thỏ kêu gào.

Nếu Đấu Thần cốc chủ đã ra tay, Lý Dật cũng không che dấu thân phận, ngẩng đầu lên, cười nói:

- Long trông trơn, người nhận ra ta sao?

- Lý Dật? Mẹ nó, làm sao người chạy đến nơi này, thật sự là gặp quý... Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Nữ nhân này là ai?

Hiện tại hắn mới phát hiện người ra tay chính là nữ nhân, một nữ nhân đáng sợ.

- Long tà, hắn ở nơi nào?

Đấu Thần cốc chủ ngữ khí sắc sảng giọng.

- Lý Dật, lá gan của các người thật là lớn, rõ ràng chạy đến Long Môn còn hỏi chỗ môn chủ, ha ha ha, người cho rằng bắt được ta liền hữu dụng sao? Các người hiện tại thân hãm nhà tù, có chấp cánh cũng không thể bay.

- Ta hỏi người long tà ở nơi nào?

Đấu Thần cốc chủ căn bản không có tâm tình cùng long trống trơn đấu võ mồm, trên tay vừa động, không gian giam cầm co rút lại, không gian thật lớn vặn vẹo đem long trống trơn vặn ép tới.

- Long trống trơn, người thành thật một chút mới tốt, người biết nàng là ai không?

- Cái bà nương này rốt cuộc là ai?

Thân ở không gian giam cầm vặn vẹo, long trống trơn cũng thống khổ không chịu nổi, lúc này đã kinh động không ít Long Môn cường giả đều lao ra, nhưng thấy tràng cảnh này, nhất thời cũng không dám xông lên.

- Nàng chính là Đấu Thần cốc chủ, ha ha ha, danh đầu này người không lạ lắm chứ.

- Đấu Thần cốc cốc chủ? Kỳ lạ, các người làm sao cấu kết với nhau. A... Đấu Thần cốc chủ, người điềm nhẹ, thực muốn giết ta sao?

- Nếu không muốn chết, nói cho chúng ta biết long tà tiểu tử kia ở nơi nào.

- Long Môn chủ, hửn... Hửn trở lại Long thành.

- Trở lại Long thành rồi? Ngày mai tất cả tông chủ hoà đàm, hửn trở lại Long thành? Người nói dối.

- Cốc chủ, mạng nhỏ ta hiện tại trong tay người, làm sao ta dám nói dối. Long Môn chủ thật sự trở lại Long thành. Về phần ngày mai hoà đàm, do

ta toàn quyền đại diện, người muốn giết ta, ngày mai sẽ không có người đi tham gia hoà đàm. Cho nên, người tốt nhất là không nên làm vậy.

Đấu Thần cốc chủ muốn giết long trống trơn cũng không có áp lực nào, nàng cũng không chú ý cái gì tới tông hoà đàm, nàng hiện tại chỉ có ý nghĩ giết chết long tà!

- Cốc chủ, chúng ta trở về đi, xem ra long tà dự cảm được người tới giết hẳn, cho nên đã sớm chạy rồi.

- Hừ, người cho rằng Long Môn chủ sợ các người sao, hẳn có chuyện quan trọng mới về Long thành. Các người muốn khiêu chiến hẳn, lưu lại lời nói, ta an bài cho các người thời gian, Long Môn chủ cũng muốn giết người đấy.

- A? Thật sự sao?

Lý Dật cảm thấy hứng thú, cười nói:

- Nếu là long tà thật sự nguyện ý cùng ta chiến một trận, vậy ở nhiệm thành phế tích được không?

- Ta nghĩ Long Môn chủ nhất định sẽ tình nguyện, ha ha ha, đảm lượng của người thật là không nhỏ.

- Người có thể làm chủ được sao?

- Hoàn toàn có thể.

Long trống trơn dùng ngữ khí ẻo lả nói ra:

- Vậy sau hoà đàm, Long Môn chủ cùng các người quyết đấu.

- Ta không đợi được lâu như vậy, ba ngày sau, quá thời hạn không được.

- Ba ngày thì ba ngày.

- Tốt lắm, hiện tại long trống trơn sẽ cùng chúng ta rời đi.

Thấy long trống trơn cùng Lý Dật định ra ngày quyết đấu, Đấu Thần cốc chủ tay quyết vừa động, không gian giam cầm co lại thành một đoàn, cũng không nhìn Long trống trơn có nguyên ý hay không, kẹp lấy hãn hướng bên ngoài quân doanh đi ra. Lúc này Long Môn cường giả tuy nhiều, nhưng bọn chúng cũng rõ ràng, chỉ cần Đấu Thần cốc chủ dùng sức, long trống trơn cũng sẽ bị nghiền thành một đồng huyết nhục, cho nên cũng không dám đến gần.

Một lần nữa trở lại nhiệm thành phế tích, Lý Dật nói:

- Cốc chủ, thả long trống trơn ra, loại phế vật này, giết một trăm cũng không có tác dụng gì.

- Hừ, vậy cũng phải cho hãn chút lợi tức.

Đấu Thần cốc chủ hận Long Tà, sao đơn giản buông tha long trống trơn như vậy, tay quyết vừa động, không gian giam cầm đấu khí tự nhiên sinh ra, giống như lưỡi dao sắc bén, cắt xuống hai cái lỗ tai của long trống trơn.

- A. Mụ la sát, người thật là một kẻ điên... Ai u...

- Cút.

Một chương đem long trống trơn đập xuống, Lý Dật cùng Đấu Thần cốc chủ cũng không do dự, hướng cửa huyền tông bay vút đi. Chuyển mạo hiểm mặc dù không có đạt được mục đích, nhưng cũng có chút thu hoạch.

- Lý Dật, người cảm thấy long tà, ba ngày sau có tới tham gia quyết đấu không?

Đấu Thần cốc chủ có chút không yên tâm nói.

- Hãn nhất định sẽ đến, cũng giống như người rất muốn giết hãn, long tà cũng rất muốn giết ta, cho nên hãn nhất định sẽ tới.

- Vấn đề là, người chỉ là Đấu Thần năm tinh, cùng long tà chênh lệch rất nhiều, người phải biết rõ, càng là cường giả, mỗi một tinh tu luyện cũng vô cùng khó khăn, bởi vậy chênh lệch năm thật sự không nhỏ, người có năm chắc thắng không?

- Không có.

Lý Dật thành thật hồi đáp:

- Nhưng long tà muốn đả ta, cũng không có dễ dàng như vậy. Người không phải đã dạy ta một chiêu đấu kỹ chuyên môn khắc chế hắc sao.

- Chiêu đấu kỹ đó ta đã dùng qua hai lần, long tà tuyệt đối sẽ không lại thua lần thứ ba, với thực lực của hắc, hiện tại chỉ sợ nghĩ ra một chiêu đối phó.

Thấy đằng sau cũng không có truy binh của Long Môn, Đấu Thần cốc chủ định trụ thân hình, sau đó xoay người lại nghiêm túc nhìn Lý Dật:

- Nhưng người yên tâm, có ta ở đây, người chắc chắn không không thể bại bởi Long Tà được.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Đấu Thần Đỉnh Phong

Q.6 - Chương 583: Đấu Thần Đỉnh Phong

Lời của Đấu Thần cốc chủ nói làm cho Lý Dật không hoài nghi, lập tức cũng dùng lại thân hình, cười hì hì nói:

- Cốc chủ đại nhân có phải muốn dạy ta tuyệt chiêu để đối phó long tà không?

- Người đi theo ta.

Cốc chủ từ chối cho ý kiến, đi ra phía dưới một đồng phế tích, từ nơi này có thể thấy được trước đó là một căn phòng lớn.

Đáp xuống phế tích, Đấu Thần cốc chủ dùng đấu khí phá ra đá vụn, tìm được một cái lối đi, sau đó tiến vào không gian phía dưới. May mắn bọn họ tìm được một khoảng trống. Trong này tuy dơ bẩn, nhưng may mà không có thi thể, bởi vậy cũng không có mùi hôi thối.

Lý Dật không biết cốc chủ tại sao phải đem hắn đến nơi này, nhưng hắn tin tưởng cốc chủ sẽ cho mình chỗ tốt.

- Lý Dật, với thực lực người bây giờ, muốn đả bại Long tà là không thể, cho nên, ta phải trợ giúp người. Nhưng người cũng phải đáp ứng ta, thay ta giết long tà.

- Không phải thay người, ta cùng long tà, chỉ có thể có một người sống ở trên thế giới này, chẳng lẽ không đúng sao?

- Vậy là tốt rồi.

Linh Thiên nói một tiếng, sau đó chậm rãi ngồi xuống, một tầng đấu khí màu đen rất nhanh từ thân thể của nàng tràn ngập ra, đấu khí màu đen không ngừng xoay tròn, rất nhanh đem cả thân hình của nàng che lại. Vô tận đấu khí năng lượng khiến cho không gian từng đợt ba động.

Lý Dật không biết nàng muốn làm cái gì, chỉ đành lẳng lặng đứng ở một bên nhìn xem.

Đấu Thần cốc chủ Linh Thiên tựa hồ toàn bộ đấu khí của mình đều rút ra, cả không gian đều bị màu đen đấu khí bao phủ, tuy những đấu khí này cũng không có công kích Lý Dật, nhưng thân ở trong đoàn đấu khí, Lý Dật cũng không thể không sử dụng đấu khí hộ thể.

Bỗng nhiên, tất cả màu đen đấu khí tựa hồ nhận lấy cái gì đó triệu hoán, bắt đầu co rút lại, dùng tốc độ cực nhanh lui về đến bên người linh thiên, thân hình của nàng cũng bắt đầu chậm rãi hiện lên.

Hiện tại có thể nhìn thấy, vô tận đấu khí không ngừng ngừng tụ tại song chưởng linh thiên, một cái đấu khí hình cầu xuất hiện ở trong lòng bàn tay nàng.

- Cốc chủ, người muốn làm gì?

- Lý Dật, ta muốn đem tất cả đấu khí tu vi của ta đều chuyển cho người, cái này bằng chúng ta hợp lực, ta cũng không tin chúng ta hợp lực còn không đánh bại long tà, ha ha ha, Lý Dật, luyện hóa cái đấu khí hạt giống này đi.

Linh thiên nói, bỗng nhiên thân hình chấn động, đấu khí hạt giống phá thể ra.

Lý Dật sợ hãi, hẳn cũng không ngờ rằng Đấu Thần cốc chủ lại lấy ra đấu khí hạt giống của mình cho mình. Đối với một đấu khí cường giả mà nói, đấu khí hạt giống cùng tánh mạng của mình giống nhau, nếu như linh thiên rút ra đấu khí hạt giống của mình, tuy không đến mức bị chết, nhưng từ nay về sau chính là người thường, vĩnh viễn cũng không thể sử dụng hoặc là tu luyện đấu khí. Linh thiên hận long tà không giả, có thể một trả cái giá lớn như vậy làm cho Lý Dật nằm mơ cũng không ngờ linh thiên làm như vậy.

- Còn đứng ngây đó làm gì? Nhanh luyện hóa đấu khí hạt giống của ta.

Đấu khí hạt giống ly thể, linh thiên lập tức suy yếu, tiếng nói cực kỳ nhỏ.

- Cốc chủ... Vạn nhất ta giết không được long tà, chẳng phải là phụ người sao.

Linh thiên trả một cái giá thật sự quá lớn, làm cho Lý Dật áp lực cũng quá lớn.

- Giết không được long tà, người cũng không cần còn sống.

Lý Dật thè lưỡi, không tiếp tục nhiều chuyện, linh thiên cũng chỉ nói như vậy.

Ngón tay đẩy ra một đám đấu khí hạt giống cuộn tới, Lý Dật vô động chỉ quyết, dẫn đạo thiên ma đấu khí trong cơ thể mình đem đấu khí hạt giống thu vào đan điền của mình. Đấu khí hạt giống của Đấu Thần cốc chủ vừa tiến vào điền khí hải Lý Dật đan, tựa hồ là ý thức được bị luyện hóa, lập tức điền cuồng xung đột.

Cái đấu khí hạt giống này cùng cường giả bình thường chết đi hoàn toàn bất đồng, cường giả bình thường trước khi vẫn lạc nhất định sử dụng qua đấu khí, đấu khí hạt giống năng lượng cũng không ở trạng thái đỉnh phong, mà linh thiên tặng cho Lý Dật đấu khí hạt giống, chẳng những không có hao tổn chút nào, hơn nữa càng ẩn chứa tất cả đấu khí. Cổ năng lượng này cường hãn đến tình trạng đáng sợ.

May mà cổ năng lượng này dù sao cũng là ở trong đan điền khí hải Lý Dật, bị đan điền khí hải Lý Dật khắc chế, mặc dù tả xung hữu đột, thực sự cũng không cách nào thoát khỏi thiên ma đấu khí Lý Dật khống chế.

Lý Dật một bên cẩn thận khống chế đấu khí hạt giống, một bên cẩn thận thăm dò năng lượng luyện hóa đấu khí hạt giống.

Từ đấu khí hạt giống linh thiên năng lượng từng chút bị luyện hóa, đan điền khí hải Lý Dật bắt đầu cuộn cuộn, gần như năng lượng khủng bố cơ hồ không cách nào khống chế. Lý Dật không dám cường thịnh hấp thu trở lại, mà cố gắng khống chế tốt đấu khí hạt giống, trước đem thiên ma đấu khí trong cơ thể mình dẫn xuất đan điền khí hải, vận hành tại trong kinh mạch.

- Toàn bộ luyện hóa, không cần phải lãng phí.

Bên người lại truyền đến thanh âm Đấu Thần cốc chủ.

Lý Dật đương nhiên sẽ không lãng phí cái đấu khí hạt giống này rồi, đan điền khí hải thiên ma đấu khí liền bắt đầu luyện hóa đấu khí hạt giống.

Trời gian trôi qua cũng không biết bao lâu, đấu khí hạt giống linh thiên mới bắt đầu luyện hóa xong, thiên ma đấu khí dĩ tràn ngập tại trong kinh mạch Lý Dật hưng hân đến cực hạn, đem kinh mạch Lý Dật vô cùng mịn màng.

Kế tiếp, Lý Dật bắt đầu dẫn đạo thiên ma đấu khí trong kinh mạch trở lại đan điền khí hải.

Bỗng nhiên, đan điền khí hải có một cỗ nhiệt lực bắt đầu khởi động, tất cả thiên ma đấu khí hoàn toàn mất đi không chế, bắt đầu quay chung quanh Lý Dật, thiên kiền khôn châu phi tốc xoay tròn. Xoay tròn, co rút lại, trong kinh mạch thiên ma đấu khí cũng nhanh chóng tự động rút vào đan điền khí hải, sau một lát, năng lượng mãnh liệt biến mất, đan điền khí hải yên lặng. Lý Dật kinh hãi, nội thị mới phát hiện tại đan điền của mình, thiên kiền khôn châu quay chung quanh hình thành một cái tinh hạch màu đen, lập loè huyết sắc.

Đấu Thần cường giả một lần nữa đem đấu khí luyện thành tinh hạch, đây không phải là Đấu Thần đỉnh phong sao? Lý Dật cuống hỉ, không nghĩ tới luyện hóa đấu khí hạt giống Đấu Thần cốc chủ có thể tăng lên năm tinh, đạt tới Đấu Thần cảnh giới đỉnh cao.

Lý Dật thật không ngờ, ngay cả Đấu Thần cốc chủ cũng sợ ngây người, lẩm bẩm nói:

- Người rõ ràng đạt đến Đấu Thần cảnh giới đỉnh cao?
- Nếu như ta không có tính sai, đúng vậy, rõ ràng đạt đến Đấu Thần cảnh giới đỉnh cao.
- Cũng không cần quá kinh ngạc, ta đã sớm nhìn ra, người tu luyện đấu khí có chút quý dị, cùng pháp môn tu luyện sư môn ta có điểm chung, chỉ sợ cũng chính bởi nguyên nhân này, mới khiến cho người hấp thu đấu khí hạt giống của ta có tác dụng càng lớn.

Điểm này, Lý Dật cũng đoán được, pháp môn tu luyện của sư môn linh thiên cùng thiên ma đấu khí có điểm chung, đều dựa vào hấp thu đấu khí hạt giống cường giả tu luyện, nhưng khác nhau chính là linh thiên cần đấu khí hạt giống cường giả chế thành ích khí đan, mà thiên ma đấu khí có thể trực tiếp luyện hóa đấu khí hạt giống. Bởi vậy trên ý nghĩa mà nói, thiên ma đấu khí càng cao cấp hơn.

Bởi vì thăng lên năm tinh mà Linh Thiên mất đi đấu khí, cho nên Lý Dật cũng không có biểu hiện thái quá mức hưng phấn. Lập tức thu thể, đứng dậy, hướng Đấu Thần cốc chủ nói:

- Đa tạ cốc chủ, ta nhất định sẽ cố gắng tru sát long tà.

Lúc này Lý Dật mới phát hiện, xuyên qua khe đá, từng ánh mặt trời chiếu đến, trời cũng bắt đầu sáng rồi.

- Không cần nhiều lời, chúng ta đi thôi.

Mở ra hầm đá loạn gạch, mới phát hiện bên ngoài chẳng những là ban ngày, hơn nữa giống như giữa trưa. Thì ra Lý Dật luyện hóa đấu khí hạt giống, đã hao phí thời gian nửa ngày.

Mới đi ra, bỗng nghe một tiếng quát:

- Người nào.

Lúc này thấy hai cửu huyền tông đệ tử đứng ở trước mặt hai người, Lý Dật thanh danh mặc dù vang dội, nhưng cửu huyền tông đệ tử lại chưa từng gặp qua, tự nhiên cũng không biết một nam một nữ là địch là bạn, tự nhiên là lớn tiếng nói lên.

Lúc này Lý Dật mới chú ý tới, thì ra Long Môn cùng ba đại tông môn hoà đàm đã bắt đầu. Bởi vì song phương không tín nhiệm, đem địa điểm hoà đàm lựa chọn tại nhiêm thành phế tích, tham gia hoà đàm lần này, ngoại trừ Long Môn phó môn chủ long tống trôn, cửu huyền tông lam tông chủ, lục cực môn úc môn chủ cùng phong tông Phong thiếu tông

chủ ra, còn có bốn tông tinh anh đệ tử, những đệ tử này cảnh giác bốn phía, để ngừa đối phương. Quát hỏi Lý Dật cùng Đấu Thần cốc chủ là cửu huyền tông đệ tử, cũng là đệ tử tại phụ cận cảnh giới.

- Ta là Lý Dật... Hoà đàm đã bắt đầu sao?

- Người... Người chính là Lý Dật các hạ?

Hai gã cửu huyền tông đệ tử chấn động, nằm mơ cũng không nghĩ tới người từ dưới đất trui lên chính là Lý Dật, lập tức lắp bắp nói:

- Lý, Lý Dật các hạ, tối hôm qua huynh đệ tìm khổ, thì ra người ở đây lý... Ủ, hoà đàm bắt đầu một hai giờ, cần ta thông báo không?

Nơi này cách địa điểm hoà đàm cách mấy trăm mét, bất với thị lực Lý Dật cùng nghe không có vấn đề chút nào, cho nên hăn khoát tay áo, nói:

- Không cần phiền toái, ta trong này nhìn xem là được rồi... Đúng rồi, phiền toái vị huynh đệ đem nàng đến phong tông đệ tử.

Đấu Thần cốc chủ vừa mới mất đi đấu khí hạt giống, thân thể so với người bình thường còn suy yếu hơn, cho nên cần nghỉ ngơi.

Đấu Thần cốc chủ chống đỡ đến bây giờ, cũng là choáng váng, lập tức cũng không chối từ, được hai cửu huyền tông đệ tử nâng lên rời đi.

Trong lúc này Lý Dật mới nghiêm túc nghe song phương hoà đàm.

- Ta xem chư vị không có thành tâm, nói cái gì hoà đàm, quả thực chính là đánh cướp.

Long trống trồn tiếng nói vang vọng, đã chói tai còn có chút buồn cười.

- Long phó tông chủ muốn nói đánh cướp cũng chưa hăn không thể, thực không dám dấu diếm, hôm nay nguy cấp, long phó tông chủ chẳng lẽ còn nghĩ điều ước này mà chiếm được tiện nghi sao?

Phong thiếu tông chủ dù sao tuổi trẻ, lập tức biểu đạt ý đồ chia cắt Long Môn.

- Lam tông chủ, úc môn chủ, chẳng lẽ các người cũng nghĩ vậy sao? Nếu như là nói như vậy, Long Môn cùng các người quyết tử chiến, cũng không hòa đàm nữa. Điều kiện các người muốn đáp ứng, Long Môn chủ không đem ta xé thành mảnh nhỏ mới là lạ.

- Không có thành ý, chỉ sợ là Long Môn các người, mà không phải chúng ta. Chúng ta đều là tông chủ, môn chủ tự mình đến, mà Long Môn chủ các người lại có chuyện quan trọng phải về Long thành, xin hỏi long phó môn chủ, thần chi lĩnh vực hôm nay, còn có chuyện gì so với hoà đàm quan trọng hơn sao?

Lam tông chủ lạnh lùng nói.

- Nếu Long Môn chủ nơi này, ông ta chỉ sợ đã sớm phẩy tay áo bỏ đi, các người lại đến chia cắt Long Môn lãnh địa, chỉ chờ cho chúng ta phương viên năm trăm dặm, cái vấn đề này buồn cười quá.

- Xem ra hai giờ chúng ta lãng phí, long phó môn chủ, người nói một câu, đáp ứng hay là không đáp ứng.

Phong thiếu tông chủ gây sự nói.

- Điều kiện này, thật là không thể đáp ứng.

Long trống trớn cũng cố chấp hồi đáp.

- Phong thiếu tông chủ cũng không cần gấp gáp, long phó môn chủ chỉ sợ cũng khó xử, đi như vậy, thời gian cũng không sớm, trước đều tự trở về, buổi chiều bàn lại.

Mắt thấy tình thế bế tắc, úc môn chủ vội vàng hoà giải nói.

Lợi Nhuận Đầy Bát Doanh

Q.6 - Chương 584: Lợi Nhuận Đầy Bát Doanh

Long trông trơn mong muốn Úc môn chủ xuống bậc thang, nhân tiện nói:

- Đàm phán đã hơn nửa ngày, cùng các người nói chuyện thật sự so với đánh nhau còn hao tâm tổn sức hơn, ta cần nghỉ ngơi, sau giờ Ngọ rồi nói sau.

Dứt lời cùng với Long Môn cường giả đi ra, cũng không lại để ý tới tam tông.

Phong thiếu tông chủ không cam lòng nói:

- Úc môn chủ làm gì vậy, sao lại thả hãn đi, cái tên bất nam bất nữ này không có thành ý, nói chuyện cả một buổi sáng, cũng không có phương án gì, chỉ cần chúng ta phản đối, hừ, như vậy đàm phán, đừng nói nửa ngày một ngày, chỉ sợ là một năm nửa năm cũng không ra kết quả gì.

- Phong thiếu tông chủ tuổi quá trẻ tuổi, Long Môn đã hướng chúng ta cầu hoà, chỉ sợ cũng đã sớm tính toán, nhưng nếu để cho tình huống diễn ra quá nhanh, cũng sợ bên trong Long Môn phản đối, cho nên, chúng ta cần kiềm chế, chỉ cần ấn định phương án hiện tại, sớm muện gì Long Môn cũng phải khuất phục.

Úc môn chủ cười ha hả nói.

Hoà đàm không vui, mọi người bắt đầu rút khỏi nhiệm thành phế tích. Lý Dật cũng không có quấy rầy mọi người, lui trở về.

- Lý Dật huynh đệ, người tối hôm qua chạy đi đâu, hại chúng ta một phen tìm kiếm.

Trở lại chỗ ở, vừa thấy được Lý Dật, Phong thiếu tông chủ liền ân cần hỏi thăm.

Lý Dật cười nhạt một tiếng, nói:

- Ta đi tìm Long Môn chủ ước định quyết đấu.
- Long Môn chủ? Long Môn chủ không phải tại Long thành sao? Chẳng lẽ là long trống trơn ẻo lả đang gạt chúng ta?
- Long tà xác thực không ở nhiệm thành, ước đấu của ta là cùng long trống trơn định ra.
- Chuyện này đáng tin sao?

Phong thiếu tông chủ không khỏi hứng thú hỏi.

- Long tà rất muốn giết ta, ta cũng rất muốn giết long tà, chuyện này tám chín phần là thật.

Lý Dật cũng không nói chắc chắn, dù sao đáp ứng hẳn không phải là long tà mà là long trống trơn.

Phong thiếu tông chủ suy nghĩ, tựa hồ là nghĩ tới chuyện gì, nói:

- Đây là cơ hội, Lý Dật huynh đệ, người nghĩ nếu như người có thể tru sát long tà, như vậy Long Môn chính là rảnh mất đầu. Nếu như chúng ta thừa cơ hội này trực tiếp đánh Long thành thì thế nào. Ta phải đi tìm Úc môn chủ cùng Lam tông chủ hảo hảo thương lượng một chút. . . Ách, vấn đề là Lý Dật huynh đệ, long tà thực lực kinh người, nghe nói đã là Đấu Thần đỉnh phong rồi, cách phong hào Đấu Thần chỉ có nửa bước, người có thể đánh thắng được hẳn sao?
- Có thể đánh thắng hay không, phải đợi đánh qua mới biết được, hiện tại người trả lời cho ta, ta cũng trả lời không được.

Lý Dật nhún nhún vai, vô tội đáp.

Phong thiếu tông chủ hưng phấn xoa xoa hai tay, hỏi Lý Dật tại sao phải cùng long trống trơn ước định quyết đấu, hẳn hiện tại trong đầu tâm tư

đều ở việc Lý Dật cùng long tà quyết đấu:

- Cuộc quyết đấu này chúng ta nhất định phải thắng, chẳng những muốn thắng, hơn nữa còn giết chết long tà. Đương nhiên, muốn làm được cũng không dễ dàng, chúng ta nhất định phải nghĩ biện pháp tốt. Lý Dật huynh đệ, người chờ ta, ta nói cho lam tông chủ cùng Úc môn chủ, nói không chừng bọn họ có biện pháp tốt.

Phong thiếu tông chủ đi không đến mười phút sau thì trở lại, chẳng những hân trở về, còn mang theo lam tông chủ cùng úc môn chủ. Theo trên mặt bọn họ biểu lộ có thể nhìn ra được, bọn họ đều cực kỳ quan tâm đến trận quyết đấu này, thậm chí vì cuộc quyết đấu mà tổ chức long trọng. Dù sao nếu như bằng vào Lý Dật có thể tru sát long tà, như vậy bọn họ không cần phải phí miệng lưỡi hoà đàm, mà là có thể thừa chiếm lấy Long thành.

- Lý Dật các hạ, chỗ này ta có một lọ thiên túy dịch, có thể làm cho người nhanh chóng khôi phục đấu khí.

Trong lúc hai cường giả thế lực ngang nhau, lam tông chủ đưa cho bình thiên túy dịch chính là lá bài tẩy, có thể được lam tông chủ lấy bảo bối ra trợ giúp Lý Dật, chắc hẳn không phải nước thuốc bình thường khôi phục đấu khí. Lý Dật nói lời cảm tạ, cũng không khách khí, nhận lấy thu vào trong ngực.

Thấy lam tông chủ đưa cho linh dịch cửu huyền tông bí chế khôi phục đấu khí, úc môn chủ cắn răng một cái, lấy ra một mảnh ngọc bài, nói:

- Đây là một bộ Thanh Long đề giai đấu kỹ, ba ngày thời gian tuy không dài, nhưng Lý Dật các hạ thiên phú linh ngộ, cũng có thể nắm giữ tám chín phần mười.

Thanh Long đấu kỹ, Lý Dật tìm đập thành thịch, mặc dù là đề giai, nhưng có thể đứng vào Thanh Long đấu kỹ, uy lực chỉ sợ cũng là kinh thế hãi tục. Thanh Long đấu kỹ cùng thiên túy dịch, Lý Dật có nhiều hơn một lá bài tẩy. Bởi vì Thanh Long đấu kỹ uy lực cự đại, nhưng cũng cần tiêu

hao đấu khí xa xỉ, bởi vậy Đấu Thần cường giả so đấu, sử dụng Thanh Long đấu kỹ cũng không nhiều lắm. Nhưng có thiên tùy dịch khôi phục đấu khí như vậy, Lý Dật có thể lớn mật sử dụng Thanh Long đấu kỹ.

- Đa tạ Lam tông chủ, ức môn chủ.

Lý Dật cất kỹ ngọc bài, nói:

- Tại hạ nhất định làm hết sức, chỉ có điều long tà thực lực phi phàm, nếu nói là đã bại hẳn, tại hạ còn có mấy phần nắm chắc, nhưng tru sát hẳn, cái này. . . Tại hạ thật sự cũng không dám đảm bảo.

- Lý Dật các hạ không cần lo ngại, phóng nhân cả thần chi lĩnh vực, dám nói có thể tại tru sát long tà, chỉ sợ cũng chỉ có những phong hào Đấu Thần tồn tại trong truyền thuyết. Mưu sự tại nhân thành sự tại thiên, Lý Dật các hạ làm hết sức là được.

- Úc môn chủ, chúng ta cũng không có trông cậy vào Lý Dật các hạ có thể tru sát long tà, nếu như có thể thắng là tốt nhất, đối với sĩ khí đệ tử long tà mà nói, cũng đã kích thật lớn.

Thấy lam tông chủ, ức môn chủ đều có lễ vật đem tặng, Phong thiếu tông chủ nhất thời sắc mặt trầm, sau đó suy nghĩ, lúc này mới cắn răng một cái, từ thông dong giới lấy ra một quả ngọc bài, nói:

- Chỗ này của ta cũng có một chiêu Thanh Long đấu kỹ, thiên tùy dịch tốt như vậy, một chiêu Thanh Long đề giai đấu khí, chỉ sợ đều là lãng phí, không bằng hai chiêu Thanh Long đấu kỹ đồng sử dụng, long tà nhất định sẽ không chịu nổi.

Lý Dật trong nội tâm vui mừng, cùng long quyết đấu thật có giá trị, đầu tiên là Đấu Thần cốc chủ cống hiến ra đấu khí hạt giống của mình, làm cho chính mình tu vi đấu khí tăng lên tới Đấu Thần đỉnh phong, sau đó lại thu hoạch hai chiêu đấu kỹ cùng một lọ thiên tùy dịch, vụ mua bán này còn chưa mở màn, lợi nhuận đã nhiều như vậy.

Kỳ thật tấn thẳng đến Đấu Thần đỉnh phong, tại trên thực lực không thua long tà, Lý Dật cũng đã có bảy tám phần năm chắc có thể chiến thắng, ngoài ra hẳn có thiên kiện khôn châu ma khí như vậy. Tuy nói thiên kiện khôn châu tại khi Lý Dật tấn thẳng đến Đấu Thần cường giả, phát huy tác dụng đã không lớn, nhưng cũng mạnh hơn không ít. Thứ hai có hai kiện siêu phẩm thần binh, những điều kiện này, có thể nói có bảy tám phần năm chắc.

Hiện tại tăng thêm hai chiêu Thanh Long đấu kỹ, phần thắng đã thật là lớn, coi như đem long tà tru sát tại chỗ, cũng không phải là chuyện ngoài ý muốn.

Trong nội tâm tuy nghĩ như thế, nhưng Lý Dật ngoài miệng lại lưu con đường:

- Long tà dù sao cũng cường giả thành danh đã lâu, chúng ta có gì đó, hẳn chỉ sợ cũng không thiếu, hy vọng ba vị cũng không nên hy vọng quá lớn, để tránh thất vọng càng lớn.

- Lý Dật các hạ khiêm tốn, chúng ta có thể đưa cho người, không chỉ chừng này? Long tà những năm gần đây hành tẩu thần chi lĩnh vực, cũng ra tay không ít lần, đối với hẳn, chúng ta đều có vài phần minh bạch, chúng ta nói ra những gì mình biết về long tà, như vậy, người quyết đấu cũng có vài phần lợi thế.

Lam tông chủ có hảo ý Lý Dật tâm lĩnh, hẳn và long tà quyết đấu, đối với long tà cũng không hiểu nhiều.

- Chúng ta còn muốn tạo thanh thế lớn hơn, cuộc quyết đấu này khiến cho mọi người người đều biết, ha ha ha, chỉ cần long tà thất bại, cho dù không chết, Long Môn cũng đừng mơ tưởng đứng trong sáu đại tông môn thần chi lĩnh vực.

- Lam tông chủ. So sánh với Phong thiếu tông chủ cùng lam tông chủ, Úc môn chủ càng thêm ổn trọng, hẳn nhắc nhở:

- Chúng ta cũng muốn chuẩn bị, Lý Dật các hạ thắng là tốt nhất, nhưng nếu vạn nhất bị thua, chúng ta nên ứng đối như thế nào?

- Lý Dật huynh đệ nếu thua, tam tông ảnh hưởng cũng không lớn, dù sao không phải thân phận đứng đầu tông môn, ha ha, một trận chiến này, còn không có đánh cũng đã thắng vài phần.

Phong thiếu tông chủ dương dương đắc ý nói.

- Cứ nói như vậy, chỉ cần Lý Dật các hạ thắng, tam tông chúng ta lập tức hướng Long thành tiến quân. Ba ngày này, chúng ta cũng muốn lợi dụng một chút, trước tiên ở quân doanh thiết hạ truyện tổng trận loại nhỏ, để kịp thời truyền lại tin tức, đến lúc đó tam tông liên thủ, trước tiên đem Long Môn diệt đã.

Ba người vẻ mặt hưng phấn ý, cùng thương lượng ra một cái kế hoạch, đối với kế hoạch này, ba người thành tâm hợp tác, không có tranh luận gì.

Một mực hoà đàm đến xế chiều, ba người mới đi nhiệm thành phế tích. Lý Dật mặc dù không có đi cùng, nhưng cũng biết buổi chiều hoà đàm, cũng không phải chia cắt lãnh địa Long Môn, mà là thương thảo việc quyết đấu.

Quả nhiên, sau khi chấm dứt buổi chiều hoà đàm, Phong thiếu tông chủ liền vội vàng tìm Lý Dật, hưng phấn nói:

- Lý Dật huynh đệ, việc quyết đấu đã định ra rồi, nhưng không phải ba ngày sau, mà là bảy ngày sau, hai cái lão hồ ly dùng mời cường giả thần chi lĩnh vực đến chứng kiến, cũng là vì sau khi quyết đấu, công kích Long Môn cũng chuẩn bị sẵn sàng. Chỉ cần Lý Dật huynh đệ thắng được trận đấu này, vô luận là có thể tru sát long tà hay không, đến lúc đó chúng ta lợi dụng nhiệm thành thắng chiếm Long thành.

Đối với lời Phong thiếu tông chủ nói, Lý Dật cũng không dị nghị, nhưng bởi như vậy, cuộc quyết đấu này cũng không phải là quyết đấu giữa Lý

Dật cùng long tà nữa, mà quan hệ tất cả đại tông môn thần chi lĩnh vực. Áp lực như vậy, không biết các đại tiểu tông môn có trợ chiến đưa tặng lễ vật hay không?

- Cho nên bảy ngày này, Lý Dật huynh đệ đừng quan tâm đến vấn đề khác, mà chuyên tâm chuẩn bị quyết đấu là được.

Đúng rồi, bảy ngày này phải lĩnh ngộ hai chiêu Thanh Long đấu kỹ, đây cũng nhiệm vụ không phải đơn giản, Lý Dật cười nói:

- Xem ra cuộc quyết đấu này, ta chỉ có thể thắng không được phép thua, nếu là thua, thì thực xin lỗi Phong thiếu tông chủ cùng Lam tông chủ cung cấp Thanh Long đấu kỹ cùng thiên tủy dịch của Úc môn chủ.

- Vậy cũng được. . . nhưng vạn nhất bại trận, đối với chúng ta cũng ảnh hưởng không lớn, nhưng tiêu diệt Long Môn chỉ sợ không thể dễ dàng. Trong bảy ngày này, nếu như Lý Dật các hạ tu luyện có cái gì cần cứ việc nói, với thực lực tam tông chúng ta, chỉ cần là thần chi lĩnh vực có, tam tông chúng ta cũng có.

Lý Dật lại nói:

- Ta cũng không cần gì, chỉ là có một việc muốn nghe, long tà có binh khí lợi hại gì không?

- Cái này, cũng không có nghe nói qua, bởi vì chưa từng có người thấy long tà sử dụng binh khí. . . Hoặc là những người gặp qua đều đã chết rồi.

Về vấn đề vũ khí, Lý Dật biết Đấu Thần đại lục có mười chín thanh thần binh Thiên Bảo, ba mươi ba thanh ma khí, chắc là ở thần chi lĩnh vực cũng vũ khí có phẩm giai bất phàm. Đương nhiên tu vi Đấu Thần, khi thực lực tương đương, binh khí thường có tác dụng rất quan trọng.

Với thân phận địa vị long tà như vậy, không có có thanh binh khí lợi hại, thật sự là một chuyện không thể tin được.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bế Quan Chuẩn Bị Chiến Tranh.

Q.6 - Chương 585: Bế Quan Chuẩn Bị Chiến Tranh.

Trong mấy ngày kế tiếp, quả nhiên không ai lại tới quấy rầy Lý Dật, mà ngay cả Phong thiếu tông chủ, cả phòng ở cùng sân nhỏ đều giao cho Lý Dật, bảy ngày bế quan tu luyện mặc dù rất ngắn, nhưng thật sự quan hệ trọng đại, tam tông rất hy vọng Lý Dật có thể thắng.

Hai ngày trước, toàn bộ tinh lực Lý Dật đều dùng vào hai chiêu Thanh Long đấu kỹ. Hai chiêu Thanh Long đấu kỹ, một là đề giai lôi hệ đấu kỹ, uy lực cực lớn, nhưng chỉ có một lớp công kích, hơn nữa tiêu hao đấu khí cũng rất nhiều, về phần Phong thiếu tông chủ cho hẳn Thanh Long trung giai đấu kỹ thì khá hơn, chẳng những có thể phát động vài lớp công kích sắc bén, mà tiêu hao đấu khí cũng ít hơn.

Hai chiêu Thanh Long đấu kỹ, một chiêu luyện một ngày, chín tầng uy lực đấu kỹ Lý Dật đã có thể phát huy ra.

Ngày thứ ba, nhiệm thành phế tích bắt đầu náo nhiệt lên, các phương thế lực từ thần chi lĩnh vực chạy đến, hiển nhiên đều nghe được tin tức quyết đấu mà chạy đến, hoặc là trợ uy, hoặc là tăng mạnh thực lực cho ba đại tông môn.

Đến ngày thứ năm, Ngải tông chủ mang theo Ngải du cùng Cung vô song cũng đến nơi.

Tông môn đại chiến bộc phát, Long Môn không rảnh bận tâm đến thất tinh tông, ngay cả song kiếm môn đệ tử cũng điều ra rất nhiều tinh anh hiệp trợ Long Môn kháng địch. Cho nên thất tinh tông chẳng những thu phục lãnh địa của mình, còn thừa cơ phản kích, hơn nữa Lý Dật thu phục Đấu Thần cốc mười ba Đấu Thần cường giả hiệp trợ, đã công chiếm

song kiếm môn tông kiếm thành, hiện tại cùng song kiếm môn còn sót lại cùng Long Môn cường giả giăng co tại biên cảnh Long Môn.

- Lý Dật các hạ, thất tinh tông làm phiền người, nếu không đã gặp phải hung hiểm cực độ rồi.

Ngải tông chủ đã không đem Lý Dật là thất tinh tông đệ tử đối đãi.

- Ngải tông chủ nói thế nào, đây là trách nhiệm của đệ tử trong tông.

- Lý Dật, đợi đại cục ổn định, ta tính toán đưa thất tinh tông tông chủ vị truyền cho người, nghĩ đến Âu Dương tông chủ cũng sẽ không có ý kiến gì, ý của người như thế nào?

Ngải tông chủ vẻ mặt chân thành, không giống như cố ý thử Lý Dật. Kỳ thật Ngải tông chủ cũng rõ, với uy vọng Lý Dật hiện tại, để cho hắn đảm nhiệm thất tinh tông tông chủ cũng là mục đích chung, dù sao Ngải du hiện tại cùng Lý Dật quan hệ mập mờ... Ngải tông chủ nửa điểm thiệt thòi cũng không mất, dù sao đều là người trong nhà sao.

- Lý Dật sợ hãi, Ngải tông chủ, người là thất tinh tông tông chủ mới là việc thiên kinh địa nghĩa, về phần Âu Dương tỉnh miễn tiểu tử kia, nếu như hắn ngoan ngoãn nghe nói, cho hắn một cái hư danh phó tông chủ là được, không cần làm cái gì song tông chủ như vậy.

Lý Dật đối với cái gì tông chủ hứng thú thật sự không lớn, hắn hiện tại đối với kết giới có hứng thú hơn nhiều.

- Các người không chỉ nói những lời này.

Thấy Lý Dật cùng Ngải tông chủ nói chuyện không đâu vào đâu, Ngải du lại cắt đứt lời bọn họ, nhìn Lý Dật nói:

- Lý Dật ca ca, người biết ta vì cái gì muốn cùng cha đến nhiệm thành không?

- Đương nhiên là đến xem Lý Dật ca ca đánh nhau rồi.

- Không phải, ta muốn nhìn Thiên Cơ thử, nó ở nơi nào, ta sao không cảm giác được nó.

Ngải du rất giỏi điều giáo ma thú, cũng cực yêu thích ma thú, nàng nói như vậy, xác thực nàng quan tâm đến Thiên Cơ thử đưa cho Lý Dật.

- Thiên Cơ thử sao.

Lý Dật vẻ mặt làm khó, hồi đáp:

- Bị một cái tát của long tà đánh chết, nhưng, Thiên Cơ thử đúng là lập công lớn, nếu không có nó, nàng chỉ sợ cũng không còn gặp được Lý Dật ca ca nữa rồi.

Thiên Cơ thử chết, Ngải du rất là khó chịu, nhưng nghe nói Thiên Cơ thử vì cứu Lý Dật một mạng mà chết, còn khiến cho long tà ăn phải đau khổ. Cho nên nghe đến đây Ngải du mỉm cười.

- Ai, đáng tiếc, xem ra... tặng thêm cho người một đầu Thiên Cơ thử nữa rồi.

Ngải du nói xong, phát ra vài tiếng cổ quái, từ trong tay áo thoát ra một đầu Thiên Cơ thử tinh thần vô cùng phấn chấn, sau đó Ngải du đưa cho Lý Dật.

- Ngải du, ta cũng không dám cam đoan, vạn nhất nuôi nó bị chết người sẽ cùng với ta liều mạng à.

- Nuôi chết đương nhiên muốn liều mạng với người rồi, chẳng qua nếu dùng để cứu mạng, thì ngoại lệ.

Xem ra Ngải du cũng không trách hấn.

Nói vài câu, Ngải tông chủ cũng không quấy rầy Lý Dật bế quan tu luyện, tuy còn có rất nhiều sự tình muốn cùng Lý Dật thương lượng,

nhưng cũng không nói, sau đó mang theo Ngải du rời khỏi chỗ ở của Lý Dật.

Cung vô song vẫn chưa đi, trong lúc Lý Dật cùng Ngải du nói chuyện, nàng chỉ tủm tỉm nhìn Lý Dật, thấy hai phụ tử của Ngải tông chủ đi khá xa, lúc này mới buồn bã nói:

- Ngải du là cô nương rất tốt, tuy đấu khí tu vi không cao, nhưng tâm tư kín đáo lại rất giỏi thuần phục ma thú, đúng nhân tài khó có được.

- Nói như vậy Vô Song tỷ đồng ý ta cùng nàng...

Lý Dật lập tức trở mặt ra cười nói.

- Đâu có chuyện gì liên quan tới ta, những chuyện tình này, ta mới không có tâm tư chú ý... Đúng rồi, cùng người nói chuyện đứng đắn, thất tình tông cấm địa truyền tông trận đã chữa trị tốt, chúng ta thí nghiệm qua một lần, thành công trở lại Đấu Thần đại lục, chuyện này, trước mắt chỉ có ta cùng đảo tiên, Nam Cung tĩnh miển biết rõ, người xem, muốn tiếp tục giữ bí mật hay không?

- Đương nhiên rồi, chuyện này tuyệt đối không thể tiết lộ cho bất luận người nào biết.

Lý Dật nghĩ nghĩ, lại nói:

- Ta cũng không biết đã thông truyền tông trận từ thần chi lĩnh vực đi Đấu Thần đại lục, đối với mọi người mà nói là vui hay họa, nhưng bí mật này chỉ cần chúng ta có thể giữ kín không truyền ra bên ngoài, coi như là một việc tốt.

Có cái truyền tông trận này, chẳng khác nào lưu lại một cho mình đường lui, mục đích mình đến thần chi lĩnh vực đã đạt được, kế tiếp lấy được là quyền lợi, cho dù không chiếm được chỗ tốt, cũng có thể tùy thời trở lại Đấu Thần đại lục. Cho nên lúc này trong nội tâm Lý Dật lập tức yên ổn.

- Lý Dật, nghe nói người cùng với Long Môn môn chủ quyết đấu, cái này có thật không?

- Đương nhiên là thật.

Lý Dật không cho là đúng nói:

- Có vấn đề gì sao?

- Ta cùng Lý Na đều rất lo lắng, kỳ thật người không cần làm như vậy, mục đích của chúng ta đã đạt được, Lý Dật, cùng chúng ta trở lại Đấu Thần đại lục thôi, sau đó đem truyện tổng trận hủy diệt, thần chi lĩnh vực phiền toái cùng chúng ta không quan hệ.

Cũng không thể trách Cung Vô Song, đến thần chi lĩnh vực không lâu đối với Cung Vô Song mà nói, thần chi lĩnh vực đều không có nửa điểm quan hệ. Mà Lý Dật thì bất đồng, hắn đã cuốn vào trong đó quá sâu, lúc này bỏ đi, cho dù trở lại Đấu Thần đại lục hủy truyện tổng trận, cũng sẽ có không ít thần chi lĩnh vực cường giả vượt biển đi Đấu Thần đại lục tìm hắn. Hơn nữa, vì bằng hữu ở thần chi lĩnh vực, hắn cũng không thể bỏ đi, trừ phi là bất đắc dĩ.

Tất cả, Lý Dật cũng không muốn giải thích thêm, chỉ thản nhiên nói:

- Vô Song yên tâm đi, nhiều nguy nan như vậy ta đều đi tới, còn sợ một cái Long Môn môn chủ sao? Cho dù đánh không bại hắn, năng lực tự bảo vệ ta vẫn có.

- Chính là long tà làm tông môn chi chủ, chỉ sợ không dễ đối phó như vậy, người ngàn vạn lần không thể khinh thường.

Lý Dật cười:

- Ta đánh nhau, khi nào thì khinh thường đối thủ chưa?

- Vậy được rồi, ta cũng vậy không quấy rầy người bề quan.

Thấy Lý Dật quyết tâm yếu quyết đấu, Cung vô song cũng không nói gì thêm nữa.

- Người bảo trọng nhé.

Sau đó liền lui ra ngoài.

Trong mấy ngày kế tiếp, Lý Dật ngoại trừ tu luyện đấu khí, ổn định cảnh giới Đấu Thần đỉnh phong, cơ hồ cái gì cũng không quan tâm. Miếng huyết long châu năng lượng dư thừa, khi hấn cực lực rút ra, huyết sắc rất nhanh biến thành trắng nhạt. Đấu Thần đỉnh phong, là nhân loại tu luyện đấu khí cực hạn, năng lượng huyết long châu đối với Đấu Thần cường giả mà nói, cũng có vẻ như muối bỏ biển. Đem năng lượng huyết long châu hấp thu hơn phân nửa, đối với đấu khí tinh hạch trong đan điền khí hải Lý Dật cơ hồ không có bao nhiêu tác dụng.

Bế quan ngày thứ sáu, Lý Dật lúc này mới đi ra khỏi chỗ bế quan, đêm nay hấn cần phải buông lỏng xuống.

Biết được Lý Dật xuất quan, Phong thiếu tông chủ rất nhanh đón chào, vừa hưng phấn lại có chút khẩn trương nói:

- Lý Dật huynh đệ, ngày mai quyết chiến có lòng tin không?

- Sẽ không thua.

Lý Dật nói không thua cũng không nói nhất định thắng.

- Ai, Lý Dật huynh đệ người cũng không biết, trong mấy ngày này, nhiệm thành địa phương quỷ quái quả thực náo nhiệt, có rất nhiều cường giả, đều muốn tận mắt nhìn thấy người cùng long tà đại quyết chiến. Những người này, chỉ sợ thừa dịp long tà bại, sau đó nhân cơ hội căn hấn một ngụm. Lý Dật huynh đệ, tình thế rất tốt, đều chờ người đả bại long tà, người ngàn vạn lần không thể thua nhé.

Lý Dật cùng Phong thiếu chủ ở trên sườn núi quan sát xuống dưới, chỉ thấy nhiệm thành phế tích, quả nhiên rất nhiều cường giả, những cường

giả này phục sức cũng không có tiêu chí tông môn, hiển nhiên đều là tán tu. Tại thần chi lĩnh vực, cũng không phải mỗi người đều muốn đầu nhập vào tông môn, cũng có một số người tự do tự tại tứ phương, không có chỗ ở cố định, nghe được nhiệm thành náo nhiệt, tự nhiên đều đến xem qua.

Lúc này tụ tập tại nhiệm thành phế tích, chỉ sợ cũng hơn mấy ngàn người.

- Đây chính là một chi lực lượng không nhỏ, Phong thiếu tông chủ, người chẳng lẽ không có tính toán kết giao bọn họ.

- Những cường giả này, mỗi người đều tự do quen rồi, tự cao có vài phần thực lực, đâu chịu thụ quy củ tông môn ước thúc. Nhưng bọn họ thích náo nhiệt, cũng muốn nhìn Long Môn cùng ba đại tông môn quyết đấu, bên nào thắng, bọn họ sẽ giúp phương đó, cho nên Lý Dật, có thể tìm được những người này trợ lực hay không, còn phải nhìn vào người.

Lý Dật không khỏi cười một tiếng, đúng là người thắng làm vua kẻ bại làm thảo khấu. Một đội ngũ mấy ngàn người, mặc dù tông môn đại chiến cũng có tác dụng mấu chốt, nhưng không đầu nhập vào bất luận tông môn nào mà hành tẩu tại thần chi lĩnh vực, những người này đều cũng có chút thủ đoạn, nếu như có thể tìm được những người này trợ lực, ngược lại mới có thể áp đảo Long Môn.

- Phong thiếu tông chủ, ta đã chuẩn bị tốt, sẽ chờ hừng đông quyết chiến long Tà... Ách, đúng rồi, người biết cung vô song đang ở nơi nào không?

- Người gặp cung vô song tiểu thư làm gì?

Phong thiếu tông chủ cũng không hiểu ý của Lý Dật. Nhưng Lý Dật cũng không nói rõ, cho nên Phong thiếu tông chủ hỏi xong, làm Lý Dật có chút xấu hổ, đành phải ho nhẹ một tiếng:

- Cái này, người cũng đừng hỏi, ta tìm nàng, nhất định là có việc?

- Nàng cùng Long Y, Ngải du tiểu thư ở cùng một chỗ, cách đây cũng không xa, ta dẫn người đi đi.

Phong thiếu tông chủ tựa hồ cũng nghĩ tới điều gì, vẻ mặt mập mờ nói.

- A.

Lý Dật lập tức thất vọng:

- Cửu huyền tông cũng thật là keo kiệt, không thể an bài các nàng ở một mình sao? Ách, tính một cái, ta ở chỗ này.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyết Đấu Trước Giờ

Q.6 - Chương 586: Quyết Đấu Trước Giờ

Thần long điện nguy nga hùng tráng của Long tông ở Long Thành lúc này lại đèn đuốc sáng trưng. Nơi này là hạch tâm có quyền thế nhất của Thần chi lĩnh vực, Thần long điện lúc này đang vô cùng trang nghiêm, các đến từ trưởng lão hộ pháp của Long tông cung kính đứng hai bên dưới điện, cho dù rất khẩn trương cũng không dám thốt ra tiếng.

Trên chiếc ghế sập màu vàng rực rỡ chính giữa đại điện lúc này lại để không. Chiếc ghế này vốn thuộc về môn chủ Long môn, đại diện cho quyền lực cao nhất trong Thần chi lĩnh vực, là thứ khiến vô số người mơ ước có được, cũng là thứ khiến bao người sợ hãi.

Chuyển qua tường ngăn của đại điện, ở hậu điện của Thần Long điện, lại có chút âm u, hậu điện rộng lớn nhưng trống không thoát nhìn giống như một huyết mộ, mang tới cho người ta một loại cảm giác âm trầm không cách nào ức chế. Trong hậu điện âm trầm này có một nữ nhân có khuôn mặt tuyệt mỹ khiến toàn bộ tràng diện có chút quỷ dị. Nữ nhân này không còn trẻ, ít nhất cũng phải bốn mươi tuổi, nhưng thời gian tựa hồ đặc biệt ưu ái nữ nhân này, tựa như không có bất cứ một vết tích thời

gian nào lưu lại trên mặt nàng, da nàng trắng như tuyết hơn nữa lại rất mịn màng, ngoại trừ khí chất cao sang đẹp đẽ chỉ nữ nhân trung niên mới có, bất luận nhìn từ phương diện nào, đều không thấy nàng có vẻ già nua.

Nữ nhân trung niên tuyệt sắc ngồi ngay ngắn bên cạnh chiếc bàn gỗ, như có điều suy nghĩ, phía sau nàng, Long Tà lại nóng nảy đi đi lại lại.

Xem ra trong lòng Long Tà cực kỳ bất an, giống như một con thú bị giam cầm miệng hăn thì thào nói:

- Đám lão gia hỏa kia, lúc này là lúc nào rồi, còn không hồi âm cho ta, giỏi lắm, Long Môn cũng cùng bị phá hủy với bọn họ rồi!

Nữ nhân trung niên tuyệt sắc tựa hồ bị lời nói của Long Tà động chạm, nàng chậm rãi đứng lên, cử chỉ ưu nhã.

- Long Tà, chuyện này cha ta cũng không thể hoàn toàn làm chủ, không thể trách ông ấy!

- Không làm chủ được thì hăn còn làm Tu La môn chủ làm gì. Nhược Thủy, thực xin lỗi, ta không nên lớn tiếng với nàng như vậy, thế nhưng việc này quan hệ đến sinh tử của Long môn ta, Tu La môn đến bây giờ còn do dự bất định, nàng kêu ta không nôn nóng sao được?

Nữ nhân trung niên tuyệt sắc được Long Tà gọi là Nhược Thủy ôn nhu nói:

- Nếu cha ta nói đêm nay sẽ báo tin cho người, vậy nhất định sẽ cho người tin tức, người cứ an tâm mà chờ đợi.

- Nhưng trời vừa sáng, ta phải xuất hiện ở Nhiễm thành rồi!

- Quyết đấu với Lý Dật, thật sự quan trọng như vậy sao?

Nhược Thủy hỏi xa xôi.

- Bất kể Tu La môn có đáp ứng thỉnh cầu của ta hay không, cuộc quyết đấu này vẫn rất quan trọng, nếu Thần Chi lĩnh vực đã chú định phải tẩy bài một lần nữa, tại sao Long Môn không nhân cơ hội này diệt trừ những tông môn khác, hừ, muốn đấu với Long Tà ta, ta nhất định phải khiến tất cả bọn chúng xong đời.

- Long Tà, sát cơ của người quá nặng, cái này không có lợi đối với người.

Nhược Thủy nhẹ nhàng nói một câu, sau đó không hề để ý tới Long Tà, nàng lại ngồi xuống bên cạnh bàn, dáng vẻ như có điều suy nghĩ.

- Người đang suy nghĩ gì vậy, Nhược Thủy, không phải người đang nghĩ đến Long Phong Vân chứ!

- Ài, người vẫn hay đa nghi như vậy!

Trong hậu điện một lần nữa khôi phục sự yên tĩnh, nữ nhân trung niên tuyệt mỹ vẫn ngồi lẳng lặng, còn Long Tà lại như một con thú bị nhốt, đi đi lại lại không có mục đích.

Qua hồi lâu, trong hậu điện bỗng nhiên dâng lên một luồng không gian chấn động, một cây cột đá trong điện tản mát ra hào quang u lam. Cùng với luồng chấn động và hào quang u lam lập lòe, có một thân ảnh chậm rãi hiện ra trong cột đá.

Nhìn thấy người này, Long Tà vội vàng chạy tới hỏi thăm:

- Tu La môn chủ đáp ứng thỉnh cầu của ta rồi sao?

Người kia vốc người mập mạp, vẻ mặt dối trá, thấy Long Tà, liền cười ha hả mà nói:

- Môn chủ đã đồng ý kế hoạch của Long môn chủ, nhưng....

- Nhưng cái gì?

- Cũng không có gì, nếu đã vận dụng lực lượng của Tu La giới, chuyện này chỉ có thể thành công chứ không thể thất bại, vạn nhất thất bại sẽ có hậu quả gì, Long Môn chủ chắc hẳn cũng tinh tường!

- Xin Tu La môn chủ yên tâm, chỉ cần hãn chịu điều động lực lượng của Tu La giới, tam đại tông môn chính là thịt nằm trên thớt, xem ngày mai ta sẽ thu thập bọn hãn như thế nào. Ha ha, đại sự có thể thành, Long Môn sẽ chính thức hùng bá toàn bộ Thần chi lĩnh vực!

Nhược Thủy thấy dáng vẻ cực kỳ đặc ý của Long Tà, liền lắc đầu, sau đó đứng dậy nhẹ nhàng rời đi.

- Vậy cứ quyết định như vậy!

Người nọ dứt lời, một lần nữa ẩn vào trong cột đá của hậu điện, thoáng cái biến mất.

Long Tà cười to mấy tiếng, biểu lộ hết hoảng đã biến mất, thay vào đó là vẻ đắc chí vừa lòng. Hãn quay người lại, sải bước vượt qua tường ngăn, đi tới trên đại điện của Thần Long điện.

- Tu La môn chủ đã đồng ý kế hoạch của chúng ta, hiện tại hết thảy đều theo kế hoạch làm việc, ai làm trễ nãi sự tình, giết không tha!

Ngay khi Long Tà đang đắc chí vừa lòng, bắt đầu chấp hành kế hoạch hùng bá Thần chi lĩnh vực của mình, trên phế tích Nhiễm thành, lại đang diễn ra một màn quỷ dị. Phế tích Nhiễm thành, đã bị cường giả tới từ các nơi trong Thần chi lĩnh vực vọt tới chiếm lĩnh, những cường giả vô cùng kiêu ngạo này tụ tập trên phế tích Nhiễm thành, chờ mong trận quyết đấu đỉnh phong đấu thần sau hừng đông, để thời gian chờ đợi bớt đơn điệu nhàm chán, đám người bọn họ tốp năm tốp ba tụ tập lại một chỗ, uống rượu bắt chuyện, ngẫu nhiên cũng sẽ phát sinh một số xung đột nho nhỏ, gây xôn xao một vùng.

Trong đám ồn ào đó, náo nhiệt nhất vẫn là hai lão gia hỏa đang đấu đố, hai người này nhìn không rõ tuổi tác, lúc này đang khẩn trương nhìn

chăm chăm vào hai con đế cực lớn đang kèn cựa nhau. Hai con đế này lớn bằng bàn tay, tính cách tương đối nóng nảy, cũng đã bị thương không nhẹ, nhưng vẫn quấn chặt vào nhau, đáng vẻ không chết không từ bỏ.

- Lão quỷ, con đế của người thua rồi!

- Chưa chắc, con đế của ta có tuyệt chiêu đấy!

Trong miệng lão quỷ thối ra những tiếng huýt sáo dồn dập, nghe thấy tiếng huýt sáo, con đế đã bị đứt một chân giống như được tiêm thuốc trợ tim, nổi điên nhào tới, ra sức cắn xé đối phương.

- Người làm trò kỳ quái gì vậy, trong tiếng huýt sáo có trò kỳ quái!

Lão quỷ còn lại tỏ vẻ không vui, chỉ vào đối thủ bắt đầu trách móc.

Lão quỷ kia cười hắc hắc, hắc xác thực đã giở trò quỷ, trong tiếng huýt sáo ẩn chứa lực đấu khí, lập tức cũng không phủ nhận:

- Được rồi, ta thua. Lão quỷ, người tên là gì?

- Ta sao? Người gọi ta Tiểu Thiên là được rồi! Chúng ta lại đi bắt một con đế khác đấu tiếp!

- Không đấu nữa, ta phải đi rồi!

- Không có tí sức lực nào!

Tiểu Thiên có chút không vui, thấy lão quỷ phải rời đi liền vội vàng hỏi:

- Lão quỷ, chơi với người rất vui, người tên là gì? Có thể tìm người ở đâu?

- Trong tên của ta cũng có một chữ thiên, tên là Giang Thiên Nhất, người không tìm được ta đâu, nếu hữu duyên tất nhiên sẽ gặp mặt!

Giang Thiên Nhất! Đám cường giả đứng xem xung quanh bất giác đều toàn thân chấn động, lại nhìn lão quỷ kia đã sớm đi xa, rất nhanh biến

mất trong bóng đêm.

- Giang Thiên Nhất, hắc hắc, nếu đã biết tên thì không sợ không tìm được người!

Tiểu Thiên thì thào lầm bầm nói.

- Lão quỷ, người biết người vừa đấu đố với người là ai không?

Cường giả bên cạnh không khỏi hảo tâm nhắc nhở. Đáng tiếc hảo tâm của bọn hắn lại không khiến Tiểu Thiên cảm thấy hứng thú, hắn chỉ thản nhiên nói:

- Chẳng lẽ các người biết hắn ở nơi nào?

- Tất cả mọi người trong Thần chi lĩnh vực đều biết, Giang Thiên Nhất chính là Tu La giới chủ, dĩ nhiên là sống trong Tu La giới rồi.

- A, thì ra là sống trong kết giới, như vậy cũng có chút phiền toái, nhưng nếu thật sự muốn tìm cũng vẫn có thể.

Tiểu Thiên vẫn lầm bầm nói.

- Lão quỷ người mất trí rồi sao, dám đến Tu La giới tìm Giang Thiên Nhất, người có biết người ta được phong hào là cường giả cấp bậc Đấu Thần hay không, không cần thận chọc vào hắn, người có chín cái mạng cũng vô dụng.

- Phong hào Đấu Thần? Ha ha ha, khó trách chúng ta hợp ý như vậy, người tưởng chỉ một mình hắn được phong hào Đấu Thần sao?

- Đúng là điên rồi, chẳng lẽ người cũng là....?

- Đoán đúng rồi!

Tiểu Thiên nói xong, cũng mặc kệ mọi người chỉ trích như thế nào, lấy từ trong dung giới ra một tấm thảm bẩn rách rưới, quàng lên người, lập tức chìm vào giấc ngủ say.

- Thật đúng là tên điên!

Đám cường giả xung quanh thấy thế liền kêu lên.

Đêm ngày càng khuya, xung quanh phế tích Nhiễm thành rơi vào cảnh tượng vô cùng yên tĩnh, chỉ là sự yên tĩnh này lại dấy động lên một luồng khí tức khiến người ta bất an. Không ai có thể xác thực tại sao lại có loại cảm giác bất an này, nhưng nó xác thực đang tồn tại.

Ở phương đông, tia nắng ban mai cuối cùng đã xé mở màn đêm, khi ánh mặt trời bắt đầu chiếu đến, các cường giả xung quanh phế tích Nhiễm thành cũng bắt đầu tỉnh lại.

Đây là một ngày rất đẹp, trời cao mây trắng, xung quanh tràn đầy sức sống và tinh thần phấn chấn của buổi sớm. Quang cảnh này thật sự không thích hợp với cảnh giết chóc.

- Lý Dậtthuynh đệ, người chuẩn bị xong chưa?

Mới sáng sớm, Phong thiếu tông chủ đã ở ngoài cửa kêu gào, tiểu tử nóng nảy này chỉ hận không thể lập tức bắt đầu quyết đấu.

Bảy ngày vất vả bế quan tu luyện, đêm nay Lý Dậtngược lại ngủ rất ngon, không hề mộng mị, nghe thấy Phong thiếu tông chủ kêu to, rất nhanh tỉnh lại.

- Hắc hắc, Lý Dậtthuynh đệ, xem ra khí sắc của người không tệ, chúng ta cũng đã chuẩn bị xong, phía bên Long Môn cũng phái người tới, ta định thời gian quyết đấu vào một giờ sau, không có vấn đề gì chứ Lý Dậtthuynh đệ.

- Không có vấn đề.

Lý Dậtthờ hững đáp.

Mang theo Lý Dật rời khỏi chỗ ở, dưới núi ba đại tông môn bao gồm tất cả đầu não phụ thuộc tông chủ lớn nhỏ, dù có mấy trăm cường giả đều tha thiết nhìn Lý Dật. Lam tông chủ và Úc môn chủ lập tức cầm đầu nhiệt tình chạy ra đón chào:

- Lý Dật các hạ khổ cực rồi, trận chiến hôm nay quan hệ trọng đại đến tam đại tông môn, tất cả xin làm phiên Lý Dật các hạ.

- Lam tông chủ khách khí rồi, đây cũng là chuyện của Lý Dật ta, đương nhiên phải dốc hết toàn lực mà làm.

- Tối qua chúng ta có thương nghị, nếu hôm nay Lý Dật các hạ có thể chiến bại Long Tà, đợi sau khi thu thập Long Môn, Thần chi lĩnh vực tùy Lý Dật các hạ chọn một chỗ, đất phong ba nghìn dặm, tự lập nhất tông, tuyệt không nuốt lời!

Lý Dật nhú mày, phúc lợi này không tệ! Nhưng Ngải tông chủ ở bên cạnh lập tức tiếp lời nói:

- Trận chiến này bất luận thắng bại, Lý Dật các hạ cũng sẽ được thăng nhiệm lên chức tông chủ Thất Tinh tông!

Ngải tông chủ đưa ra hứa hẹn này trước mặt các cường giả, hiển nhiên tâm ý đã quyết.

Hứa hẹn của Ngải tông chủ thật sự nằm ngoài dự liệu của mọi người, nhưng tính ra cũng là chuyện hiển nhiên. Nơi được cường giả tôn quý như Thần chi lĩnh vực, thực lực danh vọng của Ngải tông chủ hiện tại đã kém hơn Lý Dật một bậc, cho dù chiếm cứ vị trí tông chủ cũng khó được mọi người kính phục, hơn nữa Lý Dật lại là con rể của hắn, nước phù sa cũng không chảy ruộng người ngoài.

- Chư vị, tại hạ và Long Tà quyết chiến, cũng không phải vì danh lợi, đất phong ba nghìn dặm, chức vụ tông chủ Thất Tinh tông xin miễn đi, chỉ nguyện sau trận chiến này, có thể khiến Thần chi lĩnh vực thái bình, từ nay về sau không còn có chiến tranh tàn sát, tại hạ cũng đủ vui lòng.

Lời này của Lý Dật một nửa là hoa mỹ, một nửa cũng là cảm xúc trong lòng. Đứng ở phế tích Nhiễm thành, muốn nói trong lòng Lý Dật không có xúc động cũng không thể nào.

Lời nói của Lý Dật đương nhiên được các cường giả vô cùng tán dương, đều là tán thưởng Lý Dật rất biết đại nghĩa, khiến Lý Dật nghe thấy ngược lại không khỏi cảm thấy buồn nôn.

Lúc này, ở phương hướng Long Môn cũng đã tuôn ra một đám cường giả, bay vút đến phía trên phế tích Nhiễm thành, người cầm đầu đội mũ kim sắc, thần sắc kiêu ngạo, coi trời bằng vung, đương nhiên chính là đối thủ của Lý Dật, Long Môn môn chủ Long Tà!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyết Đấu Bắt Đầu.

Q.6 - Chương 587: Quyết Đấu Bắt Đầu.

Nhìn thấy Long Tà lộ diện, ba đại tông môn cũng đình chỉ thanh âm tán dương buồn nôn, vây lấy Lý Dật bay về hướng Nhiễm thành.

Bay đến chỗ cách đám cường giả Long Môn trăm mét, đám cường giả lúc này mới dừng lại.

Trên trời dưới đất mấy ngàn đấu khí cường giả, trận thế này ngay cả Lý Dật cũng là lần đầu tiên nhìn thấy, những cường giả này không giống với những cường giả của Đấu Thần đại lục Thiên Hồ vây công mình, bọn hắn đều là cường giả ít nhất trên Đấu Hoàng, còn cường giả Thiên Hồ vây công mình, thậm chí ngay cả Đấu Sư cũng có.

Dưới sự vận chuyển đấu khí rút ra thiên địa linh khí của vô số đấu khí cường giả, bầu trời trong xanh rất nhanh biến mất, hơi mù trầm trọng bất giác bao phủ trên đỉnh đầu mọi người.

- Long Môn chủ từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!

Ngược lại Lý Dật lại là người mở miệng trước, ngữ khí thoải mái. Tiểu tử này thật sự mạng lớn, núi lửa phun trào cũng không thiêu đốt được hắn, hơn nữa xem ra cũng không chịu bất cứ tổn thương nào.

Long Tà lại không có vẻ mặt thoải mái giống như Lý Dật, hắn nhìn cực kỳ âm trầm, khuôn mặt kéo dài, giống như ai đó mượn gạo hắn mà chưa trả vậy.

- Lý Dật, hôm nay ngươi nhất định phải chết!

- Vậy sao?

Lý Dật lấy từ trong tay áo ra một con thiên cơ chuột khác đưa cho hắn, cười nói:

- Ta lại không cho là vậy!

Nhìn thấy thiên cơ chuột, cơ bắp trên mặt Long Tà run rẩy, oán hận nói:

- Tên tiểu tử gian hoạt nhà ngươi, còn muốn lấy phệ thiên chuột ra hù dọa ta sao, loại ma thú này căn bản không có độc, lần trước bị lừa thật khổ!

Tên khoa học của thiên cơ chuột xác thực là phệ thiên chuột, vốn tiểu tử này khi trở về Long Môn đã cố ý điều tra. Lý Dật cười lạnh lẽ, nếu hù dọa không được, vậy thì đành phải thu vào.

- Long Môn chủ quả nhiên lợi hại, xem ra Đấu Thần cốc chủ nói không sai, chiêu đấu kỹ đó đối phó với ngươi cũng không có tác dụng gì. Vậy được rồi, hôm nay ta dùng thực lực chân chính đánh bại ngươi, cho ngươi thua tâm phục khẩu phục!

Nghe đến đó, các cường giả mới biết được Lý Dật và Long Tà cũng không lần đầu tiên giao thủ, chỉ là giữa bọn hắn rút cuộc có ân oán gì, mọi người vẫn mơ màng không hiểu nổi.

- Hôm nay người muốn giở trò cũng không dễ dàng như vậy đâu, nhưng dựa vào bản lĩnh thật sự, hừ, người có bản lĩnh đó sao?

- Ta có hay không, đợi lát nữa người sẽ biết.

Lý Dật cười nhạt, giơ tay lên, cường giả của ba đại tông môn hiểu ý, bắt đầu chậm rãi thối lui, thấy cường giả của ba đại tông môn thối lui, Long Tà cũng đuổi Long Môn đệ tử. Giữa không trung phía trên phế tích Nhiễm thành, chỉ còn lại Lý Dật và Long Tà đối mặt với nhau.

- Long Tà, chẳng lẽ người không muốn biết, thuốc giải hôm đó người ăn vào là là vật gì sao?

Cường giả giằng co, kiên kỵ nhất là tâm tình nóng nảy, Lý Dật đương nhiên muốn chọc giận Long Tà.

- Hừ, không muốn biết, tóm lại không phải vật gì tốt.

Long Tà thực sự thông minh hơn người, không muốn mắc lừa.

Lý Dật cười ha ha, vẻ mặt vô sỉ vui vẻ cười nói:

- Kỳ thật nói cho người biết cũng không sao, giải dược đó xác thực là độc môn giải dược của ta, hơn nữa cho dù cho người phương thuốc, trừ ta ra, trên thế giới này cũng không có bất kỳ người nào có thể điều phối ra. Bởi vì trong cơn cầu đó chính là ta phân và nước tiểu của ta, ha ha ha, Long Môn chủ người nói cái này có được tính là độc môn giải dược hay không!

Một cảm giác muốn nôn mửa tự nhiên sinh ra, với định lực của Long Tà đã sớm có thể thờ ơ trước cảnh núi non sụp đổ, nhưng nghe thấy giải dược hắt vào hôm đấy lại là phân và nước tiểu của Lý Dật, cơ bắp trên mặt hắt vẫn không nhịn được bắt đầu vận vẹo, dạ dày sôi sục như muốn tuôn trào những thứ bên trong ra.

- Đừng nôn, nhiều ngày như vậy rồi, có muốn nôn cũng nôn không ra.

Lý Dật thấy hần ra sức khắc chế cơn nôn mửa của mình, vội vàng khéo hiểu lòng người mà khuyển nhủ.

- Lý Dật! ! Người đi chết đi!

Tất cả tiếng phần nộ hóa thành một tiếng hét to, Long Tà hóa phần nộ ra sức lượng, khí màu đen mờ ảo quanh người thốt nhiên đại tác, hóa thành sương mù màu đen dày đặc bốc lên cuộn cuộn.

Lý Dật đã kích thích phần nộ cực lớn của Long Tà, lập tức cũng không dám chủ quan, thủ quyết niết động, đấu khí trong đan điền khí hải bỗng nhiên tuôn về hướng kinh mạch, chảy ra ngoài cơ thể, ngoài cơ thể hình thành một tầng bình chướng đấu khí màu đỏ thẫm.

- Chịu chết đi!

Long Tà bị phần đến tột đỉnh bỗng nhiên hóa thành một đạo thiểm điện màu đen, kẹp lấy đấu khí giống như sương mù dày đặc mạnh mẽ bắn về hướng Lý Dật, đấu khí mãnh liệt tản ra xé rách không gian, khi tới gần Lý Dật chừng hai mươi thước, từ trong đoàn sương mù đấu khí bắn ra một đạo đấu khí hình đao, nghiêng nghiêng chém xuống người Lý Dật.

Cảm nhận được uy lực cực lớn ẩn chứa trong đấu khí hình đao này, Lý Dật cũng không dám chủ quan, giữa ngón tay đạo đạo đấu khí tư nhện xoáy lên tầng tầng rung động không gian, nghênh đón đấu khí hình đao!

- Keng, keng ——

Hai luồng đấu khí chạm vào nhau, phát ra tiếng giao minh kim thiết giống như thực chất.

- Người chỉ có chút thủ đoạn như vậy sao?

Đánh bay đấu khí hình đao của Long Tà, Lý Dật ra vẻ khinh thường nhẹ nhàng nói.

Long Tà lúc này đã hoàn toàn ở trong đoàn sương mù đấu khí màu đen vô tận, căn bản không thấy rõ nét mặt của hắn, nhưng cảm xúc lúc này của hắn, Lý Dật lại hoàn toàn có thể cảm giác được. Long Tà đã hoàn toàn giận điên lên, căn bản không để ý tới châm chọc khiêu khích của Lý Dật, liên tục tung ra mấy đạo đấu khí đao hình xé rách không gian, chém về phía Lý Dật.

- Lão bất tử này, vừa bắt đầu đã dốc sức liều mạng sao!

Lý Dật ngạc nhiên nói, thân hình cấp tốc lùi lại, sóng động không gian từng vòng từng vòng hình thành một đám bình chương phòng ngự trước người. Như vậy rất tốt, Lý Dật chính là muốn chọc giận Long Tà, lại khiến hắn dốc sức liều mạng tiến công. Loại chiến đấu cấp bậc này, Lý Dật tuyệt đối sẽ không ôm suy nghĩ chiến thắng một cách dễ dàng. Trong tình huống các thế lực có sức mạnh ngang nhau, chỉ có tận lực hao tổn thực lực của đối thủ, mới có thể tạo cho đối thủ một kích trí mạng vào giờ khắc quan trọng.

Giữa không trung hai đạo thân hình vừa tiến vừa lui, quấy đảo chấn động không gian một hồi giống như long trời lở đất, nhìn thấy Long Tà vừa tiến lên đã chiếm cứ ưu thế chủ động công kích, đám đệ tử Long Môn nửa là xu nịnh nửa là khuyến khích Long Tà, lập tức phát ra tiếng ủng hộ vang trời. Chỉ có điều không ít cường giả cũng nhìn ra được, Lý Dật mặc dù lui về phía sau, dáng vẻ mệt mỏi phòng thủ, nhưng thắng bại của cuộc quyết đấu này, thật sự còn rất khó nói.

Sau khi liên tục đánh về phía Lý Dật hơn mười đạo đao hình đấu khí, Long Tà lúc này mới định trụ thân hình, ngữ khí lạnh lùng nói:

- Chuyện này là thế nào? Lý Dật, người rõ ràng đã có thực lực Đấu Thần đỉnh phong? Chuyện này sao có thể?

Từ Đấu Thần ngũ tinh đến Đấu Thần đỉnh phong, theo như thường thức của người bình thường, nhất định phải cần thời gian mười mấy năm hoặc mấy chục năm, mà trong thời gian mười mấy năm lên tới Đấu Thần đỉnh phong đã coi như thần tốc rồi. Cho nên, sau khi Long Tà liên tục tấn

công mạnh mẽ hơn mười đạo đầu khí thăm dò thực lực của Lý Dật, cũng không khỏi sinh ra kinh hãi.

- Chuyện này rất kỳ quái sao? Cho nên Long Tà, ta cho người biết, người muốn giết ta, tốt nhất là thừa dịp hôm nay, nếu không mấy ngày nữa, ngay cả xách giày cho ta người cũng không xứng.

Lý Dật vẫn kiên quyết quán triệt ý đồ của mình, kích thích Long Tà sử dụng toàn lực công kích mình.

- Lẽ nào đồ ngu ngốc Linh Thiên đã... Lý Dật, có phải Linh Thiên đã đem hạt giống đầu khí cho người luyện hóa không?

Long Tà cũng không phải kẻ ngu ngốc, nhú mày như nghĩ tới điều gì:

- Linh Thiên rõ ràng hận ta đến trình độ như vậy, ngay cả đầu khí hạt giống cũng chịu tặng cho người, ha ha ha, đáng tiếc, Linh Thiên sư muội, người cho rằng đưa đầu khí hạt giống cho tiểu tử này là có thể giết được ta sao? Người sai rồi, Thần chi lĩnh vực đã không còn ai có thể giết được ta!

Lúc này mặc dù không nhìn thấy rõ biểu lộ của Long Tà, nhưng từ trong ngữ khí của hắn, Lý Dật nghe ra được, tâm tình lúc này của Long Tà tuyệt đối không tốt.

- Long Tà, người đã xa lánh chúng bạn, ngay cả sư muội của người cũng hận người đến chết, người còn sống làm gì, chỉ bằng thành toàn cho ta, vung đao tự vận đi, nói không chừng thấy người thức thời, ta còn có thể nhặt xác cho người, về sau hàng năm tế điện!

- Nói láo! Ta mới không muốn chết, ta sẽ không chết, ta muốn tu luyện tới phong hào Đấu Thần, ta muốn trở thành bất tử bất diệt! Bất cứ ai cũng không cách nào ngăn cản ta làm được điểm này.

Bi phần đến cực điểm, tâm tình phức tạp của Long Tà càng hung ác, song chưởng tạo thành hình cung, đầu khí cực hạn mãnh liệt ngưng tụ

trong lòng bàn tay, một đoàn năng lượng màu đen nổi lên lôi quang màu tím.

Linh khí thiên địa xung quanh rất nhanh bắt đầu khởi động, bầu trời vốn âm trầm giống như nhận được triệu hoán nào đó trong linh khí thiên địa kịch liệt, sương mù dày đặc càng ngày càng thấp, phảng phất như lơ lửng trên đỉnh đầu Lý Dật. Từng đạo thiểm điện màu tím hưởng ứng theo lôi quang trong lòng bàn tay Long Tà, phát ra tiếng nổ bạo liệt đình tai nhức óc.

Đấu kỹ Bạch hổ, Lý Dật cả kinh, nhưng lại lập tức vui mừng,...xem ra Long Tà đã thật sự bị mình kích thích nổi điên, chỉ cần đứng vững sau đòn công kích này, một khi hẳn biểu hiện ra dấu hiệu đấu khí tiêu hao quá lớn, như vậy thì xin lỗi, Lý Dật sẽ cho Long Tà một đòn phản kích trí mạng.

- Bạch hổ cấp cao —— Tử Thần Chi Lôi!

Quả nhiên là đấu kỹ cấp bậc Bạch Hổ, chiêu đấu kỹ Bạch hổ cấp cao này tên là Tử Thần Chi Lôi, là đấu kỹ cường hãn nhất Lý Dật từng nhìn thấy từ trước đến nay, lôi cầu súc thể đến cực hạn thay thế khí vụ màu đen lượn lờ quanh người Long Tà, hẳn hoàn toàn bị một đoàn lôi cầu lôi quang màu tím đan xen vây quanh, năng lượng vô tận vẫn dùng tốc độ cực nhanh tuôn về hướng đoàn lôi cầu này, dị tượng giữa thiên địa càng ngày càng rõ ràng, bày biện ra một cảnh tượng giống như tận thế.

Lý Dật đương nhiên cũng không nhàn rỗi, đồng thời với Long hổ súc thể “Tử Thần Chi Lôi”, hẳn cũng bắt đầu dốc sức liều mạng bố kết một tầng đấu khí phòng ngự, năng lực phòng ngự thổ hệ đấu khí mạnh nhất bị hẳn rút ra đến mức tận cùng, lợi dụng bình chương đấu khí được kết từ thổ hệ đấu khí này từng đạo nối tiếp nhau, phòng ngự đấu khí thổ hệ dồi dào năng lượng giống như một tòa thành lũy chắc chắn, che dấu Lý Dật thật sâu bên trong.

- Tử Thần Chi Lôi, Tử Thần hàng lâm!

Thủ quyết Long Tà khê động, đoàn năng lượng kia bỗng nhiên giống như bị co rúm, tán đi hình dạng, hóa thành vô hình.

Lý Dật ở bên ngoài hai mươi mét cũng đồng thời cảm nhận được một luồng áp lực giống như sóng dữ phong ba, dưới luồng áp lực cực đại nhưng vô hình này, bình chương thổ hệ đấu khí mà hắn xây dựng liên tục vỡ vụn, trong hư không, vô số lôi quang màu tím phá không mà ra, phát ra tiếng lôi bạo lách tách.

Thế của năng lượng lôi hệ trước mắt như chẻ tre, giống như muốn chém vỡ tầng phòng ngự cuối cùng của mình, Lý Dật cũng không kịp suy nghĩ, siêu phẩm thần binh Phá Thiên kiếm bất ngờ xuất hiện trên tay, đấu khí Thiên Ma cực hạn rót vào trong cơ thể Phá Thiên Kiếm, vội vàng thối lui mấy mét, sau đó lăng không hạ kích.

Ầm ——

Trong tiếng nổ kịch liệt, lôi hệ đấu khí vô hình nhưng có năng lượng kinh người cứ thế bị đánh bay một đạo lỗ hồng, dọc theo đạo lỗ hồng này, thân hình của Lý Dật lao đến, Phá Thiên kiếm chỉ còn cách Long Tà ngoài hai mươi mét!

Long Tà tựa hồ không ngờ rằng Lý Dật dưới đấu kỹ Bạch hổ cấp cao còn có thể phá lớp vòng vây công kích của mình, sắc mặt biến hóa, nhưng không tránh né, thủ quyết lại như bay mà động, tựa hồ hóa thành hư ảnh. Theo thay đổi thủ quyết của Long Tà, lôi hệ đấu khí vô hình bị Lý Dật chém rách nhanh chóng khép lại, khóa Lý Dật bên trong.

Có thể được xưng là đấu kỹ Bạch hổ cấp cao quả nhiên cũng không phải chuyện đùa, sau khi kích phát còn có thể khống chế năng lượng, hình thành công kích! Năng lượng lôi hệ vô tận xung quanh giống như tường đồng vách sắt giáp công mà đến, Lý Dật cũng không cách nào nghĩ nhiều, Phá Thiên kiếm cấp tốc chém xuống, lại một lần nữa tạo ra một khe hở, sau đó phóng lên trời, hóa giải dây dưa của năng lượng đấu kỹ Bạch hổ này.

- Đấu kỹ Bạch hổ cấp cao, cũng không có gì!

Thân ở giữa không trung, Lý Dật liếc nhìn Long Tà ở phía dưới, mặt lộ vẻ khinh thường nói.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Bắt Được Rồi?

Q.6 - Chương 588: Bắt Được Rồi?

Thấy Lý Dật chỉ tổn thương ít lông tóc mà hóa giải được đấu kỹ Bạch Hổ cấp cao của mình, Long Tà càng có vẻ mặt khó coi, đương nhiên ngoài miệng hăn vẫn không chịu thua, lạnh lùng đáp lại:

- Có thể phá chiêu đấu kỹ Bạch Hổ này của ta cũng không phải năng lực của người tài giỏi, mà là binh khí của người siêu phàm, hừ, siêu phẩm thần binh, được, chúng ta cùng đấu binh khí.

Còn chưa nói xong, trong tay hắn đã hiện ra một đoạn Thiêu hỏa côn... Thứ này xác thực cực giống Thiêu hỏa côn, dài không đến hai ba thước, toàn thân ngăm đen, không sáng bóng, nhìn thế nào cũng giống như một đoạn Thiêu hỏa côn.

- Thiêu hỏa côn của người cũng là siêu phẩm thần binh sao!

Lý Dật khinh thường nói. Trên mặt hắn mặc dù tỏ vẻ khinh thường, nhưng Thiêu hỏa côn kia vừa hiện thân, trong không gian liền xuất hiện một loại áp lực chặt chẽ giống như thực chất, nếu đoán không sai, cây Thiêu hỏa côn này tuyệt đối không bình thường như vẻ ngoài của nó.

- Thiêu hỏa côn? Ngu xuẩn, ngay cả siêu phẩm thần binh cột trụ trời cũng không biết, cũng uổng người được xưng tụng là nhất lưu cường giả!

Cột trụ trời? Lý Dật bỗng nhiên có một loại cảm giác buồn cười, một thanh siêu phẩm thần binh, làm thế nào lại có ngoại hiệu giống như một bộ phận nào đó trên cơ thể nam nhân chứ. Được rồi, cột trụ trời, Lý Dật nhin cười, nghiêm mặt nói:

- Xem cột trụ trời của người có lợi hại không... Nhưng mong không phải loại trong ba mươi giây đã giải quyết xong vấn đề.

- 30 giây quá nhiều, mười giây là giải quyết xong!

Lý Dật cười khổ, thú vị cho rằng tên nam nhân Long Tà này cũng quá khiêm tốn, mười giây đã giải quyết xong?... Nữ nhân nào nguyện ý làm thế!

Đột nhiên những tiếng nổ vang thấp thoáng khiến tâm tư Lý Dật trở lại trên người Long Tà, cột trụ trời sau khi được Long Tà rút đấu khí đã tăng

vọt mấy lần, năng lượng cực hạn xung đột trong cột trụ, những tiếng nổ vang kia cũng là phát ra từ trong cơ thể cột trụ trời.

Muốn mười giây đã giải quyết xong vấn đề, Long Tà cũng không lãng phí thời gian, hai tay vung mạnh cột trụ trời dôi dào đấu khí, thân hình như mũi tên, bắn về hướng Lý Dật. Cái tên cột trụ trời mặc dù có chút buồn cười, nhưng uy lực tuyệt đối không hề thua kém Phá Thiên kiếm, Lý Dật nghiêm nghị, cũng muốn thử xem cây gậy được xưng tụng là cột trụ trời này rút cuộc lợi hại như thế nào, không lùi mà tiến tới, mũi nhọn của Phá Thiên kiếm thẳng tắp đón đỡ cây côn.

Keng ——

Hai thanh siêu phẩm thần binh va vào nhau, tạo ra một tiếng giòn vang, sau đó một đạo sóng xung kích bỗng nhiên phát sinh ở chỗ hai người đối kháng, tản ra ngoài mấy trăm mét. Một chiêu giao nhau, thân hình Lý Dật rơi thẳng xuống!

Lý Dật vẫn là đánh giá thấp uy lực của cột trụ trời, dưới áp lực cực lớn, thân hình của hắn không cách nào điều khiển mà tự động rơi xuống, khí huyết trong lồng ngực cũng cuộn cuộn. May mà Phá Thiên kiếm cũng không bị tổn thương, chỉ là Thiên Ma đấu khí ẩn chứa trong đó đều bị tiêu hao sạch sẽ!

Chiêu này đã chứng minh một sự thật, đồng dạng là siêu phẩm thần binh, Thiêu Hỏa côn bề ngoài xấu xí nhưng nhất định xếp trên Phá Thiên kiếm. Xem ra, Lý Dật không chiếm được tiện nghi về binh khí.

Khi rơi đến phía trên phế tích, Lý Dật mới khống chế được thân hình!

Trong đám đệ tử Long Môn đương nhiên lại bộc phát ra thanh âm trầm trầm khen ngợi, những lời tán dương ngút trời khiến bản thân Long Tà cũng có chút đỏ mặt.

Còn tam đại tông môn lại lặng ngắt như tờ, một chiêu rất đơn giản, thực lực thuần túy cộng thêm đối kháng của binh khí đã chứng minh rất rõ

ràng, thực lực của Long Tà tuyệt đối ở trên Lý Dật.

- Lý Dật ca ca, cẩn thận!

Ngải Du bất chấp vẻ rụt rè của thiếu nữ, quan tâm kêu to.

Lý Dật nhìn thoáng qua phương hướng của đám người Ngải Du, cố gắng kèm chế khí huyết cuộn cuộn, để lộ khuôn mặt tươi cười hơi có vẻ tái nhợt xanh xao để các nàng yên tâm. Một mặt khống chế thân thể từ từ đứng dậy, một mặt Lý Dật lại thúc dục thánh hệ đấu khí khôi phục đấu khí ngược chiều trong cơ thể mình.

- Thế nào? Tiểu tử, biết lợi hại chưa!

Long Tà cực kỳ đắc ý, thần sắc càng tỏ ra kiêu căng.

- Mười giây vẫn chưa giải quyết xong vấn đề, ta còn sống!

Lý Dật cũng giữ vẻ mặt khinh thường, tỏ vẻ không sao cả.

- Người cho rằng đây là uy lực mạnh nhất của cột trụ trời sao? Hừ, thật là một tên ngu ngốc!

Long Tà nói xong, thân hình lại đột nhiên khẽ động, cột trụ trời hóa thành mũi tên, bay thẳng về ngực Lý Dật.

Đã biết lợi hại của cột trụ trời, lần này Lý Dật không dám đón đỡ, thân hình lướt gấp, né tránh oanh kích của cột trụ trời, cầm Phá Thiên kiếm trong tay, vỗ dung giới, Phách Tuyệt Trấn Thiên cung đã thành linh xuất hiện nơi tay.

- Hào tiểu tử, rõ ràng còn có hai thanh siêu phẩm thần binh...Nhưng, như vậy cũng không cứu được người!

Long Tà vẫn không buông tha, như hình với bóng theo sát Lý Dật.

Long Tà cũng quá chủ quan, một chiêu đặc thế lại khiến cho y tựa hồ quên hết tất cả, hoàn toàn không để ý đến cây siêu phẩm thần binh chứa

đầy Thiên Ma đấu khí đỏ thắm này. Nhưng điều khiến Lý Dật vui mừng là, trong ba mũi tên đấu khí mà hắn liên tục bóp cò lại có một mũi tên bạo kích! Bạo kích của Phách Tuyệt Trấn Thiên cũng có thể sinh ra uy lực gấp mấy lần, chỉ là Lý Dật không cách nào khống chế được loại bạo kích, hắn chỉ có thể hoàn toàn dựa vào vận khí và nhân phẩm bộc phát.

Đại khái là nhân phẩm của Long Tà quá kém, cho nên nhân phẩm của Lý Dật mới bạo phát.

Hai mũi tên đấu khí đầu tiên không nằm ngoài dự liệu bị Long Tà huy động cột trụ trời đánh bay, nhưng khi hắn tựa hồ dựa vào bản năng oanh kích mũi tên đấu khí thứ ba, mũi tên bạo kích này lại không bị đập bay, mà phân thành hai nửa dưới một kích của cột trụ trời, lướt qua cột trụ trời, bay thẳng về hướng Long Tà.

Biến cố này xảy ra quá nhanh, cho dù Long Tà cố gắng né tránh nhưng căn bản không kịp, mũi tên đấu khí phân ra làm hai, chui vào vai Long Tà. May mà Long Tà cũng hiểu tình thế cực nhanh, không cho mũi tên đấu khí nổ tung trong cơ thể mình, dưới cường bức của đấu khí hộ thể, mũi tên đấu khí không chui vào được cơ thể bị ép bay ra từ sau lưng.

Toàn thân Long Tà đau đớn, tổn thương xuyên suốt này cũng không ảnh hưởng gì đến chỗ hiểm, đối với một Đấu Thần cường giả mà nói, cũng không tính là chuyện gì, nhưng đau đớn là Long Tà không tránh được, hơn nữa, quan trọng nhất là...y thật sự quá mất mặt!

Lúc này đến phiên đệ tử của tam đại tông môn phát ra thanh âm ủng hộ, bọn hắn đương nhiên không rõ đây là Lý Dật bộc phát nhân phẩm, đánh ra bạo kích của Phách Tuyệt Trấn Thiên cũng, tất cả đều cho rằng đây là sách lược của Lý Dật, đầu tiên dùng hai mũi tên đấu khí mê hoặc Long Tà, lại lấy tuyệt kỹ đả thương địch thủ, tiếng ủng hộ vang trời lập tức vang vọng toàn bộ bốn phía Nhiễm thành.

- Hai thanh siêu phẩm thần binh đánh một cây Thiêu Hỏa côn, thắng cũng không vui vẻ gì.

Lý Dật thu hồi Phách Tuyệt Trấn Thiên cung, đề nghị nói:

- Chúng ta vẫn nên thi đấu khí đấu kỹ, thế nào hả?

Long Tà đúng là cầu còn không được, hắn cũng không biết rõ Lý Dật tổn thương hắn chỉ là nhân phẩm bộc phát, trong lòng hắn thật sự vẫn còn kiêng kị đối với cây Phách Tuyệt Trấn Thiên cung này, thấy Lý Dật thu hồi cung, đề nghị chỉ thi đấu đấu khí đấu kỹ, đương nhiên là vui vẻ đáp ứng, lập tức cũng thu hồi Thiêu Hỏa côn của mình.

Đánh tới lúc này, Lý Dật cũng không còn phòng ngự nữa, hắn quyết định thử chiêu độc môn “Niết Bàn Long Châu” khắc chế Long Tà!

Theo như Đấu Thần cốc chủ Linh Thiên thuyết pháp, sau khi Long Tà liên tiếp chịu tổn thương dưới chiêu này, tất nhiên sẽ nghĩ cách phá giải, nhưng đây cũng chỉ là phỏng đoán của Linh Thiên, thử thêm một lần cũng không ảnh hưởng gì.

Lý Dật biến đổi thủ quyết, hỏa nguyên tố trong thiên địa bắt đầu điên cuồng tuôn về hướng quanh người hắn, một đoàn hỏa diễm đột nhiên sinh ra. Nhìn thấy trận thế này, Long Tà thông minh tuyệt đỉnh đương nhiên cũng biết Lý Dật muốn làm gì, lạnh lùng nói:

- Thật sự là ngu xuẩn, người còn muốn cho ta chịu thiệt dưới chiêu này sao? Đạo lý quá tam ba bận mà người cũng không hiểu.

Long Tà cũng không bố kết phòng ngự. Với sợ hãi của hắn đối với “Niết Bàn long châu”, thừa dịp Lý Dật súc thế, chỉ sợ sớm đã không ngừng bố kết tẩm chắn phòng ngự. Lúc trước khi Linh Thiên lần đầu tiên sử dụng chiêu đấu kỹ này, Long Tà đã bố kết được hơn hai mươi đạo tẩm chắn phòng ngự, cuối cùng vẫn bị Linh Thiên đánh cho nát bấy tất cả, lần đó nếu không có Linh Quyên chống đỡ, chỉ sợ Long Tà cũng đã bỏ mạng ở phế tích Nhiễm thành rồi.

Xem ra, Long Tà thật sự đã có cách đối phó “Niết Bàn long châu”, bằng không hắn cũng sẽ không bình tĩnh như thế!

Trong lòng Lý Dật khê động, nhưng vẫn sức thể đấu kỹ!

Hỏa diễm quanh thân Lý Dật càng ngày càng rùng rục, năng lượng thiêu đốt thiên địa khiến cho nhiệt độ trong không gian kịch liệt tăng lên, dưới áp chế của tầng mây dày đặc, luồng năng lượng nóng rục không có chỗ phát tiết, lập tức như thiêu đốt tất cả cường giả, mồ hôi trên trán mọi người liên tục toát ra!

Sức thể hoàn tất, Lý Dật bị ngọn lửa hoàn toàn vây khốn bên trong, mang theo hỏa cầu oanh kích về hướng Long Tà.

- Chiêu này đối với ta đã vô dụng rồi, ngu ngốc!

Về mặt bình tĩnh, Long Tà vô dụng giới. Một tấm chắn phong cách cổ xưa hiện ra trước mặt hắn. Tấm chắn này cực kỳ cổ xưa, phía trên có khắc những hoa văn tinh tế dày đặc, tựa hồ còn ẩn chứa chút năng lượng ma pháp, giống như cảm ứng được năng lượng rùng rục của “Niết Bàn long châu”, trên tấm chắn màu ngăm đen lập tức nổi lên một tầng băng lam.

Cùng lúc với tầng băng lam hiện ra, hỏa diễm quanh người Lý Dật cấp tốc bị rút ra, sau đó thu nạp tiến vào bên trong tấm chắn, trong giây lát biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

- Đây chính là pháp bảo đối phó “Niết Bàn long châu”, người không ngờ ta có thượng cổ băng thuẫn, chuyên môn khắc chế ngọn lửa của người....ha ha ha...

Nhưng Long Tà rất nhanh không cười nổi, hỏa diễm quanh người Lý Dật rất nhanh bị thượng cổ băng thuẫn hút vào không còn một mảnh, tình huống này khiến cho Long Tà cảm giác được có cái gì không đúng, với uy lực của “Niết Bàn long châu”, cũng không thể bị hấp thu toàn bộ năng lượng nhanh như vậy được.

- Người vui mừng quá sớm rồi!

Lúc này Lý Dật chỉ còn cách ngoài bốn mét, trên mặt hắn hiện lên một tia giảo quyết vui vẻ. Trong lòng bàn tay của hắn, chính là một khối băng cầu không lớn nhưng năng lượng đầy đủ dồi dào...Có trời mới biết hắn làm thế nào mà đồng thời súc thể được hai loại đấu kỹ thuộc tính hoàn toàn trái ngược nhau!

Càng đáng sợ hơn là, chiêu đấu kỹ súc thể này của Lý Dật lại không phải đấu kỹ bình thường, mà là Thanh Long đấu kỹ Lam tông chủ tặng cho hắn.

Thanh Long cấp thấp, Huyền Băng Thiên Phá!

- Không thể nào!

Trong mắt Long Tà chợt lóe lên vẻ sợ hãi, dựa vào lịch duyệt của hắn, đương nhiên biết rõ đoàn băng cầu trong lòng bàn tay Lý Dật có dư vị như thế nào, đây là một chiêu Thanh Long đấu kỹ thật sự! Chỉ là hắn không thể nào ngờ được, Lý Dật lại dùng “Niết Bàn long châu” làm thủ thuật che mắt, lén lút súc thể chiêu sát thủ thật sự này!

- Chuyện gì cũng có thể xảy ra!

Lý Dật mỉm cười, băng cầu trong lòng bàn tay bỗng nhiên phóng đại, không gian vừa mới còn nóng bỏng thoáng cái trở nên lạnh lẽo, nhiệt độ hạ xuống quá nhanh khiến cả không gian như bị đông cứng, khắp nơi lộ ra hơi lạnh thấu xương.

Ầm...

Băng cầu ầm ầm nổ vang, vô số mảnh vỡ bay tán loạn trong không gian, nhưng cũng không mất đi khống chế, theo thủ quyết biến đổi của Lý Dật, năng lượng băng hệ vô tận giống như hình thành một biển băng xung quanh người Long Tà!

Đây chính là chỗ lợi hại của Thanh Long đấu kỹ Huyền Băng Thiên Phá, tất cả năng lượng hóa thành vô hình, như khống chế toàn bộ không gian

xung quanh người bị công kích, người bị công kích giống như bị chìm đắm trong biển lớn mênh mông, bất luận người có sức mạnh cường đại như thế nào, lại không có hề chút sức lực trong biển cả bao la vô tận.

Năng lượng băng hệ mãnh liệt gào thét xung quanh Long Tà, sau đó nhanh chóng co rút lại, sau khi băng cầu không ngừng rút ra thiên địa linh khí xung quanh bất ngờ thành hình, nhốt chặt Long Tà trong phạm vi khoảng mười thước.

Mới đầu mọi người còn có thể nhìn thấy Long Tà không ngừng thúc dục đấu khí chống lại sự co rút của băng cầu, nhưng rất nhanh, dưới năng lượng cực hạn, Long Tà trở nên hoàn toàn bất động, hẵn bị đông cứng trong băng cầu, giống như một miếng hồ phách cực lớn.

- Bắt được rồi?

Lý Dật ngược lại không ngờ Long Tà lại bị đánh bại nhanh như vậy, hẵn mới sử xuất một chiêu Thanh Long đấu kỹ đã dễ dàng chế định được Long Tà? Nhưng chuyện này thật ra cũng không thể trách Long Tà, nếu muốn trách chỉ có thể trách Lý Dật quá âm hiểm, rõ ràng dùng “Niết Bàn long châu” để che mắt sử xuất chiêu Thanh Long đấu kỹ. Đối phó với Thanh Long đấu kỹ, cho dù Long Tà biết được tình huống, cũng cần phát huy toàn bộ thực lực chống lại, trúng chiêu trong tình huống không biết gì tựa hồ cũng có khả năng.

Lúc này phế tích Nhiễm thành hoàn toàn im lặng, ngay cả tam đại tông môn nhất thời cũng quên mất ủng hộ, tất cả mọi người tựa hồ còn đắm chìm trong cảnh tượng không thể tưởng tượng nổi.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chúng Ta Trúng Chiêu Rồi

Q.6 - Chương 589: Chúng Ta Trúng Chiêu Rồi

- Chúng ta thắng rồi!

Nghe thanh âm, hẳn là Phong thiếu tông chủ Phong Lập Nam dẫn đầu phát ra tiếng hoan hô, sau đó thanh âm ủng hộ của tam đại tông môn liên vang vọng toàn bộ không gian.

Long Tà xác thực bị băng cầu đông cứng, hẳn vẫn không nhúc nhích, mặc dù có thể khẳng định hẳn vẫn chưa đến mức bỏ mạng, nhưng tựa hồ cũng không có sức mạnh phản kháng, băng không, sao hẳn lại không tận lực phá băng mà ra.

Sắc mặt đám đệ tử Long Môn trắng bệch, bọn hắn do dự một lát, sau đó cũng không biết tên nào cầm đầu lao về phương hướng quân doanh, ngay sau đó, trưởng lão hộ pháp của Long Môn cũng không thể nào ngăn cản được, tất cả Long Môn đệ tử bắt đầu rút lui. Bọn hắn một mực rút lui đến quân doanh, sau đó lập tức cảm giác ở quân doanh cũng không an toàn, bắt đầu liều mạng chạy trốn về phương hướng Long Thành.

Nhìn thấy tình huống này, Phong thiếu tông chủ vội vàng nói:

- Lam tông chủ, Úc môn chủ còn chờ cái gì, mau dùng Truyền Tống Trận truyền tin tức ở đây, đại quân tam lộ cùng tiến công về hướng Long Thành!

- Phong thiếu tông chủ, tại sao ta cứ cảm giác chuyện này tựa hồ có chút không thích hợp!

- Úc môn chủ, ngươi còn do dự cái gì? Sự thật đã bày ra trước mắt, Long Tà đã đến rồi! Long Môn tiêu đời rồi.

- Phong thiếu tông chủ.

Lam tông chủ cũng nhíu mày nói:

- Có lẽ sự tình quá thuận lợi, ta cũng có cảm giác tương tự Úc môn chủ, trong chuyện này tựa hồ có cái gì cổ quái... Thuận tiện nhắc nhở một chút, Long Tà vẫn chưa chết, hẳn chỉ là bị vây khốn.

- Thế nhưng đệ tử Long Môn đã tháo chạy, đây là một cơ hội trời ban.

Lam tông chủ và Úc môn chủ liếc mắt nhìn nhau. Hậu bối trẻ tuổi như Phong Lập Nam đương nhiên không thể so sánh với hai lão hồ ly lòng dạ thâm trầm, nhưng bọn hắc cũng không nhìn ra bên trong chuyện Long Môn tháo chạy có chiêu trò gì. Xác thực phải tận dụng thời cơ, một khi Long Môn trì hoãn quá mức, một lần nữa tuyền ra môn chủ, như vậy lại phải hao tổn một phen công phu, tổn thương vô số đệ tử.

Cho nên sau giây phút do dự ngăn ngại, Lam tông chủ vẫn hạ lệnh cho Cửu Huyền Tông tiến công Long Thành. Truyền Tống Trận đồng thời cũng truyền tống mệnh lệnh đến chiến trường của Phong tông và Lục Cực môn.

Trên phế tích Nhiễm thành, Lý Dật lộ vẻ mặt cổ quái quan sát băng cầu rộng hơn mười thước. Long Tà rõ ràng còn sống, chỉ là khí tức cường giả của hắn ngày càng trở nên nhạt yếu đi. Lẽ nào hắn thật sự bị mình vây khốn rồi sao?

Không có khả năng, với thực lực của Long Tà, cho dù trúng chiêu, cũng tuyệt đối không thể hoàn thành trong một chiêu đấu kỹ Thanh Long cấp thấp! Trong này nhất định có cái gì cổ quái! Nhìn thấy đệ tử của Cửu Huyền Tông đã bắt đầu điên cuồng trùng kích về hướng Long Môn đệ tử, Lý Dật thâm thấy không ổn, chỉ là với lực lượng của một mình hắn, chỉ sợ cũng không cách nào ngăn trở.

Lúc này, bọn người Lam tông chủ, Úc môn chủ còn có Phong Lập Nam cũng phi tới, bọn hắc vây quanh băng cầu cực đại, biểu lộ cũng giống như Lý Dật, đều cảm giác được có chút kỳ quái.

- Mặc kệ, chúng ta hợp lực, tiêu diệt Long Tà trước rồi nói sau!

Phong Lập Nam hung ác nói, đấu khí trong lòng bàn tay bắt đầu khởi động.

- Đúng, tiêu diệt Long Tà!

Lam tông chủ cũng phụ họa nói.

Đề nghị này Úc môn chủ đương nhiên cũng không phản đối, lập tức ba người cùng Lý Dật phân tứ phương đứng lại, từng người vận chuyển đấu khí cực hạn, chuẩn bị oanh kích khối băng cầu cực đại kia.

- Long Tà, chúng ta cùng tiến đưa người quy thiên!

Long Tà ở trong băng cầu, xem ra cũng không cách nào sử dụng đấu khí, dưới oanh kích liên thủ của tứ đại cường giả, dù lợi hại cũng khó lòng chạy thoát vận mệnh bỏ mạng, điểm này đã không còn nghi ngờ.

Trước khi động thủ, Lý Dật lại một lần nữa đặc biệt xác nhận, đúng vậy, bên trong xác thực là một người sống có mạch đập và tim đập.

- Động thủ đi!

Lý Dật cũng không hề do dự, Thiên Ma đấu khí thúc dục đến mức tận cùng, sau đó đột nhiên đánh về hướng băng cầu.

Bốn đạo đấu khí điên cuồng hung hãn đến cực điểm không hề do dự cùng đánh lên băng cầu cực đại băng cầu thoáng chốc ầm ầm tan rã, năng lượng như nuốt chửng không gian, ngay cả băng cầu cũng bị đánh vỡ không còn một mảnh.

Tất cả như biến mất dưới sự trùng kích của đấu khí mãnh liệt.

- Long Tà đâu rồi? Sao không thấy hắc?

Nghi vấn của Phong Lập Nam cũng là nghi hoặc của Lam tông chủ và Úc môn chủ, một người sống rõ ràng cho dù bị đánh thành bã vụn, tối thiểu cũng phải lưu lại mùi huyết tinh. Thế nhưng ở đây lại không có, Long Tà phảng phất giống như bốc hơi.

- Hắc chạy rồi!

Lý Dật thất vọng nói. Khi bọn hãn liên thủ oanh kích, năng lượng điên cuồng hung hãn đánh nát tầng băng, Lý Dật rõ ràng cảm giác được có một luồng chấn động mơ hồ, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, cái này nhất định là chấn động do Long Tà sử dụng ngọc bài gì đó truyền tống sinh ra. Lý Dật không khỏi cảm thán vì để tên gia hỏa này chạy mất, tên Long Tà này thực ra là một kẻ yêu thương tánh mạng hơn tất cả. Xem ra, lúc nào hãn cũng chuẩn bị ngọc bài truyền tống, vào thời khắc mấu chốt sẽ sử dụng bảo vệ tính mạng.

- Chạy rồi sao?

- Đúng, chạy rồi!

Lý Dật sầu lo nói:

- Hơn nữa chỉ sợ hãn không bỏ chạy đơn giản như vậy, Long Tà nhất định đã sắp xếp một âm mưu gì đó, nếu không với thực lực của hãn, cũng không thể nào bị đánh bại nhanh chóng như vậy.

- Hãn bỏ chạy cũng không có vấn đề gì, dù sao hãn cũng đã thất bại, đám Long Môn đệ tử đã hoàn toàn mất sĩ khí, bất kể hãn có âm mưu gì, chúng ta cứ tiến thẳng đến Long Thành, tiêu diệt Long Môn trước rồi nói sau.

Phong Lập Nam hăng hái nói, nhìn phía xa đệ tử Cửu Huyền Tông đã vượt qua dãy núi đối diện Nhiễm thành, một đường truy kích.

Đấu khí cường giả có tốc độ công thủ cực nhanh, nhất là tinh anh cường giả tiên phong, đều là cường giả cấp bậc trên Đấu Hoàng, có thể ngự không phi hành. Cho nên quân đội của Thần chi lĩnh vực tác chiến, đặc điểm chiến thuật có chút bất đồng, không có các loại kỹ xảo trận pháp gì, tất cả hoàn toàn là dựa vào đấu khí thực lực của cường giả hai bên.

Với tốc độ trước mắt này, trong một hai ngày đánh tới Long Thành cũng không phải không có khả năng.

- Ta luôn cảm giác có gì đó giả tạo, Lam tông chủ, để chắc chắn chúng ta nên rút lui.

Lý Dật vô cùng lo lắng, nghiêm túc đề nghị.

- Hiện tại rời khỏi chỉ sợ không còn kịp, mệnh lệnh của chúng ta là lật đổ Long Thành, cũng chính là trước khi xông tới Long Thành, ba nhánh đại quân sẽ không dừng lại!

Lam tông chủ thấy sắc mặt Lý Dật bất thiện, cũng cảm giác được có chút không ổn, chỉ là bọn hắn đã không thể không chế tình thế hiện tại.

Lý Dật chỉ lo chuẩn bị chiến đấu với Long Tà, căn bản hoàn toàn không biết gì kế hoạch của bọn hắn, Lý Dật suy nghĩ rồi nói:

- Đuổi theo mau, lệnh cho đệ tử Cửu Huyền Tông nhanh chóng trở về!

Nói xong Lý Dật cũng cấp tốc lướt đi, như nước thủy triều tuôn về hướng Long Thành, đuổi theo đệ tử Cửu Huyền tông.

- Lý Dật huynh đệ quá lo lắng rồi, có cái gì đáng sợ chứ, Long Môn đã sơn cùng thủy tận rồi.

Phong Lập Nam đuổi theo phía sau, khuyên bảo Lý Dật.

Nhóm đầu não của tam đại tông môn cũng cấp tốc theo đuổi.

Bọn họ cứ thế đuổi theo hơn mười dặm đường, đệ tử Cửu Huyền Tông nhất tề xông lên lúc này cũng căn cứ vào thực lực mà kéo dài khoảng cách, đệ tử tinh anh xông lên phía trước đã không cách nào nhìn thấy, còn đệ tử thực lực hơi kém lại bị bọn người Lý Dật đuổi theo.

- Lam tông chủ, nhanh ra lệnh cho bọn họ rút lui trở về.

- Lý Dật các hạ, mũi tên đã bắn đi không thể nào quay đầu, chuyện đã đến nước này, chi bằng chúng ta đánh cược một phen.

Cũng không phải Lam tông chủ không tín nhiệm trực giác của Lý Dật, mà là hẳn thấy tình cảnh này nếu thực sự có âm mưu gì đó, có rút lui hay không cũng không thể nào tránh khỏi tổn thất, như vậy chi bằng liều mạng một phen, bởi vậy cũng không nghe theo ý kiến của Lý Dật.

Cái này cũng không trách được Lam tông chủ, tình thế đã mất khống chế, chỉ có thể để nó tiếp tục phát triển, về phần tốt hay xấu, trước khi đến Long Thành cũng chỉ có thể thuận theo ý trời.

Nhìn thấy chiến trường hỗn chiến, Lý Dật cũng rất nhanh ý thức được điểm này. Sau khi Lý Dật ý thức được, hẳn bỗng nhiên đứng lại, không tiến về trước nữa.

Cảm giác nguy hiểm càng ngày càng rõ ràng khiến Lý Dật biết rõ Long Môn nhất định đã bày ra bẫy rập gì, nếu bọn hắn cứ xông vào như vậy, kết cục sẽ chỉ là tự tìm đường chết. Thật ra hẳn hoàn toàn không để ý đến sinh tử của tam đại tông môn, vấn đề là hẳn cần phải bảo vệ Cung Vô Song, Ngải Du và cả Long Y Y vẫn ở bên cạnh các nàng.

Nhưng vấn đề là đã quá muộn, ngay khi Lý Dật đứng lại định quay về, trong không gian truyền đến chấn động điềm xấu.

Chấn động rất nhỏ tựa hồ không phát giác được, rất nhanh bắt đầu trở nên mãnh liệt, không gian xung quanh bắt đầu vặn vẹo.

- Chuyện gì xảy ra vậy?

- Không hay rồi, chúng ta trúng chiêu rồi!

Ở đây đều là đấu khí cường giả, bọn họ rất nhanh ý thức được tình hình không ổn từ trong chấn động này, luồng chấn động không gian này quá bất thường, từ khi nó bắt đầu đến khi kịch liệt chỉ kéo dài trong nháy mắt, không gian chấn động kịch liệt như căn nuốt tất cả sự vật giữa thiên địa. Những cường giả kiến thức rộng rãi này chưa từng nhìn một loại chấn động không gian nào có năng lượng lớn lao như thế, từ xa đến gần, tất cả cảnh vật cũng bắt đầu vặn vẹo, không thứ nào may mắn thoát khỏi.

Lý Dật cũng kinh hãi không thôi, lực chấn động này giống như một vòng xoáy, cuốn tất cả vào bên trong. Trước mặt năng lượng cực đại này, năng lực của con người càng trở nên nhỏ bé, cho dù hẳn là một Đấu Thần cường giả hoàn toàn không nhỏ bé.

- Hợp kỹ phòng ngự!

Lý Dật hét lớn một tiếng, đám cường giả xung quanh lúc này mới kịp phản ứng. Lúc này cường giả xung quanh, đều là nhân vật trọng yếu trong tam đại tông môn, bọn họ đều có đấu khí tu vi cấp bậc trên Đấu Thánh Mấy chục cường giả bỗng nhiên chuyển động, vờn quanh người Lý Dật, một tầng bình chướng đấu khí năng lượng kinh người lập tức được triển khai, bao trùm lên mọi người.

Nhưng dưới năng lượng cực đại giữa thiên địa, bình chướng này tựa như một chiếc thuyền lá lênh đênh trên biển lớn mênh mông, hiển nhiên vô cùng nhỏ bé, lực không gian chấn động không ngừng vặn vẹo tấm bình chướng này, cẩn thận thăm dò giống như từng chút một tiêu hao năng lượng trong đó.

Bên trong bình chướng, các cường giả cũng ý thức tình thế không ổn, tựa hồ đều sử dụng ra năng lượng đấu khí cực hạn. Nhưng tất cả đều phí công, chấn động không gian chịu lực cản, càng có thêm nhiều năng lượng giống như được triệu hoán lao về hướng bình chướng. Trong không gian chấn động cường hãn, bình chướng rất nhanh tan rã, Lý Dật chỉ cảm thấy tất cả cảnh vật trước mắt như mờ ảo, sau đó tất cả biến mất, trước mắt chỉ còn lại một vùng không gian trống rỗng mờ mịt.

Sau khi tất cả khôi phục lại, Lý Dật mới phát hiện, bọn hắn đang đứng trong một kết giới. Đúng vậy, đây là một kết giới, một kết giới không khác biệt lắm với thế giới bên ngoài, núi non sông nước đều giống như thế giới hiện thực. Nhưng Lý Dật vẫn phán đoán được, đây không phải thế giới hiện thực, mà là một kết giới. Bởi vì thiên địa linh khí trong kết giới và phương thức đặc biệt tiến vào kết giới của bọn họ, khiến Lý Dật biết rõ hơn ai hết đây là một kết giới.

Chỉ là. Lý Dật bỗng nhiên có một loại cảm giác mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, kết giới gì mà lại có năng lượng lớn như vậy, có thể thu nạp nhiều người như vậy vào bên trong, hơn nữa còn trong tình huống bọn họ dốc sức liều mạng.

Bình thường mà nói, Đấu Thần cường giả khi bố kết kết giới sẽ lưu lại một hoặc mấy cửa ra vào, để cho mình và người mình cho phép ra vào. Nhưng bản thân kết giới khủng khiếp này tựa hồ đang ở trạng thái mở, có thể nhét sự vật vô hạn vào trong kết giới của mình. Bởi vì Lý Dật dò xét phát hiện, tiến vào kết giới, chẳng những có tinh anh hạch tâm của tam đại tông môn trước đó hợp kỹ đối kháng sự thu nạp của kết giới,

Mà ngay cả phần đông đệ tử của Cửu Huyền Tông cũng bị thu nạp vào.

- Lý Dật các hạ, người nói không sai, Long Môn quả nhiên âm hiểm, thiết hạ một bẫy rập lớn như vậy, chúng ta trúng chiêu rồi.

- Lam tông chủ, tự trách mình cũng không có tác dụng, hiện tại nên suy nghĩ làm thế nào rời khỏi kết giới này... Trong các người có ai đoán ra nơi này là kết giới nào không?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyết Đấu Chính Thức.

Q.6 - Chương 590: Quyết Đấu Chính Thức.

Trong kết giới, Đấu Thần bố kết kết giới hoặc là cường giả được phong hào Đấu Thần sẽ có thủ đoạn điều khiển năng lượng của kết giới, vì vậy có thể nói là tồn tại vô địch trong kết giới. Hiện tại Lý Dật rất bức thiết muốn biết chủ nhân của kết giới này. Nếu như chủ nhân của kết giới này là Long Tà, hậu quả sẽ khó mà tưởng tượng.

- Có quý mới biết rõ, nhưng đây nhất định không phải là kết giới của Long Tà, hẳn cũng không có loại thủ đoạn này, nếu hẳn có, chỉ sợ cũng

sẽ không chịu hòa đàm.

- Cái đó cũng chưa chắc, nói không chừng Long Tà chính là cố ý mượn hoà đàm hốt gọn tất cả chúng ta!

- Kết giới cường đại như vậy, ta cũng cảm thấy không phải Long Môn có thể làm được.

Lam tông chủ, Úc môn chủ và Phong thiếu tông chủ ở một bên la hét ầm ĩ không ngớt, Lý Dật thì chỉ quan tâm đến chủ nhân của kết giới và những người nào bị thu nạp vào trong kết giới.

Ngưng thần cảm thụ thoáng qua, phạm vi của kết giới này vô cùng rộng lớn, căn bản không cách nào cảm giác được điểm cuối cùng, số lượng cường giả ở trong này cũng không ít, trong vài dặm tối thiểu có mấy ngàn cường giả đấu khí đủ loại cấp bậc tồn tại, mật độ này tương đối đáng sợ.

-Hoan nghênh tiến vào Tu La giới!

Bỗng nhiên một thanh âm từ phía chân trời truyền đến, thanh âm này, rất nhiều người đều có thể nghe được, đó là thanh âm của Long Tà.

Mặc dù đã mơ hồ đoán được kết giới này chính là Tu La giới, nhưng biết được sự thật này từ trong miệng Long Tà, Lý Dật vẫn không khỏi rung mình. Quả nhiên là Tu La giới, như vậy phiền toái càng lớn hơn rồi!

- Long Tà, ta đã để ngươi bỏ chạy một lần, có gan thì đánh qua đây, đừng đứng im sử dụng truyền tống ngọc bài, rất mất nhân phẩm đấy!

Lý Dật lớn tiếng kêu la khiêu khích về hướng chân trời.

- Ha ha ha.

Cùng với một tràng cười dài, một đạo hư ảnh từ phía chân trời chậm rãi hiện ra, quả nhiên là Long Tà. Lúc này Long Tà đặc ý tới cực điểm, tự phụ chấp tay sau lưng, phía sau hắn, là hơn trăm tên tinh anh cường giả

của Long Môn. Long Tà hoàn toàn không để ý đến mỉa mai của Lý Dật, lạnh lùng nói:

- Lý Dật, người thật sự nghĩ rằng người đã đánh bại ta sao? Không sai, ta quả thật đã bị trúng kế của người, bị người vây khốn trong băng cầu, chỉ có điều nếu một băng cầu nhỏ bé như vậy có thể vây khốn được ta, ta còn là Long Tà nữa không? Sở dĩ ta không đánh phá băng cầu, tiếp tục quyết đấu, là vì ta muốn nhân cơ hội dẫn các người tiến vào năm trăm dặm bên ngoài Long Thành, chỉ có tất cả cường giả ở trong khu vực này mới có thể bị thu nạp vào trong Tu La giới.

-Phạm vi năm trăm dặm?

Con số này khiến tất cả cường giả đều hít một ngụm lạnh khí. Nếu đúng như lời Long Tà đã nói, ba nhánh đại quân của tam đại tông môn lúc này đều ở trong phạm vi năm trăm dặm của Long Thành, cũng chính là tình anh chủ lực của tam đại tông môn lúc này đều ở trong Tu La giới?

Nếu chuyện như vậy thì nghiêm trọng rồi!

- Long Môn chủ quả nhiên có khẩu vị quá lớn.

Trong lòng Lý Dật mặc dù kinh hãi, trên mặt vẫn tận lực che giấu, thản nhiên nói:

- Muốn một hơi nuốt trọn tam đại tông môn, khẩu vị của Long Môn chủ quá lớn, coi chừng tiêu hóa không được.

- Vèn vèn chỉ có hơn mười vạn quân đội, Long Môn ta vẫn có năng lực tiêu hóa, cái này cũng không làm phiền Lý Dật các hạ hao tâm tốn sức, bởi vì không lâu nữa, người cũng không cần hao tâm tốn sức, khi đó người đã là một cỗ thi thể rồi. Ha ha ha!

- Long Môn chủ, người định mượn nhờ lực lượng của Tu La môn sao!

Lý Dật thăm dò nói.

- Còn cần vận dụng lực lượng của Tu La môn sao? Chỉ cần trong Tu La giới, dựa vào lực lượng của Long Môn ta cũng đủ đối phó với các người rồi..

Lời này của Long Tà hơi có chút miễn cưỡng, nếu như có thể mượn nhờ lực lượng của Tu La môn, Long Tà làm sao có thể cự tuyệt, hẳn nói như vậy, hiển nhiên là vì cường giả của Tu La môn có nỗi khổ gì đó, không cách nào trực tiếp ra mặt. Điều này làm cho Lý Dật hơi yên tâm một chút, nếu không có cường giả Tu La môn quý dị viện thủ, cho dù đang ở trong kết giới Đấu Thần, Lý Dật cũng tin tưởng với thực lực của tam đại tông môn, nhất định sẽ có cách thoát khỏi vây khốn.

Bản thân Lý Dật cũng không phải lần đầu tiên đối diện với Đấu Thần kết giới, huống chi còn có thể vận dụng nhiều lực lượng như vậy, hẳn thật sự không tin mấy chục đấu khí cường giả sẽ bị một kết giới nhỏ bé như vậy tiêu diệt.

- Nếu đã như vậy, Long Môn chủ còn nói lời vô dụng làm gì?

-Ta cần gì sốt ruột, người sốt ruột chính là các người...Trước hết cứ nhốt các người vài ngày, áp chế nhuệ khí của các người, quyền chủ động hoàn toàn nằm trong tay Long Môn ta, nếu như ta nguyện ý, hoàn toàn có thể vây khốn các người cả đời, các người phải vĩnh viễn ở lại trong Tu La giới! Ha ha ha!

Long Tà lại cười như điên, dáng vẻ đắc ý đầy gian kế.

Hắn nói vậy khiến Lý Dật càng thêm yên tâm, với phong cách hành sự của Long Tà, nếu quả thật có năng lực kia chỉ sợ không dùng đến mồm mép đã trực tiếp tiêu diệt tất cả đệ tử môn chủ của tam đại tông môn. Hẳn sợ dĩ không làm, chỉ có một loại giải thích, đó là hẳn cũng không phải Tu La giới chủ, căn bản không thể điều khiển năng lực của Tu La giới. Nhưng hẳn thật sự có khả năng giam giữ bọn họ mấy ngày. Một khi đệ tử của tam đại tông môn bị nhốt mấy ngày, ý chí chiến đấu không khỏi bị hạ thấp, đến lúc đó Long Môn nắm giữ quyền chủ động lại tùy thời quấy rối một phen, ưu thế của tam đại tông môn sẽ tan rã.

Còn về chuyện bị vây khốn cả đời, loại chuyện ma quỷ này, Lý Dật đương nhiên không tin. Mặc dù nói trong kết giới Đấu Thần cường giả là vô địch, nhưng Đấu Thần kết giới, bất luận bố kết hoàn mỹ bao nhiêu, chắc chắn cũng sẽ có nhược điểm, dựa vào những cường giả này và mấy chục vạn hậu viện cường đại, Lý Dật tin tưởng nếu như bọn người Long Tà thật sự không quan tâm, không đến mấy ngày, bọn họ sẽ nghĩ cách thoát ra.

Cho nên Long Tà lúc này không động thủ không phải không muốn, mà là vì hãn không thể.

- Long Tà , người vì thiết hạ bẫy rập này mà phải mượn kết giới của Tu La giới, chuyện này chỉ sợ cũng hao phí không ít tâm tư. Đáng tiếc, cuối cùng người vẫn không thể mượn quyền khống chế của Tu La giới, cho nên muốn giết chúng ta, tựa hồ Long Môn còn phải hi sinh không nhỏ.

Tâm tư bị Lý Dật đoán đúng, sắc mặt Long Tà lập tức trở nên khó coi, oán hận nói:

- Lý Dật, người cũng không cần dùng ngôn ngữ hù dọa ta, không sai, ta không có năng lực có được toàn bộ lực lượng của Tu La giới, nếu không các người đã sớm trở thành bột mịn rồi. Nhưng ta lại có ưu thế các người không cách có được, đó là có thể ra vào Tu La giới bất cứ lúc nào, hừ, chỉ dựa vào điểm này, các người nhất định phải chết!

Điểm này, Long Tà ngược lại không hề khoát lác, khống chế chìa khóa ra vào Tu La giới, Long Môn có thể dựa theo ý đồ của mình tùy thời xuất nhập, quyền chủ động hoàn toàn nằm trong tay Long Môn, ba đại tông môn xác thực đang ở vào vị trí phi vô cùng bất lợi.

- Long Tà, đó là chuyện giữa người và tam đại tông môn, ta hiện tại chỉ muốn biết, quyết đấu của chúng ta vẫn tiếp tục, hay là người thừa nhận mình thua?

-Ta thua? Buồn cười, ta giả vờ thua chỉ là vì muốn dẫn các người tiến vào phạm vi trong vòng năm trăm dặm của Tu La giới ở Long Thành, ai nói ta thua...Lý Dật, đây là người muốn kích ta tiếp tục quyết đấu với người, được thôi, nếu người đã nóng lòng muốn xuống địa ngục, ta sẽ thanh toán cho người.

Lý Dật phóng người lên, lơ lửng trước mặt Long Tà và hơn trăm cường giả Long Môn, vẻ mặt lạnh lùng không che giấu:

-Vậy thì bắt đầu đi!

-Hừ!

Long Tà hừ lạnh, khoát tay áo, ý bảo Long Môn cường giả sau lưng thối lui.

Quyết đấu hiện tại mới xem như chính thức bắt đầu!

Chuyện nhục nhã ăn phân đối với Long Tà mà nói là không cách nào thừa nhận, thừa dịp trên thế giới này chỉ có một mình Lý Dật biết rõ, hẳn nhất định phải giết hẳn, bằng không chuyện này lan ra ngoài, hẳn làm sao có thể trở thành tổn tại “Vĩnh cửu bất hủ” của Thần chi lĩnh vực. Hơn bất cứ lúc nào, Long Tà rất muốn giết chết kẻ đang đứng trước mặt mình.

Lý Dật cũng đồng dạng như vậy, tiêu điểm và hạch tâm của loạn tông môn đều nằm trên người địch nhân trước mặt, giết chết hẳn mới có thể cởi bỏ tất cả mâu thuẫn, mới có thể không phụ sự ủy thác của Đấu Thần cốc chủ.

Giữa không trung, sát ý sôi trào rất nhanh lây nhiễm đến tất cả chư vị cường giả bên trong Tu La giới, bọn hắn đã quên tình cảnh lúc này, lực chú ý hoàn toàn đã bị quyết chiến của hai đại Đấu Thần đỉnh phong thu hút.

Một người là cường giả có quyền thế nhất của Thần chi lĩnh vực, một người là cường giả thanh tú mới quật khởi trong mấy tháng gần gũi, quyết chiến của hai đại Đấu Thần đỉnh phong không nghi ngờ gì có thể thay đổi lịch sử của Thần chi lĩnh vực, và ảnh hưởng đến cực diện lợi ích của năm đại tông môn.

Đấu khí đen đặc bắt đầu tràn ngập, hoàn toàn che đậy thân thể Long Tà.

Lý Dật lại xuất chiêu trước, một đạo Thiên Ma đấu khí màu đỏ thẫm, không có bất kỳ chiêu trò gì đánh về hướng Long Tà. Đấu khí đối oanh, với lực lượng cực hạn bức bách đối phương dùng lực lượng đồng dạng đối kháng, đây là độ sức thực lực, cũng là sách lược chính xác nhất lúc này của Lý Dật.

Quyết chiến làm nóng người bên ngoài Tu La giới, từ tiêu hao đấu khí mà nói, Lý Dật lấy phòng thủ chiếm cứ ưu thế, hiện tại hẳn cần dùng công kích để tiêu hao thực lực lớn nhất của đối phương.

Cũng không chú ý tới sách lược này của Lý Dật, lúc này Long Tà lại hiểu lầm đây là đấu pháp liều mạng của Lý Dật trong khốn cảnh hiện tại, với cá tính của hắn, đương nhiên không chịu để Lý Dật đánh bại tại đây, bởi vậy cũng không sáng suốt lựa chọn phòng ngự để bảo tồn thực lực, mà triển khai đấu khí đối oanh với Lý Dật.

Đấu khí đối oanh, đây là phương thức công kích đơn giản nhất, nguyên thủy nhất của đấu khí cường giả, cũng là cách tiêu hao thực lực đấu khí lớn nhất của đối phương.

Từng đạo đấu khí được Lý Dật và Long Tà mãnh liệt đánh ra, mạnh mẽ nổ vang giữa hai bên, tạo ra từng đoàn đấu khí hỏa diễm cực lớn, chỉ có điều ngọn lửa này nhìn không đẹp lắm, mảnh vỡ đấu khí màu đen mang theo khí tức tử vong và khắc nghiệt, điên cuồng quấy nhiễu toàn bộ thiên địa.

Đồng dạng là Đấu Thần đỉnh phong, mặc dù năng lực thực chiến có cách biệt một chút, nhưng tu vi đấu khí lại không kém bao nhiêu, bởi vậy loại

đấu khí đối oanh này tựa hồ cũng không thể tạo ra tác dụng mang đến chiến thắng trong một kích. Về điểm này, Lý Dật và Long Tà đều biết rất rõ. Hai bên tựa hồ đều cố gắng tiêu hao thực lực của đối phương trước, sau đó lại dùng đòn sát thủ dành cơ hội chiến thắng, cho nên giống như có sự ăn ý, đối oanh cũng trở nên kịch liệt dị thường.

Lúc này ở trong Tu La giới, Phong thiếu tông chủ cũng không còn cuồng ngạo như trước, hẳn dù sao còn trẻ, kinh nghiệm không nhiều lắm, lúc này sớm có chút bối rối không cách nào ức chế, thấy Lý Dật và Long Tà kịch liệt đối oanh đấu khí, không khỏi lo nghĩ hỏi Lam tông chủ và Úc môn chủ:

-Lý Dật có bao nhiêu phần thắng?

Vấn đề này, Lam tông chủ và Úc môn chủ rất khó trả lời, cường giả quyết đấu, dưới tình huống thực lực ngang nhau, biến số thật sự quá nhiều, nếu so về vũ khí, tâm tư nhạy bén, đan dược hay giáo quyết thậm chí còn cần nhờ một chút vận khí.

- Phong thiếu tông chủ yên tâm đi, Lý Dật có Thiên Tủy dịch của chúng ta tương trợ, đối oanh đấu khí như vậy đối với hắn mà nói chỉ có lợi không có hại.

Cuối cùng Úc môn chủ yếu ớt an ủi.

Sau khi đối oanh hơn trăm đạo đấu khí, lúc này Lý Dật mới vội vàng thoái lui hơn mười mét rồi dừng lại.

- Thế nào, đấu khí kiệt quệ không thể tiếp tục được nữa sao!

Long Tà tỏ vẻ khiêu khích nhìn Lý Dật, đáng vẻ đắc thắng.

- Người cảm thấy có thể sao?

Lý Dật bất động thanh sắc, vẻ mặt bình tĩnh nhìn không ra sắc thái:

- Bây giờ thử xem đấu kỹ của ta có lợi hại không!

-Được! Vậy chúng ta so đấu kỹ.

Long Tà vui vẻ đáp ứng. Thủ quyết biến đổi, đấu khí màu đen lượn lờ quanh thân hóa thành vô số đao hình, lưỡi đao màu đen giống như thực chất, không ngừng phát ra thanh âm kim thiết.

Sức thể vốn lại là sở trường của Lý Dật.

- Huyết Nguyệt Cuồng Cường.

Cùng với đấu kỹ sức thể này của hãn, khí thể giữa thiên địa bỗng nhiên biến đổi, bầu trời bên trên Tu La giới bỗng nhiên sinh ra đạo đạo thiểm điện huyết sắc. Từ khi tấn thăng đến phong hào Đấu Thần, đồng dạng cũng là một chiêu Bạch Hổ đấu kỹ “Huyết Nguyệt Cuồng Cường” nhưng uy lực ẩn chứa trong đó lại hoàn toàn khác biệt, điểm này cũng có thể thấy được từ thiểm điện nhấp nháy kinh người giữa tầng mây trên không trung.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Long Khiếu Cử Thiên

Q.6 - Chương 591: Long Khiếu Cử Thiên

Bên trong Tu La giới, ngoại trừ tiếng nổ và chấn động do đối chọi đấu kỹ của Lý Dật và Long Tà, ngày càng có nhiều cường giả bị thu hút tới, số lượng lúc này đã đạt đến mấy ngàn người, bọn họ đều không ngoại lệ nín hơi tập trung tư tưởng, theo dõi cuộc chiến đấu giữa không trung, không có người nào phát ra tiếng động.

Quanh người Long Tà có những lưỡi đao đấu khí màu đen lượn lờ.

- Xoẹt.

Lúc này có bốn đạo giống như thiểm điện màu đen bắn về hướng Lý Dật, tiếp theo lại có nhiều hơn, phong nhận đấu khí giống như lưu tinh màu

đen lướt đi trong tiếng xao động kịch liệt của không gian, năng lượng vô tận với khí thể xé rách tất cả tuôn về hướng Lý Dật.

Lý Dật càng không chần chờ, thủ quyết khê động, thiểm điện huyết sắc trên tầng mây lừng không hạ kích, đánh xuống phong nhận đấu khí đang lao về phía mình, trong đấu kỹ có năng lượng đấu khí của bản thân Đấu Thần cường giả, hơn nữa thu nạp lực của thiên địa linh khí, dưới sự tương giao của hai chiêu đấu kỹ, toàn bộ Tu La giới tựa hồ cũng chấn động, thanh âm va chạm đéck tai vang lên không dứt. Lực trùng kích cường hãn làm cho tất cả mặt đất trong phạm vi đối kích ngàn mét đều bị bóc một tầng, lộ ra mặt đất trắng bệch của Tu La giới.

Rất may tất cả mọi chuyện cho đến lúc này đều được tiến hành theo suy nghĩ của Lý Dật. Sau chiêu đấu kỹ oanh kích này, thực lực đấu khí của Lý Dật bị tiêu hao không ít, nhưng đồng dạng, Long Tà cũng hao tổn cực lớn.

Ôm ý nghĩ như vậy, Lý Dật bắt đầu thi triển đấu kỹ cấp bậc Thanh Long của mình. Giữa không trung, nghiêm nhiên trở thành sân khấu biểu diễn đấu kỹ, các cường giả nhìn các loại đấu kỹ bay lượn trước mặt mà hoa mắt, trùng kích cuồng loạn bừa bãi đã lật tung mặt đất, Tu La giới vốn thanh sơn lục thủy sinh cơ dạt dào, lúc này nghiêm nhiên đã trở thành một hoang mạc cực lớn.

Băng Sương Bạo ——

Lưu Hỏa Liệt ——

Niết Bàn Long Châu ——

Phong Tuyết Liên Thiên. Phá...! Phá...! Phá...!

Đấu kỹ cường hãn điên cuồng rút ra linh khí thiên địa bên trong Tu La giới, đồng thời cũng điên cuồng rút ra đấu khí của hai đại Đấu Thần cường giả, đấu khí vô tận từ trong tinh hạch đấu khí của đan điền khí hải

tuôn ra, khiến cho đấu khí tinh hạch vốn ngăm đen cũng bắt đầu nổi lên màu trắng.

- Không sai biệt lắm, đấu đến bây giờ, đấu khí của hai người đều tiêu hao hơn phân nửa, đây là thời điểm sử dụng tuyệt chiêu đặc biệt.

Lúc này là lúc sử dụng chiêu đấu kỹ cuối cùng, Lý Dật nhanh chóng lấy ra Thiên Tủy dịch từ trong dung giới.

Không hổ là thuốc tiên khôi phục, Thiên Tủy dịch vừa mới nhập vào cơ thể, Lý Dật liền cảm giác được một luồng nhiệt lưu tự lưu chuyển trong kinh mạch, thiên địa linh khí xung quanh nhanh chóng bị rút ra, sau đó dồn mãnh tuôn vào trong đan điền khí hải, hóa thành lực đấu khí của mình. Nhìn vào bên trong, tinh hạch đấu khí trong đan điền khí hải đã nhanh chóng khôi phục thành vẻ ngăm đen.

- Long Tà.

Lý Dật chỉ vào vô số cường giả đang quan sát, có chút giễu cợt nói:

- Ta và người lấy tư cách cường giả Đấu Thần đỉnh phong, cũng không thể cứ so tài những đấu kỹ không nhập lưu này, chỉ bằng chúng ta tỷ thí đấu kỹ Thanh Long!

- Hừ, Thanh Long đấu kỹ. Với trình độ tiêu hao đấu khí của người bây giờ, còn có thể thi triển Thanh Long đấu khí hay sao? Nếu người còn có thể thi triển, ta nhất định sẽ nhận thua. Nhưng nếu người không thi triển được Thanh Long đấu kỹ, ngược lại đan điền khí hải bị rút hết, chẳng khác nào tự tìm đường chết!

Long Tà khinh thường nói, hần nhiên nhiên không chú ý tới Lý Dật dùng Thiên Tủy dịch.

- Mọi thứ luôn luôn có ngoại lệ! Nếu người đã không dám dùng Thanh Long đấu kỹ, ta ngược lại muốn nhìn người tiếp một chiêu này của ta như thế nào!

Nói xong, Lý Dật mỉm cười quỷ dị, thủ quyết thay đổi, một vầng sáng rực rỡ hiển hiện trong lòng bàn tay.

Cảm thụ được vầng sáng màu vàng lấp lánh trong lòng bàn tay Lý Dật, sắc mặt Long Tà biến đổi, chỉ có điều vầng sáng phát ra khí tức chật chội khiến một cường giả Đấu Thần đỉnh phong như hắn cũng cảm nhận được cảm giác khó thở. Xem ra Lý Dật tuyệt đối không phải kẻ mặt dày, hắn thật sự muốn sử dụng chiêu Thanh Long đấu kỹ!

Nhưng điều này sao có thể, đánh tới lúc này, hắn làm sao còn có thực lực sử dụng Thanh Long đấu kỹ chứ?

Không kịp suy nghĩ, dưới sự kinh hãi Long Tà lại một lần nữa đánh ra siêu phẩm thần binh cột trụ trời của mình, đấu khí rót vào, cột trụ trời tựa như sống lại, lập tức tăng vọt mấy lần, sau đó đánh thẳng về hướng Lý Dật.

Đối mặt với Long Tà tận lực phá hư mình sức thế Thanh Long đấu kỹ, Lý Dật chỉ nhẹ nhàng khẽ động, vầng sáng màu vàng trong tay liền phân ra một sợi, nghênh đón công kích trực diện của cột trụ trời.

Một tiếng nổ vang lên, điều khiến Long Tà trợn mắt há mồm chính là cột trụ trời sau khi được tăng thêm lực đấu khí của mình lại bị vầng sáng đấu khí màu vàng thoát nhìn như lơ đãng kia đánh bay ra ngoài.

Còn quang hoa trong lòng bàn tay Lý Dật cũng không chịu ảnh hưởng, cấp tốc di động, đồng thời bành trướng, sau đó hóa thành hình rồng cực lớn.

- Thanh Long đấu kỹ, Long Khiếu Cửu Thiên!

Đột nhiên một tiếng rồng ngâm vang lên, kim long đấu khí cực lớn điên cuồng tuôn ra, tạo ra từng đợt chấn động không gian, tất cả mọi thứ trong không gian phạm vi trăm mét đều bị rung động này nuốt chửng, hiện ra một hắc động cực lớn.

- Thật sự là Thanh Long đấu kỹ!

Long Tà lắp bắp nói, quên cả phản kháng, trơ mắt nhìn cự long hoành kim hóa thành tấm màn đen tử vong trong mắt mình.

Long Tà nhanh chóng bị cuốn vào trong đấu khí cự long, dưới năng lượng cuồng hãn này, hộ thể đấu khí của Long Tà rất nhanh bị xé mở, sau đó xoắn thân thể hãn thành một bánh quai chèo thê thảm.

Biến cố này tới quá nhanh, không biết do Long Tà đã quên sử dụng Hồi Thành Quyển, hay vì trong Tu La giới không cách nào sử dụng, nhân vật cả đời cường quyền như vậy cuối cùng vẫn bỏ mạng!

Đấu khí kim long chậm rãi biến mất, thi thể quý dị của Long Tà lơ lửng giữa không trung, thân thể của hắn đã bị vặn vẹo mấy vòng, xương cốt kinh mạch toàn thân đều vỡ vụn.

Đấu khí nâng thân thể Long Tà lên, Lý Dật không chút khách khí lấy ra hạt giống đấu khí của Long Tà trước mặt mọi người, sau đó bắt đầu luyện hóa. Cho dù đấu khí bản thân Lý Dật đã tiêu hao hơn phân nửa, nhưng sau khi luyện hóa hạt giống đấu khí của cường giả Đấu Thần đỉnh phong hoàn tất, Lý Dật vẫn cảm giác được đấu khí trong đan điền khí hải bắt đầu khởi động dồi dào, hoàn toàn bổ sung lượng đấu khí hao tổn khi sử dụng Thanh Long đấu kỹ trước đó.

Lý Dật tru sát Long Tà, bên trong Tu La giới vô cùng yên lặng, vô số cường giả tựa hồ còn không cách nào tiếp nhận sự thật này, môn chủ Long Môn có quyền thế nhất trong Thần chi lĩnh vực, vậy mà thật sự đã bị một thiếu niên Đấu Thần tru sát! Mặc dù mọi người đã chờ mong nhìn thấy chuyện này từ rất lâu, nhưng khi giờ khắc thật sự này xảy đến, lại khiến người ta có một loại cảm giác hư huyền giống như nằm mộng.

Cho đến khi Lý Dật luyện hóa hết hạt giống đấu khí của Long Tà, đệ tử Cửu Huyền Tông lúc này mới kịp phản ứng, tất cả đồng thanh kêu lên,

xông về hướng gần trăm tên đệ tử tinh anh của Long Môn được Long Tà dẫn đến.

Trước mặt ưu thế số lượng tuyệt đối, đám tinh anh đệ tử Long Môn sớm đã mất đi ý chí chiến đấu vì cái chết của Long Tà lúc này đã như chó nhà có tang, làm gì còn tâm tư ứng chiến, chìa khóa mở cửa Tu La giới lại nằm trong tay Long Tà, hắn vừa chết, hơn trăm tên đệ tử tinh anh Long Môn khẳng định cũng sẽ bị chôn vùi cùng Long Tà.

Những kẻ này sau khi trải qua một phen phản kháng kịch liệt ngăn ngừi, cuối cùng cũng xuống địa ngục với môn chủ của bọn chúng.

Nhìn qua chiến trường đã dần dần bình ổn, về mặt Lý Dật đầy ngưng trọng.

- Lý Dật huynh đệ, người thật sự giết chết Long Tà rồi, chuyện này thật khó tin, tin tức này nhất định sẽ chấn động toàn bộ Thần chi lĩnh vực.

Phong thiếu tông chủ hưng phấn cực độ, tựa hồ người giết Long Tà không phải Lý Dật, mà chính là bản thân hắn.

Lý Dật cũng không vì lời nói của Phong Lập Nam mà thoải mái hơn, hắn tỉnh táo nói:

- Long Tà chết rồi, chúng ta cần phải nghĩ cách khác rời khỏi Tu La giới, hiểm cảnh của ba đại tông môn còn chưa giải trừ, chỉ sợ phiền toái còn ở phía sau?

- Sợ gì chứ, Lý Dật huynh đệ nói phiền toái chính là chỉ Tu La môn. Hừ, cho dù Tu La môn lợi hại, cũng không thể tiêu diệt hết mấy chục vạn cường giả của tam tông chúng ta!

Giết chết Long Tà, niềm tin của Phong Lập Nam không ngừng tăng vọt, bỗng nhiên cũng có chút khinh thường với Tu La môn.

Lam tông chủ và Úc môn chủ vẫn tương đối tỉnh táo, bọn hắn biết rõ lực lượng cường đại nhất trong kết giới này đối với Giới Chủ mà nói cũng

chỉ là mây bay.

- Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, quân đội của ba đại tông môn có lẽ đều bị nhốt vào trong Tu La giới, Lam tông chủ, Úc môn chủ, bước đầu tiên vẫn là tập trung tất cả mọi người lại một chỗ.

Tất cả mọi người không có ý kiến gì đối với đề nghị này của Lý Dật, cường giả của ba đại tông môn nhanh chóng hành động, phái ra mấy đội cường giả, chia thành nhiều phương hướng đi liên lạc với đệ tử tam tông bên trong Tu La giới.

Những cường giả được phái đi rất nhanh đã có hồi âm, bọn hắc lục tục mang về rất nhiều đội ngũ cường giả chạy lung tung trong Tu La giới, có không ít đội ngũ cường giả lại cảm ứng được độ sức kịch liệt ở đây, tự mình chạy về.

Trong Tu La giới không phân ngày đêm, cũng không biết qua bao lâu, đệ tử của ba đại tông môn mới dần dần tề tựu. Tất cả tông môn kiểm tra lại nhân số, số lượng cường giả bị nhốt vào trong Tu La giới nhiều đến bốn mươi vạn. Bốn mươi vạn đấu khí cường giả, tựa hồ đại diện cho tồn tại vũ lực cường đại nhất của Thần chi lĩnh vực. Rắp tâm của Long Môn thật sự hiểm ác, uy lực của Tu La giới cũng thật sự khủng khiếp, rõ ràng có thể chứa nạp nhiều cường giả như vậy.

Hiện tại, bọn người Lý Dật cũng cơ bản biết rõ địa vực của Tu La giới, kết giới địa vực siêu cấp này rộng lớn vượt ra khỏi tưởng tượng của thường nhân, dựa theo thuyết pháp của Long Tà, lấy Long Thành làm hạch tâm, phạm vi năm trăm dặm đều là phạm vi dung nạp của nó, như vậy kết giới này chỉ ít có bán kính năm trăm dặm!

Lý Dật không cách nào tưởng tượng kết giới rộng lớn như vậy cần có năng lượng khổng lồ như thế nào chèo chống!

Sau khi tập trung tất cả đội ngũ cường giả lại một chỗ, ba đại tông môn bắt đầu thảo luận kế hoạch hành động kế tiếp.

- Long Môn hiện tại nhất định còn chưa biết tin tức Long Tà đền tội, cho nên Thần chi lĩnh vực hiện giờ vẫn chưa gặp nguy cơ gì, mấu chốt quan trọng lúc này là chúng ta làm thế nào rời khỏi Tu La giới?

Vấn đề của Úc môn chủ khiến cho các cường giả đều muốn nổ đầu.

Đúng vậy, làm thế nào rời khỏi kết giới cấp bậc khủng bố này chứ?

- Ta ngược lại cảm thấy có chút kỳ quái.

Nhìn thấy mọi người suy nghĩ sâu xa vấn đề rời khỏi Tu La giới, Lý Dật bỗng nhiên nói:

- Nơi này được xưng Tu La giới, chắc hẳn là địa bàn của Tu La môn, thế nhưng trong chúng ta, kể cả những đội ngũ cường giả khác, rõ ràng đều không phát hiện bất kỳ một cường giả Tu La môn nào, cái này có phải có chút kỳ quái hay không.

- Há lại chỉ có kỳ quái, chuyện này hoàn toàn không hợp lý!

Một trưởng lão Lục Cực môn lớn tiếng trách móc.

- Cũng không có gì kỳ quái.

Úc môn chủ lại nói:

- Có lẽ đây là Long Môn muốn gây chuyện mê hoặc, căn bản không có Tu La môn gì đó, bọn chúng cố ý bịa đặt ra Tu La môn để hù dọa mọi người.

- Không đúng.

Lý Dật phản bác nói:

- Nếu Tu La môn không tồn tại, Long Tà chính là Giới Chủ Tu La giới, như vậy, hẳn còn cần quyết đấu với ta sao? Hẳn có thể trực tiếp vận dụng lực lượng của Tu La giới là có thể giết chết tất cả chúng ta!

Những lời phản bác của Lý Dật cũng không có ai có thể giải thích, cũng không cách nào phản bác, thấy mọi người không nói, Lý Dật tiếp tục phân tích nói:

- Theo ta thấy, Tu La giới xác thực tồn tại, chỉ có điều Tu La giới cũng có nỗi khổ âm thầm của mình, khiến cho bọn hăn không cách nào tùy ý hành động, tựa hồ như chịu cái gì cản tay. Bọn hăn giao Tu La giới cho Long Môn, còn bản thân lại tránh né giao phong chính diện với chúng ta.

Phong Lập Nam nói:

- Lý Dật huynh đệ nói không sai, khả năng này rất lớn. Nhưng vấn đề là, biết rõ những điều này thì có tác dụng gì?

- Có tác dụng gì hay không ta không biết, nhưng muốn rời khỏi Tu La giới, nhất định phải dựa vào Tu La môn. Xem ra, chúng ta cần thiết lập quan hệ với Tu La môn rồi.

- A..., ta cũng đồng ý ý kiến của Lý Dật các hạ.

Lam tông chủ nói:

- Chúng ta có thể phái đi mấy đội ngũ tìm kiếm, dò xét từng góc ngách trong kết giới, dù thế nào nhất định cũng phải tìm ra hành tung của Tu La giới.

Đề nghị của Lam tông chủ nhận được sự nhất trí thông qua của mọi người, lập tức liền có mấy hộ pháp xuống dưới an bài, hơn mười phút sau, ba đại tông môn đã sắp xếp bảy tám đội ngũ, bắt đầu tìm kiếm trong Tu La giới.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tu La Giới Tâm

Q.6 - Chương 592: Tu La Giới Tâm

- Phế vật, đồ phế vật Long Tà này!

Tên nam tử áo trắng tức giận la hét.

- Cũng không thể hoàn toàn trách Long Tà được, hắn đã cố gắng tận lực.

Nam nhân mập mạp an ủi nói:

- Chuyện đã đến nước này, cũng không cần quan nhiều như vậy, môn chủ đại nhân, bằng bất cứ giá nào, chỉ cần chuyện có thể thành, lão gia tử cũng sẽ không làm gì ngài đâu?

- Sẽ không làm gì ta?

Sắc mặt của nam tử áo trắng vẫn không có dấu hiệu hòa hoãn, hắn lớn tiếng chất vấn:

- Ta mắc kẹt trong kết giới chết tiệt này đã mấy ngàn năm rồi, chẳng lẽ người còn không biết hay sao?

Nơi chết tiệt này là một huyết động, bốn vách tường xung quanh mặc dù được trang trí kim tiền hết sức tinh xảo, tất cả đồ dùng trong phòng cũng vô cùng xa hoa, nhưng tất cả đều lộ ra một loại cảm giác lạnh lẽo như băng, giống như khí tức phát ra từ trên người nam tử áo trắng.

Nam tử áo trắng này tương đối tuấn mỹ, toàn thân lộ ra một luồng khí tức ôn nhu, ngược lại có mấy phần giống như nữ nhân tuyệt mỹ tên gọi Nhược Thủy trong long điện Long Môn thần, chỉ có điều bên trong vẻ ôn nhu của nam tử áo trắng lại lộ ra một luồng khí lạnh. Hơn nữa, một người đã sống mấy ngàn năm, nhưng trên mặt lại không hề có nếp nhăn, nhìn hắn cũng không quá bốn mươi tuổi, điều này càng làm người ta có một loại cảm giác quý dị.

- Vậy ý tứ của môn chủ đại nhân là...?

Nam nhân mập mạp vẫn giữ biểu lộ khiêm tốn hèn mọn, trên khuôn mặt vốn quen đối trá có một loại ý tứ hàm xúc vô sỉ.

- Tên Lý Dật đó rốt cuộc có lai lịch gì, tại sao ngay cả Long Tà cũng giết được?

- Chuyện này... tiểu nhân cũng không biết rõ, chỉ nghe nói hắc tử Đấu Thần đại lục đến đây, hắc tử Đấu Thần chi lĩnh vực cũng chỉ mấy tháng, nhưng đã khiến Thần chi lĩnh vực huyền ảo long trời lở đất, cục diện trước mắt cũng có quan hệ lớn lao đến hắc tử.

- Tiểu tử này đến từ Đấu Thần đại lục? Ta cũng không phải chưa từng đến Đấu Thần đại lục, ở đó một Đấu Hoàng cường giả có thể uy bá một phương, Đấu Thánh cường giả là tồn tại vô thượng, Đấu Thần tựa hồ không có dấu tích, một nơi hoang dã như vậy làm sao có thể xuất hiện một người mạnh như thế, hoang đường, điều này sao có thể!

- Xác thực là có chút hoang đường, nhưng sự thật đúng là như thế, Lý Dật chính xác là đến từ Đấu Thần đại lục, hơn nữa mục đích hắc tử Đấu Thần chi lĩnh vực cũng rất rõ ràng, đó là cứu một nữ nhân từng vì hắc tử mà bị thương!

- Vì một nữ nhân mà bất chấp nguy hiểm đến Thần chi lĩnh vực sao?

Nam tử áo trắng cau mày, tinh quang trong mắt bắn ra bốn phía, tựa hồ như nghe được một chuyện gì đó không thể tưởng tượng:

- Một cường giả đấu khí chân chính nên vô dục vô cầu, loại người có tính cách như vậy cũng có thể tu luyện tới Đấu Thần đỉnh phong, thật sự là chuyện lạ...Không nói những chuyện phiến lòng này nữa, người thấy nên giải quyết cục diện hỗn loạn trước mắt như thế nào?

- Môn chủ đại nhân anh minh thần võ, chuyện đại sự này sao lại hỏi tiểu nhân!

- Bớt nói mấy lời khách sáo trống rỗng đó đi, người có chủ ý gì thì nói, không có thì rút đi!

Nam tử áo trắng không kiên nhẫn hét lên một tiếng.

- Kỳ thật, cũng không cần phải lo lắng, tam đại tông môn hiện tại bị cấm nhập Tu La giới, dĩ nhiên không cách nào thoát thân, chúng ta chỉ cần ngồi xem kỳ biến là được rồi. Chỉ cần lão gia tử không trở lại, tất cả mọi chuyện bên trong Tu La giới còn không phải tùy ý môn chủ đại nhân ngài làm chủ sao?

Nam tử áo trắng hiển nhiên cũng không hài lòng lắm với câu trả lời này, hắn nhíu mày nói:

- Yên lặng theo dõi kỳ biến? Để cho hơn mười vạn cường giả chiếm cứ Tu La giới? Như vậy mà người cũng nghĩ ra, hơn nữa lão gia tử, có trời mới biết sẽ xuất hiện lúc nào.

- Môn chủ đại nhân, Long Tà chết rồi, chẳng lẽ ngài quên còn có Long Phong Vân sao!

- Long Phong Vân?

Nam tử áo trắng như có điều suy nghĩ gật gật đầu, nếp nhăn trên trán bắt đầu giãn ra.

Ở một không gian khác, trong Tu La giới bị tam đại tông môn chiếm cứ, đệ tử của tam đại tông môn đã dần dần yên lặng lại sau lúc hỗn loạn ban đầu. Không có chuyện gì ngoài ý muốn phát sinh, cũng không có cường giả Tu La môn trong truyền thuyết, mà Long Tà lại bị Lý Dật tru sát, bốn mươi vạn đấu khí cường giả hội tụ một chỗ, không có người nào cho rằng có thể không đối phó được lực lượng nào.

Lý Dật vì tru sát Long Tà lập nhiều công lớn, dùng thân phận đệ tử bình thường của Thất Tinh tông thẳng được uy vọng cực lớn, lúc này tất cả cường giả tựa hồ đều đang nghị luận về thân phận lai lịch của Lý Dật, điều này khiến cho đám người Lam tông chủ, Úc môn chủ cũng ý thức được, thiếu niên cường giả này đã thống trị được nhánh liên quân này về mặt thực chất ý nghĩa.

Lúc này, Lý Dật đang ngồi trên một tảng đá lớn, bên cạnh hắn có mấy đệ tử của Phong tông và Cửu Huyền tông hộ pháp.

Lý Dật cần khôi phục đấu khí của mình, đồng thời vững chắc luyện hóa tu vi hạt giống đấu khí của Long Tà. Từ trên mặt hắn, không nhìn ra bất cứ vẻ ngang ngược kiêu ngạo gì của cường giả đương đại, gương mặt nam nhân cũng không tính là vô cùng tuần tú, nhưng trên đó lại lộ ra vẻ cương nghị, khiến cho hắn có một loại khí chất không giống người thường.

Đấu khí Thiên Ma màu đỏ thẫm giống như một đoàn sương mù lượn lờ quanh người hắn, sau khi bị hắn rút ra, xung quanh tạo thành kinh phong không nhỏ, từng sợi thiên địa linh khí rót vào bên ngoài cơ thể hắn, trải qua kinh mạch dung nhập vào trong đan điền khí hải...

Không biết qua bao lâu, Lý Dật mới mở mắt, thu thế kết thúc tu luyện.

Cách đó không xa, một căn nhà gỗ đã được nhanh chóng dựng lên. Đối với mấy trăm tên đấu khí cường giả mà nói, tạo một căn nhà gỗ mang tính tạm thời cũng không phải chuyện gì quá sức.

Trong căn nhà gỗ, các đầu não của tam đại tông môn đang nghị luận gì đó, thấy Lý Dật đi tới, Phong Lập Nam vội vàng nói:

- Lý Dật huynh đệ, báo cho người biết một tin tốt, Tu La giới tâm đã được tìm thấy, người xem tiếp theo chúng ta nên làm thế nào?

- Tìm được giới tâm là tốt rồi, chúng ta đi xem trước rồi hãy nói.

Chỗ mấu chốt nhất của Đấu thần kết giới chính là giới tâm, chỉ cần tìm được giới tâm, thì có thể tìm được cách rời khỏi Tu La giới, điểm này hoàn toàn không cần nghi vấn.

Đám cường giả lập tức cũng không chần chờ, lưu lại đại quân, chỉ suất lĩnh chừng trăm tên đệ tử tam tông cấp bậc Đấu Thánh, Đấu Thần đi theo tên đệ tử tìm được giới tâm bay về hướng chỗ sâu trong Tu La giới.

Vị trí trung tâm của Tu La giới cực kỳ kín đáo, cũng may tên đệ tử Lục Cực môn nhạy bén, có thể phát hiện ra mảnh khốe trên một bãi cỏ hoàn toàn không có gì dị thường. Trên bãi cỏ đã bị khoét ra một tảng cỏ rộng hai thước, mở ra một đường thông đạo cực nhỏ, theo đường này đi xuống, có thể nhìn thấy một hầm đất sâu không thể lường.

Cảm thụ được chấn động năng lượng kịch liệt bên trong hầm đất này, Lý Dật tựa hồ cũng xác định nơi này chính là Tu La giới tâm.

- Nơi này là Tu La giới tâm sao ?

Lý Dật cũng không dám hoàn toàn xác định, ngó đầu xuống nhìn, sau đó lại quay sang hỏi tên đệ tử Lục Cực môn dẫn đường:

- Các người xuống dưới xem qua chưa?

- Với tu vi của đệ tử, nào dám tiến vào một nơi như vậy!

Tên đệ tử kia lập tức sợ hãi nói.

- Người nói cũng phải...Ai đi cùng ta xuống đó xem xét ?

- Chúng ta cùng đi xuống, đi nhiều người, có phiền toái gì cũng dễ giải quyết.

Phong Lập Nam đề nghị nói.

Mọi người mặc dù ồn ào phụ họa, nhưng không khỏi có chút tâm thần bất định, loại kết giới ngàn năm như Tu La giới chỉ sợ đã sớm thai nghén ra giới linh cực kì khủng bố, lực công kích của loại giới linh cấp bậc này rút cuộc đáng sợ đến cỡ nào, chính là bất cứ kẻ nào cũng không cách nào tưởng tượng.

Không gian dưới mặt đất bất ngờ lại vô cùng rộng rãi, trong không gian tràn ngập sương mù màu ngà sữa, trong sương mù như ẩn chứa năng lượng thực chất, nếu không phải những cường giả này đều là cấp bậc

Đấu Thánh, chỉ sợ đã không thể di động trong sương mù có năng lượng kinh người này.

Tình cảnh này lại khiến cho mọi người càng thêm vững tin nơi này chính là Tu La giới tâm.

Ở trong giới tâm, Lý Dật cũng cảm nhận được một loại bất an mơ hồ, năng lượng trong Tu La giới tâm hoàn toàn không giống như trong Bách Hoa giới, Băng giới mà hắn đã nhìn thấy, Bách Hoa giới là kết giới thuộc tính mộc, còn Băng giới đương nhiên là kết giới thuộc tính băng, nhưng thuộc tính của Tu La giới này lại không cách nào phán đoán, ngược lại có chút tương tự như Thiên Ma đấu khí được dung hợp từ nhiều loại thuộc tính bố kết mà thành.

Hơn nữa năng lượng trong Bách Hoa giới, Băng giới cũng không thể so sánh được với năng lượng cực đại trong Tu La giới.

- Nghe nói tìm được giới tâm, đánh ra giới linh, chế phục giới linh là có thể rời khỏi kết giới, không biết loại thuyết pháp này có thật hay không?

Phong Lập Nam ở một nơi như vậy càng thêm sợ hãi, thanh âm nói chuyện cũng có chút run rẩy.

- Sự tình chỉ sợ không đơn giản như vậy, cho dù chúng ta có thể chế phục giới linh, nó cũng không thể đem tất cả mọi người ra khỏi kết giới.

Úc môn chủ cũng lo lắng nói:

- Nhưng chỉ cần động đến giới linh, Tu La giới chủ sẽ hiện thân, đến lúc đó, lại phải nghĩ cách đối phó với Tu La giới chủ.

- Ở trong kết giới của mình, giới chủ sẽ có sức mạnh vô thượng, vạn nhất trở mặt....

- Phong thiếu tông chủ, cái này người còn không nghĩ ra sao, Tu La giới chủ đến bây giờ vẫn không động thủ, đã nói lên hắn cũng không muốn làm gì chúng ta. Hơn nữa hiện tại Long Tà chết rồi, sự thật đã đúc thành,

ta cũng không tin hẳn sẽ nhẫn tâm ra tay đồ sát bốn mươi vạn tinh anh cường giả của Thần chi lĩnh vực!

Những lời Lam tông chủ nói cũng chính là suy nghĩ của Lý Dật. Tu La môn kín đáo khó dò như giếng cổ vạn năm, cái này rút cuộc không phải là cách, Lý Dật sở dĩ muốn tìm Tu La giới tâm, chính là muốn bức Tu La giới chủ hiện thân, như vậy mới có cơ hội, bằng không làm sao biết được Tu La môn rút cuộc có ý đồ gì.

Trong lúc nói chuyện, đám cường giả rốt cục đã phá tan khí vụ màu ngà sữa, hiện tại hiện lên trước mặt bọn hắn chính là tinh thạch năng lượng giới tâm trong dự liệu.

Chỉ là quy mô của tinh thạch này quá lớn, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của mọi người.

Tinh thạch kéo dài vô tận tựa hồ như cấu thành một ngọn núi nhỏ, dưới vầng sáng ngũ thải mờ mịt càng hiện ra vẻ đồ sộ mà hoa lệ.

Ở đây không thiếu những cường giả trình độ cao nhất và nhân vật có quyền thế nhất của Thần chi lĩnh vực, nhưng nhìn thấy tình cảnh như vậy, cũng không khỏi hít một ngụm lạnh khí, nguồn năng lượng xa hoa này không biết phải tốn hao bao nhiêu tâm huyết mới có thể thu thập được.

Mặt khác nguyên nhân khiến các cường giả hít một ngụm lạnh khí là, năng lượng khủng bố như thế rút cuộc sẽ thai nghén ra giới linh cường đại cỡ nào?

Cho dù bọn hắn có thể đánh ra giới linh, bọn hắn có năng lực chế phục không?

Tất cả đều là đáp số chưa biết!

- Tu La giới không hổ là đệ nhất kết giới của Thần chi lĩnh vực, năm đó Giang Thiên Nhất vì kết giới này, cũng không biết hao phí bao nhiêu tâm

huyết tinh lực, không ngờ tới bây giờ lại trở thành lao tù của chúng ta, chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể mạo hiểm, chỉ là không biết Tu La giới chủ hiện giờ có phải vẫn là lão nhân gia Giang Thiên Nhất hay không.

- Úc môn chủ cũng biết chuyện của Giang Thiên Nhất, không cần lo ngại, chuyện đã qua mấy ngàn năm rồi, cho dù Giang lão môn chủ còn sống ở Tu La giới, hẳn cũng sẽ không vì chút việc nhỏ ấy mà làm khó những tiểu tử hậu bối chúng ta. Hơn nữa, có thể được gặp một lần lão nhân gia như Giang lão môn chủ cũng là phúc phận của tất cả chúng ta... Lý Dật các hạ, nếu không có vấn đề, chúng ta hãy động thủ?

Úc môn chủ và Lam tông chủ biết rõ chuyện của Giang Thiên Nhất cũng không có gì kỳ quái, nhưng những người khác, kể cả Phong Lập Nam lại có chút khó hiểu.

- Giang Thiên Nhất là người nào? Tu La giới chủ sao? Lam tông chủ, Úc môn chủ, các người quen hẳn sao?

- Quen? Khi Giang lão môn chủ xưng là bá chủ Thần chi lĩnh vực, tổ tông mười tám đời của chúng ta còn chưa xuất thế!

- Lam tông chủ không cần nhiều lời, những chuyện này chúng ta cũng không nên lộ ra.

Vì vậy ánh mắt của mọi người đều nhìn về hướng Lý Dật, chờ hẳn quyết định, có phải nên thử đánh ra Tu La giới linh hay không.

- Làm đi!

Lý Dật đột nhiên quát:

- Lão tử ngược lại muốn xem xem Giang lão quỷ rút cuộc muốn làm trò quỷ quái gì, hẳn nhất chúng ta ở đây cũng không có chút lợi ích nào.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tu La Giới Linh

Q.6 - Chương 593: Tu La Giới Linh

Lý Dật quát mạnh làm đám cường giả không khỏi giật mình, nhưng Lý Dật đã nói làm nó, vậy thì phải làm, hơn trăm tên cường giả xếp thành một hàng vây quanh tinh thạch lớn bằng ngọn núi nhỏ còn có vẻ rộng rãi.

Hơn trăm đạo tấm lụa đấu khí, hơn nữa toàn bộ là cường giả có tu vi cấp bậc Đấu Thánh Đấu Thần, uy lực này nếu lấy tiêu chuẩn kiếp trước của Lý Dật tính toán, ít nhất cũng tương đương mấy vạn tấn bom.

Năng lượng tương đương mấy vạn tấn bom oanh kích lên đồng tinh hạch quang hoa ngũ thái, cũng chỉ khiến khí tức bên ngoài tinh thạch xao động động, chứ không thể phá vỡ kết cấu của tinh thạch này.

Oanh kích cả buổi như vậy, phía trên tinh thạch mới bắt đầu tuôn ra một luồng chấn động hung hãn, trong sự kinh ngạc của đám cường giả, một con thần thú khắp người lóe ra ngũ thái quang hoa xuất hiện trước mặt mọi người. Con thần thú này thân dài hơn mười mét, dáng vẻ cực kỳ ác hung hãn, nhưng nhìn từ hình thể của nó, lại có một loại mỹ cảm khó nói. Luồng khí thể và hình tượng này cũng rất tương xứng với đệ nhất kết giới Tu La giới của Thần chi lĩnh vực.

- Xuất hiện rồi!

Thấy giới linh xuất hiện, các cường giả đều không khỏi lui về phía sau một bước, kinh hãi kêu lên khi nhìn thấy con quái vật khổng lồ trước mặt.

- Tu La giới linh quả nhiên không tầm thường, đừng do dự, nhanh chóng công kích!

Dưới tiếng hô quát của Úc môn chủ, những cường giả kịp phản ứng cũng không do dự, tấm lụa đấu khí cấp tốc lao về phía Tu La giới linh. Trên trăm đạo đấu khí, tương đương năng lượng của mấy vạn tấn bom đều đổ

xuống người Tu La giới linh. Sau khi hứng chịu công kích vô cùng cường hãn này, ngũ thải quang hoa quanh người Tu La giới linh bùng cháy mạnh mẽ, hình thành đạo đạo hỏa diễm giống như hào quang, bình chướng bị trăm đạo đấu khí oanh kích, lập tức vỡ vụn, năng lượng cuồng loạn phát tán ra bốn phía.

- Cẩn thận, đừng đánh chết nó, đánh chết giới linh, Tu La giới cũng xem như bị sụp đổ, đến lúc đó chúng ta coi như xong đời!

Nhìn thấy dáng vẻ của Tu La giới linh đã không còn rõ ràng bên trong mảnh vỡ đấu khí cuồng loạn, Úc môn chủ liền có chút lo lắng, sợ các cường giả ra tay không biết nặng nhẹ giết chết Tu La giới linh.

Chỉ có điều Úc môn chủ vừa mới nhắc nhở, lại bỗng nghe thấy một tiếng tiếng kêu, chỉ thấy Tu La giới linh phá tan chiếc võng năng lượng do hơn trăm đạo đấu khí cấu thành, dĩ nhiên xung đột xảy ra, lãng không hạ kích, đánh về phía hai cường giả gần nó nhất.

Hai gã đệ tử không may của Lục Cực môn không kịp phòng bị, kêu lên thảm thiết, đã bị Tu La giới linh áp chế dưới thân thể, nháy mắt không còn khí tức.

- Dùng hết toàn lực, bằng không tất cả chúng ta đều xong đời!

Úc môn chủ vội vàng đổi giọng.

Hơn trăm cường giả cấp bậc Đấu Thánh Đấu Thần hợp lực sẽ có lực lượng như thế nào, nhưng Tu La giới linh chẳng những bị thương, hơn nữa còn có thể phản kích làm bị thương đối phương. Thực lực của giới linh này quả thật khủng khiếp đến cực điểm, nếu phân chia theo tiêu chuẩn của ma thú, có lẽ được tính là Cửu giai. Tuy nhiên giới linh và ma thú vốn không cùng loại, không thể nào đánh đồng như nhau. Giới linh chỉ có thể sống trong kết giới, năng lượng của bọn chúng cũng tới từ kết giới và phụ thuộc vào kết giới, rời khỏi kết giới rất nhanh sẽ bỏ mạng.

Tu La giới linh lao ra khỏi vòng vây của các cường giả, càng không có trói buộc kiêng kị, điên cuồng tấn công đệ tử của ba đại tông môn, rất nhanh lại có thêm mấy đệ tử Đấu Thánh bị tàn sát.

- Hợp kỹ!

Lý Dật hét lớn một tiếng, đương nhiên không có người nào có thể đối phó được với giới linh này, chỉ có thể tạm thời hợp kỹ phòng ngự rồi nói sau.

Nghe thấy tiếng hô của Lý Dật, các cường giả lúc này mới kịp phản ứng, thân hình lướt động, vây quanh Lý Dật, một đạo bình chương năng lượng kinh người trong nháy mắt hoàn tất bố kết.

Trăm tên cường giả công kích giới linh mặc dù không có hiệu quả gì, nhưng muốn dốc sức phòng ngự thì vẫn dư dả.

Chỉ có điều lực lượng của giới linh lại đến từ kết giới, kết giới bất diệt, lực lượng của giới linh cũng vô cùng vô tận, Lý Dật rất nhanh ý thức được điểm này, nếu như mặc cho Tu La linh giới oanh kích phòng ngự bố kết của bọn họ, đám người bọn họ sớm muộn cũng sẽ xong đời vì tiêu hao đấu khí.

- Phân thành ba tổ.

Lý Dật quyết đoán chỉ huy nói:

- Một tổ dùng toàn lực, một tổ dùng một nửa thực lực, mặt khác một tổ nắm chặt khôi phục đấu khí!

Mọi người lĩnh ngộ, bởi vì không ai biết rõ bọn hắn sẽ còn dây dưa với Tu La giới linh chết tiệt này bao nhiêu lâu, muốn tiếp tục phòng ngự, chỉ có thể dựa vào mọi người thay phiên chèo chống.

Lập tức đệ tử tam tông phân thành ba tổ theo các tông môn, tuân theo phân công của Lý Dật, một tổ toàn lực duy trì bình chương phòng ngự, một tổ khác chỉ tiến hành bổ sung khi trên bình chương xuất hiện vết rạn,

còn một bộ phận khác lại khoanh chân mà ngồi, niết động chỉ quyết, bắt đầu cố gắng khôi phục đấu khí.

- Tình huống mặc dù đã tạm thời ổn định, nhưng tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp.

Lý Dật cũng không gia nhập bất cứ một tổ nào, trên thực tế bất luận là công kích ngọn núi tinh thạch bức ra giới linh, hay là oanh kích giới linh, bố kết phòng ngự, hẳn đều không ra tay. Những chuyện này có chừng trăm cường giả là được rồi, hẳn cần bảo trì thực lực đỉnh phong, để đối phó với biến cố có thể xảy ra.

- Nhưng giới tâm gây ra động tĩnh lớn như vậy, chắc hẳn Tu La giới chủ cũng đã sớm cảm giác được, nhưng tại sao đến lúc này hẳn còn chưa xuất hiện?

Tu La giới chủ trong dự liệu vẫn không xuất hiện, trong giới tâm không phân biệt ngày đêm, các cường giả bận rộn ứng phó, không ai tính toán được đã chèo chống bao nhiêu lâu. Tu La giới linh cũng không chút nường tay đối với những cường giả tùy tiện xâm nhập vào giới tâm, dựa vào lực lượng không bao giờ cạn kiệt, điên cuồng trùng kích tấm bình chướng đấu khí mà các cường giả cực khổ chèo chống.

Tuy chia làm ba tổ, nhưng trải qua chèo chống kéo dài, đệ tử tam tông cũng bắt đầu cảm nhận được mệt mỏi.

Tu luyện đến cảnh giới Đấu Thánh cường giả, cho dù mười ngày nửa tháng không nghỉ ngơi, đối với những cường giả này mà nói cũng không có vấn đề gì, nhưng không ngừng khôi phục đấu khí như vậy, sau đó lại sử dụng đấu khí, dù sao cũng vô cùng tiêu hao tâm trí, đấu khí có thể khôi phục thông qua thiên địa linh khí dồi dào bên trong Tu La giới, tâm thần hao tổn lại chỉ có thể dựa vào lực ý chí chèo chống.

Chỉ có Lý Dật lặng lẽ tính toán thời gian cho bọn hắn chèo chống, những cường giả này dựa vào lực ý chí ương ngạnh, rõ ràng cũng đau khổ chèo chống hai ngày qua.

Nhưng hai ngày qua đi, những cường giả vốn tràn đầy tinh khí, lúc này cũng tiêu tụy không chịu nổi, sắc mặt mọi người đầy u ám, khuôn mặt gầy rộc đi.

- Làm như vậy không phải cách, Lý Dật huynh đệ, chẳng lẽ ngươi không có cách nào tốt hơn sao?

Lý Dật chỉ cười khở:

- Thực lực của Tu La giới linh quá mức cường hãn, nó có thể mượn lực lượng của kết giới, căn bản không phải thứ chúng ta có thể chống lại.

- Vậy chúng ta làm như thế còn có ý nghĩa gì nữa, sớm muộn chỉ còn đường chết.

Phong Lập Nam bỗng nhiên linh cơ khẽ động:

- Nếu một phần ba cường giả có thể miễn cường phòng ngự ở giới linh, như vậy chẳng phải nói trong chúng ta tối thiểu có hai phần ba cường giả có cơ hội đào thoát sao?

Lời này vừa nói ra, hào khí trong giới tâm lập tức khẩn trương! Lời này thật ra có vài phần đạo lý, nếu để tất cả mọi người hao hết đấu khí, bỏ mạng trong giới linh, chỉ bằng hi sinh một phần ba cường giả...Nhưng vấn đề là, hi sinh một phần ba người nào?

Lúc này, đoán chừng không có bất kỳ người nào nguyện ý muốn ở trong một phần ba đó!

- Chúng ta rút thăm đi!

Phong thiếu tông chủ đề nghị nói.

- Không rút, nếu sống thì cùng sống, phải chết thì cùng chết!

Lam tông chủ lại kiên quyết chối bỏ đề nghị của Phong Lập Nam. Thật ra cũng không Lam tông chủ ngay thẳng, mà chuyện này sẽ ảnh hưởng

rất lớn đến sĩ khí, ai có thể bảo chứng một phần ba cường giả rút thăm ở lại còn có thể liều chết bố kết phòng ngự?

- Vậy mọi người sẽ cùng chết sao?

.....

- Không cần rút, rốt cuộc hãn đã tới rồi!

Trong không khí nặng nề, Lý Dật bỗng nhiên nói.

- Ai đến?

Phong Lập Nam vừa thốt ra lời này đã hối hận, vấn đề này chứng tỏ hãn không hề có đầu óc.

Vừa nghe thấy Lý Dật nhắc nhở, mọi người lập tức cảm nhận được một luồng khí tức âm hàn, luồng khí tức âm hàn này khiến tất cả mọi người như đặt mình trong một hầm băng, đám cường giả này chưa từng gặp một người nào lại có thể tản phát ra khí tràng cường đại như vậy, lập tức tất cả đều nín thở.

Một nam nhân áo trắng xuyên thấu qua khí vụ màu ngà sữa, đột ngột xuất hiện trước mặt mọi người.

Khí tức âm hàn chính là từ trên người này phát ra, hãn khoảng chừng bốn mươi tuổi, nhưng từ trên khí chất của hãn có thể phán đoán, hãn tuyệt đối không chỉ chừng ấy tuổi. Cả người hãn giống như một bức tượng điêu khắc bằng tuyết, tạo cho người ta một loại cảm giác lạnh như băng không cách nào tới gần. Người này vừa hiện thân, cục diện nóng bỏng ngút trời trong Tu La giới tựa hồ lập tức hạ nhiệt độ.

- Người chính là Tu La giới chủ sao?

Lý Dật hỏi.

Nam nhân áo trắng âm hàn cau mày, ánh mắt nhìn về hướng Lý Dật, y cũng không trả lời vấn đề của Lý Dật, mà chỉ yên lặng quan sát hãn. Lý Dật bị quan sát như vậy, bất giác sau lưng không khỏi nổi da gà, loại cảm giác này thật sự không dễ chịu.

- Người chính là Lý Dật.

Những lời này của nam nhân áo trắng vô cùng cổ quái, không biết là nghi vấn hay là khẳng định, lại tựa hồ bao gồm cả hai.

- Đúng, ta chính là Lý Dật.

Lý Dật không che dấu trả lời. Hãn thật sự không ngờ mình lại nổi tiếng nhanh như vậy, một cường giả quý dị tùy tiện xuất hiện liếc mắt đã có thể đoán được thân phận của mình. Bên trong bình chương đấu khí không chỉ có một người trẻ tuổi là hãn, Thần chi lĩnh vực cũng không giống như thế giới kiếp trước của hãn, có ti vi, internet.

- Ta không phải Tu La giới chủ!

Mặc dù phủ nhận thân phận Tu La giới chủ của mình, nhưng Tu La Linh giới nhìn thấy nam nhân áo trắng xuất hiện, vẫn đình chỉ công kích, yên tĩnh đi tới bên cạnh hãn, sau đó ngoan ngoãn ngồi chồm hổm xuống, tựa hồ như muốn phủ định lời nói của nam tử áo trắng.

- Được rồi, ta mặc kệ người có phải Tu La giới chủ hay không, ta muốn biết người định xử trí chúng ta như thế nào?

- Xử trí các người như thế nào?

Sắc mặt nam tử áo trắng lộ vẻ cổ quái, lạnh lùng nói:

- Vấn đề này ta cũng rất muốn biết, ta nên xử trí các người như thế nào? Người nói ta nên xử trí các người thế nào?

Lời nói này quá kì quái, khiến cho Lý Dật một lần nữa hoài nghi người này có phải là một kẻ điên của Tu La môn hay không. Nếu cho bọn người Lý Dật lựa chọn, đương nhiên là muốn y để bọn hăn rời khỏi Tu La giới rồi.

- Rút cuộc người là người nào?

- Ta là Tu La môn chủ, chứ không phải Tu La giới chủ...Lý Dật, ta mang đến cho các người một người, người này người nhất định rất muốn gặp.

- Ai?

- Long Phong Vân, xuất hiện đi!

Long Phong Vân! Lý Dật chấn động, không ngờ Tu La môn chủ lại có thể tìm được Long Phong Vân.

Theo tiếng gọi của Tu La môn chủ, trong sương mù màu ngà sữa lại xuất hiện một bóng người, người này không phải là Long Phong Vân sao? Long Phong Vân xem ra đã hoàn toàn khôi phục, trải qua điều trị của bốn Đại thần y, hăn đã hoàn toàn khỏe mạnh, thậm chí so với lần đầu gặp Lý Dật, càng giống như một cường giả nhất lưu.

Long Phong Vân liếc nhìn những cường giả bên trong bình chương đấu khí, sau đó ánh mắt dừng lại trên người Lý Dật.

- Lý Dật các hạ, Long mỗ chịu rất nhiều ân huệ của người, trước tiên xin cảm tạ trước.

- Long Môn chủ không cần khách khí, ta cứu người cũng chưa hẳn không có tư tâm, hiện tại Long Tà đã chết, người đoạt lại chức môn chủ Long Môn đã không còn bất cứ chướng ngại gì.

- Điều đó chưa chắc!

Nam tử áo trắng tự xưng là Tu La môn chủ lại thản nhiên nói:

- Lý Dật, người cho rằng, kẻ nào mạnh thì có thể đảm đương vị trí môn chủ Long Môn sao? Người sai rồi, môn chủ Long Môn không phải kẻ nào cũng làm được, cũng không phải do Long Môn định đoạt, lại càng không phải Long Tà hay Long Phong Vân định đoạt, mà là ta, Tu La môn chủ!

- Ý tứ của Tu La môn chủ là....

Tu La môn chủ nói:

- Đúng vậy, thừa dịp hôm nay đầu não của ba đại tông môn đều tụ tập tại đây, thật sự bớt đi không ít phiền toái, hiện tại, chúng ta sẽ nói tới cuộc chiến tông môn ở đây.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tu La Môn Chủ

Q.6 - Chương 594: Tu La Môn Chủ

Tu La môn chủ cuối cùng đã nhắc đến chủ đề chính, ba đại tông môn kể cả Lý Dật lập tức trở nên khẩn trương. Nhưng Tu La môn chủ nhắc đến xong lại không tiếp tục nói tiếp, mà chỉ đưa tay vuốt ve Tu La giới linh ở bên cạnh, tựa hồ như muốn dùng loại phương thức này nhắc nhở cường giả của ba đại tông môn, bọn hắn đã hoàn toàn nằm trong lòng bàn tay của hắn, cái hắn gọi là nói chuyện, trên thực chất chính là mệnh lệnh.

- Tu La môn chủ rút cuộc có lời gì, xin cứ nói.

Vẫn là Phong Lập Nam không nhịn được, lớn tiếng trách móc. Lúc này Phong Lập Nam cũng biết rõ, dù sao sự tình cũng không thể tồi tệ hơn nữa.

- Người là ai?

Tu La môn chủ bình thản hỏi.

- Tại hạ là thiếu tông chủ Phong tông Phong Lập Nam!

- Phong thiếu tông chủ, lần này cuộc chiến tông môn chính là do Phong tông các người dẫn đầu gây xích mích, Phong tông khiêu chiến dẫn đến hỗn loạn tông môn, tội này không nhỏ, vậy thế này đi, phạt Phong tông các người cắt nhường một nửa lãnh địa cho Long Môn. Phong thiếu tông chủ thấy thế nào?

- Nói láo!

Mặc dù biết rõ trước mặt Tu La môn chủ, bản thân mình không bằng một con kiến, nhưng chuyện liên quan đến vinh nhục tông môn, Phong Lập Nam nhất thời cũng không kìm nén được, lớn tiếng kháng nghị nói:

- Long Môn làm nhiều chuyện bất nghĩa, có ý đồ khiêu khích khắp nơi, độc bá Thần chi lĩnh vực, xâm phạm lợi ích của ba đại tông môn, đến lúc mất hết, Phong tông ta dẫn đầu xuất kích, đó là thay trời hành đạo, có tội gì phải trừng phạt. Ta thừa nhận Tu La môn các người có thực lực cường đại, nhưng cũng không thể lấy mạnh ức hiếp Phong tông ta!

- Phong thiếu tông chủ nói sai rồi, người có ý đồ khiêu khích khắp nơi, độc bá Thần chi lĩnh vực, không phải Long Môn, mà là Tu La môn ta, Long Môn, chẳng qua là phụng mệnh Tu La môn ta làm việc mà thôi.

Tu La môn chủ thẳng thắn nói như vậy, làm cho Phong Lập Nam nhất thời nghẹn lời.

Chỉ nghe Tu La môn chủ tiếp tục nói:

- Về phần Cửu Huyền tông và Lục Cực môn, các người mặc dù không phải dẫn đầu công kích Long Môn, nhưng trải qua thời gian dài đối địch với Long Môn, đã sát thương vô số đệ tử Long Môn trong trận loạn tông môn, tội này cũng không nhỏ, cũng phạt các người nhượng xuất một nửa lãnh địa, các người có ý kiến gì không?

Không có ý kiến mới lạ!

Chỉ có điều dưới sự uy hiếp của Tu La môn chủ, Lam tông chủ và Úc môn chủ thâm trầm già dặn kinh nghiệm không giống với Phong thiếu tông chủ, trực tiếp chống lại Tu La môn chủ.

Lam tông chủ nói:

- Trận loạn tông môn này, nếu nói ai có lỗi cũng mất công đạo, Cửu Huyền tông ta tuy sát thương nhiều Long Môn đệ tử, nhưng bốn tông cũng thương vong thảm trọng.

- Lam tông chủ nói rất đúng, Lục Cực môn ta và Cửu Huyền tông liên minh đối kháng Long Môn, cũng là chuyện bất đắc dĩ. Nếu Tu La môn chủ thừa nhận đây là Tu La môn chủ xử, như vậy đương nhiên sẽ thiên vị Long Môn, cái gọi là trừng phạt của môn chủ các hạ kêu chúng ta làm sao tâm phục khẩu phục.

Tu La môn chủ lạnh lùng cười nói:

- Ta có nói muốn làm các người tâm phục khẩu phục sao? Ta chỉ muốn các người khẩu phục là được, trong nội tâm có phục hay không cũng không phải chuyện của ta. Long Phong Vân sắp tiếp nhận vị trí môn chủ Long Môn, ta hỏi lại các người một câu, ba đại tông môn các người có nguyện ý nhượng xuất một nửa lãnh địa bồi thường tổn thất của Long Môn không?

Uy hiếp, đây tuyệt đối là uy hiếp! Sắc mặt Lam tông chủ và Úc môn chủ không khỏi trắng bệch, bọn hăn cuối cùng cũng hiểu rõ, Tu La môn chủ căn bản không phải người nói chuyện đạo lý. Nói chuyện đạo lý với một người không nói chuyện đạo lý là chuyện ngu xuẩn hơn bất cứ điều gì, nhưng vấn đề là không nói đạo lý cũng chỉ có thể dùng vũ lực, nhưng hiện tại sinh tử của ba đại tông môn đều nằm trong tay đối phương, nói chuyện vũ lực tựa hồ cũng vô dụng.

- Tu La môn chủ.

Lý Dật mở miệng nói:

- Lãnh địa của Long Môn chính là nơi lớn nhất trong tất cả các tông môn, hiện tại ngươi lại muốn ba đại tông môn cắt nhường một nửa, làm như vậy chỉ bằng đứt khoát để Long Môn độc bá Thần chi lĩnh vực đi, cần gì phải làm phiền toái như vậy.

Đối với đề nghị này của Lý Dật, Tu La môn chủ không khỏi trách móc nói:

- Ngươi cho rằng ta không muốn sao.

Nhưng tựa hồ ý thức được mình lỡ lời, y lập tức lại nói:

- Thần chi lĩnh vực có sáu đại tông môn, đây là truyền thống từ xưa đến nay, đừng ai nghĩ đến chuyện mưu toan độc bá, hừ!

Vấn đề là, nếu kêu ba đại tông môn cắt nhường một nửa lãnh địa, thế lực của Long Môn sẽ càng thêm khổng lồ, kỳ thật trên thực chất các tông môn đã đánh mất tư cách khiêu chiến với Long Môn, điều đó và độc bá cũng không có gì khác nhau.

Lý Dật đột nhiên tỉnh ngộ, xem ra, Tu La môn chủ không phải không muốn độc bá, mà là có băn khoăn gì đó, khiến cho hăn không cách nào tiêu diệt ba đại tông môn khác trên danh nghĩa.

- Tu La môn chủ, nếu chúng ta không chịu thì sao?

Sau khi hiểu rõ điều này, Lý Dật lớn mật hỏi ngược lại.

- Không chịu cũng không sao, các người cứ vĩnh viễn ở lại trong Tu La giới đi, ta sẽ kêu Long Phong Vân tìm người có thể hợp tác trong tông môn các người, như vậy tuy phiền toái một điểm, nhưng hiệu quả lại rất tốt. Lý Dật, người thấy thế nào?

Ánh mắt Lý Dật lại chuyển hướng về phía Long Phong Vân:

- Long Môn chủ, người thì sao, Long Môn tình nguyện làm con rồi cho Tu La giới sao?

Long Phong Vân thoáng xấu hổ, nhưng vẻ xấu hổ này cũng chỉ thoáng qua:

- Lý Dật các hạ, người có đại ân huệ với ta, theo lý mà nói ta nhất định phải báo đáp, nhưng việc này quan hệ tới hưng suy tồn vong của Long Môn ta, ân oán cá nhân, Long môn chỉ có thể đợi kiếp sau báo đáp.

- Lý Dật, người muốn xúi giục Long Môn phản bội Tu La môn ta cũng phí công, ta cho các người thêm một cơ hội, có đồng ý hay không?

Chuyện này đối với ba đại tông môn mà nói cũng không dễ quyết định, nghe thấy uy hiếp của Tu La môn chủ, lập tức có không ít tinh anh đệ tử bắt đầu trách móc:

- Chúng ta nguyện cùng sống chết với, quyết không để hãn uy hiếp!

- Đúng! Chúng ta không tin hãn thật sự có thể giết chết tất cả mọi người!

- Tu La môn chủ gì chứ, chẳng qua cũng chỉ muốn hù dọa chúng ta mà thôi.

Lam tông chủ và Úc môn chủ đều tỏ vẻ không quan tâm đến lời nghị luận của những đệ tử này, dù sao bọn hãn cũng biết rõ lợi hại, hai người thật sự không muốn đắc tội với Tu La môn chủ quyền thế phi phạm.

Nhưng Lý Dật lại không có cùng quan điểm. Tu La môn chủ tuy có quyền thế và năng lực khá lớn, nhưng dù sao vẫn không phải là tồn tại vô thượng trong Tu La giới. Tồn tại vô thượng trong Tu La giới vẫn là Tu La giới chủ. Hiện tại xem ra, muốn có chuyển cơ, chỉ có thể gửi gắm hi vọng ở Tu La giới chủ.

Vấn đề là, bọn hăn gây ra động tĩnh cực lớn như vậy ở Tu La giới tâm, tại sao Tu La giới chủ vẫn chưa xuất hiện.

Suy nghĩ một lát, Lý Dật nói:

- Kỳ thật muốn ba tông môn đáp ứng thỉnh cầu của người, cũng không phải không có biện pháp, Tu La môn chủ, người có hứng thú nghe hay không?

- Người nói nghe xem.

- Chúng ta đều là võ giả đấu khí, đã không cách nào đạt thành nhất trí, vậy chỉ bằng dùng phương pháp đơn giản nhất nguyên thủy nhất giải quyết vấn đề.

Trên mặt Tu La môn chủ hiện lên vẻ khinh thường:

- Người muốn nói, các người sẽ thi đấu với ta?

- Đúng, chỉ cần người thắng được ba đại tông môn, ta sẽ thay mặt ba đại tông môn đáp ứng yêu cầu người đưa ra. Nhưng nếu người thua...

- Ta thua sao? Ha ha ha, thật đúng là chuyện cười cực lớn, nếu ta thua mấy con kiến hôi các người thì còn xưng làm Tu La môn chủ làm gì... Được, nếu ta thua, sáu đại tông môn vẫn sẽ phân chia địa vực như trước, thế nào hả?

Lúc này Lý Dật không có ý kiến, nhưng Úc môn chủ lại có ý kiến.

- Cái này không công bằng, nếu chúng ta thua sẽ mất đi một nửa lãnh địa, còn nếu thắng lại không hề có lợi ích nào cả.

- Đúng vậy.

Phong Lập Nam lập tức phụ họa:

- Nếu người thua, Long Môn tối thiểu phải xuất ra một nửa lãnh địa phân cho ba tông môn chúng ta.

- Ngu xuân!

Tu La môn chủ hét lớn:

- Cho các người giữ lại lãnh địa trước kia cũng đã là may mắn lớn lao, các người còn dám yêu cầu này nọ.

Trong khi Lam tông chủ và Phong thiếu tông chủ coi trọng số đo của cuộc cá cược thì Úc môn chủ lại càng coi trọng tính khả thi của trận thi đấu này, hần nhẹ giọng nói:

- Tu La môn chủ thật sự là kẻ phi phạm, ta thấy nếu đơn độc chiến đấu tuyệt đối không phải đối thủ của hần, chi bằng dựa vào tính cách cuồng ngạo của hần kích động hần, ba người chúng ta cùng tiến lên, thế nào hả?

- Được, để ta kích hần.

Phong thiếu tông chủ chủ động xin đi giết giặc, sau đó cao giọng nói với Tu La môn chủ:

- Tu La môn chủ các hạ, được, chúng ta đáp ứng yêu cầu của người, nhưng chúng ta cũng có một thỉnh cầu.

- Nói!

- Môn chủ các hạ thật sự bất phạm, nếu như đơn độc chiến đấu, chẳng phải là bôi nhọ thanh danh của ngài...

- Hãy bớt sàm ngôn đi, ý của người là muốn cả ba người cùng tiến lên đúng không... Cầu còn không được, tránh cho ta lãng phí thời gian, đến đây đi!

Tu La môn chủ nói xong, vỗ Tu La giới linh, Tu La giới linh hiểu ý, thân hình nhoáng một cái, chui vào bên trong đồng tinh thạch, thoáng cái biến mất!

Ba đại tông môn cũng đồng thời bỏ bình chướng phòng ngự, trải qua hai ngày liều mạng chiến đấu không nghỉ ngơi, những cường giả này đều đã mệt mỏi. Lam tông chủ, Úc môn chủ và Phong thiếu tông chủ thân thể phi phàm, đương nhiên không cần liều mạng như thế, nhưng vì duy trì bình chướng không bị đánh vỡ, cũng đã hao tổn không ít thực lực.

Sau khi vây quanh Tu La môn chủ, đấu khí quanh người Lam tông chủ, Úc môn chủ và Phong thiếu tông chủ đều bùng bùng bốc lên, nghiêm túc quan sát vị đối thủ cường hãn mà cường ngạo của bọn hắn.

Tu La môn chủ lại không hề có dấu hiệu thi triển đấu khí, trên mặt hắn hiện ra vẻ vô cùng khinh thường, cứ yên lặng đứng đấy, hoàn toàn không có ý xem trọng ba vị đối thủ cũng được xem là cường giả nhất lưu của Thần chi lĩnh vực.

- Lẽ nào hắn là cường giả phong hào Đấu Thần?

Lý Dật sững sờ, trong lòng lo lắng, mấy đạo đấu khí tư nhận phát ra thăm dò Tu La môn chủ cũng vô thanh vô tức biến mất, căn bản không có bất cứ hồi âm gì. Với thực lực của Lý Dật bây giờ, ngoại trừ phong hào Đấu Thần, tựa hồ cũng không có cường giả cấp bậc gì có thể né tránh được thăm dò của hắn.

Phong hào Đấu Thần! Chỉ cần nghĩ đến danh từ này, toàn thân Lý Dật lại có một loại cảm giác huyết mạch sôi sục!

Xem ra, Tu La môn chủ cuồng ngạo, cũng vì có vốn liếng cuồng ngạo của y! Lý Dật bất giác toát mồ hôi lạnh cho ba vị môn chủ tông chủ, nếu

sớm biết Tu La môn chủ là cường giả phong hào Đấu Thần, Lý Dật cũng sẽ không tùy tiện khơi mào thi đấu giữa bọn họ. Hắn vốn tưởng rằng, Tu La môn chủ chẳng qua có cường giả có tu vi Đấu Thần, như vậy, bất luận y có thủ đoạn cường hoành gì, ba đánh một vẫn có vài phần chiến thắng.

Nhưng nếu Tu La môn chủ là cường giả phong hào Đấu Thần, như vậy đừng nói đến phần thắng, có thể tiếp được mấy chiêu mà còn sống đã là may mắn cực lớn rồi.

Bọn người Úc môn chủ tựa hồ cũng đã biết rõ thực lực thật sự của đối thủ, trên lưng ba người thoáng chốc cũng nổi da gà.

- Các người sợ sao?

Tựa hồ như cảm nhận được chấn động tâm lý của ba đối thủ, trên khuôn mặt khinh thường của Tu La môn chủ hiện lên vẻ giễu cợt.

Ba người Lam tông chủ xác thực là đang sợ, là cường giả đấu khí nhất lưu, bọn hắn quá rõ phong hào Đấu Thần có ý nghĩa như thế nào rồi. Chỉ có điều, lúc này đang ở trước mặt đệ tử tinh anh của bốn tông, ba nhân vật quyền thế há lại có thể thừa nhận cảm giác sợ hãi vô cùng trong lòng mình.

- Sợ người, hừ, buồn cười, Phong Lập Nam ta ngoại trừ sợ thê tử, còn chưa từng sợ qua ai đó!

Phong Lập Nam cố nén sợ hãi, lớn tiếng quát lên.

- Vậy thì động thủ đi, ta đã không kiên nhẫn được nữa. Phong thiếu tông chủ!

Phong Lập Nam đã bị dồn đến đường cùng, hơn nữa dù sao hắn cũng còn nhiệt huyết tuổi trẻ, lập tức vỗ dung giới, lấy ra một thanh trường kiếm màu xanh, đấu khí rót vào, thân hình bạo khởi từ trên không trung lao xuống, đấu khí trên mũi kiếm tuôn ra, bão tố lao về hướng Tu La

môn chủ vẫn đứng yên tại chỗ không hề có bất kỳ dấu hiệu thi triển đấu khí nào.

Thấy Phong thiếu tông chủ ra tay, Úc môn chủ và Lam tông chủ cũng không cách nào do dự nữa, từng người lấy ra binh khí tốt nhất, hai đạo đấu khí lăng lệ ác liệt kẹp lấy binh khí tiên thiên đánh về hướng Tu La môn chủ.

Đối mặt với oanh kích liên thủ của tam đại cường giả, Tu La môn chủ chỉ duỗi nhẹ ngón tay, chỉ nghe thấy ba tiếng nổ “Tách tách tách” vang lên, ba vòng xoáy đấu khí cấp tốc tuôn ra đầu ngón tay của hắn.

Ba vòng xoáy đấu khí này nhìn rất bình thường, chí ít không có chỗ nào đặc biệt, cảm giác khí thể căn bản không chịu nổi một kích.

Nhưng điều khiến cho tất cả cường giả trợn mắt há mồm chính là, công kích hung hãn của ba người Lam tông chủ trước mặt ba vòng xoáy đấu khí này tựa hồ như chuột thấy mèo, tất cả đều bị cuốn vào lạng yên không một tiếng động, không phát ra một chút động tĩnh nào.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Kẻ Dở Hơi Hiện Thân

Q.6 - Chương 595: Kẻ Dở Hơi Hiện Thân

Với thực lực của Tu La giới chủ, có thể hóa giải oanh kích của ba người, cũng không nằm ngoài dự liệu của Lý Dật, nhưng hóa giải nhẹ nhàng như thế, cũng khiến cho Lý Dật rung mình. Nếu như đối lại Lý Dật ở vào vị trí của Tu La môn chủ, Lý Dật thừa nhận bản thân không làm được như vậy. Điều này cũng chứng tỏ rõ ràng, thực lực của Tu La môn chủ vượt xa hắn, Tu La môn chủ xác thực đã đạt đến tồn tại nghịch thiên, là một cường giả phong hào Đấu Thần!

Sau khi một kích liên thủ bị Tu La môn chủ dễ dàng hóa giải, ba người Lam tông chủ nhất thời thối lui. Bọn hắn đưa mắt nhìn nhau, lập tức ngẫm hiểu, ba người có thể nhìn ra được, Tu La môn chủ tự phụ tựa hồ

cũng không vội đoạt công kích đánh bại bọn hắn, nếu như vậy, bọn hắn ít nhiều còn có cơ hội, vậy thì phải nhân cơ hội thi triển lực công kích mạnh nhất của mình.

Lam tông chủ và Úc môn chủ đều là cường giả cấp bậc Đấu Thần, Phong thiếu tông chủ xếp sau, nhưng cũng đạt tới thực lực Đấu Thánh cửu tinh.

Hai vị Đấu Thần một vị Đấu Thánh cửu tinh, phương thức công kích mạnh nhất của bọn hắn, không thể nghi ngờ chính là đấu kỹ cấp cao.

Sau khi ngẫm hiểu, từng người bắt đầu súc thể đấu kỹ! Loại cuộc chiến dốc sức liều mạng này, ba người cũng không lưu lại lực lượng, mặc dù Lý Dật nhìn không ra tên đấu kỹ súc thể gì, nhưng từ đủ loại dị tượng trong Tu La giới cho thấy, đấu kỹ của Phong thiếu tông chủ là cấp bậc Bạch Hổ, còn đấu kỹ của Lam tông chủ và Úc môn chủ hiển nhiên cấp độ rất cao.

Tam đại đấu kỹ đồng thời chuẩn bị, trong Tu La giới tâm mặc dù không gian rộng lớn, nhưng phong vân cũng bắt đầu hỗn loạn. Ngọn núi tinh thạch phát ra thanh âm vù vù, quang hoa ngũ thải bên ngoài lập loè bất định, khí vụ màu ngà sữa tức thì điên cuồng bị rút ra, khiến cho toàn bộ giới tâm trở nên mờ mịt.

- Xem chừng phải liều mạng rồi, ha ha ha, ba tên phế vật dốc sức liều mạng thì thế nào chứ!

Mặc dù nói như thế, nhưng Tu La môn chủ cuồng ngạo cũng giữ sắc mặt ngưng trọng khi đối mặt với công kích đấu kỹ Bạch Hổ, Thanh Long của hai đại Đấu Thần, một vị Đấu Thánh.

- Thanh Long trung giai---Tử Viêm Thiên Hàng!

Thanh Long trung giai của Lam tông chủ có uy lực mạnh nhất trong ba chiêu đấu kỹ, cũng là chiêu phát ra đầu tiên, một Lôi long khổng lồ lóe ra vàng sáng khiến cho người ta hoa mắt, lôi điện màu tím phát ra thanh âm

đình tai nhức óc, với tư thái như muốn thôn tính tất cả đánh về phía Tu La môn chủ.

- Thanh Long cấp thấp---Liệt Diễm Phần Thiên!

Đấu khí Thanh Long cấp thấp của Úc môn chủ từ mặt khí thể mà nói, xác thực kém hơn Lam tông chủ một bậc, nhưng trong hỏa diễm điên cuồng hung hãn lại ẩn chứa ngọn lửa vô cùng tinh khiết, tựa hồ cũng không kém cõi so với Nam Minh Lưu Hỏa mà Lý Dật tu luyện. Hỏa diễm hùng hực xuất hiện trên không trung như vây chặt Tu La môn chủ bên trong, tựa hồ như che đậy thân hình của y.

Xem ra, đấu kỹ Bạch Hổ cấp cao của Phong thiếu tông chủ mặc dù chỉ kém hơn một bậc, nhưng uy lực lại kém hơn không ít.

Ba chiêu đấu kỹ cấp bậc khủng bố trước sau tuôn ra, mục tiêu của bọn chúng là Tu La môn chủ lúc này cũng thủ quyết phi động, cùng với thủ quyết của Tu La môn chủ hóa thành hư ảnh giống như biển ảo, một đám khí tức bàng bạc từ chỗ ngọn núi tinh thạch bắt đầu tuôn ra.

- Thật không biết xấu hổ, đánh không lại còn muốn nhờ lực lượng của Tu La giới.

Lý Dật nhạy bén nắm bắt lấy cơ hội mĩa mai, mưu đồ nhiễu loạn tâm trí của Tu La môn chủ.

- Tiểu tử thôi biết cái gì!

Tu La môn chủ giải thích :

- Đây là chỗ đặc biệt trong công pháp của ta!

Dưới sự dẫn dắt của công pháp đặc biệt, toàn bộ năng lượng của Tu La giới tựa hồ cũng bắt đầu bao vây quanh người hắn, cùng lúc với ba chiêu đấu kỹ cấp bậc khủng bố thi triển ra, một đấu khí hình rồng cũng đồng thời hình thành. Mấy đấu khí hình rồng tựa hồ có thêm tỉ vạn, sinh ra quanh người Tu La môn chủ. Những đấu khí hình rồng này dưới sự dẫn

dắt thủ quyết của Tu La môn, cuốn theo năng lượng cực đại vô tận xung quanh.

Những tiếng nổ liên tiếp vang lên, năng lượng tứ đại cường giả kích phát ra tràn ngập toàn bộ giới tâm, không gian rộng lớn lại có thể dung nạp năng lượng khủng khiếp như thế, theo tiếng nổ vang mãnh liệt, mặt đất che dấu giới tâm bị xóc lên toàn bộ, để lộ ra thiên không rộng mấy trăm mét.

Không biết từ lúc nào, bầu trời đã trở nên âm trầm, mây đen dày đặc hiển nhiên chịu ảnh hưởng chiến đấu của tứ đại cường giả hội tụ tới. Dưới bầu trời âm trầm, xung quanh bên ngoài giới tâm, đứng đầy các cường giả của ba đại tông môn nghe được động tĩnh mà vọt tới. Chỉ là đối mặt với chiến đấu cấp bậc này, những đệ tử tông môn chỉ có tư cách đứng xem.

Trong giới tâm, oanh kích của tam đại đấu kỹ giằng co hơn mười phút, dưới từng đợt oanh kích nối tiếp nhau, ngoại trừ ngọn núi tinh thạch cấu thành kết giới, tất cả mọi thứ trong giới tâm, kể cả những khí vụ màu ngà sữa có năng lượng kinh người bảo vệ giới tâm cũng bị đánh tan.

Tu La giới tâm ẩn nấp ở dưới đất, hiện tại đã hoàn toàn hiện ra bên ngoài, giống như trong một miệng núi lửa.

Oanh kích Thanh Long đấu kỹ hao tổn đấu khí rất lớn, sắc mặt của ba đại cường giả đều trắng bệch, bọn hắn không hèn mà cùng dừng lại, muốn xem xem công kích cường đại mà bọn hắn có thể kích phát rút cuộc có thể dành được hiệu quả gì!

Chỉ có điều hiệu quả lại làm bọn hắn vô cùng thất vọng!

Dư âm của lôi quang màu tím ánh vẫn mơ hồ lập loè, Tu La môn chủ ở trong mảnh vỡ quang hoa đấu khí đang dần dần tản đi, vẻ mặt bình thản, xem ra hắn cũng chịu chút thiệt thòi nhỏ, sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt, nhưng cũng chỉ có vậy, đấu kỹ Thanh Long của hai đại Đấu Thần cường giả cộng thêm đấu kỹ Bạch Hổ cấp cao của một cường giả Đấu Thánh,

rõ ràng không hề thương tổn đến nửa sợi lông của hắn...Chuyện này cũng quá mức tưởng tượng.

Thực lực của phong hào Đấu Thần quả thật quá nghịch thiên!

- Đánh thoải mái chưa, bây giờ có phải nên đến phiên ta rồi không?

Bị ba người oanh kích một hồi, Tu La môn chủ hiển nhiên cũng thật sự nổi giận, sắc mặt hắn trầm xuống, trên khuôn mặt vốn âm hàn lạnh lẽo như băng hiện lên một tầng sương mỏng.

Nghe thấy câu nói của Tu La môn chủ, Lam tông chủ, Úc môn chủ và Phong thiếu tông chủ ngược lại không chút do dự, vô cùng ăn ý phi thân vọt đến một chỗ, đấu khí tựa hồ giống như đã qua vô số lần thao diễn mãnh liệt tuôn ra, ngưng kết tại chỗ, hình thành một bình chương đấu khí.

- Các người cho rằng một bình chương đấu khí có thể ngăn cản ta sao?

Tu La môn chủ tiến lên một bước, vòng xoáy đấu khí trong lòng bàn tay càng ngày càng lớn, năng lượng xung quanh còn chưa tan hết, trước mặt vòng xoáy này đều không ngoại lệ bị hấp thu vào.

Lại là chiêu này! Lý Dật rung mình, hắn hiện tại đã có thể vững tin vòng xoáy cổ quái này có liên hệ chặt chẽ với kết giới. Nói cách khác nguồn gốc năng lượng của Tu La môn chủ, cũng không phải hoàn toàn là đấu khí tu vi của mình, mà giống như giới linh, có thể mượn nhờ năng lượng của kết giới!

Nghĩ đến đây, Lý Dật lại không khỏi thở ra một hơi lãnh khí, nếu quả thật như vậy, đừng nói đến bọn người Lam tông chủ, cho dù là quân đội mấy chục vạn cường giả của ba đại tông môn, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của Tu La môn chủ!

Trên tràng diện, vòng xoáy đấu khí trong lòng bàn tay Tu La môn chủ đã quăng ra ngoài, vòng xoáy đấu khí rời tay, thành hình căng phồng lên,

như một quả khí cầu được mạnh mẽ thổi hơi, nhét bọn người Lam tông chủ vào bên trong. Ở trong vòng xoáy đấu khí này, bình chương do ba người bố kết giống như miếng băng mỏng, rất nhanh tan rã vỡ vụn...

- Tu La môn chủ xin dừng tay!

Lý Dật vội vàng kêu lên:

- Ba đại tông môn xin nhận thua.

Đúng vậy, bọn người Lam tông chủ đã thua hoàn toàn, ngay cả một chiêu của Tu La môn chủ cũng không tiếp nhận được. Điều này cũng không thể trách ba vị cường giả vô năng, mà vì thực lực của Tu La môn chủ thật sự vô cùng khủng bố.

Thấy Lý Dật bật ra âm thanh nhận thua, thủ quyết của Tu La môn chủ biến đổi, một giây trước vòng xoáy đấu khí còn có năng lượng hung hãn đến tận cùng bỗng nhiên biến mất vô tung vô ảnh. Tu La môn chủ cũng không muốn giết ba người này, bởi vì bọn hắn còn có giá trị lợi dụng, vì vậy liền dựa vào tiếng kêu của Lý Dật để xuống thang.

- Nhận thua là tốt rồi, đừng quên ước định trước đó của chúng ta!

Tu La môn chủ kiêu căng nói.

- Không phải là ba tông môn nhượng xuất một nửa lãnh địa sao? Chuyện này dễ thôi.

Lý Dật cười nhạt, lại nói:

- Hôm nay Tu La môn chủ cao hứng như vậy, chi bằng chúng ta chơi lớn một chút.

- Chơi lớn một chút? Lý Dật, ngươi có ý tứ gì?

Lý Dật tiến lên một bước, đang muốn trả lời, bỗng nhiên nghe thấy một thanh âm nói:

- Thú vị thật, Lý Dật, người muốn chơi trò gì, có cần ta chơi cùng không?

Thanh âm này chẳng những dọa Lý Dật nhảy dựng, mà cũng làm cho Tu La môn chủ nhú mày, bởi vì, hẳn rõ ràng không biết người phát ra thanh âm này đã tiến vào Tu La giới tâm từ lúc nào!

Trái lại, Lý Dật sau giây phút hoảng sợ, trên mặt lập tức hiện ra biểu lộ vui sướng. Hẳn không thể không vui sướng, bởi vì hẳn thật sự quá quen thuộc với thanh âm này, mặc dù chưa thể xác định lão gia hỏa tinh quái này có chịu giúp mình hay không, nhưng bất luận nói thế nào thì vẫn tốt hơn là một mình đối mặt với cường giả như Tu La môn chủ.

- Tiểu Thiên, hiện thân đi, người đến đây lúc nào?

Không gian chợt chấn động, một lão đầu quái dị xuất hiện trước mặt mọi người, lão đầu này ăn mặc lôi thôi, không khác gì một tên ăn mày, hẳn vừa xuất hiện, liền chạy đến bên cạnh Lý Dật, lôi kéo Lý Dật hỏi:

- Người thật sự không cảm giác được sự hiện hữu của ta sao?

- Không có! Tiểu Thiên, đấu kỹ tàng hình của người thật lợi hại.

Lý Dật tiện tay tăng bốc Tiểu Thiên.

- Vậy còn người?

Tiểu Thiên lại bỏ qua Lý Dật, chạy đến trước mặt Tu La môn chủ, chỉ có điều hẳn và Tu La môn chủ chưa quen thuộc, nên cũng không tới lôi kéo Tu La môn chủ.

Tu La môn chủ vừa khiếp vừa căm ghét trừng mắt nhìn Tiểu Thiên, thản nhiên nói:

- Không có!

- Ha ha ha, nói như vậy, đấu kỹ tàng hình “Nhìn không thấy” mà ta mới sáng chế đã luyện thành? Ha ha, Lý Dật, người có muốn học chiêu đấu kỹ tàng hình này của ta hay không, nó rất lợi hại, ít hao phí đấu khí, hơn nữa có thể tàng hình trước mặt bất cứ cường giả đấu khí nào.

Nếu vào lúc bình thường, Lý Dật ngược lại còn có mấy phần hứng thú, chỉ là trong giờ khắc này, Lý Dật thật sự không còn tâm tình đó.

- Tiểu Thiên, làm sao người lại xông vào Tu La giới? Ở đây tuyệt đối không dễ chơi, lập tức phải đánh nhau rồi.

Lý Dật dùng cách lạt mềm buộc chặt.

- Ta nghe nói ở đây có đánh nhau, ta khó khăn lắm mới đột phá không gian xông vào đây. Lý Dật, người nói bây giờ muốn chơi lớn, rốt cuộc là chơi cái gì, cho ta chơi với, ta sẽ không để người chịu thiệt, lấy chiêu đấu kỹ tàng hình này để đổi!

Tu La giới chủ cũng không nhịn được nữa, cả giận nói:

- Người rút cuộc là người nào, dám xâm nhập vào trong Tu La giới của ta, thức thời thì rút nhanh lên, bằng không đừng trách ta không khách khí!

- Sát khí lớn thật, người kêu ta rút đi sao? Như vậy há không phải là quá mất mặt!

Tiểu Thiên nhất thời ngạc nhiên, chỉ tay vào Tu La môn chủ mắng:

- Đừng tưởng ta không biết, người có tướng mạo bên ngoài rất đường hoàng, nhưng thật ra là một lão quái vật sống mấy ngàn năm. Lão quái vật mãi mãi vẫn là lão quái vật, vậy mà người lại xem mình giống như một công tử ca, cái mặt người rút cuộc dày bao nhiêu, không biết xấu hổ sao? Nếu ta là người, đã sớm tìm kẻ đất chui vào rồi, còn ở nơi này giả bộ gì chứ!

Những lời mắng chửi này khiến Tu La môn chủ tựa hồ choáng váng:

- Người, người, người...

Tu La môn chủ lấp bắp một hồi nhưng không hề có lực hoàn thủ trong tiếng chửi rửa liên hồi của Tiểu Thiên. Xem ra những ngày này Tiểu Thiên cũng không phải là không có tiến bộ, tối thiểu bản lĩnh chanh chua chửi đồng như đàn bà của y, ngay cả Lý Dật cũng tự than thở không bằng.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Chơi Lớn Một Chút

Q.6 - Chương 596: Chơi Lớn Một Chút

Tiểu Thiên bỗng nhiên xuất hiện, càn quấy một hồi, làm cho không khí bên trong Tu La giới nhất thời hòa hoãn xuống, cường giả của ba đại tông môn tựa hồ đều không nhin được bật cười, mặc dù tình cảnh này kỳ thật cũng không thể cười.

Đội Tiểu Thiên mắng đã đời, Tu La giới chủ lúc này mới kịp phản ứng, hắn đã trấn định tâm thần, lạnh lùng nói:

- Xem ra, người muốn tìm ta gây hấn rồi?

Tiểu Thiên phủ nhận nói:

- Ta không nói như vậy!

- Vậy người rút cuộc muốn làm gì?

Tu La môn chủ tựa hồ cũng bị Tiểu Thiên làm cho phát điên. Nếu không phải thấy thực lực Tiểu Thiên thâm sâu khó lường, Tu La môn chủ chỉ sợ sớm đã tát hắn nổ đom đóm mắt.

- Ta không muốn làm gì? Cái này người phải hỏi Lý Dật, không phải hắn vừa nói muốn chơi lớn đấy sao?

Tu La môn chủ biết rõ không thể nói chuyện đạo lý với quái nhân này, lập tức cũng không thèm để ý tới Tiểu Thiên, chuyển hướng sang nói với Lý Dật:

- Người còn muốn chơi trò gì nữa, ba đại tông môn đã thua, chỉ cần hoàn thành ước định cắt nhường một nửa lãnh địa cho Long Môn, ta cam đoan các người chẳng những có thể còn sống rời khỏi Tu La giới, hơn nữa còn được sống thoải mái hơn rất nhiều người.

- Đó là chuyện của ba đại tông môn.

Lý Dật ngược lại từ chối rất dứt khoát, tựa hồ như chuyện thi đấu không phải do mình chọn lựa.

- Ta chỉ là một đệ tử bình thường của Thất Tinh tông, vì nhìn không quen hành vi của Tu La môn chủ người, cho nên muốn cùng người đấu một trận!

- Người còn chưa đủ tư cách, Lý Dật, cho dù năng lực của người vượt qua bất cứ người nào trong ba người bọn họ, cũng không thể nào là đối thủ của ta, người bớt rước sỉ nhục về mình đi.

- Thế thì chưa hẳn, Tu La môn chủ không phải không dám chứ. Chúng ta chơi lớn một chút, ta tin tưởng Tu La môn chủ nhất định sẽ có hứng thú, chỉ cần người có thể thắng ta, ba đại tông môn đừng nói cắt nhường một nửa lãnh địa, từ nay về sau mặc cho Long Môn hiệu lệnh, thế nào hả?

- Không phải người mới vừa nói người chỉ là một đệ tử bình thường của Thất Tinh tông sao? Tiền đặt cược người hạ được sao?

Tu La môn chủ nắm chặt điểm yếu của Lý Dật.

- Ta đúng là một đệ tử bình thường của Thất Tinh tông, nhưng ... Lam tông chủ, Úc môn chủ, Phong thiếu tông chủ, nếu ta thua bởi Tu La môn chủ, các người có nguyện ý cúi đầu xưng thần với Long Môn hay không?

Về mặt của Lam tông chủ, Úc môn chủ và Phong thiếu tông chủ lúc này đầy uế oải, bọn hắc không lo lắng đến tánh mạng, cũng không chịu thiệt quá lớn, nhưng ba người liên thủ nhận thua Tu La môn chủ trước mặt đệ tử bốn tông dù sao cũng không phải chuyện huy hoàng gì cho lắm, hơn nữa dựa theo ước định, một nửa lãnh địa của bốn tông cũng đã bị cắt đi, sau khi trở về, làm thế nào ăn nói với đệ tử bốn tông? Nghe thấy Lý Dật lại bày trò đưa mình ra đánh bạc, lập tức Phong thiếu tông chủ cũng lớn tiếng hồi đáp:

- Lý Dật là bằng hữu tốt nhất của Phong tông ta, cho dù hắc muốn toàn bộ Phong tông ta, Phong tông cũng đồng ý cùng hắc!

Phong thiếu tông chủ tỏ thái độ như vậy, Lam tông chủ và Úc môn chủ đồng dạng cũng là lộn chết không sợ nước nóng, đều tỏ vẻ bốn tông có thể làm tiền đặt cược, áp trên người Lý Dật.

- Thật không ngờ tiểu tử người lại có uy vọng lớn như vậy trong ba đại tông môn.

Tu La môn chủ nghiêm mặt nói:

- Xem ra, không đánh bại người, người sẽ không chịu phục, vậy được rồi, ta chơi với người, xem xem sau khi người thảm bại còn có thể giữ trò gì nữa.

- Chiêu trò của ta, người nằm mơ cũng không nghĩ đến! Ta muốn biết, nếu như Tu La môn chủ người thua cuộc, sẽ lấy cái gì ra?

Lý Dật khẽ mỉm cười, cũng không phủ nhận bản thân không chân chính, ba đại tông môn vốn cũng đã thua, nên đúng hẹn cắt nhường lãnh địa, nhưng hắc hết lần này đến khác muốn chặn ngang một cước, chuyện này ít nhiều có chút không chân chính.

- Người nói đi, tùy ý người?

Lý Dật liếc nhìn Tu La giới xung quanh nói:

- Nếu đã chơi lớn, vậy thì đánh cược Tu La giới này đi, nếu người thua, phải giao Tu La giới lại cho ta!

- Ha ha ha, thật đúng là một tên gia hỏa càn rỡ không có lý trí, được!

Tu La môn chủ không nhịn được phá lên cười, kỳ thật tiền đặt cược có như thế nào đối với hắn mà nói, thật sự cũng không sao cả, bởi vì hắn tin tưởng bản thân sẽ không thua, cũng không có khả năng thất bại.

- Lý Dật các hạ, tội gì người phải khổ như vậy?

Long Phong Vân này giờ vẫn giữ im lặng, lúc này mới khuyên nhủ:

- Chỉ cần ta ở vị trí môn chủ Long Môn, nể mặt người, cam đoan sẽ không để cho ba đại tông môn chịu thiệt!

- Đa tạ hảo ý của Long Môn chủ! Chỉ có điều ta được ba đại tông môn tín nhiệm như vậy, nếu không can đảm tương báo thì ta quá nhẫn tâm. Hơn nữa, Tu La môn chủ mặc dù lợi hại, nhưng cũng không phải không có sơ hở, người cứ đợi xem kịch vui đi!

Dáng vẻ tràn đầy tự tin của Lý Dật khiến Tu La môn chủ hơi chấn động, chẳng lẽ, tiểu tử này đã nhìn ra chút môn đạo gì đó?

- Lý Dật, thì ra người định đánh nhau với hắn, chuyện này cứ giao cho ta, thế nào hả?

Tiểu Thiên không kiên nhẫn nói, giống như sợ không chen miệng nói một câu sẽ bị người ta xem như người câm.

Lý Dật đương nhiên hiểu rõ thực lực của Tiểu Thiên, nhưng vấn đề là Tu La môn chủ đồng dạng là phong hào Đấu Thần cường giả, Tiểu Thiên có bao nhiêu phần thắng hắn thật sự không nắm chắc. Bởi vì hắn chỉ chơi đùa, chứ không phải vì trách nhiệm, có thể đánh không được thì phải tay mặt kệ, cho nên Lý Dật thật sự không cách nào đem trách nhiệm này giao cho y.

- Ta có thể hiểu được tâm tình muốn đánh nhau của người, nhưng trận này là chuyện của ta và Tu La môn chủ, ta cam đoan người sẽ có đánh nhau!

Lý Dật khéo léo cự tuyệt thỉnh cầu tham chiến của Tiểu Thiên, làm cho Tiểu Thiên mất hứng.

- Hãy bớt sàm ngôn đi, ta sắp không đợi kịp rồi!

Sự kiên nhẫn của Tu La môn chủ chỉ có hạn, hắn cũng không muốn lãng phí quá nhiều thời gian trên người tên thiếu niên cường giả này, bởi vì thời gian của hắn rất quý giá, nhất là ở Tu La giới tâm. Tu La giới tâm gây ra động tĩnh lớn như vậy, lão gia chỉ sợ sớm đã trên đường trở về rồi, nếu trước khi y quay về, mọi chuyện còn chưa giải quyết xong thì phiền phức lớn.

Cho nên Tu La môn chủ bất chấp thân phận, có tư thế gây khó dễ.

- Đừng sốt ruột, ta phải làm nóng người trước!

Lý Dật vẫn không chút hoang mang mà bắt đầu vận vạo thân thể, đồng thời nói:

- Người vừa đánh một trận, ta không muốn chiếm tiện nghi của người, thừa dịp ta làm nóng người, người nên nắm chặt cơ hội khôi phục thực lực của mình, đừng để đến lúc đó lại quỵt nợ!

Động tác làm nóng người của Lý Dật chính là động tác tập thể dục thường thấy trên đài, động tác cổ quái này khiến các cường giả mở rộng tầm mắt, không biết hắn muốn làm trò gì. Lý Dật không động thủ, Tu La môn chủ ỷ vào thân phận của mình, cũng không bất ngờ phát động công kích. Với tính tự phụ của hắn, đương nhiên sẽ không ngồi xuống khôi phục đấu khí giống như Lý Dật nói, lập tức chỉ lạnh lùng nhìn Lý Dật nhảy lên nhảy xuống. Chỉ là trong lúc lơ đãng, Lý Dật đã thò tay vẽ ra mấy tấm bùa cổ quái trong hư không.

Tất cả chuyện này đương nhiên không thoát khỏi ánh mắt của Tu La môn chủ, nhìn trong chốc lát, hần lạnh lùng nói:

- Muốn bố kết trận pháp gì cứ quang minh chính đại mà làm, còn bày ra động tác làm nóng người gì chứ, nực cười!

Được, nếu đã như vậy, Lý Dật cũng không làm động tác trái ba vòng phải ba vòng nữa, thân hình lướt động cấp tốc du tẩu trong Tu La giới tâm, động tác trên tay cũng không ngừng.

Tu La môn chủ cũng không ngăn cản, chỉ lạnh lùng quan sát, với bản chất tự phụ, hần đương nhiên sẽ không tin tưởng một Đấu Thần cường giả có thể giở trò bịp bợm gì trước mặt hần.

Trận pháp của Lý Dật trọn vẹn bố kết chừng mười phút, trong mười phút quý dị này, Tu La giới tâm trở nên vô cùng im lặng, tất cả mọi người đều chăm chú nhìn Lý Dật đang bận rộn không ngừng, nhưng nói thật, cũng không có người ôm nhiều tin tưởng và hy vọng vào hiệu quả mà hần có thể tạo ra. Dù sao thực lực Tu La môn chủ vừa mới biểu hiện ra thực sự quá kinh hãi.

Trọn vẹn bỏ ra chừng mười phút, lúc này Lý Dật mới làm xong, phất tay, khẽ ngắt một chỉ quyết tạo ra sóng động không gian, sau đó một trận pháp cực đại xuất hiện trong Tu La giới tâm. Trận pháp cực đại này dung nạp cả Tu La môn chủ và chính hần vào bên trong, lúc này quanh người Lý Dật đồng dạng còn có một trận pháp cỡ nhỏ bảo hộ xung quanh.

Trận pháp mới thành lập, cảm thụ được chấn động không gian quý dị này, Tu La môn chủ bỗng nhiên biến sắc.

- Được rồi, hiện tại có thể bắt đầu!

Lý Dật nói xong, cũng không đợi Tu La môn chủ đáp lại, đấu khí trong tay tuôn ra, một đạo đấu khí từ trong khe hở mở ra của ảnh trận đánh về hướng Tu La môn chủ.

Tu La môn chủ tựa hồ vô thức niết động chỉ quyết, một vòng xoáy đấu khí mơ hồ liền xuất hiện trong tay y.

Nhưng trên gương mặt Tu La môn chủ hiện tại đồ đầy mờ hôi, vòng xoáy đấu khí vừa mới xuất hiện kia dưới sự vung vẩy của y, cũng không bành trướng đón đỡ oanh kích đấu khí của Lý Dật, mà sau khi hấn vung ra bỗng nhiên tựa như bọt khí hoàn toàn biến mất, giống như chưa từng tồn tại.

Nhưng tấm lụa đấu khí của Lý Dật lại thật sự tồn tại, không có trở ngại của vòng xoáy đấu khí, tấm lụa đấu khí rắn chắc đánh vào lồng ngực Tu La môn chủ.

Chỉ nghe một tiếng “Bịch” trầm đục, thân thể cao lớn của Tu La môn chủ bỗng nhiên bắt đầu phiêu đảng, phun ra một ngụm máu lớn, thân thể vẽ ra một đường vòng cung trên không trung, sau đó nặng nề nện xuống trên bình chương trận pháp, rồi bắn ngược lại mặt đất.

Cử tọa phải sợ hãi!

Lúc này trong đầu tất cả mọi người đều hiển hiện ba chữ rất lớn:

- Không thể nào!

Điều này sao có thể xảy ra! Một Đấu Thần cường giả lại có thể đánh sập một phong hào Đấu Thần! Điều này hoàn toàn trái ngược với thường thức của đấu khí cường giả. Cho dù Tu La môn chủ đã đánh qua một trận, lại tự phụ không chịu khôi phục, cho dù Tu La môn chủ không phải đối thủ của Lý Dật, nhưng cũng không đến mức ngay cả một đạo đấu khí vô cùng bình thường của Lý Dật cũng không ngăn cản nổi!

Không thể tưởng tượng! Thật sự không thể tưởng tượng!

Những cường giả ở đây đương nhiên đều hy vọng Lý Dật có thể thắng, nhưng khi kết quả dùng loại phương thức này hiện ra trước mặt mọi người, vẫn không có bất cứ kẻ nào dám tin vào hai mắt mình, ngay cả

Phong thiếu tông chủ vô cùng sùng bái Lý Dật, nhất thời cũng không kịp phản ứng, hắn sững sờ nhìn Tu La môn chủ phun máu tươi ngã trên mặt đất, lại nhìn Lý Dật có vẻ rất bình tĩnh, tựa hồ như chuyện này không hề có quan hệ đến mình, mới nói:

- Lý Dật huynh đệ, ta bị người làm cho hồ đồ rồi, rút cuộc người đã giở trò gì vậy!

Há lại chỉ có Phong thiếu tông chủ hồ đồ, Lam tông chủ, Úc môn chủ, đệ tử tinh anh của ba đại tông môn, kể cả một trong hai đại phong hào Đấu Thần ở đây là Tiểu Thiên, cũng u mê không hiểu chuyện gì. Chuyện không có khả năng đã xảy ra trước mặt bọn họ, không phải do bọn hăn không tin, mặc dù phần lớn bọn hăn cũng đoán được Lý Dật nhất định đã giở trò gì, nhưng dưới sự sai biệt cực lớn về thực lực, trò giáo quyết bình thường lại há có thể khiến cho một Đấu Thần cường giả đánh ngã một Phong Hào Đấu Thần chỉ trong một chiêu.

Phong hào Đấu Thần là tồn tại nghịch thiên như thế nào chứ!

Tu La môn chủ bị thương không nhẹ, hắn nôn ra mấy ngụm máu lớn, chậm rãi đứng dậy, trong ánh mắt lạnh như băng lộ ra sắc tro tàn. Vết thương này còn chưa đến mức trí mạng với hắn, nhưng quan trọng nhất là thể diện, bị đánh ngã trước mặt nhiều người như vậy, thất bại này làm hăn nhất thời có loại cảm giác xấu hổ vô cùng.

- Lý Dật, người quả nhiên có chút thủ đoạn, ta trúng chiêu của người rồi!

- Người định nhận thua sao? Tu La môn chủ, ta không ép buộc người, người hoàn toàn có thể đánh tiếp!

Lý Dật cũng không vội ra tay nữa, mà đồng dạng lấy ánh mắt lạnh như băng quan sát đối phương. Trên mặt hăn, tràn ngập sự tự tin và thông dong vô cùng.

Hai Con Đế Cực Lớn

Q.6 - Chương 597: Hai Con Đế Cực Lớn

So với vẻ tự tin thông dong của Lý Dật, vẻ tro tàn trên mặt Tu La môn chủ càng ngày càng thâm trọng, hãn phí công hung ác nói:

- Kêu ta nhận thua, đừng mơ tưởng!

Nói xong thủ quyết khê động, một vòng xoáy đấu khí lại một lần nữa hiện lên trong lòng bàn tay. Chỉ có điều khi Tu La môn chủ vung ra vòng xoáy đấu khí này, vòng xoáy đấu khí rất nhanh bạo liệt giống như bạo khí.

Nhìn thấy màn này, Lý Dật lắc đầu, khuyên nhủ:

- Người làm vậy chỉ phí công.

Tu La môn chủ lúc này mới nhụt chí, nhưng có chút không cam lòng hỏi thăm:

- Làm sao người nhìn ra được?

Lý Dật muốn hãn thua tâm phục khẩu phục, liền坦然 nói:

- Ta vẫn luôn cảm thấy rất kỳ quái, tại sao cường giả Tu La môn người mỗi lần công kích hay phòng ngự đều sẽ xuất hiện vòng xoáy đấu khí, cho đến vừa rồi người sử dụng lực vòng xoáy cực đại đánh bại ba đại tông môn, ta mới đột nhiên lĩnh ngộ được, thực lực của cường giả Tu La môn, cũng không phải tới từ bản thân, nguồn gốc lực lượng của các người chính là Tu La giới! Cho nên, cường giả Tu La môn các người mới không rời khỏi Tu La giới, cho dù rời khỏi, cũng phải ở khu vực Tu La giới có thể khống chế, đó chính là phạm vi năm trăm dặm xung quanh Long Thành. Ta nói không sai chứ!

Giải thích của Lý Dật cuối cùng đã khiến cho mọi người hiểu rõ chỗ quý dị của Tu La môn, khó trách bọn hãn chỉ có thể dựa vào Long Môn đến

thống trị Thần chi lĩnh vực, cũng chỉ có thể dẫn dụ mấy chục vạn quân đội của ba đại tông môn xâm nhập vào xung quanh Long Thành mới có thể dung nạp vào bên trong Tu La giới. Chỉ có điều, cho dù bản thân hiểu rõ điều này, cũng không có lực hoàn thủ lại Tu La môn chủ, Lý Dật làm sao có thể đánh bại Tu La môn chủ?

- Người nói không sai, nếu như ta có thể rời khỏi Tu La giới, nếu sử dụng đấu khí Thần chi lĩnh vực đã sớm thuộc về ta rồi!

- Nếu đã biết khởi nguồn lực lượng của người, ta có thể chặt đứt liên hệ của người với Tu La giới. Bất hạnh vô cùng đối với người lại là may mắn vô cùng đối với ta, ta vừa vận bố kết trận pháp này, sức mạnh của trận pháp này đối với Tu La giới ẩn chứa uy lực cực lớn chỉ sợ không bằng một giọt nước với biển cả mênh mông. Nhưng trận pháp này có thể ngăn cách hữu hiệu liên lạc của người với Tu La giới, nói cách khác, Tu La môn chủ hiện tại căn bản không cách nào hấp thu được sức mạnh bên trong Tu La giới. Chỉ có điều khiến cho ta không ngờ chính là, người ngoại trừ lấy sức mạnh từ Tu La giới, bản thân rõ ràng không hề có đấu khí tu vi. Nhưng rất kỳ quái, tại sao người lại là phong hào Đấu Thần cường giả!

Những lời nói của Lý Dật hoàn toàn giải thích cho nghi hoặc của tất cả mọi người, hiện tại đã không có người chỉ trích Lý Dật ôm tâm tư thắng lợi. Đây không phải là may mắn, nếu không có tâm tư nhay bén, không có hành động quyết đoán và trận pháp đặc biệt kia, cho dù Lý Dật đã biết Tu La môn chủ có liên hệ với Tu La giới cũng không có cách đánh bại được hẳn.

- Ta nhận thua, nhưng người cũng đừng quá đắc ý, Lý Dật, đánh bại ta, không phải người, cũng không phải bản thân ta, mà là lão bất tử kia, hừ, sớm muộn sẽ có một ngày, ta biết sử dụng đấu khí tu vi của mình để cho người biết cái gì là cường giả phong hào đấu thần thật sự!

- Ta rất mong chờ, nhưng hiện tại, người nên thực hiện hứa hẹn đi.

Thực hiện hứa hẹn chính là giao Tu La giới lại cho Lý Dật, chuyện này đối với Tu La môn chủ mà nói là chuyện nghiêm trọng không thể gánh vác, khi hắn đáp ứng thuận tụy vì cho rằng bản thân đã nắm chắc thắng lợi, căn bản không có ý thức mình sẽ thất bại, hơn nữa lại còn thua hoàn toàn như vậy. Lúc này thấy Lý Dật đưa ra chuyện hứa hẹn, lập tức im lặng.

Thấy Tu La môn chủ vẻ mặt xấu hổ không đáp lại, Lý Dật lại nói:

- Xem ra Tu La môn chủ muốn lờ hẹn rồi... Nói đùa thôi, môn chủ không cần quá để ý, nhưng chuyện của ba đại tông môn...Yêu cầu của ta cũng không quá đáng, năm đại tông môn của Thần chi lĩnh vực vẫn phân chia địa vực như cũ, lãnh địa của Song Kiếm môn do Thất Tinh tông tiếp quản, yêu cầu này không quá đáng chứ!

Đây chính là ý đồ của Lý Dật, mặc dù ba đại tông môn cũng không hài lòng với ý đồ này.

Cân nhắc đến điểm này, Lý Dật tiếp tục nói:

- Đương nhiên ba đại tông môn cũng chịu tổn thất không nhỏ trong trận loạn tông môn này, Long Môn ít nhiều phải đưa ra chút bồi thường!

Lúc này Tu La môn chủ vẫn ở trong trận pháp Lý Dật bố kết, vẫn không cách nào hấp thu được năng lượng của Tu La giới, bởi vậy hắn thật sự rất khó phản bác lời nói của Lý Dật. Nhưng với thân phận của hắn, nếu đáp ứng dưới sự uy hiếp Lý Dật, vậy thể diện đã gây dựng năm ngàn năm qua thật sự không còn gì nữa.

- Nếu đã hứa với người ta, vậy thì phải giữ lời!

Bỗng nhiên một thanh âm vang lên, thanh âm này cũng không lớn, nhưng từng chữ đều truyền đến tai mọi người.

Nhìn về hướng thanh âm này phát ra, lúc này Lý Dật mới phát hiện trong Tu La giới tâm chẳng biết từ lúc nào đã có thêm một người. Người này

cũng không sử dụng đấu kỹ tàng hình lén vào Tu La giới tâm như Tiểu Thiên, nhưng trong rất nhiều cường giả ở đây lại không hề có người nào phát hiện ra sự xuất hiện của hắn, tình cảnh này, thật sự khiến người ta cảm thấy quỷ dị, quỷ dị đến mức sờn hết cả gai ốc.

Nhìn thấy người này, trái tim Lý Dật nhất thời loạn nhịp. Người này, hắn cũng không xa lạ gì, chính là khách uống rượu tiêu dao với Long Y Y hôm đó.

Khách uống rượu tiêu dao vẫn giữ dáng vẻ có chút lười biếng, hắn nhìn Tu La môn chủ, trong ánh mắt có một tia bất mãn rên rỉ không thành thét.

- Người rốt cục cũng hiện thân rồi, Tu La giới chủ, chắc hắn không phải lão nhân gia người mới đến.

Lý Dật thản nhiên nói.

Quan hệ giữa người này và Tu La giới, Lý Dật sớm đã suy đoán, lúc này y hiện thân trong Tu La giới tâm, lại dùng giọng điệu và ánh mắt này nhìn Tu La môn chủ, như vậy tất cả mọi việc đều đã rõ ràng. Nếu Lý Dật đoán không sai, khách uống rượu tiêu dao chính là Tu La giới chủ Giang Thiên Nhất, còn Tu La môn chủ chỉ là một trong hai người con trai của y!

- Lý Dật, xem ra hôm đó ta đã quá xem thường ngươi, đấu khí tu vi của ngươi tuy không được xem là trình độ cao nhất, nhưng tâm tư nhạy bén đúng là thiên hạ vô song. Được rồi, Tu La giới xem như bại bởi tay ngươi, nhưng thứ ngươi đánh cược lại không thể lấy. Cho dù ngươi thắng, cũng không lấy được Tu La giới, bởi vì, ta mới là Tu La giới chủ!

Lý Dật mỉm cười:

- Ta cũng không định dành Tu La giới trên tay Tu La môn chủ, chỉ là muốn nói cho hắn biết, làm người thì cần phải khiêm tốn!

- Đúng, làm người thì cần phải khiêm tốn...Nhưng người bây giờ ngược lại có một cơ hội, một cơ hội thắng được Tu La giới thật sự!

- Xin ngài chỉ giáo cho?

- Ván bài vừa rồi của các người có không công bằng, bởi vì người cũng biết rõ, người đánh bại hẳn không phải người. Ta có thể cung cấp cho các người một điều kiện đánh cược công bằng. Nếu như người có thể đánh bại hẳn dưới điều kiện này, như vậy, ta chấp nhận Tu La giới bại bởi tay người. Lý Dật, người nên biết rõ, chỉ có ta mới có thể ứng thuận hứa hẹn này, hơn nữa tất nhiên cũng sẽ tuân thủ hứa hẹn này!

Cường giả như Giang Thiên Nhất, Giới Chủ của Tu La giới, nếu như hẳn muốn đổi ý hoặc căn bản không cần đổi ý, với năng lực của hẳn, chỉ cần hẳn muốn, hoàn toàn có thể dựa vào lực lượng của Tu La giới giết chết toàn bộ cường giả bên trong Tu La giới. Nếu hẳn đã nói công bằng, vậy thì nhất định sẽ công bằng, nếu hẳn nói sẽ tuân thủ hứa hẹn, như vậy Lý Dật cũng không cần hoài nghi.

Lần này rất đáng đánh cược.

- Được, vậy thì tại hạ sẽ đánh cược với Tu La môn chủ, chỉ là không biết sẽ đánh cược như thế nào?

- Tu La môn chủ vì bị ta cấm chế, cho nên không cách nào sử dụng đấu khí bản thân, vì vậy hẳn mới thua người, Lý Dật các hạ cũng không muốn thắng không vẻ vang chứ. Ba ngày sau, ta sẽ giải trừ cấm chế cho hẳn, đến lúc đó sẽ đánh cược lại, nếu như Lý Dật các hạ còn có thể thắng hẳn, Tu La giới sẽ thuộc về người.

- Nếu như ta thua thì sao?

- Cho dù người thua, có ta ở đây, Tu La giới cũng sẽ không xen vào chuyện của các tông môn, các người tự mình xử trí!

Lợi ích không tẻ, bất luận thắng thua đều không thiệt thòi, cuộc giao dịch này rất đáng làm. Lý Dật sáng khoái nói:

- Được, vậy ba ngày sau quyết chiến Tu La giới tâm, không gặp không về!

- Không gặp không về...Chư vị xin mời đi theo ta, đã đến Tu La giới, lão già ta cũng muốn tận lực tiếp khách, ba ngày này, chư vị sẽ ở Tu La động phủ của ta!

Chính sự bàn xong, Tiểu Thiên sớm đã không kiềm nén được từ xa xông tới, kéo tay áo Tu La giới chủ Giang Thiên Nhất nói:

- Được lắm, lão quỷ này, thì ra kết giới này là do người làm ra. Ta đã kiếm được mấy con dế lớn ở đây, nào, chúng ta đấu một trận.

Giang Thiên Nhất lặng lẽ cười, chỉ vào Lý Dật nói:

- Người muốn nói con dế này sao?

- Hẳn là một con người, làm sao là con dế của ta được, lão quỷ, mới vài ngày không gặp, người đã trở nên ngu xuẩn rồi sao?

Tiểu Thiên cổ quái nhìn Giang Thiên Nhất, một con người sao có thể trở thành một con dế được, hẳn thật sự có chút không hiểu rõ.

Giang Thiên Nhất không để ý, chỉ vào Tu La môn chủ nói:

- Hẳn là con dế của ta.

Sau đó lại chỉ Lý Dật nói:

- Hẳn là con dế của người. Ba ngày sau, chúng ta sẽ đấu hai con dế này, thế nào hả?

Tiểu Thiên giờ mới hiểu được ý tứ của Giang Thiên Nhất, không khỏi vỗ tay kêu hay nói:

- Lão quỷ ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi, ngươi đúng là một kẻ thú vị, được! Hay lắm, ba ngày sau chúng ta sẽ đấu hai con dế này.

- Cho nên trong ba ngày này, ngươi phải dạy dỗ con dế của ngươi thật chu đáo, nếu ngươi thua trước mặt nhiều cường giả như vậy, thì đúng là không còn thể diện gì nữa!

- Yên tâm yên tâm, tiểu tử này vốn cũng có chút cổ quái, chỉ cần ta dạy dỗ cho hắn chút bản lĩnh trong ba ngày, đấu với con dế của ngươi cũng không phải không có phần thắng.

Tiểu Thiên tỏ ra rất thú vị, hào hứng cực cao, lập tức chuyển tới trước mặt Lý Dật, lớn tiếng nói:

- Tiểu tử, trong ba ngày này, ngươi chính là con dế của ta, tất cả mọi việc đều phải nghe theo ta, bằng không coi chừng ta vịn tay chân của ngươi xuống.

Tuy đã định ra định ước, nhưng Lý Dật thật sự không có bao nhiêu phần thắng, trước đó hắn công nhiên khiêu khích, đó là vì nhìn thấy phần thắng chắc chắn, hiện tại ván bài này đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi khống chế của hắn. Đấu Thần đỉnh phong và phong hào Đấu Thần mặc dù chỉ hơn kém một bậc, nhưng thực lực của cả hai đã cách biệt một trời một vực, trong thời gian ba ngày ngắn ngủn, trừ phi Tiểu Thiên đem tất cả thực lực của mình chuyển sang người Lý Dật, bằng không có dạy cho hắn bao nhiêu bản lĩnh cũng phí công.

Nhưng Tiểu Thiên dù sao cũng là phong hào Đấu Thần thành danh đã lâu, hơn nữa tính tình cổ quái, nói không chừng còn có chút thủ đoạn, có sự trợ giúp của hắn, còn tốt hơn trăm lần so với tự mình tu luyện. Nghĩ đến đây, Lý Dật cũng cam tâm làm con dế của hắn.

Lập tức hai lão quỷ dắt theo “con dế” của mình rời khỏi Tu La giới tâm, bay vút về hướng Tu La địa phủ mà Tu La giới chủ đã nói. Đệ tử tinh anh của ba đại tông môn cũng bám sát phía sau, chuyện đã đến bước này, đã không còn trong phạm vi bọn hắn có thể khống chế được, khó khăn

lắm mới đến được đệ nhất kết giới trong truyền thuyết của Thần chi lĩnh vực, tại sao không thừa cơ đi thăm thú một chút cái gọi là Tu La động phủ này?

Thì ra Tu La động phủ cách chỗ giới tâm cũng không xa, nói là địa phủ, kỳ thật cũng không phải nằm dưới mặt đất, nó là một khoảng không được đào ra, có lẽ ban đầu khi Giang Thiên Nhất sáng tạo ra kết giới này đã chủ ý tạo thành. Tu La động phủ nằm trong hai ngọn núi, bên ngoài động phủ hoa thơm mọc khắp nơi, cây cối xanh um.

Chỉ có điều chỗ Tu La động phủ lại có một cấm chế, cho nên đệ tử của ba đại tông môn mới không phát hiện ra.

Đi vào trong Tu La động phủ, cảnh gấm vóc xa hoa càng làm cho các cường giả lú lỏi, những người ở đây đều có thân phận phi phàm, chưa có người nào chưa từng nhìn thấy cảnh giàu sang phú quý, nhưng tình cảnh vàng son lộng lẫy như trước mắt, đúng là cả đời chưa từng nhìn thấy. Toàn bộ động phủ dùng hoàng kim làm tường, châu báu làm đèn, càng kỳ diệu hơn là mặc dù Tu La động phủ ở trong sơn thể, nhưng bố cục các nơi đều rất thoải mái, không hề có vẻ chật chội nhỏ hẹp, sau khi nhìn kỹ, mỗi một chi tiết đều có ý nghĩ sáng tạo.

Nhìn thấy đám cường giả lú lỏi, Tu La giới chủ Giang Thiên Nhất cũng tỏ vẻ đắc ý, nhìn mọi người nói:

- Tu La động phủ này của ta như thế nào?

Mọi người đương nhiên đều tán thưởng, giờ mới hiểu tại sao Tu La giới chủ lại muốn dẫn bọn họ tới, thì ra là muốn khoe khoang.

- Đẹp thì có đẹp, nhưng nơi này rất nhanh sẽ không còn thuộc về người, mà là của ta!

Trong thanh âm tán thưởng bỗng nhiên vang lên tiếng nói bất hòa của Lý Dật.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Tạo Sự Chú Ý Của Giới Linh

Q.6 - Chương 598: Tạo Sự Chú Ý Của Giới Linh

Tiến vào Tu La động phủ của Tu La giới, nhìn thấy vẻ xa hoa trong động phủ, mọi người đều không khỏi cảm khái, nhưng chỉ có Lý Dật có suy nghĩ này, hơn nữa còn bất hòa nói ra.

Nghe Lý Dật nói như vậy, Tu La giới chủ ngược lại không để ý, chỉ lạnh lùng đáp lại một câu:

- Muốn có Tu La giới, vậy cũng phải dựa vào bản lĩnh mà lấy, đừng chỉ biết khua môi múa mép.

Lúc này mọi người dĩ nhiên đã tiến vào bên trong Tu La động phủ, thì ra trong động phủ hoa lệ này, còn có không ít đệ tử Tu La môn, chỉ có điều những đệ tử sống ở nơi gấm vóc xa hoa này đều có chút sắc mặt chết lặng, chỉ đến lúc nhìn thấy cha con Giang thị mới thi lễ, nói khách sáo vài câu, về phần những người khác, bọn hắc tử hắc hồ căn bản giống như không nhìn thấy.

Đệ tử Tu La môn mặc dù không ít, nhưng so với động phủ tương đối lớn này, thật sự lại trở thành không nhiều, Lý Dật liếc nhìn đánh giá, nếu như mật độ đệ tử Tu La môn giống như tất cả các nơi hắc tử hắc hồ đã đi qua, vậy thì toàn bộ Tu La môn ước chừng chỉ có hai, ba ngàn người. Một tông tộc có hai, ba ngàn người tựa hồ cũng không được xem là một tông môn độc lập ở Thần chi lĩnh vực, nhỏ đến mức không thể nhỏ hơn. Đương nhiên Tu La môn có chỗ bất đồng, đó là hai, ba ngàn đệ tử Tu La môn này, không có người nào bỏ qua sự hiện hữu của bọn hắc tử hắc hồ.

Hai tòa sơn thể cực lớn bố trí hai, ba ngàn người, đương nhiên là rộng rãi có thừa, cho nên Tu La môn có đầy đủ không gian an bài cho cường giả của ba đại tông môn. Lý Dật được phân phối đến một gian phòng, sự xa hoa khắp nơi tạo cho người ta một cảm giác đây không phải phòng cho người ở.

Khi vừa mới nhập thất đang còn sợ hãi thán phục vẻ hoa lệ của Tu La động phủ, liền có nữ đệ tử Tu La môn bưng bánh ngọt đồ uống tiến vào. Các nữ đệ tử này đều rất xinh đẹp, bên trong sự xinh đẹp còn lộ ra vô cùng thanh thuần, hiển nhiên từ nhỏ các nàng đã sống trong thế giới đơn thuần của Tu La môn, không có trải qua thế sự gì.

- Mật ong ngâm với rượu Thất giai ma phong, điều hòa kinh mạch, có ích lợi rất lớn đối với đấu khí tu vi; chè mật ong, dùng mấy loại nguyên liệu chỉ có ở Tu La giới mới có thể chế thành, ích khí thông huyết.

Không biết là ý tứ của Tu La giới chủ, hay đây là quy củ của Tu La giới, trong mỗi khay của nữ đệ tử Tu La đều lấy ra một vật, giới thiệu một phen, như sợ những khách nhân không biết lợi ích của những đồ ăn thức uống này.

Giới thiệu xong, nữ đệ tử Tu La môn liền có ý định rời đi.

- Mỹ nữ, đợi đã nào...!

- Sao?

Nữ đệ tử Tu La môn thoáng sững sờ, giống như các đệ tử khác, nữ đệ tử này cũng có vẻ mặt u ám, nhìn Lý Dật giống như nhìn một bức tượng. Chỉ có điều khi Lý Dật âm thầm cảm thụ cũng không khỏi sợ hãi, khá lắm, thực lực của nữ đệ tử Tu La chính là cao tình Đấu Tôn!

- Những vật này mặc dù tốt, thế nhưng ăn một mình cũng không có gì thú vị, chi bằng, người lưu lại ăn cùng ta.

Nữ đệ tử Tu La hiển nhiên không ngờ rằng Lý Dật sẽ nói như vậy, nàng ngây người kinh ngạc, một lúc lâu mới hồi đáp:

- Giới Chủ chỉ kêu ta đưa đồ cho người, không kêu ta ăn cùng người.

- Vậy Giới Chủ các người có nói phải hầu hạ ta thật tốt không?

- Cái này thật ra là có, Giới Chủ nói không được để mất lễ nghĩa của Tu La giới chúng ta.

- Đúng vậy, đây là ta kêu người ăn cùng ta, nếu như người không ăn cùng ta, ta sẽ mất hứng, ta mất hứng chứng tỏ lễ nghĩa của các người không chu toàn, có đúng không?

Bị Lý Dật bắt bí như vậy, nữ đệ tử Tu La hiển nhiên có chút bối rối, suy nghĩ ăn cùng khách nhân cũng không có gì thất lễ, nàng liền ngồi xuống, cầm miếng bánh ngọt bỏ vào trong miệng. Ăn vài miếng, thấy Lý Dật cười mỉm nhìn mình, liền nói:

- Ta ăn cùng người, sao người không ăn!

Lý Dật tựa hồ như muốn bật cười thành tiếng, nữ đệ tử Tu La tử này thật sự quá tinh khiết, lời nói khách sáo từ miệng nàng lại trở nên rất thích hợp.

- Ta nhìn người ăn cũng đủ rồi... Người tên là gì?

- Mọi người đều gọi ta là Nhạc Bát Nữ.

- Thật đúng là cái tên kỳ cục, rất đặc biệt.

Nhạc Bát Nữ lại thản nhiên nói:

- Có gì kỳ cục chứ, ta họ Nhạc, là đứa con thứ tám trong nhà, đương nhiên kêu là Nhạc Bát Nữ rồi. Người hỏi cái này làm gì?

- Không có việc gì, tùy tiện hỏi mà thôi. Đúng rồi, Nhạc Bát Nữ, người chưa từng rời khỏi Tu La giới sao?

- Đúng vậy, chưa từng rời khỏi.

- Nếu là ta, ta cũng không nỡ rời đi, Tu La giới quá tráng lệ, bên ngoài động phủ lại là non xanh nước mát, có thể sống ở Tu La giới thật sự là một loại hạnh phúc.

Nghe Lý Dật nói như vậy, trên mặt Nhạc Bát Nữ thoáng chốc hiện lên vẻ chán nản, thở dài nói:

- Không phải chúng ta không muốn rời đi, mà là không thể rời đi, Tu La giới có giới quy, hơn nữa trên người chúng ta đều có cấm chế, rời khỏi Tu La giới sẽ không cách nào sử dụng đấu khí. Nghe nói thế giới bên ngoài vô cùng tà ác, khắp nơi đều là mạnh được yếu thua, nếu như không thể sử dụng đấu khí, chúng ta vừa đi ra ngoài cũng sẽ bị người ta giết chết.

- Nhưng mà...

Lý Dật tiếp tục thăm dò nói:

- Ở bên ngoài Tu La giới, ta cũng từng nhìn thấy đệ tử Tu La môn, bọn hắn có thể sử dụng đấu khí.

- Đó là những người đã được Tu La môn chủ cho phép, mặc dù rời khỏi Tu La giới, nhưng vẫn có thể mượn nhờ lực kết giới.

- Nếu có thể, người có muốn tới thế giới bên ngoài Tu La giới không?

Vấn đề này Nhạc Bát Nữ hiển nhiên chưa từng nghĩ đến, sau một hồi do dự nàng mới nói:

- Ta... ta không biết, nhưng trước kia thật ra từng xảy ra chuyện có người trốn khỏi Tu La giới.

Nói chuyện hồi lâu với Nhạc Bát Nữ, Lý Dật cũng có thêm nhiều nhận thức về Tu La giới, từ trong khẩu khí của Nhạc Bát Nữ hắn có thể nghe ra, cuộc sống trong Tu La giới, tựa hồ cũng không phải chuyện gì hạnh phúc, cuộc sống ở đây vốn quá đơn điệu, ngàn năm như một, hạnh phúc duy nhất là không có gì lục đục với nhau, tất cả mọi việc đều có Tu La môn chủ phân công, bọn hắn lại càng không phải suy nghĩ mình nên làm gì, chỉ cần làm theo phân phó của Tu La môn chủ là được rồi.

Cuộc sống như vậy rất khó nói là hạnh phúc, hay là bất hạnh!

Khi Lý Dật đang có rất nhiều hứng thú tìm hiểu Tu La tộc thần bí, Tiểu Thiên đã mãnh liệt xông vào, lão gia hỏa này căn bản không có thói quen gõ cửa, vừa tiến vào đã tóm lấy Lý Dật:

- Con rể này, người còn có tâm tư nói chuyện phiếm với mỹ nữ sao, nhanh đi theo ta.

Không để Lý Dật phân trần, y đã kéo hẳn về gian phòng của mình.

Lý Dật biết rõ, đây là Tiểu Thiên muốn dạy “con rể” mình, để tránh bị mất mặt trong cuộc đánh cược ba ngày sau.

Quả nhiên, sau khi dẫn Lý Dật đến phòng mình, Tiểu Thiên trước tiên bóp nhẹ lên người Lý Dật một cái, lúc này mới cảm thán nói:

- Còn trẻ như vậy đã tu luyện tới Đấu Thần đỉnh phong coi như là kỳ tích rồi, nhưng chút thực lực ấy muốn đối phó với con rể của lão quỷ vẫn không đủ.

- Vậy người có cách gì tốt không?

- Cách gì tốt? Người xem tu luyện đấu khí là trò chơi sao, vừa chớp mắt đã nghĩ đến cách tốt rồi? Chưa nói đến những cái khác, tu vi đấu khí còn chưa đề thăng thì những cái khác đều vô dụng.

Tiểu Thiên xoa xoa tay, nhưng trên mặt lại lóe ra cảm giác hưng phấn, xem ra trò chơi tràn ngập tính khiêu chiến này khiến hẳn có chút phấn khởi rồi.

- Người nói là Đấu Thần đỉnh phong tăng lên tới phong hào Đấu Thần? Theo ta được biết, đây không phải chuyện người bình thường có thể làm được.

- Đúng, người bình thường tốn hao hàng trăm, hàng ngàn năm cũng chưa chắc có thể, nhưng tiểu tử người có chút không tầm thường, thuộc tính

đấu khí của người rất kỳ lạ, thật ra có chỗ kỳ diệu giống như ta. Được, suy nghĩ một chút, nhất định sẽ có cách!

- Vậy người cứ từ từ suy nghĩ đi.

Vừa rồi trong phòng mình, Lý Dật chỉ lo nghe ngóng chuyện của Tu La giới, lúc này hẳn mới lấy đồ trên bàn Tiểu Thiên ăn. Đồ ăn thức uống của Tu La giới chẳng những có đủ loại công hiệu thần kỳ như Nhạc Bát Nữ đã nói, hơn nữa hương vị cũng tuyệt đối nhất lưu. Đáng tiếc lợi ích của những thứ này đối với đấu khí không phải nhất thời có thể biểu hiện ra, càng bất lực trong việc làm tu vi của Lý Dật tăng vọt.

- Xem ra, chỉ có thể tới giới tâm thử thời vận.

Suy nghĩ thật lâu, Tiểu Thiên cắn răng nói với Lý Dật:

- Đừng ăn nữa, đi với ta đến chỗ giới tâm.

- Giới tâm sao!

Lý Dật ngược lại có chút do dự, suy nghĩ của Tiểu Thiên không tệ, trong tình huống này, nguồn gốc năng lượng có thể cung cấp cho tu vi đấu khí của hắn có bước đột phá, chỉ sợ cũng chỉ có những tồn tại ở Tu La giới tâm. Nhưng vấn đề là, chỗ đó có thần thú Tu La giới linh đáng sợ, không phải Lý Dật không có lòng tin đối với Tiểu Thiên, mà là giới linh kia thật sự vô cùng khủng khiếp.

- Đúng, cứ làm như vậy đi, đấu khí Thiên Ma của người có thể hấp thu năng lượng của giới tâm, tuy chỉ có ba ngày ngắn ngủi, nhưng cũng chỉ có thể đánh cuộc một lần.

- Vấn đề là trong giới tâm có giới linh trông coi, nó sẽ không cho phép ta ăn cắp năng lượng của giới tâm.

- Giới linh cứ giao cho ta!

Tiểu Thiên vỗ ngực tự tin nói.

Được rồi, Lý Dật cũng quyết định đánh cược một lần, dù sao đây cũng là biện pháp duy nhất trước mắt của bọn hắn. Vì vậy hai người rời khỏi Tu La động phủ, tiến về phương hướng Tu La giới tâm.

Đệ tử của Tu La môn ngược lại cũng không có ai để ý tới những cường giả này, vì vậy bọn hắn hành động rất tùy ý. Hai người rất nhanh đã tiến đến Tu La giới tâm, chỗ giới tâm chịu sự phá hư kịch liệt trước đó, đã hiện ra hoàn toàn trong bầu trời, thể tích thạch giống như ngọn núi nhỏ cũng hiện ra rõ ràng giữa ban ngày, hiển nhiên Tu La môn còn chưa kịp khôi phục. Trong giới tâm, khí vụ màu ngà sữa bị đánh tan lúc này lại bắt đầu chậm rãi hội tụ, những vẫn còn rất nhạt yếu.

- Tiểu tử, không cần ta nhắc nhở ngươi nên làm thế nào chứ.

- Dùng Thiên Ma đấu khí luyện hóa những năng lượng bên trong tinh thạch kia, nhưng lão gia hỏa, ngươi xác thực làm như vậy được không?

- Ngu ngốc, được hay không cứ thử rồi sẽ biết?

Lời nói này khiến Lý Dật cũng không đông dài nữa, bay vút đến bên đồng tinh thạch chính giữa giới tâm, sau đó ngồi xếp bằng xuống, niết động chỉ quyết, lập tức vận chuyển Thiên Ma đấu khí trong kinh mạch.

- Lão gia hỏa, ngươi cần phải gánh đỡ giúp ta, vạn nhất gánh đỡ không được giới linh, con đẽ ta làm không tốt sẽ bị tẩu hỏa nhập ma.

Phương pháp giải quyết của Tiểu Thiên mặc dù có tính khả thi nhất định, nhưng điều kiện quan trọng nhất là hắn phải gánh vác được giới linh, bằng không trong khi Lý Dật đang tu luyện bị giới linh công kích, hậu quả sẽ khó mà lường được.

- Yên tâm, Tiểu Thiên ta là ai chứ, ta căn bản không phải con người, mà lafe Phong hào Đấu Thần nghịch thiên!

Tiểu Thiên vỗ lồng ngực, tỏ vẻ cực kỳ không vui đối với nghi vấn của Lý Dật.

Lý Dật cũng không nghĩ nhiều nữa, thu liễm tâm trí, cùng với Thiên Ma đấu khí vận chuyển trong kinh mạch, năng lượng dồi dào bên trong tinh thạch giới tâm bị dẫn dắt, lập tức tuôn về hướng quanh người Lý Dật.

Luồng năng lượng cường đại đến mức tận cùng vọt tới, toàn thân Lý Dật chấn động, mặc dù không dám đảm bảo trong vòng ba ngày có thể có đột phá, nhưng nếu có thể tu luyện ba ngày như vậy, lợi ích đối với bản thân cũng không thể đo lường.

- Tiểu tử ngươi chuyên tâm tu luyện đi, chuyện bên ngoài cứ giao cho ta, có phong hào Đấu Thần ta làm hộ pháp cho ngươi, cũng không biết tiểu tử ngươi có phúc phận bao nhiêu.

Tiểu Thiên cũng nhanh chóng triển khai tư thế.

Cùng với Lý Dật không ngừng rút ra, năng lượng bên trong tinh thạch giới tâm bắt đầu cấp tốc khởi động, quang hoa ngũ thải bên ngoài tinh thạch, xinh đẹp đến cực điểm cũng vô cùng quý dị. Năng lượng tinh thạch dũng mãnh tuôn vào trong kinh mạch Lý Dật, bị Thiên Ma đấu khí đưa vào đan điền khí hải, sau đó hóa thành tu vi đấu khí của mình, miếng đấu khí tinh hạch chịu dị động này, lập tức cũng sáng lên, lấp lánh màu đen sáng bóng.

Thấy có hiệu quả, Lý Dật càng không chần chờ, thúc dục đấu khí cực hạn của mình, cường độ hấp thu tăng vọt. Thời gian của hắn có hạn, vì vậy nhất định phải dốc sức liều mạng!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Vây Công Giới Linh

Q.6 - Chương 599: Vây Công Giới Linh

Khi Lý Dật điên cuồng rút ra, toàn bộ giới tâm đều mơ hồ chấn động. Quang hoa ngũ thải phóng đại, tựa hồ bắt đầu sinh ra lực chống cự, năng

lượng tinh thạch của giới tâm, là vì duy trì tồn tại của toàn bộ kết giới, chứ không phải dùng cho hấp thu.

Khi chấn động mơ hồ này trở nên mãnh liệt, trong ngũ thải quang hoa bên ngoài tinh thạch bắt đầu chấn động, rất nhanh một con thần thú mặc ngũ thải quang hoa, từ trong tinh thạch biến ảo mà ra.

Là thần linh bảo vệ giới tâm, giới linh đương nhiên sẽ không cho phép năng lượng tinh thạch bị - đánh cắp- .

- Ha ha, giới linh rốt cuộc hiện thân rồi, ta cũng có chuyện phải làm rồi.

Tiểu Thiên lớn tiếng cười, hẳn không e ngại, sớm có chuẩn bị, thủ quyết khê động, một đạo giam cầm không gian mang theo chấn động không gian mãnh liệt cuốn về hướng Tu La giới linh.

Giới linh giận tím mặt, phát ra một tiếng gầm, một đoàn thiểm điện ngũ thải liên lao về hướng Tiểu Thiên.

Tiếng ầm ầm vang lên, giới linh trực tiếp tách rời không gian cầm cố Tiểu Thiên bố kết, dư thế không giảm, bắn thẳng đến chỗ Tiểu Thiên.

- Thật là lợi hại!

Tiểu Thiên biến sắc, tựa hồ cũng không ngờ rằng Tu La giới linh có uy lực lớn như vậy, lập tức triển động hành hình, cũng không dám trực diện xung đột với Tu La giới linh, từng đạo bình chương đấu khí bảo hộ bên ngoài cơ thể, thân hình bắn thẳng đến phía chân trời.

Bốn ý của Tiểu Thiên không tệ, hẳn sợ quấy nhiễu Lý Dật tu luyện, muốn dẫn Tu La giới linh rời khỏi giới tâm, ra ngoài giới tâm độ sức.

Nhưng giới linh cũng không phải ma thú bình thường, trí tuệ của nó không thua kém con người bao nhiêu. Thấy Tiểu Thiên không đối chọi lại mình, cũng không truy kích, thân hình lộn nhào giữa không trung, ngược lại đánh về phía Lý Dật.

Giới linh hiển nhiên biết rõ Lý Dật mới là “Người ăn cắp”, là mục tiêu chủ yếu của nó!

Thấy tình cảnh này, Tiểu Thiên khẩn trương, một mặt kêu lên:

- Đừng đụng đến con rể của ta.

Một mặt vội xông xuống, tấm lụa đấu khí trong lòng bàn tay hung hãn đến cực điểm oanh kích về phía thân thể cao lớn của Tu La giới linh. Tu La giới linh vẫn không thèm để ý đến oanh kích của Tiểu Thiên, mà bất chấp tất cả đánh về phía Lý Dật. May mà Tiểu Thiên thấy thời cơ rất nhanh, tấm lụa đấu khí cũng đánh tới trước khi giới linh bổ nhào vào Lý Dật, chịu luồng trùng kích có sức mạnh khổng lồ này, thân thể giới linh bất giác nghiêng đi, móng vuốt sắc bén như thép tựa hồ xẹt qua mặt Lý Dật.

Cho dù như vậy, phong mang tiên thiên của giới linh vẫn quét qua mặt Lý Dật, khiến hắn có cảm giác đau đớn, nếu không phải thân thể của hắn đã trải qua rèn luyện của long lực, trên mặt chí ít cũng nở hoa rồi.

Giới linh hiện tại xem như đã minh bạch, nếu không quật ngã Tiểu Thiên trước, nó cũng không cách nào công kích được mục tiêu mình muốn công kích nhất.

Sau khi định trụ lại thân hình, Tu La giới linh xoay người lại, đồng tử cực lớn nhìn chăm chăm vào Tiểu Thiên....

Tiểu Thiên rơi xuống giữa giới linh và Lý Dật, vẻ mặt kinh hãi bất định, lẩm bẩm nói:

- Lão quỷ, giới linh của người thật sự lợi hại, người có thể đem nó đi hay không.

- Các người chủ ý đánh giới tâm, nếu giới linh ngồi nhìn mặc kệ thì còn gọi là giới linh gì nữa.

Thì ra khi Lý Dật hấp thu năng lượng giới tâm, Tu La giới chủ Giang Thiên Nhất đã cảm nhận được dị thường, vội vàng lao đến.

- Tu La giới tâm có năng lượng vô hạn, cho dù chúng ta hấp thu một ít, kết giới cũng không có gì đáng ngại, lão quỷ, đừng nhỏ mọn như vậy, nếu không phải con đẻ của ta có thực lực quá yếu, ta cũng không có ý tứ này... Hai lão ca chúng ta thương lượng một chút, người dẫn con thần thú này đi trong ba ngày, thế nào hả?

Tiểu Thiên trơ mặt cầu xin Tu La giới chủ.

- Người thật không biết đủ, ta không ra tay can thiệp cũng đã là nể mặt người lắm rồi.

Giang Thiên Nhất cười khố nói:

- Ta cho người thời gian ba ngày, nhưng ta cũng sẽ không mang giới linh đi, tất cả cứ thuận theo ý trời!

Nói xong cũng không nghe Tiểu Thiên nói gì nữa, thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi xa.

Lúc này Lý Dật đã lặng lẽ thu thế, đình chỉ tu luyện.

Vừa rời màn giới linh đánh về phía mình thật sự vô cùng hung hiểm, lúc này hồi tưởng lại Lý Dật vẫn toát mồ hôi lạnh. Tên Tiểu Thiên này hành sự ít nhiều có chút không đáng tin, đối với loại người này, quá tín nhiệm tuyệt đối là một chuyện có thể dẫn đến mất mạng. Cho nên mặc dù hấn vẫn khoan chân ngồi tu luyện, nhưng trên thực tế lại đang suy tư đến những cách khác.

- Tiểu tử, đừng dừng lại!

Cảm nhận được năng lượng tinh thạch từ từ bình ổn, Tiểu Thiên vội vàng quát.

Lý Dật dứt khoát đứng dậy, nói với Tiểu Thiên:

- Nếu không chúng ta dứt khoát chế ngự con thần thú này rồi tu luyện, nếu không cũng không thể thanh nhàn.

- Tiểu tử, có phải ngươi không tín nhiệm ta, sợ ta không làm gì được giới linh.

Biết rõ là tốt rồi, xem tình hình này, tỷ lệ Tiểu Thiên chế định được giới linh thật sự không cao, nhưng Lý Dật đương nhiên sẽ không ngu xuẩn đến mức nói ra, hắn chỉ lặng lẽ cười nói:

- Lúc ta tu luyện cũng không hy vọng có một thần thú ở bên cạnh gây ồn ào, nếu ngươi có thể khiến nó câm miệng, vậy thì ta sẽ không quản các ngươi nữa.

Kêu không cho giới linh quấy rầy Lý Dật tu luyện, Tiểu Thiên còn có thể miễn cưỡng, nhưng không cho giới linh gào rú, cái này...có chút khó làm.

Suy nghĩ một lát, Tiểu Thiên nói:

- Tốt, mài đao không ngại công đồn củi, vậy chúng ta chế định tên đại gia hỏa đó trước. Xem ta lấy pháp bảo, thu thập tên gia hỏa này.

Dứt lời, Tiểu Thiên vỗ dung giới, lấy từ bên trong ra một hộp ngọc màu tím.

Lý Dật tràn đầy chờ mong với hộp ngọc màu tím kia, xem ra phong hào Đấu Thần vẫn là phong hào Đấu Thần, vẫn còn có át chủ bài.

Lấy ra hộp ngọc, thủ quyết Tiểu Thiên khẽ động, loại bỏ phong ấn phía trên hộp ngọc, sau đó một tiếng kêu dài mà Lý Dật vô cùng quen thuộc vang lên! Từ trong hộp ngọc toát ra một cái đầu rồng cực lớn.

Lý Dật choáng váng, cái Tiểu Thiên gọi là pháp bảo, lại là long súng Tạt Tạt của hắn..., đợi đã, vấn đề là Long Súng Tạt Tạt tại sao lại chạy vào trong hộp ngọc không gian của Tiểu Thiên?

- Chủ nhân, tại sao ngươi lại ở đây?

Tạp Tạp nhìn thấy Lý Dật lập tức mừng rỡ kêu lên.

- Vấn đề này lẽ ra ta phải hỏi người mới đúng.

Mặc dù nói với long sủng Tạp Tạp, nhưng ánh mắt Lý Dật lại rơi xuống trên người Tiểu Thiên.

- Tên bại hoại này đã bắt ta và Tiểu Tuyết.

Tạp Tạp lập tức trách móc Tiểu Thiên.

Tiểu Thiên sau một hồi sững sốt, bỗng nhiên vỗ đầu nói:

- Xong đời rồi, làm sao ta lại quên con rồng này là long sủng của người, thật là đáng chết!

Vẻ mặt hân hoan chớp ỏ rử, Tiểu Thiên vốn định chiếm Tạp Tạp cho mình, ai ngờ không cẩn thận lại để lộ ra. nguyên vốn định đem tạp tạp chiếm thành của mình đấy, một ít tâm lại khoe khoang đi ra.

Hiện thân cùng lúc với Tạp Tạp chính là Xà Ma Tiểu Tuyết, cũng may năng lực của Tiểu Thiên không nhỏ, rõ ràng bắt được con rồng và con rắn này. Sau khi bọn người Lý Dật bị nhét vào Tu La giới, Tạp Tạp ở bên ngoài tìm kiếm tung tích của Lý Dật, không may gặp lúc Tiểu Thiên nổi lòng xấu xa. Nhưng hiện tại Lý Dật cũng không có tâm tư suy nghĩ đến những vấn đề này, Tạp Tạp đến đây cũng tốt, ít nhất lúc này có thể có công dụng không nhỏ.

Tạp Tạp hiện thân, Tu La giới linh hùng hổ lập tức có chút ít hự hơi. Tu La giới linh tuy không phải ma thú, nhưng chỉ cần là sinh vật có trí tuệ, trước mặt Long uy thiên phú cũng có chút sợ hãi không cách nào ức chế...Mặc dù từ phương diện thực lực mà nói, thực lực của Tu La giới linh không hề thua kém Tạp Tạp, ngược lại vì giới linh có thể không ngừng hấp thu năng lượng kết giới, thực lực của nó còn vượt xa Tạp Tạp.

Bốn đánh một, hiện tại phần thắng lại gia tăng thêm rồi.

- Chủ nhân, chúng ta phải đối phó với ma thú xinh đẹp này, hay là đối phó với tên xấu xa này!

Lý Dật hồi đáp:

- Thứ nhất, đây không phải một ma thú xinh đẹp, mà là giới linh của Tu La giới; thứ hai, tên xấu xa này là băng hữu của chúng ta. Cho nên, người chúng ta phải đối phó chính là Tu La giới linh!

Tạp Tạp hiển nhiên có chút không hiểu, người xấu biến thành băng hữu, điều này khiến nó có chút khó chịu, nhưng hiện tại cuối cùng nó cũng đã biết rõ nhiệm vụ. Ngóc đầu rồng cực lớn lên, Tạp Tạp rống một tiếng thị uy về phía Tu La giới linh.

Uy nghiêm thiên phú của Long tộc khiến cho Tu La giới linh lui về phía sau một bước, nhưng giống như một con chó, cho dù đối mặt với kẻ địch cường đại cũng sẽ không lùi bước, dù cho kẻ xông vào là một con sói. Tu La giới linh đồng dạng cùng dùng một tiếng gào rú hô ứng, kiên định quyết tâm bảo hộ Tu La giới tâm.

- Tạp Tạp thân yêu, ta tới giúp người.

Xà Ma Tiểu Tuyết kêu lên, khôi phục thân thể ma thú.

Một rồng một rắn phối hợp ăn ý, tạo ra chấn động không gian, phân tả hữu phóng tới Tu La giới linh. Trước mặt Tu La giới linh cực lớn, Long Sùng Tạp Tạp cũng có mấy phần kém sắc. Dưới trùng kích mãnh liệt nguyên thủy nhất, trong giới tâm phát ra một tầng sóng xung kích cực lớn. Dựa vào va chạm trong nháy mắt này, thân thể của Xà Ma Tiểu Tuyết đã quán lên thân thể khổng lồ của Tu La giới linh.

Bị một con rắn cuốn lấy tuyệt đối không phải là một chuyện vui vẻ, nhất là con rắn này còn là một ma thú có thực lực kinh người, thực lực của Tu La giới linh tuy cường hãn dị thường, nhưng đối mặt với Tiểu Tuyết xảo diệu quán quanh người mình, không cách nào bắt được, cũng không cách nào cắn xé, giới linh nhất thời không thể làm gì. Tuy nhiên hộ thể linh

khí của giới linh cường đại dị thường, hơn nữa quan trọng nhất chính là giới linh căn bản không cần hô hấp, Tiểu Tuyết mặc dù đã quấn chặt nó, nhưng không cách nào có thể lợi dụng lực quấn quanh như sinh vật bình thường.

- Ha ha, pháp bảo của ta thật đúng là có tác dụng.

Tiểu Thiên vô cùng đặc ý, tựa hồ như xem hai con yêu thú này là của mình.

- Tiểu Thiên người lược trận đi, bọn chúng chỉ sợ không phải đối thủ của giới linh, nhưng có ba người, các người có thể dây dưa với giới linh. Ta tranh thủ tu luyện!

Lý Dật một lần nữa định ngồi xuống, ý định lợi dụng cơ hội hiếm có này hấp thu năng lượng của tinh thạch giới tâm.

Nhưng Lý Dật vẫn đánh giá thấp thực lực của Tu La giới linh, hẳn vốn tưởng rằng Tạt Tạt, Tiểu Tuyết, cộng thêm Tiểu Thiên, ít nhất có thể dây dưa với giới linh một khoảng thời gian. Sự thật chính là Lý Dật vừa mới ngồi xếp bằng xuống, còn chưa kịp thúc dục Thiên Ma đấu khí, chỉ thấy năng lượng kịch liệt trong giới tâm bắt đầu khởi động, vô số luồng khí xoáy đấu khí lừng không sinh ra. Những luồng khí xoáy đấu khí này mang theo năng lượng cường đại cuốn về hướng Tiểu Tuyết đang quấn quanh người giới linh, mấy miếng vảy rắn lập tức bị cuốn đi.

Tiểu Tuyết không thể chịu được năng lượng cực lớn này, buông lỏng thân thể, nhanh chóng trườn đi.

Dưới sự tẩm bổ của luồng khí xoáy đấu khí, thân thể khổng lồ của Tu La giới linh lại một lần nữa tăng vọt, hình thể cực lớn này khiến người ta sờn hết gai ốc. Lẽ nào Tu La giới linh còn có thể gặp mạnh đấu mạnh, thắng cấp chiến đấu sao?

Lý Dật rùng mình, sắc mặt Tiểu Thiên cũng kinh hãi, lẩm bẩm nói:

- Xem ra, chúng ta chủ ý đánh Tu La giới tâm không phải ý kiến hay. Tiểu tử, nếu không chúng ta rút lui đi.

Quả nhiên là tên gia hỏa có ý chí bạc nhược, mới gặp chút khó khăn Tiểu Thiên đã muốn rút lui.

- Không được, chúng ta phải ở đây tu luyện, trừ phi người có cách gì khác để ta cấp tốc đề thăng tu vi.

Lý Dật vẫn bướng bỉnh nói. Tu luyện ngăn ngại trước đó đã cho hắn nếm được mùi vị ngọt ngào, hắn há có thể buông tha sao.

- Nhưng chúng ta thật sự không đối phó được với giới linh này.

- Vẫn chưa liều mạng làm sao biết không đối phó được. Bây giờ là bốn đánh một, chúng ta có cơ hội không nhỏ.

- Nhưng nguy hiểm vẫn rất lớn, xem bộ dạng Linh giới là phải liều mạng rồi, thứ này đánh thì đánh, nhưng lại không thể dùng sức quá nhiều, vạn nhất đánh chết nó, kết giới này coi như xong đời, chúng ta cũng xong đời. Cho nên tiểu tử, lựa chọn sáng suốt nhất, vẫn là bỏ đi.

Tiểu Thiên đã quyết định đi. Đối với hắn mà nói, tất cả mọi chuyện chỉ là trò chơi, nếu vì trò chơi mà mất mạng thì thật không đáng.

Thấy Tiểu Thiên nói xong liền có ý muốn rời khỏi Tu La giới tâm, Lý Dật cũng chỉ có thể lắc đầu thở dài, hiện tại có hai lựa chọn bày ra trước mặt hắn: Đi hay ở lại?

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Niết Bàn Trọng Sinh

Q.6 - Chương 600: Niết Bàn Trọng Sinh

Tiểu Thiên giữa đường phui tay, tình thế lập tức trở nên nghiêm trọng, trong mắt Lý Dật hiện lên một tia hung ác, nói với Tu La giới linh:

- Chúng ta sẽ đấu một trận.

Tựa hồ như nghe hiểu lời nói của Lý Dật, Tu La giới linh phát ra một tiếng gầm trầm thấp, bỏ qua Long Sủng Tạt Tạt và Xà Ma Tiểu Tuyết, hóa thành một thiểm điện năm màu bắn về hướng Lý Dật. Giới linh không ngu ngốc, nó hiển nhiên nhìn ra được Lý Dật mới là chủ nhân của những con vật này, nó rõ ràng hiểu được đạo lý bắt vua trước khi bắt giặc.

Tu La giới linh lần này dùng toàn lực để tấn công, thân thể kéo động không gian, hình thành một luồng lực vặn vẹo, năng lượng khí vụ màu ngà sữa tựa hồ như chịu sự triệu hoán nào đó bắt đầu hội tụ, hóa thành đạo đạo phong nhận lẫm liệt, cuốn về hướng Lý Dật.

- Chủ nhân coi chừng!

Tạt Tạt thấy Lý Dật gặp nguy hiểm, cũng bất chấp nguy hiểm, cánh rồng giương lên, lao về phía Tu La giới linh.

Công kích của giới linh thật sự vô cùng hung mãnh, bản thân nó chính là do năng lượng biến thành, toàn thân tràn ngập sức mạnh vô cùng mãnh liệt, căn bản không phải thứ thực lực của mình có thể chống lại.

Nhưng Tạt Tạt đã phi thân nhào tới, Lý Dật cũng không có đường lui, rút Phá Thiên kiếm ra, rót năng lượng cực hạn vào bên trong, một kích hung hãn đủ để chém nứt sơn thể, oanh kích về hướng giới linh!

Ba luồng sức mạnh tựa hồ đồng thời va chạm, sóng xung kích giống như sóng lớn điên cuồng xé rách tất cả mọi thứ trong không gian!

Phá Thiên kiếm chém xuống, phân Tu La giới linh thành hai nửa, tán ra vô số vầng sáng năm màu, Lý Dật bất ngờ đột nhập vào trong quang hoa này, sau đó tất cả năng lượng hóa thành một đạo giam cầm, nhốt Lý Dật vào bên trong.

Linh giới không phải thú thật, mà là thể năng lượng!

Lý Dật hiện tại đưa người vào trong năng lượng vô cùng vô tận, lực lượng đến từ kết giới dĩ nhiên vượt qua năng lượng cực hạn của bất cứ người nào. Luồng năng lượng này ăn mòn hộ thể đấu khí của Lý Dật, đè xuống thân thể của hắn.

Không xong rồi! Bị giới linh vây khốn rồi. Lý Dật rung mình, sắc mặt ngưng trọng đến cực hạn, hiện tại thân thể của hắn đang ở trong giới linh, chung quanh là quang hoa mê ly, dưới áp lực cường đại, Thiên Ma đấu khí trong đan điền khí hải hoàn toàn mất khống chế bị rút đi, bố kết hộ thể đấu khí xung quanh cơ thể.

Chỉ là loại phản kháng bản năng này dưới áp bách lực lượng vô cùng vô tận xung quanh cũng chỉ cực kỳ phí công, hộ thể đấu khí vừa mới tuôn ra, đã bị vàng sáng năm màu ăn mòn không còn một mảnh!

Loại cảm giác này cũng không thoải mái gì, Lý Dật phát hiện trong hoàn cảnh này, bản thân đã hoàn toàn không cách nào khống chế đấu khí vận chuyển, nếu cứ tiếp tục như vậy, đấu khí bên trong đan điền khí hải sẽ nhanh chóng kiệt quệ sạch sẽ, một khi mất đi che chở của hộ thể đấu khí, thân thể của mình sẽ bị năng lượng giới linh điên cuồng xâm xé.

Lý Dật hiểu rõ điểm này, nhưng lại hoàn toàn vô lực chống lại, bởi vì hắn đã không cách nào khống chế Thiên Ma đấu khí mãnh liệt lưu chuyển trong cơ thể.

Trong đan điền khí hải bỗng nhiên có chút dị động, đấu khí điên cuồng. Sau khi đấu khí bị rút ra, đan điền khí hải rất nhanh trở nên trống rỗng, nhưng vì đối kháng với áp lực cực lớn quanh người, hộ thể đấu khí vẫn đang cực lực rút ra đấu khí bên trong đan điền khí hải. Dưới áp lực này đấu khí tinh hạch bắt đầu trở nên sáng bóng, nó từ từ bành trướng, hạch tâm cứng rắn cùng với sự bành trướng bắt đầu mềm hoá. Trong bốn nguyên đấu khí của Đấu khí cường giả, năng lượng tác phát tuôn ra đan điền khí hải, thông qua kinh mạch tràn ra bên ngoài cơ thể, trở thành một bình chướng đấu khí phòng ngự màu đen như mực .

Trong lòng Lý Dật càng lo lắng như lửa đốt, đấu khí tinh hạch là bốn nguyên đấu khí của cường giả đấu thần đỉnh phong, mất đi bốn nguyên này, đấu khí sẽ không còn chỗ dung thân, cũng chính là hãn đang tổn hao lực lượng của bốn nguyên để đối kháng với áp lực của giới linh, chỉ có điều hiện tại đối kháng này đã không chịu sự khống chế của mình.

Xong đời rồi! Đấu khí tinh hạch không bị khống chế mà bành trướng, mềm hoá, sau đó hóa thành bốn nguyên đấu khí, gia nhập vào trong hệ thể đấu khí. Theo tốc độ này, tối đa là mấy giờ, đấu khí tinh hạch cũng sẽ bị tiêu hao không còn, đến lúc đó cho dù mình bất tử, cũng sẽ trở thành một người bình thường, rốt cuộc không cách nào tu luyện đấu khí.

Ầm! Ầm! Ầm!

Quanh người Lý Dật đột nhiên kịch liệt chấn động, bên tai còn có thể nghe thấy tiếng rền gầm của Tạt Tạt. Thì ra Tạt Tạt nhìn thấy Lý Dật bị giới linh nuốt vào trong cơ thể, bắt đầu trùng kích giống như phát điên. Còn giới linh cũng đang sử dụng năng lượng cực hạn để “Tiêu hóa” vị Đấu Thần cường giả vô cùng khó tiêu hóa trong cơ thể mình.

Mỗi một lần trùng kích của Tạt Tạt, đều khiến cho quang hoa ngũ thải quanh người giới linh thêm phần ảm đạm, thân hình cũng có chút thu nhỏ lại. Giới linh hiện tại không có tinh lực phản kích Tạt Tạt, hiện giờ việc nó có thể làm được chính là lợi dụng thân thể cường hãn của mình để chống chọi.

Nhưng như vậy cũng chỉ khổ cho Lý Dật đang ở trong cơ thể giới linh, hãn vốn còn chịu đựng được lực ăn mòn của giới linh, nhưng hiện tại còn phải chịu đựng chấn động cực lớn này.

Không biết qua bao lâu, đấu khí tinh hạch trong đan điền khí hải rốt cục trở nên càng ngày càng nhỏ, cuối cùng một đám bốn nguyên đấu khí cũng đã biến mất, đan điền khí hải hoàn toàn trở nên trống rỗng...

Mất đi sự duy trì bốn nguyên đấu khí từ đan điền khí hải, hệ thể đấu khí quanh người Lý Dật lập tức yếu đi, rất nhanh dưới áp lực cực lớn biến

mất hầu như không còn.

Lý Dật không cam lòng bỏ mạng như vậy trong linh thể của Tu La giới! Đấu khí hoàn toàn tiêu hao sạch sẽ, hãn hiện tại chỉ còn lại vốn liếng duy nhất để chống lại “Tiêu hóa” của giới linh.

Tâm niệm vừa động, vận dụng tâm pháp Long chi cấm chú, thân thể Lý Dật có chút cong lên, hãn có thể cảm giác mình đang thu nhỏ lại, từng bộ phận trên cơ thể đều như rút lại, từ lông tóc đến móng tay, cũng bắt đầu co rút. Áp lực điên cuồng đến từ giới linh có ý đồ xé rách thân thể của Lý Dật, dưới sự thống khổ cực đại, Lý Dật chấn động tâm thần, không ngừng vận dụng long lực co rút cơ thể, để tránh bị xé nứt. Hãn càng co càng nhỏ, cho đến khi co lại bằng một đứa trẻ.

Dù vậy, năng lượng cực đại của giới linh vẫn đang không ngừng rót vào trong cơ thể co rút đến cực hạn của Lý Dật, giống như sắt thép trùng kích vào cơ thể.

Lý Dật thống khổ, giới linh đồng dạng cũng không khá khẩm hơn, thứ khó tiêu hóa trong cơ thể tựa hồ làm cho giới linh phát điên, trong khi lực trùng kích của long súng Tạt Tạt cũng càng ngày càng mạnh. Tạt Tạt cũng cảm nhận được chủ nhân đang phải chịu áp lực cực lớn trong cơ thể giới linh, nó giống như phát điên trùng kích vào giới linh, ở một góc khác, Xà Ma Tiểu Tuyết khôi phục hình người, không ngừng từ xa đánh ra tấm lụa đấu khí.

Kiên trì! Kiên trì! Tuy không biết kiên trì đến cuối cùng sẽ có kết cục gì, nhưng Lý Dật ngoại trừ gắt gao giữ vững tinh thần, vận dụng long lực, cũng không có cách gì tốt hơn.

Bỗng nhiên, những năng lượng cuồng loạn rót vào cơ thể Lý Dật bắt đầu dọc theo kinh mạch rót vào trong đan điền khí hải của Lý Dật. Cùng với luồng năng lượng này, đan điền khí hải trống rỗng bị co rút thành đầu đinh của Lý Dật giống như ruộng đồng gặp mưa xuân, nhất thời được thấm ướt. Một đoàn năng lượng vô hình mà cường hãn lấy sức mạnh tương phản chống đỡ.

Đây là một loại cảm giác vô cùng thống khổ, đan điền khí hải đang cố gắng bành trướng ra ngoài, còn áp lực cực lớn xung quanh lại đang ép Lý Dật không ngừng co rút lại, loại cảm nhận này khiến Lý Dật tựa hồ không cách nào giữ vững tinh thần.

Biến hóa dị thường bên trong đan điền khí hải làm cho Lý Dật vô cùng thống khổ, nhưng cũng khiến cho Lý Dật vui mừng, bởi vì hắn đã thành công khi thử khổng chế luồng sức mạnh này.

Đấu khí bất ngờ sinh ra này dưới điều khiển của Lý Dật, nhanh chóng lưu chuyển dọc theo kinh mạch, cùng với loại lưu chuyển này, áp lực cường hãn vô cùng nhất thời hóa thành năng lượng giống như thiên địa linh khí, bị thu nạp hết vào bên trong.

Lý Dật vui mừng càng không do dự, cũng không để ý trên người hắn rút cuộc sẽ xảy ra chuyện gì, thúc dục đấu khí điên cuồng rút ra năng lượng xung quanh.

Tình huống dị thường này làm cho Tu La giới linh phát điên, nó có ý đồ phá hủy năng lượng của Lý Dật, nhưng cuối cùng lại bị tên cường giả ngoan cố này hấp thu. Nó không ngừng gây áp lực, lại khiến cho đối phương hấp thu nhanh hơn.

Biến cố này tới quá đột ngột, quá trình cũng cực kỳ ngắn ngủi, trong nháy mắt, hình thể cực đại của Tu La giới linh đã rút nhỏ còn một phần ba, cùng với áp lực xung quanh biến thành dòng suối ngọt ngào bên trong đan điền khí hải của Lý Dật, thân thể Lý Dật bắt đầu khôi phục.

- Tạt Tạt, đừng đánh nữa, có tình huống mới rồi.

Vẫn là Tiểu Tuyết đứng bên cạnh phát hiện ra chuyện không đúng, vội vàng ngăn cản Long súng vẫn đang điên cuồng công kích.

Tạt Tạt lúc này cũng kịp phản ứng, trừng mắt hoảng sợ nhìn màn quỷ dị trước mặt.

Tu La giới linh vì khôi phục sự cường đại của mình, dốc sức liều mạng hấp thu năng lượng của giới tâm tinh thạch và kết giới, nhưng năng lượng này rót vào trong cơ thể, rất nhanh bị tên cường giả tham lam hấp thu mất.

- Rút cuộc xảy ra chuyện gì vậy?

- Ta nghĩ chủ nhân của người đột phá rồi!

- Đột phá? Đấu thần đỉnh phong đột phá, đây chẳng phải là phong hào Đấu Thần sao!

Khi hình thể của Tu La giới linh thu nhỏ lại còn một nửa, rốt cuộc nó cũng tỉnh ngộ, nếu như tùy ý để Lý Dật hấp thu năng lượng của mình, như vậy toàn bộ giới tâm đều bị hãm hấp thu hết. Tu La giới linh không cam lòng dốc toàn lực, đột nhiên tán đi thân hình của mình, hóa thành vô số quang hoa ngũ thải, nhả Lý Dật ra ngoài.

Thân thể Lý Dật đã hoàn toàn khôi phục thành bình thường, quanh người hắt tản ra vàng sáng đấu khí nhàn nhạt, xem ra giống như bình thường, nhưng tựa hồ lại có chút không giống. Từ trong thân thể hắt, tản mát ra một luồng khí chất khó nói, phảng phất như thân thể của hắc không phải bằng thịt, mà là một loại tồn tại khí tức siêu việt, một loại tồn tại vĩnh hằng.

Chỉ có Lý Dật mới có thể cảm nhận được loại cảm giác hiện tại này, Niết Bàn trọng sinh, hắc biết rõ mình đã không còn là mình trước kia, thân thể nhẹ nhàng mà thư thái, sức mạnh vô cùng rục rịch bên trong từng tế bào của cơ thể. Đan điền khí hải của hắc vẫn hư vô, nhưng chỉ cần tâm niệm, là năng lượng đấu khí hung hãn lại được sinh ra.

Cái này chính là cảm giác của phong hào đấu thần sao?

- Ha ha, ta đột phá rồi!

Lý Dật gần như phát điên, thân hình bắn lên, như một viên đạn thủy tinh, nhảy múa xung quanh. Đột phá này thật sự quá bất ngờ, giống như gặp được đường sống trong cỏi chết, cho nên cũng khiến cho Lý Dật vô cùng vui mừng. Mặc dù hẳn không biết rõ trên người mình rút cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng lúc này Lý Dật cũng mơ hồ biết rõ, sở dĩ hẳn có thể đột phá thành công, tấn chức phong hào đấu thần, đầu tiên là phải cảm tạ long lực tu luyện của mình, thứ hai là phải cảm tạ Tu La giới linh. Nếu không phải nhờ long lực cheo chống, hơn nữa cải tạo thân thể của mình, hẳn đã sớm trở thành bột phấn dưới áp lực cực lớn của Tu La giới linh. Nhưng nếu chỉ có long lực hiển nhiên không đủ, có thể đột phá được, mấu chốt vẫn là nhờ Tu La giới linh điên cuồng đè ép, hệ thể đấu khí rút lấy đấu thần tinh hạch, làm điều kiện để đột phá.

Tất cả mọi việc đều quá đột ngột và ngẫu nhiên, kỳ diệu hơn là hẳn lại ở trong luồng năng lượng dồi dào tận cùng bên trong giới tâm của Tu La kết giới, Lý Dật ở trong cơ thể của giới linh, thông qua luyện hóa giới linh hấp thu năng lượng tấn cấp, cái này nhanh gấp trăm lần so với bản thân luyện hóa năng lượng kết giới.

Tu La giới linh chỉ ngây người đứng nhìn Lý Dật giống như con chim sẽ bay múa xung quanh, vẻ mặt bi phẫn, nó ý đồ một lần nữa hấp thu năng lượng kết giới đi oanh kích cường giả loài người này, nhưng Lý Dật đã ra khỏi giới tâm, thân hình cấp tốc lướt động khắp nơi, như để chúc mừng bản thân đã tấn chức.

Long sủng Tạt Tạt và Tiểu Tuyết đương nhiên cũng không ở lại giới tâm, lập tức theo đuôi. Lúc này ở Tu La giới tâm bừa bãi, chỉ còn lại Tu La giới linh đang chìm trong suy tư, cuối cùng chậm rãi tán thành ngũ thải quang hoa, chui vào trong ngọn núi tinh thạch.

Khi thấy màn chúc mừng đã đủ, lúc này Lý Dật mới tỉnh táo lại.

Đột phá tấn chức tất nhiên là chuyện tốt, nhưng chuyện tốt lúc này vẫn không tiện khoe khoang, bởi vì đối thủ sắp tới của hẳn đồng dạng cũng là một cường giả cấp bậc phong hào đấu thần, muốn chiến thắng đối thủ

như vậy, hắc đồng dạng không có quá nhiều năm chắc. Phong hào đấu thần được xưng là bất tử bất diệt, Lý Dật thật sự không rõ lắm, cuối cùng hắc có bỏ mạng trong chiến đấu hay không, bởi vì bất luận là Thần chi lĩnh vực hay là Đấu Thần đại lục, đều không có ghi chép về phong hào Đấu Thần nào đã bỏ mạng.

Nhưng hiện tại, bản thân ít nhất cũng có vốn liếng chiến đấu rồi!

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Phong Hào Đấu Thần

Q.6 - Chương 601: Cuộc Chiến Phong Hào Đấu Thần

Lý Dật trở lại Tu La động phủ, Tiểu Thiên Mã đi ra đón chào:

- Ha ha, tiểu tử, người cũng chạy ra? Tu La giới linh không có đem người ăn sao?

Lý Dật cười nhạt một tiếng:

- Người hy vọng ta bị giới linh ăn sao?

- Cũng không phải, người bị ăn, ba ngày sau không có gì có thể đùa... Di, tiểu tử, người thoát nhìn sao không giống với lúc trước?

- Chỗ nào không giống với lúc trước?

- Không biết, tóm lại nhìn người tựa hồ cùng trước kia không giống.

Tiểu thiên nhìn từ trên xuống dưới đánh giá Lý Dật, cuối cùng hiểu ra nguyên nhân, cũng không có sử dụng đấu khí tìm tòi nghiên cứu thực lực Lý Dật. Nếu như hắc làm như vậy, nhất định chấn kinh đến cảm rơi xuống.

Lý Dật cũng không nói đến chính mình tấn chức, phát phát tay:

- Ngủ, Ngủ.

- Ngủ cái gì, chúng ta thời gian không nhiều lắm, đến lúc đó người đừng là ta thua quá khó nhìn...

Lý Dật căn bản không có để ý tới hấn, trở lại chỗ ở của mình, khoan chân điều tức, củng cố thực lực của mình. Thực lực Phong hào Đấu Thần không giống với lúc trước, đấu khí vận chuyển, cả người cảm giác thư thái lâng lâng như muốn bốc lên.

Tiếp theo ba ngày sau, Tiểu thiên vẫn không ngừng dây dưa với Lý Dật, truyền cho hấn mấy thứ đấu kỹ sở trường, lại chuẩn bị cho hấn vài hoàn đan dược. Lý Dật cũng không có cự tuyệt vui lòng nhận lấy, tuy hiện tại hấn đối với quà tặng của Tiểu thiên cũng không có bao nhiêu hứng thú. Ba ngày này, đại đa số thời gian hấn đều đặt ở việc củng cố tu vi đấu khí của mình.

Ba ngày sau thoáng qua đi, trận đánh cuộc đấu rất nhanh đã đến, trận Tu La giới đánh cuộc đấu, Giang Thiên cũng rất là thận trọng, cơ hồ tất cả Tu La Môn đệ tử đều đi tới chung quanh giới tâm vây xem, mà ba đại tông môn, cũng có vạn người đến trợ uy. Ba đại tông môn cũng rõ ràng trận chiến này của Lý Dật, cơ hồ chính là quyết định cục diện của thần chi lĩnh vực. Trước kia ba đại tông môn bại bởi vì Tu La Môn chủ, theo như hén ước phải cắt nhường một nửa lãnh địa cho Long Môn. Nếu như Lý Dật có thể chiến thắng Tu La giới, thì khống chế Tu La giới, cũng như khống chế Long Môn. Với lập trường của Lý Dật, năm đại tông môn hy vọng duy trì lĩnh vực, cho nên ba đại tông môn cũng đều hy vọng Lý Dật có thể thắng... Đương nhiên, xét thấy Lý Dật cùng Tu La Môn chủ thực lực sai biệt, loại hy vọng này tại trong lòng của bọn họ cũng chỉ là ảo tưởng mà thôi.

Nhìn vào Lý Dật, Tu La giới chủ Giang Thiên mới giải trừ Tu La Môn chủ cấm chế trên người, Tu La Môn chủ thoát khỏi Tu La giới, hiện tại, Tu La Môn chủ không cách nào mượn nhờ lực lượng kết giới, nhưng đồng thời cũng khôi phục thực lực phong hào Đấu Thần.

Đây là Giang Thiên muốn công bằng quyết đấu.

Khôi phục thực lực bản thân, Tu La Môn chủ thoát nhìn càng tràn đầy tự tin, có thể mượn nhờ kết giới năng lượng tuy có thể phát huy uy lực càng lớn, nhưng dù sao cũng không phải là lực lượng của mình, đối với đấu khí cường giả mà nói, không cách nào sử dụng lực lượng của mình chiến đấu là một loại thống khổ lớn lao.

- Lý Dật, ta muốn ở trước mặt nhiều người đem người xé thành mảnh nhỏ.

Tu La Môn chủ thanh âm như băng, ba ngày trước bị sỉ nhục vẫn còn rõ trước mắt, mà bây giờ, đúng là cơ hội báo thù.

Lý Dật bĩu môi:

- Ta rất sợ đó.

- Lý Dật tiểu huynh đệ, chúng ta phải ký một phần linh hồn khế ước, để phòng ngừa song phương thay đổi.

Một bên Giang Thiên tỉnh táo đề nghị nói.

- Linh hồn khế ước thì miễn đi, nếu ta thua cũng không có cách nào đổi ý, đây là ta đang ở trong kết giới của người. Còn tại hạ cũng không nghĩ có nghĩ là thua Tu La Môn chủ, người nghĩ đổi ý thì ta cũng không ngăn cản được. Nói sau, dùng danh vọng giới chủ thân phận, còn không đến mức vì một cái Tu La giới mà tự hủy danh dự.

Tu La giới chủ nhẹ gật đầu, thân nhiên nói:

- Vậy thì bắt đầu thôi.

Nói xong cũng không thấy làm ra động tác như thế nào, thân thể liền lui về phía sau.

Hiện tại trên đấu trường, cũng chỉ còn lại Tu La Môn chủ cùng Lý Dật. Mà ở chung quanh, có hơn vạn người đang vây xem.

- Ta đã lâu không có sử dụng qua đấu khí của mình.

Tu La Môn chủ nhẹ nhàng cảm thán một tiếng, một cỗ đấu khí vô hình lượn lơ quanh thân của hắn:

- Trong vòng ba chiêu, người tất bại.

- Chú ý nói lớn đau đầu lưỡi.

Lý Dật nhàn nhạt đáp lại:

- Ta chưa bao giờ nói ra chuyện không có nắm chắc, người nên biết là như vậy.

- Vậy dùng đấu khí nói chuyện đi.

Đấu khí nói chuyện, kết quả là hai người làm cho không gian bỗng nhiên vụn vụn, đối với Lý Dật Tu La Môn chủ căn bản là khinh thường dùng đấu khí oanh kích, mà là trực tiếp sử dụng đấu khí pháp tắc chỉ lực của mình. Đấu khí pháp tắc không gian vụn vụn, bên trong không gian vụn vụn, hết thảy sinh vật toàn bộ trở thành bột mịn.

Theo khí thế nhìn ra, Tu La Môn chủ tính toán trong vòng ba chiêu giải quyết vấn đề.

Lý Dật tâm niệm vừa động, trong đan điền khí khí hải, đấu khí điên cuồng vận chuyển, phong hào Đấu Thần cường giả, đấu khí tu vi đã hoàn thành đột phá về chất, lĩnh ngộ thiên địa pháp tắc, thiên địa bất diệt, tỏa ra lực lượng vô cùng.

Đưa tay đáng ra thủ ấn, đấu khí mãnh liệt bố kết thành pháp tắc chỉ thuộc về mình, nghênh hững không gian năng lượng của đối phương.

Pháp tắc đối kháng pháp tắc, không gian đối kháng không gian, Lý Dật cũng không thiết thời gì, hắn cũng không muốn chiếm tiện nghi, hắn kiên nhẫn chờ đợi.

Đấu khí pháp tắc đối kháng, không gian hư vô xuất hiện ra một hắc động, những hắc động này thu nạp năng lượng thiên địa vô tận.

- Di?

Tu La Môn chủ nhường mày, đấu khí pháp tắc giống nhau, Đấu Thần cường giả cùng phong hào Đấu Thần cường giả có khả năng thi triển ra uy lực không cùng một tầng thứ, Lý Dật rõ ràng lấy chọi cứng, nhưng lại dùng đấu khí pháp tắc chi lực.

- Thật kỳ quái sao?

Nhìn ra Tu La Môn chủ có vẻ kinh ngạc, Lý Dật bất động thanh sắc nói:

- Chúng ta cùng đi thẳng vào vấn đề thôi.

Tay quyết biến đổi, đấu khí pháp tắc chi lực xoáy lên không gian sóng lớn, mở rộng ra một mảnh lĩnh vực. Tại trong lĩnh vực, Lý Dật chính là vương giả, chính là tồn tại vô thượng, đấu khí lĩnh vực cấp tốc khuếch trương, dùng Lý Dật làm hạch tâm, quấy nâng lên vô số tầng không gian, dựa theo ý chỉ của Lý Dật, sáng tạo hết thảy cùng phá hủy hết thảy.

- Đấu khí lĩnh vực, hừ, người tự tìm đường chết."

Trong cuộc chiến Đấu khí lĩnh vực, năng lực cực hạn của Đấu Thần cường giả, trong đấu khí Đấu Thần cường giả là vô địch. Nhưng Đấu Thần cường giả đối với lĩnh ngộ thiên địa pháp tắc cùng phong hào Đấu Thần thì vô cùng yếu ớt. Bởi vì đấu khí lĩnh vực tồn tại ở trong thiên địa pháp tắc.

Hai đại cường giả liều mạng dùng đấu khí lĩnh vực đối chiến, lúc này có vô số người vây xem không khỏi lui về phía sau vài trăm mét, trong Tu La giới, đã hoàn toàn không có không gian tồn tại.

Nhưng vấn đề lúc này, Tu La Môn chủ đang không ngừng thúc dục đấu khí lĩnh vực mở rộng ra để áp chế Lý Dật, rốt cục đột nhiên tỉnh ngộ:

Đối phương không có khả năng chỉ là Đấu Thần cường giả, với thực lực của Thần chi lĩnh vực của mình, căn bản không phải Đấu Thần cường giả có khả năng chống lại.

Cái này có ý nghĩa là...

- Lý Dật, điều này không có khả năng.

- Hết thấy đều có thể.

Lý Dật cũng rõ ràng, lúc này hắn cũng vô pháp giấu diếm thực lực của mình.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Phong Hào Đấu Thần 2

Q.6 - Chương 602: Cuộc Chiến Phong Hào Đấu Thần 2

- Người vẫn một mực giấu diếm thực lực của mình?

- Người sai rồi, Tu La Môn chủ, trên thực tế, ta vừa mới tấn chức phong hào Đấu Thần.

- Không có khả năng, không có khả năng, chỉ gần gần ba ngày, người liền từ Đấu Thần tấn thăng đến phong hào Đấu Thần, đúng là không có đạo lý.

- Xác thực là không có đạo lý, nhưng đây là sự thật.

Lý Dật trong giọng nói bao hàm trêu tức:

- Tu La Môn chủ, hiện tại, người còn cho rằng trong vòng ba chiêu có thể đánh bại ta sao?

Đúng là không có khả năng, cùng là phong hào Đấu Thần, không có khả năng trong vòng ba chiêu đánh bại. Tu La Môn chủ trên mặt xấu hổ, khí tức quanh thân hắn băng cứng lúc này sôi trào sát ý.

- Cho dù ngươi là phong hào Đấu Thần, hôm nay cũng phải chết mà thôi.

Nhiều sát ý như vậy về phía chính mình, Lý Dật hàm dưỡng dù cho rất cao, lúc này cũng bắt đầu động sát cơ. Huống chi Lý Dật cũng không phải là người có hàm dưỡng thật tốt, đối với địch nhân, hẳn có thể so với địch nhân càng ác độc hơn.

- Lời của ngươi, đồng dạng cũng là lời ta muốn nói.

Cổ tay một hồi ba động, Phá Thiên kiếm đã ở trong tay.

Có trong tay siêu phẩm thần binh Tiên Thiên kiếm khí, Lý Dật khí thế lập tức biến đổi, đấu khí vô hình rót vào, Phá Thiên kiếm vù vù không ngừng, kiếm phong mở ra một đạo hình quạt, bao phủ quanh thân Lý Dật.

Truyền thuyết thượng cổ, Đấu Thần cường giả bằng vào Phá Thiên kiếm, một kiếm chém Phá trời, Lý Dật thân là phong hào Đấu Thần, một kiếm này oai lực lúc này là như thế nào?

Lý Dật rót đấu khí cực hạn vào Phá Thiên kiếm, kiếm thể điên cuồng tăng vọt, bắn ra hơn mười mét.

Oanh.

Một kiếm chém thiên bổ, làm nổ nát không gian Đấu Thần lĩnh vực, thiên địa đột nhiên chấn động, năng lượng mất đi khổng lồ mang tất cả lực lượng tỏa ra, cả không gian tối sầm lại.

Năng lượng khủng bố đánh sâu vào, Tu La Môn chủ thân thể bị bắn lên, như điều đứt dây bắn thẳng lên trời, biến thành một điểm đen.

- Hảo kiếm, nhưng ngươi cũng không cần đắc ý quá sớm, siêu phẩm thần binh, ta cũng có vậy.

Trên không trung truyền đến thanh âm Tu La Môn chủ mơ hồ, sau đó một đạo lam sắc chói lọi hiện lên bầu trời. Bên trong lam sắc quang huy, một cái chấm đen nhanh chóng phóng đại, dùng thế bôn lôi đánh xuống dưới.

- Tu La Kiếm, một kiếm diệt thiên địa.

Cảm thụ được không trung có lực lượng hủy diệt hết thảy, Lý Dật cắn răng một cái, trong đôi mắt hiện lên một tia kiên định, hắn cũng không lùi không tránh. Mà lúc này hắn cũng không cách nào tránh lui.

Oanh.

Lam sắc quang huy chém xuống, chỗ trung tâm, Tu La Kiếm cùng Phá Thiên kiếm tương phong, năng lượng thô bạo hình thành làn sóng xung kích. Tại làn sóng xung kích, chúng cường giả vây xem không thể không hợp kỹ bố kết phòng ngự, để phòng ngừa loại năng lượng này thương tổn.

Tu La Môn chủ vô cùng nhanh chóng hạ xuống, lực áp Lý Dật, một mực vọt tới mặt đất, dư thế vẫn không giảm, mặt đất bị đánh ra, một cái hố sâu rất lớn hiện ra, cái hố này sâu hơn trăm thước, hoàn toàn nuốt sống thân hình Lý Dật cùng Tu La Môn.

Duy trì thanh âm liên tục nổ vang từ trong hố sâu truyền ra, sau đó phóng lên trời là một mảnh đất đá bụi bặm xen lẫn không gian vụn vụn chi lực khủng bố bay lên, che đầy cả bầu trời.

Tuy chỉ có hai cường giả đối chiến, nhưng tràng diện, dùng thiên quân vạn mã để hình dung, cuộc chiến của hai đại phong hào Đấu Thần, làm tất cả cường giả ở đây đều nín hơi ngưng khí, đứng nhìn xem.

Bỗng nhiên mặt đất nứt ra, dọc theo hố sâu rạn nứt, đón lấy một tiếng nổ vang mãnh liệt, phương viên ngàn mét đất đá hóa thành mảnh nhỏ, lan tràn phóng tới không trung.

Lúc này, Lý Dật cùng Tu La Môn chủ, hai đại phong hào Đấu Thần cùng hai thanh siêu phẩm thần binh, đánh ra năng lượng kinh hãi bậc nào.

Tu La Môn chủ nói là trong ba chiêu giải quyết đúng là chê cười, nhưng bây giờ hẳn tựa hồ cũng đã quên lời nói ngông cuồng của mình, yên lặng nhìn Lý Dật, trên mặt biểu lộ bất định. Thực lực của thiếu niên này, thật sự không kém chính mình, hẳn mới bao nhiêu tuổi, ngay cả số lẻ, số lẻ của mình cũng không bằng.

- Phong hào Đấu Thần giết được sao? Hoặc chúng ta quyết đấu căn bản không có ý nghĩa.

Trải qua một phen giao thủ, Lý Dật cũng không cho là mình tất thắng, cái nghi vấn này một lần nữa hiển hiện tại trong đầu của hắn.

- Đã là tánh mạng đều sẽ chết, chỉ cần xuất hiện một người ngã xuống. Mà ta nhất định làm cho người chết đi.

Tu La Môn chủ lời nói lạnh như băng, sát ý cũng không có nửa phần nhạt đi.

Nhưng đối với lời Tu La Môn chủ nói, Lý Dật có chút hoài nghi. Phong hào Đấu Thần cường giả có thể mượn thiên địa lực lượng, đấu khí không suy, mà đối với đấu khí cường giả mà nói, chỉ cần có đủ đấu khí, hoàn toàn có thể duy trì chiến đấu liên tục. Trừ phi, có một loại lực lượng siêu việt thiên địa, đánh vỡ sự cân bằng này.

Tại trước mặt phong hào Đấu Thần cường giả, hết thảy kỹ xảo đều không tính, tựa như một con kiến vô luận biết sử dụng chiêu thức tinh diệu như thế nào, đều không có khả năng đả bại một đầu voi.

Lý Dật trong óc suy tính thủ đoạn, nhưng mỗi một lần đều bị hắt hủi, Thanh Long đấu kỹ tuy thực lực mạnh, nhưng Lý Dật rõ ràng không mạnh hơn lực lượng thiên địa.

Chẳng lẽ cũng chỉ có thể liều mạng, cho đến khi song phương tâm thần đều hao hết?

Tu La Môn chủ tựa hồ cũng nhận đả điều như vậy, hắn cũng không có quá nhiều thủ đoạn đối phó với Lý Dật.

Hai người nhìn nhau, trong thiên địa là một mảnh lặng im, hai đại phong hào Đấu Thần không tiếng động bỗng xoáy lên khí tức tràn ngập mỗi ngõ ngách không gian.

- Đánh mau, nhìn hai người cùng chết.

Buồn bực Tiểu Thiên nhịn không được, lớn tiếng nói về phía Lý Dật cùng Tu La Môn chủ.

- Câm miệng.

Tại phía sau hắn long súng Tạt Tạt ồm ồm quát to một tiếng.

- Không cần phải lãng phí thời gian, Lý Dật, chúng ta đều lộ ra lá bài tẩy của mình.

Tu La Môn chủ chậm rãi giơ Tu La Kiếm lên, sau đó nắm trong tay, toàn thân Tu La Kiếm ngăm đen đã nhuộm màu máu, trên kiếm là một mảnh xích hồng hỏa diễm, chiếu rọi cả bầu trời.

Đây là cái gì?

- Tu La Kiếm linh, hiện thân.

Theo lời Tu La Môn chủ triệu hoán, kiếm khí hỏa diễm hóa thành hình rồng, tại trên Tu La Kiếm, chính là Tu La Kiếm linh.

- Kiếm Linh thật cường đại.

Một thanh âm tại trong thế giới linh hồn Lý Dật, đó là Phá Thiên Kiếm Linh, cảm nhận được khí tức đồng loại, tựa hồ hắn cũng có chút rục rịch.

- Có gì đặc biệt hơn người, chúng ta liên thủ, nhất định có thể đả bại hắn.

Lúc này cung linh phách tuyệt Trấn Thiên Cung, thanh âm có chút lười biếng, cùng không cho là đúng.

- Vấn đề là hai gia hỏa gần đây thủy hỏa bất dung.

Lý Dật không khỏi đáp lại nói:

- Ta lại hy vọng các người liên thủ.

- Lần này cần phải liên thủ, chủ nhân, người đã có thể nguy hiểm, người kia đã tế ra Kiếm Linh chi lực.

Lý Dật hỏi:

- Tế ra Kiếm Linh là như thế nào?

Phá Thiên Kiếm Linh nói:

- Chúng ta là siêu phẩm thần binh, linh lực cùng thiên địa pháp tắc chi lực liên thông, cho nên mới phải đạt được Tiên Thiên chi lực. Hắn dùng huyết hiến tế, đây là muốn hủy binh khí của mình để đạt được thiên địa lực lượng siêu việt, chủ nhân, người thật sự gặp phải nguy hiểm.

- Cho nên, chúng ta liên thủ.

Cung linh cũng lười biếng nói.

- Vấn đề là ta cũng không muốn hủy các người.

- Người không nghĩ hủy chúng ta, ba chúng ta cũng xong đời.

- Kỳ thật.

Cung linh cắt đứt Phá Thiên kiếm, nói:

Đào Tiểu Vũ eBook

Cuộc Chiến Phong Hào Đấu Thần 3

Q.6 - Chương 603: Cuộc Chiến Phong Hào Đấu Thần 3

- Kỳ thật ta có biện pháp, Phá Thiên Kiếm Linh, chúng ta hợp kỹ, như vậy chủ nhân không cần hiến tế chúng ta.

- Hợp kỹ? Các người cũng có thể hợp kỹ.

Thấy cung linh một nhắc nhở như vậy, Phá Thiên Kiếm Linh tựa hồ cũng nghĩ tới điều gì, nói:

- Có thể, người không cần phải sử dụng đấu khí tiến vũ, ta bắn đến nơi, ta sẽ lợi dụng cái thanh phá cung này đạt được lực lượng thiên địa siêu việt.

- Ai là phá cung, người mới là phá kiếm.

- Thiếu một chữ, ta vốn là Phá Thiên kiếm.

Lý Dật:

Ô... bó tay

Tu La Môn chủ, Tu La Kiếm linh vừa hiện thân, thiên địa lực lượng cuồng loạn đến mức tận cùng liền bắt đầu tuôn ra, thiên địa lực lượng vô cùng vô tận hóa thành hỏa diễm, thiêu tẫn hư không.

- Tu La Kiếm linh, mang theo huyết mạch lực lượng của ta, hủy diệt hết thảy.

Hình rồng Tu La Kiếm Linh rít gào một tiếng, tựa hồ là đáp lại Tu La Môn chủ thỉnh cầu cùng triệu hoán, khanh, Khanh, Khanh. Tu La Kiếm trong nháy mắt vỡ vụn thành vô số mảnh nhỏ, dung nhập trong kiếm linh kia.

- Chủ nhân, mau động thủ đi, nếu không động thủ không còn kịp rồi.

Lý Dật không hề do dự, võ dung giới, lấy ra phách tuyệt Trấn Thiên Cung. Tay trái cầm cung, tay phải giơ cao kiếm, đấu khí chi lực vô tận dũng mãnh rót vào trong hai thanh siêu phẩm thần binh, cũng phát ra khanh khanh không dứt.

Lúc này Tu La giới linh khí tức đã bắt đầu khởi động thành một mảnh hải dương hỏa diễm, nóng rực thôn phệ hết thảy không gian, trong không gian cũng bị đốt thành hư vô.

Phong hào Đấu Thần cường giả mượn nhờ siêu phẩm thần binh phát ra thiên địa lực lượng siêu việt, tràn diện cực kì khủng bố, đã làm kinh sợ vô số cường giả, tại dưới áp lực cực hạn, tất cả mọi người huyết mạch đều sôi sục, giống như thân mình bị cuốn vào trong chiến đấu vậy.

- Tiểu tử, Lý Dật, khúc khúc của ta.

Tiểu thiên la to đứng dậy:

- Người đứng vững cho Lão Tử.

- Người phải thua, lão quỷ, không có người nào có thể ngăn cản được lực lượng hủy diệt của siêu phẩm thần binh... Đáng tiếc Tu La Kiếm, trên đời này mất đi một thanh siêu phẩm thần binh rồi.

Tu La giới chủ nhàn nhạt đáp lại.

Phàm là sự tình luôn luôn có ngoại lệ, cho dù là chuyện tình Tu La giới chủ nhận định.

Lúc này vô tận hỏa diễm cuốn lấy trong không gian, bỗng nhiên truyền đến leng keng thanh âm không dứt thanh âm, leng keng càng ngày càng dữ dội, bỗng nhiên một đạo kim sắc quang hoa từ biển lửa nổ tung lên, thiên địa hết thảy đều biến mất, chỉ còn lại kim sắc quang hoa...

Sau khi kim sắc quang hoa tan ra, mọi người mới chậm rãi khôi phục thị lực, trước mắt một mảnh mơ hồ dần dần hiện ra.

Trong không gian, còn lưu lại kim sắc dư quang, tại trong trung tâm vầng sáng, Lý Dật một tay cầm kiếm một tay cầm cung, huyền phù tại giữa không trung, kim sắc chói lọi khiến cho hắc thoát nhìn không phải là một người, mà là Thần.

Thấy Lý Dật trước mặt, Tu La Môn chủ vẻ mặt tái nhợt, trên tay hắc đã không có vật gì, trên người quần áo cũng biến mất.

Hai bên so sánh, ai thắng ai bại đều rõ ràng.

- Sao có thể như vậy?

Tu La giới chủ không khỏi thì thào...

- Ha ha ha, tiểu tử, người thắng... Ta thắng, lão quỷ, người nhận thua đi.

- Ta không nhận thua.

Vẻ mặt chán nản, Tu La Môn chủ lại bỗng nhiên nghiêm nghị hết lên, sau đó hắc thúc dục đấu khí, một bộ còn muốn liều mạng.

Nhưng Tu La Môn chủ cũng không có bất kỳ động tác, Tu La giới chủ đã đến gần bên cạnh hắc, vài đạo đấu khí lơ lửng lập tức quấn quanh tại trên người hắc.

- Thua chính là thua, chẳng lẽ người còn dọa người chưa đủ lớn sao?

Vài đạo đấu khí lơ lửng trong nháy mắt kết xuống cấm chế tại trên người Tu La Môn chủ, Tu La Môn chủ đấu khí lập tức biến mất. Làm xong đây hết thấy, Tu La giới chủ lúc này mới nhìn về phía Lý Dật, nghiêm mặt nói:

- Lý Dật, người thắng, người được Tu La giới.

- Giới chủ các hạ quả nhiên là nói mà có chữ tín, kỳ thật người có thể đối ý.

- Đổi ý? Tại sao phải đổi ý?

Tu La giới chủ đột nhiên mặt lộ vẻ cổ quái, đến gần bên người, nhẹ giọng cười nói:

- Năm đó vì sáng tạo Tu La giới, cơ hồ hao tổn ta ngàn năm thời gian, ta cho là có một cái kết giới như vậy, ta liền thỏa mãn, nhưng là ta sai rồi. Người cho rằng cái Tu La giới chủ này tốt như vậy sao? Hắc hắc, Tu La giới giao cho người, đợi người đến xử lý phiền toái đi.

- Ách.

Lý Dật nuốt nuốt yết hầu khô ráo:

- Có thể nói phiền toái gì sao?

Thừa dịp bây giờ còn không có tiếp nhận, Lý Dật cảm thấy cần phải biết rõ, không cần phải mất sức của chín trâu hai hổ, nhận lấy một cái đại phiền toái trên người, vậy cũng thiệt thòi vốn gốc rồi.

- Cái này người từ nay về sau nhận thức đi.

Tu La giới chủ cười, thuận tay khẽ vẫy, tinh thạch giới tâm một hồi ba động, Tu La giới linh hóa thân ra, thân hình khổng lồ liền bay tới.

Thấy Tu La giới linh đã đến, Tu La giới chủ nói:

- Lý Dật, linh hồn chi lực của người rót vào giới linh, từ nay về sau Tu La giới sẽ là của người.

- Cái kia... Ách, có thể nói cho ta biết trước hay không, Tu La giới có phiền toái gì?

- Người thật muốn biết?

- Đương nhiên.

Tu La giới chủ tiến đến bên tai Lý Dật:

- Người phải biết rằng, vì duy trì cái cự đại kết giới chết tiệt này, người càng phải không ngừng thu nạp năng lượng tinh thạch... Cái này coi như xong, nhưng chính yếu nhất chính là, cả ngày sẽ có người tới xin chỉ thị cái này xin chỉ thị cái kia, người căn bản không có biện pháp sống yên ổn qua ngày. Cho nên mấy năm nay ta đều chạy đi, chạy lại, vừa nghe nói người muốn là Tu La giới chủ, cũng không ai dám thân cận người, nhất là cùng mỹ nữ, hắc hắc.

Lý Dật cũng cười:

- Thật hạnh phúc phiền toái, phiền phức của người cho ta đi.

Lập tức cũng không lại do dự, linh hồn chi lực rót vào giới linh, thay thế Tu La giới chủ Giang Thiên.

- Lão quỷ, đi, chỗ này của ta có thượng phẩm kim quan khúc khúc, chúng ta tìm một chỗ đấu một trận đi.

Xong xuôi chính sự, Tu La giới chủ cũng không để ý tới mọi người, kể cả con của mình là Tu La Môn chủ.

Thấy Giang thiên lấy Tu La giới giao cho Lý Dật, Tu La Môn chủ tức giận, khí tức lạnh như băng khiến cho hãn thoát nhìn giống như là một người chết.

- Tu La Môn chủ, người tới.

Lý Dật giương lên tay.

- Lý Dật, người còn muốn thế nào?

- Người phải gọi ta là giới chủ đại nhân... Đúng rồi, Tu La Môn chủ, từ nay về sau ta không ở Tu La giới, trong lúc này hết thảy đều giao cho người. Còn có, đừng quên thường xuyên phái người đi ra ngoài thu nạp năng lượng tinh thạch.

Lý Dật bên cạnh phân phó nói, hẳn cũng không đi trông nom những chuyện phiền toái kia, có Tu La Môn chủ, vì cái gì không hảo hảo lợi dụng?

- Lý Dật, người sẽ không khu trục Tu La Môn?

- Đương nhiên sẽ không, đuổi Tu La Môn, Tu La giới còn gọi là Tu La giới sao? Ách, trừ người ra, những người khác ta đều giải trừ cấm chế, để cho mọi người không có việc gì cũng ở Tu La giới.

Nghe Lý Dật nói giải trừ cấm chế cho Tu La Môn đệ tử, những Tu La Môn đệ tử luôn bất an lập tức kinh hãi lên, không biết có người nào ngăn đầu lên hô:

- Giới chủ anh minh.

Sau đó đồng loại thanh âm liền tại chung quanh Tu La giới tâm vang vọng lên.

Đào Tiểu Vũ eBook

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Phong Hào Đấu Thần 4

Q.6 - Chương 604: Cuộc Chiến Phong Hào Đấu Thần 4

Bị khí thế này lây nhiễm, đệ tử ba đại tông môn cũng đồng thời đánh trống reo hò.

- Lý Dật vạn tuế.

Tu La động phủ, trong đại sảnh rực rỡ, Lý Dật một thân kim sắc hoa phục tùy tiện ngồi ở thủ vị. Mà ở trên đại điện, Đấu Thần điện tổng Điện chủ cùng với điện sĩ, các lão cùng đại thần đế quốc cường giả đang không ngừng bất an cũng ở trong đó.

Đột nhiên bị triệu đến Tu La giới, cũng làm cho đám Đấu Thần đại lục cường giả bất an, khi bọn hắn đến Tu La giới, lại gặp phải tin tức tuyệt đối rung động:

- Lý Dật đã trở thành Tu La giới chủ, nói đơn giản, bọn họ đã trở thành con kiến hôi của "Tội phạm truy nã" ngày xưa rồi.

Nhưng bọn hắn lúc này lại thân bất do kỷ, không cách nào kháng cự vận mệnh an bài, thái độ cực kỳ bất an nhìn người ngồi trên đại điện. Trước đó bọn họ còn ôm lấy ảo tưởng, hy vọng tìm được cơ hội giải quyết Lý Dật, sau đó nghĩ cách trở lại Đấu Thần đại lục, cũng không nghĩ tới ở nơi thần chi lĩnh vực chết tiệt này.

Hiện tại, mỗi người cũng biết, bọn họ ảo tưởng triệt để bị phá tan.

- Tổng Điện chủ các hạ, người nên biết ta vì cái gì tìm người tới đây?

Lúc này, Lý Dật không cần dùng cái gì phô trương tới dọa bọn họ, cả trong đại điện, đều là Đấu Thần đại lục cường giả. Nhưng, khi hắn tận lực phát ra khí thể phong hào Đấu Thần cường giả, mười danh cường giả trước điện đều một có cảm giác muốn quỳ gối xuống.

- Lý, lý... Giới chủ đại nhân, tại hạ minh bạch.

Thật sự nếu không minh bạch, tổng Điện chủ cũng không cần là tổng Điện chủ nữa.

- Minh bạch là tốt rồi.

Lý Dật thản nhiên nói.

Đấu Thần điện tổng Điện chủ vô dụng giới, một thanh quyền trượng xuất hiện ở trong tay của hắn.

- Đây là quyền trượng của Đấu Thần điện tổng Điện chủ, giới chủ đại nhân, Đấu Thần điện có ngài trở thành tổng Điện chủ, thật sự là phúc của

Đấu Thần điện. Tại hạ cam đoan từ nay về sau biến mất, sẽ không xuất hiện tại Đấu Thần đại lục cùng trong tầm mắt của ngài.

Nhẹ vỗ quyền trượng toàn thân vàng óng, Lý Dật đột nhiên cảm khái.

Ba năm trước đây, Đấu Thần điện đuổi giết chính mình, thanh quyền trượng đại biểu thể lực cường đại như vậy, cường đại đến mức chính mình chỉ có thể cố gắng thoát thân. Còn kém chút nữa mất đi nữ nhân của mình yêu thích, nhưng hiện tại, chỉ cần mình nói ra, thanh quyền trượng này cũng được cung kính đưa đến trước mặt của mình.

Đúng là người mạnh làm vua thế giới sao?

- Quyền trượng ta nhận, bất quá, người cũng không thể rời khỏi Đấu Thần điện, hiện tại, ta bổ nhiệm người là Đấu Thần điện phó tổng Điện chủ, tất cả sự vụ ngày thường giao do người quản lý.

Lý Dật rõ ràng, Đấu Thần điện tổng Điện chủ, so với Tu La giới chủ càng biết việc hơn, đã có sẵn nhân thủ như vậy không sử dụng mới là ngu ngốc.

- Có thể... Nhưng không có lệ cũ...

- Có thể phá lệ, quyết định như vậy, các người lập tức trở về Đấu Thần đại lục, tin tức này truyền ra ngoài. Về phần ta, ba tháng sau, ta sẽ đích thân tới Đấu Thần tổng điện, chính thức cử hành tiếp nhận nghi thức nhậm chức tổng Điện chủ. Hào hào chuẩn bị một chút đi, hy vọng nghi thức sẽ không để cho ta thất vọng, ta muốn nhìn thấy tất cả tai to mặt lớn Đấu Thần đại lục, kể cả Tinh linh tộc Tinh linh nữ vương.

Hiện tại Lý Dật dùng ngữ khí mệnh lệnh, tổng Điện chủ không có phản bác cái gì:

- Các người đi thôi.

Đuổi đi đám Đấu Thần điện cường giả, Lý Dật chậm rãi đi ra khỏi đại điện. Bên ngoài đại điện, chính là sân rộng phía trước Tu La động phủ,

mà ở hai bên cửa đại điện, xà ma Tiểu Tuyết tựa ở thân thể khổng lồ long sủng Tạt Tạt, long cùng xà thích ý phơi nắng, lâm vào ngủ say.

Lý Dật không có quấy rầy bọn họ, mà đi về phía sân rộng. Tu La Môn đệ tử sau khi được cho phép, hơn phân nửa đệ tử đều chạy ra ngoại giới đi lịch lãm, bởi vì Tu La động phủ này có chút thanh tĩnh.

Trong sân rộng có một cái ao không lớn, cũng là cửa ra vào Tu La Môn liên thông ngoại giới.

Nhìn thấy Lý Dật đi tới, Tu La Môn chủ thi lễ nói:

- Giới chủ, ngài tự mình đến rồi?

- Ừ.

Lý Dật nhẹ gật đầu;

- Thời gian trọng yếu như vậy, ta đương nhiên muốn đích thân đến đây.

- Bọn họ còn cần một chút thời gian mới có thể đến.

- Không quan hệ, ta ở chỗ này chờ.

Quyết chiến đã qua hơn mười ngày, Tu La Môn chủ đã hoàn toàn thích ứng vị giới chủ mới này. Kỳ thật hẳn phát hiện, vị giới chủ mới này ở chung cũng rất tốt, ít nhất so với cha hẳn càng dễ nói chuyện.

Cái Tu La giới này gần như hoàn mỹ, bởi vì đã đổi giới chủ mới, trước kia đều có một loại lạnh như băng không còn sót lại chút gì, trong không khí có gió nhẹ, ẩn hương hoa, dương quang chiếu xạ đại địa, hết thảy có vẻ ấm áp và tràn đầy sinh cơ.

- Bọn họ đến đây.

Bỗng nhiên, trong ao một hồi không gian ba động, theo cái ba động này, có vô số người tiến vào.

Lúc này Lý Dật thấy rất nhiều người tiến vào, người đầu tiên đi trước là Cung vô song, sau khi tiến vào Tu La giới, nàng liền cười hì hì nhìn Lý Dật nói:

- Người gọi mọi người đến, mấy ngày nay một đường bốn ba, người cảm ơn ta làm sao?

- Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, ta chỉ có thể lấy thân báo đáp.

Lý Dật vẽ mặt cợt nhả cười, sau đó đem mục quang chuyển hướng nhìn sau lưng Cung vô song.

- Dật nhi...

Lúc này Thiên ma Thánh nữ tiến lên, nhẹ vỗ mặt Lý Dật, lúc này mẫu thân nhu tình hiển lộ ra. Ở sau lưng nàng, Lý Hàn cũng theo sát một bên.

- Phụ thân mẫu thân, những năm này đã lo lắng.

Lý Dật nhiều ít vẫn có chút áy náy, tuy thiên ma Thánh nữ cùng Lý hàn chỉ là cha mẹ trên danh nghĩa.

- Nói cái gì vậy, Dật nhi, ta và nương có đứa con như ngươi là đáng kiêu ngạo. Lý gia, cũng không lo lắng bị người khi dễ.

- Cha, từ nay về sau chỉ có chúng ta khi dễ người khác.

Lý Dật lặng lẽ cười, lại nghiêm mặt nói:

- Các người từ nay về sau sẽ ngụ ở tại Tu La giới, trong này cái gì cần đều có, cuộc sống hết thảy phồn hoa mà ta cũng có thể cho các người.

- Nương không muốn cái gì phồn hoa, ta và cha ngươi chỉ là muốn nhìn ngươi một chút, chúng ta về Thiên phong đế quốc vạn triều thành lý gia.

Đại Kết Cục

Q.6 - Chương 605: Đại Kết Cục

Thiên ma Thánh nữ đột nhiên sắc mặt cổ quái, kéo Lý Dật qua một bên, nói khẽ bên tai:

- Ta chỉ muốn ôm cháu nội, Dật nhi, ta hỏi người, những cô nương này, người rốt cuộc hợp ý người nào?

Nói xong, liếc qua mọi người bên cạnh cái ao.

Bên cạnh cái ao, là một mảnh Oanh Oanh Yến Yến, cung vô song, lý băng, lý na, Lạc Thủy, thanh nhi, Long Y... Ánh mắt của các nàng nguyên vốn tại trên người Lý Dật, nhưng tựa hồ là ý thức được thiên ma Thánh nữ cùng Lý Dật đang thấp giọng thương lượng, vì vậy tất cả đều quay mặt đi, thấp giọng nói thầm.

Vấn đề này sao, rất đơn giản. Lý Dật tà tà cười, nhìn thiên ma Thánh nữ nói:

- Con đều hợp ý... Không quan hệ, Tu La động phủ nhiều phòng như vậy, một người mười gian đều đủ. Về phần cháu nội, người ôm không hết.

Thiên ma Thánh nữ hơi lộ vẻ giận:

- Dật nhi, người có thể đứng đắn một điểm hay không, hôn nhân đại sự không thể đùa bỡn được.

- Ta nói rất đúng, cha ta không có tam thê tứ thiếp, cũng không thể để cho ta độc thủ một cành hoa. Nương, chuyện này người cũng đừng quản, chỉ cần chờ ôm cháu nội là được rồi.

Lý Dật nói, hướng cung vô song giương lên tay, lớn tiếng nói:

- Vô song, nàng tới đây.

Cung vô song đi đến, tại trước mặt thiên ma Thánh nữ bảo trì hình tượng thực nữ.

- Các người đang nói thầm cái gì đó?

Lý Dật cười hì hì hỏi.

Cung vô song nhìn nhìn thiên ma Thánh nữ, tựa hồ có chút khó xử, nhưng nàng vẫn nói:

- Cần phải sắp xếp lớn nhỏ.

- Sắp xếp cái gì lớn nhỏ?

Lý Dật cùng thiên ma Thánh nữ cơ hồ là cùng hỏi thăm.

- Nói nhảm, không phân biệt lớn nhỏ, tỷ muội chúng ta từ nay về sau xưng hô như thế nào. Lý Dật, chúng ta thương lượng từ nay về sau người còn dám đi ra bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt, hừ, xem chúng ta thu thập người như thế nào.

Nói ra như vậy, chúng mỹ nữ đều chấp nhận.

Thấy Cung vô song nói như thế, thiên ma Thánh nữ cười thở dài một hơi, lặng yên đi đến bên người trượng phu.

Thiên ma Thánh nữ không ở bên, Lý Dật nói:

- Vô Song tỷ, sắp xếp lớn nhỏ như thế nào?

- Còn không biết sao, căn cứ theo như ngày sinh tháng đẻ, nhưng Thanh chỉ không quá nhớ rõ ngày sinh của mình, cho nên chỉ sợ có điểm phiến toái.

Lý Dật ha ha cười:

- Cái này có phiến toái gì, vô cùng đơn giản, các người chỉ cần công nhận là được. Nhưng Vô Song tỷ, người cũng không phải sắp xếp, người

nhất định là đại phòng của ta.

- Cút.

- Đúng rồi, còn có một vấn đề trọng yếu, chuyện tình cùng phòng an bài như thế nào? Hay là cùng một chỗ...

- Cút.

Cung vô song không khách khí nữa, dương tay phát xuống, đánh vào thân thể long lực Lý Dật đã được rèn luyện cũng không có nửa điểm hiệu quả.

- Tốt lắm, không náo loạn với người, ta phải đi hội họp các lão bằng hữu, Tác Mã Lý tên hải tặc kia cũng tới?

- Đúng vậy a, hắn nói muốn tới tìm người tính sổ.

- Tìm ta tính sổ? Tính sổ cái gì?

- Người không phải để cho hắn tạo thuyền sao? Hắn nói thuyền tạo tốt lắm, nhưng bây giờ có truyện tổng trận, hắn sống làm gì... Lý Dật, cái này cũng không phiền toái, trước mặt người còn có phiền toái hơn nữa.

Thấy vậy, Lý Dật không khỏi lộ ra vẻ khổ sở:

- Vô Song tử, ta cho người dẫn người, làm sao người mang phiền toái cho ta... Rốt cuộc là cái phiền toái gì?

- Chính người nên đi xem.

Tay chỉ ra, hướng về trong đám người, xuất hiện một cái thân ảnh xinh đẹp.

- Mặc nhu tâm.

Lý Dật thấy chuyện này cũng không phải chuyện đùa, từ khi hắn rời khỏi vạn triều thành, hắn không có tạm biệt qua nàng, cơ hồ quên nàng rồi.

- Vô Song tử, vì sao mang nàng đến?

- Cái này cũng không phải là ta, chính nàng muốn tới, chính người phải tự đi giải quyết.

Lý Dật bất đắc dĩ, kiên trì đi về phía Mạc tâm nhu. Gần bốn năm không thấy, mạc nhu tâm có vẻ càng thêm thành thực, giống như quả Đào chín mọng. Nhìn thấy Lý Dật, mạc nhu tâm sắc mặt cũng trở nên cổ quái. Trước nàng vẫn dấu kín sau lưng mọi người, cho nên Lý Dật không có phát giác.

- Mạc tiểu thư, người cũng tới, chúng ta... Chúng ta cũng nên nói chuyện.

Đã không cách nào lảng tránh, vậy chính diện đối mặt thôi.

Lý Dật cùng mạc nhu tâm đưa nhau rời xa chỗ mọi người, nhất thời cũng không nói gì.

- Lý Dật, người lỡ hẹn.

Sau nửa ngày, Mạc nhu tâm mới lạnh lùng nói.

- Đúng vậy, ta lỡ hẹn.

Lý Dật thành thật thừa nhận, ngày đó tại Mạc gia, hai người định ra ước hẹn ba năm, đáng tiếc từ ba năm đó, hãn một mực cũng không có cơ hội trở về Thiên phong đế quốc, càng không có cơ hội đi thực hiện cái ước định này.

- Người đã lỡ hẹn, đó chính là người thua... Người còn nhớ rõ năm đó ta đã nói cái gì sao?

- Đương nhiên nhớ rõ.

Lý Dật cười nhạt một tiếng:

- Người nói nếu như ta thua, muốn đem ta cắt thành mảnh nhỏ, để cho ta chết không toàn thây.

- Người nếu còn nhớ rõ, vậy hiện tại còn có lời gì nói?

- Không có chuyện gì để nói, người hiện tại có thể động thủ, cắt ta thành mảnh nhỏ.

Lý Dật nhàn nhạt cười, với tu vi hiện tại cùng long lực rèn luyện, cho dù Mạc nhu Tâm dùng cực hạn đấu khí cộng thêm vũ khí tốt nhất trên người nàng, muốn đem Lý Dật cắt ra, cũng không phải dễ dàng.

- Người... Người thật sự để cho ta cắt người?

Mạc nhu Tâm ngữ khí lạnh như băng, nhưng lại bắt đầu phát run.

Lý Dật thu hồi vẻ bất cần đời, nghiêm mặt nói:

- Mặc kệ người tin hay không, năm đó ta đối với người như vậy, nhưng thật ra là bị người khác hãm hại, bọn họ nghĩ đoạt vị trí gia chủ Lý gia... Bất quá, ta một chút cũng không hối hận, Mạc tiểu thư, kỳ thật người cũng không hối hận, không phải sao?

Bị Lý Dật đánh trúng nội tâm, Mạc nhu Tâm khí tức lạnh lùng lập tức tan rã, nàng nhào vào trong ngực Lý Dật, rung động thanh âm nói:

- Lý Dật, người là tên hỗn đản, đúng là đại hỗn đản, ta hận người, hận người cả đời, ta muốn dây dưa người cả đời, cả đời người đều đừng thoát khỏi tay của ta.

Mạc nhu Tâm bổ nhào vào trong lòng ngực của Lý Dật, làm cho Lý Dật nhớ lại chuyện hơn ba năm trước, thời điểm mình mới tới Đấu Thần đại lục, khi đó hắc gây ra nhiều vấn đề, nhưng hắc cũng thật không ngờ, người ở thế giới này có quyền thế nhất là Đấu Thần điện tổng Điện chủ, Tu La giới giới chủ, đều bị hắc dẫm nát dưới chân.